R
38
14

Casa
Gab. 02
Est.
Tab. 38
N.° 14

Universidade de Coimbra
Biblioteca Geral
RESERVADO
N.°

Conciliator differentiarū philosophorum ⁊ precipue medicorum clarissimi viri Petri de Abano Patauini feliciter incipit. Prologus.

Num in trinario ac omne quod ipsius pretendens in antea. Denuo vero medicorum philosophorū qꝫ illustrium condigerens sententias. Politicorum quidez septimo. Aristoti. inquio scribere. Bene viuere ac felicitatem appetūt omnes sed hec adipiscendi: bis quidem potestas: bis vero non propter fortunam quādam aut naturam: vbi cuiuslibet primitus naturale desideriū ad vitam ⁊ felicitatem denotatur. Quosdam tamen deinceps fortuna seu natura impeditos id posse minime adipisci. Primuz quidē eluceſcit: quoniam bonum appetunt omnia. Vnde laudātur hoc testantes ethicorum inuitio. Viuere autem et beari bonum extat summum. quia viuere viuentis est forma. Vnde de anima secundo. Viuere viuentis est etc. hoc vero ceu pfectius quoddā et diuinius prealijs appetitur maxime quod eius firmat oppositū. Omne nanque animal mortem perniciem qꝫ deuitat: de consolatione tertio. Est denique felicitas operatio quedam anime et vsus secūdum virtutem pfectam ethicox decimo. ō consolatice quoque tertio. Beatitudo est status omnium bonorū aggregatōne perfectus. Palin. cunctis hominibus natura insitū est desiderium ad sciendū quod beatitudie ceu tactū terminat. Viuē itaqꝫ ⁊ felicitari appetit vnūqdqꝫ: qō autem pfectum precipue. Adhuc demum vita priuantur: quoruz naturaliter illius p auaſimulqꝫ iproportionata extant principia ab intrinsecis ⁊ extrinsecis causata: ⁊ actus virtutis deficietis oriam non paucos vero est huiusmodi reperire. Verum tamen in proportione eorū vicissim malicia differētia aperietur in sexta. Actus quoqꝫ horū brutales detestans ethicus. i. moralis philosophus virtutib⁹ incitat principaliorib⁹ insignitos consuetudine possidere non breui. Quidam nanqꝫ non solū corpore: verum ⁊ anima natura sere sunt serui. Fortunā de mutatiuis similiter impeditiuā ingenuitatē fore diuitias potētias ac his oppositā: omninoqꝫ fortuniuz ⁊ infortuniū rhetoricorū testatur secūdo: in qua vim geneseos sidereā esse puto non immerito includēdam. Nonnulli eniz vita priuantur ac beatitudine bona talium exstimant a fortuna velut et praua. Naz et si ea felicitati ministret presidiū quo quāto quali vt vbi et quando expedit modificare. Adoptans itaqꝫ actibus virtuosis inter magisqꝫ ac magis in posterā vita ac felicitate potiri perpetuis: nō vtiqꝫ tm exemplo: verum et opere ceteris aspirantibus in hoc itaprodesse: cuz sciētiam vitalicās nequaqꝫ mortis vinculis astringat. Librū equidē cōterere decreui expositis problematibus vna cum sociox intellectu vigentiu carissimis publice lustris inuestigans tam binis. Quo nempe philosophorum ac medicorum discidie in medicina sopiantur apparentes precipue dicēti cuiquꝫ preserēs veritate cotinue. Quapropter ipsam Conciliatorez malui appellare. Ipsūqꝫ diutius latere putabaz: ni precez querentiū crebras opportere et audire condignas: ac casus no formidarē emergētes icōsulte. Hūc quidē fit scisciātem precipue iprimitiuis fore sciētijs: philosophia quoqꝫ ac medicina preter alia sufficiēter istructū. Quez in tres sepabo pres trinitatis in deox et veneratiōnes prelatione. Finit nāqꝫ iuxta philosophuz oia in prima ⁊ minima trinitate. In quax vtiqꝫ prima quesita statuētur omnia ⁊ velut fonisecā: mox reqꝫ vtriusqꝫ ptis medicine: theorice vz ⁊ practice. His et eni cognitis facili⁹ ⁊ expeditius vniuscuiq⁹ anim⁹ ipsam rēnem ac viam artis ꝓsiderare poterit veteris rhetorice proemio. Secūda vo theorice ꝓtinebit dubitata. In tertia qdem q̄ practice subdent finalia. his et appenditia occurrētia qñqꝫ. Partes autē per differentias sequestrabo: cū plerūqꝫ vnuz quesitox nō parū distet a reliquo. quas equidez vsqꝫ in totius voluminis terminum ipax breuitatis allegatiōis gratia ꝓtinuas naturalis numeri ordine numerabo. Ipsas denique inuētionis facilitate algorismi depigendo figuris. Eodē quoqꝫ modo sermones ex sapientibus adductos: quos et ceu iacent conabor transcribere: ac rite huc et fote deriuare breuioribus litteris idicabo. In vnaquaqꝫ similiter differentiarū sēper quattuor inquirentur preter vtriusqꝫ partis arguta: quox aliquod velut insinuabit subdiuisionē recipiet aliquādo. hec autem sunt terminox dubitati primit⁹ expositio. Secundo quidē quod de ipso fuerit ab alijs ꝓsentituz. Tertio verbatis cū eius motiuis ostensio: ac tādē. Quartū argumentorū solutio. Que breuitatis amore qua nil vetustiorib⁹ amabili⁹: terapētice methodi quarto: i duabus ac q̄tuor differentijs explicadi: in ceteris vero subsciibaz propter primū: secūdum: tertium: quartumqꝫ sciendum.

Sufficientia decē questionū vniuersaliuz.

Quoniā medicina ē sciētia hūani corporis vt sanabil' ꝓcurativa: de q̄ presens studet iscriptio. Ea qdē dupliciter vt ⁊ reliq̄ pōt sciētiax ꝓsiderari. Aut eniz quātū ad ea que ipsi⁹ forinseca vel intrinseca. Si quidē pri⁹: aut quo ad cām formalez: materialem: efficiētē: vl' finalē. Si vo ad cām referat formalē: ät vniuersalē seu particularē. Primū eqdē dupliciter euenit: vl' rōe pfectionis ipsi⁹: ⁊ ita omniū ꝓsurgit differentiax pria siue modi: ficqꝫ secūda. Si autez in specialiorē attendat: vl' quātū ad ei⁹ totuz esse: ⁊ tūc tertia. seu partes: ⁊ id aut respectu itellecti⁹: ⁊ ita quarta. siue affecti⁹: ficqꝫ quita. Et si quo ad materiā duplicit: vl' put ordinat in cognitionē: tūc sexta. vl' pmanētiaz: ⁊ sic nona. q⁹ si quāt ū ad efficiens intēdat: aut ratōne artificis: ⁊ tunc septima. vel artis: ficqꝫ octaua. Si vero ad finē referat ipi⁹ decima ꝓsurgit inde. Si aūt quātum ad intrinseca dupliciter: aut quo ad theoricam: seu practicam ⁊ reliqua. Is si quidem sufficientie modus ceteris posset adaptari quesitis: vt quoruādā est studiū. Sꝫ quia potius curiositatem cū plicitate adducit quaz vtilitatem; in his idque deinceps omittatur q̄sitis.

BIBLIOTHECA DA UNIVERSIDADE 16435 COIMBRA

O anno da impressão encontra-se no
v.º da folha marcada com AA 2

Vod necessarium non sit medico ceteras scire speculationis scientias ostenditur quia

q

Hippocrates Chous medicorum eximius: omniumq; fm Ba. primus: quem siquidem deus tanq̃ nũquã peccantem ꝓdurit humão misericordit ꝓuidẽs generi ad perfectã medicine traditionẽ i quibusdam ꝓblematib9 Aristoteli attributis p me translatis: alias sciẽtias non habuit cuz nondũ fuissent inuente. Quoniã artes ac vniuersalii scie necessariores ꝓus fuerũt iuẽte ꝓemo methaphysice ỏ numero quoꝝ ẽ medicia. Ampli9 scia et sensus seccant vt res de quib9 extant tertio de aia cuz igit res de qua ẽ medicina fit a reb9 alia ꝛ distincta de gbus sunt alie scientie. ex diuersitate namq; subiecti sortiuntur he diuersitatẽ ꝛ vnitatez sicut potẽtie ab obiectis. Medicina itaq; erit ab alijs altera ꝛ distincta: ꝛ p ꝯns medic9 ab ea ỏnotat9. Scie itaq; cũ sint alie ac alie: necessitates erũt silr differẽtes exinde ꝯsurgẽtes: ita q; vna non sit in eo quod alterius necessaria: alioquin qlibet esz in quolibet necessariũ: ꝛ sic cõfusuz oẽ fm Anaragorã ꝛ distinctũ nihil. Adhuc ois ars et disciplina q; nãe deficit vult supplere: politicoꝝ. 7. nature aũt deficiebat sanitatis ꝯseruatio ꝛ egritudinis remotio. hunc aũt defectum tollit scia medicine: sicut appebit p descriptiones ipsius: differentia tertia ꝓmittit nãq; ea sanitatez custodire: ꝛ egritudinẽ remouere. Eti. fophysicoꝝ. Illud est frustra quod natum cã alterius non includit illud cuius cã erat aptũ natũ. medicia vero ordinat ad sanitatis possessionẽ. Vñ heresum erordio. Medicinalis artis intentio ẽ sanitas: finis vero possessio ipsi9. si ergo i sanitatis possessione necessaria esset alia scia: tũc medicina esz frustra. nihil aũt frustra est in nã: primo celi ꝛ mundi: ꝛ tertio de anima. [illegible] Rursus simile videt de hac scia ꝛ alijs: sz quis potest vnã aliaꝝ sine reliquis adipisci: vt grãmaticam aut logicã vel rethoricã: Ex gb9 ꝯcludit alias scias ñ esse scire necessariũ ad medicinã. In opposituz est Hippo. in libro de aere ꝛ aqua: Ba. i principio artis curatiue: ꝛ Haliab. i initio theorice. Ampli9 illud cui9 cognitio ꝛ pfectio dependet ex cognitione et pfectõe aliaꝝ necessario exigit illas ad sui pfectã cognitõez. talis vero est hec scia: ꝛ aliarũ non pauce. Scie nãq; posztere ñ pficiẽtur omnino nisi p priores declarent quousq; tãdẽ ad eaz scias que methaphysica dicit eleuent: tertio appens methaphisice: ꝛ primo pria. Propt quod necessariuz ẽ medicum scire ceteras speculationis scias. Vt autez ustius quesiti veritas habeatur: ꝓmitus termini ipius exponãtur. omnis enim demonstrationis ꝓncipiũ quod quid est existit: proemio de aia. Secundo quid senserũt quidam exprimat. Tertio veritas demõstret. Quarto quoq; sibi remoueant aduersa. Propter primuz sciẽduz q; medicus ẽ diligẽs minister ꝛ adiutor nãe. gs vero versutos act9 attẽdẽs illi9 ait. Medicus ẽ inuidie pelagus inexhaustuz: ỏtractõis organuz: indefense: aut idefese ambitõis pforata clepsedra: alie ne veritatis garrulus ꝯdictor: ignoratie ꝓpe ꝯstantissim9 iconfessor: inexcusabilis iustimoruz negligentor Quid autẽ sit scia ꝛ qd speculatio differetia ostenditur tertia. Sciẽtia Vo speculatõis ẽ cognitio aliquz duaꝝ vel triuz ỏmõstrationũ: aut triuz doctrinaruz ordinariaruz tradita vt differentia ostẽdetur. 8. Necessariũ quoq; dicit quadrifarie: qnto methaphisice. Vno qdem modo sine quo non contingit esse aut viuere: vt cibus ẽ necessari9 animali. Dicit secũdo fine quo bene nõ ꝯtingit esse vel fieri quod est sine quo res bene eẽ nõ pot: sicut laborãti necessariũ est vt sanet pharmacia. Dicit etiã necessariuz violẽtuz: iuxta quod Ennius ait omnẽ rem necessariam tristẽ esse. Dicit ꝛ quod sic est ꝛ aliter non cõtingit se habere: qualis necessitas immobiliũ sempiternoruz: vt dei ꝛ principioꝝ. Propt secunduz quidez sciẽduz quod secta medicoꝝ fuit triplex: heresum libro. Quidã vero fuerũt methodoici. i. iartificiales vocãtes tamẽ seipsos methodoicos. Alij veroẽperici seu experimẽtales. Tertij aũt logici siue rationales. Primi quidẽ erãt vniuersalia solũ ꝯsiderãtes: pticularia vero despiciẽtes ꝛ media: de quoruz, qdem secta diffamatus existit. Tessilus cũ alijs non paucis. ꝛ fm istos quãto aliqua erãt vniuersaliora tanto plus medicine necessariora existebãt. Secũdi vero solum pticularib9 itẽdebãt: vniuersalia spnẽtes ꝛ media: tãq; facti ꝓrib9 oppositi omnifariaz. fm quos vtiq; sequit alias sciẽtias nihil fore necessarias ad medicine pfectionẽ cuz ipa sit particularis maxie: imo i ea tota. cui9 fiquidẽ secte istitutor. Serapion antiquior. Tertij vero mediã veritatis obseruãtes viã ꝯsiderãtes pticularia ꝓut sub vniuersalib9 ꝯtinent ꝛ viz inde recipiũt declaratõis. vnde posuerũt specialissima de quib9 ẽ scientia fore prima speculationis medicine necessitate pretacta necessaria. Vniuersalia vero secũda ꝛ marie supioza extra medicinã existẽtia. Cui9 heresis fundatores fuerunt Hippo. Archigenes ꝛ Ba. cuz alijs demũ istoruz collegis. vnde corneli9 celsus vetustissimus auctor Esculapi9 siue grece Esclepi9 celebret: qui rudez ꝛ vulgarẽ medicie sciaz paulo subtili9 excoluit i deoruz numeruz recept9 est: quare de re. sa. prio quem seriatiz trãstuli i latinũ: primus noster deus. Escu/lapius non pu9 sermonis testis hui9 qdẽ deinceps duo filij: Podarilius ꝛ Machaon bello troiano ducẽ Agamẽnonẽ secuti sũt nõ mediocrẽ opẽ suis cõmilitonib9 attulerunt: quos tamẽ Homer9 ñ in pestilẽtia neq; in varijs generibus morboꝝ aliquod i tulisse auxiliuz sed in vulneribus tãtũmodo ferro ꝛ medicamẽtis mederi solitos eẽ ꝓposuit. Post quos siquidẽ clarissimi Pithagoras: Empedocles: ꝛ Democrit9: cuius alig Hippocratẽ choũ discipulum fore crediderũr vix arte ꝛ facundia insignem. Post quẽ Dicoles: caristius: praxagores: chrisipp9: demũq; Erosillus ac Erasistrates. Post quos Serapion q omniũ ꝓmus nihil hãc rationalẽ disciplinã ꝓtinere ad medicinã ꝓfessus. In vsu enim tantum ꝛ experimẽtis eaz posuit: quẽ Apolloni9 ꝛ Blãcias ꝛ p9 Eraclites tarẽtin9 aliquãtulũ ac nõ mediocres viri aliqui secuti sunt: ꝛ ex ipa ꝓfessiõe se appellauerũt empericos. Itaq; medicina i duas ptes diuisa ẽ alijs rõalẽ artẽ: alteri sue vsuz tñ vẽdicãtibus sibi: nullo vero quicquam post eos qui supra ꝯprehensi sunt agitante nisi quod acceperant Asclepiades vero medendi rationem ex parte magna imitauit: Ex cuius successoribus Themison nuper in se-

nu per in senectute quedã deflerit: p hos equidẽ viros salutaris ista nobis innotuit ꝓfessio. ℙrio xo creticorum capl'o. 2. supra se Ba. imediatꝰ ꝓit Archelgenẽ cũ eius imitatoribus. Vltra quẽ Eraclitẽ taren tinũ cuius experimentalẽ cognitionẽ ingt fuisse. Supra hũc qdẽ ℙhylotimũ t Dioclẽ: añ quos oẽ imirabilẽ Hipocratẽ ꝓfiteꝛ extitisse. Ipse nãqz vir bonus t benignꝰ primus scripsit in his que artẽ medicine qð vtile. Ba. libro ð cholera nigra permetrãslato: de cuius qdẽ Hippo. finis ꝓductõe iã pretactũ. Mesitaꝛ tñ qñter dicaꝛ Hipo. primũ scripsisse cũ dictũ sit dria ꝓma hũc plures ꝓcessisse qð t medici q de assidis denotãt. Dicẽdũ id verisimili cantũ ad id qð ẽ recte inuenire ceu Arist. topicã scripsit t sophisticam Qualiter. aũt qs adiuenit ingo. aũt itellectu ꝑncipioꝝ habitu ẽt semetipso vt mox apparebit t aliis modis nõ paucis cũ isto. vñ in quibusdã ꝓblematibꝰ Arist. ascriptis plurimi qdẽ veterũ medicoꝝ spar sim qdam inuenere medicie mathesibꝰ aut trinus cõgregãtes: t a fortuna vl' vaticinio aut õmonioꝝ iuocatõe seu alijs quibusdã modis. Quare empirici artẽ hmõi ꝓstituerũt nãli puta fortuita reuelatõe t similitudine de heresibꝰ apparẽs. vñ quarto tertia: Sanati sũt quidam lepra bibẽdo vinũ in qð ꝓiecta fuit vipera interficiẽdi intentiõe: aut obediẽdo sõnio vl' visiõi: ceu inuẽta ẽvrina ꝓferre i passiõe splenis magne canõe scõo. scõo. Ba. sic ð ige. 9. patre ꝓmoto in medecinalẽ pueni artẽ. Talit etiã ipius qs cõsiliũ laudauit eiusdẽ. 14. capl'o. Quis qppe filitudine seu imitatõe Hipocrates ꝓspiciẽs adiuemt clystere q̃ñ modica piscicnlorũ copia dolẽs assũpta rostrũ in mare submittẽs dedurit in anũ itavt ea cessaret egerẽte dolor: practice secũdo capl'o. 7. Sitr Diascorides inuenit feniculũ ocl'is ꝓferre hũanis aspiciẽdo serpentes vere cauernas egrediẽtes eorũ oculos eo fricare assidue. ℙrimorũ quidẽ t secundoruz annullatio libro beresuz curatiueqz artis est apta. ℙropter tertiuz vero sciendũ est q alie scie siue artes liberales necessarie sũt in medicia necessitate laltẽ secũdo mõ dicta: t fi'nõ ꝓmo vl' q̃rto quãtũ ad eius ꝑncipia vl' modũ ab aliq̃ illarũ traditũ: qð auctoritatibꝰ oñditur et rõnibus. In ꝑncipio nãqz terapẽtice artis ficut trãstuli scribit: si neqz geometria neqz astronomia aut dialectica neqz alia aliq̃ doctrina bonarũ medici fieri debẽtes indigẽt quẽadmodum vituperatus Thessilꝰ ꝓmisit: sed neqz lõga egẽt experiẽtia operũ artis: facile qsqz medicinã possꝫ et adiscere. Sicqz igit non solum astrologiã t logicã medicie sore necessariã: vez etiã geometriã t quãlibet aliã doctrinã bõarũ ꝑ quã sciẽtiã intelligo nãlẽ metbaphysicã: t ceteras artes liberales i expressas. vñ Cõstantini trãslãtio snie i berẽs t ceteraꝝ liberaꝝ artiũ esse necessariã. Adbuc Ba. in fine tẽgni testat se duos libros de artiũ ꝓstitutõne ꝓposuisse medicialẽ ordinãs disciplinã. Amplius Hally ab. in ꝑncipio theorice ait, oportẽ lecturũ librũ suũ quẽ ꝓpletũ t regalẽ vocauit dispositionẽ ꝑfectũ esse t ꝓbum oẽs scientẽ artes. In libro tñ eius tota ꝓtietur medicina t ió ingt nõ eget lecturus hũc librum medicine aliquos alios legere libros cũ sit oia contiñs que sunt necessaria discipulis t peritis. Sententias eni verboꝝ ꝑintelligere oz. vt cõmode possit suos ꝓceptus alijs exprimere: eosqz ꝓnũciãtes intelligerẽ, hoc aũt fit ꝑ grãmaticã q̃ ẽ scia recte, scribẽdi t cognoscẽdi id qð ꝓferꝛ topicorũ sexto. Et iõ Alphabarius de ortu sciarũ ipam sciam lingue appellauit q̃ nihil aliud videꝛ ee nisi idiomatiz regula quedã dirctiua. Eget etiã q̃z marie logica q̃ fm. A. in eius logica est speculatio rerũ qbus puenit ad incognitioẽz icogniti. Sed apud Haly abbatẽ est verboꝝ libra t omni vtilis arti. vñ ꝑma ꝓplerionũ capl'o. 6. ℙarue falsitates eoꝝ q̃ in ꝑncipijs logice cõsiderationis edocenꝛ cause mariorũ delictorũ fiũt: t contingit oia male opata t fm artes oẽs: t ꝓz omẽs totius opatõnes vite sequi sophismata. vñ Haly. rodoan ꝑmo tegni. Ba. dixit doctrinas vt inuitaret nos ad discẽduz artẽ dialectice: t vt faceret nos scire q̃ impossibile sit ꝓbehẽdẽ artẽ medicią sine arte dialectice nisi fuerit hõ excellẽtis nature velut ℙippocras. Manifestũ. n. q̃ nõ scit verũ: neqz saluaꝛ aliqs ab erroꝛe nisi ꝑ artẽ logice. Quare Boetiꝰ in ℙorphirij ꝓmetario: Epicurũ t alio necesse fuit falli q abiecta scia disputandi de rerũ veritate ꝓquirerẽt. Sitr ꝑmo de phȳsico auditu ℙrimi querẽte fm philosophiã veritatem t nãz rerũ diuerterũt: vt in viã quãdã aliã ob infirmitatem. i. ꝑpter paucitatez exerticij i dialectica ꝓz Lõmẽtatorẽ. vñ collz ꝑncipio: Scias q̃ aliqs nõ poterit stare sup fine huius libri: neqz intelligere maiorẽ ptẽ eiꝰ: nisi ille q legerit tñ i logica q̃ possit ad minꝰ cognoscer modos tuũ demrationũ puta simplr cãe t esse seu signi ficut dria videbit octaua. Est aũt t altero mõ necessaria: qz ꝑ ipam defendunt ꝓbabilit scia rũ ꝑticularũ ꝑncipia q̃rto methaphysice. vnõ primo topicorũ. Est ad oĩũm methodoꝝ ꝑncipia viam habẽs. Et iõ in ꝑdicamẽtis Simplicius: Logica est pars organica totius philosophie defendẽs nos a malis, i practicis: t a falsis i speculatiuis. ℙ q̃z igit grãdis ẽ logice necessitas. Eget t rhetorica q̃ fm Tullius ad psuasionẽ facultas est appositе dicẽdi: vt sermones suorũ ꝓceptuũ expressiuos sic lepide sciat cohornar vt gratãter recipiant ab infirmis vt ita in eius ꝓfidẽtiã deducant vt dria oñdet. 135. Est etiã ñ minus necessaria eo q̃ Ba. medicorũ ꝑnceps vt plurimũ vtitur rhetorica oratione psuasiõis inductiua. vñ Alphara bius in didascalicis super arrhetorica: vides in illo qð positũ ẽ i pribus libris Ba. declaratõe sua de rebus scialibus multotiẽs oratõe hũc vsũ fuisse rhetorica: vt q̃ vene oriant ab epate ꝓpterea q̃ grossius ex ipsis ẽ circa epar: t q̃ fm elõgatõem ab ipso graciliant: t q̃ virtus corpis regitiua habitaculũ hz in cerebro: eo q̃ rer scmp in excelsiori loco bitat ciuitatis Et qñ hõ irelligit ꝑ cerebrũ ꝓpterea q̃ hoies de eo que videt pati defectũ i itellectu dicũt q̃ est absqz cerebro. Et quoniã fortitudo t timiditas existũt in corde q̃ hoies dicũt de timido ipsũ cor non habere t est id de interioribus tertio capl'o. 4. de quo aliqd dria 66. Est ẽt necessaria arithmetica numeroꝝ scientia t in se quantũ ad dies creticos de qbus negociatur plimũ medicina vt ꝑ eã sciat ꝓpositionẽ numeroꝝ t fractionẽ eorũq̃z naturas: t i eo q̃ ad alias ordinat mathematicas vt musicã t ꝑcipue astrologiã. Eget ẽt geometria scientia magnitudinũ mensuratiua: vt ea vulnerũ cognoscat figuras. Rotunda nãqz tardius ac difficilius sanãtur posterioꝝ primo ℙ deo q̃ latera adinuicẽ plimũ distãt: cum circularis figura sit ceteraꝝ ãplissima: vlnera xo triãgulata l' q̃drãgulata t huiõi facilius sanãt: cũ ptes distẽt i adiuicẽ

perparū. vbi nanq; angelus illic carnis ppter applicatōez ppinquoz icipit gnātio. Et iō chirurgici diagonales vulneru faciūt lectiōes. Necessaria ēt exiſtit in quantū ad astrologiā ordinat. Musice aūt necessitas apparebit dria. 83. Necessitateq; quoq; non modica sibi necessaria extat astrologia q̄ est scia quātitatū t motuū celestiū corpoz i se ac i suis effectibus vīr ꝓsideratiua: vt ea medicamidus electis vtat tēporib⁹ qb⁹ est luna felicib⁹ ꝓtēperata planetis: t sub ꝓpetētibus figuris: sicut ēt apparet p Ptolemeuz i cētilogo: Sigs purgatōz sumpserit luna exīte cum Ioue opatōis ipius minuet effect⁹. Itidē tāget mēbrū ei⁹ro luna stāte in illi⁹ mēbri signo horribile: t talīū plima. Et hui⁹ quidē necessitatē vehement tetigit Hip. i libro de aere t aq̄ dicēs: Qui Ho ea q̄ de re altissima tractauim⁹ rata tenēt t credunt: nesciunt astronomiā medicine nō minimā ptē cē. vñ i libro ci dē de ꝓnosticatōe fm lunā ascripto: Cuiusmodi est medic⁹ q astrologiā ignorat nullus dz se in ei⁹ man⁹ ponē. Nec ēt in pncipio ꝓnosticoz cū dixit Et siqd diuinū fuerit ēt cū illo i egritudinib⁹ res celestis t̄c. quāq; Cōmētatoz sensibilib⁹ loquēs d ꝓtinēte nos exponat. Necessitas ēt ista ondit cretico⁹ tertio capło. 2. 3. 4. t q̄si p totū. Beosar dict⁹ Albumasar i troductoꝛi pꝛio: Medici idigētnecessario astroꝝ scia vt p eā sciāt sui magiperi radices certissime. Dꝛ portet quoq; medicū illū ifirmū curare cui ex significatōne stellaꝝ iā ꝓuidit astrolog⁹. Malis quoq; scia necessariissima ē sola quāq; ipaz nō tangāt prefati cū ea subalternet illi; subiectū neq; ponit sub subiecto vt ondet dria. 7. pncipia ēt sua sumit ab ea ceu ex libris aialiū apparet: t pꝛio prima. vñ de sensu t sensato: Hbysici est de sanitate t ifirmitate pꝛia inuenire pncipia. Et iō collz pncipio. lectur⁹ hunc librū necesse ē q ipe de illis sit q visi fuerit aliqd i radicib⁹ sciarū nāliū. Metbaphysica quoq; ei sicut alij ē necessaria: cū defendat realit oiuz sciarū pncipia methaphysice q̄rto. Et iō oēs tandē eleuant in ipaz scie vt Ar. in tertio illius testat⁹ est cū. A. Amplī⁹ ꝓbat rōnibus: cū reb⁹ existentibus scias accipere im⁹ i predicamētis. Sicut eni res se hz sic t scie de qbus extant. Res vero oēs ꝓnere sunt t ꝓiūcte nō solū q̄ sūt vni⁹ gēnis vel materie vez q̄ diuersoz ita vt suprema iferioz: imo supnoz attingāt t attingant. Dionisius de diuinis noībus: Cōnectunt ēt: q: oē qō est substātia existit l accidēs cū hec diuisio tota entis euacuet nāz sic t oēs scic aut erūt de substātia vel accidēte: sed q̄ sunt de accidēte in substātiā tandē reducunt cū accidēs esse nō habeat nisi p substantiā t diffinitio nō nisi p ipsius additōez septimo methaphysice. Rursus pncipia saltē vltia t mediata sūt oium cadē. i2. methaphysice. q̄ aūt sic sunt vnū ab alio q̄dam necessitate dependet: ppter qd Ba. de ige. 9. capło. 2. Cōfestim a pueritia philosophiā cupiētes ad illā venim⁹ pmo deinde postea patre somnijs māifestis ꝓmoto ad medicinalē venim⁹ exercitatōez: t p totā vitā scias alterutras opib⁹ magis q̄s vbis in studiū durim⁹. Ille tñ q̄ medicine sunt necessariores existūt Logica cū sit oiuz sciaz velut sal ciboz conditiua: naturalis ei⁹ pꝛincipioꝛum ostensiua: t astrologia eius iudicioꝛuz directiua. Adhuc res omnes sunt essentialiter ordinate, igitur t scientie de quibus extant. in sic autem ordinatis posterius pfecte nō pōt adipisci fine pꝛioris cognitione cū scire sit p cause adeptionē: posteriorū pꝛio. medicina vo est de reb⁹ posteriorib⁹: ē eni sciaz pticulariſſime. Et ideo Boetius d e ꝓsolatiōe quosdā detestat manibus violētis discerpiētes philosophie vestes putātes equidē ex aliqua pticula illi⁹ sibi ascripta in se totā ꝓtimere. Itaq; ex his oībus cōcludit oium bonarū doctrinarum oportere medicuz dignotionē habere. Et fortassis medicine discipuli ꝓfestim appellant mgri aliarū vz artium nō medicie Attendendū tñ nō oportere oino peritum ēt medicum exquisitā predictaz cognitionē hre sufficit eni si aliqualē iparū habuit in cōi sicut ēt Halyabbas demōstrat entire videt. Deinceps q̄ sciendū q⁹ res dupliciter possunt cōsiderari t scie cōsequenter t de quibus sunt. Aut in cōi ,put omnes habēt ordinē adinuicē: sunt eni ex eisdē pncipijs t tandē in fine tēdunt eundē vltimuz. vñ. A. primo methaphysice: Hes sciētes cōicant in vna vtilitate que est acqsita pfectōnis aie humane ipparatis in effectu eā ad futurā felicitatē: t sic vna res alia eget t sibi cōnectitur exinde scia. Vel fm q⁹ sunt particulariter suis generib⁹ t speciebus distincte, alioz enim alia principia sicut numeroz t planoz principio de anima: t ita vna p se sine alia existit: cū non semp oporteat vltimā querere cāz sed magis imediatā phyſicoz scdo. Amplī⁹ neq; antiquandū est in alijs scientijs t marie in his q̄ sunt vniuersalioz t de sermone tūc nāq; cum difficultate grādiori pueniet ad pticularium cognitiōem t sensum: circa q̄ versat scia medicinalis aliaz marime. Dꝛ portet eni mādata medicoz sequēti dria subscriptat pueritia t ab adolescentia suscipere. In his nāq; tpibus facilioꝛ erit custodia q̄s i senectute cum oblitionis sit domus theorice pꝛio capło. i2. Recitat eni Ba. elemētoz primo cuz ēet in. 19. anno se a quodā didascalo de hereti Attanei icepisse medicinalia docere. vñ regressū meliu s vī eē sciendū ex hac ad pꝛiora deinceps. His itaq; visis dicēduz ad argumēta pꝛio. Ad primuz dicēduz q⁹ t si plures sciaruz non fuissent iuente adhuc tpe Hi. tñ bonitate sui q̄dam nature hunc diligētis ictu ipsis vtebat vtiaz traditis: iuxta illud pmi elēcoꝛum: Hes etiā idiote vtunt dialectica t tētatiua conātes arguē. vñ Boetius: Struere parietē nālis igeni; sed arte sit meli⁹ Et ideo mgr Haly. Hippo. fuisse nature excellētis nā bonitas nature ipsius t solertie supfluitas pduxit ipm ad hoc vt tribus vteret doctrinis absq; arte nāliter dialectice. Ad aliud dicēduz q⁹ res pticulariter ꝓsiderate sunt distincte: alieq; ac alie: in cōi tñ vt dictū est sunt eedē. Dicēduz ēt q⁹ quātuz ad cognitionē quandā pticularē essentialē medicine alie non sunt necessarie scie. quātuz vero ad vltioꝛē t plenioꝛē cognitionē entis de pfecto eē sunt necessaria. Ad aliud dicēduz q⁹ medicina ad ea q̄ sunt ꝓpꝛia ipsius nulla alia⁹ indiget scia⁹. eget tñ alijs inquātuz vna scia locat sub alia vt ostensum est sicut res sub re ꝓtinetur. Cū eni in scia sunt duo suppositā t rōcinata pꝛimo methaphysice. A. quantū ad rōcinata cū ꝓpꝛia illi scie in q̄ ex ꝓpꝛijs rōcinat alijs nō indiget. quātū vero ad suppositā eget: vt supioꝛi scia declarent ac defendant p cōcia. Ad aliud consimiliter dicenduz: Ad aliud dicēdū q⁹ ls ois scia pticularis vt declaratuz est aliquo mō egeat vniuersali: nō similiter: q⁹ quedam est magis pticularis vt que de ente pticu-

lari ⁊ alia vero m̃in⁹ sicut que ỹ m̃in⁹ ꝑticulari. Vniuersalior nãq; sciarũ nõ tot regrit adminicula velut grãmatica vel logica relatõe aliaruq; ceu que de ente ꝑticulari. Medicinã vo dictuq; ẽ ꝑticularissimã fore aliaruq;.

Differentia. 2.

Vod non sit opus medico logicum esse: videtur qr quod est vanuq; sibi nõ suppetit. Tale vero ẽ logicuq; eẽ. vñ ꝓmio de aia. Manifestuq; q; dialectice diffinitões vane sunt oẽs. Itaq; et tota fere cognitio logica: cuq; diffinitio mediũ demõstrationis existat saltẽ potioris. Amplius qd̃ ẽ ipertinens ⁊ extraneũ nõ opus medico. huiusmõi aũt sunt ſmones logici vñ Cõmẽtator quarto phisicorũ Intẽdit Ar. p ſmones extraneos logicos ⁊ philosophiã que ex istis cõponitur philosophiã vocat extrancã. Rursus: qd̃ ẽ inutile nõ necessarium ẽ medico in vtilib⁹ finem stabilenti. hoc vero ẽ logica. vnde interiorum tertio capl'o. primo: Logica vere sunt quecunq; vltra vtilitatem nature considerentur rerum. Eorundem vero primo capl'o. 6. inutilis apparet logicorũq; problematum scrutatio: cuq; nihil in dignotõe passionuq; neq; in sanatione: neq; i ꝓnosticatione inuenendorũq; sit iuuatiua. ꝯre Cõmẽtator. ii. methaphysice Vniuersalit̃ enim ei q; semp ẽ in disputatõe multotiẽs accidit videre extranea remota a rei nã. Itaq; ꝓmo topice. capl'o. 3. Ba. ait ꝓmo libro ỹ cognitõe morborũ interiorũ logicarũ inuestigatio qstionũ in arte medicine vtilis nõ est cũ nihil p eas diligẽti⁹ de morborũ nã ingratur: vt neq; iporũ causę aut signa vel mele. Palin: vna scia nõ videt oio sibi differẽtib⁹ ẽt genere idigere. sed logica ⁊ medicina sunt differentes omnifariã: cũ ꝓncipia subiecta media ⁊ fines sint alia nã logice sunt entia rõnis ꝓncipia subiecta ⁊ itẽtiõis scõe. A. ꝓmo methaphysice: media ex ꝙbus sulcitur vniuersalia: finis vero ꝓfecte rõcinari. Medicie vero subiectũ corp⁹ hũanũ sanabile vt sexta oñdet dria Media ex ꝙbus tandeq; affirmat individua existunt sensibilia. Nõ eni deide hominẽ medicãs sanat nisi ſm accidẽs: sed Calyam aut sortẽ ꝓmio methaphysice. filr Maly. tegni. 2. Speculatio medicie toti⁹ sẽ suq; nõ trãscendit. vnde idẽ sup qrto q̃dripartiti. Ars medicine nõ inspicit nisi res manifestas sentiẽdo ⁊ videndo. Cui⁹ quidẽ finis est sanitatis possessio dria pori. Ex ꝙbus infertur medicũ nõ oportere logicuq; esse Oppositũ vero huius ex dria suscipitur añdicta. Ad huc illud p cuius defectum ꝓtigit medicũ errare sivi opus extat. hoc aũt ẽ est logica. vñ in hereſib⁹ tracta tu scõo capl'o. 2. Dialectice necessitas magna: vt ex ꝙbusdã mãifeste scire: ⁊ nõ obediat nũq; ſophysmati neq; ab altero: neq; a seipso. Et secũdo simplicium pharmacor: Medici ꝙbus nõ est scia p viã dialecticę ⁊ canonẽ ei⁹ errãt errore q̃q magno. p transeũt enim termios ꝓprios. Errãt etiã i rõe sua simili errore in santiũ q nõ icipiũt scire dialecticã nisi ex primo. Ad huc Ba. cũ alijs docet inestigare morborũ naturas ⁊ illorũ causas p rõnẽ cognoscere. hoc aũt est logice cũ scia rõnis existat. Logicũ nãq; rõnabile interpretatur. Ex his itaq; ꝯcluditur op⁹ fore medico logicũ eẽ

Vt hui⁹ qſiti veritas oñdat ei⁹ ꝓmit⁹ termini aperiant: cũ cuiuslibet ꝓpositi oporteat qd noie significetur p̃mit⁹ cognoscere, Noibus nãq; ⁊ ñ reb⁹ latis i discrepatõq; euenit disputare clẽcorũ ꝓncipio. Secundo videndũ qd de hoc nonulli sensere, Tertio veritas subiũgat. Et qrto tandẽ ad argumẽta dicat. Propter primũ qdẽ sciendũ q; oẽ iminorũ h⁹ qſiti differẽtia visuq; ẽ priori. Propt̃ scõm vero sciendũ vt ẽt appuit i ea q; aliq medicorum emperici ꝓtermissa oisaria rõne ac experientie solũ itẽdẽtes volnerũt medico nõ op⁹ fore logica hr̃e: neq; vtile ipsi aliqñ ipartiri sed potiꝰ iacturã iferre: cũ ipa sit vniuersaliũ quorũ vt appareat hereſuq; libro despectores existũt. Sꝫ horũ quidẽ defect⁹ insignit⁹ ẽ dria preũti. Istis nãq; accidit nullã egritudinẽ aut auxiliorũ materiã certe dignoscẽ cũ cognitio sola nõ sufficiat sentitiua ⁊ imaxie circa raro deficiũt ꝓtigẽtia. vñ qnto interiorũ caplo penultimo. Qui sine rõne experiẽtiã irrõnabilẽ obseruãt solã: vsus eorũ q̃ raro fiũt in experientiam habẽt. Et qr raro emergẽtia eorũ sunt secta derogatiua oisariã ipsa ꝓtẽnũt vt nõ solũ curas taliũ rerũ ẽt afficedentes spernãt eorũ cognitões interiorũq; tertio capl'o. 3: Propter tertiũ siquidẽ iuxta Cõmẽtatorẽ sciẽdũ septimo methaphysice physicorumq; 8. q; dialectica vsitat duobus modis. Vno quidẽ scõq; q; ẽ instrm: ⁊ sic vsitat in alijs scientijs ſm q; accipit illud qd̃ i eo declaratũ ẽ i ipsis: ⁊ sic visus mihi ẽ mod⁹ scindi cõis cũctis scietijs tradit⁹ i ea que ꝓpriorẽ pnũcio ⁊ hinc vsus ẽ i modis sciẽdi tradit⁹. Et alio mõ ſm q; ẽ in seipsa scia speculatiua ad aliã sciaq; ⁊ sic ea magis vti videt ingo methaphysica cũ ipsa ỹ ente cõsideret simplr. ꝓpositões ⁊ eniq; dialectice sunt entis simplr nõ tñ inquãtum ens sicut diffinitões ⁊ descriptões ⁊ alia in eis dicta. Et hic modus vsus mihi videt exaneus i ceteris scietijs a diuina marie. Secũdo quoq; is ciusdẽ scribit q; logica duplex existit: quedã nãq; vlis oibus scietijs puta septẽ vna artiũ liberaliũ exñs. Est eni dicta ipsa diaectica ad oiuq; methodorũ ꝓncipia viã habẽs. Altera qdẽ vnicuiq; scie ꝓpria: primã equidẽ vniuersalẽ vt oñsũ ẽ in pori dria medico fore necessariã. Qñ palin firmat qm̃ omnis scia ẽ cũ rõne posteriorũ sine medicie vero vt mirabitur dria tertia ẽ scia. Rõnẽ nãq; ipsius marie oportet cognoscere p sciam que circa rõnẽ negociat. hec aũt ẽ logica vt ẽt nomẽ. s. rõnalis denũciat. Illuminat eni ⁊ dirigit ⁊ iuuat ceteras scias in modo ꝓcessus. Stabilit etiam ipsarum saltem ꝓbabiliter ꝓncipia Quarto vt tactũ ꝓus methaphysice: methaphysica vero demõstratiue. differt eni ab ipsa potestatis mõ pp qñ logica etiã cõicri non parũ indiget medic⁹. Quã etiã Ba. ꝓmo clemẽtorũ notat se habuisse in ei⁹ ꝓceptorẽ Attanetbi cũ opponẽs de quo discipul⁹ ille ingr: nutrit⁹ hic i dialetica inde replet⁹ cõtagione. vñ tertio virtutũ nãlinq; capl'o. 9. Oportet debẽtẽ cognoscẽ gd alijs meli⁹ mor quidẽ nã ⁊ ꝓma doctrina. i. instructõe sciarũ q̃ de ſmone ⁊ logica ꝓprie: cũ omniũ sit i eorũ fines reductiua mlt̃ũ ab alijs differre. Prio priq; gdẽ est duplex: altera quidẽ scie: altere Vo scietij Prima quidẽ est modus in ordine ꝓcessus ⁊ demonstrationis in hac scientia vel illa obseruatus. quam Ar⁹. in plerisq; tradidit initijs librorũ vt topicorumq; phyſicorũ ⁊ elbicorũ. Ptolemeus etiam in ꝓncipio quadripartiti ⁊ centiloquij ⁊ Ba: quasi in omnium librorumq; exordijs. Ar. A. inde subiectis medicie ꝓncipio ſmonis pulſuum ⁊ maxime vrinarũ: Et si omnes scientie hac vtantur logica: ipsa tamen fruuntur amplius ille: quarum cognitio suscipitur ex materia aut actibus humanis velut naturalis astrologia

udicialis medicia ⁊ moralis. propter eni diuersitatē eorum ex qbus sunt oportet logicā hui⁹ siue canones p̄mittere: qbus ipse ad aliquā cognitōis coarctētur vniformitatē. Secūda vo attēdit penes q̄sdā dispositōes ⁊ p̄suetudines medico magis extrisecas existētes. quarū vne sumūt ampli⁹ ex pte aie: altere vero ex pte corpis: eo q̄ cē copositi est ꝓprie p̄mo de aia. Que aūt rōe p̄siderant aie sunt mores: quos expedit medicū hre. Licet eni peritus medic⁹ nālit agrestiū fit morū dria. 7. p̄suetudine ītū ⁊ arte conari dz laudabiles acgrere: q ⁊ magis fic erit appciat⁹ qū cōtra ei⁹ tali freno rōnis opabit natiuitatis signatores Mores vero ⁊ actus ipius fm q ꝑ testāt illustres medicox Hip. Ba. ⁊ Maly abbas marie hi sūt: quox quida noie hitus denotāt: alij vo priuatōis. Voco quidē hitus q dei p̄mitus dz cē amator: ac ipsū i cunctis opibus suis ut preponat preponē. hic nāq; solū lāguores sanat: ⁊ deuiātes i vitatē ōducit. ꝫ ipsūq; timere: cū pncipiuz ꝓnūciet sapiētie. Ex qbus sacer reddet ⁊ diuin⁹: vt res ēt sibi reuelēt sacre sacrē aut sacratis hoib⁹ solū oñse. Sitq; apprehēdens intelligēs memorans plene ac solers lector assidu⁹: neq; dis neq; nocte studio deficiēs ⁊ mediator ide sines: meditatio nā q; clauis existit vitatis: ꝓbatosq; obtinet magis auctores: sitq; ei⁹ studiu i medicia pcipue sit ⁊ diligēs ⁊ exptus ac verax fidelis: fortis: pudic⁹ castus: māsuetus: ac misericors: pius: longi vsus: tardus: passionūq; ignominiosax tibi pensax sagax occultator: visitator infirmox sollicit⁹ ⁊ marie acutorū. vt mane saltē visitet ⁊ vespe iz talib⁹ semp foret assistendū: hospitaliū ifirmox rimator. in qbus plimi ⁊ exnei cāus aduenit. neq; ostētatōe q̄dā pigeat ab ifirmo scisitare morbi pfecte occulta: vt qđ ars nō ꝓdit interrogatio manifestet. Sit ⁊ ipius pmaria intētio sanitas. Mā medicine intētio ē sanitas: finis vero possessio illi⁹. Paucis quoq; amicū ⁊ familiarez se reddat: marie si famosus fuerit medicox. Oportz ēt huic ab adolescētia isudare. Custodia eni tuc fit facilior q̄z i senecta q̄ domus oblitionis existit. Qđ si doctor fuerit discipulos aptos vt filios diligat ⁊ pertractet. Vratiq; ac absq; tenore aliquo edoceat: indignosq; abijciat. Discipuli vo vice versa vt patrez ⁊ adhuc āplius diligāt ⁊ exaltēt: credāt vt discāt retributōes illi exhibēdo ꝺdignas eiusue filios vt fres astrigant dilectōe. sitq; lingua expeditus ⁊ sc̄fib⁹ cūctis pfectus: ad sitq; solū medicatōis deputat⁹ officio. tūc eni vnūquodq; optie agit cū vnū i vnū finē ordinat: ꝺriū aūt praue ⁊ ad min⁹ vite ꝺfistat bone/ste. Qui vo priuatōis sunt ⁊ iperfectōis act⁹ aut mores ꝓpulsent freno sobrietatis ab eodē. vñ nō sit inidus: nō cupidus. ⁊ iō nō tachistis: q̄ non ronabilissime odio hēt abolistota: non auarus: non dissidiosus non luxuriosus: nō vinosus aut detractor: nō ēt laudator: non senerator aut aleator: vel instrorum oino musicaliū pulsator: nō hypocrita. non n vbo sed opere medic⁹: non timidi ate vel audacia passionatus. naz hec ifirmitatē parit. illa vero i artificialitatē: non audax aut psumptuosus: non p̄ceps: nō ꝺtumax aut discursor ciuitatis salutator. Quidā eni circūeūtes totā ciuitate salutāt: ōducūtq; potētes vt teneāt cū eisdem: non discipulorum emptor: neq; venenox neq; abortsum ꝓpetrator vlla occasione aut doctor. Sunt eniz celi q arguunt: elementa que seuiunt: ac in posterū diuine visiōis absentia: non ābitiosus aut vana glorios⁹ vt vni hereti ꝺstitutus: non loquax orator aut ꝺtumelios⁹: neq; litigios⁹: neq; aduersus te cōcitata isurgat ingens nā: Ꝺ frustra igratuz mortaliuz genus occidit eger ⁊ nō morit: ⁊ mbi fragilitas iputat. Theodorus prisciaⁿ⁹. Ex pte quoq; corpis duplicit: aut quantū ad ea q̄ ipsius dz vtiq; cē mediocris habitudinis ⁊ statute: neq; eni fit valde pulcher ⁊ cōptus vt de eox mulierib⁹ pterreant egrotātes. neq; turpis aut deformis vt ab hoiatus aspnat. neq; gigātes aut homūculus: sed mediū hic tanq; virtuoluz iter duo hec obtineat extremox: sit ēt actibus tardus. anbelitus eius ⁊ sudor non sit fetidus ut caprosus aut polipos⁹: ⁊ vīr ñ fit corpe vnctuos⁹ vt ex eo velut ab hirco hora coitus fetor ꝑcipiat horribilis. Ad summū nāq; expedit vt sc mūde gerat ⁊ bōeste. Vel ex pte corpi adminiculantiū q̄lia sūt dicta bona fortune: fine qbus nō ꝺtigit eē felicē etbicox primo: ⁊ iō mercedē secūdario fine itermissioe accipiat Qui eni emere vult ⁊ donare disponit mēdicar: dū qđē dolet accipe. nā si cessauerit dolor: ⁊ laboris illi co p̄miū cessabit iuxta illud. Dū locus ē morbis medico ꝓmittit orbis. Mox fuita mēte medic⁹ morbo fugiēte. Qñ eni eger bñ psoluit magis te reputat: ⁊ scipm cū suis obligat ad ea que mandās pficiēda ne āmittant expēse: citiusq; sanat iuxta illud: Empta solet care multis medicia iuuare. Si data sit gratis nil ꝺfert vtilitatis. nō eni sic te reputat ⁊ ꝺfidit. Propt qđ non ita sana t vt. 135. tanget dria. Non tamē velis pauper oppimere neq; egenos saltē ituitu pietatis delere: cuz inde laudabilis ꝺsurgat fama. Qđ eni abundāter accepisti bis velis gratis primi amore bonitatis ipartiri. Nunq; autē fis oblati obnegator: nisi fortassis tibi qd p̄ius itulerit tanti: ⁊ maxime cuz minor aut mediocris fueris medicox: qñ medicina ⁊ marie curatiua marti est scripta: q omnibus fere planetis iudicator odiosior. hic ēt irremunerationis obiurgij ⁊ ois inigratis extat planeta. ꝓpter qđ expetit negociū tuum ne decipiaris primitus firmare. nisi egrotus magnificus eēt ⁊ curialis oiquaq;: adhuc vt laborantibus q̄ qđ nihil tui in eox ipendas visitatione. Et vt ad vnuz fit fari obiega medicoruz. mittunt vt ad multū. Hospitiū dz esse secretū: pauciscq; quo ad eius intima notuz: non calcatū in curtibus relonās: non etiā mitris ⁊ vexillis medicinalib⁹ isignitis denotatuz neq; nolis ꝓclamatuz. Amplio⁹ etiaz denuo medicuz ēe astutuz ac sagacē i futuroruz marie ꝓnunciatione. Nunqđ eni qđ absolute ꝓnunciāduz sed sub ꝺdictione dicēduz id ad plimum ꝺtigere ꝺbēdo. vñ q̄rto scđa: Cuz apparēt signa mala tiorosa ꝓmittem⁹ fmonē in ꝓditione ide ad plimū ꝺtigēte. Mā gs multoties saluat mirabilr absq; spe. Quare Ba. aphoris. 6. Oportet medicū studiosuz ēe vt nō aliqd dicat absolute. Naz morbox ⁊ ꝓprie acutox non vlquecūq; sunt certe ꝓnunciatōes salutis aut mortis. Neq; ēt cronicox q̄stum ad eox salte initia aphoris. i. Qđ ꝓp materici euenit diuersitatis iordinatōez sicut oñdet dria. 138. ⁊ iō medici oz iudicia sicut ēt astrologi sore ꝺditionib⁹ alligata ꝺtinue q̄fimltiplici itellectu: velut q̄ spūz ꝓnunciationes pstātia vt dicat exēpli grā. Ita solet i talib⁹ casibus ꝺtingē non tñ necessario. Videmus eni qñq; senos digitos in oi: ⁊ collobiū habentez ⁊ huiusmodi

Nam ꝛ mōstruositates interdū occurūt in egritudinibus velut in naturis: collz. 7. Cū aūt declinauerīs cū quadā hesitatōe ad latus mortis: tamē demissiōe aliqua vultus ꝛ simulata id ꝓnūciabis mestitia: non tamē ex necessitate vt quasi videaris creatori derogare nisi illius eēnt necessitatis signa. tūc. n. dicēdā est salutē ipsius quasi ex miraculo posse ac nō aliter ꝓtigere diuino. neqz ꝛ postq̄z tuū in ꝓnicie declinauerit iudiciū reiterare id velis nisi scisitent qui sunt eius. qō si facis quasi bis videberis vt de ℏ leteris tanq̄z ex tuo ꝓnostico gloriā habiturus. Plurimi etenim vanagloriosi medicorū cū p̄ dixerit ꝓnicie predicātes inbiant eius mortē: neqz forsitan necessaria saluti ministrātes: vt aliquos sit audire vanagloria sue ꝓnunciatiois deductos iā euasuros medicinis mortificasse donatis: si milit ꝛ astātes illi deuiāt famulari. Ēgtuz Vo ipsū nūquā aspersa lutis amoueas: ꝛ si tu oio ac ipse desperaueris. sciet eni dīa. 3ꝯ. quātū ꝓfidētia infirmi de medico ei ꝓferat ad salutē. Euasuros etiam cū ꝓditione ꝛ necessitate ꝓnūciabis p̄dicte filī iudicādo ipsū rationabilit saluaturuz si medicuz diligētē habuerit. Situq̄z infirmꝰ obediēs: ꝛ ministri idonei: ac necessaria prepata extrinseca: neqz aliqd supueneriť inopinātum. Et ideo Ba. obſuare hāc ꝓnosticationis diligētez cautelā testať tertio interiox. c. 2. Semper fm totā vitā meam meipsuz ab auda ci ꝓfessiōe abstinui: ꝛ medicās vsqz ad senectutē nunq̄z vsqz hodie erubui fm curam vel ꝓnosticatōem vt alij gloriosissimi medicox. Vtebanť. n. cautelosis canōibꝰ eiꝰ detminantibꝰ ꝓnunciatōez pfecte vocibꝰ ꝓditionatis ꝛ quasi duplicibꝰ interiorū apparens qnto. c. 7. Dis itaqz visis dicendū ad argumenta. quanto ad primū dicendū q̄ dialectice diffinitōes p̄nt duplr ꝓsiderari. Aut quantū ad quam tradūt diffiniēdi: ꝛ sic non vane sed necessarie: vel quantū ad ea de quibꝰ sunt ꝛ quia illa sunt cōia ꝛ extranea que minime faciunt i alijs scietijs scire: ideo dicūtur vane. vñ Cōmētator Diffinitio omnis deficit p quaz cognoscūtur accītia neqz diffinitio dicit nisi equoce: vt qz i eo colligať aliquod falsum: aut ꝓponit ex causis remotis aut accidētibus: ꝛ talis videť dialectica diffinitio. naz aliť ꝓsiderať a logico ꝛ aliter a philosopho fm ꝓmētatorem 7. metha. vel etiā ab alio artifice suo modo Logicꝰ nanqz eam ꝓsiderat fm q̄ est instrm inducēs intellectum ad quidditates intelligēdas. Phūs Vo fm q̄ ꝓsiderat naturas rerū ꝛ sic de alio ente fm ipiꝰ scientie ꝓsideratōem. sic itaqz a logico in scia spāli modꝰ debet ꝛ nō res logice assumi. Ad aliud etiā p ℔ apparet quid dicendū. quia in ꝓpa scia ex ꝓpijs debet quis ꝓcedere cuz voluerit sciam aggenerare modo seruato cōi puta logice: nō aūt ex ipsis que sunt in se cōia: qualia sunt si ꝓpositū in ꝓposito: ꝛ oppositū in oppositō: ꝛ quotiēs dicit vnū ꝯtrariorū ꝛ reliquū ac huiusmodi cōia: qm̄ oz q̄siturū bene istātē cēp p̄mas instātias generi quod fit omne ꝛ illius generis ꝓsiderando differentias: tertio celi ꝛ mūdi. Ad aliud dicēdū iam visuz qd senserit ibi p logicū Ba. sz fortasse Mali. praue accipit dictū Ba. Quod. n. is pticulariter dicit de vna logice qōne vt passio fi i capite existat ex sumis delatis ex vētre in ipsū eiqz cōsikes. an debent dici capitis vel vētris. Maliabbas autem in huiusmodi fmone oēz videť qōnē logicā aspnere. q̄ noluit Ba. in hoc agēdū saltē ratōe modi vsus. qđ etiam oñdit p̄tēdēs aut precedēs antedicte orōnis Ba. Huius itaqz ex tali aiterutrinqz argumētatice inutilis ꝛc. Ad aliud dicēdū q̄ lz logica ex pte rei et vt ē docēs a medicina ꝛ a ceteris differat scietijs: rōe tamen modo ꝛ vt vtens in omnes concidit: ꝛ cū omnibus conuenit.

Differentia .3.

Quod medicina non sit scia videť: qm̄ scia ē de incorruptibilibus ꝛ ꝑpetuis: ꝓmo posteriorum. sed ea de quibus ponitur esse medicina sunt corruptibilia omnia. Corpus enim humanum de quo tractat cū his que sibi applicāť omnibus sunt mutabilia ꝛ corruptubilia. Adhuc omnis scia est de abstractis ibidē: sed medicina nō est de abstractis lz de ꝑcretis. quod ostēdit ex eius diffinitōe q̄ est scia sanox egrorū ꝛ neutrox: que omnia sunt concreta integni. i. Palin. scia est vniuersaliū: sed medicina est particulariū. Nō. n. quis medicās sanat hoiem nisi fm accidens. sed Calyam aut Sortē dīa ꝯori. Singulare. n. curabile. vnde tertio de ingenio. c. 6. Medicina nō fit vniuersali homini: sed vnicuiq̄z individuo suo. Amplius si medicina est scia: aut ē singulariū aut vniuersaliū. nō singulariū: q̄z de illis nō est scia sed sensus. neqz vniuersaliū: qm̄ si de eis fit scia oportz q̄ intellectu ꝑcipiantť cū scia fit habitus intellectual: sed si ꝓcedātur intellectu cū sit vn9 ꝛ singularis: ꝛ omne quod suscipiť ꝑ modū suscipiť suscipiētis ꝛ nō suscepti. omne etiaz quod individuū venit idiuiduū fit. huiusmōi igiť vīa pticularia ꝛ singularia reddēt Rursus vt de aliquo fit scia oportet aliquod eē subiectū p quod velut p medium passio ꝓbeť de eo. ℔ aūt est diffinitio subiecti. sed in diffinitōe medicie cadit accidēs puta sanū egrū ꝛ neutrū. Accidētiū autē nō est diffinitio neqz demōstratio: posterioꝛ. i. Adhuc quod non est vnum non est: quia quicquid est iō est quia vnū est: libro de ente ꝛ vno Boetiꝰ. sed medicina nō est vna: qm̄ quorū non est vna cognitio nō est vna scia. medicinaliū Vo non est vna cognitio: cuz q̄dam ratione cognoscanť: quedā Vo expientia. considerat etiam corruptibilia vt incorruptibilia: iuxta illud de aere ꝛ aqua: Si ex altissimis ꝓsideraueris: norintqz astronomiaz non esse minimā ptem medicine saltem in dierum decretorū redditiōe impressiones ꝓtemplatox supiorum quorum non vī vna ratio cuz differant plus ꝯ genē. io. methaphysice. filr cōsiderat sbam ꝛ accidēs. Itidē scientia est vnius g̃neris subiecti partes considerans ꝛ passiones: primo posteriorum. sed hec scientia non est vnius verum plurium: cum sit omnium que in mundo sunt corporuz theorice primo. Medicus enim propter corpus humanum considerat omnia sibi quocunq̄z occurrentia modo. Et: si esset scientia supponeretur alicui scientiarum superiorum. hoc enim est de ratione scientie subiecte particulate: sed non supponitur scientie sed potius arti mechanice: cum finis eius sit sanitas vlterior que opere conseruatur vel introducitur: velut in mechanicis videmus contingere. Ex his igitur concluditur omnibus q̄ medicina non sit scientia neqz vna. ¶ In oppositum horum omnium sūt Hippo: Arť. Ba. ꝛ alij crimij medicorum ꝛ philosophorum qui eam scientiam ꝓfitentur. Amplius scietia est entis imobilis cēprehensio veritatis huiusmōi Vo ē medicina vt declarabit. Est itaqz scientia.

Vt huius quesiti cum sibi anneris veritas ostendat ꝓmitus eius termini exponant. secūdo videndū qd alij de hoc ipso sensere. tertio veritas demōstretur. ⁊ quarto tādē ad argumēta dicat. Propter ꝓmū Vo sciendū ꝙ medicina dicit a modo. ipsa nāq; salubrem tradit viuēdi mēsurā. Hec quoq; modis accipitur plurimis. Aliquādo nāq; sumit vniuersalissime ꝓut ē quidā habitus ꝓprijs ꝓncipijs causatus in anima qualiter de ea audit quesitū. Sumit ⁊ vniuersaliter ꝓut ē debita ser rerū non naturaliū administratio vel potio vel chirurgia. Accipit ⁊ ꝓticulariter ſm ꝙ i particulari ꝯuenit morbo in cōplexiōe siue in ꝯpositione: aut in nā cōi ſm vnum instrumentum medicine ꝓprioris dicit medicina seu potio. Sumit ⁊ particularius ꝓ pharmaco soluz laratiuo: quā acceptionem nunc bz vsus vt plurimuz Adhuc ipsa multas inuenit habere notificatiōes, Describit. n. ii. de inge. sa. c. 6. testāte Hippo. Medicina ē adiectio ⁊ detractio. Adiectio quidē coz que deficiunt: ablatio Vo supfluentiū. Et hec quidē cum eius expositōe descriptio magis videt practicā representare. Platoni quoq; ascribit ꝙ medicina sit bois scia vt sanitate pticiper. In libro quoq; beresum. c. primo. Medicina ē doctrina seu disciplina sanoz ⁊ egrotantiuoz. In tegni Vo primo dicit: Medicina est scia sanoz egroz ⁊ neutroz. Translatio quoq; arabica putans hanc diffinitōem semicōpletam ei addens inquit: Medicina est scia rerū ꝙ tinentiū ꝯtinuataruz cu m sanitate ⁊ cum egritudine: ⁊ cum dispēne tertia in qua non euadit homini sanitas neq; egritudo. Primo aūt theorice capło. 3. Ba. in libro artis parue diffiniuit medicine artem diffinitione quā ca Eracleus diffinierat. s. cognitio eorum que ad sanitatem ⁊ infirmitatē ⁊ neutrū referunt. In principio quoq; canonis primi: Medicina est scia qua humani corporis dispositiones noscunt ex ꝙte qua sanatur ⁊ ab ea remouet vt habita sanitas cōseruet: ⁊ amissa recuperet. Auer. autē coll3 primo capło primo: Est ars opatiua; eriens ex principijs veris in qua querit obseruatio sanitatis corporis hūani: ⁊ remotio sue egritudinis ſm ꝙ pōt fieri in vnoquoq; corpore. Sexto vero ciuldem ille diffiniuit medicinā in orzusa dicēs ꝙ est ars operatrix que inuēta est exꝑimento ⁊ ratione cōseruans sanitatē ⁊ remouens egritudinē. ⁊ hec est veracior diffinitio que in aliquo auctorum sit iuēta libro. Dixi quoq; in primis ꝙ medicina est scientia humani corporis vt sanabilis ꝓcuratiua. Deinceps ꝓpter genus medicine quod est scia sciendū ꝙ quinq; sunt habitus quib⁹ anima dicit verū affirmādo vel negando. 6. ethicoz: ⁊ vtcunq; in fine posteriorz scia: ars: prudentia: sapientia; ⁊ intellectus. suspitione nāq; ⁊ opinione ꝯtingit falsum quādoq; dicere. Sciētia quoq; ad pñs sicut ⁊ scire triplicit dr. Est. n. scire siue scia ꝓprijssime dicta sicut illa que ē ꝙ causas ꝓximas ⁊ imediatas ſm cōsequētiā ꝯtinuā conclusionis illatiua qualis est illa scia seu scire qō diffinit posteriorum primō cuz dr: Scire opinamur vnūquodq; simplr ⁊ non sophistico mō: qō est ſm accidēs: qō est cū cām arbitramur cognoscer ꝓpter quam res est: ⁊ qm ipsius est causa: ⁊ ꝙ nō cōtingit aliter se habere. ⁊ ista quidem scia ex demōstratione ꝓpter quid aggeneratur siue doctrina ſm Ba. com positiua. Sumitur secundo ꝓprie licet quo ad nos ꝓprijssime possit dici cū innata sit nobis via ꝓcedēt ex notioribus ⁊ certioribus nobis in notiora ſm naturā: physicoz principio. Etenim cū effectib⁹ per se causis suis inherentib⁹ ordine pozi ecōuerso ꝓmis ⁊ imediatis ſm ꝯtiam ꝓuenit in causā que intendit venari: aut causis remotioribus itermissis qbusdam ꝓpinquorib⁹ deducit ꝯclusio in effectū scientia per demonstrationē elicit: quia seu doctrina dicta resoluitiua ⁊ ea que ex his duab⁹ vijs cōsurgit scientia dicit habitus itellectualis ex demōstratione elicit⁹. Vnde Isaac Amaran i de diffinitōib⁹: Scia vera ē cognitio vera: quā verificat rōcinatio ⁊ demonstratio firmat. per ratiocinatōez qdē demōstrationē itelligit qz: per demonstratōem Vo ꝓpter qd. illo. n. ꝓprie dicit demōstratio. Suscipitur scia ⁊ scire tertio improprie ⁊ cōiter valde pro veritatis adeptōne modo quocūq; fiue rōne aut expientia seu alio modo: ⁊ sic nihil aliud est scia nisi earū rerum que sunt ꝯprehēsio vitatis. Boetius ꝓdicamentoz cōmēto. Vnde Isaac ꝓtactus: Scia absolute est ab aia ꝯprehēsio vitatis rerum ꝓpatarū ad sciendū: cuius siqdē vtilitas est acqsitio felicitatis eterne. A. in logica: Ars aūt est habitus cum recta rōne factiuus: seu recta rō factibiliū. ⁊ dicit ars collectio ꝓceptoz ad vnū finē tendentiū: rhetorice noue ꝓmo. Fit aūt cuz ex multis exꝑimētalib⁹ ꝯceptōib⁹ vna efficit vtis de similibus acceptio: metha. ꝓemio. Est ⁊ de mū sciendum vt ētiam appa runt i descriptōib⁹ medicine ꝓmissis ꝙ medicina iterdū dr scia: aliquādo Vo ars ⁊ opatrix. vnde Hip. Vita breuis: ars Vo loga. ⁊ i de lege: Medicina artiū excellētissima vel preclarissima In ꝓncipio quoq; regimis acutoz: Ars medicine i diuinatōis vanitatē redacta ē: Cū tm inter artē ⁊ scientiā appeat distare non parum: qm scia videt qd i facto ee: ars aūt magis in fieri. vñ i fine posterioz. Si quidē circa gnationē artis ē: si Vo ee scie. ⁊. 6. ethi. omnis ars circa gnationē ⁊ artificiari ⁊ speculari qliter vtiq; fiat aliqd ꝯtingentiū: ⁊ ee ⁊ nō ee: ⁊ quoz principiū i facere sz non i factiuo. neq; n. de his que ex necessitate sunt vel fiūt est ars: neq; in his q sunt ſm nām. in seipis. n, habēt principiū. vñ scdo de ge. animaliū: ars est principiū ⁊ spes eius qō fit sed i altero, nature aūt motus i ipso ab altera existēs natura būte spēm actu. Sicut. n. inuit ex his ⁊ ꝓmo exꝑmit methaphysice. A. Res quedā sunt ex opere nostro: alie Vo ex ope nāe. Ille qdem dicūtur ex opere nostro quoz per nostrū ingeniū ⁊ potentiā sumus auctores. ⁊ qz huiusmōi sūt artificialia ꝓprie dr ꝙ ars sit circa illa que sunt in quadā transmutatōe ⁊ electōne. vnde Eustachius ethicoz principio: ars est collectio ex adinuētis ꝯprehensionib⁹ exercitatis ⁊ ꝓbatis ad aliquē finē bonoz eoz que sunt i vita. Ex ope Vo nāe sunt illa que ab ipa ꝓducunt quoz auctores nō existim⁹ p ingeniū ⁊ idustriā nostram qualia sunt marie illa de qbus sunt modi tres philosophie eētiales: nālis: mathematicus: ⁊ diuin⁹. 6. methaphysice: circa ista scia dicit ꝓprie cum reb⁹ exñtib⁹ scias accepim⁹ differētia ꝓma. Est tm aduertēdum ꝙ ars pōt dupliciter ꝯsiderari. aut ꝓut est habitus acquisitus in anima: ⁊ sic est in facto esse sicut ⁊ scientia: vt ꝓut refert ad res factibiles de quib⁹ est ars faciendo. ⁊ ita esse dicitur circa generationē ⁊ fieri. scia Vo vtroq; modo dicitur esse ⁊ in facto iam perfecto.

Cum igitur vt apparebit medicina duas habeat partes theoricā. s. t practicā. quātū ad theoricā potest scia, ppius dici: quo vero ad practicā ars magis. t qz Hippo. fm Ba fuit medicie inuentor. omnib⁹. n. quos scimꝰ por t inuentor scientie quasi in motu t factione amplⁱ extitit applicando nūc se rebus experimento: demū vero ratōe cuz adhuc habitū nō haberet perfectū t quietatū in anima. Merito itaqz potuit Hippo. medicinaz artē t nō sciam noiari. Alij vo iam fere ab eo pfectam accipientes vt sic plus eā habent sciam appellare. Est aūt prudētia habitꝰ cū vera ratōe circa humana bona opatiuus. Est t recta ratio agibiliū: rhetoricoz vo pmo: est vtus itelectꝰ fm quam bene cōsiliari possunt de bonis t optimis ad felicitatē dictis. Sapientia vo est i artibus certis finis t est sciarū certissima sub se intellectū p̄hebendens t sciam. oportet. n. sapientem nō solum que ex principijs scire: sed circa pncipia verū dicere. Vnde Boetius. i. arithmetica. Sapiētia est rerū que sunt suiqz immutabilē substātiā sortiūr p̄hebēsio Vtatis Intellectus siquidē ē pncipiorū habitꝰ: posteriorum fine. vnōe. 6. ethi. Intellectus ē terminoz quoz nō ē ratio. quia scia ē illa que ē cū ratione: posterioz. 2. in hoc. n. ipsa ab intellectu sequestrat. Is etiā est ille intellectus de quo dicitur q intellectꝰ exīstit semp verorū. Est enim quid notissimū t firmissimuz qō per se venit ad habentē: quarto metha. Ipsū. n. habemꝰ inquantū p sensum terminos cognoscimus, cognito enim quid sit totū. quid ps: statim scimus q oē totuz ē maius sua parte: qō pncipiū ē notissimū in mathematicis t firmissimū: in medicina vo q omis cura p ptrariū. Et ē cois animi ꝓceptio quā mor q̄qz ꝓbat auditaz. Boecius de trinitate: Est aūt opinio cōceptio ad quam accedit cū formidine alterius ptis. nō n. eis qui putat iam ꝓcedit. A. 5. de anima dicitur t ꝓceptio vel acceptio vnius ptis ꝺdictōis cū formidine alterius. Propter secundū sciendū quidē pus q quidā nō solū negauerūt medicinā esse sciam: sed t naturalē t astrologiā t maxime iudiciorū t his cōsimiles. deinde q aliqui singulariter annullauerunt medicinā. Propt huiusmōi pmū sciēdū q cū qdā nollent ꝺ rebus sensibilibus t corruptibilibus posse sciam fieri. hi aūt maxime fuerūt Eraclitus t eiꝰ collega Eratillus: pmo t quarto metha. Arguebāt enī De illo de quo nihil pōt enūciare vere non pōt esse scia: cū sit entis imutabilis ꝓhebēsio vere sz de nālibus nihil pōt certe enūciari: qm̄ de eo quod ē in cōtinuo motu t trāsmutatōne nihil vere pōt ꝓferri: sz oia nālia sunt huiusmōi: sicut sensus etiam ostendit. Primū quidē ꝓbant. quia si de eo quod transmutat ꝓtinue aliquid deberet enūciari anteqz enūciatū cēt mutaret t esset in alia dispositiōe qz pus cū deberet fieri enūciatio. Quod vo assumitur ꝓbāt. qm̄ pncipia pma entiū nāliū transmutabilia sunt fm ipsos. Primū etenim pncipiū posuerūt vaporē qui transmutabilis est preceteris marie quare de eis nō contingit aliquid vere enunciari: t sic ñ sore hoz sciam cum sit veritatis cōprehensiua. Vnde Eratillus ad summā deuenit insaniam q nihil opinatus est oportere dicere: sed digituz mourbat soluz. Increpauit etiam Eraclituz dicentē: bis enīz idem flumē nō ēē intra Ipse enīz Eratillus existimauit q neqz etiam semel tranſit enim mox t aliud efficit. Sed hi peccauerunt in vtraqz sue rationis ꝓpositione vt apparet quarto methaphisice. Falsa nanqz ē ꝓpositio dicēs: non contingere aliquid vere enūciari de eo quod est in contínuo motu t transmutatōe. qm̄ aut ē verū enūciare quod transmutat aut quod nō: cū de quolibet affirmatio vel negatio sit vera: Si aūt quod nō trāsmutatur ē verum: tūc id negāt quod intendunt affirmare. dicūt. n. q trāsmutatur. si autem verum ē qō trāsmutatum ē enūciare tunc habet ꝓpositū q de eo vere ꝓtingit aliquid enūciare. Palin. de eo qō trāsmutat verū ē fm Ar. id esse saltem enūciare: nec hoc habet causam aliquaz nisi quia ipz ē ipm. Peccatur etiam in secūda ꝓpositōe cū dicit. Omnia entia sunt transmutabilia t in ꝓtinuo motu. oz enim q si aliqua sint transmutabilia: aliqua esse intransmutabilia. In omni enim transmutatōe necesse sit aliquid cē firmum pmanēs cui mouēs innitat. omnis enīz motus alicui innititur immobili de causa motus aialiū. Oportet etiam in omni ea ꝺre aliquid subiectuz. q omne qō trāsmutat: trāsmutat ex aliquo sicut ex subiecto. Aut igit illud ē trāsmutabile: aut intrāsmutabile. siquidē intrāsmutabile stat intentū. si trāsmutabile: tūc habz subiectū aliud circa quod trāsmutat: t ita erit de illo eadem questio: t sic vel erit ꝓcessus i infinitū in causis mālibus: quod ē vniuersalius ꝓtra secūdum metha. aut erit dare materiā primā t subiectū intrāsmutabile. Id idem similiter deducit ex parte efficiētis. quia omne quod trāsmutat ab aliquo ttā smutat: 7. phyficorū. Aut igit illud intrāsmutabile: aut trāsmutabile vt pus. t sic aut erit ꝓcessus in infinitū aut erit pmum efficiēs intrāsmutabile. non igit omnia entia sunt transmutabilia vt voluerūt Eraclitus t Cratilus. Plato aūt ex nouo ꝓsuetus Cratili t Eraclti opinionibus sensibilibus omnibus defluētibus sciēntiam non existere potius suscepit: t ꝓpter ꝺ Socrates circa moralia negociatus ē solum: t de scia naturali nihil: pmo metha. Videbat nanqz ei q moralia nō eēnt in ꝓtinuo adeo motu t trāsmutatōe sicut naturalia: t in his inquirebat vniuersale t diffinitiōes: t q̄ sūt huiusmōi. Que Plato suscipiēs putauit sic i nālibus faciēdū eē: t ꝓpter hoc coactus fuit modum dare quo sciētia posset de naturalibus saluari. posuit enim q nature t quidditates rerū essent ab eis seperate. omnū enim habentiū vnū pncipiū cōe vnuocum. posuit vnam ideam vel spēm ꝓmunē omnibus illis p se subsistentē quam voluit esse pncipiuz dās oibus pticipātibus ipsa esse t p eam cognosci alia cum sit separata t vniuersalis in actu: t nō cognosci aliqua per aliquid exīs in eis pticulare: t cum omne exīs in eis sit particulare t corruptibile. Ista vero opinio reprobat in locis q̄z multis. pmo quidem t septimo metha. marie quia seperatuz t non seperatū nō sunt vnius rōnis nec etiā corruptibile t icorruptibile. io. metha. Si ergo idee sunt separate non possunt eē particulariū quidditates t nature. Adhuc peccauit i eo q posuit ip̄as eē p se subsistētes t cū hoc vniuersales q: oē p se subsistēs ē vnū numero: t qō tale singulare i predicamētis. si ergo sunt p se subsistētes tunc erūt singularia t nō vniuersalia. Amplius nihil qō separatū ē ab aliquo pōt esse immediata causa cognitōis illius t sufficiēs. nā t si res possit cognosci p causas extrinsecas non tamē immediate t pfecte: sed immediate t pfecte cognoscit per aliquid exīstens in ea.

Jtē sunt aut nihil aut posteriores singularibus. vñ in ꝓemio de anima: Animal vniuersale aut nihil ē aut posteri⁹ est: itaqꝫ si idee sūt sepate a particularibus nō possunt esse immediata cā cognitiōis neqꝫ cognitōis eox: sꝫ ox eis eē aliqō princi piū cognitionis intrinsecū pp quod posterioꝛ. i. Baudeant qdem species si sunt. monstra. n. sunt cū nihil hec cōferāt ad gnationē neqꝫ ad sciaꝫ. Cōmētatoꝛ in. 12. metha. vr Jplatonē palliare inquiēs: Jste ꝓportiōes ꝛ vtutes que sūt in elemētis a motib⁹ solis ꝛ aliox stellarū sunt hec qs reputaut Jplato formas ꝛ eas itendit: sed lōge ispiciebat eas: qꝛ eas dicebat formas. Ars. aūt peripatheticox ꝓnceps post istos superueniēs viā tenuit mediā modū dans qualit de nālib⁹ ꝛ vliter de sensibilib⁹ ꝛ corruptibilib⁹ possit eē scia. Nō. n. posuit eā fore de pticularib⁹ sensibilib⁹ oino vt empericox qdam: neqꝫ de vlibus abstractis penitus vt Jplato: sed sensit ipaꝫ fore de huiusmōi fm qꝫ p intellectū abstrahendo in qdā forma cōi plibus accipiūt. Et hoc est qō dr in tegni ꝓmo: medicinam esse sciaꝫ qualiū. i. vniuer saliū acceptox p itellectū in vna forma ālificatiua cōi que nata ē inesse ꝛ ꝑdicari de singulis pticularib⁹. vñ tertio ō ingenio. ca. 3. Dicimus nihil esse i medicina qō nō possit demōstrari ꝛ oīdi fm sua spēm. Nō. n. directe ē oiuꝫ figillatim quo ad eē exīs neqꝫ quorundā: alioꝝ aūt nō cū sit ipfectū ꝛ iartificiale huiusmōi aūt abstractionē facit itellectus agens maioris exīs potētie natura. Jnnatus nāqꝫ est itellectus diuidere adunata in esse in ea er qbus cōponūt quāuis nō diuidant in eē fīc diuidit mām a forma: ꝛ formā a cōposito. Cōmētatoꝛ. 12. metha. ac primo idē de anima: diffinitiōes extra itellectū sunt res pticulares: sed itellectus est q agit in eis vniuersalitatē. Et iō dicēdū fm mentem Ars. q nālia ꝛ subiecta natu re generabilia ꝛ corruptibilia possunt dupliciter cōsiderari. Aut put habent esse in pticularibus cū sit incōprehēsibile ꝛ ipossibile: sunt enim infinita: ꝛ tunc sunt corruptibilia: ꝛ ita de ipsis nō est scia. vnde fm Jplatonē sunt relinquēda cū sint in determinata. Et Ali. idiuidua accepta in medicina sunt ifinita: neqꝫ cōprehendunt aut ꝓtinētur: neqꝫ puenit ad ea sicut dixit Ba. Aut put sunt abstracta ab hac pticulari vel ab illa sensibili materia siue quo ad esse eēntie in itellectu iaꝫ facta: ꝛ sic sunt incorruptibilia ac finita: ꝛ de eis pōt eē scia ꝛ naturalis ꝛ alia considerans nām eox passiones ꝛ causas. quare Ba. ad Teucrū introductorio quarto capīo. 4. Ars in incōprehensibilibus ꝛ infinitis consistit inquantū cōuenit generibus ꝛ speciebus finitis mēsurans qō infinitū est: ꝛ ita semp pmanēt vt homo fm se cōsideratus. si. n. corrumpat in Sorte pmanet tamē in Jplatone: quo corrupto manet in alio ꝛ sic semper. Jdropter a metha. 7. Vniuersalia ēz q huiusmōi remanētia sep sūt: ꝛ ita dīnalibus est scia nō p aliquid sepatū in eis sed per aliqd exīs qō est qddītas ipsox que quidē fm se nō corrūpit lz in aliquo corrūpat. vnde eodē septimo: Quod qd est nō corrumpit: sꝫ id cui⁹ est qō qd est. Vtrum aut cōtigat aliqua naꝫ vniuersalē corrumpi corruptibilibus singularib⁹ dubiū videt apud plures: cuꝫ dicant q vniuersalia sunt de numero remanentiū: ꝛ q de vlibus est scia: ꝛ q scia est incorruptibiliū. sed vnde hoc accipiant cuꝫ omnia sint corrupta quidā dubitauerunt. Fortasis aūt hoc inest sibi qꝛ remanet in intellectu qui est vnus cōis apud oēs ꝓpetuus ꝛ incorruptibilis sicut homo vt senserūt plures Ar. exposi tores: aut in itellectu remanet itelligētiarū. Jdropter scīm huius sciendū q quidā negauerunt medicinā esse sciam seu artē ob dissonantiā praviox adinuicē medicox. vnde re. a. ꝓmio positis quibusdaꝫ opi. sibi aduersantib⁹ dicit. Cum ergo huius dissensionis magnitudo de acutis passionibus iter curatores eouseqꝫ increuerit vt qō vni egrotāti profecturū est: alij vero videat nocumū: ars medicine in diuinationis vanitatē redacta est ita q ēt vulgo liquidissime clarere videat vt medicine ars putet oio non esse. Sunt ēt quidā grossi ꝛ bebetis intellectus adeo vt credāt q medicus nō possit aliquid de intimis corporis cognoscere: ꝛ sibi p consequēs ipotēs in iuuamentū ꝓdulere: ꝛ hoc maxime quantū ad duo medicine istra: dietā. s. ꝛ ꝓprie potionē: sicut hꝰ mōi ō cā quida iudiciale detestati sunt astrologiā. Albumaꝫar itroductorij primo. Chirurgiā vero suscipiunt cum sensibilius app eat eis valde distātia in adinuicē cōiungere ꝛ sanare. Sed istis dicendū iuxta qōdam ō morbo ꝓmo. c. 5. dictū q ipsi nō debent ab alijs vituperari cū ipsi seipos vituperēt peritū nesciētes ab impito secernere. neqꝫ hoc ō defectum in arte arguit: sed i opatore magis q nō. ea vt ox sciēter ꝓsitet. Ne qꝫ ēt sīgs est hebetis intellectus vt ad veritatē alicuius difficilis nō possit puenire: estimādū alium ꝓspicacis itellectus hoc non posse pficere. lꝫ eteni oculus vespertilionis lumē solare ēt submissū nō possit itueri: nihilominus tñ oculus aquile rotā eius fulgētiorē intuet. Jdropter tertiū quidē primo videndū, vt petūt prearguta q medicina est scia: secundo q ē vna: tertio q nali supponit philosophie. Jdropter ergo istox primū sciendū ficut coiter sentiunt docti q medicina est scia siue ars excellētissima: qm ipsa in se ꝓtinet que ad sciaꝫ regrunt. Quattuor eni ad pñs vident expeti vt de aliquo fit scia: puta q illud sit ens: qꝛ de nō ente nō ē scia: ceu q diameter sit sumitros: posterioꝛ primo. Secundo q illud ens sit in intellectu cōprehensibile. est nāqꝫ scia vt dictū est habitus itellectualis. vnde qꝛ humano nō valet capi itellectu vtrū asīra sint paria vel iparia: de hoc scia non pōt cōstitui: neqꝫ ēt rationabilis opinio cuꝫ nobis sint infinita. Requirit ꝛ tertio q hmōi ens sit per se: qm de ente p accidens non est scia: secundo phyticox. Vnde sexto metha. Nulla scia nec actiua nec factiua neqꝫ speculatiua est de ipso studiosa. ō his. n. que sunt p accidens nihil cura est arti ethicorū. 5. cū sint indeterminata ꝛ fortuita. Exigit quoqꝫ quarto q tale ens sit id de quo possint passiones ꝛ ꝓprietates p media ꝓbari de subiecto. Juxta illud qō dictū est: Scia est vnius generis subiecti ptes ꝛ passiões ꝓsideras. Sed i his q sūt medicine pdicta ꝓtingit quattuor repire. Est. n. illic subiectū qō oim est que in mūdo nobilissimū corpus puta humanum sanabile: dria. 6. Capit ēt ab intellectu cū nō lateat nos ꝓpter eius debilē entitatē velut materia prima: aut qꝛ potentiā supat intellect⁹ vt ea que sūt dei ꝛ intelligentiaox: sꝫ sit qd mediū itellectui cōterminum ꝛ ꝓpinquū. Est ēt p se subsistens cū causas hēat sufficiētes eē sui. Habetqꝫ quarto passiones ꝛ partes que de ipso p media. i. diffinitiones ꝓbant. Exem-

plí gratia: corpus sub hac passiõe qđ est sanabile medicine ponetur subiectuz dñia. 6. de quo sic ꝓtingit sanabile demõstrari: ℒ Corpus nãqz humanũ ẽ corpꝰ aiatum pticeps aie rõalis. ℴ ẽ autẽ corpus aiatum anima pticipãs rõali ẽ sanabile: tale vero ẽ corpus humanũ: ergo ẽ sanabile. ℒ Cõstruaꝫ itaqz talis ſmo de omnꝫ eo qđ hz sufficient ꝓditiones que exꝑetunt ad sciẽtiã põt esse sciẽtia. hoc autẽ habet vt visum ẽ medicina: ipa igiꝫ erit sciẽtia. ℳotandum tamen qđ cognitio quę accipiꝫ ex his que sunt medicine non semp ẽ certa demõstratõe fulcita: ſz nõ paꝝ inititur ꝓiecture veritati appꝛopinquãti ꝗplurime decrisi & aphorismoꝝ ꝑmis: sicut in ꝓnosticatioibus patet ipiꝰ: ac his que sunt interius occulta & incerta ꝑ ꝓrium appõe aut exibitõe ꝑ sigñe. ℳõ enim in talibꝰ possumꝰ ad id qđ ẽ certũ ꝓuenire. sic enim vt que Æsclepij seu Esculapij nra sorz sciẽtia tertio ỽ ige. capło. 7. apꝛopinqmꝰ tñ iquãtuz possumꝰ ꝓsidẽtes q nã superfluũ resecet: diminutũ ỽo adaugeat. sic igiꝫ medicina ẽ sciẽtia & ẽ genꝰ ipiꝰ ipꝛopꝛie tñ dictũ. & iõ dicit in tegni ꝑmo: ℳome sciẽtie cõit & ñ ꝓpie audiꝫ oz. vñ ℒ cõmẽtatoꝛ gnto metha. Sciẽtia ñ ẽ genꝰ medicine nisi sciẽtia diceꝛet ſz relatiõez ad sciẽtẽ & medicine ad medicũ. tũc enim sciẽtia eẽt genꝰ medicine: & sciẽs genꝰ medici. nã si aliqꝺ genꝰ sit relatiuũ & sua spẽs ñ sit relatiua: ñẽ genꝰ in rei veritate ſz supple cõiter & cũ exteſiõe q̃dã. ℚuaꝫ idẽ. io. eiusdẽ vnũ relatiuoꝝ põt eẽ in aliquo gnẽ & suũ relatiuũ in alio vt sciẽtia & scitũ. scia enim i q̃litate & scit ũi substãtia. ℳaly ãt exꝑõit illud dictũ eẽ qꝛ sciẽtia ẽ gd cõe ad tres sciẽtias ex ꝓncipijs nãlibꝰ pẽdẽtes vt agriculturã pastoralẽ & medicinã. ℙõt etiã exponi qꝛ scire dꝫ duplr in pñti: ꝓpꝛie qdẽ q demõstratione habetur ꝓpt qd in qua doctrina existit cõpositiua que fit ꝓcedẽdo a causis in effectꝰ. ℒ Cõit ꝑ demõstrationẽ qꝛ venatum ſm quã ꝓcedit doctrina relolutiua ecouerſo priori vel diffinitiua sicut oñdit dria. 8. ℚut cõiter dixit ꝓpter practicã que ñ hz rõem sciẽtie vt theorica differẽtia q̃rta qđ. q. ꝓcidit in ꝑus dictũ. sic igiꝫ sciẽtia ẽ genꝰ medicine tã q̃z nãle & n logicũ cũ i generibꝰ lateãt multa phyſi. 7. ꝓdicat enim ñ vniuoce vel analogia magis de theoꝛica & pratica: qm̃ ꝑ ꝑus ỽ theorica vñ. ℚ. i logica specłatiua ẽ dignioꝛ ꝓpari scie. ℭ ℙropt huiꝰ scỽm sciẽdũ q medicina ẽ vna sciẽtia: cuiꝰ qdẽ gña sciẽdũ q vnũ dicit ad plesẽs q̃tuoꝛ modis. vnũ qdẽ nũero vt quoꝝ mã ẽ vna ficut soꝛ. ꝓncipiũ enim indiuiduationis sumit ex mã ſm q sub determinata fuerit quãtitate ſz ℙoꝛphiriꝰ cũ Ba. posuerit ꝓbabilit indiuiduationem ex accidentibus appꝛopꝛiatis cãri. Vnũ spẽ sic: quoꝝ rõ diffinitiua ẽ vna vt hõ. Vnũ genere ceu quoꝝ eadẽ ꝓdicatõis figura sic sbã. Et vnũ ſm ãnologiã siue ꝓpoꝛtionẽ sic quecũq ad vnũ dicũt aliqd vt sanũ dictũ de coꝛpoꝛe cã & signo. ℏ aũt sic se habẽt adinuicẽ: qꝛ quecũq sũt eadẽ ꝓpoꝛtõe ñ sunt eadẽ genere: & q gnẽ ñ spẽ: que vero spẽ ñ numero ſz ecõuerso. Inferiꝰ enim infert superiꝰ & ñ ꝓuertit. Si g̃ querat nũc vtrũ medicina sit vna scia: dicẽdũ q ñ ẽ vna vnitate nũerali. talis enim vt dictũ. ẽ, ꝏbet i diuiduis ỽ qbꝰ positũ ẽ nõ eẽ sciẽtiã cũ sint infinita: & iõ tesłatũ ipa sore omittẽda. ℳeq ẽ vna vnitate spẽi aut gñis cũ ꝓrioꝝ sit eaỽ disciplina. si enim omnia i sciẽtia vna ỽterminata sũt eiusdẽ rõis neq ꝓdicatõis vt sortes & plato: & sanũ & egꝝ: ſz magis ẽ vna q̃rto mõ. ſ. anologie. oĩa nãq in medicina ỽterminata habẽt anologiã quãdã & attributõez ad coꝛpꝰ hũanũ. sanabile vex ẽ tñ q sciẽtia q̃to ẽ plũ & maioris anologie q ipa minꝰ hz rõnẽ sciẽtie sic ostẽdit sciẽtia ꝑdicamẽtoꝝ & ꝓblematũ cũ ỽmãtões ꝓcedãt ꝑz ꝓntiã & ꝓtinuatoz: nec ỽscẽdũt ỽ gnẽ i genꝰ: posterioꝝ. i. ℴ mniũ igiꝫ q̃ tradũt in medicina ſz fint ſm se valde dispia: tñ vna extat scia: qm̃ vnitas sciẽtie: causat ab vnitate obiecti. Scia. n. ẽ habitꝰ anie intellectiue: habitus vero rationem & distinctõz sumit ex obiectis scỽo de ania quare manifestum est q vnitas scientie accipitur ex vnitate obiecti ſm rõez. tale vero vt ostensum est sufficit vt sit vnum vnitate quadã anologie & attributionis. ℙropter qdez tertium huius sciendum q constantinus apostata in ꝓncipio ei⁹ grãdioris furti q pãtegni seu totã artem appellauit voluit medicinã supponi siue subalternari logicę nãli & morali: cuiꝰ motiuũ affuit: qꝛ igt oportẽ medicũ rõabiliũ rex nãliũ & ñ nãliũ necñ & moraliuz tractatoꝛem eẽ. ℒ Cõstat qꝛ oẽs incidit diuersis cogitatõibꝰ oibꝰ subijci. Sz q rõali siue logice subalternet falsũ existit cũ ñ ꝓncipia a logica ꝓtet als assũat: nz ẽt subiectũ medicie sub subiecto loceꝫ logice dria euidẽs secũda. ℳeqz dicẽdũ ẽ q iõ logice supponat eo q ipa rõcinet. sic nãq omnis sciẽtia logice superoẽret cũ q̃libz rõcinet sciẽtia. Est. n. logica duplex dria scda: q̃x nulli pt subijci: qꝛ ñ cõi vt tactũ: neqz ꝓprie qm̃ ñ differt a medicina cuz ipa in q̃libz repiat sciẽtia: nisi fortassis id põat: qꝛ vt. ỽ. dria. i. logica i methodoꝝ omniũ ꝓncipia viã hz. ſz & reliqs inest ẽt sciẽtijs. ℳz ẽ moraſ simplr cũ in ea doceãt mores & ℣irtutes directe nãles: acqsiti ỽo rẽote ac exꝛnee valde. Iurta illud ꝑmo ỽ ige capło. 5. ℚui vult curare aiam primo curet corpus: & politicoꝝ. 7. Coꝛpis qdẽ curã necessariũ priorẽ sore q̃z q aie. ℚ nia vero moꝛibus curatur virtutis. hi aũt sunt q a scia ꝓsiderant absolute morali. ℒ ãu tñ potius q̃z rõe fortassis nãli dixit supponere: qđ sic declaraꝫ. ℒ uz. n. posteriorũ prio dupler fit subalternatõis modus scie subscia. vnus quidẽ rõne subiecti eo q subiectũ sit sub subiecto: ſz que dicimus astrologiã subiici scie nãli. alius qa accipiat principia a scia superiori quo ponit astronomia subalternari mathematice puta arithmetice & geometrie. Sumit. n. ꝑbatões suas a scia numeri & mẽsure ℚ lmagesti pricipio. ℑsto quidẽ duplici mõ medicina scie supponitur nãli: prio quidem rõe subiecti. Mã corpus humanũ sanabile qđ ipsa ꝓsiderat sub ambitu ꝓtinet scie mãlis qđ ẽ ens mobile inquãtũ mobile appens quarto metha. aut coꝛpus ſm alios mobile qđ nitit. ℚ. in principio canonis declaratiõe ꝑbare. Vñ in principio de sensu & sensato phyſici ẽ de sanitate & infirmitate pria inuenire principia. nec. n. sanitatẽ nec infirmitatẽ possibile fieri carentibus vita: quare fere phyſicoꝝ plurimi & medicoꝝ qui magis phyſice artẽ ꝑsequunt: hi quidẽ finiũt ad ea que de medicina. hi vero que ỽ nã icipiũt de medicina ſlr subalternat scỽo ipsi rõe principioꝝ: qm̃ vltime ꝓclusiones scientie naturalis: vt libri plantarum & animalium maxime sunt pricipia suppoſita & credita: non rõcinata a medico sed per scientiam naturalem fulcita & stabilita. ℚ. vnde dictum colliget primo capitulo scỽo. ℳedicina ẽ ars opatrix exiẽs ex pricipijs. veris. ſ. nãlibꝰ

Et ꝓpter hoc diffinitio in tegni data mordet ibidē id no tangēs: qd tamen non uit necessariu: neq; id faciāt diffinientes: cū talia i diffinitōibus debeāt tub audiri: ārto pria. Qui vero medicinalē sciētiā asserūt totā fore practicā subalternari eaꝫ mechanice ꝯcupiscunt. Supest nūc ārto arguta remouē. Ad primū igit dicēdū qđ iam appuit quo mō medicia ꝛ quelibet alia sciētia potest esse de sensibilibus corruptibilibus ſm qđ illa in quadā suscipiunt ꝑ intellectu forma cor. sic enim ꝓpetua redūtur ꝛ incorruptibilia nō ät ſm ꝙ sunt in sui natura ꝑticulari significata. Ad aliud dicēdū ꝙ medicina ē ō abstractis. abstrahere Vo aliqd ab alio ſm itellectū nihil aliud ē nisi ꝯsiderare vnū ꝓ reliquū. Cui⁹ gr̄a sciēdū. 6. metha. ꝙ abstractio ē triplex: vna qdē a materia oio ꝛ ſm esse ꝛ ſm ꝯsiderationē vl itellectū: ꝛ talis est metaphyſici nullo mō māꝫ ꝯcernētis. alia Vo ſm rōnē tm ꝛ nō ſm esse: ꝛ ita mathematicus abstrahit. tertia quidē sit no a ma sensibili i cor̄ ſ a ma sensibili significata hac aut illa. ꝛ sic abstrahit nālis ꝛ medic⁹ ꝛ vīr ac tuſer oīs q mām sensibilē ꝯcernit. Sūt ḡ illa de qbus ē medicina aliquo mō abstracta. Ō ſi dicis imo sunt ꝯcreta. q enī adiectiua sunt ꝛ depēdentia ꝯcernūt subiectū ql̄ia sunt sanū ꝛ egrotum. Dicēdū ꝙ abstractū dupliciť dr̄. vno qdē mō vt iaꝫ visum ꝙ nō sit materie signate imerium: imo vigore itellect⁹ ab ipa expoliatū. Et de solū sic abstractis ē sciētia. Alio mō dr̄ abstractū ꝓut reꝫ suā dicit ꝑ se subsistēte magis ꝛ nō i dependētia: vt albedo et sanitas. Locretū Vo ē ꝙ eadē noiat cū qdā icliatōe ꝛ dependētia ad subiectū vt albū ꝛ sanū. ꝛ ō talibus ꝯcretis bñ pot ēe scia: duplo sint abstracta via andicta. Et q: sanū ꝛ egrū ꝛ neutrū quadā dependētiam ꝑportabat ad suū subiectū: ꝛo Ba. diffiniēs medicinā dic ea ee sanor̄. ſ. corpor̄ egror̄ ꝛ neutror̄. Ad aliō dicēdū ꝙ medicina ē vniuersaliū vt oēs⁹ fuit. Si ät dic nō medicamur vle vt hoiez ſ ꝑticulare vt Cal̄ā vel Sor. Licēdū ꝙ istud medicari no est sciētia directe: ſ qdā act⁹ ꝛ labor ꝑticularis: ꝛ de tali nulla ē scia. vn ꝛ q dicūt medicinā artē mechanicā sic ipsaꝫ a lōge asperserūt. Si aūt dicať ꝙ in isto actu vl̄ ope ita ꝑticlari extet rō medicie cū finis ei⁹ alit̄ adipiscať. dicēdū ꝙ ſ tādē hoc cōcurat: tamen magis adipiscit̄ sciēdo sciaꝫ scialē et marie modū et q̄litatē opandi. dirigit enīꝫ et regulat i actū opandi ꝑticulare: ꝛ tc ꝯsequť medicie finis ꝑfectr̄: qđ ondit. Cū. n. qs tēdit ad op⁹ festine neglecto mō ꝛ q̄litate opādi vt ꝑmū magis nocet qꝫ ꝓfit ēt bona habēs exp̄mēta. cū ꝯgruis ꝯplexiōib⁹ et locis et tp̄ib⁹ ne sciat applicare: exp̄imēto ꝛ libro. hunc enī modū et alie scie bñt puta logica. docet nāq; ſyllogiſmū ꝑficere. ſyllogizare aūt demū ē qdā actus eius quodāmodo practicus: ꝛ tñ qs nō filogizās cū scit logicā dicit̄ eius finē tuisse adeptū. Ad aliud dicēdū ꝙ medicia nō ē ſēsibiliū ꝑticulariū sicut neq; alia vt oēs⁹ ē scia: ſ ē est vniuersaliū. ꝓbas aūt ꝙ n: q: vīa quādo veniūt ad itellectū reddūť ꝑticularia: cū sit vn⁹ nūero ꝛ ꝑticularie. Dicēdum ꝙ vle hꝫ duplex esse. vnū qdē in itellectu iā possibili i actū aliqñ ōducto. aliud ſm se ꝓut a multis ꝑticularibus ē qdā forma cois ꝑ itellectū abstracta. hec. n. spēs ꝛ siſtitudines reꝝ abstrahit a ꝑticularib⁹ ēt signatis: ꝛ reponit in itellectū possibilem. ſ. ꝯgregās vnā qꝫdā nāꝫ commūnē natā iesse vel dici de ꝑtibus. iuxta illud ꝓpor phirii. ꝓpartic̄patiōe ꝑtis ꝑtes hoies sunt vn⁹ hō et demū ꝓpiciens lumē suū sup intellectū possibilē facit ipuꝫ ꝓdictā naturā itelligere. hꝫ. n. se ad eū sic lumē ad colores: ꝛ sic itellect⁹ ꝯsurget i actu ꝛ tādē adept⁹ seu accōmodat⁹ dr̄ia. 57. Cū igit̄ hꝫ se nā illa cois vl̄ ꝑtes remaneat vl̄is ab obiecto ꝑfecta poterit de ea fore scia. videl. n. ꝙ itellectualis natura sit i gnē suo sic sol i gnē corporeo. Scimus enīꝫ solē fore vnū numero et idiuiduū: et lucē q̄ i ipo dupliciter cōsideratā. Si enī cōsideret ꝓut est i eo forma solis est vna numero. si vero accipiať hꝫ ꝙ ab eo ē manās sic vl̄ oiuꝫ ē illuminatiua diafanor̄ tā ꝓpriū q̄ facit lucida ſm actū q̄ꝫ nō ꝓpriū q̄ reddit colorata: ꝛ sic multa agit et facit. Ipse enī itellect⁹ ſm ꝙ est aliquid nature alie dicit idiuidu⁹: tñ ꝓut emittit actiones itelligēdi esse i ꝛtute notať vl̄: ꝛ hoc mō vniuersalia sunt i ipo: q: sic est abstractiu⁹ ꝛ ō nudati u⁹ formar̄ sic lux corpalis color̄. Iꝫ ergo idiui du⁹ ponať ſm ꝙ est forma hois: tñ ſm suā ptātē iquātū est potētia lucis spūalis vl̄is ē. nā ēt vniuersalia sūt i intellectu sicut forma i ma: vel accidēs i subiecto. Ens enī i alia ꝓti⁹ est itentio rei q̄ꝫ res. et ō sicut nō idiuiduať corpaliter ꝑ esse qđ habet in luce corporali: neq; etiā ꝑficiať eo ꝙ esse i luce ꝯcernit oī colori ſm ꝙ est i actu color: ita et itentio rei nō ſficiať nec idiuiduať ꝑ hoc ꝙ est i luce incorporea intellectuali: ſ manet vl̄is. Cōtigit ät circa hoc dubitare. cū nichil agat vltra suā ſpēꝫ. itellect⁹ igit idiuidu⁹ ſpēm nō poterit vniuersalē ꝯcreare. Dicēdū ꝙ id praue ponētes vnitatē itellect⁹ nō sic angit: ſ veritatē pluralitatē ipius ꝑtiēdes cū lege: ꝛ ō dicūt ꝙ intellectus tripliciter homini cōcatur. vno qdē vt nā dās esse: et ꝛo indiuidu⁹. alit̄ vt potētia ꝑ quaꝫ est opatio itelligēdi: et sic vl̄is ē ꝛtus. Ad tñ videť ꝯtra. Ari. 3. phi. t. 2. metha. negātē passionē nūq; pl⁹ subiecto fore abstractā. Ō ēt ꝑ se dica verificari. virtus enīꝫ visiua mālis obiecto suscitata et medij dispositōe. coertēdit̄ in imēsuꝫ: tertio modo vt forma acquisita ex multis itellectibus. Quia igit̄ hec difficiliorē tractatio qꝫ negociū ꝓpter ens exigrat: nūc tñ sufficiet dixisse. Ad aliud dicēdū ꝙ diffinitio est dupler. vna quidē vere q̄ soli⁹ est substātie. sicut. n. sola substātia hꝫ ꝙ qd ē vere. 7. metha. ita ꝛ diffinitionē: et ꝫ dr̄ ꝓprie substantiaľ diffinitio. Est et alia i ꝓprie sūpta veri⁹ dicta descriptio seu notificatio dupler ēt exñs. quar̄ vna ex accidētalibus ꝓprietatibus ꝯsurgit ireꝑabiliter ꝯcomitātib⁹ gn̄, primo cōiectis. Altera vo ex substātialib⁹ differētijs ꝓpter cōueniēs sui ꝓximū gen⁹ aggregatis. Boetius topi. 2. pma qdē har̄ erit diffinitio ſm qd vt accidētiū. sicut enī accidētia n habēt ꝓprie ꝙ quid est: imo ꝑ additamētū: recipiūt enī i cor̄ rōe subiectum vt ſymitas est nasi cauitas: sic enī nō habēt ꝓprie diffinitionē. ꝫ tñ diffinitio essentialis dici pot: ñ autem substātialis: cū solius ista sit substatie. secūda vero diffinitio i ꝓpria seu notificatio erit subē q̄ vtimur multotiēs ex defectu substātiaľ. 7. apparēs metha. Sic igit̄ dicēdū ꝙ diffinitio ꝓpria substātiaľ nō constat ex accidētib⁹. essentialis aūt ꝛ ipropria ꝯstare pōt. Adhuc quāq; ꝛ accidētiū ꝓut diuidūť contra ꝛ semꝑ aut frequenter nō sit demōstratio: cū sint casualia ꝛ fortuita vel etiā ꝑ se: ꝓut tñ sepantur ꝑ sub

stantiã eorũ: ceu signat in thesis ertat demõstratio Ad aliud dicendũ q illud qõ nullo mõ pticipat vnitate non est q aũt sunt medicie vnitant vniuersa vnitate quadã vt oĩsum anologie t attributõis. t ita potest eox esse vna cognitio q sciunt expientia t que rõne sustãtie t accidẽtis corruptibiliũ t incorruptibiliũ. Ad aliud taz apparet qd dicẽdũ. Ad aliud dicẽdum q finis medicinalis scie non est opus ptiale aut sanitas hec vel illa: sed cõis. ea enĩ introducitur sanitas actu prout eius virtute: fiunt dicetur differẽtia consequẽti in opus descenditur ita vt ipsa sanitate que est anime forma sanitas introducitur que corporis habitus.

Differentia. 4.

Quod medicina non sit theorica oĩditur sed practica qm dictuz est dria precedẽti q medicina est adiectio eox q deficiunt: t detractio illox que sup abundãt. t q est ars operatrix iuenta expmẽto t roe. qõ autẽ tale practicuz ertat. Adhuc iustuz est vnũqdqz sortiri nomẽ a fine. 2. de aia. sed finis theorice veritas est: practice vero opus. etbi cox. 2. t prime phic. 2. Medicine aũt finis nõ veritas est sed opari. Nõ enĩ id negociũ est sciẽdi cã: sz vt sani simus. hic enĩ est medicine finis dria prima. Rursus i principio methephysice: Theorice scietie sunt in qbus querit pfici virtus aie speculatiua p acq sitõez intellectus in effectu. s. p adeptionẽ scie imaginate t credite de rebus q non sunt nra opa nec nre dispositõis. his enĩ ẽ certitudo scie t opiniõis. Vñ idẽ i logica: Eius finis phylosophie speculatiue non est nisi pfectio aie vt sciat tm̃. Finis igit ipius ẽ cognitio sñie: que non ẽ op9. Sunt ãt mõi philosophie tres essentiales nãlis. mathematic9: t diuin9. 6. metha. medicia vero nullũ ertat taliuz: cũ eius finis sit p opus sanitatis possessio: pp q medicia nõ erit speculatiua: vex factiua magis seu practica. In oppositũ vrq theorica. Illa nãqz est theorica i qua pficit intellectus p se speculatiu9. huiusmõi qdẽ est medicina cũ principia hẽat t causas primas i qbus itellectus pficit Ateplatiu9: ceu sunt elemẽta t Aclusiones cuz alijs. Et icia illa nõ est practica q docet moduz t qlitatẽ opandi: cuz id i op9 non Acidat: t huiusmõi qdẽ medicia: pmo pma. Rursus. A. i pricipio metha. practice scie sunt ille i qb9 querit pfici virt9 aie speculatiua p adeptõez scie imagiate t credite de reb9 que sũt nra opa: ad hoc vt secũdario p ueniat pfectio virtutis practice i morib9. vñ hic i logica finis practice ẽ pfectio aie non vt sciat tm̃. sed vt sciat qõ dz agẽ t agat: ita vt practice finis sit cognitio sñie que est i ope. sed medicina nõ ẽ de his que sunt ex nro ope sz nãe: cuz eius ertet subiectũ corp9 humanũ dria. 6. vñ neqz mores Atractat nisi fortassis nãles de qb9 non moralis ẽ sed nãlis magis. qre iferẽ medicinaz practicã nõ existẽ: quox qdẽ Priuz sẽtiunt fere vniuersi ponẽtes medicie aliqd theoricũ t eiusdẽ qd practicum Amplius sic ẽ i artib9 liberalib9 t philosophia ita i medicia: qm̃ vtrobiqz repit qõ ẽ scie. sed i artib9 repitur aliqd theoricũ: ceu i grãmatica: pria elementox cognitio sylloabax puta dictionũ t oronuz: congrue vero demuz vnũ cũ alio Aiungere practicũ. In logica vt ppositiõis sylogismi noticia theoricũ ertat. Cõiungẽ vero has in vnum: t sylogizare actu practicum. In philosophia vero simpliciter. 3. modi eius essentiales sunt qd theoricũ: moralis vero philosophya omnis quid practicũ t si quidam hoc in ea theoricã ponãt virtus est habitus electiu9 t c. ethicox 2. t alia multa t vniuersalit pncipia magis habẽt rõnem theorice. Aclusiones vero vltimitiores practice Itaqz erit simr in medicina: qr eius erit quid theoricũ t aliõ practicũ. Propter qdẽ primũ sciendũ q qd sit medicina monstratũ ẽ dria priori quid ãt theoricũ t practicũ ex argutis: hec quoqz ẽ medicine alis amplius atributa diuisio: cũ in ea euidentius appareat qd theoricũ t practicũ qz in ceteris. que quidem diuisio pti ẽ generis i spẽs: pti vo totius integralis in eius ptes quãtitatiuas qlis ẽ ptitio aie diuisionuz libro. Cui equidẽ rõ alia vegetabilis: quedã sensibilis: alia vero rõnalis. In eo nãqz q medicina predicat de theorica t practica: ratõez iduit diuisiõis generis in spẽs: t sepatur ab ea que integri toti9 in ptes ipius: inquantũ vero tota rõ medicine nõ saluat i theorica t practica ceu gen9 saluat i qualibet ipsius. s. spẽ disiũgit a diuisione toti9 vtis: t annectit ei q toti9 qz titatiui in ei9 ptes. Propt scõm vero sciẽdum: q Isydorus etymo. i. t Ugo in didascolicõ medicinã nõ distinguũt i theoricã t practicã. sed absolute totã practicã ponũt eanqz int. 7. locãtes mechãicas: q sit lanificiũ: armatura: nauigatio: theatrica agricultura pastoralis t medecina. nõ tm̃ he vltie triũ sunt ita mechanice vt reliqne cũ pncipiũ obtineãt interius nãle vegetabile: alie vero ãplius. oio enĩz videt apposito t nõ aliter fieri. Ai enĩ soluz videt superficieten9 attẽdisse: q mot9 sumit nomẽ t spẽz a terio ad quẽ: t qõ iustũ est vnũqdqz appellari a fine. Volenszq finẽ medicine esse opus solũ: vt fortassis medicinã expimentalẽ tm̃ t vetularũ percepit. Apud ẽt Auer. coll. 7. capo õ apostematib9: Medicia int mechãicas situatur: eo q artifex eius multotiẽs segtur finẽ in ipsa: t iterdũ priuat illo ceu in reliqs mechanicis interdum Et propterea diri in Arzusa q medicia ẽ ars mechãica t multi er hoc miraboãt: sed ignorauerũt qd direrim phys. 2. de mechanicis artibus vnde hic sicut pores p medicinã solã prarim: t motionẽ corporearum actionũ videt audire. A. quoqz dinidẽs vt alij medicinã in theoricã t practicã Ō quosdã vt Maly abbatẽ nitit oĩdere vtrãqz esse sciam t nõ practicã actionez Scia nãqz diuidit contra opus: qm̃ scia ẽ qd vniuersale in itellectu Aceptũ. opus aũt ẽ aliqõ pticulare i motu fitũ et trãsmutatõne: asserit nãqz q theorica sit ad sciẽda pncipia. vñ et eã sciam dicit scialez: quã cũ scuerimus scientiã tantũ modo habebimus ita q in qlitate opatois nihil nos intromittemus. Practica vero est ad sciẽdaz operãdi qualitatẽ. q ideo dicitur sciẽtia operatiua. docet enĩ moduz et qualitatẽ operandi absqz eo q corporaliter moueamur et laboremus Itaqz nãqz qd esset particulare et nõ scientia: cũ act9 et generationis sint circa singularia pricipio metha. ac ethicorũ. 8. Cui alludi Almagesti in initio: Bonũ dicẽs fuit q sapientibus non deuiantibus visum est cum partem speculationis a parte operationis diuiserũt que sunt due sapiẽtie partes. vocat igit vtrãqz partẽ sapientiam t scientiam magis. Maly. vero rodoã quarto t primo quadripartiti: ministeria habent duas partes quaruz vna est theorica t alia practica. sicut sunt medicia: iudiciũ: astronomia: t agricultura: que sapientes operantur per sapientiaz: nõ

ea que sciũt laboratores p vsuꝫ. Et nosce fm ℙtho
le. ibidẽ q ministeria sunt in qnattuor maneriebus.
℔ria quaꝫ est theorica: ⁊ ẽ scia solũmodo: ⁊ hec est
philosophia. Secũda ẽ practica: ⁊ hec ẽ p quam mo
res sciuntur. ⁊ quomodo debet regere ⁊ gubernare
ciuitates ⁊ manutenere domũ. Tertia est que ꝓpter
opa nãe ceu medicina ac agricultura. Quarta ẽ diri
gens ⁊ aptãs sicut carpẽtaria: militia: ⁊ huiusmõi: ac
vniuersaliter omne quod ad officiũ ordiat regẽs. vnũ
enim in aliud ordinat: vt freni factiua in equest ẽ: et
in ea que deiceps. Et ideo cũ haliab. c. 4. eã posue-
rit actionem non erit scia. Inquit. n. is q medicina di
uidit i duo diuidẽtia. quoꝝ alterꝫ ẽ scia: ⁊ alterꝫ actio
Scia igit ẽ cognitio ℣itatis intẽtõis que ꝓponit. ⁊ ẽ
posita in cogitatõe p quam ẽ discretio ⁊ regimẽ eorũ
quoꝝ volum⁹ actionẽ. At ℣o actio ẽ illi⁹ eductio rei
que posita ẽ in cogitatõe in ꝓpatulo sensuuꝫ ⁊ opera
tione manuum iuxta quod discretio imperat. Scõm
hũc igit theorica erit scientia ⁊ speculatio quedã: pra-
ctica vero mechanicaꝫ vna magis. Auer. quoqꝫ col
liget ꝓncipio capitulo ꝓmo amplꝰ concidit in sniam
Mali. non pones medicinã totam mechãicã vt i. 7.
Ait enim q huius artis aliquid ẽ speculatiuũ: ⁊ illõ
est eius scia nãlis: ⁊ aliquid practicabile. ⁊ ps practi
calis ẽ ars medicinaruꝫ exꝑimentalis ⁊ illi⁹ ẽ ars ana
thomie. Sed theoricalis plurimũ est accepta a cau-
sis sanitatis ⁊ egritudinis: ⁊ ꝑcipue a causis multum
remotis sicut sunt elemẽta ⁊ ꝓfilia. ℙropt tertiũ
quidẽ sciẽdũ ẽ q theoricuꝫ ⁊ practicũ duplicit dicit:
⁊ ratõe rei: ⁊ intellectus siue modi. Est aũt theoricũ
ex parte rei: cum ipsa sit ex opere nature ⁊ nõ nrõ p
ducta. sitqꝫ ꝓma ⁊ supior in esse ⁊ cognitõe: qualia
sunt illa de quib⁹ modi philosophie exiant tres esse en
tiales ꝓtacti. Ratione quidẽ intellectus: qm̃ ipse reꝫ
quãtũcũqꝫ pot vtcuqꝫ speculatiua reddere. s. conat
inquantũ ẽ ipsius pfectiua apparẽs ꝓmo de ꝓpr⁹ ex
scia vniuersaliũ quantũcunqꝫ animaliũ. vnde ter tio
de anima: Intellectus speculatiuus cũ speculat⁹ fue
rit aliquid actuale. i. factibile siue agibile: iam nihil
ꝑcipit aut ꝓsequi aut fugere. Multotiẽs enim intel
ligit terribile aliquid aut delectabile: non iubet autez
timere vel delectari. Sic itaqꝫ intellectus pot̃ specu
latiuus aliqd in se practicũ intueri: ⁊ speculatiuus
erit: dũmodo ꝓsequẽdo vel fugiẽdo nõ trãscendat in
actũ: ⁊ merito: intellectus nãqꝫ fm Boe. maioris ẽ
potẽtie q̃ natura. pot. n. ℔iũcta disiũgẽ: ⁊ disiũcta cõ
iũgere: vt tactũ etiaꝫ p Auer. differẽtia ꝓri: ⁊ ita to
ta medicie scientia erit speculatiua: imo ⁊ agricultura
fꝫ prefatum Mali. tradita p virgiliũ ⁊ ℙalladium:
⁊ omnino ars omnis dicta mechanica. ℙracticũ q
dem ratione rei extat cum natura ipsius de se inclinet
in opus seu negociũ. Ethicũ ẽ vt boni efficiamur fꝫ
℣tutẽ opãtes: ethi. 2. mediciale℣o vt tãdẽ sanitate
fruamur: ℙrari ℣o ipsi⁹ quer im⁹ vt fuem⁹ sãitatẽ
⁊ egritudinẽ remoueam⁹. Nõ i ꝓmio de aia: ℙhy
sic⁹ existit circa mãe passiões nõ sepabiles: sed circa
quascũqꝫ nõ inquãtũ huiusmõi ali⁹ artifex ẽ vt instru
ctor aut medicus. ⁊ ℘mẽtaror q ex istis formis ⁊ pas
siõibus nõ ẽ p nãm fꝫ p volũtatẽ ℘fideradũ ẽ ab arti
fic⁹ mechanicis: vt carpẽtario ⁊ medico. ℙracti-
cũ℣o erpte intellectus ẽ: n ipse ordiat qd in actu eli
gẽdo vel fugiẽdo: ceu cũ medicus eligit medicinam
vt fugiat egritudinẽ: ⁊ inducat sãitatẽ: ℙrarif tamẽ

actualis nõ ẽ itellect⁹ cũ sit vniuersaliũ ẽt practicus
fꝫ sensus q singulariũ fm actũ existẽtiũ. 2. de aia cui
debẽt emperia ceu itellectui ratio. ⁊ ideo fm. A. cũ
qs habuerit theoricã ⁊ practicã sciam adept⁹ erit scia
lem ⁊ opatiuã ⁊ si nunquã fuerit opatus: cũ practica
non sit actio fꝫ modũ doceat ⁊ q̃litatẽ opandi. Quod
er filiꝰ testat Boetius: mufice ingens ꝓmo. Js ẽ mu
ficus q rõne ꝓpensa canẽdi sciaꝫ non seruitio operis
sed impio speculationis assumit. ⁊ fortassis illud vo
luit Ar⁹. introduct⁹ collꝫ. Ita primo Ar⁹. approba-
uit hãc artẽ inter artes mechanicas in ℣tute. Quod
indicat ꝓblema. 30. qr ei⁹ potẽtia docet modus ope
randi ⁊ ordo. Quis enim ipam i eius aia bñs vir tute
ipsius pot actualiter agere ꝓseruando ⁊ curãdo. Ve
rum ex nono methaphysice: hic angit sic Auic. Vi-
detur ipossibile esse edificatorẽ q non edificauit: ni-
hil aũt cytbareduꝫ q non cytharizauit nã addiscens
cytharizare: cytharizans addiscit cytharizare. Qua
re interioꝫ scdo caplo vltimo: Methodi solũ cogni
te sine multiformiter exercitari fm eas nequeunt p-
fectos opari eos qui discunt. Vnde dicendum q ꝫ
omnis scia fit in aia virtute intellectus ex reb⁹ origi
nata: tñ pfectio amplioꝫ eius opatione suscipit: ex ap
plicatione demũ habit⁹ ipsius ad res ex qbus contra
xit originẽ. Cytharizare ẽt magis in prari pmanet q̃
medicina. Similr neqꝫ Ba. negauit sciam veꝝ ip-
sius pfectionẽ qua in eius vltimũ finẽ tenditur ⁊ cõ
mun⁹ intẽtum. Est enim pfecto duplex vt quantum
ad esse ac bene esse. Vnde alfarabius de ortu sciaꝝ:
Medicus medicator non efficit pfectus nisi p duas
℣tutes. Quaꝝ vna est virtus sup vniuersalia ⁊ ca-
nones que acquirit ex libris medicine: ⁊ altera vir-
tus que aduenit p longitudinẽ frequẽtie actionum
medicie in egris ⁊ studij in eis p longitudinẽ experi
mẽti ⁊ visionis coꝛpoꝝ indiuiduoꝝ. ⁊ p hanc virtu-
tẽ pot medic⁹ mẽsurare medicinas ⁊ curatiõem fm
vnũquodqꝫ corpus in vnaquaqꝫ dispositõe. Ex his
itaqꝫ apparet q. A. cuꝫ Mali. sensit vtrãqꝫ ptẽ me-
dicine: theoricã. s. ⁊ practicã sciam existere. Maliab
bas aũt theoricã solũ: practicaꝫ ℣o actione magis.
Auerrois quoqꝫ vt viliuꝫ plus eã practice q̃ theori-
ce ascribit: cum ẽt dicat q fit ars opatiua seu opati ir
rõnabilius tñ ac dulcius censuit. A. ponẽs virãqꝫ
medicine ptem rõnẽ habere scie suo mo. ℙropt
quartuꝫ quidẽ ad primuꝫ dicendũ q adiectio ⁊ detra
ctio ⁊ ars opatrix non dicunt huiusmodi vt expositũ
est motum ⁊ actum sed moduꝫ ꝓri⁹ ⁊ qualitatẽ ip-
sius: alioquin non ẽt ars excellentissima vt declara
bit differẽtia subsequẽti. Ad aliud dicendum q finis
theorice veritas est ⁊ non aliqd: practice vero cuꝫ h
i opus est declinatio: cũ modus ⁊ qualitas i ea decla
retur agendi qd̃ eius negociũ hoc ꝓtingit manifesta-
re. Ad aliud dicenduꝫ q medicina aliqd est taliũ. re
ducitur enim in sciam differentia tertia ⁊ sequenti: que
si finaliter sanitatẽ opere faciat adipisci: est tñ scia cũ
id non actionẽ seu laborẽ iportet coꝛporeum verum
qualitatẽ dicat ⁊ moduꝫ opationis: ⁊ ꝓprie, cum cir
ca ipsam hic negociantis finitur intẽtio similiter quo
qꝫ apparet quantum cogant in oppositum adducta.
quia ostensuꝫ est q prima medicine pars simpliciter
est theorica: reliqua vero sicut declaratum ⁊ ti dicat
practica: modum speculationis quendam tamen ob
seruat ita vt ⁊ tota possit dici speculatiua.

Differentia.5.

Quod medicina non sit artium excellentissima monstratur. Ex quibus ostensum est ipsam practicam solum existere differentia precunti: Adhuc de illo quod est vanum ac in artem diuinationis redactū nō ē artiū preclarissima: cuius id de notaret vilitatē et iperfectionē. huiusmōi ℞o medicia ē: vñ Hippo. de lege: Res medicine sunt vane. pmoq; re. a. ars medicine in diuinatōnis vanitatē ē redacta. Rursus seruile aut quod in aliud ordinat nō ē excellētissimū. talis ℞o est medicia. subseruit. n. bonis fortūe. ea. n. acquiruntur maxime ipsa et ordinatur i nām dria. 3. subalternatur nāq; illis. Ampli⁹ cognitio intelligibilium sicut substātiarū seperatarum t aie est preclarior ea que corpis ceu hec illis nobiliora. taliū aūt est scia medicine cum sit de corpe humano sanabili tanq; de subiecto: dria. 6. methaphysica vero t que de aia traditio de re intelligibili nobilissima. Et fulcitur. quia omnes scie in pmā tandem reducuntur methaphysicaq; dictā: dria pma. Qualiter: si cēt preclarissima eidem id in esset soli: cū p sup abundantiaz dictum vni rātū competat: thopi. 5. Sed multe alie medicina sunt excellētiores. Aris. t Cōmentator de anima in initio: ppter que medicina non est artiū excellentissima. In oppositum Hippo. de lege taliter principians: medicina artium preclarissima. Rursus: illa est sciarum excellentissima qua tuet t dirimitur quod naturaliter affectatur precipue. hec autem est medicina que circa corpus extat humanum vt vita conseruetur t protendatur illesa. Omne nanq; animal salutem tueri conat: morte pniciemq; denitat huius premio. vnde tertia pmo. c. i. De duab⁹ reb⁹ nobis securitatē p bet. scz putrefactōis penitus prohibitionē: t humiditatis defensionē ne celeriter resoluatur. ac etiā actus ꝯseruant innocui. Itaq; artium medicina erit preclarissima. Propter pmū qdem sciendū q quid sit medicina: quidq; ars. quō etiā scientia vel ars dicatur: dria visum est tertia Preclarissimū aūt id dicitur quod nobilitate ac ꝓsitate reliqua precellit: vt inde fit appetendū maxime. Propter secūdū ℞o sciendū q aliqui dehonestauerūt scientiā istam precipuā: sicut reliqua ab idiotis vituperant quandoq; cū quelibet scia tot hostibus exponat quot eius extant vituperantes t ignorātes. nihil enim diligit nisi cognitū. Quorū aliqui id ꝯmisere: qa sensibus inerpti ac intellectu obnubilati nō potētes attingere ad ea que ꝓmittit: cum nō solā dispositōes corpis doceat exteriores cognoscere: vex etiā interiores. nec tm̄ pūtia: vex t futura. putāt equidez sic reliquis vt sibi euenire: horū ridiculū est non paruum. Non enim si nicticoracis oculus lucē solis intueri minime valet: reliqua nō poterūt animalia quorū defectus est in ꝓmptu cum scipsos vituperent: t non artē: dria tertia. Nonnulli ℞o eandē vanā putabāt: quia ꝯfiderātes eos q huiusmōi artis fatebūt se familiares existere inuenerūt multū a Vitatis tramite deuiātes. Quapropt Hip. ingens: medicina artiū excellētissima subintulit. ppt idisciplinā vtētiū quo ad practicā videlz t iudicātiū quantū ad theoricā. Talis vana indefectū vtiq; est medicina oibus artibus magis. vñ pmo re. a. Que res iam demū ad b deducta ē: puta inerpiētia medicorū solo noie ac ilcilia: vt vulgo liquissime clare videat q medicine ars non oio putatur Cū. n. quod vni egrotāti pfecturū: alij ℞o nociuū appeat medicine ars in diuinatōis vanitatem est redacta. Sed vere huiusmōi ñ hāc sauciāt artē seu sciaz preclarā vsqzquaqz: verū potius idiotā qui pseudo ipsius se pfitet artificē: t vulgū precipue peritū ab i perito secernere ignorātē: nā erps totius medicinat scie ab eo pitissim⁹ iudicat. dignoscēs. n. ptisanaz syrupū aquā quoq; mellis a vulgo medicus hr. b eqdem vtrūq; tactū tertia: t hinc etiā nō pax scia patit astrorū: cū hodie ꝓpauci periti repiant in ea. quilibet nanq; in celū ꝯspiciēs Saturnū denotās aut Jouez astrologus a vulgo reputat ignaro. Propter tertium quidē scien dū pmo q medicina etiā nūc est de numero nobilissimarū artiū. t demū quidē amplius olim extitit huiusmōi Propt pmū qdē huius sciēdū q ipsū oñdit tam ex pte illius quod sibi pncipali⁹ inexistit q3 eius quod secūdario. Horius quidē triplici ter rōne puta subiecti: modi ꝓcedēdi: effectiui prīcipij t finis. Cum. n. vna scia sit alia nobilior subiecto t modo ꝓcedēdi ac vtroq; de anima pncipio. ppt hoc t precipue subiecti gratia scia medicine nobilitabit ut corp⁹ extat humanū rōne dispōnis: vtitactū est marime affectare. Id aūt ceteris que hic dignius cū homo sit altissim⁹ corpe ac nobilissim⁹ ℞tute. Altissimus quidē corpe rōne mixtōis vl nexus elemētoz in illo. eo q subtilius sunt ꝯtexta: t in ipso equalitatē pōderis studiosius insequuntur: cui⁹ signū extat corporis rectitudo. iuxta illud transfiguratōis pmo. ouidij: t. 5. d Ꝯsolatōe: Pronaq; cū spectēt animalia ceteratera terrā: Os hōi sublime dedit: celūq; videre Jussit t erectos ad sydera tollere vultus. Nam sursū in eo sursum est simplr seu in vniuerso qđ in alijs non repit animalibus sed fm qd dria. 40. Ex pte similit cōplexionis. q3 dōauit hōi ꝯplexionē tēperatiorē quaz in hoc mūdo foret possibile inuenire: cū suarū ℞tutū qbus agit t patit eqdistātia pmo pma. A. vñ Alexā der medicus in pblemat. A me trāslatis nām habz in ꝯtēperantia ꝯplexionis exīt ē corpus humanū ceteris animaliū magis: t theorice. i. homo tēperatioris. factus ē ꝯplonis ceteris animaliū ꝯplonibus. Ampli⁹ quoq; ex pte mēbroz ipsius. qm̄ eis cognitis omniuz aliorū animaliū facillime cognoscūt pticule: historiaruz appens. i. sicut. n. auri p frustra habet cognitio minutati: ita hois ptes illaz respectu q3 in bruis velut aurū extat in fornace pbatū. Nobilissim⁹ quoq; existit ℞tute rōne forme cōis siue vtis ipsi⁹ būanitatis videlicz q in ordine formaz individualiū tanq; ultimū ꝯplemētū intēdit a nā ipsa nanq; hucusq; pgressa cessauit: ceu nō hūs qdē honorabilius qđ subiectū substerneret eidē Alexāder pipatheticus: Quare con mē. 2. de aia. Cōplemētū animaliū t finis eorū q intēdebat i generatiōe: quē cū nā potuit ptigere stetit: ē modo animaliū hūs ℞tutē speculatiuā t cogitatiuā aut itelligibilē. hac nāq; pte hō sol⁹: q. nucleū pcipit ex fructu. potētia eterni sibi gratis de foris accommodata rex cās t vtia pscrutat. Mñ Auer. de sēsu t sensato hō ꝯphendit drias rerū t itētiones ipsaz pphas q sūt in re sensata. q. medullā defructu. animalia ℞o alia q3 sorticea velut cortices fructuū exīntia. cuius qdē signum q ipsa mouēt a sensibilibus mīme inquātū rōez importāt alimēti. solus nāq; hō a cantu figuris ꝯcitat t tincturis. t Aris. ibidē: Sol⁹ vt ē dicere sētit aliorū

aialiū homo ⁊ gaudet floꝝ ⁊ aliox odoríb⁹ ac Ethi. 3. In alijs aialibus nō est delectatio fm sensum nisi fm accidēs neqꝫ odoribus lepoꝝ canes gaudet: sed cibatoe, sensuꝫ autē odor facit. neqꝫ leo voce bouis sed cōmestioe. ⁊ si medic⁹ aiam no ꝓsideret directe vex eius ăplius fm quid subiectū eandē nō cōspicit ex ꝓnti: vt dria. 3. dictū: curā corpis eam que nime preire. Clara ēt ⁊ decora nō pax reddit medicina ex pte modi ꝓcedēdi cū fit ordinatissime tradita: vt p doctrinas ordinarias noiatas dria. 8. Subijcit etiā scie naturali tres sumens modos oñsionis ex illo cuius quidē demōstratioes sunt certe q̄ multū. vñ cō mētator. 2. metha. demōstrationes methaphysice si in ꝓmo certitudinis ordine: ac eas in hoc ꝓsequunt nāles. Medicina vo est quedā pticularis nae scia imo phia ⁊ medicina lūt sorores. Cōmētator sectax Sursus eius cognitio grādis cū fit de corpe nobis cognito ⁊ sibi ꝓpinqꝫ: ita vt recopenset aliqd non ad naturalē imo ēt ad eā que fm diuinā philosophiā de pribus appens ꝓmo. Ratione vo pncipij effecti ui. qm̄ ꝓmus eam inueniēs docēs ac vtens fuit asclepius siue Esculapius; qui ob eius scie celsitudinē in deox numerum est receptus: dria prima. Tandem aūt diuinus Hip. eā pfecit ac in lucē dedurit ꝺ quo Ar ȝ. in qbusdā ꝓblematibus eidē ascriptis: Deus miserēs humani generis alterutris morbis dissoluti nām incarnās Hippocratē ꝓdurit tanq̄ nunq̄ peccantē in medicine traditionē pfectā. Quod ēt fulciunt pirones. i. ꝓbatores a qbus pironia quis liber grecus cox oēȝ sciaȝ ꝑter medicinā ipugnātes. Quibus fiqdē forsitan ꝓblematibus ꝑfatis alludit cū dr medicinalē artē non in viuifico ⁊ in honore quēadmodū alias artes. Ex pte quoqꝫ finis que ē sanitas ethi. 1. ac eius possessio pria dria. hic aūt dignus ⁊ p intētatus maxime ita vt ethi. i. eo. carens felicitabit hunc marie, sine nāqꝫ ipo nullus pōt humanox actuum exerceri. Ex pte fiqdē eius qd scdario: qm̄ ea cōfert in laudem ⁊ amicox acquisitionē: Iuxta illud rhetoricatū Hippo. non aūt ipius serie: vt i ea figni ficat translatio. Omnis q medicine artis studio seu gloria siue delectabilē amicox ꝓsequi desiderat copiā ⁊c. Ac. io. simil̄r theorice, c. i. In honore ēt etiam non paruū adducit cōiter affectū. Unde ecclesiasticiȝ 38. Honora medicū ꝓpter necessitatē: eteni illū creauit altissimus. Cōfert ēt in bonox acqsitionē fortune. quare ꝓmentator sectax: Bonuȝ aliquod diuitiarum ⁊ vite nostre opportunuȝ inuenta ē ars medicine sanitatē opari ⁊ ꝓseruare ꝓmittit ⁊ exercere: per quā magna bonox vtilitas hoibus additur. Unde Adesue: Insignia medici gestiunt munera. Simil̄r ⁊ nomē ꝑclaruȝ existēs cunctis diuitijs meli⁹ iuxta illud ecclesia. 7. Melius est nomē bonū q̄ vnguēta ꝑciosa. Quox plurima talit tāgunt theorice primo: Medicine artis scia iter excellētiores est artib⁹ ceterisqꝫ maior vtilitate ⁊ maioris piculi. oibus nāqꝫ existit hoibus necessaria. Propter huiusmōi scōm sciendu q̄ antiquus vt tpe in quo nondū iuente fuerant scie nobilissime speculatiue: hec extitit nunc amplius ꝑclara: posterius nāqꝫ he alijs iuente plibus nāqꝫ rep tis artib⁹ vt alijs quidē ad necessaria vite: alijs vo ad introductōeȝ exītibus: metha. ꝓemio. Sciarum autē speculatiuax ꝓncipia ⁊ pluruma ipsarum inuēta sunt p Hip. vnde elementox prio. c. vltimo: Hip. ꝓmus oiuȝ inueniēs videt elemēta artiuȝ ⁊ nature hois: ⁊ p̄mus sufficiēter demōstrās: ⁊ nāliū primo. c. 2. ꝓmus oiuȝ quos scim⁹ medicoruȝ ⁊ phox demōstrare tentauit sicut ꝓmus cognoscēs certissime opa nature. ⁊ in eorūdē scōo. c. 3. ꝓm⁹ oiuȝ quos scimus recte dixit Hip. Ar⁹. vo scōs recte exposuit: ⁊ merito: q̄ inuenit ⁊ cōpleuit tres artes logicā nālē ⁊ methaphysicā. Cōmē. physicox accessu q̄ aūt Hip. ꝓdicta cognouerit fmo ipius de humana ostēdit natura: cui qdē silem de gnātone ⁊ corruptione Ar. iscripsit. Asclepiades vo cū ceteris medicis de elemētis. q̄ aūt pscis tpibus fuerit excellentissima medicina inuit Ar. metha. 6. volēs q̄ si non foret altera ꝑter nā ꝓsistētes physica eēt sciarū pria. Si aūt est aliq̄ sba imobilis hec prior ⁊ phia prima: ⁊ ita vlis. vnde cū priores phi ipotentes distinguere sensuȝ ab itellectu non posuissēt aliqua entia nisi corpora: appens metha. i. ⁊. 4. ⁊ de anima. 3. naturalē phiam existere primā oiuȝ cogebant ꝓterre. Itaqꝫ ⁊ medicinā cū prius fuerit vt tacta inuenta, naturali tanq̄ necessarior alijs. igit ea fuit prior ac eox ꝑclarissima. Propter quidē quartū ad ꝓmu quidē apparuit qd dicēduȝ: ex insignitis priori dria. Ad aliud dicendum q̄ illud non ipingit crimē scie sed ij fiȝ ignaris artificibus ⁊ vulgo impito vt visum discernere peritū nequeunti ab impito. Ad aliud dicendū q̄ medicina non ē tan e nūc quante nālis phia excellentie cum fit pfecte tradita ⁊ exposita finisqꝫ altioris: sec⁹ aūt antiqtus extitit aliarū relatōe sciaruȝ. Neqꝫ scia fine forinseco nobilitat̄: qualis est amicitia; bonor: ⁊ diuitiax opulēta. vnde Beosar introductorij ꝓmo a simili testat illos insipientes q studeant in astrologia vt valeant p ipsā diuitias augmentatione dignitatis acgrere ⁊ honoris. Verū ab intrinseco siue qualis ē in medicina sanitatis possessio. Ad aliud ēt similiter quid dicendū apparuit. Ad aliud dicendum ꝓcessuȝ eam nunc minus speculatiuis ceteris pclarā. Est tn̄ preclarissimax respectu plurium aliax: cuȝ eius subiectum fit nobilissimox modus ꝓcedendi pfectior: finisqꝫ desiderabiliuȝ: ⁊ quod per supabundatiā dicitur vni soli conuenit in illo genere. Ad ea vero que alterius ptis arguta quantum quomodo ⁊ quando nobilitatez extendant medicine innotuit: finis nāqꝫ ipsius lz q̄ maxime appetatur egentibus quandoqꝫ ceu summum bonum: non tamen is est simplicit̄ nature humane vex scire potius ac speculari Ethi. io.

Differentia. 6.

Quod corpus humanuȝ non sit medicine flecta monstratur. quia scientia est vnius generis subiecti differentia tertia; sed illorum que considerantur a medico plura sunt etiam genere differentia: vt tactum eadem. Quod firmat̄. q̄ res nāles non nāles ac ēt preter naturaȝ in subiectis numerant̄ medicine primo prima. Adhuc illud ē subiectū in scia de quo determinat in illa. q̄ subiectu ⁊ scia cōuertunt̄: ed de multis agit̄ vt appet in ipsa que corpus non sunt humanū. amplius cū passiones de ubiecto demonstrent̄ p ipsius diffinitionē ficut p mediū vt dictū olim: ipmqꝫ os esse intelligibile vle ⁊ incorruptibile: qm̄ obiectū est intellectus: tertio de aia: tale aūt non est corpus humanū cū fit sensibile ⁊ ci⁹ cōsideratio sensibilis: q̄ ceu appet ex tegni primo ⁊ secūdo; ⁊ Gali, exprimēte medicinalis speculatio nō

tr ãscẽdit sensum. Et qbus ꝺcludit corpus humanũ nõ fore medicine subiectũ. Huius aũt oppositus testant medicorũ illustres plurimi. Amplius illud ẽ subiectũ in scia cui attribuunt omnia determinata in ea. corpi aũt humano oia ꝺterminata in medicina: t atribuunt: t actione quã causant in ipsũ diffiniuntur igit t subiectum erit medicie. Circa id vtiqꝫ qſitũ ꝓpter in añcedẽtibꝰ tacta ꝺe his breuit transeunduꝫ

Propi cuiꝰ quidẽ primũ sciẽdũ qꝫ subiectũ i scia ẽ illud circa qꝺ speculat intellectus in illa qꝺ ꝓpriꝰ dr obiectũ. ita nãqꝫ scia ad ipsũ se hꝫ ficut ad eiꝰ obiectũ potẽtia. Corpus Vo humanũ est corpꝰ mirto ꝛ dignissimũ oim t vinculũ vniuersi. velut. n. aurũ depuratũ se hꝫ ad cetera metalla: ita corpus h ad cetera corruptibilia corporũ dria pori. Propter secundũ Vo sciẽdũ qꝫ Ba. ꝓmo aphoris. t Mali. sui libri principio esse volũt subiectũ medicine corpus humanũ: hoc tamẽ fic platũ simplr nõ est directũ cũ etiam subiectũ moralis scie aut politice aut phẏsonomie fit corpus humanũ. vnde illorũ breui t sano intellectui oꝫ adiũgere aliquid puta vt iam tactũ hãc passiõem sanabile. Omne nãqꝫ subiectũ oꝫ passiões t partes determinatas hre. Quidã Vo ponũt subiecta librorꝫ esse cano. medicinales sub aphoristica breuitate tra ditos aut diuisiua aut diffinitiua seu huiusmõi. qꝺ satis ẽ dictũ fine arte cũ dicãt ꝺfuse totã sciaꝫ esse subiectũ totus: nõ discernẽtes subiectuꝫ a passiõibꝰ ꝓpetatibꝰ t ptibus: nihilqꝫ fere rõis significãtes. Distiguũt etiã hi multipler esse subiectuꝫ quod t suscipiũt a cõciliatoribꝰ. A. t Auer. i discordia eoꝝ ꝺ sbome thaphẏsice Tripler. n. ponũt sbm. Vnũ qdẽ ꝓ predicationẽ: t sic methaphẏsice hom ẽ ens. Aliud ꝓ radicatione t sustentatoez quada: t ita sba. in ea nãqꝫ ꝺnãtur omnia que determinãt in ipa. Aliud ꝓ viam finis: t sic deus dr ipsius subiectũ. totũ. n. esse ipsiꝰ finitur in deũ. t sic i medicia dicũt esse subiectũ tripler rem qdem medicinalẽ ꝓ modũ ꝓdicatõis. omne enim qꝺ determinat in medicina est res medicialis. ꝓ viã Vo finis sanitatis possessio. Corpus aũt humanuꝫ ꝓ modũ predicatõis t fundamẽti testant fore subiectũ. Sed ista qdem distinctio cuꝫ eo qꝫ nõ certificat quesitũ ipsũ: etiam non tollit. similis. n. est illi que solet i methephisice subiecto fieri dicennbꝰ id fore tripler. vel qr cõius vt ens aut certius ceu causa vel digniꝰ vt deus. Huiusmoi Vo distinctões sunt logice t sciẽtijs realibꝰ abhorrẽde: cũ ad multos indeterminate deducãt errores; acceptate tñ a plibꝰ nrm cõsuetudine putãtibꝰ oẽꝫ distinctoez solutionẽ existere. Propt tertiũ Vo sciẽdũ ẽ qꝫ subiectũ medicine ẽ corpus humanũ sanabile: sicut dr qꝫ subiectuꝫ nãlis phic ẽ ens vel corpus mobile. Qꝺ ꝓmo ꝓma satis innuit cũ dr Qm medicina corpus humanũ cõsiderat ex pte vnde sanat t a sanitate remouet. Cũ. n. medicus ꝺsideret corpus humanuꝫ affectũ his duabus dispõibꝰ sanitate t egritudine includũt sufficiẽter in hac passione pura sanabile. Põt nãqꝫ h denotare aptitudineꝫ ꝺseruatiuã sanitatis t aptitudinẽ ipsiꝰ receptiuã egritudine remota. Dico aũt sanabile nõ sanatũ: cum id sit finis t forma: illꝺ aũt mã q nũqꝫ ꝺcidũt. phẏsi. 2. qꝫ aũt id fit subiectũ oñdit. Prius tñ sciẽdũ qꝫ subiectũ duplr dr. vno qdẽ mõ entis actu: un potẽtia tñ ad aliud qꝺ ex ipso caulari videt. hõ. n. exis actu est in potẽtia vt sit subiectũ albi: t ita nõ ẽ h ꝓmo de subiecto. Dicit t alio modo subiectũ in scia ad qꝺ vident qtuor requiri. Vnũ qdẽ ꝓmũ qꝫ fit notius ꝓpus intellectui occurrẽs int oia ꝺsiderata in ea. Secũdũ Vo qꝫ ex ipsius cognitõe, pcedat ad cognitionẽ oim aliorũ i illa. Tertiũ qdẽ qꝫ de eo ꝓbẽt passiões t ꝓpetates in illa scia. Et qrtũ qꝫ oia in ea determinata habeant ad ipsũ attributionẽ. Primũ qdẽ oñdit qm̃ scia ꝺpatur ad subiectũ ficut potẽtia ad obiectũ secũdo appens de aia: ceu. n. obiectũ determinat potẽtiã: t nobilitas potẽtie est ex nobilitate obiecti ita subiectũ determinat sciaꝫ: t nobilitas ẽ scie ex nobilitate subiecti. vna nãqꝫ scia ẽ nobilioꝛ q ẽ de nobilioꝛi: sꝫ int oia q ꝓmo apprehẽdit ab aliq potẽtia illꝺ ꝓpus appẽhendit qꝺ ẽ p se obiectũ illius potẽtia: vt color cũ sit p se obiectũ potẽtie visiue. Illud qꝺ ꝓmo apprehẽdit a visu ẽ color siue coloratũ: io int oia q cognoscũt in scia subiectuꝫ est ꝓmo cognitũ in ipsa Et exhꝫ segtur secũdum qꝫ ex eius. s. cognitõe ꝓcedẽdũ ẽ ad cognitionẽ aliorũ i illa scia: qm̃ ex cognitõe notioris ꝓcedẽdũ ẽ ad cognitionem aliorũ. cũ igit subiectũ sit huiusmõi ex ipso ꝓcedẽdũ erit. Tertiũ ẽt declarat qꝛ subiectũ in scia ꝺꝫ ee ꝺ quo demõstrant passiões. nã p ea que determinãt non cognoscimus de subiecto nisi qꝛ ẽ t qd dr p nomen. supponit. n. fore posteriorũ. 1. Sed q̃le ẽ qꝺ cognoscimus t hoc p ipsiꝰ ꝓpas passiões t ꝓpetates demõstrantur in scia illa. Quartũ quoqꝫ videt ee manifestũ ex nois rõne. subiectũ. n. fundamẽtũ seu fulcimẽtum videtur importare a quo alia determinata in scia sumant esse: t sic ad vnum referri. Corpus autez humanũ sanabile hꝫ has quattuor ꝺditiones. Est nãqꝫ notius qꝺ ẽ in medicnia: t ꝓmuꝫ intellectui occurrit Et ipsius etiã notioꝛietate cetera reddunt nota. sicut appet ex resolutõe ipsiꝰ factã ꝓmo ꝓma. habꝫ etiam ptes. qꝺ pꝫ resolutõe predicta: t passiões putaſanabile siue sanitatis t egritudinis susceptiuã. alia etiã determinata in medicina ad ipsũ reducuntur: t p attributionẽ ad id ꝺsideratũ. Et igitur eiꝰ subiectũ cõius.

Propt q̃rtuꝫ qdem ad ꝓmum dicẽduꝫ qꝫ licꝫ que ꝺsiderant a medico sint plura t genere dria: in q̃daꝫ tñ vnitate analogie seu attributionis vnitant ad scie vnitatẽ differẽtia tertia seu omnia decẽ genera i ente Omnia nãqꝫ ab eo ꝺsiderato tandẽ ꝓpinqus aut remotius in corpus ex huiusmodi attributiõe reducũt sanabile. Ad aliud similiter dicẽdũ. que ent corpus non sunt humanũ: ad ipsũ sic tandẽ reducunt. Ad aliud dicẽduꝫ qꝫ sensibile dupler est. quoddaꝫ particulare motui t materie huic coniunctum: t de tali non est scientia. alterum ꝓ intellectuꝫ abstractum ab his non tamen in cõmuni: t de hoc sensibili est scientia. Et modus etiam phẏlosophie essentialis vt naturalis ceu id in poribus quesitis euidens existit: de quo sensibili est medicina. talem etiã sensum intuet medicus. Considerat nanqꝫ vniuersalia quoruꝫ cognitio sensui est valde ꝓpiqua: cum ex posterioribus t apparentibus in pora magis deueniat medicina etiam multuꝫ in expientia ꝺsistat. alie Vo sciarum lꝫ a sensu sumãt originẽ: plurime tñ ab hac ea magis abstrahũt. Videꝫ nãqꝫ Ba. qꝫ lesione cerebri, t epatis vl iuuamẽto nocetur aut pficitur Vtus aĩalis et nãlis banc quidem ponit ꝺsistere in cerebro: illaꝫ vero in epate. Ac quia in ossibus et similibus non ẽ neruus apparẽs aut vena; simplicit ꝓfert ipsa virtutem habere innataꝫ tãtum; cum vitam recipiant et virtuteꝫ

nutritiuā cuz alimēto a corde ꝛ epate. qō ꝓbaꝫ ꝑmo ꝓma. c. de mēbris ex obstructōe meatus inter hec ꝛ ossa; nō tm innatitas tolleꝫ ꝓma: verū potius eius cō seruatio gcgd dicat. ℛ. Solet ꝛ id aliter iterpretari: sed quia inferius dicetur sufficienter taceaꝫ ad pñs.

Differentia. 7.

Quod predictum medicine subiectum non fit vni sed pluribus medicis cōmittendū oñ ditur: qm̄ duo concurrentes agere ꝛ intelligere potentiores ethi. 8. melius eteni iudicant multi q̄ vnus quicūq; politi. tertio: iuxta illud qō tu nosti fortassis nouit offellus. Jn pluribus aūt medicis consistit turba et multa: et non in vno. Amplius sicut se habet sensus ad sensibile: ita intellectus ad intelligibile de anima. 3. sed pl̄es sensus sensibile melius ꝙcipiunt et discernunt q̄ vnus ſm illud eodem politi. 3. Jnconueniens forte vtiq; videbiꝫ eē si melius percipiat quis duobus oculis ꝛ duabus auribꝰ iudicans ꝛ agens duobꝰ pedibus et manibus: q̄ multi multis. Adhuc medicoꝝ princeps. B. casus recitat q̄plurimos in quibus indicaꝫ alias sibi forte medicos associatos quos et ipse videbaꝫ suscipere. Ex quibus concludiꝫ vno pl̄ibus medicoꝝ corpus humanū forte vt recte ꝓcureꝫ cōmittēduz. Jn ꝑriū videꝫ Damascenus i aphoris. dicēs q vni fideli medico cōmittendus eſt eger cuius errorꝫ a recte distantia ꝑuus sit eo q nūquā peccare maius est q̄ ſm hominē: qui tm minus peccat artificialiorꝫ est co q plus ꝑnosticoꝝ. 3. vnde Damascenus ibidē: Neq; eniz humana nā ꝑiculū incurrere nō pōt ꝑsertiz in subtilibus: cuius cām assignat in ꝑoꝛi aphoꝛ. qm̄ si pluresꝫ ꝯsulit i singulorꝝ errores pl̄imuz cadet. Ampliꝰ ar. politi. i. nā nihil facit tale quale eris figuratōes delphicū gladiū paupe ſz vnū ad vnū. Sic eni vtiq; ꝑficiet optime organaꝝ vnūqōq;. Jn scdo eorūdem vnū nāq; opus ab vno ꝑficiꝫ optime. Adhuc scdo politi. ꝯ Socratē qui mulieres ponebat ꝛ alia cōes de ꝓprijs marie curaꝫ de cōibus aūt minus. vnde ꝑ uerbiū ꝑticipātiū molēdinū torqbꝰ colligaꝫ. Duon. sunt vt ibidē ait que marie faciunt sollicite curare boies ꝛ diligē ꝓpriuz ꝛ dilectū. Sed si pl̄ibus medicis ꝯmittaꝫ actus ꝓcuratōis cōis reddiꝫ ꝛ ꝓcurati dilectio remittiꝫ. Jtaq; corpꝰ humanū vni tm medico ꝯmittēdū. Propter ꝑmū sciēduz qdē q gd sit subiectū h dria apparuit ꝑeunti: qd aūt medicus ꝓma. Propter scdz Vo sciēduz q gdaz ꝓnunciauerūt corpus humanū in eius salutē medicis egere q̄pluribus qm̄ vnus alio iuuaꝫ in ingrēdo expediētia illi. Alij. Vo ꝓdictis oppositi facti dicere simpliciter vni soli forte ꝯmittēdum se ſmone Damasceni vallātes quoꝝ qdez defectus cum ipoꝝ motiuis explicabiꝫ ex dicēdis. Propter tertiū si qdē dicēdū ꝑmo fere viā obſuando mediā q corpꝰ humanū pl̄ibus ꝯmittēdū est medicis vno tandē ꝓncipaliori facto. Scdo videduz quales plurimi pñt in vnū cōsurgere. Primū qdez declaraꝫ: qm̄ sicut in alijs euenit regiminib⁹ puta i politicis ita ꝛ in corporis humani regimine. nā estimāduz est aial ꝯstare queadmodū ciuitatē bñ legibus recta de cā motus aialiuz vñ legis positiua iudicatiua exercitatiua ꝛ medicinas q̄ttuoꝝ ponūt ab Eustratio. Ethi. ꝓncipio vbanitatis ꝓtes Sed in politico regimie pl̄es tādē regētes ad vnuz supremum ordinaꝫ regētē alioꝝ inferioꝝ omnium sciscitantē motiua ꝛ ꝯsilia vt i aristocraticon politicoꝝ libro ꝓncipatu qō ēt. 8. phy. 12. metha. ac in oculatione indicaꝫ ꝓcli platonici. oīs nāq; motus i vnū demuz ordinaꝫ vt demū oēs intelligētie in primā ſz non soluz hec sed aia tādē vt fi ne claudiꝫ illius. Ad huc vnus ꝓp ꝓmititudinē nāe humane ad labēduz non pōt ita oia vi pl̄es corpi emergētia humano aut sibi necessaria ꝓuidē cuz esset fere infinita. vnus nāq; non pōt in se pfectōes ēt vnius rei cūctas hre perfecte qz nihil simplici i genere oibꝰ ex ꝓtibus pfectū nā exposuit scdo rhetorice veteris. Propter qō ꝛeuxis cuz picturā elegantissimā ꝯstitueret Crotoniatibus ex oibus formosioribus mulieribus ipoꝝ q̄nq; elegit: vt susciꝑet qō ineſſet vnicuiq; venustatis sū me oppositō derelicto: pl̄es Vo pñt pfectius ꝑdicta intueri cuz pl̄ibus vtāꝫ sensibꝰ ꝛ intellectibꝰ. Et firmaꝫ: qz Vtus vnita plus est infinita q̄ multiplicata seu dispsa i de causis ꝛ ꝑ pñs magis motiua ꝛ operatiua. ne ēt cōfusio ac multiloquiū ipeditiuum corpis humani ꝛ marie lapsi inducaꝫ oz tādē i vnuz ꝓncipalē ꝯsurgere prudētiorē sollertiorē ac magis sollicitū exītez ꝛ ab egroto āplius affectatū in quo ꝛ oēz spez posuerit q̄ quātuz ꝯferat i salutē diceꝫ dria. 135. cuiꝰ impio regimē ordineꝫ oē siue conseruatiuū fuerit seu curatiuuz. Quidā tm opulētiores fastu quod ē deducti pl̄es ꝯcitant ad seipos qō nō laudo nisi predicto modo fuerit i vnū redacti. Corpꝰ igiꝫ humanuz pl̄ibus vno ꝓncipaliori facto medicis ꝯmittendū ꝛ maxime cū notus ꝛ familiaris extiterit. vñ cornelius celsus: Cū vtriq; ꝑ scia fuerit vtilioꝝ tm medicꝰ ex neo ē amicus. Propter scdz huiusmōi sciēdū q huiusmōi medici debēt esse docti exercitati egles aut fere solliciti diligētes fideles benuoli i salutē corpis humani simpl̄r intēdētes: no victoriā aut vanā gloriaz vel bonoꝝ fortune acgsitōez ne ꝯcitata ꝺ ipis cōqueraꝫ nā. Taliū nāq; pluralitas i vnuz ꝓncipaliorē poterit vtiq; ꝯuenire: ꝛ tales descripti dria sunt scda q ꝛ ipi diligētes extant nā e ministri. Verum pene pl̄imi bis prauis eoꝝ actibꝰ ꝛ moribus sunt oppositi sicut reliq̄ eos tetigit medici ꝺscriptio dria ꝓria. Emuli vz detractores oblocutores elati ābicioſi scie alicuius ꝛ laudis detestatores loq̄ces negligētes luxurioſi vinolēti aleatores pecunie vanegloriꝫ ac supbie iuuantes dei ēt icultores oisariāq; sp̄nētes q in testamēto mādatuz est medicis Hip. sicut appet ex de lege ꝛ theorice ꝓncipio: ꝛ tales nō solū vt in vnū conueniunt priorē vex vnuſq̄sq; dcfidet a seipo nedū ab alio ꝛ huiusmōi: ꝛz nulli eēt corpꝰ ꝯmittēdū humanū minꝰ tm pōt nocē solus q̄ pl̄es. Propter quos asscro i salutē ipius medicū bndū esse vnū ꝑdictis bonis ꝓprietatibꝰ adornatū q desuis ꝓbioribꝰ eligat socijs vel discipulis vnū vel duos aut ēt tres cū q̄bus ingrat ꝛ pficiat qō expediat circa ꝑdictū subiectum illis pluries visitantibꝰ aut eoꝝ aliquo ꝯtinue assistente. Vitas. n. cū magno populo iudicari non pōt ſz cuz aliqbus itelligētibꝰ ꝛ sensuz bñtibus q̄dripti ti q̄rto. Hic nāq; ꝓthomedicus libēter ꝙcipit illoꝝ motiua eis bñ dicta cōcedens tā q̄ſ sibi nec vrrecundatur quicquā illis cōfiteri similiter ꝛ illi volentes apud ipsum apparere neq; sibi detrabere concedūt omnia que videntur rationabilia. q si dubitant vna niniter inquirunt. hic. n. modus est veritatis inquisitiuus secundo celi ꝛ mundi. Vnde ad summum

sal ubrius est vt vnus ꝑnceps in ope prefigat laudē aut vituꝑiū habiturus. Tepescit. n. cū plēs fuerint vnusquisq; inseipso tāquā nō oio ex fine regiminis ꝟtia habiturus quare ꝓficatus stimulor me nolēte Est aūt sciēdū q; medici merito vtplurimū malorū ertāt mox. Tum qz ex vili stupite et sterili originē cō traxerunt itumescētes demū t ꝟtumelioſi facti cū fuerint aliqualr incrassati. Tum etiā qz medicine scia t simplr curatiua marime scurpioni attributa est et marti quox ꝑpetates in malū tendētes iā sunt tacte Lofuatiua Vo magis thauro t veneri hos i ominē trinā incitātibus luxuriā: titos tamē qui stellarit pra uox morū existūt ꝑpter virtutē scorpionis t martis in eis dominātē ob attributōis virtutē pfectos repe/rio medicos. Vnde naturalr ꝑbus medicus malox dz esse mox. Tum etiā qz scia hecno de Vtutib9 ac moribus determinat acqsitis sicut aliax plurie: sed de nālibus tm̄ in tegni. Tumqz ꝑpter astralitatē q̄z pra uā moralitati oppositā. ¶Propt Vo quartū bis bre uit fic astrictis cū medicorū reuerētia t inducta suis satis ꝓcedētia dijs verū ꝟcludētia ꝑ pte existant am pliorus tamē gratia didascalie. Ad ꝑmū dicēdū cum alijs q; Aris. logt de iudicio itellectus practici in agi bilibus in quo plēs repiūt pfecti. hic aūt ē fmo magꝭ de iudicio intellectus ꝟfideratiui quo ꝑpauci vigent valde. Et ideo magis est ꝟsentiēdū vni marie vigēti q̄z plibus deficiētibus aut lz plibus vigētib9 reptis ꝑ se foret amplius ꝟmittēdū q̄z vni: ꝑ accides tamen vt ꝑpter inappropatōem t prauorū vt tactū est mo res secus euenit medicorū. Dicēdū etiā q; turba mlt ta melius iudicat q̄z vnus qcūq; indifferenter. Ille nāq; vnus pōt prauī iudicij existere t ꝑcipue i singu laribus, sed vnus ꝑitus t erptus ꝑpe in plibus t i bis q̄ subtili egēt inuestigatōe plibus indrūtibus iu dicat pfecti9 cū pauci repiāt i talib9 iudicare scientes Ad aliud dicēdū q; plēs sapientes melius vno iudi/cāt nisi amore puertāt aut odio: q̄ multotiens iudici Vitatē ꝑmutāt magnorū moraltū. 1. t ceulogo quod medicis plerūq; euenit cū eox fit iudiciū nō modicū passiōibus submissuz. Ad aliud dicēdū q; Da. iusti nebat alios medicos: aut ꝑpter virtutē ipsi9 t bone statē aut vt ipsos corrigeret aperiēdo errores illorus sicut apparet decimo de inge. c. 3. in adolscente qui etiā cibatus ante paroxismū obfuatōe diatriti i eorum syncopizauit ꝓtia. Ad argumēta qdē ꝑtis alterius dicendū ꝑ ꝑmo q; eger ꝟmittēdus est vnifideli medico videlicz ꝑncipalioꝝ qui pluriū simul motiua et consilia suscipiat. Si enim plures ꝟsulat vnum post alterū, non ꝟcidentes in eisdem aut ꝟcedētes fm ma gis t minus diuerfificatis distractus nesciet cui fidez omnisariā debeat adhibere. Vnde medicamē hodie istius expiens: cras vero illi9 demū tertij t fic in er-rorem singulorū deueniet cū pluralitas nō fuerit in vnitatē redacta. Ad aliud dicendū q; quādo plures medici modo ꝓstenso ad vnū corpus ꝟcurrūt ꝑcu-randū vnum ordinat ad vnum. lz enim sint plures vnitātur tamē in specie t semper ad vnum procura/tionis ordinant actum. Et hoc est quod vult Ar. q; vnūquodq; in vnū actū ordinet t nō in plura: non tamen q; plura eadez specie in eūdez nō possint actū ordinari cū quilibet medicus ordinet ad medicādū. esset aūt nō vnū sicut si medicus ordinaret ad venati onis actū. Sed ꝟ in fine de aia dr q; lingua congruit in duo opa nature gustum t locutionē t q; est quasi manus molēdinarij inducēdo cibū. in. aialiū. A. Di cēdū q; lz ordinet in plēs actus ꝑncipalius tamē in vnū vt in gustū sicut apꝑet: qz q̄dā aialiū gustāt: non tm̄ locutōe vtūt. Ad aliud dicēdū q; plēs medici red dunt ꝑpij in vi tute illius vnius principaliorus.

Differentia. 8.

Quod doctrinarū ordinarium numerus non fit trin9, sed indiffinitus videtur. Cum enim doctrina ordinaria dicatur ab ordine: vbi qui dem erit ordinem dare illic t doctrinam ordinariam sed omnis doctrina ordinem obfuat predicati saltem ad subiectum cōsequētis ad ans: t coclusionis ad pre missas. Adhuc omnis scia est de bono t difficili. 2. ethi sed bonitas est in rebus ꝑpter ordinem marie fine. in. metha. Et videt nulla sore ordinariam quia ipsa faciens est scire. Scire autem simpliciter t non p accidēs est ꝑ causas: in principio poste. Cause autē sunt nobis ignote: puta intelligētie t deus. fic. enix se habet intellectus noster ad eas vt oculus vesꝑtilio nis ad lucem solis. 2. metha. Rursus probatur hoc medio fere vnam tantum sore cum scire sit vnuz per causas. s. solū. doctrina. n. ordinaria ordinat i scire. Amplio in tegni dicit q; ex resolutiua ꝟfistūt omnes artes fm rōem. nō est igit alia si omnes ex ista. tunc nanqz foret alia ociosa doctrina. Itidem ꝟpositiua et resolutiua videt vna esse altera. n. videt esse ex defectu ad cām. reliqua Vo ex causa ad effectū. Dic aut ē ꝓcessus idem existit: sicut via que est ab Athenis ad Thebas: t que a Thebis ad Athenas: phisy. 2° Amplius videt due: qm̄ sicut dicit Hali. compositiua fit ꝑ demonstratōez, ꝑpter quid: resolutiua Vo ꝑ demō stratōem quia. be aūt sole due demōstratōes ponūt poste. i. Halin: diffinitiua nō videt doctrina ordinaria: cū doctrina ordinaria fiat ꝑ ꝟtiā t cōtinuationē in tegni translatōe arabica t hali. Sed q; quid ē ob-iectū intellect9 existit dria. 6. q; diffinitōe significatur quia igitur ipsum est quid simplex t indiuisibile t dif finitio talis erit: cū diffinitio sit idem cum diffinito. Rursus, videt tres. fic. n. scribit ga. Adhuc Auer. collz ꝑmo etiā. 2. phy. dicit esse tres demōstratiōes. demōstratōem simplr siue cause t esse: demōstratio nē cause vel ꝑpt quid: t demōstrationē ēē sine signi ficati. sed doctrine ordine demōstratōib9 ꝑficiunt. Et: quod doctrinis notificat ē ꝟplerū aut icōplerū sigdē icōplexuz notificat ꝑ gen9 doctrine diffinituū si Vo ꝟplexuz: aut eius sit ꝑ posteriora noticia: t sic resolutiuū. aut ꝑ ꝓra: t sic ꝟpositiuū. Amplius ꝑ cessus i arte est dupler. ꝑm9 a ꝑncipijs ad ꝑncipiata tendēs circa quē existit ꝟpositiua. Scōs Vo ecōtra dupler exns. aut. n. circa ꝑncipia fit ēndi: t ita doctrina resolutiua. aut cognoscendi: t sic diffinitiua. Adhuc q̄ttuor oñdunt. super. n. has tres videt | vna termini ꝟpositiua: sicut ē vna termini resolutiua vt sibi correspōdeāt in adinuicē fz ꝓcessus ꝟuersos. ve lut resolutiua cōpositione t ecōtra. Itidē Cicero t Boeci9 in eox topicis rēez diffiniēdi diligentem in duas sequestrāt ptes. vnā iudicatiuā: que in resolu-tiuā diuidit t ꝟpositiuā. Illū nāq; qui iudicat si ei9 iudiciū dicit Vificari demōstratōe oz iudicare sulci/tuz: alterā inuentiuā siue thopicam: t q̄rta cum istis trib9 erit diffinitiua. Rursus quinqz fz Hali. puta resolutiua: compositiua: diffinitiua: descriptiua: t

diuisiua. Adhuc cōmētatori accessu ad libꝝ phy. s. videt tāgere inquiēs: Spēs doctrine vsitate in hac scia sūt mōi disciplinaꝝ. s. tres modi demonstratōis: signi vz t demonstratio cāe: t demonstratio simplr q̄ꝫuis signū t causa sint illa que sūt vsitata i hac scia t aliquādo est vsitata demonstratio simplr t manerries discipline diuisiōis t ꝓpōnis t diffinitōis t entimematis t inductōis. Ex his igit oibus cōcluditur suo modo doctrinaꝝ ordinariaꝝ numeꝝ fore diuersum. Oppositū autē hoꝝ vt adinuicē se ostēdit. Vt aūt huius quesiti difficilis t plibus ignoti: a multisq; praue iudicati Vitas oīda t fm mei possibilitatez magis modestie q̄ audacie iputando. Primit⁹ ostē dat quid sit doctrina: scdo quid doctrina ordinaria t inordinaria t quot modis dicant. tertio demonstret que sit vere doctrina ordinaria. quarto veritati tollant aduersantia p̄inducta. Propter p̄mū Vo sciendū q̄ doctrina duplr accipit. vno qdē modo fm q̄ est actus a Didascalo tēdens i discipulū. alio aūt p ut est habitus anime pfectiuus. primo modo doctrina duplr suscipit: cōiter t ꝓprie. Cōiter qdez accepta dicit ab Alu. actio indifferēter doctoris iā discipulū. Ista quidē actio differentibus fit modis. aut. n. platione vocis viue: aut inspectione scripture. p scripturā eni platonis Ar. t Pip. eoꝝ intelligimus fmonē. q. pntes eēnt p̄mo de inuamentis. aut manus idicatōe vel digiti vel statōis designatōe puta circulo viuuz denotātc. Si Vo ꝓprie sumatur doctrina: tūc erit actio doctoris i discipuluz p eēntialia. Similit quoq; his duobus modis pōt sumi scia: t put est habitus aie pfectiuus. aut. n. cōiter: t sic ē habitus in ipa quocunq; modo acqsitus siue experientia aut rōne seu quocūq; alio vel ꝓprie accipit: t ita erit habitus acqsitus p viā demōstrationis alicui⁹. Est aūt circa hunc modū sciendu q̄ scia doctrina t disciplina vident idē importare fm rez. Vnde in tegni medicina dicit scia. In libro aūt heresis doctrina t disciplina. dr̄nt aūt respectu quodā, nam scia refert ad scibile: doctrina vero ad docentez: disciplina aūt ad discipulū. vnde sicut dr̄ia tertia: scia triplicit est dicta: ita t doctrina. qō apparet trib⁹ pōt modis denotari. Propter fm vero vt amplius apparcat qd sit doctrina inordinaria: qcq; ordinaria: qd ēt. q. media cū ipsa dicat ab ordine videndum qd extet ordo. Primo tñ sciendum q̄ hic est duplex: pticularis t vlis. pticularis quidē est depēdētia incōpacta siue ꝯtia posterioris ad prius quocunq;: qualis est ꝯtia p̄dicati ad subiectum ꝯtis ad aīs: conclusionis ad p̄missas: t sic quelibet doctrina pōt dici ordinaria ipꝛopꝛie tñ valde eo q̄ ordine huiusmōi pticulare obseruat. vnde aphoristica doctrina simplr ioꝛdinaria pōt sic ordinaria dici vt in illo p̄cipue: Qui crescunt t vētres hyeme t vere. Est t ali⁹ ordo vlis t ipse duplex. aut: n. fit p accidētalia vel p eēntialia siquidē p accidentalia: tunc hec erit depēdētia ꝯiuncta seu ꝯtinua posterioris ad prius p rei aduenientia t ita descriptia marie t diuisio fm plures eius ptes: t si sint doctrine plus tñ ordinarie q̄ꝫ ordinarie debēt appellari. sunt. n. quasi medie iterdictas t dicēdas ipse eni in eo q̄ ꝯtinuant quesit differunt t supant p̄dictas: t ꝯueniunt cū dicēdis. in eo aūt q̄ vt plurimuz p essentialia eorū ordo stabilit dr̄nt a dicendis. Est t tertius ordo ꝯpendētia seu ꝯsequētia respectu posterioris ad prius cū quo vere ꝯtinuat ꝓpter diffinitiuā. s. t manet ꝓpter ꝯpositiuā vz t resolutiuā t sic tres erūt tñ doctrine ordinē hñtes. Pōt ēt aliter dici q⁹ doctrina duo respicit: rōnē seu deductionē quā dam cui tāq̄ lumini inittit. t ita cū ois doctrina alicui rōni innittit: pōt dici ordinaria cū ordinē aliquale obseruet ante dictū: t respicit res ex qbus ꝯstituitur ꝯtinuative: t sic fm q⁹ fuerint ordinate dicet doctrina ordinaria. qz si p accidēta erit descriptio t diuisio. si Vo p eēntialia: cōpositiua: resolutiua t diffinitiua. Propter quidē tertiū videndū p̄mo que sit hec doctrinaꝝ vere ordinaria: t que nō. qd scdo sit doctrina resolutiua t ꝯpositiua. tertio de qbusdam circa ipas dubijs. q̄rto qd diffinitiua. qnto quō dr̄nt ab inuicē t a quadā pte diuisiue: t qualiter ꝯueniāt.

Propter p̄mū istoꝝ sciendū q⁹ ordo predictus per eēntialia stabilitus pōt triplr ꝯsiderari. cōiter: ꝓprie t magis ꝓprie. Siquidē ꝓprie magis: tūc solū vna erit doctrina ordinaria cōpositiua que p demonstrationē ꝓpter qd exercet. ipa eni pfectior est demōstrationū in qua saluat verissime rō syllogismi demōstratiui que est ꝓprie faciēs scire: cū ꝓcedat ex cā immediata in effectū immediatū. t iō doctrinales ea vtūtur scie cum eaꝝ demonstratōes sint in p̄mo gradu certitudinis: nāles vero ipsas sequūtur cōmētatori scdo metha. vnde in principio phy. doctrinā describēs ordinariā tanq̄ antonomastice seu p se nominaliter dictā solam tetigit dicēs: Doctrina ordinaria est incipere a cognitōe causaꝝ primaꝝ rei cognoscēde pfecte: deinde intendere ad cognitōem aliaꝝ causaꝝ remotaꝝ fm ordinē donec ꝓueniat ad causas ꝓpinquas. Si vero pfatus ordo ꝓprie sumat tūc cum hac erit doctrina ēt resolutiua que ꝓtendit ab effectu in cāz ꝯtinuc: aut a causa in effectū itercise puta omissa cā aliqua iter media inter ipam t effectuz inuestigandū p̄mo poste. t hic modus demonstratōis ꝓcessus tact⁹ est ꝓncipio phy. cū dicit: Innata est nobis via ꝓcedere ex notioꝛib⁹ t certioꝛibus in notioꝛa t certioꝛa fm nām: eo q⁹ effectus in rebus sensibilib⁹ his notiores nobis sunt causis cū magis in sensuz cadāt: licet cause simplr t in se sint notioꝛes coll. 2. c. 2. t ois doctrina t omnis disciplina intellectiua ex preexistenti fit cognitōe: posterioꝝ. i. Si aūt ꝑdictus accipiatur cōiter tūc doctrina diffinitiua potest dici doctrina ordinaria cum ipso aliquē ipoꝛtet modū ipsius. Explanat. n. diffinituz t declarat p essentialia: cuz ea optimuz suscipiat terminū quē t qdam substantialē fm Ba. appellāt. filr fit per cōtinuitatē: ptes. n. in diffinitōe debent esse ꝯtinue denotātes vnitatē materie cū forma: forma. n. p se. i. medio aducnit materie 2: de aia: t. 8. metha. t ideo in veris diffinitōib⁹ nō debet copula diuersitatis itercidere designatiua sed totū esse continuū: vt homo est aial rōnale mortale.

Propter fm huiusmōi sciēdū ceu scribit p̄ncipio secundi poste. q⁹ quesita sunt tot numero quot scita. nihil. n. tandē scimus: nisi qō quesitū fuit in p̄ncipio. Quesita quoq; sūt quattuoꝛ: duo simplicita: puta an est t qd est. t duo cōpositā. s. qz est t ꝓpter qd seu quare. Primū vero simpliciū est an res sit simpliciter inuēta fm qd res est. compositoꝝ aūt p̄muz an qz hoc inueniat illi inesse. scōm est quare hoc inueniatur illi. In quibus quidem quesitis querens nil aliud intendit q̄ꝫ vt ostendatur ei inuētio termini

medij quo sibi certificat dubitatū ⁊ concludit: ⁊ ideo ꝓprie dicit terminus medius id vnde fit scia rei: cō clusio ꝓpe nanq; dicit scitū. Tria siquidē istorū que sitorū demōstratiuo sciūtur fillogismo. s. id quo que ritur an ℔ simplr inueniat illi: ⁊ illud quo quirit q̄re inueniat illi. ⁊ illud quo querit an ℔ simlr inueniat quod est an res simplr sit inuēta. Quartū ℣o. s. quo querit quid est res scit p diffinitōem ⁊ p mediū eam ꝯcludēs: ⁊ nō est eadē scia p diffinitōez ⁊ fillogismū acquisita: ⁊ si ꝓtigat alicui fore vnā ⁊ eandē sed non ex pte vna poste. 2. Cū igit in tribus ꝑmis q̄stis ñ q̄ rat nisi inuentio termini medij sciēdum q̄ in quesito quo q̄rit an ℔ iueniat illi ⁊ in eo in quo querit an hoc simplr inueniat si ei⁹ debet inuētio p terminū mediū qui nō est causa inuentōnis tūc in vtroq; restat que stio de ꝓpter quid q̄ nō certificat nisi det tmin⁹ medi⁹ qui est inuentōis causa. Si aūt respōdeatur inuentio ipsius p terminū mediū qui est causa tūc cessat que stio de ꝓpt quid. q: iam dedit inuētionē ⁊ cāz. Dex tū sicut dicit Ar. in ꝑmo demōstratio que dat cām in uētionis est alia a demōstratōe que dat inuētionē tm nā illa dr demōstratio ꝓpter qd que ꝓpetit quesito ō q̄. re: ⁊ illa demōstratio fit p ꝓora nā. q: tmin⁹ medi⁹ in ea est causa quesiti. q ℣o ad inuētionē tm dr demō stratio q: que ꝓpetit i quesito de an hoc iuēiat vel an simplr inueniat. naz lz sit ex ꝓpōibus immediatis ⁊ necessarijs ⁊ p se. termin⁹ tamē medi⁹ in ea est rer cā ta a maiori vt appebit extremo: ⁊ sic fit p posteriora natura. Sed ad quesitū illud de qua re rñdetur p de mōstratōez que simplr demōstratio dr ⁊ est ōmōstra tio ꝓpter quid. ⁊ hec est doctrina ꝓpositiua. Ad alia ℣o duo respōdet p demōstratōez que noiat demon stratio nō absolute: sicut vult Ar. ⁊ est demōstratio quia. ⁊ hec doctrina dicit resolutiua p cōuersionem. Hāc ℣o assignat magis ꝓcessus hax doctrinarū ⁊ ipārū exempla. demū dicemus quomodo ad q̄rtum quesitū satisfit p diffinitōem ex q̄ tertia ꝓsurgit doctri na dicta diffinitiua. Dicat igitur q ꝓcessus vniuscu iusq; duarū est: sicut etiaz vult Mali. vt assumat que sitū ⁊ aspiciat ad id qō sequit ad sbm ⁊ añcedit ad predi catū. ⁊ hoc i ꝑma figura fillogismorū que dignissima est figurarū. Figuraz enī faciēs scire maxime prima est poste. i. in alijs aūt secus. Illud enīz erit medius terminus ex quo extrahit ratiocinatio sup quesito et cōsideret si ille medius terminus est causa maioris ex tremitatis quod. s. p̄dicat in quesito siue ꝯclusiōe. ō unde cōsideret i ꝓpōib⁹ fillogismi p quē quesituz fa ctū ē cōclusū si fuerit in aliqua illarū loc⁹ dubitatōis ⁊ soluat silr ad mediū terminū qui sit causa maioris. extremitatis ⁊ fiat ꝑfillogismus alter ⁊ alter donec nullus remaneat loc⁹ dubitatōis. q: iam deuentū sit ad aliquod p̄ncipiū p se notū i illo genere ex cui⁹ co gnitiōe firmatur ⁊ sumatur cognitio p̄oris q̄siti. Exē plificet mō ō vtraq; ⁊ ꝑmit⁹ ꝯuādo Ba. ordinem de resolutiua: demuz compositiua. Exempla vero duo inueniūtur vsitata: quorū vnū ponitur theorice pri mo capitulo. 3. Subiectū medicine vt corpus huma nū sanabile docetur in ptes integrales ꝑmo resoluē ⁊ demū componere ex eisdē. Aliud ab Mali. de reso lutione medicine in ptes suas essentiales puta in cō stuatiuā ⁊ curatiuā: ⁊ demum ꝯponere medicinas ex huiusmodi ⁊cipiendo ptib⁹. Exemplū sigdē theorice nō ē detestādū ad suū ꝓpositū cū subiecum voluerit resoluere in ptes aut ex eisdē ꝯponere sicut ipsū fere videt Mali. aspnere dicēs hoc nō ꝯuenire snie Ba. q: ipe intendit magis facere resolutionē scie medici ne. q̄z ꝯiecti ipsius nihilomin⁹ vtrūq; est rectū exē plū suo loco. Quia igit huiusmōi exēpla sūt nota su scipiat aliud exēplum quod tāgitur. ii. curatiue artis. c. p̄mo ⁊ secūdo. Recipio igitur ℔z doctrinā resoluti uā aliquod quesitū in mēte puta febrē humoralē ⁊ sol uo ipsū in subiectū ⁊ predicatū. s. i fumum putridum vl fuliginē immediate cor petentē. Ista. n. est febris causa immediata febriū p̄mo. c. i. ⁊. 3. Post hāc ℣o resolutionē fiat huiusmōi demōstratio. vbicūq; ē fe bris illic est fumus putrid⁹ immediate petēs cor. sed i hoie ē huiusmōi fumus ergo sibi iest febris. Adhuc resolue fumā hūc in putredinē ⁊ demōstra ꝯsequent quicūq; habēt fumuz putridū huiusmōi habēt mine rā putredinis talis habet ⁊c̄. Deinde resolue hāc pu tredinis minerā in suā causaz puta in ꝑhibitā trāspi rationē: ⁊ tūc demōstra vbicūq; est minera putredi nis illic est prohibita trāspiratio: sed i huiusmōi ē pu tredinis minera. Item resolue ꝑhibitā respirationē in suā cām vt in opilationē vel obstructionē demon stran do demū vbicūq; est inuenire ꝑhibitā trāspira tionē illic ⁊ opilationē: sed in tali est iuenire ꝑhibitā trāspirationē: Similr resolue diuidēdo opilationem seu obstructionē in suas causas: qm̄ aut sit ab humo ris vitio aut sine humoris vitio: ⁊ demonstra vt ꝑus siquidē ab hnmore vitioso resolue iteruz diuidendo: q: aut ille milius vel viscosus aut grossus: ⁊ ꝓcede vt ꝑus. si multus resolue ipsū in suā cām immediatā vt q̄m multū comedit. multā aūt comedit q: multuz appetit. multū ℣o appetit q: os stomachi hz frigidū frigid⁹ eni stomachus bon⁹ est appetere; mal⁹ autez digerere secūdo tegni. frigidū ℣o habz os stomachi ꝓpter ꝯplexionē frigidā simplicē vl humorosaz: aut ꝓpter frigiditatē aeris ⁊ huiusmōi: ⁊ sic totū fillogi zādo demō. trative oñde ⁊ resume postea alia mēbra diuisionis: ⁊ resolue vel simplr vel diuidēdo ⁊ demū demōstra. Exēplo aūt doctrine ꝯpositiue iam patet. Est. n. p ꝯuersiōem istius vt incipiat a causa vltima in qua stetit resolutio exempli causa ex ꝯplone frigi da vel humorib⁹ frigidis os stomachi reddet frigidū vt ōmōstretur sic. Quicūq; hz hūores frigidos i ore stomachi is hz os stomachi frigidū: homo hz humo res fridos. Deinū ꝓcede vlteri⁹ cōponendo si hz os stomachi frigidū multū appetit vt dicat: qcunq; hz os stomachi frigi dū multū appetit: sed qs hz. Si āt multū appetit multā comedit: ⁊ demonstretur qcū q; multū appetit multū comedit: sz talis ⁊c̄. Itez si multū comedit multi accrescūt humores aut grossi aut viscosi: ⁊ si tales causabit opilatio: ⁊ si opilatio ꝑ hibita respiratio. Et si ℔ minera putrefactionis ⁊ si illa fumus putridus imediate cor petens ⁊ sic febris erit ⁊ demōstretur cōtinue: vt vbicūq; ē dare fumū putridū imediate cor petētē illic ⁊ febrē: sz huiusmōi ⁊c̄. Sic igr vides q̄ febris ē vltimū causatū ad qō p ueneristi p doctrinā cōpositiuā q̄ fuit p̄m⁹ effectus i do ctrina resolutiua. Appet ēt ex huiusmōi exemplo q̄ doctrina resolutiua nō solū resoluit: ⁊ cōpositiua cō ponit sed ēt reuertitur resolutiua sup resolutū: et de mōstratiue ꝑbat ipm. cōpositiua. aūt sup ꝯposituz ⁊ idē silr ōmōstrat. Propt tertiū huiusmodi sciēdū q̄ circa p̄dicta ꝯtingit non paruz ⁊ simplr dubitare.

ꝑmo q dē qm̄ qdā ꝯtra Mali. exp̄sse cū deboneſtantes dicūt q doctrina reſolutiua ſit ꝑ demōſtratiōem ꝓpter quid: ꝯpoſitiua vo ꝑ demōſtratiōez qr. Et hi qdē videnť moueri multiplicit̄. Primit⁹ quidez qr Ar. vocat libꝝ prioꝝ t poſterioꝝ analetica. i. reſolutiua. t cōſtat q i his libris t ꝓpe in libro poſte. tractať de demōſtratiōe pp qd t de demonſtratione qr ergo t ſibi poti⁹ ꝙuenit analeſioſ. i. reſolutōis nomē Adhuc Ba. dicit q ex reſolutiua oēs artes fm rōez ꝙſiſtūt. talis aūt vī illa q demōſtratōe ꝓſicť ꝓpter quid cū ſit abſoluta t digmor demōſtratio ꝑ quā ars ſcire faciēs dz ꝓcedere. Amp. Mali. dicit q ipaz ſciūt geometre: t iſti demſtratione vtūť ꝓpt qd. t ſubdit demū t ſciaꝝ auctores ſciūt hunc modu doctrie. t ar. poſuit ipz i analeticis. Rurſus Ba. dicit q reſolutiua hr̄ ex finis notiōe. ſi igit̄ in ipa ꝙſiſteret demſtratio qr: cū illa ꝓcedat ex effectu ignoto ad cāz: tunc Ba. dicere debuiſſet ex finis ignorantia t nō ex finis notione. volūt ēt hi q vtraqz. ſ. reſolutiua t cōpoſitiua ꝓcedat ex finis notōe. nā donec ꝓueniať ad finē notū vl reſolutōe aut ꝙpoſitōe ñ extrabit̄ queſitū t tūc exponunt. Scda vo ē que ex notione finis. i. ꝑ finē cognitū ex ꝙpōne inuentoꝝ fm reſolutionē. ſed maxime reſolutiua dr̄ fieri ex finis notione q in demonſtratōe ꝙſiſtit fm eos pp qd. qr id qō eſt finis reſolutionis eſt t ſimplr̄ noti⁹ t nobis notius. Sz dicēduz q Mali. hic ꝓtecte ſenſit q etiā ex dictis Mali. pōt colligi ponēdo reſolutionē cōſiſtere demōſtrationez qr in qua fit ꝓceſſus ex effectu ad cām t ꝙpoſitiuam pp qd in qua ꝓceſſus vt apparuit ē cōuerſus. vnde cōmētator. 7. metha. dicere vnū poſt aliud ē diſſolutionē. ſ. incipiēdo a poſteriori t ꝓueniēdo ad ꝓncipium i cogitatione ſz motus q icipit ab vltimo i diſſolutione t ē ꝙpoſitio dr̄ actio ꝓcedēs a ſanitate ita q accidit vt ſanitas que eſt extra animā fit a ſanitate que eſt in anima. Sanitas enī que eſt in anima eſt i compoſitione fm intentionē Ar. ad eſſe ſanitatiſ q ē extra aiam hoc eſt illud qō dr̄ principiū opationis eſt finis cogitationis. t ꝓncipiū cogitationis ē finis opationis. qō ēt inſinuant noīa. In rebus enī arte que fiūt nām imitante dicim⁹ aliqd reſolui in aliud cū effect⁹ in cām reſoluiť: t totum in ꝑtes ſequeſtrať ex q̄bus conſtabat: vt domus in tectū parietē t fundamentū Aliqd ēt dr̄ componi cū ex ꝑtibus ſuis conſtitutiuis conſtruiť: vt domus ex fundamēto pariete t tecto. Adhuc reſolutiua dr̄ fieri ex finis notione. i. effect⁹. finis. n. t effectus idē eſt fm boeciū in topicis. Eſt nāqz finis cā cauſaꝝ t effectus cauſaꝝ. doctrina aūt que hētur ſeu que icipit ex notione effectus deueniēdo ad cām illa ſuſcipiť demonſtratione qr: poſte. i. Sz cōtra hoc eſt qō dictum: qm̄ tūc debēt dici ex effect⁹ ignorātia: cū illud qō ꝓponitur ꝓmo fit ignotum. ſi enim notum foret iam q̄ſitor non quereret. Et ideo ſciendū q aliqd pōt eſſe notū t ignotū duplr̄ principio phy. t ſeptio metha. ſcilz quo ad nos t quantuz ad nām. Effectus enī ſunt nobis noti t ignoti nature. cauſe vero econtra: vt appet ibidē. Sic itaqz dicendū q doctrina reſolutiua incipiť ex effectus notione: quia effectus eſt notus quo ad nos: ignotus tamen nāe ſiue ſimpliciter. t ideo volens ipſum ꝓbare t notificare qs doctrina reſolutiua donec ſiat notus ſimpliciter querit eum: t hunc moduz obſeruat Ar. ꝓcedēdi in ꝓncipio ſcie que de nā. q autem iſta recte ſit mens Ba. oſtēditur ex trāſlatōe arabica grecc. q. ꝙmētatiua ita: ꝓma qdez eaꝝ ſit fm viā cōuerſionis, t ſolutōis t eſt vt ſtatuas rez ad quā intendis t cuius in mēte tua ſciam ingris fm finez ꝙplementi eius: deinde ꝙſideres in ꝓpingori ꝑte t ꝓpingori ex eo fine quo non ſtat res illa nec cōpleť vſqz quo ꝓueniās ad ꝓncipia eius: ſz ad ꝓncipia cuz ſit termin⁹ ad quē non ꝓueniť niſi ex effectib⁹ in q̄bus demonſtratio ꝙſiſtit qr. qō itidē Mali. cōfirmat. Sunt autez t alij ꝓter iſtū moduz recitatū iuſte ꝑdictā ſerie interpretātes de q̄b⁹ nihil ad ꝑſens cū tegni minime ꝙmētetur. Redeundū igit̄ ad argumenta illoꝝ ꝓinducta poſtq̄z firmatū eſt ſup vex̄. Dicēduz qdez ad primū q ar. ꝓncipaliter in poſteriorib⁹ docet cōſtruere demonſtrationē ꝓpter qd t ꝙñter qr demonſtratione vtēdo qr ſiue reſolutiua: ſic t ſyllogiſmū ꝙficit i prioribus ſimplr̄ vtēdo hac eadē. Sumit. n. in mēte effectū cōem: demonſtrationē vz t eam reſoluit ad ꝑtes ꝓmas t ſcdas: vt i demonſtrationē pp qd t qr affirmatiuā t negatiuā t reliq̄. Silr̄ t ſyllogiſmū ſimplr̄ ſaltē itaqz reſolutiua in his vtiť doctrina. Adhuc lz ēt impropꝛie cauſe dici poſſunt reſolui ad effect⁹ eo q ipſis applicare ꝙſtituūt eos. Pōt ēt reſolutiuum large acceptū id ſe ꝑtinere t reſolutiuuz vere t compoſitiuum. qō oñditur eo q fm Ciceronē t Boecium reſolutiuū idē eſt qō iudicatiuū hoc autē vt dicetur demonſtrationē ꝓpter qd t qr colligit in ſeipſo. Ad aliud dicendū q quidā dicunt q ex reſolutiua omnes artes conſiſtunt fm rōez: verum eſſe quantū ad inuentionē primā artium: cum inveniens ꝓcedat de dubio ad notum ꝑ ſe t ibi ſiſtat: quātum vero ad modum docendi iuentā artem econtrario. Sed hoc non valet. qr eadē via in his eſt inueniēdi t docendi ex ſenſibilibus ſcz notioribus nobis. Et ideo dicendū eſt aliter vt appareat illorum ēt contra quos itur ꝓncipaliter defectus: q non dicit Ba. ſimplr̄ ex reſolutiua oēs artes conſiſtere ſed fm rōem adiungit: qr cum modus doctrine humane quē tradit ar. ꝙtū Platoni t theologis ſit ꝓcedere ex confuſis t notioribus nobis: doctrina illa que hūc modū ſeruabit rē dubiam notificādo per notiora: vtiqz erit fm rōnem cum ex notioribus⁹ in ignotū coneť peruenire: qō effectu cōprobať. Didicimus enī fere oēs ſcias t ſenſibilium marie modo reſolutiuo traditas: vt apparet ex libris nature ar⁹. fortaſſis ēt logice. Ba. ſimiliť hūc vbi fere viſus ē vti compoſitiua niſi in libro elementoꝝ fm ſententiam Ypocratis. Ad aliud dicendū q Mali. minus bene dixit. vnde plures ſequaceſ ipſius in baratrū ignorantie detruſit: vel qō iquit geometre bene ſciunt eam ſed non q vtātur ipſa. qr ñ ſciunt demonſtrationem ꝓpter qd ſciunt t quia: cuz ſint connexe t in eadem parte doceant artis: non tamen vtuntur ſed compoſitiua magis. Item cū dicit q Ar. poſuit ipſuz in analeticis. dicā q vtendo plus in libro priorum: t docendo t vtendo in libro poſte. Ad quartum iam apparuit quid dicendum. Secundo autem circa predicta contingit dubitare: quia quidam voluerunt. q. cum predictis q doctrina reſolutiua eſſet eadem cuz iudicatiua: dicta a grecis analetica. Compoſitiua vero idem quod inuentiua que ab eiſdem thopica nuncupatur: t cum illa procedat per ſigna t poſteriora. hunc enumſ moduz pluſ eruat qui inuenit. Similiter t compoſitiua per

talia stabilietur: quorū motiuū affuit: qr hāc diuisionē doctrine in resolutiuā et ꝯpositiuā voluerūt reducere ad illā Ciceronis et Boetij in iudicatiuā et inuētiuā. Sed dicēdū ipsos deficere: qm̄ diuisio Ciceronis et Boetij supior est: et totius logice diuisiua: hec āt solū ptis ipsi⁹ demōstratiue. Mā ad ptē iudicatiuā reducitur ꝯpositiua et resolutiua: cū ille q iudicat debeat iudiciū suū cōprobatione et diligēti examie iferre. vt iuder habeatur iust⁹: et iudiciū rectū ad neutrā ptē ꝑtētionis declinās iniuste. Ad inuentiuā quoq; ñ ducitur aliq doctriarū ordiariarū verarū: cū ipsa sit topica et quibusdā signis extraneis et forisecis ꝓcedēs. Resolutiua tñ si ꝓcedat et signis siue significationib⁹ ꝓprijs: sunt inseparabiles et familiares: formā marie ꝑtes et nō materiā vt alia. Dubitatur r ttio qm̄ dixerunt quidā q doctrina resolutiua continet sb se ꝯpositiuā: ꝑm quēdā demū regressū. Et mouebāt fere sicut ꝑmi: qr Ar⁹. docet resolutiuā i ꝑmo poste. r docet demr̄ationē ꝓpt qd ꝯponere ꝓncipaliť: quo ēt m̄ō vtūtur geometre: cuz tñ Bali. dicat q resolutiua fiat p demr̄ationez qr: cōpositiua vero p ꝓpt qd. Ad q rñdent dicētes q i resolutiua est duplex actus. s. resolutio q̄siti in suas cās: r alius ē regress⁹ ex causis sup quesitū. vñ quo ad primū ꝓcessuz potest dici q in doctrina resolutiua fiat demōstratio qua ꝓcedit⁹ ó effectu ad cāz: sed quo ad scōm fit demōstratio ꝓpter qd: quia fit ꝓcessus i regressu huius modi a cā sup effectū. sed qr i doctrina compositiua incipitur a causis: r ꝓcedit ad effectū solū: ſic dicit Ba. iō fiunt demr̄atōes in ea solū ꝓpter qd. Et istoz quidē ſmo magł est deautrat⁹: q̄z aureus hic r in plerūq; errās. Huic aūt opinioni santañā ꝑstat ſmo Balyabbatis supficiete⁹ intellect⁹. Loquēs enim, de resolutiua doctrina ait. At cōuersiōis via ē vt speculet qs qō scire desiderat: ponatq; illud sua in imaginatōe ab ei⁹ principio vsq; ad vltimū: nūc ab vltio ei⁹ reuertēs incipiat p cōuersiōez: cōsiderabitq; vnāquāq; eius ptē ex ḡbus illud ꝯponit: nec fine eis sit: donec ad ꝑncipiū redeat. vł igr ſmo apparent hic sonare: q in resolutiua doctrina incidat regressus: r sic cōpositiua locabitur sub ea. Ad qō dicendum q doctrina resolutiua r cōpositiua nūq; ꝑnt i idē formaliť cōcidere. sūt. n. ex opposito diuise sicut demr̄atio qr r ꝓpter qd. talia vero nūq; coincidūt: vna nāq; spēs opposita non inuat alterā ad esse. Boe. 4. topi. sed fortassis idē sbiecto idē eni est ꝓcessus i vtraq;: sicut via ab Athenis ad Thebas est eadē r ecōtra. Sed ista quidē identitas est mālis, hic aūt queriť identitas formalis r non terminorū. ea eni diuersitatē inducit in scia. nō tñ negā dā: qn in sciam traditā vna doctrinarum possit cadere i canse doctrine aliaz ordiariarū vel iordiariarū: sicut apparet p Ba. i tegni vtentē doctria diffinitiua: r tñ vtiť iprōpe doctrina ordiaria: cū nititur ꝓbare ꝑncipiū. Quis cura sit p ꝑriū iductōne r syllogismo. Ad eorum quoq; ſmonē qd dicēdū patet p illa q dicta sūt ad ꝑmos dubitātiū. Ad ſmonē Balyabbatis dicē dū q sophisma ē serie. Ipse. n. quq; doctrinas nūerat q⁹ enūeratus resūens ait. At ꝯuersiōis via ē r demū ꝓpōit qdā cōe in vtraq; doctrina. s. resolutiua r cōpositiua dicēs. vt speculet qs qō scire desiderat r reliq: r ꝓsequēs spāliť de doctria resolutiua in tūc ab vltio ei⁹ reuertēs tc̄. Qō āt hec sit resolutiua simplr apparet: cū dicit nec fine eis sit: donec ad ꝑncipiū redeat: r deinde subdit exemplū: vt bois corp⁹ qō diuidit in mēbra istrālia: r illa in ꝓsimilia: r reliq Et demū resumit spāliť de doctria cōpositiua dicens At vero cōpositōis via huic ē ꝑria. Incipies eni tc̄.

Propt h⁹ q̄rtū sciendū q diffinitō est triplex poste. i. Quedā eni ē ꝑncipiū demr̄atōis: vt tonitruus est erlictio ignis in nube. Seu ira ē appetit⁹ vidicte Alia ē demr̄atōis ꝯclusio: ceu tonitruus ē ꝓtinu⁹ sonꝰi nubi: Aut ira ē feruor sāguis circa cor. Alia quoq; ē demr̄atio sola positōe differēs. i. debita ordiatōe figure r modi tminorū: vt tonitru⁹ est sonus ꝓtinu⁹ i nube ꝓpter erlictōez ignis ē nube. Vł ira ē feruor r sangis circa cor ꝓpt appetitū vidicte. Diffinitio fit dē a diffinito nō differt: nisi sicut explicitū r iplicitum ſz Eustrachiū etbi. i. Est eni diffinitio rō quā signat nomē. 4. metha. Qualit aūt diffinitio fit venabil dificile. videre poste. 2. nō eni pōt demr̄atiōe b fieri qr ipa ē sillogism⁹. Sillogism⁹ āt ē p mediū. diffinitio vo rei ꝓuertit cū re: r ꝓdicat de ipsa i qd. Oportet. igit sigs vult cōcludere extremū mai⁹ eē diffinitōez minoris: vt medi⁹ tminus conuertat cū vtroq; extremo: vt ipse sit predicat⁹ de minori ex via quidē ē r eqlis r maior predicat⁹ de medio ex via qd est r eqlis: nisi eni fuerit i sillogismo iste due conditōes ñ segtur mai⁹ extremū diffinitionē minoris: sed sequit tm̄ qō inuentū ei: tūc medius tminus eq erit diffinitio minoris vt maius extremū: r erit: vtraq; diffinitio vna: diuersarū tñ interpretationū: r diuersoz vocabulorū ratōe significātiū. Si igitur p vnā inētaz diffinitionem oñditur altera in eadē inueniri: cū i vna intelligatur altera: r rñdeatur sibi inuicē eqliter i questiōe de qd est. Manifestum q iam oñditur idem pre seipsum: r ita petitur quesitum primum. Ex his igitur videtur q non est possibile demonstrare super diffinitionem Neq; etiā videt hoc possibile syllogismo hypotetico: sicut ēt dicit Ar. quemadmoduz in cōtrarijs sepe diffinitionē venantes dicimus: si diffinitio sanitatis ē causa faciēs actionē: tunc r diffinitio egritudinis erit causa nocēs actioni: sed diffinitio sanitatis ē illō ergo r diffinitio egritudinis erit hoc. qm̄ qui icedit hac via in inuentionē diffinitionis est petēs q est in ꝑncipio: propterea quia intentio ipsius est q scientia in diffinitionibus ꝯrarioꝝ: r ignorātia ſm vnū modū vnde oñdit aliud per id q per ipsū oñditur qō est petitio diffinitionis: r si forsan esset diffinitio vnius cōtrariorum notior aliquādo nō accideret hoc ita omni loco. Et propter hoc qui ponit q per diffinitionez inuenitur diffinitio semper et in omni loco: connenit iam q petat diffinitionem. Neq; iterum potest diffinitio inductione probari: eo q per inductionez ostenditur q res inuenitur rei dictōe predicatiua. diffinitio aūt est dictio experge faciens de substantia rei cōditionalis: r consecutiua nō predicatiua. Et. Diffinitio ē qualium siue vniuersalium in tegni. Inductō vero singularium: sic ergo nō potest nec syllogismo nec inductiōe ostendi ita. s. q diffinitio sit ex istis argumentis conclusa est necessitate. Restat ergo nūc inquirere vtrum per viam diuisionis sit possibile inuenire diffinitionē. dicatur igitur q Ar. dicit q via diuisiōis nō est pficiēs: vt inueniatur ex ea aliqd ignotū: nedū q inueniat ex ea diffinitio: secūdo poste. Mā nō oportet q detur ꝯclusio. sicut ex via cōcessionis sed ex via q̄ segt de necessitate ex aliq⁹ que cōcessa

sunt. Si volumus nãq3 oñdere q̃ homo est aial ambulans habẽs duos pedes ex diuisiõe: tũc nõ est aliꝰ modus q̃3 iste: vt dicat ceu apparet de ptibus aialiũ ꝓmo: hõ aut ẽ aial vel nõ aial: ⁊ cuz ꝓcedit nobis q̃ est aial: ꝓcedamus ⁊ q̃rimus: si est ambulãs aut non ambulãs. Et cũ ꝓcedit q̃ est ambulãs: dico post illõ q̃ aut est habẽs duos pedes: vel est multipes: Et cũ ꝓcedit q̃ est hñs duos pedes agregamꝰ oia cõcessa nobis: ⁊ dicimꝰ q̃ hõ est aial ambulans duos pedes hñs: ⁊ hoc non ẽ aliud ꝑter concessa: cũ oporteat cõclusionẽ esse aliud ab his q̃ concessa sũt ex q̃bus sequit. Scõo ẽt prioz dicit: q̃ in diuisiõe qñ conamur ꝑ eã ad ignotũ oñdere cõmittit petitio: vt hõ aut est rõale aut irrationale: sed non irrationale est. ergo rõale est. petit enim ꝓpterea q: hoiez non eẽ irrõalez nõ oñdit. nisi ꝑ hoc q̃ ex ratione utens et rationale: ergo id qõ ponit in ꝓmissa oñditur ex ꝓclusione. Sz tñ sic vult Ar. ⁊ si via diuisionis nõ sit ꝑ sylogismũ est tñ vtilis i sylogismo: nã cũ ꝑmittit diuisio q̃ hõ aut est aial aut nõ aial: deiñ si ẽ aial ñ euadit q̃n sit aut gressibile aut ñ gressibile: ⁊ si gressibile aut bipes vl multipes: deiñ oñdit ꝑ sylogismũ q̃ ẽ aial: ñ aial ⁊ q̃ est gressibile ⁊ q̃ est bipes: ⁊ nõ gressibile neq3 multipes aggregat nobis diffinitio hois ex his sylogismis. Sz istud non sit semꝑ: sed qñ sunt gnã q̃ diuidunt nota rei de q̃ predicãt. Et qñ sit diuisio i q̃ non cadit error vt q:. s. in dñas ꝑmas: ⁊ non i dñas que cõmittãtur a longe: vt si diceret: aial aut ẽ sanũ aut ẽ egruz. nã ꝑ talẽ diuisionẽ hui9 gñis non inuenit diffinitio hois. Qñ ergo concedit q̃ gen9 diuisũ est inuentio rei: cuius querit diffinitio: ⁊ non erat i diuisione ⁊ trãsitu: donec ꝓuenit ad spẽm cui9 intẽditur diffinitio: tunc iaz erit diffinitio ꝑ viã diuisiõis ex necessitate. Propter qõ scia ꝓueniẽs ex ea ꝑ hũc modũ: neq3 ẽ ex sylogismo: neq3 ex spẽ scie ꝓueniẽtis ex sylogismo: sed simplr adinuicẽ in aliquo. verũ tñ ſilitudinẽ non est opus hic referre. Sic ergo vr̃ ꝑ diuisionẽ diffinitoez i ueniri posse. Boeti9 ẽt libro diuisionũ hic innuit cũ dicit q̃ i eodẽ diffinitõis diuisionisq3 rõ versat. nã diuisionib9 iũctis vna ꝓponit diffinitio. Ars quoq3 ⁊ regula diffiniẽdi ſm ipsũ ẽ. vt ꝓposita spẽ diffiniẽda sumat genus ei9: ⁊ diuidat ꝑ dñas suas ꝑmas: ⁊ adiungat vna earz que de spẽ predicat generi: ⁊ videat si eq̃tur spẽi. nã si eq̃tur hic erit eius diffinitio ꝓpleta si aũt non tũc diuidatur dñia simlit i alias suas ꝑmas ⁊ addat predictis illa que predicatur ad spẽ: ⁊ ispiciatur iterũ si eq̃tur. n si non: tũc fiat hoc iterz: donec eq̃ntur: ⁊ ita vr̃ diffinitio non aliud q̃3 ꝓpositio diſorũ. ꝓpter hoc qdez cõmẽtator i ꝑncipio de aia: Cum manifestũ sit q̃ aliqs vn9 modus seu via cõis ẽ: quo ingrimus in unoquoq3 qd sit: querendũ est qs sit ille vtz ex prioꝛib9 vt demonstratio: sic̃ dicebat Hip. aut ex posterioꝛibus sicut ꝓcedit diuino: velut sensit plato: aut sit aliqua via media: vt compositionis via que ẽ collectio diffinientiũ ꝑ diuisionẽ inuẽtorz ⁊ compositionẽ eorz: quã dedit Ar. in posterioꝛib9. Videtur igitur genus doctrine quo inuenitur ⁊ extrahitur diffinitio ipsa via diuisionis cũ collectione ⁊ aggregatione diuisorz: donec equatur ei quod intenditur diffiniri. Sed quãuis videatur per viã diuisionis melius q̃3 per aliquam aliaz viam extrahi diffinitio: tamen adhuc accidit dubiuz in hac via: sicut dicit Ar. propter quod dubium non videtur necessario extrahi diffinitio ex diuisiõe. Mã nõ sequtur cũ predicat de hoie q̃ est aial ꝑdicatione sepata: ⁊ q̃ est gressibile ⁊ bipes: ẽt silr q̃ ꝓficetur ꝑdicat õe ꝓiuncta: Periermenias. scõo Mã de hoie verificat sepatim q̃ est musicus: ⁊ q̃ ẽ bonus: non tñ sequtur coniunctũ q̃ sit bonus music9. Non remanet ergo hic aliq̃ via qua oñditur diffinitio ex necessitate: sicut oñditur occultũ ꝑ manifestũ. Igit̃ via inqsitõis diffinitionis non ẽ aliud gen9 doctrine ordiarie stricte accipiẽdo doctrinã ⁊ ꝑ se. Ideoq3 Ba. hoc ꝓsiderãs: videẽs ẽt diffinitõnẽ plerũq3 eẽ: sicut ꝑncipia in oibus artib9 suppositã: nõ dixit eẽ gen9 doctrine quo diffinitio inueniat: sz potius cõpositõez ⁊ diuisionẽ diffinitõis sic suppositẽ appellauit gen9 doctrine. Et lz Ar. de hoc genere doctrine nõ fecerit mẽtionẽ: tñ ipse inuenitur fuisse vsus eo i locis q̃3 multis i sciaz' tractatib9 ꝑticularibus: q̃ ideo tacuisse vr̃: q: hoc gen9 doctrine non vr̃ aliqd ignotũ declarare ꝑ notuz sicut ex conclusione: aut fortassis q: non vr̃ esse alius modus diffinitionis venatiu9: quẽ Ar. dixit esse diuisionẽ vel diuisoꝛ cõpositionẽ: q̃3 modus diffinitõis cõpositiu9. Naz hic ẽt diffinitõis diuisiuus dicit. assumitur eni diffinitio ⁊ diuidit i gen9 ⁊ dñias: ⁊ vnaqueq3 dñiaz diuiditur i sua significata: ⁊ vnũqq̃3 significatũ i suas spẽs vsq3 ad quẽdã terminũ non descẽdẽdo ad spãlissima: neq3 ꝓsequẽdo vnũqq̃3 quãtũ conuenit: sicut ẽ diffinitõis cõpositio ex diuersis: sic diffinitionis expositio ex cõpositis: ⁊ ita vr̃ vna esse vel cõsilis via. Sz Ba. hãc potiꝰ posuit gen9 doctrine. s. diuisionẽ diffinitõis: q̃3 inuestigatõez ⁊ inuẽtõez eiusdẽ: q:cũ plerũq3 diffinitões sint suppositẽ i sciẽtijs sicut ꝑncipia non idigẽt inuestigatõe: sz ex planatõe. Aut fortassis q: hoc genere doctrine marie non vtunt ad tradẽdã sciam totã vno simul ordine: imo annumerãdo capitula scie generalit: vt habeat aliqualit memoria totius scie. nã habitus vlis capitulis: facilẽ bz hõ progressũ ad ꝑticularia capitula: ⁊ eorundẽ facilẽ memoria. Nõ aũt vtimur eo ad ꝑticularia quesita scie declarãda sicut alijs. Et ꝓpter hoc subtilit inspiciendo posset dici q̃ vtimur eo ad memorãdũ non ad discendũ vel docendũ: idcoq3 Ar. banc doctrinã esse non posuit ea tñ est vsus: quoniã mediũ in demonstratõe est subiecti diffinitio aut passionis ſm quosdã Largius aũt Ba. hoc considerans vocat id esse doctrinaz aut forte quia hac specie doctrinc non indigemus nisi ad longitudinem artis abbreuiandam cuius causa inter ceteras scientias necessaria fuit in medicina: qm̃ longioꝛ est alijs ⁊ simul opus ẽ vt habeatur memoriter propter opus qõ fit ex hac doctrina. Et ideo credendũ est q̃ in sola medicina dignum fit de ea fieri mentionẽ. Amp. cum diffinitio que existit demonstrationis medium sit subiecti vt volunt peritioꝛes ⁊ de subiecto supponat quid est ⁊ quid dicitur per nomen similiter ⁊ de diffinitione nihil ergo probabit. Restat autem nunc predictam doctrinam exẽplo declarare. Id autẽ conueniẽs est q̃ pre oculis habeat a Ba, qõ est: vt assumat diffinitio medicine ⁊ diuidatur sicut supra dixim9 ⁊ declaretur oẽ illud cui9 itellectu indigetur in vnaquaq3 partiũ. ita tamẽ q̃ a generalib9 summis nõ declinet. Circa vero hoc gen9 doctrine contigit dubitare. q: videtur gen9 quoddã termini compositiuũ sicut termini resolutiuũ vt coꝛ respondeat velut doctrina compositiua ⁊ resolutiua

dicũt quoqz quidã q̃ hoc genus ad cõpositiuũ redu
citur. Alij vero q̃ nõ est ordinariũ: eo q̃ ptes diffini
tiois venãt p accidẽtales ꝓprietates: ꝛ nõ p ꝓncipia
essentialia rei q̃ illa ꝓncipia i suo genẽ nõ habẽt pn
cipia. Ego aũt peritioꝛib⁹ assentio q̃ genus ꝯpositi/
uũ diffinitõis est necessariũ: sed nõ debet tãgi ſz sup-
poni ꝓpter duas causas: quarũ vna habeẽt ex ꝯposi/
tõe rei ex suis p̃ncipijs. alia quidẽ: qm̃ nõ p quodli-
bet genus extrahit̃ quesitum. sed diffinitio medicine
quã intẽdit hec scia no ingꝛitur: sed supponit̃: ꝛ si in
quirat̃ habeẽt p cõpositoem ꝓncipioꝛũ eius ꝛ causarũ
que habent̃ ex alijs sciẽtijs. Et ꝓpter hoc Ba. diffi
nitiua cõperauit resolutiue: no aũt cõpositiue. Sz si
gs diceꝛet illud solũ certificari de ꝓmo suscepto pu-
ta medicina: no aũt de cõtẽtis sub illa. Dicẽdum vt
visuz saltẽ fm Ba. q̃ tm̃ ꝓsequit̃ diffinitois exposi
tiõez seu explicatoez. nõ aũt inuestigationez aut intẽ
tiõem. ꝛ iõ nõ fuit eius termini compositiuã subdere
tõem. ꝛ iõ nõ fuit eius termini compositiuã subdere

Propt̃ huius q̃tũ sciẽdũ q̃ descriptiua ꝛ diui-
siua doctrina vident̃ differre a vera doctrina ordina
ria: q̃lis est diffinitiua resolutiua magis et marie ꝯpo
sitiua: immo doctrine videntur ipse simplr ordinarie
q̃ tũ Ars. et Boetius vt apparuit vtit̃ diuisiua. Ha
liabbas aũt ꝛ hanc ꝛ descriptiuã ponit cũ alijs trib⁹
cui⁹ oppositũ dicit Haly. ꝛ innuit a Ba. vt q̃ descri
ptiua ꝛ diuisiua nõ sunt ordinarie: q̃ p eas nõ extra/
bitur quelibũ: p accidẽtalia eni fiunt. dicendũ q̃ tan
tũ sunt tres: sicut vult Ba. ꝛ Haly. quarũ ꝓpriꝛ ẽ
ꝯpositiua: impꝛopꝛia vtcũqz diffinitiua: media aũt re
solutiua. q̃ aũt ita sit declaratũ ex ꝓdictis. Sci
endũ tm̃ q̃ quidã voluerũt descriptiuã ad diffinitiuã
reducere diuisiuã vero ad resolutiuã: dicẽtes q̃ Ba.
dicit doctrinas ordinarias nõ nisi in ꝯpatiõe inordi
nariarũ q̃ fiũt p media ꝛ exẽpla. Hoc aũt dicere non
sapit veritatẽ ꝛ mẽtẽ Ba. cũ ipemet refutet descri-
ptiuã: eo q̃ nõ sumit terminũ optimũ: quẽ ꝛ q̃dã sub
stantialẽ nominãt: sed ꝛ accidẽs coassumit ex quo fi/
unt notoes: nõ aũt diffinitões. Sed de diuisiua non
oportet sic simplr iudicare. cũ eni diuisio sit fm Ha-
lyabbatẽ septẽ modis. dicit nãqz vnũ modũ diuisio
nis speciei in indiuidua: ꝛ nõ placet Boetio libꝛo di
uisionũ separãti ꝓmit⁹ i p se ꝛ p accidẽs. p accidens.
quidẽ tres modos. s. subiecti ꝛ i accidẽtia: accidẽtis i-
subiecta: acci dẽtis in accidẽtia. Per se aũt diuisionez
iterũ in tres disiungit modos: videlz in diuisionẽ ge
neris i spẽs: totiꝰ integrãtis in suas ptes: ꝛ vocis equi
uoce in suas significatões. Int̃ q̃s diuisio q̃ est gene
ris in species essentialis existẽs potens modũ quen-
dã causare scie: pot modus quidã ꝯsurgere: q̃ fortas-
sis no parum adminiculabit̃ p̃dictis trib⁹ vt oudeꝰ do/
ctrinis. Ad inducta igit̃ dicendũ q̃ iam apparet quo
mõ diuisiua nõ est doctrina ordinaria vere. Quid ãt
doctrinis ꝓferat apparebit. Silr si Ar. aut Boeti⁹
vtit̃ ea: nõ vtit̃ vt doctrina ordiaria. Eodẽ mõ Ha
lyabbas cũ dic̃ doctrinas eẽ qnqz: nõ addit ordiarias:
aut diuisio fm plures ei⁹ ptes: ꝛ descriptiua fm
oẽs: nisi ipa ꝓ diffinitõe accipiat̃ Ba: cũ illius lateãt
ptes: nõ sunt simplr doctrie ordiarie; sed potius fm
qd: vt oñsum est ẽt prius. Restat nũc videre quõ be
q̃tuoꝛ adinuicẽ differãt; ꝛ q̃liter ꝯueniat: videlz di/
uisiua p essentialia facta: ꝯ positiua: resolutiua: diffi/
nitiua. Dicendũ itaqz q̃ a diuisiua differũt resoluti-
ua ꝛ cõpositiua: qꝛ ille post resolutoez aut ꝯpositõez
ꝓbant p effectũ aut p cãm qd̃ assumũt. hec vero sim
pliciter sequestrat genus in suas ptes essentiales nõ
aũt ꝓbans: vt aialiũ aliud bõ aliud bos. Cõueniũt
aũt cum diuisio fuerit p se: quia resolutiua interdum
vtitur diuisiua: puta quãdo effectus vnus in plures
resolueret̃ causas: vt in exẽplo resolutiõis de opila-
tione apparuit. Mã quedã fit ab hũoꝛibus: alia a cõ
plexione frigida: quedã a stipticitate ꝯtangẽtis vt ae
ris micralis: aut aque sulphuree: vl huiusmodi. Cõ
stat eni q̃ hic est modus diuisiõis: cũ fit sectio vnius
i multa. similit̃ etiã ipsa vtit̃ ꝯpositiua: qm̃ cau a i plu
res diuisim ꝯsert̃ effectus. Cũ vero vna cã vnũ sim/
plicit̃ ꝓducit effectũ: illic ꝓpe est cõpositio: aut vt di
ctũ est resolutio. Differt etiã a diffinitiua: ꝛ sibi con/
gruit distat quoqz eo q̃ diffinitio p plura noia expla
nat ꝛ notificat diffinitũ coniuncte. diuisiua vero cum
quadã ideterminatione aliqliter mãifestat qd̃ in diuiso
cotinetur. sibi aũt cõuenit quoniã diffinitio vtitur quã
doqz vt apparebit p se diuisione. Diffinitiua itidem
differt a resolutiua ꝛ cõpositiua: i eo qdẽ q̃ ille ꝓbat
ignotũ p notũ. hec aũt solũ explicat i singularia. Cõ
uenit Vo illis: qm̃ diffinitiua non primo vtitur reso
lutione: nisi aliqd primũ re dubiũ in mente quentũ
diffiniat̃. t. medicina: sed postea vtit̃ resolutõe: ꝛ hoc
cũ effectus in vnam refertur cãm. aut etiã ꝯpositiua
cũ causa vnũ producit effectũ. cũ aũt effectus in plu-
res ducitur causas aut ecõuerso: tunc vtit̃ diuisione
sicut apparet cũ dicit̃: q̃ sanũ dicit̃ triplicit̃. s. corpus
causa: ꝛ signũ: ꝛ silr egrũ ꝛ neutrũ. in hoc eni diffini
tiua diuisiua vtitur doctrina. Descriptiua vero quid
differentie habeat ꝛ affinitatis: cũ alijs ꝛ ex his appa
ret: qm̃ a diffinitiua quidez differt eo q̃ ex pluribꝰ vt
multũ differentijs ea vtitur: ꝛ etiã qꝛ genꝰ vel drie sit
accidentales. Cõuenit vero qꝛ explanat lz alit̃: ꝛ qm̃
alterũ ipsius vt genꝰ vel drie sunt essentiales: vt dria
visuz ẽ tertia. Sic igit̃ ad alias tres tantum ꝓprie do
ctrie sunt ordiarie Sup ẽ g̃ nũc q̃rtũ pncipaliuz ex
pedire: videlz p̃dicta ꝯdeterminatã vitatẽ remoue
re. Dicendũ itaqz ad primũ ꝛ scõm: q̃ doctrie ordia
rie potioꝛes sunt i nũero trinario: ꝛ q̃ nõ ois scia vel
doctria dr ordiaria: nisi ordie quoddã pticulariꝛ ipꝛo
prie sumpto. Ad tertiũ dicendũ q̃ est dare ordinariã
vt oñsũ est doctrinã: nec tm̃ oz primã cãm q̃ nõ fit il/
li⁹ generis cognoscẽ oio: q̃lis est de⁹: cũ cã supioꝛ ꝛ i
mediata post aliã in illo genere fit sufficiens. vñ. 2.
phy. Oportet semp cãm summã vniuscuiqz q̃rere:
ñ. s. inesse: sed in illo genere: vt hõ edificat: quoniam
edificatoꝛ ẽ edificatoꝛ aut ẽ ꝼz edificatiuaz. huius eni
nõ oportet aliam causam querere: verum hic standũ
similiter ꝛ in ꝓposito. Aut fortassis sicut volunt plu
res: nihil perfecte possumus scire i hac vita: cũ cau-
sas ignoꝛem⁹ poꝛes. Ad aliud dicendũ q̃ vna est do
ctrina ordiaria: si ea i potissimo esse suo sumatur: vt
declaratũ est prius: Similiter ad quintum apparuit
quid dicendum: puta quomõ artes omnes fm ratio
nem consistunt ex resolutiua. Ad aliud dicendum q̃
illa est identitas materialis: que non vnificat vl plu
rificat doctrinas, verũ illud operatur: vt dictum est
identitas formalis. Ad septimũ tam patuit per dicta
ꝛ ad octauuz quodãmodo. Aut ad hoc dicenduz q̃
licet diffinitio ꝛ diffinitum sint idẽ subiecto: inquãtũ
tamẽ vnũ est quid confusum ꝛ implicitum: aliud de
terminatum ꝛ explicituz sunt aliud. Est eni diffinitio

diffiniti esse iudicatiua ⁊ expositiua: cū sit rō quaꝫ signat nomē. Ad. 9. io. ii. ix. qd sit dādū oñsuꝫ ē priꝰ. Ad illud tñ spāliter dicēdū qꝺ demōstrationes realiter nō sunt nisi due. s. ꝓpter qd ⁊ qr. nā demonstratio propter qd ⁊ qr idem est cū demōstratione simpliciter sine cause ⁊ esse: sicut spēs sunt idē cū genere tanqꝫ sanū semp ⁊ multū sunt idē insano simpliciter. Est aūt demonstratio simplicit qñ causa ⁊ effectus sunt simlr noti: qꝺ in mathematicis euenit raro aūt in naturalibus occurrit. vñ cōmētator ꝓncipio phy. Si ⁊tigerit vt notū apꝺ nos: sit notū apud nām: tunc demōstrationes in hac scia erunt cause ⁊ esse. ⁊ si contigerit vt nota apud nos: non sint nota apud naturā: que nō sunt priora inesse sed posteriora: tunc demōstratiōes date in ista scia erunt signoꝝ ⁊ nō demonstratōes simplicit. In rebus nāqꝫ naturalibus nota apud nos: nō sunt illa que sūt cognita simplicit. i. naturaliter: qꝺ est ⁊riū in mathematicis. illa eni que sunt cognita in illis simplicit: ⁊ sūt cause priores in esse sunt cognite apud nos: nō tñ intendit cōmētator qꝺ mathematicus ⁊struat demonstratōes simplr tanqꝫ aliā ab illis duabus: sed qꝺ facta demōstratione ꝓpter qd q vtit mathematicus effectꝰ simplr notificatus ab ea ꝑ cām: est etiam notus quo ad nos ac si ad ipm foret facta demōstratio. Ad. ix. iam dictū est sufficienter. Ad aliud dicendū qꝺ vt apparuit resolutiua ꝓcedit ꝑ demōstratōes qr: ⁊ ⁊positiua ꝓpter qd reducit ad iudicatiuā. Inuētiua vero non est demōstratiua ſꝫ ꝓbabilis ⁊ extranea. Ad. ix. dicēduꝫ qꝺ silr inotuit qd dicen dū neqꝫ ēt Maly ab. dicit doctrinas ordinarias fore. 5. vex doctrinas simplr ꝓfert. Ad. 16. dicendū qꝺ tres sūt doctrine veriꝰ ordinarie. alie vero nō sunt simplr: sed fm qd ⁊ ipso prie. quedā earū dicte valde ordinarie: ⁊ iō post demōstratōes ordinarias doctrinas ⁊stituentes dixit cōmētator: Et maneries doctrine diuisiōis tē. vt inuat qꝺ non sunt doctrie ꝓprie fm ordinē currentes Sic igit in his huiꝰ veritas qsiti pstringat: neqꝫ alicui medicoꝝ qꝺ dictuꝫ est arduuꝫ ⁊ vanuꝫ esse videatur: cuꝫ quesitum sit phycum ⁊ secretuꝫ valde: nō autem medicinale.

Differentia. 9.

Quod natura humana non sit ꝺbilitata ab eo qꝺ antiquitus videt. Primo quidem qm̄ qꝺ generatur: aut generat ex quodā finito aut infinito. non ex infinito: qm̄ non est dare ipsuꝫ phy. 3. ⁊ primo celi ⁊ mundi. vñ primo de generatōe aialiū Natura refugit infinitū. generatur igit ex finito: qꝺ quidem non posset esse: si natura gnātione semp ꝓcederet debilitando. Jam dudū eni cessauisset ſꝫ pi patheticos eternitatē mundi asserētes: silr ⁊ fm sermones legū mundi generantes: aut oio cessasset. vt manifesta iā apperet debilitas: cum grāde spaciuꝫ a mundi gnātione bucusqꝫ ponat: siue ſꝫ indos seu ꝑsas aut iudeos siue christicolas idē ⁊fiderare velim. Amplius si nā esset debilitata: vel hoc ēt ex pte nature supioris vel iserioris: nō quidē supioris qm̄ superiora sunt ꝑpetua ⁊ icorruptibilia: optimā ⁊ ꝑfectissimā vita toto eterno deducētia q̄ nec aliq̄ rerū exterioꝝ ab ordie suo distrahit: nec tps ea senescere facit ꝓmo celi ⁊ mundi: ⁊ libro de mūdo: neqꝫ ēt ex pte nature iserioris: puta rōe gnāntis. nā gnātio ñ fit ex sba gñantis: ſꝫ ex eius supfluo: ne emissione substā nc gnāntis generās corrūpat: ⁊ sic generatio i nihilū cōuertat dria. 54. Rursus: ois motus naturalis ⁊ ordo nature fortificat i fine ꝓmo de celo: cū ꝓpe pfectōez. magis attigat. ⁊seruatio vero nature ⁊sistit i quodā motu ⁊ ordine naturali: ⁊fortificabit itaqꝫ tēdēs in finē. Adhuc videmꝰ distictōez etatū. ⁊ fmones ꝺ eis ab ātiqoribꝰ medicis dictos: tpe ēt moderno ⁊ificari: vt ab antiqssimo hippocrate ⁊ alijs. iuxta ēt illud psalmiste. Si aūt i potētatibꝰ. 80. āni amplius labor ⁊ dolor. Natura igit hūana nō est ab eo qꝺ antiquitꝰ debilitata. In oppositū qr prisc is tēporibꝰ hoies fuere lōgeuissimi magni corpe: ⁊ viribꝰ robustissimi: pulcherrimi: vt gigātes. vñ solinus mirabilis: corrupta nāqꝫ succession̄e nri ꝓles tpis p nascētiū detrimēta. Jtidē qꝺ ē i vltia pte sui periodi seu etatis debilitatū ē. hec eni nā eius cū fit via icorruptionē: sed talis est etas nūc instās septima videlz ⁊ vltia: fm legiferos a christo citra. vñ apostolus: Sumus i quos fines seculi deuenerūt. Adhuc totꝰ hic mundus infimus senescit ⁊ corrūpit ⁊tinue. vñ methauroꝝ ꝓmo: Ubi nūc est arida olim fuit mare. Rursus vnūquodqꝫ ꝺbilitat ꝑ distare a suo ꝓncipio libro ꝺ mūdo: qr eni ista terrena fuerūt remota a cōmodo diuino existūt corruptibilia plena multi turbinis: qꝺ ēt ex libro apparet ꝺ causis. ſꝫ natura humana moderna multuꝫ distat a suo principio etiam fm mundū genarātes: puta ab adam siue a deo. Palin fm Aluese de ⁊solatōe simpliciū medicinaru. Elleborus albꝰ tpe isto intolerabilis est: ⁊ sicut venenū pniciosū ꝓpter nāe debilitatē. ꝓpter qꝺ Serapion in ꝓmo eius breuiarij cū alexādro affrodisio: etiaꝫ nigrū q minus ē albo effrenis: fore numē ait diminutēdū ⁊ loco eius lapide vtēdū lazuli. qꝺ ⁊ miores nūc q̄ꝫ antiqtus doces idicant medicinaꝝ. Amplꝰ secūdo de hist orijs aialiū: Que qdē paucos ⁊ miores stdētes habētia breuioris sunt vite: ⁊ debiliora existūt vt multū. nūc āt plurima gnātoꝝ soluꝫ. 28. generāt dentibus antiqtus fere vniuersis hūtibꝰ. 32. Nā itaqꝫ būana ab eo qꝺ ātiqtꝰ fuit iacet ꝺbilitata. Propter ꝓmuꝫ Vo sciēduꝫ qꝺ nā duplex existit: nā qdē naturās vt ꝓmus: sicut qdē theologizātes dixerunt: ⁊ nā naturata que ē pricipiū motꝰ ⁊ qetis eiꝰ i quo ē ꝓmo ⁊ ꝑ se ⁊ nō fm accidēs phy. 2. Nature nāqꝫ motus ē in seipa ab altera exīs nā habēte spēm actu: q̄ in hoc arti: opponit cuꝫ sit principiuꝫ ⁊ spēs eius qꝺ sit in altero: scꝺo de gnātione aialium. Sub hac aūt scꝺa natura dicta ꝓ prius de forma: consequēter de mā: minime vero de priuatione medicus multos nature locat modos. Sumitur eni pro cōplexione natura: iuxta illud qꝺ dicitur hoc est nature calide. Accipitur ēt pro compositione ⁊ pro virtute regitiua: q̄ est oium corporis virtutuꝫ congeries secretoꝝ libro. Sumitur etiam pro consuetudine. Est nāqꝫ quedā natura consuetudo dria. 98. Accipitur ⁊ ab Maly. pro persona que apud Boetium de duabus naturis est nature rationalis indiuidua substantia. Sumitur etiam interdum pro colli matricis extremitate ac ꝑficteri: iuxta illud: Si natura fuerit soluta. Dicitur etiam natura natiuitas seu nascentia: vt siquis extendat siue producat hanc litteram. Hip. primam huius nominis phyſis. i. natnre apparēs metha. 5. vñ aphoris. 2. Erassi valde scꝺam naturam. i. natiuitatem: Commentator. Boetius quoqꝫ de duabus naturis naturam quattuor ſuscepit modis: aut cōi

sim e pro omni re substātia vel accidente: cuius talis ertat diffinitio. Natura est earū rerum que cuz sint: quoquomodo intellectu capi possunt. Sumit t cōit ꝑut de solis dicit substātijs: t tūc est vel ꝙ facere aut ꝙ pati possit. duplex eni substātia coporea t icorporea. Suscipit que ꝓprie ꝑ corporea que mot⁹ ē pncipiū fz se t nō ꝑ accidēs. Accipit t ꝓprius ꝑ nature diuersitate: ceu aliā dicim⁹ que auri nāz t argēti: que vnūquāqz rerū dria est informans specifica. Humana equidē ab hoie denotata: que hois in se ꝓtinet pticipationē debilitata vero dicit cū a virib⁹ oli habitis ad actus lōgius discedat: aut tpe supfit breuiori: ātiq t⁹ qdē qō multū a pncipio distās. Propt fm sciendū qdē q⁹ vt resonāt fmones legū t mosaice precepue: nā hūana debilitata est ab eo qō antiqtus existebat. cui⁹ qdē signū est: qm audiuim⁹ hoies a mundi generatōe t circa ꝓductos lōgeuissime vite exns: sic ex Moyse colligit geneseos libro. Adam eni. 930. vixit annis. Matusalē vero. 969. Noe Xo. 700. cum Abraā t alijs. ℓ ōsequēt āt ab illa lōgeuitate mioratos velut Moysen Dauid t Aran cū leuiticis: sic ꝑ cundē ibidē apparet dicentē: Nō ꝑmittā spm meū i hoie. q⁹ caro ē vltra. 100. et. 20. annos. Nec nāqz ē vita hoie nālis fm ēt astrologos. tāti. n. sunt anni solis maiores. Nūc aūt ab eo tertio ē etas hūana minorata. vir eni cōit extendit. 80. annorū spacio. vñ commētator scō ō generatōe et corruptōe: Medici dicūt q⁹ tpus iuuētutis i hoie sit vsqz ad. 35. annos. Et ꝙꝙ ō vita nālis sit. 75. annis. Et iō dixit machōet⁹ q⁹ vita est mediocris. i: 70. t. 60. annis. Tpe aūt gratie. 150. floruit cōmentator: vt scō innuit celi t mūdi. Amp. idē rōne psuadet: qm cū nā hūana ñ posset saluari in seipsa: eius miśta est sollicitudo diuīa dāsei Xtutē generatiuā: vt saluaret in spē: scōis de aia si ō generatōe aialiū. Hui⁹ āt sal⁹ t pmanētia ñ ē simplicit t ꝑ se sz ꝑ accidēs: t admixta rei corruptibili exteriori: vt vlu ser rerū nō nāliū ꝓfideratarū a medicis ꝓstituta i vita ꝑsenti. i futura Xo incorruptibilis t ꝑpetua velut i seipa finc nectare pmanēs: t nullo vlr egēs exteriori adminiculo corruptiuo. Sic aūt ē qō lōge meli⁹ est i seipso t i corruptōe: q̄z i corruptione t ꝑ alind remanē: t iō de⁹ cui⁹ ē cūcta ordie quodaz dispōnē. ii. metha. nām itaqz ꝓdurit vt debilitando ꝓcedēs finiat demū: vt tādē vita oio relicta corruptibili accidētali: substātiali: t ꝙꝙtua fruamur in celis cū eo. Et iō ceu tactū cū fim⁹ i quos fines seculi deuenerūt. merito igit fm leges natura humana existit nūc debilitata: tū virib⁹: tūqz breuiori spacio tēporis mensurata. Propt tertiū Xo sciēdū q⁹ cū de nālibus differat: que causarū eā volūtatē qdā ꝓdurit añcedēte: nil ad ꝑsēs de miraculis ipsi⁹ t volūtate scrutandū ꝓnūti: cū leges vi solā obtineāt psuadēdi polit. 2. Ingrat igit Xtas qsiti ex dictis astrologoꝝ phorū t medicorū. Propter qō dicēdū qō nā humana cū alijs t q̄ sunt sub orbe lunari aliqñ debilitata existit aliqñ sortificata. iterdū Xo t mediū fuat iurta pitaz ꝓdictoꝝ. qō qd ē duplici ad p soñdit via: astronomica t philosophica. Astronomica qdē i tres sepaf prima qdē sumit ex ꝑte stellaꝝ firaꝝ exūtiuz in octauo celo: t imaginūfere allegoricaꝝ ab idis positaruz: cū celis t zodiacis signatis: aut imaginatis eisdē. Nā si virt⁹ debeat ipmi i ista iferiora a superioribus⁹ oz vt illa simpliciter t i materialis per media sibi corrñdi t omogenea trāsferat: t iō siue ponat octauū celū moueri i oppositū noni ab occidēte in oriēs in. c. annis vno gradu fm sniam Ptolemei lōgitudine: latitudine Xo min⁹: ceu declaraui in editōe huic ꝓsil̄: quā i astrologia ꝓposui. vñ etiā spālē tractatū cū istro materiali onsiuo cōstruxi: q equidē mot⁹ trigitaser milia b⁹ annoꝝ t̄mino t̄minat. i quo fm quosdā stoicos: pythagoricorū oia reuertūt vt pus. vel in. 70. ānis. aut 76. sicut cōmus hodie tenet. siue ponat illud qō Ptolemeus vocat motū in oppositū noni: retardatio q̄daz in octauo spere: eo q⁹ nō ꝓsequtur ꝓpter modicū distare aio motū pmi mobilis: ceu posuit Alpetraēs Abuyfac. Inueni tñ tpe moderno q⁹ caput arietis mobilis fir cancri: libre: t capricorni imobiliū ꝑ. 10. gradus t. 22. minuta: anno gre. 1305. quo ego Petrus paduanensis hunc libruz cōstruxi: ꝓpter qō iudicātes hodie veri⁹ astronomici: addūt: 100. grad⁹ t. 22. minuta motus octaue spere q̄rētes motū verū in nona motui ꝑus inuēto vero calculatiōe in octaua: ad hoc vt tali actu: capita eqnoctialiū et tropicorū signorū zodiaci mobilis directe occurrāt sub capitib⁹ ꝓdictorū imobils zodiaci: vt virtutē recipiēs sub ipressore: sicut declaraui in editōe quā in descordātijs vtriusqz ꝑtis astronomie cōposui. Et iō siue ponat mundū fm veritatē legis nre incepisse: seu infinitas circulatōes fm peripatheticos precessisse: inferendū est q⁹ cum capita mobilia ordinate t directe extiterūt sub capitibus imobilibus: tūc virt⁹ pfectiori mō a pmo pncipio ꝑ medias cās taliter ordinatas: fortiori modo ipmatur in ista inferiora: cū cause tunc sibi corrñdeat in adinuicē ex distātia etiā tāta ꝓdicta t ꝓportōe zodiaci mobilis ad imobile: qui iā sensus oñdit a ptē dies artificiales sup noctis esse maioratos noctesqz breuiatas: ab eo q⁹ antiquit⁹ in solstitio hyemali: i estiuali vero ecōtra: vt i tractatu octauo demōstraui spere. Propter qō concludēdū ē tunc naturā humanā illo tempore vt sic fortiorē et longiorē extitisse. Cū autez predicta capitū a se recedētia magna distēt distantia: et virtute nō ita ordinata in ista inferiora: inserit nām humanā cū alijs hic inferioribus debilitatā pmanere. Verūtū alias ꝓri redeūte capituz t astrorum dispositiōez ad predicta puncta: qō post nouez milia annos fz Ptolemei contingit sniam: necesse erit iurta prefatos: et naturam humanam taliter redeūtem: iti demqz fm peripatheticorum sententiam vigorari. nam huiusmodi oppositiones t transmutatōes infinities ad nos peruenerunt: celi ꝑ mundi t methauroꝝ primis. Secunda quidem causa astrologica. sumitur ex planetis: t maxime ex caniunctionib⁹ Saturni t Jouis: t solaribus ecclipsibus t luminarib⁹ vtcunqz. Ex coniunctione nanqz Saturni et Jouis i principio arietis q⁹ quidem circa finem. 960. contingit annorum. tunc enim fm ascendens coniunctōis t dominum eius secundū etiam locum coniunctionis eorum ex domibus. aut fm fortunas vel infortunas locum ascendentis t coniunctionis aspicientes variatur non solum natura humana fortitudine aut debilitate longeuitate aut econtrario: immo t totus mundus inferior commutatur. itaqz q⁹ non soluz regna sed t leges t prophete consurgunt in mundo significatiue saltē seu casualiter in quibusdā volentes priorib⁹. q. neglectis reliqs cōdere: sicut appuit i aduētu Nabuchodonosoz: Moysi: Alexādri magni

nazarei ⁊ Mdachometi. Qđ ⁊ dearticulaĩ id cõe. ſor
tunaĩ nãq ⁊ iſortu naĩ ſm ꝓiũctões medias Satur
ni ⁊ Jouis duodecies aut tredecies in q̃libet triplici
tate factas: qđ ſpaciũ. 240. aut. 60. mẽſ urat menſu-
ra annox. Qđ ẽt magis dearticulaĩ p miores ꝓiunc-
tões eorũdẽ in quolibz ſigno. 20. annox terio. D pe
ranĩ ⁊ ad hoc alioꝝ planetaꝝ ꝓiũctões: ſiue binarie
ſiue trinarie: aut q̃ternarie: ſeu quarie: ſiue ſenarie
aut ſeptenarie. nã i ꝓiũctõe minori ẽ diſtictio medie
⁊ i media diſtictõe ꝓiũctõis maioris i cẽtilogo. ⁊ iõ
i ꝑncipio methauroꝝ: Mic mũdus iferior ꝓtinuꝰ eſt
latõibus ſupioribꝰ: vt ois virtꝰ eiꝰ gubernet inde.
Cõtigit ẽt nõ minima nãe ꝑmutatio ex ſolaribꝰ eccli
ſibꝰ: ſub ꝓiũctõuz añdictaꝝ tpibꝰ varietaꝝ ſcđo q̃-
driptiti. Et q ſol ẽ cor celi, vita ⁊ alioꝝ pater cũctoꝝ
vñ Albumaſar in Sadã air: ſolẽ ⁊ lunã ẽt exiſtẽ vi-
ta oiuz viuentiũ poſt deũ. Qđ oñdit inuentũ poſt q̃-
dã ecclipſim ſolarẽ circa numerũ. 70. annoꝝ oliz fa-
ctã: poſtq̃ grãdis variatio i iſtis eſt iducta: ⁊ marie
qdẽ terra reddita ẽ ſterilior ſolito: motꝰ ẽt fantaſma
tũ: ac caledemonũ ⁊ cacodemonũ: incuboꝝ ⁊ ſuccu
boꝝ cerꝰ abſorpti reperiũt ꝑ ãpliꝰ: qđ cultui crebro
magis aſcribit diuino. Mã ẽt hũana magis vĩ debi-
litata: auaritie ⁊ cupiditati dedita: vidicãtes multi-
plicati: ⁊ mari e qñ ꝑceſſit ꝓiunctio Saturni ⁊ Jo-
uis i triplicitate frigida ⁊ ſicca: vite ⁊ fortitudini vi-
uẽtiũ q̃ ſtat ꝑ calidũ ⁊ hũiduz ꝓria. Eſt aũt tertia cã
bui ꝓſideratõis ex planetꝫ accepta: ſm q eis debeĩ
qđđã regimẽ cõe i mũdo: quo vnuſqſq ſua manerie
mũdũ hz gubernare: potiſſime ꝑ itelligentiã ſibi ſm
auer. tractatũ de ſba orbis ẋtate copulatã: ⁊ ſi ſbſtã
tia exꝫ ꝓſiſtat. Mui aũt itelligẽtia ẽ ſeptenaria ſz nu
merũ. 7. planetarũ. Mã ꝑma qdẽ ẽ Saturni caſſiel
Scđa Jouis ſachiel. Tertia Martis ſamael. Quar
ta ſolis michael. Quita veneris anael. Sexta Mer
curij raphael. Septima ẋo Lune gabriel. Ord o aũt
in ducatu eoꝝ exiſtit: qñ ꝑmo ducit ſaturnꝰ: deinde
Venꝰ: poſtea Jupiter deiceps Mercurius: poſtea
Mars: deinde Luna: demũ ſol. Ducatus aũt ⁊ re-
gimẽ vniuſcuiuſq ẽ. 354. annoꝝ ⁊ q̃ttuor mẽſiũ lu
nariũ: ad fil̃itudinẽ anni lunaris ꝓtinẽtis. 354. dies
⁊. ii. trecefimas: ⁊ ſm hoc inuentũ ẽ: q cũ Mars mũ
dũ gubernaret: factũ ẽ diluuiũ ꝑ ꝓiũctõem marie
planetaꝝ i piſcibꝰ. Sub ducatu aũt lune diſꝑtite ſũt
ligue: ſubuerſalẽ Sodoma ⁊ gomorra: ⁊ factꝰ trãſi-
tus a filijs Jſrael ỏ egypto: ⁊ mlta alia apparuerũt
idicia: ſm nãs ⁊ ꝓpetates ducẽtiũ planetaꝝ. Nam
cũ planeta fuerit dc planetis iferioribꝰ puis ⁊ labo-
riofis: ſicut Luna ⁊ mercurijꝰ: debilitaĩ ⁊ inordinaĩ
nã ꝓñs illoꝝ nãm: filr ⁊ cũ fuerit aliqs ſupioꝝ i for-
tuna: ꝑ eoꝝ idiſcrafiã excedẽtẽ ꝓplexionẽ: nã cum
alijs puertit ⁊ debilitaĩ hũana. Cũ fortitudo vita ⁊
itegritas ſm phos i tpamẽto ꝓſiſtat abſoluto ⁊ re-
lato: ꝓpter qđ ⁊ ſub regimie fortunarũ ⁊ motu ordi
nato: ⁊ diutino ꝓcedẽtiuz: ſic ẽ Jupit ⁊ ſol; aliq̃liter
cuz venere vigoraĩ; ⁊ longeuificaĩ nã humana. ⁊ iõ
cuz hꝰ ducatꝰ magis vigeat i vna ꝑte vniuerſi q̃z in
alia videmꝰ nãs hũanaſ i fortitudie ⁊ ỏbilitate ⁊ lõge
uitate: ⁊ cꝰ ꝓrio cũ aliſ diuerſimode trãſmutari. Ex
pedita itaqz tria aſtrologie via: reſtat phi loſophica
exequẽda: q ẽt i tres ſic prior ſeq̃ſtraĩ cauſas. Una
qdẽ ex ꝑte ꝑmixtiõis ⁊ corruptõis elemẽtoꝝ ad ſe in-
uicẽ corruptoꝝ: aut ꝓpter diluuiũ ignis: ſic recitaĩ i
thico. aut ꝑ diluuiũ aque: vt famatũ ẽ a mltis aut ꝑ
pter alias trãſmutatões nociuas ⁊ peſtiferas ipſimẽ
tes ꝓtinue in ſba: ſicu apparet libro de aere ⁊ aq̃ vñ
quarto itroductorij Albumaſar: Mo eꝝphcta vene
randus fugiẽs corruptionẽ ⁊ friditatẽ aeris ex mõti
bus armenie relinquẽs arcbã: in chaldeã aerem que
rẽs caliduz ſe trãſtulit: vbi ⁊ nãe vigorate extiterunt
⁊ ꝓphetice: ac ſcie ſunt inuẽte: cuz ſm eundẽ tile lo
cus ꝓphetaꝝ ⁊ ſapiẽtiũ exiſtat. Similr ꝓtingit ꝓꝑ
bia tus ⁊ voragines terre: vt ſcđo methauroꝝ deno
tat Vulcanꝰ ꝓpter vehemẽtez corruptõem mixtoꝝ
⁊ marie aialiuz intumulatoꝝ: ex qbuſ vapores eleuã
tur in aerẽ corpa aialiuz corrũpẽtes parata febriũ pri
mo. c. 4. Eſt ⁊ ſcđa ex pte vſus ſex reꝝ nãlium acce
pta: eo q hoieſ nri tpis: ⁊ marie i iſtis regionibꝰ vbi
viget cupiditas: auaritia: gula: ⁊ luxuria debituz re
gimẽ ſanitatis nõ obſeruant: ꝺ quos iclamat Ba.
aphoris. 9. Hippocra. dicẽte pueros ⁊ eunuchos ñ
podragrizare. Jnueniẽs demuz Ba. eoſdẽ egritudi
ne detẽtos ingt hoies nri tpis eſſe amicꝰ gule ⁊ luxu
rie: q nõ extiterat tpe Hip. ⁊ iõ tunc vere retulit ꝓ-
dictos nõ podagrizare. Erãt eni antigtus hoies cõ
tẽti comeſtiõe glãdiũ ⁊ caſtaneaꝝ ſcđo alimẽtoꝝ. c.
36. Cuz eni hoies vteret tunc debita admiſtratione
dicte: ⁊ cibis ad latus groſſicici tendẽtibꝰ: eoꝝ nãe
fortes erãt ⁊ hũores ꝓpacti: ⁊ eualſiuo reſiſtẽtes. Et
ꝓpter hoc Hip. vti poterat in eoꝝ euacuatõe medi
cinis fortibꝰ vel fortit euacuatiuis: q̃les ſunt: ellebo
rus albus niger: euforbiũ: mezeron: ⁊c. ꝓꝑ qđ pri
mo ꝑma; Jn terra turcboꝝ magna regritur q̃rtitaſ
ſcamonee. Tẽporibꝰ autẽ modernis. qz hoies vtũ-
tur regimie iordinata ⁊ cibis ſubtilibꝰ ligdis ⁊ deli-
catis: ꝓpoſitioné rarã ⁊ ſolubilẽ: ⁊ humores fluxibi-
les generãtibꝰ; naturis inde debilitatis ⁊ humores
cuz ſpiritibus ꝑ ſe reſolubilibꝰ factis: per ſe medici
nas non tolerant: vt antiquitus fortiores. Et ex hoc
apparet itellectus verboꝝ Serapio. Alexãdri ⁊ me
ſue. Tertia cauſa ſumitur ex pte modi generationis
nature humane obſeruati ab antiquo tẽpore et mo-
derno. Antiquitus eni mas et fumella nõ ꝓiungebã
tur niſi etate pfecta: et mẽbris generatõis itegratis:
qđ et nũc phiſones obſeruãt qđ nõ fuerit vt dictũ
eſt prioris gule et luxurie amici: et ideo cuz gnãtum
ſequatur naturã generãtis vtplurimũ: primo de ge-
neratione animaliuz. vnde et Damaſcenus; Mlati ex
iuuenibus parentibus ſpncipalia mẽbra fortia et ſana
nãliter habent contrarij contrarie fortiores et loge
uiores fuerunt antiqui; qđ attẽdens Ar. vult politi.
7, viruz, 35, annoꝝ et mulierẽ. ís. copulari. vt vigo
re ſeminuz et tempore generationis et geſtatõis pro
lis concurrant. Propter quod etiã dixit forte preter
naturam: aliam mulierem ab vxore cognoſcere pro-
pria. cum proleſ inde genita gubernetur q̃z praue: ⁊
ſic natura reddit vilificata. tempoꝝ vero preſẽti; qz
vir ⁊ mulier ante debitum tempus ꝓiungunt; eo pu
ta quo nutrimentũ adhuc oportet tendere i augmẽ-
tũ nutriti: ⁊ nõ in ſuperfluũ ſpernaticuz: ipſis mondũ
conſequentibus augmentũ; neqz etiã eius appropin
quantibus termino ſimiliter non ſolũ coeunt ante tẽ
pus: imo ⁊ multotiens corpore male diſpoſiti plu-
mũ: vt cibi ⁊ potibus repleti: cũ multuz cocuntes ⁊
ebriofi nõ generent: aut debilit tertio. 20. ⁊ proble-
matum quarta. Jdeo concludit naturaz moderna;

ꝛ vite periodo et vigore mioratā. Attendēdū tm̄ ꝙ lz dictū sit ꝙ natura humana isto tpe ac istis clymatib⁹ sit debilitata: et pfectōib⁹ miorata ꝟtingit alijs tpe bus et regiōibus fortificari et pfici magis: mō ꝟz ꝙ p̄ dicte cause tā celestes q̄z elemētales p̄nt sibi in ꝟriū q̄z sint nūc concurrere: ceu sapit peripatheticorū astu tia ponēs fm finitās celi giratiōes: ꝛ similes eadē ꝛ similia specie: et nō numero iterū aduenire: qz quox substātia deperit: ñ redeūt eadē nūero: de generatio ne et corruptiōe scdo. Ex his oibus ꝟcludit naturā nūc ab eo qđ ꝑus ibecillitatā. Propter autē quar tū ad primū apparet iā qd dicendū: qm̄ cū nā hic in cipiat debilitari añq̄z debilitetur i plimā nā vlis in tēdēs coseruatōez spērū ꝑpetuo in eius addit vigorē ne decidat paulatine oio. Ad aliud dicēduz ꝙ lz sint in corruptibilia fm substantiā ꝛ eterna: ꝟpa temē fm suā sitū et ꝟiūctōez et aspectū diuersificata corruptōez i currunt: ꝛ iō diuersas nunc ꝑus p̄nt ipriere in nām et in hec iferiora dispositōes. Neqz ēt valet qđ dice batur: neqz er pte generātis et reliq̄ qz tale supfluuz oz eē sic ꝓportōnatuz vt i ipso pfectio valeat ꝟserua riintellect⁹ vocatus seu ℣tus diuina aut informatiua decisus a patre qđ quidē erat supfluis antiquorum modo pfectiori q̄z in his q̄ istoruz. Ad tertiū dicēduz ꝙ motus duplex ē: qm̄ quidā ē circularis: quidaz ve ro rectus. nunc autē qñ dicit ꝙ motus fortificat in fi ne: veritatē habet de motu recto: q quidē grauiuz ē deorsuz: leuiuz aūt sursū: vt apparet i dimissis ꝛ emis sis. In motu autē circulari ñ ē verū: imo ille ꝟñs na turā sui subiecti: semꝑ vniformis ē ℣tutis habilitate dispositōis in mouēdo in ꝑncipio medio ꝛ in fine: sic etiā oñditur in motu illūinatōis a cādela. Cui igitur a nā hūana et ordo eius cū alijs sit vt quidā circulis primo de generatiōe. vñ problematū .17. circulū cē dicūt humana. Dicendū talē motū nō fortificari i fine: sed potius remanere ciusdē dispositionis aut di uersificatū parūper: vt eiꝰ excitāt cause. Ad quartuz dicendū ꝙ illud tempus non est maltū elōgatū a no bis: et si sit multū a generatiōe distās mādi ita ꝙ grā distit inducta varietas: aut fortasse nō modica vt de claratū a priori est addita hec variatio in tm̄ ꝙ et dictū psalmiste nō verificāt hodie cōiter et vsqzquaqz Sic igit dictū sit quātū de hoc rōnabilit pōt ꝟprehē di: iurta sapientū mādi versutiā: nil sapie diuine su perius prescripte derogādo: sed potiꝰ eā ꝑ omia con firmādo: cū ipsa sola sit veritas et vita. In hoc autez me aliq̄ ꝓpterui nolētes aut potiꝰ ipotētes audire: gratis lōgis verare tēporibus: a quorū manibus me meaq̄z veritas laudabiliter eripuit p̄fata: demū mā dato etiaz supueniēte apostolico. Differentia .10.

Qod quis existens medicus per scientiam. q astronomie non possit conferre in salutem egroti monstratur ꝑ Albubatur libro de natiuitatibus dicentez: qualibet hora ascēdunt .24. miliaroborath. quorum vnumqđq̄z contin: t decez milia momenta. momentum vero quodlibet colorē habet gustum et naturam suam suo modo: et ita est subtile: ꝙ non est sensus humani precipere nec in uestigare nec scit aliquis nisi solus deus. Si ergo ñ potest ab homine percipi motus celestis: significa tio non poterit in conferentia ordinari egroti. Con tinet autem robuth spacium decem milium stadio cum. Amplius commentator autem .12. metha. astrologia nr̄i tpis nihil est: nec esse in ea: sed est ꝟue niēs ꝟputatoi nō esse: sed q̄ nūc est illa existit de q̄ lo quitur: qđ aūt nō est: egroto ꝟferre nō pōt. Rursus tria sunt que cadūt sub ꝟsideratōe medici: causa: di spositio seu corpꝰ: ꝛ signū: quorū eē tale existit: quia ꝑ cām tāq̄z a ꝑoribus medicꝰ i cognitōez ꝺ euenit di spositōis trine. sanitatis: egritudinis: ꝛ neutralita tis: ꝑ signū aūt velut a posterioribus ꝛ sensibilib⁹ si gnat. Sed neqz rōne causē: neqz rōne signi ꝟferre ꝑt egroto: ꝙ ostēdit eo ꝙ effectus ꝛ cā sunt ꝓportōna biles. phyſi. 2. signū etiā ꝛ significatū sunt ꝓportiō abilia: qđ hic neqz in cā ꝛ cāto: neqz in signo ꝛ signi ficato videt euenire: qm̄ causa ꝛ signū sunt icorrupti biles ꝑpetue ꝛ indeterminate vt supiora hec causantia Causatū ℣o ꝛ signatū: velut que hui⁹ ꝛ ecōtra: quia corruptibile ꝛ incorruptibile differūt plus q̄z gener metha. 2. Adhuc sunt hec indeterminata: ne vir pos se determiari ad salutē egroti: qm̄ si determinarent: cū corpa celestia in hec inferiora iprimat ꝑ motū ꝛ lucez scdo celi ꝛ mūdi: aut rōne motꝰ. aut rōne lucꝭ. ñ mo tus. qz motus circularis supior cessat i orbe ēt ignis ꝓblematū .25. ꝛ introductorio ad artē sphericā. In al ti simis enī mōtiū nō fiūt vēti. vt i athos seu olimpo ꝛ talibus. Cuiꝰ signū est: qm̄ dereliquētes sacrificātes holocaustorū cineres i postertori anno reuertētes in alteratos vt ꝑus fuerāt iueniūt: eo ꝙ vētus ꝛ pluuia nō generent in eis. Si ergo motꝰ in igne ꝛ sub eo ces sat nō poterit hic inferius in aliquid ꝟsequētiū applica ri. egroti. Neqz er pte lucis pōt determiari: eo ꝙ cō pora celestia sunt rotūda: formā speculorū rotūdorū habētia: lumē oifariā expādētia. a quolibet nāqz pū cto fere infiniti exteriꝰ deferunt radij. Que aūt radi dos cōgregāt: ꝛ ad signatū locā ōterminānt sunt coca ua vt testant ꝑspectiui. Propter qđ ꝓportio ꝛ deter miatio cōtigere non poterit. Rursus: si sint aliq̄ cor ꝑa celestia q̄ cōferēt in salutē infirmi. sunt ꝛ alia q̄ no cēt. Jupit nāqz ꝛ venꝰ sunt bēigni ꝛ fortōe. Satur nus aūt ꝛ mars ifortune: reliq̄ vero idifferētes nā. ꝑ pter qđ qs cōferre ñ potit: cū eo ꝙ effectꝰ ꝓhibē ñ va leat. Et ꝟfirmat eo ꝙ aerē sic aut alit disponunt: q̄li oz eos vti: qz alias materias eligē ꝛ fugē possumꝰ. q̄ aūt er cōtinēte ipossibile sit effugē. ſz vti nece sariū ē ipsa eiꝰ nāqz ineuitabilis ē necessitas nono de ige. c. 7. Et zodiacus mobilis a zodiaco imobili recessit ꝑ io. gradꝰ ꝛ .23. minuta: sicut nūc peritiores testāt dria ꝑori. qbꝰ ēt nūc alij cū motu accessiōis octaue sphe re satis incidūt. Cū igit ꝓbabit a supioribꝰ i hoc dire cte fm ꝙ caput signi vniꝰ zodiaci mobilis erit sub ca pite zodiaci signi imobilis: ꝛ iā tāta fuerit facta distā tia. vno qdē mō cōtiget cōferre: vtputa fm zodiacū mobilē: scdm vero imobilē noceri: ꝛ marie qñ duo si gna aduersātiū nārū cōtinua vnā post aliud existēt ꝑ pter qđ ñ magis ꝟferet q̄z nocebit. Palin: natiuitas sciri nō pōt: cū celū fere i momēto vt dictū tpis: grā dē ab eo qđ erat p̄mꝰ motꝰ suscipiat trāsmutatōnem sub q̄ grādis fit ab eo qđ ꝑus varietas i susceptiuo. Similit. ñ cognoscit ad multū hora casus semis: ne q̄z natiuitatis momētū: ꝛ marie cū ortꝰ tardat nascē tis. Et fulcit eo ꝙ stelle cōsiderate ab astralogis. so lū mille, 26. existāt alie ℣o sit infinite q̄ ꝛ velut eē hnt ꝛ opari. metha. 2. Cū igitur eas medicꝰ existēs astro logus non cognoscat eisdem conferre non poterit. Itaqz medicus existēs astrologus nō poterit i salutē

ꝓferre egroti. ¶ In oppoſitū ſunt ſnie phoꝝ: aſtro logoꝝ: ⁊ medicoꝝ. Amp. Dauid de cauſis: Cauſa ꝑmaria plus influit ſup ſuū cauſatū: qꝫ cā vl'is ſecūda. Sꝫ corpa celeſtia pter oio ſepata ſunt cāe iſtoꝝ iferioꝝ: ſicut oēs ꝓſentiunt ſapiētes: ꝓꝑ qđ ⁊ vehemētius opabunt: quoꝝ opatōe debite approximans medicꝰ exiſtēs aſtrologꝰ his ꝓferre poterit. Sapiēs nāqꝫ cū ſciuerit aſſimilare ⁊ conuenire res ſupiores iferioribꝰ: verificabit aſtroꝝ in hec iferiora iudicia. Walyab. bebenragel. Adhuc q pōt iuuare ⁊ nocumentū remouere: pōt in ſalutē egroti ꝓferre. Sꝫ hoc pōt aſtrologus ēt ſolus: iuxta illud cētiloquij: Aſtrologus optimꝰ multū maluꝫ ꝓhibere poterit: q̄ ꝑm ſtellas venturū eſt. Et taia ſapiēs ſic opus adiuuat nature: ceu ſeminatoꝝ fortitudines nāles. Multo igit̄ āplius cōſociatus medico. Cōfert itaqꝫ medicꝰ exiſtens aſtrologꝰ in ſalutē egroti. ¶ Propter ꝑmū q dez ſciendū q̄ cuꝫ q̄ritur an gs exñs medicus tc̄. n̄ formā inherentē ſingularit̄ medicine itelligo: verū ſubſiſtentiā ſubiecti: ſicut hoc ꝑticipiuꝫ exñs indicat in q̄ due inherent forme: medicina videlicet ⁊ aſtrologia: ita q̄ ⁊ materiā dicat ſeu ꝓpoſitū ⁊ non forma Quid aūt ſit medicus dña dictū eſt ꝑia quinqꝫ medicina tertia. Eſt aūt aſtronomia ſeu aſtrologia: lex vel rō figuras celeſtes ⁊ motꝰ in ſe ⁊ i ſuis effectibꝰ vl'r ꝓfider ās. Quidā Ho aſſignātes differentiā appellare volunt aſtronomiā ſciam de motibus aſtrologiā aūt iudicioꝝ ſciaꝫ q đ nō oꝫ. fere eni idē videt i portare. Nā aſtronomia ab aſtro: ⁊ nomoſ qđ eſt lex dicit̄r, aſtrologia vero ab aſtro: ⁊ logos qđ eſt rō vel ſm. Tangit̄ quoqꝫ i hac đſcriptōe duplex aſtrologie ꝑs. vna quidē q̄ ſcia dicit̄ q̄ꝫtitatuꝫ figurarū ordinationis ⁊ motuū, corpoꝝ: vl'r ſcia totius ⁊ hoc per eius ꝑmas differētias. ꝑ ſcđas vero vt i ſuis effectibus ⁊ reliq̄. Tangit̄ altera ꝑs q̄ dicit̄ ſcio iudicioꝝ: q̄ duplex criſtit. vna qdē itroductiua ad iudicia: altera exercitatiua appellat̄. que ⁊ itex in q̄ttuor ſeparat̄ ꝑtes. q̄ruꝫ vna eſt de reuolutionibꝰ, ſcđa de natiuitatibꝰ ⁊ earū reuolutionibꝰ. tertia de iterrogationibꝰ quarta de electionibꝰ; cui ⁊ imaginū ſupponit̄ ſcia. Que aūt de reuolutionibꝰ tres hꝫ ꝑtes: quarū vna eſt de ixo. ꝓiunctionibꝰ. alia de reuolutōe anni ſm itroitū ſolis ī caput arietis ꝓfiderata: vl'r ex ꝓiunctiōe ſeu oppoſitiōe ſolis p̄cedēte accepta. tertia Ho đmutatōe tpoꝝ vt pluuiarū ⁊ hꝰ ceu lucidatores dña mō ſtrani p̄ima. Cōferre hic itelligo cōiter qđlibet iuuare ſeu iuuamētuꝫ illud fuerit in expoſitōe eoꝝ que dicunt̄ i medicina de aſtrologia ſiue i applicādo debite tria medicie inſtra ad tres añdictas diſpōes: ſeu ēt ꝓnoſticando quocunqꝫ mō. ¶ Propter ſcđm q dez ſciendū ſm Albumaſar ꝑmo itroductorij: q̄ fuit aliquoꝝ medicoꝝ opinio ſe de medicinali ſcia iactātium: vt ac grant ꝑ eā ſciam aſtroꝝ nil vniuerſaliter ꝓferre ad magiſteriū medicie qđ eis q̄druplicit̄ pōt cōtingere. ꝑmo quidē vt oñdant ſe eia ſciētes ſue imperitie ſolatiū reddētes: facti ēt ſimiles quibuſdam rhetoribꝰ ꝑmo nālium virtutū ca. ix. deridētes: que marie nequeunt diſſoluere non audēt: neqꝫ conātes ꝺdicere. Quibuſdā aūt hoc euenit vt quetent intellectum ſuū: dicētes ſciam aſtroꝝ non poſſe comprehendi confimiles facti Senofano colofonio potenti terrā geſcere ꝑpter infinitum eius qđ deorſum: vt non negociēt quercētes ſcđa celi ⁊ mūdi: cuꝫ infinitū cauſa caret ꝓfiderabili. nō eni ꝑtrāſit itellectu. Alij vero id dixerūt: q̄ viderunt ſe appellātes aſtrologꝰ aut ſimul medicos ⁊ aſtrologos i iudicijs errare: ꝑpter quos ſcia aſtrologie vituperari non dꝫ cū ſic iudicātes non ſint aſtrologi ſed mēdaces ⁊ diuinatores. Quibuſdā Ho viſuꝫ hoc fuit ꝑpterea: q̄ videt eis q̄ dicta medicoꝝ ſemp ſint attendēda: cū iterdū diuerſitas itercidat iter iudiciū medicine ⁊ aſtrologie neſcientes diuerſitates iter has appentes ad cōcordiā reuocare. Illi Ho q ſequūt̄ medicinā ſicut đbēt: ⁊ ſuoꝝ maiorū dicta diligēter iſpiciūt: ꝓcedunt hāc ſciaꝫ aſtronomie nō ſolū vtilē: ſed ⁊ neceſſariaꝫ marie medicie: q̄ tertio approbabūt̄ dicendoꝝ ⁊ ꝑmi ꝺdicentes qdeꝫ reprobabunt̄ q̄rto. ¶ Propter tertiū vero ſciendū ꝑmo q̄ corpa celeſtia i hec agunt iferiora. Scđo quot ⁊ q̄bus modis. Tertio q̄ medicus exñs aſtrologus hui⁹ pōt cognitōeꝫ hr̄e. Quarto q̄ cōfert aſtrologia ad ſalutē egroti. Quito q̄bus vtiqꝫ modis. ¶ Primū huius oñdit̄: q̄ ex neceſſitate iſta mūdus inferior ꝓtinuꝰ eſt ſupioribꝰ lationibꝰ: vt eis virtus eius gubernet̄ inde tactū prius qđ ēt dixere aſtrologi: vñ ꝓincipio cētiloquij Mūdanoꝝ mutatio ad hoc ⁊ ad illud coꝝpoꝝ celeſtiū mutatōne ē: ⁊ iō cās rerū rimatur⁹ prio celeſtia ꝓtēplar̄ ¶ Propter qđ nouē iudices. Dis mūdane geniture cōditio ex planetis: eoꝝūqꝫ ſignis tāqꝫ ferrū ex lapide magnete dependet. vñ Meſaba lach epiſtola. Simile ē opus planetarū i hoc mūdo lapidi magnetiſ ⁊ ferro. Hoc idē trib⁹ oñdit̄ rōnib⁹: q̄m ſicut apparet ſcđo ⁊. io. metha. q̄ncunqꝫ inuenit̄ aliq̄ nā plificata i multis ſm vnā vniuocā rōnē exñs: hāc oꝫ in cāꝫ ei⁹ magis vnitā ⁊ determinatā adducere: vt tādē multitudo ois ad vnā reducat̄ vnitatē. ¶ Nunc aūt ⁊ nā calidita tis ⁊ frigiditatꝫ ⁊ reliq̄ plificata inuenit̄ exñs ſm vnā vniuocā rōnē: q̄re oꝫ ipaꝫ in vlteriorē deducere hoc aūt non pōt cē nisi corpꝰ: ⁊ nō itelligētia ſm p̄ncipia p hic: cū nā in ſuis opatōibꝰ ſaltū nō cōmittat: imo ſic latent̄ de extremo in extremū ꝑ m ediū ꝓcedit vt ꝓtinuitate lateat ꝓterminū. i. vltimū ⁊ mediū hiſtoriaꝝ. 7. amp. ois cā ſufficiēs non ipedibil'r ſm ſe eius effectū iprimit: ⁊ ex neceſſitate i paſſū ſibi ſubiectuꝫ. talis aūt cā corpꝰ eſt celeſte: cū ſit ꝑpetua ⁊ incorrupti bilis toto eterno: vitā ꝑ ſe ſufficiētiſſimā ducēs neqꝫ ſeneſcēs ꝑmo celi ⁊ mūdi. Et ſirmat̄: q̄ motus corpoꝝ celeſtiū eſt res diuina: quā res de mūdo nequit mō aliquo diſturbare: q̄m eſt neceſſaria: ⁊ inde aliud eſſe nō pōt ꝑmo q̄dripartiti. Et fil'r fere ſemp tanta cā materiā ſibi ſubiectam ēt indiſpoſitā poteſt diſponere. Rurſus. ea que eētialiter ſunt ordinata ſm prius ⁊ poſterius: ⁊ cām ⁊ cauſatū vnuꝫ agit i aliud neceſſario, talia autē ſunt in cōi inferiora cū ſuperioribꝰ qđ apparet: quoniam abſoluto poſteriori non tollit̄ q̄ prius: ſed econtra: ꝑpter quod ſuperiora i hec imprimēt inferiora. ¶ Propter ſm huius ſciēdum q̄ tribus modis vident̄ ſuperiora in hec inferiora imprimere: quoꝝum vnus eſt vl'is: alius particularis; tertius, q. medius. Vniuerſalis vero motu ꝑficitur ⁊ luce, corpora nāqꝫ ſuperiora his duobꝰ modis vniuerſaliter in hec inferiora agunt. vnde ſcđo celi ⁊ mundi. Calor ⁊ lumē a celeſtibus generat̄ coꝝporibus attrito aere ab ipſoꝝuꝫ latione. Datus ē eni motus ignire ⁊ lingna ⁊ lapides ⁊ ferrum: vt ſagite liqueſcant plumbee experimur nāqꝫ quādo motus

in superioribus crebius ⁊ vniformiter ad vnā ptem tendens efficit: sicut qñ motus diuersitatis cōuēit cū motu longitudinis hoc est cū planete fuerint i ☉rijs motus directe acrē ad caliditatē mutari. qñ aūt motus diuersitatis fuerit in ☉riū motus lōgitudis vt cū fuerint retrogradi: eo ꝙ motus hebetat ad frigiditatem disponi ⁊ humiditatē. ꝙ aūt p lucez opent appz cū in cōiunctiōe stellarū simul ⁊ lumīe multiplicato velut multis radiētibus speculis fm plagaz inferiorem illi suppositā: ꝓpiamus acrē ad caliditatē mutari. In quaz qdē sepatiōe lūie disptito cōtrariū sentimus ☉tingeret: ꝓpter qđ ārto de ptibus aialiū: Noctes pleniluni sunt calidiores pp lumē lune. Luna eni velut speculū oblugubre fm hyperbolē recipiens lumē a sole vndiqz fm ptē nobis exposita· ⁊ velut alē sol tūc marie fm Haly ☉debēragel facta: lumē transfūdit in hec inferiora. sic g̃ ꝫ verificat nō solū in conuctione: verū etiā i aspectibus ⁊ marie oppositiōis ⁊ trino: cū tunc radij plures alterutrim et oppsito decidāt. Modus ☉vo opandi medius est: quo p eoz ☉plexionē opant: nā qđā earū dicūtur frigide ⁊ ficce vt saturnus qcqd dixerit ☉mētator. scdo celi ⁊ mūdi ☉. A. inquiēs stellas in rei veritate nō agere frigiditatem. Cōtra tez. sed calores similes vnicuiqz elementorū. Cōtra dicit etiā exp̄ssius sibimet in sba orbis. qđā vtiqz calide ⁊ hūide: vtiupiter ⁊c. Et easdē ☉plexiōes sortiuntur stelle sue cū planetis p̄mo q̄dripartiti Intelligo aūt cōplexionē nō formaliter eis in existentē sed effectiue: qm̄ tūc essent cōposita ex elementis ☉rijs. ⁊ sic corruptibilia. vñ p̄mo celi ⁊ mūdi ☉sentit Aris. antiquoribus ponētib⁹ corp⁹ celeste qntā essentiā vel nāz p se existētez. ⁊ cōmentator: Credimus ꝙ chaldei dixerūt celū nām q ntā. dicit eni ꝙ pbia pfecta erat tpe illorū: sicut Ar· tpe cū infinitis cedē redeāt opiniones. qđ aūt sic est ☉plexionatū in hec inferiora opat effectiue sicut motus cāliter ⁊ nō formaliter calefacit ⁊ vinū inebriat cū hoc ñ sit calidū neqz ebriū. Cōplexio aūt oium astrorū vt i p̄mo q̄dripartiti ex cōplexione planetaz elicit ad caliditatē tendit ⁊ hūiditatē: velut cōplexio humana: cū superiora ordinent ad inferiora ista accidētalitate sit q̄dā ⁊ intētiōe secūda. sicut declarabitur: dis ia. 101. ad boiem qdez magis ordinabit. Nā p̄mo p̄ma ca. de cōplexiōibus ex caliditate ⁊ siccitate cordis: caliditate ⁊ hūiditate epatis: frigiditate ⁊ humiditate cerebri: ponit ex q̄dā coalteratiōe: cū hec ꝓportionabūt ⁊ pōderabūtur ad inuicē resultare ☉plexionē tertiā tendētē ad caliditatē ⁊ hūiditatez: quam medici tpamentū quo ad iusticiā appellāt: ita ⁊ in superioribus caliditas Iouis Martis ⁊ Solis supant frigiditatē saturni Veneris ☉tpate i frigiditate ⁊ Lūe ita ꝙ caliditas supercedat. similiter ⁊ hūiditas mīta. Lune ⁊ Veneris nobis ꝓpinquarū ⁊ Iouis supant siccitatē saturni Martis ⁊ solis ñ vehemēter ficci: cū sit fons marie caloris ⁊ vite. Nō eni ē vita viuētium p̄ter deū: nisi p solē ⁊ lunā. Albumasar i sadā: Simlr aūt ⁊ in stellis fixis euenit cuz similes vt dictū est planetis fortiant̄ complexiōes. Sic igit̄ cōplexio stellarū oiuz velut quodāmō ordinata tñ nām būanā vt ipsa ad calidū tendet ⁊ hūidū. Modus ☉vo particularis est qdā i fur⁹ stellaris vnicuiqz idiuiduo fere differēter ab alio ꝓpria natiuitate: aut reuolutiōe eiusdē indit⁹ ⁊ iō videmus⁹ saturnū ⁊ Martē. licz simpliciter sint infortūe; ⁊ habeāt annos auferre ab alcocodē: tñ qñ fuerit alcocodē. i. datores formarū vite annos suos maiores medios seu maiores p̄stabūt fm eorū fortunationē: qđ ⁊ in alijs magis cōtigit planetis. ⁊ iō ois planeta fm diuersitatē natiuitatis ⁊ reuolutiōis vni existit fortuna: alij ☉vo in fortūa. Et ꝫ qdē modus est sic singularis ⁊ appropatus: ꝙ ēt medū cū nō sit susceptiuū ei⁹ ip̄ssiōis: nō reddit ab eodē affectū velut piscis dictus torpio mānu piscatoris stupefacit ⁊ non rbete. Alexāder pipatheticus methaurorum primo.

Propter huius tertiū sciēdū: ꝙ qs existens astro log⁹ huiusmōi imp̄ssiōes ⁊ modos earū i hec inferiora pōt cognoscer̄: qñ scientia ē habitus intellectualis er demōstratiōe elicitus talis. aūt ex celestibus corporibus pōt acqri ab intellectu: cū sciētia astrorū habeat ☉ditiōes oēs sufficiēter reḡitas ad sciētiā. Ipa nanqz sumit demōstratiōes suas ex sciētia numeri ⁊ mensura Almagesti p̄mo. q̄ differētia. 5. Subiectuz etiā suū firū est ꝑpetuū malterabile: ⁊ qudāmō ō bisque a mā abstrahūtur oīno sensibili. ⁊ iō Ptolome⁹ tbidē p̄fert istā sciētiā nāli cū illa sit transmutabilium generabiliū ⁊ corruptibiliū: de qb⁹ certā habere nō possumus cognitionē et methaphysice fim̄r cū hec sint eorū que a sensib⁹ remota sunt. ⁊ potentia trāscēdūt nr̄i intellectus. Sic eni hec se hz ad manifestissima i nā. i: intelligētias ⁊ deū de qbus existit ea: velut ocul⁹ nocticoracis ad lucē solis: methaphysice scdo Ad cū sciētia ꝫz Ba. nō solū acqrat̄ ex rōne: sed etiā experientia q̄ fm Ar. sēsibiliū existit p potētias organicas susceptā: ⁊ ad ea que sūt astrologie sensus quinplura facit scire vt visus ptingat ex eis p experientiam ex sensu acceptā cognitionē poterim⁹ suscipe; ⁊ maxime pp ipsorū ꝑpetuū ⁊ imutabile existere. Et si alij nō valeāt nr̄orū sensus attingere: ⁊ ꝫ qdē sensus: ō inde vniuersale ☉scēdit: ⁊ sciētie p̄ncipiū intellectus vigore: dīa. 3. pp qđ sciētia ex celestibus poterit haberi: Sed vlterius qdē videdū ē ad quātū eorū sciētia se extendat: ꝓpt̄ qđ dicēdū ꝙ sicut Ba. distinguit in plerisqz locis duplicē esse cognitionē in medicina vnā qdā certā: aliā aūt ☉iecturatiuā artificialē accepta iusta arbitriū vicinās veritati: sic et in astrologia ☉tingit iudiciali magis: cū certior eius q̄ ō motibus p̄tis astrologie hac habeat̄ cognitio: ⁊ iō Albumasar tertio introductorij diffiniens astrologū dicit eū fore sapientē in esse planetarū et eorū significatōe et mediator eorū que fiūt ab eis ex tpe noto in eodez suo: et in tpe futuro ac infinito. qđ exponēs ait stellas significare omnē rē que ē i hoc mūdo scire m̄ nobis est ipossibile totū pp impotētiā intellect⁹ nr̄i. Significant eni stelle sup res huius mundi tribus modis Quorū p̄mus subtilis est ⁊ ꝓfundus: intm̄ ꝙ ñ possit ☉prehēdi sciētia pp infinitatē fere indiuiduorū significatorū q̄lia sūt nāe ⁊ accidētia determinata oīum individuorū. Et pp hoc apparet verificatio illius qđ i ducebat in ☉riū: In vnaquaqz hora accendunt. 24. milia roboat ⁊c. vñ tertio ō igēio: Qđ ñ pōt patefieri neqz scribi in libro: neqz ab aliquo dici vnū qddaz est: puta vera quātitas vniuscuiusqz ꝑticularis. Secūdus modus est: qm̄ pōt astrologus cognoscere significationē sup vnā speciē: aut sup numerū gētium alicuius ciuitatis ⁊ simul: ñ tñ pōt q̄litatē seu numerum et quātitatē significatiōis p̄cise habere. Est āt et tertius modus quo ex significatiōe rerū sup cas q̄litatē et quātitatē cognoscimus ceu si genera et spēs

ꝛ clemẽta ꝛ trãſmutatões eoꝝ in ſeipſis ꝛ idiuiduis determinatis: determinate tñ applicatõe delcẽdẽdo Quo circa ꝛ ſcia iudicialis rerũ dicit valde difficilis tũ ꝓp multa ſibi adminiculãtia; qm̃ non poterit dare iudicia ſm̃ ſtellaꝝ cõplexionẽ: niſi hõ q viz aie ꝛ cõplexionẽ nãlem bene cognouerit i cẽtilogo. vñ Haly. ꝯmentator: Hec ſcie ꝑs melior ẽ cunctis ꝓtib⁹ q i hac ꝓtinet ſcia: quã q vñ ſciuerit aſtrologus phyſicus meret dici. Huiuſmõi, n. ſcia iudicialis eſt co terminabilis ꝛ affinis aſtrologie de motib⁹ nãli ſciẽtie ꝛ medicine. ꝓ illã eni diſpoſitionẽ celi ꝛ locavenatur, ꝓ: has vero oꝝ mãm cognoſcere, tũ etiã qz difficile eſt coiuꝝ ſtellaꝝ et inſtris ꝓſideratarũ ſignificationes accipe ꝛ marie cuꝝ ſe ipis diſcordant: tum ſilr ex mõ applicatiõis ſupioris ꝛ vniuerſalis ad iferius ꝛ ꝓticulare. oꝝ nãqꝝ ꝓ debita media multꝫ circũſtantijſ habitis addit̃ in deoꝛſũ qõ vniuerſale adducere. tñ etiã ꝓp inſtabilitatẽ ꝛ mutationẽ mãe ſup̃ quã iudicatur. ꝛ ideo in ꝑncipio cẽtiloquij aſtrologꝰ oꝝ rẽ ,ꝑfere nõ ſpecialiter ſed vniuerſaliꝫ: velut q rẽ aſpicit ex longinquo: cũ eius cognitio ſit ſm̃ mãm ꝛ nõ ꝓ forꝛmã: de q cognitio habeꝫ dubia de forma vero certa: cũ ipa ſp̃ ſit inuariabilis vie vni ꝛ ordini ad herẽs cõtinue ,ꝑpter qõ Meſabalach nõ imerito i epiſtola Scito q ſcietia aſtrorũ ſit grauis valde ꝛ dignuſ qõ ex ea ſciri potuit ꝺ eſt omne. ſ. vniuerſale aut plurale vt ſunt reuolutiões annorũ ꝛ reliq̃. Verũtamẽ cuꝝ hec vniuerſalia cognouim⁹ ad ꝓticularia indiuidua poſteriꝰ ꝺcernãteſ mãm ſenſibilem deſcendere: velut medicus opat̃ in medicina ſanando nõ boiem. ſed Galiam aut ſortẽ. ꝑpter qõ ꝛ ſi in alijs ſcietijs bo multo ſtudio inquiſitione egeat ꝛ exꝑientia ꝓ alijs: in hac indiget admirabili ſciẽtia ꝛ diuina. Deinceps ſciẽdũ q ꝺ duplicit̃ põt qs exiſtẽs aſtrologus ꝺplexiões opa etiam ꝑticularũ debite deſcendẽdo ex vniuerſalib⁹ ante dict̃ in hec inferiora factas cognoſcere. Primo qdẽ ſciẽtia quadã vniuerſali. nã planetaꝝ qdã ſunt ſortune ꝛ felices: ſicut Jupiter ꝛ Venus ꝛ Luna: etiã ꝛ ſol ꝓ aſpectũ. qdã aũt infelices ꝛ infortune velut Saturn⁹ ꝛ Mars ꝛ ſol ꝓ ꝺiunctionẽ. ad quos etiã tanq̃ in differẽſ Mercurius ampli⁹ ſepe declinat. cũ igr̃ fortune ꝓ ſe ꝓpos inducãt effectus in hec inferiora. Infelices autẽ cõ ꝛ horũ luna ſit facta vicaria habẽs ſimilitudinẽ cũ corpore in opatiõe: in centiloquio: iõ dicta eſt ab aſtrologis dare diſpoſitionẽ ſuã oibus planetis. i. reddere ſc diſpoſitã ad ipreſſionẽ ſuſcipiẽdã ceteroꝝ planetarũ: cui ſi ſaturnus aduerſat̃ iũcta cũ infortunis: aut eas aſpiciẽs vel i cõbuſtione ſolis poſita: vel i ſignis prauis locata: poterit aſtrologus iudicare i cõmunu nocumẽtũ ſup̃ quẽlibet egroꝝ: eo q nã impedit̃ vniuerſalis. Corpora nãqꝝ egra ꝑp eoꝝ notabilitatẽꝝ ꝛ priuationẽ regiminis ,ꝑpij. magis recipiũt ipreſſionis ſorinſecus aduenientes ꝙcuqꝝ. Cũ Vo planeti ,fuerit ꝺiũcta felicibus; aut aſpectib⁹ beatis ꝛ i figuris ꝺpetẽtib⁹ ſalutẽ vniuerſaliꝫ egrotãtib⁹ ,pmittet. Dixi aũt vniuerſaliꝫ ꝛ ꝓ ſe: eo q fortuna efficit̃ ifortuna ꝛ cõ ifortuna fortuna: cũ q̃litas planete q̃litati opponit̃ egritudinis. Luna nãqꝝ cũ Marti cõiungit̃: ꝛ ſi deberet nocẽ rõe ꝺpictatis quã ad nãꝝ hꝫ bũam ũ: confert tñ rõe q̃litatis caliditatis vꝫ ꝛ ficcitatis febricitãtibus ex phlegmate: cũ erbis mãſebrit̃ digerat̃ cale facta ꝛ exiccata ꝛ ſilr̃ i ſaturno ꝛ alijs. q̃re in cẽtilogo pulcherrime dr̃: niſi fuerit egritudini ipi ꝺria ſortũ ꝺria ꝛ in ſuo haiz. i. ſimilitudie. Eſt aut ꝛ alia cognitionis via ꝓticularis i tres ſeq̃ſtrata modos. vnus quidem verior ꝛ ꝑcioſior: q ex natiuitatis ꝺfiguratõe ſuperiox: aut eiuſdẽ deꝑdẽdit reuolutone: ſicut in ꝓte natiuitatũ ſciali ꝓtinet̃. Eſt ꝛ alia ꝓ itegratione habita: cũ eni gs ,ꝑpriã natiuitate ignoret: conceſſuꝝ eſt ſibi cũ magna ſolicitudie ꝛ multãta iterrogatõeꝝ vniuerſalẽ ,ꝑponere aſtrologo: ꝛ oia velut figurã natiuitatis recipe. Celo eteni tũc ſicut fuit ꝺpe natiuitatis aut ,ꝑpe valde iuenit̃ ꝺfiguratũ: ſicut recitat Albumaſar de ſeipo in ſadan non bñte natiuitatis ,ꝑpriã cõfiguratione: ſed ,ꝑpterea q̃tione aſſumpſiſſe vniuerſalẽ in q̃ oẽs eius relucebat ꝺditões. Inuenit̃ ꝛ modus tertiꝰ: q eſt ꝓ ꝺſideratione diuerſ ꝺiunctõis aut ꝓuentõis ꝑcedẽtes egritudinẽ ꝛ aſcẽdentes hora ꝑncipij egritudinis ꝛ loci lune. Mã ſi luna tũc iuncta fuerit fortunis aut ab eis aſpecta ſalutẽ ſignificat egrotãtis. ſi Vo eꝝ necem ſignificabit eiuſdẽ Haly. hebẽ ragel. Propt̃ q̃ꝛtũ huiuſmõi ſciẽdũ q ꝓ aſtrologia nõ ſolũ ꝺfert medicine practice: imo theorice ꝛ plibus ſciarũ. Conſert. n. ſcie methaphyſice eo q ꝺocet ex poſteriorib⁹ eius finẽ itentuꝝ ꝛ ſubiectũ inueſtigare ꝓ corpora nãqꝝ celeſtia potiſſime i cognitionẽ deuenimus ꝑncipij. vñ Apoſtolus ad romanos ꝑmo: Inuiſibilia dei ꝓ ea q̃ facta ſũt a creatura mũdi ꝛ intellecta cõſpiciunt̃: qõ ꝛ ꝓſentiẽs Ar. in. metha. cuꝝ voluit inueſtigare ꝑmũ ꝑncipium ꝛ numeꝝ itelligentiaꝝ ad Calipuꝝ ꝛ Eudoſiũ famoſiores aſtrologoꝝ ſe trãſtulit. ꝛ ſm̃ numeruꝝ ſperarũ ab eiſdẽ differẽt tũ poſituꝝ numeꝝ ꝺcluſit itelligẽtiaꝝ. Et iõ ait q ꝑ plurali tatẽ lationũ ex marie ,ꝑpria ꝑbia mathematicaꝝ ſciaruꝝ intẽdere oꝝ ex aſtrologia. Et ẽt ſcia q ſm̃ Ptolemeuꝝ ꝑceteris nos moꝛib⁹ ꝛ ꝛtutib⁹ informans amplius i amoꝛeꝝ ꝛ cognitionẽ ꝑmi deducit vt ꝛ ꝑri⁹ apparuit iuxta illud Joãnis: Hec eſt vita eterna vt cognoſcãt te deum veꝝ ꝛ vnum. Adminiculat et ſcie nãli ꝛ medicine theorice in eoꝝ libros exponẽdo ſicut appet ſcõo de gnãtione de celo ꝛ mundo in methauris ꝛ alijs plurib⁹. ꝛ Hippocrates i Epidimia in de aere ꝛ aq̃ ꝛ Ba. in pleriq̃ aphor. tertia. ꝛ ꝑcipue creticoꝝ tertio in q̃plurib⁹ capitulis theorice. 5. ꝛ ꝑmo ꝑma in q̃bus ſunt ꝑmonel q fine hoc nõ ꝑñt itelligi. qõ aũt marie ꝺferat medicie practice ꝛ virũ q̃ theorice oñſuꝝ eſt ex Vbis Hippocratis: ꝺria prima. Rurſus tertio creticoꝝ ca. 6. Ego redeo ad reꝝ quã ꝺſideraui cũ ſtudio: ꝛ ꝑcrutatõe vehemẽti ꝛ inueni eã certã verã que nõ ꝑit. ꝛ ẽ res quã inuenerunt aſtrologi egyptij. ꝛ eſt q luna ſignificat ſup̃ dies q̃lis ẽ diſpoſitio hois i eis i egritudine ſua: qm̃ ſi applicent̃ quedã ſtelle cõles beſi tantib⁹. i. erraticis: ꝛ iũt ille que noiant̃ fortunc: erũt illi dies illi huiuſmõi cõuenientes: ꝛ cõ ſi applicẽt̃ quedã ſtelle beſitates egredientes ab eq̃litate: erũt illi dies hõi lehõis ꝛ triſticie: quod etiam ſenſit ꝑmo de ingenio ſãitatis ca. i. ꝺtra Theſillũ. Voluit eni medicũ nõ ſolũ medicinalia cognoſcere. ſꝫ et diacletica: arithmetica: aſtrologiã: et q̃druuiũ omne. Am. exꝑreſſe ,ꝑbat Haly abba. i ꝑncipio libri ſui oportere medicũ in oibus ſeptẽ artib⁹ liberalibus magiſtratũ ſicut ꝺclaratũ ſufficienti differentia ꝑma. Oſtendit̃ itidẽ rõe: q̃m ꝺſeretia videtur cauſari ex debita ꝛ cõuenienti applicatiõe ꝺ erẽtis iuuatiuo. hoc ãt tribus modis põt euenire gb⁹ dictũ

est corpora celestia in hec inferiora opari. Primo q dem declaratur ex motu: qñ qs existens medic⁹ pci piens p sciẽtiã astronomie motũ velociorẽ i corpori bus superioribus fieri aut tardiorẽ et sicut declaratuz est aerẽ calidiorẽ aut frigdiorẽ reddi: conabit̃ p scien tiã medicine regimẽ administrare ser rerũ nõ nãliuz fm similiꝰ in cõseruando. fz vero ꝺriũ in curãdo. Si militer vero si lumie cõgregato videbit̃ vt oñsũ i cõ tinẽte aere calidũ generari; aut eo disptuo frigidũ fi eri. Eodẽqz mõ fz cõiunctionẽ planetarũ et aspectũ q modus erat secũdꝰ medius hec inferiora opatiois celestiũ corporũ opantiũ: regimẽ sani et egri vtrinqz ꝓportionabiliter ꝺmẽsurabit. Sic tandẽ et tertium modũ ꝑticularẽ et appropriatũ opatiõis attẽdẽdo. qõ etiã oñdit̃ ex hoc: q qs existẽs medicus p artẽ a/ stronomie põt fortũare ascẽdens dñm ascẽdentꝫ me diũ celi et secũdã et septimã. Infortunare ꝟo sertã et eiꝰ dñz: tũc imaginẽ effundẽdo: in qua lux celestis viuifica sanitatis excitariua ifũdit̃. sicut appet p ima gies astronõicas Ptolomei: thebith: thebẽ: chorat et aliorũ. Et ego qdẽ fui exptus figurã leonis ipres/ saz i auro sole existẽte i medio celi cũ corde leõis Jo ue aut Venere aspiciẽte ac malis in fortunatis et ca dẽtibꝰ dolor renũ aufere: qõ corrigia ex corio vituli marini cũ fibula ex osse ꝺfecta opat̃ rodoarti seu cete masculi nude sup carnẽ ꝺcinta. Et merito, nã vltus huius seculi subiecti sunt vltibꝰ celestibꝰ in cẽtilogo qõ firmat̃ recitatiõe ꝺmẽtatoris de figura scorpionis in incẽssũ impssa luna existẽte in scorpiõe morsũ eius dẽ curant̃. Propter quintum hꝰ sciẽdũ: q sciẽtia astronomie cõfert medicie opatiue duplicit̃. ꝓmo q dẽ debite corpori applicãdo tria instra medicine: die tam qdẽ potõnẽ et cirurgiã, ꝓpter tres dispõnes: sa- nitatẽ egritudinẽ et neutralitatẽ. Astrologus nanqz pscien aerẽ imutari ad caliditatẽ aut frigiditatem: aut porismos seu eracuitiões ꝺtinuarũ sebriũ fieri in tensiones aut remissiones p̃cedet cũ debita admistra tione regiminis in sano et egro: fm q declarant de ci batiõe in aphorismis et regimine acutarum canones Hippocratis ꝺsiderãdo virtutẽ et porismos quoscun qz i cibando vel nõ cibãdo. In administratiõe etiaz potionis oz attendere iudicia sicut dictũ p Malyab batẽ. vñ i cẽtilogo: Si qs purgatoriũ acceperit luna cũ Ioue existẽte abbreuiabit tũc opus eius et effectꝰ minuet̃ ꝓpter fortificationẽ virtutis nãe ex cõiũctiõe lune cũ Ioue. Medicina. n. tũc opari nõ poterit cũ agat̃ vtiles plures supãdo nãles. Palin: ibidẽ pur gatorũ accipe luna existente in cancro scorpione, vel piscibus: dño etiã ascẽdẽtis cõiuncto plãete q fuerit sub terra laudabile. Si ꝟo cõiunctꝰ fuerit dño ascẽ dentis planete existente in medio celi patiet̃ nauseã: euomet medicinã et in co ñ morabit̃. oz etiã in appli cãdo tertiũ infirm puta chirurgiã ad sciẽtiã iudicioꝝ attẽdere iuxta illud centiloqui; tangere mẽbrũ ferro luna existẽte in signo illius mẽbri piculũ est. Signũ aũt mẽbri est intelligẽdũ h̃ mõ: qñ astrologi corpus humanũ in. ix. secãt ptes ad similitudinẽ. ix. signorũ ponẽtes arietẽ sup caput dñari thauꝝ sup collũ: ge mini sup humeros et brachia: cãcꝝ sup spatulas: leo nem sup pectus et cor tẽ. Tũc aũt qñ luna fuerit in ariete ꝓhibet̃ phleubothomia et oẽ opus cirurgicũ in capite et similiter in aliis. Itaqz phleubothomia brachiorũ luna existẽte in geminis: et incisio emorro dia ꝝ et circũstantiũ ptiũ in scorpiõe existẽte. Ideo q luna sua hũiditate mẽbrũ hũiditate replẽs: cosolida/ tionẽ impedit: eo q vulnera nõ sanãt̃ nisi psecree ci cent̃ vt apparet. 6: aphorum pticula. Confert et alia mõ in ꝓnosticãdo. signa nanqz ꝓnostica cõserũt fm Haly. qz cõfortat p ea se ipsũ et ꝑparat̃ ei vt ꝓueniat ꝺ cõditione p̃ci. et firmat̃ q fides spopõdit de eo q i ꝺditione fuit; cõfert etiã infirmo: qz indicat ei medi/ cꝰ id qꝺ videt et indicat suis et facit eos scire factũ in firmi: et qñ euadit ex egritudine fit bona fama eiꝰ: et extollunt eũ narrationibꝰ suis infirmi vt appet etiã, p nosticorũ ꝓmo. Cõfert etiã ei in ꝓnosticãdo: eo q ꝺ bis q ptinẽt morituris fm leges ordinat̃ et vniuersa liter iudiciũ astronomie ꝓpter signorũ diuersitatem et etiã qz morborũ acutorũ nõ oino certas ꝓtestatur Hippocrates ꝓnũciatiões salutis aut mortis: aphõꝝ secũda. Adhuc ꝓnũciatiões cronicorũ in initio sunt latentes: neqz declarant̃ nisi p inspectiões in figulis quaternorũ ꝓmo: et vicenorũ scꝺo: et q̃drigesmorũz tertio ꝓnosticorũ tertia. Cuius qdẽ ꝺsideratõis mo dus sumit̃ ex motu lune p q̃dras circuli decurrẽtis et p circulũ totũ creticorũ tertio. Propter qdẽ q̃rtũ ad p̃mũ dicẽdũ: q solutio eius tã apparuit ex his que dicebãt̃ tertio expositorũ. Loquit̃ enim de significatõe planetarũ et aliorũ corpoꝝ determiata fm quãtitatez et qualitatẽ cuiuslibet indiuidui oĩum specierũ, horũ aũt cognitio intellectu nõ põt cõpbẽdi hũano sed po tius diuino vt dictũ est. Remanẽt tñ alij duo modi cognitiõis vniuersaliorꝫ magis qbus astrologũ di ctũ est ꝑterita p̃sentia et futura posse cognoscer̃: et q ꝺñs in salute posse cõferre egroti. Ad secũdũ dicẽdũ q h̃ dixit de astrologia motũ magis q̃z de i iudiciali. eo q videbat̃ ei ipsam fore sup falsa p̃ncipia fabrica tam: cũ ipsa ponat ecentricos et epiciclos et motus p prios in planetis qbus corpus p̃scindũt celi q̃ viden tur esse ꝺ determinata scꝺo celi et mũdi. Et iõ et dixit putaui in iuuẽtute q ista pscrutatio p me compleatur secũdo celi et mũdi. In senectute vero factꝰ despero i². metha. vñ eius sniam cuz de h̃ dicat se despasse: si oz h̃ appreciare. Et de h̃ visũ luxidatoris: dria q̃rta. positis etiã ecẽtricis et epiciclis siue qbuslibet alijs i ea fũdamẽtis. sciẽtia nõ cõdemnatur ꝓpt̃ h̃ iudicia/ lis; cũ h̃ nõ impediat et diuertat opus astrorũ hec in seriora. Propt̃ qõ tres vident̃ fuisse astrologic. vna q volebat oia apparẽtia saluare pp multitudinẽ spe rarũ: eo enim q videbat̃ alios planeta tot motibus mo ueri; ꝺcludebat̃ tot speras habere qbus moueb atur q̃ astrũ ponebãt̃ infirũ spere: sicut clauus infigit̃ ro te: metha. ix: et scꝺo celi et mũdi apparẽs. Alia fuit q̃ bodie obtinet̃ fũdata sup ecẽtricos et epiciclos pla netas ponens in orbibus p se moueri ꝓprijs; et hanc fundasse dicũt pithagoricos sup quã fundauit Thy mocarus. Arsatilis: Abrathã: Ptolomeus, Pbe ludensis; et vniuersi fere posteriores. Fuit et tertia si milis multũ ꝓme quã adinuenit nõ multum ante ista tpa Auẽpatraciꝰ abuisach q posuit oẽs, speras et cir culos ecẽtricos sine ẽt epiciclis ac vno ab motore sim plici motos solũ q̃ sentẽtie derogat ꝓpathetice plu- res motores ponẽtis differenti tñ velocitate et tardi tate fm q̃ spere appropiquãt, aut distant a p̃mo mo tore. Voluit et tandẽ p polos diuersos er qbus moti bns diuersificãt̃ apparẽtia saluare. Hec autẽ et ꝓma ficut apparet ꝺsideratiq̃ declarauim incidatore non

poterūt fiare. Rursus Vba videnť inania dixisse si-
ne applicatóe ad subiecta. Nó.n. canones ⁊ tabu-
las scripserūt qbus diffinitus mot⁹ celi ⁊ planetarū
deprehenderet sicut pñt scda. Ad aliud dicendū: q̄ il-
la ꝓpositio veritatē hz in cāis essentialib⁹ ⁊ p se or-
dinatis. pticularia aūt p se qlibet ⁊ essentialia istorū
inferiox no reducunť in cās superiores. Accidit.n. q̄
ex tali motu aut luce q̄ generet seu corrūpať iste aut
ille: lz totū ℔ inferius in ipas essentialit reducať. vñ
primo q̄dripartiti: Mutatōcs rerū terrestriū sūt va
riabiles ⁊ ꝓuertibiles recipiētes res primas a cele-
stibus: in mō accidētis ⁊ rei vnius sequētis aliā. Si
militer ⁊ lz motus cesset circularis: tñ motus iducit
rectus ex radijs solis ⁊ stellax delapsis i hec iferio
ra vt aerē ⁊ aquā ⁊c. quare. ii. ꝓbleumatū dr̄ meli⁹
nocte q̄z die audiri. aut q̄ aer mouet ⁊ sonat calefa-
ctus a sole sicut inqt Anaragoras: vel q̄ p vacuum
melius audit q̄z p plenū. Jn die nāq̄z aer densatur
sicut repletus a luce ⁊ radijs ꝓpter illud qđ descen-
dunt ab ipo ignes ⁊ radij cu sint corpora. corp⁹ autē
vt fit noctis rarius est. Eodē quoq̄z mō dicēdū q̄ q̄z
uis stelle specula sint rotunda: tñ q̄ fere oēs sūt ma-
iores terra. Quelibet.n. stella fixa visu notabilis ma
ior est tota terra. Alfagran⁹ ⁊ maxie ipe sol cui⁹ ma
gnitudo probať a Ptolomeo q̄ sit maior terra. i66.
vicib⁹: ⁊ q̄rta ⁊ octaua vnius vicis. radij ꝓfluent ab
eis in sursū ⁊ in latuz dilatati ⁊ in deor uz. pp angu-
stiā vero terre velut ad punctū coangustati formam
piramidis acgrentes cui⁹ conus siue acumē in cētro
existet terre: basis vero eius i corpore stelle. ꝓpter
qđ ⁊ astrologus appropriādo ip vniversale p ptcu-
laria: lumē assignatū poterit in egrotū adducere: cū
hec sit dispositio vt declaratū nālis radiox. Simili
vt iaz oñiuz dicēduz q̄ astrologus pót fortunatiores
reddere fortunas ⁊ infortunatiores ab infortunio sepa
rare ꝑm q̄ sciuerit inferiora ꝓuenieť reducere i supio
ra actionē motus ⁊ luminis ꝓiunctionis ⁊ virtutis
occulte specifice: superiox his iferiorib⁹ applicādo.
Ad aliud de zodiacis qs calculatox dicet q̄ hoc sol-
uiť: si illox. io. graduū. ⁊. 22. minutox fiat additio.
ꝓpter qđ ponit fieri additio hui⁹ motus octauc spe-
re ad motū none. sed ℔ nō vr̄ valē eo q̄ tūc ꝑm nonū
celū ⁊ non p octauuz erit iudicium: nec ēt calculator
p eius calculationē vr̄ posse significatū ⁊ iudiciuz p-
mutare astrox. Et iō dico q̄ q̄ nō grādis interceſſit
distantia iter zodiacuz mobilē ⁊ imobilē: qđ fere ab
vtroq̄z idē iudiciuz accipiť. vex tñ rō cōcludit q̄ qñ
grandis supueniet distātia altcriu⁹ ab altero: q̄ tunc
oportebit per vtrūq̄z iudicare. ⁊ sic duas figuratōes
ꝓstituere vnā per octauuz celuz aliā Xo per nonū ⁊
postea signatuz ⁊ iudicatū ab vtrisq̄z facta cōpatione
⁊ ꝓpositione adinuicē accipere. hodie tñ nono cōius
iudicam⁹ celo magis octauo. Et hec qdē ratio satis
vr̄ difficilis ⁊ emollita sciam iudiciox auertere. Ad
aliud dicendū q̄ virtus aliaruz ad has ⁊ oium redu-
cta est imago stellaruz oium fixaruz virtus existentiū
in sexcupla magnitudie ad. i5. prime magnitudinis
notiores reducit ⁊ harum ad septē planetas: cū oēs
sint vt dictum similib⁹ naturis naturate ⁊ adhuc pla
netarū virtus oimoda suscipiť a luna. Dat eni dispo
sitionē suā: vt dictum oibus planetis: tuz q̄ filis est
corpi in opatōe: tuz q̄ ꝓpinqor nobis. Est.n. sicut
qdā Algazillus ⁊ nuncius cursu velox planetarum

Et ideo in oibus ptib⁹ astrologie exercitatiue ꝑnci-
palius ꝓcipiť lunā obseruari: cuz ipius esse ⁊ loco cō
iunctōis ⁊ ꝓuentōnis eiusdē ⁊ ascendēti ac eius dño
ꝓsociare. Ad aliud dicēdū iā apparuisse tres modos
fore cognitōis dispositōis egroti: vnus qdem cōis:
alius pticularis p interrogationē: ⁊ alius p ꝓsidera-
tionē dispositōnis celi ⁊ potissime lune tpe principij
egritudinis. Et q̄r vlteri⁹ videbať ꝓbari p celerem
celi motū ptactuz ⁊ tarditatē plerunq̄z ortus isantis
q̄ qs minime posset horā natiuitat⁹ ꝓcipere certā: ⁊
ēt ꝓceptōis cū videať icertior. Diceduz q̄ lz multus
⁊ celerim⁹ mot⁹ fiat i circūferentia: tñ angustia sperē
minorať ⁊ hebeať relatus ad centrū: vtputa terrā ⁊
eox q̄ sunt in ea ceu experimur q̄ radio solari p fene
strā cadēte in aquā modico motu: ⁊ fere in ꝓceptibi-
li facto i ea maxim⁹ ⁊ manifestissim⁹ motus splendo
ris ad parietē ex reuerberatōne radiox efficiť. Et iō
Albumasar in primo itroductorij: Error vni⁹ gra-
dus nō impedit astrologuz. qđ ⁊ veritatē hz in pluri-
b⁹ iudiciox modis. Jn directōibus vero falsificať:
⁊ marie eo q̄ error vni⁹ gradus errorē ꝓmittit vni⁹
anni: cū i directōe vnicuiq̄z gradui vnus attribuatur
annus: sicut in geneasticis edoceť libris. aut ꝓmuta
tio illa sic grandis celi fere in momento: lz diuersifi-
cet ⁊ quertat cognitionē ac iudicium astrologi quā-
tum ad q̄daz pticularissima: de qbus qdem dictum
ipsum non posse ꝓprehendere: nō tñ quo ad vniuer
salia que potest suscipere. Jncipit secunda pars li
bri particularis theorica. Differentia. ii.

Quod elementum sit vnum monstratur: qñ
materia est elementum vnde ꝓmentator. 5.
metha. elementū dr̄ de causis intrinsecis ⁊ di
gnius de materia: sed ea vna extat numero. Adhuc
que vni ⁊ eidem sunt eadem ⁊ sibi adinuicem clemē
torum primo. sed elementuz ⁊ principium sunt natu
re idē. vñ. 5. metha. qua ꝓpter ⁊ nā ꝑncipium ⁊ ele
mentuz. ꝑncipiuz vero est vnuz tñ vt. i2. concludiť
metha. Quod aūt duo vr̄: quia illa sunt elementa:
que sunt ꝑncipia ⁊ cāe rerum: qnto appens metha.
Hec autē materia sūt ⁊ forma. vñ pbȳ. primo. Sub
iecta mā cum forma cā est eox q̄ fiunt ceu mater. Et
ꝓfirmať q̄r elementa ordinanť ad mixtionē: ⁊ tandē
ad gnationē ita vt ⁊ ignis huc cōcurrat supior ad ip
sam: dria. i5. Jpe aūt ꝓficiunť actione ⁊ passiōe: vbi
saltē regruntur de quox vnuz sit vt mā ⁊ passiuum
reliquuz vero vt forma ⁊ effectiuū. Quod ēt tria oñ
ditur: q̄r totidē posita sunt rerum initia: mā: forma: ⁊
priuatio: pbȳ. ꝑmo. Palin: illud est elementū alicu
ius ex quo ⁊ illud ꝓstituit. sed ea sūt tria i q̄libet enis
re sunt totidē primo celi ⁊ mundi. ois eni tribus cō-
stat perfectio. q̄ aūt quinq̄z aut sex videť: qñ cuz ea
sint quatuor materialia ⁊ mā nō patiť p se neq̄z cau-
satur: imo pp agens primo prima. vñ. i2. metha. mā
ipa seipsā nō mouebit sed tegonica. oportebit itaq̄z
saltē qntuz subdere: qđ sit mouēs ipa ⁊ ad generatio
nē deducēs aut sertū. ⁊ iō Empedocles cuz pdictis
q̄tuor litē introdurit ⁊ ꝓcordiā ea mouere. Quod āt
decē mōstrať: q̄r sunt ꝑma rex genera cathegorie ap
pellata. qđ sulciť Pythagora ois conāte in denariū
ꝓducere metha. primo. Et q̄ infinita vr̄ qñ omnes
phi Platone sublato generationē stabiliunt ꝑpetuā
Solus.n. is creauit tps phȳ. 8. ea Xo ꝑpetuari nō
posset nisi er quibus fieret forent infinita. Consu-

merẽt eni ⁊ cõsũpta foꝛẽt aliogn et deficeret oisariã ipsa: quare Anaragoꝛas chaos quodda imaginatus est in quo infinitas ptes locauerit omomeras. Democritus vero leucippus ⁊ epicurrus atbamos infinitos. Et ꝓpterea Empedocles conatus fuit ponẽ elementa in alterabilia et impassibilia seu mũdũ infinities pticulariũ generari ẽt coꝛrũpi: elemẽta igr̃ subiecta sunt varia et indeterminata. In oppositũ sunt logicoꝛũ medici et pipatbetici ponẽtes ea q̃ttuoꝛ vt ir̃a aquã: aerẽ et ignẽ. Adhuc hũoꝛes sũt elemẽta q̃ dã a ꝑmis ſm Isaac et Malyabbatẽ filiati. bos ℣o q̃ttuoꝛ scribũt: quare Aurelius oibus hoibus nascũtur egritudines et q̃ttuoꝛ hũoꝛibus. vñ hõ viuit et i de regũtur sani et ledũtur infirmi. cũ igitur effect⁹ sit cãe ꝓpoꝛtionabilis et cõtestãs phꝝsi. ꝛ. Elementa ita qꝫ erũt similiter q̃ttuoꝛ ꝑmaria. Propt ꝑmũ qdeꝫ sciẽdũ q elemẽta sr̃ q̃druplicia: qdã nãqꝫ ꝑma et vniuersalia tã coꝛporũ simpliciũ qꝫ etiaꝫ cõpositoꝛũ sicut mã et forma. Commẽtatoꝛ tertio celi et mũdi: Alia ℣o cõia cõpositoꝛũ tm̃ fũdamẽta vt ꝑnomiata. Plonnulla ℣o ꝓpiqua et ꝓpria vt cõsimiliũ ptes idifferẽter aialib⁹ cões. Reliqua aũt media ꝓfectis aialiũ approꝑata sicut hũoꝛes dicti: sãguis: phlegma, cholera: et melãcholia: theoꝛice ꝑio ca. 5. vñ ꝑio ꝓria: Subiectũ ꝓpiquũ coꝛporis hũani sũt mẽbrũ et spiritus lõginquũ hũoꝛes et eius longius quattuoꝛ elemẽta Elemẽtũ aũt siue bylementũ et ꝓprie primum simpler ꝑportat. 5. metba. Indiuisibile quoqꝫ ſꝫ cõmẽtatoꝛẽ ibi triplr̃ dr̃ vno qdẽ diffinitiue ceu generalissima et idiuidua. Alr̃ i specieb⁹ seu forma ⁊ id vniuersale aut pticulare vt quatuoꝛ nota elemẽta ⁊ oio ꝟsimilia: ⁊ tertio q̃ꝫ titate sicut vnitas ⁊ pũctus. Denotanr̃ etiã elemẽta noie calidi: frigidi: ficci: ⁊ hũidi vt Ba. locis insignat q̃ꝫ multis q ꝙenit fortassis: qr elemẽtũ dictũ est simplicitatẽ ⁊ indiuisibilitatẽ denotare. Intensiones ℣o huiusmõi ꝙ calidũ frigidũ, reliqua ꝑportanr̃ q̃ꝫ ꝙ terrã ⁊c̃. cũ subiecti ⁊ accidẽtis mãe ac forme ꝙpositionẽ ꝑferãt: vel nõ sũt simplicia ⁊ pura ꝑmo theoꝛice nisi sensu ⁊ nõ aio vel itellectu aut qm̃ elemẽta referũtur ad actus. q̃litates ℣o maxime ac imediatius sunt actiue: dr̃ia: 60. qdã. tm̃ terram aquã ⁊c̃. timuerũt ꝙsiteri elemẽta qr neqꝫ auferimus ex coꝛpoꝛe qd neqꝫ imponim⁹ qõ valde i samũ elemẽtoꝛũ ꝑmo ca. 14. Ad quoqꝫ elemẽtũ plurimis repitur idẽ ꝑportãtib⁹ fere notificatũ modis. Quãto nanqꝫ metba. ⁊ tertio celi ⁊ mũdi: Elementũ ẽ id erquo ꝙponit̃ res ꝑmo: ⁊ est in eo indiuisibile specie i aliã speciẽ. In ꝓncipio vero elemẽtoꝛũ: Elemẽtũ ẽ minima pticula eius cuius est elemẽtũ. ꝑmo quoqꝫ theoꝛice: est id qõ simplicius est oibus ꝙpositi coꝛporis ptibus ⁊ quãtitate minus Isaac vero amaram in elemẽtoꝛũ suoꝛũ eoꝛdio: Elemẽtũ est res erq̃ generatiõe ꝑma generat̃ aliqd ⁊ existit i generato ex ea potestate nõ actu. Secũdũ ℣o. A. 6. metba. Elemẽtũ coꝛporeũ est id ex quo ⁊ alio a se ꝙponit̃ res: ⁊ est in eo ꝙ essentiã ⁊ nõ diuidit̃ ꝙ formaꝫ. ꝑmo vero ꝑma: Elemẽta sunt coꝛpoꝛa vꝫ simplicia. ⁊ sunt ptes ꝑme coꝛporis hũani ⁊ aliorum q̃ in coꝛpoꝛa diuersarũ foꝛmarũ diuidi minime possũt ex quoꝛũ ꝙmixtione spẽs diuersoꝛũ generatoꝛũ fiũt. Et nosce q oẽs amplⁱ⁹ notificant elemẽtq̃: ꝑut relationẽ hꝫ ad mixtuꝫ et nõ sit ſm esse suũ in mixto distinctũ nisi. A. et ꝑcipue cũ describit elemẽtoꝛ vnũqõqꝫ. tũc. n. vtrũqꝫ tãgit. Qõ aũt sit ſm elemẽtũ ⁊ quotiẽs dicat̃. dr̃ia. 29. notatur sicut ⁊ tertiũ in ſmone de membꝛis mõstrabitur.

Propter secũdũ vero sciẽdũ tria vt ⁊ triplicia posita sunt elemẽta. Primitus quoqꝫ sciẽdũ aliquos aliter posuisse ꝑma elementa q̃ꝫ posita sint a ꝑtis medicis ⁊ phis ea ſm entia diuersificantes ⁊ ꝑcipue materialia. Nã elemẽtũ est vna aut multa: ⁊ si vnũ aut in genere sbe vel accidẽtis vt quãtitatis: ⁊ ita Pithagoras vnũ posuit qõ est nũeri ꝓncipiũ rerũ etiã oium initiũ nesciẽs distinguere inter ipsũ ꝑut est ꝓncipiũ numeri: ⁊ ſm q est vnũ transcẽdentiũ, putabat enĩq sicut additiõe vnitatis: aut subtractiõe variat̃ numerus: ita ⁊ spẽs rei seu natura. Siqdẽ in cathegoria sbe vel imobilerant mobile. siqdẽ ꝑmũ vel infinituꝫ vt melissus antiqssim⁹: vel futurũ vt Parmanides vere. Si aũt mobile vt plures: qr naturales cũcti aut vnũ vt hesiodus legesta. Cõmentatoꝛ secũdo metba, terrã oiuꝫ elemẽtũ ponẽs vel aquã ceu Thales milesſius phõrũ scitoꝛũ ꝑmus: aut aerẽ vt Diogenes: vel vapoꝛẽ vt Cratill⁹ ⁊ Eraticus: aut ignẽ sicut aliqui cũ subtilissimũ fit qd ⁊ incoꝛporeũ fere: que nature videt̃ elemẽtoꝛũ ptinere. et si multa vl̃ ꝺ genere accidẽtis ceu Plato lineã: planũ: ⁊ solidum rerũ volens ꝓncipia: aut ex genere sbe ⁊ ea vel finita vel infinita. siqdẽ finita vel duo ſm apparẽtiã parmenidis ignẽ ⁊ terrã: aut reliq̃ tria ꝓter terrã vt naturalium alij. et qr ea videt̃ magis bre rõnẽ elemẽtati q̃ꝫ eleméti: cũ sit densa ⁊ ꝙpacta valde At qr frigida et ficca ꝓncipijs ꝺriat̃ vite. Ipsam phoꝛũ null⁹ simpler posuit elemẽtũ. vñ ꝺ aia ꝑmo; Elemẽta oia ordinẽ acceperũt ꝓter terrã, Alij vero quattuoꝛ materialia nota vt Empedocles bis duo adiũgens foꝛmalia: litem. s. ⁊ amicitiã: Et si plura infinita ceu democritus et Leucipus ponẽtes athomos infinitos. qbus fieri volebãt alterationeꝫ. figura ordine: ⁊ positiõe. Aut medio posuerũt mõ inter oia h⁹ vt Anaxagoꝛas cũ Anarimandro. In eo. n. ꝙ posuit chaos quoddã voluit elemẽtũ vnũ et finitũ. Eo vero ꝙ sen fit in illo cõtineri ptes ꝟsimiles ifinitas plura posuit et indefinita. Quoꝛũ oium defectus exterminiat Ar. in locis sufficiẽter q̃ꝫ multis. Et Ba. nõ parũ de elementis marie. et ideo imꝑsentiarũ omittat̃: cũ coꝛuꝫ etiã defectus appareat dicẽdoꝛũ tertio. lꝫ Isaac elemẽtoꝛũ ttio satagat hoꝛũ expositionẽ fulcire. vñ. A. meth. ꝑio: Nos ñ ꝙprehẽdim⁹ nec possumus intelligere Melissũ et parmenidẽ: nec putam⁹ eos adeo fuisse imperitos sicut videt̃ i verbis ipsoꝛ. Propter huius qdẽ ſm sciẽduꝫ ꝙ aliq posuerũt vnum ẽt elementũ ſꝫ vt humoꝛẽ de natura humana et elemẽtis libꝛis. Quoꝛ qdam dicunt ipsuꝫ foꝛe sanguineꝫ alij phlegma: nõnulli cholerã: reliq ℣o melãcholiã Et mouebant̃ eo ꝙ videre putabant fluxũ solũ vni⁹ humoꝛis mortẽ cãre vt sanguinis solutõe ꝙtinui aut cholere tm̃ egressu seu phlegmat̃ aut melancholie. Quos Hip. ⁊ Ba. longius ipugnãt ad plurima i cõuenientia deducẽdo. Tunc nãqꝫ coꝛpus nõ alteraretur pateret̃: doleret: sanaret̃: neqꝫ vniuersaliꝫ generat̃ aut coꝛrũperet̃: cũ hec oia fiãt a ℞io. Cuncta enim interimunt̃ ⁊ coꝛrũpunt̃ a ℞ijs de distẽpantia ineq̃li ca. 9. Fit nãqꝫ alteratio et generatio ex oppo nit̃. Est et doloꝛe ℞iũ subito ipꝛessoꝛẽ sentire. Omniqꝫ sanatio ℞i etate ꝑficit̃: ꝓpter qõ nõ ex vno sed ex plurib⁹ ꝙstitut̃ habẽs. Iuxta tm̃ Ar. et Auer. sen

tentiã cum aliqb⁹ medicis: sanguis est humor ver⁹ reliq vero supfluitates magis illius: differentia. 30. Neqz vex existit q⁹ duz aial fluxu deperit: vnus tñ defluat humor, vñ de nã humana: Si supfluis purgatoibus nullus mortu⁹ est: sola purgat cholera verum pmitus educit ea: deinde phlegma postea melã colta et vltimo moriẽs sãguinis: dria. 144. Decipiebant. n. hi emperie prauitate ppriezq sanguis cũ sui q̃ litate et colore ceteros superet t occultet. Propter h⁹ quoqz tertiũ sciẽdũ: q⁹ ptes ɔfimiles ponũt elemẽta vt os: cartilago: ligamẽtum: neru⁹: et caro simplicissima: eo q⁹ ipa ɔponũt et ɔstituunt officialia sic caput thoracẽ t c̃. et p ɔñs corp⁹ oẽ. Nã tripler est ɔpositio, vna qdẽ ɔfiliuz ex elemẽtis: scda officialis ex ɔfimilib⁹. tertia vo totus corpis et his scdo de ptibus et de morbo pmo cap. 3. Quidã ẽt posuerunt vnũ istoz elemẽtoz pncipale vt pipathetici. nõ nulli vero q̃tuor vt cerebrũ. cor: epar: et testes: velut platonici et medici: dria. 38. Propter siquidẽ tertiũ tria silr sciendum. et prius q⁹ elemẽta sunt q̃tuor prin ipia vt testant priti. Qõ suscit qz qualitates actiue et passiue vt caliditas et frigiditas siccitas et humiditas q̃tuor sunt elemẽtoz cause vñ methaurozuz q̃rto: Qm̃ quatuor cãe determinate sũt elemẽtoz. vnũqõqz vero vnũ hz sibi essentialiter inherentem: dria ɔñti. Adhuc ex q̃tuor terminis incõplexis sex cõsurgunt ɔiugatões quarũ q̃tuor sũt possibiles vt caliditas et siccitas q̃ est ignis caliditas et humiditas q̃ est aeris frigiditas t humiditas aq̃ frigiditas t siccitas q̃ terre. Caliditas vero t frigiditas siccitas t humiditas cũ oĩsariã sint ɔtria. t ipa respuant t corrũpant: nulla ɔstituẽt elemẽta. Rursus qõdã grauie est in vltimo qõ est terre aliud in respectu qõ aq̃. Et silr leue vel simplicit vt ignis: aut ẽm qd ceu q⁹ aeris: de generatõe t corruptõe scõo Palin: oẽ fit ex aliquo tanqz ex mã t ab aliquo velut ab agẽte per formã. sed in elemẽtis bis notis aliquid hoz locũ magis obtinet mãe t passiui vt terra t aqua: aliud forme: ampliusq t actiui velut ignis t aer. Amp. id ostẽdunt multiplicia signa vt similitudo seu figura generatio t corruptio. pmũ qdẽ: qz effectus ptendit nãz sue cãe. sed in elemẽtatis elemẽtoz effectibus reperiunt similitudo in sba t q̃litate. nã quedã sunt grossa valde: quedã subtilia: nõnulla media t hec duplicia. vnũ eni extremũ magis aut alterum respiciẽtia sunt: t quedã calida t frigida t ficca t humida t similiter grauia t leuia simplr aut ẽm qd. Itidẽ scõo de gnãtione t corruptione: ex qbus alie generantur in eadẽ corrũpunt: aliogn ɔsumerent ãnullata iam ipsa. cũ ea t oẽ sint finitũ actu phys. 3. t oio corpus finituz reseruet a corpore finito eorũdem pmo. Sed ex quarto elemẽtis fit generatio cuiusqz qõ ostendit resolutio. vr eni mixtum in quatuor resolui: siue ẽm naturaz vt in aialis corruptione. Nã primo theorice t Isaac de elemẽtis q̃ solidiora vt os t cartilagines in terrã ɔuertunt vz a dño humidiora in vapore vel aquã spiritus in aerẽ t calor malis in ignẽ: vel per artẽ vt sublimatio denotat t que oui pcipue idẽ nãqz diuerse sẽ e quatuor eliciunt sensu. itaqz sũt q̃tuor elementa. Propter scõz h⁹ sciẽduz q⁹ humores apud cões medicoruz sunt quatuor pretacti. qõ ex signis ostenditur q̃zmultis. Et quidam primitus etherogencitate sanguinee masse: qz si tñ vnus eẽt humor in sanguine: tũc plures nõ reperirent sẽ e. qõ est falsũ cuz i eo inueniat sba pura multa purpurea sufficient decocta: que ẽ sãguis. t sba velut spuma clara subrussa multuz decocta vt cholera t viscosa subalbida cruda ceu phlegma. subfidiẽs vero grossa sẽ nigra min⁹ sanguie cocta est vt melãcholia t acquositas liqda nãlis: dria. 29. Similit purus vt possibilis sanguis diuersitatẽ recipit i sba cholere t naturis alijs qõ corde aut hycmis in eo reperti oñdunt. Qõ ẽt lac ɔfirmat etherogeneũ ei⁹: t modus gnãtionis vini ex vuis nõ calcatis: nãlium scõo. c. 9. Fit etiaz embryo nõ ex simplicib⁹ sed ex cõmixtis vt sperma/te ac mẽstruo sanguie: quoz nã etherogenea existit. Adhuc ex mẽbroz dria qz eoz quedã sunt dura compacta frigida t ficca vt ossa: nõnulla subtilia lenia calida t ficca vt plumo: quedam vero carnosa tractabilia calida t humida ceu musculi. Reliqua vo mollia viscosa frigida t humida vt phlegmatica. Hec aũt nõ extant talia nisi pp quatuor in eis dñantes humores. Amplius ex pharmaco. nã quoddã ẽ sanguinis eductiuũ de pharmacijs libro aut saltẽ cõtinui solutio aliud phlegmatis: nonullum cholere: reliquũ melãcholie. cũqz hoc semp ɔtingat vt etate oibus t tpe. Cõiicit igit humores quatuor existere h Hippocratis t Ba. cum Haly. Scõz tñ peritiores t pspicatiores vt tactũ nõ ɔtituũt neqz corp⁹ nutriunt oẽs vex sanguis solus aut qõ in ipm phlegma conuersum. Propt igit hui⁹ tertiũ pura de mẽbroz numero qd õ hoc sentiẽdũ dric relinq̃t. 38. Propter q̃rtum vero ad primuz dicẽduz q⁹ lz mã proprie apud Ar⁹. t cõmentatorẽ dicat elementuz. h tñ elemẽtuz querit corporeuz t nõ corporeuz q̃le ille. Ad aliud dicẽduz id verũ fore si mã eadẽ rõe principiuz esset t elemẽtuz t nõ subiecto. si autẽ p aliã nõ ɔuincit sed accidẽs cõmittit potius cuz pncipiuz t elemẽtuz iter se distent. pncipiuz nãqz ppie de cã dicitur agẽte: elemẽtuz vero de materiali. Aliud est. n. pncipiuz qõ nõ ẽ elemẽtuz aut cã ceu punctũ pncipiuz est linee. no tñ elemẽtuz siue cã: cum ip⁹obet phys. 6. illã ex punctis cõponi t pncipiuz vñ initiatus est motus. Adhuc differt pncipiuz ab elemẽto qõ pncipiuz nõ ex necessitate rebus est homogeneuz: quarũ ertat pncipiuz. oio aũt elemẽtuz homogeneũ elemẽtoz pmo. c. 15. Ad aliud qd dicẽduz iaz apparuit cũ elemẽtuz quesitũ dictuz sit fore corporeũ q̃les nõ sũt mã t forma: neqz ẽt priuatio silr pncipiuz est vnumoium vniuersale ceu cã pma. Sunt t alia ptialia in illã ordinatã pncipia q̃zmulta metba. 12. Ad confirmationẽ vo dicẽduz silr q⁹ actio t passio non est sine quatuor elemẽtis: cuz siat q̃litatib⁹ q̃tuor in eisdem fulcitis. Ad aliud qd dicẽduz apparuit silr cum sint icorporea elemẽta. Ad aliud dicẽduz q⁹ illa tria non sint pncipia materialia ex qb⁹ hic quesita: verum alia differẽt exposita. Scõz nãqz Ar. ibidẽ subiecta sũt virtus t opatio: que pot⁹ obtinet vigorez forme t agentis q̃z materie que iuxta Pithagorã ertãt pncipium mediuz t finis. Sapiẽtie vero. ii. mẽsura numer⁹ t pondus: apud vero Augustinuz: modus ordo t spẽs. Ad aliud qd dicẽduz apparuit ex his que Ar. cuz Empedoclẽ locis impugnet q̃zmultis. Quãtuz tñ ad id qõ posuit elemẽta quatuor materialia sane dixit qz tamẽ in plurimis positum corrumpit. ponens ipsa malterabilia t impermutabilia errauit; de

gene.et cor.ꝑmo. Deccauit etiã ponẽdo litẽ et cõ/
cordiã in vniuersum infinities generare ꝛ corrũpere
nisi ꝑticulariter audiaꝫ istud. Sequiꝫ etiã ipsuꝫ indis
ferẽter dicere litẽ et amicitiã cõgregare et disgregaꝫ
Ad aliud dicẽdũ ꝙ pithagoras non curaꝫ in natura
vt ẽt apparet tertio creticoꝝ.ca.8.conãs se mathe/
maticis oĩa demõstrare in ea ꝓpter estimationem di
ctam de vnoq̃ nũeri ꝓncipium ponentem id cãm en
tium existere. vñ quia denariũ ꝑfectũ numerũ posuit
i5.ꝓbatum :etiã putauit i ipsuꝫ oĩa coaptare ponẽs
duas decẽnoꝝ sistitias seu cõcordinatõcs metha.i.
qꝫ speris nouẽ solũ existentibus manifestus.ideo de
cimã anticonã.i ꝛ extensaꝫ vel motã faciũt. Sd aliꝺ
dicendũ:ꝙ nõ oꝫ ꝓncipia ponere actu infinita vt per
petuetur ſm phõs generatio. Sufficit enĩ ꝙ entibus
actu finitꝭ sint impotẽtia infinita: ꝓpter in aduuicẽ
successiue infinitas alterutrinqꝫ trãsmutatões.qꝺ gi
ratiões orbis ostẽdunt cũ vna nõ depẽdeat ab alte-
ra vsqꝫquaqꝫ sicut ꝟ est secũdo metbau.ac ꝺ genera
tione ꝛ corruptiõe apparet. Diferentia. 12.

Vod terra sit primum frigidorum monstraꝫ
quoniã quantumcunqꝫ aliquod magis distat
a fonte chaloris.tanto minus est calidum fri
giditati admixtũ:cũ vnũqꝺqꝫ debilitetur a sui ꝓnci
pio distantia de mundo Aris.sed terra ꝑ ceteris di-
stat amplius elementis.a fonte nanqꝫ calorꝭ vt a cor
pore celesti recedit motu calefaciente ac luce:secun
do celi et mundi seu ab igne. Amplius istud videtur
frigidius quod cõpactius est ꝛ grossus. ℱ rigidi.n.
motus est a circunferentijs ad centrum ℴgregando
de gene.ꝛ cor.secũdo. Terra vero cõpatior ac gros/
sior elementis ceteris. Adhuc motus calidi ꝛ sursuꝫ
tendere vt ꝛ quanto magis calidum in id tanto plus
eleuetur vt ignis hic motus est ad aerẽ. ℱ rigidum
itaqꝫ illi oppositum peteret que inferius ꝛ quanto fri
gidius magis deorsum tendat.ficut enĩꝫ simpliciter
ad simpliciter ita ꝛ magis ad magis:ꝙ terre relatiõe
inest ad aquam ꝛ si vtrunqꝫ fit graue. Dalin:quo-
rum locus est contrariusꝫ forma:ꝛ que inde,pcedũt
demũ.hec enĩ ipsaꝫ sequunꝺ.naꝫ quantũ natura dat
de loco ꝛ de forma quarto celi ꝛ mũdi.sed elementũ
superius vt ignis locũ obtinet nobiliorẽ ꝛ qualitateꝫ
formaliorẽ.igiꝭ ꝛ locũ viliorẽ habens qualitatẽ habe
bit ꝓri oppositã talis vero est frigiditas:ipsa nanqꝫ
caliditati opponiꝭ: Amplius qualitates secũde canꝭ
a ꝓmis.sed leuitas absoluta stat cũ caliditate vltima
ta.grauitas itaqꝫ simplex stabit cũ frigiditate vltima
hec aũt erit terra: Erit itaqꝫ terra frigidorũ ꝓmum.
Cuius oppositũ cuncti fere testanꝭ phõrũ ꝛ medici
Amp.id est elementorũ frigidius qꝺ calidiori oppo/
nitur cũ marima fit ℴriorũ distantia. Dec aũt aq iest
ad ignẽ cũ i adinuicem sint maxime pemptiua. Rur
sus illud est frigidius qꝺ magis inꝓmit in sensum se/
cũdo de ꝓtibus aialium. Huiusmõi qdẽ aquã fore ꝺ
notat ipso:ꝓpter q̃ aqua ꝓmũ erit frigidiorũ:nõ autẽ
terra. Propter ꝓmũ qdẽ sciendum ꝙ terra ẽ ele-
mẽtuꝫ simplex cuiꝰ locus est vniuersi centrũ vbi nã
liter quiescit ad ipsuꝫ tendẽs seperata.einsqꝫ natura
cũ grauitate absoluta ficca est i sũmo et frigida cuiꝰ
quippe in generatis finis ẽ figurare retinere ac ser-
uare figuras ꝛ formas. Et huius qdẽ ratiõis appa-
ritio apparebit i sequẽti amp.dria.ꝙ ãt terra sit elem
tũ ꝛ ipiꝰ eẽ et nũerꝰ differentia ꝓri ꝛ.16.appebit:sũt
autẽ tres tunice seu ꝓtes quarum vna inferior circa
centrũ ꝓpinquior eni est simplicitati vt et terraraica
tur pura: Nõ.n.terra calcamꝰ:aqua quã bibimꝰ et
similiter aer ꝛ ignis simplices:elementorũꝫ ꝛ simpli
cium ꝑmo ca.1.elementorũ et ca.3.simplicium. Sẽ
sibus nanqꝫ nõ reperiuntur quorũ vni aliud non vi
deatur immixtum.sed animo sic esse intelligũtur ele
mentorum ꝛ theorice ꝓmis. Quidã tamẽ senserunt
in medio esse oceani simplicẽ aquã differentia sequẽ
ti. Est ꝛ alia super hãc situata similis existens luto:i
quã desiuunt aque. Super istam quoqꝫ est tertia ve
lut terre facies:que in tectam mari diuiditur et dete
tam illi eminẽtem:cui ꝓpter calorẽ solis lateraliter
Algazel siccitatem inquit dñari ceu reliqꝫ humidi
tatem.quid autẽ sit frigidum:differentia ostenditur
i5.quid aqua in sequenti. Propter secũdum ℴ
sciẽdũ ꝙ ad parmenidis positionem sequitur terram
esse frigidorũ ꝓmum. Licet enim diceret omnia esse
vnum ſm veritatem ab eo estimatam:tamen vt sal-
uaret que in sensu visa posuit duo fore rerũ ꝓncipia
calidum quidẽ ignem appellauit:frigidum quidem
terraꝫ metbau.i.cuius positionẽ Arꝭ.sufficienter ꝺ
struxit. ℱ uerunt et alii similiter terram frigidissimaꝫ
indicãtes:ꝛ si alio motiuo velut. A.sensit aliquãdo
in fine celi et mundi:ꝙ ꝓtractum est virtute quia cuꝫ
celum moueatur vltima velocitate corꝑus qꝺ sub eo
existit motum ipsius consequetur:ita vt eo ac etiam
luce calefiat:ꝓpter qꝺ resoluetur vehementer vt fic
citas in id cadat:hoc autem est ignis. Corpus autem
sub hoc situm tanq̃ distans nõ assequitur sic motuꝫ
celi et lucem.vnde minus redditur caliduꝫ. Et ideo
minus resoluitur vt partes habeat igne magis con/
tiguas:er quo aer efficit calidus natura et humidus
demum qꝺ est sub his ꝓpter iam longe distare: mo
tus debilitaꝫ in ipso ꝛ lux:ita vt frigiditas in ipsũ sen
sum imprimatur occultiorem:quia etiaꝫ constringiꝫ
ac humidũ redditur.vnde aqua efficitur frigida na/
tura ꝛ humida. Quartũ vero ab his corꝑus distans
oio a celo nec motus ipsius factum susceptiuũ;neqꝫ
lucis cõstrigitur vltime et terra efficitur frigida ꝛ sic
ea. Amp.terra imobilis facta est vt celũ super ipsaꝫ
fulcitum valeat moueri: quin omnẽ motuꝫ oporteat
alicui inniti imobili de motu animaliũ ꝓpter qꝺ
oportuit ipsaꝫ fore in vltimo frigidam cuꝫ frigiditas
immobilitateꝫ ꝛ grossitatem cauſet. Opus etiã fuit
hanc a celo distare omnifariaꝫ ne sibi appropinquas
motu eius calefieret et dissolueretur vno non manẽs
loco.quare inter celum et ipsaꝫ posita fuerant reliq̃
elementa.vnde ꝓpter tantaꝫ i vniuerso terre neces
sitatem visa est natura eius ꝓductionem ceterorum
elementorum magis intendere. Erit itaqꝫ frigidoꝝ
ꝓmum terra. Hanc tamen positionem idem impu/
gnat.9.metb.dicens id nõ posse sermonibus proba
ri syllogisticis. Non enim hoc est verum cuꝫ diligẽ
ter fuerit consideratum:immo aliter existit:quoniaꝫ
elementa non generãtur in eis corꝑore celesti.sed a
quatuor puta combinatõmbus qualitatum quatuor
designabilibus in eis. In corꝑoribus enim celestib9
ꝛ si effectiue quatuor combinationes elemtorũꝫ qua
litate etiam secũdũ astrologos sit assignare. Ab vno
quoqꝫ nanqꝫ horum fluit in materiam aptam susci/
pere aptitudo ad formam:que deinde recipit sic co/
optata formam a datore formaruꝫ. Non enim id to/

tum fuit ab vno corpore: sed sunt comparationes il lic repetere inducentes diuersitatē a causis occultis Secūdum tamen sententiam meliorum peripatheti corum datorem non ponentē formarum: dicenduz celum per illas cōbinationes qualitatum materiam disponere: ⁊ formam tandē ex ipa suscipere: cum idē sm eos sit disponēs materiā ⁊ introducēs formā: de quo tactum. 88. Amp. addidit ꝙ hi ferunt ꝑmū corpus non habere formā aliquam nisi corporalem imprimere non est verum. Nō enim esse corporis psicitur ex forma corporeitatis sola. nisi ꝓter hanc formaz dimensionatā: alia intelligatur forma. Neqz ēt eo ꝙ vnuz corpus rare fiat calido aut inspissetur frigido fit aliud corpus ꝓpter motum huius licet cale fiat illo. Quod ēt pars materie ascendat vel descendat cum accidit calor ꝓpter ordinem grauitatis ⁊ levitatis in vniuerso. Adhuc addendum ꝙ natura nō datur alicui solum in fieri: verum etiam in facto esse sm ꝙ fuit apta recipere ⁊ ꝓprie cum ostendatur differentia. 22. completionem etiam posse innatam mutari. Et: non solum corpora superiora motu operātur ⁊ luce: sed fortunio ⁊ infortunio ⁊ virtutibus quibusdā specificis appropriatis que fine medij imprimunt imutatione sensibili: differentia. 10. vnde subdit sibi videri ꝙ docens generationem elemētorum: conatus est alicui abreuiare. Veniens autem post eum eius cōfirmauit dictum. Scribens vero fuit cōfundens ⁊ se perturbans: sicut cum discipulis quod audiuit depingit nō persecte multoties habens doctis sententiaz. Fuerunt ⁊ alij distinguentes ꝙ in elementis duplex est natura vt ꝓmo indicatur etiam theorice. vna quidem eorum ꝓpria qua aqua frigidior est terra. altera vero aduentiua a superioribꝰ acquisita: qua volunt terrā aqua frigidiorem esse. Nō quidez inituntur astruere ex secōdo de generatione animalium ⁊ cōmentatore. 12. metha. ponētibus duos calores specie differentes: vnū videlicet elementalem: reliquū vero celestem. Cōtra quos fortassis gs ibit erplicando ꝙ primū dictum stare nō potest vt ꝙ alia sit elementoꝝ natura q̄ꝫ eis fuerit derivata a virtute superiori in materiam eorum sic vel aliter suscepiuam. Quod ostenditur: nam sicut se habz natura animaliuz ad elementa ⁊ celestia: ita se habēt elemēta ad cadez. nulla vero natura est in animalibus maxime in his. quoruz forma educta est ex potentia materie que in elementis ⁊ in superioribus corporibus non fit reperta suo modo. nō igitur erit alia elemētorum natura ꝓter receptam a superioribus in talem eorum materiam. Amp. sm Ar. quandocūqz inueniuntur effectus alij qui in reb⁹ cōmunicantes i pluribus: oportet in aliam aducere cum non fit dare ꝑncipia discepta tertio de partibus animaliū: ita ꝙ tandem natura hec inferior in lationem primaz superiorem est reducta vt tactum sepe: ⁊ ideo phantes verius omniū lucidorum lucem: in primuz lucidorum reducunt: quod est sol ⁊ caliditatē in ignem. Neqz valet etiam sicut iam ostenduz: ꝙ duo calores in elementis sint: ita vt audiantur tāqꝫ species differētes cum illud dicatur non quidem relatione facta ad elementa sed ad mixta tantuz: in quibus reperitur calidum igneuz tanqꝫ instrumentum nutrimenti preparatum ⁊ celeste seu viuificatiuū ⁊ iformatiuū magis quoniam elementuz est simplex: corpus vero hic ex eo ⁊ calido composituz celesti. Propter tertium vero sciendus ꝙ terra non est primū frigidoruz: sed aqua ceu cūcti recte phāntes: ac medici cuz illis etiā sensere. Maz cum vnumquodqz elementuz vnā habeat qualitatez in sūmo: reliquam vero acquisitam ⁊ ex adiecto terre quidem siccuz: aque autē frigiduz ascribitur. vnde secūdo de generatione ⁊ corruptione: Quatuor entibus vniuſ vnūquodqz est: terra quidem sicci magis q̄ꝫ frigidi est: aqua vero frigidi magis q̄ꝫ humidi. aer quidem plus humidi q̄ꝫ calidi: ignis autem calidi amplius q̄ꝫ sicci. vnde Commentator quarto metha. Si mixtio fiat necessariuz est vt vnum duoruz elementoruz fortioris sit operationis in vna contrariaruz qualitatuz q̄ꝫ suuz compar: propter quod non est necessarium vt sint inuente in duobus elementis due qualitates substantiales in fine. si enim in igne foret caliditas ⁊ siccitas in fine ⁊ frigiditas ⁊ humiditas in aqua nunq̄ꝫ temperarentur ⁊ admiscerentur vt aliquid fieret: ⁊ ideo siccitas ignis non est in fine: neqz humiditas aque. Quod autem terra non sit primuz frigidoruz ratione confirmatur duplici: vna quidem a prioribus nature ⁊ causis. altera vero a posterioribus ipsi nobis autez prioribus. Prima quidez ⁊ secunda quintuplici innititur medio. Primo siquidez ex modo ostenditur productionis seu reiminis elementoruz. Maz priora elementa sm Platonez thimei primo: sunt ignis ⁊ terra ex quibus esse conficitur vniuersi: quoniam per alteruz eoruz. vtpote ignez exhibit visibile per: alteruz vero tactibile vt terram. Et Parmenides hec posuit esse vt visuz principia. vnde secundo celi ⁊ mundi: si est dare terraz: dare est ⁊ ignem ex necessitate. nam si vnuz contrarioruz est in natura ⁊ reliquum. Sic igitur cuz ista duo sint primo producta seu gubernata sm mundi perpetuitatem: oportuit cuz ipse obtineat vnaz qualitatuz actiuaruz in sūmo: puta caliditatez. ꝙ alteruz elementuz vnam passiuarum etiam retineat in sūmo. hanc autez nullus dabit nisi siccitatem: ex quibus possint tandez generari aut gubernari alia duo elementa intermedia ⁊ eoruz qualitates. Si enim quis terraz summe frigidaz poneret vt frigidiorez aqua: iaz ordo existentia qualitatuz passiuaruz in his duobus primis elementis nullatenus inueniretur in sūmo: cuius contrarium probabitur. Secundo ex connexu ⁊ proportione elementoruz ⁊ qualitatuz in adinuicez. nam sm Thimeuz ⁊ Macrobiuz super somnio Scipionis: fere plurima producta sunt conterta septenario: sicut ibi dez inducitur in locis q̄ꝫ multis. hic autez numerus inuenitur in qualitatibus elementoruz ad elementa relatis. Sunt enim primo quatuor elementoruz qualitates tribus secundo numeris seu proportionib⁹ colligate: iurta illud de consolatione Boctij tertio Qui numeris elementa ligas: nexus autē ⁊ iunctura perfecta existit: cū vni actiue in sūmo elemento attribute: passiua alterius elementi subsequatur: post q̄ꝫ ⁊ activa icidat alia ⁊ tandē passiua vt nexus nodo trino vtriusqz q̄litatis ordini proportionat⁹ firmior hēatur. Cū itaqz ignis caliditatez obtineat in sūmo sicut conueniunt vniuersi: post iom oportuit elemētū poni: cui⁹ q̄litas passiua eēt i sūmo. Ꝫ āt fuit binni

habet ꝙ° 3° arnulo ꝙ° ꝙ q̄ sim- ꝑ° q̄ plurimus ꝙ° binnidqz thimeus bnā habet aprobatiuā ꝙ° abbreo ꝙ sicciatē probat ꝙ° ⁊ ignē dicit caliditimū aprobatiuo ⁊ q̄ nō possit ⁊ frigidū q̄ꝫ occupet caliditatez ꝙ motū orbis in cuius ⁊ ⁊ sit/ sitū nec sicut q̄ sit formalissimū elementoruz/ cui caliditas ⁊ ab abbreo q̄ꝫ sicciatē sicut/ ꝙ° de aqua dicit aprobatiuo humiditatez habet/ q̄ frigiditatez nō ꝓpter q̄ sit q̄ꝫ nec sicciatez q̄ꝫ sit linea calorez ⁊ ꝙ ibi nō fiebat q̄ꝫ ꝙ ⁊ diuisiones ꝙ ⁊ ꝙ ⁊ nō q̄ꝫ q̄ꝫ ꝙ ⁊ dicit ⁊ frigiditatez ⁊ humiditatez ⁊ de aqua aprobatiuo dicit frigiditatez habet q̄ nō ꝓpter sicciatez habet q̄ꝫ ꝙ ⁊ humiditatez q̄ꝫ ⁊ sicciatez

sicciatez

duz aeris: cū vtriqz sit marie passu⁹ ad qđ ex necessitate ꝓsequitur q̄litas alia actiua: puta frigidū aqua i sūmo: vt modus sit firmat⁹ in tertio cōrūdēte igni ꝓp qđ ꝛ quatuor elementorū: terre ficcitatē obtiebit extreme ꝓportionatā aeri. Si. n. poneret terra frigida i sūmo: cū iā numer⁹ deficeret trinari⁹ deficeret ꝛ septuari⁹: neqz nexus iā tāt⁹ existeret int̄ ea. Tertio vero ex appropatōe qualitatū ad elementa: nam ꝑz qđ apparuit vnūquodqz elemētū hz vnā qualitatē ap propriatā in vltio. Cui⁹ qdez rō ē: qm̄ ꝑz qđ res vna quecqz hz vnā formā et vnū esse: sic et vnā nāz seu proprietatē ad illā sequētē. Itaqz ignis: aut hēbit sūme calidū: aut frūm: aut siccū: aut humidū. Nō frūz vt sensus inducat et intellect⁹ apprehendit: Propter calidū acqsitum ex motu orbis. in c⁹ ē cōcauo et luce neqz siccū: qm̄ formalissimo elemētorū: formalissima debet qualitas: fiſr neqz humidū: cū loc⁹ ei⁹ ꝓp lucē et motū hoc impediat caliditatē causāres. Subsequēti ār elemento vt aeri: aut erit summe frūm: aut summe siccuz: vel summe hūidū: nō sūme frūz: tū ꝓpter ignis ꝓtiguā caliditatem ipi: tū oppositionē summe calidi: ꝛ summe frigidi: sic enī reducent ad medium qđam. ꝓpter qđ ꝛ q̄litates eorū elementorū ignis ꝛ aeris. iā non pmanerent in summo neqz summe siccū: qm̄ cū ignis ꝓpter caliditatē summaz sibi ficcitatē associat: si iā ꝛ aer ficcitatē obtineret vltie: tunc cū ficcitas lima ꝛ cracuitio caloris existat: intm̄ his duabus ficcitatibus limatonc acuta ignis caliditas incēderet: quod contempamentū oio ab his tollet inferioribus: quare generatio desineret. Et ideo nā cuius est cuncta ratione disponere. humidū elemētū suppo suit calido: vt caliditas humiditate contemperet: misceat: et ꝓhibeat ad inferiora prolabi inflamando sī iacenti vero eqdem elemēto aque vz siccū aut frūm relictū est in summo: non siccū: qm̄ elementū hūidissimū sibi contiguū: aer vz sui ꝓhiberet hūiditate penetratiua. Amp. iā due qualitates in summo passiue ꝓiungerēt sine medio: qđ ꝛ oīfio ꝓhibuit sc̄da. Sic itaqz aque accōmodatum suit rōnabilissime summe frūm: vt caliditatē duox contemperet elementox calidorū ante ipsaz. Itaqz terre concludit necessario in esse vltime siccum: non āt summe frūm. Adhuc q̄rto monstrat ex elementorū sine. q̄ generatio existit ꝑpa aialiū: ꝛ marie hominis: cum sit vltimū a nā intentū Si enim terra hēret frigiditatē in summo: cū habeat siccitatē vt ꝓbatū in vltimo: distet ēt a motu ꝛ luce superiori: iaz tm̄ frigiditas ꝛ siccitas iualescerent q̄ generatio ꝛ vita non posset in ipsa habitantib⁹ adaptari: cū frigiditas ꝛ siccitas marie vltimata sit via in mortē. Et ideo vidēm⁹ q̄ generatio ꝛ vita sub vtriqz polis in qbus vigent he qualtiates in summo tollūt oio: ꝓpter qđ ꝛ compositorū in his excedūt q̄litatibus: venena existūt vt opiū ꝛ mandragora: qđ nō ꝓtingit cū summe frūm humido sociat in aqua eo q̄ frūm obtundit humido. Et ideo neqz ex eis composita a predīio complexionē obtinent extremā gradu aliter: cū frūm iunctū cū humido vir gradū excedat fm dīa. izs. Quinto vero ex ꝓportionabilitate qualitatū ad elementa. oz nanqz ꝓp̄um seu accidens propam dispositionē subiecto configuratā habere: cum igit qualitatū quedā sint formales: alie vero males sicut elementa: quorū formalissimū est ignis: materialissimū vero terra: vt itaqz formalis qualitas a formaliori seu minus materialiori correspondeat subiecto oportebit summe frigidum formaliori vt aq̄ siue materiali adaptare: ꝛ non materialissime. Sic igr ex bis quinqz apparet a ꝓribus assumptis q̄ aqua est terra frigidior. Restat vero ꝛ nunc ad alia via ex effectibus accepta monstrare: q̄ velut ꝛ ꝓmo quinqz ostendit modis. Primo qdem ex pressōe terre ꝛ aq̄ Dico aūt sēbam medicorū more qualitatez q̄ndam secūdam ꝓiunctā substantie: velut est densum ꝛ rarum duruz et molle et talia: cū enī terra sit densa et dura aqua vero mollis et rara: et qđ densum ē et durū: hz cū difficultate figurationes recipiat: eas tñ bene cō seruat receptas. ꝓmo ꝓma. Quod in aq̄ cōtingit eō. cū talez videat ꝓportio soze aque ad terrā: qualis erit sit aeris ad aquā. Itaqz terra caliditatē celestē melius aqua retinebit: ꝓpter quod et miore frigiditatē aqua hz marie: cū ꝓtinue agens i terrā impmat. ꝛ hz fit indispositā recipere agēs tñ debile aut mām indispositā impmens: idem facit in longo tpe quod ꝛ soze fiue in mām dispositā in breui de simplicib⁹. 4. ca. 5. distinctionis tertie. Amp. densū et grossū sorti⁹ radios refrangit raro et subtili. Secūdo ex pte actiōis ipsius. si enī terra esset summe frigida: et non aq̄: tūc actiuū non eēt approximatū passiuo sed ab ipso in ꝓportione sepatū: ꝓpter quod non ꝓueniret actio primo de ge. ꝛ cor. Tertio vero ex effectu. videm⁹ nanqz aquā sue nature relicta: ēt ꝓter subtilitatē et motū magis infrigidare terra. Iterū aialia in terra ꝓducta magis abundāt sanguine qz generata in aq̄. que aūt plus sanguinis habent reliqs sunt calidiora de complexionib⁹ ꝓmo ca. 12. vt ꝛ tpe frigiditatis imēse petentes terrā vt se occultant in ea. Quarto aūt ex pte q̄ꝫtitatis terre minoris aque. cū enī potissima causa caliditatis radiorū ꝛtet refractio. q̄ꝫtūcunqz enīz radij magis inspissant ꝓmitus et ꝓfo tāto refracti āplius calefaciūt: qđ in terra ē euenire ꝛ nō i aq̄: Radij eteni a supioribus in hec inferiora qn descendūt: sp in actū in cōdensatū sunt tendētes: et iō cū terra mioris sit mollis. maioris ēt distantie a superis radij ipsa ꝺdensabunt magis q̄ꝫ in aqua. ꝓp quod et in frigidabit minus velut caliditatē magis affecta. Quinto Vo ex pte situs terre et ei⁹ imobilitatis. cū. n. ipsa sit ifima et imobilis: aqua vero supior et mobilis accedat nanqz mot⁹ eius ad semicirculare ꝑz Alpetragiū. quod aūt infimū est et imobile melius impssiones recipit et conseruat q̄ꝫ illud quod ē mobile. nam mot⁹ i stilis ē et mobilib⁹ vī infrigidare ꝓbt. 5. vt iflantib⁹ ꝛ mouētibus ollas accit bulliētes ideo tum ꝓpter aq̄ tū ꝓpī motū aeris et ventos circa talia generatos nō sic Vt⁹ celestis calefactiua i aqua reseruatur velut in terra: quare relinquitur aquam terra frigidiorē existere. Propter qdem quartū ad ꝓmuz dicendū q̄ id verū si illud nām suam reciperet ab illo calido solū. sed dictū est ēē in celis alias qualitatū cōbinationes a qbus illa recipit: Adhuc attendēda est rei natura non solū in fieri sed i facto esse et modo receptionis et retētionis q̄ alius in terra existit vt apparuit et aqua. Ad aliud dicendū q̄ non oporteret. mlta nanqz cōpactiora ꝛ grossiora sunt calidiora subtilibus ꝛ raris: vt os pilis vt alie virtutes operant celorum ad grossiciem ꝛ densitatem terre: propter finez ipsius nobiliorez vt imobil reddita sulcimētū sit mot⁹ orbis sicut rēanet i opta vite ꝓfectoz aialiū gra vt

dria ostendet sequēti. magis ēt stat motꝰ deorsū cuz ficco vl̄r qz̄ cū rigido: vt oñdunt mineraliuz plima Ad aliud dicenduz ꝙ motus leuiū sursū ⁊ deorsuz: non ē a qlitatibus foio: Iz a forma a gnante ipressa. s. 3 phys. dans. n. formā ⁊ motū: dat sequentē ad illaz negz qualitates Fe sunt a pmis simplr: sed ab iprimē te formā. Ad aliud dicēduz ꝙ locus nō sequit qualitates: sed magis formā rei. aliud ēt impedit ne terra fit summe frigida: vt ostensum. Et per hoc ad aliud similiter apparet. Differentia. 13.

Vod aqua sit primuz humidoꝝ ⁊ nō aer mō strat: qm̄ elementoꝝ ꝓprijssime: ficci qdem terre: humidi vero aque methau. 4. Quod aūt ꝓprijssime est tale primo ⁊ p se vī id existere. vñ Cōmen. elementoꝝ. ficcum est terra humidum Vo aqua. ⁊ de partibus Fo ꝙ aqua principaliter ⁊ simpliciter humida. Rursus: primo elementoꝝ ca. 13. Inuenio in aqua summā frigiditatem ⁊ humiditate In igne vero caliditatem ⁊ ficcitatē. Et summe qdē humidū simul cōsiteri aliud qz̄ aquā dici vī qz̄ valde vanū. vn i principio de cōplexionib⁹ ca. 1. Nō pōt aial aliqō esse seu sūme caliduz vt ignis: seu summe humidū vt aqua. Quod aūt sūme tale illud prio hic est. ḡre pharmacoꝝ ꝑmo: Aqua cum eo ꝙ infrigidat est magis humida qz̄ omnis res. Amp. qō non pōt ab aliquo separi p amplius ⁊ prius: vī eidē inesse illo qō pōt: cū plus rei eēntiam sortiat huiusmōi. vero est humiditas. Inseparabilis eni est ab aqua manente illa semp nāqz ꝑmanet humida qz̄tūcunqz calefacta sole vel igne eozundē primo. aer vero calefactus humiditate cōsumpta ignescit: ⁊ siccitatē acqrit. Palin: Materialioꝝ elemēto ⁊ ignobilioꝝ sibi ꝓportionabilis qlitas debet. cum igit aqua sit aere mālioꝝ ⁊ ignobilioꝝ eidē inerit qlitas cōsona marie. hec aūt ē humiditas: mālioꝝ nāqz passibilioꝝ ac vilioꝝ qlitatuz existat aliqua. Et ti: aqua ꝓportionat hyemi aer autē veri: cuz causa ⁊ effectus sint proportionabiles: sed hyems ē humidioꝝ vere. Rursus cōmentatoꝝ meth. 7. quēadmodū trāsmutatio i substantia facit nos scire materiā primā esse ita ⁊ actio formā. Sed aq̄ opꝰ est humectare magis qz̄ aeris: vt denotat sensus cui in qualitatū aquiescēdo iudicio ⁊ primaruz precipue imo videtur ipse deficcare: cum in omnibus resoluat dispositionibus primo scōa. Itaqz humiditas a que inest per prius. Oppositum cuius inotuit differentia prioꝝ. vnde Nicolaus peripatheticus i eius probleumatibus: Aer calidus temperate: humidus qz in sūmo. nam humiditas substātialis est illi: quēadmoduz frigiditas substantialis est aque: ⁊ siccitas terre: ⁊ caliditas igni. Rursus si aque inesset humiduz primo: aeri nō iforet p prius qlitas aliq̄ cuiꝰ oppositū notatū ē i antea. aeri ergo humiditas ierit primo ⁊ nō aque. Propter primū qdē sciēdum ꝙ a qua est corpus simplex: cuiꝰ locus nālis est vt circūdet terrā; ⁊ circundet ab ea: cum i situ eius ꝑmanserit nāli frigida natura ⁊ humida: cum gravitate comparatiua: cuiꝰ in generatis finis extat formas figurare: lineare; ⁊ temperare: Dictū est aūt cuiꝰ locus nālis ⁊c. qm̄ terra i quadā eius ꝑte inuenit aquis discooperta. Quod multiplici de cā pōt ꝓtingere: aut enz virtute stellaꝝ entiū i, iz. Imaginibus q̄ sunt exꝫ zodiacū in septētrione ꝓpescentiū mare oceanū ne supundet terrā. iuxta illud psalmiste: L ēgregasti aq̄s in vtre: ꝓpter quaruz virtutē relaratōz enigmatizāt diluuiū ꝓrigisse. Vel qm̄ in pte septētrionis terra ē elevata: methauroꝝ. 2. qō ostēdit ibidē fluxus maris methydis siue thanay p mariū reliq̄ randē in hispanicū. Aut qz terra rara ē ⁊ porosa: ita vt humidū imbibat aq̄. Siue ꝓpter radioꝝ calorē ⁊ marie solariū resoluentē aquā in vaporez. Vel ꝓpter aialiū pmanentiā magis. pfectioza eni egebant aere ad calozis eoꝝ ꝓseruationē. necesse nāqz fuit ꝙ terreitas dīaret in ipsis: vt sapiēt facta ꝓfisteret. vñ opꝰ fuit denudari in aligbus locis terrā aeri: vt ad eē nobiliū faci at aialiū. Quare Agazel: Degere nāqz nō posset in aqua cū gaudeāt pulmone. Quod si videat ꝺ nām pticularē elemētoꝝ talis ordo ꝓcurrere: nō tñ ꝺ vlez existit vniuersi dria. 15. cuiꝰ itentio ē cūcta sp i meliꝰ ordinare: donec ad sūmuz appetibile pueniat ꝙ oium finale appetitiuum de aia. 3. Est aūt triplex aque mancries: Vna qdē ꝓgregata mare ꝓstituēs: ⁊ marie āphitrides appellatū vel oceanū. nā b locus ē p prius aquaꝝ: ⁊ io qdā direruit i eiꝰ medio soze aquaz simplicē purā ifipidā: cū elemētuz certū oi tertia marie caret qlitate: mixtōe nāqz ꝓsurgit. Est ⁊ alia i cauernis terre ⁊ montiuz pcipue retenta: discurrēs motu quodā ipulsiuo sub ipsis. Nonulla Vo vt que fluminuz sup faciē terre effluit manifeste. vl̄r quoqz pmutat aquā fm nām terre pcipue: ac ēt aeris in qbus morat ⁊ transit. Est autē humiduz i b loco auditum qō actu in vltimo extat tale dria. 15. Propt fm q dē sciēduz ꝙ Rasis diceret aquā soze humidoꝝ primuz Voluit nāqz medicine itroductorio concors factus Tali milesio fieri aquā a glioso excelso frigiditate cū humiditate cōbināte creaturaꝝ oiuz ꝑmuz corporaliuz: deinde ignē: demūqz aerē. Aq̄ descēdente gravitate. ac igni leuitate ascēdēte: facto siqdē aere fuit vētus sonās mouēs aquā motu vehementi donec illise sunt: vñ ipius: ⁊ spumāt spuma eius: q̄ qdē frigida ꝓgelata reddita facta ē terra sup aquā: quaz vtiqz positionē Aris. i multis dānat locis. Fuerunt ⁊ alij distinguētes duplex soze humidū: quodda nāqz subtile: passibile: dissolubile: quo aer plus aq̄ dī pticipare. altez vero huic oppositū soze: quo aq̄ amplius gaudet aere. Quidā Vo dicūt id nō valē: qm̄ huiusmōi dīe sunt māles: materia Vo nihil distinguitur. vñ metha. ꝑmo fm Anaragoraz nihil erat discretuz. i fundamēto eni nature idistinctuz omne. nā actus ē q separat ⁊ distinguit eiusdē. 7. ḡre vera hic iter aerē ⁊ aqua haberi nō poterit: vt cui dria insit p prius. Dicunt ⁊ alij iurta primuz prime duplex soze humiduz: quoddā eteniz nāle: ceu quod aeris: reliquuz accidētale madefactiuo: vt qō aque. Propter qdem tertiū ducius dicēduz ꝙ humidū duplicīter pōt considerari: vel quantuz ad eius essentiā pīcipalit non ipeditam: ⁊ tale qō aeris: aut ad inherentiam apparentem: vt quod aque. Et firmatur ꝑter apparens: ⁊ differentia precedenti. nam cum aer sit maxime ꝑmutabilis ⁊ alterabilis differentia. 16. ei q̄ litas debetur proportionabilis: ⁊ accōmoda illius causatiua. talis. quidem est humiditas: cum passiua rum qualitatuz sit passiua: non posset enim aliogn a nostris corporib⁹ ꝑmutari: ⁊ variari de leui: ex quo lesio consurgeret nō parua. Neqz calidum nō impedit cū ei fit acquisitū debilius humido: subtiliatiuuz tamē ⁊ dissolutiuū. Recipit ⁊ impressiones corpoꝝ

superiorū et inferiorū: quod non posset nisi qualitas tanq̄ instrumētum eēt ad hoc eidem accōmoda. In aqua vero secus cōtingit: cū non adeo ꝓmutabilis sit et alterabil': neq̄ impressionū susceptiua. Et ꝓpterea infirmitas pestilens nulla: sic in pisces videt ꝯcidēre ceu in homines sepe ac peditantiū alia historiarū p̄mo. Ipsa nanq̄ aqua sentitur aere humidior: eo ꝙ. humidū ipsius est adherens amplius ꝯgregatū: vñ cū fuerit medū iter subtile oio et grossius: tūc vtiq̄ poterit humectare ꝑfectius: non solū apparēt: sed vere: vt imber ostendit. Itidē elementis plus faciē tibus ad vitā qualitates inerunt huiusmōi. hec āt sī ignis et aer. ꝺpanť nanq̄ ad spirituū generationē et motū quiꝰē vita: cū sit motus a corde transfusus in membra. bꝰi āt sunt caliditas et humiditas dr̄ia. .i. Adhuc de rōne humidi ē prave termiare termino ꝓ prio: ꝑfecte .v. alieno: siccū vero eꝯ de gene. ꝛ cor. scdo. hoc autē aeris magis inest humido cū sit caliditati cōiunctū ipsuq̄ i diffusionē incitanť: et i termiatione eius. contra vero fit humido aque: cōsociatur nāq̄ frigido vehemēti. Intellige siqdem humiduq̄ aeris ꝛ aque: ceu caliduq̄ flamme feruiētisq̄ ferri. Qđ eni flamme .q̄. eēntialit calidius eo qđ ferri: calefacit tū itensius ferrū flamma: sic et magis aere humectat aqua. Itaq̄ eēntialiter aqua humidior aer: Propter qdem quartuq̄ ad p̄muq̄ dicēduq̄ ꝙ Aris. nō sentit humidū inesse pius vt aque: verū p̄m quid ceu qtum ad id qnod est corpora per humiduq̄ aque et siccuq̄ terre: sic et alit termiari: humiduq̄ eni idetermiatū est ꝓprio termino bene qdem determinabile consistens termino alieno: siccum vero ecōtra. vñ Aris. posit iducta subdit. ꝓpter hec omnia terminata corpa hic non fine terra ꝛ aqua. Cōmētator siquidē postq̄ est de necessitate ꝙ generāť corpora per hūidum cuq̄ sicco: ꝛ elemētuq̄ siccū est terra ꝛ humidū aqua: tunc necesse fit oē corpus generari grossuq̄: passū ex terra et aq̄. Et ideo p̄m p̄ma duo elementa grauia plus. iuuant ad mēbrorum generatiōeq̄ ꝛ eorū quietē. Ad aliud dicendum qđ Ba. loquit sensibiliter vt medi ꝯ suscipiens humiduq̄ ꝓ sensus īherentiā: sicut etiā ibidē scribit sūmā caliditatē ꝛ siccitatē i igne: et in aq̄ frigiditatē ꝛ hūiditatē: cū tamē Ar. veriꝰ sētiat vnā solaq̄ qualitatē per prius vni elementoꝝ eristere differentia pori. Sed fortassis id nō valet Ba. qr. A. p̄mo prima vult ipsuq̄ tractasse de elementis proprie nō vt medicus: verū amplius vt philosophus. Aut dicēdum ꝙ Ba. duas qualitates ꝯiunctas sēfit in sūmo: et nō diuisim vni elementoꝝ insistere cuius ꝯtriū tamē inductū er Auer. differētia pori. Vl fortasse b̄ p̄mo exponēdus ꝓ p̄missā Ar. ꝛ cōmentatoris intētōeq̄ Ad aliud dicēdū qꝺ i aqua: vt apparuit nr̄os adiuuās sensus: in aere .v. itellectꝰ. sicut. n. hūidū iherens non pōt ab aqua seperari illa durāte: ita neq̄ hūidum essentiale ab aere p̄manente. Ad aliud dicendum ꝙ hūidum aeris q̄q̄ sit materiale respectu ignis: ē tamen formale relatione terre ꝛ aq̄: cuq̄ duo elementorum superiora teneāt magis locū forme: ꝛ inferiora māe vñ hūidū māle adherēs ꝺbeť aq̄ cū sit huiusmodi. reliquū autem aeri. Ad aliud dicendū ꝙ licet hyems sit humidior vere ꝛ humiditate accidētali madefactiua: verūtamen ē humidius humiditate essētiali cōnutritiua. vñ et tali hūiditate videmꝰ viuēntia magis vere q̄q̄ hyeme humectari: ꝙ sanguinis et flegmatis ostendit rā. Ad aliud dicendū ꝙ humectatio aque inherentie ac accidentalis existit amplius: ꝙ autem aeris essentialis proprie.

Ed ex nicolao circa quoddam inductum partis oppositе contingit dubitare an qualitas elemēti et appropriata precipue sit forma substantialis eius. vt is videtur sentire. Quod firmať quia elementorum. i. caliditate innata ile. i. materie prime ignis proficitur seu generatur: et demum terra: aqua et aer. et ignis nō ex alijs corporibus: q̄ ex ile et qualitatibus sunt. Quod autem ile aduenit forma substantialis et non accidētialis vt qualitas. Eti commentator tertio celi et mundi. Ignis non est ignis in actu nisi in calore et siccitate: que sunt in summo. Amp. quod ponitur in ratione alicuius est substantia ipsius: cum ratio ex genere et differentia constituatur substātialiꝫ: sed in diffinitione ponunť elementorū ipsoꝝ: vt apparuit qualitates. Adhuc illō videť cuiusdam substantia: quod negt ab ea separari talis siqdem ē caliditas ignis et humiditas aq̄. Itaq̄ qualitates elementorū erūt iporū forme. Cuius qdē ꝯriū se innuit sentire. A. .2. metha. inqens. Estimarūt multi q se reputant sapientes: ꝙ aliqua res sit substantia et accidens simul ꝑm respectū ad duo. direrť eni ꝙ calor ē accidens corpi ignito. sed igni generaliter non est accidens: de quo subdit satis diximus in pncipio logice. Dicendū ꝙ qualitates elementoꝝ nō possunt esse ipsoꝝ forme substantiales: cū qđ vere ē sit accidēs nulli: phys. .2. qđ enim in vno ē substātia nō pōt in alio esse accidens: si ergo vere sit ꝛ substātia caliditas in igne: alias nō posset qđ est falsū accidere Quare cōmen. 8. metha. ex hoc sequit incōueniens vt ꝙ aliqd sit qualitas in se: et in alteriꝰ respectu substantia: sed substantia non dr̄ in alicuius respectu. Amp. composita seu ꝯcreta hērent diffinitiōes ignis vel alterius elementi: cū fuerint calida seu alia. caldū nanq̄ cōpositū est ex substantia ꝛ qualitate: aut cōpositū ex substantia et accidentiꝫ: tūc vnū erūt i actu et duo i potentia. Rursus: Cōtradictoria esset simul cū sit accidentis in eristere: substantie vero minime. Adhuc forma substantialis ꝓcipit intellectu ꝙ qd ē Nanq̄ eius ē obiectū. 3. de aia. sed elementorū qualitates ꝓcipiunť sensu qcqd sentiat cōmen. 3: de aia. Rursus. Substātiať forma alti ñ ꝯriať: cū nihil ꝯriū sit eidē. q̄litates vero elemētorū aduicē ꝯriať. Ipsa alias forma substantialis nec ē actiua vel passiua. he āt sūt huiusmōi: elementorū igit qualitates accīa. et ñ substātiales q̄ forme. Ex quo ēt appet ñ valē distictiō nē quā alīq faciūt de caliditate aut frigiditate ficcitate vl hūiditate simpl'r dictť ꝙ sit forma substantialis ignis ꝺ nō simplicit vero ꝙ sit accidēs actiuū et passiuū. qdā tū distireť sōali ꝙ erat dupler: Vnū qdē qđ ē rei eēntie ꝺstitutiuū: q̄le genꝰ ē: ꝛ dr̄ie vere. Aliud āt qđ isepabil'r et ꝙuertibil'r illō ꝺsegť: ꝑmo qdē nō ponūt mō q̄litates elemētoꝝ formas sōales forē vere ꝺo. qđ ēt stať ñ ōt cū id sōale qđdā fit ꝓpriū ꝓpa .v. ꝑm Boetiū ex gnē manāt accīntiū) Tūc ad primū dicendū ꝙ Nicolaus fortassis extitit ꝛ Ba. bꝰ opinionis improbate. Aut ꝙ sōale ꝓ eēntiali suscipit: ꝛ hūitudine saltē isepabili. Vel ꝓ q̄litates audiuit formas sōales silitudine q̄dā declaratiua. Ipse nāq̄ notiores st formis: ꝛ marie elemētoꝝ: cū i eis actiua ꝯtrietas ineristat. Aut ꝓ q̄litates itellerit substātiales for

Quartuq̄ humorum ... sanguinis ...

Quatuor ... nō ... sanguis ... probat ... quatuor ...

Generatiua aeris nō ... abstrahi ... nō ... Aristoteles ...

ma nãqz buiꝰ ẽ q̃litas. Boetius i p̃dicamẽtis Ax. Siquidẽ ingens quatuor has q̃litates causas elemẽ tox fore methau. 4. ipsas istrumẽtalit potius audi uit: put in virtute suax formarũ opant substantiali um. Ad aliud dicendũ q̃ diffinitões ille nõ sunt ele mentox substantiales ꝛ vere: sed potius descriptio nes aliq̃ cũ lateat nos entis forma vltia ꝛ cõplctiua q̃ iuncta cũ genere spẽm ꝓstitueret: q̃re loco illarum dr̃ias plures accepimꝰ accidentales vniꝰ substantia lis dr̃ie vicẽ tenentes vltime pfectiue. vñ. 7. meth. pali: qꝛ finalis dr̃ia substãtia rei erit ꝛ diffinitio. Si vero nõ oz multotiẽs cadẽ dr̃ie in diffinitõibus plu res dr̃ias accipere accidentales ad denotandũ idem Ad aliud rñdit cõmen. qꝛ cũ ignis auferꝛ p ablatio nẽ caloris: nõ auferꝛ primo neqz p se: sed mediante ablatione forme ignis: sicut qñ auferꝛ risibilitas au fertur homo: sed nõ primo imo ꝓ: vt mediante rõa bilitatis ablatione. Differentia. i4.

Vod aer sit natura frigidus monstratur per Senecã ꝓ questionũ naturaliũ dicẽtẽ: ſ ri gidus ꝛ obscurus p se est aer lumen illi calor que alimentũ sunt. Subdit ꝛ denuo: Mã aeris frigi da est. Rursus: Vniuscuiusqz nã i sui medio purior reperit ꝛ efficatior: cũ virtus saluet i eo amplius q̃z in extremis. sed mediũ aeris interstitiũ sensibiliter in uentum est frigidum: qõ effectus vt grandines ꝛ ni ues ꝛ pruine in eo indicant genite. Silr ꝛ congela tio in altioribus montibus iuitalitas ꝛ sterilitas plu rima reperit: cum nihil iuuat sine calore ibidem Se neca. Palin: Quod dimissũ nature sue tendit ad fri giditatem: nãliter extat frigidus, huiusmodi est aer: ceu iudicaꝛ ex pñtia calefaciẽtis ipsũ alicuiꝰ: ꝛ abñtia illius. Itidẽ qõ indifferẽter se hz ad caliditatez ꝛ fri giditatez non vr̃ nã calidum: qꝛ quod natura est tale determinatuz est cum fit ab aliquo extrinseco primo phyſi. ꝛ aialium gnãtionis scõis, talis qdem aer vr̃ existere. Celeriꝛ nãqz caliditatẽ suscipit ꝛ frigiditatẽ Est. ꝛ pars eius iferior sufficienter calida pcepta: su perior vero calidior media quoqz frigida. Itaqz aer nãliter est frigidus: aut nullã sibi determinat nãm. Hoc autẽ cõcedenti Aris. de ge. ꝛ cor. insurgit cum alijs illustriũ phorum: ꝛ medicorum ponens aerẽ ca lidum nã. Rursus: Illud quod pmutaꝛ in aquã fri gidius elemen tox vt declaratũ p aduentũ frigidita tis non est nã frigidũ: cum tale sibi occurrat, huius modi ho vt appareꝛ est aer. Amp. de ge. ꝛ cor. exq̃ tuor pmis elementox q̃litatibus ser ꝓsurgũt ꝓiuga tiones: quatuor possibiles: ꝛ due vt opposite directe ipossibiles nulli nisi acri possibile sit calidũ ꝛ hu miduz adaptare: igiꝛ aer nã calidus existit. Propter primũ autẽ sciendũ q̃ aer est elemẽtuz calidum ꝛ humidũ vñ pmo pma: Aer est corpꝰ simplex cuiꝰ nãlis locus est i cõcaua ignis superficie: ipsiusqz leui tas erat compatiua: ac eius nã impedita: calidus ẽ ꝛ humidus: cuius qdem in gnãtis esse cõfert vt rari ficenꝛ: subtilienꝛ: alleuienꝛ: ꝛ ad superiora eleuenꝛ. Ipsius quoqz triplex poniꝛ interstitium siue tunica: vnuz q dem hic calidũ ꝛ humiduz existens radiorum solis ꝛ stellax ad hoc solida corpox refractiõe. aliud est supremuz igni contiguũ: caliduz ens vz ꝛ siccuz. Estqz intermediũ frigidũ ꝛ humiduz sensibiliter ad alia pceptum p̃dictax causax in ipsa ꝓuatione calefa cientiũ. Algazel vero aerẽ in q̃tuor sequestrat tuni cas quas oẽs sentit caliditate participare. vna qua rũ contiguaꝛ terre i qua est sumositas ꝛ aquositas a terra ꝛ aqua elcuate: in qua calor alicubi reperiꝛ. ter ra nãqz recipit solis splendorez ꝛ calefit. vñ calor in aerẽ puenit sibi vicinũ. Sup hãc quoqz est alia imu nis ab humido vaporali exñs: q̃minus est calida ca lor nãqz terre non puenit vsqz ad ipam eius elega tionc. Tertia qdem est purus ens aer: ad quẽ nec ca lor nec vapor põt puenire. Sup hanc quoqz ẽ i alia in qua ẽ sumositas. sumositas nãqz terre in aerẽ ele uanꝛ ꝛ conanꝛ ad celũ ascẽdere empireũ. . ad ignẽ. qd autẽ calidũ fit sequẽti notabiꝛ dr̃ia. Est ẽt nãe tale quid: qõ a pncipio sibi iherenꝛ saltẽ habitudie inest intrinseco: ꝛ de hoc differentia apparuit. 9. Propter fm vero sciendus q̃ qdaz direrũt aerẽ posse du pliciter cõsiderari: vno qdem modo fm q̃ aer est: ꝛ sic calidus nã est: alio put in tali situaꝛ loco: ꝛ ita fri gidus ertat nã. Quod fortasse is est falsuz: qꝛ aer fm q̃ est aer non naturatur seu qualificaꝛ: veruz potius substãtiatur. Adhuc iam duax ꝓriarũ nãliter pticeps foret naturax. Eti: Locus sequiꝛ formã: filr ꝛ quali tas vel nã. ſ uerunt ꝛ alij vt tactũ: ceu Seneca iudi cans aerẽ nãliter: ꝛ de se frigidũ fore ac obscurũ. ca lorẽ vero ꝛ lumnositatẽ a supioribꝰ recipere: aut ab eox radijs vt est ꝓtinens: aut ignis ꝛ celi vt dictum vicinate. vñ aeris pars media: que neutra hax affici tur cãrum eius ondit frigiditatez nãlem. media igiꝛ pars aeris: vt ab his se mota in frigore suo manet. Cuius qdem casus in tertio apparebit dicendorum Quidã tñ modernox direrũt Senecã frigiditatem itelligere accidentalẽ: ꝛ non que potentionaliꝛ est i aere: ſz q̃ de nãli audiuerit sermo eius inductus in dicat manifeste. Propter tertiũ qdem sciendũ q̃ aer vliter calidus est ꝛ humidus. Nicolaus peripa theticꝰ: ꝓpriꝰ tñ humidus est q̃z calidus: vt differen tijs visum. i2. ꝛ. i5. Est autẽ attendẽduz q̃ de eẽ aeris ꝛ nã potest eius non imerito dubitari ꝓpter ciꝰ mu tabilitatẽ ac veritatẽ: cũ cognitio certa steri pmanẽ ti: variaꝛ nãqz de leui ꝓpter ipius substantie subtili tatẽ. Substãtia eni subtilis plus recipit passionem simpliciũ quarto. c. 4. ꝛ febriũ pmo. c. i. Silr ꝓpter qualitatẽ ipius ꝓpriã: ceu humiditatẽ ceteris quali tatũ passibiliſſimã in hoc caliditati opositã. Itidez variatur caliditate ꝛ frigiditate. vnde ꝓblematum 25. ſ rigidus aptꝰ ẽ esse ꝛ calidus nõ autẽ humidus humiditate puta aque. Et ideo dubitatuz in eius nã actiua nõ autẽ passiua. Adhuc rõe situs ipsius ens sub igne: et sup aquã ꝛ terrã: a qbus cum astrox ra dijs imutaꝛ q̃z maxime. Quod ꝛ firmant ponentes ipm quinqz planetis: vt Saturno: Ioue: Marte: Venere ac Mercurio diuersis motibus ac ipressio nibus agitari fm eox naturas ꝛ latiões dr̃ia. i9. Di co itaqz q̃ aer calidus est natura vbiqz ꝛ per accidẽs alicubi. nã in superiori tunica magis est calidus acci dente q̃z natura ꝛ siccus filr. In ea vero que inferiꝰ natura ꝛ accidente caliditate participat: humiditate etiam natura ꝛ accidente. quod autem hoc calidum operatur accidens multiplex extat: vt refractio ra diorum ad corpora terra ꝛ solida: ꝛ calidum conten tum in terra ꝛ aqua: ꝛ deniqz exalatio a calidis resul tans locis vt a mineris sulphuris: ꝛ ignibus in terra cõburẽtibus: vt vulcano: appono: ꝛ plurimis taliũ Media quoqz natura quidem ens calida per acci

dens ẽ frigida: qz distat a motu superiorũ: z ab igne non incalescit: nisi debilit valde. neqz radiorũ refractione illuc ptingere potente: ita vt caliditas ipsi⁹ sit quasi posibilis ex quadã positione ad celũ z ordie interelementorũ alia susceptа: z iõ de facili a supenienti frigido pmutata: ita vt nã estim ẽ frigida. Qđ z roibus ꝓfirmat: qz qđ est ꝓpinquus celo pter ignez ꝗlitate illius participabat oio: cũ nã in eius actibus saltũ z inordinatione non cõmittat historiarũ. 7. hic aũt ẽ aer. Itidẽ neutra duo elementorũ imediate se cõequẽtia reperiũt cotraria oio: ꝓpter armõicã colligantiu quã in adinuicẽ bñt dicta. 15. vel. 23. iz ignis z aer imediate cosequunt. Ignis vero calidus z siccus nã. aer igit frigidus nõ erit z hũidus naturaliter Adhuc quorũ ꝓpetates nãles sũt eedẽ. illa erũt eadẽ cũ erbis tanꝯ ex ꝓpriis passionib⁹ illorũ demonstretur essentia. Si ergo aer c nãliter frigidus cuz sit hũidus nã: aer vtiqz erit aqua: cũ ipa nã frigida sit z humida. Palin: Aer leuitate sua mouet sursuz saltẽ cõpatione ad terrã z aquã: iz sit grauis respectu ignis et in spera sua. vñ. 4. celi z mũdi: In ea que ipsius regione oia grauitatẽ bñt pret igne ẽt aer: motus ãt z ꝓpe a medio fit a calido. Eti: Aer in terris saltẽ habitatis i oĩbus ei⁹ resoluit dispõnibus: pmo scõa. resolutio a calido perficit: c⁹ testimoniũ dãt corpa ingbus aer dominat. calida. n. z humida sũt nã: qđ ẽt indicat sensus frigiditatis pauce ab aere: z multe absque circũdantis: et altis montiũ attingentes medius a terris interstitiũ. Ex qbus cõcludit aerẽ sm se totũ nãliter esse calidũ: z h huiusmodi caliditas: qz debil et possibilis. q. de facili a quolibet pmutante altere ꝓpter causas plurimas ante dictas permutationis. Et nosce q ista caliditas qdem aeris potius elemẽtis frigidis comparatur qz corpori nostro. vnde pmo scõa: Aer non dicitur fortis frigiditatis nisi i cõparatione nostroꝝ corporũ. Propter quartũ qui dẽ ad primũ dicẽdus Senecã moralem z no phicum errasse. Ad aliud dicendũ q non est verum q semp mediũ sit purius z pfectius extremis: immo interdũ extremũ medio vt apparet in pulsu medio inter fortem et debilem. naz fortis purior et perfectior medio Vel dicendum verũ esse si per equidistantiam accipiatur medium a calido: cuius proprietates erunt non impedite: quod hic non eucnit. qz sicut ꝓbatũ est in libro de crepusculis: vapores non longius tribus. miliarijs aut paulo minus eleuant a terra. vñ medium hoc p abnegationẽ: z non p equidistantiã dr seu pricipationẽ: Ad declarationẽ dicẽdũ q locus medius aeris: z si natura sit calidus per accidẽs tñ ẽ vt apparuit frigidus: tũ ꝓpter defectũ radiorũ illuc attingere non valentiũ: tum qz ꝓpter orbis distantiã: quare pmo metbau. locus aeris. s. medius nõ ẽ ꝓpe alira calida extia: neqz ꝓpe radios refractos a terra q ꝓhibeant ꝓpe terram constare: disgregãte caliditate cõsistentias. Fiũt eni nubiũ ꝙgregatiões vbi dehnunt radij ꝓpter imensũ spargi. caliditas etiam ignis nõ põt ad tantã aerẽ distantiã alterare. Qđ ẽt adiuuat vaporũ nã illuc ptingens: qz cũ forte nãliter sint frigidi. calidi vero accidente ad suã reuertunt infrigidati nãm tanꝯz pugna habita int calidũ ipsoruz accidentale: ac aeris remissio calido: ad quod z vẽti aerẽ ꝙcutiẽtes frigidi cooperant. vñ Ar. Extincta caliditate ꝓpter suspendi vaporẽ in aere q longi⁹ sup terrã vapor infrigidatus iterũ cõstat. z ꝓpter derelictionẽ caloris: z ꝓpter locũ vz frigidũ. Quidam vero conant hoc destruere: qz cuiuslibet effectus positiui cãm volũt positiuã et non puatiuam: et. q. vio lẽtã assignare. Causa vero pinducta videt puatiua et violẽta: et ideo vt causaz positiua dent in corpora deducunt superiora: cũ hic mundus ois ex necessitate cõtinuus sit superioribus latioibus metbau. i. qđ dicunt cõtigere frigiditate astrorũ frigidiorũ: vt Saturni: Veneris: vel ꝛ une: non p viã mor⁹ vel luctus qz fic magis calefaciũt: sed per modũ instrumentoruz nature superiorũ: aut p ꝓprias ipsorũ effectuas ꝗlitates. Sed id dicere non sanũ fortasse: cũ dicat commẽtator scõo celi z mundi contra. A. ponentẽ stellarũ quasdã infrigidare: et aliquas calefacer: eas in rei veritate non agere frigiditatẽ: sed calores siꝯis vnicuiqz elementorũ: quod manifestũ eẽ ait i Luna. sed ꝓbl: dict. 25. et dria. 10. q sufficit i huiusmoi accusatiõib⁹. Ac ẽt pter Ar. cãm cũ oĩsum fit eadẽ. io. q nã oium recõpensata fiderũ adinuicẽ: tandẽ ad caliditatẽ declinet et humiditatẽ. Adhuc nõ solum imutabũt mediũ aerẽ vt fiant in ipso frigiditatis effectus ceu pluuie ac talia: sed hunc nos ꝓuentem similiter vt accidant in ipo. Cuius oppositũ appet metbau. i. Neqz inconueniens est q effectus positiui fit cã ꝙdam puatiua: vt que imediata. neqz ẽt frigidũ est puatio oio. cũ neqz aliquid violentum impossibile fortasse esse continue: dũ eius cã pmancat sempiterna. Circa id quoqz metbozologia ratiocinant ꝙplurima non presenti speculationi accõmoda: Propter aliud dicendũ q aer dimissus nature sue no tẽdit ad frigiditatem: sed magis ad caliditatẽ: sed quod ad illã vr tendere ubi per accidens id vt ostenduz ꝓtingit Quod aũt apparcat recedente calido infrigidari accidente similit euenit: eo q aer nõ habeat tantã caliditatẽ nã vt calefaciens illud amotũ. Ad aliud dicẽdũ q aer vt ꝓbatuz est determinat se ad caliditatem nã. ꝓpter autẽ debilẽ caliditatẽ z multimodã varietatẽ videt neqz calidũ aut frigidũ in se precise cotiere

Cahone huiusmodi dicti in aeris descriptione vt alleuet et ad superiora eleuentur: hesitatur. An is in propria spera siue in se ipso leuitatem habeat aut grauitatem? videtur nanqz hic per. A. leuitatem obtinere: cum eius iuuamentum sit leuificare ac eleuare. Adhuc ꝓbl. 25. aer sursum fertur vter enim quando vacuus fuerit deorsum fertur cum inflatur sursum pmanet: propter aerem sursum ferri. Eti: de ratione calidi est dilatari z mouerí de centro ad circunferentiam supiorem directius vt ignis ostendit: et adolescentium recritudo sz aer est calidus: eius eni natura talis ꝓnunciata. Amp. quecunqz cõueniũt sm locũ et formas ꝓportionant quãtũ nã exhibet de loco alicui: et de forma tãtũdem quarto celi et mundi. Similiterqz consimiles formas huiusmõi affines sequunt ꝓperates: cuz originẽtur ab eis. nũc aũt locus ignis et aeris satis ꝓcidunt. sz ignis est leuissimũ corporũ petẽs qđ super⁹ dispõne omni: quare aer huic subiequent. Rursus: Spirit⁹ ẽ de animalis materia aeris: resoluitur. n. in hũc aiali deperdito differentia. 19. Spirit⁹ vero sapiora petit cum sit calidior res corporis aialis: primo prima; Item lapis acuto duro quando confricat z acuitur quid decisim ab illo: conspicit quidem superius pe-

tere cū tñ fit graue: totus enī lapis grauis: hēbit ita q3 in ipius regione aer leuitatē. Jn ꝺriuz q ꝑ vt dictum ea que ipſi9 regione oia grauitatē hñt ꝓter ignē ēt aer b3: quare ꝑbl'. ri. aer q3uis miſceat alicui: nihil leuis vtiq3 facit. b3 enī grauitatē aer in aere. Ꝑa lin: Elementa ordinant in gnātionē maxime vñ oēs notificātes ipſa deſcripſerūt ꝙ id quod imixtionē eſt concidere. Ar. quidē excepto eox tangēte ꝑpriū cuz hoc eſſe dria. i6. Jd aūt ꝓficiet in amplius: ſi adhuc nālius iclinet in hunc locū in quo gignūt t diſpenſātur fere cuncta. Jnter q aer ſui caliditate t humiditate ſufficient cōrempatus ad alia in vitam t ꝓſeruationē eiuſdē ordinat potiſſime: ignis vero edax t emptiuus ſupioza habuit petere: ipreſſiōis exnce minime receptiua. Quō autē imixtionē ꝓcurrāt dria mō ſtrabitur. i6. itaq3 aer in ſemet participat grauitate.

Propter primū gppe ſcienduz q gd ſit aer: gdq3 ſpera ei9: ac ipemet denotauit deſcriptio ei9. Audio quoq3 ꝙ aerē ſufficiēter puruz t tpatuz. t ad ſummū inter oēs abundantias mediuz vt poſſibile ēt ſit magnitudo lata ꝙ aerē ſigere cōſimilis. ipa enī cōuocat ad motū: celi t mundi. 4. Eſt autē horum quatuor elementox quoddā in vltimo leue: ſp petens ſupiora ip3obibituz illic enī ſaluat: vt ignis: aliud graue i ſummo iferiora ꝙquirēs nature dimiſſuz ꝑpric: ibidēq3 ſimiliť cōſeruatuz ceu terra. Quedā Xo mediū locuz t nāz obtinent inter iſta leuia ac grauia nō ſimpliciter: ſz ad aliqd ſicut aqua compatione terre leuis: aeris vero t ignis marie grauis. aer autē econtra ſm ſe ēt amplius iclinationē hz t velociꝰ vt oſtēdetur ad grauitatē q3 ad leuitatē. Erit igiť leue q natum eſt ſurſuz ſieri: ſiue a medio nō ꝓhibituz. graue vero deorſuz ſeu ad mediuz. 4. celi t mundi. Grauitas tñ t leuitas ſilr penes cōmen. duplex extat. altera qdem cum aliqd in eius extat loco q̄ nō ē niſi velocitas motus ad ſurſuz ſui: vel deorſuz ab ea qō violentiā inducit. reliq̄ vero ſimplex cuz extra ſuuz fuerit locuz. Propter ſcdz vero ſciēdū q aliq ſenſerunt aerē i ſuo loco leuitatē hře: ac ēt aquā nō habere grauitatē: ceu in libro de ponderib9 conat oñdere Ptolomeus vel Theſeus: quare dicit ſimplici9 q ipſe idē cuz oi diligētia q̄ potuit: inuenit idē pondus vtris aere pleni t nō pleni. Jnquiens ēt quidā ſcripſiſſe non iflatuz vtcunq3 maioris ponderis ſore inflato. Quod dicūt aliqui cāri cum Ar. videat Driuz ſentire ꝑpter aeris diuerſitatem expti in humiditate maiori minori, vel media: ſilr iter groſſicie: ſubtilitate ac medio. Sed alij voluerunt aerē leuitatez: t infra pax grauius eē plumbi obolo: t iſra parū niſi grauitatē t leuitatē poſſideāt veras: quē t aliq tenēt moderni ſicut Themiſtius t ei9 imitatores. vñ conatuſ eſt motiui expreſſiuū ꝛſtringere Ar. quo oñdit aerē grauitatē in ſe ipo ꝛtinere Voluit nāq3 hic talenti lignū grauius eſſe plūbo i aere: ideoq3 citius illo deorſuz petere: aque vero id ſupnatare. plumbum āt ſubmergi: eo q lignū in aere exiſtens: triplici grauitate celeri rapiť deorſū. puta q̄ ipſius t aque t terre. plūbum vero box duox ſolum eum ipm ad lignuz minime ꝓticipet aere: ſz ſupnatat ipm aque. nam ipſi9 relatione lignuz eſt leue ꝑpter aeris dñium talis plūbum autē graue aque ēt reſpectu cum in eo dominet terra potiſſime. Tranſlatio ſiquidem arabica grece vt plurimum cōmentatiua id ſeriat ita ſicut ſcimus dicētis q lignuz centū libraz in aere grauiꝰ q3 duarū librax plumbū. Jngt ſiquidē Themiſtius cāz nō exiſtere quā tradit Ar. puta q plures grauitates exiſtunt in ligno q3 i plumbo: celerius tēdere deorſum ꝑpter aerē habere grauitatē i eius loco. ſz qm lignū ꝑpter maiorez molē plus ꝓticipat grauitate terre ac et aque plūbo minoris q3titatis ita vt aer dñans i eo nō impediat terreſtreitatē aut aqueitatē in ſeipſo: ſz bene impedit cā in aqua: cū ſit leue in ipſa. Jndurit ēt ſis Ariſtoteli hinc ꝓtingere q elemēta ꝓmaneāt i locis ꝑpriis violente: ceu ſtant in extrancis niſi grauitatē t leuitatē poſſideant nature: Hūc ār ipugnat cōmē. Ariſ. ſniaz cōfirmans: vt āplius videbiť tertio dicē dox. cā enī ꝓtacta eſſentialis ē ariſto. t occulta. Themiſtius accidētalis t apparēs. vñ is accepit cāz accidentalē eſſentialis loco: t peccauit. Cauſa qdē extitit erroris eius: q cā accidētalis eſt ꝙ ſe manifeſta eſſentialis Xo quā tradit ariſ. occulta que cuz latuerit. Themiſtius accidētalē illaz hac neglecta ſuſcepit ſm ēt ipſius inductuz non valet: qm grauitas aliter dicit t vr equoce de ea vt viſum quam hab3 elementum in ſcipſo ac de ea que ſoris. Quidā vero pciſi gurati ligni celerius deſcēdētis plūbo voluerūt pro cā neceſſitatē vacui aſſignare: vt q maioz moles ligni āplius ſcindit aerē: ac hiatū iducit ampliorē: circa quē timet nā vacuū iterdicere: niſi celeri9 id moueat in aere qō nō talit euenit q minus i plūbo. Sz id nō valet q fic grauia t leuia nō mouerent nā vex violēte magis. Adhuc fortius tūc ꝓhibēs regreteť in ꝓhibēdo deſcēdere q3titatē alicui9 maioris apparentia t leuioris ꝓp neceſſitatē vacui q3 plūbi grauioris exntia t minoris neq3 poſſet i vacuū itercidere cū mox vtrinq3 ſubintret aer. Alij Xo illud celerius deorſuz dixerūt lignuz tēdere ꝑpterea q maius perfectius ſuſcipit ipreſſionē motus aeris deorſuz latitudine ſupficiei plūbo minori. Aſſūmunt enīz q aer moueat ꝓtinue, vt denotāt athomi: ſilr t aq̄ cōtinue dq̄ minus vr agitata. Sed hui9 aeris motus ē vētus: ipſe nāq3 aer ē mot9 ꝑbl'. 5. ꝓncipiuz iſup motus ēt inſufflatōis vēti eſt a ſupiori loco: tanq3 ab eo q ē formale in ipo. methau. fo: t fa primo. Adotus igiť huiuſmōi ipellit deorſuz velociꝰ lignuz ꝓtactuz plūbo. Dicēduz ēt illud nō valere: q aer qcqd dicat Aq̄ petras gerit relictus magis ſue nāe. Jtidez ēt cōceſſo q aeris motus ſit vētuſ qō ſanc nō dr: vt ibi dē declaraui: nō ſit adhuc motus aeris tantus ad inferius q valeat corpus in eo poſitū tā celerius altero deorſū ipellere cū hunc ꝓcipiam9 non raro geſcere: vt penna oñdit i eo ſuſpenſa. Adhuc ventox latio lz ſuperius ſumat exordiuz non tñ directe in deorſū ſed in obliquum perflant methauroꝝ ſecundo t problematum. 25. t. 29. Propter tertium vero ſciēdum q aer in propria ſpera habet grauitatem ſiue inclinationem qua ipſe vel quod poſitum in eo faciliuſ deorſum moueatur ac celerius vt inductum Ariſ. Quodꝫ rationibus probatur t firmatur ſignis quoniam terra naturaliter tendit ſemper deorſū: t ignis ſurſum vt tactum, violenter vero quod ſurſum ille autem deorſum: quod apparet quia ex remotione circunſtantium: vt aque vel aeris non aſcendit ea: neque hic deſcendit. aqua autem et aer intermedia grauitate participant t leuitate: amplius tamen grauitate ita: vt horum actus grauitatis eſt ſimilior mo

tui ſuo naturali: q̄ volūtatis actus violento. naz ſi auferat terra nāliter deſcēdit in locū illū: vt ſenſus edocet aqua. Si vero remoueatur aer violentia i ipius occurrit locū aqua ſimiliū ſi tollatur ignis aer ipius locū violēta replebit: ⁊ nō e⁹. Si aūt ſeccedat aq̄ vel terra naturaliū aere tendit in illū locū ex inclinatōe grauitatiſ: ⁊ nō neceſſitate vacui: vt fortaſſis qs dicet: ceu cōfirmabitur in amplius: ſurſū vero mouetur violente igne remoto. ℙalin: Ei quod ē materiale locus debetur inferior: ipſe nanq; talis. ſed humiditas que ē ꝓpa qualitas aeris dicta. iz. int ceteras qualitates materialior exiſtit. vñ ꝓbl. ii. ℍumidi ꝫ naturā deorſum motuſ. ℜurſus ℚuox ē vna ſupficies vnū inclinatur in aliud: cū habeāt iter ſe ꝓpinq; ſed vna extat ſupficies aeris et aque: puta hūiditas quarto celi et mudi et ꝓbl. 25. ꝑ quā hos tminari cōtingit: non aūt per caliditatē aut frigiditatem aliqd terminatur. et ideo iz aqua et terra cōuenīāt i frigiditate: nō tñ eox vna ſupficies exiſtit ibidē: quare aer non humectatur cōtangēs aquā: in eodē. Deſcēdit igitur naturaliū aer ad aquā: non āt ipa: cū ſit grauior aere ad ipm: ſed violente magis coadiuuāte tñ ſupficie vna prefata. Et ob hoc ꝑ facilia ingenia vnuz ad aliud deducitur: quar ax. ꝓpter quod aq̄ in vas ignitū ꝺſtruitur ſiue deducitur. ſic enī vas vitreum ſpiſſū formatū: vt ventoſa fere habens os acuti⁹ reliquo corpore in rotunditate terminās in quo ponatur candela ſufficienter ignita cū autez fuerit calefactuz ipius oriſiciū: in aquā celeriū taliū i mergatur: vt nequeat aer modo ſubintrare aliquo: tūc utiq; uidebiſ aquā velociter in vas cleuari: vt ⁊ tandē lumen extinguat. Cuius qdem Alexander duas aſſignat cauſas quas Themiſtius ſatagit vitiare. Cōmentator vero hunc repellit cō remoriū: cū aliquo ꝓſentiendo Alexandro. quod omitto breuitatis gra: cū etiā neq; preſentis extat negocij. Jd autē multiplicia ꝓfirmant ſigna: vt illud quod tactū de talenti ligno velociꝰ plūbo ruente deorſum. Quod defendit cōmentator contra Themiſtiū compando horū motū deorſum adinuicē in igne: ⁊ quod cū cā ſit eſſentialis ꝑ ſe ꝓcludēs id verificari ꝺz de vtrorunq; poſito pondere equali Tres. n. grauitatis cauſe excedent duas de hoc enim Themiſti, non verificabitur cā: ſed fortaſſis id negaret. Adhuc ax. vter vacuus puta aere plus trahit deorſum vz quod vidi experiētia ita fore in aere ſubtili calidiori: ⁊ ficciori replendo veſicā non ſolum oris ſpū ne diceretur humidū in ipſo emiſſo contineri graue verū ēt ſolles: ponderandoq; poſtea parū ſupra hoc plūbi obolo deorſū addidi hoc cū legi de celo. Dicit tñ cōmētator q̄ teſtimoniū inductū ab ax. ꝺ vtre non fuit ſuſtentatū ſup ipſū ꝓbando q̄ aer in ſuo loco habeat grauitatē. verū indurit ipſū ad cōfirmādum. vñ ſi non fuerit conceſſū nihil nocebit cum fuerit manifeſtū rationi. Debet ēt coriū vtris ficcū eē ⁊ ſubtile. vñ Cōmen. vī q̄ vter Ariſ. quo teſtificatur id fuit ſubtilior ⁊ ficcior q̄ Themiſtiū. debz ⁊ aer medius eſſe ſubſtantia ⁊ qualitate. ℜurſ⁹: Experimur facilius fore acrē depellere deorſū q̄ ſurſū ſimiliter ⁊ aquā quod grauitatem denotat in ſeipis: amplius ſpiritus animalis emiſſus in aere: iz in ipſo calor cadat innatus: mouet deorſū humectat eni. ℙalin. Quod in idē concidit ꝓbl. 2. Vox magis eſt audibilis deſup inferi⁹; q̄ deorſuz ſurſū. quod ſi dicatur cū voce humidū educi quod ꝺz grauare vt videt Ariſ. ibidē tangere: dicā ſimiliū ⁊ calidū quod ꝺz alleuiare cōtraponderat humido. Ethi: Compoſita ex his in qbus viget ignis: ⁊ aeris nā deorſum ruūt: vt fulmina igneſq; cadentes. Aer igiū i ꝓpria ſpera cōtinet grauitatē. ℳoſce q̄ in ꝺ facit dubitare queſito neceſſitas extat vacui: ⁊ inſtantia cauſe Aris. ⁊ Themiſtij. ℙropter quartū quidē ad primū dicenduz q̄ per aerē alleuiāt mixta ⁊ ad ſuperiora reducunt ꝑ compationem ad terrā ⁊ aquā: q̄ grauant: ⁊ ad infima eadē deducūt. dictū nanq; aerē leue fore illoruz cōpatione: nō tñ q̄ ipe mixta eleuet ac alleuiet i eius ſpera. Ad aliud dicēdum q̄ ax diſputando ꝓcedit ñ aūt determinatiōe aſſerendo. vñ ibidē illud gloſis diri q̄ magis ax dubitanti aſſimileū q̄ docenti. Et id apparet: qm̄ mox i ⁊trariū ſubdit: Si aūt aer ſurſum alleuiat: ⁊ ꝓhibet deorſum ferri. q̄re graviores ſunt inflati vtres vz. Ad aliud dicendū q̄ aer eſt modicū calidus: niſi aque ac terre amplius relatōe: q̄re hūmiditas eidem verius ineriſtens vincit eiꝰ caliditatē. ipſū enim ſubſidere inclinat. vt ſpūs oñdit aial in aerē delapſus: cum ſit qualitas mālis loci infimi q̄ titatiua. Ad aliud dicendū q̄ ꝛz aer ꝓueniat cū igne in aliquibus: magis tñ ꝓuenit cū aqua ⁊ marime in his quibus locus expediū qui deorſū ceu ſupficici quedam idētitas: ac cōis vtriſq; humiditas. Adhuc in ordine vniuerſi quod ſubeſt alicui int aliq̄ locatur extrema: aſſimilaū ꝑ amplius inferiori cōi mediato q̄ ſuperiori ꝓſimili: vt apparet in cōſecutione naturū inferioris a ſuperiori. nō enī vī id mediū arthimeticū anguſtū: ſed geometricū magis latū. Ad aliud dicendū q̄ ſpūs aialis non mouet ſurſum a calido tñ verū ab aia cū virtute magis. p̄ncipale nanq; agens exiſtit. Spūs ēt ꝛz reſoluaū plus ad aerē eo q̄ eſt corpus quoddā ſubtile ſibi continuū: rōne tñ caliditatiſ ipſius cōuertit in ignē peramplius. Ad aliud dicēdū q̄ ꝛz minimū confricatione deciſum a lapide caliditate ſuſcitata quadaz hac motu petit ꝓmitus ſupiora vt mox tñ inferiora. ℱigura ēt in motū concitatiua: latior id cauſare coadiuuat .Differentia.15.

ℕod ignis non ſit calidus monſtraū: quia ſi eſſet calidus calefaceret: ac calor ſibi adeſſet ꝫ hec ci ſm Algazelem non inſunt. Adhuc cum de ratione calidi ſit tendere ſurſuz: mouetur. n. a centro ad circumferentias nunq̄ deorſum tenderet. ⁊ ita mixta non eſſent ex quattuor elementis cō creata. Quod ſi dicas cum que deorſum violentia. petere: tunc mixtiō nō erit naturalis: ſed violenta: ⁊ ſic non permanens. Jtidem ſi eſſet calidus cum de ratione calidi ſit lucere: illuminare: inflammare: foret aut ignis qui eſt carbo flamma vel lux: ſed tunc eius lumine prohiberet ſtellas nocte videri: vt lux impedit diurna. ℜurſus: Si foret calidus: et maxime cum preſtetur illi calliditas in ſummo iam corrumperet circunſtantia: vt orbem ſuperius et aerem inferius itaque ignis calidus non exiſtit. Jn oppoſitum ſunt ꝓbantes cum ſenſu preſtantes ſibi caliditatem in ſummo. vnde. iz. ignis eſſe calorem et ficcitatem eſt habere in ſummo. Adhuc ſi vnum contrarium eſt in nā: et reliquū ſcō celi et mūdi: ꝫ fratruz eſt in nā primo aque inditū: vt apparuit ꝺria 12. et. iz. igiū et calidū erit in nā: qō nulli niſi igni: vt ex premiſſis viſum diſcretijs pōt adaptari. Amp.

Cōmentator scō de ge. τ cor. cuj aliquod ꝓriū fuerit in aliquo: necesse alterj eo ineniri. sed fratrū iuenit i genere q̄litatum: ergo τ calidū. Cōtraria vero expetūt subiecta diuersimode affecta seorsum tm: nō eni vna fm oēs determiationes oppositionis coeristere pnt. Cū igit aquā frigiditas disponat: ignē caliditas afficiet. Itaq; ignis ē calidus: qō nullus compos negat mēte. Propter pmū vero sciendum q; ignis ē duplex: ꝓprius qdē: τ est h mālis. vñ prio metha. Qō ꝓter igni pp cōsuetudinē vocam⁹ ignē nō est ignis: excessus eni calidi τ velut seruor est qō ignis. Alius vero spericus: q elemētū ipropie ignis extat corpus simplex exīs: cui⁹ nālis locus sup oēs elemētarias existit ptes. q est cōcaua celi superficies: leuitatē hns absolutā: cui⁹ nā calida τ ficca: cui⁹ esse in gnatis ē maturare: subtiliare: pmiscere: τ frigiditatē submittere alioꝝ: c⁹ fm Algazelē nō est nisi vna tunica. simplex eni est τ vniformis: nec hz lumē fm ēt. A. de celo τ mūdo: aut colorē: sicut neq; corpus celi vel aer: sed τ subtilior eo. si eni hēret colorē ꝓhiberet videre stellas i nocte: τ lumē faceret sup terrā: sicut ignes accensi i ea. Vnde Auer. de sensu τ sensato: ignis nō lucet nisi qñ adunat cū alio corpe: quod innuit. 3. de gene. aialiū: Ignis sēp vī formaz nō ꝓpria habēs: sed in altero corpoꝝ. aut eni aer vel fumus: aut terra vī qō ignitū. Color aūt candele et lumē ipsius nō fit nisi ex pmixtōe ignis clari in fumo tenebroso: ex qbus ꝓiunctis fit lumē τ color: τ aliter ignis purus colorē non hz: qō oñdit qr vbi ignis fortior ē in candela: illuc mx color inerisitit: ita vt videat q. fenestra vacua: in q̄ nō fit inanitas τ aer: τ verior hic ignis est ille q est ibi. Ignis vero alterius ꝓprij elemētati: tres vt iudicatū sunt modi. s. ignis carbo: flāma: τ lux. 5. topicoꝝ. 2. de ptibus cap. 5. τ simpliciuz. primo. fm eni mām diuersificat: cuz veri⁹ ignis τ vī elementa in ptes q̄ sunt diuersaꝝ formaꝝ: diuidi minime possint. Sunt eni specie indivisibilia: τ si q̄titate aut rōne applicationis ad mām diuidant. nā si materie ignis occurrat terrestri ignis carbo cōsurgit: si vo aquee flāma: τ si aeree lux efficit ꝓprie. n. aer luminis ē susceptiu⁹. Causa qdez q̄re τ spericus dī ignis: qr non hz ille nomē nominatū aliud ab isto sicut est nomē notatum glacies τ aqua. q; si eēt inominatuz: vocarem⁹ aqua glaciē. Alexāder methau. ibidem: Calidū quoq; sicut τ alia q̄libet elemētoꝝ qualitas duplex existit: τ p se qdem: τ p accidēs Per se vero: aut i summo vt qō ignis: aut respective: τ id aut actu quale qō aialiuz vel potentia seu Brute: vt terre nascētiū: p accidēs aūt vt calidū aque. Propter scōz qdem sciendum q; qdam sequētes apparentia: τ sophismatibus decepti posuerūt ꝓria vt τ ignē dicant esse frigidū sicut apparet. 4. metha. detestatuz bi eni similes sunt testificantib⁹ Anaragorā idicante sup niuē sapientē q; nō est alba: qr dixerūt oportere virū sapientē in rebus nālibus exaltare animaz suā a sensu: τ ponere ipaz altiorē illo: τ deridere imaginationes suas: simpliciū scō. c. i. qb⁹ vtiq; nō est insistendū: cum sensuz negēt egentes eo: τ oēm demuz cognitionē. Propter tertiuz eqdē sciendum q; ignis calidus est in summo. vñ ꝓbl. 25. Ignis sp calidus: τ comil calidus. τ pharmacoꝝ primo ca. 6. Non ē miruz si aqua fit igni ꝓria: cū fit in fūmo caliditatis τ ficcitatis: quare primo theorice: Calida sb stantia que in vltimo ē caloris est ignis. Quod ꝓbatur. qm̄ id quod imediate calefacienti supponit est susceptiuū caliditatis: reddit caliduz ab eo: hic autē est ignis: reponit eni sub orbe imediate calefaciente motu: τ luce scō celi τ mundi: τ methau. 1. qō prio res dictant dric. Adhuc qō opus iducit caliditatis ē calidū: cuz actio faciat scire formā sicut transmutatio materiā: dria. iz. id vero agit ignis. calefacit eni euaporationē: resolutionē inducit: rarificat: alleuiat: aggregat: q̄ cidez tribus: τ que diuersa segregat digerit: τ frigiditati cōtrariat: supiora petit: adurit τ huiusmōi. Itaq; huiusmōi ē calidus. Sciendū tm q; intensior est caliditas i igne hic materiali: qz i igne formali elemento: eo q; ipsa in solidiori suscipit subiecto qō ostēdit ea calidi ipressa τ stuppe: qō fortassis τ ad finem factuz est gnātionis: ne ignis reliq̄ corrumpat elementa mixti. vnde Cōmē. sup id secundi de ge. τ cor. Ignis est arsio calidi τ ficci: iō nihil ex igne generat: vt ēt tactū de generatōne aialiū scō. Quare Alexander: Hoc non inuenit nisi in igne qui est hic. Ignis aūt q est in vltimo ꝓximitatis puta orbis non est in fine caliditatis τ ebullitōnis. Quapropter plura elementa sunt cāe gnātionis. Sed ꝛ id ꝓpter qō vnūquodq; τ illud magis. ꝓpter ignē autē q est elementuz: alia sunt calida τ elemētata: ita vt ignis qui hic existit. Adhuc in vnoquoq; genere vnū extat pmū quod ē cā calidoꝝ posterioꝝ: vt ignis ē calidissimus. Est nanq; alijs hic cā caloris metha. scō. Ignis autē vī igms qui est elementū: cū verū sit eius ee dicendū q; ignis elementatuz primuz extat calidoruz τ q; illud pbi veritatē hz in anologicis: non aūt i pure vninocis: vt hic homo generat⁹ ē ꝓpter hūc generātē. Igitur generās homo magis est gnātio nō valet neq; in pure equocis: vt in hoie picto τ vero verificatur eni in analogicis τ in his in qbus faciēs generans ē tota cā eius quod fit. qō no h euenit: cū ignis caliditas fortificet pp materiā suscipientē illum: qō signant materie ostendere. similiter si aliqd est primuz et alicuius cā: id pōt sibi amplius et min⁹ inesse fm subiecti vt tactum susceptionē: aut aliter quocunq; modo. Nosce ēt cum eo q; tactum nota q; nā duplex est vniuersalis: et ꝓticularis. vñ is qdez vt affatus et ipримens i hec inferiora: virtus celestis que adheret vie vni et ordini qō indicat motus illius a quo bonitas et pfectio cātur in isth. vñ scō creticoꝝ. c. scō. Omne bonum pulchꝝ: et oē quod ordine vni adheret et vie: et ostenditur in eo vestigium sapientie non est illud nisi de sursum. Particularis vero est ipressio in hec infima figillata priori vī. regitur eniz et gubernat̄ p illam: que ēt duplex existit: vna qdez infima: altera vero duarū media: sicut q̄ viuentium natura fm magis et minus distans ab illa superiori et fm hoc plus aut min⁹ ordinata: vt humana marie cū ei amplius ꝓpinquet: Infima qdem sūt que elementoꝝ priori propter longe distare ferc appositā. τ iō minime ordini vni adheret et vie: et ꝓpria mā prima: et q̄ elementoꝝ sibi viciniora. quare factū q; mixta sunt ꝛ naturā particularez: non tm vniuersalē: cuz ea fit particularis cā et dñatrix nature vnde lz moris fit contra impetum nature particularis: non tm vniuersalis. Et propterea secundo celi et mundi seminum: et omnis defectus et corruptio est contra naturam et secundo phȳsi. Corruptio non est extra natu

rã senescere. n. fm naturã erit: ⁊ ita semella dicit masculus orbatus vel occasionatus; so de generatiõe aialiũ. nã. n. pticularis ⁊ ꝑpe q forma existit: pfectũ sp ⁊ marẽ intendit: cũ sit quid diuini⁹: sed vlis cũ natura etiã que mã: ⁊ marime ꝓpter puationẽ admixtã semellã etiã adoptat: cũ fine ea ñ possit generatio salnari qcqd senserit. A. qñqz. Similit q aqua maris fluat et resluat: ꝓpter naturã pticularẽ ipsi⁹ etistit: cũ eius naturali⁹ sit gescere: sed nõ contra naturam vlem: vt motũ lune mouẽtis mare fz q ad angulos ãtvor mũdi occurrit differẽtijs. 88. ⁊. 168. p huncqz modũ ignis. descẽdit leuis admixtionẽ ⁊ terra eleuatur ad eãdẽ grãdis. Propt quartũ qdẽ ad ꝑmum dicendũ q ignis in spera sua nõ dicit ꝓprie in se calesacere: cũ id dicãt transitũ in materiã exteriorẽ que i eo non existit: sed vbi cõiungit aeri: sed calesacere dicit verius cũ actionẽ dicat intrisecã sere ad modum eius qõ est appetere ⁊ agere. Ignis aũt hic mãlis in materia ens extranea ꝓpe dicit calesacere: cũ in vna ens trãseat in aliã; Ad aliud dicendũ q ignis non descendit deorsum p naturã eius ꝓpriaz: sed vi nature vt tactũ vniuersalis gubernãtis generationẽ ⁊ corruptõez: neqz mixtio ẽ simplicit naturalis: sed potius fm quid violẽta: puta ex inclinatione ignis in sursũ Et ꝓpterea dici põt q mixtio quodãmodo violenta: ⁊ magis rõne ignis ꝙz aliorũ elemẽtorũ. Et qz q̃daz violentia ⁊ oppositio mixtis includit: tum rõne ꝑmarũ qualitatũ: tũ qz secundarũ localũ necesse sit mixtũ aliquãdo corrumpi. Ad aliud dicendũ q sermo. hic est de igne, put est elementuz: tu autem adducis ignem elementatũ vt ostensuz prius. Ad aliud dicẽdum q non corrũpit orbem nec agit in ipsũ cũ actus agentiũ sint i materia patienti ⁊ disposita orbis autẽ huiusmodi non suscipit impssionẽ: cum fm cõmenta torem nõ secũ cõmunicet in matria. Corpora nanqz celestia nõ recipiunt peregrinas impressiones: neqz aer corrumpit calore ei contiguus: qz ignis supior vt tactũ non calidus omnisariã: etiaz remittit in calore propter distare a causis calesacientibu⁹ orbis resistit etiã igni cũ alijs elemẽtis frigidis habentibus contrarietatẽ ad ignẽ; ⁊ ꝓpter hoc impugnat: ꝑmo methaurorũ. Anaragorã ponẽs supra hũc aerem totuz esse ethere lucido inflãmato plenũ. Cuz. n. hec inferiora elementorũ nihil sint vere respectu ipius corrũ perenit oio: ita aut generatio ⁊ ois cessaret motus h; qõ omnisariã respuunt peripatheci.

Diferentia. 16.

Vod elementa sint inmixto actu: aut fz formas eorum in eo maneant substantiales ostẽditur, quoniam ex elementis generantur generata ⁊ conuertuntur in cõmixtione non corrupta in suis formis essentialbius. A. 6. metha. Inquit ẽt elementum corporeum in mixto secundum essẽtiam existere quod ⁊ innuit primo prima: cum dicit plurimum vnius elementorum plurimum alterius cõtangere: Verus autem contactus solus existit corporum: primo de ge. ⁊ cor. Et: Omnis actio prouenit ab eo quod est actu. 9. metha. sed elementa agunt ⁊ patiuntur in mixto: alioquin mixtum corruptibile non foret. Palin. Si elementa in actu non permanent in mixto iam non mixtio causabitur sed magis corruptio. cum mixtio subiectuz presupponat Est enim miscibilium alteratorum; vnio ꝑmo de ge. ⁊ cor. Alteratio vero a generatione distat ibidẽ: quoniam alterationis subiectũ actu existit generationis aũt potentia. Itidem: si forma substãtialis mixti sit actus materie: formis simpliciũ corporũ elementorũ exclusis: tunc simplicia corpora elementorũ rõnez p dent cũ elementũ sit id er quo cõponitur res ꝑmo: ⁊ ẽ in eo indiuisibile specie in aliã speciẽ: dria. ri. sublatis vero substantialibus formis simpliciũ corporum non causabit mixtio. Palin. Si nõ manent actu tũc videt cũ mã mixti nullã actu formã obtineat nec simplicis nec compositi q puatio eius sit adeo generalis ceu, que materie prime: sed ipsa est simpler omni de se carens forma cum in fundamento nature nihil sit discretum, metha. i. igit et materia ꝯpositi qõ oio extra rõnem existit. Adhnc materia mixti cõmunis existens p nihil efficiet ꝓpria huiusmõi vel illi⁹ materia. tot enim formas cõpositi materia quot ⁊ ꝑma. Amplius cuius est potentia eius est act⁹: de somno ⁊ vigilia ꝑmo: si igitur elementa sint potentia in mixto erũt ⁊ actu: cũ ens omne potẽtia sit aut actu. sũt eni ꝑmarũ dra entis. 4. metha. Rursus vbi conuenit inuenire ꝓprietates et passiones elementorum est et ipsa reperire; cũ passiones sint a subiectis inseperabiles: phyſi. ⁊ generationis pris: sed has in mixto est repire. Eti: Dicũt Aaliabbas et Isaac amarã. in corruptione animalis partes eius in elemẽta resolui vt spũs in aerẽ calorẽ nature in ignem humidates in aquã: ⁊ ossa cum eis ꝓportionabilibus in terrã apparẽs elemẽtor ꝑmo capitulo. 15. vnde simplicius secũdo celi et mũdi, Theofrast⁹ ab oculis hominis flãmam segregari narrat. Megethius autem Alexandrinus medicus mihi narrauit a viro sciatico ignez exiuisse a vertebro core: ⁊ cõbussisse omnia in quo et cessauit passio. Elementa igitur fm formas ipsorũ essentiales seu actu i mixto existunt. In cõtrariũ vt q potentia solũ. signãt etiã auctoritates et firmãt rõnes. Primo nãqz de ge. ⁊ corruptione salua virtus elementorũ i mixto videlz. tertio ꝟo celi mũdi. In carne ligno ⁊ vnoquoqz taliũ est potentia ignis et terra. ⁊ secũdo de ptib⁹: Deli⁹ forte cõpositionẽ dicere ex ꝟtutib⁹ elemẽtorũ ꝙz ex terra ⁊ aer aqua et igne: nõ ex his sed sicut in alijs dictũ est ꝑus humidũ. n. ⁊ siccũ ⁊ frigidũ ⁊ calidũ: materia cõpositor corpor sunt. vnde Ba. ꝑmo elemẽtor ca. vltio dicit Ar. elementa confusa fore estimasse qualitatibus solis: idqz dogma eligendũ ꝓpter certitudinez eo q ab incõueniẽti ꝑseruat. Et Isaac elementorum libro initias ꝑbus in plerisqz libris suis diffiniuit elemẽtũ esse rem ex qua generatione prima aliquid generat ⁊ existit in generato ex ea ptãte non actu. Ad huc quidẽ ex pluribus entibus actu nõ sit vnuz actu per essentiam. 7. metaphy. sed elementũ vnuz actu ut confessũ ꝟstituũt. Et: Si forme ꝑmaneãt elemẽtor in mixto actu ipm iam pluriũ existet formarũ: qõ est falsũ cũ vnius rei sit vnicũ esse pfectiuũ: ceu phia sentit pipatheticantiuz rõne. Palin: cum quelibet particula etiaz minima mixti sit mixta: ꝑmo de ge. ⁊ cor. In eadẽ quatuor erũt elemẽta corpalia: ⁊ ita in eodẽ locor mimo plurima situabunt corpa. Cuius ꝟtrariuz scdo de aia ⁊ quarto dicit physicorum sunt igit in mixto potentia non actu. Propter primuz ꝟo sciẽdũ q cũ mixtio sit elementorum seu misibiliuz in vnũ: fm veritatẽ cõuentus ꝑmitus eẽ elemẽti nñ

rtionis actus ⁊ potentie oñdaꝝ. ſecundo quō miſcibi lia nāliter moueanꝝ ad mixtū. tertio q̄ ⁊ quot ſint de rone mixtionis cōditiones notenꝝ. ℙ:opter hoc ꝓmuz ſciēdū qō gd ſit ele mētū: ⁊ quot modis dicaꝝ dr̄ia oñſuz eſt. xi. ℰſt aūt mixtio multiplex. vna qdē circa ſupius iā diffinita: in q̄ ex qualitatib⁹ miſcibiliū alteratione corruptis reſultat noua q̄litas ex illis in mixto: de q̄ nūc eſt ſermo. ℰſt ⁊ alia nō vera multi plex erñs: qm̄ aut ꝑ iuxta poſitōnē ceu aqua oleo. aut ſm mixturā velut ordea frumētis. vel ſm adheren tiuz vt lapis lapidi: aut ſm vnitionē ⁊ aſſimilationē: ſicut ſanguis carni ⁊ medulla oſſi vel ſm iclinatōez ceu lignuz ligno: aut ſm detentionē ⁊ circūplicatio nē: vt ānulus annulo: q̄dā fere media exiſtit iter iſtaſ extremas ſic vt qñ vnuz miſcibiliuz taliter alij cōpli caꝝ: vt ſenſus nequeat diſcernere: ſicut euenit i mel licrato ⁊ aceticrato. ℑmitanꝝ. n. nām taliuz cōponē tia: ceu qdē ſm mixtionē reputata fore: nō exñtia ve ro ſm veritatē ⁊ apud nām ſubſtātialit̄ quēadmodū elemēta. ℳ lexāder i ꝓbleumatib⁹: ℳixtio eni ter re nō eſt ad ſenſuz: neqz eius ita minimum: ſz eſſen tialit̄ ⁊ vere ꝑmo elemētoꝝ. ℰſt autē potēcia duplex vna qdē remota diſtās ab actu nō paꝝ: aptitudine tñ ad ipm ita dicta. ℜeliq̄ ℣o ſcōa forma dās eē rei: a ctus ēt ꝑm⁹ noiata. Silr ⁊ actus duplex: vn⁹ qdē ꝑ mus potētia vz ꝑfata ⁊ alius ſcōs q eſt opatio cuius nihil qdē potētie. Sic igit̄ aliqd eſt tm̄ potēcia vt pri ma: aliud actu ſoluz: ſicut actio. quedā ℣o medium vel potētia ſcōa ſeu act⁹ primus. ꝑma eqdē potēcia dicit̄ ⁊ ſimplr potētia reſpectu forme. altera ℣o ſm quid: qm̄ relatōe actus opatiui. ipſe ℣o actus econ uerſo. hic āt act⁹ ſumit̄ ꝑ ꝑmo ſiue potētia ſcōa: po tētia vero ꝑ potētia ꝑma: q̄ inclinatio ē quedā ad a ctū ꝑmuz ſeu formā: dr̄ia. 56. ℱorma ℣o ſubſtātiaꝝ ſeu eēntialis eſt illud ꝑ qō res eſſe hz ⁊ i ſpecie locaꝝ ab ea nāqz qdē ſpēm ſortiꝝ. ℙropt̄ h⁹ vero ſcōm ſciēduz q̄ in oi actione ⁊ paſſione māz oz ⁊ agēs mo tuz a fine forme ipreſſiuū actualit̄ ꝯcurrere: ℳate ria ſiquidē mixti elemēta ſunt ſeu miſcibilia. ℰlemē tuz eni eſt ſicut mā remota idiſpoſita. miſcibile vero ceu ꝓpinqua. Sed agēs duplr exiſtit: quoꝝ vnū eſt motor imobil̄ dās cuncta moueri vt cā ꝓria vt ℬoe tius: ℑmmobiliſqz manēs dās cuncta moueri ō cō ſolatōne. ſcōz vero ℣tus orbis cū his q̄ locanꝝ i ipo aſtris: q̄ duplicia exiſtunt. quedā. n. ſunt erratica: vt ſeptē errātes ſeu planete dicti quoꝝ ſol fons calidi tatis ſperā cōmouet ignis. luna ℣o ꝓncipiū humidi tatis ſperā cōcitat aque qō oñdit̄ motꝰ acceſſus ⁊ re ceſſus eiuſdē ſm motū diurnuz celi q̄dratiuuz q̄tor puncta cardinalia ꝯſtituēte: dr̄ia. 168. ℳerē vero cō citāt gnqz alij. Saturn⁹ nāqz ad friditatē diſponit ip ſuz cōgelatiuā mortiferaz. ℑupit̄ quoqz calorē ⁊ hu miditatē illi cū tpamēto ꝓſtat. ℳars caliditatē eſtu alē cū ſiccitate. ℳenus friditatē cuz humiditate mē ſurate: ſibi qdē mercuri⁹ cōicabilitatē ac poſſibilita tē ens idifferēs attribuit. ⁊ iō diuerſi motus ſunt in aere repti. quedā ℣o aſtroꝝ ſunt ſira i ſpera octaua locata ex qbus ſm ℙtolemeū ⁊ ℍipcum. 48. ſine ſuis geſtaminib⁹ ꝓcreanꝝ imagines ſeu forme: ceu i cāe aſſignatiōe phyſionomie ꝑ me notaui cōſtructe. Cui⁹ motꝰ ſm ℙtolemeuz i. 36. milibus annorum cōpleꝝ: cuiqz illius graduum centum deputando an nos; nunc autē circa. 70. verius differentia. 9. ⁊ tra

ctatu quē de motu octaue cōſtruxi ſpere ex cui⁹ mo tu cā ꝓma fulcito cōtinget tādē ſigna ſeptētrionalia meridionalia fieri. ⁊ ecotra vniuerſā ſic viciſſiz habi tatōez ꝓmutari vt ibidē ōclaraui. vñ methau. 2. vbi nūc eſt arida oli fuit mare ac eō. vult. n. ꝓmutatōes huiuſmōi infinities iterari. ℰx hoc quoqz mirabiles in occultis ēt terre viſcerib⁹ iprimunt̄ imagines. ℣ tus figdē aſtroꝝ ad infima delapſa ⁊ marie ſolis ſibi ꝑ radios ignis virtutē ſociat ⁊ ꝯiungit. ℑgnis nāqz q eſt i cōpoſito radijs itroducit̄ ſolaribus marie cum alijs ⁊ nō ꝑ motuz ei⁹ nālē deorſuz: ſz magis violen tuz ex nā inductuz vlī dr̄ia ꝓmiſſa. hec ēt agunt i ter rā ⁊ aquā ac vlr incōtinēs calefaciēdo: ⁊ vapores in mediuz vt i aeris ſupficiē attrahēdo vbi mixtuz cōfi ciꝝ ceu i metherologicis mōſtraꝝ. lz. n. ſit ꝯtra nām grauitatis terre ac aque ſupiora petere. ⁊ ignis leui tatē deſcēdere. nō tñ eſt contra nām motoris primi vlis ⁊ ꝯiuncti ꝑticularis: velut motor ē celi qui cā ois eſt trāſmutatōis primaria. motus nāqz eſt ipſi⁹ tāqz motus cuiuſdā ſapiētis ſm ℳeſahalach ō ſpe ra mota ad quē ois q i elemētis exiſtit ⁊ elemētatis reddit̄. 8. phyſi. cōmētator. ℰt iō vt eſt. 12. elicitur metha. op⁹ nature opus ē i telligentie. motor qdem hic velut aia opaꝝ q̄ cā ꝓncipalis inan matis eſt ac tus ois: ſo de aia: ⁊ collz. 4. vñ ſimplr alimēti cā eſt ipſa. ℑgnis ℣o quodāmodo ⁊ cōcauſa: eo q̄ oiuz nā cōſtantiū termin⁹ eſt. ⁊ rō magnitudinis ⁊ augmenti aie ſigdē ⁊ nō ignis qō tale. ℰa nāqz ſurſuz eleuat qñqz grauia. leuia vero deorſuz adducit cōtra mobi lis iclinationē oino ceu dictāt cholere. nā nigra gra uis petit os ſtomachi ſurſuz tendēs. ℜubea ℣o le uis iteſtina deorſuz. vñ mixtio nālis exiſtet non paꝝ dr̄ia priori: ℳeducit̄ itidē ignea virtus deorſuz va poribus pluuie ⁊ roris qbus admiſceꝝ cuiu⁹ quidē ſi gnum q⁹ aque pluuiales ⁊ rores vaporoſi extāt cali di ⁊ digeſti. Quidā vero direruꝝ vnuz elemētoꝝ fo re in alio i potētia: vt ex grabica firmāt methauroꝝ trāſlatione ꝓmo. Quod forte non valet; q⁹ mixtio ſit ex elementis ꝑut ſunt ſimplicia ſuo mō ⁊ non ſm q̄ extant i alijs elemēta dictuz ēt dr̄ia priori: ignē ele mētuz minus br̄e caliditatis iſto materiali. plura. n. elementoꝝ ſunt cāe generationis. ℳeniūt autē mi ſcibilia i mixtionē aialiū ⁊ ꝓprie ꝑfectoꝝ ꝑ terre na ſcētia. ex his. n. cōdunt̄ cibi ex qbus humores ⁊ ſper mata: ⁊ ex illis tandē ꝑ viā originis ꝯſtituunt̄ aialia elementoꝝ ꝓmo ca. i. io. ⁊. iz. ℰſt. n. materia primi tus prima. deinde elementa demum terra naſcentia poſtea cibi deinceps ſang. poſtea humiditates ⁊ ſp mata deinde mēbra cōſtita poſtq̄ officialia ⁊ vltimo embryo vel fetus. ℱ inis qdez ꝑfectio extat vniuerſi ⁊ mixtoꝝ bonitatis diuine ꝓticipatio. ℱorma autez mixtionis apparet cū ipſa forma q̄dā exiſtat. ℙro pter tertiuz hui⁹ ſciendū q⁹. 8. vel. 9. ſunt ꝯditiones ad mixtionē requiſite: quaruz prima q⁹ miſcibilia ꝑ maneāt in tertio ⁊ nō in alterū corrupta hec nāqz in ter mixtionē ⁊ gnātionē habeꝝ dr̄ia. vnde ℳr. ℳe qz materiā cōbuſtibilis. ſ. igni dicim⁹ cōmiſceri ne qz miſceri cū erardet ſed ignē generari: ſic ēt nec ci bus ꝑmiſcebit̄ corpori. ℜequir it̄ ⁊ ſecundo q⁹ miſci bilia ſint corpora. nō enim accidens cōmixtionē ſu cipit cū ſubiecto. vnde neqz figurā cum cera neqz cū corpe album neqz accidens accidenti commiſcetur ceu neqz diſcipline album cū oporteat iterū ex mixto

ſeparari miſcibile. Propter qđ expetiť tertio q̄ non ſemp ꝑmanent ꝯiuncta: vex etiam ſequeſtrenť ex mixto qñq;. Quarto q̄ ſint minima quantitate oio: ita q̄ mixtio non fit ſenſu vt hordei ꝫ milij ꝯiunctoꝝ hic.n.qđ mixtuꝫ homini eſſet lintheo nō ſoret. Licet eni cathimia erugo litargirū ꝫ vriſur videanť eſſe idē ꝫ vnū vltime trita ꝫ ꝯiuncta: non tñ vere ſūt ſed pluríma elementoꝝ ꝑio.ca.i. Oportet ꝫ quito omiomera ſibi ꝫ homogenea exiſtere: Anomiomera nanq; aut ethereogenea vt naſus ꝫ oculus miſceri non contingit oino. Sexto quidem q̄ ſint cōtraria ſimul actiua ꝫ paſſiua cōicantia in materia. Septimo q̄ eq potentia ſufficienter extent ꝫ non omnifariaꝫ. ſi vnū eni aliud ſuperet potentia aliqualiter nō miſcebitur illi velut es ſtagno. Et ſi vincat oio tranſitus fiet in dñans ꝫ non mixtura: vnde vna vini gutta mille nō miſcebiť amphoris aque cū ſoluať ſpecies ꝫ trāſmutet in dñans. Octauo q̄ ſint termiabilia bene ita vt ab eoꝝ remoueantur viſcoſitate ſluribilitate evaporatiōe ac reſolutione q̄ accidit cū miſcibilia pfecte fuerint adinuicem applicata. vnuꝫ eni ab alio ſuſcipi et qđ prius nō fuerat in ſeipſo ꝑmo apparens. Addiť et nouo oportere ñ penitº fore ſimilia: cū ſic actio nō ꝓueniat ꝫ paſſio nec omnino diuerſa: q̄ iam contraria forent in eodem: ſed media inter iſta. debent ēt partim corrupta exiſtere ſm partē vero ſaluata: Ytus nāq; ſaluatur eoꝝ de humana natura: ꝫ ꝑmo de ge. ꝫ coꝝ. Propter ſecūdū Yo ſciendū q̄ de hoc q̄ſito fuerunt multe opiniones: et ideo difficile oſtēdiť apboris. ꝑmo cuius etiā difficultatē indicat rei natura cū ipſū ſit de mixtione. Circa hoc aūt: eſt actº dei ꝫ nature. vnde ꝑmo ꝯplexionū ca.io. Appoſitio ſiue cōmixtio eius q̄ tale ſm parua ꝫ nō per totū confuſio: ſed ꝑ totas ambo confundi dei ꝫ nature opus Propter qđ ſufficit de talibº ꝓbabiliter veritatem enūciareꝰ ſecūdo celi ꝫ mū. ꝫ methau. i. Et ideo aliq poſuerunt miſcibilia ꝑmanere in mixto actu ſeu ſm formas eoꝝ eſſentiales: Alij Yo potētia ſeu virtute Nōnulli fere modo quodā medio actu operatiuo: Ponentiū aūt ea manere in mixto ſm formas: qdā voluerūt eas actu etiam ſecūdo integras exiſtere: vt Empedocles pbus ac eius Aſclepiades medicº collega: ceu Democritus pbus et Epicurus illius imitatoꝝ Atbomos et corpora ſenſerūt auariſſima in cōpacta rerū principia elemētoꝝ ꝑmo: ca. ſecundo: qđ erroneū valde: vnde eorūdē ꝑmo ca.4. Quicunq; opinanť fieri quid cōpoſitoꝝ corporū ſenſibile manentibus qualia ſūt elemētis ꝫ ſolū cōmixtis adinuicē vt i aceruo ſumēti hordei ꝫ fabarū ipoſſibilia dicunt. Ita.n. ſere nulla cōditio mixtionis ſaluabitur antedicte: neq; mixtio foret certa: ſz ſenſibilis ꝫ fantaſtica magis: neq; ex ipa vnum cōſurgeret in forma ſed aggregatione ſolū. Alij aūt direrūt eas trāſmutari cōfūdi ꝫ alterari ꝑ totū: quare ibidē ca.io. Quicūq; ex igne aere ꝫ aqua ꝫ terra trāſmutatis cōfuſis ꝫ alteratis ꝑ totū mixtū opinantur fieri ſenſibile: ꝫ ſi iſenſibilia ſint illa contingētia ꝫ vera dicūt. Luť poſitionis fuiſſe videť. A.6.metha. ꝫ ꝑmo ꝓma. voluit eni q̄ elemēta haberēt duplex eſſe ſcu actū ꝓmū qđē q̄ habent ex ꝓmis eoꝝ formis ſubſtantialibus: ſm aūt vt ſunt cōiuncta cū accidētibus naturalibº: q̄ potentie ſue naturales exiſtunt: b eſſentijs ipoꝝ ſluentes velut eſt calidū frigidū ſiccū ꝫ humidū. dicit ꝑ q̄ elimēta quo ad eſſe ſecūdū nō manēt i mixto vſq; quaq; imo iporū corrūpunť excellentie in vnoquoq; ſm medietatē ad alterū ex quibus qualitas reſultat media que actº extat mixti. Habent etiā elemēta duplex eſſe liberū quoddā ꝫ integrū aliud ligatū ꝫ partitū. Liberū quidē et itegrū voco qñ ignis aut aliud elemētuꝫ cōſideraťur in ſua ſpera in qua naturaliť locatus perſeuerat ꝫ ita nō occurrūt in mixtum. Dico Yo ligatū ꝫ partitū quādo ab alio eſt alteratū ꝫ aliō alterās ꝫ diuiſim in iſōm et ecōuerſo ita q̄ plurimum vnius ſit cū pluritno alterius: minimū etiā vnius cū minimo alterius: et ita quo ad eſſe ꝑmū manēt in mixto. Houebanť aūt ꝫ iſti: quoniā viſa eſt ipſis q̄ niſi ꝑmanerēt elemēta iā nō foret mixtio: verū magis corruptio. Itidē: actuſ mixti eſſet iam actus materie ꝑme imediate: ficq; materia ipſū ſuſciperet nō ꝑſuppoſitis corporibus elementarijs ſimplicibus ita vt elementa rationem perdant elementariam. quibus vtiq; quid dicendum tertio et quarto apparebit dicendorum. Hanc aūt poſitōnem nitiť deſtruere cōmētatoꝝ tertio celi et mūdi et ſi eā cōcedat in fine primi de ge. Ad ipſā nāq; multa cōſequunť impoſſibilia vt q̄ nullū ens generet ex eis diuerſū ab ipſis in forma ſubſtantiali verū in accidētibus ſolū. Itidē vt elementa ꝑmaneāt actu in mixto cū huiuſmōi ꝑmum eſſe actū etiā importet et iō cōpoſitū nō habebit vnā formā ſubſtātialē: ficq; vnuꝫ vere nō erit ſed aut aggregatione ſolū nō cōtactu. Adhuc cōtinget vt quelibet forma ſit ab alia diſtincta: ita vt quatuoꝝ corpora ſint in miníma qualibet parte compoſiti. Rurſus ſi forme reliquunť elemētoꝝ in cōpoſito in ſuis perfectionibus ꝫ in qualitatibus ꝑmutenť ac alteretur ſm amplius aut minus poſſibile fiet vt elementoꝝ ab his denudenť forme qualitatibus ſm totū. pars nanq; ꝫ totum eiſdem ſunt rōnis hiſtoriarum primo cū tamē ignis nō ſit ignis niſi per caliditatē ꝫ ſiccitatem in ſummo. ꝫ ideo poſt talia ſubdit q̄ paucitas excitationis Auicē. in natura ꝫ naturalibus et bona cōfidentia in proprio ingenio ipſum ad hos perduxit errores: quā etiā modernoꝝ aliqui vitiant poſitionē eo q̄ impoſſibile ſit materiā ſm idē diuerſas. ſuſcipere formas elementoꝝ. Si.n. icorpore mixto forme ſubſtātiales elemētoꝝ ſaluerenť: oporteret illas diuerſis partibus ineſſe materie. materiā Yo diuerſas partes accipere fit impoſſibile niſi quantitate in materia ꝓintellecta. ſublata eni quantitate ſubſtātia indiuiſibilis manet phyſi. ꝑmo. Et materia ſub quātitate exiſtēte ac forma ſubſtantiali euenīēte corpus ꝯſtituiť naturale. diuerſe igiť partes materie elemētoꝝ fortaſſis ſubſiſtētes multoꝝ obtinent corporō nem. plurima Yo corpora eſſe ſimul ipoſſibile fore dictū eſt. nō igiť in qualibet parte mixti ſūt quatuor elemēta cū nō fieret vera mixtio ſed ad ſenſuꝫ tantū. Rurſus forma quelibet ſubſtantialis in materia ꝓpriā expetit diſpoſitionē ſine qua ſtare non pōt. vnde alteratio via eſt ad generationē ꝫ corruptionē. Impoſſibile aūt eſt ibidē cōuenire ꝓpriā diſpoſitionem que requiriť ad formā ignis ꝫ ꝓpriam que requiriť ad formā: aque q; ſm huiuſmodi diſpoſitōnes ignis ꝫ aqua ſūt cōtraria. Contraria Yo impoſſibile in eodē foze. itaq; impoſſibile q̄ in eadē ꝑte mixti forme ſubſtātiales inſint ignis ꝫ aliorū. Et iō cōmentator volens inconueniētia que ſequunť euitare Auicen,

mixtionēq3 a corruptione sequestrare ac sensu via in ter pretactos processit media. non enim posuit q3 for me pure remanerent ⁊ perfecte: neq3 corrūperētur omnino: sed eas fm partē permanere ac partim cor- rumpi vt sic in quandā reducant medietatē. Nam si corrumperent fm totū: tunc ꝑmo ille ac essentialiter quaslibet reciperet formas. ꝓpterea posuit q3 forme sint elemēto⁊ medie inter formas substātiales ⁊ acci dentales perfectas ⁊ accidentia: ⁊ q3 amplius ⁊ min9 ꝓpter earum imperfectionē ccu accidentia possent recipere: quod si hoc videat contra p̄dicamēta conti nentia nihil fore substātie p̄ius: neq3 magis neq3 mi nus suscipere: sibi quidē respondet non fore incōue niens huiusmodi formis cum sint imperfectissime di minute a formis substātialibus pfectis valde: ac ma teric prime ꝓpinquissime. Est enim esse suum .q. me dium inter formas essentiales ⁊ accidentia. Et iō di- cit fore possibile vt remitterent in mixto: ⁊ proueni- ret ex eo⁊ collectione forma alia: sicut ex albedine ⁊ nigredine plurimi cōsurgunt colores medij: quā q- dem similiter opinionē dupliciter aliqui p̄sequunt. tū quia videt inter substantiā ⁊ accidēs mediū astrui tum q3 ꝓtrarietas ⁊ susceptio maius ⁊ minus attri- buit forme substantiali. Dicere nāq3 formas elemen to⁊ fore medias iter substantiā ⁊ accidēs est mediū i ter cōtradictoria locare qđ est cōtra posterio⁊ primū Cōtradictio nāq3 est cui fm se mediū nō inerisit. nā forme substantiali est in subiecto nō esse: sed subiectū ⁊ hāc aliquid ꝓstituere in p̄dicamētis. Accidēs vo in esse cū accidentia non sint entia: sed entis .7. meta phy. nō esse in subiecto ⁊ eē in subiecto cōtradictiōez iportant Palin: vt ꝓbat .4. meta. media ⁊ quoꝝ sunt media. s. extrema sunt in eodē genere. vñ poste. i. Et eodē genere necesse vltima ⁊ media eē. substan tie vo ⁊ accidentis nullū est cōe genus in porphyrio ⁊ tertio metha. Quomā ens đ quo magis vī fore ge nus non pōt: eo q3 iam drie essent entis nō ens: non entis aūt non sūt species neq3 drie quarto topicoꝝ: ⁊ de partib9 primo: quare forme elementoꝝ nō obtine bunt mediū iter substantiā ⁊ accidēs Ostendit ⁊ for mas elementoꝝ demū magis ⁊ minus non suscipere eo q3 ois forma hec suscipiēs diuisibilis est per se vel per accidens: inquātum. s. subiectum suum magis ⁊ minus valet participare: fm aūt id qđ est diuisibile per se aut per accidēs accidit motū esse continuū. 6. phyſi. Est aūt loci mutatio augmentū ⁊ detrimentū fm quantitatē ⁊ locū que per se sunt diuisibilia. alte ratio vo fm qualitatē magis ⁊ minus recipiētes vt calidū ⁊ albū. Si ergo forme elemētoꝝ magis suscipiunt ⁊ minus: generatio ⁊ corruptio iporuꝝ motus erit cōtinuus qđ est impossibile cum nō inueniat nisi in quantitate qualitate ⁊ vbi. 5. phyſi. Et ideo ge neratio ⁊ corruptio mutationes extant ⁊ nō motus. Amplius dicunt q3 omnis differētia fm formā sub- stantialē variat speciem ⁊ q3 recipit magis ⁊ minus drēt q3 est magis ab eo quod est min9 ⁊ quodāmodo sibi cōtrariū existit vt magis album ⁊ minus albuꝝ. Si ergo forma ignis magis suscipiet ⁊ min9 aut ali9 elementi magis facta vel minus speciem variabit ⁊ non erit eadem forma sed alia. ⁊ ideo. 8. meta. sicut in numeris variatur species per additionem ⁊ sub- tractionis vnitatis ita ⁊ in substantijs. substantie nā q3 posite sunt velut numeri in termino. hic tamen fortassis hoꝝ dicta ⁊ illis diceret Cōmentator fmo nē particularizando Ar. in forma substantiali perfe- cta vera existere: qđ forsan non valet cū ꝓtracti Aris. fmones sint i locis vniuersalibus scripti. Quas quo q3 sic apparent positiones dissonas: qdā quoq3 fm rē asserunt easdē existere ⁊ si videant verbis discobere re. dicūt nāq3 q3. A. voluit formas elementoꝝ trans mutari ⁊ confundi ⁊ in mediū quoddā redigi lz. A. imponat sibi ipm eas posuisse integras i suis pfectio- nibus permanere: quod nō estimo sensisse. Absurdū nāq3 vī q3 tantus pbus posuisset formas sic absolu- te perfectas ⁊ iconfusas vt qdam prioꝝ volucrunt ꝑmanere in mixto in quo cōditōes antedictas mixtio nis ab Aris. non seruasset. In eo vo q3 cōmentator dicit eas transmutari ⁊ in mediuꝝ quoddā fm susceꝑ tionē magis ⁊ minus adduci voluit idē q3 dictū ab. A. fit ingunt. Sed veritas est q3 Quicē. formas ele mentoꝝ amplius ꝓfregit ⁊ subsidere fecit q3. A. Et ideo hic aliā positionē magis consonam Aris. visus tenere de gene. primo. ut apparebit dicendoꝝ tertio cui quidem contestant mox dictura. Est autē similit ⁊ positio de hoc ipso modernoꝝ satis sentētie Aris. consona. Ipsa tamen parum dearticulata ⁊ minus pluribus intelligibilis existit. Dicunt enim q3 quali- tates elementoꝝ actiue ⁊ passiue contrarie sunt i ad inuicem magis suscipiētes ⁊ minus. Ex huiusmodi vero qualitatibus alteratis adinnicē cōstitui potest qualitas quedā media que vtriusq3 extremi sapiat na turā: sicut citrinū inter albū ⁊ nigrum: tepidū autem inter calidū ⁊ frigidū. Remissis nāq3 qualitatū ele- mentariū excellētijs ꝓstituit ex illis qualitas quedā media que est propie qualitas corporis mixti sicut q3 litas simplex ad formā corporis simplicis inducēdā. hoc igitur modo extrema dicūtur in medio reperiri quod participat natura vtriusq3: sic ⁊ qualitates sim plicium corpoꝝ inueniunt in propria corporis mixti qualitate: que quidē qualitas corporis simplicis: ali ud est ab eius forma substantiali agit tū in virtute ip sius alioquin calor calefaceret solum: non autē for- ma substantialis per eius actiones educeretur in ac tum. eo q3 nihil supra suā speciem agat. Sic igit vir- tutes formaꝝ substantialiuꝝ corpoꝝ simpliciū in cor poribus mixtis saluant virtute quidē ⁊ nō actu. vn- de Aris. primo de ge. nō manent elemēta in actu vt corpus ⁊ album: nec corrūpunt nec alteꝝ nec ambo saluatur. n. virtus eoꝝ. In tertio quoq3 celi ⁊ mun- di in descriptione elemēti corpore. de hoc vī Aris. hesitare aiens: fit itaq3 elementū corpus quod dicit ꝓpter materiā primā: eo q3 elementū de ipsa ⁊ simpli cibus primis corporib9 equiuoce dicit. Cōmētator tertio celi ⁊ mundi. Et subdit demuꝝ ad qđ alia cor pora diuidunt inter existens potētia aut actu. hoc iñ non vtroq3 modo adhuc dubitabile ipsum indiuisi- bile in altera specie: quidam vero rudioꝝ nūc dice- runt elementa remanere in mixto actu quantū ad eo rum opationes. dicūt. n. q3 elemēta possunt duplicit considerari. vno quantū ad eoꝝ substantiā ⁊ esse di- stinctū: ⁊ ita permanēt in mixto potētia ⁊ non actu. Aliī vero quantū ad ipsoꝝ actionē: ⁊ sic dicunt ea ac tu permanere in cōpositō: qđ quidē satis videtur ab surdum cū nihil agat vltra suā speciem. si ergo erūt potentia in mixto nō poterunt in actum operatiuum deuenire ex potentia huiusmodi. Amplius. 2. meta.

vnūqdqz ficut ſe habet ad eſſe fic ꝛ operari. qđ autē potentia actionē habere nō pōt cū ſit actus perfecti. Rurſus ſingulū opaī inq̄ſtū eſt actu: ꝓpter qđ videtur impoſſibile miſcibilia in mixto ponere potentia ꝛ actualē operationē habere cū ea imediatius a qualitate ꝓcedat. Ipſe quoqz aliquādo diri ꝙ queſituz pōt dupl'r audiri: aut i fieri ipſius mixti: aut in facto eſſe iam eius ꝛ cōpleto: Siquidē pri⁹ cū in tali fieri actio concurrat ꝛ paſſio: ꝛ omne tale ſubiectū regrat in actu: qm̄ ſolius entis in actu eſt agere ꝛ pati: cum ens potētia actione careat oio. Jā. n. idē foret actus ꝛ potentia. Amplius fieri mixtī ē per alterationez qz mixtio eſt miſcibiliū alteratorū vnio quod oz: qz alteratio eſt via in generationē: ſed alteratio vt tactū ſb iectū regrit in actu: generatio ỽo in potētia. vñ. Ax alteratio eſt quādo manēte ſenſibili ſubſtātia in eius paſſionibus fit tranſmutatio in ꝛrijs aut medijs: generatio aūt cū totuz trāſmutaī in totū ſenſibili nullo ꝓmanēte ſubiecto: quare neceſſe fit oio miſcibilia in mixto actu ꝓmanere: qđ fortaſſis ſentit. A. ꝛ q dicū t ſecū formas ſubſtātiales elemētorū ꝓmanere in mixto minus tamē aut magis cōfuſas: ꝛ ab excellentijs ſeparas vt in mediū deductaſ ſm ꝙ motus alterationis miſcibiliū cū alteratione fiat in tpe: magis aut minus recedat a termino a quo ad terminū accedēs ad quē puta generationē. Si aūt erponaī q̄ſitū manere in mixto in facto eſſe mixti ꝛ ꝓpleto tunc elemēta potentia ꝛ nō actu ꝓmanere dicūtur cū forme corrūpāt ipſorū: qđ móſtraī: qz fic mixtū eſſe eſt generatū eſſe. Jd aūt ē rotū hoc in hoc totū trāſmutatū forma. vñ Ar. generatio ſimpler ꝛ corruptio eſt ñ ꝯgregatiōe ꝛ ſegregatione: ſed qñ trāſmutaī hoc totū in hoc totū: eſt. n. inſubiecto alterationis duo exiſtant. hoc q dē ſm rōnē ut forma: illud aūt ſm materiaz quando in his fit tranſmutatio oio: generatio erit ꝛ corruptio generatio nāqz vni⁹ alteri⁹ exiſtit corruptio. Adhuc ſi elemēta virtute nō ꝓmanerēt ī mixto tm̄ ſed i actu tūc mixtū eſſe quod eſt generatū eſſe: nō differret eſſentialiter a miſcibili qđ omniſariā abſurdū. Sic etiā nō quelibet ps mixti mima mixta foret: cui⁹ cōtrariū apparuit ex mixtionis ꝯditionib⁹. Galin: Proclus ꝓteſtaī omnē cām virtualiter exiſtere in effectu. Cū igiī elemēta ſint cā efficiens mixti p ſuas qualitates activas ꝛ paſſiuas in mixto virtualiter erūt ipſorum qualitates: ꝛ qz huiuſmōi ñ agūt niſi i virtute forme ſubſtātialis elemētorū cū nihil agere fit dictū vltra ſuam ſpeciez ꝛ vnūqđqz fic opaī vt habet eſſe: forme ſubſtātiales erūt ſimiliī in ipſo mixto ỽtute. Propt qđ oz dare miſcibilia tm̄ quo ad formas eorū ſubſtātiales potētia ſeu virtute cōtineri in mixto. i. generato eſſe. Vt aūt qđ dictū eſt amplius declareī ꝛ ne ỽtus qua dicūī ꝓmaneī i mixto elemēta ſine ſubiecto ſubſiſtere videaī cū ponanī forme ſubſtātiales corrū pt omniſariā: dicēdū ꝙ cū elemēta veniūt ad mixtionē ꝓut eſſe in mixto miſcibilia importat mixtionē in fieri tūc q̄litates cōtrarie agunt elementorū ꝛ patiūī adinuicez: ꝛ ad mediū ꝓrepetitū ducunī quoddā qđ ē qualitas miſcibiliū ꝓparās ad formā ꝛ cōplexionez mixti. Harū ỽo q̄litatū actionē ꝛ paſſionez quouſqz forme poſſūt elementorū incorrupte ſuſtineri: miſcibilia ꝓmanent actu in mixto. Cū aūt ex p̄dictoꝝ actione ꝛ paſſione forme ſubſtātiales elementorū paſſe ꝛ tranſmutate corrūpunī forma generaī mixti quaz ſequiī cōplexio illius er alteratione primarū qualitatū corruptarū ꝓpter formarū corruptionez. In iſtanti nāqz forme corrūpunī elementorū cū earū paſſiōibus ꝛ ꝓpetatibus forma introduciī mixti cū ei⁹ paſſiōe ꝛ natoria ſeu cōplexione. qđ aūt ea fit ſnia Ar'ſ. declaraī cū poſitū generationē ſimpl'r fieri quādo ſbiectū ſenſibile ſm ſe ac paſſiones ſeu accidētia corrūpaniī in alterū. dictū etiā eſt ſimiliter ꝓmo de gene. ꝛ cor. ꝙ ile marie ꝓpriū generationis eſt ſubiectuz ac corruptionis ac. 4. phyſi. materiā nō ſepabilē cē vñ ꝓmo de generatione: materia nūqz ſine paſſione poſſibile fit eſſe: neqz ſine morphea ꝛ ꝓmo elemētorꝝ ca. 16. ſine qualitate. Propter qđ cuidenter cōcludiī ꝙ vna forma corrupta ile aliā ſuſcipit in inſtanti ceu introductione ſenſitiui ſup vegetatiuū ꝛ intellectiui ſuper ſenſitiuū declaraī ex ſecūdo de ge. animaliū. Intelligo itaqz ꝓmanere in mixto elemēta potentia ſeu virtute eo ꝙ cōplexio mixti ſapit naturā ꝛ ỽtutē qualitatū miſcibiliū ex quibus ꝑ alterationē educiī ſicut ſanguis generatus ex lactucis: dum pōt naturā aliq̄liter retinere lactuce. fil'r et forma mixti ex corruptōne formarū ſubſtantialiū elementorū ex quibus educiī: ſiē caro ſapit eſſe et virtutē alimēti ex quo fuit generata. Seneca tertio q̄ſitorū naturaliū: Pdabuli ſapor apparet in lacte. et vini vis exiſtit in aceto. neqz etiā eſt dare ꝙ forme cedāt elemētorꝝ in non ens oio: qm̄ ex ente ſubſtātia nūq̄ cōſtituiī nō ens ꝛ non ſubſtantia. ꝛ corpus tale in talē ſubſtantiaz ꝛ corpus tale: ꝛ tamē hoc totum natura materie tranſmutaī in ħ totū. Sed fortaſſis primum mēbrā maxime diſtinctionis ꝑſate: ꝛſi quibuſdam videaī acceptum ſententie tamē. Ar'ſ. ꝛ: Cōmētatoris aduerſaī: cū ſm hos mixtio fit qd mediū inī alterationē ꝛ ſbiectū poſſidētez omniſariā actu et generationē in potentia ſolū quod indicant mixtionis cōditioneſ eiuſqz rō. Nō. n. dicīī ꝙ fit alteratiuū vnio neqz corruptorū verū alteratorꝝ ꝛ ſm hoc neqz eſt trāſmutatio alterius ꝛrioruz in alterū: neqz trāſmutatio eorꝝ in materia. mediuz itaqz erit mixtio inter duo ꝓtacta: quod poſitio non ſeruabat premiſſa. vex mixtionē ꝓmo ſumptā modo non videbaī ponere ab alteratione alterā: vt cū mixtum ſumebaī in fieri neqz ſcōaz a generatōe quādo accipiebaī in facto eſſe. Propter tertiū quidē dicēdū cū Ar. ꝛ eius diligētioribus interp̄tib⁹ vt p̄tactuz ꝙ elemēta p qualitates eorꝝ activas ꝛ paſſiuas adinuicē agunt ꝛ patiunī: ita vt remiſſis earuz excellentijs ad mediū quodd ā p̄figuratū diuiſibile deducāt. vñ ſcōo de ge. Que miſcentī corrūpunī intēſiones adinuicē: ita vt tūc nō ſit materia: ceu euenit in gnātōne nec ꝛrioꝝ alterū actu ſimpliciter velut in alteratione ſed mediū. Et cōmentator ꝓmo de ge. Mixtio ꝯtingit quādo equaliter miſcibilia patiunī ꝛ agunt ita ꝙ veniat poſt aliq̄ media q̄litas inter ſcōas contrarietates puta: puta dico calidi ꝛ frigidi ficci ꝛ humidi. In hac autē q̄litate fic ex p̄dictis qualitatib⁹ paſſis ꝛ ꝛ remiſſis: in mediū tm̄ latū cōſurgente: virt⁹ ſaluaī miſcibiliū: vt cā virtualiter i ei⁹ relinqueat effectu. Cū igiī miſcibilia p ſuas q̄litates imediatius efficiāt mixtū in eo virtualiī exiſtēt in qualitate. ſ. reſultāte media videlicz vna: vel etiā dico duplici fortaſſis ſm ꝙ cōplexio inde reſultans fuerit ſimplex vel compoſita. ꝛ qz lz ois actio pficiaī q̄litatibus. ipe tamen non agūt niſi in virtute forme ſubſtātialis ꝓmo: vt oñdeī

ꝺ r̃ia.90. Qualitatel̃.n.he q̃ q̃ nõ ſint forme ſubſtã tiales elemẽtoꝝ ꝺr̃ia.13. virtutẽ tñ habent illarũ vn de ꝛ calidũ ignẽ facit in virtute forme ſubſtãtialis eiꝰ tunc quid ẽ ſaluabunt̃ in qualitate media nãliter vna ceu duplici velut agẽs p̃ncipale vſq; quãtũ in ſecun da rio. quod ꝺenotãt antomata dicta mirabilis ꝛ tã/ q̃ litteraꝝ vox in ſyllabis ꝛ haꝝ in terminis. Sic ita q; in illa qualitate media vna vel duplici que formã qualificat mixti inſunt oẽs qualitates elemẽtoꝝ pri/ mo. ꝛ amplius ꝛ cõſequenter forme illoꝝ. pfectius n. ac potẽtius ſũt q̃litates prime in mixto q̃ elemẽto rũ forme: cũ ille ſint ſolũ cõtracte ꝛ remiſſe amplius ſuſcipientes ꝛ minus: ꝛ ió diuiſionẽ conſequunt̃. he aũt corrupte fere: ꝛ ſic ſunt in potẽtia tñ aut virtute in p̃dicta media ꝟſurgẽte qualitate: iuxta illud: Sal uatur. n. virtus eoꝝ cũ miſcibilia nõ ſint penitus cor rupta: neq; oio ſaluata. Et id eſt qꝺ ꝺr̃ p ℔a. p̃mo elemẽtoꝝ ca. vltimo Ar. eſtimaſſe ſolis elemẽta ſo- re qualitatibus cõfuſa. vnde Alexãder in p̃bl̃. copu lata quidẽ ſibi ipſis copulãt qui ſm mixtionẽ: vt ſunt q̃litates elementoꝝ oiſariã habentiũ p̃mas q̃litates ꝺeſtructas ꝛ alias generatas: potentes aũt rurſus a natura ſepari ꝛ ſaluari. Et cõmentator elemnta ſunt in potentia in mixto: ſed non eſt intelligere hic p po- tentiã primã materiã cuꝝ cõpoſita que ſint in potẽtia aqua ignis terra ꝛ acr: vt caro ꝛ os ſint i actu. vnde facilius remouent̃ miſcibilia ex mixtis q̃ ea que ſũt in materia ex ea neq; ẽt ſunt in potentia in elementis ſicut partes in continuo que ſunt p̃tes potẽtia quoꝝ q; diuidãtur ꝛ fiant partes actu ſed mediũ moꝺuꝝ in iſta duo vidẽtur obtinere. Sic igitur appareat huiuſ modi queſiti ꝺifficultas ac ipſius ꝓbabilis veritas. quã rões fulciunt ad hoc p̃tacte: ꝛ minores ꝟſirmãt ad ipſaꝝ ceteris occurrẽtes opiniones. Propter quidẽ quartũ ad primã que. Ar. ꝺicendũ q; illa fuit ip ſius opinio non approbata modo vel expoſita. Ad aliuꝺ ꝺicenꝺuꝝ q; in q̃litate media vt oñſum eſt ſalua tur actus opatiuus: cũ non fiat totalis corruptio eoꝝ que ſunt elementoꝝ. Ad aliuꝺ ꝺicendum q; nõ erit corruptio vt ꝺeclaratũ oiſariã cũ qualitate p̃dicta re ſeruet̃ actus ꝛ forma. Ad aliuꝺ ꝺicendum q; elemẽ ta non p̃ꝺent rõnem ſuã oio cum ꝺictũ ſit ea virtute ſaluari in tertio. Ad aliuꝺ ꝺicendũ q; forma mixti q̃li tate informat̃ media reſultante: ꝛ forma ẽt qualitate ꝺico continente illaꝝ in virtute vt oñſum. Ad aliuꝺ ꝺicenꝺuꝝ q; materia prima efficitur p̃pria huiuſmõi vel illius per formas elemẽtoꝝ qꝺẽ primo permuta tas ꝛ confuſas ſcõo vero p formã mixti ꝺatã ex miſci bilibus p̃ꝺuctã. medio vero mõ per q̃litatẽ ꝟſurgẽ tem formã vtcũq; ſaluantẽ elementoꝝ neq; ẽt eſt q; materia cõpoſiti tot formaſ quot ꝛ prima recipiat cũ ipſã materiã iformet primã. Cõfundit̃ eni aut corrũ pitur vel ſaluat̃ in medio. ſimiliter ẽt Auicẽ. ꝺe ſub ſtantia orbis ꝺimẽſiones iterminate aſſiſtunt mate/ rie p̃cedẽtes aduentũ forme in eandẽ. Ad aliuꝺ ꝺicẽ ꝺũ iꝺ vel̃ fore i potẽtijs anime i qꝺ non erat queſi tũ. Intẽdit. n. Ar. illic mõſtrare q; ſentire neq; aie p̃priũ ſolius neq; corporis ſed vtriuſq; ꝟiunctim: qm̃ ſi potẽtia eius eſſet p̃priũ aie ſolũ aut corporis ſi militer ꝛ actus cũ ipſa ordinent̃ adinuicẽ potẽtia. n. relationẽ quandam ꝛ inclinationẽ ad actum impor/ tat. Ad aliuꝺ ꝺicendum q; ſicut miſcibilia permanẽt ita ꝛ p̃prietates ac paſſiones. nam vt alia remanent ꝛ alia valde ita ꝛ ipẽ ac nõ q̃ elemẽtoꝝ ſimplices ꝛ in ſũmo: he aũt mixtoꝝ velut ꝟpoſite ꝛ remiſſe. Ad ali uꝺ ꝺicẽꝺũ q; elemẽta non reſoluunt̃ ex p̃tibus mixti iã pfecti velut a vaſe ꝛ ſegregatione: ſed p corrupti nẽ p̃tiũ mixti generant̃: itiꝺẽ elemẽta in eo virtute p manẽtia ſicut ꝛ tetigit Alexander. Neq; etiã vex eſt q; vnũ corpis vel ſpũs vel aliuꝺ in vnũ reſoluat̃ cle mentoꝝ ſibi affine cũ vnũqꝺq; ſit ꝟpoſituꝝ ex q̃tuor elementis ꝛ reſoluat̃ in ea ex q̃bus cõponitur: ſed q; p maiori p̃te in ſibi cõuertitur ꝓportionabile. Et ſi milit̃ ꝺicẽꝺũ ſimplicio. At iuxta ẽt ſm illuꝺ qꝺ aliq̃ ꝺiri vtriuſq; arguta ſuis p̃cedunt limitibꝰ. Que ſita circa concluſiones. Differentia.17.

Quod complexio ſit ſubſtantia oſtenditur p primũ de vtilitate mẽbroꝝ ca.2. teſtantẽ ipſã fore ſubſtantiaꝝ corporis ꝛ naturã membri ꝛ per ſecreta ſcripta monteo confirmãtia: cũ hoc facto rem eã eſſe ſubſtantie vniuſcuiuſq; membroꝝ. vnde Gali. in oi mẽbro eſt virtus fixa qua eius p̃priã p- ficit opationẽ ꝛ ſubſtantia huius virtutis ſm ℔a. ẽ cõplexio p̃pria ei forma videlicꝫ p̃pria cõplexionis. Amplius. A. 2. de aia inſtroꝝ cõplexio eis eſt ſub/ ſtantialis ꝛ naturalis. Rurſus ſo naturalium capi- tulis. 8. ꝛ. 9. ꝺicitur oia per qualitatiuã fieri craſim ſm veteris ſniam. vnde prima aphoris. Nõ vriq; aliuꝺ aialibus q̃ innatũ operat̃ calidũ natura eſt ſm hypocraticã rõnẽ q̃ hec. nõ enim aliuꝺ quiꝺ qꝺ plaſ mat aial a p̃ncipio quẽaꝺmoꝺũ neq; rurſus auxit vel vſq; in finẽ nutrit: niſi caliꝺuꝝ quod innatũ oiuꝝ ope/ rarum naturalium cauſa exiſtens. tale aũt non videt̃ aliuꝺ q̃ ſubſtantia. Adhuc iꝺ quod cõſtituit eſſe ali cuius ſubſtantia eſt ipſius: a ſubſtantiali nãq; forma ꝺat̃ eſſe. huiuſmõi vero eſt cõplexio. vnde primo in uamẽtoꝝ ca.2. Carni eẽ ꝛ neruo ꝛ alioꝝ vnicuiq; ẽ per cõplexionẽ ex quatuor elementoꝝ q̃litatib9 con ſtructã. Rurſus illuꝺ quo ꝺeſtructo ꝺeſtruit̃ aliuꝺ erat eius ſubſtãtia. 5. metha. talis aũt eſt cõplexio. nã ea ꝺeſtructa ꝺeſtruit̃ mẽbr ꝛ vir aial. Galin: qꝺ eſt ps ꝛ non põt ſepari ẽ ſubſtantia illiuſ cui ſic adeſt hoc vero eſt cõplexio: cõſtruit eni ꝟpoſiti eſſe ꝛ non põt remoueri: qr cõplexio inſepabilis actu. Damaſ- cen9 in aphoris. cõplexio igit̃ eſt ℔a. In oppoſitũ ſunt p̃bantes cõiter ꝛ medicoꝝ cũ his cetus. vñ pri- mo theorice. 6. ca. vocãtur q̃litates he cõplexiones ex elemẽtoꝝ. ſ. adinuicẽ copulatione alterius cũ al- tero. Eti. A. cõplexio eſt q̃litas. hec aũt genere lo/ catur accidẽtis. Rurſus qꝺ põt ineſſe ꝛ abeſſe p̃ter ſubiecti corruptionẽ eſt accidẽs: hoc aũt eſt ꝟplexio. ꝺr̃ia. 12. Erit itaq; cõplexio accidẽs ꝛ nõ ſubſtantia.

Propter p̃mũ ℣o ſciendũ vt apparuit ſm ſenſuꝫ ℔a. q; cõplexio eſt factor ſubſtãtie cuiuſcũq; mẽbro rũ aialis. cõplexio igit̃ eſt ſubſtãtia corporis ꝛ nã eiꝰ Auicẽ. ℣o ſufficiẽtie ſcõo. Cõplexio eſt q̃litas veni ens ex reciproca actione ꝛ paſſione q̃litatũ ℨriarum in corpibus ſibi p̃mixtis. ꝛ. 12. ℣o aialiũ ipſius: Cõ plexio eſt res accidẽs ex qualitatum ℨriaꝝ opatione in particulis minimis ꝺiuidentibus ꝛ alterantibus eas adinuicẽ. primo aũt prima: eſt qualitas que pro uenit ex actione adinuicẽ ꝛ paſſione contrariarũ qua litatũ in elementis inuentarum: quoꝝ partes ad tantam paruitatẽ redacte ſunt: vt cuiuſq; eaꝝ pluri mum cõtingat plurimũ alterius. ꝺicit̃ etiam q; com/ plexio eſt effectus ex elemẽtoꝝ qualitatiꝫ alteratõe

resultans in mixtis. Cōplexio quoq; tripliciter pōt considerari aut rōne substātie vel cause: aut ordinis ſm prius ⁊ posterius. Substantia quoq; seu subiectū in quo fundat cōplexio tāq; accidēs in suo susceptiuo est miscibile. vnde ſm ipsi⁹ diuersitatē diuersificabit ipsa. Miscibilia nāq; in triplici errant differentia: q̄daz. n. sunt equalia: alia ineq̄lia: quedam ⁊o media. que aūt equalia. apud. A. duplicia. aut. n. ſm mēsurā equalē sūt talia: que ꝯplexio mensure seu ponderis ſz. A. ⁊ Ba. dicit ⁊ Algazelem forte itellectualis vel amplius in relatione ad actus nobiliores: ⁊ hec cōplexio quo ad iusticiā appellat tēpata. siue in vniuersa substātia vel ipsius totalitate siqdem primo modo dupliciter pōt imaginari euenire: aut. n. quātitates ⁊ qualites pondere ⁊ mensura clemētoꝝ sunt in mixto equales ꝓportionate nō supantes neq; supate: qualitasq; resultās ex eis sit media cōplexio inter omnes extremitates simplicis qualitatis ⁊ cōposite vt caliditatis frigiditatis ⁊ reliquaꝝ caliditatis ⁊ siccitatis ⁊ ceterarū ⁊ denominat equalis quo ad pondus vel q̄ mēsure apparent ⁊ nō pondere virtutesq; seu qualitates clementorū equales ⁊ ꝓportionate ꝑmanēt. cōplexio tamē que ex his resultat nō oio extat in medio: sed ad vnū declinet extremorū simpliciū distemperantiarū vel cōpositarū ꝑtractarū. Et is quidē secundus modus dicit inequalis cōplexionis quo ad pondus cui⁹ neuter reperit i rerū natura. is. dria. Cōplexio ⁊o ad opationes relata tēperamētū dicta iusticie est que ꝓuenit quādo tm̄ fuerit de mensuris ⁊ qualitatibus elemētoꝝ ꝓut suppetit suscipienti ad eius actiones ꝑagendas: que in octo sequestrat modos ſm q̄ compatio pōt fieri aut ad totā speciē vel ad partē speciei: siue ad indiuiduum aut ad partē indiuidui: quorū quodlibet subdiuidit in duo ſm q̄ huiusmōi ꝯpatio fuerit ad extra vel ad itra. ⁊ sic octo resultabūt modi ꝑmo ꝑma. Cū aūt miscibilia fuerint oio ineq̄lia quatuor constituntur cōplexiones oiquaq; distēperate ad iusticiā composite ceu calida ⁊ sicca cū reliquis tribus: quarum quedā sūt sine hu. vicio: ⁊ alie cū illo. Et id dupliciter quoniā aut madefacit mēbrū solū exterius vel penetrat introrsum qđ similiter dupliciter euenit: qm̄ id ap̄at vel minime que similiter latitudine sunt in magis ⁊ minus infinite. Si vero miscibilia int̄ ista mediocritatis obtineant moduz: in quo neq; equalitas existit oio neq; inequalitas: tūc cōsurgēt relique quatuor cōplexiones simplices ad iusticiā distemperate velut calida: frigida que obtinet temperamentuz in passiuis ⁊ sicca ⁊ humida in actiuis: que eodē modo vt simpliciū ꝑmisse. Diuersificat etiā cōplexio rōne cause constituentis: naz omne quod fit aut a natura. arte vel perse nano. 7. metha. Siquidē penes naturā varietas attēdat in ea: dicet q̄ alia erit inata: alia influens. quedā vero media. Innata vero alia fira: alia fluens seu currens: que ꝑ etates variat differēter ſm q̄ nūc ⁊ prius calidū vtrunq; circa vtraq; se habet humida sicut complexio pueritie calida extat ⁊ humida: iuuētutis calida ⁊ sicca ⁊c̄. Fixam quoq; duplicē aiunt existere: vnā radicalē ⁊ pncipalē vt q a ꝑmis duobus in pncipio cōstructionis acq̄rit pncipiis spermate videlz ⁊ mestruo: aliaz quidez fira ⁊ secūdaria: qualis que seruus ab illa priori radicali causata. ꝑ virtutē nāq; caliditatis inate in primis fundata pncipijs forma dat masculinitatis: p contrariū ⁊o femineitatis: dria. 28. Influens vero est illa que p debitā ſer rerū non naturaliuz administratiōnē paulatim acquirit ſm declinationis ipsius excessū diuersificata. que aūt media existit: partim videlicet innata: partiq; influēs est musculorū ventris quoq; ⁊ taliū complexio. Influens siue infusa: q̄ influit eis a corde cerebro ⁊ epate partimue innata: quia non i alia influit extra se: aut quia a primis spmatibus talis indita fuit inata natura interiorū primo ca. vltio. Sed a perse uano causat cōplexio ex casu inopinato ceu cum quis fortuitu igni seu aque siue cuicunq; occurrerit alioquin prauā imprimenti vel aliquādo alteram cōplexionē. nam sanitas ⁊ salus sunt a fortuna quādoq;: domus aut̄ ⁊ effigies nequaquā poste. 2. Causat etiaz ab arte: vt ostendit tiriace cōplexio qua venenū expellit: non quidē q̄ ars sit causa omnino: sed q̄ extat principiū applicationis medicinarum ad inuicē ex quarum resultat confractione complexionis primarū complexio secunda in totuz vel forma: dria. 178. Diuersificat quidem tertio rōne ordis: qm̄ quedaz est prima ceu aquositatis lactis non affecte. cōagulo cōplexio frigida ⁊ humida: dria. 148. caseī quidem frigida ⁊ fieca butiri calida ⁊ humida. Altera ⁊o secunda vt que lactis totius ex his constructa ad tempamentū declinās. 195. dria: participās tamē plus frigido ⁊ humido: ⁊ similiter in arte. Cōplexio quidem prima ceu in tiriaca est natura vniuscuiusq;. medicine ingredientis eā. Fa vero que ex p̄dictis p applicationē artis resultat p̄ma que venenū expellit ⁊ alios actus inducit in nulla medicinarū ipsaz construentiū inuentos. A. ꝑmo secundi. Cōplexionem quoq; innatā seu radicalem audio que primo qualificat pricipia generationis: spermatis scilicet ⁊ sanguinis menstrui in qua complexio mixti ⁊ viuentis cōtinet ⁊ cōterminat: multi. n. gradus mixtiōis ⁊ pfectiōis sūt i natura repti et ꝓpe hūana: et huiusmōi cōplexionū quedā ē actu et altera potētia: ceu tactū ē d calido et frigido dria. 15. Circa id nosce q̄ ꝓpt ſmonē. A. aliqui dicūt cōplexionē inequalem ad pōdus fore quo ad iusticiā equalē: imo ⁊ iequalē et simpliciter quācūq; cōplexionē ab equalitate ponderis ponunt eius ineq̄lē. Arguunt eni aliqua cōplexione data: aut est equalis quo ad pōdus aut inequalis. non equalis: q̄ hanc ipossibilē venire: igit̄ iequalis. Sz hij et ⁊tra mentē dicunt. A. et ratio ip̄oꝝ est sophistica. Primū qdē oñditur q̄. A. innuit q̄ cōplexio ad pondus diuidat cōtra eā que a iusticia: et demū illaz ponderis subdiuidit inequalē et in inequalē: Itaq; inequalis pōderis nō poterit esse alia quecūq; a iusticia cum vna spēs nō iuuet oppositā ad esse. Boetius topi. 4. Adhuc ibidē cōplexio inequalis ad pōdus nō est absolute media contrariaꝝ q̄litatū sed magis declinat ⁊c̄. p quod satis innuitur q̄ parū distet a cōplexione quo ad pondus equali taliter: vt fit aliqualiter media inter eā et equalē a iusticia in ⁊o maxime modo. Rursus mor subdit q̄ id quod i medicina considerat equale quātū. s. ad eā que ponderis equalē et extra equalitatez puta inequalem: non est hoc. i. equalis quo ad pōdus: neq; illud hoc est inequalis ad ipaz. Et cōfirmat q̄ prius dixit illud esse ſm q̄ oportet p diuisionē rōnalem cum ꝯsideratiōe absq; vlla compatione ad rē aliquā. Et mor subdit

id eē duobus modis. huiusmōi aūt ꝓfideratio extat ſātaſtica nō in rex natura inuenta verū potius ficta: ⁊ ideo modi vtriuſq; inuentionē vult non eſſe ſenſibilē. Ex oppoſito vero ſupplendū q; cōplexio ad iuſticiā eſt p diuiſionē cū cōſideratione relata ad rē aliquā exiſtentē. Nō igiť q̄ a iuſticia poterit ineq̄lis aut quecūq; reliqua ad pondus fore. Sed aduerſarius inſurget q⁹ ait: Sed phico medicus credere dz q; eq̄ le ſm hanc intentionē ⁊c. remouēs deniq;. A. a medici conſideratione equale ponderis reliquit inequale ipſius cōſiderandū medico. Dicendū q; cōplexio equalis ⁊ inequalis ponderis eſt qualis equalitatem cōparata iuſticie. Inſurget ⁊ non min⁹ denuo cū dicat equale de quo medici tractāt non eſſe denominatū ab equalitate in qua cū pondere equaliter exiſtit: aut vt prius dicendū eſſe vel q; iterp̄tatio modi inequalis ponderis id tollit cū ponat equalitatē menſure apparētis virtutuz elementox: ⁊ tñ complexionē reſultantē ab his declinať vtcūq; a medio ad aliquā cōplexionū ſimpliciū aut cōpoſitox. Ad id aūt qđ inducunt dicendū q; aliter accipiunt ęquale ad pōdus q̄ꝫ. A. ipſe nanq; accipit ꝑ modico diſtare ut apparuit ab equali. hij vo ꝑ quātocūq; Neq; etiā quod extat inequali ponderis ſm. A. poteſt eſſe genus ⁊ ſupius cōplexionis iuſticialis: tunc enī non ens eēt genus ⁊ ſuperi⁹ entis cū illa non ineniať hoc vo maxime: cui⁹ falſitas tertio apparet metau. Noſce quoq; q; equale ⁊ inequale ip̄roprie ſumiť cū quantitatē ſeu relationē iportet complexio vero qualitatē. vnde ꝑprius tempamentū diceť ⁊ diſtemperatū. Subſtātia vero dicit dupliciter vt tandē ſi dicere: vñ qdem ſubiectum vltimū quod non p̄dicať de alio vt indiui duū. a principali. n. ſubſtantia nulla ſit predicatio: aliter quodcūq; hoc aliqd ⁊ ſepabile. tale vero vniuſcuiuſq; forma ⁊ ſpecies. 5. meta. ⁊ in p̄dicamētis ſubſtantia alia eſt prima: que proprie ⁊ p̄ncipaliſſime ac marie dicit: ⁊ que neq; eſt in ſubiecto: neq; dicit de ſubiecto vt aliquis homo ⁊ Sortes. Altera ſecūda vt ſpecies ⁊ genus ceu homo ⁊ aial qbus p̄ncipalis ieſt dicta ſubſtantia. Scōz quoq; Boetius in ibidem tripler exiſtit. vna dicta hypoſtaſis. i. mā: alia vſia forma: ⁊ tertia vſiaſis ex ambabus compoſita q̄ ſola directe in p̄dicamēto locať. alie vo a latere ac reductiue. hic aūt ſba ſuſcipitur per qō qd eſt rei ſiue forma. Accidēs ēt ꝑut adeſt ⁊ abeſt p̄ter ſuſcipiētis corruptionē: ⁊ q; nullū eſt q̄tuor alioz p̄dicabiliū. Porphyrius: ⁊ non ſm q; eſt genimē ſiue ſynthoma mori bi eū ꝯñs: vt vmbra corp⁹ tertio de accidenti capitulo primo ⁊ de ingenio vndecimo ca. 6. Propter ſcōz vero ſciendū q; ſermones Ba. pretacti apparēter ſonare videnť q; ꝯplexio ſit ſubſtātia: ⁊ tanq̄ corporis forma ſubſtantialis ēt hois vt aian humana. vt hic de typo libro: Natura ⁊ aia non eſt aliud p̄ter calorem: quare cōmentator tertio de aia. Ba. eſtimauit q; virtus cogitatiua eſſet rōnalis. Adultū nāq; fecit eū in hoc errare locus ꝯſequentis: q⁹. n. virtus rōnalis appropriať homini ⁊ cogitatiua appropatur eſtimauit ꝓp conuerſionē affirmatiue vl⁹ q; cogitatiua eſſet rōnalis: ⁊ vnus illoz qui errauerunt i hoc eſt Abelfanus babilonēſis. Quidam ēt moderno um iposuerunt Ba. velle ipſum animaz fore craſim. Aliqui etiam id ſenſerunt. A. primo de aia. quidā. n. direrunt q; anima eſt cōplexio; quia q̄ꝫdiu cōplexio fuerit ſtabilis nō mutabiť ſanitas vite. Quid aūt ſenſerit de ipſa in pluribus ab eo locoz pergrēs nondū determinate reperi. heſitare nāq; viſus eſt ō hac in q̄ꝫ multiſ. vnde. 5. d accidēti ca. 5. quid ſit aia incōueniēs hoc dicere. Si Vo tp̄s occurrerit oppoz tunū fortaſſe diſputabiť inde: quod. q. temeritati atq; audacie p̄tinet. Quito Vo ſimpliciū ca. 5. diſtinctionis ſcōe auctoritates obumbrationis crediderūt quod ſpiritus eēt ſubſtantia aie: nos autē nō ſumus auſi iudicare de ſubſtantia aie p aliquod. Octauo tamen de iuuamētis ca. vltimo. Nō debemus referre q; intellectus ſit a ſenſu: ſed a tempantia ſpiritus aialis inſtraliter tñ. De motibus Vo liquidis ca. 3. plures recitat de aia opi. poſt quas ait iquirere de aia an eius ſubſtantia ſit corporea neq; ceſſat quādo corp⁹ accidit alicui⁹ rei aialis deſcendere in eā aut eſt aliqd corpori continuū quod cū corpore decidit aut ſpermatis eſt virtus ⁊ potentia aliqua: ⁊ cur conueniant cū creatione corporis accidentia aie relinquo hoc illis qui de ſe eſtimāt q; id ſciunt veraciter Similr quoq; ſcōo ⁊ tertio interiox ca. 8. ⁊. 7. viſus eſt dubitare qd Hip. voluerit nomine aie denotare. In cuius dā quoq; ipſius ſeriei expoſitione corundē tertio ca. 7. inquit: Aut craſis eſt aia effectuaruz qualitatum: aut craſi eax alterať tertio tñ p̄fato ca. 7. videť ex preſſe velle complexionē aliud ab aia fore dicens q; hu. ⁊ naturaliter craſis corporis alterant actus aie. Conceſſū eſt ab optimis medicis ⁊ phis ⁊ a me per vnū monimētū monſtratū eſt q; p craſes corporis ſequentes demonſtraui aie virtutes. vnde quia in his locox nō errat Ba. ſermonē de anima diffinire ſub dubitatione relinquit eius negocium in loco determinato: vt modus eſt ſcribentiū vbi eam aliud a cōplexione ꝑfitēť fore. vt aūt ꝓpoſiti intentio habeať Ba. in queſito directe adducať ſeries illius de vtilitate particularū primo quā ex greco traduxi: qō. n. de illo libro cōiter habeť: eſt qddam abbreuiatuz in nouē tractatibus aggregans q; illius vſq; ad. 12. librum. Otinet. n. 17. libros vt ⁊ etiam tractatus oſtēdit quē tranſtuli de optima cōpoſitione. Eſt aūt ipſa talis: Exiſtunt qdez p̄ime ac maxime cōplexiones. De nāq; ſubſtantiā particularū complēt ꝓpriā: qm hinc qualiť habent caliditatē frigiditatē ſic. ⁊ hu. corpora, ꝓpter hoc ⁊ naturā. Eſt eni tale eſſe carni ⁊ neruo ⁊ alioz vnicuiq; hic: qō eſt ꝓpter talē ex quatuor dictis cōplexionū factū eſt: ꝑut ſunt corpora naturalia cōplexionata dico ⁊ nō ſubſtantie ſimplr aut corpora. ⁊ ſubdit: Hec igiť ipſis ſm ſubſtātie rōnē exiſtunt. ſequūť vero ex neceſſitate ſapores hu. colores duricies. ⁊ mollicies. ⁊ alia ex neceſſitate accidētia; ſitus magnitudo numerus ⁊ plaſmatio. h āt ſermo nō intñ ꝓmit cōplexionē fore ſubſtantiā: vt priores i argumentis p̄tacti: quos qdem nonnulli volentes ſupportare direrunt cōplexionē poſſe ad membrū dupliciter cōperari aut ꝑut ipm eſt ſubſtātia ſeu ſubiectuz cui ineſt: ⁊ eam qualificat: ⁊ ita eſt accidens q̄litas: cum accidentis ſit ineſſe ⁊ qualificare huiuſmōi Aut ſm q; membrū extat inſtrumentū opationis: ⁊ ſic dicunt complexionem formam ſubſtantialem fore: per ea nāq; opať membrū ⁊ in eſſe traducit inſtrumenti: ipm nanq; ita ordinatur ad actum q; autem id realiter impoſſibile differentia oſtenſum. 13. ſic enim idez foret accidens ⁊ ſubſtantia. Neque poteſt aliquis

dicere q; ſbale ſūmaꝫ ꝑ eo q; haberet ſubſtātialiꝫ ſubiecto: vt riſibile hoi diſtinguēs i ſubſtātiali: vt apparuit dr̄ia p̄tacta: q; vt oſtēdeꝫ: dr̄ia. 22. Complexio pōt inta pmutari. Similiter tali ēt dato ſubſtātiali ñ valet cū ſit quedā nālis ꝓpietas. ꝓpa Vo ſm Boetiū emanauit ex accidētiū genere. Propter tertiū Vo ſciēdū q; cōplexio pōt dupliciꝫ conſiderari. vno qdē quātū ad rē. aliter Vo quātū ad modū. Siquidē pmū dicēdū ipoſſibile omnino cōplexionē ſore ſubſtantiam ꝓpter inconuenientia p̄tacta dr̄ia. 15. ſed ſimpliciꝫ eaꝫ dicendū accidens qō ē qualitas exiſtere: non quidez ex ſubſtantijs elementorū cōſurgit complexio: quia id quod educitur ex eis p compoſitionē elicitur: t talis ſm. A. eſt forma mixti. Igitur ex qualitatib⁹ educitur qō alteratione perficitur: qualitatib⁹ eni tertij generis ꝓprie alteratio ineriſtit. Adhuc ſubſtantia non fit ex non ſubſtantijs in prioribus. Si ergo complexio foret ſubſtantia: nō fieret ex qualitatibus cuꝫ non ſint ſubſtantie: ſed fit ex qualitatibus vt dicunt. Amp. ꝓprium cōplexionis ē ineſſe ↄrīū et: t magis ſuſcipere ac minus: quod ſubſtantie ineſſe negatur. in p̄dicamentis. Itaqꝫ ipoſſibile complexionem ſubſtantiaꝫ ſore. Si Vo ↄplō nō rē ſbe iportet: vex modū: ſic vtrūqꝫ pōt tolerari. Improprie tū ↄplōnē ſbſtantiam ſore. Secōm eni q; p ſubſtantiā ſiue formaꝫ ſubſtantiatē aliqd ſuſtētatur eſſe pfecto: ita ſuo mō membrū p complonē eſſe ipſi⁹ ſuſtentat̄ t pmanet opatio: vnde q; illud a quo imediati⁹ vī actio ꝓuenire: manifeſtius ē nobis ſicut inſtīm vt cōplo: qꝫ illō a quo mediate puta agente p̄ncipali vt ſubſtantia cū per opationem in cognitionē alicuius ꝓueniamus. ꝓductio aūt actionis t ſuſtentatio manifeſtius vī ab inſtō: qꝫ a p̄ncipali agente prodire ꝓpter ↄrietatez que in qualitatibus ꝓprie reperiꝫ: ab ipſa enim prouenit imediate. conſequenter Vo ſba ſuper quā hoc fūdat̄: dr̄ia. 60. Similiter Ba. i pleriſqꝫ locis t A. ſecōo de partibus: vt tactū dr̄ia. ii. nominant elementa calidū. fri. ſ. t hu. nō entia ſba: ſed qualitates t eorum inſtīa. Secōm quē ēt modum Apoſtolus ad hebreos: Fides eſt ſba ſperandaꝝ rerum t argumentū non apparentiū: nō eni fides realiter eſt ſba: ſed accidens. rōne tū modi dici poteſt ſba: q; per ipſa tāqꝫ p baſim ſuſtētificātē quis merez ſalutē: nā ſine fide ipoſſibile deo placere: Neqꝫ ēt ſeries Ba: greca teſtatur ↄplōnē ſubſtantiā ſore omnifariam: ſed complexiones eſſe primas alijs enuncians: q; ſequuntur ipſas: Addit ēt eas p̄ticulariū propriā complē ſbam nō quidē ſicut agens p̄ncipale t p̄mū: vex vt inſtrumentale t ſecūdariū: quod apparet ex eo quod ſubditur. Hec ergo ex ſbe rationē exiſtunt: vel quia cū diffiniretur corpus complexionatū in eius cadit ratione vt naturales exp̄etūt diffinitiones. Aut dulci⁹ ſuccinte dicendū q; per ſubſtantiam intellexit eſſentiam. Ipſa enim vtcunqꝫ etiam in accidentibus inuenitur. 7. metha. Viſa nanqꝫ ſubſtantiam importat t eſſentiam. huiuſmōi autez qꝫ multe locutiones reperiuntur. in tegni enim terminos diffinitionis medicine: qui ſunt accidentia ſubſtantiam vocat: t diffinitionem ipſius dicit ſore ſubſtantialem t ſigna q̄dam ab inherentibus ſm ſubſtantie rationē eē. Adhuc aphoriſmorū prima: Signa cretica ſm primā eorum ſubſtantiam ſunt ſynthomata. dicit. etiam egritudinem ſubſtantiam ſore ibidem; t ſecundo interiorum ca. vltimo t. 7. t de ingenio: Vbi trāſlatio monachi ſm eſſentiam nature morbi. t ſecunda quoqꝫ aphoriſmorū virtus vna t ſubſtantia dicitur: t p̄mo febrium. 8. theorice tertio Alexandri q; febris ſit ſubſtantia: t q; calor eſt ſubſtantia: ac ↄmentator. 4. methaurorum digeſtionis ſubſtantia eſt temperata: t colligꝫ p̄mo: Hec diuiſio ē huiuſmōi libri ſubſtātia cū tū omnia huuſmōi: vt egritudo: virtus: febris. digeſtio t diuiſio ſint accidētia vere. Propt quod ad vnū dicendū q; in talibus locis ſubſtantia p eſſentiaꝫ ſumit̄ abuſiue q; fortaſſis in ꝓprietatem tranſferentes cōmittunt aut non determinat grecus. Propter quartū vero ad p̄mum quid dicendū iā viſum. Ad aliud dicēduꝫ q; Hali. lingua loquitur Ba. qō apparet quia mor ſubdit: ſed ſm Ar. ſententiam eſt complexio inſtrumentalis. ſ. propria q; virtus opat̄ Ad aliud dicendum q; A. vel alluſit Ba. aut ſubſtātialis t ꝓpria. i. naturalis a p̄incipijs' videlicet emanans intrinſecus vel forte illam inſeperabiliter audiuit conſequi. Ad aliam ſcōo dicenduꝫ q; fortaſſis Hip. voluit animā fore craſim vt tetigit Ba. aut q; cōplexio eā omnium exiſtit non agens ceu p̄mutiuū p̄ncipale verum vt ſecundarium inſtrumentale. At q; medic⁹ ē artifex euidentiꝫ q; magis exiſtat in agente ſecundario qꝫ p̄ncipali non immerito quę aie. Hip. craſi voluit aſcribere. vnde colligꝫ. 2. Calor cōiunct⁹ ex calore influenti miſſo a corde t caloꝝ complexiōis mēbri ē forma cū q; agit t patitur. Et ſbdit: Sz vtrū ſufficiat iſte calor ad faciendum hoc an ſit hic alia Virtus ſtans iſti calori loco forme iſta non eſt reſ quā medicus habeat neceſſe iquirere. Ad aliud dicēdum q; cōplexio non dat eē quidditatiuū ſed diſponit t preparat ad illud ſicut actio qualitatū p̄marum ad formam preparat materiam ſuſcipiendam. Ad aliud dicendū per interemptionem qm̄ differentia. iz. cuꝫ riſibilitas auferꝫ. auferetur hō: ſed non primo ſed ablatione rōnalis ita t complexio auferetur ſecundo forma ſubſtātiali ſublata vt aia. Dicendū ēt q; Ar. hic loquitur ſm opi. platonicorū ponentiū numeros ſore ſubſtāntias rerum punctum materialiꝫ lineę: et lineā ſuperficiei: t hanc corporis. Ad aliud dicēdū q; cōplexio nō ē pars ſubſtantialis ꝓprie corporis ſz complexionati eiuſdē vt tactū eſt ſuo modo ſic enim in tegni dicta ſunt ſubſtantialia eſſe ſigna neqꝫ eſt qō non poſſit complexio ēt innata ſeparari differētia. 22. vbi Damaſceni exponetur aphoriſmus.

Differentia. is.

Vod ſit complexionem equalē ſeu tēperatā reperiꝫ oſtēdit q; 5. ꝓbl. Propt qd mēſurata corpora laborāt multotiens t pmutant̄ facile aut ꝓp idem ambo. eqle eni t cōmenſuratum. Galin: cōiter eni teſtat̄ ipſam cū medicis Ba. Aō t rōnes monſtrant. motus eni fit ois de extremo per mediū in extremū: phyſi. 5. t iuuamētoꝝ. 4. cap. 3. Mutat̄ aūt qs de ↄplone calida t ſicca in frigidaz t humidā ac cō ſimiliter de cali. t hu. i frigidā t ſic. dr̄ia. 22. Interueniet itaqꝫ motu complexio iter iſtas media ſic extremas ſed non alia qꝫ temperata ſiue equalis. quare hanc continget reperire etiam et non iuſtitia tantum. Rurſus arte amplius poteſt natura et ideo ipſum imitatur ſcōo phyſi. eam tamen non ſequitur: ſz multuꝫ laboret. A. 4. metheau. Ars aūt pōt corpus cōficere temperatū complexionū et theo

rice ꝑmis ca.7.cū enī accipitur quātitas mensurata ꝓportionalis ex coꝛporibus calidioꝛibꝰ ꝛ frigidioꝛibus:ceu aq̄ ferventissima ꝛ niue seu glacie ꝛ ex ficciorib⁹ ꝛ humidioꝛib⁹:vt pulucre ꝛ aq̄:coꝛpus ℭsurgit i vniuersa temperatū ſba:qđ qdē docetur cognitiõe siue collectione ꝛ sensu cõfici ibidez:nā igitur multo amplius huiusmõi poterit coꝛpꝰ tēperatū ℭstruere ac eq̄le. ℙalin:sensus ē quedā ꝓportio media ℑrietatis eius q̄ ē in ipso:dr̄ia.6ꝛ.hoc aūt nō erit nisi fit cōplexio tempata:ꝛ marie in boie cuz sit pfectioris ceteris sensibilitatis:ꝛ iō cunctis prudentioꝛ scđo de aīa:ꝛ ℭpl'onuz ꝑmo ca.io. sapientissimū aialiuz iudicat. Adhuc si vnū ℑrioꝝ est in nā:ꝛ reliquū scđo ce. ꝛ mun. ℑria enī debent cē paria. Cōmentatoꝛ ꝑmo celi ꝛ mundi:si ℭpl'o distēperata est in nā: quare ꝛ tēperata quecūqz cū opponatur illi. Et ℭfirmat:qꝛ si ē dare iperfectū:erit ꝛ perfectū ratione cū sint ℑria eidem.sed reperitur iperfectuz vt ℭplexio distēperata Amp.neqz nā supioꝛ vr̄ temperamētuz ꝓhibere:neqz gnationis nā ꝑticularis inferioꝛ neqz ēt ℭtinens ꝛ cetera nāe suffragantia:cū hic contingat tēperata reperire:non enīz senescunt ꝛ coꝛrūpuntur oino ꝛ fir. Iudē itellectus ꝛ scia est semp veroꝝ:tertio de aia. Sed cōplexio ēt quo ad pondus ē in itelleetu ꝑmo ꝓma:ꝛ Algazel tradit ēt. A. scia de ea notificando ipsam ꝛ diuidendo.qđ aūt tale coexistit:qꝛ qđ non est non ē scire primo poste.si ergo ē aut in itellectu vel i scia:cū huiusmodi sint entiū:conuertr̄ ēt ens ꝛ verū. Eti:si mensuratū est ꝛ mēsura cū sint correlatiua sed mēsuratū ē vt cōplexio iustitialis tēperata q̄ certe equalitati hoc ē ℭplexioni ponderis ꝑm. A. est ꝓ pinqua valde itaqz cōplexio tempata ēt ponderis reperīt. Huiusmodi quoqz oppositū ꝛ marie de ea q̄ ponderis sentire vr̄. Ba. auditus cōplexionū ca.7. ꝛ re.sa.primis cum Hali. Aui. Algazele.ꝛ Auer. Quod rōe firmatur:qm̄ si foꝛet huiusmōi ℭplexio ñ inesset habēti vitā:cuz ponat̄ stare ꝑ ca.ꝛ hu.differē tia.2i.vbi autē calidū ꝛ humidū non erīt tēperamē tum. Amplius quo fieret mixtio:nisi vnuz elemēto rum aut causaꝝ aliud supercederet:vt ratio saluaret actionis ꝛ passionis. Rursus i mixtis oibus dñatur terra ꝛ aqua methau.4.ꝛ primo ꝑma.qđ aūt tale tēperamentū non patitur. Adhuc quarto eoꝝdem cōmentatoꝛ ait Aꝝ.sentire q̄ potentie sint iequales in quolibet elementoꝝ quattuoꝛ.si enī essent equales non operaret vna in alteram sibi comparem:ꝛ tunc non ēt actio virtutum activaꝝ super passiuas:ꝛ sic inde non ꝓdiret effectus:cuius oppositum significat sensus. Igitur cōplexio tempata ꝛ marie ponderis reperiretur minime. ℙropter primuz qdē sciendum q̄ quid sit cōplexio:ꝛ qūo distinguat̄ ꝛ maxime rōe miscibiliū:dr̄ia ĩnotant prioꝛ. Vt tñ hec amplius eluceſcat notandū q̄ ponderis ℭplexio Vtuti moꝛali ꝛ felicitati vr̄ coaptari.hec enī medium obtinet:qđ difficillimū ꝛ pfecte ipossibile adipisci:ꝛ iō scđo ethico.dr̄ virtus non simpliciter:sed quo ad nos mediū existere:qđ latitudine ꝑticipat non pauca:ita q̄ pōderis prima cq̄litas felicitati ℭparatur q̄ nullus potest in hac vita adipisci permanentē:qm̄ nihil simpliciter in genere oibus ex partibus pfectū natura ꝯposuit rhetoꝛice veteris scđo. ℙonderis autē modus ieq̄lis virtuti coaptatur magis q̄ ꝑticipat latitudine.ſz complexio iusticialis dicta iusticie merito coequatur ꝓꝓrie naturali quedā enī nālis:altera positiua.ꝛ huiusmodi quidē distributiua:vt honoꝛes ꝛ substātie: alia vero cōmutatiua:ceu q̄ in ꝑticipatione adinuicē 5.ethi. Est aūt iustitia virtus quedā pfecta non simpliciter sed ad alterū ꝛ ꝓꝓ hoc preclarissima virtutū ꝛ neqz vesperneqz lucifer ita admirabilis ꝛ talis vere vt apparebit ē ℭplexio equalis quo ad iustitiā. Est nanqz equale ꝛ mediū vtcūqz ita acceptuz ꝛ ipsa eq̄lis complexio non simpliciter sed ad alteꝝ puta iusticia opationibus iustis relata. Iniustū autē vt ait ieq̄le qđ euenit qꝛ a medio ꝛ equali magꝭ secedit aut minus quales sunt compleriones distēperate in magis quidē quattuoꝛ cōpositē in minus vero simplices q̄ tuoꝛ alie.sed quia quesituz circa complerionē eristit. que elementoꝝ est qualitatū cōbinatio qualitas qdez hic actualis per se queritur ac essentialis non tñ in sūmo qꝛ illa elementoꝝ extat nā non aque quidē calefacre aut taliū qꝛ accidentalis non potentialis qm̄ medicinaꝝ ꝛ terre nascentiū ꝛ huiusmodi differētia.15.

ℙropter scđm quidē sciendus ex cōplexionū primo:ca.2.ꝛ.3.q̄ antiquoꝝ quidā complexionē indistincte ēt omiserunt equalē duas tm̄ cōplexiones ponentes calidā ꝛ ficcam ꝛ frigidā ꝛ hu. Visum nanqz fuit eis calidum non posse cū humido copulatuz permanere cū calidū humidū exicet ipsū ℭtinuo in ficcū producendo neqz frigiduz cū ficco sociari priuatione digestionis inde consecuta superfluitatuz crudarum ꝛ aquosaꝝ generatiua. Quibus ℑ dixerunt cōplexiones quattuoꝛ affirmātes diffusius.nō enī oz fieri quod dicunt qm̄ calidum proportionatū ponitur humido imo nullum sine calido de ge.aialium.5. Adhuc humidū illud est condensatū ꝛ alijs qualitatib⁹ affectum non tale simpliciter sed a predīio. Neqz frigiduz ēt est puruz sine calido ꝛ ficcum sine humido in altera cōplexione ita q̄ non possit talis copula diu durare. ℙrocul tñ dubio vite huiusmodi cōplexio extat abbreuiatiua:tuz ꝓꝓ humidi pauperiē:tum etiā ꝓpter hui⁹ extrancos aquosos indigestione auctos celerius eoꝝ mala frigida calidū innatū extinguendo qualitate si obtegendo ꝛ suffocando quantitate.quare Haliab.non imerito ceteris iudicat ipsam breuioris vite constare dr̄ia.2i. Alij quoqz quattuoꝛ ponētes cōpositas solū videnr̄ equalē indifferēter omisisse ceu cōius fuit ante Ba. sentituz Nos autē nititur exterminare ꝯplurime, dicit enim eos dereliquisse cōplexionē equalē que ceteras precedit poteptia ꝛ bonitate necessariissimā maxime.sine hac enī mbil pōt rōcinari in theoꝛica cuz sit aliaꝝ regula ꝛ mensura directiua ꝛ ceu ℙolicreti statua.neqz ēt in practica cum oīs complexio distemperata conseruetur aut reducatur seu curetur relatione ad ipsam habita. Et ideo alijs prefertur in regimine conseruatiuo in tegni.ꝛ de reg.sa. Calesieri enī aut infrigidari ꝛ cetera coꝛpus precipiunt huic relatione habita. Intantū nāqz oz ipsos deuenire absurdū q̄ negantes eam affirmarent eandē soꝛe. Nonnulli vero iporū direrunt hanc sub ca.locari:ꝛ humida. Quos iti dē sequitur qñ aut hec temperata erit et tunc omittitur ca.et humida:aut ipamet calida erit ꝛ humida et tunc complexio non erit alia tēperata neqz ēt sub caliditate potest locari et humida quia sic contraria erunt in eodem subiecto: vt calidum distemperatam et temperatam. Adhuc temperato frigiduz op-

ponet et siccū: qō ridiculū grāde. Qui⁹ qdē cōtētus concludit. itaqz hos oportere tempataz explicare cō plexionē ab aliis quattuor seorsū. Et lz huiusmōi cō plexio plus ꝺueniat cū ca. ꝛ hu. q̄z cū aliis qr tempa ta iustitialis a medico q̄sita tendit ad calidū: vt dicūt ꝛ hu. essentialiter tñ differt: ꝛ non tñ per magis ꝛ mi nus: sicut per calidū ꝛ humidū p̄ncipij primi gradus ꝛ p̄ncipij secundi: propter qō concludit eā dari ex ne cessitate quā Ar: iā cōcessit: que tertio affirmabitur dicendorū. Nosce quoqz q Ba. cū Malia. in his q̄ ō ꝺpl'one tēperata loquit confusius Aui. ita vt dubi tare faciat ēt doctiores inquiens ꝺplonum primo: q dupler est ꝺplo tēperata. vna qdē simpliciter ꝛ i vni uersa ſba: vt que bois eucrationis substantie arborū aialium ꝛ hominū media de q̄ ait: Temperatā quidē hec q̄ ex contrarijs certissime eq̄liter ꝺuenientib⁹ no minamus: ꝛ deinceps est mediū in oi genere. ꝛ mari me fm vniuersas substantias extremitatum genera tur. Et earū scō regula fuerat eis ꝛ indiciū elemen torꝝ isomeria. i. eq̄ portio: pp quā ꝛ vlteriorū omniū mediū expletū eucratio ꝛ cōmensuratū nominatur: ꝛ similis est sermo eius de cute manus. Alia. vero Ba. fidelior iterpres. Et ꝺplo qdē tēpata de Ve tē perata p̄dicatur: cuius longinquitas ab oibus extre mis eq̄lis ē: atqz hec est in qua elementorꝝ sūt omniū eq̄les partes. Que qm̄ huiusmōi ē temperata iter oia dr extrema: sed ꝛ tempata in substātie totalitate dici tur quoqz ꝛ de temperata fm vtilitatē ꝛ necessitatez q̄ in quoqz corporū necessaria expetit. Porro tempe ratā veraciter vir est oino inuenire in oibus fere cor poribus ad vltimū vsqz: nisi q bō temperatam hūs cōplonē illi proximus est maximeqz cutis palmaruz ꝺplo. Ba. p̄mo ꝺplonum ca. 7. Altera ꝺplo est fz genus temperata quodcūqz: vt arborū ꝛ animaliū: cū eorꝝ fuerit optima ꝛ media non simpliciter quan do eq̄litas certissime fuerit ꝺriorum extremorū: fz qñ fm virtutem dicentē existit eis cōmensuratio. tale āt aliqtd ꝛ iustitia eē dicimus non pondere et men sura eq̄le: sed oportune ꝛ fm decentiaz. In scō Vo ca. i. alia q̄ fm vnumqōqz genus eucrata p̄prijs cor porū actibus et vtilitatib⁹ iudicat. Dicitur quoqz et de temperata fm Malia. penes necessitatē ꝛ vtilita tē que i quocunqz corpoꝝ necessaria expetitur: iurta quā ficus ꝛ canis dicuntur temperati. Hi quidē sūt sermones Ba. cū Mali. de cōplone tēpata: q supfi cietenus in p̄mo eorꝝ mēbro vident cōplonem pon deris portendere ac mēsure: qr tamē hanc negat. A eius expositor: dico Ba. per huiusmōi cōplonē itel lexisse quendā modū iustitialis eq̄litatis: ꝛ deinceps mōstrandū p̄pinquum cōplexioni quo ad pondus i eq̄li q̄z marime: dria. 10. Et ideo hanc ꝺparat mixtu ris elemētorū equalibus non q earū mensure ꝛ quā titates simpliciter sint eius equales oifariam: verus p̄ comparationē ad tēperatā fm genus i vnoquoqz neqz illā p̄orem actibus cōparat vt hanc ꝛ vtilita tibus eo q ipsa mor corrumpitur non p̄manens tpe: qō āt tale caret actu cū tpe pficiatur ois vel q ē ap parenti mensura: ꝛ non pondere eq̄lis inter extrema certe. Aut Ba. cū Malia. non sentit ꝺplonem fore ita extremis eq̄lē existent: sed eā imaginādā: sicut ex p̄mo vī de re. sa. vt hanc clarius exp̄ssit. A. gra facilioris intellectus realis cōplexionis: quā docuit co gnoscere precognitōe seu estimatione vel sensu: vt iā tactū: de qua Aui. Ba. ipugnat nō raro. Nosce q A taliter exponendo ꝺplonē quo ad iustitiam angu stius suscipiens: ꝛ tanqz regulā certam totius vniuer si eā solum in hoie statuit. Ba. vero quod ipsius ad amplians ad vnūquodqz substantie genus adapta uit. vnaqueqz aūt ita tēperata suā ei hz correspōden tem discrasiatā in simplicē diuisam ꝛ cōpositam: ceu ꝛ vtraqz temperatarū i octo pōt et diuiditur modos

Propter tertiū quidē primitus sciendum q ꝺplo ponderis non reperitur realiter natura: ꝛ demum q cōplonem iustitialem oz pōnere ꝛ quā. Propter huiusmōi qdē primuz sciendū q ꝺplonem ponderis equalē dare: figmentū est vir fictū: Quoniā pondus ignis cum sit leuissimū in vltimo: quanto maius tan to leuius existit: vnde ponderari nō poterit: et alijs eq̄liter associari. Ampliusꝰ per impossibile cōcesso eū ponderis habere: si poneretur in tanta mensura ꝛ p portione in mixto: sicut de aliis: cū sit actiuus marie mor aut citissime alia corrumpet miscibilia. vnde mi xtū vel non fieret vel factū pauciſſime perdurās cor rumperetur. Neqz ēt sic mēsura q̄litatis pure ignee fortassis posset admixtionē descēdē cū sit levis sūme pp qō non solū sit hanc ꝺplonē non ponere in nā: sz neqz ēt imaginari facile: cū seipsam corrumpat. Al gazel Vo ꝺplonem in intellectu dividit in equalē ꝛ i inequalem: que fortassis est distictio ꝺplonis ad pō dus: vt equalis ꝛ inequalis p̄tacta. Equalē autem p bat ipossibile fore: qm̄ corpus cam hūs: nec quiesce ret nec moueret: qr si quiesceret in terra: tunc terra viceret i eo: sil'r si aere aut aqua. Si aūt moueret ab aere ad ignē: tunc ignis vinceret. si Vo ad terrā tūc terra Si autē quiesceret in aere. sic ipse vinceret con uenit igitur vt nec quiescat i loco: nec moueat ad locū quod ē ipossibile. vnde cōmentator p̄mo ce. ꝛ mun. Si cōponeretur corpus equaliter aliquod: contige ret non moueri omnino: sed staret in quocūqz loco poneret: Adhuc ia nō erit temperatū si locum habe ret cū sequeret id motum elementi p̄ednantis i ipo sicut mixtorū reliquum. Sed forte quis ponet huiōi corpus locū habere in medio elementorū: vt in cōca uo spere aeris: hic enīz forma grauitatis et leuitatis vī adequari. Si enī poneretur in concauo orbis lu ne: aut i aeris cōuexo deorsū tenderet ad locū p̄edi ctum: cū in ipso vigeret forma grauitatis. Si aūt in terra dnante sibi forma leuitatis ad mediū ante dcm moueretur. Aut dicēdū hoc mediū magis circa ter ram inexistere neqz illud in assignato inueniri loco p̄opter terram duobus elementis ad finem anima lium terrestriū coniunctam. Actiones adhuc nō pos set illic habere humanas saltez politicas. vnde vita eius nulla foret aut breuissima. Rursus cōplexio p uenit ex actione ac passione ꝺriarum qualitatuz ꝛ re liqua. vbicūqz vero est assignare actionē ac passionē oz agens supra passum dnium obtinere primo ō ge. ꝛ cor. proportiones enī equales ipossibiles sunt ad inuicē. non enī actio iterueniret neqz passio: ꝓpter qō oz vnam qualitatum alij dnari. vbi aūt illud pō deris ꝺplexio esse nō poterit quocūqz modo. Amp. 4. metha. Cōpositā sūt media habētia: huiusmōi q dē magis illius Vo minus. Q ō aūt magis hz ꝛ mi nus ñ est eq̄le pōderis seruās mēsurā. vñ cōmētator ibidē hoc demōstrat ipossibile inueniri ꝺplonē mediā in extremis: vt dicit Ba. eē possibile. qm̄ si eēt pos

sibile foret possibile inueniri cõpositũ ex ipsis extremis absq; eo q; accidẽt trãsmutatio: aut diminutio. Quare scdo idẽ de ge. t cor. si eqles fuerint potẽtie tunc nõ fiet aliq; forma: vt declaratũ. 4. methau. Et cũ potẽtia alterius non fuerit dñans simpliciter: sed dñans dñata gnãbit ex eis aliqd mediũ: sed tñ declinabit ad ptẽ dñantis: t ideo h mediũ cũ eo qd ẽ declinans ad alter duor extremor hz aliquã latitudinẽ recipientẽ magis t minus. Mediũ. n. est multa: t nõ idiuisibile: ad qd mediũ elemẽtis transmutatis t redactis fiũt carnes t q̃ taliũ fm Ar. ibidẽ. Et ex hoc appet tibi ipossibile eẽ aliquã yplonẽ temptatã: quã posuit Ba. s. tẽperantiã: q̃ est fm extrema complerionis speciei: in q̃ yfiderat medicia. Scdo tamẽ collz ca. scdo dr̃ q; error quẽ dixit d tẽperata yplone Ba. ẽ paruus: deniqz is cũ ga. ingens: Res miscibiles non inueniunt in mixto: nisi duob9 modis. vn9 ẽ vt mensure sint eqles: t ista mixtio vocat eqlis eaz extremitatibus yparando: eo q; i medio ear est non declinans. secundus vt fit in iequalibus mensuris t hec qdẽ ineqlitas multis ẽ modis: fm quã quidem diuersitatẽ ac ineqles facte sunt yplones specieruz. Malin: qñ cũqz sit vnuz per essentiã: oz alterũ componentiũ per modũ potentie se habere: ac reliquum per modũ actus: qr ex pluribus existentibus actu nõ cõstituitur vnum per essentiã: dria. 16. verum aggregatione solũ. vt ex granis aceruus plurimis: sed ex miscibilibus vnũ efficitur per essentiã pp qd oz alterũ illorum se per modũ habere potentialitatis: vnuz vero p modũ actus. Quod aũt locuz obtinet actus rõnez hz dñantis alterius respectu. Vbi aũt hoc ẽ reperitur eqlitas seu intemperamentũ. Itaqz ipossibile ponderis cõplexionẽ reperire. Propter huiusmodi scdz sciendũ q; lz cõmuniter concedat complexionẽ quo ad iustitiã in rerũ nã fore tñ vt veritas oñdatur: t sapientũ sermones verificentur non simpliciter: sed cũ determinatione asserendũ quid autẽ si apparuit iam vtcũqz. Ipsa quoqz in cõi tripler vr̃ existere. vna quidẽ in qua tẽperamentuz existit. ac si punctule idiuisibile in ꝓportionibus mensure qualitatũ miscibiliuz ad operationes aie meliori mõ exercendas. Alia quidẽ cuz i latitudine quadã pluralitatis t paucitatis terminata: a qua si egressus ytingat erit yplerio iustitialis distẽperata. s. alia tertia quoqz inter has media. Primã siquidẽ adhuc. q. ipossibile sit pmanentẽ tẽpore inuenire quã suspicari sũt q daz ponderis ineqlem: cũ ipsa non fit nisi tanqz in instanti. huiusmõi aũt cũ fit vt fere idiuisibile nõ est tẽpus. neqz in tẽpore. q. 6. phys. Quod ẽt tale nõ erit tẽperata cõplerio pmanens vt humana cũ ea ordinetur ad actus. bi autẽ oẽs tpe mensurant. Formẽ nãqz nãles non requirunt quantitatẽ t yplexionẽ punctualẽ indiuisibilẽ cũ sit minimã carnẽ reperire scdo phys. quia oiuz natura constantiũ terminus est t ratio magnitudinis t augmenti. Itaqz neqz actus pũctuales hũt t indiuisibiles: cuz in omni actione t passione oporteat potentiã agentis aptitudinẽ patiẽtis: t tempus interuenire: de cã primo secundis. Et hãc estimandũ est Ba. tetigisse primo de re. sa. fz abbreuiationem transferentis ita: Simplex sanitas t perfecta q̃ certissimaz hz eucrasiaz: vel nunqz fuit in aialis corpore: vel si vnqz fuit neqz in instanti tempore permansit in ictu oculi in vnoquoqz momento alterata: t non eodẽ se bñs modo. Scdz vero trãslationẽ meaz ẽt verbotinam eucrasia duplici existente hac quidẽ apud intellectuz aut substantiã perennẽ: vt i aialis corpore hac ño existente simul t apparẽte in oibus sanis. Et subdit demũ non oz querere in tanta trãsmutatẽne diligenter optimã cõplexionẽ. si enĩ contingat aliqñ fm quã aliquã optimaz nãm: sed non pmanet neqz in instanti certa. Quare admirari supuenit opinionẽ vir quicunqz sanitatẽ t eucrasiaz absqz latitudine: t vnã esse estimant: si adhuc er hanc ẽ nõ sanitatẽ esse amplius, passionis. n. semper illationez non sentiunt de re. vel nequaq̃ genita in aialis corpore facientes sermonẽ: aut neqz minimũ permanente si aliqñ generata. bis igitur hãc somniãtibus sanitatẽ defecumus cõseruare. Nos autẽ in apparentes deuenimus. vnde Mali. vltimus finis eq̃litatis est res q̃ forsitan non inuenitur: t si inuenitur occultuz est sensui. Et hoc tolerat ipsius sermo: t si nõ itellererit per eũ huiusmõi equalitatẽ: sed praue potius corpus semper sanuz: quod per oẽs decurrit etatẽs de qua Ba. quoqz t Mali. propositor sermonẽ quã vtiqz inuebant illi qui corpus posuerũt dogma sempiterne passionis incurrere tanq̃ nullas habente optimas opationes cuz calor naturalis pabulet continue humidũ radicale resolutionẽqz solutionez inducat continui fm eosdẽ. Similiter aer semp resoluit quatũcuqz humidus pp radios celestes i eo ipressos: scda pmo. Est t alia iustitialis yplerio latitudine pticipans aliquantula: dicenda quide angustior valde rarissima inuenta. neqz eni duo ipsaz habentes nedũ plures pñt in vno tpe existere. Cuz ad id videat marie cõiunctio: puta Saturni t Iouis in principio arietis cũ aliis t aspectus ois supcelestiuz operari nã iubente diuina: ceu cum quis insurgit eadẽ cõsignate prophetа legez iponens nouaz sapientes dogmatizans t homines. Est eni h medius iter angelos t sapiẽtes nedũ hoies fm Isaac Amaraan Aui. t Algazelẽ: t tale fuisse dixerunt quidã Moysen t Maradei mendaces christũ Marie filũ. De hoc quoqz temperantia scribit in de optima corporis cõpositione ca. 3. q; vtile pfectuz in omnibus vt neqz in consimilibus neqz in organicis particulis nihil incõmensurate habere sic positum nõ valde quid cõtinue sed in longis tempor periodis consucuit fieri. Quod au tẽ breue deficit ab hoc saltẽ vidisti cõtinue sanuz dico corpus semper t est secundus hic modus equalitatis quo ad iustitiã de quo primo ꝑma est temperamentũ mediale late cõplerionis inuentũ ẽt in indiuiduo qd est in vltimo equalitatis ex specie que in vltio etiã equalitatis existit t in etate in qua augmẽtuz ad suuz peruenit finez in quo equalitatis modus quartus sextus coincidunt t. 8. existentes ad intra relati vt t indicat. A. de qua. 12. aialium idem Ista est tẽperantia in virtute quod dicit propter ponderis cõplexionẽ t ideo fit tẽperantia tamen reperitur raro. quare in de optima cõpositione ca. 3. prompte quidẽ cognoscere optimã corporis cõpositionẽ t si rara erret ipsius generatio. Et fortassis eius per maxime tẽpus duorum aut triuz est annorũ vel minus siquis eã voluerit amplius coartare vt circa. 33. annos aut taliter. Quo tpe quidẽ scribunt christum temperatissimuz passũ fuisse gerarce. Tertio vero est latitudine multitudinis t paucitatis participans pluria que cor

pus est simpliciter sanū dupler existens. vna quidez corpus semper sanū dicta: ⁊ altera sanū multū in tegni ⁊ re.sa. ꝑmo. Sanitas est quedā contempantia Lōtempantia ℞o ois ſm duplicē perficitur ⁊ dr̄ modū. Aliqñ quidem in sūmum veniens ⁊ vere temperata existens: qñqz vero bene deficiens a temperata. Erit itaqz ⁊ sana contēperantia dupler: quedā quoqz diligens vel certa ⁊ optima ꝓfecta ⁊ sūma ⁊ hāc dico corpus sanum semper existere: Dez aūt deficiens ab hac quidē non vtiqz iam aliqualiter tñ: vt cō tristari fit aial. ⁊ hec sanitas est corporis multuz sani vt ēt apparet integni. Et ꝙ huiusmōi temperamētū a medico consideratum latitudinem contineat ñ paruam oñditur ex consequenter adiunctis. Est ⁊ h̄ logica quedā magis vel ſm oportunitatem artis questio non concedentibus quibusdā alterū altero magis sanū fore: neqz esse latitudinem sufficientē in dispositione corporis: qz̄ sanitatem nominamus. sed vnum qd .s. perfectam existentē ipsum indiuisum in magis ⁊ minus existere. nobis aūt quēadmoduz albū corpus hoc quidē minus apparet album: id ℞o magis: ita ⁊ sanū magis ⁊ minus videtur hoc. Idez quoqz de optima eucrasia. Sanitas non est angusta neqz ipartibilis sed in sufficientem latitudinē extēdi potius vr̄ bene se habere si debeat vtilis sermo esse futurus exercentibus artē: non solum raro ī ipsa corpus ⁊ velut exemplar Policreti exercere in ea: sed ⁊ ī deficientib⁹ quidē ſm aliquid ab ipsa. Galin: tertio complexionum ca. 6. qui corpus dicūt in dogma sempiterne passionis incidere: rationē quidē sola inueniuntur fortē habere demonstrationē: non tñ vtilitas eius aliqua est ad scōam partez opationis: sperunt nanqz circa nos tā parue passiones: ac. q. insēsibiles existētes. Ex his itaqz apparet ꝙ Ba. illorum respuit sniam: qui corpora ponebāt ī passione sempiterna: sicut somniauerunt aliq non intelligentes ipz in tegni: ⁊ ista quidem complexionis equalitas ē q̄ ꝑmo ꝑma ⁊ aialiuz. iz. A. in. 8. equalitatis diuiditur modos ſm operationez diuersificatos eius quod ē i tra et extra: dr̄ia. 17. modo scōo ide fortassis ꝓpulsato. Scōm ēt huiusmōi complexionis temperamentum dinstinguuntur etates decurentes in ipsa ꝑ tps omne vt apparet ex tegni in eius contemperātie descriptione. semper eni tale in oi permanet tp̄z tale. huic ēt octo cōplexiōes opponunt ex equo distemperate. Quod aūt predictas vltimas duas fit dare distemperantias oñditur argumentis. Quia. Hip. ō humana. nā. Necesse est ꝑmuz gnātionē nō ab vno fieri elemēto. non eniz pōt ab vno neqz ex vno generari: nisi alteri cōmisceatur. Adhuc oz ꝙ sint eiusdē generis que miscentur: ⁊ eandē habere potentiam: aliogn conferunt nihil. Necesse ēt est ꝙ calidū frigido ⁊ siccum humido contemperata se habeant adinuicem ⁊ equaliter. si enim alterum emineat multum vt fortissimū debilissimo: generatio non vtiqz fiet: fz transitus in dr̄ians. vnde geneseos Ax. ꝑ inoveteris sermones affirmans: Non ē vnā guttam aque mille milibus vini amphoris miscere. Vbicūqz igitur ⁊ quātūcūqz elementa hoc modo adinuicez' cum suis occurrant dispositionibus ante dictaz causabunt secūdā temperantiā ⁊ ternā: cuz instaurus fuerit vehemens astralis. agentia nāqz ⁊ patientia in adinuicez approximata ipossibile non agere ibidez. hoc autem erit cū fuerit ſm amplius aut minus adequata. Rursus cū homo sit vltim⁹ finis: ⁊ complemētū vniuersi a natura intenti: dr̄ia. 5. oportuit ex talibus esse ex qbus posset certa cognoscere: ⁊ eis per ingeniū ⁊ sapiētiam dr̄ari. hoc aūt erit si i aliquo eius optimum ponatur miscibiliū tempamentū. Ex his enim complexio consurget temperatissima eq̄ ⁊ sensus perspicax elicietur. Vbi aūt id ⁊ aptitudo aderit mentis iuxta illud secundi de aia: Molles carne apti mēti: duri aūt inepti. ex hoc. n. redduntur ingenioſi: vel non ingenioſi: ⁊ ideo dictum hominē fore prudentissimuz ac sapientissimū animalium. quia consiliatiuū ē solū aialium memoria et doctrina participās: Historiaz ꝑmo. Et confirmatur: qm̄ cū homo multis sit operationibus deditus: vt plurimos vita defectus abijciat qbus subijcitur cum nā humana multipliciter sit seruа methau. ꝑmo. vnde politicōrum. 7. multis organis indiget id quod ē viuere opus affuit ipsum totum aut quiddam eius maxime tempatum existere: temperamentum aūt obtiet extremoz̄ medium. qd̄ āt huiusmodi ad valde plura potest extendi ⁊ coaptari q̄z extremoruz quodcūqz propter qd̄ temperatam habuit preceteris entibus: cōplexionē theorice prio ſuit vnus ad alios tempatissimus vt hic ꝓnceps et dux ⁊ mensura foret aliorū potissime iuxta fz tempamentū ante dictuz. Quod ⁊ in aliis ēt conspicimus suo modo speciebus puta vnam apez aliis maiorem dñatiorem in prudentia quadam cui fauent cetere et ducantur ea similiter ⁊ formicarum ⁊ in aliis sic visilibus nedum in ꝑciosioribus cōtingit repire. Huiusmōi quoqz complexio iustitialis in homie ꝑceter ē temperantior aliis ⁊ dignior sola fere simpliciter tēpata cū sit regula oium ⁊ mensura. In alijs aūt speciebus vt equo et asino ⁊ silcunea et ceteris fz qd ēi tēpata cōplexionū et theorice primis ca. 7. Et ideo in quit. A. hominē certe equalitati ponderis. s. approximquare q̄z marie cū modū tēperamenti complexionis ſm ad iustitiaz verius fuerit adeptus. Eti: cum nature ꝓcessus sit ordinatus paulatinus de extremo ꝑ medium a fine in extremū histo. 7. nullo quidē mō repiatur complexio q̄ mensure que aūt iustitie vt apparens opus tunc fit iter duas adeo, distātes nō. vnā sed duas tēpantias intercidere dictas. sic igit̄ iustitialis simpliciter tēpata cōplexio erit tria. Propter quartū quidē ad ꝑmū dicenduz ꝙ Ax. et medici per cōplexionē tpatam eam que iustitie audiunt ꝓcipue ſm eius duos modos vltios et non que pōderis qz illā vt ostensuz ipossibile fit repiri: i vniuerso igitur multo minus ſm Aui. vt fit bois cōplexio. Ad aliō qd dicendū apparuit. Ad aliud dicendū ꝙ vt ꝓbat cōplexionem iustitie inueniri sicut oñsum concedendū sed non quo ad eam que ponderis Immo dicenduz ꝙ ois motus et reliqua verificat magis in his q̄ alterant̄ et non ī alijs. i. in motibus. lz. n. non acgratur ꝑ alterationē mediū reale introductū acqritur tñ mediū motus siue spacij. Aut dicendum illā rōnem ꝓcedere imaginatione falsa. At si cum fiat transitus de vna extrema cōplexione in aliam qd̄ fit per cōplexionē mediā interuenientē inter illas qd̄ non oz qz ſm Ax. transmutabile tādiu manet sub forma abijcienda quousqz introducatur in istanti nona in ipsuz forma quam consequitur complexio reliqua priori corrupta. Neqz oportet ꝙ id per formas fiat iterme

dias. aer eni qñcūqz trāſmutatur ab igne tā diu manet ſub forma aeris: donec forma introducatur ignis in inſtanti. ſic aūt eueniet in ꝓpoſito: ꝙ tam diu re manebit mixtū ſub vna ꝯplexiōe: vt ca. ſic quouſqz introducaſ ī inſtāti altera ceu frī. ⁊ hu. neqz oz vt in ipz introducaſ que media. Vel poſſet ꝯcedi ꝙ ſicut tranſitus fit de vna ꝯplexione extrema: vt de calida hu. in aliā extremā videlicet frigidā ⁊ ſiccā ꝑ aliqvā ꝯplonē mediā ſic ē illā ꝯplonē mediā ponere. nunqz Vo fit trāſit⁹ ꝑ iſtā ꝯplonē mediā: ita. ſ. vt ſiſtat i aliquo tpe: vt iſta cōplexio media mane poſſit ſub q̄dā latitudine. vnde lz trāſmutabile alteret in tranſitu: nō tñ ꝓuenit ad illā ſubſiſtentē. Ad aliud dicendū ꝙ multa pōt facere ars q̄ nō nā: vt domū effigiē: ⁊ eꝯ ceu hominē aut plantā. Quedā nāqz ſiunt initialiter a nā: cōplentur Vo ꝑ artē: velut ſanitas ſublata medicina. q̄dā initialiter ſiunt ab arte: nā Vo ꝑficiunt: vt ꝓiectio ſeminis in terrā. vnde Cōmentator ſecūdo phyſi. voce Alexādri: Natura cōplet multa que ſūt per artē: ⁊ ars multa q̄ ſunt ꝑ nām: dña. 164. Et qō inducit de corpe illo arte ꝯſtructo non arguit cōplexionē ponderis: ſed iuſticie potius tempamentuz qō apparet qz ſibi cutis comparaſ q̄ ꝯplonis eſt iuſtitia tempate. Id ēt nequit vſqzquaqz tēperatū exiſtē: cū ipſuz ꝯtinue aer imutet ⁊ reſoluat. Aut qs poſſet id ponderis mixtū erpiri: cuz ſenſu diſtent inde nr̄i. Vel ſi vis id eē cōplexionis pōderis oñſiuū: dicēdū ꝙ lz ſit valde familiare ꝓpinquū: non tñ oino ipſi⁹ oñſiuū: neqz tñ falſū. In exemplis eniz nō erpetiſ verificatio: ſed expoſitio: Cōmētator tertio de aia. vnde ꝓmo pr iox: Exēpla ponim⁹ vt ſentiat q dicit. Ad aliud dicendū ꝙ mediū ⁊ tēpamētū cōplexionis iuſticialis ſufficit cōplexioni humane: vt excellētias q̄litatum tactibiliuz diſcernat. Si eni hō eēt oio ſenſibilis: tunc ꝓꝓ ledentia extriſecus aut intrinſecus occurrētia: nō poſſet diutius ꝓmanere i vita: cū ab oib⁹ fere nocumentū deciperet ſenſibilib⁹ Et idco ſcio quoſdā ſenſibiliſſimos: q ad moꝛſū pulicis ledunt marie ꝯtinue ſoꝛe langoꝛoſos. Nō enim oz hominē ſolū eē ſenſibiliſſimū: ſed occurrētib⁹ extrinſecis ⁊ itrinſecis ēt poſſe reſiſtere. Ad aliud dicēdū ꝙ eq̄le puta ad pondus ⁊ ineq̄le ēt: ⁊ eq̄le ad iuſtitiā ⁊ ineq̄le non ſūt ℨria: eo ꝙ non exiſtunt ſub eodez genere: ſicut rō expetit ℨriox. Nō ens eni non ꝯtrariaſ enti: cū non bēant eandē māz ſcu genus. Ad cōfirmationē aūt dicendū ſiſr. Ad aliud Vo dicendum ꝙ nā vniuerſalis ⁊ ꝑticularis complexionē ꝓhibent ponderis: vt apparuit. vna eni in alterā ordinaſ: ꝓhibet ēt vtcūqz ꝯplexionē iuſticie dictā primo modo cū non ꝓmaneat: ſed fluat in iſtāti. Natura eni nūqz ꝓducit aliquid in eſſe: gn in eius cōſeruatione laboret de ge. aialiuz ſcdo. Et qz cōpleriones iuſtitiales due ꝓmanent tpe opationes nobiles exercentes: iō nā illas ꝓducit ⁊ ꝯſeruat: ⁊ nō parum in h laborat. Ad aliud dicēdū ꝙ intellectus duplex exiſtit ad preſens. itellectus quidē ꝓncipioꝝ q per ſe venit ad hñ tem: dña. 3. q qdē ſicut lumē quoddā nobis inatuz: vex ſemper teſtaſ qualis de quolibet eē aut non eē: omne totū maius ſua ꝑte. eſt ⁊ alius itellectus q eſt aie potētia itellectiua: ⁊ hic verus eſt aliqñ ceu cum vex itellígit: vel falſus qñ falſo: tertio de aia. Vel cōplexio ponderis eſt i intellectu ꝓut dr̄ virtus paſſiua. ipſa enim corruptibilis eſt: puta imaginatio aut fantaſia vel vtus imaginatiua: tertio de aia. nō eni qō ē in itellectu oz in re foꝛe quocūqz modo: cū non fit credere itelligere tertio phyſi. qz intellectus ē potentie maioꝛis q̄z nā dr̄ia. 4. pōt eni ꝯiuncta ſeparare ⁊ diſiuncta ꝯiungere. Itidē de cōplexione ponderis nō eſt ſcientia vera ꝑfecta ꝑ principia vel cauſas aut effectus tradita. ſed ſcia ipꝛopꝛie equoca: vel eſt ſcia negatiua. ⁊ talis pōt eſſe de non ente vocās ipz non eē ⁊ qūo ſicut de infinito ⁊ vacuo ē ſcia. Dicēdū ēt ꝙ ſicut bz eē ita ⁊ notificari ⁊ genus bz ⁊ dr̄ias cōſimiliter. neqz ēt diffinitio vel deſcriptio affirmat rē eē aut negat cū eius ſit ſimplex circa quē verum non exiſtit aut falſū tertio de aia. ſed quidditatē rei ſimpliciter denotat. nō differt. n. a diffinito niſi qz illud nomen eſt iplicitū: hoc aūt explicitū; dr̄ia. 4. Ad aliud dicēdū ꝙ menſura ē in re aliquo modo ſaltem ſm ꝙ res dr̄ a reoꝛ reris: lz non ꝓut dr̄ a ratitudine. ⁊ ſicut bz eſſe ita ⁊ menſurare. Intellectus eni paſſiuus vt virtus imaginatiua hanc poteſt er ſimplicibus copulare ceu hominē componit volantem in montē ſmaragdinum primo prima de virtutib⁹ capitulo qnto.

Differentia. 19.

Quod non ſit ponere complexionē ſimpliceꝝ er ſemiſſe vel calidā vel frigidā ſic. vel hu. oñditur: qm̄ nullus phōꝝ aut medicoꝝ poſuit ante Ba. cum non ſit tantos ac tales inſufficientes dare. Adhuc eaz negans A. collz ſcdo ca. i. inqt foꝛe probatū er quarto methau. qnqz tm̄ eſſe cōpleriones vnā eq̄lem ⁊ alterā inequalē quā cōſequēter i q̄tuoꝝ compoſitas ſequeſtrat. Amp. hominūqz quiſqz participat ꝯplexione humana cū oēs ſint eiuſdem rōnis: ſed ipſa compoſita. eſt eni calida ⁊ humida compoſita. Igitur erit quecunqz cum inferius ſē per ſuſcipiat predicationē ſuperioꝝ. non eni ab eo poteſt abſolui. Rurſus cauſa ⁊ effectus ſunt ꝓporꝓtionabiles ſcdo phyſi. vnde in tegni. nata quidem a principio principij virtuti ⁊ vitio atteſtantur: ⁊ principium his que ab eo. Sed cauſe complexionis efficientes: vt elementa per ſuas qualitates ſunt cōpoſite ac conſeruantes: vt cum alijs rebus. 5. non neceſſarijs. Ignis eniz calidus ⁊ ſiccus: aer calidus ⁊ humidus ⁊c. eſtas ca. ⁊ ſicca ⁊ cibus quis calidus ⁊ humidus ⁊ reliqua. Similiter hu. qui ſunt effectus cōplexionis compoſiti ertēt: ceu cholera ca. ⁊ ſic. ⁊ cetera. Eodem quoqz modo ⁊ caloꝝ inſtrm ꝯplexionis ⁊ nāe cōpoſitus eſt. calidus eni ⁊ humidus pronunciaſ collz ſcdo ca. ſcdo. Itidē ⁊ corp⁹ ꝯpoſitū. Galin: cōplexio eſt q̄litas ꝓueniens ex actione ⁊ paſſione ⁊ reliqua: dr̄ia. 17. quod nomen denotat ꝯplexio. Idem aūt eſt ꝯiunctio ſeu copulatio qualitatū. Eti: in oi natura eſt aliquid materie. ⁊ aliquid forme tertio de anima. quoꝝ primum proporꝓtionatur qualitati paſſiue: reliquum actiue. humidum enim ⁊ ſic. ſūt vt materia: calidum ⁊ frigidum velut forma quarto apparens methau. vnde ibidē: Facit quidem faciēs duab⁹ virtutibus: ⁊ patitur paſſionibus duabus: faciens quidez ē caliduz ⁊ frī. patiens quoqz ſic. ⁊ hu. Oportebit igitur in complexione duo huiuſmodi coexiſtere. Itaqz nulla cōplexio ſimpliciter exiſtet cōpoſitaꝝ media. In op. Ba. complexionū primo cū aliorum plurimis ſequacibus. Ait enim plures medicos ſi pbōs quatuoꝝ compoſitas diſtemperatas cognoſcere: ſed alias q̄tuoꝝ ex ſemiſſe haruz generatas

ignoro quo dereliquerunt: Palin: vbi ē dare magis ⁊ minus: datur ⁊ mediū. Cum igit inueniat multus distempata ad caliditatē ⁊ siccitatē: ⁊ distempata mr̄ tū ad friditatē ⁊ humiditatem: ⁊ ita in aliis inueniet ⁊ media vtcūq; inter hec si extrēa: huiusmōi āt erit aliqua quatuor simpliciuș ꝑz mediū distēperatorū solū dria. 7. Cū. n. elementa diuersimode ꝓportionata veniant ad mixtionē: quorū effectus ē ꝯplexio: qd ꝓhibebit qn ignis clitas supet friditatē aq̄ aut econtra. nō aūt humidū aeris siccū terre: vt vnū qd ꝯsurgat equale mediū iter siccū ⁊ humidū: aut humidus supetur a ficco vl̄ eꝯ: ⁊ frigidum aque cōtēpet̄ ignis calido. ꝓpter qd̄ ad ꝫ quis aduertens quatuor simplices ponet ꝯplexiones. Propter ꝑmū qdē sciēdū q; qd sit ꝯplexio: qq; ipsius modi oīsū ē dria. 17. Entiū autē quoddā est simplex oino: aliud cōpositū omnisariā: nōnullum Vo itermediū. Primū qdē dupler existit: quoddā enī ē potētia tale puta ceu ille cuius existit eē in posse. substantiat̄ enī ꝑ posse. A. d sba orbis lz ꝑmo phȳsi. videat̄ sentire ꝯrium: tūc enī sba eius ablatione potentie corrumperet̄ apd̄ generationē: ⁊ eēt in ꝓdicamento ad aliqd: ⁊ nō in predicamēto sbe. Quod forsitan euenit eo q; potentiā ipsi⁹ cōsiderauit illi: ꝑut respectū quēdā iportat. Aliud Vo actu tm̄ velut causans ꝑmus. Est enī actus ꝑm⁹ pur⁹ ⁊ immunis ab oi potētia. 12. metha. Que āt hoꝝ duorū media forme sunt cōposite ⁊ māe composite. Cōmentator ꝑmo phȳsi. In oibus enī ꝫz Boetium citra ꝑmum ē compositio ex qd̄ est ⁊ quo ē. Et in de causis cōmento intelligentia ꝯponitur exquidditate ⁊ eē. Est enim hūs iliati ⁊ formam: silr̄ ⁊ aia. Cōpositum quoq; oifarie corpus est marie humanū. Ipm nāq; ceteris cōpositiuș existit corporibus: cū i eo gradus oium reperiantur aiantium. a materia enim incipiens sicut cetera: hec prima per simplicia corpa trās fiens ⁊ cōmixta. vsq; ad ens porrigitur intellectuale quod ⁊ priori dria. Quapropter concedetur phȳsicorū. 8. microcosmū existere. vnde ad vltimū deueniens compositionis graduū in nullū ordinatur vlterius aliū. Est nāq; finis ⁊ vltimū quid ꝫ a natura intentū. Medium Vo istorum simplex ē ⁊ compositum: ꝑm q; fuerit ad diuersa comparatū. nā per comparationem ad primuz simplex omne compositum relatione quoq; ad vltimuz omne simplex quod erit magș quanto plus māe appropinquabit ꝑme: aut ꝑmo ꝯdēti. vnde elemeuta cōposita sīt respectu māe ꝑme ⁊ forme: sunt tū simplicia corpora relatōe mixtorum. Ex hiș enim ꝯponuntur metherologica: er quibus constituuntur mininere: ex hiſq; terre nascentia ⁊ q̄ deinceps. dria. 16. q̄ diuersa ꝯparatiōe simplicia dici ꝑñt ⁊ composita. Bra huiusmōi qd̄ dr̄ ex semiș se seu mediū sciendū medietates in vniuerso. io. forę q̄rū due sufficiant in presenti: videlicet arithemetica medietas: ⁊ geometrica: Est aūt arithmetica dispositio q̄ eqs tm̄ per drias diuidit quantitates. puta. i. 2. 3. aut. 2. 3. 4. In hac enīz mediū strtuatur ī diuisibile ⁊ verū: ⁊ ideo reip. que a paucis gubernat̄ ꝯparat̄ Geometrica Vo terminos eqli ꝓportione cūiungit que qdē ī cubita reperit̄ figura ceu in tarillo. In eo nāq; superficies. 6. existūt: 8. anguli. ⁊. 12. latera. cuⁱ⁹ paradigma ē. 68. 12. similiter. i. 2. 4. In ipsa nāq; nū medii sumitur equalis et indiuisibilis d ria omnimoda: verum proportionis tm̄. nō enim. 8. recte medium iter sex ertat et. 12. neq; duo vnius ⁊. 4. Et ideo mocratie simulat̄ magis: in qua ciuiuz omniuz ⁊ popularius est medietas valde lata: ⁊ quedā equalitas Boetius scdo arithmetice. Dupliciter equidē huiōi equalitas. vna est qualiū in quantitate vt arithmetica: ⁊ altera simliū in qualitate: vt q̄ ſm medietatē geometricā dicta. qua quod iustū ⁊ qd̄ virtutis vniuersaliter dr̄ equale. 5. ethi. Nos quoq; ꝫmones attuli. quia in sapientum oronibus reperiuntur inexpositi non raro. Sed vt sit familiarius dicere mediū ertat dupler. vnum qdē reale indiuisibile ⁊ ꝑ equi distantiā. uelut duo iter. 1. 2. 3. 2. 4. iter. 3. 2. 5. ē medium aliud quo ad nos hūs latitudinem ⁊ distantiam inequalē: vt. 8. iter. 6. 2. 12. Equale ēt est mediū assignatū in virtute morali ethicorū: apparēs scdo. Virtus enī describit̄ per esse quo ad nos. ⁊ huiōi quidez mediū multitudinis ⁊ paucitatis cōplexio obtinet humana ad alia relata ꝑmo ꝑma. Propter secundū quidē sciendum q; Ba. ꝑmo cōplexionum ca. 9. preter quattuor cōpositas cōplexiones simplices dicit se quattuor alias adinuenisse: vt oēs cū temperata numero ꝯtineantur noucnario: qd̄ nō simpliciter testatur. sed ad id talē conatur demonstrationem afferre. Supponit enī ceu probatū ab altera ibidem hereſum quattuor eē cōpleriones distemperatas. quaruz vna exprehendit ⁊ conuincit alteram: eo q; vna duas tm̄ cōpleriones ponebat calidā: sic: ⁊ fri. humidā. Ca. Vo hu. ⁊ fri. sic. nequaq̄z: dria. 18. Hoc itaq; sibi ex accōmodato assumpto ꝓcedit calidū stat cum ficco. vt in calida et sic. ꝯplexiōe: et stat silr̄ cū humido. vt in ca. humi. de quo minus videtur ſm sectā complexionez ca. hu. destruentem. igitur stabit cum medio inter humidū et siccū: cum medium hoc ꝓpinquius ēt sit calido q̄z humidū. quod positū est stare. Similiterq; frigidum stat cum ficco et humido et reliqua. Itaq; erit complexio calida tantuz ⁊ frigida ēt. Eodem quoq; modo siccū stat cū calido. vt in ca. et sic. ceu ꝯsentiūt hereses ambe. et cū frigido vt secūda repulsa ꝑma. ergo et cū medio stabit inter calidū et frigidū cōtēpatio. ꝓpius enī id ficco q̄z frigidū: q̄re si siccū secū frigidū ꝯpatitur: multoplus et medium. et si silr̄ ē de humido. stat. n. cū calido et frigido. Sic igit̄ due alie erunt ꝯplexiōes simplices vt sic. et hu. Itaq; cū ꝑmis duab⁹ redentur quattuor. Olsaciunt ēt ſmones eius huiusmōi rōcinationē. Mod⁹ oīs fit d extremo in extremū ꝑ mediū. Cū igit̄ fiat transit⁹ de ca. sic. ꝯplexione ad fri. hu. et de ca. hu. ad fri. siccaz ꝑ mediū fiet qd̄ erit. aut ca. solum. aut fri. uel sic seu humida. Volenti quoq; fortassis amp. Vitatē q̄z apparentē ꝓbabilitatē ꝓseq medicinalē Ba. ac ei⁹ nō ꝯsentiet ꝓsuasioni. Nō enī oz si calidū ⁊c. stet cū sic. et hu. ꝓpterea stare cū hoꝝ medio: eo q; in oi mixto et medio habeat̄ hoc qdē magis: id aūt min⁹ ꝑ modū potentie et actus dria. 18. Adhuc vbi cōcurrit actio et passio tollit̄ mediū. cū vnū habeat victoriā sup aliud. Amp. i extremis puta in ficco et humido cū pōitur stare calidū et frigidū ē latitudo. et ꝓp hoc ꝑmanentia et forme acqsitio. non aūt i medio cū ipsuz imporet rationem indiuisibilitatis magis. Ad aliud etiā dicendū q; non est necesse dare medium permanens reale nunc iductū: vt nouā formā iter extrema: dria 18. Aut si det̄ mediū illud transiens nō ꝑdurat etiam fere momento ipotens omnisariā excedenti resistere

tale vere mediū ꝯplexionē non ꝯstituit: cuꝫ sanitatē neqꝫ angustā neqꝫ impartibilē queramus: dria eadē ℔ ollꝫ vero scdo. c. primo non solū cuꝫ antiquioꝝib⁹ Ba. quatuoꝝ ponuntur tm̄ esse ꝯpleriones vt complexiones: sed negādo simplices quatuoꝝ qs fatetur. Ba. se inuenisse argumentatōe in illū ex sntia inebit Ax. metaph. 4. ꝑcipue ita: Scias in sūma q mēsura duarū q̄litatuꝫ actiuaruꝫ sequitur a mēsuris duaꝝ qualitatuꝫ passiuarū: ideo qꝝ forme ꝓpꝛie proꝑias habent materias sub eis: ac si dicat q qualitas actiua ers velut forma requirit passiuā tanq̄ materiaꝫ in oi eniꝫ vt dictum nā expetitur aliqd loco materie ⁊ aliqd forme prima materia exceptis ⁊ vltima forma: neqꝫ etiā sine materia ertat forma: ipsa. n. nō sepaꝛaꝝ a morphea primo de ge. ⁊ coꝝ. c. vltio. Amp. eodē scdo vnaqueqꝫ reꝝ q̄ appꝛopꝛiaꝝ cōplexioni de necessitate appꝛopꝛiatur dnatiōi q̄litatis actiue q̄ stat loco forme: ⁊ dnationi q̄litatis passiue: que stat loco materie. Si eni non sic esset iaꝫ cōplexionatum non esset vnū in forma: imo duo ꝓꝓ quod cum nō fit dare materiā sine forma aut eꝫ. Itaqꝫ ois erit ꝯplexio compositra: nullaqꝫ simpler. Quod fulcitur: qꝝ q̄rto methau. simpler ⁊ nālis generatio est pmutatio a ℣tutib⁹ actiuis caliditate vꝫ ⁊ frigiditate: cū ꝓpoꝛtionez habuerint ex subiecta materia vnicuiqꝫ nature. huiusmōi aūt ℣tutes sunt passiue: ceu ficcitas ⁊ humiditas. Volēs aūt ga. defēdeꝛ dicet q cū ꝯplexio est ca. simpler aut frigida non est forma sine materia qm̄ mediū ex ficca ⁊ hu. est materia calidi aut frigidi vnde. 4. methau. patiēs quidē humidū aut ficcum: aut ex his. Sed qꝝ difficiliue est assignare qūo humidum ⁊ ficcum habeant rationē agentis ⁊ forme: calidū aūt ⁊ frigidum patientis ⁊ materie. vt igitur salueñ simplices passiue fic. ſ. ⁊ hu. sciēduꝫ q qualitates omnes iterduꝫ dicuñ actiue. vnde has oēs quatuoꝝ vocat operatiuas. Et Hali. ibidē Ba. sequēdo snias dialeticoꝝ oēs nominauit qualitates actiuas: qꝝ qualitates actiue ⁊ passiue in vno caꝑo dialetice continentur. vnde ꝓmo virtutū nāliuꝫ. c. ꝓcio Ax. nōnunq̄ꝫ in libris de ge. ⁊ coꝝ. bis quatuoꝝ vtiꝫ ſ. tanq̄ꝫ actiuis oibus figillatiꝫ separatis: in libris āt methau. ꝓblematum ⁊ plurimū alioꝝ locis duabuſ solum actiuis ⁊ duabus passiuis. Et firmatur: qm̄ ⁊ si quātitates ſm seipſas sint iperfecte ad eā q̄ in opis directionē theorice scdo ⁊ re. sa. tm̄ rōne qualitatis q̄ proꝑius actionis ertat instrm̄: multiplicata quantitate multiplicaꝫ ⁊ virtus ⁊ inde actus cū forma debita tam quantitatē regrat in materia: q̄ fulcita egreditur actus qualitate media. vnde quāto fuerit magis extensa: tanto plus fortificatur opatio: cū omne agens multe quantitatis eē expediat de cā scdo ca. secundo ignis eni acutissimus in tam modica pōt sumi quātitate vt minime operetur ꝯplexionū scdo. c. 5. Poterit itaqꝫ intrm̄ augeri quātitas in q̄ fulscitur qualitas passiua: minuiqꝫ tm̄ illa in qua actiua: q id quod ꝓueniet a passiuis habebit rationē forme ⁊ agētis: qd aūt ab actiuis patientis ⁊ materie. ita q medium calidi ⁊ frigidi exister: vt materia ficci ⁊ humidi formalis ⁊ actiue. Sic ēt materia ꝯpleriōis temperate fica ponet ⁊ frigida. ꝓpter eni nām speciei totiꝰ ea tē dit ad calidū ⁊ humidum cū suo tempamento. lꝫ. n. caliditas ⁊ frigiditas per se sint qualitates actiue: ⁊ ficcitas ⁊ humiditas passiue. ꝑ accidens tm̄ secꝰ hoc modo pōt contingere: Dubitaꝫ qꝝ dictuꝫ est ꝑ Ba. Ax. vtī quatuoꝝ qualitatib⁹ vt effectiuis scdo d ge. ⁊ coꝝ. cū ibidē dicat calidum ⁊ frigidū fore actiua: sic citas autē ⁊ humiditas passiua: ⁊ declarans ꝑ coꝝ actus. ℣ forte dicenduꝫ q id dixit Ba. aduertens q Ax. ait de gnātōe simpliciū elementoꝝ: que vigore perficitur qualitatū in substantijs fundatarū tanq̄ꝫ instrumentoꝝ ipsarum: ita vt non solum ex aere fiat ignis aut ex terra aqua: sed eꝫ. Dō fieri oꝝ humiditate ⁊ ficcitate tanq̄ꝫ actiuis. Declarat ⁊ illic Ax effectus nō soluꝫ ꝓuenire a calido ⁊ frigido: sed a sicco ⁊ humido: vt in libro ēt apparet pharmacoꝝ lib. ꝓmo ca. 5. distinctōis scde ⁊ scda primi. Vnaqueqꝫ nāq̄ꝫ q̄litas respectu effectus ꝓgredientis ex ea pōt dici actiua. humiditas eni hūectat: remollit: applanat: ⁊ huiusmōi. ficcitas ℣o exiccat: idurat: exaspeꝛat: ⁊ cetera Quidā ℣o dixerūt passiuas ēt vere dici rat.

dictã geometricã ⁊ quo ad nos ac apparentem põt concedi· Ba. ꝓbabilem magis q̃z mathematicã cõ sideratione perscrutari: sicut eius expostulat scien tie modus aliquo tp̃re predictas complexiones ex se misse positas: inter distemperatas omnino ꝯpositas ꝓmanere. vnde. 6. de re. sa. ca. 2. id sentiens inquit, in libris de crasibus: dictum ẽ impossibile ꝓmanere ad multũ discrasiã aliquã vnam. Ipsa nanq; sibi ipsi ex necessitate acquiret aliã: ⁊ ideo plurimis medicor quattuor vise sunt eẽ sole discrasie cõposite. Et in. 7 curatiue ca. 7. Siccitas inculpabili existente oppositione: q̃ ꝑm calidũ ⁊ frigidum existente ꝑm seipsaz ꝓmanere non põt. Quod ⁊. A. ꝑmo ꝑma interpres Ba. suscepit inquiens: Iste tñ quatuor simplices ñ diu ꝓmanẽt. Caliditas nãq; maior q̃z dz reddit corpus ficci⁹ q̃z oz ⁊ frigiditas maior q̃z debet: cito reddit ip̃m humidius q̃z oz humiditate extranea. et sic / citas maior q̃z dz: reddit ipsum cito frigidius q̃z oz humiditas vero facit velocius frigidius q̃z oz: im / mo quod plus tandem nõ ꝓdurant complexiones ẽt composite: iuxta illud tegni: Decidente calida ⁊ sic ca crasi. Sed ℈ hoc videtur qõ scribitur in tegni de corpore semꝑ tali vt egro per oẽs etates ꝓmanẽte tali. Dicendũ ꝙ duplex est dispositõnis inherẽtia. vna quidẽ habitudinalis: ⁊ hec semper permãet suo mõ: ⁊ inclinationem hz ad sua ꝑncipia: vt apparet de permutatiõe faciei: in de aere ⁊ aqua. Alia vo actualis ⁊ hec permutat̃ continue: ꝑm ꝙ calor aliter afficit humidũ nunc q̃z prius de qua verificãt sermones ꝓmissi: ⁊ de hoc apertius apparebit: dr̃ia. 22. Propter quartũ quidẽ sciendũ ꝙ vtriq; rationes ꝑ parte sylogizant: ⁊ ideo bis ⁊ illis oz breuiter dicere. Ad primum igitur dicendũ eos intellexisse bas non permanere i medio aritbmetico vsq;quaq;. Ad aliud quid dicendũ apparuit. Ad aliud dicendũ ꝙ nã humana ẽ ca. ⁊ hu. in cõmuni alijs entibus cõparata vniuersis: sub q̃ sunt multi gradus ⁊ lati vnius extremorũ in aliud. sub tali nanq; cõmuni non solũ simpler cõplexio seu intẽperata ꝯtinetur: sed ⁊ temperata ois. Ad aliud dicendũ ꝙ cã ⁊ effectus sũt ꝓportõnabiles conuersim: quantũ ad quasdã ꝓprietates mixtecõmunes: vt si causa vniuersalis ⁊ effectus: ⁊ si vniuoca vnuocus ⁊c. non tñ quantũ ad oẽs ꝓprietates singulares. non enim si cã est vna ⁊ effectus vnus: neq; si simpler ⁊ effectus: cũ in effectu non oino saluet̃ ratio cause. verificat̃ ẽt in causis ꝑ se ⁊ imediatis magis. Elementa nanq; lz sint qualitates effecta duob⁹ accidentibus admixta: cũ tñ in tertiuz transeũt: alterant̃ ipse ⁊ permutant̃. Silr ⁊ cause conseruantes ⁊ ꝓmutantes: hec ẽt habẽt vnaz qualitatẽ excellentiorez: q̃ necessario sibi alterã associant. De humoribus calore ac corpore dicendũ ꝙ secus ẽ log de ꝯplone i qua sunt qualitates elementorũ i tertiũ reddacte: vnã ex coalteratione cõplexionis vniuscuiusq;. Et de corporibus est prima cõplexio cũ qualitatũ virtutes etiaz substantiarũ magis saluantur elemẽtorũ. ꝓp .n. quãtitatẽ sulciuntur qualitates. vt oñsum est et intendũtur: ita vt non simplices ꝓmaneant: verũ sibi associent alias: ⁊ reddunt̃ ita cõposite ꝓp eor elevationes q̃litates: ⁊ i hoc saluat̃ Ba. vtcũq;. Aut dicendũ ꝙ ratio realiter sic eẽ conuincit. apparet tñ sumpto medio aliud latiori. Ad aliud dicendũ ꝙ Ba. fatetur se bas quattuor simplices cõplexiones subiunxisse. vn de estimandũ est ꝙ ante tempus eius nomen ⁊ ratio ẽt existeret ꝯplonis. cũ igitur solas quattuor cõpositas ponerent nomẽ et rõnem indicantez cõpositõez sibi attribuerunt. Vel dicendũ ꝙ in ꝯplone simplici quattuor est ẽt copulatõ qualitatũ: lz illaz vna sit excedens solum: Ad aliud dicendũ iam apparuisse ꝙ boc non cõuincit fouere volentes Ba. eo ꝙ assignatũ est in cõplexione simplici: dudũ qd materie ⁊ quid forme: aut ꝑm veritatẽ bas non ẽ dare ꝯplones. vt declaratum extat. Ad alterius partis inducta iam satis inotuit quid dicendũ. Ad sermonem vo Ba. dicẽdũ ꝙ lz sit dare mediũ: non tñ permanct. ꝯplo vo q̃ritur ꝓmanẽs non successiua. Ad huiusmõi ꝓbatõnẽ dicẽdũ ꝙ ꝓhibet ratio ℨrietatis requirens: si õbret actio ⁊ passio fieri vnius super alterũ dominum vt ostensum antea. non ẽ aũt incõueniens ꝙ aliquid ꝑm veritatem ⁊ realiter sit vnum: ꝑm tñ apparentiã ⁊ ꝑm fantasticum aliud fore iudicatur: ceu differẽtia declarabitur. 47.

Differentia. 20.

Vod melancholicus sit propinquior equalitati ponderis vel mensure temperamento iustitialis certi vt secundi modorum. 8. ostenditur: Quantum medium plus distat a medio q̃z aliquod extremorum interia distet ab ipsis cum sint diuerse coordinationis. Sed complexio ponderis est vnum medium iustitialisq; certi natura aliud. vtrũq; enim notificatur per esse mediale suis extremis melancholicus vo vnum extremorum inter ipsa cadens: cum frigiditate remittatur ⁊ ficcitate calidum ⁊. humidum vite ⁊ nature humane. quod in terminis communibus posset more geometrico declarari Adhuc complexio ponderis ꝓcise ponitur temperata. sed que iustitialis certe declinat ab ea ad calidi tatẽ et humiditatẽ: q̃ vo minus declinat illi ꝓpinquor erit. hec autem est melancholica cum frigida sit ⁊ sicca. Et̃: complexio cuius calidum ⁊ humidum ẽ eleuatũ: magis recedit a tẽpamento: q̃z illa cuius est remissũ: cũ in ea sũmum sit temperamentũ lz huiusmoi ẽ iusticialis certa relatione ad mlicam. Rursus que magis ẽ alterabilis ⁊ ꝓmutabilis ampli⁹ recedit ab extremo tẽpamenti q̃z eius opposita. huiusmõi vero certi existit iustitialis. vñ dr̃ia. 18. Propter quid mẽsurata corpora laborãt multotiens ⁊ ꝓmutant̃ facile qõ ofidit ipsorũz tenuis cõpago. Melancholica vo terrestria dura resistunt in amplius. Itidẽ: cuti propinquiorem ait. A. eq̃litati certe: ⁊ Ba. cũ Mal. eẽ temperatã in vniuersa nã: dũmodo eucratissimi fuerit bois: ⁊ non callosa: sed cutis frigida ẽ ⁊ sicca: generat eni sanguinẽ frigidũ tertio alimentor: ⁊ cõplexionũ scõo ca. 2. cutis ẽ ficcissima. melancholic⁹ igit̃ ꝓpinquior ẽ ponderi q̃z certus iustitialis. Cui⁹ op. sapiunt medici. Malin: ille ꝓpinquior est sãmo temperamẽto in quo conditiones mixtionis ꝑtacte differentia. 16. ꝑfectius obseruãtur. sed id in iustitiali certo ⁊ non melancholico: vt ꝑfectio actuũ tandem cõsignat. Amp. temperamentũ ꝓpinquius ẽ temperamento: ⁊ maxime cũ vnum reliquo comparatur: q̃z distempamentũ tẽpamẽto: tẽpamentũ vo iustitialis obtinet certus: non aũt melancholicus. Adhuc illa tẽpatior ẽ cõplexio que ꝑfectius de quolibet iudicat excessu cũ iudicẽ rectũ oportcat mediũ omnifariaz tenere et non ad aliquaz ℨdictionis partem inclinari:

Et ideo recto ⁊ ipsum ⁊ obliquum cognoscimus pri mo de aia. sed huiꝰi ē iustitiaꝫ certa ⁊ nō melācholica cum sensus in q̄dā extet mediocritate q̄litatū excellē tiū: dr̄ia prioꝛi. Itaq; iustitialis certus ꝑpingoꝛ est ponderi melācholico. Propter ꝑmū sciēdū ꝙ qd fit ꝯplexio: quid ponderis ⁊ iustitie: ac ois eius distri ctio oīsuꝫ dr̄ia. 17. ⁊. 18. Propter scōꝫ vero sciē dum ꝙ qdā dixerūt ꝙ ꝯplō inata iustitialis certa pro pinquioꝛ est pōderi: non aūt influēs videbaꝫ eni ip sis ꝙ inata tēperatioꝛ influenti exīstat: eo ꝙ remissioꝛ in calore illa q̄ ꝑpenditur in syncopibꝰ ⁊ poxīsmi p̄n cipijs cum influens abscedat. Sed h̄ non valet: cū il la vt apparebit relatione pōderis sufficiēter fit distē perata. Eti: dicētes iustitialē certā ponderi vicinio rē ꝯplonē audiūt ex inata ⁊ influenti. Est nāq; i quo augmentū ad suū puenit finē. Ad. Alij Vo dixerūt ꝙ compositē ex equali iustitiali ⁊ pondere: vbi ois eq̄ litas iustitialis certe: qr vnā saltē equalitatez h̄: vt que iusticie certe: ⁊ aliaꝝ quelibet neutrā: sed ponde ri q̄titatum vel virtutū alique ineq̄les magis ꝑpin que: Qō stare minus pōt cum rōe absoluta i appli cabili ꝯponāt quid ex illo qō est: ⁊ eo qō non existit si b i ēt diuisione oppositō: vt ꝯplonē vnam ex iustitia ⁊ pondere. Adhuc. A. Est ꝑpingoꝛ certe eq̄litati quā prius noiamus. talē aūt nunq̄ nominauit aggrega tā: veruꝫ simplicē solū. vnde ridiculum non paruū. Dixerunt ⁊ tali ꝙ ꝑpinquioꝛ equali ad pondus quā titatum non ē ꝑpingoꝛ eq̄li ad pōdus virtutuꝫ ⁊ ecō uerso. sed id ēt stare non cupit: cuꝫ absolute iustitia lis certa ꝑferatur ponderi approꝑinquare. Adhuc qō alicui approꝑinquat vtriq; simpliciter approꝑin quat. sic aūt esse ostendēt de iustitiali certa. Et ideo alius stetit sup hoc ꝙ ꝯplō iustitialis certa ois ē pon deri ꝑpin qua ratione virtutuꝫ: non autē quātitatū. Et similiter i cute volens ꝙ ratione quantitatuꝫ pō deri ꝑpinquioꝛ erat calida. fic. ⁊ ca. bu. qr i his mi nus excedunt elemēta grauia q̄ꝫ i iustitiali certa. Se cundū vero nitit ostendere ex plurimis i efficaciuꝫ. sed ꝙ id nō ster denotat dictuꝫ ꝯ imediatos. Itidē qō ap proꝑinquat quo ad virtutes pōderi ñ approꝑinquat eq̄lita ti certe: vex magis certe iusticiali: cū pondus in se iuxta ꝑbatos mēsuras ꝑtet ⁊ virtutes. Et: ꝙ aliq̄ fit alia ex rōne mēsuraꝝ ꝑpinquioꝛ ponderi sal sabit manifeste. Alij vero rōcinantiū dicunt certū iu stīciale eq̄litati certe ꝑpinquū. Qō ēt non valet. nō eni actus q̄runt: sed ꝯponentia prima: neq; ēt pon deris eq̄litas actibꝰ ꝑticipat. Dices Vo fortassis qō imaginatis: sed tandē inde dicēduꝫ ꝙ actus argu ūt ꝯplonē ⁊ cōpositionē ceu effectus suā cām. Pro pter tertiū vero sciendū: vt huiusmōi veritas bacte nus latens āplius reddaꝫ cognita: ꝑmitus ꝯplō pō deris qd fit. ⁊ q̄liter: ⁊ ex quibus cōstet oīdaꝫ ⁊ fic erit expositum qō occulte tactuꝫ: dr̄ijs prioꝛib⁹ de ipsa. Scōo monstreꝫ q uō iustitialis certa ꝑceteris fit pon deri ꝑpingoꝛ oi fariā. Propt huiusmōi ꝑmū sciē duꝫ ꝙ in oi actione ꝓbica oꝛ agēs motuꝫ a fine ꝯcur rere: ac mām ex q̄ suscitet formā qō i toto ꝯspicere fit vniuerso. Mā eius q̄dā se hūt per moduꝫ māe: vt ele menta q̄tuoꝛ ꝑma: ⁊ alia ꝑ moduꝫ agentis sicut coꝛ pora celestia cū eoꝝ motoꝛib⁹. Eoruꝫ tñ que vim te nent māe istoꝝ respectu in se tñ illius locū aliq̄ seruāt amplius. vt terra ⁊ aq̄: qdaꝫ Vo agentis: ceu aer ⁊ ignis sunt emī illoꝝ relatione formalia: ita ꝙ ficut vis supioris supat quātitate regulat ac iformat ele mēta Vtute: sic ⁊ elemēta duo formalia reliq̄ mālia bina. Et qr supiora i elemēta effectiue saltē ꝑ motuꝫ ⁊ lucē: at ēt plura ꝑ Vtutes specificas caliditatē cau sant cū humiditate q̄dā. nāe nāq; ipsoꝝ oiuꝫ ꝯfracte i calidū coalternatiōe ꝯsurgunt ⁊ humidū: dr̄ia. 10. Sicq; i elemētis ignis mole ⁊ caliditate supat quā titatē aque ⁊ frigiditatē: ita vt calidū obtineat sup fri giduꝫ: grauecq; leuificet. Et aer q terre molē excedit ⁊ ficcitatē remittit. Iꝫ eni humiditas sit eiꝰ vehemē ter passiua: iuuaꝫ tñ quāto ⁊ calido mēsurato eliqua tiuo ei ꝯsociato: ac ēt ab aque humore taliꝫ: vt humi dū aeris cū quātitate ipius obtineat sup terre ficcita tē ⁊ molē. nā ex pugillo terre q̄tuoꝛ cōsurgunt aq̄: ⁊ ex vno ipius. io. aeris: ⁊ de hoc simiꝫr ignis. io. ⁊ eō ex. io. ignis vnus aeris. ⁊ deiceps scōo de ge. fic ita q; nā totius vniuersi i calidū tendit ⁊ i humidū incli naꝫ. Quod firmaꝫ: qm̄ supiora ceu ostēdiꝫ dr̄ia. ioi. vtcūq; ad hec ⁊ boiez ꝑcipue ꝑ generationē ordi nanꝫ maxie ac vitā. Ea Vo ꝑficiunꝫ ⁊ stāt calido ve lut agēte humido tāq̄ mā. Expedit nāq; vt vniuer sum idigniores iclinꝫ naturas ad eē amplius ⁊ per manentiā opantes. Imaginenꝫ igiꝫ cū virtutibꝰ su perioꝝ elemēta i adinuicē ꝯuenire vt denotata sunt mole ac Vtute cū eadē fit ratio totius ⁊ ptis histoꝛia rū ꝑmo: vt actiuū vigorē tm̄ hēat sup passiuuꝫ q; ide actio ꝯtingat ⁊ passio ⁊ ꝑ ꝯns mixtuꝫ possit generā ri. Dico igiꝫ huic vnū coꝛpus ꝯsurgere oīsariā cum vniuersi extet padigma ip̄mq; certuꝫ erit iustitiale tē peramentum. si aūt iam āplius mēsure quantitatum elementoꝝ ⁊ q̄litatū in adinuicē adequenꝫ tunc tē peramentū ꝯsurget maius ⁊ tanq̄ momentaneum. ꝙ si elementa in tantū imaginenꝫ adequari vt q̄lita tes seu ipoꝝ virtutes ꝑticipent eq̄litate oīno: nō aūt ita quantitatū mēsure vere: ꝫ potius apparētis pon deris ineq̄lis constituetur nā. aut tandē oīsariam fā tasianꝫ vt possibile mensure quātitatuꝫ ⁊ q̄litatum si bi certissime in adinuicē equaliter ꝯponi ficq; ponde ris cōsurget equalitatis: modus ceu hec vtcunq; dif ferentia inotuerunt. is. Quē qdem modū cū eo ante cedenti imediatius oīsum ibidē entē minime repiri possibile: verū tm̄ fantasiari ⁊ adhuc non leuiter vt ꝑtractū cum neq; generatione aut vita posset potiri. nā opus ad has sit q̄litates efficiētes ⁊ ꝯseruātes pu ta caliditatē ⁊ humiditatē q̄ hax potissime sunt cause sup reliquas obtinere scōas: frigiditatē. ſ. ⁊ humidi tatē. mensuras simiꝫr quātitatū non penitus eq̄les sed i eo terreū ⁊ aqueū dñari cuꝫ habeat nos ꝯtinēs habitare actusq; hic prioꝛes exercere. Quare cū hec iustitiali certo taliter ꝯcurrant modoq; ꝑfectioꝛi fie ri poterit ⁊ tpe permanere quodā. Tēperamentum aūt tanq̄ instantaneuꝫ iter hec extrema locatū vtro rūq; aliqualiter ꝑticipat naturis puta ꝙ poterit soꝛ tasse ēt entē gmāri sed breuissime ꝑmanere ꝑmutatū in momēto. Post certuꝫ vero iusticiale iuxta talem mēsurā quātitatū elemētoꝝ ⁊ q̄litatū coꝛpꝰ sanū ꝯsti tuet simpliciꝫ. Et deinceps lapsuꝫ ita vt post multū sanū: sanū sanguineū loccet deide cholericū deincepſ phl̄aticū ⁊ tandē melācholicum qō multū secedit a pondere ⁊ mensura ceteroꝝ respectu cuꝫ minus eo ꝑticipet calitate ⁊ humiditate latitāte in eius tempa mento absolute imaginato declinans in frigiditatez et ficcitatez. Distat etiaꝫ q̄plurimum ab eo ratione

mensure q̄litatū: ita vt corpus iustitiale certum elon
get a pondere p̄ciso calido ⁊ humido illo: pp magis
p̄ticipare: melancholicū ℣o pp minus illa cōtinere
respectu eq̄litatis ponderis: q̄ certū iustitiale supe
ret in plus illis participādo equalitatē mensure tali
ter q̄ melancholicū rōne calidi ⁊ humidi ampli⁹ di
stat a iustitiali certo q̄ a pondere ℣o tanq̄ in oppositā linea eidē locato: cū mensure quantitatū fuerunt i
equales valde: ita vt cuz his ⁊ calido ⁊ humido vite
ac speciei poterit fieri ⁊ p̄manē aliquādiu. ¶Post hoc
aūt instituit nā in alijs cōsiderata cōmuniter specie
bus a pondere ℣m plus in adinuicem vel min⁹ secedit. vnde porcus tempatissimus in eius specie boi p
pinqor: vel pullus nī: tū rōne vite tanq̄ speciei p̄e
alijs post hom nē magis appropinquabit mēsure vl̄
ponderi certo. Deinde ℣o leo pp caliditatē ⁊ siccita
tē sue speciei multū distabit ab eodē. remittit tū p̄p̄
vite p̄ncipia. q̄ fra caliditate mulcebri ⁊ p̄cipue humiditate cōtempat caliditatē ⁊ siccitatem immensa
speciei: ¶Piscis aūt lz ex p̄te vite ponderi appropinquet: rōne tū talis spēi elongatur q̄ multū i frigidū
decidēs ⁊ humidū. Lep⁹ ℣o vel formica pl⁹ adhuc
cū frigidi sint ⁊ sicci. Adherēs quoq; terre ac vegetabile: multū amplius secedūt ab eodē: ac marie q̄ vita careat: vt metherologica a pondere remota sūt valde ac oīariam simplicia cū sint velut linee a centro i
circūferentiā terminate. In his ēt oz diligēter elem
toz mēsuras quantitatū a aduertere: hoc aūt nō solū euenit relatione vni⁹ speciei ad aliā: sed ēt intra se
grandis eēt ⁊ infinita distantia fere: p̄mo ⁊ theorice
p̄mis: cū in vnaq̄z sit amplius tempatum ⁊ minus
repiet: ita q̄ i specie humana ℣i sicēt ⁊ ordinēt p̄mo
ne peritoz. Luz aūt vnusq̄sq; q̄tuor graduū i tres di
uidat mās iōes dria. iz. 9. tē pamētuz sūmuz ⁊ mediū
erūt ipsoruz mās iones erit eq̄litas imaginata pōderis p̄
mi modi. ¶Dria ℣o gradus p̄mi portōe sit iequalitas
fantasiata eiusdē. In medio aut̄ ipsius eq̄litas istāta
nea ⁊ .q. ictu ocli manet p̄mutata: In p̄ma ℣o mā
sione gradus secūdi fit iustitialis eq̄litas certa deide
sāguine⁹ deinceps choleric⁹: postea phlegmatic⁹: ⁊
tādez melācholic⁹ extremuz deteri⁹ spēi humāe: cū
certū iustitiale meli⁹ cuz aliquo p̄maneat tpe. qō ñ
velut momētaneū. ⁊ fm id pōt dcm dietaz vniersa
liuz audiri q̄ nā humana ē ca. ⁊ hu. tēpate i scdo gradu. Ab hinc āt itensius in tertiuz ⁊ quartuz tēdentia
reddunt corpa egrotātia ⁊ morientia. Sz graduuz du
pler distinctio fm duo media dria monstrabitur. iz9.
Et ad id declarāduz pigraphya notabit cōsequēter.
Nosce q̄ hic causans difficultatū ē: q̄ ignotū bis et
titit qd pondere iporteret. Et qm̄ ipsuz nō ē in nā lo
care: ceu fit dicere: sus ē rōne mirtici, p̄pinqor boi ali
mentoz tertio. ⁊. 8. de ige. Det itaq; qs iustitial cer
tus iste qdē tēpatissimus cunctoz suuz eristet. Si āt
supra hunc eēt tēpatior iā non i nā stabit suū sed con
cidet i humanā. ¶Propt scdm huiusmōi sciēdū q̄
iustitialis certus p̄pinqor ē pōderi q̄ melācholicus
sic sētiunt medici: imo ei vicinat i tm̄: vt fmo Bal.
toleret ⁊ Mali. superficialis hunc fore illuz q̄nq;: vt vi
sū i antea. Aui. ℣o sicut certior i hac re distinxit: vt vi
sū dria. 17. ꝓpōne pōderis ab illa q̄ iustitie i duos mo
dos ipsaz icidens lz coz ꝓpōnētia exp̄esse nō oino.
seoruz tetigerit. Voluit ēt q̄ tota spēs humana sit p̄
pinquior ceteris ponderi dicēs: Luz bō hāc diuisionē habuerit. i. diuisuz. s. ꝓpōnē quo ad iustitiā certā
Supra eni diuisionē inuerat cōpōnis i ponderis eq
litatē ⁊ iustitie aut diuisionē. i. registratōnē elemētoz
ex locis suis ac tantā portionē ⁊ talē q̄ fit actiōib⁹ et
passionib⁹ cui occurit ⁊ dispōibus cōueniens. Et sb
dit q̄ ℣e quā p̄mo dirim⁹ eq̄litati puta pōderis p̄pi
qu⁹ erit valde. Et demū ingt q̄ iustitialis certa ⁊ me
dialis: q̄ repit inter duas extremitates late distantes
cōpōnis spēi humane ⁊ idiuiduo qō ē i vltimo equa
litatis ex specie i fine equalitatis exūti et i eta e in qua
augmentū ad sauz puerū finē dria p̄ri. qō. raro inue
nit ⁊ non nisi i lōgioribus tēpoz p̄iodis. et subdit: Et
b quidē equalitas ēt lz nō sit equalitas certa quā in
huiusmōi ca. noiam⁹. s. ponderis eo q̄ hāc inueniri ñ
ē possibile ē tm̄ ei p̄pinqua. ¶Ista tm̄ p̄pinqtas nō est
quocūq; mō q̄ nō cuiuslibet mēbri in se considerati
nisi vnius solius vt cutis iustitialis certi. Illa nanq;
p̄pinqor ceteris mēbris et cutib⁹ ē pōderis. Modi
ca tm̄ coalternatōe suscepta ex cōfractōe calitatis car
nis et sanguinis et friditatis neruoz et ossiū sed rela
toz putaq; toti⁹ adiuicē mēbroz vt ca. fri. sic. et hu.
Nec. n. i se ab hmōi eq̄litate sūt remota. Verū ex cō
fractōe ac coalternatiōe vicissitudinali vni⁹ ꝓpōnis
coz cum alia resultat talis certa iustitia declinans tm̄
a pondē in ca. ⁊ hu. pp generationē et vitā vt tactuz
p Mali. et Auer. collz scdo ca. i. Sicut nāq; triplex
ē i corpore compositio dria. i9. ita et cōpō vna q̄dez
consimiliū p̄ma vt ossiuz neruoruz et cetera. q̄ ex mi
scibiliū consurgit q̄litatibus alia officialiuz resultans
ex consimilibus. tertia ℣o totius corporis ex hoz ponderatione ac cōfractione. Nosce ēt q̄ huiusmōi iu
stitialis cōpō certa repit simplr i viro: ñ āt i muliere
nisi ad alias vel ad spēs alioz neq; nisi iclimare tem
pato et i regimie filr cōmēsurato. Deinceps quoq;
rationib⁹ astruat q̄ iustitialis certa sit ponderi p̄pinq
or quocūq; mō. Si nāq; respicim⁹ duo existentia in
hoie: corpus. s. cū eius dispōibus: et aiam iuenie⁹
fm vtraq; imaginata i corpore ponderis hoiez ēt to
tū et iustitialē certū p̄cipue ceteris aialibus et natu
ris ei p̄pinqorē: Ea ℣o erant elemēta sicut mālia et
vires supioz ceu formalia. hō nāq; et iustitialis cer
tus rōne sue molis vel mēsure plus ceteris appropi
quat illis q̄ cōponētiuz corpus imagnatū. nam ve
lut vn⁹ extat mundiculus qō oīdit ꝓpositio et sit⁹ p
tiuz ⁊ p̄pe iustitialis certi. sursuz eni i eo sursū ē simpliciter et i vniuerso. In alijs āt aialibus minime lz
fm qd vt ad caput eorū quo suscipiunt alimētū. Vi
det eni nomē ab eo qō ē capē et ꝓpēdere suscipēdō
p̄gressu aialium. Quare quarto de pribus: Rectuz
ē soluz aialium hō pp nām ipsius et sōam eē diuinaz
dria id appēt. 5. vñ oīdet: 29. ⁊. 79: hoiez for p̄udē
tissimum aialium q̄ pui extat capitis sui corporis re
latione. Et p̄pterea pueri cuz sit p̄mit⁹ vanosi circa
capita itelligē non valent sufficienter ac q̄ q̄drupedia sunt vanodea cōtinue demissoz capitum pōdere
ipsoz caruerunt intellectu rōne ita q̄ deinceps cali
tate minorata ⁊ terrestri sōa reddita maiori fiunt aialia multipedia capita terre p̄pinqua. ⁊ tādē ipsis ca
rentia sup terrā repentia vel ipsi cōiuncta. sic deniq; vt plante qō capitis vt radices in deorsuz directe
habeant terre infixū. Quod capitis denotat figura
celi ac totius vniuersi imaginē referens: timei scdo.
Et fm q̄ est hominis in cōmuni ad alia quia magis

accedit ad sitū vniuersi: qđ dispositio partium oñdit ipius: ita ⁊ iustitialis certe ad boiez se hz totū respectu corpis imaginati. Qđ signo fulciret mēdax Bē tiī: eo ⁊ Melia adeo dicat tempatum extitisse: vt in quolibet elemēto⁊ possit locari: ficqz i ipo elemēta ꝓportionata ⁊ ꝑietates co⁊ sopite: vt fere i quolibet posset ꝓmanē: ita ⁊ receptus ē i turbine igneo: ⁊ curru equo⁊ igneo⁊ ecclīastici. 48. Silr talē dicet xp̄m simplicibus eni pedib⁹ vndas maris calcauit. Mō thei. 14. vnde talia corpa vehemēter ponderi fuerūt ꝓpinqua: vt q̄si i oi possent elemēto seruari. Hoc ā fictū: ve⁊ oē attribuendū diuine imediate ptāti christū tñ testanť gerarce tempatissimū extitisse: qđ act⁹ diuini edocuerūt eiusdē iquantū ēt nā pticipauit humana. Ex pte qdē alterius ꝓponētis: vt aie ꝓportōnate virtutib⁹ imaginati corpis ponderis apparet ꝓpinquitas ex iā dictis: cū hō pticipet ope diuinissimo: vt sapere ⁊ itelligere aliū solum. Est eni corū prudētissimū ⁊ sapientissimū. Ē ōsiliatiuū. n. solū est aialiuz memoria ⁊ doctria multa pticipans dria. is. ꝓp diuia iph⁹ cē sbaz ⁊ nāz. Quāobrē tā q̄z instim ad suscipiendū nobilissimā formā: vt aiam humanā: ⁊ ō mū ad actōes ⁊ passiones exercēdas tēpatissima ei p stabať ꝓpo. Quare. A. donauit hoi deus tēpatiorē ꝓpionē: quā in hoc mūdo cē est possibile. Vñ Algazel i naturis': Cū elemēto⁊ cōmixtio fuerit pulchrioris ⁊ fortioris eq̄litatis q⁊ nihil possit inēiri subtili⁹ ⁊ pulchri⁹: sic spūa hois fuit aptū recipere a datore formaz formā pulchriorē formis: q̄ aia extat humana. Ꝑtacta Vo iustitiali adsunt certo pfectiori nō parum mō q̄z melancholico. Rursus dria. is. fm būc si esset ꝓpo equalis in itellectu seu ponderis maxie primi modi iam non bēret locū. Ea eni rōne q̄ esset in vno loco moueret ad aliuz Sed iustitialis certus magis ē aptus ad motū: ⁊ locorū egrere plures q̄z melancholicus in quo pceteris dñat graue. Eti: q̄z to aliqd pfectū seu tēperatū rarius repit: ē magis tale: cū plura i eius regrant ꝓstitutionē. Vñ cor⁹ distempatū ad iustitiā: alijs tñ tēpatū crebri⁹ inuenitur q̄z sanū multū: ⁊ sanuz semp. Ysto minus ⁊ iustitiale certuz: vt tactū adhuc rarius rarissime aūt qđ i instanti fere non pmanet imutatū. Si ḡ supra id adhuc posset tēpamentū adesse i recū nā: illud tempatius ꝺ existeret: cū pueniať a tēpamēto latissimo ad tēperamētū angustū ⁊ breue: ita ⁊ vltra ipsum nō patit nā tēperamētuz: nec vlr esse sicut vltra ꝑmū nihil pfectius ē reptum. nunc aūt sicut se hz semp sanū ad iustitiale certū: ⁊ hoc ad sanitatē. q. momẽtaneā: ita id mediante sanitate fere pōderi imaginato. sed semp sanū ꝓpinqui⁹ ē iustitiali certo q̄z multū sanū ⁊ multo amplius dissēpatū distat ab eo ⁊ melancholicuz ꝓcipue. Itidē: nobilitas actuū ⁊ pfectio arguit tēperamentū ⁊ eius ꝓpinqtatē: cuz actio faciat scire formā ⁊ ois tēpata ꝓpo ex suo dignoscit officio. Sed pfectiores nobilioresq̄z sunt longe iustitialis certi q̄z melancholici dria ponit. ē. n. dator legis ēt mundi reparor. Sic itaqz certū sit sane itelligēti ⁊ iustitialis certus quocūqzmō ꝓpingor ē pōderi q̄z melancholic⁹ aut alius seu alia mūdi res quēcūqz. Sed circa p̄dicta ꝓtingit dubitare: qm̄ dictuz ē illud cē magis tēperatū: qđ minus ē affixū ⁊ determinatum loco plura potens elemēta tentare. sed tale qdem ē anas pōt nāqz in oi elemēto locari ⁊ viuere diu extra ignem. In igne aūt dr̄ de salmandra. Iustitialis aut certus ēt nequaq̄z valet tā diuersis locis adaptari. itaqz tēperatiora huiōi existēt illo. Dicēduz ⁊ista ponse aut similia locari i plurib⁹ elemētis: non ē pp tēpata ipa eē: sed potius q⁊ sūt distēpata ⁊ etherogenea: salmādra nāqz q⁊ fri. ⁊ fic. cū humiditate extranea: viscosa cōpacta: ipassibilis reddit ⁊ isensibilis fere. Aut qs dicet forte falsū eē: q⁊ nos non iuenim⁹ aliqđ aialiuz habitare i igne oīno de ꝓprietatib⁹ elementor: cui⁹ Vitas exꝑmit ꝓpl'onū tertio. c. 5. salmādra vsqz ad aliqđ tps nihil ab igne patit: sed ꝺburit si tpe appropinquat apliori. Neqz ēt ptes anatis ⁊ aliaz auium sunt homogenee i suo tēpamento: neqz ꝓplexio coalternata oīo. Mā ptes p̄me p quas hūt se ratōe molis diligēter apparētis sūt grauiores: q̄z ille ponderis imaginati ac iustitialis: silr ⁊ distēpate recedētes diuersimode: vt tactū ab eo. Partes Vo earū scōe ac debēt eē ficciores ac leuiores extant fortassis pondere: vt ferant p ethera. iustitiali aūt certo est tēperamentū homogeneū: ꝑ oē ampli⁹ coalternatiuū: quo tñ magis rōe actuū ⁊ elemēto⁊ in eo dñantiū firmať in terra ⁊ aq̄. Propter q⁊tum qdē sciendū ⁊ iducta ꝓpus fere cessant oia. ꝓcedebāt eni vt oñsum ē ex falsa radice. Vnde ad primū dicenduz ⁊ ꝓpl'o quo ad pondus nō est vnū extremuz: ⁊ quo ad iustitiam aliud: sz ⁊ q̄ pōderis ē mediuz tm̄: ⁊ iustitialis ēt certa est. q. vnū extremo⁊: lz min⁹ alijs distet: vt declaratū a pōdere. Et lz vtrūqz sit mediale: nō tñ eq̄ sūt media: sz seorsū: imo vnū i altez ordinať: ⁊ extremū est ad ipsū. Ad aliud silr dicēduz cū ex eodē ꝓcedat fūdamēto. Ad aliud dicenduz ⁊ lz ꝓpl'o certa calido attineat ⁊ humido: nō tñ magis recedit a tēpamēto melācholica: imo āplius approp̄inquat: cū pōdus ñ subsit ꝓplexioni melācholice: ve⁊ supra illam: ita ⁊ melācholica non ē mediū iter pondus ⁊ iustitiale certū sed poti⁹ vnū extremo⁊ certe subiacens iustitiali. Melācholicus eni min⁹ pticipat calido ⁊ humido q̄z ēt cōplexio pōderis q̄zuis mesuris āplius gnātiui ⁊ ꝓseruatiuis nec ē is talis nisi relatōe vite aut alia⁊ specie⁊. Respectu Vo iustitialis certi est āplius frigidus ⁊ siccus vt oñsum ꝓpus. Ad aliud dicenduz ⁊ iustitialis certa non ē magis alterabilis melācholica. vñ de optia ꝓpositione: Qm̄ optia corpis compositio cunctis actib⁹ disponit optie ⁊ difficile passibilis ē oium alia⁊ qđ euenit pp robur ⁊ ptiuz in adinuicē homogeneitatē. Si aūt mēsurata corpa pmutēt ⁊ laborant de facili redeunt tñ ⁊ sanant celeriter qm̄ modica ē illa passio extensiua ñ autem itensiua. pp ptium. n. vniformitatē mor⁊ vna ꝓpatitur alteri ita ⁊ vna patiente ꝓpatiať ꝓfesti ⁊ reliq̄ ⁊ ita i plura distributa passio reddit minor. A⁊. ibidem silr ⁊ vna sanata ea coadiuuata sanat reliq̄ vt nullā fortem neqz diu incurrat passionem ⁊ fic i Ar ꝓcedit Ba. pp qđ querens Alerāder i ꝓble. huic ꝓportionabile puta: q̄re i brutis febres ⁊ occulte passiones difficile sanabiliores ⁊ piculosiores q̄z in hoib⁹ soluens: Altero qdem mō ingt q⁊ velut difficile passibilissima exītia maiorib⁹ cāis patiunt magis q̄z a ꝓtingentib⁹ ꝑ vigorem aphorismi. illi⁹: In morbis minus ⁊ reliqua Ad aliud dicenduz ⁊ hic queritur nā cutis actualis vt viue: non aūt potentionalis vt mortue ꝓut ēt alimentum venit corporis: Silr Ba. ibidem non logitur de cute humana sed ostraco⁊ subdens post indu

ctum ostracū tale quid ostractis quale nobis cutis. Minusmōi quidē euidens id paradigma.

Quod complexio calida ⁊ humida sit longioris vite monstratur: q⁊.6. de re.sa.ca.2° dicitur ꝙ humidissimi ⁊ caldissimi sūt lōgeuissimi Amplius Gal. ꝯplo calida ⁊ hūida ceteris ē lōgioris vite: qō ⁊ sīnia nititur Ar. affirmare tā in cōplexione: q̄z regione: siue nāq; est de regiōe ⁊ ꝯplexione. Sed q habitant regionem calidam ⁊ humidam vite sunt longioris: de causis longitudinis ⁊ breuitatis vite. Rursus vita stat per calidum ⁊ humidū ibidem. ⁊ Damascenus in aphor. dicit: Est autem huiusmodi ꝯplexio talis. Adhuc digestio ⁊ nutritio que sunt vie in vitam et eius longitudinem calido ꝓficiuntur. ⁊ humido. 6. de ac. ca. 3. ea Vo complexio talis. Galen: illa complexio in q̄ humidus ꝓportionatur calido longioris existet vite: ex hoc nanq; videt vite. cāri lōgitudo. huiusmōi Vo ca. ⁊ hu. qō significat eo ꝙ pmo pma pueri ab isantia vsq; adiuuētute in calore fere extant tēperato: ⁊ humiditate superflua qō qdez temperamētū aduenit ꝓ mediocrē excationē iuuentute accidēte pmo tertia ca. j. illa igitur ꝯplexio existet lōgioris vite: cuius humidum tardiꝰ reddet ꝓportionatū calido. Cum eni ꝓbabile sit ꝙ etas correspondeat etati: si etas pueritie ca. ⁊ hu. plus ceteris extendet: ⁊ sic iuuentutis ⁊ senectutis ⁊ senij Qō ꝑticularius notat ita: si eni ꝯplo tēpata cū temperato humido ab humiditate supflua pueritie sequestret in fine. 12. annorū aut. 13. ita vt reddat oino tēpata id calide ⁊ humide accidet cōplexiōi in fine. 35. aut. 36. annorū: ⁊ sic magis extēdet pueritia: ⁊ ꝓ ꝯns alie sibi correspōdentes etates. cōplexio igit calida ⁊ hu. ē vite ceteris longioris. Cuiꝰ opppositū: q⁊ illa ꝯplo breuior ē vita: q̄ oīum ē marie putrefactiōi exposita: cū ea vna causarū mortis extet ⁊ q̄ ꝓmpta est oi egrotare de cā: talis qdē hec. 8. de ige. san. ca. 6. qō ⁊ indicat fetor sudoris vrine ac egestionis eox: q̄lis. n. hircox cōplexio huiusmōi: ⁊ q̄ taliū nārum ibidē ⁊ ārto pma. ca. de ꝓperatis ad febres. Qō autez ca. et sic. oīdit: q⁊ illa cōplio que amplius resistit causis mortificantibꝰ ē longioris vite. Talis aūt hec: eo ꝙ potissima cā pen: ptionis vite humor est supfluus phlaticus: pmo pma ca. de cōplexionibus etatum ⁊ tertia ca. i. dupliciter eni nos mortificat. vne qdē sui mala q̄litate frigida calido īnato obuiando. Alit sufocando regimine quātitatis eius supflue. Hec aūt minime aggregat i corporibus calidis et siccis in tegni et ꝯplexionū libris. In tali ēt ꝯplexiōe humidū ē minus frigescibile: minusq; ꝓp sui cōpactionē exsiccabile: qō ē potissima longioris vite ꝑs Ar. cā q̄re cōplerio ca. ⁊ sic. ceteris ē lōgeuior. Et ꝙ fr. ⁊ sic. sit lōgeuior vita vī: q̄n plm nobis mors aduenit putrefactōe que calido efficit et hūido: methau. 4. et. ii. ca. secūdo de ige. hoc aūt bis opposita oifariā. Rursus ea resistē vī magis causis corruptiuis tā intrisecis q̄z extrisecis occurētibus: cū eiꝰ humidū sit passibile minime. Adhuc si pncipiū vite ē frigide et sicce ꝯplexionis vita et ipso deriuata totiꝰ ad cōplexionē frigidā tendet et siccā: sed pncipiū vite vt cor ē frigidū et siccū qō oīdit ipius duricies ꝯpactio et iputrescibilitas vnde tertio alimentorū cap. ij. Indigestibilis et tarde ptrāsitiōis indicat: genitura ēt frigida ꝓnūciat ꝓble. 4. ꝓp qō cū magis sequat nām suox pncipioz ceteris erit longeuior. Qō aūt sri. et hu. oīdit: quia mors vī accelerari ex ꝯsumptōe humidi scā a calido Si tali cōplexione humidū resistēs ē multū cōlapsioni calidūq; cōsumēs sopitū Amp' pm Ar. humidū pingue cā lōgeuitatis existit: sed piguedo in corpore abundat frigido et hu. ꝯplonū scdo cap. 5. et. 6 erit igit vite longeuioris. Qō aūt tēpata sit talis ꝓbat: q⁊ illa cōplexio que pmo oiuz existit Vrute: ptē te ac ordine itelligētie ceteris ē lōgeuior: cā ad vitā qō ē eē ordinet ꝑcipue. sed tēpata errat huiōi cōplexionū scdo ca. i. Rursus cui oia mēsurata inexistunt nullo ēt idigēte metiēte forinseco longioris erit vite Huiusmōi aūt cōplexionū existit tēpata tm eni appetit quātū et digerere bene pōt: nullo ēt eget dispēsāte sic extriseco i tegni ttio. Eti: supfluitates oēs faciliter exhibit ꝓ sensibiles poros ⁊ isensibiles minime q̄z lesa reliquax ab extrinsecus sm Gal. alterātibꝰ ppea tēpata lōgioris ē ceteris vite. Propt pmū q dē sciēdū q̄ qd sit cōplexio dīa visū ē. 17. Videndū itaq; qd vita: et que ipsiꝰ cāe pmitꝰ: et deinceps qd mors cū vite opponat: et que illiꝰ cāe. Propt pmū qdē sciēdū huius q̄ vita tripliciter dici accipit. vne. qdē ꝓ essentia vite: et id tripliciter: aut qdē vniuersalioꝛ magis iuxta illud Cōmētatoris ō causis. Vita ē ꝓcessio ꝓcedēs ab ente sempiterno qeto: et pmus motus q̄lisq; itelligētiarū et celox. et ꝓ ꝯns qbusdā iteruenientibꝰ istax inferiorū generabiliū et corruptibiliū a pmo causāte cāta. hoc quoq; mō notificat secūdo de aia. Viuē viuētibꝰ ē eē. i. vita ē forma et vicuentis sba. ꝓ vitā eni vnūqōq; viuentiū in eē ꝯsistit Aut minus vniuersali et amplius mali: cū dr scdo ō aia: Vita ē cōsistētia ꝓ alimētū. Vel ꝑticulari ꝓut aialibus suppetit pfectioribus. vñ Aluredus de corde motu: Vita ē motus cōtinuꝰ a corde i certa mē

bra delapsus: iuxta illō Hip. Vita brevis: ars vo
lōga Altero vo mō ꝑ modo ⁊ mēsura viuēdi ſm il
lud ꝓncipij methau. Omnium gen⁹ arte ⁊ rōe vivit.
Sūt aūt cāe vite triplices: vniuersales. ſ. ꝑme: ꝓticu
lares ſcōe ac medie: q̄s oz cōſiderare volentē ꝓfecte
cauſas vite ⁊ lōgitudinē ⁊ brevitatis eiuſdē idagare.
nō eni ſufficit ☽ſiderare vniuerſalia: niſi ꝓticularia q̄
ſcire faciūt ☽ſiderentᵉ: neq3 ēt ꝓticularia niſi vniuerſa
lia a q̄bus eē ⁊ veritatē ſumunt attendāt. Cauſa ve
ro vniuerſalis ⁊ ꝑma ē celū motu ⁊ luce. Medie ve
ro ſm genetalicos ſūt due. quaꝝ vna ꝓportionatur
māe ſeu mri vel vroꝛi q̄ hylec. i. vita ꝓſice appellat.
ſcōa qdē alcochodē: que formā ſeu patrē aut nuptuz
iportat. hylec autē ſumitur a ſole ꝑmitus ſi fuerit poſ
ſibile natiuitate ente diurna. Quod ſi non ſit puenit
ad lunā: ⁊ ab ea exꝑcitur ꝑmo ſi natiuitas fuerit no
cturna. ꝙ ſi nō poſſit ab ipſa ſuſpici: reddit ad ſolez.
eꝝrio ⁊ ſi ab his non poſſit ſumi itex aſpicitur aſcen-
dēs. deinde ps fortune ſi nō pōt ab eo ſuſpici. qō ſi ñ
ab hac ☽ſideret gradus ipletōis: ſi natᵘ vl natiuitas
fuerit ☽iunctionalis. ſi ☌o oppoſitionalis ꝑmittatur
pars fortune aſcēdenti ☽ñterq3 gradus ſequat ꝑuen
tionis. Qō ſi ab aliquo iſtoꝝ nō valet ſumi nō viuet
gs: niſi lumiaria fortaſſis ſe beniuolo videāt aſpectu
cū viſu ēt fortunaꝝ laudabili. Eſt aūt alcochodē pla
neta reſpiciēs amicabili locū hylec aſpectu in quo ⁊
aliquā q̄tuoꝛ eſſentialiū gnq3 dignitatū planetaꝝ in-
ſignis obtineat ſeu plures: vt domū aut exaltationē
triplicitatē ſeu terminū. Facies eni cōiter reſpuitur
eius vilitate hec quoq3 planeta alcochoden ſz ꝙ foꝛ
tificatus aut debilitatus fuerit i gnq3 locis potentie
vt gradibus lumiariū aſcēdentis medij celi ⁊ ꝓxi
fortune gradu. ac ēt almucac cū alijs eius dignitati-
bus eēntialibus ⁊ accidētalibus: annos ſuos tribuit
maioꝛes medios aut minoꝛes mēſes ſeptimanas aut
dies. Cui ēt alcochoden i additione ānoꝝ ſuffragāt
fortune: ſm eē ipoꝝ fortunaꝝ: ⁊ aduerſant ifortune:
ſm eoꝝ eē depꝛauatū ānos alcochoden: ⁊ ſibi accō-
modatū a fortunis minuēdo. Scōz ☌o Ar. ē aer cō
tinens: ⁊ ꝓiodus ſolis ⁊ lune: vñ q̄rto de ge. aialiū
ca. vltio: Cā eius qō ē eē longe vite aial qōcunq3: ē
☽tempatum foꝛe ad ☽tinentē aerē ⁊ ad ꝓiodos ſolis
⁊ lune marie. Rōabiliter eni tꝑa oiuz geſtationuz ⁊
gnationū ⁊ vitaꝝ: mēſurari volunt ſm nām periodi
q̄re. A. is. aialiū: In ſpē non ſunt poſiti termini cāe
māe ſolius: ſed cā receptionis lōgeuitatis ē ipreſſio
a ſtellis, donec ſic vita ☽cordās cū reuolutione alicu
ius ſtelle aut multaꝝ ſtellaꝝ. Ex his eni de cā vite ac
eius longitudine ⁊ brevitate ꝓnoſticant genetalici:
vt dria. iij. apparebit. Cāe vero ꝓticulares ⁊ ſecūde
ſunt duplices. quedā nāq3 ꝑme ⁊ mediate: nōnulle
vero ſcōe ⁊ imediate. Prime ſigdē calidū ⁊ hu-
midū: ⁊ eoꝝ adinuicē ꝓportio. vñ Ar. Due nanq3
cāe vite: ꝙ quātū ⁊ ꝙ quale. Oportet. n. ñ ſolū foꝛe
multitudinē humidi. ſed ꝓportione op⁹ ē qualifica-
tū foꝛe: puta ꝙ calidū: neq3 facile fit cōgelabile i hu-
midū: neq3 humidū ericcabile de facili: ita vt ꝓpoꝛ-
tio hu. ad ca. magis videat eē attendēda i longitudi
ne vite q̄z humidi multitudo. vñ Ar. ait qd foꝛe lon
gioris vite deficiēs multitudine humidi: ſi plurimi
rōne excedat ſm q̄le. i. ꝓportionē eius cū calido q̄z
deficiat ſm quantū. Oportet ēt huiuſmodi humidū
cum eo qō eſt calidū foꝛe pingue: vt non fit facile in
frigidabile ꝓp eius pinguedinē. q̄ calidi extat ſomen
tū. q̄re Auer. i ei⁹ de hoc tractatu abundātia humi
di ⁊ calidi ⁊ dñiū virtutū actiuaꝝ ſup paſſiuas ē cā lō
ge vite. cui⁹ qdē ☽trariꝝ cā brevitatiſ erit vite. ⁊ ꝓ ꝓñs
mortis. Audit aūt ꝓ abundantiā calidi ⁊ humidi: vite
cām primariā. q. malē per dñium ☌o actiuaꝝ ſuper
paſſiuas cām q̄h formalē: qō Ar. per q̄le notificauit
L' auſe quoq3 ſcōe ac imediate ē ꝓportio q̄litatū acti
uaꝝ iter ſe: ⁊ paſſiuaꝝ in adinuicē: ⁊ actiuarū ad paſ
ſiuas. Siꝛ ⁊ baꝝ oiuz tandē ad tertiū puta coꝛ. lon-
gitudo eni vite cōſequit vl'r coꝛdis ꝓportionē com-
plexionalē. Propter qō videm⁹ multos hoies:
quoꝝ mēbra ſūt fortia: ſana ⁊ virtutes valide: q̄bus
egritudines occurrūt mortales: ꝓp quas ante ſene-
ctutē moꝛiunt. Cōſpicim⁹ ⁊ alios his oppoſitos ad
ſenectutē puenire regimie eq̄li vtriq3 ⁊ cōſimili ſup
poſito. vñ coll3. 6. c. i. Nō ē ipoſſibile credere duos
hoies vnius ⁊ eiuſdē tēpate ☽plexionis eq̄liter vno
ēt regimine vtētes vnū ad meliꝛez puenire ſinē: in
altero ☌o malos generari hu. moꝛtē iducentes. qō
euenit: qꝛ in ☽plexione mala ꝓparatio eſt fixa. que cā
extitit vt i ipſo hec generet malitia q̄ſuis hanc igno-
remus ꝓparationē. Cuius qdē ꝓparationis ignoran
tia cā infinitas ꝓparationū exiſtit. Id aūt dico cāri ab
hylec ⁊ alcochoden ſm q̄ rebus his conſociant va
riabiliuſ. Deinde quoq3 ſciendū q̄ quidā poſuerūt
cāz vite ipſiuſq3 longitudinis regione calidā ⁊ ſiccā
alij vero multitudinē ſanguinis: nōnulli magnitudi
nē coꝛporis: alij quidē ſpiritū. Moꝛtis quidē cauſa
⁊ vite brevitas ex oppoſitis cauſatur. Qui oēs a vir
tute aris. ⁊ Cōmentatoꝛe ſeccdunt prepoſita. Loc⁹
nāq3 calidus ⁊ ſiccus per ſe cā non exiſtit cū vita ca
lido menſuretur ⁊ humido ſitq3 calidū ⁊ ſiccū adu-
ſtiuū pemptiuū niſi per accidens inquantū ſiccū, ꝑhi
bitiuū putrefactionis exiſtit. Neq3 ēt multitudo ſan-
eo q̄ ad ipſi⁹ multitudinē nō ſequit virtutis augmē
tū neq3 ad eius diminutōem debilitas ꝓio ꝓria. per
aliō tū extat cā inquātū i ſan. calidū cōtinet ⁊ humi-
dū qō cā per ſe dictū ē foꝛe vite. Siꝛ neq3 magnitu-
do coꝛporis ꝑ ſe id cauſat vex ꝑ accns inquātū i ma
gno coꝛpoꝛe multū caliditatis ⁊ humiditatis cōtine
tur. ſi. n. ita eēt tūc equus iā hoie foꝛet longioris vite
Neq3 ſiꝛ ſpūs ceu voluerūt quidā dicētes ſpm groſ
ſum tenebroſū paucū qualis qui in ſicoꝝ vitā breviā-
re priuatōe nutrimenti: multū vero ⁊ ventoſum idē
ꝓpter grandē exſuflatōem operari ſubtilē quidem ⁊
modicū ꝓpter euentatōem velut lucerna extinctōni
ꝓata vitā abbreviare. humectatū aūt ⁊ turbidū ⁊ ifri
gidatum ꝓp ipſi⁹ aquoſitatē ipurā: huiuſmōi āt ſpūs
⁊ ꝓprie fluens nō exiſtit vex humidū ꝓportionatuz
calido niſi per accidēs cū ſpūs ex hūido generet ⁊ ca-
lido. vnde ꝓio prima ca. de virtute vitali ſpūs ex hu
moꝝ vaporibus ⁊ coꝝ ſubtilitate ſm aliquā genera
tur complexionē in quibus calidū cōſeruat ⁊ humidu3
Et de vtilitate ꝓticularū ſexto. ca. 6. Spūs eſt vapoꝛ
ſan. tempatus. Propter huiuſmōi ſcōm ſciēduz
aliqualiꝛ iaz|gd moꝛs ex oppoſito cū eius cauſis appa
rere. Eſt nāq3 ipſa calidi natiui exiccatoe humidi aūt
putrefactōe extinctio. In iſta equidē deſcriptōe moꝛs
tangitur duplex. vna quidem naturalis ꝑ conſūptio
nē humidi radicalis de q̄ dicit de moꝛte ⁊ vita ꝙ eo
contingit in vltima ſenectute ſine triſtitia. Eſt enim
anime ablatio inſenſibilis omnino. que nil aliō ē niſi

frigiditatis ⁊ ficcitatis vltimatū supra calidum natu re dñium. Est ⁊ alia mors inaturalis seu violēta cui⁹ principium est ab extra et marcore precipue siue alio fortuito qua grādis lesionis sensus percipitur et tri/ stitia que nihil aliud vr ee ꝗz corruptio ⁊ marcor hu midi ⁊ per ꝯs calidi. vnde. A. corruptio duplr ad uenit indiuiduo aut nālr: qñ calor naturalis humidi tatē cē sumit nālem: ita vt frigiditatē ⁊ ficcitatē faci- at dñari: aut accidētalr: ceu cū indigestōe in corpore supfluitates ac gescūt per quas natura purū ab impu ro non valet secernere: vnde ifirmitates ei accidēt; ⁊ dñium ℣ tutum passiuarum super actiuas: ⁊ tādē iproportio primorū iter se principiorū ⁊ eorum ad cor. deinde vr ēt ꝙ ad mortem nālem fm Ar. acci/ dentalē: quādoqz consequitur in potentia motus cuē- tatōis cordis a pulmone: ꝓpter quā calidi nālis sub sequitur extinctio. ℙropter scdm ℣o sciendum ꝙ oēs cōueniūt ꝙ cōplo ca. ⁊ hu. ac tēpata longeuio/ ris vite existūt: cū in eis cāe vite mō repiantur perfe ctiori antedicte. Sed diuersificati sūt que duarū lon gioris existat vite. ℳaly nāqz cū pluribus ipsius se/ quacib⁹ audictes sermones fortassis Ar. supficiete- nus in vite cāis ponēs ca. ⁊ hu. longeuiorē p ceteris hūc ordinē ceu gradus denotat longeuitatis ita: cō plexio breuioris vite reliqs facta ē frigida ⁊ ficca de de frigida tm̄: deiceps ficca tm̄: postea frigida ⁊ hu. deinde calida ⁊ ficca: deincepſ humida tm̄: postea cō plexio equalis: ⁊ tandē ca. ⁊ hu. dūmodo calidū do minetur humido: ⁊ a morbis euadat putrescentibus ⁊ ideo laudauit phs in longitudine vite terrā calidaz vicinā mari: ꝓpter humiditatē aeris ⁊ caliditatē. Et cōplexionē laudauit ca. ⁊ hu. que duplex existit. vna qdem nālis ab initio creationis laudabilis. altera ve ro accītalis vitupabilis ad putrefactōez velor: cui⁹ qdem positōis ifirmatio in sequētibus appebit. ℙ u erūt aūt qdam tenētes tempataz longeuiorē ad ℳa- ly rīdentes ꝙ is cōparat cōplexionē calidā ⁊ humi- dā ad distemparas qđ falsum iaz apparuit ex ordine duratōis vite assignato p ipm. ℙropter tertium ℣o sciēdū: ꝙ complexio tempata ceteris longeuior existit: cuius tempamentū fuit secūdi aut quarti mo di prenotati: dria. is. quā quidā dico longeuiorem: mortiqz magis oppositā nō solū distempatis alijs: verū ēt ca. ⁊ hu. ꝓueniēti ab exiccatōe seu putrefacti one. Et anteꝯ id astruatur rōne primitus exponat sermo Ar. dñtis vitā calido cōstare ⁊ hu. ℙropt qđ nosce: ꝙ cū calidū ⁊ humidū respectū. q. quēdaz videant importare vt appet p primū cōplonū Ba. ca. 3. nitentē astruere cōplonem equalē: mordendo antiquos ipsaz omittētes. non. n. vt ostensuz ē dria is. pōt dici aut cognosci distempatum: nisi per tem/ pamentū: cū rectū sit iudex sui ipsius ⁊ obliqui ꝑmo de aia. Et iō cōplo quecūqz simplex aut cōposita: nō ꝓcipitur nisi relatōe ad tempataz. quē qdem Ar. vt sub ca. ⁊ hu. collocasse: ceu expressius ex sermone. A. elicitur tractatu huiusmōi. ℳic aūt respectus ca liditatis ⁊ humiditatis ad cōplonem refert ponde re tempataz. hoc aūt est cōcidere in cōem expositionem dicentiū vitā stare calido ⁊ hu. eo ꝙ oē viuēs calidū ertat ⁊ hu. nō viuēti relatuz. ℙremissū āt firmat ꝑmo qđē ex elemētorū mixtōe qm̄ qñcūqz miscibilia p fectiori ⁊ equaliori mō miscēt id mixtū diutioris est vite: qz actiuus ⁊ passiuus ℣e cōtra pōderatis eque diutius pseuerat pugna: ⁊ p ꝯs vita. Tale aūt ꝓ ce teris in ꝯplone cōcurrit tēpata. nō sic aūt i ca. ⁊ hu. ꝓpter. n. fortitudinē calidi actiui: ⁊ passibilitatē hu midi vehemētior itercidet pugna ⁊ velocior victoria Adhuc rōne colligantie armonice aie cū corpore ex qua vita consequtur. Juxta. n. ℙlatonē ⁊ Damasce nū in apho. Cōplerio corporis aiati ē ad figurā nu meri. i. ꝓportōez seu filitudinē armonici numeri vñ musici ⁊ ℙythagoras Thimotheus vocauerūt ar monicā cōiunctōem aie cū corpore musicā humanā huiusmōi āt ꝓportio ⁊ cōsonātia musica magis repit i ꝯplone tēpata ꝗz in alijs: cū principia cōiunctionis sint i ipsa magis ab excellētia ℑrietatū ℑiūctorū sepa ta. ℳalin: ex cāis vite denotatis qm̄ vita non stat p qđcūqz hu. ⁊ ca. sed p hu. ꝓportionatū calido. qlitz tes nāqz actiue dñari habēt sup passiuas cū calidi et humidi abūdātia ⁊ cōmēsurati magis ꝛz ꝗle ꝗto ita ꝙ actiue ꝓportōez hūt sup passiuas ⁊ iter se: ⁊ passi ue vna: ⁊ he demū ābe ad scipsas: ⁊ tādē vt dictū est ad tertiū cor vz. id āt pfectiori repit mō in tēpato ꝗz ēt in ca. et hu. Qđ firmat: qz file adiūctum fili velut ignis i igne icitat ad furiā ꝓble. i. et aphōrū et nāliū scdis ca. s. qđ in cōplone ca. euenit et hu. nō aūt in tēpata. in ca. nāqz et hu. multipler supaccrescit hu. et ca. ℙrimitus qdem qđ vite: scdo qđ complonis humane cū fm ℑsaac ca. et hu. in secūdo locet gra/ du. tertio ca. et hu. cōplonis talis vt sanguince: in q et humidū supercedit calidū: cū aeri ꝓportionet sor tiēti p prius humiditatē et deinde caliditatē dria. iz. Sūt. n. hi elementorū filij iurta ℳaly. et ℑsaac. sic itaqz cū calidū supaditur triplr calido: et humidum humido et marime qz humidū in hac cōplone super cedit calidū in furiā decidet: et putrefactōi exponet pcipue cum ipsa causetur a ca. et hu. id aūt no ita in cōplone repitur tempata: cū humidū sit calido sufficiēter ꝓportionatū. Adhuc ex ꝓportiōe qz ꝓble. 5. i cōplexione tempata vniuerse corporis ptes sibi cor respondēt inuicē equalitate: ita ꝙ vna sanata sanat et reliqua vna ēt lesa cōpatitur et alia ꝓpter quod et nocumētū grande nō sic velut alijs valz occurrere: sibi lesione ℣o vitā ꝓtigit abbreuiari. ℑtidē ex habi tu qm̄ optimū ē bñ carnosuz eē. i. cōmoderatū: vt ne qz crassū fit neqz macrū: ita. n. in longā poterit deue nire senectutē aphōrū scda. huiusmodi vero ē cōplo tēpata in tegni et ℳaly. cū A. ℜursus ex opatōni bus. Quorū. n. sūt perfectiores vt fortiores et diu/ tius ꝓmorantes cōplerio errat huiusmōi. ℙormā. n. fecit scire actio. Sz tales i cōplone repiunt ampli⁹ tempata ꝗz in alijs: ceu i eius appet ascriptis. Que āt huiusmōi logiorē denotāt vitā ꝓpter diligētiorez ēt adiuicē miscibiliū et pcipiorū vite in ꝯplone tem pata ꝗz i alij. ℑtidē ex depditi restauratōe longeuior ē illa q magis obedit restauratōi: cū oē hic viuēs ege at illa: ꝓpter calorē ꝓsumentē inatū humidū ꝓtinue hec vero ē tēpata ca. amplius et hu. eo ꝙ in ipsa vel p simile itendit restaurationis regimē vel p ꝓrium nō qdem p simile vt tempata qm̄ in eucrasione que ē fz calidū et frigidū: eo ꝙ efficacissime sūt qualitatum: ti mor ē p filia gubernāt de re. sa. 6. ca. 2. tiet nāqz ne calidū superexcedens co multiplicatione addito sibi associet siccum et frigidū sibi extraneuz humidum et marime cū medicus non possit puēire ad id qđ ē cer tū. fic. n. scia esset eius velut Asclepij seu Esculapij

tertio de ige.c.7. Propter qđ fm Ba.in cõplexio
nibus in qbus calid̃ superexcedit frigidũ simpliciter
seu comixte: gcõd angustius scribat i tegni tutius fit
ad latus pseruationis p subcõtraria qz ad latus simi
litudinis p similia declinare: qđ t ceteri custodes sa
nitatis lapse vident suare dria. iii6. Neqz põt p dria
huiusmodi regi pplo cũ extẽsiõi vita rietate repas
sio vehemẽtior inducetur: cũ alimẽtum oẽ in pncipio
fit riũ alito: primo de ge. scõo de aia: t cõplexionum
tertio ca.6. pp quã gdẽ repassionẽ humidũ citi9 red
dẽt aquaticũ t sic mortis cãtiuũ qđ non ita in tẽpata
euenit nã eo q p similia hz gubernari t qz minor est
distantia t rietas medij ad extrema: qz extremorũ
ad eadẽ. t sigdẽ medij ad extrema sint plura ria: ea
tñ minus sunt excedẽtia. Mediũ ẽt in raro fortioris
extat Vtutis. Amplius ex reductione: qm̃ oẽs com
plexiones ab ea iudicant occasionate: gre i tegni t p
re. sa. docent ad tẽpatã reduci id aũt no fit nisi vt vi
ta pncipent logion. Scia nãqz medicine in pductio
ne vite vt pncipalit ordinata sore ab Haly. appens
Halin: ex regione: qz regio tẽperata opatur ad vite
logitudinẽ ceu tactũ: hec aũt aphõz tertia cõtinetur
duabus lineis circũtensis: vtrinqz ab oriente in occi
dens directe: quaz vna transit versus meridiẽ super
choũ hippocra. isulã: nũc lango appellataz. reliqua
vero sup kindiam versus septentrionẽ: quoz distan
tia locoz circa. 400. extat miliarioz: aut regio que
sub diei equatore fm. A. pcipue: vt oñdẽt dria. 76.
simile aũt de cõplexione t regione. Eti: ex mortis p
te que magis exposita est psũptioni t extictioni: bre
uioris est vite. talis aũt ẽ oio ptẽpata sanguinea: etiã
pp humidi passibilitatẽ t calidi actiuitatẽ: cum eo q
plus hu. extinctionẽ t suffocationẽ iducit: pata ẽ cõ
sumptioni cholerica Vo calozis excessu: phlatica ve
ro extictioni friditate mortifera. mlica quoqz has cõ
segt. sed h duo vite breuitatis sũt cã. nil aũt tale i tẽ
perata vt appuit ẽ reptũ. Rursus tẽperate pplexi t
nãlioz: inoꝛs dulcis t nãlioꝛ debẽt pueniẽti suppoſi
to regie. huiõi Vo vt oñsũ q p cõsumptionẽ: ipa nan
qz ãplius reliqs retardat ea q putrefactiua violẽta.
Quod vitio testimonio ꝓbat sensibili: nã videmus
ca. t hu. siue sãguineos cito canescẽ t circa cerebrũ
putrescere: adeo q modica illis distẽperãtia occurrẽ
te: catarris ꝓmptius cõsumũt t corꝛigis vt ex tegni
euidẽs. Qđ in pplone nõ sic euenit tẽpata. predicti
nãqz sunt ãplius expositi putrefactioni pp hu. super
fluũ: t ita morti violẽte ac exiccatõi: t sic morti nãli
ppt habilitatẽ cõsumptionis hũidi: h eni pplo expo
sita ẽ resolutioni maxie dria. iii7. Ex qbus tandẽ cõ
cludit pplonẽ tẽperatã nõ solũ alijs distẽperatis: ve
rũ ẽt ca. t hu. longeuioꝛẽ existere. Propt quartũ
Vo ad primũ dicendũ id cẽ vez cõparatione haz cõ
plexionũ ad reliqs distẽperatas: non ãt vt oñsum re
lationẽ ad tẽperataz. Qđ aũt h sit snia Ba. apparet
ex continuatione scã in. 6. re. sa. c. 3. Ex quo suscipit
h sermo. cũ. n. determinauit regimẽ pplonis tẽpera
te: dicit se deinceps determiaturũ regimẽ lapse. qđ
ẽt appet ex diuisione cõplexionis quã stati subiungit
Ad scõz per iteremptionẽ dicenduz: t si Ar. alicubi
complexionem dixit ca. t hu. fore longeuioꝛis vite:
aut relatione iuxlit ad distẽperatas scã. vel tẽpatam
more antiquoz sub ca. pcludit t hu. dria visũ. 18. Et
similit dicẽduz de regione. ca. t hu. q verum, est per
ca. t hu. contẽpatũ debita vt visũ ꝓportõe. Cũ Vo
addebat q i pplexione ca. t hu. magis viget calidũ
t hu. itermediũ eo q hũidũ i ea oñsũ ẽ fore excessiuũ
t hu. itermediũ eo q hũidũ i ea oñsũ ẽ fore excessiuũ
calido iproportõnatũ: vt aut cito exiccabile vel velo
cit putrefactibile. Ad aliud dicẽdũ scõz quoslã for
te q digestio ñ fit a ca: t hu. sz p ca. t fic. vñ tertio.
iz. c. de stõachi debilitate: Digestio ꝓseruat p siccita
tẽ cũ ca. vez qz id dictis sapiẽtũ repugnat vt: ñ paz
credit lraz fore corruptã ptinentẽ p humiditate ficci
tatez. Aut fortassis voluit allud ẽ sermoni de accñte
hñti. 6. c. vlti. Digestio si tẽpatã habuerit siccitatez
ẽ talis qlis si nutrimentũ fuerit humidi9 vñ fit digõ
p siccitatẽ. s. tẽpatã. Supfluũ. n. ca. hebetat hũiduz
opponit ẽt hõgeneitati ciboz ñ paucoz q potissima ẽ
cã digestiõis: t ppterea pueri ñ pñt res duras pfecte
digerẽ iuuenes ãt valẽt. ibidẽ digestio ẽt fit per ca. t
hu. contẽpatũ t i coi vt ossis oñdit digõ. Ad aliõ di
cendũ: q id ñ euenit i ca. t hu. eo q sz i ea humidum
tardi9 videat contẽperari calido: i tpe tñ succedenti
calidũ cũ Vtute repatit ab humido magis qz i pplo
ne tẽperata. Itidẽ vt oñsũ ẽ post etatẽ cõsistẽtie t ma
rie i senio: plures superfluitates ab hũidi superabũ
dãtie super accrescerent i hac pplone qz i tẽperata Ad
aliud dicẽdũ q h ñ sufficit. nõ. n. vt visuz oz calidũ t
ptionẽ superfluitatũ solũ adesse imo necessariũ est
humidũ t contẽperatũ. Adhuc sz huiõi humidũ sibi
adsit: non tñ a pncipio natiuitatis sufficientis quãtita
tis potentis calido consumptiuo resistere qđ siccita
te eracuit t fortificat. Ad aliud dicẽdũ: q qzuis fri.
t fic. per se resistãt putrefactõi: per accidẽs tñ vt idi
gestione humidũ cãndo superfluũ putrefactõis putã
mortis cã crisit. Adhuc huiõi cõplexio minime mor
ti psumptiue resistit. t iõ breuioꝛ posita ẽ ab Haly.
vite. Ad aliud dicẽdũ id cẽ vez i cõplexione ñ vnẽ
tis. i ea Vo que vite de q oñsus fmo Vitatẽ ñ ptinet
Ad aliud dicẽdũ vt videbit dña. 24. q coꝛ põt dupli
citer cõsiderari. vne qdẽ mãliter put ẽ mixtũ ex ele
mẽtis dure ppositionis factũ t solide: vt motibus t
percussionib9 pulsationũ continue possit resistẽ ille
sũ t spũs plurios t subtilez t calidissimos i eo erũtez
a resolutione defender. t ita complexionis fride exi
stit t ficce: qđ idicat difficilis ei9 digestio. genitura ẽt
mãliter ẽ frida. 24. Aliter Vo scõo ee illi9 formale
magis: qđ ẽ ratione inati ca. hu. radicalis sanguinis
i eo contenti: ac spũs in illo gnãti cum motu t agita
tione: t sic coꝛ caliduz est multũ: ficcũqz parumper
vt oñdetur dria. 25. Ad aliud dicenduz q humidum
resistens directe consumptioni per qđ permanet vi
ta: est actum magis: non aũt aqueum ãle qđ pingue
dinis aut adipis dñt eni equoce ẽqsi cum vnuz sit vi
uificum: alterum vero oppositum amplius infrigida
tiuum ac suffocatiuum. Et hic quid dicendum ad re
liquum. Differentia. 22.

Vod cõplexio inata seu radicalis permutari
non possit oñdit: qz coꝛp9 semper tale aut si
gnũ vel cã ẽ qđ in oib9 etatibus permanet ta
le in tegni pmo. Adhuc ibidez: ipsas Vo solidas par
tes coꝛporis vere solidas t pmas fm nullum modũ
possibile est humidioꝛes facere. Halin: Dama
scen9 i aphoꝛismis cõplexio nãlis fm vicinitatẽ qdẽ
seꝑabilis acute tñ iseparabilis. Et primo prima.
Vnũquodqz ãt iudiuiduũ ꝓpriã hz complexionem
in qua aliud sibi associari sit ipossibile. Amplius idẽ

in mineraliū traditione nō est possibile vt vna cōple
xio ℣tatur in aliā. Rursus rōibus: qm̄ qō nāle t p
se iest alicui suū ℑrium inesse nō poterit sicut caliduz
p se iest igni nā. vnde frigidū inesse nō poterit: in p/
dicamētis: t etbi. ℣. nullū nāle in cōtrariū assuescit.
Lapis. n. si decies milies sursū ferat cōsuetudine in
acgsita sp ruit inque deorsū. huiusmōi ℣o cōplo in-
nata qō t nomē testat. Adhuc si cōplo sm Ba. est
suba dria. 17. suba ℣o nō mutatur cū in ea nō sit mo
tus: phys. pbatū. 5. neqz cōtrariū t magis t min9
Adhuc si cōplo est habit9 vel dispō: in hoc ēt non est
motus sed solū in passione t passibili q̄litate. 7. pro
batū phy. quod āt caret motu p̄mutari nō pōt. Itidē: p̄mis re. a. t alimētoꝝ. Si saba tribus decoq̄s
dieb9: nō est tibi possibile vt eius inflationem remo
ueas ab ea: q̄ inest sibi suba eripsi9 ꝓpria t nō er di
minutōe decoctōis: Si ventositas itaqz nō pōt sepa
ri ab ipa multo minus cōplo nāle ab alijs pfectiori
bus t elatioribus poterit separi. Amplius Isaac fe
briū primo: actio nāle nūqz destruitur nisi cū fit se/
patio aie t corpis: itaqz neqz ei9 instrm vt cōplo ina
ta. Rursus mores a cōplone cāti p̄mutatōem nō vi
dētur suscipe: ceu apparet per Paly. Fo tegni de sene
calidi cordis portāte vestes iustoꝝ sermonesqz ꝓfe-
rēte cū extraneis ℣tuosos: q cū in domū reuertebat
ad mores rediēs nāles seuus vt lupus iter domesti-
cos t familiares existebat. vnde ꝓbl. 30. Natura sp
facit quousqz aligs fuerit: bi qdem audaces: alii aūt
taciturni ꝛc. Cōplexio igit p̄mutari pōt mime. In
oppositū. 8. de ige. ca. 6. t in tegni Fo decidēte ca.
t ficca crassi tpe paugmastice etatis in frigidā con/
uertitur t siccā. Adhuc Damasce9 in aphorismis
ex mutatōe stellaꝝ in longitudine t latitudine vitia
t nature t consuetudines mutātur. Itidē: dria. 15.
Cōplexio ē qualitas i ea ℣o motus locat alteratio-
nis: cū ex eadē consurgat. Cui āt per se iest motus il
lud monetur t p̄mutatur de vno i aliud. Rursus si
possibile fit etbicā fore tertie spēi possibile ē cōplexi
onē inatā p̄mutari cū ea fit in mēbris solidis latitās
sed possibile ipm t necessariū qñqz fieri: itaqz cōplo
inata poterit ꝑmutari. Propter p̄mū ℣o sciēdū
q quid fit cōplo t quid inata vel radicalis: dria visā
ē. 17. Permutatōem vero ipsius audio cū p̄ioꝝ de
ꝑdita reliqua suscitatur ide: qua corpus disponitur
t instrāliꝝ gubernat aiatū. Propter scōm ℣o sciē
dū q triplr iuenitur enūciatū de hoc quesito. Plu-
res. n. dicūt cōplonē inatā nullo posse p̄mutari mo-
do vita manēte. Alii ℣o aduersantes ex directo p̄di
ctis: volūt eā mutari oio: Plōnulli aūt fere mediam
elegerūt viā ponētes illā sm actū p̄mutari sm q est
opatio. permanere ℣o sm cēntiam seu actū primuz
qui ē forma siue potētiā sam quod qdē ē in habitu ip-
sam latitare quodā nō potentē in actū q ē actio deue
nire: quod primi conāt auctoritatib9 t rōnib9 astrue
re Boetii ēt de consolatōe appēs Fo. ipossibile fore
rē naturalē separi a corpore nisi in sepatōe anime: ta
lis āt est ꝓplo. Adducūt ēt Isaac sermonē p̄scriptuz
Rursus ꝓfirmāt q̄ ꝓplexio causat ex certa t deter-
minata ꝓportōe elemētorū. hec aūt permanēte vita
p̄mutari non pōt: cum ipsi9 instrm exter vnicū princi
pale. Iterꝝ ꝓplo preparat ad receptōem forme suba
lis t ℣tutis specifice p̄mo. Fa est. n. instrm quo forz-
ma seu aia opatur. vñ. A. nāliū. 6. particula. 5. in

strumēta fatigant ex vigilia t motu t destruitur eoꝝ
ꝓplexio que ē in eis nālis t subalis ꝓpter que t alia
breuitatis cā non recitata ꝓcludunt nullaten9 cōple
xionē permutari posset: quoꝝ qdē defect9 tertio am
plius dicēdoꝝ appebit: neqz eoꝝ stare possūt motiua
vnde ad illud Boetii dicēdum q̄ res nālis ē dupler
quedā. n. est que ꝓpositi erat suba vel ꝓprietas in-
berent ac iseparabiliter principia cōcomitās spēi illi9
rei naturalis: sicut aia t risibilitas homini: t calidi/
tas igni t talē rem nāle ipossibile fit separi nisi i cor
ruptione compositi. Est t alia res nālis que āpli9 se
qtur principia materialia q̄lis ꝓplexio ē enim forma
mixti collz ℣o ca. de declaratione actionis t passiōis
i quolibet mēbro t que post ꝓplexionē sequūtur qō
ēt. 6. apparet eiusdē. t huiusmōi res nālis lz non pos
sit p̄mutari extra terminos dicēdos p̄manēte vita q̄
lis ē humana ꝓplexio permutat tamē intra. Ad aliō
dicēdū q̄ illa ꝓportio mixtionis elementoꝝ grandez
recipit diuersitatez in magis t minus: ceu decursus
denotat etatū. Adhuc latior existit ꝓplexio qualifi-
cās ꝓportionē huiusmodi certā datā mixtionis ele-
mētoꝝ intm̄ q̄ t gradus extremitatis in ipsa ois po/
terit iuenire. minorē nāqz videmus distantiā sangui
nei ad melicum in pueritia si sensuz volum9 t opera
tionez negare q̄z alicui9 eiusdē ad seipm in fine decre
pite etatis ad pueritiā aut a marasmāte ad eandem.
Qui aūt dicūt ꝓplonem permutari sm actū non aūt
sm ꝓpotentiā seu cēntiā nitūtur id astruere per Da-
mascenū p̄inductū q̄ complexio nālis sm vicinitatē
ē separabilis: actu tn̄ iseparabilis nolētes per actum
primū seu potentiā secūdā. i. potentie nālis in secun
do mō q̄litatis. Persuadēt itidē filitudine ad aquā
dicētes actualē frigiditatē ab ea posse separari: potē
tionalē aūt non cū ei naturaliter insit: qbus ēt dicen-
dum q̄ Damasce9 aliter ē exponēdus vz q̄ per nō
posse actu separari latitudinē denotat complexionis
hūane vite manēte: q̄ sm vicinitatē separabilis est
i. qm̄ ꝓpe extremos deuenit termios latitudinis hu
mane assignatos vt separet eos tn̄ actualit non egre-
dit. Aut q̄ ipsa ē sm vicinitatē in actu. non. n. ipsi9
ē act9 perfectus t excellēs: q̄ hic elemētoꝝ solū sed
remissus non tn̄ separat ois ab illo excellenti actu sz
eo existit relatōe terre nascentium quoꝝ nā exigit po
tētialis. Vel dicēdū q̄ fuit ei9 opinio sicut superficia
liter sonat q̄ non tenet ad p̄sens. Qō ēt dicūt Fo: non
valet vt iam apparuit ꝺ primos. non. n. ita cert9 cō
plexionis sequit grad9 ꝓportionē mixtionis elemen
torum inseparabiliter vt calidum ignem cum ex pri
cipijs ei insit formalibus: non autem materialibus
vt euenit in cōplexione que forma existit mixti collz
Fo. Similiter cum dicūt complexionem inatam per
manere in potentia aut potentiā intelligūt secundaz
q̄ est actus p̄im9 siue forma t ita ēnt due cōplexio/
nes instra vni9 forme subalis vltime qō ē absurdum
cū vni9 forme subalis toti9 vnica sit cōplexio istrelis
tādē t perficiēs operationes: vel per potētiā audiūt
primā separatā oio ab actu ceu potētia infantis ad mi
litandum, Et tūc inata complexio sic permutata i ta
lem potentiā non erit. neqz per ipsaz nūqz fieri pote
rit operatio. qō. n. est potētia non est. vñ cōplexionū
tertio ca. p̄mo. Potentia nondū ens qō dr. Adhuc
eadē rōe qua concedunt banc cōplexionē permuta/
ri ab actu Fo t deuenire in actū primū: eadē via p̄o

pter talē mutationē seu alterationē ꝯtinue factā paulatine a cōplexione supaqḡfita ab illo actu ꝓmutabit vltio i tm̄ q corrūpet oio ꝑm subiectū ficut videmus albedinē corrūpi in nigredinē ipsi⁹ oppositā tādē primo alterationib⁹ multis trāsmutatā. Propt̄ tertiū aūt sciēdū lz plurib⁹ videat ex̄neuz q cōplexio innata ꝓmutet oio. Propter qđ nosce q humana cōplexio ꝓmanēs ēt singularis latitudinē hz grandem terminis extremis diffinitā vltra quos vita tādē humana nō pōt ꝓmanere: iuxta quos hz Ba.s. grad⁹ existūt extremi: quox q̄tuor sc̄ simplicet vt ca. fri. fic. t hu. q̄tuor Vo ꝯpositi ca. t sic. tc̄. oēs distēpati entes simplr vel ꝑm gd: i quox medio extat tēpatū. Ex qbus pōt qs paulatine vno i aliuz ꝓmutari ꝑ debita media homogenea: vt qñ i vtrisqz symbola q̄litas repit: ficut sanguine⁹ i cholericū t hic melicū ac melicus i phlaticū. De extremo Vo i extremū fibi ꝛriuz ꝓpter improportionē homogeneitatis ñ fic fortassis pōt trāsmutatio nisi ꝑ media plurima fieri. que nāqz symbolū hñt facili⁹ trāsmutāt: que aūt minime tarde de ge. ho. vñ melicū ꝓpter ꝓportionē t distantiam grādē ad sāguineū t depastū humidi a calido ꝯtinue oio difficillimox ē acqrere cōplexionē sanguineam t marie pueritia erpirāte. In simplicē aūt ꝓpter eq̄litatē ꝛrietatis alterius vnaqueqz facilior trāsmutatio euenit q̄ insit extreme ꝯposita. Deiceps quoqz huius mōi positio snia Ba. signis t rōnib⁹ sulciat. Primo qdē qr dictū ē i tegni: Cū ca. t ficca decidit crasis in fridā ꝙuerti t siccā. Adhuc ibidē t. 6. ō re. sa. capitulis. i. t. 2. docet discrasias lapsas ad tēpatum reduci. vñ dicit hoc qdā gen⁹ inatas corrigit discrasias cuius qdē doctrina foret ociosa si cōplexio innata nullaten⁹ posset ꝓmutari. Et Haly. ho qdripartiti mores hominū t cōplexiones t alie virtutes oēs mutant ꝑm quālibet hax rerux vt aeris t regionis. Rursus exptus est puellā nutritā fore napello: anū Vo veneno serpentū q̄rto serta ca. 2. t ō regimie dominox. Et ꝑmo de plātis: bolenū pnicioſuz natū in Perſia. trāsplātatū quoqz i egyptū t israel factuz est cōmestibile. vñ. 6. de accidēti t morbo ca. i. Arbor trāsplātata de Perſia i egyptū q̄ cuz solo psarū foret mortifera: i egypto absqz nocumēto reddita ē de q̄litate nāqz mala mutata fuit i bonā. Idē elemēto rum ho. c. 34. de perficis: id eni illud. Halin: ō aere t aqua: cōsuetudo ē altera nā. t dat exemplū mulierū eracuentiū t elongantiū isantiuz capita vt aiosiores viderent ad bellū: deinde nām ꝯsuetudinē eē secutā vt nā iaz taliū ꝑ se infantiū ꝓducat capita. Eti. Rōnib⁹ oñdit eo q cōplexio variat: sic aut aliter ex calore humidū depascēte radicale. cū. n. oēs ꝓducti fuerimus in vltia limositate humiditatū ꝑmo de re. sa. t tertia ꝑmo ca. i. continue calor innatus cōsumit pabulādo se ac exficcat humidū. vñ necesse ſit cōplexionē ēt radicalē in frigidā t siccā ꝓmutari ei⁹ ꝓncipijs ꝓmutatis: t marie ꝑm ponētes id humidum irrestaurabile. vñ plures taliū ex hoc negant ꝓmutari innatā saltē vicissiz. qd aūt de hoc dria oñdetur. iii. Adhuc cōtinue ꝓmutationē ex calidi actione in humidū cōspicimus ꝑm etates. nō. n. etas cā ē ꝓmutationis ceu qdam supficiales estimarūt: verū potius effectus ex ꝓportione calidi in humido creatus in q̄ sic innata ꝓmutatur altera ꝯplexio. pmutatio. n. effectus arguit permutationē in cā. Et ideo partes solidas vere solidas t ꝓmas ipossibile dictū ē humidio res reddere. Ampli⁹ si cōplexio nō ꝓmutet cū Vtus t aia nō seneſcat: de aia ꝓmo: suppoſita debita administratōe vita possit ꝓpetuari. Rursus nūqz ex quo alteratione t ꝓponderatione cōplexionū mēbrox ꝑncipaliū in adiuicē resultaret cōplexio ab illis i totū alterā: qđ est ℨ ꝓmū ꝓma t Haly. Neqz ēt i tertia specie ethice mala posset cōplexio ꝯtingere tālis que accidit. vñ ꝓmo sc̄da cōplexio māsiua cōplexionē corrūpit ꝑncipalē t collz sc̄ō de cāis doloris: Tota complexio bona ꝓmutat a mala extra nām. neqz ēt praua nō posset cōplexio repiri diuersa: que oia medicis ridiculosa. Halin: Absurdū est grāde ponere id ē maxime alterabile vel ꝓmutabile non alterari tādē aut ꝓmutari oio cōtinue t paulatine i aliud q̄le est complexio cū ea fit passio t passibilis q̄litas in qua ꝓprie phy. 7. phat alterationē iesse. magis ēt suscipit t minus ℨ riū hñs ac passionē cōtinue alterantē t abijciē tem ex ipa. Itidē: id testāt actus t dispositiones. pcipim⁹. n. quorūdā hominū dispositiones deficiētes: non raro tm̄ a seipsis ꝑmū ac postea q̄ztum que cholerici a sāguineo vel melico: sil̄r cōspicim⁹ formas seu q̄litates corpis ꝓmutari in adiuicē: vt carnositatez i pinguedinē synthesim i maciē extenuatiuā t̄c. Eodēqz modo colores t alia corpis vniuersa intm̄ q t mores de qbus min⁹ vī cum plus sequant ꝑncipia formalia visi sunt trāsmutati plerūqz vñ Haly. sup primo quadripartiti: In etate maiori qñ mores q̄les sunt apparebūt cōpleti graue multū ē ipsos ꝓmutare: in pueritia Vo facere possum⁹ leuius aliogn. n. scientia foret vana moralis ad hoc ordiata. Nec igit oia cōplexionē innatā a q̄ decidunt p̄dicta demōst̄ant ꝓmutari necessario. Neqz ē fluēs tm̄ vel quecunqz acqsita que ꝓmutet solū sed tādē que inata vere cū oiuz taliū causet aut recipiat imutationē t sibi redda tur. Propter q̄rtū Vo ad ꝑmū dicēdū q ꝓportionabili marie ei facta ser rerū administratione sp tale nālem quādā cōtinue iclinationē seruat vt ꝓmaneat huiōi: ceu ℨrit a ꝓncipijs: dria. 19. In hoc tm̄ latitudo gradualis lata ꝑm magis repit t minus: ꝓmanet nāqz tale ꝑm vnāquāqz etatē cōplexionē sēp ꝓmutata paulatine inata q̄re ro nō min⁹ oppositū icludit q̄z reliquū: cū etatis cōplexio nil aliud fit q̄z innate complexionis ex ꝓportione calidi ad humidū ꝓmutatio variata. q si dicat ꝑm Hipo. q relicta ꝯsuetudine elongādi facies reuersa est tandē nā in ꝑstinū facieruz sicut ēt in q̄z multis ho inducit de ꝯsolatione. Dicendū q aut nō fuit pfecta trāsmutatio iducta vel q cātum rōe ꝯtinētis cūqz alioq subeat fortis facies longas demū iducens ꝯsuetudine cessante. Ad aliud dicendū q lz fit siccū ꝓpter ei⁹ fictionē t humidi debilē ipressionē passiui marie nō possit i ipsum ꝓmutari vt declaratū: ñ tm̄ aliū quālibet cōplexionē ꝓmutari non ꝯtingit imo magis deceptio ita iterucnit consequētis. Vñ dicendū q ptes ꝑme spmatice dicte qñ fuerit pfecte deficcate idurate vt in senio t hoc ꝓpt complexionis alterationē t humidi cū calidi depditione non pñt humectari t regressio fieri: ceu hū. ceteri irregressibiliter in melioz ꝙuertuntur dria. 29. Quare alia trāslatio mēbra corporis ficca que vere sūt ficca dura sūt non ē possibile aliquo modox vt ponat ea humidiora q̄z sūt sed sufficit custodire ipsa ne velociter exficcentur: t id dria exponetur. iii. magis

Ad aliud qd dicendū apparuit. Ad aliud dicendus id fore verus in cōplexione pūctali ⁊ ad alios angusta intra se tamē latitudinem nō paruā potēti recipe huōi nāqz extat in tali tpe: in alio aūt variaī cōtinue vt tandē fit aliā huic ppinquā aduenire. vñ ⁊ si ind⁹ ita cōplexionē sclaui acqreret aut ecouerso nō moreī aut infirmaretur: nō aūt subito qz nā repetinaī tolerat mutationes id posset cōtingere qō in sequēti ampli⁹ apparebit dria. Vel dicēdū q⁹ est possibile pmutari cōplexionē nō tñ necessariū oēm marie cuz dupler fit mutatio. vna qdē imēsa ex termios quosdā speciales denotatos vt melicus pmutaī i phlati cū vl'i aliū. altera pua ceu cū melia vel alia intra terminos ipsi⁹ āplius suscipit ⁊ min⁹. vñ pma nō extat necessaria vex passibilis qñqz cū affuerit cāe pmutātes admistrate. vna tñ ē pmutatō necessaria: sicut que in frigidū tendit ⁊ siccū ad quā ois tandē pdurās necessario iclinaī. Ad aliud dicendū q⁹ per cōplexionē intellerit. A. rōem substantie vel ipsaz cū ea qō indicant subsequētia. Nō. n. ista sensibilia sūt dria q⁹ pmutatur spēs sed sūt accidētia ⁊ ppietates q̄x expoliatio vt vaporis coloris ponderis vel saltē diminutio nō est ipossibilis qz circa hec rō nō ⁊stat. i. forma cōplexio aūt ē accidens: dria. i7. Ad aliud dicenduz id eē vex nisi aliqd impediat aut in his que sūt iaiata In aiatis vero ⁊ ppie aia rōnis secus existit in quibus non ē passio ⁊ motus a generāte sed aia magis q̄ consuetudine paulatine potest acqsita in mediū aut contrariū pmutari inaiata nāqz actiue consuetudinē non recipiūt ppie. Complexio āt de qua sermo i aiato extat aia ēt discretiua: ⁊ sil'r dicēdū huic cognato. Ad aliud qd dicēdum dria ostensū. i7. Dicēduz ēt q⁹ complexio non est habit⁹ vel dispō: sed passio ⁊ passibilis qualitas magis. Aut ⁊cesso q⁹ fit habitus vel dispositio ceu caliditas vel frigiditas cū aliqd in pmutato eē dicāt magis in pmutari seu alterari dicēdū q⁹ lz in habitu ⁊ dispōne non fit mot⁹ p se ⁊ primo: est tñ p accidēs ac ex ⁊sūti. Ad aliud dicenduz q⁹ non notat Ba. ipossibilitatē vex potius difficultatē. Si. n. sic aut tanto tpe non possit ventositas excludi a fabis aliter vel ampliori excludetur tpe. id nāqz ē difficile ceu melicū ut tactū in sanguineū pmutare vel tempatū. Aut fortassis magis inferit vētositas fabax substantie q⁹ complexio corpori. Ad aliō dicēdum q⁹ iam visum fuit que res naturalis ⁊ actio potest destrui vita pmanēte ⁊ que non. Ad aliud dicēdū cū accidentiuz quedā ⁊sequunt materiā vt nigredo ethiopo quedā Vo formā ficut risibilitas. A. sufficiētie Vo q⁹ mores ⁊sequūtur ampli⁹ pncipia formalia: nime Vo malia: complexio āt econtra. pncipia eteni formalia non pmutātur oio nisi post corruptionē. vnde cōmētator prio de aia. Mēbra leonis nō differūt a mēbris cerui nisi ppter diuersitatez aie cerui ab aia leonis. ⁊ id ēt manifestū ē in indiuiduis eiusdē spēi: et iō diuersi sūt mores. collz quoqz. 6. c. i. accidentia ppie forme sunt cā multitudinis varietatūque in mortalitatibus indiuiduoruz hominū cognoscuntur eo q⁹ in homine multe indiuiduoruz species vel compositionum inuenunt. Est. n. vltimuz compositū in nā. vñ compositior ceteris oēs. n. entis gradus in eo sūt vtcūqz reperti. Et iō microcosmus. 8. phys. recitatur. Differētia. 25.

Vod duo idiuidua siue pīra possint eādē cō plonē hre oñdit: qz dria: 21. nō ē impossibile credē q⁹ sint duo boies vni⁹ ⁊ eiusdē ⁊plexiōis tēpate eq̄l'r ⁊ reliq̄. Adhuc pmo pma: quecūqz spēs i terra habitabili cōmorātū hz cōplexionē sibi ppriā. Palin: plures sūt sanguinei ⁊ cholerici q̄xplurime sil'r possūt eē medicine calide vel frigide i prima māsione pmi gradus aut scōi. Itidē: medici ponūt parē caliditatez in puero ⁊ iuuene sic differētib⁹ dispositionib⁹ ⁊ tpe. Rursus in tegni ⁊ de re. sa. docet reduci cōplexiōes distempatas ad tempatas qō nō pficiet nisi eius oimodā ⁊sequat sil'itudinē. Rursus sumat liquor qs calidus ⁊ ponat i duob⁹ vasis oibus parib⁹ oisariaz in vtroqz sil'is vel eadē erit caliditas cū humiditate oio ita ⁊ i cōplexionib⁹. Eti. Quis calide nāe nascatur p. io. ānos post altex frigide cū pmus ad senectutē deuenerit frigidā entē: alt Vo ad iuuētutē calidaz similē hēbunt caliditatē in huiōi trāsitu cū vni⁹ remittatur caliditas itensior ⁊ alteri⁹ itendatur remissior. Ampli⁹ quox cāe sunt eedē vel similes ⁊ effect⁹ cuz huiōi sint pportiōabiles. ſz cāe ⁊ effect⁹ pñt eē huiōi vt q⁹ idē spma san. mēstruus ⁊ i eodē loco ⁊ alcēdēte sil'r. Palin: Quox habit⁹ actus ⁊ vl'r postera sūt eadē ⁊ pora. qz actio facit scire formā. hec āt inuenta sūt iterduz ⁊ sil'ia. Recitat nāqz Aug⁹ de ciuitate dei q⁹ erāt duo gemelli quox vnus letabaī tristabaī esuriebat saturabaī egrotabaī cū huiōi inesset alteri ⁊ eō. Cui⁹ cāz quesitus Hip. ait existere qz ex eodē patrecaluo simili nutrimēto ⁊ regimine fuerāt pduci ⁊ educati. Possidoni⁹ aūt astrolog⁹ iterrogatus respōdit ex idētitate stellari cōtingere cui⁹ respōsionē sustulit Aug⁹ ei que hypocra. Sil'r ⁊ Quitilianus gemellos adeo sil'es pnūciat q⁹ vno egrotante alter infirmabaī vt medici de salute desparent vtroruqz qui considerantes cōsiliuz inierunt deliberātes neutrū posse mortē effugere nisi alter occideretur quod eorū cōcessit genitor. Historiarū ēt quis nono: Vi si sunt a nobis in germania duo gemelli ita similes q⁹ nullus nostruz vnuz recognoscere potuit ab altero sed quēcūqz ipsox vidimus cōfusi fuim⁹ in nomine oio: eo q⁹ nesciebam⁹ vter esset duorū ⁊ loquebāī ⁊ cantabāt quasi vna voce. ac se tm̄ adinuicē diligebant q⁹ vnus sine alio diu esse nō poterat. Igitur oio cōplexio eadē in duobus reperitur. Cuius oppositū scribitur primo prima: ca. de cōplexiōib⁹ ita: Omne idiuiduū dz habere cōplexionē solūmodo sibi ppriā in qua ⁊ aliud est ipossibile associari. Adhuc Abrabā ebenare astrol. quē in latinuz ordinaui: Non est possibile vt cōplexio vnius non fit a complexione alterius alia diminutione vel augmēto. nō cui possūt pticulariter duo boies iueniri equales in suis cōplexionibus operationibus ⁊ cogitationibus. Palin: Aly. manifestū est q⁹ sanitati cuiuscūqz corporū est latitudo q̄ est pter latitudinē eius i alio corpore. Nā sanitas zerdi est alia a sanitate zambrim sed sanitas ē ⁊plexionis effectus ⁊ quorū effectus alteri ⁊ dissimiles ⁊ cāe. Itidem: primo rheorice ca. 7. Cōplexiones quātitates corporū scribunt infinite velut si sinnabarū. i. plumbū vstum cerusam atramentū ⁊ auripigmēduz er quo equalis partibus cōmisceas colox quidam er his consurgit. Si vero alijs iminutis adaugeas alia ꝓcreantur colores ⁊ alii: ⁊ sic demum diuersimode cōmiscendo colox ꝓtenditur ⁊ in infinitum generationis diuersitas qō neqz in complexio-

ntibus aut coloribus contingeret. Rursus sm Porphyriū. Vnūqōqz idiuiduū ab alio qbusdā ponit distare ꝓprietatib⁹ qs in alio fit repire ipossibile: qrū vna erit cōplexio cū sit qd idiuiduo ꝓpriū: itaqz nūqz plura indiuiduoꝝ eandē totaliter hēbunt cōplexionē. Propter ꝑmū Vo sciēduz q idiuiduuz est dnē. Propter ꝑmū Vo sciēduz q idiuiduuz est dnē. Propter ꝑmū vt spēs specialissima, vñ Vo metha. Non pler: ꝑmū vt spēs specialissima, vñ Vo metha. Non est possibile scire prius qz ad idiuidua pueniat. Est t ad vltimū vt singulare signatū de quo Porphyrius Indiuiduū est qō de vno solo ꝑdicat particulari: vt est hoc aligd in qō essentialis nō descēdit ꝑdicamēta lis ordinatio cū sit sōa ꝓncipalis a qua ꝑdicatio nulla i predicamētis. Cuius quidē idiuiduationis rō ꝑ babiliter a Porphy. designat ex ꝓprietatib⁹ preiu dicatis ipsis nāqz pticulare cōcernit signatū: verius est tm dicere vt elicit ex illo. 5. metha. Numero sunt idē quoꝝ mā est vna q ipsa existēs sub certus māfio/nib⁹ signatis ꝓncipiū sit idiuiduatiōis: t forme suscep tionis. Quot aūt modis dicat similitudo t quō sit rerū differentiū cadē qlitas exponet: dria. iii6. Attēdendū tn q silitudo dupler ē: vna qdē virtualis vlis qlis est causātis ꝑmi itelligentiaꝝ t adhuc orbis ad ista. huiōi nāqz bis virtutes t pfectiones iprimunt suas. Est t alia realis cōtracta q t qdrupler pōt existere: sicut vnū t idē qdrupliciter dicit: dria. 3. t. 59. Vnitate t idētitate analogie generis spēi ac numeri itaqz vna est silitudo analoga i q oia ꝓcnuunt viuētia: puta i calido t hu. p hec. n. cōstat vita: dria. 2i. gbus pfectiora p prius pticipāt t actualiꝝ cuz terre nascēs dictū sit. 5. collz. eē calidū potentionale. alia vero generis dicat q oēs hoies sunt ad alia tēperati in ꝑmo eqlitatis modo iusticialis. Homo eni ita ceteris generatis est tempator nonulla qdē speciei qō multis euenit modis cū ꝓplexio magis recipiat t minus. t iō huiusmōi qdē silitudo lata aut angusta vel media. lata qdē sicut sanguinei ad sanguineū t phlatici ad phlaticū in vtroqz seru. media Vo ceu sanguinei viri ad vix sanguineū t femelle phlatice ad phlaticā. Angusta siquidē vt duo idiuidua nō solum simile sint in his oibus iā tactis vel in accidētalib⁹ ceu in habitudinib⁹ coloribus capillis stigmatib⁹ actibus t moribus velut euenit ampli⁹ i gemellis. vñ. 9. histori. gemelli plurimū vt frequēter iaz facti sūt similes. Ex quo aūt huiōi dependeat silitudo: dria ostendetur. 57. t. 48. vnitas aūt silitudinis numeralis est certa punctalis qlitas in quātitate susceptā pcise. qd antez fit cōplexio: dria. 17. visum fuit. Propter sciēdū q dem sciendū q aliq iperitorum superficialiter audientes inductoꝝ plurima ꝓcesserunt duoꝝ vel plurimū simile oisariam posse cōplexionē habere quoꝝ defectus tertio t quarto monstrabit dicendoꝝ. Propter tertiū vero sciēdū q duo idiuidua nūqz possunt punctaliter eandē cōplexionē possidere oisarie vt t auctoritates psuadent iducte: possunt tn ad hāc tm approximare vt habit⁹ actus t huiōi iudicent sensu files seu idē existere: qō rōnib⁹ astruit nō paruis: tā ex his q antecedunt gnationē assūptis qz ex his q in ipso fieri ꝓcurrūt gnationis t deinceps ꝑmo nāqz de aia vnūquodqz vī habere ꝓpriam speciē t formā spēs aūt hec substātialis est: forma vero similis qlita tē denotās erit cōplexione sermo Ar. videatur dictione superfluus: aut si forma seu species est propria t complexio illius instrumentū mox apparēs. Rursus cōplexio aut est mēbri substātia t factor illius vt tactū: dria. 17. vel aie instrm. Siquidē sōa cū vni⁹ rei vnicū fit esse t forma erit vnica: t ita vnūqōqz individuoꝝ ꝓpriā hēbit cōplexionē oio ab alijs differentē. si Vo sit instrm aie cū nullū sit cōplexione ꝓpri⁹ t vni⁹ forme ac agētis: vnicū fit ꝓncipale appropria tum instrm: vna ꝓpria cuiusqz erit itidem cōplexio. Amplius quoꝝ ꝓncipia t cause sūt alie t alie nō cōueniētes: t inde ꝓcedentia existēt altera. Sed cause cōplexionis sunt tres. vna qdē inferior: alia superior tertia Vo media. Inferior qdē spma t mēstruuz que nō pūt sic idētificari: vt oio similes ꝓsurgant i diuersis qlitatibus effect⁹: qz cū matrix duo hēat recepta/cula vel in vnū totū cōcidet spma vel dispriet in ambo qō plurimū euenit cū nā semp qō melius t distinctionē intendat. t iō forma que qd diuinū dicit. phy si. i. sepat t distiguit. 7. metha. Quādo igit spma fuerit i duabus matricis cōcauitatib⁹ ptitū sanguinē post ser dieru vel. 7. spacium icipiet ad se attrahere: dria. 48. spma Vo concidēs i latus dextrū calidius t vigorosius finistro: ꝓpter cordis irradiationez in eū pleniorē epar sel: t motū q est in dextris getari t fulciri in finistris de cā motus aialiū. In finistrū quoqz ꝓcurrens ꝓriuz adipiscet. Adhuc si fuerint i eadē cōcauitate matricis vnus appropinqbit amplius ptibus calidis t alter fridis sm q fuerit supius vel inferius ante vel retro dextra magis vel finistra. Superior qdez aspectus ē celestis alius exūs sup latus dextrū t alter sup finistrū matricis cū diuersa i orbe zenith possideant. fit et erit t influxus celestis si sue rit i eadē cōcauitate cū cuilibet loco t locato suus deberit zenith t aspectus. duo aūt corpora ipossibile fit eundē locū occupare, vñ due acus quātūcūqz exiles cōiunte bnt differentē zenith t aspectū i orbe: imo ēt quelibet arena huiusmōi bz t fidus sm Mercurū hermetē Enenoch. qre dicit bñ Abrahā Mō pōt vt nativitas hois vnius assimileē nativitati alteri⁹ tāqz sibi. Non. n. ē orbis stās sm vnū modum nec vnqz erit punctus hore q remouet ꝓportio que fuerit: sic illa. vñ Lucan⁹: Stāt gemini fratres secūde gloria matris: Quos eadē varijs genuerunt viscera fatis. Medius qdē est Ytus iformativa itellectus vocata bñs respectuz ad cām inferiorē t superiorē. assimilat. n. Ytutibus celestib⁹. vñ cuz ipsa sit alia i hoc t illo vnūqōqz nāqz regrit ꝓpriū efficiēs t iformās aliā t aliā hēbit relationē ad cāz superiorē t inferiorē aliō silr t aliō expetēs istrz i uno t alio vt calidū elemētare t celeste sicut dria declarabit. 48. Rursus locus ē vltimus terminus ꝓtinentis imobilis cum modica distantia t proportione ad orbē quarto phyſi. Sed sicut locus ē ita t natura opatur. io. ꝓbl. t de inspiratione t respiratione. nature medie in quo locus sunt tales entes existunt. vnde de lege natura nostra qualis ē regio. Est. n. loc⁹ principiū gnātōis ex porphyriū quēadmoduz t pater. Et quātuz natura dat de loco tantūdē t de forma apparens: quarto ce. t mūdi Sed vnūquodqz hz locum ꝓpriū cum. n. dimēsiōes dimensionibus resistāt plura corpora non possūt eūdem locum obtinere itaqz formā t ꝓprietates ꝓntes habebit ꝓprias que in alio non potuerūt idiuiduo reperiri. Psalin: Corpore organizato virtute anime precedētis t complexionis nouā superuenit forma vitia eandē completiua ut aia itellectiua in hoie. Fo 9 ge.

aliū. Solus. n. intellect⁹ de foris vltio aduēit: ad cuius forme introductionē ꝓñr noua cōplexio nō solū alia a cōplexione alteri⁹ indiuidui. vex ēt a ꝑtūti supuenit diuersa. Materia. n. cū forma ē cā eox que fiūt vt accidētiz ceu. mr: phyſi. ꝓmo. In istis nāqz forme intellectiue pura aie aduētu ꝑfecta t vltia ex stit generatio t accidētiū cōcurſus: tñ id totuz i aliud trāsmutat i istāti vſqz ad mīz deuenīēs vt exꝓmant ꝓmā. nullo. n. ſenſibili remanēte fit de genratione t corruptōe ꝓmo qd ergo pūctaliter aſſimilat tot tāta qz diuersa Adhuc ꝓplexiōes t oi a corpis ac ꝓñr que aie alterāt t ꝓmutāt natiuitatz hora ex ignis pluri/mis t ꝓpe aſcēdēte ac ei⁹ dño t ſignificatorib⁹ vite ꝑactis: dria. xi. Ex qb⁹ genetalici ſufficiēt indicāt ō ſtatura corpis habitu colore t diſpoſitiōib⁹ ēt aie: ſz i eadē hora ſalt orta. gemelli de qb⁹ magis ē beſi. a tū naſci nō poſſūt: t ꝓpe cuz part⁹ nālis extiterit. In ho Xo quātūcūqz angusta cōtigit aſpectū celi impreſſionē inde ꝓmutari aliter ſe habētē in ꝓri t poſteriori: vt tactū dria. io. In quolibet igit fere puncto varia cōplexio tēpore ꝓpe ſeparationis ex vtero: cuz de occulto t opaco ꝓcedat in manifeſtū t lucē. ſz. n. varietas modica ſit hic: aut minor ꝓcipiat: marie tamē ſit in orbe ceu cum aqua modicū mota vaſis in quaz radius incidat ſolis motus apparet in pariete pluri/mus. Et iō q: rāra talisqz ſit in orbe ꝓmutatio imagi nū faſores certiſſimā conant horā ſuſtionis eligere. Eti: Cōplexio idiuidualis ꝓmutat ali⁹ ꝓ breue ēt nō ꝓmanēs tpre i eadē diſpoſitione pūctali. vñ ꝓmo aphoris. dico fluēs t trāsmutatū corp⁹ in istāti. qre vtiqz inteſior fiet varietas vni⁹ ad alterū t ꝓmutatio quātumcūqz ſenſus deceptus eos iudicet cō ſimiles fore cōplexione. Itidē: quō ex totali diuerſificate mixtionis graduali t coalteratione ꝓplexionū memoro ruz cōſimiliū t officialiū i tertiuz puta corpus oē poſterit in duob⁹ aut plurib⁹ ſimilis vel eadē certe complexio cōſurgere. Sic itaqz duo indiuidua eādez ne q̄unt cōplexionē certā induere: t ſi appropiquēt ſatis ei cōem aūt vel mediā poſſūt habē. Propter qrtuz Xo ad ꝓmū dicēdū q: Auer. nō intēdit ſimplr dicere q: duo indiuidua poſſint punctaliter eādē cōplexionē hre: vex ſenſu t appa ētia magis eo q: tot ſūt preparationes in materijs fire: vt eas ꝑ ſigna cognoſcere nequeam⁹ q: euenit ꝓpter ꝓparationū infinitatem dria. xi. t in fine ꝓris. Ad aliud dicēdū q: A. loq̄t de idētitate cōplexionali generis vel ſpeciei late. hic aūt ſermo ꝓciſū t pūctalē querit. Ad aliud t ad alīd dicēdū eodē mō. In quolibet. n. gradu māſiones ex tāt infinite in magis t minus variate: vt oſtendetur dria. xix. Ad aliud qd dicēdū dria mōſtrabit. xv. Ad aliud dicēdū q: Ba. dō. diſtēpatas reducē ad tēperatas reductione q̄dā lata nō vt reddant ſiles certe veruz pot⁹ apparent t late: cū neq̄at medicus ad id qō ē certū oiariaz puenire: de igne. ſa. tertio ca°. 7. Ad aliud dicēdū q: nō ē ſimile de liquore liq̄facto demū ſic diſtributo t de cōplexione corpis humani: cū hec ex plurib⁹ ꝓſurgat coalternatione: plures q̄ gradus i teruenīāt mixtionis vt tactū añqz bois ꝑfecta reſultet cōplexio. In qb⁹ ſimilitudinē q̄litatū oimodā obſeruare fit impoſſibile. nō aūt ita exurgit nā illius liquoris t eē aut fortaſſis ēt variat ſimilitudo certa caliditatis liquoris hac t illac recepti: ꝓpter celeſtes ſi guras diuerſimode inꝓmētes. Ad aliud dicendus q: tales cōplexiones nō fūt inate ſz poti⁹ ex quodā temporis cōcurſu viciſſim ꝓmutato acq̄ſite fūt: t i diuerſis humidis fundate cū alteris orbis aſpectib⁹: vnū nāqz humidox ficcius eſt altero. Impoſſibile aūt fu duo corpa eſſe paria in calore: quox vnuz ficcius eſt collz fo ca. i. Ad aliud dicēdū q: cauſe nō ſunt ſiles niſi ſilitudine q̄dā lata vt tactū ſilr t aſcēdens ſm veritatē. nā in quolibet. q. indiuiſibili⁹ tpis ꝓmutat alīt nūc ſe bñs q̄z ꝓus: ſz ſenſus t aſtrologus etiā neque at diſcernere Beophar introductorij tertio propter materie indeterminationē ac infinitatē ꝓparatioez ꝓdeuntū er illa. Ad aliud dicēdū q: ꝓinducta no fūt ſil⁹ia oio t indiuiſibiliter: ſed ſatis approꝓinquare vidēt vt t ſenſus eē diiudicet fere oiaria ſimilia: Non eni triſtari t gaudere ſameſcer t huiuſmōi ſūt idiuiſibilia penit⁹: imo grādis repit in his latitudo. Silr ñ dixit quos cōſiderauit gemellos q: loquerent t cantarēt ſimplr t vna voce: ſed. q. ſubitulit ſimilitudis denotās latitudinē. Differentia. 24.

Quod cerebrum ſit calidum oſtenditur ꝑ Iſa ac in dictis teſtante id naturaliter calidum t hu. Amplius cum homo ſit microceſmus: eſt nanqz ad ſimilitudinez ꝓductus vniuerſi. ſed i eo ca. ſunt ſupius vt aer t ignis frigida Xo inferius ſūt reliqua. cerebrum autem eſt ſuperius quod vere huiuſmodi leue: id cutem calido reſtatur ceu graue frigido. Rurſus cerebrum ſm Haly. t. A. i. aiaū eſt medulla capitis: ea Xo calida de partibus animalium ſo. Eti. Motus t ſenſus fiunt a ca. caliduz nāqz motiuum. ſo de ge. animalium t ꝓbl. ix. t ſo de aia. nihil ſine calore ſenſitiuū. Sed in cerebro multi errāt motus t vehemētes et ab ipſo ꝓdeūt cuz eo q: ſenſus ſaltē inſtrumētalit⁹ ꝓmanet initiuz. Friditas Xo ſpirit⁹ ꝑuios reddit mot⁹ t ſenſus et opatiōes q̄ fiunt ꝑ eos hebetat cū fit mortificās et paly ticū facies. Adhuc i cerebro abūdāt ſpiritus calidi ſbtiles mobiles: hi autē ipm caleſaciūt. Halin: Spma decidit a toto corpe et marie a cerebro ſz Hip. de aere et aqua: t ꝓbl. io. qō ſignificat leſio ipſius ex coitu i moderato. ſpma Xo ca. eſt ꝓbl. 4. cerebrum igit calidū ē. Cuius oppoſitū ſentiūt phi et medici vniuerſi id ponētes frigidū nā et hu. de ipſo. n. null⁹ ābiget aliuſ. Adhuc qō ē molle humidū ſba albū ꝓteſtat frido: tale qdē cerebrū. Rurſus ois cōplexio mēbri nālis ſilis ē ei quo nutrit. 6. de iuuamētis ca. 4. t ꝓmo ꝓma. ſz cerebrū ſm magnā nutritionis ei⁹ ꝓtē alitur pbl̄ate vt dicūt. Itidē: nā ingeniat ad exceſſuz vniuſcuiuſqz ſo de ꝑtib⁹. cū igit cerebx vehemēt caleſiat tū ꝓpt ſpūs calidos lucidos: tū ꝓpt eox motū plurimū: tā virtutis motiue q̄z ſenſibilis vtriuſqz: tūqz pp fumos calidos ex corde ac corpe reliquo emiſſos optuit friditatē adeſſe q̄ hāc ꝓtēparet acq̄ſitā caritatē. Igit op⁹ fuit cerebx fridū eē vt eo calidū tēperet

Propt ꝓmū qdē ſciendū q: cerebx ē ceu medulla capitis i ſupremo corpis ſita trib⁹ ſeu q̄uor vētriculis itercſa duab⁹ miringis velata ſenſus t mot⁹ organice iniciatiua. vñ tertio theorice Cerebx ceteris eſt honorabili⁹ mēbris corporis t excellēt⁹. Eſt nāqz radix t .q. fornax aie rōnal⁹ per quā eſt aius t diſcretio ſenſibuſqz origo: q̄re de re. ſa. i. Cerebrum eſt domus quedā aie rōalis ſm. n. operationum manifeſtationez ipſum eſt principium virtutis aialis t honorabilioz corporiſ pars: ſm Xo eſſentiā cor: ꝺria

38. Ꝟ̄ꝝ quoq; tertio ꝑma ca.2. cōiter ſūptū. diuidit in ſubſtātiā velatiuā medullarē ⁊ vētres ſpiritu plenos. ꝓprie tñ hic intentū ⁊ deſcriptū cerebrū appellat ſubſtātia medulle ſimilis. Quid aūt ſit caliduꝝ ⁊ frigidū ⁊ quotiēs dicat: mōſtratū. iꝭ. dria. Sumitur aūt nūc calidū ⁊ frigidū nō ſuꝑabundātia dictuꝝ: vt qđ elemētoꝝ ſed relatione: nec qđ potētia tale vt coꝛpoꝛi occurrētiū vex qđ actu: qđ triplicit cōpatur aut ad tēperatuꝝ in genere ſuo velut homo dr tēperatus in genere aliū oi relatione ꝑmo eq̄litatis iuſticialis modo. Aut in ſpecie ceu Plato dicit frigidus reſpectu Sortis tempati ⁊ Aꝝ. calidus. ⁊ cerebrū idē dicitur caliduꝝ vel frigidū relatione ad aliud tēperatū apparēs in tegni vel ad qđcunq; ꝓtingēs: ſicut hō cōparatus leoni ⁊ cerebrū ſiliter diuerſis cōtingēter compatuꝝ: ꝑmo theoꝛi. c.7. ⁊.8. Et hic quidē eſt ſermo de compatione in gnē: non aūt de ea q̄ in ſpecie ſeu ad contingēs qđcunq;: cū ſic vnuꝝ ⁊ idē differēter calidū dici poſſit ⁊ frigiduꝝ. Petit igit quęſitum de vera ſba cerebꝛi ⁊ calido ⁊ frigido relato actuali ꝑm compationē in ſuo genere habitā ꝓfideratio q̄lis eſt cutis. Propter ꝑm vero ſcienduꝝ q̄ Iſaac ſolus auſus eſt ꝓnūciare cerebrū ca. ingens: q̄uis cerebꝛuꝝ ſit nāliter caliduꝝ ⁊ hu. qꝛ ex generib⁹ eſt pinguedinuꝝ ⁊ medullaꝝ: accidētaliter tñ eſt frigiduꝝ ꝓpter acrē multū frigiduꝝ caput pcutientē ac paucitatē carniſ ⁊ pinguedinis ſuꝑ caput exiſtentē. Ꝟñ qdā arbitrati ſunt cerebꝝ nāliter eſſe frigidum dicētes id eſſe tāq̄ phlegma groſſuꝝ ⁊ viſcoſum. Et firmātes hoc ex actionib⁹ ⁊ paſſionib⁹ ſuis: eo q̄ ingunt ſe iuenire q̄ aggrauat ſtomachuꝝ i digeſtione durū ⁊ q̄ appetitum debilitat: q̄ putant ſuā intentionē confirmare ſermone Ba. alimētoꝝ tertio ca.7. dicētes: Cuꝝ vis mouere vomitū da poſt cibū cerebꝛuꝝ: qđ ēt ex actionib⁹ nature ita confirmāt. Cerebꝛuꝝ eſt ſenſus ⁊ motus fundamētuꝝ: q̄re frigiduꝝ monſtratur foꝛe ac humidum. Si. n. foꝛet caliduꝝ cū motus ei⁹ ſit ſrequētiſſim⁹ caleſaceret id ⁊ incēderit id aialq; ꝑiret. Ab Iſaac duplicit ſi q̄dē ea ſalſant ⁊ rōabiliter ⁊ artificialiter. Primo qdē qꝛ ꝛ cerebꝛuꝝ ſtomacho iferat ꝓdicta nocumēta non ex frigiditate id opꝛaꝛ ſed potius ex humiditate pingui viſcoſa: ita qdē iterpꝛetat ꝑmonē Ba. nā aqua frigida ens appetitū augmētat quē vinuꝝ minuit. cibum ēt depellit dcoꝛſuꝝ ſic aer: ⁊ caliduꝝ ſurſuꝝ adducit. Rōe vero oñdit qꝛ Ar. i libꝛo de naturis aliū: Cerebꝝ cum fundamētū ſit ſēſuuꝝ ⁊ motiuū: ipi autē ex Ytute caloꝛis nālis sūt ipoſſibile ſit illud eſſe fridū: qꝛ friditas humiditatē nālit claudit ⁊ igroſſat ſenſuꝝ ſopoꝛat ⁊ motui repugnat. Itidē: ſi cerebrū cēt fridū auferent memoꝛia fantaſia ⁊ ratio hoi cū hec ipoſſibile ſit cum friditatē foꝛe. qđ oñdit: pbꝛa cū cerebꝛo dñat molleſcit memoꝛia: tardatur diſcretio ac inoꝛdinatur ratio. Ex Ybis itaq; Ar. bñ pōt i telligi q̄ cerebꝛuꝝ ſit ca. ⁊ hu. tempate. nā tñ ſtuduit accidentalit eidē friditatez ne ſepiſſim⁹ illud icendat motus. In dictis Yo ꝑticularib⁹ qdā arbitrati ſunt cerebꝛuꝝ eſſe accidētalit calidum. Sed Ar. i libꝛo aialiuꝝ dixit calidū eſſe nāliter ⁊ frigidum accidentalit. dicim⁹ ergo cerebꝛum nāliter eſt caliduꝝ ⁊ accidētaliter friduꝝ. hic itaq; ē ꝑmo Iſaac breuiter aggregat⁹ Sꝛ q̄ poſitio Iſaac ſtare non poſſit tertio dicēdoꝝ appebit cui⁹ ēt nō valēt motiua Nō n, cerebꝝ ē de genere pinguedmis ⁊ medulle ꝓprie cū ipꝛ dicat medulla eguoce ⁊ pinguedo collꝛ. 2. ca. de iuuamētis cerebꝛi. qđ ⁊ de ꝑtib⁹ apparet aialiuꝝ ⁊ cōplexionū ſis. Venus āt vninoce fere de ſub eo ꝑdicat cōtentꝛ: neqꝛ ēt aer hitatus tñ pōt ifrigidare cerebꝝ q̄n ſpūs ⁊ motus ipius cū fumis calidis id cōtinue petentib⁹ nō magis calefaciāt cum h nō ſit frigidus oio cerebꝛi cōpleriōe: ꝓpter qđ ampli⁹ hꝛ dicere cerebꝛū accidētaliť calidū q̄ frigidum: neqꝛ pinguedo ē calefaciēs ⁊ marie ſuꝑflua: ꝛ nāliť ſit ca. verū magis ifridans vñ coꝛpa pinguioꝛa ⁊ mēbꝛa frigida ⁊ frigeſcētia exiāt: neqꝛ multuꝝ recedūt a recto q da ⁊ frigeſcētia exiāt: neqꝛ multuꝝ recedūt a recto q cerebꝛū phlati adaptāt cū ei ꝓportionet valde. veꝛitas ēt eſt cerebꝝ nō ſolū humiditate viſcoſa reddi dure digeſtionis: ſꝛ ēt frigiditate cū ipa pficiat caliditate ⁊ humiditate. qđ āt hij iducebāt ex Ba. certū ē q̄ nō multū eo firmāt qđ itendunt: ſed qđ ſulciūt ex actionib⁹ nature ⁊ fundamēto ſenſus ⁊ mot⁹ Iſaac q̄ſi eius oblit⁹ non ipugnat. qđ Yo iponit Ar. falſū exiſtat: cū ipſe oppoſitū affirmet vt appebit ex dicēdis. neqꝛ ēt cerebꝛuꝝ ſic eſt frigidū q̄ caloꝛē nō hēat ſufficiēte ſenſui motui memoꝛie ⁊ rōni: ⁊ qꝛ nō tñ. i. frigiduꝝ vex ēt caliduꝝ: ſꝛ coꝛdis ⁊ epatꝛ ſic ꝓnūciatur cōpatione: ꝓmo ꝑma. Sunt ⁊ i ipſo ſpūs q̄ hoꝝ ſunt inſtra actuū calidi ⁊ mobiles entes valde. neqꝛ ēt cōparat cerebꝝ ad cutē q̄ eſt regula ⁊ meſura ꝓplexionis ptiū oiuꝝ: aut falſū dicit apte ſi h iudicat illa calidius. Male itaq; ex Ybis Ar. pót audiri cerebꝝ calidū ⁊ hu. tēpate vex frigidū magis: neqꝛ nā ſtuduit cerebꝛo ſolū pſtare accidētaliť fridītatē ſꝛ ēt vt tactū caliditatem. Quito tñ febꝛiuꝝ ſimplr fridum ſentit ⁊ humidū ita: Membꝛa ſentiunt mām eis ſimilē vñ eaꝝ trahunt: ſic cerebꝛuꝝ qđ fridum ē ⁊ hu. ſic itaq; ꝑmo Iſaac vanus exiſtit: qđ forte non paruꝝ ex Conſtantino monacho euenit trāſferēte. qdā vero volētes Iſaac deſcendere exponētes q̄ qñ dicit cerebꝛuꝝ foꝛe calidū nāliter ⁊ humidum duplr poſſe itelligi vno qdē mō per cōpationē ad cutē vt cerebꝝ dicatur calidius cute: qđ falſū apte. Aut q̄ dicatur caliduꝝ i ſui creatiōe cōpatiue ad id qđ eius expoſtulat actus ⁊ ita ingunt id nā calidum foꝛe. n. mēbꝝ plus habuit i ſua creatione de caliditate q̄ꝝ eius expetat actio qđ factum ē: qꝛ hoc aeri exponebat frigido. ſi. n. foꝛet tectū ſic alia i trinſeca nō ſibi pꝛeſtaſſet tñ caloꝛis nā. Cōtra quos ceu aduerſus Iſaac ē ꝓcedenduꝝ. ipſe nāq; itellectū habuit cauilloſum ſophiſticum Modus eteni quez vult cōpationis exneus ē valde: q̄re Theophilus ipſum magnū medicum appellat ſophyſtā. Propter tertiū qdē ſciēduꝝ ꝑmitus Ytas exꝑmat quęſiti. de inde que duaꝝ q̄litatū friditas vel humiditas ſit priꝛi coꝛ cerebꝛo oñdatur: cuꝝ vnicuiq; elemētoꝝ ac elementatoꝝ excedētis et cōplexionis cōpoſite iſit vna q̄litatū p pri⁹: altera Yo p poſteri⁹: dria. 22. Propter hui⁹ ꝑmū ſciēdū q̄ cerebꝝ fridum ē qđ ⁊ oēs teſtant cuꝝ medicis pbi. vñ ſo de ptib⁹: Cerebꝝ ē fridiſſimuꝝ eaꝝ que i coꝛpe ptiuꝝ ⁊ i de ſōno ⁊ vigilia ꝑmo que i coꝛpe oiuꝝ fridiſſimū cerebꝝ nō hñtib⁹ que huic equaleat ps qđ verum q̄ſtum ad mēbꝛa ꝓncipalia: cum plurimū ponant medici ea frigidioꝛa vt oſſa cartilagines ligamenta pāniculos ⁊ coꝛdas: aut per modum deciſiōis ſuꝑfluitatuꝝ fridarum ſm quoſdñ ab ipſo: vex nanq; ſi iuſte ꝓplexionē cerebꝛi ꝓfideremus ꝓut ex q̄litatib⁹ reſultat elementoꝝ fridum exiſtit ⁊ nō ex accidēte attēdendo illius vt Iſaac naturā

qđ ostendit argumentis: qm illud quod est in sangui
neũ t ficcissimus frigidũ errat tanto. n. ps participat
calore quãto t sanguine cõplexionũ ꝑmo ca. vltimo
t secũdo ca. 5. Tale quidẽ ẽ cerebrũ. vñ secũdo de p
tibus: Cerebrũ maxime humidor er sanguine que i
corpe oius: neqs. n. aliqd sanguinea bs i. ipo t ficcis
simũ. in eo nãqs non est vena magna neqs parua ter
tio historiarũ. Amplius complexio resultat in totum
ex coalteratione particularium cõplexionum vniuſ/
cuiusqs simplicis t cõpositi: t ꝑcipue ꝓncipaliũ: pri
mo ꝑma: t Haly. sed hec resultare ñ poterit si cere
brũ ponat ca: cũ deficiat frigidũ aliorũ calidorũ con
trapositũ: t ideo ibidẽ frigidorũ sicut cerebrũ: calido
rũ vt cor: humidorũ velut epar: siccorũ vt ossa. Eti:
qđ opp. it membre calidissimo vt id cõtẽper est frigi
du. buiusmodi quidẽ est cerebrũ. vñ so de partibus.
ad cordis locũ t eam q in ipso caliditatẽ dedit cere-
brũ natura et huiusmõi gratia exist hec pticula aia
lib9 naturã habẽs cõem aque et terre ꝓpter qđ san/
guine habẽtia cerebrũ habẽt oia. vñ tardos t hebe/
tes est inuenire cerebrũ grãde hñtes supflue ac erra
ticos i. insanosqs paruũ: cũ nõ possit pfecte cordis re-
frenare calorem. Rursus actus cerebri sunt sensitiui
ac motm: bi aũt frigido egẽt t hũido. sensitiui nanqs
pficiunt receptione q indiget humido t retentione q
frigido. motui etiã frigido cũ motus ois inuitatur q
escenti: de cã motus aialiũ qđ frigido cõplet. Silit
Sm Ar. et Ba. cerebrũ somnũ inducit hic aũt pficit
frigido t humido. Adhuc ortum attestat ꝓncipali a
quo decidit et ecõtra in secũdo tegni. vñ Seneca ter
tio naturaliũ questionũ: Sꝑbabuli sapor apparet i la
cte et vini vis ertat in aceto. nulla. n. est res que nõ
ei9 quo nascit notã reddat. sed oculus aqueus frigi/
dus s Ar. nerui pãnicul i t nucha iuxta medicos fri
gidi entes oriunt a cerebro. Amplius vnũqđqs tem
perator ledit a filibus sue crasis: iuuat Vo a contra
riis moderato vsu in so tegni. s cerebrũ ẽ huiusmõi
ledit nãqs a frigidis marie. Incurrit. n. epilepsiam
apoplexiaqs subeth t talia. Iuuat Vo a calidis vt odo
rib9 calloris sticados costi t taliũ. itaqs cerebrũ fri/
gidũ cuti cõptũ q mẽbrorũ ertat mensura. Propt
huiusmõi qdẽ secũdũ videt q ꝑpor qualitas cerebri
sit hũidũ p Ba. cplexionũ ꝑmo. t alios ponẽtes ce
rebrũ ampli9 appropiquare cum i gradu frigiditatis
qs hũiditatis magis. n. hoc eleuat. Itidem: tactus
ꝑcipit maiorem humiditatẽ qs i ipso frigiditatẽ. In
ꝓriũ dictũ est ꝑ Ar. cerebrũ frigidissimũ corpis mẽ
brorũ fore oium. Rursus ꝑ. A. frigidorũ sicut cere/
brũ hũidor velut epar. Dicẽdũ q nãlis cõplexio ce
rebri frigidã ẽ et hu. vñ Haly. Cõplexio naturalis
vt sint caliditas t ficcitas pauciores qs frigiditas et
hu. s. vt ipse sint in eo augmẽtate parũ q cõplo cere/
bri dicit equalis. Preeminentẽ Vo ipsius qualita/
tẽ simplr quidã asserũt humiditate t rñdet Ar. q ce
rebrũ ẽ frigidius aliis mẽbris omnibus quãtũ ad es
sectũ. plures. n. supfluitates ab eo frigide decidunt
qs ab aliquo mẽbror corpis nõ aũt qstum ad essen
tiam. Et iste quidẽ sermo est deaurãtiũ sicut plurim9
alior fructus neglecte legẽtiũ nõ raro et iõ peponet
vna colligũt et acerbos Cõtra quos i huiusmõi dictũ
dria. iz. et. i6. Ceu. n. quid se hs ad esse et actui subi
cit. Dico itaqs q propior qualitas cerebri ẽ frigidi
tas cũ cereby ut phlegma ascribat aque frigidorum
ꝑmo: dria. i2. qđ. A. videt in phabitis sepisse. Sz vt
dissolutio appeat inductor dicendũ q humiditas est
duplex ceu ostensũ dria. i2. vna qdẽ essentialis vt que
aeris qualis illa epatis. vñ Haly epar est fons t ori
go humiditatis toti9 corpis sicut cor caloris. est t al
tera quasi accidentalis acgsita vt aque cui ꝓportiõa
tur que cerebri. Sm. n. radix ẽ et minera humidita
tũ aquosarũ quã tetigit pus. A. ipmqs tact9 cõphen
dit ampli9 frigiditate. vapores nãqs calidi t fumi pe
tẽtes cerebrũ infrigidant sub eo et si plurimis id fit p
tib9 calidi9: quia tũ ei9 est remissũ calidũ: fridũ ertat
compatione illorũ ascẽdẽtiũ ita vt patiat eos sub se i
frigidari et coagulari et tandẽ fluere liquiditate: ceu
acumẽ tm calidum adhuc eius infrigidat et coagulat
vapores calidiores et ad id pcitetes Haly. ceu erva
pores ostẽdũt delati in sm aeris interstitiũ ptiũ so.
Itaqs accidente cõtingit q sic humidũ iudicet. Mo
sce etiã huiusmõi gratia q cordis cõplexio materialis
quã supfit ex miscibiliũ mixtiõe frigida ertat et ficca
et iõ fortis ertat texture ac cõpacte ita vt igni videri
in cõbustis ꝑ ceteris corpis partibus resistere ad qđ
etiã humidus coadiuuat tunc cõculcatũ in id ipꝫ qđ
optuit vt obstaret motibus et pcussionib9 t calorib9
pp qđ super id fita fuit pinguendo quedã equoca tñ
estqs ipꝫ dure digestionis delationis t melancholici
magis elimẽti. Sf ormalis autẽ ẽ vehementer calida
ad ficcitatẽ quãdã ꝓpter calorẽ spũs t motus decli-
nans: lz eã sanguis contẽperet. Est nãqs oius aialis
pticularus sãguinissimũ simr t calidissimus. Cor eni
parus dficit a ficcitate seu duricie cutis. Epar autem
multũ cõplexionũ ꝑmo ca. vltio qđ tactum differen
tia. 2i. so tñ coll cap. de iuuamẽtis mẽbror ꝓncipa
lius. Et si cor ẽ ficcus vt dicunt medici videt mihi q
ẽ declinãs ad humiditatẽ pp spm existentẽ i eo: t est
generatus et sãguie artariarus solũ. Epar Vo ex mẽ
struo: tertio theorice ca. 34. Et sciendus q i epate t
cerebro nõ ẽ calor qui fit propus in eor esse nisi calor
ptiũ ꝓsimilius: imo calor cũ quo suas opant artes de
necitate ipsis trãsmittit a corde q est eis sicut forma
sed calor q est i ipsis ꝓprie est eis sicut mã: coll. q̃rto
ca. 2. ac etiã ꝺ pulsuũ iuuamẽto. epar Vo post cor sã
nificũ viscerũ marie de partib9 tertio. Sm quidẽ ma/
teriã eius calidũ et hu. cũ san. ertat coagulatus et for
mã similiter qđ ei9 denotat actus. Est tñ ampli9 cali
dũ qs humidũ. plus nãqs acute in gradu caliditatis
elongat qs humiditatis cũ non solũ generet sangui/
nẽ sui calores. sed etiã talia calida et ficca forma sil
vite stat ampli9 i calido qs in hũido. nec ẽ fons et ori
go corpis totius hnmiditatis: qr fit magis humidum
qs calidũ: sed ꝑ tanto id dicit inesse ipsi quia cor ca-
lidius eo fons est t origo caliditatis ois. Propter
q̃rtũ Vo ad ꝑmũ qd dicendũ apparuit. Ad aliud di
cẽdũ q minoris mũdi est filitudo aliqua ad maiorem
t nõ multioda. quelibet. n. filitudo non quattuor fz
ꝓV. gradit pedib9 neqs supiora in vniuerso sũt q̃lia
vt calida: sed corpa qualitate carẽtia vt orbes: neqs
oẽ leue petit sursũ aut graue deorsum: sz q mouetur
a generãte. 7. phyſi. et. 4. ce. et. m. apparẽs nõ aũt
q ab aia. Cũ aliquãdo fit q graue agitet sursuz: leue
Vo deorsũ: vt ondũt cholẽ: ꝑmo ꝓma ca. de hũoribꝰ
Ad aliud dicendũ vt visũ q cerebrum dicit medulla
vel piguedo equoce aut methaphorice. Ad aliõ di-
cendũ q motus t actus cerebri pficiunt calido mul-

tū ⁊ q̄ in cerebro p̄ se aut in ſpinibus eius: vt. d. extat calidū quod eius p̄ot motibus ſufficere. Ad aliō dicendū q̄ hic querit complexio ꝓpria cerebri: ⁊ non acq̄ſita ex ſpiritib⁹ non inatis: aut motu vl̄ alijs. Ad aliud dicēdū⁹ q̄ ſperma de ſe frigidus exiſtit cum ſit ſupfluitas niſi concitet motu ⁊ mēbroꝝ afficiat caloribꝰ p̄mitiuoꝝ. vñ ꝓbl. 4. Benitura frigida ē: aut magis debilitat coitu cerebriū q̄ aliud mēbroꝝ: q̄ debilis eſt cōpaginis ac complexionis imbecillioris vt frigide ⁊ humide ex vilioribꝰ cōſite qualitatibus.

Differentia .25.

Quod nucha ſit in cerebro minus frigida oſtēditur: quia illud eſt minus frigidū q̄ō ſuperioris remittit frigiditatē: velut tepidum ſe hz ad frigidum. talis aut nucha erat ad cerebrum. vñ ſcō de partibus: ꝓpterea continua eſt ſpinalis medulla cerebro vt ipſum calefaciat: quia natura ſemper ingeniatur ad vniuſcuiuſq̄ exceſſum. auxilium enim ⁊trarij apponit vt equet alterius exceſſum alterum. vnde ibidē. A. Et putant alīq nuchā cum cerebro continuari: ⁊ ideo ſit eoꝝ vna natura. ſed in hoc errant q̄ medulla cerebri eſt frigida ⁊ ſpinalis medulla calida ⁊ ſignificat ſup hoc ſua pinguēdo. ſz nucha complexionē hanc a corde acq̄ſiuit. Eti: Quod eſt frigidius oium particulariuſ eſt frigidius nucha. tale eſt dictum cerebrū eſſe: differentia p̄ioꝝ. Rurſus q̄ō eſt calidū eſt cerebro minus frigidū: cuz frigidum ſit poſitū p̄ius ſed ea eſt nucha: q̄ eſt medulla vnde interioꝝ. 5. ca. 4. huic ꝓprie ſubſtātie nomen medulla: ⁊ alimētoꝝ tertio ca. 9. bene nominat medulla. Hec aūt fm naturā calida: ſcō de partibus: cui ⁊ atteſtantur cuncti Palin: Quod mēbro ca. ap propiquat ē calidū. ſed nucha fere p oē magis cordi approꝑinquat cerebro ⁊ artarie magne plus p tranſeunti p deorſum. in qua copia ſpiritū continetur ⁊ ſanguis vitalis. vnūquodq̄ aūt calidius reddit quāto plus vicinatur calori. Adhuc mucillagines frigide non repriūtur circa ipam. neq̄ reumatū diſcurſus frigidoꝝ velut circa cerebrū. huiuſmōi aūt frigiditate accidunt: ꝓpter quod nucha minus cerebro ꝑticipat frigiditate. Cuiꝰ oppoſitū ſapiunt Ba. Haliabas ⁊. A. Palin: Sicut ē in ortus ab alijs p̄ncipalibus ita ꝓportionabilit erit in his que a cerebro: ſed artarie vene ac ſeminaria vaſa orte a corde epate ⁊ teſticulis: ſunt minus calida illis nucha vero naſcitur a cerebro ⁊ ſibi extat continua Rurſus: ps anterior eſt minꝰ frigida poſteriori cū raripozior extet q̄ō oſtendit pilus ⁊ ſitus calidi cordis. In anterioribus n. iacet: tertio de partibꝰ: ⁊ p deſcēſum ab ipſo pars frigidior grauior: ⁊ impura eiꝰ magis eſt nata deſcēdere: cuiꝰ etiā frigiditatē eius tranſitus p os manifeſtat. cerebrū aūt locat magis i p̄ioꝝ ꝑte ⁊ nucha i poſteriori: ꝓpter q̄ nucha plus cerebro extat frigida.

Propter p̄mū q̄dē ſciēdū eſt q̄ nucha ē nūcius ⁊ vicarius cerebri i curſu dorſi: tertio p̄ma. lateraliter nāq̄ oriunt ab ea nerui nō potētes cōueniēter a cerebro naſci: p̄mo p̄ma. Eſt autez nucha dictio greca trāſumpta a notbos q̄ō eſt dorſū vel ſpina que ēt ſpinalis dr medulla. vnde. 5. interioꝝ ca. 5. q̄ō nominatur ꝓprie medulla cui determiationis gratia addita eſt dorſalis ſicut ⁊ collaris ⁊ lūbaris: demūq̄ oēs eā ſimpliciter aſſueuerunt dorſalē nominare: que demittit a cerebro p̄ dorſi ſpōdiles vſq̄ ad anū. Eſt. n. velut clauus ligās ſpōdilia: colloꝝ ſo: ca. ō iuuamētis ſpine. quare de partibꝰ ſo ſola indiget colligatione ꝓpter diſtinctiones. p ligamēto. n. facta eſt viſcoſa ⁊ neruoſa vt habeat tenſionē. vñ ibidē Auicē. Medulla ꝫ fit fundamentū neruoꝝ valet tū ad aliud. eſt eni tāq̄ cōtinuatiuū ligamē ſpōdiliū ⁊ ipſa q̄dē minus mollis ē cerebro: ⁊ marie i extremo quo ad caudale. Quātū. n. plus diſtat a cerebro tāto magis indurat: tertio alimētoꝝ ca. 9. eaq̄ duobꝰ ſicut cerebꝝ tegit pāniculus. quid aūt ſit cerebrū: dr̄ia oñſuz p̄iori. q̄d Ho frigidū. i5. ⁊ ſumit p actuali reſpectiuo ⁊ q̄ q̄ſitū cōparationē iportat canon obſeruādus eiuſdem: dr̄ia. i7. Propter ſcōz q̄dē ſciendū q̄ Ax. loco p̄inducto vr̄ nuchā ſentire nō ſolū cerebro frigidam minus vez calidā ſore ac de natura vtcūq̄ medulle oſſis. ſo vero cōplexionū ca. 5. dr̄ humidus ⁊ calidius ſeu minus frigidū eē cerebrū ſpinali ꝓpter hoc ⁊ molliuſ. ſil̄r p̄mo theorice ca. xi. ac primo p̄me in catalogo frigidoꝝ remiſſioriē ea cerebrū locat frigiditatis. tertio quoq̄ alimētoꝝ ca. 9. ponitur eādē cū cerebro habere cōplexionē. Eſt nāq̄ homogenea cerebro ⁊ eiuſdē nature cū ipſo. vñ i dictis ꝑticulari bꝰ ſpinalis medulla ad ꝓparationē medulle oſſū frigida iā ⁊ humidiſſima ſicut cerebrū. loquūt tū de cōplexione potētiali iſti duo i his locis. ſed colloꝝ ſo ca. de iuuamētis cerebri vbi de eius nā ꝓnūciatur inqt actuali quēadmodū dixim̄us de cerebro ſil̄r ⁊ de nucha ⁊ q̄ nā medulle de nā eſt cerebri: ⁊ iuuamēta eorum ſunt eadē. Tenuit. n. q. mediū iter Ax. ⁊ Ba. Sic igit quidā ſenſerunt cā cerebro minus frigidā. Alij Ho frigidiorē. tertij Ho vnā nām cōfuſam preſtarūt vtriſq̄: eo q̄ ꝓplexionē cerebri ⁊ nuche attendūt materialē magis ex mixtione ꝓſurgentē elemēto rū a qua extat ad altez aut eā tanq̄ cōem iſpererunt valde. vel Auer. breuis. Cupiens quoq̄ q̄ñq̄ ⁊ ipſe Ar. ceteris aſſociare diſtinxi q̄ nucha ⁊ cerebrum poterant duplicit cōſiderari. aut ꝓut talia ꝓſurrexerunt ab elemētis ⁊ ſic nucha minꝰ eſt cerebro frigida vel ꝫ q̄ aliquo calefaciēte ſunt affecta vt ſpiritu ſeu nutrimēto vel alio ⁊ ita cerebro amplius ipa frigida. q̄ō ⁊ quidā ſuſcipientes voluerūt cōplexione inata id ⁊ acq̄ſita diuerſificare ponētes dorſalē medullam minus frigidā cerebro ratione cōplexionis inate. cerebrū vero acq̄ſite ex vaporibꝰ ⁊ fumis illi demādatis. Sed id ſtare nō cupit cū mēbra hic nām eoꝝ actualē ſortiant nō fm q̄ qd ſunt māle ꝓductuz ex elemētis. ita nāq̄ cōplexio attēdit potentialis verū ꝓut forma virtus ⁊ calor ſibi inditi continētur in eiſdē. quodlibet. n. mēbrū ſicut ⁊ totum aial hz ſpiritū cōplantatū quo p̄ot entē velut virtutis inſtrm aliquin cor ponereť frigide ⁊ ſicce nature: dr̄ia p̄ozi q̄ō tū formaliter calidius eſt cūctis. Eti: Cerebrū magis dz dici frigidū ex cōplexione acq̄ſita q̄ innata q̄ō oñdunt reumata ⁊ alia frigida vaporibus ⁊ fumis i frigidatis ſub eo. Adhuc ſimili mō dicet q̄s q̄ nucha eſſet frigidior cerebro ex cōpleriōe acq̄ſita ex loco frigido oſſuoſo ligamētali intrāſpirabili ⁊ cordis diſtātia ſaltē virtualit. Propter tertiū Ho ſciendū q̄ nucha ſimplr̄ ſupſtat cerebro i frigiditate vniꝰ numeri fm trinos iductos ſi certiꝰ ipſiꝰ aduertat nā. minꝰ n. calore ꝑticipat aie: q̄ō oſtēditur q̄ illud eſt minus frigidū q̄ō plus afficit virtute ac ſpiritu. id aūt eſt cerebrū ⁊ non nucha cū ſit principiuz ſaltem manifeſta

ſiue virtutis animalis ꝛ forma.ꝛ. Amp. qꝫ locaꝫ in oppoſito mẽbꝛi calidioꝛis ab illo calefactum ipſius remittitur frigiditas. ſed cerebꝛuꝫ locatur in cordis oppoſito ceteris calidioꝛis: vt ſe cõtempent vna: vt dem i ſentit Ar. de ꝓtibus ꝛ Auer. filꝛ collꝫ ꝟis ca. de dignatõe ſenſuũ. Eti: Motus perficitur a calido ipm nãqꝫ motiuũ: ꝺria prioꝛi. qes aũt per ſe frigido: ſed itenſioꝛ multiplicioꝛ ꝛ diffoꝛmalioꝛ motus, puẽit a cerebꝛo ꝙꝫ a nucha: cũ ẽt ipſa cerebꝛo moueaꝫ. eſt eni mouens non motũ de motibus liqdis: Rurſus Jd mẽbꝝ eſt frigidũ a quo plurimũ rigoꝛes icipiunt ꝛ frigida: ꝛ in frigidis, ꝓpꝛie vt mulieribus ꝟm ventrẽ: ſed ea pars ẽ poſterioꝛ id qua locaꝫ nucha ꝛ non ſupioꝛ ꝛ anterioꝛ in qua cerebꝝ, ꝓpter que nucha cerebꝛo erit frigidioꝛ. Propter Vo quartũ ad ꝑmũ dicẽdũ ꝙ nucha ceu oſtenſum foꝛmaliꝛ nõ eſt cerebꝛo minus frigida: ſed magis neqꝫ officiũ ieſt cerebꝛi frigiditatẽ contẽpare: ſed potius coꝛdis ipſius vt dictũ

Propter ſeriem Vo. A. inductã ſciendũ ꝙ ipa ꝛ ea quẽ Ar. videntur ſupficietenus ſonare ibidem ꝙ medulla ſpinalis nõ ſit cerebꝛo cõtinua: ꝛ iõ erponatur Ari. qdem taliꝛ: multis vꝫ cerebꝝ medulla eẽ et principiũ medulle: qꝛ vꝫ ꝛ eſt ſupple ſpinalis medulla ꝺtinua ipſi. ſ. cerebꝛo: ſed ẽ totũ ꝺrium ipſi ꝟꝫ cerebꝛo ꝟm nãm. i. complonẽ vt ẽ dicere ꝙ ipm ſupplefit medulla ꝛ principiũ eius: qꝛ cerebꝝ frigidiſſ muꝫ ꝛc. ꝛ ꝙ ita ſit apparet: qꝛ mox ſubdiꝫ, ꝓpter qõ ꝛ continua que ſpinalis cerebꝛo ẽ. Et filꝛ erponatur ꝙ. A ita vt errant ad id quod ẽ eẽ vnã nãm cerebꝛi ꝛ nache referatur ꝛ nõ ad id qõ ẽ ꝺtinuari. Ad aliõ quid dicẽdũ anterioꝛi apparuit ꝺria. Ad aliud dicendũ ꝙ nõ eſt nucha medulla, ꝓpꝛie. ꝛ ſi Ar. vtcũqꝫ id videatur inuere qm̃ que i oſſibus aliis calida ꝛ humida: ſed equoce magis. vnde collꝫ. 2. ca. de iuuamẽto cerebꝛi. Nomẽ medulle dꝫ equoce de medulla oſſis et ea que ẽ in olla capitis. i. ſubſtantia cerebꝛi. Et non vocamꝰ eaꝫ medullã niſi qꝛ ſic a vulgo nominaꝫ. nã enim nuche vt dictũ ẽ de nã extat cerebꝛi vꝫ aggregatoꝛ. Medulla repta in oſſibus ẽ medulla: ꝛ repiꝫ medulla alia in ſpinali: ꝛ ẽ nucha que ẽ durioꝛ ꝛ ficcioꝛ medullis oſſiũ. Sꝫ eucnit circa id heſitare cum dictũ ſit nucha dici medullã ꝟm Ba. Jurta Vo Auer. equoce dicendũ ꝙ ꝓpꝛie non fuit appoſitũ relatione ad verã medullã que oſſiũ extat: ſed cõpatiõe ad qõ tandẽ dicta ẽ doꝛſalis: quod aũt certe nõ ſit dictuꝫ ſꝫ metaphoꝛa alimentoꝝ habetur. ꝫ. cap. 9. qꝛ ſpina ab his que ꝟm ſpinã oſſibus ꝺtineaꝫ cõſimiliſ ens ꝟm coloꝛẽ medulle, ꝓpter hoc medullã nominãt ipſaꝫ ſic ꝛ cerebꝝ ipm nominãt gdam eodẽ mõ. Ad aliud dicẽ dũ ꝙ ꝟꝫ nucha: coꝛpoꝛi appꝛopinquet alicubi: ꝛ amplius adoꝛti ꝟm ſitũ: non tũ ꝟm Vtutẽ vt cerebꝝ cuꝫ tanquã coꝛporis oꝭ extet caminũ. calores ꝛ fumus ipſius ſuſcipiẽs ꝟm vniuerſos. ꝟm ẽt poſitionem cerebꝛũ ꝓpinquius coꝛdi ẽ ꝙꝫ nuche in partiũ plurimo Ad aliud dicendũ ꝙ mucillagines ꝛ reumata plus i cerebꝛo ꝙꝫ in nucha ſupabũdant non qdem eſſentialiter: verum per accidens magis differentia oſtenſum ꝑeũti. Quefita circa res ãeras. Ꝺria. 26

Vod puer ſit iuuene temperatioꝛ ſeu ꝓpinquioꝛ: certe oſtẽdit equalitati: quia. 6. de reſa. ca. 2. optimam craſim habet coꝛpus ꝟm puꝛoꝝ etatem. alie vero omnes deterioꝛes hac ſunt. Eti. Apboꝛiſ. 3. Etas puꝛoꝝ ẽ optima etatuꝫ vnde in eo dꝛegunt optime. Amp. ille tempatioꝛ cuius caloꝛ eſt ꝛ ſuauis ꝛ gratus tactui: pluſqꝫ participans ſubſtantia calidi coinnati que eſt eucrata eo cuius eſt mordax ꝛ anxiabilis minuſqꝫ illa ꝓcipãs hic aũt eſt puer: alter vero iuuenis apboꝛiſ. prima. Jtidẽ. Quod ẽ ſiccius nõ eſt tempatius. ſed huiuſmõi ẽ coꝛpus iuuenis reſpectu pueri. vnde primo de reſa. Semꝑ a prima gnãtiõe omne aial quotidie ſit ſiccius. plꝰ aũt iuuenis, pceſſit puero ad iſta. Eti. Ꝓꝛoportionatur puer aeri: iuuenis aũt igni. aer ad ignez aũt tꝑatus: ceteris eni elementoꝝ qualitates minꝰ ꝺz ſenſibiles. Quod aũt tꝑatũ ſentitur minꝰ appẽs primo prima. ca. i. de cõplonibus. Palin: Qõ valet in plura fortius ertat: ꝛ ꝙ tale tꝑatiꝰ. Vtutis. n. fortitudo ſequtur ꝟm haly. cõplonis tꝑamentuꝫ ſicut debilitas malicia cõplonis: tertio ꝓia. ca. 9. talis qdem ẽ puer cũ ſuã poſſit radicẽ ſaluare: ꝛ ſibi ad augmentũ preſtare: ꝓꝛio ꝓia. ca. de cõplone etatis ꝫ iuuenis in ꝓꝛio poſſit non tũ in alterũ. caret enim augmentatiua que puero ieriſtit: põtqꝫ ipſe iuuene i actũ coitus crebꝛioꝛẽ ẽ ꝛ perfectioꝛis ꝺigõnis illo: cuꝫ illa calido ꝑficiatur ꝛ humido. qualis qdẽ eſt is cũ iuuenis iã ficcitatẽ adeptus: itaqꝫ puer tꝑatioꝛ eſt iuuene. In oppoſitũ. Juuentus ꝺz cõplonem magis equalẽ cõplone pueri: ꝓꝛio prima. ca. 2. vñ ꝟa eiuſdẽ ꝛ tegni ꝟo. Pueri iter coꝛpoꝛa numeraꝫ neutra. Rurſus: ille diſtẽpatus eſt ꝙ in humiditate ſupflua eriſtit. huiuſmõi qdẽ ẽ puer: ꝓꝛio ꝓia: vñ. 9. de ige. ca. 8. Subſtantie puerοꝝ oium bũidiſſima. ꝛ primo theoꝛice. ca. 2. Puerilis etas ẽ i humiditatis vltio ab hoc ãt iuuenis receſſit. Adhuc perfecti tꝑatioꝛes ſũt oppoſitis: ſꝫ iuuenes ſũt ꝑfecti i tegni: ꝛ pueri i ꝑfecti quare ꝺplonũ ꝟo puer ẽ aial ipfectuꝫ. Quare Joãnitius pueros ſeneſ ꝛ cõualeſcẽtes defectus appellat. ꝓpter qõ ꝛpatioꝛ iuuenis ẽ puero. Propt primũ Vo ſciendũ ꝙ ingſitio etas includatur ꝙ ipſa ẽ diſpoſitio aialis ꝑmanẽte cõplone media rebꝰ nãlibus attributa er actõe calidi in humido ꝛ cuiuſdã influxu cãta tꝑali periodo mẽſurata qua augeꝫ ſtat de creſcit ꝛ manifeſte declinat. Jſta ſigdem ſufficiẽs ẽ diffinitio cũ in ea oia que ſũt de rõne ipſius. aliꝭ excluſis tangaꝫ etatis. Bene nãqꝫ dictũ eſt diſpoſitõ vt excludatur ꝙ aliq direrũt tꝑis ſpacium quod i genere locatur quãtitatis: cũ ipſa quedã extet qualitas velut cui annectiꝫ ea oſtendit ꝺplo. Benus ãt ꝛ diffinitũ ꝺz eiuſdẽ generis ſore topi. 4. Cetera nãqꝫ annera rebꝰ nãlibus mediante adiũgũtur cõplerione: vt ſerus forma ſeu qualitas ꝛ coloꝛ ꝙbus ꝛ cõſuetudinẽ adiungo: cũ fit nã quedã ꝟa: cum adinuentione arte vtcũqꝫ redditur nãlis ꝛ ipa. Mutaꝫ. n. ꝺplerio conſuetudine regiõe ac artificio: theoꝛice primo ca. 9. Jn qua demũ notificatõe eius indicaꝫ diſtinctio ꝛ cã: vꝫ. n. duplici cãri agente vꝫ extrinſeco ꝛ intrinſeco. primo qdem duplici: aut a planetaꝝ ipreſſione i aialis coꝛpꝰ: vel a ꝓſide ꝟm ꝙ fuerit iſtis vel illis actibus ciuilibus accõmodũ. Primitus quoqꝫ. 7. eueniũt etates: ceu ſeptẽ ſunt planete: quarũ prima caꝛ ſatur a luna. ipſa nãqꝫ gubernatrix ẽ ifantiũ in quatuoꝛ primis: in quadriptiti. 4. qui ꝛ nutritõis appellãtur quos primitus notãt aſtrologi er ꝺñis triplicitatis aſcendẽtis anteqꝫ iudicetur gcqꝫ de nato. Er digne qdem talis fieri põt ꝺfiguratio: qm̃ ſicut luna ẽ planetarum iſimus bũida vehementer et mobilis:

fic ⁊ in hac hora infans anima disponit̃ ⁊ corpe. prin cipiū eni vite suscipitur ab huius etate ceu a luna in alios ascenditur planetas cū q̃ in conceptione. illic eni incipit̃ a Saturno: ⁊ terminat̃ i lunā. 49. Et get q3 cibo humido ligdo: supra quā occurrit mercuri⁹ indifferens: rōnis tñ ⁊ scientie planeta. vnde puer tradendus est mgro cuj sex habeat an. qui cum do-ceat p̄mo tertia. ca. 4. p̄me doctrine. Recipit nāq3 tunc de facili omnē impressionē cū sit adhuc velut ta bula rasa. de aia. 3. ois susceptibilis ipressionis de fa cili gubernans natā. io. an. hec eni3 medietas exrat annox eius minox. Et demū dicit venus. q2 est pla neta huius seculi delectatōnis hilaritatis: vt gule ⁊ luxurie: ita disponit̃ ⁊ natus cuius regimē, 8. termi-nat̃ annox spacio. tot nāq3 sunt eius minores anni. Et postea suo quodā p̄ncipatu sol regit q̃rto: sic nūc quartū cōit̃ ponit̃ locū obtinere in orbe. ⁊ q2 ipse pfe ctior exrat iter ceteros: ⁊ dignior planetas nat⁹ hac hora omissis q̃ sunt veneris diuinus appetit videri: honestatē simulans ⁊ abstinentiā. 19. p̄manet annis: vt anni sunt eius minimi. Deinceps supuenit mars ⁊ q2 est etas superbie magnanimitatis ⁊ rixe: talit̃ ⁊ natus disponit̃: pugnat eni p̄ acquirēdis mō quocū q3: opa exercens maiora: in quo tpe progenito mlta ꝓtingūt aduersa: ⁊. 15. dominat an. fm ānos ipsius minores. Et denuo supuenit inpit̃ planeta futuri se culi pacis ⁊ tranquillitatis: sub quo natus penitet cō missox martis ducatu: querēs q̃ dei ac oēm operatō nē bonā: 12. natū gubernans an. vt minores sūt eius dem. Et tandē occurrit saturnus frigidus siccus do losus cogitatiuus tristis labore plenus ⁊ angustia: qualit̃ disponit̃ ⁊ natus plurime nanq3 tunc illi acci-dūt infirmitates ⁊ tristicie: ⁊ hic natū gubernat fm nu merū annox eius minox. 30. ānis: ita vt oēs āni cō-gregati reddant̃. 98. nā valde pauci sunt trāseuntes annos. c. Quod si p̄transeāt p̄dunt actus eox oēs: quos quis supans ex saturno deuenit i lune ducatū: que nō q̃tuor solū ducit an. vt p̄us: vex. 25. sicut an ni maiores ipius baly. ibidē: Si aūt modo altero ceu p̄ior actus iungit ciuiles: tūc septem verū sunt eta-tes. vñ D dofredus legista: Et atū p̄ma est infantia. 7. an. i masculo ⁊ femia diffinita sub q̃ etas locat̃ an niculi dicta. i. que vnius āni. alia quoq3 puerilis ab hinc appellata: que. 14. an. in masculo in femina ve-ro. 12. termiatur. Est ⁊ adolescētia que vsq3 ad. 25. p̄uenit an. alia est iuuētus ab hinc vsq3 ad. 50. pue-nies. Quedā vero grādeuitas dicta in. 70. an. exte sa i qua viri excusationes iam recipiūt. Est ⁊ senect⁹ a. 70. in aīa que fine ponit̃ carere: nisi q2 lex vltra. c. an. neminē viuē p̄sumit. Seniuz quoq3 dicit̃. 70. termino carens certo: ꝓcludit̃ tñ morte que satis vī sic imissa dissute: iuxta qō D ribash⁹ aphoris. 5°. Jō prifici fiunt maxime a. 18. an. vsq3 ad. 35. q2 tūc mul tuz exercitant̃: sunt eni apti in tm̄: vt lex romanoruz ipam etatē p̄batam dicat. Quos eni antiqui ad bel-lum p̄bare volebāt a. 18. an. assumebāt. nō ante. a. 14. vero vsq3 ad. 18. gbusdā leuioribꝰ exercitijs affi ciebātur. a. 18. vsq3 ad. 35. iam ad arma mittebātur. ⁊ a. 35. vsq3 ad. 60. tribuni erāt. a. 60. vero in antea complebāt milicia: ⁊ sui honoris accipiebāt dignita tem. i. mittebāt̃ per pontē paruum: ⁊ licebat eis qō voluissent agere. que aūt ab intrinseco causatur etas dupliciter variat̃. aut enim strictius sumit̃ p̄out aial vel ipersectum tendit. aut ab eo mox labit̃ in oppositū: ⁊ ita due tm̄ erunt etates: aut augmastica ⁊ paug mastica. diligent̃ nāq3 ꝓsiderādo cū ꝓria agāt sp ap p̄oximata: ⁊ i actione quacūq3 altex fit p̄dominans oio dria. is. Oj būidū ⁊ calidū p̄mitus obtinere ac demū p̄portionabilit̃ his frigidū: ⁊ mox ⁊ siccum q2 sic fortitan gs illud p̄nosticorum exponet tertio. pri mus gdem terminus transmutationis in frigus qui 30. āno. vltimus vero. 35. vñ. 6. de rc. sa. c. 2. Jn-cipiū declinationis hñt gdam ꝓfestim post. 30. an. q dam vero post. 35. Medicinaliter tñ exponēdo ma gis hmōi nō p̄cipit̃ iceptio: imo ēt in senectute virtu tis non appareat oio defectus aperte. Vel latius ac-cipit̃ qō ēt dupliciter euenit: aut nāli calido vel inna turali. Sigdem p̄mus tunc etates q̃tuor extant: aut signat premissa eax descriptio. adolescētia siue pue-ritia que. 25. aut. 30. termiatur āno; ⁊ iuuētus que. 35. aut. 40. finitur. Senectus vero vel grādeuitas 55. aut. 60. perficit̃ āno. ⁊ ab hinc in aīa p̄tenditur seniuz in finē. Et tatū aūt primai. 5. fz. A. sequestrat̃ vt infantiā: dentiū plantatiuā cōcussiuā: spmaticā: ⁊ fortitudinis etatē. aphoris. ēt tertia: Et tiā ⁊ alia etas dicta ꝓfistentia: iter iuuentutē ⁊ senectutē locata: q̃-rum vna multotiens cōtineri notat̃ subaltera. Scito quoq3 q̄ adolescētia dupliciter iuenitur accipi. vne gdem sicut apparet p. A. p etate prima vniuersaliū aliter p̄ pubescētia. vñ p̄mo theorice ca. 21° Jue-ritia vsq3 ad ānos dr̃. 15. adolescentia vsq3 ad annos dr̃. 30. ⁊ aphoris. 3. Jncipiunt pueri post. 14. an. pu bescere: similit̃ ⁊ puericia eodē theorice duplex exrat Vna gdem vniuersalis vsq3 ad. 30. fere ānos: Al-tera vero p̄tialis adolescentia: ceu apparuit dicta ab annis. 15. in antea vsq3 in. 30. tertia quoq3 aphoris. Jueritia iter pubescētiā ⁊ iuuēntem a Ba. locat̃. primo vero tertia. ca. de rc. infantiū. Jnfantia ponit̃ i annum tertiū extendi: ⁊ ab hinc i. 14. puer ⁊ demū adolescētia. Similit̃ consistētia est duplex Vna qui-dem iuuētutē p̄cedens: i qua pausat augmētū: fo ap parens de re. sa. ca. 2. Altera vero subsequēs illam in qua corpus ⁊ virtus ꝓseruant̃ a cāu saltē appa-renti iam p̄tacta: cuius gdem diuersitatē cām non pau-cā transferentiū garrulitatē estimo cū fortassis nomi nū defectu. Si vero nō pax etas ab i naturali cali-do dispēset̃, put ea fuerit talibus egritudinibus dis-posita vel alteris: tūc etates fortassis abbreuiabunt̃ a p̄rioribꝰ. calor eni ērneus vitā breuiat. vñ. 6. de rc. sa. ca. 2. Quecūq3 corpa egrotatiuā dispōnez habue runt: mor in gnātione prima hec gdem nequaq3 de-ueniunt vnq3 i senectutē: aut si deuenerint oino de-mū vnā aliq3 egritudinē p̄ plixam hūt: quare fm hāc intentionē tertia scribit̃ aphoris. iuuentutē in quinto septenario. i. 35. an. terminari. senectutē vero in sep-nario septimo hoc ē i. 49. Et nosce q̄ q2 calidū siue naturale oio seu ēt in naturali cōmixtū diuersimode afficit humidum nature. multis vz diuersificatuz na turalibus innaturalibus vel extraneis. ideo nō sim-pliciter p̄nunciandum etatis terminum. vnde re. sa. 6. cap. antedicto: non est certo annorum numero certum dare etates: sicut quidam fecerunt p̄terq3 fm latitudinem: ⁊ ideo in terminatione ipsax dixe-runt in tot annis: aut tot finiri: vel cū additōe: aut q̃ si circa vel fere. Quod euenit propterea: q2 aliqua complexio lōgioris ē vite alia vt qae tēperata ⁊ san

guinca demū t que deinceps differentia.12. Periodus aūt tpatis iterpretaf cū subdif crescit stat t reliqua: vt predicta quadrimēbris etatum significat distinctio. Est aūt puer agonus.i.ingeneratiuus prio de ge.aialium.t ho recitatur complexionum ca.3. q fit animal imperfectum: iuuenis aūt ecōtra. Est siqdem tpamentum duplex. Vnuz in quo qualitates elementoz melioi sūt modo cōcrete. Aliud qō i nobiliores pt actus ꝓsurgens ex prioi sic vt ve tpatū fit illud cui hec duo pfectius ieristent. Et q: quesitū cōpatōem importat canon subandiaf illius insequēti explicādus dria. Propter scōm vo sciendum ē q: aliq direrūt iuuenes pueris tpatiores exīstere quo ad integritatem t pfectōem forme cum vture cōstātioi quantum vero ad ea que corpoi extrinsecus occurrunt tpatiores sunt pueri cum eorum calor mulcebris reperitur t suauis: iuuenū aūt ingrat9 t horridus quoz eqdem primo suscipio. Sz q: alterū stare non possit.3.t.4.mōstrabitur dicendoz: cuz huiusmōi que puerorum mulcebritas ac suauitas calidi substatia distemperata: nō parū relatōe que ad pōdus saltem humidi rōne vt veritas cogit: dria.19. Ideoqz alij direrūt q: hi possūt referri ad cōponētia vel act9 penes quos tpatiores iuuenes exīstūt pfectiores cuz vt oñdetur eoz sint actōes. Siqdem q3tum ad componētia id dupl'r euenit: vel ad prima gnātōis principia vt spma t sanguis: t q: in puero puriora sūt q3 in iuuene nāliora: sic hi tpatiores sunt iuuenib9 vel quo ad mixtōem elementoz: t ita pueri sunt t iuuenes eq̄les vt sentiūt medici in calore. In passiuis tñ distant nō paz: qm̄ pueri vehemēter sūt humidi: iuuenes iā vo siccitate pticipant aliqua. Sz eis prioi qdem cōcesso id tñ stare nō pōt: tum q: vt ostendet queri quantum ad generationis principia sufficiēter sunt in humido distpati: at eitam vtcunqz in calido. neqz forte principia illa sunt semp puriora priusquā denuo: dria.ii°. Neqz ēt q: purius complexione ac cōpositione tpatius seu equalius hoc erat: t q: pl9 nunq3 aliqd reperitur in effectu: quod in eius prius non extiterit cā. Cū igif principia generatōnis vltia causent ex miscibilium mixtōe: nequaq3 erit ipa a natura miscibiliū assignare altera: cum inde vim suscipiant oēm. vbi enim vnum propter alterū vtrobiqz vnum Quomodo pueri t iuuenes sūt in radice: vt quarto elemento pes: sequēti monstrabif dria. Nosce quoqz hos contingere defectus ex seriebus Ba. superficialiter auditis: vī. n. taliter audire puerosq3 preferre iuuenib9 in tpamento. Propter tertiū qdē sciendū simpl'r t indistincte: q: iuuenes sunt pueris tpatiores: ceu clarius per omne vt tactuz sensit. A. cōpl'onum 6o.ca.2. status maxime omniū aialium in medio consistit extremitatum: neqz in vltimū deueniēs siccitate vt senectus: neqz in humiditate t mollicie multa exīstens: quē admodū infantiū etas. talis aūt iuuentus. Quod ostendit ex assumptis a substātialiter iherentibus opantibus t casib9. Et prio quidem consimiliū: qm̄ illud corpus qō amplius sūmo appropinquat tpamento tpatius exīstit non tali: hoc āt ē qō iuuenis t nō pueri. Certo nāqz tpamento vicinaf in etate in qua augmētū ad suum peruenit finē primo prima ca.i. cōpl'onum. sed hoc ertat iuuētus vnde primo theorice. Etas que ad statū puenit iuuētutis ea ē in qua cōpletur corporis crescere: declinatioq3 sumit initiū: cui9 status.35. sūt anni. corp9 eniz ē a statu a.30. an. vsqz ad.35. theoricoz. 60. vsqz ad qō tempus haly sensit pres augmentari cū theorice 4. Quod inuit Ba. in ptactu: prepositoz prio. Sz pbf.2. homines vsqz ad.30. an. augent: quod ēt indicatur primo prima: cū scribit cōsistentiā circa.30. an. exīstere. Quare ex his cōuincit etatē nō contigere: certo annorū numero diffinire: vt ptactū a Ba. Taceant igif haly corrigentes t volētes corpus in 25. stare simpl'r anno: t iō lram eius corruptaz tertij tres denotantis.10. additione testantes. Et confirmaf q: corp9 in etate iuuētutis expolitus: 3 multuz appropinquet tpamento: cū eo q: calidū ponit t siccū distat tamē ab eo vsus caliditatem declinās t humiditatē. cū igitur puer sit iuuenc hūidior: recedet ab eo amplio a tpamento ꝓdicto saltē in passiuis: cuz ita vt tactū sit in humiditatis termino: t ita minus iuuene tpatus exīstit. t si calore sint pares. Itidez: id co equalitas omnis seu cōpositio demōstrata a cōplexione q3multū causata. Illa nāqz hora qua pfectior ac elegantior repitur mēbroz coequalitas cadē tpati9 exīstit: sed id iuuētutis tempore: cū omnia mēbra sint ꝓportionabil'r extensa t cōpleta: sm oēm quadruplicē cōpositionis nām quare primo prima. Pulchritudinis dī etas. vnde eodem tertia. Iuuēt9 etas ē sanitatis t cōplementi. Et. Ex opationib9 cōsimiliū t officialiū. Cui9 nāqz sunt perfectiores t min9 impedibiles illi sūt tpatiores: cum huius tpamentum arguat a quo causant. tales qdem sūt que iuuenis: nō tamē pueri. Quod mōstraf Aristotiles de aiali: nāqz motū ē taz apprehensiua: siue de foris aut de int9 q3 de motiua. In omnib9 enim his iuuenis puerus: ac t senē non min9 excedit. Qō si fortassis instaf: q: seniores perfecti9 iudicāt alijs: phyfico.7. ex quo accipif q: presbyteri senes melius iudicāt iuuenibus. Palin:.pbl.30. Senes facti magis intellectū 3 iuuenes exīstentes citi9 addiscimus. Ad primū dicendū q: id per accidens euenit: vt ꝓpter inordinatum motū t passiones exīstentes in primis etatib9. vnde mor eodē subdif.qnto. Multa enim perturbatio exīstit circa ipsos t mot9: t iō nullus eligit iuuenes duces: eo q: passionati non constat eos ē prudētes: topi.3. Ad aliud silr potest dici q: cū duplicia sint in nobis ibidē instrumēta manus qō est organū organoz t intellectus sicut mot nō sum9 potentes manibus sed postea ꝓcedente etate. Itaqz intellect9 nāliū nō statim sed in senectute nobis aduenit maxime: tūc nāqz perficif optime: nisi quodaz impediat vt alia que nature. Intelligere.n. nostrū nō fit sine fantasia spēbus intelligibilib9 formata: quarū copiam ante senectutē nondū acgrere potuimus perfecte. Aut dicendum q: secus est de intellectu. t aliis animeVtutib9 omnes nāqz senio debilitanf: ipse vero sol9 iuuenescit.3. de aia. quod significat huic organo minime allegari. Vel huiusmōi instantia per parua nō distrahit qō vltius. dat quoqz appentem ibidē causam cur citius iuuenes discimus: vt ꝓpter nihil quodāmodo scire. cū aūt scimus quod fit in senectute: non amplius similiter discere videmur. Eodē mō t opationes vitales in iuuene sunt fortiores: quod pulsus oñdit. est nāqz in eo validior q3 in reliqs etatib9 pulsuum introductorio: t sm ptem ēt hanclitus. Silr quoqz naturales actus extant efficaciores i iuuene. gnā

tiua quidem vigorosior existit. ⁊ fortassis pluribus sufficiat adolescens coitibus iuuenez ꝓpter mollicie ⁊ supfluitatem eius plem: tanqz ab actibus duplicis ytutis vt nutritiue ac augmentatiue ¦ decisa. vñ Da masce. Nati iuuenib⁹ parentib⁹ principalia mebra nati sunt fortia ⁊ sana. Quod et euenit in digestiua nā indifferentius se habet ad omnium alimētoruz di gestionē qz pueri: ꝓpter qđ. 6. de accidēti. ca. 3. Si digestionis cōpationē in iuuenibus ⁊ pueris facē vo lumus i humidis ⁊ ligdis cibis iuenim⁹ vtrosqz pa res: sed i siccis dispares: qm eis iuuenes melius qđ durum ē digerunt' ꝙ si dicas id nō ee fine ratione cō plerionis eox ꝙ non pfecte digerant dura. sed qz nō sunt in eis homogenea: iuuenibus autē sunt: primo prima ca. de eta. Dicendū ꝙ non sunt illis hōgenea qm minus humidi ⁊ molles extāt iuuenes hic remis siores illis tpatiores. vñ cuz bij eque: vt pueri digerant humda: pfectius yo. dura digestionis erunt p fectioris: ad quā calor eos iuuat eracuatus: ⁊ vtcūqz humiditas exsiccata supflua. Augmentatiua yo que in pueris imperfecta magis opposituz vt declarabit importat. Rursus: ex cafibus. Illi nāqz sunt tpatio res: qui obtinent mediū inter duriciem ⁊ molliciem asperitatem ⁊ lenitatē: multudinē ⁊ paucitatē pilox ⁊ colores quasi extremos: ac in gbus vlr decor ois in coequalitate totius corporis ⁊ ois organox reprt hmōi qdem sūt iuuenes ⁊ nō pueri: cuz sint supflue molles ⁊ lenes: in albū et colorē nimis tendētes: mi nus et decori ⁊ ꝓpositi aspectu cuz adhuc extent iper fecti: quod ⁊ notāt supfluitates exītes i eis plurie vt in cerebris que ipsox: cū dupliciter sint humidi. vñ fo cōmenti pulsuum: In pueris plime supfluitates existunt: ⁊ ꝓptera indiget fistole qzmaxia: vrine et ipsox sunt hipostasi abundantes: no autem q iuue nū. In pueris eni multū humoris colligitur crudi: corpus aūt mensuratū vt scribūt mullā aut pusillam hipostasiz hz. Quod fortassis qs id ipediet. d. in eis multū fore hipostasis: ꝓptera ꝙ vna vētris actio ñ potest sufficiēter seruire nutritiue simul ⁊ augmēta tiue crisium ꝑmo. ca. ii. Sed id non valet qz alimētū eox dirigit tandē in tertia digōne. cuius superfluuz hipostasis extat. Aut forte rndebit digōnes ꝓceden tes corrigere nō posse vltimā: dria. 29. Sed ꝙ ā pli⁹ vrina iuuenū appropinquet vrine demotāti tpamētū ea qz pucrox notū crisiuz ꝑmo ca. ii. ⁊ scda primi ca: de vrinis etatū. quod et instruūt alimenta ex iuueni bus plantis ⁊ aialibus sumpta tpatius nutrimētum exhibentia: ac et extrinsecus alterantia minus i iuue nem qz in puerum iprimentia. Cum aūt vnū predi ctox vel duo i pueris inuenirent pfectiora: qđ ipossi bile p se fortasse: non tñ destruit: vex potius asserit cōparatio vt ꝙ iuuenes pueris aut gbuscunqz alijs sint tpatiores. sola nāqz vniuoca ꝓpabilia extāt dria sequenti. a predominanti tñ tpamentū indicabitur. Ex gbus concluditur iuuenes quocūqz modo pue ris tpatiores existere. Sed circa id dubitare acci dit: qz si iuuentus est tpata tunc nō erit aliq etas ca. ⁊ sicca: ⁊ ita vna deficiet vniuersaliū primax cōbina tionum: ⁊ ideo aliq instantiā volucrunt dare i etate tēperata: vt vī Ba. innuere ponere tpatum oi. Sz id non valet vt videbit. 66. illa eni oēs quadruplex elementox seruanda est cōbinatio eqnalit. Sed di cenduz ꝙ lz etas iuuentutis sit tpata equalitatis pō deris rōne: est tñ ca. ⁊ sicca' respectu etatis pueritie ac aliax calida: ceu cutis ponderi relata tpata: cordi autē frigida ⁊ humida: ⁊ ossi calida ⁊ hūida. Propter qrtum vero ad primū dicendum ꝙ Ba. non ite dit illic dicere ꝙ complexio puerorum sit ea q iuue num tpatior: ceu plures praue subaudiūt: ibi nanqz cōparans complexionē temperatā inter duas cōtra rietates ad ceteras distemperatarū ait: Erit eucrata hec talis fm status tps nō minime: ⁊ i tpe fm decli nationē vt illis congruū. nā optimā qdez crasim hz corpus fm pueroz etatē. Dicit igit non cōparando hmōi optimā ad iuuenes: sed ad pueros cōplexionū ineqliū: eo ꝙ in ea bñt tpamentū qđ pueri debent ha bere in ꝓplexione tpata semꝑ q in oibus etatibus p/ manet talis in tegni. Et subdit: Alie vero oēs dete riores hac non qdem ea que fm status ⁊ tēpus ⁊ de clinationis: ceu quidā mendaciter itelligunt sed oēs alie. i. inequales pretacte sunt ac deteriores equali. s. ꝓplexione. Ad aliud dicendū ꝙ Bal. non vult ꝙ cōplexio pucroꝝ fit optima simplr: sed respectu ve/ ris cui ceteris tēpoꝝ ꝓportionat amplius co ꝙ cali/ dū eius ⁊ humidū est remissum vt q veris ita ꝙ si fiē ipm tpata: sed id non arguit complexionē tpataz ab solute qz si ver dicat tpatum ad corpora nostra: non est tamen simplicit tale alioꝝ temporꝝ respectu q eo distempantiora existent habētia qlitates magis quo ad nos excedētes ⁊ extrancas. Aut dixit eam etatez optimā rōne actuū nāliū: de bis eni sermo ibidez ⁊ non aialiū: qz per similē gubernatur vt corpus tpa/ tum: ꝑmo ⁊. 6. de re. sa. cū eius caliduz sit remissum obtusum humido: iuuenis yo calidū ⁊ si tēperatius tñ eracuti⁹ extat: ita vt nō sit totuz id ꝙ similia ⁊ ma xime quo ad calidū gubernare nisi corporis fuerit tē perati. cum eni calm vel frigidū: qz efficatiora sufficienter excedunt in corpibus: tutius ē ipsa vti regi/ mie pmutatiuo qz ꝓseruatiuo: dria. vi6. Ad aliud di cendū ꝙ id fore siccius i iuuene est et tpati⁹ cū non dicat siccitas expressū vex humiditatis diminutionē supflue qđ integritas ⁊ pfectio mōstrat actuū siccitate vigēte hmōi ꝑmo tertia. ca. i. Vex integritas ⁊ pfe/ ctio nra pficiendi opatōes in quadā ꝓfistut siccitate q incessanter ꝓcedit donec nos ꝓpinat. Ad aliud di cēdū ꝙ Ba. ꝙ hmōi plurimos fmones ñ satagit bē re ꝙ pueri sint iuuenibus tēperatiores: sz ꝙ qztitas hūidi spmatici fz ipox corpa āpli⁹ ē i eis aggregata qz in iuuenib⁹: plus hic participāt calore āpliori qzti tatiue: ⁊ iuuenes qlitatiue. vñ subdit ꝙ duplicibus exītib⁹ substantijs hac qdē delectabilē hñte calorē: ea yo anriabilē: alterā qdē plimā hñt infantes alte rā aūt iuuenescētes vt ad totam corpis ꝓportionē ca lor et suauis ⁊ grauis ⁊ tpamentū sbe innati magis distat a certo tpamēto qz calor ārialis ⁊ mordax. ca lor eni puerox nimis remittit humido abūdāti i eis valde. Ad aliud dicēdūqz lz ꝓportionet aeri: ipe tñ non ē ꝓpinqu⁹ certo tpamēto: neqz aliqđ elemētox per se: sz ꝓmixte quo. plimū participāt iuuenes Ad aliud dicēdū ꝙ nō pñt in plura que tpati: qz eni aug mētatiuā hñt q augent amplius arguit oppositum a ꝓposito. In hoc nāqz oñditur ee in via ad perfectio nē ⁊ nonduz pfecti: velut iuuenes qui omnē adepti sunt perfectionem ⁊ nulla adhuc amiserunt. Neqz vt visuz actus crebrior fi fuerit i pueris spermatiza/ tionis perfectus extat ⁊ gignitiuus ficut qui iuuenuz

Similiter ēt appsruit q digestio nō sit a quocūqz ca lido sed eo ab hūido ercusso. vnde dria. 21. Si digō rpatam habuerit ficcitatē taks qualis sit nutrimētuz huiusmōi: melius. n. iuuenes digerunt qz entes me dij plin sunt alimenta homogenei dz pueri tanquaz extremi.

Differentia .17.

Quod puer sit iuuene calidioz ostēditur quia quod est suba t natura calidum magis ē ta le illo quod qualitate: cū qualitatis esse de pendeat a suba. puer aūt suba seu natura calidus iu uenis Xo qualitate. Isaac i virinis t febriū. 5. Am plius ille calidioz ē q ppinquioz extat principio cali ditatis ac fonti: cū vnūquodqz debilitetur per dista re ab eius principio. Ar. de mūdo. hic autem ē puer cū nondū interceperit tps longū in quo fuit sperma sanguis t spūs vaporis: qui multū sunt calidi. sed iu uenis ē ab his elongatus: cōplonum fo: t primo p ma de etatibus. Itidē quod magis cōfortat digōnē debilē: cū ea potissime pficiatur calido: t qō in plu res pōt actiones nature: cuive pabulū calidi ē plus t aptus: t quod sanguineus ac rubeus extat calidi9 cū hec omnia calido perficiantur sufficienti. talis q dem est puer t non iuuenis. nā. 5. simpliciū. t. 7 cu ratiue cū. iz. tertij percipitur puex sane complonis ppinquū pollutioni: ventri frigido seu debili: t nō iuuenē applicari. plus ēt iuuene ac sepi9 comedit sui corporis molis relatōe ipsiusqz comestio: cū bona ēt dictō nutritioni supcrest ac augmento. Materia etiā ipsius eristit aerea sanguinea cū aquositate pusilla q calidi redditur pabulū idonea. huiusmōi aūt cūcta ca lido causant ampliori in iuuene Xo secus oia. Itidē ois Xtus corporea ē finita: primo prima de comple xionibus etatū: t aialium. iz. A. calliditas aūt horuz ē huiusmōi. Qō aūt tale oz tandē deficere: cū repati atur ab obiecto ptinue: sz in iuuene finit t repatit qz maxime eius q in pueritia respectu cū extinctioni et morti eo amplius appropinquet. itaqz calidioz puer extat iuuenescēti. In otrarium qz ille calidioz q pti cipat elementox calidissimo vt igne cū sit radix t pn cipiū oc formalis caliditatis. ipa nāqz in eo extat i sū mo dria. ix. ira vt oia calida reducant in ipm. 2. me tha. huiusmōi qdem ē iuuenis: nō aūt puer cū hic fi liet ab eo: ille Xo ab aere. Rursus: Hic calidioz ē cui9 otactus magis iprimit in sensuz t capilli sūt plu res longiores grossiores t rugosiores: ipsiusqz egri tudines t vomitus cholerici: cū hec oia siant calido talis qdem ē iuuenis t non puer ceu sensus ostendit eē. Igit calidioz extat iuuenis puero. Propter p mū Xo sciēdū q qd sit puer t iuuenis: dria oīsuz po ri. Calidū quoqz fz Ba. dupliciter accipit: t p subiecto seu corpore calido: t p qualitate. Impropie tamē aphoris. 1. cū ocretū iportet aggregatū ex subiecto t accidēte: denotās primo accūs t oūr subiectū cōmē tatoz. 4. metha. quod ecōtra censuisse ipinguit. A. Est t calidū quoddā actu aliud ptāte de prioi autez sermo. Calidius aūt de ptibus fo series dr: vñ qui dem a quo magis calefit appropinquatōe contactū. vnde. A ibidē eo q calescit tactuz vt ignis: alter q magis in sensu imprimit in tangēdo. Et. A. cuz fue rit i terra receptū calefacit: circa qō pōt mēdaciū cō cidere. ppter nāqz habitū sensibilitatis multe tāgēs adeo in ipsaz valet iprimere: vt doloris ertet causa. Alio mō q magis liquefacit t adurit liquefactibile ac vstibile. Altero si vnum pluris modis t alterum minoris: quod nāqz pluris calidius minori. Adhuc calidi9 dr quod nō cito sed tarde ifrigidatur. Nōnul lo ēt modo qō velocius calefactiuum tarde calefacti uo calidius fm nām dr: ceu id simile, ppe illud qdez Prium longe. primo figdem mō tertio t qnto ignis ē calidioz aqua feruēti: in alijs āt ecōtrario. Pro pter scōm Xo sciendū q alig cū motiuis pnunciaue rūt pueros calidiores. Alteri Xo similiter iuuenes calidiores aphoris. prima theorice t primi pri ma. quoniā pueri sūt pducti ex spmate t sanguieval de calidis t aggregatis: ipsisqz ppingores extant iu uenib9 plm. Sūt t puerox corpora rubicūdiora his que iuuenū sanguine syncero multū t calidissimo p ticipantia. Rursus: In pueris ē augmentū appeti tus siue ystimbre grandis suox corporum relatione cū digone laudabili. Cū igit huiusmōi oia calidū ar guant t pficiant eo iuuenib9: pueri extant calidiores Qui Xo iuuenis pueris ponūt calidiores mouentur ex eo q san. amplioz est in eis qz in pueris: t hic san guinē mittūt ex naribus nō raro: t q rubea i eis abū dat cholera: vnde egritudines eox ex hac t vomit9 multiplicant. hec āt calidiori sanguine: cū sit res cor poris calidioz de distantia inequali. ca. 6. Sensus ēt et itellectus iuuenib9 in vltio adsūt pfectōis cum iuuenis aial perfectū sit: puer aūt iperfectū. vñ rōnū bile fit iuuenib9 dñari efficacissimū et principalissimq elementox vt ignis. Puerorū vero actus ab his a box manifeste deficiūt: cū nequeāt icedere: currere: et portare: neqz vlr vllū actū illis filr pficere: sūt ēt somnolēti: qō frigiditatē notat et humiditatē: inue nes āt mime. Sunt itaqz pueris calidiores. Mosce quoqz q hereses ba tanqz acerbioz primā pungebat i duob9 vt in eo q ponebat illa augmētū a calido fieri boc ingens ipm fieri magis ppter hūiditatē qz cali ditatis roboze et digōne nō solū abūdare pueros: sz multū a iuuenib9 deficere. Impugnat ēt ipsam in eo q dicebat appetitū seu ystimbre bonū soze in pueris qm ait nō abūdantia caliditatis appetūt aialia: imo frigiditatis appetituis aialis pticulis. stomach9 nā qz frūs bonus ē appetere: malus aūt digerere: tegni fo qō relatōe dz intelligi. et qz cibus pueroz nō so lū in nutrimētū: sed in augmētū cōuertitur vult eos cibis idigere qz multis. Cōtra quā eqdem in defen sionē prioris isurgit. A. aiens sermonē eius falsari: qm humiditas ē augmētati mā: et nō efficiēs: mā ve ro etsi fm q mā sit qd passiuū: fo de ge. et cor. potē tia nāqz mā passiua eristit: p se tn nō patit: neqz p se cātur: imo apud opatōem Xtutis i ea agentis vt aie vel nature cū instro debito vt calore. vñ. iz. metha. Materia nō seipsaz mouebit: sz tectonica: neqz istra neqz terra sz semina et germina. Rursus. Falsa est dictio secte fe i primā: qz bon9 appetit9 vel ystimbre nūqz frigore pficitur: cū qnqz illic iterueniāt ordiati mot9 dria. 53. sz poti9 appetitus cōsurgit hic dict9 ca ninus. quod oīditur qz ide cātur in eis cibo digesto non solū nutrimētum verū et augmētum: nō. n. nau seam icurrūt fastidiū vel vomitū: nisi, ppter eox regi mē prauū: et inordinatū qñqz: qz nullā ex reb9 intē dūt nisi comestionē. Cōmen. pnosticox. 3. Porro Ba. duab9 bis supueniēs berefib9: quidā etiam cō munitatis adiungens calozis vtrisqz Ōdixit in pte: i quiēs bas rōcinari sup res primas ex posteris valde

at ſcōis. cū non ſit rōabile oīo ex poſterioꝝib⁹ fidē facere poꝝibus. nā iueſtigatio recta dꝫ a ſba rei ſola ſubiecte: ⁊ nō ab eī⁹ aductitijs ſuſcipi. Et ꝓpterea tanq̄ vilipendēs is pdictoꝝ alterationes ſubdidit: ꝓmittus canonē hic cōparationis obſeruandū: vt cū aliqua compant adinuicē: i oībus vtrinq; dꝫ equalitas oīs ⁊ ſilitudo ꝓſupponi: niſi i eis q̄ compantur ſolis. vñ ꝓbl. 5. Vta ignota vī longioꝝ: ⁊ ſi alia ſimilit̄ hñtes adipiſcamur: ſola eni vniuoca ſunt cōpabilia: quare opus ſit hinc cholericū pueꝝ iuueni cholerico: ⁊ ſic in alijs naturis: aut idem ſibi cōpari macrū gracili: carnoſū carnoſo: laboꝝioſū laboꝝioſo: deſidē ocioſo: ieiunum ieiuno: ac ebriū ebrio: ⁊ non eꝯ. Et vniuerſaliter oꝫ equalitatē ⁊ ſimilitudinē oīum nāliū ac pꝛeter nāliū interuenire: ⁊ eundē ad ſeipſū tpe altero cōparando. Deinceps quoq; obuiās ꝓfatis: ait ſe multa corꝓa diligenꝫ tetigiſſe non inſantiū ſolū aut pueroꝝ: verū adoleſcentiū ⁊ iuuenū: ac eoſdē etate diuerſificatos: neutroſq; iueniſſe Vaces: neq; affirmātes pueros calidioꝝes neq; iuuenes: cū eoꝝ neutro altero calidioꝝē ineniri ſimplicit̄: aut frigidioꝝē: ſed q̄litate ſola quadam ꝺrūtes ipſoꝝ caliditates. nā que pueroꝝ multa eſt mulcebꝝis familiaris euaporabilioꝝ ⁊ grata tangenti: q vero iuuenū pauca auxiabilis fumoſioꝝ tactui ⁊ idelectabil̄: qō ⁊ poteris experi aſſuefactioni diligenti plura corꝓoꝝa tangendi ⁊ diuerſa. O portet nāq; a manifeſtioꝝib⁹ icipere. Balnei. n. aer q̄ñq; eſt adco calidus vt nullus eū fere poſſit. ſꝫ coburi vr: ⁊ aliquādo ita frigidus: vt et ſudoꝝē neq; at inferre. interdū vero medius ⁊ eucrat⁹. Et ſimiliter hāc diſpoſitionē trinā eſt in aq̄ reperire: ſiue balnei aut corꝓis cuiuſdā alterius. Dis taliter gdē entibus inquiēs q̄ñq; aerē ⁊ aquā cōmenſurato calidioꝝē: interdū Vo frigidioꝝē cōparans medio. nō tñ aq̄ eucrata ⁊ aer ſunt tactui ↄ ſimiles penitus: qm̄ i vno ēt vt aere tact⁹ pōt diuerſa pcipere: cū q̄ñq; ſit quaſi nebuloſus: ⁊ vaporoſus: interdū lucernoſus: fumoſus: nōnunq̄ vero pur⁹ certiſſime. ⁊ id vtcūq; pōt in aq̄ ↄtingere. vñ in multis ⁊ diuerſis ſubſtātijs eq̄litas ſit caliditatis idiſtinctos ⁊ idiſcretos decipiens apte intelligētes ac expientes aſſidue: vt dixi cuꝫ lapis quidē interdū poſſit caliditatē ſuſcipe ſimilē aq̄: ſiccus tñ eſt: humida Vo aq̄. Per hec quoq; exēpla vult hīe q⁹ cū ſiat motus ꝑ mediū ex extremis i extremū: talium erit iuuenes dare medios iter pueros ⁊ ſenes. cū poſſint ſm. A. ſeipſos ſuſtētare: id eſt radicalē caliditatē cuſtodire. nō āt augmētar: quoꝝ vtrūq; ꝫ pñt pueri: neutꝝ aūt ſenes. ſunt igī pueri ⁊ iuuenes i medio: ⁊ in q̄rto elemēto: ſeu radice calidi ſiles vel eq̄les. Id ēt aphoꝛiſ. prima declarat̄ ꝑ liquoꝛes ſimplicē ⁊ compoſitū ⁊ equalit̄ ⁊ ineq̄liter in pelnibus eq̄libus. Et mirandū non paꝝ: q̄re Ba. tñ ſubtilis intellectui ēt difficilia ꝑ ſenſum potuit cōprehendere: puta q⁹ calor i iuuene ⁊ pucro foꝛet equalis. q. ſm quartū elementuꝫ ignē vꝫ. In puero vero plus dominaret ſubſtantia q̄rta aerea cū aquoſitate quadā. In iuuene āt magis ignea: qō in aphoꝛiſmis ex calid tate oīdit in ſubiectis ipreſſa diuerſis: quoꝝuꝫ vnā ſubſtantie ꝓpoꝛtionatur pueroꝝ: reliquum aūt iuuenū; aut aqua oleū cꝫ ferrum ⁊ huiuſmōi. Dicendum q⁹ Ba. fuit tactus pfectiſſimi: quod eius indicar rō ⁊ fidelis emperia. nā ex tactus diſpōe qs igenioſus iudicat aut oppoſitus ſo de aīa. qō ēt notat fiſtolis impulſum poſt multā inquiſitionē ab ipſo pceptio: de quo cū quadā mirat̄. A. ba ꝓmo aſſertiōe determinatiua pulſus vex poſtea apte fuerūt. Malibas vero fidelioꝝ Ba. iterpꝛes inquit calorē equalē ſoꝛe in pueris ⁊ iuuenibus q̄ntitate: diuerſū autēꝫ qualitate: vt ⁊ inductū per Ba. ⁊ calor tñ pueroꝝ vaporoſus ē mollis ⁊ iocundus tacui: q Vo iuuenū eꝯ. Cuius Ba. dedit exempluꝫ de aere balnei ⁊ aq̄ calida: vt ſint ambo in caloꝛis vltio que tacta caloꝛe iuueniēt in q̄ntitate equalia erurentia. ſed balnei aerei calorē ꝓmittat̄ acumē ⁊ punctio: non āt calidā aquā verū potius lenitas. vñ nō pōt aqua calida dici aere calidioꝝ balnei: nec eꝯ cū vterq; ſit eq̄liter calidus. Sic nāq; ſe hꝫ calor pueri ⁊ iuuenis. hic eni ꝓportō natur calido aeris balnei: q vero pueri aque vtriq; tñ in quātitate ꝓueniūt caloꝛis. A. vero eximius dilucidatoꝛ explicans ga. poſitionē ait: Caliditas pueri equalis eſt in radice ⁊ iuuenis. ſed caliditas pueri eſt maioꝛis q̄ntitatis: ⁊ minoꝛis q̄litatis. ſ. acuitatis: que aūt iuuenis ecōtra. cuiꝰ declaratio eſt vt opinet̄ vna ſola caliditas in mēſura vel corꝓus calidū ſubtile vnū in q̄ntitate ⁊ q̄litate ſolū penetraſſe in ſubſtantiā humidā multā ceu aquā ⁊ alias in ſiccam paucam vt lapidē quo poſito caliditas aque iuenieꝝ maioꝛis q̄ntitatis ⁊ minoꝛis q̄litatis. lapis vero cꝯ Radix tñ caliditatis ſemꝑ ꝑmanet cadē qō monſtrat̄ qꝛ pueri fuerunt gnāti ex ſeminib⁹ multū calidis. qb⁹ nondū aduenit res que ipſa extiguat: cū puer ꝓtinue creſcēdo ꝓcedat. Sed ſꝫ iuuenib⁹ nihil occurrat qō eoꝝū caloꝛē augmētet innatū: tñ adhuc ipm extiguēs occurrit niſi q⁹ calor i iuuenib⁹ ꝓſeruat̄ humiditate minoꝛis q̄ntitatis ⁊ q̄litat̄: mulcebꝝ. ſ. ⁊ ſuauis donec ad declinationē ꝓueniat: nec tñ tam grādis diminutio adhuc humiditatis exiſtit que caliditatē retinere nō valeat. neq; eſt niſi q⁹ augmentū ꝑficere non poteſt. ꝓus aūt tanta erat q⁹ caloꝛē poterat ꝓſeruare: ac augmentū ꝑſtare: tandē vero ad tñ deueniet vt neutrū valeat efficere ceu in ſenectute. cū ergo fiat trāſitus de extremo ꝑ mediū in extremū: i eo alterū concidet extremoꝝ vel caloꝛē ꝓſeruare: ac non poſſe in augmētū addere: aut ecōuerſo qō eſt ipoſſibile. augmentū eni ſemꝑ ꝑſupponit nutrimentū cū poſteriora in eēntialiter oꝛdinatis nō pñt a poꝛibus ſeparī ſꝫ eꝯ. Itaq; poterit caloꝛē cuſtodire: que iuuētutis eſt etas. Et ſcito ꝑ id qō. A. radicē appellat caloꝛis. Maliabbas ⁊ fere Ba. q̄ntitatē ipius elemēti q̄ſ tñ puta ignē. Et qō diuidit in quātitatē caliditatis ⁊ q̄litatē. i. acuitatē. hij in qualitatē mulcebꝝē ⁊ acutaꝫ. Hec eſt igī de hoc medicoꝝ illuſtriū rō abbꝛeuiata.

Sed circa pdicta duplicit euenit dubitare dictum nāq; eſt calidū ſumi ꝑ calido corꝓoꝛe ⁊ caliditate qō vī cōtra cano. cōparationis ſoꝛe aſſignatum eo q⁹ ſola vniuoca dicta ſunt cōparabilia. que autē ſunt diuerſoꝝ generū non videnꝫ hmōi: vt corꝓus ⁊ q̄litas Dicendū q⁹ hec ſunt vniuoca vniuſq; ſpeciei iquantū calida: nā ita oīa alba ſunt ſpē indifferentia: topico. 4. Amplius dubitatur quō eni poſſibilis eſt eq̄litas ſeu menſura radicis: ſiue quarti elemēti in puero ⁊ iuuene cum nūc ſit bꝛeue tps quo i corꝓ⁹ penetrauit pueri: iuuenis aūt q̄ꝫ longū: ſoꝛme nāq; ꝓmutant̄ tandē ſm ſubiectoꝝ varietatē: cum corꝓus quotidie ſp a prima gnātione reddatur ſiccius differētia ꝓꝛi. ⁊ ideo collꝫ ſo ca. i. impoſſibile ſit inuenire duo

corpora que sint cõia in calore: cũ vnũ sit altero siccius sicut opinat Ba. in puero ⁊ iuuene. Dicendũ q̃ Ba. ⁊ A. nõ intendũt dicere q̃ sit eq̃litas omifaria q̃rti elementi seu radicis in puero ⁊ iuuene: sed potius lata. cõueniũt. n. per amplius sibi adinuicẽ i calore: q̃ cũ senibus ⁊ decrepitis vel ẽt q̃ bi iter se quocũq; mõ: cũ ambo sint quo ad equalitatẽ seu equalitẽ calidi. illi Vo ifrigidari incipientes: qõ innuit Ba. aphoris. pma igens. Ac si quartũ elementum ignez parẽ ponamus in ambobus corporibus. s. iuuenis ⁊ pueri: vt filr ea dicamus eẽ calida: eteni acsi. i. quasi ⁊ vt filr scribens ⁊ nõ ⁊ filr latitudinis filitudinem denotãs. vnde pmo expressius de re. sa. Semp a prima gnãtione oẽ aial quotidie fit siccius: nõ tñ calidꝰ aut frigidius: filr in oi etate: sed quecũq; vtiq; optie cõpositionis corpoꝝ silis quodãmõ in his vsq; in statũ caliditas pmanet quecũq;: ⁊ humidiores optimis augetur: taliũ deinceps caliditas nõ erit caliditas eadẽ certi vel filis pueri ⁊ iuuenis vex late magis: q̃re primo fa: ca. de pulsibus etatũ. Et nos iaz declarauimus q̃ calor in pueris ⁊ in iuuenibus fere ẽ filis móq; fili ponit. A. idẽ efficiẽs san. ⁊ mlie dria 32. Per hoc igitur qd dicẽdũ apparz ad primã: ⁊ q̃ Auer. gratis Ba. crimẽ impingit cũ nõ loquentez s. Bal. sm Vitatẽ habeat redarguere: sz suã potius dispõnem aphoris. pma. Moderni ãt in hoc quesito cũ pliritate distant quos breuitatis gra ⁊ iuuamenti omitto pauci. Propter Vo tertiuz sciendũ pmit⁹ qd caloris multiplicitas tangat. Et deide Vitas eliciatur ide. Propter huiusmõi primũ sciẽdũ q̃ calidũ est dupler: celeste vz ⁊ elemẽtare dria. 48. ⁊. 5. cũ. n. ista condecenter in adiuicẽ occurrũt cõstituitur gnãtũ ita vt radicẽ caloris seu quartũ elemẽtũ calidũ audio cõpositũ ex calore celesti ⁊ elemẽtari in humido radicali fulcito. qõ qdẽ diuersificatur rõne subiecti sm q̃ fuerit humidũ hui⁹ amplius vel minus concretũ ⁊ inde obtusius vt in puero: aut acuti⁹ sicut i iuuene. ⁊ hoc calidũ ⁊ humidũ possunt dici Ve inata i principijs gnãtois cõplantata. Est ⁊ aliud calidũ fluens siue currẽs ⁊ humidũ que Vtute digõnũ ⁊ mari me cordis et alimẽtis causant drijs ptactis: que qui dẽ in iuuene q̃titate ac ẽt qualitate sunt ampliora et intensiora: cuz vasa sint maiori ipsius ⁊ feruentiora.

Propter huiusmõi figdem scõm dicẽduz q̃ iuuenes calidiores sũt pueris calore ẽt primo. lz. n. radix caloris ⁊ pcipue ꝓpter calidũ celeste: vtcũq; magis vigeat in pueris q̃ iuuenibus cũ abũdantiorẽ ⁊ ameniorẽ habeat mãm: ipsa. n. eadem permanẽs spẽ magis ⁊ minus põt suscipe in iuuenib⁹ aũt exacuitio ei⁹ cũ sufficienti adhuc humido radicali: siccitatẽ ipsam cõterminato limantẽ pcipue cũ ponat restaurari dria iij. vehementer excellit caloris puerilis obtusionem vt ẽt plus supent calidũ radicis pueroꝝ q̃ ipsa iuuenũ calorẽ: ita vt iuuenes ẽt priori calore precalescãt pueris. Juuatur quoq; iuuenescẽtiũ calor calido fluentibus ⁊ humido qbus hos certũ pueros supare. ⁊ si Ba. cũ alijs calida ⁊ hũida amplius tangãt pma. Quod breuiter põt firmari per rõem precedẽtis q̃sti pria sumpta a substantialr inherentib⁹ effectibus ⁊ casibus in modicũ trãsmutatis: lz nãq; per cẽntialiter iherentia Ba. cõprehendit equũ calorẽ radicis siue q̃rti elementi in pueris ⁊ iuuenibus: non tamen certe oio: sed cũ aliqua vt expositũ est latitudie. Am plius illa sũt calidiora in qbus calidũ iam mãz suam supari incipit: ipsaq; erat adhuc sufficiẽs id vigore sustentare. hoc aũt in iuuenib⁹ repitur: nõ ãt in pueris vñ in dictis pticularibus ca. r. Calor puerorũz nãlis lz substantialr sit fortis: nondũ tñ ẽ in pfectiõe ꝓpter abũdantiã humiditatis eoꝝ: cũ iuuenib⁹ qdez oia vt oñsum pus perfectiori adsint mõ nõ aũt i pueris: q; ab infantia vsq; ad iuuentutẽ hũiditate abundant supflua neq; in senib⁹ qñ vt tactũ calori i eis radicẽ custodire nõ valet qõ declarant lignoꝝ ignitiones pcipue. Eti. Qui mẽbro calidiori, pportionãtur calidiores extant bis q minus calido. huiusmõi Vo sunt iuuenes: ꝓportionãtur. n. cordi ceteris calidioribus ptibus: qõ eoꝝ oñdunt virilitas audacia ⁊ pseuerãtia pueri aũt epati simulãtur qõ significat q̃ ẽ ãplior sanguinis in ipsis q̃s in iuuenib⁹ gnãtio aphoris. 3. Itaq; iuuene spueris erũt calidiores. Propt quartũ Vo dicẽdũ ad primũ q̃ Isaac per calidũ sẽe vel nãe audiuit quãtitatiuũ siue mulcebre cũ tale dicat dependẽtiã ad subam vt oñsum: nõ aũt q̃ ipm ex tet substantia. caliditas Vo vigorata in iuuenib⁹ hãc dependẽtiã nõ importat cũ rẽ suã dicat ãplius in abstracto. Ad aliud dicendũ q̃ ille sermo itelligẽdus ẽ in gradibus entiũ vniuersi: nõ ãt in ente quolibz pticulari. Nõ. n. illicitũ est Vtutes fieri fortiores ⁊ validiores circa sua principia eo q̃ sortiunt mãz p qs fiunt huiusmõi vnde cordarũ extremitatũ maior ẽ potẽtia ad ẽndũ q̃s potẽtia suoꝝ principioꝝ q̃ sũt Vsus partem neruorum. A. 5. de anima. Cum. n actio fiat in tpe non mor ad pñtiaz agentis fortificatur ipsa: quod lignorũ oñdit incensio. Ad aliud dicẽduz q̃ digõ non solum perficitur calido sed ⁊ humido q̃ vtcunq; habeat calidũ. iuuenes aũt ab hoc amplius sepant pueris: neq; puer in plures põt act⁹ nãe q̃s iuuenis vigore qn pueri augmentatũ impfectõem importet ãplius pfectõe: dria pori. neq; ẽt i Vtutib⁹ nãlibus qbuscũq; supant pueri iuuenes: cũ careãt gnãtiua fere. Nutritiuã ẽt eis iuuenes bñt equalem aut fortiorẽ eoq̃ digestiua ẽ huiusmõi dria priori. i alijs ãt Vtutib⁹ oñsuz ẽ prius satis iuuẽib⁹ deficere manifeste: neq; mã calidi aerea ipsos fortificat tñ: vt terreitati pmixta lz calido sit sua in idonea diuti⁹ pmansiuo. Sanguis quoq; eoꝝ aqueus magis: rubedo ẽt puerorũ: et ꝓpric ifantiũ itensior p accidẽs exislit: vt ꝓpter raritatẽ pororũ quã suscipit a matricis calido cũ cutis subtilitate: qõ secus Ptingit et ꝓprie cuz iuuenescit: et q; humor augmẽtat vt cholera q lz sit sanguine calidior nõ tñ coloratior: cũ sanguis suo colore cholerã tingat pampli⁹. Ad aliud dicẽduz q̃ nõ oz vt apparuit q̃ aliqd diutius duraturũ intensi⁹ crisiat: imo potius euenit oppositũ: cũ vigor dispõnem subiecti reqrat determinatã. Argumenta Vo partis alterius cõcedo caliditatem tangentia nature coactã ac ẽt currentem: cum hec subsequat a pori. Hec igitur sit veritas istius quesiti breuis et dria priori ⁊ iij. non modicum elicitam in vtili omissa circa id modernorum garrulitate. Differentia. 28.

Vod masculus omnis non sit femella qualibet calidior ⁊ siccior ostenditur: qm̃ magnitudo corporis fortitudo ⁊ vigor a caliditate causantur ⁊ siccitate: cum sint alteri utris qualitatibus efficatiores: huiusmodi autem reperiuntur in euthomorum piscium paruorum ouificantium qua

drupedū ⁊ auiū rapaciū femellis: ꝺ ge. aialiū prio ac vrsa ⁊ pdalis vigorosiores pdalo ⁊ vrso denotāt: hi storiax eorundē. 8. Adhuc homo ē calidissimū aialium. io. pbt. qꝺ aūt per supabundantiā dr vni soli cōuenit topicor. 5. si eni in auibus gāpsonicis masculi frigidi reddunt ⁊ ficci: ppter ꝯiunctionē caliditatis ⁊ siccitatis speciei cū caliditate ser⁹ siccitate masculini. in eo nāqꝫ ob hoc cātur adustio: i femininoXo cōpamentū ꝯsurgit ex ipsius nā fra ⁊ humida speciei: caliduꝫ ⁊ siccū remittēte. Adultuꝫ igit amplius i spē bois mari adustio ꝯtinget: vt in frūm ꝯuertat ⁊ siccū ⁊ tandē i humidū accidētalit. Rursus: Si ois masculus cēt calidior ⁊ siccior femella q̄libet: iā masculinū ⁊ femininū drie viderent aialis cētialis cōcomitantes q negatū. io. metha. illiusqꝫ. 5. A. ⁊ ꝓmo ꝓma. Eti: Colericus calidior ē phlegmatico: sꝫ mulieruꝫ quedā ē colerica: virorX Xo quis phlegmatic⁹. Ida lin: Pulsus manifeste maior ⁊ fortior arguit itensionē calorē. talis āt qñqꝫ reptus ē i femellis: oppositⁿ āt in viro cōmenti pulsuū fo. Amp. ps ⁊ oio corp⁹ oē q̄tū hꝫ de sanguine: tm̄ ꝺ calore. vl̄r eni in sanguineū oē sanguineo frigidius cōplerionuꝫ fo ca. 5. sed femelle ⁊ pcipue in spē humana plus pticipant sanguine: qꝺ eius periodicus fluxus oñdit ac calor non parū facie. Itidē corpus non ledi a frigido denotat calm. sed mulier non sic vr̄ vt mas a frigido noceri: cū eam videam⁹ tpe frigidiori pauciores pānos masculis fere. in aqua ēt diutius pmanet nudipes lanās eosdem. Erit itaqꝫ non masculus glibꝫ femella calidior ⁊ ficcior. In ꝺrium viri calidi magis ⁊ ficci fm nām sunt: mulieres Xo humide: ⁊ infrigidi ꝓbt. 4. Eti: Masculus calidior ē ⁊ ficcior q̄ꝫ femella vt ab optimis anteriorib⁹ phis ⁊ medicis dictū fa pulsuū cōmenti ca. i. q̄re theorice primo ca. primo masculū in oibus aialibus calidius est ⁊ siccius ꝯplerione femineo: ⁊ femineū frigidius ⁊ humidius masculo qꝺ sentitū est in libris de ge. aialiū: ⁊ histo. 8. Amp. ille calidior extat ⁊ ficcior: vt ad vnū fit drie q̄ pfectius agit fortius ac diutius. hec nāqꝫ qualitatū ꝯiugatio efficatia distemperatax est oīum. is āt est mas vt ex ipsius apparet ꝓprietatibus: qbus distinguit a femella. 8. pfato ⁊ complexionū fo ca. de ꝯplexiōe mēbrorum officialiū. vñ collꝫ fo: Masculi cōplexio calidior ⁊ ficcior ē cōplexione femine qꝺ manifestū ex eorum opibus. Itaqꝫ masculus vl̄r calidior ⁊ ficcior ē femella. Propt primū Xo sciendu⁹ q mas ē aial qꝺ in aliud valet gnāre. femella Xo qꝺ in seipsuꝫ. hēni potest hꝫ in id: illa Xo hoc in id suscipit in aialib⁹ saltē pfectis qꝺ pp enthoma fit dictū q̄dā Et hec qdem differūt mō rōne sensu aut pticulis qbusdā dissormit hinc inde organizatis de ge. aialium primo. ⁊ ad sūmū mas ē aial actu pticipās pfectiori: feia Xo imperfectiori: ē nāqꝫ quēadmodū orbat⁹ masculus seu occasionat⁹ eorundē fo. vñ illox. 1. m̄r ē vt masculus agon⁹ i potētia. n. q̄dā femella ē vꝫ calidi eo q ñ possit digerere spma ex vltio alimēto. q̄re huiusmōi q̄rto: masculus ē potēs digerē ⁊ ꝯstare facē ⁊ segregare spma hīs ꝓncipiū speciei. femella vero est suscipiens impotēs ꝯstare ⁊ facere. Est aūt sexus rebus naturalibus mediāte cōplexione vnū inseparabiliter annexoruꝫ. Nosce quoqꝫ q sexualis insurgit distinctio ex pticula in se naturalis ꝓncipiū caliditatis ꝯtinētis vtpote corde in sanguineis: in alijs autē ex eo qꝺ ei ꝓportionabile: ex quo sigdem organa dependent genitalia: ⁊ nō eꝫ: vt sensere nonnulli. Et sigdam ceu Anaxa: posuerit distinctionē huiusmōi spmatib⁹ ex istere: Empedocles in caliditate simplr ⁊ frigiditate alig vero i latere dextro mricis vl̄ sinistro. ⁊ Democritus abderides i ppter obtinere spma: qꝺ ꝓcenit a pticula. Qui fm aliquid ⁊ marime Empedocles i pugnant de ge. aialiū. 4. q̄re baly. Complexio calida adiuuat ⁊ ad gnationem masculi. caliditas enim cū nālis fuerit adiuuat sup digōnem. nā cū sperma digerit: reddit Xtus ipsius cōpleta: friditas aūt nālis seu extranea digōnem prohibet: vñ sperma indigestum efficit crudum ⁊ debile ⁊ iō latus dextrū matricis adiuuat in gnāndo mareꝫ caliditate sua ⁊ sinistrū feminā friditate: sꝫ caliditatis adiutoriū: aut frigiditatis ipedimētū huiusmōi ñ extat cētialr cā: sed magis eqlitas ꝯplexionis fm Ax. cordis Xtutē reddēs fortiorē: ac ei⁹ oppositū debiliorē. Propter scōꝫ qdē dicēdū q Parmenides posuit q sciea cēnt vl̄r calidiora masculinis: ⁊ viris mulieres. Empedocles aūr ꝺriū de ptib⁹ fo illius sigdē motiuū practū ex sanguis abundātia. qd Xo de hac q̄rto ꝓpositox oñdetur. Ista sigdem perscrutatio pene pulsuū cōmenti ptractat fo ca. i. fit⁹ enim valde illic intendit eidē puta qs fortioris sit pulsus masculus vel femella cuius series fere ita: i eo q neqꝫ mox a pncipio similit vniuersi nos a ꝯplexione formati sum⁹ ⁊ q neqꝫ studijs neqꝫ dictis fl̄r vtimur qꝺ vniuersale huius enūciatiōis corrumpit. possibile nāqꝫ sit feminā aliqñ inueniri non minorē: neqꝫ vl̄r paruū neqꝫ parem: sed hītem qbusdā virtus pulsum manifeste maiorem: vtrunqꝫ contingit itelligere phlegmatitiorē nā frigida eni erit hec cōplexio ⁊ būida: scie calidiori ⁊ ficciori cōpata: cū hoc ēt vir pontū q̄ regio sra est valde inhabitet: nutriatqꝫ in vmbra pigritet ⁊ fꝫ diētā voluptet: custodiat ēt portā atrij: femella vero inhabitet. Egyptū multū exerciteꝫ: ⁊ moderate dietet maior tunc erit femelle q̄ꝫ viri pulsus. si Xo vterqꝫ dietet vt expetit nā ipox ꝓma: ⁊ eandē habitēt regionē nō solū maior q viri reddet pulsus: sed ⁊ maior multū illo q femelle: sic itaqꝫ vult Ba. q q̄ꝫtū ad cōplexionē nālez: pulsus maris fortior semp existit eo qui femine: sed ppter complexionē ex sex rerū regimine ꝯsurgentem: ceu si regimē vnius femine vꝫ declinet ad calida: maris ad frigida: pulsus poterit cuiusdā femine maris pulsū fortior reperiri. Ex hoc deneqꝫ sermone direrūt alig marē ⁊ femellā dupliciter posse considerari: vel q̄ꝫtum ad ꝓncipia generatiōis sperma. s. ⁊ sanguinē embryonē ꝯstituētes ⁊ ita mas omnis calidior ⁊ ficcior est muliere: cū is ex caliorib⁹ ⁊ ficciorib⁹ ꝓducat ꝓncipijs: femella Xo eꝫ. Aut quo ad cōplexionē acqsitā indifferent post ꝯstitutōez ꝓdictā: siue ex sanguine mēstruo: demū embrionem nutriēte seu qualibet dispositione alia occurrēte: seu post ortum oio supueniēte: puta sint due femelle: q̄rum vnius maris sit impregnatio: ⁊ alterius femelle in regione temperata: ⁊ deinceps prima pontū petat langorosa: reliqua vero egyptum: sane hīs cum ceteris ꝯueniētib⁹ ꝓdictis: euenit tūc bis: vt q̄ pariet femella mare reddat calidior ⁊ ficcior ex acqsito vñ. 3. 21. ca. de sterilitate. ingt Hip. Vir nō ē frigidior oi muliere. s. i cōplexione mēbrox suox ꝓncipalium ⁊ cōplexiōe sua ꝓma, ⁊ cōplexiōe spmatis sui sani: ni

si accidat excomplexione accūte. sed fortassis hec di
em qs non sufficientia hre oimoda sicut tertio dño do
rū appebit: cū visuz sit qñqz femellā hītem q̄ virili-
tatis oia mare ampli⁹ ipsius ēt frigide regionēqz ha
bitātibus candē illis t regimie vtentibus cōformi.
Quidā Vo rudius ptulerūt femellā fore iterdū ali/
quā calidiorē mare t ficciorē assumētes qdē imode/
ratā oēm discrasiaz factū resoluere apbozis. scōa. Sp
ma.n. quoddā repitur calidā t ficcū supflue: qđ in
nutruosuz pp exalatōem spūum. sm haly. nō marez
sz feiam nō gnābit. Ex hoc qdē volūt feiam gnātam
eē mare calidiorē t ficciorē. Qđ nō valet pter alia:
qz spma id sic erit debilitatū: q feia postēp ꝓducta fu
erit: inde frigida erit valde. Adhuc si erit calidior t
ficcior viro is debuit gnāri ex tali semine: qđ nā ha-
buit facere pticularis saltē cū eē t pfectū itendat cō/
tinue. Propter tertiū qdē sciendū q tāgende sūt
ꝑmo cāe gnātionis maris t semine. ſo applicenť in
approbatōe huius ꝓpositi. Propter hui⁹ primuz
sciendū q be duplices exrant. qdā qdem pticulares
t māles fere altere vniuersales velut formatrices t
effectiue. Quarū eqdem ꝑme dependet a mare ac fe
mina t circūstantijs alijs. A mare qdem vt a semine
ipsi⁹: quod multiplicetur euenit ab ipsi⁹ Vtute vz
Causa nāqz in masculoz gnātione virtus exrat sper
matis: femine Vo debilitas. Hip. de embryonis ge
neratōe. Virtutē Vo cōplonem ipsius possum intel
ligere: ac nō minus Vtutē dictā iformatiuā de q̄ di/
ctū q sufficiēs dria. 36. t. 48. aut suba ipsius. Sper
ma.n. dz esse mediocre consistentia nō liqdum cur-
rens vt super aquā fusuz aut speculuz diffundať non
grossum viscosuz in eadē submersum: sed mediocre
spū multo exūte i ipso supnatāte. debetqz eē nō ter/
reū no aqueū: sed magis aereū spumosuz: de aialiuz
gnātōe ſo. Aut quātitate: oz nāqz sufficientem esse:
cū fit multoz principiū vel qualitate vt fit calidū suf
ficienter cū passiuarū ꝓportōe: t coloris albi grādi/
nosi ꝓpter spūm conclusuz in illo. Spūs.n. aerei sb
ingressi copia ꝑstat albedinē. Aut parte: dz nanqz ex
dextro ꝓūci teste t rene ꝑfri calidiori cōterminabili
epati. A femella qdem aut a sanguie mēstruo t sper
mate illius fit⁹ ceu sapiunt aliqui vt fint suo mō bis
ꝑditōibus denotati: vťa matrice q fit post mūdifica
tōnem eius: fitqz casus spmatis in dextrū latus ma
tricis: et testiculo ꝓprie dextro. illud.n. calidius exi
stit. vñ tertio. ri.c. de signis alhamni. Rustici strin/
gunt sinistrū thauri testiculuz vt sperma effundať ex
dextro. t iō mulieres circa huiusmōi curiose iubent
femellā post coitū sup latus sopiri dextrū. vñ qdam
dixerūt q si spma ex dextro viri in dextrū cōcurrat fe
melle. marē generari. si Vo in sinistrū ex sinistro fe/
mellā. si aūt ex sinistro in dextrū erit femina masculi/
na. q si ecōtra mas cōficieť se minēs. Circūstantia q
dē vt sit coeūtis etas iuuentus nō puerina vel sene
ct⁹. Et oio fit coitor huiusmōi alhamni vt vir fortis
corporis: eūlis carnis multi spmatis sufficiēter gros
si calidi magnoz testiculoz: cū venis manifestis im
mēsi appeti⁹: q non debilitеť ex coitu: cui⁹ ēt prius
dexter ifleť testiculus. Silr cōsideranda signa femel
le suo mō. Adsit t regio tpate frigida t borea t vēt⁹
septētrionalis: nāqz in masculinitatē adiuuat. vnde
bistoriarū. 6. Borealib⁹ coitū patiētia masculos pa
riūt magis: australib⁹ Vo femellas. ꝓmutanť. n. fe-
mellas parientia vt masculos pariant. t iō coeuntia
oz ad boreā aspicere. Cāe Vo generaliores tres ex-
tant in pūti. Imaziatio maris aut femelle vehemēs
vis aut cōstellatōis t vniuersalis natura. dria. 37.
Vigor.n. imaginatōis quādoqz tam fortis exist i-
pssionis vt nō solum serum imutet. vez spēm fere.
Vis aūt constellatōis exrat in imaginibus ab indis
in. 8. celo cū nono nunc denotatis quarū efficatiam
Ptolemeus approbat in centilogo ac ascendens et
vniuersaliter figuratio celestis qñ forma imprimitur
masculineitatis vel femineitatis cū planetis cōpictis
in illa. Et tertio vniuersalis nā eque fere femellā in
tendēs t marē. ipsa nāqz cōseruatōem itendit spēi:
que fore nō pōt in aialium pfectis nisi maris t femie
cōbinatōe. cū.n. talia generare appetūt opus eadē ē
imitari vt in vnū masculinū t femella cōcurrāt ceu
euenit in plāris de ge. aialiū ſo. hec.n. natura ē vis
siderū t deimen q iseris huiusmōi attributi. ſz quos
dā nāqz hec oia plena dijs. Ar. de mūdo. Nō enīz
gnānt boiem t sol. In toto nāqz terre nām vt femi
nā t matrē noiant celū t solē: aut aliqd aliorum tali
um vt generātes t patres appellāt de ge. aialiuz ꝑ
mo. Propter huius scōm sciēdū q vt q̄ꝫmultū ē
dicere mas calidior t ficcior ē femella. hic nāqz que
situ mām cōcernit sensibilē. q̄ ār talis nō penitus iu
dicabiť: sed vt sepe magis. Interdū nāqz pōt ꝓtinge-
re femellā calidiorē t ficciorē mare ꝓsistere qđ inu
itur theorice ꝑmo. c. n. ita. In pluriб⁹ aius cognitō
discretio t cōstantia in viris ē maior q̄ꝫ in mulierib⁹
Primū qdem huius oñditur: qm̄ illud ē calidius et
siccius in quo suo mō calidiora vigent elementa: sed
ignis t aer quorū vnus calidus ē t siccus: alter Vo
calidus t humidus vigēt i mare. A qua Vo t ficci/
tas terrea remollita dominātur in femella: qđ tact⁹
cum eoz actibus t relīgs passionib⁹ oñdet. Adhuc
pfectius dz qualitatum cōbinationi pfectorum attri
bui qđ ex ipsius puenit efficatia. mas aūt femella p
fectior vt tactū. cōbinatio ēt q̄litatū, efficatior ca. ē t
sicca: cū plus ꝓticipet t minus materia. Palin: il/
lud calidi⁹ t siccius ē: cuius essentiales significatio-
nes actus t accidētia intensiorē caliditatē denotāt et
siccitatem eius opposito: talis Vo ē mas respectu se
melle: tactu nāqz calidior exrat t ficcior fortior etiaz
virtute trina seu q̄terna: durioriſqz suba asperioris t
rarioris: t vniuersaliť coloratiōis pfectioriſqz coeq̄
litatis figura quantitate numero t positōe. Virtus
ēt cuiusqz membri dearticulati his differentiis robu
stior inuenat: siť t pulchrior: magisqz eius ꝓporti
onatus habitus theorice ꝑmo. Et ad sūmū pōt rōne
sumpta a subaťr inherentibus actibus t casib⁹ osten
di vt tactū: dria. 26. Erit igitur masculus calidior et
siccior femella. q aūt femella reperiať mare quādo
qz calidior t ficcior mōstratur denuo tam ex pte cāe
pticularium q̄ꝫ etiam vniuersaliū. Primū quidem
qm̄ natura semper intendit quod perfectius. sic enī
dispendat sperma in animalis generationem vt pru
dens icconoicus i familia alimēta: secūdo de ge. aia
liū. cōstituit nāqz vnūquodqz vt q̄ꝫmeli⁹ possit in su
um finē puenire. dato itaqz q possibile spmate t sā-
guine mēstruo calidioribus t ficciorib⁹ intrā vt qua
litatibus sufficiāt i masculi gnātōe. minorib⁹ tñ quā
titate vt maris exposulat generatio cū maiori oib⁹
diametris: hic ꝓpter nobiliores t perfectiores act⁹

habeat ẽsse semella. nã figdẽ ex hmõi ꝑncipijs semel
lã ꝓducet ⁊ non marẽ: q calidior ⁊ siccior existet ipso
quodã: cũ talis vi mãe sit gnãta paucitate: que non
modicũ erit ꝓfecta: ita vt ei⁹ actus equẽt viro ẽt cui
dã nõ diminuto. Et tales qñqz notaui semellas cum
corpe ab origine decoro q̃ntitate q̃z parua: ac demũ
cui⁹ actus viriles ⁊ ꝑcipue rõis ⁊ itellect⁹. erãt egri
tudinibus lãgorose cholericis diarijs talib⁹ laboran
tes q̃sepe cũ vomitib⁹ iterdũ h⁹i. Cuius tact⁹ cũ hi
tu figura ⁊ alijs: caliditatẽ ꝺnotabãt certissime. Qõ
⁊ sulcit ex mãe passibilitate ipinsqz aptitudine. meta.
nãqz io spma h̃ ẽ mar̃ ⁊ semelle mã. Cõmẽtator: fit
mas aut semella aliq̃z patiẽs passionẽ. Amp. mr̃at ex
cãis trinis ꝓdictis i ꝓncipio gnãtõis agẽtib⁹ locum
mãe magis obtinẽtia. Sint itaqz duo spmata cũ sibi
cõparib⁹ mẽstruis. vnũ gdẽ calidi⁹ ⁊ ficci⁹: qõ se suf
ficiẽs sit i maris ꝓductionẽ: alterꝝ ℵo frigidi⁹ ⁊ hũi
dius vt sit gnãtiuũ semelle ꝑor. deniqz occurrãt cãe
tres ante dicte ſm q̃s euenit feminizare. adsint quo-
qz viri ⁊ semelle i mẽsa femineitatis imaginatio: ca-
sus seminis hora ⁊ ℵtus celestis siue forme: vel ho-
roscopi ⁊ ceterorꝝ cardinũ marie cũ planetis sil̃r se
miniz̃ãtia existãt: caliditatẽ nõ tñ destruẽdo ceu cum
mas q ab astrologis cuius notat femine⁹ in die ꝑci-
pue calidus erñs ⁊ siccus significator existerit aut ve
nus ꝺtpata semine i loco fuerit calido ⁊ ficco eidem
ꝓportionabili ⁊ in ꝺplexiõe vel aspectu sil̃r calidoꝝ
⁊ siccoꝝ vel luna femineũ talit disposita lumie plena
tũc nãqz calidior extat. noctes eni plenilunij sũt ca-
lidiores ꝓpt lumẽ lune de ptib⁹ q̃rto: sic ⁊ vniuersi
nã diligent femelle gnãtionẽ intẽdens. Ex hoc gdẽ
semie deducet cũ locis ꝺtpatis ⁊ iutis ex vigore nãe
pticularis: q pluries oporteat mares gnãre valde q̃z
feminas: ꝓpt qõ nãe vniuersalis est in semellarũ ꝓ-
ductionẽ opari nõ mime cuz absqz ipis gnãtio neqat
pfici ⁊ spẽs saluari ⁊ qcqd iterdũ ꝺsueuerit. Q. Ex
reliquo aũt spmate cũ ei⁹ mẽstruo hmõi i vigoratis
⁊ fere oppositis masculo gnãt: vñ sit videre annorũ
aliquo masculos marie gnãri: altero ℵo semellas.
Itaqz ꝺuincit femellã quãdã iterdũ calidiorẽ aliquo
mare ac siccioꝛẽ existere. Propter q̃rtũ qdẽ ad pri
mũ dicẽdũ q i paruis qbusdã aialiũ impfectoꝝ ꝓpt
gnãtionẽ ⁊ ꝺfuationẽ speciei ꝓuidit nã: ꝓducens fe
mellas maiores i statura fortiores: ⁊ p ꝺñs calidio-
res maribus vt speciẽ possent gestatiõe magis saluare
sicut entbomoꝝ ⁊ puorũ piscium femelle. Jn auiũ aũt
rapacib⁹ masculi p accidẽs minores debiliores frigi
diores ⁊ siccioꝛes facti: ex calido adurente ꝓpter cõ
plexionẽ caliditatis ſrus cũ speciei calore. Qõ fil̃r
accidit ꝑdali q̃zuis videat Ar. sentire i phisonomia
ꝑdũ ꝑdali fortiorẽ. Visa ℵo ex malis moribus exstima
tur audaciã hñe accidẽtib⁹ ſrui ⁊ ꝑcipue tpe catulo-
rũ lactatẽcis vt ⁊ porca. nõ tñ sic diu i pugna ꝓsue-
rat vt vrsus: vñ nõ eo calidior. Ad aliud dicẽdum q
hõ est calidissimũ aialiũ calore quãtitatiuo: nõ autẽ q̃
litatiuo. duplex. n. ℍ. sed magis leo ⁊ aues iducte ⁊
fõ q̃rto de ptib⁹ rectissimũ aialiũ hõ quãtitatiuũ at ca
lidũ in adustionẽ non ꝺducit vez q̃litatũ exacutũ Ad
aliud dicẽdũ q masculinũ ⁊ femininũ non isunt p se
aiali ꝑmo essendi mõ cũ non sint differẽtie ipsi⁹ ſba-
les: sed scõo. sunt eni q̃dã nãles eius ꝓpietates ceu
ꝑtractũ ⁊ inseparabilia accidẽtia. illa eni que fiunt ab eo
dẽ agẽte ⁊ ab eis que i vna ꝺueniũt forma ex eadẽqz
mã ⁊ i eundẽ ordinat̃ finẽ: spẽ nõ differũt. talia vero
sunt masculinũ ⁊ femininũ. Jſiunt nãqz a virtute ac
tiua exñte i spmate. ꝺueniũt ẽt in forma cuz vni⁹ rei
vnica fit eẽntialis forma. Jndiuidua eni spẽi alicui⁹
nõ forma differũt essentialiter: sed mã sub quãtitate ter
minata signata. Itidẽ ẽt exit spma passũ aliq̃z passio
nẽ ſm quã masculus efficit aut semella. spẽ igit̃ non
differũt sed ꝓprietate magis. Qõ aũt dicit masculi-
nũ caliditate ⁊ ficcitate differre a semella: dicẽdũ id
diuerſificari in q̃plurimis: nõ aũt vt declaratũ est oi
fariã. vniuersalia nãqz medicine: ac eis que materiã
cernũt sensibilẽ ẽt in cõi verificari euenit vt ad mul-
tũ. Ad aliud dicendũ q corp⁹ cholericũ ẽ calidius ⁊
siccius phlegmatico i suo genere: ñ aũt realit̃ i alio.
nã semellã cholericã ꝺtingit ꝺuenire sanguineã: phle
gmaticã ⁊ mlicã eis: tñ ꝺpatõe maris ẽ phlegmati-
ca: iuxta ser⁹ rõnẽ. Ad aliud qd dicẽdũ visũ. Ad ali
ud dicẽdũ est q verificat̃ si san. ille fuerit nãlis ⁊ non
supfluus q̃si ex idigestiõe cãtus sicut q muliebri emit
tit fluxu. Ad aliud dicẽdũ q non ledi a frigido duplici
ter põt ꝺtingere in tegni: aut qz corpus sit calidũ vel
dẽsatũ iobuiũ frigori. scõo figdẽ modo nõ euenit mu
lierẽ non adeo vt marẽ ledi a frigore ⁊ non ꝑmo. q̃re
non calidior vel non ledit tm̃ ꝓpter ei⁹ iperfectiorẽ
tactũ. non eni ita vt mas cõiter ꝑcipit nociua: aut for
tassis semella tãq̃z min⁹ distãs a frigido eiqz ꝺxia pa
rũ altcratõe ſbam suscipit minorẽ ab eo vt oñdũt aq̃
tica. Ad alterius ẽt ꝓtis inductoꝝ ꝑmũ qd dicendũ
visuz. q autẽ i oibus aialib⁹ masculinũ calidi⁹ ⁊ fic
cius feminio positum vt q̃z multũ in ꝑfectiorib⁹ veri
ficari q̃lium est hõ de quo ad presens inqsitio: non ãt
vt declaratum in his que p̃ quitate sunt iperfecta vel
accidente infrigidata ⁊ exsiccata. Aliud ẽt sua via ꝓ-
greditur aperta. Differentia. 29.

Quod non simul ſz successiue humores gene
rent̃ oñdit̃: qm̃ generatio phlegmatis alioꝝ
precedit gnãtionẽ. Est nãqz phlegma humi
dũ ꝑmo a cibo idigestuz. topi. 6. ꝑmũ aũt prioritatez
⁊ ordinẽ vr ad alios hũores phlegmatis iportar̃. pri
mo quoqz de ge. aialiũ. Phlegma est supflui primi
vtilis alimẽti. Ex qbus elicit̃ collz scõo ca. de inua-
mẽtis humoꝝ: q phlegma est supfluitas sanguinea
seu supfluitas diminuta vt sit san. nõ supfluitas cui⁹
sepatione a sanguie remaneat san. ꝺpletus sic a cho
lera ⁊ mlia: ꝓpter qõ ipossibile sit cibum ꝺuerti nisi
ex ea generent̃ supfluitates phlegmatice. Quod ⁊
itidẽ videt̃ sapere Ba. scõo de re. a. Et. 4. de regi-
mine sanitatis ⁊ Theosius in vrinis. Amp. ordo tol
lit simultatẽ. Et ex phlegmate enim fit san. ⁊ ex illo
cholera ⁊ mlia ex cholera ℵo mlia ⁊ non ꝺuertit̃: se
cundo re. a. ⁊ ꝑmo theori. Rursus: que a diuerso ꝓ-
cedunt agẽte nõ simul gnãri vident̃ cũ idẽtitas acq-
rat̃ ẽt tpalis. ſz hu. sunt a diuerso agẽte vt calore: q
efficiẽs phlegmatis cã est calor diminut⁹: cholere su
perflu⁹: san. ãt ⁊ mlie tpatus ꝑmo prima. Eti: sublí
mata vt ouũ oñdunt ex qbus vicissim hu. extrabũt̃ q
bus ꝓportionãt̃: quoꝝ ꝑm⁹ similat̃ aq: secũdus cho
lere: terti⁹ sanguini. q̃rtus vero mlie. Rursus iper
fectũ prius est ꝑfecto cũ nã paulatim ꝺtinue de iper
fectis tendat ad ꝑfecta. histori. 7. sed phlegma est im
perfectũ cũ sit san. diminute decoct⁹ san. ℵo pfect⁹
Adhuc hũiditates hũores ẽt existẽtes generant̃ suc-
cessiue. nã ex prima pluries fit tertia: ⁊ aliq̃n ex scõa

ꝛ tertia quarta ſicut oñdetur. 25. ℙalin. 4. de iuuamentis. c. i. prima opatio caloris innati i ſanguine ẽ i epate ꝛ poſt illud opatur i eo alius calor formalior calore epatis. ſ. calor cordis. vñ ꝑmo ꝓpoñ ca. vltimo. ſanguis rurſus ipſe a corde ḃz calorẽ. Itidem ibidẽ. c. 3. Et tertio theorice. c. 28. ꝛ qrto theorice. Bnãtũ eſt epar rubeũ vt ſanguinẽ ſibi ſi℔em vz ru. generet theorice quarto. ꝛ almãſoris ꝑmo ſcribit ſãguinẽ epar ſimplr generare. Et qb9 cõcludit ꝙ bũores ſucceſſiue generent ſolũ. Et ꝙ ſanguis ẽt generet in epate ꝓprie ꝛ bũox alius nullus. Mox ãt opoſitũ vr cõitas ſentire auctox magis. Adhuc quecũqz er eadẽ gnãnt mã ſm diuerſas ptes ꝛ ab eodez agẽte ſil obuiãte: ptibus mãe diuerſis ꝛ aiaꝫ fines opãte diuerſos vna gnãnt vt pz ꝙ decocta i aq̃. Solet ẽt groſſuz poni exemplũ de carnib9 pullinis: caſtratinis: porcinis ꝛ vaccinis ſil elixatis. Quo bu. ſi qdẽ ꝓdicto ſe bũt mõ. ℙalin: quoqz ſo nãliũ. c. vltimo de iuuamẽtox q̃rto ca. i. Aſſimilat gnãtio bũorũ gnãtoi vini er muſto nõ calcato facti i quo ſil qnqz erũt ſub vna qdẽ mollis leuis ſpumoſa cholere, proportionata. alia Vo terreſtris grauis feculẽta mlia. tertia frigida indigeſta phlegmati aſſimilata. quarta aquoſitas vſalis: ꝛ qnta vinũ pux ſanguini relatũ.

ℙropter primũ qdẽ ſciẽdũ qd terminiſ ipartetur añа. Et deiceps mod9 mõſtrat quo bũores i gnãtõe tendũt. ℙropter hui9 primũ ſciendũ ꝙ bũor multis dr modis ſm cõe ꝛ ꝓpriũ diuerſificatis ꝛ mediũ vñ qdẽ ſumit cõiter ꝓ fluxibili hũiditate q̃cũqz vt aq̃ bũor dicat iuxta illd bucolicorũ. Dulcis bũor ſatis: maturis frugibus imber. Accipit ꝛ pro chiloſitate recedẽte er ventre: ꝛ i epar ꝙ meſaraicas tẽdẽte. vñ aphoriſ. 4a. Sanguifica Vtus ab imbecillitate nõ alterabit eum q in venas epatis ꝛ meſaraicas reſumit humor: quare ibidẽ vẽter er cibarijs ꝓpriũm trahit chimũ. Suſcipitur ẽt pro humore ꝑmo quadruplici ꝛ ꝓ humore. ſo ſil quaterno. ſ. humiditate ꝓpt qđ A. humores ſunt corpora que er prima gnãnt ciborũ cõmixtione ꝛ humor ẽ er eo quod comeditur ꝛ bibitur nutriens. Dico quoqz ſumi ꝓprius ꝓ humore primo bono ſiue malo. Quare idẽ humor corpus liqdũ humidũ: in quod in primis nutriẽs cõuertit. i. chilus. Sz melius dicẽdũ ẽ ꝙ hic accipit humor pro ꝑmo ꝛ ſo. quod appet cũ dicit eũ nutrire ꝙ ſe vel cũ alio. Cõſtat aũt humorẽ primo non nutrire dria. 33. Eti. ingt quos. ſ. bũores paulopoſt noiabim9 ꝛ non añа noiauimus. Adhuc. A. eẽt inordinat9 valde: ſi ꝑus tangeret humores in ſpãli ꝛ demũ in cõi. Nec obſtat quin nutriens cõuertat in primis idem immediate i corpus humidũ liqdum cuz humiditas ſit huius reſpectu mẽbrox lz differant in hoc humida ſm plus ꝛ minus. nihil. n. realiter differens inter nutriens ꝛ mẽbruz niſi ꝙ humidũ nõ liqdum vr cõcidere Accipitur vltimo humor ſtrictiſſime ꝓ humore prio ꝛ bono: iuxta illud. A. ꝛ ſo. ꝛ. io. aialium. Bũor ẽ corpus humidũ currẽs: ꝛ educit ad bonũ. Humorũ quoqz vt apparuit qdam ſũt primi vt phlegma ſãguis cho. ꝛ mlia. alij Vo ſecũdi hũiditatũ nomie etiam ſpecificati: vt dria mõſtrabit. 33. Beneratio Vo dupl̃r accipitur. cõiter qdez prout ſub motu locatur de non eſſe in eſſe ductiuo continẽs in ſe alteratõem verã ꝓcedentem gnãtionem ꝛ terminũ ipſi9 in quo in iſtanti datur ſubalis forma: que quidẽ eſt ductio in ſubam ꝛ eſt actus cõpoſitus er alteratõe ꝛ plaſmatõe: naturaliũ primo ca. 3. Sumit ẽt generatio ꝓpe ꝓut eſt mutatio quedã ꝛ non motus: phyſi. 5. ꝛ ipa qdem ẽ mutatio ſiue terminus motus forme ſbalis in iſtanti ꝓductiua. Bnãtiões. n. ꝓprie ſubax erũt de ge. ꝛ cor. primo. Eſt aũt ſm ꝙipatheticox ſniam attendendã ꝙ humores ſpẽ non differunt: ſz ſolo accidẽte. aut materie ſubquantitatcertenſa: ꝛ neduũm humoreſ: imo duo idiuiduata eſſentialr non differũt vnde. A. primo metha. Singularia cuiuſlibet ſpẽi poſtq̃ nõ ſũt diuerſa in itellectu mãe vnum no ſunt ſed debent eẽ diuerſa accidentibuſ: quare difficile ſit in eis iuenire formas Vas aut fortaſſis ipoſſibile qđ appet eo: quod forme ſibi ab. A. attribute poti9 paſſiones quedam ſunt ꝛ accidẽtia Va. ſicut ſan. forma tpata decoctio. decoctio phlegmatis diminuta: cholere Vo exceſſa ꝛ mlia fer hipoſtatica dcã. Forme nãq̃ huius in fieri ꝛ alterari potius videntur q̃ in e ẽ ꝛ ꝑmanere ꝓſiſtere. vnde medici magis eox apparentia opinionẽ Auicebrontis gradualitatis formarum ſectantur: q̃ Ar. ꝛ cõmentatoris ſniam Vitatez earũ denotantiũ. Sil̃r quoqz dupl̃r in poſt ꝓdicamẽtis inuenit dici natura. ſ. ꝛ tpe. Id ẽt dupl̃r: qm̃ aut natura ſil dcã cõuertũtur ſm ſubſiſtendi rõnam: imo cũ erũte vt alterũ eriſtat: qualia ſunt ad aliq̃d poſita vt duplũ ꝛ dimidiũ ſimul ertant natura: vel ꝙ er eodez genere diuidũtur in adinuicẽ ediuerſo quo dicuntur mõ ſpẽs ſub genere contineri. logice tñ ꝛ nõ philoſophice cũ ſm Vitatem vna ſit prior ꝛ nobilior altera: eo ꝙ vna duax driax er qua cũ genere ſpẽs cõſtituit ſe bz vt habitus ꝛ pfectio ꝛ reliq̃ tanq̃ priuatio ꝛ defectus. ꝛ io. 7. phyſi. Ben9 nõ ẽ vnũ aliqd ſed iurta hoc latẽt multa vt equocatões. Tpe Vo ſimr dicũtur quox eſt eodẽ tpe gnãtio et non ſucceſſiue: qđ opponit vtcunqz ei quod ẽ inſtans et indiuiſibile nunc dictũ quod erit ſi plura in eodẽ gnãntur inſtãti

ℙropter huius ſm ſciendũ ꝙ cibus et potus ore aſſumpti ꝓ ſtomachũ: in vẽtrẽ deducunt q terreſtriſ ſi fuerit et groſſus dentib9 diuiſis et attrit9: ꝓpter diuiſionẽ in mima digõni vẽtris reddit habilitat9: qr diuiſio alimẽti i modica facilẽ exhibet opatõem calido. ſo de ptibus. Intm̃ vt et principiũ ſm quoſdaz digõnis ſuſcipiat inde aliq̃le vt ꝑmo prima. de bũox generatõe ca. nutriẽs maſticatõe aliquã hz digõnez demuz in ventrẽ deducti: et in adinuicẽ ꝑmixti: perfecta digerunt ab eo digõnem in maſſaz pſanariaz ſiue in chilũ trãſmutãtur. tũ ꝓpter caliditatẽ vẽtris et hoc ꝓncipaliorẽ exñtiſ et humiditatẽ: tũ ẽt ꝓꝓ multa mẽbrox ei admiculãtiũ. tertio nãliũ ca. 7. et ꝑmo prima ca. de humorib9. Facta quoqz digõne pilerõ apit vẽtris et in ſalubriter dietãtib9: ſil fere totũ in i teſtina dilabit qđ et qdã ſenſibiliſſimox teſtant ſe ſentire qñqz ꝑmũqz i duodenũ ꝓueniẽs: et deiceps ſecedit i ieiunũ et reliq̃: deide ꝙ meſaraicas er porta epatis ramificatas i ipz attrahit. Sũt ãt meſaraice ſeu i teſtinox medie vene ſubtiles oibus vel pluribus inteſtinis inſite et vẽtri ẽt ac ꝓprio ieiuno in cõcauitatis puncto epatis colligate velut corde tentorij in vnũ ꝓtinuãtur punctũ: et he qdẽ tãquã man9 exñt epatis interiox. 5. c. 7. imutãtes ipſi9 Vtute chiluz i formã chimi: ita ꝙ et in ipſis liquor aliquã ſubrubedinis coloratõem aſſumit. ℙonuntqz nãqz anthomici ꝙ in concauo epatis vena oritur dicta lactea porta que in

quinq; sequestratur venas quarū quattuor in ptes diuidūtur epatis ex paruis i mimas deueniētes quo usq; vt villi reddāt capillares. vna vero earū i kstiz porrigit vt nutriat fellis: demū in deorsū. hinc octo ad splenē ventrē ꝛ iteſtina demādāt vene. quax. 8. 6. sūt maiores ꝛ due minores: q̄ quō pticulari⁹ ptē dant: psentis speculatiōis non extat. ab eisdē quoq; anothomicis ponit vena dicta cōcaua seu ventrē habēs i gibbo epatis oriri: que i venas tādē rendēs parnas velut capillos: i substātiā supiores pl⁹ dirigitur epatis vt mrāt: dria. 47. Cū āt chilus p meseraicas attract⁹ i venas porte minuas deuenerit epatis ramis occurrit ex vena ꝯcaua subtilitatis. Ramificatōes. n. iferiores ꝛ orificia vene ibibūt ꝛ potant supiores vene ramusculos vt tūc totū tāgat totuz: ꝛ sic digestio virtuosior efficiat cōtactu. tūc. n. Xtus epatis hūorifica cū ei⁹ istō puta calidū sup chilū ꝯuertit ꝛ in sanguinē trāsmutat: ꝛ alios tres hūores ꝛ aquositatem vrinalē: que cā penetratiōis i semitas angustas exire non possū cū termini nāles non percipiant pcisi neq; ēt tps pscriptum reperit quo chilus in epar ductus in humores conuertat sicut tertio. iz. ca. de velocitate ꝛ tarditate descēsus cibi de stomacho tps notatur quo vētris pficitur digestio sub q̄dā indeterminatione: tm ceu. 12. horis vsq; ad. 22. dria. 12o. sed cū epar materiā suscipiat ad iformationē q̄z vēter babiliorē sit fortassis calor epatis magis cōuersiuus i breuiori tpe suum iprimet effectū in chilū. in humorem ipsum traducens puta oibus parificatis in cōiori tēporis spacio q̄ō. 7. sit horax egnotialium totū persciat ꝛ in vna dicatur horarū media vel tertia: ꝙ quattuor generent hu. in quattuor istantib⁹ einsdē. Hoc autem dico euenire precipue cū corpus seu epar fuerit simpliciter sanū aut breuiter lapsū alimentū ꝯtemperamentū ac decent vnaquaq; administratū. Qō ꝛ sapere vī scōo naturaliū ca. vltio p exemplū de vino non calcato inductū: ꝛ q̄rto de iuuamentis cū cibus post preparationē eius a venis meseraicis venerit in epar: ita ꝙ factus est ꝓpinqu⁹ speciei sanguinis tunc epar icipit in ꝯplemēto opationis: quousq; facit euz sanguinē purū. Et demū oīdit qūo ex cibo separent tres superfluitates. vna qdē feculēta vt vuaruz cortices que i stercus secedit: alia que est sicut feculentuz vuarū que i vinū descēdit mixtie attributa. reliq; quod dā spumosū cholē assimulata. Q ēt Ysaac in ꝓncipio vrinax sentire vī. Et baly. q̄ sba chili peruenit ad epar: decoquit ipz ite ꝛ sumit ex eo hu. q̄tuor. Primo Xo prima ca. ō gnātōe hu. In oi decoctione que est hmōi idē simultanea: est res que ē sicut spuma velut res superflue decocta: que est cholera: ꝛ res que sicut hipostasis vt melancholia: ꝛ res diminute decocta ceu phlegma: ꝛ res tpate cocta vt sanguis. Videtur ergo satis oēs innuere videnti ꝙ humorū gnātio i epate tpe siat simultaneo: qō ēt monstratur q̄ actus agentium sunt in patiēte ꝛ dispositio. Cuz igitur lz materia videat esse vna: est tm differens eo ꝙ ex differentibus sit ꝯposita elemētis. Et calor q̄ius in cōi sitvn⁹ variat tm ex materie applicatione ꝛ ex alijs iā predictis: ita ꝙ vno tpe latitudinē hūte poterit calor modicū diuersificatus. drūtes in materiaz diuersimode dispositā effectus impmere ꝛ sic distantes simul tpe cāre hu. ꝙ ꝛ pretacta oīderūt antemissa. Si Xo alimentū distēperatū extiterit ad frigiditatē ꝛ humiditatē vel ad frigiditatē ꝛ ficcitatē ꝛc. ꝛ corpori vel epatis occurrerit sic distēperato ꝓportiōabiliter: aut saltē q̄n corpus fuerit lapsum valde suppositā ciboz tēperantia: nō generabunt hu. simul tpe sed successiue nisi gs simultatē tpis in longum multū extenderit. ꝛ ita fortassis voluit Ba. re. a. scōo: ꝙ prius generetur alijs hu. phlegma dicēs ꝙ generatio phlegmatis pcedit semper i cibis: in qbus vincēs est phlegma generationē sanguis: ꝛ ꝯuersio eius cui⁹ dispositio est hec ex cibis ad sanguinē fit mediāte sanguine. Et nos qdē inuenim⁹ hoc accidere nō in cibis malis tm: sed in vnoquoq; ēt ciboruz de qbus putat ꝙ sint in fine bonitatis sicut panis ꝛ triticū qō dicit candarusū ꝛ pisces. In q̄rto quoq; re. sa. Humores crudi cōiter sunt oēs albi ꝛ nondū digesti perfecte a natura imo sunt adhuc crudi. in medio enim san. est ꝛ cholericox humox ꝛ horuz qui vocatur crudus vel phlegma. illi nāq; super digesto perficiuntur san. bi autē nundum facto quia non hu. quidem sunt anteq;

certissime san. cibus fiat ꝛ velut semidigesti. alij ℞o idigesti oio: alteri ℞o paꝝ deficientes a sanguie spē alij ℞o vltime sanguis effecti in imensitatē caloris ꝛ hoꝝ hi qdem paruꝫ a sanguine distant qdā ℞o plꝰ alij aūt plm. Et post quedā subdit: coctio crudoꝝ hu. vel semicrudoꝝ qcūqꝫ ante sanguinē gnāt. In his itaqꝫ sermonibꝰ exꝑesse appet ordo prioris ꝛ posterioris gnātōis humoꝝ in epate ꝛ venis. vñ Theophilus. Humoꝝ hi qdē prius sanguinē fiūt i phlegma ꝛ hycor. i. sanguis aquosus: hi ℞o cuꝫ sanguine vt cholera ru. ꝛ mlia humor sincerus ℞e san. in medio ē amboꝝ. Eti. cōfirmatur vt. n. hu. in gnatione se excedūt rōe maioris quātitatis: ita ex ꝑte filr ꝑis ꝓpter. n. maiorem aptitudinē ex ꝑte māe ꝛ agētis in ipsam efficatiaꝫ amplius ꝛ prius generatum ē ꝺ hoc hu. qꝫ de reliquo. qꝺ etiā indicat phlebotomie facte plures sub arto cū ante iductis in qbꝰ nihil sanguis aut modicū repire veꝝ totū appens phlegmaticum. In his. n. ꝓpter māe in vnū distēpantie tendentes excessum fere totus calor illi acgescēs in ipsaꝫ se agēdo cōuertit. Et filr cū corpus fuerit cholericum aut mlicuꝫ supflue ꝛ alimētū multū ꝓportionabile multū plus ꝛ prius gnābit ex massa ēt ptisanaria ex hoc qꝫ ex alio ꝓportōe qtitatis ꝛ simultatis ꝑtanee corrupta: sicut nāqꝫ vincēs ē quātitas generati hūoris cū ꝓportōe ad alios ita ꝛ prioritas gnātōis humoris ceteros antecedet. vñ nālium ℔o ca. s. Mel in iuuenescentibus ꝛ calidis nā anticipat cholera fiens non sanguis. quare alimētoꝝ tertio. c. 37. Mel i calidis corporū peruenit conuersū in cholerā anteqꝫ in sanguinē ℞tatur. quare ꝛ. A. vr sentire cū dixit i epatis ptracta oi decoctōe fortasse fore rē adustaꝫ vel adusti onē attinētem si decoctio supflua fuerit. Si ℞o corpus fuerit tpatum ꝛ alimētū distēpatum: aut ecōtra tūc humores medio gnābūtur tpe vt nec oio simul tpe neqꝫ drūti valde ℔m tm magis ꝛ minus ꝓut maior ꝛ minor fuerit excessus aut eqlitas. Qꝺ si hu. nō generenꝯ in epate: duplr pōt ꝯtingere: aut. n. gnāntur anteqꝫ in ipm ꝯcurrāt aut postqꝫ ꝑ id transierit siqdem ꝑmo duplr aut vniuersaliter: ꝛ tūc gnāntur hūoribꝰ ℞is ꝑus supfluitatel dicte ab Ar. ꝛ Auer. phlegmatice alimentū. n. totū i qddā sub phlegmaticū mucillaginosū cōuertit ꝛ i mesaraicis marie vel ꝑticulariter vt ꝯplone aut nō minꝰ alimento. vnde Ba. de cho. ni. Demōstratū a nobis qꝺ phlegmaticus hūor ex phlegmaticis cibis ℔m primā in ventre genitꝰ est digōneꝫ sicut ꝛ colericus ꝛ mlicus i epate trāsmutat ꝛ in ipo digōne q phlegmaticus in sanguinē: qre de re. san. 5. ℔ rigidi cōplone mor phlegma gnānt in vētre. Sꝫ id possibile nō vr qꝛ oē phlegma nālr ē albū: aphorismoꝝ. 7. vñ Ba. de cho. ni. hūc humorē qlisqūqꝫ vtiqꝫ fuerit nominant phlegma si albū solū ertiterit: sed supfluitates dicte phlegmatice qñ saltē venerint in mesaraicas in aliquā cōuertunt subrubedinē. vñ quarto iuuamētoꝝ. c. i. Bene attrahētes cibū ex stomacho anteqꝫ emittant epati ꝓpant ꝛ alterāt ipm alteratōe ꝓpinqua epatis alterationi puta in nām sanguinis modicā. Rursus hūor non ē supfluitas cū egeat ipso. sꝫ phlegma ℔m Ar. ē superfluitas. Adhuc hu. solū dñr in epate ꝛ gnāri. Amp. Ba. nālium scōo. ca. vltio. vr ꝓdictas supfluitates nō debere phla vocari: dicēs finalr in digōne phlegmatis intelligē oꝫ eā que ℔e digōnis ꝙ eā que i venis

ſ. epatis digōem. n. epatis digōem solet vocare venarū. Nō. n. vtiqꝫ ꝓprie demū: que ℔m ventreꝫ aut nequaqꝫ gnātus cēt ℔m principiū. ſ. epar ꝛ suas venas hūor hic sed hoc effugit. ſ. cū nōdū ꝙ in ep venit. Sic itaqꝫ in epate vr ꝛ nō an gnāri ad hoc dicendū ꝛ primitꝰ sciendu. qꝺ phlegma duplr assumit vt ꝓprie cuiꝰ ꝯplo fri. ē ꝛ hu. ꝑ decoctōem in epate diminutā generatū. vnde in ℔o nālium. c. vlt. Semidigestū dr aliquod alimentū cuius ēt color albedini ptinet. ꝛ hoc Ba. cū alijs solet noie phlatis itellige re. Est ꝛ aliud phlegma ipropie dictū puta chilosi tas vētris ꝛ mesaraicaꝝ pretacta: eo qꝺ in ipsa frigiditas ꝛ hūiditas ꝛ mālis imaginētur ꝛ tenacitas ꝛ viscositas veri phlegmatis. qre tertio. iꝫ. c. de egritudinibus stōachi. Plm qꝺ inuenit in stōacho: aut qꝺ gnātur in ipo ex humore ē phlegma. Cuiꝰ qdē cā est qm chilus ē ℞e ꝓpinquus phlegmati. Et iō Auer. nō hoc simplr vocauit phlegma: verū phlegmaticaꝫ supfluitatē. Nosce quoqꝫ quod ꝓprium phlegmatis ē albū fore siue certe vt phlegma gipseū. Ipsum. n. ē albū primo prima. c. i. de humoribꝰ colore vꝫ terminato seu cōiter trāslucēti sicut phlatū reliq ꝓprium ꝛ san. coagulari sꝑ ꝛ vbiqꝫ siue foris aut itus: dūmō ꝑ prium egrediat: locū sꝫ cholē amarizare qre ℔mo fortasis halr. ꝛ. A. nō ꝓpriꝰ est diuidēs cholerā ru. i nālē ꝛ inālez cū potius hēant dicere amara: nō. n. cholera ois rubea cōiungit colori: sꝫ amaro ℞ sapori: ꝛ iō nō distinguit ꝑ saporē neqꝫ habēt cholerā ru. dicere ad vriam nigre vt volūt aliq cū quedaꝫ cholere magis colore pricipēt mlie qꝫ cholere seu prassina ꝛ aduſta cholere ℞o nigre ꝓpriū ē suscere seu nigrescere. cū eo quod ipsis ꝛ phlegmati ertat ꝓprium non coagulari Ba. de cholera nigra. Tūc igit ad primū dicendēdū phlegma oē nālr esse albū pōt aliqñ tamē fore liuidū ex alioꝝ cōmixtionibus hu. Ba. ibidem Nō enim solum in mesaraicis superfluitates phlegmatice colore tinguntur sanguis: imo ēt veꝝ phlegma i epate ꝛ vēis. San. n. sui quātitate maiore ꝛ colore ru. purpureo oēs hu. supat ꝛ obtenebrat halr. Ad aliud dicēdū qꝺ phlegma ē superfluitas ꝓpriā diminute decoctōis ꝛ non ꝑ modū supflue aut ipuritatis vt cholera et mlia et hec vtilis existit et laborātibus cōsumit primo de aialiū gnātione. et que fic ē supfluitas necessitatē hꝫ que lꝫ fit ventris: non tm epatis et mēbroꝝ supfluitas. nō. n. incōueniēs ē qd esse supfluitatem respectu vnius. iuuamētum tm ē necessarium respectu alterius vt cholera vadens ad kistiꝫ supfluū est sanguini transeunti ꝑ venas nō tamē kisti et deinde in itestinis. et filr ē i mlia in splenē delapsa Ad aliud dicendū qꝺ lꝫ hu. ℔m medicū generenꝯ principalius in epatis venis: nihilominus ℞tute ipsius generantur in omnibus venis alijs vt ēt: vriam. 9i. vnde quarto de iuuamētis. c. 3. In venis veniētibꝰ ad stomachū: et in venis veniētibus ad oia mēbra influit aliqd ℞tutis generatiue san. Ad aliud qdē iaꝫ ex dictis apparuit. Rediens igitur dico qꝺ hu. generentur postquā epar trāsiuerit: aut in venis recipiāt generatōem vel i corde figdem in venis ℞tute epati. aut nālr et sic adhuc successiue gnānt cū ex seiuicē fiat. vñ Paly. Qñqꝫ quatuor hu. generant in venis Et in ceteris corporis mēbris et horū generatio qāqꝫ ē naturalis vt cum ex phlate supdecocto generatur sanguis ipsius locum in nutritione obtinentis

cum hic defuerit. Ipm enī est in potētia san. cū sit ō ficiens ab ipo solū decoctiōe abbreuiata. Est nanq; sanguis iperfecte decoct⁹ vel inālr ceu cū bu. reddū tur innāles vt ex san. subtili p supdecoctōz cholera: ex grosso mlia: z ex colera tādē successiue: itidē mlia oēs enī in mliam bu. ouertunt tandē velut in pmaz mām z deinde regressio nō est possibilis: cū icrudet assatū aut coctū theorice. i. c. vltio: collz scdo: z ter tio z scdo re. a. Hoc aut fic fore idicat caloris diuer sitas in magis z minus ampliata z māe in adinuicez trāsmutabilitas cū ptinue irregressibilit in frigidum z ficcū ptrāseat. Si aūt generētur a corde aut ⁊tute eius sunt in epate. z ēt in venis cū ab ipso tandez sit ois virtus z tūc declaratū simul tpe aut successiue generātur. z figdē in ipsi⁹ cordis dextro ,ppie ventriculo generent sicut vult Ar. p oē z marie tertio ō partib⁹ sicut in istanti bu. poterūt gnāri: qm solus illic sit san. i actu cū solus sit būor z nutriat. alij ⁊o i potētia sūt i ipso: dria ptī. q ām cor sit generatiuū bu morū itra se pmordiale pncipiū ,pbat Ar. qm ipsum est veneratū pncipiū p qs decurrit: dria. 47. Adhuc in ipo sanguis repit q̄ztitas maior tāq̄z i quodā fōta li pncipio. z iō dicūt q nullus dignificabat epar fore pncipiū totius corpis neqz sanguis. Doc. n. sāguis snsceptiuū ñ ē i scipo: quēadmodū cor. Ad ēt collz se cūdo ca. de mēbro pncipali ⁊tutis nutritiue demstratur p plura. Sic igit appcat qūo bu. nō generētur in istanti z qūo simul tpe z q̄liter nō: z i quibus locis z i bui⁹ dria figdē dria auxiliabitur. 55. Nosce quoqz z chili gnātio vt ad multū simultanea. que aūt būidita tū successiua: ea ⁊o que humor fere media. Propter q̄tum qdē dicēdum ad pmā p Ar. z Auer. inducta iaz appere z similr ad id qō per Ba. z Theophi luz monstrabatur. Ad aliud dicendū q huius generatio est in venis z mēbris in qbus concessū bu. succedssiue generari. Ad aliud dicēdū q lz agēs sit diuersum non tñ multuz. vnde ,ppter huiusmōi z materie ,pportionabilitatē agenti pōt diuersos effectus insimul tpe hūre latitudinē ,pduci. Ad aliud dicēduz q nō ē simile oio in generato p nām z calidū ipsi⁹ mul cebre z suaue z artē cū calido igneo excedēti cum nā sit principiū intrinsecū sufficiens mām palpare p oē ars autem extrinsecus insufficiēs ipsam oifariā tangere: de aialiū generatione ca. ii. z nāliū scdis. calidū enī viuentium regulatur ab aīa: nō aūt clare q̄le qō artis. Ad aliud dicendū q in eiusdē nūero prius est iperfectū: deinde pfectū nā infans in virū pmutat in his aūt que distant nūero secus cristit: metha. 9. aut q humor glibet in sui generatione pmitus ē iperfectus: deinde decoqtur z pficitur. Ad aliud dicendum q generatio bu. z humiditatū quo ad qd simi lis cristit: quantū vero ad aliud dissimilis cū bu. pmi generent interdū successiue aliqñ vex simul. humiditates aūt videtur ordinē seruare prioris z posterioris velut est ordo digōnis ventris ad eā que epatis. Ad aliud oñsum qd dicēduz iamdudū. perfecta enī generatōe z vltia bu. generatur in corde diminuta vero z prima in epate amplius. Ad aliud dicenduz q intentionalit prius generabitur san. q̄z alij bu. Ipse nanq; solus necessarius: alij vero magis ad bene eius z iuuamentū generati. quare nā magis ,pduxit epar vt est instrumētū aptuz generationi san. q̄z aliorum bu. in ipso tū generantur licet superentur z tin gantur excessu sanguinis z cholere. Ad pmū in oppositum inductum qd dicendū monstratū est prius. Et alia demū allata dicendū: qm̄ concludunt bu. simul tpe generari cū corpus fuerit sufficienter tēperatum z alimentum cum demum administrationis modo illi continue occurrens huius.

Ratia figdem ei⁹ qō dictū est ō pblegmatis generatoe dubitare itidē ptingit. an sanguis generatus ex alimētis sit eiusdē speciei cum eo q ex pblegmate. Et videt q non qr diuersoz pfectibiliū: diuersē sūt pfectōes cū vnūqōq; seo sū ordinetur in suū finē. sed pblegma z alimēta sunt diuersa pfectibilia cū realit distent. Rursus bu. cū pmutant a sui nāli dispōe reddunt innāles. Paly. z A. sed pblegma ē būor. alterabit vtiqz in dispōe preter nām: cib⁹ aūt in nāle puta in sanguinē. Eti. pblegma est corporis res frigidior primi prima z complexionum vltimo. nō pauca ⁊o alimentoz sūt calida nāe ,pportionata humane. Que āt adeo dīnt nō vident in idē ptidere. nō igit san. gnātus ex alimētis z pblegmate spēi ertat eiusdē. In oppositū vbicunqz repitur ⁊a ,pprietas alicui iuenit z ipm: cū inseparabilit id ptinqt. sed in sanguine gnāto ex pblegmate z cibis repit ,pprietas san. ,ppria puta coagulari. ga. decho. vi. Itaqz eiusdē reddet nāe specifice gnātus ex vtriusqz. Propt primū qdē sciendū q terminus audiat suis expositū gstitis cum dria. 61. vt ēt videbit ptīr. Propt secdz ⁊o sciēdū ipm saris fore vniformit enūciatū: lz in eius ,pportionabili sit mor appebit dubitatū. Propter tertiū aūt sciēdū q san. generatus ex pblegmate ac ex alimētis sit eiusdē speciei z marie si genitus fuit ex ipso i epate. qō oñdit qr virtus epatis cuz calido pōt huiōi mās alimētoz z pblegmatis apparenter drātes dispōnere z preparare ad candē formā sanguinis suscipiendā. Quod significat sanguis generat⁹ ex napello vel aliquo huius ēneo z ex vitello vel vino cū ex vtroqz re z pdicatione cōstituatur san. i qz. dria appens. Amplius cuz finis z forma sint idē etiam nūero: pbysicoz scdo. sed finis sanguinis ex vtriusqz constructus est corpus nutrire spiritūqz generare. In hos enī sanguis tanq̄z i proprium finem ordinatur: differentia. iz. Itaqz san. ex ambob⁹ q generat⁹ eiusdē speciei. Quod simil cuenit si trāsducat vt in sanguine alibi q̄z in epate: qm̄ id erit i virtute ipsius epatis. dictū namqz dria. 29. q in venis venientibus ad stomachū z ad oia mēbra fuit ali qd virtutis generatiue sanguinis. Et huius qdē veritas annexi approprietur consequēter nō modicuz.

Propter quartū qdem ad primū q lz pfectibilia sint diuersa idētantur tamen vt visum epatis z caloris virtute cū idem mām disponat z formā inducat. Et sic dicēdnm ad scdm. Epar. n. cū bis que ipsius bz calefacere z alterare. Ad aliud dicēdnm q pblegma cū sit san. diminute decoctus pōt calore mēsurato alteri digestiōe vltiori z non i id qō preter nām vex in sanguinē ouerti qō nō sic in erit cholcris duabus cum peccet q̄litate vel substātia: dria 30.

Vius ēt occasione quesitū introducit diutius bestitatū vt an gnāta ex coitu siue cōbinatiōe animalia z putrefactiōe seu casu sint eadem specie. Et videt q nō: qr primo de ge. aialiū. c. i. Que cūqz nō ex aialib⁹ sūt sz ex corrupta materia: hec generāt quidē: alterū aūt genus. z qō factum est neqz

mella: neqz masculus. Eti. 6. hist̃oriax. Sũt autẽ et alia genera muriũ multa circa quos eqdem nõ parũ ℞satur quesitũ. Adhuc quecũqz nõ bñt eũdẽ actuz nõ ꝯcidũt in spẽm vnã. totꝰ. n. vnus actus. sed cõbinatõe genita ꝛ casu eodẽ nõ pticipãt actu: cum illa possint nãlissime gnãre: tale alterx quale ipsa. hec vero mime. vnde ℔o de aia. Quecũqz pfecta ꝛ non orbata neqz spontaneã neqz causalẽ habuit gnãtionez facere: qd valẽt tale alterũ q̃le ipsa vt aial figdẽ aial ꝛ planta p'antã. Eti. 8. metha. alterius mãe alter ẽ actus. Et cõmẽtatoꝛ. 8. phys. qñ mã fuerit diuersa: diuersificabitur ꝛ forma. Et. 8. idẽ metha. In entibus nãlibus quelibz forma bz mãz ppriã. sed diuersa ꝛ iappropriata ẽ mã mẽstrualis: ex qua aial qõ generaꝝ ꝛ mã putrefacta: ℜursus oporteret si aliq fierent sponte: spẽqz cadẽ aliqõ calidũ determinãs cõ naturale: filr ꝛ ℞tus actiua. neutrũ aũt vr box adest se cũ calor ille sit celestis cõis ac putredinalis: neqz agens qõ appens ptiale forme impressiuz. Adhuc qũo cũ nihil agat vltra suã spẽm celãqz sit icorrupti/bile ꝛ cõe gnãbit corruptibile appropriãdo. non igit gnãta coitu ꝛ per se cõcidũt in spẽm vnã. In oppositũ qꝛ si magis visa distare sũt eiusdẽ spẽi ꝛ ea que minus: sed celi magis vident iter se distantes q̃z generatũ cõbinatõne ꝛ a pscuano. qõ oñdit diuersitas orbis ꝛ stelle: ac qualitatũ efficatia cũ cẽtroꝝ causaꝝ aliẽitate vt oñdi lucidatoris: dñia. 4. celi ℞o oẽs sũt idẽ spẽ. cõmẽtatoꝛ primo ce. ꝛ mũ. Amp. cũ ars imitetur nãm sicut ẽ in factis ꝛ dispõnibus: ita ꝛ in entibus nature. ℔o ẽt metha. sed in illis idẽ spẽ fit ab intellectu practico ꝛ casu vt precioſi acgsitio. Sanitas ꝛ salus fit nã ꝛ arte. ℙosteri. ẽt secũdo: erñs speciei eiusdẽ vt denotãt actus filr igit in entibus erit nãe sunt itaqz eadẽ spẽ que coitu ꝓducta ꝛ spõte. ℙropter primũ qdẽ sciẽdũ q̃ genita: cõbinatõe vel coitu dicũtur: que ꝓter nãm determinatã ꝛ agens vniuersale puta celũ. agens ẽt erpetũt pticulare vt hoiem. Js. n. ꝛ sol hoiez generat phy. ℔o. Qui ẽt ꝓter alia pfectioꝛa: ponitur entiũ vniuersalissimo idigere aiaz ifundendo cũ solus intellectus veniat ab his que foris: de ge. aialium. 16. Casu aũt genita sponte pscuane que absqz agente pticulari ꝓducũtur. Quid autẽ sit spẽs tactum dñia. 65. dictũ. n. ibidẽ genus nõ esse vnã quãdã nãm. sed circa ipm latere multa. Equocatões enĩ latent in eo: quax gppe quedã sũt distantes nõ parũ vt cãis aial ꝛ sidus: alie silitudinem iter se bñtes aliquã: sicut hõ verus ꝛ pictus. nõnulle ãt ꝓme genere vel similitudine: ita vt in eo nõ videãtur equocatões: cũ ñ sint ceu corpus nãlr loquẽdo equoce dr̃ de celesti ꝛ huius corruptibili cum ambo rũ nõ sit vna mã: cõueniũt tamẽ in genere logico: similitudine qdẽ vt magister scholarũ ꝛ familie dr̃ equoce. ꝓpie tñ hic figdem bax doctoꝛ illius ℞o dñs alter. ℙropter scõm ℞o sciẽdũ ẽ. A. voluisse generata coitu ꝛ putrefactõe cadẽ forꝛe spẽ: at vnũqõqz in spẽm posse idiuiduũ duplici hoc pueníre. Senfit nãqz in libꝛo de diluuijs ꝛ. 15. appet eius aialiuz: q̃ post corruptõem spẽi totius diluuio peste aut volũta te stellarũ vigoꝛe ac itelligẽtie agentis possit speciesitidem ex elementis ꝓcreari ꝛ nõ egeri femella: nisi ꝓpter locum ꝛ sic matricem in generatõe non expeti: nisi ꝓpter melius accidere vt embꝛyonem foueri perfectius. Et qꝛ rarius iuenit ꝑfectus generatiõis locus in elemẽtis. ꝓpter repentinas ipsoꝝ transmutatões: puisum gdez fuit de loco determinato puta matrice absqz tñ ipsa nihilominꝰ cũ locus repiretur i elemẽtis cõtempatus ꝑficietur gnãtio. Cuiꝰ plurima iducit signa: qꝛ videmus ex putrefactiõe alicubi mures generari ꝛ demũ ꝓ coitũ multiplicari: filr pisces ꝛ huiusmõi. Eti. serpentes in monumẽtis plus ex capillis mulierũ marime ab eoꝝ longitudine cum humiditate viscosa generari ꝛ denuo coitu multiplicari mare ac femella cõstitutis. Adhuc. 15. aialium: habui amicũ q̃ fecit scorpiões. q̃ alios demũ generauerũt scorpiones. Subdẽs nõ debere aliquo eẽ mõ qꝛ res generata ꝓ virtutem generatiua: qn ẽt possit aliter generari: qm̃ gnãtio est in spẽi cõseruatõez. sed femella circa indiuiduũ extat. Testatur itidẽ se credere quãdã castoꝛẽ fiue binariũ se feciſſe in riuo ioccon dõ cũ sit parui tpis nimieqz amari distãtie ita vt ide nõ potuisset ad hũc puenire locũ. Adhuc visum ẽ caput vniꝰ aialis vel alia pars seu ipm totũ in matrice alterius generari. distantiũ ẽt abinuicẽ mole ac gestatois tpe ceu homis ꝛ pecudis. Stelle. n. ꝛ ꝓpria que arietis habẽt mõstruosa generari finisqz pulciuz sicut oppofite oppoſita ceu visuz ẽ alicubi lapides suscipe formas ptium humanax. Quod fortasse sentitur thimei ℔o: vt iductũ differentia. 101. Cõmẽtatoꝛ ℞o. 8. phy. cõtra istos plurib⁹ vadit vijs: ponens nihil idẽ spẽ casu generari ꝛ coitu. ℙrimo qdez qꝛ transferẽs se ad hoiem magis ait: q̃ tũc homo generaret ex nõ semine bois ficqz forꝛet hõ equoce cuz co q̃ generatus ex semine. Cũ. n. materia fuerit diuersa diuersificabit̃ ꝛ forma. Eti. si materie ꝛ forme nõ ẽnt appropriate tũc quodlibet gnãi ex quolibet: forꝛenqz oio materie iã ociose ac supflue. ℜursus si hõ ex terra vt mus gnãret: tũc aut forꝛet semp: aut in pluribus vel paucioꝛib⁹. figdem prius fic hõ nõ generaret ab hoie eio. si aũt cõm tũc homo generaret ab hoie raro ꝛ a casu. figdem tertio fic eadẽ spẽs ꝓducet natura ꝛ casu tamen sit oppoſita. ℙalin: hoc dato tolerent̃ cõpatio ꝛ respectus cãe ad effectũ: sic qz cessaret necessitatis natura. Subdit etiaz q̃ nulla spẽs fit a casu. ꝛ inuenit̃ aliqd simile ei qõ, fit a casu. Octauo metha. ẽt: Que aũt inueniũtur casu sũt mõstruosa nõ naturalia. Dicimus qdem ista cõtra negãtes id manifestũ forꝛe ꝓ se: sicut. A. qui dicit possibile eẽ hoiem generari ex terra cũ eius famositate. Subditur ẽt ℔o metha. sed conueniẽtius in matrice. Et hmo ab homine q̃ dat se scie fatuus est valde. Aris. aũt vt amp. tertio videbitur dicẽdoꝝ medium horũ tenuit viam. ℳon enĩ oia possunt fieri casu sicut aia aialium perfectio cum plura erpetant in sui productionem ꝛ esse vt visum: dñia. 36. similiter etiã vt tactum: quedam semidiminuta ꝛ imperfecta similiũqz partium vt pisces mures ꝛ talia possunt vigoꝛe stellarum ex materia putrefactibili produci: taliter vt vteqz verum dicat ꝓ pte. Quid autem ex dicẽdis ꝑamplius apparebit. Quis etiam fortassis diceret q̃ vtraqz sint specie logica eadem nõ aũt naturali cũ ille cõsideret intentiones quasdã coloꝛes. Js aũt res ꝓpꝛioꝛes ita vt sint eadẽ spẽ equinocatione terra que vix forꝛe videtur: nõ autem prima aut secunda. Sed hic magis respon. ad hominẽ. ℙropter tertium ℞o sciẽdũ q̃ aialia quedã generata ex putrefactõe moꝝ eiusdẽ extãt spẽi: qdã ℞o ꝓñr trãsmutatõe

iteruenīte media. Mā quedam sūt quox gnātio est
pfecta ficut ea in quox gencratione agens aduenit p
ticulare. aliqua vero impfecta non aliter q̄z ex putre
factione ꝓducta neqz vnq̄z generātia vt anguille hi
storiarū libris: lumbrici terrestres: ꝛ huiōi. quedam
vero media. Et hox nulla mor ꝓducta casu extāt ea
dē specie cū his que coitu vt mures ꝛ serpētes: que
dam vero nunq̄z efficiūtur eadē specie cum ꝓducen
tibus ceu lēdines a pediculis ꝓducte. quedā ℞o sūt
media fere in speciē ꝓducentis trāsmutatōe redeun
tia ficut rane. ꝓducūt eni oua: ex quib⁹ fiunt ꝑmitus
ranūculi oblōgi cuz capite grandiori ꝛ cauda subtili
admodū marsonū piscículox. qđ ꝛ vermes ostēdūt
syrici. vnde hysto. 5. Fiūt quidē vocate pfche. i. pa
piliones ex cāpis. i. rugis: in raphano ꝛ calue qui fi
unt vermes crescētes: deinde in tribus diebus pue
cāpe: deinde augmētate latitant ꝛ ꝑmutant formam
ꝛ vocant kirisalides: que durā habētes tunicā tacte
fiunt aūt vt arancales ꝛ folliculi figura: tpe vero mꝫ
to interucniēte circūrūpit tunica ꝛ euolant aialia pfi/
che dicta. Sic igit apparet: qūo ꝑ multa intermedia
paulatim ex his que minores milio rugalibus fiunt
pfiche tandē seu papiliones. Propter huius qui
dez veritatis indagationē ꝑmitur tangātur q̄tuor cāe
ficut alioꝝ pluriū aialis generati casu vniuersales cū
elemento elemētari putrescibili ꝛ celesti formaqz fi/
ue imago ex. 48. stellaris quasi pticulari mālis gene
ratione talis determinata vt serpens scorpio vel que
huiusmodi qđ differētia expositū sufficiēter. ioi. Lō
sequēter aūt veritas subiūgatur. dico igitur ꝙ geni/
ta ꝓpagatione ꝛ casu siue mor aut tandē ptacta: ciuſ
dem sunt speciei ēt entis: qđ ostenditur qz metha. 7.
In factis quidē a nā. quedam nāqz ꝛ illic eadez ꝛ er
I permate fiunt ꝛ fine spermate. hec aūt identitas aut
erit vniuersalis aut generalis aut specialis. nō ꝓma
quia illa sunt numero eadē: quox mā vna quantita/
te determinata. dria. 3. non scda. quoniā sic sermo in
artificialis oio: cū omne participās sensu sit aial. spe
cialis igit erit idētitas. Et ideo Ar. videt hoc sermo
ne opinionē euellere vtrozūqz Auic. qdem cuz dixit
quedā ponentis vt visuz. quecunqz fiunt coitu casu
posse ꝓduci. Auer. vero cū subiunxit eadē volentis
nullatenus ficut oñsum cālia ꝛ ꝓpaganabilia specie
vnitari. Eti: pbleu. querit. io. ꝓpter qd huiusmodi
quidē sunt aialiū non solū ex se inuicē sꝫ ꝛ a casu. alia
qdez ex se inuicē solū vt homo ꝛ equus. sic itāqz sen
tit quedā fieri a casu solū: alia copula tm̄ nōnulla ve
rovtroqz modo. Adhuc qñ cause aderunt sufficien/
tes idētitatis speciei huius: quox erunt specie eadē.
sed talia reperiūtur in generatis sponte cum his que
coitu: qz in illis est calidum elemētale ꝑparans ma/
teriā. non eni est putrefactibile oio: differentia. ioi.
similiter ꝛ celeste illuminatiuū vuificū aiatiuum i eē
ꝓtentiuū ꝛ eius forme determinate vehemēs in ꝓdu
cēdo. Ad quod nō parum opatur locus cū sicut est
operet ita natura. probleu. io. vt loca oñdunt calida
temperate in quibus generata non raro sponte per/
fectiora q̄z cōbinatione ꝓducta in locis his oppositis
vt oñdunt que vtrozūqz oia cum illorum multitudi/
ne ad propagata: ceu in his que anime sunt: quidam
hoium per se potentes intelligentie coniungi agēti:
terminosqz inuenire medios demōstratiuos ꝛ oia q̄
fita sui igenij subtilitate vt de Hippocrate ꝓfert ba
ly. quos ēt alij cum tota doctore quē habent instruē
do ꝛ dearticulādo nūq̄z vel vix valent suscipere. A.
5. de aia: Hotētie nāqz ꝓditōnate circūstātijs diuer
sificantur nō pax nūc ꝛ pri⁹. Amp. quox est eadem
cōpositio figura ꝛ ꝓtractio sunt eiusdē speciei. nā com
positio cōsequatur ꝓplexionē: differentia. 6z. arguit
illā: hic vere eandē formā vel aiam cū sit ꝓpriū illi⁹
instrumentū: differētia. 23. ca vero vt ostensuz speciē
causat. similit ꝓmenta. fo. ce. ꝛ mū. probat qꝫ si vna
stella est rotūda ꝛ alia: ꝛ ideo que sunt eiusdez figure
cōclusit eiusdē forze speciei: ingens iā declaratū eē qꝫ
figura est ex rebus eētialib⁹ in corporib⁹ celestib⁹:
qz sūt animata. sicut eni vna stella est rotunda: ꝛ alie
qz sunt eiusdē speciei. Eodē vtiqz modo erit in his
vtrisqz figuratis cōpositio ꝛ ꝓtractio oino eadē. Et
firmat qz in tertio eius figure sunt ex q̄litatibus asso
ciatis formis sbalibus perfectis: arguūt igitur ipsas
Halin: quox finis ꝛ actus sunt idē ꝛ ipa cuz omnia
ordinētur in finē ꝛ actio ducat nos in formā ceu trās
mutatio in materiā: differētia. 13. sed hij oio idē appa
rent. sunt itaqz species eadez sponte genita ꝛ copula.

Propter quartū vero ad ꝑmū dicendū vt appa-
ruit qꝫ lz fit altex genus ꝑmo: ꝓnr tū reddit idē spe-
cie transmutatōe superueniēte plurima ꝛ tempore.
Aut dicendū verificari hic in qbusdam impfectiori-
bus vt enthomis. subdit eni: talia eni sunt enthomo
rū quedā. Ad aliud dicendū qꝫ genus sumit impro-
prie, ꝑ manerie ꝛ modo generatōis diuersificate acci
dēte alqualiter ceu Partibi fic diuersificant ꝛ indi.
vnde ꝓemio metha. hominū gen⁹ arte ꝛ rationibus
viuit. Aut dicendū esse plura murāū genera eox no/
men ertēdēdo. nā qdam sunt parui fulsi in arborib⁹
habitātes magis ficut nechelle dicte alij sub terra vt
talpe. qdam sub aquis in ripis cū longiori musida pā
togari appellati: nonnulli q̄z magni Pharaonis di-
cti cū ꝓlis magnis aspis. ꝛ alij ēt habitant in domi-
bus: alteriqz in agris: quox aliqui ꝓnr inter se forte
spēi eiusdē athome: reliqui vero differentes. Ad ali
ud dicendū qꝫ sermo. Ar. non verificatur in oīb⁹ qꝫ
non possint generare. sed in qbusdam vt tactum de
entbomis impfectioribus A. d aliud dicendū qꝫ licet
materia videat diuersa entia virtute tm̄ reddunt ea/
dem. ꝓpter que operant in ipa vt ostensum. necessi
tas ēt forme non sumenda est a materia: oio vero ma
gis a fine cum reliquis cārum necessitatē imponat: ē
nāqz cā cārum. Ad aliud qd dicendū visum. Ad ali
ud dicendū qꝫ lz celum fit icorruptibile fm sbaz: cor
rūpitur tm̄ continue fm situm motū ꝛ lumē: quibus
hec bz cāre. similiter ꝓpter impotentiā materie non
potentis plene suscipere. ob eni distare a cōmodo di
uino. hec infinita sunt infirma ꝛ plena multi turbi/
nis. Ar. de mūdo: Rationem autē ex cōmēto susce/
ptam in partē contrariā nō cōcederet. A. ficut com
mentator testatur. putauit nāqz auicēna celestia ge/
nere idē esse ꝛ specie diuersa. ꝓpter diuersitatē par/
tium motuū suox ꝛ difformitatē vt tactum centrox.
Ad hoc ēt facit diuersus eorum actus: cū quedā sint
calida effectiue: alia frigida ꝛ sic. ꝛ hu. q̄dam mascu
lina ꝛ alia feminia. Lōmentator autē id tollit. d. stel
las in rei veritate nō agere frigiditatē: sꝫ calores si/
miles vnicuiqz elemētox: qđ manifestuz est in luna
in aliquibus operantibus manifeste. Sz dicendū ve
rius qꝫ licz non sint formaliter talia; sunt tm̄ effectiue

huiusmodi. sed tamē vlr motu ⁊ luce caliditatē indu cūt oia. Debz ēt fieri cōpatio actus frigidi calidi vel alterius ad tpatū iter elemēta: qlis aer vel magis ad mixtū tpatius: vt corpus humanū. Adhuc aqua nō eēt sūme frigida cū terra ꝓsequēter aut caliditas aliquoꝝ eēt vt frigiditas hoꝝ. Et firmaf: qz substātie appent eoꝝ oīo diuerse: vt lune ad plura. vnde ter' tio de ge. aialium. Terra vr cōicans quarte subē puta terre. Silr ēt sunt in cōtinua: nō aūt vt aialibꝫ pti bus in adinuicē cōtinuata. vñ fortassis meliꝰ ē dre su pioza genere cōuenire: spēqz differre: ⁊ marie que ī diuersis sūt speris. Que aūt in vna cadē ceu q̄ in. 8. oia mouebāt Xo in id vt tactū cōmētator qz oia supi oza sūt figure vniꝰ puta rotūd e. Sed qs forte volet ēt alijs rotūdis aduersā idētitatē specificā huic adap tare. tū ēt qz si eēnt generr eadē vt subdit ⁊ plura spē cōposita foret ex mā ⁊ forma diuersa. ⁊ si ita eēnt ge nerabilia ⁊ corruptibilia eēnt ergo ab aliquo: igitur eēt illic corpa ꝑa eis: qđ ipossibile oē. Dđ ēt aliqs ipedict dicēdo corpa celestia māz bre lz aliā ⁊ alterā q̄z hāc subiectā trāsmutatōi: cū dicaf prio celi ⁊ mū di celū eē qddā singulariū: ⁊ eoꝝ q̄ er mā qđ Xificaf i celo triplr. dico ēt celū totū appellādo vnicum. 8. quoqz metha. distinguitur duplr mā: itellectualis vz ⁊ sensibilis. vñ Auer. Multotiēs ingt celestia ñ bre māz: aut equoce bicide dici. Octauo Xo bis ait metha. in scia declaratū nāli eē: q celū bz māz loca lē sine ad vbi: ⁊ tm nō bz māz gnābilē ⁊ corruptibilē ⁊ iō videmꝰ q celū nō cōponif ex mā q̄ ē in potētia ⁊ forma que ē in actu: qđ dictū ē certū distinctōe Xifi catū. De qua ⁊. 8. Ar. metha. i nālibus sempiternis aut substantijs alia rō. ff orsan. n. quedā nō habent māz aut nō talē: sed solū fm locū mobilē: ⁊. i. eius dē oia bnt materiā quecūqz trāsmutātur: sz ⁊ alia: et sempiternoꝝ quecūqz nō gnābilia. mobilia Xo lati one vez nō generabilē habēt: sed vnde quo. Xitas nāqz q vna ē materia oium ꝓsiderata i se ꝑ ꝓpriatōez ois forme sed diuersificatur rōne. Sint igitur q̄ ma ture hec icidēter cōsecutōe sermōis dcā: cū ēt ꝓsideratōem nō ꝓpriius huius opis ꝓrēdat: de qbus tra ditū sufficiēter in expositōibꝰ ꝓbl. pte. io.

Causa eius qđ. d. ē in venis aliqd eē Xtutis sanguis gnātiue dubitaf an digō cōis fiat in venis. Et vr q̄ sic per Ba. in plerisqz locis exprimētē fam digōnem fieri in venis. Eti. tertio de re. san. Audire oz digestiuā Xtutē nō eam que i ven tre solū aut venis. vel fm epa. sed ⁊ fz vnāquāqz p ticulā. Et. A. asserentē in eis perfici tertiā digōem quartā Xo in singulis mēbris. Et sulcitur q primo ꝓnosticoꝝ. Dñi in libro de spermate q̄ san. videt multotiēs in venis ex qbus nutritur hō: añcedere ⁊ recipe aliquā imutatōem ad gnātōem spmatis: hoc aūt digōne pficif. Adhuc primo de somno ⁊ vigilia. de sons igrediēte alimēto i susceptа loca: fit euapora tio ad venas. ibi Xo ꝑmutatū in sanguine Xtitur: ⁊ vadit ad primū puta cor. hec aūt cōuersio nō fit nisi ꝑ digōnem. Rursus: cuius ē supfluitas cōis: ciꝰ est et iuuamētū cōe sed talis ē que vēarū. vnde de accīti. 6. c. i. Digōnis supfluitas venarum ē tripler: quaꝝ vna cholere ru. feces: fa cholere nigre. tertia Xo ē aquositas. ⁊ prio dicif de re. san. artariarū ⁊ venarū superfluitas ē: quale serū in coagulato lacte. Amplius digō ē quedā pfectio cū fit cōplexio a ꝓprio ⁊ mā li calore. dria. 50. sed hec daf in venis: qz locus san. sunt vēne: primo de somno ⁊ vigilia. locꝰ aūt bz vir tutē saluatiuā: appēs q̄rto physi. vr. n. pncipiue gnā tōis ceu pater Aristoteles. vñ quantū nā dat de for ma ⁊ de loco ānte illā: q̄rto ce. ⁊ mū Itidem qō pōt plus poterit ⁊ minus. sz vene pūt sanguinem gnāre qō plus vr q̄z simplr digerere. hoc. n. imutare: illō Xo informare. vñ dictū fuit in venis venētibus ad stomachū ⁊ aliq̄. Oriūtur ēt a corde in quo digōnis solū ē radix ⁊ pfectio ceu ⁊ aliorū actuū dria. 38. Et ti. q̄z marime phīa transit ꝑ venas cū sanguic vt supple at illius defectū cū mēbra carēt alimēto. Est nanqz semidigestū aliqō nutrimētū. Id aūt oz pfici digene qō nō vr nisi venarū cū nō reuertaf deiceps i epar. Cōis itaqz digō erit in venis. In oppositū cōiter sunt medici ⁊ Auer. ꝓprie tres tm ponētes digōes ventris. s. epatis: ⁊ mēbroꝝ. Amp. vnius mēbri vni cus ē actus baly. certus saltē ⁊ principalis vt hic ex petitur cū ꝓcedat ab esse qō ē vnicū ꝑ vnā formā cu iusqz. sed venarū actus ē seruire epati defendendo. vñ de ptibus tertio. Eius qō in corpus distribuif to tū vene cā. Rursus digō ⁊ cōis fit ꝑ calidū ⁊ hūidū. sed vene frigide sūt ⁊ ficce: cum sint neruose. Igitur vene digōem nō opabūtur cōem. Propter pmā gdē sciendū q̄ quid sit vena: gdue digō ⁊ quot dicaf modis differentijs oñsum ē. 47. ⁊. 50. Est aūt digō cōis que ordinatur principalr in finē ꝓprij digerētis Sñr Xo in ois ptis alitiōem qualis que vētris ⁊ epa tis. he nāqz ptes laborāt ꝑ omni corpe lz directiꝰ tm ꝓpter seipsas: vt de motibus apparet ligdis: ꝓpria gdē ē quā vnaqueqz bz pticula: in quā sigdem ordi nātur cōes aut imediatius: vt que epatis vel media te sicut illa que ventris. solc aūt he sufficiūt in aiali bus pfectionibus ēt transmutare alimētū in ptes ne qz absqz vna earū valet perfici: vt ostendūt passiōes bidropicales marime. vna. n. digōnum aliā corrige re nō valet. Propter fm qdem sciendū. A. sen sisse quatuor fore digōes ēt cōes. ingens prio pria ca. de generatione humorū. Debes scire q̄ sanguis ⁊ qō cū eo labitur tertiā bz digōnem in venis ⁊ cum i mēbra diuidit̄ et vnūquodqz recipit suū nutrimē tū bz quartā. Sz hnic Arium sentiē tertio collz apte: ita ca. de egritudinibus et accidētibus superueniēti bus stomacho. Adibi melius vr vt nō ponatur ter tia inuenis digō sicut posuit hō quē tu scis: eo q̄ san guis i eis non transit ad aliā formā: sicut fit in vētre epate et aliis mēbris: Ba. Xo scōam digōnem in lo cis q̄z multis ascribit epati: verū in q̄busdā sonat ve nis attribuere ipsaz tm. Quid aūt de bis monstrabiē ꝓsequēter ex dicēdis. Propter tertiū qdē oñden dū ꝑus nulla digō pōt simplr in venis de se cōis pōt pfici. Scōo aūt qualr fit audiēdus sermo Ba. ostē detur. et ex hoc actus venaruz appebit in amplius.

Propter primū huius sciēdū q̄ digō cōis fa fit i epate: vt sentūt medicorū oēs et nō inuenis directe vñ ptiū tertio. Epar ē digestionis gra. Qđ oñditur qm̄ ad digestionē et pcipue cōem. 5. aut. 6. videt ex peti. Vnū qdē ut adsit organū digestiuū ꝓcuitatez habēs: i quo ꝓpchēdaf et gescat degerēdū digō. n. pficif qete. dria. 61. Cū ēt Xtꝰ sit inata q̄litatibꝰ utēs Amplio caliditate et hūiditate. ac obiectū determia tū in qō opef in qō et eēntialr fm medicū ipsa trans formaf. Et supfluitas determiate inmutatōe esset hꝰ i

ſm plures nutriatur imediatius eo q̄ digeſtū in ipo
ceu,hec veni bz. Concauū nāqz ē orgānū i quo quie
ſcēs alimentū: vt obiectū deliniatū ℣tute gdē ſibi
indita ⁊ coadiuuātibus nō paucis vt tactū digeritur
ac ēntialiter trāſmutaī. Sentiūt ēt oēs ex puriori p
te chili oigōe ipius facti: tunicā eius intriſecā ſalte
nutriri. dria. 53. bz ēt ſupfluitatē q̄ p intestinoꝝ egre
diī viā. Que ēt repiunt in oigōe mēbroꝝ tertio. ſūt
eni illic ptes ꝓcauitates hūtes ⁊ poros in q̄bus ge
ſcēs alimentū: iā elaboratā digeſtionē duplici ōnuo
ipaꝝ ℣tute rubeū pexūs in albedinē pertrāſit. trans
mutatū vt ſit corpi reddaī: habetqz ſupflua vt cere
bri mucoſa: ſpmata: ſudorē: ſordicie: pilū: vnguē: ⁊
occultā a medicis abſqz noie dictā trāſpiratiōnē. Ex
eo aūt q̄ ſic digeriī: ꝓſtētur oēs corpus imediatius
nutrri i. Que vtiqz nō mun⁹ ē i epate repire. ℈pfuz
nāqz ē orgānū ꝓcauitates hūs ⁊ ſciſſuras i quo chil⁹
reſidēs: velut obiectū diſtinctū meſaraicis delatum
℣tute ipſius ſba ⁊ colore in ſanguinē realiī trāſmu
tatū ꝓueriī. Subā eni epatis ē ꝑpinq̄ nāc ſanguis:
de inuamētis q̄rto: ca. 3. vñ pdictū ē: epar creatū eſt
rubeū: vt ſāguis eēt ꝓueniēs gnātioni: velut mā ma
mille ⁊ teſtes albi ꝑducti ſūt vt ſpma ⁊ lac ꝑcrearēt
vt talia. bz ēt ſicut tactū ſupfluitatē trinā: vt cholerā
⁊ melīaz: ⁊ aquoſuz vrine nutritur ⁊ ſanguine. In h
eni facere dr̄ opationē ꝑmo ꝑma. in de gnātiōe būo
rū de quo tactū dria. 33. In uenis aūt nulla vl̄ pau-
ciſſima repiunī iſtoꝝ. non eni lz habeāt ꝓcauitatē in
ea contentū getatur. ſz poti⁹ i delatiōnē ꝑducīt. ita
eni dicte ſunt epati fuire. neqz virtus eis ieſt trāſmu
tandi: qđ ſubā ipaꝝ ⁊ ꝓpterio ꝺenotāt. Haud aliud
bz ſubiectū q̄ epatis digeſtio ſanguinē vz. Neqz ip
ſum ēntialr trāſformant imo ſub nā ꝓtinue magis i
eis remanet ſanguis. vñ alimētoꝝ tertio: Digeſtio q̄
in epate ⁊ venis ſignificatio. Neqz adhuc nutriunt
eo: veꝝ magis humiditate dealbata: cū ſint ptes ſp-
matice. Haud ēt aliq̄ venaꝝ digōis ſupfluitas aſſi-
gnatur ipaꝝ: ita q̄. A. ꝑfitēs tertiā digeſtionē cōem
in venis non eidē ſupfluitate appropriauit. ſz ꝓfudit
cū ea q̄ digeſtionis tertie vel q̄rte apud ipm ingens:
Duaꝝ digeſtionū ſupfluitates remanētiū p reſolutō
nē ⁊ reliq̄. Amplī⁹ vnūqđqz qđ gnāt aliqd gnātiōe
ſaltē vt hic vnuoca: ꝓfilē gnāto exiſtit: ꝓncipalia eni
ꝓteſtant oītis ⁊ e ℈. Epar āt ꝓportionaī ſāguini: cū
ſit ſan. cogelatus gnātū ex ſanguie meſtruo: theorice
tertio. ca. 28. dictū aūt ē colorē ru. bre q̄lis q̄ ſangui
nis. Q nātitas ēt ipius q̄ grādis: ⁊ organizatio mira
bilis id oñdit: quoꝝ fere nullū ieriſtit vene. Nō ita-
qz in venis cōis ſit digō: ſz i epate ꝟ tm̄. Propter
ſcdm̄ hui⁹ ſciendū q̄ vene ſunt duplices. qdā enim
ſint cadētes i epatis ꝓſtructionē: alia ℣o extra ipm.
Que aūt prime ſubtiliores extāt q̄ ſcde reliq̄: vt iuſ
epatis ei qđ digeriī imediatius poſſet occurrere. vñ
iuuamētoꝝ q̄rto ca. 3. Corpus epatis primū inſtr̄oꝝ
gnāntiū ſanguinē: quanto magis cibus fuerit ꝓpin
quus ei: tāto veloci⁹ i ſuā alterabit nām: ac meli⁹ re
cipe faciet ſanguis ſpēm. ⁊ iō tele venaꝝ i epate ſunt
tenuiores telis venaꝝ reſidui corpis. ⁊ q̄ iſte ꝓtinēt
qđ digeriī imediate in ſeipſis epatis vigore velut le
bes pulmētū decoquendū: ſed act⁹ decoctōis attri-
buit no igni vere decoquēti ſz lebeti multotiēs. Ita-
qz ⁊ digeſtio ꝑ ſe rūqz non epati ꝓncipali organo ſed
inſtro ꝓtētivo. Ille aūt vene q̄ extra epatis exiſtunt
ſubaz: magis ſunt ab hꝰ actu remote: te laſqz habue
runt groſſiores: q: ſūt remote a ſba gnānte ſāguinē.
In ℣tute tñ epatis ſentiī oibus venis i eſſe aliquaz
℣tutē ſan. gnātiuā vt ꝓtactū i eſſe ⁊ marie iſtaꝝ me
ſaraicis. vñ. 3. 14. cap. 1. Epar eſt mēbrū qđ gnāt ſā-
guinē. q̄uis meſaraice ꝓuertant q̄ñqz chilū ad ſan-
guinē ꝓuerſione aliq̄: ꝑp id qđ i ceis eſt de ℣tute epa
tis. Sic igiī meſaraice videī ꝑparare digōnē epatis
ceu maſticatio facta i ore habilitat ⁊ diſponit ad ven
tris digōnē: de ptibꝰ ſcdo. Diuiſio eni alimēti i mo-
dica facile exhibet calido opatōez: ceu ⁊ vaſa ſpma-
tis ſm Ar. dicta inuoluta coopant ad digeſtionē teſti
um ſm alias: dria. 35. Venę itaqz delatrices reliq̄:
ſanguinē i ptes magis diſponēt ad digōez tertiā: q̄z
aliqd ſupaddāt ſcde. ⁊ marie verſus cutē ipaꝝ extre
ma. Qđ fortaſſe ſenſit. A. tertiā digōnē ēt cōez po-
nēs i eis. Qđ eni digeriī i bis ptim obtinet formam
būoris: ⁊ ſm aliqd būiditatis cū ſit i via. Qđ idi at
febris ethica ⁊ putrida ſm tale q̄ñqz fcā dria. 93. Dr̄
fortaſſis. A. monet id: q⁹ cū ſāguie labiī ꝑ venas vt
tactu puta phla qđ loco ſanguis in ipm ꝓuerſū ſtare
poniī: qđ gdē vt oportere nō alibi: q̄z in ipis ad euz
ꝓuerti. Sed dicā id vt ℣tute ꝓtingere epatis ⁊ non
venaꝝ. Aut tertiā hāc forte ponit digōne cōez: mo-
dū obſuans ſuū vtpote alieꝝ ſemp. pliare ſmones
cū coꝝ recitatōe diſtorta. Sic igiī digeſtio ſolū ſit in
epate ꝓncipaliī: ⁊ ipius gra. i venis aūt ꝑ ſe efficiēter
nullaten⁹. Propī q̄rtū ℣o ad primū Ba. ⁊. A.
viſū qđ dicēdū. Ad aliud ℣o dicēdū Ba. q⁹ illic idē
eſt Theutōem legī vñ vt ipi ꝓcludat ſuſcipit nume
rū digōnū: q̄liter cūqz fuerit opinatū cū ſp in ipſum
eaī. Et eni cū ſit debilis cōpaginis ceu lan. coagula-
tus ſui ſubā ⁊ colore ſanguie tingit ēt: ac ſi aliqd eius
admiſceī ei ceu ſpōgia q̄ſi tictura iſicit ꝑ ipam liquo-
rē trāſeuntē: cū hoc q⁹ in epate ℣tus eſt imutatiua ⁊
ſanguifica. Qđ aūt tale nō potuit i ſe liquorē ꝓtinere
ſubtilē: ꝛ iō i ipo fuerūt venule ſubtiliſſime ptes di
ſpnite: vt cōtinuꝰ iteruenirēt imediat⁹ fere i qb⁹ cō-
tineret chilus. Nā eni hic velut i aliis igeminata ex
ceſſū coequauit. Ad ꝓfirmatōez dicēdū q⁹ illa ē ſerieſ
trāſlatōis arabice: q̄ vl̄r ñ raro diſtorta repitur ⁊ mē
doſa: qđ ⁊ fic imediate a greco deduxi: Q ūdi aūt in
bis q de ſpmate: q⁹ i tunicis vaſoꝝ a q̄bus nutriunī
teſtes multotiēs appet trāſmutat⁹ iā ſan. ad ſpmatiſ
gnātōez. neqz eni ipſas vaſoꝝ tunicas ab alio aliquo
ꝓueniēs eſt nutriri. Appet itaqz ex hac ſerie q⁹ ñ fiat
i venis de q̄bus ſmo digeſtio: veꝝ de tertia q̄ mēbro
rū vñ teſticuli nutriūī. Ad aliud dicendū: q⁹ aquoſi-
tas vrinalis ē ſupfluitas digōnis venaꝝ: ꝑut ſunt i
epate ℣tuteqz ipſi⁹ vt expoſitū facta q̄ intduz dige-
ſtio venaꝝ dr̄. vrina eni cū ceteris hu. i epate gnāī.
Ad aliud dicēdū: q⁹ loc⁹ bz ℣tutē ſaluatiuā ⁊ eē da
tiuā: nō ſic a ſe mālit vt ē extrema ſuperficies ꝓtinētis
veꝝ formalr magis qđ recipit ab orbe ſm talem aſpe
ctū vel ꝑportōez: aut alteꝝ: ita ⁊ vene lz ſanguifica-
dū collocēt mālit: formalr tñ ⁊ ℣tute re locaī ab epa
te. Ad aliud dicēdū: q⁹ illud qđ ieſſe venis vī de p-
mutatōe verſus ſanguinē: nō ē ipſaꝝ ꝓpriū ēt meſa
raicaꝝ: veꝝ eis vt viſū ab epate accōmodatū. vbi āt
vnum ꝓp alterum vtrobiqz vnum nā nāqz ipſaꝝ eſt
deferre ꝓpria. ſūt eni vt riuuli quidam de partibus
tertio ſubintulit etiā aliquid diminutionis videlicet
notā. Dicendum ēt q⁹ licz vene oriantur a corde: in

quo principaliter digestio pficitur sanguis ⁊ spūs nō tū in eis digō efficitur sed potius delatio vt iductus ab Ar. Ad aliud ēt qd dicēdum apparuit si. n. vene transducūt phlegma in sanguinē aliqualr: id er Vtu te contingit epatis ⁊ non venarum.

Vonia dictū ē aīa: qꝫ plurimū iuentū in sto macho: aut gnātus ex humoribus in ipso est phlegma qđ tandē vlteriori digōne i sangui nē pōt cōuerti: hesitatur an digestio subsequns p̄cedē tē valeat corrigere. Et vr̄ qꝫ hinc ēt. Rursus: sicut bꝫ mēbꝝ ad mēbrū talr se hēbit actus ad actū: cuꝫ er eisdē p̄cedat: sed mēbꝝ vnū pōt aliud corrigere ⁊ cō tpare: vt cerebꝝ cor positū i eius oppositū: dria. 15. Adhuc si epar mēbꝝ debile cordis respectu. 7. de i ge. pōt cōtra oparī ci calidiratē illi⁹ remittēdo: mul to amplius epar forte relatōe vētris eius actui puta digōni poterit obstare: ipsaqꝫ pfectius deducere: vt canon firmat dialecticus. Illud āt valꝫ in tegni. Et fulcitur qꝛ epar calidū ⁊ humidū nā quo digō pficit ois: ita vt digestio vētris lapsi nālr in frigiditatez et ficcitatē ꝓtempetur ac roborēt ide. Malin: qñ plu ra ordinātur in aliquē actū: fortiora pñt emēdare ac supplere debilioꝝ defectū. Sic aūt pñt se hre epar ⁊ mēbra digōnis ad ventrē: cū vnū fuerit āplius vtcū qꝫ lapsum ad frigiditatē ⁊ ficcitatē: reliquum Vo ad calidiratē ⁊ humiditatē. Et i. agēs debile pl⁹ pōt su per māꝫ dispositā: qꝫ forte sup eā que idispositā: cuꝫ oē gēs a materieri erpetat dispōnem. Sꝫ vēter susci pit quod rude atqꝫ idispositū: epar Vo mēbraqꝫ ma rime quod dispositū: poterit digō ons p̄cedētez cor rigere. Oppositū Vo hui⁹ vr̄ sentire simplr Ba. aphoris. ⁊ alimento scōis. 6. n. de accidenti vult: qꝫ opatio triplr digōnis lesa: in vētre: in epate: ac mē brīs: trib⁹ silr ledatur modis: pmutatōe vꝫ: debilita te ac corrnptōe: quod crisiū primo ēt indicaī: ac in lo cis qꝫ multis. vnde de re. san. q̄rto. Danē quidem deficienter assatū aut carnē vel legumē ipfecte deco ctū: ipossibile in ventre digeri benigne. Rōne vero eandē hñt que fm ventrē elaborata praue ad scōam que in venis digōnem: qꝫ ex principio male ons tructa cibaria ad eā que i vētre ac q̄ fm venas nō recte di gesta eandē habēt rōem ad eā q̄ in carne quā habue rūt cibaria qdē ad illā que i vētre. Ex ipo aūt reddita ad eā que i venis: nec igiī diligēter exteriora venter digerit: aut vene illa que ex vētre: neqꝫ carnes que ex venis. qñ nō bene fuerint elaborata. vñ Isaac et vrinis. Dū cib⁹ in stōacho ⁊ epate nō fuerit excoct⁹ ⁊ digestus: ipossibile sit vt digeraī in mēbris ⁊ eorū assimileī sube. Silr si cibus fuerit ipfecte digest⁹ in stōacho crud⁹ pueniēs ad epar nō ide recipit coctōez neqꝫ in pfectū mutat⁹ sanguinē sꝫ remanet clar⁹ ro/ seus ⁊ crudus ita vt pueniēs nō poterit i eis digeri nec ipsorū substātie assimulari. Qđ ⁊ idicaī prio ter tia. c. de eo qđ comediī ⁊ bibiī. ita nutrimēto multo ⁊ superfluo: sꝫ accidat vt digeraī in stōacho. raro tñ digeriī in venis imo i ipsis remanet crud⁹ ⁊ extēdit ipsas ⁊ scindāī qñqꝫ ⁊ tertio. i 4. de debilitate epatis Debilitas cātur epatis: cū stōach⁹ mādat ad ipꝫ chi lū nō bone digōnis imo digōnis debilis aut corrup tū. Et vt ad vnū nōdū pcipi quē oppositū hui⁹ senti entē Rursus: ois cā primaria pl⁹ est ifluēs sup suū cātuꝫ: qꝫ cā vlis: ſa de cāis. sꝫ digō vētris ē fma re spectu ei⁹ que epatis ac mēbrox: ⁊ illa que epatis be rum relatōe plura. n. digerūtur stomachi digōne qꝫ epatis: ⁊ hui⁹ qꝫ mēbrox. Itidē in eēntialr ordiatis ablato prioze auferī posteri⁹ ⁊ nō eī: vt eodē appet de cāis. sꝫ digōnes huius tres vidētur eēntialr stabi lite: vt vna fit sub alia ordinate ꝓtenta. Ordināī nā qꝫ oēs tandē in depditi restauratōem. Adhuc si defi cit agēs fortius: multo āplius ⁊ debili⁹: sed uentri ꝺ ficit supponaī q digerit nō solū caliditate ⁊ humidi- tate q̄dā eidē iserta sube: vex vt ppter ptes illi cali- ditatē cū humiditate p̄stantes qꝫ plurimā vt tactum Silr epar cū fit mēbꝝ principale ca. ⁊ hu. alijs fere oī bus pfecti⁹ ptib⁹ pticipabit digōne pfectiozi. nō igiī digō ons añs añcedentē poterit corrigere. Propter primū qdē sciēdū q̄ eē digōnis visū ē añ oē: ⁊ qd nu tritōis: dria. 30. ⁊. 56. Corrigere aūt itelligo: nō so lū cū vna digō alteri suffragaī in modicuꝫ: vex cum vna pfecti⁹ alterā corrigat vel emēdet: velut cū cor- pus egrotās in pristinā reducīt nāꝫ. Propr scōꝫ vero sciendū q̄ auctores vt appuit cōius sentiūt: q̄ digō subsequns p̄euntē nō valeat corrigere. Fortas/ sis ad corpora sufficiēter sana: vel ad plurimū se trās ferētes cōtingentia iurta iductuꝫ. Ā. raro tū digeriī de quo amplius mōstrabiī er dicēdis. Propter tiū qppe sciendū q̄ corpus in quo tales attēdūt digō nes: aut erit sufficienter sanū vel lapsuꝫ seu discrasia tū. Quod si primū dico nullaten⁹ posterā digōnem satis paribus ceteris anteriorē corrigere. Si. n. prie deficienter adsit digōis act⁹ q āpli⁹ alterabat ad faꝫ qꝫ mastication ad primā nihil poterit digestio sequēs ī prioris correctōem. quod idicāt ampli⁹ iducta so. Sigdē lapso corpus ertiterit: aut vniformit seu pro portōatuꝫ declinat in aliquā octo ꝓpr̄onū distempa/ tarū aut differēter ⁊ cū iproportōe. Qđ ⁊ si primitus tūc huius lapsus vel erit paucus ab ei⁹ tpamēto exce dēs: aut multus: q⁹ si modic⁹ ⁊ marie Vlsus q̄litatez que nō sunt ppie in digōne mēbri sufficiēter p̄cedē tis ppie Vo digestiue ons puta si vēter digerēs dꝫ eē calidus i medio p̄mi grad⁹ vel talr: ⁊ epar i p̄n cipio scōi. tūc si vēter qs fuerit calid⁹ in p̄ncipio pri mi grad⁹ ⁊ epar i medio scōi: poterit vtiqꝫ digō epa tis eāqꝫ vētris corrigere. tū qꝛ quātū vēter subsistit i caliditate ea tñ epar vigoraī: tū ēt qñ cū hui⁹ mo- dico epatis excessu vis digōnis saluaī sanguifica. tū qꝛ vēter in modicū lapsus digōem nō isirmat: ita vt dispositū ei nō attribuaī aliqualr: qđ ⁊ rōnes psua- dēt p̄oꝛes. Si aūt lapsus fuerit qꝫ plurimus: tūc dico posterā digōnem nequaqꝫ p̄cedentē posse corrigere vex potius p̄cedētē corrūpe onē: vt iductuꝫ p. Ā. puta si vēter fuerit calid⁹ in māsiōe prioris grad⁹ pri mi ⁊ epar calidū in tertio itense. Sui nāqꝫ caliditate multa cū ficcitate: nō poterit epar sufficiēter vicere Vtute sanguifica: cū excedēs satis discrasia tādē actū proprie corrūpat Vtutis. Adhuc epar calidi⁹ adeo modicā caliditatē ad se trabit vētris sicut maioꝛ flā- ma minorē: ita vt venter quantūcūqꝫ subiaceat epa ti: depaupat⁹ calido digerē poterit mime. Sicqꝫ pra uissime ꝓpabit epati chilū gnāns crudū ⁊ corruptuꝫ quē nēpe epar calidius attrahet ēt ante tps: vt inde opilatio ⁊ debilitas sicut tactū epatis consurgat. vñ plurimos taliū ē videre hidropē scabiē lepram ⁊ hu iusmōi defedatōes incurrere. Talia. n. sunt discrasi ata: vt oppositōe in vnā nequeant concidere armo niam. potius enim incitant in furiam qꝫ se corrigant

quod ⁊ secunda itidem persuadent inducta. Quod si corpus fuerit difformit siue iproportionabilr lapsū ccu si vna ptiū ipsi⁹ declinet i aliquā ꝓplexionez sue nāe simile: aut aduersā vltra id qđ ipsius est cōplexionis ⁊ alia hui⁹ i oppositū. tūc nāqz duplex est lapsus tū qñ declinat ab ipsi⁹ oppositō: tuz ēt qz nō cōsimilizat ⁊ ꝓcidit cū alia ptiū i vnā quādā cōcidēs nām: velut cū cor fit frigidū vel sūme caliduz ⁊ cerebꝝ caliduz; vel fridissimuz ac epar siccius: aut epar frigidum ⁊c̄. i tegni: ⁊. 6. de re. san. tunc hui⁹ ccu dictum ꝑus erit lapsus modic⁹: ⁊ sic poterit vtiqz corrigi: puta cuz epar fuerit calidū ⁊ hu. in principio dicat sc̄di gradus aut parū āplius: vēterqz fridus ⁊ siccus i oppositō. Epar eni tm̄ potēs sui caliditate ⁊ hūiditate digestiuis intēfis: quantū vēter caliditate ⁊ siccitate submissus correctionē iducet: cū i his ꝓpleriombus virtus saluet adhuc chilificatiua: sanguifica: ⁊ ꝓprie cū vēter fuerit ꝓprius: cui cibi parū ōbet ⁊ sepe i tegni delectusqz ab epate: ac ipsū sufficient magnū: Qđ ⁊ bis iam ꝓbatum non modicum. Qđ si lapsus fuerit grādis: ceu si epar ca. ⁊ sic. i tertio gradu. vēter vero fridus et ficc⁹ vl humidus in codez vel magl oppositē hūtibus: digestio sequens precedentez nō corriget imo corrūpet. Ecōtra potius se vt ꝓbatū sc̄do Eū i his fit ꝓplonib⁹ aduersus ac excedētib⁹: vires ñ alu ent sufficient mēbroꝝ imutatiue. Qđ aūt dictū est de digōe vētris ⁊ epatis: filr audiat de ea q̄ membroꝝ: ac de mediis ꝓplonibus iter hec mēbroꝝ extrema mediocrit iudicandū. Propt q̄ tū Vo dicēdū q̄ iducta suis vijs ꝓcedūt. logica eni sūt altrise ns aliqd Vitatis ꝓcludētia. Phla nāqz natū i ventre: aut delatū si nō fuerit corrupt ū: ē ma i sanguinē apta vlteriori ꝓuerti digōne. nā digestio nō peccauit ventris circa ipm oio: ⁊ ꝓprie cū peccatū fuerit vt visuz ex pte cibi. Ad aliud dicēdū: q̄ mēbꝝ corrigit mēbꝝ ⁊ actus actū: qñ non fuerit excessus in nā vltimatis: adeo vt actus destruat virtutis. Ad aliud filr apparet ꝑ huius. Ad aliud dicendū q̄ nō qlibet dispositio sufficit digōni epatis ⁊ mēbroꝝ: sed debita ⁊ coꝝ actionib⁹ ꝓportionata. qđ deficit ficut visū non raro. Ad auctoritates gdē alterius ptis visū ēt gd dicēdū Ad alia duo dicendū q̄ digestio ꝓcedens nō deficit oio sed disponē adhuc valet epati ac mēbris. Eā etiā vlris prima: lz amplius ifluat vlr ac extensiue: nō tamen intensiue ac pricularit vt secūdaria: qđ actioni attinet in amplius. Ad aliud dicendū q̄ vēter operatur circa materiā rudē ⁊ indispositā valde. non autem sic alia. Differentia. 30.

Quod solus sanguis nō nutriat vl auctorita te fere oium medicoꝝ. Amplius. 6. de iuua mentis. c. 6. Beneralit nihil ē i corpore simpler puꝝ: sed oia mēbra cōicant i materijs: ⁊ oēs materie inueniunt i oibus mēbris. mā vero sunt hu. nutrient itaqz ex oibus cū nutrimētū fiat a simili. Rursus de būana nā: ⁊ elemētoꝝ sc̄do. c. 3. 4. ⁊. 5. Alij. hu. tres repiunt in sanguie vt ēt appet in phlomijs bos aūt nō est frustra ponē. Adhuc cū alimētū transmutet tandē alitū: ⁊ si sol⁹ san. nutriret oia mēbra in suis naturis: formis ⁊ Vtutibus ⁊ alijs dispōnibus ꝓpriis fore ēt filia. Sed boc ē falsū: cū grandis eoꝝ apparet diuersitas. Iuxta nutritio est assimilatio ei⁹ qđ nutrit ei qđ nutrit ꝑmo naliū. ca. 6. Cum aūt mēbroꝝ quedā sunt cholerica: quedā melica ⁊ phla tica: oportuit i eoꝝ nutrimēto determiatos fore hu. ea ꝑter sanguinē nutriētes. Galin: stōachi pellicula iteriora vt cōiter sentiūt: dria. 53. ex massa nutrit imediate chilosa: q̄ nōdū i sanguinē trāsiuit igit non vl solus sanguis nutrire. ⁊ ꝑ ꝓpriū neqz embryonē ꝓfluit. In oppositū Ar. i pleriscz locis dicēs sāguinē solū nutrire aut ꝑ se aut simplr imediate seu tm̄. Et auer. cū gbusdā medicis dria. 33. Amplius de ꝑprietate boni hu. est vt solus vl cū alio nutriat lz san. optim⁹ est humoꝝ: ꝓplexionū sc̄do. c. 5. Et disiunctiua ē artis ⁊ nō fmonis viz ꝓtinēs copulatiue. vñ Galy. dria. 33. Sāguis pur⁹ ē mā nutrimēti mēbroꝝ. Eti: phla nō nutrit: cū sit frigidū ⁊ hūidū ⁊ semi digestū aliqd nutrimētū. id eni calido fit op⁹ ꝓfici ⁊ hu. quēadmodū ⁊ vita. neqz cholera ⁊ melia qz qđ vlr nutrit oz i venas trāsduci. Sz cholera ñ pcumūt ad venas i qbus ē san. neqz ipis nutrit corp⁹ inuamētoꝝ. 5. c. 3. vñ nāliū sc̄do. c. i. Falsaꝫ Erasistrates ponēs cholerā i venas cū sanguie ptrāsire gra vz nutrimēti aut qz fortasse id ad ei⁹ segl pēnē. sanguis igitur solus nutriet: ⁊ aial ēt cōponet Aui. tū dr̄ēt solū san. nutrire mēbra sanguinea: nō aūt alia. Propt primū qdē sciēdū q̄ san. ē hūor calidus ⁊ hūidus sapore dulcis: odore suauis: mime coagulabilis sol⁹ cui⁹ alī⁹ est i arterijs: g tenuis ē liquoris in tu. clarū vergēs ad flauū. alter Vo in venis colerubēs plim. multiplicitas aūt ei⁹ dria videbit ꝓ̄ti: ac ēt. 33. Est aūt actus nutritiois seu nutritio fm Ba. assimilatio ei⁹ qđ nutrit ꝑ ꝓpria qlitate ⁊ substam ei⁹ qđ nutritur In q qdē assimilatōe oz appohtōz ⁊ vnitionē ꝓcedē cū posteriora ꝓprib⁹ nequeāt absolui. Est ēt nutritio ex aliq̄ filr subꝫ ꝑus euacuate restauratio. Quare oppositio eiusdē fine dimēsiōe nāliū primo. c. 3. ⁊ qz talis act⁹ siue effect⁹ relatōez ad eius cāz iportat: que gd est Vtus ē nutritiua: oz ēt videre gd sit ipsa. Est aūt vis q̄ nutriēs i nutriti ꝓuertit ī multitudinē: iō vt ꝑ ipm restauratōez recipiat ei⁹ qđ dissoluit ꝓmo ꝓ ma de Vtutib⁹ sc̄do. ⁊ qz huiusmōi Vtus dependēs est ⁊ mālis ifra ꝑs: nō solū quo ad opatez sed ēt q̄ztū nā ad substam: iō ⁊ ipa ficut cetere taliū mā indiguit corꝑoꝝ. Equit āt mā duplici. vna qdē in q̄ tanq̄z i ꝓpo fundata subiecto sustētaret. sc̄da aūt ceu ea i quā opatur. Prima qdē mēbꝝ existit rōe q̄ ꝓfile magis: eo q̄ hec vna Vtutū extat nāliuz. Māles vero Vtutes cū sint māles eis quoꝝ sunt vehemēt ꝓcrete ad oppositā nō potētes. velut vitales ⁊ aiales magis primo ꝓma de Vtutibus caplis. 4. ⁊. 5. Immo potius vie vni ⁊ ordini vni adherētes singulari: pp qđ Vtutes dicte sunt nature. subiectis nālibus egucrūt sibi proportōabilib⁹: q̄lia sūt mēbra dicta mēbra nāeviū ⁊ eorum oppositā q̄si membra vz officialia: vocantur aie instra. ⁊ iō videmus q̄ hec Vtus plantis iexistit: pp earuz mālitatē minime organizatis: i qbus non sunt alie repte due. Materia deniqz i quā virtus hec ei⁹ actū exercet alimentū existit. ⁊ qz omne alimentum primo ꝓtium existit alendo: de ge. ⁊ cor. primo: sc̄do de aīa: tertio ꝓplerionū. ca. 9. oportuit primit⁹ remouendo ab ipso ꝓtiacentes passiones corꝑori assimilari. hoc aūt fieri non potuit nisi retineretur in corꝑore determinato tpe. Sic igitur indiguit mēbris pluri mis sibi deseruientibus ⁊ virtutibus actpe. Mēbris quidē duplicibus. qbusdam quidē propter retinere tādiu alimentū; donec ꝑ tres digestiones alteratum

tandē in ſuā ſam ſilem conuertat ei: qō depditus erti
tat: t io in ore idiguit tanto detineri: quo primū eo
alimētū alterat rudē. deinde eodē in vētrē tranſmiſ
ſo: ipſe t alijs equit digeſtis: vt tandē gnāta q̄dā in
de ſuā ſimili ſuāliter ptiſane attrahat p quaſdā ve
lut epatis manus dictas meſaraicas formā venaruz
būtes p exſuccatōem puri ab ipuro in epatis cocaui
tate digerēda i quo t ſubſtantijs .5. ſeu ſer gnātis Vir
tute digeſtiua dria priori: vna eaz ſan. vz vtraq; cho
lera ſupflua t aquoſitate purgatus i venas vlteriꝰ i
pellit digerēdus: t vt tandē p digōem in mēbroruz
ſontibus ex venaz orificijs delapſus: depditi corpꝰ
reſtauratōem ſuſcipiat. Et qz a tali alimēto in quali-
bet digone expellebat ſupfluū: fuerūt ptes et neceſ-
ſarie hoc colligētes: ne purū maculet ſupfluo ſeculē
to. duplex hec cā purificatōis ptiū exiſtit nālū ꝑmo.
Sunt et Virtutes quedā huic nutritiue velut famule
ſubſeruiētes i attrahēdo ipſo alimētū digerēde: t ſu
pfluū expurgādo: q̄les ſūt Virtutes q̄tuor prime: at-
tractiua: digeſtiua: retētiua: t expulſiua: cū diſcreti
ua: Virtutes miniſtrātes appellate. he nāq; opantur
circa alimētū: velut plures circa vnū laborātes opꝰ
Indiguit et tpe. nā i oī actōe q̄tuor oz cōcurrē: agēs
vz potēs in mām ſibi diſpoſitā agere ſo. iuxta illō ſe
cūdi de aia. Actus actuoz ſūt in patiēte t diſpoſito
Regritur et cōtactus tertio cū ois actio fiat p cōta-
ctū: ꝑmo de ge. Ipſe nāq; Oris excitat q̄litatibus:
affecta adinuicē mirta ad agēdū. Regritur t quar-
to cū his tēpus ſo de cā. c. 2. cū fit Virtus vt dictum
ſub tpe cōſtituta in quo agēs tādiu fit attigēs paſſuz
vt effectū inde cōueniētē educat. Iſtis āt Virtutiꝰ et
pribus nutritiua fulcita in alimētū tanēz ad finē du-
pliciter vī opari: ſicut ipſa dupler exiſtit vt t virtus
gnātiua: vna qdem ꝑpatiua ſiue imutatiua: ſcda que
calido t cōplexione mēbri opatur velut iſtris. altera
Vo defectiua ſeu iformatiua: ſa aut alimēti i mēbra
Cuius qdē tria ſūt opa: apponere vnire: t tādē aſſi-
milare: vt per eaz ꝓbat defectus nāliū Virtutū ꝑmo
ca. 6. Dupliciter qdē ingo vt t mēbra ſm medi-
cos ſunt duplicia ex ſpmate vz t ſanguie generata.
In mēbris nāq; ſpmaticis vniformiter t irregreſſi-
biliter opatur qđ appet eo q̄ in pueritia plus reſtau
rat q̄z depdat: t io neceſſario ſequitur augmētari. in
iuuentute Vo eq̄liter reſtaurat: ꝓpter qđ ſtatus. In
ſenectute aūt t ſenio minus itelligibilit: magis autē
manifeſte valde: vñ t difformis ſegt declinatio. Et
neq; demū ordo irregreſſibilit ſit de minꝰ ad plꝰ: ſeu
ad mediū. In mēbris aūt ſanguineis difformit t irre
greſſibiliter opatur: q̄ qdē diuerſitas ex varietate cō
plexionū penes tpa t alias res cātur nō nāles: t hoc
ē q̄ videmus quoſdā vno tpe carnibꝰ minorari: alio
Vo tpe difformiter ingroſſari. Eſt aūt huiꝰ Virtutis ob
iectū nutrimentū triplex exiſtis: tertio cōplexionū ca.
5. t nālium primo ca. 6. vnū qdē actu nutriēs: qđ ve
rū dicit nutrimētū: vt qđ apponit vnit t aſſimilat ali
ud nutrimētū: ceu qđ nōdum nutriēs apponi incipit
t vniri. tertiū Vo futurū nutrimētū ſicut quod ē ad-
huc i venis vel vētre iā imutatū ſm q̄ alimentum et
remotius pōt extendendo nutrimētū appellari. iuxta
illud primi prime. Nutriēs maſticatōe Quoz qdē
primū ſube Oponit effluxioni: ſcōm ſanguinis fluxui
tertiū aūt vomitui t lyenterie. de re. ſani. ꝑmo. c. 2.
t. 6. Propter Vo ſcōm ſciendū q̄ tertio elemen
torum. Ba. iſtā qōnem difficilioꝝ reputat ea et q̄ ō
elementoꝝ mixtōis mō: t ꝓbabiles vtrinq; fore cir
ca ipſaz poſitiones. Dit. n. nō ē ſimplicit poſſibile de
mōſtrare vez hic vt in primis elemētis. Vterq;. n.
ſermo hz qd ꝓpriū t ꝓbabile. t ſubdit poſt alia. Jō
q; t quicūq; medicoz t phoz ex ſanguie ſolo nutri
ri aial nūciauerūt: oz laudare eorū ſniam vt cōueniē
tia cognoſcētiū. Sz Hip. naturalius adhuc t his ex
q̄tuor hu. gnātōem t augmētatōem adhuc t nutri-
mētū ingt corporibus noſtriſ. viſū. n. fuit hippo. nā
libus fore ex q̄tuor hu. gnāri corpa t nutriri: cū me
lius ſaluet trāſmutatio t medicinalis appētia. Im-
pugnat et unū ponētes elemētū t hu. dria. u. Et iō
gdam ad id queſitū rñderūt p diſtinctōem Hali. di
cētis nomē ſan. fore cōe. ſignificat. n. aggregationē
hūoz ꝑmixtorū in venis: ſicut appz in phlebotomia
Illic. n. nō ē ſan. purus: ſed i eo oēs exiſtūt hu. Dī
aūt ſan. a ſupabūdanti in mixtura: eo q̄ ceteros ex-
cellat ſui quātitate: t rubeo ꝓfundit colore: t ꝟ maſ
ſa a medicis dī ſanguinea. Significat et ſanguis no
mē purū eūdē ab alijs oio diſtinctū: t hic parū ſeu ra
ro inuenit ſingularis t purificatus ita q̄ et nō aliꝰ aſ
ſociet humor iuxta illud ſcōi ꝓnoſticoz. Hippo. vī
ne aliqs humor fit purus ſiue ſyncerꝰ ſz oēs ſint per
mixti. ꝓio eoz et humiditates ſanguinē vocat Ba.
Dicūt ergo hi q̄ ſi hec dictio ſolꝰ excluſiue iportat ex
cluſionē ſanguinis. i. maſſe aggregate in venis: in
tellectus ꝓpoſitōis eſt falſus. tūc. n. purꝰ ſcdo mō
dictus ſanguis nutriret: qđ dicūt eē falſū. tū q̄ nō ē
hūorē purū dare in corpe. tū q̄ cū mēbra ſint in natu
ris ſuis diuerſa oportuit ipſa ex diuerſis nutriri hu.
vt a cōſumptōe reſtauratōe ꝓportōali ſeruētur ille-
ſa. tū et q̄ hu. alij a ſanguie niſi nutrirent: fruſtra vi
derētur i venis exiſtere. Si Vo ſolus dicat excluſio
nē cholere ſupflue tēdētis ad ſacculū felis: t melan
cholie ad ſplenē t aquoſitatis vrinalis tēdentis p re
nes ad veſicā: ſic dicūt vez eſſe ſolū ſanguinē nutrire
qđ idē ē ipm nutrire: put oēs hu. ē deſeres. ſz qđ de
hoc appebit in dicēdoz tertio. Circa ꝑdicta euēit
dubitare: eo q̄ dictū ē i corpe hūorē puz vel ſyncez
mime repiri cuz dicat prio de morbo. c. i. Raro ē in
uēire humoz ſinguluz ſyncez. Qđ āt raro repit inue
nit interduz. Dicēdū q̄ ꝑmo Ba. ē in apand ꝓpriꝰ
lariter: t nō i hūoribꝰ corpis vniuerſalit. paz. n. eſt
q̄ in apate nō ſint hu. plures cōmixti. Propt ter
tiū qdē ſciendum: q̄ ſolꝰ ſan. nutrit put ēt hec dictio
excluſionē facit ſan. ꝑmo mō dicti. In quo ceti hu.
ſunt aggregati: includēdo ſm modum ſanguinis vz
puri. tuz q̄ ſolꝰ ſan. ſic acceptus idē ſonat qđ purus
Jō diſtinguendum q̄ purꝰ duplicit dī vt qđ oio nul
lā hz admixtōem: ſicut vinuz oifarie aq̄ nō mixtum:
aut qđ modicā admixtōem recipit ceu vinuz tā mo-
dice mixtuz aque: vt ſtati oio trāſitꝰ ſiat idominans.
Et iſto qdē mō viſuz ē hippocrati puruz nutrimētū
in corpe repiri. Enūcio igit ſanguinē nutrire nō ſo-
lum mēbra ſanguinea: qđ ēt aduerſario nō oz onero
ſum videri: vez et cetera mēbra: quātūcūq; videat
diuerſaz nāz: cuz tū illa diuerſitas nō grādis: i vnā
ſtati cōcidat cōplexionis ex coalternatōe inſultantis
vnionē: ꝓpter quod t nutrimentuz oportuit eē cōe
qđ p Virtutis imiſſuz vlteriorē actōem cōitas illa ſpe
cificaret in ptiū naturis. Qđ āt hoc veruz: ſeriebus
ꝓfirmat phoruz illuſtriuz et medicoz: vt Ar. ō aiali

bꝰ ꝛ alijs. Auer. pbi. ꝛ medici. Et ga. videt tandez hec fuisse ſnia. Dit enim ſcdo nāliū. ca. vltio. Quod ſufficiens groſſū eſt ꝛ terreſtre: refugiēs pfectā trāſ mutatōez q̄ in epate trabit ad ſplenē. Qd aūt mode rate groſſū c cū decocto. i. ſanguine ferꝛ. Indiget eni i multis alijs pticulis ſanguis groſſicie aliq̄: ſicut i latis inuljs ꝓpter retētionē: ſūt eni retentiui. Indi get aūt nō mīme ꝛ citrino hu. g nōdū igneus vltie fa ctus eſt ſanguis. Et q̄ ei vtilitas dicet imoꝫ eodem ſcdo. c. 1. vult cholerā nō diffundi p venas ad nutri tōez ſbaudi. Jn hāc quoqz ſniaz viſus ē ꝓcidere: q̄r to de iuuamētis pticularū ſimplr choleras ſuperfluita tes appellans. vñ in gnto. c. 2. Cholera citrina non bz vtilitatē: vt vadat i venis ad epar ꝛ ad ſtomachū ꝛ ad reſidua corpꝰ: neqz nutrit aliqd mēbroꝝ ſz exit ad inteſtina. Sic ergo vult q̄ mlia ꝛ cholera cū ſan guine trāſferant vtilitatis cā: nō aūt neceſſitatis niſi forte mlia in Vtute tū ſan. artarialis ſplenē nutrit iu uamētoꝝ q̄rto ca. 2. quc qdē neceſſitas iuxta elemen toꝝ ſm. A. ꝛ Maliab. vlr in nutriēdo exiſtit. Hoc ēt videnꝫ ſapē de pblate ipm volētes fiē ꝛ ſanguinē purū oia poſſe mēbra nutrire: cū id i eū ꝓuerſū fuerit Eſt eni velut ſemidigeſtū aliqd nutrimētū. vñ ipſuz ſanguinē teſtant diminute decoctuz. Ampliꝰ Jſaac i pncipio vrinaꝝ: Cor meliorē ꝛ laudabiliorez atqz tpatiorē ſibi ptē ſan. attrahit: er q̄ ſe ꝓfortat ꝛ nutrit ꝛ reſiduū ſbtiliat: ꝛ ꝺ cholis ꝛ pblate ꝛ aliā putredi nē mūdificat: ꝛ artarias ad mūdificādū calorē nālez mādat: ꝛ p totū corpꝰ dividit: quo ꝛ ipm nutrit ꝛ vi vificat. Jtidē i pncipio dietaꝝ vlimz ꝛ febriū. 5. Mā qm̄ odio habuit cholerā ru. pp amaritudis ſue acu mē: i cbiſti fellis collocauit: neqz aliqd ſui ſanguini admiſcuit: niſi quātū neceſſitas expemuit ad Vtutē i toto corpe expulſiuā excitādā. ſilr ꝛ melācholicū hu. ſplene icarcerauit: ne eiꝰ ſanguini ꝓmiſceret: niſi q̄z tū ſuerat ad Vtutē ꝓfortādū ꝓtēriuā i q̄libz corpis p te. Adhuc alexāder i ꝓblematibꝰ igr colerā ru. ꝛ am plius nigrā i corpe morari ꝛ nō nutrire. cholera eni ru. ē acuta ꝛ adhuc nimꝰ mlia. qz nāe inimica ꝛ pti culaꝝ corroſiua ꝛ ꝓprie aduſta. Qd vr tandē ſentiri tertio. 15. cū cholere nō ponat inuamētū cū alijs i ali mentū ſubire. Propt qd cū eis audio aſſerere: ſolū ſanguinē nutrire adiectōe tū appoſita. qd hoc verita tē bz in corpe ſub ſanitatis latitudine collocato: re bus ſer nō nālibꝰ debita ſibi admiſtratōe applicatis Cōtigit nāqz egrotatiuo aut famelico: nā idigentia coacta: nō ſolū pblate vti ꝛ mediate p nutrimēto. ſic inuit. A. abſqz eiꝰ trāſmutatōe i ſanguinē. vel fortaſſis ēt duabꝰ choleris: cū tpe famis videamꝰ imē ſe ſuperflua ꝛ ſtercoroſa exſuccare q̄ꝫmarie qd̄ fameſcē tes oñdunt imenſe a ſanguine ēr neiſſima in ſua corpa nutrimēti trāſducetes cā: dcia. 53. Cōfirmat tandez p̄dictū oibus ex cauſis q̄tuor acceptis. Prima qdez ex mālu ſuſcipit. eadē nāqz eſt mā nutrimēti ꝛ gnātio nis. ex qbus eni ſumus ex eiſdē nutrimur vñ de ge. aialiū: ꝛ collz ſcdis ca. de ꝓiunctōe ſpmatis Jn gnā tōe idē eſt dator nutrimenti ꝛ māe. ſed ſumus ex ſan guie tanqz ex mā ſm ariſ. p totū primū ꝛ ſm de ge. aialiū: ꝛ ſcdo nāliū. c. 2. dicentē venā artariā neruuz cartilaginē pinguedinē adipē mēbranā ꝛ medullā in ſanguinea fore ex ſā. tū gnāta. Qd ꝓbat qm̄ in vulua nō eſt cholera neqz mlia in actu collz. 2. c. i. ꝛ nāliuz totidē. San. eſt mā vna ꝛ vniformis ſūmiſſa ſemini qd̄ ēt aphoriſ. qnto ſentire vr ingens Ba. embryo nē ex puriori pte ſan. menſtrui mulieris gnāri ꝛ nutri ri. Amp. ſi mliaz dicam⁹ cū ſanguie mēbꝝ aliqd nu trire: velut oſſa ꝛ hmōi: aut ipſa ē ꝓiūcta cū ſanguie aut ſepata i nutritōe taliū mēbroꝝ. Nō qdē ſepata: qm̄. A. dicit eā cū ſan. mitti p venas ad mēbꝝ. Qd ēt oñdit q: ſi mēbꝝ diuiſim a ſanguie nutriret ꝛ mlia tūc mēbrū nō minus forme Vtutis ꝛ inſtri exiſteret: qd̄ nō eſt dare: cū vnaqueqz res p vnā formā vnicū bēat eſſe. Nec ēt mlia mixta cū ſanguie nutriēs meli ca Vtutē obtinet mixtōis: cū ip̄oportionabiliꝰ ſz ad uerſarios ēt mēbꝝ quodlibet plus a ſanguine q̄z ab alio nutriat hūore. Et iō collz ſcdo ca. i. Negant co lere gnātōis eſſa cū exiſtāt potētia tm̄ i meſtruo. Le mentū nāqz ex actu periſtē ſeiunctū ꝛ Vtute demuz cū alijs imixto. Cū pp candē formā Vtutē ꝛ inſtrm calidū vz ad vnā actualr ducat nām: potētia tm̄ nō eſt ſecū deferēs hu. Qd itidē in cerebro declarat pblati tio. 1. qd̄ tm̄ ſanguie vr ꝛ nō pblate pdicta via nutriri vñ ꝓmo de ſōno: Sāguis tenuiſſimꝰ ꝛ puriſſimꝰ: q̄ i capite denſiſſimꝰ ꝛ turbidiſſimꝰ q̄ i ſeriorib⁹ ptib⁹. Quod appet eo q̄ diu fuit ꝓtinuꝰ cū corde per ipſuz trāſitū faciēſ ē cerebꝝ: cū ſpū vitali q̄ calidiſſimi ſunt Nec ēt pōt dici q̄ pblatic⁹ efficiat oſtariā: eo q̄ qd̄ co cti ē icrudari i mime pōt ſm Paly. ꝛ auer. Similr ꝛ medulla ſanguiei vltimi diſtributi i oſſa interceptū ſuperfluū digeſtū. ſcdo de ptib⁹: calida ꝛ humida oſſa mlice nutrit intriſecus: dcia. 52. Scda Vo ex forma li: q̄m̄ qdē de ge. aialiū ꝛ de ſimplicib⁹ q̄rtus. c. i. di ſtinctōis. 3. Nihil gnāt neqz nutrit niſi ab eo qd̄ dul ce. vñ i dictis vlib⁹. Nihil niſi dulce nutrit eo q̄ nu tritio fit p aſſimlatē ez nutrictis ei qd̄ nutrit. nūc āt ſolū dulce nutrite nāe aſſilat humane: eo q̄ dulce ca lidū exiſtit ꝛ hu. i ſcdo gradu quēadmodū ꝛ ꝓpletio būana ibidē. ſed ſolꝰ ſan. eſt dulcis ceu dñt ar. hiſto riaꝝ trio: ꝛ medici vniuerſi nāeqz familiaris ꝛ ꝓpus cholera nāqz amaritudine mixta pricipat et acuitate mlia pontricitate et acredie: cū aliq̄ ſanguis accētali dulcedine. Pblā Vo inſipiditate: pp qd̄ ſoli ſāguini remanebit nutrire. Neqz potes exponē dulce ſoluz nutrire: ḃ eſt amicabile cū nullus ſapor niſi q̄ dulcis actu exiſtit: amicabilis inueniat nāe pticularit būane. Et iō ex duabꝰ choleris nedū fit nutrimentū: ſz ne qz alia vt lumbrici et aſcarides ab eis gnāt: dcia. ioi. Qd ēt declarat ex effectu nutritois: qr cū alimē tū tādez trāſmutet alitū: ſi mēbꝝ aliqd ex colera aut mlia nutriret actualit: eaꝝ ſapores mānifeſtos eēt in nutritis repire: qd̄ nō eſt: eo q̄ pulmo ex ſan. nutritur cholerecciſſimo. 6. de inuamentis. 4. c. amarꝰ nō i eo nō guſtat ſapor. Qd̄ abſqz iſtātia ꝓfigeret repire in corde: cū nō vteret euaporatōibꝰ pblatū. Sumit et tertia ex pte efficiētis q̄m Vtus imutatiua opans i ci bū p calidū et hu. opat quo et mām ꝓparat: et formā ad reſtaurādū iducit. nā ex pte calidi facilis fit actio i mām: cū calidū marie ſit actiuū. Ex pte Vo humi di facillima ſit receptio: cū agens mām regrat diſpo ſitā vt declaratū. ꝓpter qd̄ cum ipm et patiens vt ꝓ batum debeāt eſſe ꝓportionata ꝓſimilia: patiēs ve ro tale eſt ſan. cum natura ſit calidus humor et hu. Adhuc peccatū eſt fieri per plura qd̄ pōt paucioribꝰ pfici. phy. indicatū primo. ſed ſanguine ſolo pñt ce tera mēbra nutriri: cum inſunt alij hu. in potentia: ſi cut in cibo quantūcunqz temperato. Rurſus et q̄rto

er parte finis: qz ad hoc est gnātio ⁊ nutritio etiaz oz dinata: vt diuino pfruamur ⁊ optimo. ſo de anima: hoc āt fiet per id qđ optimū puta ſanguinē. vñ Iſaac ꝓmo febziū: cū nature filiū vocauit ⁊ elemētoꝝ ac cō plexionū ſecūdis dī marie nāe ꝓpzius. ꝓpter qđ cū nutritio ordinet ad vite ꝫſeruatōem: que hāc ipedi-unt neq̄z dicēda ſūt nutrire. mlia ⁊o ipſaz impedit cū ſit frigida ⁊ ficca q̄ mortis ē diſpō cātiua: de mor te ⁊ vita. ⁊ iō Galt. Melācholia iter cetas ꝫplexio nū bremores iudicat vite: ſimilit cholera ru. vnde ⁊ q̄rto de ꝓtibus. Fel nō ē ꝓp nutrire cū nō ſit alicu ius gra: ſz purificatio quedā. Et iō gratioſiſſime an tiq dixerūt cāz eē viuēdi plurimi tpe nō bre fel: ⁊ ma xime circa epar copulatū ſicut ceruis ⁊ gbuſdā aiali um atqz boium. Et ēt cā putrefactōis ⁊ ſe. tū ꝓp de ſtitutōem ei⁹ a regimie nāe ex odioſitate ipſius ad eā tā ꝓpter ſimilitudinē eius cū ſe. q eſt caloris inati in igneū ꝫuerſio. Sic igit ex his cōcludit efficacit: ſolū ſanguinē ſeu purū ſingulatē nutrire: ꝓter choleram oio ⁊ phlegma plerūqz: eo q ipz ꝓmi vtilis alimenti ē ſupfluitas. Cui⁹ qđē ſignū ē q mixtū alimēto puro nutrit: ⁊ laborātib⁹ hoc ex ianitis ⁊ exercitatōib⁹ cō ſumitur. prio ō ge. aialū. c. 4. nō ſo colls. Phleg-ma ē ſicut cibus ꝓpatus mēbris q̄ cib⁹ tardat eis: ⁊ ſic ē mā ſanguis ꝓpinq̄: qđ in duab⁹ nō cōtingit cho lerib⁹ neqz. n. ꝓpinqua neqz ēt remota ſūt mā ⁊ nu trimētū mēbroꝝ: ⁊ iō impoſſibile eas realiter in ſan guinē cōuerti. ſūt tñ in potētia in illo. nā multotiēs i ei⁹ cōuerſiōe ſubtile ꝫuertitur in cholerā: ⁊ groſſuz i mlaz: nō āut cōuertātur in ſanguinē ⁊ in corpis nu-trimētū: qz calor i eis vlteri⁹ agēs cū vna ſit vehem ter calida vī magis iflāmare ipſaz ⁊ corrūpe: in hūo res ꝫuertēdo ināles q̄z in vez corpis nutrimētum. Relīq̄ ⁊o cū eo q ꝫplexione derelingt ei⁹ ſuba oio a ſanguis receſſit nā. Propter ⁊o q̄rtū ad ꝓmuz dicendū: q hec fuit illoꝝ opinio q̄ non ſeruat in pre ſenti. Ad aliud dicēdū: q ēt ſan. non ē ſimpler cū in eo vt oñſum ē ſint alij tres hu. potētia velut i alimē-tis. Ad aliud dicēdū: q alij humores a ſanguie non ſunt fruſtra: cū habeāt iuuamētū ꝓter nutriēdi neceſ ſitatē vt ipſa explicat. A. Ad aliud dicēdū q nō mul tū valet apō philoſophizātē ergſite ⁊ ſi fuerit bip. ō hūana nā. Ba. ſo. alimentoꝝ theorice ⁊ primo pri mis. Eo q neceſſitas alicui⁹ effectus q̄lis ē nutriri: nō ex neceſſitate ſumēda ē māe: imo magis agentis ⁊ forme ſeu finis: vt appet phy. ſcdo: ⁊ de ge. aialū ꝓmo: reꝓhendentē Empedoclē: volentē effectuum neceſſitatem in māz reducere quācūqz. nō. n. iō mē bra ſunt diuerſa eoqz nutrimētuz eoꝝ diuerſum eri ſtat: cū diuerſitas materie ſeq̄tur ex diuerſitate vī ſor me vel finis ⁊ nō ecōtra. vñ cōmētator primo ō aia Mō differūt mēbra leonis a mēbris cerui niſi qz eorā dr̄ūt aie. Qđ ſentit Ba. nāliū ſcdo. c. 2. volēs vnū quodqz ex eadē mā vz ſanguinea gnāri: pp diuerſi-tatē ꝫrigentē a Vtute iformatiua: ⁊ non ex materia. Ad ꝓdictā. n. rōem multa ſequūtur icōueniētia ſub tili⁹ ꝫſiderāti: tū qz iā Vt⁹ſcre fruſtrarēt: tū ēt qz di uerſificat i mēbris vltra diuerſitatē materie nutribi lis nullā deberēt bre: tū ēt qz videret iam q ꝓmuta-tio ⁊ aſſimilatio nutriētis in nutritū a materia cōtige ret. Sic ēt mēbra deberet ſi ex plurib⁹ nutrirēt hu. ſz eos plura eē: q oia abſurdū in natura. vnde q̄rto de iuuamētis. c. 4. verior ſmo duoꝝ eſt: qz neceſſari um fuit vt caro fit ſm ſuuz eſſe. vñ gatus ſui epi pri moni ⁊ ſpleni cib⁹ aptus: q̄z dzie q ſuba carnis cuiuſ libet iſtoꝝ triū fit filis ſube ſanguis a quo nutrit: pro pter qđ puto Ba in ſo elemētoꝝ. c. i. ⁊. 2. ſeductuz ſoze: aliud dzie bip. amoze. Ad aliud dicendū: q nu tritio fcā per ſanguinē fit p ſimile oiquaqz: eo q i ſā guine repiūtur alij hu. in potētia. Sāguis. n. corrup tus ſm ei⁹ ſubtilitatē mutat in choleraz. Ei⁹ āut qđ groſſuz cōuertitur in mlaz. Et ipſo aūt cū ampli⁹ de coqtur pblaticus elicit hūoz. Et iō cū ipſo alios defe rat hu. in potētia vlteriozi digōne decoct⁹: a Vtute nutritiua ꝓpatiua ſbſeruiēte nutritiue pfectiue: iuxta illud Ar. Immutatōem poterit i mēbra nō ſolum ſanguinea: verū ctiā pblatica melācholica ⁊ choleri ca nutrire ſuo mō. Et merito qñ i hu. ordo qdē irre greſſibilis cōuerſiōis vni⁹ in alterū exiſtit: ſo re. a. ⁊ ꝓmo theorice. Phlegma nāqz p ei⁹ vlteriorē deco ctōem cōuertitur in ſanguinē ⁊ ſāguis in melācholi am: ſaltē qđ in ei⁹ groſſuz rōne ſube ⁊ ipſius ſubtili⁹ in cholerā: ꝓpter qđ nō oz dicere cholerā vtrāqz cū ſanguine trāſire p venas: ꝓpter neceſſitatē nō ē nu trire: ſed magis ꝓpter iuuamētū. qđ. A. cū alijs teti git ſufficiēter. Qđ ſi queraf qd ex illis cōtigat chole ribus: dicēdū cholerā rubeā ꝓter alias expulſiones in ſudorē expelli cū ſudoz ſit aq̄itas ſan. cui pus cho lericū ē admixtū: ſecūdo canonis: p ſeceſſum: vrinaz ⁊ ſenſibilē euacuatōem re. ſan. ꝓmo. De melancho lia Vo dicēdū q de ipſa nō multū trāſit ad vēas cuz ſanguine cū ei⁹ etiā quātitas ſit in corpe parua dzia. zz. Expellit ēt in expulſiōe tertie digōis ⁊ q̄rte. Vel fortaſſis ei⁹ quātitas aliqua ad albedinē aliq̄lez pmu tata in materiā hipoſtaticā retrāſit. Ad aliud Vo qđ dicēdū videbitur. 53. Differentia. 31.

Wod ſanguis artarialis ſeu vitalis nō nutri at oñditur: qz epar nutritur ⁊ viuit. Vita nā qz ē cōſiſtentia p alimētū ⁊ tamen ramoꝝ ſi-bi nullus a magna deſcrit artaria vnde ꝓio hiſtoria-rū. Adheret qdē magne vene epar: artaric āut non cōicat. Eozundē quoqz ⁊ ptium tertius. In epar et ſplenē nulla ꝓtenditur aborti hoc ē artaria recta grā dis. ſan. Vo artarialis p artarias ꝓtibus dirigitur. Adhuc colls ſo. c. de iuuamētis humoꝝ Ba. ſen-tit q ſan nō fuit factus niſi ꝓpter vnā duarū rerum. Aut ꝓpter nutrire ſicut ſanguis q eſt in epate ⁊ i ve nis q̄s opinātur medici naſci ab epate: aut vt ſit ve-hiculū ſpūs cordis: ⁊ iſte ſanguis ē artarialis. Non igitur. Auer. ponit ſanguis vitalis iuuamētū nutri-re: ſed ſpm cordis vehiculare tñ. Idēqz iuuamēto-ruz ac ꝓia primis ⁊ theorice ſcdo. c. 12. Ꝑali Iſaac diffinitoz. Et ſan. ꝓpūpēte ab epate p venas ad oia mēbra fit nutrimētū Vtus ⁊ cōſtitutio. Et ſanguie quoqz currēte p artarias ſpūs nutrit vitaf ſicut ignis oleo nō rememoratās nutritōis mēbroꝝ. amp. primo prima. Sanguis ecētie bone per venā magnā a gib boſitate epatis ad aſcendētē vadit: ⁊ tēdit p venas que ab eo vt rami ſepatur. deinde in guideguil vena rū ⁊c. demuz in venas qui ſunt ſicut rami capillares poſtea ſan. ab eoꝝ oꝛificijs reſudādo labit in mēbra er pte diuina. ſanguis āut trāſiens p venas ē natura lis ſoluz. Rurſus. ii. tertij. c. i. coꝛ nutrit cū Vtuti-b⁹ ſuis naturalib⁹ ſi ergo faciēs Vt⁹ ad nutritōez coꝛ dis ē naturalis: tūc ⁊ nutrimētū ei⁹ vt ſāguis erit na turale. itaqz ſi coꝛdi hoc iſit quod ē radix artariarum

ꝛ ſanguinis vitalis: multo amplius alia mẽbra ſanguine ſolum nutrirentur naturali. Ꝯtidez nutricatio per calidũ fit ꝛ humidũ: quod oſtendit digeſtione per huiuſmodi ꝓfecta in eã ordinata. Sanguis autẽ naturalis calidus eſt ꝛ humidus nã: qui autem artarialiſ calidus ꝛ ficcus. Ꝕti: dare vitã ꝛ nutrimẽtuz ſunt diuerſi actus. cũ igitur vita detur ex ſanguie artariali. ipe cni appellatur vitalis. nutrimẽtũ itaqz ex ſanguine erit naturali: nõ igit nutrit vitalis. Huiuſ qũoqz oppoſitũ ſcribitur de ge. maxime aialiũ: ꝛ ſecundo collz. ſub Ar. ſententia cap. de iuuamẽto venaꝝ. Adhuc q ꝺ poteſt in plus poterit ꝛ in min°. ſanguis quoqz artarialis poteſt dare vitã: qꝺ ẽ plus q̃z nutrimentũ exhibere: ergo nutrimentũ poterit partibus ꝓferre: ꝛ merito cũ dare vitã ꝛ nutrimentũ tãdẽ ad eandẽ ptineant rationẽ. Propter primũ vero ſciendũ: ꝙ ſanguis rõe cõtinentis dupler eſt in preſenti. vnus ſiquidẽ artarialis ſeu vitalis appellatus a corde naſcens: ꝛ ꝑ artarias ab codẽ ortas in totum diffunditur corpus. alter vero naturalis dictus ſiue venalis generatus in epate: a quo ꝑ venas in totum corpus dirigitur: quoꝝ qui in venis rubicũdior qui aũt in artarijs yauior q̃z plurimũ Ba. de mꝛia libro. Quid aũt ſit vena: aut ẽt arteria: dria oſtendet. 47. ꝛ. 54. Conueniunt quoqz vene cũ artarijs ndie quidem ꝛ re. Primo quidẽ: quia interdũ cõitate nois artarie dñr vene: ſed nõ ecõtra. Arabes eni magis hoc nomẽ vena determinant ꝑ pulſare qꝺ dñt i eſſe artarie: ꝛ non pulſare qꝺ eſt vene ſimplicit dicte cõiter tamen nomine venaꝝ intelligit illud: qꝺ vna ambit tunica: motu carens dilationis ꝛ conſtrictiõis reaũt quia ambo ſunt corpora longa cõcaua ligamentalia. diſtant qppe eos ꝙ vnã habẽt ſolũ tunicam vene: ꝑter dictã venã artarialẽ. q̃ eſt in pulmone. Arterie aũt habent duas tunicas: artaria venali pulmonis excepta: in qbus eꝺ motus localis: oriunturqz a corde: vene ab epate apud medicoſ: dria. 47. Quid aũt ſit nutritio ꝛ eius modus differentia oſtendit premiſſa. Propter quidẽ ſcꝺm ſcienduz ꝙ principis Ba. ꝛ quorundã philoſophoꝝ ꝛ platonicoꝝ quos imitat: plerũqz magis ſapiunt: ꝙ ſolus ſan. nutriat naturalis ſolidas aialis partes. artarialis aũt ſit materia ſpirituũ nutrimentũ ꝛ vehiculuz ipſorum ſicut iam apparuit vtcunqz. poſuerunt eni animã triplicẽ ſore in corpore: ꝛ tria poſſidere principalia. differentia. 17. quod ẽt videtur primo interioꝝ indicari cap. vltimo vbi differentia inter animatũ ꝛ nãle aſſignatur organũ. Naturale nãqz coinatã ſibi actus Ɣtutem habet: velut magnes virtutem ſm quaz trahit ferrum: ꝛ ſic aialium ſinguluz organoꝝ. Ꝯtaqz ſi de mũ eſſet permanſibilis eius ſubſtantia nihil idigeret neqz venis neqz artarijs: unia vero nutriri indiget ꝛ cõmenſurationez cuſtodiri innati caloris: propter ea ei opus fuit venis ꝛ artarijs. Sic igit venas ordinat ſoluz ſanguini: artarias aũt coinato caloꝛi vñ ex ſententia ipſius talis videt ratio poſſe deduci: Quorũ anime ſeu virtutes ꝛ inſtrumẽta ſunt diuerſa: operationes inde ꝓcedẽtes ſunt diuerſe. predicte vero vt apparuit ſunt diuerſe. Sed operatio Ɣtutis vitalis cum eius inſtrumento eſt dare vitã: ergo naturalis cum ſuo erit nutritionem miniſtrare. Preinducta quoqz Ba. primo prima de membris. ca. i. non recipiunt: quoniã ſi inter eos ꝛ epar via clauderetur ꝛ os nutrimentũ aptũ haberet eius actio in ipſo deſtrueret. non igit ſe habet in relatione magnetis ad ferrũ: nullo adhuc auxilio indigente. Nec tñ inſtantia contra Ba. Ad. non valet ceu neqz alie: qꝛ per priuationẽ deportationis alimẽti ab epate in os nõ tollitur ipſius inanitas: ſed tantũ eius permanẽtia ꝛ cõſeruatio: lz ſermo Ba. ꝓbabilitati magis q̃z veritati attineat. Sed tñ ꝙ ſan. tantum nutriat nãlis non reputo: aut apparebit ſufficienter dcm neqz hinc ad ꝓſens radices recipio. Ba. Omnifarie medicinales tamen ſunt ꝛ apparentes non eni virtus naturalis ꝛ aialis ad vitalem ſe habent vt diſperata oio: imo vt inferius ad ſuperius. fundant nãqz he due in tertia vt vitali que oiuz criſtit radix prima. Poſſunt nãqz tales virtutes dupliciter conſiderari aut quantuz ad eſſe eorum perfectũ ꝛ formale: puta ſm q organis ꝺ terminatis alligantur: cum ſpiritibus ſibi cognatis: ad ſuas peragendas manifeſte operationes: ꝛ ſic vt cunqz rõez ſeruant diſperatoꝝ: ꝛ hoc quidẽ putauit Ba. ſufficere. vel quantũ ad eſſe imꝑfectum ꝛ materiale: ꝛ ita ſola formalis ꝛ perfecta vna extat Ɣtus puta vitalis in corde: inꝑfecta vero ꝛ materialis dupler in eo: vt aialis ꝛ naturalis: ꝛ ſic habent rationẽ inferioris ad ſuperius. Eſt eni vitalis tanq̃z coꝝ genus ꝛ principiũ. In corde nanqz ſunt oẽs virtutes: cum oium ſit prima radix ꝛ minera in animali tanq̃z primus benedictus in vniuerſo. non tamen omnes poſſunt manifeſtari in eo per opera: qꝛ hic mediante efficitur inſtrumẽto diſpoſito. In corde aũt ſoluz eſt vitalis inſtrumentũ completum: poſtea ſpiritus vitalis tendens ad cerebruz ꝑ artarias digerit in rhete mirabili ꝛ in cerebro: tanq̃z ſibi deputato organo a nã ꝛ reliqua: differẽtia. 38. Apparet ẽt ꝙ ratio preinducta Ba. ſic precedentiꝫ non ꝯcludit eo ꝙ anime ſeu virtutes ꝛ organa nõ ſunt oino diuerſa imo vnum ſubcõtinet in alio. vnde ſcõo de aialium gnãtione In corde eſt epatis forma. Propter tertiuz qꝺem dicendũ: ꝙ ſan. artarialis hz ctiã nutrire ꝛ nõ nãlis tantũ: quod ꝛ auctoritatibus oñditur ꝛ rõibus non phoꝝ tñ verum medicoꝝ Ba. nãqz de maraſmo: Et oꝛ forte exiſtit attractõe ꝛ hñt omnes particule aialis ꝓprium alimẽtum ex corde: hic autẽ ſan. erit vitalis. Adhuc ſerto de iuuamentis. cap. 4. In venis pulſatilibus ꝛ nõ pulſatilibus: inuenitur ſan. ꝛ ſpiritus. ſed illud qꝺ eſt in venis pulſatibus ex ſanguine eſt paꝝ purum ꝛ ꝓpinquũ nature vaporis. ꝛ illud qꝺ eſt in venis non pulſantibus ex ſpiritu ẽ parum ꝛ nebuloſum. Et ſubdit vt inductum dria poꝛi: ꝙ medicicine corporis cõicant omnibꝰ mẽbris ꝛ ꝙ omnes medicine inueniunt in ſoibus membris hz tamen quantitates inequales. he aũt non vident niſi ꝓdicti ſan. ꝛ ſpũs ꝓpter qꝺ vterqz ſan. nutriet ꝛ ſpiritus ſpumabit. Hoc aũt poteſt ibidẽ ꝑticulariter ẽt ex mẽbris ꝑticularibus hri. Scribit enim ibidẽ: fuit vena pulſatilis in pulmone hñs coopertoriũ tenue: ad ſimilitudinẽ creationis vene nõ pulſatilis in alijs mẽbris: vt de pulmoni ex ſanguine ſubtili q eſt in ea multũ. hoc aũt nõ erit niſi ꝓpter nutrire eundẽ. vñ ſcõo theorice. cap. iz. Arteria venalis vnam hñs tunicã teoera ꝛ fragilis intrat pulmonẽ: ꝛ in eo in multas diuidit ꝑtes. Accipitqz ab eo acrẽ: ꝛ ad ipm ſanguinẽ deſert quo paſcatur. In idem quoqz cum his conſentitur ita primo prima: ca. 2. in doctrina quita

vna artariarum ad pulmonē vadit: ⁊ in ipso patēt ꝓ
pterea vt aer attrahatur: ⁊ san. q pulmonez nutrit a
corde de erat q transitus nutrimēti pulmonis est ad
cor: ⁊ a corde ad pulmonē vadit. Appz itaqz ex hoc
membra vitalē sanguinē nutrire. Sz quis mor isur
gens dicet nō esse simile de pulmone ⁊ alijs mēbris
ita ꝙ per eū possit de alijs cōcludere. nam dispositio
pulmonis in venis suis ē contraria dispositioni: alio
rū membrorūz: de iuuamētis. 6. c. 4. Est. n. pulmo
mēbruz calidū ⁊ siccū multi caloris ⁊ motus idigens
nutrimēto calidiori ⁊ pluri. plurimo figdem ꝓpter
tres cās. Vna quarū multitudo ē caloris, ꝓpter quē
cibus eius factus q̄si ad ꝓsimilitudinē vaporis velo
citer exterminat. Scōa ē pulmonis expānsio in hora
receptōis aeris. hoc. n. adiuuat ipm ad attrahēduz
cibū ex locis, pfundis ⁊ spissis. Tertia quoqz qz sol⁹
pulmo inter oia mēbra ex cordis cibat sanguie: quez
cor digerit ⁊ subtiliat valde. nō aūt ē de alijs prnbus
ita cū istis nō ꝓticipet natura ⁊ dispōne. Dicēduz ꝙ
lz ex his deducatur ꝙ pulmo ꝑ multis partibus ma
gis debeat nutriri sanguine ēt artariali: nihilominus
⁊ alia ēt nutriūtur ex eo. nutrit nāqz splen inde mē
bruz mlicuz: de quo minus vī: ꝓpter qđ ⁊ alia ma
gis sanguini ꝓpinqua poterūt inde nutriri. vñ quar
to iuuamētorū. c. 4. p̄dicta vtilitas venarū pulsatili
um in splene ē: qz cibant ⁊ nutriūt ipm: cū eo qđ re
sudat ex eis: filr quoqz tertio. 15. c. 2. In splene qdē
sunt vene pulsatiles ⁊ nō pulsatiles plurime: in qb⁹
sanguis digerit ⁊ assimilat sube ipsius: ⁊ iō iuuamē
toꝝ quarto. c. 4. splen nutritur ex sanguie subtili ni
gro. Epar vo ex sanguine spisso rubeo. Circa qđ ac
cidit hesitare qm̄. 13. de nig. ca. c. Mōstratū est splē
vt ⁊ alia ex sanguine grosso nutriri: q q̄si limus ē pu
rioris. Dicendū ꝙ splen vt ⁊ alia ex sanguine nutrit
duplici: artariali. s. ⁊ venali: ⁊ qđ artarialis magis
in finē ordinat ipsius. lz. n. sanguis mlicus attrahat
in splenis nutrimētū: digeritur tñ ⁊ subtiliatur ante
q̄z nutriat: sicut tactū ex Aui. iducto vnde ſmo cōpletus erit Ba. cū vterqz copulabitur vna. Quare
iuuamētoꝝ quarto loco p̄dicto: mlia digeritur i splene: anteq̄z transmutatur in stomachum. Iunat qz is
motu artariarū pluriū in ipso existentiū: deferentiuz
ei vtutē cordis spm̄ ⁊ sanguinē: ita vt digōe fiat sā.
ipsius subtilis cōsimilis eius nāe. De renum quoqz
nutrimēto iuuamentorūz qnto. c. 2. ⁊ nō i digent re
nes vena tertia veniēte eis ad cibandum eas: ⁊ suf
ficiūt eis due vene copulate cum vtroqz illorum. s.
vena pulsatilis que oritur a maiori vena pulsatili. q̄
est versus dorsum ⁊ vena non pulsatilis: que oritur
ex vena ampla: que ex gibbo nascitur epatis. Isaac
quoqz in elemētis de nutricatōe mēbrorūz ⁊ marie
cordis: dicimus ꝙ nō intendimus dicēdo ꝙ sanguis
cordis ē purus mūdus ⁊ nudus ab humoribus san
guinē ꝙ dirigitur et ab epate vt nutriatur corp⁹ eius
imo non intendimus nisi de sanguine ꝓcedente i ar
tarias ad totuz corpus q est vehiculū caloris innati ⁊
ex quo est materia ⁊ ipsius nutrimentuz. a sanguine
vo qui ei transmittitur ab epate ad nutrienduz cor
pus ipsius: non sūt hu. sepati. nam si illud eēt priua
retur opationibus nālibus. Causa aūt ꝓpter quam
sit san. artariarum purus mūdus nudus ab hu. ⁊ sor
dibus ē. qz ad cor non vadit ex sanguine nisi quod ē
melius ⁊ laudabilius, deinde discernit ipsum ⁊ acci
pit ad nutrimenti sui ⁊ nutrimentum cāloris innati
quod in ipso est melius: ⁊ transmittit quod ex ipso su
perest post illud ad membra pectoris ⁊ pulmonez ⁊
caput: vt eo nutriantur quoniā cibus horum mēbro
rum est ex superfluitate cibi cordis. Id autem quod
dicit: ꝙ cor nutriatur a sanguine epatis non separa
to a ceteris hu. fortassis veritatem non: eo ꝙ cor an
teq̄z nutriatur a sanguine naturali: cum alterius di
gerit ⁊ in vitalem conuertit. vnde Isaac israbelita ī
vrinis. Sanguine de vtrisqz choleribus: phlegma
te: ac aqnositate sui mundificato: cor meliorez ⁊ lau
dabiliorem sibi trahit partem vnde se confortet atqz
nutriat. Sic igitur san. cor nutriens vitalis erit et co
leribus mūdificatus actu: in ipso tamen sunt impo
tentia. Ad Isaac probationem dicendum ꝙ non p̄
uatur propter hoc cor virtutibus naturalibus: quo
niam iste sunt in quolibet membro particulate et cō
tracte. Inepate vero sunt in cōi secūdum medicos
marime. Iste tamen virtutes naturales in corde red
duntur alterius nāe q̄z iste que erant in epate. Sub
dit autem post antedicta. Caloris residuum subtili
at et de coloribus et phlegmate et alia putredie mū
dificat per artarias ad mundificandum calorem na
turalem: mandans vt pinguedine sua nutriat: et per
totum corpus dividat. cor enim est fundamentū na
turalis caloris: quod si constat partem qua sibi tra
bit sue nature nutrimentum et substantie assimulat.
partēqz superfluam ad membra capitis et pectoris
mandat: vnūquodqz inde nutriens: et sue vniuscu
iusqz nature assimilans. Auer. autem collz secun
do de iuuamentis venarum. Debes scire Ar. vellē
ꝙ cibus et nutrimentum omniū mēbrorum fit ex du
obus sanguinibus simul mixtis: et ꝙ san. qui est in
epate et venis non pulsatilibus: est sicut materia san
guinis in artarijs cordis: et ꝙ san. artariarum est si
cut forma sanguinis ei: hoc est ꝙ dat ei complemen
tum et coctionem: et facit ipsum cibum ꝓpinquum
actui. Quod ratione firmatur: quoniam ex quibus
sumus ex eisdem nutrimur: vt dictuz prius. sumus
autem ex sanguine naturali et vitali. a partibus enī
vitalibus et naturalibus sperma et sanguis decidūt
mēstruus: vnde tertio theorice. Cor et san. fit arta
riarum: epar vero ex menstruo et omnia mēbra car
nea. Ex vtroqz enim sanguinum vnaqueqz genera
tur particula et nutritur: sed quedam ex vitali am
plius. alia vero ex naturali: vitaliqz dempto magis
non parum nutritio perficitur ex sanguine naturali.
Et sulcit preassumptum quoniam embryo nutrit ꝑ
vmbilicū ſm ꝙ ad cotilidones cōsolidat matricis:
ſo de ge. aialium. In quo sunt quatuor vasa: et duo
interdum: aliqñ vnū tantum et istoꝝ duo sunt vene
et alterū: et due artarie et reliquū: ſm ꝙ aialia sunt
maiora mediave! minora. Tertio quoqz theorice. c.
34. ponūtur vene due et artarie filr a matrice ad vm
bilicū puenire: cū aūt vmbilicum transierint: tūc vt
plm cōgregātur due vene in vnaz. Vene quoqz ad
hoc fuerūt nate vt sanguie i ipsis cōtento fetū pasce
rēt mēstruo: artarie vo vt spm̄ ferrēt et sanguinem.
Sic igit san. ꝑ artarias attract⁹ i ēbryonē būt nutri
re nō enim datus est ꝓpter solum spiritus generati
onē cū spūs ēt attrahatur a matrice: qz san. tante nō
foret productus quantitatis: cum ex modico ei⁹ plu
rimū generetur spiritus. neqz spūs potest resolui ꝙ

locius vt qs diceret pp ꝯtinens solidi⁹ i quo habeꝫ. Adhuc oē mēbꝝ qđ ptícipat venis: ptícipat ꝛ arta/ rijs. cū igiꝫ nutrimētū fiat nō solū p vasa imo ēt per simplicē cōflurū ꝛ emanationē: vt i ossib⁹ ꝛ cartila/ ginib⁹ pp spiritus quoꝝ ē vitā r̄staurare: nō erit arta rias tūtas ꝛ tales assignare: ſz pp sāguinē vitalē: cu ius est ēt nutrire sit a simili. ſz mēbꝝ qđ nutriꝫ nō so lum est nāe sanguis vt nālis: imo plura sūt nā vite ꝛ marie cū vnūqđqz ex oībus cōmiſceaꝫ elemētis non est ptē purā i corpe assignar. vñ Auer. de iuuamēto venaꝝ: Nutrimētū dz fieri ex aliquo qđ ꝓportioneꝫ māe ḡle san. ē nālis q est crudus ꝛ alio forme relato ficut artarialis q est coctus: vt ḡ ꝯueniētior fiat pro/ portio: oz in nutricatōe crudū cocto admiſceri: vt cō tēperenꝫ ābo. Nalin oē qđ nutrit vt asserit dz mem bris aduenire. ſz duo sanguies mēbris occurrunt. ḡ bis duob⁹ dz nutriri. Et demū subdit apparere ga. asserere: q mēbra supiora cibēt a sanguie artariali: ꝛ hoc q̄ pcepit icidi artarias in passione emigranea ꝛ i ephilesie pseuerātia. pcipiꝫ ēt. iz. đ igenio ca. vl. pp oculoꝝ passionē artarias tempoꝝ abscidi. Et ſb dit: vtinā ego scirē q̄d ꝓhibet eū credere: q iste san/ guis artariaꝝ non nutriat alias ptes corpis: Ex isto tñ Ba. fmone iterioꝝ tertio. c. 8. in quo non potest Auer. hꝫe ꝓpter artariaꝝ icisionē i ꝓdictis passioni/ bus sāguinē artarialē supiora mēbra nutrire. Dicaz nāqz bāc fieri: nō ꝓpter euacuationē sāguis artaria lis: ſz q: p eā alteraꝫ mala cōplexio calida: aut fum⁹ vt apte Ba. ibidē apparet p eas ad caput delat⁹ do lorē ꝓstans: diuertiꝫ in alia. vñ licet ꝯclo fit vera: nō tñ iuste deducīꝫ exꝑmissis. Itaqz ꝓbabiliꝫ ꝯcludēdū sāguinē artarialē: nutriꝫ lz potissime spūaꝫ sit ei⁹ ꝛ ve getare. Attendendū tñ vt ēt sentitur collz fo: ca. de iuuamento venaꝝ q̄ sanguis vitalis ꝛ naturalis ꝯmi xtio pōt fieri duplr. vñ qdē vt sāguis nālis p venam ꝓcedentē a gibbositate epatis trāscendat i cor: alter vero p attractionē extremitatū artariaꝝ capillarium ab extremitatibus venaꝝ capillariū ꝛ econtra. diui/ sio eni venaꝝ ꝛ concursus pulsatiliū cū venis nō pul satilibus est ꝓpter duas cās: quaꝝ qdē vna vt fit iu uamentū per telas coopientes venas nō pulsatiles ꝛ ligātes ipsas cū mēbris vicinātibus eis: altera vt trāseat ab vtroqz genere venaꝝ ad alteruz: ex eo qđ ꝯtineꝫ i eis: de iuuamētis gnto. c. i. ꝛ ꝑmo ꝑma In extremitatibus itaqz venaꝝ ꝛ artariaꝝ capillaribus san. arterialis associabiꝫ sanguini nāli ad nutrimen/ tū. Sz ꝯ ꝑmo ꝑma: de generatōe humoꝝ dr̄: q san. eēntie bone vadit per venā magnā a gibbositate epa tis ascēdentē. Dicendū q ꝓfectius dr̄ aialium. iz. ita San. remāfit i gibbo mūdificat⁹ vadēs ibi i magna vena q̄ diuidiꝫ in duas ptes. q̄rū vna tendit deorsū reliq̄ sursū. Nosce quoqz q mēbroꝝ aliqđ est qđ ma xime nutritur ex sanguine nāli vt epar ꝛ maxie pars supior gibbosa q̄ caret artaria. hoc aūt euenit q: nu/ trimentū fit a filī ꝛ epar sanguini similatur. Est eni sanguis ꝯgelatus seu ispissatus ꝯnr ossa eisdē affinia cor aūt cum pulmone multū relatōe aliorꝝ ex artaria li: splen ẏo ꝛ renes cōiter ex vtroqz. Propī qdem q̄rtū: ad primū dicendū de iuuamentis scribi gnto. ca. i. q: in epate est artaria non tñ p eius oē ſz p ptem magis disseminaꝫ iferiorē ꝯcauā: fueruntqz potesta te vene pulsatiles in ꝯcauo epatis ꝛ nō in conuero: q̄m ꝯuexū epatis quod est ꝯtinuū cum pitate est mul ti motus: ꝛ sufficit ei ex sufflatiōe mot⁹ ei⁹: ꝛ ñ idiget alia sufflatiōe. Et f..erūt vere pulsates in ꝯcauo epa tis ꝓpter suā necessitatē ad ḃ: quoniā ipse sunt misse a corde ad epar ad custodiendū tpantiā caloris. Ex hoc ēt apparet fm Ba. q epar nō solum ex san. nu triatur nāli. Cum aūt dr̄ id Aꝝ. velle: dico vl meip sum non itelligere: vtꝝ voluerit q ad splenē ꝛ epar nullatenus pueniat artaria adortiqz hoc cōprobatur falsū: aut ſi venit nō distribuiꝫ ꝑ ptes epatis vt iā ap paruit ꝑ Ba. ſic per ptes alioꝝ distribuiꝫ mēbrorū. Ipse ēt Aꝝ. tertio historiaꝝ nullaz venā vult i ma/ trices a ꝯcaua ꝓtēdi sed solū ab artaria: Cui⁹ oppoſi tū experimentaꝫ anothomizās. vel fortassis Ar. ꝓce pit artariā ad epar ꝓuenientē per anothomiā: cū ip/ sa fit ꝓua in partes iferiores eius exterminata ab ise riori parte ab artaria per dorsū tendentez sursum ab epar ꝓtensa. Potest eni dici de eo q idē de parme/ nidē ꝓfitetur q̄si ipz excusās pbicoꝝ ẏo ꝑmo i diuer sitate rōis subiecti ꝛ accidētis ita: ḃ aūt parmenides nondū vidit. vñ ſcđo collz. de iuuamēto instroꝝ an/ helitus. tpe Aꝝ. aūt non cognoscebatur aliqđ iuua/ mentū dyaphlatis nisi ꝓpter sepationē mēbroꝝ spiri tualiū a nutritiuis ad hoc vt non accideret tempore digestionis eis aliqd ex calore illo: dria. 99. Erratur ēt collz. fo ca. de iuuamento mēbroꝝ nutrimenti cō tinente multas artarias epati a corde venire. tū quia vt visum falsū existit: tū q: peius q̄m id ꝑponit Ba. cū apertius testatur ipse sensus anothomicus oppoſi tum. ḃ nāqz anothomiā ignorauit vt i hui⁹ indicat septimo. Ad aliud dicendū auer. aut leg fz opi. ga. vel q: iuuamentū san. artarialis est vt sit vehiculum spiritus cordis q: ad hoc ꝓncipaliꝫ est natus: non tñ ꝓpter ḃ tollitur qđ ēt vt oīsum nutrire cū sanguine non bēat naturali. veruntamen nālis principaliꝫ bz nutrire. ḃ aūt vt dictum est viuificare. Et per hunc modum dicendū alijs ꝛ Ysaac ꝛ diffinitā. Ad aliud dicendū q: lz superficietenus. A. fmo sonet san. na/ turalem solū nutrire: perspicacius tñ audiens dicet noīe vene ēt artariā intelligi. Ad aliud dicenduz: q ſi coꝛꝛtutibus nutriaꝫ nālibus sunt tñ ut apparuit al terius ordinis ꝛ q̄ſi equoce relatione ad ꝛtutes nā/ les epatis. aut lz virtus nālis sit in quolibet mēbro ipsa tñ variatur per complexionē membri diuersam. alia. n. est oōplexio carnis ꝛ alia ossis: ꝓpter quā se/ quiꝫ ꝛ nutriēdis diuersitas. Ad aliud dicenduz: q lz san. arterialis sit calidus ꝛ siccus per ꝯparationē ad sanguinē naturalē: est tñ calidus ꝛ hu. ad cutē: ꝯplo nū ꝑmo. c. vl. sic. n. ois sā. ē cali. ꝛ hu. lz quidam sit ma gis talis: q̄dam vero minus. magis ẏo ꝛ minus ñ diuersificāt spēz cū baly. io. methaphysice. nō. n. tanta est caliditas sanguinis artarialis ꝛ siccitas q ꝓ pter ḃ ratio ab ipso tollatur nutritōis. Ad aliud di/ cendū q dare vitam ꝛ nutrimentū sicut ostensū non sunt oppoſita vt aliqua disparata quorum vnum nō coadiuuat alterum ad esse: verum tribuere vitam ē tanq̄ superius ꝛ velut genus ad id quod est nutri/ mentum ministrare: ꝛ quod plus potest potest vti/ qz ꝛ quod minus.

Ratia quidem huius quod ſuppoſitum vi/ detur san. in venis tantum contineri dubita tur: quia cum ſcđm Aristotelem vt visum differentia prior: solus sanguis nutriat cerebrum: in quo tertio de hystorijs: Non est vena neque ma

gna aut pua nō poterit nutriri. Sīr neqz ossa ⁊ filia neqz renes. 6.7. Adhuc ꝓmo pria. san. labit in mē bra er pte diuina. pluruma Vo vt tactū carēs venis. Kursus cū subtilius soluta ꝺtinuitate mor effluat sā. si ḃ tm̄ egredereť er venis: tūc totū foret corpus ve na: qđ absurdū. Mō igit sanguis ē i venis tm̄. Jn oppositū ē Ar. de aialib⁹ nō raro cū medicis vniuer sis. Vene nāqz duplices pulsātes ⁊ gete sūt loca san guinis eo q⁹ deseruiant cordi ⁊ epati. Eti. euacuatis venis necubi er corpe san. educit. Jn venis igit cō tinet sol. Propter ꝓmū qdē sciēdū: q⁹ qd fit san. ꝓtractū: ⁊ oñdet q⁹ tripler existit dria. 33. p venā vero hic audio ēt artariā sibi vt tactū i eis ꝺtineri sanguinē vitalē: ⁊ in venis simplr dictis nālē. Propt ꝯm qdē sciēdū quosdā ob ꝓtracta sēsisse sāguinē nō i vēis tm̄ cē: quoz falsitas oñdet ꝺsesti. Propt tertium Vo sciēdū q⁹ san. solū ꝺtinet i vēis ⁊ artarijs ⁊ his ꝓ portōatis: puta corde ⁊ lacūa sanguis: duob⁹ ꝓmis susceptr⁹ mōis. q̄re historiax tertio. Dīs sā. ē i vase ⁊ i vocatis vēis: i alio nōnullo ꝓterq̄z in corde solū. ⁊ tertio de ptib⁹. Sine vena nō ē san. cor ēt ipz ꝺtinet in hūtib⁹ vñ ꝺpsonū. ꝓmo. c. vl. Cor ē sāguissimuz viscez. Cōstrui āt lacūa sāguis seu torcular fz Eraclei sup glādulā ex opimēti plicatōe. Jpaqz nō ēve na Ve: sed q⁹ figura ei⁹ rotūda ē ꝺcaua ⁊ ēt curua sā guinisqz i ea inuenit sicut i vēis. Jōqz vena tertia vo cat ab Haly. tertio theorice ca. ii. Quare cū reducat ad venā ꝓmo Ar. Vificat dicētis i vēis solis pre terq̄z i corde sanguinē cōtineri: ceu ēt ipz ad vēas de ducit. Est nāqz cor sicut ps ipsarū historiarū tertio. Est āt is eox q̄ i capite sūt tordo q⁹ ꝓmū os palati: de inde rete mirabile vel serinum: inde postea glādu la sup quā san. ꝓtacta lacūa: deide dura mr̄: deiceps pia mr̄: postea cerebz ⁊ vētres ei⁹: sup cui⁹ medium sūt due nates lateralr̄: ⁊ neru⁹ ē i medio supius ꝺ is namētis nono. c. 2. Probat āt q⁹ san. fm duos pri mos modos tm̄ in venis cōtineat ac sibi cōpib⁹. qm vbi aliqd gnāt ibi solū pficitur ⁊ ꝺfuatur ꝓmanens tale. quātū. n. nā dat de forma ⁊ ꝺ loco ac ceteis ꝺāti b⁹: vt appet q̄rto ce. ⁊ mū. huiusmōi Vo ē san. gnāt nāqz i epate ⁊ corde. Kursus illō solū ꝺtinetur i eo quo saluat loco. Vtutē nāqz bis hz saluatinā: pbȳ. q̄rto: sz iā solū saluatur i venis ⁊ sibi cōpib⁹: nā i vē trē. i. cōcauitatē effusus ex necessitate putrefit apho risinox. 6. vū Ba. de nigra cholera scribit sanguiez turbari: nō solū ercidēs a corpe: vex intra vt pulmo nē pect⁹ vesicā ⁊ matricē. itaqz san. solū i venis ⁊ si bi ꝺfinib⁹ ꝺtinet. Sāguis Vo tertio dict⁹ mō egres sus ē venas i mēbrox porositatib⁹ locat⁹. qđ oñdit qz ordinatur in ibox nutritōem tāquā in finē assimu latur. n. iā eis nō parū subā ⁊ q̄litate. marie q̄z cum āpli⁹ digeritur ⁊ igrossatur: ⁊ ab ābitu venarū sepa tur exp̄ssio ēt mēbrox denotat ipm ēt i eox spōgiosi tatib⁹ ꝺtineri dria. 33. Propt q̄rtū qdē ad ꝓmuz qd dicēdū visuz p⁹: fir̄ lz nō bēant huiusmodi: at trahūt tm̄ sanguinē ex venis ꝓpings ꝺtiguitate q̄daz ⁊ alterāt ac trāsmutāt in seipsa. sanguis. n. renū pro sūdatur cū tota carne eos q̄si vapor: ⁊ ꝺtinuatur cū ea paulati efficiturqz eorū cib⁹: de iuuamentis gnto ca. 2. Ad aliud dicēdū vt appuit: q⁹ sā. cū labūt ex tra venas iā fit san. q⁹ cōcessuz ē nō i eis ꝺtineri. Ad alid dicēdū nō oportere totū corp⁹ venā ee: lz p totū i. p maiorē ptē sui diffūdatur. tm̄. n. ꝓtēdūtur vt ꝑ

cultētur ⁊ minorētur ampli⁹ alimēto: qđ p eas ōcur rit: ceu riuuli mimi tādē ⁊ i appēte factis gbus ort⁹ irrigatur aut foliorū vitis ꝓtractōes ⁊ vie: tertio de ptib⁹ venula manifesta nulla. Occultātur āt vena rū plīmei decrepita etate: vt decorsū denotat man⁹. Cū igit deserātur dissemiate plīm p corp⁹ si pctura subtilior ⁊ nulli earū occurrat: ꝓpiqtate tm̄ ⁊ dolore attrahēte loci ad quē ēt nā cū spiritib⁹ cōuadit: mor ⁊ būorib⁹ sā. relaxata educit vene imio. Dria. 32.

Vod eadē fit cā efficiēs san. ⁊ melancholie hypostasis mōstrat: qm̄ illa videt habere idē efficiēs que ab eodē ꝓducūtur agēte. agēs āt ē calor sed san. ⁊ mlia: imo ⁊ alij humores ꝓducunt a calore epatis. hic āt ē vnus cū sit ēt forma ei⁹. Est eni calor forma corporis collz fo. c. de declaratione actōis ⁊ passionis i quolibet mēbro. Et vni⁹ rei vna ē forma ⁊ eē: Vō ēt fit vnus calor humorū gnātiu⁹ inuitur primo prima de gnātōe humorū. Ampli⁹ q̄ retinēt eosdē sapores: ⁊ cām videnť efficiente eādez habere: cū p sapores magis in cognitōem alicui⁹ ꝓ ueniat dria. 145. hic aūt in sanguie euenit et mlia: qz sanguis sapor est dulcis: et mlie silr̄ iter dulcedinez et ponticitatē existit. Et firmat qz solus sā. vt ꝓbat A. habuit hypostasim p modū residentie: que melā cholie ē nālis. Vō aūt tale sanguini errat cōtrarium Palin: cū tripler appeat calor gnātiuus humorum aut diminutus supfluus vel ꝑfectus non ē dare quod mlie sit calor diminutus: cū iste sit pbfatis neqz exce dens qz ḃ cholere. Jtaqz erit tēꝑatus is aūt sangui nis. Non. n. potes dicere q⁹ sit calor mlie huiusmōi itensior calore san. qz tūc illū caliditate superaret: ne qz remissiorē ipo: vt q̄li q pbfatis qz iā mlia erit insuffi cienter decocta ex caloris abbreuiatōe: ficqz ex vlteri ori decoctione posset in sanguinē cōuerti: qđ negatū dria. 29. hu. igitur ab eodē calore ꝓducūtur et magis idem sanguinis et mlie nālis efficiens. Horū quo qz oppositū sentit fo nālium. ca. 5. et crisium. ca. io. Eti. quorū mā errat diuersa et agens: cum id vtun qz diuersificetur fm māc dispōnem. alia. n. est mate ria sanguinis: alia mlie cum hec sit mediocris: illa vero grossa et terrestris. Et roborator qz san. ē filiꝰ amicissimus nature: melācholia Vo frigida et ficca vt senū complexio et via ad mortem. Ampli⁹ cā ma terialis melācholie ē quod de nutrientib⁹ est vehe menter grossuz pauce humiditatis: ⁊ eorū caliduz ē fortius i illo prio ꝓma. Sic igitur videt cā efficiens melācholie caliditas eleuata: nedū q⁹ sāguis caliditā ti adeq̄ta. Nō itaqz sā. et mlie eadē ē cā efficiēs sed diuersa. Propt ꝓmū qdē sciēdū q⁹ melācolia ē būor frid⁹ et ficc⁹ et dupler existit nālis et inālis. Nālis qdē fz. A. est boni sanguis fex turbulentia et supfluitas cui⁹ sapor dulcedinis et pōticitatis mediuz obtinet. Et hic qdez fm Ba. būor ꝓpe uocat niger. Melā cholia Vo inālis cholera nigra que est subsidentia p modū aduste cineritatis: ac ēt humidi exp̄ssionis et cōterminatōis. et ipsa qdē q̄drupler rōe aduste ꝓ ducit. n. vt oñdetur alijs etiā de cāis fm q⁹ glibz hu mox q̄tuor fm. A. et Hali. pot icinerari. nā qdā ex phlegmatis efficit aduste q melācholia dr̄ phleg matica: dupler exīs. fa q⁹ phlegma cui melancholia cōmiscet nālis subtile aut grossuz fuerit rari⁹ tm̄ acci dens ꝓpter iobedientiā ipsi⁹ aduste et icieratōi ali is maiorē. nulla ex sā. cōbustōe mlia dcā sāguica et

quedã ex cholẽ aduſtõe vt cholerica: ⁊ alia mlʼie adu
ſtiõe duplex erũs ſꝫ ꝙ melʼia q̃ aduriʼ fuerit ſubtilioꝛ
q̃ praua ẽ valde fermẽtãs trã: ⁊ ebulliẽs vt acetũ ac/
cerimũ. Ba. i de cholera nigra aphoriſ. q̃rta. 2. nã/
liũ. c. 8. ⁊ 9. ⁊tio iterioꝝ. c. 7. ⁊. 14. ⁊ de ingenio. c.
7. Jn qb⁹ ſigdẽ locis tãgi vʼ magis melʼia nãlis ⁊ q̃
ex hui⁹ aduſtiõe q dupliʼr gnãtur: aduſtiõe: ac putre/
factõe. 14. de igc. ſugẽqꝫ ab hac ſẽfit muſcas ⁊ aiali
um cetera: vel groſſa q̃ min⁹ ertat effrenis i iferẽdo.
eſt tñ ea difficilioꝛis eradicatõis ex pte iſira: Multi
plicaʼqꝫ nãlis mlʼia plurib⁹ de cãis tã calidis q̃ꝫ frigi
dis ⁊ aliis: ⁊ iõ nõ imerito dictũ ẽ iterioꝝ ⁊tio. c. 7.
ꝙ decẽ mlʼia ſũt ab eo imaginata. ⁊ tertio ꝓma de ſi/
gnis mlʼie: ſpẽs timoꝛis eꝝ ꝯſuetudinẽ ſunt iſinite. ꝓ
mo qdẽ ſi ꝯplʼo coꝛpis fuerit mlʼica ⁊ ꝓpe coꝛdis aut
pp caliditatẽ epatis. ac ẽt ſꝫ Dioclẽ iteſtinoꝝ: quꝫ
mendoſe auicenna theophilũ ſicut modus arabũ ap/
pellat: vel pp ſplenis debilitatẽ i mlʼiaꝫ attrahẽdo ⁊
ſanguinẽ ab ea mũdificãdo: vel pp opilationẽ ⁊ apa-
ta eiuſdẽ vel ẽt meſaraicaꝝ aut pp frigus vehemens
congelãs humidũ ⁊ idurãs: vt i ſpeciẽ melancholie
trãſeat: ſicut phlʼtu accidit vitreo: vel pp longã ꝯſtri/
ctionẽ humoꝛis alicui⁹ ⁊ affectiõis ꝓuationẽ a caloꝛe
nãe: aut pp egritudines ꝓliras: ⁊ precipue loco cali
do ac eſtate. Jp ſe nãqꝫ tandẽ humoꝛẽ icinerãt. ſcõo
ꝓnoſticoꝝ: niger humoꝛ vel ſupaſſatione peſſima ⁊
coꝛroſiſſima efficiʼ cho. ni. aut groſſo ſanguie ſimiliʼ
exſiccato: vel moꝛtis ⁊ friditatis ratione: ⁊ vlʼr cãe
ipſi⁹ ſũt regimẽ ſer reꝝ nãliũ ad frigidũ ⁊ ſiccũ decli/
nans: ⁊ ꝓprie aer cibus ⁊ potuſ: ⁊ ſupfluitas triſtitie
⁊ timoꝛis. Vikꝫ ẽt qbuſdã medicoꝝ melʼiaꝫ a demo
nio ꝯtigere. qbus qdẽ dicit. A. ſe non curare cũ phy
ſicã doceat an ꝯtingat vel nõ a demonio: qõ euenit
pp mira cogitata ⁊ dicta ab eiſdẽ: vt ⁊ nãliʼ ꝯtigere
poſſe non putẽʼ cũ mulier idiota melãcholica ſcã fue
rit audita ꝯgrue latinũ ꝓferre: que qdẽ ſanata deſti
tit vt illius oblita. Propʼ ſcõm vero ſciẽdũ ꝓmo
ſcribi ꝓma: eandẽ foꝛe cãꝫ ſanguinis ⁊ melãcholie ca
loꝛẽ puta tẽperatũ. Nãliũ aũt. c. 8. ⁊ crifiũ ſcõis. c.
10. Videʼ ꝯrium ſic ꝓtendi alterato cibo i venis ina
to caloꝛe ſanguinẽ gdeꝫ fieri a cõmoderatione q̃ ſcõꝫ
eum. alij Vo humoꝛes pp imoderationes fientes: ⁊
huic ſmoni oia concoꝛdat q̃ videʼ. ſed melancholia
humoꝛ eſt alius a ſanguie ⁊ marie cũ ſit ei ꝯrius ope
⁊ nã. Quid ãt õ hac ꝯñr videbiʼ ex dicẽdis. Pro
pter tertiũ qdẽ vt tantoꝝ viroꝝ non ꝯrietatem colli
gentiũ cum eis veritas extiterit cognita: vnuſq̃ꝫ al-
terius iterpres itellectus ꝓcipiaʼ: ſciendũ ꝙ q̃ñcũq̃ꝫ
aliq̃ medium geometrice vel arithmetice noſciʼ: i/
ter duo extrema id nõ vere vnũ exiſtit: cũ latitudine
ꝓticipet: ſꝫ triplex magis: ita vt extrema cũ medio re
ſultent. c. Qõ euenit i ꝓpoſito. nã ꝯſeſſũ eſt cholerã
ab excedẽte calido gnãri: phlegma Vo a diminuto.
qõ ãt iter mediũ hoꝝ cũ latitudine tẽperatũ: aut de/
clinat magis ad latus vni⁹ extremoꝝ: vt excedentis
calidi: ⁊ tũc ſan. gnãbiʼ choleric⁹ ifra cholere caloꝛẽ
vel ad pꝛẽ alteri⁹ extremi: puta calidi diminuti: ⁊ taʼ
caloꝛ melãcholie ꝓcreatiua erit: aut rõe mediũ obti
nebit ⁊ tẽperamentũ: veꝝ in huiuſmõi genere ⁊ a ta
li ſan. generabiʼ caloꝛe. Mõ autẽ itendit dicẽ. A. ꝙ
oio idꝫ fit caloꝛ ſãguinis ⁊ melãcholie: ipſis i adin/
uicẽ ꝯpatis. ſed reſpectu phlʼatis ⁊ colere ceu expoſi
tũ eũdẽ foꝛe caloꝛẽ pueroꝝ ⁊ iuuenũ dꝛia. 27. nõ. n.
melãcholie ſic ẽ diminut⁹ caloꝛ vt phlʼatiʼ: ne ꝙ adeo
ſup acut⁹ ſicut q̃ cholere: ſꝫ medi⁹ cũ latitudine iter
iſtos. Qõ aũt ita ſit appet: qꝛ demũ is diuerſificat in
formis ipoꝝ. nã ponit ſãguis formã decoctionẽ tpa/
tã: melãcholie Vo ſecẽ hipoſtaticã. ſi. n. forme eẽnt
eedẽ: tã hmõi eẽnt eadẽ cũ forme ſit dare. eſſe ⁊ vnuꝫ
eẽ. Qõ ſi inſinuat: qꝛ mox p⁹ iſta ponẽs cãs vlʼes hũo
rũ vt q̃tuoꝛ q̃litates caliditatẽ eq̃lẽ poſuit ſanguinẽ ⁊
melancholiã gnãre: veꝝ excedentẽ. Sic itaq̃ꝫ ſũpſit
A. caloꝛẽ tpatũ a latitudine grãdi: qñ dicit ipm foꝛe
cãꝫ ſãguinis ⁊ melãcholie, ꝓductiuã. ga. Vo cũ angu
ſtia: put tpatũ ẽ vere illud qõ oio mediũ obtinet ex
tremoꝝ ita vt caloꝛ remiſſus a caloꝛe tpato ſe teneat
cũ caloꝛe diminuto. paꝝ vero excedẽs cũ illo cũ ſup
excedẽre. A. Vo. poti⁹ ꝓdicta duo mediũ ꝯtinentia
cũ certo medio locauit. Sã. igiʼ ſm Ba. ſit a caloꝛe
ſimpliciʼ tpato: reliq̃ vero a diſtempato ſm magꝭ tñ
⁊ min⁹: qꝛ a maioꝛi diſtempantia ipſi⁹ cãʼ phlʼa ⁊ cho
lera: ſꝫ a minoꝛi melãcholia. qõ ẽt inuit Ba. cũ de/
mũ ſubiunxit ibidẽ cibos calidioꝛes nã cholericiꝛes
fridioꝛes phlegmatioꝛes ⁊ i etatib⁹ ſiʼr. Deiceps
quoq̃ ſciẽdũ ꝙ caloꝛ humoꝝ gnãtiuus duplicit põt
ꝯſiderari: aut i ſe ⁊ i cõi: ⁊ ſic ertat vnus: aut ꝑticula
riʼ ⁊ put referʼ ad aliõ ꝙ triplicit euenit: aut ad aiaꝫ
ſeu itentionẽ nãe: vel ad ptes epatis aut materiei. Si
qdeꝫ rõne aie: dico ipm diuerſificari: ⁊ per ꝯñs hu.
qm̃ ipſa ꝓncipaliʼ itendit ſãguinẽ: ꝯñr vero phleg/
ma ⁊ demũ alios: ⁊ iõ caloꝛe dr̃ñter vtiʼ ad ipoꝝ ꝓ/
ductões ita vt hic poſſit i tpe ẽt cãre diuerſitatẽ gnã
tionis ipoꝝ. Diuerſificaʼ ẽt ſm ptes ⁊ loca epatis:
q̃m purioꝛ erit iuxta ptẽ ſupioꝛẽ ipius itraneã coꝛdi, ꝓ
pinquã: vbi fortaſſis magis gnãtur ſanguis. Jn pte
Vo iferioꝛi extriſeca ide plus diſtãte phlʼa aut melã
cholia: i eminẽtia vero ſupioꝛi itrinſeca calidioꝛi vt
dicãʼ plus cholera. Variaʼ ẽt ex pte mãe in q̃ ſit ac/
tio cũ reſiſtẽtia ipius. Aptitudo. n. diuerſificat actio
nẽ agẽtis: ſꝫ de cã. uã q̃dã eſt mã tpata: alia calida:
ñ nulla frida ⁊c. Adhuc alia ſubtilis: alia groſſa: q̃-
dã Vo media: dꝛa. 29. Qõ ⁊ mõſtraʼ rõe qm̃ agens
variatũ ꝑ applicationẽ ad aliõ: nõ remanet idẽ: ẽt ſi
cõiter fuerit i ſe idẽ ꝯſideratũ. cũ ⁊ accidẽtia i ſ̃biecto
alterationẽ iducãt. talis quoq̃ꝫ eſt caloꝛ humoꝝ gnã
tiuus er applicatõe: vt oñſuꝫ ad diuerſa. Rurſus cã
⁊ effect⁹ ſiʼ, ꝓpoꝛtõaleſ. vñ ſi effect⁹ ſingulariſ: ⁊ cã ſin
gularis ⁊ ſi vniuocus ⁊ vniuoca: ⁊ eõ phyſicoꝝ Vo ſꝫ
ſã. calid⁹ ẽ ⁊ humid⁹ melãcholia Vo hipoſtaſia fri. ⁊
ſic. Eſt ẽt ſan. mediocris ſ̃be: melãcholia Vo groſſe
terree. Erit itaq̃ꝫ altera: ⁊ altera cã iꝑoꝝ ꝓductiua.
Sũt ⁊ diuerſoꝝ effectuũ oio. Que ãt huiuſmõi a di-
uerſis ſalẽ imediatis ꝓducũʼ cãis. Sãguiſ igiʼ ⁊ me
lãcholie nõ erit cã eadeꝫ ꝑciſe. Scias quoq̃: ꝙ ſe hñ
te coꝛpe nãliʼ plus ertat ſãguis deinde phlʼatis ꝯñr:
poſtea cholere: ac tãdeꝫ melãcholie min⁹: vt ſit dꝛie
ꝫ. 8. ʒ. 2. vel aliq̃d ponderis ita ꝓpoꝛtionati. Qõ ⁊
accidit pp neceſſitates ⁊ iuuamenta hoꝝ nãe ãplius
vel min⁹ accõmodas Aler. in ꝓbleu. Noſce nanq̃ꝫ
q̃ ſã. nutriens coꝛp⁹ abundat q̃ꝫtitate: deinde phlʼa:
q̃ñq̃ꝫ. n. id i fame nutrit. poſtea mioꝛata eſt flaua cho
lera vt non nutriens ⁊ acuta. Adhuc aũt plus mino
ratur nigra cholera tãq̃ꝫ nãe inimica. Audio quoq̃ꝫ
huius ꝓpoꝛtionẽ q̃ꝫtitatũ viſu magis q̃ꝫ põdere cuꝫ
melancholie terreſtris ponderoſe ſit amplius: ita
in coꝛpoꝛe cholera ignea leuis ceu indicat agarici ⁊

lapidis lazuli nā. de cholere ℞o amare nā plurima tangent. ℊi. ℙropter qdē quartū ad primū tam oñ/ siz qd dicēdū vt pz̄/bu. siūt ab codē colore ceu epa tis in cōi sicut ēt calor totius corporis pōt aliqualit vnus dici: diuersificaī tamē valde vt declaratum ex applicatōe. Ad aliud dicēdū q̄ hñt eosdē sapores cū latitudine grādi sicut calor idē hoc mō dr̄ ipsoz. naz sapor san. est simpl'r dulcis ml'ie nō solū dulcedinez obtinēs: vez ēt cum acredine ponticitatē non. n. ca lor perfecte potuit grossitudine subē dñari. Ad aliō dicēdū q̄ contingit nō eūdem oio fore calorē sanguiſ t ml'ie: sed magiſ q̄ affiniores habēt calores q̄z pbl'a t cholera inadinuicē t fortaſſis lōgius permanet re mixta ml'ia san. q̄z alij hu. vnde cōceſſū calorem am borū fore eūdē vtrūq;. nō aūt simpl'r neq; ml'ia con uertetur in san. per vlteriorē decoctiōem sicut pbl'a eo q̄ calor ml'ie simpl'r sit remissior illo sanguine: qz suba grossa terrestris iobediēs humectationi sāgui- ni resistit. q̄. n. humor non conuertatur naturalis ēt qs in sanguinē dupl'r pōt euenire. aut rōne caliditā- tis excedētis ut cholera: vel rōe subē ceu ml'ia. pble gma vero: t qz subam minus hz excedentē tpamen tū q̄z cholera t ml'ia: estq; frigidū. tū rōe subē humo rositatī apte: tū ēt rōne vlterioris caloris pōt tpe ne cessitatis in sanguinē conuerti. Sed cōtra. Dura corpa vt ossa cartilagines t talia ml'ica pūt in sāgui- nem conuerti: nō minus itaq; ml'ia. Dicendū q̄ hec transeūt p epar q̄ē humorū gnātiuū. ml'ia ℞o recef fit ab ipso neq; ad id nisi sy thomatice pōt aduenire: si tū cōcederet aliud foret: neq; ēt sanguis ℞e gnā/ tur nisi in epate ac corde marime a quo remouetur ml'ica nā. Que aūt sunt partis alterius pz̄ ex his q̄ i dicta. neq; calidū ml'ie fortius ē in eius materia nisi qz fundatur in sbo grossiori a quo tamē repatitur nō potens ipm omnifariā superare. aut est fortius i illo cum fortiter ip'rmatur in ipm sicut cuenit cum i epa te ml'ia generatur innaturalis: vt sentit Auic.

Differentia .55.

Quod humiditates humores dicti secūdi nō sint ostenditur. qz primo de somno t vigilia

Nutrimentū oibus extremuz his q̄ san. hūt san. natura. Adhuc de iuuētute t senectute san. ha/ bentibus sanguinē ē vltimū alimentū ex quo fiunt p ticule. Rursus ℔o de ptibus: manifestū q̄ san. vlti/ mū alimentū aialibus san. ē hūtibus. t vl'r ℔ est ser/ mo ipsius in locis vniuersis. ꝓbat nāq; q̄ embryo nutriatur īmediate sang. qz in nouiter natis medul la sanguinea reperitur ex sang. n. constitute sūt ptes Amp. in tegni tertio libro talē ēt tantū oz̄ san. influe re ossibus ex quali t quāto siat porus. Tertio ēt cō/ p'onum. c. v. sanguis conuertitur in carnē non p me diam aliam trāsmutationem. Et primo prima ō ge neratōe humorū. Sanguis ab orificijs venaz̄ resu/ dādo labitur in mēbra ex pte diuina. ℙalin idem: nō indiget sanguis in quorūdaz nutrimento multori ens cōuerti sicut carnis: īmo ilico cū ei nutrimētum occurrit in ipsaz cōuertitur. Eti. ibidē. Epar inquā tū digōnem secūdā adeo pfectā efficit quoad san. ad ipm nutriendū fit bonus actōem opatuz est. Adhuc collz. 2. c. de iuuamēto venaz̄: sentitur san. simplici ter nutrire: t oio plures huiusmōi sermōes reperiū tur a medicis t phy sicis. Amplio fi hūiditates essent febris aut ap̄a ex eis manifeste sierēt sz̄ nō febris: qz ista erit ethica: nō aūt hec. qz tertio collz̄ de gnātōne egritudinū calidarū t ficcarū: ethica ē calor extrane us firus in suba mēbri. q̄ aūt inde fiant apostemata extant iauditū. Itidē: eadē ē mā nutrimēti t gnātio nis: dria. 30. Ergbus cū sūmus: ex eisdē nutrimur ibidē. fm Ar. ℞o t cōmentatorē sumus ex sanguie nutriemur i aqz ex eo. Rursus effectus arguit cām sed caro vt dictū est sanguis effectus: ipsa vero ē ru. quod idicat caro epatis cordis t renū marime vnde primo nālium. c. 6. In conuersione sanguinis in car nem non ponitur nisi inspissatio ipsius quedā in sub/ stantia: non aūt in calore alteratio: vt cū panis pmu taī in sanguinē. humiditates igitur mime sūt. Quo eqdem date ostenditur solū vnā existere: qz quanto aliqd eius magis approp̄inquat fini: tāto citi9 t pau cioribus iterpositis gradibus attingit illum. sed sā guis magis approp̄inqt mēbris cibo exteriori q̄ vno iterposito medio aut duobus factus ē vz̄ chilus vt masticatōe cū eo q̄ locus t accītia indicant illuz cō/ sequēntia. Rursus cū humiditates ex humoribus si/ ant: sunt nāq; humores secūdi. ꝓportionabiles igit erūt humoribus t vnus solus est humor vt san. ce- teri vero sunt superfluitates: dria. 30. ℙalin. qō ē humor primus non est humiditas secunda existens cū ex oppositō distinguatur. sed humiditas prima no mine carēs que potest appellari sanguinea ē humor qz ertat in venis vt in earū tradunt extremis orifici is. quod aūt in venis locatur est humor. Eti. quod non facit simpl'r ad nutritiones aut corporis colliga tōem nō v'r humiditas cū sit vt insinuatū hec ipsius rō. talis qdem humiditas secūda est dicta ros. quia fm. A. solum cum corpus alimēto indiget corpi ab aliqua causarum, phibito cōuertitur in alimētū neq; connectit corpis ptes: cū sit humida vt res subtilis fluida. Adhuc illud quod pfecta transmutatōe trāſ mutatū est t pars iā mēbri factum nō videt humidi tas sed potius mēbr̄: qm̄ humiditates sunt humores q̄ a principali dispositione conuersi intm̄ q̄ sunt potē tes transire in mēbra eis demandati: tū nondum ali cuius mēbroruz simpliciū cōplete ps sunt effecti: pri mo prima humiditas de gnātione humor̄ t aialium ī. A. huiusmōi ℞o non ē q̄rta gluten dcā: cū colligz iā t cōtinuet corpis ptes. Ad cui9 qdem dissolutōez dr̄ corpus redigi in cineres. ℙalin idē ibidē nō po nit nisi tres. omittit. n. p̄mā pretactā: ex qbus elicit hūiditates vnā fore aut duas: aut tres tm̄mō. ℙo rū quoq; duor̄ oppositū p̄ostensor̄ sentiūt gratiosi simi medicor̄. Ba. Jo. Sapio Mali. Jsaac. t. A. cū alijs. Mi nāq; oēs ipsas fore asserūt t numero p manere q̄terno. Rursus nutritio fit a filī sz̄ mēbra sūt ispissata p'ma ēt alba itaq; nutriēt t huiusmodi hūiditatib9. Itē hūiditates sēsus pcipit cū mēbra for titer exp̄mūt tenera mollia: vt nasi lepor: t marie in etate isātili q̄r̄ superfluitates denotāt isēsibil'r ēt foras demādate. Ad t oñdūt aliq subito decollati lac dā- tes ex vēis. Adhuc hūiditates debēt ex clemētis q̄ ꝓsequūt et hūorib9 nūero, ꝓportionari. bi āt sunt q̄tu or: ex qb9 cōuincitur ipsas: fore numeroq;, pbabil'r q̄tetno exīstere. ℙropter p̄imū ℞o sciēdū q̄ hu. sunt duplices. p̄imū san. fl. cho. t. m. t secūdi dria 29. secundi vero sunt humiditates dicte quaz̄ rō ap paruit i iā argutis. sūtq; q̄tuor numero. s. hūiditas sanguica que t nomē ñ hūs dr̄ ros cambiū t gluten

Est aũt prima humor adhuc in extremitatibus par/ narũ venax contẽtus mẽbris simplicibus ꝓpinqua rũ illa ibibentiũ ac irrigantiũ q̃ cuiqz appropriat suo mẽbro attractõe: que siqdẽ humiditas ſz Ysaac feb. tertio: ẽt i vegetabilib⁹ repiunt. Hec nãqz est velut humiditas exñs i humiditatib⁹ arborx: vt que i ramis vitis existit. Alia vo ẽ humor in quo nõdũ tertia p̃fecta est digestio p oĩa trãsiẽs mẽbra simplicia: sicut ros que i alimẽtũ ꝯuerti ẽ apta cũ eo caruerit corp⁹ t vt mẽbra hũectet cũ aliq̃ forti fuerit cã ỽficcata qõ est sibi sp t vt cẽntiale ꝑmũ vo aduenit nõ sepe: siẽ aquosa humiditas arborx t terre nascẽtiũ velut que in frumẽto t vuis nondũ maturis. Tertia quoqz parũ ẽ coagulata t est vex mẽbrorx alimentũ cõuersum siue alteratũ ſm spẽm ꝯplonis ſz nõdũ ꝓuenit ad cõplementũ vt p̃fectã obtineat ipox duriciẽ ac siccitudinẽ: sicut caro tenera que nõdũ est mẽbris assimilata t ẽ sicut humiditas frumẽti que cepit coagulari t sapori fere fieri mollis tñ adhuc ꝑmanet. vt vue humiditas coagulari t dulcis fieri incipiẽs: ſz tñ nondũ ẽ deficcata neqz ad duriciẽ ꝯuersa. Quarta vo ẽ ptinẽs t colligãs ptes nr̃i corpis. a ꝓncipio nãqz ꝯstructionis eius in mẽbris ẽ dissemiata simplicib⁹ ipa vo velut ligamẽ i adinuicẽ coagulãs t confuãs t cũ ipsis vnũ effecta dũ ea in puluerẽ resoluãt. cui⁹ qdẽ ꝓncipiũ fuit ex spmate seu a mã embryonis. hec aũt ex humorib⁹. A. t est veluti humiditas frumẽti coagulata t sbe ipsius assimilata id a putrefactõne custodiẽs: t vt humiditas vuarx passularx eas a corruptione defẽdẽs: Propt qdẽ scoz sciendũ q̃ qdã scioli negauerunt humiditates oio t marie p̃mã t vltimã volẽtes sanguinẽ imediate ꝯuerti i mẽbra. Quox motiua sit aliq̃ in argutis ptacta. abhorrui. n. cũcta qr ridiculosa: accusãtqz. A. t Jo. Sapionẽ eo q̃ has posuissent humiditates soli. Ba. Hali. Ysaac t auer. non icrepãt: qr tyfli hos forte nõ viderũt. Et dicunt Auer. Hali. Ba. ẽt scoo crisiũ humiditates non ponere. neqz Ysaac i viatico. qõ ridiculũ est grãde cũ auer. tãgat ipsas t haliabbas. Ba. vero. 2. de crisi. c. vl. nihil loq̃t de ipsis excusans se de signis ethice cũ fere pp alias seq̃tur febres. Et mirabili⁹: qr Ysaac inducit in viatico cũ illic de ethica non agat nisi has tetigisset. Sunt t alii plures ibidẽ errores quos vile sit tãgere cũ stultũ sit forte stultos ſmones exgrere valde: tertio de ptibus. Vñ ne illis q̃ tãte inscitie seq̃ãt didascolos cũ non dupli tm̃: septio curatiue artis. c. 2. egeãt tpe ſz multiplici. Et box qdẽ defect⁹ apparent clarescer dicendox tertio. Propt tertiũ vero sciendũ q̃ humiditates opus sit ponere t q̃tuor ꝓprie. qõ auctoritatib⁹ monstrat t rõibus. Primo qdem qr septimo terapentice. c. 4. has q̃tuor tangit Ba. distinguẽs q̃tuor siccitates his oppositas. Inquit. n. q̃ certissima siccitas est ĩ eo q̃ solida sba corporũ similiũ facta est siccior: hec ꝑuare icipit humiditatez q̃rtã gluten dictã. Alia qdẽ est siccitas eox que ꝯsistunt ex sba humida t coagulata q̃le qdẽ est pinguedo t liquefactox caro: t est ꝑuatio humiditatis tertie. Tertia qdẽ est cũ pdict̃ humiditas familiaris ex q̃ corp⁹ nutrit̃: que ſm oẽs ipsi⁹ pticulas roriformit est disseminata. t hec est humiditas sba ros dicta vt satis exprimit̃. Alia qdez est siccitas consistens ſm puas artarias t venas vnicuiqz pticularx ꝓprias que ex indigentia cãtur sanguis: t hec humiditati opponitur sicut appet sanguinee. Has ẽt humiditates is tangit. io. curatiue: t ꝑmo febriũ: non tñ adeo exp̃sse t silr i scõo de tabe p̃ me trãslato ita sit graciliũ vna dispositio cũ humiditatis depit ex solidis corpibus quã ꝓpriũ cox dirim⁹ esse cibũ t molles ꝯterit carnes. altera vero corpox ipsox sequit̃ solida que ꝑma t ꝯsilia sunt appellata. In ꝑmo ẽt ꝓnosticox idicat ipsas dicẽs oñsum fore i his que de spmate qõ in vasox tunicis a qbus testes nutriunt̃ multotiẽs appet trãsmutatus iam san. ad spmatis gnãtõem: neqz ipsas vasox tunicas ab aliquo alio nisi ex ꝟ sanguie est cõueniẽs nutriri: dria ẽt. 36. q̃ ãt ipsas asserat Ysaac Hali. Auer. ac ẽt almansor. io. apparet oĩbus non desipientibus. nullus nãqz pot ethicas distinguẽ recte nisi ponẽs siccitates minores maiores t medias: qbus humiditates sunt oppposite. Rõne siqdẽ cõfir mat̃ duplici: qm̃ digestio fit i addendo t assimilando nutriẽs nutrito: ꝓnosticox. i. filr t nutritio. sed nutritũ omne inspissatũ est fere t dealbatũ ita vt suba t colore non pax imutatum fit a sanguis sba. Ampli⁹ de rõne caloris inati mulcebris t suauis exñtis est inspissare t dealbare vt in lacte appet seminibus ex sanguine ꝓductis circa quẽ agit̃ expoliando t addẽdo. Quod oñditur. qr praue lactificantes aquosum t citrinũ lac hñt t multũ coeuntes sanguinẽ emittunt. Rursus tertiũ virtutũ nãliũ cap. vltio. bis que simile hñt sbam in se inuicẽ trãsmutare ꝯtingit: bis vero que q̃ꝫ multũ distant imachinabile sibiipsis assimilari sine transmutatiõibus que in medio. nã que adinuicez trãsmutant̃ symbolũ oz bre: scoo de ge: t cor. sed sanguis t membrox plurima multũ distant. oz itaqz aliqõ intermediũ aduenire. Palin: natura non cõmutit saltum imo paulatine progredit̃ de extremo p mediũ in extremũ. 7. historiax. si aũt ex sanguine fiat in membx transitus imediatus inflãtaneus saltus t inordinatio quedã cõcidet in nãm. aliquid igit̃ inter hoc oz mediũ itercidere. Amp. qnto phy. t nono terapẽtice. c. i. Motus sit de extremo p medium i extremũ. cũ itaqz is sit de sanguine i mẽbra: aliquo fiet medio supoccurrẽte non motus tm̃ sed rei magis t forme. Et quid ampli⁹ videm⁹ humiditates ĩspissatas t dealbatas anothomizando ptes solidas t maxime ossa hinc defluere: qõ t spma supfluitas oñdit nãlis. indiuidui tñ t nõ spẽi. ipsa vero t ꝓprie naturalis cõtestat̃ non pax iuuatiuo. Ex qbus conuincit̃ ẽt ſm Ar. medium quoddã humiditatũ noie signatũ in ter san. t membra existere. ipsas igitur opus sit ponere. Est deniqz numerus earũ q̃ternus pretactus t si non possit ita necessario precise oñdi vt ꝓbatuz est ipsas fore monstret̃ tñ inquantũ sit possibile. Simile nanqz videtur esse de causis efficientibus t materialibus appropriatis vtcũqz cum ab eodem depẽdeãt principio vel aia ficut que i eodẽ organo puta corpe sed in agẽtibus conspicio intercidere media inter eorum principiũ primũ vt aiam t mẽbx qõ agit imediate: vz virtutem: cõplexionem: spiritũ: t calorẽ. Similiter inter pticulam nutritã t animã quartuor itercidẽt media humiditates dictas cui⁹ necessitas est. quia inter multũ distantia cũ sint valde disparia: oz non solum mediuz vex t media iteruenire prima vt etiã appet q̃ inter craneũ durissimũ t cerebx mollissimũ duo interueniunt in medio pãniculi: dura mr̃. s. t pia. Adhuc conspicimus quandã humiditatem

mẽbris inſerrã adeo vt de eoꝝ appareat ſuba vt q̃r/
tam aliam remotiorẽ ſanguini ꝓpinquã ficut ꝓmam
cũ igitur iſte diſſent due: vnũ non fuit ſufficiẽs inter
hec mediũ iteruenire ſed duo. Rurſus oñdit ex ſic-
citatibus q̃tuor diſtinctis q̃tuor humiditatibus op/
poſitis cũ vnã ℨrioꝝ totiẽs vt aliud ꝓdiceꝛ. Siꝛ ex
ſcd. etbica triplici exiũte. q; pruna ſpẽs ꝺria .95. du/
as poſſidet humiditates primas: ex qbus ꝓbabilius
ꝓcluditur q̃tuor humiditates exiſtere. Circa ꝓdcã
dubitare ꝓtingit an ex pria humiditate cauſet imedia
te: tertia vel ſa mediate. ⁊ vr̃ q; ex ſa fiat tertia ſine
medio. Sicut. n. ẽ rerũ eẽ ⁊ ordo: ſic debẽt act9 exi-
ſtere. ſed primo ex ꝓma: deide ſcꝺa ⁊ tertia: q̃re ter-
tia cãbit a ſecũda imediate. Dicendũ q; ſm. A. vt/
plr̃m ex pruma inuitur tertiã fieri. Regulariter. n. cũ
nutrimẽtum fuerit copioſum corꝑi imediate ſp ge
neraꝛ ex prima tertia. Cũ ãt defuerit prima ex aliqua
cãꝝ exiccantiũ illa nã digerẽs ⁊ ſic iſpiſſans humidi
tatẽ ſecũdã ℨuertit in tertiã. Imaginatur nãq; q; ex
digõne prime humiditatis vt i tertiã ℨuertaꝛ eliciaꝛ
quoddã ſubtile rozidã quaſi ſuperfluũ ipſi9: cum oiſ
digõ ſaltẽ in iuuatiuo ꝓcedat inſpiſſando ꝺria. 50.
Nã. n. ſagax hanc velut quoddã ꝓmptuariũ in mẽ-
bris recõdit ſimplicib9 vt tpe indigẽtie humiditatis
ꝑme cõuertaꝛ in tertiã velut cũ pblegma indigentia
ſan. ab aliq̃ꝝ cãꝝ inducta ℨuertiꝛ in ſan. vt idẽ cũ ce
teris teſtaꝛ ⁊ ſan. cũ dirigiꝛ pbr̃atic9 aquoſus alias ãt
madefacit. Sermões tñ Ba. cũ alijs videꝛ ſonare
ampli9 q; ex pria ꝓducatur ſcꝺa: ⁊ ex hac tertia. Di/
xit nãq; ex ſa corꝑis ꝑticulas nutriri: tertiã Xo eẽ
q̃ſi pinguedinis ⁊ carnis humiditatẽ. vñ. A. nõ vi/
tupo q vr̃ q̃ſi mentẽ quãdã inſtictu iſitã ꝑſtare nãe ut
ꝓuidẽs qd velut ꝓmptuariũ ꝑpet ſibi iſortuitos euẽ
tus. Ꝓeinducte ẽt qs põt ſatis dicere rõni: qm̃ nõ
ſp vt ordo ꝓductõis affuit: ſic ⁊ actus attẽditur. Cũ
cor cereb ⁊ epar ceteris vere priora: vt ore ⁊ ſtõa-
cho ⁊ talibus ⁊ tamẽ hec ꝑus opantur in cibũ illis/
Qõ ⁊ oñdit nutritio embr̃y õis in vtero ⁊ extra. A.
huc inſurgit anxietas cũ nã breuiori ſemita vt tactud
ẽ ſemp ad finẽ ſatagat puenire ꝓſirũ. Ampli9 peccaz
tũ ſieri plurimis qõ pauciorib9 põt explicari. Cũ igi
tur nã chilũ albũ cõuertit in chimũ rubeũ. ⁊ demuz i
humiditates dealbatas: qõ in aialibus nõ fecit i ſan
guincis ⁊ plantis: de qbus nõ fic fuit ſollicita vt de
aialibus perfectis ⁊ ꝓprie hoie nõ. n. natura ſic ℨtin
genter opatur q; ꝓcurãs vilia deſpiciat ꝑcioſa: ſcõo
celi ⁊ mũdi. Fruſtra itaq; ⁊ ad qd tot ſatagit tranſ/
mutatões inducere. Dicẽdũ ſicut appet ex libris aia
liũ ⁊. io. ꝓblematũ: q; quãto aliq̃ ꝓfectiora tãto i eo-
rũ ꝓductõe plurib9 indigẽt ita vt quedã generentur
ab agẽte ſolo vl̃t. modica ẽt trãſmutatõe circa mate
riã ſcã: ſicut que putrefactõe ℨſiſtũt. alia Xo cũ hoc
indigẽt agẽte ꝑticulari ⁊ diſpõnibus plurib9 ⁊ moti-
bus ⁊ que ꝓfecta: ⁊ maxime bõ. Cũ ãt modus cõſer
uatõis ℨſurgat ⁊ ꝓportõetur mõ ꝓductõis: ſiꝛ plu
ribus egebũt organis ⁊ trãſmutatõibus in eoꝝ per-
manẽtia ⁊ ℨrijs in adinuicẽ ſicut ex ℨrijs ꝓducit: cũ
vnũ ℨriũ ex altero ꝓducaꝛ ſubiecto mediãte: primo
phy. Eti. i corꝑoribus ꝓfectoꝝ aialium ẽ diuerſitas
maioꝛ rõne ſubẽ ac accñtiũ: q̃ in aialibus ipefectis:
vt in ſanguicis ⁊ plantis partes nãq; aialũ quedaz
ſũt albe valde: ſicut oſſa nerui cereb ⁊ huiuſmodi.
alie Xo in ruborẽ Xgentes vt epar coꝛ ⁊ renes. alie
aũt medie ceu muſculi pulmo ſplen. ⁊ iõ ꝓpter eoꝝ
diuerſitatẽ oz alimẽtũ diuerſificari: vt quedã nutriãt
ex albiori: alie ex eo q; aliquã ꝓtendit rubedinem nõ
nulle vero medie. Ꝑalin: in homie p̃cipue naturali
pulchritudo quedã cõſurgit ex coloꝝ varietate. co/
loꝛ nãq; ipſius ꝺz eſſe ex albo rubeoq; pſuſus in te/
gni. Soluẽdũ igitur q; nã inquãtũ põt ſinẽ ſemp per
breuia itendit. ꝓpter aũt pfectius ꝓducere accidit
multotiẽs ꝓtelare. Siꝛ ſi qd põt eque pfici paucio
ribus vt plurimis eligẽdũ magis. ſed hic oñſum nõ
poſſe pfectũ quod natura ex paucioribus conſtruere
⁊ iõ potius eligit iperfectis pluralitatẽ in pfectione.
Adhuc quedã mẽbroꝝ nutriãtur ex alimẽto pr̃imuz
ſanguineo ceu caro: ꝓptereꝛ opus fuit alimẽtum ad
ruborẽ ꝓmutari. quedã Xo ex ab eo elongato: vt oſ
ſa ⁊ que taliũ. ⁊ iõ cõueniẽs fuit ꝓmutatõem in albe
dinẽ cauſare. Vt aũt Xitas ampli9 appeat ſcien-
dũ ceu tactũ ꝺria. 30. q; ſanguis tripl̃r accipiꝛ. vne q
dẽ pro maſſa ſanguinea ſiue humoꝝ oium congerie.
aliter ꝓut humoꝝ vn9 eſt liq̃dus: rubedine ꝓcipãs
⁊ dulcedine ſincerus vt poſſibile cõtra alios tres et
aquoſitatẽ diſtinct9. ſicut ẽt cũ medicis ſentiẽ hiſtori
arũ tertio: aut ꝓut iã inſpiſſatus exiſtit: ⁊ rubedie ac
dulcedine excedẽti expoliatus. Humoꝛ. n. nutriẽs
actu omni caret exceſſu. vnde apboriſ. q̃rta. Nutri/
mẽtũ quod ſimpl̃r humectat ẽ ſine qualitate fort. nõ
eni acerbũ neq; acutũ neq; ſalſuz neq; amarũ. Qua
re primo ꝓnoſticorũ. Impoſſibile ſit tunicas vaſoꝝ
niſi ex hoc ſanguine nutriri. vnde tertio. 20. c. i. Sp
ma eſt ſuperfluitas cibi quarti in toto corꝑe: ⁊ eſt
ſanguis magis digeſtus. Et quarto colliz ꝺ hipoſtaſi
vrine. Materia qua nutriũtur mẽbra radicata ẽ ſan
guis dealbatus. Et Haliabbas. Sanguis purus ẽ
materia nutrimenti membroꝝ. Impurus vero ẽ
qui infuſus in venis ſimilis exiſtens humoribus reli
quis oibus quem idiſtinguens de formatõe embrio
nis erraui beremita. Propter q̃rtũ qdẽ ad primã ſi
qdem dicendũ q; Ar. accepit ſanguinẽ tertio modo
dictum ⁊ nõ alijs. ⁊ ideo errãt plurimũ putãtes nos
ex ſanguine ſolo generari ⁊ nutriri. Aut fortaſſe fu/
it illius opi. que nõ ſeruatur in p̃nti q; voluit forte p
hoc q; ẽt in nouiter ingt natis medullã ſanguineã re
periri. Diceret tñ aliqs q; id non ℨuincit eo q; ſicut
ſanguis cũ nutrire habeat oz dealbari: ſiꝛ ⁊ medul/
lã ſanguineã os nutritiuã. Ad aliud q; Ba. hoc di-
cẽduz mõ in de ℨplonib9 Xo tertio. c. 2. ſubditur mi
nima tranſmutatõe ſanguĩe indigẽte ad carnis gnã/
tionẽ. Ad aliud dicẽdũ ip̃m hac via ꝓcedere aut ſan
guinẽ nõ ſumpſit ꝓ nutrimẽto mẽbroꝝ imediate:
ſed mediate: ſicut apparuit ex ſnia ei9 manifeſte. quo
⁊ dicimus modo panẽ nutrire ſub actu nutritionis:
⁊ ſanguinẽ longingozem: neq; ẽt. 12. aialiũ dixit labi
ſanguinẽ ſimpl̃r in mẽbra: ſed addidit paulatim im/
bibit mẽbra. Ad aliud dicenduz q; non intendit. A.
dicere ꝓ ilico conuertatur ſanguis in carnẽ cũ ei oc
currit: ſed modica eget alteratione cum in carnẽ ꝺz
conuerti reſpectu alterationis qua idiget cũ in mem
bra ꝺz radicalia tranſmutari. Conuenit. n. ſatis i cõ
pr̃one ⁊ ſuba. ⁊ hoc ẽ qõ dicit. Nõ. n. idiget ſãguis
in nutrimẽto multotiẽs cõuerti ſicut carnis: ac ſi di
cat pauca eget conuerſione. vñ in fine nãliũ. c. vlti.
Carnes qdem ⁊ que viſcerũ oium ⁊ q̃ muſculoꝝ ex
ſanguie ipſo ꝓnutriũtur breuem alteratõez ſuſcipiẽte

Natura .n. mẽbris remotis a sanguine ꝺstituit ꝓcauitates ⁊ foramina vt appet in ossibus in qb⁹ nutrimẽtũ ꝺtin cꝫ vt paulatim ꝺuertaꝫ in ipa. distantia nanqꝫ vt in se trãsmutentꝫ plurima egent ꝺuersiõe media. q̃ aũt sũt sanguini ꝓpinqua hac indigerunt minore. Ad aliud dicendũ ꝙ qr epatis nutrimentũ saltẽ quo ad eius veriorẽ sb̃az que est san. coagulat⁹ paulatiue pmutaꝫ in colorẽ marie dicit ipm opationẽ facere vt sanguis quo ad nutriat aliqd: conuertitur tñ i humiditates suo modo. hoc ẽt concesso non simplr sed hic solũ humiditates tollit. Ad aliud Auer. iam etiã quid dicendũ visum. Ad aliud dicendũ ꝙ oñduntur humiditates ꝓ ethicã. ī his .n. fundaꝫ differẽtia. 93. Et si dicaꝫ ſm Auer. ⁊ alios plures ethicã fieri i substantia mẽbri. Dicendũ ꝙ mẽbrũ cõiter sumit etiaꝫ ad ipsas humiditates ⁊ marie ad iam coagulatiõem suscipiẽtes. ⁊ merito qr tendũt ⁊ terminanꝫ ad ipa ⁊ vnũquodqꝫ sumit nomẽ a termio ad quẽ: gnto phy. ⁊ scõo de aia: Justũ est vnũquodqꝫ a fine appellari. Et ꝙ hoc fit oñditur: qr imediate Auer. tres distinguit spẽs ethice ſm tres humiditates. Sunt ẽt apostematũ humiditates factiue: sicut sentitur primo ꝓma: ⁊ iuuant ipsa cãri. non tamẽ apparet ꝓpter sanguinẽ humores ẽt alios sui quantitate ⁊ colore deniguantẽ. Ad aliud quid dicendũ visum ꝙ non fimus ex sanguine neqꝫ nutrimur nisi tertio modo eo accepto. Ad aliud dicendũ ꝙ caro non est rubea vere ꝫ tendit versus albũ amplius cũ bene sanguis ab ea exprimiꝫ ⁊ lauatur: aut si aliqua fit rubea vel purpurea vt quc epatis. hoc non ĩest sibi sanguinis rubore sed magis ea que epatis a natura ipsius sibi ĩeristit. ideo n. factũ est epar rubeũ vt sanguinẽ generet rubeum q̃rto ꝺ iuuamẽtis: ⁊ tertio ac q̃rto theorice. c. 4. Renes fortassis remanẽt rubei. qr ruborẽ aquositatis sãguinis non pñt pfecte imutare cũ nullã habeãt venã in quarũ extremis incipiat dcalbari nisi emulgẽtes que tñ disseminantur i eos oĩo differentia. 87. ⁊. 31. Ad aliud dicendũ ꝙ sanguis magis distat a mẽbro marie radicali q̃si a cibo exteriori: aut qr motus intẽditur in fine eo ꝙ natura tũc efficitur oposa. io. pblematũ. oĩbus enĩ vijs ⁊ medijs gbus põt expeditioribus satagit in finẽ ptingere Quis. n. ad terminũ citum volẽs pueníre semitas inuenit plurimas ⁊ breuiores. Ad aliud dicendũ ꝙ humiditates nõ dicunꝫ q̃tuor ſm quatuor transmutatões ⁊ formas quas suscipiunt anteqꝫ in mẽbrũ traducanꝫ vere. Jsta nãqꝫ vr natura conuersionis alimẽti vt semp plurificãdo ꝓcedat postq̃ꝫ in ventrẽ fuerit digestionc ipsius imutatũ dum mẽbro fuerit assimilatũ. nã primitus i secessu conuertiꝫ ⁊ icorẽ: deinde icor in q̃tuor hu. notos ⁊ aquositatẽ. sanguis vero in supfluitates ⁊ quattuor humiditates: ⁊ hoc in supfluitates eax. Tandẽ mẽbro fit appositio vnio ⁊ assimilatio ⁊ hoc rõni satisfacit ⁊ imediante anteposite. Ad aliud dicendũ ꝙ prima humiditas non est simplr in venis sed i earũ orificijs extremis iam mẽbris ꝺtinguis potãs ipa. Sapit. n. ꝓpter terminũ ad quẽ ⁊ finẽ iam magis nãm mẽbri q̃ꝫ humoris: ⁊ si cõiter humiditates nominentur aliq̃liter humores: ⁊ forte ꝓpter hoc eam tacuit. A. aialiũ. ii. ⁊ ꝑ hoc ẽt ad illud. Ad aliud dicẽdũ ꝙ ſm. A. Ros nõ erit adeo pura humiditas ad nutritionẽ ordinata vt prima ⁊ tertia: cum rarius actu ꝯuertatur i nutrimentum. Est tamen humiditas quia apta est conuerti ad id cum corpus carnerit sufficienti alimento sicut phlegma ſm ꝙ est hũor sanguinis respectu. Aut fortassis non est simplr humiditatis officium cuiuslibet nutrire: sicut neqꝫ humorum. nam et humiditas q̃rta nõ dicitur nutrire. Ad aliud dicẽdũ ꝙ i corpe gnãti nõ sunt q̃tuor hũiditates he sed tres solũ. nã q̃rta puta gluten nõ est hũiditas sed ps corpis magis fuit tñ hũiditas cũ fuit spma. vnde id ꝓpendẽs. A. axioma subdidit ꝓncipiuꝫ huius ex spmate fore: spermatis aũt ex humore. Aut dicẽduꝫ ꝙ in mẽbro est dare ꝓtes solidiores ⁊ ꝓncipaliores ⁊ molliores non sic ꝓncipales. ꝓme quidem sunt vera sba solida mẽbri. scda vero sunt ꝺnectẽtes ⁊ cõtinẽtes in adinuicẽ primas vt in lapidibus ostẽditur cõiectis adinuicẽ in muro per calcẽ: ⁊ in lignis ꝑ collã

Quesita circa generationem ex spermate dependentem. Differentia. 34.

Vod sperma a toto corpore siue ab omnib⁹ decidaꝫ mẽbris ostenditur: qr de aere ⁊ aqua

sperma ab oĩbus corporis descẽdit mẽbris: sanũ quidem ex sanis: egrum quoqꝫ currẽs ab egris ⁊ primo de generatõe animaliũ. Amplius ꝓblematum quarta: Quare coeuntes dissoluũtur ⁊ infirmãtur in coitu vt frequẽter vtrũ ꝓpter illud qꝺ ob oĩbus expurgatio est spma. Quod ⁊ ꝺfirmaꝫ rõnibus qm̃ in emissione seminis vehemẽtia inest delectõis per totũ corpus diffusa que non videꝫ eueníre nisi ꝑ pter emissionẽ spermatis. cũ igitur fiat in toto corpe a toto emittetur. Jtidem illud videtur decidi a toto corpe per cui⁹ superfluã emissionẽ totũ nocꝫ corp⁹ cũ vlla nõ extet alia cã. sed id accidit in spmatis supflua emissione vt sensus indicãt. Rursus colobi seu mutilati colobos generãt seu mutilatos. qꝺ qdẽ nõ accidit nisi qr sperma a pte colobata descendere non valet: cũ corpus careat eadẽ. Amplí⁹ genita gignẽtibus assimilãꝫ nõ solũ ſm nãlia imo ⁊ ſm acqsita cicatrices vz ⁊ stigmata. patre nãqꝫ calcedonico i brachio cõfusam ⁊ non dearticulatã hñte picturam simile ⁊ filius contrarit ibidẽ. vnde post permissos degere ⁊ aqua ſmones sic opationes sunt: vt calui calnos varij varios oculos: straboqꝫ strabonem generat. Palin: vnũquodqꝫ perfectũ generat sibi simile methaurox. 4. hoc autem nõ euenit nisi sperma decidatur a toto vt per oẽ fiat assimilatio. Adhuc rõabile videtur sicut totius est aliquid ex quo fit primo similiter ⁊ ptículax vniuscuiusqꝫ: cũ eadẽ sit ratio totius ⁊ ptis hístoriarũ primo. vt igiꝫ aliqd decidiꝫ ad generationẽ totius ita qd decidit ad generationẽ: ptis: cum totũ nil aliud sit q̃ꝫ partiuꝫ aggregatio. cõmẽtator phy. i. derivaꝫ itaqꝫ semẽ a toto. Huiusmodi quoqꝫ oppositũ sentit Ar. cuꝫ. a. primo de generatõe animaliũ. Quod firmaꝫ rõibus qm̃ videmus aliquos ad osculũ mulieris aut ad minimũ tactũ repente semẽ emittere. hoc aũt fic fieri non posset si a toto corpe decideꝫ. Adhuc perpendere plures mutilatos pfectos generare: secus aũt contingere oporteret si a toto ꝓueniret corpe. Eti: materia nõ decidit a toto ficut sanguis ſꝫ a matrice plurimum: itaqꝫ ab oĩbus non decidiꝫ mẽbris. Propter primũ vero sciẽdũ ꝙ ꝫ genitura ⁊ spma cõiter vt noia synonyma audianꝫ: ꝓmo tñ de generatione aialiũ distare ponũtur. Videꝫ nanqꝫ ꝙ genitura vocaꝫ que a generãte ꝓuenit nato coire quocũqꝫ: ꝓncipiũ bñs generatõis

principium. Sperma quoqz dr̃ qđ hz ex ambobus ꝓncipia copulatis velut in plantis euenit ꝛ in qbusdã aialium: in qbus nõ ẽ femella a mare semota vel seiũcta. sic ergo nomẽ cadit sup imꝑfectiora vniuersalius ẽt cõtinens vtpote principiuz: vnde motus et mãm. Seniture Vo nomẽ iperfectionibus ꝑticulariter cãm vnde motus importat. Est figdem spma seu genitura vtilis supfluitas vltimi alimẽti sanguinei distributi in ꝑtes. Sperma nãqz ꝛsi cum aliis supfluitatibus corporis supficieten⁹ cõuenire videaꝛ. multũ tñ distat. Non.n.ẽ tabes aut dissolutio ficut antiq senserẽ: talis nãqz ꝓter naturã oio: hoc aũt nãlissimũ existit. neqz.n. est ois supfluitas vcꝫ vtilis. qm̃ simplr supfluitas nihil ꝓficit ad nãm sed tanquã oio excernitur imptinẽs. hoc Vo vtilissimũ: imo necessariũ spẽi pfectoꝫ oino. neqz quecũqz supfluitas vtilis ẽ. nõ.n. prima sed ea co q̃ phĩa est primi alimẽti vtilis superfluitas. Est nãqz primũ indigestoꝫ adueniẽs ex cibis: dña.29. quare cõiter descriptũ sperma eẽ vtilẽ superfluitatem vltimi. Totũ Vo duplicit dr̃. vno gdem mõ cũ nulla ptium deficit ex qbus eẽ hz ꝛ hoc triplr: aut vnũquodqz sub eo ɔtentoꝝ dr̃ vnũ: sicut vle multa continet in predicari vt aial vel ex his vnũ vt totũ dictũ itegrale. Et id aut quoniã Vc tale seu continuum ficut corpus naturale vel mimevt quod arte velut domus seu demũ inter hec duo mediũ obtinẽs ficut totũ dictũ potestatiuũ ut aia Aliter Vo quod ẽ quantũ habẽs principiũ medium ꝛ vltimũ. quod ẽt ꝓprie ꝛ aliquãdo trãsumptiue dr̃ totũ ꝛ oẽ. numerus.n. ꝛ aqua nõ dr̃ totũ nisi methaphorice: metha.5. ꝛ de hoc Vo q̃stũ audiꝛ. Corpus aũt est quoddã quãtũ nãle ꝛ nõ mathematicũ ex mẽbris cõsilibus ꝛ officialibus cõstitutũ. Propt secũdũ Vo sciendũ q̃ sperma ɔcidi a toto corpe dupliꝛ põt intelligi: aut mediate aut imediate. immediate quoqz ɔcedẽdũ ẽ sperma nõ descẽdere a toto verum a testibus ꝛ vasis seminarijs. In eis nãqz interduz sperma ɔtinetur fermẽtatũ quod ad motũ quẽlibz citissime lasciuie decidit ficut in argutis tangebaꝫ. Si Vo audiaꝫ spma mediate a toto deriuari dupliꝛ hoc euenire põt: aut quãtum ad materiã ipsius spmatis vel Vtutẽ cũ ipso decisaz: quod Vificabaꝫ cum materia sibi ẽt ꝓportionabili. Primus ẽt modus duplicẽ põt recipe intellectũ. aut.n. auditur decidi a toto corpe. i. a mẽbris ꝓncipaliorib⁹ ꝛ notabiliorib⁹ respicientibus ꝓncipaliora. In qbus magis omiomeritas ꝛ corporis continet totalitas: ꝛ sic visum tertõ 20. c. ꝺ cãis spermatis sperma a toto deriuari. Scribitur.n. Oz vt fit ex oi mẽbro ꝓncipali fons: ꝛ vt fit ex mẽbris alijs resudatio ẽt ad istas radices ꝓpter illud ẽ assimilatio. ꝛ iõ ex mẽbro diminuto mẽbruz generaꝫ diminutũ: lz illud fiat dũ vene nõ vltimũ finẽ sequũtur: ꝛ nõ ꝓcedit appetitus vltimus cũ digõne cõpleta quasi velut q̃ assimilatio iterdum deficit eo q̃ Vtus assimilatiua ꝛ cõpletiua nõ hñs materiã spmaticã ex toto corpore ꝓpter eius idebilitatem indigestũ exĩtẽ ex materia incristentium mẽbroꝝ pfectaz filitudinem ꝛ cõplementũ nõ valet ducere humana ꝛ iõ contingit colobos generare. Cõcedendũ nãqz ẽet sperma sic a toto decidi cũ ipm fit vtilis supfluitas vltimi alimẽti sanguinei distributi in ꝑtes a partibus nãqz principaliorib⁹ ꝛ nobiliorib⁹ ex marime ipm sperma decidi co q̃ in ipsis ꝓprie vltimũ distribuitur alimẽti sanguinẽũ. Neqz dicẽduz sperma a cerebro solo descendere: verũtamen fermentũ ipsius ẽ ex illo. nã ꝓportionalr concedẽdũ ẽ plus de spmate descendere a cerebro q̃z ab aliquo mẽbroꝝ aliorũ cũ grandẽ secũ hẽat filitudinẽ quod ẽt ostẽdit nocumẽtũ magnũ factũ in cerebro: ꝛ in eis ortis vt ocularis: probr. 4. ex coitu multotiẽs iterato. ꝛ ideo. A. i qbusdam eius intentoibus plurimũ materie sperma tis est ex cerebro: ꝓpter quod de aere ꝛ aqua. Quibuscũqz icidũtur vene que post aures bi ꝓrsus omni orbanr̃ generatõe: quod. A. verũ testatur dicens Ba. ignorasse an inciso barũ venarũ sterilitatem incurrere faciat an non. quod si Ar. dicat. io. ꝓbr̃. semẽ a cerebro tendere ꝑ spinã: dicẽdum euz intellexisse aut ꝑdicto mõ q̃ maior ps spmatis compabilr a cerebro deriuer̃ q̃z ab vno aliquoꝝ mẽbroꝝ: vel fz alioꝝ: vt hypocratis fuisse locutũ opinionẽ. Si autẽ intelligaꝫ sperma decidi a toto corpe eo q̃ a qualibz ptícula qd decidaꝫ minima stare nõ põt q̃zq̃z id antiquoꝝ qdam senserint de ge. aialium primo: quoruz qdam aialis generãdi posuerũt ptes fore dispsas in spermate volẽtes ẽt femellã habere spma gnãtiuuz imaginãtes filr sperma de substantia fore generãtis q ẽt ptiti fuerũt. qdam.n. eorum hoc iesse per se ꝛ totaliter masculo ꝛ femelle. alij Vo vt Empedocles ptícipaliter ꝛ ꝑticulariter ꝛ seorsum: quos Ar. improbat ibidẽ. Si.n. ita eẽt vt dictũ ꝓtes in semine dispse tũc vitam habere nõ possent: cũ vita in quadã vnitate consistat ꝛ colligatiõe. Si Vo fuerint continue iã paruũ quoddã aial erit spma: quod erit cõtra eundem in fa. Amplius nũquã mas generaret nih masculũ vt assiliatio veniret in pudẽdis. hoc aũt non videmus neqz fore cõtingit. Rursus si a mare ꝛ femella filr ꝓueniẽt: duo vtiqz erũt aialia cum vtrũqz ponat hr̃e oia generationis initia. Et iõ Empedocles contra eos iuehit dicẽs. Propter qd femelle nõ generarẽt ex seipsis: figdem a toto ꝓuenit ꝛ habent suscẽptóem. i. matricẽ: ꝓpterea modũ aliũ elegit Empedocles in antea dictũ ẽ Qui ẽt fm Ar. stare non põt. Ad ipm nãqz multa sequũtur impossibilia: non eni sic generate disperse ꝑtes seorsuz a mare ꝛ femella aiam ꝛ vitaz possent habere: neqz.n. possent coniungi ꝛ continuari velut partus quorũdam aialium pluríficatus. Adhuc nõ ẽ possibile ɔtinuas ꝑtes fieri ꝛ in vnũ locũ cõcurrere ꝓpter amicitiaz: vt ponebat Empedocles. Itidẽ: qũo distinguerenr̃ ꝑtes ꝛ in aiali ꝛ sursum ꝛ deorsuz ꝛ dextra ꝛ sinistra ꝛ anterius ꝛ posterius. nõ.n. fm eũ modus posset aliqs inueniri. Amplius nõ est possibile cũ mẽbra Vtute ad seinuicẽ determinẽtur vt officialia. Vtus.n. opatiua appent saltẽ in ꝑte ẽ officiali: prie historiaꝝ quod oñdit: dria. 63. ꝛ passionib⁹ vt cõsilia duritie ꝛ mollicie: et huiusmõi ab istis sic diuersis vnũ aliqd actualiter ꝓcedere. Rursus iã nõ seruaret filitudinis rõ si nõ ꝓcederet ab vno in vni⁹ Vtute. tũc iã non eẽt aliqd filitudinis iductiuũ. Est aũt rõ cõis contra istos ãbos i hoc q̃ dicũt sperma fore de suba gnãntis. diueni et iãdudũ cessasset gnãtio suba gnãntis paulatiz et successiue attenuata et tãdẽ corrupta dria. 9. Nec ꝓpter hoc tollitur gnãtionis vniuoca cã: qõ hi timuerũt cũ ea seq̃tur effectiua gnãtionis potẽtia et ñ mollis filitudinẽ alicui⁹. Ipsi nãqz sine religs materialẽ solum cognouerũt cãm: metha. ꝑmo. ita vt Vtutem

ignorarent informatiuā corporis cōstructiuā. vnde coacti ex hoc ex mā dicere: qua ꝓpter positā generationē fieri nō ex suba generātis sed ex superfluo eiusdē alimēti: quod oñdit ipsius cū delectatione emissio. Impugnat ēt Ar. illos q posuerūt sperma esse superfluū alimēti a qualiber mima corpis decisuz ꝓticula qm si taliter ꝓueniat a toto vel mēbris ꝓsilibus solis: vt carne osse ⁊ neruo aut officialib⁹: vt facie manu vel ab vtrisqz: cū plura dare non ꝓtigat: nō qdē a consilibus quoniā in eis non existit assimilatio imo in officialib⁹ magis: ꝑmo de ge. ⁊ methau. 4. Neqz ab officialibus tm quoniā tūc non ab oibus ꝓueniret corporis partib⁹. verisile. n. magis ꝓcedere a cōsimilibus. priora. n. illa sūt ⁊ officialia cōponūt. Similiter ⁊ tertius modus dari non potest: qm totum su pra partes nihil habere vr nisi ordinē ⁊ compositionē quādā. Propter qō ꝓcludit Ar. contra hos sperma non hic a toto deriuari modo. Amplius nūqz sic esset q colobus pfectū generaret silr ac similitudines semp ꝓuenirent generantium ad generata: cui⁹ oppositū ꝓspicim⁹ sepius euenire. Palin: Cū sperma sit modice quātitatis valde si totū in fumos dissolueret vaporosos: non posset esse cuilibz parti mime applicatu imo forma ipsi naturalis non suans debitam quātitatē in materia deperderet: ⁊ ideo nec a toto ita venire posset genitura. Amplio sequeret corpus destrui i coitu. si. n. ponat mimā particulā spermatis diuidi a mima corpis parte: cū minimi nō sit minimū in coitib⁹ corpus dissolutione destrueret. Propter aūt tertiū sciēdū ꝑmo quō sperma ad testiculos adducat: ⁊ tandē q a toto seu notabilioribus ptibus ⁊ non a mimis decidat. Propter hoc primū scien dū q cū sperma sit superfluitas vltimi alimēti sanguinei iā distributi in partes i quo vltima iā celebrata ē digestio existens in mēbris simplicibus ⁊ spongiosis venaꝝ capita ⁊ artariarū ingredit mima ⁊ marie cū corpus materia careat in vasis spermatis fermētata ex qbus ꝓuenit ad venas ⁊ artarias illis maiores: ⁊ sic demū ꝓñr de minore ad maius pertrāsit quousqz ad venā ꝓuenit dictā concauā ⁊ artariā maiorē sup dorsū trāseuntē: qō forte de aere ⁊ aqua ⁊. io. ꝑbr. sentitū: ita semē a cerebro tendit ꝑ spinā ⁊ sic ponet spma ad testiculos ꝓuenire: vt oñditur dria. 82. qualiter hypostasis ad renes ⁊ tandē ad vesicā ꝓtranfit quo ⁊ modo dabit pharmacū humores ad ventrem attrahere: dria. 141. Spermatis aūt trāsitus anotbonia ad testiculos: dria monstrabit sequenti. Dicūt ⁊ aliqui sperma deriuari ⁊ ad testiculos ꝑ vasa seminaria dicta inuoluta peruenire vigore vehementis caliditatis ⁊ subtilitatis spiritus deportantis. in hoc. n. actu corpus intrīn aperiri ⁊ porificari aiunt: vt sperma venas ēt magnas ⁊ artarias subtilitatū ꝑ resudationē ingrediat absqz ꝓcessu antedicto: ō venis partis ⁊ artarijs ad maiores: qō modo eodē fieri videt quo pharmacū existēs in stomacho materiā attrahit ad se entē in pulmone absqz hoc q venas ⁊ artarias ingrediat: dria. 91. Hic aūt modus fortasse calūniabit illis eo q visus est sanguis qnqz in coitu frequentato ⁊ conato emitti de venis īmediate egredicns. Rursus in tpis quasi momēto non videt sic illa materia spermatis subtiliari vt possit in venas ⁊ artarias solidas penetrare. Propter huius scōm sciēdum q ipse instruit auctoritate Ar. ⁊ aliorum ipsuz sequentiū: ⁊ rōibus confirmat. Ait nanqz primo de gnatione aialiū: Contrariū quidē quā antiq dixerūt dicendū. Hi qdē. n. voluerūt q fit puenies ab oi nos aūt qō ad oē natuz est spma dicimus. hz. n. in se virtutē decisā a toto: per quaz ipm valet informare qō generat ex eo. vñ trāslatio arabica: Sperma ē id qō hz virtutē essendi ꝓueniēs toti. Cui ēt consonat. Ar. ibidē: Et nō est opus vt veniat spma ab oi parte in vna. n. pte sunt oēs partes ⁊ vir partus nō est cā materia q fit influra ab oi membro sed cā sua est virtus informatiua sicut est scānū i carpentarijs: Haly: quoqz qualitercūqz diuersificēt dispositiones virtꝰ que facit spma deferēs ipm in dispoe coitus scz virtus generatiua currit ex oibus virtutibus corpis ad testiculos: ⁊ fit sperma ꝓprecedens eā. In hora. n. coitus spiritus vnus i virtute magis cordis ex tribꝰ cōflatus spiritib⁹ cū virtutib⁹ ꝓportionabilibus descēdit a tribus principaliorib⁹ mēbris corpis virtutē hūtibus ꝑ artarias venas ⁊ cānales totius corporis ad testiculos vel ad vasa totiꝰ seminaria sm Ar. involuta in qbus inuitatus ⁊ pfectus sperma informat ci Rtutē generatiuā exhibēs sup totum Qō ēt ratione mōstrat: qm sperma est principiū gnationis. principia Ro sunt mima quātitate ⁊ maria ptāte elenco q ⁊ alia liū sine huiusmoi vero est sperma taliter decisū. Amplius hoc valde rōabile existit q virtus gnationis informatiua a toto decisa materiā quādā generationis ⁊si non decidat a toto possit forma gnationis i orma re: cū videā virtutē solā celestē ex sere ꝓtinua ⁊ eadē re: cū videā virtutē solā celestē ex sere ꝓtinua ⁊ eadē materia diuersa aialia ēt specie ꝑcreare. Et ti. Quō semen q̄ꝑuū q̄liter a tota marima decideret arbore. Rursus hoc posito oēs ꝓtates ⁊ impossibilia remouent: ceu apparebit intuēti antedicta. Propt qō ex his ꝓcludat sperma a toto corpe demādari nō qdem mole sed vigore. Propter Ro quartū ad primū hypocratis dicendū ipm intelligere in vigore aut q a principalibus ⁊ notabilibus materia descendit eiusdē. Ad aliud dicendū q loquit sm alioq opinionē. qō indicat vtrū vt mos eius in illo codice vel ab oibus partibus notabilibus vt confricatio denotat vlcerosa interius precipue. Ad aliud dicendum qō nō ꝑpter hoc ꝓcludit sperma ꝓuenire a toto q non ꝑpter ꝓuenire a toto ꝫ euenit: sed q pruritus in ptibus illis est fortis. Ex mā. n. spermatica transeunte supra mēbra sensitiua: titillatio cātur quedaz ex qua inducit delectatio vt apparet in scabiosis cuz calida balneant aqua. Videmus ēt q multotiēs cōire delectationē huiusmōi ꝑsternit valde: primo de ge. aialiū. Et. t. Ar. eoq nono: Scim⁹ ēt sm ari. pueros adhuc impotētes in coitu delectari ex spūs ventosi emissione sola. Et iō delectatio sperma non arguit euenire ab omni. Ad aliud dicēdū ꝑ iteremptōnē. Spiritus. n. ⁊ hydropicorum aqua seu sanies ex vna ēt parte corporis repente dimissa interimit aial aphorismoq. 6. Ad aliud dicendū sepius opposituz ꝓtingere ꝑpter quod magis cōtrariū q̄ꝑ ꝓpositū sermo concludit. q quare colobus colobū generet taz ex sermonibus apparuit Aleran. Ad aliud dicendū cum dicebatur genita gignētibus similari: dicenduz simpliciter in pleriqz secus se habere ⁊ maxime similitudine particulari. virtus nanqz informativa aut ꝑpter eius debilitatem vel aliquam materie seu alterius dispositionem non omnimodam valet gene-

rantis ppriam filitudinem inducere: sed remotaz vt
aui vel atauí: patrui seu auūculi: vt dria oñdeť .37.
Adhuc videmus assimilari gignētibus genita ꝟz vo
cē vngues ꝛ pilos ꝛ ꝟm motū: er qbus tñ nullū de/
cidatur sperma cū sit supfluū corporis ꝛ ptium eius
subaliū. Silr generātes habent barbā ꝛ canos iter-
dū qbus tum genita carent. Ad aliud dicendū ꝙ ge
neratio filitudinis illius fit forma ꝛ vigore non autē
vt iā apparuit materia ꝛ mole. Ad aliud dicendum
huiusmōi decisionē seminis ꝛ generatōem fieri non
rōne seminis sed vigore magis Virtutis informatiue
ipm ad gnātōem aptū reddentis: neqz in vigore mē
broꝝ oium: sed magis vniꝰ ceu cordis in quo oia cō
nenīūt ꝛ cui etiam famulantur.

Occasionē ꝓtacte delectatōis in coitu consur
git amicitia qui amplius delectet i eo: mas
aut femella. vr nanqz ipsa amplius masculo
ipo voluptuari. Scribitur. n. theo. 6. c. 16. Volup/
tas que mulieri fit ex coitu maior ē qꝫ que viro. Vo
luptuať nāqz in eiciendo suuz spma ꝛ in eius ꝙ viri
susceptione: hic autē in emissione tm̄modo. quarto
ēt de accidēti. c. 7. vnde. A. aialium. 9. Duplať de
lectatio feminarū qm̄ ipse delectantur nō solū in mo
tu sui spermatis ꝛ in motu orificij matricis in fugēdo
sed ēt delectanť adhuc in diuersitate motus matricis
Dico ēt voluptuari eas ex confricatōe non modicū
ꝛ ppie in orificij matricis parte fita in opposito pe/
ctinis directe. Ipsa. n. balano correspondet virge
vbi viget delectatio grādis ita vt multū coeūtes so
lū voluptuenť in illo. Hanc similiter delectationez
mulieris sensit Thiresia maiorē qui vir fuit ꝛ mulier
postea tandē vir redditus. Ouidius in transfigurati
one ꝓmo libro methamorfosios tertio: fabula quar-
ta. Delectatur itaqꝫ mulier mare amplius in coitu.

In oppositū qr delectatio seu delicia cātur ex cō-
iunctione, pportionata conueniētis cum conuenien
ti. sed hec vehemētior erit in viro cum sit temperati
oris complexionis femella hac nāqz causatur. Intē
sior igitur voluptas in viro. Dicendum ad vnūz ꝙ
extensiue plus delectať mulier. pdurat. n. voluptaſ
in ea diutius ceu ꝛ cāe ostendūt que ipsis cū plus sp
matis vel gutte emittit rarius tamen suscipit etiam
viri sperma successiue longior est diuersitas motus
matricis cū fricatione diutina. vir vero intensiue vo
luptuatur peramplius. in modica. n. hora qua dele/
ctať plus ipsius intendit voluptas ꝛ semp cū emittit
cōtinue: nō autē mulier in quo eius amplior est dele-
ctatio. quod ostendit: qr hec voluptas cōsistit in ta/
ctu vbi vero is erit perfectior ꝛ hec intensio: ꝫz hic ē
in viro cum vt tactum temperatioris sit crasis illa.
Rursus sperma viri calidius magis inducit pruritū
delectationis titillatione quadam incitatiuum. Eti.
Meatus viri ex quibus educitur sperma sunt longi
ores angustiores ac involutiores vt amplius perci-
piant spermatis pertranseūtis per eos delectationez
Palin. Sperma viri velocius ꝛ subito qnoď ē dele
ctationis inductiuū transit per huiusmōi meatus ex
pulsiua in ipso ente fortiori: sed in femella secus sunt
oia. quod ꝛ indicat velox grandis viri ex supfluo coi
tu cum exterminatōe consumptio: sic itaqꝫ delectať
muliere bis amplius in coitu. Ex quibus qdem qd
dicendum ad prearguta visuz.

Differentia. 35.

Quod testiculi non sunt ad generationem ne
cessarij sed alicuius melioris gratia ostendit
per tertiū historiarū: ꝛ primū de ge. testātes
testiculos simplr non esse necessarios sed ꝓpter be/
ne esse. Rursus primo prima. c. de vena habēte vē
trem descendēntē ꝛ. ij. de aialibus. In venis proté
sis a vena concaua ꝛ a renibus ad testiculos digerit
sperma ꝛ albificatur cuz prius eēt rubeū ꝓpter mul
titudinē tortuositatis eaꝝ ꝛ reuolutionuz ꝛ ꝙ ad eas
ēt peruenit a corde. Quod qdem ostendit rōe: qm̄ te
sticuli si eēnt necessarij oibus iexisterent generanti
bus. multa Vo bis generant carentia. Eti. nō iplo-
rum ponitur necessitas nisi ꝓpter spermatis genera
tōem. sed huiusmōi generatio in toto aut pricipalio-
ribus ptibus extat corpis. Concratiua nāqz in totu
videť corpus diffūdi velut ꝛ nutritiua cū circa idem
diuersificatum tñ vt ꝟo apparet de aia opentur obie
ctum. Amplius illud ē necessariū sine quo res eē nō
pōt. 5: meta: Animal aūt sine testiculis esse potest ꝛ
maxime cū sperma decidatur a principaliorib⁹ cor-
poris ptibus ꝛ Virtus generatiua vt ostensum. 28. la
batur a corde. non igitur testes sunt necessarij. Mu
ius aūt oppositum senserūt medici ꝛ philosophi oēs
pene. Adhuc illud ē necessariū quo ablato reliquuz
nō sufficit sed ablatis testibus generatio nō perficit
vt appebit necessitatem ēt ipsoꝝ demonstrat cōposi
tio figura ꝛ sensus: testiculi ergo necessarij. Pro
pter primū qdem sciendum ꝙ necessariū quot dica
tur modis: dria ostensū prima. Testes quoqz sūt car
nes quedam glādose in folliculo vno osseo dicto co
gregate albe ad humiditatē spermaticā generandaz
create velut carnes māmillaꝝ glādose albe ad lac ge
nerandū constitute sicut ꝛ epar rubeū in sanguis ru/
borem generandū. Testiculis quoqz iam dictis me
atus qdam continuātur qui duplices existunt. Sunt
eni qdam eorum iter renes ꝛ testiculos existētes va
sa ab Ar. dicta iuoluta in quibus posuit spma gene
rari: nō aūt in testiculis. huiusmodi aūt vasa ita sunt
dispositta qm̄ in dextra corporis pte corā rene dextro
a corpore artarie ac vene chilus ꝓ dorsum descendē-
tium originātur rami fere ꝓ totū ꝛ rarissime a venis
ꝛ artarijs emulgentibus dicti sin renez tendētibus
dextrū: q figdem rami ꝓtensi per corpus ampliant
sub renibus deorsuz directe qō per sipbac penetrās
ad caput testiculi tendit dextri intra se colorē rubedi
nis obtinēs ex vnoquoqz testiculi capite in alterum
transit ꝛ demū reflectitur Virtus testiculi caput priuſ
dictū. In quo ponit historiarū tertio humiditatē sp-
maticā albā generari ꝛ cōtinere. vbi ēt terminꝰ lraꝝ
more geometrico situatōem eorū conatur ostendere
In pte Vo sinistra rami huiꝰ venarū ꝛ artariaruz nō
ꝓtendūtur a corporibus venaꝝ ꝛ artariaꝝ descen-
dentiū ꝓ dorsū: sed ꝙplurimū a vena ꝛ artaria emul
gente: q demū deiceps ramificanť vt in latere dictū
dextro. Et iō tertio. xi. c. de signis albamni volētes
rustici mare generare sinistrū thauri testiculū ligant
vt ex dextro fiat calidiori ꝛ fortiori proiecto. Multo
tiens quoqz contingit relaratio. aut aduenit ruptu/
ra meatibꝰ vbi hiper sipbac penetrant vt zirbus vel
intestina cadant in osseū ꝛ ꝑcipue in pte dextra in qua
intestinū habeť mōnoculū dictū ꝙparua alligatōne
ꝓticipās ꝛ huiusmōi qdē vasa iuoluta dicūť didimi
35. aialium. A. ꝛ ꝓblematibꝰ qbusdā Ar. ascriptis

Sunt ꝛ alij meatus vasa a medicis dicta seminaria qui incipiẽtes testiculoꝝ capitibus supra collũ vesi/ce exterminant in virgã quos dicunt fuire testiculis seruitio delatorio eo q ab ipis i virgã ꝛ tandẽ in matrice adducũt semen. qd ãt gnãtio: dria. 29. ostẽdit.

Propt Vo fm sciendũ Ax. fuisse sniam i locis ꝑallegatis testiculos nõ fore necessarios ad gnãtionẽ necessitate maxime ꝑmi modi necessarij: sz ipos fore gra cuiusdã melioratiõis ꝛ iuuamẽti. voluit. n. testiculos fore qdã suspensoria q eoꝝ pondere meatus antedictos inferi⁹ trabẽdo stare cogerẽt aptos: ꝛ iõ aialibus eos apponi quẽadmodum texẽtes lapides adaptãt luciatorijs. hoc quidẽ ẽ in textoribus conspicere. Suspẽdũt. n. filis texendis pondera vt vie trabẽdo inferius remaneãt apte q ꝑ eas iacere nauiculã valeãt libere. qb⁹ amotis obturãt huiusmõi meatus Sic ꝛ ablatis tcstib⁹ poros voluit seu meat⁹ retrahi interius vt ꝛ opilatio interueniat coartatoria: ꝛ iõ nõ posse generare excisa. Hãc quoq; posiriõnẽ Ax. licut ꝛ alias conat astruere. Primo eqdẽ q si testiculi foret necessarij oibus simplr iessent aialib⁹ Huc aut neq; pisces neq; serpẽtes testiculos hnt ꝛ in viti lunt coeuntes ꝛ plenos fm spma poros bre Concludebat igit ipos melioris alicui⁹ fore gratia. Ampli⁹ ait: Jam thaurũ quendã post excisionẽ mox coeuntẽ ipregnasse: eo q meatus nõdũ erãt retracti Cũ igit careret testiculis apparet eos i gnãtionẽ necessitatẽ non bre. q aũt fortassis ipm mouit q̃marie fuit: qm̃ nullã ꝑticulã estimauit testiculos poroꝝ forepdictoꝝ sed eos poti⁹ ꝯtinuos a renibus sup testiculos appodiari ꝛ reflexi demũ fic ꝑtrãsire ad virgã. Hec aũt omnia reuerẽtia ꝑt homagistro exhibita cuz forte ipm non itelligã stare vident nõ posse vt ꝛ amplius tertio apparebit dicendoꝝ: neq; forsitan illa q bus id conat asserere. Primũ qdẽ nõ valet non. n. si testiculi non isunt aialib⁹ implectis: ꝓpter hoc cõcludẽdũ aialiũ pfectionibus non opus illos esse cũ plura expetet in ipsoꝝ ꝯstitutione. vñ iz nõ simplicit necessarij fm quid tñ ꝛ alicui vt pfectioni sunt necessarij ipecie. q aũt asserit thaurũ ipleuisse excisum: cõcesso sibi quoq; eundẽ vaccã ascẽdisse vt coiret: nõ hinc tñ bz inferre testiculos non opus fore in gnãtione: ac spma in vasis iõ generari inuolutis: qm̃ excidẽs aut abscidit osseũ solũ: ꝛ testiculos demuz violenter extraxit: ceu cõiter agunt excidentes. Et q meatus illi vehemẽter inherebãt testiculi ab rupti fuerunt: ita vt semen a vasis inuolutis deueniẽs ad osseũ iam diuisũ ruer et decorsũ. Si autem diceret Ax. sperma fore contentũ in meatib⁹ existentib⁹ iter testes ꝛ virgã cũ huiusmõi aialis sint longissima. Rñdebit aduersarius si spma id fuerit hominũ ꝓpter testiculos oz accidere a qbus prius fuerat generatũ iaz. n. sup ipos trãsfuit. vnde Ax. non ꝯcludet hic itentũ. Vel excidẽs qõ non sit testis pãniculũ excisit: ꝛ tunc non min⁹ ide lequẽ qõ antea. q autẽ tertio dixit testiculos nullã ꝑtez fore meatuũ fortassis veritatẽ non cõtinet cũ alijs ꝛ mihi pluries sensibili appuit anotbomia ꝯuũ. vsũ est nãq; sperma in sbam verã testium cadere qõ spma ondit in eis inuentũ ꝛ ipsoꝝ augmẽtũ cum coiter prius imanifestatoꝝ ꝛ inestimatoꝝ nõ habere vt perdicibus ifit ꝛ safianis: hiſtoriarũ tertio ffuerunt ẽt incidentes vasa seminaria nequaq̃ cum inuolutis continuari supioribus refluxiuis: sed magis oriri ex testiculoꝝ capite altero. Quidã Vo reuerentiã Ax. exhibere dixerunt testiculos posse duplr citer ꝓsiderari: aut in cõi vt in oi aialis ambitu: ꝛ ita no necessarij cũ aialiũ plurima carent illis ꝛ quoniã Ax. fmo erat vniuersalis in oibus ipsoꝝ ꝓtulit eos nõ fore necessarios absolute vel in ꝑticulari: vt i genere ꝑfectoꝝ: ꝛ tũc esse asserũt opus bre. Vi aũtẽ ꝛ si veritatẽ sapiãt non ti fideliores extant expositores Mã opus boni expositoris non est fmonẽ verificare sed scribẽtis manifestare magis itentionẽ q̃ius sit falsa: ꝓnosti. pmo. Ipsi. n. apte contra itentionẽ exponũt Ax. Is nãq; in aialib⁹ ẽt ꝑfectionibus inducens voluit testiculos iuuamẽtũ ꝛ nõ necessitatẽ obtinere puta morosiorẽ motũ materie spmatice superfluitates cãre porosq; seruare aptos ꝛ in his marie quoꝝ exterior est situs. Ait. n. in aialificis puta egs ꝛ talibus alijs ꝛ in boibus saluantes reduplicatiõez inductus est filr thaurus excisus iplens que oia sunt aialiũ ꝑfectiora. Et iõ dicendũ q Ax. tpe nondum erat plecta scictia vsqueqq; anotbomie vt onlũ dria 99. Haly. quoq; spma gnatur i testiculis sicut gnãt spuma in orib⁹ equoꝝ cu stimulant ꝛ a ꝓcussione vndarũ maris. Ba. Vo dixit q testiculi sunt q gnant spma: sed Ax. ingt q generat i venis involutis i vasis spmatis ꝛ cõplet eius in testiculis gnãtio. Jd vero vltimũ qõ aris. iponit nõ ab eo repio. Nicol. aũt in ꝓblematib⁹ attulit qd ambiguũ serie aris. recitata ingens: Sunt tñ testiculi vtiles ad spmatis digõnez quẽadmodum mãmille ad lactis gnãtionẽ. Nũc qdẽ dicunt lac in mãmis gnari. Propter tertiuz Vo sciendũ q testes nõ solũ sunt iuuatiui: vex necessarij modi ẽt primi seu ẽrti necessitare: qm̃ ea que fi filr aris. ꝯcedit: qõ significant auctoritates ꝛ filr etiã rõnes. Ba. qdẽ in locis q̃multis. A. ẽt. i5. aialiuz sniam ꝓtractat Ax. ꝓfatã cũ dixit magister prim⁹ q testiculi exeunt vijs spmatis: noluit itelligere q nihil facerẽt ad generationẽ spmatis: sed q sua suba est diuersa ꝛ viarũ suba q ꝯuenant cũ illis: qm̃ non ẽ vna via. sed sustentamentũ viarũ. ꝛ subdit. Et nõ ẽ mẽdacium qõ dicit medicus qõ inuolutũ explicuit: ꝓmo prima ca. de anotbomia vene descẽdentis. Ambiguus est. n. nõ raro de aialib⁹. A. ingẽs: Testes sũt necessarij ad spma generandũ q geonologiã conseruat ꝛ iuuatiui vt forme cõplemẽtũ dcꝫ a ꝯplexio masculina ꝯseruet ꝛ feminina. vñ tertio. 20. c. i. dixit eos fore mẽbra ꝓncipalia in qbus gnatur spma ex humiditate delata in venis ad eos. Qui aũt bis amplius angit est Auer. Ar. fidelissimus interps ꝛ collega ipm non tenẽs collz sc do. capitulis de iuuamẽtis mẽbroꝝ gnationis ꝛ q̃rto ca. de signis tempantis testium. Jn quo ẽt medicinã conat tradere fm aris. fundamẽta. sed poti⁹ via gradiẽs cõiori ait: Testiculi fuerunt ordinata ad faciẽdũ spma: ꝛ iõ fuit eoꝝ caro alba: sicut caro mãmillarũ. Et ꝓpterea qn conuertit sanguis ꝯuertit ad filitudinẽ eoꝝ. ꝛ facit ipm albũ sicut epar facit cbilũ rubeũ: q vis agẽtis ẽ sibi patiẽs assimilari. Rõibus qdẽ firmat qm̃ vnũqdq; gnatur a sibi simili ꝛ conuenienti. 7. methaphy. Spmatis vero suba cõplexioe ꝛ colore magis testiculoꝝ carnibus assimilat q̃ vasis inuolutis cum sint corpora neruosa frigida ꝛ ficca colore versus eorũ principium subrubeo. Amplius quanto aliquid est perfectius tanto plura requirit ad eius constitutionem

ſm de aialibus. ꝛ. io. ꝓbl. apparēs. Natura. n. plus laborat ꝛ intētius in ꝓductōe ꝓfecti q̄ꝫ impfecti. Sꝫ bō ꝛ plurima quadrupedū ſūt aliis perfectiora. vnō bis nō ſolū vaſa ſuffecerūt ſpmatica in ſpmatis gnā/ tōem vex opus teſticulox affuit: ꝛ qz cox iciſio adeo grandē in aiali ꝓmutatōem inducit qō oñdit eunu/ chi. Rōnabile os ſupra ſpma gnāndum potentiā ha bere. Adhuc ſi teſticuli ſolū eēnt vt ſuſpenſoria deor ſum trahentia vaſa nō ſorent involuta cū eis adeo cō tinua ita vt ſpma ſuper ſubam caderet teſticuli ſz di recte ꝓ eandē tenderet: cui⁹ oppoſitū erpitur iciſor. Palin: Si teſtes nō eēnt oportuni ad ſpmatis gnā tōem: ſed ſolū pondere ſuo vt lapides in liciatoriis inuariui: tūc nūq̄ꝫ redderet qs ſterilis frigidox ſup eos appoſitōe vt oppij inſqami mandragore ſimilia cū talis corū pondus nō minuēs neqꝫ meatus ſic ri giditate coangustant qd deberent calore poſtea rela xatōc ampliari. neqꝫ ſimil⁹ ē dicendū vaſa involuta vt teſticulos frigidox ſuppoſitione noceri cum inte/ rius tendētia vbi calor intenſior occultent. Exꝑtuꝫ aūt frigidox teſtibus applicatio ſterilitatē inducere. Eti. Quibus teſtiū ſitus intrinſecus vt habentibus colligatōem dorſe firmius inherentē ſicut thecodcis elephantibus ꝛ volatilib⁹ nullā ſuam pondere teſtes amplicatōem vaſis involutis poſſunt preſtare ad mo dū lapidū in liciatoriis pendentiū cum ſuſpenſiōe ca reant exampliatiua. Fortaſſis aūt qs diceret ponde re opus nō cē cū meatus remaneāt calore iteri⁹ ap/ ti. queret ēt ꝓpter qd teſticuli horta caſus ſemiſ adeo virge adherēt. Propterea ſanius cōcludendū neceſ ſarios teſticulos ꝓfectionib⁹ impleri ſore. Moſce quo qz qꝫ dictū ſit teſtibus eſſe neceſſitatē generatōis ꝛ vigorē: nō tamē principal⁹ ꝛ primo: ſed ſibi ſore a corde infuſam ipm. n. eſt radix ꝛ principiū Vtutū oi um nō ſolū qdem vitalis vex ēt nālis ꝛ aialis: dria 38. vnde primo ꝛ gnto de aialium gnātōe. Non eſt ſuſpicandū vt qdā eſtimāt teſticulos eē ꝙuentū mul torū ꝓncipiox eo q ipſox fiat magnarū corꝑis tranſ mutationū cā. nō. n. ab ipſis euenit vt ipſis: vex ꝓ/ pter cordis trāſmutatōem cū quo cōitatem hūt non minimā ꝑ artarias neruos ꝛ aſpectū. Sūt. n. carneſ ſolidiores velut ſpeculū caliditatē cordis in eos de/ lapſaꝫ in corpuꝫ refrangentes oē. Propterea dicē/ dum cū nō ſit principia diſcepta ponere: vex in vnū tandē oia coordinare: dria. 38. Vtutē ꝛ ſpm eiſdem a corde dirigi qui tandem iſtā ꝓmutatōnem vigore cordis tū in teſtibus ſuſcipit: ſicut ſpūs a corde dela ꝓſus in cerebꝝ ab eodē. vnde collꝫ fo. c. de iuuamē to mēbrox gnātionis. Scire debes q iſtud membꝝ puta teſticuli nō eſt princeps Vtutis gnātiue q̄ꝫ uis Vtus ideo fit vt opinat Ba. q illō nō pōt agere ſuā opatōem ꝑ ſe niſi ꝑ ſpm eidē miſſuꝫ a corde tpatum quātitate ꝛ qualitate. Propter qō appet q virtus cordialis que mēſurat hūc calorē vt poſſit fa ē ſuas opationes ſit principalis gnātiua. Et Vtus que ē in hoc mēbro ē eius ſeruiēs. ꝛ ſi aliqō in hoc hz dnium ē illud priculare. Propter qdē q̄rtū ad primū qd dicēdū appuit. Ad aliud ſil⁹ viſum. Illa. n. fuit Ar. que in preſentiarū nō tenet opinio. Ad aliud dicēdū q. A. nō intelligit ſperma in venis illis ꝓfecte dige ri ꝛ dealbari ꝛ formari ſicut nec ſanguis oio digerit i epate ad cordis relatē ez: aut in meſaraicis epatis re ſpectu. vel id vigore accidit teſticulox vt iā ꝑ eundē apparuit manifeſte: ſicut meſaraice tanq̄ꝫ epatis ma nus ipſius Vtute chili in ruborē imutant aliqualeꝫ de inuamētis: q̄rto. c. i. ꝛ. 5. ꝛ interiorū. 5. c. 7. Ad aliud dicēdū vt viſuꝫ q ſermo extat in aialibus ꝓfec tis. Ad aliud dicēdū verū eriſtere de virtute gnāti ua materiei ſpermatice: nō aūt de vatiua forme ꝛ vi goris ſpermatici eo q talis oſtenſuꝫ fituat in teſticu lis vigore tū cordis. Mēbra ſigdem generāt ſpma materiale: teſtes vero in vigore principaliū formal⁹ Ad aliud dicendū teſticulox neceſſitatē nō ſore pro pter ſingulare ſed ſpēi gra. Nam primo qdē mō ſāt neceſſarij: alio vero inuatiui vt dictū prius. lꝫ. n. ſp ma decidat a principalioribus corꝑis ptib⁹ id tū mā liter eriſtit: qō ſi ſubdat gnātiuā virtutē a corde deri uari dicendū ſicut appuit in aliquo mēbrox vt i teſti culis ꝛ nō alibi determinari. Sit itaqꝫ de hoc tal⁹ cū modeſtia diffinitū cuꝫ ſit Ar. ſnie cōtrariū quo mino ris ē ambiguitatis ꝛ a cōtradictōe remotior. Et idō dixit Alexander nos ſumus ſuſtētati ſup ſniam hu/ ius bois ſo celi ꝛ mūdi cōmentator cōmento. 36.

Differentia. 36.

Quod genitura ſiue ſperma viri non ſit ps cō ſtitutiua embryonis monſtrat qm̄ ſperma fa cit ſicut que ab arte. hꝫ. n. ꝓtātem ſpm. 7. meta. ꝛ primo de ge. a. aialium. Ex ſpermate. n. ꝛ ſan guine mēſtruo nō ponitur ibidē vnuꝫ fieri: niſi ſicut lectus ex ligno ꝛ carpētario: ꝛ ſpera ex cera ꝛ forma ꝛ vt ſanatus a medicinali ꝛ vl⁹ ſicut ex mouēte ꝛ mo bili. ac ēt q maſculus exhibeat ſpēm ꝛ principiū mo tus: femella vero corpus ꝛ mām ſicut in lactis fit co agulatōe: Corpus. n. lac ē: formas aūt coagulum ꝛ principiū cōſtare faciēs. Et eorūdem ſo: femella ex hibet corpus ꝛ molē: maſculuꝫ aūt nō: ꝛ corpus ē ex femina: aia vero ex maſculo. Adhuc māliuꝫ ſo. c. 2. Ba Sperma velut artifex ꝛ lydius exiſtit: ſanguis vero vt cera. ꝛ iō ſubdit. Os vena artaria neru⁹ car tilago pinguedo adeps mēbranū ꝛ medulla inſāgui nea qdē ex ſanguine vero ſcā ſunt. Exꝑſſius. n. cuꝫ Ar. ſenſit qcqd aut ipſi ponat alibi q ēbrio cōſtruat ex mēſtruo ſoluꝫ tāquā ex mā ex ſpmate vero velut ab agente ꝛ dante ſpēm quod aūt tale nō pars eriſtit molis vnde de re. ſa. prio. Sanguis ꝛ ſperma gene ratōis noſtre ſunt principia. Sanguis qdeꝫ tāq̄ꝫ ma teria quedā ꝓportionatā et bene per oē acgeſcēs cō ditori: ſperma vero rōem obtinet conditoris. Pa/ lin: tertio. ri. Cōceptio ex ſpermate viri virtuteꝫ hꝫ odoris ſm ſniam ꝓbi. Et firmat qm̄ a plurimis aiali um cū ſint paruiſſima nihil poterit ſm molez educi. diſſolueret. n. quedā ēt ita paruo cōplicant tēpore vt nulluꝫ poſſit ab eis decidi quātuꝫ. Eti. ſm medi/ cum cuꝫ. io. hiſtoriax. Si dꝫ ipregnatio perfici opus ſit vna ꝓpicere: quo qdeꝫ accidēte vtrūlibet alterutꝝ vtrunqꝫ impediet ad ſuſceptionez. Rurſus ars imi tatur naturam: phyſi: ſcō. in arte vero ita euenit q agens non ingreditur artificiatum niſi in virtute tā/ tum. Amplius poſita genitura partem conſtitutiuā embryonis ineriſtere materialem cum ſit et actiua tunc idem erit agens et patiens mouens et motum loco quoqꝫ et ſubiecto entia indiſtincta agens etiaꝫ in idem concidet cum materia agetqꝫ aliquid in ſeip ſo primo: et ſimiliter generatio non differt ab aug/ mento que extant cōtra in phyſicis ſeptimo et ſo ac de ge. et cor. determiata. Nō igit̄ gēitura pars ē em

bryonis constitutiua. In oppositum hippocrates de embrionis generatõe volẽs nõ solũ viri spma cõ stitutionẽ generati subingredi: verum etiã mulieris: qõ ꝛ vr̃ sentiri historiaꝝ. io: ꝓplexionũ ℔o. c. 2. apho ris. i. ꝛ i locis ꝯmultis cũ inuitatione ad librũ de sper mate nõdũ trãslatũ. Similitꝫ. A. nõ soluꝫ in cano ne verũ in tractatib⁹ aialiũ qnꝫ: qõ ꝛ sulciunt argu mẽta. Cõceptũ nãqꝫ primã mixturã dico ex masculo ꝛ femina: de ge. aialium pmo. mixtura ℵo solum extat corpoꝝ. pmo de ge. ꝛ cor. Amplius delinquitur cũ gd possit pauciorib⁹ ꝟstrui ampliorib⁹ idẽ ꝑfi cere phyticoꝝ apparẽs primo: cũ nã ꝛ ars respuant semꝑ qõ supfluuꝫ vt theorica denotat aialiũ ꝓcipue. hoc aũt euenit si relicto spmate ꝓportionaliori ipa cõ stituant̃ ex sanguie incõueniẽtiori eisdẽ cũ oporteat sã guinẽ primũ ad nãm trãsmutari spmaticã qꝫ in ptes quo sperma non eget cũ fit tale Rursus diuersitas i posteris diuersitatẽ arguit in priorib⁹ saltẽ imediatis cũ causet̃ ab eis: nũc aũt partiũ qdã spmati similant̃: alie ℵo sanguini vt caro marie: ꝓꝓ qõ cũ ortũ suo at testet̃ principio in tegni ℔o. libro. Que sanguinee ꝓ tiũ gnãbunt̃ ex sanguie; relique ℵo ex spmate eisdeꝫ ꝓportionate. Itaqꝫ genitura ꝑs embryonis extat cõ stitutiua. Propter pmũ gdẽ sciendũ ꝙ qd sit genitura ꝛ spma dria visum. 34. Dico aũt partẽ cõstitutiuã corporeã magis mãꝫ iporrãtẽ ꝛ molẽ. Embryo quoꝫ ꝛ si dicatur eẽ qõ ex principijs gnãtionis i matrice conficit̃ tertio tñ theorice iuxta veterẽ huic ℑm tpa confecto diuersa noia ponunt̃ altera ℑm nãqꝫ is ꝯuor variatur tpa in quoꝝ pmo sub spermatis repit̃ forma: ꝛ tũc spmaticus appellat̃. ℑm ℵo in quo spma repletum apparet sanguie nõ tñ cor aut cerebrũ aut epar adhuc discernunt̃: diuisio tñ partiũ icipit apparere: quo tpe fetũ Hip. noiauit. Est ꝛ tertium qñ informatio cordis cerebri ꝛ epatis manifestius appꝫ ꝛ relique partiũ incipiũt iformari noiatũ tunc ꝙ concipitur embryo. q̃rtũ vero tps existit qñ discernunt̃ ꝛ apparent singula mẽbra formatione eq̃li perfecta quãto tñ minorata ꝛ tũc ℘ceptus vocat̃. eo ꝙ moueãtur ꝛ pedib⁹ calcitret manifeste. Propt̃ vero ℑm sciendũ ꝙ q̃dã ceu Hip. ꝛ Ba. ex ℘cepto marie nãlium ℔o vbi non parũ ac ẽt de vtilitate particulaꝝ se peripatheticũ repsentat qñqꝫ posuerũt ꝙ spma fit ꝑs mãlis etiã constitutiua embryonis. Mouent̃. n. videntes mẽbra dicta illi spermatica consimilari vt sanguinea sanguini: ꝛ q̃dã restaurari: alia vero mima ac per cetera talũ signoꝝ postera: qõ qdẽ non oꝫ cum virtus dicta iformatiua spermati iexistens huiusmõi plasmationẽ ꝛ filitudinẽ possit ex mẽstruo coagulando ꝛ dealbãdo inducere. Ba. imitãs. Ar. nãlium sen fit ℔o ca. antedicto. Non. n. necessitas generati sumenda est oĩariã a mã verum ampli⁹ ab agẽte ꝛ forma cum sine contra Empedoclẽ phyticoꝝ ℔o de ge. aialiũ. 5. quod ẽt dria inotuit. 30. Dicẽtib⁹ quoꝫ spma fore ptẽ embryonis materialẽ multa cõsequunt̃ in maturis ꝓmõstrai argutis absurda. Quidã vero sequatiũ Hi. ꝛ Ba. vtriusꝫ partis rões vitare volentes direrunt in spermate tria fore considerãda: ptem vꝫ grossam tenacẽ: quã qdam in substantiã: cedere ponunt mẽbroꝝ spermaticoꝝ. partẽ quoꝫ subtilẽ aerẽ vaporosam ꝛ hãc dicunt in spiritus subam conuerti ꝛ partẽ tertiã puta virtutẽ informatiuã operantẽ velut que arte consistunt. Cuius gdeꝫ positio nis falsitas quo ad primã partiũ manifesta ex inductis existit. Quid vero tenendũ in reliquis duob⁹ ex cõsequentib⁹ apparebit ℑ uerũt ꝛ tertio ali; dicentes sperma ℑm sĩam ipius nullo modo fore ptẽ embryonis cõstitutiuã ꝟz virtute tñ. Audiens Ar. ℑmones i priorib⁹ argutionib⁹ iductos. Cui⁹ q dẽ opi. videt Ba. naturaliũ ℔o ca. 2. Nihil. n. motus spmatis virũ vigor solus ꝛ odor audit̃ ex ipo ꝟstitutoꝫ embryonis intrare: qõ plures exponẽtes Ar. incõpiete sentire: que filr̃ positio itellecta subtili Ar. ſnia pmanere non valet Sequeret̃ nãqꝫ virtutẽ vehemẽter actiuã perfectiuũ ꝓpriũ delinquẽ subiectuꝫ. Ex hoc ẽt nã videret̃ inſipiẽter opari. Cuius gdẽ sapiẽtie non est finis cũ relicto subiecto ꝙuenientiori ꝓprio extraneo ibereret ꝛ ipoportionato. Adhuc ꝙ perfectiora genere aialiũ non solũ virtutẽ expetũt sed ꝛ subiectũ cũ in sui plura expetant cõstitutione dria poꝛi. Dicũt quoꝫ prave Ar. exponẽtes ꝟtra ipius mentẽ vt tertio dicendoꝝ eluceſcet aperte. Ad aliud vero qõ superficieten⁹ auditus Ar. sermo sonare putat̃: sperma. ſ. embryonẽ ingredi vigore solũ. Dicenduꝫ aliquos ꝑ huiusmõi virtutẽ intelligere informatiuã intellectũ vocatã ℔o de ge. aialiũ. hec. n. embrionis cõstitutionẽ nõ subit in virtute ceu forme artificiati vel filitudo existẽtis in aia qõ artificiatũ subintrat vt medicinali sanatũ disciplina: mole aũt mime. Sed certius dicendũ ꝙ Ar. õ ge. aialiũ primo sermo cõis extat in omni aialiũ nã: qõ oñdunt inducta enthoma: ꝛ pisces ouificantiũ qdã. a ꝙbus moles non vr̃ decidi spermatica in femella: ꝓpter eoꝝ impfectionẽ aut abeadẽ suscipi veꝝ potius caliditas ꝛ virtus aliqua ac odor in vẽtositate aut fumo imittit̃ sustentata cũ accidẽtis fit primo i ſsceptiuo ꝓprio pmanere. Propter gdẽ tertiũ sciẽdũ ꝙ perfectoꝝ genitura embryonem ingredit̃ non eqdẽ vt pars que materialis constitutiua eoꝝ verũ magis. vnde motus initiuꝫ ꝛ forme ipressiuũ. Et ideo id in talib⁹ sentiens Ar. pmissum q̃situm ꝙ vniuersalius in primo de ge. tetigerat aialium resumit in ℔o. In quo qd de substantia accidat spmatis oñdit̃ quid ẽt ꝛ qualiter habeat esse virtus q̃ sulcitur idẽ. ait enĩ: Beniture aũt corpus ꝛ cetera. vult nãqꝫ ꝙ cũ ipso spermate virtus emittit̃ quidem intellectus vocata que generatõis est principiũ existens a corpore ſseparata. nõ. n. mẽbrũ ꝟz organizatum ceu virtutũ alie nãlium. Ea ꝓpter virtus diuina ꝛ itellectualis appellatur a cõmentato. 7. metaphy. dria. 48. Et hec qdem virtus cõplectit̃ sperma ꝛ inde ꝓcedit in gnãtionẽ embryonis suscitata ꝛ mota coeuntis impulsione quousqꝫ cor generet̃: demũqꝫ illius vigore mẽbra generant̃ reliq̃. dria. 38. vñ Ar. in corde est forma ꝛ spẽs epatis: q̃re epar est quasi ex supfluitate nutrimenti cordis. A. aialiũ nono: qõ filr̃ euenit in alijs. ab actu. n. ente qõ potentia ex̃ns fit in natura ceu arte factis. Subdit̃ aũt posꝫ ꝙ corpus geniture fit a corpore inſepabile qõ q dem sperma geniture. i. actio generationis principio ꝛ spiritu repletur naturam habens humidã ꝛ aquosam. Propter qõ ait non esse querenduꝫ ipm semꝑ foras exire neqꝫ particulã tñ aliquam esse constitute forme qõ declarat velut vtiqꝫ neqꝫ coagulũ lac constare faciens: etenim hoc permutat ꝛ particula constituta molũ est nulla. Sic igit̃ sapit ꝙ sperma subtiliatũ ꝛ vaporosum reddituꝫ in spiritus conuertatur

forma entes ⁊ factores embryonis. neqz. n. coaguli Xtus in lac iprimit: nisi vaporatione coaguli fulcita vnde. A. ibidē. Et nō pures q Ar. dicat q sperma dissoluat pereat ⁊ mutet q̄si ad nihilū: imo rō eius ē q ego inni tibi in. 9. s. ei usdem aialium dicentis ita. Et putent boi.. p Ar. putauerit q sperma viri nō eet pa p.. neqz imixtum cum materia eius. Sed hoc nō fuit eius cōsiliū: sed suū ertat consilium q in voluat.. ⁊ cū materia ipsius: ⁊ pfundet in materiā vt fit opator membrox ⁊ ducat idoneā materiā ad membra ⁊ erit id sperma mā spūs in creatura ⁊ efficit multum subtile ⁊ habile vt in spm̄ transeat. Et dicamus q sperma sine pfundatōe operator fit in mēstruo sāguine ⁊ nō fit sperma mulieris opans sed materia: q re is tertio. 20. de cā spermatis plm studij spermatis ē in particularitate spūs infantis: ⁊ nō est nisi velut coagulū agens in lacte. vñ primo prima: de etatib9 Parū est ex quo pueri fuerūt sperma ⁊ spūs vaporalis quorū qdem snie sonū ē coll3 po. c. de vtilitate gnationis membrorū ita. Nō ē credendū q sperma p beat inuamētū q̄litate solum sed confert in inuamento caloris qualitatiui ac si dicat non solum ingreditur caliditas in abstracto vt Xtus. sed calor quē sentit cē corpus seu calidū in concreto quo notauit sperma in vaporē ⁊ spm̄ dissolutum embryonē subintrat vigore nāqz spūs a corde alijsue principaliū partiuz decisi vnus perficit in testiculis spūs gignitiu9: cui9 Xtute sperma euporans in spūs dissoluit: ⁊ tm̄ ipse ois generat in corde: prio testiculis dūt po. Preidu ctū aūt rōne firmatur: qm̄ quāto aliq perfectiora: tāto pluribus egent in ipsox pductōe: dria prioi: qō modus aie oñdit introductōis humane atqz artificiatorū elegantiora. hō aūt marime ⁊ plura huiusmodi sūt aialiū pfecta. Quāmultis itaqz idigēt in eox cōstōne. Cum igitur iperfecta ēt vt iductū imitāt 'calliditatē ⁊ Xtutē que pfectiora tāquā potētiora Xtutis ēt fulcimētū prestabūt. Amplius cū spma decidit i matricē: mox cōstat hyemē: historiax. 9. aut pysset ō i. circū ficcū vel grans notata: de ge. aialium. po q āt sic vallatū calido affectū nō hz viā ad resolutionez sed euporatōe in spūum cōuersionē: quod de generatōe infantis indicat veteris hippocratis spermatis ser dierū visio in pellicula more albuginis contenti. Rursus actio cōtactu pficit ois: hic aūt verius corporū: de ge. prio. Cum autem corpus geniture sub natura corporeitatis pmanet spūali: perfectius salnant que premissa q̄s si Xtus sola vel caliditas igrederetur: quē qdem ars obseruat tenorē: ⁊ iō materiam solam ornat exterius vt cū palpare valet. nā Xo p omne plasmās extendit eminēs seu pfundū. naturaliū po. c. 2. Palin: Aliter non saluaretur filitudo generatōis casei ex coagulo ⁊ lacte ⁊ embryonis ex spermate ⁊ sanguine. Itaqz genitura constōnem ingreditur embryonis nō mole neqz vigore solū vex eo spmate in spūs resoluto q modus fere obtinet medium. Propter qdē q̄rtū ad primū quid dicendum appuit ex notatis. Ad aliud dicēdū q. A. po de aia voluit odorē mal olfatū imutare: nō aūt intentionaliter cōmentator de aia po. vñ fm. A. in generatiōe locabit corporū. Ad aliud dicendū q licz ars sit nāe sequela quedā: tm̄ pōt ars quod nō natura ⁊ ecōtra: dria. is. ⁊. i64. Natura. n. vt tactū materiā tangit ⁊ plasmat per oē: ars Xo qō extrinsecū tm̄ pōt ⁊ cā in aliud generādo mutare quod non nā valet. nāliū po. Ad aliud dicēdū q gutta mulieris tūc nō emittitur ad extra: ⁊ ad collū matricis ipediens spermatis virilis attractōem verū ad intrinsecū matricis magis quod demū euomitur aut euanescit incitata matrice ad susceptōem spermatis viri. Ad aliud dicendū q nō accidūt incōuenientia in argutis iducta: eo q si positū sit sperma essentiā igredi embryonis: non tm̄ tanq̄z pars eristens materialis sed velut formalis et efficiēs magis: qz spūs seu calor inatus tanq̄z forma ēt membrox extat ⁊ motor collz po. c. de actōe ⁊ passione in quolibet membro vnde de motu aialium. Dia vident aialia spm̄ habentia cōplantatum ⁊ potentia isto. id aūt quo aliqd pōt agere extat eius forma. Auctoritates seu rōnes ptis aduerse q̄ztum inferāt fir visum. nam medici vt ad multū tenuere sperma mā liter ēt embryonē intrare. Ad aliud dicendū q Ar. io. historiarū logtur de mulierx passionibus nō fz p priā intentionē vex medicinalē amplius. Ad aliud dicendum q ibidē interuenit mixtura corporuz. vnū tamē locū tenet factoris ⁊ forme: reliquum Xo patientis ⁊ materie ceu mēstruum ⁊ non patientia ⁊ materialia vtraqz. Aut dicendū q sperma nō euanescit verum sub suba remanet vt oñsum spūali. Ad aliud dicendū verum fore si eque construatur bene ex paucis. oñsum autē q perfectioribus aialium pluribus opus ē in eorum constōne. Ad aliud qd dicendū apparuit ⁊ dria notatum. 30. Xtus nanqz informativa sanguine ad naturam spermaticam permutato: valz mediante spermate in spū resoluto ex menstruo omnes gignere ptes absqz eo q ipm in māz cedat generati.

Differentia. 37.

Quod sperma dictuz femelle aut humiditas dealbata seu gutta ingrediatur constitutiōez embryonis ostenditur. Ex vetere de isantis formatione. ⁊ Ba. in locis q̄zmultis extra naturali um haliabbate filr ⁊. A. taz in aialibus q̄z in canone amplius historiarum. io. Si dz fetus fieri oz vtrosqz marē. s. ⁊ femellā cōmensuratos esse ad simul emittenduz. si. n. multum dissonent non erunt pueri. Et similiter tertio. 20. c. de causa spermatis ibi etiā Ar. concedit mulierem habere sperma. quod autē eijcit vna videtur vtriusqz sperma: cum sanguis nō emittatur in coitu filiante. amplius mulieres curiose solicite in coitu cuz ipregnātur testant ceu ⁊ signāt medici os matricis ⁊ pudenduz post coitū exsiccata respiri denotātes se hinc cōcepisse: habētes ⁊ in hoc delectationē nō paruā. Id aūt nō vr aliter contingere nisi qz matrix simul guttā mulieris cum spermatevirili attrahit ⁊ reseruat. Eti. Mulieres habent testiculos occultatos iurta duo matricis cornua. hi autē cum non sint frustra ceu nāliū nulluz: vex in spmatis gnationem ordinati: dria 35. adhuc agens ⁊ patiēs pportionari oz que quāto amplius talia magis efficiēt: primo de ge. ⁊ cor. Sz mulieris gutta plus spermativiri anologizat q̄z menstruum cuz Puenit ei dē digestione interueniente vteriori suba ⁊ corpore Palin: Si femelle non ingrediatur gutta partium erit tunc ex mēstruo generatio solum tanq̄z ex materia. cuz igit mēbra sanguinea etate dicāt quelibet deperdita posse restaurari in qō prius. omne igit membrum regenerabit mutillatum: cuius sensus edocet oppositum. Itaqz femelle gutta constitutionem in

greditur embryonis. Cuius oppositum martirizant Aris. per omne animalium collz ⁊ naturalium virtutum secundis: firmantes ex menstruo ⁊ genitura embryonē compaginari tm̄. Itidem si gutta ingrediat femelle cum virtutem habeat non tm̄ passiuā verum ⁊ actiuam sicut Ba. multoties impingit Auic. ba beatqz menstruū pro materia tūc posset concipere p seipsam absqz altero agentis auxilio qđ sensus cum Ar. deludit. Adhuc differētia prioꝛi. peccatū concidere cū potens pauciorib⁹ fieri constituatur pluribus vt ēt apparebit. Sed embryo pōt ex genitura vt actio ⁊ menstruo passiuo construi. Nec. n. velut forma ⁊ materia extant cōuenientes. Ex his āt fine reliquis vnum per essentiā consurgit etiā. Gutta igit femelle constitutionem nō ingredietur embryonis.

Propter primū quidē sciendū q quid sit embryo differentia visum est p̄missa: quidqz aliqualit mulieris gutta cuz eo qđ amplius ex dicendis apparebit. Propter quod sciendū Hip. ⁊ Ba. cum eox complicibus senserūt femellā habere sperma etiaz verus constitutiuū embryonis ⁊ constitutionē ei⁹ ingrediens nono aialium relatū. A. vnde tertio. 20. de cāis spermatis: Apud Ba. quidē ⁊ medicos masculo ⁊ femelle sunt simul duo semina de quibus ambobus dicitur nomen spermatis non cōitate nois tm̄ sz vni noce. Voluit enim q gutte mulieris nō solum iesset vis coagulationē suscipiens verum coagulationem imprimens. Remissioꝛ tamen vigoꝛe virili coagulationem ip̄rimente: in gutta vero mulieris susceptiua coagulationis intensioꝛ: primo prima. ca. de mēbris Sed id vt monstrabit ⁊ si absurdū dicere sit femellaz habere sperma: repugnat premonstratis de ge. aialium primo ita habente: duas non contingere fieri spmaticas segregationes. manifestum. n. q est femelle non confert sperma ad generationē. Si eni sperma esset menstrua vtiqz non essent. nunc autem ꝓpter hoc esse: reliquum non aderit: qđ plurimis astruit ignis. Multotiens nāqz femella concepit nulla ei facta delectatione in coitu ⁊ similiter eidem facta nibilominus. Itidem equaliter concurrentibus masculo ⁊ femella humidis nil generatur nisi adsit humoꝛ menstrualis cōmensuratus. Amplius non valet qđ estimant quidem femellā sperma habere: ꝓpter delectationem fieri homo geneā femellis vt maribus i coitu quia huiusmodi non est humiditas spermatica totius: sed loci ꝓpria magis vt matricis superfluū neqz eius delectatio spermatis arguit emissionez. fit eniz interdū ex spiritus emissione velut in pueris apparet prius adhuc coire ipotentibus. Palin: Quibusdā aduenit vt coloꝛe albis. alijs autem non sit vt subnigris ⁊ virilibus. Adhuc multitudo eius quod emittitur non est fm spermatis emissionē: imo multum excedit. Eti: Causatur ex alimentis ceu sūt acuta mozdicatiua. Hec eni notabilē eius faciunt segregationez. Itaqz femella non habet sperma viri spermati analogizatū verus magis dictuz equiuoce. vnde nono animaliuz. A. dico q sperma viri ⁊ mulieris equiuocatur in nomine spermatis: sicut hoc nomen oculus est equinocuz cuz dicitur oculus solis ⁊ bois. quod non cognoscitur in spermate viri ⁊ mulieris per participationē nisi in nomine: quare tertio 20. Nomen quidem spermatis cuz de duobus dicitur est per cōitatez nominis. ⁊ subditur: Sperma viri est calidū digestū spissum ⁊ sperma femelle genus est sanguinis menstrui parū conuersū ⁊ non est longinquū a virtute sanguinea elongatione spermatis viri. Et ꝓpter hoc assimilauerunt ipz pbi anteceden tes mēstruo. vnde p̄mo ⁊ quarto de ge. aialiū: Mēstrua sunt sperma indigestū: ⁊ idco. A. plerūqz non spma qđ mulieris vocat sed guttā ⁊ aquā quandoqz

Propter fm vero sciendū q Hip. Ba. cū. A. cū baliabba. dixerunt sperma mulieris siue guttaz ingredi embryonis constitutionē: quoꝝ quidā voluerunt id fore non p modū materie soluz sed agentis. vt tertio theoꝛice: ca. 34. Hip. ⁊ Ba. arbitrātur q sperma agētis ⁊ materie obtineat locū in fetus gnātione: sanguis aūt mēstruus soluz materie. Id autez Ba. vt ei nono iponitur aialiū. A. pluribus nititꝛ rōnibus ⁊ signis minus sufficientib⁹ astruere qđ puto i libro de spermate ipsius fore. Primitus nāqz garephendit illū qui dixit q sperma nō morat in matrice: quoniā iā foꝛet appetitus matricis ꝓa sperma si ipz ejiceret: imo retinet illud decoquit ⁊ digerit: faciēs circa ipz euenire coꝛticē terreuz duruz sicut accidit pani in furno assato. Hip. de gen. infantis. Eti: Matrices facte sunt aspere vt spma ꝓtineant ne foras labatur. Adhuc ossa nerui vene ⁊ talia dura alba ex materia fluida nō possunt fieri: sed ex materia viscosa contēperata nō fluēte qualis est sperma mulieris nō aūt sanguis. Itidez: gutta mulieris amplius cōicat mēbris radicabilib⁹ qualitate q̄z sanguis. Cū n. gnātū habeat generanti assimilari: gutta mulieris materia ꝓueniētioꝛ ⁊ ꝓpinquioꝛ erit sanguine partiū generationi. Rursus spma lz proijciat interduz retinet tm̄ cū est opus sicut sanguis menstruus retinetur ⁊ emittitꝛ q̄nqz. Amplius ꝓpter quid facti foꝛent testiculi in muliere ⁊ vasa spmatis si non faciūt ad spmatis generationē: iā. n. cēnt otiosi. Recitat autez se vidisse in mulere vasa spermatis plena hūiditate spmatica: lz spma illud fuisset humidus eo qđ maris Vidit ēt mulierē ꝓpter retentionē spermatis suffocationē pati ex viri abstinentia deinde sanata fuit cuz euacuatione ipsi⁹ quando extitit delectatio. Similiter somniat femella ⁊ delectat ⁊ spma emittit. Eti: Si mulieris nō ingredit gutta. tunc ossa: nerui vene ac huiusmōi foꝛēt ō genere carnis. Et deiecps diminuta ⁊ fracta possent restaurari fz oēm partē ⁊ dispositionē: cui⁹ oppositu⁹ experimur. Adhuc filius assimilat matri nō aūt fit ꝓpter sanguinē ipsi⁹ cū sit mā ⁊ materie nō sit assimilare sed forme assimulat etiaz patri ⁊ matri. Id aūt erit ꝓpter aliud ambobus cōe quod extat sperma ⁊ non sanguis cuz vir careat mēstruo. Itaqz sperma mulieris ingredit ceu quod viri embryonē. Et subiungit deniqz. A. q ga. putauit his filibus magnā feciſſe probationē. Deinde sibi ipse coarguit Ba. oportere filiū semp patri assimilari cū maris sperma sit eo quod femelle efficacius. Respondet autez sperma mulieris seipsū semper a menstruo maturari. vnde sēper conualescit vigoꝛ ei⁹ Spma vero non hz adiutoꝛiuz quod viri. Alibi etiā dixit q sperma mulieris reddit se cibū spmati viri. hec igitur sunt Ba. ratiocinata. Haliabbas autē dupli cē assignat cāz quare sperma mulieris gnātionē ingrediat. vna vt sperma mulieris esset conueniens spmati viri. ipsuz. n. grossuz est cōplexione caliduz mulieris vero subtile ac frigidum econtra: propter quod

vnum alteri cõmiſcetur ad temperandũ ⁊ pmixtõez faciendam bonam. Eſt ⁊ altera operimenti generatio quod ſpermaticũ circũdans .virile nãqz ſperma non poteſt ſe per omne diſtendere: ſed occultaꝫ magis: propter quod ſpermate idiguit mulieris: vt pellicula conſtruatur huiuſmodi: ⁊ ea ſperma roboret virile: ad hoc vt ſpermatice plurime poſſent ex his duobus generare quod altero fieri dicunt non poſſe Ba. autem inducta ⁊ que ſimiliter Maliab. ſtare nõ poſſunt: vt aſſerit. A. ibidem. Nos. n. inquit mirati ſumus ſuper illud q olfecit medietatem cuiuſlibet rei: ⁊ dixit ſe ſcire philoſophiam quo dixit iſtas rões raras. Videamus nanqz qcqd dixit medicus iſte contra Ar. putans ſe aliquid dicere cum nihil dixit: lz ſciuerit multũ de ramis ignorans radices ſcientie Quod autem dixit Ba. primo reprehendo illum q dixit ſperma non morari in matrice dicendum nõ valere: qz mẽbrum attrahit. Cuius quidem attractionis cum erpleuerit vtilitatem id erpelli ficut apparz in atrractione aquoſitatis ab epate ⁊ venis ⁊ mẽbris que medicinas attrahunt: vt rectificetur mala eorũ complexio. aut materia diſſoluatur quas ipſorum potito expellunt auxilio. Nono etiam aialium. A. ſcribitur illum fore ſtultum. qui dixit eo modo opari matricem in ſperma quo furnus in tortaz. lz eni matrix ſit calidiſſima eius tamẽ interior ſuperficies ẽ humida valde. ⁊ ideo non eſt de ſui natura coaſſare aliqz ſubam ⁊ telam ac coziale generare in ipſa. Si enim hoc accideret venter ⁊ epar calidi circa illa que continẽtur in ſeipſis mẽbranaz iduceret caliditate. Que nanqz circa ſperma conſtituitur mẽbrana virtute fere conſtituitur informatiue. Si enim poteſt eſſe generare: multo amplius ⁊ mẽbranaz ambientez ſperma Quod. n. in plus ſm dialecticum poteſt ⁊ min⁹. Neqz etiã dicendũ eſt ſecũdo q matrices ſint facte aſpere ꝓpter retinere mulieris guttaz ſed viri ſperma: et conceptum lenificantur etiaz ex ſuperfluo humiditatis fluxu. Neqz dicenduz poſtea q mẽbrana dura vt oſſa ⁊ que taliũ: non poſſunt a materia generari fluida rubea. Cum Vtus informatiua valeat huiuſmõi ex ſanguine generare: naturalium ſo. c. 2. neceſſitas enim generati nõ dependet a materia ſed amplius ab alijs cauſis ⁊ maxime fine in alijs: ⁊ de ge. aialium. 5. Similiter non eſt dicenduz q gutta mulieris magis cõmunicet mẽbris radicalibus: cuz hec ſit ipura liquida frigida: ⁊ matricis ſuperfluitas eſt qua muli er frigide cõplexionis langoroſa non paruz abũdat: aialiuz generatõnis primo. Et non eſt dicendũ q ſit ſimile de ſanguine ⁊ mulieris gutta: cuz hic ſit neceſſarius ſine quo generatio fieri non poteſt: illa Vo minime. Neqz cõuincit ẽt q dicebat teſtes iaz ocioſos fore: cũ ſo coll. c. de inuentione ſpermatis in generatõe hec tollatur inſtãtia. Viri nãqz habẽt mãmas nõ tamẽ obtinẽt in generatõe lactis inuentõem. Teſticuli eni huiuſmõi aliaz pſtant vtilitatẽ: qz ſperma cauſare aptuz generationi. gignũt enim humiditatez incitantẽ deſideriuz ad ſuſceptionem ſeminis virilis ꝓueniẽtiorẽ: ꝓpter qđ nec ipſi neqz huiuſmõi eſt humiditatis ocioſa. cõplementũ ẽt forme tribuũt ſemine ac cõplexionis preſeruationẽ: primo prima. c. đ mẽbris. Ad aliud dicendũ: euz falliturz fore la'q̃dã coloris ſilitudine. plus. n. a ſpermate diſtat ea gutta q̃z ẽt ſanguis ab eodẽ vt apparuit. Et ſimilr dicẽduz ei quod de ſuffocatõe inductum. Neqz qđ de ſomnio affertur ⁊ deletatõe conuincit: qm̃ pueri ſomniãt adhuc ipotentes in actu: ⁊ delectantur ſpũs emiſſione abſqz ſpermate. Mulieres. n. ſm matricẽ multipliciter delectantur: in ſuſcipiendo virile ſperma: in eijciendo ſuuz: ⁊ in diuerſitate motus matricis: apparens: dria. 34. Et ſilr in confricatõne ꝓpric circa oriſiciuz ſupremũ: verſus pecten: ita vt in hoc curioſi bas ad ſyncopim perducant. ꝓportionatur nanqz delectatio huiuſmõi ptis ei que Vge ſũmitatis. Nõ eſt ẽt neceſſariuz guttaz mulieris ponere: vt ide ſpermatica generent mẽbra irreſtaurabilia. hoc. n. ex ſanguine oſtenſuz eſt Vtutez poſſe agere informatiuaz. dicũt ẽt ipſi medici ſanguinez in generatõis exordio in ſpermatis cedere nam: ⁊ q̃ partes primitus inde generate vt ſanguinee ſecũde reſtaurari nõ poſſunt: quod ſapio. Quod ⁊ de aſſimilatiõe inductuz vltio minus valet: ſed ꝓñs cõmittitur magis: cũ exoratione hic multiplr verificata perueniatur in vnũ ipſius ſimplicez intellectum, vna eni res ſm. A. ibidẽ plures cauſas habere põt: vt apparet in calore propter quod ſyllogiſmi quos Ba. induxit non ſunt reſolubiles recte in figurã veram ⁊ modũ imperfecte nã qz addurit. Siſilitudo ſigdem vt in preſentiaruz ẽ dicere a duobus videtur cauſare: quoꝝ vnum eſt vniuerſale magis: alterum vero particulare. Vniuerſale qdem nãe vniuerſalis ſpẽi intentio. Nõ. n. que vniuerſalis nã ſolum intendit generatõnem: imo ẽt corruptõez: cũ vna abſqz altera fore non poſſit. Corruptio. n. vnius eſt gnãtio alterius: ⁊ ecõtra ỏ ge. ⁊ cor. primo. lz eni natura particularis gnãtõem ſemper ⁊ conſeruatõem intendat. Omne nãqz aial ſalutez tueri conatur: mortẽ pernicieq̃z deuitat: de cõſolatione tertio. ſilr non ſolum maſculũ intendit: imo ⁊ femellã cuz fine his non poſſit duobus perfici gnãtio. Natura Vo ſingularis peroptat maſculuz continue: ea ꝓpter de ge. aialium ſo. Femella ẽ mas orbatus. Quare in ſermõibus geneaſticis legis Modo ſaice ſcribitur. Adã ex eua ipſius ſemp binos marez ⁊ femellã vz ſuſcipere: vt invicem columboꝝ more poſſent genus propagare humanũ. Cauſaꝫ ⁊ ſilitudo ab ente pticulari amplius triplici puta celeſti aliquo vigore ⁊ imenſa imaginatõe ſemelle maxime ac informatiua Vtute indita ſemini. Vis aũt celeſtis aliqua ẽ forme ⁊ imagines celeſtes: quas Indi ⁊ Chaldei imaginati ſunt. 8. celorum exiſtere. vñ Ptholemeus centiloquij. 9. Vultus huiuſmõi ſeculi ait ſore ſubiectos vultib⁹ ſeu figuratõibus celeſtibus ⁊ in 95. eidẽ. Forme ſemp accidit vt id qđ aſcẽdit ex gradibus ſit ſilr illi quod appetet natus. Qđ Mali. rodoan declarat: quadã longioris principis vnius inducta hiſtoria: ⁊ merito qz motus ſeu mũdus ſupior oĩum hic motuũ inferiorum ẽ cauſa: vt omnis virtus gubernetur inde. methau. primo. Dependet ẽt ſimilitudo a virtute imaginatiua non parum ⁊ virib⁹ aie vnde problematum .io. ſatiſfaciens queſito. Cur in hominibus minor fit aſſimilatio geniti ad generans q̃z in ceteris animalium: qm̃ homo multifariam ſm̃ animaz diſponitur in coitu. ſm enim q̃ pater ⁊ mater in coitu fuerint diſpoſiti: ita afficiuntur ⁊ genita. De vigore quoqz imaginationis q̃plurima locuti ſunt. A. maxime de anima quarto ⁊ Algazel ipſius collega: volentes vt vi imaginatõis itẽſe deijcia

tur hō i puteū ꝛ camel⁹ i calcadriū ita vt opeꝛ nō solū i coꝛpe ꝓpꝛio vexꝛ ꝛ i alieno dꝛia. 135. ꝛ iō nō ē mirū si materiā passibilē adeo vt sperma ꝛ mēstruū valeat imutare. vnde ꝑmo ꝑma ca. de q̄litate gnātionis hu moꝝ: Jpemet estimationes mouēt hūoꝛes: ceu san guinē mouet res intueri rubeas. ꝛ scōa eiusdē: Con tingit coꝛp⁹ pp affectiōes pati aiales. plerūq; enim res iꝑimunt nāles sicut accidit: vt puer illi similaꝛ: cui⁹ forma imaginata fuit cū extitit cōuētio ꝛ vt fit co loꝛ ꝓpinquus coloꝛi ei⁹ quē viderūt: cū fuit casus. Talia tñ credē abhoꝛrēt q̄ difficilis dispōis nō noue rūt hitudines: nō āt sapientiā diligētes. Quare ter tio. 21. ca. de gnātione embꝛyonis. Et dixerūt q̄dam sapientū: ꝛ nō sūt elongati a iudicio possibilitatis: ꝙ de causis assimulatōis ē illud q̄ exemplificaꝛ: cū di spō ↄceptionis i mēte mulieris aut viri ex forma ima ginata exēplificatōe firma. De huiōi Xo imaginatō nis assimilatōe i Benefi repiꝛ exēplū: quo Labā ei⁹ decipiebat ꝛauunculū Jacob. facta nāq; ꝑius agno rū ꝓtitione oꝛiendoꝝ coloꝛes distinctōes: Labā vnā spēm coloꝛis eoꝝ eligente: ꝟ tūc virgulas coloꝛe op posito coloꝛatas: in flumē quo potabanꝛ oues coitus tpe ꝛ ↄceptionis ꝓponebat: vt ex imaginatione talis coloꝛis: illo agni reddanꝛ g enīti coloꝛati ꝓut sibi ce debat i soꝛtē. Ex ꝓte q̄dē Xti ꝟtutis iformatiue: q̄ ꝑnci piū ē quoddā diuinū desuꝑ a supioꝛib⁹: ↄplexionū ꝑ mo ca. 2. iuxta illud scōi de ge. aialiū. Jn q̄buscūq; apꝛehendiꝛ q̄d diuinū. talē Xo ē q̄ vocaꝛ itellect⁹ qꝛ cū ea fuerit valētioꝛ oīmodē obtinēs: ꝛ i eo q̄ opti me sit dispositꝰ sōa ꝛ nā: paternā filitudinē imꝑmet oīfariā: vt albamni faciēs masculos vir foꝛtis coꝛpo ris: tertio. 21. hic enī non ꝼm spēz tñ assimilat aut ra dicalia idiuidui: imo ꝛ ꝼm accidētia vt signa ꝛ stigma ta. vñ de ge. aialiū primo: Jmō solū ꝼm nālia paren tib⁹ assimilati sūt pueri: sed ꝛ ꝼm acq̄sita: cū. n. gnān tes cicatrices haberēt: genīti locis susceperūt eiusdē q̄re visū ē in calcedone pꝛe hūte in bꝛachio vocatum stigma: i filio affuit ↄfusa tñ ꝛ nō de articulata pictu ra: ꝛ ego Xa signa in ambobus asperi q̄ñq;. Quare de aere ꝛ aq̄: Calui caluos: varij varios: ꝛ strabi stra bones gnānt. Cū aūt Xtus informatiua existet ↄtie filitudo iperfectioris ꝛ remotioris iducetur vt mīis vel aui. Et nosce id tractari de ge. aialiū q̄rto vbi cā solū ex motu ꝛ vigoꝛe assignaꝛ ꝑncipij marie actiui. Et iō. A. ibidē ꝑmus magister declinat ad frequēti⁹ nā q̄ñ foꝛtis extiterit gnātur hic hō vt Socrates. cū Xo debilitari ceperit ꝓducīt hō ꝙ si āpli⁹ ifirmetur aial seu monstrū. ꝛ hinc filr hēt: ꝙ cū huiusmōi mo tus foꝛtioꝛ extiterit: natus similabiꝛ ꝑri. cū vero ibe cillaꝛ mīri: aut supioꝝ alicui: ꝼm ꝙ magis aut minus ↄtingit debilitari: ceu motus socratis aut masculi vꝛ hois saluaꝛ Xtus vel coꝛrumpiꝛ. vñ. A. assimilatio ē cōis ꝛ ꝓpꝛia. Cōis q̄dē ꝼm spēz: vt i ꝑtis aut ethio pib⁹: ꝓpꝛia Xo ꝼm oꝛdines: q̄ñ filij ꝓpꝛietates hūt a parentib⁹. Cū ergo fuerit assimilatio ꝼm oēm ptez obediēs fit genītū simile ꝑri. ꝛ si fuerit obdiens māe assimilabiꝛ mīri. ꝛ si nō fuerit ita similabiꝛ auo ꝼz alte rū terminoꝝ aliquē. ꝙ si nō fuerit i seculo amittet as similationē humanoꝝ. ꝙ si amittat indiuiduitatē ac cipiet humanitatē. ꝛ si illā aialitatē ficut in reb⁹ mō struosis: vt q̄ñ filius bois habuerit caput arietis ꝛ a gnus caput thauri. virtus enī indurit i eo formā ꝼm figuras celestes que accidunt ꝛ vincūt. Sz circa pꝛe dicta ↄtingit hesitare qꝛ suppositū ē similitudinē ap parente solū dari cū in nō paucis videaꝛ genītū simi latū mīri. Dicendū ꝙ filitudo ē dupleꝛ. vna q̄dē idi uidualis q̄ sequiꝛ figurā ꝛ tali nisi raro ꝓductū simi laꝛ mīri ꝛ ē alia specifica nō figurā sed ↄplexionē sequēs ꝛ marie coꝛdis q̄ forma masculinitatis ꝑstaꝛ aut femi neitatis: ꝛ ita ↄceptū semp parenti similaꝛ. radicalē enī ↄplexionē hec ꝑmi seiꝛ sequiꝛ dꝛia. 28. Jꝼ emella. n. nūq; agit neq; filitudinē suā iꝑimit nisi per accidēs valde ꝓhibēdo agēs ipsius filitudinē imꝑmē eo ꝙ se mām reddeat indispositā ceu qs volens aliquem effectū cāre disturbatus ꝛ inclinatus ab aliquo ēt il lū non potente iducere: iuxta illius ipetum causabit nō aūt ꝼm ꝓpꝛiā electionē oio. Sic igiꝛ apparēt di cta Ba. nequaq; valē. vnde ea ↄscripsisse opinādū aut magistroꝝ veteri obediendo vel tpe quo adhuc rudis eriſtebat i nāe pitia vt oñdit huiusmōi oppositū nāliū scōo notatū. Dicta ēt Malia. ei⁹ fidelioꝛis imitatoꝛis nō ē difficile remouē. nō enī sperma viri adeo grossuz eriſtit vt asserit sōa ꝙ humidioꝛi egeat cliquāte humoꝛe ꝛ subtiliāte cū necessaria sit ēt ꝑi mitus igrossatio illius vt ↄgregatione vigoꝛeꝛ i seip so q̄ ꝓpter genetalici ponūt Saturnū frigidū vl fic cū eidē ꝑmitus dꝛia. 48. dñari. Estq; filr i ipo Xtus iformatiua cū spiritib⁹ ca. liquātibus ꝛ subtiliātibus qō seis oē. Jd ēt posset opus sanguis explē mēstru⁹ neq; ipm intm̄ est calidū ↄplone vt frigido egeat cō temperante cū ca. sit ꝛ hu. moderate qō eius albedo grādinea ꝛ spirituū denotāt copia. Neq; ꝛ pp operi mentū ꝛ mēbranū fieri spmati necessariū sit mulieris humidū virili semini cōmisceri: cum id ex virili sper mate valeat ꝑfici. vnde dꝛia ꝓꝛi: Cum acceptū fue rit spma a mꝛice ꝛ intus moꝛā fecerit hymē circun stat ꝛ i humidis coꝛporeis calefactis circūstat: quem admodū decoctis ifrigidatis periꝛirō. i. circūficcuz. Sicut enī ibidē in mā spmatica supfluū aialiū ↄpac tionis alimētū ē cū nōduz attraxerit aliunde: ita ex ip sius spmate viri minus puro pōt hymē ceu mēbra nā spma inolucns generari ꝛ san. tādē ꝑfici. Jꝓpo pter tertiū q̄dē sciendū ꝙ ar. ꝛ eius imitatoꝛes semel lā neq; spma hꝛe neq; ēt embꝛyonis igredi ↄstitutō nē sensere. Qō ꝑmitus oñdit experiētia Mā aris. ꝛ auer. qō ꝛ mihi ↄfesse sūt aliq̄ mulieꝝ volucrūt iꝓe gnationē posse ↄsistere absq; ipsaꝝ gutte sub admi stratōe cui⁹ signū delectatōis absentia cū emissione nāq; huiusmōi gutte ōlectatio exiſtit. nōnulle sigdē masculine fuerūt iꝓegnate q̄z q̄z eis displicuisset co pula collz. 2. c. de mutatōe spmatis i gnātōe Ubi q dē testimōiū iducīt sacraꝛntale cuiusdā vicine fidedi gne iurātis se imꝑgnatā fuisse i balneo lauelli: i quo pꝛaui spmatizauerunt viri. Quod fatetur foꝛe auer. possibile cū matrix spma attrabat a virtute specifica vt Quendadich testaꝛ. Jdāc Xo experientiā conanꝛ quidā vel multiplicīt falsificare. ꝑmo qdē dicentes ꝙ ideo mulier delectationē nō sentit qꝛ multotiens multūq; coit. vñ sensus hebetatur delectationis aia lium. auic. 9: Jd aūt non valet qꝛ tunc gutta mulie ris non eēt generationi apto imo ꝛ neq; viri semen. Spma nāq; multū coeūtis parū coeuntis decrepiti ebꝛij infantis ꝛ patiētis acutarū aliquā non gnāt ter tio. 20. ca. de spmate gnānte ꝛ nō gnānte. Jmpedīt ꝛ alr empeꝛia pꝛedicta q̄ñ dicunt mēbꝛa delectatio nis esse paralytica vel humiditatibus plena. Quod

fiſr nō tollit q: tunc ifrigidaretur gutta mulieris. ſpma quoqz virile extingueret ꝛ ſuffocaret neqz ēt valeret attrahi: q̄re inde geſceret gn̄atio. Quis ēt ꝯre adhuc ex. iſ. obuiauit aialiū. A. hñte ita fortaſſe licz mulier nō ꝓcipiat emiſſionē a ſe coit⁹ hoza i alia tī ex iuit vel añ coitū: aut ꝑ expulſionē: ꝛ ītrauit matricez ꝛ cuſtodiebaꝯ ab ipa: quouſqz potuit ponē ipm iuua mētū Et hoc cū poſt aduēit ſpma maſculi directe ad ipm ſine aliq̄ attractōe. Dicēdū ꝙ. A. id ſub dubitatōe cū forte aducit. fuit ꝛ opiniōis nūc deſēſe oppoſite. Cui⁹ēt oppoſitū appuit iā illo. Eti. dicēte Ar. id ꝺ ſā. ſpmati ꝓaue attribuit. A. vel ꝙ illō ſpma non potuit niſi ꝑ aliquē motū delectatōis i mr̄icē cadere ex femelle teſticulis. vel ſi cecidit fuit corrupt̄ ꝓp inigoratōez ei⁹ ꝛ būiditates q̄s repit i mr̄icē. ſicut. n. ipoſſibile ſit vtraſqz veſicas inēire vacuas nāliū tertio. c. 4. ita vētrē ꝛ mr̄icē. Aut ſi gutta retineret illa mulieris a mr̄ice oporterz demū aut eā deorſū ruere aut mr̄icē claudi: q: ſi clauderet: tūc viri nō poſſz ſpma ſubitrare. Qꝺ ſiqdē rōcinatio firma poſtea non ſubigredi: qm̄ hmōi gutta ē ipura fetida ꝛ ſuꝑfluitat mr̄icis ſētioſa vrine vt dcm̄ aſſimilata. digna magis eiectōe q̄z ſuſceptōe quātitatiſqz cū ſit ſuꝑflue liqda ſubtilis ſpmati viri occurrēs: id ſuffocarz ꝛ extiguēt Eſt ꝛ ꝺnuo nōv:r mulierib⁹ cūtiſ albis ꝛ langoꝛoſis ap̄li⁹ nō āt ſub nigriſ ꝛ viraginib⁹ vt iductū. Rurſus idē ē datoꝛ nutrim̄ti ꝛ māc cū nutrimētū i māz cedat vñ ꝙ ꝺe aialiū gn̄atōe. Mā cadē ē q̄ augeꝯ ꝛ q̄ ꝯſtituiꝯ ꝑmū. ſz ſan. māz exhibz nutrimēti: ꝺria. 30. non āt gutta mulieris mr̄icis ſuꝑfluū. Adhuc ſi ea ingrederet matrix nō illā foras eiiceret tāq̄z ſuꝑfluū ipſam Vo eiicit. Euomiꝯ. n. a mr̄ice vt ſpma viri ad ſe trahat. diſtillat nāq̄z ab ea ceu ſaliua ex ore famelici: cū aliquē iſpererit comedēte collz ꝙ. huiuſmōi tī ꝯriū ſcribiꝯ tertio. 20. ꝛ. 21. qꝺ oñdit ficcitas iſtroꝝ gn̄ationis poſt coitū. Sz forte id euenit tpe. Neqz ēt pōt dici: ꝙ gn̄atōis act⁹ ꝑtim ex ſpmate ꝑficiat viri: ptiqz mulieris gutta: ita vt vnū quedā opeꝯ mēbroꝝ alterūqz alterā. lz. n. ſint mēbra plura ipa tī vno ſunt pluꝛificata in principio puta corde: nā datoꝛ oiuz entat mēbroꝝ in Vtute. Non. n. dicendū ē ꝙ poſſit ex ſpmate viri ꝛ gutta femelle vnuz fieri: velut ormel cōſtituiꝯ ex melle ꝛ aceto: qm̄ aliqꝺ oz ad eē ꝯſtitutiuū ꝛ forme datiuū ſicut ē Vtus iformatiua cui⁹ reſpectu oia extant igrediēntia ēbryōis cōſtōem velut mā. Palin: mulieris gutta embryonis igrediꝯ gn̄atōez Vtute actiua l' paſſiua ñ actiua q: ſic Vt⁹ igrediꝯ ſeis virilis: neqz etiā paſſiua: q: hoc ieſt māe. mī Vo ſolū ē vni⁹ vna q: māz forme ꝓportōnari oz. Vni⁹. n. rei vnica ē forma ꝛ vnicū diſtinctū eē: cū ergo ſan. ſit vna mā embryōis nō poterit eē ipſius mā gutta mulieris. Nō igiꝯ ꝙ femelle humidū ꝯſtōnem ingrediꝯ embryonis. Propter q̄rtū qꝺ dicēdū ꝙ auctoritas Hip. Ba. ac ceteroꝝ recipe nō habeas medicorū cū hinc fuerit ſnie oppoſiti. Ad aliud dicēdum ꝙ Ar. ibidē loqtur ſm medicoꝝ opinionē velut ex Vbis ei⁹ appet nō multū poſt iducta. Nō. n. neceſſaria ē mulieris gutta ad gn̄atōem cū ſine hac vt oñſū ꝑficiaꝯ. Cōfert tī vt occaſio pleraqz cū mr̄icē incitat i ſemē ſuſcipiēdo virile. Ad aliud dicēdū nō valere cū plures mihi teſtenꝯ oppoſitū: aut gutta femelle ſeqtur attractōem ꝛ motū ſpmatis virilis ſurſū: nō tī ꝙ ſecuz cōmiſceaꝯ in vnū mr̄icis nāqz collū longitudinē hz grandē mēbris virilis reſpectu. Ad aliud dicendū ꝑ interemptōem aſſumpte vt viſum ꝓus. Ad aliud dicendū ꝙ lz ex ſāguie vt iā oñſuz oia cōſtituāt mēbra: nō tī ꝑnt cūcta reſtaurari: q: nō illa in qbus in primordio gneneratōis ſanguis i naturā cōuerſus ē ſpmaticā cū Vtus iā abſcederit iformatiua: idurueritqz materiam.

Occaſione ſiqdem huiuſmōi qꝺ tactū ē de reſtauratōe ptiū dubitaꝯ an ſpermatica poſſint Va vnitōe ſola reſtaurari. Et vr ꝙ ſic. Ba. eni. i4. de ige. c. iz. Venas ſenſibiles q̄libz genera tas dcm̄ ē pri⁹. Et q̄rto q̄rta. Vēaz rami multotiēs eminēt ꝛ naſcūtur ſicut caro. he āt ſpmatice q̄ ſi generaꝯ multo āplius ꝓfecta poterūt cōſolidatōe ꝯglutinari. Et. 5. de ige. c. 7. poſt q̄rtā diē ſoluto brachio venā pulſatilē ꝓfecte ſolidatā iueni. amplio⁹ ptes deꝑdite in qbuſdā reſtaurant aialib⁹ vt pedes: ꝛ in pfectioꝛib⁹ vt boie: ꝛ ſiſibus reficienꝯ aut ſaltē reuniꝯ ꝓfectiſſime ſolute: cū nā nihil faciat ꝯtingentꝯ vt qꝺ de aialib⁹ curet ipfectis ꝛ vilib⁹: perfecta Vo ꝛ ꝑcioſa deſpiciat appet Vo de ce. ꝛ mū. Adhuc dētes ſpermatici entes qꝺ pl⁹ ē poſt caſū renaſcūtur. Rurſus ptes nutriūtur per oē adeſtqz cābiū ſiue ſpmaticum qꝺ vlteri⁹ coctū ꝛ iduratū poterit in locū vniēdo deꝑditi poni. Radicalia igiꝯ ſoluta ꝓfecta poterūt vniri. Cui⁹ oppoſitū colligiꝯ ex apho. 6. qm̄ cū os fuerit īciſuz aut cartillago vel neru⁹ aut marille tenues uel ꝑpuriū neqz creſcūt neqz ꝯglutinātur. Innuiſcanꝯ tñ ſm Cōmētatorē. vñ quoſdā deteſtaꝯ volentes oſſa fracta: neqz cōſolidari neqz iūcta reparari: qꝺ ꝓrſus oñdit gn̄at⁹ cū ſubtilr per q̄rtā ligās fracturā eoꝝ in circuitu. Adhuc in tegni fractura oſſis q̄ ꝯtinuitatis extat ſolutio iſanabilis ē q̄ꝛtū i ꝓria ꝯſideratōne: ſed iurta ſm quēdā modū curabilis quodāmō fit vt apparebit ꝯnter. Eti. cū nō eēt ꝺria mēbroꝝ ꝓtacta ꝙ que ſūt ex ſpermate nō ꝑnt reſtaurari: q̄ āt ex ſāguie ꝑnt. Rurſus hūidū ꝯglutinatū qꝺ ſoluiꝯ erat ſimplr vel a gn̄atōe. Illud āt per qꝺ fieri hz reunitō vt nūc ſcu a tpe: hic āt cū oppoſite diuiſa i tegni nō ꝯcidant Nō ergo ſpmatica ſoluta poterūt copulari. Propter primū qꝺ ſciēdū ꝙ qꝺ ſit mēbꝝ ſpermaticū qꝺ qz ſanguineū iam viſū. Eſt qꝺ cōſolidatio ſolū dupler. Vna qꝺ certa vt redeāt tali vnitōe q̄li erāt ꝓpius q̄ ꝓria itentio vnitōis vocaꝯ. Altera Vo ē quedā applicatio ꝛ ꝯct⁹ partiuz adinuicē ſcā per ſāguinē in ſpiſſatuz colligātē labia vulneris i adinuicē. vñ in tegni tertio libro. Scōa ē ligatio cōtinēs fieri per poꝝ ligātē in circuita fracturā. Propt ſm Vo ſciēdū ꝙ ſmones ſuperſicialr ſapiēcuz videnꝯ vtriqz oppoſiti vt tactū qꝺ de fractura oſſis ꝓus. vñ. 5. de ige. c. 7. Vulnera q̄ ſūt i pulſu dcm̄ ē a qbuſdā medicis nō poſſe ſanari: quoꝝ experimētuz alig putāt in hoc ſufficere ſibi. Nōnulli Vo ſue credūt rōni dicēteſ ꝙ vna ex pelliculis pulſatiliū venaꝝ dura fit cartillaginoſa. ꝛ duꝝ corp⁹ nō pōt ꝯſolidari eo ꝙ ſolidatio nō fit niſi i teneris corporib⁹ neqz oſſa ꝯiunguntꝯ ſm cōſolidationē ſz ſm id qꝺ ſuper eis fit ꝛ coagulaꝯ qꝺ a medicis vocaꝯ oſſiua coagulatio. Subditqz horum oppoſituz fere i gēs dico me vidiſſe pulſātes venas eē ſolidatas ꝛ carnē circa eas gn̄atā. In pueris qꝺē ꝛ mulieribus i fr̄ote ocul⁹ plāta ꝛ i raſeta man⁹. Subiūgitqz ꝺnuo: dico nāz uene pulſātis oñdē pelliculaſ ei⁹ duras ꝛ difficil⁹ ad ſolidādū. Nō ē tñ neceſſariuz

q̄ nō possint solidari. ꝓpter hoc nō oz te desperatū esse de sui solidatione marie si vulnus sit paruū ⁊ corpus nāliter mole. Videmus eni multotiens pulsantes venas icisas i pueris ⁊ mulierib⁹ ꝓpter eox̄ moliciē consolidari. hc tñ difficilius alijs venis ꝓsolidātur. vnde ꝑmo ꝓma ca. de mēbris: Mēbra q̄ ex spmate sūt creata cū solutionē ꝓtinuitatis patuntˢ certa ꝓtinuitate nō restaurantˢ: nisi pauca ex eis: ⁊ i paucis habitudinib⁹: ⁊ i etate pueritie: sicut ossa ⁊ rami venax̄ pui. nō eni magni neqz artariax̄: cū eni aliq̄ eorū ps seiungit: nihil loco eius nascit ⁊ hec qdē sūt sicut ossa ⁊ nerui. Quare q̄rto q̄rta. A. recitans sermonē. Ba. ingt: Dico ḡ q̄ nos conamur i qbusdaz mēbris quox̄ ꝓtinuitas est soluta: vt redeat eox̄ ꝓtinuitas: sicut fuit ⁊ illud sicut i carne. Et conamur i qbusdā cox̄ vt remaneat ꝓtact⁹ cox̄ cū ꝓsecutiōe: ꝛz nō redeat ipox̄ cōtinuitas: ⁊ illud in ossib⁹ insātiū ⁊ pueroꝝ. Jn eis eni q̄ñqz sperat redit⁹ ille. De nervis Vo ⁊ venis dixerūt qdā medicox̄ q̄ nō reāeunt ꝓtinuitati imo fortasse remanēt i eius ꝓtact⁹ ꝓglutinatōis consuatōe currēte sup̄ eos: ⁊ ꝓiūgit eos. Et dixerūt q dā q̄ illud non ꝓuenit nisi i artarijs solum Ba. Vo iā ꝓdixit eis istud: ⁊ dixit imo q̄ñqz icarnāt artarie ꝑ testimoniū experientie: ⁊ cū ꝓcessione rōcinationis. Testimonio Vo q̄n nos iā vidim⁹ artariā q̄ē sub basilica: ⁊ caput artarie ipius ⁊ curtis incarnari. Et cōcessione Vo q ex rōcinatione: q̄n os ē extremitas i duricie: ⁊ nō icarnāt nisi ꝑcū ⁊ in isantib⁹ ⁊ caro extremitas i leuitate icarnat: ꝛz vene ⁊ artarie sūt medie iter ossa ⁊ carnē. Quare oz vt sit earuz dispō media iter ossa ⁊ carnē: ḡ sūt min⁹ recipientes icarnatiōnē q̄z caro: ⁊ facili⁹ suscipientes eā q̄z ossa: ⁊ icarnāt q̄n sectio est mima ⁊ pua ⁊ corp⁹ est humidū ⁊ lene ⁊ non icarnāt i diuersificato ab eo. Et h ē modus disputatōis theorie⁹. Et illud i quo ꝓsidit ē exprimētuz ⁊ is qdē ē fm o de h Ba. cū. A. ó quo videbit ꝓpr.

Propt tertiū Vo sciēdū q̄ mēbra spmatica si solu-
anˢ solutione maiori: vl̄ et media: ⁊ i corpib⁹ iā in
duratis ꝓuectis ⁊ praue dispositis: ⁊ ꝓprie būidioꝝ
bus: nō reuniunˢ ꝓtinuatōe Va: ⁊ ꝑcipue ossa: ⁊ ꝑpr
cartilagies: deide ligamēta. corde tunica iterior ar-
tarie neru⁹ ⁊ pāniculus ⁊ vene tunica ⁊ artarie fori-
seca ñ reuniuntˢ: vex̄ fm quādā applicationē magis
vl̄ cōtactū pñt i adinuicē vt visū copulari. qō ꝓbat:
tū fortassis ꝓp abñtiā Vtutis iformatis: abscedit eni
fetu figurato: dria. 48. tū ꝓp defectū māe spmatice:
ex q̄ mēbx̄ ꝑmanebat vnitū: tū ꝓp Vtutis debilitatē
cātaz i ipso ꝓp solutionē eiusdē: tū ꝓp ipius duriciez
iā natā. Per oppositū q̄ fcā ex sanguie pñt oia vere
reuniri. vñ i tegni: Soluta ꝓtinuitate itentio curatio
nis ē vnio: ipossibilis qdē i ptib⁹ organicis: ꝛz i ꝓsilibus nō ipossibilis. nā i qbusdā possibilis vt i carnosis ꝓglutinatio sanatio ē. Si āt solutio cōtinui fuerit
ꝑpauca: ⁊ isantib⁹ bonaqz bitudine sufficiēter possibilis erit ꝓma vnitōis itentio: ⁊ marie i tunicis vēto
sis ꝓpr pāniculis tunicis ītrinsecis artarie cordis ligamētis cartillaginib⁹: ⁊ ossib⁹ ꝓp cārū pñtiā adhuc
fere ꝓtactax̄. Mā vigor qs i mēbris ꝓncipalib⁹ ⁊ marie corde remanet iformatiue: subest ēt aliqd māe spmatice dissēminate i mēbrox̄ fontib⁹: Sūt ⁊ adhuc
mollia: neqz debilitas itcruenit de q̄ curandū i eoruz
solutōe. Sic itaqz breuis Vitas elucescat ex primis.

Propt q̄rtū āt ad ꝑmū qd dicēdū visū. tā eni medica pōt cē vene abscisio i ramo ei⁹ adeo puo ⁊ i corpore infantili bñ habituato: q̄ non solū veri⁹ reunitur vex̄ renascit post. deperditionē denuo: nō tñ alie ptes taliter solute. Facili⁹ eni pōt ēt certe ps cōsolidari: q̄z deperdita restaurari. Ad aliud dicēdū ñ cē file: q̄m in ꝓductōe pfecti aialis: nā vnati suū posse facit: vt id pficiat a ꝓncipio: nō āt ipfectōis eductōe ita. Cōsideras eni nā q̄ pfecta poterāt ad multū ꝑmanere: si ptes ꝓpletas habuerit oio: cū facte fuerīt fortes cōtermiate. Jmpfecta Vo mime cū multotiēs depereāt decreuitqz i his nō totū suū posse ꝓmitus expandere: vex̄ aliqd māe apud se retinē Aut buiōi ptes ꝼz Mali. ex superfluis sūt renate: neqz ēt tales reuenīut ⁊ tāte vt ꝓzes. Qd ēt idicant plāte nō potētes i directū cōcrescē. Nō igit nā desperit ꝑciosa pfecta: verū magz dignificauit pfectiora oiq̄qz reddendo. Ad aliud dicēdū q̄ ēt nō ē file: mā eni dentiū latitat itentōe nāe cū nō egeat ꝓpus eis: neqz fortib⁹: humidiori eni alit alimēto. nō sic āt i alijs euenit ptib⁹ cū semp fit q̄z necesse saltē q̄litate seu nūero. Ad aliud dicēdū q̄ ꝓp debilitate ptis solute: atqz alias cāz ptactaſ ex būido nutrimētali quocūqz ñ pōt vt ad pfectū Va i ptib⁹ radicalib⁹ vnitio fieri. facili⁹ nāqz fit eas nutrire q̄z reunire cū nutriēs sit būidus magisqz i ptes minutati cōspsū: debilitata nāqz pte: solutoe nutrimēti ipuri⁹ reddit vt praua ēt decrepitoꝝ nutrimto enū ciat. Et file ad q̄ alteri⁹ ptis appeat: cū fmo sit i his q̄ magis ꝓtingūt ēt i solutōib⁹ ꝓtinuatis nō puis. vñ apho. 6. Nec icisa ⁊ filia. Hip. dicit nō posse solidari: tū q⁹ loca sūt neruosa ⁊ ſubtilia: neqz tm̄ ꝓpter h̄ sed q⁹ sūt sepata magis spacio. Dicēdū et q̄ ꝛz ꝼz loquaces q̄ē a gnātione ⁊ tpe differāt rōe concidūt tñ subiecto. Omne nāqz corpus ē vere a gnātione tale sicut senfit Mali. perfecte fm tñ magis ⁊ minus.

Differētia. 38. Quesita circa membra.

Vod plura sint mēbra ꝓncipalia oñdit Ba. ⁊ medicox̄ alioꝝ cuz stoicis auctoritate. Ait eni i tegni ꝓncipalia sore cerebx̄ cor epar ⁊ testiculi. vñ cōmētator ꝑmo de aia: Opinat ar. q̄ aia p Vtutes diuersas ⁊ mēbra vnica. ſ. ꝓncipalia ⁊ membra diuersa ꝓncipia: ea Vo pluralitatē iportāt. Rursus fm vnitatē aut pluralitatē pfectionū nūerabunt pfectibilia: ea nāqz ad eas tāq̄z ad fines ordināt. perfecte es Vo sūt. 3. aut. 4. vt vbiqz fere voluit cū platonicis ga. aialis vz virt⁹ vitalis ⁊ nālis. hec āt duplex alimēto vtēs ⁊ gnātiua. Quarū qdē ꝓ mā i cerebro locauit sēdaz i corde ⁊ tertiā i epate: q̄rtā i testib⁹ dria. 57. Posuit nāqz cū ꝓdictis aiam ſbax̄ aggregatōnē sore ꝑmo ꝑma. vñ ꝑmo de aia: qdā dicūt aiaz ptibilē: ⁊ alio qdē itelligē: alio vero cōcupiscē. Cōmētator figdē innit platonē q opinat q̄ aia cēntialit dimidit i corpe fm dimsionē mēbrox̄ i q̄b⁹ agu suas actiones diuersas: ⁊ q̄ nō cōicat i aliquo mēbro: ita q̄ pars itelligibilis ē in cerebro tm̄ ⁊ desideriū vl̄ cōcupiscibilis in corde tm̄ ⁊ nālis. ſ. nutritiua in epate. Adhuc idē. 8. metha. Sicut transmutatio fecit scire māz: sic ⁊ actio formā. ſz. 3. vel. 4. ꝓcupiscim⁹ manifeste actōes erūt igit tres vel q̄tuor forme. forma vero hic ordinat ad subiectū vel materiā. tria igit vel q̄tuor erunt subiecta: Jtidem ens particulare subiicitur enti et proportionatur vniuersali: sed in ipso sunt plura principia puta materia forma: ⁊ priuatio phyſicorum primo. Juxta illud quod positum in

huiusmodi ꝑmio tria ūn vnaquaqꝫ rex̄ exīstere. vñ trinitas attribuit diuinox̄ entiū nobilissimo. ℙlura igit vno mēbra existent ꝓncipalia. Jn oppositum Ar. in oi eᵒ phia. ℙalin: de cā motᵒ aialiū: estiman dū aial ⁊stare velut ciuitatē bñ legibᵒ rectā. Jn hac ℣o vnᵒ ꝑsit in quē oia tēdūt tandē vt docēt ciuilia. Rursus cū reciteť phyficox̄. s. boiez microcosmuꝫ fore: qr in ipso silia erūt bis q̄ i maiori mūdo. Jn eo aūt vnū exīstit in qō tādē ordinātť oia ceu ⁊clusi tur. i². meta. vnū ergo solū exīstat membr ꝓncipale. Qō testes mēbox̄ nō sint ꝓncipale oñdit qr ipsis ab latis reliquū ꝑdurat. Ablato ℣o qō principale cor rūpit oē. Eti. ꝓncipale vnicū ē illud in qō ꝓtēdūt or gana. Jn alijs ēt nobilibᵒ ꝓtibᵒ visa exīstere vt i cere bro. tale ℣o cor. vñ prio pharmacox̄ ꝫ Thimeum Res q̄ submergūt i venis lingue ab ea ꝓtēdunt ad cor. Jtaqꝫ vnū ꝓncipale. ℙropt primū ℣o sciē dū q mēbra sūt corpa solida q̄ ex būox̄ gnānť cōmix tōe: prio ꝑma. Est ēt ps aialis inspissata ex būiditati bus genita nāe viribᵒ infignita. Et nosce q corpᵒ ite grantia dīcitur ꝓtes vel mēbra siue meli grece. Mē bra nāqꝫ dicūt q̄cūqꝫ ꝓtiū tota entia ꝓtes alias būt i se ipsis ꝑpas puta caput ⁊ pes aialiū initio dicunť ēt loca iterioꝝ ꝓncipio. ℳoiant ℣o ꝓticule ipsoꝝ mio res portōes Ba. tū mēbx̄ oē multotiēs ꝓticulaꝫ ap pellat. ℳēbx̄ ēt duplr accipit ꝑ ꝑpe ꝑut notificatuꝫ ē ſo: marie: ꝫ q ℣tus nālis sibi ieristit. Et cōit ꝑ oi ſuba iduratā aliq̄ offñ ordiata q̄le. i. qō ex ſup fluitatibᵒ q̄litatiuis ēt gnāť. vñ haly. manifestū q ca pilli ⁊ vngues sūt igrediētes in nūero mēbroꝝ. ℳo rū āt q̄dā sūt ⁊silia hōgenea simplicia ꝓria incōposita vel omiomera: quoꝝ ꝓs q̄libꝫ sēsata ⁊cīt toti noie ac rōe aialiū ꝓncipio ac prio prima ceu os cartillago neruᵒ vēa arteria pānicᵘˡ ligamētū corda caro simꝑ lex vt q̄ epatis pulmōis ⁊ splenis adeps ⁊ pīguedo cutis capillᵒ ⁊ vngues. Quedā ℣o officialia istis in noie ⁊ diffinitōe opposita q̄ fit aie ⁊strā in offñ aliq̄ ordinata etherogenea ⁊posita. ℻a cōmixta. aut ano miomera dcā. Cōmiscent nāqꝫ ex simplicibus: ceu caput manᵒ duplex pes thorax ⁊ vētralia. Jn bis. n. 7. plīma erūt ⁊stitutiua ⁊silia. Et sciēdū q cor ⁊ ce teri viscex̄ quātū ad māꝫ qr ſcā sūt ex sāg. ide q̄ nutri unť sūt omiomera: q̄ntū ℣o ad formā figure siue cō positōem exīstāt anomiomera: ſo de ꝓtibᵒ. Nihil. n. adeo ⁊sile q nō valeat ita difficile dici. Jn vnoquo qꝫ. n. ⁊silium q̄druplex cōpositōis repit nā. Adhuc mēbroꝝ que dicūť a medicis aialia: nónulla vitalia ⁊ alia nālia ſm q i eis plīm ℣tᵒ ralis fuerit primarie appēter tū ifta. nā que aialia sēsui exīstāt ꝏputata mo tui volūtario ⁊ discretōi i boie tū puta cerebx̄ oculi odoratᵒ organa nares ligua nerui lacerti ⁊ dyaphꝛa Vitalia ℣o sūt ꝑ que vitā ⁊stat ⁊ spūs fit euentatio ad caloris nālis custodiā. Vitalesqꝫ ꝑficiunť actōes ceu pectᵒ pāniculi eᵒ cor pulmo cānales illiᵒ guttur diaphꝛa ⁊ artarie. ℳēbra quoqꝫ nālia sūt duplicia: quedā vt alimētū ꝑ ipsa alteratū ⁊cipiť i caput vt restaureť qō deꝑditū ipō ad hoc vt ꝑmāeat idiuiduū sūt āt hec os dētes hꝫsophagᵒ vēter iteſtina epar fel splē renes vesica glādula secᵒ eā ⁊ venc. alia ℣o vt genitalia dcā istituta a nā in spēi ꝑm mētiaꝫ. Nō. n. poterāt idiuidua diuiᵗ supesſe: de aia ⁊ de gnātōne aialiū scdis. vñ cōmētator. Solicitudo diuia cuꝫ nō potuit facere ꝑmanere idiuiduū miſata ē in dādo ei virtutē qua pōt ꝑmanere in spē. ℳēbra ℣o huic ꝑ manētie defuietia sī matrix veretrū testiculi vtriqꝫ vasa spmatica ābo ⁊ māmille. Max̄ āt ptū oiuꝫ que dā sūt pncipales tāquā radices ⁊ fūdamēta ℣tutum exñtes: ceu cerebrū cor ep ⁊ testes. Aut ꝫ Ar. dria 35. vasa spmatis dcā inuoluta. reliq̄ ℣o bia sūt adiu toriū ꝑstātia: quoꝝ quedā fuiūt deferēdo sicut nerui cerebro artarie cordi vene epati ⁊ vasa testibᵒ seiaria Sūt ⁊ quedā ℣tutē būtia inatā ⁊ ifluentē. i. infusaꝫ vt stōachᵒ inteſtina renes ⁊ talia: nōnulla inatā solū ficut cartillago glādula mēbrana: ⁊ vī q̄ sit ista ex li gamēto solū eo applicato cōstructa ⁊ que huiusmōi. Sūt ⁊ alia defi soria vt pāniculi ⁊ craneū: aliq̄ ℣o su ꝑfluū ⁊tinētia: ficut iteſtina ⁊ vesica: nōnulla ligan tia vt colligatōes: ⁊ quedā i adiutoriū digōnis ⁊se rētia vt ptes que oris. Eox̄ ēt quedaꝫ agūt actū tm vt cor: alia iuuamētū solū ceu pulmo ⁊ eᵒ cānales: nónulla ℣o vtrūqꝫ vt cerebrū ⁊ epar. 7. ēt vtrunqꝫ de ige. c. 2. Quedā quoqꝫ spmatica: ⁊ alia sāguinea vt caro pīguedo ⁊ adepſ: reliq̄ ℣o ex spmate ꝑut ex positū i eᵒ quefitus. Et sāguiea qdē restaurāť deꝑdi ta nō āt spmatica dria. 36. Jtidē quoꝝdā motᵒ ē nā lis vt mīricis ⁊ vēax̄: aliquox̄ ℣o aiatus ceu muscu lox̄. Sūt ⁊ vnā tunicā būtia vt kistis felť ⁊ vesica. ap pēter saltē ⁊ duas sicut iteſtia ⁊ artarie. Quox̄ oiuꝫ ortᵒ euidētia ē a pāniculo sipbac vel sub costali. dria 44. Est āt mēbx̄ ꝓncipale bñs ꝑpric ⁊ prie ℣tutis ꝓncipiū i corpe necessarie ⁊sistētis vt singulare per māeat aut spēs prio pria ⁊ theorice. 2. ℙropt q dē ꝫ sciēdū q iuxta vnitatē aut diuersitatē aie vnitā tur: aut diuersificāť ptes cū carū rō sumēda sit a for ma vel fine ꝓtiū prio. Sciēdū quoqꝫ de aia differen tes fuisse opi. ꝫ Ar. 2. d aia. Mā q̄dā putauerūt aiaꝫ fore vnā cētiā faciētē ꝑ se actōes suas fine istrorum diuersitate. ℙutauerūt ⁊ alij q aia sit sapiēs ꝑ seip sā sciēs oia ⁊ nō agit sensibᵒ et istris nisi ut ꝑ ipsa exci teť ad id qō bz nātr in seipsa. Quidā ēt direrūt hoc fi eri q̄si reminiscēdo: nā accidit ei iterdum obliuisci vt platōici. vnde Boe. de ⁊solatōe: q si ℙlatōis mu sa ꝓsonat vex̄. Qō q̄lqꝫ discit imemor recordatur. Nōnulli fuerūt dicētes aiam nō cē vnā sed multas: et q aia que ēi vno corpe aiax̄ exīstat collectio regētis vꝫ aie et apꝓhendentis et irascibilis et ⁊cupiscibilis De istis ēt fuit q dixit q aia ⁊cupiscibilis ē nutritiua dixitqꝫ locū eiᵒ fore cor cui cōcupiscentiā nutriēdi at tribuit sīt et gnāndi. Et istox̄ fiīr q̄dā voluit q gnā re sit ex q̄dā ℣tute cuiusdā ptis aie in testiculos ma ris emanāte ac femelle. Tenuit ēt q̄dā q aia sit vna eētia ex qua iste ℣tutes emanāt: quarū vnequeqꝫ ꝑpriā bz actōem et q ipsa nihil agit nisi mediātibus huiusmōi ℣tutibᵒ que Ar. vī fuisse ſnia. Quas eq dē. A. fere cūctas exterminat āple. ℙositio ℣o ℙla tonis ac ꝑ ⁊ōs Ba. prio ānullať sufficiēter ꝏ aia qre cū id istātis ēt nō fit iqſitōis suspēdať ad pīs. Scōꝫ hoc igit oportuit ℙlato. ⁊ Ba. ꝓfectibilia ponē plu ra cū multas posuerint ꝓfectōes: iuxta ℣o Ar. ſniaꝫ vnā ponētis aie subaꝫ diuersificata tū viribus vnuꝫ expedit mēbroꝝ principaliū assignare Reliqua scōa ria eidē subseruiētia. vnde. A. primo prīa vt medicᵒ tandē diffiniēs asserit mēbra principalia exīstere tria ſm singularitatis ꝑmanētiam: cor. ſ. cerebx̄ et epar q̄rtū ℣o ad spēi durabilitatē ceu ꝓtactū. ℙropt tertiū q̄dē mōstrādū ꝑmo q vnū ē mēbx̄ principale.

scdo q illud dicendū: tertio quo pōt vtrūqz cōcedi plura fore ꝑncipalia oñendū. Quod t tādē ātuor declarat exēplis. Propter ꝑmū huiusmōi ē sciē dū q vnū ē mēbroꝝ alijs ꝑncipalius vt cēsuit ar. per oē. vnde de ptibus aialiū tertio ꝑncipiū coꝝ que sūt in corpore necessariū vnū eē. vbi aūt ꝓtigit vnū melius ē ꝯplura. Qđ ēt satis vr concedē Ba. iterioꝝ 4. ca. i. Idqz rōibus oñditur: qm in vnoquoqz genere oz tandē dare vnū ꝑmū: qđ alioꝝ oium cā exi stat t q cuius attributionē cetera hēant esse: scdo t. io. methaphy fi. O portet nāqz oēm pluralitatē iperfectionis t ꝓfusionis ꝓtentiuā demū in vnū aliqđ su premū regulans adducē cū id entia appetāt nā. Nolunt eni male disponi nec bonū pluralitas ꝑncipatuū vnius igit princeps. ii. methaphy fi. In genere itaqz aialis extat initiū. nā motus mobiliū t vr oīs sensus ab eo vr incipere t i ipsū terminare ibidē. vñ secundo de gnatione aialiuz: Forma t spēs cpatis est i corde. Adhuc illud primū ē mēbroꝝ in aiali qđ primitus ꝓstituit t postremo abscedit. hoc aūt ē cor dis ferētia ꝑdicta. Ceteris igitur mēbris cor ꝑncipalius Qđ ēt eius mirabilis oñdit ꝓpositio. Nosce quoqz quosdā posuisse epar t cerebrū corde ꝑora t principaliora: qđ innuit metha. 5. ita ꝑncipiū dr qđ gnatur ꝑmū in existente vt aliq cor: alij cerebꝝ: nōnulli qđ sortit tale putant. vñ tertio. ii. ca. de gnatōe embryonis: Veritas ē q ꝑmū mēbꝝ qđ i corpe creat ē cor. ꝯcuius de Hip. dicat q ipe dixerit ꝑmitꝰ cerebꝝ creari t oculos fm q testificat illud dispositio pullorū oui. hec eni ꝑmitus apparēt ꝯmagna. Propter qđ scdo de gnatione aialū: Dubitationē hz qđ accidit circa oculos aialiū. marie eni a principio vident oībus aialiū nouissimi cū fiunt ptium ꝓp plurimā cerebri frigiditatē t humiditatē. Silr t cerebꝝ in principio humidū t multuz. hec tñ postea ꝓcidunt digone humido minorato. sed Hip. dicendū q lz cor nō appareat eo q latens iferius primū tñ formāt. vñ. A. Cor cū creat in primis nō est in oi re apparens manifestū. Subdit tñ his q consequūtur capitula in qbꝰ Hip. dicit q rectius ē vt fit primū qđ creat epar. eo q prima corpis opatio est nutrimentū ꝯsi sit res fm appetitū ipsius. Quā siquidē ipugnat opinionē ingens q sermo huiusmōi oñdit esse corruptus erpiē tia cū studiosi in hac arte nō testificent rez fore fm q existimant oīo. Silrqz rōe qz nihil nutritur qđ non ꝑticipat vita cū calore nāli: hic autē a corde dat t nō epate: ꝓp qđ oz prius creari mēbꝝ a quo ꝓcedit calor t spūs vitalis creatione ipm nutrictis. Prolpter quidē huiusmōi tertiū sciendum vt verificet aliqliter dictū Ba. q aliqd pōt dici principium alicuiꝰ dupliciter: aut radicaliter t primo vel manifestatiue t scdo primo figdē modo ē vnū mēbꝝ principale aliter Vo plura. priꝰ qdē sicut cor cū apud Ax. vna fit aia saltē inquantū motus principium t sensus illi magis inditū. tota enim ipius sba i ipa fundatur nō tñ oēs Vtutes in eo ꝓducunt in actus cū instrumentis careant determinatis sed solū vitalis q extat radicaliter in illo t formaliter: ac ēt manifestatiue. Alias Vo virtus t nālis radicaliter solū: formāt Vo aialis t pficitur in cerebro t nālis i epate silr apud A. marie de aīa. 5. Spūs ex corde p arterias iuueniles demādatur ad cerebꝝ q prius digeritur t subtiliat in replicatōe quadā sub cerebro dicta rhete mirabile: t tūc spiritus aialis efficitur vitā potens prestare t sēsum cū motu vbicūqz expanditur. Eodē quoqz modo a corde spiritus demādatur in epar qui in eodē p mutatur in nālem. Scdm vero medicoꝝ plures: spiritus nālis in epate creatur nō aliunde aduenies: qr to theorice: scdo ca. t interioꝝ appens primo ca. viti. vñ. A. in ꝑble. Sanguine in epate digesto t trāsmisso a cōmensurataqz caliditate pedagogato t hūiditate generatur spūs vaporosus qui p cōcauā venā cum san. in cor ascendens amplius calefactus t subtiliatus sit aereus: qui quidem rursus p iuueniles arterias ad cerebri basiz deueniens t deponens friditate cerebri imensuratum feruorem spiritus efficitur ethereus qui organū existit ad actū velut equꝰ agrestis āmonitus a freno. Cuius quidem spiritus aer

eibus ꝺſtituitur. Inſpiratõe. n. ingrediẽs cor ſubtilia tus per artarias aſcendit ad cerebrũ. Quã eqdez nu tritõem aio cõcedere Ba. cũ Mali. ⁊ſi Ar. Auer. diſpliceat. ⁊. A. dria. 155. q ſigdem ſpũs corpus exi ſtat ꝺſigurat corpori. Si ſo ſubtiliſſimus ⁊ puriſſi mus ⁊ ſplendidiſſim⁹ aia diligit rõnali. Corp⁹ virũ qz incorporeũ ens ⁊ ligatio media exiſtit extremita tũ ſubaz Oriam hñtiũ. hic qppe bene ꝺſiſtens dat aie oia ſm rõnem operari ſm q tali vel huiuſmõi uerit q̃litate: ceu affectus ſuba vt in editõe phyſonomie ꝺ claraui. Nõ tamẽ in his audio aiam corpori aliquo mediãte vinculo alligari: cũ forma p ſe occurrat ma terie ſo de aia. ⁊. s. metha. Rediens igit dico itavi deri ſe hr̃e cerebꝝ ⁊ epar ad cor vt Xt⁹ viſiua ad aia lẽ. vnde. A. ir. aialium: dirit Ar. q ſenſus tactus hz ꝓncipiũ a corde ⁊ nõ a capite: ⁊ ſic guſtus q quodã modo ẽ tactus. ⁊ ſubdit. Si viſus auditus olfat⁹ hz habeat principiũ a corde tñ neqz cor audit neqz odo rat ſed inſtrm iſtarum opationũ ẽ cerebꝝ. Et dirit q inſtrm tactus ẽ caro ⁊ neruus ⁊ ambo inuenunt in corde: ⁊ q quedã iſtaꝝ Xtutũ cõplet in radice q̃daz nõ ſicut dicũt medici q cerebꝝ palpat p ſe ⁊ non vi det p ſe. Primo quoqz ꝓma ca. de mẽbris. Maiori oibus philoſophis vr̃ q oĩum iſtarũ virtutũ principiũ exiſtit cor ſed manifeſtatio primaꝝ actionũ ipſarũ exrat in cerebro corde ⁊ epate ⁊ teſticulis. Sicut enĩ cerebꝝ ſm medicos eſt principiũ ſentiẽdi ⁊ mouẽdi: ⁊ poſt hoc vnuſqſqz ſenſus ⁊ motus mẽbrum hz ſi bi ꝓpriũ in quo ipſius manifeſtatur actio. Viſus nã qz aut guſtus per ſpm̃ non pficitur aialem q eſt in ce rebro niſi penetret ad criſtallinã aut ad linguã. Sic ẽt actiones nõ eueniũt a cerebro epate ⁊ teſticulis ni ſi cordis Xtute ⁊ ſpũs. vnde q̃rto de aia ⁊ in eo q de medicinis cordis inde ſublato. Cor ẽ primũ principiũ: ⁊ ab ipſo emanauit Xtutes ad cerebrũ. quarũ q dã ſuas actões perficiũt in cerebro a partibus eius ſi cut imaginatio ⁊ cetere quedã Xo emanãt a cerebro ad alia mẽbra que ſunt extra illud ſicut ad pupillam ⁊ ad muſculos mouẽtes. Et ſilr a corde ad epar ema nat Xtus nutriendi. deinde ab epate ad totũ corpus mediantibus venis: ⁊ nutrit ẽt cor qz Xtutis princi piũ eſt a corde: materie Xo ab epate. Quare tertio ꝺ ptibus. Cor ſigdem ⁊ epar oibus neceſſaria aialib⁹ cor qdem ꝓpter caliditatis principiũ. oz. n. aliquod eẽ velut caminũ ſeu fornax in quo ponetur nature ui uificãs: ⁊ hoc bene cuſtoditũ velut arx ciuitatis exi ſtens corporis: epar aũt digõnis gratia. cor nãqz for maſr ⁊ perfecte oẽs poſſẽt actões perficere ſi ei affo rent inſtra. Ipſa Xo non potuit habere ne id in eius actu nobiliori q̃ eſt vitã dare impediret: ⁊ iõ ab ipo fue rũt diſiuncta. Ba. vero in libris de ſententijs Hip. ⁊ Plato de accidenti q̃rto. c. vlt. ⁊ de interioribus nõ raro conatus ẽ qbuſdã manifeſtioribus fantaſijs gratis veritatẽ primi cõfringere magiſtri ibidẽ. Ar chigenẽ ꝺcridens dignificantẽ ſniam ꝓtbodidaſcha li: eo q in memorie leſione: ficias. i. ventoſam iuſſit capiti ⁊ nõ pectori in quo cor continet apponi. Et iõ collz. 2. qñ Ba. vituꝑauit Archigenẽ qr curabat Xtutẽ memoriabilẽ cũ medicis cordialibus credendo q eẽt tranſmiſſa a corde ⁊ dicebat. Si credis q vir tus memorialis ſit in corde q̃re nõ apponis ventoſã ſup id in medicãdo ipm. Inqt Auer. Dico q ẽ vna rõ q ẽ magis vituꝑabilis qz vera Archigẽis. Quar to vero ꝺ accñti eodẽ. c. Et ſi Ar. ſufficientiſſim⁹ ſit erit ad quodcunqz voluit ſe monẽ inducere tñ nihil habuit ſuaſibile innenire pp qꝺ capite repleto qeſcit ad primũ ſenſitiuũ in corde firmatũ vt ipſe ſuſpicabatur. vnde ⁊ medici ſibi nuda expientia obuiãt in cu ris nõ cor ſed curãtes. Hec aũt veritas qbuſdã põt ſenſibilioribꝫ quarto ꝓdigmatib⁹ declarari. Cor nã qz ꝓportionat pelago vẽtis agitato. a quo fluuij de riuant tres magni: quoꝝ vn⁹ p totũ corpus diffũdit ſpm̃ deportans ⁊ ſanguinẽ artaria dcã adorti. Reli quũ vero agitat pulmonẽ ⁊ arcẽ ipſo attrahit iſpirati onẽ ac ide capinoſos vapores expiratõe depellit: Eſt ⁊ fluuius alius ꝺemãdat⁹ ab ipſo ſurſũ tendẽs in ce rebrũ vt nerui q gnãntur ab eo ex mã continuante i ter cordis et cerebri mãm cum impellit ſurſuz. Is aũt ſupfluus in eius expanſiõe inueniẽs ſupius obſtacu lũ refractus vnũ generat lacũ puta cerebrũ a quo ſi gꝺẽ lateralr originant riuuli multi quoꝝ vn⁹ extat maior vt nucha. ſeptẽ vero minores ſicut paria sep tem neruorũ. Ipſa nãqz ceu vicarius et nũcius ce rebri p totũ dirigitur dorſum ex qua vtrinqz latera liter plures emergũt nerui ex ſpondiliuz foraminib⁹ egrediẽtes. A prefacto ẽt pelago ꝓcedit apud eius dextrã cordis auriculã: fluuius alius magnus puta vena grandis magis q̃z artaria pua epati ꝺlata. Cu ius qꝺem vene vna pars aſcendit: altera vero deſcẽ dit. Que ex mã ꝓducitur qua cordis mã cõnecteba tur epatis materie cũ ea ſpumabat deorſum verſus latus dextrũ a cordis materia eius vigore que modi cũ ꝓgreſſa locũ ampliata, ꝓducit epar vz a quo plu res vt demũ fluuius maior tendit in deorſum riui ac ruuli ſicut vena chilis cũ meſaraicis et alijs. Ex q buꝫ tandẽ cum alijs cõſurgũt teſticuli. Amplius ali ud ꝓdigma huiuſmõi ꝺclaratiuũ. Sit eteni qs tres bus prãtes puta cantandi: ſuendi et domificãdi hec in oẽs tres põt: ꝺifferenter tñ qr cantare valet quã do mor voluerit: cũ huiuſmõi eidẽ ſint organa iſita: et iõ ſibi hoc ꝓprie formalior et pfectior: i duas Xo alias nõ poterit niſi cũ iſtra habuerit ꝺebita acqſita. Sic et in corde ẽ oĩs virt⁹ radicalr aut formalr ſpẽ et inſtrm vni⁹ virtutis puta vitalis illic fulcire pfecte. In reliqs aũt ſecuſ eſt duab⁹. Quare oñdit cor iſtra aliũde acqrere q̃ ſunt cerebꝝ epar aut teſtes. Ex bis itaqz contingit capi firmamẽtuz Ar. vex et medico rũ ꝓbabilẽ fantaſiaz. vñ primo prima. c. antedicto. Philoſophi ſermo cuz certificat ſubtilr ẽ veracior: ſed medicoꝝ ſermo in primis cũ attenditur ẽ magis manifeſtus. Et demũ cũ cõſiderãt ſicut ꝺebẽt et cer tificant inueniũt rẽ ſicut vr̃ Ar. et non quẽadmodum medicis. Mã tractatus ſuos extractos inueniũt ex ꝓ poſi oĩbus ſufficiẽtibus. i. ꝓbabilib⁹ et nõ veris. i. neceſſarijs in qbus nõ aſſequũtur niſi qꝺ de reb⁹ ap pet ſicut pulchre oñdunt pfigurata. Propter q̃r tum qꝺẽ: ad primũ qd dicẽduz apparuit. ad confir matõem Cõmentatoris dicẽdũ Ar. audiuiſſe q illa mẽbra diuerſa cuz Xtutib⁹ vnitent in membro vno ꝓncipali puta corde qꝺ voluit cuz dixit mẽbra vnica ſ. pricipalia: aliogn deciderent in Platonis opinionẽ Ad aliud dicẽduz q perfectões apparentes et ſecun darie due vel tres exiſtunt. realis vero et prima tñ vnica. Ad aliud ſimiliter dicẽdum q actio facit ſcire formã appentem aut exĩtem. qiod⁹. n. qs vlterius et non ſiſtens i huiuſmõi appẽtibus ſcõis vex ad p

mariã deueniens actionẽ inuenit veriã: ex cordis virtute ꝓdeuntem. Ad aliud dicendum ꝙ ly ꝓncipia entis naturalis in cõmuni sunt tria: scõo phyſi. ipa tandem in vnum reducunt qđ est oium primum aliorum qꝫ cunctorum causatiuum. sicut eni in cõmuni sunt tria principia vt mã forma ⁊ priuatio: ⁊ vnũ primum sicut deus: ita in ꝑticulari extant scõa: tria vt cerebꝝ cor ⁊ epar ⁊ vnũ principalius ceu cor illis cor respondentibus in cõi. Cor eni ꝓportionat deo: cerebrum ꝓnter nobilius. 7. de inge. ca. vlti. ꝑme itelligentie sed epar scõe: testes tertie: sicqꝫ deinceps. Similit ⁊ trinitas diuinoꝝ reducit in vnũ vt eẽntiaꝫ vel nãꝫ. Inducta quoqꝫ alterius partis veritatem ꝓcludunt necessario ⁊ si apparenter inspiciens aliter quis attẽtet indicare. Testibus aũt cuis in indiuiduum non egeat necessario ad speciei tamen sunt genealogiam propagandam necessarij: vt apparuit differẽtia. 35.

Differentia. 39.

Quod craneum vno constituat esse monstrat qm illud est vnũ ⁊ continuũ cuius motus est vnus fm se ⁊ indiuidualis. 5. methaphysice tale vero est craneũ: iunctura eni capitis super ꝑ mã spondilium colli mota totum mouet caput. Et fulcitur qr superius os capitis continuũ est extremis spõdilibus qđ vocatur craneũ: historiaꝝ tertio: Palin: si craneum esset ex multis ossibus constructum cum cerebrum sit mẽbrum existens in vltia partiũ mollicie tueri sufficienter non posset: cuꝫ iuncture nõ sint ꝓpter defendere: sed motus gratia facte: ꝓpter qđ vt perfectius minuatur opus fuit ex osse vnico fore. Quod aũt ex pluribus oñditur: qr cum cerebrum tũ sui debili digestione multas colligat supfluitates: tũ etiam qm caminũ totius corporis: vapores ⁊ fumos recipiens eductione egentes: nisi transpirent poris corrumpere: ⁊ ideo iuncturis seratilibus carentes cranei: doloribus ⁊ vlr passionibus sunt capitis expositi ꝙmultis. Amplius cor cum cerebro fortius sit ⁊ durius plura ⁊ diuisa hꝫ ossa: vt costas ipsuꝫ pertuentia: ⁊ cerebrum itaqꝫ amplius Quod aũt ex duobus ꝓponatur persuadet: qm iuxta diuisionẽ contenti vt cerebri: diuidetur continens puta craneũ: cum id ordinet ad aliud. sed cerebrum in duas diuisuꝫ est partes fm longituꝫ qđ dura mater oñdit subscindens fm longitudinis directũ: non parum flr ⁊ capilli alterutrinqꝫ in dextrã cadentes ⁊ sinistram. qđ aũt ex tribus vr: qm ex futuris seratilibꝰ reliquũtur ex diuisione. be aũt sunt. 3. vnde primo ⁊ tertio historiaꝝ virorꝝ. 3. suture in vnum copulate. Amplius ⁊ tres sũt cerebri ventres ad quos craneum vt ad finẽ ordinatur. qđ ⁊ quattuor vel qnqꝫ ostenditur: qr cum his futuris tribus veris medici cõmunius duas addunt nõ veras: ex quaꝝ ꝓtensione ossa relinquent qt tuor aut qnqꝫ. Itaqꝫ craneũ ex diuersis diuersimode cõpaginabit ossibus. In opposituꝫ Ar. ⁊ Almã. ex. 6. cõstituentes ipsi ossibus. Propter ꝑmũ quidem sciẽdum ꝙ corpus ex pluribus cõstituitur ossibus: ⁊ vlr partibus sexcuplicis vtilitatis cã. aut eni ꝓpter motũ vt cum vnum iterdũ oporteat fine altero moueri ceu manus parua fine vlnis: vel ꝓpter resolutionẽ vaporosaꝝ superfluitatũ. Facte nãqꝫ sunt in partibus distinctões ⁊ spacia. ꝙ ꝗs emitti valeãt in extrinseca: seu ꝓpter incõmoda ossibus superuenientia. Si nãqꝫ vnũ foret ipsius corruptionem totius inde sequeret nocumẽtũ. Aut ꝓpter diuersitatẽ in magnitudie partis ⁊ paruitate: nã qualdã magnas oportuit partiũ existere: ⁊ grãdioribꝰ ossibus indigentes. paruas vo ecotra vel ꝓpter fortitudinem ⁊ stabilitatẽ: vt ossibus mãdibule opus fuit supioris ne ipsi⁹ istabilitate mobili q̃ supra ipsa nobilia ꝓtinẽtur icurrẽt nocumẽtũ. vnde mãdibula supior qescit aialium oi cocodrillo excepto fluuiali. Inferior vo agitat vel ꝓpter motus leuitatẽ: quare facta sũt cõcaua quedã vt leuiora existant: in quoꝝ ꝓcauitatibus situat medulla nutriens ea: ceu adiutoriorũ ⁊ coxarũ ossa. Est aũt craneũ totum os rotunduꝫ: nõ carnosa pelle cõtectum: hiſtoriarũ primo. vnde theorice. 2. craneũ est os capitis figura acutũ ante ⁊ retro: cui⁹ quidẽ rotunditas adest. tam vt sit a susceptione longinquus incõmodoꝝ cuꝫ non ꝓtingat eneam sperã tangere nisi in puncto: aie proemio. ꝗre collꝫ. 2. de dignotione sensuũ ⁊ ipsorum instrorum. Castellani faciunt turres rotũdas vt machina nõ possit eis nocere: tum ẽt vt capatior reddat. Figura eni circularis cũ vndiqꝫ distet vniformiter lateribus capacissima extat: scõo celi ⁊ mun. Acutũ vo anterius extat ⁊ posterius vt nucha cũ ortu saluetur neruoꝝ. Craneum vo transumit a cranion qđ grece ꝓtentiuũ importat multa eni locant sub eo celata. Ipm ẽt multipliciter accipit: nã sumit ꝑprissime ꝙ parte verticis cõterminabili aderẽ sagittali: fm illud ꝑme ꝑmi de anotbomia ossiũ cap. tertio. Quattuor parietes capitis facte sunt craneo duriores: qr casus ⁊ ꝓcussiones vt multũ eis occurrant: ⁊ qr necesse fuit vt craneũ esset rarũ ⁊ meditulliũ. Sumit ⁊ ꝓprius ꝙ ꝗtuor parietibꝰ ante ⁊ retro: dextra ⁊ sinistra: que sũt sex cũ duobus suptemporaneis dictis ossibus. Iuxta illud scõi theorice ca. 3. Craneci ossa diuidunt i sex fm illuꝫ ibidẽ. 6. craneo extant ꝓpria: vel qs ponet fortasse ꝙ duabus pariũ ossa in duo redacta: ⁊ si vere q̃tuor extent. Suscipit ⁊ ꝓprie pro oibus ossibus cerebꝝ deserentibꝰ: fm illud primi prime: Iuuamẽtum oium ossium craneci est q⁹ clipeus extant cerebri defendens ab isurgentibꝰ lesionibus eidem vñ scõo theorice loco dicto. Oia que in craneo sunt ossa. 15. sunt: ita vt hic os qđ cerebri basis ꝓhendat basilare dictum. Accipit ⁊ quarto cõtcr ꝙ oibus capitis ossibus: iuxta illud Almansoris primi: Ossa cranei cõnumerata. 23. erunt dentibus exceptis Quia q dẽ significatione hic craneũ amplius denotat. Craneum quoqꝫ verius qnqꝫ hꝫ aderẽ: seu seratiles suturas: cõmissuras siue cõpulsiones quaꝝ tres sũt vere eo q⁹ penetrãt directe ab extrisecus ad itrinsecum de obus vna dicta sagittalis transit ꝙ vticem capitis: ipm i duas separans ptes ita: Alia coronalis nominata trãsiens de tpe per supius ad tps versus anterius taliter. Supra ipam nãqꝫ firmat corona quedem cum fuerit sagittali cõiuncta ꝓsurgit vernalis figura huiusmõi. Est ⁊ tertia laudalis dicta eo q⁹ ad similitudinẽ laude grece est lie aut figure i algorismo septẽ repꝛesentãtis ita: que pars ymõ. i. vomer appellat historiaꝝ primo gerit eni illius filitudinem aliqualẽ cuius cum predictis adiunctio talẽ cõstituit figurationẽ. Sunt ⁊ alie due aderẽ mendose corticales. nõ eni penetrãt vt ꝓdicte ad iterius directe que supius iuxta semicirculũ alteru trinqꝫ pertrãseũt de lachrymali maiori ad aurẽ. que si priorib⁹ iungunt

tribus. talis consurget figura ut descriptō patitur planius. Hec autē aderē scr in cranco ꝓcipue determināt ⁊ reliquūt ossa. in quo tñ sūt alia q̄ꝫpluri ma: er alijs diuisionib⁹ ⁊ futuris ꝓsurgētia: pp fines ⁊ vtilitates nō puas q̄ꝫ vna sumīt ex pte ossis: ⁊ altera ex pte illi⁹ qō sub ipso ꝓtentū. pria qdez duplex existit: vna ne si crancū ledereť: in ptiū altera ꝓtinuitate cōicaretur toti lesio: ⁊ id ē iuuamentū cōe oīum pluralitatis ptiū. Alia qm̄ in vno no potuit iteruenire esse diuersitas ꝓfecte in duricie ⁊ mollicie raritudine ⁊ spissitudine subtilitate ⁊ grossitie. bas. n. varietates diuerse exḡsierūt cerebri dispōes vt ne graueret grossicie ⁊ duricie: ac sumi expellerent raritate ⁊ subtilitate. Scda qdē p serratiles pficiť iúcturas: ⁊ id multiplicit: aut vt vapores ⁊ sumi paderē resoluātur a cerebro: vel vt dura mr in aderē cranco alligeť ne cerebꝝ grauet ⁊ ꝓpzie hora itūescētie illi⁹ vt vocis maioris ⁊ suroris: aut villi neruorum ⁊ nerui egrediātur a cerebro ⁊ vasa subirēt vite ⁊ alimenti. Quot āt sint cranei ⁊ denū capitis figure ⁊ quales: dria docebit. 79. Est āt os corp⁹ durū albū sustētatñ tū corpis ⁊ erectio: ex semie ipuriori a calido gnātuꝫ assatiuo: de ge. aialiū ho. Et nosce q⁹ sermo ꝓmissus Vificať vt ad multuꝫ ⁊ in corporibus nālib⁹ magis.

Propter sm Vo sciendū q⁹ in hac dria auctores appenter saltē videnť nō modicū variari: ⁊ primitus qdē in ossibus cranei: ac deinceps i futuris. Propter huius primū sciēdū q⁹ caput ꝓponiť nō ex qtuor ptibus: sꝫ ex sex tertio de historijs. vñ almāsor. Sex ossa sunt ꝓpria carnei ⁊ collꝫ prio. cui⁹ anothomia illa fere erat almāsoris. Alexāder Vo: caput. 5. hꝫ ossa: sed haliabbas: oia que i cranco sunt ossa. 15. sunt. Adhuc almāsor: oia cranei ossa cū fuerint ꝓmunerata erūt dēnt⁹ exceptis. 13. Propter sm hui⁹ sciēdū q⁹ quedā hūt cranei vnius ossis sicut canis: hoc āt cōpositū vt hō ⁊ huiusmōi. Mulierū Vo caput sutura hꝫ: vnā qdē in circuitu: viroꝝ Vo tres in vnuꝫ coniunctas vt in plurib⁹. Iā āt visū caput ē viri nullā hns futurā historiarū tertio. vñ. A. ibidē. In capite bouis sūt plures sutre ⁊ iā vidit Ar. boiem nō hñtē futurā in capite ⁊ sepe accidit hoc mulierib⁹. Et ōiter Vo medici: vt inductū. 5. distinguūt vt ad multū apparet sut uras: tres qdē Vas: ⁊ duas mēdosas quorū qdē Vitas tertio dicēdoꝝ oñdeť. Propt tertium primitus enumerēť cranei ossa cōiter accepti: et deinceps hic duplex ptacta sopiať discolia ⁊ discordia. Propter hui⁹ primū sciēdū q⁹ frōtis corona/le primū ē capitis osseū: demū os laude sibi correspōdēs et oppositō: postea duo plana ossa fere: dextra ⁊ sinistra sm Almāsorē ⁊. A. Que sm Haliabbatem vtriqꝫ extāt duplicia. nā vtraqꝫ eoꝝ subtilior ps lateraliť circa aderē sagittallē q̄drāgulate figure exis duo Vticis appellātur ossa. Que āt eoꝝ ps inferior dura circa aures sita: vbi aderē pmāet tenuis super tpanea dicūtur ossa figurā triāgularē repñtātia quorū vtrūqꝫ in tres sepať ptes. q̄rū vna qdē solida lapidi filis: lapidea ob id dcā in qua sitū ē foramen auditus vt incōmodoꝝ tollať occursus. Alia Vo ē os augmētatuꝫ in acutū ex illa extū capiti assimilata māmille ꝓhibēs mādibulā iferiorē egredi in qua extra tertia Vo ps tps dr q̄ vtrinqꝫ ossib⁹ eleuata ꝓiungit tempor cui⁹ soliditas nō est tāta vt duaꝝ ptium primarū. Et hec qdē subdiuisio magis differt officio q̄ꝫ aderē sit discreta ⁊ ecūtia: sicut os anche sm Alexādrū ē quadruplex. Apud Vo haliabbatē triplex ē tñ vnū sit ⁊ continuū. videtur. n. sr hec ossa ptes extreme duoꝝ secūdarioꝝ osshū maioꝝ inferiores vtriqꝫ sm eūdem: deinde sm fere vnanimi sos est os dictum basillare: aut algeccdi seu cauilla sustinēs ⁊ dꝑortās oia cerebri ossa: ⁊ iō basis ipsius nūcupatū. Ipsiqꝫ vr fiar ꝓtinuari cū osse laude supi⁹. vñ Haliab. ⁊ os quod cōtinuať ossi puppis caput i loco q⁹ dī basis capitis durū creatum fuit vt melius sustineat ⁊ deferat ⁊ ne sub q̄bus supfluis situ ē cōputresat: sūt ⁊ qtuor iequalia ossa paris dcā. duo qdē in dextra ⁊ totidem in sinistra sm longitudinē ipis ex transuerso situata. quoꝝ vtilitas existit neruos occultare, plongare ⁊ ꝓtegere: ꝓdeūtes in q̄ extra ex q̄nto pari neruoꝝ cerebri. vñ sm Alexādrū nouē hui⁹ sūt tñ ossa. Apō Vo Haliabatē. 15. extant ⁊ deniceps oēs cōcidētes ponūt q̄nq̄ginta quatuor ossa mādibule supioris que ab aderē relinquūtur notis pata oculoꝝ scr: genaruꝫ siue maxillaꝝ duo: nasi duo: foraminū ei⁹ sub prioꝝb⁹ entes duo. qtuor. n. in naso sūt repta duo i q̄b⁹ dentes situant vtrinqꝫ. sed nūqd vnū adest aliud nasum ptiēs: aut ad qtuor reducť priora: cū ex illis consurgat vt diazoma ex fibbac ⁊ pāniculo sub costali. vnō ānectiť basille: aut vn⁹ erat ꝑ se pravitate itact⁹ fere Inferior āt mādibula duo ꝓtinet ossa q̄ forti sub mēto nectūtur ūctura vt vnū os tñ appeat cū fuerit tēpore idurata: deiceps in vtraqꝫ mādibula vt multū et antiqtus maxie ꝓtinētur. 32. nūc aūt inueniť. 28. ñ raro dria. 9. nā in extremitatib⁹ mādibularuꝫ: qtuor sūt dentes molares magni: q nō parū oriūtur i medio tpis augmēti et posi semis eductōem et añ cōsistentiā circa triginta ānos: et iō dētes sm Alexādrū dicūtur sensus siue itelleet⁹. vñ Ho de historijs. Dicūtur vltimi boibus gunfei idest dētes sensus: circa viginti ānos et viris et mulieribus. Et iā q̄busdā mulierib⁹ 8. annoꝝ existentibus nati sunt gunfei: et viris hr. qō accidit q̄busc̄ūqꝫ in etate nō forti fuerit canini. Viditqꝫ ego militē fortē et carnosū dicentez q⁹ i termino. 45. anni natus ei fuit vn⁹ istoꝝ dentiuꝫ et i q̄dragesimo q̄rto: ali⁹ et i q̄dragesimo q̄nto i quo erat tūc tertiū⁹. sicut aliū vel alios q̄ amittētes oēs añ seragesimū ānū dētes regnāti sūt denuo ꝓpri⁹ tñ minores et ibecilliores. vñ cōmētator q̄rto q̄dripartiti Bñ teneo q⁹ dētes vice alia renascātur trāseuntibus etatē saturni: de q̄ vilꝫ: dria. 16. Et cui⁹ oppositū etiā mať nono theorice ita. Nōnullos audiui q⁹ dicerent senes se vidisse q̄b⁹ cū cecidissent dētes redierunt et eoꝝ alij ꝓducti sūt loco. nec ego veꝝ id credo. Qō eteni ꝓductōi dentiū pata ē mā: in senū corporibus nō habeť. Dicēdū q⁹ Vitas errat q⁹ aliq̄ renati sunt vt tactū nō tñ priorib⁹ eq̄les et merito. hñt. n. q̄sdaꝫ ꝓprietates ꝓter alia ossa vt sensū et reliq̄s narrādas dria. 43. etsi Zoar. senserit oia sentire ossa Itaqꝫ sm almāsorē q⁹ duo vr omittere mioꝝ paris ossa cranei seu capitis in vniuerso sūt tñ. 55. sm Alexādrū Vo ea colligentē. 57. Apud haliabbatē aūt subdiuidēte que tpanea et ser ide constituentē. 63. dentib⁹ sp. 32. suppositis existere. Sꝫ mulier ꝓp diuisionē ossis coronalis hēat vnū pl⁹. Numeꝝ Vo baꝝ sufficiētiā et ꝓbatōeꝫ oñdit ipsoꝝ act⁹ et finis. Propter secundū hui⁹ sciēdū primit⁹ q⁹ Ar. Almāsor: haliabbas et Auer. cū dicūt ser capitis ossa crancū accipiūt ꝓpus

ꝑ ossib⁹ frontis laude verticis ⁊ tpis: ⁊ marie ꝫ habatez .aut fortassis duo istox ser, sunt ossa paris in vnū collecta. Ad aliud dicēdū q⁹ Alexander ad illa gnqz ossa reducit demū alia: qō appz cū subdat dein ceps paris q̄tuor ossa. craneū .n. accipiens ꝓprie in ei⁹ ꝯstitutionē iterserit os basillare. Ad aliud silr dicēdū q⁹ balyabbas Craneū accepit ꝓprie: qō inuit ꝯcludens. Dia igit̄ q̄ in craneo ꝓpria sunt ossa. ix. sunt quox ser cranco, ꝓpria sunt. Ad aliud dicēdū q⁹ alīās or vt apparuit craneū cōiter accepit vt iam cō tulit distinctio. Ad aliud vo ꝫ sciendū q⁹ gdā expo nūt q⁹ mulier vt multū hz vnā tm̄ futurā ⁊ i circuitu qr ꝓꝑ frigiditatē ⁊ humiditatē ei⁹ hu. redunt frigidi viscosi vt sint iformatiue inobedientes virtuti talit vt non solū opus sit vnā habere i circuitu imo qnqz ois deperdatur i circuitu apparenter futura: iuxta illud Aler. Scpe accidit mulierib⁹ caput earū nō habere futurā cū multotiēs visuz sit caput absqz futura: q̄si velit dicere q⁹ sepius ꝯtingit futurax diminutio ⁊ ob ductio i mulieribus q̄z i viris. nā sagittalis i ipis ter minat̄ i coronalē. i mulierib⁹ vo penetrat vsqz i na sū. Ipm̄ ēt diuidens i duo. ⁊ iō exponēduz vnū i cir cuitu ꝑ vtutē capitis trāseuntē ab acuto triāguli lau de vsqz i nasū cū duab⁹ reliqs in viro reptis. Dō ⁊ series satis itonat arist. talis Dui⁹ craneū mulierum hz futuras su. tres sicut virox ⁊ de illis vnā i circuitu. nā ꝓꝑ earum multas superfluitates expurgandas: nā in ipsi⁹ futuras adaurit Ad aliud dicēdū q⁹ ar. lo quit̄ de futuris certis q̄ tm̄ sūt tres posite ⁊ nō falla cibus. Aut pfectius dicēdū q⁹ nō dicit simplr tres sz subdit in adinuicē copulatas ⁊ ꝯiunctas. Cōiūgunt̄ n. ⁊ tāgūt se vt descriptū vere: nō āt corticales men dose. qō autē vidit ar. caput fine futura fic̄ ego qnqz nō est ꝯ medicū relatum ad qō nātus craneū quēad modū caput mulieris ꝯsperi futuras septē hns. Mā interi⁹ ab acuto laude descēdebat aderē i occipitiū q̄z altera: sz latū diuidebat ita. Propt̄ q̄rtū vo ad ꝑ mum dicēdū q⁹ lz ossa carnei non sint penit⁹ vnuz fm essentiā vt magnes: sunt tm̄ vnuz ꝯnexiōe ac iclana tione seratili: aut lata seu lōga vel alia: qō motuz suf ficit vnū cāre. nā vnū aliud multipl̄r reddit̄ aut col ligatōe vt onus viculo ⁊ ligna visco ⁊ linea ēt reflexa vna dr̄ ⁊ ꝯtinua: ⁊ ptiū singule vt tibia ⁊ brachiū q̄x magis vnuz sunt ꝯtinua q̄ nā bis q̄ i arte: metha. q̄rto. Ad sulcimētū expositōe dicēduz ꝯtinuū. i. ap plicatuz fm aliā trāslatōez. vel q⁹ idē accepit ꝯtinuū ipropie ꝑ ꝯtiguo. nā oē ꝯtinuū cōtiguat̄ sz non eō thopicox q̄rto. Ista tm̄ ꝯtiguitas vel applicatio non ad ptes iter se refert̄ cranei: vex ad colli spōdiles q bus supponit̄ craneū. Ad aliud dicēdū ꝑ iteremptio nē ꝓris. lz eni craneū sit ex multis ossib⁹ ꝯstructuz: sunt tm̄ ꝯnexa iūctura adinuicē firma ficut eox plura litate nō seq̄t̄ cerebri lesio: sed poti⁹ iuuamēta p futu ras ꝓstēsa. Ad aliud vo ꝯcedēduz. Ad aliud cum expositōe dicēduz q⁹ lz cor sit cerebro nobili⁹ est tm̄ so lidius ⁊ fortius itra cōcauitatē latiorē locat⁹. Adhuc cuz cor sit calidissimuz eget euentatōe sz euētari non posset nisi ꝑ motuz. nuot⁹ āt non cōstat nisi ꝑ muscu los ⁊ marie vbi aligs act⁹ fuerit voluntati admixt⁹ Euentatio āt h⁹ ossiuz oia ipedieret circunstāria: pp qō oportuit iter costas cor muniētes supius ⁊ iferi⁹ ⁊ i medio musculos ꝯcurrere cū eisdē. Ad aliud di cēduz q⁹ lz diuisio cerebri ꝑ lōguz sit manifestior: ni bilomin⁹ tm̄ sunt diuisiones alie ꝑ relicās futuras de notate ⁊ si nō appareāt adeo: qō oñdit vētriculox se paratio fm latuz itercidēs ⁊ nc longuz. Ad aliud di cēduz q⁹ tres sunt vt dictuz est adinuicē copulate nō aūt ide tollunt̄ relicq̄ due. aut vētres cerebri nō ꝯpan tur futuris cū gnqz fintille ⁊ iterdū vriductuz ē ples vētres vo tres tm̄. Ad aliud dicendūz q⁹ vt linee se cāt se aut nō secāt ꝓueniūt pla vel pauciora iter me dia. Si. n. se crucialit secāt q̄tuor ꝓducūt̄ iterualla. Si vo fm iurta positionē er gnqz q̄tuor ꝓducunt̄ i tercluſa. Capitis autez lineatio vtroqz sit mō. ita vt ab his gnqz ser, iteruenīāt intersitia. Dria. 40.

Wod caput non sit ꝑ cerebx sed ꝑ oculos creatuz oñditur ex octauo de iuuamētis ⁊ pn cipio certo canonis tertij. amp. si cerebx eēt ꝓpter oculos vnuz nō separaret̄ ab alio: aliogn qō ante finē esset ociosuz. nunc aūt vt scribit̄ in ꝓdictis cerebx in gbusdā aialibus repitur in pectore: oculi vero in locox eminētiori vt sup quedā ipox cornua Dicunt q⁹ qdā apē croceā oculos hr̄e in posteriori p te corpis post succictoriū. Rursus cū oculus fit ccu qdam ex longinquo speculatori hz in excelso situari: velut custodes nauiuz ⁊ vincax ac exercituū explora tores h̄ autē nō erit i cerebro cū quedā h̄ habeāt circa mediuz sui ac ifra q̄rto historiax aristotelis ⁊ ale randri. Palin: qō ante finē dz ꝓncipalius ⁊ digni⁹ ordinari cum sit ampli⁹ itentuz reliquo: sz oculus pri cipalior ps ⁊ nobilior est cerebro cum sit aliantior eo vegetatiua eni sensitiua in cōi ⁊ visiua ptcipat aia a qua ois cc surgit nobilitas. vñ in editione physono mie scripsi oculos velut flores aie esse ac cordis nū cios fideles: cerebx autē solum vegetatiua. Tactus n. nullum reddit sensum: de pribus s. dō. vñ q̄rto d accidenti ca. nono: Cerebx est sensuū organū a nā. Itaqz pp oculos factum est caput ⁊ non cerebri cā. Cuius oppositū colligit̄ ex plurib⁹ aialiū libris. Ad huc id est sacrū ꝓpter illud cuius quantitatē figurā ⁊ tegmē repsentat Ita vo caput vt appareat se hz ad cerebx non ad oculos. Cerebx. n. cum eēt molle d facili passiuū eguit tegmine defēsiuo. h̄ āt fuit crane um cū ptibus illi suppositis. vñ primo prima ca. de anothomia cranei Duz ossiuz cranei iuuamētuz est q⁹ sunt clypeus cerebri ipsuz coopientia ⁊ ab oibus mal̄ defēdentia. Eti: oculi vt tactū in supmo corpis hñt situari. h̄ āt est cerebx. vñ tertio theorice. ca. ii. Cerebx ceteris est mēbris excellentissimuz. Ipsuz aūt capiti subiciť. cetera nāqz sunt ei mēbra subiecta thimei scdo. Itaqz caput factum est ꝓ cerebruz. id autem pp oculos ⁊ alios sensus ⁊ ꝓprie visuz: collz scdo ca. de dignotione sensuuz. Propter primū quidez sciendū q⁹ caput iuxta Thimeū est preter cete rum corp⁹ honoratius optimati quadā eminētia cui reliqua mēbra dñanti parēt. atqz ob sequunt̄ iure me tritoqz subiecta. At cassius felix. Caput est arx sūma corporis ⁊ honorabile ac necessari issimum sensuum domicilium. Caput dr̄ autem simpliciter a capio: eo q⁹ ipso mediante aliquo velut orificio capitur alimen tum: vel a cephali grece caput: inde cephaleon siue capitulum: eo q⁹ caput sub se vigore ac etiam actu plu rima contineat in sūma. Quod in quibusdam erectū sursum directe vt sursum in eis sit, simpliciter seu in vniuerso superius ceu hominibus. In gbusdam ve ro his repit̄ oppositum sicut in plantis ⁊ ostrachoder

mis. vnde de ptib⁹ q̄rto. ⁊ strachaderma ficut plan te caput deorsuz hñt: qz deſubtus accipiūt alimētuz velut plāte radicib⁹ vt qđ ſurſuz ſimplr hēant deor-ſum ⁊ cō. plurima ℣o iſtoꝝ hñt mediū quoꝝ aliq̄ al teri magis appropinq̄nt extremoꝝ vel aues hōi: ac ſonipes: cū caput nō hēant ceu alia deflexū bruta nec idirectū vt hō: Quedā ℣o plātis ⁊ oſtreis appropi quāt pampli⁹ ceu repētia poſtque pedes plures ba bētia: ⁊ demū bruta q̄ſi mediū obſeruantia extremo rū. Et qz habēt aīalia caput plurima in extremitate corporis ſitū ⁊ determinatū circa ſimplr ſurſum: aut ſm qđ ⁊ eis. iō pōt vtrūq; caput audiri: qđ i tali ex-tremo corporis determinatōe ſituaſ. Quid āt ſit ce rebꝝ. dīa oñdit. 24. Nec quoq; ꝓpoſitio ꝓpter cāli tatē iportat. Cāe ſūt q̄tuor mālis formalis efficiens ⁊ finalis: phȳ. ſo q̄bus Ba. inſtrālem aſſociat iuua mētorū q̄rto: ⁊ de ac tertio ad efficientē tñ reducēdā Ad hanc ſiqdem ꝓpoſitōem pp̄ ois pōt eaz reddi vt ꝓpter qđ oculus talis aſſignās mām dicit ꝓpter ce-rebꝝ. Er illo. n. ei⁹ ſuſcipiſ mā cū ipſius ſit ortū in te gni reddēs ℣o formā dicet rōem talem. dans vero agēſ ℣tutē quādā repñrabit cū iſtroꝝ tali ſz aſſignāſ ſinē in eius reducet actōem magis: q ſiqdē ſinis er-petiſ in q̄ſito: cū itentōalr ſit cā cāꝝ: opatiue tñ ƀz bo etiū ipſaꝝ effectus. Ex his qdē triplex poniſ de gnā-tióe aialiū ƀo: ⁊ collz ſerto. c. i. vn⁹ nāq; dr̄ finis cu ius gr̄a q eſt ad quā tēdit ⁊ ordinaſ. Alter ℣o ſinis dictus abſolute vt coꝝ in mēbroꝝ gnātóe. ſunt et alij duo fines hui⁹cā. Alter quoꝝ finis dr̄ pfectōis entis inſepabilis ceu forma finis dr̄ māe. nā factiuū ⁊ gnā tiuū igiſ tñ. ſed q̄ talia ad factū ordinaſ ⁊ gnātuz vt poſt coꝝ totū ꝓſeq̄ſ aial finirū ⁊ pfectū. Reliqu⁹ qdē ē finis vtilis ⁊ quovtiſ qs finitis ⁊ ꝓpletis quo extīte ſunt q̄ p ipm. ⁊ ƀ finis cāꝝ appellaſ vt organicarum ptiū finis vſus ſm hos ēt ſerra finis dr̄ vaſoꝝ p eā fa ctoꝝ. Scđo ℣o de aia dr̄ finis dupler: vt cui⁹ ⁊ quo q ſpēm repñrat ⁊ idiuiduū. Propter qdē ſcđz ſci endū q̄ aliq̄ idiſcrete ꝓnūciauerūt caput factū eſſe ꝓ pter cerebꝝ qnātū ad ſubam quantitatē ⁊ figuram: quo ℣o ad ſitū ꝓpter oculos. Quoꝝ nimirū defec-tus ē appens cū poſteri⁹ abſoluaſ a ꝓori. ſitus. n. ſu per priora fūdatus gnā nequaq̄ poterit diuidi cōtra illa. Rurſus neq; vt appebit diſcordes ꝯciliāt: ⁊ iō aliq̄ direruū q̄ in aialib⁹ pfectis caput ſcm̄ ē ꝓpter ce rebꝝ in q̄buſdā ℣o ipfectorū ꝓpter oculos: cū bi in talib⁹ inueniaſ abſq; capite ⁊ cerebro. quoꝝ anulla tio mōſtrabiſ oñr cū oculi nequeant a p̄dictis ſepari oio. ſed potius accidat ecōtra. Alij ℣e ſicut Ba. ⁊ Aler. direruū q̄ nō oz dicere q̄ caput fuerit pp cere-brū qz iſtīm qđ ſenſus ⁊ mot⁹ extat ꝓncipiū. i. i oib⁹ aialib⁹ q̄ꝫuis inueniaſ in locis diuerſis in q̄buſdā aiali bus: qz aliq̄bus in pectore. ⁊ iō nō oz dicere q̄ caput fuerit ꝓpter cerebꝝ neq; ꝓpter orificiū: qm̄ os inēiſ in aialib⁹ carētib⁹ capite in pectore: neq; aures ⁊ na res ⁊ alia iſtra: cū inveniaſ in aialib⁹ capite carētibus in pectore: quare oz dicere q̄ caput fuerit ꝓpter mē-bra q̄ nō inveniūtur in pectore aialium carētiū capi-te. Inuenūtur. n. oculi in aialib⁹ carētib⁹ capite po ſiti ſup̄ additamēta filia cornibus longis. ⁊ hui⁹ ſub ditur motiuū p̄tactū. Indigēt. n. oculi vt ſint in alto qz ipſorū actio ē aſpicere ⁊ ꝓſeruare: ſūt nāq; i excel ſo ſiti velut viarū exploratores. Ex tali nāq; ſitu i re motioza conſpiciūt ſi locētur ita huiuſmōi: nō tñ pa-tiūtur ab occurētibus cū ſint dure ſubē ceu q molles paterenſ. ⁊ iō Alex. nō eſt neceſſariū oi oculi creare caput abſolute: ſz aiali oculū lenē habēti: cui⁹ is cau tela idiget multa ⁊ loci affirmatōe. nā plurib⁹ aialī-bus capite priuatis duo creata ſūt additamēta a coꝝ pore ſublimata ſup̄ que oculi coꝝ decenſ ꝓſtituti fue rūt. Qđ āt hoꝝ ſermo nō ſimplr acceptād⁹ oñdetur deiceps mōſtrādo q̄ oculi ſituanſ circa caput ſp ⁊ ce rebꝝ: vel quo loco ei⁹ ⁊ nō ſupra cornua ꝓtenſa: ve-rū magis ifra ⁊ q̄ oia capita ſūt aialia. Propt̄ ter tiū qdē ſciēdū primitus q̄ cetera capite ꝑticipant aia lia ⁊ ſine oculis: ſicut mōſtraſ biſtoriarū q̄rto diſcur rēdo per oia: de q̄bus vr̄ dubiū exiſtere: qualia ſunt exanguia ēt q̄druplitia vt oſtrachaderma. i. duri co-rij ceu chochie ſpolete ℣tices ⁊ huiuſmōi. Malla-coſtra. i. mollis teſte. eoꝝ. n. principiū fuit a molli te ſta nūc idurata vt cācri q̄ vrepigio. i. caudali carent ſoli grāci dicti caridi. hoc eſt gābari carabi. i. locuſte maris. Mallachia. i. mollia ceu pulpi ſepie ac tēchi des. Euthomiaq;. i. diuiſa ſicut veſpe apes ⁊ talia: ⁊ extra aq̄s plura degētia. De oſtrachadermis vero Ar. i. gt. Immaniſeſtū ē cē ꝓpt̄ caput ⁊ accidit dcm̄ caput ⁊ os ericiū deorſū hr̄e. ⁊ q̄rto de ptib⁹. Mñt caput oia. Partes āt corporis q̄ ſecus alimēti ſuſce ptōem alie inoiate. de viſu aūt ⁊ auditu eoꝝ firmuz qdnihil neq; valde maniſeſtū. Earchinū aūt. i. ara nēā marinā mediā oſtrachadernoꝝ ⁊ mala oſtracho ruz ponit cornua habere duo ſubtilia ruffa ⁊ oculos ſub his longos rectos vt Ba. cū Ale. Malacoſtra ca quoq; ait caput et ſub oculis os hr̄e. hīr ⁊ mala-chijs iter mediū vē ris ⁊ pedū in eſſe caput et nata re lateralr aduocatum caput pedes extendētia qz fic natātibus accidit ꝓuidere qđ in anterius ſupius eni ſūt oculi: os āt poſterius: adhuc ſup̄ os oculi magni duo. Enthomoꝝ habēt oculos qdē oia: aliud aurez ſenſitiuū nullū manifeſtū ꝓter in q̄buſdā linguaz hoc ēt illic Aler. teſtaſ Ar. breuiatoꝝ. n. Qđ ⁊ firmat rō qz illud hz caput quod capit et recepit alimētū: cum inde caput originē traxerit. ſz oē aial id hz cū huic cō ſtat vita. igiſ oē capite ꝑticipat ita et plante. Aut qz hō hz caput directū ſupius et arboꝝ inferius. ꝓnūci aut Plato oēm arboꝝem trāſuerſā. Oculi ēt illic ha bentib⁹ debēt circa hui⁹ caput et orificia locari: ut ali mētū ꝓcipiāt inducētibus et diſcernāt. Quod āt ſo caput ſit ꝓpter cerebrū. q̄rto de ꝓtibus ſcribitur ita: In ſanguinē habentibuſ caput ē maxime cerebri gra tia: qz in habētibus ſanguinē: hec ꝑs in oppoſito lo catur cordis vt caliditatē ipſius refrigeret ac ꝓtēpet Calida. n natura innaleſcēs facit i cremētū a medio ſm ꝓpriā latōem. nā ad multā caliditatē frigiditas oppoñiſ et humiditas. Oportuit ēt cerebrum loca-ri ſupius vt eēt tutuz ꝓpter eius debiles q̄litates et ſupercedētes ac ipſius fragilē paſſionē celeriter ob-uiātes, vñ primo Fa. c. 29. ſecunde ſumme doctrine ſecunde: locus cerebri proprius ſi altus non eſſet ex tali modo ꝓueniret res quaz tolerare non poſſz nec eius virtus cum ipſo remaneret. Ipſū quoq; apud medicos non parum ordinaſ ad cordis euentatōem Propt̄ eni motū pectoris et diaphragmatis p̄cipue modo pulmo id flabellans quod oſtendit ſubita ſuf-focatio apopleticorum ⁊ ſimilium: cum ſpūs a cere-bro ad lacertos pectoris nequeat ꝓuenire. Itaq; di cere cerebrū ꝓpter oculoſ creatū p̄cipue iuxta ariſ. et

Auer. sinē tangūt inuamētū amplius necessario. In
boibus āt est etiā diuinitatis manifestatiuū pamplū
Quod aūt tertio caput ⁊ cerebꝝ sint oculoꝝ subiecta sentiē de ptibus scdo. Auditus qdē ⁊ visus maxime i capite ⁊ hoꝝ visus oibꝰ: qz pisces ⁊ huiusmōi audiūt ⁊ odorāt. nullū tū sensitiuū inuenit i capite manifeste: sed visus oibus bñtibus rōnabilit ē circa cerebrū. Dō ꝓbat qz oculus est de nā aq: de sensu ⁊ sē sato: ⁊ qnto de gnātōe aialiuz. cerebꝝ autē est hmōi cū sit friduz ⁊ humiduz. Adhuc oculꝰ dz eē diasonus sufficient vt recipiat coloꝝ spēs ꝓseruet: tales qdez aq reddit ceteris magis elemētis. sed cerebꝝ ē hmōi Amplius si oculi non repiunt absqz capite ⁊ cerebro hec āt sine illis ea non pp oculos creauit sed potius eꝯ. vt āt inductū oia habēt aialia circa caput ⁊ cerebrū oculos: qz no sunt in cornibꝰ ptensi vt dicit ga. cū. A. sub eis. Que qdē plus vident i caridis ⁊ carabis ⁊ carthamis ptendi. ⁊ tū vt certificat anothomia exgsita struant in capite bñtium caput ac ēt cerebrū. Et nosce q sunt sine oculis qdā de genere anguium serpentes ceci vocata byrūbines lūbrici terrestres ⁊ hmōi: saltē capite pticipātia quo sanguinē ⁊ alimentuz attrabūt necessariū. talpa vo bz subpelle. q aūt alīq dicunt ēt philosophatꝰ cū idiotis qō niphes seu tauanos dictos ⁊ talia sub alis oculos habere: qz idē ablatis gbusdā additamentis vident excecari: eo q i ordinate volādo discurrūt ridiculū non eni id euenit ꝓpter oculos ibide bre cum nā hos non hēat exposītis i occultis situare: sed potius qz corrūpit armonia quedā ⁊ ꝓportio eoꝝ q euenrabat ipoꝝ calm: dictū eni dria. 81. q aialia triplr euentant. pp qō cō sidētius inferendū caput factuz esse pp cerebruz amplius qz̄ pp oculos: neqz alibi cos qz̄ i capite vel cerebro situari. Aliqs tū volens Ba. ⁊. a. vtilibus ꝓdescendere inqt eos p caput itelligere vt apparuit extremitatē: ana corporis supius situatā ⁊ figuratā vt cerebri sit receptiua: qm̄ q nō ita bñt neqz caput aut cerebꝝ viderent bre sed hmōi magis aliqd loco. vñ qrto de ptibus: Et aput bñt aialia oia sanguinē habētia. Exanguiū āt gbusdā ideterminata hec ps veluti cancris. pōt ēt dici q oculoꝝ primo mō finis dicti est cerebꝝ: tertio vero eꝯ. Propter qrtuz qd Ba. ⁊ aui. fit dicēdū appuit. Ad aliud dicēdū q vt mōstratum oculi non separant a capite ⁊ cerebro nisi humq̄ras determiata situ ⁊ figura oi. neqz est vez q oculi non repiant circa pectꝰ vt inductū de malachitis: ⁊ tū videt suo modo q a longe cū lateralit dictū ē illas inatare vt ꝓspiciāt que i ana ⁊ ideo que caput habēt desubtus oino vt ostracbaderma talit capite carent. Ad aliud vt appuit dicenduz q cū eo q fuerint circa medium ipoꝝ oculi poterunt ꝓpter figurationē i latus: aut talit susceptam ita disponi vt valeāt que alterꝰ ꝓspicere ⁊ ꝓuidere distantia: neqz ēt in oculis solū expetit celsitudo: vez ēt salus ac lateralis aspectus. Ita eni pluribꝰ sup bregmate locarent sed nō forent ibidez saluati pp declinātes vtcunqz latuerūt sub cerebro ⁊ capite ifossati. Ad aliud dicendum q verus esset si corpus id ex se haberet qō non est: sz alīq recipit vt a corde cerebro medio: sed tū cerebri in est virtute ⁊ motui caliditas: ⁊ ebrietas vino: qz alia calefacit a se ac turpificat. ꝓpter eni multā frigiditatē ⁊ humiditatē cuius oīsum est inuamētū quā oportuit habere cerebꝝ ⁊ subam mollē quasi fluidā nō potuit sensum actu inducere ac pstare. Quod aūt oculis affectus aie ⁊ cordis ostēdat actio euenit qz vt spiritū sunt aiarum apparentes. Cor āt ⁊ cerebrū latē tia tanqz a qbus signa non possunt subaliter suscipi i berētia. ⁊ tō actus ei seruāt ⁊ accidētia illos phȳsionomi. Cerebrum etiā locus est mentis tāqz virtutis diuinioris: non autem oculus. Dria. 41.

Vod nerui oriantur a cerebro mōstrat oium fere medicoꝝ auctoritate. Rursus qnto de aia Auicēne: Me pncipium puta cor grauet creati sunt nerui in cerebro ⁊ vene in epate. Itidē: illud sumit ortū ab aliquo quo destructo destruitur ⁊ ipm. Sed destructo cerebro destruitur neruꝰ in sui operatione sensus ⁊ motus. Et unꝰ qdē signuz qz si ligetur aut abscindat via cerebri ad mēbra destruitur eis eoꝝ actus q prestabat p neruos de motibꝰ liquidis. ca. i. ⁊ filr eo saluato vigorant. Adhuc illud vī nasci ab illo a quo deriuat imediate ipmqz nō ptransit de ptibus tertio. Sic aūt videt p anothomiā nerui ad cerebꝝ se habere. Amplius nerui sui albedine ⁊ mollicie flexibili ⁊ ꝓprie in eoꝝ exitu a cerebro assimulant ei marie. Dctu eni attestant principio ac eꝯ in tegni. vñ Seneca tertio nāliuz questionū. Nulla res est que non eiꝰ quo nascit notā reddat. Neruos aūt vt tactū videmus in eoꝝ exordio simillimos cerebro ⁊ non cordi. Eti: neruoꝝ principiuz oz esse elect iui exordiū potentis in oppolita qō cordi inesse nō potest: cū motus ipius sit amplius nālis adherens ordini vni ⁊ vie. Itaqz nerui orient a cerebro ⁊ non corde. Cuiꝰ opposituz tz Ar. aialium libris cū. A. ⁊ Auer. Eti. de iuuamentis. c. i. Neruus q est vnum de tribꝰ que appropriant vene cōcaue neruꝰ est fortis ⁊ orit ex auricula cordis dextra. Rursus ibidez. ca. vlt. In epate ⁊ corde fuerunt nerui qz qōlibet eoꝝ ē pncipium alicuius virtutis. Et par. n. appetitiue: cor vero irascibilis. lz in corde nō sic diuidant sicut i epate splene ac renibus Dō aūt ante id direrat paꝝ nerui non oino inueniunt diuisi in corpe cordis: audiēdū est non q nullo mō inueniatur i eo: sed q pauci ꝓpatō ne ad quedā membroꝝ. vñ oino. i. vniuersalit non inueniūtur nerui ⁊cetera: non eni pticula negatiua non cadit sup signum vniuersale. ⁊ tō ipm nō perimut vsqzquaqz. cū igitur nerui orianꝫ in corde qō alioꝝ est pncipiuz: inde originē ꝯbent sicut alioꝝ oia. Quali: cor amplius ꝓportionatur neruis qz̄ cerebꝝ cū vtrūqz sit sba quedā indurata sicut ⁊ motiuū alterutrū: secus aūt se habent ⁊ iam oīsum ad cerebꝝ. Itaq nerui orianꝫ a corde ⁊ non a cerebro. Propt pmū qdem sciendū qd sit cerebꝝ: ostēsum est: dria. 34. Est autem cor fm zoar mēbrum principale cuius virtutes sunt potentes in corpore ac effectus maxumi. Ipsum nāqz cōtertum est ex carne dura virtutū organū i corporis medio ⁊ velut fornax fitū duobus vētriculis pariete ac quattuor hostijs interclusum: cuius domicilium ipsius existit casule ꝓprium. Est eni in microcosmo tanqz sol aut primus in megacosmo. Nomen fiquidē nerui iurta fm interioꝝ ⁊ Haly tripliciter accipitur. Bene quidē pro substātia subalbida ad flectendū habilis ⁊ ad separandū dura que organū sensus fm medicos existit ⁊ motus. Cuius ortus apud eos ad cerebrū est vel nucha de quo presens hesitario. Alterqz pro substātia pori magis idurata sō albida etiā visibilis ex ossibus nata ipsa in adinuicem

coniungẽs ac ꝓtinẽs fil'rqꝫ muſculuꝫ cũ reliquo coꝛ
pore. ꝛ iõ dr̃ ligamẽtum. Tertio ℵo ẽ corda naſcẽs
ex muſculo ſm eius altreꝫ maxime extremũ ex neruo
ꝛ ligamẽto cõpoſita. Oriri quoqꝫ vt aliqd duplicit
nũc dr̃ ab alio: ſꝫ q ab vel a ſeu ex põt importare cãꝫ
efficiẽtẽ aut mãm. primitus qdem ex corpore cele
ſti dicãtur aliqua ꝓduci: ſo aũt ex menſtruo membra

Propter ſm vero ſciendũ q Plato ꝛ Ba. imi
tans ipm nõ raro ſenſerũt neruos oriri ex cerebro nõ
ſm ℵtutem ſicut plures peripatheticoꝝ: imo ẽt ra
dical'r ſm mãm. poſuerunt. n. aiam ſore ſbarum ag
gregatõe p̃tria mẽbra equal'r diſtributa dria appẽ
ꝫs. Fuerunt ꝛ qdam poſteriorũ conãtes multas ad
inuenire vias qbus poſſent Ar. ꝛ Ba. concordare
Quod ꝛ primo pria conaf̃. A. ꝛ baly. quaſi pferens
ſniam Ba. ei quẽ Ar. in medicinam volens ſniam
Ar. medicos ducere in errorẽ ignaros ſu. diſtingue
re. Itidẽ alig direrũt q nerui poſſunt dupl'r conſide
rari. aut quãtuꝫ ad ipſoꝝ diaphenitatem ꝛ ita oriunt
a cerebro: qr vtrũqꝫ tale vel quo ad coꝝ ſubam ꝛ ſic
a corde. Sed id ſaltẽ quãtum ad primũ ſtare nõ põt
cum nerui vbi facti diaphani ſunt luminoſi frigidi et
ſicci ſufficiẽter diſſent a cerebro quod oñdit imobili
tas ꝛ inſenſibilitas eiuſdẽ. dria. 47. Direrũt ꝛ alij
neruos poſſe conſiderari quãtum ad ſenſuꝫ ꝛ motũ
pfectos: ꝛ ita naſci a cerebro cũ ſit dator ꝛ inſtrꝫ iſto
rũ pfecte aut iperfectos ꝛ ſic a corde. Ipſorum eniꝫ
ꝓncipiũ ẽ impfectũ ꝛ confuſum. Id ẽt non valet vt
videbit cũ ſenſus pfectior ꝛ acutior ſit in corde qꝫ in
neruis. Quod idicãt eius itolerabiles dolores cum
eo q huiꝰ diſtinctõe nõ cuacuat qſitum vſquequaqꝫ.
Voluerũt ꝛ alig neruos naſci a cerebro mãifeſta ori
gine: qõ idicant coꝝ actus a corde aũt occulta: de q
bus cũ aliis appebit. Senſerũt aũt qdam virtualiter
eos a corda oriri: cũ ſit oium prima radix: mãl'r vero
a cerebro. Et hi qdem. A. olſecerũt quinto de aia:
lꝫ eni eũ non explicẽt pfecte quo plenius expoſito ñ
tm̃ ſuffragabitur eiſdẽ. Voluit eiꝫ ibidẽ pricipiũ ner
uorũ eẽ a cerebro: ſꝫ trãſmittr̃ ſibi ℵtus a corde: qm̃
nõ oꝫ vtri mẽbro eſt alicuiꝰ ℵtutis ꝓncipiũ ſint opati
ones pricipales ipſiꝰ ℵtutis ꝛ vt ſit inſtrm̃ actionis
ℵtutis illiꝰ quod ſcm̃ ẽ ne principium graueꝛ eꝛ. qm̃
poſſibile ſit vt iſtrꝫ ſit creatũ ad ſuſcipiẽdũ ex aliquo
quod nõ ſuſcipit niſi poſtq̃ꝫ ẽ gnãtum: ita q in cere
bro illud qõ primũ creaf̃ nõ ſit principiũ ſenſus ꝛ mo
tus in actu ſꝫ ſit aptũ fieri aliqõ principiũ mẽbrorum
q̃ ſunt poſt illud cũ ſumpſerit ab illo. vñ cuꝫ cerebro
creati fuerint nerui ꝓtingentes ad coꝝ ſuſcipit ſenſũ
ꝛ motũ ab illo: ꝛ poſtq̃ꝫ ei gnãtum fuerit inſtrm̃ ſu
ſcipiẽdi ab alio. Quare cum geniti fuerint illi nerui
ꝓtingentes ad coꝝ ſuſcepit ſenſuꝫ ꝛ motũ ab eo: cum
eni creaf̃ cerebꝝ creaf̃ cũ eo ex mã eius aliqd ꝓtigẽs
ad coꝝ. Alienũ qde a corde per quod trãſmittr̃ ſen
ſus ꝛ motus q̃ꝫ ortus eoꝝ ſit a cerebro ꝛ ꝓuentio
ipſoꝝ ad coꝝ nõ ſit adeo manifeſta vt putauit ille qui
ꝓſumpſit dicere q ortus neruorũ q ſũt iter cerebruꝫ
ꝛ coꝝ ſ t a cerebro ad coꝝ: nõ a corde ad cerebꝝ. qõ q
dem exẽplo declarat vt primo notificat prima. c. i. ẽ
ℵturibus: ſicut nãqꝫ cerebꝝ eſt principium ſenſus
ꝛ motus ſm medicos: non tm̃ cõplea puta viſus aut
guſtus niſi poſtq̃ꝫ ℵtus viſiua peruenerit ad criſtal
linã vel motiuã in; muſculos geſſionis: ita ℵtꝰ coꝝ
de ipſo nõ pficit ꝓter vitalẽ: ſꝫ cum ad aliud ꝓueneꝛit
inſtrm̃ vꝫ cerebꝝ aut epar vel teſticulos. Sic igit
vult neruos a cerebro magis oriri ſuſcipe tm̃ ortum
ℵtualẽ a corde quod oium ẽ prima radix ꝛ hoc ner
uus mediãtibus quoꝝ ortus magis ẽ a corde ad ce
rebꝝ q̃ꝫ ecõtra: qõ ẽt initif̃ in canone. Tertio tm̃ aia
liũ ꝓſentiẽs Ar. viſus ẽ vtcũqꝫ ſibimet aduerſari vt
patebit. Voluit. n. neruos oriri a corde ſubaltr̃ mo
do quocũqꝫ. Propter tertiũ ℵo ſciendũ q nerui
oriunt̃ a corde taꝫ quãtũ ad mãm ſiue radicẽ q̃ꝫ etiaꝫ
quo ad formã ꝛ ℵtutẽ imediate tm̃ vel cũ medio quo
rũ vtrũqꝫ auctoritatibus ꝛ rõnibus fulcitur. Tertio
eni hiſtoriarũ principiũ neruoꝝ aialibus eſt ex corde
eteni in ſeipſo coꝛ bꝫ neruos in maximo ventriculo
ꝛ vocata adorti nerua ẽ vena: ꝛ maxime cũ ex ꝓpoſi
tio cãm dicat mãlẽ. Itidẽ de ꝓtibꝰ ſo: q cerebrũ non
bꝫ ꝓtinuitatẽ neqꝫ viã ad ſenſitiuas ꝓticulas: palaꝫ
qõ ꝛ per viſuꝫ. Adhuc tertio aialiũ. A. de neruo de
bemꝰ dicere q appropriaf̃ ꝓpter applicatõem ꝛ non
naſcit̃ a corde in quãtũ carnoſuꝫ: ſꝫ a quadã ſuba du
ra occulta in ſuba cordis: ꝛ neruꝰ fuit creatus in coꝛ
de ꝛ nõ aſſimilaf̃ illi ſicut veruca ꝛ glãdula in carne
ꝛ nõ naſcitur iſtud ex ipſa ſuba q̃ ei appet: ſed ex mã
que ei coadunaf̃ ꝛ occultaf̃ Et ſi res ẽ ita nõ oꝫ veꝝ
diriſſe Ba. in pignoꝛe ſuo qõ poſuit cõtra cuſtodeꝫ
altaris q daret multũ aurum ei q mõſtraret q nerui
naſcerent̃ a corde. Itidẽ ſo eiuſdẽ de aia cum princi
piũ fuerit in illo erit ſentiẽs ꝓ ſeipm̃ q̃ꝫ ſit caro ſi
cut eſt coꝛ. lꝫ. n. ſeparent̃ in corde fila neruoꝝ non ẽ
tamẽ longe q̃n excipiãt ab eo ſenſum ꝛ reddant vni
origini ꝛ ab eo cerebro ꝛ ab alijs mẽbris. Preauto
rizatũ vero firmaf̃ rõne. nono ẽt aialium. A. ꝛ tertõ
ri. de gnãtione embryonis cũ tertio theoꝛice. c. 34.
Quãdo ſpermata in matrice colligũtur coꝝ erſufla
tio repitur tota ipelli ad mediũ humiditatis vt ꝓpẽf
locus cordis: demũ fiunt a latere ipſius dextro ꝛ a la
tere ipſius ſupmo duo veſice ramificate q̃ſi ab eo ip
ſum vſqꝫ ad horã tangentes: deide ſepantur ab eo ꝛ
diſcernũtur ꝛ ſit prima illud ex quo creaf̃ coꝛ: et dex
tra illud ex quo creaf̃ epar: ꝛ impleꝛ alia ſanguie ad
albedinẽ declivi ex qua cerebꝝ concreatur. Sic igit
primũ fuit oẽ ẽt radicaliter et vere in mã ex qua cre
atum ẽ coꝛ prio et in virtute ipſius ſcã eſt ſeparatio i
deoꝛſum dextrando cũ creatũ eſt epar et ſurſum diri
gẽdo cum cerebꝝ fuit ꝓductum. Occultantur autẽ
et euaneſcere videnf̃ nerui cũ in cerebꝝ ꝓtendunt̃ a
corde ceu fluuiꝰ ante ex pelago in lacũ diſſemĩãtur:
ampliorẽ. Adhuc cũ ex mã cordis ſequeſtraf̃ et ele
uaf̃ ſurſuꝫ ps mãe vt cerebꝝ cõcreetur ꝑmanet iter
cordis mãm et cerebꝝ ꝓpago quedã cõtinuatiua ex
hec aũt efficit neruꝰ. cuius ꝓceſſus ẽ a corde ad cere
brũ vt ẽt tactum gnto de aia. A. Ipſo. n. medio coꝛ
cerebro coũlgetur ſicut ẽt cũ materia epatis deoꝛſũ
tendit dextraliter quod iter coꝛ et epar cõtinuat ſcm̃
eſt vena: dria. 47. Id aũt fulcitur qr̃ gcqd eſt cauſa
cauſe: cauſa eſt cauſati. Rurſus aialium tertio vbi ẽ
ꝓncipium ℵtutis ibi et principium criſtir̃ inſtrumenti
vnum enim ordinatur ad aliud vt tandem operatio
proueniat et finis. Sed in corde virtutis eſt initiuꝫ
ſicut cum ipſa radix. In vnoquoqꝫ enim generuꝫ oꝫ
vnum primuꝫ ponere aliorum: ne ꝓceſſus accidat i
finitus ſo et. ix. metha. Amplius neruꝰ eſt organuꝫ
maxime ſenſus ac etiam motus differentia conſequẽ
ti: ſed cerebrum non ſentit. vnde ſecundo de ꝓtibꝰ

Cerebrum nullū facit sensuz tactus sicut neqz sāgui
nē neqz supfluū aialiū. sed aialibus iesti cerebruz ad
nāe saluationē ne cor sui caliditate supflua inflāma/
ret oio. t ꝯ posituū id frigidissimū pticulaꝛ in opposi
tū ipius vt b ꝓtempet. Plā enī ip ad excessū vniuscu
iusqz igeniat ibidē t collz fo. Cerebꝛ. n. nō sētit ne
qz mouet qz pp ꝓtēperare cordis caliditatē t siccitatē
eguit prima frigiditate t humiditate q t in se acq put
tate inde cāta tollit sensu. Et si cerebꝛ debil ꝓpagi
nis sui na sentiret intrā suis ascēdētib9 t alijs ledereť
occurrētib9 vt dolore spasmū occurreret celerie. silr
si moueret ob ei9 debilē ledereť nō paꝛ cōpaginez.
Nō enī mouet nisi q̄dā fortasse alterationis aut quā
titatis dilatōe aut ꝓstrictione. Cū q localis h sufficiē
ti pficiat calido. t qz vigorosior reliqs multo eget t
fortiori ꝓstituēte. quare fortassis calūniabit dictu q̄r
to de accidēti cerebꝛ esse isensiuū organū a nā. qz sen
sitiuoꝛ sensuū organū factū est. i. q sensatū i potētia
non at sensibile actu. vñ monachi trāslatio. Cerebꝛ
no fuit ꝓstitutū vt esset sēsibile: sed vt sensatū existe-
ret. potētia nāqz ipius deducit i actū aut p metipsuz
vel p aliud. Non qdē primo cū sit frigidissimū oiuz pti
culaꝛ t remotissimuz sensus t mot9 nā q pficit cali-
do. Si aūt p aliud ceu p caliditatē cordis sibi delatā
vt declaratu est per. A. tunc sibi p accidēs ierit t fo.
nihil enī sic ens se in actū deducit cū ab exīte id paga
tur actu. Cōfert itaqz ad sensū t motū p aliud vt ap
paruit saluatōis gra. ꝓtēperat enī refocillat t getat
spus caliditate dissolutos laboris aut alterius hos a
supflua remittēdo t gescere faciēdo. Dali: in corde
est principiū sensitiua: t p ꝓns motiuū ante creationez
ēt cerebri pfectā t neruoꝛ. Dis nāqz pluralitas re-
ducit ad vnitatē t oē in primis p vnā rōez vniuocaz
tande inuentū ꝓbit in vnū aliqd illis pus inexistēs. q̄
le qdē cor i genere gressus t mot9 ac ēt sensus ierisitit
Do turinat qz illud est principiū neruoꝛ q sunt orga/
na sensus t mot9: in quo bi marie vigent: h aūt cor.
vñ de somno t vigilia primo: Principiuz sensus t mo-
tus principale est a corde: dolores ēt in ipo fiūt itolera
biles ī m Aꝛ. t. A. qnto de aia: Ipm ēt est primū qd
mouet i vltimo getaiū. Adhuc in corde spēs ē t for
ma epatis de gnatione aialiū scdo t eadē rōe q cerebri
Id ēt cuz. 47. declarāt padigmata. 38. Itaqz cor ē
principium neruoꝛ t non cerebꝛ vt oīsum. dria. 38.
vtroqz mo principationis t originis. Sic igit radicali
ter appet oēs neruos cū cerebro ꝓcreatos ex corde
aut i mediatius vt q primi: vel mediate sicut cerebruz
cum scdis. Propt q̄rtuz qdē ad primas medicoruz
auctoritates qd dicēduz apparuit t marie Ba. qm
ortuz aut accipit imediatuz: vel non verificat in ner/
uoꝛ oium ortu. Ad aliud dicēduz q Alex. nō nega
uit principiuz neruoꝛ t sensus t mot9 nō esse a corde:
sed q non oēs imediate originē ꝓbāt a corde. Ad ali
ud dicēdum q lz pderet sensuz t motū ifra ligaturaz
aut icisionē: nō est q Xtus cum spū supfluat a cere/
bro principalit sed magis a corde. Aut rō ꝓcludit cere
bruz esse principiuz neruoꝛ imediatū qz iplantātur in
eo qd orit a corde puta cerebro: aut passumptuz non
est vniuersaliter verꝛ vt oīsum. iz. Ad aliud dicēduz
q qdam neruoꝛ ptrāseunt vt oīsum a corde in cere-
bruz. in ipso tū ꝓpter eius magnitudinē t humidita
tē remolliti occultātur t ad nām ꝓuertuntur ipius se
re. Nerui nāqz humectati citi9 reddunt molliores t
pmutati valde sicut ēt vene pmutant trāseuntis per
epar. Sunt enī pue valde tunicas hītes exiliores:
q̄rto de iuuamētis cap. 4. Aut verificat i mo de ner
uis ortis a cerebro absqz medio. Ad aliud dicēdū q
nerui albedine in pcessu nō simulant cerebro lz cum
er ipso pcedunt simulent sz tam distant sicut color in
terminat9 distat a termiato. Color eni cerebri est ter
minatus neruoꝛ aūt iterminatus fere t pclarus. vl
silitudo sumpta ex colore nō arguit similitudinē i sba
oio: t q color est res extrinseca valde spūalis t pmu/
tabilis de leui: dria. 145. Ad aliud dicēdū q nō opor
tuit vt neru9 ois sit principiū motus voluntarij nisi ex
ipso cū alijs q̄ reqrunt ꝓstituat musculus. Motus.
n. matricis t venaꝛ est nālis primo prima: t tm in ipsis
sunt nerui. silr t motus cordis est nāli redactus mo
tui magis: dria. 48. Ad auctoritatē Ba. alterius p
tis dicendū q aut illa series nō est Ba. oino vt dria
dictū. 47. vel alteri9 illic fuit opinionis a cōi ceu nā
lium lioro. aut ortū illū itellectus quādā detectionē
t mānifestationē ipsi9 nerui circa auriculā cordis der
trā ad saluationē vene ample. Alioqn eni sibi aduer
sareť non eiusdē ponētis neruos oēs oriri a cerebro
vel nucha t si aliquos ꝓcedat cordi inesse: nō tamē
vult ab ipso eos oriri: verum potius a cerebro sibi de
riuari sicut nerui maxime quos a sexto pari neruoruz
cerebri ponit oriri. Differentia. 42.

Wod caro sit organū tactus: sentit aris. i ple
risqz libri aialiū locis: cum auer. testāte alex.
t Themistium idē ēt sensisse amplius firmat
ēt rōne: qm tactus existit in quadā media ꝓportione
qualitatū tāgibiliū. huius aūt ꝓportio in carne magz
repit cū sit ca. t bu. nāc humane t tpamēto magis ꝓ
portionata. neru9 vero frigidus ē t siccus: imo frigi
dus multiplicit collz fo. Adhuc id oīdit dria organi
ad mediuz: eo q mediuz recipit t nō discernit sed or/
ganū recipit t discernit vt inductione posset oīdi. ca
roꝛaūt recipit t discernit tangibiliū q̄litates ceu sen-
sus ifinuat. ipsa igit organuz est tactus non mediuz.
Oppositū vero h9 sentit de aia t de ptibus aialium
scdis. Itidē rōne fulcit qz sensibile sup sensitiuuz po
situ nulluz cāt sensum velut color oculo imissus: de
aia fo. sed sensibilia tāgibiliuz carni occurrētia mox
ꝓstituunt sensum. Adhuc apud medicos nulla caro
sentit nisi ex neruoꝛ admixtōe. Dicunt eni carnē so
lum fore sanguis coagulationē quandā. hec autē de
se nullū sensuz facit. vñ primo de iuuamētis. Nulla ca
ro in se sensibilis est essentialit. Caro igit est mediuz
t nō organū. q aūt neqz nerꝰ sit organum tactus
monstrat ex primo de aia ita: Quecunqz insunt i aiali
um corporibus simplr terre vt ossa nerui t pili nihil
sentire videntur eo q terree existant nāe. Amplius
vt dictum tactus existit in quadaz media ꝓportione
tangibiliū. hac aūt neru9 caret cū frigidus sit t sic
cus: t ideo organum esse non poterit. Et i. a. fo de
aia: Si sentiens esset neruus solum oporteret ipsuz
fore in toto corpore expansum velut pāniculus: per
ons corpus oē neruum esset: aut tactū non p oēs p-
tes diffundi. Que ambo sunt absurda: neqz. n. totū
corpus est neruus neqz aliq̄ pars insensibilis saltem
extrinseca cū tactus p totum distendať aial: ne qd ei
lesiuum ignoranter occurrat. Dalin neruus mem/
brum est consimile cum nomine ac rōne huiusmodi
cōcidant totum t ptes in vnum. Sentire aūt est opa

tio ℣tutis aialis que mẽbris pficitur instrālib⁹. ipsa eni ordinat ad actũ huius ℣tutis potissime pficiẽdũ ℳõ ergo neruus tact⁹ ẽ organũ. Cui⁹ oppositũ Ba. tenet cũ medicis volẽs neruũ eẽ sensus ⁊ mot⁹ ⁊ pceptõis occurrẽtis ab extriseco cõtributiuũ .amp. ꝺ sensu ⁊ sensato tactũ fore terre. neruus ꝫ̃ terreus frigidus ẽ ⁊ siccus. ℜursus aial⁹ pter sensuz ℏz Ar. existit. sensus. n. aduenies vegetabile aial⁹ stituit Esse aũt aialium ⁊ vniuersaliter mixtox magis ⁹stat terra ⁊ aq̃ q̃ aere ⁊ igne: metbaurox q̃rto. neru⁹ ãt terreus ⁊ aq̃tic⁹. q⁹ ãt caro ⁊ neru⁹ sint tactus instrz vr ex. iz. aialiũ. Ar. dixit pbs q⁹ instrm tactus nõ sit caro ⁊ neruus: ⁊ ambo iueniũtur in corde ⁊ non in capite q⁹ aũt nullũ sit hox vr: q⁹ de aialibus ⁊ de ptibus secũdis. Organũ tactus fore ꝺr quoꝺã quod intus ⁊ de sensu quoqz ⁊ sensato asserit: sensitiuũ tact⁹ ⁊ gustus iuxta cor fore. quod apparet ex de somno ⁊ vigilia: ⁊ de ptibus tertio: in qbus motus delectabiliuz ⁊ tristiũ ⁊ totaliter ois sensus a corde scribitur icipe ⁊ ad ipm terminari: qꝺ marie verificat in tactu cum forma quedã vr aialis. Itaqz q⁹ itus ante cor erit tactus sensitiuũ. Cõtrarũ quoqz idicat vehemẽs caliditas ⁊ siccitas cordis iproportionata eq̃litati tangibiliũ. nã vehemẽs calidũ sensuz ipedit adeo q⁹ soluti ones ẽt ⁹tinuitatis calefacti nõ percipiũt ex pugnis ℳõ igitur cor tact⁹ est organũ neqz ẽt q⁹ intus cũ sensus videatur pfici in qꝺ extra ceu in superficie cutis ois exteriori. Propter primuz qꝺ sciendũ q⁹ caro est ſuba mollis terminata ab initio creatõis aialis ⁊ p⁹ ex sanguine gnãta iter os ⁊ cutẽ situata. Que figdez cõiter sumpta duplex existit: ℣a vz ⁊ que fibris ẽ carni. Vera quoqz caro. io. ⁊. i4. de igenio cõplonum theorice secũdis. Almãsor tertio ac collz primo gnꝰ tuplex errat. Quedã nãqz ẽ lacertosa vt que ptiũ nõ pua musculi. ipse. n. cõponit ex simplici ac prima carne ⁊ neruis i tegni: ꝓpter quos dicũt medici bac sentire que ver⁹ dicit caro. Est ⁊ alia pura dca: no qz ip si neruox nõ insint villi cõmixti alig. ꝫ qz ei ꝓpauci respectu ante dcõ ierũt. ⁊ iõ dicũt carnẽ purã non reperiri que qꝺ repitur i gigiuis circa ossa dorsi ⁊ nariũ ⁊ in balano ⁊ boc sentit fibri rõne q̃ prior. Tertia vero ꝺr caro ſm Erasistratẽ parẽchima seu ifusa vel ifusio vt que viscex circa pabulũ laborãtiũ marie ceu que epatis splenis renũ ⁊ pulmõis: humido eni ifundũtur. Et iõ vt cornelius celsus ifinuat viscera noiant Aliq ℣o vim sermõis audiẽtes mime ⁹fusã noiant eo q⁹ nullã sibi determinate ⁹plonẽ appropriẽt ꝫ illã q̃ ptes sibi ꝓprie vẽdicat ⁊ cõfundit puta que epatis ca. bu. splenis frigida ⁊ sic: sicqz deiceps. Quarta qꝺ ẽ caro simplex ⁊ oi sua certa: in qua sola sanguis ispissatio attendit. vñ Ba. Caro epatis splenis pulmonis ⁊ renũ simplex ẽ nã q̃ qꝺ eo q⁹ oi careat ficut corpore nervoso isensibilis iudicat cũ sanguis sola cõdensatio nullũ pstet sensũ eidẽ. Jõqz hui⁹ mẽbra pronũciant nõ sentire. Quinta ℣o ẽ caro dcã glandosa duplex exis. vna qꝺ ordinata in gnãtõem humiditatis ⁊ huius vel phlatice ceu meseteriũ faringa laringa: aut vniuersaliorꝭ vlteriori digõne perfecte ⁊ idqꝺ vel adesse idiuidui vt caro glãdosa post radicez lingue situata: aut i esse spẽi ficut testiculox caro spmatis gnãtiua ⁊ mãmillax lactis. Est ⁊ alia i altos fines minus nobiles ordinata vt aut ad supfluitates cerebri recipiẽdas ficut caro faucũ supfluitatũ cerebri receptiua ⁊ que subascellarũ cordis ⁊ que iguinũ epatis vel ad fulciẽdũ deputata ceu glãdula sub basi cerebri locata cui recte submittit dcm̃ mirabile vel ad loca replẽda vacua in sustentatõem ẽt ordiata vti glãdule meseterij siue ad humectãdũ ficut que circa colũ vesice aut ad fouẽdũ vt glãdula mozũ dcã: fouet. n. ⁊ subsidet vt culcidra vene cõcaue circa cordis auriculã dexterã site. hec quoqz caro ⁊ maxime glãdosa vltia posita est non sentire. Que ℣o fibris ẽ carni triplex existit. aut qz locũ tenet carnis in sãguie carẽtib⁹ ceu in sipijs ⁊ polipis qõ carni. Ar. noiat, ꝓportionabile: vel qz eq̃litati assimilat ꝯnis carnis maxime sentitiue velut dẽtes. Ipsi. n. cõmẽtatorez sectax nõ sunt ossa vel nõ q̃lia reliq̃, vñ ℏo de ge. aialiũ accedit neqz eandẽ nãm alijs ossibus dẽtes hre: vidẽtur. n. i plurimis et ꝓcipue sentitiue cõsonare. nã ẽt sentiũt apud Ba. et. Ar. dria ꝯnti. Crescũt etiam ei tpe vt ex casu manifestat eox ꝓ opositos macie ꝓ manẽtes opposita: fluũt ẽt ac refluũt tanq̃ caro. cuz ẽt regenerẽt i senio q̃nqz dria. 39. Tertio ℣o mõ ali ad ꝺr fibre carni: eo q⁹ vehemẽter eidẽ fit infertũ sustẽtationẽ ⁊ nutritõem suscipiẽs vt nerui et fibria: et hoc ẽ quod iterdũ totũ corpus i carnẽ sequestrat et ossa: et marie a vulgo q eqdẽ noie ossis cartilaginẽ ẽt audiũt. ℜeliquũ ãt oẽ carnẽ esse fatet. Organũ quoꝰ qz seu instrm est ps per quã ꝓncipale opat cũ. n. ipz fit simplex. mãm in quã agit attingere ꝓpter improportõem nõ põt absqz medio. et iõ collz ℏo: ꝓmũ aie i strm ponit corpus quodã calidũ: deide corpus reliquũ cõplone tm̃ primit⁹ q̃lificatũ. Mediũ figdez hoc ẽ interstitiũ in quo ꝓus suscipit sensibile q̃z i organo. Cui⁹ euidẽs apparet necessitas in sensitiuis: que ip sox de lõge sua recipiũt sensata. qꝺ ãt fit tact⁹ appebit ex dicẽdis. Tact⁹ si qꝺ dupl̃r accipitur. vne qꝺ ꝓ ℣tute tactiua organo affixa in mediocritate tangibili ⁹sita q̃litatũ ceu in ꝓposito. Aliter ℣o ſm ipa ꝓ eius obiectũ in actũ deducit quod ẽ formale i ea: puta ipse tactus sensatio actualis: et ita quot sunt ⁹tacta tes in actu tot et ipsi. Ꝑri⁹ aũt vn⁹ tm̃ cũ ei⁹ sbiectũ sit vnicũ: cor vz aut neru⁹. Unitas tm̃ et pluralitas tactus verius et formali⁹ suscipit ab orto q̃z ab organo. Adhuc tact⁹ cristit. vnus qꝺ nãlis cũ tãgibilia organo occurrũt lesionẽ mime iferẽ: ia vex pfectõez magis. Est et ali⁹ inãlis: q̃lis ẽ solutio cõtinui cordi aut neruo imediate occurrẽs ab itus seu ab extra. qꝺ aut fit cor qꝺue neruus ꝺra inotuit prioꝛi. Propter ſm sciẽdum q⁹ bistoriax prio scribit tactuz fore i omiomera pte: puta in carne aut tali aliquo. in tertõ quoqz earũ dẽ pellis icisa ꝓ se boc ẽ fine carne insensibilis ẽ et marie que i capite cũ sit ad os fine carne. Scꝺo aũt de ptibus ca. fri. fic. et bu. et aliox talium scribit sensitiuũ fore carnẽ et q⁹ huic ꝓportõale eo q⁹ corpulẽtissimũ sẽsitivox existit. Et subdit demũ aial ſm sensitiuã particulã: caro ãt ꝓportionale sẽsitiuuz vñ Auer. de et sensu sẽsato istrm tact⁹ ẽ caro. Scꝺo ℣o collz. c. de iuuamento carnis. Carnis due sunt spẽs vz lacertosa et pura. Et Ar. dicit sup has duas q⁹ sunt istra sensus tactus ꝓprie sumpta cuz eo ficut stat oculus cũ visu et demõstrat hoc: qz sensus simplex ñ iuenit nisi a corpore simplici. et q⁹ neruus ẽ seruitor carnis i hac apphẽsiõe ad tpandũ spm̃ sẽlus q̃ mittit a corde: voluit igit is q⁹ ficut cerebruz extat saluatõis gra ꝓtpando ex situ opposito cordis caliditatem et i

medīū qdā ꝓportionatū vite ac ſenſui adducēdo. ſcdo appens de ꝓtibus ita opet neruꝰ ſubſuiēs carni. Subdit ēt poſt qdā ca. de inuamēto ſēſus tactus Dicitꝰ q caro eſt ꝓpriū inſtrm ſenſus tactꝰ: ꝓptea qꝛ illud eſt mēbꝝ qđ cōicat oibus aialibus ficut tactus ē ſenſus oībus cōis aialibꝰ. ⁊ in carnibꝰ pfectoꝝ aialiū ſūt diſpoſi multi nerui ad ꝛtpandū ꝛſtōez carniſ: ⁊ qꝛ nerui ſunt fūles ꝛſtōni cerebꝛi eſt inuamētū coꝝ de gnē inuamēti cerebꝛi. Cōtrariū quoqz iſtorū ſcribit Ar. cū cōmētatoꝛ de aia ſo. qrit. n. qd ſit tāgibile ſenſitiuū vtꝝ caro: ⁊ i alijs ꝓportionale aut nō. Rñs ait: ſed ħ qdē eſt mediū ꝑmū āt ſenſitiuū ali ad qđā eſt intus. vñ ſo de ꝓtibꝰ vbi vnūqđqz ſēſitiuoꝝ oñdit dupler exiſtere: dextrum vz ⁊ ſiniſtrū; vt pz in oculis ⁊ auribꝰ dicit i tactu ħ imaniſeſtū exiſtere. Cui9 qdē cā qꝛ nō eſt ꝑmū ſenſitiuū caro ⁊ talꝭ ps ſed intus. De ſenſu ☧o ⁊ ſenſato fortaſſis qđ itus: ħ exponēs ait tactū qdē terre guſtatū ☧o ſpēs qdā tactus: ⁊ io mixta coꝛ ſenſitiuū eſt coꝝ. ſic ḡ appet Ar. ⁊ cōmētatoꝛē ſibi eiſdē aducrſari. Scdo quoqz đ aia Ar. er ꝓprietatibꝰ tactꝰ eſt q inſtrm nāle er ħ q ſēnt q eſt caro neruoſe aut caro ⁊ neruꝰ ſentit ex tactu q̄ꝫ uis ibi nō ſit mediū aliquoꝫmō. vñ auer. de ſenſu ⁊ ſē ſato appꝛopꝛiaꝭ tactui ⁊ guſtui ħ q nō idigēt medio Qđ qdē nō paꝝ vr aduerſū Ar. in ſcdo de aia ſcribēti mediū in tactu non ſolū itrinſecū vex interuenir ſoꝛiſecū. Itidē aūt idē ſi ꝓncipiū ſentiēdi fuerit i carne; erit ſentiēs ꝑ ſeipaz q̄ꝫuis ſit caro ſicut eſt coꝛ. lz eni ſepenꝭ in coꝛde ſila neruoꝝ: nō eſt tñ lōge qm̄ exciptāt ab eo ſenſū ⁊ reddāt vni origini ⁊ ab ea origine reddaꝭ cerebꝛo ac alijs mēbꝛis. q̄re qnto eiuſdē ſenſus coꝛdis ⁊ ꝑcipue tactus maioꝛ ē q̄ꝫ ſenſus ipiuſ cerebꝛi. vñ itolerabiles ſunt eiꝰ doloꝛes ⁊ io coꝛ eſt primū ꝓncipiū ⁊ ab ipſo manāt ☧tutes ad cerebꝝ. ga. quoqz cū eiꝰ ſtola vt viſū. poſuit neruuz ſoꝛe inſtrm ſenſus tactꝰ ꝑmū. Itaqz appet circa organuz tactus grādis diſcolia. Propt tertiū qdē ſcienduz q op9 ſit ꝑmitus ex hoꝝ diuerſitate veritatē colligē ⁊ dein ceps eoſdē ad ſe iuicē ꝛciliare. Propt ꝑmū qdem hꝰ ſciēduz q organū tactus duplex. exiſtit vnū qdez radicale ac ꝑmū ceu coꝛ nā ipm ꝓncipium eſt ⁊ radix oīuz virtutū: ⁊ ſoꝛe magis ſubiectū: cuz tactus no ſoluz vidcaꝭ virtus. imo ēt ſoꝛma ſm aliquos cuz aial eſſe hēat ꝑ ipm ⁊ hec ſoꝛtaſſis Ar. ſentit: cuz dixit organū ꝑmū tactus ſoꝛe qđ intus. vñ. Ar. vt appuit carnē poſuit coꝛdis ꝑ ſe ſentire. Aliꝰ ☧o tactꝰ ꝑ modū cuiuſdā medie ꝓportiōis tāgibiliuz q̄litatuz. cuz eni coꝛdis ſepatio accidit ꝛtinui ab itra vel ab ex̄ tactus actu iteruenit inālis: i quo idē recipiēs eriſtit ⁊ reddēs. nā ſm. Ar. caro recipiēs alia ē a carne coꝛdis. Caro ipſiꝰ icipiēs ⁊ reddēs ſilr ⁊ neruꝰ qđ organuz ponit tactus. q aūt dicit ar. tactū fieri medio ☧iſicaꝭ de ſenſu dicto nāli cuz de illo hūcrit ꝑtractare q neruo ieſt cute mediāte ⁊ carne: ac vlr hymenee ſeu pellicula ſubtiliſſima iſenſibili ſup oē coꝛpis ſupficietenus extēſa: dria ſequēti. vñ ſo de aia ſigs circa carnē extēderit vt imē faciēs. Nec fortaſſis eſt icōueniens tactuz alicubi abſqz medio ꝑſici: marie ⁊ i crāeo cum videam9 neruos ⁊ coꝛ diſcooptos tactos ſine carne ſenſuz ⁊ doloꝛē ꝑſtare. Non. n. filr de tactu ē ⁊ alijs ſenſibꝰ: cuz ipſe iurta auer. de ſenſu ⁊ ſenſato ꝓter alios ex his q̄ ꝓcipit elatis vtcūqz ꝛſtituaꝭ. ⁊ io non oia ſentit tāgibilia: quēadmoduz viſus oēs coloꝛes; qꝛ niſi fz q̄ fuerit ſufficient excedētia: q̄rto methau. Alex. Adhuc nō ſolū potētia imo qđā vt dictū vr tactus forma foꝛe aiali datiua: ꝓp eni ſenſuz aial poſitū exiſtere. Interuenit ꝛñ aliqđ mediū ex̄ neuz ceu hūidū aqueū vel aereuz: cū aliq̄ duo coꝛpa ſe i aq̄ vl acre ꝛtangāt: ſo de aia. Eſt āt ⁊ aliud organū qđ qdē eſt ſcdariū ⁊ ꝓtiale: q̄lis eſt neruꝰ q ⁊ duplicit ꝓt accipi: aut q̄ꝫtū ad eiꝰ originē ſcdaz ꝑt. ſ. a cerebꝛo imediatiꝰ oꝛit mediāte nucha aut coꝛde. Et ſm hꝰ ſortaſſis nō ſentit cuz nō ſit illicitū ☧tutes fieri ſortioꝛes ⁊ validioꝛes ex̄ ſua ꝓncipia: eo q ſortiunt māꝭ ꝑ q̄s fiunt hmōi. vñ coꝛdarū extremitas maioꝛ ē potentia ad ꝛtendū q̄ꝫ potētia ſuoꝝ ꝓncipioꝝ que verſus ꝓtē neruoꝝ exiſtunt. Ar. đ aia qnto. Et fz id ſorte q̄s verificabit ſimonē ar. dñtē ſenſibile ſupra ſenſū poſitū: nullū ꝛſtituē ſenſū. Accipit ēt neruꝰ ſo mō. put tēditur ⁊ ſepaꝭ a nucha ⁊ cerebꝛo diaphenitatē acqrēs q̄ nō ꝑua ſentiēdi eſt cā: carni āt admixtuſ. Cōtpaꝭ. n. ea ħ opus ſit ipſi9 fritas. ⁊ ita qdem pono neruū eſſe inſtrm tactꝰ inālis vt declaratuz ſine medio. nālis aūt cū medio ceu carne cute ac imene. qđ āt neruꝰ talr ſumptus ſit organū tactꝰ ſentit ꝓter Ba. Ar. ꝑmo de aia. d. Tactus ē vis ordiata i neruis catis totiꝰ coꝛpis ⁊ eius carnibꝰ ad appꝛhēdendū id qđ tāgit illud ⁊ afficit ☧uetatez ꝑmutāte ☧plonez ⁊ affectionē ☧poſitōis vñ algazel: Tactus eſt ☧tus diffuſa ꝑ oēm cutē ⁊ carnez mediāte coꝛpe ſubtili qđ eſt vehiculū qđ ſpūs dr ⁊ diſcurrit ꝑ cōpagines neruoꝝ q̄bus mediātibꝰ adptes cutis ꝓtingit ⁊ carni qđ ſatis cōmētatoꝛ innuit ſo de aia: ita ſmo ariſ. dat inſtra eſſe aialibus tāgibiliuz itra carnez. ⁊ ħ ☧uenit ei qđ poſt appuit ꝑ anothomiā. ſ. q nerui hñt itroitū in tactu ⁊ motu. qđ igr ſciuit ariſ. rōe appuit poſt ſēſui. vñ poſt qdā ☧dicens alex. ponēti carnez ſoꝛe oꝛganū tactꝰ idiſſolutōe argumētatōis ipſius ingt qđ dicit alex. ☧dicendo huic opinioni. ſ. q ſi caro eſſz. q. mediū ☧tigeret vt ſb carne ſoꝛet aliqđ mēbꝝ ꝑ qđ ſeret iſte ſenſus aut vnū ſi ſenſus ħ eliget vnū aut plā: ſi plēs nihil eſt iā eni apparuit poſt Ar. tꝑe alex. q i ai alibꝰ ſūt quedā coꝛpa quc dñr nerui ⁊ hñt itroituz i ſenſuz ⁊ motuz. qđ igit appuit ariſ. rōe manifeſtū eſt poſt ſenſui ⁊ nihil eſt qđ dñt poſteꝛioꝛes ꝓpathetici q nerui nō hñt itroituz i ſenſū tactꝰ. Eſt. n. ſmo ariſ. i potētia ꝓpinq ⁊ eſt ēt ſenſibil. Sic i gir appet q ar. olſecit vt innuit ☧menta toꝛ neruū eſſe inſtrm tactꝰ: ☧itare. q. ☧pulſus ipſum itelligens ꝑ id qđ itus. Predictū ☧o idicat expientia doloꝛes vz vehementioꝛes ei occurrentes q̄ꝫ carni. qđ fit eo q ſenſus ſimplex ꝓti ☧bet ſimplici vt iter ea accidat ꝓportio. ſenſus āt tactꝰ ē ſimplex ⁊ neruꝰ ſilr: nō āt caro ⁊ ꝑpe ſenſitiua cū ex carne ſimplici ⁊ neruoꝝ villis vt onſuz ☧ponaꝭ. Itidē vt predictum Tactꝰ eſt media ꝓportio q̄litatū tāgibiliū. vbi ḡ repericꝭ mediocritatis ꝓportio tāgibiliū ⁊ inſtrm illic erit tactꝰ. Id aūt i neruo ⁊ nō i carne: eo q neruus ⁊ ꝑpue ſenſus in ſiccitate ⁊ humiditate ☧tpatus eſt fere ☧plonū ⁊ ꝑmo ꝑmis: nec eſt multū fridus ceu falſo collz ſcribit ſcdo: Cuiꝰ qdez friditas modica carnis remittit caliditate: ita vt ſere ad tpamentū accedat. Itaqz tactꝰ organū erit neruꝰ ⁊ non caro niſi carnis noie caro coꝛdis audiaꝭ aut neruꝰ latius ☧prehēdaꝭ ſub carne: ⁊ marie cum videamus dētes ſentire: i q bus caro nullatenus ineriſtit. Propter ſcōm huius ſciendum q id difficilius eſt queſitum ⁊ precipue

q: Ar. nō perfecte vīsus eſt nām neruī cognoſcere: vt oñdit: q: aialiū ſermones ⁊ ꝓprie hiſtoriaꝝ trij ita: O ia oſſa quecūqꝫ ſe tangūt vt adinuicē cōponūt colligata ſunt neruīs: ⁊ circa oia oſſa ē multitudo ner uoꝝ. in capite aūt nō ē aliqs ſed future ipſoruꝫ oſſiuꝫ ꝓtinent ipꝫ. nōdū. n. tpe ſuo perfecte cognita fuerat icīſionis ſcīa: dria. 99. ⁊ iō diſtantes facti ſunt pipatheticī in eo. Adhuc id dependet et ꝑmoto ſecūdo ō aia. an tactus ſit vnus ſenſus aut plures. vnde commētator. ſi fuerit declaratū q: iſta Ṽtus fuerit pluresſ vna neceſſe ē vt caro ſit q̄ſi mediū ⁊ vt non ſit. q. inſtīm. Veritas tū eſt q: ſenſus tactus ſunt plures ſēſus vno: lz hui⁹ rōem vīſi ſunt ignorare. A. ⁊ Themiſti⁹. Cuius inducit rōem: qm̄ illa ſūt vnū que vni⁹ cuiuſdā generis vniuoce ꝑdicatōem ſuſcipiūt qnto appens metaphyſice vt al bū ⁊ nigrum ⁊ ceteri colores mediꝫ in cōlore. Graue āt ⁊ acutū cum aliis differentijs mediꝫ in ſono: ⁊ ita de aliis duob⁹ ſenſib⁹ vt olfactu ⁊ guſtu. ⁊ iō vnuſqſqꝫ vnus ē ſenſus: que cūqꝫ Ṽo nō vniuocant in vno aliquo. to. genex: nō ſunt vnū velut tangibiliū dīe. nam quedā caruꝫ ſūt in genere q̄litatis vt ca. fri. ſic. ⁊ hu. q̄dā in ꝑdicamēto ſube vt graue leue. nō. n. Ṽtus que cōprehendit graue ⁊ leue: cōprehendit ea niſi mediāte motu quia graue aut leue nō cōprehēdit niſi q̄ mouet ea corp⁹ graue vel leue. ⁊ iō oꝫ opinari q: vī Ar. q: ſenſus tactus ē plus q̄ꝫ vnus ⁊ q: caro ē illi q̄ſi mediū. ſīr rarx ⁊ denſum ſunt in genere poſitōis apparēs in predicamētis. ⁊ iō cum iſtis nihil ſit vnū cōe vniuocū non erit vnus ſenſus. q̄ſr Ṽo graue leueqꝫ ſunt ſube q̄lia ꝑ amplius viſa. Dicēdum pro tanto id cōmentatorē ſentire q: ꝑ aliis vehemētius iherent q̄litatibus ſube. vnde q̄rto ce. ⁊ mū. graue ⁊ leue magiſ: altero vꝫ augmētatio ⁊ minoratō hoꝝ in ſeipſis bñ videnť ꝓncipiū motus, ꝓpinqſſima eſſe ſube ipſoruꝫ materiam. Cuius ſigdē ſignū: qm̄ latio abſolutoꝝ ſine ſbarū erat: ⁊ ꝑ gnātōe vltimus motuū. vñ cōmētator. Materia motus in graui ⁊ leui valde ē ꝓpinq̄ materie grauis ⁊ leuis: ⁊ ita eo, ꝓpinquaſ ſube: ſz aliis accidētibus ꝑ̄ium iexiſtit: ⁊ iō cū acgrīť aliq̄ ps forme gravis ⁊ leuis mox cū illa parte adipiſcīť aliqua pars vbi niſi q: impedīēs ſupueniat: nō aūt in aliis oio fit motibus. Noſce ēt bñ ſtatū ſore circa queſituꝫ eo q: Ar. ponit tactum duplici vt apparuit medio pfici extrinſeco vꝫ vt aqua ⁊ aere: ⁊ intrinſeco puta carne. Circa extrinſecū āt Themiſti⁹ Aler. ⁊ Ar. no tenuere. Et iō ne huius mediū extraneū alteret tāgibilia organū immutet. Cōmētator motus fuit ad dicēdum q: aialia nō ſentiūt ꝓprias q̄litates elemētorꝫ cuꝫ ſint ſimplicia puta aeris aut aq̄: qm̄ ſunt in eiſ. Diſſoluit ēt q: frigiditas nāl⁹ ab aqua ſeparī non pōt neqꝫ humiditas ab aere: ſicut neqꝫ caliditas ab igne: ⁊ q: aial ſēntiat calorē aut frigus in his elementis: non euenit niſi cū eis aſſocianť corpora calida vel frigida: ab aere ⁊ aqua aliena. Hoc aūt dcm̄ cum affirmatōe vt q: locus nāl⁹ locato ſit ſimilis: patiť calumniā apud poſteriores hūc locū iterpretātes cū ꝓprie fit alteratio in qualitatū ꝑmis: ⁊ per ꝑ̄ſ in ſubſtantiis gb⁹ ꝑmitus inſūt. Videmus ⁊ aquā ⁊ aerē ſimplici ꝓpinquores: celeriꝰ ad caliditatē ⁊ frigiditatē alterari. Noſce quoqꝫ Ar. voluiſſe mediū extraneū ſore i tactu tā q̄ꝫ ſine quo neceſſariū. vnde Cōmētator cū declarauit nōdū ſm quē dī q: aq̄ ⁊ aer ſūt media i tactu: ſi debent dici media reverſus ē ad dicendū illud quod ē mediū in rei Ṽitate in hoc ſenſu. ſ. q: ē ipoſſibile vt ſine eo ſentiat ſenſus iſte. ⁊ ē caro ei⁹ cui⁹ ꝓportio ad ipm eſt ſicut ꝓportio aque ⁊ aeris ad hos tres: Sic igiť ex cōmētatore ēt apparet q: mediū extrinſecū ita ctu nō eſt neceſſariū ⁊ marie cuꝫ aer ceſſibilis valde exꝑmať oio cōtactu corpoꝝ ſolidoꝝ verū ꝑ accidēs magis. ꝓpter iſuſionē vltimoꝝ ab hūido aq̄ vel aeris: ⁊ iō tangibilia nō ſentiūt ſimul cū medio quod iſundit vltima. Cui⁹ ſile in ꝑcuſſio ē mediāte clypeo: nō minus fic ꝑcutiť clypeus: q̄re clypeus ꝑcuſſus vlterius ꝑcutiat clypeatū: ⁊ fit cā percuſſionis ipe ſed potius ipſa percuſſio: ⁊. q. in iſtanti ꝑcutitur ſimul cū clypeo clypeatus: qđ euenit in his que ſe tangūt ī hūido aque vel aereo ⁊ hec fortaſſis ē ſubtilis Ar. ſnia de medio tactus extraneo. Mediū quoqꝫ intraneum vt plurimū ē neceſſariū: aliqñ āt nō ē neceſſariū vt in tactu īnāli ficns tactū ꝑri⁹. Deiceps quoqꝫ ſciendū q: ſo de aia: cōmē. volens ſermōes Ar. aduci ſantes niſi ꝑciliare befitās ingt q: ſmo ariſ. in libro de aia contrari⁹ eſt ſmoni i de aialibus: qm̄ ille ſmo forte fuit ſm q: appuit. ſ. q: ſciuit de mēbris aialiū tpe illo quo libꝝ de aialib⁹ cōdidit. tūc. n. adhuc neſciebat neruos: ⁊ ideo dixit inſtīm tactus eſt caro. Hoc āt dcm̄ Cōmētatoris calumniā recipit nō pauca: qz vt preiducū ex aialium libris ariſ. non ſolū poſuit carnē organū tactus: ſed q: itus ſicut in de aia ēt Eti. ꝓbabile ſit ariſ. melius ſciuiſſe neruos tpe conſtructōis libri aialium q̄ꝫ eius q de aia cū fuerit prudētiſſimus vniuerſalib⁹ prius q̄ꝫ ꝑticularioribus iſudans: exꝑientia longo tpe bitis idigente. ꝓpter qđ ethicoꝝ ꝑmo: puer pōt eē bon⁹ mathematic⁹: non āt moralis: ⁊ per ꝑ̄ſ neqꝫ nālis aut medicus minus. Rurſus de ſenſu ⁊ ſenſato ⁊ collz ſo: vt iductū ſuaz nō fuauit legiſlatōem: cū ibidē poſuerit carnē organum tact⁹ in de aia Ṽo quod itus. Propter qđ dicēdū vel tūc ariſ. illā tenuiſſe opi. et marie qz credidit ſenſuꝫ tact⁹ vnuꝫ tūc eē et nō plures vt ēt dicit cōmētator. vtraqꝫ nāqꝫ fortaſſis ariſ. tpe fuit opinio ſamata et poſtea: qđ apparet qz. A. poſuit carnē tact⁹ iſtīm: et Themiſtius abbreviator eiuſdē. aut dulci⁹ dicēdū q: ariſ. cuꝫ carnē dicit tact⁹ eē organum ꝑ carne carni ſimile audiuit puta neruū aut fortaſſis qđ ē intus vt cordis carnē: et hui⁹ qde via non pōt. auer. ꝓdū et maxime collz ſo: cū neruum exꝑimat et carnē: ipſaqꝫ ponat principali⁹ inſtīm: tactus q̄ꝫ neruū Qđ apꝑet qz dicit neruū ſeruire carni tpando. Cui⁹ qdē defect⁹ apparuit cuꝫ ipſa ꝑ ſe non ſentiat neqꝫ ēt fit corporis ꝑticula ꝓncipalis: niſi qs carnē illā audiat cordis. Qđ aūt dicit. A. carnē neruoſam tact⁹ ſore inſtīm: nō eſt itelligendum q: ī inſit ipſi carni niſi ꝓut radiata fuerit a virtute et nā nerui ceu primo ō aia tetigit exꝑſſius. Ex his igiť vtcūqꝫ appet concors dia grandis in hac dria diſcolie. Et ad vnum ē aial: aial ꝓpter ſenſum. ergo ꝓpter illud qđ principali⁹ ē in animali: hoc autem cor. ꝑmittaqꝫ organū tactus

Propter q̄rtū qdē ad ariſ. et auer. et reliquorum ſermones apparuit qd dicēdum apparentes tenuiſſe carnē organuꝫ tactus. Ad aliud dicēduꝫ vt jā viſum q: i carne nō ē tanta tangibiliū mediocritas vt i nerno: cuꝫ caliditas carnis et humiditas valde plus remoueať a tpamento abſoluto vt cutis q̄ꝫ frigiditas nerui et ſiccitas modica. ad aliud dicēdū q: mediuꝫ

recipiat ꝛ nō discernat verificat in medio extraneo: quale in tribus est sensibus ꝓpter bene eē inuentis. nō aūt de medio intraneo eo q illud cū sit cōiunctus organo sensitiuo irradiatur ꝛ sensum recipit illi⁹ gratia. Qđ autem dicebatur in ꝓtrarium carnem eē medium: eo sensibile positus ꝛ reliqua: dicendū verificari in tactu dico naturali ꝛ non inaturali cuz positū sit illum ꝓfici absqz itrinseco medio. Ad primum autē illoruz quod iducebatur neruuz non sentire ex sermone ar. dicendum ipsuz ꝓ neruum vt apparuit ligamētum audisse: cum cām assignet terreitatez nāe ipsi⁹: Aut q neruus nō sentit i ꝓncipio ꝓncipiāte cū a cerebro egrediaī vel nucha: vel sentit rōne cuiusdā diaphenitatis ꝛ trāslucētie: tūc eni spūs possūt digredi. Insensibilis aūt est rōe eius qđ terrei ꝛ cōpacti. Ad aliud dicendū vt oī sum est q frigiditas nerui ꝛ ficcitas magis stat cū tpamento absoluto qz alicuius ꝓter cutē alterius mēbri complerio quādo spiritus ei occurrit cum hic calidus sit ꝛ humidus. Ad aliud dicendū q non oz sicut dixit Alex. neruū diffū di per oē corpus vt sit organum tactus sensū administrando in toto sicut i artariā aut venā cum spūs p neruum trāseuntes alterēt ꝛ assimilent carnē sibi cōiunctā ꝛ eā sensitiuā reddant: imo qđ durius ea valde puta dens irradiatiōe spūs per ipm redditus sensituus absqz oia in ipso nerui sparsione: ꝛ caro post deperditionē reddita: dria ꝓūti. vnde tertio collz ca. đ accidentibus supuenientib⁹ sensui tactus: Videm⁹ q mēbra sentiunt per neruū ēt in locis que non sunt nernosa. Ad aliud dicendū q lz neruus sit mēbrum consimile: eo q pars cōicat toti noie ꝛ diffinitione: Est tamen mēbr officiale ꝓsideratū ꝑut nāz plasmatis iduit. Compositū eni omne consimile nā quadruplici: lz non ita manifestius ceu istrumentale. ꝓpter enim formā figure amomeruz est de ptibas fo. Ad alia vero alterius ptis dicendum q tactiuū dicit esse terre non simplicit sed ad alios tres sensus comparatione: in qbus magis dominanī alia alimenta puta ignis in odoratu aer in auditu: aq in visu: de sensu ꝛ sensato. vnde in scđo de aia: tactus non est simpliciū sed compositoꝝ reductoꝝ in vnā quādaz mediocritatē: imo ibi scribitur q sensitiua solum est ex duob⁹ simplicibus vt aere ꝛ aqua. Nā pupilla est aque suditus acris: sed olfatus est alterius boꝝ Ignis enim aut nullius est vel cōis oibus cū nihil sit sensitiuum absqz calore: terra vero nullius est: aut in tactu miscetur marie. Ad allud dicendū q neru⁹ ꝛ caro sunt organū tactus fm opinionē loco ꝛ tpe vel respectu dīntē vt apparuit aut vnū ꝓncipale reliquū scđariuz ꝛ contēperans. Ad aliud dicendū ꝛ q concedenduz vt qđ intus est ꝑmū tactus organū puta cordis caro aut neruus. Ad primum quidem alterius partis dicendum q licet cor respectu temperamenti vniuersalis calidum sit ꝛ ficcum: ipsum tamen vite comparatione: ac sensibilium excellentiarum sibi occurrentium quales sunt suffocationes repentine ꝛ solutio i paris tanqz in quadam mediocritate locatuz existit. Et ideo non solum tactus primo modo dictus: vꝝ etiam secundo vt tactum repertus est in corde. Ad aliud dicendum q sensus superficialiter exterius repertus per virtutem nerui causatur interius magis locatam. vnde siquis hymen cuti superponat ꝛ tangebat: sensuz faciat secundo de anima. Continuitate nanqz partium virtus defertur ad extra.

Quod cutis non sentiat vī: qm collz fo: ca. đ inuamento cutis: ipsi⁹ inuamenta ponunī defendere solū ꝛ abscondere. id aūt non ē sentire. Adhuc de generatione aialium gnto: Totaliter pellis nā supponiī terrestris: que aūt talis non sentit ꝛ ideo tertio de aia Q ssibus ꝑtibus: ꝛ huiusmodi ꝑtibus non sentim⁹ qz terree sunt. Et sulcīī qz fo complerionū: Cutis erat siccissima. huiusmodi aūt non sentit cum sensus sit mediocritas quedā excellentiū vt dictū prius qualitatum. Et i: qđ adest ꝛ abest subiecto manente accidētis more nō sentit cuz sensus sit cuiusdā esse ꝓfecti. Sensus eni animal prius vt positum constituit. talis non est cutis: qđ eius defedationes ꝛ inflāmationes ꝛ venenatōes denotant: ac excoriationes ꝛ que huiusmodi. Rursus dictuz prius oēm sensū perfici medio: quod non eēt si cutis sentiret: ei nāqz absqz medio occurreret sensibile. Pali: si cutis sentiret oz eam denudari a natura ab oībus q litatibus sensibiliū quas recipit. aliogn non susciperet illas cum receptiuū soni opus sit forte absonū ꝛ colozis absqz colore: fo de aia. Ex huiusmodi aūt mor positū constituiī cutis ipsa igiī nō sentit. In oppositum cōiter sunt medici ponētes eā regulā ꝛ mensurā oīs sensus ꝛ tpamenti. Sicut eni cōplerio temperata totius ꝓ coalterationē quādam ꝛ cōfractionem causata est tparissima ꝛ ꝫrietatum excellentiū potissime perceptiua: ita ꝛ in vno mēbroꝝ fere per se cutis existit. Amplius illud qđ temperatū porosum diaphanum sentit: cū per ipm valeat spiritus pertrāsire animalis vero vt apparebit est cutis. Adhuc offi⁹ valde frigidis ꝛ ficcis cōpactus ac imperuijs ꝛ zoar ineſt aliquid sensus. cutis aūt in his mensurata vtriqz. sentit itaqz cutis. Propter quidē primū sciendum q cutis seu pellis est mēbrum ex neruo carneqz contertū superficietenus corpus ambiens oē ac ipsius protectiuum. vnde primo ꝓplerion .ca. ii. Cutis est velut sanguineus quis neruus certissima media existens neruo ꝛ carni. q. ambobus facta fit contusis. Defendit aūt vel qđ interius abscondendo ꝛ molle. q. duro conterminando: qđ in brutis euenit marime: aut sensū ꝓstando. ꝓpter enim dolorem sensus passionē refugium animalia que contristant. Cutis quoqz diuersificatur. nā quoruūdaz est dura testea vt plurimum eranguiū: alioruz aūt mollis rara sicut hominū: quorundam vero media vt sanguineoruz. Cutis nāqz humana est tanqz passio carnis: alioruz autē velut pars existens: ꝓbī. io. Cutis etiam hominis lz reliquis sit subtilior: gnto de gene. aialium: ꝛ theorice fo ca. is. rarior ac mollior existit intantum vt quis persax rex eam iubeat fm Oribasium i aphorismis senestris applicari: ꝓpter ipsius substantiam porosam tanqz diaphanam nō obstantez lumini. Diuersificatur tamē quoniam alicubi est subtilior sicut que faciei: qđ imutatio coloris ostendit in ea celeriī facta: in quandam vero parte grossior vt que plantarum pedis ꝛ volarum: deinde alicubi autem media ceu in alijs partium locis. Cuius quidem temperamentuz temperati non pertractantis manu que aspera vt gubernatoris in vola est eius intensius. vnde quarto. 7. cap. de scabie ꝛ pruritu: Ad vltimum materia pruritus aggregatur inter duas cutes. Que autem huiusmodi reliqua complerionum ꝛ theorice requirantur secundis. quid vero sentire differentis

inotuit priori. Propter fm Vo sciendū q̄ i hoc q̄sito sapiētū fmões videt aduersi. trio nāq; bistoriaz. In sensibilib⁹ ē pellis icisa p se idē sine carne. maxime ār talis ē q̄ i capite q̄ qđ itermediū sine carne ē ad os. sic quoq; fere de cā. 2. c. 6. ita. Est cutis velut tegmē t iduūtū qđđā aialis coinatum: neq; igit digōem neq; redditōez cibi neq; san. neq; pulsū neq; respiratōz neq; motū fm ipetuz: neq; vl̄r actū aliq̄ aiali pbens. Sil̄ ār ē t oiuz extrorsū posita rōabilit recipit supfluitates corpis toti⁹. Cui⁹ qđē oppositū scribit Aplonū. 1. t. 2. c. ii imo adeo sentit q̄ ipa cetera pcipiūt occurrētia: dria hori. A. Vo aialium. 3. Dicit aris. q̄ cutis nō bz sensuz: nisi fuerit carnosa t matie cutis capitis: t i Vitate cutis que appropinq̄t neruis bz sēsū: sz ista que i superficie exteriori nō bz sēsū: qui ea ñ ē neru⁹: quoz qđē ptractatio dicēdoz appebit. 3. Propt tertiū qđē sciēdū i añcedētia q̄ cutis sentit ex semib⁹ seu principijs gnāta primis. vnde A. 2. de aia: Expprietatib⁹ tact⁹ est q̄ tota cutis que circūdat totū corpus ē sentiēs p tactū: t nō vna eius ps sola: cū h sensus nāl̄r corp⁹ ab accñtib⁹ conseruet nā cutis dupler existit ceu ēt inuit. quedā nāq; ñ Va velut hymē: ac isēsibile tegmē oiquaq; corpis: iurta iductū pri⁹ si qs circa carnē extēderit hymē faciēs. 2. de aia. Qđ firmat q̄ si foret sēsibilis ea depdita non restaurarēt: cū id ex nā hāret nerui i quo principiū manifestat sensus: sil̄r t nā in principio totū ei⁹ posse i hbi tā nobilē attribuēdo Vtutē exposuit. vñ que nobilitatis ptes nequeunt cōpēsari delete: sz restaurat hac prinne qb⁹ q̄nq; fluit oisaria. Rursus. Pūcta nullū reddit tactū: que qđē nā pstrui. q. er quodā cutis interioris supfluo alimēti: t ea fortalis vt positū pri⁹ apud Ar. mediū extat tact⁹ qđ itraneū. nō igit huius mōi sētit sz fere tegmē t salus cutis añdicte t obtusio tact⁹ ne aial doleat āpli⁹ er occurrētib⁹ sēsibiliū. Est t cutis alia Va spmatica sb priori locata spissior: illa valde que ponit sēsū hre. Qđ sulcit q̄m illō sētit qđ er neruo cōponit. Ad ipsā Vo nerui vndiq; duēiūt vt i extrema: cū positū hāt locū organi tact⁹ hre. Cutis ār dcā ē ppont ex neruo t carne. Rursus. Si cutis nō sētiret. iā foret aialis corp⁹ lesionib⁹ exposituz t corruptōi b⁹ obniū oiquaq;: q̄ sensus tact⁹ ē nā cō suās corp⁹ ab accñtib⁹ lesiuis occurrētib⁹ iccirco necesse fuit vt totū corp⁹ sentiēs superficieten⁹ poneret. A. 2. d aia. h ār foret ō nāe pducētis itētōez. Nūq; eni ea pducit aliqd gn ō ei⁹ nō pcuret pmanētia t salute: de ge. aialiū. 2. Itaq; cutis hmōi sētit ñ tñ adō itensus ē sēsus ipsi⁹ vt q̄ neruoz: cū ex carne ēt cōponat ipsa: que ō se sētiēs ē mime vt oñsuz ē pri⁹: neq; oportuit illō: tūc nāq; alteratōib⁹ cūctis obuia i āpli⁹ pateret. Er qb⁹ appz qđ dicēduz sit: q̄ Ba. sermo illic ō cute vī Vificari superficiali exteriori: quā indicauit isensibilē: cū careat copulatōe ad principiū sēsitiuū Alibi Vo cū alijs ō cute spmatica sō hac sita. Qđ ār aris. direxit hāc nō sentire dicēdū q̄ fuit tūc opiniōis q̄ caro p se instz foret sēsus: t q̄ cutis capitis supi⁹ marie absq; carne ponit: cū ibi muscul⁹ extet mime idicauit eā nō sentire. sz q̄ ō h rōnatū pus: neq; ē ut cōit exponit illō ō cute pura: neq; vl̄r actū pbēte aliquē aiali isignē vz t nobilē: q̄ hoc soli⁹ mēbri cōpositi: in Vtute tñ ponit⁹ dria. 63. hz tñ actū sibi ppriū nālē t occultū q̄druplicē quo ei⁹ actio pficit alimēti. Sz illud falsū vt appuit: iā. n. sorte mēbz certe hui⁹ cutis t nō tegmen soluz priuat ēt Ba. b actibus ptialibus occultis cutē talē. Nosce quoq; q̄ cutis cum ceteris mēbris vt dcm tpatior exist: superflua tri a toto suscipit corpe. Suū nāq; officiū ē pati t suscipe interiora. n. recipit nām ad ipsaz trāsmissa t exteriora occurrētia: t sulcit q̄ mēbroz pfectio nō solū ē actio vez t quorūdā passio. vñ prio pria de cōpl'onib⁹ mēbroz: cū suaz Vtutū Quemētia qbus agit t patit: et collz. 2. c. i. Sanitas ē bona dispō i mēbro cū q̄ opat actōez p sui nāz: aut patit passionem quā bz pati: aut spmatica ppue sentit. Superficialis Vo qđ supfluum suscipit. Alij Vo dicūt cutē suscipe qđ supfluū ad finē ex intentōe ac idustria nāe. corrūpet. n. alś si non susciper supfluū qđ corporis: sz primū certi⁹ t subtilius. Propt q̄rtū Vo ad primū dicēdū q̄ per desē dere itelligit ēt sētire: nō. n. sui duricie tuet vt clipeus testitudialis resistēdo vez nō minus sēsu refugiēdo nociua. Ad aliō dicēduz q̄ nā pellis ñ ē adeo terrestris vt tactū excludat: sz talis iudicat carnis respectu q̄ñ ab ea superficiali ēte hūidū euaporās: solida reliqt t trestris: neq; ēt cutis aialiū sāguincoz ē: t ppie nra siccissima: sz ea que ostracbadermoz t silurz dria. 110. Ad aliō qd dōm appuit cū pellē denotet superficialē extrisecā. Ad aliō qd dōm dria visuz priori. nā iter cutē spmaticā verā: t obiectū sēsus tact⁹ ē cutis superficialis itermediū nō Va: cū tact⁹ fuerit nālis q̄ñ Vo inālis penetrās cutē vt ad neruū puēiēs: aut nō extat illic mediū vl̄ hūidū qđ influēs mediat velut cū duo se pcūgūt q̄z tūcūq; i aere vl̄ aq̄ corpa. Ad aliud dōm q̄ pter alios sēsus tact⁹ ponit ex bis que pcipit dcm. n. pri⁹ ppriū eē oib⁹ istis sēsib⁹: nihil hre i actu ex eis que pbēdūt nisi istm tact⁹. Cōprehendit. n. i cōi q̄litatez ex qb⁹ cōstituit: nō ār i spāli cū ex pparis ostituat. pcipit ār extrēas tāq; als: t tō prio pūa. Cutis cū sit tpata nō patit. q. a corpe ostructo ex aq̄ seruēti t nue: at aliquo ficcioz corpoz ac humidoz: sentire nāq; qđđā ē pati. 2. de aia: t q̄rto de accidenti: passio autē ois ab oppositis.

Diusdā dicti occasiōe p zoar supi⁹ introducti an ossa sentiāt befitat: vī. n. id opinari cuiusrōes iducit. Expiētie nāq; pp abboiatōez is nō potuit ceu testat supesse. Primit⁹ qđē q̄ sicut Vt⁹ nāl ptrāsit ab epate i ossa nō exīnib⁹ venis p ipa di psa. aliogn. n. nō eēnt vegetabilia nutribilia neq; suū diligētia alimētū: ita vt p se Vt⁹ aial puēiet i ossa. Et pcipue appz cū videam⁹ nernos āpli⁹ p ea transire q̄z venas qđ t sulcit. Nō. n. Vt⁹ nālis fortior ē suo processu ad mēbra q̄z Vt⁹ aialis vez eō. amp. ait. Sēsus ossiū ē debilis valde q̄re occultat: t iō nō repītat cū ad ea puenire nō possim⁹ nisi p icisiōez ptiū circūtiguōez: q̄z sēsus ē fortis t acut⁹ valde cū fm Hipp. Muoz doloz nō fm eādē regionē factoz maior debilitet minorē vt mot⁹ remissior itēsiorē depellit. hec zoar. Rursus. Vbicūq; ptigit iuenire passionē t subiectū cū ea fz Ar. ab eo nō possit separi itellectu conato ēt dnio. Tūc. n. pcideret Pdictoria qđ negat ethicoz agatio. 6. et i ossib⁹ repit passio sēsus puta doloz cū sit sēsus rei nociue Prius: dria. 79. Primo. n. crisium. c. 4. in pleuresi ē doloz coste pungitiuus ipsa figdē os: ac Ga tertio. c. de signis torture. Ex signis euētus torture ē q̄ hō iuenit dolorē in ossibus faciei sue. Itidem qđ verius icst alicui magis inerit qđ illi filius cum amplius cius pticipet natura

ſed tact⁹ plus ceteris elemētis terre vī attribui. vñ de ſēſu ⁊ ſenſato: Tactiuū terre os ār appropinq̄t amplius ipi tā rōe ꝓpłonis: q̄ ſ be getis ac fulcimēti Ad huc aia ſenſitiua ē forma qđ oñdit: qm̄ dat eē pfectū pp eni ſenſū aial ē aial de aia ⁊ gnātiōe aialiū fis: de rōe hmōi ē forme q⁹ diffundat̄ p totū cū det ſimpliciter eē: erit igit̄ in oſſib⁹. Palin: Vtilitas nerui ē redditio ſenſus ⁊ motus ad oēs corpis: ptes de iuua. i. ca. 3. ⁊. A. de aia. 2. O portet vt totū corp⁹ ponat̄ sē tiens p tactū: ⁊ ū vna ps. Sēſus. n. ē nā ꝓtuās ipm ab accidētib⁹ ipugnātib⁹ marie. Tertioq3 de accidētib⁹ ca. 3. Mocumentū tact⁹ i toto corpe eſt: ſed oſſa ſunt ps corpis aliq̄: ⁊ ſub toti⁹ corpis habitu ꝓtenta. Eti: ſi ligamēta ſentiūt ⁊ oſſa cū ab eox extremis ponant ꝓnaſci. O rūq3 illi a quo ꝓducit̄ atteſtet i tegni ſed ligamēta ſentiūt. vñ theorice. 9. c. vl. Altera cārū grauis dolori iuncturis ē pp ſenſus Ytutē q̄ i ligamētis ē ⁊ neruis. Rurſus ſm ga. ⁊. a. dentes ſentiunt: ſed hi ſūt oſſa: ꝑmo ꝑma. ſunt eni nām hūtes eā dē oſſib⁹: ⁊ fiunt ex oſſib⁹: de gnā. aialiū. 2. Itaq3 sē tiunt oſſa. In oppoſitū ſūt medici fere vniuerſi ⁊ phi. ꝑmo eni de aia ⁊ tertio: O ſſibus neruis pilis ⁊ hmōi ptibuſ nō ſentiem⁹: q⁹ terree ſunt nāe: pp qđ ⁊ plāte nullū hūt ſenſū. vñ Alex. medic⁹ O s eſt inſenſibile. Adhuc ſi oſſa ſentirēt tā pp motū laborē ꝓfricationē ⁊ ꝓpreſſionē nimius tact⁹ adeſſet dolor: vt nō diu aial poſſet viuē: nullū eni ſynthomatū vt dolor ē interēptiuū: hic ār euitādus. Itidē: In cēntialit ordinatis ſp qđ ꝑus vl'ius poſterioris: ita vt ab eis poſſit ſeparī: ſed his cō de cāis appens: tūc igit̄ ſi oſſa ſentirēt ⁊ q̄ taliū ſenſus: nō eſſet auguſtior vita: cū ſicut itellectus ſe hz ad ſenſū ita h ad vitā ſed itellect⁹ nō hūs organū in corpe alligat̄ opatione illi nō tū toti: vex fantaſticis ſolū viribus repſentatis i cerebro per āplius. Mō eni aialiū corpa ſunt ſīc q̄ celox hōgenia vt vna poſſet eadē aificare aia rota Itaq3 mime ſentiūt oſſa. Propt̄ ꝑmū Yo ſciēdū q⁹ qd ſint oſſa dria viſū. 39. qd ār ſenſus ꝓpri. Propt̄ ſecūz ār ſciendū q3oar ſolus āplius erpreſſit eſtimare ſe oibus oſſib⁹ ineſſe aliqd ſenſus deductis motiuis ptactis ſufficiētib⁹ vt appebit. Iſaac Yo hamarā elemētox. 3. cuz Iſaac iſr'lita febriū. 5. inuit oſſa ⁊ q̄ taliuz ſentire dia ceu plātas. Triplicē eni diſtinguit ſenſū: nālē g, ppri⁹ eſt aialibus ⁊ plātis: recipiūt eni ⁊ delectant̄ nutrimto ꝓuenienti refugiētes oppoſitū: Et aialē quo dolor pficit̄ corpore⁹ ⁊ mouet̄ volūtarie: ⁊ itellectualē ſiue ſpūalem q eſt iuueſtigatio: diſcretio: iterpretatio: ⁊ cognitio Yitatū. Poſt q̄ ſubdit̄: E corpora celeſtia ſnia ſunt: ſed nō patiētia: neq3 ꝑmutabilia a nā ⁊ eſſentia ſua: ⁊ ꝓpt̄ h nō dolēt h ēt ſenſit ꝑmo celi ⁊ mū. ſimplicib⁹ qbuſdā min⁹ ſufficientib⁹ motibus argutis: qđ pūtis nō extat ingſitionis. Hmōi ſigdē Iſaac diſtractione gradus entiū cōfundit. Adhuc ſenſus nō ſolum erit virtus paſſiua verū ēt actiua. E ni⁹ oppoſitum ſo mōſtratū eſt de aia: cū h q⁹ ſenſū ipropꝛie accipit ꝑ q̄libet idifferent ſuſceptōe: ita vt ignis etiā aut qđlibet inaiatū ſibi allicięs aliqd ſentire dicat̄. Rurſus: Quidā ex 3: ar ꝓduxerunt q⁹ ſenſus eſt duplex cōfuſſus occultus q̄lis q oſſiuz ⁊ hmōi. aliſq3 determinatus ⁊ māiſeſtus. Sz qd de his cū ꝓxib⁹ tertio ⁊ q̄rto videbit̄ dicendox. Propt̄ tertiū Yo ſciendu3 ꝑmitus q⁹ oſſa nō ſentiunt oio. Et demuz gra cu iuſdā ptacti⁹ argutis oñendum dentes mō ſentire aliquo. Propt̄ ꝑmuz hmōi ſciendu3 q⁹ oſſa nō ſentire multiplicit̄ pōt oñdi. Primit⁹ qm̄ ſenſus ē medictas quedā excellentiū q̄tatuz dria ꝓxi. hoc ār in oſſib⁹ nō ineſt cuz ſint frīdiora ⁊ ſicciora mēbris ceteris: de ꝓpłonib⁹. i. ⁊. 2. ſenſitiuū ēt nihil ſine calore. 2. de aia. ſūt ⁊ duriora reliqs min⁹: q⁹ poroſa trāſpārētia: ſi ſpūs aialis h⁹ Ytutis organuz ſuſceptiua. Palin: Qđ nullā hz ꝓximitatē ad ſenſitiuas pticulas nō ſentit de ptib⁹. 2. ⁊ i qđ nō ꝓterminat̄ diſſeminate cū organo careat delatio. hmōi Yo ē os: no eni corđi ꝓximat̄ aut neruis. neq3 hi cōterminat̄ in ipz. Eti: Senſus dat⁹ ē aiali pp cuſtodiā. 2. de aia ariſ. ⁊ A. ſed oſſa nō egēt cuſtodia ⁊ ſalute hmōi cū ſint iterius ſepulta duraq3 creata: q⁹ ſunt ab occaſionib⁹ remota. Rurſus: Peraāpli⁹ vī q⁹ ligamētū ſentiat q̄z cū os ſit neruo ſil'ius rōe ac noīe ita vt ⁊ nerus dicat̄ dria ꝓxi q poſitū eſt organū ſenſus ⁊ ipz nō ſētit primo ꝑma ca. de mēbris. q̄re. 2. theorice. c. ii. ligamentox origo ab oſſiū ē extremitatib⁹: vñ ⁊ ſenſus erpſ. Itaq3 nullo ſentiūt oſſa mō. Propt̄ hmōi ſm ſciēduz q⁹ de ſenſu dentiū vident̄ diſcordari. vñ theorice 2. ca. 10. Aiūt medicox pl'imi dētib⁹ ſenſū ieſſe inter oſſa reliq̄ que ēt titillāt ⁊ tremūt velut labia. hmōi ār rei dicūt ſignū dolor q accidit illis qm̄ ſi ſit dolor alius niſi ſentiet̄ſ. E cōtēnūt ār h qdā ⁊ aiūt illū gigiuarū cē neruoſūq3 q i eis ſi Eti: nono ei⁹ aſſerit eos nō ſentire ita: Sciēduz dētes nullū p ſe hīe dolorē: nō eni ſentiūt. cui⁹ rei ſignuz qm̄ cū aliqs frāgit̄ modica ſui pte bō nō ledit̄. Accidit dentib⁹ dolor ex mala cōplerione: q nerus accidit aut apoſtemate calido vel frīdo: ſz mitigat̄ dolor cuz dens eruit̄ eo q⁹ nerus nō diſtēdit̄. loc⁹ eni illi dilatat⁹ ē: ⁊ apoſtemate locus adiect⁹ quo diſſoluat̄: ⁊ medicamē loco patiēti obijciat ⁊ ſupponit̄ ac tāgit Et hic qdē ꝑmo vī ab alexā dro ꝓdijſſe dicēte ita: Quidā dicūt dolorē force i dentis ꝓfundo. qb⁹ rñdēt alij q⁹ dens ē os ⁊ ſine dolore pōt cē. O s eni inſenſibile qđ lima ei oñdit adhibita. qđ abſq3 rōe logica ⁊ phōſica oñdo. E cū eni aliqñ dolerē dentē diligēt cognoui p me ſpz ſīc audiuerā altercationes: q⁹ ñ ſolū dolent dētes: ſz ⁊ ꝓſtrigunt̄ ⁊ trucidant̄: ſil'r ⁊ iflāmatōz patiunt̄. eteni aliquo tpe dolui dentē: ⁊ māiſeſte ſine ipo dente: ſz i gigiuis cē dolorē iflāmantē. O ppſſione igit̄ dolēt ea que vicināt: ⁊ dentib⁹ duris erūtib⁹: dolor pp oppſſionē augmētat̄: vt vtreq3 ſenſibilitates i erpimēto ſint. alia eni i gigiuis: alia Yo i dentis ſba. māiſeſte nāq3 ſcio ⁊ teſtimoniū phibeo his q dicūt dolē dētes: q⁹ i neruo q ſurgit i radicib⁹ dētiū ⁊ circūligat cū mēbranul' gbuſ circūtenet̄ i ipis orta iflāmatōe dolor gnāt̄ vt māiſeſtius cognoſcas ñ dentē ſz neruū aut mēbranā dolē. ablato nāq3 doloroſo dēte dolor minuit̄: ñ q⁹ tollit̄: ſz qm̄ ñ opprimit̄ loc⁹ q phłonē hz: ⁊ liberare nanq3 ab oppſſiōe ſcō ceſſat dolor. vñ ſerapio a quo hmōi ꝓpus vidēt ſmones emanaſſe: qñ egritudo ē i neruis ⁊ pellicul' gingiuax imagināt̄ mlti q⁹ dolor fit i ipo dēte: ⁊ cognoſcit̄ h ex dēte qñ eradicat̄: qñ ſi remanet aliqd doloris poſt eradicatōez dētis tūc ſignificat q⁹ apoſtema ē i neruo: diminutio ār doloris qñ eradicat̄ molaris eſt qñ alguimur non extendunt extēſione a q̄ritate: cū q̄ cadit penſio ⁊ leſio nocet ex continuatione ſua cum oſſe: propter quod eſt tenſio ⁊ c̄, vt victum per alios ab eo. Mō ergo ſentiunt dentes. In contrarium quia primo prima nullum oſſium nulle

modo sentit preter dētes. Ba. n. dixit q̄ exp̄imētus nobis demōstrat eos hīc sensus: ō quo nā solicita fuit: t fecit ipsos cū Vtute que de cerebro ꝓuenit: vt iter calidū t frūm discernāt. vñ tertio septia. c. i. Et vt scias q̄ dētes sūt ex fūma ossiū q̄bus iest sensus, ꝓpter illud qō venit ad eos ex neruis a cerebro, ꝓcedētib⁹ lenib⁹. Et qñ dolēt sentiūt illō qō accidit eis ex ꝓcussione t saltu: t qñq̄ sentiūt fricatiōem suā t cō motōem suā. Eti. Scias qō dētes dolēt qñq̄ ꝓp cās dolorosas erūtē in suba ipox: t aliquando in neruo quod est in radice ipsorum: et iterdū i gigiua. t reliqua. Adhuc tertio ō accidēti. c. 3. In dolore dētium tact⁹ pati vī: t ꝓbl'. 22. dētes velocit dolēt. Et. 34. sentiūt frig⁹ magis t facit dolorē. Ad poros. n. sunt apti nati: dolorē quoq̄ incurrūt stupefactiuū: iteriorū 2. c. 7. Qui ei⁹ subiectū puta sensus arguit. Sentiūt igit dētes ō q̄ ab alijs de his sūt ꝓtracta. Dicēdum q̄ dētes sentiūt: tū ꝓpter neruos ꝓueniētes ad radices eox: t in eas dissciatos ex tertio pari nervox cerebri tū ꝓpter finē t curā nāe pendētē ide marie: vt tueāt a nociuis elicientes sibi ꝓueniētia. Sensus tñ eox debilis ē: t hebes valde friditate t siccitate: ac eox duricie: quā os ꝓpter ipsox ꝓfricatōem t icisionē hīc: ne frāgāt t doleāt: cū q̄dā ēt dyaphenitate plucida t porositate ꝓticipēt aliq̄. Et q̄ talis ē ipox sensus: nō dolēt ꝓtinui distātia supficieten⁹ tacti p̄cipue vel ēxime ꝓcipiūt terrestriox occurrētia. Qualitates āt prias: t p̄cipue efficatiores marieq̄ itensas sētiūt t dolores illus iferūt mor alterutriq̄ occurrētes cuz sint spūaliores, penetrabiliores: i qb⁹ t rō actōis ꝓp ꝓximitatē inuenit ac q̄ ꝓpter qō vnūqōq̄ t illō magis posteriox. i. sic igit dētes sentiūt nō ex seipsis: sed ex trāsmissiōe ac irradiatōe Vtutis aialis ꝓueniētis ner uox q̄a ad ipsox radices: ceu caro post deꝓditiōem gnāta sensū torposuz ex huiusmōi ac q̄rit emanatōe. Nō. n. nervus pōt gigni abscisus: neq̄ qm̄ sentiūt taliter dicēdi sūt nō sentire: caro nō alit sentit. vnde muamētox. i. Nulla caro i se sensibilis ē eēntialr nā sentit ꝓ aliud vt neruū in ipsa diffusuz: t tñ dī sētire: nisi fortassis q̄ cordis: t q̄ dolor dētū videat acutior nō ipsox ē sed neruox aut pāniculox gigiuax: id āt ꝓfirmat: q̄ cū frāgeret mihi dens i eminētia supiori ꝓfundus tāgēti ferro acuto apte dolorē p̄cipiebā. Ex his nāq̄ āpliuſ Ar. Ba. t. A. cōsentiēs q̄z reliqs appet dētes sentire: ac qūo q̄busq̄ obis. Vīsū ēt q̄ aliox iducta emolietia eosdē nō sentire aut ꝓtēdūt nō sentire ſm seipsos eosdē sicut neq̄ caro pānicul⁹ aut huiusmōi vel sensu aptissime: quod cōcedo vt caro post abscisionē gnāta. Propter q̄rtū Vo ad ꝓmū 3oar appet qd dicendū: sic eni vt ait estimauit nō q̄ ꝓ Vitate oīaria tenuerit. vñ in fine inq̄sitōis ipsius. Istud ē de reb⁹ in q̄bus ꝓmansit apud me dubiū. Ad aliud dicēdū q̄ nō ē sile: q̄ nā ossis indiget Vtute nāli amplius q̄z vitali: nō ā aiali corrūpet. n. t putrefieret absq̄ illis. nō āt sine aiali: vt planta ō mōstrat. Id ēt per quod nitit declarare nō valz. Et ꝓ mo qm̄ ꝓaue supponit sensū in vegetabilib⁹ ceu visum: cū inqt. Aliqn ossa nō eēnt vegetabilia t reliqua neq̄ ſo: qm̄ lz nerui trāseāt ꝓ ossa vt saluent in teri⁹: nō aūt disseminati ꝓ ipsa terminā in eadē. aut tertie: q̄ Vtus aialis fortior sit in ꝓtes ꝓlabi quib⁹ apta. Vel fortasse Vtus fortior naturalis cum instrumentum seipso sinz exerceat opus vt magnes attrahit ferrū aialis Vo ꝓ aliud iterioꝝ. i. c. vlti. Adhuc nālis Vtutis vī attrahi ab agente cū eo quod immittit. id aūt qō aialiū imitti. Ad aliud dicēdū q̄ q̄ nis sensus eoꝝ sit debilis tuz ꝓ q̄litates actiuas mor violētius occurrētes mānifestaret vtcūq̄: ceu q̄ t carnis renate: cū ēt impossibile nos optimos habere habitus t latere metha. appens. i. Simili nāq̄ id dcō pythagorico ſo ce. t mū. ac musicox dicētiū corpora celestia sonū causare armonicū nō tñ sentim⁹ ꝓp hūe ē a nā in auribus cōplantatū nostris: vt eris malestores oñdunt. Pōt ēt os a ꝓte sensibili frigido vel alio medicamie taliter separi in quod nihil sensibile ossi occurrēs igeret doloris in eam. Eti. Et si dolor maior minorē denigret t demulceat: nō tñ ipz tollit ex toto: in osse aūt nullo ꝓcipit certe dolor: aut sēsus igenio. Ad aliud dicēdū q̄ Ba. ꝓ costā audiuit eam cōiter ſm q̄ tegmē fuerit colligatōne firmata: dupl'reni suscipi pōt. A. ēt nō dicit q̄ ossa doleāt: sz q̄ hō i uenit dolorē in ossibus faciei. nam nerui transeuntes ꝓ foramina ossium faciei sunt illi q̄ dolēt. non āt ossa. Vel ipsa, ꝓpter quādā cōfusionē vel ꝓtiguitatē ꝓtiū ibidē oēs vident dolere: t si tñ que neruosa veraciter doleāt. vnde de re. san. tertio musculi ꝓfūdiores cū sensuz hñt dolorem in ossibus ipis dispō vī eē ceu caliditas et friras vī vna in eadē ꝓte sentiri dria q̄. Ad aliō dicēdū q̄ tact⁹ nō cōmiscet terre ꝓ cetis āpli⁹: q̄ in nullū ipsa sensuz Ve dñat: sz si alicui ꝓuenit is erit act⁹. vñ ſo de aia. Terra vel nullius aut i tactu miscet: marie su. si miscet alicui. Quare relinqtur nullū esse sensitiuū extra aerē t aquā. Si igit h duo magis tactui inerūt q̄z ēt terra. Vel dicēduz q̄ de sensu aris. loqtur t sensato ſm opi. illox q q̄tuor elemētis conati sūt q̄tuor sensus attribuere: vt igni olfatū: aeri auditū: aque visuz. et terre tactū: cū tamē ſo de aia dcm̄ sit q̄ ipsa sit nulli⁹ t c. ac q̄ ignis aut q̄ nullius sit vel cōis oibus. nihil. n. sine calore sensitiuū ē. Ad aliud dicēduz q̄ lz aia sensitiua sit i toto toto: t in corde principalr nō tamē potētia sentiēdi a q̄ ꝓgredit imediatius sentire. vnde lz siti ossib⁹: q̄ tñ organa nō sunt i sentiēdo dispōsita nō sentiūt ea velut cereb⁹ principiū ſm medicos sensus ē et motus os tñ in se nō cōtinet actu dria oīsum. 41. Ceu cārū prima oibus de se vniformiter ifluunt dūmō apta sit recipere susceptiua. A. de aia quarto: aut aial est per se sensuz, aut existit potentia. Ad aliud dicēdū q̄ vtilitas neruī t c. ad oēs ptes et totū corpus natas sentire: q̄les nō sunt ossa et que ipsi⁹: vt oīsum ꝓpus cā Ad aliud dicēdū q̄ ligamētū vt appuit ꝓ eūdē Vali abbatē sensus expers existit: et q̄ ꝓ ligamēta nono the orice. c. vlt. audiūtur corde que ēt ligant cum ēt corde ligamēta fore dicant de iuuamentis. 6. c. 3. ficqz ois pars ei⁹ ſm Ar. sensitiua esse in hūtibus excepto forte: aut trāsferentis intercidit falsa. Ad aliud dicēduz q̄ lz dentes sint ossa: nō tñ qualia reliq̄. differunt enim in ꝓprietatum plūmis q̄buis in quodā conueniāt cōi. vnde de ge. aialium. 2. Accidit neqz eandē hīc nāz ossibus alijs dētes. O ssa. n. in prima conpōne fiūt oia et nihil posteri⁹: dētes Vo posterius et iō deꝓditi pōt renasci: augent: ꝓ vitā sētiūt vt etiam oīsum: carent medulla qua ꝓticipant ossiū: nōnulla dislocati relocari non pōt: neqz fracti restaurari vt ossium ceta: et iō nō imerito dcm̄ ibidem de dentib⁹. Dubitabit vtiqz q̄s: sunt, n. nāz eandem habentes

essibus ꝛc̄. differentia etiaꝫ. 96. Differentia. 44.

Quod pāniculus sit simplex pars ꝛ nō ꝓposita oñdit ex theorice ſo. c. i. ꝛ. 15. Itidē: illud est mēbꝝ simplex incōpositum vtdicunt cuiꝰ cunqꝫ particulā assiu mpleris sensibilē: erit suo toti nōie cōicans ꝛ diffinitōe. huiusmōi ℣o est pāniculus amp. de distempantia inēqli ca. 2. Mēbꝛa enumerā tur ꝓsilia in qbus locant pāniculi. Et subdit huiusmodi ät non āplius ꝓtingit dividere i aliā spēm: sed sunt ꝓsilia ꝛ ꝑma ꝓter venas ꝛ artarias. Cum igit pāniculis ifit sensus ꝛ is neruoꝝ ꝑpriꝰ dria. 4i. crūt solū creati ex neruoꝝ filoꝝ textura. Silr nāliū. i. Inter oia simplicia elemēta ꝛ. c. 4. ad sensū sensibilia locat pāniculus. Rursus: Nihil cōponit ex eo qđ est ꝓriū suo fini: cū ꝓpositio ꝛ ꝓplexio ad opus ordinet si cut ad finē. Sꝫ si pāniculus ꝓponeret ex aliquo foret ex neruo ꝛ ligamēto: nō qdē ex ℏ cū sit ifensibile. finis aūt ꝛ vtilitas pāniculi est sensū dare i mēbꝛo non sentiēti prestare: qđ ipeditur colligatiōe. Eti: Si in pāniculi ꝓstōnez caderet ligamētū cū neruꝰ in eā ici dat: iā dolor foret ipsius aggregatiuꝰ sicut mēbꝛis in fit pauci sensus vt cpati ꝛ splen nō hñtibus de se tactū sed pāniculo tm̄: sꝫ ñ ē ipiꝰ dolor hmōi verū punꝯgitiuꝰ. Itaqꝫ pāniculus simplex ē ꝛ incōpositꝰ In oppositū ꝑmo ꝑma ca. de mēbꝛis pāniculus: ꝓponit ex neruo ꝛ ligamēto. amp. ℏ solū ꝓponeret ex neruo solo ꝓtinuitatis ipiꝰ iduceret spasmū velut ea q̄ nerui: sꝫ ℏ nō: verū tm̄ nerui aut corde: iurta illud tegni libꝛo. ꝫ. Nerui ℣o ꝛ tenātos. i. corde pūctura. Palin: Qđ ligat ꝛ sensū ꝑstat cōstituit ex colligatōe neruoꝝ. Talis qdē ē pānicul⁹ ligat eni vt renes cū dorso ꝛ mēbꝛo isensibili cēntualit ꝓbet sensū: igr̄ pāniculus ex neruo ꝓstituit ꝛ ligamēto. Propt primū q dē sciēdū ꝙ pānicul⁹ ē corp⁹ expānsū tenue cōtextū ex filis neruosis ñ sensu ꝓceptis q ēt dr̄ cooptoꝛū. hymē miriga: tela: ꝛ mēbꝛana. Que qdē oꝫ nā eē fortē vt defēdat nō carnosū vt attrahat: neqꝫ bēat hūidita tē ꝛ subtilē vt ens leuis: nullā faciat grauedinē: q eq dē fortioꝛ ē circa nobiliora mēbꝛa. custodia eni egēt vt coꝛ ꝛ cerebꝝ. Circa opposita ℣o oppositꝰ de ꝓti bꝰ. ꝫ. Eꝰ iuuamēta sūt pꝛima. Unū egdē vt facturaꝫ vl figurā mēbꝛoꝝ custodiat ne labāt. Aliud vt corpa suspēdat adiuuicē ꝛ ānectat: sic renes dorso pāniculo eni tm̄ sociāt ei. Nonullū vt mēbꝛa sensu carētia: pāniculi supficie sensum recipiāt ceu pꝛmo epar renes splē. Aliō vtynū lacertū lepet ab alio. Reliquū ℣o ꝙ fiqñ vni accidat nocumentū ne alij efficiat cōe si ne motu vuiꝰ alio patiat musculꝰ. Est ēt ipiꝰ iuramentū mēbꝝ ꝓstruē simplex: vt chistim fellis: aut cōpositū sicut corneā itestinū ꝛ vesicā. Nosce quoqꝫ theorice ſo. ca. 15. atqꝫ ꝑmo ꝑma de mēbꝛis duos pōi pāniculos ꝓncipaliores sicut coopientē costas iteriꝰ pectoꝛis: ex quo mēbꝛa oriūt oia pāniculosa: ꝛ pānicul iuoluta. Et pāniculū sipbar seu pytineō dictū vētris iterius musculos obtegētē: a quo vt a ꝓxi pāniculosa ꝛ iuoluta pānicul origināt ꝛ marie q̄ꝫtū ad eoꝝ tunicā extrinsecā. nā tunica iterioꝛ vesice scribit nāliū. i. ca. 8. de ꝓstōne ipsiꝰ sore ꝑpria. Que ℣o exterioꝛ ab omēto seu sipbac ꝑcreari. tertio vero. iꝫ. ca. i. oia mēbꝛa pāniculosa ꝛ pānicul iuoluta originē a panniculo coopiente musculos vētris intrinsecus ꝓbet: qđ fortassis euenit: qꝛ ꝓxi maioꝛ: hic eni oꝛt⁹ sensitiuus appēs exrat magꝭ q̄ veritati astrictꝰ. qd āt sit neruꝰ ꝛ ligamentū dria visū. 4. Propt sm vero sciēduꝫ ꝙ in hac dria iueniunt smones aduersi ꝛ ꝓcipue. A. Exprimit eni ꝑmo ꝑma loco supradicto ꝙ pāniculus cōponat ex neruo ꝛ ligamēto. tertio ℣o. is. c. i. Renib⁹ aduenit neruus puꝰ ex quo creant pāniculi eoꝝ q̄rto ℣o iterioꝝ ca. 7. dr̄ mēbranū extroꝛsū pulmonis ꝓstrui ex duob⁹ neruis mimis venientib⁹ a sexta cōiugatōe cerebꝛi: qđ qd de ℏ manifestabit ex dicendis. Propt tertiū qdē sciendū ꝙ vt ad multū paniculus cōponit ex neruo ꝛ ligamēto ibi tm̄ ꝑs supat nō raro nerui eā q̄ ligamenti: alicubi tm̄ fortassis pāniculus extat solū neruus dilatatꝰ. Dixi āt nō raro: qꝛ aligs pānicul⁹ est i quo fortassis vicit nā ligamenti eā q̄ nerui cū sit ꝓncipalius ꝑp vicire: vt pāniculus ligās i adinuicē digitoꝝ ossa. vñ ꝑmo pria ca. de anathomia digitoꝝ: Digitoꝝ iūcturas ligamenta cōꝓhendunt fortia q̄ fibi obuiāt cū pāniculis cartilaginosis. q aūt huiusmōi nō parū ꝑticipāt ligamēto. Aut fortassis qs vt pāniculus ē ex ligamēto tm̄ ceu circa iūcturas: ꝑp ligare ꝛ dolorē nō iferre: quoꝝ primus oñdit: qm̄ cōplexionū ꝑmo ca. vlti. post ligamentū i frigiditate locatur corda: deide pāniculus ꝛ postea neruus eo ꝙ ligamentū simplr oꝛit ob esse frigido: ꝛ iō frūm: deinde corda post ipm: cū i ea nō pua sit porꝯtio colligatōis: deicepsqꝫ pāniculus: ꝛ postea neruꝰ quo notat ordine pāniculū ꝑticipare neruo ꝛ ligamēto: plus aūt vt positū est neruo. si eni pāniculo foret neruus exāpliatus solū iaꝫ neruo nō poncret fridioꝛ Adhuc cuiꝰ iuuamentū est vincire suspēdere ꝛ ꝓhere: frūm extat: cū is nā ligamenti hac ente ꝑticipant. huiusmōi ℣o pāniculus est ad multū. Rursus: Ad musculū appent vt eiꝰ ꝓncipiū trāsmittit neruus ꝛ ligamentū. circa mediū vero hoꝝ nihil manifestat nisi corpus tenue dilatatū. tale ℣o dictū est pāniculū sore. Igitur vt q̄ꝫmultū pāniculus ex neruo cōteritur ꝛ ligamēto. Scōꝫ qdē ꝓsuadetur qm̄ ꝑti sensibilissime ꝑp eius finē nā ꝑte idiget huiulcemodi. hec āt est coꝛ: q̄re. A. 5. de aia. sensus tactus maioꝛ cordis q̄ꝫ ipsiꝰ cerebꝛi. vñ itollerabiles sūt huiusmōi dolores: ꝛ iō de ꝑtibus. ꝫ. Coꝛ nullā grauē sustinet passionē. Et sulcit qꝛ coꝛ i eius extremo pāniculū hꝫ ſo ca. 15. ꝛ demū cassulā vel vaginā eius pāniculārē: seceden tē ab ipo post basim ꝑprie tales ℣o pāniculi ꝛ marie ꝑmus vident ligamento ꝑticipare mime cū ligamētū originetur ab osse. Coꝛ āt cū eiꝰ pāniculo ꝑductū fuit ante os oē: cū ipm vltimoꝝ extat. Silr ꝛ q cassule pāniculus añcedit cordis gnātionē. Sicut eni cuꝫ spma cadit in mricez: mox circunstat hymē: dria. ꝫ6. ita generato corde qđ est ꝓncipium ante ossis gnātionem: pāniculus ꝑexistit cassule illius. ℴ s quoqꝫ stomachi sensibilissimū qđ nerui sexti denotant paris cerebꝛi ꝑtingentē in ipm ꝛ sensum animatū eidem prestantes spāliter super ceteras partes imensum adeo vt ꝑceteris possit appetere partibus. Cui quidem ꝛ si animato careant sensu oculoꝛū coniunctiue appꝛopinquāt cum oculus sit particularum sensibilissima. iꝫ. de in ge. cap. 8. Quod de renibus fortassis sensit in esse. A. ꝛ merito cum nullum de se habeat sensuꝫ. Sunt enim ꝑtes dure cōpacte ad quas non perueniunt aliter nerui: aut pāniculus renū non cōponitur ex ligamēto: qꝛ qđ eius perpaꝝ suscipit vel nerui nomine audiuit ēt ligamentū cum neruus multiplicitate nois dicat dria. 4i. Cū ꝛ ꝑmo subdit panniculum

renū ꝓterti ex neruo ⁊ ligamēto ⁊ filr ꝺ illo qꝺ interi
orū. 4. Et ad vnū vt ſit dicere pānículi ligātes oſſa i
adminicē: vt raſete ⁊ que digitoꝝ ꝑpe āpli⁹ ꝓticipāt
ligamēto deindę q muſculoꝝ: ac deiceps q iterioꝝ
min⁹. Qui āt cordis ⁊ ſtomachi orīs minime ſm q⁹ pl⁹
vel min⁹ hoc vel illud erbibet inuamētuꝫ. Ita vt ad
multū pānicul⁹ ex neruo ꝓterit ⁊ ligamēto. Rarius
aūt is nerui tm̄ ertat textura. Propter q̄rtū vero
ad primū dicēduꝫ q ſimplex ⁊ incōpoſitū ꝺr duplr
aut q nullā hꝫ cōpoſitōem oio ſm̄ vtatē: ⁊ ita pāni
cul⁹ neqꝫ aliq̄d corporis ē ſimplex cū ſaltē cōponaū
ex ꝓticipijs gnātōis: ⁊ mā ⁊ forma: aut q non ſenſu
ꝓceptibile: ⁊ tūc pānicul⁹ corda ⁊ caro ēt dicūt ſim-
plicia cū tm̄ chorda ex neruo vt cōueniun cōponaū ⁊
ligamēto ac caro ex mā ꝟe carnis vt ſanguie iſpiſſa
to ⁊ neruoꝝ villis quod ꝺria erplicabit̄ āplius. 58.
Ad aliud q̄d dicēdū ꝙ id appꝫ qm̄ illa rō ꝙus ſimplr
daū per id qꝺ tale in ſenſu vr ⁊ nō vt ita ꝺr exiſtit ꝟe
Ad aliud dicēdū filr cū Ba. enumerat cordā ⁊ car-
nē ſimplices q̄ nō min⁹ ertāt pāniculo cōpoſite. Ad
aliud dicēduꝫ ꝙ vt multū pānicul⁹ nō ē ꝓpter ſenſuꝫ
ꝑſtare ſolū: ſꝫ ꝓpter alia iuuamēta ꝑmoſtrata. Ad ali
ud dicēdū q nō valet qm̄ vbi ligamētoꝝ cōcurrit in
pāniculo portō nō ē tanta vt ei⁹ ſenſu multū ꝙuertat
ceu cū ꝑti occurrit iſenſibili molliciei q̄ꝫ grādis. ⁊ iō
i eo dolor nō accidit grauatiu⁹: ꝟeꝝ vt ocm̄ pungiti
uus. Ad ea ē que alteri⁹ ꝓtis dicēduꝫ vt datū q̄ꝫplu
rimū pānical⁹ ex neruo cōponī ⁊ ligamēto: aliq̄n tm̄
ex neruo ſolū. Ad aliud dicēduꝫ q nō ē cā q punctu
ra pāniculi no iducat ſpaſmā eo ꝙ ſit tm̄ ex ligamēto
aut ipſius ꝑs potiſſima: ſed diuerſitas corporis tertu
re vtroꝝq; groſſicies ac ſubtilitas ſbē: q̄r to q̄rta. c.
i. tractat⁹ q̄rti. nā villi neruci i corda directe ꝑm tōꝝ
gū ꝓtēdunt̄: ita vt vapor horribilis ex ipſius puctu
ra directi⁹ cerebꝝ petat: in pāniculo ꝟo ꝑm omnē di
mēſionē: vt vapor hic eleuat⁹ ꝓ habeat̄ ad cerebꝝ ꝑ
uenire diſplus. Adhuc. Corda ē groſſa dura q̄ꝫnul
tū nō cedēs occurrēt: ꝟnāe ēt leſioms illatiuā. In
ea. n. ꝙ ſenſus vnitia ē amplū: pānicul⁹ aūt lenis ſō
tilis cedēs iprimēti de facili. Ꝟtus ēt in ipſo nō ē ve
lut in chorda vnita: ꝓpter qꝺ dolor nō tatus eideꝫ i
fit vt corde: pūcturaq; ipſius ſpaſma nō ponit̄ inci
dere ſicut ea que corde. Aliud ēt quantū concludat
ſcutum antea. Differentia. 45.

Quod aūt nares ſint orgaū olfatus ⁊ nō ca
rūcule ſeu additamenta māmillaria oſtendit̄.

Primo. n. ditoriaꝝ olfatus ſit ꝑ hanc ꝓtez
nariū: vꝫ hic aūt ſenſus ē odoris. Itidē. In quarto
carūdē: hec qdem aialium habēt nares: hec aūt po
ros q̄bus olfaciāt. Rurſus: quarto de accidēti. c. 9
Nares noiauimus q̄ ſunt inſtra duabus Ꝟtutibus ſi
cut lingua olfatus. ſ. ⁊ anhelitui. Amp. colliꝫ ꝟo ꝺ iu
uamentis odoratus. Manifeſtū q⁹ inſtrm olfatus ē
naſus. Itidē quoq; ſe ſenſu ⁊ ſenſato. Inſtrm odo
ratus eſt aer impoſitus naſo. Palin: firmatur rōne
quoniam. 8. de iuuamentis: venit vtriq; narium ꝑs
nerui maioris illa que venit ad auriculas. cuꝫ igit̄ ner
uus ſit aliorū oium ſenſuuꝫ inſtrm erit odorat⁹. Eti.
Cōmenta. 2. de anima. In hoc q⁹ ariſ. dixit. Ampli
ant̄ vene ⁊ vie: demōſtrat q⁹ naſus ē ꝓpter neceſſita
tē: ⁊ nō ꝓpter melius. Quod aūt ꝓpter neceſſitateꝫ
exiſtit tale orgaū eſt principaliter eius in qꝺ ordina
tum: ⁊ nō ſubſeruiēs ꝓpter melius illi. Adhuc illuꝺ
qꝺ eſt frigiduꝫ ⁊ humiduꝫ: nō pōt eſſe orgauꝫ ⁊ pri
cipiuꝫ alicui⁹ ſenſus cuꝫ frigiditas ſit mortificās ⁊ pa
liticū faciēs humiditas āt remolliēs ⁊ bebetans. ce
rebꝝ ꝟo frigidiſſimū ⁊ humidiſſimū ē ꝓticularū cor
poris: ꝺria. 14. Itidē quod ē orgauꝫ alicui⁹ ꝟtutiſ
ipſaꝫ oꝝ ei actuakr ineriſtere. aliogn nō poterat i opa
tōem ꝓuenire: qꝺ palyſis neruoꝝ oñdit. Cerebruꝫ
ꝟtute ſenſitiua caret vlr. tactū eni nullū facit ſēſum
ſicut neqꝫ ſan. aut alia ſupfluitas aialiū: ꝺria p̄dcā qꝺ
erpimētum edocet. amp. ſenſibile poſitū ſup ſenſuꝫ
nullū ꝓſtituit ſenſuꝫ. 2. de aia: cū ois ſenſus medio p
ficiat̄ quodā ibidē. Sꝫ odorabile poſitū ſup nares vt
iterius nō ſentit̄. Palin. Illud vr alicui⁹ obiecti eē
ſenſitiuū: qꝺ imutatōem recipit ab eodē. de rōne nā
qꝫ obiectorū ē potentias orgauis allegatas geſcētes
in actū adducere. Sꝫ imutatio appet heri in naribus
i olfaciēdo: puta ertenſio q̄dā ⁊ titillatio. Nares ita
qꝫ ſunt odoratus ſenſitiua ⁊ nō p̄dicta māmillarū ca
pitū⁹ filia additamēta. Cuius oppoſitū fere oēs ſen
tiūt medici: capita p̄fata māmis filia ⁊ no nares po
nētes olfat⁹ orgaua. Rurſus alij hoies ſenſus videt̄
a cerebro deriuari: q̄re ⁊ h ꝓfluet filr ab eodeꝫ: neqꝫ
ēt appet in narib⁹ orgauizatio qꝺ odorat⁹ ſint inſtra:
cū ⁊ alis habeat opatōes ꝓpas ⁊ vni⁹ mēbri ſit vnica
iuxta Maly. opatio. ſ. ꝓpria. Eti. Illic ē orgauū ꝟ
tutis vbi ꝓtingit eā principalius pati et cōformari: ſed
olfat⁹ nocumētū nō ē poti naſci paſſio: ſꝫ vētriculoꝝ
anterioꝝ cerebri: interioꝝ. 3. c. vlt. ꝓfortat̄ ēt ad aro
matticis. Itaqꝫ capita māmillaria capitū⁹ ſut orga-
na olfatus. Propter primū qꝺ ē ſciendū q⁹ orgauū
inſtrm ſeu ſenſituū ē ſubiectū cui ꝟtus inſigit: aut in
qꝺ ꝓtendit. Eſt āt olfat⁹ vis ordinata in duab⁹ carū
culis anterioris ꝓtis cerebri filiab⁹ māmillarū capiti-
bus ad ꝓappbendendū id quod offert ei aer attractus
de odore: q ē id in vapore ꝑmixto cū aere: aut ꝺ odo
re impſſo in illo ex ꝑmutatōe q fit i corꝑe odoriſero.
Ar. de aia ꝑmo. Ex quo ēt iā appet vtcunq; que ſint
additamēta ꝓtacta. In oppoſitum. n. ſuꝑius dixe
te lachrymāꝺū maioꝝ os eminet vtrinq; paꝝ exte
rius conerū: ad iteri⁹ ꝟo plus ꝺcauū: in qꝺ vtrinq;
cōdeſcendit cerebꝝ eminēs ꝓte vtraq;: et formaī in
tra duā matrē in figurā māmillarū. et paꝝ iduraī a
ſuba cerebri: ceu extremū māme duri⁹ ertat i māmil
la. vñ. Ar. 12. de aialib⁹. In anteriori ꝓte naſcūt̄ adꝺi
tamēta que ſūt filia māmillis: ꝑ que fit olfat⁹: et di-
uidūt̄ a mollicie cerebri modicum: et no ſūt ita dura
vt nerui. In principio quoq; tertij canōis. In ante
riore ꝓterea cerebri: oriūt̄ duo additamēta māmilla-
ria qb⁹ ſit odorat⁹ que qdē a lenitate cerebri paruꝑ
dīnt i ꝑmis: ſꝫ poſtea ꝺſegt̄ ea neruoꝝ duricies. Ad
iſta quoq; additamēta vel carūculas ſit ꝑ nares aeriſ
et odoris attractio: ꝑforat̄. n. duob⁹ foraminibus os
cōpoſitū māifeſtis: ꝓio iter ꝺ eriis: deinꝺ ſupi⁹ ꝑfo
rat̄ multis velut canalib⁹ ꝓuis: et reddit̄ q̄ſi ſpongia
vt diminuat multitudinē ſ̄igoris aeriſ apō anhelitū
ne ꝑgat ialterat⁹ ad cerebꝝ. Et hoc qdē os ſituat̄ ſꝺ
dura mr̄e ipſaqꝫ filr ꝑforat̄ foramib⁹ ſicut clepſedra
8. de iuua. Sūt āt nares iſtra delarōis aeris ad pul-
monē et odoris ad carūculas ꝓfatas et plib⁹ oſſib⁹ et
cartilagib⁹ ꝺpoſita. Eſt ēt meat⁹ ꝓuēies ꝺ palato i na
res et carūclas hmōi: q̄ꝫ iuuam̄ta ſī mlta. ꝑ eas enīꝫ
vt ꝓſcriptū ſūalis euaporatio ad p̄dcā ꝓuēit additam̄
ta et aer pulmōi dimittit̄. ꝓpat̄ ēt ide cerebꝝ. Iuuāt

fil'r ad aerē incidendū vt lre articulenť pfecte. Sup fluitates ēt erpellunť ide a cerebro: tegunťqz a visu. Turpe nāqz foret illaz ꝓspicere decursū. iuuāt quoqz in ipas manib⁹ excutiēdo ⁊ erpellēdo. Mosce quoqz hoiez sensū odoramēti deteriorē ceteris hre aialiū ſo de aia. ſaltē itensiue extēsiue āt certiorē cū plm ⁊ plib⁹ alijs aialiū delectet odorib⁹. vñ incane fz aler. de ꝓbſatib⁹: Olfatus coitensior ē eo q hois: in agla visus: in aiali dicto ꝑmo gustabili indico gustus: ſm araneas ⁊ aliquas auiū tactus q̄ſtū id vz qđ est obiecto subtiliť occurrē: non āt quo ad discutiendū qualitatē tāgibilis q̄ ꝓcipiť ex obiecto. ita eni ceteris hō tactus est pfectioris: ⁊ iō aialiū prudētissimū ſo de aia. in apris Xo audit⁹. Propter scoz qdē sciendū ꝙ Auer. collz. ij. c. de iuuamētis odoratus: voluit nares fore instra odoratus ꝓpria. Ingt. n. ſm ax. Fit iste sensus i duob⁹ meatib⁹ q sunt i naso ⁊ ſm ga. sit in carūculis duab⁹ filibus capitibus māmillaruz. ⁊ dicit q ꝓp remotionē isti⁹ loci attractiōe idiguit. Et tūc ipugnat Ba. ingens: Si forte ita ficut dicit ga. q̄ odoraremus: q̄uis nares nře forent opilate qñ ae rē p os attraberem⁹: qz palatū est aptū naso. Fo ramē eni vt dictū crās i palato ꝓtinuať cū foramine nasi transeūte ad p̄dictas carūculas. Et subdit fz q dicit Auenasor. Nos odorarem⁹ odorē cibox qñ incipiūt digeri i stomacho narib⁹ supple opilatis ⁊c. Iti dē: si p illas duas carūculas fieret olfat⁹ aialia olfatibilia: q̄lia vz sunt olfantia ꝓter hoiez nō odorarēt. ipsa eni odorē ꝓcipiūt cū paucis sensibiliū drijs. vñ idē de sensu ⁊ sensato: Homo meli⁹ distinguit drias sensibiliū olfat⁹ q̄z cetera aialia. ⁊ tñ multa aialia fortiꝰ ꝓprehendūt odores ex remoto. Quare gnto de ge. aialiū: Extitudinē sensuū de lōge mime vt ē dicere: hō hz vt scōm magnitudinē aialiū que aūt circa drias marie. Ipse nāqz quātū ad olfatū ē maioris igenij i olfaciēdo q̄z oia aialia i ꝓpalando odores occultos ꝓfricatōe. qđ non bñt cetera: ſo de aia. a. pp qđ dria 5. Solus hō alioꝝ aialiū gaudet floribꝰ ⁊ alijs odoribꝰ. vñ ꝓbleumatū. io. Hō magis alijs aialibus ē odoratiu⁹. Nō igiť p illas duas carūculas erit odorat⁹. Nec aūt positio stare nō pōt sicut tertio oñdeť dicendoꝝ. Est ēt ipsi⁹ remouere fulcimina Quid āt sit dicēdū ei qđ arguit p ar. tertio ⁊ q̄rto dicēdoꝝ vi debiť. Ad aliud dicēdū ipz nō valē: qz ſo de aia olfatus pficiť opculo remoto: velut visus amotis palpebris i hūtib⁹ eas discoopire nobis euenit ispirātibus āpliatis venis ⁊ poris. id aūt fieri ñ pōt nisi naribus olfatibile attrahať: nō. n. h ꝓtingit fios detinēs velut ore apto ipz attrahē. Adhuc magis trāsduceť olfatibile mixtū aeri i pulmōe ⁊ vētrē q̄z i surſū colatoriū ascēdat. Dali: Videť rō pori⁹ oppositū icludeť ꝓposito: qz si ſm eundē odorabile ꝙuenire ad carūculas ꝑfatas ꝓus ꝙcurreret i nares: cū illa duo foramia eaꝝ ⁊ colatorij sibi obuient circa eū q sub oculis locū: pp qđ eis opilatis debē olfatus pfici i loco cō tactus. Nō eni pōt dicere q i loco nariū anteriori fit organū olfatus eo ꝙ quodā imisso nares ad interius valde opilante: odorabiliqz demū appositio ad nares nō fiet odorat⁹ sensus. Sili'r dicēdū Auenasori. Ad aliud dicēdū q sermo hic est de hoie nūc: ⁊ nō alioꝝ Aut fortassis in alijs pfectorū ita vt in hoie pficitur odoratus. vias tñ liberiores bñt cerebrūqz frigidus ⁊ humidū minus. Sed ℈ hec ⁊ cū auer. vī aphoris. 5: Mulieri si i vtero non ꝓcepit: velis aūt scire si cōcipiat ꝓteges vestib⁹ suffumiga deorsuz ex aromatibus. ⁊ fiqđē trāsire vī odor p corpus ad os ⁊ nares cognosce qñ ea nō pp se nō gnāt. Si igiť p oē corp⁹ ab inferi⁹ in surſū pōt fumus ad odorat⁹ organū pue nire: multo deniqz magis qñ appropinq̄t ipi de extra odoratiuū. Dicēdū ꝙ si dēret sētiri a muliere sic disposita odorabile: opus ē os tenere apertū: aliogn nihil ꝓcipiet ceu nil quātūcunqz odoratiuū ore clauso sentiť ens i eo. Propt̄ tertiū Xo sciendū sniaz sere oium medicoꝝ ꝙ olfatus sensitiua sunt extremitates due vētriculi cerebri duplicis in rotundū acutuz ꝑminētis cū sba terminatiōi ea q̄ cerebri vt ꝓpus tactū qđ anothomia designat apti⁹: qđ ēt vī inui nō parū de sensu ⁊ sensato ita: Vtiť nā respiratōe ad duo: vt opose qdē ad thoracis adiutoriū: ⁊ aduētitie ad odorē. Inspirāte eni ficut erspirante puta hoie: facit per nares motū olfatuz vz. nō sunt igiť nares olfat⁹ certū organū: sed pori⁹ quoddā delatiuuz. ⁊. 5. de ge. aialiū. Quorūcunqz nares lōge vt latonicoꝝ odoratiua pfecte. Erūte nāqz ꝓfundo sēsus organo lōge: qz motus nō destruunť: sed recte tēdunt: ficut ꝑ oculis manu visū adunātes. vñ ꝓbl. iz. exꝑssius. Ad cerebꝝ eni terminat⁹ odor sensū facit. Quod exꝑmiť de iuuamētis apte. 8. ca. 8. ⁊. 4. Sēsus ꝓrebēdēs odores iter alios sensus: positus ē itra testā in duob⁹ vētriculis anteriorib⁹ vētriculoꝝ cerebri: q ꝓtinent spm̄ vaporosū. Subdiť ēt tādē: Vtilitas duorū foraminū ptrāseuntiū a cerebro vsqz ad nares est ipius supfluitates euacuare. Et i h̄ est vtilitas alia q̄ cerebꝝ cū isirmať adiuuať. Est ⁊ vtilitas ꝓpria ante istas. s. odoris ꝓpēsio: ⁊ añ istā alia puta anhelitus aeris ⁊ copulatio ei⁹ cū cerebro. Propt̄ oēs igiť istas causas appropriať sensus odoratus vt sit i cerebro: qz ps q̄ coopit istū sensū idiget vt p eā ptranseat qđ cerebꝝ adiuuat. Quarto Xo de accidēti. c. c. Monstrauim⁹ quoqz q ꝑmū instrm odoris sit vētriculi cerebri. Hāc ēt positionē fuat haliabbas. z. ⁊. 4. theorice. ca. i 4. ⁊. iz. qđ ēt signo rōnabili oñdit: qz si domū igrediamur vndiqz clausaz multis odoribus bñ aromaticis repletā: naribꝰ nris aptis replebunť p̄dictis odoribꝰ. Si āt tūc cū ipsoꝝ apitōe ⁊ repletione aerē ꝓtinētes attrahere cessauerim⁹: mime sentiem⁹ tpe illo añdictos odores. cuz Xo aerē attraxerimus eos mox sentiem⁹: qz hō ispirās odorat nō ispirans āt sed erspirās: aut reunēs spm̄ nō odorat: ſo ꝺ aia: quare ꝓcludit haliabbas: nō nares sz duo capita capitib⁹ māmillarū fil'ia fore olfat⁹ organa. Rursus: vt dcm̄ p Ax. Olfatus nř ꝓportionať oculis palpebris velatis: q̄bus nō pōt pfici videdi act⁹ nisi amoueāť palpebre: sit ēt ispirādo: ⁊ opculū de recēdo venis āpliatis ⁊ vijs nō ꝓcipit ēt homo nisi drias extremas odoꝝ: ⁊ valde ifignes. nihil eni odorat odorabiliū sine letitia ⁊ tristitia: cū certū hunc sensum mīme habeat pp multā cerebri frigiditatē ⁊ humiditatē Ytutē ipedientē olfatiuā ⁊ fumalē erriguēdo euaporationē q̄ cā odoratōis exiſtit: ⁊ pp h̄ olfat⁹ attributus fuit igm rōne vz obiecti ꝑpe. Causať ēt is ex fumali euaporatōe. Cōmensurať nāqz calor odorabilis ⁊ motus ipius ad hyperbolē eius que i loco idest cerebro frigiditatis ⁊ humiditatis Natura eniz semper ingeniatur ad excessuz vniuscuiusqz: de partibus scō. Olfatus siquidem ratione organi qđ est circa

cerebꝝ est ℣tute seu potentia calidū: mā ℣o frigidū hec igit̄ singula mōstrāt sēsitiuū ꝓpꝫ olfat⁹ circa cerebꝝ: ⁊ nō secus nares existere. Itidē organizatio ptiū arguit ℣tutē istri: sz i extremitate vtraq; vētriculi anterioris cerebri: ꝑdcā ita extat artificialis organizatio vt nō ob aliꝺ fit nisi pp odoris ꝓceptōem qꝺ sortit̄ id qꝺ impediet. ꝺ. additamēta illic scā eē ac paꝝ a mollicie cerebri ꝓmutata: vt eis huic fortitudie ac q̄ta possint pati superfluitates primi vētriculi expurgari ide illesa: ceu sub cerebro locata fuit glandula: modicū a suba cerebri iduritie ꝓmutata: ne superfluitatib⁹ cerebri hic trāseūtib⁹ ledat̄. Cui dicēdū ꝙ nō pp hoc oportuisset os tm̄ i exteri⁹ cōcauare neq; vias sic angustas nāe ꝑstare. Ex vētriculis ēt decurrūt circa mediū superfluitates: ad glāꝺulā dictā: nō tm̄ ledūtur bis ipsi. Aut sz ꝙ obijcit̄ inuamētuꝫ iportet qꝺā vt voluit Ba. cū. A. nō tm̄ illud extat ꝓncipale: sz odorat⁹ magis: cū vn⁹ sit sensuū ꝑficiētiū. Adhuc lesa parte interiori: ⁊ naribꝫ sanis: ledit̄ ⁊ odorat⁹ qꝺ ⁊ nobis iducāt collectōes fetide sub cerebro anteri⁹ ꝓcepte: ac corrizę nullā in naribꝫ lesionē notātes nō pauce. Itaq; carūcule ꝑfigurate organa sūt odoramēti: ⁊ nares. Mosce quoq; ex ℣o de aia. A. cē istz duplex qꝺā nāq; reddēs tm̄ ꝙ sariū subsuitiuū existit: ceu neru⁹ obtic⁹ crystalline ac vasa seiaria involuta testiculis. Aliud ℣o ꝓcipiēs solū qꝺ ꝓncipale extat ꝑfectiuuz vt cristallina ⁊ testiculi quo ad seis gnātōez: nō nulli quoq; reddēs fil̄ ⁊ suscipiēs: vt neru⁹ tactiuus cordis ēt caro. ꝓ se nāq; sentit: ꝺria. 42. Itaq; in ꝓposito nares sūt organa reddētia solū: carūcule ꝑfate suscipiētes tm̄. Oportuit. n. plura istra ⁊ figuratōes eē vt ꝑficeret hic sēsus q nobis cū difficultate alligat̄ pp cerebri dictā frigiditatē ⁊ hūiditatē in mensuraz.

Propter ārtū qꝺ. Ad primū ꝓcedēs er Ar. dicto appuit qꝺ dicēdū vel qꝺ noluit nares organū olfat⁹ ꝓncipale ⁊ susceptiuū: sz deserēs ⁊ sariū. vñ ℣us ꝑbs diminuit nares odor̄ fore adductōez. Aut sermo fortasse sic Ar. fuit bona q̄ nōdū ꝑfecte tradita erat icisionis scia: ꝺria. 9⁰. Ad aliud vt appuit ꝙ nares quoquo mō sāt istra odorat⁹: subsuiūt. n. ⁊ deserūt ꝓpꝛijs istris: ⁊ qꝺ nō solū hūt inuamētū ℏ sz vt dem̄ ē alia plura. iō volēs Ba. eas lingue assimilare cui⁹ ꝓpꝛi⁹ē act⁹ gustādi: sari⁹ i vocē ꝺferre. Et ēt vt man⁹ molēdinarij i volutēdo cibū sꝑ dētib⁹. Terti⁹. iz. de aialib⁹. A. nares dixit istra fore odorariōis ⁊ ābelit⁹. Ad aliud auer. iā appuit: non. n. tenet̄ mō. Ad aliud dicēdū qꝺ ꝓ tāto ꝺ istrm olfat⁹ cē aerē ipositū naso: qꝛ ipe ꝺfert marie vt act⁹ ꝑficiat odoratōis. et iō posuit ibidē ꝙ istrm audit⁹ eēt aer iposit⁹ auri. hic enī necessari⁹ ē marie ℣o appēs de aia. Ad aliud dicē dū ꝙ illa ꝑs neruī nō ē ꝑs q̄ sit olfat⁹ sensitiuū: sz tact⁹. ℣ unit̄. n. hec ⁊ ramificat ex termino nernoꝝ pari ex cerebro ortoꝝ. Ad aliꝺ dicēdū ꝙ sermonē auer. aut ei⁹ expositōz hic nō recipio cū opiniōis fuerit oppositę. Ad aliud dicēdū ꝙ notat difficultatē nō āt ipossibilitatē. Quincit. n. tm̄ ꝙ hō deterioris sit ceteris aialib⁹ olfatus neq; ēt cerebꝝ tm̄ ē frigidū ⁊ hūidū imo calidū ⁊ ℑterminatū vtcūq;: sz frigidū ē respectu cordis ⁊ epatis ⁊ humidū respectu ossiū ꝓio ꝓia ⁊ qꝛ cerebrū sic frigidū fuit odorat⁹ igni attributus: vt fierz ceu oīsuz eq̄litas habuit ēt hō sicut tactū ingeniuz in odoratōe: q̄ odorabile facile agit ad organū puenire Ad aliud dicēdū ꝙ ℣tus in carūculis actu reꝑitur ꝓ ut saltē formā noīat. Neq; ꝓpter hoc ꝙ cerebꝝ carz ℣tute sensitiua tollit: qꝛ circa ipm odorat⁹ nō possit eē organū: cū ñ sit ꝓpe vt declaratū ē in sba cerebri: sz in ꝑfiguratis additamētis: ⁊ qꝛ ꝓ paꝝ a cerebri diserūt sba: iō rō vt ꝓꝛ difficultatē ⁊ nō ipossibilitatez ꝺcludit odoratōis: qꝺ si sermōes q̄q; Ba. ꝺsonēt instrm olfat⁹ fore i cerebro: aut vētriculos duos ātes riores: vt apparuit exponēdi: qꝛ ē circa cerebꝝ ⁊ eius velamē. Id. n. qꝺ alicui nāt̄ ē annexū: multotiēs id ꝺr ceu cor ꝺr artariaꝝ ps. vñ histo. 3. Cor ē sicut ps artariaꝝ. Et in ꝓncipio canōis ⁊tio. Cerebꝝ dividit in subaz velatiuā medullarē: ⁊ vētres plenos spū. ad aliud qꝺ dicēdū oīsuz. 42. Nec eo ꝙ odorabile positū itra nares nō sentiat̄: arguit ibidē ꝓpriū fore olfat⁹ organū. sz euēit: qꝛ cū odorare cōsistat in sualī euaporatōe: opilatōe tūc iterueniēte ipa nō pōt in ꝑfatas deuenire carūculas: qꝺ oñdit̄. si. n. qꝺ itra nares ponit̄ pauce fuerit quātitatis: vt effumatio vaporosa nō ꝓhibeat trāsire adhuc odor ꝓcipiet. ad aliud dicēdū ꝙ nō ois imutatio ꝓpriū arguit sēsitiuū velut neru⁹: vt oīsuz ꝺria. 42. organū tact⁹. caro tm̄ mutat̄ apꝺ obiectū ipsi⁹: qꝺ qdē nō ꝓncipale arguit instrm sz magis accessoriū ⁊ delatiuum. ℣ria. 46.

Quod tunica interior arterie ꝺstruat̄ ex villis in lōgitudine ꝓtēsis oñdit̄ ex tertio nālū. c. io. ⁊ ꝓio ꝓia de mēbris. Rursus ꝓxi ⁊ posteriori actōi huiusmōi ꝺbet̄ organū hec āt ē attractō dilatōe fcā. oz. n. fiqd expellit̄ qꝺ pri⁹ attrahat. villi āt lōgitudiales attrahit. Erūt igit̄ vt pus ⁊ ꝓpius istrm. qꝺ āt tale sedē ꝺz accipe intrinsecā iuxta ꝓpinq us āpli⁹ sitū. Et i. anbelit⁹ ⁊ pulsus sūt ꝓportōales. ipe nāq; currit pulsus tertio. io. c. se mōis vlis ābelitus: sz in anbelitu ꝓcedit attractio: ergo ⁊ ipulsu. ℏ āt posita villis ꝑfici lōgitudialibus: q ei magis crūt accōmodi existēs intrinsec⁹. adhuc dignioꝝ ⁊ fortiori actui istrm debet̄ aptius ⁊ vigorosius. sz id euenit cū longitudinales fuerint iterius: qꝛ ꝓ eoꝝ attractō nē vita ex corde in cetera demādat̄ mēbra. ℑ it ēt attractio ꝓ ipsos melius nutrimēti in ꝑtes artarie. Itē dē. Si villi latitudiales eēnt iterius fortiores ꝓpinqtate facti ꝓhiberēt aerē introduci qꝺ nō faciēt exteri⁹ positi vigētes q̄z minus. Itaq; tunica interior artarie i villis ꝋm longitudinē dissoluit̄. In oppositū Ba. 6. de iuuamētis. c. i. ⁊ haliabbas cuz auer. ꝺ anothomia artariaruz. Rursus. Immutatio corpori aduenięs mor q̄si ꝓ artarias iuuāte spū in cor ꝺferetur. hec āt ꝑficit̄ expulsione quā facit artarie interior tunica villis latitudis itra se positis. nā longitudinales id impedirent attrahēdo. adhuc longi exterius siti aeri appropinq̄nt amplius q̄z entes intrinsecus: ⁊ ita facilius subiducere poterūt aerea. Igit̄ latitudinales villi extant i tunica exteriori artarie. Propter ꝓmū qdē sciēduz ꝙ artaria ē mēbꝝ neruosuz a sinistro cordis ventre ortuz in eius subsidiū motu ℑrio ordinatuz in longuz rotundūq; ꝓtēsuz duplici tunica velatuz. Vite mediātibus sāguie et spiritu in aliud reliquum corpus delatiuum. Huiusmōi autē duplicis tunice interior est multe spissitudinis et duriciei: exterior vero mollis tenuis rapa similis tunice venę non pulsantis. 6. de iuuamentis. c. iz. vnde secundo theorice. Interior tunica est quinquies duplicior exteriori: et ideo abeucalis magister Ba. q id bñ mensurauit noluit artariam ꝓxi sexcuplā grossitudini ve

ne. habuerť ãt tũicas duas ne fortitudie findãť ⁊ ne ſpũs in eis raritate diſſoluanť. pulſant ãt vt ꝓtẽpentur vitalia: ⁊ vt ſpũs ptib⁹ cũ ſanguie deferať: ac ipe attrabať ex venis i eas. ẽ ãt villus ſiue ynul⁹ aut ſi lũ mẽbꝝ neruoꝝ ptenſũ ſubtiliſſimũ: ad motũ actionis cõis ordinatũ. nã mẽbra que ſolũ ꝑ ſeipis agunt villis nõ eguerũt cũ actio ſit ꝑua. ſufficit. n. calor nãlis loco villis: ceu ſunt os cartilago ⁊ hmõi. q̃ ãt ꝓp oẽ corpus opanť eguerť illis cũ vehemẽtior fit actio vt vẽter artaria ⁊ hmõi. Eſt ãt is triplex vt q̃ſi trina dimenſio lõgitudinalis latitudinalis ⁊ dyagonalis mediantib⁹ quoq; is artarie opanť. In eis nãq; ſũt q̃tuor Vtutes quaꝝ q̃dã dilatant: alie ꝓſtringunt: q̃ dã retinẽt ⁊ faciũt p⁹ getẽ dilatatõz: nõnulle retinẽt ⁊ agũt poſt getẽ ꝓſtrictõez: q̃ oẽs villis opanť ꝑ̃is Maly. Et q̃r dubiũ erat qb⁹ agũt ⁊ qũo cos timuit ptibus appropriare artarie. Propt qdẽ ſcõz primitus exponať qd de h̃ ſẽſerũt ꝓores: deicepſq; vlr diſſonantie ſapientũ tangãť circa villos. Propt hmõi figdẽ ꝑmũ ſciẽdũ q⁹ nãliũ. z. ca. io. ita ſ̃bſcribit Tunicaꝝ artarie q̃ qdẽ extroꝛſũ ex rotundis: q̃ vero introꝛſũ ex rectis qdẽ plimis: paucis Vo eis qb⁹ ex obliquis. Dico ãt rotundũ latitudinalẽ: obliquũ ãt vlem. qõ ſulcať: qm̃ ſubdiť: Artarie ſimulanť ventri Dis quoq; vť ꝓſentiri vlius tũ ꝑmo ꝑma de mẽbriſ ita: Mẽbroꝝ quidẽ hñtiũ duas tunicas: villi latitudinales ſp in eoꝝ extrinſeca ſũt tunica: ⁊ alij duo intrinſeca tunica: ita vt lõgitudinales declinẽt magis ad ſupficiẽ cius iteriorẽ q̃z trãſuerſales: ſm h̃ igitur cõe longitudinales extant i tunica iteriori. In Dniũ 6. de iuuamẽtis ca. 4. Tunica iterior artarie diſſoluitur in ſila ſm latitudinẽ. vñ ſo theorice. ca. iz. oppoſitũ nãliũ. z. penitus ſeriať ita Interior artarie tunica villoſa ẽ ⁊ in latũ: ſed tunice exteriorꝭ ſunt in longũ villi: ⁊ in ea pauci ex trãſuerſo. Collz aũt. c. i. de anathõia: ꝓtextura iteriorꝭ artarie tendi in latitudinẽ: exteriorꝭ i longitudinẽ. Propt hmõi ſigdez ſcõm ſciendũ q⁹ Alex. in ꝑbl̃atib⁹ taliť ſeriat: ynuli recti in ſtomacho. i. iſophago attrahũt: obliqui Vo expellũt. In alijs ãt ptículis obliqui detinent vt in mrice. z. quoq; iz. c. i. Meri ſepatus ẽ a villis trãſuerſis cũ non ſit ad retinendũ. cui cõſentiť collz ſcõo vbi tñ lõgi explicãtur ⁊ lati: nõ ãt trãſuerſi. tio Vo theorice: Meri ẽ cõpoſiti ex duabus tunicis: altera exterior carnoſa: e⁹ villi ferũtur in latũ: reliq̃ Vo interior neruoſa: ⁊ eius ſũt villi in lõgũ ꝓtẽſi: ⁊ i ea pauci ꝑ trãſuerſũ deducti qõ inuitur nãliũ ẽt tertio: primo ẽt ꝑma: Motus trãglutiẽdi eſt cõpoſit⁹: ſit enĩz villis ꝓprijs ꝑ formã ex ſitu longitudis latitudinis ⁊ trãſuerſionis: ſed iſte motus ẽ meri. Appet itaq; q⁹ duplicit aduerſãtur hi ꝑmitus: q̃. a. poſuit in ſtomacho ſeu meri villos tranſuerſos cũ baliabbate: ⁊ q⁹ demũ fecit trãſuerſos expellẽ in ſtomacho: cũ vbi libet ponãtur retinẽ. Adhuc ſo collz õ vẽtre: Retẽtio ⁊ expulſio fiũt ꝑ tunicã que ꝓcedit ꝑ latitudinẽ: ceteri Vo fere teſtãtur expulſionẽ fieri ꝑ tunicã diſſolutã in villos latitudiniſ ⁊ retẽtionẽ ⁊ ꝑ illã que trãſuerſiõis. Tertio Vo nãliũ ca. 8. vẽter hz ynulos obliquos gr̃a circũtractõis. amp. diſſonãt circa inteſtinoꝝ villos nõ ſolũ ad alios Vm ẽt iter ſe. vñ. z. nãlium ca. ꝑdicto: Unicuiq; iteſtinoꝝ rotũdi ſm alteram tunicaꝝ ynuli ſunt circũtrahunť eni ſolũ. attrahũt ãt nihil ad modũ quo matrix ñ attrahit mẽſtrua ſz tm̃ expellit: ſimpliciũ. 5. c. 4. Quarto Vo ꝺ inuamẽtis. ca. 2. Inteſtina qm̃ nõ idigẽt virtute attracti ua habuerť ſila ꝑ que ſoret ipis poſſibile tm̃ expellẽ. z. figdẽ theorice. c. 26. Inteſtina figdẽ ſũt ꝓpoſita ex duab⁹ tunicis villoſis ⁊ cuiuſq; villi tunica in latũ rotũdať. Tertio vero. i6. c. i. Vincẽs ſup duas tunicas inteſtini ẽ villus tendẽs ſm latitudinẽ. collz Vo ꝑmo de anathõia inteſtinoꝝ: Inteſtina ꝓpoſita vt ex duabus tunicis: ⁊ hñt texturã tendẽtẽ i latitudinẽ ſolũ. vñ ſo illius: de iuuamẽtis mẽbroꝝ: Virtus manifeſtior in eis ẽ expulſiua: non ãt attractiua. Cui⁹ ſimiliũ nãliũ ita tertio ca. io. Sola oiuz organoꝝ ex tunicis fiť ⁊ vtriſq; obliquo ⁊ hñtib⁹ ynulos facta ſunt inteſtina. Mali. quoq; iteſtinũ expellit illis qõ aggregať ex egeſtiõe i co: ⁊ attrahit ſibi aliqd aliud ex ſuefluitatib⁹. ꝑmo aũt ꝑma de mẽbris: Melius ẽ iteſtinis vt villi attrahẽdi ⁊ retinẽdi nõ ſint fiť: ſed ſupple ꝑ tunicas ſepati: nõ eni multa idigẽt retentõe: ſz attractõe ⁊ expulſione. ſic igr̃ eis villi inerũt lõgi ⁊ lati qõ firmať: ſubdiť eni q⁹ aliqñ mẽbrũ hz duas tunicas vt fiat eius attractio ⁊ expulſio motu vehemẽti: vñ facta ẽ eaꝝ alterutre ſingularit̃ inſtz ſine ꝑmixtõne: vt ſtomachus ⁊ iteſtina: itaq; Ba. ⁊. a. ſere Dniať ne dũ alijs ſed ſibiipſiſmet. Propt tertium q̃ dẽ explicet ꝑua veritas queſiti. deinceps vero lites circa ꝓinductas ſopianť diſcolias. Propt hmõi ꝑmũ ſciendũ: dicẽdũ cũ. 6. de iuuamẽtis ca. 4. Malia bate ⁊ auer. q⁹ tunica iterior artarie ꝓſtituiť ex villis latis: exterior vero ex lõgis qdẽ plurimis: paucis vero ex trãſuerſis: qõ expientia oñdit in ãplius cuz qs accipiẽs artariã magnã ⁊ decoquẽs q̃ſi excorticãdo ſeiungẽs appebit cidẽ q̃z magis ſm latũ ſeu rotundũ decorticari. qõ ⁊ rõe firmať: ſuppoſitis tũ pri⁹ q⁹ iſpiratio expiratõnẽ p̃cedit: vñ hiſtoriaꝝ libro: moriẽtia expirãt q̃re neceſſariũ eẽ ꝑmũ inſpirationẽ. ⁊. 6. ꝺ iuuamẽtis ca. 5. Principiũ mot⁹ oiuz iſtoꝝ ẽ vnũ: ⁊ eſt cordis expãſio que fortior ẽ ꝓtractõe adhuc qñ cor dilatať artarie ꝓſtringũť ⁊ eꝫ dria. 80. ⁊ q⁹ artarie vt dictũ extãt i cordis obſego. amp. q⁹ dilatatõe ſit attractio ꝓſtrictõe vero expulſio. Palin: q⁹ villi longi attrahũt: lati Vo expellũt trãſuerſi detinẽt. Et itidem inſtrm actõi ãplius neceſſariũ interi⁹ locať in ꝓpinquũ agẽti. vñ tertio. iz. c. i. Nõ poſiti ſi i vẽtre villi expulſiui extriſeci: ⁊ lõgitudiales itrinſeci: niſi q⁹ attractio ẽ ꝑma opationũ ei⁹ ⁊ ꝓpingor deide expulſio aduẽit p⁹ illud: qõ nẽpe oñdũt meſopleuri dilatãtes pectus: ⁊ ꝓſtringẽtes vna q villos a q̃tuor ptib⁹ recipiũt: ⁊ iõ vnuſqſq; ſm almãſorẽ ⁊. a. ẽ q̃drupler. Apud tñ Ba. ⁊ Maliabbatẽ ſingularis q̃re ſũt. 88. vel. 22. villi coꝝ. Sigdẽ dilatãtiũ in ptẽ magis expãdunť exteriorẽ vt apti⁹ aerẽ q fortis exiſtit attrahãt. Eõſtringentiũ Vo iteri⁹ vt liberi⁹ fumũ vaporoſuz expellũt i que foras. His itaq; ſuppoſitis ꝓceda tur. nam ſi prior inſpiratio expiratione ac cordis expanſione: cor ꝑmitus attrahendo aerẽ in ſui refrigerationẽ a pulmone per artariam venalez dilatať. Et q̃r hoc deſerunt ei cõſtringiť eo q⁹ qñ vnũ mẽbrũ dilatatur vt attrahat reliquuz ꝓſtringiť vt expellat. nãlium. x. ca. z. huiuſmodi quidez expulſio cũ ſit neceſſario attractione villis perficietur latitudinis iteri⁹ poſitis quia ſic erunt agenti ꝓpinquiores. At deinceps in huiuſmodi cordis expanſione ſimiliť artariam oz magnam ꝓſtringi eidem deſeruientẽ: vt in id

ſan. expellatur aliq̄r ab eo q̄ cordis i calore remiſſus Et ēt ne is dilatatōe erpandaſ: cū ātcor angustatur arterie dilatanſ: ita vt in arteria magna ꝓstrictio precedat dilatōnem: in arteria vo venali eō. Rursus. Expulsio artarie ē fortior motus: ⁊ ap̄li⁹ neceſſariuſ attractōe: q̄ per illā erpellit vapor fumoſus cū aere ꝓpius introducto mixtus: q̄ppter ei⁹ inflāmatōem odi oſā iā nāe redditā tanq̄ notabili⁹ conaſ plus excretia ꝓpellere q̄ aerē ad refrigeriū introducere cū modicus ſufficiat eo q̄ is quātūcūq; calidus: ē frigidus nr̄or ſpūuz cōpatōe prio fa. c. 2. doctrine fe. Est ēt vapor ꝓtactus groſſior ita q̄ fortiori egeat ipulſiuo: aer vo ſubtilior: vt ſibi ſufficiat remiſſior. ad fortio rē ātactū ⁊ ap̄li⁹ neceſſariū ſuppoſitū ē iſtrm intrinſecū ⁊ ꝓpinquū exiſtere. Eti. fulciſ: q̄ſi talr diſpoſiti aeri ꝓpingores erpoſiti: ip̄m poterūt pfecti⁹ attrahē q̄ ſi forent intrinſeci: q̄b⁹ dictū paucos ſociari ex trāſuerſis. Cōcomitāſ nāq; lōgos ſp q̄ mot⁹ fortaſſis eor attractiu⁹ reqrit fulcimētuz in ap̄li⁹. Itaq; villi lati in tunica erunt intrinſeca: longi aūt in extrinſeca.

Propter huiuſmōi ātem ſciendū q̄ villi aliquando opanſ p ſe: ⁊ ſicut dcm̄ lōgit⁹ attrahūt ⁊ reliq̄: iterdū vo per accidēs: ⁊ ita op⁹ agūt aliq̄ ab hoc oppoſitū: ſic. n. retinēt ñ ſolū trāſuerſi: ſic ⁊ lati: ē ēt cū in retētiua p̄bēt auriliū q̄ ſm latitudinē icedūt: prio prima. c. 3. de vtutib⁹. vñ ad id q̄ ponit. A. tranſuerſos i ſtomacho erpellē dicēdū eo tāq̄ ſuppoſito fore p accns: ceu nō oēs i vehemēti marie retinēt tandez ꝓstringēdo appetitu ad q̄ erpulſio ꝓſeq̄ſ ei⁹ q̄ in ſtomacho ꝓtineſ cū ſit long⁹ colonaſr rotund⁹ p ſe tñ dcm̄ ipſos retinere. Cū vo aliq̄ ps trāſuerſor opaſ pōt retinere ⁊ qetē p̄ſtare vt attractio fulcimēto innixa pfecti⁹ attrahat ⁊ p̄cipue cū appetit⁹ nō fuerit imē ſus: tūc. n. q̄ſi lūbricor terreſtriū mot⁹ fiſaſ eiſdem. Ad aliud q̄. A. ⁊ Auer. nō ponūt trāſuerſales i ſtomacho: hos āt Alexāder ⁊ Paliabbas firmauit dicēdum q̄ illi tanq̄ p pauc neceſſarios ⁊ mānifeſtos reliquere. Actio nāq; ſtomachi ē vehemēs attractio: in q̄ ꝓpendiſ qes q̄ſmime. hi vo cōſiderātes motulaz quādā in nerui attractōe: ac q̄ ſocianſ trāſuerſi qdē in alijs p̄ib⁹ ſp cū longis ꝓtuleret ēt ſtomachū eiſdē o rui. Ad aliud dicēdū q̄ in vētre pficiſ erpulſio p ſe villis latis: ⁊ marie cū ptes ſtrigūtur ſupiores. q̄ñ vo ecōtra euēit cātur vomit⁹. p accns āt retinēt ceu cū fm ſupi⁹ retūdeſ vētris ⁊ fūdū ꝓprie: nō āt fz mediū: p ſe nō cōiter ponit retētio trāſuerſis muſculis vigere. Ad aliud dicēdū q̄ illa lra Ba. ē corrupta fortaſſis trāſlatōe nā in greco erat egearſiō: q̄d dico vt igt Ba. fo. de re. ſa. Triū recto q̄d ē rotūdum dr̄ ēt cōiter egeorſion plagiō. i. obliquū. vñ decept⁹ trāſferens nois cū multiplicitate: cū debuit trāducē egearſiō. i. rotūdū ſeu latū trāſtulit obliquū. Et hr ad aliud dicēdū q̄ errauit p̄r⁹ nō rōne trāſferēs cum trāſtulit ſo nāliū. 3. Sola oium organor ex tunicis fiſ ⁊ vtroſq; obliquos hūribus inulos: cuz dicere debuerit rotūdos. Aut dicēdū obliquuz equocuz ē ad latuz ⁊ trāſuerſuz ceu p̄r⁹ viſuz Ba. inuere. Ad aliud dicēduz q̄. A. alijs aduerſaſ pentib⁹ ſimpl̄r intestina fm ambas tunicas villos br̄e latos. aut dicēdū q̄. A. itellerit iteſtina ſupiora: reliqua vo iferiora. Vel ſaniꝰ q̄ lz inteſtina ſupiora. 5. ſolū habeāt villos latos: vltimū tñ vt rectuz ⁊ p̄cipue ipſi⁹ extremū longos ēt bz. vnde tertio, 16. c. primo. In inteſtino recto iam appent vili multuz longiſ: q̄ñ ē exiteſtinis maioris opatōis indigens ad trahendum illud q̄d ē ſupra ipm. aut q̄s dicet hos lōgitudinales villos nō eē de ſuba iteſtini recti: ſz muſculor duor longitudinaliuz q̄ ſunt in eo. q̄ ſi dicat. A. ſimpl̄r in iteſtinis attractōem motu fieri vehementi: aut eum non audio: vel fortaſſis ſit ab alio q̄z a longitudinis villis: vel attractōem appropriabit ſtomacho: erpulſionez vo inteſtinis: quod q̄dem non recte interpretabit contra mentē nunciātis. Si. n. cā duplicitatis tunicar foret in illa: vñ dicā tunicas inteſtinor duplices er inuamēto exiſtere cōi: vt ne accidat nocumentum vni: ei alter cōicet. Nā ſi q̄s diligēter attēdat i oib⁹ mēbris ꝓtinētib⁹ alienuz ab ipſor ſuba duas tunicaſ iueniet venenoſas p̄ter venas: aut fortaſſis vaginaz cordis: ita q̄ ⁊ frenes ſunt duplices ſno. io. Propter q̄rtuz āt ad primuz dicēdū id dcm̄ eē tpe quo nō duz ſciebat anothomiā pfecte: cuz teſtatuz ſit dria. q̄ ō ſe Ba. dicere nō-fore ipoſſibile iuenire i arte medicine: quod p ip̄m nō ē iuentuz. auicēne vo dicēdū vel q̄r ſecutus ē illic Ba. aut oro ipſius ē vtis ceu i ptibus vr̄ duas hūtib⁹ tunicas. huiuſmōi āt vitaſ ptibus vr̄ duas hūtib⁹ tunicas. huiuſmōi āt vitaſ ꝓ vno nō iterimiſ p̄ticulari cuz ad rōnem ſcie ſufficiat ipſa vt ad multuz: pby. 2. metha. 6. Ad aliud q̄d dicēdū appebit. datuz nāq; ē q̄ i alijs artarijs ab ea q̄ vni⁹ tunice cōſtrictio: pp obſequum quod p̄ſtāt cordi erpāſione p̄cedit. Ad aliud dicēdū q̄ lz anhelitus ⁊ pulſus ſint ꝓportōales, ꝓportōe ſeu ſilitudine lata ⁊ nō va. nā ſilitudo ē dupler: q̄dā fm vitatē: ⁊ aliq̄ nō: vt cuz q̄d alteri ſilitudine ꝓportōnaſ longingori Mali. lz. n. anhelit⁹ ⁊ pulſus ꝓueniat in ſpē fere numero: ⁊ in cāis tribus vel vtute iſtio ⁊ neceſſitate differt tñ in q̄ſtimis ⁊ ꝓprie cuz cerebr Hopeſ cordi. Ad aliud dicēduz q̄ vigore cordis oia i initio reddunt r ina: q̄ demuz ꝓſeruāſ in eē p debitus defluxuz ob ipſo ad ea fm dilatatōem ⁊ ꝓstrictōnem: ſz in hoc vt oſſum ꝓstrictio arteriar opaſ dilatōe in amplius neqz artarias oz villos br̄e aut q̄libet, ꝓpter ipſius actuz nutritōis p̄ticulare: cuz vt tactuz calor tanq̄ i ſtrm ſibi ſufficiat nature. ad aliud dicēdum q̄, ꝓpter neceſſitatē fere vacui quod ſequr ad ꝓstrictionem niſi mor ſubſequaſ attractio: dria. ſi. ac, ꝓpter aeris ſubtilitatē: ⁊ ipſius modicā reſpectu euētatōis neceſſitatē non p̄hibetur villis latis intus exñtibus: ſed cogitur ſubintrare. Differentia. 47.

Quod vene oriantur ab epate vr̄ per Ba. in tegni: ⁊ alijs locis nō paucis. A. 5. de aia: ⁊ vr̄ oēs medicos. vñ prio coll. c. de anothomia venar. Inuētum ē p viā ſenſus q̄ vene ramificātur ab epate. amp. ſi oriētur a corde ipſo moto moueren ⁊ hec cū idē ſit mot⁹ toti⁹ ⁊ partis vt toti⁹ terre ⁊ uni⁹ boli prio celi ⁊ mundi. Cuz āt ꝓns fit falſum falſificabiſ ⁊ antecedens. Rursus. Si vene oriētur a corde cuz ordinētur ad finē ſanguis vt delatione ipſius per eas nutriaſ corpus primo pria. c. i. de venis tunc cor principiuz foret ſan. eundem iformans: Et ideo totum ſanguis oporteret in ipſuz cōcidere. hoc autem impoſſibile videtur fore. Sic. n. cum inter epar et cor non ſit niſi vnus tranſitus puta vena concaua per eandem oporteret ſimul ſang. totum aſcendere ac plurimum eius nutriturum: partes inferiores plures et maiores ſuperioribus per eandem⁹ deſcendere. Id autem videtur ipſe

fibile cum motus per eandem partē ita occurrāt op
positi fm surſū ⁊ deorſuz fibi reſiſtentes adinuicez in
loco itermedio cordis ⁊ epatis. Palin. io. metha.
Minimū i vnoquoqz gnē pncipiū ē in illo cū sit me
trū seu mēsura: venax āt mime sūt i epate nō āt i cor
de. Itidē: vene videnť ab illo ꝟbere originē cui ma
gis atreſtanť. ℔ āt ē epar ⁊ marie cū ad ipius pāni
culū ñ āt cor cū sit dure ſbe ac ſolide. Eti. Pncipiū
san. venax existet pncipiū cū he ordinēť ad ipz. epar
āt san. existit pncipiū cū sit calm ⁊ humidū sibi colo-
re affine. vz. 4. de iuuamētis. c. 3. cū Maliabbate. 3
⁊. 8. theorice: epar factū ē purpureū vt sāguinē ge
neret purpureū: vī ēt forma sā. ⁊ ois ei⁹ dispō i epa-
ti dari. epar itaqz ē venax pncipiū. Rursus oñditur
venas oriri a cerebro seu ossib⁹ eo q⁹ vena ex panni-
culo ꝯstruiť. pāricul⁹ āt vt ad multū ꝯponiť ex ner-
uo ⁊ ligamēto: dīa. 44. hi āt originē suscipiūt a ce-
rebro ⁊ ossib⁹: qō āt a pāniculo vī: qz theorice ⁊ pri
mo pma: ⁊ ia mēbra pāniculosa vel pāniculis inuo-
luta oriunť a pāniculo cooperiente costas iterius: ⁊
pāniculo musculis vētris succidēte siphac dicto: ter
tio ℣o. iz. ⁊. 22. scribiť ēt paniculū ābientē interi⁹ pe
ctus cū alijs oībus tactis ab hmōi originari pānicu-
lo: vt. 44. tactū. Cū igť vene pāniculose sint ab isto
pāniculo deducēt originē. Hmōi quoqz opposituz
sentit aris. in de aialiū libris: ⁊ potissime ptiuz. 3. qō
rōibus conať astruere nō paucis. amp. oe iuuamētis
6. ca. 4. fuit origo vene nō pulsatilis venētis ad pul
monē ex loco ex quo oritur vena pulsatilis ex corde.
Eti: Propť diuersitates iter telas istax venax fuit
origo vasox q̄ hūt vnā tunicā mollē tenuē ex tenuio
re pte cordax. Et origo illax q̄ hūt duas tunicas spis
sas duras ex spissiori ⁊ duriori ptiū ei⁹. ⁊ he aūt sunt
cordis dextra ⁊ sinistra. Palin: nāliū. 3. ca. 14. Si ñ
tm̄ demū maior ē vena q̄ ad pulmonē ducit q̄z ea q̄ i
cor nascit ⁊c̄. Adhuc aialiū. 3. a. defacili ꝓbať q⁹ cor
sit pncipiuz venarū ⁊ neruox. Rursus ab illo vene
oriunť in quo pme ⁊ vltio pcipiť vita cū ad ipam or-
dinēť nutrimēto. sed ℔ ē in corde: ⁊ i dextro vz vētri
culo iurta eius dextrā auriculā: vbi vena ventrē bñ s
ꝯtinuať cordi. Pleraqz figdē visu notaui anathomi
zans q⁹ cessāte motu cordis ⁊ p ois vita cū stet p mo
tū in sinistro vētriculo paulatine motus: ⁊ ēt ordina
te ꝯstituiť is in dextro quousqz ad medium deueniat
ꝯcaue vene cordi affixe. Ibi. n. vī tādē apte ois vi
te mot⁹ cessare eiusdē. Itidē: pncipiū venax ⁊ alio
rū i loco dz eē nobiliori vt ipm eo fulcito valeat pnci
pare. vt eni locus ē ita nā opať ꝓbť. io. talis āt loc⁹
ē cordis collz. 2. c. de mēbro: pncipali ℣tutis nutri
tiue. Situať nāqz i medio parū par tī declinās ad si
nistrū vt q̄z tū ad ei⁹ acumē. In oib⁹ eni aialib⁹ cor
ē fm mediū pectoris loci. i hoibus ℣o parūp decli-
nat ad sinistrā ad equandā frigiditatē sinistrox pmo
de historijs: ⁊ tertio de ptibus: q̄re pncipiuz cor erit
venax ⁊ nō epar: cū descēdat in dextrā bñs ex oppo
sito ꝯiugiū sibi splenē. neqz aliqd aliox vt oñdēť in
ductox. Propť pmū qdē sciēdū q⁹ vena ē corpus
pāniculare oblongū rotundū vna tunica cōsitū san-
guis nālis i nutritōe ꝯtentiuū. Est āt epar san. ispis-
satus ⁊ ipsi⁹ pmū gnātōis instrāliť organū. dico antē
primū ꝓp cor qō illius organū fm ⁊ pfectiuū existit.
qd āt fit cerebox ⁊ oriri: qd os: qdue cor: ⁊ qd pāni-
culus differētijs oñsū. 24. ⁊: 38. 41. ⁊. 44. Pro
pter scōz ℣o sciendū quosdā dixisse venas ortas a cē
rebro de ptibus tertio. Cuius opi. vī fuisse ēt Ysaac
vrinax libro. quox motiuū existit fortassis añdictū a
textura pāniculox ex neruis sumptū. sz hox defect⁹
tertio ⁊ q̄rto dicendos appebit. Quā eqdē opinio-
nē cū his q posuerūt venas oriri ab epate tertio de p
tibus: repellit p hec pma ita: faciūt nāqz pncipalia
multa ⁊ discepta cū i vnoquoqz gnē ac i toto ēt vni-
uerso vnū opus sit eē pncipiū in qō randē reducanť
cūcta: ⁊ p qō regulēť. vñ i fine. 12. metha. Entia no
lūt malī disponi: nec bonū plitas pncipatuū vn⁹ igť
pnceps. Ex ordie nāqz vniuersi ad vnū pfectio cā-
tur in entib⁹. cū igiť aial ⁊ marie bō fit microcosm⁹
vt. 8. recitať phyſi. vnū aliqō erit mēbrox i eo quo tra
hēt originē ⁊ gubernanť ceta. Est ēt estimandū aial
ꝯstare velut ciuitatē bñ legib⁹ regulatā de cā mot⁹
aialiū. In hac āt oia deriuāť ab vno pncipe ⁊ tēdūt
ꝓpter qō in corpe aialis vnū erit tale vt cor: aut ali
qd illius loco: amp. ab eo qō ē frigidissimū mēbrox
corpis nō oriunť vene: cū ad finē ordinenť delatōis
calidi. Cerebox āt ē hmōi: extat eni fridissimū ⁊ hūi-
dissimū ptiū corpis eium: dīijs. 24. ⁊. 25. Eti. Per
alia mēbrox ꝓtendūť vene ptrāseuntes in oē: p cor
℣o nulla. Illud eni qō ptrāsiť oisariā ab aliquo: ei⁹
nō pōt eē pricipiuz. Palin: Cor venis ꝓportionať
cū sit corp⁹ spissū solidū sanguisqz ꝯtēriuū soluz pter
arterias ⁊ venas. Rursus: Anothomia idicat ⁊ gnā
tio filr aialis cor pmo genitū: ⁊ sanguinē in se pmit⁹
ꝯtinere. Amp. motus delectabiliū ⁊ tristium: ⁊ vlr
ois motus a corde videreť i aialis gnātione icipere
⁊ in id. determiari. Adhuc oñdit locox eius medi⁹
⁊ situs ipsi⁹ tā artificiose cōpositus cor sore venax ⁊
aliox pncipiū. Itidē qō est ex sangue nulluz sensum
hūs: principiū nō extat venax. Cerebox āt est hmōi.
ipm āt ē sine sanguie ois ⁊ neqz modica neqz magna
venula i eo terminať: historiax. 3. nullū ēt facit sen-
sum tactus: sicut neqz sanguinē neqz supfluū aialiuz
de ptibus. 3. Itaqz cor venax ē principiū: ⁊ nō cere
brū epar vl aliud. Fuerūt ⁊ alij sic Ba. cū suis seqcī
bus vt appuit: ponētes venas oriri ab epate: astruē
tes hoc marie eo q⁹ vene videnť ab ipo oriri ⁊ rami-
ficari ac nutrimētū attrahē velut plantax radices ⁊
terra. qō qdē vt videbiť stare nō pōt. 13. n. vene sine
in epate nutrimētū eo mediāte ad cor adducāt: ⁊ in
℔ filitudinē hēant ad plātas quasdā nē tī inde oriun
tur: cū totā sbam ēt ꝯtinue maiores eax prāseāt epa
tis: qō i eo qō ab alio nascit non euenit velut plātis
ortis a terra dūmō in loco ꝓpo fuerit ⁊ nō i vasculo
ꝯclusę neqz ēt dilatate ramificāť oēs i terra pp attra
here: vex ēt pp sustēari: ne ipulsionibus decidat ⁊
ventis: ⁊ iō ꝯspicere plantax plures ꝓparū vnā ra-
dicē tm̄ hre. Adhuc mouēť estimātes 'ormā sangui
nis i epate pstari eo q⁹ in quandā fiat rubedinē trans-
mutatio 13 videať sentiri. 6. de accīti a corde: nō tī
ꝓpter ℔ dicendū formā sanguis dari pfecte in ipo: sz
diminute magis. Introducitur enim aliq̄ ad rubedi
nē chili in mesaraicis imutatio: in quibus tī ob hoc
san. dī vltatenus generari. cū eni sanguis epatis fit
imperfectus in via ad perfectionē ⁊ magis ⁊ minus
speciem non variet vtriusqz: vnuz erit agens forme
inductiuum complete: q̄ nāqz vnius extant speciei
introducuntur ab vno agēte. id āt cor erit ⁊ nō epar
cū sit aliax pticularū formalissimum. Quare cor san

guinis ⁊ venaꝝ erit principiū. Mouent̄ ēt sequaces Ba. ex argutis: quoꝝ defectus quarto mōstrabitur ꝓpositoꝝ. Tertio ℞o.14.ca.i. Sermo in hoc extat ābiguus icitans querere: talis vena ꝯtinuās iter cor ⁊ epar descendit a corde ad ipm aut ascēdit ex ipo ad cor: aut fm ambas itentōes. Ascendere āt vel descē dere talr nō est aliud q̄ oriri a corde vel epate aut in differenter ab vtroq. ℱ uerūt aūt nōnulli cōtempo ranei dicētes venas posse duplr considerari. rōne si gdem materie ac continētis: qūo dicūt eas idubitan ter a corde oriri aut eius quod per eas defert̄ ceu san guinis. ⁊ qr is duplex ē: iperfectus ab epate: pfect⁹ ℞o a corde. fm hoc eas duplicē originē ℌbere: im p fectionis ab epate: pfectionis ℞o a corde. Sed hi lꝫ quo ad primū veritatē sapiant quātū ℞o ad fm eoꝝ deū desipiūt: cū hec nō queraṫ ortus ꝯtenti vex cō tinētis solū. Ampli⁹ pmissuꝫ ē pfectū ⁊ impfectum ab eodē introduci agente specificato. ℱ uerunt et alij ponētes venas oriri a corde velut a principio primo mediato ab epate ℞o tanq̄ ab imediato ⁊ fario: qō ēt stare nō pōt: eo q̄ mōstrabit̄ p plura cor principiū venaꝝ ⁊ imediatū existere. ℙropter tertiū qdeꝫ ve ritas primit⁹ enodet̄ ⁊ deinceps qs ventriculoꝝ cor dis sit nobilior oñdaṫ. ℙropter primū hui⁹ scien dū q̄ cor venarū extat principiū sicut sapiūt pipathe tici non solū virtute verū ēt materia: quod ⁊ iaꝫ dria vlr ostensum.38. Et rōne monstratur nō min⁹. naꝫ Ar. aialium.9.⁊ tertio.xi.c. de generatione embryo nis cū tertio theorice.c.34. Q̄ñ matrix colligitur su per sperma tandē sicut dictuꝫ dria.41. vigore calidi ⁊ iformative ℞utis fiūt tres spumante spermate ve sicule. q̄ꝝ prima et principalior ē cordis mā: reliqua ascendēs cerebri ⁊ tertia in dextera descendens epa tis ita vt hec separet̄ ab ea que cordis quodā iterme dio vtraq̄ colligante: hec āt non nisi materia vene magne cū nihil aliud iter hec fit ꝯtinuās duo. qō fir matur qr ℔o de ge. aialium forma ⁊ spēs epatis ē in corde. hec aūt vena principiū est aliarū venaꝝ ⁊ ori go sicut eius ramificatio idicat. Q̄ō ⁊ anothomia oñ dit cū ps illius vene chilis ꝯtinua epatis p vnū tran seat additamētoꝝ descēdēs in renē oppositus qbus vtriq̄ venas imittit emulgētes dictas. Silr ⁊ rami vene porte dicte ramificari in cōcauo epatis cōtinu ant̄ ramis vene cōcaue oriētis a corde ramificantis a gibbo epatis ad mediū q̄ꝫ q̄ꝫ hoc ꝓpter puitatē sen sus nō valeat diligētius discernere. Vñ quarto de p tibus Vocatū mesēteriū imen ꝓtendit̄ cōtinuum a ꝓtensiōe itestinoꝝ ad venā magnā ⁊ ad hortē plenū venis multū ⁊ spissis ab itestinis tendētibus ad eas Meq̄ ē dicēdū q̄ ꝯtinuatio epatis cū corde sit ex ar taria tm̄ ⁊ nō ex vena ꝑdcā cū hec fit nobilior vt mō strabitur artaria sit ēt ic ōpabilr maior illa. hec nāq̄ artaria que ad epar dirigit̄ pua ē valde ⁊ ab inferiori ꝑte multū magne artarie trāseūt. s. p dorsuꝫ ramifi- cata i epatis cōcauū occurrit vñ tū ꝓpter ei⁹ puitatē tū ēt ꝓpter eius occultatōem Ar. in plurimis loco/ rū aialiū nō cognouit testās nulli adorthi venā attē dere i epar sicut plimi anothomizātes ipsā nesciūt re pire. Quare ēt praue auer. ℔o collꝫ.c. de iuuamēto mēbrorū nutrimēti voluit multas artarias ad epar venire. De hac quoq̄ artaria Ba. anothōie pri- ceps melius eam cognoscēs alio de iuuamentis qn to.c.i. testaṫ solum partis epatis viuificare iferiorē superior nāq̄ gibbosa ex motu delationis ⁊ constri ctōis cordis mediāte vitalitaṫ diaffantis dria etiam zi. Et si hic modus oñsionis monstrauerit. 4i. dria. neruos a corde oriri declarat in amplius venas ab eodem nasci cuꝫ nerui nō ita subam cerebri ptranse ant neq̄ sic cordi cōtinuētur appenter vtvene. Am plius orū attestaṫ suo principio ꝓductiuo in tegni. Vene aūt non cōtestant̄ epati cū non sit nisi san. fm Ar. cōgelat⁹. Neq̄ vt qdā rudiū ingunt dicēdū eas oriri ab epate: qr filitudinē bēant cum eius pāniculo qr eadē rōe nascerent̄ a pulmōe vel splene. Adhuc ita nasci nō est oriri ab epate vex a pāniculo. Et. nō ptransirēt in epar pforando sbam pāniculi totaliṫ si/ cut neq̄ artarie penetrāt cor. Itidē pāniculus epa/ tis nō est de cōpōne ipsius vere. vene ℞o attestant cordi ⁊ precipue illi⁹ dextro vētriculo tū rōe sue cor/ poreitatis tūq̄ capacitatis tū ēt cōtēti vtpote sāguis in vtrisq̄ repti solū. Ampli⁹ illud ē principiū vena- rū qō ē principiū sanguis. vene nāq̄ ordināt̄ ad san guinē. ſꝫ sane principiātur in corde cū cor calidū fit ⁊ hu. collꝫ ℔o. vñ cōplonū prio. Cor ē nā sanguinissi- mū ⁊ calidissimū oium viscex aialis. qō aūt sic cuēit cū sanguine principiū erit ipsi⁹ pfecti ⁊ impfecti cum iuocent̄ tādē. Rursus vita ē cōsistentia p alimētum ij. d aia. sed alimētū primit⁹ ē in corde tertio d prib⁹ ⁊. ij. de ge. aialium. Meq̄ tñ vt qdam scioli dicēdū a matrice deuenire ꝓpriū alimētū i cordis nutritōem imo ꝑius oꝫ imutari ab eo vt degestione sibi ꝓprium reddaṫ simile: quare cū cor sanguinis hui⁹ sit princi/ pium erit silr ⁊ venarū. ℙropter huius vero fm sciēdum q̄ qr vena oritur a dextero cordis vētricu/ lo ipsa nobilior ē artaria sicut cā super illā dignificat Ar. vult enī dextrū ventrē nobiliore sinistro. ⁊ vita liorē amplius sicut nobili⁹ ⁊ ꝑ ē anteq̄ retro ⁊ sur sum eo qō deorsuꝫ ac dextrū sinistro que qdē dextro insunt ventri reliq̄ ℞o sinistro. Q̄ō particulari⁹ mō strat̄ qr cor idicat̄ principiū corporis ois eo q̄ ſmit⁹ in ipso repitur mot⁹ ⁊ vita. ⁊ vlr. de ge. aialium ℔o nūc āt cum eadem sit rō totius ⁊ ptis principio histo riarū ps se habeat ad ptē vt totum ad totum in illa p te in qua posterius cessat mot⁹ ⁊ vita ipsa erit nobili or ⁊ prior. hec āt ē dextra. motu. n. ⁊ vita cessante in vētriculo sinistro per horulā percipiet̄ in dextro. cuꝫ eni tēdit in iteritum sicut per incensionē pluris per- cipi cessat moueri lat⁹ sinistꝝ deveniēdo versus dex truꝫ cōstituēdo sēper ad qō mouet̄ ⁊ ad imobile cir/ ca motū donec perveniaṫ ad locuꝫ vbi ḣ vena nascit a corde. cuius qdē medio imobili posito percipit̄ mo tus circa illud q̄ꝫ tēporis modico vt tādē ḣ cesset ois mot⁹ ⁊ vita. Videt̄ itaq̄ vena itentē alr amplius oriri a corde artaria. vñ. iꝫ. aialium. Ar. melior ⁊ nobilior duarū partiū cordis ē ad dexterā ⁊ ab illa vultū ema nat de sua vi. Sꝫ qs forte obediēs. Ba. sentit enim is hic oppositum exp̄sse. 6. de iuuamentis. c.3. ubi enim scribit̄ dextrum cordis ventrem ꝓpter pulmo nem scm̄ esse vt ei pura tribuat alimētum dicet motū cordis reflexum fore cōpositum ex duobus motibus ⁊ duab⁹ getibus velut eum qui pulsus. in tali āt mo tu cum ges semper interueniat medio pbicoꝝ ⁊ pri- mo ℔o. c. primo de pulsibus particulam quandā oꝫ in ipso corde imobilem constituere cum ꝓbatuꝫ sit ō cā motus aialium motuꝫ omnem imobili alicui initi ⁊ fulciri: huius autem in corde paries qdā extat me

dius ⁊ marie i hñtib⁹ duos vẽtres i eo. Cũ igit Vtute deficiẽte i tali ꝑdict⁹ cordis mot⁹ vẽtris finistro solido spisso nõ possit inesse. partes eni fic spisse ⁊ soli de iobediẽtes motui vtrinq; lateraliter nõ pñt mõ dilationis ⁊ cõstrictõis ad vnũ parietẽ constitutũ imobilem moueri Vtute deficiente pulsatiua. sz motus hic ad lat⁹ pueniet dextrũ cordis vbi ptes molliores ⁊ marie ad locũ i quo vena grãdis ꝯtinuaꝫ cũ corde. Illic nãq; Vt⁹ pulsatiua iuuata habilitate pti nm ad motũ vnã põt ptẽ imobilẽ ꝯstituere fm spẽm parietis ꝓmi a qua mot⁹ pueniet ꝓxi. nõ igit dexter vẽter binc erit finistro nobilior. Cui dicẽdũ nõ valere qõ inductũ eo q; organa i act⁹ ordinãt tãq; i fines ꝓpriuz ⁊ nõ eõ. Fistule nãq; apponunt fistulatori ⁊ nõ fistulator fistulis ḡrto de ptib⁹. vñ cum nã ꝓdurerit organa talia in pte dextra qbus vt monstratũ ẽ ⁊ motus cũ vita põt vltio pdurare non aũt in finistra. Cõcludendũ ḡ simplr lat⁹ dextrũ finistro nobili⁹. nã in eo pfata ordinasset si tandẽ foret nobilitas vt dextrũ. Cui⁹ qdẽ signũ qs faciet qm̃ qnta ps pulmonis q̃ vtriq; duox est media ad lat⁹ puenit dextrũ: vt q̃si culcitra stramentũ ac firmitas vene ample de iuuamẽtis. 6. ca. i. Balien⁹ aũt forassis rñdet hãc ptem pulmonis ꝓncipalẽ minime ꝯfistere. Aut ei⁹ magnitudo id coindicat rñdebit. Eti istabit Ba. q; finister vẽtriculus alias habuit vtilitates ꝓpter q̃s fuit dens fior dextro. sz ẽt non valet qm̃ act⁹ cordis ꝓncipalis est vegetare ad quẽ organa ipsius oia ordinant potissima. Rursus aliquos ꝓcipi pulsus non parũ bũtes natura ⁊ morbo notabiliorẽ i finistris q̃s in dextris: appropinquãtes Vo morti ipos eõ. Resumẽtes aũt vires in qõ ꝓrius deueniebãt. Adhuc in aialiũ suffocatis ois sanguis reperit in venis nilq; i artarijs qõ in venis nisi q; virtus regit iua cũ spiritib⁹ ⁊ sanguie totis erñtib⁹ i artarijs strãgulationis tpe ꝯcurrit ad cor tanq̃ in arcẽ ptrafeuntq; bi ipsi⁹ parietẽ pforatũ vtcũq; ceu possibile oñdit naturaliũ tertio. c. 14. in ptem dextram tanq̃ i eox maius refugiũ. Neq; dicendũ q; spiritus erñs i finistro vẽtriculo fit nobilior eo q; in dextro. Est nãq; ille supercedẽs vtrũq; in caliditate ac ficcitate ꝓpter motũ necessariũ vite. Vita eni motu constat ⁊ alimẽto. Cui⁹ forma magis firmat in dextro ventre cuz spiritus ⁊ sanguis ibidẽ fit plurimus ⁊ q̃ntitatiu⁹ ⁊ nõ adeo q̃litatiu⁹ vt i finistro videt nãq; fore ꝓportio eox que sunt in dextro ad ea que sunt i finistro q̃lis est sanguis sanguifici ad coleri cũ. Pono nãq; q; dexter vẽtriculus cordis ꝓncipaliter ꝓpter eẽ ipsi⁹ existat. finister aũt magis vt vita i pellat in alio ex quo tandem iuuamẽtũ fiat cordi. In ꝟium Ba. Propter ḡrtũ qdẽ ad primũ dicendum q; Ba. ad multũ ⁊ sui seq̃ces fuerunt alteri⁹ opi. qui nõ tenẽt in pñti vt locuti sunt sensibiliter vt medici quox ꝟmones apparentes existunt. Ad Auer. dicendũ similiter cum fuisse locutũ ⁊ ꝓprie collz ꝓmo. cũ illic anothomia subscribat Almansoris. Qõ oñdit eo q; dirit p viã sensus ⁊ ramificari venas ab epate qõ forte innit in tegni ita an epati q̃si a ꝓncipio venarũ ⁊ nõ oriri. Ad aliud dicendũ q; motus est dupler apparẽs phy sicox. 8. Quidã eni est a forma ipressa generãte sp deteriatũ locũ ꝯñte vt nãq; natura formaz exhibet ita ⁊ locũ cum bis ipsi⁹ sit saluatiu⁹. 4. phy sicox de ce. ⁊ mũ. hic autẽ motus elemẽtis iest ⁊ elemẽtatis i qõ motũ ea sequunt elemẽti pdñantis i eis q̃rto celi ⁊ mũ. quo gnẽ totũ mouet ⁊ ps sñi mõ. Est ⁊ alter motus ⁊ forma vt aia inditus aialib⁹ q multotiens nõ ꝯsequit motũ elemẽti predñantis sicut apparet i mlia grauí terrestri que vigore aie sursũ tẽdit ad apetitũ oris stomachi excitãdũ colera Vo leuis ignea deorsũ ad iteſtina stimulãda vt eijciãt qõ i eis ꝯtinet supfluitatis ⁊ iõ primo aui. ꝓma ca. de humorib⁹ cõsiderans h⁹ motũ ita priori nãlíori ꝟrium deo grates ꝯtribuit oibus factorib⁹ meliori. Bene igit si moueret isto scõo mouerẽtur motu q esset alterius q̃s totius vt mot⁹ oñdit cordis ⁊ artariax alius dria. 80. Priori nãq; mõ vene nõ pñt lõgius moueri cũ sint molles flexibiles nõ valẽtes motũ ꝯsequi cordis. Ad aliud dicendũ silr Aut nõ fore necessariũ totũ sãguinẽ in cor trãsire vt formã acgrãt vt san. nãlis possit reddi vitalis ex attractione extremax artariax ab extremitatib⁹ venax ac eõ: dria. 31. occurrũt eni h⁹i ad inuicẽ. sit nãq; cõspiratio ⁊ ꝯfluxus ois inceꝑ eundẽ ẽt pox. nãlum tertio ca. 12. Ex quo etiã appet non esse incõuenies p venã cõcauã sãguinẽ sil ascẽdere ⁊ descendere lateraliter tñ cum motus nãe sint ordinati sintq; illic Vtutes attractiue ⁊ expulsiue determinãte seu iteſtinũ orbẽ hz vnuz foramẽ tm̃ p qõ ingredit nutrimẽtuz iã feculentum. ⁊ demũ iã maiori facta excusatõe egredit inde. Ad aliud dicẽduz nõ sufficẽ vt aliqõ sit ꝓncipiũ fore minuz in quãtitate solum sz oz maximũ silr esse Vtute. Nec eni fz Ax. est ꝓncipio rũ rõ elencox ⁊ aialium fine. Bene aũt exñtes i epate quãuis mime sint quãtitate nõ tñ marie vigore cũ de se nõ sit ꝓncipiuz grãdiuz actuuz aliquox sz cordis Vtute. Adhuc ẽt ipsis minores q̃ epatis sunt i simplicib⁹ ramificare mẽbris de qb⁹ tertio de ptib⁹ scribit eax meatus fore minores q̃s sanguis grossities per quos trãsmittit ⁊ iõ primo dr ꝓma ca. scõo de humoribus: sanguinẽ ab his i mẽbra labi ex pte divia. Que qdẽ ⁊ si adeo sit mime nullus tñ eas posuit venarum magnax ꝓncipia vex ꝓncipiata. Ad aliud dicẽdũ q; vene nõ attestant epati vel ci⁹ pãniculo vt declarãtũ fuit magis q̃s cordi imo min⁹. Ad aliud dicẽdũ q; epar sz sit caliduz ⁊ humidũ ⁊ colorẽ bẽat purpureuz nõ tñ vt appuit est sanguis forme datiuũ sz potius ꝓparatiuũ vt ⁊ mesaraice man⁹ epatis apud Ba. appellate interiox q̃nto. c. 7. ꝓparãt chilũ i quẽdã icorẽ subrubescentẽ trãsmutando ꝓncipiũ nãq; simplr sanguis forme oñsuz est cor pri⁹. Ad aliud dicẽdum venas vt oñsuz nõ nasci a cerebro eo q; sint pãniculo se. cor eni hz pãniculũ a quo nascunt id ꝯtinentẽ sibi vehemẽter vt sensus oñdit applicatũ q; videtur fore cõtinuatio quedã ipsi⁹ fortis texture alteri⁹ exñs rõnis ꝓprie a pãniculo due fines nervox ꝯterũtur ⁊ ligamẽtox dria. 44. Nerui ẽt cuz pãniculus oriuntur a corde dria. 41. Ad aliud dicẽduz q; sermo ipox est apparẽs medicinalis multũ nõ aũt exq̃situs ꝯcertus vbi visuz est dria. 44. Cũ dicatur nãliuz ꝓmo ca. 8. q; tunica interior vesice sit plusq̃ dupla exteriori ei⁹ prie illo eadẽ ab emẽto innata Balienũ aũt i alia pte ꝟrium medicis ex de iuuamentis dico fuisse tunc alterius opinionis sicut in libris nãlium est is aristotelicus ois ⁊ i de iuuamẽtis nõ paruz. Aut error subscribẽtis cum ꝓmo hui⁹ ḡrto ⁊ q̃nto iam positum sit venas oriri a corde. Qõ eni de hoc dr libro est abbreuiatio quedã cũ libros i greco cõtineat. 17. vñ senes greca eiusdẽ sexti. Bene qdẽ ex epate icipiũt sen id

per plura in dogmatibus que fm Hip. t Platonē oñsum. Et oia que adinuicē ꝓfitent ēt ꝓtestant Ho. Ad aliud dicēdum ꝙ logtur fm Ar. ponētem tenē tes vēas vt visuz a corde nasci. vñ nāliū. 2. c. 3. Ego cognosco dogmata que ꝓpati alia Ho nō neqz ꝓpe. Aut dicēdū qcgd illic dixerit ꝙ vt appet ibidē. s. nā liū. 3. c. 14. notuit venas oriri a corde qm̄ nasci ē ori ri: inasci aūt iplātari. i. directe i aliud figi sicut erna sci seu explātari ē lateralr i aliud ipingi. vñ ibidem: Vena tendēs i pulmonē i ipz dr explātari ceu emul gentes vene i renes illox. 2. c. 3. Dria. 48.

Dod sperma decisum nō fit aiatum oñditur qm̄ quod fit aiatum nō ē aiatum. Fiēs nāqz i pmanētibus nōdū existit sed spma fit vnaq̄ qz particularū t aiatum fo de ge. aialiuz. Amplius de hoc aiatum nutrit: viuū. n. ē per aiam. vita eq dē ꝓfistētia existit per alimētū: spma Ho nō vr nutri ri: cū nutritōis nōdum hēat actus t organa. Adhuc nulla supfluitas ē aiata cū oē aiatum necessarium fit t inuatiuū. sed spma ē supfluitas dria. 34. hec āt abij ciēda. Rursus oē aiatum pticipat aia cū ide re sortie tur t nomē. sed spma nō pticipat ea ita. n. essz plāta vel aial: he nāqz hic aia pticipant sola cuiꝰ actꝰ denotant falsitatē. Palin: Aut erit aiatum ex spmate. vñ ē sperma vel ex coctūtis aia nō qdē primo cū fit superfluitas neqz fo qr in ptibus ē aia ceu formax alie: vñ nó pōt ex coctūtis fm ptē aia separi. Sperma igitur decisuz nō ē aiatum. In oppositū Ar. d ge. aialiū. 2. Eti. Dō nō abijcit aiam imo hāc i eiꝰ ꝓtinet ābitu ē aiatum, ppter. n. ipsaz cē aliqd dr aiatuz. Spma Ho ē hniu mōi. nō. n. ē. abijciēs aiam potētia ens vt viuat: sed ē qd̄ hns vt semē t frnctꝰ: fo de aia. Itidez illud ē aiatum in quo aie oñdit actꝰ: cū ipsi deducāt in cognitōem potentiarū aie: fo eiusdē. In spmate Ho aie repit actio t mirabilis: cū nō solū ꝓseruet oē sz ꝓducat ad illud qd̄ appet: stati. n. cuz ceciderit in matricē circūstat imen: dria. 36. deinde sanguinez ad se trahit t que deiceps vt oñdet ex dicēdis. Adhuc illud ē aiatum in nā quod opat vt ea q̄ sūt ab arte qm̄ ficut ars p qd̄dā principiū opat itaqz nā. dist tñ qr artis principiū ē ab extra: nāe Ho ab itra: de ge. aialium t nāliū secūdis. c. 2. Spma Ho ē tale: nā facit sicut que ab arte. 36. dria. Aiatuz igit spma ē ꝓcisuz

Propter primū qdē sciēdū ꝙ qd spma: dcm dria 34. Est aūt aiatuz corpus ptic̄pās aia mō quodā q̄ ē suba seu forma corporis phyfici potētia vitā habētis aut principiū viuēdi sentiēdi mouēdi t itelligēdi. fo de aia. Decisuz aūt dr spma: cū separū fuerit a coeū te i loco cōueniēti susceptū spiritibꝰ ꝓncipaliū fulcitū ab iformatiua Htute possessuz. Propter fm Ho sciendū ꝙ antiquox qdā ponētes spma sbalr a toto decidi corpe cogūtur cōfiteri ipm nō potētia tm̄: veruz ēt actu cē aiatum. vñ prio de ge. aialiū: si ptes dispse sint in semie qūo viuūt. ac si dicat impossibile fore. Que nāqz viuūt oz vnita fore si Ho fuerint cōtinue: tūc semē erit ꝓtinue quoddā aial paruū: qd̄ ēt ridicu lū. Contingeret eni aiam generātis secari subamqz ipsius ac gnātioni citissime cessare siue dudū anihila tū fuisse: dria. 24. Rursus si semē eēt exñter aial sen tiret: sensu. n. discernit aiatum ab aiato: de aia ꝓmo sed nonsentit. nō. n. cōstringitur cōpunctū, ppt̄ qd̄ sperma non erit actualr aiatum. Propter tertiū Ho sciendū primitus ꝙ sperma ē aiatuz potētia post q̄z nō actu: hec. n. in his ptitio totā entis nām euacuat: demū vidēdum qlis fit ista potentia: t postea qlr ꝓgrediat in actū ac quarto qd accidat de principio id monēte. Propter primū huius sciēdū qm̄ sicut in vegetabilibus primū ē ierñis potētia priꝰ a quo emittit semen t radix: ita t in fetu nō quodā i exñtibus oibus pticulis potētia principiū in ꝓmptu marie ineri sit, ppter quod segregat primuz cor actu t nutritiua qdē aia pria t fetus hñt sepabiles lz tūc sint cōiuncti vnde Htute eqdem oia ponē duz actu Ho non hñtia prius q̄z separent t faciāt aie opus de ge. aialiuz fo Adhuc illud ē potētia qō in actū deducis nisi aliqd impediat: tale qdē ē sperma potentia nāqz in actū nālr inclinat velut iperfectū ad perfectū. Dō si dicat oēm potentiā in actū silr duci eo ꝙ ociosa foret nisi ꝓueniret in ipm: nihil aūt frustrat in rex nā ꝓpio fine. Dicendū aūt nó de oi potentia ptactū Hitatē hre sed ō ꝓpinquissima se per modū habitꝰ hñre que velut que dā necessitas existit vt eiꝰ ostendet distinctō. Aut qs forsitan hoc impediat oñdendo hanc potētiā nondū fore in rex nā. Principale quoqz quesitū soluit dō ge. aialiū fo. ponenti spmatis nām quasi mediā inter id qō hz eē vnivoce pure t equoce. nec. n. aiaz hz actu vt aial pfectū nec est privatū ea sicut mortuū sed eaz hz in virtute longius tñ. Est. n. sicut dormiens geometra q potentia fa seu actu primo geometrizat vigilās Ho ꝓpinqꝰ vt actu geometrizās fo. Propter fm qdem sciendū ꝙ potentia fm prius t posterius triplr ē dcā primo de ania. A. vna qdem aptitudo absoluta a qua nihil exit in actū nondū eni sibi aliqd incst, ppter quod in ipm egrediat t hec potētia vocatur mālis absolute nullā formā hns ad istar matie qlis ē infantis nūc nati ad scribendū t spmatis materia cū adhuc in fontibus sepulta iacet mēbrox. alia vero ē aptitudo ad actū magis nō tñ potest in illuz fine medio ac alteratione puenire que potētia dr potētionalis sicut que pueri ad scribendū cum cognouerit instra iam scripture t spmatis cū scīs fuerit i testibus. t hec potētia ē media inter dictā t dicēdā. Est t tertia que ē aptitudo actui fine alteratōe coniūcta: Nō. n. bene hz dicere sapientē cū sapiat alterari sicut neqz edificatorē cū edificat fo de aia que potētia vocat pfectio velut que scriptoris cuz actu nō scribit potēs scribere cū voluerit ipedite q̄ qdem potentia spma in matricē iniectū ex coctūtis motu affectū t in actū quēdā cōcitatū pticipat vt declarabit p amplius Que ēt dupler pōt existere fm ꝙ minꝰ aut magis appropinqt vt vna potētia dicat habitudis altera uero habitꝰ. dria ēt. 67. Scō quoqz de aia dupler distinguit solū potētia prima ceu que priorez ꝓtinet duas t fa que ē actꝰ primꝰ t pfectio vel forma. Actusqz silr dupler quox primꝰ ē potentia iā dicta. Reliq̄ vero ipsa ertat actio: dria ēt. 16. Propter tertiuz vero huiꝰ sciēdū ꝙ spma pfectū a coeūte primitꝰ impellit in matricē motū t mouēs i illiꝰ Htute que habita ceu in anthomatibꝰ. i. p se cālibꝰ accidit mirabilissimū gbꝰ qdē inest ꝙ prio tactu mouent ordine quodā successiuo. reliq̄ quo ad primum tāgētis pdurauerit moucre virtꝰ vt appz tertio d accñti. c. i. i lapill seu laterib⁹ sibi iuicē ordinatis i gbꝰ vno priori tacto ille scōz tāgit. t ita deiceps oēs ruūt. Dō oñdunt silr machine t molēdina. vnde de ge. aialium fo. Cōtigit b qdē mouē b āt nō et eē velut anthomata mira

biliū. ptes enī gelcētes existūt se aliqliū hūtes vt po
tētia grū cū aligd extrinsecox mouerit ipaz mor qō
est habitu fit actu in gb⁹ nō tāgēs nūc pri⁹ tñ tetigit
Silr euenit circa sperma cū tetigerit pri⁹ aligd nō tñ
nūc tāgens mō aliquo ieristit mor⁹. sicut enī edificā-
di ars domū ꝓstruit ita eqdē a matrice factū iuuaī in
b spma qz ab ipsa susceptū ipi⁹ adeo angustaī oꝛificiū
qz scolope sumē igredi ñ valeret: nāliū tertio. ca. 3.

Primū aūt qō i eo ita susceptο appet quedā spu-
mositas vaporosa mediāte ipsi⁹ extat calido. vñ ter-
tio. 21. Dispositio pma q aduenit spmari a matrice cō
cluso é spumositas ei⁹ qō er opatione Ytutis accidit
isormatiue tunc ēt ipsa calido semis mediāte t matri
cis pellicula talis qlis oui existit iterioꝛ spma circun-
daī. Hip. de embꝛionis sormatione vñ. 9. histoꝛiax
C ū spma susceptū fuerit a matrice t morā fecerit cir
cūstat imē qō sic ipz circūdaī quēadmodū i humidis
coꝛporeis calefactis t demū isrigidatis periſſeron. i.
circuncisū de ge. aialiū scdo vt i pulmētis appet isri-
datis. Hoc aūt spma si adhuc er qdā pte ipsi⁹ ipario
ri t aquositoꝛi sustētationis puriozis existit alimētum
ceu semē plantax terre iniectū seipso vī soueri. vnde
Ax. Quēadmodū i spmatib⁹ plātax stati inest aliqd
tale qō lacteū pmū ita t in mā aialiuz vt spmate sup
fluū cōpactionis t ꝓiunctōis puri cū ipuro est alimē
tū partis puriozis iā in spm expumātis. Virt⁹ aūt p
quā nutrit ab ea q patris derivata vel demū corrūpit
alia nobiliozi veniēte. vñ. 16. aialiū. A. alia qdē vir-
tus post Ytutē nutritiuā acqsitiuā a pre venit. C re
dit nāqz q nutritiua veniēs a pre sit veteraſcēs do-
nec cōplerio aliq mutatione mutet t cū illa ꝓplerio
ne q iam daī ex nouo post veteraſcentē cōtinuaī vir-
tus nutritiua q est ꝓpria ei: ita q istud qō acquirit a
patre nō pōt sufficē illi regimēto ad vltimū t remanz
ex eo qō acqsiuit a pre t non pōt sufficē nisi ei succur
raī alia nutritiua sorti q aliter nutrit qz illa prioꝛ bita
a patre ꝓpter qō tertio. 21. ca. 2. Virt⁹ isormativa ñ
indiget in dispositione isormationis nutrimēto dum
nō accidit resolutio sensibilis sensibile facies nocu-
mentū. Neqz est dicē q supfluitati spmate mulieris
viri semē alimēti cā cōmisceaī cū non igrediaī setus
ꝓstitutionē: dria. 37. Ipso deniqz spermate sic seipso
sulcito spumositas vaporosa itumescit prius mota i
spm seqz de hinc a cētro spmatis ad circūferentia Y
tute calidi permutans. b enī motus ē ipsius q cuz ob
staculū prefatū imē circunstans vndiqz spermati ine
nit refracta i centrū ipsius secedit illicqz basim iā sibi
ꝓstituit vñ tertio. 21. ca. 2. Repit exsuflatio tota ipel
li ad mediū humiditatis vt ꝓparet cordis loc⁹. Q
aūt ex spumositate ac spmatica mediāte calido t isor
matiua opante spūs inde causaī ꝓtēplatus qō tumoꝛ
t albedo denotāt iā facti semis. vñ Ax. spūs spmati
mollē facit imixtus t albedine plustrat iōqz semia cō
spiciūtur alba nisi fuerit nimia caliditate decocta vt
piper. Que qdē apparēdo cāī ex spumoso subtili ae-
reo vt nix idicat t spuma qō sbam spūs spmatis desi
gnat cum ꝑmo ispirat⁹ a calido loci t nāe excitat⁹ vi
scosum humidū mor dissoluit. Q in exterioꝛa dela
tum i tex ꝓstare icipit infrigdaruz ꝓpter a ꝓncipio ca-
loꝛis distantiā Hic qdē spūs reflexus t pulsās in se
mine hui⁹ humidū distēdit Ytute calidi ad mēbꝛoꝝ
figurationes suscipiendas. vñ. D. Semē i tres parti
tur veſicas qꝛ ꝓncipalis t media coꝛdis est ꝓstituti
ua. a scēdēs āt directe cerebꝛi: tertia Yo dextra ꝺscē
dens epatis. replenī qz iste vesice due sicut antea t ꝑ
ma filis sāguineis velut venis gbus trahūt māz san
guis a matrice. demū sormari coꝛ icipit cū alijs duo-
bus mēbris t vmbilic⁹. nā lz istox p̄cedat creationis
ꝓncipiū creationē vmbilici tñ ꝓplemētū illox triuz t
duox marie añcedit. Rector āt h⁹ tā diuini opis vir
tus ē dicta isormatiua ab aia parētis decisa i actū per
ipulsionē coeuntis icitata. quā Ba. de nālib⁹ scdo.
ca. 2. appellat sūmā artē ꝓfidē t itellectiuā sine mēte
Ax. āt i itellectū vocatū siue itellectiuaz diuinā ceu
ei Haly ascripsit. Noiauit āt eā Ax. itellectū voca
tū ad driaz itellect⁹ potētialis t agētis pars exītiū
aie itellectiue vt tertio de aia ingt: Dico āt itellectū
quo aia opinaī t sapit ad driaz itellect⁹ quē ponebat
Anaragoꝛas chaos dicta ex eodē ꝓfil'ia seqstrantis.
Et iō appet b errone⁹ itellect⁹ Jacobitax me pse-
quētiū tāqz posueri aiam itellectiuā de potētia educi
mae: dria. 9. cū alijs mihi. 54. ascriptis erroꝛibus.
A. quox manib⁹ gr. dei t aplica mediāte me lauda
bilit euasi. De q qdē Ytute. 16. aialiū. A. Ytus isoꝛ-
matiua ē illa que dat vitā t ē ꝓpoꝛtionalis Ytuti sup
celestiū t ista Ytus facit filia sm qd Ytutib⁹ supcele
stibus quouscqz sit possibile illā recipe vitā t ē dispsa
per vniuersā sbam coꝛpis siue sit humidū siue siccuz
t i spermate sba ē potētia potens recipe hāc Ytutez
t ē spūs ꝑm⁹ deferēs caloꝛē celestē t ipse est cā oiuz
ptiuz spmatī. Estqz hec Yt⁹ a coꝛpe abstracta cui ēt
ab ax. accipiens ꝓmentatoꝛ. 7. ꝓmentat methaphy
sice. ax. dixit i libꝛo d aialib⁹ q ipsa sit filis itellectui
i b q nō agit p istrm coꝛpale mēbx ꝓpriū quo a Ytu
tib⁹ differt alijs nālib⁹ qm ille ñ agūt actōe itellect⁹
opatiui sz per istra termiata t mēbꝛa ꝓpria. Et iō du
bitat i ea ga. d. Nescio vix ista Yt⁹ sit creatoꝛ aut ñ
Et scdo collz ca. de declaratōe actōis t passionis ꝑ
prie i quolz mēbꝛo. ga. i vno libꝛox suox assimilat eā
adamāti t venit ad videndū eā t id nāliū scdo. ponit
eni ipsā Ytutē quādā sine mēte attractōez ꝓmensura
ti vt magnes attractiuā potentiā bz ferri. Sz vīr oio
nō agit nisi per caloꝛez q est i seie nō ita q sit sorma in
eis sic aia est iclusa i coꝛpib⁹ celestib⁹. Et iō Ar. ma
gnificat hāc Ytutē t attribuit illā ꝓncipijs dinis nō
nālib⁹ d ge. aialiū scdo de ipsa ingēs: Beniture coꝛ
pus i qō egredit qō aialis ꝓncipiū t b qdem sepaꝛa-
bile' ertīs a coꝛpoꝛe i gbuscūqz apprebēdit qd diuinū
talī āt qō vocat⁹ itellect⁹. C cōsideras itaqz Ax. q ea
nō bz oꝛganū adhuc figuratū i massa spmatica voca-
uit eā separabilē. ipsi⁹ tñ sepabilitas est alia ab ea q i
tellect⁹ lōgeqz mioꝛ: ille nāqz separabil' est oio. Hec
aūt virtus dina practica pre alijs nobilitata gnātio-
nis Ytutibus cū ipsa sit simplex t imālis sere nō ime
diate mām attingēs idiguit sbo magis distincto eam
vehiculante ad mēbꝛox figuratōes t sormas dādas
cōuenientes. hoc aūt fuit spūs. est eni coꝛpus subtile
vehiculum virtutis. Eguit ēt instro cum sit simplex
sic alie mixtoꝛuz virtutes. Dui⁹ aūt virtutis duplex
existit instim. vnum qdem est calidū celeste qō est vi
nificatiuū cōtinue. nāqz vero perēptiuū faciēs aiata
ad aliquā celi ꝓsoꝛmitatē accedere. Agit eni ad cōsi-
stentiam t continentiā eox maxime ceu ois virtus ce
lestis facit cōstitui t inesse ꝓtineri subas generatas t
id dignus est instrox: quo ea medio actus nobilio-
res exercet generatum magis inesse tali ſnitantes

Est et ipse aliud instrm fariũ. s. calidũ elemẽtare qđ qdem nõ hz oifariam viuificare ꝛ continẽtiã cãre verũ potius corũpe nisi calido reuelet celesti: ꝛ hoc q/ dẽ calido mã ꝛ alimẽtũ cũ ℞tute attrahit ꝛ ꝓpat isormatiue sepando ipm a ℈iacẽtibus passionib⁹ digerẽ/ do ꝛ ꝑmutãdo diſgregat etberogenea ꝛ hõgenea cõ gregat ℣o de ge. ꝛ cor. ꝓpat nã ita mãz isormatiue sicut ignis ꝛ aq̃ ſm ℳr. i ferro glãdificati molliſicãdo dura ꝛ idurãdo mollia. ℑn cui⁹ demũ aia exñte ideo forma introducitur gladij in ferꝝ. Et hui⁹ qdẽ duplex calidũ i frugũ distinguit maturatõe simpliciũ quarto c. 4. distinctõis ſe. Quã eqdem ℞tutẽ isormatiue taliter ꝓpantez medici vocãt primã imutatiuã ad debitaz ſe alimẽtaz in tertia digõne imutãtis vt ſa isormatiua id isormet ꝛ stare saciat loco a ptibus ꝺepditi ꝛ he due ℞tutes nutriẽtes exñt. Mdã ℞to in q̃ ℞tus isormatiua opat his instris sanguis ẽmẽstruus attract⁹ a matrice i gnãtõis locũ q formas recipit mẽbroꝝ ꝺ bitas ꝛ ea demũ nutricatõe cũ augmẽto custoꝺit vñ ℳr. ℑdium qdẽ in spmate iexistit quod gonima facit eẽ spmata vocatũ calidũ puta celeste. hoc aũt ñ ignis neqz talis ℞tus ẽ sz iterceptus i spmate ꝛ in spumoso. i. in spumate spumate spũs aligs ꝛ in spũ nã ꝓportionalis exñs astroꝝ ordinatõi. vñ. ℳ. in libro ꝺ corde. Spũs ẽ suba corporea gnãta ex elemẽtoꝝ cõmixtõe vergẽs in silitudinẽ supcelestiũ corpoꝝ. ℑn q̃rto ℞o inqt de aia ipm effigiare vult⁹ suos ad silitudinẽ celestiũ corpoꝝ ꝓpter qđ ignis multũ gnãt aial: neqz vĩ cõsistẽs in ignitis neqz i humidis neqz i siccis nihil sz solis caliditas ꝛ q̃ aialiũ gnãt. hõ. n. hominẽ gnãt ꝛ sol phyſicoꝝ ſo. ℑn prefatũ aũt spm̃ ℞tus suscipitur primit⁹ vitalis. vñ prio pria ℞t⁹ vitalẽ pria. c. 4. de ℞tutib⁹ ℞tus que i hũc ꝓuẽit spm̃ cũ ea subtilitate ꝓcedit humiditatũ exñtiũ in gnãtionis massa spũs. n. ex hũoꝝ gnãt subtilitate. ꝺ ãt erit spũs inatus cõplãtat⁹: demũ ℞o ſm ℳr. spũs ꝑ hãc ℞tutẽ suscipit principiũ primũ ꝛ p. i. aiam primã i cui⁹ ℞tute creato corde motu ei⁹ ꝛ artariaꝝ spũs gnãt secũdus mãlis vel fluẽs dict⁹. ℑn. 6. ℞o idẽ aialiũ in spmate ẽ sba pria potẽs recipe hãc ℞tutẽ puta vitalẽ ꝛ spũs prim⁹ deferẽs hũc calorẽ ẽ cã oiuz ptiũ spmatis hũc ãt dico celestẽ. vñ ibidẽ vĩ ꝙ calor isteveniens a supcelestib⁹ hz effectũ in ℞tute q̃ nõ possz hre calor ignis. Qui sigdẽ vĩ q̃tuor actus circa principiũ gnãtionis exercere quoꝝ prim⁹ ẽ dissolucre ac extendere humidũ semis ℞tute calidi sibi adiũcti vt receptabile siat formaꝝ. Secũdus ẽ ferire ꝛ pulsare sortiter ꝑ totũ humidũ quo plura causat foramina ꝛ cõcauitates cõstituũt vt cor ꝛ artarie ipsi⁹ vasa cõstituãt. Terti⁹ ẽ isormatiuã virtutẽ hui⁹ opis ꝓfidẽ ad oẽs mẽbrorũ isormatões deferre ꝺ nãqz dcm̃ ẽ spũs officiuz eẽ. Quart⁹ quoqz ẽ separe vias suas a vijs humidi non eni ꝓpter grossitiẽ ipsi⁹ ꝛ cõpactõnem posset spũs ꝑ vias illius velociter trãsire cũ oporteat ipm celeriter totũ corpus irradiare vt illuminãs domũ velut cãdela. ℑõqz sca suit via spũs iurta viã humidi radicalis Et iste qdẽ sũt opatões nãles spũs in scie cõtemplati. Qđ ãt ita sit mõstrat. naz oẽ quod mouet necesse sit habere motorẽ, sibi appropriatũ. Ex his q̃ de audi tu apparẽs phyſico. cũ igit videam⁹ principia gnãtionis mãlia marie moueri transmutãdo se ad debitas formas aiatoꝝ ꝛ siguras recipiẽdas oz motorẽ adesse. ℓ aũt nõ ꝓt eẽ nisi ℞tus isormatiua. ꝛ iõ vocat quandoqz a phyſicis aia. Sz qz huiusmõi ℞t⁹ cũ sit sormalis ꝛ simpler per se nõ potẽs isormare diuersa eguit instro qđ qdẽ diuersificatũ siguratum inducat diuersitatẽ. sicut. n. idiguit eã vehiculãtẽ sbiecto qđ ꝛ aliquo mõ et rõne assumpsit instri. Adhuc qz sicut sorma idealis artificijs cũ nõ imediate attigat mãz idiget istris ita ꝛ hec virtus isormatõis cũ ex arte cõ comitãtiã vni⁹ ad alterũ arguat i nãz ꝛ ecõtra. Mis qdẽ gnãtionis principijs sic adinuicẽ agẽtib⁹ et patientib⁹ cor cũ alijs sormat ptibus. Quo pacto vigor isormatiue cũ aliꝭ ei⁹ pncipijs ex mã mẽstruali virtute poris spũs ꝛ calidi vehemẽter cordi iherẽti spũs ꝑtact⁹ fluẽs gnãt secũd⁹ ꝑ motũ cordis et artariaꝝ iaz et cõfricatõem ex illi⁹ materie vaporib⁹ q et prioreꝝ filr spm̃ et calidũ iuuat in extendẽdo et attrahẽdo materiã ad oium mẽbroꝝ siguratões cõplendas et ad mãz prepãdã mẽstrualẽ decoquẽdã vt nõ soluz i mẽbroꝝ transeat isormatõez sz in ipsoꝝ ẽt nutrimẽtuz: et marie cordis cũ prius pficiat illis. Sic igit vĩ iste spũs duo facere i mã mẽstruali et differt a p̃dicto i eo ꝙ nõ est cã sormationis cordis sz poti⁹ sormat ab eo corpore demũ iã organizato. ꝺ siqdẽ spũs solũ videtur virtutẽ vitalẽ deferre ꝑ corpus vniuersũ et dare illi potentiã viuẽdi actualẽ et nutriẽdi ãpliorẽ. Huic ẽt spũi sicut prioi ãtuoi assignãtur opatiões: quarũ pria et principalis ẽ qm̃ viuificus erat q̃z ab ei⁹ motore acqsiuit q ẽ aia. Scõa qz est calefactiu⁹ quod ei a corde quod sons caloris ẽ deriuat. Tertia qm̃ eue tatiuus exist ꝑ quã qdem dissoluit et q̃si verberando et pulsãdo subtiliat ea que viscosa sũt i corpis nutrimẽto et hãc ab ei⁹ ꝓpo motu obtiet. Quarto quoqz ipsi⁹ opatio sicut cõiter dr qz oẽm virtutẽ aime ad opatões eẽntiales et sibi ꝓprias expedit. hi eqdẽ actus spũs cões vtriusqz eliciũt exinde sormatõe setus Hippocratis ꝺ quo vtiqz duplici spũ cũ calido dicta sermo erit ẽt. 59. Sic igit appet q̃liter et qbus medijs spmatis potẽtia deducat ad actũ vt aial ide constituat. ℙropter q̃rtũ vero hui⁹ sciendũ ꝙ principiuz mouẽs intrinsecũ vt virt⁹ informativa itellect⁹ vocatus dcã vĩ non corrũpi per ℳr. dicentez si corrũpat qđ faciẽs siue oẽs ptes ipsius seu aliqs incõueniens reliqs eni qd faciat. q. d. nihil, si eni facit cor deinde corrũpat alteꝝ mẽbꝝ ciusdẽ sit rõnis aut corrũpent et manebũt oia. ℑnt⁹ igit saluat hui⁹ virt⁹. Dicẽdũ ꝙ virt⁹ corrũpit isormativa cũ embrionẽ plasmauerit sicut nutritiua veterascẽs ex patre vt dcm̃ prius. vna nãqz eẽt ei⁹ ꝓmanẽtia postq̃z ei⁹ pfecerit actũ vt appet ẽt in augmẽtativa. Qđ ostenditur qz ipa iurta ℳr. ẽ qd sepabile exñs a corpore in qbuscũqz apprehẽdit qd diuinũ. hoc ãt ẽ qz nõ hz vt tactuz ẽ mẽbrũ aliqđ velut instrm sibi deputatũ. et iõ virtutib⁹ suis assimilata celestib⁹. Qđ nõ eẽt si corpe ꝓduraret iã organizato: tũc. n. cõiungeret organo et virt⁹ esset simpliter nãlis: ꝓpter qđ abolet corpe formato. Cui⁹ qdẽ igitur corruptio erit vt dicat circa. 35. dies i mare. in semellis vero circa. 45. et inde dria. 49. Embria eni circa hec formãt tẽpa. Quidã vero direrũt ipsã corrũpi cũ aia introducit intellectiua ita vt oẽs embrionis opatões sint ipsius qđ conãt ex ℳr. ſo ꝺ gealialium ꝓsuadere. Qđ eqdẽ lz falsuz appet ex ꝑfatis snie vĩ ipsius oifariã repugnare cum velit embrionẽ primit⁹ vita viuere plante vt vegetatiua: deinũ aial puta sẽsitiua: deiceps vero itellectiua. ℑnformatiua

eni qđ ⁊ nomẽ oſtdit nõ ꝟ agit veruꝫ informationis
cũ alijs ad ꝟ ſuffragãtibꝫ actũ ſolũ exercet. ℙropt
qđ cõiores direruñ ꝙ exñte iformatiua iã adeſt ẽt nu
tritiua ſicut oñſũ ex Ar. Qua gdẽ recedẽte ⁊ embrio
ne vſqꝫ ad mãm ꝑmã deducto ſenſitiua aia ꝑoꝛi ſup
uenit corrupta: Virutẽ hñs vegetãdi ⁊ nutriẽdi. hec
deniqꝫ vt ꝑoꝛ ad mãm deducta ꝑmã ꝓpter alteratõ
nes ad hec ꝓcedẽtes aia itroducitur ꝑoꝛi abolita itel
lectiua duaꝝ potẽtijs predictiſ ⁊ itellectiua fulcita.
gbus vꝝ. A. 6. aialiũ ℙſentire ⁊ tẽpus denotãs quo i
mittit ipa ingens: Cũ coꝛ ⁊ cerebꝭ inueniũtur cũ eis
aia ℙiũgitur rõalis. Qđ ꝑm genetalicos q̃rto exiſtit
mẽſe. ſol eni tũc dñat embꝛioni ꝓncipatũ ⁊ aiaꝫ deno
tans rõis. ⁊ ſubdit: Et ſepatur ab ipo aia ſenſibilis
nãlis q̃ iterdũ erit mãlis: ⁊ aliqñ non mãlis: verũ tñ
nondũ erit adhuc diſcreta: imo velut iebꝛio ⁊ epilẽp
tico: ſꝫ cõpleẽ ab extrinſeco itellectu cõſerẽte. Cete
re aũt Virtutes cõplentur coꝛpe ⁊ coꝛporeis reb⁹. Sꝫ
circa ꝓdicta dubitare ℙtingit: cur nõ mox a ꝓncipio
itroducitur aia itellectiua vt ſemita nã ꝓcedat bre-
uioꝛi pluralitaꝫ reſpuẽs pectñ. Adhuc ſi embꝛio re
ducitur bis vt datũ ẽ vſqꝫ ad mãm ꝑmã ⁊ corrũpiẽ.
corrnptõis vtiqꝫ appꝫ ꝟ modus magis q̃ꝫ gnãtiõis:
ac diſpões precedẽtes itroductionẽ formeꝫ mãm vi
dẽtur ipm debilitare priꝰ ⁊ exterminare: ꝓducẽtes eã
dẽ ad corruptionẽ: ficat cũ gs morti iã natꝰ accedit ꝑ
mo ibecillitatur: deiceps corrũpiẽ: Qđ ꝟ nõ ꝓcipitur
imo vigoꝛari ℙtinue ꝓpedit i ampliꝰ. Dicẽdũ ꝙ nã
ſp qđ meliꝰ eſt opaẽ ⁊ ꝑ breuia: cũ eiꝰ ſapie nõ ſit ſimꝫ
Ad boꝝ igiẽ ꝑmũ dicẽdũ ꝙ nã paulati ⁊ latenẽ ex im
pfectis tẽdit i ea q̃ ſunt pfecta: ⁊ ꝙ forma iuꝝ Plato
nẽ nõ iprimitur niſi ſm diſpõnẽ ⁊ meritũ mãe cũ igi
tur ꝑmo non fuiſſet ea diſpoſita i aie itellectiue ſuſce
ptionẽ: neqꝫ ẽt ipſa egeret eã nõ ſuſcipiet ſed alterã.
Et hũc gdẽ ordinẽ vꝝ natura docta i hijs q̃ ſunt coꝛ-
porea obſeruare. ꝑmitꝰ eni dẽtes ꝓducit: deinde cũ
opus ſit illis eiectis foꝛtioꝛes ſubminiſtrat. Ad aliꝺ
dicẽduꝫ ꝙ qꝛ id euenit i inſtãti nõ ꝓcipitur cã mutati
ne itroducitur ⁊ nõ motu phyſicoꝝ. 5. Qđ ⁊ ſentire
appet Aꝝ. volẽs de ge. ⁊ coꝛ. ꝑmo ipſã fieri: cũ hoc
totũ trãſmutaẽ i ꝟ totũ qđ non eẽt niſi ad mãꝫ ꝑmam
ꝓuenireẽ. aliogn ſigdẽ nõ eſſet gnãtio: verũ potiꝰ al
teratio ſubo ꝑmanẽte. Adhuc niſi ꝑma corrumpeẽ
forma: altera enti eueniret exñti in actu qđ aũt fic oc
currit ẽ accidẽs. Siꝝ ⁊ cũ eẽ ſit a forma ſubſtantiali
bñti qdẽ plures formas: ⁊ plura eẽ haberet: vt ⁊ ni-
hil hic vereꝙnũ exiſteret. Dicendũ ẽt ꝙ diſpões pre
cedẽtes i eo ꝙ ꝑparãt ad ſuſceptionẽ forme ꝑfectio-
nis ⁊ ſi corrũpaẽ ꝓcedẽs: nihil tñ ſentiẽ langoꝛoſita-
tis dato ẽt tpe. Neqꝫ ſiꝝ de corruptione qđ iduceba
tur iã nati: qꝛ diſpões precedẽtes ad corruptionẽ ta
lẽ ꝑparãtes ſimpliꝝ ad ipſã diſponũt: ⁊ nõ ad pfectuꝫ
vt i ſuſceptione formaꝝ ẽbꝛionis ipſũ pficientiũ i am
plius. Ad ꝑmũ igitur itroductoꝝ dicendũ ꝙ qdã
in pleriſqꝫ ꝙuertẽtes ſmonẽ ex hoc Aꝝ. volũt argu
mẽtũ aſſumẽ ꝙ ſi ꝑmanet iformatiua gradũ ſit i foꝛ-
mis aſſignare: ceu Auicebꝛon fontis vite tractatu.
Qđ aũt ꝑ Aꝝ. aſſumũt ex puerſo ꝓcedit ipſiꝰ coꝝ i
tellectu. Nõ eni ibidẽ determinãdo vꝝ opponẽdo
ꝓcedit ſicut ex eiꝰ demũ determinatione appet. Di
cendũ ẽt ꝙ ſaluatur Virtus hec intus dũ ptes iforma
uerit oẽs: ſiue ſimul ſiue aliqs ꝓius ⁊ alias poſteriꝰ
iformet. Nã ſicut dicit alig poſuerũt partes oẽs ſiꝝ
fieri: alij Vno vnã poſt aliã: ſicut Virus vocati orphei
Moſce quoqꝫ ꝙ plura: hac dꝛia collecta ſparſiꝫ i alijſ
ſũt cõſcripta. ℙropter q̃rtũ qdẽ ad ꝑmũ dicẽduꝫ
ꝙ ſꝑma fit aiatũ actu: non aũt potẽtia cum illã obti-
neat ſufficienẽ actui ꝓpinquã. Ad aliud gd dicẽduꝫ
apparuit. Ad aliud dicendũ ꝙ nulla ſuperfluitaſ ſim
pliciter vt quãto ⁊ q̃li eſt aiata ſꝑma vero eſt ſuꝑflui
tas non q̃lis ſed quanti. Adhuc non eſt ſuperfluitas
ſpecieiiimo neceſſaria: nõ ſolum inuatiuã ſed indiui
dui. ſolũ. Ad aliud dicendum ꝙ ſperma eſt aiatum
vt dictum. participat eni aia potentia q̃ declaratum
⁊ non actu: vñ ⁊ aial exiſtit potentia. Ad aliud dicen
dum ꝙ iam dictum quõ ſuperfluitas extat aiata ⁊ q̃li
ter non: neqꝫ partitur aia ſed ⁊ recedit: ſed Virtus que
dam deciditur cũ ſemine: ſicut ẽt impellens virtutẽ
tribuit impulſo: non tamen inde vt hic forma aliqua
ſibi inditur naturalis: ethycoꝝ. 3. Differẽtia. 49.

Vod natus octimenſis viuat oñditur cx. 9.
hiſtoriaꝝ ⁊ q̃rto de ge. aialiũ: ac ꝓbleumatũ
io. fiꝝ ex Aui. aialium. 9. ⁊. 3. 21. c. 1. ſcõi tra
ctatus. Rurſus ſi qđ minꝰ viſuꝫ inerit ⁊ qđ magis.
plus aũt vꝝ debere viuere octimẽſis q̃ꝫ ſeptimẽſis:
cũ ampliꝰ ꝑmanẽs i vtero vigoꝛẽ ⁊ augmentũ pre
ſtãs adeſſe vite pampliꝰ poſſit ſuſcipere. ſꝫ vt ℙſenti
unt ſeptimẽſis viuit. Adhuc tẽpꝰ iformatõnis ⁊ mo
tus i femella tardaẽ plus q̃ꝫ i mare ꝑ dies. 6. vt ſcri-
bunt aut aliẽ: cũ igiẽ triplabitur tẽpꝰ iformationis ⁊
motꝰ: vt tẽpꝰ bẽatur ortus ſm Ypocratis aſtutiaꝫ
⁊ haliab. tertio theorice ca. 54. ſꝫ femella naſcetur in
nono mẽſe qđ plurimũ euenit. Adas Vno tẽpꝰ preoc
cupans naſcetur i. 8. ⁊ multũ: vt tũc vinet vtplimũ
aliogn nãl impfecte gdem et nõ ꝓpter finem opareẽ
qđ ẽ abſurdũ. nihil eni iperfectũ neqꝫ ſm tẽpꝰ neqꝫ
ſm plaſmationẽ ⁊ gnãtionẽ fit a nã ꝓbleumatũ. A.
ℙalin: Natus vꝝ mori ꝓpter friditatẽ q̃litatũ ꝑem
ptiuã nãe oio aduerſã. Quare ponunt generalici na
tuꝫ ſub ptãte ſaturni nõ viuere vt oñdetur. Sꝫ nunc
ponaẽ nouimẽſis qs oriri boꝛa gelu vehemẽtis. octi
mẽſis aũt tpe calido contẽperabitur adeo ꝙ hoc non
minus viuet nouimẽſe. foꝛtaſſis i egypto viuet octi-
menſis regionis caliditate iuuaẽ. Eti: Sicut in alijs
diuerſitates ſiunt in beibus q̃ꝫ grandes: alicubi eni
viuũt in diutius: alibi aũt ſecus ℙtingit ita ⁊ circa oc
tauũ eueniet mẽſeꝫ: itaqꝫ qs natus viuet octimẽſis.
Mui° quoqꝫ ℙrium ſcribunt Maliabas. A. ⁊ gene
talici ceteri. Qđ experientia iuxta nos oñdit. Adhuc
ſi pariẽtes octauo menſe periclitaneẽ multo magis ⁊
parti cũ ipſis beforcioꝛes extãt. ipſe aũt piclitantur
de hiſtoꝛijs nono. Rurſus moꝛe natoꝝ matrũ in vte
ribus a genetalicis tñ tres ponuntur: quarũ vna mi
noꝛ dicta eſt. 288. dierum ℙtinens. 8. menſes ⁊. 18.
dies: alia media hñs. 273. que in. 9. ꝟ menſes ⁊ tres
conſurgit dies. tertia Vno ℙtinet. 288. maioꝛ dicta ex
qua. 9. ℙſurgunt menſes ⁊. 18. dies: q̃re cũ nulla ba
rũ cadat i octauum mẽſem nullũ vꝝ i ea naſci ⁊ ꝑ ℙñs
neqꝫ viuere i ipſo. nõ eni naſciẽ in ea niſi qꝛ vegetari
põt: cum nã nunqꝫ ꝓducat aliqd quin id conſeruare
ſolliciteẽ: de ge. aialium ſcõo. Nõ itaqꝫ viuet natus
octimẽſis. ℙropter ꝑmũ quidem ſciendũ ꝙ qd
ſit menſiſ: quot ẽt dicatur modis dꝛia oſtendeẽ. 104.
per mẽſes autem hic ſm haliabatem videtur lunariſ
intelligi. Apud vero. a. ⁊ cõiter dicentes menſis vi
detur ꝑ eo g ſolis accipi. Non tñ id multum refert

vno tpe faciũt ptus perfectõem: vnũ.n. determinatũ est ptus tps oibus: boi aũt multa soli aialiũ. etenim 7. mẽsiũ. ꝛ. 8. mẽs. ꝛ. 9. mẽs fiũt ꝛ. io. mẽs. ſm plurimũ. Quidã Vo supaccipiũt in. io. mẽs. vñ pb. io. ☞ō solũ aialium multa bz tpa gnãtõis. etenim. 7. mẽs. ꝛ. 8. mẽs. ꝛ. io. mẽs. fiũt. alijs aũt vnũ tps pfectõis: hoc idẽ suscepit. A. aialiũ. 9. his q̃ deiceps cõnectẽs. Jã dixit mihi vnus fidelis q; vna mulier peperit post. i4. mẽs. ꝛ bene dixit. Natus quoqz sine ptus ẽ tripler. nã qdã est nãlis oso ꝛ cõsuetus q̃lis q nouimẽs. cũ aliqb9. io. dieb9: alijs inãlis ꝛ extrane9 penitus vt. 8. reliqu9 Vo medi9 ꝛ h̃ fiſr tripler. aut. n. oio mediũ possidet sicut q. 7. aut declinat ad lat9am pli9 nãlis ꝛ ꝯsueti ceu decimi vel ad ptẽ sui oppositi: vt. ii. ꝛ. i4. Scõm figdem ☉ mar tyberiadi diffinitões natiuitatũ in nutritõe sũt q̃tuor. Una eox q nõ gustãt cibũ: cũ his. n. nõ é vita. Reliq̃ q gustãt cibũ sed nõ nutriunt. Tertia gustantiũ ꝛ nutrientiũ vitaz tñ nõ ꝯsequũtur longã. Quarta gustantiũ nutriẽtiũ cibũ ꝛ ad senectutẽ puniẽtiũ finalẽ Est ãt apud genetalicos nutritio spaciũ tpis q̃tuor ãnox vt sup natuz oẽs ptranseũt quatuor eox nãe. qdã tamẽ ascribũt ptolemeo nutritõem spaciũ vni9 anni iuxta solis motũ cõtinere: quos baly q̃rto repellit q̃dripti confirmãs vt ceteros voluisse nutritõem q̃tuor annos cõtinere: dicia. 26. ſm igit tertiã ꝛ quartã ptẽ pfate distinctõis: nõ ãt ſm primã ꝛ secũdã dr̃ qs viuere. Propter ſm qdem sciendũ q; an. si bi videnr̃ h̃ saltẽ aptе aduersari. Alexãder. n. pbleumatibus simplr astruit octimẽsez natũ vitalẽ nõ fore currẽs ꝓpter qd septimẽses infantes vitales: octimẽses aũt mime. Hali abbas Vo tertio theorice. c. 34. q̃rit. Si qs ãt dicat cur puer q. 8. nasc̃ mẽse nõ viuit. quod fiſr Alchabitius. vñ abraã de natiuitatib9: si qs nasc̃ i. 8. eueniat cã ꝓter nãm matri occurrẽte vel ex pte corpis vt morbus aut aie ceu timor ꝯfestiz accidẽs. vñ si egrediat hoc mẽse morier̃ ipse ꝛ mater ipsius: cui9 oppositũ sentitur historiax. 9. ꝛ pbl'. io. ita. Que. 8. mẽ. circa egyptũ quidẽ ꝛ in qbusdã locis vbi bñ mulieres efferẽtes ꝛ ferũt multa facile pariũt ꝛ genita pñt vivere q̃uis mõstruosa fiãt. hec qdẽ viuũt que. 8. mẽ fiũ ꝛ enutriũr̃. Cui nimirũ ꝯsonat. A. aialiũ. 9. ꝛ. 3 2i. c. de gnãtõe embrionis. Propter tertiũ vero sciendũ prius q octimẽs fiſr ꝛ vt ad multũ valde nõ viuit: deiceps q; priculariter ꝛ extrance magis fiuei pauciorib9 viuit cũ fit qd mõstruosuz: qõ raro cõmittit a nã. Propter primũ hui9 sciendũ q; ipm veritatẽ cũ ei9 mundificatõe ꝯtinet vt fere oium locox docet emperia. ꝛ iõ subdit Ar. post seriẽ pfatam. In locis aũt circa gtẽciã in. 8. men. pauca oio saluantur: plura vero pereũt q̃to ergo magis non vinẽt i alijs regionib9 distemperatis. grecox. n. terra tpatior ceteris ponit ab. A. ꝛ marie terra Hipo. col. 2. ca. vlti. Ampli9 premissuz firmat rõnẽ triplici: q̃x vna suscipit er scia medicie seu nature. Alia er ea que numeri Tertia Vo ex indicijox astrologie peritia capit erordiũ. Propter primã qdẽ sciendũ ſm Hip. de ẽbrionis formatõe sexto epidimie theorice tertio atqz. 9. aialium. A. ꝛ tertio. 11. cũ Ar. in libris aialiuz q; p9 collectõem spermatis in matrice mox circũdat imen siue pellicula cõtinẽs ꝛ fouẽs idẽ vt scriptum prius sicut ẽt oñdit spma. 6. diex decidẽs a puella ꝓcepto Hip. retro septies saliẽte: quã i vtero nõ oportebat concipe quod velut oui albumẽ inuolutũ pellicula terra visum ẽ delapsum. aliqñ qdẽ nõ. 6. tm̃ verũ ẽt 7. septẽ diex sic pmanet spacio. Cum ãt sic fuerit vt notatũ: informatiua virt9 nihil adhuc petit a matrice sicut. A. fatetur: cũ arist. Demũ trium diex ex hinc spacio ipa punctorum ꝛ lineax iceptõem in massam spermatis iduci. Demuz post. 6. diex mox̃ã q ia cuz pozib9 fiũt. iz. sanguineitas in totũ penetrat ꝛ fit illõ vñ cãtur: ꝛ iterduz vno die aũt duobus añcedit seu postponit. deiceps. i2. dieb9 ab hic fit humiditas caro ꝛ ia frusta incipiũt carnis discerni ꝛ mẽbra principalia tria manifestari: ꝛ nunc qdem alia sepantur ab aliax ꝯtactu ꝛ humiditas extendit nuce hoc ẽt añcedit ꝛ postponit duob9 aut trib9 dieb9. demũ post. 9. dies sepaṙ caput ab humeris ac extremitates a laterib9 ꝛ vẽtre vt ꝛ sensus discernat in qbusdã eox. In aliqbus tñ occultatur ꝛ spaciuz qdẽ ia. 36. ꝯtinet dies ita q; si q̃tuor addanr̃ in qbus accultatio erat spacium oẽ in quelembrio iformabit. 40. erit diex. et h̃ qdem tres ẽ quasi cõis plasmatõis q iterduz formaṙ 50. q; vnus ẽ prioz: aliqñ in. 50. ꝛ ꝓprie semella ei9 eni iformatio tardaṙ ꝛ motus ẽ: ꝛ aliud spacium. 35. diex: aliud vero. 65. ꝛ ita hincinde ſm diuersitatem celi ꝛ ꝯtinẽns ac materie ꝓprie cum iformata dr̃nte in magis ꝛ minus q̃ minus. ꝛ iõ dictum ẽ ab arist. tps ortus hois fore variũ q̃plurimuz. dicunt etiam vt asserit. A. ꝛ h̃ videt Hip. cuz Maliabbate fuisse: septima ẽt particula. 6. epidimie q; si tps informationis dupletur tps inde cõsurget motus. Si vero hic tripletur duplatum tempus dabit ptus vnde formatus in. 30. dieb9 mouebitur in. 40. ꝛ nascetur in. 180 qui sunt sex mens. integri triteni. Plasmatus autẽ i 35. mouebit in 70. ꝛ nascet in. 210. q. 7. extant menses. Formatus vero in. 40. motus sibi aderit in. 80 natiuitas in. 240. qui sunt. 8. mens. ꝛ qz talis rarissime viuit et formatõem ponit. A. cõiter in. 40. iõ refert canonẽ prefatuz sub aliox̃ ſnia. plasmatus quoqz in. 45. mouer̃ et in. 90. et nascer̃ in. 270. et. 9. cõstituũt mẽses. Qui autẽ in. 50. formatur in. 100. mouetur: nasceturqz in. 300. qui erunt. io. men. Unde debuiusmõi sexto epidimie. 7. Labores in periodis q in. 70. mouentur in triplicibus finiuntur et qui in 90. mouentur in triplicitate terminanr̃: h̃ igitur motus ẽ terminationis et ptus embriõis. Ampli9 sciendũz q; ptus nõ fit nisi ꝓpter matricẽ cũ tumore grauatiuo distendit amplius: vel mordicatõe vt qñ ei9 serosa reddita et acuta pãniculos tendunt qbus cõtinebaṙ vt sensui occurrã matricis: nãliuz. 3. c. 3. ꝛ. 12. Aut ꝓpter cõtentum vt qz satagat exire ob penuriaz nutrimẽti ſm Hip. tũc enim calcitrans panniculos rumpit et exitum petit. Apud vero. A. cõuenienter cã supadditur: alia non pua indigentia euentatõnis et aeris attractõis cum loci angustia: cũ igitur fetus fuerit fortis et matrix debilis angusta tũc puer mẽse 7. oiquaqz pfectus tã ad ea q̃litate saltez que corpis q̃s aie idigens aere loco et cibo ampliori mouetur et calcitrat vt pateat exitus sibi: quẽ si adipiscit pfectus ens vt ita viuere poterit. vñ. A. Bnãnt septimẽses ꝓpter plasmatiuã Vtutẽ i mrice fortissimã exñtẽ et i uenictc sanguinẽ vtilẽ et cõmẽsuratũ: et iõ celerit p ficit op9: q; aũt Vtus attendatur ẽbriõis et matricis dispositio testatur Hip. ita: Hec autem semp fit et i natura fetus vz et genere matricum: et quia prime

purpere hñt sanguinem hu. ⁊ tractabilē matricem p uam ⁊ debilē: vt plurimū alijs pariūt septio men. si aūt septio non pareť fatigatus ēt dissolutus ex motu plasmatuo ⁊ conamine appetibili egressus: octauo pausat mense vt labor abscindať p̄cedēs ⁊ vigor eiusdem cū corpe augmēteť ⁊ iō vsq; ad nonū morať mēsis. quo figdē egrediať q; refectus vigorat⁹ ⁊ auct⁹ ptus adeūt nālis marie: nāliū tertio .ca.3. ⁊ viuet alijs p̄cipue. Ipsius .n. egrediť ℞tute valida ⁊ mīrice diutius ipm cōpletius fouēte: tūc autē expellente Si āt egrediať i octauo debilis exist fatigatus ⁊ nō a ℞tute faciēte ipm nasci vex ampli⁹ a cā syntomatice bunc ipellēte. Is. n. apud. A. ē ipfecti⁹ ſm excessum ⁊ inordinationē māe alia plasmatus forma Maliabas quoq; : q; in ipso est hitudo turbationis langoris ⁊ debilitatis non viuit. nō. n. iest sibi ℞tus nutritionis ⁊ augmēti. Cui⁹ gdē signuz q; fetui septio mē. turbatio ⁊ morbus ⁊ mala p̄gnantiū i. 8. mē. sit hitudo ⁊ guitas ip̄ax cum p̄gnātiuz hitudo seq̄ť eam que fetu ū hitudinē. vñ historiax. 9. Dolēt gdē mulieres marie mē. 4. ⁊. 8. ⁊ si corrūpať. 4. aui. 8. corrūpunť vt frequēti⁹ ⁊ ipe. q̄re nō solū q octo mēsiuz nō viuunt sz ⁊ pariētiuz p̄clitanť p̄cientes: ⁊ iō bñ sibi p̄caueāt adulterātes meretricule i quo mēsiuz p̄curēt aborsuz. multe nāq; hinc sunt iā extincte ſi igiť vt iductuz p̄us p̄clitať gestās p̄fecta ⁊ robusta q̄rto pamplius ⁊ fetus. q; aūt mēse corrumpaī q̄rto euēit q; tunc trahere icipit embrio sanguis plurimū: ⁊ matrici vehementius alligari ⁊ initi: ceu fructus medio tpis arbori colligať q̄z magne: aphorismox. 4. In octauo quoq; ꝓpter laborē quē tolerāt ⁊ discrasia quā incurrūt grauanť marie filr ⁊ fluxus sequiť san. grādis ex innāli solutione ita vt sepius corrūpanť. Si āt puer nō nascať in nono vex ad decimū ꝓueniat ad q̄ deiceps Ingt. A. q; iudiciū eius ē iudiciū nati infirmi debilis. plurimū. n. q̄ desiderabat pari nono sed nō potuit nasciť in decimo cui accidit qđ accidit fere nato in octauo. significať. n. virtutis ipsi⁹ debilitas. hec igiť ꝓbabilis est rō quā medici cū nālib⁹ pñt i cāe quesiti assignationē aducere. Sz circa p̄dicta ꝓtigit dubitari. vr nāq; octimēsis vitalior septimēsi. b. n. fatigať motu ⁊ calcitratōne egrediť coangustiatur ēt ⁊ leditur i ptu. Ad aerē filr ꝓuenit in quo sunt oia sibi nociua ⁊ cx̄nea: aphorismox̄ appens. 3. Alius āt p̄manens octauo nō fatigat⁹ intm̄ neq; cogāustat⁹: neq; in extrisecuz aerē deductus spacio diex̄. 20. aut 25. vel huiusmōi a fatigatione liberať: magnificať ⁊ roboratur quare vitalis āplius septimēse vr̄ reddi. Dicēduz gdē iuxta. 3. theorice. cap. 34. disp̄ones cōtingētes fetui septimē. ⁊ deicepsi. s. spacio fere. 40. dierū ꝓtinentiuz admoduz q̄si cuiusdā egritudis acute ꝓuerſiue in. 40. dieb⁹ creticate. vñ ait: be disp̄oes a fetibus cessant circiter. 40. dies. bi nanq; dies in. 9. ꝓcidunt mēses vñ ⁊ tunc vitalis efficitur. Est ⁊ cā subdenda hui⁹ astrologica. Pali: Dubitatur q; ois crisis plus est salutifera q̄z mortalis nisi pestilēs fuerit morbus aphorismox̄ scōa. sed p̄t⁹ est modus qs crisis: dria. io9. Aliquis igiť natus in huiusmōi hitudinibus vt ad multū vitalis existet. Dicendum q; viuere nō poterit q; lesus p̄ius: ledi⁊ i ptu. noceťq; nō minus ab extrinsecis cūctis occurrētibus. Est ēt pestilēs ⁊ monstruosus q̄re nō poterit p̄manere i vita. Scōa quoq; deductio est arithimetica p Alexandrū tacta in hui⁹ q̄siti dissolutione. Dit. n. 7. est numerus p̄fect⁹ vt testať pythagoras arithmetici ⁊ musici. 8. vero ipfectus. q. 7. sit p̄fectus p̄ hīc iducit i multis q; multa p̄ncipiox̄ ⁊ marie bois numero cōstituta sūt septenario. deus. n. mūduz. 7. gubernat astris. Septimēses vero ifantes dētes ꝓducūt: septēnes vero deponūt. In his aūt. 7. pubescūt: ter āt 7. virilizāt. Morbi ēt ꝓportionalit septenario iudicanť numero. Luna filr tanto nūero figuranť: mēsis q; septimanis. ⁊ ebdomada. 7. ꝓstat diebus. Vocales filr dicte. 7. extāt apud grecos sz iuxt latinos. 5. solū ⁊ realius. lz. n. duas supaddēdo grecus figurā variet sonū tñ ſuat. quotcūq; n. grece ponať. i. ſra puta tertia simplicia. u. i. ver. ⁊ duo ꝓposita seu diphtōga vt ei oy: ⁊ duo puū vz ⁊ magnū: ita o eo. singulare tñ bz sonū ꝓtinue Brec⁹. n. tāq; nāe curiosior imitator. 7. voluit vocales. 7. plāetis adaptať. sic. 24 scriptuť ela ꝓstituit. 24. dici nālis horas silando. Macrobius quoq; in exp̄one somni Scipionis siue tulij permulta ad idē conatur exēpla p̄suadere ponēs oia fere. 7. numerari ⁊ que bois marie. Ingt. n. mens ꝓsurgē ex p̄rio cubo pariū scia. s. qui ē. 8. ⁊ p̄rio ipa riū velut mare q; ē. 27. 8. āt ⁊. 27. ꝓstituūt. 35. q multiplicati per. 6. numex̄ p̄fectox̄ p̄mū. uo. cōsurgunt dies. 7. menses directe ꝓstituentes tricenos. vñ cōcludit ita: Est q; nā secundus b̄ numerus vt primaz humani p̄tus p̄fectionē q̄si arbitri gdā maturitatis absoluat. Cubus āt numerus dr̄ qū numerus bis ī seipsum ꝓducit vt bis duo bis octo: ter tria: ter. 27. Prefatū figdē oñdit rōe: q; 7. est numerus ipar ⁊ ois b̄ est p̄fectus. existit. n. velut forma parē in se cōtinēs ⁊ imparē. ꝓsurgit ēt ⁊ numero trinario ſm ei⁹ p̄tes in quo q̄libet repit p̄fectio vt in editione ſmonū mōstraui. Ser. n. ⁊ vnuz. 7. ꝓstituunt duo ēt. ⁊. 5. ac tria. ⁊ q̄tuor. 7. reddunt. Moue filr nūerus est perfectus. attribuit. n. itelligentiax̄ ordinibus quos 9. ponūt diuinox̄ tractatores vt sunt cherubin ⁊ seraphin ⁊ qui deincepſ. Sunt ⁊ celox̄ orbes. 9. ꝓbr. 15. q̄ nunc cōiter testantur astrologi vt oñsum luci datoris anriota cum astrologie differentia tertia. q; autem is p̄fectus sit ratio similiter angit cum ⁊ ipse numerus impar existit. Adhuc partes constituentes ipm eundem recōmendant. Consurgit enim. 5. p̄tibus: Quax̄ vna numero ꝓportionatur trinario perfectissimo puta per tria nouē. hic. n. sunt tres trinarij quox̄ q̄libet ex tribus cōsurgit. vnde in huiusmōi numero nouenario potissime coaceruatur trinitatis p̄fectio. Sūt quoq; hui⁹ numeri ale q̄tuor ⁊ tria qn q̄z ⁊ q̄tuor que quidem q̄tuor ꝓportionātur elementis cum eorum interstitijs. Sic igiť i hoc numero ita perfectius p̄tus erit marie nālis. Nālis ēt post hūc existit denarius. ipe nāq; p̄fectus extat nūerus ꝓbr. 16. vñ. A. Denarius nūerus est p̄fectus: qm̄ ois numerus per. 10. ꝓstituiť ſm circulationē. ⁊ iō aris. phyſicorum tertio ait Platonez feciſſe numerū vsq; ad io. Nunc quoq; numex̄ multū dignificauit Pythagoras ponens ordines rex̄ duos: vnum qdez perfecti ⁊ alteruz imperfecti: quorūz q̄libet constat cr. io. volens ipsos esse p̄ncipia correlatiōe dicta. In quorum primo locauit finitum impar singulare dextruz masculum quiescēs rectum lucem bonum ⁊ q̄dratū in altero vero his opposita: puta infinitum par plurale sinistrū femināe motum curuū tenebram malū ⁊

altera p te longius. Mone ēt exñtibus speris manifestis decimā antichonā. i. in ☽rium motā seu extensaz faciūt pythagorici metaphisice. j. Undecim⁹ ☌o numerus modicū perfectōis bz in his ꝛ iō rari⁹ oriť ipso fet⁹. Sext⁹ aūt ꝛ octau⁹ marie ꝛ duodecim⁹ ut sic extāt impfecti oisariā ꝛ iō in octauo nō viuit. Est eiz par vt ꝛ alij duo. estqz impfectus magis diminutus vt videbiť ☽ñr q̄re in ipso n at⁹ nō viuet. Jn alijs āt vt duodecimo ꝛ sexto aut nō nasciť vel iuitaliś occurrit. Sūt. n. hi numeri oppositi antedictoꝝ pfectis et marie octau⁹ ꝛ duodecim⁹. vñ prio creticoꝝ. Ego ñ vidi aliquē iudicatū in die duodecimo neqz sexdecio in octauo āt fit rarius ꝛ praue. Nosce quoqz arismetras numerū iparez ꝓferri pari eo q; b rōem bz perfectōis ꝛ forme. ille aūt imperfectōis ꝛ māe. vñ ꝛ de⁹ fm Virgiliū numero impari gaudet. Et iō ☽Pithagorici primū iparē actu vt trinariū ad dicendorum significatōes offerrebāt primo ce. ꝛ mū. Ex hoc ēt cāz assignarent quare vsus ioleuit vt pillule in numero deniť impari laratiue; debēt nāqz agere. actōis autē rō sumiť a forma tanq̄z ab eo qđ ipsius ē principium sustentatiuū ꝛ nō a mā. Jmpar ☌o bz rōnem forme par āt māe. Circa p̄fata siqdem ☽tingit hesitare qm̄ i nono Euclidis dř q; perfect⁹ numer⁹ appellať q oibus ptib⁹ qb⁹ numerať ē eq̄lis. Et Boetij arthmetice ☾o: qualis numer⁹ ē sex ifra. io. nā tres sūt ei⁹ ptes qbus cōsurgit. medietas qdē vt tria: tertia ps duo: sexta vnū. tria eni duo ꝛ vnū senariū tm̄ ☽stituūt numerū. Jnfra ☌o. ioo. pfectus ē numer⁹. 28. ifra siq dē mille ē. 496. Et ifra quoqz decē milia centū vigintocto. Est tā numer⁹ abūdās q oibus suis ptib⁹ qb⁹ numerať ē maior velut. 12. nā ei⁹ medietas ē sex: tertia ps q̄tuor: q̄rta tria: sexta duo: duodecima vnuz: q̄ fiť numerate in decimūoctauū crescūt numerū. Diminutus ☌o q oibus suis ptib⁹ minor numerātib⁹ ē inuent⁹ ceu octo. Cui⁹ qdē medietas q̄tuor q̄rta ps duo octaua vnū que in. 7. tm̄ collecte ☽surgūt. Sic igiť hic ēt appz numeri octaui iperfectio. Cōcludiť ꝛ fiť q;. 7. 9. ꝛ. io. numeri nō extāt perfecti. Ad qđ dicēdū q; numerus perfectus ad p̄sens tripl'r dř. vn⁹ qdē eo q; ptes eius fiť sumpte oēs totū p̄cise reddant integrū vt dcm̄ ē antea de. 6. ꝛ vigesimonono q̄lis ñ q̄riť hic perfectio que perfectio mālis videť magis. ptes. n. sūt mā totius phyficoꝝz. 2. Est ꝛ perfectus dicēs per modū forme ꝛ dātis eē q̄lis ē impar. ꝛ iō q; trinarius prim⁹ ē taliū idicať primo ce. ꝛ mū. forte pfectus. de ipso eni primit⁹ dř oē totū ꝛ perfectū ibi dē sunt idifferentia spē. Appellať ēt numerus perfectus rōne finitationis cuiusdā ꝛ recirculatōis q̄ obseruatur ad ipz ꝛ ita denarius ē dictus pfectus ꝛ iste qdē pfectionis vltime realiores extant prima. Hec tm̄ rō ꝛ si fit grata ꝛ accepta pythagoricis ꝛ vlr arithmeticis ponētib⁹ numeros eē substātias rerūqz cās eo q; nesciuerūt distinguere iter vnū quod enti adeq̄tur ꝛ vnū quod numero extat principiū putantes id ficut ē principiū nūeri ipsūqz variat ita ꝛ entis Schola tamē perypatheticoꝝ cū Ba. creticoruz tertio sermonibus nō acgescit huinsmōi sed eos magis extraneos a ☌itate ac accidētales estimat ꝓpriā querēs ꝛ nālē in vnoquoqz genere rōem. dictū tm̄ illoꝝ ꝓbabilitatē id ut aliquā nūeroꝝ reb⁹ assimilatōe q̄dam.

Tertia quoqz rō assumiť ex genetalica ea exercitatie ꝑte astrologie visa ex supioꝝ motū hoꝝ oium iserio rum cās assignate. Jurta illud initiś centilogi. Rerū cās rimaturus primo celestia cōtemplare. nā mūdano☌ mutatio ad hoc ꝛ ad illud corporū mutatōne contingit celestiū. Vt hui⁹igiť effect⁹ puta octimenses nō viuere cā dareť talē planetarū ordinē ꝛ modū in embrios ducatu adūenit in vnoquoqz mēse dñantiū. ☽Posuit nāqz mēse primo sup conceptōem saturnū dñari frigidū entē ꝛ siccū: tūc nāqz semē aquosuz ens ꝛ fluxibile idiguit aliquo quod ipm fisteret ☽stringeret ꝛ straret ꝛ calidū ipsius vigoreť vnitatuz cuius modi ē rigiditas ꝛ sic saturni. est. n. origo ☌tutis retentiue in centilogo. Secūdo quoqz mēse sup ipsuz iupiter dñať fortunas calidus ꝛ humidus augmētatiu⁹. Est nāqz ☌tutis crescentis origo: tūc eni conceptus eget calido dilatāte ipsius mām ꝛ humiditate ad extensionē dilactāte, ptractionēqz linearū ꝛ pūcto☌ ꝛ tandē ad iformatōem ꝛ vt ēt frigiditas ꝛ siccitas reprimať saturni. Reliquo siqdez mensis mars occurrit q; sui caliditate iam fientē embrionē calesacit ꝛ deficcat superfluas ipsi⁹ humiditates ꝛ ad motū cōcitat. tūc eni moueri p̄cipit in calidū eni ꝛ siccuz motiua valde. Mense aūt q̄rto supuenit sol cor celi mūdiqz ꝓceps qui sui caliditate viuificat intm̄ pficit embrionē vt spūs in ipm igrediať rōnalis vt apparuit i priori. Est nāqz origo ꝛ fornar ☌tutis vite. Quito ☌o mense ven⁹ ordine supoccurrit frigiditate et humiditate cōtempans qđ calidū martis ꝛ siccuz ac solis carnēqz augmētat ꝛ que ipsius ꝛ oia mēbra p̄pat figuraue decora plasmat eadē. Reliquo nimiruz mēse aduenit mercuri⁹ humida exsiccās supflua cōtempantiā iducēdo faciēsqz ad motū q ptes miores separat extrinsecas marie ac distinguit coequalizatū oē. Luna quoqz septimo sup adijciť mense carnez ꝛ pinguedinē sui humiditate ifantē nutriens ꝛ augmētans cum ipsa ☌tutis nālis sit origo. humectat etiaz matricis ptes. vnde q; sic pfectus oiquaqz recepto iam oium planetaruz beneficio et q; sub ptāte nasciť lune saluať egressus cum ipsa fortuna et vite cā existat. vnde Albumasar in sadan. Vita vinentiū p⁹ deum et sol et luna et iō ☽Ptolemeus hos in suis iudicijś dignificat q̄ magne. Demū mense octauo reuertitur Saturn⁹ in fortuna frigid⁹ et siccus q; ifrigidat infantem et coangustat et in matrice p̄manere cōpescit q; si egrediať lesus ēt ab aliis extrinsecis saturni malitiā tolerare nō poterit ipse nāqz nō solum qualitate destructōem machinať vex ēt quadā ei⁹ malivola impssione occulta vt declaratum dria decima. Demū mense nono supuenit iupiter ordine fortuna calidus et hu. tempate q; cuz fit pater deoꝝ virorūqz tertio de aīa fm homeruz politicorū prio plures sub ei⁹ nascūtur dñio viuētes q̄ maxime. Si aūt decimo moreť in vtero mēse sub martis nascet dñio et q; bis laborosis moueť motibus binc iste agitat⁹ egreditur at q; i fortuna calid⁹ et siccus q̄ plurie naros sub eo ponit Abrahā euenare viuere pax. Cui ēt. A. ☽cordat tertio. xi. Ego tm̄ āno exñs. 53. velut a mē soleritissima potui ☽sp̄hēdere ac p trutinā Hermetis natiuitatis grad⁹ ascēdētis occulti iuestigatōez repi morā nouē mēsiū. et. 14. diez mei vtero ☽risse. Si ☌o xi. nascať mēse q; tunc ad potestatem reuertitur solis itidem natus poterit viuere cum sol vt dictū post deum cum luna sit causa vite non tamen partus erit naturalis omnino. Circa predicta qdē dubitatur q;

cū saturnus significet finē rex: antiqtatē ⁊ senectutē vt tradūt Astrologi: nō vī sup principiū ⁊ nouitatē ipregnationis significare neqz luna sup finē ipregnationis q̄si vt septimo ascripta mēsi cū ea significet initia insuationis ⁊ mot⁹. Q̄d sulcit eo q̄ ipsa denotat an. qtuor p̄mos nati dria ēt .26. Dicēdū q̄ huiusmōi attributiones planetax ad corpox habitudines fm q̄sdā siūt similitudines ⁊ ꝓpietates. In gnātione nanqz embrionis asperserūt ꝓprietatē que ē ꝯstringē ⁊ occultare sui frigiditate ⁊ siccitate. h enī vt dictū egebat spma in p̄ncipio iō sibi saturnū p̄mitus attribuere ⁊ dem ū cet p̄dictū dcinceps. Cōsiderātes autez tarditatē mot⁹ ⁊ opationis q̄ in senectute aduenit nato frigiditatē quoqz etatis ⁊ siccitatē Impedimenta ēt corpis ⁊ aie vt morbos tristiciā ⁊ mortē ⁊ talia ⁊ qz hec saturnū iōm ascripserc senectuti. Ex his igit apparet qd dicendū. Itaqz ex his trib⁹ cōuincit natum octimēsez regularit ⁊ vt fere semp nō viuē. Propter scōm h⁹ sciendū q̄ interdū ⁊ velut rari⁹ pōt viuere qz vt dictū i solis egypti qbusdā locis calidis ñ tñ excedētibus plurimū vbi sūt mulieres viragines lortes ⁊ bene effetētes ⁊ pces ꝯpate regionis calore ⁊ iō i illis locis q̄nqz rōcs ñ ꝯuicūt oio p̄fate. Me qz qdē p̄ria pp fortitudinē fet⁹ ⁊ magitudinē corpis acq̄sitā a mre ac ēt a pre p̄bētib⁹ sāguinē cal'z ⁊ spma dignū sufficiēter vt spūosuz spiritib⁹ oio. Deficit fil'r illic vtcūqz scōa q̄n octauo natus ibidē viuit imp̄fecto p̄ficit tamē vtcūqz ꝓpter affinitatē mediastinam quā hz cū septimo ⁊ non ꝯ p̄fectissimis declaratis. Ab scindit ēt non pax tertia ꝓpter eni caliditatē inatam vigorē ⁊ p̄fectionē quā ifans ꝯrit a matre huius a patre regionisqz caliditatē poterit malitie saturni occulte ac ipsius friditati ⁊ siccitati obuiari. Q̄d sulcit eo q̄ sic nata quedā nāe siūt monstra cū rari⁹ ⁊ p̄ter ci⁹ intentionē ꝯtingāt. talia vo p̄missa sunt i nāz q̄nqz ꝯcidēt sicut q̄qz mulox gen⁹ sūt totū sterile ꝯceptū habuit mula tz nō enutriēs vsqz in finē: de ge. aialium scōo. Q̄d aūt i his regionib⁹ ab egyptijs estimetur qs natus octauo mēse vita poturi euenit qz latet mulierū ꝯceptionis p̄ncipiū. frequēter eni retinent mēstrua inflant ⁊ spumant vētositates ⁊ tūc credunt esse pregnātes cū tñ coeuntes ipregnent postea: historiax .9. vñ Hip. Quidā opinati sūt puex bre pl⁹ io. mensib⁹ iā eni multotiēs h audiui. sz quō h cōtingāt dico p̄naue nāqz acceperunt p̄gnatiōis initū hoc mō. Cum eni matrices spiritu quodā replent vēto/so putāt se iā esse p̄gnātes eo q⁹ ēt mēstrua retinētur defluētia i matrices deide cum mēstrua spōte rūpuntur aut alijs illis occurrētib⁹ egrediunt hec ⁊ ꝓpria cū vētositate demūqz sic purgatis appropinquāt viris ⁊ coeuntes ipregnant tunc aut post pax: ⁊ iō putāt mulieres aliqñ septimēsez octimēsem fore: ⁊ nouimēsez decimēsez ac hunc vndecimēsez. Ax. figdē ponit eas absqz mēstruox eruptione ipregnari qō ꝓ babili⁹ vī indefi pe. si nāqz mēstruāt cōiter non sep̄gnātes estimāt. Propter q̄rtū qdē ad p̄mū qd dicenduz apparuit. Ad aliud dicendū q⁹ nē magis vī vitalis octimēsis q̄z septimēsis vt oñsum sufficient i mo min⁹ valde. Mō. n. ois mora tpis augmētat ⁊ vigorat seruz sz mora determiata cuz dispositionibus debitis oñsis ad illud opantib⁹. Ad aliud dicēduz q⁹ lz iformatio aut motus p̄cedat eā que femelle pōt tñ fieri retardatio ⁊ cālitas in tpe ortus ⁊ iō qz fortassis ista tpa non sp̄ sunt ꝓportionabilia vt dictū i canone duplatōis ⁊ triplatōis. Ad. alioz vt p̄fatuz testat illō opinione. Aut dicēduz q⁹ non⁹ mensis latitudinē hz grandē quā ꝯsequit p̄ncipiū decimi ita q⁹ mas nascet circa p̄ncipiū āplius noni: femina vo circa finem seu initiū. io. Ad aliud dicendū q⁹ nō solū qs ꝓpter q̄litates p̄mas pemptiue in ipz agētes excessū deperit Dex ēt ꝓpter debilitatē ⁊ ipotentiā i octauo mense cū orit ipotētie ocurrēti ⁊ lāguoz neqz saturni p̄mit friditate cū siccitate solum vex ēt nois vtute quadā sibi occulta ifta vt oñsuz dria. io. q̄ absqz medij opatur imutatione. Ad illud qd dicendū appuit. Ocessū eni est rari⁹ tñ peccāte nā hāc diuersitatē puta viuere i octauo ⁊ alijs iuentuz ē accidere q̄nqz. Quantuz aūt argūt auctoritates ptis aduerse appuit antea. Ad aliud dicēduz q⁹ rari⁹ est valde vt nō p̄clitētur nascentes i octauo q̄d āt tale vniuersale nō corrūpit cum ꝓpax ⁊ i loco accidat pticulari. Ad aliō dicenduz q⁹ genetalici moras distinxerūt soluz cadētes i nono mēse aut circa q̄n sicut i plerisqz ꝯtingit nasci. Q̄d āt alio nascant tpe nō p̄hibent sed id rarius euenit fic testat abrabā eucnare. vñ trutina Hermetis: aut ali⁹ inentionis gradus natiuitat modus occultri ex nonuz mensez mime ꝓtendunt vt idicāt more setuū i vtero pmanentiuz. Nosce quoqz non esse ꝓteruienduz i huiusmodi termiationib⁹ mensiuz p̄cisis ⁊ vl'r cuiuslibet artis mām sensibilem concernentis ꝓpter ipsius vagā ⁊ indetermiatā nām vt tactuz est differentia .26. Differentia .50.

Wod digestiua p̄cedat subtiliando vī q̄n ꝯtentū ꝓportionat ꝯtinēti ⁊ disponit fm ipsius dispōnez cū ipz imuter ad sui crisiz ⁊ subtilitudinē sed ꝯtinēs vt vasa qb⁹ qō digerit demādatur ad mēbra vt appet subtiliādo ꝓcedunt. Est nāqz ad venas de maximis puenire ad capillares ex qbus sāguis i mēbra labit ex p̄te diuina: p̄mo p̄ma de gnātione humox. Et merito q̄n vene ex maiorib⁹ fic miores ꝓcedunt donec fiant meatus miores q̄z sanguis grossities de p̄tibus .z. Adhuc qō hz penetrare in ptes angustiores meli⁹ penetrat si subtiliando ꝓcedat cum tale motui fit exposituz magis est huiusmōi vero qō digerit. Amplius chilus est sūba liqda ptisane i spissitudine fil'is q̄ vlteri⁹ tunc ducit mediāte licore gnāto in mesaraicis i sanguinē ab epate. h āt grossior vt sensus idicat est licore ⁊ sanguie Sil'r sanguinis ex phlegmate p digestionē gnātus subtilior apparet eo cū plegma plurimū sit grossius sanguine. Humiditas ēt ros dicta subtilior monstratur humiditate sanguica. Sanguis ēt artarialis subtilior venali ex quo cōcreatur. Item: spūs cordis vaporosus digestus ⁊ alteratus in rete mirabili subtilior reddit ita ēt spūs vaporosus qui est sicut mā comprehēsus in locis vacuis vt artarijs ⁊ corde canuertit digestione in spm innatū in oibus mēbris improportionabilit tñ in his cōprehensū q reddit tandem pozus ⁊ innatus in q̄litate sua cum prius fuerit vt mā vaporosus: quinto simplicium ca .5. distinctionis scde. Rursus quod decidit ab aliquo contestat ipsi in tegni sed superfluitates digestionum p̄cedunt subtiliando grossiores enim sunt egestiones vrine suodoribus ⁊ transpirationibus sensui occultis. Galin: Secunda aphorismorum ponuntur humores indigesti grossi solum ⁊ viscosi. Qi autem in eorum digestione egent

ſubtiliatione et iciſione que ſubtiliatio ſi'r importat digeſtio igit̄ ſubtiliādo ꝓcedit. Oppoſitū h⁹ videt̄ ſape Ar. methauroꝝ. 2. Digeſta oia cōſtare nata ſunt vnde Alexander ibidē. Oia digeſta primo ꝓſtant et groſſa fiūt. Et q̄rto carūdē. Accidit digeſta groſſiora ꝛ calidiora eē er pumonis ſiue er pumalib⁹ aquoſa er talib⁹ que trreſtria ꝓſiſtūt Quarto quoq; re. a. Digeſtio oia coquit adunat ꝛ igroſſat. Adhuc ſo ꝓ noſtiqoꝝ. De nā digōnis ē vt igroſſet nō vrinam tm̄ ſed egeſtōem ꝛ i eis que recipiūt digeſtōem i ſtomacho ꝛ ſputū i eo q̄ hz pleureſim aut ꝓpleumoniaz et humiditatē deſcēdentē ex naſo ꝛ corriza ꝛ lippitudinē in egritudine obtalmie ꝛ ſaniē ēt in vlcerib⁹. Vnde q̄rto methauroꝝ. Et q̄ in naſcētis ꝓſtātia ſcā fuerūt q̄les in obtolmia puta lachryma cum ſcā fuerit limes ſiue lippitudo. Ampli⁹ licor ſubtilior ē ſanguie ꝛ ſanguis humiditatib⁹ ꝛ ipſe mēbris in que vltimo ꝓuertunt. Eti. Subtile idiget igroſſatōe que digeſtione ꝓſtatur vt cōprehenſuz fit a Vtute erpulſiua liberius exercnat. Itaq; digeſtio īgroſſando ꝓcedit. Propter primū q̄dē ſciēduz q̄ digeſtio ē pfectio ſeu complectio a nāli calido ꝛ ꝓportio ex oppoſitis paſſiuis ſiue ⁊iactionib⁹ paſſionib⁹. Eſt igit̄ calidi digeſtio triplex exīs. Vna q̄dē pepāſis dcā que attenditur i fructib⁹ ꝛ vſr in aialium ſpmatib⁹. Alia epſeſis molitiua oio aialiū humoꝝib⁹. Tertia Vo obteſis i aſſatis ꝛ vſr in oſſibus ꝛ ſolidioꝝib⁹ calido Vo fiūt aſſatiuo vt tegula in fornace de ge. aialium. 2. Frigiditatis Vo in digeſtio que ēt oppoſite triplex exiſtit puta hometes molitiua ꝛ ſtateſis methauroꝝ. 4. Que q̄dē digeſtio exiſtit duplex. nā quedā ē in iuuatiuo altera Vo in nocitiuo ſiue in ſupfluitatib⁹: prio prima c. 3. de Vtutib⁹. ē aūt digeſtio in iuuatiuo alteratio q̄dā ſiue trāſmutatio eius q̄ nutrit in ꝓpriā ei⁹ quod nutrit q̄litatē ac ēt eēntiā ſm. A. prio pria primo elementoꝝ tertio Opl'onū ꝛ ſo nālium. hec eni nil aliud ē niſi vt alimētum in tm̄ elaboretur vt Vtus nutriti ua ipz ſtare faciat loco deperditi. Digeſtio vero i nocitiuo duplex qm̄ illud aut nō adeo ē nocitiuū qn poſſit ad benignū reduci vt ſalſa dulce ſm Haly. cū in ſanguine pmutatur ſicut vinū pōt reduci cum eſt in via pmutatōis ad acetum ꝛ tunc ſaltem rōne termini ad quem ſibi cōpetit digeſtio ante dicta vel ē ſupfluū vel nocitiuū ſcm̄ intm̄ vt nunāz poſſit corrigi ceu ſalſuz falſificatū oio ꝛ vinuz pfectōe in acetum pmutatū. tunc q̄dem ſibi debetur indigeſtio que ē p;epatio vt ipm faciliter erpellatur victū a natura. vñ q̄rto primo. c. de cura febris putride in vniuerſali. Intentio in digerendo ē adequare ſubſtātiaz materie ut ſit preparata ad erpulſionem facilem. hec aūt aphoriſmoꝝ ſecūda ſo terapentice. ꝛ ab haly. Huius āt indiſpoſitio aut ipreparatio humoris vt a natura vīci ꝛ erpelli non valeat triplr ſoze. Aut rōne ſubſtantie ipſius puta ſi fuerit groſſus. hic enim incuneatus ꝛ incluſus obſtruens ductus non poteſt erpelli. vñ ipm primitus oz ſubtiliare. vel viſcoſus. Is aūt eius adherentia ſi'r non pōt educi q; oz ꝛ hunc primitus incidere. Aut ſubtilis. Iſte nāqz imbibitur ꝛ inſerit ſic mēbro vt natura non poſſit ipm in erpulſione cōprehendere ꝛ educere ꝓpter quod ipm oz primitus īgroſſare. non enim digeſtio ois in nocitiuo ꝓcedit ſubtiliādo ſicut q̄dam impugnātur quarta prio. c. de cura putridaꝝ in generali. Humores q̄dez bi ad crisiz laudabilē egent diuiſione ꝛ excretione: aphoriſmoꝝ quarto. Aut hoc erit rōne quātitatiſ cum. n. humor fuerit multe quātitatis nō pōt ſimul digeri q̄re opus eſt ꝛ marie cuz virt⁹ fuerit imbecillis cum paulatim p interualla euacuare ꝛ ita quaſi digerere. euacuatio eni huius ſicut ꝑs digōnis eriſtit vel rōne qualitatis ꝛ hoc dupl'r aut primarū vt ſi fuerit calidior aut frigidior ꝛc. aut calidior ꝛ ficcior ꝛ reliqua q̄m tunc oz ipſum ad moderatū p Primum adducere. aut p q̄litates ſubſequētes vt q; fit putridus aut mordax ꝛ acutus tūc. n. oz ipm rectificare ꝛ erpugnare cum abſtergentibus ꝛ mūdificātibus aut venenoſus quē oz corrigere cū his que virtute ꝓpria veniēs habēt reſiſtere integni ꝛ ſoſil'r de ingenio. Noſce quoq; q̄vnaquaq; iſtarū digōnū ſiue ſit in iuuatiuo ſiue nocitiuo ſeu medio aut ſit total'r a natura vel principal'r ꝛ initialiter: pficitur aūt per artē. vnde in tegni alterant hu. aut digeſti ab ipſo corpore vel aliqbus farmacis Vtutibus. In iuuatiuo q̄dem cum'qs perfecte fuerit digeſtionis velut puer ſeu iuuenis eucratus. Iuuat aūt ab arte cuz debilis fuerit digōnis vt ſener melācoli'cus. Electuaria eni ꝛ inunctiōes ſibi adminiſtrāt et hui⁹ regimina calefaciētia: vnde prio tertia. c. ō regimine ei⁹ q̄ō comedit ꝛ bibit. Ingredi ad loca calefacientia ꝛ hre ceruicales eleuatos ſūt de his q̄ ad digeſtōem iuuāt ita q̄ tales artis opatio cū ſeminalū reducit ad benignū neceſſaria ē nō paz digō ēt ſimpl'r nocitiui aliq̄n ſolū pficit a nā vt q̄n ipſa potēs digerit māz abſqz medici auxilio ac erpellit iuuat ꝛ non parum ſepe ab arte et ꝓprie cū imbecillis fuerit. fic. n. oz cibis et potib⁹ et medicinis ſicut ſirupis electuariis fricatōib⁹ exercitijs maturare et digerere. Sciendū tm̄ q̄ digōnis in ſimpl'r iuuatiuo q̄dā ordinat in reſtauratōem ſube groſſioris depdite ſicut ſūt oſſa aliud in reſtauratōez ſubtilis et ipſius facilē penetratōem ceu ſpūs: q̄dā i mediū vt carnes. Digō q̄dē que abſolute in ſupfluitatib⁹ exiſtit dupl'r variat. naz aut tale nocitiuū ē ſparſuz p corp⁹ plurimū ꝛ hoc aut itra venaſ aut extra vel i loco collectū ſicut apoſtema q̄ō et dupl'r euenit ſm q̄ apoſtematis mā poterit eē calida ſiue p eſſentiā q; in ſeipſa ſit calida vel ſan. et colera ſiue per putrefactōem vt cancer et vndia vel q; ſit nā bis oppoſita mōis vt ſcrofula et nod⁹. Eſt et digō tertia circa horū duorū mediū q̄ō dupl'r euēit aut q; ſupfluitas eſt nālis vel humor pat⁹ ad corruptōem q̄ in benignū redigit. Vlterius aduertēte ſunt digōnis cāe q; illius que ē ſimpl'r in iuuatiuo cū his que mediū obtinēt ſūt Vt⁹ cōplexio et calor mēbris inſit nāliū libro. c. 100. et prio prima de Vtutib⁹. c. 3. Cāe Vo inocitiue digōnis abſolute poſſūt ſignari 3. vel fortaſſe. 4. q; digeſtio cū ſit accidēs nō hz māz er q̄ſz i q̄. 4. metaphyſice. vñ de mālis ē in ipa ꝓpe ſz illud i quo ei⁹ fundat mā. Cā Vo formalis erit decoctio ſufficiēs digerēdo ꝓportionata. Finis Vo eſt in hutuſmōi digōne inerpulſiōe ordiatio. Efficiens quoq; vna ꝓncipalis et velut artifex virtus regitiua tori⁹. altera iſtrālis ſed Fario que duplex exiſtit: iteri or. et h ē dupler vna ſimplex īcorporea vt ē cōplexio altera huic oppoſita ut calidū in mēbrū: ſi'r et exteri or hec dupler vnaq; reſpicit Vtutem magis in dieta quedā Vo cām et diſpoſitionē vt medicine. In egritudine nāqz frigida cibi et pot⁹ inſpecta virtute cōpetunt frigidi et ecōtra et ſimiliter medicine ſuo mō

Dico autē sic q2 in medicinis magis est oppositio q̄z obseruanda dicta. Ipsa nāqz plus expedit per sile ad ministrari sicut p ꝺriū medicine. Sunt aūt grossuz ⁊ subtile q̄litates quedā māles: siccū ⁊ humidū magis cōdistantes dria. 85. In grosso eni ptes sunt adinui cē cōgregate ⁊ densate: i subtili aūt ecōtra. Propt ꝙ quidē sciendu quendā dixisse q̄ digestio ꝓcedit subtiliādo: q̄rto prima de cura febriū putridaꝝ i ge/nerali. cuius motiuū potuit esse qm̄ huic acciderunt experimēta. q̄ ad hoc ipm duxerunt vt illa acq̄sceret ⁊ q2 hec nō fuerūt ꝙm canones nō valent: neqz ali/qō eoꝝ est sufficiēs in hoc oīdendo. fortassis nāqz i materia ēt subtili calidū medicamen exhibuit cuidaz q̄ poros aperens ⁊ mām i fumos dissoluēs: ⁊ magis ⁊ subtilians sanatus est patiēs. Potuit ⁊ rōe frino/la psuaderi qm̄ de rōe calidi est subtiliare dissoluere eliq̄re ⁊ penetrare. sed digestio pficiet ꝓprie calido ⁊ magis absolute nocitiui: pp qō ꝺcludit digestionē subtiliando ꝓcedere Hec aūt positio falsa vt pluri/mū est in se: cū vt i multis sicut oīdet digestio ingros/sando ꝓcedat. Ad ipam eni sequunt incōuenientia nō pauca q2 ꝙm id natura mor initio egritudinū in q bus est huiusmodi subtilitas euacuaret: ⁊ ipa digone pata euacuaret ⁊ ars imitatrix nāe in principio egri/tudinū talium: ēt radicaliter euacuaret cū ꝑceptū sit arte digesta medicari. Adhuc nūq̄z subtile imbibitū est inobediens euacuationi: cui⁹ indicat sensus ꝺriū salsitas aūt ipsius magis apparebit i tertio dicēdoꝝ. Mo riua ēt huius nō valent: q2 i illis exꝑimentis im pressio fuit accidentalis vt insinuat Aui. vñ cauendū est ne te imꝑssio decipiat accidētalis: ꝓmo q̄rta. c. 2. Q̄nqz eni vidimus ex febre curari ꝓpter aliq̄ calida nām disturbantia ⁊ ipam ad ꝓmuz incitantia. ꝟ tm̄ q2 accidentaliꝫ est factū ꝓpter irritationē nature ad pugnā ⁊ ꝓprie cum nā fuerit indigesta nō est tāq̄z ar tificiale imitandū. Si eni calidā materiā in quodam sic subtiliauerūt vt ipsā resoluerēt. ꝓpter qō qeuerit morbus: alijs q dem potuerūt plus ad intēsionē istā mationē ⁊ ꝺsumptionē ꝓducere. Ad aliud dicendū q̄ calidum subtiliat resoluit ⁊ eliquat hōgenea. In his aūt que sunt eiusdē trib⁹ opposituz operat scōo de ge. ⁊ cor. Materia vero digesta reddit vnigenea duplicit. bone nāqz digestionis nā est vt rem oēm si milē ponat quocunqz modo. Dictū est etiā qō di/gestio non solū pficit calore tanq̄z instfo: sed ⁊ nā re/gitiua magis tanq̄z artifice. Fuerūt ēt aliqui positio nē oīo ꝺriam firmantes: volentes digestionē omnē ꝓcedere i grossando. Quoꝝ fortassis motiuū sumpse runt ex sermone Aꝝ. ⁊ Ba. i argutis iam ꝑmissis. Adhuc calidū calefaciendo poros aperit ⁊ qō est sub tile materie eliquat vaporat ⁊ resoluit: reliquumqz tunc relingt ingrossatū. passio eni magis facta abij/cit a substantia. Quod aūt subtile vl amplius abijci bile. sed digestionē dictū calido perfici magis ꝓpter qō videtur ingrossando semp digestionez ꝓcedere.

Dicendum q̄ lz hec positio plus contineat verita tis p̄cedenti vt magis nāqz qō digerit grosescit: tm̄ calūniam patitur non modicā ⁊ in se ⁊ i eius motib⁹. Vt eni in repudiatione antemisse opus esset nature ⁊ arti humores grossos ⁊ fl̄iter viscosos a ꝑncipio ēt radicaliter euacuare cū sint sua grossitudine ⁊ cō/paratione digesti. Similit ⁊ grossum ⁊ viscosū esset euacuationi aptū; impeditius vero carnes. Cui⁹ sal situatem denotat sensus ⁊ qō dicet non minus. Quo aūt mouentur ex sermone aꝝ. ⁊ Ba. non valet sicut in quarto monstrabit propositoꝝ. Apparet ēt qd ad rōnem ipsoꝝ dicendum: q2 digestio non solum pficit calore verum amplius virtute regitiua ipsi ꝑncipan te ⁊ eum ad finē ordinante. Ipsa nāqz oēm ab humo re cū potens fuerit in dispōtionē remouet: q2 eua/cuationi erat ineptus. ⁊ lz aliquid exaporet ⁊ resol/uatur non tm̄ qō remanet semp ꝺstat magis tm̄ humi dum inuiscatū gescens subtilieꝫ eliquatū: sicut appet in glaciali dissolutione. Propter tertiū quidē sci endum q̄ digestio vt ad plurimū ingrossando tendit aliqn̄ tm̄ subtiliando. nā digestio i uuatiuo simplit que ad restaurationē grossi ordinat ꝺpditi semp in grossando ꝓcedit sicut vult aristoteles manifeste. oꝝ eni q̄ fiat terreū quo nutrimur. i. ingrossatū. vñ Da masenus: ꝙ frigiduz ⁊ siccū nutrimur id est ꝙ terreuz ingrossatū. hocqz aperte apparet in ꝓmutatione ieco ris i sanguinē: ⁊ sanguinis i humiditates: ⁊ tandē in mēbra qō ⁊ rōe asserit. Ea eni que sūt ad finē dispo/nunt ꝓportionabiliꝫ ipsi cuz finis necessitatē iponat his que ad ipz. 2. phȳsicoꝝ. sz finis digōis est vt gros sum ꝺpditū restaureꝫ. restauratio vero ꝺz fieri fil̄is q̄stū est possibile. q̄ ⁊ ea que sūt añ istū finē oꝝ i igros sent vt ipz adipiscant. q̄ aūt ingrossant pr⁹ subticet.

Ampli⁹ motus ois ⁊ mutatio sūt ex oppositis ter minis. 5. phȳ. sz motus est qdā in digestione: fit eni alteratōe q̄dā magis vt ēt localis tandē interuenit. Qō aūt mouet vt oꝝ ibidē cū parti fit i termūo a quo ⁊ ꝑti i termino ad quē sp abijciēs q̄ icrat sibi ex ter/mino a quo ⁊ acq̄rēs q sūt termini ad quē tm̄ qō dige rit erit ꝓmo i altero terminoꝝ vt fit subtile: demūqz acq̄rēdo q̄ sūt termini ad quē paulatīne in ipz efficiet tandē vt grossū reddat. Quare cōuincit qō digerit ꝺtinue ingrossando ꝓcedere: donec ps efficiat gros/sa. Si Ro digestio fit simplr iuuatiui: vt ps restaure tur subtilis ꝺpdita: ⁊ vt motus inde ꝓueniat ꝑfec/tius vt spūs digestio: ita digestionē ꝺced vt tactū ē in argumētis subtiliādo ꝓcedē. subtiliātur eni digō ne būores ⁊ i vapores trāsducunt ex q̄bus demū spi ritus ꝓcreant. Qō eni eu enit certi⁹: cū spūs vitalis i rete secūdino digestus vlteri⁹ i aīalem trāsit ⁊ mā/lis i formalē ⁊ inatum. Qō aūt ita fit illis rōib⁹ pōt mōstrari terminis tm̄ cōmutatis q̄b⁹ oīsum digōnē iuuatiui i restaurationē grossi ꝺpditi i grossādo ꝓ/cedere. Si aūt digestio attēdat in simplr nocitiuo sz q̄ sparsum fuerit p oē fere corpus intra venas vl ex: vel in pte vel i epate aggregato. Si q̄dē ꝑmū tūc di cendū q̄ cū talis digestio nō fit nisi ꝑparatio quedam ⁊ habilitatio humoꝝ Rtuti expulsiue ēt humor red/ditus fit nature inobediēs. aut ꝓpter grossitiē vl vis cositatē aut subtilitatē opus fit sic subtiliare ⁊ visco/sū incidere: ⁊ subtile igrossare: ꝓpter qō oz aliqn̄ sub tiliare. interdū Ro igrossare sm q̄ dispositio expedit humoris euacuationis ꝓhibitiua i h ꝺsentiunt vni/uersi vno ante dicto excepto. Si Ro digestio fuerit in nocitiuo sēo: aut illud aggregatū est calidum si/ue p se vt qō colere ⁊ sanguinis seu per putrefactio/nē sicut qō phl̄atis ⁊ mlie vel frigidum Qō si prius dupliciter etiā ꝺtingit vel eni maturatur aut resolu/tione cretica. Apostema enim triplicit terminat ali qn̄ eni resoluit: interdum sanat: at quandoqz i duri cie permutat de distemperantia icquali capitulo. 4ª

Si aũt sanat testatur ipm digone igrossari: aphoris mox prima. Si eni fuerit apostemā fm exteriorē cu rem desudant in principio liquores qdā subtiles: de inde digone grossiores fm q plus aut minus dige rũtur sicut in phronib9 euenit oris t occultox: t vlr i bis fm vnāquāqz pticulam. Silr ēt in pluresib9 cō tigit. nam primitus qdē ē idigestissima vt cum nihil erpuit: deinde liquores reddũtur subtiles: tertō gros siores: quarto aũt vt in fine digesti fiũt: vnde ho pro nosticox: de nā digonis est vt igrossetsputum in eo q hz pleuresiz aut peripsamoniam: quod rone mon strat: qm hec apostemata per viā plus fiũt reumatis Quod āt reumatizat exist subtile: aliter eni apte ñ adeo cito decurrere posset in spongiositatē filium p tiũ: venas minimas egrediēs: sicut ē modus gnātio nis apostematū datus in tegni: t de distempantia in equali t. ir. de igenio. Quod aũt subtile oportet p cōtrariū ispissatione puta curari. qđ: pluzimuz solet euenire. Interdū tamen cū materia fuerit subtilis t virtus fortis i resolutionē digestio apostematis que ab ipsius terminatōem ordinat plurimū subtiliatiōe psicit. Si vero fuerit frigidū eēntia t accūte t idu ratū: tūc eius digestio subtiliādo,pcedet: cū ois cura cōtrarietatis psiciat rōne. vnde in nodis scrophulis t huiusmōi ita frigidis apostematib9 calida cū humi ditate administram9 prius naturantia t subtiliantia demū calidiora siccis adiūcta: vt mollificata t subti liata: mā in v aporē resolvat t sumū: hūc modū fuā do quo ad materia cuanescat vniuersa. Si aũt digo fuerit in hox medio: vt humore pato putrescieri velit dulci phrate: aut crudo si ad benignū cōuertat simili ter iudicādū vt de simplr inuatiuo quod igrossando pcedit. Quod si in nālibus supfluitatibus codē mō Ba. in locis nō paucis: quod t rō cōfirmat natura lis. nāqz superfluitates eius a quo decidit sapit natu rā. decisum eni decidenti,pportionat: quod ostēdūt egestio vrina sudor saliua corriza sordicies oculox si ue lippa. Ar. t Ba. Sz circa predicta accidit du bitare. nō enim videt q digestio ,pcedat vt multuz in grossando: iterdū aũt subtiliando: cū digestio potē tia quadā psiciat naturali: hec aũt existēs irrōnalis ñ valet ad opposita sed opposita rōnalis: dria. 77. et metaphysice nono. vñ prio pria. c. 4. de Vtutibus. Virtutes nāles nō ex volūtate,pueniūt: vñ ,pfluūt Ad id dicendū q lz sit vna digestiua in cōi: nō tamē spāli: diuersificatur eni per cōplexionē calorē t ptes qbus dependet. vnde oibus idētitatis dico ad oppo sita nō valere: vex multipliciter variatis: aut ita dif ferentes euidēter sūt actus Vtutis naturalis ceu ali arū. Propter quartū Vo ad primū dicendū: nō esse vex vasa semp ,pcedere coangustando: imo aliquā do ita: interdū vero aliter vt appet in meri: vētre ve nis mesaraicis t his que sūt in substantia epatis enti bus angustis: altē Vo sunt latiores donec ad capilla res perueniāt. Adhuc oz id in quo digerendū dige rit fore angustum: vt melius adherentius amplecta tur vt inde perfectior cōsurgat digestio vt que in epa te designāt vene. Ad aliud dicendum q lz digestum grossescat: sequestratur tamen in partes paruas. est t illic virtus expulsiua ptis a qua recedit t attracti ua illius ad quam accedit. vnde transitus poterit p fici huiusmodi. Ad aliud t similes instantias dicen dū q per chilum duo possumus intelligere: ad mix tura m ex grosso futuro feculento t subtili: vel ipsuz subtile tm quod puer mesaraicas emittit t attrahit digerendū: sigdem prius fortasse quis cōcedet digō nē hic subtiliādo,pcedere: sz qr intellect9 secūdus est sanus: vt dicat digestio respectu illi9 qō Ptinue dige rit t depurat pertransiens vsqz in mēbra paulatiz et cōtinue: ita talis semp,pceder igrossando: donec mē bris fuerit vnita t oisariam assimulata. Ad aliud de ror dicendū eo modo: aut qr ros nō est iuuatiu9 ni si in casu vt tpe famis sed est superfluitas humidita tis sanguinee: dria. 33. cum āt egetur digone igros sa tur t in cambiū trāsducit. Ad aliud qd dicenduz ap paruit. Ad aliud dicēdum q non est sile quocunque mō sed vtcūqz cū silitudo sit qdā vniuoca: qdā ana loga: nonulla ēt equoca. 37. dria. Vel supfluitates i grossando ,pcedūt fuerit ē iuuatiue decise vt ipsum. Vltimū tm iuuatiuz qr grossus est: nō dz habere su pfluitatē grossiorem: vex potius ecōtra: cuz semper qđ digerit amplius purū t bōgeneum t amplius i grossatū: quare qđ elicit eo erit subtile puū cū modi cū etherogeneitatis hēat: per porosqz ad multū isen sibiliter delatū: vt sudor t supfluitas occulte trāspi rās oñdit. ad aliud dicendū q Ba. nō solū fecit illic sermonē de idigone humox rōe grossicici t viscosi tatis qr hec sepius euenit. Indigestio Vo subtilita tis rarius accidit: qre caz itelligēs omisit. Ipsam tm ponit i. ii. de igenio. c. 2. t. 3. t in alijs. Inducta ēt aduerse ptis cū hoc q sua tendūt via dicēdū aris. ma gis locutum fuisse de digone que est in iuuatiuo,put ordinat in restauratōem grossiozis depditi. Ba. ve ro de supfluitatibus naturalibus amplius t mālib9 in loco collectis que suppuratione iudicantur. Silr quod reliquū inflat concedendum suo modo.

Differentia. 51.

Vod attractio que a calido: non reducat ad eam que a vacuo monstrat: qr cā positiua nō reducitur in priuatiuaz: cum priuatio potius in habitu concidat et nō ecōtra. sed t calidi attractio positiuuz qd importat: que vero a vacuo aliqd pri natiuū vt apparebit. Amplius attractio est actio cū fm eam in id quod subijcitur agi dicatur. Dis autez Prietate perficitur qualificatiua et caliditate propri9 cum sit qualitatum efficacissima: et motus causatiua dria. 60. vacuo autem non est actio neqz cōtrarietas aut qualitas cum sit non ens. Rursus: pbr. prima. Multus ignis modicū ad se rapit: velut oñdit can dele lumen: iuxta quod ,cere approximatum: et ipa idē nouit exticta lumē ab ardētē p iuxta positōez ēt suscipit ia deorsum. Non autē potes talia ,pter va cuū eē fingere: cum aer circūstet copiosus subtiliat9 calido loci repletus. Erit itaqz calido flāmeo cum a simili fiat attractio: simplicium tertio. c. penultimo. Ignis autem proportionatur igni: non autē vacuū Quod adhuc testantur signa. Que nāqz necessitas vacui et timor: cum vapores radiorum celestium ca liditate ac sua indita in aerem eleuentur. Et cur sub monte Custodie arte concauo cupalo dicto eflate vē tus ab interius mouetur ad extra: hyeme vero econ tra nisi propter calidum nunc exterius. aut quareve retrum matrix: et que huiusmodi calida posita inter dentes phlegma liquefaciendo attrahunt: non au tem ita que frigida. Igitur attractio que a calido nō reducitur in eam que a vacuo: sed econuerso. In

cõtrariũ gdẽ tertio naturaliũ ponũt tantũ duo attractionis mõi vt que a vacuo ꝛ ꝓprietate qualitatis: i nuens illã q̃ a calido ad eã q̃ a vacuo reduci: cũ non sit insufficiẽtiã illic assignare. Qd̃ exꝑmit ꝓmo ꝓma ꝛ.5. simpliciũ. Rursus si vacuũ ẽ: motus nõ est quia mouẽs oẽ fulciri ꝛ initi oportet cuidã imobili: de motu aialiũ: qd̃ in vacuo nõ suppetit. Si aũt nõ ẽ mot⁹ neq; calidũ: q; ip̃z motu cãtur ꝛ luce: scd̃o. ce. ꝛ. m. q̃re vt id sit tandẽ opus sit vacuũ nõ existere. Adhuc nã intendẽs qd̃ melius ꝛ ꝑfectius quecũq; sunt ordinat in illud cãe remouẽs oppositũ. hoc aũt est plenũ illud aũt vacuũ defectũ ꝛ priuationẽ iportat: ꝓp̃t qd̃ calidũ erit ne vacuũ ꝙcidat in nãz. Palin: calidum resoluit ꝛ ꝙsumit ad qd̃ opus sit ꝙñr aliud subsidere: aliogn non ens ꝙmisceret enti qd̃ ertat: possibile entibus ꝺdictorijs. Igit̃ q̃ a calido attractio ad eã ducetur q̃ vacui. Propt̃ ꝓmũ qd̃ sciẽduz qd̃ attractio est qs mot⁹. Ipe aũt est act⁹ entis i potẽtia: scd̃m q̃ huiusmõi seu mobil'i eo q̃ mobile. phi. 3. Mosce fil'r et boꝛ. 7. ꝙmẽto. io. q̃ mouẽs dupler ẽ quoddã gdẽ vt cuius gr̃a fiue ꝓpter finẽ: qd̃ aliq̃n distat a motu: ceu motus ẽt sepatus i se attrahit locatũ: ꝛ qd̃ amatũ amans. Aliud Ro ficut vndẽ mot⁹ initiũ: ꝛ simul ens cũ eo qd̃ mouet̃: vt i gyratione ꝛ attractõe appz ꝓpria. Eti qd̃ mouet̃ oẽ: aut a seipso: vel ab altero. A. se quidẽ cũ mouẽs ꝛ motũ fil' intercidãt fine medio lz ꝓnũciatũ sit oẽ qd̃ mouet̃ ab alio moueri. Aut intra se ꝑ aliqd̃ ꝓncipiũ mouẽs ꝓmuz. vel a superiori ꝟm ordinẽ vniuersi. Scd̃ qd̃ ab alio fertur q̃drifarie mouetur: q̃ñ qui ab altero mot⁹ seu violẽti quatuor ertãt pulsio: tractio: vectio: ꝛ vertigo: ad quos siqui alij sũt reducũt̃. Quibus gdẽ i ꝓsentiaꝝ relictis: soluz de attractõe itendat̃: que ẽ cũ ad scipz vel ad alterũ velocior fiat mot⁹ trabẽtis q̃ attracti: nõ sepatus ab attracto. Et iõ attẽde ꝟm cõmẽtatorẽ ibidẽ q̃ attractio dupler existit. vna gdẽ vera: in q̃ mouetur attrahẽs cuz attracto: ꝛ mot⁹ attrabẽtis velocior existit: q̃z is q̃ attracti. Quod inuentũ ẽ i virtutib⁹ voluntarijs ꝛ nãliũ plurimis. ꝛ ideo in aialib⁹ posite sũt cõiunctiones q̃bus ꝑficit̃ actio. Est ꝛ attractio reliqua non Ro: in q̃ qd̃ attrahit gescit. qd̃ vero attrahit̃ mouetur vt ꝑficiatur a mouẽte: ceu lapis mouetur deorsuz: ꝛ ignis sursuz: ꝛ ferrũ ad magnetẽ: ac nutrimentũ ad ptes cũ san. ad superiora tẽdit corpis. Extet tñ differẽtia inter ista ꝛ ea q̃ mouent̃ ad locũ ꝓpriũ tanq̃z ad eoꝝ finẽ: qñ illa mouent̃ ad ip̃z siue fuerit propinquius aut remotus ab eisdẽ. hec ãt vt alimentuz nõ mouent̃ ad nutriendũ nisi fuerint sufficiẽter ꝓxima ꝛ habilitata fil'r ꝛ ferrũ non attrahit̃: nisi cũ inter eos oio dispositio actiui iterueneri ꝛ passiui. Naz si magnes fricet̃ alleo: ferrũ nõ attrabet. quadriptin ẽt primo: Qd̃ expertus sane nõ rept nisi sanguie fortasis vna die itingatur bircino. Regritur ẽt debita distantia. nã cũ multa fuerit non attrahit nisi maximus existat: cũ mediuz nõ valeat imutare Sil'r ꝙiunctio expetit̃ ꝛ ꝙfricatio prior ferri cũ illo. vñ ꝛ karabe confricatõe calefactũ ꝓiecti⁹ paleas rapit Caliditas nãq̃z attractionẽ fortẽ iniciat ꝛ vigorat: cea dissolutiua oñdunt vehemẽter calida: ꝛ speciex alephãgine sarmacijs ꝙmixtio. vnde naturalium tertio: ca. penul. Que ꝙña dilatantur eius qd̃ euacuat̃ a longe possũt attrahere. que Ro qualitate familiari ꝓximi solum. Nã sipbóe. i. antitorio q̃z longiss. me misso in aquaz

euelli põt ad os ꝑ cũ eandẽ. nõ tñ ferrũ ãplius ab eradio lapide abductũ vl' frumẽtũ poterit euelli a testa. Mosce q̃ inenit̃ magnes q̃ ferrũ vno latere attrahit: ꝛ altero fugat. Nabco gdẽ cultellũ ferreũ vehemẽtius attrabẽs ferrũ magnete. Quidã ẽt ipsi⁹ carnes euellit humanas: cũ ꝛ eius puri frustũ accipit̃ grãde ferrature q̃z applicat̃ ex opposito reserat eandez. Eo ẽt vtunt̃ q̃ñ multi magi. qd aũt caliduz: dr̃ia innotuit. 15. Vacuũ quoq; põt dupliciter sumi: aut quãtũ ad nomẽ cuius rõ vacuũ locus ẽ priuat⁹ corpe repleri possibilis: phy. 4. vulgus eni idẽ fore vacuũ ꝛ plenũ aere dicunt. topicoꝝ. 7. huiusmõi siquidẽ diffinitio est rõ quã signat nomẽ q̃rto methaphysice: vel quo ad rẽ: ꝛ ita nõ sit ip̃z in rexꝝ nã locare. vñ termino sic caret qui oio existit signãs rei qd est esse: topicoꝝ ꝓmo. Propter ꝟm quidẽ sciendu; q̃ Aꝝ. fuit snia vt ois attractio ꝑficiatur calido: vt metralogica oñdunt eo q̃ est motus q ab alio ois aũt huiusmõi sit caliditate caliduz nãq; bñ mobile. ad se nãq; homogencoꝝ est attractiuuz: etheregeneoꝝ ẽ expulsiuũ. Frigidũ aut si attrahit id magis est ĩtra se ois coangustãdo ꝛ immobilitãdo. Est ãt attractio quedã actio sed ois ꝺrieta/te ꝑficit̃ qualitatiua: cuz a ſba non perueniat ĩmedtate actio: dr̃ia. 60. nihil eni contrariat̃ ei qd̃ ꝟm Aler. philosophũ de ſba verificatur cõposita q̃ directe locatur in genere ꝛ nõ simplici. Cõmentator phyſicorũ ꝓmo: In ea nãq; sopit̃ cõtrarietas potẽtie ꝛ act⁹ ꝛ elemẽtoꝝ fil'adunatione: cũ eius vnũ ꝙstituat̃ per essentiã: ita vt ꝓprie i simplici ꝺrietas reperiat̃: i cõposita vero nisi late: ceu ꝑfecti ꝛ iperfecti suscipiatur ꝟm q̃ in vnoquoq; genere vna ꝓma existit ꝺrietas: phy. primo. Alexander siquidẽ medicus in ꝓblematibus: Attractio quoq; timore fit vacui velut quod simphonis: ꝛ firinge trabit̃: ꝛ caliditate vt tapsie: ꝛ ab vsu ꝛ a sorti ꝺbile: ꝛ ꝓprietate ceu ferrũ a magnete: ꝛ a ꝓticulis san. vñ theorice q̃rto. ca. 2. Attractio fit tribus modis. prius gdez ex necessitate euacuationis ꝛ consecutionis eoruz que euacuantur ceu cuz fistula sugatur aqua secundo calore velut ignis oleuz lucerne ad se trahit iposituz. tertio aũt per potentiaz nãlẽ. vt magnes ferrũ q̃ mẽbra sibi alimentũ trahũt ꝙueniens qd̃ colligit̃ a Ba. Foeni febriũ. c. io. Cataplasmata calore attrahunt: vt que ex tapsia pice vl' resina: ꝛ filibus. similiter ꝛ ignis cũ iuxta ip̃m mota fuerit aliqua ꝓticula: Ex talibus nãq; in tumorẽ elenatur calor ꝓpter attrahere ad scip̃m: vel reuma suscipere a toto. Cataplasma nãq; attrahit velut ventosa. ii. curatiue artis. ca. 8. Secundo quoq; naturalium tangens: que a vacuo attractioncz in calamis ꝛ clysteribus inquit Erasistratem que in aquaz imittuntur: verum dicere quoniam euacuato aere qui cõtinetur ꝟm spaciositatem eoruz aut vacuus simul reperietur locus: aut quod continuum sequetur. Mosce duas esse species attractionis hec quidem consequentie ad id quod euacuatur: hec vero proprietate qualitatis fiens. nam aliter quidem ad utres aer: aliter aũt ferrum ab eradio euellitur lapide. Vocat autem attractionẽ a vacuo fieri ꝙsequentis eius qd̃ euacuatur quia vna parte humidi euacuata: ꝙñr concurrit ꝛ reliqua: alioquin intercideret vacuum. ꝛ ista qdem cõsequentia apparet maxime in decursu humidi qui deorsum aut in latum. In sursum aũt minime nisi eius motus ĩitiũ ab eo qd̃ tantũ superius descẽ/

derit primitus quātū est in qō tendit qō ipulsione fit amplius. Cū eni fistula liquor sursuz ore attrahit nō iteruenit ꝓña eius qō euacuat tm̄ eo q̄ motus ei⁹ de orsuz velocior exstitit: q̄z aer descēdens ipellit. Cum aūt fuerit iferius ꝛ trāsfuerit instrumēti angulū talis velocior erit liquoris mot⁹ in deorsum fortior q̄z aeris in sursuz. Et idco ꝓña accidit eius quod euacuat Scias q̄ humidū sursuz motū ꝓpter ei⁹ ex alto descē sum: quāto fuerit densius icōgelatū: tāto ampli⁹ ꝓij cit in altū: ꝛ quāto rarius minus ꝓpter ipulsionem vebemētiorē: ꝛ remissiorē a grosso vel subtili cāruz quod fontes arte deducti oīdūt tpe frigido ꝛ calido ꝛ nocte silr ꝛ die. Quicēna .v^o. cū tres cum alijs modos dederit attractionis: attuli denuo q̄ attractio q̄ a calore apud certificātes necessario reducit ad iplē dā vacuū imo ipsamet existit: Qui fortassis insperit magis .Ba. nālium libro: sm̄ certificatōem tradito cū ꝓtestet se ibidē noscere solū dogmata peripatbe.

Propter tertiū .v^o. sciendū q̄ si attractio motus exns fiat ꝓpter finē quem a calido attractio ēt que a .v^o. tute attractiua reducitur ad eaz que a vacuo. i. ne vacuū accidat in natura: cū id sit ei odiosū ꝛ spretuz oisaria. Conatur eni corpus quodlibz cōtra iclinati onē ēt suā mouere vt oēm repleat locū vacuo penit⁹ ꝓpulso intm̄ vt potius celū subsidere faciat illius repletiuū: q̄z vacuū aduenire permittens vt ascripsere Quicēne. Quod fortassis sentit cuz ingt imo ipamet existit. Merito eni vacuū hz ipugnare natura: cum defectus ꝛ iordinatio iaz sequeret in vniuerso ꝓtua tōem nāqz ꝛ iperfectōez iportat: is aūt pfectissimus eēt ꝛ locus fine corpore. Et adhuc nō eēt qes neqz motus: cū fulciri sit opus: neqz termini mot⁹ ꝛ die. Neqz si motus fieret eēt in tpe sed i instāti: cū nō obsisteret quod mediū: vas ēt obturatū submergeret i humidū. quod nō fit: qm̄ aere plenū: ꝛ ideo .Philo. in de ingenijs cā alīs conat aerē ꝓbare corpus esse: qō phōx rudes vacuū eē putauerunt. Sequerēt ex alia icōueniētia plurima phy. quarto mōstrata. Si .v^o. attendat motus ꝓut fit a principio. vnde motus seu ab agente quod simul ē cū motu: ꝛ nō a fine: dicē dū q̄ ois actio vniuersalr ac initialr fit a calido. vnō collz quinto. c. de medicinis opantibus a ꝓprietate ꝛ qualitate ꝑma. Et gnālr ois attractio qūocunqz fiat: nō fit nisi per calorē. nā attractio inquātuz est attractio: ē appropriata calori: quod voluit vt tactū p Ar. Attractio eni que a vacuo cōsequtur eā que a calido. Mā in azaracha ꝛ filībus quod magis vī cogere dzie attractōem a vacuo calido initiari cōtinētis ꝛ ne vacuū interueniat pficit calido ēt humidū q̄ attrahitur remanet icōgelatuz. si eni vehemēter ifrigidaret cōgelaret vt nō eēt ꝓña eius quod euacuatur educi: vbi ēt a calido humidū remanet eliquatuz: vt vna ps aliā ꝓñr impellat ꝛ cōsequatur. Mot⁹ silr a calido sit in azaracha. Virtus nāqz motiua calido inherens quod in eius cōstat cōcauitate sursuz aere ō ducto cōsequit tandē humidū: quod in sollib⁹ eodez accidit mō: Ventose quoqz applicant igne aut spiritu calido. vnde potius attractio que a vacuo in eam que calidi reducitur q̄z ecōtra: ꝛ multo ampli⁹ que a ꝓprietate seu forma specifica initiat calido: cum ea sit ꝓprietas quedā rei ꝓñs subaz. 71. a qua actio vt ab alijs ꝓuenit rebus in cōi: ꝛ a cōplone primarie velut ab instrō: quod nomē ostendit ꝓprietas dictuz a .Ba. qualitatis. vnde simpliciū quinto. c. 4. distinctionis q̄rte. Medicina attractiua ē: que a profūdo corporis euelit attractōe: cuius suba ē calida subtilis: ꝛ hec dupler: naz quedā est talis fz naturā vt pulegiū sordes aluearis serapinū ꝛ huiusmōi altera vero accīte in putrefactōe: ceu fermentum stercus: et ꝓprie colūbinuz. Est alia ꝓprietate attractiua siue q̄litatis: qua ēt mēbra sibi alimētuz rapiūt cōueniens Et oz vt huiusmodi ois medicina cui⁹ talis ē ꝓprietas sit calida. vnde que vehemētioris extat calliditatis: plus attrahit nō tali: eo q̄ ipsa caliditate iuuatur tūc nāqz duplici trahit de cā: ꝛ ideo aphorismorum ꝑma. Dia purgatiua pharmaca calida sūt .v^o. tutibus Quod si nō sint per se talia: illis iubēt spēs alephanginas cōmisceri. Cū eni magnes ferꝝ attrahit vt karabe festuchas: vel anastach ignē: prius mediū imutat qualitatū primis ꝛ alterat: quaꝝ quidē ꝓpria ē alteratio. Et quāquā ois tandē actio vlr ꝛ primarie fiat a calido: inquātuz tm̄ talis attractio perficit vacuo vel .v^o. tute. vnde collz gnto de differentia medicinarū opatiuaruz a qualitate ꝛ a tota substantia vel forma specifica: lz attractio inquātū attractio fit appropriata calori nō ꝓpter attractōem absolutaz magnes attrahit ferrū: vex ꝓpter talē attractōem ꝓpriaz: ꝛ que fit: dzia ostendet. 71. Et sic audiendus ē. A. d. firingā nō attrahere caliditate aut ꝓprietate. Q̄d āt tandē ois attractio initialiter ꝛ absolute fiat a calido ꝛ ad ipm reducat monstrat: qz oē quod in multis ꝙ vnā rōem vniuocā reperitur ē in aliquo illis prior qō oiuz illoꝝ existit cā sicut oē calidū in primū caloꝝ reducit qō ē ignis. 2. ꝛ. 10. ēt metaphysice. Huiusmodi āt ē attractio cū triplex ponat aut bina. Rursus: opus ē multitudinē oēm in vnitatē reducere aliquā vt infinitas tollat ꝛ iordinatio: ꝓpter qō attractionē oēm diuersā oz in vnā reddere: nō āt in illā que a vacuo neqz a .v^o. tute sed in eā que a calido vt oīsuz primū. hoc eni mō attractōis saltē initialr ꝛ in cōi egēt ea: ipsa .v^o. aliaꝝ neutra: lz possint oēs in vnū. 3. cōuenire: vt fortassis in alimenti ad mēbra euulsione. Sic itaqz calidū attrahit efficiēter: vacuū .v^o. finaliter siue intentōaliter. Est āt dubiū de liquore ascēdēte sursum ꝛ extra decidente a vase min⁹ ēt q̄z semipleno ꝙ filtrū tangente illū. Quo vtiqz ingenio aq̄ rectificāt turbide. Aut nō ē hic attractio fz magis impulsio: ꝛ spēi aque multiplicatio. q. pri⁹ euaporādo sursū cum eo q̄ aer leuiter cedit ad qō opatus trāsitus filtri dispositus sui raritate: et ptiū ipsius colligatiōe caliduz ēt pōt ipsius. et cōtinētis imo ēt liquorū coadiuuare. Propter quartū .v^o. sciendū q̄ q̄z uis qd dicē dū appeat sua semita dicēdum tm̄ doctrine facilioris gratia vnicuiqz. Ad primū qd dicēduz apparuit qm̄ vacuū hic itellectū nō ē cā priuatiua, vex potius positiua: ff it eni attractio a vacuo. i. ne fiat vacuuz nō tamē oz q̄ attractio a vacuo fic exposito que a calido reducat ad ipm: sed magis ecōtra nisi rōe fortasse vt expositum ē finis et intentōis nature vltie. Ad aliud dicēduz vt visuz ē asercione. Prietas nāqz qualitatū: et precipue actiuaꝝ est ea principalis: et imediata actōis: est nāqz velut forme subalis instrm̄. mediata vero et prima est substantia dzia. 60. et vlteri⁹ apparz per añdictum: Ad alia quid dicendum similiter apparuit. Nam vult calidum per se q̄ attractionem ꝑficiat: aut saltem initiet quālibz. Ad primum

eoꝝ q partis aduerse dicēdū ꝫ exprimaꝫ nāliuꝫ ꝑmo duas esse attractionis spēs. Jn alijs plurimis ponit vt tactū: ⁊ que a calido tertia. imo etiaꝫ nālium. Ideo dicit omnem attractionē ſꝫ veterē q̄litatiua ꝓſici cra ſi. Ad aliud dicēdū aut q̄ attractio a vacuo cā est alia rū: vt ꝯcessū ē ꝑ modū finis. Vel is ꝑmo imotu exꝛ tat ⁊ attractione: que hic: ⁊ nō supno. Aut fortassis hic ꝑ vacuū quoddā nō tollit motū sufficientē dꝛīa. ij. Ad aliud qd dicendum apparuit: quoniaꝫ de vacuo arguit prout finaliter sprētū natura oīsariā. Ad aliud dicendū: q̄ pōt aliud sub esse ne vacuū accidat vt aer aut aqua: vel si contingat vt iuuetur a vacuo: eius tamen principium fuit a calido. Differentia. 52.

Quod medulla non nutriat ossa ostendit: qm̄ ꝑm aris. san. per se ⁊ imediate nutrit: ⁊ vltimū est alimentū: dꝛīa. 30. sed medulla nō est sanguis vt cū alijs denotat locus. Adhuc q̄ simpliciter est superfluitas nō nutrit sed abijciēdū velut ipertinēs vsq; quaq; huiusmōi Ro est medulla: colli. ij. ca. de iuuamēto cerebꝛi ⁊ meduꝉe. Eꝛi: quod nutrit ex san. non nutrit ex medulla: cū vnius partis vnuꝫ sit nutrimentū: eo q̄ eē habeat ⁊ materiā vnā. ſꝫ ossa nutriuntur ex san. vñ baly. Os nutritur ex san. grossō ⁊ spissō: v iō in ossis fractura indigetur deductiōe talis ⁊ tanti sanguis: ex q̄li ⁊ quanto fiat porus in tegni li. ꝫ. ⁊ ꝑmo ꝑma. ca. de cōplexionibus mēbꝛoꝝ. Situs ossis est humoꝛes nāles exsuccans locatus in eis. Rursus ex quibus ꝯstituti sumus ex eisdē nutrimur cum eadē sit mā ex qua augeꝫ ⁊ constituiꝫ ꝑmuꝫ dꝛīa ꝓtacta. sed ossis generatio est ex sanguine. ꝑmo prima: ca. eodē: non aūt ex medulla. Amplius nutritio fit per assimilationē nutrientis ei q̄ nutriꝫ: hec enī ipsius extat rō sed medulla nō est similis ossi: cū calida sit ⁊ humida labens: os aūt frigidū ⁊ siccum sirū. Ideo in sic ossa ⁊ marie solida ⁊ dura vt que leonis habeꝛēt medullā sed ea carēt. vt. ij. aialiuꝫ. A. aial qō habet strictūrā in osse multūq; osseitates: nec egens sustentamento meduꝉe: nō habꝫ medullā sicut leo. Multa ēt paruoꝝ: ⁊ marime auiū nō videnꝫ medullam habere. Ideo igiꝫ os nutriꝫ medulla. Jn oppositum medici. vñ de distēperātia iequali. ca. ij. Ossium quedā habent scissuras: i quibus natura est humidum grossū albū in nutrimento eis ꝑparatū: Ro vero de vtilitate ꝓticulaꝝ. c. quarto: Ossa magna sucrūt concaua: ⁊ hīt medullā vt sint leuia sicut ꝯdiutoꝛia ⁊ core. ⁊ cū hoc fuit medulla in eis ad cibāda ea. Tertio quoq; nālium. ca. vltimo: Qualis sanguis carnibus: talis medulla ossibus. ille vero ipas nutrit. Et theoꝛ. Ro. c. ij. Jn concauitatibus quoꝛūdam ossium sunt meduꝉe vt eis pascanꝫ. Primo autē prima. c. primo de anothomia ossium: Juuamentū meduꝉe ē vt nutriatos. tertio quoq; aialium. A. Juuamentū meduꝉe est vt nutriat ⁊ remolliat os ne ficceꝫ a motu. Amplius q̄ naturaliꝫ situm retineꝫ in mēbꝛo in aliud inevacuatū: ideꝫ nutrit aut nutrire valet ita vt phīa id agant ⁊ ros ea vero est medulla vt dictuꝫ in aīa i ossis vēt̄re locata. Natriet igiꝫ hec ossa. Propter primū quidē sciendum quod gd sit os dictū est: dꝛīa. 39. Est aūt medulla coꝛpus molle primitus sanguineū calidum ⁊ humidū in ossis ꝯcauitate sitū: in albedinē caloꝛe permutatū. Mollicie aūt ipsius oñdit tactus ⁊ sanguineā eius visus naturā in aialibus nouiter natis. Jn his nāq; apparet medulla sanguinea: sed deinceps alteraꝫ ab osse. vñ. A. ij. aialium: medulla est sanguis alteratꝰ ab ossis nā. Quō autez ipsa differat a cerebꝛo vꝫ nucha oñ sum est dꝛīa. 35. situaꝫ quoq; in quibusdā ossiuꝫ vt i magnis duris ceu que pedū plus ⁊ manuū magnoꝝ: nō enī ꝑfundius pōt humectari ab extra ⁊ nutriri: i minoꝛibus vero ⁊ rarioꝛibus iexistit mime. Quoꝛundā ēt aialiuꝫ sic solida sunt ossa ⁊ cōpressa vt ꝯcauitatē modicā habeāt ⁊ medullā. vñ histoꝛ. ꝫ. ⁊ partiū Ro: que ossiū sunt solida ⁊ forma vt que leonis modicā ⁊ subtilē hīt medullā: ⁊ in paucis ossib⁹ vt i crurib⁹ ⁊ brachijs: nō aūt est imutabilis ita vt videanꝫ non habere totaliꝫ medullā. Jn ossa. n. cōsumiꝫ alimentū nō ita enī solida extāt vt excusis sicut ex lapidibus effulgeat ignis quedā Ro nullatenus hīt vt q̄ paruoꝝ ⁊ siccoꝝ aialiū: Ossa ēt maioꝛa hīt ⁊ aliqua eādē sepositā ⁊ cōterminatā magis vt cornigera: q̄dā Ro sanguinosaꝫ ⁊ humidioꝛē ceu alia vꝫ ⁊ mlica: cū densioꝛa habeant ossa ⁊ solidioꝛa phīaticis aut alijs magꝭ pticipare medulla. vñ modicā ꝫ porc⁹. A. aialiū tertio. Propter scōm Ro sciendū sniam foꝛe superficienus saltem Ar. medullā ossa mime nutrire volētis per oia sanguinē imediate foꝛe alimentū totū⁹. Qō oñdit eo q̄ medulla in nouiter oꝛtis ē sanguinea: sāguine alimēto embꝛyōis exūte ficut ex ipso ꝯstituta. Vnūquod q̄ aūt ex eo nutriꝫ ex quo generationē susceꝑit. Quibusdā nāq; ait ieꝛistere medullā itercepto alimento ſ. sanguine ex quo fiunt ossa. Sed q̄ sanguis fit oīb⁹ alimentum dictū: dꝛīa. 30. Et iō fortassis aduertens auer. colli. fo. ait: Medulla q̄ ossibus penitus est superfluitas cibi eoꝝ ⁊ est ꝛpata. Quid autē medici de hoc sentiāt ipo inductū aīa. A. vero fere mediā seruans viā: sentit os ab eius sanguine nutriri quo adptes ipsius magis extrinsecas: ⁊ demū huiusmōi nutrimentū superfluū exprimiꝫ iterius i ossis antrū ꝓuidēte nā ⁊ medullā ꝯstitui q̄ ipm humectet deintus ⁊ nutriat ita vt fere ideꝫ sit superfluū ptium vni ⁊ relique innatiuū: ceu colere saguini superfluū ꝑ venas decurrenti vtiles sūt felli ⁊ spleni. Cui⁹ gdē series. Medulla ē sustentamentū ossis: ⁊ ē superfluitas cibi ossis qae vertiꝫ intra i expressione: ⁊ est ēt cibus ad os: ⁊ inter istos ꝑmones nō est diuersitas: ⁊ nō est id mirū: qꝛ medulla cū ē multa: poterit ex ea gd ꝙuerti ad cibū. ⁊ tūc nō est opus i hoc modico disputare vꝫ nā q̄ ꝙ veritatem a naturali venatam medicus suppoꝛnat. Sed fortitan aduersarius nō concedet. Ar. mēbꝛa ex sanguine fieri nisi dealbato ad naturam spermatis ducto iuxta illud scōi naturalium: Os vena arteria neruus cartilago pinguedo adeps mēbꝛana ⁊ medulla. i sanguinea quidē ex sanguine facta sunt. demūq; ex sanguine nutrientur taliter ꝑmutato. vñ de non dicet q̄ vt superfluum generationis ossis fit humidum sanguineuꝫ in eis repertum eo q̄ ex sanguine sub eius forma permanente cōstruatur: sed id natura ꝓpdināte inexistit velut quoddā ipsius ꝓmptuariū. Ossa nāq; in principia sunt mollia rara: ita ꝑut sanguis mutatus per omne ipsa valeat ab extrinsecus occurrens nutrire. Cum autem proceditur ⁊ indurantur tempoꝛe minime: tuncq; natura huius humidum sanguineum condecoquens in substantiā permutat ossium vupliciter vt declarabitur ꝓportionatum iuuamento. Propter tertium autem sciendum q̄ ficut ex sermōnibus de iuuamētis ⁊ de anima

libus poteſt colligi. ℞. Medulle finis duplex extat humectare oſſa ꝫ nutrire. Cuius quidem principalior eſt ipſa humectare q̄ nutrire: ita vt medulla fere vicem obtineat phl'atis humectantis ac ēt nutriētis cū neceſſitas occurrerit ēt cāe. vnde primo ꝓma Medulla os mollificat ne frangat. motus. n. ipſuꝫ exiccat. Dico itaqꝫ cū medicis amplius iſudantib⁹ in his poſterius ꝫ ꝓticularius medullā intrinſec⁹ nutrire vtcūqꝫ oſſa quod monſtrat. Illud. n. q̄ nutritionis colligit moduꝫ nutrire bꝫ. talis quidem medulla cū. n. prius eſſet ſanguinea ſubtilis ſanguis more digerit ingroſſatur ꝫ dealbat: vt oſſi reddatur cōſimilis velut ſapiunt qui in antea. Rurſus illud nutriet q̄ maxime natura ꝓticipat qua ꝓficitur nutritio. hoc at eſt medulla cū calida ſit ꝫ humida. ꝓ huiuſmōi enim conſtat nutricatio cū in ea quidam obſeruetur digōnis actus ꝫ nutritionis q calido cōpletur ꝫ hu. vnū eni ſe vt materia ſubdit: alterꝝ vero ſupereſt ſicut agens Malin prętactū eſt nutritōem ſimilitudine perfici: medulla ℣o cōfigurat oſſi: vtraqꝫ eni ꝓportionabiliꝫ ē ſuba inſpiſſata dura ita vt nō minus aſſimilet oſſi q̄ ſan. carni ſimiliꝫ ꝫ alba: iuxtaqꝫ ipm vndiqꝫ interi⁹ ſparſa. Medulla itaqꝫ poterit oſſa nutrire. Sed circa p dicta cuenit ex ſimilitudine ſumpta nutritionis dubitare: cū medulla ſit calida ꝫ humida: oſſa ℣o frigida ꝫ ſicca illi oppoſita. Dicendum q̄ illud quod nutrit non oꝫ q̄ vt nutritio actu ſimile ſed potentia cum alimentuꝫ in principio ſit ſm Ar. contrarium ꝫ complexionū tertio. ꝫ merito: q̄ nutritio eſt quedaꝫ trāſmutatio ſiue generatio: omnis autem ex oppoſitis. vnde alimento alito ēt ſtante contrario natura ꝓtis id cōtrarium tranſmutat ꝫ in ſe cōuertit: dicta q̄d mōſtratū. ℣o. bꝫ ꝫ aliud inuamētuꝫ non minus iſto q̄d ē humectare os ꝫ remollire vt prętactuꝫ: que neceſſe fuit eā ꝓticipare caliditate ꝫ hu. Propter quartū ℣o ad primū dicēduꝫ q̄ Ar. videtur fuiſſe ſaltez apparēs opinio: q̄ ſan. ſub forma ens ipſius cetera nutriat mēbra ſiue tranſitōe in ſubalbidā humiditatem Et ſi expoſituꝫ ſit dicta. ℣o. eū ꝓ ſan. audiuiſſe iaꝫ de albatā humiditatē. Ad aliud ſiꝫ dicendum: aut q̄s dicet auer. diciſſe medullā ſimpliciter oſſis ſuperfluitatez reſpectu ꝓtis ipſi⁹ exterioris: nō at iterioris. Sꝫ q̄ hic nō ſolū cū. A. cōcidere cui⁹ hec extat ſnia: iō potius dōꝫ auer. cū ar. ſtetiſſe illā fore ſimpliciter ſuperfluitatē Supereſt nāqꝫ ſm eum ab oſſis generationis materia. Ad aliud dicendū Ba. cuꝫ aliis medicis per ſāguineꝫ intelligere humidū in albedinem iam cōuerſum: quod ipſe voluit quandoqꝫ nomine ſanguinis appellare: dicta. ℣℣. ꝫ q̄ porus ſit ad dextra nō apparens interius os ex ſanguine permutato nutriri videtur maxime: ex medulla vero q̄ſpa℣. Ad aliud dicēdū vt ad primū: ꝓcedit enim ex ſuppoſitis ab Ar. ꝫ auer. neqꝫ. A. ſenſit os nutriri ex ſanguine ſub natura ꝓpria permanēte ſed iſpiſſitudinē ꝑmutatio. Ad aliud dicēdū q̄ medulla nō ideo fuit calida ꝫ humida: q̄ ſolum eius vt oñſum eſt fit nutrire. vez principalius humectare ad quod calidū plus agit ꝫ humidū id. n. poros apit et humidū diſſoluit quo ōmō illud os mollificat deficcatū. ꝫ q̄ꝫq̄ꝫ humida fit medulla ꝫ calida paulatine digeſta vlterius ob oſſe ꝫ aſſimilata in naturā trāſducitur ei⁹ mō quo ꝫ ꝓpria elaboratū oēs potens ē corporis ꝓticulas nutrire. Ad aliud q̄d dicendū iam apparuit: quoniā nō dicit oſſa leonis carere medulla: eo q̄ nullaꝫ hēant oīo ſed q̄ ceu q̄s dī ſine pede: aut q̄ pede carcat omniſariā vl turpem poſſideat quinto metaphyſice. Quod apparet q̄ idez inquit aialiuꝫ tertio dicit aril. q̄ leo nec bꝫ medullaꝫ niſi in adiutorio ꝫ coxis: que autem paruorum aialium non egent medulla cuꝫ ſint ſubtilia porоſa per totum ab alimento de foris occurrente potentia nutriri.

Differentia. 55.

Quod venter nutriatur chilo monſtratur ociumum medicorum teſtimonio. Amplius ratione firmat: quoniaꝫ nutricatōis rō in aſſimilatione conſiſtit. ſed chilus ventri ſimilat: generat eni in ipſo ꝫ per ipm. Generat aūt ſibi q̄nāns conſimile aphoriſmo x. 5. vnde. 7. metaphyſice. Vnūqq̄ꝫ gnātur a ſibi ſimili et conuenienti. Rurſus illo debꝫ nutriri venter quod ꝑfecte digeſtum eſt in ipſo digō nāqꝫ in nutritōem ordinat: ſed chilus ꝑfecte digerit in ventre: digeſtuſqꝫ contribuitur epati. vnde ꝓmo prima. Cibus in ſtomacho digeritur integra digeſtione. Malin ex illo nutritur venter ex quo facili⁹ poteſt ꝫ celerius nutriri: eo q̄ id melius: deus vero et ab ipſo natura ſemper agunt quod melius. Et ti. q̄d deſideratur ꝫ cum magna auiditate amplectitur ac delectatione retinetur nutrit: alioquin circa cibum ociosa exiſteret iam actio ꝫ ab eo etiaꝫ quod virtutez roborat. Virtus enim non niſi conſortatione ſuorū fortificatur inſtrumentoruꝫ vt membri ſeu ſpiritus. ii. curatiue. c. primo. ſed facilius poteſt ꝫ citius venter nutriri ex chilo cum ex conſimilis extet. non autē ſic ſanguis: eſt nāqꝫ ſpiſſus vt venter. Ipſeqꝫ grandi amplectitur chilum auiditate ac delectatione tenet imenſa: ceu ſenſus ℑctionis ipſius poſt cōmeſtionem idicat circa euꝫ naturaliuꝫ etiā tertio. c. 4. Et bilus fiꝫ conſortatur ℣tutez quod non accidit eius cōuerſione in partē cuꝫ id ſanguie ꝑficiat imediate: neqꝫ in ſpm cuꝫ ex ſanguine generet. Et ſi nanqꝫ vapor ſanguis tpatus de inuamentis. 6. c. 6. chilus aūt nōduꝫ eſt ſanguis. Et cuꝫ plures non ſint conſortatōis modi. Ipe itaqꝫ nutrict ventrē. Huius quoqꝫ non dū viſus quis directe oppoſitū exprimere: quod tñ nō paucis poteſt aſtrui rōnibuſ. Tertio quidem cōplonū. c. primo. vnuꝫ eſt facile pre ceteris trāſmutabile ex quo tamē vr maxime non ē poſſibile aialis nutrimentū anteqꝫ in digōnis organis ventre epate ꝫ venis ſuſcipiat tranſmutatōem ꝫ ſi per totam diez ꝫ noctem ſupiacens exterius fuerit corpori: neqꝫ trumētum aut bis coctū vel blitum: nihil igitur aliud nutrict niſi per hec tria digōnis tranſierit loca q̄ ſe. ꝓmo particule nutriūtur primū ex humiditate totius corpis diſſeminata ſm medias mēbroruꝫ regiones hoc eni tertia conficitur digōne. Eti. Ar. et cōmentatoris ſermones cōiter reperiuntur huiuſmodi: ſolus ſan. nutrit ſan. imediate nutrit ſanguis per ſe nutrit. ſan. eſt vltimū alimentum. ſed chilus nō eſt ſā. Adhuc cadē eſt mā nutrimenti augmenti ꝫ generationis: dicta. ℣o. generantur aūt ex partes ex ſanguie dicta. ℣℣. et. ℣℣. non autē chilus eſt ſanguis. Itidem elemētoruꝫ ℣o. Corpora ponūtur fieri et nutriri ex q̄tuor hu. chilus aūt nōduꝫ ē humor quare venter minime nutrit chilo. Propter primū quidem ſciendū q̄ venter dupliciter inuenitur dici ſm cōtus et ꝓprius: ſumitur enim vniuerſaliter pro omni concauitate. vnde primo de crīa. Venter apud Hippo. eſt nomen

cõmune ois membri habentis concauitatẽ ceu accipit aphorismox. 6. cũ dicitur Si sanguis i vẽtrẽ effũdatur: ꝛ reliqua. Quod ꝛ nomẽ sapit. kilia. ɴ. grece veter: kilon nãqz ꝓcauũ: Inde vena chilis: ꝛ vẽtres cerebri ꝛ cordis. Sumit aũt ꝛ venter ꝓprie pro cõcauitate membrox spiritualiũ ꝛ nãlium q̃ est a pectoris clauí ad pectinis os. vnde Almansoris primo. c. de figura pectoris. Cõcauitas totius vẽtris que a furculis vsqz ad anchax ossa ꝛc̃. Sumit ꝛ tertio proprius ꝓ concauitate nãlium tantum: ꝛ ita venter dr̃ stomachus ꝛ intestina ꝓblematum ꝓma: ꝛ a ventre dñte In pturbationibus ventris: ꝛ alia. Accipiter ꝛ proprissime ꝓ cõcauitate dũtaxat stomachus cõiter dicta: iuxta illud in tegni libro ſo: Vẽtris vero cognitiones ceu suscipit in quesito. Scõm vero Ba. stomachus dicitur isophagus seu meri proprie a stoma quod est os: inde stomachus. i. orificiũ. Os aũt stomaci est locꝰ in opposito gladiate vbi is ampliat inferius quod ꝓcordiuz dr̃ cor: ꝛ sibeth filr. vnde aphorismorum q̃rta: Os ventris cor veteres noiauerũt. Vt aũt sit nutritio ꝛ modus illius dria visuz. 30. Chilos aũt grecũ qui cibuz iportat. Indeqz achilles ab a qꝺ priuationẽ notat velut in q̃nqz: ꝛ chilos. i. quasi incibatus. nõ eni cõi cibo vescebat sed istructꝰ ab hypocẽthauro eiꝰ ꝓceptore medullis vt fieret fortior ceruox nutriebat. Chilos quoqz sm baly. Ar.. p l: cõscripsit denotans ꝙ digerit in ventre. qꝺ Ba. eligit Quod aũt gnãtur i epate p. m. Ar. chimũ noiauit: qꝺ ꝛ Ba. cõcessit. Est aũt chilus substãtia ligda pti sane in similitudine similis: ꝑmo ꝑma. c. de humoribus. dictus ẽt ptisanaria massa pultiũ similitudie pti sane. Bene aũt dixit spisitudine similis vt i substantia: nõ eni colore similitudine erat oio cũ chilus colore plus tingat assumptox. Qꝺ egestiones oñdunt q̃nqz: cũ quis colerata sumpserit vehementer. Non eni adeo pfecta fit in stomacho trãsmutatio ꝛ itestinis vt color oisariã imuteꝛ. Nosce quoqz Hippo. sensisse cibũ decoqui i ventre calore: Philistinicũqz paraxagore discipulũ i eo putrescere. Erasistratez qdẽ eundem in ipo conteri. Asclepiadis aũt emulos oia huiusmodi vana eẽ ꝛ supuacanea promere. nihil eñ decoqui sed crudã materiã sicut assumpta est i corpꝰ omne reduci ex virtutibus apparẽs Jd ẽt Ba. 6. nãlium. Cornelius eteni satagat saluare Asclepiadez: imitatur eni nõ parũ eundẽ. Propter sm vero dicendũ. ꝙ quidã priores sequentiũ talez ꝓtulerunt distinctionẽ: volẽtes ex ipsa vtriqz ptis anriomata euitare. Dixerunt nãqz ꝙ venter quantũ ad tunicã interiorẽ sufficienꝰ nutritur ex chilo. q̃tuz vero ad extrinseca ex sanguie ꝓfluentez ab epate ad eundẽ. Quod ꝛ sentẽtijs volũt fulcire maiox puta tertio tredecimo ca. i. vt ꝯñr diceꝛ. Firmant ꝛ id filr rõe dicentes vẽtrez nutriri ex illis ꝗbus conuenientiꝰ ꝛ facilius nutritur: vt dictũ priꝰ. facilius aũt ꝛ cõmodius quo ad tunicã interiorẽ alimentat chilo: cũ ei similetur pamplius. Hanc quidem positionẽ nõ approbo: vt ostẽdetur per amplius: cũ in tunicã interiorez satis spissã corpulentã concidãt vene q̃plurime: i sui ẽt substantia satis cõprehense visu prestantes eidez nutrimentuz. non eñ illas sit ponere casuales. Adhuc hec ptícula q̃s maior idiget vero alimẽto per venas. Etiã vere cõsumptioni eidez ꝑ oppositũ veraz oportet restaurationez aduenire. vera siqdem consumptio aduenit in hac ventris tunica: ꝛ ꝓprie ꝓpter q̃nqz'motus appetitus se, ꝯntes: vt dicetur in illa. Quod aũt dicũt chilũ illi tunice assimilari nõ recipio cum ea sit neruosa spermatica: egens alimento sm deperditionem factã: quod in cã multis trãsmutationibꝰ cõuertatur: imo tunice chilus plus assimilatur carnose sãguinee. Quod eñ in carnẽ cõuertit minori eget trãsmutatione: q̃z q; in alias cõuertitur partes: dria. 33. Istis vero priores medicox illustres testant ore oés vnico: partem interiorẽ ventris chilo per contactuz nutriri. Et ne id videar fingere eox subdãtur sm ones. Aphorismox eni scõa eox que nutriuntur ꝛc̃. Venter deniqz frui mõstrat cibarijs hic primitꝰ ipse ex eis ꝓpriũ trahens ꝛ disponẽs i sui ipsius tunicas Cũ aũt satiatus fuerit ea: tunc ad secessiones emittit Tertio vero nãlium. ca. 7. Venter attrahit cibarium q̃tuz suauissimũ euaporatiue ꝛ paulatim: ꝛ hec tunicis suis iponit ꝛ apponit. Cũ aũt sufficienter repletus fuerit velut onus aliquod reliquum deponit cibũ. Quarto quoqz de re. san. Venter sui ipius primũ gratia cibũ suscipit ꝛ vt accipiat ꝛ repleat quod deest sibi: ꝛ propterea circũplectit vndiqz ipz: ꝛ retinet omnem donec sufficienter satietur. Quarto autẽ theorice. ca. 3. Actio imutationis ꝛ alterationis duabus de causis est: altera est, vt illi cibus cõpotens fiat sumatqz quod ipi erat in eo ꝓueniens: id quod suuz priorimũ nature sui addat operimẽtis ꝛ tunicis. Altera vo vt epati facile fiat vt mutare i sanguinẽ. Jsaac vero in vrinis: Cibus ꝛ potus digerunt a stomacho ꝛ succus. q. ptisane efficiuntur: deinde nutrimẽtuz sui ipius stomachus trahit quod nature sue ac cõplerioni est simile: superfluaqz deponit. Febriuz vero Jsaac scilicet primo. Stomachꝰ sua ꝓprietate digerit cibum ꝛ conuertit eum ad suã nutriendam eẽntiam. Prime siquidem prima. ca. de anathomia venarum: Occultum stomachi primum nutrimentum qꝺ est in ipso tãgit: ꝛ ex eo ꝑ cõtactũ nutritur: Tertio aũt. 15. c. primo. Stomachus tribus nutritur modis vnus est quo soueꝛ cibo in ipo adhuc existente: ꝛ secundus nutrimentum ei delatũ per venas que sunt i eo. Et tertius quia ad ipsũ tempore famis vehemẽtis effũditur sibi sanguis rubeus purus ab epate: eoqz nutritur. Collz siqdem so ca. de iuuamento mẽbrorum nutrimenti: Et accidit vt aliquis ex nostris socijs dubiteꝛ er hoc quia membra ex chilo nõ debẽt nutriri: nisi postq̃ conuersus fuerit in sanguinẽ: ꝛ nõ est adhuc conuersus in sanguinẽ in stomacho. Dicimus ergo ꝙ stomachus nutritur ab eo ex re modica que plus assimilat qualitati q̃z quantitati Video ergo omnes in hoc concordare ꝙ venter nutriat chilo nõ solũ quantũ ad pelliculam interiorẽ: vex q̃tum ad tunicas: ceu exprimunt q̃nqz: aut quantũ ad eẽntiam ventris. Solus aũt Auer. q. hesitans addidit huiusmodi nutrimentum fore magis qualitatiuũ q̃z quantitatiuum. Horum etiã dictum contingit ratione persuaderi quoniam illud nutrit quod cõsumptioni resistit vt fami ꝛ siti. Ad hoc eni alimentuz ordinatur. Sed huiusmodi mor quiescunt assumptis cibo ꝛ potu. Adhuc ceu plura animalia nutriuntur ex quibusdam humiditatibꝰ absqz sanguine: ita in ventre possibile fore ptẽ subtilẽ q̃ nutriat chilo ꝓpter aliqz humiditatẽ q̃z uis nõ fit san. cum igitur illa nutriunt animalia totaliter sine sãguine: stomachus sm partẽ

eius subtilez nutritur chilo. Et fulcitur qz venter in
aialibus terre similat in vegetabilibus. vñ q̄rto de p
tibus. Veter t testina potentia ē terre: ex qua oz ac
cipere alimētū. Et ethymologia xo. Qualis terra
plantis talis ventris nā aialibus. Quare q̄rto de ac
cidēti t morbo. Veter in aialibus ē cōstituꝰ vt cella
cibi: sicut terra nascētibus. Vegetabilia vo humidi
tates trahūt a terra: t nutriūtur ex eis modica altera
tōe scā: itaqz venter poterit ꝓportionabilr fm eius
quādā ptē nutriri ex humiditatibus: t precipue cuz
qnqz motus sibiinuicē ordinate succedentes defide-
rij terminētur ad ipm. Quorum qdem primꝰ mem/
brorum ertat inanitio. Secūdus naturale ipsox desi/
derium. Alius suctio venax. Quartus sensus stōa/
chi sentiens eandē. Vltimus vero desiderium aia/
tum: quod qdem omniuz finis existit. Solus. n. vē
ter sentit aialiter suam inanitionem quarto de iuua-
mentis. c. 2. t de accidēti. 4. c. 4. t Isaac febriū pri
mo. Rursus sicut stomachus sensuz solus habuit aia
tum: ita t modū nutritionis poterit pre alijs habere
ptibus singularē: qualis qui dictus per chilū. Igit
opus fuit alicui ventrē nō tm ex sanguine verum etiaz
ex humiditate sibi p cōtactum ꝓpata velut natura bo
ra imense penurie sang. conuertit se super phlegma
iux ta mēbra exūs: ideoqz nutrit eadez prio pria. c. ō
humoribus absqz fortassis q in sanguinē conuertat
Hanc aūt cōem oium positōem cum eiasdem moti/
uis in pūtiarū cū reuerentia ꝓferēs non approbo ne
qz multū afficior ad eā: eo q omnes vnico cōcordēt
fmone. Id. n. euenit qz vnū primū dūtem ab illo in
dūter passi secuti sūt ceteri: ceu creticox primo. c. 2
de affirmatōe diex creticox tangit hmōi: t ideo ser/
mones sic sūpti successione cōes repiuntur mēdaces
qūqz. Coactus enim fuit Ba. vtcūqz in aphorismis
pmo id ponere vt oñderet qūo et eo quod est repen
te t cito nutrire: velox sbsequat superfluitatis egres
sus: in oi triplici digestione t nutritiua: indeqz ptu/
lit in alijs. Sicqz deinceps ab hinc ceteri. Admoti-
ua igit dicēdū ipsox: t primo q fames t sitis nō ces
sant eo q alig ps ventris nutriat ex chilo: sz potiꝰ qz
ps inanita irrigat t eruga reddit: sicqz dūter fames
t sitis videntur mitigari: virtusqz roborari: ceu sin
copizatus vel dissolutꝰ ex frigide aque fortificat i eū
effusione: ita vt anxietas t estuatio sopiant. Cuz igi
tur quod exterius id opetur applicatū multo amplius
quod i terioꝰ assumptū poterit roborare. Itidem post
cōmestionē mor ac et in ipsa eleuant fumi mulcebri es
t suaues. q petentes cū alijs ptibus cerebx spiritibꝰ
associant: ipsosqz reddūt vigorosos: velut et aere fri
gido spūs reintegratur calore dissolutus. Adhuc na
tura sagax totius alterius corporis psentiens alimē
tum iam in ventrē puenisse cōcedit eidem sanguinis
tm attrahere vt sufficiat quo ad suam perficiat digō/
nem. Expectat nāqz ipsa ex eius digestione bñficiuz
grande suscipe: ceu in pollitijs ispectuz ē fieri. Aial
eni constitutū ē vt ciuitas bene legibus gubernata:
dria. 38. Ad aliud dicēdū q nō est simile cū in vētre
vt oñdctur sint vene ipm sufficienter nutrire poten/
tes: nō āt in eranguibꝰ inductis. Silitudo et vētris
in aialibus ad terrā in vegetabilibꝰ ē latitudinis im
mēse. Nō. n. vex est q vēter nutriat vt vegetabilia
ex humiditatibus terre: sz q sicut terra continet ea q
bus alūtur vegetabilia ita t venter cibos retinet et
digerit t in humida conuertit: qbus facto sanguine
ptes nutriant. Ex quo et quid dicēduz appet ad reli
quū. Nō enim necessitas fuit ꝓpter quā oportuerit
vētrē ex chilo nutriri ceu būc sensuz aiatum hre cum
ꝓpter ceteras corpis appetat ptes. vñ nā ꝓuidit ei
dē in hoc regiuua fuerūt t alij maiox cupientes ser-
monē exponere duplicē distinguētes: nutritōem ve
rā vz in q̄ oēs ꝺditōes nutritōis obseruāt: t nō ve/
ram in qua sub q̄dā obseruant filitudine aliq̄. Idria
qdē dicūt cetera mēbra nutriri. Scōa vo quo ad p
tē q̄ndam ventrē. Sunt t alij dicētes q ventris chi
lo nutritio ꝑficitur tertie digōnis et secunde virtute
quā venter possidet vigore mēbrox: in quibus cele
brantur digōnes perfecte iuxta illud dic. 29. In ue
nis venientibus ad stomachū et inuenis venientibus
ad oia mēbra fuit aliqd virtutis generatiue san. Qui
dā vero clamant ventrē nutrire chilo nutritione desi
derio satisfaciente idqz getante. Qui oēs nec fmo/
nes saluant maiorū: quoruz se iterptes insinuāt fore
cū ingant illi ventrē aut tunicas eius simplr nutriri
aut satiari frui seu voluptari cibo in ipso succificato.
silr neqz vitatē enūciant quox defectus in sequenti
monstrabit dicendorū. Propter qō dicenduz tertō
suppositio vētre ac alimēto cōmensuratis nāe q ven
ter fm nām exūs nutritur nō ex chilo sed ex sanguine
solū ad humiditates ꝓuerso vt ptium alie. Qd t ve
ritas cogit ꝓferre. Cōstat. n. q nutrimētum ꝓpriuz
vt dr ptibus fit per vasa: ea vo et oculis subiacētia
p totā dissēminata sūt ventris sbam vt sensibilis ois
denotat anothomie discretio. Ipse nāqz lz duas cōi
ter ponatur tunicas habere sensus: tm in ipso q̄tuor
pcipit fore manifeste ceu nālium primo. c. 8. t tertio
is. c. primo: vesica ponitur duas tunicas hre vna tm
nālium tertio. c. 10. et primo pma. c. de mēbris ceu
appens dr eē ficut et tertio tertia. c. 1. cornea ponit
tunica ex q̄tuor cōstructa: cū tm ꝓferat vnam tm a ce
teris habere. Tunicarū vo quatuor ventris hec ex
tat anothomia: qm tunica vna existit exterior sbtilis
neruosa cooperiens tunicā grossam carnosaz que vr
quarto iuuamētox tangi. c. 2. cuius ortus ē a panni
culo siphac dicto: ē et subcarnea dcā: et demuz tuni
ca neruosa iterior supra quā quarta sternitur tunica
interius positōe per omne alba mollis et lenis simi-
lis y meni forinseco cuius albedo itensior ē isophago
in has siqdem tunicas vene quas non frustra sit po/
nere diffundunt q̄splurie sanguinē et oñdentes a su
perficiali primarū icipientes per fm t tertiā ꝓtendū
tur in q̄rtā manifeste. Neqz drie fit q ꝓpter eax pui
tatē ventrē nō possit sufficiēter nutrire cuz plurime
ꝓmaneāt ipse i tunica carnosa marie q̄ lz dicat carno
sa neruositate tm ptcipat plurima. Parū. n. a ner-
nositr dissoluitur et eo parua idigēt restauratōe. Am
plius si chilo nutriret vēter appetitus nō accideret
caninus q stomachi ertat fames cum ciborum sati/
etate. Sz fortasse dices id mala cōplone dūante sibi
ꝓtingere. Sic āt reliquū corpus tunc dicetur neq̄q̄
nutriri debere. Adhuc qō ē ꝓpiquū sāguificatōnis
loco remotiꝰ valz meliꝰ ad se nutrimētuz p venas at
trahere. hmōi āt est vēter. Et iō ipse ac q̄ ipsiꝰ ꝑ cete
ris ipugnātur ptibꝰ ꝓblematuz gnta. Amplius qūo
venter in tunicis neruosis tā cito nutriet vt cōforta
tio ex alimēto mōstrat mor scā suscepto cum nutritō
eius tps regrat medium iter illō qō cōcidit i nutrim

one carnis ꝛ offis vt reſ oñdit natura tertijs naurali
uꝫ apparẽs ca.4.ac cõplexionũ.ca.3. Rurſus mos
nutritionis ſeg debet modũ gnãtõis cũ ordinet i ipꝫ
ita vt ꝑmitus qđ gnãtur hꝫ nutriri ꝓmũ ceu cor: qđ
vero ſo poſtea. Qđ ſic obſeruatũ ẽ i fetu matris ſan
guine nutriente. Antea enĩ nutrimentũ ad cor ꝛ epar
deferebaꝯ ad ventrẽ ſiꝫ poſt partũ ante vẽtrẽ nu-
trient iſta. ℔ fortaſſis ℞o qs impediet iſtũ ꝑmonẽ ꝓba-
bilẽ ex alio mõ nutritõis aſſũptiõis alimẽti añ ortum
ꝛ poſtea. Sꝫ dicẽdũ ꝙ hꝫ aſſũptio ꝛ repoſitio ſit aliũ-
de ꝛ alibi nũc ꝛ ꝓi⁹ ꝛ mõs tũ nutritõis vt alia ꝺducũt
pãplius idẽ: ℙ ali cũ ſit vnus mõus gnãtõnis vn⁹
erit ℘ſeruatiõis ꝛ nutritõnis. ℙropt̃ q̃ alia ꝓdicta ꝛ
marie ꝓp id qđ venaꝫ vẽtris ꝑmaꝫ oñdit anothо-
mia. Cõclude vẽtrẽ ex chilo mime nutriri niſi irroꝛa
tionẽ quãdã ꝛ exſudationẽ quã ex elemẽtis ſuſcepit qſ
velit extrance nutritionẽ appellare. Vez enĩ nutri-
mẽtũ ẽ actu nutriẽs qđ i tertia digõe elaborabiꝯ: ter
tio ℘plexionũ.ca.i.ꝛ nãliuꝫ.i.ca.6. Sit igiꝯ rõabilit̃
id ꝙ alijs tactũ. ℙropt̃ figdẽ q̃rtũ ꝑmitus ad aucto
ritates qd dicẽdũ apparuit. Ad aliud dicẽdũ ꝙ chi-
lus vẽtri ñ fiꝫ vſqueq̃qꝫ ꝛſi generet̃ ipm nõ tũ ſim
pliꝫ vt introducat i eũ formã talẽ q̃ ipo valeat enutriri
Latius ẽt dcm̃ ẽ generãti generatũ ſimilari. Ad ali-
ud dicẽdũ fiꝫ ꝙ iterẽptionẽ. ꝛ tũc ad ꝓbationẽ dicen
dũ ꝙ hꝫ chilus ꝓfecte digeraꝯ i vẽtre q̃ſtõ ad h.ſ. vt i
ſãguine trãſmuteti epate: ꝓpat. n. vẽter epati: ñ tñ i
tm̃ reddit̃ digeſt⁹ ꝙ valeat ꝙ ſe nutrire: cũ nutrimen
tũ oporteat a trib⁹ digõibus inſtroꝫ triuꝫ poſſideri.
Ad aliud dicendũ ꝙ nõ ẽ venter facilius ꝛ citi⁹ imo
difficilius ꝛ tardi⁹ nutriri. Et ipoſſibile tũc ex ſãgui
ne vt apparuit. Et ſi dicaꝯ ſibi forte filis: dicẽdũ ꝙ ta
lis filitudo ẽ accñtalis valde ꝛ exñnea q̃lis eſt doloris
filitudo ꝛ non ſbe ipſecte trãſmutate ac aſſimilate ad
aliud dicẽdũ ꝙ chilus nõ deſideraꝯ ꝛ ãplectiꝯ qdẽ de
lectabiliterqꝫ retinet̃ rẽe pũtis nutritõis ſꝫ future cũ
fuerit factus ſãguis. hu. ℘ñter. Aut h euenit vt oñ-
ſum ẽ ꝓpter vẽtrẽ irrigare ac ſudare ꝛ rõe fumoruꝫ
euaporoſoꝝ ſurſuꝫ delatorum ꝓpter conſortare ac ꝑ
hoc iam ceſſat conſequens aliud omne.

Ratia ſigdẽ iſtius q̃ſiti dubitaꝯ an ſubmiſſuꝫ
ꝑ anuꝫ poſſit nutrire. Et vꝝ ꝙ nõ qm̃ iuua-
mẽtoꝝ. 4.c.i. Nõ fuit via ꝑ quã itrat cibus
quouſqꝫ ꝓueniat ad corꝑ niſi vna. ſ. ñ os. Et: dictũ
ꝑus nihil nutrire: niſi ꝑ tria loca ꝑmeet digonis. qđ
aũt ſubmittit̃ nõ ea ꝓgrat. Nõ. n. ꝓuenit ad vẽtrẽ
vbi forma chiloſitatis acgrit̃: qm̃ que imittunt neq
q̃ aſcẽdere ꝑñt ad ieiunũ: qđ ſi tñ valde violẽtia for
taſſe tãgẽt iteſtina ſubtilia ſola de igenio. iꝫ.c.6. Et
ſuliciꝯ qꝛ tũc ẽt epar nõ poterit ab iteſtinis ꝑ meſarai
cas q̃ vt manus ſint ipſi⁹ attrahere cũ ſint iter iteſti-
nũ ieiunũ ꝑ epar ſituate ſm ℑſaac i vrinis: ad qđ i-
miſſũ vt dictũ nõ ꝓtingere vꝫ. Adhuc ſi deberet qđ
imittiꝯ i vẽtrẽ ꝓuenire oporteret id paꝫ virtute iteſti
noꝝ attractiua fieri. ℑpa ſo nihil attrahunt: eiciunt
aũt ſolũ: nãliuꝫ tertio ca.8. Et firmaꝯ qꝛ i ꝓblema-
tibus q̃ndã ar. ꝑ me trãſlatis ex eo ꝟ iferius vẽtre
trahere ℘ naturã. Rurſus i ẽntialiꝯ ordinatis vnũ
nõ põt ab altero ſepari. huiuſmõi aut videt tres ſore
digões. ꝓma nãqꝫ ordinaꝯ ad ſaꝫ ꝛ illa in tertiã: i q̃
bus cũ deficiat qđ ꝓmũ oẽ ꝓmiꝯ ℘ſecutiuũ. ℘ ñſum
ſt iã ꝓrẽ vt q̃ vẽtris digeſtio aboleri ceſſabit ꝛ ſa ſi
ꝛt q̃ cpatis: cũ nõ poſſit in ipꝫ imiſſuꝫ ꝑ meſaraicas
mãdari. Deficiet tãdẽ igiꝯ ꝛ tertia. Amplius ꝓtea
ordinãtꝯ ad actus. ſꝫ q̃ iteſtinoꝝ recipere ꝛ expellere
qđ ſupfluũ: ventris ãt attrahere recipe ꝛ digerẽ qđ
purũ. Nõ itaqꝫ qđ imiſſũ ano poterit nutrire. ℑn
oppoſitũ ꝟoar Eti: ſi qđ tranſit ꝑ vnã digonẽ nutri-
re valet vt chilus vẽtris tunicas: poterit ꝛ qđ ꝑ du
as. Sꝫ ꝓmũ põt vt ſẽtiũt oẽs ꝓus. Scõꝫ aũt videbi
tur tertio ꝓpoſitoꝝ. Itidẽ tertio ꝓbaꝯ nãlium. c.iꝫ.
ẽ ℘fluũ ꝛ ℘ſpiratione totius i totũ ꝑ easdẽ viaſ ipe
tñ altero. poterit ꝙ ex iteſtinis ad vẽtrẽ ac epar ſub i
miſſũ ꝓuenire: ꝛ tãdẽ ꝓuenies inqꝫ tertio digõnis
loca trãſire. Nutrit itaqꝫ ſubipoſitũ ꝑ anũ. ℙro
pter ꝓmũ aũt ſciẽdũ ꝙ anus ẽ extremitas recti iteſtini
fictiris dicta i q̃ tres vl q̃tuor ſituaꝯ muſculi. Qđ aũt
ſubimittiꝯ ſm ꝟoar ẽ lac recẽter mulſium aũt ptiſana
ſubtilis. Dico ãt laudabilius ſore pultes meliores i
vino decoctas cũ ſpecieb⁹ aromatizaats Sit tũ vt re
grit diſpoſitio: demũqꝫ i ſuccũ expreſſos. Aut ꝟoar
forte reſperit diſcraſiã calidã. Quid ãt ſit nutrito ꝛ
motus ipſi⁹: dria oñdit. ꝟo. ℙropt̃ hꝫ ℞o ſciẽduꝫ
ꝙ aliq negãtes qđ ſbmittiꝯ ꝑ anũ poſſe nutrire i ge-
niati fuerũt i preſocationib⁹ quõ alimẽtũ i vẽtrẽ idu
cerẽt. Quoꝝ aliq ℘ſtruxerũt arundinẽ ℘cauã de ar-
gẽto vl ſtagno. cui⁹ q̃ imittebaꝯ extremitas erat ſub-
ilis ꝛ reliq ãpla: q pluries conati ſũt facere vt gur-
gulioni erpellẽti aliq̃ iduceret̃ ℘ſuetudo: tũcqꝫ ſuc-
cũ ptiſane aut lac per arundinẽ intromittebãt i vẽtrẽ
Sꝫ id quidẽ ingeniũ cauſar lehonẽ nõ puã in locis
gurgionis ꝛ guttaris. Et ideo aliq iũrerit ꝙ patiens
itromitteret̃ i vas lacte predicto vt ptiſana tenui vſ
q̃ ad hꝰs voletes nutritionẽ taliꝯ ꝑ poꝛos cui⁹ attra
ctione fieri. Qđ foret ſubdo melius ſi eſſet preual-
neatus ꝛ fricatus. Sꝫ apud ꝟoar modus hic nutritio
nis eſt debilis. Nõ enĩ hinc nutrimentũ poſſꝫ ſuffici
enter in ꝓtes ꝓuenire. Adhuc dictũ ꝑus ſup appoſi-
ta cordi per diẽ ꝛ noctẽ imanẽtia nõ id nutrire. De
rũ igeniatus ſũ modũ iuxta ꝓmũ his laudabiliorꝫ
vt ꝙ inteſtinũ aliqđ hẽatur ſubtile ſatiſqꝫ forte ꝛ per
virgã argenti ſtanni ſeu plũbi ſubtilẽ imittaꝯ i ſtoma
chũ. Cũ aũt ſufficiẽter itrauerit impellaꝯ adeo virga
vt inteſtinũ ꝓforet̃. Aut ei⁹ ligatio vl inuoluto facta ꝑ
tus abſoluaꝯ: tũcqꝫ ipſa extracta remanẽs iteſtinũ ex-
terius aperiaꝯ ꝛ i id ſuccus pullorꝝ predictus intro-
mittatur paulatim. Modus enĩ is ſubmiſſionis gur
gulioni aut gutturi nõ nocebit vt q prior. Sed for-
taſſis aliquando ſit difficilius predictã etiã virgam i
ponere: inteſtinũqꝫ imiſſum ſuſtinere Quidam dere
negarunt natrimentum refocilationẽ concedentes:
ſed hoc inſufficiens eſt vt prius tactum. ℙropter
tertiũ ſiquidẽ ſciẽduꝫ ꝙ predictũ ſubimiſſum ſuccoſũ
potiſſime poteſt nutrire in teſtinis mundatis i antea
Vnde ꝟoar mõs ꝓprius preſtãs ꝓculdubio corpori
nutrimẽtũ ẽ vt accipiat veſica alicuius animalis: ca
pre videlicet aut bouis: ꝛ impleatur lacte aut ptiſa-
na: ꝛ ligetur cum orificio roſtrum perforatuꝫ quod i
mittatur in anum ꝛ premat̃ veſica illa plena preſa
to nutrimẽto cum manu vt ipellaꝯ qđ i ipſa i inteſti-
num rectum. Accipiet enĩ inde inteſtinuꝫ predictuꝫ
aliquid nutrimenti: reſiduumqꝫ impellet ad aliud ſi
bi coniunctum: quod demuꝫ ad aliud impulſabit do
nec ad pileron perueniatur vẽtris: Et quo poſſibile
fiet ipſuꝫ qđ ſibi vtile attrahere digerere: demumqꝫ
epi per meſaraicas deſcendens per inteſtina mitt

dari. Mihi tñ visum q cum clysteri vsuali possit me
lius imitti ꝛ marime cum cānulaz habuerit longam
mollez idirectū perforatā. q ät ꝟ modus nutritiōis
sit possibilis firmaꝫ: qñ quod imittiꝫ aut puenit ad
ventrē vel mīme quox figdem vtroqz dato habeꝫ i/
tentuz. Quod aūt in ventrē ptactuz a zoar imittitur
possit puenire mōstraꝫ qz si qñ quod magis extrane/
um pōt subimissuz in ventrē puenire cum ℣tute im
becillioꝛi poterit ꝛ qꝺ amicabiliꝰ ipa fortioꝛi cum ea
motus tūc dirigat i que vtilia. Sz clystere pueīt qñ
qz ēt quātitatis pauce respectu eiꝰ qꝺ ꝟ erpeꝫ ad vē
trē vt in colica vel iliaca in q̄ ℣tus in ibecillis. Mul
to igiꝫ ꝟ magis cuz imissuz fit amenū ꝛ nāꝰsset vt ad
multū in suffocatōibus hmōi. Qꝺ ät clystere ita cle
ueꝫ scribiꝫ ꝺ accīti. 6. c. 3. ita. Sepius ex clysteri as-
picimꝰ ptem ascendētē supius ppulsari. Sterc9 quo
qz pariter eūatōi ficut ꝯtingit in ileos q̄ spēs ē morta
lis: qꝺ in breuiario ēt recitaꝫ Serapionis. Et fulciꝫ
qñ colaz alioqz bu. ꝛ marie subtiles ꝯspicimꝰi ven
trē ascēdere. vñ primo tertia. c. de eo qꝺ comediꝫ et
bibiꝫ. Tolerare famē stomachū putridis replet bu.
Inspicimꝰ filr nām cū vehemēter eget opatōes idu
cere mirabiles vt saniē9 erpellere possis meditulium
aphoriſ. 7. Et māz in cerebro ꝯtentā cuz ꝛ apoplia:
ꝛ ꝑprie minoꝛ in alterā duarū ptium erpellere coꝛpo
ris. Ac māz moboꝫ in ptes diuersas ꝛ longinquas
erpellere: vt oñdit terminatio pectoris passionum.
Si ät mime puenīat ad vētrē poterit tñ nutrire qñ
ad iteſtina valebit puenire longioꝛi ꝑ clystere ipulſi
one atqz ꝯtinuioꝛi scā: ēt gracilia vbi sunt vene me/
saraice oibus iteſtinis ꝯtinue fm. A. ꝛ Halya. Oc
to. n. venaz oꝛtaz a porta ēpis gnqz infigunt: ꝛ sp-
gūtur ꝑ oia ob attractōem in epar iteſtina. Tres ℣o
in nutritōem ptium ordinātur circūiacentiū. Mesa
raici ℣o quod imiſſuz aptuz penetratōi tuz subtilita
te: tū aromaticitate ēt: tuz nature ipsius amicabilita
te, ꝑprie qñ fuerit idigentia cuz ℣tutis roboꝛe i epar
deducēt. Qꝺ ℣o ad ipm deuenit sic habilitatū pote
rit in sanguinē conuerti demūqz nutrire. Et firmaꝫ
qz ceu ptactuz ficut in venis venientiꝰ ad oia mem
bra ineſt aliqd ℣tutis gnātionis san. vigoꝛe iecoris
cuius sūt manus ita inteſtinis aderit vijs chiloſandi
vigoꝛe ventris cuius sunt ptes vtcūqz. Qꝺ ostēdit
oris pellicula in qua digōnis repitur aliqualis parti
cipatio ꝑpter ꝯtinuitatē ac affinitatem quaz obtinet
cum ventris tunica. vtrobiqz. n. filis videꝫ rō. Et
quod submittiꝫ nutritōi aptum sit maxime vt inteſti
na sui quadā digōe si ꝛ in ventrē nō puenīat possint
illum modicuz defectum remouere cuz id sit āplius
nutrire aptuz q̄ plura ꝙ ventrez transeuntia. Nutri
tus. n. qñqz boium qꝺ feno fuit diu ꝛ paleis cum aq̄
nōnulli ℣o coꝛijs armoꝛ glandiꝰ ꝛ filibus q̄mul
tū a ℣o nutrimēto ꝛ āplius subimisso distātiꝰ. Vi
nū ēt nutrit subtiliꝰ indigentē mor penetrās ventrē
Nō. n. qd diuinuz acgritur vt extimāt q dam in ipso
vt sine eo nō possit fieri alitio ꝛ ꝑprie in nutrimento
subtili quale ptractuz vehemēter alimētare apto cuz
concessum fit bu quasdaz interdum nutrire absqz in
sanguinis conuersione: dria. 30. Itaqz subimissum
poterit nutrire ad ventrē puenīēdo vel ēt mime at
tingendo. Propter quartū ℣o dicendū ad pmū
q fuit via nālis cōis: ꝛ vt ſuper ꝯtingēs cū aial fue-
rit in suo eē naturali de quo Ysaac loquo. Ad alīꝺ di

cendū q illud subimissum per tria vt declaratum lo
ca digōnis ptransit simplr aut fm aliquid. Qꝺ ℣o
dicit ꝺm subimissuz per clystere nequaq̄ valere ad
ieiunū ascendere ℣ificaꝫ vt ad multū cuz ēt ipz opor
teat eē minoris quantitatis cum fit acutum serosum
motiuū hinc timendo eracuitōem phlonis de cuius
ibidē agit cura. Tale ℣o qꝺ itromittitur hic non exi
stit cum subtile suaue ac nature accōmodum et quoz
vicissim potest tanta quantitas subimitti vt attractū
ꝛ impulsuz ventrem pertingat: cū etiaz dictuz fit cly
stere ad stomachuz interdum ascendere. Ad confir-
tōem dicendum q pro tanto dixit Ysaac meſaraicas
eē inter ieiunuz et epar: qz plures sunt in eo q̄ in ali
is inteſtinis: ꝛ ideo semper vacuum reperitur de in
uamentis. 5. ca. 2. Ad aliud qd dicendum apparuit
vtcunqz differentia. 4. cum. A. videatur Ba. con
traire. Vel q inteſtina nil attrahunt sed solum eijci
unt cum aliquid in ipsa intromittitur modo naturali
consueto. Quando vero aliter secus contingit ficut
conspicimus stomachū prauatū qñqz susceptum sur
sum erpellere vomitu cum tamē naturaliter habeat
attrahere ad inteſtina erpellere. Ad aliud dicenduz
iam apparuisse quomodo in subimissione per annuz
remaneat ordo attractionis essentialis. Ad aliud si/
militer visum quoniam id est cum naturalis modus
ꝛ vsus fuerit obseruatus subimmissionis alimenti.

Differentia. 54.

Vod pili ꝛ vngues nutriaꝫ oñditur ex qn-
to de aialium ge. ꝛ ꝑbl. x. Idē aphoriſmoz
qnta ꝯnuz fo. c. 6. ꝛ. 8. ꝛ de inuamentis p
mo. c. 2. Qꝺ firmaꝫ rōe: qm̄ mēbra nutriūtur alio/
quin consumerentur irrestaurabilia rata: sed pili et
vngues sunt membra. Ingrediuntur nanqz in nu/
merum membroꝛum Haliab. Rursus pili creſcunt
de histoꝛi. tertio: similiter ꝛ vngues. Crementū ve
ro non nisi persicitur nutritione. Adhuc capillorum
ꝛ vnguium est generatio in tegni libro. 2. sed cui ge
neratio inerit ꝛ augmentum ꝛ nutritio: vnguiuz. n.
ad alteruz ordinatur. generatur nāqz ipsoꝛum si i eē
non permaneat facto existet ociosa: non perduret āt
nisi per alimentum. Et qꝺ intentione ꝑpofito ꝛ ar/
te ꝑductum nature regimen ꝟ eiusdē ꝛ qꝺ tale nu
triꝫ cum nutritionis actus sit permanētie fundamen
tum. hoc autem ineſt pilis palpebraꝛum ꝛ supercili
oꝛum coniunctionū. 2. c. 8. ꝛ theoꝛice fo. c. 16. Am-
plius cū deficiunt pili aut vngues plerūqz doceꝫ co
piosius nutrimentuz coꝛpoꝛi administrari q non fie
ꝛent nisi susciperent alimentuz inde. Pili ergo nu/
triuntur ꝛ vngues. In opposituz in tegni. Capil
loꝛum ꝛ vnguiū non ē regimen quod autem caret re
gimine cum a virtute dicatur regitiua carebit ꝛ ipsa
ꝛ per consequens nutritione ac alijs minime potie-
tur virtutum effectibus. Itidez si nutrirentur hi ha
berent regimen aliquod: sed non habent qz vel prin
cipalitatis quod non cum principia sint tria vel qua
tuoꝛ solum: aut deseruientium quod etiam non eue
nit: qz ea sunt quatuoꝛ non principaliorib⁹ quatu
oꝛ deseruientia neqz virtutem habent influentem ꝛ
inatam quoniam carent virtutis receptione a ꝑmis
neqz regimīe participant inatoꝛeo q habentia ipz si-
bi a primis acquisiuerunt generationis principijs et
inatū eē ꝛ firū a semetipsis habuere: non autē posteꝛa
primo interioꝛum appens. c. vlt. Adhuc histoꝛiarū

tertio: Crescūt pili i infirmitatib⁹ qbusdā puta i pti ficis magl aūt t i senecta. t ō ge. aialiū scdo: augēt t mortuox pili: sz i talibus passionib⁹ inutrit t miorat corpus oē t marie post mortē. Et iō pmo de ge. aialium dr: A pilis t vnguib⁹ nihil mā spmatis i coitu ō cidi. Nō g nutrimēto crescūt substantifico pp qō pili ñ nutriūt t vnguel. Propt pmū qdē sciēdū pmit⁹ qd sit pil⁹ cū mō pductionis ipsi⁹: q sue loc⁹. Eorū qz iuuamētū oñdat: t qd vnguis cū eius pductiōis via. qd ēt noie iportet nutrimēti. Propt hmōi p mū sciendū q⁹ pilus ē corp⁹ est sumo adusto resolutū p poros egrediēs cutis ab exteriori aere exiccatū in longū rotūdūqz ptensuz. Hec quoqz descriptio de p se existit ex p'rib⁹ aggregata de pilis fmonib⁹. Est aūt pductio ei⁹ p cutē extrorsuz: cōplexionuz. 2. ca. 7. t. 8. t theor. ca. 16. Caliditas t ppie siccitati cō iuncta cū i corpe obtinuerit humidū supfluū ex pnci/ pijs germiatōis assumptū calefaciēdo t exiccādo ispi rat rarefacit t porificat iter. q. pmitus parās pilis de mū vigorata humox qddā in sumos resolutū aurēt ad poros iā pparatos expellit seu aliud sequent ad iungit t deinceps talit opans pilū in longū extendit tinue radicē ipius semp intrinseco ppellēdo: vnum eni coadiuuat aliud i expellēdo ceu cū liquidū qōdā ppellerēt ex vase. Qō apparet ex lanugine capilla- ri sup stercora būida in vmbra marie aut arbores p ducta. Propt hmōi vero scōz sciendū q⁹ capilli p ducūt per corp⁹ fere oē nō aūt i manuū volis t pe- dū plātis pp musculū cordosū frigidū opactū sub ip sis existentē: iuuamentox scdo ca. 2. Quē ēt solū te- statt primo pma. ca. de musculorū anathomia. Ba. Aui. cognouisse. In facie vero tñ ne visus ipediret t ne facies deformaret gnantur qz pauci t breues pi li t marie i femella. i capite vo mlti t lōgissimi. Est nāqz hō hispidissimū aialiū circa caput de ptib⁹ scdo ñter aūt circa femora sub asellas t fauces. Pro pter qd aūt tanti t tales i capite fiunt cū sit frigidissi- ma t humidissima cerebx pticulax: dria. 24. q autē talis eox ipedit pductionē cuz dicituz fit pilū a cal'ita te t siccitate pduci. Dicēdū ad id sitū ñ modicū opa ri. Est nāqz caput tāqz corpis caminū cordis calidi- tati suppositū fumos toti⁹ corpis recipiēs indirectū Estqz craneu cuz ipius cute porosū. In ipo eni poro sitates t future serratiles erant qplurime: dria. 39. Que siquidē frigiditati resistūt t humiditati cerebri cū ēt in ipso spūs augeant subtiles mobiles qō rbe- te oñdit mirabile noiatuz cū caliditate sub mento re/ fracta. Et qz aliox aialiū pilox mā in cornua trāsmit tit aut in vngues dētes plumas seu rostra nō tanto rū adeoqz ptēsox est in eox capitib⁹ pilox aut pēna rū ertia. Est eni caput in eis nō sic i cordis directe oppositō sitū: sed i anterius lateralr magis dria. 79. Et iō in iuba circa dorsum anterius t collū: t ppie nō cornuta pilosiora reddunt. In caudis vo plimū pp sinē abundant vt tegāt t occurrētia ppellāt ve/ lut i eqs t hmōi. pilosi aūt i corpe multū idigent ha bēt circa caudas qō cuēit i vrsis. de ptibus secundo.

Propt b⁹i qdē tertiū sciēduz q⁹ oi pilox vtcunqz iuuamētū existit dupler. Vnū sigdē quātū ad iteriora: reliquū vo quo ad exteriora. Primuz qdē qz in va pore adusto ex quo percant pili. mā mala supflua e- ducit de corpe q cā poterat egritudinū ee: t iō bñtes capitis ptes opactas aderē carentes fere: vt fumi cō uersi in capillos vir egrediantur inde sepe in dolorē concidunt capitis. Mā pilus trahit malā ex corpore materiā t inde mūdificat ipm coll3. 2. ca. de pilorū iuuamentis. sicut georgici cum terram volunt fertili/ liorē reddere: in eā ptem nitrosam amarā t adustam semina pijciunt attrabētia vt ficlam t lupinos: theo rice t q̄rto. ca. 2. Cū enim nutrimentū tandē p simi le attrahant huiusmodi nitrosa t amara: ppria nan qz sunt ipsorum. vnde terra remanens. q. vnctuosa t dulcificata fertilior efficitur cuius oppositum idu cunt rape: cum humorē ex ea sibi dulcē alliciāt qua/ re ipam demacrant. Tali nāqz modo pili oēs intrin/ secis cōe prestant corpori subsidium. Juuant etiam ptes extrinsecas: Quod ēt dupliciter euēit: aut p se magis ex intentione ac arte nature fm propriā pro/ ueniens plasmationē. velut in plantis ptingit serio se pductis: vel per accidens magis. q. materia vel complexionis necessitate cōsecutuz. Primi siquidē iuuamenti sūt palpebrax ppie pili t supciliorū. de/ mū sequēter aūt g capitis. Et istorum quidē aliqui sunt ppter defendere magis: sicut marie qui palpe/ brarum t superciliox: prohibent enim ne ad oculos concurrant extrinseca: vt pluuia imber seu puluis t preser tim qui palpebrax: t ideo non fuerunt in sur- sum ptensi vt aliox quidam: neqz in deorsum: sed i anterius t in rectum extensi. hanc eni hi pre alijs pi lis habuerunt naturam t alterā: qz vite animalis cō formes sunt nō eni plongat ptinue vt reliq: neqz de sinunt pducti ēt nativitatis initio. bis sigdē rostra dē tes t vngues quorundā pportionāt aialiuz: t tō de iuuamētis vt. 2. plexionū. ca. 8. senfit ga. pilos pal pebrax t supcilior ex intētiōe t arte pduci nāe. vū g palpebrax pcipue vident nutrimētū t regimē fere verū hre: cū ita p'sitū hēant originis tps t pmanēte. Qō t non oio sic euenit in bis q supcilior. Augent eni senescētibus vt abrasiōe idigeāt. pp eni humidi- tatis sumptionē siūgētis t obturātis sectōes p'es q̄ sunt in ossib⁹ supciliox: fumus hic emissus āplior pilos ptēdit. In senectute nāqz corpis ppago: vt antiquū rimosū t trāsparēs reddit edificiū: ttio histo riax. t de ptib⁹ scdo Alij vo pilox sunt pp sicupi scētiā ceu q barbe. hi eni i decore ac venustate iputa ti sūt viris t ppie reliqs a romanis nūc nationib⁹. obtegunt ēt faciei rugas: virūqz a muliere disliguūt cum ipi barba oriat nisi valde frō t eunuchato a nā vel arte: nō aūt fit mlieri nisi fortassis pili grignonū dicti. q⁹ aut pp calidū multū euenit plexionē t acu tox visum vel mēstruosuz defectionē cuz spermatis retentione. quibus mulier deturpat ceu vir decorat Sed ppter qd viris adest barba: femellis aūt mini/ me. Dicendum q⁹ est multiplex causa: vel quia vir vniuersalior calidior t ficcior muliere differētia. 38. pili autem in complexione generantur calida t ficca In frigida vero t hu. ei abolentur oppositā propter vaporem non potentē i ea perfecte inflāmari: vel qz nā sunt mulieres venustiores: t viris impilosc ama biliores. Protenditur etiam huiusmodi fumi pares omnis in caput. Reputātur enim cōius ex capillis pulchriores ac honestiores: aut quia vt ad multum sunt ociose sub vmbra morantes i amplius humidis qz ac fridis se alimētis rplētes. Sūt t bis mēstrua i qua nō modica materia trāsmittit pilox cum igr vir vt ad multum opponatur cārum prefatis barbaz ob

timit ꝛ marime circa mādibulaz inferiorē. Qđ etiā nō vr̄ cū hec sit fria ꝛ ficca ossuosa neruosa. Dicēdū id attingere pp cerebꝝ motū mādibule quo caliditaſ suſcitata vaporē i pilū aduſtōe pducit. Aut qz caliditas a corpe oi delata i cerebꝝ frigidū ꝛ hu. refrāgiť i dei hūc locū deorſū: ꝛ iō ptē submēto ſentimꝰ cetis nudis calidiorē ꝟſiſtere vt ꝛ frigeſcētes: q illuc manꝰ gr̄a calefieri adducāt. Jn hoc ēt teſtes coadiuuāt nō paꝝ cū ſint carnes dilatate dure caliditatē corpis ꝛ ppric cordis refrāgētes i que ſurſū: ꝛ velut ſolaris radiꝰ ſpeculo cōcauo calibino refractꝰ: ꝛ iō er ipſorū abſciſiōe corpꝰ iſrigidaſ oē: barba inata nō oriť. actꝰ ꝛ mores imuliebres puertūť. Mōnulli Vo ſūt pili pp tutelā ꝛ ornamētū: vt q capitis ſupioris: ꝛ i mulierꝰ marie. Viriſq; fere p̄ter gallicoſ oibꝰ ꝛ marie q legū ertāt aliaꝝ: ꝺſendūt. n. caput ab ibrib⁹ caumatibꝰ ꝛ aliis ab extra iſurgētibꝰ leſiuis. ornant āt caput et mētū ꝟz aplm ꝛ mulieres p̄ſerti. Protēdūť ēt capilli mulieꝝ āpliꝰ viriſ: aut qz plꝰ eaꝝ hūidū paſſibile coertēſibile: carētqz vt dcm barba. Rurſus: viris capilloꝝ accidit detrūcatio: nō āt mulieris talr. Paſſiones āt recipiūt pilíq capitis ppric tā i ſba q̄z i accñtibꝰ. Jn ſba qdē qm̄ abſcidūť qñqz oio i loco caluaries dcō pp ipſiꝰ ſiccitatē plmū ꝟplonū ꝟo. c. 8. Et qz pp caliditatē ꝛ ſiccitatē cerebꝝ diſtat a craneo vt nō ſic imediatiꝰ valeat q̄ capitis ſupiꝰ irroratōe hūectať qđ mulieribꝰ ꝛ eunuchis pp eoꝝ multā fritatē ꝛ hūiditatē nō euenit. Et pp qđ ergo vir alioꝝ marie aliū caluitiē i currit cū cerebꝝ ſit frigidiſſimū ꝛ hūidiſſimū oiuz corpis mēbroꝝ. dicēduz āt pp ſitū id ipſiꝰ euenire cū ſit fumoꝝ ſuſceptiuū aduſtoꝝ i ſurſū dela toꝝ directe: qm̄ caluaries ē ſicca valde: ac qz pluris ſūt motꝰ ſpūs aiales pp actꝰ varios in vita neceſſarios. aut qz luxurie multe: hiſtoriaꝝ. 5. vñ caluicies ñ ꝟtigit eunuchis. Ve nāqz cāe ſūt calefaciētes ꝛ deficcātes tādē oēs. Sunt ēt capilloꝝ qdā groſſi: aliq ſubtiles: alij medij: ꝛ molles nōnulli: alij aſpi birſuti qdā mediocres. Jn accñtibꝰ qdē ipſi pmutātur et figuris: nā ſūt aliqñ plani: iterdū criſpi: qñqz Vo medij. Criſpi Vo reddūť aut multa caliditate vt i ethiopibꝰ in qbꝰ adeo corrugāť vt ꝛ pipi ſilenť: prio ꝟa. c. de ſignis ꝟplonū. Carētes nāqz humiditate nō pñt extēſi pmanere: ſz velut corrigia igni expoſita ꝟbuntur: vel ppter poroꝝ ex qbꝰ egrediūť tortuoſitatem Jta eni diſponūtur erteriꝰ vt meatꝰ p quos tranſeūt ppter qđ i capite frido ꝛ hu. ē ꝟſpicere capillos criſpos qñqz. Cānť ꝛ iterdū poroꝝ anguſtia. fumꝰ eniz adeo egrediť exilis vt exteriꝰ i capillos dēſatus ipm ptinere nō poſſit. ſz plicať ꝛ retorq̄tur: ceu cū filū ex arto ſbito extrahiť foramie ꝛ hec ſeda ꝛ modica ē criſpitudo mimeqz capilloſa. vex a cāis appoſitis reddūtur plani: ex mediis quoqz mediocres ſimpliciuz ꝛ criſpoꝝ. Varianť ēt in quātitate aut rōne locorū in qbus oriūtur vt ptactū vel ex pte ꝟplonis etatis cō ſuetudis ſeruus ꝛ alteriꝰ regis circa nōnālia verſātis Diuerſificanť ēt i colorē: qm̄ alij ſunt albi: qdā nigri nōnulli Vo medij: hiqz plēs. Qđ āt nāl̄r euenit vel accidēte: vt ex aduſtōe nimia vel hūore tigēte ſuper flue melico efficiūť nigri. Mdā ēt ipoꝝ ad ꝟbl̄aticū et modū putredis q̄dā ꝟuerſa circa ſenectutē ex ipotentia calidi digerētis fit i hoie p̄cipue ac eqs color albꝰ canicies dcā: de ge. aī aliū. 5. Fit aūt hoc in tpibus primū ꝛ magis pp hūiditatē ꝟbl̄aticā i muſculoꝝ tpibus iterceptū eoſdē irroratē. Et iō Homerꝰ hoies tiporita noſ appellauit. Alex. ꝟbl. oiuz ꝑmo. Et no ſce de cā caniciei ꝑmo ꝟa. c. de ſignis ꝟplonū taliť ſeriari ābigue. Caniciei qdē cā apō Ar. ē cōuerſio ad colorē ꝟbl̄atis. Et apō Ba. ē athacherugi q̄ nutrimēntū comitať qđ ad capillos venit cū frigidū fuerit ꝛ fuerit tp̄s motꝰ eiꝰ: ꝛ ipſiꝰ penetratio i poris pua. Sed vt hmōi Vitati appeat ꝟcordis vtriuſqz p̄ſati fies ſcribať. Quito nāqz de aīaliū ge. Eſt figdē putrefactio aq̄ ꝛ terre: ꝛ corpoꝝ oiuz taliū pp qđ ꝛ terreſtriſ vapor vtputa dcūs elixis eteni ēbros ē putrefactio treſtris vaporis q̄re ꝛ i pilis tale alimētū exñs nō digeſtū putreſit vocata canicies: alba Vo qz ēbros ſolū putridoꝝ vt ē dicē albū. Eā Vo huiuſmōi qz multū bz aerē. Scđo Vo ꝟplonū. c. 2. Pili ſūt ibecilles ꝛ albi quos noiant canos. Jmbecilles qdē idigētia p̄pi nutrimēnti: albi āt qūo ꝛ nutricꝰ eos tale q̄lc caries aliq̄ ꝟbl̄atis i tpe putrefci ē āt caries ppric lignorū putrefactio: vñ ouidiꝰ Vtiť in putrē cariē rimiſqz debiſcit. Er his igiť ſerieb⁹ appz iductis apte gcqđ videať dicē. A. ꝺ athacherugi nutrimēntū comitāte q eadē cā oſariā a Ba. aſſignať ꝛ Ar. caniciei: ꝛ iō ſbiūrit. A. Cūqz duas dictōes ꝟſideraueriſ: inētias eaſ ppinq̄s p certo: qm̄ cā i albedine coloris ꝟbl̄atis ꝛ cā i albedie athacherugi ē vna. Et fortaſſe ad ꝟbm ipm ꝑdurit mēdoſitas arabicaꝝ trāſlationū. viſū ē ēt qñqz canicie fieri ex ☽ctōe ſpūuz pp timorē ſbito iductꝰ velut mortē ꝟtigit expectātibꝰ repētinā. Et dr̄t apōri qz illa incipit a capilloꝝ reddutibꝰ: ꝟbm ār ab eorū extremis vt ſ albedo i plātis icipiētibꝰ ericcare adhuc p̄cedēs pededēti occurrit ea Vo repēte fiť. Eſt ꝛ alterū iuuamētū piloꝝ ptibꝰ extriſecis tāq̄ fariū minus ꝑdcō: qđ Ba. dicit ex neceſſitate ☽nis euenire. qz calo exñte mā ppellit i pilos ad extra quoqz p accñs Maly aſſerit ꝑcire: qđ i nr̄is itelligiť tp̄ibꝰ: i aliis āt iuuamtū faciūť teſtiū ꝛ ptegētiū armamētoꝝ. Et ſi dicāt eas i nobiſ ex neceſſitate māe ſeu p accñs euenire nihilominꝰ pōt piloꝝ foriſecoꝝ oiuz iuuamtū aſſignari aliq̄le ſicut eoꝝ q ſt circa uerēda hypocōdria pectꝰ ꝛ ſubaſcellas: ꝑducti nāqz ſūt illi pp tegere ac occultare pudēda ꝛ ſil̄r ab extriſecis tueri ꝛ calefacē Qui āt ſt circa ptiū alias ꝓtegūt ꝛ calefaciūt qđ aliſ q̄ſi boiuz ꝛ aggreſtibꝰ fuit expediēs plurimū cū ñ habeāt vt nos arte calefaciētia et deſēſiua ſibi pata. Et iō nāz oportuit q̄ ad exceſſū vniuſcuiuſqz igenīū apponit ꝺ ptibꝰ ſo laborare vt pili plures bis ꝛ longiores ertēderēť p oē. Propť hmōi q̄rtū ſciēdū q vnguis ē corpꝰ expāſū petale ex ſuꝑfluitatibꝰ ꝑductū ꝛ duratū ſup digitoꝝ extrema iuuamēto plurio ſituatū ſolū. n. i vltimis oriť digitoꝝ manuū ſiue pedū: ceu pili i cute ꝓticula corpiſ extrēa. vñ ſi qđ ꝺ oſſibꝰ puſ i ſūmis manuū aut pedū ꝑdať ñ ibidē vngues creſcūt ſicut neqz i nobis pili cute deꝑdita ꝟpea i cicatricibꝰ nō fiūt. vñ ꝟbl. r. pp qđ egs ꝛ afinis oriūť i cicatricibꝰ eoꝝ pili boibꝰ āt nō: aut qz i his coriū ē tāq̄ ꝑs carnis: i nob āt cutis ñ vt ꝑs: ſz magis velut paſſio carnis. Modꝰ quoqz ipſaꝝ origis ꝓportōabiť ē pilorū ꝑductōi ex ſuꝑfluitatibꝰ tū groſſioribꝰ nō adeo aduſtus gnānť qđ eoꝝ mollicies idicāt. Jpſi ēt diuerſificāť multipl̄r: tā rōe ſubē q̄z accñtis. qdam. n. ſunt groſſi aſpi duri: alij ſbtiles lenes molliores. Sūt et alíq magis expāſi: qdam pui anguſti. Exiſtun equidem planiores, ꝛ recti, nōnulli: alij vncoſi et recurui

quedã sunt lucidi ⁊ splendentes: reliqui obscuri tene
brosi alij albi: alij fusci: qdã permixti ex albo ⁊ ru. vi
uidiores entes ⁊ nitidi: quoꝝ significatiõe i sufficiẽt
mõstrani i tractatu quẽ ꝺ phyſionoia ꝓstruxi. Nam
vngues amplꝰ regimie ꝓcipãt nãe ↄ plures pilo
rũ: cũ ponãt nõ parũ ex supfluis cordis ꝓduci. Et iõ
pilis palpebrarum supciliorũ ⁊ capillis ꝓportionã
tur p̄ ꝓnẽ. In qbusdã vero aialiũ videt intñ iu
uatiui: vt i terminis necessitatis existãt. Preter et iu
uamẽtũ qꝺ ꝓtibus afferũt intrisecis piloꝝ more de
lationẽ i que ex q̃drupler ipsoꝝ extrisecis exhibẽt iu
uamentũ. vnũ qdẽ qz sicut ⁊ tutela carniũ exñt digi
toꝝ ne ledãt cũ sup rẽ ꝓpresserit durã. Seruãt nãqꝫ
ipoꝝ vltima ceu ferrũ extremitatẽ baste. Aliud qz p
ipos digiti res capiũt minutiores: ⁊ firmꝰ retinent.
Tertiũ qñ eis scalpit ⁊ mũdat. Aliud qz qñqꝫ sũt i
defensiõe arma: qꝺ magis alijs ab boie eueit aialibꝰ
Sup hoc aũt venustiores reddũt digitoꝝ extremita
tes aspectu: sicut i artificiatis euenit: i qbꝰ aurũ sup
ponit aut ebur. qd aũt fit nutrimentũ: quoties et di
cat dicta ondit. 30. Propt scõꝫ vero sciendus ali-
quos ꝓtulisse idiscrete q⁹ vngues ⁊ capilli nutriant
fm veritatẽ: nõ aũt fm apparentiã. Hoc aũt ꝑꝫ vtrũ
qꝫ mẽbꝝ appet inartificialit dcm. qz vt declarabitur
mime nutriũt ipi. Adhuc si nutrient quõ in tã lõgo
tpis spacio nos lateret. vñ dñi sciaꝝ ꝓncipia ideas
assimilant platoni. ꝓtra quẽ ꝓmo scribit methaphy
sice: Mirũ quõ lateat hñtes potissimã sciam. Stu-
pendi igit quõ hñtibus capillis ⁊ vnguibus virtutẽ
fm eos pfecta pura nutritiuã inditã nos lateat in p
ceptos. Et: apparent magis pili ⁊ vngues nutriun
tur ⁊ crescũt qꝫ mẽbroꝝ et ꝓncipalia: cũ ꝓtensionez
ipsoꝝ videam⁹ ꝓtinue fieri talr: vt ⁊ abscisiõe idige-
ant: pp qꝺ cũ tales sibi ꝺicant manifestiꝰ omittant.
Quare fuerũt alij ꝓbabilr dicẽtes q⁹ pili ⁊ vngues
pñt duplr ↄsiderari. vel fm q⁹ sũt supfluitates a nã i
extrisecã ꝓpulse: ⁊ ita cũ mẽbra nõ sint neqꝫ si uenit
alimẽto: aut fm q⁹ i ptẽ aliqꝫ hmõi supflua sunt con
dẽsata ex qbus inuamẽtoꝝ aliqꝺ ꝓuenit iã tactoꝝ. ⁊
sic cũ aliquo mõ rõne mẽbri acgrãt fortassis ⁊ p ↄñs
nutriri poterũt. Qꝺ et forte stare nõ põt: qñ piloꝝ
vt oñsum aliq ⁊ vnguiũ nõ ei supfluitatibus oisariã
nec ꝓter intentionẽ vident eẽ nãe neqꝫ et supfluita-
tuꝫ in ptez aliquã solidã ↄdensatio mẽbꝝ ↄstituit: vt
nutrimẽto vtat: cũ eis virtus vt oñdetur deficiat re
gitiua ꝓpter qꝺ cuꝫ determinatõe de hoc dicendum
ãplius. Quer. Vo collꝫ scꝺo ca. de inuamẽtis piloꝝ
cõtra ꝑdicta ga. vr ire: volẽtis pilos ex ↄtinua sumi
emissiõe ad cutẽ generari dicẽs q⁹ qdã piloꝝ generã
tur ex necessitate materie: vt subascellaꝝ pectinis ⁊
plẽs alij. qz pilus fm Ba. gnãtur ab vno vapore fu
moso adusto. qꝺ speculatione idiget. Et subdit i de-
testationẽ Ba. videri pilũ forte corpus extẽsibile sic
cũ. ⁊ talis est supfluitas cibi ficci: qñ nimis ercogtur
durãte i illo pinguedis admixtõe. Et demũ ↄcludit:
Igit non ẽ iste vapor cuiꝰ fit aggregatio ptis super
ptẽ. sed est corpus ↄtinuuꝫ fortis ↄtinuitatõis exten
siuuꝫ crescẽs in lõguꝫ. Vult igit q⁹ pilus cum sit cor
pus huiusmõi vt non p modũ cuiusdã ↄtinue gene-
ret emissionis: imo magis ꝓmanens sibi ↄueniẽs re
cipiat nutrimentuꝫ. Cui figdẽ ꝑbl. io. vr suffragari
querẽdo: ꝓpter qd oniuꝫ crines ↄtomagis ꝓtendũ
tur duriores efficiunt: boium Vo molliores. Rñde
tur id ↄtingẽ qz oniũ crines ex corpis supficie oriunt
qz vero bois ex ꝓfunditate: ↄre oniũ pilis alimentũ ẽ
modicũ boiuꝫ aũt oppositũ. Tũc igit cũ fit id digestũ
qz digesta vt ingt sũt i digestis molliora: oniũ crines
circa ꝓncipiũ reddet molles. Cuꝫ aũt plus ꝓcedẽdo
versus finẽ ipoꝝ ebetat humidũ ⁊ exicat: duriores
reddent ⁊ ipi. Sꝫ i boiuꝫ crinib⁹ cuꝫ ꝓmuꝫ sit alimẽ-
tũ idigestuꝫ: ⁊ ita durũ idurabit crines: cũ vero ꝓten
suꝫ fuerit digeret. ⁊ humiduꝫ efficiet adeo vt crines
molleatur circa extrema. Ex his igit vr tñ haberi:
vt pilo manẽte nutrimẽtuꝫ deferat ꝓ ipm: ⁊ non tñ
ꝓueniat ad radices. ↄre nõ solũ ex q̃dã ↄtinua succes-
siua sumatõe in extrisecã cẽ pilus hẽbit vt visuꝫ ga.
Ad hoc dicẽdũ q⁹ i pilis palpebraꝝ ac et supciliorũ
simplr ꝓductũ ↄcedendũ: cũ terminũ videant sue
ꝓtẽsionis ⁊ marie ciliorꝝ. q. inariatũ obseruare. Sꝫ in
pilis alijs ⁊ vnguib⁹ q ↄtinue videt extẽdi nõ absolu
te dicẽdũ. Magis eni videt ex ↄtinua effumatõ ꝓgari: qꝫ ex assũpti õe alimẽti p totũ ipoꝝ. ita q⁹ i ralib⁹
ponẽdũ ꝓncipalr ꝓtẽsionẽ eoꝝ fieri ex cõtinua sumi
submissiõe. Nihil min⁹ humidũ põt aliꝺ i ipsos iaꝫ
ↄdẽsatos dessemiari: ex quo humiditatẽ aliquã acq-
rũt: ⁊ pserti cũ humiduꝫ fuerit subtile aqueũ ⁊ mẽbꝝ
vaporosuꝫ: vt ⁊ ipsuꝫ aduri valeat mime. Et id ẽ q⁹
videm⁹ quorundã capillos fere ↄtinue licore made
factos: ⁊ precipue cũ fuerit impflati. Et ad aliꝺ auer.
dicẽdũ vez cẽ pilũ corp⁹ extẽsibile siccuꝫ fortis ↄti-
nuatõis cũ fuerit exterius ab aere fro iduratuꝫ. nõ ãt
cuꝫ ẽ pmanẽs i poris vl sub fumi nã: vbi sit eidẽ ad-
ditio vñ hic male ifert vaporẽ nõ fore aggregatõem
ptis sup ptẽ: vez corp⁹ ↄtinuũ ↄtinuatõis fortis in
lõgitudie recipiet augmẽtũ. ar. Vo rñdere possꝫ ga.
nõ ꝓuenire predictã diuersitatẽ i crinib⁹ oniũ ⁊ bo-
minũ pp humiduꝫ nutribile p ipsos delapsũ: vez ma
gis pp aeris friditatẽ sic aut alr pp diuersitatez mãe
idurantẽ. Cũ eni crines oniuꝫ ex cute ꝓcedunt ad-
huc humiditate ꝓncipãt sufficiẽti. ⁊ qz quo tpe fue-
runt i aere molles adhuc extãt. cũ Vo plꝰ pmãserũt
exiccãt ⁊ idurãt ab ipso. In cribꝰ Vo boiuꝫ mor hu
midũ iest grossũ viscosuꝫ cũ caliditate sufficiẽti expul
siua idurãs eos. qñ ãt i aere pmãserint ilspirabũt ab
eo, subtiliabunt ⁊ digerẽt ↄfortato calido cõtinẽtis
friditate magis qꝫ ea ↄdẽset ⁊ idurẽtur cũ eiꝰ calitas
illi repugnat ita vt tpamẽtuꝫ aliqꝺ ↄsurgat. Aut for
tassis meliꝰ ↄcedẽdũ vt datuꝫ aña humiduꝫ qꝺã dis
semiari i crinũ pmanẽtia: cũ effumatõis ↄtinua emis
siõe. Propt tertiũ qdẽ sciẽduꝫ q⁹ ex pretactis pote
rit Vitas gnti bri cũ dicẽdis. pmo. n. de inuamẽtis.
ca. 2. Vngues nõ pñt stare apꝺ visuꝫ scalptiõis vel
abrasiõis ⁊ aliaꝝ opationũ: iõ ipsis appropriat ad re
cipiẽduꝫ cremẽtuꝫ i oibus tpib⁹. sed coꝝ cremẽtum
nõ ẽ i oibus dimẽsionib⁹. s. lõgitudie latitudine ac p
funditate sicut i alijs mẽbris. sed i longitudinẽ tñ vt
capillorꝝ crementuꝫ. Cũ eni humiditas fuerit multa
⁊ exitus facilis ⁊ adustio imbecillis: bene augmen-
tabile fiunt ⁊ grossi commoderate abundantia eos
nutrimentum supfluitatum: compositionum secũ
do capitu. 7. ⁊. 8. vnde Maliabbas secundo theori
ce capitulo. vltimo. Tendunt ad vngues nerui ve-
ne ⁊ artarie ad quos cibum deferunt: quo vinifican
tur: nisi q⁹ eorum cibus non eos auget ⁊ crescere fa-
cit in loco lato quemadmodum alia membra ⁊ pro-
fundo simul: sed in longum tantum producit sicut

ostensum in capillis. Vt aũt huiusmõi vitas ligdi⁹ eluceſcat: ſciendũ q⁹ nutritio duobus ſit mõis. Vno qdem p ſbationẽ: ſicut qñ alimẽtum ꝯuertitur. ⁊ ei⁹ formã accipit ſm oẽm ſignatã ꝓtem. qõ ⁊ opaī nutrimẽtũ tertio ſuſceptũ mõ quo mẽbra alunt. Va: cũ ea q̃uor hẽant vtutes miniſtrantes: ⁊ ꝓprie digeſtiuã immutatiuã ſecũdã alimẽti ⁊ iformãtẽ nutritiuã puta ſecũdã illud i mẽbro. Eſt ⁊ altera nutritio p iuxta poſitõem ſicut cũ nutrimẽtũ ſecus ponaī aliqb⁹ ptibus mẽbri quo qdam dixerũt membra mõ nutriri ẽt certa qõ tã in his ipugnabiī dria. c. 12. hoc tñ ponendũ ẽ mõ mẽbra cõiter ſumpta nutriri vt pilox pl'imi ⁊ vngues. Ad radices nãq; box p̃rñtiũ fumus peruenit aduſtus ⁊ ipſas ꝓpellit i aña. Emittiī ẽt hũidũ i eas ⁊ defertur in capillos ⁊ vngues ꝺ ipſas ex nã expellẽte: vel ex q̃dã ſm Auer. attractõe ⁊ ꝓprie i palpebrax ⁊ ſupciliox pilis. Nõ eni ipſox alimẽtũ trãſubſtantiaī p oẽm primit⁹ ptẽ ſ; p quãdã iuxta poſiti onẽ eox ꝓpelliī mã in que foras. Et hac qdẽ diuiſione intellecta ſufficiẽter relinq̃ī qd dicẽdũ ad v triuſq; ptis arguta. S; circa p̃dcã euenit dubitare: qr in tegni vī nutritõem verã ẽt p iuxta perfici poſitionem cũ ſcribiī mẽbrox ſimiles ptes habentiũ nutrimẽtuꝫ ꝓpriũ ex appoſitõe ſcñ eẽ: ⁊ non per vaſa talis autẽ appoſitio quãdã iuxta poſitõem vī iportare cũ oẽ nutriẽs oporteat nutrimẽto applicari. Dicẽdũ q⁹ Ba. nõ intendit dicere q̃liter ꝓtes nutriant cũ id ampli⁹ appeat nãlium. 2. c. 2. de ge. aialium. 2. c. 4. ſ; magis ꝓprie primo tangiī nãlium. c. 6. ſed potiuſ nutrimenti diſtinctõnem inuit hypoſtaticã dria tacta. 30. vt quod nutrimentũ quoddã eſt vex ſicut qõ apponiī vnitur ⁊ aſſimilaī pti: aliud futux ſeu humor exiſtens in venis q nõdũ apponiī. S; vt ſermo is apiatur in amplius ⁊ vitas declareī queſiti ſciẽdũ q⁹ regimẽ ẽ dupler. quoddã nãq; eſt mẽbrox ex mã pura iuuatiua gnãtox: aliud vo ex ſuperfluitatibus ꝓductũ ¶Primũ aũt eſt q̃druplex iuxta quod q̃tuor ſumũtur mẽbrox dñe. vñ quedã eox habẽt regi medio⁹ principali vt per ea plurima reganī mẽbra. ſicut primavī q̃tuor principalia noiata: quedã vo regimẽ habent quo illis deſerẽdo qdem deſeruiũt principantibus. Eſt ⁊ regimẽ alioꝝ minus vt habentiũ vtutẽ innatã ⁊ influentẽ. i. infuſa; vel receptã. quoꝝdã vo eſt regimẽ vilius: eo q⁹ ſolã vtutem hẽant inatam i ſui gnãtõe inditã ſibi a natura primo interiox. c. vl. Et huiuſmõi qdem nã eſt prima ⁊ velut baſis exiſtens q̃ mẽbx in eẽ locaī ipſius. Quãq̃; .n. tres añdicte dñe mẽbrox hac pricipẽt vtute ſeu natura: qr tñ nobilioribus vtutibus ꝓticipant ea ipſis ponũtur i eẽ ſpecifico ⁊ nõ iſta: ceu bõ in eẽ ipſius ſpẽi conſtituiī per rõale: non aũt per aial aut corpus. Et qr mẽbra cõiter dcã regimie non ꝓticipant vero niſi fortaſſis qui palpebrarũ pili ⁊ ſuperciliox fere ſũt velut pene maiores marime in auib⁹ determinate nõ certa exiſtent mẽbra: aliqualr tñ ⁊ impfecte. poteſt ipſa ẽt dici regimine frui: vt vngues ⁊ capitis pli magis: mime vo qui aliarum partiũ. Conſiderans itaq; Ba. hoc regimẽ in ꝓprie fore. ac. q. ſilitudinarie ſũptuꝫ ait. Capillox ⁊ vnguiũ non eſſe regimẽ ⁊ per ꝯſs neq; digeſtõem cũ alijs: neq; ẽt nutrimẽtũ ſeu augmentuꝫ neq; gnãtõem multo amplius verã: ⁊ ſi eã ipropri⁹ ſumẽs dicat ſed generatio ſola. Quod oñditur qr õ rõne ꝓtis vere nutrite exiſtit: vt ſimul fere tempore generetur tota: ⁊ nõ ſucceſſiue multuꝫ ⁊ paulatim ⁊ q⁹ terminũ hẽat ſui cremẽti pfixũ q⁹ nõ redeat decpdi tũ ac p trãſbatõem nõ per ſecus appoſitõem ipſi⁹ fitat nutricatio adhuc q⁹ ſenſibilis appeat ipſi⁹ reſolutõ cũ igiī pili ⁊ vngues nullo iſtox ꝓticipent aut paucis actũ nutritõi perdẽt vere. ¶Pili tñ preſerti palpebrarũ vñr pla iſtox habere. vtcũq; enim fere ſimul a principio ꝯreaniī. habẽt ⁊ terminũ ſui cremẽti quod nõ habẽt dentes ꝓpter finẽ: ne attritõe pdaniī ꝯtinua. ſit ẽt ipſorum per tranſbationem nutricatio magis. Tertio aũt ⁊ quinto vñr carere. vnde Ar. in quibuſ dam ꝓbleumatibus dicit eos nõ caneſcere: q̃les fiq dẽ ꝓfati pili fere ſũt ⁊ vngues ⁊ roſtra i aialium alijs Vngues aũt ⁊ pili ceteri nullũ iſtox hñt: niſi fortaſſis reſolutõem ſeu depditõem manifeſtiorẽ. ¶Propter qõ ipropꝛijs valde regimẽ ꝓticipãt nãe ſeu nutricatõe. ¶Propter q̃rtũ qdã ad primas auctoꝛita teſ dicẽdũ q⁹ ipropꝛie ſumiī nutritio ⁊ nutrimẽtũ aut q⁹ nõ per trãſbationẽ vex magis p iuxta poſitõez nutriũtur. q. oẽs neq; pili ⁊ vngues ſũt mẽbra: niſi nomẽ extendaī vt hic Maly. fecit mẽbri. Ad aliud dicendũ q⁹ ſicut cremẽtũ nõ ẽ vex: ita neq; nutrimẽtũ vnde. 14. de ige. c. 16. ubi defectũ tranſlatõis ſupple m quantũ trãſpirãtium humex lumoſuꝫ ẽ mor a principio capillos gnãt ⁊ reliquũ ſm ſubam augmẽtat ñ eni ſimpl'r ait ſed determiatõe ꝓferẽs vex nãq; augmentũ ẽ ſm tres dimẽſiões extenſio nãliuꝫ prio. c. 2 Ad aliud dicẽdũ q⁹ gnãtio cõiter accipiī ꝓ oi donatione formе ſubalis mõ quocũq;: ita q⁹ generatio huiuſmodi ſit caſus qs actus expulſiue. nã verã gnãtionẽ ꝓcedit permixtio in qua fit actõ ⁊ paſſio ſm oẽs ptes ⁊ non ſm alteras ⁊ alteras: non q⁹ inde ſimul cõſurgat fere totũ quod gnãtur: nec tamen ꝓhibeo formã ſubſtantialem imprimi er inſtanti. Ad aliud dicẽdũ poſſe concedi de pilis palpebrarum ⁊ ſupercilioꝝ rum vtcunq; de alijs vero ⁊ vnguibus minime: qñ natura multa ꝓducit nõ ꝓpter ſimpl'r eẽ. ſ; magis ꝓpter bñ eẽ quales ſunt vngues ⁊ ceteri pili. Ad aliꝰ dicendũ q⁹ nõ cõcludit de nutricatõe et trãſbationẽ ſcã vex per iuxtapoſitionẽ: vt oſtenſum dcã. Inducta quoq; alterius ꝓtis de nutricatione cõcludunt circa per tranſubſtantiationem ⁊ regimine virtuoſo.

Differentia. 55.

Quod virtus augmentatiua non fit altera ab nutritiua: quoniam vegetatiue que ẽ virtus naturalis duo ſunt opera generare ⁊ alimento vii. ſecundo de anima. igitur et due actus ⁊ due forme vt nutritiua ⁊ generatiua cuꝫ opera omnis ex vtute deducatur in eſſe ꝓpria. Rurſus quorum ſubſtantia ſubiectum inſtrumentum obiectum ⁊ opus ſunt eadem illa videntur eadem fore ita vero nutritiua ⁊ augmentatiua ſe habent. idem nanq; ſunt in ſubſtantia. Maz diuiſio anime in ſuas partes eſt ſicut pomi in odorem ſaporem ⁊ colorem: cõmentator primo de anima. Eſt ⁊ ſubiecto idem in mẽbro et inſtrumento ſicut calido vel ſpiritu et alimẽtum ẽ ambax vnũ obiectũ ac ipſax cõe opus ſicut appoſitõ vnitio et aſſimilatio. Et i. nutritiua interdum aſſerit pluſq̃; diſſoluatur aliquando eque nonnunq̃; vero minus. tũc qdem cum plus adetur qõ ẽ augmentari opus erit nutritiue. Aut ſi augmẽtatiue eadẽ rõe q̃ huic ponit augmẽtatiua erit et equatiuã et minoratiuaz ponere et marime equatiuam cum op⁹ hãt ꝓfici

Adhuc saltē videbiꝫ ꝙ augmētatiua sit effectꝰ nutritiue ⁊ nō vt qd alterꝫ cōtra ipꝫ diuisa drās oppositē Erit itaqꝫ crescitiua eadē virtus cū nutritiua. Cuiꝰ oppositū tenēt cū philosophis medici. Palin: illa nō sunt eadē quoꝝ vno destructo nō destruit reliquū: cū ad vnius ptis destructionē perimat totū: tanqꝫ hūs in oībus ptibus constare. ita vero ⁊ se habēt nutritiua ⁊ augmētatiua. destruit nāqꝫ ipa permanēte nutritiua cū aialia semp nutriant nō aūt semp augeant topicoꝝ ⁊ de aia scōis. Q. igit virtꝰ nutritiua ē a crescitiua diuersa. Propt primū quidē sciēduꝫ ꝙ vegetabilis aia seu Vtus a medicis dicta nālis est pfectio ꝑma corpis naturalis instrālis. cuiꝰ tres sūt vires. s. nutritiua q̄ est vis puertēs corpus a corporeitate in qua erat in filitudinē corpis i quo est ⁊ apponit ei vnit ⁊ assimilat ꝑ restauratione illiꝰ qō dissolutū fuit ex illo. Et augmētatiua Vo est vis augēs corpus i quo est ex corpe qō ipa illi assimilat augmēto ꝓportionali i oībus suis dimēsionibꝰ que sunt lōgitudo latitudo ⁊ ꝓfunditas vt pducat rē ad pfectionem Est aūt gnātiua vis que accipit de corpe in quo est ptez illi similē in potētia ⁊ opatur in ea ꝑ attractionez alioꝝ corpoꝝ que illi assimilat generari ⁊ cōmisceri ⁊ cōuertit ea in similitudinē ipsius in effectu Aris. de aia primo. c. 3. nāliuꝫ Vo primo actus haꝝ describūtur virtutū. Est eni nutritio solidis oppositio fine dimēsione aialis pticulis. Augmētatio aūt dimensionū fm longitudinē latitudinē ⁊ ꝓfunditatē in eisdez additio. Generatio quoqꝫ est i sba ductio vel ꝓgressus de nō esse ꝑ formā substantialē in esse. Ipsa eni acqritur ⁊ supuenit i materia ea. Drās hē figdē tres Vtutes multiplicit: qm̄ nutritiua est vlior alijs ⁊ tpe superior: cū fere semp ꝑmaneat permanete vita. Fere aūt dictū est qr interdū aial nō nutritur. 6. de accidenti ca. ꝑmo lz eo modica careat horula. Sz augmētatiua dū est corpus ꝓsequitur statū demūqꝫ abscedit. Generatiua siquidē pticularior nutritiua: vlior crescitiua. Mā circa. 14. incipiēs annū vsqꝫ ad. 75. vel inde porrigit alī. Crescitiua vero ad magis etiā vsqꝫ ad. 35. solū dria. 26. Habent ēt hē ordinē ꝑncipalitatis ⁊ seruilitatis i adinuicē: cū nutritiua in crescitiuā ordinet. ⁊ hic i generatiua tanqꝫ in finē nāliū virtutū. Drās ⁊ instrō vt calore. nā alio vtit nutritiua ab augmētatiua qr hec fortior ⁊ extētior. Et hē a gnātiua qm̄ hec spumosior ⁊ cōpositior illis duabus calore cū tres spūs vnū ꝓstituāt Distant ēt obiecto qm̄ alimentū ꝓut qd hoc aligd ⁊ sba nutritiue obiectū existit vt aūt quantuꝫ augmentatiue sed vt quale generatiue: de aia scōo. Itidez actu eo ꝙ nutritiua vnit nutrimentuꝫ fm mensurā quā hz mō equali aut pene augmentū faciēs fm grossū: sed augmentatiua fm oēs diametruꝫ augmētat ⁊ magis fm longitudinē qō est difficilius: cuꝫ i mēbris fiat ꝑ matis durisqꝫ in augmēto latitudinis ⁊ ꝓfunditatis seu grossiciei. ⁊ inde fit ꝙ mēbra quedā iterduꝫ in gnātiōis ꝑncipio sunt magna ⁊ supiora marie i viris ⁊ alia ꝑua vt iferiora qō ꝓnter euenit ecōtra. Non ergo vis id opatur nutritiua qr tunc equa fieret ꝓportiōe. Sed augmētatiua id agit cū vnīat sempsere. Finis ēt aliꝰ vt diffinitionibus pretactis indicatum Itidez quoqꝫ hic ⁊ diuersū sumit ꝓut numero ascribit. Quoties autē dicatur differentia oñdit tertia. Propt scōm quidem sciendu ꝙ alig posuerunt nutritiuam ⁊ crescitiuā sore virtutē eandē. Rōe qdē soluꝫ drās ficut i ceteris aie viribꝰ sensere. Volebāt eni aie potētias sola rōe differre dria. 38. Quod etiaꝫ Augus. monachꝰ sensit. salsitas quantū hic sufficit ostendet ex dicendis. Propt tertiū figdē dicēduꝫ ꝙ he due vires vnius ptis sunt aie que lz sibi multuꝫ sint affines nō tn realit sunt eadē sicut medici cū phyticis sēsere. Qō. appet: qr sicut aial ꝑ esse nutrimēto eget nutritiua ꝑparato cū vita sit ꝑ alimentuꝫ ꝓfistētia. ita ⁊ augmēto ex alimēto ꝑ crescitiuā inductu cuꝫ ex materia fuerit modica ꝓductū. nō eni posset i actus ꝓprios nisi susciperet crementū. vñ i hoc oz duplicem virtutē ponere sicut in gnātione ⁊ āplius vt imutatiuā primā ⁊ iformatiuā: dria. 48. Amplius quoꝝ diffinitōes drās ⁊ ipsa distāt. sed diffinitōes vt positum sunt alie generatiue ⁊ augmētatiue. Eti: quoꝝ nō ē idē instim obiectuꝫ ips actus modus ⁊ finis illoruꝫ nō est eadē essentia cū ex his i cognitionez taliū deueniat. huiusmōi vero ē nutritiua vt oñsum ⁊ augmentatiua. Itaqꝫ nutritiua erit a crescitiua diuersa. Est tn sciendu ꝙ he due vires sunt affines valde cū circa idē sint sbiectū puta corpꝰ oē pluscqꝫ gnātiua cum crescitiua. vñ collz scōo de innamentis vefice: Virtus augmētatiua nō hz ꝓꝑa mēbra sibi sz eadē sunt eiꝰ q̄ Vtutis nutritiue: ⁊ iō gnātiua pōt ab illa separi nō tn a nutritiua. ⁊ qm̄ subiectū hz saltē forme dativū vt testiculos: lz nō māe qō totuꝫ est corpus neutra tn pōt a nutritiua secedere cū sit eaꝝ ꝓncipiū ⁊ radix. Propt quartū vero ad primū dicendū ꝙ ar. sic breuiloquus sub alimēto vti nutritiuā ⁊ augmentatiuā ꝓprehendit vt cōmentator exꝑsit. Qō ēt apparet qr demū eaꝝ distinguit vt oñsum est obiecta. Ad aliud dicenduꝫ ꝙ lz quedā videant habere eadē: nō tn nisi quadā identitate cōioz sunt eadē: non aūt vt apparuit ꝓpria. Brandis eni affinitas int istas ꝑ tacta apparentia idētitatis: ⁊ ita deceptionē hāc iducit. Ad aliud dicendū ꝙ nō est simile de alijs opibus nutritiue eo ꝙ est plus addere circa qō opat crescitiua qm̄ circa illud qō minus restaurat q̄z fit deperditus non cadit virtꝰ qr ipsa perfectionē iportat: illud aūt imperfectōez. non eni minoratiua virtus est sed peccatum magis ⁊ iperfectio. neqꝫ est Vtꝰ eqtiua dicta circa ꝓportionalē restauratōem deperditom assignāda cū virtus egeat vt ꝑficiat in diuiduū vel spēm tpe āpliori qō ꝟ non cuenit cū talis restauratio modico ꝑ duret tpe valde. Adhuc nullū ostenderet opus eiꝰ vltra id qō est nutrire ac esse per alimentū habē. Ad aliud dicendū ꝙ crescitiua non est nutritiue effectus immo virtus per se stans ab illa vt ostensum separata habz tamen esse valde secum vniforme: sicut ⁊ omnes virtutes etiam diuersarum adinuicem naturarum. subseruit tamen sibi materiam ꝓparando aptam. ex qua demum operet vt augmentum iducendo. ꝙ aūt quandoqꝫ plus addatur non fit vigore ipsius sed augmentatiue. Differentia. 56.

Quod augmentum fiat fm partes materiales ostenditur ⁊ non formales: queniaꝫ partes officiales augmentantur eo ꝙ partes cō similes augmententur. Unde primo de gen. ⁊ cor. Anomiomera augentur cum augentur omiomera. sed omiomera sunt vt materia. Anomiomera eni cōponunt ex illis quarto methau. ⁊ ō partibꝰ secundo Augmentū itaqꝫ fit ꝑ ptes consimiles ⁊ nō officiales

Rursus quantitas substantiam consequitur compo
sitã ex pte mãe: q̃litas ℞o ex pte forme magis. Aug
mentũ aũt quantitatẽ iportare vr cũ sit preexistentis
q̃titatis addimẽtũ: de ge. ⁊ cor. prio. Adhuc illud
augeꝛ ꝺ cui⁹ rõne ẽ ertẽdi, huiusmõi ẽ mã non forma
cũ ipsa simpler ⁊ idiuisibilis occurrat ꝓposito i ser pri
cipijs. ẽ. n. ꝓpõi ꝓtingẽs i simplici ⁊ inariabili eẽntia
ꝓsistẽs. c. i. Palin: si q̃libꝫ pticula aucti fit aucta vt
vna suppõnũ ẽ augmẽtũ i ptib⁹ omiomeris tũc dato
pticulaꝝ mimã augmẽtari omiomearũ cũ mimi non
sit minũ augebiꝛ ex minno tũc nutrimẽti. Propt̃ q̃
seq̃ augmẽtũ fm duplũ fieri primit⁹ ⁊ sic deiceps fꝫ
q̃druplũ ⁊ cẽtuplũ ⁊ ita i ifinitũ fere ⁊ iõ ãt nõ q̃libet
pticula aucti aucta reddeꝛ vel i ifinitũ augebiꝛ aug
mẽtabile. Que cũ absurda eristãt: aut nõ erit augmẽ
tũ vel fm ptẽ mãlẽ fluribilẽ ⁊ nõ formalẽ ⁊ pmanẽ
tẽ. Augmẽtaꝛ igiꝛ mãꝝ ps ⁊ nõ formalis. In Priũ
ꝓmo ꝺ ge. ⁊ cor. q̃cũq; ptẽ aliquo augeri adueniẽte
fm spẽm: ℔ qdẽ ꝓtigẽ q̃ qdẽ spẽs nil aliud ẽ q̃ forma
fm ãt mãm nõ subdit ẽt fm spẽm cuiq;: fm ãt mam
mime. Et ti. oꝫ augmẽtũ fieri sup rẽ stãtẽ firmã. aler.
ꝓpathetic⁹ in tractatulo ꝺ augmẽto. Qꝺ. n. fluit au
geri nõ põt cũ ꝓexĩti nõ valeat q̃titati adiũgi sicut
dcã rõ testaꝛ augmẽti. mã quoq; nõ stat vex fluit et
refluit. vñ aris. hec qdẽ. ſ. mãꝝ ptis ꝺfluit ℔ ℞o adue
nit forma ℞o ⁊ spẽs cuiuscũq; pticulare pmãet. Am
pli⁹ augmẽtũ ẽ vnus q̃tuoꝝ motuũ cõtinuoꝝ motus
aũt nõ fit nisi sup ptem stantẽ qetam: eo q̃ ois motu
um alicui initiꝛ imobilũ ꝺe cã mot⁹ aialium: ꝓpter
q̃ augmẽtũ fm pticulas erit formalis ⁊ non materia
lis. Propter primũ qdem sciendũ q̃ augmentuꝫ
⁊ diminutio tribus ẽ modis fm Cõmẽtatorẽ primo
ce. ⁊ mã. Quia ãt fm augmẽtũ vex ⁊ diminutionez
⁊ id tm̃ est in plãtis ⁊ aialib⁹: aut fm alteratiõem vt
accidit aq̃ ⁊ aeri: cũ. n. ispissanꝛ minoris fiũt quãtita-
tis: qñ ℞o rare fiũt maioris: ⁊ hoc multũ inenitur i
corporib⁹ ꝓsilibꝫ nãe vt accidit i musto additio. Ter
tius ẽ fm accidẽs qꝺ inenit in corporib⁹ cõsilib⁹ cõ-
positis aut in mineris ⁊ in eꝛis silr ⁊ ẽ vt sup rẽ adda
tur aliq̃ extrinseca ⁊ ꝓtinueꝛ cũ pria ⁊ fm ℔ ꝺr q̃ igniꝫ
augeꝛ a pdictis. Cõiter quoq; ꝺr q̃ augmẽtũ duplr
accipiꝛ. aut vlr pro additõe quacũq; ⁊ quãtacũq; si
ue in ialatis seu i ialatis siue fm oẽs tres dimẽsiones
duas vel vnã. quod Aris. notificaꝛ magnitudineꝫ p
exĩtis additamẽtũ. Cõmẽtaꝝ qdem ingt q̃ augmẽ
tũ nõ est aliud q̃ quãtitas inquãtũ obtinet formam.
Vel ꝓprius ꝓut in corpibus repitur solũ ialatis fm
tres notas dimẽsiones extensis quod fm mẽbra sp̃
matica solũ attendiꝛ naturaliũ primo. c. ꝫ. ⁊. ꝭ. vt ex
vesice manifestaꝛ tumefactõe. ⁊ ideo primo pria. c.
2. de ℞rutibus. Impinguari eni post macredinẽ in
etate cõsistẽtie q̃ꝫuis contingat plerũq; nõ tamen ẽ
crescentia cũ non fm naturalem fiat ꝓportõem vt in
tribus diametrijs. Extensio tã vt tactũ in priori ma
ioꝝ in sursuꝫ ⁊ deorsum efficiꝛ q̃ in dextrũ ⁊ finistruꝫ
⁊ adhuc fm ante et retro istaꝝ dimẽsionũ ẽ minima
magis ẽt fm longũ ꝓnter fm latũ ⁊ demũ fm ꝓfun
dũ. de cuius actu Ba. nãlium prio. c. ꝫ. Augmenta
tio ẽ additamentum dimensionũ fm longitudinem
ꝓfunditatem ⁊ latitudinẽ solidarũ aialis pricularuꝫ
quarũ ⁊ plasmatio fuit. Sic itaq; triplr sumitur aug
mentũ: aut cõiter pro additõe quacũq; rei ad rẽ. vel
ꝓprie ꝓ ea q̃ fit in ptib⁹ sanguineis quolibꝫ tpe. vel
ꝓprijssime fm q̃ in mẽbris ẽ solũ spermaticis omni
dimẽsione extẽsis. In augmẽti figdem huiusmõi rõ
ne ptes fm materiã repiũtur ⁊ fm formã vtreq; du
plices entes vt inuiꝛ prio de ge. ⁊ cor. q̃rto methau
roꝝ: ⁊ de ptibus fa. Quedã. n. sunt notiores ⁊ tan
q̃ priores. alie ocultiores ⁊ velut postreme quaruꝫ
prime cũ secũdis mediũ obtinẽt quoddã. Sũt. n. q̃
dã fm mãꝫ formã debiliter respiciẽtes ad actũ aie ve
getatiue ⁊ sensitiue magis deputate q̃les omiomere
sũt dicte. In quaꝝ vna puta carne sensus ieſſe poni
tur prio bisto. primo ⁊ ptiũ fo. de q̃bus sũt adeps ẽt
⁊ pinguedo ẽt vniuersa. Sunt ⁊ alie fm formã mãꝫ
in se cõtinẽtes ad actũ aie seu ℞tutis ordinate vt in
strales dicte p eas eni aie mot⁹ cõplẽtur ⁊ opa mani
festatiue saltẽ ceu de hoc ⁊ de carnis sensu dria mon
straꝛ. ꝭ. ⁊. 42. Quedã ℞o inter has medie triplicesꝫ
extãt. nã ipsaꝝ alie magis se tenẽt cũ ptib⁹ mãlib⁹ vt
os ⁊ cartilago que basis sũt corpis ⁊ tutamẽ. Que
dã ℞o cũ formalib⁹ ampli⁹ ceu nerui pãniculi ligatõ
nes vene ⁊ artarie cũ vasis sciarijs mẽbris deseruiẽ
tib⁹ principalib⁹ q̃bus formalitatis rõ ieꝛit. Nõnulle
ãt mediũ obtinẽt ab vtriusq; extremoꝝ eq̃lr distãtes
veluti musculus cõpositus ex carne simplici tanq̃ pte
mãli ⁊ nerui ligamẽto pãniculo ⁊ corda velut forma
lib⁹. Partes quoq; fm mãꝫ occultiores ⁊ velut po
streme sũt in ptib⁹ omiomeris ẽt ꝓtẽte nõ caro et os
et vnũquodq; taliũ duplr ꝺr: hoc fm formã: hoc ãt
fm materiã de q̃bus quesitũ principalis exĩstit. Di-
ciꝛ aũt sic ps fm formã illa que ꝓpriã in cõposito re
tinet formã ex se in suaꝫ valẽs opatõeꝫ. ps nãq; hec
debitã quãtitatẽ reqrit in mã: cũ sit mimã carnẽ repi
re nã: phyſicoꝝ prio. Que ãpli⁹ ptita caro nõ rema
net naturalis: ſꝫ in mathematicã magis pmutaꝛ cuꝫ
nõ ꝓpriã formã et actũ obtineat in mã. Pars quo
q; fm mãꝫ ꝺr que per se nõ põt in ꝓprium actũ ſꝫ alte
ri adiũcta puta bñti actũ prioꝝ oppositа. mã eni non
seipsã mouebit: ſꝫ tectonica. ii. metha. cũ ipa ſbetur
p posse ꝺe suba orbis cui⁹ p se nõ ẽ passio neq; actio
ꝓpter qꝺ appꝫ q̃ nõ quelibꝫ ps quãtũcũq; mima ẽ
ps fꝫ formã cũ ea careat actu oisariã et fit ps fꝫ mãꝫ
et quãtũ ꝓñs illã. Sic ẽt fꝫ Ar. duplices sũt ptes fꝫ
formã et fꝫ mãꝫ in vno quodã puta manu. nã ẽ ps i
illa notioꝝ ceu ipsi⁹ coeq̃litaſ ex ꝓsilib⁹ orta puta osse
cartillagie neruo ligamẽto pãniculo corda venis cũ
artarijs et cute. Que qdẽ ptes ertãt fm mãꝫ pdicte
corrũdẽtes forme. Reliq̃ uero ps fꝫ formã et mãm
ertat fm q̃ pdictoꝝ vnũqꝺq; simpliciũ organicũ cõ
ponẽtiũ duplr vt declaratũ ẽ ꝺr: hoc qdẽ fm formã
illud ℞o fm mãꝫ. Propter fm ℞o sciẽdũ q̃ ru-
dissimoꝝ alig supficieten⁹ solũ audiẽtes Ar. diceꝛẽ
fm spẽm fieri augmẽtũ fm mãꝫ ℞o mime ꝓtulerũt
simplr augmẽtũ fieri fm ptes formales nõ ãt mãles
quod qdẽ nõ est aliud q̃ꝫ in gnãbilib⁹ et corruptibili
bus a mã formã absoluere. Ex q̃bus figdem omnia
in huiusmõi gnãtur. sicut enim solum compositũ ge
neratur et corrumpitur. 7. metha. ita nutriꝛ et suge
tur id ipsum: cũ idem sit modus ꝓductõis et salutis
Cuius qdem discolie veritas ex dicendis in ampli
us apparebit. Fuit quoq; et opinio alexandri huic
oppositа ponẽtis augmẽtuꝫ fm mãꝫ: non autem fm
formã fieri vt ei cõmẽtaꝝ primo de ge. et cor. impo
nit. Dixit. n. Alex. q̃ dictum Ar. in ista qõne non ẽ
dictuꝫ coactõe ꝓbationũ sed qꝛ anima geuit i huiusꝫ

modi. materia enī fm totū dissoluīt vt vult alex. sed in ea quedā res pmanet fixa. si enī alr esset iam ꝓtingeret vel formā separi: aut eā plibus subesse materiis. Que cū sint absurda posuit q; i materia ps fixa illa necessarie augmētaret t diminueret: denuo augmētata ex humiditatibus cibox aduenientibus illi materie aut recedētibꝰ fm partē oēm. t q; natura fit ꝓservativa figure mēbri illius hora augmenti t diminutionis. Et subdit: si hoc fit verū quō fuit q; is magister primitus ista ꝓcessit sine ꝓbatione cū nunqz aliqd diriōe credit sine forte ꝓbatōe. Dico aūt i ar. fulcientez, qō lz huius ꝓbatōez hic nō multū adducat ex dictis tn ipius loco x pluriū dupler huius rō assignet. Illud enī auget i quo ꝓncipiū motus alterādi existit t augendi. principiū nāqz motus primū q; nō auget neqz alteratur est in ꝓncipio motus qō auget primitus coq; hz i se obtinet a principio ꝓmo. sed virtus operativa alterativa t augmentativa t taliū cetere sunt i pte anomiomera seu formali vt i plibus aliis apparet locis. Rursus: actus ois a forma q; ipsa t actus sunt idē. Vnūquodqz vero agit inquātuz est actu: passio aūt a mā q̄libet apud tn opationē Xtus in eā agētis qz materia per se nō patitur neqz creatur: primo ꝓma. ca. de ꝓplerionibꝰ etatuz: dictum enī seipsā mime mouet i sz tectonicā. Augmentatio aūt est actus augmetabilis nāliuz ꝓmo ca. 3. t. 5: pp qō ꝓcludit rōe forme augmētatuz augmentabili advenire: nō aūt materie. Cōmētator figdē redarguit Alex. dicentē augmentū fz māz fieri. Tunc nāqz sequeret illud fieri aut fm accumulatōez puta p iuxtapositionē ptis ad partez vel per subintrationē aduenientis in id qō existit t adueniens suscipit. que q dē sufficient sunt absurda cū miscibilia non cedant ptibus subintrantibꝰ eq̄liter neqz aduenent eisdē nisi in quantū formā hūt determinatā. Sic enī foret possibile oia ꝓmisceri qō tn nō est virtꝰ t forma pmissionē cooperās hic existat. Palin. alex. fm ꝓmentatorem nō soluit qōnem verū potius cōmutat illā: qm adhuc restat q̄rere quō augmenteť ex humiditate oibꝰ occurrente ptibus si virtꝰ t forma nō supponat augmentās. Et: alex. dare non poterit quomodo figura situs t alie dispōes mēbri officialis augmētentur cū non sint miscibiles materiales vex formales magis. Et ideo ꝓcludit cū Ar. dicenduz vt apparebit. cā enī ipsius t modus i augmēto vlis existit in rebꝰ que miscent t oppositis: alex. vero in miscibilibus. tn. Propter tertiūquidē pmitus iuxta aris. t ꝓmentatorē veritas subdat q̄siri. Demū modus considerē augmēti. Propter primū huiusmodi sciendū q; augmentū fit fm formā non tn vt forma existit tūc n. fm oēm esset formaz augeri sed fit in eo quod est quid quantū habens formā nō aūt fm māz eo q; māfluit t refluit non eandē quā prius dispositionē obtinās. Augmentū vero super rē fixam stantez fore dz q̄lis est forma. non tn intelligendū q; augmentū fit i materia sine forma sicut ponitur alexandro. vn hic in tractatulo de augmento sibi ascripto: dicamus q; forma rei t ille crescit simul t q; ille assimilatur quātitati t forma qualitati. Quantitas aūt permutatur t alteratur neqz figitur fm dispositionē suā propriaz qualitas aūt eius que est forma ipsius est fixa remanens fm dispositionē suam propriā absqz permutatione. Quod aris. declarat inquiens: Siquis cadez mensura puta lagena mēsuret aquā sp alia t alia mēsuratur aqua mēsura tn vt lagena pmanet formā propriā obseruans icōcusse. Que figdē aq̄ parti ꝓportiōnat māli: mēsura vero vt lagena formali Hec āt diuersitas seu dria in ptibus anomiomeris oñdit magis his que omiomere. q̄re magis latet equocatio in eis qz i anomiomeris. manꝰ enī t caput mortue minus rōnē manꝰ t capitis obtinet qz caro t os: de ge. t cor. ꝓmo methauroꝝqz q̄rto. Sic itaqz cū aris. viderit partē formalē pmanere ꝓtinue: materialē vero successiue aduenire t recedere augmētū posuit principaliter pfici forma tāqz p id i quo augmētatōis rō seruatur ꝓcipue. p materiā vero alimēti puta velut per id quo mediāte pficit augmētū. p materiā aūt mēbri tanqz p id in qō per ptez formalē introductū est augmentū: ita q; tandē pōt fieri pars fm formā. Quicqd vero iponatur alexādro itractatulo tn de boc sibi cōparato q̄situ oio vt Ar. ꝓterminat. vn cōmētator vt testat tertio de aia nō vidēs libros alex. praue fortassis suscipit eius dicta. Quod idē fulcit: eo q; augmentū nō fit nisi super rē stantez fixaz. hec aūt est forma t nō materia cū ea fluat t refluat tanqz de se cōterminationē hūs nullā: q̄re methaphysice secundo Materiā oz imaginari i remota. forma āt pmanet i uariabilis sub corruptōe cadēs mime. Amplius oñditur qz ois pfectio rei aderit rōe pfectionis i ipsa entis Augmentū vero quedā eius extat pfectio necessario cū ꝑquitate i rē ꝓmitus nō possit aliqd ꝓpriā. Augmentū itaqz fiet fm formā t nō materiā. Audio tn: q; augmētū sit ptis formalis p formā non tn q; forma p se augmenteť sicut neqz p se gnātur vt pretactū sz tanqz p id quo: forma enī rō qua efficit augmentuz. nihil enī augeť nisi cōposituz ceu neqz gnātur. vnde alex. Crescēs q̄uis crescat cū ille sua t forma sua: n tn rone materie cū nō figat sed forme. Quare i bis q̄ augētur verius ceu aiatis aia rōnē obtinet formalis t efficiens cause augmēti. Silr etiā cōpositū per formā totū agit vt pz primo de aia t non forma aut mā ceu aia neqz itelligit neqz corpus verū hō per aiam.

Propter scōz huiusmodi sciendū prius tres poni ab ar. conditiones augmēti. Mā oportet quidē vnā quāqz partē augmentabilis augmentataz fore ficqz maiorē redditā. t q; aliquo de foris adueniente augmentū pficit. Ut qō augeť ꝓprīū seruare dz formaz. Deinceps quoqz nosce q; fm Cōmen. mēbris iā in omnē dimensionē extēsis quedā cibalis occurrit hūiditas que p cēs ptes ipius mimas t foramia dissemināt. q̄ figdē extendens foramia t ꝓdūcat in ptes trāsmutatur carnosas mimas augmentantes mēbra prefata. Adhuc siquidē partibus illis carnis iā factis foramina relinquntur mima q̄ humiditate cibali rursus repleta in partes demū carnis minime permutabitur extensionē t augmentū itex faciēs. Itidē quoqz tertio t quarto t deinceps erit talē trāsmutatōez t per ꝑs augmenti pfici virtute nature mēbri t caki trāsmutationē cibalis hūiditatis i ptes corpis facientiū continue dum permanserint talia. Itaqz augmentū non est nisi fm huiusmodi virtutem per quam quod augmentatur formā habet: quā quidem aris. intendit cum dixit augmentum fm formā non autem fm materiam fieri. Si enim non esset ista virtus impossibilis foret in omnibus sensibiliū partibus augmentatio nisi corpus penetraret corpus aut accumulatio

contingeret Ba. fiqdem nālium secundo. c. 2. que/
rens qlr vndiqz augebūtur extensa sil' t nutrita tan/
qz qppe, ppric, pfugus rñdetur q id discitur magis si
ad memoriā reducatur quod dictuz de vesice in prio
extensione p pueros iducta t ex nūc ēt dicendū. Co
gitetur n. coz a principio ita paruū vt a milio nō dif
ferat vel faba. Et quere qūo pōt fieri magnuz sine b
q vndiqz extensuz nutriaf p totū id vt pax aña mon
strabaf corpus nutritū. Promittens igif nutritōis
modū nō dat illū aut qz nō suū. Propter q̄rtuz q
dē dicēdū ad primū hanc augmentatōem i equoco, p
cedere nā t ptes omiomere vt oñsuz ē nō solū dicūf
fm māz vex ēt fm formā: cuz vnūqōqz duplr dicaf
sintqz ptes duplices fm māz t silr fm formaz oñse.
Ad aliud dicēdū augmentuz quātitatē importare in
cōiter dcō nō aūt in, ppio de quo principalius sermo
vt ex rōe appuit fm Ba. augmētatōis. aut lz augmentū māz respiciat tanq̄z id quo aliqd augmētatur
nihilominus vnū amplius respicit formā eius qō aug
mētaf rōe. Ad aliud dicendū q extendi t augeri nō
iest māe cuz eius suba sit in posse qō aūt tale caret ac
tu nisi p nām forme. Ipsaz nāqz māz dcm ē per se nō
pati neqz creari. Forma quoqz q̄q̄z in se simpler in
extensibilis sit t idiuisibilis mā tm super signata quā
titate cōdonat hmōi. Ad aliud dicendū nō cōseq'qō
inducif ppter sumptōem seu deperditōem pus fa
ctā in qua succedit alimētum aduenies fo. neqz pro
pter hoc stingit vacuū in aialibus cum ptes ipsoruz
sint molles potentes cōcidere t extendi vt ait Escle
piades ꝯ Erasistratem nālium fo. c. j. Neqz ēt segf
augmētuz fieri fm duplū vex fm aliquā ppoztōem
ex nutrimento vt nā exigit augmentabilis puta de
pdatur mna vna ex corpore toto tunc erit necessaria
gra nutritionis vna mna t. 20. ps vnius nutritōis
vt dicatur cā: Aut dicūt q illud quod aduenit dū ad
ditur ppriaz nō seruat quantitatē sed mēbri cui addi
tur suscipit quantitatē quā qdem potentiā obtinet t
nō actu, ppter qō cū aduenies secū nō adducat quāti
tatē nec vt eq̄le neqz ceu maior nec aut minor ad id cui
addif se bēbit sed velut mā potior influens vasi qō ad
fluxū eius maiorē vel minorē extendif ppoztōe. nō
aūt dicendū vt qdam sentire q lz humidū sub maio
ri quantitate extet q̄z siccū cū tm minuz humiduz in
minimū stuertif siccū cōdēsabitur humidū dissolutū
liquatū in siccū se cōfirmando ita q nō tm sed min9
stituef ficco. tūc. n. sequeref q ad minus decupla
vel sexcupla ppoztōe cresceret qō augetur: quod ab
surduz vel vacuū grande in corporibus augmētādis
itercederet vt in cinere nō min9 aque recipiente.

Differentia. 57.

Vod virtus vitalis nō sit altera ostenditur' a
nāli t aiali per Ba. naturalium initio: tertō
de accidenti. c. 3. apho. 2. t q̄rto theorice. c.
8. Amplius virtutes distinguuntur t numerantur
fm subiecta cum fundentur in eis illic, pdeūtes. Ip
sa vero sunt anima tantum t natura: naturaliū prio
c. primo. Adhuc plura sunt vitam habentia virtute
uitali carentia cum eius origo t fortitudo sit cor. hu
iusmōi ār non habent illud. Rursus illa sunt eadē q̄
formaz habent eandem specificam cum det eē ac idē
eē. tales vero sunt virtutes omnes cum etiam om/
nia indiuidua eiusdez spēi habeant fm piparhetico
vnaz formaz neqz differunt nisi accidente. Omnes
eni hoies spēi pticipatione sunt vnus hō. Et i. vf vi
talis eadē cū nāli qz dat vitā. ea vo ē ꝯsistentia p ali
mētuz qō nāle existit. Itidez q eadē cū aiali qz moti
na sub aiali ꝯtinef: vitalis vo vt irascibilis t ꝯcupi
scibilis ipat moueri de aia primo. A. Itaqz nō ē ab
aliq̄ hax duax vitalis altera. Cui9 oppositum cōiter
sentiūt medici. Amplius tria sūt mēbra principalia coz
t cerebx t epar. ad ipsa igif tanq̄z ad bases seu radi
ces ordinātf vtutes. Rursus illa nō sūt eadē veruz
potius dria quorum vnū ab altero sepaf. Epate aūt
nōdū ente aut mortuo qō nālis ē pncipiū adhuc stat
vitalis vt oñdif. Igif ab alijs ē vitalis alia. Pro
pter primū vo sciēdū q vt9 ē cā efficiēs: pharmaco
rū primo. c. prio. t ois opis initiū: prio pria. c. i. de
vtutib9. ipsaz quoqz i pñtiax q̄drupl'r repio ab aris.
suscipi. Vne qdā, p q̄litate cū ab ipsa ois, pcedat opa
tio in nā uxta illud primi pria. c. i. de ꝯnib9. Cūqz
elemēta agūt t patiūtur suis vtutib9. Aliter qdem
p vltio alicui9 posse. vñ prio ce. t. m. Virt9 ē excel/
lētie qō ē vltimū potētie. Adhuc, p vtute morali q̄
ē habitus electiu9 imediate quo ad nos erīs determi-
nata rōe vt vtiqz sapiens determinabit erbi. fo. Su
mif t pro potētia aie fm q eaz Ar. diuidit i vegeta
tiuā sensitiuā t rōalem. Quid aūt sit vtus vegetati
ua seu nālis qdqz nutritiua t gnātiua ipsiusqz ptes
dria oñsum. 55. Et ipsa qdē ē duplex: ministrans et
ministrata. Et hec aut ad eē spēi t ita generativa: cu
ius vna ē sicut supius vis spmata gnāns in testibus
masculi t femelle. t altera particularis t ea duplex.
vna imutativa dcā prima alterans t imutans gnāti
onis principia absqz iformatione. t hec duplex: vna
cōis vlr negocians circa gnātionis principia ceu im
mutativa fa cōis in epate: reliq̄ prialis vt que ppat
iformatiue in cuiuslibz mēbri a corde plasmatione si
cut imutativa singularis vniuscūqz ptis fa: t alte/
ra cuz formatōe dcā iformativa diuina pticipās am/
plius nā: dria. 48. Vel ad eē idiuidui t id duplr vt
vt perficiaf diminutū erīs a nā t ita augmentativa
aut vt saluef t sic nutritiua. Que itidē vt, gnātiua p
ticularis ē duplex immutativa dcā fa: alterat. n. ali
mētū t imutat. t iformativa ēt fa: que illud iformat
cōsilr oisariā ei quod deperdituz: qō dria actū ꝑallega
ta. Famulās qdē q̄drupler extat qz alimētū distans
opus ēt corpori adiici qō agit attractiva. Est t ꝯiū
ac corpori difforme. vnō opus ē ppatōe vt ei reddaf
sile quod opaf digestiua. Sed qz id fit tpe necessario
fuit retentiuaque tāto tpe ꝯtingat quo ad imutativa
suum perficerz actū in eo: sz qz alimentū non pōt to
talr assimilari alito: de re. sa. vi. bus duplicia super
flua serosa humida t fumosa: aphōx tertia opus fuit
expulsiua hec i que foras excernēs. collz fo. c. de de
claratione actōis t passionis ppric in quolibz mem
bro. Vane. q. addif discretiua cū ēt ipsa sub expulsi/
ua locef t attractiua. In plurimis. n. cū attrahit pti
um alia reliqua expellit ex quo accidit discretōez fie/
ri. Et hinc silr necessitas ptium silitudinis bētur nā/
lium primo. c. 6. Bis vo quatuor vtutib9 imedia
te demūqz alijs cunctis tanq̄z iequalr quatuor def/
luūt q̄litates prime: calitas vz fritas siccitas t humi
ditas. Virtus aūt sensitiua seu aia ē perfectio orga/
nici corpis fm q apphendit et mouef appetitu du/
plex exīs motiua. s. t ꝯprehēsiua. Et illa silr dupler
nā vna mouet eo q iperat motui: vel qz efficit motū

Prima quidē est appetitiua seu desideratiua cordis. 58. insita duplex ēt ens. Vna qdē vis cōcupiscibilē q̄ iperat moueri i appetitum adiuncta ɔgrua: reliq̄ ira scibilis dcā iperās moueri vt repellāt nociua. vis āt motiua motū efficiēs neruis ⁊ musculis ē infusa que cordas ⁊ ligamēta ɔbit ⁊ utidē relaxat pp qō mouēt mēbra ⁊ ūcture dilatatōe ⁊ fixione. Cui⁹ qdē mot⁹ diuersificat fm q̄ ita vel alr moueri p̄ceperit desiderative estimatiua. Que āt ɔphēsiua duplex extitit: q̄ dā qdē manifesta q̄ i qnq; diuidit sensus: vt visū: auditū: odoratū: gustū ⁊ tactū. ⁊ h qdē multiplex fm ɔ rietates differētes. Cōprehēdit. n. calm. fri. s. ⁊ bu. durū ⁊ molle asperū ⁊ lene ⁊ huiōi q̄ tñ singit i vno i strō ⁊ Ytus ē quodāmō vna ipsius cōis putat huiōi sensus eēntia ⁊ de h dria visū. 42. Altera occulta ⁊ illa bina q̄ vl negociat circa formā vel itentionē: ⁊ si primū operet circa formā simplicē: ⁊ h triplr. aut eā ɔprehēdendo ⁊ ita sensus cōis: vel ɔseruando ⁊ retinēdo ⁊ tunc imaginatio vel fantasia q̄ fm Algazelē ē formax archa: aut ɔponēdo. cōpōit. n. ⁊ diuidit eā ⁊ ita imaginatiua Ytus ⁊ bntalis seu cogitatiua rōnalis. Siqdē circa itentionē seipam exercet: aut hāc abstrahēdo a forma cū appēditijs tñ māe vt h ⁊ nūc seu absq; sed vlr. Qō si primū duplicit: aut ipsā denudādo pticularit tñ a forma ⁊ tūc estimatiua vel eā retinēdo. ⁊ h triplr: aut fine iterruptione aliq̄ ipsius tpis. q. distātia ⁊ hec dr ɔseruatiua vel eɔ: ⁊ sic reminiscitiua que velut qs extat sylltis aut mediocri ⁊ tūc memoria que cōiox ē illa cū fit in oibus pfectis. ea Yo i hoie tm sylltizat eni solus. Si Yo absq; sit Ytus rōalis vel humana q̄ ē pfectio ptacti organici corpis cuz delibcrat ōe vel meditatione vlr̄ia suscipiens. Et hec duplex: vna qdē speculatia: ⁊ alra actiua que p̄ncipium ē mouēs ad actōes cogitatōis singulas. Actiua qdē duplex extitit: aut eni ipius actio i exteriorē inci pit māz sicut est arsq̄ ē recta rō factibiliū: dria. 3. i. 7. distributa mechānicas: dria. 4. vel opaf itra seipsam. q. circa boiuz actus Ytans sicut prudētia que ē recta rō agibiliū. Et multiplicit: aut circa semetipz vt monastica que tradit i ethicis magis: vel familiā dispensat ceu iconomica: aut ciuitatē vt politica. Speculatiua Yo est virtus que iformaf a forma vlr̄i nuda a mā Dupler aūt hec extitit ⁊ potentia ⁊ actu. Potentia quoq; tripler ē. quedā eni absolute remota nō paruz ab actu mālis dcā velut isantis potētia ad scribēdū. Est ⁊ alia minus distās hac ab actu potētialis noīata ceu pueri potētia ad scribēdū cū instra cognouerit scripture. Tertia Yo est adhuc ꝓpriox hac actui pfectionis dcā cū scriptor nō scribit pfectus vt tactum. 48. Quib⁹ quidē potētijs tripler ꝓportionaf itellectus vt mālis nullā bns formā sed subiectū erūs ois vt ipsius potētia ꝑma. Est ⁊ alius relatus potētie secunde vt cū in potētia māli habenf de itelligibilibus p se nota ex gbus accedit ad intelligibilia scōa ex eis nota: p̄ma nāq; sūt ꝓpositiōes p̄nes p se ad bñitem veniētes. 4. methaphy. ceu de quolibet eē aut nō eē ac oē totū maius sua pte ⁊ h itellectus ē potentialis dict⁹ vt ei⁹ potentia. Tertius quoq; ē dictus pfectōnis itellectus q̄ pōt actu cū voluerit intelligere. ⁊ h tripler pōt ab Ar. itellectus potētionalis dici. Cum aūtis actui itelligit itelligēs se itelligere itellectus ē appellatus i effectu ⁊ tunc sibi cōiungit ⁊ vnit intellect⁹ dictus accōmodatus qb extriseco. A. p̄mo de aia. Vel acqsitus vt ab itelligētia quā posui agentē methaphy. 9. Et iō itellectū nō posui aliū agētē aie ptē sicut neq; Plato cū posuerit is p se vl̄ia sbsistere. Intellect⁹ āt q nām bz actus fm Ar. ē agens aie ps exūs humane se hīs ad potētialē vt lumē ad colores. ipe nāq; māeb⁹ imersa ⁊ dispōibus idiuidualib⁹ ɔiuncta vt spēs eaz extrahit ⁊ reponit ipossibile itellectū ⁊ sup eundē ꝓiciēs lumē: actu reddit itelligibile. Cōmētator quoq; ttio de aia volēs dare modū ɔiungēdi nos cū sepatis vt itelligam⁹ ea ponit q̄ intellecta i nobis sī duplicia vel nālit vt p̄me ꝓpositōnes siue itellectus i hitu: aut volūtarie sicut itellecta ex illis p̄mis ꝓpositionib⁹ acqsita. Et p̄ma qdē itellecta fcā sūt ab itellectu agēte. Intellecta Yo acqsita fiunt i nobis ex itellectu p̄max ꝓpositionū ⁊ agēte. Intellectusq; h ɔsurgēs ē speculatiuus fact⁹ volūtarie ex itellectu i hitu ⁊ p̄mis. s. ꝓpositōib⁹ ⁊ agēte. Et in hac siqdē actione ex duob⁹ bis intellectib⁹ itellectus in hitu ē sicut mā vel instrm sz agēs vt forma aut sufficiēs. Cū igit itellectus mālis actu itelligit formatus speculatiuo ⁊ agēte postremo efficit intellectus i actu sepatus ɔtinuatus ⁊ ꝓprie cum oia speculatiua itellecta i nobis fuerint fcā. Cuz aūt ita fuerit itelliget oia entia. Et bō fm hūc moduz iquit Themist⁹ assimilaf deo i h q̄ est oia entia quodāmō ⁊ sentiēs ipa quodāmō. Et o q̄z mirabilis ē iste ordo ⁊ q̄z exūncus iste modus essendi. Et id qdē i sermonū editione latius declarauī. Ex his itaq; diligēter cōputati appet q̄ viriū aie catena. 34. aut. 35. cū eisdez deserietib⁹ ɔstituit ānulis: q̄tuor vz q̄litatib⁹: quatuor nālibus viribus famulātib⁹. ser dñantib⁹: duab⁹ vitalib⁹ vna motiua i cōi: que pedes lacertox apropriationē in. 529. fz cox numex sequestraf. 5. apprehendētibus manifeste. 7. occulte p̄cipientib⁹. 5. aut 6. vlr agentibus. Int quos ānulos itellectus i actu vel accōmodatus seu acqsitus p̄ncipians extat tm ⁊ fruitus oisariam. Qualitates Yo q̄tuor p̄me famulantes dñate oino. que Yo i medio se mediocrit bñt Hec autem ꝓna oronis sī dicta: ⁊ h Ytutis numer⁹ comprehendaf ois. Medicus aūt artifex singulariox Ytutē diuidit in nālem vitalē ⁊ aialē: cū tria vel quatuor fibi manifestent membra velut p̄ncipia cor cerebrū ⁊ epar cū testiculis. Est aūt nālis vis cuius sedes est epar ⁊ ap eo icipiēs tendit cum san. ⁊ spū nālt per venas i oēs corporis ptes vt easdē nutriat. Vitalis vero ē vis p quā est vita: cuius fundamētū origo ac fornax est cor: a q̄ incipiēs ad oia corporis mēbra mittit per artarias. vitāq; ministrat. 4. theorice ca. 5. vnde primo p̄ma ca. 4. de Ytutib⁹. Virt⁹ aialis est vis que cū in mēbris recepta fuerit ꝑparabit ea ad recipiendū Ytutē sensus ⁊ motus ⁊ operationis vite: qbus ēt timoris ⁊ ire admiscent motiones. Ipa nāq; duplex extitit vna qdē agēs seu opatiua q̄ cor ⁊ artarias vicissim eɔrio dilatat ⁊ ɔstringit. alra Yo patiens siue ad hec opata a q̄ passiones seu accīa ꝓueniūt aie: vt ira timor gaudiū ⁊ tristitia ⁊ que talium ⁊ ista fere vī desideratiua dcā sub q̄ irascibilis ⁊ cōcupiscibilis continef. Qialis Yo est vis cuius cerebrū ē deputata ⁊ fornax: ⁊ de his qdem tactū. 58.

Propt scōm qdem sciendum q̄ sermones inueniunt maiorum differentes in hoc: gnto. Quidam alicubi tres scribunt fore Ytutes ⁊ distinctas ⁊ realiter differētes oisariā, vt Ba. ⁊ Maliab. Johānitius ⁊

A. vnde.9.de inge.c.6. dcm̃ est in libro de dogmatibus Hippocratis ⁊ Platonis: tres alteri⁹ generis ad se iuicem ℣tutes aial dispensare. Cuiqz ꝓpo corpori tanqz ex fonte distributas: qs plato vocauit aias ꝓpriã vniuscuiusqz subam inueniẽs: vna quarũ necessaria ẽ in nutritione aialis ⁊ plãte: cõis.n. ẽ am bo⁹ cuius fons positũ ẽ epar: eiusqz riui ꝑ oẽ corp⁹ disseminati sũt vene ꝓdeũtes ab ipso: quã idr̃ter cõ cupiscitiuã siue nutritiuã vel nãlẽ aut aiam vel virtutẽ noiant. Alia solũ er̃ in aialibus fm corr locata tã qz inati fõs caloris: cui⁹ riui errãt artarie: q vitalis ℣ turis irascibilis ⁊ aia nũcupat̃ vitalis. Tertia ℣o aia locat̃ in cerebro actuũ excogitatiua q fm electionez fit̃ cũ sensib⁹ exposita: cui⁹ riuuli sunt nerui: qb⁹ sen / suz ⁊ motũ exbibet aiali. Quidã ℣o vitalẽ videntur sub nãli collocare. vñ apbõx.2. Cerebx ipsi⁹ pãni / culi spiritalis medulla. diaphl̃a ⁊ vl̃r neruose pticule ⁊ marie quecũqz sũt ꝓxie cerebro sane signãt oino mẽte roborara: sicut denotant̃ sana q fz vẽtrẽ ⁊ epar ⁊ ipm corr cũ fuerint ad oblatões cibox pati. hoc aũt nãli vl̃ ptinere virtuti. In de accidẽti ẽt tertio.c.3. Pulsus accña in synthomatib⁹ scribũtur nãlibus. Adhuc primo pria. Videt̃ poti⁹ sub nãli qz sub aiali vitalis collocari. Sc̃do ℣o coll3.c.de declaratõe actõis ⁊ passionis i quolibz mẽbro. Virtus pulsatil̃ de necessitate vis ẽ ꝯciliatiua ⁊ diuisiua ⁊ princeps: qr cũ ipsa dat corr calorẽ alijs mẽbris ⁊ ẽ sicut fluens ꝓncipalis ℣tuti cibatiue: qr cũ ipsa cõseruat. Et ita nõ est ꝓueniẽs ponere tã ynã ℣tutẽ sicut alie qnqz. Attractiua. ſ. digestiua: retentiua: expulsiua: ⁊ dis / cretiua: qzuis pulsatilis pl⁹ appropriet̃ vite ꝓp multũ calorẽ q ẽ in ea. Et alig eã plantatiuã appellãt seu vegetatiuã. Et forsitan medici nõ vocaucrũt istã ℣ tutẽ vitalẽ nisi ꝓpter hoc qr plus appropriat̃ vite qz uis ipa sit de genere ℣tutis nutritiue. ⁊ firmat̃ qr cu ius actio nãlis ipm nãle cũ ea formã arguat. Sz pul sus vitalis actio ẽ nãlis. vnde qnto de accñti. ca.2. Cognoscim⁹ moueri pulsuz nãl̃r. Et.13.c. sermonis vl̃is de banelit⁹: Adot⁹ pulsus ẽ nãlis purus de iu / uamẽtis quoqz.6.c.6. Ꝺ patio cordis ẽ nãlis. Igit̃ vitalis ℣tus ẽ nãlis. Alij aũt videnẽ vitalẽ sub aiali locare vt in nãlium initio: cũ dr̃ quedã fore nãe opa vt que cõia plantis ⁊ aialibus: nõnulla ℣o aie ceu q aialium. Et subdit̃ q si qs dicat plantis aiam iesse tũc diuidens noiabit plãtatiuã qdez hãc: sensitiuam ℣o aliã Innuit igit̃ q vitalis sb aiali cõtinet̃ cuz ipsa ertet cũ sensu. Ꝺ ẽt vl̃ sentire tertio de accñti. c.3. dicẽs actõem aliã fore: aliã ℣o nature: atqz aie alia sentit alia mouet: ⁊ alia regit ⁊ ordinat. Que ãt nãe diuidit̃ in attractiuã: digestiuã: retẽtiuã: ⁊ expulsiuã vnde q̃rto theori.c.i. Ꝺz nature ac aie ℣tutes esse per qs possit suas opari actões. Nature figdem actões sunt gnãre augere ⁊ nutrire. Actónes autẽ aie quedã sunt vita dilatatio cordis vz ⁊ venax pulsatiliũ ⁊ ipsarũ cõstrictio: quedã per quas aius ⁊ discretio ⁊ volũtarius motus ⁊ sensus. Quod ẽt sẽtit. A. prius diuidẽs motiuã in eã que motui iperat vt desiderativa sub q̃ cõcupiscibilis locat̃ ⁊ irascibilis vnde huiusmõi ℣tutẽ vocat sensibilẽ vl̃ vitalẽ. Et Dama scenus cũ ingt. Virtus siue ℣tutes nãles ⁊ spũales ꝑ spũales cñi audiũt aiales ꝓut ẽt sub se ꝯtinet vitales: ⁊ si vocet Johannitius vitalẽ spũalem ℣tutem Quidã ℣o ꝓtulerunt ℣tutẽ vitalem fore realit̃ eã dem cũ nãli appentur ℣o aliam. Quox qdem defectus in ꝯnitibus appebit cum ꝓbabitur nõ solu essentia sz ẽt apparẽtia certissime a nãli differre. Propter qdem tertiũ sciendũ ꝓmo: q vitalis põt dici nãlis ⁊ aialis differenter tm̃. Sc̃do q ipsa ẽ prima ℣tus ⁊ principalis aialis essentialr̃ differens ab alijs. Et tertio er bis appẽtes discolie sopiãt̃ iducte. Propter huiusmõi primũ sciendũ q nã põt dupl̃r accipi: aut cõiter ꝓut distinguit̃ ꝯ artem. duo eni sunt rerum ꝓncipia natura ⁊ ars: iuxta illud sc̃i physicox. Natura ẽ principiũ motus ⁊ getis in eo in quo ẽ primo ⁊ per se ⁊ nõ fm accñs. vnde fo de ge. aialium. Natura est hñs principiũ motus in seipo ab altera natura hñte spẽm actu. Ars vero principiũ ẽ ⁊ spẽs eius qz̃ fit in altero. Et ita cũ ois ista virt⁹ triplex fit a principio quodã itrinseco erit nãlis. Aut ꝓprie ꝓut natura quedã ẽ ordinata vie vni adherens ⁊ ordini q̃lis ẽ supernorũ. Est ⁊ altera huic opposita oio variationi ⁊ diuersitati oifariam subiecta: vt nã eox ꝓpt multũ distare ab ordine nãe supioris. Reliqua vero ertat media vt que mixtox. Cuius qdem alia ẽ ordinata ceu que hois: alia minus vt iperfectorum nõnulla mediocriter ficut que mediox fm q maior sit accessus vel recessus hinc inde. Ꝺ ia nãqz per nãm ordinãt̃ supiorem ficut per ĩsimaz inordinata reddũtur qr oẽ bonum pulcx ⁊ quod ordini vni adheret ⁊ vie ⁊ oñditur in ipso vestigiũ sapientie: non est aliud nisi desursuz a natura vz suprema ordinata ipermutabili ⁊ icorruptibili: creticox fo.c.2. Nũc itaqz ℣ tus nãlis cũ adhereat ordini vni et vie determinate cõtinue. q. quodã instinctu pficiens eius nature actus vt fic ꝓportionet̃ prime cũ opus eius sit opus intelligentie magis qz virtutis aialis. Aialis aũt cum eius act⁹ sit varij ordini nõ adherẽtes et marie i hñte rõez. Ptãtes.n. rõales valẽt ad opposita. Perig. fo nãe vt talr̃ ꝓportõat̃ ifime. vitalis ãt media i media reducit̃ sbam. Ipsa nãqz in eo q diuersa operat̃ vt dilatat et ꝯstringit fil̃ prio prima.c.4. ꝺ virtutib⁹ cũ virtute ꝯuenit aiali et sepat̃ a nãli. Sz qr in huius mõi diuersitate ordinẽ seruat illesuz ꝯuenit cũ naturali et seiũgit̃ ab aiali. Appz igit̃ qz̃ nomẽ et rõ nõ vni uoce de his dr̃ tribus sz magis analogice. Sil̃r virtus aialis põt differenr̃ sumi: vl̃ ꝓut dr̃ ab aia fm q actus vel principiũ ertat ꝯprehendẽdi et mouẽdi et aliqua ꝓueniẽs volũtaria ꝯprehensiõe. Et nãlis ꝓut est initiũ opationũ virtutis q in ipsi⁹ ꝓueniũt corpore ⁊ ita erit aialis a nãli diuersa ⁊ eadẽ cũ vitali. Quod si nãlis artius sumat̃ ꝓut opat̃ nutrimẽtũ in salutẽ idiuidui aut spẽi. Et vitalis vt principal̃r opat̃ ad vitaz singularis tũc ipsa erit alta a nãli. Amplius sciendus q questitũ põt referri ad totũ gen⁹ b viuentiũ vel ptẽ sic ad aial ⁊ ꝑcipue pfectum. Et itidẽ nosce q diuisio aie in suas potentias ẽ diuisio subiecti in sua accñtia ceu potui i colorẽ saporẽ et odorem et nõ generis in spẽs. Cõmẽrator fo de aia. Quãuis attendens lib. diuisionũ Boe. cões intentionũ et ꝓdicatiões dicat diuisionẽ aie cõez qd br̃e fil̃e diuisiom generis i spẽs totiusqz itegri i ptes. In eo. n. q aie ꝓs quelibz ꝓdicatõem recipit ipsi⁹ diuisioni attiget generis. Sz qr nõ ois aia oibus ptibus iungit̃ ad nãm toti⁹ bz referri. nõ. n. i qualibz pte aie tota rõ saluat̃ ipsi⁹ Propter huiusmõi fm sciendum q virt⁹ vitalis est oium radix virtutum prima nõ solum natura verus ẽt tpe

lz in scie in ꝑncipio sint oks sil' cõfuse non ꝓtes aut posteriores. Ipa tñ ꝓus agit ⁊ mãifestaꝯ alijs ceu eiꝰ subiectũ cui innitit vt co1.38. Queritꝫ figdem scdo ꝺ ge. aialis. vñ spermaticũ nutrietꝫ mrici iniectũ cũ alimentũ nõ possit hre ab extriseco. Soluit gdẽ non'eẽ vex q; semp alimẽtũ sit ab extrinseco cũ itrinsecis inueniaꝯ i seipo. Quẽadmodũ.n. mori semib⁹ plãtax repitur gd tale qꝺ lacteũ ꝓus anteqz possit alimẽtuz suscipe a cõmixto tre fibi ꝯiuncto er quo lateo tanqz germie supfluo ponit ipm nutrire: sic ⁊ in mã aialiuz supfluũ ꝯpactionis alimẽtũ ẽ: Vñ. A. ibidẽ: Creature ꝑme vt cordi suũ nutrimentũ ẽ fibi ꝓpinquuz ⁊ post ꝫ nutrit se a corporib⁹ extrisecis ꝺria ẽt. 48. Adhuc aris. i eodẽ: In corde forma ẽ ⁊ spẽs epis. Et. a. 9. aialiũ: Postqz spũs est delator aie aiaqz ẽ vna tũc erit epar qsi ex supfluitate nutrimẽti cordis ⁊ tũc erit cor ꝓncipiũ gnãtionis epatis. Et ꝫ quidẽ supfluitas nutrimenti cordis ex qua dicit fieri epar erit illud qꝺ Ar. vocauit ꝯpactionis supfluũ. Primo quoqz prima cap. 4. de virtutibus: Virt⁹ vitalis est ꝑma que in spũ ꝓuenit cuz spũs ꝓcedat ex humox subtilitate deide spũs ſm. p. Ar. recipit ꝑ ipsã ꝓncipiũ primũ ⁊ aiam primã er qua alie Ytutes ꝓfluũt nãlis vz ⁊ aialis. Tertio figdẽ. 2i. veritas est q; primum mẽbx qꝺ creaꝯ est cor lz dicaꝯ de Hipocrate q; ꝑmum dixerit creari cerebx ⁊ occulos vt appet in pullis. Sed is decipitꝫ qr cũ cor creaꝯ non appet in ꝑmis manifeste. Visus ẽt alicubi ẽ dicere q; ꝓus gnẽtur epar qr ꝑma corpis opatio est nutrimentũ. Id ãt phꝫaticum experimento inuentũ cũ studiosi i arte nõ repient ita. Et rõne: qm mẽbx non nutritꝫ i quo nõ est vite sustentatio cum calore nãli ꝓꝑ qꝺ necessario fit gnãri mẽbx prius a quo ꝓcedit calor nãlis ⁊ spũs vitalis ante gnãtionem nutrictis ipm ⁊ Ytus iformatiua non idiget in dispõe iformationis nutrimẽto dũ non accidit resolutio sensibilis nocumẽtũ faciens sensibile. Vitalis igitꝫ ẽ prior alijs nõ soluz dignitate seu nã verum etiã tpe ceu cor ipsius basis ⁊ sufficiẽs saltẽ ad eẽ confusũ per se i nutrimẽto ⁊ q; virtus nãlis ⁊ epar est ab his. Cordi nãqz ꝓncipaliter iest vitaꝯ ꝯnr nãlis ⁊ aialis. lz eni cor in se cõem virtutem ⁊ spm habuerit tñ qr non fuerũt organa manifestationis in ipo cuncta qr cor impediret inde fuerunt demũ seorsũ posita. 5. A. ꝺ aia ⁊ ipm eis vires ⁊ spũs demandat. Et: qꝺ ꝓparat ad recipiẽduz alias virtutes sensus ⁊ motus ⁊ opatiõis vite illud est ꝓus. talis quidẽ est vitalis: ꝑmo prima ca. antedicto. Rursus ꝓꝑ qꝺ vnũqꝺqz ⁊ illud amplius. lz ꝓꝑ vitalẽ hñt eẽ alie. Itaqz vitalis oium ꝑma marie. Sed qs obijciens. Et si ꝑma extet iuegetabilis introductione isensibilis tñ aduentu ⁊ rõalis alijs erit simultanea. Dicẽdum q; lz id; altioris fit cõtẽplationis tñ saltem hẽt q; ipsa cũ eius ꝓncipio fuit prima vnde non dignior ad min⁹ alijs eq̃lis aut maior ⁊ ita ab eisdẽ sepata. Sed id gradũ dantes in formis cum ꝑmaneat ꝑtñs non ꝯturbat. Qꝺ ãt eẽntialiter differat ab alijs ex his non paꝯ apparet. Et firmaꝯ: qm quox diffinitões ſbiecta instra obiecta actus ⁊ fines distant essentia: ⁊ illa differunt. Sed diffnitiones harũ virtutum vt appet sunt diuerse ſba altera fic cor ⁊ epar silrqz instra qr alius est calor ⁊ spũs vitalis ⁊ nutritiue: ꝺria. 55. Similitꝫ alimentũ aliud qr vnum rude ⁊ mãle vt nãlis: reliquuz depuratũ tãqz forma

e. Finis ẽt alius qr vitalis ẽ vitã ꝑꝛe magis licet ⁊ nutritiua ꝑ prius i se cõtineat mãliter fortassis. perfitꝫ aũt ⁊ formaꝯ epatis vigore ficut ⁊ de sensu cordis alig sensere. Mãliter aũt simplr est i aialibus ꝑcipue alimẽti prestantia Itaqz vitalis eẽntialiter differt a nãli ⁊ aiali. Sed dubitaꝯ circa virtutũ pluralitatẽ Damasceno dicente: Virtus siue virtutes nãles ⁊ spũales varia nomina hñtes vna ⁊ eadẽ est. Adhuc vnũ mẽbrũ est principale ꝺria. 38. Dicendũ q; est genere vna sed differens ⁊ multiformis spẽ. vnde aphõx. 2. Virtus vna ⁊ ſba: ſm gdẽ genus Hippocras indicans vnã fore virtutẽ: spẽs aũt plres. Aut lz fit vna subiecto vt dictũ ꝺ aia i cõi ẽ tñ drñs officijs ꝑ mẽbra Quare idẽ damascen⁹: Virtutes ꝫ diuersa i subiectis mẽbris officia diuersis vocabulis nũcupanꝯ. Alind Yo hmõi appet er. 38. Propter hmõi tertiuz sciẽdum q; alig ꝯsiderantes subtilius qꝺ firmatũ posuerũt vitalẽ ab alijs alterã duobus. Alij Yo attendẽtes q; vita reperit i plantis ita vtcunqz Ytus vitalis. Vel qr locuti fuerũt in toto ente hic viuenti ceu pbr: aut qm oñsum ipam vigorẽ nutritionis sub se cõtinere. vñ tertio vndecima ca. i. Cor nutrit cũ Ytutibus suis nãlibus. Et qr sicut tactũ ei⁹ actus est i suo corpe non ab obiectio vt aialis motiua. Adheret ẽt vie ⁊ ordini vni respectu aialis marie vt oñsuz antea ipam ad nãlem reduxerunt. Qui aũt ipam videnꝯ ad aialem reducere addunt qr in eodẽ subiecto repitꝫ sẽp sumpta ꝓprie cũ aiali. ⁊ qr ꝯuenit cũ motiua q̃ ẽ ꝑs aialis ⁊ precipue Ytus patiẽs seu ad hec opata ipsi⁹ que motiue lacertox impat moueri. Propt quartũ quidẽ ad ꝑmũ quid dicẽdũ apparuit. Ad aliud dicendũ q; nõ simplicit dividunꝯ er oppositio cũ aia ois fit nã ⁊ non eꝯ. oñsũqz ẽt q; vitalis non minus verũ amplius põt altex istox eẽ. Ad aliud dicẽdum q; hic marie sermo ẽ de vita priculari pfecta que fundaꝯ in corde nõ ãt de cõi in cuius pte quedaz cor non repitꝫ vt plantis. Ad aliud dicẽduz q; lz ergſtius loquẽdo non solũ que idiuidui sũt spẽ idrñtia imo ẽt idiuidua eiusdẽ spẽi oia ꝺria. 29. cum spẽs ꝑ formã substãtialẽ ꝯstituaꝯ inesse. Nã essentia solũ est vl'ium. 7. metha phy. ⁊ ita Ytutes sũt oẽs spẽ differẽtes ⁊ marie si ponaꝯ nãm sape diuisionis generis i spẽs aut diuisio aie vt dictũ est subi in accñtia. Virt⁹. n. aialis vitalis ⁊ nãlis inherent aie tãqz forme subiecto loquẽdo tñ ſz apparentiã medicox magis ⁊ formax graduales dicendũ sicut oñsum has vires eẽntialiter diserre. Ad aliud dicendum q; vita per alimẽtũ est mãlis: que ãt vitalis Ytutis formalis. Et itidẽ in vitali ostensum mãm vitã similiter exister e. Ad aliud quid dicenduz visum dudum. que autem alterius partis per hec apparent.

Differentia. 58.

Vod virtus aialis motiua primitus influat in musculum q̃z neruũ vr. Primo eni de iuuamentis ca. 2. omnes motus volantarij fiunt per musculos ⁊ ex hoc sequitꝫ q; musculus est ipsa pars mouens alie vero partes create sunt ad aduuandũ ⁊ per musculos ⁊ eorũ extrema que dicuntur corde est motus volũtarius. Et ide voce. ca. i. Musculus organũ exhat motus voluntarij. De cã vero scdo ca. Masculi sunt q; primo mouent Et de accñti q̃rto ca. 6. Ablata cute qui subiect⁹ est musculus nudus crñs imobilis qdẽ apparet lesione in eo facta sẽticns tamẽ. Et consimiles his. Bal. plures profert sermones quibus vr indicari motuz ꝑmitus lacerto

ab aia imitti ꝓalin Johānitius. Virtus voluntarie mobilis mouet lacertos ḡbus ꝛc. Itidē. A. prio de aia. Virtuti irascibili ꝛ ꝯcupiscibili fuit ꝟt⁹ mouēs que ē in lacertis. Q̄ ꝛ rō ꝑsuader qm̄ organicas ꝑtes idonee ꝑpant passiones. sz muscul⁹ est qd organicū cū sit officiale cōpositū magis: neru⁹ aūt simplex. Rursus mot⁹ ptium ē multiplex extensiu⁹ ℈ctiuus ꝛ icuruatiu⁹ ꝛc. Est. n. ad oēm dr̄iam situs sexcuplam huiusmōi aūt mouēdi diuersitas i musculo magis ꝓpter ei⁹ potētiores in oēm ptem dimēsiones saluari pōt q̄z i neruo gracili ꝓducto. Ampli⁹ in oi motu oz aliqd eē quo fulciat mouēs. id āt i musculo ꝓpter ei⁹ magnitudinē erit repire: mīme aūt neruo corpe subtiliente. ꝓalin: vni⁹ ptis vnica ē actio ꝓali. cuz sit a forma tandē que vniuscuiusq; ē vna: sz neru⁹ vnaz bz opatōem q̄ sentit: dr̄ia. 42. Itaq; ꝟtus mouens imediati⁹ indita ē musculo q̄z neruo. In oppositū q̄ neruo motiua ifit prius: neru⁹ .n. reddit virtutez aialem ex cerebro: ꝛ vtilitas nerui ē reductio sensus ꝛ motus ad oēs corporis ptes. de iuuamētis primo ꝛ primo prima. ꝓlerūq; principiū sēsus ꝛ mot⁹ fit ē vn⁹ neruus ꝛc. Et ibidez simplr penetratio ꝟtutis motiue ē in neruis ḡ sunt in lacertis cōtinui. Itidez de motibus liḡdis. c. i. medici diligent ingsiuerunt an nerui vtilitatē motus hēant ex sui suba ꝛ nā an supra neruos fit aliqō mēbr̄ qō neruis hanc ꝟtutē tribuat sicut lacertis exhibere videnť ḡ qdez adherent neruis vidētes oēm ptem isra icisionem nerui sensuz ꝛ motū ꝓut ꝓgrediebať ab illo nerue cē ablatum vt bi i ortu neruoꝝ declarāt a cerebro ꝛ nucha. Ex bis itaq; sermonib⁹ longius illic tactis huiusmōi cōsurgit rōcinatio. Omne illud quo ablato auferť reliquū cā erat illius cū fuerit tota ipsius cā: sed ablato neruo vel multū leso sensus tollit ꝛ mot⁹ de accīti ēt ḡrto c. Erit igit neruus principiū motus ꝛ primū irradiat⁹ ab aia ꝛ nō musculus q̄ ipso ablato adhuc sensus ꝛ motus remanet in pte sup abscisionem sita. ꝓrimitus itaq; irradiat mouēs ꝟtus neruū q̄z musculū

ꝓpter primū ꝟo sciendū q̄ ḡd fit ꝟtus motiua cū eius cōparib⁹ dr̄ia inotuit priori. Modus aūt ipsius mouēdi exhat huiusmōi. ꝑmitus. n. spēs cōuenientis aut tristabilis imutat aerē ḡ sensuz ꝑticularē demū imutat ꝛ hic cōem quā sigdem imutatōem fātasia seu imaginatio recipit ꝛ ꝓseruat. deinde ipsius spēs recepta imutat cogitatiuā ꝛ hec estimatiuā que aliqñ i memoria locať cū alijs. Estimatiua vero imutat cordis actiuā siue opatiuā ꝛ ea passiuā vel ad hoc opatū que demū ipat irascibili aut cōcupiscibili ſz q̄ spēs apꝓhensa fugiēda ē vel ꝓsequēda q̄ tandē impetrat motiue lacertis affixe mouētis ꝑ eius musculos dr̄ītes sūt. n. 529. fm Ba. dr̄ia prioꝝ: ex quo ēt appet q̄ motiua pōt dici ꝟtus aialis ꝛ vitalis vtcunq; ꝓut ei hec iperat vel illa. ꝛ hic ḡdez motus dr̄ia mō strabiť. 135. Quid aūt sit neruus. quot ēt dicať mōis dr̄ia inotuit. 41. ḡd vero sit musculus ꝛ eius necessitas tertio dñdoꝝ appebit. Est āt horum mobile primū quod pri⁹ suscipit ꝟtutē motiuā qua motū ꝯfr mouet que deiceps. Que sigdem apud Ar. est aia bnāq; lz vt forma diffundať per oēm ipsius māz ptez nullā sibi determinās vexū ꝓut est motor alligatur emplius cordi. vnde cōmētator phȳsi. 8. Musculus ē ḡd motū per se ꝛ cōponitur ex trib⁹ puta carne musculi ꝛ ē postremū motuz: ꝛ ex calore naturali qui est motor ꝛ motuz q̄ transit i neruos: ꝛ aia mouēte que ē forma in illo calore nāli. Verūtī apud medicos et ꝑcipue Ba. artificū sensibiliores primū mouens in motū volūtarie ē cerebr̄. vnde de motib⁹ mānifestis ꝓrimū mouēs ac principiū vniuersa mouēs aialis mēbra volūtario motu ē cerebr̄. que āt extrema puta manus ꝛ pedes sūt mota tm̄. Intermedioꝝ vero vnūquodq; motū ꝛ mouēs velut nerui musculi cor de ꝛ huiusmōi. Mot⁹ ē multiplex existit. Nāliſ qdē cuius principiū ē ab itra siue passīmū fit vt grauiz ꝛ leuiū: ſo celi. hec eni nō hūt ꝓpr̄ie principiū motus actiuū itra: vex magis iditū ab extra. Grauib⁹ eniz ꝛ leuib⁹ gnāns motū ididit qō extra ꝑmanet: nam sicut alia accīa ꝯsequūtur formā subalem ita ꝛ loc⁹ et ꝯter ad locū moueri: nā mot⁹ ē ꝓp locū non tm̄ forma nālis ē motor sed ḡ formā huiusmōi impressit ad quā mot⁹ talis ꝯsegť. Celestia ēt mouenť ꝑ principium sepatū qō ē in eis tractatu de suba orbis. Ipsum nāqz est ab eis sepatū eēntialr: ꝯiunctū tm̄ fm ꝟtutē ꝛ in eis situatū per quē fortassis modū ponitur celuz ſo ce. ꝛ mū. aiatuz fore. Aut fm plurimos ꝑ ei⁹ anmā cui exterior intelligentia ꝟtutē influit sua ꝑ quez modū arbitratus ē cōmētator sbam quādā sepataz i hois cogitatiuā ipr̄imere ꝛ influere. ꝓncipiū āt motus actiuū in aialib⁹ intrinsecū existit: ꝛ h gdē motus pōt dici ēt voluntari⁹ si a motore ꝓcedat vtēte rōe cuius ptās ē ad oppositā dr̄iam prioꝝ: ꝛ metaphȳ. 9. Est ꝛ motus violētus huic oppositus cui⁹ pncipiū extat extrinsecū. Violentū. n. ē cui⁹ principiū ē ab extra nō ꝓferēte vi. i. formā nālem passo: ethico. 3. vñ in magnis moralib⁹. Ipm ē cuius principiū ē ab extra ꝛ a quo cogit operi. Est ꝛ medi⁹ iter nālē ꝛ violētuz vt aialis gradiēs i altū. Naz rōe forme seu aie ē nālis cū de ipa dicať ēt ꝑ pri⁹ nā vbicoꝝ ſo. ex pte ꝟo motus violēt⁹. ꝓpter fm ꝟo sciendū ſo coll3. c. de iuuamētis ꝟtutis motiue scribi exp̄ssius primuz ab aia motu seu calore nāli musculū fore mobile ita. ꝓrimū mobile a calore nāli ē musculus tanq̄ idito ab istō. Aia. n. monet pluribus medijs cōcurrentibus icorporeis ꝛ corporeis puta ꝟtute locuz situationis ꝛ actōis determinante cōplone q̄lificate calo ꝛ spū calefaciēte: ꝛ ꝟtutē ad actū vehiculāte: ac membro h oia sustētāte. Cū. n. aia multuz distet ab orgāno corpulētiori i quo vī manifestaria actio mīra oportuit iteruenire ꝓportōabilia cū nā saltū nō cōmittat ſz paulati et ordinate valde ꝓcedit ō vno i aliō extremoꝝ ꝑ media itm̄ vt ei⁹ ꝯtinuitatē ꝯtinuum lateat et mediū histo. 7. Hāc quoq; pōem Auer. rōe minuit. Cōueniēs. n. ē vt motor ꝓportōeť mobili. Calor āt ē ca. et hu. et muscul⁹ fiť ꝓpt ei⁹ cōpōnē. Cōponitur. n. vt ait ex carne simplici et neruositate et nascit a corde. Nerv⁹ aūt solus frigidus ē multuz non hns filitudinē cum calore nāli. Neq; dicēduz est q̄ vena vel arteria fit primū a calore motum inato qm̄ vena oritur a mēbro nō prio. Subdit ēt q̄ de rōe nō est q̄ istm̄ quod dat nutrimētum fit istm̄ motus. magis eni cōueniēs ē vt nutritio fiat per getis instm̄. Neq; ēt arteria cū fit eadem via alterius actōis datiua puta pulsationum operatrix dissimilium et non cōuenientiū motui voluntario. ꝓpt qō ꝯcludit primuz mobile fore musculū nō āt neruū. Sup hoc quoq; sulcitur nō post multa Ba. c. de iuuamētis hanc liť turpiť aggrediť et fortitan sophistice assumens rationis

vim in argutijs ꝓtacte. Si motus ē voluntarius ner
uus ē. ſed neruꝰ nō eſt poſita eius detruncatōne: ḡre
a deſtructōne ꝓnūtis ꝓcludit deſtructionē añtis puta
motū voluntariū nō eē. Itaq; motus volūtariꝰ erit
i neruo. Dit figdē hunc ſyll'm falſū ſoze i ꝓncipijs ⁊ i
figura corruptū ita vt peccet i māz ⁊ formā ſil'r qm̄ qñ
remouet vnū ꝓdicatum rei q̄ data ē a ſbiecto non dz
ſemp remoueri ꝓdicatū ab illa q̄ remotū eſt ſubiectū
Et q opinant̄ ḃ tenent̄ credē cum negatione oppoſi
ti añtis i tota mā negationē oppoſiti ꝓnūtis. Et ideo
hec ꝟba nō ſunt digna vt audiant̄. Et iſte modus ē
vnus i quo manifeſtū ē q; Ba. nō habuit verā radi
cē i logica q: ſi ꝑ remotionē nerui remouet̄ aliqs mo
tus iō non ē de neceſſitate vt qñ neruꝰ eſt q; dicat̄ ꝓ
pria cā in hac re. Sentire igit̄ vī auer. vtcūq; ſmo-
nes pegrini Ba. vident̄ cōmittē deceptionē ꝓnūtis.
a ꝓpoſitionē figdē hūte plēs ꝟificatōis cās in vnaz
tm̄ ꝓcedendo. Vbi ēt termini vt ſic ꝓuertibiles non
extāt: tūc nāq; lz vis tenēt illa cōis gra māe nō tm̄ rō
ne ſorme. Nō. n. dat̄ ſi dolor ē ſolo extat iparis. ḃ āt
non repit itaq; neq; dolor: eo q; is ex mala cārur ꝓ-
ne: dria. 76. Subdit aūt demū idē i ſue poſitionis ful
cimētū ia viſos fuiſſe boies percuſſos ſupra neruos
dormitarios ramificatos ex qnto pariz neruoꝝ cere
bri delatos extrorſum ex craneo ſub oſſiū ptiū tecturiſ
⁊ tūc illis ꝑuate ſunt oē opationes voluntarie ⁊ ideo
dormitarij appellant̄. Vnde ſubdit Raſiz dicere q;
qñ rex Indie nobiles volebat iterficere aliquos per
hūc iterficiebat modū. Et viſus dicere ꝓp hoc q; oēſ
voluntarij motꝰ bis duobꝰ affixi ſūt neruis. Iſte igr̄
eſt ſermo auer. Qd̄ autē hmōi poſitio fortaſſis ſtare
non poſſit ritio dicēdoꝝ appebit. Nūc aūt qs ſorte d̄
ſectum argumētationis eius ꝫ Ba. oñdet talit: Qd̄
eni dicit ꝑmo calorem nālem ꝓuenire muſculo eo q;
vtrūq; calin fortaſſis non ē vex qr i motu non ſoluz
regritur calidū quo ꝑficiat̄ imo frigidū quo contēpe
ratur vt ingroſſet̄ frigido ⁊ fulciat̄. Adhuc moueri i
eſt ſibi per neruuz vt oſtendet̄ primo. Amplius qūo
muſculꝰ naſcit̄ a corde niſi ꝟtute vt plm alia. Eſſet
nāq; de nā muſculi id ipm qd̄ negatur tertio. ii. c. i.
motuſq; illius voluntariꝰ qd̄ ridiculū. Qd̄ aūt dicit
neruuz multuz frigidū hoc manifeſte ꝫdicit veritati
⁊ ſermoni Ba. ꝓbatuz ꝑmo ca. 12. theo. ꝑmo ca. 9. ⁊
primo ꝑma ca. de ꝓbatibus mēbroꝝ. Scribunt. n. bi
neruos ſore frigiditatis pauce q; ipſos iuxta cutē ꝓ-
ne ſituant: vex ex eius ēt magis poteſt concludi di-
ctis q; neruus ſit mobile prius cū ipſe ſit frigiditatis
pauce ⁊ calefiat calore innato quo contēperatus is ad
motum ⁊ ſulcimentum eius reddit̄ aptior muſculo.
Id tm̄ dico non ſufficit: vex moles ēt requirit̄ corpo
rea que āplius repitur in muſculo q̄z in neruo. Et iō
motus i muſculo pluſ q̄z in neruo manifeſtatur: imo
⁊ in corde magis. vnde ꝑ eas deſcribitur motiua ꝑ
mo prima. ḡre illas nouit idiota: non aūt ſic muſcu-
los. Quod ēt dicit venā naſci a mēbro non ꝑmo vī
mobilis leuis non ſeruans poſitionē eius Ax. magi
ſtri volentis venas a corde imediate naſci dria. 47.
Impugnat ēt Ba. non iuſte cū muſculus non bēat
qd̄ in ipo motus manifeſtet̄ ꝑmo niſi per eius princi-
palius principiū ceu neruū ſicut ꝑ cerebrum monent̄
voluntaria. Motus eni voluntariꝰ nunq; ſeparari
pōt a nerno: ſicut bre tres a gradato cū ꝑ nullū indi-
tus ſit motus voluntarius muſculo niſi ꝑ neruuz. ꝯ
ipſo abſciſo bene ſequit̄ q; motus remouet̄ a muſcu
lo cū eius virtutē nō ſuſcipiat aliunde vī accīs non
cōmittit vt ſibi iponit Ba. In neruo tm̄ cum ſit cōe
inſtrm ſenſus ſi motus nō manifeſtatur ita motꝰ cuz
is ſit exilis flexibilis. Motus aūt indiget ſitione q̄z
neruus ꝑſtare non pōt lz ſenſum valeat exhibere: eo
q; difficilius eſt mouere q̄z ſentire cū illud ſit agere ḃ
vero pati. Ad agendū autē plus vigoris requiritur
q̄z ad patiendū de accīti ḡrto ca. 6. ⁊ interioꝝ primo
ca. pe. Neq; ēt valet quod de neruis inducit auer.
Dormitarijs cū moꝛs poſſit aliūde ꝓtingere q̄z ꝑ
percuſſionē neruoꝝ illo ⁊ vl'iter abſq; neruoꝝ cauſa
non aūt motus voluntarius vllatenus pōt ꝑfici ſine
neruo. Sermo tm̄ Auer. apud veritatem ꝑerentem
pōt admitti lz fortaſſis nō ex ſufficientibus deducat̄
vt q; primū mobile a caloꝛe nāli eſt muſculus quantū
ceu ꝓtractū ad ipſius manifeſtationē. motus eni repꝛ
ſentat̄ in muſculo amplius ꝓpter ſufficientis habere
que neceſſaria ſūt motui ꝓtracta q̄z neruus ꝓpter il-
lis carere: ita vt neruus quo ad motū tribuendū pꝛo
portionat̄ cerebꝛo quantū vero ad ſenſum cozdi. hoc
eni bz cerebꝝ virtutis tm̄. Propt̄ tertiū qdem ſcī
endū q; virtus motiua imediatius irridiat neruū ⁊ i-
mittitur ipſi ꝓnter: aūt tanq̄z quoddā ex ipſo ⁊ alijs
ꝓpoſitū i muſculū dirigit̄. vnde interioꝝ ꝑmo. c. pe.
Neruus nullus eſt ipſe ſm ſeipm ſine muſculo nul-
latenus operans in aialis ꝓticulis tales actus: ſed ꝑ
medios muſculos oēs electiones noiatos motus ꝑ
ficit. Cernunt̄ aūt ad mouendas particulas quādo-
q; quidem manifeſte muſculi ipſi: quandoq; quidez
ꝑ medium corde. Ac eozundez tertio: Principium
motus ꝑmuz quidez neruis: per ipos āt muſculis da
tur. Et itidē alie cognoſcunt̄ a medicis radices ner-
uoꝝ qui mouent muſculos a radicibus neruoꝝuz cuti
manus ꝑſtantiū ſenſum vī de motibus ligdis ꝑmo.
Poſtq; lacertoꝝ motū artarijs ⁊ venis ꝓſtrictis in
ſuo deprehendant̄ manere ſtatu eūq; ſtrictis neruis
ipediri: quedā ad lacertos quidē dirigit̄ a neruis vir
tus aliqua ꝑ quā fit coꝝ actio indicauerunt. vī ſub-
ditur virtutē ordinatiuā tranſmittī per neruos a cere
bꝛo ad lacertos ḡre dria priori virtus excogitatiua i
cerebꝛo locata vtitur ꝓticulis quēadmodum riuis q
buſdam neruis ſenſuz ⁊ motū mittens per eos aiali
oi. Quarto vero thcorice ca. 17. Virtus mēbra vo
luntarie mouēs a cerebꝛo ꝓcedit ⁊ per neruos ab ip
ſo orientes mittitur ⁊ a nucha atq; ad lacertos ꝑue-
nit voluntariū illis dans motū. Primo quoq; ꝑma
ca. i. de muſculoꝝ ſermone. Vbi muſculi datur ne-
ceſſitas dr̄ motuz voluntariū mēbris non cōpleri ni
ſi virtute mediantibus neruis a cerebꝛo illis aduenī
ente. Non fuit ēt conueniens neruos oſſibus conti
nuari ne ledrentur eozum duritie iō egreſſa eſt ſuba
ſilis neruo ex oſſiuz extremitate ligamentum dictuz
q̄ neruo fuit adiuncta ⁊ vna res cum illo facta. Et qꝛ
huiuſmodi ſuba ſic cōpoſita erat adhuc ſubtilis nimi
um ⁊ infirma neq; poſſet ad multū extendi niſi ſuſten-
taret̄ alio ⁊ matie cū oritur a cerebꝛo vel nucha ſupi
ori ⁊ ꝓpꝛie cum hec ſuba diuidat̄ in partes plurimaſ
ꝓpterea ſibi admixta fuit ſimplex caro q̄ ſibi ꝓiuncta
ſuſtentaret ⁊ vacuitates einſdē repleret. ⁊ qꝛ he incō
iuncte erant ſube ſubtiliatus ⁊ neruus ⁊ ligamētū ⁊
diuiſi i ſila ⁊ ex eis cōterta ē ſuba pāniculus dcā col-
gās ⁊ ꝓtinens in adinuicē predicta ⁊ ſeparans ēt vbi

oz ꝛ di stinguens. ℙars ꝙuoqz huiusmõi sũt compo site q̃ a d mẽbrũ tendit mouẽdũ colligit subtiliat ꝛ i durat ita vt funiculi assumẽs sitũdinẽ corda dicat. Et neruo. n. ℙponit ꝛ ligamẽto qz caro desistit tm̃ ꝓ tendi ꝛ pãniculus i neruũ idurat ꝛ ligamẽtũ i corda cũ ptranseũt. Et h̃ suba ex his q̃tuor ℙposita muscu/ lus appellat siue lacertus qđ diuersitatẽ nõ iportat realẽ. Ex his igit sericb⁹ recte auditis appz Xtutez motiuã ꝓmut⁹ in neruũ ifluere q̃z i musculuz. Appet ẽt necessitas musculi eiusqz eẽntia ꝛ ꝓ ℙns qđ erit mo bile ꝓmũ seu imediatũ cũ in eo rõ mot⁹ ꝛ fulcimẽti ap tius repiat in Xtute tũ ipsi⁹. Neru⁹. n. ẽ sicut ps cõ silis principalis instri. s. musculi. Nũc ãt ℙcluſa cõ/ firmẽt rõe. Oz eteni mobilis ad motorẽ ꝓportio/ nẽ iteruenire vt itelligibili sad itellectũ vt edocent q̃ de phyſico auditu. Sz neru⁹ cũ sit simplex magis ꝓ- portionat Xtuti simplici ẽt enti q̃z musculo cõpositꝰ saltẽ cõpositõe pticulari. Thorax ꝛ huiusmõi cõstru unt vli theo. 5. c. 22. vñ ꝛ ipse ibi locat i anothomia cõpositoꝝ. Adhuc cũ hec Xtus regrat subiectũ per qđ deferat ꝛ quo per se nãqz nõ mouereť cũ nihil sic moueat nisi corpus. 6. phyſi. illud nõ erit nisi neru⁹ eo q⁹ imediate oriť a cerebro vel nucha manifestatiue saltẽ. Musculus Xo nõ itm̃ extendit vt cerebrũ vel nuchã tanq̃z sensui subiacẽs attingat. Est ẽt neruus lucidus pnius porosus ꝛ tale mereť eẽ aialis Xtutis spũ mediante receptiuũ primũ ꝛ delatiuũ hec autem musculo nõ isunt nisi forte per neruũ ꝛ iõ in opilatio onẽ ꝛ obstructionẽ neruoꝝ videm⁹ paly siz ꝛ filia cã/ re: nõ sic ãt que musculi. Rursus in vnoquoqz mẽ broꝝ officialiũ ẽ pticula cõsilis q̃ illi⁹ pficit pricipalr opatio: alie ãt ptes ꝓpter bñ fore dria. 73. Talis ãt pticula iuste cõsideãti neru⁹ erit. nõ ãt ligamentum cũ nõ sentiat neqz pricipio alligat. Fit ẽt ꝓpter iuua re neruũ principaliorẽ vt appuit ex musculi cõpõne Neqz pãniculus cũ sit fario. baud caro qz nõ ẽ prin cipalis sz ex san. cãta fluxũ hñs ꝛ refluxũ: neqz ẽt to/ tus musculus cũ toti isint mot⁹ p ptẽ magis: phyſi. 8. Palin: h̃ nos docet exꝑientia qz videm⁹ motum cessare ꝛ sensuz neruo ꝓcioso nõ ãt musculo. motus tm̃ tũc nõ iest neruo nisi fortassis ℑctõis seu spasmati onis sz musculo magis sensus tm̃ iest ꝓter musculum neruo ẽt manifestus. Sic igit sufficient concludatur q⁹ neruus ẽ id qđ imediatius ꝛ ꝑncipalis vigorẽ re- cipit aialis Xtutis: motus vz atqz sensus. Et q⁹ de/ mũ manifestat in musculo. ℙropter q̃rtuz qdem ad prias auctoritates oẽs vna ꝓcedẽtes Xtute dicẽ dũ id gr̃a manifestatõis mod⁹ eristere cũ videm⁹ mu sculũ mouẽ nõ ãt q⁹ Xtus i ipso primit⁹ recipiat imo i neruo velut principiũ opatõis visus posita ẽ cry stal lina manifestat tũ magis i ptibus cõiacentib⁹: dria 65. Ad aliud dicendũ q⁹ ptes nõ audiũtur illic orga nice fm q⁹ organicũ ꝛ ℙsile opponũtur. sed organicũ dr̃ eẽ per relatõem ad simplices cõceptus aic. aut h̃ i motus Xificatur vt dcm̃ est manifestatõe: nõ aũt in principio ꝑmitns motoris susceptiuo. Ad aliud iaz appz qd dicendũ sit mõ antedicto. Ad vltimũ dicen dũ q⁹ neruus rõe ℙpõnis ipsius ꝛ saꝭ magis fulcim tũ pstat musculo moles tũ deficit neruo in illo repta Vel gnãtũ petit organũ cui primit⁹ imittit Xt⁹ moti ua: nõ ãt id cui Xtutis isit appentia seu manifestatio imensior. Ad aliud dicendũ q⁹ verũ est qm̃ illõ mem brũz sucrit vnũ modo oi neruus aũt alius ẽ sensitiu⁹ plerũqz ꝛ motiuus. Aut non est oi idem modo vno ẽt dato neruo. Mã in ipso ẽ dare frigiditatẽ ꝛ siccita tẽ minorẽ ꝛ mollicie ꝛ ita erit organũ sensui aptum. Et ẽ rcpire ꝑdictas in eo q̃litates itensiones ꝛ pluris diaphenitatis porositatis qb⁹ reddit instrz motui ap tius. Ea ẽt que ꝓtus nota sunt opposite.

Vonia dcm̃ est inuamẽtum nerui exister di stributõem sensus ꝛ motus in oẽs ptes beñ tare ℙtingit: deincepe ne vn⁹ neru⁹ possit eẽ sensus ꝛ motus principiũ. Qđ est nõ: vr̃ qm̃ quoruz Xtus ẽ alia ℙpõ sba ꝛ finis seu opatio in idẽ nõ cõci dẽt principiũ. talis vtiqz neru⁹ ẽ sensitiu⁹ ꝛ motiuus cũ Xt⁹ sensibilis ordinet in sensitiuũ: ꝛ motiua i mo- tiuũ sitqz motiu⁹ ficctor ꝛ durior sensitiuo prio ꝛ theo. primis. Finis ẽt sensitiui ẽ sensuz ꝑstare: motiui Xo motũ. Palin: illa nõ cõcidũt in vnũ principiũ quoꝝ eẽ diuersis ℙtinet generibus: cũ ꝑdicamẽtoꝝ coor/ dinatões sũt ipmixte: posterioꝝ prio. Sz qđ sensiti/ ui in passiõis cadit gen⁹: motiui ãt in id qđ actionis. Sentire nãqz pati ẽ quoddã ꝛ mouere agere q̃rto ꝺ accñti ꝛ iterioꝝ. i. Et sulcit qz ibidẽ sentire suscepit actõem ab alio vt ab obiecto qđ ei exstat tanq̃z pati. Mor⁹ aũt eã nõ suscipit veꝝ poti⁹ cãt in aliud. Et si vn⁹ est neru⁹ principiãs sensuz ꝛ motũ tũc ꝛ Xt⁹ erit tm̃ vna corrñdẽs eidẽ cũ tñ eius quadã sensitiua ꝛ re liq̃ motiua. Rursus i tegni lib. 2. vt ad multũ nerui sensitiui oriũtur a pte anteriori motui Xo a posterio ri. Itidẽ ꝓpter qđ ergo ali⁹ erit neru⁹ sensuz princi/ pias alterqz motũ. Is. n. vi solus sufficere non igit vn⁹ neru⁹ poterit eẽ sẽsus ꝛ mot⁹ principiũ. Op/ positũ Xo cõitas sentit medicoꝝ. Ampli⁹ sicut ẽ i ꝑ mo istro ꝛ fo: ita filr ꝛ erit i tertio: puta cerebro nu- cha ꝛ neruo: sz vtrorũqz illoꝝ alteꝝ vnũ exñs sensũ iniciat ꝛ motũ. Rursus quoꝝ nomẽ ꝛ rõ sũt eadẽ et act⁹ principiũ filr erit vnũ cũ hẽant eandẽ nãz sz talis ẽ neru⁹ sensitiu⁹ ꝛ motiu⁹. Vterqz nãqz dr̃ vn⁹ ꝛ est sba flexibilis subtilis ꝓtẽsa colore alba ex cerebro et nucha ꝓducta. Neru⁹ igit poterit vn⁹ fore principiũ sensus ꝛ mot⁹. ℙropt primũ qdẽ sciẽdũ q⁹ vnũ quo tiẽs dr̃ dria oñsum tertia. vnũ ãt h̃ sumptũ vnitatez iportat numeralẽ. Quid ãt neru⁹ dria. 41. qdqz sen- sus. 42. Sz motus li. cũ coꝝ multiplicitate. ℙrin/ cipiũ Xo multipl'r dr̃. vne qdez vnde motus initiat vt distãtie cui⁹ oppositũ eius terminus: aliť vñ opiꝭ fiet qđcũqz ceu in doctrina nõ ẽ incipiẽdũ a rei prin- cipio vez vñ discit facili⁹. Tertio quod primũ ꝓdu citur vel gnãtur in exñte ficut fundamentũ in de mo ꝛ cor in aiali. Adhuc vnde primus initiat motus vt pater ꝛ mater filij: et lis extant principiũ belli ali⁹ i m voluntatẽ ac ipctuz mouẽs et mutãs ficut princeps aut tyrãnus et artiũ architectõica. Sexto vñ cogno scit res primo vt suppositõcs et priores dignitatum principia sunt cognitõis conclusionum. hic aũt prin cipiũ auditur q̃rto potius dictũ mó. ℙropter fm qdem sciendum q⁹ Ar. vt tactũ dria. 42. fortassis nõ cognoscẽs pfecte nerui nãm posuit ei⁹ opa dria et al tera magis vt vnũ ligare ossa et edinuicẽ cõnectere ptrãz in craneo in quo futuralis siue seratilis est co pula et is vere non ẽ neruus nisi vt equoce vez liga mentũ ac ad sensuz vt inuit ꝑstare ita ñ capit vtiqz ne qz stupor vbi nõ ẽ neruus corpis. ℙlurimi ãt sunt nerui circa pedes manus costas collum et brachia. Stupor Xo sẽsus ẽ passio: dria. 73. Collz tũ fo Ar.

ponit q volnerit neruū solūmodo calidū sui fridita
te ꝺtēperare nō potētē excellētiori sētire calore. Ait
nūqꝫ appere ex ar. snia q non fit factus neruꝰ nisi ad
cōtēperandū calorē itrinsecū ad ḃ vt det ℞tutē senti
endi vꝫ carni vt subdit post multa. ⁊ hec opinio plus
seqtur in imaginatiua cerebri Sꝫ forte Auer. stare nō
pōt cū nūcubi diligent igrens talc nerui reperiā inua
nētū cū hec ēt tēpies causet a cerebro sufficiēt: de q
tibus sꝯbo. Adhuc caro cordis reliq̄ calidissima car-
niū p se posita ē sentire: dria. 42. Vbi b. sitatio ap-
paruit circa nerui nāꝫ silr Auer. instra. Propt ter
tiū qdē sciēdū q vnus ⁊ idē neruꝰ pōt nō raro unitū
sēsus ⁊ motꝰ forte sicut testatū ē de accūtu: q̄rto iterio-
rū. i. de motibꝰ mānifestis: ⁊ theo. 6. Volūt eni q mꝫ
totiēs det sensus ⁊ motꝰ p vnū neruū. ⁊ plerunqꝫ q
dez vnus neruoꝝ singularit pstat sensū ⁊ alter motū
Tuncqꝫ nō ꝺcidet dubio si sensus pot esse sine motu
ant eō i lingua ⁊ oculo: veꝝ priꝰ magis cū idē vtrisqꝫ
sucrit neruus. Veritas tū sanior q vbicunqꝫ est sen
sus nō est motꝰ cū mouē fit quoddā agere: sentire ve
ro pati. Ad agendū vtiqꝫ plus reqrit ℞tutis ⁊ calo
ris. ad patiendū āt modicū ibidē. Vbi āt reptus est
motꝰ p oppositū ⁊ sensus dūmodo ei occurrit sensibi-
le. Dico āt ita q dictū ē aliquē neruoꝝ pncipiuꝫ mo
uēdi ⁊ nō sentiēdi ū qm̄ non possit sentire qz sepultꝰ
forinsecū sibi nō valet nāliꝫ aduenire sensibile. vñ p
mo hma: Mēbroꝝ qdez sentientiū mobiliū plerūqꝫ
sensus ⁊ motus silr pncipiuꝫ ē vnus neruꝰ ⁊ plerūqꝫ
sepaꝝ ⁊ erit pncipiuꝫ alterutrꝰ ℞tutis neruꝰ. Vt id
sit p aplius appeat sciendū q neruꝰ nō ē pncipiū sen
sus ⁊ motus pmuꝫ. sed cor aut cerebꝝ cū nucha vnū
sꝯarium magis pura respectu carnis ⁊ pānicloruꝫ
musculoꝝ ⁊ cordaꝝ ceu ⁊ nucha taliꝫ se hꝫ cerebro re
lata ⁊ neruis. Insup ⁊ neruꝰ amplꝰ extat sensus pn
cipiuꝫ q̄ꝫ motꝰ. sentit eni extēr in seipso ac alia sensi
re facit q̄bus superpāditur ita q etiā pāniculos ⁊ cor
das q̄bus ꝺtenti nisi paꝝ ex eo. Sꝫ motus initiū nō
est actu sed ℞tute magis. Mō eni mouere pōt scipm
localit neqꝫ aliuꝫ actualit: illatus tū in musculi ꝓstru
ctionē cuius ps est nō mīma cuꝫ fiat ex neruo ⁊ car-
ne simplici i tegni facit ad motuꝫ: ⁊ qz organuꝫ dela-
tuꝫ extat ℞tutis ⁊ calore nāli musculuꝫ. Est igit or-
ganū motus reddens ipm tū seu deferens sensus āt
non soluꝫ q hmōi veꝝ pcipiens siue idicās magis.
Sic eni se hꝫ de his vt de neruis obticis ⁊ crystalli-
na: dria. 45. Propositum āt firmaꝝ rōne: q̄m in bis
marie quoꝝ vnuꝫ ordinaꝝ i aliud qō pōt amplius po
terit vtiqꝫ ⁊ minus. talis ℞o est motꝰ ad sensuꝫ: ipe
nāqꝫ i motuꝫ: sensus āt in salutez aialiſ silr qꝫ motꝰ
eo eni adipiscit qō apprehensuꝫ. Sed neruus qs mo
uetis cū mouere fit agē ad qō plurimuꝫ reꝑitur ℞tu
tis poterit ⁊ sētire: cū pati modicuꝫ ℞tutis expectat
Amplius q̄ virtꝰ seu aīa ⁊ calor nālis vigorosi exti
terint sm q āplius aut minus iherent organo vni po
terunt opari diuersa puta currere ac stare i aiali: quo
rū alteꝝ expetit ℞tutis: reliquuꝫ āt minꝰ. hmōi ℞o
nernus est organum respectu caloris nāe ac ℞tutis.
plurimuꝫ nāqꝫ ipoꝝ imissum neruo motuꝫ ꝓncipia-
bit minimuꝫ vero sensuꝫ. Rursus quoꝝ ꝯplexio mo
dicuꝫ distat i adinuicez vnuꝫ poterit i qō alteꝝ ad sen
sum q taliꝫ efficiet nāe calo ⁊ virtute. talis vero cō-
ne neruꝰ est vterqꝫ cuꝫ fridus sit ⁊ siccus mēsurate:
ita vt illis ꝓamplius receptis remitteꝝ fridum ⁊ in-
tendet siccuꝫ: sc̄m vero minus eꝫ. non ent sufficiēs
calidū qō innatū opari nisi occurrat ifluens eidē red
dēs alteꝝ quoddā tertiuꝫ velut formale calidū. Et ti:
ab organo cuiꝰ sba vtcūqꝫ diuersa existit cuꝫ ḃ quod
agens sicut tactū variari ꝓtingit diuersus poterit cō
surgere pnceps effectꝰ. Sꝫ hmōi est nerui suba nā i
ea est diaphencitatē seu quietatē attendere sensui eri
stentē consonā. Cū maxie spiritꝰ sensitiuus sit hmōi
ac ēt terrestreitatez ⁊ duritiē gbus neruꝰ motui essi-
citur cōformis cū motus fortius expectat subiectum
ob actōem ⁊ durius pp quietis fulcimentuꝫ. Itidez
vnuꝫ ⁊ idem numero pōt i duo etiā dissona vt ligua
i gustum ⁊ hmonem: tertio de aia dicunt tū qz in alte
rū pncipalius vt gustuꝫ ⁊ i reliquuꝫ ex ꝯti puta i ser
monē: nā ⁊si vnum qō extet lingua subiecto est tū di
uersa rōe. Sustat eni pp neruos sibi a ttio pari ner
uoꝝ cerebri delapsos. Sermonē vero motu dearti-
culat p eos q a leptimo: ita figdē in neruo duplex vt
tactuꝫ rōe sbe amplius nā pncipalius quoqꝫ ordinaꝝ
i sensum cū cum suscipiat ēt actu sensibili occurrente
non autem motuꝫ vt tactum nisi virtute tū. itaqꝫ qs
neruꝰ motuꝫ ⁊ sensum poterit inuare. Aū āt egeꝝ
q̄ꝫ sensu simplicit ⁊ intenso non distracto in pla nā
neruuꝫ hic adinuenit simplr sensitiuum q̄lis obticus
ac qz interdum idigeꝝ motu solum ⁊ imesiori neruū
tuncqꝫ cōstituit motus absolute qles plures sepulto
rū vt manuum et pedū. Vtrisqꝫ vero neruꝰ vnus p
ticipat qm̄ cum eo egere ceu quinti tertij et qrti parū
ex cerebro ꝓductoꝝ. Propt q̄rtum āt ad primuꝫ
dicendum q q̄uis hec sint dissona in spāli ꝓueniunt
tū in cōi taliꝫ q aia cum calore nāe delato in eoꝝ or-
ganum possit i eum diuersum effectuꝫ iprimere. Ad
aliud dicendum q ꝫ pati qō est nerui sensitiui et age
re qō motui sint diuersoruꝫ generum nihil tū ꝓhibet
idem esse subiecto ceu qs relatione gnāri dr pr in ge
nere locatꝰ ad aliquid. ꝓut vero i seipso subsistit inꝑ
dicameno sbe. silr et de neruo sm diuersa et in eo re-
perta et i eum iprimentia. Omne quoqꝫ silr actuum
et passiuuꝫ et mouens pbice mobile erit: pbicoꝝ ter-
tio. Ad cōfirmationē silr apꝑet ex multis. Ad ali
ud dicendum q virtus est vna in cōi: diuersificaꝝ tū
sm orgna in spāli. Organūqꝫ vt visū sm eius nām
alterā et receptionē pōt silr diuersificari. Ad aliud
dicendum q nō impedit qn ēt neruus qs possit eē sen-
sus et motus initiū vt declaratum ꝫ sensitiui simpli-
ciores plus ꝓdeant a pte anteriori et motiui a pte po
steriori. Ad aliud qd dicendum apparuit. Et ad ea q
partis alterius etiam satis his iam apparet.

Occasione illius qō dictuꝫ est musculos virtu
tem hre tū innatā hesitaꝝ deniqꝫ. Videt. n.
q musculus nō hēat solā hāc veꝝ et influen
tem cum ea sibifusā Johānitium enumerantē inter
mēbra hūna virtutē innatā et influentē cuꝫ ingt omnes
tres lacerti. Qō inuit i tegni lib. 1. vbi enumeratis
ꝓncipalibꝰ ptibus deseruientibusqꝫ ipsis et hūtibus
virtutē innatā solū in gbus nō reponit musculus sub
ditur demum Alie oēs ptes cōe bis hūtes sui ipsius
regimen venis et neruis indigēt. sub gbus vr mu-
sculus locari: Et: nullum membꝝ officiale hꝫ virtu
tem innatā tū sed et cum hac influentem et sic cōpo-
situm. Quod āt tale incipit a simplici. musculus ve
ro est pars officialis: tertio theo. cū sit instrm virtu-
tis aialis. Et firmatur quia recipit sensum et motum

cerebro: dria. 58. Adhuc hñtia ⁊tutē inatā tm̄ sunt ossa ⁊ caro nō sētiētia musculꝰ vtiqꝫ sentit. hꝫ igitur musculꝰ ⁊tutē inatā ⁊ ifluentē ⁊ no solū inatā. In oppositū idē Johānitiꝰ cōnumerās musculuꝫ i his q̄ hñt ⁊tutē inatā tm̄. Et i tegni vbi agit de ꝓtibꝰ que hñt ⁊tutē inatā ⁊ vbi ō habitudie tractat totiꝰ q̄ musculꝰ repūtat cōsequns eoꝝ cōstructionem ⁊ nāꝫ. Ad hoc si cōponētia musculū hñt ⁊tutē inatā tm̄ ⁊ ipse cū rō totiꝰ ꝓsurgat ex ꝓtibus. he ⁊o hñt q̄ sūt prima ⁊ simplex caro cū sit san. ꝓspissatꝰ: ⁊ nerui ꝑ quos ēt nō recipit musculꝰ cū careāt sensu. Sūt naqꝫ terree nāe que vero talia nō sentiūt: ꝓmo de aia ⁊ tertio. ne qꝫ motū hñt: dria. 58. ligamentū ēt qō de ipsiꝰ est cō pone Almāsor. ⁊ prime primis. Et ro hic despiciunt Maly rodoan sepans ligamētuꝫ huiꝰ ꝓpriꝰ: ac ēt pānniculū a musculo tanq̄ eiꝰ nō igrediēs ꝓpōnem. Et firmat q̄ magis dcm̄ ē dria. 58. musculuꝫ cōponi ex carne ipsius calore nāli ⁊ aia. Caro āt ⁊tutem hꝫ innatā solaꝫ. Palin. Igitur agere dr̄ quod motū hꝫ a seipso: iteriorū primo. talis qdem musculus in genere motus collꝫ appens ꝓmo ⁊ phy. 8. Hꝫ ergo musculus virtutē inatā tm̄. Propter prima sciendū q̄ qd sit musculꝰ seu lacertꝰ: dria visuꝫ. 58. Habere āt virtutē inatā solū quod ē vnū mēbꝝ q̄tuor dionis ꝓtinꝫ q̄drimēbris ꝓtracte triplr̄ pōt audiri. Aut aliqd hꝫ virtutē inatam solū. i. coinditā nālem ꝑ quā eiꝰ principiū ē magis intrinsecum vie vni adherēs amplꝰ ⁊ sic nālia dcā mēbra contra diuisa aialibus quoꝝ actꝰ exordiū a formis maxime hñt ⁊tutem inatam solam Aliter dr̄ membꝝ habere ⁊tutem inataꝫ ⁊ sibi sufficientē inditam q̄ nullo simplr̄ egens ab eodē nequa q̄ꝫ suscipiat absolute. Verūm suam inditā virtutem ceteris ꝑ modū primi i vniuerso cōtribuat q̄le coꝝ hꝫ Ar. ertat sniam erq̄sitam. vel qd tertio possidet virtutē inataꝫ solū q̄ talr̄ sibi in sue generatois exordio inditum fuit eo q̄ prima radit ⁊ principiū ceterorum. Ante nāqꝫ aduenit ⁊ vltimo recedit priusqꝫ ceteris icipit ⁊ antea cōpleā. nā hꝫ ptes sil̄ generent lata q̄dā paritate: prius tm̄ sūt supiora q̄ꝫ inferiora: interiora q̄ꝫ extrinseca: principalia q̄ꝫ seq̄ntia: dria ēt. 49. Et ro dcm̄ ꝙ de ge. aialiam vbi appens que huiusmōi formā epatis ꝑsistere in corde: ficqꝫ nulluꝫ a corde mēbrorū virtutē hēbit inatam cuꝫ oia videant ab eo vtcunqꝫ dependere vt ēt appꝫ interioꝝ tertio. Et id veꝝ certū vel appentius imaginet q̄ ex massa generationis ſmatica ꝓiacente ꝓtium vnaqueq̄ suscipit fore sil̄ quod suū; nō āt sic in ⁊tute vnius aut successione q̄dā vt prius. Et ita estimauit sensibilius Ba. ꝓtracta virtutē inatam tm̄ obtinere. Cū ēt apparēter in plura ipsoꝝ nō perceperit artariā venā aut neruū deferri ceu cartilago cū ligamēto mōstrant ⁊ piguia Fuit igit̄ sermo Ba. pulchrior apparēs Ar. vero, ꝑ fundior coeristēs. Propter hꝫ vero sciendū quod dā sensisse musculū hr̄e virtutē inatam tm̄, put reddit calidū frigidū ⁊c. pingue ⁊ extenuatū pilosuꝫ vel oppositū corpus sic aut aliter collocatū. Prout co vero ꝓficit motꝰ ac ēt sensus virtutē hꝫ inatā ⁊ ifluētē. Sꝫ id dicētes nō sapiūt hesitātes cū modū ⁊ cām nō assignēt neqꝫ difficultatē apiant. Insup ⁊ horum q̄dam voluerūt dicere musculū prio dici mō altero aut lacertū conātes idē Johānitio cū tegni astruere Sꝫ id ēt nō valꝫ cū noia magis ertēt ſynonia dūtes bis plus translatione q̄ꝫ natura. Vnō igitur indifferenter vtenduꝫ pro alio. Musculꝰ tm̄ vr̄ a greco trāſ formari. Mus. n. apud eoꝝ murē ⁊ musculū iportat q ēt in xistro dr̄. Lacertꝰ qdē q̄si lacertulꝰ ad moduꝫ nāq̄ muri ex lateribꝰ eo cōpaginat corꝓ: q ⁊ hꝫ vlr̄ musculū iportet, ꝓpus tm̄ eū q brachioꝝ ad ūcros q̄ re ⁊ brachia lacertos dēnotāt poete. Propt̄ tertiū q dē sciendū q̄ musculꝰ seu lacertꝰ ignius virtute sulcit̄ fluēti ⁊ inata vt denotarūt in hoc adducta cū ꝑter eiꝰ nālia fulciaā aialibus puta sensu ⁊ motu. vene nā qꝫ ac arterie nō sunt de ꝓpōne eēntialr̄ musculi: veꝝ vt meatꝰ qbꝰ ipse ꝓseruaā ei vitā ⁊ alimentū deferendo. Cōsequnter aūt virtute inata poterit soluꝫ vt ostēdit iā caro musculi ꝑs cuꝫ sit ceu sanguis ispissatꝰ motu vt sic carēs ⁊ sensu cuꝫ musculo ꝑficiaā ⁊ neruo. vñ dcm̄ ē ab. A. ossa ⁊ caro nō sētiētia i eiꝰ cōpositiōnē cadit ligamētuꝫ q̄cqd dixerit Maly. mēbroꝝ directius hñs virtutē inatā solā. Neruꝰ aūt in musculi cadens constructōe ꝑter id quod hꝫ ⁊ t dcm̄ tribuere sensuꝫ ⁊ motū pōt ⁊ aliter inueniri puta magis rōe sue terrestreitatis q̄ꝫ diaphenitatis ⁊ put dissoluitur in fila carnē primā ⁊ simplicē ligātia cū non possꝫ aliter ꝑmanere: ficqꝫ actū inducit ligamēti cū illō non sufficiebat vt min̄: ro aliq id nō audiētes dixerunt musculū sumi ꝑ ꝓte quada illiꝰ vt carne. Sꝫ circa id ꝓtingit antietas cū scriptuꝫ sit in tegni mēbra hñtia virtutē inatā tm̄ scipa regere ita vt neqꝫ alijs dñent neqꝫ alia dñent eisdē inatas hñtia regētes ea virtutes. vñ Johānitiꝰ. Sūt hñtia ꝑpriā virtutē q̄ regūt ⁊ eoꝝ q̄litas cōstat. Cuiꝰ opposituꝫ q̄m̄ hmōi mēbra sūt nālia istra ō his. n. scriptū iteriorꝝ prio q ꝫ coidita ifit eis virtꝰ q̄ suū ꝓficiunt actū ceu magnes trahit virtute sibi idita ferꝝ: ita q ⁊ si pmāsibilis ēt coꝝ ſba nullo demū idigeret vt neqꝫ artarijs neqꝫ vēis. Sꝫ q̄ egēt nutritōe ac custodia cōmensurationis calore eguerūt iō illis: suscipiūt ergo aliunde virtutē nō hñtes tm̄ inatā Dicēduꝫ q ⁊ suscipiūt nō ꝑ acgrere vivacitatē q̄ i pricipio vt tactuꝫ recepunt ipsoꝝ ꝑduc tōes veꝝ ꝑ ꝓfuatōeꝫ vivacitatis priꝰ susceptē ceu āpliꝰ in oc iteriorib̄ vt exposituꝝ mānifestauit Ba. cū i tegni fuerit eiꝰ breuitas vt ea que Johānitij onerosa. Et fileat. A. iqēs pria prio ō virtutib̄: si clauderet via iter epar ⁊ os ⁊ id hēret nutrimētū aptū eiꝰ actio destrueret i ipso. ñ. n. hic tollit vivacitatē veꝝ ipsius cōseruatōeꝫ magis etiam concessit Ba.. Propter q̄rtuꝫ qdē ad primuꝫ ⁊ fm qd dicēduꝫ ex pmissis visuꝫ. veriꝰ nāqꝫ musculꝰ virtute viget vtraqꝫ vt oñ sum. Ad tertiuꝫ dcm̄ q iquātuꝫ ē simplicib̄ cōstructuꝫ vt ipsis rōem quādā hꝫ mēbri hñtis virtutē inatā tm̄: put vero posituꝫ magis vt cōposituꝫ vtraqꝫ ꝛticipat virtute neqꝫ simplr̄ ē officiale ⁊ ꝓposituꝫ musculꝰ mēbꝝ q̄ nō ꝓpōne ulr̄ ut caput veꝝ potiꝰ ꝓticulari ut fere mediuꝫ obtīeat simplicis ⁊ cōpōsite ꝓtis theori. 3. Ad aliud ēt appꝫ q̄ caro ꝑs musculi maior vlr̄ ō anothomia q̄rto quē transtuli. Carnes aialium marimaꝑs musculoꝝ ſbe aialiū sūt dissemmatil que in ipsas ligamētis ⁊ neruis musculus gn̄atur que hꝫ de se sensu careat ⁊ motu hoc suscipit nī vigeꝛc fibi a cerebro delapso ꝑ neruū: dria. 58. Ad ea ēt que alterius similiter q̄d sentiendum visum. Nam Ba. cuꝫ Johānitio considerās q̄ in musculo magis repūtantur membra fruentia virtute inata sola q̄ꝫ in alia partium posuit vt declaratum musculū taleꝫ existere nā in ipso est caro ⁊ ligamēū ac vicunqꝫ pinguedo ma-

gis ad carnē reducta. Inuoluit.n.is ⁊ circūdat os ⁊ cartilaginē q̄ oia extāt ⁊ virtutē inatā hūa solā. neruo⁹ ēt sicut ligans ⁊ ꝯtinēs carneas ptes rōez induit hanc ⁊ p ꝯñs pānic⁹lus cū ex ligamēto ꝯstituat ⁊ neruo: dria. 44. Id ēt ampli⁹ dria. 42. sumit ⁊ caro q̄ñq3 p oi sōa vsq3 ad os ⁊ cartilagines: dria. 42. ceu hic cuz musculū cōponi ex carne dicam⁹. Ad aliud q̄d dicē dum dria videbitur. 58.

Differentia. 59.

Quod calor ⁊ spiritus sint idē monstrat ex. 5. pharmacox: Hippocrate dicēte calorē spūm fore amplius rōe Quecūq3 hūt idē agens ⁊ ex eadē ꝓducunt mā ꝓducat ēt hora eadē videt eadē existere cū he sint idētitatis cāe. hec autē calor hūt ⁊ spūs. siunt nāq3 a corde ex humox subtilitatibus vel cox vaporositate codē ēt tpe. Adhuc quox eadē est opatio ac ēt ꝓpetas illa sūt eadē: hec nāq3 fecit scire formā velut trāsmutatio māz. Est aūt calor resolubilis ⁊ subtilis ⁊ motiu⁹ marie vt ⁊ spūs de distēpantia inēqli ca. 6. Etsi calor ⁊ spiritus eēnt diuersi cum calor ens corp⁹ vt videbit diffundat per oē corp⁹ ⁊ spiritus sil⁹ duo corpa eūdē obtinerēt situ qō ipossibile. Iridē: cū calor nō fit res nō nālis neq3 ēt ꝓter nām verū nālis: iam res nāles forent octo: cui⁹ ꝓtrariū dictū ab oib⁹ ponūt. n. ꝯcordit septē tm. Erit ita q3 calor ⁊ spūs idē. In ꝯri q3 cū ⁊ diuersitatis nota calorē ꝓferunt tāq̄ a spū diuersū. vñ de cā motus aialiū in alijs pot idē maius ⁊ min⁹ fieri ēt ꝓpter calorē ⁊ spūm ⁊ friditatē. Et primo ꝓma. ca. 1. ō mēbris cerebox ⁊ epar virtutē vite suscipiunt ⁊ calorē nālem ⁊ spūm a corde: ⁊ aphoris. 5a. Vt exteriora hēant spūm ⁊ sanguinem ⁊ calorē sicut iteriora. ⁊ iō multe reperiunt locutiones hmōi. Adhuc calor nālis describit tpatus mulcebris ⁊ suauis: ꝓma aphoris. Spūs vero calidior corpis est res: primo ꝓma: ca. de ꝯplonib⁹ mēbrox. Amplius illa differūt quox locus est diuersus cū locus nām salua tiuā unitē forme. Quantuz etcni nā dat de forma tm̄ ⁊ de loco: de celo ⁊. m. q̄r to. Locus aūt ⁊ transitus caloris diffinitionū libro est intra artariarū tunicas. spiritus vo intra tunicā ⁊ tunicā: pp̄ que calor nō est idez cū spū. Propter primū vero sciendū q̄ caloris ad ꝓsens duplex datur distinctio. quax vna ab ei⁹ sumitur ꝓncipio ꝓcessiuo: altera aūt ab ipsi⁹ cē. Fm quoq3 pmā calor est duplex: Vnus q̄dē simplex impmixt⁹: Alter vo cōpositus ⁊ pmixtus. Simplex q̄dē duplex ēt reperitur. bi q̄dem elementaris q̄ q̄dē est q̄litas ꝓpria ignis iō ipsius formā iseparabiliter cōcomitās vt plures antiquorū estimauerit ipm fore eius formā essentialem: qō impugnatū dria. 13. hic aūt calor generatiuus mime existit. Caliditas nāq3 vegetabiliū neq3 est ignis neq3 ab eo ꝓncipiū sumit. Cōfert tñ ad materie ꝓparationem alterādo ⁊ trāsmutando vt forma introducat in eā: velut caliditas ⁊ friditas i susceptionē forme ab aia artificis gladij. Est ⁊ alter calor simplex celestis vinificās ⁊ in esse ꝯseruās oium viuentiū germia nū q̄z consūptionē ⁊ pemptionē inducens qō in spmate oium inexistit vocatū calidū. Et hoc q̄dē instrm̄ imediatum existit cui inuisa fulcit oia in esse ⁊ opatiōib⁹ dria. 48. Est aūt calor alius ꝯpositus ex his antedictis duob⁹ q̄ q̄dem est aialiū calor ⁊ vegetabiliū vt cunq3. Est nāq3 aie quox alter velut ꝓparatiu⁹ existit materie: vnus vo potiu⁹ q̄si forme. Huismōi siq̄dem calor duplex est q̄ vo collz ca. de declaratione ꝓprie actionis ⁊ passionis liquolibet mēbro calor ꝯplonis in oibus diffusus reptus mēbris ⁊ potissime in corde caloriq3 appellat⁹ innatus. Ex virtute aūt caloris istius i corde fulciti calor ali⁹ generat vt fluēs ⁊ ad mēbra diuersa discurrēs. Ex quo ⁊ calore aūdicto ꝯsicit tert⁹ q̄ ceu forma mēbrox existit quo mediante ⁊ virtute aie velut ꝓncipaliori mēbrox oē hūa ꝓficit debita ꝯone suppositā actionē ⁊ passionē: qō ēt ca. de pulsuū tāgit vtilitate. Calor q̄ppe cordis cōseruat respiratōe. q̄ vo in reliqs ptiū hac ⁊ trāsmissione caloris a corde ad ipa. Istos ēt calores i pleriq3 locis canonis tetigit. Q. ingens Calor innatus q̄ in nobis existit vel⁹ est ꝓ quē calor innatus idicat ⁊ influens: dria. 3. Huc quoq3 calorē nō simpl⁹ sz innatū et nālem multotiens appellant q̄d āt calor sit innatū et nālem mult⁹ iam apparuit. vī. n. ꝯtior fore nāli. Is nanq3 fm quosdā vt cōior innatū calorē iportat ⁊ influentē tāq3 a nā deriuat⁹ regitiua. Isaac āt febriū ꝓmo calorē nāle appellat illuz q̄ a corde p artarias demandat in corp⁹: cui⁹ fūdamētū spūm dicit vitalē viā ēt ipsi⁹ per artarias. Quer. vo calorē vī appellare corpus caantedictū vaporosū demādatū a corde i mēbra p artarias. Est ⁊ distinctio altera caloris: suscipit nanq3 dupl⁹ ꝓprie q̄dē ꝓ caliditate. iproprie vo ꝓ concreto corpe ⁊ calore vt innuit aphoris. ꝓma: ⁊ collz scdo cū ipe in gnē loceī caliditatis. Spūs figdē multipl⁹. dr. sumit nāq3 ꝓ vna triū psonax diuinax iuxta illō Johānis: spūs vbi vult spirat ⁊ ꝓ suba demoniaca gratificata vel depraūata ⁊ pro aia fm illud euāgelij Spūs q̄dē ꝓmptus caro aūt infirma. ⁊ ꝓ vento methau. 2. ac ꝓ hanelitu: vt ꝓnosti. ꝓmo. ⁊ ꝓ corpib⁹ alchimicis sublimatis subtilibus metalla trāsmutantibus: ex q̄bus elixir. i. lapis phox ꝯstruit ac ꝓ cortibus: ex q̄bus elixir. i. lapis phox ꝯstruit ac ꝓ corpore subtili aereo virtutū latore q̄ duplex ē inat⁹ cōplātatus q̄ ꝓprius ē ista corpea ex elemētox ꝯmixtōne gnāta vergens i celestiū filitudinē co:pox: dria. 48. cū religs hic recitatis. Et ꝓfuerī suscipit magis seu currēti ceu ibidē oñsum q̄ ē vapor sanguis tpat⁹ 6. de iuuamētis. c. 6. seu sba subtilis ex humox vaporib⁹ vel cox genita subtilitate fm aliquā ꝯstructōnē cui⁹ cor ertat ꝓncipiuz de quo Isaac diffinitiuis: Cōuenerūt antiq̄ q̄ spūs est corp⁹ subtile ꝓcedēs a corde i artarias ad totū corp⁹ ⁊ facit ipm brē vitaz ⁊ hanelitū p pulmonez ⁊ ascēdit ad cerebox ⁊ ꝓcedit ab eo i neruos p totū corp⁹ ⁊ facit ip sū brē sensū ⁊ motū. Ex his qdem vī ꝓprius spūs dici q̄z inatus cū dicōe spūs ⁊ vt nomē sonat sint subtiliuas ⁊ cita mobiliras que nō ita spūi adsūt ꝯplātato. Nosce quoq3 q̄ ꝓprius loquēdo nō sūt nisi duo. spūs vitalis. s. ⁊ aialis. vñ collz ꝓmo ca. de anothomia spirituū Spūs sunt duo. s. spūs appens i corde: ⁊ spūs appens i cerebro. sed i epate non appet p viā sensus cē spūs qō inuit Isaac de diffinitōib⁹ spūm notificās. vñ i tegni: Et cū san. appellatus spūs vitalis i nullo nālē tangens. i2. q̄dē de ige. ca. 4. Si vo est aliqs nālis spūs cōtinet ⁊c. Medicus vo extendēs spūs nomē multotiēs spūm exꝓmit nālem ꝓncipians ipsū ex epate solum qō verius calidū extat vaporosū corpus ⁊ turbidū. q. qō ex nā spūs appebit subscribēda. Quid aūt fit vnū ⁊ idē ac quotiēs dicat dria visum tertia ⁊ apparebit etiā. 109. Propter fm sciendum q̄ Ba. simplicium. 5. c. 5. distinctionis scde iponit hipocrati q̄ calor ⁊ spūs idem existunt nō solum accidente

verum etiam eẽntia naturali. cuius series. Conuẽit aũt nobis ne erremus in intellectu nostre intentõis ſmonis eius. Et ſciam⁹ q⁹ ipſe nõ voluit p̃ ſermonẽ ſuũ vt calor inatus niſi illud qõ nos iterum noiam⁹ ſpm̃ ⁊ eſt ille qui ſirus eſt in corpe cuiuſq; animalis. Et Ar. gdem iam dixit ipm̃ iterum in libro ſuo ⁊ nõ eſt iterum quod phibeat nos quin intelligamus ab Hippocrate q⁹ ipe inuit per ſermonẽ ſuum calor inatus ad ſbam ſan. ⁊ ad ſubaz ſpermatis cũ ſpũ cum ſit vnicuiq; hax ſubaruz ipſe calor inatus naturalis quod ⁊ vr̃ ſapere Ba. aphoriſ. prima: ⁊ naturaliuz ſo capitulis ſo ⁊ tertio cuz Hippocrate volens calidiuz quod inatuz ſoluz omnia in aialia operari ⁊ ſubſtantiaz noſtre generationiſ tria: ſpm̃ qdez: ſanguinẽ ⁊ aereã humiditatẽ cõplere. Quinto quoq; de accidenti: ſermo repitur ambiguus quo auditur vt calor ſit idem cuz ſpũ ⁊ aliud quod fortaſſe cõtingit erro/re monachi. Hoc ſiqdez fortaſſis ſenſit Auer. collz 2. c. de declaratõe ꝓprie actionis ⁊ paſſionis in quo libz mẽbro. d. oportere ſpeculari q⁹ ſit primũ corp⁹ quod mouet ⁊ apparet q⁹ ſit calor naturalis qui eſt in nobis ⁊ hoc forſitan ẽ illud corpus caliduz in ſineva poroſuz in corde inuentuz quod mittitur ab eo ad ce tera mẽbroruz per artariaꝝ viam ſed quid de hoc tertio videbiť dicendoruũ ⁊ gr̃te. Sed qz̃q; calor ⁊ ſpũs ſic idez realiter ſubiecto dicantur: nihilominus differunt rõne. Calor eteniz dictus ẽ eo q⁹ calefacit ſubtiliat digerit ⁊ maturat congregat homogenea ⁊ etherogenea diſgregat ⁊ cetera taliũ. Spũs autem ab eo q⁹ ſpirat pulſat ⁊ illuminat ⁊ virtutez ad ſuas defert peragendas actiones differẽtia. 48. Fuit ẽt Haly. opinio q⁹ ſpũs ⁊ caliditas inata ſint duo vapores naturales in corpore: corporaz aerea ſubtilia int̃ quoſ exiſtit differentia eo q⁹ ſpũs ſubtilior eſt calore innato ⁊ calor innatus groſſior ⁊ pluris humiditatiſ. Hec autẽ poſitio ſicut ſonat ſtare non poteſt. Eſt eniz contraria ponentibus in corruptione animalis calorem ſui ſubtilitate ad ignẽ conuerti: ſpm̃ autem ad aerem primo theori. c. 5. ⁊ Iſaac in pleriſq;: quod etiaz nomen indicat caloris: cũ ſit quid ab igne deſcendens ſubtiliſſimo corporuz ⁊ leuiſſimo. Adhuc vnũ ſepari non poteſt ab alio velut cãe ſue effectus continue iherens ⁊ ipm̃ inſepabiliť cõcomitans ceu illumiatio illuminãs. Eſt ãt fortaſſis ⁊ modus eius dicendi alig; iuxta Iſaac diffinitiuũ calorẽ ponentẽ tranſire cũ ſanguine per mediuz tunice artarie interioris: ſpm̃ aũt inter tunicaz ⁊ tunicã ipſius ne groſſiciei ſãguis opilante ſi per interiorem tranſiret tunicaz artarie. motus. n. ipediretur a ſanguine. vult. n. ſpm̃ ſubito ꝑ omne corpus diffundi velut lumen per domũ. qõ q̃dem dcm̃ ⁊ſi apparens ſtare non põt cum magis impediret inter tunicã tranſiens ⁊ tunicaz artarie propter eaz adinuicez connerionẽ. Amplius iterius nõ impediretur cũ artaria non ſit ſanguine repleta oio. Rurſus cuz calor ille inatus qui tranſit per artarias ſpũi ſit inſertus ⁊ ſpũs tranſiens inter tunicã artarie ⁊ tunicã calori ſit coniunctus: mouet nãq;. Nihil ãt mouet tandẽ niſi calido: dria. 61. quare calor locum differentẽ non poſſidebit a ſpũ: niſi forte ſm quãdaz additionez aut diminutionẽ. quidaz. n. ſpũs plures efficiuntur calido: alij aũt minus. Fuerunt ⁊ alij dicentes calorez nãlem ⁊ ſpm̃ naturalem forte idem vitalem vero ⁊ aialem differre. Hi autem ſic dicẽtes naturalem virtuti ſolum attribuere ſm medicos ſituate in epate: quod fortaſſis mouit eos ſermo Hip. ⁊ Ba. volens vt tactum calorem vlẽm oium opeꝝ nãlium cauſaz exiſtere. Hoc aũt contra plurima determinatoꝝ exiſtit: cuz calorez naturalem ſapiant q⁹ natura vz regitiue inſtrumentũ exiſtit. Neqz ẽt naturalis ꝓprie diciť ſpũs cum ipſe ſpirationẽ pulſationem dilationẽ ⁊ motũ vehementer importet. Spũs autem hic grece pneuma quod anhelitus ſeu inſpiratio vel expiratio dr̃ quod motuz attractionis vl̃ expulſionis velocẽ ⁊ grandẽ importat. Propt̃ tertiuz vero ſciendũ q⁹ calor ⁊ ſpũs nec ſunt idem realiter differentes ſola rõne neqz duo differentia corpora neqz calor naturalis cum ſpiritu idem naturali. Sed teſtor ipſos ſolum ſubiectum fore idem: neqz diſtant ſm exquiſitaz conſiderationem ⁊ moduz loquendi rectuz ex ꝓprietatibus eoꝝ aſſumptũ ⁊ ex modis eẽndi cauſatũ. Modus nãq; ſignificandi ex modo conſurgit eſſendi: calorẽ dicere quãtũ ad ei⁹ eẽntiaz aut caloreꝝ inatum ſeu calorem naturalẽ denominatiuũ. Etenim appoſituz nunq̃ principale ⁊ primariuz permutat inſignitũ. Qualibuſcũq; eniz proprietatibus calor varietur ſemp eius eſſentia in pdicamento locať qualitatis. Qõ autem ſint idem ſubiecto tm̃ ceu que qualitas idez exiſtit cuz eius ſubiecto ſententijs diffinit̃ ⁊ rõne firmatur. Calor enĩ immediatus anime adheret q̃z ſpiritui: ⁊ ſpirit⁹ denuo ex his habz eſſe ⁊ operari Sicut nanq; calor igne ſuſtentatus in eo ex acre ignez generat ita calor animaliuz ex vigore informatiue aut anime ſpiritum conficit ex ſpermate: quod Hip. de formatione ſenſit embryonis inquiens ſperma colligi ⁊ ingroſſari calefactum ⁊ habere ſpirituz tanq̃ exiſtentem in calido et ſpm̃ extra tendere p̃ ſperma calido exiſtente. dicit etiam humidũ calefactũ ſpm̃ conſtituere ⁊ ſperma calefactuz in matrice ſpiritũ habere ⁊ emittere. vnde primo prima. c. 4. de virtutibus. Vitalis eſt prima virtus que in ſpm̃ prouenit cuz ſpiritus ex ſubtilitate p̃cedat humoruz. hec autez cauſatur a calido: eius. n. vt dictuz ſubtiliare. Ex hoc ergo apparet calorẽ ſpiritum precellere alio tamen fulcitum ſubiecto ⁊ ipſum velut cauſaz effectum cauſare. hic autẽ qualitas exiſtit. Amplius ſecundo generationis animaliũ ſentitur ſperma calido ſpirituari ⁊ moueri ita. Sperma ab intrinſeco egreditur coniacens. i. adunatũ ſpiſſuz ⁊ album ab interiori caliditate ſpm̃ multũ habet calidũ. Exeunte autẽ cum expirauerit calidum ⁊ aer infrigidetur humiduz ſit ⁊ nigruz ab aere. Quod autẽ ſpũs ſit aliud a calore apparet ſecundo naturalium c. 9. aperte. Ipſe enim digeſtionis eſt cauſa. Quod vero denuo calor ſit accidens ⁊ qualitas ſanguinis non tm̃ ſed et ſpiritus hoc idem teſtatur aphoriſ. ſecunda Cõmentatoꝝ ſic. In principijs poriſmorum iubemus laborantes vigilare reordinantes eaz que a vigilatione ad que extra allationem ſpiritus et ſanguinis et eius qui in eis caloris. Hic autem modus eſſendi inde non eſt alius q̃z forme in ſubiecto et accidentalis proprie vnde eloꝝ primo. c. 10. Recordet te et multus calor circa corpus animalis ignem ſpũs ãt nã ſine quo vitã ipoſſibile cõſtare. acrẽ qdẽ maxime cum eo aũt ignis memoretur. Sic igitur cũ calor principalis attribuať igni et ſpiritus aeri erunt alteri. Et q⁹ ſpũs primitus ẽ aeris. ſũr vero ignis

quod ipius erit ql̃itas spiritus dispositiua. qđ t sen/
sit Jsaac in febrib⁹ ponẽs caloris nãlis fundamẽtuz
fore spm̃ vitale eusqz viã artarias. Accidentis aũtẽ
esse est in subiecto fundari. Jstud quoqz nõ min⁹ rõ
ne firmaf: qm̃ ꝓdicamentox coordinationes sunt im
permixte: posteriox ꝓmo. vt q vnũ ꝓdicamẽtũ i ali
ud trãsire non põt: dria. iz. t. i6. oñsũ. Luz igiť calor
seu caliditas innatus vel nãlis fit ql̃itas tertie spẽi vel
prime nõ minus spũs g est sba corporea ex subtilita-
te humox vel eox vaporib⁹ fm aliquã ꝓplexione in
corde generata calor ens ql̃itas esse non poterit. Ad
huc q̃cũqz se hñt ficut cã t causatũ pri⁹ t posteri⁹ vt
accidẽs t subiectũ nõ sunt idẽ vere. sic aũt vt declara
tũ calor se hz ad spm̃. Est. n. qd patris aduenies cor-
porib⁹ tã simplicib⁹ corruptibilibus q̃z incorruptibili
bus. hoc tñ caliduz ꝓpriũ hz humidũ spũari aptum i
quo fundaf primit⁹. Rursus illa nõ sũt eadẽ fm cẽn
tiã quox vnũ se hz vt mouẽs: reliquũ aũt vt motuz.
hoc aũt mõ calor se hz ad spm̃. Calor nãqz innat⁹ mo
uet spm̃ t impellit in vapores extraneos t calidum i
nãle ad resoluendũ t destruẽduz eos: ꝓmo fa. Jtidẽ
quox nature t ꝓprietates reales differũt: t ipsa di-
stant. Ex talibus. n. i cognitõe occultox tãq̃z a po/
steriorib⁹ deuenim⁹. huiõi aũt sunt nature t ꝓpietates
vt pretactũ caloris t spirit⁹ t iõ diuersi existunt. Sic
i giť ex his appet calorez t spm̃ realiť differre: esse tñ
idẽ accidente seu subiecto plus tñ eẽ idem subiecto.
Apparet ẽt calorẽ esse quo vis aie fulciť imediatius.
Huic quoqz forte fmoni nouissimo qs aduersabiť ex
A. sumẽs originẽ dicẽte de medicinis cordis spm̃ ap
pẽdiculũ ꝓmũ aie viriũ t emanationẽ faz i mẽbro cor
poris fieri ipo mediãte. Propt qđ dicendũ. a. illic p
esse spm̃ accipe put est q̃lificatus t informatus calido
pmario qđ appet ex attributione opatiõis caloris ibi
dẽ sub noie spũs denotata. Jste nãqz est ordo ꝓgres
sionis aie in mẽbra: vt ipsa viuificet gubernet t debi
tas ex eis faciat opationes cõsurgere. ꝓmo figdẽ aia i
mediate sue aduenit mãe organizate: apparẽs fo de
aia t. 8. metaphy. dans esse ꝓmũ substãtiale. deinde
in vires sequestraf mẽbris ipsas apphendẽdo: qđ q
dem fit ꝓpone formali t calido ex duob⁹ caloribus
cõfracto primo postea hec societas suscipiť in spiritu.
Spũs aũt mouef a corde ac ipm̃ mouet qbus duob⁹
mouef effectiue cerebx t nucha ex qbus motus con
surgit in neruos: ex neruis Xo i lacertos. ex lacertis
aũt tandẽ ꝓcediť ad cordas t demũ ad mẽbx qđ est
motũ tñ velut digitus manus aut pedis. Mẽbrox
aũt quedã sunt mouentia tñ vt cerebx cũ nucha: q̃-
dã mota tñ ficut ptes extreme: nõnulla aũt mota t
mouentia ceu lacerti. mouenť. n. a cerebro t deinde
ptes mouent extremas vt tactũ ꝑbus. Propt q̃r/
tũ vero ad primũ iã apparuit t ad scdm̃ qd dicendũ.
Cõmittendo. n. ꝓpietatẽ in fmone caloris. i. cali/
dũ corpus t spũs idem sunt realiť lz differant ita vt
oñsum est rõe Jmpropietas Xo locutionis apparet
qm̃ cõcretum p prius noiat accidẽs q̃z subiectũ ꝓtra
A. cõmentatorem. 4. meta. Ad aliud dicendũ q hec ñ
se habent eodez modo sz differenti pticulariť valde.
neqz ẽt eundez habent fines: vt oñsum ad que predi
cta vt apparuit ex ꝓpietatibus caloris t spiritus or
dinanť. Ad aliud iam dictum sufficienter. Ad aliud
dicendũ hoc verum esse si calor t spiritus essent cor/
pora dria per grossum t subtile vt contra Aly. in/
ductũ. Ad vltimũ dicendum q res nãles sunt soluz
septem. nã calor qdem ꝑ corpe calido ad spm̃ dedu
ciť tanq̃z cõpositum ex calore t ex corpore vaporoso
quodam ipso informato. prout vero qualitas calor
sub ꝓpone locatur maxime. Rões aũt partis aduer
se lz probabiles sint earum quedam gratia discussio
nis inducte. quia vero conanť veritatem conclude-
re nunc dimittanť illese. Monachi tamen translatio
corrupta diuertit ab alterius veritate.

Esitare aũt circa ꝓdicta ꝓtingit an spiritus p
maneat idẽ numero in oi vita ql̃is cum posi
tum sit quẽ fore innatũ cõplantatũ vť tñ nõ ꝑ
pter ħ ꝓdurať qm̃ spũs calidior corpis res ꝓmo ꝓma
ca. de ꝓpõnibus mẽbrox. qđ ait tale cõtestať igni ma
xime cũ eius hoc extet nã: dria. iy. Sed hic idẽ mini
me pmanet: imo mor generať ex mã alter t alius fa
ctus: ꝓmo de ge. t cor. t methaurox. 2. vñ de inuẽ-
tute t senectute: Jgnis pmanet semp factus t fluẽs
ficut fluui⁹: sed latet ꝓp velocitatẽ. Adhuc illud qđ
marie alterať cũ alteratio fit hmõi via in corruptõez
ac subtile q̃z magne non ꝓdurat. suba. n. subtilis pas
sionẽ tolerat mime: ꝓmo febriũ ca. z. t. 4. t pharma
cox. 4. c. 4. sed spũs est hmõi: q̃re de iequali distem
perantia ca. 6. ſ acile alterabilissimus spũs qz t sub
tilissim⁹. Rursus san. imo ẽt carniformis sba: de in
ge. xi. ca. i. de qbus magis vť cuz sint grossiores spũ
non pmanẽt verũ pmutanť vicissim. nã si qđ magis
non aderit multo ãpli⁹ neqz qđ min⁹: per topicã re-
gulã. Eti: Dis passio ampli⁹ facta abijcit a sba topi
cox sexto. sed talis est q spũs. vñ. xi. de inge. cap. i.
Spũs suba fere fm vnãquãqz reptionẽ ãplior fit t
minor. Ampli⁹ id oñdit somn⁹ ꝓp spũs resolutionẽ
factus: dria. ios. Non igiť in oi permanet hois vita
spũs idẽ numero. Jn opositũ qz si non pmaneret
corrũperef. sed non pót corrũpi quia vnũqđqz inte
rimiť t corrũpiť a suo ꝓrio: de meql̃i discrasia ca. 9. sz
spũi nihil est ꝓrũ cum fit suba. Et firmať qm̃ oẽ cor
rumpiť aut taliť vel sui corruptõe subiecti vt sciẽtia
ignorãtia t sanitas t egritudo aialis iteritu: de cãis
longitudinis t breuitatis vite. Sed non prius qz ni
hil dare contingit in corpe adeo fridum q spũs imen
sam caliditatẽ supet pretactã cũ forte nihil friduz fit
actu in eo. neqz fo potius habeat suũ saluaf suscepti
uum vel receptaculũ aliogn in sui emoliref corruptõ
nẽ quã nullũ nãliuz itendit t operať. Amplius cum
fit duplex innatus cõplantatus t fluẽs. ꝑmus qdẽ p/
durat idẽ cõtinue qđ nomẽ ipsius oñdit. Jpsum. n.
symbolũ debet eẽ t ꝓportionale rei: de sensu t sen/
sato. Silr t scdo actiuus. n. t motiuus cõseruatiu⁹
marie ac cõplantatũ excitãs in actum Manet itaqz
spũs idẽ numero in pmanẽtia aialis tota. Propt
pmũ qdez sciendũ q qd fit spiritus quotiens ẽt dica
tur t idẽ fil̃r numero visũ prius t dria etiã. 38. a qua
cũ. 56. id dependet sub quesitũ. Propt scdm Xo
sciendũ aliquos voluisse spm̃ permanere eundez nu
mero cũ fit aialis permanẽtia ide causata. nõnullos
pmutari alteratum cõtinue bona ẽt breuiori. Quos/
dam vero sub dubitatione id fere omittere. vnde de
cã motus aialium. vtruz qdẽ igiť est idẽ semp aut fit
semp alter: alter fmo puta pmo de ge. t cor. sed qd
de hoc sentiendũ tertio t quarto videbiť dicendox.

Propter tertium aũt sciendum q spũs innatus cõ
plantatus ꝓncipalius in corde ceterisqz ptibus eius

virtute permanet numero vnus idēq; ꝺtinue. Cōfigurat nāq; ptibus formaliorib⁹ t ſpmaticis alterat tñ t trālmutat ſicut t ipe nō min⁹. Jſluens vero ſeu currēs vt nomē denotat nō ꝑmanet idē ſp verū alius efficit t ali⁹ tpe nō lōgo mālibuſq; pticulis t ſāguineis ꝓportōatus quō āt ſpūs inat⁹ educat in eē cū ſpmate ac de ipſo añ cordis cōſtructōez ac fluens corde genito t eox actib⁹: ꝺria viſum. 48. qō āt innatus ꝑmaneat idē nūero ꝺtinue fulcit rōne: qm̄ tria corpa circa principiū gnātionis noſtre cōplēt ſubam ſpūs ſan. t aerea humiditas ex qua fm principia vti libro de ſpmate gnātio ē aialis pticulis. aphoriſ. prima. Huiuſmōi igit ꝑmanet tūc ſp. Silr t ſan. cū in ſpmaticā cōuertit ſbam mēbrox ſolidox gnātiuam: ꝺria. 36. t. 37. Et ſper ma oē marie reſoluēdo t dilatando coadiuuabit calidū ꝺplonis in ſpūs i nati conſtructōem. Hic. n. ſpūs vnus ē numero gnātē primus t gnābiles plures ſicut vnū ē mēbrox gnatioe primū vt cor gnabilia Vo mēbra plura de medicinis cordis. A. Adhuc aia permanet vna eadēq; continue: ſed is ſpūs creatus ē primū appēdiculū virium aie ac emanatio fa in corpis mēbra ipſo efficitur mediante ibidē ſpūs vz fluēs. Rurſus ſi ꝑmanet illud i quo aliqd inſepabilr fundat t id permanet ceu ſūt materia t forma. Sed humidū radicale reſtauratuz aut fm plurimos irreſtitutū ꝑmanet nūero cōtinue idē. ſpūs aūt innatus ipm cōplectit t cōſi iformat. Itidē: illō qō ꝓportionablr ſe hz vt ps formalis t ſolida ꝑmanet idem nūero continue vt viſuz ꝺria. 56. ſz talis ē ſpūs vt tactum. vnde poſt p̄miſſa de cā mot⁹ aialium ſubdit. Idem. n. eſt t de alijs ptib⁹. i. filis dubitatio an remaneāt ſp idem nūero quod nutritur nutritio. n. in ꝑmanētia ordinat aialis ſed ſpūs inat⁹ nutrit ex fluenti: ꝺria. 155. Itaq; ſpūs innatus cōplātatus idē ꝑmanet ſem ꝑ nūero nutrit⁹ t auct⁹ vt oñſum de ptibus formalib⁹: ꝺria. 56. q aūt currēs non ꝑmaneat numero idē ꝺtinue hox monſtrāt oppoſita Et firmat itidē ſeorſum: qm̄ illud quod ē vt materia de ſe reſolubile q̄ magne ordinatūq; alteri⁹ in ſubſidiū nuſq̄ inſertū inuiſcatū non ſtat continue: huiuſmōi Vo eſt fluēs. generat nāq; vt tactum ex vapore ſanguinis vel ei⁹ ſubtilitate. hic aūt marie alterabilis corruptibilis. vñ Eraclit⁹ t Cratillus vaporē ponētes rex oium principiū direrūt nihil ꝓpter eius repētinā mutatōem poſſe Vificari: ꝺria. 3. Ordinat ēt in ſpūs cōplantati alitōem t excitatōem eius de potētia fere in actū: in huiuſmodi tñ Vtute cū qualitates currētes ſint aptiores innati neq; ēt humido iſerit et ꝺſtrictus ꝑmanet vt iplantat⁹: vex in locis vacuis cōtinet q̄ in nobis ſimpliciū gnto. c. 5. diſtinctionis ſe vt corde artarijs t fm aliqd in venis. Adhuc id ꝓportōat⁹ ē ſanguini t ſbe carniformi t vlr ptibus materialib⁹ mime ꝑdurātib⁹ ſz effluētib⁹ cōtinue. nō ꝑmanet igit ſpūs fluēs ſp idē nūero ſz labit q̄ multū tā rōe ſube q̄ ꝺplonis. Qui aūt minori ꝑmanet tpe ē aialis cū ſit ſubtilior reſolubilior t marie q motiu⁹ actuior. n. marie: non āt adeo ſenſitiu⁹ deinde permanētior talis vitalis iſto. groſſior nāq; t vigoroſior: t tandē mime reſolutōi exponet horū cōpatione ſigs naturalis cū rōe ſbe pinguioris cōplexionis ſb miſſioris calido t mot⁹ nō laborioſi. Propter q̄rtū vero dicendū t ſi appareat ad primū qdem qm̄ cōcludit de ſpū currenti q breuiter ꝑmanet tpe non tñ in lapſum vt ignis oio cū ſit qd mixtuz groſſo igne. Ad aliud ſilr dicendū alterat. n. t patit q̄ marie: neq; aliqd in ei⁹ ordinat ꝑmanētiā ſicut tpe incōplāti ſubſiſtentiā. Ad aliud qd dicendū mor apparebit. San. n. t carniformis ſuba ēt minus cōfluāt ſpū currenti cū ſint ampli⁹ terminati tñ q t iā in aliud ordinat ſicut ſan. in alimētū atq; ſpūs: caro aūt nō princi palr itendit a natura t marie q eius repit ſemp materia in corpe prepata puta ſanguis. Spūs autem innatus idē permanet numero tanq̄ intentus neceſſarius marie. vnde ſubſtantia carniformis cuz ſanguine videt quoddā medium inter iſtos duos ſpūs obtinere. Et ꝓpter hoc ꝺfir appet ad aliud. Currēs nāq; patit in,phibente q̄ magne ita vt corrumpat non raro. Innatus vero non ſic cum defendat vigore ac fomento ſitq; non adeo vt alter ſubtilis mobilis agitatus: ſed potius fere getus t icertus. Ad aliud etiā apparet: ꝓtendit nāq; ſpm̄ amplius cōplantatū currentē cum eis expandat de centro in circūferentiam t econtra: vt ꝺria viſum. ios. Ad ea ēt que ꝓtis alterius apparet qd dicenduz cuz de ſpū magiſ cōuincāt cōplantato. Verūtū dicendū ad primū q̄ lz ſpūi nihil ꝺfrietur inquātū eſt ſuba per ſe ſubſiſtens: ei tñ inquātū ē ſuba paſſionib⁹ plurimis affecta primis ſcis t tertijs ei contrariant q̄ plura ipm alterantia t corrūpentia deniq;. Sed vñ igitur ꝺfrietas cauſetur hic ſermo cū totū quod huiuſmōi oriat a ſba p̄tis nō extat cōſiderationis. Et ad fulcimētuz dicēduz q̄ vt tactū a ſuo deſtruit ſpūs ꝺfrio vt frido phlatico t vitreo vel melico cū ſpūs innati fit caliditas non excedēs verū magis ſubꝛpata. Silr ēt alia nō pauca ſpm̄ corrūpentia vt excellētie cetere t motus fortes ſynthoma taq; reſoluētia t maxime dolor: ꝓmo fa. c. de cā debilitatis mēbrox: t merito: qr ſubtilis extat ſube paſſibilis q̄ potiſſime t fluēs q̄ precipue. Corrūpit etiam ſubiectuz ſuū vel fulcimentū t ſi accidēte ꝺria. 3. Satagens nanq; ſe in ipo ſuſtentare t proprie in eo qō afficit caliditate pabulatiua t ꝺſūptiua. p ſe aūt t ꝓprie inat⁹ itēdit t conat ſaluare cōtinue. Ad aliō dicēdū q̄ de ſpū ꝺcedēdū innato: de fluēti Vo mime cū ei⁹ actiuitas t pfectōis euidētia nō fit ſeipſo ſz ab innato cōplantato ac corde: ordineturq; in illuz ſucceſſiue ceu oñſum tanq̄ fomētū ac excitatiuū ipſius nō nullum.

Differentia. 60.

Vod omnis actio a qualitate fiat tñ videtur quoniam quatuor determinate equalitates in ſecundo de ge. t cor. ſunt elorum cāe: q̄rto methaurorum. Si ergo elorum t elarum magis Et q̄ ſimpler t naturalis ens permutatio ab his exiſtit virtutibus ibidem. Amplius prima problematum aſſignatur cauſa ſolutionis medicinarum per ptem ſuperiorem aut inferiorem: ſeu per vtranque ex qualitatibus tantum elementorum predominantiuz in eis. Elleborus enim albus quia calidus t leuis purgat ſuperius. Scamonea eo q̄ ſit calida t grauis inferius. elacterium autem et gūmit apſie propter vtraq; alterutro purgāt mō. vñ Oribaſius aphoriſmox quarta. Qr elus albus leuis eſt vomituz facit t leuia purgat ac ſuperiora petit. Niger Vo grauior ē t grauior tanto iferiora petit. grauiora enim ſemp inferius petunt. Rurſus ois actio ē a contrario: ꝓmo de ge. t cor. Contrarietaſ āt ꝓprie repitur i qualitate cum in ea ſit vere maxime diſtare propter na-

turā actiui ⁊ passiui in ipa pri⁹ reptam. Cōmentator tñ methaphy. 8. ⁊. io. voluit ꝓmo ꝯuietatē in situ reperiri ꝓp maxime distare vt qō centri ad circūferētiā ⁊ inde in aliā ꝓfluere. Cōtraria nāq; sūt que sub eodē gnē posita marie a se distāt: dria. 72. Adhuc actō ois hec p motū exīstit vel saltē icipit. ꝓpriū eteni actionis est esse i motu in ser ꝑncipijs. ois aūt motus sit a ꝯrio. itaq; actio oīs sit a qualitate. Oppositū mōstrāt qr ꝓmo ꝓma ca. de Vtutib⁹: neq; ꝓuenit aliq; opatio nisi a virtute. Et eodē scribit scda actionē fieri a mā ⁊ a virtute specifica seu forma: qō ⁊ Ba. i plibus sensit libror: Iridē qō ab alioq; a qlitate fiat vt a suba. Cōmētator. n. 7. ⁊. 12. metaphy. qlitates sūt instra formax substātialiū: ita q ſba sit ꝑncipale opationis principiū. Rursus ar. ꝓtra quosdā fo de aia: Ignis non est cā nutrimenti ⁊ augmenti sed aia imo cōcausa. Aia aūt est substantia pp quod a suba egredieť actio. Amplius illud qō dat simplr esse dat actionē ꝯsequentē inde sq; ſba simplr dat esse: qr accidentia non sūt entia sed entis. 7. metaphy. Adhuc vr q lit actio a quadā Vtute occulta dicta forma specifica seu ꝓprietas: qm̄ si ois actio fieret a qlitate: tūc sēp i tali actione eēt inuenire nām ⁊ ꝓpetarez qlitatis. nūc aūt inueniunť quedā opationes q nullo modo videť posse qlitatib⁹ attribui sicut medicinax attractio: qm̄ quedā graues purgāt sursū vt lapis lazuli: quedā leues deorsū ceu pulpa colloquintide. filr ⁊ aurū in ventre strutionis positū: illico extractū inuentū ē minorarí qō non accidit ab igne calidiore calore strutionis collz. ⁊. ca. si opatio medicinax possit demonstratiue cōphēdi. Innenim⁹ ēt q acus tacta cuspide a magnete ꝯuertit ad polū artici Ostēdit ⁊ ārto q actio fiat a qlitate. ponūt nāq; medici quosdā hu. ⁊ egritudinis corrūpere ⁊ necē iducere qlitate alios autez quātitate vt apparuit de athletax eūonis necessitate Gali: San. tpatus sui qlitate venas scindit sui qlitate: ⁊ liquor tpatus vr iterdū vasa corrūpe. Rursus cū vnūqōq; sit determinatū ꝓpria forma Vtute ⁊ sine inde ꝯsequente: ārto methaurox. si quātitas bis caruerit ⁊ marie actione videbit eē frustra cum vnūqōq; sit pp ei⁹ actionez in finez ordinatū. In nā aūt nihil ociosū repit: ꝓmo d celo ⁊ tertio de aia. Ita q; nō ois actio pficit: qlitate sed a suba ꝓprietate ⁊ qlitate filr. Propt qdez ꝓmū sciendū q actio ē fm quā i id qō subijcit agere dr dria sequenti ⁊ in de ser ꝑncipijs. Bilbert⁹: Qualitas vero ē fm quā qles eē dicimur in ꝑdicamentis. q tripler exīstit vt apparebit ꝯnr. Propt scdz qdez sciendū q plures antiquox posuerūt indifferent oēm actionez qtuor qlitatib⁹ fieri eox ita q ⁊ actōes a formis occultis ꝓuenientes dictis specificis in eox conati sūt reducere nāz Cui⁹ positionis vr Ar. ēt cū auer. dria. 71. quā fidez Aler. pipathetic⁹ aris. ꝑor expositor nitit defendere volēs formas oēs ex eox mixtione cū qlitatib⁹ suscitari. Cui eqdez positioni tñ initit qō ⁊ itellectū possibilē voluit de potentia māe p actionē qlitatū educi. Et iō solus iter ceteros pipateticos hunc posuit corrūpi sicut appz in ei⁹ tractatu ⁊ a cōmentatore tertio de aia. In cui⁹ qdē positionis ꝓsuasionē iducit nos in eox mixtionis admirationē. Aut nāq; q ex simplicib⁹ elis aut ex ipsis non grādez mixtiōis gradū suscipientib⁹ mime ꝓuenire posse nobiles formas dignax actionū ⁊ virtutū susceptiuax. cū vero i mixtione elā adinuicē cōponunť ⁊ alteranť: graduz altiorez ⁊ nobiliorez mixtionis suscipiūt pp eox excoctionē ⁊ depuratorez formax nobiles cū actionib⁹ mirādis vltra id qō oio reptū fuerat i aliquo simpliciū ꝓuenire: qō ex spiritib⁹ alchimicis conanť oīdere. videm⁹ nāq; cū huiōi fuerit simplices aut nō p artez ⁊ ingenio subtilit ꝑparati excocti ⁊ depurati non grādez effectū brē i metallox cōuersione. Cū aūt ꝑparāť ⁊ adinuicez ꝯiungunť ꝓueniūt actiones ex eis mirabiles eox trāsfiguratione excellenť vltra id qz i simplicib⁹ aut i prauc ꝓueniret ꝑparatis. Hec aūt positio ⁊ si ꝓma fronte quādā ꝓbabilitatē videat brē: iaz tñ est ꝯ veritatez ⁊ sniaz ar. ⁊ marie i intellectu possibili qō ēt ostendit rōe: qm̄ qōlibet calidū simpler seu cōmixtū lz diuersas bz opationes in ꝑticulari: cōueniunt tñ in gnē. Calidū nāq; oē dicit homogenea cōgregare ⁊ etherogenea disgregare: ſo de ge. ⁊ cor. ⁊ methau. 4. Silr est de frido sicco ⁊ hu. i eox actibus. nūc aūt multas actiones cōspicim⁹ vt declarabit i sequētib⁹ q neq; in gnē neq; ēt i specie qlitatibus ꝓueniūt elox pp qō non est dare actionē oēm a sola tm̄ effici qlitate. Adhuc insufficiēs est valde nihil dirigere ⁊ informare qlitates elox nisi p mixtionē ipsā ⁊ cōplexionē. Sic. n. non esset spēs ⁊ forma alia nisi ꝯplexio qō oio falsū tūc. n. nō fieret gnātio aut solus accūs generet Rursus virtutes disponētes ad gnātionē ⁊ formax ſbaliū receptionē viderēt ociose. Amplius nihil agit vltra suaz spēm ⁊ formā: qm̄ sicut bz esse res ⁊ opari et eō. 2. metaphy. Multas aūt i mixtis marie actiones vt apparebit videm⁹ trāseuntes sensibilit qlitatuz elox nās. itaq; ab alio qz a qlitatibus ꝓuenit actio: vt ēt dria videbit. 71. Propter tertiū qdem ꝓmitus oīdať in q actione verificet magis eā a qlitate pfici. Scdo monstret quō actio qlibz vtcūq; pōt dici effici qlitate. Propt ꝓmū buiⁿ scindū q actio est duplex: eteni quedaz corporea: alia vero incorporea in ser principijs. Intelligo aūt actōnem corpoream illam que fit mediante corpore cum motu et transmutatione. Incorpoream vero que sine qualis est actio intelligentiax et dei si actio pōt appellari que opatio verius dicit dria ꝯsequēti. Actio aūt corporea duplex exīstit. vna quidem iconuersiua ita q agens actionez suā imprimit in passuz absq; alicuius agentis repassione qualis est actio corporis supercelestis in ista inferiora. cum enim superiora et inferiora in materia non conueniant nisi vt equinoce vnum vicissim non aget et patiet ab altero cum natura posuerit corpus celeste inalterabile perpetuum incorruptibile a contrarietatibus exemptum neq; peregrinarum impressionum susceptiuum. Est et alia actio conuersiua ita q agens repatit a passo alternatim et agit: qualis est actio istorum inferiox generabilium et corruptibiliū in mā cōicantiz de quib⁹ phyficox tertio. Omne simul actiuum et passiuū et mouens phyfice mobile erit. et phy. 3. cōmentator. 16. cōmento: Quod ratione cōicatōis in mā cū ꝯrietatibus accidit. et iō ꝓmo de ge. Albedo non patit alinea cū earū sint māe diuerse. Si itaq; querat an ois actio fiat a qlitate: manifestū est i actione conuersiua corpali verificari marie vñ cōmentator. 7. metaph. Apparet q elā nō patiunť neq; agunt nisi per qlitates: no aūt per formas ſbales. Forme nanq; substantiales materiales non sunt actiue neq; passiue.

passiue nãqz ⁊ actiue prime sunt qualitates quod et Ar. primo de ge. ⁊ q̃rto vt tactũ methauroꝝ vł sen sisse. vñ de cã motus aialiũ cã motuũ taliũ. ſ. illoꝝ in qbus sunt passiones alterãtes fantasiã ⁊ appetitum sũt caliditas ⁊ fritas que de sonis ⁊ deitus exñtes nã les: quare vł sentire qđ ẽt in apprehensionibus aie sliq̃ fit motiua q̃litas que moueat agentem ọpari vt bonũ aut appens bonum. Neqz ẽt pọ̃t dici actionez a quantitate principaliꝝ pcedere cum omnis actus fit cũ motu. mathematica aũt sunt imobilia tertio me / taphy. In imobilibus nãqz motus principiuz inesse nõ pọ̃t. lz. n. sit in re mota non tñ mouent nisi accñta liter cõmentatoꝝ. Et iõ scribit ibidẽ in mathemati / cis nullã forẽ rõem finis aut boni. In eis nãqz neqz deterius iest neqz meliꝰ. Hoc ẽt roborat rõe: qm̃ ɔ ria oia in eodẽ sunt genere. ois actio ẽ per cõtrarium Qualitati aũt per se ɔrietas ineristit. ⁊ neqz substan tie neqz quãtitati in predicamẽtis: qđ affirmat qz si- mile occurrẽs sili nõ solũ iducit actõem imo neqz pas sionẽ: puta sentire qđ ẽ pati quoddã vt ostendũt duo corpora in adinuicẽ ɔsilia se tangentia: cõpl'onum p mo. c. io. ⁊ prima primi. Propter qđ actio primitus ꝓcedit rõne q̃litatis ⁊ nõ substantie neqz quãtitatis Sciendũ quoqz ceu appz ſo de ge. ⁊ cor. ⁊ septimo metaphy. a cõmẽtatore q; qualitates duplices exñt ꝑme: vz caliditas fri. fic. ⁊ hu. secũde aũt q̃plures ut appꝛet ex obiectis sensuũ: sicut duricies mollicies ⁊ cetere. Sũt ⁊ tertie sicut albedo nigredo dulcedo amaritudo sonus ⁊ silentiũ qua ceu eẽ habent per p mas sic ⁊ operari cũ silis sit dispõ rei i entitate ⁊ ope Reducũtur nãqz q̃litates huiusmõi ꝑe ⁊ tertie ad primas qm̃ in eis primitus saluat rõ ɔrietatis: ꝑmo de ge. ⁊ cor. Si vo loquamur de actiõe copali non cõuersiua dicendũ ꝓprius q; nõ ois actio ẽ a qualita te huiusmõi cũ oñsum sit preter hãc aut eẽ alias qua litates vel quẽdã modũ qualitatiuũ haberi. videm9 nãqz actões quasdã occultas quas negare nõ conti git ex alijs q̃z ex qualitatib9 sensibilib9 cõuersiuis eue nire: sicut apparet de auro assumpto in corpe strutio nis quod statim extractum repertũ est diminutiuum quod ab igne nõ contingit ut tactũ. Cõspicimus etiã lapides ꝑciosos ⁊ medicinas vtutes mirabiles ⁊ oc cultas hr̃e que ex q̃litatibus ⁊ naturis nõ pñt consur gere eloꝝ cũ nihil agat vltra suã spẽm ⁊ agens oẽ ef fectũ sibi ꝓportõabilẽ in mãz introducat. Et iõ bene sensit pharma eoꝝ. 3. capitulis primo ⁊ tertio distin ctõis secũde Ba. q; huiusmõi actões p rões a quali tatib9 sumptas eloꝝ inu estigari nõ pñt: sed per expi entiã magis cũ ex alia natura, pdeant altiori in cõpo situ q̃z sit elaris natura puta celesti. Propter qđ ex tra actõem a qualitate cõuersiuã oz aliam subiũgere qua actio proprietatis occulte seu forme specifice siue spẽi totius appellat. Et fortassis vificat in his Ar. ſmo initi; aliter saltez eo q; oẽm actiõem vtutis oc- culte p̃cedat actio quedã seu affectio ⁊ dispõ q̃litati- ua. vñ pharmacoꝝ tertio. c. penul. O is medicina si milis in ſba que vehemẽtioris ertat caliditatis ẽ plus attractiua. Auxiliat. n. caliditas ei quod per silitudi nẽ facit. attrahitur. n. duplici de cã. Primo vo ſa c. iç. de eo quod comeditur ⁊ bibitur. Napellus et alia venena que vtute opantur occulta per quãlibz cõuersionẽ agunt in sui qualitate. venenũ aũt serpen tis agere dr̃ ibidez ipamet obuiatione eo q; calidum actu cuz sit aialis superfluũ vt sit qđ actu huiusmodi qđ nõ in venenis repit inaiatoꝝ cũ sint potẽtia talia Pọ̃t ẽt sil'r quodãmõ extendẽdo nomẽ q̃litatis ẽt in actõe corpali non conuersiua ⁊ in actõe non corpali verificari: eo q; ois actio a principali agente vł de- pendere qbusdã medijs velut instrumentis modũ. q: ꝓtendentib9 q̃litatis per quẽ dr̃ primũ agere per in tellectũ mediãtib9 spẽb9 qbusdam vel ideis sicut for te vł Plato sensisse ad qs qdez aspiciẽs diuersas re rũ spẽs ꝓducit. lz. n. vnus semp ⁊ idẽ pmancat oio trãsmutatõe carẽs reali, ponit tñ idẽ per spẽs has di uersificari ideales p quas ẽt suo mõ ⁊ min9 vles po / nũt itelligentiaſ actõem suã q̃ ẽ itelligere mouere ẽt exercere. Sil'r que actõem corporeã nõ conuersiuaz pọ̃t qs ad actõem q̃litatiuã adducere. Corpora nã- qz supiora in qbus dcm̃ hanc actõem forẽ mediante luce ⁊ motu in hec agũt inferiora. Lux aũt in predi/ cameto suscipit q̃litatis: sic ⁊ motus consideratꝰ vel penes perfectõem ad quã tendit ⁊ terminũ nõ diffe rens nisi ꝑm magis ⁊ minus erit in suba quantitate qualitate ⁊ vbi. Tot. n. sunt spẽs motus ⁊ mutatõis quot ⁊ entis supple ⁊ huiusmõi. Aut fortassis entis ẽt cuiuslibz ꝑdicamẽti ꝑm q; ẽ dare ꝓfectum ⁊ iperfe ctũ in eo. Scõm vo qđ ẽ in via magis ad ptactã p- fectõem ẽ in genere passionis tertio phyſi. ⁊ cõmẽta tor ibidem. Propter ꝑm huius sciendũ q; actóez ab aliquo ꝓgredi duplr pọ̃t euenire: aut q; illud sit velut principiũ primũ et fundamentuz ipsius actõis in quo rõ ɔrietatis sustentet et sic forme ẽt substan ti ales sunt actiue ⁊ passiue: nõ tamen eẽntialr. Cõmẽ tator. 7. metaphy. cũ in eis ɔrietas non sit rõ. quod etiam vł Ar. ſo de anima sensisse vbi contra quosdã ponit aiam que ẽ suba corporis phyſici organici esse cãm alimenti: non autem ignez sed magis cõcausa: vtractũ quodãmõ esse: ac ſo de ge. aialium scribens caliditatẽ ⁊ frigiditatẽ dura mollificare ⁊ viscosa frã gibilia reddere ⁊ huiusmõi talia ꝑm rõem ⁊ formã q quã hoc qdem iaz ẽ caro: hoc aũt os nõ faciunt verus hoc agit motus q ab operante exist: puta vocat9 in tellectus seu virtus ꝑm medicos dcã informatiua. Pọ̃t ⁊ ſo ab aliquo actu ꝓuenire eo q; sit primũ ⁊ i mediatum a quo ꝓuenit actio: lz per viaz istri ⁊ mãe magis videatur hoc facere q̃z per modum principa- lis agentis actionem sustentantis vt euidẽs p cõmẽ tatorẽ: secundo de anima: ita q; actionem digni9 vi deł attribuere forme que est anima q̃z igni qui est in strm ⁊ materia. vnde quinto collz capi. 3. Decoctio fit per calorem qui est in cibato non tamen calor est primus motor in hac re: sed anima nutri iua. Ipsa enim est que ordinat et determinat ad vnum finem et non ignis: secundo de anima. Et ideo Aristo. se/ cundo de ge. et cor. nitit improbare illos qui quod quid est et vnde motus principium auferentes actio nem omnem ex qualitatibus tm̃ videntur adducere Sic igit breuit declaratuz exist quomodo actio om nis fiat a qualitate et quomodo non et qualit quali/ tas potest suscipi differenter. Testor tamen Aris. di cere omnem actõem qualitate perfici inijtialr saltem quod oñdit attractiua caliditate cõcreta et calefactõ ne attractõe meliorata vt karabe in rapiẽdo paleas fricatõe calefcm̃ denotat. Propt quartũ vo ad p mũ dicenduz Ar. loqui de actõne corporea ɔuersiua que ois q̃litate ꝓficit vt declaratum est. Ad aliud di

cendū q̄ hoc forte ar. nondū vidit vt ſile dicit de permenide ꝓmo phyſi. ar. nāq; nullā actionē vī in his īferioꝝ poſuiſſe niſi ex virtutib⁹ ꝓgrederet eloꝝ. poſteriores tñ ꝓter hanc actionē iuenere dependē tē vt declaratū exiſtit ex virtutib⁹ ſupioꝝ occultis a tota ſpecie ſeu forma ſpecifica. Aut dicendū omnē actionē fore a qualitate aut eſſentialiť aut initialiter ⁊ coadiuuatiue. Virtutes nāq; occulte i eaꝝ iuuant actione p q̄litates eloꝝ vt tactū. Sicut enī in aialib⁹ apparet magis q̄ aia ꝓmū eſt actionis ꝓncipiū: ꝓīter Vo virtus ſup illam fulcita: ⁊ deinceps calor. ita in hmōi inaiatoꝝ ꝓmitus eſt ſba rei: deinde virtus in q bus eſt occulta: demūq; cōplo vt ois tandē hic act⁹ ꝓgrediať cōplerione. Ad aliud dicendū vex fore in actione corpora cōuerſiua iſtoꝝ gnābilium ⁊ corruptibiliū de qua ſermo de ge. ⁊ cor. Sūt tñ alie actiones que ex q̄rietate ꝓſurgunt aut q̄rietates in eis eg uoce ſumeť ſigs dicat hmōi actiones fore ex q̄ris ve lut ⁊ q̄litas in eiſdē ſumebať equoce. Ad aliud eodē modo dicendū cū motus i tali exiſtat actione q̄litati / ua. Jn plurib⁹ nāq; actionib⁹ non reperiť motus velut in entib⁹ diuinioribus. Ad eoꝝ ēt q̄ alterius ptis ꝓmuz dicenduz q̄ q̄litas eſſaris eſt virtus q̄dā: dria. 57. ⁊ q̄ actio a mā ⁊ a ſubſtātia ſubtiliter ꝓſideranti ad actionē reducūtur q̄litatis. Jn actionib⁹ nāq; q / buſdā q̄litateſ alteranť ſolū ⁊ pmanēt ſubſtātie: ⁊ hāc actionē vocat a q̄litate. Jn nonnullis aūt corrūpiť ⁊ ſba q̄ a mā. Jmproprie tñ vocat actionē ꝓprius. n. a q̄litate ac ſpeciei forma ꝓueniūt. Ad aliud dicendū vt iā apparuit quō a q̄litate fiat actio ⁊ q̄liter a ſubſtā tia tāq; ab eo qđ ſuſtentat ⁊ defert ſubiectū q̄rietatis a qua ꝓmo ac mediate aliqđ operať. A q̄litatib⁹ Vo deinceps magis ⁊ imediatius ꝓgrediť actio ⁊ ſi modus quendā inſtāſ alitatis reſpectu formaꝝ ſbaliuz videanť hīe. Ad aliud dicenduz q̄ ſicut ex ꝓiunctione materiei cum forma multa conſurgūt in ꝓpoſito q̄ in neutro cōponentiū fuerāt ita ſilr ſuo modo ex aplicatione accidentis ad ſbam. Aut lz ſba ſit cā ſuſtentatōnis ⁊ ſubiectū accidētiū non tñ eſt imediata cā actionis q̄rietatis. Ad aliud dicendū hoc verū ꝓcludere ſigs totaliter qđ qđ eſt ⁊ vñ motus ꝓncipiuz ab actione excluderet ſicut arguiť ꝓtra quoſdā: de ge. ⁊ cor. ſo. Ad aliud ꝓcedendū eſt vt iā apparuit. Q̄ portet nāq; ꝓter ꝓmā actionē elariā hanc ſcōam ponere ſi ſenſui nolum⁹ q̄dicere ⁊ effectus rōabiliter i ꝓprias ſic cauſas adducere. Ad aliud dicēduz q̄ a quātitate vt quātitas eſt qalitatib⁹ ſenſibilibus ſepata nullo mō fit actio eo q̄ mathematica q̄ ſūt de quantitate; īmobilia ſunt: tertio methaphyſice. qđ aūt tale actionē non hz cū dictuz actū oēm cū motu exiſtere ſilr ⁊ locū vñ q̄rto phyſi. Q̄ ſtendunt aūt ⁊ mathematica q̄ non ſint in loco q̄ ſi tñ locum dicanť hīe vt dextera ⁊ ſiniſtra ⁊c. hoc poſitione ad nos ꝓſurgit. ꝓmo de ge. ⁊ cor. vbi dicit mathematicis dandis ſilr tactus ⁊ locus. que aūt locū non hñt actionē nō ſuſcipiunt: qm̄ ſicut locus eſt ita operať natura. io. ꝓbl. vnde ſi medici quaſdā actiones dicant ex q̄litatibus bumoꝝ conſurgere: quaſdā aūt ex quātitatibus: dicendum illud fore ſm iudiciū ſenſibile cū ſm Maly. medicinalis ſpeculatio ſenſū ñ ſupgrediať. Jmportuna enim diligentiſſima ſubtilitas febriū ho. c. 4. Videntes nanq; quoſdam hu. ſenſibiliť q̄litatibus effrenes hos ponunt qualitate peccare: alios vero in eiſdem mitiores velut plurimū eſt ſan. ⁊ phla dicunt actione quantitatiua corrumpere cum tñ ſubtiliter conſiderantē vt apparuit oporteat hāc actionem a q̄litate exiſtere. Juuať tñ per quātitatē marime cū agens oē multe op⁹ eſt q̄ſtitatis de cā. 2. c. 2. potētie nāq; corpoꝝ ſequunť magnitudines eaꝝ Cōmentator ꝓmo celi ⁊ mundi. Ad aliud dicēdū p iteremptionē. huic nāq; quantati ſupexcellenti mala iā aſſociata q̄litas exiſtit ⁊ ſi impceptibilis videať: ⁊ iō dicunt q̄ repletio quo ad vaſa non pmanet diu quin ſibi repletionē aſſociet quo ad virtutem. Ad aliud dicendum ariſ. loqui in eſſe iſtoꝝ generabilium ⁊ corruptibilium in quibus poſita eſt actio conuerſiua. quantitas antē vt oſtenſum actionem non habet niſi actio equiuoce ⁊ improprie extendatur valde cum ſit poſita in ratione contrariorum exiſtere.

Recedentiū rurſus gra q̄ ledere alicuius morbi fiat q̄ſtitate mōſtrať: lz qđ hmōi dria fuerit indicatū. 60. qm̄ aphoriſ. ꝓma Athletarū qđā in vlt imā repletionē deuenētes pierunt repētine: aut i eis ſciſſa ſunt vaſa: ſed repletio īmenſurata dicit quātitatē. Jtidē. 5. aphoriſ. 2. Vbicunq; nutrimentū ꝓter naturā āpliuſ intrat hoc egritudinē facit: Sed ampli⁹ eſt ꝓpetas quātitatis: q̄re Cōmentator manifeſtuz q̄ in egritudinē venit pp multitudinē nutrimenti. Et ꝓfirmať qz ꝓmo ſa repletio venā ſindit ⁊ ad ſuffocantia fit fluxus: ⁊ accidit ſuffocatio aut apopleria vl epilepſia cui⁹ q̄dā ſanatio vt cito cū minutione ſuccurrať pp quātitatē: quare ariſ. collz. 3. Jebris ſanguinis ſūt due ſpecies. Vna fit pp augmentū quātitatis ſolū. ait ēt humores q̄q; calorem pp quātitatē extinguere. Silr de inge. iz. Jn tumoribus qui ꝓter nām ſm magnitudinem deſiſtunt mēbra ab eo qđ ſm nāz. Amplius ſi phlebothomia cuidam ꝓpetit morbo is ledit quātitate: qm̄ phlomia ē eſt cūo vlis multitudinem euacuās: de pharmacijs ⁊ primo q̄rta Jpſa Vo eidem cōpetit vt ⁊ ſanatio manifeſtat. Rurſus eſt dare humorē tpatum ceu quem ſanguinē. hic aūt venas pōt fingere vt ſermo pugilū oñdit non qdē qualitatis rōne cū ſit tpatus. Quātitate igiť fractura opabiť ceu aer q̄plurimus contēperatus vtrēinclusus. Ledere igiť alicuius erit morbi quātitate. Jn oppoſitū qz ſi aliqs q̄ſtitate morbus lederet tūc cum id fit actio quedā iā pficereť ipſa quātitate ⁊ non qualitate ſola ſicut oñſuz dria. 60. Eti: Q̄ is actio eſt cū motu. 3. methaphy. vñ auctor. 6. ꝓncipioꝝ: Propriū actionis eſt eſſe in motu. ſed in quātitate non eſt motus qđ oñdunt mathematica quātitati ſubiacentia: ſepata nāq; ſunt a motu ⁊ vlt ab omnib⁹ ſenſibiliū qualitatibus: quare. xi. meta. Mathematic⁹ circa ea que ex ablone ſcoriā facit: circūtollēs. n. oia ſenſibilia ſpeculať puta grauitatez ⁊ leuitatē duritiē ⁊ molliciē: adhuc aūt caliditatē ⁊ friditatē ⁊ alias ſenſibiles q̄rietates. ſolum ait derelinquit quantū ⁊ continuū. Palin: Jd non ledit quod hz rōnem materie cum minime agat eo q̄ ipſa materia ſm q̄ materia eſt paſſiuum primo de gene. ⁊ cor. Non igitur morbus quis aget quantitate. Propter primum quidem ſciendum q̄ morbi ledere actus corporis eſt ſenſibiliter nocere ac tandem perimere. ratio nanq; ipſius eſt operationū corporis leſio manifeſta ceu viſum dria marie. 72. Quantitas vero ſeu quantū dicit vnum entiuz. io. qđ diuiſibile

in ea que ifunt: quoꝝ vtrūqꝫ aut fingulū vnuꝫ aliqd aut hoc aliqd natuꝫ eſt eſſe. Huius ℣o quantitatis dupler exiſtit. nam quedam diſcreta ceu numerus et oratio: altera continua vt linea ſuperficies ꝛ corpus et cū his coſeqnter locus ꝛ tēpꝰ. Et duꝰ itidē alterutra quedā eſt per ſe: alia ℣o per accīs. Per ſe quidem aut ſm ſubam puta lineam ſuperficies ꝛ corpus vel ſm paſſionē ꝛ habitum. Et id aut paſſio quantitatis diſcrete vt nūerus: ꝛ tūc multū ꝛ paucū vel cōtinue ꝛ ſic magnū ꝛ paruū: qō aūt reſpicit lineā ꝛ ſic lōgū ꝛ breue. vel ſuperficiē ꝛ tūc latū ꝛ ſtrictū. aut corpꝰ ꝛ ita altū ꝛ profundū. Subdit ēt graue ꝛ leue que ſigdem quantitatē reſpiciunt bis minus. hec eni numerant in accīs quantitatis intentōe fa. Diuidūtur eni grauitas ꝛ leuitas eadē diuiſiōe qua magnitudo In maiori enim quantitate marimeqꝫ ꝓportionali plus eſt grauitatis. in oppoſita ℣o ſecus. Per accidens ſigdem quantitas eſt que rōne magnitudinis cui ea iberet quanti aliquam ſortitur rōnem vt albū muſicā ꝛ huiuſmōi. ſubiecta enim ipſorum ſūt quāta quedā. ꝛ fit motus primi mobilis rōe magnitudis qua cātur quantus exiſtit ac tempꝰ conſequēter motu cātum. Noſce ēt q magnū ꝛ paruū multuꝫ ꝛ paucū fit cū accipiūtur ſm q ſunt diſpōnes eſſentiales in quantitatibus dicūtur paſſiones ꝛ accidentia quantitatis: ſed cū reſpiciunt vnū in alterius reſpectu videntur in capitulo relationis collocari. Relatio nāqꝫ accidit quantitati ꝛ ceteris predicamentis. Ar. i qꝫ predicamentis. ꝛ. 5. metaphy. ac cōmētator. Amplius vt veritas diligentius idagetur ſciendū q quātitas poteſt dupliciter accipi aut ſimpliciter vel ſm qd. Primo quippe aut ſm rōem cōem vel magis ꝑticulareꝫ Quod ſi primus aut ſm rōnem intentionalem ſm q in eius cōitate omnis concludat inferior quantitas ꝑ/ut ſubicibilis exiſtat ꝛ predicabilis ꝛ ita de conſideratōe logici exiſtit. vel ſm rōem realem inquantū ens exiſtat: ꝛ tūc de ea metaphyſicus ſpeculat cōtemplat eni ens inquantū ens. 6. metaphyſice. Si vero rō inſpiciatur ꝑticularior: realis tm puta, put eſt multiplicabilis vnitate ſicut quantitas diſcreta vel menſurabilis punctovt linea ꝛ ſuperficies de cōſideratōe tūc exiſtat mathematici ipſe nāqꝫ circa talem negociatur quantitatē. Si aūt itueatur quantitas ſm qd puta, put terminus ē ꝛ menſura phyſicoꝝ corporuꝫ ꝛ vīr quantitatibus ſenſibilibus ſubtracta negocij exiſtit phyſici. Propter ſm vero ſciendū q cōis factus ē vt apparuit ex argutis medicoꝝ ſermo q morbus qs ledit qualitate: alius ℣o quātitate. Dō oñditur nam ſi ſanitas dꝫ adeſſe oꝫ humores quantitatis mēſura determinatos ſore ac qualitatis ꝓportionatos apparens ꝑmo prima. cum rōnes contrariorum extent ℑrie. Vt aūt medicoꝝ verificet ſermo: introducētū id queſitū phyſicū nō parum: cuius ℣itas dicendoꝝ videbit tertio. Propter tertiū ℣o ſciendus q a quantitate ſimpliciter ꝛ per ſe nō, pucnit alicui⁹ morbi leſio ꝛ vīr neqꝫ actio. Cōſequēter āt ꝛ coadiuuatiue accidit magis. Primuꝫ qppe oñditur qm̄ ledere agere quoddā exiſtit. Scōm. n. hoc in id qd ſubijcit agere qd dī: ſed omne agere ſiue actio contrario phyſicit dria. 60. quantitati aūt nihil erat ℑrium in predicamētis. Amplius nihil principaliter ꝛ per ſe agit vltra ſuā ſpēm. Sicut. n. ſe hꝫ aliquid ad eē ſic ad operatiū: ſo metaphy. ſed ſi morbus ledaret quantitate cū ſimpliciter ſit qualitas: dria. 74. ad vltra ſuam ſpēz ageret, ppriā per quā haberet eē. Itidē illud qō e abſolutū a qualitatibus ſenſibilib⁹ a qbuſ dependet leſio ꝛ vīr actus ois nō ledit aut agit. tale qppe quātitas exiſtit cū ea ſit prior qlitate: poſſitqꝫ quod prius a poſteriorib⁹ abſolui. Et aūt nō debet locus motus aut ipe neqꝫ cōtact⁹. ꝛ iō neqꝫ rō boni apparens tertio metaphyſice: ni forte per accidēs ꝛ quo ad nos dria 60. Rurſus quicqd ineſt vni ſpēcrum rōe ſuperioris ineſt ꝛ alteri: ſed morbo inanitionis ieſt ledere qualitate: puta ꝓne qꝫuis quantitatē minorē videatur ꝓportare: vt oſtendūt ſimpliciter ethica ꝛ ſenectuti ethica. is aūt contrariat repletōis morbo. Quod ſic matur qz magis ꝛ minus ad caſdē deducūt drias in tegni. quantitate igitur ſimpliciter ꝛ per ſe nō, pucnit ledere. Declarat ēt q accidat id conſequenter ꝛ adminiculatiue qz forma naturalis debitam quantitatez vt cē habeat ꝛ operet expoſtulat in materia ita q in maiori extenſa quāto amplius agit: iuxta illud cementatoris primo celi ꝛ mū. Potētie ꝛ corpoꝝ ſequūtur magnitudines que ſunt in eis. Et ꝓpter ea ℣o dicā. Omne agens opus ſit magne quātitatis exiſtere: in minori aūt minus ita vt ignis actiuiſſimus mima ſuſceptus qꝫtitate nō ſentiet nedū q ledat: ꝓnūtertio Quod ēt venena oſtendūt recepta quātitate qꝫmima. Eſt nāqꝫ mima carnez repire que āplius diuila formā carnis nō retinebit: phyſicoꝝ ꝑmo. Ledit igitur morb⁹ vt cūqꝫ quātitate qs ꝛ vīr agit. Ea eni qꝫ marie manifeſtat actōis ītēſio vel remiſſio. Et iō qz medicus artifex ſenſibilitatis ꝛ euidētie āpliorīs nō imerito, ptulit ledere alicui⁹ morbi ꝛ actus vīr perfici quantitate dria ēt tactū. 60. Circa qdē ꝓdicta ſcīm ē dubitare qz dcm̄ quātitati nihil fore contrarium: ꝛ motū in ea non concidere: ꝛ per ꝓns ēt cuꝫ ois exiſtet de ℑrio in ℑrium per mediū phyſicorum. 5. cū eodeꝫ ſcribat hoꝝ oppoſita ceu relig ſm quale quantuꝫ et vbi motū eſſe ſolum: in vnoquoqꝫ nāqꝫ hoꝝ ē ℑtrarietas. Dicendū vtiqꝫ q quantitati ſimpliciter conſiderate vt a logyco metaphyſico et mathematico nihil exiſtat contrariū. Dō oñdit qm̄ contraria ſūt que ſub eodē poſita genere iter ſe diſtantia maxie viciſſim ſe de ſbo expellūt. io. metaphy. vnde in ꝓdicamentis aliquo in cōtrarijs exiſte ſuſceptibili poſſibile in alterū trāſmutatōem fieret niſi alterum nā exiſteret ſicut igni calm. hec aūt ro verior ℑrioꝝ per prius iert qlitati: cū oia ꝓtacta amplius eidē icxiſtant qs vbi aut quātitati. In vbi nāqꝫ oppoſita nō ſe, mutuo expellūt de ſbo. nō. n. quod ē ſurſū vniuerſuꝫ nūqꝫ poterit eē deorſuꝫ aut ecōtra a quo tamen cōmētator tangit a priori. 8. et. 10. metaphy. ponit contrarietatez i alia genere emanaſſe. quod minus approbo. Dō et auctor. 6. principioꝝ confirmat a loco remouens cōtrarietatē mō quo tollit ar. hanc a quantitate q q̄d contra eos elentice conentur alig dicere. nō. n. per ſe forte ac primo contrarietas inexiſtit: verum fortaſſis per accidens magis puta rōne qualitatis vt grauitatis et leuitatis. nam earum vna in locum deorſum inclinat: altera vero in euꝫ qui ſurſum ſimiliter et in quantitate contrarietas ſm quid inexiſtit et cōſequent principaliter vero in qualitate. cum enim aliqua completā ſimpliciter attingunt magnitudinē in augmento ſunt perfecta quando autem exiſtunt circa illaꝫ imperfecta ſunt et diminuta. et ſicut pfectio et ip

fectio fm quantitatē circa idē habent fieri in phyficis huius quoqz rōne in quātitate ꝟrietas iertitit. vnde ceu conſequēter puta qualitate magiſ eidē ineſt ꝟtrarietas ita t ledere t vlr agere. Talr etiā in ea eſt motus: oirſqz qualitas ſenſibiliſ. quare cōmētator tertio methaphyſice. Licz matbemarica ſunt in re mota: ñ tamē mouent niſi accidētaliť. Nec aūt veritas idicatur creticox ſcdo ita: Numeri quidē in ſeipis nō faciunt aliquid ſed ſbas ꝟſequūtur q̄ in aligbus agunt boris. Noſce q̄ motus ille q̄ amplius ſubſtātie inberet eſt i vbi cū ſit grauitate ac leuitate que magis ſubſtantiā ꝟſequunť bis que in q̄litate aut quātitate monent ita vt cōmētator ſcdo de aia graue dicat t leue ſubſtātias exiſtere: ſunt tñ verius q̄litates qnto methaphyſice: aut quātitates vt tactū eſt t ibidē. latio eni motus eſt pfectox poſtq̄ generatione ſunt perfecta. Conſequūtur eni formā pamplius ſubalez. vident nāqz graue ac leue in ſeipis motus habere pncipiū t modicū de foris ipediri poſſe q̄ nō fic cuenit in augmentabili t alterabili. Sanabile nāqz ex ſeipſo in ſanitatē deuenit: puta cū arte nō iuuať medicie plerūqz illius auxilio ſubleuať: ce. t mū. 4. Sic igiť motus in vbi eſt alijs pfectior tanq̄ ſubſtantiā plus attingēs: t velut alteratōis effectꝰ t vtcūqz augmēti t decremēti. nā i bis q̄ gnāntur t corrūpūtur ea prior exiſtit motuū ceteris: nālium pmo. Jn vniuerſo aūt ꝓbatur phyſicox octauo latione priorē motuū exiſtere. Propť quartū ꝟo t ſi apparet quid iā dicēdū tamen gratia perfectionis didaſcalie vtriuſqz partis reſpōdeatur argutis. Ad primū nāqz dicēdū q̄ talis repletio aut amplius nutrimentuz ſeu multitudo perimit ſuffocando aut vaſa ſcindendo: ſeu apoplexiam aut aliā egritudinē ex multitudine bumox inducendo: non quidē quantitate vt ſimpliciť quantitas ſed magis ,put fm quid t naturalis. qualitatis enim boc magis euenit gratia: puta calido cōcitante primo vt motus ſuperfluus in athletis: aut frigido coartante ceu ſub eiꝰ itinerādo dominio vel viſcoſo groſſo duro vel molli ac ſimilibus. vñ collz. 3. pūgitur ga. eo q̄ viſus eſt morbū confimilē omnē a primis cauſari qualitatibus: non eni bis ſolis verū etiam duritie t mollicie. Quod firmatur q̄ ſe. de repletione ſan. de qua ſubditur magis ledit ratione qua febris t q̄lis q̄z ea qua quāta cū febris ſit mala complexio calida t ficca. Quod ſi dicat Auer. fieri ,ppter quantitatez ſolum: dicēdū illud fm apparentiā cōtingere medici nālē: cū tamē qualitatū aliqua prius eius vt tactum materiā in opilatione cōcitauerit. groſſum eni viſcoſum t multū habet magis rōnem q̄litatis opilatiōis cauſa. Plurimis quidē ſic apparet inductox qd dicendū. Ad aliud dicēdū q̄ pblebotomia quantitatez nō ſimpliciter euacuat: ſed naturalē magis cum etiā dicat. A. ea quādoqz euacuari multitudinē ſan. iterdum malitiā ipſius t q̄nqz vtrūqz. Ad aliud etiā apparet: quoniā lz ut videatur ineſſe humorum temperamentū primax qualitatū: ſupercedit tñ quedaz ſecundarū. Ad primū aūt eox que partis alteriꝰ dicendū q̄ a quātitate ſimplicit vt oſtenſuz nō fit ledeť aut agere ſed a qualitate ſola dria. 60. fm quid autez t cōſequēter euenit. Ad aliud ēt qd dicendum appa ret ſunt quāta quippe vt talia abſoluta t ea de qbus matbematica a motu tpe ꝓtractu t actu ſimplr vt vifum ſeparata filr a loco qui vere ſeſū nālibus debeť ab ipō tñ minus ſunt abſtracta. vñ cōmentator primo de ge. t cor. Jmpoſſibile ſit matbematica abſtrabi a loco vt matbematici abſtrabūt eā ab alijs accītibus tñ corpus nō eſt in loco niſi p ſuas dimenſiones non p accidētia alia. Ad aliud dicēdū q̄ quātitas vt q̄ti tas nō ledit aut agit ,put conſeqtur materiā ſed magis q̄litas. Eſt eni tanq̄z ratio quo pficitur actio t inſtrumentū imediatū ipius ,ppter rōnez ꝟrietatis in ipſa primo inuentā. ſubſtantia vero eſt vt baſis t fulcimētum actus primum t imediatum: quatitas autez ceu adminiculū quoddā. nā ea qualitas extendiť actiua. Quāta eni ſuperficies fuerit tñ albū eſſe dices in predicamentis. totū igit cōpoſitum aget: verū qualitate amplius: Differentia. 61.

Quod frigiditas non ingrediatur ꝯpationē nature eſſentialiť ſed p accidens oñditur. q̄rto methaurox: ſ actiuū aut friduz aut corruptiuum aut vt fm accidens. Adhuc. 6. de accīti. ca. vltimo: Dico q̄ caloris augmentatio vtilis ſi nō ,pceſſerit ad vltimitatē vt mēbra diſſoluat t liquefaciat: fritas vero nullū in actōe conferť iuuamentuz. Amplius Maly. t primo pma ca. d Virtutibus: ſ frigiditas eſſentialiť in opationē nāe ingreſſum non bz verum p accīns diſponendo inſtrm vt villum aut vē toſitatē t ſpm̄ ingroſſatione ſuſtentando vñ pmo ſerti nālium: ſ frigiditas non bz ordinem in virtutibus que conueniunt appetitibus nālibꝰ niſi quaſi ſeruitium vtilis conſequentis. Quod t oſtendiť rōne: q̄ omniū virtutū opationes p motū exūt. b aūt pficiť calido: q̄re ſcdo de ge. aialiū t ꝓbl. 13. Calidū motium: frigidū aūt cꝰrio pmanſiuū. ſ fritas eni palyticum facies t mortificās motui aduerſať prima pmo ca. pdicto. Et: qd vni adeſt ꝟrioꝛ remouet ab altero. Contraria nanqz mutuo ſe admiice expellunt de ſubiecto cum rō eox in maria ꝟſtet diſtātia dria. 153. ſed caliditati eſſentialr ineſt opatōem ſub igredi cuz calidi vt tactū ſit mouere. Rurſus: opatio p ꝟplonē exiſtit tanq̄z per nāe inſtrm. Cōplo autē humana matie ad caliditatē t humiditatez declinat ſcdi gradus reſpectu cōnis pdere eq̄lis: dria. 193. t Jſaac. Spiritū erit igit calo frigidū. Et ꝟfirmať qm̄ caliduz eſt duplex i ea. vnū quidē ꝟplonale mēbri cuiuſlibz qd velut māle ꝟfiſtit: t aliud vt forma membro cuiqz a corde demandatū: ita q̄ ex bis duobus calidis ꝟiunctis efficiť vnū calidū qd eſt. q. forma membri: dria. 59. bec aūt duo calida ſic in vnuz augmētata frigiditatē in opationē nāe eſſentialiť ꝟcurrere non permittant. Non igiť fritas opatōez ingrediť nāe eētialr ſed p accidēs. Jn primum q̄ ſcdo de ge. aialium Dura mollia t viſcoſa frangibilia t quecūqz alia talez paſſionales aialis exūt pticulis. Calitas t fritas facient vtiqz. Dicit etiā q̄ ex alimento nutritiue aie virtus facit augmentū vtens vt organis calitate t frigiditate. Et q̄ plus ſubdit: q̄ in bis motꝰ exiſtit illius ac qd in bis que fiunt gra alicuius accidit. boc quidē infrigidare ipſorum: boc autem calefaccere t fieri pticularum vnam quāqz banc quidem carnem mollem tc. Rurſus methaur ox quarto: Generant calidū t frigidū obtinentia mām t in fine illius: Tales quidem ptes calitate t frigiditate t motibus ab bis cōtingit fieri coagulatas calido t frigido ficut t ſiendſos quidem aut argentū tam caliditas t frigiditas t motus. Adhuc idē videť ferri natr aliū ita puro

c.4. Submisso spmate in mricē vel in terraz nil dr̄t tpibus gbusdā determinatis vt q̄plurime ꝓstituāt pticule ei⁹ que gnātur sbe ficcitate caliditate: fritate ⁊ humiditate. vñ prio de iuuamētis.c.2. Cōplo est sube opatō cuiuslibz mēbroꝝ p ca. frig. sic. ⁊ hu. Et collz.3.c. de accīnib⁹ scōus taci⁹. O patōes oris sto machi iuuant ⁊ cōplent fritate tpata. Amplius rō/cinatio ꝓfirmat idē. Illud.n. quod ē nāle opus igre dit eētialr nāe. Ipso eni hoc dr̄ nāle. talis Vo ē fri giditas. uñ q̄rto methau. Scōm vnāquāqz pfectio nē termināt a nāli calitate ⁊ fritate. Rursus: qō eēn tialr facit ad gnātū cē eētialit igredit opus nāe qm̄ gnātum fore opus ē nature. sz fritas eētialiter facit ad gnātuz eē vt appz in niue glacie ⁊ crystallo ⁊ plu rib⁹ metallorꝝ ⁊ in phlate ⁊ proprie vitreo. quod ⁊ in corpib⁹ aialium fortassis ꝓtingit actu fridā repire fri giditas igit opus eētialit igredit nāe. Propt p mū gdem sciendū q fritas ē nālis aque passio seu p/prietas sibi nālit primit⁹ inherēs: tre Vo acqsita Vo. Vnūquodqz eloꝝ vnā sibi q̄litatē obseruat i sūmo ex q̄ aliā acqrit dria. i2. Quoties aūt dr̄ ipsa: dria visuz is. b sumit pro fritate actuali repssa. Ingredit vero demū vnū in aliud multiplicit. Aut.n. sicut ptes es sentiales q̄ diffinitōe signātur igrediūtur qō qd est ⁊ suū vle: vel vt ptes integrales qō totū integrāt vt con silia ⁊ officialia corp⁹ aut vt accns igredit ꝓpōne sub iecti qō ꝓprius tñ egredi dr̄ cū mā cū forma eiuz sit cā velut mater accīnū phylicoꝝ prio: seu sicut istrm istrumētatū. Qō qdē istu m si corporeū virtualit so/lū ⁊ nō fm seipm istratū ingredit vt appz in organis a principali motis agēte. Si Vo i corporeū fuerit fz id qō est eētialit inopatū bēbit ingressuz cū per se fa ciat ad motū ⁊ sic ad formā ⁊ cē vt in eloꝝ q̄litatibus existiū e videre i mixto. Amplꝰ opatio actio ⁊ factio ⁊ si videant satis cōuenire: dria tñ distāt p̄ quod ex eoꝝ notificatōe ⁊ ꝓprietatibus appebit. Est āt opa tio illō i quo euanescit forma opati ⁊ corrūpitur post getem faciētis cā diffinitionū libro vipote ambula/tio ⁊ locutio que euanescit neqz inuenit ei⁹ vestigium post getē ambulātis ⁊ loqntis. prio āt pria.c.i. de Vtutibus ē effect⁹ Vtutis imediatus. In sex principijs vero. actio ē fm quā in id qō subijcit agere dicimur. q̄rto Vo pātegni. Actio nihil aliud ē q̄z qdā Vtutis mot⁹ ad id qō efficit nō tñ dico q actio eētialr sic fit mot⁹. vñ de re. sa. bo. Quicūqz motuū nō sūt actus triplex ⁊c. Mouere nāqz in plus ē ipō agere prio de ge. ⁊ cor. Ipsa tñ cū motu existit actio. nā ꝓprū actionis ē cē in motu: ⁊ mot⁹ in actōe formāt in sex prin-cipijs fm Vo Daly. ibidem q̄rto. c. 8. Singularuz actionū mot⁹ qdē sūt: mouetqz eos agēs. Ꝑ actio Vo respicit ea q artis ceu actio ꝓpri⁹ q̄ moris: iuxta illō differētie tertie. Ars ē recta rō factibiliū: prudentia Vo agibiliū. Subtili⁹ aūt ꝓsiderāti appebit q opa/tio p̄dictis duob⁹ vlior existit: sz vnuz ꝓ alio recipiat sepe. nā actō vr̄ māz supponē extrisecā i quaz agit sz pri⁹ actio duplex fit posita corpis: vz ⁊ aie. O patio quoqz ⁊ rē vr extrisecā in quā agat agēs iportare vt secare ⁊ vrere ⁊ itrisecā vt itelligere. Est nāqz opatō q̄dā trāsiēs vt vrere ⁊ secare. alia Voi opāte perma nēs vt itelligere ⁊ velle: diffinitionū libro. Rursus acto ois vr̄ a motu iseparabilis fore tāq̄z ab ei⁹ nā ⁊ p prietate. opatio Vo cū motu ⁊ sine motu vt i diuinis vñ ethicoꝝ.7. nō solū mot⁹ ē opatio sz ⁊ imobiliū atis

Quā ēt sine motu existere in opatōe ostenditur retenti/ue. qd āt sit nā dria visuz.9. hic aūt sumit ꝓ Vtute re gitiua ⁊ ꝓprie nāli. Essentialr Vo ab eētia nomen denoiatiue suscipit. Essentia seu qdditas ex ptib⁹ for malibus ampliꝰ p diffinitōem iportatis qō qd est rei indicātib⁹ denotat. 7. metaphy. In eo āt qō eētia liter iexistit ⁊ dici de oi ⁊ per se ⁊ vlr ⁊ fm q ipm im portat. Cuius eētialr ē oppositū quod ē accītaliter existit. Qō in ꝓxi iam notificatōe cognoscitur. Mo tandū q per accns repitur in his q̄ sūt eētialit ordi nata ⁊ in his appositis ⁊ in ābob⁹ duplr. in primis q dē vel ꝓut diuiditur ꝑ primū. vñ prio prima. c. ꝓmo sūme tertie. Meruoꝝ iuuamēta quedā sūt fm eētri am puta prestare sensuz ⁊ motū alia per accidēs sicut carnē corroborare ⁊ corpus fortificare ceu hic sumit magis. Aut ꝑ imediatuz quare in tegni magnitudo vocis aut eius quitas nō fit sp neqz imediate princi palr caliditate ⁊ fritate sed fm accidēs. i. p aliō. In secūdis ēt duplr vel ꝓut diuidit ꝑ id quod ē semp ⁊ in plurib⁹ ceu casuale ⁊ fortuitū aut ꝑ illud qō ē p se vt calim infrigidare frigidūqz calefacere. Propt fm Vo sciendū q Daly. ⁊ A. maxie prima prio. c. de Vtutibus ⁊ nālium serta primis nutt oīdere frigi ditatē nō habere igressum in opatiōem nature neqz ordinē i Vtutibus ipsius. Supponit. n. oium opati ones Vtutū p motū existere. Ꝑ rigiditas sigdē mo/tū tollit cū paly ticatū ⁊ mortificatū qō mobile red-dat. Ꝑ ꝓcludit opatōem Vtutū que cōueniūt appe titib⁹ nō igredi nālib⁹ eētialr eo de tollat motū qē ponit in rōem opatōis ꝓcidere sz per accns ꝓpando instrm puta spm ⁊ ventositatē in expulsōe igi essian-do. Mul⁹ aūt positōis defect⁹ in tertio oīdet ꝓposi tor. Motuū ēt eius fortassis non valz- Ꝓ oni nāqz Ar. vt ꝓbabitū q motus cessat nō solū caliditate vel ⁊ fritate ⁊ q ptes aialium calido ⁊ frido ⁊ moti bus eorūdem coagulatōem suscipiunt. Rursus cēs cōsentiūt q frigiditatis fit ꝓbendo mouere de circū/ferentijs ad centrū. Cōtrahendo .n. cōgregat que sūt eiusdē tribus ⁊ aliene. 2. de ge. ⁊ cor. ⁊ q̄rto methau rorꝝ. Caliditas quoqz motū vt ꝓximū fz hoc mogeia so lū cōgregās ⁊ etherogeia ꝓpellēs. Itidē nāliū prio c.2. Vena et singulū alioꝝ organoꝝ opaꝫ ꝓpter opa tiuā cōplonē que ex q̄tuor q̄litatib⁹. Tertioqz ipsoꝝ c.3. Matrices oi collo clausas cōtinere in pluribus mulieribū nouē mēsibus fetus pmāsio aūt et cōstrictō pficit fritate ꝓble. iz. A. ēt volens ꝓbare detentiuā i eius opatōe motu vti nō iuste videtur rōcinari. aut nāqz. Retentiua opatur mouendo villos transuer sos fm figuram comprehensionis bene actā: cui retē tioni motus attribuāt localis sicut attractōi et expul sioni de accīti. 6. c. 2. Dicā eteni hoc vex forte cui ip sa instrm contrahit super idi quo demū opabit dige stiua sibi famulando: aut gnātiue detentiua. Cū aūt contractum fuerit instim et hec figura bone comprē bensionis fuerit facta motus omnis cessabit detenti ue. Et ideo demuz. q. se castigans subdit due locali ter mutate et retentiua quod et nomen videtur ipor tare et sic detentiue operatio sine motu existit cū sup posuerit omnem operationem perfici motu vt tactū Et hoc quidem detentionis tempus longius esse val de tempore figurationis villorum fm comprehensi onis formam. Quod si quis dicat illic esse commoti onem spirituum vt quidam dixere: dicendum hoc nō

fore in retentiua vt retentiua sed digestiua. Similiť in digestione nō est motus localis nisi ꝑter ⁊ p accidens in rōe permixtionis ptiū consequētis ad motū alteratōis. vñ quarto de accīti: In ꝙuestione ꝙuer sus nō est necesse moueri locali mutatione. nā ꝑcanitate pficiť ⁊ nō in uilis: Itaqꝫ neqꝫ ois motus est a calido quocūqꝫ mō: neqꝫ ēt ois opatio p motū tanq̄ p suū existit eēntiale cū ipm vt tactū ꝙtingit aliqñ ab opatione separi. Quidā Xo deaurantiū volētes arma in defensiōe sumere. A. dixerūt q̄ friditas eēntialiť ꝑmā ꝙpositionē igrediatur mixti cū oia ꝙstēt ex eis ⁊ cox naturis: dna. 16. Quo ad opationē Xo eēntialiť nō ingrediať sed accidentaliť magis villū ſustē tando aut vētositatē ⁊ spūm igrossādo: ⁊ cox ꝓhibēdo dissolutionē qđ ridiculū grande frustrant nāqꝫ sic dicētes nām semp pp finem opantē: ponunt enim q̄ est ad finē rescindētes eundē. ℙropť tertiū vero sciendū ꝑmitus oñdatur q̄ friditas ingrediť essentialiter opatōem ⁊ nō p accns tm̄. Scđo q̄ nō adeo remanet friditas elata in aialibus ⁊ marie in nobis vt caliditas. ℙropť primū huius sciendū q̄ frigiditas essentialiť opationē igreditur nāe quocunqꝫ modo p̄dictox sumatur nā. Constat eni q̄ si nā iurta ar. generaliter sumať q̄ friditas fere equaliť opationem ingrediť nāe vt ⁊ caliditas quod nō in nā generabili ⁊ corruptibili apparet solū: verū etiā in ea q̄ ꝑpetua ⁊ incorruptibili efficienť duntaxat q̄lis que corpoꝝ superiox. Est nāqꝫ saturnū dare venerez ⁊ lunā cuꝫ alijs eorundē ꝙōnis fixis stellax per se virtutē friditatis hic mō efficere aliquo: qcqd dicat cōmentator: scđo ce. ⁊ mū. cum oē multiplex ⁊ diffortme oporteat tandē in vnū ꝑmū vnicū ac vniforme reducere luci/datoris: dna tertia. In hac quoqꝫ nā iteriori gnābili ⁊ corruptibili quecunqꝫ dcā friditas remissa essentialiť in opus ei⁹ obtinet ingressū: qđ ⁊ auctoritate approbatur: ⁊ rōibus ꝙincť. Ar. nāqꝫ scđo de ge. aialiuꝫ: ℙ iunt aūt carnes aut bis ꝓportionale a frō ꝙstante ꝓpter qđ ⁊ soluūť ab igne. Canō nāqꝫ q̄rti methaur cox q̄ quecūqꝫ fiunt a frigido a calido dissoluūtur ⁊ ecōtra. In bis gdē marie q̄ non fiunt ab aia. Neqꝫ ēt sane ꝑm aduersarios nō ingrediť qz tollat motuꝫ: cum dictū sit de motu aialiū: Cause motuū caliditas ⁊ frigiditas q̄ de foris ⁊ intus erūs nāles. Adhuc ibidem ois motus alicui inittitur imobili: sed initio fit a frō sicut motus a calido. ℊ frigidū regriť ēt ad motum. Rursus ꝙōnū scđo ca. 6. dť pinguedinē ꝓpter frigiditatē pāniculox gnāri. vñ ꝑmo ꝑma adeps frigiditate coagulať. Et q̄ cause gnātiōis humox cum alijs erūt calitas ⁊ friditas Sili videmus ⁊ marime eť corpora aialiū ꝙpsita ꝓpria frigiditate ꝙstare: vt oñditur in niue glacie crystallo ⁊ metallox quibusdā ℙbla ēt actu frigidū in corporibus nris vt vitreū p cipiť gnāri. Amplius rōe monstrať. nā vnūqdqꝫ sicut se hꝫ ad esse sic ⁊ ad opari vt dictū ꝑius eo q̄ esse ordinať ad actū. similis nanqꝫ dispositio rei i entitate veritate ⁊ opatōe: scđo methaphysice. ℙ frigiditas āt cum alijs q̄litatibus vt ostensum. 16. essentialiť cum eax subiectis ad esse faciunt mixti: ꝓpť quod ⁊ essentiā ingrediunť opationis sicut nāqꝫ se hꝫ subiectum ita ⁊ passio seu ꝓprietas nālis ab ipo deriuata. Itidē nisi frigiditas essentialiter opationē ingredere nāe caliditatis excessus cōpositum destrueret. Indiguit ergo frigiditate saltem cōtēperante. ℙdalū, sanitas ex operatione nāe consurgit directe. causať nanqꝫ ex debita ꝓportione ꝙōnis ⁊ ꝙpōnis mēbrorum ꝙsimilium ⁊ officialiū adinuicem. sed frigiditas caliditatē sibi obuiā vt febrilē extinguendo corpus ad tpamentum ⁊ sanitatē reducit. id aūt non fieret nisi virtꝰ vteretur ea in eius actu. Quod si. A. dīret frigiditatē inēsam opus nāe non ingredi sed remissā: dicendū hoc parum valere eo q̄ ēt caliditas non nisi remissa ⁊ frigiditati ꝓtemperata ⁊ cōstitutionē ⁊ operatōez ꝙpositi essentialiť ingrediť. In nām nanqꝫ ingrediť regitiuā virtutuꝫ vꝫ cogeriem vt apparuit in retentiua ⁊ expulsiua virtutes entes nāles. Ex parte quo aialiuꝫ s. virtutum ꝙprehendentium occulte in ꝙseruatiuaꝫ ⁊ memoratiuam. Quantū vero ad virtutes vitales in visione motus ptium lateraliū cordis ipius patieti. Dis eni motus innittiť cuidā imobili. Quod etiā manifeste apparet in eox nā ⁊ forma seu cōpositōe que a nā dependet elementox. vnde ꝙplerionū primo ca. 2. ℙlasma fore sequiť q̄tuor eox eucrasiam aut fortitan aliquod ꝑncipiuꝫ diuinius desuper ex superioribus. plasmatio nāqꝫ p frigidum non parū cristere eo q̄ ipm cōgregat ⁊ in esse retinet non solū homogenia verum etiam etherogenia. Calidum autē homogenia congregat etherogenia autem disperdit ⁊ disgregat. vñ. A. scđo de anima: ℙrimuꝫ instrm virtutis nutritiue est calor nālis calor enim est aptus ad mouendum mās. pro hunc sequiť frigiditas ad faciendum ens quiescere in suis ꝑfectionibus creaturarum. Hoc itidem quod dictum in alijs naturis verificať. In nā etiam de consuetudine dicta sunt secunda quedā regitiua nā etiam in nā ꝑm q̄ epati tanq̄ eius principio primordiali ⁊ fundamenta ꝑm medicos attribuiť. In cuius solum nāe operationez negauit. A. frigiditatem essentialiť ingressum habere Cuius tm̄ datum est ꝓium in virtute detentiua ⁊ expulsiua. Ostēsum ēt fuit q̄ motus non solū est a calido vex etiā a frigido: ⁊ q̄ opatio nō ois est cum motu imo quedam eius cum quiete. Ex his ēt concludi tur Heben Mesue ⁊ Isaac israhelita ꝑm q̄ eis ponit Maly. errorē ac Joannitiū ⁊ Haliab. nō incurrere ponentes detentiuā frigido ⁊ ficco opari: expulsiuam vero frō ⁊ humido. ℙropť scđm huius sciendum q̄ in corporibus aialium ⁊ marie nostris caliditas minꝰ remissa in cōstitutionē operis nāe ⁊ operationē eorum ꝓuenit q̄ frigiditas eo q̄ ꝙplerio nostra declinat ad caliditatē ⁊ hu. 20. Et iō licꝫ ponam frigiditatē essentialiť ingredi operatōem nā: magis tamen remissa valde puta sub minori excessu caliditatem remittendo ingrediť q̄ caliditas. vñ Ba. dīpo er calido ⁊ frigido ꝙstat mixtio: licꝫ ipsum calidū principaliter fit de intentione nature. quia per ipsuꝫ fiunt motus ⁊ operationes nature oēs quibus repugnat contrarium attamen frigiditas magnum fimiliter exhibet iuuamentum. ⁊ hoc quia cum de natura calidi si tm̄ moueri sursum ⁊ secus appositum trahere si frigidum non impediret festinaret ad distantiaꝫ valde lōgam: sed id impedit quemadmoduꝫ dispergi de celeri non finit. Quare Auer. tertio collꝫ. ca. primo. Membra non agunt ⁊ patiuntur nisi cum quoddam calore temperato er frigiditate proportionali ei. Ostensum enim est naturali phylosophia frigiditatem esse in corpore sicut instrumentum temperans naturalem calorem. Idē quoqꝫ de cau/

fis longitudinis ⁊ brevitatis vite. Calor mensurat⁹ cū frigore dat gnātōem ⁊ ppriaz formā naturalē. vñ primo pria. c. i. ꝯlonū. Tu tñ ex hoc itellige q̄ equalitas ⁊ sanitas magis ptinet caliditati q̄z fritati. Et ideo hō. c. de pulsuū ꝯone. Caliditas calori magis est cōueniēs inato q̄z supple fritas. Adhuc tertio pma t. 6. Caliditas ē ꝯueniēs ℞tutib⁹ frigori ꝓpata ⁊ iō ponit seq debilitatē ⁊ destructōez opatio fritatis cā: nō aūt caliditatis nisi vehemēter fuerit excedēs. Tertio ēt. iz. c. de stomachi debilitate nō ℔uās primi prime legislatōem ingt ita. Retentiua oz conseruet ꝑm plm siccitate cū declinatōe ad fritatē. Expulsiua cuz bu. ⁊ fri. Dō sulcitur q̄ illud pl⁹ elevat in aliquovt i mixto qō magis facit ad eē ⁊ opatōem eius opposito. talis gdē est fritatis relatōe caliditas vt forme denotat impressio ⁊ motus. Est nāqz hec formalis: frital āt mālis magis. caliditas itaqz itensior erat fritate i mixto. Propter q̄rtū gdē ad primū dōm q̄ arist. nō dixit simplr fritatem accītalr opari iz. q. p accīs respectu caliditatis. min⁹. n. opat per se ad eē q̄ solū: āpli⁹ cōrpando dria. 48. Subalr ℞o opatur ad corruptōem gnātoz. cōmētator ibidēp accīs vero ad eorū eē. Aut illic sermo ē de frō in cōi ꝑparāte ad mixtōem. ℔ aūt in ꝓticulari ꝓut ordinat ad aialia. ad aliud dōm q̄ Ba. dicit actōem nō āt opatōem aut fritatē nullū in actōe ꝓstare iuuamētū vez ē vltimata vt caliditas ēt vltimata: remittit tñ magis fritas q̄z caliditas vt dcm̄. ⁊ hoc fortassis itellexit: aut iuuamētū de quo fit curādū. Et silem mor subdit Ba. ꝑ monē iqēs. In ceteris actōibus nihil valz hūiditas nisi i nutritōe ⁊ augmētatōe marie. vel illi⁹ fuit opi. quā in pñtiaz nō approbo. Et silr dōz Mali. ⁊. A. Ad aliud dōm nō eē vez oēz opatōem p motū exīstē vez quandā gete magis fieri vt i diuinis. Qō ⁊ i de ymne iā appuit actu. neqz ois fritas vt oīsuz paly ficat: ⁊ mortisez reddit: imo fritas tpata secū motuz cōpatit vt in plurib⁹ appuit actib⁹. Ad aliud dōz cō sedēdo vez fore qñ ℑrijs p nām ipsoz ierit ⁊ nō per nām generis supioris ficut albo ⁊ nigro p nām coloris iest videri. Dicēdū est caliditati nō p nām sibi ꝓpriā igredi opatōem nāe que opponit fritati: verū p vlem magis supiorē celestē: cū calidū celeste ēt fridū supet ficut appz ex stellaz naturis cōsū dria. io. Aut dōm q̄ ℔ caliditas facit i corpibus nostris fritate cō tpata. ꝓhibet. n. assatōez cōmētator methau. q̄rto. Ad aliud dōm cum calido humano associari frigidū nō excedens calidū remittēdo. oīsum nāqz q̄ fritas in nobis magis remittitur: ⁊ in minori ꝑmanet caliditatis excessu. Et hinc qdē dicendū ad aliud ⁊c.

Differentia. 62.

Quod digestio fiat frigiditate ostēditur ex medicorum operis: cum enim volūt materias digerere calidas cibos ⁊ potus exhibēt frigidos ac medicinas: vt oriza sacarā sirupū frigidoz zuccarū violatū ⁊ trisandaloz ꝑfectōes. Adhuc digō ē quedā generatō ficut putrefactio aliqua corruptio q̄rto methauroz. iz gnātio sit fritate vt ē videre i mlis. fit enī vermis i niue: histori. gnto. Rursus qō nāle ē digōem pōt cāre: ea. n. est nature act⁹. talis q dē ē fritas. vñ prius circa vnāquāqz ꝑfectōem circa ea que terminat a nāli caliditate ⁊ fritate. Mali: qō facit ad eē ⁊ ad opatōem: id. n. ordinat ad illud: sed fritas facit ad eē cū ingrediat vt alie qualitatū mixtō nē dria ꝓxi. Er q̄ tandē ꝯplexio resultat faciet igr ad opationē. iz digō ē ℞tutis digerētis opatio. Adhuc digō dria. 50. ē materiei ꝑpatio vt a ℞tute liber⁹ expellat excretiua. hec ℞o fritas opat mām calidam i frigidādo. ⁊ subtilitatē ipsius ipeditiuā expulsiōis remouēdo saltē: nāqz hāc digerere hz māz. vñ Maly. plm quod ifridat ⁊ humectat, phibet digōem ꝑter q̄z i materijs colericis calidis ⁊ siccis. s. colera citrina sola. Fritas igr digōem iducit. In oppositū metheauroz q̄rto. Fritas eteni indigōem. vñ alex. ibidē. Nō fit aliq̄ digō a fritate. ponit. n. digō a caliditate scā eē. Et cōmētator. Op⁹ fritatis ꝓhibz digōnē qz ipsaz opans oibus modis calor ē nālis. Quare ꝓnosticoz ꝓmo, maturatio nō cōplet nisi ꝑ caliditatē. ampliusz digō ē cōpletio a nāli ⁊ ꝓprio calido Indigō ℞o ē impfectio, ꝓpter idigentiā ꝓprie caliditatis dria. 50. vñ de ge. aialium tertio. Digō calitas quedā ē. Et q̄rto. Digō ois opat calo., ꝓpter qō frigiditate nō erit digō. Propter primū āt sciēduz ipm satis fore notū ex dria. 50. ⁊ ꝓmissa. Propter ꝑm qdē sciēdū q̄ aui. simplr ꝑ se negaret fritatē iducere digōem cū ea sit opus nāe. fritas aūt ꝑm eū magis nō hz inuentōem neqz ordinē i ℞tutib⁹ nāe dria ꝓdicta. Sz qd de hoc videbit ꝯter. Propter tertiū ℞o sciēdū q̄ duplici dria. 50. suppositā digōe ceu iuuati ⁊ nociti vtrāqz cāt mō quodam. Duplr nāqz pōt ea digōne inducere: aut ꝑ se vel ꝑ accīs: ꝑ accīs qdē ad digōem facit iuuati eo q̄ corpis poros vndiqz ꝯcludēs calidū iterius nāe cōpellēs coadunat et fortificat iuxta illud hippocraticū. Vētres hyeme ⁊ vere ertāt nā calidissimi quo accīte itendit digestio. ꝑ facit ēt ad digōem nociti q̄ quod curat egritudinē mālem digōnē iducit cuz ipsi⁹ curationez oporteat si nil impediat digōem ꝓcedere ꝑm illud veteris. Digesta medicari ⁊ mouere nō cruda sed fritas curationē iducit. vñ gnto aphoris. Est āt vbi in terano finevu l nere iuuene bñ carnoso estate media fride aq̄ multe i fusio caloris revocationē facit. calor ℞o ℔ libat. ꝑ rigidū nāqz calefacit ꝯversuz quodāmodo ⁊ abscōdit vt calm iteri⁹: phyticoz. 8. Sic igit oīsū fit q̄ fritas vtcūqz digōem cōducit ꝑ accīs vtrāqz. Per se ℞o dico ⁊ prio fritatē digōem ēt satis itēsaz cāre cuz fuerit alijs vt in ꝯplone vnitis q̄litatib⁹. Er oib⁹ nanqz mixti q̄litatib⁹ ipsi⁹ resultat ꝯplo Sicut nāqz dicim⁹ aliquē fore calm ⁊ siccū aut hmōi: eo q̄ he due q̄litates excedāt i eo nihilominus tñ q̄ ei⁹ com plo non fit frido confractata ⁊ hu. ita. n. in ꝓpositō qō. n. digerit oz ex q̄tuor naturis fore ꝯstitutū ⁊ qō digerit silr, vñ q̄rto methau. Nullū hūidū ipm ꝑm seipm pepasim patit. i. maturat sine ficco. Et rint tamē valde frigiditas facit ad digestiouē caliditas arqz humiditas q̄ digestio ꝓncipalr pficit calitate demū hūiditate vñ Maly. Digestiue caliditas ē adaucta ⁊ hūiditas tpata. Quare prio pria. c. de ℞tutib⁹. Que oibus plus idiget caliditate est digestio que siccitate non idiget de q̄ fit curandū subaudi sz humiditate. vnde sermo tertio. iz. c. de debilitate stomachi inscriptione corruptus est habens digestionē fieri per siccitatem cuz caliditate. vult nāqz dicere per humiditatem cuz caliditate. aut fortassis quis diceret ipsum velle siccitatem ad digestionem operari: iuxta illud sexti de accidente capi. vltimo. Digestio si temperatam habuerit siccitatem est talis qualis si fuerit nutrimentum

tum huius. Frigiditas eteni vr ad digestionē facere eo q tpat calidā illi ꝯiūcta qđ esset excedēs acutū: ac ipsū reddit cū humido q̄titatum. Cōgregat ēt ptes mēbroꝝ: t potētiores facit in cali retētōe t ipius vigoratōe. vñ dictū ꝑus: Calitas est ꝯueniēs Xtutibꝰ ꝟtpata frigori. Sic igit digestio pficit ꝓncipalit caliditate scđo humiditate: tertio ficcitate t fritate. Qđ rōibus pōt oñdi qbus mr̄atū est friditatē in opꝰ eēntialit nāe etiā hre igressuz: dria ꝑdcā. Quod āt dicat friditatez digestionē nō cāre audienduz est dñantez. ipsa eni pficit potissime calo t hu. nihilominꝰ tñ alijs ꝯsiderata est q̄litatibus. Sic dicimꝰ aliā nām soze colerici t pblatici. Et tñ vterq; er eisdē est ꝯfectus modo tñ alio. Quod āt scđo frita digestionē ꝓcuret nocitiui actus i morbis calidis medicoꝝ designat pretacti. Itaq; breuit sit oñsum quō fritas se habeat ad digestionē pp alia plima hꝰi in alijs differentijs declarata. Propt q̄rtū Xo ad ꝑmū dicendū q fricda nō semp exhibent gra digōis māe sed magis pp febrilē discrasiā: nisi si talez discrasiā velimꝰ ad digestionez materiei: reducere: vt i febribus euenit: q̄ruz mā n est calida: In colericis aūt februz frida qdez alterāt t mām digerunt igrossando. huiꝰ etiā nō sunt multuz frida febrium colericaꝝ ꝯpatōe. Ad aliud dicendū vt apparuit q ficut fritas facit ad gnātionē: ita t ad digōem. neq; aligd i aialibus gnātur a frido potēti velut metroloica vel mineraliū aliq̄: ꝛ neq; a calo Sed ℈ in fonte Abani feruētissimo gnānt vermes q extracti moriunt ꝯfestim. Dicēdū q aut nō sunt i loco feruentissimo eius oio sed a latere. Vel canonem modica inflātia nō ꝑmit sicut Xmis i nine. Aut nit hecantiquata sicut i terra huius ponit ipsū ar. gnāri puta gnātur sup terre supficie nine tecta ea iam calore solari effecta. Vel q non logice ꝯcludit dicendū Ad aliud dicendū eodem mō. Frigiditas eni ꝑut ad esse cū alijs agit q̄litatibus calidit atez remittit t congregat ad digōnē opaī non aūt cuz fuerit excedens. Ad aliud silr dicendū. Ad aliud qd dicendū appuit cū digōnez tāgat nocitiui. Ad iducta vero alteriꝰ ptis qd dicendum apparuit oñ negatum frigiditatem er quo calidirati t hꝝ. digestionem inducere t quomodo operet t quātuz ostensum. Dria. 63.

Wod actio membris officialibus cōiter attributa er ꝯpositione dependeat vt cum sit mēbroꝝ officialium nā. Primo. n. de historijs aialium: Tactꝰ qdem i omiomera sit pte: factiue vero Xtutes i anomiomera puta sepatio i alimenti: ore Motus Xo t ſm locū pedibꝰ aut alis seu ꝓportionalibus. vñ scđo ð partibꝰ: O miomera anomiomeraꝝ gra sunt. Illoꝝ eni opa t operationes errat puta oculi t nasi t facici totius t digiti t manus t totiꝰ brachij. Subdit q; demum: Sensus qdem omiomeris opationes per anomiomera eristent ipsis. Primo quoq; de ge. aialium ptes officiales per se aligd faciunt: vt lingua t manus. Dicit etiaz in principio methaphysice sensum visus per oculos fieri. Amplius interiorum scđo. ca. vltimo per oculos qdē videre: per aures vero audire. Et de inge. ꝑmo ca. 6. dico visum esse actionem oculoꝝ: loquelam lingue: t gressum pedum. Adhuc in tegni: amplius t inherētium eius officialibꝰ puta effectuum virtute. Itidez ꝑmo de re. sa. actus ex necessitate seq̄t benignas cōpositiones sine q̄rela. Et subdit demū. Forma Xo positio numerus t q̄ntitas actuz sunt cā. Dis eni hereſis. i. opinio in ℈ ibidem dr̄ conuenire. Rursus mēbra qbus ꝯpositio debet sunt officialia. hec āt ordinata sunt ad motus t opationes aie ſm. Ar. t haly perficiendas. Et ri: eo quo destructo redditur qd magis equocum t ꝯpfectū q̄z alio: in ipso plus vigebit nā illius q̄z in reliquo. Sic eni vr se habere in ꝯone que debet mēbris ꝯsilibus t ꝯpositione officialibus attributa. nā equoce magis dicit manꝰ abscisa manꝰ q̄z os t caro meibauroꝝ q̄rto. t ꝑmo. de ge. t cor. apparet ℈ aūt non vr euenire nisi qr in nā ꝯpositōis magis vnitas mēbri saluabat q̄z in ꝯone. Itidē si cō positio est cā actuū q ꝯplont videt ascribi: multo magis erit cā operationū sui. glibet eni est potētius i se q̄z i alio. sed ꝯpositōe fiunt opatōes alicuiꝰ ꝯsilis qr eni neruꝰ est porosus longus ita situat ficq; numerat ipsiꝰ pficit opus: t silr os. Digestiua ēt q est i parte marieq; carnosa vētris operatōez vr explere sua cōcauitate t rotūditate tali seu figuratione silrq; attractiua t expulsiua. Galin: motus fit p lacertū q membrū est officiale tertio theo. ca. i. Cōponit eni ex carne simplici neruo ligamēto pāniculo t ēt corda Silr q̄z i ceteris iducendo sensibus tā extrinsecis q̄z intrinsecis videbunt per mēbra officialia exerceri. sua. n. talia sunt sensitum. Rursus q ab vtriusq; debeat ꝓuenire t nō ab alterutro m̄rat ex ꝑmo de aia. qr totū ꝯpositū agit: non aūt ptiū altera. vñ dre aiam irasci sile est si qs dicat eā terere vel edificare. Et ri: q a neutris ptiū: qr ſm ar. ipse sunt potētia in toto. qđ autē in potentia non agit cū ois operatio ab ente fiat actu nono metaphy. Est eni nō ens qđ potētia ꝯplerionū. ꝛ. c. i. Itaq; ꝯcludit operatōes officialiū ꝯpositioni attribui t nō ꝯplerioni: t q ēt vni istaꝝ sed vtriq; aut neutri. Duius quoq; oppositū vr sapere ga. in q̄plurib⁹ locoꝝ volēs mēbri actū quātuncūq; officialis: per vnā ptē ꝯsimilē i eo exūtez ꝯone perūci eiusdē vñ ꝑmo de morbo ca. 6. t iterioꝝ. ꝛ. ca. s. Et omiomeris fiunt actꝰ. sed aliaꝝ particulaꝝ vtilitas q̄dam est: actꝰ Xo nō. Quare iō de ige. ab omiomeris noiatis aialibꝰ fiunt actus oibꝰ. Amplius qđ est ꝑus t simpliciꝰ se hz per modū cāe: eius Xo oppositū per vīā effectus. talis aūt ē ꝯplerio cū sit cā ꝯpōnis maioris qr simplicitatis vt oñdet tāq̄z aiam immediatius attingēs. Adhuc musculū apud Joāmtiū t aui. mēbꝝ extat ꝯsimile cū ꝺ ipo agat ꝑmo ꝑma. vbi de anotbomia ꝯsimiliū tractat: vt ꝑmissū i ꝑemio: t tñ per ipsū perficiunt motꝰ t operatōz plurie. Et. actus cristit ex ꝑma particulaꝝ sba ñ exponе iterioꝝ serto ca. vlt. hec āt nāz officialitatis iportat. Igitur operatōes officialiū cōplerioni t ñ pponi attribuātur. Propt ꝑmū qdem sciendū q qd fit actio qd q̄z factio t operatio t quō ꝯuenāt t dr̄ant oñsum. 61. dria. Deinceps vero sciendū sicut apparet ꝑmo de histori. t scđo de partibus q mēbroꝝ quedā sunt omiomera q̄ t homogenea consimilia simplicia t in composita esse dñr. alia uero anomiomera vel etherogenea officialia vel instralia aut organica composita t scđa. Sunt aūt ſm primuz ꝑma: t Haly. membra ꝯsimilia quoꝝ si sensibilē quācunq; assumpseris partem erit toti cōicans in nomine t diffinitione vt os: quelibet enim pars ossis est os: t est substantia i durata alba er superfluis pincipiorum generatio / nis producta talia quidem sunt os cartilago neruus

ligamentū corda pānicul⁹ adeps piguedo caro vn
gues ⁊ capilli: si nomē ḡs mēbri velit oñdere. Offi
cialia vero erūt per oppositū quox vz quantūcunqz
sensibilē ptem suscepis toti nō cōicabit noie et diffi
nitōe vt pars man⁹ puta digitus nō est man⁹ neqz ē
ꝛganū organox. hec nāqz ē rō manus: tertio ō alia:
⁊ ārto de ptibus: ⁊ primo de vtilitate pticulax. c. i.
Positiue xo a predictis notificant mēbra cōposita
q̄ sint instra ad cōplendum motus ⁊ aie opatōes. sūt
aūt he: cor cerebx epar testes oculi aures nasus os
pulmo cāna venter itestina splen fel renes vesica ma
nus pedes collū pectus dorsum ⁊ femur vt tactum
xs. dria. Attendendū tn̄ q̄ hox q̄dā sunt pure ꝯsilia
seu que verius extant prima ⁊ simplicia vt os cartila
go nerv⁹ colligatio pinguedo adeps caro epatis sple
nis ⁊ renū. Que simplex nā ⁊ silr etiam pulmonis cū
caro eox fine aliquo suscipitur corpox alioꝝ ꝯmixtō
ne. Sūt ⁊ alia officialia pure facta puta manus pes
pectus ⁊ alia que ⁊ grandē diuersitatē in se recipiunt
Etenim cōpositiora sunt corde cerebro epate ⁊ tali-
bus. in manu nāqz seu pede magno precipue ō dist̄ē
pantia ineq̄li. c. 2. multiplex est compositio. Lōpo-
nit. n. ipsa ex adiutorio vlnis duabus seu focilibus ⁊
manu dcā pua. hec vero ex digitis pectine ⁊ rasceta q̄
oia sunt cōposita. vnūquodqz aūt hox trium ex par-
tibus ꝯstituit magis ꝯsilibus ceu osse cartilagie ner
uo ligamēto corda carne pinguedine vena pānicul⁹
⁊ digitis ⁊ vngue. Quedā xo extant media iter p̄-
dicta duo extrema lata. que ēt sunt triplicia. nā hox
reliqua magis declināt ad latus officialiū ceu mscu
lus. ipse nāqz cōpositus est cōpositōe pticulari p̄di-
cta vero officialia vlt tertio theo. c. vlt. dcm̄ est arta
ria duplici pānicul⁹ ⁊ villis conterta. Quedā vero
plus ad latus declinat ꝯsiliuz vt pānicul⁹ ⁊ cutis.
deinde corda: demū caro pura. Alia quoqz sūt i me
dio vere vt vena filis villosis ꝯserta. Est āt ꝯsiderā
dū q̄ lz quedā dicant mēbrox simplicia. ipsa tn̄ ex su
is prioribus ꝯponūtur nō ḡdem ex his que eiusdem
sūt nature cū illis: ⁊ iō in mēbrox genere simplicia ⁊
prima dicūt. Ista triplex est in corpore cōpositio: so
de ptibus ⁊ ex eox primo. c. 15. de morbo primo. c. 3.
vna ḡdem qua ꝯsilia dñr ex eis cōponi: ſa qua offi-
cialia ex ꝯsilibus. tertia quoqz per quā totum ex his
constituit corpus. priox tn̄ cōpositio ē ex spermatib⁹
illox aūt ex cibis cibi ex terre nascētibus humis autē
ex eis vtibus. ⁊ ista ex ile. i. materia prima ꝯsurgūt
⁊ qualitate seu forma. Diri aūt vt si attendendū q̄m
nō est aliq̄ mēbr̄ adeo ꝯsile q̄n aliquo nō possit mō
dici sub alia rōne officiale. Dia. n. quantūcunqz for
ma quantitate numero p̄cipent ⁊ situ ⁊ vnitate silr
⁊ ppriet̄z Auer. ꝯsilia nec aliquod ita ē officiale q̄n
necessario in eo filitudinis nō repiatur nā cū officiale
ex cōsili cōstituat. vnde de ptibus so. Dmiomeron
ꝓpter formā figure anomiomeró existit. Quid autē
cōplo quot ēt dicatur modis dria visum. i7. Licēdū
tn̄ q̄ ipsa dī natura mēbris sub rōne filitudinis attri
buta que fm q̄ tripler ē mēbrorum dcā cōpositio: sic
⁊ tripler constat cōplo. vna ḡdem cōsilium pria: ſa
cōpositorū ex his ex alternatōe cōsurgēs cōplexiōis
primox. tertia corporis ois cōsurgens ex box secun
dox coalternatōe ⁊ cōfractōe ꝯnis in tertium. vñ
Mal y. complexio cuiuscūqz mēbrox cōpositorum ē
cōposita ex ꝯne mēbrorū cōsimiliū ptiū ex q̄b⁹ cō-
ponitur. Et similiter cōpositio vnaqueqz nās q̄tuor
obtinet coeq̄litatis vt dicet̄ lz in secūda ⁊ tertia id vi
geat magis cōpōne. Est āt cōpositio siue coeq̄litas
vel plasma dispō quedā siue ordinatio mēbris offici
alibus attributa ꝯne aut fortasse desuper ex supiori
bus diuinius cōsequns principiū quoddā hec aūt aut
xtus extat iformatiua vel quis stellaris influxus q̄ si
q̄dem in quatuor distribuit naturas formā quantita
tē numex ⁊ sitū seu positōem: quorūz vnūquodqz in
suas partit dias quod p̄tis non est speculationis.

Propter fm q̄dem sciendū q̄ quorūdam se-
nes vident simplicit sonare q̄ opationes instralium
ꝯni attribuatur: quod plurib⁹ cuenit fortasse eo q̄
locutōes ierpositas recipiūt cōes. Sunt ⁊ alij idem
rōnibus astruētes vt q̄ xtuti corrūdet aiali orgāni
zatio sola mēbrox: sed hec cōpositione perficit xtus
itaqz aialibus sola opabitur cōpositione. Dmpl⁹ mē
bra cōsimilia q̄bus debet cōplexio sūt vt materia: et
ordinātur ad officialia tāq̄z ad formā q̄bus attribuit
cōpositio. In formā xo reducit actus nō aut i mām
Lōcludūtur igitur opatōes mēbrox in cōpositōem
reduci. Sz hec q̄dē positio velut sonat stare nō pōt:
sicut tertio mōstrabit dicendox. Somniāt. n. q̄ cōm
positio sit quedam nā sepata: vsqueq̄z a cēpōne q̄d
q̄dē absurdū. Nō. n. nā corporis de his dī duab⁹ vt
genus predicat de spē sed magis ordinez cāe iportat
⁊ effectus. Est. n. oñsuz q̄ compositio diffunditur p
oēm compositōem ⁊ ecōtra. neqz ipsorū motiua vt
videbitur sufficit. Quāq̄z. n. loquendū vt plures iu
dicandū tam vt pauci: topicorum so. Nō. n. verū ē
q̄ xtuti aiali sola correspondeat organizatio: imo ēt
cōplexio cum ipsa sit instrm̄ q̄ virtus dicta iformati-
na corpus plasmat. vñ Ba. diligēter aducrtēdo mē
bra officialia magis per complexionē q̄z per cōpositi
onē vt apparet in tegni docet cognoscere cū cōplexio
sit cārum potiss ma cōpositionis, pductiua. Ad aliꝰ
dicēdū q̄ cū mēbra consilia ordinētur ad officialia ve
lut mā ad formā. nō tn̄ complexio ad compositionez
eo q̄ hoc non solū ē mēbrox cōsimiliū priox sed ēt mā
cōpositorū illorū xtute cū oñsum sit complexionem
multiplicē fore sicut compōnē. neqz ēt illa rōne cōsa
riam hūt materie hec forme. Propter tertiū xo
sciendū q̄ opationes officialiū nedū consimiliuz mē
brorū radicaliter ⁊ primo complexioni scribūtur ſa-
rio xo ⁊ manifestatiue compositioi. Est nāqz ea ve
lut partiū ordo ⁊ habilitatio quedā vt liberius opati
ones perficiātur. Ita ēt actio consimiliū per organi
ca manifestat. vñ coll z. 2. c. de actōe ⁊ passione i quo
libet mēbro. Vnūquodqz consimiliū hz operationē
ꝓpriam que manifestatur plus in composito. Scien
dū tn̄ q̄ istis duabus naturis operationes attribuūt
non tanq̄z principalibus agentibus si primis sz sicut
instralibus ⁊ secundarijs. Lū. n. medicus artifex sit
sensibilis postera ⁊ secūdaria plerūqz magis aduer-
tit q̄z alia vt tactū. i7. priora xo his sūt xt⁹ ⁊ adhuc
aia cū subiecto. Ipsa nāqz imālis exīs si in opatōes
ꝓgredi dz in materiā transeūtes extrinsecā oz in eas
per multa media deuenire. ⁊ iō post aiam seruit vir-
tus ipsius vel potentia que partibus determinate al
ligatur tanq̄z principale agens: deinde fuerint istra
multiplicia. Quox aliqua fuere corporea vt spūs ⁊
organū alterius materiale. alia vero incorporea pu-
ra complexio tanq̄z qd principale aie vel virtuti ime-

matius coinherens. Ipsa enim instrā q̄lificat corpo
rea: ꝛ in suo esse ꝓseruat: demū est instrorum corpo-
reorum cōpositio. Quod autē radicaliꝰ ꝛ ꝑmo opa
tiones officialiū ꝓōni attribuantꝫ ꝛ nō coeq̄litati tam
auctoritates testantꝫ q̄z rōes ꝓuincunt. ar. nāqz de cā
motus alalium: motū ꝛ per ꝓīs actionē oēm vī ca-
lori ꝛ spū atqz frigiditati attribuere. In qnta etiam
pbl. vult gressū lacertis ꝛ neruis ꝓsici ingens. Qui
similibus gradiūtur gressibus lacertis cruriū distēn-
sis laborē hūt: distensionem gressus faciūt lacertis ꝛ
neruis in ipis factis violentia sulcitati: hi aūt partiuz
ꝓfiles. Adhuc de optima ꝓpōne ca. 2. de morbo pri
mo: scōo curatiue artis ꝛ. 7. ꝛ i locis alijs nō paucis
q̄libet officiale mēbꝝ vnā pticulam confimilē hz p
quā p̄ncipaliꝰ ipsius ꝓficiunꝫ actus alie āt partes sūt
velut innatiue atqz melioratiue sicut crystalina i ocu
lo musculus qdam maior ꝑpric in crure. caro epatis
simpler in eo: ꝛ in corde āt locus ortus vene ꝓcauę
vel quid hꝰi. vī ꝑmo de inge. ca. 6. Crystallina que
necessario fm exteriores mutatur colores vt aial vi
deat. mutari vero nō posset nisi lucidissima foret ꝛ cla
rissima. hoc aūt non esset nisi ꝓpꝫo sua taliꝫ extitisset
Quidā tū mēdose dixerūt in corde id esse: vētres spi
ritibꝰ plenos cū nō partez dant cordis ꝑpriā. Hoc
ēt videꝫ sapere cū dixit cōplexionē subam sore mēbri
ꝛ ipsius factricē: de innamēris ꝑmo ca. 2. ꝛ de secre-
tis. In his eni locis intm̄ vī ꝓplexionē extollere vt
aiam. q. ꝛ formā ponat ēt corpis humani. vī haly.
In oi mēbro est Xtus fira q̄ eius ꝑpriā ꝑficit opatio
nē. Et suba huius virtutis fm sniam Ba. est ꝓplō
ꝑpria ei: forma vz propria ꝓplexionis: Sed fm ar.
sniam est complexio instrālis cordis. ſ. ꝑpria qua X
tus operaꝫ. In scōo ēt nālium capl'is. 8. ꝛ. 9. q̄litati
va sentiꝫ crasi ēt fm sniaz Hip. aia perfici. Et apho
rīſ. prima: Non vtiqz aliud aialibus q̄z innatū opaꝫ
calidum nā est fm hippocraticā rōnem q̄z hoc qō de
tabe explicat marie. Adhuc. A. qnto de aia: Instrā
virtutum apprehensibiliū fatigātur ex vigili motu ꝛ
destruiꝫ eoꝝ complexio que est eis nālis ꝛ suba lis ꝛ
hec sunt mēbra officialia sicut apparet p inductionē
eius in quolibet sensuū pticulari: dria hoc. i7. Eti: si
cut se habēt in agētibus principalibꝰ ꝛ primis rei cō
stitutis ita ēt in scōarijs ꝛ instrālibus. hec eni sicut aīa
finē i illa tanq̄z in finē ordinātur. Talia vero oz eius
dē sore rōnis ꝛ nature. Sed i ꝑmiſ sic est'q̄ lz opatio
non sit nisi ꝓpositi est tū p alterā partiū p̄ncipaliꝰ ve
lut tanq̄z id quo fit actus sicut est respectu corpis aia
hō enim proprie p animā itelligit ꝛ operaꝫ. Similiꝫ
ꝛ operationes lz sint ꝓpositi ex vtraqz. ſ. cōplone ꝛ
ꝓpōne ꝑprius tū ꝓplexioni ascribētur cū ipa sit istrz
imediatius aie vires attinges cōpositione. Palin:
ois actio fit a q̄litate ꝑpter rōem Prietatis in ipa fe-
re sola imediatius vere repertā dria. 60. Qz ꝓplexio
imediate a q̄litate cātur eloꝝ. Cōpositio aūt non est
de q̄litatibus primis aut scōis marie de postremis.
vī. 7. dria fm ga. primas q̄litates ꝛ ꝓplexionē q̄ est
vt mēbroꝝ suba cōsequunꝫ ex necessitate saporis hu
mores colores durities ꝛ mollities ꝛ alia ex necessi
tate accidentia: vt situs magnitudo numerus ꝛ plas
matio. Aut fortassis potius dicit ordinē quendā par
tium ꝛ situatōem vel si sub q̄litate locaꝫ: non est ter-
tie spēi. cuius ꝑprie alteratio existit vt actio physico
rū. 7. Vex est q̄litas quedā iproprie puta vel in quā
ritate cōtinua seu discreta vel figura aut situ. in qbꝰ
non est Prietas vere sed p accidēs magis dria etiaz.
72. ꝛ iō neqz actio seu passio. Amplius caliduz nāle
cum sit nāe instrm quo actus pficiunꝫ ceteri. Cui er
go plus erit a fine: magis in eius opationes ꝓferet.
hec aūt est ꝓplexio cuz id q̄lificat non aūt cōpositio.
Rursus: actus officialiū cāe p̄ncipaliori existēti i eo
dē genere: ꝛ non scōarie dz ascribi. hec aūt cōplexio
cū ipsa vere ꝓpositionis sp sit cā. qcquid nāqz est cā
cause filr extat ꝛ cāti. Segtur naqz. ſ. ꝓpositio ꝛ qō
dā sorte desup diuiniꝰ p̄ncipiū vt pretactū: qō tū per
ꝑpus ꝓplexionē imutat Itidē destructa ꝓplexione in
mēbro quātuncūqz pfecte organizato mox tollīꝫ ac-
tus. non aūt sic ecōtra: cū partis alicuius cōpositiōe
valde lesa videaꝫ actus ide vtcūqz ꝑuenire. vt i nul
litatis q vncis formā manuū ꝑtēdentibus opatōes
veraꝫ conātur manuū exercere vī ꝛ mulierē caren
tē manibꝰ vidi pedibꝰ nere: cū tū pfecta deficeret cō
positio ad talē exercendū actū. Cōuincīꝫ itaqz offici
alīū actus radicitus ꝛ ꝑmo a cōplexiōe cōsistere. Ex
iā dictis vtcunqz appet ēt q̄ scōario ꝛ manifestatiue
cōpositio in opatōes officialiū confert velut vlteriꝰ
instrm cū sit quedā ad operatōes habilitatio. ꝛ iō est
videre aialia impfectiora qbus pauce sufficiūt opera
tiōes i vita dearticulationē in ꝑtibus modicā habeꝫ
Que vo pfectiora q̄z multa ficut hō qui ceteroꝝ est
elatissimū ꝛ cōpositissimū aialiuz cū dearticulatione
curiosiori. h nāqz qz sibi ad plīmos mouet actus in
vita necessarios opus extitit: cū multis organis ege
at id qō ē viuere: politicoꝝ. 7. Mā. n. multiplicīꝫ est
ſua p̄ncipio metaphysice. Qō ēt in phȳsionomia re
sinuat ar. Alexādro trāsmissa i gens Palme longe
cū digitis lōgis significāt dīm suū bn̄ dispositum ad
multas artes ꝛ p̄cipue mechanicas he nāqz magis cū
i fieri ꝓsistūt ptiū expetunt dearticulatōem subtilio-
rē. Et pp hoc fortassis videntes p̄mi medicoꝝ cōpo-
sitionē intm̄ a ꝓplexione deficere iter res nāles com
positionē mīme exp̄ssere. Propt q̄rtū qdē ad ar.
primitus auctoritates dicēdū q̄ ipse non negauit: q̄
actus officialiuz radicalius ꝛ ꝑmo nō ꝑueniret per
cōplexionē: sed voluit q̄ scōario ꝛ manifestatiue fie
rēt p cōpositionē. In Xtute tū cōplexionis vnius p
ticule cōsimilis vt eius appuit etiā superiꝰ sniа vt tū
ad vnū sit dicere sufficienteꝰ fmones ar. videnꝫ so
nare q̄ opationes officialiū a ꝓpositōe ꝓcedere sicut
cōsimiliū a ꝓpōne. Quod ꝛ qdā ab eo sentire. Ad ali
ud ar. ꝛ Ba. dicēduz q̄ aut locuti fuerunt in plures
cum peccatū sit positū transgredi locutionē: topico
rum scōo ferre nanqz oēs tales ꝛ proferunt ꝛ recipi
unt locutiones: oculos videt: auris audit: odoratus
olfacit cū tamē iste potētie sint passiuoꝝ dria sequen
ti. Sūt eni sub potētia sensitiua locate. que tota scōa
de aīa ponitur passiua. designatur tamen noie activa
rum in eo q̄ eis actus sic ascribitur. vī potentia sen
sitiua aliqualiꝫ agit in eo q̄ iudicat obiectū suum esse
B vl' aliud: vt albū visus aliud a nigro dria sequenti.
Aut dicēdū q̄ saltē eodē ꝑmo de ingenio concludē
do oculos esse instrumentū quoꝝ actio est visus locu
tionem mox corrigit subdens: huius primū instrm ē
crystallina. Ad aliud dicendū q̄ in tegni sua brevita
te indistincte secutus est modum loquendi cōmunē.
Ad aliud similiter dicendum. Ad aliud dicēdū q̄ iō
vocaꝫ officialia instrumēta anime potius q̄z nature

q; in ipſis apparenter plus manifeſtaſ aic operatio. ⁊ iō.33.,pbl.dr̄ caput diuiniſſimū ſore eox que circa nos exūt. Cerebrū.n.ē membr diuinū ⁊ eius ibabitator ē aia.79. Quod aūt in officialibus mēbrox aie manifeſtent operationes ⁊ non perficiant oio fortaſſe innit. A.cum dirit ipſa fore ad cōplendū motꝰ ⁊ opationes potius hic denotās iuuamētum qꝫ neceſſitatē. videt.n.contingere ceu in alijs actibꝰ vniuerſis nam el'alis actio p̄cipitur marie: minus que celi: minime Vo que intelligentiarū ⁊ dei: ⁊ ſi potior ⁊ por exiſtat relig;. Ad aliud dṓm q; nō ſolum deſtruitur cōpoſitio imo magis cōplerio actualis ſaltē: q; b calidū regrit in actu. Cōpoſitio ſeu organizatio vī ad minꝰ ſm appentiā pmanere. magis.n. vt oñſuꝫ i cōplerione nā fulcitur q̄ꝫ in cōpoſitione. Quod āt plꝰ dicant equoca inſtralia vita p̄uata ex defectu ꝓtingit manifeſtationis opationū que ꝓōne perficiebant Ad aliud dṓm q; compoſitio nō eſt cā operationum conſil'ium niſi remota valde ⁊ coadiuuatiua velut q dā occaſio. q. extranea: ſed cōplerio ē eox eētialis cā: cōpoſitio aūt ipſax cā vī: q; actus fūt totius ⁊ nō ptis. Ad aliud dṓm q; lacertus q; mediū obtinet cō ſimiliū ⁊ officialiū diuerſimode compatū poterit ⁊ officiale cōſimile mēbr appellari: cū media deſignent iterdū noibus extremox: apboriſ. q̄rta. mediū enim extremorū vni' compatū vī ab altero re diuerſū. cuꝫ em̄ ipſe compaſ ad caput qō ē officiale potiſſime p̄cipueq; in eius pte conſideratū media reputabit qd conſile. Q̄ñ Vo ad os vel neruuꝫ officiale dria.58. Et iō qdā medicorū vident lacertum ſub pte locare conſili: alij Vo ſub officiali. Ad aliud tā dudū inotuit qd dṓm qm̄ lꝫ actus ſit cōpoſiti: vnū tm̄ componētiū ē altero p̄incipalius ⁊ rō qua actus efficit ꝓprie: reliquū Vo adiuuatmū ⁊ illiꝰ melioratiuū. Ad aliud dṓm q; ptes nō ſunt ſimplicit in potentia ſꝫ reſpectu totius. ⁊ iō lꝫ totū vt tactū p̄incipaliꝰ agat: nihil tm̄ ꝓhibet ptē opari vigore totius ſicut monſtratuꝫ. 8. pbȳcox totū moueri p aliquā eiꝰ pticulā. vñ ſuppoſito q; totū directius agat qd magis ꝓpr an complerio vel compoſitio dubitaſ: ⁊ ea ēt q̄ alterius ptis iā hic apparent.

Differentia.64.

Quod viſus fiat ex tramittēdo ⁊ non intus ſuſcipiendo oñditur auctoritatibus q̄ꝫ multis.

Primitus qdem Platonis vt declarabit ex thimei ſo. Et ariſ.33.pbl.dñtis. Coadunate eriens viſus magis videt: expanſo aūt oculo diuellitur Et ibi ē. Viſus magis adunatus puus exit: ⁊ non confeſti ex expanſo eriē diſgregaſ. Adhuc tertō methan. Cuidā accidit paſſio debiliter videti ita vt ſēp idolū ſuū ambulās ante ſe videret p̄cedere: qō euēit q; viſus refrangebaſ ad iṓm. Sic.n. viſus erat debilis ⁊ tēuis vt aerē nō poſſꝫ ipellere ⁊ diuidere. Et hic qdē ſm Alex. pipatheticū fuit: vt alibi dirit ariſ. antiferon. erithes. qō iterp̄tans ait. Aere ſpiſſo ſcō non p̄ñt ꝑ iṓm p̄tranſire radij emiſſi ſed refrangi. Boetij ēt qnto de conſolatione. Viſus manēs totū ſimul iactis radijs ituet. Qō ⁊ medici ſentiere quorū gratia ē itromiſſuꝫ queſitū. vñ ꝓnoſt. p̄rio. Lumē viſibile penetrat ex pupilla ad aerē extriſecū cū q̄ cōtinuatur in humiditate ſubtili clara. Idq; denotaſ ō accidenti ⁊ de interio. quartis: capitulis ſecundis. vniuerſaliter nanq; ſpiritum viſibilem multuꝫ ⁊ clarum egredientem foras p̄opinqua ⁊ remota bñ videre ac ſecernere: oppoſitum aūt oppoſite: clax Vo ⁊ pancū deprope bñ videre ⁊ diſcernere: nō āt ō longe. Multū ſigdem ⁊ turbidū pfecte de longe non āt de prope. Vī.n. in medio clareſcere. vñ ſenes videt dū elongāt. Alex. Vo afrodiſeos medicus in ,pble. Viſibilis ſpūs ſubtiliſ ⁊ purꝰ longiꝰ gdem adiens reſoluiſ ⁊ non bñ firmaſ. Iſaac quoq; Salomonis in dictis vl'ium. Splēdor viſibilis cū palpebras erierit in aerē extēdit: ⁊ videda comprehendit. Quarto ſigdem theo. c. ii. Opinio thimei manifeſtiꝰ buiꝰ exp mit videtis ſpūs nā ē aeris ignei illuminati: q cū ad bu. pueneriť cryſtallinū foras egrediť: continuaſ et vnit aeri illuminato diurno ,ppter eā que iter vtrunq; ē configuratione. vterq; nāq; box facilis ē imutationis ⁊ alteratōis. ⁊ aer exterior i colores facile ac celerit alteraſ. Spūs quoq; egreſſus aeri continuatus ⁊ vnitꝰ in eū i quē aer priꝰ alteratꝰ ē alterat colorē ⁊ ad oculū eādē defert alterationē: ⁊ alteraſ ea bumiditas cryſtallina cū alteratōis fit ſuſceptibilis facile. Idēq; Auguſtinꝰ. 3. ō. libero arbitrio. Amplius fulciūt rōes: q; cū color nō fit q̄litaſ actiua ⁊ per ſe alicuiꝰ corpis imutatiua vt q̄litatū p̄ime nō poterit imutationē in oculū cāre. ,ppter qō opꝰ erit eūdē ab oculo imutari. Et firmaſ q; alij ſenſus vñr ſua quo dā motu ſuſcipe oba: viſus Vo mime. Adhuc ſi viſio perficereť ſuſceptione: tūc oculꝰ iuxta diligentez ſpectionē dilataret cū ampliatꝰ fiat magis aptꝰ ſuſcipe vt in alijs euenit cōprehēdētibꝰ. cuiꝰ appꝫ oppoſitū. Ōbitur.n. ⁊ coangustaſ a vehemēti ituēte. Rurſus iſpiciens qs alterius pupillam idolum cauſat in illam ab aſpiciente viſam ⁊ cānte: non aūt ab illo i cuius pupillā iprimitur. Si ergo in ſuſcipiēdo pficeret viſio: id magis perciperet cuius firmaretur pupilla q̄ꝫ alius qſpiam. Itidem ſpeculo qſq; oppoſitus ſe ituetur eius idolo conſurgente in illo. Quod radiorū videtur emiſſione ad ip̄m contingere refractoruꝫ ab eodem vt ſolares radij cauſantes iridez a nuba refranguntur rſati aquoſa. Palin: quod ſuſcipitur iterius ſubſtantia ē vel accidens. non qdem ſuba: tunc in pupillū tranſſunderet ipſa deſtructa ⁊ deſtruente viſuꝫ. accidens Vo non cuꝫ id ſubiectuꝫ nō pmutat Scōm Boetiū nāq; accidentia fūt idignantis nature perimi quidez poſſunt: pmutari vero mime. Etiſi fiet itus ſuſcipiendo hoc erit ſm Ar. ſpēm intentōnaliter coloris. cū aūt forma intentionalis nullū patiatur obſtaculum viſus fieret quoq; glaucoſim patiente que ex ficcitate imoderate ⁊ denſitate contigit marime cornee: de generatōe quinto. Facta eſt igit poroſa peruia vt quid hinc ab oculo emandet. Rurſus ſi hoc tūc viſus vt alij ſenſus ſm omnē partez vt ēt de poſterius ſuū ſuſciperet qō non fit oṓm. Palin coloris quidem ſuſceptiuꝫ ē quod ſine colore ſo de aia: ſed oculum dñt coloratum terno vel quaterno colore. Hoc qdem ip̄m denotat lumen ⁊ ſigna. Lumen nāq; nō raro vī ex oculo deſcendens ſuper naſuꝫ micaē: ⁊ precipue cuꝫ qs confricauerit ipꝫ. ſil'r exp̄gefactus id p̄cipit mane. Amplius qdam aial ū in tm̄ radios emittūt ex oculis vt medium ſufficiant illuminare velut leones lupi gatti yene ſerpētes qō opus ē ,ppter venationem quā exercent nocturnam Rurſus cum mulier menſtruans ſpeculum nouum terſum inſpicit: nubē in illud inducit ſanguineam vt ſit difficile illud abſtergere: ſo de ſomno et vigilis

Adhuc pupilla vnⁱ oculi altero clauso replet ⁊ magnificat eo q; ſpūs totus volēs egre di deſeratⁱ i ipam dicūt ēt baſiliſcū ſolo viſu iterficere. Itidē dī viſus videt. Videre .vo actionez iportat ⁊ foras emittere Suſcipere .vo intus paſſionē videt denotare. Amplius venefici p̄cipiunt cū gs voluerit quā in eius ꝑ nocare amorē aut exterminare vehemēter ituēri carmine quodā ꝑlato ac ſi ſpūs amoris vel odij ex oculis in eandē dirigat vt aler. indicat i ꝑbl. Ex his ita q3 ꝯcludit viſū ēmittēdo p̄fici. Huius ſiquidē oppoſitū ſentit ar. de ſenſu ⁊ ſenſato cū ꝓpatheticis reliquis ꝯ platonē. Quod ⁊ rōibus mōſtratur qm̄ fm̄ auer. figd extra mittat viſione poſſibile fiet in obſcuro videre ſicut in luce: neq3 indigebit medio vt luce neq3 ēt retibus. i. tunicis oculi: neq3 aliquo iſtor̄ deſtructo ꝺſtruit viſus. Adhuc ſiat huiuſmōi egreſſus tūc eodē modo ⁊ ſub eiſdē dimēſionib⁹ ⁊ figuris ap prehēderent viſa delōge ⁊ de ꝓpe. Rurſus algazel in his q̄ de aīa: Multi videntes iuxt̄ ſtātes melius viderēt ⁊ debilis viſus vna cū illis ꝑfectius inſpiceret cū illumiaret mediū. Quor̄ oiuz erpimur oppoſitū amplius tpe vētoſo cū emiſſū ex̄ agitet ⁊ marie triāgulare aut piramidale aut ꝓiamidale ꝯtingit videre. Adhuc cū radius vl lumē q emittit fz b̄ fit corp⁹ ꝯtingeret pl̄a corpa eſſe in eodē loco vt emiſſū ⁊ aer Eſſetq3 viſus tactus cū ſoret abſq3 medio extriſeco. Eſſet ⁊ baſis emiſſi ad oculū ⁊ acumē .vſus rē viſā. Talis nāq3 eſt corpis emiſſio; vt piramidal forma denotat ignis: cui⁹ ꝯriū tradunt ꝑſpectiui. Deſtrueret ēt videns quātuſcūq3 ex emiſſiōe hui⁹ ad aſtra Meq3 emittit aer cū abundat i ex̄. neq3 ignis q; videret gs in aq̄ extinctus ea. neq3 niſi i ſurſū cū b̄ ignis motus fit ſolus ⁊ nō ad oēm loci dria3. Fit igit viſus intus ſuſcipiēdo ⁊ nō extramittēdo. Argumētationes quoq3 ſumptas ex libris geometricor̄ ac ꝑſpectiuorū vt Euclidis algazelis ⁊ alior̄ litteris alphabeti denotatas tacco q; pl̄imi eor̄ gbus ſcribit nō ſamiliares erūt hmōi. Propt primū qdē q; viſio ē medij luce mediāte p pupillā ſp̄ci coloris ſuſceptio. vñ dege. gnto: Viſio eſt oculi motus fm qđ dyaphanuz: Sciēdū qd ſit pupilla: qd lux ⁊ color ac illis ꝯparia Eſt aūt pupilla foramē vuee tunice q̄rto de accidēti Oculus .vo inſtrm̄ uidendi ꝯone aqueū cū q̄dā anteriori planicie rotūdū in ſupmo anteriore ptis capitis locatū. Ex ſeptē tunicis ⁊ tribus hu. ꝯſtitutū ſex muſculis motū ⁊ vno vel duob⁹ ſeu trib⁹ ſultū particularē aūt oculi ꝯpōnē ſcribunt medici ⁊ ꝑſpectiui Dicūt nāq3 q; ex cerebro duo ꝓgrediunt nerui ſoli intro ipos cōcaui q̄rto de accīti. ca. 2. q ante cranei egreſſionē crutiāt cū reuerſione tandē dextri ad dextrū: ſiniſtriq3 ad ſiniſtrū. vt vnū ſit deſerēs velant ēt pāniculis dure matris ⁊ pie p q̄s trāſeunt Cū igitur poſt cruciationē illor̄ ad orbitā ꝓueniunt ex̄ cranciū figurā hnt. q. emiſp̄ij. ab alterutro pāniculus ſepat groſſus dure mr̄i ꝯpar g tunica dr̄ ſclirotica ſup os emiſpice concauatū locata. Poſt quā ex neruo ſcq̄ſtrat alius pāniculus pie matri cōpar g ſcōina noiat ⁊ ſup priorē locat. Et demū nerꝰ anterius ꝓducit in cryſtallinū cuius qdē ſuba in pāniculū dilarata tunicā cōſtituit locatū ſup priores retinā dicta. In cuius capacitate humor locat vitreus vitro filis liquefacto. Ante .vo hūc cryſtallinus vel glacialis ſituat humor. Sup quē tunica ponit aranea dcā tela vt inter p̄ncipale ⁊ ſcōariū ac nutritū ⁊ eius ſuperfluū diſtinguat. Cryſtallinus eni nutrit ex vitreo: ipſiuſq3 ſuperfluitas albugineus ertat. ⁊ ipa qdē emiſperice anterius ertenſa oriť ex retina. poſt quaz humor locatur albugine⁹ albugini oui ꝓpatuſ. Deinceps tunica dicta eſt vuea colori vue cū colorat ſimillima: q̄ oritur a ſcōina pforata ens. Cuius foramē ē pupilla ne ipſius coloꝛe ꝓhibeat vidēdi actus. Eſt nāq3 receptiuū coloris qđ ſine coloꝛe: ſoni .vo abonū ſo de aia. Et ſup hāc ſituat cornea lucida porоſa: ⁊ iō nō op⁹ fuit ipam pforatā apparent exiſtere. Que fm veritatē lz nō ſenſu q̄druplex ertat ⁊ oritur a ſclirotica: vt ⁊ oēs tunice ſubales oculi ſunt tm̄ tres. Deinceps ex pāniculo tertio poſt duos nerui ex pāniculo craneū exterius veſtiēte ꝯiunctiua ſeu ꝯſolidatiua noſcitur: oculū: in eius orbitā cū muſculis ſtare cōpellēs: quor̄ q dē ſex mouētū ⁊ vnus vel duo aut tres ſuſtentātiū. Palpebra .vo ſupior vt oculū in ſuū actū ordinet: ⁊ tueat mouet ſola. Cuius qdē tres ertāt muſculi: duo ſecus lacbrymalia deorſū ꝯbēdo: ficq3 oculum claudēdo: ⁊ vnus ſupius circa palpebre mediū cundē ſublevatōe aperiēdo. Sz circa ꝑdicta dubitare ꝯtingit q; dictū ē poſt cruciationē vtrūq3 neruor̄ ad ſuuz dextruz vel ſiniſtrū vñ ꝓceſſit redire: cū huius ꝯriū trāſferat per Stephanonē ſo theor. ca. io. ita: Porrectis deniq3 duob⁹ bis neruis ad oculos fit q; latere cerebri ort⁹ ē ſiniſtro dextri oculi q antē a latere dextro ſiniſtri. Et ꝯfirmat q; cū capitis pforat miringa i pte dextra palitcat i ſiniſtra: ⁊ eꝯ eo q; nerui orti a pte dextra capitis ferunt i ſiniſtrā: ⁊ eꝯ. Jacēt nāq3 alterutriq3 coinuicē. ℓ aſſius i ꝑbl. ſuis: Contrariū tñ Stephanoni monach⁹ trāſtulit: ⁊ iō ꝓmo ꝓma ca. 2. de anothomia neruor̄: Quidā q nō eſt gauduit q; ad ſectōnē cruceā ſine reflexiōe penetrāt. Inquit q nō eſt Ba. ne putaret q; h̄ fmo ſoret eius cuz Haliab. fuerit diligētior imitator. Dicēdū cū approbatione fmonis ꝑoꝛis. A. niſi p id qđ eſt nō reuerti ad eā vñ nervus icepit ptem. vellet haliab. ipz audire cū vnus clauditur oculor̄: qđ ſeries tm̄ tolerat illius. Qđ firmatur q; vnumqđq3 qđ oritur ⁊ recipit ab aliquo dignius eſt vt ꝓtendat in partē a qua directius ꝓcedit cū ꝑfectius a ſuo ꝑficiente qđ ipſius ſuſcipiat qđ in oibus eſt cōſpicere. ita vero ſe hz dextera ad dexterā ⁊ ſiniſtra ad ſiniſtrā. ſiniſter igitur nervus dextrat ſiniſtrat⁹ dexter .vo ecōuerſo ſiniſtratur dextratus tādē. Rñdeo ēt Aſſio q; nō eſt vt ait oio oppoſitā pcuſſioni molliſicari ptez eo q; neruor̄ poſitio tēdat i oppoſita vñ ſurrexit. Sz magis ex maiori leſione acutioriq3 cāta ex ipulſione inſtri in ptē oppoſitā pti percuſſe. Plaga ēt illic ſtrictior nō valet vt reliqua erpurgari. Eſt aūt oculus cōplexionis aquee ⁊ de ſenſu ⁊ ſenſato: ⁊ qnto de ge. aialiū. In ipſo nāq3 ꝓdominabit alijs alimētis magis. Cuius cū q3. n. plus fm potētiā huius vnāqđq3 fm nām q̄rto methau. Qđ oſtenditur q; aqua eſt ipreſſionū ſuſceptiua ⁊ reditiua: qđ ⁊ indicat oculi perforatio. non enim aliquis humor hinc vr intantum vt aqueꝰ euacuari neq3 etiam aereus adeo quoniam virtus viſiua in extremo foret tunc oculi ſed interius eſt magis quod ſitus denotat cryſtallini. Quod vero non ſit terreus apparet: neq3 igneus cum ignis nimium agitetur ⁊ reſoluatur de facili nihil retinēs qđ tamen poſuerunt quidam ſigno iſto decipi q; oculo

moto vt lucere: quox fallacie ex aptetur dicendorum quarto. Quod si aris. 3i. pbl. visum dicat ee ignis: dicendu ipm fm alioꝝ opinionem fuisse locutum qd sit in illo multotiens libro. Aut dom q ad spus oculum nam ignis obtinere. simplr tn in ipso pdnat aq. Quum q3 naq3 sensibus entib⁹ tact⁹ t gustus: cu qda sint tactus terre: oculus aq: auditus aeris: olfat⁹ vo ignis Ex fumali naq3 vaporatoe catur que igne pficit dria 155. Est aut lux actus siue perfectio dyaphani fm q dyaphanu fo de anima. Est t illud quo fit vmbra in corpore opaco. vn tertio ferti nalium. Est qualitas q ex sua een tia perfectio e translucetis fm q trasslucis Lumen vo est qualitas qua corpus non translucens mutuat a lucido: t efficitur ea translucens actu. Differt. n. a luce q3 lux e in corpore per se lucido vt sole vel igne. lumen vo receptu ex ipsa in medio. Est eiz corporis btis lucem. Radius quoq3 dr lume recti linea puctualr a corpore lucido imissum dyaphano. Vn radius lume ertat t no e3: cu ex refractoe lume et caetur. Splendor aut vel radiositas e qualitas ex refractoe lucentis ad aliquod tersum i medio orelicta sicut cu solares radij ex speculis t marie concauis refrangunt. Est at dyaphanu corp⁹ peruiu translucens no fm se visibile lucis t tenebre vicinq3 susceptiuum vt aere t aqua. Color figdem est motiuus visus fm actu dyaphani: de aia fo. De sensu quoq3 t sensato e extremitas perspicui i corpore termiato. vn come taror. Color e, vltimu dyaphani terminati. Tertio vero serti o nalibus: qualitas est q pficit ex luce: t solet ponere corp⁹ phibes affectoem lucetis ab eo iter qo t lucis fuerit ipm mediu. Color eteni intn perficit luce: vt aui. videtur sonare sermones colores in obscuro solu existere in potetia. Quod t alig eide ipo/ fuere. vex at dica ee non rone coloris vt color sz fm q vr actu. De luce quoq3 qd sit plures fuerut opiniones. Quida. n. antigssimi vt Empedocles dixerut corpus fore. vn Augustin⁹ de libro arbitrio. Lux in corporib⁹ primu obtinet locu. Voluerut t alij luce fore corporea fubam in corpe lucente: in illuminato vo receptam. Alij vo posuerut luce coloris quanda euidentia seu manifestatoez acfi qda formalior t nobilior fit iter colores color q Quenpace dnt sensisse Alig quoq3 pbabilr dixerut q lux no bz ee ratu i na sz intentoale vel spuale tn. dixerut. n. luce ee intentoem forme corpis luminosi in pspicuo fm ee spuale generata. Veriores at pipatheticox ponut luce vel lumen qlitatem fore reale. Max quoq3 opinionu destructio aut approbatio no est putis ingsitionis qo figdem pbl. ii. pertractau. Extra figdem mittere df cu qd ab oculo pducit in medium. Intus vo qu aliqd suscipit ab his que exterius. Propt fm vero sciendu q de hoc tres ineniut positoes. Quida naq3 prioꝝ dixerut visione pfici extramittendo: alij iterius assumendo. Alig aut modernoꝝ vtrunq3 in vnum collegerut. Primi vo lz conuenirt in coi: differebat tn multiplr in pticulari. na ipsoꝝ alig posuerunt vt Empedocles: cui assistit Jacob alkindi in de diuersitate aspectus lune: luce seu radiu corporeu sub forma piramidis btis acumen in oculo t basin retuda i re visa vsq3 ad ipsa p mediu dirigi: t talit visione perfici. ipsunq3 ex oculoꝝ tunicis egredi quemadmodu lume p latetne membranu. Quida vo vt Thimeus aduertens q maximu et corpoꝝ cito dissolueretur ex taliv sq3 ad altra emissione corporali: voluit igne elemtoꝝ mulcebre nobis cognatu i mediu eri rebi coberes lume aeris exteriorus digrediat itavt ad re sub forma piramidali pueniat visaz. debilis eiz no per se sufficies existebat: t ppter hoc dixit res i tenebris no videre. Extinguit. n. lume oculoꝝ i tenebris. vn opus e ipm lumine iuuari extriseco. Sic aut iuuat⁹ coloris spe suscepta repcutit demu ad oculos quoda recursu: t ita sensus pficit q visus vocat. alij vo vt Euclides cu sibi copatis pspectiuis posuerit ut lineas solu ab oculo egredietes: t triagulu pstituentes cui⁹ cathenis quatitas existit rei vise. hypothemisa vo radi⁹ vel linea supiore pte rei visibilis attingens: basis vo radius seu linea pte iferiore attigens cuius diameter e mobilis sup ptes rei t se vbi certi o: visio accidit in diametro mobilis siue fm. q. in sagitta. In hypothesi vo t basi debilitat visio quod euenit eo q a corpe sperico luminoso radij pene puctalit emittutur. vn in theorematib⁹ pspectiue ponat ab oculo eductas lineas fieri spacio magnitudinuz i mesaꝝ t sub visib⁹ otenta figura conu ee: vtice qde i oculo btte: basiz aut in terminis cospectoꝝ. Scoz et dntes visu susceptoe itranea pfici diuersificati sut Quida naq3 vt democritus sicut aris. sane dicens oculu aquee fore nature t visione susceptoe copleti itranea. Sz q3 putauit ipm videre quada apparitoez existere no recte dixit. Estimauit. n. q forma visibilis foret discursus qda rei visibilis ad oculos: ita vt qd male resolueret a re visa ad oculuz veniret t tn nihil de ipsa re diminui visa cu superficies careat spissitudine oio. Voluit et visuz perfici ex pictura imaginis superficialis a re discurrentis in tunica cornea tersa polita: vt speculo in aq viz sensit fore visiua: cu direrit oculu fore speculu aiatuz. Motus aut e hic eo q no fiat notitia ei⁹ alicuius nisi per aliqd illi⁹. Visus vo e notitia ei⁹ qo vr aliqua, ppter qo aliqd deferretur ad vidente. Tertiu quoq3 mediu tenere volentes dixere visu fore per emissione alicui⁹ ad extra t spem susceptoem ad extra. sed qd de his tertio t qrto dice doꝝ apparebit. Propter tertiu aut sciedu q aris. snia t alioꝝ peripatheticoꝝ q color intentionalit seu spualiter multiplicet spem sua in medio lum pe affectus ceu aere vel aq. hic autem illam susceptam defert oculo. Aer eteni mediante lumine recipit prius spes rerum: deinde reddit ipsas reti extriseco vt cornee: t hic reddit eas donec earum mot⁹ ad vltimum pueniat retis. in medio quoq3 istorum retiuz humor erat grandinosus spem coloris coprehendes t diiudicas: t est quasi mediu obtines inter natura aeris t aque. Est nanq3 natura eius bis duabus ces naturis. Ab hinc naq3 per neruos obticos spes defert sensui coi vbi hec spualior redditur. Forme naq3 habent tres vel quatuor ordines sui gradus. Vn⁹ quorum est materialis t est que seruant in natura alius in sensu communi t est spiritualis: terti⁹ est hoc spiritualior magis in virtute factus estimatiua. t tadez spirituatur deinceps amplius donec in intellectu fim pliciter spualem t vniuersalem deducatur. h eniz e q res pticulares extra existentes vres reddit dria tertia. Sciendu et q in videndo vtimur qbusda lineis intentionibus. vn auer. tertio. collz. c. de accidentibus virtutis visiue: t de sensu t sensato. Inuentio starum lineaꝝ no bz intentoem fm sensum sed fm

ellectū: vt. q. ex oculo ītelligī exire. pfecte nanq; videri ⁊ qđ accīt ab eo nō pfici nisi p ītentionē baꝝ li neaꝝ ⁊ piramidū i figura noua: ⁊ noua ē vex. Nullū tñ hz subiectū nisi mediū diaphanū. Ipm eni a sua nā habz recipe lumē ⁊ colorē huiōi receptōe. Qđ āt visio fiat suscipiēdo qdē ītra ꝓbat duplr: directe vz ⁊ ex ꝓnti. ꝑmo qdē id imediatius iferēdo qm̄ intus suscipe quoddā ē pati: foras vo sicut tactū emittere agere: vt ex sētire ⁊ itelligere bēt ex de aia virt⁹ aūt visiua ē passiua cō sbijciat sēsitiue q̄ vlr passiua existit Amplius cū color luie affect⁹ sit qd actiuū si visio ex mittēdo pficeret vtus tūc visiua existeret actiua: ⁊ ita fil foret actu ⁊ potētia respectu einsdē. Neqz ēt in visione vnū eēt actiuū reliquū passiuū: sed ābo magl actiua: cū tñ fo de aia scribat in oi nā esse aliqd. h qdē vt māz ⁊ potētiā: altez vo vt formā ⁊ factiuum. Eti alij sēsus visui ꝓpares pficiūt i suscipiēdo ⁊ non aliqd a se foras emittēdo. Ex ꝓnti quoqz mīat i ꝓbā do vz visionē fieri p alic⁹ ex missiōez q: illō qđ emit tit aut erit suba corpea vel qđ accidens: non qdē sba quocūqz modo ꝓponat cū videte ⁊ re uisa vel ab eo/ dē sepet. Qđ q̄druplr pōt accidere. aut. n. erit ꝓiun cta cū viso ⁊ videte vel sepata a videte reiqz ꝓiūcta vise: aut cū vna pte visi adiecta ⁊ ñ cū alia. q̄rto quo qz mō fit ipius dispositio cū videte vel sepata a viso ⁊ videte. Primū qdē cē nō pōt. q: cū infinitis fere vi cibus die ēt vna possum⁹ ad libitū oculū apire clau/ dere ⁊ reapire stellas ispiciēdo: si oculus vt orbis se ret magn⁹ hēret inaiari ⁊ dissolui. Neqz ēt potes di cere q ꝑ cū oculus claudit qđ emissū ē ab eo regrediat in ipz cū nihil talē fit possibile facer reductionē. Eti. res quātūcūqz eminus. i. lōge videret oio i cadē fi/ gura ⁊ q̄ztitate ficut de ꝓpe. Adhuc fm auer. ꝓtigit vt visio fit in tpe ⁊ ꝓpe qñ res visa fuerit remota. nā ꝓbatū ē. 6. phicoꝝ oē corpus moueri i tpe. Quā q/ dē rōnē nō dignificat vr. A. d. fortasse auctores po nētes visū fieri itus suscipiēdo rōcinat ꝺ au. ꝺ radio lineari nesciētes qm̄ h friuolū ē q ꝺ eos adducūt. q: au. de radio pñt ponere tps ⁊ nō sēsatū eo q ē breuis simū i quo radius ē motus vsqz ad stellas fixas. vo/ lunt nāqz pspectiui illuminationē fieri i tpe ipceptibi li tñ. ficut terrā nullā q̄ztitatē ꝓbāt astrologi p ꝓpa- tionez ad vltimū orbiū bre. Et si vere bēat q̄ztitatez illud tñ ē ꝺ Ar. fo de aia dicentē q ex rōez existit ⁊ sē sū q lateat nos illumiatio i tpe facta i tāto spacio q̄z tū est ab oriēte i occidēs i spacio vo quo fortasse pos set latere. Rursus vtus visiua ē in calore: nullū. n. corp⁹ est subiectū ipius nisi calor nālis q si ab ocul⁹ sepet tendēs ad rē visā ifridaret stati: ⁊ eius ānichila ret actus. Neqz pōt dici fm vt q egrediēs de oculo sepet a videte: ⁊ rei ꝓiūgat vise puta stellis cū nulla itercidat ꝓtinuatio iter rez visā ⁊ videntē. Sile nāqz foret ac si diceret aliquē tāgere manu abscisa vl corpori fpentis reddit id qđ cauda tangit ipius abscisa. Silr ⁊ tertiū destruit vz q cū vna pte visi ꝓtinuet ⁊ non cū alia: qm̄ nō videret totū sed illud tm̄ qđ offen deret seu tāgeret Et si ēt non cōiungat cū re non vi debit ipaz. Neqz pōt dici visū pmutari in nāz exeun tis radij ⁊ fieri. q. vnū. Tunc eni cū viderem⁹ celuz oporteret dicere ipm in nāz exeūtis radij pmutari: vt fiat cū eo sentiēs. q. fit vnū aliqd: ita vt oīdat vl tan gat stellā saturni aut iouis: ⁊ eā videat totā: cui⁹ fal sitas est apparēs. Quartū ēt nō pōt poni vt q egre/ diens nullā ꝓtinuationē bēat cū videte ⁊ visō: q: nō posset fieri actio cū nihil sepatū fm ar. ⁊ Cōmenta. valeat opari. aut quō forma deferret rei vise ad ocu lū vel qd aget copulationē cū eo. Propt qđ emissuz ab oculo ñ pōt cē corp⁹. Nūc āt ondat q nō pōt esse accūs aliqđ exūs i eo qđ ē iter videntē ⁊ visibile cen aer aut q ex oculo foras emittat. qm̄ id erit vel medi um aut instrm. si āt instrm vel sentiēs aut reddēs: ñ āt sentiēs vt q stellas sentiat reddēs visui qđ sentit ide. Adhuc aer nō tāgit qcquid vr vt stellas fixas. Rursus oporteret q lux eēt corp⁹ dispsū in aere ⁊ i celo vnita cū nris visib⁹. Absurdū ēt est dicere q ce li nro visui patiat ita vt aer fit eaꝝ sēsitiuū instrm qđ crimē auer. ipingit ga. ingens: Galien⁹ intm̄ appli cat errori q estimauit aerē sentiētez. Qđ eius vr ser mo ꝑmo ꝓnos. pene sonare dicit. n. se oñdisse i libro de visu q aer lucid⁹ cū quo ꝓtinuat lumē visibile stat loco instrī nālis cuius vtus ē fil'is vtuti nerui i cor pore. Si āt sit instrm reddens seu deferens ⁊ sentiēs tunc tot⁹ aer sensibilē vtutē a nobis recipiet sepius ac multotiēs pdet: ⁊ nō h solus sz celū totū: ⁊ sic celi nā totiēs magna pmutabit mutatōe quotiēs ad ipm ꝓuertat inuitus: qđ est absurdū. Neqz est vt mediuz qđ ꝑmo patiat a visu postea pficiatur vt fit mediuz. Quā. n. vtutē recipiet a visu. nō qdez vite cū ipm sit elm simplex. neqz sensitiuā ea nāqz sentiret qđ im probatū est antea. Neqz quietatē ex ipo acqret: cum sol i h efficatior existat. Neqz lumē qm̄ ipm est medi um quo vt dictū pficit visus. Nec calorē aut frigus q: si calorez frigore ente i medio nō esset visio. aut si frig⁹ nō calore stāte neqz aliqd i noiatū q: qđ ꝓtigit sciri cōtigit vtcūqz significari Scđz quoqz auer. nō pōt emitti accūs cū aie subiectū sit suba tm̄ q: aia nō ponit i luce illa sz itra oculū. nō eni posset cōphende re sensibilia cū nō tāgeret: q: ois actio ⁊ passio fit per cōtactū. Adhuc lux nō est i oculo p nāz oculi: sed in trat ipm ab extriseco: qm̄ si esset de eius nā tunc vide ret i obscuro. pp quod accidit oculos claudente cre/ bre ⁊ aperienti vt videat nō certe nisi postqz fuerit illumiatus. Deceptio box fuit q: spūm p quē fit vi sio cōuenientē luci estimauerūt esse lucez: credēdo ipsā fore corp⁹. Decepti sunt non pauc ex visus falla cijs: quaꝝ fm. A. marie extat q vnū oculo cōpres/ sa altero vidcat duo Huic quoqz fmoni vt q ois ac tio hat p offensionez vel cōtactū non vr. A. oio assen tire. d. q nō est p se notū nec oio manifestū q oē cor pus efficiēs debeat ipaticns offendere q̄uis id p in ductionē i pleriſqz iueniat corpoꝝ: nō tñ est necesse vt ois actio ⁊ passio p offensionē fiat vt cōtactū. pos sibile nāqz est aliquoꝝ actiones sine offensione fieri sicut ē possibile vt non corp⁹ agat i aliud corp⁹ absqz offensione puta itelligētia. Si q̄ qdā corpa tāgendo alia vo ñ: nemo pōt ꝓbare h esse ipossibile pp diſtā tiā ⁊ sitū q̄ est iter duo corpa vnū in aliud sine offēsio ne opari. Quia tñ p contactū opari in plibus euenit cadit admiratio q fiat contactu sicut si samatuz esset actionē sine cōtactu euenire de ei⁹ tūc opposito con/ surgeret admirari. Et hec quidē rō nigromāticos vi gorat ⁊ veneficos lz prior sit Ar. verior snia. Vult eni sepata nequaqz agere. vnde ho de ge. ai aliū: mo uere non tangens est impossibile. Amplius secundū Algazelem quod emittitur ab oculo si esset accidēs impossibile foret ipsum moueri cum nihil moueatur

nisi corpus. Nec itaq; ē huius rōnis. A. t alioꝝ hu
ius, plure ſnie abbre viatio. Et vniuerſis igit̄ his cō/
cludat̄ viſum fieri intus ſuſcipiēdo t nō extramitten
do. Neq; fit ēt itus ſuſcipiēdo vt ſenſit Democrit⁹
qñ viſa tūc diminuerent̄ corpa t cōſumerent̄, ꝓpter
diſcurſum ab eis ſcm̄ quod nō eſt. Ledereť ēt ſimiliť
oculus ex receptōe huius diffinitōnis cōtinue. Aut
res videreť tota vez tm̄ ſm quantitatē quā ſuſcipeř
valeret pupilla. Cuius ēt motuū in his q̄ dicge. vlr
tollitur t cor. Poſitio quoq; modernoꝝ tertia ex
duabus ꝓfecta impugnat̄ vi t pruna. ſecū. n. cōcidit
in viſionis extramiſſione. qualis ēt vř que Platōis
cum ponat ſpm̄ retro denuo ad oculum refrangi que
nō tm̄ opinio eſt noue lla q̄tum inſana. Sufficit ita
q; breuitatis gr̄a hanc opinionū ſic fere in cōi deſtru
ctio. Propter q̄rtū q̄dē ad primū dōm q Platonis
fuit ſnia t Empedoclis viſū fieri extramittēdo quos
Ar. impugnat de ſenſu t ſenſato. Empedoclem q̄dē
quō eni viſus extenderet̄ vſq; ad aſtra ſigd corpoꝝcū
ri tat quod ab oculis emittitur. hoc nāq; ipoſſibili-
um vt oñſum pri⁹. Platonē vo qm̄ meli⁹ erat dře
in principio ſtatim aerē lumini oculoꝝ cōiungi: t ita
eoꝝ laboreꝫ excuſare q̄ ipſos in ſpaciū aeris delatos
copulari. Neq; ēt eſt modū aſſignare quo lumen lu
mini cōiungat̄ qz cōiunctio vel ſeparatio ē, ppr. q corpo
rū t nō qualitatis: q̄le ē lumen. Neq; ēt quodcū/
q; cōiungiť cuilibꝫ cū non ſit ciuſdē rōnis ſ; determi
natū determinatio magis. Adhuc tunica oculi inter
cidit iter ābo luia, pbibens eadeꝫ copulari. Neq; ēt
valꝫ q dicit lumē nocte tenebris extingui: t io viſuꝫ
nō fieri. Vnde qppe extingueret̄ nō calido neq; fri-
gido nō ſicco aut humido qz in his ſit videre dūmo-
do fuerint puia illuminata. Ad alia ariſ. cū alex. dicē
dū q logtur ſm opinionē predictoꝝ cū nōdū vnpro
batas ſuſcipere. Adt dōm ad ſm magis tactū idolū
nō fore ſm veritatem in aere exteriori vez in humi-
ditate albuginei que medio, ppoꝛtōat̄ extrinſeco quē
cryſtallinus irradiat. apparitōes. n. ſuffuſoꝝ. i. pati
entiū in oculis imaginationes freneticoꝝ melancoli
coꝝ t creticātiū repñtat ibidem. vnde Ba. primo, p
noſticoꝝ. Res quas extimēt videre deforis intra ip
ſoꝝ erūt oculos. Ad alia auctoꝝ idncta dōm eos cū
his q illius fuerunt opinionis ꝓſenſiſſe. Dō. n. vi-
ſus fieret extramittēdo, pbabilius vř fronte ꝑma vt
manifeſtius ac hinc paſſionū circa viſuꝫ ꝓtingentiuꝫ
ꝑmptius ē cās aſſignare. Et iō medic⁹ ſenſitiu⁹ hāc
idem opinionē. Fieri āt intus ſuſcipiendo verius et
occultius. Sic. n. hoc ſe hꝫ vt ſnia Ar. t medicoꝝum
q illa intellectualis certa. hec aūt, pbabilis ſenſitiua
dria. 38. Et tale ēt quod patiť opinio de vnitate oꝛ/
me t eius gradualitate. Ad aliud rōis dōm q colox
ē q̄litas actiua ſicut ſenſibilis ſenſuū alioꝝ q̄rto me-
thauroꝝ. Quidā tm̄ ſenſibile voluerūt q̄dā cōe mo
tiuū ponerť aut ſi nō ēt red ēť tm̄ medij illuiati vigo
re ita q dictū ē colorē motiuū eē viſus ſm actū luci/
di. Si. n. viſibile tangeret oculū imediate nō fieret
viſio. Duplex nāq; oꝫ intercidere mediū. vnū acti-
uum qō ē lumen agens in coloꝛib⁹ eē ſpuale in eo q
reddūtur viſibiles: alteꝝ dyaphanū vt defeꝛēs: non
tm̄ illud ꝓgrediť ab oculo: qz nūq; inuenitur potētia
paſſiua forma ſui actiui agere t io viſus non hꝫ aliqd
quo in ſe agat formā ſenſibilis ſed hoc potius lumē
perficit q actꝰ eſt dyaphani. Neq; oꝫ i hoc ſenſu mo
tū itercidere ſ; mutatōem magis cum ſit ceteris ſpū
alioꝛ: q̄rto de accūti capitulis. 2. t. 7. Ad aliud dōꝫ
q non ꝓtingit coangustari oculū in pſpicaci viſiōe qz
lumen ex ipſo exprimat̄ ſ; potius vt Ytus viſiua cuꝫ
ſpū circa cryſtallinā aduneť ex qua viſus ꝓfortat̄. naꝫ
Ytus ois vnita vigoroſioꝛ diſpſa t multiplicata. ex
qua vigoratōe pupilla reddiť ad ſuſcipiendū aptioꝛ.
vnde volentes acutius videre manu oculo vmbra
faciūt: t ideo oculi qui coadunati ſepulti vt perſpica
tioꝛes approbātur quod q tartaroꝝ oñdunt. Fortiſi
catur. n. ſpūs viſibilis t, pprie groſſus ex motu t cō
ſtrictōe vt perfectius t longiꝫus videat. Vñ tertio
tertia. c. de ſignis debilitatis viſus. Et apud illos q
dicūt puiū vehere formas videndi t reliqua ē q glaci
alis motus ſit fortis cū videt illud quod elongatur.
Et illud ē ex his q̄ ſubtiliāt ipm̄ ſpm̄ groſſum habitā
tē in ipſo. t reſoluit ſpm̄ viſibilē t, pprie paucuꝫ. Ad
aliud dōm q illud quod videť ē ſpēs coloꝛis per me
diū ad cryſtallinuꝫ delata. idolum aūt in cornea ipſa
aſpiciētis nō tanꝫ viſibilis a Ytute viſiua ſuſceptibi
le iduciť ſed potius, put quoddā corpus exiſtit terſū
ad modū ſpeculi idolum repñtantis. hoc tamē volu
it Democritus mō viſum fieri vt ipugnatus ē pri⁹.
Ad aliud dōm q idolum repñtatum in ſpeculo nō ē
forma nālis ſed intentōalis magis imutatōeꝫ medij
t organi intentōaliter ſeu ſpūaliť causans nō aūt rea/
liter aut māliter. neq; permanēt in ſpeculo ſed con
tinue ad motū inſpiciētis inducitur priori corrupto
alio⁹ t diuerſum vt in ſcr inuitur principi 8. Neq; oꝫ
radios ſemp a corpore luminoſo excellenter ad ſpe/
culū emitti velut in iridē mittitur longi⁹ a ſole diſtā
tē: t impſſionis vehemētioꝛis erūtem materia ēt in
diſpoſitioꝛ ente ſuſceptiua. vnde t lumen medij ſuf
ficit ēt debile idolum in ſpeculum repñtare. Ad ali-
ud dōm q eſt a cūs intentionale: t in oculo ſuſcipiť
puta ſpēs coloꝛis: id vero pōt ſe multiplicare in me
diū quouſq; cryſtalline occurrat: vt declaratum pri
us. Accidens ēt nāle ſ; ſubiectuꝫ non permutet: po
teſt tamen ſeipm̄ in medium multiplicare ſicut de ca
liditate apparet ab igne i aerem emiſſa hunc alterā/
do ſucceſſiue. Ad aliud dicendum vt apparuit q ſpēs
coloꝛis ſuſcipiť in aere illuminat̄qꝫ oculus ex illumi
natōe medij ita q poꝛificata cornea t dyaphana ſpēs
ſuſcipiť aere mediāte illuiat luce qō nō fieꝛ ſi ficca i
tempate foret t cōdenſata. ad aliō dōm q ſecus eſt
quo ad hoc de viſu t alijs ſenſib⁹. nā ipſoꝝ ſēſitiua i
ꝛteri⁹ āpliata velut a cētro erpādunť vt appꝛ i odo
ratu auditu ac guſtu cū tactu: organū Yo viſus coan
guſtat̄ vue: nāq; foramē ē artum ſilr ipm̄ coartans t
palpebre ceu ſcribit Themiſ⁹ vt hinc nō ad oēm ptez
ſ; in directum ſuſcipiat magis. viſus ēt poꝛos requi
rit ſubalternoꝫ t ſibi coꝛreſpōdētes i directū audit⁹
āt nō ſed hos t alios idrñter ꝓbť. u. ad aliud qd di/
cēdū appēdicio videbiť ꝓſequēti. Signoꝝ Xo dicē-
dū: ad primū qdem q huius lumē añ oculos appꝛeh
aut ē vt dcm̄ itra humiditatē albugineam vel q non
emittitur ab oculo tanꝫ viſioni conferens ſed potiꝰ
qz cornea polita vt alia prout tactum relucens terſa.
ad aliud ꝛeſpondet auic. q pupilla eſt de his que no
cte lucent t illuminār t iactant radios ſuper ſibi op/
poſitum. Huius aūt ſunt multoꝝ aialiuꝫ oculi ſicut

ꝑdictoꝝ antea ī quibus viget lumē intantū ꝙ ipoꝝ cerebroꝝ caliditatē vt nocte possint medtū illumina re luce ꝓcedēte ex oculis virtute suorum elemētoꝝ. Aliq tñ simplr dicūt lumē ḃ exterfione oculoꝝ proce dere ⁊ illumiare ad modū quo noctiluca vt squame pisciū putredies q̄rcuū ⁊ talia ⁊ nō accgelcētes oiqua q3. a. q2 si lumē emitterēt dicūt medtū sic illuminari vt color oñderet ī nobis. Qᵭ nō mltū cogit q2 aliqd pōt illis apparere: qō tñ nobis nō oñdit cuꝫ sit potē tie visiue illoꝝ mltū a nā drñtes. illa tñ emissio si erit non ꝙ hoc arguit visionē ꝓfici extriseca missione vt sñēs coloris suscipiaī: sꝫ magis vt mediuꝫ disponaī. Qᵭ aūt dicunt radios iactari vr veritatē non bñe q2 sic radius eēt corpus. qō eni iactaī ⁊ mouetur ē cor pus. Quid ēt ostēdunt pspectiui eo ꝙ radius offēdit in aliqd siue tāgit descēdit ⁊ refrāgiī. Quibus rñdet Ar. ꝙ tales argumētationes sunt falsc: qm predicta de radio non sūt ꝓpria noia sed trāsumptiue dicta cū nihil de bis hēat vere. q2 eni accidit ab alto putatur descēdere. Radius igiī cum nō sit corpus motū mi nime hꝫ: sed mutationē factā ī istanti sicut illumiatio ⁊ visio. Ad aliud dicēdū ꝙ lꝫ oculus alī maioreī al tero clauso: nō tñ est vt aliqd ex eo emittaī: sꝫ magis vt vigoreī ⁊ illuminetur quasi spū aggregato ad su scipiendū qō occurrit ab extra. Ad alia duo dicendū ꝙ illud qō emittitur ab oculis mēstruate ac basiliscī non est vt eius visio perficiaī extramittēdo sꝫ sunt q dam vapores corrupti venenosi. Qᵭ apparet ex eo rū grossicie nebul sa cū in speculo velut nubes ap pareat sāguinea. bi āt spūs magis eēnt visionis ipe ditini. Ad aliud dicēdū ꝙ lꝫ susceptōes ⁊ ꝓfectiōes organoꝝ sensus significēt actiue ſm rē itelligēde sūt passiue. vñ i talib⁹ locutio ē ipropria ita ꝙ verbū ac tiuꝫ vere denotat passionē ⁊ passio actionē sepe mo re greco. Aut i virtute sēsitiua vt visiua ē ꝑmit⁹ su sceptio passiua: deinde actus ꝙs initiatiuus coloratī. Qᵭ fortasse inittitur de sōno ⁊ vigilia ſo ita. Quēad modu3 visus patiī sic ⁊ aliqd agit vel magis agit vt ocul⁹ mēstruate ⁊ basiliscī vapore fumoso ifectus vt ꝓcedētia tetigerūt arguta. Ad aliud dicēdū ꝙ ꝑdcā imissio quā amās i amatū ifert aut odiēs i oditū nihil vt dicit ꝓfert visioni sꝫ quedā fit mutatio itentionis q̄ fortassis ipressionē causat ī vires fantasticas ei⁹ cui inittitur. Sciendū aūt quosdā iterꝑtantes ſmones sapientuꝫ imaginuꝫ drie ipas ⁊ sibi cōparia efficatiaꝫ bñe ſm ꝙ ars mouet a mā in quā sicut in superius pn cipiuꝫ ordinaī. Luꝫ eni qd boni aut prani debeat ali cui ex astralitate natiuitatis sue ꝓtingere hoc incitat artē ad ꝓstruendū imagines vel qd fil'es. Cui⁹ gra vr hoc imperitis euenire. Sꝫ q2 hoc vr esse a cāu re spectu artis: ⁊ ꝙ nihil operet cum ēt videamus talcs imagines indrñter ex ꝓte subi ⁊ tpis ipressiones cāre cum tñ qō natū sit dsserēs ⁊ ordinatū. vñ qs ab hac secedet positione. Propt qō theologizātes digerūt hoc ex vigore magis ꝓtingere demonū se actibus im plicantiuꝫ talibus ꝙ dicant simplicib⁹ ⁊ ꝑcipue mu liercul' plus q̄ꝫ prudētibus hinc effectus cōsurgere bas eteni amplius possunt astutiorib⁹ decipe. Quia tñ bec ꝓsuasio a spiritib⁹ sumpta pñtis non est metho di. dicēduꝫ fortitan magis erit ꝙ mā stellis ꝓportio nali susceptā ⁊ liquata sic aut aliī vt cōsonū est illis ⁊ ꝙ quo fit figurata tpe cōueniēti lux celestis que est i telligentiaꝝ velut instrm motu si radijs in bāc dispo sitā ipimiī materiā vt virtus queda decidaī intētio naliter seu spūaliī vim estimatiuā illius ꝙ quo agiī ꝓnitus imutando quia alijs spūalior est virtutū alli gataꝝ huiusmōi tunc intētio si lumine stellaꝝ cū itel ligētijs suscitare vt qō itentionale existit sibi ꝓportō nabili⁹ āpliuſ imuteī ad amorē vel odiū incitādo. vñ huius opanī de nocte plus q̄ꝫ die ne virtute solis re dij alioꝝ corpoꝝ celestiū obtenebrenī ⁊ dissoluāī co nanī ēt radios directe sup id qō fundiī facere ꝓcide re. Et ꝙ simplices magis alijs ꝓsequanī effectū for tassis euent q2 firmius i bis credunt ⁊ iō in bis ma gis pñt ertimatiuas illoꝝ ꝙ gbus talia fiunt alterare ⁊ imutare. Cū gencasticis magis ꝓsentio vt qcquid nāliī boi accidit opus sit mā dispofita ex eius astrali tate quocūq3 mō ꝓsurgere iuuari tñ arte. Scōm nā q3 Ptolemeū aia sapiens opus adiuuat stellaꝝ ceu seminatoꝝ fortitudines nāles. Aut fortasse venefic⁹ ex sui habuit natiuitate vt taliū sortireī effectū sicut cum ex astralitate principis fere infiniti cadunt i bel lo: qō non erat ex natiuitate tante multitudinis ois euenire necesse per modica tamen valde sepe illic en te inclinatione. A. vero ⁊ Algazel ponunt talia ex virtute anime contingere qualis est que prophete:

Sed differentia. 135. ⁊. 136. modus datur alius.

Ed circa ꝑdicta huius vltime rōis ex oculoꝝ sumpte colorib⁹ dubitare ꝓtigit qm̄ si vt ter minatū visio ꝑficiaī iterius suscipiēdo tunc ocul⁹ erit alb sꝫ colore cū colori icrisſēs ꝓhiberet ali os videri vt apparet de aia tertio. nā intus appens ꝓhibebit aliū ⁊ obstruet. Rursus ,oculus ē diapha nus puius ⁊ ꝓprie cornea quā inquit coloribus va riari sꝫ diaphanū ē sine colore: ciusdē ſo ampli⁹ vt ꝑ tactū colorē vltimū siue finis dyaphani termiati sed oculi dyaphanū ē itermiatū cū sit trāsparēs puū ⁊ ꝓ prie ſm corneā. Oculus itaqꝫ nō ē colorat⁹. In oppositū sī phi ⁊ medici ponēteſ colores oculoꝝ tres ſ sex q̄tuor. Palin de sēsu ⁊ sensato: O ia corpa colo re ꝑticipant: oculus aūt corpus. itaqꝫ is colorat⁹ eri sit. Propt ꝑmū qdē sciēduꝫ ꝙ quotiēs dicaī co lor qd naqꝫ visum: ⁊ deinceps q̄ūī causeī. Prioris huius gra sciēduꝫ ꝙ color dupliciī vr accipi. Vneq dem cōter ⁊ ertese ꝓut idē exrat qō visibile. Ipsuꝫ aūt ē color iuxta illud qō dictū est colorē motuum esse. visus ſm actū dyaphani ⁊ taliī oculus ela imo ēt superceleſtia dñr colorata. vñ Ar. de coloribus: aer quidem ⁊ aqua ſm seipos nā albi. Ignis vero ⁊ sol fiunt rubicundi. Terra vero est nā alba: sed ꝓp tinctura dicīt multicolor. qō sulcīt quia illud quod videt est coloratum. ꝓpriuꝫ nāqꝫ obūm visus est co lor ſo de aia. sed oculus vr cum ceteris ēt. colorat⁹ itaqꝫ erit tali mō. Suscipiī ēt color ꝓprius ⁊ āguste ꝓut in minus vr se bñe q̄ꝫ visibile iuxta illud qō dcm est ipm fore extremitatē siue vltimum ꝑspicui in cor pore terminato. Ista de ratione huius coloris appa rent duo esse. vnum qdem qō sit in corpe terminato non dyaphane cū illud sit potius mediuꝫ coloris de latiuū in organū: aliud qō sit immixtus solū. Est nā qꝫ color sicut son⁹ odor ⁊ sapor q̄litas tertiaꝝ q̄dam causataꝝ a ꝑmis mediātib⁹ ſis: circa q̄s tact⁹ existit ⁊ filr gustus ꝓut quis tactus existit vt visum. 42. b aūt ſo color cātur ex ꝑmixtōe dyaphani luminosi in corpe nō ꝑspicuo siue tminato. vñ color bvel ille cā bitur ſm talem vel huius mixtionis proportionem.

Quare Auer. de sensu t sensato: Color albus sit ex admixtione ignis clari sine lucis cū elemento marie dyaphano puta aere. Quaꝫ ō ge. aialiū qnto: Albū vaporosus aer exhibet iclusus i oibus. Migredo ℞o cātur ex ignis turbidi pmixtione cū elemēto minime diafano ceu terra. Medius autez color ex his causis fm mediocritatē ꝓducit. Et q; possūt mltiplicit variari colores erūt multi t fere ifiniti: theorice: ꝓmo c.ii. lz numero diffiniti vocent. Propter qdē ꝯz sciendū q; oculoꝝ colores diuersimode repiunt exposi. Quidā. n. tres posuerūt. Mā, pbt. io. t the. z. scribitur niger subniger t glaucus. t qnto de gene. niger glauc⁹ varius. In tegni ℞o glauc⁹ niger t medius A. demū Viridis varius t niger. Quidā vero q̄tuor posuere sicut Johānitius. vtpote subalbidū glaucū variū t nigrū. A. ēt rubinū citrinū plūbinuz t fuscū. Sz Auer. rubꝝ subalbidū nigrū t variuz. Quilz videant dissonare: pūt tū in vnū reduci sufficiēter Mā Ar. ꝓmus t Haliab. q; colorē subnigrum audierūt colorē illū quem Ba. vocat mediuz. Sz Ar. postea q; colorē variū itellerit medū vel subnigrum A. aūt per viridē itellerit glaucū: per variū ℞o medium vel subnigꝝ: itavt hi cōcordēt optime nō tm̄ i numero veꝝ ēt in forma. Joānitius vero ponēs q̄tuor qō ꝓacti direrūt glaucū tāq̄z extremum is locauit i medio ponēs subalbidū vltimoꝝ altez: medū ēt colorē erāpliauit i duos tanq̄z introductōis gra. Qui āt ab Ar. ꝓscripti multū a ꝓnotatis dissonare appēt numero t q̄litate. Pōt tū dici q; plūbin⁹ t fusc⁹ reducāt ad nigrū: t citrin⁹ ad glaucū: rubc⁹ ad medū vl subnigꝝ seu variū. Vel melⁱ q; b colores nō sūt substantie oculoꝝ puta cornee veꝝ magis humoꝝ repsitātiū se in venis āplius cōiūctiue. qō appz cum igr. Color significat hūorē dñantē ꝓportōalē. nā rube⁹ oñdit dñiuz san. citrin⁹ cholere: plūbe⁹ phlatis: t fuscus melie. Auer. ℞o vt alter ponit q̄tuor colores t vident magis q sūt in venis ꝯiūctiue ponens eos sup ꝯōnē cerebri significare. Qō erit verū si caput totū fuerit vniformiter ꝯplonatū. Et sūt rube⁹ vi oculi hūti venas ru. significat sup ꝯpōnē cerebri calidā. Et subalbid⁹ q; fritatē notat: ac niger caliditatē. Et mediū hoꝝ duoꝝ vt varius tēpantiam oñdit. Propter tertiū sigdez dicēdū ꝙ Empedocles voluit cāz coloris oculoꝝ ascribere igni t aque putās glaucos plus hre ignis t minus aque: t iō ipsos de die non acute videre, ꝓpter idigentiā aque: nigros ℞o econtra: t ꝓpter ipsos nocte nō pfecte videre, ꝓp ignis penuriā. Varius aūt ad hoc qdē melius exislit. Sed hoc Ar. supueniēs ipugnat supponēs q; ꝓmostratū oculū nō esse ignis sed aque t iō contingere cām coloris oculoꝝ aliter assignare. Naz oculorum qdam sūt habētes humidū aqueū plurimū cōmēsuratio: hi aūt min⁹ nōnulli ℞o cōmēsurate. hūtes nāq; āplius humidū sūt nigri, ꝓpter nō puiuz ipm reddi de facili si ℞o modicā habuerit eōrio ꝓpter oppositū. hūtes autē mediocriter medij erūt exītes hoꝝ. Qō maris oñdit aqua cū. n. ꝓfūda fuerit appet nigra: expansa ℞o subalbida: sz media mediocris vt sit fusca vl' buiusmōi. hec fīqdem cā cōior satis de gnātōe aialium qnto ꝓticulariꝰ āt subdit in tegni qntuplex cā sumpta ex ꝓte humoris crystallini t albigici. nā si crystallina fuerit multa vel rutilās splēdida aut eminētius puta ℞sus extrorsuz locata hūor ēt albugini oui cōsimilis vt pauc⁹ aut purus oculus reddet glauc⁹ imo glaucissimus cū oia cōcurrerint in vnū. Si āt ꝙ oppositū crystallin⁹ fuerit pu⁹ subturbidus i, ꝓfūdo oculi situs cū multitudine albuginei t ei⁹ ꝓturbatōe nigerrim⁹ cōstituet. Ex cāis āt his bicinde mediocrit̄ ꝯcurrētibus oculi color ꝓsurget medi⁹. Joannitius ℞o bas in septē erāpliauit cās: duas addens ex pte visibilis spūs vt abūdantiā ei⁹ t claritas cū eis oꝑ positis: t vnā ab humoris vuei q̄litate itensa vel remissa. O misit tū eā q̄ sumpta fuerit ꝙ Ba. a crystallini rutilātia eiusqz oppositō. Propter q̄rtū qdē appet qd dicēdū. suis eni inducta vijs ꝯopita, ꝓcedūt vī ad primū qd dicendū notū. Nō. n. colore oculus ē colorat⁹ vero q est corpis terminati ꝓhibente ipsius susceptiuū aliū colorē recipe: sed colore iprōpo t extenso, ꝓut dyaphanū qōcūqz t vlr visibile qōlibz coloris noie censet. Ad alia duo silr dicēduz sublequētia. Nā de colore cōcludūt ꝓprius sumpto. ad ea ēt q̄ alteri⁹ ꝓtis inducta qd dom visuz. Ē ꝯueniunt eni de colore cōiter ꝓ ipso visibili motuo visus susceꝑpto. Quesita circa sanitatē nālium rerum effectū existentem. Differentia. 65.

Quod sanitas sit speciel subalterna sicut egritudo ita q; interposita vel disiunctōis nota diffiniri debeat velut egritudo monstratur.

Qm̄ sanitas ē calidorum t frigidorum cōmēsuratio quedā: aut eoꝝ que sunt ifra aut ad ꝓtinēs phyticoꝝ 7. Luz itaqz iterponat: aut sepationis t diuersitatis denotās pluralitatē spēs nō erit specialissima. Rursus corūdē qnto. Nihil est magis sanatio aut egrotatio fm nām aut naturā aut extra. Dicet igitur eq̄liter si eni sanitas eēt spēs specialissima: t egritudo subalterna eēt vtiqz sanatio dcā a sanitate magis fz nām cū oia ipsius cōprehenderz copulatiue q̄z egrotatio ab egritudine notata contra naturā. Adhuc integni. Qm̄ vero ad totū genus referentes sanitatis ꝛc. genus aūt relatōe dr̄ spērum. Palin ibidē. Decnera lapsuū sunt eadem. i. eq̄lia his que ℞tutem horum cōplent aut forte sūt eadem genere. Sz genera lapsuū sūt tria: ꝯplonis compōnis t nature cōis. q̄re sane consistente tria ēt existant genera. Amplius io. metaphysice tm̄: vnum vm ē opposituz. si ergo sanitas eēt spēs spāliss ima t egritudo subalterna vnū plurib⁹ opponeret vt sanitas vna egritudinib⁹ plurimis. Itidē quotiēs dicit vnū contrariorum totiens t reliquū in topicis. Et Priorum Que sunt rōes t cās fo de ge. t cor. t methau. quarto. Sanitas autem t egritudo sunt contraria cum maxime distent adinuicem. Luz igitur egritudo sit multiplex. Sanitas ita q; species est subalterna et non specialissima. In op positum: quoniam de humana natura. Sanum est corpus cum moderate habuerit ea adinuicem: q̄ multitudinis et uirtutis et precipue cum fuerint cōmixta. Dolet autem quando aliquid horum minus aut pl⁹ fuerit i corpe: aut discedat t icōmixtū fuerit humoribus: vnde Ba. super hoc in de colera nigra. Nō igitur si sanum est quando habuerit hec adinuicē tēperata. Egrotat vero quādo aut fm totū corpus. i. in oibus vasis abundantia ē aliq̄: aut si fm vnā quādā generatur particulam quis operibus artis copulatiue verificari dicit Ypocratem: Vult igitur q; sanitas sit vna copulata: egritudo vero multiplex. quare in tegni diffinieno sanitatem; seu corpus sanum

simpliciter nō denotat in ipo diffinctionē verū copu/
lationē magis igens ipm forte eucrasiam a gnātione i
simplicibus t primis principiis. Coequale vo bis q cr
bis ceponūt organicis. Diffinies aut corpus simplr
egrū notā aut diffunctōis apponit aiens id ex genera
tione aut distēperatū in bis q filces hūt ptes aut non
coeq̄le in organis aut i vtrisq3. Dō nāliū fo. c. 8. in
dicat ita eucrasiā qō optimū semp dicere: discrasiam
aūt que deteriora. Itidē in tegm: Sanis oia isunt fz
naturā: egrotātibus aūt pter naturā iquātū egrotāt.
Cū itaq3 nō repetat in egrotantibus oia inquātūq3
addat egrotant indicat portionē sanitatis cū egritu/
dine simul existere: t ita sanitas erit vna simplex t p/
fecta. Egritudo aūt multiplex. Et: primo fa. c. 2. Sa
nitas est dispositio seu habitus p quā corpus bois in
sua cōplexione t ppōe tale existit: vt ex eo opatiōes
omne ,puenient icolumes. Egritudo vo est dispositi
tio non nālis in corpore humano: ex q̄ in operatione
essentialiter prouenit nocumentū aduentu primo. Et
est aut cōplexio non nālis aut cōpositio non natura/
lis. Amplius sanitas dz rationē integri t p̄fecti egri
tudo autem oppositi. Quod tale, vero existit idiuisi/
bile t simplex: fo etbicox: t primo magnox moriali
um. Adalū eni t imperfectū ronē dz infiniti: bonū aūt
finiti sicut direrūt pitagorici. Sanitas ergo spēs est
specialissima. Propt primū vero sciendū q̄ qd sit
sanitas quidq3 egritudo hic t. 72. ostēdet. Species
quoq3 est sub assignato ponit genere. Cui' quedaz
est subalterna dicta hūs vices generis et vnde dicit
logicus ipsam vicē generis t speciei obtinere. Be-
neris qdem ,put ad inferiora pparat: speciei vo pro
ut ad superiora. Cuius ratio q̄ ipsa p̄dicat in qd ō plu
ribus differentibus non solū numero sz ēt spe. Spe/
cies quoq3 specialissima est atboma seu idiuisibilis p
drias essentiales dimidit tm in accīa cuius notificatio
est vt ipa sit tm spēs t genus nullo mō vñ porphyri
us dicit eā p̄dicari de pluribus differētibus numero
in eo q̄ qd. Consurgit aūt spēs cū sit ens rationis ab
ente nature reali. Logica eni ois cui ipēt pfideratio
subest intētiones seu preceptus pfiderat fos ,put pri-
mis applicant. vnde. A. in principio metaphysice.
Subm logice sicut sciuisti sunt intētiones intellecte
fo que apponunt itentionibus p̄mo intellectis fm
hoc q̄ peruenit de cognito ad incognitū non inquan
tū ipe sint intellecte t hūt esse intelligibile q̄ eē nullo
modo pendet ex mā sed nō corpea. Sicut. n. ens na
ture realius vt cōpositū pstituit ex mā t forma ita t
spēs constat ex genere locū materie obtinēte ex dria
forme sz vtraq3 dicat totū per modū tm partis. Cu-
ius quidē spēi est ,pprietas vt diffiniat sola. genus eni
vt genus cū genere careat eo q̄ ipo nihil superi' dif/
finiri minime pot. nec indiuiduū cum dria careat cēn
tiali. sic eni sunt idiuisibilia dria. ii. Nosce siquidem
genus t spēm differre non solū vt cōius t determi/
natū verū in non esse vnā quandā naturā aut esse: nā
genus nō est vnuz aliqd pbico x. 7. Spēs vero vna
quedam exist natura eo q̄ ipsa sumit a forma vltima
cōpletiua que ,simplr est vna ente in natura sz genus
non suscipit ab aliqua ente vna i'rem natura verū
rōe tantū. Non eni est aliq̄ forma qua bō est animal
pter illam ex q̄ est bō. Omnes eni boies qui sūt vni
us spēi conueniunt in forma pstitutiua licet forte sanq3 hz
aiam rationalē. sed non est in boie asino t equo cois
aliqua anima que constituit animal preter illam que
constituit hominem asinū vel equum. Quod si esset
iam genus vna quedā esset natura corporalis vt spe
cies sed in sola consideratione accipitur forma gene-
ris per abstractionem intellectus a differentijs. Et
ita vnde genus erit logice non autem physice: t de
hoc differentia tactum quid. 29. Sed quia de sanita
te t egritudine loqui non intenditur prout sunt con
ceptus quidam scōi ceu has considerat logicus ve-
rum magis prout primi t forme quedam naturales
particulare concernentes subiectum Sciendum hic
q̄ sanitas ad tria potest comparari. aut ad eius causas
vel subiectum aut ad operationes Prima quidem
comparatio duplex existit, quoniam aut ad causas p
mas mediatas vt quales sunt causantes sanitatem a
generatione simpliciter aut a generatione in tempo-
re presenti. Quedam enim sanitas est simpliciter:
alia vero vt nunc. t est tamen vtraq3 a generatione
nam quedam est continua semper talis vt que corpo
ris semper sani. Alia paruz deficiens ab illa ceu que
multum sani: tertia non multuz sicut nunc sani. a na
tiuitate nanq3 contraxit vt fit nunc siue breui sanum
horza. Et hec mens erat Ba. velut Haly. intelle/
xit sane non autem vt cōmuniter exponitur de sani-
tate a tempore vt vsu sex rerum administratione cau
sata debita Balienum faciendo inordinatum in te/
gni. Vel quo ad causas secundarias t immediatas
vt est complexio compositio t natura cōmunis ex dis
vtrisq3. siquidem ad subiectum facta fuerit compara
tio hoc etiam dupliciter cuenit: aut secm partez sub
iecti sicut sanitas que determinato inest membro vt
sanitas ossis carnis t oculi vel fm totum ipsius ve-
rum per gradus distinguitur differentes fm q̄ diffe
runt corpora sana tripliciter esse: scilicet sanum temp
multum t vt nunc. aut fit ad operationes sanitatis
relatio secundum q̄ melius aut deterius perficiun/
tur. Est etiam causa sanitatis antecedens complexio
t compositio consimilium. Complexio vero compo
sitio officialiuz est causa coniuncta. sed proportio cō
mensurata harum est sanitas corporis totius: simili
terq3 de egritudie t neutralitate suo modo. Pro
pter secundum quidem sciendum q̄ Auer. quinto
physicox videtur sentire sanitatem esse speciem sub
alternam. Mouens enim hanc questionem ait: Dō
dicitur scilicet per Aristo. estimatur non sequi quo-
niam etsi infirmitas est multarum specierum estima/
tur vt non sequatur q̄ earum sint species contrarie
sanitatis: quoniam sanitas est vna t egritudines sūt
multe. Respondens inquit: Sz forte videt q̄ vna
sanitas continet multas particulares sanitates oppo
sitas illis multis egritudinibus. sed non habent no
mina t ideo latēt. Tertio quoq3 collz capitulo pmo
hanc simplicius confirmat opinionem inquies: Nu-
merus specierum egritudinis est sicut numerus spe
cierum sanitatis: t a cognitione sanitatis cognoscī-
tur egritudo q̄ius opinatam fit q̄ notiores sint spe
cies egritudinis speciebus sanitatum: propter ea q̄
multe egritudines habent nomina: t sanitates illis
opposite nomina non habent. In hanc enim positio
nem cōmunis concidunt logici in suis verboz̄ ver
sutijs itentiones cōsiderantes nō parū gdditatibus
sepatas. vnde t magis puto auer. in hāc pcidisse opi
nionē vt cum dicerēt pribus vt moris erat eum de

Ego etiam aliquando dogmatizaui q̄ sanitas potest referri ad duo: ad subiectum vȝ quod disponit ꝛ, sic spēs erat subalterna quaȝ puto auer. habuisse intentionem. quod ostendit q̄ phicoꝝ ꝛ collȝ fis: sanitate diffinit nō in cōi, put cōpetit toti corpori vt ceteri vex magis fm q̄ vnicuiq; debetur pti aiens ipsam bonā dispōnem in mēbro cuȝ qua ipm opatur actionē quā hȝ per sui nām aut patit passionem quā hȝ pati fm q̄ dcm est de re. sa. ꝓmo: q̄ sanitates lut q̄ plurime. Sed illud non sufficit: qm̄ sicut queritꝫ vna tādem cōplexio totius p coalternatiōem cōplexionū particulariū mēbroꝝ ꝛ copositio vna vl'is in toto ex compositionibꝰ ptialibꝰ ipsoꝝ vt h̄ et voluit collȝ ꝓo. c. i. ita ꝑter sanitates mēbroꝝ singulares vnā totiꝰ opus fit ponere sanitatē ex cōplexionibus ꝛ copositionibꝰ ꝓsurgentē ptialibꝰ mēbrorū que spēs erit spālissima Aut sanitas ꝓsideraꝫ fm q̄ ad opationes refertur et sic spēs non est subalterna. Sȝ qd de his tertio et dicendoꝝ apparebit ꝛ quarto. ¶ Propter tertiū vero sciendū q̄ sanitas nullo mō pōt verius dici spēs subalterna. Quod appebit si ex qbus mēbris distinctionis ꝓhabite monstreꝫ quō sanitatis eē specificum cōstituaꝫ. Intuenti. n. videbitur q̄ sanitas, put ad subiectū quod qualificat compaꝫ fm singuloꝝ mēbrorū diuersitatē in spēꝝ sanitatis pluralitatē trāsire nō poterit cū sic sanitas nō drāt nisi subō a sanitate ex tali aūt dra sanitatis spēs nō constituit drīs ceu albedo i piete ꝛ niue nō differt spē cuȝ oia alba sint spē idria topicoꝝ q̄rto. Adhuc et specifica ꝛ finalis dficit dria vt opationū itegritas neq; et, put gradum denotat maioritatis aut minoritatis sanitatis in subiecto cuȝ magis ꝛ minus spēm sit positum nō variare. Neq; fil'r tertio rone cāꝝ primarū: eo q̄ sanitas ꝺcta a gnā tione simpl'r ꝛ pīma sanitas existit spē nō drīs cū opatōes possūt satis in idē cōcidere que formā ꝛ spem argumētant. Nō igitur in his pōt pluralitas subalterna spēꝝ sanitatis repiri. Restat ergo tandeȝ intueri qd spēm que fm Boetiū sola diffinitur ꝛ rei qdditatem cōstituat in eē quod erit facile si reliquas distinctois ꝑfate qs aiadueꝛtat ptes remanētes velut sunt cāe i mediate ꝛ scdarie ꝛ opationes ex sanitate ꝓcedētes Cum. n. rō spēi vltime ꝓstituat ex genere ꝓpinquo ꝛ dria vltima cōuertibili cōpletiua cū eo cuiꝰ est dria sanitatē spēm rei spālissimaȝ tīn dicere: eoq; complexio cōpositio ꝛ nā tertia dicta cōis in genere dispōis aut habitus locatur quod genus sanitatis existit sicut apparet p sanitatē notificātes. ¶ Perfecte quoq; opationes sunt dria cōpletiua sanitatiȝ tanq̄ qd formale i esse constituētes: ꝛ maxie q̄ sanitas ꝛ egritudo perfectius diffiniūtur per actū fm quā primū apprens; de morbo primo. c. i. Opatōes aūt plene fore nō pōt nisi vtriusq; existant nature cōplexionis: vȝ ꝛ cōpositionis ꝛ tertie tandeȝ dispōnis cum spēs ethica totū dicat indiuiduoꝝ cē. Sic itaq; concludit sanitatem eē spēm spālissimaȝ non autem subalternā. Logici tī volentes quendā cōceptum cōem predictus duabus aut tribus abstrahere naturis dicūt sanitatē spēm fore subalternā. Ipsi tī opatōem nō cōsiderant que formalior extat dria sanitatis a qua tanq̄ a fine denoiatur ipsa. Hoc aūt ꝓfirmatur amplꝰ auctoritate figdem ꝛ rōne. Ar. n. primo magnoꝝ moraliū. ¶ Malū qdem. n. multiforme: bonū āt vniforme: puta sanitas qdem simplex morbꝰ aūt multiformis. hec et snīa eiusdem ho ethicoꝝ pretacta. Jd idē visus ē et quarto topicoꝝ sētire lȝ aliter supficieteꝫ exponāt logicoꝝ plurimi huius Vitatis ignari. vult eni q̄ si generi fit aliqd ꝺriū ꝛ spēi. ficut nāq; Vtuti opponit vitiū fic ꝛ iustīcie iiustīcia. aliqn̄ tī erit ꝺriū aliqd generi quod nō spēi. Instantia quoq; i sanitate ꝛ egritudine q̄ simpl'r sanitati. i. vere ꝛ pfecte cuius rō consistit in adunatione copulatiua ꝺcnis ꝺpōnis ꝛ nāe cōis egritudo ē ꝺria, put ipsa et cōiūcte i lapsu triplicis pōt eē nāe ptacte. sed q̄dam egritudo cū sit spēs egritudinis puta ꝺcōnis aut compositōis vel vtriusq; nāe cōis nulli ꝺriatur: qm̄ nō pot sanitati directe opponi cū ipsa in copulatōe consistat. opponit tī quodāmodo ꝛ fm qd velut mediū extremis vt sebris que est in cōplone egritudo, ppie nō contrariat sanitati vere. neq; et obtalmie: apostema vȝ in oculi coniunctiua. morbus. n. organicus ē apa: dria. 75. Auer. tī exponit nihil eē ꝺriuꝫ sanitati ꝛ obtalmie noiatū. Alij Vo vno noie noiatum ceu in vitio Vtute iustitia ꝛ iniustitia cōtingit. Amp. serto re. sa. c. i. Optimū in oi genere rex vnū est: male Vo manifestū ē qm̄ q̄ plures sūt. sanitas Vo ē qd optimū. existit eni bona dispō per quā aīal suas exercet actōes: patiturq; passiones nāles: egritudo āt oppoita. sanitas igitur ois vna. quod āt tale athomū ē ꝛ priuatū diuisione in ptes eēntiales. adhuc cuiꝰ cā est vna siue simplex, prima ꝛ imediata ꝛ effectus ē talis cū cā ꝛ effectus huiusmōi oio ꝓportionales existāt. talis quoq; ē ꝓportio calidoꝝ frigidoꝝ siccoꝝ ꝛ hu. inadunicez debita que respicit ꝺpl'onem ꝛ mēbra cōsilia. ab hac nāq; cātur oē fm Ba. cū ipsa suba mēbroꝝ ꝛ formā existat. i7. dria. Cōpositio aūt dcā naturali officialiū aut vnitas natura cōis potius est effectus qdam resultās ex cōpl'one. 63. ficut ptes officiales constituūt ex ꝺsilibus. ꝛ ptes sunt materia totius phȳsicoꝝ ho. Rursus opatio ē effectus ex ꝓdictis naturis veluti instīs ꝛ in Vtute seu aia vt principali cātaꝫ. Sȝ opatio ē vna cōis ergo ꝛ cā sanitatis erit vna. Sanitas eni est cā nālis opationis primo de morbo. ca. 1. Si enim quis est sanus in compl'one ꝛ non fit sanus i cōpositione: aut ecōtra non erit hic sanus appellādus sed neuter magis: in tegni. Adhuc plura regrūtur ad constōnem ꝛ maxime alicuiꝰ perfecti q̄ ad eiꝰ destructōem: imo quolibȝ illoꝝ destructo pluriīū destruit ꝛ totum vt apparet de voce ꝛ locutōe. ii. ꝓbl. ꝛ interioꝝ quarto. c. 2. ꝛ. 4. sed sanitas ē qd factum Est. n. fm Ba. constructio oium particularū corporis fm naturā: egritudo vero iperfectio q̄dam ꝛ defectus sanitatis. Jtidem sicut est in arte ita ꝛ in nā cū ars imiteꝫ: sed in arte ita ē q̄ artificiatū non hȝ eē artificiati nisi eius ptes oēs itegral'r habeat velut i domo cuius perfectōe regrit ꝺiuncte fundamētuȝ pietem ꝛ tectū existere. per oium aūt subtractōem aut duarum aut ꝑ solius vnius corrūpitur eē dcmꝰ ita et erit in nā vt in sanitate ꝛ egritudine que maxime form̄e nāles existūt. Nō. n. sequitur q̄ si est sanitas i cōplexione aut in cōpositione q̄ ꝓpter hoc corpori insit simpl'r sanitas cum hec potius sapiant naturam totius vniuersalis. In egritudine vero secus est cuȝ ex lapsu in qualibet natura ledatur opatio omnino i toto. amplius res rōnis cuȝ sumatur a rebus nature ꝑportionantur eisdem. sed in rebus rationis pura diffinitione requiruntur partes omnes conuunctim vt

fit perfecta diffinitio. Interimit aũt per vnius pticule interemptionẽ ficut generis aut drie alicui⁹. 7. topicoꝝ. Sic igit erit in rebus nature vt in sanitate ⁊ egritudine. nam sanitas est sicut quoddã finitum ⁊ determinatus Egritudo aũt vt vagũ ⁊ indeterminatus Egritudo enim potius dicit defectũ pfectionis que ẽ sanitas ꝯ̃ nam aliquam realitatis ponat. Itaq; sanitas est spes specialissima ⁊ nõ subalterna. Propt ãrtum vero ad primũ dicendus ꝙ sanitas eẽntialiter ⁊ absolute est cõmensuratio calidoꝝ frigidorum ⁊c. Sed qõ subdit postea aut infra aut ad ꝙtinens nõ dicit essentiã egritudinis: sed potius subiectum in quo fundat aut cãm remotã a qua pot cãri. Aut ar. exemplariter loquit vel manifestatio ⁊ nõ veritas exptit: quia exẽplis non requirit verificatio: ſ manifestatio q; exempla ponim⁹ non ꝙ ita sint ⁊c. Ad aliud dicẽdum ꝙ peccat p fallaciã ꝙpõnis ⁊ diuisionis. nõ enim est ar. intentio diuisim dꝛe ꝙ sanitas sit fm naturã ⁊ egritudo pter nãm equalit: sed ꝙiunctim ꝙ sanitas non est magis fm nãm aut eꝯ ꝯ̃ egritudo: qõ apparet. subdit cui ꝙ gnãtio nõ est ſ nam ⁊ corruptio eẽ nãm: imo vtrũq; fm nãm. senescere eni fm nãm. ⁊ neq; gnãtionẽ videm⁹ aliã gdem fm nãm: aliã vo eẽ naturã cõmunius sumpta nã, put principiũ motꝰ est abstracta: phyſicoꝝ. 2. Ad aliud dicẽdũ ꝙ illic genꝰ sumit cõit ⁊ i, ppꝛie, p aliquo superiori incõuertibili Nõ eni oẽ qõ sequit ⁊ non ꝙuertit est genus ſ sit difficile separe gn sit topicoꝝ. 4. Itaq; eni cõe ad totũ eẽ sanitatis non est cõe generis veri fm ꝙ ipm in ꝓprias sequestrat drias ex qbus spes cõsurgit: sed est coitas potius latitudinis subiectoꝝ fm ꝙ sanitas reperit in corpe ſp sano multũ sano: ⁊ ẽt simplr egro ⁊ medio fm ga. Est eni sanitas latitudo magna vt tegni ⁊ de morbo ꝓncipio velut ex ꝓmo de re. sa. dcm ꝙ sanitates sũt ꝯ̃plurime. Ad aliud dicẽdus ꝙ ſ genera lapsuũ sint equalia non tñ eodẽ modo ordinãt ad sanitatis ꝙportiõez ⁊ egritudinis. In sanitatis nãq; vt declaratũ est ꝙstõne debent nãe corpis ꝙiungi cũ cte. In egritudinis aũt ꝙstõne non requirit ꝙ adsint copulatiue verũ sufficit ꝙ disiuncti. Ad aliud dicendũ ꝙ tñ vnũ vni est oppositũ eodẽ oppositionis genere ⁊ recto: Aut ꝙ sanitas spes specialissima opponit spẽi egritudinis sicut extremũ opponit extremo ⁊ extremus medio. directe nãq; vt apparuit sanitas opponit egritudini fm lapsu in omni triplici nã. Et opponit fm gd egritudini fm lapsum in vna ptiũ solã seu duab⁹. Ad aliud dicendũ ꝙ vex est de his q; opponita sunt p se ⁊ vere. Sanus aũt ⁊ egrus fortassis ñ sunt huiusmodi cũ se adinuicẽ cõpatiant vtcunq; vt ondet dria. 72. ex qua veritas amplius apparebit q̃ siti, cum eni ratio ꝙnox sit marie distare: ⁊ mutuo se ex iubõ expellere hec perfecte huiusmodi non isunt contrarijs. Aut verificat ratione superioris nature in qua conueniunt: ⁊ non fm naturas eorus ꝓprias Ad aliud huic simile dicendum est eodem modo.

Differentia. 66.

Quod ver calidum ⁊ humidum existat vr̃ q; de natura humana: maxime fm annũ humidus ⁊ caliduſ est ver. Et quarta ꝓbl. Matura veris ca. ⁊ hu. ⁊ in m libro secretoꝝ ad alex. qõ ⁊ ſ. immit de inge. ca. ſ. Itidẽ albumasar. 2. introductorij: Ips veris est calidum ⁊ humidũ. Adhuc auctor ſex principioꝝ ait sanguineos seipſis veteriusi vere speculari qõ euenit eo ꝙ simile ꝙiunctũ sili facit id iuuerc: ⁊ velut ignis in igne cũ sãguinei calidi sint ⁊ humidi ⁊ ver sili. amp. 2. celi ⁊ mundi. Si vnum ꝙnoꝝ est in nã: ⁊ reliqua cum ipa diuidant fm oppositas drias: sed frigidum ⁊ siccũ est in nã velut animus. amp. iuxta nam fi de ge. ⁊ cor. ⁊ cõplexionuſ. 1. ca. 2. Ex quatuor incõplexis in ẽis reptis resultãt ſex cõbinationes: quaꝝ quor sunt possibiles: vt calidi ⁊ sicci. calidi ⁊ humidi: frigidi ⁊ humidi: frigidi ⁊ sicci: ⁊ duo incõpossibiles sicut calidi ⁊ frigidi: sicci ⁊ humidi cũ se non ꝙpatiant ꝙnia. Ex quib⁹ i ali, s ꝙsistunt hec oibus cũ ẽia sint ceterorꝝ ꝓmaria forma ⁊ qualitas: quod ⁊ ꝙensum in humorib⁹ reperitur: cũ filij fm Hali. ⁊ Isaac sint eloꝝ Itidẽ illud ips i quo sudor abundat calm est ⁊ humiduſ: qm̃ sudor a calliditate causat ⁊ humiditate tertia apbonſ. hoc ãr est ver. vñ bip. ibidem: Qñ estas fuerit veritimilis sudores in feoribus expectare oſ. Eti. Illud tempoꝝ in quo humoꝝ causat fluxus ⁊ repletio cõtingit ⁊ marie sanguinis est calm ⁊ humidũ. id aũt euenit in vere: tertia apbonſ. Palin: Quod plures egritudines ac seuas adducit non est tpatum: sed pestiferum amplius. huiusmõi vero ẽ ver. nã in ipo ibidẽ accidit marie mrie aut reliqua. ver itaq; calm est ⁊ humiduſ. Oppositũ quoq; hmõi ver fore tẽperatũ senut Da. ꝙplexionũ. 1. ca. ſ. marie ⁊ in alijs locoꝝ marie cum sequacibus plurimis. vñ isaac i dictis ꝑticularibus Ver ceteris tpibus tpatius: est eni mediocre inter ꝙtuor ꝙlitates. Eti: Circa qõ natũ est vnum ꝓtorũ ⁊ reliquũ cum sub eodẽ ipa iacent: sed circa ipa natum est heri disperatũ vt hyems ⁊ autũnus. amp. qõ est saniſſimũ ⁊ minime mortiferũ extat tpatum. propter eni tpatum sanitas ⁊ vita consistit. hmõi aũt est ver apbonſ. ſ. Adhuc bonitas dispõnis ⁊ robur Vtutis ꝓtestatur tpamento. Hec ãr ꝑceteris tẽpoꝝ cõtingunt in vere. Palin: Veneratio i quodã existit tpamento. sed hec multiplicãt pouſſume in vere. tũc eni aialia mouent ad coitũ qõ et sol causat et demonstrat in ipius exaltatione ꝙsistens vt arietis signo sufficiẽter vt dicunt astrologi ꝙtpamẽto. Similr et nobis incõtpata extat dispositione: neq; n. ꝓpinqus ẽ vt in estate: neq; plurima distans sicut hyeme tñam ẽt inuenit in q̃ operat dispositã et medio. ver igitur tpatum extat. Propt ꝓmuſ qdem sciendũ ꝙ qd sit ver et quõ caut. 15. oñdet dria. Tpatum quoq; qõ querit hic vt in alijs est qõ institue et nõ ponderis cũ hoc fit dria. 18. ipossibile reperire. Tpamentũ aũt qõ institue reperit ad calidũ declinans tñ et humidum. Presupponẽdo etiã ver in sui nãlitate ꝓmãere. Propter fm vero sciendũ ꝙ ga. ꝙplexionuſ. 1. ca. 4. mtit ostendere ver fore tpatum ꝯ quosdam dicẽtes ipsuſ calm et humiduſ firmatione ar. Theofrasti: et stoicoꝝ ceterorum. Primitusq; illoꝝ tangens motiua. estimant eni aut eucrasiã ex validis nature actibus: mortem vero ad frigiditatem et siccitatem animal perducere. Vitã ẽt dicunt humido ꝓportionare et calido: mortem vero eꝯ hec autẽ in ꝙplexione sibi ꝓportionalem temporuſ oſ deducere quorum: alterum adaptabitur veri: reliquum vero autumno Ex hoc quidem vlterius probant veris etiam complexionem esse optimã et temperatã cum eo qõ calida est et humida: qm̃ dñt non vt hyems frigidum et humidum: neq; vt estas calidum et siccum. vñ et ẽ

peramentū volāt ꝛcludere. Elemētoꝝq; q̄tuoꝝ cō
binatōes anni quatuoꝝ tpibus adaptare. ℔os fig'
dem ingt duplr deceptaſ. ℙrimo qꝛ conanť in anni
tpibus quartā oio inuenire conugatōem. Scdo qꝛ
ver hyemꝰ calidius ꝛ humidius eſtimant eſtate. Si
aūt hoc ait cum ver ſit eſtate humidius ꝛ hyeme ſic-
cius: tūc humidū ipm erit ꝛ ſiccū. vñ ſubdit ꝙ oꝝ ab
ambobus dziam nō er ſemiſſe ſed itegraꝫ ſumere. ca
lidū figdem erit ꝛ ſiccū ſi hyemi cōparet: frigidū aūt
ꝛ hu. ſi eſtati. ℔m neutrū igiť cōpatōem itegre ſcām
calidū erit ꝛ humidū: ꝓpter qđ ipm oꝝ per ſe ſcruta'
ri: ꝛ nō ad alia tpa tm̄. Amp. ℔z uniuſmōi cōpatōeꝫ
autūnus ēt poterit dici tpatus cū nō ſit frigidus aut
humidus vt hyems: neqꝫ calidus ꝛ ſiccus vt eſtas:
q̄reiniuſte ꝓbant ver calidū ſore ꝛ humidū cōpatōe
ad alia tpa ſcā. Rōcinatōem vero q̄tuoꝝ cōbinatōuꝫ
in tpibus ipugnat ingens. Nō. n. ſi quatuoꝝ ſunt cō
plōnū cōiugatōes oēs imēſuratax ipſas iam ad ,q̄tu
oꝝ tpa oꝝ eē diſtributas: quod quadā hoc magis ꝑſu
aſione q̄ demōſtratōe oñdit ita. Si aliqs ēi mundo
eucratic⁹ ordo ꝛ oia ſint ℔m melius ꝛ nō deterius oꝝ
dinata ꝓbabilius fuit cōmēſurata ſore plurima tpa ꝛ
vnū ex ipſis diſtempatum fieri. Ni ℣o ℨriuꝫ demō
ſtrare ſtudent vt qđ nulluꝫ ſit tpoꝝ tpatum cū in eis
domineť: nūc qdem frūm: mō ℣o calidum: ꝛ rurſus
ſiccū: tūc ℣o humidū. Subdit ēt rōem ex ſermōib⁹
℔ip. per longā ꝓſtructā: cuius vis hec extat. Illō
tps quod patum eſt putrefactioni ꝛ vt ad vnū ſit di'
cere peſtilentie nō ē tpatum. tale ℣o calidū ꝛ hūiduꝫ
ſicut adducit ex epidimijs ℳippocratis. Que ēt rō
itroducitur. 5. rhcorice. c. 3. ℳic igitur ℔mo abbze-
uiatus Ba. Sꝫ fortaſſis aduerſarius nō ſyllogizabiť
volenti p̄inducta ipugnare. ℙrime qdem qm̄ quā
do aliq̄ cōpantur qbuſdam lꝫ non ſint talia oio vt ea
qbus cōpant p̄ūt cū eis magis vel minus ſore ſimi-
lia vel diuerſa. ꝓpter quod nō ſequtur ꝙ ſicut ē cōpa
tio ad vnū ita ad aliud velut euenit in p̄ūti. nam ver
cōpatum hyemi ē calidū caliditate multa: ſed cōpa'
tū eſtati paꝝ eſt frūm. ſiłr cōpatum eſtati humidū eri
ſtit plurimū. hyemi ℣o modicū: ꝓpter qđ calidū re
linqueť ꝛ humidū. Neqꝫ ſiť erit humidu ver ꝛ ſiccū
cū hec ſit ipoſſibilis cōbinatio reſpectine tm̄. Et ita ō
autūno dicēdū cū cōpatus eſtati plus ſit fridus: pa-
rū vero ſicus: hyemi ℣o ecōtra; ſed fridus ē ꝛ ſicc⁹
verius ēt ſeipſo cognoſcitur q̄ſ alterius ex ſemiſſe ſal
tē cōpatōe. Id ēt quo Ba. cōbinatōes frāgebat di
cet aduerſarius nō valere cū hc repte in eis conſer-
uentur vłr in aliꝭ: nō eni poſtera p̄ūt a prioꝛib⁹ vn'
q̄ſ ſepari. Adhuc tpamentū datum in entib⁹ cū ſit in
ſticiale cū calido ꝛ hu. ꝛ ꝓprie nrm̄ nā. n. declinat hu
mana ad calidū ꝛ hu. ceteris amplio⁹. vñ cū calidū ꝛ
hu. hoc latitudinē grandē obtineat ad ipꝫ poterit cō
tempatū adduci: quod oēs ante Ba. cōſenſere. Sꝫ
qs ſuffragans Ba. rūdebit tpa non ſolū cāri ab ele
mentis: vex magis a ſupioꝛibus: Dicendū ꝙ h con
currūt vna duo: ꝓpter eni ſuperioꝛa non parū diſpo
nunť eła: ꝛ ecōtra per viā cāe ꝛ effectus. Sol nanqꝫ
ſolus cāt eſtatem hyemē ver ꝛ autūnuꝫ: creticoꝝ. 3.
c. 2. lꝫ per alia intenſio accidat ꝛ remiſſio. Dicet ēt il
lud quo hoc cōfirmať nō ſufficere: ſeđ ſuſpitōem ſo-
re quandā. Quod fortaſſe ſenſit in eo quod dicit ꝓ-
babilius eo q̄ plura mala ſunt ſtudioſis. 4. topi. ꝛ. 2
ethicoꝝ. malū. n. multifaria patitur diuiſiōe: qđ nō
ſolum in bis que ſunt moꝛis: verum etiam in rebus
videmus nature contingere: cum hic ſermo bo'
nū tangat tpamentū ꝛ perfectū valde. Adhuc ſimi
liter dicet ꝙ caliduꝫ ꝛ humidū ſuperfluum parat ad pu
trefactōem ꝛ peſtilentiam no aūt remiſſum cōpatū
quale calidū eſt ꝛ humidū veris. vnde ℳaly. Que
dā eſt complexio calida ꝛ humida accītalis: ꝛ hec eſt
vitupabilis: qꝛ eſt velox ad putrefactōnem: ꝛ altera
naturalis ab initio creatōis. vnde accītali aſſimilať
ver multuꝫ calidum ꝛ humidum: nāli vero qđ humi
ditate ꝛ caliditate cōmēſuratuꝫ. Et ideo inget quis
mirandum de Ba. ſore cū in deſtructōem poſitōis
alicuius: ꝛ ſui cōfirmatōem non abiliginа vtitur ar
gumentatione. Sermo enꝫ vł ipſius ꝓbabilis ſeu
ꝑſuaſiuus magis hic ois. vñ Alfarabius in didaſca'
licis ſuper arił. rethorica. ℴ rōnes paſſionales ꝛ mo
rales ꝛ ſi matiue ℣tutis doctoris non pertinēt i ali
quo ſcientijs: neqꝫ oꝝ vt aliquis eis vtatur cum ſci
ant errare. Et tu inuenies oēs iſtas in libris Ba. ō
hoc per quod cōfirmat ſeu ꝓbat in pleriſqꝫ libꝛoꝝ
ſuoꝝ ℣tutes ſuas intendit ſeu vigoꝛat ipſas per bo'
noꝛatōem ꝛ reuerentias ab boibus ſibi exhibitas ꝓ
pter exꝑientiam egꝛatis ſue ꝛ iuſticie deinde per ia'
ctatōem ſui ꝛ depreſſionē aliꝛuꝫ medicoꝛuꝫ. ℙro-
inde. A. Ba. huiuſmōi ſuſcepit ſermonē. primo fa
c. de naturis tpum non ſimplicē ſed modificatum in
gens. Natura veris trahit ad equalitatem in humi-
ditate ꝛ ficcitate ſicut eſt tpamentuꝫ inter caliditateꝫ
ꝛ humiditatem lꝫ non, ꝓhibeamus ꝙn principiuꝫ ve
ris trahat ad humiditatem quandā: ꝛ tñ non eſt lon
ginquū ab equalitate ſicut eſt ſiccitas autūni, ſiłr dōꝫ
ē finem ipſius attrahere ad caliditatem. vnde prima
ꝓbꝛiſ. Ver ℔m principium ſile magis ē cras hye'
mis q̄ſ eſtatis: in fine vero econuerſo. i medio vero
tpatius exiſtet. vñ. 2. pulſuū ℙmen. c. de pulſu tpuꝫ
Veris in medio eucratiſſima conſtitutio eſt ℙtinen
tis: q̄re ꝛ corꝑa ſana ſunt. ℔m tñ auic. totuꝫ declinat
ad caliditatē ſubtilē paꝝ ſopitam ꝛ humiditatē nāle.
Quidā vero volentes Ba. cū ſuis ꝑdeceſſoꝛib⁹ cō
cordare dixerunt ꝙ ver pōt duplr cōſideraꝛi aut ſor
maliter vel effectiue hoc ē in ſe: aut effectus rōne re
ſultantis ex ipſo in corꝑe. formalr qdem id ꝓnunci'
at tpatum: effectiue vero calidū ꝛ humiduꝫ. Sed hi
deficiunt tñ qꝛ Ba. derogant cuꝫ ipſe ſimplr tpatuꝫ
ſore aſſeruit: volens tpatum ꝛ calidum ꝛ humiduꝫ
opponi. Adhuc quod formaliter bꝫ ēē ita efficit cum
res ſic operet vt ſortita ē eſſe. Sꝫ formaliter ver eſt
tpatuꝫ vt dicunt ꝓpter qđ formalis ꝛ ñ effectiua erit
ipſius actio. Adhuc talem effectuꝫ oꝝ a forma ꝓce'
dere cuꝫ ois operatio originaliter inde ℙſurgat ꝛ ma
xime in bis i qb⁹ agens ſemper exiſtit actu. vñ poten
tia ſuſcitať ad actuꝫ per aliqd forinſecuꝫ. qđ dcm̄ ē ꝓ
pter ebꝛietatis ex mero effectuꝫ. Amp. tolerabilius
ēt dicere ecōtra puta caliduꝫ formaliter ſore ꝛ hu-
midum: effectiue ℣o tēperatuꝫ. Cōmētatoꝝ ℣o pri
mo q̄dripartiti vbi ait Ba. ℨrie ℙtolemeo de hoc
ingt. Nos iter hos duos ſapiētes cōuenientiā volu'
mus apponere hac rōne. Tenet eni ℙtolemeus ꝙ
calor veris eſt talis q̄lis calor ꝛ humiditas ignis q̄ ē
cum tēperamento: hic eni voluit pon⁹ ſeq opinionē
magis famoſas qꝛ tēperata cōplexio q̄ ē vite cauſa
ꝛ cremento tēdit magis ad calorē et humiditatē et ꝓ
pter hoc inter duos ſapientes non eſt contrarietas.

Propter tertiū āt sciendum q̄ sol cū puenit circa eq̄litatis lineā sui effectiua caliditate aerem reddit calidū t calefaciēdo humiditatē supfluā euaporare facit hyemis ita vt quāh humiditas accidētalis exalet aquosa: t remāet mālcs aerea: ꝓpterea q̄dcm reddi tur minus humectū hyeme. Et q̄ caliditatis ꝓpius erit calefacere deinde euaporationē facere t exicca re: ver magis elongat ab hyeme caliditate q̄ humi ditate. Cum vero sol circa pncipiū peruenit cancri amplꝰ calefaciēs mā pdispositā: exiccat adeo vt ips calidū id reddat t siccū qđ est estatis. Demū sol a nobis icipiens recedere ad frigiditatē quandā cōuertit aer respectu estatis siccitate modicū in eo mutata cū q̄libet caliditas exiccet: non āt quelibet frigiditas humectet: ꝓmo fa. Cū vero sol olio a nobis recesserit tunc t frigiditas i aere itendit: non eni radij sibi occurrūt inspissati: qđ potissima cā caloris. i. methau. neq; ēt mora iteruenit. frigiditatis ℞o intēsione humiduꝫ non subtiliat: sed remanet vaporosuꝫ aqueū. Similit t fumi vaporosi ex occultis terre t aquis q̄ a circūstante mime resoluti exhumectāt aerē. pp qđ hyems frigida reddit t humida. Vt āt veritas amplius inotescat attendēduꝫ q̄ ver pōt dupliciter ꝯsiderari vt appet de calido frigido ficco t humido: ꝓmo fa. aut eni iquantū vnuꝫ tpum q̄tuor ℈ alia distinctū t sic: ça. est t hu. cū tpamento in vtcunq; cuꝫ ꝓportionet aeri. Nō eni ipliꝰ tanta est caliditas vt estatis neq; humiditas vt hyemis: ꝓportionatuꝫ. n. ē aeri: qđ indicatuꝫ de nā humana ita: Marie fm annū humiduꝫ t calidū ē ver. Aut p relationē ad corpꝰ nīm t sic cotpatuꝫ. magis eni alijs nā sua t i se actionis quā facit in corpe eis ꝓportionabile existit q̄ aliqđ alioꝝ cū sit tpatum. Ita t ver dicet ꝯpatū suo mō. vñ coll;. 2. c. vlt. Coplexio veris ē pp caliditatē t humiditatē. Sed l; possit dici q̄ est tps tpatum ꝯparatōe corpis humani: nō tñ tpatum ꝓportione eqlitatis q̄litatuꝫ. Silis ēt cauillatio q̄lis hec q veris pōt de sanguie ad alios humores t distictio filis fieri. nā sanguis pōt ꝯsiderari ꝓut est vnus humoꝝ ℈ alios distinctus: t sic calidus ē t humidus. Est t talis relatōe tpamenti iusticialis angusti pulsi modi t cutis. Aut ꝓut refert ad corpus: t ita tpatus existit: cū sit magis dilectus a nā: t tanq̄ filiꝰ ꝓ prius eiꝰ marie Ysaac febriū. 5. t elemētoꝝ. i. Quoruꝫ vtrunq; breuit oñdit. ℙrimo qdē q̄ ipossibile sit vt postera vnq; a prioribꝰ absoluant cū ipa depēdeant ecntialit ab eis t nō eℨ: sed tpa sunt posteriora q̄tuor elis q̄ suis q̄litatibus hic oiuꝫ sunt cā. igitur dispōibus disponent eloꝝ. Qđ apparet q̄ sibi succedunt fm eloꝝ ordinē inuicē tpa. Mā estas ꝓportionat igni: ver aeri: hyems aque: autūnus vero terre Cuꝫ itaq; in elis no sit ponere aliqđ tpatum cuꝫ oia sint in vltimo alia: id ēt esset aer qđ non ē cuꝫ calidꝰ sit t humidus. Et fm mat q̄ nālium. 2. c. 9. ℨ Erasistrate arguit non ponentē mliaꝫ humoꝝ vnū qđ ārra ꝓiugatio crasiū in oibus existit alijs: āre t humoribus: pp qđ ver calm est t humidū alijs tēporibus relatum. Et ti. Scdo cum medicus oia ꝯsideret fm effectum q̄ ex ipis in corporibꝰ resultat nris: illud erit tēperatum qđ effectum ꝓtēperatum inducet. tale āt existit ver nāle vt sensus ēndit. ℙropter quod ꝯcludendum ipm ad corpus nīm tēperatum inter cetera tempoꝝ existere. Et si aer sit frigide ꝯplexionis valde spūs cōparatione p̄mo secūda ca. de affectione aeris q̄ nos circūdat. ℙropter quartū quidez ad primū dōm q̄ auctoritates inducte cōsiderant ver secūdū naturā ꝓut alius cōparatur tēpuꝫ naturis. Ad alia duo apparuit quid dōm: verū eni cōcludit aere cōsiderato ꝓut alius refert tēporū naturis. Ad aliud dōm q̄ ver cū eo qđ ē caliduꝫ et humidū pōt dici corpori tēperatuꝫ q̄ et caliditatemꝫ iportat et humiditatē Ad aliud dōm verū forte si per se cōtigat. q̄ accidens eni aut plectoria prius aliūde acḡita vel virtutis ibecillitate secus pōt cōtingere. Ad argumēta ēt partis alterius oñsū cōmunit qd dōm t quo sermo verificet. Ba. t quātuꝫ eius cōcludūt i oēs. Ad aliud dōm q̄ tēperatū t distēperatū non sūt directe cōtraria cū non sit iter ea maxima distātia que cōtrariorū ē nā. 72. dria. nā tēperatū ē et medius. distēperatū vero vt alterū extremū q̄ alteri aduersat ex directo. vñ āxioma bumlmōi verificat idirecte ꝓtrarijs. Ad aliud dōm q̄ ℣m est per relationē ad corpus. no tñ ad tēpora nīl late caliduꝫ et humidū dicat temperatū. Ad aliud dōm q̄ ℣m est per se: per accidens aut potest ver non minus pluribꝰ alijs fore prave dispōnis et roboris infirmatiui. Ad aliud pōt dici q̄ illud tēperamentuꝫ generatiōis ē latuꝫ valde: et i omnibus pōt cōtigere tēporū in vere āplius. hoc ēt caliduꝫ non refugit humiduꝫ cū sit vite causa: et q̄ hꝰmōi oꝝ causa generatiois fore cuꝫ generatio ad vitaꝫ ordinet Et quid similiter dicendū ad aliud apparuit. Quibus tamē vna pōt antedicta distinctione solo coaptari

Circa p̄dicta hēitare ꝓtingit. Iudicatuꝫ eni autumnū distemperatuꝫ fore puta frīgidum t siccum: qđ nō vt cū ℙhilaretus scribat ver t autūnuꝫ existere tpata tpa. Et: Thco. 7. ca. 4. Veris t autūni ꝯplo tpata est i frigore t calor. ℙrimo vero fa. ca. de naturis tēporꝫ: Si vero idicauerimꝰ q̄ in autūno sit fortis eq̄litas iter caliditatē t frigiditate: non tñ erit ab eq̄litate logiquꝰ. Rursus: Cause ac effectus sunt tpati t ipm cū vnuꝫ causet t reliquuꝫ oñdat: sed id in autūno efficit i media ꝓportione nobis ꝓpinquatus t distantie ceu i vere cuꝫ ipe initiat circa ingressū solis in libram sic illud arietis. ℙulsus ēt qui pessor est nāe actus vere t autumno scribitur magnꝰ t fortis: thcori. 7. ca. 4. cum ꝯplexionis tpantia virtute augeat t ꝯseruet. vñ Ba. ad teucrū fm horas veris medias maximos t vehementissimos vt in horis hūt pulsus velocitate t spissitudine cōmoderatos: simulit autem t autumni media. Autūnus igit tēperatus. Opposituꝫ qm̄ autumnꝰ est tps vite ꝓrium: ꝓmo fa: ca. de pulsu tēporꝫ: Egritudinū acutarum t mortalium generatiuus: apboꝛl. tertia. Vnde coll;. 4. c. de causis pulsuum extrinsecis: Autumnus etati senectutis assimilat que ad mortem est semita: complexionum fo. ca. 2. quod autem tale distemperatum maxime. Adhuc tēperatum dicit oiuꝫ qualitatum mediocritatem sufficientem ipse autem siccissimus cum estate fere: ea. n. siccior autumnus: medaurorum t ꝯplexionum primis. Audio tamē q̄ id accidente magis contingat q̄ natura ꝓpria cum filetur a terra. Autūnus itaq; distēperatꝰ. ℙropter primum vero t scōm dicendum q̄ ex prioribus innotuit primum ac in argutis scōm. De bis enim q̄tuor videntur superficietenus opi. fuisse. ℙropt tertium vero sciendum q̄ autumnus est distēperatus

potissime tam in actuis q̄ in passiuis. Primo qdē qz lz nō sit adeo intensa frigus vt hyeme: neq; caliditas velut in estate subita tñ imutatio que in eo existit in cadē nāli die: nūc ad frigitatē: tūc mox ad caliditatē magis corpus prauc alterat ⁊ pmutat q̄ diutina mā siua frigus aut caliditas itensioz: nā. n. quod repentinum nō patif. Cuius eqdem ineq̄litatis cā aeris resolutio ⁊ subtilitas extat imēsa ꝓpter caliditatē precedentē estatis ac ēt veris. suba. n. subtilis accipit alteratōem ⁊ passionem incurrit: dzia. 14. Quod autē sit distemperatus in passiuis ex argutis apparuit cui cā caliditatis pretacta: quod firmaf ea qñ sol in autūno puenit ad libzā vbi cadit ⁊ maxime in vltia cōbustia ente a. i⁹. gradu ipsius ad tertiū scorpionis ceu exaltaf in ariete, ꝓpriecq; in oppositōe loci cōbusti. In eo. n. planete oēs ⁊ maxime sol ⁊ luna detrimentu patiunt nisi fortassis saturnus cū exaltef in libza: ⁊ ꝓpue. 21. gradu ita vt ab eis non fic que vite pfuāt velut cuz in alijs fuerint fignoz ptibus. Decrepi nanq; sepe q̄ ips pnubulosum serenū redditur cūm. 19. graduz puenerit arietis ibi fm Det metē singularit exaltaf. Oppositū Yo cum ad gradū libze, occurrerit Dzium sicut luna honorat in tertio thauri: deprimit aut i eiꝰ opposito. Nō igitur ex pte solis vt alig sentire autūnus ē tpatus: cū sol nō sit ipzimat in vere ⁊ autūno q̄re bis distempatus oio. Propter Yo quartum qd dicendū appet. Ad primū igitur dicēdū q̄ Dbi laretus vt dicit voluit autūnū loze tpatum roc situs ad nos solis. sed q̄d stare nō possit monstratū. Aut ipzopzie sensit autūnū tpatum eo q̄ nō ēt in eo tanta caliditas ⁊ frigus ceu in estate ⁊ hyeme. Et, ꝓpzie vero dixit: qz tale tpatum nō est vere mixtū cōtractum: sed potius iuxta positōem quandā sensibili amplius tempamento causatā. Ad aliud sit dicēdum: aut q̄ nolūt oio pulsus veris ⁊ autūni assimilari: sed aliq̄s magis. Est nāq; sitūdo magis in motu ⁊ gcie pulsus: nō aūt in quantitate ac Vtutis tenoze ipsi⁹. Ad aliud qd dām apparuit. Cum ēt solis similis distantia nō codē mō ipzimat vere ⁊ autūno. Et iō Aucr. detestans pulsus similes ponētes in his duobus tpibus ingt eos errare penitus. In autūno enim Vtutes iminute, ꝓpter paucū colozem ſ̄ūum: pulsus eni in eo est. q. similis pulsui senectutis: quod ostendut vegetabilia siccitate senescentia. Dzia. 67.

Quod sub equatoze dicti sine linea equinoctiali non sit possibilis habitatio ostenditur per Aris. primitus id sentientē. 2. metbau. ⁊ plures vt apparebit aliozū. Adhuc confirmatur roibus non paucis ⁊ signis: qñ si locus ille foret habitabilis aliqs ex illis ad bas nostras iam puenisset regiones aut qs nostrum iuisset ad illos ad nos demum reuertēs: sed nil hoz nēdum interuenit Ptholemeus et Albategni. Rursus. Dicto quadripartiti: ⁊ Alfragranus cum astrologoz ceteris distinguentes sufficienter climata: ⁊ hominum habitationes incipiunt primum clima circa lineam equalitatis per. 12. gradum cum dimidio ⁊ quarta. Amp. vbi congregantur potiori modo plures cause caliditatis intantum augmentabitur ea q̄ esse nō poterit illic habitatio cū vita consistet in habitatione ⁊ dispositiōe tpata potissime humana: sed hoc est sub equatoze: quoniam cum tres sint cāe caloris precipue directio: propinquitas ⁊ moza: ⁊ circa hunc locum reperiatur potissime. Illic enim adest directio cum sol bis in anno super cenith capitum ptranseat corum ceu cum fuerit in pzio minuto arietis ⁊ libze: ⁊ cum in alijs sit minus elongatur. 24. gradibus cū istra bos sit solis maxima declinatio puta. 23. ⁊. 33. minuta. Est ēt ꝓpinquitas magna qz cum terra sit rotūda ⁊ rotundū circa ptem suprioꝛem ⁊ mediā magis sit elevatum terra ibidē plus elevabitur ⁊ magis soli appzopinq̄bit. quod ēt confirmatur ex solis circuli excentricitate vt apparet tertio Almagesti. sol enim nunc obtinet augem seu longitudinē longioꝛem altera in. 26. gradu geminoꝛū que excentricitas ē duoꝝ graduū cum dimidio. Oppositum autem augis in. 29. sī sagittarij magis appzopinquans terre per duos gradus fit ⁊ semis. Propter quā nimirū appzopinquatōem qdam mathematicorum zonam interceptam iter circulū tropici capricorni: ⁊ circulū ꝓuum antarticum in ihabitabilem foze ꝓnūciauerunt sicut in sequētibus videbitur. Sic igitur apparet q̄ sol in ariete ⁊ libza magis appzopinquat terre q̄ transeundo geminos ⁊ cancrū: ꝓpter qō plus calefaciet. Sitī ēt mora conficit cum alijs causis cum dies semper adequentur noctibus. hec tamen non adeo interuenit vt causarum due predicte. Rursus. Sub tropico cancri de quo dī in amplius non est habitatio aut praua ⁊ rara a qua sol vt dictuz elongaf plurimū respectu sub equatoze habitantiuz ⁊ non transit ēt nisi semel super illoꝛum caput i anno vt cum fuerit in principio cancri, ꝓpter quod sub linea eqnoctiali cum sol habitatoꝛibus appzopinquet ⁊ bis super illoꝝ caput transeat in anno ibidem habitatōem caliditate causabit. Itidem radij, ꝓpter directōem pretactam cadentes recti arales ad terram refrangūtur in seipsos. vnde inspissantur maxime et fortificantur primo Fa. c. 8. de doctrine. acrem intim igitur calefacient vt vite sit humane tpate contrarius adhuc est reperire terram inhabitabilem, ꝓpter eius nimiā remotōem a sole vt exīstem sub polo. Erit igitur repire inhabitabilē, ꝓpt nimiā ipsius appzopinqtōem ad solem cum calm ⁊ frigidu fint Dzia: contrariarūq; rōnum erit vtrū q̄ distempatu oppositē: ꝓpter quod cum terra eqnoctiali supposita soli maxie appzopinquet ipsa videf inhabitabilis fieri. Oppositum monstratur cōi fama componētium tabulas in per arym ciuitatez qua predicatur recte cē in medio mundi distans ab vnoquoq; quattuoꝛ angulozū mundi. s. oriente occidente meridie ⁊ septētrione per. 90. gradus. Compositozes autem tabularum super ciuitatem predictam hi in theorica pcarum hispalesis fuisse dicūtur. Membroth gigas yconcmi⁹. Ptholemeus Albategni: Albumasar: ⁊ algozizm⁹. amp. locus eqnoctialis est medius distans eq̄lr ab vtroq; polo: mediū aūt virtuosius pfectius ⁊ ꝓpatius est extremis: Cum ergo versus extrema sit habitatio ⁊ tēpamentum multo itaq; magis erit circa medio quale locus ē q̄ sub eq̄toze habitabilis itaq; erit. Propter primū qdem sciendum q̄ circulus eqnoctialis siue equatoz est vnus de sex circulis maioꝛibus diuidens sperā transeundo ab oriente in occidentem in duas partes equales: equaliterq; distans ab alterutro polozum zodiaci in principio arietis ⁊ libze intersecāt: ⁊ ideo dicitur equatoz q̄ cum sol sit in his duobus signis nor diei in vniuersa coequatur terra: huic etiaz circulo pars terre supposita sub equatoze

esse notat. Vt aũt apparet zonaꝝ seu plagaꝝ terre di
stinctio sciendũ ꝙ quatuor paralli circuloꝝ cognoscu
li collaterales: quoꝝ duo sunt ⁊ sus meridiem puta
parallus antarticꝰ ⁊ parallus tropici hyemalis ⁊ duo
versus septẽtrionẽ vcluti parallus articus ⁊ parallus
tropici cancri denotãt in celo. 5. zonas: ⁊ ꝑ ꝓs et
alis. 5. illis oppositas distinguut in terra iuxta illud.
Ouidij maioris: Tondeq3 plage tellure premunt.
Iste quoq3 l3 paralelli dicant. i. eq distantes nõ iũ q3
tum distat ter tius a qrto ⁊c. Sed ro ita dicunt: quia
vtr obiq3 equalit distat no magis vnus accedẽs: aut
minus alio: Ꝺ apparet ꝙ eaꝝ distantias oiquaq3 i
tenias. nã a polo artico ad parallum artici seu polus
zodiaci. 33. gradus cũ. 33. minutis interuenĩt. ab l3
quoq3 circulo ad tropicũ cancri. 42. gradus ⁊. 54. i
terciaunt minuta. Inde quoq3 ad equatorẽ. 23. gra
dus ⁊. 33. minuta hĩr. Et inde adhuc ad tropicũ ca
pricorni. 23. gradus. ⁊. 33. Quare. 47. ꝓsurgunt ꝙ
tes ⁊ ter minuta: ⁊ tanta terr distãtia aliocꝝ paralloꝝ
adinuicẽ quanta fuit poli mũdi ad polũ zodiaci: ⁊ hic
demũ inde ad tropicũ capricorni. Habitatio quoq3
duplex existit: quedã nãq3 est bona vtcunq3 ꝓpata
que habitatio simplr est, dicenda: nonulla quoq3 ꝓ
na distẽpata valde: aut ꝓp frigiditatẽ sicut partes
due polis appropinquantes: aut ꝓp caliditatẽ velut
loca sub tropicis supposita adeo ꝙ quedã habitatio
nũ ꝓp ipsaru intẽperiẽ inhabitabiles denunciam sic
turpes bñs pedes aut ꝓuos non bñe dr. 5. metha.

Propter hm vero sciendũ qõ qdam dubitauerũt
vtru sub linea equalitatis cẽt habitatio: aut non de
quoꝝ numero Ptolomeus fuisse vr ꝛa dictione Al
magesti. Aiũt enĩ qdam dicunt ꝙ est possibile vt illud
quod est sub linea eq distante ex terra habitabile: to
ꝙ eius cõplexio est valde bona eo ꝙ solis non ꝓlon
gat obumbratio sup puncta sumitatis capitũ propter
velocitatẽ sue declinationis in latitudinẽ ab equato-
re diei: ⁊ ꝓp hoc sunt estas ⁊ hyems bone ꝓõnis ꝓ-
pter brevitate lõgitudinis solis a sumitate capitũ in
vtrisq3 tropicis. Et subdit qõ dicimus est hm estima
tionẽ. Vtraq3 vero illud qõ est sub hac linea habitẽ
nos humanoꝝ sciam no cõprehendimus: qm̃ aliqs nõ
quenit ad eã q sunt in nostris regionibꝰ habitabili-
bus vsq3 in dic ni m hunc. vñ Albategni Foca. Li-
nea nõ sentiẽ eqnoctialis hitatio. Neminẽ enĩ humã
modi nr ipis se hanc vidisse ꝓfitentẽ nouimꝰ. Pto
lomeũ ẽt i libro suo nullã inde mẽtionẽ fecisse deprẽ
dimꝰ. Nos quoq3 vr imitari Ametus alfragranus
dicẽs: Incipiamꝰ nunc rememorari loca habitabilia
terre hm ꝙ scimꝰ ⁊ quenit ad nos vñ post qdã: Et in
uenimꝰ latitudinẽ loci habitati huiusmodi qrte hm
q cõprehendimus ⁊ quenit ad nos: Quidã quoq3 i al
terã ꝓscenderunt ptem asserẽtes a. sq3 ãbiguitate lo
ca sub eq̃ore diei no habitari vñ. 2. methau. Duabꝰ
exmitibus decimonĩbꝰ possibilis hitationis regionis.
Hac qde ad superiorẽ polum q hm nos: hac aũt ad
alteꝝ ⁊ ad meridiẽ. Iste qdẽ due tole habitari possi-
biles: ⁊ neq3 vltrauei fiõt. i. tropicos vmbra enĩ nõ
vtiq3 erit sp ad artũ; nunc ãt habitabilia sunt prius
loca anteq3 subdeficiat aut ꝓmutẽ vmbra ad meri-
diẽ. Quecunq3 ro sub vrsa. i. sub polo artico a fri-
gore habitabilia. Et subdit demũ: Et qdẽ ad latitu
dinẽ vsq3 ad habitabilia sciũꝰ habitata. hec liqdem
enim ꝓp rigus non habitata vt iã: hec ãt ꝓpter esti
ui que extra indicuꝫ mare puta hm orientẽ ⁊ colũnas
eracleas: vt in occidẽte ꝓpter mare vident copula-
ri ꝓp ꝓtinuã esse oẽm habitabilẽ. Sic igit sentit du-
as plagas terre vꝫ interiacentẽ parallo artico ⁊ tropi
co cancri: ⁊ interceptã inter tropicũ capricorni: ⁊ pa-
rallũ articũ ꝓpter tẽperiẽ causatã ex calo ⁊ frigido hi
tari. Media quoq3 duabꝰ interceptã tropicis ab boi
bus mime icolari: duas quoq3 hir extremas ꝓpter
gelu mime habitari. Hunc quoq3 ꝓsentit per oia tul
lius de ſno Scipionis cuꝫ eius interprẽte Macrobio
ait quoq3: Cernis ãt eandẽ terrã. q. gbusdã redimi-
tã ⁊ circundatã circulis. Et quibus ouos iter se ma
xime diuersos ⁊ celi verticibus ipsis ex vtraq3 parte
submissos obriguisse vides pruina: medũ aut illud
maximũ solis ardore torreri duo habitabiles: quoꝝ
australis ille in quo q insistunt aduersa nobis vr gent
vestigia nr ad nrm genus. hic ãt alter subiectus alio
qn quẽ coitus. vnde interpo eius Macrobius: No
ra vterq3 hitationis ipatiens est qz torpor ille glacia
lis nec anali nec frugi vitã ministrat. Illo enim acre
corpus aliter quo vita nutrit. Medius quoq3 eꝰ ci
gulus ⁊ oio, maximus eterno affiatu continui caloris
vstus spacium qõ lato ambitu ꝓlixius occupauit ne-
mietate caloris facit inhabitabile visuris. Inter ex-
tremos ver os medium duo maiores vltimis medio
minores ex vtrisq3 vicinitatis intemperie tpant. In
his tñ vitales aũr es nã dedit incolis capere. Noꝝ
per oia consors his virgilius nullius hm Macrobi
um fide expers i georgicis inquit: Quinq3 tenent ce
lum zone: quarum vna coruſco, Sẽper sole rubens
⁊ torrida sp ab igni. Quam circum extreme dextra
leuaq3 trahunt. Et cruice glatie cõcrete ibrubus atris
Has inter mediãq3 duc mortalibus egris Munerũ
cocesse diuũ ⁊ via secta per ambas. Obliquus quo
se signoꝝ verteret ordo. vnde eius contpanens miri
ficus verificator: Ouidius transfiguratoꝝ exordio:
Vtq3 due dextra celi totidẽq3 sinistra: Parte secãt
zone quinta est ardentior illis. Sic omnis mcluſũ ma
mero distinxit eodem: Et ura dei totidẽ plage tellure
premunt: Quaꝝ que media non est habitabilis estu. Ni
tegit alta duas: totidẽ inter vtrasq3 locauit. Tempe
rieq3 dedit mixta cum frigore flãmas. In hãc ei vr ap
parebit aucr. opinionẽ ꝓcidit cordubensis. Plures
nãq3 antiquoꝝ vident in eã conuenire. vñ tẽporibus
Ar. ⁊ ante ẽt vt vsq3 ad ips maxime legis machome
ti vr hec plus opinio valuisse. Quã ẽt quidam incr
perti affirmant adhuc positionẽ modernoꝝ dicentes
quoq3 p. edicta loca inhabitabilia forc duplicit mo-
uebant: quidam nanq3 ꝓpter solis caliditatẽ in illis
locis immensã adustiuã sicut psuadent allegati: quo
rũ defectus aut expositio in tertio oñdit dicendoꝝ.
Nõnulli autem pdõꝝ antiquorum quorum vnus fu
it Belenus alroguani quem etiam Aristes secutus
est Vificator. Dixerunt enim q mare oceanum ẽ ex
pansum in latitudinem duorum tropicorum. Quos
quidem annullat Ptolomeus in libro sibi ad artem
spericam cõparato inquiens q nullus narrauit opi-
ficum disciplinarum sicut dixit Aristides verificator.
Verum illud quod visum est tpe nostro inuentuꝫ est
plm habitatũ ⁊ non est inuentum in illo pelagus quo
contineat. Et inuenta sunt a tropico estuo ad lineã
equaliter robuch vnum. i. decẽmilia stadia indeq3
6000. stadia; ⁊. 8. stadia; illud iam perambulatũ est.

Et scripte sunt enūciationes eius auxilio regis Egypti. Que qdem habitatōes ōnotant a Ptholemeo so q̄driptiti: t Alfagrano cū alijs saltē q̄tum ad habitatōes que circa tropicū exīt cancri qō et magis i tertio appebit dicendo. Adhuc nō est dare nām fecisse locū mediū t tpatum ags detentū vt nullū pfectissimo. ai alium in eo valeat habitare: ꝓpter quod mare iter vtrosq; nō intercipiet polos. Propter tertiū qdem primitus sciendū q; locus sub equatore habitabilis ac et tpatus ē. Scdo qd fit de habitatōe plage nostre oppolite tenēdū. Propter hmōi primū sciendū q; p lineā egnoctialē duo ꝯtingit itelligē aut oēm iter vtrosq; polos latitudinē distantie t sic plest sūt ei⁹ ptiū habitatōes praue aut ibitabiles t marie q sub tropicis t ei⁹ vicine vel latitudinē distātie vni⁹ grad⁹ Xsus tropicū cācri t alteri⁹ Xsus tropicū capricornij a medio idiuisibili eq̄torīs c⁹ tre spacij latitudo sic expti sūt saracenoꝝ sapiētes cētū t terdecē cōtinet miliaria t tertiā portiōem miliarij: ꝯtinēte vno gradu celi. 56. milia t duas tertias miliarij atq; miliaria. 4. milie t. 5. cubitoꝝ fm mēsurā corpis tpati. Cubito et pedē cū dimidio ꝯtinēte. Cuius qdez spacij latitudinē ingo sore fz. A. marie habitabilē t tpatz tpamento iusticiali t toti⁹ corpis humani: aut cuti tpate, pportionato vt vī inuere. A. Ne aūt videar pdcā gratis astruere adducāt sermōes sapientū et rōes. Ptholemeus quoq; i libro sibi ad artē speculā cōpato pdictā sniam ꝯfirmās ingt. Et oz ne opinemur q; zona pusta cū totalitate sua sit ihabitabilis Jā. n. venerūt qdam a diuersis locis ei⁹ inuentum ē plm ei⁹ inhabitari. Et ꝓpter hoc narrāt qdā locū medie zone puste magis habitatū q̄z fines ei⁹. Et apolonius qdē auctor enūciatōis fecit librū t scripsit eū de locis habitatōis q sūt sub eq̄tore dici. Et ista habitatōis loca sūt illa que sūt in medio hmōi puste zone: t sunt loca habitatōis ei⁹ q; habitat tpatioris ꝯplonis q̄z loca habitatōis duoꝝ finū ei⁹. vñ Albategni p⁹ sermonē ei⁹ premissus antea subdit. A. Sane tñ itelligentib⁹ istius linee ꝯplonem tpatam eē ꝯcipiēduz ē. t pbat qz neq; sol multū remouet ab ea neq; diutinā morā in ei⁹ directo. facit iō tam estiuale q̄z hyemale spaciū in ea bone ꝯplonis habet. Qō et ondit et regionibus circūiacentibus in qb⁹ fere attigit hoc idē. Eā quoq; silr habitabilē testat Jo. damascenus in aboreis. In india t apud habitātes sub egnoctiali due hyemes due estates: duo autūni t duo Ver in anno siunt. vñ illis fructus abūdantiā arboreis, procreant: t memoria subtilis ē t alia multa. Haly aūt rodoan medicus t astrologus pspicuus so q̄dripti Dies t nox ē apud illos q morant in linea egnoctiali sp equalis t hoc facit q; dies nō sit vllo tpe suprēmi caloris. Et ꝓpter hoc morātes in ipsa linea sūt croceī coloris t nō nigri aut bruni sicut Xsus tropicum cancri cōmorātes t in toto ē aer ꝯprehēdēs ipos minoris caloris eo q cōprehēdit nigros. Hanc quoq; sniam marie astruit. A. prio prie. c. i. de ꝯplonib⁹ et prio fa. c. 8. doctrine fe. t. 9. aialium. Nō. n. solū vīr hunc locū habitabilē vez oibus cōtpatoꝝ esse nisi adsint montes aut maria vel aliud occurrēs tpamentū quertēs: t q; oēs dispōnes morantiū in linea egnoctiali sunt nobiles files: neq; aer illic nocumento ipediūr sensibili: sed eoꝝ cōplonibus sp est silis. Ipse. n. pre ceteris virilioꝝ extitit in hāc ꝯfirmando sniam. Testans et ad hoc ꝯfirmandū demōstratōez alibi attulisse. Cum his et sūt Nicolaus t Jude⁹ al mageisti cōmētatores. Hoc idē astruit signis: quoniam Albumasar dialogoꝝ ad sadam libro ait. In regionibus zinzoꝝ appet stella magna vt sacc⁹ t noui hoicm q vidit ipsaz t dixit mihi q; hz lumen modicū sicut petia nobis t est semp australis. De ipa quoq; cū alijs mihi rettulit Marcus venetus oium quos vnq; scitū orbis maior circuitor t diligēs idagator q; eandē vidit stellā sub polo antartico: t ēmagnaz hīs caudā cuius pinxit talē sore figurā. Rettulit et q; vidit polū antarticū a terra eleuatū q̄z tritate lancee militis longe in appentia t articum occultatū. Inde et nobis cāphoraā lignum aloes t verzi exportari nūciāt. Testatur illic calorē intensum t habitatiōes paucas: hec qdem vidit in quadā insula ad quaz per mare adiuit. Dicit et illic hoies sore t arietes q̄z magnos valde hūtes lanas grossas t duras vt sete sūt porcoꝝ nostroꝝ. Et q; ad huiusmōi loca nō pz nisi q mare accessus. Adhuc haly so quadripti. Et aliq dicūt q; in ambobus capitib⁹ taz in septētrione q̄z in meridie sunt hoies alios hoies comedētes: t isti sūt hūtes facies corruptas t turpes. Et ego vidi ex istis hoies q dicebant p mūdum euntes seipsos vidisse ve lut ē reperire t pbalarin. Et hicoꝝ et. 7. Et hermes dixit in libro latitudinis q; in fine septētrionis t meridiei morant spūs t diaboli t bestie ledentes alios. Quod aūt sub polo artico sint hoies alios pdentes adhuc hodie reperit sicut mihi petro padubanēti relatū ē a dignis fide viris in perusia. Silr. n. gallicis ens pribus audiui a socioꝝ fidelissimo. in finib⁹ Moroegie sore spūs q̄z multos quos homies signaculis crucis expellūt ex illis semitas lateralr constructes a q̄bus diuersis abolet inuisus. Ex his igit testimonijs indicat lineā eq̄litatis sore habitabilē: t aliquos illuc iuisse: t ire aduenisse postq̄z fit trāsit⁹ de hac habitatōe ad illā i qua polus antarticus eleuat⁹ apparet: quod nullo mō fieri potuit nisi p subeq̄torē trāseūdo cum toti ab oriente in occidēs inicriatur orbi. Predictū totū et rōib⁹ cōuincit plurimis: qm̄ intra tropicū cancri t capricorni ē et habitatnovbi t sol trā fit bis in anno super capitū illoꝝ zenith: t p modicū tpis spaciū puto mēsis aut duoꝝ vel triū seu quatuor Est et sub tropico cācri vbi t sol tm̄ ad zenith in āno caput eoꝝ diu pmanēs accedit: iuxta illud Lucani: Nusq; flectentez vmbras syene. Est. n. ciuitas sub tropico cancri firmata: i q̄ cum sol accedit ad primū minutū cancri vna die anni in meridie hz rectam vmbrā in seipsaz versaz: t ad nullā prem declinatā. multo igit melius sub linea erit egnoctiali cum spacium vni⁹ trāsitus super zenith ibi exītū distet ab alio sex mensiū spacio: t vt oñdetur super eoꝝ tranficns nō morat zenith capitū. Quod autem preinducta habitentur loca testant et Ptholemeus so q̄dripti: t Alfagranus cum alijs in climatū distinctionibus. De his quoq; istis fere diebus hec incolentibus climata transcripsit epistolam frater Jo. Cordelarius ex regione mobabar in die in horis in q̄bus corpus iacet Thome apostoli dicens q; in india sp est estas t non estus: qz cōiter sunt venti q temperant calorem Hyems non est ibi: qz sol. q. semper directe super illic habitantium tranfit capita parum declinādo in meridiē t arthon. vnde. 23. die augusti vidi oculis

ꝑpriis ⁊ ꝑbaul q⁹ radius solis ita directe sup̄ capita cadebat hitantiū q⁹ non faciebat vmbrā aliquā ex aduerso: ⁊ silr circa finē ☽tingit martij. Sic igit̄ fm hoc vī q⁹ circulus palellus in quo illox figurat̄ capitū cenith trāscat p̄ septimū aut octauū gradū ♈ginis. tūc enī. 23. die augusti sol illic erat: ⁊ per. 22. aut. 23. gradum arietis: pp̄ qđ non vident̄ sic distare ab idiuisibilitate ēt equatoris nisi spaciū octo graduū ⁊. q. 40. minutox latitudinali distātia. Testat̄ ēt q⁹ stella tramontana dicta fic i basso illic extitit q⁹ vir pōt videri ꝑpter qđ arbitrat̄ q⁹ de aliquo loco alto posset videri altera tramōtana ♈sus meridiē. Hoc tū verū nō existit si vt ꝑbant astrologi terra nulli⁹ sit q̄titatis ad celū dūmodo i loco depsso nō esset qd ipediens visionē fieri. Dicit ēt q⁹ vidit signa circūuoluētia se circa ꝓtes alteri⁹ tramōtane: ipam tū nō vidit. Et hoc forte refert esse ꝑpter vapores multos ascēdentes circa ꝓtes illas. Apparet igit̄ declarata rōcinationis assūptio: vñ ⁊ ☽clusio inferet̄ necessario Eti: Sol paz morat̄ supra capitū eox cenith: imo celerit̄ transit vñ Ptolome⁹ in libro ꝓdicto sibi cōpato ⁊ ꝓmo fa: credi dz fmo q⁹ terra que ē sub eqnoctiali ē circa equalitatē: qm̄ cā calefaciēs vna existit q̄ est solis oppositio capitū: que qdē sola nō grandē facit ipressionē: sz q⁹ magnā infert ipressionē est ꝑduratio oppositōis. Et ideo videm⁹ in autūni ꝓncipio: ⁊ circa horā nonā ꝑpter morā maiorē caliditatē generari q̄s i estate ⁊ meridie: ⁊si tunc sit rectior oppositio. nā i terra linee sup posita eqnoctiali sol cenith capitū hitantiū non opponit nisi dieb⁹ paucis deinde cito elongat̄. Sz sol cuz puenit ad tropicū cancri aut capricorni p̄ eandē viaz accedēs ⁊ recedēs diu stat sup illox cenith capitū. spacio enī qnqz dierū aut pluriū nō apparet remot⁹ ab i de ꝑpter qđ eos incessanter calefacit. Et iō terra linee supposita eqnoctiali erit temperata Suppolite autē tropicis distempate ad caliditatē marie: sub tropicis enī occurrit mora ⁊ ꝓpinquitas rectitudinis ⁊ ꝓpinquitas ♈tualis: qđ sic non sub linea ☽tingit equatoris: ꝑpter qđ Ptolemeus: Dz vt sit locus hmōi inhabitabilis ꝑpter sup̄fluitatē caliditatis: ⁊si hiatur tunc cū labore quodā ⁊ nō cōtinua hitatione. Incessus āt solis sup̄ equatorē diei: ⁊ eius pmutatio ab eo fit cū velocitate. Dportet q̄ ex hoc q⁹ sint loca hitatōnis que sunt sub equatore diei tpata. amp. sub linea eq̄litatis cū dies calidus nocti adequet̄ sp̄ vnuz alterum contpabit frigidum vz ⁊ caliduz adeo q⁹ hitatio ⁊ contempamentū ☽surget: qđ apud illos q̄ circa statim: aut sub tropico habitant nō euenit cancri aut capricorni. Adhuc ex multis parū distemparis ⁊ breuibus vnum ☽surgit tpamentum. hoc aūt sub linea ☽tingit eqnoctiali. dictum enī est illic forte octo tpa i anno: nullum ēt tpum ipsox in aliqua qualitatū excedit vt nra. Itidē vbi pflant venti p̄ninui aerē cōtpantes ⁊ radiox refractōes solarū ꝓhibentes: ⁊ leuant̄ vapores multi a marib⁹ fluminibus ⁊ lacub⁹ colore red dit̄ tpatus. Sed hoc euenit sub eq̄tore: qz idem ☽tingit intra equatorē tropicū cancri: puta in india vt recitatione adduri Cordellarij vbi minus vī: q̄re multo amplius sub eq̄litate his caliditas intēperamentū remittere. Rursus: Radij supcelestium: qz sub eq̄tore ꝑueniunt ad apicez conueri terre disperſi nō poterunt sic refrangi vt ꝑuenientes ad supficiem plana aut concauaz sicut sentiunt ēt perspectiui quod alijs non fit ☽tingit locis. Adhuc vbi est multa corpox celestiū radiox reflexio ⁊ concursus adinuicē illic possibilis est habitatio ⁊ tpata: cum nāe superiorum compate in adinuicē ad caliditatē ⁊ humiditatē cōplexioni humane tendant ꝓportionatā: vt declaratum dria. io. Similiū ⁊ sol cum alijs planetis p̄ eius ad nos accessum cā gnātionis ⁊ vite ⁊ per recessū oppositi de ge. ⁊ cor. fo. cum igit̄ hec meliori occurrāt modo sub equatore locus erit hitabilis ⁊ temperat⁹ q⁹ aūt persuadent q̄dam eo q⁹ spūs circa natiuitatē fibi ficus attulit recenter maturas non valz: qm̄ ab india potuissz portasse in q̄ fructus sunt hora omni recētes maturi sicut Damascenus ⁊ Cordelarius testāt ꝓpt̄ hoc igit̄ ⁊ similia ☽cludendū est sub linea equalitatis fore habitationē ⁊ tēperataz adeo q⁹ fm. A. in hoc erit tpamentum iustitiale modo ēt s. dō relatuz.

Circa extrema ♈o quarti climatis ⁊ ide erit tēperamentū relatū alicui cōplexionum quatuor simpliciuz distemperatarū fm partem ⁊ contpatarum. In primo aūt ⁊ scdo climate principio tertij ⁊ fine quinti sexto ⁊ septimo erit distemperantia q̄tuor distemperatus oino cōplexionibus cōpositis relata. Neqz est dicendum q⁹ ꝑpter caliditatem tollat̄ ab equatore tpamētum: qz vita ēt nostra cū calido stat valde extenso nō aūt sic cum frigido. Qđ ēt apparet per primū fa: ca. 2. doctrine secunde dicentē aerem quantuncūqz calidum forte frigidum nostro corpori ⁊ marie spiritibus ☽paratuz. Calidior igit̄ aer multū hic nostro erit corpori ☽paratus. Circa quoqz predicta dubitare ☽tingit: qz Ba. tertia ꝑticula aphorismox ⁊ alibi videt̄ ponere regionez temperatā inquiens. Que vere certissima eucrata ⁊ media zona orbis terrax oriens est ⁊ occidens que per indiam ⁊ choum est ⁊ per regiones quecunqz non multuz ab his secesserunt aut ad ortum: vel ad occasum. Excogitare vero te oz quas dicit. s. Ypocrates: regiones ⁊ orientem occidentē rectam quandā lineam tansam vt vocatā eucratam zonam a versutis qui circa talia certissime intelligas Vult igit̄ temperatiorem habitationē certissime cōtineri a duabus lineis ꝓtensis ab oriente in occidentem quarum vna transeat per indiam que est locus in oppolito. Constantinopolis ♈sus oriens situat⁹ ⁊ altera per choū dictum: hodie lango insulā terraz Ypocratis quox distantia latitudinalis circa. 300. est miliaria. hec aūt linee continent aliquid quinti climatis: ⁊ magnam partem quarti. vī. i. theorice ca. 19. Temperate regiones que sub recta posite sunt linea ab oriente vsqz ad occidens: ⁊ que his prorime sunt ⁊ confines vt quartum clima inhabitantes inter duo extrema caliditatis ⁊ frigiditatis sunt medij Haly. quoqz approbat temperamentum climatis quarti ⁊ tertij declinantis supra mare salsum. Adhuc Albumasar tertio introductorij dicit ibidem fore terram prophetarum ⁊ sapientum sicut in secūdo etiam apparet quadripartin. Auer. quoqz secundo coll3: cap. vltimo. Licho similatus laudat quintum ꝓe ceteris quod forte euenit quia regionem voluit cōmendare suam. Quilibet enim locum naturaliter proprium diligit cum ad ipsius generationem faciat ⁊ conseruationem. Nullus quoqz istorum locorum est sub equatore propter quod cum tantos non fit dare insufficientes negligendo equalitatis linee temperamentum id non videt̄ fore. Subdat enī: sub lan

ꝛe diei non eſt ꝛpꝫ ꝛpatum vt multi opinant̃ hominũ ꝛ dicit alias declaratũ fuiſſe. Ad primũ qdem dom ſnia premiſſa icõcuſſa ſeruata q; hi medici exiſtentes tanq; ſenſibiles ꝛ appentes cũ medicoꝝ perſcrutatõ ſenſũ nõ tranſcendat: ꝛ quod plm euenit cõſiderant Tpamentũ Xo equatoris q; plurimis ẽ ignotum vt tangeꝫ tacuerũt: que nãq; in medicina ꝟſiderant ex pimento ꝓcipiũtur ſenſibilioꝛi marie Auer. quoq; ꝟ nõ teneo cũ ſe deſpatiõe. i. metha. reddiderit ſuſpectũ in his que aſtrologie ꝟſideratõi ſubdũt̃ qcqd ꝓmiſerit iuueneſcẽs: ſo celi ꝛ mũdi. Aut fortaſſis aſſerit ſub lance diei. i. ſub equatoꝛe vbi radius direct9 ẽ ꝛ acuat9 velut lancea: vel vt lances libre vt obuiet A. hec ſentienti. Eius. n. ſolicitudo pluria extitit in illi9 ꝓ alijs obuiatõe. Propter hmõi ſm ſciẽdum q; qdã mathematicoꝝ direrũt regionẽ iterceptã iter tropicũ capꝛicorni ꝛ palellũ antarticũ nõ bitari: tum ꝓp ſolis circuli ecẽtricitatẽ ꝓbatã a Ptholemeo. 3. vt dcm Almageſti: ꝛ ita ꝓp ꝓpigtatẽ: tũ ꝓp directõ nẽ: tũq; ꝓpter moꝛaz. be. n. tres cãe caliditatis ſub tropico capꝛicorni videꝫ ꝟcurrẽ: due ãt ſe ſub tropico cãcri. Quidã quoq; voluerũt ibabitabilẽ ipſã ſoꝛe ꝓpter aquaꝝ ũmẽſitatẽ eo q; terra ſit verſus artuz eleuata methau. ſo. Primis ſiqdẽ ℨrij ſũt ſmões ꝓ inducti. Adhuc ꝓpigtas duaꝝ ꝓtiũ cũ dimidia. ſ. ad terrã maioꝛ ſole i ſine ſagittarij ente nõ pot ob caliditatẽ habitari: oẽm penit9 remouere. Aut tm concludit ſolũ q; circa tropicũ capꝛicorni non adeo ſit poſſibile vt ſic habitari velut ſub circa tropicũ cãcri: aut fortaſſis capꝛicorni ſignũ ſubſeq;ns frigidũ ꝛ ſiccũ caliditatẽ remittit ſolarẽ ꝓpter ẽt ſaturni ꝓxietatẽ ibi domificati. Alijs ẽt ſoluẽdũ qꝛz loca illa nõ ſint vt appuit ſicut hec nr̃a habitata ſintq; maria illic ꝛ aq; ꝝ plurime. vñ Maly. ſo q̃driptũ. Pars tropici hyemalis depopulata. Inſule tm ꝛ terra habitabiles ſunt non pauce. Qꝺ ꝛ vr poſſe oñdi eo q; ille loc9 eſt dexter ꝛ ſupioꝛ magis vt ſenſit ariſ. ſo celi ꝛ mũdi. Hui9 tm oppoſitũ ſo indicat methauroꝝ: ponẽs hũc poluz ſupioꝛẽ noſtrũ vt ceteri aſtrologi ꝛ altꝫ inferioꝛem.

Propter q̃rtũ ſiqdem ad auctoꝛitates prias ariſ. ꝛ aliox dicẽdũ aut eos illius fuiſſe opinionis: quam nũc nõ approbo. vel toꝛridã zonã itellexerũt ptes illius tropici, ꝓpinq;s que ſũt ibabitabiles ꝓp imẽſã caliditatẽ. Sermo tm relinq̃t ariſ. ne vltra tropicũ cancri ſit bitatio: qꝺ appꝛ ex eo q; dicit vmbrã ſp ſoꝛe ad artũ ꝛ pri9 deficẽt bitatio ꝝ mutet̃ ad meridiẽ. Propter qꝺ ꝺm q; ariſ. tũc nodum expientis qꝺ declaratũ eſt audiuerat. alique. n. ptes nũc habitant̃ q; olim nõ habitabant̃. ſm nãq; eundem methauroꝛuz ſo. Vbi nũc eſt mare olim fuit arida ꝛ eꝯ. ꝛ ꝓbl. 15. idicat libyam vltra verſiones eſtiuas ſoꝛe ac vmbraz in meridie iacere. Alexãder quoq; ſo eoꝛũdem ibidez recitat qũo ꝺr q; circa ſyenẽ ſunt ethiopes habitãtes ꝛ q; in quolibet ethiopum vmbra cadit ad ptes meridianas. Quib9 reſpondet q; ſi hui9 ptes ſunt habitate ꝛ ex dicẽtibus de his ꝛ putãtibus cõtradicẽ. ariſ. oncroſis credit̃ ꝓpter cauma ibabitabiles has ptes ſoꝛe. aiunt. n. ipſos quãtum ad plurima in aqua morari ꝛ preter nãm quandam viuere: aut ſub tropicis habitãtes vel breue aliqd diſtantes. vlteriora qdem tropicũ habitabilia, ꝓpter cauma. Huius quoq; ſermonis primũ Alexandri. A. pungit q; lineã egnoctialem poſuit ꝛpatam. Scꝺo vero ſuſpectum ſe reddit eum oĩſum ſit q; ſub tropicis verſus lineã egnoctialem remittit̃ continue calidũ ꝛ acgritur ꝛpatuz neq; ſaluat. ariſ. vt oſtenſum prius. Ad aliud ꝺm q; aliqui vt appuit ex recitationibus fidelium poſt ꝛpa Ptholemei ad nos illinc tranſeũtes puenere: aut vt inductũ ẽ per libꝝ ad artẽ ſpericã ꝛ ſm Ptholemeũ alig puenerũt ad has regiones de locis egnoctialiũ. Nõ eni incõueniẽs q; idẽ hõ ſenſerit diuerſis temporib9 oppoſita. Dictũ ẽ illic ẽt arim ciuitatem indie exiſtere. Quidã tũ aiunt hinc illud aut ecõuerſo nõ poſſe tranſitũ ꝟpleri: qm̃ illic ſunt montes qui nãm habẽt homines ad ſe trahendi ſicut adamas attrahit ferrũ Dicũt ẽt q; rident dum attrahũtur ꝛ attracti retinentur. adhuc Seneca quinto naturaliũ qõnum. Cæſar qdem vt aliaꝝ virtutum ita veritatis in primis amatiſſimus ad inueſtigandũ caput Mili miſerat centuriones duos audiri narrantes illos longũ iter pegiſſe cũ a Rege ethiopie inſtructi auxilio cõmendatiq; primis regibus penetraſſent vlteriora q; aiebãt puenimus ad imenſas paludes quarũ exitũ nec icolenes nerant: nec ſepare quiſq; põt ita implicate aqs herbe ſunt ꝛ aqua nec pediti eluctabilis nec nauigio ibi ingũt vidimus duas petras: ex qbus ingẽs vis fluis excidebat: ſz ſiue caput illa ſiue acceſſio eſt nili: ſiue tũc naſcatur in terras ſeu ex prioꝛe recepta curſu redit neſcit. Referũt nõnulli tm ſoꝛe deſertuz ꝛ locũ arenoſũ plenũq; ſerpentibus ꝛ aialibus venenoſis ꝛ aqs dulcib9 vt ꝛ nullus de facili illinc tranſire poſſit. vñ ꝛ paz ante iſta ꝛpa ianuenſes duas parauere oĩbus neceſſarijs munitas galeas q; per gades herculis in ſine hiſpanie ſituatas tranſicere. Quid aũt ꝺ illis contigerit iã ſpacio fere trigeſimo ignoꝛat̃ anno. Tranſitus tm nũc patens ẽ per magnos tartaros eũdo verſus aglonem deinde ſe in oriẽs ꝛ meridiẽ contorquendo. Quidã nãq; diꝛerũt hoc euenire ꝓpt̃ occanũ in vtroſq; tropicos exꝑanſum quoꝝ tã pempta ẽ põ. alij Xo caliditatem ſub duobus aduſtiuã exiſtẽz tropicis. Huius ẽt poſitionis falſitas iam apparuit manifeſta. Et hi qdem coalludũt ei quod dicũt fideles noſtri paradiſum terrenũ, ſeu delitiaꝝ ſub linea egnoctiali verſus oriens ſituataz ꝛ muro igneo a terra vſq; ad celum perfecte vallatum. Hic ẽt cherubin aſſerũt flãmineo gladio anteſtare, ꝓhibentẽ volẽtes adire. In quo Adam ꝛ Eua fuerũt ꝓducti: demum peccato gulle exꝑulſi. In eoq; poſiti Enoch voluptuank̃ ꝛ Helyas morituri manibus antixpi. Hũc quoq; allegorice flãmeũ gladiũ audire q; volũt caliditatẽ imẽſaz ſub capite cancri ꝛ capꝛicorni exiſtentẽ vñ. Iſydorus ethymologiarũ teſtatur ꝓadiſum deliciarum in loco alto verſus orientem ſitum ad globũ lune fere attingentem, quod idem Beda teſtatur anglicus. Quod autem intantum eleuetur vt ad globum lunarem. q. perueniat ignis ſperam incurrens veritatem non continet: niſi naſo cereo alius ſubiungatur contoꝛto intellectus. In mappis quoque mundi et figurationibus terre conſcribitur q; ſit locus omni amenitate conſpicuus hominibus inhabitabilis igneo muro vſq; in celum incinctus in quo ꝛ vite conſita permanet arboꝛ ꝛ alia q̃ꝑplurima: vt expoſitoꝛes geneſeos profitentur. Martyres autẽ huius rei preinducti teſtantur vnaniniter de paradiſo huiuſmodi nihil ſentire. Ad aliud iam oſtenſum quid dicendum per predicta. Ad nota enim ex

plurimū ꝯtingentia se transtulerunt. Ad aliud dicendū ꝙ sub linea equalitatis nō ꝯueniūt caliditatis cāe pcipue. Mora enim potissime caloris cā illic minime vt dictū repit. Effectus ēt directionis puta reflexio in rectū t arem ꝓhibetur radioꝝ: tū ꝓpter apicez sūmum rotūditatis ibidē: tū etiam ꝓpter ventos t vapores illic moros radios dispgentes t remouentes Sleqz ꝓpinquitas tñ maior reddit: qn non sibi eidē ℨoperatio accidat ꝓpter motus velocitatez in locis eisdē vt oñsum est prius. Ad aliud dicēdū ꝙ trāsitus in anno semel sup cenith capitū habitantiū sub capite cancri aut capricorni valde plus vt declaratū locū inflāmat t distempat q̄z bini situs sup sumitate capitū habitātiū sub eq̄litatis linea cū nor diei equet cōtinue t nō iterueniat mora. Ad aliud dicēdū iā appuisse quō radij disgregent t impotentes reddant. ℨpsi eni sub linea eq̄litatis icidunt in cōuexum: nō aūt in ℨcauū aut planū. g aūt tales satis minime calefactūt ꝑm pspectinos. ℨpi. n. seipos ℨtpant. Ad aliud dicēdū ꝙ nō est simile. nam vita stat cū elcuatiōe maioris calido vt oñsū. 6i. dria q̄z cū frigido eo ꝙ caliditas est amica nāe: frigiditas aūt paralyticās t mortiferum reddens ibidē. Adhuc ratio hec non cōuincit caliditatez excedentē fore sub equatore vt apparuit. ſz alibi magis vt sub duob⁹ tropicis denotatis. Ad aliū dicendum ꝙ est dare locum inhabilitatem ꝓpter caliditatem sicut ꝓpter frigiditatem vt sub tropico cācri t capricorni: non aūt sub eqnoctiali determiato.

Obuc circa id quod dictum ventos aerez cōtemperare dubitatur: quoniā ventus ois frigidus: ꝓbl. quita. Malin: ventus sit ab exalatione ficca vt fluat a frigore pulsa: in de mundo sed quod tale non contemperat imo infrigidat amplius. Et: ventus causatur ex motu aeris: est nāq̄z ipsius ꝓprie passio talis aūt infrigidat. nam motus facit frigidum. Cuius signum quia mota infrigidant calida ꝓbl. 25. Et vt in pflantibus t mouentibus ollas q̄ bulliunt accidit ꝓbl. 5. qō mota denotat aq̄. Amplius quod calefacit non ℨtempat huiusmodi est vētus cum sit in motu vt tactum. Omnis aūt calefacit vnde ꝓbl. ibidem: Motus caliditatem facit. quare in eorundē. iz. t de ge. aialium scō: Calidum motiuū vnde ꝓbl. 26. propter quid venti frigidi existentes a motu calidi. Adhuc non cōtemperant ꝓpter aerem humidissimū huius impeditiuū cuius est passio Itidem quia dictū ab exalatione ipos causari ficca. ventus igitur aerē non temperat. In oppositum quia illud aerē cōtemperat quod depurat clarificat t subtiliat ipm eius alterationem ꝓhibens t corruptionē talis vero ventus extat vt aqua etiam ostēdit mota.

Propter ꝑmū quidē sciendū primitus qd sit ventus t vnde causetur t q̄modo. Scō quot sunt t quales monstretur. Tertio eoꝝ representatiua periꝙraphia depingatur vt t tandem appareant arguta.

Propter igitur ꝑmum sciendū ꝙ ventus est aer motus a determinato loco ab exalatōis ficce fumose multitudine. scō apparens methauroꝝz. Quidaz vero dixerunt ventum fore aerem motū qui detestatur topicoꝝ. 6. t methauroꝝ secundo. Non eni quo modolibet aer motus causat ventum ceu neqz aqua fluuium sed solū cuius principium est a fonte originali a quo continue aque cōfluit multitudo. Quod firmatur quia illud quod ſm naturā suam humidus est non est illud quod siccum, sed aer naturaliter est humidus. Primitus eni humiditas sibi adest vt visū iz. dria. ventus autem est siccus cum sit exalatio fumosa ficca. Itidē sequeretur ventos vt aerē omnes esse cōtinuos t vnam ventuz sicut vnus est aer. Ad huc ꝙ omnes simul flarent si oēs partes aeris simul moueantur: qō est contra ſm methauroꝝ: continentem duos ventos contrarios non posse simul flare: t de hoc amplius mōstrani ꝓble. 25. De mundo vero dicitur ꝙ fit aer multus fluens t subitus t subtilis. Seneca questionum naturaliū quarto est aer agitatus in vnā partē. Quinto autem theoſ. ca. 8. Vapor est siccus a terre resolutus. cuius siquidē descriptiones calumniari possunt excepta prima vtcunqz.

Propter ſm autem huius sciendū ꝙ eius causa est dupler. Vna quidez materialis vt exalatio ficca fumosa resoluta maxime a terra ſz: tamē amplius t minus diuersificata vt iam indicatū. Altera vero efficiens sicut sol potissime motu suo t calido ac etiam cū alijs plāctis signa. nā saturn⁹ cū eo mouet vētos oriētales: ven⁹ meridionales. luna cū marte occidētales. Iupit cū mercurio septēntionales. Triplicitas ēt ignea vt arietis leonis: sagitarij ℨcitat vētos oriētales. Terrea ceu thauri virginis t capricorni meridionales. Aerea sicut geminoꝝ libre t aquarij occidētales. sed aquea q̄lis cācri scorpionis piscis septēntrionales. is. etiam stelle fixe pōris magnitudinis ortu suo t occasu cōmouent ventos: ꝓbl. ꝑma: t arte sperica Ptolemei: t de aere t aqua cum aphorismorum tertia. Fit autem ita quia ꝓpter calidum subinclusum in poris terre exalatio causatur fumosa ficca que eius virtute directe deducitur sursum donec intstitium aeris medium contingat srūm quo refrangit lateraliter t oblique insufflando deorsum. vnde methauroꝝ secundo: Motus quidē venti desuper: sed materie generationis principium de subtus t obliq̄ ipius latio. Circa enim terram flat. quare primo ſa: Licet ꝑmū materieri ventoꝝ principiū sit ab iseriori motuū t exsufflationū ac turbinis initiuz ē a supiori t id est iudiciū cōe aut ſm plurimuz. Propt scōz quidem sciendū ventos fore. iz. in nre plaga habitationis nocte ſm ꝙ. iz. sunt puncta in ipsa. vñ originē ℨhunt vel iuxta. iz. apud astrologos signa. Primuz autē punctuz est qō proportionat loco equatoris a pte orientis vbi zodiaco intersecat imobili: aut vbi ortus equinoctialis t dicitur apoliotes seu solanus t aliqñ eurus. Sunt t alij duo huic collaterales sinistra equidem sicut eurus proprie dextra vero vt kekias siue vulturnus. quorum primus notatur i puncto paralelli tropici capricorni seu ortu hyemali. alter vero in puncto proportionato paralello cancri vel ortu estiuali. In parte vero meridiei sub tropico cancri notetur punctus a quo nascitur auster siue motus. cui siquidem dextra locatur sinichias siue curo auster vel euro nothus inter eurum t sustrum. a sinistra vero vt ab. m. puncto nullus ponitur flare methauro. secundo. sed in de mundo dicitur: Inter libañ t notum quidam libanotum. alij vero libaphynta vocant. Cōmuniter vero austro africum. Qui. puncto quoqz proportionato sectioni zodiaci immobilis ab equatore siue ab occasu equinoctiali per oppositum subsolano. Consurgit Zephyrus seu fauonius: cui equidem dextra correſ-

pondet puncto tropici capricorni vel occasu hyemali ips siue aphricus. A. sinistra Vo apud paralellum tropici cācri vel occidēs estiuale situat argetes olympia y apia syrozona siue chorus. sz in puncto septētrionis circa polū articū nascitur aptias boreas vel septētrio cui nimix collateralis dexter ē trechias vel circius: sinister vo messes siue aglo. Hec aūt ventorū situatio sumpta plus ē ex methau. qz varro. Seneca de qōnibus naturalibus. t Isydorus ethimologiax imitant. Haliabbas tñ qnto theo. c. 8. parū secedit ab istis. nam chox scribit vbi ponitur cirtius. In oibus aūt cōcicit cū alijs. Propter qō dcm cōe videtur satis deuians ab his fallari vt pocte. Sunt subiolanus vulturnꝰ eurus eous. Atqz die medio nothꝰ boreas aphricus austro. Cirtꝰ occasuz zephyrusqz fauoniꝰ afflant. Eueniūt aglo boreas t chorus ab aribo. Sunt āt horum qtuor principales vt a qtuor punctis denotatis venētes orietali meridionali occidētali t septētrionali. signis ēt qtuor attributi arieti. s. capricorno libre t cācro. Octo Vo collaterales t consocij. Soli aūt naute. 16. ponūt eis empe ria suas in mari naues gubernātes quox octo vocat principales t octo mediūculos inter illos alterutrim qz sitos. Dixi aūt in nostra plaga. 12. esse qm in plaga que ꝓportionatur huic iter tropicum cancri t paralellum antarticū locata que habitabilis extat methaurox Eo sunt. 12. hic itidē disposito: t ita. 24. erūt Apud antipodes Vo. i. eox q habitant sm oppositu pedū iuxta Ptholemeū in arte sperica. 24. similiter erūt. Scōm nāqz duplicem habitatiōem superiorem pretactā duplex erit t inferior vt in vniuerso. 48 sint venti. Differūt tñ qdam ventorū exītium in superiori emisperio ab his q sunt in inferiori: qz qui i superiori orietales in inferiori occidētales t econuerso hic. 16. apparent ꝓbl. t methaurox vtcūqz Eo. Oribasius aut tertia aphorisi. dicit quosdam posuisse duos ventos ꝓpter orientēs t occidēs. Alij quatuor propter quatuor plagas mūdi. Alij. 12. ꝓpter ipa quatuor: diuiso vnoquoqz in tres mēses. Qualitas t natura oīs venti rōe materie ē sicca magis ac ēt frigida Sz ex parte forme diuersificatur per loca vñ transit tam ex pte solis qz elemētaris materie. nam vēti orientales: qz nascuntur sub radijs solis cū nōdum tamē extat in suo vigore neqz duo sint sub eo erūt calidi mēsurate: ac qz transeūt per loca altiora sicca t modicū aquosa induūt aliquā siccitatem. Nothi Vo qz veniunt de sub sole cū est in eius potētia: suntqz diu secū Et qz per maria t aquatica paludosa ꝑmeant calidi sunt t humidi distempate. zephyri autē qz flant sole recedente t inuigorato fridi sunt vtcūqz: t qz loca ꝑmeant multū aquosa. vnde ꝓbl. 26. Magnitudo et ꝓfunditas maris est apud occasum reddunt amplꝰ humidi. Septētrionales Vo qz distant a solis incessu t super loca transeūt arida cōgelata frigidi sunt et sicci valde. Temperationis igitur nāe sunt orietales deinde occidentales distempati aūt reliqui. Quorū saniores ēt per se orientales extant magis. Septentrionales qdem per accidens: deteriores vero meridionales: quasi aūt medij occidentales. Hec aūt verificant vt ad multū. dispō. n. magis montiuz t locorū desertox adustox huiusmōi permanat quandoqz vt assamaym dicti primo Ka. c. 8. doctrine Ee ondat venti. Propter tertiū Vo sciendū q tz cōiter figuretur descriptio ventox circularis ceu que mappe timpanalis: audiēda tñ magis cū talis sit terrena Sm aris. habitatio. Describat igit, figura cū circulis lineis pūctis t ventis in ea opportunis. Cuius hec sit repetitio. Propter quartū aūt dōm q omnis ventꝰ est frigidus vt visuz rōe māe. vel melius ḃ dicendū q frigidus est, ꝓpterea qz depellens aerē nobis ꝓtiguū tepefactum calore nostro frigidus sentit vnde ꝓbl. 5. Semper corpus nostx ꝓprium quēdā tepidū vaporē emittit a se q calefacit ꝓpinquū aerez sicut titio pūs. Ad aliud qd dicendū apparet. ventus nāqz siccus ē multū t frigidus rōe māe. Ad aliud dicendū q motus vt motus nō infridat: imo calefacit l disponē quacunqz vī tñ in rebus subtilibꝰ vt aere ac ēt aqua infridare ꝓpter quod declaratum in parguti solutiōe. vel qz remouet aliam cām que erat pcepta potior infrigidatōis cā qz ventus calefactōis vt in suflantibus t mouētibus ollas ꝓpter aerē quē impellūt in eas t diuisionē liquoris ebulientis q calidū ēre lans remittitur t ꝓhibitōe refractōis radiorū motus aque in ea cōcidēte t ꝓprie velocioꝝ vt declarauī ꝓble. 5. Ad aliud ēt qd dōm appet motus eni per se calefacit. per accūs Vo vt oīsum infrigidat. Ad ali ḃ dōm q tz aer fit humidus nō tñ ventus qz talis passio nō est ipsius tñ sed magis acqsita ab exalatoe fica sumosa t solis motu. Simiꝛ et ad aliud qd dicēdum apparet.

Differentia. 68.

Quod carnes limaciarum sint ceteris laudabilioris nutrimenti ostenditur: qz ebibitis exhibentur. siꝛ t cancrox ēdentibus laudabili nutrimento quod eorum indicat extenuatio cuz virtutis debilitate. Quod autē que piscium vī: quoniā vna conditionū vt ostendetur laudabilis alimēti est quod sit facile digestibile. huiusmodi aūt sunt que piscium cum sint molles quod ipsa cita ostendit decoctio. ꝓpter quod carnes limaciarū t piscium sut aliis laudabiliores. Cuius oppositum tenēt pre crētes his carnū vt monstrabitur plures. Sed q quadrupedum extent meliores ostenditur ceteris: qz nutritionis ratio filitudine perficitur. Nutritio enim ē assimilatio nutrientis in nutritum perfecta. Tales aūt religs nobis similiores exīt vt notant ꝑones figure ac dispōnes omnis corporis vtrinqz. t ideo deducīt humanas ceteris fore laudabiliores tanqz proporti onales maxime: quod ostendit bonitas lactis t uani ad id qō aliorū. Propter qō Ba. vī in de ingenio 7. c. 5. porcinas cunctis in nutrimento pferre cū filiores ipsas religs nobis incidet exīstere. vñ alimētorū tertio. c. 1. Porcinarum carnium filitudinem est adiscere ex eo q qdam comedebāt humanas carnes vt porcinas nullam suspitionem hītes sm gustuz ipsarum t odorem. Compertum enim idem iaz a malis receptoribus hospitum t alijs ḃusdā t occultatum sunt quousqz inuenti fuerunt in eis digiti hois: can. Eo. c. de sanguine qō nūc ēt actum in alpibꝰ florentinis ab hospite scelerato qui aduenientes decollans t exspolians ꝓ carnibus vendebat porcinis in quarum comestoe concitati sapore mouebant boies unde. adhuc his vī q testudinū carnes istircuz t eritiorum sint laudabiliores cum eox super fluitates in testa emittant t spinas ceu pisces laudant squamosiores ꝑꝑ qō hmōi elegātiores. oppositū quoqz hox carnes ondunt volatiliū t maxie q pullorū cum sint,

ꝑpate ⁊ ꝯpłoni humane ⁊plius affines humanis exce
ptis: collꝫ gnto ca. ſi opatio medicinaꝝ poſſit demo
ſtratõe ꝯpbẽdi. Sũt etiã molliozis ſubẽ ac rariozis.
qõ aũt bꝰ i plus digõni obediẽs é ⁊ penetratõis ⁊ de
mũ nutritõis celerrime. Itaqꝫ be laude ceteras añ/
cedunt. ¶ Dropt pmũ gdẽ ſciendũ ꝙ qd ſit caro qꝫ
tũ ad ipius ꝯpłonẽ actuale ſufficiet ⁊ oñſuꝫ é dria. 42.
Licet nãqꝫ caro ꝓprie dicaꝫ corꝑ calidũ ⁊ humiduꝫ
molle ex ſãguie gnãtũ ⁊ ita tm aialiũ: metaphora tũ
põt dici in carẽtibus ét ſanguie ꝙ ei ꝓportionabiletca
ro. Quid aũt ſit nutrimẽtũ ⁊ quotieſ oꝛ dra oñdit. 53.
ſuſcipiꝫ aũt hic alimẽtũ ꝓꝫ ꝙ eſt qd remotiſſimũ adhuc
exiſtẽs eꝫ corpus: iuxta illud pmi pme. Nutriẽs ma
ſticatõe: Laus vero attendiꝫ nutrimẽti in eo ꝙ ſit fa/
cile digeſtibile non viſcoſũ groſſu modicã hñs ſuper
fluitatẽ neqꝫ tm adeo ſubtile vt celerius ex ptibꝰ eua
poret ac familiarẽ ⁊ coꝛmatã hñs ei qõ nutriꝫ Vtuẽ
7. ca. 6. appens de ige. ⁊ alimẽtoꝝ ſo. Quedã nãqꝫ
multi extãt nutrimẽti ſuntqꝫ nãc humane affines ſed
dure ſunt digõis ⁊ tardi ꝓ ꝓtes iceſſus vt porcoꝝ car
nes cuꝫ ſint viſcoſe ac ſuꝑfluis plene. Aliq Vo ſunt
digõnis celeris nõ viſcoſe: ꝫ qꝛ citius euaporãt mo
dicuꝫ alimentũ ⁊ imãſiuũ dant corꝑi vt qõ auium
mimaꝝ. Diuerſificat ét carnũ ꝓlatio penes elemẽta
in eis dñantia. nã quedã ſunt terreſtria: nõnulla Vo
aq̃tica ⁊ quedã aerea: ꝫ oia ex q̃tuoꝛ ꝯponanꝫ elemẽ
tis. Nec ét diuerſificanꝫ rõe ꝯõnis loci ꝑpis vite ac
exercitij ſicut libri alimẽtoꝝ oñdunt ⁊ dictarũ. Que
ſitũ nãqꝫ bꝰ exiſtit adeo ꝑplxũ vt ĩ non ꝑpus poſſit
tractꝰ ꝯponi: tũ ꝓpter naturã rei: tũqꝫ ꝓpter loquẽ
tium in ipo diſcordiã euidentẽ Breuiter tñ veritas i
dagabiꝫ eiuſdẽ. Vlr. n. terreſtria ⁊ aerea laudabilio-
ris ⁊ plis ſunt nutrimẽti q̃ aq̃tica ⁊ que terre pluris
q̃ que aeris ſed nõ ita laudabile. Diuerſificat ét nu/
tritio tripliciꝫ ⁊ rõe alimenti qꝛ hñs ꝑdicta extat lau/
dabile. Ac ex ꝑte alitꝫ. qõ. n. bñ ſapit nutribilius fit
⁊ laudabilius iuxta illud veteris Parũ deterioꝛ cibꝰ
⁊ potus. vñ Malia. Bonus cibꝰ generat malũ ſan/
guinẽ maluſqꝫ bonũ. Et ex ꝑte vtriuſqꝫ vt ſit virtuſ
q̃dã occulta iter vtrunqꝫ. Nã ꝫ determinatꝰ cibus
diffinite ſpẽbus aſcribaꝫ: hiſtoꝛ. 7. velut bobus oꝛo/
bũ porcis glans. Indiduo ét attribuiꝫ: imo ⁊ mẽbro
⁊ ideo videmꝰ aliquos vnũ nutrimẽtũ adoptare ide
qꝫ laudabiliꝛ ꝯnutriri. ſecus Vo i alijs: ceu ego ipſe
gaudens videꝫ lac comedentẽ ⁊ maxie panẽ immiſcen
teꝫ mox ad vomitũ icitoꝛ cũ tñ id alimentũ ſit pluribꝰ
amenũ. Cuiꝰ qdẽ cãm centiloquiũ conaꝫ aſſignare.
vñ. 7. de inge. ca. 6. Duplex eſt aptitudinis cibario
rũ intẽtio. vna qdem cibarij nã. reliq familiaris ⁊ coi
nata virtus alẽdi. Eſtqꝫ hic ſermo i corꝑe ét audien
dus menſuratio magis. vñ alimentoꝝ. 3. ca. 14. Ad
ꝯmenſuratã ꝯõnem referre ſmonẽ dignificaui ſemꝑ
ſm tractatus meos oẽs ⁊ i regimie magis ſanatiuo.
ſilꝫ cañ. ꝯparationis poſtenſo: dria. 22. q̃re eodem
tertio. ca. i. qñ audies me cõparantẽ adinuice ſpẽs
aialium ingre diſcernere ac diſcute ſermoneꝫ ét exꝑi
entia non bene nutritũ ⁊ pingue gracili ⁊ non cibato
ꝯpares neqꝫ qõ iuuene ſeneſcẽti. ¶ Drava. n. hec. in
inſta ꝯpatio. ¶ Dropt ſm Vo ſciendũ ꝙ ꝫ a pluri/
mis gentiũ appetanꝫ piſces q̃ italio ãplius: cum eis
habeant melioꝛes: nullus tñ oio ꝑpoſuit vniformit
nutrimenta coꝝ ei qõ terreſtriũ ⁊ volatiliũ. Ipſoruꝫ
tñ laudat Ba. ꝑceteris marinos. Quidã. n. naſcun
tur i mari ⁊ illic moꝛãtur. Alij Vo hinc ad aq̃s pue/
nunt dulces. qdã vero in aq̃ oriunt dulci: ⁊ vtpluri/
mũ paſcũt in eadeꝫ rariꝰ accedẽtes ad ſalſa. Alij Vo
in vtraqꝫ naſcunt ⁊ veſcunt q oẽs diuerſificanꝫ vt ta
ctũ ratione ſpẽi loci ⁊ exercitij. Speciali aũt comẽdat
piſces petrinos cũ alijs coꝝ bonitatibus oſtreos bu
gloſſas torpigines ſcaros laurices trilias pelagines
cephalos cobios ſpinuial ⁊ ſimiles. De q̃drupedibꝰ
aũt ꝓfert non paꝝ q̃ porcoꝝ carnes ⁊ maxie in pluri
mũ nutrire. vñ Democriꝰ: ¶ Porcine carnes q̃ bñ
digeſte fuerint ſanguinẽ nutriunt optimũ. Nichil. n.
melius in nutrimento corꝑis inuenimus maioꝛes tñ
etate vitamꝰ. q̃re alimentoꝝ tertio ca. i. Diuum edu
liorũ caro porcoꝝ eſt maxie nutritiua cuiꝰ experientiaꝫ
bũt eudeꝛtiſſimã athlete ⁊. 8. de inge. ca. 2. ¶ Porco
rum meliozes carnes be que ex montibꝰ deiceps aũt
eis hedi. Et q̃nto theorice ca. 21. Quadrupedũ caro
laudabiliꝛ eſt porcina in caloꝛe ⁊ i humiditate ꝑpa-
ta cuiuſq̃ cibus plimꝰ ⁊ ſanguis ab ea gnatus ei me/
liꝛ eſt ſanguie. vñ cañ. ſo. ca. de carne. Chriſtiani
dicũt ⁊ q eos imitanꝫ q̃ meliꝛ caro eſt caro porci fil
neſtris. Et tñ ipoñ collꝫ q̃nto. ca. de bonitate ⁊ ma
litia carnũ hec ſeꝛies. Ait. inqꝛ: Melioꝛ carnũ eſt ca
ro porcina. ⁊ ſentit q̃ iſta caro ſit. q. nãliꝛ boibus q̃ꝫ
alia caro aialiũ ambulantiũ ⁊ exꝑientia h docet. Et
bi aio reſpexerũt magis has carnes ꝙt plurimum
dant alimentum corꝑibuſqꝫ nris ſimiliꝰ. Qõ c. n
ualeſcentes oñdunt inde celerius reſtaurati. ſunt. tñ
difficilis digõis ⁊ alimenti viſcoſi niſi locus ⁊ exer/
citium ⁊ vlr vita ea remittãt. vñ. 7. de inge. c. 6. Si
cibus ſeipſum digereret ⁊ aſſimilareꝫ nutriendis tũc
opus eſſet nutritiuis cibaꝛ. ſed qꝛ non idem eſt qõ
nutrit ⁊ digeſtionẽ operaꝫ ideo non ſolũ eligere oꝫ
qõ nutricatiuiſſimum eſt de ſe alimentum ſed qõ poſ
ſit celeriter digeri nutrimentum etiã ꝑpatum exhibꝫ
oiquaqꝫ. Nõ enim nutricatiuiſſimũ põt eſſe digeſti-
biliſſimuꝫ. Tertio quoqꝫ Almãloris. c. i. preferi he
dulina: eſt nanqꝫ ꝑpata nullã habẽs in ſe malitie ad/
mixtionem. vnde in dictis ꝑticularibus lactẽtes bir
coꝝ ceteris aialibus ſunt meliozes in ſapoꝛe. ſ. nu
trimento digene ac bom ſanguinis gnãtione. Durba
ſius vero. Medias caro ſit indigeſta ⁊ caro agnoꝛuꝫ.
vñ quinto collꝫ. ca. ꝑdicto: Maioꝛ ꝓs medicoꝝ ab
boiaꝛ carnes agnoꝛum eo ꝙ multa humiditas do/
minaꝫ ſup eos ⁊ laudãt carnes aricium iuuenum. ſꝫ
conuenies dicere ꝙ carnes agnoꝝ ſunt poſt bonita-
tem carnium heduloꝝ. Et rafis ita ſentit ac etiã. Al.
cum haly. Inter vero ſilueſtres ꝓclaudanꝫ que ca/
preoloꝝ. vnde Almanſoꝛ ⁊. Al. Caro gazel inter ſil
neſtres carnes meliꝛ habeꝫ cum ſua inclinatone ad
meliam: ꝓpter qõ eligenda que inuenum. Et equi
dictis vlibus oia ſilueſtria aialia non ſapoꝛita neqꝫ
nutribilia ſunt ſicut domeſtica ꝓter capꝛiolos qui
ſunt ſiluatici ſapoꝛoſioꝛes nutribilioꝛes ⁊ laudabilio
res. Ex nimio. n. motu. ⁊ laboꝛe ſanguis ſubtiliatur
poꝛi aperiuntur: ⁊ eoꝝ ſuperfluitates ꝓpelluntur
Eſt ét predicta diſſidia. i. diſcordia in volatilibus
maioꝛ. Ba. nanqꝫ alimentoꝝ tertio. ca. 17. Dige
ſtibilioꝛ eſt caro volatilium ⁊ maxime ꝑdicis frãguel
lui colũbe galline ac galli turdoꝝ aut merloꝝ ac
paruoꝝ paſſerũ inter quos ſunt turtles durioꝛes ꝑis
eſt ⁊ adhuc magis turturis ſaſſe ⁊ anatis. Similis
autem ei que gallorum ⁊ faſianoꝝ ad digeſtionẽ

ꝛ alimentū crās ea que ſm eſuꝫ delectatōe. Durioꝛ aūt ꝛ difficile digeſtibilis ꝛ magis idonea ē his q̄ pauonū. Octauo āt d̄ ige. c. 2. Ex volatilib⁹ aūt optie q̄ dē p̄dices fil' cū mōranis oibus paſſeribꝫ deiceps āt galline ꝛ faſiani ꝛ noue colūbe nec cohibeāt int⁹ manere nec be. Talia. n. ſupfluitatē colligūt vniuerſa q̄ ſexercitata ꝛ oio que ſtagnodea ꝛ plaudeſtria. ꝑ paſſeres āt p̄miſſos audio aues minutas ꝛ non paſſeres ℞e dictoſ. Calidiſſimi. n. ſūt ꝛ luxuriā incitātes Iſaac. Almāſoꝛ ℞o cōmēdat p̄e ceteris ſtarnā. Starne caro oi carne auiū leuioꝛ iuenit atq; his q̄ ſubtili voluit cuſtodiri regimie ꝙuenientioꝛ poſt qua coturnicis caro i bonitate extat ꝑa. Caro itex pullox poſt iſtam ponit. Coturnicis tm̄ caro melioꝛis ē gnātiua ſan. et ſpmatis augmētatiua: p̄dicit nāq; caro iſtis groſſioꝛ extis vētrē ſtringit ꝛ multū nutrit. Invtiorib⁹ ℞o dicetis: quedā tpata ſūt ꝙne vt galline galli: alia frioꝛa tpamēto tm̄ attinētia ſicut ſtarne pulli. In pticularibus ℞o ceteris volatilibus ſtarna ē ſubtilioꝛ ꝛ pulli p̄dicū ꝛ pulli gallinax: poſt quos p̄dix faſian⁹ ꝛ gallina. Reliqs ℞o volatilibus ſūt durioꝛa ꝛ grauioꝛa grues ꝛ pauones. Et demū pulli ſūt leuioꝛes digōe ceteris domeſticis volatilib⁹: ꝛ laudabilioꝛeq; gnānt ſanguinē: ꝛ appetitus ꝙoꝛtatiui ſūt ꝛ oib⁹ nāis ꝙuēcientes. Maly. quoq; ꝛoar auer. ꝛ Meſue p ceteris laudāt que pullox carnes ꝛ marie galline que nōdū pepit ꝛ galli q̄ nōdū calcauit. ſūt. n. facilis ꝙuerſiōis i ſan. ꝛ ſupfluitatū paucax ꝓpꝛietatē mirabilē būtes in tpando ꝙōnē ꝛ būoꝛes. Cui⁹ brodiū optia lepꝛoſis ē medicina. A. ℞o. Volucris q̄dem caro melioꝛ ē caro adurā. i. turturis ꝛ gallinax ꝛ ſubtilioꝛ earū ꝛ nō ſunt cū nutrimēto alcobueā. i. p̄dicum ꝛ altecā. i. aderari q̄ demū de durā ait. Caro durā melioꝛ ē carne pullox forteſſe: q̄ pluris ē alimēti. Nec igit ē diuerſitas plurima ꝛ fortaſſis alia nō qua q̄ iter auctoꝛes in hac repit mā. Scōm nāq; diuerſas laudabilioꝛis nutrimēti ꝓpꝛietates ac ei⁹ quod nutrit ſanitatis vel roboꝛis intētōem carnes laudāt varie. vnde Ba. reſpicīs facilē alteratōem ꝛ ſubtilitatē in carnib⁹ p̄dicū ꝛ paſſex expoſitarū ꝓtulit eaſdē. q̄re. A. Caro alcubugi ē de ſubtilioꝛib⁹ carnib⁹. Almanſoꝛ ℞o cū Iſaac aduertēs ſubtilitatē ſtarne ac leuitatez ipſā ceteris ꝓtulit Per ſtarnā quoq; pōt itelligi aut auis magna velut anſer griſea cinerea cuius caro laudabilis marie cū iuuenis fuerit ab Almāſoꝛe iaz ceteris ꝑlata vel maneries perdicis parue iuxta Tuſcos quā Moyſes videt audire Judeis igens. Sil'r ſtarne nō vident ꝑ dño nr̄o q̄ ventrē cōſtringūt. Hāc ℞o ꝓpꝛietatē p̄dicib⁹ p̄ſtant ceteri: ſz q̄ poſt ſtarnaz ſubdidit Almāſoꝛ coturnicē: dubitandū ē q̄ vel eo i telligit auē p̄dice maioꝛē eiuſdē ℞o coloꝛis cū rubeis pedibus ꝛ roſtro: ſaporis delectabilioꝛis dicta coturnix italica lingua. ꝛ ita ei⁹ audiēdus ē ſermo: vel per hāc intelligitur oꝛtigo fine gſcula ꝛ tūc eū nō accepto cū hec ſit carniū volatiliū deteriōꝛ fere lz ſaporoſioꝛ. vñ ℞o cañ. Ex comeſtione carniuz coturnicis timet tetanus ꝛ ſpaſm⁹ nō q̄ comedāt eiſin tm̄ ſz q̄ in ſuba eax eſt hec ℞tus. Iſaac quoq;. Coturnices ceteris ſūt peioꝛes ſicut nec nutrimēto nec digōi laudabiles. ꝓpter quox comeſtōem accīa quādoq; ipſe perſentit ſpaſmoſa vt ꝛ alioꝛuz ſenſibiliſſimi. Iſaac ēt ſm diuerſas intentōes carnes volatiliuz laudauit diuerſas. Ga. de galinis ſil'r ē diuerſitas. A. tm̄ plus ab alijs vt diſcedere cum adeo turturum laudet carnes. Et fortaſſis in eius terris ē ipſarū tāta bonitas ꝓter reliqs. aut aduertit ad ꝓpꝛietatē qua roboꝛāt intellectū ſm tm̄ Ba. poſtponūtur vt appuit pluribus multū. Juxta ℞o auer. aut ēt Moyſen caliditati attinēt et ſiccitati: laudabilioꝛes tm̄ ſūt colūbis. Propter tertiū q̄dem ſcicudū vt ad ſūmū dicere q̄ ilaguineoꝛ carnes dicte et que aquaticoꝛ vl'r illaudabiliores ſūt reliqs. Et que volatiliū bis q̄ terreſtriū laudabilioꝛes lz minoꝛis extēt nutrimēti et fortitudinis ſil'r vt oio dicere q̄ ad augmētū tendūt ceteris melioꝛes: que tm̄ ſicce ſūt cōplonis vt bedoꝛ q̄ puoꝛ ſunt ꝙuenientioꝛes. Cū tm̄ caprina ꝓcedēs non ſit bona. Dis. n. fetus hūidus iuxta veteris pitiā quāto plus ꝓpingoꝛ tanto deteriōꝛ et quāto ꝓportionabil'r remotioꝛ laudabilioꝛ. In ficco ℞o ecotra. Et que maſculoꝛ laudabilioꝛes ſunt bis que ſciaꝛ. vñ baly. Dis ſciea caro ſanguinē gnāt malū. Iſaac ℞o ab hoc excipit capras. vult. n. eas minus illaudabilioꝛes bircis ſoꝛe nutrimēti. Adhuc ſm oribaſiuz. Dium crescentiū caro melius digerit ea que declinātiū. Que ℞o medie habitudinis iter pinguedinē ꝛ ſubtilitatē ſanioꝛes: et que caſtratoꝛ alijs eligibilioꝛeſ. Adhuc carnes nigroꝛ aialium ſanioꝛes et leuioꝛes alijs et marie albis. que itidē motu exercitant ſufficiēti conueniētioꝛes oppoſitis. Dciceps quoq; ꝑticularius dicēdū q̄ cancri in fontib⁹ repti quoꝛ forma et molles ſūt vt eoꝛ q̄ dicūtur grāci laudabilius bi cū fōtales fuerint būt ceteris q̄ ſile carni. vñ etbicis valēt et ꝙſumptis cū ſint būidi molles ꝙuerſiui facile et impingatiui cū p̄dictoꝛ remittant caloꝛē et ſiccitatē. bieni ꝓpꝛie dicūtur cācri: q̄re biſto. q̄rto et ꝑtuz. Cancer ſolus taliū ſiue vꝛepigio. i. caudali de q̄bus audiendus cū etbicis dari iubētur et cōſumptis: eo q̄ cācri cōiter vocati bis ꝙſerūt mime nocētes amplⁱ⁹ cū ſint digōnis dure niſi fortaſſis cuz fuerint mollochie appellati. Piſces aūt laudati apud nos martini ſunt pectines aurate guy cephali folia et trilie. De aqua ℞o dulci p̄cba quā et Ba. comēdat pui petrinitus lus carpio lucius et truta marie deaurata ſpinoſa. ſapidiſſimus āt piſcium eſt ſalmo. cſoꝛ ℞o carnis terreſtris ſil'itudinē ducit. Quadrupedum aut domeſtī coꝛū bedū apud patauos marie ꝑferes lactentē. Ei coāt ira qm̄ i regiōibus calidis multū et ſiccis minus appciādus eſt agno: deide annualē agnū et poſtea vitulū lactātez et deide poꝛcū. Siluestriū āt pferend⁹ eſt capol⁹ et ꝓpꝛie lactēs. Caro nāq; b⁹ eo q̄ ſi āgibilis digeſtibilis neq; abhoibilis eius piguedicla poꝛi cōuenientis ſm Iſaac: deide poꝛc⁹ ſuueſtris cernus lep⁹ canicul⁹ erin⁹ vrſus et qui deiceps. De volatilib⁹ quoq; caponū gallinaruz iuuenū laudabiliores ſunt carnes. Quod ipſorum oſtendunt oua cuz gallorū teſticul' et marie q̄ circuir pñt iteri⁹ ñ cohibite habitare: et demuz qui columbarum anſeruz et anatuz iuuenuz. Siluestriuz quoq; laudabilioꝛes ſūt ſaſiani ꝛ ad ſanitatez ꝛ robur. Et fortaſſis etiā vniuerſaliter domeſticis cum ſint gallinis ꝓpinquiſſimi ꝛ eiuſdez ſpeciei fere: ſintq; illis ſiccioꝛis aeris ꝛ alimēti ac exercicij ampliōꝛis. Poſt quos ſunt perdices/ ſtarne coturnices maioꝛes laudati ſtranguelli laudule turtures columbe turdi merule parones pauones grues et que demum. Sed circa predicta dubitatur quoniaz. 6. d. r. ſ. ca. 7. ꝓponit q̄ p̄dicib⁹ ita:

Optia caro ad tales disponēs est q̄liarū ꝓdicū t ata gmox t c. he aūt vitupate sūt coturnicū uecione. Dicendū q̄ scriptor seu trāslator lr̄am corrupit. vbi enī scriptū est q̄learū debuit scribi montanarū: sicut dicit in greco ortinon qđ appet q̄ mox silr scribit grece loco ortinō ortigiox volucrū volēs formā latinā inducēs qđ ꝓbat t si taz motum qm̄ capones laudatissimos cū fuerint pingues detestat in dispōne de qua fmo calculosa corpe sicco. Vituperantur igr̄ marie qualie cū sint pingues t abhoiabiles. Adhuc dicit qualearū fine copula. vnde appet q̄ nō diuersitatē denotat sed vniformitatē. Breccus. n. t marie ga. sp vtit in disiis copula t nō loco illi⁹ pūcto. quarū qdē ordinationū cām t solemētū ex añdictis i his q̄ ad nutrimē ti laudē dicta sunt diligēs ḡa breuitatis poterit intellectus assignare. laudātur ēt aut vituperāt carnes a ptibus: qm̄ que dextrox laudabiliores. silr t que circa ossa t musculox media t q̄ h⁹ aut alterius mēbri ceu ꝑticulari⁹ tertio alimētox t in dictis mrat. Itidē domesticox vtilior est nā ea q̄ silvestrū, ꝓpter aerē vitā t ociū illis aūt oppositū inest t marie mōtanis. Caro ēt hox minus ꝭputrescit melioris chimi t sp fluitatis pauce. Hec āt ꝭtestare faciunt exprimētū t rō ex hogenicitate ac eius ꝭtio hox ad corpus nutriē dū sumpta t ex nā ipox fm q̄ facile alterabilia frangibilia vel difficile seu celerius aut tardius penetrabilia vt fmo alimētox oñdit. Propter q̄rtū vero ad pmuz dōm q̄ limacie dant ꝭsuptis q̄ alūt marie Estq; adherēs ipax alimentū: digōnis tñ sunt difficilis. vñ alimentox. 3. c. 2. Cochlias quottidie oēs greci comedunt hntes qdē durā carnē t pp hoc idigestibilis: si tñ digerat marie nutritiua. Ad aliud de cācris appuit qd dōm. lz. n. laudabile nutrimentū i suo exhibeāt gnē ꝭsuptis non simplr tñ amplⁱ⁹ plurimus. Ad aliud dōm q̄ pisces no sunt digēnis simplr facilis cum sint fri aquosi nec mollicies eox est aerea ca. t hu. digōni apta lz fra aquea. laudandi tñ sūt suo modo pfan mediocriū carniū entes. q̄ eni molliū carniū valde aut duax mūne alimentox ttio. Ad aliud dicēduz q̄ lz q̄drupedia nob plm sit ent actu non tñ Ytute que i b petit q̄sito. Mo. n. vt dictū est alimentū semel corpi imergit sed Ytute idiget digerēte vbiculāte t apponēte qđ i eis nō euenit ꝓpter carniū ipox duriciē t viscositatē cuz sint distempata terrea multū coplonis humane respectu t subē. At q̄ caro hominis carni ꝓportionat humane mō quocūq; laudabiliozis foret alimēti nisi abhoiatio itercideret. Fortassis quoq; pp eⁱ⁹ facile nutrire ac multū egritudinē celerius icaute replonalē cāret. Quidā tamē brutaliū subalterutroq; poloz degentiū boies trucidātes comedūt: dicia. 67. Et silr de porcox carnib⁹ qd ꝭdicendū appuit. nā illa simlitudinē ipedit digōis grauitas t alimēti viscositas. Ad aliud dōm q̄ lz testudines pp supfluitates q̄s in extriseca ꝓpellūt laudabiliores reddant nutrimēti nō tñ ita vt alioz plurima cū nutrimētū ipax sit vnctuosū valde t abhoiabile q̄uis ipas ponat Ysaac ex mā cui eqlit q̄tuor cla. t. grauia t leuia sūt itermixta. Ysta tñ mixtura nō est vera vt q̄ corporis humani in q̄ marie minimū vnⁱ⁹ tangit alterius mimū; lz p iuxta positionē fere. Eritij silr fm Ysaac ac histrices cū eo q̄ plures ab eis superfluitates excidūt praui remanēt adhuc alimēti t medicinalis magis. Urinā. n. prouocat critij caro t vētrē soluit q̄ magne tpe marie coitus t femelle ꝭcipue. Ad aliud qđ dicendū apparuit. Dicia. 69.

Qđ ouī albumen sit calidū t vitellus frigidus: monstrat ex tertio de ge. aialiū. Amplius id in quo aialis principiū inditūit est calidum. In calido. n. pncipiū aiale ibidē: cuz aia t vita ꝭstent corporib⁹ per calidū. h āt est albū cū ipm sp mati assimilatum idq; fit ex quo ꝭcreat pullus. Rubeum aūt est terrestre grossū ex quo nutrit: tale vero frigidum. Adhuc in aniū paludosis supabundat vitellus minus tū ru. t humidus t minuit albumen. In cāpestribus Yo eꝫ. sed ille frigidiores t humidiores sunt fm nām cāpestrib⁹ in eodē. albumē vero t vitellus ouī ptes ab illis decise cax retinebūt nām cum ꝓducentis sp notā obtineat qđ ꝓductū. Rursus qđ segregat circularit a ꝭūcto p modū cuiusdā ebulitionis huc feruescētie calidū exeat cū huiusmodi sit eius nā. Sic āt albumē cū esset pus vnitū rubeo vt oñdet sequestratur ab ipso ibidē rubeo intus tanq̄ terrestre subsidēte. qđ oñdunt ova in patella confracta ignis motui occurētia leui. Eius. n. qđ albuz circulariter videbit assistere rubeo. Et ti: qđ attrahit t qđ transmutat est calidum. talē āt quendā actum albumē inducit in rubeum, ipsū attrahēs t in alimentum pulli ꝭmutans. Est nāq; tanq̄ i lac agēs coagulum. Rursus albume ꝓportionat sp̄mati. rubeum āt san. vñ in dictis vtibus: Sicut san. : sp̄ma sunt. mā t nutrimētuz aialiū gradiētiū ita ova mā t nutrimentuz volatiliū. Sp̄ma Yo calidius sanguie denotat. Itaq; albuz ē caliduz rubeuz āt fim. In oppositi est oīs medicox turba ponēs q̄ lz ouuz totuz eqlitati attineat albū tñ fri diritati ptinet vtcunq;: t iō ipsum grossū t difficile digestibile. i2. de inge. c. 5. Vitellus vero caliditati: qre huic opposita testant in esse. Palin: qđ est insipiduz est fim qđ āt dulce calidum. talia Yo sunt albumen t rubeū. Adhuc qđ celerit digerit t in corp⁹ trāsmutatur humanuz calidū erat t hu. tale naq; ipsuz. huius āt dicunt forte vitellum t no albumen. Et: rubeus color vitelli attestatur caliditati: albus vero albuminis fritati. vñ Ar. in quibusdā ꝓbl. sibi attributis: Testeuz oui vt terre frigidum t siccū: humidum eⁱ⁹ aqueum: sp̄ūs aūt qui in ipso humidus t calidus t tpate siccus. Videtur eni mūdi huius ouū imago. Simlit apparet eⁱ⁹ album lacti ꝓportionari: rubeū āt sanguini. b autem calidior existit lacte. Rursus qđ cōferi egritudinib⁹ calidis id est fm cum ꝭcrentia in his ꝑficiat ꝭtio. huiusmodi vero album. vnde. 15. de inge. c. 8. Vidi bi vir veteres cū multa circunscrutatione ad humidum ouorum deuenisse qđ in mordacissimum t vilem sam eligentes. quare Diascorides. Album oui cōbustionibus medicat. Itaq; albumez est fim: vitellus aut calidus. Propt primū qdem sciendum q̄ ouuz est aial potentia ex ouificātis ꝓductum superfluo. Mo. n. ipsuz ꝓpter eⁱ⁹ imꝑfectionē pōt intra se imediate aial ꝓducere vt qđ ꝑfectū: sed alio vt ouo mediate. Cōstituit ēt ex aialis superfluitate: qr si de faba foret gnāntis dudū iā cessasset t ipsa: dicia. 34. hoc sūt supfluū ex quo cōstituit est sanguis mēstruo ꝓportionat⁹ q̄ in sub rubeū ꝭdensat colorez in quo mā ꝭtinetur adhuc albugis. Ex vitello demū calidi orib⁹ ouātiuz p viā cuiusdā ebulitionis vt pretactū albū segregatur t vndiq; circūstās efficit rubeo vt t

ip̄m in medio albo ꝑmaneat velut terra in aq̄ ⁊ aeris iter medio. A. aialium. 17. Que aūt ouificātiuꝫ sunt frioꝛa qō iterius oꝛi oē ꝑmanet idiscretū. Talr. n. albū ꝓfundit ⁊ rubeū vna vt monocoloꝛata eē appeāt In aub⁹ qūoqꝫ ouū alligat matrici p ei⁹ acumē quo ad se ꝓhīt alimētū ita vt ab eo absoluat ꝓfectio. Sic eni exterminat vt eius nihil appeat: cū egredit vestigij alligantis velut vmbiculi. Testa quoqꝫ submollr extūs ouo iam ꝓfecto iteri⁹ ꝑmanēte cū foꝛas educit: idurat celeriter euapoꝛāte ipsius hūido iā paucificato ⁊ derelicto quo terrestri. q̄ egdē diuerlificat ex his q̄ ꝓ seipsis iexūt ⁊ occurrētibus aliūde. Prio qdem multiplr: qꝛ aut ꝛōe illoꝝ a qb⁹ ꝓducūt: qm̄ qdā pꝛa nissim sūt chimi vt que auiū paludestriū. quēdā optimi ceu plurīū cāpestriū vt galline fasiani ⁊ perdices: alia vo media: multū m̄ ab his declinātia sicut anse ꝛu ⁊ anatū: vel exꝑte ꝓnis qꝛ aliq̄ sūt ex aialib⁹ tpatis laudabilis exūtibus nutrimēti: quedā ex distpatis labētib⁹ nō paꝝ i excessus ꝓꝛib⁹ hūi oppoſita. vl ex tis gra: qm̄ quedā sūt ex aub⁹ adolescētib⁹: alia ex iuenib⁹: nōnulla vo ex decreptis quoꝝ media sūt laudabiliora: seu ex ꝑte habit⁹: qm̄ aut sunt piguiuꝫ aut extenuataꝝ vel mediocriū que ceteris ꝓfectioꝛa: vel rō ne mōi coꝝ ꝓductōis: qꝛ que calcata delectabiliora exūtia ꝑꝑ magis eē digesta. In oib⁹. n. qō digestuꝫ dulci⁹ ō ge. aialiū. aut nō calcata oua ipenecia siue ze phyria dcā ꝓfatis oppoſita que ēt gallo supascēdēte valēt adhuc ꝓfici dumꝫ nō iteruenerit albi a vitello dissolutio ita vt ⁊ gall⁹ alteri⁹ ēt spēi supcoiēs suā in gbuscūqꝫ ouoꝝ ipingat formā: vel ex ꝑte loci ceu ꝛgionū sicut loc⁹ ē ita nā opeř. Que. n. sūt i regiōib⁹ calidis ōib⁹ aut friꝛib⁹ pꝛaui exūt hūoꝛis ⁊ insipidi. que vo i medijs laudabilis ⁊ saporosi cum sapoꝛes medij vt vnctuosus ⁊ dulcis nutribilesi ex mēsuratis assurgāt cāis. Ex his quoqꝫ q̄ forinsec⁹ aduenīunt vel ꝑꝑ tps qm̄ quedā sūt ꝑtui ꝓria: alia remota nōnulla media quoꝝ optia sunt ꝓria ceu pessima oppoſita medijs vero iter vtraqꝫ iudicatis: aut ꝓpter artificiū decoctionis ipsoꝝ: qō ēt variat duplr: vel ꝛōe mōi decoctōis vel quātitate. Primit⁹ qdem qm̄ quedā sub cineri⁹ coquūtur. alia vo in tiganis frīr āt que ābo pꝛaua aliq̄ vo fracta cū oleo garo ⁊ modico vino ꝓtūdunt admixta ⁊ in vas ꝓijciunt obturatū in lebete positū sub quo ebulliat aq̄ donec ꝓsistentiam recipiat medio crē. Sili⁹ quoqꝫ fere sūt ꝓfracta sup aquā bulitē in tiganū vel caldariā ꝓiectā: alimētoꝝ. c. 20. Quinto vo collꝫ. c. de ouis. Duū ꝓqssatū cū oleo ⁊ aceto ⁊ tremulū scm̄ est valde bonū. Decoctū. n. cū oleo meliorat ⁊ marie nouo: qm̄ est ꝛpatum attinēs calitati ⁊ ipinguat epar ipsius adaugēs sbam. Et ꝓpterea religiosi oleo vtentes pigues sūt ⁊ rotūdi. ⁊ bui⁹ ꝑpationis modi laudabiliores exūt. Nonulla vero igne itegra assant: quedā aqua elixant: alia cū carne ⁊ herbis viscerata. nōnulla vo aqua decoquūtur oleo sale ꝓdimētis vt cepe pipe cinamomo ⁊ hūibus que media iudicant iter ꝓdicta. Ex ꝑte qdem quantitatis ō coctionis: qm̄ alia minus: quedā amplius: nōnulla vo mediocriter decoquūt: quoꝝ laudabiliora sūt ꝑma sicut reliq̄ deteriora. Et si fortassis que media pl⁹ coꝛpoꝛi exhibeāt alimēti ceu altoꝝ extremoꝝ manifestum in ampli⁹. qd aūt calidū ⁊ frigidū dria signat. is

Propter hm qdē sciendū q̄ aliq̄ direruūt albū oui oē calid⁹ rubeo q̄tuꝫ ad ei⁹ ꝛtem acutā in qua caput dcm̄ fituatur galli: ctruꝫ vo ad alias ipsius ꝑtes mīme. qō ⁊ stare nō pōt qm̄ sicut se hꝫ ꝑs circa quam caput ē galli ad quandā ꝑtē vitelli: sic alia ad aliaꝫ ⁊ ꝑ ꝓnis ois ad oēm. Sꝫ que circa caput galli ponūtur rubeo calidioꝛ ē ⁊ merito qꝛ totū albū hꝫ calefieri ex capite galli ⁊ informari totū ēt scm̄ est per modū ebullitionis cuiusdā ⁊ ascēsus calidioris ac leuioris vndiq̄. Silr Ar. ꝓnūciare vī absolute albū calidius rubeo ꝓsistere: quare ꝛc. Alij vo direruūt ars. exponētes albū calidius foꝛe rubeo caliditate que in actu volētes medicus audiuisse vitellū illo calidioꝛē caliditate potētiali. quod ēt nō valet: qm̄ sicut se hꝫ actus ad actū ita potētia ad potētiā vlterioris act⁹ respectu a coꝛpoꝛe acq̄siti qō in ceteris ē declarare. Nam sicut leo viuēs aut anas ē calidioꝛ sue vel ꝓdice actu: ita ⁊ mortua potētia talia scā nutrimētū coꝛpoꝛib⁹ ꝓstāt illis calid⁹. Quod silr in vegetabilib⁹ repitur hꝫ nō adeo extet diuersitas in his manifesta qꝛ ipsoꝝ calm magis est in potentia q̄ actu: ēt viuētia vegetabiliū coll. 5. potentia ponūtur calida. Est. n. coꝝ calidū ꝓfractū sopitū respectu aialium calidi. Adhuc ouū i frigidat ouificatum vt calidū euolet actuale. Nō igitur sic dicentē incōueniēs cōtingit euadere. Propter tertū vo sciendū q̄ id quesitū pōt terminari, ut 26. calidū esse duplex quoddā nāq̄ viuificū aereū ⁊ vtcūqꝫ aquoſuꝫ mulcebre ⁊ delectabile plurima etiā caliditate affectū celesti gonima facientē spmata: dria ꝛo. Et ita q̄ albū calidius vitello. qō hc inuit de gen. aialium tertio. Bnationis qdem principiuꝫ ex albo accipit aial. In calo. n. aiale principiū ⁊ demū albū nā qdem būidū in seipso caliditatē hꝫ ajalem. Est ex alterū calidū cōsūptiuū igneū sbo ifitu terrestrioꝛi ariabile ⁊ insuaue q̄ minus calido participās celesti quo vitellus calidioꝛ ē albo qō indicat ibidē cuꝫ dr. Omne terrestre grossaꝝ ꝑtiū quod nō est gnātionis principiū vecꝝ magis nutrimēti: ꝓportionat nāq̄ sāguini ceu albū spermati qō oñdunt passiones a calo ⁊ frigido: his qdē files alijs āt occurrentes oppoſite. vñ. 17. aialiū. A. Albū oui ē aquoſuꝫ valde ⁊ est i eo multū de aere i quo agēs caloꝛ id segregat a vitello cū fit terrestre ficcū. Cui⁹ caloꝛ ē tanq̄ coꝛpoꝝ terrestriū albumis vo ē ceu coꝛpoꝝ aereoꝝ aliquātulum aquoſoꝝ. Et ꝓpterea albū magis cōueniēs vt fiant ex ipso coꝛporis radicalia ⁊ vitell⁹. q. nutrimētū qm̄ ē sanguis mutat⁹ ad sbam spmatis icōplete. qō aūt albumē vitello calid⁹ appet qꝛ illō calid⁹ qō magis ꝑticipat principijs aie introductiuis cū bui⁹ calidū sit istrm nāe principali⁹: tale qō albumis ꝓinductū. qō ⁊ caput dcm̄ oñdit galli in ipsi⁹ repñtatū acūine. Rubeū aūt per oppoſitū: qꝛ terrestre grossaꝝ ꝑtiū eidez vehemētius iberet: calidū fere igneū. Calidū nāq̄ i bis duob⁹ ita se vī hr̄e velut in liquoꝛe ac lapide impōssum. Sic itaq̄ albū vno mō calid⁹: reliquo aut erit rubeū. Nosce tū q̄ vitellus coꝛpi relat⁹ ꝛpato humano: nō aūt vt pulli gnātio calidioꝛ sicut rōne sapiunt medici ē albo, ꝓpter calidū fort⁹ inherēs eidē tā q̄ terrestrioꝛi subtecto fulcito tū ēt ꝓpter saporē ipsius dulcē, ac eius etherogeneitatem coꝛpoꝛi humano albumine affiniorem: secus autem contingit in albumine. Adhuc quid potentia minus calidum exiſtens in vlteriorem actum caliditatis potest eleuari alio calidioꝛi, ꝓpter calidum coꝛporis ipsum exterminās oiquaq̄ vt omne quod ipsius calidum potentia

ſn actum vltra fere ipſam eleuet caliditatis. Carnes nāq; anatis in vlteriorē gradū deueniunt caliditatis in colerico q̄ in phlatico: aut in appetente fortiſ vel minime. Euaporat ēt calidū aereū ab albumine cito qđ oſtdit ipſius minoratio cū poſt ptum pmanſerit tpe. que āt huiuſmodi reliqua ex dria ſumatur. 26.

Sed circa pdicta ꝓtingit dubitare: qr in pullo. uz ex ouis gnātione principiū ipſius primū dcm eſt in extremo vt albo circa caput galli maxime ſituari qđ nā prauc vſ ordinatū cum in medio vt ſaluet hēat locari ſicut in alijs aialificantibus t caſu etiā generatis. Semen cni aut gnātionis qđcunq; principiū obtiet quod loci medium de ge. aialiū apparens. Dicendū ēt non eſſe ſimile oſtariam de gnātione hoꝝ t pullorum cū in aialificantibus matrix ſit in matre: in ouis āt econtra. t mater ſituaſ in matrice ibidē. Rubeuz eni tanq; mater ſituaſ ſub pellicula ſubtili cōtinente vndiq; ouū que velut matrix exiſtit. Vel dicendum generario pulli non eſt in extremo albi ſupioris vꝝ magis inferioris vbi rubeū ptingit ipm. vñ. 17. animaliū. A. pullus fit ex parte vitelli qui eſt in ſubam albumis attractus: t ſō inuenit creatura iter albū t vitellū. Propſ quartū Xo ad pmū qd dicēdū apparuit qm ar. loquit de ca. i. viuifico: medicus autē de reliquo. Ad aliud ſilr dicendū. Ad alid dicenduz q non ſolū ꝓpter frigidū plus ꝑticipant taliū auiuz ouа vitello: verū ēt ꝓpter groſſitudinē t etheroge neitatē partiū ipſius. dictū eſt aūt t calidū exalare q albi cum fuerit ouificatū. Ad aliud dicenduz q non pp caliduz ſolū fit ſegregatio albi a rubeo eleuatiōe verum amplius pp ptium ipſius leuitatē cū viſcoſitate. rubeuz eni ꝓnunciatū eſt terreſtre. Dicet ēt q fortaſſe ptes albuminis eſſe viſcoſas cū aliqua leuitate ita vt calidū in eas ꝑueniēs t negens ſepare ſub leuat caſdē: qđ ſilr accidit in his q friuanſ leuit ouis: ceu in ebulitione oſtendiſ lebetis a quo viſcoſuz non graue inexiſtēs celeri⁹ effluit aqua. Ad aliud ſilr qd dicēduz apparuit: qm̄ de calido eſt pmo ꝓri non parum caliditate incūbantis exterius adiuuato. Ad aliud dicēduz q lz caliditate viuifica ſpma calidius ſit ſanguine caliditate tñ acuta t terreſtri ſāguis pōt eē calidior illo. Ad q vero alterius ptis iā ad pmuz qd dicēduz apparuit. Ad alia duo ſilr apparet qm̄ cū calido albi aereo admiſceſ multū aqueuz hebetās ipm calidum ēt ipſius dictū eſt exalare. Dñſum ēt q rubeum magis albumine ꝓportionaſ corpi. Ad aliud dōm q rubedo non eſt in vitello pp caliditatē tm̄: verum ēt magis ꝓpter nām vt ſanguinē ex quo generaſ ceu caro rubrior ceteris ptibus ſanguine. Ne q; dicēdum albū lacti aſſimilari: t ſi boies id putent coloris decepti ſilitudine. Cuius gdez ꝓrium ſenſit rubeum cōpans lacti cuz id velut lac alimentum ſit pullis: de ge. aialium. 3. Ad aliud dicēdum q ab albumine caliduz cuz frangiſ euadit non ſic aūt a rubeo. Adhuc non ſoluz ponit h cōferre ꝓpter frigiditatē vex ēt ꝓpter viſcoſitatē q̄ cum imordacitate ꝑticipat adherentia. vñ ibidē Bal. viſcoſuz ſine mordendo cum moderate fuerit calidum indoloroſiſſimum exiſtit. Differentia. 70.

Quod vinum calidum ſit t ſiccum oſtendit: qm̄ meri complerio vſr eſt calida t ſicca: ꝙ to theorice ca. 30. Eſt autem merū ſm hunc vinum vuaꝝ t racemoꝝ. Adhuc illud qđ competit phlaticis calidū dz eſſe t ſiccū cum ꝑſeruatio naturā ꝓrietatis inducat vtcunq;. phlaticis āt vinum ꝓpetit: tum qr eoꝝ mitigat friditatē: tū qr phla digerit t ſubtiliat: qđ āt tale calidū exiſtit t ſiccū. Eti: Illud qđ hz diſſoluere exiccare demacrare vlcera abſtergere calidū exiſtit t ſiccū. vinum vero eſt huiuſmodi tpantie tertio Rurſus: Quod inducit accūtia caliditatis t ſiccitatis vſ eſſe calidū t ſiccū: qm̄ effectus t cā ſunt ꝓportionales. nūc āt vinū ſiccum t ſiccitatem vſ cāre: vt denotant bibuli patani tabernā petētes ante luciferū: t egritudines calidas t ſiccas ceu vigiliaꝝ inſtantiā febres freneticas ſpaſmos cōſumptois t deſipientias: apboriſ. t interioꝝ ſis. Pali: Curat appetituz caninū ꝓtingentē a frigiditate ſimplicivel cū humor frigido accido: apboriſ. 2. potus i digentiā ſoluit. qđ āt tale calidū t ſiccū cum ſanatio pficiaſ ꝓrio: quare vinū calidum erit t ſiccuz. Rurſus: Qđ caliduz t humidū t ſm nāz: pbl. ita tertia. Adhuc qđ vaporoſū ventoſum t ſomniferū exiſtit caliduz eſt t humidū hec nāq; a calido in humido agēte cāuſanſ. ſed vinū ē huiuſmodi: de ſomno t vigilia i. Palin: Quod calefacit t humectat calidū eſt t humidū: tale vero ē vinū q̄rto ꝑma. In terris ēt viget calidis t humidis ꝓtemperatis: calidū itaq; t hu. Quod āt frūm t hu. vina idicant gallicana: t q frigidum t ſiccū anglicana. Propt primū vero ſciendū q vinuz ex multis vt apparet per Diaſcoridē ex primiſ ſuccoſis: potiſſime tñ ex vuis qđ eſt liquor ceteris nature humāe ampli⁹ accōmodus. gaudet eni ipſo q̄ marie cū ꝓportioneſ eidē magne: de quo qdem pñs extat quelitū. Quod duplicit poteſt ꝓfiderari: aut q̄tum ad ea q̄ magis ſibi exiſtunt intranee vel quo ad illa q̄ forinſecus aduenient. Primo ſiq dez in vino eſt gnq; ꝓfiderare liquorē eius ſeu ſubaz virtutē: odorē: ſaporē: t colorē: re. ſani. 3. ca. i. theorice. 5. t dictis ꝑticularib⁹. Rōe nāq; liquoris vinum colligit diuerſitatē. nā quoddā exiſtit ſubtilis: quoddā groſſi: aliud vero mediocris quoddā ſpiſſi turbidi: nōnullū ſubtilis clari: aliud vero mediocriſ t reliqua. Er ꝑte quoq; virtutis: qm̄ eius quoddaz eſt vehemētis virtutis: aliud debil: quoddā mediocris ſm ei⁹ ꝓnis diuerſitatē. Diuerſificaſ rōne ſere omnium generum ſapoꝝ: Nam quoddaz eſt inſipidū fere vt aqua: aliō ſtipticuz ponticū: quoddaz vero acetoſum: nōnulluz vero dulce. quoddam aūt amaritudini attinens t acuitati q̄lia ſunt vina vetuſtioza t artificiata: ceu que tede picis medicinalia nō nutritiua collz. 5. t. 7. Aliud vero ſalſedini pertinet ſicut mari mixtum. iz. de inge. Sumit. t quarto vinum diuerſitatem ex parte odoris. qm̄ quoddam eſt aromaticum quale dictum ſm Maly. richanum delectabile apud ſenſum. quoddam odoris horribilis indelectabilis ſanguinem generans malum t cephalcam inducens: aliud medium inter hec. qđaz vero t odoris mortificati ſicut aqua. Variatur deniq; vinum rōne coloris quinto. quod multipliciter exiſtit ſm q eius eſt inuenire colores. nā quoddā eſt album aque virtutē t colore t ſapore ſilitudine propinquum: quoddam pallidū aliud vero citrinuz ſeu tantū: quoddam roſeum nonnullum rubeum. aliud rubore participans in ſubnigredinem vergēs. Prior ꝓriores ſunt tñ dr e vini ſumpte rōne ſubē virtutis t ſaporis q̄ odoris t coloris. Si autem vinū ſm ei⁹

extrinsecaꝫ attendatur quadruplr. i. põt euenire aut
rõne itentõis assumẽtis: vel alicuius cõmixtõis eius
extranee: aut originis ipsius vel tpis. Dõ si pzio du
pliciter: aut ex pte ipsius vini amplius: vel relatõe
ad suscipientem plus scã. Primitus qdem põt tri/
plr variari: qm̃ aut ẽ cibus ⁊ potus fit: aut potus tm̃
vel medicine locũ occupat. Cibi aũt ⁊ potus vinum
nãm obtinet qõ ⁊ gra restauratõis exhibetur ꝺepdi
ti cui⁹ ẽ cibi officiũ: aut deportationis nutrumẽti ꝑ cor
pus quod potus existit nã. tertio qdẽ de alimentis ꝯ
quorũdam medicoꝝ volẽtes vinũ nõ alimẽtoꝝ sꝫ po
tius potũ aliquẽ appellare. Exhibeť quoqꝫ iterdum
vinũ sub rõe potus tm̃ vt deportatõis alimẽti ꝑ cor
pus qualis ẽ potus triũ delatiuus appellat⁹: q exhi
beť stõachi digẽe ꝯpleta ⁊ epatis fere dimidiata Tri-
pler naqꝫ potus existit: pmixtiuus: delatiu⁹ ⁊ altera
tiuus: dzia. iis. Sumitur ⁊ vinũ gra medicine seu po
tus alteratiui ꝙre illud qõ in digõne hũoꝝ exhibetur
fridoꝝ viaꝝ apertõe: ⁊ in syncopis releuatione. Di
uersificatur aũt ⁊ vini nã qꝫ magne rõne assumentis
⁊ id vel qlitatis: aut quãtitatis: vel etatis. Nam vt
ꝯplone tpatus: vel colericus ⁊ reliq̃: seu fortis aut ꝺ
bilis vel mediocris q assumit aut sibi multã quanti/
tatẽ vel paucã aut mediocrẽ assumit. penes que ⁊ vi
ni effectus reddit diuersus: ꝓbl. ꝫo. Vinũ naqꝫ oc-
cupans ifrigidatos reddit taciturnos ⁊ sobrios pzio
paulo plus potatũ liqtiores facit. plus aũt adhuc sũ
ptum rhetoricos ⁊ audaces: adhuc magis iniuriosos
demũ maniacos: multũ ℞o amplius stupidos ⁊ epi
lepticos reddit. vñ Isaac pticularis. Vinũ assilarũt
tyriace magne eo q ipm̃ Triarum ẽ naturarũ. Infri-
gidatos. n. calefacit: calefactos ifrigidat siccatos hu
mectat: ⁊ humectatos exiccat. Ex pte figdeꝫ etatis
qz pueris nõ cõferũt vina neqꝫ nutricib⁹ de somno ⁊
vigilia. quare tertia primo. Pueris vinũ dare ad bi
bendũ ẽ sicut ignẽ igni addere in lignis debilib⁹. Sꝫ
seni quantũ põt tolerare da. ⁊ iuuenibus da ipm̃ tem
pate. Confert eni bis cductione cholere in vrinaꝫ et
humectatõe desiccatorũ. Senibus aũt qz calefacit ⁊
humectat: vrinã ꝓuocat cũ superfluis eorũqꝫ virtu
tẽ itendit. Cõe naqꝫ est oibus vinis ℞utis ꝯforta/
tio. ꝓpter aũt nullũ istoꝝ ceu euidẽs pueris cõuenit
Et iõ de re. sa. ⁊. Sicut vinũ est pueris ℞nijssimũ ita
senibus ẽ vtilissimũ. Si aũt vino aliqd extraneũ per
misceať ei⁹ pmutať nã sicut ꝓp thedã pici. nã ad acui
tatẽ ⁊ amaritudinẽ deducit ficci⁹ ⁊ inutribilius scm̃.
Aut ei misceńt rose ⁊ tunc ad tpatam fritatẽ ꝯuertiť
vel saluia ⁊ sic ꝑmutatur ad caliditatẽ cuꝫ stipticitate
aut absynthiũ iuxta gallos ⁊ cũ his sub amaritudinẽ
acgrit. Admisceńt ẽt ei alephangine spẽs zuccarum
aut mel. Et vinũ artificiatum sit qõ clareã seu stella/
diã appellant. Ex multis ẽt ei admixtis herbis ⁊ ali
is. Diascorides ꝯstruit vinũ: sibi cõmiscetur ⁊ aqua
in ebulitõe qõ sanius qdam patauí rustici faciũt ⁊ ali
qñ post. Quod si forte fuerit ipm̃ eaqꝫ ꝑmodica velo
tius iebriat. si aũt ei permisceať multa ⁊ ꝓprie bora
qua bibitur ventrẽ ⁊ itestina ifirmat: ⁊ ventosuꝫ do
lorẽ cãt. Quare re. a. fo. Vinũ aquatũ cõmixtuꝫ sto
machũ debilitat ⁊ gnãt ventositatẽ in itestinis ⁊ ma-
xime cũ estate fuerit ifrigidatũ valde. Et iõ prac. pri
mo iubeť tpari aq̃ per sex boras anteqꝫ sumatur. Di
uersificať ẽt vinũ ex parte originis. ⁊ hoc aut rõne re
gionis qm̃ regionũ quedã ẽ ca, quedã fri, alia medio
cris. In frigidis naqꝫ regionibus vinũ frm̃ ⁊ inuiqo
rosum gnãtur nisi per accñs rõne subclusiõis vapoꝝ
caloꝝ. Aler. in ꝓble. vt ẽt inuit cõmẽtator re. a. ter
tio: qõ chorissimum oñdit: in calis ℞o ca. per seac po
tẽs f. m̃ vt tactũ ceu egyptiũ accñte: in mediocribus
aũt mediocre. Aut rõe altitudinis, profunditatis ⁊ me
diocritatis regiõis: qm̃ in regiõe alta vẽtis exposita
vinũ vt sic subfrm̃ gnãbitur ⁊ ibecille. In concaua
℞o secus. In mediocri ℞o qõ mediocre. Vel ex p
te diuersitatis ipsius terre qz in terra fra ficca sabulo
sa vinũ gnãbiť õbile caloze priuatũ. In petrosa quo
dãmõ argillosa ⁊ caroposa ccõtra. ita q medijs mul
tiplr variatis grãdis inueniet vinorum diuersitas.
Plante naqꝫ potissime ꝑ alijs a terra diuersitatem
grãdẽ sortiũtur cum velut eaꝝ venter extet: dzia. ꝫꝫ
⁊ merito. nã. n. sicut locus ẽ ita: oꝑatur ꝓbl. io. Et
de lege nã nra q̃lis ẽ regio ⁊ iõ. ꝛo. dť eorũdeꝫ q cap
paris nõ vult in opatis terris facile gnãri. Aut ex p
te tpis. Vinũ naqꝫ quoddã est nouũ aliud antiquuꝫ
qõdã ℞o mediũ iter duo. 7. de ige. ⁊ Isaac ampli⁹
i dictis pticularibus frm̃ quẽ vinũ nouũ dť ab exp̃ssi
one torcularis vsqꝫ ad annũ vel paꝝ amplius: qõ pe
nes hanc fritati attinet ⁊ hũiditati. Vetus ℞o post
q̃tuor vsqꝫ ad septimũ calidũ ⁊ siccũ in tertio. Me/
diocre qdem a duob⁹ annis vsqꝫ ad q̃tuor calidum ⁊
sic. in fo. sic igitur eluceſcat vinũ eẽ diuersum. Cali
dũ aũt ⁊ siccũ seu frm̃ ⁊ reliq̃ frm̃ potentiã ℞tutem seu
ꝑ se audio hoc ẽ cũ eius potẽtia caloze nãli effecta in
actũ deuenit scõm siue oꝑatõem calefaciet siccabit vl
ifridabit ⁊c. Mõ aũt q actualr exñter seu ꝑ accidens
cũ huiusmõi multotiẽs ex impssione accñtali exñs ex
pimenti polliceať errorẽ frm̃ Ba. in plerisqꝫ cum sit
calidũ interdũ infrigidet: ⁊ frm̃ calefaciat. Pro-
pter frm̃ ℞o sciẽdũ q ca. ⁊ sic. vinũ, pnũciat vulgata
opi. aut praue de hoc sentiẽs vel vinũ medicinale an
tiquũ magis audiẽs q̃ꝫ quod alimẽtale. Isaac figdẽ
sentit nã ca. vinũ ⁊ sic. frũm ℞o ⁊ hu. accñte qz suisb
tilitate ⁊ perforatõe aquã defert ꝑ mẽbra infridantẽ
⁊ humectantẽ qõ valde simplr dcm̃ ẽ ⁊ extranee quo
ruꝫ oppe pãplius defectus apparebit ꝯñter ex dñõ.
Propter tertiũ qdẽ sciẽduꝫ q qz sermo enũciat⁹
simplr in eius potiori suscipiẽdus significatõe re. a.
tertio: ita qdẽ vinũ susceptũ calẽ ꝯplonis erit ⁊ hu.
vꝫ ipsius ꝯfiderata in oibus dictis pri⁹ mediocritate
⁊ pfectõe vt ẽ cuidã per ipsa cũ compatõe discurre-
re suscipienti quod mediuꝫ ⁊ in etate qõ primũ. Ea
ꝑ auctoritatib⁹ suffragat⁹ Ar. vt pri⁹ ⁊ Ba. medi
coꝝ ducis ⁊ alioꝝ idubitãter oñsionib⁹ adiectis ⁊ ma
xime ꝓut cibi et pot⁹ obtinet rõem ca. et hu. vinum
testor existere. vñ cõmẽtator tertio introductorij pul/
suũ. Ea que a vino appositio cita qz hu. est et ca. Et
gnto de re. sa. ꝓcipit seni volenti humectari vino vti
bono apto nato calefacẽ ⁊ hũectať mox ẽt ꝑ⁹ oleũ bal
neũ calidũ dulciuꝫ aq̃ꝝ et vini potũ dixerat senib⁹ so
re vtilia qm̃ eos humectãt et somnũ moderate mo-
uẽt ꝑꝑ qõ in fo de nãlib⁹ dť. Vinuꝫ dť pauciſſimaꝫ
colerã gnãre: hoc quoqꝫ satis elicit aphõꝝ fa et ex te
gni. Dõ ẽt sensit Isaac i dictis pticularibus õ vino
nouo h subcluso igens ei⁹ calorẽ in pzio gradu fore.
vñ ptinere fritati et hu. quantuꝫ ad alia duo genera
vinorũ cõparãdo et iccirco ceteris nutribilib⁹ Ma
ly. ℞o his cõsentiẽs ait vinum colerã nigrã sua cale
factione et humefactione temperare: nãm mollire

ꝛ mẽbra humectare ꝑncipalia. Quare Almã. nono Vinũ iubet vari ſubtile clarũ ꝛ bene odoriferũ mſicis: ꝑ ꝙ curatur. Jdẽ collz. 6. Vinũ rhiſtit mſie s tota ſpẽ. Tertio quoqz ꝑma: Sicut ꝙ ꝓlo fritatis ꝛ humiditatis vt vini ꝙ ꝓlo ꝙfortãs ẽ ꝛ ꝙueniẽs. Et ꝗr to ꝑma: humectat ꝛ calefacit. Qđ ãt dictuz ꝛonibus cõfirmaꝝ: qm̃ nutrimentũ ca. ẽ ꝛ hu. ꝛ eius digõ ca. ꝛ hu. celebraꝝ aphoꝝ ſcõa. Vinũ ãt ceteris ẽ nutrlbilius ibidẽ. qđ ꝑz co ꝙ vinũ cũ vitellis ouoꝝ ꝛ iuꝝ carniũ i nutritiuis pamplius numeraꝝ: qđ ꝛ eis nutribilius exiſtit cũ magis penetratiuũ ſit ꝛ ſpiritibꝰ ꝓportionabiliꝰ: ꝛ iõ ipinguanꝝ tempate ipõ vtẽres. Rurſus qđ ſpũs reſtaurat ꝛ aiam dilatat ca. ẽ ꝛ humi. binãqz ꝑceteris nutribilibꝰ ꝙfortanꝝ a vino ꝛ i gaudiũ ꝛ alacritatẽ iducit. tertio ẽt ꝑma: Vinũ eni eſt cõſile ꝛ ꝙueniẽs calori inato: de cã ſcõo. Qđ ꝑz ꝑ Almã. gr̃to ꝛ auer. collz. 7. teſtantẽ vinũ ꝓ ceteris ſoze relenatiuũ a ſyncopi: itm ꝙ ꝛ ſaracenis i tali ꝛz caſu ipz aſſumẽ. vñ ſcõa ꝑmo. Vinũ ſemp ꝛz ꝑ eius eſſẽtiã ad ſpũm ꝙuerti. ii. qdẽ tertij. Vinũ magis nutrimẽtuz ẽ ſpũs. Eſſe ãt ſpirituũ ꝛ ☧rutũ, i ca, extitit ꝛ humi. Spũs nãqz calidus ponit ibidẽ ꝛ hu. ac collz ſcõo: Et ipo nãqz ꝛ ☧rutibus cũ alijſ nã cõpaginaꝝ humana tanq̃z ex formalioribus q̃ ca. ꝛ hu. Jtidẽ vinum ꝫ ꝙſideratũ ex vua matura dulciſicata caloze celeſti educit q̃ figdẽ qnto theo. ca. dr̃ ꝛ hu. qđ eius indicat ſapor ꝛ nutritionis vbertas. Cuſtoditoꝛes nãqz vineaꝝ ficus ꝛ vuas cõmedentes ꝛ modicũ qd panis iterponẽtes ipinguanꝝ ſatis de alimẽtis ſcõo. ꝓductum ãt ab aliquo nam eius a quo educit retinet. Amplius hmõi vinũ ſaporoſũ ꝛ amicabile dulcedine ꝓcipãs exiſtit ꝑ qđ dr̃ ꝓbl. tertia bibulũ nõ amicũ vini ſed dulcis exiſtẽ. Qđ ☧o hmõi ca. exiat ꝛ hu. Rurſus ex effectibꝰ oñdit plimis diuerſis ꝙtingẽtibꝰ alitutriqz i potãtibꝰ mẽſurate vinũ ꝛ i alios ꝙſumẽtibꝰ liquores aut aquã: Nã ꝑmos carnoſiores ꝙſpicimꝰ ſpmaticiores magis gnãtinos alacriores ꝛ meliꝰ coloratoſ ſecundos ☧o oppoſitos. Que oia ꝛ filia caliditatẽ iducant ꝛ humiditatẽ. Adhuc ca. ipſi ꝰ ꝛ hu. oñdit cita eiꝰ ad ignẽ ꝙuerſio. qđ nãqz tale ignis pabulũ fit marie. q. n. ꝫ nutrit bũido vt denotaꝝ cãdcla oze vaſis ebuliẽtis eo pleni ipſa cito tacto ꝓpe cũ dulce fuerit rubeũ ad qđ ſal opaꝝ imiſſus ſua iciſione euaporãſ ꝛ flãmam ꝙtinuãs. Eti: qđ flectit nocumẽtũ cholereni, ꝓꝑ ☧rietatẽ ca. ꝛ hu. cũ ea ſra ſit ficca oiſqz flexio ꝛ deſtructio ☧rietate pficiꝝ. tale qdẽ eſt vinum: ꝑmo tertia. Vinũ itaqz taliꝝ ꝙditionatũ ca. ꝛ hu. Propter ḡrtuz qdẽ ad ꝑmuz dicendũ ꝙ ꝛz merum nã ca. ſit ꝛ hu. cõparatũ tñ ad potuũ pſes ca. ꝛ ficcũ. Comparaꝝ eni is ad vinũ de paſſis mellinũ dactillinũ: cernifiã ſoca ꝛ hmõi in cõi: aut illius eſtimationis ſortaſſe. Ad aliud concedendũ in via reductionis ꝛ preſeruationis: non ãt conſeruatõis. Sed cũ dr̃ ꝙ vinũ cõperit phlaticis: dicendum ꝙ id de quo ẽ ꝫ ſermo cõperit eis ꝑut caliduz eſt gra reductionis vel ꝑſeruationis q̃ ☧rio menſuranꝝ: vt ãt eſt humidũ cã conſeruationis que per ſimile exiſtit. phlaticus eni magis ẽ frigidus q̃z hu. Aut dicendũ ꝙ vinum proportionabile phlaticis non ſolum gra cibi ꝛ potus competit imo magis medicine. Ad aliud dicendum id intelligi de vino ꝑut eſt medicina: non ãt vt cibus ꝛ potus õ quo hic eſt ſermo. Ad aliud dicendum hoc ſoze per accñs a vino hic itellecto; cum propter eius grandez quantitatem aſſumptam non digeraꝝ ſed potius coꝛruptum in humoꝛes ſubacidos ꝛ nitroſos fitiſcros conuertaꝝ vt ꝛ piſciuz coꝛrupta oñdit digõe. ꝫz ẽt vinũ huiuſmõi humiditatẽ paſſibilem valde que in digeſtione inſortunata ꝛ motu ſpirituum ſupcalefacta in effectũ ſere ficcitatis deducit. Aut melius dicẽduz ꝙ huiuſmõi vinũ exiat medicinale potens q̃le ſilr qđ appetitũ curat caninuz. vñ Ba. Sit coꝛ q ſufficient calefaciunt. Et per id ad aliud. Ad aliã dicenduz ꝙ vinum tangunt nõ alimentale hic q̃ſitum ſed medicinale potius. Nã vinoꝛum quoddã eſt ca. ꝛ hu. quoddam ca. ꝛ fic. aliud frigidum ꝛ hu. nõnulluz vero frigidum ꝛ ficcũ temperamento iuſtitie relatũ ꝛ cetera.

Einceps heſitaꝝ: an vinum competat pueris cum dictum ſit eis nocẽ. Et vr̃ ipſis cõuenire qm̃ cõſeruatio perficitur ſilr: dria. iii6. ſed pueri ſunt ca. ꝛ hu. dria. 27. ac ſilr vinum. 70. dria. Eti: pueri egent alimẽto pluri cũ multuz reſoluaꝝ ab eis: aphoꝝ ſcõa. Jndigent ẽt augmento cũ ſint iperfecti: ſed vinũ eſt alimentũ marie: dria. 70. Amplꝰ hec perficiunꝝ cum ſpiritibus ſanguine proprijſſume Ipſo nãqz gaudet nõ parũ ꝛ fouer nã cũ ei ſit ꝓprius maxime eloꝝ ſcõo. Sed vinũ ꝛ precipue rubeũ proportionaꝝ ſanguini: cum illis vt indicatuz tam rõne ꝙõnis q̃z ſũe ſaporis: odoris: ꝛ caloris. Adhuc illud quod euacuãt ſupfluitates et marie phlaticas cõfert pueris: cum in eis abundent. Sunt eni humiditate ſuperflua: ꝑmo ꝓma. ſimilr quod digerit humoꝛes crudos quibus ſuperfluunt eoꝛum guloſitate ſed tale quidẽ eſt vinũ. Vniuerſas eni mouet excreatiões ii. de inge. humoꝛeſqz phlegmaticos et crudos maturat apparens de re. ſa. 5. igitur vinum cõpetit pueris. Jn oppoſitũ vt viſũ ar. et Ba. A. cum ceteris Rurſus vinum quod dabiꝝ erit aut ſorte ac calidum et tũc ſubam ſubtilem ipſoruz calidã iflãmabit: et humidam exiccabit cum ea ſit paſſibilis et conſumptibilis valde tanq̃z a ſe reſoluta. vel debile ficqz ipſoruz ſuperfluũ coaugebit humidũ. Adhuc appetitiui condeſcendendum nãli: cum nãlia oporteat imitari: ſed pueri quoꝛum nãlis errat appetitus non deſiderant vinũ. vnde ꝓble. tertia: Propter quod pueri calidi exiſtentes non amatoꝛes vini ſunt. Sithe autez et viri ſoꝛtes calidi exiſtentes amatoꝛes vini. Non ergo vinum competit pueris: Propter primuz quidẽ ſciendum ꝙ quid ſit puer: dria viſuz. 26. et ꝙ puer ſicut et pueritia gnqz dicitur modis. Quid autẽ vinuz cũ omni eius eſſe iam monſtratum. et ꝙ vinum ꝫ audiꝝ ꝓut vinũ abſolutuz alimentoꝝ extitit. Propr̃ ſcõm vero ſcienduz ꝙ aliqui pre argutis concitati direrunt vinum abſolutum pueris competere: ſeu medium circunſtantiarum alimentale: ſorte vero et calidius minime quoꝛum defectus apparebit ex dicendis. Propter tertium vero dicendum ꝙ vinũ vt alimentũ ſumptũ et in quantate ſufficienti et qualitate cum alijs ſimpliciter non competit pueris et quã maxime lactentibus. Quod innuit Ar. cum dixit pueris vinum non cõferre haud nutricibus: ☧ñter maxime dentes iplantantibus: deinde magis concuſſiuſ ac deinceps nõ pubeſcentibus et etate ſoꝛtibus quibus ꝓpter iuuenibus appꝛopiquare aduerſaꝝ minime. Et iam viſus ẽ ar. ſermo in hoc. A. Ba. vtcũqz de quo vtiqz ꝑmo eius de re. ſa. talis ẽ ſeries: Puer non guſtet vinũ vſqz ad plurumũ tps. Calefacit eni

ꝛ humectat potatū corpus ꝛc. Subditq;. Pueri vero ſicut nō ꝯgregantes nullū taliū vt colericoꝝ ceu iuuenes: aut melicoꝝ ſicut ſenes q̄ plurimā humiditatem hūtes non idigent aliquo bonoꝝ a vino inductoꝝ. ſolam ℣o ſuſcipiūt illius leſionē. vnde primo prac. Nō ꝯuenit pueris vinū ꝓpinari neq; aſſueſcē ipſis. Eſt nāq; ꝯplō ca. ꝛ hu. Corpora eni quoꝝ ꝯō eſt ca. ꝛ hu. patiūtur acceleratōem putrefactōis hūorū. Sed cū his que dcā vinū cogit pueros ad mores iniquos corrūpit mentē. Eadēq; facit pueris q̄ iam creuerunt. Sexto ℣o colli. Scias q̄ vinum ꝛ ceruiſia mala ſunt q̄ pueris: eo q̄ eoꝝ capita replent ꝛ malo calore calefaciūt eos ꝛ mentē eorum ꝓturbant Quod firmaꝫ: q̄ illud qđ replet caput vapores ſurſum deferendo: ꝛ demū deſcendēdo deorſū coartās venas ꝛ poros q̄bus ꝓficitur hanelitus parat ad putrefactōem cum ſit ca. ꝛ hu. ſitiq; plus calīn q̄ pueri ꝛ hu. ſuperflue ceu ipſi: neruis nocēs cū ſint molles replēdo ꝛ ibibendo: in furores icitans ꝛ ꝯtumeliā impudicā ꝛ cetera cauſaliū cauſans praua nō cōfert pueris: ſi ea vt notāt ꝓinducti vinū cāt. Adhuc illis nō cōpetit vinū q̄bus nullū ab eo ſuſcipiꝫ iuuamētū verū nocumētū ſolū ꝛ non modicū vt apparuit p̄ Ba. ſed tales ſunt pueri vt eis viſum iaꝫ nocere. Nō cōfert aūt: q̄ cū humectet ꝛ ℣tutem confert vinuꝫ eis nō egent cū nō ſint exiccati: ſintq; fortes vt eis expedit: colerāq; in vrinā excernat iuuenibus quo ēt nō pueris opus: mliāq; facit labere in ſemb⁹ quod non expedit pueris: nō. n. abundant illa. Concludaꝫ igitur vinū vt conditionatū breuius pueris nō ꝯuenire ſi tm̄ amplius ꝛ minus: gr̄a tm̄ medicationis vt alterando ꝯōnē aliquam prauam frigidā ꝛ ꝓprie ſtomachi vel exiccando humidā: ſeu ꝓpter hu. crudos digerendo vel apiendo ꝛ vrinā ꝓuocando pōt cōpetere qñq; quātitate ſufficienti: ꝛ q̄litate tpe modo vſuſ ꝛ ordine. Iuuat ēt mlicos nō pauꝝ eorum aias p̄ ceteris dilatando: ac in̄gaudiū deducendo ita vt mlie reſiſtat a tota ſpē vt viſum. vñ haly. cū ptactis. Detur pueris modicū tm̄ vini ꝛ ꝓuocet vrinam ꝛ minuat ab eis ſuperflua ꝛ humectet ſiccitatē que accidit illis ex labore ꝛ alias iducit vtilitates: nō tm̄ ꝑmittaꝫ illis ſuſcipit copia. vñ Ar. conceſſit vinū ꝛ maxie nutricibus igens. Differt. n. nihil fortaſſis ipſos bibere vel nutrices: ſed oꝫ bibere aquaticū ꝛ modicum: ſpumoſum. n. vinū. vnde hic ꝛ nunc qm̄ pueri multū abundant humiditatibus crudis ꝛ maxime i ventre ipſis pōt licentia dari nō raro in vino ꝓuectioribuſq; maxime. boꝝ autem forma oſtendit ſe manifeſte. Propter quartum ℣o ad primum dicendu vt indicatū vinum cōpetere: q̄ non ſil'e in ſpē ꝛ nā q̄le quod conſeruatiuū: verum in genere magis cum ſit calidius pueris potentia id de quo ſermo vtcunq; ēt humidū ſuperflue ita vt nō competat eis rōne conuerſationis minuſq; vt oſtenſum ratione preſeruationis. Ad aliud dicendum q̄ lꝫ pueri egeant predictis becq; ſiant a vino verum vbi expedit. hic autem non propter nocumenta maiora inde conſurgentia iuuamento. Interdum nanq; aliqua in ſe ſimplicia bona exūt cōmixta vero corrumpunt: dria .143. vnde aliis quibus ſit iuuamentum abſq; nocumento fere ſunt magis alendi. Et ſil'r ad aliud iam patet Ad aliud dicendum id fore gr̄a medicine quod conceſſum interdum taliter cōpetere. Dria.71.

Vod forma ſpeciei dcā tota ſuba rei ſit ſuba videtur: qm̄ tertio ꝯōnū Ba. dicit ēt nām ꝛ vniuerſam ſubam: ꝯōnē ℣o que ex quatuor ekis. Et Moyſes in epla de ꝛe. ſa. Forma ſpecifica ē tota eēntia. i. ſba: nō ſimplex q̄litas. Amp. multoties forma dr̄ ſpecifica ꝛ tota ſba cum voces ſint paſſionū ſigna in aia exūtium ꝛ per ꝯńs rex: primo pyarmenias ꝛ de aia tertio. Adhuc forme ſubales ſolo capiūtur itellectu: q̄ quod qđ ē ꝛ vl'e itellectus ē obiectū: tertio einſdē. Forme ℣o accūtales ſenſu dep̄hendūtur quo ē exꝑientia. huiuſmōi aūt forma nō ꝓcipitur p̄ ſenſuꝫ. Eſt. n. vt aia aut alia forma de non ꝓceptis ſenſu: prio fa. Et i. forma ſpecifica tertio de ſimplici ꝛ. iꝫ. de ige. nō eſt demōſtrabilis rōe. qđ āt ñ demōſtraꝫ ē qđ quid eſt ꝛ ſuba: poſterioꝝ fo. paſſio. n. ſola ſeq; ꝓprietas per mediū demōſtrabilis ē ō ſubiecto illo indemōſtrabili exūte. Rurſus qđ nō ō ſtruiꝫ deſtructo accidēte ē ſuba: cū rō accūtis fit aduētus ꝛ receſſus ꝑter ſubiecti corrupt̄oem: talis aūt ē ſpecifica forma eo q̄ mortuo tyro adhuc in eius carniū ſuba remanet forma pluriū aialium peremptua Itaq; extitit ſuba ꝛ nō accūs. Contrariū huiuſmōi oñditur ex multis locutionū. Tertio. n. nāliū dr̄: attractione fieri ꝓprietate q̄litatis. Et primo p̄ma: attractōem a ℣tute attractiua. Et ſo ſcđi: portulacā ꝛadicare verucas ea fricata ꝓprietate ſua nō q̄litate. hec aūt ſunt accidentia. Rurſus tertio ſimpliciū ponitur attractōem fieri ꝑ ſilitudinem attrahentis ad attractum. Silitudo aūt in genere ois locaꝫ qualitatis cum ipſius ſit ꝓprietas ſm eaꝫ ſil'e vel diſſimile dici: q̄nto metaphi. Amp. quod ſequitur ꝯōnē ē accidens eo q̄ aduenit ente iam actu. qđ aūt ſic aduenit nām ſortituꝫ eſt accūtis. In hoc. n differunt forme ſbales ab accūtalib⁹ nā ſubales enti in potētia adueniūt alie enti in actu. Cōmētator de aia. 2. ſed forma ſpecifica poſt ꝯōnē occurrit ſm. A. ꝓpter qđ ꝛ accidens erit. Oñditur ēt ſubſtantiam fore ꝛ accidēs ſo colli: reſtante matricem ſperma attrahere p̄ vnaꝫ ꝓpriaꝫ ℣tutem quā hꝫ a forma ſpecifica ſiue a tota ſpē Adhuc monſtraꝫ nō eē nec ab ea operationē fieri eo q̄ poſitum tandē opationē a qualitate ꝓuenire: dria 60. Propter primuꝫ qdem ſciendum quod quid ſit forma ſpecifica ſiue tota ſpēs ſuppoſitum indagare. Quid aūt ſubſtantia quidq; accidens viſuꝫ: dria 17. Propter ſm ℣o ſciendum q̄ quidam negauerunt huiuſmodi formas ſpecificas ſeu ℣tutes occultas: eo q̄ ipſis videbatur oēm operationē a qualitatibus elemētorū ꝓcedere. dria. 60. nō eleuātes coꝝ intellectum in principia formalia ꝛ ſuperiorem nām Negauerunt ēt eas in mineralibus ꝛ huiuſmodi eo q̄ in aialibus perfectioribus ipſis exiſtentibus ſibi ñ videbantur reperiri. Alij quoq; ꝓpterea q̄ inerpti effectus illis attributos conſeq nō poterant: qđ qdē ℣itati ꝛ ſenſui repugnat manifeſte. Apparet nanq; magnetē ferrum attrahere: ꝛ eūdem ne attrahat ab adamante ligari. Diſum eſt ēt ſepe zaphyrū antracē fugare: aurum cor letificare: ꝛ Jaſpidem ſanguinis vndecūq; fluxum compeſcere ꝛ nariū cicoreā. Que qdem cum fere ab boibus vulgata ſint impoſſibile eſt veritatem non in maiori parte habere: neq; talia pñt qualitatibus aſcribi: dria. 60. Neq; eſt dicere q̄ opationes a formis non ꝓueniant ſpecificis mirabileſ cū ſint finis ꝛ cōplementū nāe eo q̄ a qualitatib⁹

vt afferunt opationes prouenient vilioribus ⁊ a nā minus intentis. Ad vero virtutes occulte non sic i aialibus manifestent velut in mineralibus. Aut dicendū phīaticū existere: tradunt enī circa nālia ⁊ magica ēt ꝓsiderātes Ytutes mirabiles in vegetabilibꝰ ⁊ aialium mēbris existere q̄si scienter eis operarent fm Derinetē qcquid arte cōficiūt magica vt i peonia scamonea: ⁊ alijs hmōi vgetabilibus. In epilepsia gdē colica ⁊ hmōi oñditur. In craneo quoqꝫ bois ꝙ virtus inest Ꝺ epilepsiaꝫ: scdi scdo. In ossibus vero eiusdē in egritudinibꝰ iunctuaꝝ Ytus grandis: vñ tertio. 22. Estimauerunt quidē ꝙ de exptis q̄ non diuersificant oio est vt in potu dent bois ossa adusta. ⁊ iam vsi fuerunt qdā de ꝓsumptuosis ⁊ sanati sunt ex podagra ⁊ doloribus iunctuaꝝ oio. Aut dicendum ꝙ in aialibus hmōi virtutes occulte ideo vtunt latēr eo ꝙ nā in illis circa maiora ⁊ nobiliora fit itēta ficut appet in boie q futura cōtingentia ⁊ ꝓnostica operationibus rōis intētus non ꝓcipit vt brutoꝝ plurima In ipso ēt multotiē virtute vna vehementer opante: vt cogitatiua deficit exterior sēsibilis auditiua seu visiua q: multotiens delata ante oculos nō videmꝰ de aia: scdo ar. Aut nō ita ipresse perdurant vt mineralibus. Quid āt dicendū fallitis exptia ⁊ ꝓpter hoc negantibus opationes forme specifice tertio apparebit dicendoꝝ. Propt tertiū autē sciendum ꝙ videre fit primo an sit sba vel accns vt ⁊ qd sit mrēt Scdo modus manifestet introductionis ipsius. Tertio an in oibus repiatur. Et q̄rto eius saluatio ⁊ durabilitas oñdatur. Propter pmū huiōi sciendum sicut ex sermonibus phoꝝ varijs colligit ⁊ medicoꝝ ꝙ forma spēi siue tota sba aut qua qd opatur duplíciter pōt accipi, vne qdeꝫ pro forma sbali māe per se aduenienti ex qbus ꝺpositū consurgit ⁊ alia illi ꝺnītia Materia enī cū forma cā oium accidentiū ⁊ ꝓprietatū existit sicut mater: phicoꝝ. i. Et cuꝫ ꝓ hmōi formā simpler detur eē ⁊ spēs ꝓducatur merito forma dicit ipsiꝰ ⁊ totius sba. Que qdē fm A. ē id quo res est id qd est: qm̄ per formā res hꝫ esse qd est. Considerādo tñ demū formā spēi ꝓut ab ipsa imediate ꝓuenit opatio vt mox amplius appebit: ⁊ cūa sbā imediate nullus ꝓueniat actus fm Cōmentatorē. 8. metaphyſi. ꝓpter ꝺrietatis absentiā erit accidēs. Quare suplendus sermo. A. formā specificam esse q̄ res est id qd est opatum: vꝫ vim sermonis ꝓmissi volentes marie obseruare. dictū nanqꝫ fm primum ca. 15. qd comeditur ⁊ bibit tribus in corpore humano operari modis: a materia: a qualitate: a forma specifica.

Primū figdē ēt ratione monstrat. Illud nāqꝫ est forma alicuius ꝓ quod res hꝫ eē ⁊ distinctuꝫ ab alijs actuſ enī dat eē ⁊ separat ⁊ distinguit. 7. methaphy. talis aūt vt appuit ē forma spēi. amp. cōmētator. 8. methappy. Actio facit scire formā velut trāsmutatio materiā. Cū igit videamus opationes quasdā mirabiles ⁊ occultas nobis: indicant formas hmōi vnde ꝓueniunt existere ipsaꝝ ꝓmitus ⁊ cū eo causatiuus. Quare videmus membrū in quo virtus existit specifica nutrimentū sibi ꝓprium attrahere qd a tota fore substantia seu spē vniuersi sapiunt medici. Erit ita qꝫ sbā. Considerata siliter modo scdo ꝓut ab ipsa imediate ⁊ scdario ꝓgredit actio forma dicenda ē accidentalis vt virtus ⁊ ꝓprietas quedā ficut modi locutionū inducti oñdunt sapientū. Et hanc qdē ipsiꝰ duplicitatē inuit. A. inquiēs: Cū dicimus aliqua a corpore non mutari q̄lia sunt venenū absolute nolumus dicere ꝙ non calefiant ꝓ opationē caloris innati: sꝫ volumus dicere ꝙ non imutant in sua forma nāli: imo nec cessant ab opatione sua virtute ⁊ forma manentibus donec corpus corrūpant. Sic igitur eā dicit virtutē ⁊ formā. hmōi aūt Ytutes seu ꝓprietates i genē locātur q̄litatis. Hoc aūt rōe mime caret. Illud nāqꝫ est accidens qualitatis qd magis recipit ⁊ minus. hoc vero in hmōi reperit. Nam in eadem spē quod dam eius individuū fortioris erat opationis ⁊ nobilioris: quoddā aūt eꝝ. Amp. illud quod plurificatū inuenitur in aliqua re non est eius substātialis forma cū vnius sit vnica vnicū specificū ipsimens esse. Sꝫ talis forma fic cōsiderata plurificationē recipit non paruā. Vna nāqꝫ res plures hīt pōt huiusmōi ꝓprietates occultas. In magnete nanqꝫ virtus attractiua ferri: ꝓprietas qua ab adamante ligatur fantasticas illusiones adducit: ac hydropicos curare reperitur imo infinitas entibus comparata. q. infinitis coll. 5. Adhuc quo destructo non destruit substātia naturā includit accidentis: talis aūt hmōi forma, destructa nāqꝫ virtute in scamonea cholere attractiua: ⁊ in auro cordis letificatiua: forme tñ ipsorum adhuc remanent vtcūqꝫ ficut apparebit in amplius magis. Accidens igitur erat taliter sumpta. Nec vero sic describitur forma ꝑmo de cordis medicinis: Proprietas est natura inuenta in mixtis corporibus procedens ab eis a superna ⁊ plenissima influētia ꝓpter ꝺnēm propriam qua particularem ⁊ propriam dispōnē acquirunt. Hanc etiam proprietatem dicit virtutez ⁊ in cōmixtis inuentam corporibus. vnde ipsa de genere videtur accidentis. Attendendū tñ ꝙ in accidētibus in quibus forme reperiuntur vtcūqꝫ specifice ipsa essentia prima ⁊ mediatum operationis ꝓncipium accidens est sicut ⁊ forma secunda ⁊ principium operationis imediatum: dīa. 60. in quibus distictio non sic concidit pretacta. Quod aūt in accntib⁹ forma ēt attendat specifica testat. A. eā fore colorē aut odorē: qd ex hoꝝ oñditur opatione. Refert. n. prio ꝑma ⁊ scda: colorē rubeū intueri sanguinis fluxū excitare. Et ttio. 15. Icteritiā patiēs iuuari ꝺsideratione in rebꝰ citrinis. Illud nāqꝫ mouet nāz ad māz expellendā citrinā totā ad cutē. Silr ⁊ matrix a forma specifica siue ꝓprietate nāli odoribus delectat ⁊ fetoribus agitat: imo in hoc necessario aial existit. 6. interioꝝ auctoritate Platonis. Predicta aūt distictio ꝑter alia satis innuit scdo collꝫ in argumētationibus sā inducto. Sic igit appet ꝙ in cōposito forma eius spēi constitutiua: ꝑmum opationis ꝓncipium forma sbalis existit. Que aūt inbeat idem opationis ꝓncipiū exns imediatum ē accidentalis. In rebus autez accntis ē vtraqꝫ accidentalis: lꝫ ꝑma possit dici essētialis magis ad modū forme poris substātialis Ve.

Propt huiusmōi fm ꝑmitus sciendu ꝙ quidam antiquoꝝ hmōi formas specificas cū carum ꝓprietatibus occultis posuerunt ex elis ⁊ corum qualitatibꝰ solummodo deriuari. Quod ēt fortassis vī Ar., pl. ꝑma sapere: dīa. 60. In hanc quoqꝫ opinionem visus ē incidere Joannes Scrapio in antidotario ingens: Simlitudo ꝓpter quā attrahit res nō ē nisi ꝓ qlitatē quādā ꝺōnis eloꝝ. Hīs ēt satis cōsentire videtur Auer. collꝫ. 5. volens attrahēs attrahere attra

bibile ꝓportione ac conueniẽtia in vtriſq; inuenta q̃ gdem non niſi in mẽſuris elẽx extitit mixtionis. i. in attrahente ac attracto que elẽxꝑfectionib⁹ fere p̃ accidẽs icriſtit. Infuſe nãq; ſunt in eis huiuſmõi hũnb⁹ ꝓprietatẽ. Hanc aũt opinionẽ intũ vr Alex. pipatheticus ſuſcitaſſe q; ẽt aiam humanã poſuit ex mixtione ꝙſurgere elẽx ſicut ẽclaratũ dria. 60. id t i. pbl. i. Adhuc rõnib⁹ oñdi põt t ſignis formas huiuſmõi ſpecificas t eax Ẽrutes ab alio pterq̃ ab elẽx mixtõne cauſari. Cũ vnũquodq; dotatus ſit duplr virtute elari vz t celeſti. vna gdẽ cõi: alia Ẽo ꝓpria de conſolone medicinax prio. Mcſue. Amp. ſi hmõi opatões ꝓuenirent a ꝙſone cũ calidi ſit ſupius tendere Ꝙ is itaq; medicina diſſolutius cali. t leuis educerẽ ꝓ vomitũ. ois ẽt grauis ponderoſa p̃ ſeceſſum: cuius ꝓrium erꝑimur manifeſte. Agaricus. n. t pulpa cologntide calidi t leues ſecedũt. lapis Ẽo lazuli terreſtris t ponderoſus vomitũ icitat dria. 60. Eti. magnes cũ non ſit calidus ferrũ attrahit et longinquis Inuentus ẽ ẽt magnes q ferrũ vno capite attraxit t altero fugauit. Et ſilr q ferrũ nõ attraxit imo fuit ab eo attractũ. Palin: in gbuſdam lapidum iuente ſũt figurõnes mirabiles atteſtantes oĩariam figurã corpoꝝ celeſtiũ t nõ iferioꝝ vt appz in lapidibus vero ne inuentis ad formã t rotũditatem accedentibus te ſtudinalem. In his nãq; ſtelle quinq; radijs vtrinq; a medio eqdiſtanter ꝓtenſis inueniuntur figurate ſic mirabili ſculptura vt nullus humanus itellectus ſua poſſit talia arte conſtruere. Quos gdez eſtimãt aialia ꝑtitiſſe t in lapidem Ẽrutẽ conuerſa miceali. A. metbau. 4. Quod ẽt ariſ. dicit fortaſſis mime apparet valere vt mõſtraui in expõne ſup eiuſdez ꝓble. Tradũt nãq; exptꝰ ſcamoneã calidioꝛẽ elẽo t tamẽ ducere deorſuz elim Ẽo ſurſuz. filr clacterium t gũmi rute ſũt calidiora p̃dictis pvtraq; ducẽtia. Sic igit ꝑter hanc mixtõis nãm Ẽrutẽ aliã huic appꝛopiatã oz ſubiũgere. Et iõ fuerũt alij q ꝑter elẽx mixtionẽ aliud principiũ poſuere extrinſecũ. vñ forme ſpecifice t ſue cauſent Ẽrutes. q ẽt inter ſe diuerſitatẽ ceperũt nõ parvã. Plato nãq; poſuit ſubas ſepatas ẽs ideas appellauit huiuſmõi formas cãre t vlr oẽz nãm t cognitõem vidẽs pticularia in oiuz trãſmutatõe t fluxu: metaphy. i. Hec aũt poſitio ſic itellecta in pluribus locoꝝ ãnullata ab ariſ. inuenit: lz ipſam Cõmẽtatoꝛ aliq̃liter exponere. ij. metaphy. ſatagat ſuſtinere audiẽdo p̃ ideas ipꝛeſſiones a ſupius fcãs i hec iferioꝛa per motũ t lucẽ. Ipſa tñ vt ſibi ũponi tur ſtare nõ põt eo q; vnũquodq; gnãtur a ſibi ſimili t cõueniẽti. 7. metaphy. Dõ aũt in rebus ſit nãlib⁹ nõ ẽ forma neq; ſibi ſimile ſz cõpoſitũ ex mã t forma Ad hoc n. vt aliqd ſit ſubſiſtẽs oz vt ſit cõpoſitum. Forma aũt nãlis nõ ẽ ſubſiſtens per ſe ſz eſt quo aliqd ſubſiſtit. vñ forma nõ eſt ꝓprie id qõ gnãtur: ſed cõpoſitũ eodẽ. 7. ꝑter illõ qõ res cãt nãles non eſt forma tñ ſed t mã. Itidẽ huiuſmõi idee ſũt imobiles cũ motus ſit actus entis i potẽtia: phy. 3. q; mãe ꝓuenit vtcũq; pric. ꝑter qõ neceſſe ẽ eas ſemp eodẽ mõ ſe hãe. A. cã aũt eodem mõ ſe hũte forme ꝓcedũt vniformiter ſe hũtes. Dõ qdẽ in formis iferioꝝ corpoꝝ ꝑter gnãtõem t corruptõem eoꝝ non appet. Adhuc ſuppoſitis eis inutiles eẽnt in formarum ꝓductõe vt ẽt viſum: dria. 3. eo q; materie nõ ꝓportionãtur neq; eã contingerẽt neq; tranſmutarẽt cuz eia talia videant materie eſſe t ab ipſa iſeparabilia. Relingtur ergo principia formax hmõi corruptibiliũ corpoꝝ alia exiſtere ab ideis. Fuerunt t alij ſicut hermes babidimõ caput ſapientũ dicẽs has formas ſpecificas cũ ſuis ꝓprietatib⁹ a corpib⁹ cãri celeſtibus ꝑter diuerſas imagines t figuratões i eis motu ac ceſſionis t receſſionis fm octauã ſperã motas. Qõ ẽt ſentiẽ alio t ñ iſti⁹ motu in centulogo ita. Vult⁹ iſtius ſeculi. i. ſpẽs mineraliũ: plantax t aialium vultibus celeſtib⁹ ſubijci vidẽt. Forme ẽt ſive imagini ꝑ accidere vt ſimile appetat nat⁹ ei q̃z ex gradibus ei⁹ aſcendit. Hec aũt poſitio dulcioꝛ ẽ aliis t ſufficiẽtioꝛ in aſtrologia t arte imaginũ ꝓprie. In ꝓbicis tñ t medicinalib⁹ magis in gb⁹oz determinatã formam materie ꝓprie t diſpoſite aduenire nõ ẽ oĩqnaq; ſufficiẽs: cũ huiuſmodi formã ꝙſideret in mã non. n. abſtrahunt. 6. metaphyſi. aſcẽſibili materia in cõi. Supuenit t demũ. A. q in diuerſis locoꝝ diverſa viſus ſapere. In nono nãq; metaphy. ponit cẽm formã t nãm totã hanc iferioꝛẽ ab itelligentia quã vocat agẽtẽ dari. Poſuit. n. ſub orbe lune intelligentiã quandã gubernatricẽ ſapere activoꝝ t paſſivoꝝ quã colebedeã vocabat. Hec ãt poſitio cũ eius annullatõe appuit amplius in expoſitione decime ꝓpoſicule ꝓble. ac dria. 101. In gbuſdã quoq; ſuis alchimicis t magicis ſecretis viſus has formas ipꝛimi ex imaginatione t apprehenſione motoꝝ ſupioꝝ. voluit nanq; motores nequaq̃ poſſe ĩtendere ꝓticularẽ motum hũc vel illũ fm ſitũ niſi ꝑter apꝓhenſionẽ aliquaz ꝓticulariũ: quã qdẽ imaginatõem vocat equoce tñ eã q̃ ps aie ſenſibilis exiſtit. Voluit. n. mãz gnãbilẽ t corruptibilẽ motoꝛi orbiũ ſic obedire velut corpus noſtrũ aie obediens. Hec ãt ſtare nõ põt eo q; motoribus orbiũ imaginatõem ſeu apꝓhenſionem huiuſmõi non ẽ adaptare: cũ motus eoꝝ ſint oio ordinati vie vni t ordini adherẽtes. creticoꝝ. 2. Quod etiaz manifeſtaf in nãe ope ita ordinato ſitq; ſine deliberatõe opante illis ſuppoſito t ab eiſdẽ directo: cũ natura mẽte creat t itellectũ melioꝝ ſcrutatiuo re. a. 4 dirigit nãoꝛ ab itelligentia. Et iõ metaphy. elicitur i. opus nãe opus ſoze intelligentie. vñ cõmẽtatoꝛ. Natura facit aliqd ordinate t pfecte t ſi nõ itelligat q. cẽt rememorata ex Ẽrutib⁹ agentibus nobiliorib⁹ que dicũtur itelligentie. In de cordis aũt medicinis dicit p̃dictas formas ſpecificas a principijs cauſari actiuis quoꝝ cã deus eſt benedictus. Hanc aũt ſic leuem ꝓbiam oz ex extremo p̃ media in altex extremorũ vt in deũ benedictũ ad quẽ oĩa tendũt ceu apparebit adducere. Propter qõ ſciendũ vt ex his veritas magis habeat q; mixtio concurrit elaris certa t agens ipꝛimẽs extrinſecum vt ea introducitur in ſuſceptivũ forma cũ ſuis Ẽrutibus occultis ex merito bone ꝙnis ꝑpantis miſcibilia pfecte ad receptõem ipſius: prio fa: t de medicinis cordis: ita q; quãtuz mixtio fuerit pfectioꝛ pp miſcibiliũ bonã cõterminationẽ t ꝙ tempatioꝛ tanto nobiliꝛ introducẽt t virtuoſioꝛ adeo q; in mixtione bois ꝑter ei⁹ nobilitatẽ t ꝙnis tpantiaz forma introducit ab extra. Deuenit nãq; deus hoi tpatioꝛẽ ꝙnẽ que i hoc mundo fit poſſibilis inueniri: prio pria: qõ et ei⁹ tpatiſſim⁹ indicat tact⁹ et eiuſdẽ corpis rectitudo. Ela nãq; cuz ad mixtionẽ eius pueniũt ſunt magis depurata et a ſordc leu labe ꝓprietatis ſequeſtrata ſunt cui ꝓparatione

alioꝝ mixtionis velut auruꝫ ad alia metalla fornace
et aiatum: ꝓmo ⁊ ſcõo appenſ hiſtoriaꝝ aialiũ. Et iõ
meretur non ſolũ formã ꝑ Vtutẽ celeſtẽ ex eĺis ſuſci
tarã recipe: vex ẽt ab ex̃ qm̃ ſolus itellectus vẽit ab
extrinſeco : de aialiũ ge. ſcõo: ⁊ ab agente nobiliſſi-
mo vt deo gloriolo ⁊ ſuppmo. Eſt ẽt aliaꝝ formaruꝫ
nobiliſſima diuinitate eius ꝓticipãs q̃plurie: iuxta
illud pſalmiſte: Minuiſti eũ paulominus ab angeĺ.
vñ Algazel i ꝓmonib⁹ de aia: Cũ ꝯmixtio eĺoꝝ fue-
rit pulchrioris ⁊ pfectioris eq̃litatis q̃ nibil poſſit inue
niri ſubtili⁹ ⁊ pulchrius ſicut ć ſpma hois tũc fiet ad
recipiendũ a datore formaꝝ: formas formis pulchri
orẽ q̃ aia ertat humana: dria ẽt. 5. Appellat aũt. a. ſi
mlãdo formaꝝ datorẽ itelligentiã iã dictã agentẽ. ſic
itaqꝫ fere in oibus forma ſpẽi cuꝫ eius ꝓprietatibus
occultis ex potẽtia ſuſcitat mãe Vtute corꝑoꝝ ſupce
leſtiũ vt ſenſit Ptolemeus ⁊ Meſ. cũ Hermete: ⁊
tandẽ vigore itelligẽtie ⁊ dei conditoris ſuppmi. cir
ca figdẽ predcã dubitare ꝯtingit in eo qõ dictũ ex tpa
mento ꝯnis pfecte mixtionẽ regulantẽ formã cum
eius Vtutibus ſumi ſpecificã i mãz Qm̃ oz ꝯnẽ ita
corꝛũpi ꝑũtem qõ ꝯtingere nõ vr poſſe: cũ dictuꝫ
ſit i libris de ge. ⁊ cor. ⁊ de diſtẽpantia ineq̃li oẽm in
terẽptionẽ ⁊ corꝛuptionẽ eẽ a ſnis ꝯi aũt pcrũti
nihil ſnũ eſſe vr. Ad qõ gdẽ dom ꝙ bonitate ꝯnis
mixtionis preparata vt dictũ formã cũ ſuis ꝓprieta
tibus ſpecificã ex mã ſuſcipari a ꝓncipio foriſeco ad q̃ꝫ
⁊ noua ſequit ꝯ ⁊ alia vĺr ꝯnitia. Aduenient nãqꝫ
noua ſbali forma ꝓnib⁹ corꝛuptis inouant ceĺa. for
ma enim mãe annectit abſqꝫ medio: ſcõo de aia. t. 8.
metaphy. ex quo gdẽ neru oia ꝓdeunt accñtia. Di-
cendũ itaqꝫ corꝛuptionẽ duplicẽ fore. vnã gdeꝫ a ſ-
rio directe iductã quo pcedñs ipropie corꝛũpit ꝯ
alterã gdẽ corꝛuptionez forme ſeu ſubiecti accñtis cã
ta quo ipſa corꝛũpit corꝛupto ci⁹ ſuſceptiuo vt pfecti
or occurrat ſicut pfectior aduenit forma: quã ſeq̃t de
cãis lõgitudinis ⁊ breuitatis vite. Propt hmõi
ãt tertiũ dubitat ꝓmo i eo qõ vr hãc formã cũ eis ap
penditijs ex celeſtiũ aliq̃ Vtute ſignata cãri ſub det-
minata diſtãtie: ⁊ iõ fortaſſis appellari ſpecifica ⁊ oc
culta. Sꝫ ꝙ ħ eſſe ñ poſſit mr̃at Videt nãqꝫ cõis eri
ſtere non min⁹ ⁊ mixtionis mã ipſi⁹ ſuſceptiua. Scri
ptũ nãqꝫ in ꝓncipio de ſbłimib⁹ ex neceſſitate ꝯtinue
motũ iferiorẽ ſupioribus lationib⁹ copulari: vt ois
ipſius Vtus gubernet ide. Dcm̃ ẽt i his ⁊ ſcõo ce. ⁊
mũ. ꝙ calor ⁊ lu mẽ a ſtellis iducit a certo aere ab ip
ſoꝝ latione: ⁊ phy. ſcõo hoiez ⁊ ſolẽ hoicz gnãre: ꝓ
pter q̃ ⁊ ſiĺia hec forma vr ſpecifica forme cõis nõ mi
nus q̃ꝫ eĺaris ⁊ non ꝯcta ꝓpe ſicut teſtatus ẽ Meſ.
Propt hoc ãt diccndũ: vt dria appuit. io. ꝙ ſupioꝝ
ł hec iferiora duplex ẽ: i pñtiarũ ipreſſio. vna vĺis oi
bus ⁊ cõis ꝑ motũ ⁊ lucẽ q̃ gdẽ oia in cõi gubernãt
iferiora: ita ẽt ꝙ eĺa ſm eoꝝ diſtare aut appropinq̃re
Eſt aũt ⁊ altera ipreſſio pticularis ſine motu ⁊ luce
ꝓpe abſqꝫ medij alteratione ſuſceptis ipreſſa ab ali
qua Vtute ſtellaꝝ pticulari ⁊ ſitu cãta. Cuius modi
virtus ferri attractiua magnetis exiſtit ex ꝑpolo arti-
co vt expiunt derivata: quã gdẽ Vtutẽ forme ſpeciſi
ce cũ eaꝝ ꝯnib⁹ ſũt ſecute. Et iõ qr ꝯmixtio regula
ta ⁊ bona ꝯne ſeu q̃litatib⁹ poſita eĺo non ieſt ſingu
lari forma hmõi non aduenit ſpecifica Vtutes habẽt
nobiles ⁊ occultas vltra eĺoꝝ q̃litate. vnde de medi
cinis cordis hãc ſcribit Vtutẽ mirabilez ⁊ occultam
non poſſe i ſimplicib⁹ repiri cuꝫ ipſa det ex boni tate
ꝯpłonis mixtionẽ optie regulãte. Et ꝓpterea ẽ vide
re: ꝙ i mixtione eĺari ex q̃ reſultat ꝯ declinãs ad la
tus caliditatis ⁊ ẽt ficcitatis pĺm repit hmõi forma:
eo ꝙ ex nobili ꝯne cãtur q̃litatib⁹ actis caliditate. ſ.
nobilioꝝ ⁊ ficcitate paſſis. Et iõ apbõꝝ. i. pharmaca
diſſolutiua forma ſpẽi attrabẽtia ca. ſũt ⁊ fic. q̃litatef
n. h⁹i attractioni ꝯferũt ꝓp qõ ⁊ karabe fricatiõe ca
lefactũ palcas valenti⁹ rapit. In reb⁹ quoqꝫ vehem
ter fris fortaſſis ad eoꝝ formã ſpecificã mirabiles ñ
ſequũt ſic opationes ⁊ occulte ꝓp ꝯnẽ fridaꝫ igna
bilẽ mixtionis miſcibilis male digerẽtẽ ⁊ cõterminã
tẽ niſi extẽt aia ceu ſcorpio ꝓncipijs ſublenat⁹ vite.
Et iõ tertio pharmacoꝝ: de medicis iterficientibus
ſua fritate non ponit aliq̃ tota ſpẽ iterficiẽs imo non
iterficit niſi ꝑ q̃litates ſuas. q̃rto quoqꝫ ſerte ideꝫ vr
ſentiri. Ponũt enim venena fra ſua opari q̃litate ſicut
opiũ: mãdragora: iuſquamus ⁊c. lꝫ ꝓmo fa. exẽplari
ter tñ iuſquamo videat Vtus ſpecifica adaptari. Pro
pter qõ ſciendũ deiceps ſcõo ꝙ hec forma cũ ſuis ap
pẽditijs ſpẽi dat ⁊ non idiuiduo vñ ⁊ forma dr̃ ſpẽi.
Et q̃ ſpẽs magis nõ ſuſcipit et min⁹ fꝫ rõez eiuſdẽ:
ſm tñ eẽ idiuiduoꝝ et actõis ꝓncipiũ i magis ꝓticipa
tur et min⁹ pampli⁹ ãt videm⁹ appropinq̃re aut di-
ſtare forme vel mãe. Videm⁹ enim a gbuſdã idiuiduis
ſpẽi opatões ꝓuenire nobiliores: vt ab hoie ꝑpato et
aloe ſuccotrino. ab aliis Vo viliores ſicut a murione
hic enim etſi figuratiõe videat hr̃e humanã: opationi
bus tñ illi⁹ mime ꝓticipat velut aloes arabicũ i eius
ſpẽ. Huiõi quoqꝫ nobilitas et ipfectio põt ꝯtigẽ ꝓp
homogeneitatẽ mãe et bonã ꝓportionẽ ꝯnis ad eã
et ꝓp materiei ꝯfuſionẽ et ipſi⁹ ad ꝯnẽ i ꝓportionẽ
Aut ꝓp Vtutes ſeu alia a gb⁹ forma itroducit ſpeci
fica eo ꝙ ſint mãe optie ꝯfigurate: vel iconfigurate
ſm tñ magis et min⁹. Et iõ videm⁹ iterdũ monſtru
oſa qdã aialia ad formã tẽdẽ hũanã ſm Vo minus et
eꝯ. Propt hmõi figdẽ q̃rtũ ſciẽdũ ꝙ huiuſmodi
virtutes ñ ſp ſuas conſequũt iſepabilit formas: imo
illis remanẽtib⁹ plerũqꝫ corꝛũpunt ipſe: qõ euenire
poteſt aut ꝓp i diſpõnẽ mãe cũ diſtẽpata ꝯne i q̃ ca
rũ fuit ſuſcepta cui inittebat forma vel ex pte loci eo
ꝙ a locis in gb⁹ ꝓducte fuerũt et conſeruabãt remo
ueant. Eſt enim ꝑma ꝓncipiuꝫ gnãtionis velut pr̃. vñ
ꝑpria. Corꝑ indicũ ſm ꝯnẽ ſclaui q̃le ſiet aut i
firmabit aut mouet: loc⁹ enim virtutẽ bꝫ contẽtiuã et
ſaluatiuã locati phy. 4. Et ideo. i. ꝓbl. fic locus eſt
nã facit. vñ de lege: Mira nã ẽ q̃ĺ ẽ regio. Aut ħ cue
nit ex pte eoꝝ a gb⁹ illa forma iprimit cũ virtutib⁹.
Cũ enim vnũqꝺqꝫ ꝑiodo terminet ſignato vt magis
appet i gencaſticis virtutes celoꝝ ad tps determina
tũ i formis et materijs ſuſtẽtãt: iuxta illud ſapientie:
Produxiſti oia i nũero pondẽ et mẽſura. Et ideo ap
paret defect⁹ multotiẽs expiẽte illoꝝ q virtutes haſ
occultas expiẽtes ſi fꝫ ſignatũ tps obſuãt. inueniẽtef
nãqꝫ ſbaꝫ et compoſitũ putãt illic et Vtutẽ occultã i
uenire. forma nanqꝫ i compoſito figura: color et b⁹i
diuti⁹ ꝑmanẽt q̃ꝫ Vtus mirãda occulta cũ hec deter
minatũ tpis ꝑiodũ magis conſeq̃t predictis compło
nis eucrãſiã. Quare videm⁹ hodie multos lapides
Vtutib⁹ oli ſibi attributis deficẽ tũ ꝓp ab eoꝝ locis
ſepationẽ: tũ ẽt op tpis antigratẽ. Qõ ẽti Vtutibus
imaginib⁹ conſpicit arte ipreſſis. Exiſtũt enim adhuc
imagines virtutib⁹ tñ carẽtes velut in ciuitate Con

ſtantinopolitana, pbaui nūc reptū: vt in decrepit⁹ in his que ſūt hois oñdit. Quod autē Vtutes ſpecifice tā nāles q̄z arte magica iducte non fic hodie grandē repiūtur efficatiā hr̄e vt ſcripſere antiq contingere pōt: aut ꝓpter aliquā ⁊iunctōem ſeu motū aliū ut oc tauę ſpere mīme nūc vt pri⁹ cātū: vel q⁹ mot⁹ ignora tur mō ſpecific⁹ ſub quo determiate iprimāt carate res ⁊ figure. i forma ēt fic ab extriſeco data vt non ſu ſcitet er māe potētia ea ſeu teſtant oēs icorruptibilis ertat ⁊ ꝑpetua. Vtus tū eius ſpecifica corruptibilis ē ⁊ tpe mēſurata. Inſup notandū q⁹ hoies mirāt am plius in opatōe hmōi Vtutū occultaꝝ q̄z ſup opatio nē Vtutū ſimpliciū appentium cū tū ille ſint mirāde nō parū. Cuius gdē cā pōt euenire eo q⁹ hoies nō mi rātur de his que ſūt ſp ſz de illis q̄ raro ⁊tingūt: de i teriorib⁹ .6. vt edi manifestat mr̄e non viſa exēplo vū ō medicis cordiſ. Quib⁹ aſſuetis admiratio ñ ca dit ⁊ negligētiā negligit aīa de ipſis igrere: ⁊ lz Vt⁹ eoꝝ ſit mirāda valde vt appet i ignis opatōe ſtupen da. Virtute nāq⁹ er ſua potētia viſuꝝ i actū deducit ꝓhibet ēt ne captus tāgat aſcēditq⁹ ſurſuꝝ: ⁊ q̄ ſupat facit aſcēdere. Creſcit ēt ſm ariſ. i multiplicata ana logia: i iſinitū fere corrūpit ⁊ trāſmutat i ſui ſbaz cui obuiat ⁊ neqz diminuit figd ſumat ex eo. b āt ⁊ talia mirabiliora erūt attractōe ferri ⁊ magnete ceſis filiū Quę tū ſūt vſitata ⁊ ⁊tinue nob appētia nō admirant hoies ex eis. Quę Vo magnetis ⁊ alioꝝ opatio ē rara ⁊ extranea nos i admiratōe ⁊ cāe idagatōez iducit, p pter nāq⁹ admirari nūc ⁊ primū cepūt philoſophari: ꝓmo metaphy. Cā quoq⁹ huiuſmōi pōt eē difficul tas cognitōis ꝓportōis mixtōis i qua forma cuꝝ eiuſ Vtute ſuſcipiāt ſpecifica. Proportōem nāq⁹ ſimpli ciū cāntiū huiuſmōi mixtōem ignoram⁹ q̄ diu vivere i mus in hoc mūdo. Quer: gnto collz. Impoſſibile ſci re p arbitriū mēſurā mixtōnis p quā opatio ſpecifica ſit in iſo ente: qm̄ cōmixtio tot⁹ vniuſ duoꝝ cū toto alteri⁹ ex ope dei bñdicti ⁊ ſūmi ⁊ ope nāe: ō ⁊ōnib⁹ primo. Eſt āt difficultas ⁊ admiratio altera ex ignorātia priciꝑ quēt⁹ huiuſmōi Vtutis occulte cum ipſa nō educat oio ō potētia māe ſz ad hoc agēs ope tur extriſecū ēt vt corp⁹ ptiale celeſte: deide intellia plena formis demūq⁹ ꝑm⁹ bñdict⁹. Propt q̄rtū Vo ad primū ⁊ ſm dōm formā ſpecificā vt iā appuit ſore ſubaz, put ipa imediate vnit māe cōpoſitū cōſti tuēti. Ad aliud dōm q⁹ vt ē ſuba ſolo ⁊phēdit itelle ctu vt aīa aut alia forma ſubalis de nō ꝓceptis ſenſu vt Vo ē Vtus ⁊ ꝑprietas ſubē vel ꝑprietas ipſa vt color aut odor rei p erpimētū dr̄ ⁊phendi ceu ex opa tōe ab ipſa deciſa notat. Ad aliud dōm ꝑ tāto dicēt Ba. ipſaz nō ſore rōem demonſtrabilē eo q⁹ occulta cū nām ſuper qualitatū cl'oꝝ ex q⁹bus demōſtratōes ſuſcipiūt medici ꝑ tactū guſtū odorem ⁊ coloꝛez et ſubam vt durā ⁊ mollē aſperā ⁊ leuē ⁊c. que medic⁹ ſubam appellat. cū. n. ex his pueniam⁹ i cognitionē ſimplicis alicui⁹: in cognitōem huiuſmōi forme ⁊ Vtutis occulte puenire nō poſſum⁹ lz in plurib⁹ ſibi ⁊nō ca. aſſociet ⁊ ſic. Ipſa quoq⁹ ꝑput ē ꝑprietas q̄dā de mōſtrabilis ē velut ⁊ alia. Ad āt nō demōſtret itel lexit Ba. ex ignorātia ꝓcedere noſtri cū ꝓdcā q̄ rō nis ꝓducē nos nequeāt i cognitōez ſui act⁹ ⁊ forme Ad aliud dōm q⁹ ſi accūs corrūpit ⁊nis ſbam ita ⁊ ip ſa ꝓp cō ent ez ꝓgrediū ſignat i formis ſbalib⁹ ét ſicut plures logntiū appēter ⁊ceduṫ. aut ſm Vtiorē ꝓpa

tetico ſniaz ponctiū p vnā formā compoſitū exiſtet dre q⁹ mortuo tyro itroducat i inſtāti alia forma cuz ꝑprietatib⁹ ⁊nātib⁹ illā ꝓpinquā forme corrupte ve lut appet in gnātōe ignis ex aere vbi q̄litas igni pro portōabilis itroducit eēntia vel ſpē: aut remanet po tentia nō āt vt pri⁹ actu. Dicat igit ad pñs ad hoc tñ cū id difficultatē tāgat nō minorē iſta. Ad argu tave ro ptiſ alteri⁹ cōcedēdū ē Ba. ⁊. A. Et alijs dñtib⁹ hmōi formā ſore, ꝑprietatē Vtutē ⁊ q̄litatē mō expoſito. Ad aliud dōm ſilitudinē eē duplicē. Vnā gdē que ē reſpect⁹ et ꝓportio. Vbi gra: attrahētis ad at tractū ſup eoꝝ formas ſpecificas fundatā q̄ ē q̄litas et ab hac ⁊ oñſuz nō ſit ꝓncipal'r actio taliū Vtutum Juuat tū eadē velut ē ſil'itudo cali ad calz. Eſt ⁊ alia magis ipropꝛie dcā que ē cōuēiētia ⁊ bōgeneitas ſor me ſpecifice vni⁹ rei ad alterā ad quā figdē cōſequūt Vtutes gb⁹ vnū agit ad aliud. Et hāc gdē ſil'itudinē itellerit Ba. cū dixit ſpēs attractōis nō eē niſi p ſil'i tudinē ſbaꝝ ad ſbas. Ad aliud dōm q⁹ lz forma ſpeci fica conſeq̄t ⁊nē ⁊ aduēiat iā pri⁹ enti i actu cū tū ei occurrit corrūpi actualitas ꝑnās ⁊ ⁊nō et in inſtanti nouā itroducit forma cū diſpōnib⁹ ſequētib⁹ illaz vt declaratū ꝑus. Ad al'd appuit qd dōm. Innuit enī q⁹ huiuſmodi forma iquātū ē dās eē compoſito ſim pl'r ⁊ pricipiū primū opationis ē ſbe, put Vo ē aliqd huiuſmodi ⁊nis ſbam et pricipium operationis ime diatū ē ꝑprietas quedā occulta Vtus ⁊ nālis poten tia. Ad aliud tā viſuꝝ dria marie. 60. Dria. 71.

Vod iter ſanū ⁊ egrū accidat mediuz ondit ex tegni ⁊ Eracleo ꝓio theor. itroducto di cēte medicinā eē ſanoꝝ egroꝝ ⁊ neutrorum huiuſmodi ēt mediuz ſentit a Joānitio ⁊ theo. q̄rto⁹ Qd ⁊ monſtrat rōe: q⁹ i predicamētis ⁊ria mediata ſūt quoꝝ non ē neceſſariū altex ieſſe ſuſceptibili Sa nū Vo ⁊ egꝝ videt huiuſmodi. Nā ſi dicat huic ieſt albedo ñ ſeq̄t q⁹ ꝺbeat dici alb⁹ ⁊ ſil'r i nigredie. dubi um ē. n. an ſimpl'r iſint aut ſm gd topicoꝝ ſo. Ita ī ſano erit ⁊ egro: qm̄ poterūt ſm ptē ⁊ ſimpl'r ineſſe. Rurſus ois mot⁹ ē de extremo i extremū p mediuz qd ē neutrū extremoꝝ Ar. ⁊ Ba. ſz mot⁹ ē de ſano ad egꝝ et ē̄. Adhuc corpus aialis mutat de egritu dine in ſanitatē et econuerſo ſm nām ſz nulla trans mutatio nāe ē ſubita: non. n. ea ſuſtinet repētinas i mutationes i tegni. vñ. 7. biſtori. Nā ſic ꝓcedit pau lati et ordiate vt continuate lateat cōterminū et me diū. Non. n. hoc eēt ſi repēte imediate fieret trāſit⁹ ō vno extremoꝝ i aliud. Et cū due nāe corp⁹ conſti tuāt ⁊nō. ſ. et compoſitio cū tertia ēt dicta cōis ex his vnitas: poſſibile: nāq⁹ erit ꝛpamētū ſore in ⁊nē: in compoſitione āt diſtēpamētū et ē̄: aut i ⁊nōe tpamē tū i actiuis et diſtpamētū i paſſiuis: et ſil'r i compoſi tione drūter ſm ei⁹ qdruplicē nām: et eodē modo in vnitate: qō pōt contigē ex ipſoꝝ cāꝝ varietate. Non ſolū. n. compō ſeq̄t ⁊nē: imo ēt rē diuinā delup ex ſuꝑioꝛib⁹ ⁊nōnū ꝑnō: ꝑpter que mediū dcm̄ neutruz ſeu neutralis diſpō iter ſanū et egꝝ concidet. orpo ſitū quoq⁹ boꝝ ñ min⁹ auctoꝛitate cñdit et rōe firma tur. In ꝑdicamētis. n. ſanū et egꝝ ⁊ria ponūt imedia ta eo q⁹ altex iſit nālit ſuo ſuſceptibili velut par et i par nūero. vñ q̄rto topicoꝝ. Sanitatis et egritudis nihil ē mediū: boni aūt et mali exiſtit. Itidē Ba. vt neutꝝ reſpuē i hereſib⁹, ait nāq⁹ ſuo ver⁹ medicia lis doctrinam ſanatiuoꝛum et egrotatiuoꝛum exiſtis

Adhuc i libris de morbis cāis ⁊ accīntibus ⁊ marie i ꝑmo: ⁊ de ige. ꝑmo ⁊ scdo: i qb⁹ iuestigat nāz eēntiā egritudis ⁊ sanitatis nūqz ō medio sac mētionē iter ipa. Oēs. n. hoies cū actus ꝓticularū corpis ad gestiōes q̄ fz vitā iculpabilr hēant famulātes sāos se eē credūt. Mā ab exitu tpamēti vsqz dū morbū qs cadit multi sī gradus. Nociti Xo quocūqz illoꝝ illa ꝓticula egrotare existimāt. Vult. n. q̄ stati cū gs egredit tpamētū hūc icidē i tpamētuz ⁊ eō. vñ ait quoꝝ sanitas ē moderatio hoꝝ egritudo ē icōmoderatio. Neqz ei⁹ fidelior imitator haly. 6. theor. vbi agit ō morbis ⁊ coꝝ cāis quos qdē tātos locis nō ē ponē isufficiētes. Et ꝑmo ꝑma: Dicem⁹ qūo iter duas dispōes int q̄s ꝓculdubio ñ ē mediū media vocēt. Silr collz ꝑmo: Adhuc ñ attēdo ei de quo diret q̄ nō ē sanum neqz egr̄ qō declarat vt dicet i sequētib⁹. Nōe quo qz idē Quincit: qm̄ sanitas est qōdā bonū nāe egritudo āt eius oppositū vt malū: Inter bonū āt ⁊ maluz nāe nō cadit mediū: qr malū ē boni ꝑuatio nō. n. malū aliquā nāz dicit: fz ꝑuationē solā boni ⁊ defectuz. vñ dr cāz hre deficiētē. s. a bono. Int ꝑuatiua Xo nō cadit vt declarabit mediū. Dixit aūt nāe qm̄ iter bonū ⁊ malū moris ⁊ politie itercidit mediuz puta bere mita q ñ est bon⁹ neqz malus quo ad politicos act⁹ etercēdos. cōmē. io. metaphy. Adhuc argūt dicētes q̄ sanitas Qfistit i pūcto vt i tpamēto ꝑfecto ⁊ idiuisibili: qdā āt ab illo recedit mor i itpamētum ⁊ egritudinē icidit: cū decidat ab illa punctali tpantia. Inter sanuz igit ⁊ egr̄ mediuz cadit nulla. Propt ꝑmuz qdē sciēduz q̄ sanitas ē Qstructio oīm ꝓticulariū fz nāz. Aut cā nāliuz actuū ꝑmis de morbo: ⁊ de resa. Sanitas ē Qpō fm nāz vniuscuiusqz Qsuetos pficiēs actus. vñ Joāniti⁹ Sanitas ē tpamentū pficiēs res nāles fm cursuz nāe. In ꝓncipio Xo canonis ꝑmi est dispō aut habitus ex q̄ opatōes subi sane ꝓueniunt. Scdo quoqz collz ponit bona dispō in mēbro q̄ ipz opat opationē quā hz aut patit passionē quā hz. Est āt egritudo huic opposita dispō corpis ꝓter nām actuz nocēs: ꝑmo ō morbo: ⁊ ttio de accidenti: aut i tpantia ex̄ cursuz nāe vñ sit lesionis effect⁹. Spāio vero lcōa est dispō ñ nālis i corpe humano ex q̄ i opatione ꝓuenit nocumētū ꝓuētu ꝑmo. Collz Xo scdo est dispō i mēbro p quā agit ⁊ patit ꝓter nāz. Sz qr sanū ⁊ egr̄ sunt Qria ⁊ ea oppositoꝝ sunt spēs ꝑus qd sint opposita dicat: ⁊ demuz ō alijs. 5. quoqz metaphy. Opposita dicunt q̄cunqz non Qtigunt fil ad eē ābo rū susceptibili. vñ. a. 6. metaphy. Quecunqz nō Quenium i vno subō ⁊ vno tpe dicunt opposita. Sunt āt q̄tuor eoꝝ mōi i post ꝑdicamētis positi. ⁊. 5. metaphy. Qdictoria: ꝑuatiua: Qria ⁊ relatiua. Quoꝝ qda fz. a. neqz subiectū sibi Qcernunt neqz gen⁹ hic Qdictoria. Opponunt. n. vt affirmatio ⁊ negō. Mā Qdictio est cui⁹ ñ est mediuz fz se: posterioꝝ ꝑmo. talia. n. circa oē subiectū Qtigunt de quolibet ēt Xificat eē vl nō esse metaphy. q̄rto. Neqz ēt gen⁹ cū nō ens nulli⁹ gn̄is: imo neqz ens qō appet i porphyrio ⁊ ttio ꝑbat metaphy. Quedā quoqz subiectū sibi detmināt ⁊ gen⁹ sicut Qria sunt eni posita sub eodē gnē ⁊ marie a se distāt i post ꝑdicamētis qnto ⁊ q̄rto metaphy. sicut ipar ⁊ par numeꝝ ⁊ gen⁹ q̄ztitatis discrete: ⁊ albedo ⁊ nigredo colorē i lupficiē. Ipsius eni est ꝓprium tolerari. Relatiua quoqz determināt ēt sibi genus ⁊ subiectū; ⁊ aliq̄n i diuersis iterdū i vno Idem nāqz pōt esse pr̄ ⁊ nūl⁹ drīter. Ben⁹ ēt Qcernunt nā quedā sunt quoꝝ eē est ad aliud se hre vt relatiua fz eē: sic habitus dispō ⁊ disciplia: aut quoꝝ eē est i aliō dici ⁊ referri vt magnū ꝑuuz: sile ⁊ dissile scia ⁊ scibile. Sunt ⁊ alie ꝑuatiue dcā que subiectū Qcernunt ⁊ genus quodāmō. alio āt mō non: sicut ea i qbus ponit non posse fieri regressionē a ꝑuatione i habitum facto egressu i eū velut visio ⁊ cecitas: lux ⁊ tenebre. Subiectū nāqz cecitatis et visus ē oculus tenebre et lucis aer. Ben⁹ āt ñ detmināt: qr ꝑuatio ē negatio i subō apto nato: q̄rto metaphy. vñ. a. Habitus et ꝑuatio sī affirmatio et negō restricta circa genus vl subm̄ i tpe et dispōne. Dicit āt circa gen⁹: qr pōt vtcūqz gen⁹ Qcurrere ꝑuatio sicut et subm̄ Qcernit puta circa catuloꝝ visionē aut vulpiū debitum et videāt tēpus expectentium. Deinceps Xo aduertēdū qō mediū dr qōdā iter duo locatum extrema. qō triplr solet distingui a loquentib⁹ i cōibus magis: mediuz vz fz subm̄ tps et formā seu dispōne. Appellat quoqz medium fm subm̄ ipm nullius sit oppositoꝝ receptiuū sicut lapis sani et egri mediū existit hmōi. non eni sanū aut egr̄ Xificat de ipo. Mediuz Xo rōe tpis dr qū ē dare tēpus i quo neutrū iest subō: sicut catuli aut vulpeculi est mediuz tpis visionis et cecitatis. nō eni ante nouem dies dr cecus aut vidēs. Spuatio eni ꝓprius dr qñ est aptū natuz subm̄ hre et non hz. Mā cecitas est ꝑuatio quedā Cecū āt non dr fm oē tēpus sed qñ natum est hre et non hz qnto methaphy. Est quoqz mediuz fm formā cū ipsa vna media extremis Qfecta inexistit subiecto vt palliduz aut rubeuz ex albo et nigro cātum. Si ergō queras quō sit mediuz iter premissa oppositā: ⁊ prius i contradictorijs: rūdendum q̄ nullum predictoꝝ est medium: vlr eni nullum interuenit vt diffinituz est fm se mediuz iter Qtradictoria. De quolibet eni vex̄ est dicere i ſbiecto et i quolibet tpe q̄ videt et non videt: multo āt minus itercidit medium dispōale. In ꝑmitiuis Xo est medium subiecti et tpis Mā subiectum est aliqō puta lapis ō quo non Xificat cecitas aut visio. Est et subiectuz ō quo Xificat relatione ad tēpus vt de cane post nouē dies et non ante. Ad aliquid quoqz medium vr habere subiecti et temporis fm differētes partes relationis et forme. idem eni potest diuersa pater ratiōe esse et filius. In contrarijs vero medium vz subiecti vt iam apparuit et non temporis. In quolibz eni tempore est dicere aliquid subō contrarioꝝ inexistere. Mediuz quoqz forme est id de quo ꝓncipalit questitum exist it ita q̄ predicta sūt expositionis gra ꝑtractata. In quibusdā quidem contrarioꝝ reperit vt in his que contraria dicunt mediata: puta rubeum iter album et nigrum. Et hmōi mediū iterdum est vno noie formā denotante noiatum vt rubeū seu pallidū et tepidum: inter calidum et frigi. Aliqñ Xo noie carens noiat abnegatione extremoꝝ sicut qs nec iustus neqz iūstus: qō iusti et iiusti mediū existit nec bonus nec malus boni et mali mediū. In qbusdā āt contrarijs non repit mediū quocūqz mō dcm̄ que et pp b⁹i Qtraria dr̄ imediata velut par et ipar i nūero sanuz et egr̄ i corpe fm ar. Est āt vlteri⁹ sciēdū q̄ i qbusdā fit Qtrarijs b⁹i vicissim de vno i aliud ꝓmutatio vt ō sano in egr̄ et econtra. In qbusdā autē non imo alterū nāliť videt insertum fore subo puta impar trinitati par quaternitati et calidū igni. Adhuc cōtraria

videnť oio aduersarij ꝛ mutuo se ex subo expellere ꝛ vnū sine altero repiať oio qđ in sano ꝛ egro nō vř ꝙ būsdā penitus eucnire: vnū. n. ſm qđ ex necessitate alterꝫ cōpatiť eo ꝙ ipossibile ē sanitatē aut ifirmitatē fieri carētibꝰ vita; ō sensu ꝛ sensato. Vita ℞o stat q̄ꝫ tūcūqꝫ praua ꝛ exigua p aliquā portionē ꝓtpantie et sanitatis: ꝛ tūc ſꝫ hos egritudo sp in sanitate locabiť qđ nō i alijs iteruenit ita ℑnijs. Circa p̄dictū dubitatur qꝛ vř vt aiūt egꝫ ēt in effectu cū sano existere: cū Ba. i his q̄ de ige. velit egros ēt nūc ꝓfuare. Jd āt corpis sanitate pticipāti debeť. ꝛ dria. 65. Sanis oia isūt ſm nām: egrotātibꝰ p̄ter nām iquātū egrotāt qꝛ igiť dř egrotātibꝰ iquātū egrotāt fiť inueniť sanuꝫ icristere cū egro. ℳalin: collꝫ. 3. ſ ebrisē calor nālis cū egritudiali seu extraneo cōmixtꝰ. Jtidez: gs causoniꝫās sanať. cū oē āt deducať de potētia in actū p aliqd exñs actu: oꝫ igiť cū egro sanū actu ēt existere. sūt igitur fil' actu. Jn ℑriū qꝛ ea sūt ℑria ꝛ imediata quoruꝫ rō i maria ertat distātia. ita vt vna fore nō possint igitur secū sanū egꝫ cōpatieť nec eꝫ: De hoc āt vt mor appuit direāt aliq nullū eē corpꝰ adeo egꝫ qn eidē sanitatis aliqd ifit ēt i effectu qꝛ sanitatē facit sanitas aut ps sanitatis metaphy. 7. ita vt i egerrimo corporū fit sanitaſ actualis q̄ p oē ipsa tādē reddať i effectu Sꝫ qꝛ egritudo ꝛ sanitas aliud ē qꝫ vita qꝫ hi nō vident seqstrare oñdiť. Sanitas. n. opponiť egritudini: vite āt mors. manēte nāqꝫ vita sanitas ꝛ egritudo vicissiꝫ circa eiꝰ pmutāť subiectū. vñ ō cāis longitudis ꝛ breuitatis vite saluatis susceptius sit mō sanitas nūc egritudo. ℙropť qđ dām ſoi egritudine q̄ꝫtūcūqꝫ sua i aliq̄ pte cordis ſuare sanitatē i habitu seu potētia ſa vel actu prio: sopita. n. pmanet tanq̄ꝫ vita in semie a matrice susceptoq̄ente hitu mor ℑnr fit actu. 48. vñ Cōmē. q̄rto ce. ꝛ. m. Cor ē qđ alīat mēbꝫ egrotās ad sanitatē: mēbꝫ ℞o ifirmū ē alterabile. Educiť āt hmōi potētia seu hitus i actū scām ō facili cū paꝫ distet ab illo: qđ āt tale potentiā ꝑdire facit in actū ē celestis vigor ceu cū luna ℑungiť alicui bēiuolo planetaꝫ vel eūdē aspicit. io. dria ꝛ. 104 aut spēs sanitatis exñs i aia medici p quā res necessarie applicanť sanatiue subo. sic. n. sanitas sit ex sanitate ac domꝰ ex domo exīte vꝫ in artificis aia metaphi. tactū. 7. ex hoc itaqꝫ appꝫ ꝙ cū egrō effectu ineriſſit subo sanū illi nō erit i potētia prio vt alijs ℑnoꝫ neqꝫ actu ſo ℞o prio. hñt igiť aliā quādā nāꝫ a ℑnijs ceteris. Et p id ad iducta qđ dōꝫ appuit. Jnter sanitatē sigdem ꝛ egritudinē Ba. visus ē mediū ſm formā aut dispōem locare id neutrū seu neutralē appellant dispōnem qđ mediū in tres distinxit drias. ℳaꝫ aut forme ābe sanitatis. ſ. ꝛ egritudis ℑfrāgenť ifiť i tertio: ꝛ sic primū ℑstituēt neutri significatū qđ dicit eē ℞e mediū saniſſimi corpis ꝛ egerrimi in quo sigdez ponūť significato pueri seneꝫ ꝛ cōualescētes: primo ſa gbꝰ associenť ꝛ decidētes. Vel qꝛ p̄tacte forme in vno tpe fint eq̄lr in mēbris copulate ceu in corpe paralytici: aut pticipando eq̄lr ficut in corpe ceci. vñ. A. velut cū qs sanus ē in ℑōne ꝛ eger in cōpōne vel eꝫ Aut sanꝰ in q̄litatibꝰ actiuis ꝛ eger i passiuis aut ecōuerso: vel ifirmus in quātitate sanꝰ in forma. vel erit p relatōem ad etates ꝛ tpa ceu phlaticꝰ q ifirmus est in pueritia ꝛ sanať in iuuētute. Coleric⁹ aūt econtra dř neuter aut puer q sanus ē in estate: ꝛ ifirmꝰ i hyeme: iuuenis aūt ecōtra. Est quoqꝫ ſm Ba. sciendū ꝙ neutrū in prio significato ē vere mediū ꝛ reale sanitatis ꝛ egritudis. Alia ℞o duo media ꝛ marie tertium sūt ronis ꝛ relatiua. Extrema. n. ipsoꝝ per se cōsiderata sanitas existūt ꝛ egritudo. Sꝫ itellectꝰ ꝛ pcipue in significatoꝝ tertio ꝓpans vnū ad aliud mediū ꝛ neutralitatē ℑstituit ſm ꝙ ipꝫ ex diuersis pribꝰ aut dispōnibꝰ colligiť i vnū. ℳoſce igiť primū significatū iportare vnitatē subiecti ꝛ tpis ſꝫ vnitatē tpis ꝛ diuersitatē subiectoꝝ. tertiū āt oppōiť isti. ℙropter ſm qđē sciendū ꝙ ℳaly mouēs hanc dubitationē quadā distinctōe nitiť Ar. ꝛ Ba. cōcordare ac si iter eos nō sit realis ſꝫ vocalis magis dissonantia Dicit. n. aris. voluisse ipossibile fore sanitatē ꝛ egritudinē simul a corpore remoueri ꝛ fieri in eo tertiam dispōnem non būtem partem sanitatis neqꝫ egritudinis. Sic igitur vult ℳaly aris. intelligere non esse mediū inter hec ꝙ non participat extremis quod per abnegatōem mediꝝ dicitur extremoruꝫ sicut ꝙ non est iustum neqꝫ iniustum dictū fore mediū iusti ꝛ iniusti. Sed ait Bal. velle per dispositionem qua non est sanitas neqꝫ egritudo dispositionem corporis in qua inueniūtur sanitas ꝛ egritudo simul ita ꝙ aut illa vna sit hora ꝛ alia in alia vel portōem cuiusqꝫ earū: aut ſm semitaꝫ permixtōis vel vicinitatis ſꝫ hec eni tria vt apparuit Ba. triplex distinguit significatū neutri: ita ꝙ Ar. negat mediū ñ eē ītiū alteruꝫ ab extremis quod Ba. vult hoꝝ participatōe medium fore. Sed fortassis hec solutio stare nō pōt eū menti aduersetur magis aris. q̄ꝫ ipm conformet Ba. nam si aris. non negat mediū inter predictas dispōnes nisi id quod non participat extremis tunc ꝛ medium simili rōne inter omnia negabitur contraria mediata. Non enim in ipsis ē medium nisi per participationē extremoꝝ apparens de sensu ꝛ sensato: sicut tepiduꝫ constituitur pticipatōne calidi ꝛ frigidi ꝛ rubeū glaucum ꝛ viride ꝛ ceteri colores conficiunť ex albo ꝛ nigro. ꝛ ideo phyſi. 5. Medium comparatuꝫ ad vnū extremoruꝫ videbitur alteruꝫ: ꝓpter quod ſm aris. omnia contraria essent imediata cū tamen ipse distinxerit ea per mediatum ꝛ imediatum. Sed aliquis in ℳaly subsidiuꝫ dicet forte ipm voluisse aris. inter sanum ꝛ egrum nō fore mediū vno noie noiatum ceu inter albū ꝛ nigrū colores sunt medij. Sed hoc dicere ℳaly defectum non sanat cum aris. voluerit exp̄ſe mediuꝫ inter sanum ꝛ egrum non concidere quocūqꝫ modo ficut indicant sermones ꝑinducti eiꝰ apte Neqꝫ aliā hic bene exꝑlicat Ba. mentē qua intentione mediū inter sanum collocet ꝛ egrum et ꝓprie in primo ipsius significato in quo difficilius hoc appet an id fit per viā transmutatōnis aut alterationis vel quō. Et iō fortasse ꝓpter hoc fuerūt modernoꝝ plures aliť dicētes quoꝝ multi lꝫ videāť ℞bis dissonare ſnia tñ cōcidūt. Dicūt. n. aliq sanitatē et egritudinē posse cōsiderari duplr. aut q̄ꝫtū ad cās suas et ita nō itercidit mediū qꝛ cū cāe sint imediate et effcūs erit i mediatꝰ cāe āt sanitatis et egritudis dūr eq̄le et icq̄le iter q̄ mediū ñ existit vel q̄ꝫtū ad opatōes ſꝫ ꝙ corpꝰ sanū dř actōes suas ōbite et itristāť oio exercē egruꝫ ℞o eꝫ inť q̄ dicūt mediū cadere. Et iō testanť coꝝ q dā Ba. morbuꝫ diffiniuisse ꝙ fit dispō seu hitꝰ p̄ter nām sensibiliť ledē opatōnes. Et ꝙ sanitas fit dispō aut hitꝰ eas ſꝫ nām pficiēs. Jnter pfectōez ℞o opationuꝫ et coꝝ sensibilē lesionē itercidit mediuꝫ vt. q.

insensibilis lesio in opatione quã volũt esse neutram dispõnẽ. Hec aũt positio stare nõ põt nec qꝫtum ad ipius pmã ptẽ neqꝫ quo ad scõaꝫ. Nõ quidẽ quãtuꝫ ad primã eo q̃ eq̃le ꝛ ineq̃ale nõ pñt ꝓprie esse cãe sanitatis ꝛ egritudinis: cũ cã ꝓma ꝛ imediata debe at cẽ eiusdẽ coordinatõis et nãe cũ effectu: qõ appet qꝛis p eam diffinit aut p eas eo q̃ plures sũt vniuscu insqꝫ cãti nãles cãe. Diffinitia Vo ꝛ diffnitũ debẽt eiusdẽ pdicamẽtalitatis ꝛ coordinationis: topicoꝝ. 6. ꝛ hꝛ qrto. Sed eq̃le ꝛ ineq̃le ꝓpriũ qꝫtitatis in pdicamẽto magis collocat relationis. Sanitas Vo ꝛ egritudo i dispõe aut habitu q̃ est q̃litatis pmũ genus. ꝓpter qõ eq̃le ꝛ ineq̃le nõ erũt: sanitatis ꝛ egritudi cãe. qꝛ tñ plures maioꝝ hoc dixerẽ dico ipos p eq̃le tẽperamẽtũ seu cõmensurationẽ iportare: per ineq̃le aut intẽperiẽ siue ineq̃litatẽ: pmo de morbo. Scõaꝫ quoqꝫ prẽ distinctõis isti⁹ Auer. pmo collꝫ detestat neutralẽ respõẽs dispositionẽ ita: Nõ ẽ iter nocumẽ tũ opationũ sẽsibiliũ ꝛ int̃ inuamẽtũ caꝝ mediũ: nec est variatio nisi fm plus ꝛ min⁹. Et non est mediũ in ter duo ẽxia: ita q̃ fit aliqõ illoꝝ in pte absqꝫ parte i q̃ est aliud. Et p hoc scõꝫ negat neutrius sigmficatũ nec in tpe absqꝫ tpe in quo est aliud qꝫtũ ad tertiũ si gnificatũ: qõ dicit esse manifestũ ex scia speculatiua. Si ergo nõ existit iter hec nisi in magis ꝛ minus va riatio cũ hec nõ diuersificẽt spẽꝫ ꝛ nãꝫ. 4. metaphy. ꝛ Haly nõ erit mediũ qꝫtuꝫ ad operatões ꝟsidera re. Fuerũt ꝛ alij dicẽtes sanũ ꝛ egruꝫ posse duplicit cõsiderari: Aut fm naturã vel fm indiciũ itellectus qõ ad idẽ tendit. ꝛ ita direrunt iter sanũ ꝛ egruꝫ non cõcidere mediuꝫ. cũ. n. tẽperamentũ ꝛ sanitas vt di cunt ꝟstet i puncto idiuisibili: ꝛ q̃cunqꝫ aliqd ab il lo labet idiuisibili in quo sanitas cõsistit contestiꝫ de uenit idiuisibile ꝛ intẽperamentũ: qõ i neutrũ ꝛ egꝝ volunt postea sequestrare. Et hãc considerationẽ te stant ar. habuisse. Vel põt ꝟsiderari qꝫtũ ad indiciũ sensus: ꝛ hec medicinalis erit ꝟsideratio eo q̃ sensuꝫ non trãscendit Haly. vñ idez qrto q̃dripartiti: Ars phyfice non ispicit nisi in reb⁹ manifestis in sentien do ꝛ videndo. Ista ẽt sicut ꝛ alie opiniones põt calũ niari: qꝛ sanitas non est forma simplex absoluta ꝛ ab stracta: sed nãlis quãtitati sensibili cõcreta ꝛ relata si cut appebit per Ar. tertio dicendoꝝ. Nõ. n. sic dif ferret medicus a pbo nãli cũ vterqꝫ entia ꝟsideret ꝓ ut in mã fundant sensibili phyficoꝝ. 3. sed per ãpli⁹ vle ꝛ min⁹ ad aliũ tñ finẽ ꝛ aliũ. Itidẽ: sensus ituitio super rẽ fundãt Aiunt. n. sensus a re vel ab ei⁹ acci dẽtalibus q̃ circa ꝓpriũ obiectũ dr̃ non decipi: Ro de uia. Fuerũt ꝛ alij dicẽtes sanũ ꝛ egruꝫ posse ad duo referri: Aut ad medicũ speculantẽ ꝛ ita erit mediuꝫ i ter sanũ ꝛ egruꝫ dictũ neutrũ: cuꝫ is speculãs atten dat motũ fieri alterationũ de sanitate i egritudinem ꝛ econuerso. Inter aũt oẽm hmõi motuꝫ cadit nã me dia vt dictuꝫ ꝑius: ꝓpter qõ mediũ iter sanũ ꝛ egruꝫ collocabit. Aut pñt ad medicũ practicũ referri ꝛ qꝛ practica dupler existit: ꝟseruatiua vꝫ ꝛ curatiua qꝫ tũ ad id qõ corp⁹ hmõi mediũ iter sanũ ꝛ egruꝫ sani tate ptícipat regit̃ per ea q̃ debent̃ sano vt ꝟseruãdo per filia ꝛ reducẽdo ne labat̃ per parũ ẽxia. Inquan tum Vo pticipat egritudine gubernat̃ regimĩe cura tiuo per oio ẽxia. Et hãc gdez intentionẽ dicunt gdã habuisse. A. cũ dirit non esse mediũ iter dispositões. Sed hoc non valet: qñ. A. dicit nõ cẽ mediuꝫ vr: qõ indicat̃ p hoc qõ dixit ꝑcul dubio nõ cẽ mediuꝫ: qõ appet qꝛ de neutro ait ꝑmo Ba ga. ꝓtestãdo sniaꝫ Hoc aũt ẽt non vr̃ valere: qñ cuꝫ theorica ordinet̃ ad practicã sicut ante finẽ ad suũ finẽ nõ ẽ dare q̃ ali qd ꝟsideret̃ i theorica tãqꝫ i eo qõ ẽ ante finẽ qõ tan dẽ nõ ordinet̃ in finẽ vt i praxim Sic igit̃ medic⁹ pra cticus nõ negociat̃ circa neutꝝ neqꝫ ẽt medic⁹ theo. Silr hec opio aduersat̃ pdictis ponẽtibus ꝓbabilit̃ non esse mediũ quãtũ ad cãs vel nãꝫ rei siue itellectũ q̃ cõsiderat̃ a theorico istabliẽtib⁹ mediũ quo ad opa tiones ꝛ sensũ q̃ ꝑius attendunt̃ a practico. Est ꝛ alia opio q̃ Ar. ẽt accepit sanitatẽ stricte ꝓut in eq̃litate cõsistit calidoꝝ frigidoꝝ. s. ꝛ humidoꝝ nõ absolute tñ sed ad op⁹ fm q̃ ineq̃litate ꝟsistit: egritudinẽ ve ro assumpserit ẽt i ineq̃litate eoꝝ. In aũt pdicta non ꝟcidit vt dictũ ẽ mediũ Sꝫ Ba. accepit sanitateꝫ ꝛ egritudinẽ largi⁹ terminãs eas ad duo puncta iter q̃ spaciũ ẽ itellectũ. Sꝫ hic ꝑter pdicta ꝛ subdicenda cã destruẽtia vr̃le ex suo dicere ifirmare nõ ponens mediũ iter illa quoꝝ ꝟsideratio ẽ angusta sicut sani tatis ꝛ egritudis fm ar. sed i his quoꝝ est lata velut sanitatis ꝛ egritudinis ꝟsideratoꝝ a Ba. qꝛ iter ter mios vere extremos cadere hꝫ mediũ. nõ aũt sic int latos eo q̃ vnus terminoꝝ ꝟtinet t̃minũ seu extremũ ꝛ nõ veꝝ ꝛ silr aliud ita q̃ sub ãbobus locat̃ id quod erat mediũ terminis acceptis stricte. Sũt ꝛ alij fmo nes plures ꝟsentiẽtes his snia lꝫ nõ Vbis: ꝛ iõ omit tant̃. Propt tertiũ qdẽ sciẽdũ q̃ ar. accepit sani tatẽ ꝛ egritudinẽ sub ãpliori latitudie exñtes qꝫ ga. qõ oñdit̃ qm̃ sanitas ꝛ egritudo sũt p se ẽxia. Cũ igi tur ẽxioꝝ per se sint ẽxie rões ꝛ quoties vnũ ẽxioꝝ p se dr̃ toties ꝛ reliquũ: apparẽs i topicis si sanũ erit simpler ꝛ egꝝ ac econuerso. ꝛ si sanũ multipler ꝛ egꝝ ꝛ silr eꝫ. Sed egrũ ẽ multipler ꝛ latũ sicut volũt me dicoꝝ plurimi ꝛ ar. q̃ et sanuꝫ. Et ꝫ est qõ vlt Ro ce. et. m. ponẽs corpa qtuor quoꝝ duo sũt sana et duo i firma. Et ne videor id gratis dicere ipi⁹ introducat̃ series. Videt optime gdez corpi bñti existere qõ bñ qõ Ba. vocat sp sanũ et sanitatẽ pfectã ꝟuans fine medicaminis auxilio. Et subdit. ꝓpinquissimo aũt. s. huic sẽper sano per paucã et vnã. s. actionẽ medica minis solũ. n. moderata vt ait idiget ãbulatione vt fuet̃ sanũ. et ꝫ erit corp⁹ qõ ga. vocat sanũ multũ et sibi ꝓpinquũ: et ita sũt duo corpa sana deide adiũrit corpa egra ipa silr i duo ptiẽs aiẽs: Qõ ãt est longi us ab his. s. pdictis sanis p plures actões medicami nis oꝝ ipꝫ ad sanitatẽ reducẽ. Indiget. n. vt sanetur cursu lucta et pugna. Deide addidit qrtũ qõ alteri corpoꝝ qꝫtũcũqꝫ laborãti ñ adhuc existet bonũ. i. sa nuꝫ. nõ. n. põt certã sanitatem acgrere ſꝫ alteꝝ aliqd i. eqꝝ perman ẽ. q. ꝟtinue. Mono tñ q̃ oia hec sint a gnãtõe talia. Minus ãt bñ ar. itelligẽtes alit̃ expo nũt volẽtes per fm corpus: aut per fm et tertiũ ar. inuisse mediũ it̃ sanũ et eqꝝ existẽ sanitatẽ itelligẽtes per corp⁹ pmũ: egritudinẽ aũt per qrtũ. Sed isti ad huc forte nõ legerũt ab eo i pdicamẽtis et topicis nõ intelligentes ẽt eius in. 7. phy si. fundamenta. Ad huc ibidẽ sanitas est commẽsuratio quedã calidoꝝ et fridoꝝ p cõparationẽ ad ea q̃ sũt ifra. i. humidoꝝ et qbus componit̃ corp⁹ adinuicẽ ant ad continens. i. ad aerem nos continentem ſꝫ. Commentatoreꝫ. b n. sunt sanitatis cã. Penes Vo aliquos ad contines i. ad totum corp⁹. Apparet igit̃ per banc dictionem

quedã denotantẽ diminutõez ⁊ paucitatẽ: ītio re. a. Et ꝙ id qđ sanitatẽ dscribit i ad aliqd qđ nõ ẽ forma fm eã simplr siue absoluta angusta ſz magis oppo/ sita. ꝙ aũt Ba. sanitatẽ sũpserit ⁊ ꝓ ꝯñs egritudinez stricti⁹ar s. oñdit ꝙ. A. dicentẽ quã non habere sanitatis ⁊c. i. ꝙ medici. s. Ba. ⁊ sui seq̃ces ⁊ non nãles vt qdaz prave exposuerũt sicut appz ex ipso mox subiũcto nõ posuerũt ꝙ in diffinitõe sanitatis que ẽ bit⁹ vel dispõ er qua opatões subiecti sane ꝓueniũt comꝓhendaſ tertia dispõ. s. neutralitas nisi sanitatẽ diffinierint quẽadmodũ desiderant. i. punctualr ⁊ stricte sanitatẽ determinauerũt ⁊ posuerũt in ea. s. diffinitione sanitatis addit̃ocm q̃ non idigent. i. dziam qua sanitas sepetur ⁊ distinguaſ a dispõne tertia vt oifariã seu oio sanitatẽ strictã ⁊ verã accipiẽdo ⁊ demũ addit. Preterea cũ medicis i hoc nõ litigem⁹ ⁊c. Lo gur ergo ꝯ medicos: ⁊ non aduersus nãles. Et ita appz ꝙ Ba. sanitatẽ volut angusti⁹ sumere ꝙut inẽ ipsaz ⁊ egritudinẽ neutralis locaſ dispõ. Deinceps quoqz sñia aris. ⁊ Vitas apiaſ i ãpli⁹. Dico itaqz ar. nullo mõ voluisse iter sanũ ⁊ egrũ mediũ ꝓcidere cuius marie motiuũ vł hoc exĩstere: qm̃ sanitatẽ ⁊ egritudinẽ in prima spẽ locauit q̃litatis. Septimo ãt phicoꝝ ꝓbauit motũ alterationis nõ ſore nisi in tertio genere q̃litatis qđ est passio ⁊ passibilis q̃litas. Nõ eni sanitas aut egritudo cãtur nisi ex alteratõe precedente in primis q̃litatib⁹ sensibilib⁹ caliditate frĩ. ſic. ⁊ humiditate. Silr forma talis aut figura acgriſ mẽbrũ eo ꝙ mã ab aliq̃ q̃litate dispoñ sensibilium ỏ tertia spẽ q̃litatis exũtium. qr. n. mã densaſ aut rara reddit̃ur figura talis aut alia segſ. Appz ẽt satis i fa spẽ q̃litatis nõ ſore motũ alteratõis intñ ꝙ aris. tacuit vt manifestũ eo ꝙ nãlis potẽtia aut ipotentia que in ſo genere locaſ q̃litatis non adducit aut remouecſ nisi ꝑ alteratõem in sõa gña q̃litatũ ꝓcedentiũ ⁊ tandẽ ꝑ ipsius aut corruptõem daſ vel remouecſ. vñ cõmẽtator 5. metaphy. Mãles potentie ⁊ ipotentie sũt ꝓpati ones ⁊ potẽtie nõ q̃litates in actu: ⁊ iste ꝓpatiões cõsequũtur qualitates sũbales. Et inquãtũ sũt ꝓparationes sunt priuationes. Et iõ non ẽ pscrutatus ỏ eis in septimo phy. vtz in eis fit motus aut nõ. Cuz igitur sanitas ⁊ egritudo sint habitus ⁊ dispõ ⁊ isti ad aliqd sint erũt per ꝯñs in aliqd dicti. In talib⁹ nõ ẽ motus cũ oñsum fit. 3. phyſi. ⁊. xi. metaphy. motũ solũ in trib⁹ ꝑdicamẽtis exĩstere quãtitate qualitate ⁊ vbi Erit igit in habitu ⁊ in dispone mutatio sola q repit in sũba ⁊ tandẽ in oibus ꝑdicamẽtis aliis a ꝑdictis. ſic in sanitate ⁊ egritudine erit mutatio ⁊ nõ mot⁹. Nõ ergo inter sanũ ⁊ egrũ aderit mediũ sicut neqz in substantiis cum hoc per motũ acgraſ alterationis tẽpora neũ ⁊ successiuũ ⁊ nõ per mutatõnem qua forma sine medio introducit̃ur instãti oppsita. Sicut appz cũ vnã clox gnãtur ex alio nullã formã mediã ꝓcedere formã in mãm vltimo introductã. Eti. Cã ⁊ effectus sibi inadinuicẽ ꝓportionãtur ⁊ ꝓprie cãe et effect⁹ ꝑ se ꝓmi ⁊ imediati. sz cã sanitatis ꝑ se, prima ⁊ imediata ẽ tẽperies ⁊ cõmoderatio siue cõmẽsuratio. Egritudines aũt intẽpies seu imoderatio in prio ỏ morbo be aũt opponũtur vt priuatio ⁊ habitus. Inter priuatiua ỽo nõ cadit mediũ forme de quo q̃rit sed medio subiecti aut rpis vt appuit circa quedã. Ex his itaqz cõuicit aduertẽti sbtilẽ aris. itellectũ iter sanũ ⁊ egrũ mediũ nullaten⁹ cõcidere q aũt Ba. senserit i tegni ꝑcipue mediuz iter sanũ ⁊ egruz interuenire. aut motũ cõiter suscepit ꝙ mutatiõe vt in principio nãlium aut motũ alteratõis posuit in spẽb⁹ alijs q̃litatis: nõ in passione ⁊ passibili q̃litatũ tm̃: qđ verificaſ ꝯñr et ſmo sicut ẽt visus. A. in sufficientia sentire. Dico ẽt Ba. i tegni motũ ſore mediũ iter sanũ ⁊ egrũ locare ⁊ nõ in alijs fere locoꝝ oib⁹ vt suã doctrina diffiniti/ uã quã ẽt testaſ i pricipio sui libri cẽ breuẽ ãpliaret et ordinatã redderet ꝯñtia ⁊ ꝯtinuã ipm̃ in tria ſepans significata ẽt subdiuisa. Propter q̃ tũ ad primuz qd dõm appuit. Fuit ẽt Ba. secut⁹ Eraclei ⁊ Erophili opinionẽ: q̃ to ỏ re. sa. Quidã mediũ sanitatis ⁊ egritudis neutralr noiant ỏ quo nõ ꝓua exĩat qõ i dicãs cõcidere ac ꝯtẽm hoc ponẽtes: q̃re. 6. eiusdez Meministis eoꝝ que de sanitate ỏmõstrata sũt: qm̃ multa ẽ ei⁹ latitudo. ỏ ãt ⁊ tertio qdã est dispõ coꝝ poris q̃ circa Erophilũ neutra noiaſ. Maliab. ãt q̃r to theorice tetigit neutrũ ne videaſ diminut⁹ i ſmone Ba. qui extitit recitator fidelior id nũq̃z noians Ba. alibi i serioſe qr exẽplarit̃ de accñ. 3. Joãniti⁹ ãt securus fuit itidẽ Ba. in tegni: vt ⁊ oĉs tres ex vna ꝓdeãt radice. Ad aliud dõz ꝙ sanitas ⁊ egritudo sequũtur pricipia gnãtionis et vegetabilis inherent et vniformiter magis q̃z calor cũ ipe ex prius imediatius et vniformari⁹ causenſ q̃litatib⁹ gnãti. Et iõ pcẽ diffundit̃ plus eiusdẽ. Color ãt spũaſr ampli⁹ et superficialr. Est. n. extremitas corpis non pspicui de sensu et sensato. vñ pithagorici colorẽ quãdã epipharian appellarũt. Ad aliud dõm ꝙ vt ẽssum de sanitate et egritudine et cõuerso nõ ẽ mot⁹ sz mutatio ꝑ quã ñ acgriſ mediũ aliqđ in rpe. sz forma in istãti introducit oppsita. Expsita ẽ ẽt sufficiẽter huiusmõi argumẽtatõis maior: dzia. is. Ad aliud dõm ꝙ nulla transmutatio nature subita ꝑsuppsita iã ipsa exĩstere dcñ eni tegni nãm non sustinere repẽtinas imutatões in regimie cõseruatio ipsi⁹ iaz pernũtis audit̃. Ea tamẽ siue ei⁹ subiectũ ꝑ subitã it. oducit̃ mutatiõem in esse Ad cõfirmatõem ꝑ aris. dõm ꝙ f mo ei⁹ est in gradibus entiũ vłib⁹ vniuersis cui⁹ vnũ extremũ ẽ mã dicta ile. et aliud cã pria nõ in medijs cõcidentibus inter aliq̃ pticularia ꝯñia. Ad aliud dõm ꝙ hoc concesso nõ tñ segſ ꝙ ꝓpter hoc oporteat ſore mediũ ab extremis scorsum: qm̃ mor sicut vna nã supabit aliaz i sanitate aut egritudine dicet sanũ aut egrũ a dñante in mixtura vt dicebat Anaxagoras in rex distinctõe Aut formalis cõpõ ꝯñẽ imitaſ vt semp qm̃ qđ facit varietatẽ in compõne aut vnitate primitus varietatẽ in compõne firmauit que ẽ sicut pncipiũ et radix nature componibilis.

Differentia. 73.

Quod dolor non possit esse morbus ostendit̃ qr quod morbũ denotat nõ est morbus cuz signũ ⁊ significatũ ſz possint idẽ ee subõ nq̃z tñ rõne. dolor aũt ẽ medico signũ. oñdit nãqz subitã alterationẽ que morbus ẽ in ꝯne aut continuitatis solone qua invnione in tegni. Adhuc dolor ſz Ba. ẽ actio lesa. morbus ỽo actio ledens. hec aũt drũt sicut actiuũ et passiuũ. Amplius dolor ẽ alteratio quedã. 5. theo. hec aũt est motus morb⁹ aũt nõ ẽ motus cũ stabile qđ dicat et iaz firatuz: tertio de accñti. Est eni habitus vel dispõ in q̃ ꝓbaſ motũ non exĩstẽ dzia ꝑ ozi. Rursus que ex oppsito diuidũtur vnũ non pẽt alteruz fieri cũ vnuz oppositoruz non inuet alterum ad esse. Boetius quarto topicoꝝ. Sz morb⁹ accñs

ꝛ cā etiā diuidunt oppoſite. ꝛ dolor ē vt dictū accīs
qđā morbū cōcomitās. Et firmat qr deteſtat ſpaſ/
mū ꝛ febrē dicentes fore accīs cū ex apate cōtigerit
ꝛ morbū qñ ex mala ꝯōne: ꝑmo de morbo. Galen:
Qđ ledit opatōes imediate morbꝰ exiſtit vt rō ois
denotat morbi. ſed dolor nō ledit opationes imedia
te qr tot ſūt gnā lapſuū his q̄ coꝛ ☧tutē ꝯplēt i tegm
bec aūt ſunt tria: ꝯplo ꝯpō ꝛ nā cōis: m qbus dolor
nō locat. q̄ ſi dicat q̄ dolor poſſit eſſe morbꝰ non tñ
ois ſz māſiuus ꝑmo ſa: ꝛ tertio ꝑma. Cū.n. ſigīt rō
nē induit morbi. hoc qdez ſtare non pōt. qr ꝑm. A.
dolor ē ſubite ☧riū ipreſſorē ſentire. Sz qđ perman
ſiuū ꝛ firū ē vt morbꝰ ſubitū eē nō pōt vſqz q̄qz: itaqz
dolor morbꝰ fore nō pōt ſi māſiuꝰ ēt fuerit. ☧ ppoſi
tū hmōi de morbo iterioꝛ pris: ſa ꝛ tertio ꝑma. Ad
huc qđ ſine medio vt appuit ledit opatōes ē morbꝰ
talis ☧o pōt eſſe dolor cū ſubiectū ipius vt morbꝰ re
ceſſerit in quo ſuſtētabat ꝛ rōne induerit morbi vt ꝛ
eo recedēte ꝑmaneat. Et: accīs nō differt a morbo
ꝑmo niſi p eſſe i motu ꝛ alteratione ꝛ in ꝑmanet ꝛ ſi
gi. ſed qđ ꝑmutat ꝛ alterat pōt getari ꝛ ſigi cen deal
batio cū in terminū venerit pfectionis ipius. Dolor
itaqz morbus pōt eē. Propter ꝑmū ſciēdū q̄ ter
mini huiuꝰ q̄ſiti apparnerūt ꝓus ꝛ de bis videbit ēt
76. dria. Res quoqz pter nāz lz plures aliqñ ponan
tur tādē ad tres cōiter ſolent reduci q̄ ſūt cā morbus
ꝛ accīs. In ꝓncipio ☧o de inge. fi: q̄tuor extra nām
ſupueniūt: corruptio. ſ. actiōis: corruptio compōnis
actionē faciētis cā ꝯpōnis ꝛ accidētia ꝯpōnē conco
mitantia. Corruptio tñ actionis ꝛ ꝯpōnis ad idē vt
ad morbū reducit ita vt ꝛ ꝑuꝰ remaneant tria ad mo
dū quo in rebꝰ extant nature tria: puta mā ꝛ forma ꝛ
ex bis compoſitū atqz diſpōnes ꝯñtes ad ipſuz. Cuz
bis qdē tribꝰ ꝑticulariꝰ erꝓmit interdū paſſio dolor
ꝛ nocumētū. ☧ ia quoqz hmōi i hoc ꝯueniunt cōi qr
q̄litates exiſtūt. Differūt aūt in diſpōne ꝛ habitu paſſio
ne ac paſſibili q̄litate. Et coꝛ ēt oia pter nām ſunt ni
ſi q̄ paſſio in q̄dā eius acceptione qđ nature nomiat
vt oñdet. Eſt aūt cā diſpoſitio ſeu habitus q̄ leſio cō
ſurgit mediate. i ☧.n. differt a morbo. qr hmōi iprel
ſio extat imediata: cāe āt cū medio: aut id qđ ꝑmo ē
ꝛ ex quo ꝓuenit inuētio alicuiꝰ diſpōnis i coꝛpe hu-
mano aut eiꝰ ſirionis: ꝑmo ſa ca. ꝑmo dicemꝰ q̄ cā i
libris medicoꝛ ꝛc̄. Et ipa ē tripler. ꝑmitiua añs ꝛ cō
iuncta ſiue manifeſta ꝓcedēs ꝛ iberēs Galiab. Diſ-
fert ēt cā a ceteris ꝓactis velut agēs ꝑmitiuū ab his
q̄ ab eo ꝓducunt. ſicut.n. lapillus ſeu laterib⁹ coor
dinatis adinuicē vno motu mouent vſqz i vltimū cō
ſequent alij tali motu ceu anthomatibꝰ ē videt mira
bilibus: ita ꝛ poſtea cā ꝛ ꝓpe ꝯiuncta vel primitiua
ponit morbꝰ quo poſito ꝯſequit accīs necumentuz
paſſo ꝛ dolor ſuo mō. Differt nāqz morbꝰ ab accīte
qm morbus ē qđ ꝑncipaliꝛ ledēt ꝛ. q. ſubiectū. Acci
dēs aūt nō ledit vſqz ſed ſcōariū ꝛ velut qddam ſub
ſequēs. vñ appellat ſynthoma. i. ☧ciſio vel genime
ſeu ☧ñs vt equocatio tollat ꝓut accīs ſubaz q̄lificat
ꝛ morbū ☧comittat tertio de accīti. Adhuc morbus
cū ſit diſpō dicit rē ſuā magis i facto eſſe vt i diſpoſi
tione vel habitu. Accīs ☧o cū ſit alteratio ꝑter nām ꝛ
vlr paſſio ꝛ paſſibilis q̄litas extra nām extat i fieri ꝛ
alterari: ꝛ interdū vt appebit in facto filr eſſe. Et qr
morbus ☧plerionalis ꝛ ꝓpie ſimpler vitio carens
humorali ceteris amplioꝛrē ſuā dicit in facto eſſe vt i
marāſmo ꝓpie verius ſibi rō debet morbi cuz ſigat
getatus ꝑ amplius. Eſt ꝛ ☧plo alijs dignioꝛ naturiſ
bec.n. ꝑ ceteris factū eē denunciat cū nulla ibi ſit al/
teratio rōe cāe: abſceſſit.n. Sed adhuc in ſubiecto
ſit ꝓua alteratio ſpo ita vt hñs ethicā non ꝓcipiat eā
de diſtēpantia ineq̄li. In alijs tñ morbis licz alteret
ſubiectū non pax. vñ ꝓbl. 7. Egritudo qdē motus
ſanitas ☧o ges. Cauſa tñ vtcūqz cū ſirit getata ꝛ ꝑ
prie ꝯiuncta. ꝯueniunt aūt morbꝰ ꝛ accidēs ac ēt cā
in eo qđ eſt ꝑter nām fore. Bña hmōi ſigdē noſce q̄
egritudo facta triplr dr. aut ꝓpie cū nulla hēat in/
tus cām vt ethica. vel cōius ceu cū cā tota añs poſi
ta eſt ſubconiūcta vt inv ltio febris pariſmo: vt apho
riſ. q̄rta ꝛ interioꝛ ꝑmo. Tertia ſpēs dyſenterie dicit
egritudo facta ꝛ ☧ſtructa ꝛ ꝓpie reſpectu duarū ꝑ-
cedentiū q̄ magis ſunt in fieri. Paſſio ſiquidē i fieri
ſonat ꝛ alterari q̄ ꝛ multiplr dicit. 5. metaphy. Nec
quidē q̄litas ſm quā ☧tingit alterari vt album aut ni
grū ꝛ talia paſſio pōt fz nāz eſſe. ſentire.n. eſt quod
dam pati. 4. de accidēti ſo. de aia: ꝛ filr intelligere i
illius tertio. ꝛ talis paſſio non eſt corruptiua ſed po
tius ſalus ꝛ pfectio patiētis. Dicit ꝛ paſſio que i nāz
agit ꝛ aliqd ab ea abijcit ☧tinue. vñ ſexto topicorū:
☧ is paſſio magis facta abijcit a ſba ꝛ alterationes ſi
militꝛ nociue marie triſtitie ꝛ calamitates magne paſ
ſiones dicunt Differt egdē paſſio vt apparet ex bis
ꝛ Ba. teſtant a morbo eo q̄ ipſe dictus eſt i facto cē
paſſio vero ſemp in fieri. Adhuc paſſio eſt ꝑter natu
ram ꝛ aliquando ſm nām. morbus autem ꝓt nām
ſolum. Diſtat vero ꝛ hec ab accidente cuz paſſio ſit
in motu oio ꝛ ſm nām quandoqz. Accidēs vero nō
in motu ſolū ſed aliquando in habitu vel forma vt cū
ſirionez recipit ꝛ ꝓt nat urā eſt oio. Documentuz
aūt eſt conciſio ſeu leſio a morbi actione cauſata. Do
cumentum.n. actus ſynthoma eſt aialis Ba. Ipm
aūt ſiue leſio eſt vt genꝰ ad paſſionē ꝓpter nām ꝛ ad
accīs. Nā accidēs eſt nocumētū actionis ☧ñs mor
bū. 6. theorice: ꝛ tertio ꝑma. Soda eſt leſio in mem
bris capitis. Circa ꝓdicta dubitare ☧tingit: qr dic/
tū eſt accīs aliqñ fore in habitu vel forma qđ nō vi
det: qr tertio de accidēti: Accidēs eſt exalteratio eiꝰ
qđ ſm nām q̄ dicit ꝓpria ipſius rō marie: ſed lz mor
bus ſit exalteratio hmōi non ſimplr ſed ſm qd. Eſt
nāqz exalteratio in diſpōnibꝰ eius qđ ſm nām ita q̄
morbus eſt in diſpoſitione vel. q. Et q̄ hmōi in ſirio
ne q̄daz conſiſtit et habitu. Accidēs ☧o non eſt i diſpō
ne ſed i alteratōe tm̄. Propt qđ dicendū q̄ accīs
nūqz eſt in habitu ſiue formā ſed ſolū i alteratiōe et mo
tu vt cogit inductuz. Sed accīs id qđ eſt accīs pōt
cum ſigit in diſpōne vel q̄le fieri ſicut oñdet in hac
via doloꝛē morbū vt monſtrabit poſſe fieri: ſed tunc
aduerſarius dicet diſtinctionē hāc poſſe adaptari etiaz
paſſioni. Propt qđ forte dicēdū ꝑ tāto diriſſe ga.
accīs fore in habitu vel forma qñqz vt notet. q. medi
um int paſſionē oio hītē eē in alterari et fieri: et mor
bū in facto eſſe et alterato: ita vt aliqđ ſeuoꝛ accidē/
tiū ei affinitet non modicum qđ indicatū ex inducto
interioꝛ primo. Adhuc dubitat qm̄ ibidem morbus
nō eſt aliud niſi motus extra naturā Sed accidēs ēt
ꝑter naturā extat motus. vñ videt accidens oē mor
buz fore. Dicendū ſicut ſcribit ibidem q̄ alteratio vl
motus eſt dupler. Vnus cū in ꝑmāſibilē deuenerit
diſpoſitionē et talis egritudo exiſtit. vnde dictum q̄

egritudo est motus: sanitas autē qes. ab illa. n. modica in ipsa ꝺcidente transmutatōe vtcūqꝫ pōt motus dici cū ꝺfusione tū. mor. n. figit illa modica alteratio eēntialr ledens actōes. Est ꝛ alter motus quadā cōmutatione in alteratōe pmanēs totus nōdum habituās ꝛ aligd figens ql̄is motus ē accidens ceu dealbationi late susceptā ē tripler. Una q tē quato tā ē ꝫ in termino ad quē ita vt manus ect mot⁹ dealbātis que morbo assimilat eq̄li firo. Alia cui⁹ aligd ē i termino. dealbās. n. fuit in ipso sed adhuc reiterat ꝛ fit in via vt pfectius dealbet. ꝛ talis morb⁹ ē siens Reliq̄ qdem in qua nāq̄ adhuc deuenit in terminū ſz sp exīstit in alterari ꝛ in fieri ꝛ qō accūs est talc: sic igit alius mot⁹ ē morbus ꝛ alius accidens. Et passio fit ē huiusmōi motus. Ipsa. n. est alteratō que circa mām vel mot⁹ adhuc siens. que āt pmanet alteratio dispō seu egritudo. Accūs ℞o quod pꝛeter nām accidit animali: tertio de accūti. Propter ſm vero sciendū q⁹ ❡ lipicus primo de inge. dixit doloꝛez ē morbū. Itaqꝫ hic erit quedā mutatio corp⁹ a nālib⁹ ql̄itatibus ad extra nām deducēs. Dicebat ēt qñqꝫ morbū doloꝛi accidere quē Ba. deridet ex multis. Sed ipe ac. A. vī ad istuꝫ quesituꝫ cū distinctōe pꝛetacta rñdere distinguētes doloꝛē duplicē. ſ. māsiuuꝫ infirū: ꝛ eius oppositū. Primū dicūt soꝛe posse morbū: ſm aūt mime cum in alteratōe oimoda ꝛ fieri cō sistat. vnde iterioꝝ pꝛima. Ego qdem dico q⁹ tūc pātes patiūtur solū qī nondū hñt dispōem pmasibileꝫ quēadmodū in doloꝛe capitis ꝓpter hūoꝛes in ventre ꝺtentos. Si. n. qs volucrit de noib⁹ litigare pati ꝓpꝛie caput dicet cū vētri cōpatit: egrotare ℞o cū se p seipm patiat. vñ i pꝛio de morbo ſm mōachum. Pꝛia qdē spēs morbi ē illa quā dixi necnon ꝛ doloꝛ cū pmanet i corpe ex caloꝛe solis seu ignis. A. quoqꝫ pꝛio ba. Plerūqꝫ ēt accidēs ipm fit egritudo quēd modū doloꝛ capitis q ex febꝛe accidit cū qñqꝫ sigitur ꝛ tādiu fit māsiuus donec fiat egritudo cū febris receſſerit ꝛ pmāserit doloꝛ tūc. n. relingt nām se q̄le ꝛ vmbꝛe ac nām iduit. q. ſbiecti ac p se stātis. Propter qdē tertiū sciēdū q⁹ idē diuersimode pōt ee morbus ꝛ doloꝛ sicut idē pōt ee passio ꝛ synthoma ratōe drūti. vnde tertio de accūti. Cōtingit qñqꝫ idē ꝛ passionē noiari ꝛ synthoma signisicatis alterutris exūtibus eis ſm altā ꝛ aliā rōem. Doloꝛ nāqꝫ pōt dupl̄r accipi formalr vꝫ inquātū doloꝛ ꝛ mālr id qō ē doloꝛ Primo qdem mō doloꝛ nullo mō pōt ee morbus cū sit in alteratōe oimoda: ꝛ nūq̄ aliquā adeptus pmanentiā fuerit seu stabilitatem. vñ q̄rto de accūti. Doloꝛ nō sit postq̄ icisam aut scissuꝫ: ſz donec in ipa passione sūt incisiones ꝛ scissure. q̄uis aūt morb⁹ dicat ēt pter nām motus: hic tñ stabilitatē seu pmanētiam ē adeptus. Scō aūt mō doloꝛ pōt morbus ee cum pmanētiā quandā possit acgrere ꝛ nō in oimoda exi stat alteratōe ꝛ ꝓpꝛie cū eius absoluatur. q. ſubiectū ipse quoqꝫ figatur in pte. tūc. n. morbus reddit cuꝫ opatōes per se ledat. Huiusmōi qdem declaratō exīsit. qꝛ doloꝛ primitus acceptus ē qdā passio ꝛ passibilis ql̄itas pter nām tñ. In his āt ꝓpꝛie ac imediate ē motus. ſ. alteratio: dꝛia oīsum pꝛi. Mā in hac spē ql̄itatis locant ꝑme ql̄itates ꝛ tertie q oio in alteratōne ꝛ vicissitudinali pmanēt transmutatōe. Et iō doloꝛ ꝓpꝛius ex eis cātus nūq̄ poterit rōnem morbi q quādā pmanētiā dicit hꝛe. Doloꝛ aūt susceptus mō altero cū sixionē quādā ꝛ pmanētiā suscepit nō i tertia ſz potiꝰ in pꝛia locat spē ql̄itatis in q̄ non ē motus nisi per accidēs: sicut neqꝫ in aliis nisi ꝓpter motū p existentē in passione ꝛ q̄litate passibili. Et iō cū morbus ꝛ cā dicāt pmanētiā quādā ꝛ sixionē ſz ſm magis ꝛ minus eo q⁹ qddā eoꝝ ē bitus: aliō ℞o dispō i pmo eas locauit aris. q̄litatis mō. Cū igit doloꝛ talē adeptus fuerit stabilitatē ꝛ imutatōem nō ē incōueniēs ipm posse fieri morbū. Et hāc qdem subtiliozez sniam ſz nō exp̄sserit: olsecit tñ Ba. Volo itaqꝫ q⁹ i morbo nō fit aliq̄ motiua, ꝓpꝛie saltē rōe cāe alteratio ſz est q̄ſpm iā terminata i doloꝛe aūt mime nisi cum figat in mēbro. Et iō qñ sigit cū magna ps alterationis tollat sentit tamē nō tm cū iā derelinq̄ns ꝺōnez malā diuersā eq̄li accedat ꝺōi Hoc āt ēt pōt exēplo manuduci sensibiliozi velut cū qs imagineꝰ caliditatē coꝛpi occurrisse: ad cui⁹ subtractōez mor. q. remouet coꝛpis calefieri cū nondū impsserit ſz totū adhuc cōstet in alteratōne ꝛ fieri qō doloꝛi ꝓportionat ꝓput aliud ē a morbo ipm ꝺñs tāq̄ coꝛp⁹ vmbꝛa: lꝫ ꝛ itel ligere caliditatē coꝛpi iaꝫ soꝛe impssaꝫ ita vt ꝛ recedēte calefaciente remaneat calidꝰtas i coꝛpe vt i calefaciētib⁹ ethicā ꝛ ephimerā ꝓducētibus. qb⁹ qdē cessantibus adhuc remanet caliditas in pte vt oñdit caloꝛ ꝛ frigus positus i tertia ꝛ pꝛia spē q̄litatis. Sed huic filis reddit doloꝛ q eius moꝛa ꝛ marie suo suscepiuo ꝛ iherēte semoto morb⁹ efficit. Et hic qdē doloꝛ erit ex subita cansatus alteratōe magis: qui. n. ꝓuenit ex continuitatis solone mime pōt sigi ꝛ manssiuus reddi cū ea in alteratōe consistat pampli⁹. Notandū tamē subtilr cōsiderādo q⁹ ꝑxīs doloꝛ ꝛ q cōsequenter māsiuus redditus nō est vnus cū subiectum fit aliud ꝛ aliud i quo sigit ꝛ tps sixionis ipsi⁹ sicut caliditas ignis ex ipso iserū impssa. hec. n. a ꝓꝛi generata vel ceu nō est idē oisariā dealbatio ꝛ terminus ipsi⁹ cū alteratio ꝑcedēs terminet ꝛ vt id ampli⁹ itelligat: dꝛia cōsideret. io⁹. Propter q̄rtū ℞o ad ꝓmū dicendū q⁹ doloꝛ inq̄ꝫtuꝫ ostendit egritudinē nūq̄ posset ee morbus cū in alteratōe consistat oimoda ſz morb⁹ efficit qꝛ getat aliqualr illa. Ad aliud ēt app̄z qꝛ doloꝛ inquātū ē accidēs formalr ē actio lesa inquantū ℞o nām induit morbi efficit vt ipe ledens fit actōem. Ad aliud filr dōm visuꝫ est. n. qūo doloꝛ fit alteratio ꝛ qūo non. Ad aliud dōm q⁹ quātū est q⁹ ex oppositō diuidꝰtur vnū non pōt reliquū fieri. Ad aūt tamē q⁹ vnū est subiecto pōt fieri diuersa ſm distantes realitatis ēt rōnes. Scōm. n. q⁹ doloꝛ ex tat in alteratione aut in getatōe fere quadam ꝛ pmanentia efficitur alius ꝛ alius. Ad confirmatōem dicēduꝫ q⁹ illi ponebāt fortassis idem soꝛe morbū ꝛ accidens ſm idē non disptientes oio. Aut febris quecūqꝫ rōnem hꝫ magis morbi q̄ꝫ accidētis. de quo q̄rti cañ. exoꝛdio intende. Ad aliud ēt apparet doloꝛ. n. ꝓut ē accidens non ledit actōes cū sit actio lesa verum ꝓut morbus per seipm. Et qꝛ ꝓpꝛia rō doloꝛis est vt sit accidens ꝛ non morbus iō sub ratione accidentis et non morbi cōiter assignat. Ad aliud dicendū q⁹ si doloꝛ eēt oio infirus habituatus iam fere oē rōnem doloꝛis amitteret: non tamē cū isigi dī sibi illud oio aduenit ſz tamē quo ad qd infigat nihilominus in alteratione pmanet quadā non tamē simili pꝛioꝛi: et iō non tantā hꝫ in sensu lesionem infere cum in malam complexionem accedat equalem.

Dius occasione subsequenter q̄siti dubitaſ: An stupor sit dispō vel accns puta dolor vī nāqz dispōnē fore: interiox fo. vñ Scrapio: Vincēs in hac egritudine humor est frigidius ꝛ ter tio. fa: Stupor ē morbꝰ officialis: qđ ga. ↄtra archi genē conaſ mostrare i ptactis ingens q; sicut se hz vl cus ꝛ apa ita dolor ꝛ torpor. sed apa nō ē vlceris dria vex morbus ē alius ceu vlcus ꝛ carnis depditio in tegni libro. 3. Quare neqz doloris torpor erit cā cuz sit friditas q̄dā magna verū res q̄daz ab ipso altera. Rursus qđ curat dolorē nō ē dolor. Idē. n. nō peri mit se ipz. ſz stupor dolorē curat vñ aphoris. 5. Stu por mediocris dolorē minuit. Adhuc morbꝰ pōt cā ri a cā ꝓmitiua. sed stupor cāſ a friditate vehementi vt appet i iter agentibꝰ tpe frigoris itensissimi. Rur sus cātur stupor ex cōstructōe ac ex tactu torpiginis adhuc viuētis ꝛ filibus q̄ opilationē videnſ cārc. am plius si stupor eēt dolor cōtinue dolerēt stupida. sed non dolēt ſz sentiāt passionē nisi cū moueanſ. Cōclu dit igiſ ex his ga. q; stupor sit morbus ꝛ nō accidens seu dolor. q; aūt sit accidēs scribiſ q̄rto de accidenti puta ꝓpriū sensus tactus: ꝛ qnto eiusdē ac ēt i de ty po. vñ baly. Epilepsia spasmus stupor tremor ꝛ sal tus est accidēs sequēs egritudinē q̄re stuporē vnam potuit speciē doloris ꝑmoqz fa. Eti: Interiox fo. In dentibꝰ ꝛ gingiuis fit passio q̄dā quā vocamꝰ stu porē: ſz passio ē accidēs tertio ō accidēti. Palin: q̄r to einsdē. Torpor ↄponiſ ex difficili sensibilitate ac mobilitate. he āt sūt accidentia Itidē. frida discrasia oi vī torposos facere aiales actus. Sz ipa posita est prꝰ a ga. dispō ab ea Xo consequiſ accidēs. Torpor igiſ erit accidēs ꝛ nō morbus. Propt ꝑmū qdez sciendū q; torpor stupor obdormitatio siue cōgelatio est q̄litas prava ex penuria delationis spirituū sensi bilū in corpꝰ cāta: Dicīſ aūt qualitas prava: qr cōis est oi rei preter naturā nonduz. n. oñsum est vtrū sit morbus aut accns. Dicīſ ꝛ penuria qr qñ spūs sufficient irradiat corpꝰ sensitiuꝰ sanitas extat. Cū aūt ꝓ bibeſ oio isensibilitas causaſ: qñ vero medio iterue nerit mō stupor efficīſ. Dictū est aūt sensibiliū spūuz eo q; stupor machinaſ ↄtra sensū ꝛ tremor i motū ꝓ prius orando. Lesio aūt in vtroqz vna in paly sim ꝓ ducit. Impropꝛie Xo stupor ↄcidit cū tremore ma rie qñ fuerit īmēsus Et iō dictū est ↄponi ex difficili sensibilitate ac mobilitate: q̄re tertio fa: Stupor est morbus officialis faciēs euenire i sensu tactuali: no cumentū. ſ. aut destructionē aut diminutionem cuz tremore si ē debiſ aut cū mollificatione si est ↄfirma tus qñ nō solū Xtus sensibilis ꝓhibeſ a penetratio ne vex ꝛ motiua. Dicīſ Xo qñqz stupor admiratio ceu qñ plus afficit animā cū ipsꝰ fit quedā passio iux ta illud: Ipapa stupor mūdi. Nō raro aūt corpꝰ per amplius. ꝛ ß aut fz totū cu lesio fuerit in cerebro ꝛ marie ipte anterior. aut fm plures ptes puta qñ ad erit i nucha. vel fm aliquā ptiuz sicut cū fuerit i ali quo neruo ceu dentibus attribuiſ ex comestione aci dox ꝛ pōticox. Differt aūt iter stuporē cōem ꝛ epi lepsiā: apoplexiaz ꝛ cathelensim. qr ille sit i pte anteri ori cerebri ex fiditate vel ca. ꝛ humiditate: iacetqz patiēs oculis clausis ꝛ subet iportaſ vī. Appoplexia ꝛ epilepsia plus accidūt in medio cerebri ex humore marie frido ꝛ humido. Cathelensis qdē ex friditate vel ficcitate ↄmixta cū oculis iacēdo aptis. vñ Ba. ſa aphoris. tertio cōmēto: Si Xo ficcitati ↄmixta fri giditas fuerit cathalēsim. i. cōgelationē facit. q̄litateſ n. ipsius dilatari ꝛ claudi palpebras ꝓhibent: quar to interiox. Est āt stuporis cā multiplex. Interdum nāqz inducīſ a frigiditate ↄstringente ac semi morti ficante sensus Xtutē: aut a calido spiritū resoluente iuxta illud aphoris. 5. Calidū nocēs frequenſ vtenti bus mentis stuporē iducit: seu a ficcitate ac hu. sup fluis: vel a repletione humorali siue vētosa aut a Xi tute aliq̄ occulta vt torpigine ꝛ vī venęno calido vel frī. aut ligatura strictiori. Quid aūt sit dispō morbus accidēs ꝛ dolor visū prius: dria. 72. ꝛ. 73. Modi āt dolox scribunſ q̄plures interiox ꝛ primo fis: puta stupefactiuus fm Archigenē ꝛ plurimos pulsatiuꝰ grauatiuus pungitiuus ertēsiuꝰ cōpressiuus cōquas satiuus pforatiuus mordicatiuus acualis contritiuꝰ infrixiuus spōtaneus pruritiuus seu scalposus aspa tiuus lassatiuus. Quox cāe ac subā ibidē ostendiſ.

Propter fm qdem sciendū ipm appere iā argutiſ quidqz de ipso tenēdū tertio ꝛ q̄rto aperieſ dicēdox

Propt tertium Xo sciēduz q; stupor pōt duplicīſ accipi: aut ꝓ opilatione porox attenuatoria vel coar tatoria i neruo accidente spūs sensibilis delatiuo vel eox largitate ficqz stupor ē morbus officialis cū acci dat i poro sub plasmate locato: qđ. A. fortasse ꝑce pit dicēs eū fore morbū officialē. aut qr i eo ↄcidit ꝓ pter tremorē ptis figuratio prava fm Ba. ꝛ. a. epi lario nāqz ac largitas siue figuratio prava est morbꝰ sed talis ē stupor. Causax nāqz ipsius plēs inducūt opilationē: nonulli Xo dilatationē vt que ptinēt ca liditati: aut prauitatē vt tactū figure. Morbꝰ igiſ ē officialis. ſz ↄdictum est superi ꝓ Ba. q; stupor est friditas quedā magna. Dicendū q; friditas duplicīſ pōt illa ↄfiderari: autī se ꝓut ipressa ē in pte inde le dens sensibiliſ opationes ꝛ sic ē morbꝰ cōsimilis: vel fm q; opilationē cāt i mēbro cui occurrit vt tactū est ꝛ ita est morbꝰ officialis ceu scribiſ iteriox tertio q; bu. grossi abundātes qñqz qđē vt organice pticule nocēt. interdū Xo vt ↄsimili. nā fm obstructōes po rox vt organice fm alteratōes cralis ↄsimili. Si āt ↄsidereſ stupor ꝓut ē difficilis quedā sensibilitas ex cāis vel morbis ptactis coangustātibꝰ aut dilatanti bus cāta sic est accidēs cū sequaſ eos vt vmbra cor pus. Et verius ē dicere ac ꝓpriꝰ q; sit accns qz mor bus: qđ oñdit modus ipsiꝰ essendi q est fieri ꝛ tranſ mutari. Cū. n. libē ptrāsiuit spūs aialis i corpꝰ est sa nitas eo q; est in facto quodā esse ꝛ ↄtinuato. Cū Xo nullo pgrat modo eadē rōe est egritudo Sed cū est i medio istox i alterari existit ꝛ ꝑmutari ꝛ tūc torpor efficīſ quod mēbri ostendit cōpressio. Est igiſ accns quod qdā dolor modicus cum eo q; aut fiat in mem bris de se pauci sensus vt dentibus dria. 42. vel quia spiritus sensitiuus impediſ liberius tranfire. Sic igi tur consentio cum Archigene magis ꝛ alijs non pau cis q; torpor fit accidens varius. Et quis ēt dolor qz dispositio impropꝛius. dicta. Propter quidez q̄r tum quid dicendū apparet. ꝓcedunt. n. suis q̄ ipsiꝰ audita curriculis. qs tū gra didascalie plenioris vo let rōnibꝰ forte dicere Ba. Ad primū qppe rñdens interimat qppe similitudinē quā inducit simpliciter absq; probatione cuiꝰ iam visa est interemptio. neqz cōcedet stuporē frigiditatē quādam esse magnā ve rum potius accidens illius vt apparet de accidēti ꝛ

interioribus non pat. Ad aliud dicendū q dolor et torpor pōt curare dolorem ⁊ torporem differēter tamen vt oīsum: dria.153. Idem pōt ēt seipm per accidens perimere. Ad aliud dicendū q illa cum immediate iducit prauā dispōnem in parte a qua demū cātur stupor vt visuz. Ad aliud apparet filr q concessum est iproprie stupore predictā opilationem fore. Ad aliud dicendū q quando stupor intenditur etiaz sine motu aliqualis percipit dolor cum quadā formicatōe mordicatiua. Et vniuersaliter Ba. logtur vt victoria capics obtinere comprehendens qō omne. Ad ea Vo que alterius ptis dicendū magis ipsa cōcessa. Sed tñ ad fm dicendum q passio sumitur aliquando ꝓpie ꝓut est in fieri ⁊ transmutari naturaliter aut preter naturam. Interdum vero impropriue pro morbo vt in proposito: differentia.73. alia qdez iuste plus stuporem conuincunt fore accidens.

Differentia.74.

Quod non sit morbus qs compōnis ostenditur q morbus est qui actiones cēntialiter ledit. per compositōem aūt non fiunt actus cū per ptem perficiant consilem cuius complo est natura: sed tuamentū consistūt: dria.93. Idem. Omnis morbus putatus cōpositionis videt esse ꝓnis cum ea ab ipsa dependerevr vt effectus a cā: cum cōpletio sit factor membri: dria.17. Amplius si cēt morbus in compositione cum diuidatur in plasma quantitatem numerū ⁊ positōem siue situm iam morbus non esset in genere qualitatis. neqz poset curari saltem existens in numero ⁊ quantitate cuz eis nihil sit contrarium. Plasma nāqz diuidit in formā porum seu viam receptaculum vel concauitatē ⁊ superficiē In forma aūt saltem essentialiter non reperitur ꝓprietas neqz in superficie cū quantitatis modus extet numerus ēt ⁊ quantitas seu magnitudo sunt quantitates ⁊ situs filr aliud a qualitate genus existit. Adhuc videtur hic morbus in morbo superficiei contineri cuz sit asperitatis ⁊ lenitatis que positionem in predicamentis notant importare. Rursus positio est species quantitatis: morbus aūt non sed qualitatis. Nō igitur in cōpositione ē morbus: cuius oppositū sentūr medici. Palin: In tegni genera lapsuuz sūt eadem bis que Vtutem perficientiū quod ⁊ ipsius oīdit destructio. Propter quod ⁊ morbus eis aliquis erit. Propter primū qdem sciendū q qd fit morbus qdqz compositio: dria ostendit.72. Sciendū autez morbū compōnis seu coeqlitatis fore aliū a morbo composito corpis. Compōnis nāqz dr in natura factus mēbris officialibus ascripta. Est aūt compositus cū plura cōcurrunt in vnum. ⁊ hic quoqz multipler. aut q in eo tria morbox componūtur genera ꝓnis. s. cōpōnis ⁊ nature cōis vt apa primo fa. c. 5. vel qm plures morbi cōponūtur admuicē diuersi exītes fm formā aggregatōe qdam vt aceruus lapidū vnū cōstruētes morbū de morbo ꝑmo: vt i huius mōi appēditio appebit ⁊ dria se. Propter fm vero sciēduz q qdam cōibus motiuis aliqualr tactis a Vitate recessere putātes tm in cōplone fieri morbos ꝓpter ipsi⁹ primordiū supra compōne dria.63. Quidam ēt estimauerunt solum febrem mālem egritudinem fore: aphoris. fa. Alij aūt vt videbit ꝓpōnē solā fore morbū. sz qd de hoc appebit.3. Propt ipsum qdē sciēdū q morb⁹ in compōne repit. Nā morbus ē dispō vel habitus actionū actualr destructiua talis aūt q in ꝓpōne. Si. n. opatio ꝓfici dz nō solum regrit ꝓplo sicut aie ūstr principalius: verūz ēt cōpō ꝑ quā actus ꝓducitur in ee cōpositi ꝓfectiō lz in Vtute ꝓticule ꝓfitis: dria.63. Notandū tñ q lz morbus ois sit qlitas vt dispō vel habitus: dria.72. qdaz tñ in alijs fundant generib⁹: sicut relatio alijs ꝑdicamētis initit. Morbus nāqz plasmatis qualitas ē ⁊ ipsa fundat. forma. n. ⁊ circa aliquid ꝓstans figura qrtū genus est qualitatis. morbus aūt superficiei demū i portat cum sit leuitatis ⁊ asperitatis que sunt qlia qdam circa positōem existentia. Et eo nāqz q partes sic sunt disposite ceu vne alterius eminētes vel eqlr in planū iacentes talis in sensuz relingt dispō. Morbus Vo numeri ⁊ quantitatis vt cōtinue ac positōis est qualitas in quantitate vel positione fundata. vt tertio collz. In officialibus mēbris ē morbus in qlitate ⁊ ēt ē in quantitate. Et subdit q ēt in positōe ac colligantia. Numerus. n. quātitas seu positio nō ē morbus sz mala qualitas i eis fundata sicut lapis aut vermis morbi nō extant sz malitia dispōnis vel habitus ipsox ecēntialiter lesiua. Vt id Vo pamplius elucescat sciendū q Vtutes primarū qualitatū elariū in qbus ipsox odor saluat formarū: dria.16. cōstruitur mixtū cui ꝓprius iō nā ꝓnis icrisit. Qualitatib⁹ ār id ꝑinforme Vtute regulante informatiua dcarticulat qualitate quātitate ac positione apertius itavt in ipm resultat qualitas sanitas exīs: aut egritudo q in pluribus ꝑdicamentis repit. Ipsa nāqz in prima est vt tactū primitus spē qualitatis dispōne vel habitu. Cōsequnter sulcitur in qrta que i forma ⁊ circa aliqd exīs figura: rectitudo curuitas ⁊ que taliū qlis i mēbris ē marie cū alijs rectitudo torti ⁊ tortura recti rotūditas qdrati ac qdratura rotūdi. Et is morb⁹ fore dr in plasmate seu creatura fm q inde act⁹ realiter ledit. Repit ēt huiusmōi qualitas in quātitate ꝓtinua puta in magnitudine ⁊ puitate ꝓut bis vt tactū cēntialiter ledit act⁹. Aut ēt taliter idiscreta puta numero vt fundat in situ seu positōe: quo nēpe cōiter a medico suscepto in locū siue vbi ⁊ societatē vel colligantiā seu ꝑdicamētū bitus sequestrat. Sic igit magis i qnqz ꝑdicamētis puta quātitate qlitate pne ac demū vbi ⁊ bitu repit morbus ⁊ in pōne vt ēt appebit duplici. In bñ aūt ꝓprie nō ee morb⁹ nisi forte fz q iportat prioritatē ⁊ posterioritatē ficut in egritudine appz principali ac cōpassiua. In sba qdē nō locatur cū sit accidēs ⁊ qō Ve ē sic accidens nulli. dria.13. In ad aliqd filr nō existit cū simplr rē suā dicat absqz respectu nisi fortassis ꝓnr eo q dispō nō bitus i qb⁹ locat ē ad aliqd. neqz in passiōe suscepta cadē vere: dria.73. Aut actōe distingit cum. n. insit morbo ieni actio ē ledēs ceu actus ibidē actio lesa: q igit appentius nō nisi qtuor tandē modis pnt ptium dcarticulatōes variari ob hoc tm qtuor morbos in cōpōne siue coequalitate posuere velut qtuor sunt in cōplesione solū antiqtus positi: dria.19. ⁊ de sanitate similiter andiēdū suo modo. Eti. Nosce positōem sumi multiplicit. Vne qdē ꝓut ē dria quātitatis cōtinue Nā quātitas alia cōstat ex ptib⁹ bntib⁹ pōnē: altera Vo mime. hec qdem discreta. prima vero continua Continue qdē ptes bñt positōem: non aūt discrete in predicamētis. que siquidem positio est partiz ad aliquem cōmunem terminum ordinatio. Accipitur

ꝛ positio ꝓout est vnū decē generū rerum. ens qdaꝫ partiuꝫ situs ꝛ generationis ordinatio. ꝛ hic modus ꝛ nō primus amplius cōuenit cū positione quā sen/ tit medicus forte naturam quartam cōpositionis seu coequalitatis saltē ꝑ situ fiue locum importat. Di cit enim locū ꝛ societatē vel cōitatē seu colligantiam primo de morbo fm quē moduꝫ tertio collꝫ ea dicit ꝑdicamentū habitus ingredi. Apud tamē medicum consideratione non adeo exgrentē perspicacē sufficit hos duos modos in positione locare cuꝫ vtrobiqꝫ q dam situs attendat partiū ꝛ ordo quis inter ipas co/ pulationis introducat: Sic igit in cōpositione firma tur morbus dispositio existens seu habitus qui in tri bus locat generibus q̄litate quātitate ꝛ dispositione Auer. aut visus semp alijs eminere cōcludit tria ge nera egritudinū intrare gnqꝫ ꝑdicamenta puta quan titatis qualitatis in quātitate: ac positionē in q̄litate quātitate discreta ꝛ continua vbi ꝛ habere. ꝛ postea inuenit hmōi res in quādo hoc est in prioritate ꝛ po/ steriozitate. Scdꝫ ordinatōꝫ mēbroꝝ officialiū ꝛ prio ritatem ꝛ posteriozitatē plus ponendā forte in sex ꝑdi camentis sequētibꝫ. Propter quartū qdē dicen/ dū ad hmū qꝫ principalit nō fiāt opatōes ꝓ. cōpōneꝫ sed magis inuamentū inde suscipiāt. ſ3. non tamen fic in eaꝝ cōringit destructione. possunt. n. lesiōe ma iori facta in cōpositione corrūpi: ꝑmo de morbo: cuꝫ ad cōstitutionē alicuius plura regrant q̄ꝫ ad destru/ ctionē. Ad aliud dicendū ꝙ boc apparere ac etiam ꝙ ꝯꝫ. dziam. Ad aliud dicendū ꝙ morbus cōpositiona lis est qualitas licet fundet aliqū vt ostensum in alijs ꝑdicamentis ꝛ curari inde pōt cuꝫ vere in qualitate reperiat ℨrietas. Adhuc neqꝫ medicus contrariū an gustū accipere tentat ꝛ veruꝫ cum dicit omnem cura tionem suo ꝑfici ℴtrario dzia. iſ3. Similiter apparet quō morbus in positione fundat. Quid autē ad ali/ ud dicendū iaꝫ apparet. Sed hic videt diuersitas ex ꝑdicamentis ꝛ ser ꝑncipijs cōsurgere. In predicamē tis. n. dictū: duꝝ ꝛ molle asperū lene ꝛ silia aliena pu tari et diuisiōe que circa q̄litatē. quādā. n. positionē vident quodāmodo partiū vtraqꝫ monstrare. ex ser ꝑncipijs vero inductū est nō esse ponēs sed q̄lia circa situm essentia. dicendum ꝙ sunt aliqualiter media in vtroqꝫ ꝑdicamento existentia qō vtriqꝫ denotant ser mones diligenter examinati. Nec n. n. positū est pri/ mo simpliciter ponens esse sed dictum putari ac quē dam vident quodāmodo ꝛ mōstrare. Similiter non scriptū fo ꝙ absolute sint qualitates sed qualia ꝛ cir/ ca situ existentia. fm. n. ꝙ aliquā passionē inferunt in sensu qua dicimur q̄les dici possunt qualia. put Vo partes rei superficiales sic aut aliter situant positio/ nes habent importare. non. n. incōueniens est vnū qd fꝫ diuersas rōnes in varijs cathegorijs numera re Boetius in ꝑdicamētis. Pater. n. ꝛ substantiaꝫ importat ac relationē. vnde in ꝑdicamentis vident sumi. positio cōiter ꝑ quacūqꝫ situatione partium ꝛ figuratione: ita ꝙ asperū ꝛ lene ꝑter diuersam par/ tiū situationē aliqualē positionē importent: qō medi ci vident sentire locantes sub plasmate ceu membro ruꝫ figuratione vel forma morbum in superficie vt leui vel aspera sumēdo etiā ipam put quale qd erat na/ turale. non aūt q̄ꝫ tū mathematicū. In ser quoqꝫ ꝑn cipijs sumit angustius positio prout situs partium ꝛ ordo differens existit ꝛ apparens valde vt sessio mō strat ꝛ statio. Et ideo rarū ꝛ densum asperū ꝛ lene ꝑ vident positionē sic ꝓportare. Ut qꝛ positio iuxta ser ꝑncipia sensibiliꝛ existit ideo medici hmōi ea imitā do morbū in positione ordinarunt: differunt tamen ab illis quia hꝛpositionē dicunt esse situationē ptiuꝫ in toto naturale ꝛ stabilem magis. Illi Vo nō soluꝫ naturalem verum ꝛ acquisitā ꝛ celeriter mutabileꝫ.

Erū ꝑpter quoddā i prearguris insertū du/ bitare contingit circa numerū morboꝝ com plexionabiliū. nō. n. vident. i6. eē vt posituꝫ fo de cā ꝛ a Johannitio cū. A. Quoniam quatuoꝛ simplices non apparēt esse in quibus tm̄ peccet sim/ plex qualitas cum oꝫ ipsam intendi saltem ad tertū perueniens gradum si actus ledere debꝫ. Et enim ꝙ manet sana cū excessu etiā gradus secundi: dzia. iſ8. Ea vero sic intensa mor sibi reliquā consociabit q̄li/ tatem ꝛ ita morbus consurget cōpositus. Et firmat quia hmōi qualitates simplices non ꝑmanet diu qn sibi associent alias sub latitudine sanitatis etiaꝫ entes dzia. i9. caliditas. n. maioꝛ q̄ꝫ oꝫ reddit corpus siccio q̄ꝫ oportet prima primi ca. de complexionibus. Ad huc nō vī morbus in qualitate simplici possibilis cū materia cum humoꝛe omnis duplici ꝑticipet quali tate qui etiā non numerat tertio ꝑma: in prauis cere bri cōplexionibus. Eti: Necqꝫ morbus compositus ex duabus qualitatibus absqꝫ hu. vitio. ꝑꝑ. n. earū in adinuicem vigoratione humoꝛem sibi consociat. vnde. 6. theo. Compositus morbus mā vacuus nō erit. Solum igit quatuoꝛ relinquunt compositi rō/ ne videlicꝫ qualitatis ꝛ materie vt sanguineus cho/ lericus ꝛc̄. Videt etiam ꝙ sint plures q̄ꝫ. i6. puta ca lidus frigidus siccus ꝛ hu. vnde secundo de cā: mul totiens ℨrie dispositiones existunt ꝙ putat esse ipos/ sibile vt calidius simul ꝛ frigidius eo ꝙ fm nāꝫ vnū ꝛ idem perfici corpus ꝛ similit humidius simul sed cum hoc fit ꝛ decent anomala nominat discrasia: qō febres ostendunt empiale: dzia. 92. Sed oppositum scribunt medici: ꝑꝑ primum quidem sciendum ipm fore sufficient notum ex q̄ꝫplurimis. Propt vero secundum sciendū ꝙ Democritus ꝛ Epicurus Em pedocles ꝛ Asclepiades ponētes principia mālia im passibilia ꝛ inalterabilia vt athomos ꝛ quatuoꝛ ela famosa nullum posuere morbum in ℴne seu in nā consimili inq̄ꝫtum talis cum ipse in alteratione vtcū qꝫ consistat ꝛ inde nascat sed tm̄ in compositione pu ta poꝛoꝝ dilatatione ꝛ angustia congregatione vl disgregatione eoꝝ. quia tamen consimilibus par ti um ēt inest compositio vt fic in eis morbum posuere in compositis ceu primo de morbo contra quos inuit Ar. ꝑ multā ꝛ Ba. eoꝝ ꝑmo potissime. Propt tertiū quidē sciendū ꝙ. i6. sunt morbi ℴnales cōio res ꝛ notioꝛes: quoniā exquisitioꝛi eoꝝ distinctionē ꝑ missa in. 32. consurgūt ꝑmo apparēs ꝑma: fm ꝙ ma teria penetrat in membrum vel madefacit foris per/ manens tm̄ ꝛ fm ꝙ penetrāns est apāns vel minime Multoties tamen occurrentes ꝛ apertioꝛes sunt q̄ tuoꝛ compositi in se ꝛ cū humoꝛe: qō ostendit qm̄ ꝑ/ mo secundo ac tertio modo fic aut aliter contingit es sentialiter consimiliū actionē ledi. hoc. n. de ratione morbi existit. Nosce quoqꝫ ꝙ cōmixtio seu compo/ sitio est duplex vt dzia innotuit. i6. Una quidē vera cū miscibilia i vnū quid tertiū ꝑfecte cōcurrūt. Alte ra sensibilis apparens quando iuxta se tm̄ miscibilia

locanť abſq3 eo q; vnũ reſultet vere. Quã qdem vo
cat Iſaac in vrinis ſm vicinitatẽ q̃lis eſt ſanguinis ⁊
mſie: phl̃atis ⁊ colere. Opponit.n. in q̃litatib⁹ oio
⁊ in ſubſtantijs nõ pa;. San. Vo cũ phl̃ate ⁊ colera
⁊ mſia cũ colera ⁊ phl̃ate mixtõe3 ſm eũ reddũt pri-
mã: cũ nõ ſibi opponãť oiſariã. Serdeci ãt morbo;
ꝯnaliũ famoſio; padigmata ſubdãť. morb⁹ ſigde3
calidus ſimpler ſm Maly. ⁊ Joãnitiũ febris ẽ ethi
ca: vel meli⁹ mala ꝯ cal̃a ignevel aere calidiori cãta
cũ humore vt febris putrida. Frigid⁹ ſimpler ceu al
go: ⁊ ſpaſm⁹ cãtus inde: ⁊ meli⁹ ei⁹ cã puta fritas in-
tenſa qñ ſpaſmus ẽ accñs aut egritudo nõ ꝯſiſtis ve-
rũ officialis. Frigidus Vo cũ hu. ſicut palyſis epile
pſia ⁊ apopleria. Sicc⁹ ſine humore vt ſpaſm⁹ inani
tõis ⁊ fil̃r tabes ſicca vt ſenectus de maraſmo cum
mã ſicut cãcer ⁊ elephãtia Humid⁹ qdẽ ſimpler ceu
ſm vuln⁹ ac vacuũ ⁊ fetidiſſimũ cũ tabiditate ſicut i
flata hydropicor; caro ⁊ ſqualore vacuo torpens et
hũiditas corpis ei⁹ q̃ caro tũida. Iſta qdẽ ẽ hydropi
ſis hypoſarca i que ẽ iã illud hũidũ adherẽs definẽs
a nã hũoris primi velut in ethica. Q; ſi dicať hydro
pis eſſe egritudinẽ mãlem dria. iij. ⁊. i4. dõ3 q; aut
vere id dr̃ de aſclite. vel mã ſumiť cõiter ad primam
vt q̃tuor humores ⁊ ſam ceu humiditates. Quidaz
Vo h audiũt corpus hydropici erantũ aq̃. ſ3 tunc vr̃
egritudo cõpoſita frida ⁊ humida cũ humore qdem
vt hydropiſis. S3 qr vere aĩaduertẽti morb⁹ q; dẽcla
ratur iſe; q̃litate ſimplici fore cũ humore magis ẽ du
plici affectus q̃litate. Sic.n. ois hũor diſponitur qõ
appet qr febri putride palyſi ⁊ talib⁹ dictis ab eis du
pler errat q̃litas. Melius igiť dõm q; humore ſingu
lari ente id nõ põt oñdi ſ3 cũ adinuicẽ itelligiť cõpoſi
ti ceu cũ ſanguiſ ⁊ colera cõmiſcenť ꝯ ſup extendiť
prana cal̃a cũ vterq3 humor; fit calidus tpamẽtuz in
paſſiuis fere reſultãs ita vt caliditas ſit excedẽs tali
i humore ſũme. Frigidus Vo conſtituiť qñ mſia ꝯiun
gitur ⁊ phl̃a. Sicc⁹ qdem qñ cuz colera mſia: vtraq3
eni ficca ⁊ rõne ꝯſietatis ꝯpanť in actiuis. humid⁹
ãt qñ ſanguis phl̃ati pmiſceť. nũc Vo ſubdanť exẽ-
pla cũ due q̃litates ſimplices ſocianť. ſ3 dicat haliab.
hmõi morbos nõ fieri. ꝯpoſit⁹ qdem morb⁹ mã va-
cuus nõ erit. Tunc ſi qdem calid⁹ ⁊ ficc⁹ erit ethica ⁊
tabeſ cũ caliditas itenſiori ea que i tertiana ſibi ꝯſoci
et ficcitatẽ verius q̃z morbus calidus ſolum vt ſcri-
bũt. Sicc⁹ aũt ⁊ frid⁹ ceu q dict⁹ inanitõis ſpaſm⁹ ſi-
ue certi⁹ ei⁹ cã. verius ſi qdem q̃z ſcribere ipm ſimpli
cẽ ⁊ ethica ſenij: calidã Vo ⁊ hu. egritudinẽ ac frigi
dã ⁊ hu. ſine mã difficile ẽ imaginari: colli3.3. Dico
tñ q; dupl̃r põt ꝯſurgeť: a cã primitiua ſicut a balneo
calido ⁊ hu. vel ab itra ceu cũ qs ſanguineus fuerit
minut⁹ valde: caliditas tñ ⁊ hũiditas nõ ſepanť a p-
tibus. Frigidus ⁊ humid⁹ fil̃r dupler vl̃ ab aere aut
aqua ⁊ talibus: aut cũ hydropicus phlegmatic⁹ itel
ligať euacuat⁹ ab aq̃. Exẽpla quoq3 cũ due qualita-
tes humores afficiũt in febrib⁹ mãlib⁹ ⁊ apatib⁹ appa
rent apte. Propter qdẽ q̃rtũ ad primũ dõ3 q; f3
p̃cedentes Ba. neq3 morbos ſimplices vna q̃litate
peccantes ſine mã poſuere: neq3 ẽt complexionẽ hu
us dria. i9. ſed põt dici q; icipiũt ⁊ mor quaſi aliam
ſibi cõſociãt q̃litatẽ: q̃ qualitas dñante altera oppoſi
tõe nõ dñatur remanente late ẽt cq̃li vt in diſcraſijs
bis nãlibus adhuc. S3 p tanto dicit ſimpler q̃litas
qr fa que acgrit nõ coeq̃t priori ꝯſeſti. Et qr non ſic
apparet aut raro ꝯtingũt hmõi morbi. vñ de morbo
ꝑmo que in q̃litatũ ipſa; ſola diſcraſia egritudies ra
ri⁹ cõſiſtunt ⁊ difficile itelligibiles: niſi magna qñq3
ptícule ad qs̃ pter nãm euerſio fiat. Ad aliud iã ap-
puit qd dõm qr datus ẽ mod⁹ q̃liter pñt hu. cõponi
Nõ. n. bis ſingularib⁹ entib⁹ cõſurgũt p̃dicti morbi
vñ baly. ⁊ Joãnitij nõ ſũt padigmata ſufficientia ⁊ ſi.
A. nõ hos erponat pria tertij: ipſos tñ ſubaudit ſub
dẽs alicubi ipſoſ. Ad aliud dicẽdũ q; ille q̃litates cõ
iũcte ⁊ ſi ſint efficaces hñt tñ ſubiectũ mẽbra; in quod
agũt pmanẽtes: neq3 aliqd hũidi adducũt niſi forte
qd indigõis p accñs. Ad id ẽt baly. appuit qd dõm
cũ data ſint illor; padigmata morbo; ꝯuenientiora
vt app3 de morbis hui⁹ tertio pria. Ad aliõ qd dõm
appuit: qñ compõ morbo;. i6. eſt pria ſm verã ma
gis cõmixtõem: hor; aũt duor; quos ſupaddidit ga.
ẽ iuxta vicinitatẽ quãdã cõpõne ſenſibili: ceu cũ qs
color de longe aſpect⁹ attendit app3 ſimpler de ꝑpe
aũt vr̃ cõpoſitus vt oñdit illuſio viſionis cũ papſidel
⁊ taliũ cõcaua in parietib⁹ apparent pictura: qõ co-
lor; ſuppõne contingit Aler. in pble. Inter albũ. n.
⁊ albũ deducũt fuſcum ita vt albuz ſe magis repñtãt
vndiq3 viſui appeat ſupeminere. fuſcũ aũt debilius
ꝯhenſuz vr̃ ſubſidere. Similiter quoq3 ſẽſus tact⁹
decipitur vtcũq3 circa caliditatez ⁊ fritatem idicans
eas in vna idiuiſibili fore ꝑte cum ſit diuiſibilis veri
us ⁊ fantaſtica tactu: dria. 9i. Dria. 75.

Vod non ſit qs morbus cõis oñdiť. qr cõis
morbus ẽ ſolutio cõtinuitatis: morb⁹ Vo eſt
q̃dam compõ vel conſtructio p̃ter naturã
a qua noceť actus primũ illi oppoſita. amp. eor; q̃ ꝑ
ſe ex oppoſito diuidũtur qõ vni ieſt nõ põt alteri ieſ
ſe cũ vna ſpẽs oppoſita nõ ducat reliquã ad cẽ. ſ3 ma
la cõplexio et cõpõ praua ex oppoſito diuidũtur. ñ
itaq3 eis inerit aliquod cõe vt morb⁹ poſitus indiffe
rẽter cõis. Et i. ois morbus a quo contingit euade-
re q̃tuor b3 tpa: principiũ augmẽtũ ſtatũ et declinati
onẽ criſium prio morb⁹ Vo cõis vt iparis ſolutio vr̃
fieri fere in iſtanti. Cõis igitur morbus nullus. Op
poſitũ ſeruãt inuiolate fere cũcti. Adhuc morb⁹ cõiſ
vr̃ qui idrñter ledit actus ꝯſimiliũ et officialiũ talis
Vo ẽ ſolutio iuncture cũ ãbo quãdã cõtinuitatẽ ſer-
vãt: ꝓpter quod morbus dictus exiſtit. Propter
primũ qdem ſciendum q; h morbus cõis dr̃ dupliciť
aut vr̃tualiter qr totũ corp⁹ cõiter cõtineat ſeu idrñ
ter ſuis accidat ſuſceptiuis vt febri: apa: ⁊ cetera q̃r
to cañ. tradita Aliter qñ in nã ꝯtingat dcã cõi ex cõ
poſitione et ꝯplexione reſultãte que ſolutio dr̃ ſingu
laris ꝯtinuitatis iparis vel iũcture: dria. i8i. Nota
quoq3 q; ſ3 morbi p̃dicti ſimplices ſint tres: poſſunt
multis cõponi mõis iter ſe et cũ alijs. nã iterdũ cõ-
ponũť duo ꝯſimiles vt ca. ⁊ hu. calidus ⁊ ficc⁹. ali-
qñ organicus cũ organico ſicut apa opilationẽ ⁊ co-
artationẽ iducẽs. aliqñ organicus ⁊ cõſimilis vt apa
ca. cũ febre. iterduz ꝯſimiles cũ cõi vt cũ vulneř fe-
bris in quo duo exiãt morbi: ſe. et ſo. cõtinui. nõnũ
q̃z Vo cõſtruiť ex officiali et cõi vt digiti abſciſio. eſt
nãq3 morb⁹ in numero et cõis ſolutio iuncture: ali-
qñ tres vt apa cum vulnere et febre. Qñq3 Vo ois
cõiungiť morbi trinus ſicut obtalmia cũ vulcẽ i quo
acuiť egrediẽs vuea et ad oculũ aq̃ deſcẽdit: vngula
q3 ꝓducit. h. n. ſer adſunt morbi ut obtalmia puta
ca. apa qõ ẽ morb⁹ compoſitionis in quantitate cui⁹

calor morbus est ꝯsimilis. ſdus vlc⁹ ſolo exñs iũctu re terti⁹ vuce acumẽ vel egressio morbi in quãtitate quartus foraminis a suo loco exturbatio morb⁹ erit positõis. qntus aq̃ q̃ morbũ opilatõis ꝯstruit. ſextus vero est vngula morb⁹ ens in nũero addito de mor/ bo ꝓmo: ⁊ theo. 6. ℙropt ſm vero sciendũ q⁹ de mocrit⁹ ⁊ Epicur⁹ cũ ꝓtactis dria ꝓni nullũ põt ta- lẽ morbũ ꝑprie cõem ponere: cũ h⁹i ꝯstituat ex cõsi mili ⁊ officiali. ſz ꝯsimilẽ inquãtũ ꝯsimilẽ vt ꝓus oñ ſuz nullũ hz ponere. quare neqz cõem cũ alterã ptez nõ ponat ipius. Cõpositũ nãqz corrũpit altera eius pte destructa. Cõsiderãdo tñ qr i ꝯsimili nã saluat q̃ ꝯpositõis vt tactũ ꝓus locat ⁊ h ſm istos cõis mor- bus. ℙropt qõ his tanq̃z agrestioribꝰ omissis. sci enduz q⁹ circa h tripler ꝑbabilis vr̃ opinio extitisse. Galienus nãqz ꝓmo de morbo sentit morbũ cõem illũ esse g in q̃dã mã euenit in q̃ mẽbr̃ ꝯsimile ledit ⁊ organũ velut si ligamẽtũ aut artaria euellat. Cõis q dẽ h morb⁹ totius organi ⁊ pticule ꝯsimilis euulse. Vtrũqz. n. dissolutũ ẽ ab ipsi⁹ ꝯtinuitate. qõ ãt euul sum est nõ vnũ pmanet ſz duo efficit. Si ãt nõ totalr euellat pticula: ſz ſm aliqd nõ erit toti⁹ organi mor bus nisi ſm accñs eo q⁹ vna pticulaꝝ ipi⁹ cõstituiua est passa cui⁹ est morb⁹ ꝑprie. Morb⁹ igr̃ ſm h dr̃ cõis qr sit in quadã nã cõi in q̃ ꝯueniũt cõsimilia ⁊ of ficialia puta i cõiũctõe q̃dã ⁊ ipoꝝ ꝯnexione. Quidã vero volucrũt morbũ cõem esse idifferẽter consil'ib⁹ ⁊ officialib⁹ ꝯtingẽtẽ: ita tñ q⁹ vni ꝑncipalit cõtigat ⁊ nõ alij de quo curãdũ supple. vñ ꝓme fa: Morb⁹ cõis ptib⁹ euenit consimilib⁹ ⁊ instr̃alibus inq̃tum sunt instr̃alia vt non eis ꝑp accidere consimilib⁹ eue niat. Nã plerũqz accidit iuncture ꝑncipalit vt nullo eueniat mõ consimilib⁹ de quo curãdũ subaudi: cuz tñ ꝓmo de morbo diflocatio morbus ponat organico rũ er gbus iũctura fuit ꝯposita. Et multotiẽs accidit neruo vel ossi solo solũmodo. Alia ℣o cũ his ꝯueni re vide nr̃ ⁊ differre. q̃re. 6. theo. Morb⁹ cõis ⁊ ꝯsi milib⁹ ptib⁹ ⁊ suis organicis mẽbris sepatio est ꝯca tenationũ g morb⁹ iõ dr̃ cõis: qm̃ aliqñ in osse sit ⁊ ñ in carne: nonnũq̃z alias i mẽbris consimilib⁹. Inter dũ i tota manu vel pede aut alijs ꝯpositis mẽbris ẽ ⁊ ptib⁹ oibus consimilib⁹ cõis illi⁹ mẽbri. Scõm h itaqz morb⁹ dr̃ cõis eo q⁹ idifferẽt põt nũc consimili b⁹ occurrere ptib⁹: nũc ãt officialib⁹. ſ uit ãt fortaſ/ sis. a. motiuũ: qr si fit continuitatis solo aduenireꝰ cõ similib⁹ ⁊ officialib⁹ iã foret morb⁹ vt apa ꝯpositus cũ ipe apte distixerit int̃ h ⁊ simplicẽ morbũ auer. fo aũt collz ⁊ tertio sensit q⁹ ꝯtinuitatis ꝑprie debet mẽ bris ꝯsimilib⁹. In mẽbris. n. officialib⁹ hec ipropꝛie coeristit: ſz magis cõtiguatio ⁊ p ꝯnũs morb⁹ cõis ꝑ prie mẽbris ierit consilib⁹. vñ ait: Morb⁹ cõis ẽ du pler: vnus ẽ solutio cõ. veracis vt cõtinuitatis ptis cũ pte i consimilib⁹ qõ magis dz mẽbris consimili- b⁹ q̃z officialib⁹ attribui. Nã solo accidit mẽbro er p te q̃ ꝯpositũ ẽ ex ꝯsilib⁹: ñ ãt ex pte q̃ erit officiale alt ℣o ẽ sepatio q̃ ẽ cõtiguitatis tmiatio q̃ non ℣acit̃ so lutio dr̃ ꝯtinuitatis cũ h⁹i ꝯtiuitas modũ hẽat magz ptigui ⁊ adiũctõis ptis cũ pte ⁊ talis solo i egritudi/ nib⁹ locãda ẽ officialiũ ptũ vt ꝯiũctõe vel sepatione q̃ colligãtia q̃dã exist. nã velut dico i muro duplex repit̃ cõiũctio. vna qdẽ est vera sicut lapidũ iter se p ipoꝝ hũidũ. altera ℣o non certa ſm q⁹ vn⁹ p collam aut calcẽ alteri colligat̃. Sic i aialis corpe: vna qdẽ certa q̃ mẽbroꝝ ẽ consimiliũ: alia ñ vera ſm q⁹ ex ꝯsi milib⁹ cõnectũt officialia: ⁊ tãdẽ i vtrisqz ex his duo bus resultat vna q̃dã cõis nã vt mur⁹ ⁊ aialis corp⁹

ℙropt tertiũ ãr sciẽdũ q⁹ tãq̃z oium entib⁹ mihi ꝑpicijs suscepta inia ⁊ marie cũ fere idẽ sonet diligẽ ter ꝯsiderata: dicendũ q⁹ morb⁹ cõis ꝓncipalit membꝛo ꝯtingit cõsimili: qõ idicat̃ de cã cũ dr̃: q⁹ vniuer- sa egritudo omomeri ⁊ simplicis ad sensum corꝛpis: aut discrasia exist aliq̃ vel ꝯtinuitatis ptiuz diuisio: ꝯñr ℣o officiali ⁊ non eꝯ. Et fortassis nũq̃z põt ipsi aducnire qn ꝓus occurrat ꝯsili: ⁊ tũc calũniã patit̃ i altera pte ſmõis. Q. nisi vt supplet̃ audiat̃ ille. Qõ ãt ita sit oñdit̃: qm̃ sicut cõpositõ segt̃ ꝯpronẽ ꝓncipa lit̃ ita ⁊ qõ debet̃ cõpõni. ſz morb⁹ hbi debet̃ vt dcm cois. Et firmat̃ qr officialia hũt tãdẽ eẽ p consil'ia ita ꝑpetas ⁊ passio vni⁹ p cẽ alterius. ſz h eẽ recipiunt ab illis: constat. n. ex eis. amp. his morb⁹ solutio di- cta continuitatis ꝓncipalit̃ dz aducnire illi i quo ve/ rati⁹ saluat̃ continuitas. tale qdẽ est mẽbr̃ consil'e cũ sit vnũ p eẽntiã ⁊ ñ p colligãtiã ceu officiale. Adhuc illi nõ ꝓncipalit̃ accidit morb⁹ cui nũq̃z põt contigere nisi ⁊ nãe occurrat alteri. talis ãt est morb⁹ cois. nul lo. n. mõ põt nãe officialis cõtigere qn ẽt cõsili cõti gat: eꝯ ℣o põt accidere. Cã. n. compõis ẽ comple/ xio. Morb⁹ qs itaqz est cois q ⁊ ꝓncipalit̃ consimili nãe occurrit. saluat̃ tñ q⁹ morb⁹ sit cois qr vni⁹ ptis ꝓncipali⁹: reliq̃ ℣o ex ꝯñti. Nosce quoqz q⁹ solutio cõtinuitatis ipediẽs actus sensibilit toti⁹ ac maioris ptis vel alteri⁹ est morb⁹ illoꝝ. Si ãt alicuius ꝑticu le q̃z parue sit solutio modica. vel vl'r aliqs talis mor bus ñ iã totius: ſz illi⁹ tm̃ ptis vt q̃z parua solutio ipa ris i digito. non fic. n. act⁹ exercet nãles: dato ẽt q⁹ i de sequat̃ iuuamẽtũ nãe q̃lis est vene aptura emoꝛoi ce tertio de accñti. ℙropt q̃rtũ gdẽ ad ꝓmũ dicẽ duz q⁹ Ba. ꝑ cõpositionẽ seu ꝯstructionẽ dispõnez aut habitũ i tellerit. vñ mor subdit manifestũ q⁹ si dis positionẽ quãdã dixerim⁹ ꝓter nãm a q̃ actus nocet idẽ oñdim⁹. Ad aliud dicẽdũ q⁹ dio mẽbroꝝ i consi/ mile ⁊ officiale: aut nãe i consimilẽ officialẽ ⁊ cõq̃z ñ ẽ oppositoꝝ vsqz q̃qz cũ vnũ sit alteri⁹ ⁊ ad illud or- dinatũ dria ꝓni ⁊. 6ꝯ. Dñ sum. n. q⁹ id qõ ẽ nãe cois ꝓus iexistit ꝯni ⁊ exinde compositioni. Exz. n. fit ali q̃ oppositio rõe modi ñ tñ rei. Ad aliud dicẽdũ q⁹ so- lutio cõti. cũ fit actio oisqz fiat in tpe qnto phicoꝝ in ipa erit ptẽ ⁊ ptẽ assignar̃. ⁊ si videat̃ ꝓ breuitate tpis ipsi⁹ insensibilis. q. exist̃e sicut ẽt synocam inflati uã in ꝓncipio euacuãdã ad syncopi ⁊ ipam remouen do facimus p artẽ augmẽtũ br̃e cũ phleborbom⁹ ve ne impingit̃ statũ cũ syncopizat aut illi appropinquat ⁊ si non videatur ipsa fere nisi ꝓncipiũ br̃e. Aut ser/ mo Ba. veritatẽ hz in egritudinibus que sponte oc currũt que nãe motũ imitãdo terminuz consequitur Sic. n. nunq̃z in ꝓncipio ars euacuabit cũ id nõ agat nã. Vel dicendũ q⁹ qñ inducitur solutio ista hz prin cipiũ:: deinde augmentum cũ humores fluant ⁊ ac/ cidentia intendantur: deinceps vero cum oia vltimẽ tur: statum: reliquũ autẽ consequẽs erit declinatio.

Circa ꝓdicta ℣o dubitat̃ qs morbus sit apa simplex ãt cõpositus. vr̃ q⁹ simplex qr dictũ est q⁹ ẽ organic⁹ Haly. 6. ẽt de accidenti ⁊ in terioꝝ q̃rto: ℙpeccat nãqz q̃stitas in ipso hec ãt sim/ plex. Adhuc primo de morbo: Apa morb⁹ est in cõ similibus membris. tertio vero decima: ℙulmoni

accidũt aḃata mẽbris ſimſtius partium appropriata morbus ãt cõtingẽs ſimilib⁹ ptibus eſt ꝟſimilis paſſio. n. caracteriat ſubõ. Dubitare ẽt faciũt talia utr aꝑa ſit morbus organic⁹ uel cõſimilis q aũt cõpoſitus ꝓbatur ꝓmo. fa. 5. In eo. n. eſt mala ꝓpõ di ſa inepta ꝟpoſitio et ſolutio ꝟtinui. Propter ꝓmũ qui dẽ ſciendũ q aꝑa dupliciť notať une quidẽ ꝑ eſſẽtia lia ut aꝑa ẽ morb⁹ cõpoſit⁹ trie corporis nãc ledens act⁹ eſſẽtialiť. Alit ꝑ accidẽtia ſicut aꝑa ẽ tumor ſeu groſſities ꝓter nãm q̃rto de accidẽti. Doc. n. nõ cõl ligit eſſẽtiã aꝑaris cũ ſit accidẽs cõſecutiuũ cõpoſiti oniſ aut quãtitatis. Tũor. n. nõ ſp vť cõſeq aꝑa mor boſus vñ ꝓmo de morbo. Tũor facit deſiſtere mem bra ab eo q ſecũdũ nãm cũ i tãtã eleuať magnitudi nẽ ut noceat actũ aliquẽ ꝑꝑ ḃ ipſ ią egritudinẽ itelli gẽdũ. aliť ãt ſynthoma ꝛ paſſionẽ ſolũ quẽadmõ ꝛ dolorẽ ℣ ictũ ẽ primo de ige. q tũor ꝑt nãm ẽ accñs aꝑaris cõſecutiuũ calidi. Propter ſm uero ſcien dũ qd ſẽſitiuũ ſuit appuit ex argutis. Apud nąq. A. magis aꝑa eſt morb⁹ cõpoſitus mixtõi Vo relat⁹ ſm Ba. Vo plus ſenſuali fantaſtice. In oi nanq; aꝑate iurta. A. ẽ ſolo ꝟtinui ſaltẽ occulta quodãmõ. Pe/ nes Vo Ba. aliqñ ieſt ipſi ſolutio manifeſta vulnus ſiue vlcus: vt i beriſipila. Semp aũt alicubi vt i car bũculo: nõnũq; aũt medio mõ ceu i herpete ꝛ cãcro

Propter tertiũ ãt ſciendã q aꝑa idema cõiter an/ tigrus vocatũ ẽ morb⁹ cõpoſitus ex triplici nã ptacta drñter tñ: qz principaliť in ipſo peccat complo ꝟñter vnio ꝛ ꝑprie ꝟſil'ũ: tertioq; cõpoſitio. vñ de morbo prio. Egritudinũ alie ſant primoꝝ corpoꝝ omi ome roꝝ: qdã organicoꝝ ꝛ ꝟpoſitoꝝ. pblon gdẽ primoꝝ erarticulatio organicoꝝ. principaliť. n. ꝛ per ſe aꝑa ꝑ ti occurrẽs ꝟſili puta carni ſimilis ẽ morb⁹ ꝑ accñs ꝛ fario officialis. eſt nãq; in quadã ꝑte ipſius: ſil'r diſ- locatio iũcture primit⁹ eſt morbus officialis ꝟñr Vo ſil'is. Aꝑa Vo in eo ꝟtingẽs ꝟñr. Noſce quoq; oẽm morbũ radicali⁹ ꝛ primo exiſtere ob malitiaz ꝟõnis: ꝟñr ãt aliaꝝ nãꝝ delicto ceu actio hc nãe mẽbroꝝ cõ ſimiliũ ꝑ prius icrtat: demũq; alijs: dria. 65. ſm tñ apparentiã medicinalẽ gdam principalius ẽ conſimi lis ꝛ per accñs officialis. alius Vo eꝫ vt pretactum Sic igiť põt dici morbus ſimplex ꝛ ꝟpoſitus. E cõſi miliſq; ac officialis: tñ drñter ſm q magis vť ledere alterutrãq; nãm aut oẽs. Ex bis igiť appz q̃rto qũo vnũquodq; inductoꝝ ſuo concludens ꝓcedat calle veritatis aliqd venatiuũ. Inſuper aꝑa cuz ſit tumor ꝑter nãm: dria. 95. bicq; compõnem apparentius le dat qz alꝫ naturas pro tanto põt morbus organicus appellari ꝛc.

Differentia. 76.

Quod vna ſit cã doloris tm̃ ſubita. ſ. altera/ tio monſtrať collz tertio: ponẽti hanc ſolam cãm doloris ꝛ non continui ſolutõem. Rur ſus theo. 6. Dolor a nãli in extra nãlem habitudinez al teratio ẽ. hec vero ſolum ieriſtit q̃litati ꝛ ſpãl'r tertie ſpẽi phicoꝝ. 7. ꝓpter quod cum ſolutio cõti. in qua litate nõ exiſtat: ſed in quantitate magis. Contingit nãq; mẽbris ꝓut quantitate recipiũt collz tertio vel ſortaſſis in ſitu. Amp. oĩs actio qualitate pficiť dria 60. cuius gdem rõ: qz actio ex ꝟrietate cõſurgit. E cõ trarietas vero q̃litas ꝑprie ſuſceptiua exiſtit in predi camẽtis. dolor aũt actio quedã ẽ cum eẽ eius in fieri conſiſtat vt in alterari quarto de accñti ꝛ de diſtẽpan tia ineq̃li. Eſt ẽt in motu q ꝑprius eſt actionis. ꝓ quod dolor ex alteratõe ſubita ꝛ nõ ex ſolutõe conti. accidit. Quod aũt ſolutione continuitatis ſola cueni at dolor oñdiť per Ba. dicentem de diſtemperãtia ineq̃li Hippocratem ſenſiſſe omnes morbos fore vl cera cũ vlcus ſolutionem includat conti. ẽ. n. plaga putrida. Itidẽ. 6. de accidẽti vt ẽt. A. iponit Ba. ꝺ clarať ſolutõem ꝟtinui. non ſolũ in ſenſu: vez ẽt in oib⁹ ſenſibus demũ dolorem inducere: eo q ad ſubitã alte ratõem extendendo in calido ꝛ coartando in frigido ſequať iuncture ſepatio. Rurſus fa primi. Dolor ẽ Ytium impreſſorem ſubito ſentire. ſed alteratio ſubita nõ vť dolorem poſſe mox adducere cũ neceſſe ſit pri us tpe ꝟõnem alterari ꝛ mutari tandem paulatim. Fit igiť tm̃ ſolutõe cõtinui dolor. Amp. oſtendiť q nulla duarum cãz huius dolorẽ iducat: qm̃ ſo d' aia Senſus ẽ ſuſceptiuus ſpẽz ſine mã. vñ. A. ſo d' aia Sentire ẽ recipere formã rei nudã a ſui mã: ſic ãt ẽ i tentionaľr ſuſcipe: quod aũt intentionale dolorez ꝑ prie nõ iducit cũ nihil agat vltra ſuam ſpẽm. Nulla igitur baz duarũ doloris erit cã. Et ti. monſtratur q vna ſit tm̃ eius cã. qm̃ in vnoquoq; genere eſt dare vnũ primuz qõ ſit oium cãrum entium in illo vt ignez in genere calidoz quare ꝛ in doloz genere. Adhuc vť tres ſore: eo q numerus pficientiũ ꝓportõnať ꝛ vni formis ẽ ledentiũ numero in tegni. pficientia Vo ſũt tria in qbus delitia conſiſtit. ſ. ꝟõ ꝟpõ ꝛ natura cõis Quare ꝛ corrũpentia tria er qbus iduceť dolor: ꝑ- pter quod ꝛ tres doloris ſunt cãe. Cauſari enim vť er permutatõe ꝟpõnis ſubita ſimili rõne velut a ꝟõ ne ꝛ natura cõi. Palin: quatuor exiſtere oſtenditur qm̃ ois doloris cã eſt mutatio ꝟõnis: aut ei⁹ diuerſi tas vel ſolutio contt. aut aggregatio ambaz ſil'. A. de ſoda. q aũt plures videť cum doloris vnaquaq; ſpẽs ex ſuis conſtituatur cãis: dolor vero ſpẽs. 15. ſunt vt tactum pre aĩa ꝛ primo fa. Dppoſitum aũt hoz oium ſentire videntur ꝯplurimi medicoz illu ſtres duas tm̃ cauſas doloris ponẽtes alterationem ſubitã ꝛ continuitatis ſolutõnem. Adhuc ſicut ſunt dne nature principaliores in corpore ꝟõ et cõpõ: ita ẽt due doloris erũt cãe illis ꝓportionatevt effectus reddať in cãm eius debitaz. Due igitur ſũt cãe doloris. Propter primuz gdem ſciendũ qd ſit ſenſus prius cũ dolor in eius rõne ſenſum includat. Eſt ãt ſenſus rõ quedam media ſeu ꝓportio eius que i ſen ſibilibus ꝟrietatis qualitatibus vz primis: dria. 42. Et iõq; in natura humana ꝑ alijs qualitatum eẽrũ maior ieriſtit eq̃litatis ꝓportio pfectioris ſenſus in cetera aialia ĩdicatur: ſo de aia: ꝛ de biſto. aialium ꝑ mo. Et q dolor primatõem quãdã ꝛ defectum ipor tat: ꝛ priuatio habitu cognoſcitur qz rectum ẽ inde ſui ꝛ obliq de aĩa phs ꝓmo diceť qd ſit doloris oppo ſitũ. qõ interdũ delicia appellať: aliqñ Vo letitia: nõ nũq; Vo delectatio. vñ quarto de accñti. Delicia ẽ paſſio q̃ ſubito reducimur ad nãm. Eius aũt ꝟrium dolor exiſtet paſſio vz qua repẽte a nã in preter nãm reducimur. Nã q bene diffinit ꝟria cõſignat. 7. topi coꝝ. In ſo Vo de interioribus. Letitia ẽ bilaris ſen ſus: dolor aũt triſtis ſenſus. Sexto Vo theo. Deli cia ẽ ab extra nãlem habitudinem in nãlem alteratia Intelligo tñ q huius deſcriptio potiꝰ cãm denotet q̃ formã. Non. n. proprie delectatio aut dolor ẽ al- teratio vez ex alteratõe cãtur. primo Vo fa. Dolor eſt ſenſibilitas rei ꝟrie repente occurrens: ꝛ ideo ſub

ditur tandē dolorē nihil aliud esse nisi subito impsso
rem sensium sentire: Reliq vero nota. Propter se/
cundū vero sciēdū q circa id quesitū vident diuersi/
ficari medicoꝝ illustres. Mā tertio colligit, pnūciatur
q sola alteratio subita doloris est cā. qđ etiā nititr rō
nibus oīdere: q solutio ꝯtinuitatis nō ē cā doloris
sicut dicit Ba. sed ipa ē cā ꝯōnis q facit dolorē. solo
nāqz ꝯtinuitatis cū malo motu ē: z cōueniēs vt talē
motū mala sequat ꝯplo. Nec etiam sunt cāe doloris
due res simul vz solutio cōti. z caliditas z frigiditas
sicut dicit errās. a. qđ demū rōe astruit dicēs forę de
claratū in libro de aia: q sensus iste. s. tact⁹ pcipit oēs
quatuor q̄litates: pmo sensu calidū vz frigidū siccuz
z hn. g̃ dolores nō fient neqz sentient ab eo sensu ni
si qñ superabunt multuz sua, ppria sensata sicut accidit
alijs sensibus. Itidē subdit q si accideret huic sēsui
tactus dolor, ppter solutionē ꝯtinuitatis tūc eēt suū
ppriū sensatū sbaliter solutio cōti. nūc aūt nec solutō
ꝯtinuitatis ei⁹ oppositū ponit fo đ aia vbi tractat h⁹i
sorte obiecta h⁹ sensus: imo calidū frigidū humidū z
siccū asperū z lene durū z molle. z iō pmo fa z nāliū
6. hic sensus ponit quadrupler sm h⁹ enūerata obie
cta seu q̄rietate existere. Addit ēt auer. q aia sensibi-
lis nō est nisi ad q̄litates. qđ testat ēt Ba. cōfiteri di
centē volā manus nō fuisse sacrā in fine tpantie nisi
ad cōpbēdendū q̄ria. z iō apparet q supfluitas q̄rio/
rū est cā doloris q fit in h sensu eo q pax z multuz ꝺ
necessitate sunt sub eodē genere. Quid āt de hoc sci
endū dicendoꝝ apparebit tertio. Ba. vero cuz eius
xificat opinio vt sentire dolorē tandē ex solutōe cō/
tinuitatis ꝯtingere: q̄rto de accūti in oibus sensibus
inductionē faciēs. vñ. a. ei crimē ipingit tribusqz sa/
tis ifirmis rōibus oīdens duas forę doloris cās: pu
ta subitā alterationē z separationē continui. Adue
sari⁹ tū vel iterimet z petitionē ei⁹ qđ in pncipio nota
bit q̄z q̄z veritatē cōcludat. Et in ei⁹ fo de aia Jam
putauerūt alīq boies q nulle q̄litates sentiūt nisi me
diāte eo qđ accidit ex solutōe cōti. sed nō ē ita. Est āt
admiratōe dignū oī qūo. A. Balienuz audeat rabie
sic appent notare cū is eodē q̄rto dicat dolorē fieri, p
pter calorē vel humidoꝝ acredinē: z in locis q̄z mul
tis exp̄ssius senserit duas forę doloris cās ptractas vt
i tegni libro scdo cū ingt: Dolores sm que incūbunt
locū aut solutionē ꝯtinui aut malā ꝯplonē signant: ꝺ
distēperantia inēq̄li: interioꝝ re. a. fis. iz. z. iz. de in
genio. qđ, pbat iterioꝝ fo ex subita expōe ad ignē ex
tremoꝝ infrigidatoꝝ. Neqz. A. Balienū non intel
ligēs sorte angit decent habito eius intellectu neqz. n.
vultis q subita alteratio nō fit cā doloris: sz solutio
ꝯtinuitatis tm̄. vez magis p̄uenit dubitationi volēs
efficatiores q̄litatuz vt caliditatē z frigiditatē dolorē
cāre non alterationē tm̄: sz ēt iuncture sepatione. qđ
sufficient apparet de distēperantia iequali: vbi tandē
post dolorē ꝯtingentē a subita alteratōe ꝯcludit, p-
pter ipm accidere ab impari q̄ir solutione q ille ser-
mo hz ꝯdecentiā vt alicubi Hippocrates ingt dicēs
morbos vlcera oēs esse. Pauset igit. A. hic z alibi
mordere Ba. cū eum nō intelligat forsasse corrupi/
ens: dria. 89. apparēs. ipse nāqz sufficiēs alioꝝ ser-
monū dilatator expōe reperit. Impugnator aūt va
nus z recitator dissonus. Propter tertium qdez
p̄mo veritas subiungat: z deiceps iducta auer. mo
dificent. Propt h⁹ pmum sciēdum q cā doloris

radicalis z p̄ma est ipportio vehemens mēbro re
pente occurrēs sensibili ficut z delicia, pportio gran
dis existit ēt repentina. qđ autez predicta doloris exi
stit ēt causa intimat similitudine snie Ar. z rombus.
Sexto nāqz topicoꝝ. Cōsiderāduz si nō est susceptī
bile cuius dicit diffinita passio seu dispositio vel aliđ
qđlibet. q si non peccat: velut si ponat q dolo. sit fa
cta cū vi nāliuꝫ ptium distantia delingi cū sequat in
aiata dolore. ptibus. n. ꝯstituunt nālibus: propt qđ
oz pticulā hanc nāliuꝫ in ptem sensus susceptiuā re
ponere. hoc aūt erit si loco nāliuꝫ sensibiliū scribat
Addit etiam q̄ir delictum forę eo q est in effectiuū
magis exp̄imere predictā doloris rationē qz in for/
mas. non enim dolor est distātia tc. imo potius ex ta
lium partiū distantia dolor efficit. Sic igit post cor/
reptionē rōis doloris antiqtus assignare reliquit q
distantia sensibiliuꝫ ptium doloris cā existat. Qđ g
dem non est aliud q̄z inproportio vehemens p̄dicta
repēte mēbro occurrens sensibili. p distantiā nanqz
inproportio audit, iuxta illud ,pbl. quinte. Ff emota
dolent marie cōtinui distantia. qđ eniz distat seu dif
fert quocūqz modo iproportionabile est oīno. Per
hoc quidē qđ subiungit cuz vi itelligit iportatum p
id qđ est vehemēs z repente. Violentū nanqz oē re-
pentinū z grande existit. per hoc aūt qđ sensibiliuꝫ
dictum est ptium subiectū denotat passionis conue
nient susceptiuū. Hoc aūt demū rōe firmat: qm̄ qđ i
uenit vna quedā cōis in pluribus passio illā oz in ali
quā cām tandē supiorē z primā per sas adducere: p
mo posterioꝝ. vbi ostendit q hec passio. 32. Euclidis
pmo triāgulū tres ambitu angulos ꝯtinere duobus
eqpotentes rectis. pmitus inest triāgulo in cōi q̄z re
liquo triū. sed hec cōis passio vt dolor sicut veriores
dicunt z oīdet in duob⁹ reperit alteratōe. s. subita
z solutione ꝯtinuitatis repentina. quare z ante bas
duas cās sorsum: tertiā oz subiungere. hec aūt pre/
assignata ꝯuenicns dr existere. Rursus effectuz oēz
oz in vnam tandem cām primam iuxta ariſ. sniam re
ducere illeqz stare: cum ,pcessus i infinitum fo me/
taphysice neget. dolor autē vnus est cōis effect⁹ ab
bis duabus cāis cātus. in magis tm̄ z minus lz diffe
rant vt ostendet, ppter qđ z tertiā cāz ante has duas
opus subiungere z marie cum oīs multitudo ad vni
tatē oporteat redire a qua exiuit. ix. metaphysice. cū
etiam nā saltum in suis opationibus non cōmittat.
Itidem q̄icunqz inuenit aliquid vnum existēs i plu
ribus sm vnam vniuocationis rōnē tandem oz ali/
qđ illis prius reducere quod illoꝝ causa existit vt ca
lida i ignē oia: z lucida i solē metaphysice scđo. Cū
igit dolor a solutione cōtinui z alteratiōe subita vni
uoce saltē logice existat cū vtrobiqz sit sensus rei no
cive confesti occurrentis oportebit tandē ipz cū suis
causis imediatis in causam vltiorē z primā reducere
cōuenient datā. s. ipportionē vehementē tc. Hu
ius autem causa superior z radicalis in duas media-
tas sequestrat causas: ordinem tamen inter se habē
tes que subita sunt alteratio z solutio iuncture. Qđ
ostendit ex multis corpus ꝯstituentibus z causis ha
bitudinalib⁹ doloris tanq̄z priuatiue oppositis. duc
etenim vident primordiales nature corpus consti/
tuentes: qđ videlicet z qđ: primo prima. Corpus
etenim sm sententiam Hippocratis z ar. ex ꝯmix-
tione ꝯsurgit eloꝝ in qbus dns est ꝯspicere: q̄litates

vz ꝛ ſbas q̄litatib⁹ cōcretis affectas. Ex qualitatib⁹ quoqz ſm quēdā modū vnionis natura quedā reſul tat ↄplō appellata mēbris ꝑmo ↄſimilibus dict⁹ ap propriata. Ex cōfractiōe vero ſbarum in elemētis in uentarū reſultat ſm quēdā modā cōiunctiōis vnita tis cū predicto cōpoſitiōis modo forma q̄dā mem- bris vt officialia mediāte tamē ↄplone dictis organi cis attributa. In ꝑma ſi quidē natura ↄōnali mēbris ↄſimilibus dedita ꝑmo de biſtoꝝ. ꝛ ſecūdo de ꝓtibus ſenſus ieriſtit: In alta vero m̄bris orgāicis attributa actus vt declaratū. 63. Secūda tm̄ natura recipit eſſe p ꝑma ſicut totū p partes eius cōſtituit in eſſe. Mē bra nāqz organica ſunt ex ꝓtibus ↄſimilibus ↄſurgē tia ſecūdo de ꝓtib⁹. ꝛ ꝑmo de ↄōnibus. Plaſma fer te ſ. quit quatuor elemētorū eucraſiā aut forſitā ali/ qd diuini⁹ ꝓncipiū habēs deſuper a ſuperiorib⁹. dra. 63. ꝛ. 74. apparens. Scōm bas itaqz duas naturas ꝛ due delicie cōſequūtur corpus ſm q̄ ſenſus ꝓpor tionalit ſubito pencs diſpoſitionē imp̄mētis ab eius diſponit obiecto: qd ex parte forme ſeu vnionis po terit euenire. dolor autē per oppoſitū harū cārū im- proportionalitate aduenīēte repētina cōſurget. Sic igit bis ſuppoſitis duas poſt primam cām doloris aſſero ſubitā ↄplonis alterationē ꝛ ſolutionē cōti. vñ ſecūdo re. a. Et ſi ipropr̄ius dolor ſit ī corporibus ſenſibilibus cū eis accidit alteratio grādis ea ſubito a diſpoſitiōe extrahens naturali. que dupliciter eue nit aut mutatiōe qualitatis ſubito violēta vel ↄtinui tatis ſolutiōe: differēter tamē vt oſtēdet. De ratiōe nāqz doloris vt p eius apparuit deſcriptōeſ duo ſunt ſenſus videlicz ꝛ impreſſor ↄrietatis ſubitus: qui vtri qz ſunt ca uſa doloris ex repētina imutatiōe ꝑmo nā qz ſenſus exiſtit: eo q̄ mēbro ſenſibili ꝓportio quali tatū reperit ↄriarū. Eſt ꝛ ipreſſor ↄtrari⁹ ſubito oc- currēs ꝓpter alterationē eiuſdē generis repētinam. Sic ergo ſubita alteratio p ſe ꝛ ꝑmo cauſa ſufficiens eſt doloris. In ſolutōe vero iuncture ꝛ ſi repentinior occurrat ipreſſor q̄z in ↄplone: nā neceſſariū vi eſſe repentinā ſimul ꝛ violentā trāſmutationē fieri. ir. de inge. non tm̄ alter in ea repit vtpote ſenſus. nā ſolu- tio ↄtinuitatiſ alteratōe ↄplonis ſubita ſentit. Si. n. p ſe ſolutio peciperet imparis tūc in ea que ꝓtiuz ſen ſibiliū dolor adeſſet. In ſubita vero ↄplonis pmuta tione qd̄ pcipit ꝛ alterās ſubito qualitatib⁹ afficit ꝑ/ mis ex q̄b⁹ ratio dicta eſt ſenſus ↄſtitui. Solutio āt iuncture pcipitur p accidēs inquantū ipſa mēbris ac cidit vinctis p cōplexionē. Vnitas. n. p ꝑus ieſt mē bris ↄſimilibus: ꝛ p ea orgānicis ſicut hec p illa exi/ ſtūt. Q̄d apparet: vt. n. q̄ ſolutio ↄtinuitatis ſi mē- bro occurrat hñti ſenſum indiſpoſituz aut ꝓp caliditatē aut ꝓp frigiditatē: aut q̄ aia cū calore nāli alt⁹ ſit intēta nihil aut pax pcipit qd̄ nō accideret ſi ſolu/ tio cōtinuitatis ſentiret p ſe ipſam. Agi ſolutio cōti- nuitatis p ſe ſufficiens cauſa non exiſtit niſi ſenſus ex pte cōplexionis pcipiens aduenīat. Q̄d autē ſepatio iuncture dolorē maiorē videat ꝑſtare q̄z ſubita alte- ratio hoc euenit ꝓpter violentū ꝛ repētinū occurrēs defluxis aut de intra vel fortaſſis: q̄ deinde ad ſolu/ tionē ↄtinuitatiſ cōſequit alta cā doloris vt pote ſubi ta alteratio. hēbunt ſe hec itaqz p ordinē: qm̄ ſubita al/ teratio cōplexionis p ſe dolorē cauſat ꝛ pcipitur a q̄li tatū ſenſus nā. ꝛ q̄ alterās repētinū non ſic eſt vio/ lentū cum ſi q̄litas nō talit cum ſbo occurrēs ſepati/ no eueniet nō tm̄ doloris a ſubita alteratione velut a ſepatōe iuncture cāri niſi tandē ex vehemēti ſubita al teratione ſequat iuncture ſolutio. Que q̄dē lz forte eius ꝛ violentū ſit ipm̄ēs: nō tm̄ niſi ſēſu pcipietur ad quē ſequet ꝛ ſubita alteratio ꝛ ad hanc tandē iun/ cture ſepatio ita q̄ tres doloris exiſtent cāe due q̄dē iuncture ſolutōnes ꝛ vna ſubita alteratio. Intelligo āt nō q̄ aduenīēte ſubito ꝛ vehemēti ipreſſiuo ſolu/ tionis inſtātanea iducat mala ↄplexio i mēbro. boc. n. ipoſſibile cū hec alteratōe oporteat fieri. Alteratio aūt ips ſibi deteriorat: pbicoꝛ q̄nto. ſz hoc qd̄ pcipit id euenit ſenſu nondū i mēbro alterato qd̄ appareat. Cū. n. incipit alterari videm⁹ dolorē ſolutione cōti/ nuitatis ꝑoꝛi ceſſante augeri q̄plurimū Et iō cuz dr q̄ cā iducēs dolorē oz q̄ fit ſubita ↄpleriōis alteratō aut repētina iūcture ſepatio non eſt intelligendum q̄ iſtud fit ſubito vſqzquaqz: qm̄ tūc pciperet q̄nime Et iō exp̄imur qm̄ q̄ acutiſſimo quodā iciditur ꝛ oio repēte nullū aut q̄minimū dolorē ſenturi eo q̄ nō ſo lum alteratio. imo operatio q̄libz alia tempus regrit ſufficiēs in quo ſenſibile in ſenſu poſſit ipr̄imere qd̄ fortaſſis ēt in ſenſu viſus ↄtingit. 64. Q̄d aūt ſubita alteratio ꝛ ſolutio cōtinuitatis ſint doloris cāe breui bus deducatur rōib⁹. Sciēdū tm̄ ex ꝑmo ſcōa. q̄ cali dum ꝛ frigidū ſunt cāe p ſe doloris ſiccū aūt p accīns humidū vero nullo mō. vñ q̄rto de accīnti: In ſenſu tactus accidit mutatio lue nāe ꝓpter fortitudinē ca/ loris vel frigiditatis: qr humidū ꝛ ſiccum corp⁹ ſup aliud corpus icidēs niſi ſubito calefaciat vel refrige/ ret nō faciet nocumētū: q̄re. iz. de inge. ſolū caliduz noiatur ꝛ frigidū. Cū. n. duplex ſit actus caliditatis ꝛ frigiditatis: Prim⁹ q̄dē ꝛ cēntialis calefacere ꝛ ī frigidare: Scōs vo extendere ꝛ dilatare cōtrahere ꝛ coangustare: ad quos rādē ſequtur diuiſio iuncture. Caliditas eq̄dē ꝛ frigiditas cū ſint q̄litates efficatio res p ſe actu ꝑmo alteratōe ſubita dolorē inducent ꝛ ſepatione iuncture p accīns ꝛ ſo cauſabunt eundez. At qr vna q̄litatū paſſiuaꝝ valētior eſt vt ficcitas ꝛ ſi nō ꝑmo actu dolorē iprimer poſſit cū ſit gd paſſiuū ↄnter tamen cauſabit. vñ. Q. Siccitas p accidens dolorē iducit cum eā ſequatur alteri⁹ generis cā vt pote iūcture ſolutio. Eſt eni cū ipſa ꝓpter fortitudi- nē ſue cōſtructionis efficiatur cā ſolutionis iūcture. Humiditas aūt vt humiditas ꝓpter eius materialē paſſibilitatē nec ꝑmo actu nec ſcōo vt humect⁹ndo ſeu remolliēdo vel relarādo: ꝛ ſic neqz p ſe neqz per accidēs dolorē pōt ꝑſtare. verūtamē rōne q̄ntitatis mālis multe. vñ Mcſue de pharmacis: Humidum inq̄ntum humidū nō inuenim⁹ cām doloris ſore: ſed inq̄ntum pōt eſſe cū materia que q̄ntitate ſua moue/ tur ad ſolutionē cōtinui. Q̄d ēt ſenſit Raſis in viſio nibus. Alexander: ſiqdē dolores capitis fortiores ſi unt ſm operatiues qualitates ꝛ maxime ex calore. ex ficcitate autē non ſimiliter vehementes generan tur. humide vero qualitates quantuz ex ipſa humidi tate nullo mō inferūt dolorē: niſi forte cū calore aut frigiditate vel plenitudine humoꝝ: aut acredine ſit ꝑmixta būectatio. Q. vero tertio ꝑma: Humidū enī dolorē facit aut euaporatiōe aut ventoſitate cōtinuū ſoluēte: Quer. vero cui⁹ eſt ceteros ꝑter. Ar. ꝛ zoar nauſeare diuertit vtcūqz collz q̄rto inquiens: Hu/ mida vl ficca ↄplexio dolorē nō efficit niſi paꝝ ꝛ qñ ſola eſt humiditas: tūc ſola grauitas ſentitur. Pōt

ꝛ aliter vtcūqꝫ declarari eo ꝙ būi dū aut eſt ſimplex ꝛ hic q̄ minime eſt actiuū cū ht qualitatū paſſibiliſſimū. vel cōiunctum cū caliditate: ꝛ tūc opatio magis attribuet calido actiuo ꝛi ſi graduꝫ excedat fm ita ꝙ tale humectare erit magis ꝓpter calidū euaporare faciens ꝛ diſſoluēs humiduꝫ ꝑ partes q̄ ipſi⁹ humidi ꝓut humidū eriſtit. aut copulatū erit frigiditate ꝛ ſic ēt gradum vt per paꝝ excedet ſcōm. vñ Deſue ibi/ dē ca. de pfilio. Vlo cleuaſ res frā iuncta cū humdi/ tate ſupra fm graduꝫ velut ingt Hippocrates i epi demia. Humida ēt res fm Ba. nō trāſgredīt metā vſq; ad quā pōt extēdi regimē hois. Que aūt retruꝫ in ſo gradu ſunt tales nō opanť calefactiōe vel infri gidatōe aut exiccatōe ſeu humectatōe leſiua manife/ ſte ſimpliciū qnto. vñ ꝓmo fa: ca. 15. de eo qđ come/ dīt ꝛ bibīt: Que in ſo gradu ſunt talia nō ꝓueniunt ad ipediēdum opatōes manifeſte: neq; curſ. earum mutāt nālē niſi ꝑ accñs vt qr multa vel ſepi⁹ iterata. Res āt doloroſa ipedit ꝛ ꝓmutat opatiōes manife/ ſte intm̄ ꝙ ceteris nocitiuis vī eē moleſtior dria. 139. Propt qđ humidū inēſtuꝫ humiduꝫ doloꝛē cāre nō poterit. Sed ℈ vī ꝙ humiduꝫ vt ipm doloꝛē iducat q̄ñq; in tegmi. Dolores fm quē incūbunt locuꝫ aut ꝓtinuitatis ſolutionē aut alteratōes ſubitas oñdunt ꝛ ſubdūť: Alterať vero ſga caliditate frigiditate ficci tate ꝛ humiditate. Eti: ſo re. a. Doloꝛ fit in coꝛpib⁹ ſenſibilibus qñ in eis accidit alteratio magna ſubito q̄ attrahit ea a diſpōne nāli: que gdē alteratio fit per multitudinē in q̄litatib⁹ agentib⁹ bñ calefiunt aut in/ frigidanť ficcanť vel humectanť. Humiditas igr fꝫ ſe doloris eſt cā. Dicēdum ꝙ ga. aut audit humidita tē nō fm ſe: ſed ꝑ humido coꝛpe q̄litatiuo aut q̄lita/ ti ꝓſociatā alij vt expoſitū ꝑ Ale. Vel ꝙ inducīt de ficco ꝛ humido ꝑcipue exemplarit ꝛ. q. fmonis q̄dā eſt ꝓña ſuper latā. Dñdaſ ꝛ nunc ꝙ ſubita alteratio doloꝛē ꝑ ſe inducat: eo ꝙ poſſibile ē ipm ꝑ totuꝫ coꝛ/ pus diffundi. ſolutionē āt ꝓtinuitatis vita exīte ipoſ ſibile interioꝝ ſo apparēs. doloꝛē āt per totuꝫ coꝛp⁹ colliꝫ tertio: aut ſaltē fm eius plm exiſtere multotiēs ſenſus indicauit. Rurſus doloꝛ cātus a coplexione ꝓpter alterationē ꝓtingit q̄ ſubito occurrit. doloꝛ ve ro a ſeparatōe iuncture induct⁹ ꝑ motū impm vī lo calē. Apparet. n. eſſe motus q̄dā localis aut ſaltem cuꝫ eo exiſtere. ſed motus alteratōis poꝛ a motu ſaltē hic ſeparari locali ſicut arguīť ꝓtra Pal menidez ꝛ Melliſſuꝫ phicoꝝ ꝓmo. In his. n. materialib⁹ mo/ tus alteratōis eſt ꝓtioꝛ oi motu apparēs nāliuꝫ ꝓmo In vniuerſo vero localis: ꝓbať. n. ꝓmus: eſt cā oim ꝓnicoꝝ. 8. Propter ꝙ ſubita alteratio ꝑ ſe cā erit do loris ſine ſeparatōe occurrēs iuncture. Amp. Sꝛioꝝ Sꝛie ſunt rōes. Cum igr delicia ꝓſiſtat in quadā me diocritate ꝛ. q. in paulatina alteratōe ꝓmaꝝ qualita/ tū vt q̄ñ ꝓueniens cōueniēti ꝓiungīť eidē doloꝛ op/ poſitus exiſtet in diſpoſitōe Sꝛia earundē q̄litatum. ꝓpter qđ ꝛ ſubita alteratio vna cāꝝ exiſtet doloris. Probaťqꝫ denuo ſolutionē ꝓtinui cām eſſe doloris q̄ñ ſi ſubita alteratio eius exiſteret cā ſemꝑ doloꝛ ſen tireť eiuſdē diſpoſitionis oio qualis erit ſubito alte/ rans q̄litas: cuius cotrariuꝫ ꝑcipim⁹ ꝓtingere. Qđ declarat ſcōo inteꝛioꝝ ex Ba. colicā patiēte ex phla/ te qđ pararagoras vitreū appellauit dicens adeo ſe doloꝛē vehementiſſimuꝫ ſentire vt videret inteſtina irrebelo perforari exiſtimabat tamen lapidem mcunea tum in altero poꝛoꝝ vritidū criſtere: ait ēt admiran/ dum qualiť frigidus excidit hic humoꝛ non calefact⁹ violentia q̄ fm excisionē. Lyſterizatus nāq; fuerat olco rutaceo. Ex iſto demū fmone apparet ꝙ doloꝛ adeo vehemēs nō erat ex alteratōe ꝓplexionis ſubita quā frigidus exiſtēs bēbat facere humoꝛ: veꝝ ex ſolutō ne ꝓtinuitatis cum eēt pforatiu⁹ qui non pōt a phla te vitreo ratione alterationis cāri cū potius phla ita frigidiſſimū bēat qualitate ſtupefaciēdo doloꝛē pla/ care. Qđ apparet qꝛ iterioꝝ ꝛ primo fis: Doloꝛ di cīť pforatiuus ſolutionē ōnotās ꝓtinui. Rurſus ſbi ta alteratio ꝓplexionis vt doloꝛē ſit in tpe ampliori q̄ motus intueat localis ſeparationis ꝓtinui cum no ſic a vehemēter impmētibus iducať quā gdē vi/ demus repente doloꝛē pſtare: Licet eni ꝙ doloꝛem ꝫ iducere ꝑ ꝓpter ſubitā ꝓplexionis alterationē mor ſentiať: non tñ repente doloroſuꝫ vt ꝙ ſolutione ꝓti/ nui repentina iducīť. Velocioꝛ eni fit alteratio in cō plexione vt doloꝛē ꝓcipiat. Separatio igīť iuncture eſt altera cā doloris a ſubita ꝓplexionis ꝓmutatione

Propter hui⁹ ſcōm dicendū ꝙ auer. cōſiderans ꝙ oīs ꝓceptio doloris fit mediāte cōplexione voluit eam tm cām doloris exiſtere: ſed conſiderādo ꝙ mor ipreſſiuū ponēdum ēt ſolutionē cōtinui doloris alte rā cām: cum aliter vt onſum organū imutet q̄ alte/ ratio complexionis ſubita. Et ꝑ hoc apparet ad ꝓñs qđ Ba. ꝛ. A. moꝛū nō recte. Ad aliud dicēdū ſicut ſequēti ēt apparebit queſito ꝙ doloꝛ ꝛ delicia maxie i coitu ſunt tactus obiecta cū aliter imutēt organū ſē fitiuū a religs. vñ. A. ſcōo d aīa: Eſt ꝛ alius modus de eo qđ ſentit ſicut ſolutio ꝓtinuitatis que euenit ex verbere vel ex alio ꝛ nō ex caloꝛe vel frigoꝛe nec ex humiditate nec ex ficcitate nec ex duricie nec ex mol/ licie nec ex aliq̄ ꝓdictaꝝ. Similiter ēt eſt ſentire vo/ luptates tactibiles ſicut ex voluptas coitus ꝛ filia. Aut dicendū ꝙ ſolutio continuitatis ꝫ ſit cā doloris eo ꝙ vehemens ꝛ ſubito impmens iporꝛtat: nō tñ per ſe ꝛ imediate ſentiť ſed ꝑ nām vt declaratū comple xionis. Ad aliud dicenduꝫ qđ per eundē adducebať his duabus vijs rñdeť ſufficienť. dicta eni ſua pluri ficata ſup̄ vna radice videnť fundari. Propt qr/ tum aūt ad ꝓmum dicendū ꝑ interemptionē aut ex/ poſitionē cuiuſdā reductionis vnius cāe ad alteram vt tactum. Ad ſcōm vero dicendū ꝙ doloꝛ nō eſt al teratio: ſed qđ verius alteratio doloris eſt cā: ꝛ qđ alteratio non ꝓprie illic ſumīť ꝓut eſt motus in qua litate maxime tertie ſpeciei: ſed potius extenſiue pro q̄cunqꝫ ſumīť tranſmutatōe que idē iporꝛtat iproporꝛ tionem. Ad aliud dicendū ꝙ ꝫ doloꝛ ſit actio: non tñ ꝓpter hoc a ſola fit qualitate: ſed a q̄litate ſuſtentata in materia dimēſionata. Ratio eteni cōcludit ꝙ do loꝛ a qualitate ꝑcipiať vt declaratum: non aūt ꝙ pu/ re imprimať a qualitate eo ꝙ doloꝛ a ſubita alteratio ne cauſatus aliter qualitates ꝫ ſubiectum diſponen tes ꝛ aliter a ſolutione conti. eucnientes. Ad alia duo dicendum non eos intelligere ſubitā alteratio/ nem cauſam non eſſe doloris primariā: ſed ꝙ ad eaꝫ tandem ſequīť conti. ſolutio ita ꝙ vltimo doloꝛ ve/ hementioꝛ ſenti tur: cum due tunc vt declaratuꝫ do loris exiſtant cauſe. Ad aliud dicenduꝫ per interem ptionem aſſumpte. aut ꝙ ſubito quid temporis im/ porꝛtat. maioꝛ enim ſubitatio in ſolutione aduenit ꝓti nui q̄ñ i ꝓplexionis alteratōe: ꝛ ꝓpterea doloꝛ ſepa

rationis iuncture intenſior ꝛ repentinior exiſtit dolore alteratōis ſubite. Ad aliud dōm ꝙ dolor in ſenſu nō euenit ex ꝓceptōe ſpēi ſenſibilis obiecte: veruꝫ ex medio organū ⁊tangente. cū eni omnis ſenſus fiat ꝓ mediū ſo de aia: mediū interdū excedēs ꝓportōem ſenſitiui id dolore facit. vñ. A. ſo de aia. Diſpō auditus ꝛ viſus nō dolet ex hoc ꝙ videt aut audit ſꝫ ex hoc ꝙ tangit accidit ei dolor tactualis. tertio ēt decia velut appet in receptōe ſpēi ſolis ꝓpter fulgorem eiꝰ pupillam ⁊tangentē dolorē pāre ꝛ in corruptionez trocunia. Ad aliud dicēdum vt iam apparuit ꝙ non ſunt niſi due nature prime. vna que ſegtur ⁊ōem q̄litatis eſſox. alia ⁊o que formā reſultantē ex earūdem ſubſtantiis. nam vnitas vera faciēs ad conſtōnē corporis ꝓ prius mēbris ieſt ⁊ſimilibus ꝛ per hec organicis. que. n. vnio ſiue natura cōis mēbrox cōſiliuꝫ organicox adinuicē cōiter ponit magis ē odor gdaꝫ ptium ꝛ decoratio q̄ꝫ vnitas ꝛ natura cōis vera. Ad aliud dōm ꝙ ille quatuor apparētes cāe reducūt ad duas. Non. n. eſt dria realis verū vocalis ꝛ modalis magis. Ad vltimū dōm nō hic queri cauſas particulares doloris: ſed vles primas: que vt oſtenſum tres exiſtunt ordinē prioritatis ꝛ poſteriōritatis i adinuicem recipientes.

Voniam exercitio non raro ⁊tingit labor ō inceps euenit dubitare: an labor apōſus ſeu pblegmonoſus ſit alius ab vlceroſo ꝛ intēſiuo. Et vī ꝙ non alius ſꝫ idē: qz vt appebit ex tertio de re. a. ſa. ꝛ. 5. ⁊iugatio laboris ē vlceroſus: tēſiuꝰ apoſus; arefactiuus ſeu attenuatiuꝰ vel exiccatiuus. Si ergo bi q̄tuor ⁊cidūt vna: multo amplius vlceratiuus ꝛ extenſiuꝰ in apōſuꝫ ⁊currēt. Amp. ibidē tres ſūt labores ſimplices. Sunt igit vlceroſus tēſiuꝰ et arefactiuꝰ: cū apōſus ⁊poſitōem iportet: ⁊ſtruit. n. ex vlceroſo ꝛ tenſiuo apud oēs. Et i. vlceroſus ꝛ tēſiuus ſunt ptes apōſi. componūt nāqꝫ ipm. Totū vero nil aliud eſt q̄ꝫ ptiū oium aggregatio. Cōmentator phicox primo. Rurſus quod ꝓducit ab aliquo eius ſapit nām ita vt orte principijs attenſtant ꝛ ecōtra in tegni. ſed apōſus ꝓuenit ab vlceroſo ꝛ tenſiuo: non igitur alius ab vlceroſo ꝛ tenſiuo cū oīs diuiſio cedat in oppoſita. ꝛ cā ēt ſimul extet cuꝫ cauſato phicox ibidē. Oppoſitū tertio ꝛ quarto ō re. ſa. de accūti quinto aphōx: ſcda. primo fa ꝛ tertia ꝛ ꝑctice primo. Et gbus vtiq̄ ſubdent que iceps. Ad huc quox ꝓcuratōes ſunt altere: ipſaqꝫ differūt cuꝫ be ordinētur directe per oppoſitū in illa. Sed vt predicta iſpicīēdo appet loco ſunt alie. Itaqꝫ labor apōſus eſt alius ab vlceroſo ꝛ tenſiuo. ⁊propter ꝓmuꝫ qdem ſcendū ꝙ labor ſuſcipitur multiplr. vne quippe ꝓ nocumento ſeu dolore iuxta illud veteris. In quo morbo ſomnꝰ laborē ꝑſtat mortale. Aliter ⁊o ꝓ fatiga penes illud eiuſdem. Vbi fames nō oꝫ laborare. vnde epidimiarū. 6. Labores cibis ꝑdiſponant. Accipit ꝛ tertio ꝓ effectu fatigie: q̄ laſſitudo ꝓ prius dī. Labore nāqꝫ ſiue fatigia ſupfluo laſſantur animalia. Quarto ſigdem pro diſpóne penali ab intra emergente vt a ſeipſa ſine cā: qui labor caſualis ſeu ſpōtaneus appellat iuxta aphōx fa. Labores caſuales narrant ſiue ꝓnoſticant morbos. Et is nēpe quedam ē neutralis decidentia futuri morbi oſtenſiua. vnde in tegni. De cāis ꝑſeruatiuis que corpori debētur neutro decidenti maxime nobis de laboribus tractantibus ꝛ quecūqꝫ alie adiacent laboribus diſpōnes: que vt cōſeqnter appebit ſūt conſtipatio porox ꝛ raritas eorūdem. Decidentia. n. ſub neutro locat 72. Sub almelilatica. n. laboris continetur diſpōne Huius ſigdem labor non eſt morbus ſed via in ipm quod oñditur qñ in libris de re. ſa. tractat. Neqꝫ actualis exiſtit: verū ſimilitudinarius ꝛ imaginatꝰ magis vt oñdent ſpēx ipſius deſcriptōes. Et de hoc q dē labore cum imediate dicto perquiritur dubitatū. q ſigdem duplex exiſtit: vnus certus ꝛ alius aſſimilatus. ꝓpter. n. quandā affinitatem labor noiatur: nō q̄ vere talis puta dictus arefactiuus. Primꝰ aūt triplex exiſtit vlceroſus: tēſiuus: apōſus. Eſt aūt labor vlceroſus diſpō in qua inuenitur in cutis ſuperficie ac ſub eius ꝓfundo vlcex ſtimulantiū mordentium ꝛ pungentū filitudo. Imaginātur. n. hoc labore patientes in eox muſculis tanq̄ infira ſore acuta: ꝛ potiſſime cū mouentur. Cuius qdem cā ē ſupfluitatū pluralitas acutarū ꝛ ſubtiliū magis effuſax vel eliquatio adipis pinguedinis ſeu carnis mollis que ſi puenerit in venas q̄ꝫ bonus q continetur in eis corrūpitur ſanguis: ex qbus horror ꝛ rigor demū ſupuenit: ꝛ per ⁊ñs febris ꝛ ꝓprie cum amplioꝰ aia vel corpore patiētes agitent. Tenſiuꝰ aūt eſt diſpō i qua vī ſentiri ꝓtium extenſio easqꝫ tanq̄ verbere cōfractas. Quā qppe cāt in muſculis plectoria ⁊tenta aut ventoſitas groſſior extenſiua. Eſt aūt apōſus diſpō a qua quaſſate ꝛ pblegmināte apparent ꝑticule cū calore tenſione maiori ꝛ mordicatōe. Eius nāqꝫ cā ipletio ꝛ cacochimia ꝛ laborū hic nempe deterior. Qui aūt ſimilitudine iter labores ꝛ ſi non ſit cōputatur eſt arefactiuus diſpō in qua patiēs fantaſiat ſe. q. exiccari ꝛ arefieri ac ⁊trahi que in corporibus bñ humoratis ⁊tingit ex imenſuratōe gymnaſiox ꝛ vſr reſoluentiū oium cum praue fuerint ꝓcurata diſpōes vero his ꝓpinque ac ⁊ñtes ſunt vt tactū ⁊ſtipatio ꝛ porox raritas. Eſt aūt cōſtipatio diſpō corporis contingēs in cutis poris: que opilatōe vel denſitate accidit pororum obſtructōne noiata. Raritas vero eſt diſpoſitio huic oppoſita que corpori occurrit ex fricatōe pauca ꝛ balneo ꝛ vſr ab oibus aperiētibꝰ ꝛ porificātibus. Egdeꝫ huiuſmōi labores duplici occurrūt de cā. vel enim ab exercitio ſuperfluo tuncqꝫ ſotaſſis laſſitudines dñr ꝓprie. aut a ſeipſis ſponte abſqꝫ cā puta exteriori ꝛ hi prioribus peiores ꝓcuratōe diligentiori ſunt egentes. Adhuc quoqꝫ laborū quidam ſunt oio ſimplices vt vlceroſus tenſiuꝰ ꝛ arefactiuus. Alīq aūt totaliter cōpoſiti ſicut. iꝭ. ⁊binatio vt vlceroſus tenſiuus apōſus arefactiuꝰ: Quidā nero iter hos medij vt apōſus cū alioꝝ plurimis: ꝫ tñ amplius ꝛ minus ꝓut pluribus aut pancioribus ꝑticipāt. Nā cū certe attendūtur laborū priores tres extant ſimplices vt vlceroſus: tenſiuus: apōſus. q̄tuor cōpoſiti ſicut vlceroſus tenſiuꝰ vlceroſus apōſus: tēſiuus apōſus ꝛ vlceroſus tenſiuus apōſus ꝛ ita. iꝭ. exiſtēt. Si ⁊o predictis tribꝰ adiūgat q̄rtus ſimplicibꝰ vt arefactiuꝰ: tūc. iꝭ. reſultabūt: oēs q̄tuor qdē ſimplices p̄tacti ꝛ ſer duabus differentijs ⁊poſiti vt vlceroſus tēſiuꝰ: vlceroſus apōſus: vlceroſus arefactiuꝰ: tēſiuus apōſus: tenſiuus arefactiuus: apōſus arefactiuus. Cū āt tres ⁊currūt: ſic q̄tuor ⁊ſurgent ceu vlceroſus tēſiuꝰ: apōſus vlceroſus: tēſiuꝰ arefactiuꝰ: vlceroſus apōſus: arefactiuꝰ tenſiuꝰ: apōſus

arefactiuus .sed cuz.4.cõiunguntur vnus ꝯcurrit vt vl.apo.tensiuꝰ are. Sic igitur erunt quindecim puta quatuor:ser quatuor ꝛ vnus. Si vero cõstipatio ꝛ ariditas cõiungant ꝑdictis inumerabiles insurgent fere. Sed dubitaꝫ quomodo ꝯcidere pñt sic in vnũ dispares ꝛ diuersi ꝛ marie cum arefactiuꝰ ab alijs.q.multũ distet quare i proprie positus labor efficit. Dicendũ ꝙ eoꝝ compositio est ſm vicinitatem ꝛ ad sensuz vt i cumulis ꝛ aceruis:nõ aũt ſm veritatem ad intellectũ:ni fortassis in apõso vt tertio declarabiꝫ in coloꝛibꝰ dicendoꝝ. Aut dicendũ ꝙ tam varij labores non ꝯcurrunt vna ſm totũ corpꝰ vel vnã ciꝰ determinatã ꝓtez: vexꝝ ſm distantes ꝛ differẽtes: qõ forte inuiꝫ tertio re.sa.ita oẽs septem laboꝝ differentias ex ꝓte aliq̃ verificabis. vniuersuz Xo nõ simplicit. Licet nãqz ꝯcidant qñqz subiecto: ratione tñ differunt ẽt reali. Aliud qdẽ lz diuersitatẽ ſm driam importet specificã. Porphi ius qm̃ non oẽ ſm differentiã altexꝝ est:posterioꝝ ſo. Eo tñ cõiter sumpto diuersitatẽ denotat accidente cõi ac ꝓprio ficut ꝛ alterã. Propt ſm Xo sciendum ꝙ aliq motuus p̃tactis in argutis dixerunt apõsum laborẽ ꝯponi extẽ fiuo ꝛ vlceroso qõ vꝝ vt dubitans Ba.indicare ita: Fortassis vtiqz quis estimabat apõsum laborẽ neqz simplicẽ neqz tertiũ in dictis ꝑus duobus: ꝯpositus vero ex ipis ꝯsistere.qd de hoc tertio videbiꝫ dicẽdo rũ. Propt tertium qdẽ sciẽduz ꝙ labor apõsus ñ est simplex oifariã vt reliqui tres simplices aut cõpositus sicut plures ꝑtactoꝝ. Accidit tñ simplicitati amplius q̃z ꝯpositioni. Eius nãqz cõpositio est tãq̃z Xa existẽs:reliquoꝝ vero ceu sensibilis apparẽs.qõ manifestaꝫ coloꝝ differentijs:nã eius qdam est simplex oio vt albꝰ ꝛ niger:cui figdẽ labor ꝓportionaꝫ simpler.alius cõpositus oifariã duplici cõpositione pretacta ficut q lotare carnis similis oleaginꝰ ꝛ carmininus seu cineritiꝰ ꝑmo ſa.qõ ꝛ pictoꝛes mixtõe colorũ oñdunt qbus qdẽ alij cõparãt labores mixti. Quidam Xo medius ꝯpositus vt certa ꝯmixtõc ceu citrinꝰ:rubẽs: viridis ꝛ hꝰi.qbus nempe labor apõsus coaptaꝫ. Cõuenit igr̃ is cũ vlceroso ꝛ tẽsiuo amplius q̃z simplices int se differt tñ essentialit ab eis q bus cõponit velut colos medius cõfectus ex albo ꝛ nigro. Quod firmaꝫ qz quoꝝ cãe sunt alie ꝛ effectus sed altere sunt cãe vlcerosi ꝛ tensiui q̃z apõsi. illoꝝ nãqz simplices huius ãt composite.composita nãqz alit efficiunt q̃z simplicia vt ars designat alchimica. Itidẽ quoꝝ ꝓprietates accidẽtia ꝛ ꝓcurationis indicationes sunt differẽtes ꝛ ista distant:cum vnũqõqz taliũ his sufficiẽt determinent. sed he differunt. qm̃ ꝓprium laboris est apõsi itumescere corpus ꝛ vniuersa neruosa videri quassari ꝛ cõteri vsqz ad ossa:ñ autem vulcerosi ꝛ tẽsiui: vexꝝ mozderi ꝛ tẽdi. Similiter in apõso abhorreꝫ expandidatio vniuersaliterqz motus:oĩs non sic ãt in vlceroso ꝛ tensiuo. Mocumentuz ẽt imensius imaginaꝫ sentiri cũ duplex fit cã ipsiꝰ: plectorica vz ꝛ cachocimia quaꝝ vna soluere videꝫ qõ continuũ ꝛ altera coalterare qõ eucratum. Indicatio quoqz ꝓcurationis diuersa:qm̃ illa que i apõsa attendit respicit virtutẽ indicationis ꝛ dignitatem. Que Xo in vlceroso ac ẽt tensiuo ſbam. penes nãqz hec oz in amplius ꝛ minus ꝓcurationẽ variare instando:deniqz magis altero non relicto ei ꝙ maluz vꝝ machinari per maius. Itaqz labor apõsus est alius alietate specifica ẽt a tensiuo ꝛ vlceroso:cuz cis tñ cõcidit in cõi ceu mediuz cũ extremis. plus.n. ea tnt̃ se distant q̃z medium ab eisdẽ vt coloꝛibus denotaꝫ. Propt ẽrtum aũt dicendũ ad primuz vt iã inotuit ꝙ nõ est file de qntadecima cõbinatione laboris ꝛ pluribus ꝯpositis sensibiliter ꝛ appenti compositione ꝛ vt certa ꝛ existente q̃lis vt declaratũ est que laboris apõsi. Ad aliud dicendũ ceu oñsum ꝙ arefactiuꝰ labor non ẽ labor ꝛsi eidẽ fiꝫetur. vñ Ba. Est q̃ dam ꝛ alia dispositio deinceps aliquẽ vt laboꝝ: ꝛ demuz alia ꝙpe cũ bis quarta similis exñs laboꝛi: non ãt est laboꝝ: qz neqz vlceroſaz aut tensiua neqz phleg minosã hz dispositionem. Sed neqz horroꝛẽ aliquez vel doloꝛem neqz ad motus segnicie similem laboꝛibus refert. Bracilitatẽ vero cum siccitate hñs. labor nanqz vꝝ morbũ ꝓnosticari materialẽ q̃lis nõ erat arefactiuꝰ cum signũ ꝛ significatum ꝓportionabilia. Relinqt̃ igitur laboꝝ iter hos tertius erit apõsus ꝛ non arefactiuus. Ad aliud dicendum vexꝝ esse dũmodo ꝓtes ille separate rationẽ ꝓtium seruẽt ꝛ tã q̃z impfecte non existẽtes in toto. Si Xo ex illo disiuncte in seipsis adhuc rõnẽ totius obseruent ꝛ nõ ꝓtium non oz vt coloꝛes oñdunt extremi. Aut totum mãliter idẽ cum ꝓtibus exiſtit:non ãt formalit cum aliud ꝛ altexꝝ hẽant formã ꝛ esse separate ac ꝯiuncte. In toto.n.potentia extãt tñ sequestrate Xo ꝛ separate actu. Ad aliud dicendum ꝙ oẽ qõ ꝓducit ab aliquo eius quandam obtinet nãm vniuocã virtualem seu mediã: dria.i4o.q̃liter vꝝ labor apõsus ad vlceratiuz ꝛ tensiuũ se habere ſm.n.ꝙ similaꝫ eisdem: essentialit tñ alter. Neqz ois diuisio est per oppositа oifariam directe oppositа suscipiendo ceu que imediata vt aiatum ꝛ inaiatum:rationale ꝛ irrationale ꝛ huiusmodi sicut consurgentiuz ex tali diuisione vnũ non coadiuuat alterum adesse. Qõ in coloꝛibus nõ euenit aut in laboꝛibus ꝛ vliter in oppositis mediatis. Et ideo diuisionũ apparens libro. Omnis diuisio aut bimembris aut reducibilis ad eandẽ. Silr q̃z uis causa ꝛ effectus simul sint actu ꝛ realit tñ differunt ficut prius ꝛ posterius perfectũ ꝛ impfectũ. Iz n.aliquid efficiaꝫ ab aliquo:non tñ est idem quocunqz modo:sed magis specie vel similitudine:non aũt numero. Ad ea ẽt que alterius ꝓtis appet quid dicẽdum:qm̃ apõsus labor non tñ distat a componentibus ipm vt ea inter se.neqz itidem curationes sunt oio alie:quia in speciali non autem in cõmuni: cum vtrobiqz debeaꝫ eductio et alteratio.

Differentia.77.

Quod doloꝛ non sentiatur vꝝ quoniã aĩa sensibilis non est nisi ad q̃litates differentia ꝓpria doloꝛ autem non est qualitas sed magis ad aliquid dictum enim ꝑus ꝙ doloꝛ sensus fit tristis. Amplius doloꝛ est sensus.sensus autem non sentiꝫ Sentiretur nanqz aut a se ipso vel ab alio:non ꝑmo quia sensus non apprehendit se nec instrumentũ suũ Algazel de aĩa:Qm̃ sensus est virtus mãlis:quod autem tale non reflectiꝫ supra seipsum.sed solum qõ erat ſm Proculũ imãle:et ideo intellectus intelligit se ceu alia:tertio de aĩa.neqz ab alio:qz sicut arguunt quidam illius sensus esset et illius alius foret sensus:et sic procederet in infinituz quod respuit natura primo de animaliũ generatione. Rursus addunt:si doloꝛ sentiꝫ tactus ꝓcipiꝫ sensu qõ eius fit cõ

prehendẽdo sensibilia: nullus aũt phõr nũqz̃ inter sensibilia dolorẽ collocauit. Eti. Sensibile pficit sẽ sum ducẽs qõ erat in potẽtia in actũ ficut itelligibile itellectũ. dolor ℞o virtutẽ nõ pficit sensitiuã: imo iter cetera ledẽtiũ corrũpit. ℙalin. ℱirmat qz illud qõ ẽ ℑrium corrũpit: cũ de nã ℑrior fit fore adiuicez corruptiua. Sz dolor ẽ ℑrius sensu cũ is sit q̃dã mediocritas primar̃ ẽt excellẽtiũ qualitatũ: dria priori dolor aũt passio ẽ vehemẽs repẽte sensui occurrẽs. Adhuc dolor ẽ accidẽs. Jd ãt ẽ actio lesa: qõ vero sentit alteratõe pficit cũ sentire quoddã fit pati qõ alteratõe ꝯsistit. Sz qõ actõis ẽ lese tanqz̃ scm̃ vr ab alternatõe secedere. Jtaqz dolor mime sentit. ℚ p positũ qcũqz dolẽres aliqd corporis plurimũ dolorẽ nõ sentiũt et reliq̃. ℜursus. Dictũ est antea p auic. q dolor fit ℑrium ipressorẽ repente sentire, adhuc illud qõ est signũ sentit: qz ipm ẽ quod sensui se offerens in itellectu aliqd derelingr. dolor ãt est signum vñ in tegni. Dolores fm quẽ incũbunt locũ aut subitã alteratõem aut solutõem ℑtinuitatis ꝯstendũt. ℙalin. Qõ deficere facit ℞tutẽ et destruit nisi mẽs egrotet sentit. Datus nãqz ẽ fm auic. de aia. 2. aiali sensus: vt iuuatiua pcipiat et nocẽtia: ℏ eligens: illa vero spnẽs: dolor ãt hec opar̃ prio ℞a: dolor ergo sẽtit. ℙropter primũ vero sciendũ q gd sit sensus: doloreqz prius visũ. ℙropter fm vero sciendũ q aliq volucrũ oẽs q̃litates tangibiles ad calm̃ et frũz reducere q ℞o õ aia ꝑpugnant ab. A. qñ cetera sensibiliũ a calido et frido pcipiũtur fine coꝝ medio aut saporis vel odoris siue alioꝝ q̃qz ℞tualr eis calidum et frũm ifint cũ ex eis ℑficiantur q̃litates precipue fẽ vñ. 2. de ge. et cor. Manifestuz q oẽs alie tactibiles dric reducũtur ad primas q̃tuor. hec ℞o nõ amplꝰ in minores: nõ tñ calidum ẽ quod ficcũ neqz qõ humidũ et sic de alijs: neqz subinuicẽ ertãt vt sub calo et humido. vñ ex his nõnulli sumpserunt cãm erroris volentes dolorẽ et deliciã in primas reducere qualitates: quod nõ ẽ: qz si hi in prima deducũtur eo q ab ipsis cãntur: tũc et sensibilia alioꝝ quatuor sensuũ reducent in tactũ cũ cãent̃ ab illis et color medius ac sapor: et ita alioꝝ sensuũ obiecta nõ erũt que media: sz tñ extrema cũ ex eis ℑficiant̃. Cuiꝰ falsitas ẽ appẽs Amp. sciendũ q. A. ponit ibidem dolorẽ fore vnuz tactus sensibiliũ ingens. Est et alius modus õ eo et reliq̃ vt antea. ℙost que subdit. Dolor et remediuz doloris sũt de sensibilibꝰ tactus: qõ ẽt vr Ba. quarto sape de accidenti. Letari qdez tristari et dolere sit in sensibus que oibus seriatim sensuũ declarat inesse vt visuz prius. Qõ oñdit ẽt sermo ipsius in genitalium delicia et eiꝰ oppositõ. Alij ℞o ꝓtulerũt in doloris cẽntiã igredi duo: sensum vz et nocumentũ qõ dicũt ex diffinitõe doloris patẽ cũ nocitiuꝰ sit sẽsus, ꝓpt quod ingunt dolorẽ inquãtũ sensus extitit nullo modo sentiri: sz bene iquãtum nociuus. Quod silr sapiunt in delicia. Jpsa. n. nõ sentit inquãtũ ẽ sensus: uerũ in eo q iuuatiua: Sed hoc in cõi stare nõ põt eo q dolor nequaq̃z ẽ sensus vt idicant: sed potius eiꝰ extat passio. Est nãqz sensus passio repente occurrens ipsius susceptiuo. Sic. n. alia tangibilia sensus non existunt vt declarabitur: ita neqz dolor. Qõ si dicat qñqz dolorẽ tristem sensum existere seu nocitiuũ: dicendũ talem nõ eẽ doloris veram rõem vex aliquaz notificatõem famosaz: ꝓtractam ℞o amplꝰ ꝑfectam eius rõem includere. Non. n. valet et si dolor ẽ sensus tristis: igitur et sensus ficut dicũt. ℙblegma nãqz ẽ san. diminute decoctus: nõ tñ phlegma san. est simplr: sed totũ filr. Jta ẽt methau. i. ℜos ẽ pluuia pua: et pluuia ros magnꝰ nõ tñ pluuia simplr ẽ ros: neqz ros pluuia: ficut neqz habitus dispõ neqz ꝯ. Lz Boetius in p̃dicamẽtis scribat habitũ disponem eẽ infirmã ipsaz ℞o habitu stabilẽ. Sic igitur dolor nõ ẽ sensus absolute: sed tristis aut nociuꝰ cõiunctim qõ nil aliud q̃z passio sensus et obiectũ. filr et delicia non ẽ sensus sed passio hilaris et obiectũ qua mor reducimur ad nãm. ℙropter tertiũ ℞o ciendũ p̃mo q oba tactus multiplicia exist̃ cũ sit plurimas pcipiens ℑrietates plures verius extẽt sensus vt tactum ẽt dria. 42. sensus. n. rõem sumit ex obõ: velut scia ex subõ: potentia. n. sensitiua mãlr vna in eius ens organo formaliter plures existit ex obiecto eã i actuz ℑducẽte. Sic igitur et sensus dupler erit mãlis vt ℞sus sensitiua organo alligata et formalis cũ ipsa ℞tute obiecti in actũ deuenerit. Scõo quoqz de gene. et cor. tactus ponũtur dr̃e q̃plurime: calm̃. s. fridũ sic cũ: et hi graue et leue: durũ et molle: viscosum et frangibile: asperũ et lene: grossum et subtile. vñ nãluz et inuamẽtoꝝ ẽt primis. Ex spermate sũmisso in matrice vel terrã tpe ℑstituũtur determinato pricule illꝰ quod gnãtur q̃plurime et hu. caliditate et fritate: et alia quecũqz sequũtur has differẽtes q̃s scies ex de gnãtõe sermone. has qdem primas sequũtur marie relique tangibiliũ driaruz: post quas gustabiles olfabiles et visibiles eueniũt: duricies igit̃ mollicies: lubricitas et ariditas: leuitas et grauitas: dẽsitas et raritas: leuitas et asperitas: grossicies et subtilitas: tangibiles sunt he dric. Quod et rõe formatur: qz fm p̃dictos: omnis dispõ ℑria dispõni corporis sentit̃ mutatõe q̃ subito pmutar̃ ad illam: nõ eni quod ordinate ac paulatine occurrit sensibiliꝰ pcipit̃. neqz qõ iaz a permutatõe cessauit: cũ ois passio ac ẽt sentire sint in fieri et alterari: accidente. 3. ℑn residere nãqz et q escere non sit passio: ꝓpter qõ fm. A. calor et bicoꝝ q̃uis itensior ertet tertianoꝝ calore non percipit ab eis tactu. talis aũt dispõ est dolor: et marie cum ceteris plus contrariet̃ nature. Amp. illud ℞e percipit̃: tactu ꝓr se quod ab alijs sensibilibus discernit̃ secũ exñtibus: aut q nil aliud pcipit̃ nisi ad ipm: hmõi vero ẽ dolor. Sepe nãqz in pte pcipitur passio tristis et calm̃ fit̃ vel frũm. Silr predicta ente passiõe sentitur ea nõ raro absqz qualitatũ aliqua prima seu secũda. Vnde cũ hoc scriberem dolor mihi in scapula supervenit in qua satis sensibilis exñs nulla potuit prima rũ: neqz secũdarũ qualitatũ sensibiliũ ꝓtactaruz ꝑter passionẽ tristẽ percipe. ℜursus. ℑn coitu que q̃litatũ pcipit̃ primarũ aut secũdarũ nisi sola ℑuẽctis cuz cõueniẽti ℑiũctio que ẽ delicia. Cuius itaqz oppositũ sentit̃ in eius ℑrio: vt quarto appet de accidenti. Contrarioꝝ. n. ℑrie sunt rõnes. ℙalin: Illud marime sentitur qõ cã existit vt sentiantur et reliq̃, ꝓpter quod eni vnũquodqz et illud magis. sed ꝓpter dolorẽ sentiũtur alteratio subita et solutio ℑtinui. ℱortas fis qs logicizans hãc volet rõcinatõem detinẽr. ad huc absurdũ vr̃ dici q maxime sensibile subitoqz i natura occurrens a ℞tute non percipiatur sensibili qualis est dolor eiusqz oppositum. Dolor igitur per se etiã sentitur vnũ existens sensibiliũ. ℙropter q̃r

tū vero dicendū ad ꝑmū ꝙ dolor ē vna q̄litatū ⁊ delitia. Est nāq; in passione ⁊ passibili q̄litate locādus. Si āt ꝑ q̄litates auer. itendat ꝑmas aut scōas cōiter solū exp̄ssas vt oñsum se cū non cōsentio cū dolor aberis ꝓcipiat alius ac alit. Neq; hoc ipediret suppositto ēt dolorē ad aligd fore: qr ꝑme q̄litates directe in genere locant q̄litatis: graue ⁊ leue i p̄dicamento substantie: asperū ⁊ lene i genere positionis. 42. dria ex Ar. ⁊. Cōmen. ⁊ tū sunt vni⁹ sensus puta tactus obtecta. Ad aliud dicendū ꝙ vt apparuit dolor non est sensus: sed pot⁹ obiectū ⁊ passio ei⁹ ꝓp qō non valet deductio. Est ēt dare vnū sensū sic cōem ⁊ non ꝑdire in sensibus ad infinita distinguētē iter diuersor sē suū oba. 2. apparens de aia. Ad aliud dōm ꝙ aligs phōr vt Ba. ⁊. A. expressius dolorē ⁊ illius remediū int q̄litates locarūt sensibiles: qō vt ꝓbatū nec sse: nā idē sapiētes interdū ponunt plures q̄litates tāgibiles: aliqñ vero pauciores de aia eni. 2. exp̄munt solū caliduz ⁊ fri. siccū ⁊ hu. durū ⁊ molle. Et cōmētator graue explicat ⁊ leue ⁊ plura taliuz sunt supius nūciata. Primo quoq; prima innuit q̄tuor ꝓtactes solū fore in tactu cū sensus sunt octo ꝑm ponētes tactus plures. Quas gdē exprimit Paly vt cū ꝑmis duꝝ ⁊ molle aspeꝝ ⁊ lene. In scdo vero. A. de aia sunt exposite multo plures. Ad aliud dōm ꝙ sensibile ꝑficit sensuz ⁊ vigorat ipm cū fuerit ꝓportionale ⁊ ꝓueniens: nō āt ip̄oportionabile ⁊ ꝑnū. sensibiliuz. n. excellentie corrūpunt sensuz: de aia. 2. Neq; enim fortitudo sensus ad itellectū oio: qr marima sensibilū sensuz ꝑimunt sensitiua. Intelligibilia vo q̄ꝫ maria corroborāt itellectuz. 3. de ania. Ad aliud dōm ꝙ q̄ꝫ q̄ꝫ vnū ꝑnoꝝ aliud corrumpat nō tñ iter ipsa tollit actio: sed stabilit magis. Corrumpere nāq; rē suā dicit in fieri: non āt in facto eē. Si. n. iam corrumpit sensibile sensuz vt dolor: neq; aliqō aliorum percipietur sensibile cum dcm̄ fit sensationez in fieri ⁊ altari consistere. Ad aliud dicendum ꝙ dolor dicit actio lesa respectu morbi q actio est ledens: tñ actio lesa accidentis vel doloris est magis in fieri q̄ꝫ actio morbi ledēs vt declaratum. 73. dria.

Quesita circa signa. Differentia. 78.

Vod icteritia sit ante septimaz diē bonuz signū monstrat ex q̄rto re. a. ita: In febre colerica ante septimā sup̄ inatus icteric⁹ soluit febrē. sine rigore vo si supinnascat ex tpa p̄nitiosum. Quod ⁊ zoar cū Aucr. testat. Adhuc si qō min⁹ vī iesse inerit: ⁊ qō plus. minus vo vī q̄ mā phlegmatica vel sanguinea ante septimā terminetur diē cum sit frigidior grossior: ⁊ colera mobilis min⁹. hec āt sit vt visuz i apoplexia q̄ in paly̆sim t̄minatur: ⁊ febris sanguis eius p naris fluxuz atq; i variolas in q̄rta ⁊ añā. Rursus: Sicut mā colerica pōt añ septimā per vomitū aut secessū euacuari silr: ⁊ per cutē vī cuz colera sit ca. subtilis: motū petēs a centro ad circūferētiā qō oñdit ipsi⁹ p sudorē crisis plurimū facta: i quo pus colere cōmiscetur cuz sudor sit sanguinis superfluitas: cui pus colericū est admixtū seorsū canōe. 2. A. Et ꝓfirmatur qr aphoris. 4. Sudores iudicātur boni si die inceperit tertia qnta septima ⁊c. Palin. tertio. 15. Si colera putrefiat intra vasa tertianaz gignit: si vero non icteritiā; sed tertiana pōt ad bonuz añ septimā terminari vt qnta. nā tūc mot⁹ ipsi⁹ istat dies in q̄ colera putrefactione subtili et alato reddi grossior iputrida. itaq; icteritia pōt añ septimā signū eē laudabile. In oppositū medicor est cetus. vñ Isaac febriū. 4. Icteritia añ septimā oi ꝑculdubio timorē innit. Rursus: Icteritia sub crisi locat ꝑmutationis q̄rto apparens fa. sed talis non fit ante septimā: neq; vsr in morbo acuto ⁊ mā subtili: sed in cronico magis ⁊ grosso cū vtutis debilitate. Adhuc crisis laudabilis exp̄tit idicationem equalit distanté a morbi p̄ncipio ⁊ ipa crisi: febriū isaac q̄rto. si nulla talis ē dies ante septimā nisi q̄rta que idicatiua eiusdez extat certa vt latio denotat lune. Igit añ septimam icteritia signū non erit laudabile. Propt qdē ꝑmuz qō non min⁹ intentū cum quesitum extet de signo scidendū ꝙ signū est sensibile qō sensui se offerens intellectui aligd relingt. Ex sensationib⁹ nāq; multis cō surgit memoria ex q̄ elicit exp̄imentū: ⁊ ex eo tandez vse qō est p̄ncipiū artis ⁊ scie. 2. posterioꝝ ⁊ methaphy. ꝓemio. Ex quo qdē inuitur ꝙ signū cū sit correlatiuū duplex fore ipsi⁹ significatū. Vnū nempe immediatū cū quo p̄ntialit existit vt tactū: cum dī offerens se sensui. Aliud mediatū cū quo non sp extat cuz sub dit aligd relinquēs i intellectu signuz ꝓnosticū dcm̄ Sunt āt tria: signuz: significatio: ⁊ accidēs: non ꝑ ut dividit ꝓtra subam: verus ꝑm ꝙ segtur morbū seu dispōem: velut vmbra corpus qō subsequens ꝓpus appellatur aut genimē: vt multuz āt idē entia subiecto diuersa tñ rōne. nā lz cōiter signum ꝑ significatione suscipiatur: ac eō duplex tñ ꝓnosticoꝝ. 3. dicētibus vī dria concedi. Vna qdem qr significatio est necessarioꝝ: signuz vero eoꝝ que ꝑm plurimū. Altera qm̄ ipsa comphenditur rōne: illud autē exp̄imēto Significatio nāq; cum sit abstractum eius naturam meratiorē notat signo concreto. quasi ente: cum illo scdo dicant accidens ꝓper prius ⁊ subiectum demuz. Cōmentator quarto meta. lz contrarium ipugnat. a. vnde significatio quendā sensum videt dicere deductum ad modum actus rōis se habentē: ⁊ ideo ꝑ prius naturis ⁊ passionibus mēbrorum debeī iterio rū: quare hoꝝ liber de significationibus passionum iscribitur interioꝝ: signum vo sensum denotat simplicem ⁊ apparentem magis his que occurrunt exterius: cum sup ea sensus concidat imediate. Signum autem seu significatio accipiens dicitur. vnde enim ambo extant subiecto. Dictum autez est vt multum quia qōdam est signum qō non est accidens: ceu qō ꝓnosticum cuz nondum extet. Nihil enim actio est lesa nisi existens: aliud vero est accidens: non tñ signum velut qō non a medico perceptū: ⁊ ideo Joānitius: iter ea est diuisio cū augmento: habent nanq; se ficut excedens ⁊ excessuz: sed rōe differunt oiaria lz vt q̄ꝫ multuz cōicent subiecto. nam ꝙ accidens in firmo medico signuz existit eteni accidens sue respectu eētie que est actio lesa vel ꝓparatione ifirmi cui accidit: quod ēt dī synthoma siue concisio. Significatio vero respectu ꝓsiderationis dici ꝓtinde ꝓcedit ad cognoscendā egritudinis naturaz. aliq̄ ēt pōt dici significatio infirmi: non vt infirmi: sed ꝓut medici vicem gerit suum accidens describendo quoddam eni signuz ab indicio sumitur patientis. Joāni/tius. Quid āt sit accidens: ⁊ quomō differat ab alijs rebus ꝺ nām ostensum dria. 73. Est denigz signi varietas multiplex: nā aut ꝓsiderat ratione ipsius eētie: ⁊ ita quoddam est qualitas ꝑmutata vt icteritia:

aliud operatio lesa: qđ triplr euenit qm̃ actio nocet: aut leuiter qđ ꝓprie dr̃ permutari: aut mediocriter vel tollit oio in tegni. Reliquũ ℞o exiens a corpore quod aliqñ percipit sono: iterduz ℞o absqz ipso: qđ aut significat quantitate vt liēteria vel q̃litate vt urina nigra: aut vtroqz sicut san. fluxus. vel rōe significati vt signũ aliud ē sanũ: ⁊ aliud egr̃: ⁊ reliquũ ſm tegni neutr̃. Quor̃ vnũquodqz diuidit ceu corpus tale p se qdem: ⁊ per multũ ⁊ vt nũc. Neutra ℞o tres subdistinguit modos dria. 72. Signor̃ qdē egrorũ quoddã ē familiare coicipiēs morbo. Aliud supueniēs quoddã digōnis: aliud indigōnis nōnullum ℨñj digōnis: quoddã creticuz: aliud salutis ⁊ aliqđ mortis: aut attendit rōne modi significandi qđ ēt triplr euenit: vel put refert ad cognoscentem: vt ad ℞ rutē aialem. Ēt hoc duplr vel quantũ ad motiuaz: ⁊ ita signuz aliud sumitur a motu: ⁊ hoc aut nāli q̃si vt horror vel volũtario sicut estuatio ⁊ reuolutio. vtroqz vt tussis: i quo nã sepat voluntatem ac egestio: ⁊ mictus in qbus euenit eſſio. Aut sumitur a quiete: vt in apoplexia epilepsia ⁊ syncopi: vel a ℞tute appbensiua. ⁊ hoc duplr: vel exteriori: aut iteriori. Exteriori adhuc duplr: aut quantum ad sensibilia cōia. Cōmentator. 2. de aia: q̃ sunt motus ges numerus magnitudo ⁊ figura: qb9. 4. de aia. Aliuz aditũ gt quor̃ ꝓria tria ſm cōmētatorē extant cōia oib9 sensibus: reliq̃ ℞o duo tactui solũ ⁊ visui. Super hoc. n. significat p signa ab eis sumpta ſz q̃ ps sic fuerit numerata vel figurata: aut quo ad sensibilia ꝓpria: qđ ẽntupliciter euenit: aut. n. sensu vocat tact9 vt calm frũm vel gustu: ceu amaruz ⁊ dulce: aut odoratu: vt polipus: vel visu vel icteritia. Quod ãt significatur auditu tactũ in illis prius q̃ secernũtur a corpe. Vel interiori ceu signũ denotãs regitiuã actōem vel mētē: ⁊ id multiplr vt ⁊ ℞tus imaginatio vz fantasia: cogitatiua ⁊ memoria quarũ interdũ corrumpit vna vel due remanēte reliqua tertio de accidēti: ⁊ iteriorũ q̃rto. Aut rōne modi inherentie signi ad significatũ: ⁊ ita signor̃ quoddã sumitur a substantialr inherentib9 qđ est necessariũ: sp. n. verũ aliud ab opationibus seu effectibus ꝓpinquũ exñs necessario: ⁊ apparentis ē ℞itatis quoddã a casib9 vel ab alijs bis q̃ necessario cōsequũtur siue ab accidentibus: qđ neutrũ continet predictor̃. Quod tñ eo mētit rarius ertat. Est ⁊ quoddã perdurans ⁊ primuz vt a dispōne sumptũ operationũ. Aliud primũ sed nō perdurans ceu qđ ab excreatōibus. Reliquũ ℞o neutrũ vt cōe vel ērneum. Aut rōne tpis tũc quoddã est rememoratiuũ sani ⁊ egri ⁊ neutri: cuius modica ertat vtilitas: vt medico solũ imediate tñ: vel demōstratiuum qđ confert tm̃ ifirmo: vel ꝓnosticuz quod fit vtriqz vt medico qdem ſm Maly. qr cōuenit de cōditōe pcij: ⁊ ifirmo: qr per hoc scit qualr regēdus: sciunt nãqz ipo res illius. Ex his tandē cōstat valz talis signi bimēbris diuisio: nã ei9 aliud ē cōius notãs super cōplexionē ⁊ cōpōnem ⁊ vlr nām ⁊ dispōnem oēm ad pticulare significans quod lesionis ertat occultũ interius significatio ꝓprius dicta. Primuz qdē multiplr sumit. n ã quoddã a tactu ꝓut discernit durum ⁊ molle marie. aliud a carne ⁊ pinguedine ſm q̃ q̃litate q̃litate ⁊ hmōi generib9 fuerint variate. Reliquũ ℞o ex mēbror̃ forma pectoris nãqz amplitudo ac extremitatũ extensio denotat caliditatē; cōtrariũ ℞o frigiditatē. Aliud sumitur ab opatiōibus: ⁊ bis aut nālibus vt quod a superfluitatũ excreatōe: aut vitalibus velut a pulsu vel aialib9: ⁊ hoc duplr: itrinsecis at extrinsecis ſm q̃ plene pficiūtur: aut ℨrie vel ab his ⁊ vitalib9 fit puta qđ suscipit ab banelitu: vtreqz enim opant ad ipm: aliud a facilitate ⁊ difficultate passionis. qđ. n. cito calefit calidũ vt sic existit qđ ãt celeriter ifridat eſſ: nisi istud raritas aut densitas variet musculor̃ in tegni. 2. libro ca. illo. si ℞o facile frigescens sit corpus: Aliud a capillis ꝓut diuerſificãt velocitate ortus ⁊ tarditate: colore figura multitudine paucitate aut priuatōe. Vltimũ ℞o sumit ex cutis colore: que talis reddit nã vel accidente: albedo nãqz significat sanguinis paucitatē cuz phlatis dñio subrubedo ℞o ℨrium: ⁊ citrinitas coleram: fuscedo anr̃iam ⁊ nigredo icteritiã nigrã. Cãtur ãt ab adustione vt multũ extrinseca: vt ethiopib9: ceu albedo ex frigore scotis. Particularius ℞o signũ duplr habetur: vne ab anothomie sensu: q. n. passiones discernere voluerit interiores in anothomijs exerceatur i tegni: per eas nãqz compõ quatria dignoscitur mēbror̃ cum cor̃ substantia in complexionem ēt vsqz. Aliud ℞o ē significatio ēt ꝓprie qua velut canōe ꝓceditur in predictor̃ cognitōem qđ a q̃tuor suscipit: vel sex rebus sicut a lesione sensibili actionũ: qđ triplr dictũ ē ꝓtingere. nã actio aut pmutat: aut debiliter sit: aut destruit oifariã. Vel ab eo qđ euacuatur: aliqñ eni educit qđ nāle sufficiēter: iterdũ ãt ℨriũ vt quod de mēbror̃ substantia. Ēt qñqz quod iter hec diuersificatũ quātitate qualitate ⁊ mō: vel a dolore q̃ significat loco ſm q̃ fuerit ptis dextre aut finistre vl eius eēntia vt grauatiuus aut acutus vel apostemate quod ipsius simili significat loco substātia ⁊ figura. Subiūgit ⁊ situs: siue locũ dicat vel societatē patiētiſqz iuxta Ba. ⁊ Joānitiũ indicium. ſm ℞o. Aliud accidentia manifesta ⁊ cōpata: quor̃ significationez testat neqz pdurantē neqz primã. Talia. n. signa sũt cōia ⁊ extranea. quor̃ significatio cōiectura ertat aliqua: reliq̃ eēntialia inseparabiliter cōcomitantia sua significata: qbus perfecta cognitio habet ceu oñsum ē dria. 84. Bonum autem ⁊ malum non dicũt vniformiter ⁊ absolute: sed differenter ⁊ ad aliqd. nam fortassis vnũ signũ prauũ laudabilia vincit plurima ⁊ vinũ forte laudabiliũ praua multa: primo de crisi ⁊ ꝓnosticor̃. 3. vt virtutis cōstantia ciuſqz oppositũ ⁊ iō fit opus ordinē iter ipsa ꝓstituere ceu sermones veteris insinuãt. Nam interdũ dicit nō malũ signũ: vel nō bonũ: aliqñ benignũ vel versutum qñqz salubre aut mortale: vel pniciosum: vel pessimũ ⁊ optimũ aut fidelissimũ. vnde Almã. io. cũ vnoquoqz signo ponēdũ ē verbũ quod denotat quantitatē fortitudinis illi9. Qđ. n. est debilius signũ dr̃ non bonũ qđ forti9 malũ: ⁊ quod fortissimũ mortale: aut multũ mortale. similiterqz de signis itelligendũ laudatis. Hec itaqz succincta varietatis in cōi signor̃ recollectio: Est ãt icteritia coloris cutis alteratio feda ad citrinitatē tendens vel nigredinē ex occursu hu. citrini aut nigri ad cutē: ⁊ que sequũtur ipm absqz putrefactōe qui si putresceret causaret in citrina tertianaz ⁊ quartanã in nigra tertio. 15. Viaticus autem icteritia est mixtio colere rubee cum sanguine se sup oia corporis mēbra diffundēs: ⁊ in corporis apparēs superficie. vnde q̃rto de accidenti. Omnia icterícis ap-

parent citrina: febriuꝫ vero. 4. Jſaac ꝛ in viatico ic
terície nomẽ ẽ tranſumptũ ab aue vireũ habente co/
lorẽ q̃ galberus dr̃: a qbuſdã Xo pendilucas: ſuſpẽ-
dit eni nidũ ingenioſe ſub nucis ramo icteris dicta.
Jurta illud: Carpe viator iter ſup arborẽ ꝯcinit ici:
cuiꝰ tranſumptio ſine ſerti indicaꝛ de accidente. No
cumentũ mutatiue accidit Xtuti eueniẽs humiditati
bꝰ a ſanguine diuerſis. vñ mutatio colorꝫ ſequiꝛ ne-
ceſſario: quoꝫ vnũ icteritia dr̃. Que ãt de mlia effi/
ciꝛ ertat innoiata. Jn paſſionario tñ ſcribiꝛ qꝫ greci b
melanchion dicũt. i. nigrũ canẽ. Quidã Xo ſcribunt
melanchiron. i. denigrans manũ. Hãc qdem paſſio
nem patiẽtes dicunt arcuati ab arcu. ſ. iride: vel paſ
ſionem habentes regiã ſeu aureã. Cuius qdem duo
cõiter notanr̃ modi: citrina. ſ. ꝛ nigra. Viridẽ addũt
ꝛ aliqui quã noiant agriacã. i. agreſtẽ: qꝫ capre criſo
lõca agreſtis dr̃ muſtela. ꝛ inuiatico: Alia dr̃ agria/
ca pageſeleontos. Cauſa vero ipius ꝛ marie citrine
ſer eſt cole: q̃ ſangui ẽt cõmiſceꝛ ꝛ per exteriora diffũ
dir̃ corporis tingens ipſa. Que ſigdem interdũ actõ
ne prouenit nature ſicut qñ ea die cretica iudicaꝛ ſiꝛ
non actione nature: ſed amplius ſynthomatice. Qd̃
duobꝰ euenit modis: vel ab exterioribus ſicut ſerpẽ
tis punctura grauonũ: pediculoꝫ: vulturis: ꝛ aſſũ-
ptione fellis leopardi vel vipere: a qbus ſigdcꝫ cele
rius icteritia ꝯſurgit. Aut ab interioribꝰ qd̃ plurimũ
ꝯtingit ab epate ꝛ felle: ꝛ a calore qñq̃ corpis toti
us ꝛ ꝓpe vaſoꝫ: rariſſime vero ab inteſtinis. A. ſel
le quoq̃ duplicit̃: aut ab groſſo viſcoſo in ipius po/
ris opilatione cãnte duobus exñtibus: quoꝫ ſecun/
dus verſus inteſtina ꝓtenſus: ſequeſtraꝛ qñq̃ i duo-
os. ꝯi. vel a paſſione ſubſtantie fellis qd̃ euenit: aut
caloris intẽſione inflãtis ꝛ epar ꝛ corpus oẽ: vt ſan.
ſerueat i colerã: vel debilitate ipſiꝰ vt virtꝰ ibellicer̃
attractiua in attrahendo: aut ſiccitate deficit erpulſi
ua: vel abate ſeu opilatione in ipius poris accidente
ꝓtracta. Que aũt ex epe ꝯſurgit vt duobus prius mo
dis: ꝛ qniq̃ põt ꝯtingeꝛ: Fit vero ab inteſtinis mime
cũ in cholon deſcendens: ꝛ obſtaculũ inueniẽs neq̃-
at ꝓtranſire. vñ colera i felle ꝯtenta caret in quẽ de
riueꝛ locũ. Nigra quoq̃ aliqñ ẽt accidit vigore nãe
ſplẽis egritudinẽ creticantis. Pluries ãt ſynthoma
te vt ſplẽis debilitate: vl epe humores aſſante calore
aut totius corpis inflãmatione. Et ad vnũ põt illis
de cauſis ꝯtingere ſuo modo quo ea q̃ fellis ꝛ epatiſ
Agriacã ſigdem voluerũt alig ex cola ꝯſurgere praſ
ſina ꝛ eruginoſa: cuiꝰ oppoſitũ dria monſtrat. ꝯi. ſꝫ
cũ Serapione dicenduꝫ ipam potius cauſari a felle
malignante vel epate ꝛ ſplene. Jngt eni: ſi accidat
apud mũdificationẽ colere citrine aliqua egritudinũ
mũdificãti vaſi accidit icteritia ꝓmixta ex colera citri
na ꝛ nigra. is antẽ color in viridẽ vergit. ꝛ poſt non
pauca. Hec qdẽ eſt alia ſpecies icteritie: cuꝫ illa que
componiꝛ ex colera citrina ꝛ mlia: ꝛ fit qñ epar ꝛ ſplẽ
filr ſũt leſa. Color Xo ex his reddiꝛ viridis. vult ẽt
cũ nigredo leuis ertiterit ipaꝫ ab epe fieri. ſi ãt vehe/
mens a ſplene. Propter ſcõꝫ ſigdem ſcienduꝫ ꝙ
ab illo qui finxit ſe Hipocratẽ quarto rc. a. cũ q̃dam
ꝯditione ſcribiꝛ ſup innatus ictericus puta cũ rigore
determineꝛ alludens fortaſſis ei qd̃ dr̃ a cauſone ha-
bito rigore ſupueniẽte ꝛc. Quã qdem cũ rigore de/
terminationẽ cũ ꝓncipali ẽt ibidẽ Ba. non admittit
vt apparebit dicendoꝫ. 4. Ac ſimpliciter ꝛoar vr̃ ꝯce-
dere icteritiã ante ſeptimã poſſe laudabile ſignũ eri
ſtere ingens: Medici vituperant icteritiã i ꝓncipio
egritudis: qꝛ ipſi⁹ ſit exitus ante humoꝫ maturatio-
nẽ. Ego ãt dico ꝓpter qꝛ icteritia ẽ motus acutus: ꝛ
motus eius velox in agente ꝛ patiente non negabi/
mus in ea poſſe fieri maturationẽ die ſcõa gnãtionis
ꝛ marie die quarta ꝛ ꝓpe in etate iuuentutis tpe eſta
tis caꝛa regione: locis orientalibus ꝛ meridionalibꝰ
Jn his eni talibus accelerant maturatio ꝛ decoctio.
Quarto Xo collꝫ qõ dicit. hyp. Si icteritia ſupueni
at in febribus acutis ante ſeptimã malũ. reprobatuꝫ
ẽ experientia in terris nr̃is oibus. Et ſi veniat in qn
to laudabile multũ eſt vna rõe: ꝛ marie in corporibꝰ
calidis: ꝛ tpe calido. ꝛ hec ſnia collegiorꝫ oium me/
dicorꝫ perſarũ ꝛ Jndie maioris ꝛ ꝓ maiori ꝑte illoꝫ
de andaluſi. Cuius oppoſituꝫ ceteri ſenſere veteris
ſmonẽ ꝯcedẽtes oio. vñ quarto ſa: Ad vltimũ icte
ritia ante ſeptimã diẽ nõ ẽ laudabilis. Predicto aũt
defectus ꝛ ſi tertio ꝛ quarto manifeſtus dicẽdoꝫ ap
parebit: coꝫ tñ ſingularit̃ vtriqꝫ ꝓtractenr̃ ſmones.
Primitus ſigdem fortaſſis qs ꝛoar accuſabit dicen
tem icteritiam ſore morbum cum accidẽs exiſtat ma
gis actioqꝫ leſa puta coloris alteratio ſeda. Qd̃ aũt
die ſa valeat apparere benigne falſuꝫ ẽ manifeſte cũ
ſudor poſſit fieri in ea: tũc. n. nõ ertat motus colere
ſi forꝛt verſutus exiſteret: ne ẽt i q̃rto cũ ſudores fie
ri a veteri nõ ſcribaꝛ i q̃rta. Jtidẽ criſis egritudinis
mote ꝑ tertium q̃lis q̃ de colera tñ viſuꝫ fuit ſemel a
Ba. in vita eius oi. Ab archigene vero bis i quarto
creticari. Criſiũ tertio. Quid ergo de icteritia: dõm
itaqꝫ ꝙ nũq̃ cũ ſit modus hic qdẽ criſis alius: ceu d̃
clarabiꝛ ex religs: Galin. Js empicus ab Auer. ſic
approbatus erpientias ſup hoc habuit afferre. nõ ãt
falſe credere rõi apte: iõqꝫ Auer. agreſtis ertitit in
munus. Quod. n. ingt dictũ Hippocratis reproba
tũ erpientia falſũ ertat ꝛ iciuile cũ ipm ſit vniuer ſale
ceu artis canones relig. Sermo ãt Auer. ꝑticulari
oꝛ fere nũq̃ cõprobatꝰ: q hippocratẽ nõ redarguit
qñ aphoriſ. 6. Raro cõtingẽs nõ reddit Hippocra
tẽ mẽdacẽ dicentẽ in pluribꝰ euẽire. Similiter neqꝫ
in qnta die morbꝰ laudabiliter iudicaꝛ icterina: cum
colera ſit hmõi groſſioꝛ velut fer fere negens tã bre
ui tpe digeri. Feculentiã Xo ipſius oñdit icteritic ti
ctura groſſiori ꝓhibito penetrare: nõ ãt ſudoris cuꝫ
ſibi ẽt puſ colericũ ſit admirtũ: neqꝫ aſpectꝰ tũc quo
qꝫ aligs iteruenit lunaris. Adhuc aduerſaꝛ ſibi cuꝫ
dicat id i tpe calido: ꝛ ꝓ ꝯns i regiõe Xtificari calida
qꝛ ãboꝫ idẽ iudiciũ cũ ſubdat ꝙ hec ſit ſnia oium me
dicorꝫ perſarũ. perſia Xo frigidioꝛ ẽ ꝛ ficcioꝛ multũ
greci: arctico tanquã ꝓpinquo polo: ſi locuꝫ audit
vere ꝑſiã dcm̃. Cuius rex fuit Darius quaꝫ ꝛ hodie
occuparũt tartari. Et iõ ipſius erpientie: aut rõi nõ
ẽ acqeſcendũ cuꝫ Hippocrates fidelioꝛ teſteꝛ ſe ſore
erptũ nõ i grecia ſolũ vexꝫ i lybia Jndia ꝛ Subatia
Qd̃ ẽt ſẽtit auer. ſi occurrerit ꝑ accñs magis adeſt.
Vel fortaſſis propter aliquam criſim conſociatam
illi: non autem regulariter ꝛ per ſe: aut hi opilatiõe
vel modo quo apoſtematis decepti. Aut dicendum
ꝙ icteritia viſa non ad malum ante ſeptimam ertat
minime vera: ſed potius modica ſubcitrinitas ali-
q̃ circa oculoꝫ ꝓprie ac faciẽ ex iflatõe cãta epis vt vi
ſũ qñq̃. Propterea dixerũt alij ꝙ criſis añ ſeptimã
põt eẽ bẽigna ſi fluxꝰ vẽtris ſuccurrat. Jd tñ eget d̃

terminatione: qñ hmõi fluxus. aut ẽ colericus multus ebulies: cũ materierũ exitu spũosarũ adherentiũ ⁊ ita ei⁹ significatio extat prava itñ vt timeat de ifirmo ⁊ ꝑpe cũ ẋtntis ibecillitate. aut ventris fluxus mordicãs est vehemẽter cũ humiditate mult⁹ ul ẽt sudor cõis exuberãs ⁊ ẋt⁹ fortis siq; laudabilis cũ lenitas patientis velocius occurat quarto fa: et cũ q aphoris. 4. Propter gdẽ tertiũ sciendũ q⁹ ictericia regularit ⁊ ꝑ se ante septimã sicut testãt ꝑ ter duos magis ceteri pravũ extat signũ. Quod ottẽ dit si aliquid dz benigne a nã celerit expelli ei op⁹ fit ad esse digõnẽ: vt nã reddat ea vnigenea sbstãtia q̃ litate mẽbrorũ pientibus sequestrata. ⁊ viaſ ac ducẽ⁹ eidẽ ꝑparatos aptos gbus valeat ad extra ꝑpelli. Et io cũ ipi magis redundent in emorroides q̃ scum q; matricis ani vel narũ ventrẽ ⁊ intestina eũones laudabiliores hic inducũt q̃rto fa. Facte fluxu sanguis secessu ⁊ vomitu. Que ãt sudore laudis exhortis ceteris cũ mã bis qbus vehiculeꝫ careat ductib⁹ apparatis: subtilitate tñ sui penetrãs ꝑ porros occultos ad cutẽ sudore non parũ indicat benigne. q2 ceu suppositũ oz ante crisim digónem ⁊ sepationem adherente materie p̃cedere id ãt non ꝑt ante septimã fm Bal. interuenire cũ cholera sit inobediẽs ⁊ meatus ipreparati: Rursus. Ad p̃dictã crisim expetit digõ mãe qõ eẽ nõ põt nisi sufficiẽs tpis interueniat spacium ⁊ maxime cuz caruerit orificio eductio. Requirit silr lune aspect⁹. is ãt nõ põt ꝑus adesse septimo. tuz q2 tpus nõ est sufficiens qõ i antea: tũ qñ subsidiũ non interuenit lune. neq; ẽt i quarto: q2 ⁊ ſ aliqua epatõ extet in ipso lune afflat⁹ non exist. Silr ⁊ crises ſp in nequioribus fz Ba. fiunt peroꝛsmis: Neq; ignto licz moueat nã. q2 tps in dispõne materie atq; actuũ nõ occurit adhuc sufficiens: neq; ẽt quis lune aspectus ea propt opus sit septimã expectare. aut si nono accidat magis rõne tpis cõtingit i quo nã diutius potuit operari q̃z lune incitatus. Adhuc causõ cuius materia cholerica vtplurimũ subtilis mobilis in locis ꝑpings cordi situata vix ante septimã ⁊ si sudore possit terminaꝛ: Cũ itaq; ictericia ꝓtigat ex cholera sudoris mã grossiori fm Isaac ẽt iuncta sanguini non poterit ad benignũ ante septimã terminari: ꝑpter qõ oz saltẽ septima nona vel. ii. aut. 14: cretica cũ tpus tunc interueniat longi⁹ in quo nã põt digestionẽ pficere luneq; vt multũ interueniat silr incitatio. Si eni ante septimã superueniat pravũ exitit q2 fm Ba. ex epatis accidit apate vel opilatiõe qõ verſutũ. In septimo vero aut post nõ est simplicit tã laudabile si nõ dextrũ hypocõdriũ fm veterẽ fiat duruz Quod opilatiõe põt ⁊ apate ꝓtingere duro: cũ id ñ mor accidat. nã febres iudicanꝫ in eisdẽ diebus fm numerũ ex gbus euadunt hoies: ⁊ ex gbus peũt: ꝑ nosticorũ. 3. ca. i. Propt quartũ quoq; ad ꝑmuz dõz fm Cõmentatorez ibidẽ q⁹ ictericia superinnata cũ rigore ẽt non soluit febre ante septimã neq; p⁹ septimã sed cũ determinatio ẽ talis: febricitantib⁹ ictericia supucnit: aut ꝑpter epatis synthoma: vel nãm cholerã reptantẽ per cutẽ excernere: demũ hãc neq; untẽ ceu in apatibus assuetũ est oibus remittentem ad apborismos in quib⁹ inuit ẋitatem cõtineri. Ad aliud qdẽ qd dicendũ iam visum fuit. Ad aliud dicendũ q⁹ apoplexie terminatio in paralasiz simplr est malaz fm qd sit bona: Nec ẽ simile: q2 nã per ãplu⁹ infestat quantitate materie apoplexie cholẽ acumie vñ cogit crisim facere añ ipus. ⁊ iõ ipefecta exist Similit variolarũ mã naturam ãmpli⁹ infestat. siũt ẽt ex sanguinis ebullitione ⁊ corruptione q crisim vt multũ recepit in quarta cũ is moueat cõtinue. Nã ẽt consuescit hmõi mãm ad cutez expellere cõtinue. nõ autez sic cholam q̃ iecticiam inducit cum nõ minus alijs creticeꝫ vijs. Ad aliud qd dicẽdũ apparuit mã eni illa ductus bz aptiores versus ventrẽ ⁊ intestina q; ad cutẽ. Et ad cõfirmationẽ dõm q⁹ non ẽ simile de mã sudorẽ faciẽte ⁊ ictericiã cuz ipsa sit ea q̃ ictericie subtilior: Quid nanq; puris cõmiscet cholore i sudore cũ aquositate subtiliateq; masse sanguinee: Ad aliud dõm q⁹ ictericia creticans nõ põt benigne ante septimã vt oñsum ẽ apparere. Ex opilatiõe autẽ vel apate calido fz ga. est mox aduenire possibile de qua nõ. sed de pruri desitaꝫ. Ad quoddã vero alterius ꝓtio dõm q⁹ ictericia non ꝑpe crisi ꝓmutatõis: locaꝫ. sed magis euacuatiõis. Quodo eni utcũq; quo sudor ꝑ poros expellit ita. ⁊ cholera: ⁊ q2 grossior ⁊ colore formali colerata modicũ ipsius cutẽ tingit: velut crocus q̃uis maxima ipsi⁹ pars resoluatur q⁹ ãt aligd saptat crisis ꝓmutatõis inuit quarto fa. De spẽbus qdez ꝓmutatiõis sunt que nõ dducũt ad exitura: deinde facũt sicut torturã spasmũ mollificatõz dolorẽ anche dorsi testiculorũ geniculi ictericiã elephantiã: ⁊ varices: Illa eni ꝑpe dr crisis ꝓmutationis in q̃ fiunt exiture. ut caruncali dubellet alitboyn formica berispila ignis pstcus ſpiens comedẽs varriole sinantes: ⁊ vlcera similia. Sic itaq; q̃daz ꝑpe ꝓmutationis ẽ crisis: aliq̃ impropꝛie. ⁊ nõ nulla mõ alio medio. Differentia: 79:

Quod caput paruum sit melius magno monstratur ex proble: 30. id sapiente. Rursus secũdum topicum. Si propositum in propposito. ⁊ oppositum in oppositio paruum vero caput ⁊ magnum sunt opposita. sed magnum aliquando ẽ pravum signum in tegni: ergo ⁊ paruum eru bonuz quandoq;. Adhuc orta super eorum testantur oriugines ibidem sed oculus originatur a capite. q̃ paruus laudatur etiam ibidem. sed quia fortasse dices similitudinẽ nõ tenere ortox ad pricipalia. iõ oñendũ ẽ id in pricipalioribus ẽt valere qualc cor exist: Eius eni quitas laudaꝫ tertio de ptib⁹. nã ẋt⁹ vnitur in paruo ⁊ fortificaꝫ in magno ãt dispergit ⁊ debilitaꝫ ceu ignis denotat in paruo ⁊ magno bitacle cõtentus: vnde aialia maiorũ cordiũ ibidẽ sunt ꝺbilia timida sicut ceruus lepus asinus ⁊ hmõi. Amp. uirtus vnita fortior ẽ seipsa disꝑsa de causis. vñ Procul⁹. Omnis potẽtia impassibilis manens maior ẽ ꝑ tita vero minor ⁊ t ẽt septimo apparet phys. sed i cerebro paruo vnit virtus: in magno ãt dissoluit Eti. Cerebrum cũ sit frigidissima oium corporis ꝓticularũ fm arit. in plerisq; magnitudine ipsi⁹ reddet frigidũ amplius ita vt motus: ⁊ vniuersalit actiões bebetet animales paruitate vero fortificabunt caliditate fere inde luscitata. Et iõ grãdes caput cõspicim⁹ bebetes amentes ⁊ catarris ac corizis repletos. Et cõfirmaꝫ q2 cum cerebꝝ sit frũm ⁊ humidũ: ⁊ alie ꝑtes capitis frigide ⁊ ficce terrestres ponderose mole ipsius declinabunt corpus oẽ in deorsum: qõ ell ℨ hominis situ nãlem cũ sit animal recte stature ⁊ sursum in vniuerso: differentia quinta. Caput ergo par

aũ laudabili⁹ ad'opationes ꝛ ꝓpe humanas magno
Dmõt aũt ẽrium plurimũ nobis ꝓstat sensus: qõ ad
huc sentiẽ in tegni cũ ceteris medicis cum sequenti/
bus; Adhuc pectus latũ laudaẽ cũ eius oppositũ vi
tupereẽ. ſz hoc fit capite magno ente cũ inde cerebrũ
reddaẽ magnuz: ꝓportionaẽ eni teste capitis. q; ſi fu
erit magnuz ꝛ nucha reddetur magna nerui ꝛ spondi
les grandes ꝛ vniuersaliẽ totũ corp⁹. Amplius ca/
put magnũ est vt habitus: paruũ autẽ vt ꝓuatio cum
vnum ẽrior habeat rõnez habitus: ꝛ alter ꝓuatõis
habitus autẽ pfectior ꝓuatione iudicatur. Caput igr
magnũ laudabilius eriſlit paruo. Propter qdem
ꝑmũ sciendũ ẽ q; caput est mẽbrum diuinuz in supio
ri corporis situatũ ptibus q̃ꝑplurimis ꝛ Vtutib⁹ in
signituz. Qõ autẽ sit qd diuinum. 34. pbl. idicat ita
Tribus locis existẽtibus capite pectore ꝛ iferiori vẽ
tre caput est diuinissimum: cum eius inhabitatori sit
anima. vñ de re. sa. ꝑmo: Cerebrum domus quedã
rõnalis est anime: de quo ꝛ dña tactum. 24. Est aũt
in parte superiori locatuz cuz surſuz in nobis sit sur/
sum simpliciẽ ꝛ in vniuerso. tuz ꝓpter caliditatẽ grã
dez nostrã: est nãqz homo calidissimuz aialium ꝓbl.
tertia. tum ẽt ꝓpter ipius partes: eteni ipsius supio
res sunt parue infime aut grandes. tuz ẽt vt in suuz
ordinetur finẽ: puta in superiorẽ contẽplationẽ. ſ cã
vero sunt ceteri animalia demissi vultus: dña. 5. cũ
alijs non paucis. Ex pluribus cõpositum est ptibus
ſm. a. nanqz partes capitis essentiales ꝛ que eas se/
quunt sunt. ii. puta capilli: cutis: caro: pãnicul⁹: cra
neum: pãnicul⁹ durus dictus: duramaẽ: panniculus
subtilis vt piamẽ: siue secundina ſba cerebri: cũ eius
ventribus ꝛ locatis in ipsis spiritib⁹: duo panniculi:
rete mirabile: ꝛ os qõ ẽ cerebri basis. In ipo ẽt fun/
daẽ Vtutes plime ꝛ diuine vt motiua que musculis
ꝓficiẽ ꝛ cordis: ꝛ sensitiua que dupler existit: exterior
uz quinqz sensus: quorum quatuor sensitiua in capi
te sunt reperta: velut visus: auditus: odorat⁹: ꝛ gu
stus: fiẽr ꝛ tactus: cuz in oẽz diffundaẽ ꝓtem sensibi-
lem q̃z q̃z ꝑus iurta ar. situeẽ in corde: dña. 38. vniuſ
cuiusqz eni sensus organũ ẽ cognitũ: eo q; tactus ex
cepto. Ipse eni cois est in toto corpe: q̃rto de accñti.
Virtus ẽt diuinior intrinseca dicta locaẽ i eius trib⁹
ventriculis puta fantasia: cogitatio: ꝛ memoria: cuz
estimatione reminiscẽtia ꝛ intellectu q; sup istas ma-
gis opatione q̃z subiecto situaẽ: qbus mediantib⁹ Vᵗ
tutib⁹ plerũqz hõ ꝯiungiẽ celestib⁹ eaꝝ suscipiendo
ipressiones mirandas. Figure aũt capitis. 9. de inua
men. membroꝝ sub auctoritate Hippocratis sunt q̃
tuor: ꝛ ꝑmo ꝑma. vna nãlis que imaginari docet in
tegni: cuz spera cerea manib⁹ fuerit leuiter cõpressa
In ipsa eni tunc anteriora cuz q̃daz planicie oblon-
ga ꝛ posteriora gibborosa consurgẽt: lateralia vero
cũ plantcie q̃daz recta. In naturales vero sunt tres
due qdem simplices. vna nempe vt minuaẽ eminen
tia coronalis anterior. ſcõa vt himalis seu laudalis õ
perdatur posterior. tertia cõposita: vt vtraqz mino
reẽ vna. q̃rta Vo non potest esse stante vita vt maior
uz sit dimensio dextre ad sinistrã q̃z anteri⁹ ad poste/
rius. In nano tñ quodã monstruoso: ac alio huic q̃si
consiliẽ mensurani maiorẽ distantiã fore a ꝛpe in tem-
pus q̃z ab occipite ꝛ syncipite: vt hãc q̃rtam videreẽ
capitis figurã inaturalez hñc. Sed talia monstruosa
rara ꝛ vt inuitalia. Vel non tñ supauit in his distan
tia dextre ad sinistrã eã q̃ anterius ad posterius: ceu
hec in ꝓdictis quatuor figuris reliquã: vt illam que
dextre ꝛ sinistre: vt intelligẽdus ẽ hippocratic⁹ ꝑmo.
Sunt ãt obseruanda collũ: nerui. ꝛ alia que oriunt
capite: ꝛ ipi⁹ figura. nã addũt hec cũ laudabilia fue/
rint in ipsi⁹ pfectionem. cuz vero illaudabilia dimi/
nuũt eãdẽ: capite magno seu ꝓuo ente. vñ ẽtio ꝑma.
Si capitis fuerit mãe paucitas cum fortitudine vir-
tutis formatiue ꝑme: erit forme bone: ꝛ erit min⁹ ma
lũ co qõ ꝓuitati adiungit figura malitiaz in creatura
qõ debilitatẽ significat Vtutis. Et demũ qr cõparatio
nis ẽ quesitũ magnũ eni ꝛ puum relationẽ quãdã vi
deni i portare i ꝓdicamẽtis: oz aliquod medium cui
referaẽ hoc stabilire. hoc ãt caput erit commensu-
ratum. Intelligo vero tale: qõ in hoie cõmensurato
ceteris ꝓportionaẽ ꝓticulis entib⁹ hmõi. Magnuz
ãt ꝛ puum ab hoc equaliẽ. Suppositis eni alijs par
tibus cunctis ſm canonẽ complerionũ secundo i oi
bus obseruãduz dubitatuz ẽ qõ sit hoꝝ duorum ma
gni. s. ꝛ ꝓui cerebꝝ deterius: siue melius i actiones
humanas. Propter ſm qdez sciendus q; nullos
vidi adhuc scribẽtes q hoc q̃situz non ꝓtãsisseẽ omis
sa Ba. ꝛ ar. ẽrietate apparẽte: que i hoc difficultatẽ
cãt precipue. Verbotinizantinz tñ somniãt qdaz q;
ar. voluerit puum caput fore bonũ quo ad virtutes
morales: ꝛ que sunt prudentie. Quesituz eni ꝓpos
tuz dicunt ar. hic ꝓtendere querẽtis ꝓpter qd aial
aialiũ homo prudentissimuz: quo ad Vtutes qdẽ in
tellectuales caput ꝓuum prauuz eriſtere: affirmant
qõ ga. dicunt itendere declarãtes hoc ex mulierib⁹
que cum ꝓua habeant respectu virorꝝ capita pruden
tiores extãt viris ꝛ sagatiores. Sed hi neqz mentez
interpretant ar. recte: neqz Vitatẽ dicunt cum hmõi
sit vexꝝ opposituz. Mentẽ qdẽ non sapiunt ar. cum
in q̃rto de ptibus non solum ponat hoiem capitis p
uitate vigere in Vtutibus moralibus: imo itellectu
alibus dicens ſbam hois fore diuinã: opus ãt diuinis
simũ itelligere ꝛ sapere: qõ sibi aduenit eo q; pondus
ꝛ molẽ non hz in corpis pte superiori. Est nãqz ipsi⁹
caput pre alijs sine carne fo de prib⁹. Adhuc exper-
rientia quosdã paruoꝝ capituz mercurio contestatos
satis acuti fore ingenij i his que speculationis. Incep
tos ãt ꝛ ꝑcipites i his que moralis sunt Vtutis: quo
rũ ẽt rõe apparet defectus: qr ſpũs speculationis mo
tum regrunt vehemẽtiorẽ ꝛ aggregationẽ intensio-
rẽ vt ꝑcipiant subtilia nature q̃z q; moralitatibus de
beni. Oz eniz horum ſpũs fore qetos cum preuisio
ne discretius: tardos vt oia participant qñ casualiter
occurrẽtia. In moralib⁹ eni ꝛ morũ actibus multe
contingẽtes diuersitates occurrunt. Signuz quoqz
de mulierib⁹ qõ iducunt non valet. Neqz eni eius
Vtus ierisiit rõe que medietatẽ vtriusqz ꝓiectet ex/
tremoꝝ: neqz prudẽtia faciunt qõ agunt que recta
rõ agibiliũ existit: sed potius ex quodã isticu i malũ
opaẽ amplius ꝓne. qõ apparet qr subtiles eis con
currant caliditates ꝛ igenia ipromisso: mediate Vo
nequaq̃z cũ nulla bonitatũ ꝑticipãt viri relatõe nisi
pietate historiaruz octauo: ſz viris hec insunt magis.
Fuerunt ꝛ maiores vt Aris. ꝛ Bal. sibi apparenter
aduersantes in hoc quesito. Querens nanqz Ar. ꝓ
pter qd aialium homo prudentissimum: solues sit:
Vtrum quia parui capitis est vt ad ꝓportionẽ corpis
posita quidem solutione magis ad hoiez per vtrũqz

insignata subdit veriorē: aut qr icq̄r mimū ꝓpter B eni ⁊ parui capitis: ⁊ ipsoꝝ tales magis prudētiores eis que sunt magni capitis. Ba. Vo huic apparens Aduersus ingt paruus caput praue cerebri cōpōnis ꝓprium signum ē: hunc ēt sermonē simplr ceteri recepere medicoꝝ posteriores. Propter tertiū quidem sciendū ꝙ magnitudo ⁊ puitas capitis duplr est. Vna qdem rōe capacitatis ceu continētie vt cranei: ⁊ talis puitas er necessitate vitupatur cū cerebꝝ ad ipsam consequat paruū ⁊ angustū. magnitudo vero nō laudat oio hmōi: cū possit iterdum euenire absq; Vtutis fortitudine. de qua qdem magnitudie ⁊ puitate sermo existit Ba. cū medicis alijs vniuersis. Cuius qdem detestatio in moꝛib9 ⁊ actib9 vniuersis apparet: primo fa. Est ⁊ altera puitas ⁊ magnitudo capitis cōsiderata rōe pauce carnium mole aut multe: super craneū orbiculariter extūtis ⁊ marime in ptibus anteriorib⁹: ⁊ talis puitas in opatōes confert humanas: magnitudo aūt obest. Et huiusmōi puitatē hūt hoies ad cetera aialium: ⁊ perfecti ad pueros Sūt. n. pueri nanosi. primo de somno ⁊ vigilia: primo ⁊ q̄rto de ptibus. Quod apparet ibidē sermonē ituentibus aris. vult. n. ꝙ oia preter hoiem aialia sūt nanodea. Est aūt nanodeū cui9 quod fm sursum magnū: portans Vo pondus ⁊ pedulās paruū. In alijs qdem aialibus: que iferiora sunt pua. supiora Vo magna. In hoibus ⁊ marime pfectis secus euenit: qm̄ pueris entib9 que supius eoꝝ sunt magna: q̄ aūt deorsum pua. ꝓpter quod repūt: ambulare vero nō pūt nanodei sunt pueri: quod nō solū quadrupedib9 iest: imo auiū ⁊ piscīū generib9 ⁊ oibus sanguinē habētibus nanodeū cē. Et ideo concludit ꝓpter quod ⁊ minus prudentia sunt aialia oia hominibus. Exh nāq; ꝙ homo minus pondere pticipat: delatiuū. n. est in deorsum: caput qdem sibi absq; carne cōsistēs alioꝝ comparōe concludit aris. ipm forе recti corporis: ⁊ subē diuine pticipantē alioꝝ solum prudentia ⁊ intellectu: quod ⁊ rōne conuincit. Illud caput ꝙ opatōes hebetat ⁊ tandē corrūpit deterius ē sibi oppsito. tale aūt est magnū mole carnositatis cū pondere quodā ipm in oppositōe sui ꝓprium iclinare cogat situ ceu deorsum. Adhuc mole carnositatis ⁊ humiditatis spūs remolliūtur cerebri: ⁊ sic mot9 acquirūt tardiores. Spūs ēt aiales luminositate egentes obtenebrant humiditate ⁊ euaporatōne: que in tale conscendit caput plurima. Quod aūt paruum caput ꝓpitate ꝛtinētie sit prauū in se: ⁊ deteri9 magno eq̄r ipsi a mēsurato egresso mōstrat. Qm̄ illud caput est deterius qō pancitate creatū māe ⁊ Vtus ibecillitate sibi oppsito: aut quod altero istoꝝ: hmōi caput ē puum. Ba. nō āt sic magnū. Palin Caput illud qō totum paruificat corpus ⁊ ibecillitate deterius sibi oppsito. tale aūt est paruū ⁊ non sic magnū qm̄ si caput paruū ⁊ cerebꝝ paruū Paly. cū cerebrū sit cranneo ꝓportionabile: ⁊ si cerebrū sit paruum ⁊ nucha pua reddit ⁊ nerui demū ⁊ spondiliū fir pui ⁊ thorax ois vniuersa neruosa ⁊ ossuosa quātūcūq; conatū cor in ꝛrium opetur. Nō poterit. n. facere vt magnificetur tm̄ quantū si fuisset caput prius magnus. bis aūt sic minoratis corpus erit oē iminutū. Sequitur ēt ad cerebꝝ paruū minoratio ventriculorum ad quā occurrūt spūum angustia ⁊ motus repentinus ⁊ inordinatus. Subtilia: n. quādo coangustat velocē acgrunt motū: vt apparet in aqua ⁊ aere. Sed er motu spūs supcalefecit er angustia tenebrosi reddentur Subtilia. n. ⁊ diaphana cū angustant tenebrositatē quandā acgrūt. tenebrosi Vo cū sunt ⁊ ꝓprie aialis a sua recedūt natura: cū spūs aut fit lut aut eius retineat effigiē. 4. de aia. Q. Quo facto capitis redden tur opatōes iperfecte. hec aūt cerebro nō ita inerunt magno quocūq; modo. Rursus. Quod ē oppositū mēbro nobiliori ⁊ fortiori vt sibi resistēdo ipm contēperet oꝛ eē quantitatis sufficientis. hmōi vero ē cerebrū: hm̄ contpatā. n. facit eā que in corde caliditatez ⁊ seruorē de ptibus collꝛ fis. In oppositū. n. ipsius positū est vt frigidissimū oium mēbrorum calidissimū refrenet. Et merito qr nā ingeniatur ad excessum vniuscuiusq; ibidē. hoc aūt cerebꝝ nō pōt contēpare puū: ⁊ iō parua hm̄tes capita paruitate Ba. istabiles stolidos ac estaticos fore cōspicimus. Cōuincit itaq; ꝙ caput paruū deterius ē magno: ⁊ ipm plus cōmensurato. In eo nanq; est virtus fortitanū fm qd puta in viribus itellectis magnū poterit ee se cōmensurato perfectius: nihil. n. ꝓhibet corpus paruꝝ lapsum quasdā actiones hīe perfectiores tpato. Quo ad actus Vo corpis ceu robur percepti minora hm̄tes capita fortiores: ⁊ ꝓprie cum pectoris latitudine: quod bruta pauci cerebri entia oīdunt robusta. nō ēt neruosa remolliūtur ciusdē mole vt equi declarant. Propter q̄rtū qdem ad primū qd itaq; dicendum apparuit. Ad aliud dō̄q ꝙ illa ꝓportio verificatur in his que sunt vere oppsita. Caput autez magnū materie multitudinē Vtutis vigore: ac puū istoꝝ defectu opponunt: cuꝝ de nā ꝛrioꝝ sit maxima distantia. io. metha. Nō āt magnuꝝ Vtutis ibecillitate ⁊ mole materiei opponit parno vtrolibꝝ er paucitate ac imbecillitate cāto cum vtrunq; sit malum. Oppositio. n. sumitur a forma: nō aūt a mā: ceu sanitas simplr ⁊ egritudo i oi triplici nā: dria. 95. oppnunt directe. Et iō Paly. dicit Ba. non abscidendo fmonē suū in magno capite: ꝙ sit bonum signum sicut in paruo prauꝝ: imo cū determinatōe magnuꝝ ingt non er necessitate bone compōnis esse signum Ad aliud dōm nō esse simile de ortis ⁊ de principali vsquequaq;: neq; de oculo ⁊ cerebro. vnde baly. diuersitatem fecit Ba. iter sermonē suum in oculis et sermonē in cerebro: nā vitupauit cerebruꝝ puū fꝝ q̄ cunq; formā fcm̄ fuerit: ⁊ nō vitupauit oculos paruos fm oēm dispōnē. Cā Vovitupatōis pritatis tacta ē prius. Radix. n. ē ⁊ princip uꝝ alioꝝ vt nuche neruoꝝ ⁊ spondiliū fonsq; spūs aialis. Oculi āt rami et non radices: sunt ēt spūs oculoꝝ subtiliores et lucidiores illis q magis cerebri et magis i exteri9 expositi vt egro non disgregef et resoluat bonū fuit ipsos i loco angustiori sufficiēt locari. Ad ꝛfirmatōem isti9 dōm duplicit: aut qr cor puuꝝ non laudat oio in aialiū fortiori. vñ. 3. ij. q̄si aris. aduersando. Aialia q̄ plurimuꝝ sī audacia sī ea q̄ magni cordis existunt. sꝛ exponēduꝝ ē dcm̄ aris. ꝙ oē aial audax: q̄to audati9 tāto ē maioris cordis. iꝛ. aialiuꝝ. Q. Dō appet. subdit. n. aris. ꝙ in āpliorib9 vētrib9 spirit9 amplior et invalescit magis. Et iō nullū eoꝝ que magnoꝝ vētris et venaruꝝ et pingue fm carnem. Vel dicendum ꝙ non est simile adhuc de corde et cerebro: et si princi palissimuꝝ sit cor mēbroꝝ: eo ꝙ cor est in vehementi motu spiritus in ipso sunt calidi feruentes et aliorum

ēt p̄ncipia. vñ oportuit ipos in loco cōtineri vehemē ter arctato: ne latitudine ipius debilitenť disperſi nō potentes calefaccre ꝛ irradiare pfecte ipſum ſi fuerit magnū velut paruus ignis grande habitaculū cale facere nō pōt. Jn cerebro Vo ſecus ē: qz ſpūs ipſiuſ non ſunt in tanto motu ꝛ agitatione. ſunt ēt remiſſe calidi: ꝓpter qđ nō ſic timeť in eoꝝ reſolutione cum frigiditate ꝓtempenť ipſius. Aut dicendū ꝙ formali ter ſortaſſis cerebꝝ apparenter ſm medicos eſt plu riū ortoꝝ q̄ cor. Et ideo neceſſe fuit ipm eē ꝓportio nabilit maius corde vt eius pfecte cōtemparet cali ditatē. Duo eni ſunt in nobiſ mēbra: cōparatione ali orū maxima cerebꝝ. ſ. ꝛ epar ariſ. de ꝓtibus. Simi liter apparuit qūo hic exponendus. Ad aliud dicen dū ꝙ duplex eſt vnitio aliquoꝝ. vna quidē virtuoſa cū opationes fortiores efficiunť inde: ſicut cū acies i exercitu cōmenſurate vniť: ꝛ ignis in camino. altera vero viciosa operationū ꝛ ſubiectoꝝ tandē deſtructi na: vt cū ipſa coangustareť in tantū vt ꝓpriam pde ret actionē: vt ignis ſuffocareť tegmento. Que qdē capiti ineſt paruo: non āt prima: ſz in cōmenſurato ꝛ vehement magno. Ad aliud reſpōdet iſaac in dictis vbibus ꝙ cerebꝝ eſt calm ꝛ humidum: ꝛ ideo non ſic hebetat vt adducit cordis caliditatez. aut quia hunc non teneo differētia. 24. Dicendū ꝙ lz cerebrum cor dis hebetet ſupfluū calidū: non tñ hoc nocitiuū eſt in act⁹: ceu cerebꝝ paruū refrenare non valens cordis calm. Cerebꝝ eni magnuz calefit a ſanguine artaria rū ꝓtento in rete mirabili: ꝛ a ſpiritibus ꝛ eoꝝ motu a ſumiſqz ſurſū delatis: ꝛ ab occurrētibus ab extra: ita vt cordis ñ remittat ſupfluę caliditatē. Neqz cere brū ſm. a. ē tm frūm: ſed ēt calidū cordis aūt ꝛ epa tis cōpatione ē frūm. neqz adhuc pondus ide adiun giť huic capiti. qđ declinatū ire oporteat cū ſupcaleſi at ac exicceť ꝓtinue aduenięte etate. Alterius Vo p tis inducta admittanť: ꝓut deteſtanť paruū caput p uitate capacitatis vel ꝓtinentie: ꝛ non mole carnoſi tatis oſſuofitatis plurime. Dria. 80.

Quod dilatato corde ſimul dilatenť artarie cōſtrictoqz conſtrigant oſtendit: de morte ꝛ vita. Pulſant qdem vene oēs ſimul inuicē ꝓpter ortas eſſe oēs a corde: mouet aūt ſp quare ꝛ il le ſp ꝛ ſimul inuicē qñ mouet. Eti: Expiętia qm te ap plicante palmā ſup latus ſiniſtrū in oppoſito cordis vna pcipieť cordis motus ꝛ artariaꝝ. Amplius iter ambos ventres cordis ſunt vie q̄ dilatātur in ipſo cū dilatať ꝛ coarctant apud longitudinē eius: tertio. ii. Quare ſiſtr erit ꝛ in artarijs alijs que vie videnť cor dis. Rurſus rōne: Jdem eſt motus totius ꝛ partis vñ primo. ꝛ. ferunť in idē totū ꝛ pars ſm nām: pu ta tota terra ꝛ puus bolus. Et merito qz ſicut totuz ſe hz ad totū ꝛ ptiū vnaqueqz ad vnāquāqz biſtoria rū ꝓmo. Cor vero ertat vt totū: artarie aūt tanq̄ pſ cū cordis ſint orta. Palin: Motus cordis eſt nālis cum a principio conſtet intrinſeco. talis āt vnicus ē ꝛ vniformis nature nāqz motus ſunt ordinati de cre ticis: qđ motus anthomatū oñdit. Jtidē cordis dila tatione calor corpis euentať nālis. ſi āt tunc artarie conſtringenť non attrahent qđ oz educere a corde ve rum expellent: quare calor non poterit innatus euē tari. Adhuc illud eſt idē qđ ab eodē ſit agente ꝛ ſine ſed virtus pulſatiua ē vna ꝛ eadē ꝛ ꝓpter huiuſmōi ſiné vt in caliditatis cordis ꝛ artariaꝝ refrigeriū or-

dinata. Jtaqz corde dilatato ſimul dilatāť artarie ip ſoqz conſtricto conſtringunť. Oppoſitū Vo iſti⁹ ſen ſibilis ſignat inciſio. Eti: Primo ꝓma Vtus vitaliſ ſimul dilatat ꝛ conſtringit. id āt eſſe non poſſet niſi ſm diuerſas partes: cā contraria nequeant in eodez ſm huiuſmodi tps copulari. Adhuc qñ cor dilatatur abbreuiať cum vndiqz erpandať: ſexto de inuamen tis vt vter oñdit inflatus. Quo accidēte opus ſit idē artarias conſequi cū ei ſint cōtigue: ꝓpter quod oz eas elongari: ad quod iparū conſequit angustia. Jta qz ad cordis dilatationē ſequiť artariaꝝ conſtrictio: ꝛ ad conſtrictionē ei⁹ ipſaꝝ dilatatio ꝛ eō. Pro pter primū qdē ſciendū ꝙ qd fit cor dria inotuit. 4i. quid vero artaria. 46. Eſt autē dilatatio localis par tis expanſio de centro ad circūferentiā facta: ceu cuz follis aerē attrahit: conſtrictō vero eō. Motus eni ſit ab extremis ad centrū: adco vt fere terminoꝝ ſibi occurrāt capita: velut cum aer depelliť de folle: dria ꝙſequenti. Noſce quoqz id verificari queſitū dū aial in ſua nāli permanſerit diſpōne. vñ Maly. eius quā de hoc ſentit opinionē voluit verificari dū corpus p manet ſm diſpoſitionē ſanitatis: aut ſm cā in qua nō mutat egritudo diſpōnem artariaꝝ. nam cū apa fue rit ſecus artarias velocior ꝛ ſpiſſior erunt eaꝝ dilata tio ꝛ conſtrictio his que cordis: imo ēt artariaꝝ pu dendi: cum ad actuz fuerit ꝓparatus quis coeundi.

Propter ſcōm vero ſciendus Ba. ſibi vť met in hac dria ꝓire. Ait aūt ad tenerū: Omnes qdē arta rie pulſant eodē ꝛ alternatim ſibi inuicē ꝛ cordi vt ex vna earum poſſit de oibus conſimilizari ꝛ argumen tari. De vtilitate vero pulſuū. Ad iſtar cordis mo uenť artarie. vñ ſeptimo theo. Cor ꝛ vene pulſatilef vno mouenť motu vnoquoqz modo in vno tpe. ſ. eo rum motus altius alteri equalis: nec alius motꝰ ali um ꝓcedit oibus habitudinibus intm vt ex vno oim capiatur per collationē ſcia. Maly. quoqz exꝓreſſi⁹ Qñ cor dilatatur dilatātur omnes artarie corporis ſimul: ꝛ qñ conſtringit conſtringunť oēs ipſe ſimul: Cuius oppoſitum ſenſit Ba. de pulſuuz cōpendio cum. 4. theorice: vt monſtrabiť conſequent. ꝛ huiuſ modi qdem diſcolie veritas tertio dicendoꝝ oſtende tur. Quidā vero hmōi volētes ꝓrietatē pallare dice runt ꝙ corde dilatato dilatanť artarie: conſtrictoqz conſtringunť quo ad iudiciū ꝛ cognitionē marie ſen ſibilē: non autē intellectualē: qz per dilatationē cor dis noſciť dilatatio artarie ac econtra. Quod firmať illo Ba. ꝓtacto vt ex vna eaꝝ poſſit ꝛc. Sed dicen dū ꝙ q̄ꝫuis bi apparent moueanť: non tñ recte men tem explicant Ba. cum de hoc ipſius: vt appębit du pler fuerit opinio. Propť tertium vero primitus oſtendať ex pulſuum introductorio ꝙ corde dilatato conſtringunť artarie: ipſiſqz ꝓſtrictis dilatať. Et de nuo id ratione firmeť. Et tertio auctoritatibus dica tur in ꝓriū ꝓmiſſis. Propť primū huiuſmōi ſcien dum ꝙ pulſus ſm Ba. fit quādo cor attraxerit ſpm̄ er pulmone. nam primo quando recipit ipm in ipſiuſ ſiniſtrum ventriculū: demūqz occurrens tribuit ar tarijs. Contingit enim ꝙ euacuato corde repletiſqz artarijs pulſum fieri ſeu diaſtolem: euacuatus vero ſiſtolem: Pulſus nanqz ex diaſtole conſiſtat ꝛ ſiſto le: deinde eſtimationez removens falſam ꝓp quā qs putaret ſimul pulſare artarijs ſubdit: qz in eq̄li tpre cor ꝛ artarie videnť pulſum ſiue diaſtolem peragere

Ideo fere cūcti extimant q̄ pulsus vel diastoles fiat corde artariisq; simul repletis seu dilatatis: quorum errorem representare volo. q̄ enim tempore iequali pulsuz cānt t artarie manifestū existit: qr repletis artarijs: corde ℞o euacuato euenit ille. In cuius figde declaratōe volebam ad anothomiam remittere: ne tamē videar inuidus id paucis representabo. Cor eni figure est pyramidalis: cuius eg̃dem ps lata i q̄ sunt ventriculox ipsius ora pulmoni cōiungit: vt in medio eius quatuor cōiaceat pēnularum. gnta vero vt media istarū ente cordi velut culcitra. ps ℞o cordis acuta tendit in deorsum t ad finistrū vtrūqz. cuz igitur cor spm attraxerit ex pulmone repletūqz fuerit in deorsum lateralr tendit vt a pectore remoneat q̄ multū. Cum ℞o denuo attractum in seipm concideritt euacuatū in nālem deuenerit figurā: sursum gdem recurrens: tūc p̄silit pectori p̄cussionēqz p̄sicit t ita concidēs pulsuz ꝛstituit. Sic igit vult q̄ cor de dilatato artarie ꝛstringant: ꝛstrictoqz dilatent et ecōtra. vnde primo p̄ria. Qñqz accidit q̄ pulsus vnius lateris sit pulsus calidi cōplonis t alterius frigide Ex quo gdem scit q̄ pulsus in diastole sua t fistole nō ēq̄z modum accessionis t recessiōis cordis: imo fm modū diastolis ipsius corporis artarie. Propter fm huius sciendū q̄ artarie seruiūt cordi. dilatatōne nāqz sanguinē ab ipso attrabūt: t aerem ab extriseco constrictōe vero in cor hunc expellunt vtcūqz aerē contpatum: t vaporem in extrinseca capinosuz: dria consequenti. Cor ēt vt tactum qñqz quatuor bz orificia de inuamentis sexto: vt vene magne: vene artariales: artarie maioris seu adorti: t artarie venalis: per quox duo attrahit sicut per ea que vene concaue t artarie venalis. Et ideo scā sunt optoria t pānicu li claudentes quox ꝓcessus est ab extrinseco ad itri secum. Sunt autem tria orificia vene maioris: duo vero tm̄ artariales vene. Alia vero duo sunt orificia in emittendo a corde ad alia: vt quod adorti t artari alis vene. Super quox vtroqz sunt tres panniculi claudētes qui ab intrinseco tendūt ad extrorsum: cū itaqz cor attrahit dilatatur. Si āt dilatarent: tūc artarie attraberent cordis ipedictes attractōem: quar opus ipsas ꝛstringi: filr qñ cor cōstringitur expellit. si aūt ꝛstringerent: tūc artarie filr cordi non possz cōpellere: cum locus non adesset vacuꝰ in quē ſieret diuisio. necesse igitur eas ꝛstringi si cor iuuatur eisdez Eodē quoqz mō est artariax ad cor relatio. Si enizz qñ constringūtur expellēdo ꝛstringeret cor iam non reciperet inaptatū. Silr si dilatant ex corde attrahētes: tunc id oz constringi: alioquin non possent qđ i ipso attrahere. nam eo dilatato cū sortissimū sit membrorum ab illo non possent gcquā suscipere. Amplius naturalium tertio qñ vnum membx expellit reliquū attrahit vt ēt que artis oñdunt. Cuz. n. venter chilum expellit attrahūt mesarayce qñ vero ꝓpellūt iste epar euellit: qñ aūt id vene atqz cor t demū que venax minores donec p membra simplicia deueniat ad cutē que ita euellit: vt nullatenus ꝓpellat in alia. Cū igit artarie sint ordinate ceu tactū in cordis obsequm t ipm actusqz eius sint eis priores: cū cor expellet attrahent be. Atqz nālium tertio: p eūdē porum diuersa tm̄ hora fit attractio: t excretio. nam oia ex oi trahi vident t oi distribuere: t vnam cōtingit oium eē cōfluxionē t conspiratōez. Unde Epidimic sexto. Carnes trahunt t ex ventre iterius t exterius. Dō oñdunt additamēta super cordis basim fita auricule ipsius victa. Sequūtur eni opposite cordis motū: nā cum cor dilatatur hec ꝛstringūtur t eō. Galin: ars imitatrix extat nature. In arte quoqz euenit vt cū vnū artificiū expellit aliud attrahat: t ita i que deinceps donec artificiū debitū adipiscat: sinē velut nauisactiua denotat. Itaqz qñ cor dilatat artarie cō stringūtur t qñ ꝛstringitur dilatant t eō. Propt huius tertium dōm q̄ Ba. cum Ar. fortassis fuit illius opinionis in pulsuū introductōe t de ipsox vtilitate: de hoc eni vt idem innuit duplex fuit opinio. vna gdem ingo videtur ꝓbabilis t introductiua. nō aūt demonstratiua t vera cū nihil ꝓhibeat quedam falsa ꝓbabiliora gbusdam veris existere: topicorum primo. ꝓbabilem autē expressit Galyabbas t baly marie. Pōt tamen series illa introductorij pre alijs se amplius adaptari opinioni vt dicatur q̄ alternati sibi pulsant in adinuicē artarie t cordi: vt huius per oppositum audiat vicissitudo ordinata: ceu q̄ quando cor dilatat artarie ꝛstringūtur t reliqua vbi sit velut quedā consequētia eō. Et filem gdem sermonē ambiguū ꝓtulit nālium tertio. Artarijs gdez cor de thorace ac pulmone oibus distractis t contractis alternatim necesse sit ex gbus tractum ē prius adhuc excidere postea. Propter ℞o quartū ad primuz gd dōm mor apparebit t apparuit in pte. Ad aliud gd dōm filr. deceptiua nāqz vt oñdit Ba. extat illa emperia cū corde tacto constricto sentiatur: non autem dilatatio. Quādo enim contrahitur in seipm ingrossatur ad basim pectori sicqz occurrit. cum vero dilatatur extenditur fm directum fere in que deorsum ita vt pectori tunc occurrens sentiatur minime. pulsus vero artarie ipsius ꝓcipitur dilatatione. Ad aliud dicendum q̄ verum ē in his que mouent a generante p formam eisdem iditā ab eodē phyficox octauo: vt leuia sursū gra vero deorsum: nō aūt in eis quoruz motus ē ab alia t maxie cuz virtus vitalis affinis satis extet aiali differentia. 47. cū motus anime valeat in oppositū. Ea enim factum est q̄ colera leuis acuta ꝓrūpit i deorsum. Melācolia vero grauis tendit sursum: t iō primo prima deo factoꝝ oibus asserit laus meliori.

Ad aliud dom q motus naturalis vniens dr t vni/
formis respectu violenti. Naturale et pot dupl'r ac/
cipi: aut q: sit a pncipio quocuq3 mo itriseco: vt hic
ab aia pulsatiua qda ente forma. Natura eniz dr de
materia t forma phicox fo: vel q: a pncipio deter/
minate tradito: vt a generate t ita cordis motus no
extat nalis ppie: verum aialis magis dia. 57. In
quo tsi videat diuersitas: ipa tame est fixa t ad vnu
ordine reducta. vnde qz3 fuerit dictu q virtus vi/
talis simul costringit t dilatat: banc tn periodus ser
uat penitus illesam. lz eni motus anbomatu fit vn9
pmitus: multi tn pter pfluunt fm ordine ab eodez
quod i motu euenit cordis. Ad aliud dom q lz vir/
t9 pulsatilis sit vna in coi differens est tame t diuer/
sa in speciali. Virtus naq3 est vna t substantia fz ge
nus vz. species vo plures hus aphorismox fa. Vl
dicenduz q lz virtus agens t finis sint idem non tn
eadem roe. Sunt et instrumenta diuersa que opera/
tione hnt variare. vna nanq3 virtus t cade aliu ope
rat: t aliter fm instrumentox varietate. Ex quo vti
q3 apparet q motus cordis t artariax a virtute con
ficit vitali. non aut vt Erasistrates volnit eius q eua
uat pntia naturalium fmone. vnde qrto theorice:
Hec est cordis t artariax motus ppter aere quead
modu vtru ventus t aer mouet. Id eni qda arbitra
ti sunt medicox: imo eox motus ppter vtute aeris
attractiua quadmodu in vtre aeris exitus t ingres/
sus pp artificis actione. Ad aliud dom q cordis di-
latatione calor naturalis euentat per artariam vena
lem in pulmone demissam per artariam vo adorthi
nihil aut modicum: cum Ba. nonullius ligauerit ar
terias eius omnes: de pulsuu vtilitate. t tamen ieret
vita cuz cordis euentatione: quod differentia ampli
us apparebit consequenti. Aut licet non euentetur
tunc: id tamen mox erit consequenter quod sufficit.

Differentia. 81.

Vod dilatatione artariax fiat expulsio: con/
strictione vero attractio monstrat: Quoniaz
oz qd expellit viam br'e aperta. sed in dilata/
tione aperiunt artariarum pori: cu in ea fm oem dia
metrum expandant: Quod vero attrahit t adducit
eget constrictione: hoc enim euenit ea. Rursus cor/
pus fortius t resistibilius motum ptra debilius t ces
sabilius id ipm impellit vlterius: neduz q fibi pmit-
tat occurrere: sed in dilatatioe sanguis ipellit ad oez
ipsius parte aeri reliquo corpori obuius potenti sub
ingredi. Itidem artaria cu non possit esse vacua: sed
dilatatione pcipue aer subigrederet cu tunc sanguis
intumescat in ipa: duo ia in eode corpora forent loco
qd est impossibile ppter resistentia in adinuice dime
sionuz. simili t constrictione non poterit expellere:
cum ea fiat ex pleno. Tunc aut artariapmanct conci
la t quasi euacuata. Palin vt dicunt expulsio viget
humiditate: attractio aut ficcitate. sed dilatatione ar
taria erbumectat: cum sanguis vnquaq3 exinundet.
In constrictione vero exiccatur ecotra. Rursus mo
rientia expirant: de inspiratione t respiratione. tunc
vero dilatatione oz fieri: cum hic fit vltimus aie mo
tus: alioquin spus non posset in vltima exalare. Ita
q3 artarie dilatatione fit expulsio: in constrictione ve
ro attractio. Huius quoq3 oppositum fere sapiunt
medici vniuersi. Eti: si aliquid debet attrahi orificiu
oportet aptum fore attracturo. Id aut in dilatatione
pstingit. Q d et dz expelli opus est costrictione psici
ceu apparet in constrictis elabetibus ex digitis t spo
gie declarat copresse. In humidis eni attrahut dila
tate: expresse at exprimut qd assumptuz. Igit erit at
tractione psici dilatatione: pstrictioe vo expulsione.
Propt primu gdez scienduz q respiratio est motiua
actio respirativox organox altera in custodia ordina
ta caloris aialis. Cuius fidde differentie duplices ex
tant: euentatio. s. t mudificatio. Est aut euentatio ae
ris frigidi p foramina seu poros introductio. Mudi-
ficatio vero eiusde reexpulsio p eosde. Dilatatio quo
q3 est eius qd dilatat fm oem diametru expasio. Co
strictio vero fm omne in vnu adductio. Spiratio eq
dem duobus psicit modis. aliqu quidez p foramina
sensui subiacetia: interdi vero occulta. Primu qde
tripliciter aut ore vel narib9 sicut pulmone. hntia ca
lidiora extant t maiora ta terrestria qz3 etia aquatica
velut cethodea aere p trachea introducedo artaria:
vel brachijs: vt pisces. hox naq3 calidu bene cotem
perat aqua: aut succinctorio sicut enthoma. i. diuisa
ceu apes: t reliqua sonatia sorbones t similia: de in
spiratoe. Differut aut quia pisces vtunt in susceptio
ne aqua alia vero duo aere. Que vero p imanifesta
psicit sensui poris coplet: vt scribunt artariax t car/
nis superficietenus plurimis. qolibz eni corpox t ma
xime calidu foraminibus in sensibilibus est distinctu
quod sudor t alia denotant egredientia: de qua vti-
q3 respiratione pncipalit est quesitu huius. Pro-
pter vero scom sciendu q Ar. de inspiratione t re-
spiratione hunc modu respirationis ta qz3 fore inutile
vt amplius apparebit vt omittere ad manifestam se
trasspiratione antedicta triplicez solum transferens.
Quem et Ba. de vtilitate pulsuu visus est primit9
imitari pbans dilatatione t constrictione artariaruz
nullius aut modice fore vtilitatis. q: ligatis oibus
adeo vt nulla pcipiat eax pulsatio: de motu nihil p/
detur voluntario aut sensu: t vt nullum incurrere
nocumentu. Sed cu privati fuerimus anhelitu pfe-
stim fit mori. ppter qd subdit q si ex eo q vene pulsa
tiles incurrut lesionem non accidit nocumentu peni
tus. Quibus igit patet hominibus q ex eis nulla seq-
tur vtilitas: qu in sua conseruatur sanitate: qd cocc-
dendu esse vt: t potissime cum corpus vtit regimine
non estuatione. Ab hac quoq3 paulatiz secedes vtru
q3 deinceps opinione cum medicis religs cocedit:
vt in forti calore balnei seu exercitij vel alterius spi
ratione artariax iuuari. vt t tandem dicat q artarie
orificijs cuti attingentibus euoment a se ac excutian
tur totam foras supfluitate fumosa in eis generataz:
t ex aere corpus ambiente ptem sument non modi/
ca. Quod t Isaac sensit: cu inquit corpus inspirati
uum existere. Cofluxus enim spiratioq3 totius est
p totu. Si aut ponat iutilis respiratio p artarias ad
que igit fine pulsabut: videbunt eni ociose. Aut di
cendu q fine hnt nobiliore priori et dato. naz ppter
eax motuz spiritus depurat t ficit vitalis: ac ipel/
litur ad mebra vinificando. Attrahut et sanguinem
ex venis: t be ab artarijs. Ramificatio nanq3 arta-
riax cu venis euenit ad multu. Quod duplici potest
stingere causa. vna quide ut earu telis cooperiant
artarie: mebrisq3 vicinantibus alligent eisdem. Al/
tera ut ab artaria transmissio fiat ad uenam t ecotra
eius: qd continetur in ipis de vnametis quarto. vti

ꝛ venis vtilitas conſe ḡtur pulſus ꝙ locum tenet ba nelitus. hinc ēt ſan. nālis poteſt vitalis effici: ſi non in coꝛ deuenerit. haꝫ ēt cōitate caloꝛ viuificatur ve/ nalis. Dupl'r nāqꝫ oīum conſeruaſ caloꝛ mēbꝛoꝝ vne ḡdem reſpiratōe anbelitus. aliter ℵo eo ꝙ coꝛ di ſupfluit defluēte ab eodē ad ipſa. Loꝛ nāqꝫ ab ali is differt du pl'r mēbris: ꝛ qm̄ idiget multo caloꝛe: ñ aūt reliqua ita: qꝛ nihil aliūde ifluit coꝛdi caloꝛis: ſꝫ ab eo ad cetera decurrit mēbꝛa. Propter quod coꝛ di pniciose ſūt paſſiones: cū oīum nocumentoꝝ coꝛ poꝛi aduenientiū ꝑmus fit ad coꝛ occurſus: non hūs vnde ſuſcipiat adminculū: cum in aiali velut rex in tegno principatū obtineat. Thimeus quoqꝫ vt huic Ar. aſcribit ait reſpiratōem pulmonis ita fieri. Luꝫ eni calidū fumoſuꝫ egredīſ ꝑ os aer exteriꝰ ābiens pulſuꝫ ꝑ poꝛos carniū igredīſ ineundem locū a quo eriuit illud calidū ꝑ os. ꝓpter eni nihil eē vacuū an- tiperiſtaſim adiuicē patiūtur: ita ꝙ egredīſ calidū et aer exteriꝰ cogīſ ſubitrare calido emiſſo ꝑ os. Exeū te aūt denuo illo calefacto. ꝑ os ꝙ exteriꝰ cogīſ ſub itrare ꝑ carniū poꝛos vt antea. Quā ḡdē opinionem Ar. euertēs ait fm hoc ꝓtingere ꝑpul expiratōem exi ſtere iſpiratōe. Et firmaſ: qm̄ attractiua añ opaſ ex- pulſiua: ceu actus oñdunt relīq. Rurſus nihil expel līſ: niſi primiꝰ attrahaſ: ꝓio apparens fa: cū eūcta tio mūdificatōi ꝑmittaſ. Amplius ipugnaſ Timeus velut in ꝓueniēti ente ꝙ calidū egreſſū per os egre/ diaſ in id rurſus: ꝛ nos lateat. nō. n. hoc ꝑcipimus Itidē expiratus aer dꝫ calidus eriſtere: iſpiratꝰ ℵo frigidus. Cuius oppoſitum teſtabaſ Timeus. ꝛ tō ar ſ. ingt ꝙ ſ ctitius hic modus eſt cāe. Fuerūt ꝛ alīj de iſpiratōe occulte ꝑnūciantes: vt ꝙ dilatatōe ar- teriaꝝ fieret expulſio: ꝓſtrictōe aūt attractio ſīc Em pedocles. Ait. n. reſpiratōem ꝛ expiratōnem fore ꝑ venas quaſdam in ḡbus ꝓtineſ ſan. non tamen ipſo ſunt plene: poꝛos ad exteriꝛem bītes aerem mino res ꝑtibus coꝛporis: ꝛ maioꝛes ꝑtibus aeris ꝓpter ꝙ ſan. natus ē ſurſum ꝛ deoꝛſum moueri. nam deoꝛ ſum lato ſanguine aer influit: ꝛ perficīt reſpiratio. cū aūt ſurſuꝫ tendit excidit extra: ꝛ fit expiratio. Quod declarans aſſimulat ei quod accidit in clepſydris; q̄ ſunt iſtrumenta foꝛamina iferius minuta habentia: nūq̄ ſupius magnū fic artificioſe ꝓſtructa: vt cū foꝛ moſa puella obturauerit manu foꝛamē ſupius nō ef fluat aqua ex foꝛaminib⁹ que inferius. cū aūt exobtu rauerit effūdatur per illa. Sic. n. voluit ꝙ cum arta rie dilataſ: tūc obſtaculo quaſi amoto in eas ſuſcipi atur aer itrafluens. cū vero ꝓſtringūtur obturaſ ex terius: vt retentus per inferiꝛem ſpargatur Empe doclem ēt ariſ. ibidē ipugnat ipſius reducēs fmonē ad manifeſtā reſpiratōem: cū tñ potius hic videatur imanifeſtā tetigiſſe. Nihil. n. vt tactum dignitas eſt ariſ. de reſpiratōe occulta dicere ingenſ q· manifeſte reſpirantia ꝑ artariā reſpirāt: qō ḡdem vī mō quem Empedocles ſenſit ℑrio. nam reſpirant aialia locuꝫ eleuando: nō aūt obturādo: deponēdo vero ꝛ com primēdo expirant velut folles. differūt tamen in his qꝛ fm aliū modū ſuſcipitur aer: ꝛ itidem omittitur. In aialibus vero fm cūdem. Et in banc opinionem incidit Ba. aſſimilās repletōem inflatōi folliū fa broꝝ: ꝛ nō ei qui vtriū cum aliquo replenſ liquoꝛe. Rurſus ſi Empedocles ꝑ ſpiratōem illam ſolam q̄ nariū itellexit ꝯplurimū peccauit: cū hec nō ſit pꝛo/ pꝛia ſed in canalem trachee diffundaſ arterie poꝛus eni nariū ℑcidit in os per palatū. Nec igiſ ē ariſtote lica Empedoclis ſermonis ānullatio. Ad cuius foꝛ taſſis nō itur iteriꝛē directe: qꝛ vtriuſqꝫ ſpiratōnis modus aperte. ſ. ꝛ latētis fere: vt oñdeſ idē exiſtit. ꝛ ecōtra ipm̄ ꝓcedit qō iductū. In eadē quoqꝫ opi. de vtilitate pulſuū ponit archigenē cū Empedocle con cidere. Secta. n. Archigenis ꝛ ḡdam ante ipm̄ eſti mauerūt ꝙ ℑtractōe repleantur arterie: dilatatōe ve ro euacuenſ. Quoꝝ motiuū: qꝛ tpe inſpiratōis ꝛ ae ris attractōis excutiunſ labia. ꝛ conſtringuntur atqꝫ nariū conche. vnde q̄rto interioꝝ. In vehemēti thoꝛ racis dilatatōe naſi pēnaꝰ inenies ℑbentes. Quib⁹ nēpe Ba. dupl'r rñdeat: aut qꝛ huius inueſtigatio ꝛ ſibi conſimilis in motu dꝫ attendi naturali: no aute violenti. in coꝛpoꝛe nāqꝫ ſano, ꝛ decenter cōmoto nō hoc euenit: ſed vel indebili aut vehemēter exercita/ to. Aut dōm ꝙ ipſis conceſſo vt vl'r id accidat nihil tñ iferunt: eo ꝙ dicere nō habent ꝙ arterie ſint ſimi- les labijs ꝛ naribus. Sed ꝙ meatus anbelitus ſunt ſiles artarijs inter nares ꝛ labia: quod vnū extat ex- tremoꝝ coꝛqꝫ aliud: labiaq̄ nāqꝫ ꝛ naſi pēne contrabi vidētur accidēte. ꝓpter. n. dilatatōem interius plu rimā extroꝛſuꝫ ℑſtringūtur ac recuruanſ vtcūqꝫ. no ſce quoqꝫ artarias diuerſa coꝛpoꝛa fm ꝙ diuerſimo de fuerunt fituate euellere. Que nāqꝫ in cutem ter- minanſ dilatatōe attrahunt: ḡ de foꝛis aerem ſꝫ que oꝛificijs copulanſ venarū quod ſubtilius ſanguinis ac euaporabilius ad ſeipas euellūt. quecūqꝫ ℵo ꝑ- pe coꝛ entes attrahūt ab eodem nāliuꝫ tertio. Pro pter ℵo tertium ſciēdum Ba. de banelitu. ca. 14. ꝛ in alijs q̄ multis ſentire locis ꝙ artariaꝝ dilatatione fit attractio ipſarūqꝫ anguſtia expulſio. vnō ibidem. Quēadmodū cum coꝛ dilatatur ad ſe attrahit: quod ē oꝛificijs ꝓmū ꝛ quando conſtringīſ comꝑimit ꝛ euomit exiſtens in ipſo: ita ꝛ arterie cum dilatanſ at trahūt ad ſe: cū vero ℑſtringūtur quod in ipſis ℑtētū euomūt ſeptimo ēt ibidem theoꝛi. cū Paly. Dō fir maſ: ſuppoſito in dilatatōe ac conſtrictōe tria q̄ mo- tus exiſtere principiū ḡdem ipſius medū ꝛ finē: cuꝫ demū artaria diaſtolē facit fm oēm oñditur dimēſio nē longitudinis latitudinis ꝛ ꝓfunditatis. Omnis nāqꝫ coꝛporis tres extant dimenſiones. vnde de dif- ferentijs coꝛūdē neceſſe ē oio fm vnāquāqꝫ dimēſi onē fieri quandā quātitatē diſtractōis ꝛ contractōis Quarto quoqꝫ theoꝛi. c. primo. Coꝛdis ꝛ artariarū dilatatio motus eſt localis ipſas a cētro i eaꝝ mouēſ extrema. ꝛ terminoꝝ ipſoꝝ capita quēadmodū ſol- lis mouet fabri. cōſtrictio ℵo ipſarū huic ℑria exiſtit mouētur nāqꝫ ab extremis ad cētrū adeo vt coꝝ ter minoꝝ ſibi occurrāt capita. In tali nāqꝫ dilatatione ad laterales interius ſpargi t artarie ꝑtes ne vacuuꝫ intercidat quod pꝛe oibus veretur natura mō eidem obſidēs oi: vt ꝛ celum potius hac eligat ſubſidere ꝑ poꝛos eḡdem iſenſibiles aer in artariā attrahiſ. Qō euenit qꝛ quod in ipſa ꝓtineſ extat raꝝ. Neqꝫ ēt vt dixit Empedocles permāet plena qō marie ℑtingit in medio dilatationis ꝛ fine. Quo ēt modo dilatatō ꝓpter pectus pulmone: cū nullū motum habeat ꝑ ꝓprium dria. 99. empima colīr in ipm̄: ꝛ tendē expel- litur tuſſi iteriꝛū qnto. Per oppoſitum quoqꝫ cō- ſtrictōe aduenit expulſio: qō vtiqꝫ apparet cū humi dū exprimūt continētia: ꝛ proꝓrie cuꝫ poſt dilatatio

nē pori nō mor fiant ꝯstricti: verū adhuc ꝑmaneant dilatati: vt in ea capinosa īgrediēs supfluitas ꝓfecti ori expellaṫ ꝯstrictione. Amplius artarie deseruiunt cordi. vt eaꝝ dilatatōe cordis itercidat ꝯstrictio: cō strictioneqꝫ dilatatio: differentia priori. Cuꝫ igiṫ cor angustaṫ vt expellat: aliter ēni qd nunq̄ exprimereṫ vt recipiāt dilatabunṫ artarie. Silr ad cordis dilatationē sequiṫ attractio: ⁊ artariaꝝ ꝯstrictio: ⁊ ꝑ conse quens expulsio. Itaqꝫ artariarū dilatatione fiet attractio: ꝯstrictione vero expulsio. Est tn̄ intelligēdū q; duplex repiṫ attractio ⁊ expulsio simul coexistens vna q̄ quidē attrahiṫ aliqd a corde ꝑ artarie ꝓncipiū vbi eidē cōtinuaṫ. Altera ℞o qua ꝑ eius extremitates aer frigidus ꝓximiores. Eodēqꝫ mō i eaꝝ ꝯstrictione ipelliṫ ipis ad cor cōtentū: ⁊ amplius in q̄ eē. Vt aūt huius veritas magis firmeṫ ⁊ eluceseat: differētia ꝯsidereṫ. 46. Illic nāqꝫ oñsum q; villi tunice artarie latitudinales sunt i tunica eius iteriori. lōgitudinales aūt in exteriori: quo quidā situ longi attractiui ꝓfectius attrahēt: ac lati expellēt silr ⁊ ꝓpulsiui. Propter q̄rtū vero ad ꝑmū dōm q; vex est cū motus cordis ⁊ artariaꝝ fuerit simulatus vtrium inflationi ⁊ nō folliū: sꝫ oñsuꝫ est folliū actui silari. In his enī aptio adductionē cāt: ⁊ nō emissionē neqꝫ ad huc vt dictū cuꝫ fit ꝯstrictio pori sunt angustati oino Ad aliud dōm q; ꝓpter hoc nō ꝯcidēt simul corpora psa: qr artariā ꝯtingit: cū sit mēbroꝝ molle ac extensibile dilatari q̄ opus ē ⁊ angustari: ⁊ q; corpus ī ea cōtentū tale ens similiṫ pati. Per id nāqꝫ sophisma volebāt Erasistrates reddītionē alimēti in ptes negare: qm̄ alteꝝ duoꝝ aiebat ipossibiliuꝫ consequi vt q; aut locus vacuus repente reddaṫ: vel cōtinuꝰ supereniet exitus eiusqꝫ qō euacuaṫ irrepletiuus. Quod ꝓpendēs asclepiades inquit nō duoꝝ alterū oportere solū aduenire: sꝫ vnū triū. nā ꝑter duo premissa vas ꝯtingit in se ꝯtrahi: naturaliuꝫ ꝙo. Ad aliud dōm q; vex est de actiōe ac expulsione ℞tutis simplr naturalis: q̄ vtriū inflationi similes extant: nō āt vt oñsum de virtutis vitalis attractione ⁊ expulsione follibus simulatis: īmo secus vr quodāmodo cō sistere. Ad aliud dōm q; huius vltima expiratio nō euenit aīa seu virtute imanēte: vex potius exalante cum spiritu de qua non sed de priori ertat is sermo.

Differentia. 82.

Quod vnum sit genus pulsuū tm̄ ostenditur

Quoniā pulsus est motus. sed vnū solū genus pulsuū sumitur a motu puta q; a motus tpe. Igitur tm̄ id pulsuū genus. Et ꝑ id ostenditur itidē q; nō sit genus pulsuū ex qete sumptū. Adhuc videnṫ tria tm̄: qr tot in motu sunt attēdenda: vt mouens: mobile: ac magnitudo sup qua sit motus i phificis oñsum: pulsus aūt motus. Et sulcitur qm̄ tria sunt pulsuū cōplentia: virtus: instrumentuꝫ: ⁊ necessitas. ergo ⁊ genus pulsuū tripler solū: vt sit ad illa ꝓportio. Palinq; q̄tuor ostendiṫ: qr cum pulsus sit motus vbi nō erit inuenire motum nec pulsū: sed in pulsu magno forti veloci ⁊ spisso cū suis oppositis ⁊ medijs est motū inuenire. In pulsu vero duro molli. ⁊ in alijs minime. vnde Ba. introductorio pulsuum dr̄iam notans inter p̄dicta genera pulsuum ⁊ durū ⁊ molle ait ea cū motu fieri artarie. Sed duri ⁊ mollis pulsus differentia non est motus ipsius ꝓ prie. Molle nāqꝫ corpus ⁊ duꝝ nō indiget motu vt calesiat. Et: pulsuū genera q̄ sup priora fundaṫ nō habent ꝯtra ipa diuidi: ⁊ in eoꝝ ordinē poni. Sꝫ eq̄lis pulsus ⁊ ineq̄lis diuerse ordinatus. ⁊ diuerse ioꝛdinatus cū eo qui p̄deris sup reliq̄ fundaṫ septē genera: ⁊ potissime sup qnqꝫ vel quatuor ccu vr̄. Rursus collꝫ q̄rto: septē solū pulsuū ponunṫ genera vere: qm̄ tria q̄ cōsueuerūt iungere istis septē: quorum vnū est qō sumiṫ ab eo qō est in artarijs: scōm a qualitate ipsi⁹ artarie: tertiū a disposītione substātie artarie non sūt ꝓpria in pulsu inq̄ꝫtū est pulsus: qr pulsus inq̄ꝫtuꝫ pulsus nō stat nisi p motū ⁊ qetem. Qō firmaṫ: qm̄ pulsus ⁊ banelitus extant ꝓportionales tertio. io. apparens in tegni. Sed genera sūt septē banelitus ibidē. a. Amplius i pulsuū introductorio de calido ⁊ frigido nō fit sermo: cuius fieret eo q; aptus si pulsuū genus ꝯstitueret. neqꝫ de pleno ⁊ vacuo aut pulsu ponderis: In. io. simiṫ Almāsoris nō ponit pulsuū genus a tpe sumptū qetis. Primo ēt sa ordinatus diuerse ac inordinat⁹ diuerse: sub ine quali vr̄ tandem locari. q; autem sūt pulsuū genera plura q̄ꝫ nouē aut. io. ostendiṫ. nā eadē rōne qua ponit genus calidi ⁊ frigidi duri ⁊ mollis poni hꝫ gen⁹ ficci ⁊ humidi: ⁊ cōpositi vt calidi ⁊ ficci ⁊c. ⁊ genus asperi ⁊ lenis: densi ⁊ rari ratiōe corporis artarie ac que huiusmodi. nam q̄litates sunt differentie tactibiles ⁊ marie prime ac ꝶ: scōo de ge. ⁊ cor. ac nāliuꝫ primo. Similiṫ ⁊ penes viluꝫ videnṫ diuersificari cū ipe plerūq; artariaꝝ percipiat motuꝫ. Propter qō concludiṫ pulsuū genera existere numero multipliciter adeo q; cōiter ponūtur variata. Oppositū autez oium istoꝝ videtur ꝯtingere Ba. Cuꝫ enim ois eius ubilibet colligiṫ intellectus apparet. io. genera pulsuū confirmare: cui septimo cōsonaṫ theorice: ⁊ primo silr ꝶa. Propt primū qdem antea videnduꝫ qd sit pulsus cum eius expositione Scōo qr motus eristit videaṫ qualis. Propter primū huius sciendū ē q; pulsus dupliciter notificaṫ puta ꝑ ipsius essentiaꝫ ⁊ eius accidentalia: septimo theorice. Nā ratio huius essentialis est motus localis quo moueṫ cor ⁊ vene pulsatiles dilatatione ⁊ reductione ad caloris custodiam intpantia naturalis ⁊ vitalis augmentum: spiritusqꝫ generationē aialis. Primo aūt scōa dr̄ q; est motus receptaculoꝝ spūs ex diastole ⁊ fistole cōpositus ad regendū spiritū per aerē attractū. Cū hic etiā concidit rō expositiua. Pulsus est motio cordis ⁊ artariarū ꝶꝫ diastolē ⁊ fistolē ad caloris innati refrigerium: ⁊ fumosaꝝ egressionē supfluitatū. Diastoles aūt ⁊ fistoles dilatationē ⁊ ꝯstrictionē seu elevationem vel depressionē important. Accidentalis vero pulsus notificatio est nūcius ⁊ preco: q occulta fert ⁊ narrat motibus ⁊ contrarijs ⁊ manifestis: theorice. io. Contrarij nāqꝫ sunt qr virtus vitalis pulsus causatiua simul dilatat ⁊ constringit: primo ꝓma de virtutibus. Amplius aliq̄ dicunṫ pulsuū genera: iterdū differentie: ⁊ quandoqꝫ species. Genera qdem qr sub se species continent vt eius ostendit divisio. differentie que differunt ⁊ differre faciunt. species aūt ꝓut in genere continet superiori. Sūt enim subalterne: que superioꝝ respectu iuxta logicū sunt species: relatione vero inferioꝝ genera. Sumiṫ etiā hic vt apparebit genus. p. cōmuniter ꝓut ipsum p̄dicaṫ apud logicum de speciebus vniuoce: ſm naturaleꝫ vero magis analogice. Nā in generibus latēt

multa se ptimo phyſicox. Adhuc attendendū q pul
ſus eſt motus principalr cordis: ꝓnter xo artariarū
vñ t qdam exponūt. p. eē motū cordis t artariax. i.
a corde in artarias: huius aūt cordis t artariax pul-
ſatio duplex: vt principalior ē cā efficiēs t finalis. Ef
ficiēs qdē filr duplex: ꝑmordialis vt aia in corde fm
q mouet iſita principalr: xtute nāqz vitali mediāte
pficit pulſuz. Et iſtr alis que duplex filr extat. vna q
dē ſimplex icorporea: vt cōplo. calido .n. ꝑdominā
te aia cū xtute pulſatiua diaſtolem opar: frido vero
q̄ſi ſiſtolē: altera corporea vt artarie corde illis prin
cipiāte. Ca vero finalis q̄drupler exiſtit. dupler qui
dē ex pte dilatatōis ac bina ꝓſtrictōis dilatationis.
vna qdem vt ſanguis t ſpūs in cordis nutrimentum
t cuſtodiā attrahar. altera vt aere attracto cōtēpenr
vt hi. Ex pte xo ꝓſtrictōis: vna vt ſanguis t ſpūs a
corde dilabanr in mēbra: reliqua vt ſpūs caſinoſus
expellar ſupcaleſactus: qō fit cordis conſtrictione t
artariax dilatatōe. nam qū cor ꝓſtringir dilatanr ar-
terie: ac eō: dria. 80. Eſt ēt ſciendū q pulſus nō plm
ſentir fortior qcqd dicar theorice. z. in pte dextra q̄z
in ſiniſtra: t ſi artaria ordinatur a cordis ventre ſini-
ſtro ꝑpinqore cum in boie declinet cor paxp ad ſini
ſtrā de hiſtorijs primo. tū ꝑpter cordis in ptē dextrā
pfatōem t irradiatōem vehemētiorē: tum ꝑpter ca
liditatē epatis t fellis t motū ſituatum in dextris et
fulciri in ſiniſtris cū ſplenis fritate in eiſ. Moſce quo
qz q artariax in qbus conueniētius tangir pul. ſunt
q̄ manus: qr nō ſunt a corde remote neqz ſepulte t i
terius occultate ſicut corax dorſi t pectoriſ: neqz ſle
xuoſe ſuper quas q̄taor non incidāt digiti: vt que p⁹
aures. Eſtqz filr has tangere minus laborioſius: tū
ꝑpter facilitatē manū ꝓbendi: tū ēt qr non oz t ma-
xime mulierē ſe diſcopire: t ꝑprie fm hiſpanos vt in
de verecūdia ptimeſcat. Propter fm xo bui⁹ ſcien
dū q motuſ ē duplervel tripler. prio ce. t mū. Vn⁹
qdem rectus dupler exiſtens ad mediū: vt q grauiū
t a medio ſicut leuiū t circularis velut mot⁹ ē orbis
Ex qbus ceu extremis poſſumus mediū motū ꝓſice
re q reflexus ſeu iterceptus pōt appellari q̄lis mot⁹
ē cordis. lz. n. cōiter dicar motui aſſimilari circulari
ꝑprius bz reflexus noiari. Non. n. ē cordis motus
rect⁹ qr hic fit a gnānte: q per ſe determinate ad vnā
ē ptem: vt ſurſuz vel deorſum. Velocitar ēt quādo
ad terminū tēdit: cū ſue magis appropiquet pfectōi
Qui xo cordis ad ptes ſit diuerſas fm dilatatōez t
ꝓſtrictōem. Cōponir. n. ex pulſu t tractu vniformis
erīs ꝓtinue niſi aliqd ipm aduenīēs pturbet: q tādē
tradatur in fine: puta cū adeſt xtutis itenſio nimia t
aduentus ꝑprimus ꝓditioni: prio ſa. Neqz ēt ē circu
laris: qr is ſup magnitudinē ſit circulare t ꝑpetuam
vt dicūt. Sed ē compoſitus ex recto t circulari for-
taſſis motui amplius attinēs circulari. Quod t ma
gnitudo in qua ſit vt cor oñdit nō. n. ē pure recta nec
pure rotūda: ſed rotūda cū latitudine t quadā lateri
tate. vnde motus ei⁹ ē reflexus ex motu cōpoſitus t
gete. Sicut. n. octauo ꝓbatur phyſicox: ipoſſibile
ſit vnū motū alteri ꝓtinuari: niſi iter eos per ſe ges i
tercidat media. In pulſu aūt vno duo ſunt mot⁹ dia
ſtoles. ſ. t ſiſtoles t ges poſt ſiſtolē qui ꝑcipir apud
paucos. Fere nāqz ſolū a doctis ac exercitatis ꝑpē-
dir q̄liū extitit. Ba. t ges poſt ſiſtolē q̄ ab ideotis ēt
cōprehendir. Adhuc cū aliqua extet diuiſio motus:
qr vnus nālis: alius violentus: reliquis volūtari⁹:
ſciendū q motus cordis nō ē violēt⁹: cū a principio
ſit vt oñditur intrinſeco. violentū nāqz ē cui⁹ principi
um ē ab extra nō cōferente vim paſſo. i. iprimēte for
mā aliquā nālem. Aut ē cui⁹ motus ē ab extra a qua
cā cogir opari etbicox tertio t moraliū grandiox ſo
Neqz eſt volūtarius: qr hic ex aliq̄ ꝑcedit apprehē
ſione nō adherēs vie t ordini vni. Valet. n. ad op-
poſita cū a ptāte ꝑcedat rōnali. Qui aūt cordis abſ
qz deliberatōe ſit aliq̄: t vni affigir ordinatōi: lz eniz
xtus vitalis ſit per ſe ſimul ꝓſtringat t dilatet: būc
tñ ordinē mox ſeruat illeſum. Eſt igir nālis: ſz non q̄
lis q formā conſegr a gnānte cātam. Bnāns nanqz
q̄tum dat de forma: tm dat de loco quarto ce. t. m.
t per ꝓñs de motu: qm̄ locus acgrir p motū. datus
eni eſt ꝑpter locum: t iō que taliū vides deorſum ad
loca ſua nālr tendere: vt leuia ſurſum grauia deorſū
que cū illic ſunt geſcūt tanq̄z ſuam ſuerint pfectōem
t ſinē adepta. Sz nālis eſt ab aia que eſt forma de q̄
natura dr t prius q̄z de materia phyſicox fo. In cor
de nāqz aia ſituata pulſatiua ipm fz pulſuz t tractū:
mouet: ꝓtinue modica getis mozula itercidēte: quo
mā oē hic agens neceſſe ſit ex ꝓtinua deficere actōe
vt oculus in vidēdo: de ſomno t vigilia appens pri
mo. Silr oē quod mouet neceſſe bz alicui fulciri im
mobili: de cā motus aialium. In corde aūt ē paries
intermedius duox ventriculox ipius. In aialib⁹ ār
maioribuſ os exiſtit cartillagunoſuz: de ptibus tertio
hic eni p ſe geſcit q̄z q̄z per accidēs mouear. Ex his
ēt apparet q motus aialis in deorſum ē agilis cū du
plr ſit nālis. Qui aūt ſurſum ptim nālis vt ab aima
fm ptem xo inālis vt a forma per gnāns impreſſa.
t iō fatigar aial amplius tendens in ſurſum: non ār
in deorſum: ſi niſi q oz motum eli predominātis ab
aia gubernari. vnde t laborār ita femora q̄z multuz
ꝑbl. quinta. Quo aūt ꝓueniant aut maxime differāt
pulſus: ſaltus: ſeu iectigatio: tremor t ſpaſmus. dif
ferentia docebit. 92. Propter fm xo ſciendū q
q̄lr ſe habuerunt priores i hoc q̄ſito iam apparuit ex
argutis: t amplius manifeſtabir ex dicendis. Quoni
am genere pulſuū cōiter ſumpto genera qdē pulſuū
duplr conſiderauerūt: aut quātuz ad eox primarias
drias vel ſecūdarias: q̄ ſuper illas fundanr. ſic qdez
primo dupliciter ꝓtingit vel quātū ad ea q̄ ſūt de eſſe
motus: aut quo ad illa in qbus ꝓſtat motus. Qō t ſi
prius itidē dupliciter: aut quātū ad efficiēs motuz t
virtutē: t ita genus ē pulſuū qō a tenore ſumit xtu
tis vt fortis t debilis t mediocris. Vel quo ad ipm
motū et id duplr: aut quo ad ipſi⁹ quātitatē pcuſſio-
nis: t ſic genus pulſuū ex quātitate ſumit triū diame
trox artarie fm q mot⁹ pcipir in ipa: qō gen⁹ cōiter
ponitur primū. Et ē dupler ipſius pulſus: qdā eniz
ſimplex t alius cōpoſitus. Simplex ār nonuplex: ut
longus: breuis: latus. anguſt⁹: pfūdus: apt⁹ t box
medij. Cōpoſitus nāqz in. 27. diuidir pulſus ō pul
ſuū differētijs: vt long⁹ latus alt⁹: long⁹ latus medi
us: longus latus humilis: lōgus alt⁹ medius: lōg⁹
medi⁹ medius: lōgus humilis medi⁹: lōgus ſtrict⁹
pfūdus: lōgus ſtrict⁹ medius. long⁹ ſtrictus altus:
Breuis latus altus: breuis altus humiliſ: breuis al
tus medi⁹: breuis medius medius: breuis humilis
medi⁹: breuis ſtrictus pfundus: breuis ſtrict⁹ medi
us: breuis ſtrictus lat⁹. Medi⁹ latus altus: medius

latus medius: medius latus humilis: medius altus medius: medius medius mediuſ: medi⁹ humiliſ medius: medius ſtrictus ꝓfūdus: medius ſtrict⁹ medius: medius ſtrictus altus. Quoꝝ duo tm̄ noia hūt ſm Ba. vt magn⁹: ⁊ ꝓnus ſm vero. A. magnuſ q̄ lōgitudine latitudine ⁊ ꝓfūditate mēſuratur. ⁊ groſſus qui latitudine et ꝓfunditate tm̄. Aut quātū ad tēpus qō attēdiť i pulſu. Aō duplex euenit. aut cm̄ i illud ē ipſa motus: ⁊ tūc gen⁹ ē pulſus velocis ⁊ tardi vel getis: ⁊ ita ſpiſſi ⁊ rari. Si Vo q̄ſtū ad ea in q̄ bus ſit mot⁹. Aut rōe illi⁹ qō locatū ē in arteria: vt humoris ⁊ ſpūs: ⁊ ita plenus pulſus ⁊ vacuus. Vel ex pre ꝺtinētis ceu artarie. Aō dupl̄r euenit: aut rōe ſubſtātie artarie ſiue q̄litatis ſcōe cuiuſdā i ipa: ⁊ ita pulſus ſūptus ab obediētia ⁊ iobediētia organi ſicut mollis ⁊ dur⁹: vel quātū ad ipſi⁹ q̄litates actiuas p̄ ores caliditatē ⁊ frigiditatē: ⁊ tūc pulſus ꝺſurgit ca. ⁊ fridus. Si Vo pulſus ꝺſideret ꝓut ſup hui⁹ ꝓuati ua fundať pulſuū genera. duplicit id ēt cōtingit aut eni fundať ſup q̄ſdaꝫ drias magnas: puta ſup illas q̄ ſumūť a genere motus ⁊ getis: vt velocitatē ⁊ tardi tatē: aut ſup oēs ꝑmarias ſeptē ⁊ ꝓprie ſup gnqꝫ: vt magnitudinē: fortitudinē: velocitatē: ſpiſſitudinē ⁊ his correlatiua. ſigdeꝫ ꝓus tūc octauuꝫ genus ē pulſuū qō pōderis vel rithi dř exūs i cōpatione tpis motuū ⁊ getū diſtantiū i adinuicē adeo vt valeant ꝓcipi ſenſu ne capťm i capitulo iutilit ꝺculceť. Eſt āt ponꝺus ordo gdā ⁊ mēſura i quo ꝓportiones attendūť mufice. Cui⁹ gdē dupler mod⁹. nā gdā ē boni pōderis pulſus curithim⁹ dict⁹. i. bñ numerat⁹ ſiue mēſuratus. vñ Ualyabbas: pulſus bōi pōderis: ⁊ mēſure ꝺpetētis ē iter quē ⁊ ſuos dños filis ē collatio ⁊ figuratio bona. vt cū pueri pulſus etati ꝺfigurať puerili. Eſt ⁊ pulſus pōderis prauí ſiue arithimi⁹ tripler exūs vt pararithim⁹. i. iurta rithimuꝫ ⁊ mēſurā pulſus ꝺueniētis: q̄ rithmū obſuat etatis ſibi ꝓpinque ceu cū pueri pulſus pōdus hꝫ inuenis. Et etherorithim⁹ hoc eſt alteri⁹ rithimi: vt cū qs alterius etatiſ ſibi diſtātis hꝫ rithimū: velut cuꝫ pueri pulſus ſenis hꝫ pōdus. Eſt ⁊ terti⁹ dict⁹ exrithimus: q̄ nulli⁹ determinate obſeruat pōdus etatis: ceu cuꝫ pueri pul. pōdus: nūc pulſus ſenis icurrit: tūc Vo idifferent inuenis quē. A. egreſſi vocat pulſuꝫ. ſi aūt ſituet pul. ſuper oēs drias aut plres: duplicit id euenire pōt: aut in vl̄i ⁊ ſic eq̄lis ⁊ icqualis: q̄ i abſolute eq̄lē diuidiť ⁊ ineq̄leꝫ: ⁊ ſm qd in equalē ⁊ i ieq̄leꝫ. Abſolute ſigdeꝫ cū oēs drie eq̄litatis vel ieq̄litatis i generib⁹ obſeruenť pulſuū. gnqꝫ aut ſeptē ſiue octo ſm. a. ⁊ ſorte praue pp pōderis pulſū. Scōꝫ qd Vo equalis dř vel ineq̄lis cū driarū quedā ꝓter alias attendanť: vt due vel tres: ⁊ ita i his cōponendo deiceps. Aut in ſpāli: ⁊ tūc genus ē pulſuū diuerſe ordinatū ⁊ diuerſe iordinatū: qō diuidiť vt ſuuꝫ gen⁹ prius. hoc enꝫ locať ſub ineq̄li: vt ſpecies ſub genere. Et noſce q̄ gnā hec. io. pulſuuꝫ ordināť diuerſimode. qdam eni ꝓponunt vnū alteri: alij Vo poſtponūt. ſed quomō ſint ordinanda oſtendeť in q̄ deiceps. Et rurſus i oibus. io. pulſuū generibus medius ꝓpe repiť exceptis eq̄li diuerſo: ⁊ pōderis pulſu. Et medius ēt in oibus hūtibus ⁊ eſt nālis: niſi in forti ⁊ debili. ſ. ortis nanqꝫ nālis eſt ⁊ temperatus. ⁊ oīs ſimiliť i quo virtutis extat ꝺſtātia. In alijs āt eq̄lis ordinat⁹ eſt: ⁊ q̄ bus pōderis. Et ad iſtas qdē pulſuū drias reducūť ſpēs pulſuuꝫ quorūdā ꝺpoſitoꝝ noia hūtiuꝫ ſicut caprizās: iterfectus: martellinus: ſerinus: vndoſus: forcinus: Vmiculoſus: fornicās: ſpaſmoſus: tremulus: retortus: cordoſus: ⁊ ſilces. hec igiť eſt ſufficientia pulſuū ſūptoꝝ i cōi. Propt tertiū qdē hic ſciēdū q̄ pulſus pōt tripliciť accipi. cōi vꝫ ꝓprie ⁊ magis ꝓprie. Siquidē vltimo ſumať tūc illa tm̄ ponāť genera pulſuū i q̄bus motus ſaluať rō introductorio apparens q̄ ſunt q̄tuor, vt genus: qō ſumiť a q̄ſtitate dimēſionū a tenore Vtutiſ a tpe motus ⁊ getis. ⁊ ad huc ꝓprius a tpe qō getis ⁊ motus ⁊ proprijſſime a tpe motus cū ſiſtoles ⁊ eius ges i pulſibus ꝓcipiať paucis. Et ab exꝑimētantib⁹ q̄ſ raris. vñ theutrus: eaꝝ que motus ſūt ꝓprie driarū velocitaſ ⁊ tarditaſ Si aūt ꝓprie: tūc erūt genera pulſuū ſupra ꝑmas dictas fundari drias: vt pul. eq̄lis ⁊ ineq̄lis: ciuſqꝫ ſpecies diuerſe ordinatus ⁊ diuerſe iordinatus ⁊ rubimicus. In his enī illoꝝ grā rō pulſationis attēdiť. Pulſu āt cōiter ſūpto ꝓut medic⁹ deuenit eo i cognitionē mō quocūqꝫ. Reliq̄ ſūt tria dicta gnā pulſuū: cū his q̄ ad ipa ēt itelliguntť reduci. q̄ ſunt molliſ calſ ⁊ plenus cū ſuis comparib⁹. Sic igiť lꝫ pulſus ſint ſm magis ⁊ min⁹ iſiniti. vt ⁊ ꝺpleriones: medi ci tm̄ ad. io. gnā redurerūt cōiter accepto oiſariā pulſu. Numerus enī denarius p̄fectus qdam ꝓble. 15. Que tm̄ oēs reduci pñt ad pulſuꝫ genus qō ex pte ſine motus: cū ois pluralitas tandē ſit ad vnitatē reducere q̄ illius totius extat cā dria. 76. hmōi aūt eſt pulſus ſūptus a tpe motus: cū ceteris magis ihere at motui. ⁊ demū q̄ a tpe getis. Eſt eni pulſus mot⁹ reflexus ex morula motuq̄ cōpoſitus. Deiceps vero ſūptus a q̄ſtitate diametroꝝ et demū q̄ a virtutis tenore: poſtea Vo q̄ pōderis: ⁊ demuꝫ eq̄lis ⁊ ieq̄lis cū eius diuerſificatis ſpē: ⁊ deide durus ⁊ mollis et plenus et vacuus et calſ et frūs. In de pulſui vero dřijs dř. Suaſibile viſū eſt q̄buſdā tale genus pulſuū ꝺnumerať alijs ꝓ qō q̄litatē caloris cognoſcim⁹ ſm eni artarie locū et ꝓprie ethici mānifeſtius cognitio febris calore q̄lis q̄s eſt q̄ſ ſm aliā ſuſcipit pticulā. Propt̄ gdē q̄rtū ad ꝑmuꝫ gdē dōm iā viſuꝫ: q: i gnē pulſuuꝫ qō ſumiť a tpe motus ꝺceſſū eſt verius nām pulſuuꝫ ſaluari. Et filr ad ſcōꝫ apparet qm̄ pulſus non eſt mot⁹ ꝺtinuus: veꝝ itercīſus ex motu et gete ꝺmixtus. Ad aliud dōm q: lꝫ tria pulſū ꝺſtituant. coꝝ tm̄ vnūqōq̄ pōt in ptes ſeq̄ſtrari plres: penes quoꝝ diuiſionē ſumūtur pulſuū gnā q̄ſplurima Ad aliud qd dōm iá apparuit: q: ꝑma gnā q̄tuorveriſſime ꝺceſſa ſūt fore: nihilominus tm̄ pñt eē alia pulſuū ꝓprie vel cōiter ſūpta. Et ꝓ hoc filr viſuꝫ qd ad aliud dōm. Et ad aliud dōm q: pulſus ſumiť cōiter vt tactuꝫ: nō aūt ꝓut p̄dicať de generibus eius vnioce: ſed anologice magis. Ad aliud dōm q: auer. pul. vere dictū recepit i quo motus reperiť natura: ſm tm̄ prius et poſterius. Ad ꝺfirmationem dōm q: pullus et hanelitus non ſp eqformiter ꝓportionanť ſibi: cum pulſus ſit actus ſimpler cordis et arteriaꝝ hanelitus Vo compoſitus. eſt enim cordis et cerebri apparens in tegni. In corpe nanqꝫ id magis verificať equali. Aut diligētius fortaſſis conſiderans ineniet qs tot modos hanelitus vt et pul. Ad aliud iam apparuit q: calidus pulſus et frigidus extenſiue amplius genus ponit pulſuū: cuꝫ calor in alijs ꝓcipiať q̄ſ in artarie locis. Ad aliud dōm q: aut gen⁹

pulsuꝫ ex tpe getis illic decidit a scriptore: vel sub genere pulsuū sumpti a tpe motꝰ collocaꝫ. Ad aliō dōm q; ordinatus diuerse ꝛ iordinatus fm. A. spēs extāt pul. iequalis. Et iō errant dicētes pulsum fore quē equalē ꝛ ordinatū. Vt aūt in numerū ducerent denariū: ꝛ maxime fm fistlicias seu ordines denariorū pythagorici appens metaphysice prio illū .p. io. genere posuere. Ad aliud dōm q; alie drie pulsuum nō sūt ita note: sicut q̄ sūt calidi ꝛ frigidi: cū be sint q̄litatū efficacissime post q̄s durities ꝛ molliciei extāt magis pmanētes sub qbus siccuꝫ ptinetur ꝛ hūiduꝫ sicut cā sub effectu repiꝫ plerūqꝫ cū is ea notior extat Adhuc q; be sūt iproprie pulsuū drie. vñ si q̄ his alie ipropriores sub generibꝰ pulsuū nō dñt cōputari diuisim: imo ad has figd cognitōis in ipsis opꝰ ē reduci. Ad aliud dōm q; pulsus nō pcipiꝫ ꝓprie visu: cū solū colore suscipiat. Dō si pcipiaꝫ rōe sensibilis cōis erit: ex quo qdē vt sic ipsecta suscipiꝫ cognitio. Et itidē ad pulsū reducit̄ g ex quātitate sumit̄ dimēsionū vt ad altū: quē ēt diminute pcipit visus: cū fistolē nō cōprehēdat: quā tm̄ tactꝰ diligentior i qbusdaꝫ pōt cōprehēdere, ppter resistētiā vt i forti magno duro ꝛ tardo.

Differentia .83.

Quod in pulsu nō pcipiaꝫ musicalis ꝟsonātia oñditur: qm̄ diuersoꝝ generꝝ ꝛ nō subalternati positoꝝ diuerse sūt spēs ꝛ drie in ꝑdicamēns. Sꝫ musice cuiꝰ est ꝟsonātias obseruare ac medicine pulsuū cognitōem tradere sūt diuersa genera ꝛ nō subalternati posita: cū nihil videāt hīe cōe: differēt itaqꝫ spēs ꝛ drie ipsaꝝ: ficqꝫ nō in vnū ordinabiles. Rursus musica ē certa quātitas cū iter mathematicas cōiter numerēt. Medicina Vo nālis q̄dam circa q̄litates: pura sanitatē ꝛ eius oppositū. amplꝰ quoꝝ subiecta dñt: ꝛ passiones distāt: cū sīa sortiatur eē ex subiecto: velut potentia ex obiecto dria. 6. Subiectū aūt musice numerꝰ sonorus: medicie Vo corpus humanū sanabile dria ꝑinducta. Et ꝟ: ꝟsonātia ē vocū dissimilitū in adūicē redacta ꝟcordia. Boetius musice primo: pulsus aūt nō hoc: sꝫ motꝰ cordis ꝛ artariaꝝ ex fistole ꝛ diastole cōstitutꝰ. Nō igit̄ de eis dē ipsaꝝ erit tractio. Itidē musica non tm̄ mō speculatōi: veꝝ ēt moralitati ꝟiungit̄: primo musice Boctij. Sꝫ medicina nō adiūgit̄ moralitati: cum in ipsa de moribꝰ nō agaꝫ instruēdis ꝛ figd de nālibus negocieꝫ in ipsa. Musicalis ergo ꝟsonātia in pulsu repiꝫ mime. In oppositū Ba. in de pulsuū ꝟpendio. Irrōnalē vocat Erofilus pulsuꝫ cū g nō hꝫ aliq̄ ꝓportōem. neqꝫ. n. duplicē neqꝫ emiolā i sergalterā neqꝫ aliā quādā rōnem hꝫ bec. n. musice attinēt ꝛ arithmetice. Repiꝫ ēt musica metrica in pulsu Mā ibidē pulsus infantiū irrōnalis ꝓportōaꝫ dictano augmēratoꝝ trocheo. perfectorum: spondeo senum autez iambo trocheo. De differētijs Vo pulsuū scribꝫ. Pulsus rithimicus ꝟsistit in pari q̄nqꝫ rōe seu ꝓportōe: iterdū Vo in ipari. Primo qdem cū tpus diastoles par extat tēpori fistolis. Sꝫ in ipari cū alterū tps alterꝝ excedit. Dō dupl̄r ēt accidit. nā q̄nqꝫ i enarrabilibꝰ supabūdātijs: ꝛ iterdū i narrabilibus. Et ꝓpriꝰ qdē dupl̄r: aut in multiplici ꝓportione: q̄ duplex extat vel triplex aut q̄drupler: aut aliq̄ eorumꝫ q̄ deincepe fm q̄s igo ꝓportio extat diapason: diapente diapason bis diapason deiceps tū nō est ꝓportio. Et subditur aut in rōe numeri ad numerū: cū diastoles fuerit duoꝝ maioꝝ tēpoꝝ: ꝛ fistoles gnti vel septimi aut octaui vel duodecimi. Sꝫ. A. primo fatira. Debes scire q; in pulsu repitur nā musice. Et q; gaui q; illud quod pōt sentiri ex ꝓportōibus ponderis ē fm vnā ꝓportōem musicaꝝ ꝛc. Rursus Augustinus primo musice. Musica ē scia bene modulandi. Vbi ergo erit amena modulatio illic ꝛ muſicalis cōsonātia. Sꝫ id repitur in pul. nā eiꝰ gdam ē bñ modulatꝰ vt eurithimꝰ: alter Vo imodulatꝰ ceu arubimus de pulsuū drijs. Itaqꝫ muscalis ꝟsonātia repiꝫ in pulsu. Propter primū qdem primitꝰ termini exponātur. Et demū ordineꝫ monocordū. Propī huius primū sciendum q; musica ē scia bene modulādi seu bene mouēdi scia. Bene nāqꝫ moueri dici potest gcgd numerositatis seruatis tēporꝝ atqꝫ iteruallorū dimēsionib⁹ mouet̄. fm Vo Boetiū musice quinto Armonia seu musica ē vis ac effectiua facultas drijs sonoꝝ sensuali opatōe ꝛ rōe ꝓpendēs. Sēsus enī et rō q̄si quedā facultatis armonie sūt istra. Sēsus. n. ꝟsuū qdda ac ꝓprie tale q̄le illud ē qđ sētit aduertit. Sꝫ rō diiudicat ꝛ vltimas p̄cipit drias. Sensus itaqꝫ iuenit ꝟsa ꝛ prima Vitati rō Vo diiudicat: velut si qs circulū manu scribat fortassis oculꝰ ipꝫ veꝝ circulū arbitraꝫ. Rō Vo nullo mō id qđ simulaꝫ itelligit. Dō cueīt q; sensus circa māz Vtiꝫ: ꝛ spēz i ipa ꝓprehendit fluctē entē ꝛ iplectā: itellectꝰ aūt secus. Duido quoqꝫ monachꝰ vocū motū: musicā ꝓtulit idiscrete. Est ꝛ musica triplex. vna qdē mūdana i celis eoꝝ cōpage aut tēporꝝ varietate exñs: i celo nanqꝫ sonū dicūt musici armonicū sume ꝛ ꝓprie pythagorici existere motu causatū ꝟtactuo speraꝝ q; egdē iteruenīte lōgiori distātia nīsi nō valꝫ auribꝰ occurrere ceu Vo ipugnaꝫ ce. ꝛ. m. Scdo Vo q̄ in cōpage corpis ac aie nr̄oꝝ ac eioꝝ ipsi⁹ attēdit̄. Tertia quoqꝫ organica istris exp̄ssa: quoꝝ quedā sūt nālia vtvocalia dcā. nōnulla qdē artificialia seu organa psalteriū ꝛ que taliū. Est āt vt tactū ꝟsonātia dissimilium iter se vocū in vnū redacta ꝟcordia. Dissonātia Vo ē duoꝝ sonoꝝ sibimet p̄mixtoꝝ ad aurē venieꝫ aspera ꝛ inocūda pcussio. Cui⁹ aūt ꝟsonātia q̄dā extat ꝓportio: que ē duaꝝ quātecūqꝫ sint eiusdē generis q̄ꝫ titatū circa alteri⁹ ad alteꝝ bitudo. Que qdē ꝓpriē i arithmetica i numeris obseruaꝫ. In musica Vo illi suppositā in sonis attēdit̄. vñ volēnb⁹ cōsonātias cognoscere ꝓpriēes pus expedit arithmeticas ꝟsiderare. Sūt ār qnqꝫ tres qdē simplices: ꝛ due cōpositē: q̄ oēs in q̄ntate fitū āt icēqli. Et qdē pria simpliciū dr̄ multiplex ꝛ submultiplex ꝓportio. Et ē cū maior numerꝰ pcise minorē in se cōtinet ꝛ cōtineꝫ totū bis aut ter vel q̄ter seu deicepſ. Cui⁹ qdē spēs sūt dupla q̄drupla: subdupla: subq̄drupla: ꝛ reliq̄. Scda Vo supparticularis noiaꝫ: q̄ ē cū maior numerꝰ minorez cōtinet: ꝛ cōtinet i se oēm ꝛ v nā illiꝰ ptē vel mediaz vt tria ad duo que sergaltera dr̄ ꝓportio: aut tertiā: vt q̄tuor ad tria que sergtertia nūcupaꝫ ꝛ ita deiceps i añā. Et sīl̄r subsergaltera ac subsergtertia. Tertia quoqꝫ dr̄ suppartiēs ꝛ subsuppartiēs numerꝰ cū maior in se minorē cōtinet: totū ēt cōtineꝫ ꝛ aliq̄s illiꝰ in supꝑtes. Dō si duas ꝓportio dr̄ supbipartiēs: vt qnqꝫ ad tria. Si āt tres supbipartiēs velut septē se hꝫ ad q̄tuor. Et ita demū ꝛ eēnei so i eiꝰ correlatiua. q̄rta Vo cōpositoꝝ ex multiplici ꝛ supꝑticulari cōiungit̄ vt cū maior numerꝰ in se cōtiet minorē nūeꝝ bis aut

ter vl' quotiēs libz acvnā aliquā ptē. Qđ si bis ⁊ ei⁹ dimidiā ꝓtineat ptez vocaſ duplex ſupſerquialtera vt gnqz ad duo. Si Vo bis ꝓtineatur qui mioꝛ ⁊ ip ſius tertia pars dicetur duplex ſerquitertia: vt ſeptē ad tria. Si aūt ter ⁊ eius pars media vocabitur tripler ſuper ſerquiquarta: et ita deinceps. Quita quo qz dī multiplex ſuppartiens: qđ eſt cū maioꝛ numerus i ſe cōtinet minoꝛē totū plus q̄z ſemel: et eiuſ ali q̄s ptes. Qđ ſi bis maioꝛ cōtineat minoꝛē: et duas ipſi⁹ iſup ptes dī ſupbipartiens: vt ſunt octo ad tria et rurſus duplex ſuperbipartiēs vt ſunt duo ad tria. In ſuis aūt correlativis ecōtra. Et noſce q̄ due cōpoſite ꝓportiones poſtreme cōſonantijs muſice nō ſūt aſcripte: ſed tres priores ſimplices tm̄ quarū amenioris extat ꝓſonārie multiplex dicta ꝓportio: poſtea Vo ſupparticularis. Supbipartiēs Vo ab armonie cōſonantijs ab oibus ptolemeo excepto ponit ſepari Dicendūqz demū q̄ muſice conſonātie ſumunt a p̄dictis duab⁹ ꝓportionib⁹ numeroꝝ aut trib⁹ ſm q̄ ſub eius quedā numeroꝝ iuenium dzie ſex oēs bicentes: puta epitrica ſiue ſexqtertia: emiola: ſeu ſexqualtere: dupla: tripla: q̄drupla: ⁊ epogda: ſiue ſexqui octaua. Eſt a t epitrica cū numerus maioꝛ ꝓtinet minoꝛē: ⁊ in ſup tertiā ipſi⁹ ptez: vt q̄tuoꝛ ſe hñt ad tria In quatuoꝛ nāqz continent tria ⁊ pars tertia vt vnū Et de iſta numeri differentia cō urgit cōſonātia muſice diateſſeron. i. per quatuoꝛ dicta. Emiola Vo dicitur qñ numeroꝝ maioꝛ cōtinet minoꝛē ⁊ inſup ipſius medietatē: vt tria ſe habēt ad duo. In tribus enim continent duo ⁊ eoꝝ medietas puta vnū. Ex q̄ gdez ſimphonia naſcit diapente hoc eſt per quinqz noiata Dupla quoqz ē cū de numeris maioꝛ cōtinet minorem: vt quatuoꝛ duo. Ex qua quidē conſurgit diapaſon. i. per omne ſiue totum appellata. Tripla quoqz cū maioꝛ numer⁹ ter minoꝛē numerat: vt tria ad vnū extant. Ex qua ſimphonia conſurgit compoſita diapēte diapaſon noiata. Eſt ⁊ quadrupla cū maioꝛ numerus quater in ſe minoꝛē hz: vt quatuoꝛ ad vnum. Ex qua oritur ꝓpoſita ſimphonia bis diapaſō dicta. Sic igit conſonantiarum quedā ſunt ſimplices: vt p me ſecunde maxime: compoſite vero alie ceu vltime due. diapaſon vero quaſi media nomine quidā ſimplex: re vero compoſita. Ptolomeus vero ſextā cōtra Pythagorā addidit ꝓpoſitā ex diateſſeron ⁊ diapaſon: ⁊ ſic ſuppartienti ſuppoſitā ꝓportioni. Boetius qnto: Epogdafius ſiue ſexqoctaua eſt: cū maioꝛ numerus in ſe minoꝛē totū cōtinet ⁊ ipius ptē octauā. vt nouē ſe hz ad octo. In nouem nāqz ſunt octo: ⁊ inſuper vnitas que ipſius ps extat octaua. Ex hac quoqz ſonus conſurgit qui tonus appellaſ: qui i duas partitur partes inequales: non eni poteſt diuidi in equales: ſicut neqz vocales quaꝝ vnam partium vt maioꝛē vocarūt ſemitonū maiuſ: vt nouē. reliquā vero minus videlicet octo: qđ a pythagoꝛicis diefis appellatur. Verſus tm̄ totū ſemitonū minoꝛē diefim affirmat: qđ plato limen appellauit. vnde Boet⁹ p mo: Ton⁹ nāqz in duo partiūt equalia. Vt autez id oſtendaſ ſit ſexquioctaua ꝓportio octo ⁊ nouez. Inter hos quidē nullus medius itercidit numer⁹ quos ſi binario multiplicemus reddit bis octo. i6. bis Vo nouē. i8. Inter. i6. aūt ⁊. i8. vnus cōcidit naturalit numer⁹. vt. i7. itaqz. i6. ad. i8. cōparatus ſexqoctauā retinet ꝓpoꝛtionem: ⁊ iō totū. Secūdum hanc deniqz ꝓpoꝛtionē. i7. numerus medi⁹ non p eqlia ſequeſtratur: quia comparatus ad. i6. ipſum cōtinet in ſe totū ⁊ eius. i6. partem vt vnitatez. ſi aūt. i7. ad i8. comparetur: tūc. i8. illum habebit totum ⁊ ipſi⁹ i7. partem. Non ergo eiſdem partib⁹. i7. ſupat. i6. ⁊ ſuperatur. i8. Et vtraqz nuncupantur ſemitonia non q̄ omnino ex equo ſint media: ſed hz q̄ ſemū dici ſolet qđ ad itegritatē vſqzquaqz non ſupuenit. Inter hec aūt vnū magis ſemitoniū appellatur: aliud vero minus que ſe habēt adinuicē: vt. 244. ad. 256. continens duas voces puto vt mi. Eſt ⁊ ditonuz ex duobus ſurgens integris ditonis: Et ſemiditoniū quod ex non integris. Ex his quoqz tonis ac ſemitonis ſimphonie conſtat muſice. Diateſſeron eniz que vocum quarta eſt conſonantia interuallorum trium vt oſtēdet monocordi denotatio: cōſtatqz ex duob⁹ tonis ac ſemitonio non integro ſeu minori. Eſt autē interuallum ſoni acuti ac grauis diſtantia. Sed diapente eſt vocum quinta conſonantia interuallorum quatuoꝛ ⁊ tonoꝛum trium ⁊ minoꝛis ſemitonij. Diapaſon autem eſt octaua vocuz cōſonantia. Vna eni reperitur de ſeptem primis: ſeptem interuallis: ⁊ ex quinqz conſtans tonis: ⁊ duobus minoꝛibus ſemitonijs. Et ideo dictuz eſt diapaſon ex diateſſeron ⁊ diapente conſtare. Quod apparet collectis tonis ⁊ ſemitonis duarum harum in vnum ſiphoniarum. Sz diapente diapaſon vocum eſt. i2. ii. interallorum ⁊ conſtat ex. 9. tonis ⁊ ſemitonio minori. Bis quoqz diapaſon tunc erit. i6. vocum conſonantia. i5. interuallorum: ⁊ ex. i2. perficitur tonis. Diateſſeron ⁊ diapaſon autem ſm Ptolemeuz conſonantia vltra pythagoꝛicos inſtituta. i5. erit vocum: ſicut ⁊ ſeptem fuerunt littere primitus ordinate. voces eniz ⁊ littere repetuntur: vt apparebit ſeu in diebus vlteri⁹ cuenit ſcatimanc. Vocum ſiquidē quatuoꝛ ſunt graues ⁊ tres acute. Propter huius ſcām ſciendū Pythagoram organum quoddam inuenſſe vnius coꝛde moncoꝛdum dictum: in quo muſice omnes reperiuntur ſimphonie: quo primitus erudiuntur idocti voces percipere ſimplices: vt inde facilius habeantur compoſite ac plurium coꝛdarum. Cuius ſimplices primum ſubditur deſcriptio. Et eſt lignum longum quadi angulatum vtrinqz in acutum in moduz ſandonis intus concauum ſuper quod poſita coꝛda eius ſonitu varietates vocum comprehenduntur de facili. Cuius hec eſt forma in proportione dupli ſiue diapaſon: vt per hanc intelligatur in alijs. Nō eniz muſica dicetur: ſed ſolum dicitur tantum vt elucidetur queſitum Deſcriptio vero monocoꝛdi compoſitoꝛis in qua voces ⁊ note cum alijs inſequuntur eſt quoniam primo ſecundum modernos inſcribuntur gamma grecum ſeu. g. cuius hec eſt figura. Et deiceps ſeriatum ſeptez littere ab exoꝛdio latine graues quare figuris grauioꝛibus denotantur. Poſt quas prefate ſeptem repetuntur acute. vñ caracterib⁹ depinguntur minoꝛibus in quibus duplex. b. locatur. primum quidem rotundum: alterum vero quadratum: Addunt ⁊ quidā predictis tetracoꝛdū: vaziis tñ figuris ſuperacutarum in quo. a. ⁊. b. ſimilit ireꝛrantur. Boetius tamen cuz antiquioꝛibus gamma grecuz derelinquit. Litterarū quoqz ⁊ monocoꝛdorum huiuſmodi extat paradigmata.

A. b. c. d. e. f. g. A. bb. c. d. e. f. g. A. bb. c. d.

In his siqdem numeris symphoniarū reperītātur ꝓportões. Amplio sciendū q; post monocardā inuēta sunt policorda. In quox cordis siūt diuersitas ſz additōem successiue nō pauca. Quidā nāqz primit⁹ solū duas: alij vo q̄tuor statuere: vt indicat rubeba. deinde in quatuor t qnqz vt oñdit ziga t viola. demū i. 7. ascēderūt. vñ pbl. 19. 7. fuerūt corde ātiqt⁹ Nō. n. diacto ſm numex quēadmodū diapente dcā ē: postea vo tripandius exībens tertiā: vt vite apposuit: t in b appellata ē diapason: ſz nō diacto: dia sep tē enim erat. Sunt aūt septem eēntialiores ad quas alie reducūtur ad modū septē planetax: hipate: phipate: litāos: mese: pamese: seu trite: pamete et nete Fuerūtqz ꝑinter octo nouē t decē: iuxta illud psalmiste. In psalterio decacordo. Et deiceps intm excreuit nūerus: vt Boetius. is. cū reiteratōe eminēt sō diatonico melo t totidē sub cromatico ac. is. sub armonico q̄dā cōi siue t eugmeni. i. cōiūcti t diezeme di. i. diſiūcti: qr tria sūt melox gnā p̄fata: qb⁹ ois cō texit cātilena. Quox ē descriptio hec diaconici.

Prolambanomenos.
Hipate hipaton.
Perhipate hipaton
Licanos hipaton diatri.
Hipate meson.
Perhipate meson.
Licāos meson diatri.
Mese.
Trite siue ceugnum.
Peranete siue ceugnū diatri.
Nete siue ceugnum.
Perameſe.
Nete dieceugnum.
Trite dieceugnum.
Peranete dieceugnum:
Diatertrite hiperbolion.
Peranete hipboleō diatri.
Nete hiperboleon.

Est autem similis figuratio t in cromatico melo per omia t cōsimilis etiā in enarmōico: nisi q; vbi scribebatur diatonicū p⁹ us debet scribi i secūda cromaticū: t i tertia enarmonicū: t ita vt omnes. 54 situēt corde moderni autez i quibusdā organorū 64. t plures sicut oñdit conon medius apposuere. Propt se cūdū vo sciendū q; q dā idiscrete ꝓtulerūt muſicas has cōsonātias in pulsu non reperiri: aut si reperiunt nullus potest ad eax dignotionem peruenire. Quib⁹qdē dōz iurta illud morbi prio: q; nō opus hos ab alijs vituperi cū se vitupent ipsos: solatiū ſm Priscianū volētes ex sua ipitia obtinere. Quarto vo collz Sermo ō hmōi ꝓportōib⁹ Ba. recitat: vbi dr q; si ē vt i qt ē mirabile. Sz cōpatōes istas cōprehēdere difficile sit: q̄uis multi boies eas i musica cōprehēdant ppea q; note musice bñt supfluā extēsionē: ita q; minor illax dimēsio pōt exēplo cōprehēdi: t ē illa que multiplicat er. 36. ptu⁹ vnā ptē: t b foret semitoniū forte min⁹ siue diesiz. Sz i. Pl. ſm. Ba. t. A. post ꝓportōem addētē q̄tā nō iteruēit sensus discretio. Et sb dit q; ista vba sūt alteri⁹ snie: q̄ huic p accūs necessaria ē pax. De b ēt mirat. A. in qēſ. Miror quō ꝓportōes iste p̄ sensuz diserri pñt. Et demū i sniam ampli⁹ q̄z auer. cōcidens ga. modū tribuit quo quis possit hui⁹ ꝓportōes adipisci talr. Dico tm q; illi ē facile. i. possibile q in gradu rangēdi cōsueuit: t ꝓportionatur sonos per ar tē postq̄z fuerit ei potentia muſicam cognoscendi acq̄sitam inuens nā quandā nobis insitā muſicam sor: t cōpabit scm̄. i. experientiā p notum hoc est rōem ita vt factū respondeat sonis t notum arti. Cū. n. hic eius intentōem oio applicauerit ad pulsum in sensu poterit ꝓportiones hui⁹ discernere. qd aūt de hoc appebit subsequent. Propter tertiū vero sciendā primit⁹ q; muſicalis cōsonātia pōt in pulsu repiri. Fo series de hoc exponat. A.

Propter hui⁹ siqdem primū sciendū Ba. t. A. testari muſicalē armoniā posse in. p. repiri: vt inductū. Et firmatur qm̄ vt dcm muſicalis cōsonātia est ꝓportio q̄dā: b aūt in oibus cuiuscūqz generis repit q̄ztitatib⁹. Est nāqz vt apput ꝓportio duax quātecūqz sint eiusdē generis q̄ztitatū circa alteri⁹ ad alterā habitudo. In. p. āt vt dicūt ē quātitatē signar t maxime qr vnū gen⁹ pulsuū sūptū ē ex triū diametrorum quātitatib⁹. Adhuc si repit in his pricipale ac ꝑmuz instrale erit ac secundarium inuenire: cum hec qbusdam omnia operent organis: sed muſica principalit

et primo nobis est insita: vt ondit vita humana. naz aia hūana tali ꝺnectit corpori copula: vt cū alijs plimis inuioꝝ cēsuit Socrates i thimeo. vñ Damascenus i aphorismis: Colligatio corporis et anime ſm ordinē numeri ꝺsoni facta ē vt subsistat. Jngt etiā q ꝺplerio corpis aiati et ꝑprie nostri ad figurā numeri ꝺsoni exist. Quare alig posuerūt aiam armoniā sore quandā ꝑmo de aia. Propt qđ ex musica nob inerit organica: ēt cū hec depēdeat ab alia. Mā i alijs motibus corpis quātitatiuis: sicut i voce aut in organis artis poterit repiri suo mō per viaz neqz cognitionis et effect⁹ musica organica depēdet ex organica pulsuali. Jn via vero cāe ꝺtingit ecōtra. Jtaqz muſicalis i pulsu repit armonia: silr et in banelitu vt cūqz. Poterit deniqz qs tpatissimi tact⁹ et pspicatissimi ad notitiā consonātie pulsus deuenire: vt de seipso testatur ga. i fistole pulsus cōtigisse. Cum eni eā diu nō ꝓcepisset: demū ꝑ ꝺtinuuz tāgēdi arterias exercitiuz ꝓcepit t ꝺpleuit: ita vt porte pulsuū tunc fuerūt ei aperte ꝑmo ſcđa: t balyab. q̄dripartiti q̄rto. Qđ t fulcit. Illud eni pōt sciri t tandē ꝓcipi: c⁹ silitudinē hēmus: t marie cuz aia nr̄a itelligat fātasmate mediāte. Sz ꝑportōis vel consonātie pulsus hēmus similitudinē: vt onsuz armonicā. ſ. cōsonantiā. Rursus: illud pōt sciri qđ certiori ꝓcipit sensu: hic āt tact⁹. vbi nāqz alij decipiunt: pleraqz i certificat: nisi fortassis i digitoꝝ varietatib⁹: t marie eum hunc ꝑ alijs aialiuz certissimuz hēamus: scđo de aia Mostroꝝ eni cōpaginatio āplius i mediocritatē tpamentuz peruenit. Jtaqz hui⁹ poterim⁹ cognitōe potiri: q̄z q̄z exter difficile tpis motus morula: cum nil aial ꝓcipiat absqz tpe t ꝺtinuo: de memoria t remiscētia. Propt huius ſm sciēduz q. a. illic: genus Vo qđ ex pondere manifestat decimuz gen⁹ pulsuuz ſm ipsi⁹ ordinē: qđ ga. t Baly. posuerunt octauuz. Jngens q gen⁹ pulsuuz qđ sumit ex ponder est ꝑ ꝺpatōez ꝑportōis q̄titatuz ꝑportionalium q̄ tuoꝝ tēpoꝝ i adinuicē: puta duoꝝ motuū t duaꝝ getū. Et q̄uis sensus nō possit oē hoc discernere: tñ poterit ꝑ ꝺpationē ꝑportionū q̄titatuz ꝑportionaliuz tpoꝝ diastolis ad tps qđ ē iter duas diastoles. qñ tūc ꝛteruenīūt tpa tria: vt mot⁹ ad sistolē: t qes t motus ipsi⁹ ad diastolē. Et ad sūmuz ꝺpando tps i quo est motus ad id i quo sit qes aut eꝯ. motus nāqz magis ꝓcipit qete: q̄z motus motu vel qes qete cū opponāt: plusqz tpe colligāt. Et iō q faciunt ꝺpatōem tpis motus ad temp⁹ motus t tpis qetis ad tps qetis: ponūt caplm i caplo. Et id septimo theorice cuz ga. hoc ē cognitionē sensitiuā locant i agnitionē ꝛtellectiuā. Duo nāqz sūt capitula t ꝓncipio cognitōis sensus t itellectus vtcūqz oppsita: t lz hmōi missio sit tolerabilis t nō inc̄ouenies nō tñ est bona siue vtilis: qz nō pōt i sensuz t experiētiaz ꝓcnire: sicut ꝺsideratio exptit medicine. Deide onđit qđ sit pondus vel mēsura dicēs q ē illud i quo ꝑportiōes attēdunt musice. B āt vī velocitas t tarditas: raritas t spissitudo ꝓncipl⁹ tpis rōe i quo ꝺsistunt. Sñr vero magnitudo t ꝓuitas: fortitudo t ꝺbilitas. Sup bas eni dras ꝑpe vidēt pulsuū ꝑportiōes atrēdi. Cum igit vnius pulsus aut ꝑtes min⁹ pulsus iuxt ꝑdictuz canonē ꝑportionū vel ꝺsonātiaꝝ se bñt ad alteꝝ i q̄tuoꝝ maxie dr̄ijs vel gnqz: puta magnitudie t ꝓuitate: fortitudie t debilitate: velocitate t tarditate spis

fitudie t raritate: aut ēt duricie t mollicie: fic q̄tuoꝝ ad tria erit ꝺsonātia pulsual diatesseron muſicali cōsonātie relata. Si Vo se i bis habeant: velut tria ad duo: tūc ꝺsurgit pulsus ꝑportio diapēte suppositā. Si āt vt q̄tuoꝝ ad duo: ita ipa ꝑportionat diapason: t ita i alijs ꝺpositis. Accedo igr āplius i exposit⁹ōez seriei. a. q dās ei⁹ itētionē dicit. Scio q i pulsu nā t ptās musice repit: qđ declarat i pulsu eq̄li t ineq̄li ac i pulsu pōderis: i qb⁹ magis nā obſuat musice. Se cūdo exēplificat ꝑportōes q̄s i pulsu possum⁹ obſeruare illic. ga. Vo Et ꝑmit⁹ id onđit i pulsu eq̄li t ineq̄li: Vo i pulsu i eq̄lit ordiatoꝝ ineq̄lit iordiato: t i pulsu pōderis ibi: Et quēadmodū. ꝑponēs itaqz silitudinē quādā igt: Sicut scia musice ꝓficit ex sonoꝝ aduicē ꝺiūctōe ꝑportōez tpoꝝ ꝺsitez ipos i acuitate t q̄uitate q̄ sit vocis drie ꝑ circularet quosdā cāus t cursus nūc voce ꝺscēdēdo: tūc āt sblenādo q̄ int eoꝝ exist pcussiōes. Illic eni ꝺstituūt sicut circuli icipiētes ab vna septē vocū: t per alias trāseūtes reuertūtur: Deide adaptās hōc ꝓtacta duob⁹ ꝑpositis dic silr eē i. p. qz ꝑportio pulsuū i qb⁹ ꝑportio ꝑncipalr obſuat i velocitate t spissitudie: silr i raritate t tarditate ē tāqz ꝑportio sonoꝝ musice i h⁹i Et ꝑportō ēt dispositionū pulsuū i fortitudie t debilitate: i magnitudie t puitate: ē sicut ꝑportio ꝺiunctōis seu cōpositōis sonoꝝ musice ꝑ qs ꝺtigit sonos variari ſm velocitatē tarditatē ꝛc. Deide ēt quēadmodū declarat id i pulsu pōderis t i diuerse ordiato t iordinato ponēs ꝑmo duas ptes silitudis: deiñ aptās ad ꝑpositū illic: Et ꝑportio. Et dicit q sicut tps ꝓcticndi lōgū vel breue: et quātitas extēsiōis sonoꝝ q̄ñqz sūt cōueniētes ꝑportōnales vt i bellis tube: i cameris psalteriū et viola. Et aliq̄n icōueniētes et iproportionate loco: vt ei⁹ qđ exēplificatum ecōuerso. et id quo ad pulsū pōderis. Et silr cū accidit inēdū diuersitates ordiatas eē i qnqz reb⁹ vel plib⁹: et aliq̄n iordinatas ordinē idifferētes corrūpētes: et ꝟ quātum ad pulsū diuerse ordiatū et iordinatū. Deide et ꝑportō succincte valde et cōfuse bas duas ptes silitudis applicat dicēs: Jta ꝑportio dispōis pulsus i fortitudine et debilitate: et i quātitate: i magnitudie et puitate: ac silibus quo ad vtroſqz pulsus: lz sonet de pulsu ponderis: ꝺtingit eē ꝺueniēs ꝛc. Et subdit q egredit ꝟ a gnē pulsus i quo arrēdit ordo: aut ei⁹ oppositū ꝛgre pulsus igredit pōderis. i ipo eni ꝑpus seruat cōsonātis pulsualis eo q sumit ex tpe mot⁹ vbi quātitas repit. Deiñ ga. āt exꝑmit ꝑportiōes pulsuales ſm q musicis cōsonātijs adaptāt dicēs q visū ē ga. q id qđ pōt ꝓcipi ex ꝑportionib⁹ pōderis: pulsus ē iurta vnā ꝑportōez musice: q̄ dr̄ ꝑportio toti⁹ id est dupli et qnqz: q̄ ꝑportio dr̄ tripli. Qđ exponēs subdit q ea ē ꝑportio dupli adiūcta ꝑportōi: que addit medietatē: qz ꝺtinet totū aliqd et ipsi⁹ mediū: et ista ē ꝑportō cōposita ex diapēte diapason: et ió sic appellata bis aliqđ totū cōtinēs et ei⁹ mediū. Sic igr cuz aliqs pulsus se bz ad aliū i velocitate et tarditate et ceteris: vt tactū dr̄ijs i nūeris vel vocib⁹: vt tria ad vnum ꝑportio similis ꝑdicte concidet in pulsu. Et sic in alijs dicenduz erit ꝑportionibus pulsuum suo modo. Secunda ꝑportio in pulsu obseruata est ſm ꝑportionem muſicalem dictam per totum: que prior est dupli: et ista est consonantia diapason siue ꝑ totum seu omne dicta: q̄ñ in toto vel perfecto ter'

minatur: puta in prima monocordi fine: vt i octo: oē nāqz t totū t perfectū nō fm spēm differunt abinui cem celi t mūdi. Moiatur ēt ita: qz oēs obtinet vo/ ces. Antigtus octo vt apparuit cithare ꝓstabāt cor- dis: t qz octo vocibus ꝓstituīt. Tertia ⁊o ꝓportio hic considerata ē illa que dr p quinqz: que addit me dietatē sicut cū aliqd contineat aliud totum t eiꝰ me diū: vt tria se habent ad duo: que ꝓportio dr diapen te fine per gnqz: eo q in quinto terminet loco mono cordi gnqz obtinēs voces. Quarta quoqz ꝓportio que in pulsu dr reperiri: sumit iurta ꝓportiōem que ē per quatuor addentē tertiam ptem. Continet enim totū aliqd t tertiā ptem super hoc ipsius vt quatuor se hz ad tria: que diatesseron dr: eo q quatuor voci- bus ꝓstant in quarto loco cadit insti i. Est t quinta ꝓ portio in pulsu obseruata: que accipit iurta ꝓportio nem cōmuniter sumptā: que ē per gnqz addentē q̄r tam p̄ē: quali ꝓportiōe gnqz se hūt ad quatuor: cum ipm totū hēat t vnum quod ē eius ps quarta. que ꝓ portio nō est ꝓprie musicalis: cū solum gnqz vel sex extent. Minima. n. ꝓportionū musicaliū ē diatesse- ron: maxima vero bis diapason. Quidam tñ hic py thagorizātes principia musice ignorātes ꝓportiōem hanc musicalē forte ꝫ reliquas putant distinctā: septē ēt asserentes: cum t diaconū inter eas locēt. Deide subditus q postea in pulsibus nō ꝑcipitur aliqua ꝓ- portio modica interueniēte tpis inter duo compara bilia distantia qualis ē ꝓportio. 5. ad. 6. vel. 7. ad. 6 t sic deinceps percipitur multo minus. Dubitatur cur ꝓportio musicalis bis diapason non numeratur ab. A. cū possit in pulsibus reperiri: sicut repit in ali is. Aut dōm forte ꝛassis q non iteruenit tanta distātia in ptes pulsus vt que eius. Vel forte religt notam ex diapente diapason eidem appropinquante. Appz itaqz ⁊ras huius quesiti difficilis admirati cum sit ō pulsibus quoꝝ scientia cūctis ardua vnde theo. 7. Pul sus scientia grauis est t difficilis t cognitio ipsiꝰ cuz magna suscipitur difficultate triplici ex cā. Primuz qz non est facile assuescere in venaꝝ sensu consuetu- dinē que possit cognoscere modicā alterationez que in pulsu fit. Secūdo qz necesse sit breuiori tpe solum decem genera pulsuum cognoscere: cū vnum ad re- liquū habeat relatiōem. Tertio qz nihil certius exte/ rius reperitur cui valeat pulsus conferri vel compa rari velut in vrina. Subdoqz quartā qz pulsus ē mo tus. 82. dria. motus autem cognitio difficilis cuz sit mālis potentialis non pmanēs is successiuus vt ser- mo ipsius oñdit q de phȳsico extat auditu: Pro/ pter quartū ⁊o ad primū dōm q qdam dicunt pro- portiōes hinc inde sumi equoce: puta in musica t pul su. Quod falsuz vt visuz ex dictis: cū oñsum fit i pul su musicaz saltē humanā repiri. Et musica vniuoce magis: aut saltē analogice: vt de tribus ꝑticularibꝰ musicis: vt supius inotuit ꝓdicatur tanqz genꝰ. Un de dōm est q altere spēs t dne sub alteris collocant qm̄ sonoꝝ ꝓportiones sub illis que pulsum nāl̄r cō- tinētur magis si in ipso musicam volumus obseruaī humanā: t si in sonis organicam cum hoc tūc velut ps contineatur in toto. Si vero ꝓportiones pulsuū considerentur tanqz imanifeste: cognoscuntur vero ꝓportiones sonorum sicut per aliquod manifestuz t probetur sic ꝓportionibus subdentur musice or/ ganice. Vel potest dici q ꝓportiones pulsuum qua dam similitudine qua omnes transferunt topicorum sexto: transumpte sūt a ꝓportionibus musice organi ce: que transumptō iam dudum apparuit. Ad aliud dicendum q sicut musica organica est circa quantita tem tempoꝝ: ita t musica obseruata in pulsu: vt vi/ sum in expositione seriei. A. Ad aliud dicendum q subiecta non multum differunt quoniam numerus sonorus adaptatur homini fm instrumenta maxime naturalia: vt t pulsus ordine suo. Ad aliud dicēduz q licz in vno consonātia attendatur vocum t in alio pulsuū. hec tamen multū distant: vt declaratum est iam in adinuicem ꝓportionibus fm quas accipit si/ militudo. Ad aliud dōm q sicut musica getat animos organica t ad laudabiliores ꝓducit mores: ita ēt cō sequenter medicina habitum cōseruat pfectum i corpo re aut iducens puta sanitatem nō minus pacificātur animi t mores ꝫsurgunt ifignes. vñ primo de inge nio. Qui vult curare aiam primo curet corpus ꝛc.

Differentia. 84

Quod digestionis coloris varietas sit lauda bilis ostenditur: vt apparebit p quartuz fe. Palin: mutationes egestionum iuuāt apho ris. fa. Quod firmatur qm̄ tertio sextodecimo. Qui egerit spēs diuersas. s. colerici t spumosi t spēs pin gues t non debilitatur: non oz vt ipm constringas t perducas ad egritudines fraudulētas: he aūt vari etatem iportant. amp. sile videtur de vrina t de ege stione cum sit alterutra superfluitas vniuersalis. sz vrina laudatur varij coloris vltra simplicem. vnde primo fa. Urina nigra est signum malum que tamē ex ea sanior est: est ille cuius hypostasis est nigra t a quositas nō est nigra. huiusmōi ⁊o coloris varieta tem iportat. Adhuc ars est nature sequela. varietas autem coloris egestionis approbaī fm artez magis iurta illud. Veteris. Cū pharmaco vero melius: t quanto ampliores colores: egestōes nō male. Rur sus: illud est bonum quod vigorē oñdit nature. hu- iusmodi vero ē varietas coloris cū potentiā ostēdat ipsius super hūores plurimos expellendos. Itaqz egestōis coloris varietas laudabilis extat. In op positum medicoꝝ cetus. Adhuc de rōne digestōnis in superfluis est mām virtuti habilitare expulsiue. id aūt ꝓprie fit prepando subam: cāqz diuidēdo a ptibꝰ t reddēdo vnigeneā: t demū colorez cum is cāetur ab ea q̄litatibꝰ mediātibus primis: dria sequnti. Eti. sile vr de egōne: vt de sputo t vomitu. Sz vitupe ranī tales varij seu puri ꝓnosticoꝝ so. Itidem illō extat illaudabile quod a ꝓpria egredit nā vel colore ꝓprius autem vt apparebit egestionis color est ad sb citrinum declinare. Varius aūt multipler diuersifi- catur ab isto. Igitur coloris illaudabilis est varietas

Propter primuz quidem sciendum q egestō du pliciter accipitur. vne quidem cōiter ꝓ superfluita- tum omni eductione: iurta illud secunde aphorismo rum. Considerare oportet egestiones quod propri- us dicitur excretiones. Aliter quidem proprie ꝓut est superfluitas digestionis prime in intestinis infe- rioribus: t maxime in monoculo causata. In eo nā/ qz in dietatis inculpabiliter a chilositate stercus se- cernitur: cui quidem colera permiscetur a chisti fel lis delata. Ipsa quoque quadrupliciter potest secū dum in ea reperta considerari: aut ratione quantita/ tis qualitatis: eritus: tpe: vel ea cū q̄ egredit habi-

tudie. Quãtitate qdez variaf: duplicit vel absolute aut fm qd vt q̃litatis in quãtitate .primo qdã i multã pauca diuerfificaf ac mediã. Qd etiã euenit aut ꝓpter fuscepti cibũ vel fuscipiẽtis nãm. Sigdẽ multa plurimos denotat cibos. Si aũt pauca: paucos cuz ordine ꝛ artificio tali vel hmõi. Media quoqz mediocres: ꝛ ꝓñter dispositas sufficiẽt: q̃ circa eã opantes ꝓticulas. Si ẋo scdo: aut fortitudo existit excretiue cuz attractiue ibecillitate: mesaraicaꝝ puta. Vl̃ multiplex: colere in ĩtestina ꝛfluxus vel motus suppfluus. ſſDauca quoqz ex oppositis reddit cãis: ꝛ digestiue ibecillitate retẽtiua ei deseruiẽte. Qualitatis in quãtitatẽ qdez respectu: vel q; ex cibo plus i corpus imittit: q̃z in secessuz transducaf vt mulsa ꝛ nuces: theorice septimo ꝛ vinũ magis testiculi gallox saginatox: ꝛ brodiũ carniuz laudataꝝ .dzia.68. aut econtra ceu bancia: rapa: caulis ꝛ que hmõi: vel mediuz obtinet: vt panis fm Auer. galline caro annualis agni ꝛ hedini. Et hec itidẽ fm corpa diuersãtur apta taliter vel alit suscipere. Qualitatis quoqz tõe tripliciter liquoris seu substãtie a medicis plerunqz notiate: coloris ꝛ odoris. Ex liquore qdem: q; alius humidus: alius siccus: nõnullus ẋo medius. Humidus qdẽ denoiat succositatẽ alimenti ad epar mi/ n ime demãdari: aut desurſuz humox in ventrẽ ꝛ intestina. Qd discernitur colore alimẽti vel humoruz Siccus vero signat priuatiõez hax causax ꝛ calidita tẽ ptim digestiuax cuz epatis robore. Et ad hoc fil̃r dispositio cibox opaf. Mediocris ꝛutẽ ex causis cõ surgit medijs. Ex colore qdẽ multipl̃r figi.af ficut ꝛ colores multi existunt: ꝛ pũt simplices esse vel ꝛmixti: qm̃ alius subalbidus: alius creteus: citrin⁹: igneus ꝛ croceus: eruginosus: viridis indicus: liuidus: ꝛ niger. Quox quoqz: subalbidus phl̃a denotat gipseũ abundare: aut frigiditatuz dñium. Creteus priuationẽ descẽsus colore in itestina. Citrinus ꝛ ꝓpe remissus nãlez: vt sic denotat egestionẽ. Ignеus colerã rubeã signat abundãter in intestina mãdari: Et croceus amplius illo. Eruginosus colerã hmõi. vt viridis viridẽ ꝛ frigiditatẽ q̃nqz. Indicus vero liuidus ꝛ niger mortificatõez denotãt calidi vel adustionẽ: aut colerã adustã vel prauã colerã nigrã: plus tñ ꝛ minus. Cuius qdem pessima extat significatio nisi euacuetur paulatine fortasse. Cõpositi quoqz colores sunt plurimi: vex qdaz magis tendunt in latus nãlitatis vtcunqz sicut pores alteri i oppositam ceu postremi quox itensior est malitia. Ex odore sigdem qm̃ quedã est priuata odore que grandẽ signat frigiditatẽ aut phlegmatis dñium. Alia vero est odoris trahẽtis ad acredinẽ vel ponticitatẽ: vt q̃ melie que dã ad acuitatẽ nitrosaz ceu que colere: vel erit multũ fetida que putredinẽ humox vel digõis corruptiõez signat. Qd aliqñ ꝓtingit ex cibis: vt sunt tallus arboris: gũmi asa: porruz allea: eruca: ꝛ hmõi. Aut mediocres iter hñe fetorẽ ꝛ non hñe q̃ perfectã denotat digestionẽ ꝛ naturalitatẽ. Ratione qdem egressionis tpis diuerfificatur: cũ quedã fit cita: alia tarda: ꝛ nõnulla media. Qd euenit ex cibox diuerfitate i se ac ordine illox: vel debilitate attractiue: cum fortitudine excretiue: vel sensibilitate partium digestiuarũ nimia: vel vlcere vel humoruz confluxu: aut ex eox oppositо vel ex eox medio. Ex habitudine vero: q; egredit cũ sonitu vel ventositate aut spuma vnctuositate sanguine vel sanie. Que ãt cuz sonitu denotat vẽtositatẽ humido ipius admiscẽri: ꝛ frigiditatẽ intestinox vel angustiã instox: q̃ non parũ ex cibis ẽt cãtur vẽtosis. cuiꝰ significatio in verecũdantibꝰ egrotãtibus est prava. Que aũt cuz vẽtositate minor est ꝓdicta: minusqz mala q̃ calo efficit: vel motu vl̃ vtroqz. Spumosa quoqz mõstrat calorẽ fortẽ eliquantẽ: vt i tabidis vel vẽtositatis ꝛmixtionẽ. Vnctuosa siqdẽ adipis ꝛ pinguedinis liquefactionẽ: ꝛ humiditatis ꝓncipaliuz: cum fuerit leuis viscosa. leuis ẋo vt pernatet aque: ceu stercus vacce ventositatẽ demõstrat nõ paucã vt i colicis. Sãguinea ẋo egreditur vel a toto corpe vel a pte: vt epate: mesaraica: splene: vel itestinis ꝛ huiuſmodi: aut mẽbri mutillatione qd̃ dolore lesioneqz actionuz diuerfificaf: qm̃ aut est chilosa vel lauatiua colerica: virulẽta: feculẽta: subtilis: grossa: nigra: melancholica: vel sanguis pur⁹: aut caro epatis nigra: grossa: tertio decimaquarta. Sanies siquidẽ denotat ruptura ãpatis: vel intestinox vlcera: siue purgatõez materie virulente ei corpore. vnde ꝓmo scd̃o: Sanus relinquẽs exercitium multoticns egerit virus ꝛ saniem: que sibi laudabilis est purgatio: cum inde laxitas remoueaf. Et nosce q; egestionum alia est naturalis optima vt mollis continua fm quantitatẽ ꝓportionaliter eius assumptoruz hora subiens solita: non murmurans egressu: ꝓnosticox scd̃o. vnde scd̃a primo: Hec egestionuz est melior: que iuncta fimiliũ ptium in qua siccitati ẽ aquositas vehementer admixta: cuius spissitudo est vt que mellis exitu facilis non pungens: colorẽ habens citrinitati attinentẽ: non multi fetoris neqz illo priuata: rugitũ mime seu gurgulationẽ habens vl̃ spumã hora subiens cõsueta: ꝛ quantitati assumptorũ ꝓportionata. Que huic opposita innaturalis ad hanc existit: scd̃z tñ amplius ꝛ minus valde. Quid aũt sit color differentia visum. 64. Est aũt hic varietas diuersa in egestione colox simul preceptio. laudabilis quoqz nunc significationẽ importat. Est aũt laudabile aliquid: aliud illaudabile: nõnullum vero mediũ. Laudabile quoqz multipler: q; vel bonitas perpauce: ꝛ ita signum non maluz. aut amplioris: ꝛ sic bonuz. vel adhuc intensioris: ꝛ id melius. ꝛ ita d̃ inceps optimum ac optimuz valde seu saluberrimũ Similiter ꝛ illaudabile: aut pauciue malitie erit ꝛ ẽt signum non bonum: vel grandioris ꝛ id maluz: aut deinceps: ꝛ tunc pessimum ꝛ q̃ꝑpessimum seu mortalissimum. Medium autem appellatur neutrum sicut in tegni digiti denigrati: quod ꝛ latitudinem habet ceu vni extremoruz amplius q̃ꝑ alteri appropiquans: primo crisium ꝛ decimo apparens almansoris. ſſPropter secũduz vero sciendum q; medicorum cetus visus est communiter vituperare varietatem coloris egestionis. vnde pronosticoruz secundo. Egestiones varie diuturnioꝛem denotant morbum: nigris: liuidis pinguibus. ꝛ olentibus: pernicioſe autem nihil minus: Sunt nanqz huiuſmõi rasine: colerice: sanguinee: prassine: ꝛ nigre. aliquando quidẽ simul: quandoqz vero singulariter exeuntes. Et ideo ibidem Cõmentator varie multas esse dispositiones oñdunt. vnde tempore indigent ad digestionem. multis enim entibus dispositionibus decẽter quidem esse quasdam ex ipsis longas. Si autem non: sed oino qualiter naturam quemadmodum re

fistentibus plurimis certantē cōsumere plurimuz tē pus. Et aphorismox quarta. Quantūcūqz colores plures egestionū fuerint magis: pei⁹. Crisiū quoqz primo. Egestio varias varijs possideri corpus dispōnibus monstrat: ⁊ ió diuturna ⁊ maliciosa. multe nāqz dispōnes tpe egent ad digōem ampliori: ⁊ piculū inserūt multitudine equali Et id almāsoris ēt ⁊ theorice decimo. Cuius qdem ꝓrium ḡrto fa feriat ita. Diuersitas coloris eius qō egredit de egestōne est laudabilis in duab⁹ horis nō alibi. Quarū vna ē diuersitas cretica post digōnez in die cretico ⁊ signo cretico. Altera ℞o post solutiuā potōem ptrāseūtē sortē. signat nāqz in his duab⁹ dispōnib⁹ mūdificati onē erpectatā. Sz in alijs adustōem liquefactōem ⁊ multitudinē humox corruptox. vñ tertio ḡrtadecia Est qñqz in erpulsionibus colox diuersox leuitas. Quid āt de hoc ꝓnter apparebit. Propter tertium qdem ex his sciendū q⁹ diuersitas coloris egōnis aut egredit ab arte ꝑ pharmacū vel sponte. Sigdez primū: aut pharmacū effrenitat vel nō. Si ℞o effrenitat malū. prauā. n. dispōnem cāt in corpore. Si āt nō effrenitat: tūc aut pharmacū bz euacuare pl'imos humores: ⁊ per ꝓns colores vna. ⁊ id ē bonū suppo sito tali vt opus euacuare. Si ℞o soluz vnū educere ⁊ plures euacuet nō bonū: vt prius saltē significatiue: cū multos humores denotet in corpe quos natura nō potēs gubernare sponte emittit fere. Si autez sponte fluāt hmōi cū humorib⁹ colores aut sūt oino prani corrupti. vel nō sunt tales: sed vtcūqz adhuc attinet nālitati. Et tūc aut expellūtur in principio nondū appentibusqz digōnis signis. vel in statu vt cum iā apparuerit ea. Sigdem pri⁹ aut ℞tus ē fortis vel debilis. figdem debilis prauū ⁊ necē denotās magis si ℞o robusta, plixitatē morbi. Interdū nāqz ℞tus ē fortis sensibilis itolerans idigestū expellēs in principio: aut cū eo digestū in augmēto: cū indicatiua sp sint signa ꝓcedentia que digōnis. Si aūt ℞o tunc vel crisis erit ꝑfecta: ⁊ ita tanta pōt in varietate coloris egónis fieri digō cum suba nō solum ipa: vex colox vnitenť. ⁊ id optimū demōstrať. Sigdem diminuta tūc mutanť colores i meli⁹: sz varietatē nō pdūt oio Et id laudabile sit respectu euacuatōis in principio facte: nō aūt que in vltimo crisi ꝑfecta. vñ ⁊ hēbunt mediocriter significare per primū crisiū ⁊ aphōrum cū ibi dcñ sit digōnis signa semp de se fore laudabilia: breuitate morbi denotātia. Indicatiua ℞o non semp nisi cū que digōnis precesserint signa. Diri āt p se qz pōt esse mā digesta: nō tñ subsegtur salus: eo q⁹ virtus nō poterit ipm educere excretiua velut sanie ꝓtenta in pectore: qñ qz ,pnosticorū ℞o: ⁊ interiorū quarto ⁊ merito cū altera sit ℞tus nālis que digerit ⁊ erpellens amplius aialis. Si aūt existant hmōi humores colox inālium penit⁹: tūc nō solū plures: vex vnus iudicať a vetere pessim⁹. vñ subdit. Egritudinibus qbuscūqz incipiētib⁹ a colera nigra sursuz vel deorsum subierit mortale cū oēm euacuationem laudabilē digōnem oporteat precedere: seq vero discretōem materie a partibus vz ⁊ deinceps euacuationē. Cōmentator ibidem. Si ℞o egrediatur i statu ꝑeuntibus iam digōnis significationib⁹: cum ℞tus ēt ꝓstantia pōt in laudabile conuerti: q̄uis non amittant varietatē coloris oifariam: cum natura nō possit eos vnitare ꝓpter ipsorū pessimitatem: ꝓmutatur tamen melius: vt in colores minus nature oppositos. vnde ibidem Cōmentator. Quia multum tales egestōes vidimus fm pestilentē egritudinem longā piculose hūtibus ⁊ saltādis non tñ apparebāt principiantibus egritudinibus: aut augmētantibus colliquatōes flaue colore erūtes cum egrediebātur quax colores postea nigri: quēadmodū fex sanguis apparebant. Quare theorice primo. Vidi nōnullos egerentes Lanc spēm melācholie vt nigrā: qui cito perierūt. vidi quoqz quosdam eorū hanc egerentes ⁊ post duos dies citrina fcā est egestio paulatim: ⁊ a morbo liberati sunt. Vidi eqdem in cuius cute color violaceus apparuit ⁊ liberatus est post parū: qñ variata est mlia ⁊ post pusillū flauus factus est color in eox egestione. Ipseqz ego asperi egestionē nigrā mliam inolentē corruscantē: vt cassiafistula in iuuene qnqz diebus: aut inde manētem ⁊ redeuntem ad nālem deinceps. Et in eo iā vestigia lepre monstrabitur in facie. Et ista qdem est pessima: cū non scōm viam fuerit purgationis vñ primo fa. Humor adultimū mlicus purus ꝓnecās est fm plurimū cuz egreditur. s. est mortis significatio. Cibimi autē nigri eritus ceu sanguis niger multotiēs cōfert. Gnātur āt huiusmōi colera vere nigra ex humore nigro: siue ex nō certe nigro: que fex in ē sanguis per modū adustionis vel putrefactōis. Cum. n. splen debilr nō potens ptractū humorē nigx seu mliam nālem attrahere remanet in epate ⁊ vasis cum sanguie: ⁊ corrupti one in huiusmōi tā prauū permutať: vt ⁊ lepras deteriores inducat: cancros: herpetes: ⁊ huiusmodi: ⁊ ꝓprie cum ex mlia gnātur nāli minus grossa dria. 32. Humor qppe niger triplr differt ab egestione nigra: q⁹ coagulať cū sit exterius nō est lucidus corruscans neqz terrā ebuliēs fermentat: velut acetuz: ita vt aut muscę ⁊ vlr aialia fugiant ab eo: quox opposita penitus repiunť in egestione mlica predicta. Sic itaqz varietas coloris egestionis oia: ⁊ marie prassina ē pessima in principio p viam cāe ⁊ signi. Cāt. n. prauā in corpe dispōnem ac oñdit. Varietas quoqz imutata per digōem aliqualē in meli⁹ extat laudabilis non simplr: sz relatiue ⁊ p modū cāe: q⁹ ipsa cuacuata denotat meliorem dispōem in corpore cāri: tñ vt q dicūt illaudabilis est p viam signi: eo q⁹ grādez ostendit egōnis maliciā: ⁊ a nālitate ipsius elongatā. Quox qdem oium est euidēs ꝓfirmatio ex reiq̄site nā cuz oporteat in oi bona euacuatōe digōem pcedere: seq ℞o erpulsionē vt ēt ars oñdit: Propter q̄rtū qdē ad primū dōm visuz. Egō. n. diuersorū colox ēt in statu nō est oio bona: cū de rōe maturatōis fit vnitare q̄cūqz. Est tñ bona fz qd: ut illi⁹ q̄ fit in principio relatōe: ita ⁊ q̄ fm artē fcā in principio vtcūqz laudabilis ē respectu illi⁹ que accidit sponte: dūmodo ars euacuet p aliqđ tps añq̄ nā. Si. n. vna die euacuet: ⁊ nā eadē die vel seqnti coacta cūasset: egō huius varia: nō eēt minus mala ea q̄ spōte fcā i mo deterior forte cum virtus fuisset pharmaco fatigata. Ad aliud dōm q⁹ mutatio egōnis ꝓfert: dummodo colores ordinate ipsius egrediant sed vicissim vt q⁹ natura primitus disponat vnū ad exitū: ⁊ deinceps alū: sz non fit oio bonū: eo q⁹ eius corpus lapsū monstrat in sano nāqz minime habet reperiri. Cum igitur alicubi inueniatur melius est vt paulatine vn⁹ alteratus post alium emittatur q̄z si omnes inaltera

ti vel ēt alterati dūmodo non fiat trāſmutatio ad humiditatē radicalē ꝓncipaliū: q̄ ab eius ſemota ꝓte ꝛ natura corrūpitur de facili. Et ad ꝓfirmatōem dōm filr. Ad aliud dōm q̄ non valet: qm̄ hic eſt ſermo ō varietate egeſtionis innāli. Obijcitur autē de vrina partim nāli ꝛ innaturali ptim. Ita nāq; diceret ō egeſtione q̄ ſi eſſet partim nālis ꝛ inaturalis ptim: minus malū eſſet q̄ſ ſi oīs inaturalis. Ad aliud dōm q̄ neq; egeſtio maltoꝝ coloꝝ laudaſ ſimplr ſm artē: cū laudabilius eſſet ſimpler illud vnuꝫ: ſed cōparatione ad eā que ſpōte diuerſoꝝ fit coloꝝ. Adhuc alia qua pñt fieri p artē que nō per nāꝫ ꝛ ecōtra lꝫ vniuerſalius ars naturā imitet: non tñ ipam attingit. vñ. a. q̄rto metaphyſice: Ars eſt debilioꝛ q̄ſ nā: nec conſequiť eā lꝫ multum laboꝛet. Ars eni ſemp ſegtur naturā recte operanté. Si aūt nō oppoſite: ſed potius corrigit illā. Ad aliud dicendū q̄ varietas coloꝝ egeſtionū nō ſimplr oſtendit nature vigoꝛē: veꝝ potius vt oñſum eſt ecōuerſo. Nunq̄ſ eni nā bonā euacuationē conficit: niſi ꝑus ꝓparatio precedat: quātūcunq̄ſ ipſa fuerit fortis. Non eni ſm q̄ quis fulcitur: vt inimicuꝫ ſuum vincat cōiunctus illi oīno: ſed opus ſit vt diſtans ſm quid fulciatur extra illum. Ad alia ēt que alterius partis: vt ad primum iaꝫ quid dicendum apparuit vſq;quaq;. Ad aliud dōm q̄ illud verificaſ in criſi: oībus conditionibus ipſius laudabilibus ſuppoſitis primo creticoꝝ tactus ꝛ aphoriſmoꝝ Ad aliud dōm cum ſputū ſit ſuꝑfluitas homogenioꝛ aut vomitus q̄ſ egeſtio: ſitq; ēt in locis principaliori bus ꝛ calidioꝛib⁹: non eſt oio ſimile de bis vſq;quaq; ac egeſtione. Ad aliud dōm q̄ coloꝛ egeſtionis naturalis ad citrinitatē vt inductuꝫ eſt declinat. hmōi autē varietas coloꝛis in caſu laudabilis non ſimpliciter naturalis: ſed ſm quid ſicut oſtenſum eſt ꝛ iperfecte.

Differentia. 85.

Quod coloꝛ ꝑius detur vrine quā ſubſtātia: oñditur teſtimonijs Iſaac ꝛ Theophili. Ad huc natura ꝓcedit paulatine de diminutis ad ꝑfectioꝛa: ꝛ de facilioꝛib⁹ peruenit ad difficilioꝛa: de ſimilibus apparens. Sed coloꝛ eſt quid diminutuꝫ ꝛ facilius ſuſceptibile reſpectu ſubſtantie: vt ſapiunt ꝑ ꝑius ꝓdicti. Amplius qō daſ a fortioꝛi agente leuius ꝛ ꝑius datur. ſed huiuſmodi eſt coloꝛ ſubſtantie relatione. Ipſe nāq; a qualitatibus ſm Iſaac cātur actiuis magis: ſubſtantia vero a paſſiuis. Rurſus: ꝑius eſt qō ſequitur: ꝛ non ꝙuertitur in predicamēntis. vnde ſi duo ſunt vnum eſt ꝛ non ecōtra. Sed ſi ſubſtantia eſt ſtatim ē coloꝛ: cū ſubſtantia talis ſemp accidentibus q̄lificeť. Sed ſi coloꝛ eſt: non ꝓpt̄ hoc ſubſtantia erit: q; quedaꝫ vrine ſm auicē. ſubſtantiā non habent: ꝛ tñ coloꝛibus ꝓticipāt. Adhuc ſicut ſe hꝫ hypoſtaſis ad ſubſtantiam: ita ſubſtantia ad coloꝛem vt digeſtionis oñdit ordo. ſed poſterius datur hypoſtaſis ſubſtantia: poſteriuſq; dabiť ꝛ coloꝛ. Amplius ꝑbl. prima: propter quid oporteꝛ intueri: que circa vrinam ſigna. Solviť autē quia ſignum eſt digeſtionem eſſe ſi fuerit ruffa. Tranſtulit nanq; ſe ariſ. ad coloꝛem: non autem ad ſubſtantiā tanq̄ſ primū ꝛ magis digeſtionis oñuum. Itaq; ſubſtantia coloꝛem preſtabit per ꝑius digeſtiua. Oppoſitū cuiꝰ vť ſentiri primo ſcḋa. Sic prima nanq; digōnis opatio eſt ſubam efficere: deinde ipſam tingere. cap. 3. Palin: ſubſtantia ꝑioꝛ eſt accidente diffinitione no titia ꝛ tēpoꝛe: metaphyſice ſeptimo. Coloꝛ vero eſt accidens: liquoꝛ eſt ſubſtantia. Rurſus: illud ꝑius dať fine quo reliquū non pōt exiſtere. Talis vero eſt coloꝛ reſpectu ſubſtantie cū ſit accidens ꝛ accidentis ſit ineſſe. Et: ꝑius dabiť quod magis intendiť a natura cū imꝑfectuꝫ coneť limite ſp̄ deuenire breuioꝛi: id aūt ſubſtantia. vehementioꝛē nāq; perfectionē digeſtionis ꝛ bonitatē oñdit in ſubſtantia digeſtio q̄ſ i coloꝛe. auicēna itidē in eodem numero ꝑius eſt aliquid in potētia q̄ſ ſit in actu: nono metaphyſice. Sꝫ ſubſtantia datur a q̄litatibus paſſiuis que ſunt potētiales cū materiales exiſtant magis. Coloꝛ vero ab actiuis actualibus ꝛ formalibus amplius. Igiť ꝑius coloꝛe daꝫitur ſubſtantia. Amplius mr̄atur q̄ ſimul: q; eadē generatio exiſtit hominis ꝛ boꝫs albi hoc eſt ſubſtantie ꝛ accidētis: q̄rto metaphyſice. ſed liquoꝛ vrine ſubſtantia eſt: coloꝛ vo accidēs. Adhuc apho riſ. q̄rta: Si moꝛbus fuerit pacutus ſola mutatio coloris vel liquoꝛis ad futurā criſim ſufficit in ſeptima Indifferenť igitur vť apparere. Rurſus: accidens ſimul ꝓducitur cum ſubiecto ꝛ effectus ſimul eſt cū ſua cauſa: phyſicoꝝ ſcḋo. Sed ſubſtantia ſubiectum videtur coloꝛis ꝛ cauſa. coloꝛ vero accidens ꝛ effectus. Propter que conuincitur ſimul dari vtraque digeſtione. Propter primum ſciendum antea qd ſit vrina: ſecundo vbi formetur ꝛ quomodo: tertio quot attendantur in ea. Et tandem quid nomine priꝰ ꝛ ſimul eidem relati importetur. Propt̄ vero huius primum ſciendum q̄ vrina eſt colamentuꝫ ſanguinis ex epate veniens ad veſicam: aphoriſmorum quarta. Per ſanguinem autem malia ſanguinea intelligitur omnes deferens humoꝛes. ſanguis enim ꝓ ea ſuſcipitur: differentia. 30. Et ſic accipiť ab Iſaac dicente vrinam ſoꝛe colamentum ſanguinis ꝛ ceteroꝝ humoꝝ actionibus nature natū. Dicitur etiam ſimpliciter ipſa ſanguinis colamentum: ſ ut ipſius ſuperfluitas aqueſa vel ſero ſimilis. Vt enim ſerum in generatione caſei ex lacte elicitur ita vrina ex maſſa ſequeſtrať humoꝝ. Propt̄ ſecundum vero huiuſmodi ſciendum q̄ vbi ꝛ quomodo vrina generatur differentia oſtendit. 29. Ipſa nanq; generationem ꝛ eſſe completum ſuſcipit in epate: ſicut humoꝛes ſm medicos ceteri. vnde auicen. Vrina matura venarum ſignat ſanitatem: quoniam rerum egritudines maturationem non ꝓhibent vrine: quia ipſa ſuper eos exiſtit: puta in epate generata: quod ꝛ quarta indicatur aphoriſmoꝝ. Quod oppoſite notat vrina indigeſta omnifariam: vt que diabetis ꝛ huiuſmodi ſymꝑtoma deſperante digeſtionis venenoſi ꝓtendens generis: criſium primo. Rurſus vbi ꝛ a quo datur forma innatiuo ꝛ ſuperfluenti cum eadem ꝓductione ac digeſtione ꝓducatur innatiuum: ac ſuperfluum. Sed humoꝛes vt ponunt quoꝝum vrina exiat ſuperfluitas gignuntur in epate. Adhuc cum actio in forme perducat cognitionem ꝛ ſignificare ſit quoddam agere ab eo quidem formaꝫ ſuſcipiet ſuper quod aliquid marime ſignat. Tale quid epar. Naꝫ vrine ſm auicen. ꝛ innuit damaſcenus ſignificatio eſt illa que de epate exiſtit: ꝛ ꝓprie de gibboſitate ꝛ diſpoſitione ipſius: ꝛ ideo fallax niſi moꝛbus extiterit intra venas. Itaq; vrina formatur eſſentialiter in epate. Quod autem non in epate: ſed potius in renibus vrina ge-

neretur ostendetur. 7. theori. ita: Vrina est sanguis aquositas quã renes separant ꝛ ab eo purgant. cum igitur renes cadant in notificatõem vrine de ei⁹ rõne videnꝫ fore. Adhuc Egidius dicit vrinaꝫ fieri vna renibus: qꝛ in eis formã acgrit. Eti. septio metaphy sice. Actus separat ꝛ distinguit. In renib⁹ quoqꝫ fit discretio ꝛ sepatio. Erat nãqꝫ vrina prius cũ sãguie pmixti in chili vena ꝛ emulgente: quo nutriebantur renes. Igiꝫ actus vrine ꝛ forma pstatur in renibus: Dicẽdum ꝙ dupler forma extat vrine. vna qdẽ eẽ ntialis ꝛ Va: ꝛ altera accidẽtalis apparẽs. prima qdẽ suscipiꝫ in epate: vt inductũ ẽ per. A. scõa Vo in re/ nibus. vnde Egidius sui factus expositor. Quãuis vrina subam ꝛ colorem fm habitũ recipiat in epate: in renibus tñ ipsam fm sensum assumit. Quare cum medicus sit artifex euidentie poterit dicere formam vrine in renibus dari accidentalem puta ꝛ manifestã ceu fetui pstatur forma manifestatõis cũ vterũ egre ditur. ꝛ sic act⁹ huiusmodi sepat fi distiguit. Pro pter tertiũ huiusmodi sciendũ ꝙ in vrina fm Maly-abbatẽ duo primitus considerant: aquositas. s. ꝛ id quod in ps deductum est. Primũ aũt diuiditur ꝑz ipm ꝛ Auer. in duo. s. in liquorem ꝛ colorem. Cõi ter tamen quantitas apponitur pro tertio: quẽ ẽt i eo quod in vrinam deductum est consideratur: ꝛ altera habens etiam odorem adiunxit Aui. vero primitus ex septem docuit generib⁹ ab eo vocatis vrinam co/ gnoscere bis tamẽ minora seu plura. Cõis tamẽ ad quatuor reducũtur: que sunt substantia siue liquor: color: quantitas: ꝛ contentũ. quod noie cõi hypostasis appellatur. Vt hoꝛ qdem appeat interptatio sciendũ ꝙ substantia suscipitur dupliciter. Vne quidem put pmũ. s. est genus entium que in simplices seque stratur: vt in mãm formaꝫ ꝛ cõpositum circa principiũ. 2. de aia. quã qdem medicus sba nõ ꝯsiderat sed magis diuinus aut nãlis: cũ nõ ꝙcipiatur sẽsu: ꝑz itellectu. est eni hoc vniuersale quoddã quod intelle ctus extat obiectũ: ꝯ de aia. Substantia vero que a medico in vrina pspicitur sensu ꝙcipitur cũ vrinaꝫ cõ sideret vt signũ. Omne aũt signum sensibile. Est ãt hmõi sõa que absqꝫ nominis ambiguitate: liquor vꝫ melius natura seu qualitas quedam dicta quã visus in vrina cõcipit: fm subtilitatem grossiciẽ: aut ipsius mediũ variata. ꝛ hinc est ꝙ triplex ponitur vrine sba s. subtilis grossa ꝛ media. Cuius quedam in medio ꝯsistit oio: alia declinat ad subtilitatis latus: nõnul-la vero ad spissitudinis. Et silr quedam est vltime te nuis: alia vero simplr: ficqꝫ duplr grossa. Est autez tenuis per quam visus acies põt liberius ptransire: grossa quoqꝫ per quam impedite. In media quoqꝫ mediũ reperitur. Est ꝛ color in vrina obseruandus q duplr suscipitur: propꝛie vꝫ put dicitur de sensu et sensato. Color est vltimitas seu extremitas corporis terminati. vnde differentia. 64. Color est qualitas que perficitur ex luce. Et solet ponere corpus ꝓbi-bens affectionem lucentis ab eo inter quod ꝛ lucẽs ipm est medium: quales sunt omnes vrine colores p ter album aqueum. Cõiter vero suscipitur color pro quocunqꝫ quod visu potest modo quoquo discerni iuxta illud secundi de anima. Color est motus visus fm actum diaphoni a luce. s. irradiati. Est nanqꝫ lu men actus diaphoni ꝛ perfectio. Et sic color qui est diaphonitas ꝛ translucentia quedam ac omnium ꝓ certo colorum priuatio color vocatur. Accidit enim sibi ꝙ videatur fm ꝙ modo suscipit colorem aliquo Diaphonũ eni non en per se visibile: vt simpliciter ẽ dicere: sed ꝓpter extraneũ colorẽ susceptũ. Ꝯ dãia Omne. n. quod videꝫ aliqualr fm ratõnem colorait videtur: cũ ꝓprium obiectum visus color existat. ita qꝫ cũ medicus colorẽ aqueum ponat constat colorez sic cõiter suscipere: de quo a penditijs. 64. Vrine ãt colores vniuersalr inspecti ponũtur qnqꝫ fm. A. et auer. gradus vꝫ albedinis: citrinitatis: rubedinis: viriditatis: ꝛ nigredinis. Maly abbas vero sex idu xit: albũ: citrineũ: igneũ: rubeum clarum: rubeũ spis sum ꝛ nigrum. Hi siqdem in colores demũ descen-dũt pticulares ꝯplures. Et ideo ex his moderni et Ba. cum Isaac colores viginti collegerunt: nigraꝫ bis ꝓnũciantes fm ꝙ a mortificatõe vel ab adustiõe cãtur. Sunt aũt niger: liuidus: albus: lacteus: ka/ ropos: glaucus: subpallidus: pallidus: subcitrinis: citrinis: subrufus: rufus: subrubeus: rubeus: sub/ rubicundus: rubicundus: inops: kianos: viridis et niger. Quibus aũt repꝛesententur paradigmatibus nõ est presentis speculationis. Mora Vo qdã signi ficant fritatem ꝛ digestionis imperfectionem: vt vs/ qꝫ ad pallidum tendentes. Alij temperati calidi ac tõem cũ latitudine quadam sicut vsqꝫ ad ruffum ele uati. Deinde significant vehementem caliditatẽ: vt vsqꝫ ad subrubicũdũ ꝓtensi. Et ide iflãmatõeꝫ ꝛ de mũ adustõem intẽsam. Eoꝝ itidẽ qdã sũt simplices ꝛ qdẽ compositi: primi qdẽ: vt albus ꝛ niger. bi nãqꝫ colores sũt primi ex qbus sicut in armonijs conso nantie alie constituuntur oẽs. color enim albus fm Isaac alioꝝ basis existit ꝛ materia: ita vt omnes tan dẽ resoluant in ipm ꝛ incipiant ab eodem. Compositi vero duplices existũt. qdam eni vere ꝛ fm intelle ctum compositi sunt: ita ꝙ sensũ mediũ nõ ꝙcipiat ẽ ter extrema: quales sũt ceteri iter albũ entes ꝛ nigꝝ ex extremis nãqꝫ conficitur mediũ. Alteri vero sunt compõne sensibili concreti vt vtrũqꝫ componẽtium discernat sensu qui sunt loture sanguinis similes ole aginus carminus siue cineritius ꝛ ex rubeo ꝛ nigro cõmixtus! Vrine aũt quantitas triplex existit: pauca multa: ꝛ mediocris. hec aũt ad quantitatem refert missorum maxime: aut ad humores quãdoqꝫ euacu atos in eandez. Odor quoqꝫ vrine grauis seu fetor corruptõem grandem denotat sicut colorem multa humiditate detentũ extranea: vt que sanguineorum Sũt. n. fetide vrine ꝛ egestionis fm Ba. ꝛ A. pri uatio Vo odoris aut humoꝝ cruditatem: vel calidi mortificatõem significat. Id aũt quod ꝓpter ꝓdicta in vrinam concidit concentum vocatur. Quod ꝑz a qbusdam multiplicius ꝯ ab alijs panatur: moderni tñ ipm in decẽnouem diuiserunt iuxta illud. Circul⁹ ampula granũ: ꝛc. Ipsi nãqꝫ fere tria videntur anti qoribus adiunxisse. Horꝝ quoqꝫ per que iudiciũ ex tat vrine fm magis ꝛ minus id preserꝫ. Per hypo/ stasim eni seu contentũ perfectius habetur iudicium deinde per substantiam consequenter per odorem ꝛ colorẽ: ꝛ demũ per quantitatem. vñ ꝛ qdam ipsã vi denꝫ negleriſſe. Illud enim quod denotat digõem magis vel indigõnem: aut eius ꝓrium magis in vri na ẽ significatiuum. tale qdem vt dicunt est hypostasis: deinde substantia ꝛc. Et iõ Isaac significatõem ipsius ꝓtulit alijs in vrina obseruatis: ꝓnosticoꝝ fa

Propter vltimū vero huiusmodi sciendū q licet prius dicatur multipliciter in predicamentis: et qui to metaphysice: et simul hec dicunt ad presens aut tempore: quox generatio vnius pcedit alterius, pductionē vel simul existit aut natura: vt quox ecntia p fectio: et causa alijs vel eque pfecta. Propter secundū quidē sciendū q qdā modernox cōcluserunt vrine naturali substantiā dari pmitus q̄z colorē: de qua philosophi loquūtur vrina. Medici aūt de naturali cui p prius dat color q̄z substātia. Id aūt multipliciter ostendit stare non posse. quoniam medicus vrinā separat innaturalē et in innaturalē. Naturalē aūt dicit cuius substantia fuerit mediocris ad citrinitatē declinantē. Est nāqz fz ga. subigne. ea simul et sb flaua et magis subignea q̄z subflaua q̄ztitatis mediocris. Et hypostasis cū illic fuerit alba ptinua eq̄lis pineata in fundo residēs: odoris media inter fetorē et odorē priuata. Innaturalis vero ab hac multiplicit separat. Quod ostendit quia cū scientia oppositorū eadem existat et vt concedunt: medici considerāt vrinā inaturalē: et naturalē igit intendere bēbunt. Sz fortassis per naturalē substantiā: et qō quid est ipsius volunt denotare vt ptactū vrine: per inaturalē xo substantiā liquorē pprius dictam: que potius qualitas quedam est secunda: pura subtilitas: grossicies: t mediocritas. Quod si hoc intendunt voces ab eorū deponunt significatis: vt tales reddantur illis similes cū quibus rōcinandū mime: quarto metaphysice. Adhuc vt apparebit delirant: quoniā t in vrinali, put ipsa substantiā dicit t quidditatē rei nō puo tempore datur substantia t color: lz natura prius: q sermo non tolerat ipox: nam simul tempore substantia in his materialibus transmutabilibus cum accidende infertur: cum vnā ab altero non possit separari. Sequūtur enī accidētia ex necessitate principia componentiū intrinseca: ceu sunt qualitates secūde a primis causate: t tertie a secundis in virtute pmax Rursus: vt ostenditur color interdum vrine ꝯsequitur substantiam: aliqn vero hanc precedit. Fuerunt t alij priores contrarietatē colligentes in ecx sermonibus apparentem. Theophilus enim voluit colorē substantiā preire inquiēs substantiā quasi difficiliorē naturalis calor non potuit condensare. Colorē xo tanq̄z faciliorē in principio digestionis mutauit. Subdit etiaz vrina tenuis ruffa t subruffa laudabilior erat tenui pallida t subp allida. denotat nanqz huiusmodi naturalē conualuisse calorē: eo q plurimū vrine colorē concessit. Sed qz non potuit materiā condensare vocamus: t hanc ratione vz substantie indigestam. Huic autem consonat Isaac vtcunqz ita: si natura incepit decoquere t prenalere in decoctione inde color est vrine tamen pigritiē monstrat nāe i cōplenda actione cum hypostasim non fecerit: qz agerē leuius nature colores q̄z hypostasim. hypostasis enī non complēt nisi virtute coctionis in totuz corpus. Sed color tantum cum virtute caloris naturalis in epate ac venis in loco coctionis. Subdit t denuo q humox colores signant nām incepisse facere hypostasim: non tñ compleuisse t ppter hoc claritatez dimisisse t subtiliationem intrasse. Sic itaqz sapit q color velut quid leuius a natura suscipit q̄z hypostasis in vrina. Cum igit substantia vt dicunt sit medium ratione digestionis in significando per prius adhuc color habitur q̄z substantia t demū finaliter hypostasis cōstituetur. vnde crisiuz primo: Vrina subignea t subflaua: adhuc aūt subtilis fm hoc qdē subtilis i digesta fm id qō colore talis iam digesta: t demū sb ignea t hyposanta. adhuc āt subtilis fm quidē q sb tilis indigesta: put āt colore talis iam digesta. subtile vero liquoris est differentia. Itaqz actio ad colorez actionē precedit ad substantiā. Mutus quoqz oppositū videt. A. sentire. Inquit enī: Cū tenui vrina in qua multa existit tinctura nosci tinctura non esse ppter digestionē. alioqnin digestio in primis nō magis operaret coloris permixtionē. pma nāqz digōis operatio est substantiā efficere: deinde ipsam tingere. Et digestio qdem in substantia melior est q̄z in colore. Sed quia cōis series est sine non pticula negatiua estimo ipsā cē vt appositioni vel debere subiungi aut serie cum qdam transmutatione vt dicat: alioqn digestio in pmis coloris pmixtionē operaret magis q̄z substantiā. Huic siquidē translationi lerics ꝯsequntis adaptat manifeste. Et forte error subscribentis q substantiā premisit. Natura enim principalit laborat circa digestionem substantie: cū digestio in superfluis sit habilitatio quedā virtuti expulsiue: vt liberius expellant dria. 159. Inhabilitata enī ppelli non poterant. Quod aūt hic coadiuuat coexpelli erit substantie vrine mediocritas iter tenuitatē t spissitudinez. Impedientes vero be: nō fic aūt color cum sit quid simplex spirituale. Et ideo priuatio digestionis in substantia nocibilior q̄z in colore. per substantiā enī preparat materia in facilitatē t difficultatez expulsionis māe: q̄rto secundo. Quid aūt de hoc videbit consequenter. Propter tertiū qdem sciendū vt tantorū concilientur discolie: veruntamen difficiliores habeat questi: q illud cui color inheret fm auicen. duplex existit. Aut enim simplex est aquositas in qua nullaz natura facit operationē: vt in diabete aut vrine diaria que velut lyenteria extat ventris: primo de crisi in qua ceu nulla precedente actione natura assumpta cibaria in eadem qualitate ac quātitate penitus emittant inalterata aphoris. 6. ita t hic potus susceptus. Et confirmat: quia. A. concedit vrinas quasdaz vt ouium t caprecolorū cum colore substantias non habere. Vel substātia dr. i. liquor: t est illud in quo iā operata est natura quod dupliciter euenit. Aut enz operatur perfecte: t sic est substantia mediocris naturalis digesta: vel diminute: t ita substantia tenuis ē aut grossa in qua incepit natura agere. Quod innuit cum ait. Color vrine in egritudinibus acutis incendentibus trahit ad colorem zafarani t igneitatem. Quod si tenuitas illic fuerit aliquam maturationis signat dispositionem: t q iam incepit: sed non apparet in substantia. Sic igitur vult q in tenui vrina sit tam quedam nature in substātia operatio: t si non ōdatur: vt apparebit velut in colore. Vt autez id manifestetur in amplius videndum vnde t quomodo color vniuersaliter consurgat. Fit autem ex diaphano illuminato in corpore non perspicuo seu terminato fm q magis fuerit ac minus dispositum idem suscipere. vnde colores consurgunt differentes. Secūdum nanqz intensionē t remissionem lucis multitudinem t paucitatem diaphenitatis variātur colores Color nanqz albus causatur ex cōmixtione ignis clari cū elemēto diaphano summe vt aere. Niger uero

er igne turbido admixto cū el'o diaphanitatis mi me vt terra. Colores aūt medij cōsurgūt ex bis ſm di/ uersitatē diaphani luce pfecti: dria. 64. Vrine fig/ dē color vt ex bis sit ꝑticularius dicere aliqñ cātur a qualitatib⁹ actiuis. quodā tñ ſemper recipiente. vt a quositate ſm ꝙ calor intenſius vel remiſſi⁹ agit i ip ſam. Jn quo verificaſ ſmo dicētiū colorē cāri a q̄li/ tatibus actiuis. Aut color ꝓducit a ℵtute digeſtiua ꝓncipaliter in ſuba digōnem opante. Cuiuſ digō ad q̄litates conſequtur marie paſſiuas ⁊ māles. vnō ſo de ge. ⁊ cor. Subtilis qdem humidi groſſi aut ficci: ⁊ hoc ē ꝙ ingunt humores idigeſti ꝑcipue: aut quia groſſi vel ſubtiles ſeu viſcoſi digeſti aut mediocres. qr igiſ digō in bis ē ⁊ ex ſuba que ex bis cōſurgit pri cipaliter inerit: ideoq; demū color ꝓſurgit. Jā tres mo di ponūtur qualitatis ſm ordinē ſe hūtium prime. ſ. q̄tuor vl'es: ⁊ ſe q̄ꝫplures puta groſſū ⁊ ſubtile duꝝ ⁊ molle tenerū ⁊ tenax: aſpeꝝ ⁊ lene: ⁊ reliq. que q dē conſequūtur paſſiuas marie de ge. ⁊ cor. ii. De/ inceps ℵo ſūt tertie ab bis in ℵtute primaꝝ cauſa/ te vt ſapor odor ſonus ⁊ color. Sigdē igiſ color ita ꝓductus nālis exiſtit ⁊ ℵtutem digeſtiue oſtendit: p or aūt accidentalis eſt ⁊ ℵture ſit qualitatū primarū ⁊ humoꝝ tingentiū mixturā q vi ſymbomatis poti⁹ ⁊ non digōnis ꝓiunguntſ aquoſitati ⁊ iō cū ipa color iterdū repitur intenſus: qō aūt color poſſit ſic duplr generari cōceditur aialium gnātionis. ſ. continente colorē albū in aialibus generari. aut ſm nāz ceu a ca lidirate nāli vel ab aliena: vt a diaphano illuminato ſubitrante. Aer nāq; vaporoſus exhibet incluſus in oibus albedinem: ⁊ ꝓprie color digōnis ſignificati/ us in infirmis daſ hoc modo. Jnſanis ℵo plus ex colere ꝑmixtōe. nam in egris digō omnis humoris tingit ipſaz ſuo modo. Jtaq; bis auditis apparet qd dōm intelligenti: qr ſi loquamur de colore ꝓut cau ſaſ a q̄litatibus actiuis ⁊ humoꝝ tingentiū colore ac ſm ꝙ aquoſitati adheret ⁊ non liquori ſic color ꝓpre ſubam antecedit: qō euenit eo qō is facilius ſuſcipiſ q̄ꝫ ſuba. Cum. n. ſit qd ſpūalius ⁊ velut quedaz rei epiphania ⁊ a pluribus ac qbuſcūq; cāis datus celeri⁹: priuſq; tpe introduceſ ſba. Si aūt attendaſ color ꝓut a nāli conſeqtur calore digerēte ſiſq; oīa vnitā te ⁊ aſſimilāte ſic ſuba ꝓcedit natura colorē tanquaz cauſa quelibet ſuum effectum q̄ꝫq̄ꝫ ſimul fuerit tpe. Tempore nanq; nō ꝓcedit ſuba colorē omnio. Diſ pōnes tamē inducētes ſubam colorē volo tpe prece dere. Cum āt ſufficienter habilitanerint ad ſubſtan/ tie ſuſceptōem vrine ſuba ⁊ color que ſūt accidentia ſiſ ſuſcipiuntur in inſtanti in nā ſuba prius diſtincta. Nam ſynodus materie cū forma ē cā oium acciden tium mox ēt phyſicoꝝ primo cū ea compoſitū dereli quant hmōi: ⁊ eō in talibus. Adhuc illa ſiſ dantur que ſiſ ⁊ vnica gnāntur generatione. talia vero ſunt ſuba vrine liquor ⁊ color. quod ⁊ voluit. A. d. pri/ mā digōnis operationem ſubam efficere deinde ipm tingere. Jprius. n. natura vel tempore rōne diſpō/ num ꝓcedentium ſubſtantia vrine datur quā color. Jprioritatem tamē tpis gdā neſciētes id ſubtili⁹ vi/ dere ponūt intentionis ⁊ nō operis: qō ridiculum ē dicere cū cā precedat tpe effectū aut ſiſ exter ſaltem ⁊ ꝓprie in non operantibus a ꝓpoſito. Et hanc q̄ꝫ ℵtatem criſium primo olfecit Balienus. non p/ prius tamen cum dixit vrinam pallidam vel ſubigne am digeſtam eē iam coloris gratia. Sed oz eā groſſi tudine intm̄ ſegregari ab aquoſa ſi futura eſt digeſtā eſſe bene inq̄ꝫtum ⁊ color: Subiungit ēt expleta di/ geſtione intenduntur ea que coloris. minus ℵo ſub ſtat ⁊ ſi tpe ampliori cuſtodieris hoiem ieiunum vi/ debis igniorē ſp magis ipſam ſentē. ſic igiſ quodā/ modo color liquorē ꝑcedit altero ℵo ſubſegtur. eſt aūt obſeruandū ꝙ color videtur plurimū ſubſtantiā ꝑcedere: iō qr verius ⁊ perfectius ſubſtantia perfici tur ipſa cū ſit ꝓprius viſus obiectū: ſubſtantia ℵo ꝑ accidens vt per colorē quē ſuſcipit: aut ſub ſenſibili potius cōi. quod aūt ſic ſuſcipiſ prius ab organo iu/ dicaſ ſuſceptū. Et id fere noluit. A. cū dixit colorem trabentē ad zafrani colorē ⁊ igneitatē in egritudini- bus acutis incēdentib⁹ vbi ſi fuerit tenuitas aliquā ſignat maturatōis diſpōnem: ⁊ ꝙ iam icepit ſed nō apparuit in ſubſtātia lz ſiat in veritate: qm̄ nō ꝓprie hec vt color viſu ꝓcipitur ⁊ marie color viſus diſgre gatiuus. Ad vnū tñ Jſaac ⁊ Theophil⁹ Ba. ſulciti colorē indicant ſubſtantia prius dari. Modū aūt p/ tactū ſubtilem ex ſubſtātia rei ⁊. A. ſuſcepi. Pro pter qdem q̄rtum ad auctoritates Theophili Jſaac Ba. ⁊ Hip. iā apparuit qd dicendū: qr vel color il le ſm. A. nō permiſceſ ſubſtātie ſz cum aquoſitateq̄ dā. Vel talis color a q̄litatibus ſit actiuis ⁊ humorū coloratōe ⁊ nō digōnis opere. Ad aliud dōm ꝙ na tura ordinate ꝓcedit de diminutis ⁊ facilioribus ad ꝑfecta ⁊ ardua in qbus ſit poſſibile. Jn qbuſdaz. n. nō eſt poſſibile: qm̄ oz ſubſtantiā prius ſupponere ac cidente ⁊ cām effectu. Sermo ēt ℵitatem hz in acq ſitōe forme ſubſtantialis in cōparatione vnius ad aliā nō aūt forme vere ⁊ accidentis: aut quātū rō conuin cit oñſum prius. Ad aliud dōm ꝙ color vrine nālis digeſtiuā denorās potentiā nō datur a qualitatibus actiuis: ſz a paſſiuis amplius ⁊ a colore digerēte na- ture. Ad aliud dōm ꝙ iam conceſſum ē ꝙ color ihe rens aquoſitati ⁊ a qualitatibus ꝓductus agentibuſ ſubſtantiam ꝓcedit. ad aliud dōm ꝙ non ē ſimile cuz iherentius ſe color ⁊ ſubſtantiam cōſequanſ q̄ꝫ hy- poſtaſis ⁊ ſubſtantia. color. n. per totā diffundiſ per mixtius vrine ſubſtantiam hypoſtaſis ℵo minime. ad aliud dōm ꝙ ariſ. ideo nominauit ruffum colorez ⁊ non ſubſtantiam: qr per ipz tanq̄ꝫ per notius ⁊ qō certius percipitur ſignificauit: digōnem nihilomin⁹ tamen oportet vt dictum eſt uo mō ſub tali colore ſubſtantiam preeſſe. Que aūt alterius ꝑtis argu ta iam apparent: ⁊ auctoritas eſt. A. audita. Ad aliud dōm ꝙ Ariſ. loquiſ de ſubſtantia que eſt ꝙ quid eſt rei ⁊ nō ō ſubſtantia ente potius qualitate. ⁊ proprie quando ſeorſum ſubſtantia ⁊ accidens adinuicē ope rantur. nam materia prima ⁊ vltima forma priores ſunt tpe ⁊ albo: non aūt que vniformiter accipiūtur quoꝝ vnū cōſeqtur ꝓductōem alteriuſ omniaquaq; Qō ſi inſteſ ⁊ ꝙ qualitates medie dicte ſubſtātia ꝓ- cedūt adhuc colorem cām ipm inducant. Dicenduz ꝙ nō. lz. n. cā oīs vt apparuit natura effectū añcedat non tñ tpe niſi diſpōne. Ad aliud dicendum ꝙ priuſ daſ intentū magis ſi dari conuenienter poteſt: ſed in terdum debili adhuc natura ⁊ non egenti lz amplius itendatur non datur. Et ideo natura tempore prius dentes producit debiles demuzq; fortes. Ad aliud dicendum ꝙ qualitates paſſiue non dicuntur poten tionales eo ꝙ tpe precedant: ſed ideo qr ſunt actiuis

impfectiores materie magis appropinquãtes prime Ad ea ỽo que ostendunt subam simul cũ calore dari dicendũ iam visum fore quõ contineant veritatẽ ad primũ coꝝ tamen dicendũ ꝙ arguit de substãtia non hic q̃sita puta ꝙ qd est rei. Ad aliud dicendũ ꝙ color prius erpetiť ꝛ maxie in vrinis acutoꝝ morboꝝ in q bus p̄cipue nõ ita percipiť substantie vt coloris digestio ꝛ si extat simul. Ad aliud dicendũ iam visũ fore ī qbus accidẽs simul ꝓducit cũ subiecto. Et ꝙ quedã cãe simul extant cũ eius effectu: alie ỽo minime. Aut dicendũ ꝙ ille sermo aristo. veritatẽ hꝫ in oibus causis cũ cã actu simul referť ad causatũ ꝛ non ī potentia: vt domificator in actu factionis domus simul est cũ ipa domo ꝛ ecõtra: nõ aũt cũ sepati suscipiunť:

Differentia .86.

Wod ad rupturã venaꝝ que circa renes sanguis nõ ꝓsequať mictura ostendiť: qm̃ sequi vr̃ tm̃ vlcerationẽ renũ vel vesice. vñ apho/ris. 4. Si sanguinẽ aut pus migãt: renũ vel vesice vlcerationẽ signat. Amplius si migiť sanguis aut est a venis emulgẽtiꝫ aut a vena chili seu cõcaua dicta sed nõ ab his: qꝛ sanguis inde lapsus decideꝛit in cõcauitatẽ que inferius in q̃ continenť intestina sipbac circũuallata distante ab epate ac renibꝫ ita vt nõ possit ad eos denuo mictura reuerti. Rursus: rupta vena fluxus erit cõtinuus: maxime cũ eius cõsolidatio eo ꝙ est membꝝ spermaticũ difficilioꝛ existat. Ad fluxum ỽo continuũ sequiť debilitas attractiue. Cuius virtute ad mẽbꝛa attraberet vrine. nã cum vna virtus intenditur debilitať reliq̃. qꝛ oñdunt fluxus ventris ac pollutio in his a qbus sanguis effluxit multimode. Adhuc cũ vene emulgentes dicte sint aperte ad renes: si ante rupturã non effluebat multominus post eius effluet aduentũ cũ sanguis in q̃ seorsũ deriueť qꝛ rivoꝝ a flumie denotat effluxus. Et. Et quõ sanguis extra ꝓpꝛia loca trãsductus illorũq̃ frigiditate condensatus in vesicã ingrediet solidam stimatã. Itaq̃ ruptura venaꝝ q̃ circa renes micturaꝫ sanguinis mime poterit cãre. In oppositũ gcũq̃ sanguinẽ sponte mingunt his de renibus rupturam vene significat: aphoꝛis. 4. Isaac quoq̃ in vrinis: si quis sanguinẽ mingat multũ ꝛ subitũ: venam in renibus hꝫ incisam vel epate vel menstruis. Amplius si ad vlcerationẽ vene in renibus segtur sanguinis mictus vt inductũ est prius multo amplius ad ipsi⁹ vene rupturã cum in venis ꝛ corde tm̃ repertus sit sanguis: itaq̃ ad rupturã vene circa renes sanguinis sequeť mictus. Propter primũ quidẽ sciendum ꝙ ruptura est idifferens cõtinuitatis sciunctio cui⁹ alia est apertio seu pforatio cũ subtilius aperiť euacuatione q̃si per resudationẽ facta. alia scissio que in longũ euenit ꝓpꝛius: ꝛ incisio separatiua totius magis. qd autem sit vena: doꝛia ostensum est. 47. Ren siquideꝫ duplr̃ accipiť. vne quidẽ cõiter ꝓut renes cõprehẽdit veros ꝛ carnes musculosas eisdẽ subiacentes lũbos nominatas. Aliter ỽo ꝓpꝛie ꝓut hic extat ps cum quadã rotunditate ac planicie oblongus durus subrubeus seu sanguinis colatiuus. ꝛ ipse quoq̃ duplex existit. Et si vnuꝫ sit quod aquositate purgať vt epar. Uno eni existente rignone magno corpus redderet ineq̃le. Et qꝛ supfluitas attrabenda inest reni alijs pleniorꝫ partibꝫ duos condidit nã: quoꝝ quilibet in exterius situs est supꝝ musculos noiatos lũbos ad quos vene dicte emulgentes occurrunt vtrinq̃ a vena chili ꝑ dorsum descendente ramificata. Et sili renibus rami duo adueniunt artarie emulgentes ab artaria q̃ dorsi: quaꝝ que renis dextri brevioꝛ erit nõ parum finistro. Et dextri qdem altius situs est iuxta epar: vt inde fortius attraheret cũ in eo sanguis conficiať serũ: inuamẽtoꝝ gnto: Tertio quoq̃ de ꝓbꝫ dr̃ cãm huius existere: qꝛ motus i dextris est fortioꝛ Ipse nãq̃ surs̃ ductus in ipis pamplꝫ viget. vñ ꝛ magis eleuať supciliuꝫ finistro dextrũ. Durioꝛ ẽt rigno cõsitus est ꝛ solidioꝛ vt fortius valeat attahere ac vrine serose acuitati resistere. ꝛ iõ cuꝫ paꝝ inde ab eo resoluať. sibi igiť tm̃ emulgens vena vtrinq̃ sufficit ꝛ arteria: vna qdem quaꝝ amplꝫ nutriť ꝛ altera digeriť ꝛ vegetať. Sup renes ẽt inoluunť pãniculi lũbis eos applicantes a qbus duo colatoꝛia gracilia dura exanguia poꝛi vritides dicta tenduntť in vesicã qd aũt sanguis: doꝛia ostendiť. 33. Mictura ỽo ẽ coꝛ poris cuiusdã per vrine instra eductio in que extra.

Propter fm ỽo sciendũ ꝙ aliq̃ direruntť ꝙ si rumpať vena chilis: aut emulgens in loco panniculo renis nõ obtegiť ꝛ pinguedie sanguis decidit in cõcauum deoꝛsũ vbi locanť itestina iuxta vesicã. Et eius epar vigoꝛe attractiue: qꝛ caro ipsi⁹ est sꝑongiosa cucurnosa trahit ad se sanguinẽ illũ ꝛ demũ ꝑ venas demãdat ad renes vt emungať ceu sanguis in pectoꝛe inclusus tussi emittiť captus a pulmone extroꝛsuꝫ: sic ẽt aqua hydropicoꝝ in vias transmittiť vrine vt mingať. Si aũt epar fuerit debile in attrahẽdo sanguinẽ remanẽs inclusus cũ i neutrũ vẽtriũ bẽat exitum putrescit. Si ỽo sub pinguedine cadat ꝛ panniculo dicunt ꝑ idẽ foramen ꝑ qõ exiuit reintrare venã. Sed hec ꝛ marie primũ stare nõ possunt: qm̃ sanguis cuꝫ egrediť extra locũ suũ ꝛ ꝓpꝛie supꝝ ptes frigidas pãniculosas coagulať friditate ita vt ad epar redire nõ possit vel ad foramẽ a quo exiuit. Palin: Sanguis longe factus ab epate cũ i cõcauitate decidat p̄dictaꝫ non poterit attrahi. Adhuc cũ natura semp conetur educere qõ cõtristat ex breviori semita min⁹ prauum esset dicere ꝙ a renibꝫ traheret nõ ascendẽs ad epar cũ oporteat denuo inde descẽdere. Amplꝫ materiaꝫ ita cõtentã oꝫ digerẽdo subtiliare vt possit ꝑ angusta trãsire. vnde aphoꝛis. 7. Si phlegma cõtentuꝫ inter renes fuerit ꝛ ventrẽ nõ hñs exitũ in neutrũ ventriũ dꝫ in venas trãsduci vrine oꝫ. n. naturaꝫ ꝓcedere ꝛ materiã phlegmaticã subtiliare vt possit currere: sic ꝙ ꝛ in ipa operať in sane itra pectus ꝛ pulmonẽ se coadunante: ꝛ ita mictura nõ cõtinuabiť sanguinis vlq̃quaq̃ nec purus taliter vnq̃ emitteť. lꝫ. n. naturc fortiꝫ nihil repugnare possit in expellẽdis vt materia ẽt ossa transeat apatis requirit tm̃ tempus aptoꝫ ꝛ spaciũ non vehementer distans. Neq̃ est de sanguine simile oio hic ꝛ in pectoꝛe contento cum pulmonem tangat. sitq̃ pulmo sꝑongiosus intus continuo motu dilatatus ꝛ ꝑstrictus. neq̃ ẽt de hydropicis aqua cum sit sanguie lubtilioꝛ ꝛ sui quantitate amplꝫ epati reddiť ꝓpinquioꝛ. Sili ꝛ sanguis sub pãniculo ꝛ pinguedine cõtentus non poterit reingredi: tum qꝛ congelať: tum ẽt qꝛ ei obsistit superueniens cõtinue: nisi fortassis anteq̃ congeletur ꝑ modum resluxiõis cui usdã circularis fere vt in finibus aquarũ currentium est videre. Direruntt ẽt ꝙ si sanguis non redeat vnde fuit egressus potentiam perdit qua in ptes hꝫ

transirevt non recipiat ab ipsis vndequaqz tūc epate
ꝛ renibus fluxu sanguinis debilitatis nō potentibus
emittere solū expediētē: vex amplioꝛ labit idiscre/
te: ficqz sanguis vrine associatus mingit cū cadē. Sz
id ēt calūniā patit qꝛ nō sponte siue mor ad rupturaz
vene leqret sanguinis mictus ꝑm Hippocratē sed p
tps qz longius. Quidā Ho dixerūt qꝺ sanguis q min
git nō sit ex ruptura vene emulgētis: veruz ex vene
ruptura que ē in ipo. Jngunt. n. qꝺ ad renes duo cō
currūt venax genera: emulgētes vz q̄x est aquosita
tē attrahere supfluā ꝛ sanguineitatē modicā qua ipsi
nutriūtur isufficiēter. Et iō ad ipsos diriguntur alie
vene ad eox nutrimētū minute ꝛ grosse ꝓpter q̄x ru
ptura mictus segtur sanguinis: nō aūt emulgētium
qꝺ dicūt patere ex his q̄ dicit. Ha. de renū anothomia
Sz Ve bi fallūtur renū compōnem oisariam nesciē
tes. vñ capti serieb⁹ decipiunt sophisticis: ꝛ iō non i
merito testant sibi hmōi q̄situ difficile videri qrū vna
tertio scribit theorice ita. Lōtinuant cuiqz renū ra-
mi due magne vene ꝯ cave statim vt ab epate surgit
Alter eox diuidit in ipsox subam ꝛ ad ipsos deferi sā
guinē. ꝑ altex aūt aquositatē trabūt sanguis que est
in vrina. Lōtinuat ēt illis a magna ram⁹ artaria cō-
petentis magnitudis ad ipsos Hytutem portās vite.
Ampli⁹ primo pria. Hreter duas emulgētes scribi
tur qꝺ decē tunicax sepatax a vena descendēte ante/
q̄z ad coras ea pueiat vna ad duos rēdit renes: Hur
sus tertio decimaoctaua. Et remb⁹ qdē aduenit ner
uus puus ex quo creant panniculi eox: ꝛ aduenit eis
vena ex latere epatis: ꝛ aduenit eis artaria quantita
tem habēs ex artarijs que aduenīt epati. Halin co
dem decimanona. Ad renes venit sanguis plurimus cum aquositate. Lolat ergo apud eos aquosi
tas ꝛ veniūt eis magne vene ex qbus mēbra sumūt
alimētuz alia. Ex his itaqz serieb⁹ hi ꝛ alij decipiunt
q̄z plurimi putātes remb⁹ ꝓpri⁹ diffinitis ꝑter emul/
gētes alias iesse venas: qō falsū ē oino ficut pluries
mihi oñdit anothomia. Exterius. n. diligēter ispiciē
do nō iuenies eis aliquā ꝑeter emulgentiū applica
tōem. Jncidēdo ēt lateraliꝛ interius Hysus q̄ ad extra
fiꝛ nullā ꝓcipies venā aut artariā. vñ de iuua. gnto.
Et nō idigent renes vena tertia eis veniēte ad cibā
dū ipsos: ꝛ sufficiūt eis due vene magne copulate cū
vtroqz illox. s. vena pulsatilis q̄ oriť ex maiori vena
pulsatili q̄ ē Hysus dorsum ꝛ vena nō pulsatilis q̄ oriť
ex vena āpla ex epatis gibbo orta. Et iō dixit qꝺ illud
qō attrabūt renes ex sangnine pōderat ꝛ descēdit in
eos ꝛ applicat cū carne ipsox deide ꝑfundat cū tota
carne q̄si vapoꝛ ꝛ ꝯtinuat ꝛ eo paulati ꝛ paulati ꝛ effi
cit cib⁹ eis. Sic igit qꝛ nō diffundūt vene aut artarie
ꝑ totā cox subam sed ꝑ aliquā solū ꝑtem vt fere la-
teraliꝛ ēt vsqz in mediū sanguinis paulatiz ꝛ paulisꝑ
ceu in vapoꝛē mutat⁹ cōuertat in eosdē. vñ primo hi
storiax: ꝛ. 3. de ꝑtibus ꝑter venas emulgentes ꝛ ar
tarias nulle ponūtur ad renes venire alie ita. ſ erūt
qdem in reniculos poꝛi ex magna vena ꝛ adoꝛti: ve/
rūtū nō in ꝯcauū terminātur. bnt nāqz id ꝓm magis
tū ꝛ minus: sed in corpus extendūtur seu ꝯsumūtur
reniculox ꝓpter qō i eox ꝯcāuo nō fit sanguis: neqz
coagulat moriētium. Vult igit qꝺ iste vene ꝛ artarie
emulgētes i eox nutrimētū ꝛ vitā sufficiāt sole ꝛ nō
erpādi ꝛ cōsumi in ipsos vsqz ad quātum vt inde fiat
euaporatio alimēti ꝛ vite in cosdē. Et sulcit qꝛ renes
hnt vehementē attractiuā cuz supfluitatez euellant
q̄zgrandē ꝛ multiplicē. id aūt non possent pagere si
venosi foꝛēt oiquaqz cū lari redderentur ꝛ rari. Sic
igit emulgētia vasa tm̄ renes vegetāt. Ad iducta ve
ro sophisticātia dōm: ad primū qdez qꝺ Haliab. aut
nō audio cū nullas alias ponat de anothomia venax
ad renū subam venire ꝑter emulgētes ad pāniculos
tū renis dextri scribit venulas minutas pueīre ingēs
Hena qdē descēdēs anteq̄z ossi cōponant spine diui
dūtur ab ea vene capillis similes q̄ ad dextrum poꝛti
gunt renē: ꝛ in ei⁹ villis cōsumūtur ꝛ pāniculis ꝛ in
eis que ipsi ꝓprima sūt coꝛporib⁹ cibūqz ad eos profe
rūt. Alter Ho a qua rami egrediūtur ad renū fascias
ꝛ suox pāniculox. vñ prima prio: ꝛ. iz. aialium. Ap
te vene descēdēte primū qꝺ ilico diuidit anteq̄z supra
doꝛsuz appodiet ē rami capillares q ad fascias seu in
uolutōes dextri renis vadūt ꝛ spargūtur i eis: ꝛ i eo
qō circa existit de iteriorib⁹ sine coꝛporib⁹ ad nutriē
dū ea. Ramus ēt ꝓprius ponit artarie descendētis
rei finistro q in ipsius spargit fascijs: ꝛ in coꝛporib⁹ q̄
ipm circūdant iuuamētū vite eidē ꝑbēs. vel dōm qꝺ
Haliab. ꝓuenire venas duas vnicuiqz rem subintel
lexit venas capillares ꝑdictas que fascijs aduenīunt
renis dextri ꝛ coꝛpib⁹ circūiacentibus eidē. Aut qꝺ
renes cōiter accepit vt tactuz ad renes vere ꝛ cōiter
dictos. Ad aliud dōm qꝺ ꝑ duas renes glosat duas
ꝑtes doꝛsi. vñ. iz. aialium diuidit in decem ramos ꝛ
vnus vadit ad duo doꝛsa. Haliab. Ho quax decem
manericx prima Hysus nates porrigit duas. Ad ali
ud dōm qꝺ illud cū eis nō dz renib⁹ referri: sz eox pā
niculis ꝛ ꝓprie q renis dextri. Hcm̄ est. n. qꝺ rami ca
pillares a vena primi⁹ descēdēte spargūtur i fascias
renis dextri ac in coꝛpora circūiacētia: quod ēt inu
it Hristian⁹ volēs relatiū semꝑ priori antecedenti
referri. Ad aliud dōm qꝺ iā vtcūqz ꝑ ante dicta osten
sum q̄ illa sūt coꝛpa q̄ sūt alimētū ex venis veniētib⁹
ad renes sumētia: ꝛ marie in ꝑte dextra. Hel ꝑ vēas
audiuit ēt artarias. Renes fiꝛ accipiendo cōiter ad
coꝛpa circūuoluēntia ꝛ subiacētia. Aut ēt illa coꝛpora
poꝛi sūt vtrides q emulgētiū nutriūtur vigoꝛe ac va
lox nō pax que semiaria dicūt involuta cū originētur
a vena emulgētibus ꝛ artaria ꝛ ꝑcipue in ꝑte finistra
prio prima. Hropter tertiū qdē primi⁹ videndū
qbus de cāis mingat sanguis ꝛ qūo demuz ex vene
ruptura. Hropter primū figdē hmōi sciēdum qꝺ
sanguis cū mingit pōt ꝯtingere a cā iteriori vt vena
rū debilitate aut sanguinis quātitate sicut dimissiōe
exercitij ꝛ gulositate. Aut alicui⁹ pris mutillatōe ad
augi vel acuitate seu subtilitate ac talibus: aut a cau
sa exteriori: vt saltu casu vel ꝑcussione frigoꝛe ꝛ hi⁹
plurimis: q qdē aut mingit purus aut carnis loture
silis. Sigdem purus aut a toto coꝛpe vel ab aliq̄ ꝑ-
te vt epate aut splene cum eox relarentur vigoꝛes.
Hel per modū cretice excretōis quēadmodum san
guis effluit emoꝛoidalis. Aut ꝓpter spasmū vel car
nis eliq̄tōem ꝛ fuctionis sanguinis priuatōnem aut
renū attractōis vigoꝛē vel aptōem vasox seu ꝑfora
tōem scissionem aut icisionē. Silis aūt loture carnis
mingit sanguis aut ꝓpter subtilitatē vel ꝓpter debi
litatē sanguifice ꝛ cōtentiue Hytutis epatis: qō i hy/
dropicis ꝛ disenteriā patiēt⁹ epaticā euenit aut ꝓ/
pter ibecillitatē digōnis renū ꝛ discretionis sanguis
ab aquositate. Hotest etiam sanguis migi ꝓpter ap

tionē venarū matricis. ¶Propter ꝼm aūt huiꝰ sciē dū ꝙ sanguis q mingiť er vasoꝝ ruptura rariꝰ forsitan ꝯtingēte er venis est q̄ sunt circa renes ⁊ supra. Nō.n.pōt mor sanguinis ꝓcedere mictus: nisi forte ꝓaccidēs sicut prane scribit Viaticus er venis q̄ sūt iter renes ⁊ vesicā cū sint pori vritides exāgues neqz er vesica cū sanguis mictura modici ꝑ viā corrosionis vlcerationē causātis. vene nāqz vesice cum sint dure occulte i ipa calcate sanguis exigui nō crepanť vt que renū his opposite facte: aphoris. 4. Erit itaqz ruptura vene chilis vt āpliꝰ exꝑmūt moderni. iuxta illud: Dictio sit puta chilis er vene crepatura vel emulgētiū ꝼm ꝙ ꝓtēdunť a chili i renes. Aut ꝓ ut ꝼm ar. ipe i corpa erpāduntť ipoꝝ quoꝝ rupturam videnť pitiores āpliꝰ tāgere. Sigdē ruptura sit i venis emulgētibꝰ ꝓut erpāduuť i renes ꝼm partē assignatā cū pāniculis cooperianť ⁊ adipibꝰ nō ē dubiū ꝙ sanguis fere cogitť ꝑ poros vritides renibꝰ ꝯtinuatos i vesicā secedere: qđ multotiēs euenit cuz lapilli er renibꝰ descēdūt aspi nō pui. Si aūt rumpať chilis supra emulgētes aut infra nō multū poterit sanguis mingi. Sed si tota emulgēs abscindať adhuc possibilis ē sanguis mictura ex alia emulgēte. Si ℞o ꝼm partē scindať ⁊ ꝓpe in pte supiori emulgētis sanguis ēt currēs reni sufficient mingeť. Sigdē ipte inferiori adhuc aliqd discurret i renē vt mingať nisi fortassis grādis esset ptis inferius vene depditio: ita vt sāguis nō valeat obstaculo i renē digeri: ⁊ ita saltez ex illa pte sanguis mime poterit mingi ⁊ ꝓpe cū hiatus ꝓpinquior vene fuerit chilis Dmōi āt micturas signo totaliť cāri: qr qñ vena frangiť cū sit sensibilis ⁊ nālis marie ꝼm ar. virtus regitiua illuc ad tuendum cū spiritibꝰ currit ⁊ humoribꝰ repletinis plurimis: ita ꝙ cū locꝰ nō sit capax illoꝝ i locū non solū cadunt ꝑ incisionē vacuuz: vexāt ꝑ loca dirigit a nā erpulsiua ꝯstructa. Et merito qr nā satagit amplius sanguinē mittere ad vias vrine vt mingať exteriꝰ q̄z i cōcauitatē suffocās aut i putredinē mutatus cōcidat: cuz sp qđ meliꝰ opeť cet ⁊ deꝰ: ꝓmo celi ⁊ mūdi. Signi ficat ēt id decursus humoꝝ ꝑ iguina in crura apate: tumefiūt.n.nō paꝝ ⁊ ipa. Siłr ⁊ in mundanis repit paradigma: qñ cui tot i sui occurrūt subsidiū tutores vt opꝰ sit illis hospitio cedere aliud expetendo. neqz ēt capio ꝙ ps aliq̄ de q̄ fit curādū sanguis ad instra reuertať vrine. nisi fortassis euaporatio fiat aliq̄ cū sanguinez qñ i cōcauitatē effundiť ꝓpter nāz necesse sit putrefieri: neqz sanies gdē ꝼm Cōmentatorē i eius spēz aliquā: sed in grossiciez cū nigredine. ꝼ rigiditate nāqz loci cōgelať vt oñsuz. Et hāc gdez positionez asserо: qr sola cū eo ꝙ veritati innittiť vr ꝑ ceteris ab incōueniēti saluare. ¶Propī q̄rtū ℞o: ad primum dicendū ꝙ Hippocrates oñdit vnū modū eductionis sanguis ab instris vrine vt cū paucus fuerit ⁊ sanies cōmixtus. Qñ āt subitus ⁊ multus tetigit illo aphorismo: Si sanguinē spōte. nō.n. potuit oia vno cōprehendere aphorismo. Ad aliud dōm ꝙ lz sanguis decidat in ꝯcauitatez nālū: tū vt mōstratū non pua ps cadit i vrine instra. Ad aliud dōm ꝙ vena pōt cōsolidari ⁊ magis interiꝰ q̄z exteriꝰ cū ibidē vis ampliuſ vigeat regitiue. Videmꝰ.n. ꝙ manus vt artariā venalez i pulmonez ꝯsolidari qñqz i quo est sanguis multitudo calidi valde raritasqz mēbri ⁊ motꝰ. Cōcedo ēt debilitatē attractiue: qñ nō est positū sanguinē ad instra redire vrine. Ad aliud dōz ꝙ lz emulgētia sint vasa in renes aperta: tū ꝑceptor adest ℞us vz regitiua q̄ opať vt qđ opus est egrediať reliquūqz contineat Silitudo ēt rinoꝝ latis ē lata cū in eis sit motꝰ a gnānte: hic ℞o ab aia dirigēte: que graue interduz educit surſū ⁊ leue deorsū vt motus melie demōstrat ⁊ colere suſceptaꝝ i splene ⁊ itestinis. Ad aliud dōm ꝙ ruptura iterueniēte fluxus aderit sanguinis i vrine instra ꝓp nām illuc ꝯcurrentē regitiuā lesione ꝑtis. Ad aliud dōm ꝙ pori vritides penetrāt in vesicā fere cōtinui eo ꝙ ipsa extat pforata. Vesica.n.ex duabꝰ ꝯstat tunicis q̄rū interior est duplex exteriori: qr serositati ꝼm Ba. ſi. a. occurrit vrine. Videť tū eius insertione imēsa tunica vna tm̄ ita vt scribatur vnā tunicā hře solū ꝑmo ꝑma. porus nāqz vrinalis ꝑmitus serpiēs penetrat vtiqz tunicā alicubi deicepſ demū ꝓcedēs serpit i alterā alibi: ita siqs ēt vt vesica plena pedibus suſpendať vrina nō reuertať retro. Et ꝙ plus cū aere subtiliori ꝑter ignez cūctis corpibus extra repleť inflata nō effluť in extrinsecā: Vdeatus.n. tunicaꝝ vesica nō sibi obuiāt sed ad diuersas vt signatū est decurrūt ꝑtes. Et de hoc qdē asclepiades cū ei⁹ seqcibus ipugnať nālium: ꝑmo putās per resudationē quādā vrina in vesicā transcolari cuius veritatē siqdē pene coci sapiunt vniuersi. ¶Interduz tū sanguis adeo pōt vt tactum a poris semoueri vt non reuertatur vsqzquaqz. Differentia. 87.

Vod febris non sit calor ostendiť. qr aut erit corpus vel accidens qđ est q̄ztitas. non corpus qm̄ tunc duo corpa eēnt in eodē vbi qđ negatū est. 4. phyſi. ⁊ ꝼo de aia vt calor nālis ⁊ exneus: qua.n. rōe vnius ē corpꝰ ⁊ reliquus cū sint ꝯria. Nō eēnt ēt agētia adinuicē ⁊ patiētia situ distincta ⁊ subiecto. Cuiꝰ oppositū ꝓmo de ge. ⁊ cor. Dissinitū quoqz ⁊ diffinitōis genꝰ nō eēnt ex eadē ꝑdicamētali coordinatōe vt firmatū. 4. topicoꝝ cū febris sit q̄litas praua dispō vel hitus. neqz q̄litas qr febrium ſuba ē i genere caloris. q ꝑter nām ꝓmo febriuz ⁊. 8. theori. ſuba ℞o q̄litas nō existit: q̄litas.n. non ꝓcedit. Vel mouet cum nihil moueat nisi corpus 6. phyſi. ¶In febris aūt rōe dř ꝙ si ꝓcedens a corde ꝑ totum corpꝰ i artarias. Amplиꝰ febris est dispō vel hitus vt dictū ⁊ calor passio ⁊ passibilis q̄litas sz ceu diffinitū ⁊ genus diffinitionis debēt eē ei eiusdē ꝑdicamenti ita vt speciei vt vnūqđqz per id sibi ꝓprius ⁊ eēntialiť ieſt notificet. Rursus quarto cōmēti pulsuum: ꝼ ebris est supabūdātia caloris fz totū aial. ⁊ aphoris. ꝓma: Est versio caloris inati ad ignitū. ¶In ꝼo aūt regiminis acu. Est mutatio vel declinatio caliditatis inate ad caliditatez igneā. Talia ℞o genera relationē videntur ⁊ actionē vel passionē iportare ñ aūt qualitatē vt febris. Adhuc ꝓma q̄rti de febribus sunt q̄dā frigide. ¶Palin: ꝼ ebris aut calor nālis aut extra nālē. Non nālis plures.n. scribunt eā fore calorē innālez vel extraneū. Nō lederet.n. actiones ⁊ passiones: neqz inālis qr cū calori occurrat nāli duo ꝯria starent simul qđ non fit cum vnū fit alterū natum interimē. Facerēt ēt actus nature corrupti oio quod non fit manente vita Eti. arguit: sicut se habz bona complexio ad sanitatem: ita ⁊ mala ad egritudinem cum fit illi ꝯria. sed bona complexio non est sanitas: verum ipsius causa igitur neqz mala egritudo. ¶Itaqz febris calor ñ erit nālis neqz extraneꝰ cuz

hic rõem contineat morbi. Ex qbus cõcludit febres calore nõ eẽ neq; nãlem neq; ẽt extraneũ. Cuius oppositũ dicũt oẽs febrẽ notificãtes ponẽtes illam fore calorẽ inãlem vel extraneũ. Adhuc illud qõ calefacit ꝛ eo pereũt actiones ẽ calidũ ꝛ extra nãles .hmõi ℞o ẽ febris vt sensus certificat: ꝗre febris calor erit extra nãlem. Propter primũ ℞o huiꝰ sciẽdus ꝙ febris plures hz notificatões. est. n. totiꝰ corpis excedens calidítas ꝑbl. pria. Ff ebriũ quoq; fa. Calor ẽpter nãm a corde in totũ transiẽs corpus. Scõ vero de cã. Est calor qs imoderatꝰ aialis: ꝛ erectio caloris in tantã imoderatõem vt ꝙtristet hoiem ꝛ opatõem noceat. s. quoq; theorice. Ff ebris est morbus ex mala cõplone calida oi cõis corpi. Et ibidez. Est calor extra nãlem a corde ꝓcedẽs ꝛ per artarias missus ad oẽs corpis ptes eiusq; nocẽs actõibꝰ. Isaac qdem febriũ prio. Est calor ꝑter nãm cor in initio petẽs per mediocritatẽ artariaꝝ: deinde subito diuidẽs cum nãli per totũ corpꝰ nãli nocet actioni. Joãnitiꝰ. Est calor inãlis cursuz supgrediẽs nature ꝓcedens a corde in artarias suoq; ledẽs effectu. Quarti quoq; canonis initio. Est calor ẽrneus accẽsus in corde ꝛ ꝓcedẽs ab eo mediantibꝰ spũ ꝛ sanguine per artarias ꝛ venas in totũ corpus ꝛ iflãmatur in eo iflãmatõe que nocet opationibꝰ nãlibus. Collz aũt tertio. Est calor ꝙpositus ex calore naturali ꝛ calore ẽrneo putredinali misso ad totũ corpus ꝛ ledit oẽs actões ꝛ passiones. Et iste qdez notificatões fere idẽ dicũt sũt tñ eaꝝ alijs cõpletiones qdam. Cãe aũt febris sicut ꝛ aliorꝝ qtuor existũt: materialis: formalis efficiens ꝛ finalis. Materialis vel subiectiua dupler. prima qdẽ vt cor. vñ simplicꝰ. i. ce. ꝛ. m. Cor semper a febre patiẽs prio corpori distribuit reliquo. Scõa qz tria in qbus fundat subiecta vt spũs ꝛ vapor fumosus in qbus fundat ephimera. Et humor supcalefactus aut putrefactus in quo leb. ꝙsistit humoris ac mẽbꝝ qõ se. ethice ac habitudinalis ẽ subiectum. Forma aũt ipsius ꝛ eẽntia est calor ẽrneꝰ seu feruor a quo denotat: ceu piretos febris grece deriuat a pir qõ est ignis. vñ Ba. ad glauconẽ ꝛ Aureliꝰ. Ff ebricula a feruore qsi feruicula. Efficiẽs ℞o dupler: vlis ꝛ ꝑticularis. Vlis qdem ẽ tripler primitiua añcedẽs ꝛ cõiuncta. Particularis ẽ multipler sicut in libris tradit febriũ. Ff inis ℞o illius ẽ nature actus nocere ac pimere. Scõm has quoq; cãs diuisionez recipit ipa: qm alia vt apparuit ẽ in spũ qdam in humoribus nõnulla ℞o in mẽbris. Ff orma eiꝰ vt color ꝑter naturã diuersificat ẽm magis ꝛ minꝰ. vñ primo febriuz Drie calorꝭ sũt que ad magis ꝛ minus. Mã quedã ẽ mordax manu quedã mitis: alia media ꝛ reliq̃: sexto epidimiaꝝ ꝛ febriũ principio. Sz an magis et minus febris diuersificet spẽm aut mime pñtis non existit inqsitõis. Adhuc quedã fit ex cãis primitiuis vt ephimera ℞a qm ephimera ex opilatoe nõ ℞a exns accidit a cã antecedẽti ꝗrto prima Ethica quoq; pluries fit a cã cõiuncta cõplonis malitiã iprimẽte ꝑput plurimũ segtur febres putridas. dria. 93. Interduz tñ euenit a primitiua. Humores ℞o sꝙ a coniuncta febriũ primo. Distinguũt ẽt ẽm sinẽ. cuz quedã sint salubres vt tertiana qdã mortiferevt ꝙmitritea: nõnulle mediũ obtinẽtes. Recalior aũt ipsius diffinitio ẽ per formã eius ẽm ꝙ ipsa diuersificat ẽm tria nota subiecta. Sepant denigz ephimere qz quedã sũt vere: vt quaꝝ terminus ꝛ finis est in prima die dicta adfilitudinem enthõmi vniꝰ die viuẽtis tpe: historiaꝝ s. ephimeron notati. ꝛ Jsaac febriũ ℞o. ꝛ ipe sũt multiplices: vt eaꝝ cãe. Mã quarũdam sũt aiales vt timor ira ꝛc. aut corporales motiue vt labor euacuatio ꝛ fames cũ religs: aut deforis occurrẽtes ceu adustio frigus cõstipatio cutis ꝛ reliq̃. Quedã nõ vere sicut que ex opilatõe consurgũt ex sattetate nauseatiua ꝛ apatibus que res cõcurrũt nõ motiuis. Et tales vltra primũ ꝓtendũtur diẽ vt interdũ ꝓtranscundo in q̃rtũ ꝛ qntũ conscendat: ꝛ vt voluerunt alio vsq; ad septimũ octauo de ige. ꝛ pcipue q̃rto pria. Ff ebrium ℞o humoraliũ queda ẽ ex coꝝ iflãmatione absq; putrefactõe vt synocha dcã iflatiua exñs vere media inter ephimerã ꝛ putridã: ceu ephimera ex opilatione mediũ obtinet iter diligentẽ ephimerã ꝛ synocham. Altera ex putrefactõe humoꝝ dupler: simplex vz et cõpositа. Simplex q̃ ex vno ꝙsurgit hũore: ꝛ ipsa q̃druplex sicut ꝛ q̃tuor sũt hũores. tertia ex colera que tripler existit. certa tertiana ꝓtinua ꝛ causon. Synochus de sanguis putrefactõe quotidiana de phlate ꝛ q̃rtana de mlia. Vel cõpositа cuiꝰ cõpositio vel ẽ genez remotoꝝ vt ephimera cũ ethica ꝛ putrida cuz illis aut a ꝓpinquo vt cũ duo aut plures cõiungũtur putrescẽtes hũores vt colera ꝛ phla ꝛ tũc cãt tertiana nota seu due tertiane aut emitriteus ꝛ hec sepius euenit compõ. aut colera cũ mlia vel phla cum illa vl oẽs fil. Ff ebris aũt sanguis cũ alijs nõ coponit compoti salte manifeste: dria. 90. Alicrutra ℞o baru fit aut itra venas aut extra venas. Que autẽ itra venas ꝓtinua existit cũ meaꝰ sit aptus quo suligo putrida i corde mandat neq; possit ex obstructõe ac soliditate vasoꝝ vt venaꝝ ꝛ artariaꝝ ꝓprie transpirare ad que foras. Et in q̃ materia fuerit multa vt in synoch ꝛ synocha nõ appareat sensibilis additio neq; diminutio aut si fuerit in locis cordi vicinis ꝛ in vijs illius sicut in causone. Si aũt humor putruerit extra vasa ceu venas ꝛ hoc trinus qz sanguis extra illa vel vẽtriculos cordis cũ torculari seu lacuna sanguis non reperit. Ff ebrẽ aũt iterpositã cuius motꝰ ꝛ qes existẽtiam hz euẽtatõem hũoris a supioribus corpoꝝ ꝛ quantitatẽ ipsius ꝛ q̃litatẽ. nã phla quotidie mouet: colera ỏ ttio i tertiũ: mlia ℞o per q̃rtũ. In his qdem cessãs paroxismus reincidit ꝓpter reliqas calidilatis derelictas ꝑ resolutõem cãe ꝙiuncte que paroxismũ induxit et cãm antecedẽtẽ adhuc remanẽtẽ que ponit sub coniũcta: aphoris. q̃rta: febriũ ℞o: et q̃rto prima. Locitatiz ad hoc nõ paꝝ humoris euẽtatio pretacta. Modus aũt generatõis febriũ et ꝓprie putride ẽ qz ꝙtingit obstructio ex cã exteriori seu iteriori cutis ad quã segtur oplatio et marie cũ fuerit multitudo viscositatis et grossicies materie ad quã qdem succedit ꝓhibita transpiratio et ad hanc putredinis minera et ad ipsaz suligo putrida coꝛ petens que a corde ad singulas ptes delata febrẽ inducit. Ethice aũt distinctio dria notabit 93. Est et diuisio alia febrium accidentalis q̃si et ambigua qm̃ quedam sũt egritudines vt que ex suis per se contingũt cãis: alie sunt accidentes ceu ex apatibꝰ ꝙsurgẽtes in genez quocũqz febrium. quid autez sit calor: qõo distinguat: q̃lr ẽt se bẽat ad spm̃ oñsũ dria 59. Deinceps sciendum ꝙ calor qualitatiuus triplex existit. qdã. n. est naturalis oio vt qui inculpate sano rum. alius ꝑter naturã oisariam fere ceu corum qui

in viã mortis existũt ꝛ membroꝝ corruptoꝝ sicut in herpestiomenosis ꝛ cancrõsis ac cadaueribus qdaꝫ Vo hoꝝ medius velut declarabit̃ g febriẽtiũ. Propter fm Vo sciẽdũ q; qdã dixerũt febrẽ materialit̃ eẽ calorẽ vt febris ẽ calor. i. in calore consistit. Et ꝫ ne cogant dicere duo corpa esse in eodẽ loco: calorẽ. s. nãlez ꝛ extraneũ: cũ Ba. aphoris. ꝑma ponat vt asserũt calorẽ fore corpus ꝛ marie q; Hip. vt nil aliud ꝑ calorẽ inatũ q̃ꝫ spũ itelligere q est corpus simpliciuꝫ gnto. Et ne agẽs ẽt ꝛ patiẽs loco remanent idistincta ꝛ subiecto: qõ qdẽ falsũ ꝛ contra sniam vt apparebit Ba. sequit̃ ẽt dicere q; ois febris est in spũ ꝛ ita ephimera: si spũs est idẽ qõ calor ꝛ febris est calor. i. i calore sed quõ spũs fit calor oñsum dria. 59. vbi dictũ q; extraneũ ꝛ ipropriũ valde q; calor sit corp⁹ cuꝫ purã q̃litatẽ dicat ꝛ abstractã lz forte min⁹ caliditate Ponentes tñ vtrũqꝫ calorẽ cẽ corp⁹ dicunt q; in radice vel subiecto differũt. In ꝓcessu aũt imitat sicut flãma duaꝝ cãdelarũ quarũ vna sit de cera cõstructa ꝛ altera de sepo. Radice differũt ꝛ mã vnitant̃ tñ ꝺ mũ flãme ita vt ex duobus corpib⁹ fiat vnuꝫ neutro manẽte singulari. Hec tñ non ẽ realis ꝯpositio ꝛ vnitatio cũ vno corrupto vt accidentali remaneat alter ceu neutralis: neqꝫ ẽt si differũt calor extraneus in radice ꝛ nãlis durante vita vt cera ꝛ sepũ cum calor nãlis minerã ẽt caloris efficiat extranei cuꝫ nondũ fit hic inãlis oio: tunc eni mors adesset. Dicunt ẽt qdã in eoꝝ subsidio q; non oꝫ in oib⁹ actionib⁹ agens ꝛ patiẽs situ fore ꝛ loco distincta sicut in ꝓmixtis quoꝝ vnũ agit in quãlibet ꝓtem alteri⁹ ꝛ patit̃. Consist̃ in calore nãli ꝛ humido radicali ꝛ in his duob⁹ caloribꝰ corporeis. sed in illis quoꝝ vnũ agentiũ extraneũ aliud existit in qõ agit. At fortassis illud nõ valet cuꝫ sermo ar. sit vltis sufficient ꝓtis scie naturalis vñ ꝛ vltior esse ꝺꝫ. Itidem: agit ar. ibidẽ de actiuis ꝛ passiuis sibi adinuicẽ ꝓmixtis vt apparet in augmento ꝛ mixtione. Propter qõ dicendũ q; series ar. est, vltis lz in qbusdã magis appareat hmõi distinctio actiui ꝛ passiui vt actus domificationis ostendit vel generantis. In qbusdã vero lz id adsit: latet tñ sicut in principijs gnãtionis cum fuerit ꝓmixta. Virtus. n. per quã gnãtio ꝑficit vt informatiua velut agens cũ ꝓncipaliori calido magis possidet illaꝝ mediũ: que aũt circunstãt locũ obtinent materie ꝛ patiẽtis magis: ita ꝛ cũ hi calores cõfrangunt̃ nãlis tñ possidet cor ampli⁹ ꝛ ꝓprie illius dignioꝛẽ ꝓtem vt dextrã ꝺria. 47. Innaturalis aũt ab hoc calido ꝓpulsat̃ ad extra vt ad superficialia magis ꝓtendat̃ corpis. Et iõ alij dixerũt q; febris est calor causaliter a calore nãqꝫ causat̃ febris: qd̃ pluadet qr si sanitas est calor nalis ꝛ egritudo inaturalis tũc non vident̃ essentialiter differre sed accidente solum vt sortes albus ꝛ sortes niger. vñ sanitas ꝛ egritudo erit idẽ. Dicendum q; hi sicut ꝓdicti in Ba. vt declarabitur peccãt. Adhuc diffinitio febris seu ẽt notificatio esset imꝑfecta oio cum in ea nõ poneret̃ genus: dicendo febris est calor. i. a colore causata siue etiam in calore fundata vt dixerũt ꝓres. Amplius qd erit febris aliud q̃ꝫ calor cũ sit mala cõplexio calida ꝓ totum animalis corp⁹ diffusa. Ad qõ Vo deducũt dicendum q; calor naturalis q̃ stat cum sanitate ꝛ calor extraneus q est febris vnitant̃ in calore ceu species in genere. vt. n. homo ꝛ asinus sunt idẽ in animali sic ꝛ calor naturalis ꝛ extraneus in calore. Contrabunt̃ aũt in

speciẽ per ꝺrias calori essentiales ꝛ nõ accidẽtales sicut hi dicunt vt ꝓ naturale ꝛ inaturale ceu aial descẽdit in hoiem ꝓ rõnale ꝛ in brutũ ꝓ irrõabile: qõ ꝛ actus indicãt essentialiter differẽtes vt digerere vivificare sensibiliter ledere ac corrũpere, neqꝫ est simile qõ inducit̃ de forte albo ꝛ nigro, qr fortes est substãtia: albũ autem ꝛ nigrũ accidentia: calor aũt ꝛ nãlis ꝛ extrancus accidẽs. Propt̃ tertiũ Vo sciendũ ꝓ mitus q; se. est calor extraneus: fo q̃lis. Propt̃ ꝑmuꝫ huius sciendi q; calor extra nãlis est ceu essentialis forma febris. Dic tñ calor duplex est. Vnus qdem est passio ꝛ passibilis q̃litas ꝓut talis calor infert passionẽ in tale sensuꝫ ꝛ huiusmodi nõ est febris cum ea sit dispositio vel habitus. Est ꝛ alius calor qui ẽ impressio in aliqd triuꝫ subiectoꝝ inducta, ꝛ hic calor est dispositio vel habitus vt mala cõplexio que est febris cum fuerit extraneus ꝓcedens ꝛc. qõ ar. indicat locans calorẽ ꝛ frigus in ꝑma specie q̃litatis ꝛ sanitatẽ ꝛ egritudinẽ: vñ febrium ꝑmo: Substantia febrium ꝛ essentia in genere est caloris q ꝓter naturam. ꝛ ꝑmo regi. acu. Nõ est natura febris ex sba alia nisi ex suba ignis pir. n. dixit ignis: inde piretos. vñ latin⁹ greci minus febrẽ a feruore vt tactũ q est ignis prosprietas derivauit: quare haliabbas cũ febrẽ diffiniret ait: Hec quidẽ diffinitio ex ipa febris sumit̃ suba. s. ex calore extra nãli nõ ex ipm sequẽtibus accidẽtib⁹: qõ ostendit̃ qr id est forma alicuius qõ in ipsius rõne ponit̃ cum diffinitio det̃ per essentialia. hic aũt calor existit ꝓter naturã vel extrane⁹. Adhuc cũ forma oꝫ esse ceteris causis magis potius ꝑ eaꝫ rõ ꝑfici q̃ꝫ ꝑ alias cum ficut res bẽat esse ita ꝛ cognitionem. ꝑficit autem per calorẽ extraneũ cõditionatũ vt q; a corde ꝛ reliqua. Palin: Actio in cognitionẽ pducit ẽntie velut signũ ꝛ effectus in significatũ ꝛ cãm. Actio Vo febris est excedẽter vel ꝓter nam calefacere ita vt et actus oẽs ledant̃ et passiones ꝓpt̃ quod febris ẽntialit̃ erit calor et ꝓter nam. Propt̃ fm huius sciendũ q; hmõi calor extrane⁹ q est se. est q̃litas que dã supercedẽs horribilis calori impssa nãli mutans ipm a dispõe sua nãli et suaui in oppositã non aũt est corpus. vñ Isaac: Calore extranco ad cor accedẽte nãlis egredit̃ a tpamento. Cũ aũt per totũ corpus ꝑtes dividat̃ vt eis vitã tribuat q̃re a suo egressus est tempamento necesse sit vt mẽbra cũ recipiant in ea q̃ est q̃litate q̃re calefacit et vrit ipa et generat se. toti actioni nãli subito nocentẽ. In quã vtiqꝫ sniam ꝯcidit Auerro. ita: Febris est calor naturalis mixt⁹ cũ aliq̃ q̃litate caloris putredinalis. sic itaqꝫ calor extraneus calorẽ afficit nãlẽ. Hic aũt dria. 29. spiritũ q̃lificat quẽ si vehement̃ affecerit et ad cor puenerit hic abscedens scb. gnãt̃ ephimera si aũt hec tria humorẽ alterent et corrũpant febris iducit̃ putrida: si Vo mẽbra ethica. q; aũt fit calor hmõi qualitas oñdunt se. notificantes ꝓ esse malã cõplexionẽ calidã siccã. Nosce quoqꝫ q; huiusmõi calor lz dicat esse extrane⁹ sen ꝓter naturaꝫ non tñ oiariã: vt calor q est i corporibus mortuoꝝ fm auer. repit̃ sed magis nãlis affectus tamẽ vt dictum qualitate putredinali. vñ cum sit medius inter calorem naturalem et ꝓter naturam sicut semiputredo est media inter saniem et pus q̃ ad bonum simpliciter est in suo genere et putredinẽ ad malũ oio febriuꝫ primo. Media nanqꝫ cũ cõponant ex extremis eorum sapiunt naturaꝫ ita vt ad al

rez compata videanꝫ altera: phyſi.5.nām vtriuſqz obtinēt extremoz: ꝓpter qđ nō paz noibus denotā tur extremoz: aphoriſ.euidēs q̄rta. Et iō auer.me/diū hoc referēs in alterū extremoz quod minꝰ verſu tū ſe.dixit calorē nālem qualificatū putredinali q̄lita ti. Et aphoriſ.pria. Ebris eſt ℞ſio caloris inati ad ignitū. Alij ℞o reſpiciētes ſe. vt ſdeclinat ℞ſus de-terius extremoz direruñt eā eē calorē extraneū vl' ex nālem ſeu ꝑter nām. Eſt igit febris qdam calor com poſitus ex caloze nāli t exneo putredinali petēs coz t ab eo mediātibus ſpū t humidis ꝑ vaſa in totꝰ coz poris actuū leſiones delatꝰ. Propter q̄rtum ℞o ad primū dōm q̄ ſe. vt oñſum nō ē calor q eſt corpꝰ cū calor ſit q̄litas nō aūt corpus niſi ipropꝛie valde, p corpe ſumaꝫ calido. Suppoſito ēt q̄ ſit corpꝰ oñſum quō duo corpa erūt in eodē vbi: t quō nō. Quō etiā agentia t patientia ſint diſtincta loco t ſubiecto. Ca lor itaqz erit accidēs vt q̄litas vt ſic diffinitū t genus eiꝰ erūt ex eadē egloga ꝑdicamentoli: q̄ ſi Ba. cum Maliab. dicat febriū, ſbam eē in genere caloris q eſt ꝑter nām accipit ſubam, p eēntia ceu cū dicit. Com/plexio ē ſuba t egritudo ē ſuba dꝛia. i7. In acciden tibus. n. repitur eēntia per additamētū ſaltez. 7. me taphy. t nō ſba. Et deiceps dicendū q̄ lz ſe. nō mo/ueaꝫ. neqz ꝓcedat per ſe mutet tñ per accns vt medi ante ſpū t ſanguine: q ſunt corpa ſicut in ꝓfectione tā gitꝫ rōne febris: quod innuit Maliab. cū dixit a corde miſſus. Et. A. ꝓcedens a corde mediantibus ſpū t ſanguine. Ad aliud qd dōm apparuit. nā ſe. ē calor ꝑut hic eſt effectus caloris q paſſio exiſtit t paſſibilis q̄litas. Ad alia dōm q̄ ille nō ſunt ꝓpꝛie rōes febris ſed notificatōes cōes quedā. Aut ſupabūdātia ver/ſio mutatio t declinatio rōne caloris eaz determina ti ad q̄litatē reduci ꝑñt. Vel ſupabūdātia lz rōne re-ſpectꝰ quē iportat fit ad aliqd tñ ex ꝑte illiꝰ cuiꝰ ē re ſpectꝰ vt caloris in q̄litate locaꝫ t ſic motio t decli natio poſſunt aliq̄lr qualitatem importare. Ad aliꝺ dōm q̄ nulle febres ſunt frigide per ſe ꝑut actu exi-ſtunt ſed rōne tēpoz: nō tñ de rōne febriū nūc ſaltem exiſtentium ob regiminis laſciviam vt apparet de ac cidenti gnto. Rō ēt ipſius perficitur ex refractōe ca loris a corde in reliquum corpus: aphoriſ.7. vñ de febribus. Sunt fride habentes rigorem aut horripi lationem vt ſubiūgitur. Aut ꝓpter materiā phl'ati/cam ſparſam ſuper mēbra ſenſibilia ſicut euenit i em piala in qua calent extrinſeca vel econtra vt accidit i liparia t in febribus ap̄atum pniciloſoz intrinſecorū in gbus, ꝓpter calidū attrahens vt ventoſa que itus ardēt t exteriora reqeſcūt. vñ qñ fitim cū hoc habue rit: aphoriſ.4. pnūciaꝫ mortale. Contingit ēt iterdū ꝓpter debilitatē caloris nature nō potentis ſe ꝑ to/tū erpandere. Ad aliud qd dōm pro parte apparuit Declaratū eſt. n. qūo diuerſo reſpectu ſe. pōt d ci ca lor nālis nō tamē ſimpl'r t q̄lr inaturalis ſeu extrane us neqz incōueniens hoc apud aliquos aliqñ, duo ℨ ria fil' exiſtere: imo in quibuſdaz oz ceu ſanitas t egri tudo cum ipſa abſqz ſanitate eē non poſſit: dꝛia tactū 7i. qualia videntur eē calor nālis t inālis. Aut ℨri orū lz tandē vnū expellat reliquū t corrūpat ſil' tamē permanēt durante inter ipſa pugna vt t mixtio ōno tat eloꝝ vt tandem calor naturalis vincat calorez extraneum cum ſanitas introducitur aut ℨ quando mors occurrit. neqz ēt tñ febrilis calor corruptiuus eſt vt ſp omnes deſtruat actus. Ad aliꝺ quod ē quo rūdam fallimentum quo ꝓbare putant cōplonez ma lā morbū non fore dicendum q̄ bona complexio eſt ſanitas non qdem ſimpl'r t oio qz illa cōſurgit ex tpa ta complone conſilium t eleganti compōne inſtrali um t natura vtroꝝqz fil' perfecta cōi. Sed bona cō plexio bene eſt ſanitas conſimiliū t compō iuxta offi cialium: t ita mala cōplexio vel ſe. eſt morbꝰ t calor extrancus. Hec aūt diſſolutio fundatur ſuper illud quod oſtenſum: dꝛia. 65. q̄ ſanitas ſpēs exiſtit ſpeci aliſſima egritudo vero ſubalterna.

Differentia. 88.

Quod humores non poſſint ꝓdice confluere oñditur: qz aut erit ab aliquo ipſoz intrin ſeco vel extrinſeco: ſed neutro pōt eē non q-dem primū cum ſanguis principalioz exiſtis humoruz non confluat periodice ſed moueatur aſſidue putre factus vel iflatus cum tamen videatur ꝓe alijs con fluere multiplicioz. n. ceteris t ꝓfundioz quod ad cō fluxionem cooperatur Beoſar itroductorij. 3. Ne-qz ſo: qz aut ſunt elemēta a qbus non cum motū ha beant rectum, hic autem confluxionis eſt reflexꝰ vel a corporibus ſuperceleſtibus. ſed neqz ab his cū flu xio humoz ipſis non valeat coaptari: qñ octaua ſpe ra ſm Ptholemeū cōplet curſum ſuum in. 30. Iuppi ter in. 12. Mars in duobus. Sol Venus t Mercu rius vno: t Luna in. 27. dieb' t. 8. horis fere. Pe riodus aūt humorū vt plurimū ē trium diez. Adhuc aut a natura ſuperiori aut inferiori non qdem hac qz natura inferior a ſupiori gubernaꝫ: ois aūt illiꝰ mo/tus gubernatur inde. vnde ſo creticoz. Omne bo/nū pulchrū t omne quod ordini vni adheret t vic: t oſtendiꝫ in eo veſtigiū ſapientie non eſt niſi ꝺ ſurſum Neqz ēt a ſupiori qñ agentia t patictia oz in mā cōi care: primo de ge. Sz natura iferior non coicidit cuz ſupiori in materia: cū celi ēt ſm cōmentatorem alia ſit ab ea que iſtoz materia. Amplius illud nō cōflu/it periodice quod ē vt materia t ineſſe cōtinetur per formā cum det eē t manere ſiſtat que cōpoſiti. hmōi vero ſunt humores ad aiam corpis iformatiuā ois. Et i. Si cōfluerent cū fit motus qdā t motus ois a calido t ſpū. calidūqz t ventoſitas reqrant: opatur eni. ſm Albumaſar ad cōſuſuz. tunc colera t melia magis cōfluerēt phl'ate: cū mlia ſit vētoſa. 30. ꝓbl. t colera calida cuiꝰ oppoſitū expimur. Palin. Me lancholia nō cōfluit cū figilleꝫ a terra: q̄ imobilis ex-tat: de aialiū motu neqz colera cum ſit calida t ficca oppoſita nature aq̄ a q̄ cōcluſus ſeu acceſſio t receſ/ſio iuenīt. Humores igit non poterūt confluere pe riodice. Cuiꝰ oppoſitū expitur ſenſus. Adhuc illud dicit cōfluē ꝓdice qđ certis horis moueꝫ de circū ferētia ad cētz vel eℨ. Sz hmói ſūt hu. cū ſint humi di currētes. Impelluntꝫ. n. a frigore itrinſecꝰ ſequē-teſqz caloris motū erpandūt extriſecus illiꝰ expāſiōe quod t modus euētus iterpellate denotat ꝓceſſus nāqz ſit primū a minera putredinis ad coz: t inde ad reliquas corporis partes. Quare humores valēt cō fluere periodice. Propter primū qdem ſcienduz q̄ quid ſit humor t quō diſtinguaꝫ monſtratuz dꝛia. 29. Conflurus aūt eſt motus quo natura cum calore t humoribus retrabitur a circūferentijs in centrum t demū ab hoc in illas erpanditur: qui ſufficienter aſ ſimillatur acceſſioni t receſſioni a luna cāte in aquā

Ypa nãqz erpandiť a medio i q̃ extra. Et accidit cuz luna ꝓgradiť a pũcto oriẽtis i celi medium ꝛ deinde reſtringiť ad intra donec ad angulũ ꝓueniat occidẽtis. Et ab hinc redit in erpanſione vt antea quouſqz ad angulũ pueniat terre a quo vt ꝓpus i ſe reducit. vñ i cẽtilogo: Hũiditates corpoꝝ accedũt i ꝑma q̃dra. i ſa recedũt ꝛ i alijs ꝓportionabiliť duab⁹ vt declarabiť dria. i68. Ad quẽ gdẽ acceſſũ ꝛ receſſũ iuꝝ geo ſar introductorij. 3. tria oz cõcurrere: aquã vz ꝓfundũ lõgũ ꝛ latũ aſperũ duꝝ mõtib⁹ altis cõſituz ꝛ ventoſũ. Aqua quoqz cui⁹ q̃ꝛtitas ſit multa nõ flumib⁹ nouit effuſa ſz lõgo ꝛpe ꝓlixo aggregata. hec. n. dẽſata ac ſalſa efficit vel amara vapoꝛeſqz ꝛ vẽti naſcũt hic dẽſi. Cui⁹ Xo locus ꝛ aqua ſũt oppoſiti iſluxũ ꝛ refluxũ ſuſcipiũt mime. Sũt ãt ꝛ aquaꝝ q̃dã q̃ mouẽtur a gnãnte. Cũ. n. fuerit eꝝ ꝓꝓriũ locuz ipm earuz erpetũt grauitate ceu q̃ fluminũ. Et lunã oz tertio i teruenire cui⁹ dñiuz ẽ ſup humida vt hũiditates cerebꝝ nuchã pinguedines ꝛ medullas creticoꝝ ꝛ introductorij. 3. Ypa nanqz aſcribiť aque ceu ſol igni: dria. i6. vñ ſm ipi⁹ mot⁹ diuerſitatẽ ꝓmutationẽ ſuꝛcipit hmõi aq̃ maxie. potioꝛes. n. aquaꝝ ita mouenť attracte a luna: ſicut plura nãlũ ſe ꝺcitãt ꝛ attrahũt. Magnes. n. ferrũ euellit ad ſe. Alnapth Xo albuz bitumẽ qdã iudaicũ ignẽ ex diſtãtia q̃ꝛmulta: ita vt prauꝰ eo ſacerdotes decipiãt plebẽ: ꝛ lapis gs acetũ abſqz cõtactu: ꝛ ali⁹ olivalis oleũ ac karabe paleas. Dictũ ẽ ãt ſufficient q ꝛ termini a quo ꝛ ad quẽ dicũť hic ꝛ i fluxu aque differre. nã hũoꝛes cũ ſuſcipiũt moueri magis a circũferẽtijs tẽdunt ad centrũ ꝛ hic ad eaſdẽ aq̃ aũt eſt eñ. Eſt aũt ꝓiodus in qõ icipit circuitus terminat⁹: cui⁹ hic ſunt due ꝓtes. ſ. poriſmus ꝛ declinatio. vñ aphoꝛiſ. ꝑma. poriſmuz oz te ite lligere toti⁹ ꝓiodi ꝓticulã deteꝛioꝛẽ: q̃ a ꝑma imiſſione vſqz ad ſtatũ ſic reliquã que declinatõnis melioꝛẽ. Et ei⁹ qdã eſt fixus eadẽ hoꝛa iceptus ꝛ termin at⁹. ali⁹ ꝑaccipiẽs ꝛ reliquus poſtponẽs: q ꝛ ꝓꝓe fit in febribus in qb⁹ exacerbatio repiť ac qes maniſeſte. Impꝛopꝛie Xo in his q̃ additionẽ ꝛ minoꝛationẽ ſuſcipiunt poriſmi: Impꝛopꝛiſſime ãt in boꝝ oppoſitis vt in febꝛe ſanguis aut cauſonib⁹ certis niſi qs velit totã egritudinẽ vnũ appellare ꝓodũ cũ a ſanitate icipiatur ꝛ ad ipam tãdẽ terminet. Et iõ febꝛiũ quedã ponũť ꝺtinue altere Xo ꝓiodice. hic ãt ꝓiodus ñ fit vel haud ꝓcipiť in coꝛpib⁹ ſanis. Propter ſm qdez ſciendũ q ꝛ id queſitũ exꝛat difficile. vñ. 3. creticoꝝ q̃re in moꝛbis acutis per tertiũ veniunt poriſmi vt ad multuz: in ꝓlixis Xo aut dieruz vnoquoqz vel ꝑ tertiuz iuenire nõ eſt facile. Inſup nullũ repiẽs de hoc queſito modernũ ſcripꝛoꝛẽ ad antiqoꝛes me ꝺcurrẽs eos iuenio vtcunqz diſſonos ꝛ cãm i eo tangẽteſ magis ex materie diſpõibus q̃ꝛ ex forma agente ꝛ a ſine cum oẽs recte pauſantẽ opoꝛteat ituerí. Neceſſitas n. ex alijs cauſis ꝛ nõ ex mã alicui⁹ eſt ſumenda ceu ꝛ phyſicoꝝ ꝛ ꝑmo de ge. aialiũ deteſtať empedocleſ Quidã nãqz cãm aſſignãt ex ꝓte ſbe humoꝝ q̃ꝛtitatis ꝛ q̃litatis: alij ex ꝓte loci: nõnulli ex caloꝛe naturali: alij Xo extraneo. vñ coll3. 4. Cãꝑpter quã circuitus febꝛes hũt eſt qꝛ humoꝛ q putrefieri oz nõ putrefit: fiť ꝛ ſemel: qꝛ i eo putrefactõis ꝓcpatio ñ ẽ cõpleta ſed p aulatine i putrefactõe ꝓcediť. Et hec ſeqtur moduz oꝛdinationis: qꝛ hec operatio ſm aliquez modũ eſt nãlis qñ nã i hoc regimẽ bz eo q ꝛ eſt putrefactio cuz digõe. Et iõ varietas oꝛdinis in circuitib⁹ ſignuz eſt prauũ ꝛ nõ eſt hec opatio attribuẽda caloꝛi putredinali ſbaliť ſed nãli qꝛ in mã nõ nãli opať ſic in multis vijs nature reperiť. Et radices ga. gbus conať attribuere oꝛdinẽ circuituũ ſubaliter caloꝛi putredinali hic infringunť. Et ꝓpterea noſtra ſnia eſt in hoc penit⁹ q ꝛ nã iſtos circuitos cũ caloꝛe opať intrinſeco q̃ꝛuis ſupuenerit huic caloꝛi aliqd eꝝ nãm i quãtitate aut q̃litate eo q ꝛ eſt agẽs in mã nõ naturali vt in humoꝛe egritudinẽ faciente. Et iſti circuituz oꝛdies diuerſificant ſm naturã humoꝛis ꝛ quãtitatẽ Et hic gdem ſmo cuz eo q ꝛ eſt cõis nõ cauſe ꝓiodice coaptatus fortaſſis patiť calũniã i nõ paucis. Primitus qdẽ eo q caloꝛ naturalis nõ eſſet cã ꝓiodi cuz eſſet mouẽs motũ ꝺfuãs ꝛ nõ icitans. Adhuc nã ñ mouet niſi ꝓcepto leſiuo. Et cũ colera ſit magis efrẽis ꝛ nãe odioſa. Coleraqz nigra ſm Alexãdrũ inimica: be debcrẽt ãplius phťate ꝺfluere. Rurſus nõ ſp i putrefactione fit digeſtio imo nõ paꝝ ãpliuz ſuffocatio vel imẽſioꝛ corꝛuptio. Palin: Varietas oꝛdinis circuituũ approbať cũ ei⁹ deteſtet oppoſitum. vñ aphoꝛiſ. 4. Quibuſcũqz poriſmi ſũt q̃cũqz dimiſerit febꝛis i craſtinũ eadẽ aſſũpſerit hoꝛa diſcrita niſi velit varietatẽ oꝛdis circuituũ ex debilitate nãe: iuꝝ illud eiuſdẽ q̃ꝛte: Si rigoꝛ inciderit febꝛe nõ deficiẽte iam debili exñte Xtute moꝛtale. Sed q̃ꝛ q̃ id veꝝ eius ħ nõ paťť poſitio. Dictũ autẽ ga. qõ is accipit ex ſo febꝛiũ alijs eius bñ dictis omiſſis: ãplius valet ſuo cũ caloꝛ putredinalis remanẽs habitu in minera putredis ex ꝓcedẽti poriſmo getata cibo non certiſſime occurrente ſupato cũ modica euentatiõe ſoꝛinſeca. moꝛ qdez qõ ħitu fit actu ceu caloꝛ ſopit⁹ in calce ꝺſurgit cũ fuerit aq̃ cõſperſus. qõ aũt de hoc magnoruz ſmões q̃ q̃ i medicina ſufficiãt: nõ tũ cãz ſimpliť ꝛ diuiſim euacuãt hefitat: ꝛ i ſequẽti mãifeſtabiť ꝓpoſitoꝝ. vñ fit opus alia ipis ꝺiungere vt cã ſimplici⁹ ꝛ ꝑciſi⁹ hẽať. Propť tertiuz qdẽ ꝑmit⁹ ꝓmittanť q̃dã neceſſaria. Et deiceps q̃ꝛobꝛẽ ſe. efficit quedaz ꝺtinua ꝛ alia inꝛpolata cũ diuerſitate tꝑis exacerbatõis ꝛ getis. Et tertio ꝑciſi⁹ vt poſſibile oñdať cur ħ hũoꝝ ꝺtinue ille quotidie: aut alꝛ certo ꝛpe moueať. Propť hui⁹ ꝑmũ ſciẽdũ q ꝛ cũ ois effect⁹ cãeť ex actõe agẽtis i mãm ꝺfluꝛ⁹ eqdẽ ita ſuſcitabiť i hũoꝛes q. n. tãgit mãz omiſſo agẽte vel agẽs illa derelicta i ſufficiẽs exꝛat cũ mã ſe ipaz nõ educat i actũ neqz ꝑ ſe agẽs i ſemet agat cũ actio i mãz ꝺcidat exꝛinſecam: ceu negociãs de coꝛpe aia neglecta vel eñ: vt quoſdã moꝛdet Ar. de aia ꝑmo. Mã Xo in q̃ fundať plodicus cõfluxus ſũt hũoꝛes talib⁹ aꝛ altijs ꝓꝓrietatib⁹ inſignit. Agẽs ãt eſt coꝛp⁹ celeſte nã mediãte elemtari. vñ de aialiuz ge. q̃ꝛto: Sicut mare ꝛ oẽm videmus humidoꝝ nãm ſtantẽ ꝛ ꝓmutatã ſm vẽtoꝝ motũ ꝛ ſtationẽ: ẽr acrẽ ſm ſpũs ſolis ꝛ lune ꝓioduz: ita ꝛ que ex his cõſtituta cõſequi neceſſariũ. nã ſm rõez neceſſariũ ẽ conſeq ꝓiodos min⁹ ꝓncipaliũ eoꝝ que ꝓncipalioꝛa. Vita nãqz ẽ ſpũs gdã ꝛ gnãtio ꝛ diminutio. Cũ igitur humo. ſint pꝛincipalioꝛes ſole ꝛ luna coꝝ periodus ꝛ confluxus ſequeť ſolis ꝛ lune ꝛ vniuerſaliter aſtroꝛum periodos ceu pꝛincipalioꝛes velut mare ꝛ oẽ humidum ac acrem ex his naturam ſtantem recipit ac permutatã. Hic nanqz motus ſine mãdus ꝺtinu⁹ eſt ſupioꝛib⁹ lationibus ex neceſſitate vt ois ipius Xtus gubernet inde methau. ꝓnci

pio. vnde Masahalach. Sile est opus planetarū in hoc mūdo magneti ⁊ ferro. ⁊.9. Judices ois huma ne nāe ꝺditio ex planetis eox̄q3 signis tanc̄3 ferrum er lapide magnete depēdet. Amplius nosce piodos certos iterpolatax̄ hos eē: nā phl'atica certa. i8. eq- dē affligit horis. ⁊.6. tepescit. tertiana quoq3 .i2. et 36. gescit. q̄rtana ℣o. 24. porisimat ⁊. 48. iterpolat Indeficienti ℣o aliq̄ extensiōi predicto affligunt tpe iterdū q3 minori: qđ getes cōsequūtur. Quorū qdē ideterminatōis triplex ē cā pura: humor q aliq̄ est maior aut minor viscosior vel icisior grossior aut subtilior: calidior aut frigidior: Ac ℣tus que fortis extat interdū ⁊ aliq̄ infirma. tertia ℣o corporis cō- structio. nā aliq̄ rara: porosa: leuiter cōmeabilis: ⁊ nō rara huic opposita in qbus qdem repertū ē medi um contpatum. Si ergo tria adinuicē cōueniāt. pria initiū postponet piodi ⁊ breuis enst cū accētibus mo lestis mi me ipsius getabitur porisimus. In reliquis ℣o tribus oppositis secus eueniet velut mediocrit in medijs ℔o febrium. ⁊. 8. terapētice. Rursus quo q3 aduertendū q℔u. gubernantur forma ꝓpria ceu aia ois cū in nāli fuerit corpus disp̄one. Interdū ve ro magis oñditur ℣tus superna vt cum fuerit discra siatū nō gubernati: nāq3 tūc perfecte ab anima motu agitant corpox̄ superiox̄ ac elemētox̄: quod idicant corpora optima: in qbus nulla vel modica ab hmōi cātur impressio. In lapsis autem non oisariam mani festa sed in egrotantibus appens oio: ceu in aia ſm Beofar: quedā nihil aut mīme cōfluunt: alia inap- parenter: ⁊ tertia manifeste vsquequaq3: nec tñ. i. re pugnās ei quod dcm̄ est: humiditates accedere in q̄ dra pria ⁊ reliq̄: hoc nāq3 euenit ſm q℔ extat possibi le: velut subiectū fuerit coaptatū tunc nāq3 agentis in ip̄m concidit actus. Propter hmōi ſm sciēdū q℔ humores p̄nt ad duo compari. Aut ad eox̄ intrin- seca: vel forinseca. Siqdem primo quadruplr euēit ſm quatuor in eis ad p̄ns reperta vt subam quanti- tatē: qualitatem ⁊ locū. Ex his nanq3 ſm Mali. 8. theor. ⁊ Isaac febriū. 5. cōsurgūt congregatōis hu- moris ad putredinē velocitas: vel tarditas facilitas putrefactōis: aut difficultas ⁊ ipsius euacuatiōis ac celeratō aut mora. Si. n. humor fuerit subē mediocris multe quantitatis calidus ⁊ humidus: ⁊ itrava sa vt necesse sit locatus nō piodice cōfluet: sed conti nue magis velut sang. oia. n. incidēt vna pria. ꝓp̄ nāq3 ipsius subam fluxibilē: multam calidaq3 ⁊ humi dā putrefactōi patā. ⁊ marie ꝓpter locum intraneuq3 adeo ꝓtinue ⁊ vnisormiter affliget: vt additio non p pendat in ipso neq3 minoratio. Qđ vl'r ois agit mā cū in cordis itimis fuerit situata: ceu causon ostēdit phl'aticus ēt. Fuligo nāq3 putrida cor directe petit ⁊ assiduc nō valēs ꝓpter pictum obstaculū trāspira re. Et ꝓpterea nō vt in piodicis febrium sudor expe ctat in talib⁹ cū id qđ iflāmatum extat ac putrefactū in vna ptium anteq3 refideat: qđ ꝓtinuū sil'r afficiat be qdē febres breues existent: ⁊ in. 7. vt multū die- bus terminate dapl'r. vnc qdē ꝓpter ei⁹ mām cocti- oni obediētē de leui: aliter ℣o ꝓpter ei⁹ subtilitatem ⁊ acumē. Cām quoq3 istius satis insuetā auer. huic supaddit vt qr id qđ a mēbris dissoluitur sensibilib⁹ nō sentit. Cū aūt mā fuerit extra vasa nō continuat motus: sz anetis p oppositū eius quod dcm̄ est euēit quo eqdem iterum supuenit iterruptio. Qñ. n. cali ditas finit mām ad putredinem motaq3 cum nō sit cō tenta in vasis cogens expirare qđ eius subtile rema net incineratū ⁊ terreū quod vehiculū nō extat cali- ditatis ⁊ febris: ceu app3 in stercox̄ qñ incendunt cu mulis. Cū aūt itidē antecedēs cā ex cibo nō certissi- me supato ad minerā cōcurrit putredinis ⁊ reliqas caliditatis iuenerit ex putrefactōe p̄cunte iflāmat vi ce alia: ceu calx cōsperſa aq̄ qđ perdurat quousq3 cā antecedēs ad minerā poterit moueri putredinis i ea caliditatis precedentis vestigia inuenies sufficientis porismi. Ba. ⁊ quarto prima. Qr ℣o phl'a post sā guinē est adauctū ⁊ qr humidū parūq3 frūm ſm. A. corporis cōpatione viscosum ⁊ locū obtinēs extrin- secū a sanguine putrescm̄ alijs reddetur aptius ꝓp̄ nāq3 quātitatē ⁊ humiditatē. Est. n. ſm Alexādruz quotidiana dines mā grossa ⁊ viscosa velociꝰ ad pu- tredinē aggregat ⁊ putrescit bis facilꝰ: pp ℣o visco sitatē eius manet pamplius putrefactio. Nō. n. pōt vt plures aliox̄ resolui: sz ꝓpter siritatem aliq̄lem et locū forinsecū desistit putrescere nō per multū ita vt tp̄s putrefactōis eiusdē sit pamplꝰ getis hora. Me lancholia quoq3 qr grossa pauca sri. ⁊ sic. ceteris tar diꝰ putrefactōi subijcit. tñ qr ē corpus humidū liqui dū seu currēs. humor. n. ⁊ qđ tale putrefactōi aptuz ⁊ ꝓprie cū calorē suscepit extraneū. Cum autē mota fuerit diutius eius ꝑdurat exacerbatio ꝓpter ipressi- onē i subiecto factā terrestriori ceu q̄ in lapide oñdit fcā vt tpe ampliori iterpolet q̄z porism⁹ existat. Co lera ℣o subtilis mediuz iter hos obtinet humores: nec ita ad putrefactōem vt phl'a ē apta neq3 vt melā cholia idisposita. minoris. n. quātitatis exñs q̄z phl'a ⁊ amplioris q̄z melācholia vt oñsuz ē pria. 32. Et qr calida ē ⁊ subtilis plus recipit passionē primo ſa Et febriū prio: celerius aggreget ad putrefactōez q̄z me lancholia. Sz qñ sicca amara putrefactioni resistit ⁊ qr subtilis celeriter dissoluit vt ei⁹ porisimus nō p man eat diu. Est nāq3 in subiectū subtile fcā ipressio quod cito suscipit citoq3 susceptum ꝑdit vt aer deno tat autūni: ita vt tpe minori affligat q̄rtana ꝓminori- q3 pauset. Propter āt hec q̄ humoris oz attēdere robur ℣tutis ac ei⁹ oppositiū cū hitu corpis raro vel denso ⁊ disp̄onem ēt particule mittentis ⁊ recipiētis febriū appens ℔o. Ex his itaq3 colligatur diuersitas porismi ⁊ getis iterpolatax̄ ex his que itranea sūt hu mox̄ oñsa. Sz circa p̄dicta euenit dubitare qr ꝺcessū ē multitudinē ad putrefactōem disponere ⁊ qđ mo- uetur amplius putrescere. Quox̄ ℘ria q̄rt⁹ continet methaurox̄: ita multuz qdē minus putrescit pauco. Similit qđ movet ⁊ fluit min⁹ putrescit q̄z ñ motum Dom q℔ ℣a sūt hec siqdē multū et motū trāspiratio nē suscipiāt qr in his ℣tus ꝺseruativa existit intensior Si ℣o euētatōe careāt sec⁹ ꝺtingit. Similit et verū sit cū multū et paucū et motū et getū eq̄lit fuerit ap- ta vel idisposita putrescere: vt san. denotāt et melan cholia. Si āt hūores referāt ad extrinseca dupliciter euēit sic et ea duo existūt. Aut. n. se hñt ꝑ modū agē tiū pricipaliū. Et ita celox̄ corpa vel istrox̄ et tūc ele mēta. qb⁹ duplicit appropriāt: aut rōe subē: vel acci dētis. Et id vel q̄litatis vel q̄ntitatis vel ēt mot⁹. si- qdē rōne q̄litatis dom q℔ cū sang. veri attribuat cui caliditas insunt et humiditas: sintque qualitates he motus et ꝺfluxus causatiue maxime expandendo se assidue a centro ad circūferētias. Calor. n. mouet hu

miditatē: ⁊ ipa tāq̄ celerius passibile dilatat secū. ⁊ ad exteriora expandit: ita vt motus ꝺ absq; ꝓiodo cō tinuet in finē. Et qz frigiditas ē in phlate humiditati ꝯiuncta: motū eius impedit expansiuū ꝓtactū: verū qz nō multa: ⁊ caloris susceptiua accedente: vt ex opi latione quā causat: lz motus ei⁹ fit ad itra: febrē iter polatā cāt. Qt qz in colera caliditas ꝯiuncta siccitati mouē ꝺz ad ex. Siccitas ℣o eꝯ motus impeditur cali di: vt iterpolatio maior q̄ꝫ in phlate iteruenīat. Sed qz in mlia frigiditas ē siccitati admixta cū vtreq; con stringant ⁊ reducant ad intrinseca ꝯfluxus tardat ip sius vt ges⁹ fit maior exacerbatione que etiaz protenditur amplius q̄ꝫ expectat qualitates ꝓpter substan tiam terrestrem in qua facta extat impressio: sicut in colera est mior q̄ꝫ exquirat propter subaz huic oppositā. Ita nāq; hmōi qualitates videnť opari in vniuerso. Si aūt intendat in motus elementoꝝ inueniū tur humores vtcūq; sibi corrūtes. nā ignis fm ptez superiorē motu orbis agitat: ⁊ nō tot⁹ vt ondit cinis ꝑmanēs sacrificioꝝ reptus in āno sequenti. 26. ple. ita ⁊ colera sibi cōtributa miori tpe mouet: qescitq; ampliori. Et qz aer in ꝯtinuo extat motu ⁊ turbatōe vt denotātat homi in ipo ꝓhebensi san. ei appropa tus silr agitabit postcq̄ moueri iceperit donec cesset oiquaq; ꝯtinue. Sed qm̄ aqua minus illo mouetur motū eni hz refluxum accessionis ⁊ recessionis i quo ges intercidit: phicoꝝ. 8. Phla qui dē illi ascriptuz diutius mouebatur ꝑ parū quietatū. at qz mlia proportionatur terre: q̄ minime mouetur fm totū: verū fm ptes magis. vnde Cōmen. phicoꝝ ꝑmo: Dubitatur de ptibus q̄ sunt apud centrū terre vtrum possint moueri an nō ꝑ alijs cū difficultate mouebit diutius q̄ tota motus tū eius longeu⁹ ꝑdurat. Rōne q dam attributionis in sba psuadetur: qz quāto humor fuerit subtilior tanto erit mobilior: ceu colera excepta impressionis nō retētiuā: ⁊ quanto grossior tāto motui ieptior: vt mlia design at sicut in elementis, euēit pter ignē: q eius sōe subtilitate non oisariā motus ꝑ sequitur orbis. Ex pte qdem quantitatis in humoribus instantiā nō recipit. Quāto nāq; augmentatiores tanto mobiliores eꝯ: in elementis ℣o ꝓpid qō dictū ē i igne. Si ℣o humores reducant simplicit in celestia: vel i lunā cū elemētari mā sibi ꝯtributa aut planetas: vt dicat tunc iest alicui: q mlia ꝓportionetur Saturno rōe frigiditatis ⁊ siccitatis motuſq; tardi. Ipse nāq; vt testant astrologi tarde mouetur fm motū longitudinis q in oriens cōnaturaliore sibi silr fm motū retrogradationis q sibi innaturalior est: vt nāq; diu subire. Sic ⁊ mlia longū hz interuallum: ac ēt porissimū. Colera ℣o datur Marti calido ⁊ fico: minus saturno tardo: in quo ēt motus longitudinis cōnaturalis illi é lōgior: retrogradatōis aūt breuior: q̄ꝫ ēt in mlia qetis respectu. Phla vero lune ascribitur mutabiliori frigide ⁊ humide: cuius motus ē precipl laboriosus modice quieti: vt declarabit cō iunctus. Ideoq; ipm diutius moueatur ꝑ parū quietatū. Sanguis quoq; Ioui ꝓncipaliter ascribit calido ⁊ humido ac ceteris planetis: cū ipe fons vite alimenti ⁊ totiꝰ cristat nāe: ⁊ qz eius mot⁹ ē continuus Sol eni nūquā retrocedit neq; alij vns iō mot⁹ extat ipi⁹ ꝯtinu⁹. Propt hmōi tertiū ⁊ ptē distinctōnis alterā precuntis imediate sciendū q hu. q̄ꝫq̄ꝫ naturas ꝯplexionali filij pronunciētur ab Mali. ⁊ Isaac ⁊ elementoꝝ corū eni qualitates his ascribunť: vt colera calida ⁊ ficca igni ꝓportiōata ⁊ cetera: sba tū ipsoꝝ coaptatur aq̄ amplius: qō ostendit corporis resolutio. Mlā humiditates subtiliātur ⁊ fiunt vapores ꝑmo theo. vapor aūt ē humiditas aquea minutatim decisa: simpliciū ꝑmo ⁊ febrium Isaac qnto: humores ꝯuertuntur ad aquā. Cū igitur phla fit aqua, ꝓprie ac luna ei ascribatur, ꝓportionabiliter ipsuz ceu aqua confluxum habebit. Et qz in hac concidit ges accessus eni ⁊ recessus vt pretactum motus ē refluxꝰ in quo ges interuenit media: sine nāq; ea duo motus recti nequeunt copulari: similiter euenit in phlate qz motus eius est plurimus ceu. is. horaꝝ: quies aūtē modica vt. 6. Qō dearticulatur. sicut eni in luna ꝓp paruitatē epicicli ⁊ motus lune in illo velocitatē: nō ꝓcipitur statio directio neq; retrogradatio sed velocitas tm̄ cū fuerit in parte iferiori epicicli ⁊ tarditas cū in superiori: sic ēt in phlate modica sentitur pausa ⁊ falsa. vnde quarto prima: Phlatica non eradicat quin ibi sint reliquie occulte. quare febriū scdo. Mō expurgatur finaliter in potissimi declinatione. Sunt autē ⁊. 6. hmōi quietis horę quia inundationes aq̄ ⁊ vlr humidorum: vt oñdetur dria. i68. tanto completur spatio: in ser eni horarum spacio quartā pagunt celi vnā. Et qz phlegma nō poterat motū lune ac aq̄ consequ oio i vna lune celi gyratione: que tpe miori perficitur. 24. horaꝝ equinoctalium deficit ab illius motu in ser horis fere. Celerius eni ipsa sole orbem percurrit proprio motu. Et ideo vel ocius ad pūctū peruenit pfixum. Et quia mlia minime ꝯpar est aque ⁊ lune: ideo motū earum imitatur q̄ꝫ parum. Cū. n. sit ad motū ⁊ ad impressionem suscipiendam indispositā: ꝓpter sbam grossā ⁊ qualitates motui obuias nō solū vnam oꝫ lune celi circulationē ꝓcedere vt agitur: sed ⁊ duas vt tandē dispositione lunc diu affecta in tertia eius moueatur circutione in q̄ concitatur oi ꝓpter virtutem ipsius in subiecto terrestriori impressam. Eius autem Isaac quietē soli ascribit q in. 24. horaꝝ spacio ad eundē reuertitur punctum. Et quia colera mediam inter hos obtinet humores: ipsa mediocriter mouebit ⁊ getabit: qm̄ post phlegma plus participat aque sba ⁊ lune vigore tū propinquior est melancholie q̄ꝫ phlati. Non solum ser horis quietat vt id neq;. 48. vt melācholia: fz 'mediū geometricū obtinet appropinquando melancholie motui amplius quia. 36. Non eni potuit vna circulatione moueri vt phla neq; duas postulabit ceu melancholia. fz sibi vna satis affuit cuz dimidia. Neq; tanto mouet tpe vt phla cum minus cōcitari sit apta tanq̄ꝫ mouētum minus participans ꝓprietate neq; vt melācholia sed medium obtinuit sicut. 12. horas. Ipsa nanq; subtilis impressionem suscepta celerius derelinquit. Nosce siquidē q neq; in talibꝰ terminos expedit oio precilos inuestigare. vnde de his febriū scdo: Diligentissima subtilitas vr̄ inportuna: cum ēt aqua non preciosius oisariam concitetur a luna. Motus eni ⁊ ꝯiunctiones per āplius tps effectuz inducunt ⁊ maxie superioꝝ orbiū ⁊ planetaruz. Causa nāq; non sp tempore coniunguntur effectui: Quedā nāq; plurimum distat ab eo vt generans a genito. Alia ℣o cō comittatur istantanee: vt illuminatio illuminans: ñ nulla quidē mediū obtinens vt causa sufficiens calefaciens aliqua. Ad cuiꝰ superationē alquādiu ꝑma-

net calor: ql̃is est luna humor ꝓcitatiua ac ēt aque. Quod aūt sulcit amplius q̃ dcm̃ ē: qr cōfluxus humorū ꝛ pausa credo q̃ fit lune ꝓiodo: vt aut. 18. vel. 9. vel. 36. aut. 12. seu. 48. vel. 24. sēp. n. ser horę q̃dre mora seruāt illese. Sic itaq; phātis motus cū eis̄ qualitatibus ꝛ colere qe cū motu ꝓportōem seruāt in nūeris triplis: i qua dispēsante diapason locat ꝓuerso tm̃ mō: qr in phāte tripluꝫ ē hora mot⁹ ad eā que getis: i colera Xo eō. Mot⁹ Xo mlie cū eius mora ꝓportōez ꝓstituit dupli ex q̃ symphonia ꝓsurgit diapason: dria 8ꝫ. Cū aūt predicti mot⁹ nō ꝓcidāt vt diffinitū cuēit qr nō directe ꝓsequūtur motū lune neq; ags ꝓporti onant effluxū manifestū hūtibus: sꝫ alteris. Aut qr san. aq̃ ꝓportionat fluxui: ꝓptera i motu exta: vt illa ꝓtinue periodū nō recipiēs gete distinctū. Accómodatusq; ēt ē aeri: q in grādi exta turbatōe: tū pp planetas plurimos ipm̃ cōcitātes: tūq; subam ꝛ q̃litatē illius passibiles vehemēter vt id vt dcm̃ sit difficile. vnde creticox tertio. Mō facile fit cām assignare: cur in acutis morbis vt ad multū fit potissimus p tertiū: in cronicis Xo quotidie aut i q̃rto. Sꝫ dubitatio emergit ipressa: qr Cōmen. prio ꝛ fo ce. ꝛ. m. dixit aris. i li. de aialibus q̃ nā lune cōicans ē cum nā terre ꝓpter luminis in se defectū. Cuius series q̃rto de ge. Terra vī cōicans q̃rte sbe: sꝫ aq̃ cōtributa est luna. Dōm q̃ vtriq; principalius: tm̃ aq̃ ꝓportionat fortasse nā ꝛ motu qō ei⁹ oñdit actus terre nō sic ignobilitate ꝛ opacitate sꝫ nō tm̃ actōe. Propter q̃rtū Xo ad primū dōm q̃ lꝫ san. nō fluat priodice nihilominus alij humores pñt iterpolate ꝓfluere. Cā nanq; particularis est: q̃ nō sic sanguis pōt cōfluere: lꝫ etiam sang. sit multus. cū tm̃ peccat nā magis irascī ꝑ ipm̃: cū grauior sit offensa quāto cōmittens primior exiterit. Neq; locus eius ē lat⁹ qō regrit ꝓfluxui: sm̃ Albumasar: lꝫ sit ꝓfūdus ꝛ lōgus. Aut fortassis hunc priodicare qs sentiet nō tm̃ ꝓpter maiorē motuꝫ ipsius pcipiet qr mot⁹ pui latēt secus maiores: de sō no vigilia. ꝛ inde sensu ꝛ sensato. Motus maior ꝑminorē ē depellit. Dicēdum ēt q̃ motus nō ē hic humoris ꝓportionatus elemētis ꝓut hūt ipm̃ a gnānte sed ab aliq̃ Xtute superiox eis vt oñsum indita neque ꝓfluxus humor euenit motu orbis aut planetax totali sed vt visuꝫ magis particulari vt lune p quadras q̃sm Alchebitiū dat dispōem suā oibus alijs planetis. i. reddit se dispositā ad oium planetax superficiēs dā Xtutē. Cui Saturn⁹ in hoc aduersat. humores ēt vt oñsum moribus ꝛ getibus appentibus particularibus ꝛ naturis similant vtcūq;. Et nosce q̃ hmōi cōfluxus ꝛ mot⁹ est nālis nā vniuersaliori vt lune lꝫ violentiā quādā iportet rōne nāe particularis vt aq̃ vel humox vt apparuit dria. 15. Ad aliud dōm q̃ fit a nā inferiori tanq̃ a nā disposita Xtutem superiorū recipere ab is aūt tanq̃ ab ipriméte cā primordiali. Neq; ē q̃ superiora nō agant qr nō cōicent in mā cū hoc verificet in his que agūt formaliter: nō aūt in illis que efficiēter. Superiora nāq; nō sunt vt hec formaliter talia sed effectiua. Nō. n. sunt ꝓposita ex elemētis: sꝫ ē gnta p se altera essentia: primo ce. ꝛ mū. Aut vna ē oium mā per indām formax. Ad aliud dōm q̃ cū gs egrotat fic humores ac eius cōplō aie instrm̃ sūt distracta vt agenti non obediant principali: sed spōte seipsis ab eius recidant principatu ꝛ ideo alteri nature subijciūtur vt superiori. Ad aliud dōm q̃ nō solum calidum ꝛ ventositas exgruntur ad motum verum ēt planeta taꝫ materie attributa q̃ꝫ agenti vt oñsum antea. Melancholia ēt ventosa inaturalis ē magis de qua sermo aris. non aūt nālis ita. Ad alid dicendū q̃ arguit difficultatem cōfluxus nō ār ipossibilitatem lꝫ. n. melancholia terre ꝓportionetur non ē terrea oio sed hꝫ humidū tm̃ vt sub nā colloceť humoris. ē nanq; corpus humidū currens. Silr si nō moueť sm̃ totum terra aut ptes ꝓpinquas centro: alie tm̃ distantes successiue motu mouētur octaue spere vt dcm̃ est dria. 16. Neq; colera rōe saltē sube aq̃: vt declaratum exta oppositā.

Differentia. 89.

Quod sanguis putrescens generet febrē sanguineā ꝛ non colericā seu aliam oñdit. Hippocrate ꝑ Ba. introducto q̃rto ꝑma. Rursus. Joānitius. Simplices quatuor sunt atq; singulares putredinis modi: quox primus ex putredie fit sang. cōburrens vtranq; ptem interiorem ꝛ exteriorem vt est synochus scōs ꝛc. Et n. aurelius. Spēs febrium ex corrupto humore sunt quatuor: synocha ardens fimeria tritea ꝛ tetratea. humores aūt sūt quatuor: solum. Itidē tertio creticox. Si ebris est cōclusa quam greci noiant synochum ꝛ est illa que morat ab initio sui eē vsq; ad horam crisis sm̃ filitudinem dispōnis vnius in qua non ē apparens additio neq; diminutio vex in oibus diebus eqnalr. Sed si sang. cōuertertur in coleram esset additio ꝛ diminutio manifesta qr colera mouetur per tertiū etiam si faciat febrez continuam ꝓter fortē causon qualis non est febris hmōi. Adhuc san. putrescens febrem generat vel sā guineam ꝛ ita quod intentū: aut aliā nō qdē phlegmaticā cū san. nō ꝓuertat in phlegma. Nō. n. coctū ē aut assatū icrudari nō pōt: theo. primo ꝛ colli tertio. Neq; q̃rtanā eo q̃ ipsa incineratōe humox post putredinē relicta causat sibi humiditate ēt aduentē extranea. Quesitū āt actum putredinis importat similiter neq; colericam vt tertianā: eteni hmōi colera cābit aut per suprfluā in epate san. decoctōem quidem fic febrē non inducit. Aut per putrefactōez generat ex san. Sꝫ cū huiusmōi gnatōem pcedit putredo ꝛ ipsa fit cā febris cōiuncta ꝛ imediata aut erit febris sanguinis anteq̃ fit ei⁹ cōuersio in colerā ꝛ q̃ꝫ febris colerica. ꝛ iō. A. Putredo nō hꝫ tps ꝛ conuersio sanguinis in colerā non fit nisi tpe. Palin: colera cū facilis fit motus ꝛ trāsitus in aliud sui caliditate trāsmutatōem iducens ꝛ illā siccitate sustētās vt q̃ eius putredo febrē nō generet colericā sꝫ melancholicā magis. Cuꝫ igit si quod min⁹ vī adesse adest ꝛ quod āpliꝰ. Sed colera fic agilis ꝛ pmutabilis febrem facit tertianā ꝛ non melancholicā. ꝛ sang. continuā putrescens generabit sanguinā ꝛ nō colericā Amplius illa videtur se. sanguinis cui cura adhibeť egritudinis sanguinee libro Blauconi inscripto distinguenti quidem synoche spēs tres conditionibus existentibus in omnibus ad sanguinis euacuationez marie ex virtute ꝛ etate sumptis euacuandum multitudinem fore percipitur sanguinis grandem: imo 9. terapentice inducuntur duo iuuenes liber. s. ꝛ seruus. quox vn⁹ patiebať synochā inflatiuā fine putredine: alter Xo synochum cuꝫ putredine gbus vsq; ad lipotomiā sanguineꝫ percipitur euacuari. Cū igitur ipsius eductio tanta ꝓpria sit egritudis sanguice

nō enim in colerica aut melancholia aut phlatica vt
fic expedit san. eductio nedū tanta. ℙ Putrescēs itaq;
san. febrē faciet sanguineā ꝛ non aliā. ℙ mōi quoq;
oppositū crisiū ꝛ febriū scdis: caplis scdis. Apparet
eni superficietenus q; sanguis cū putrescit: ei⁹ subtile
uertat in colerā: ex quo qdē febris gnātur colerica
ꝛ nō sanguinea: grossū vo in melancholiā. Cū eniz
aliqd putrefit: due ptes in ipo ꝯsurgunt: grossū vz ꝛ
subtile. transcēdit eni marie san. cū putrefit: ꝫ qdez
colera rubea fit: is aūt nigra: febriū l. dō. ꝯfirmat qz
crisuz predicto: Ad discere oz i sermonibus q febrium
q; tria vniuersa sunt gnā cax q in putrefactis accen/
dunt febriū. Mā quedē qdā in rubea colera. ꝛ pluri
me sunt be. quedā vo in nigra: ꝛ alie in phlate cōsi-
stunt. Rursus humores sunt filij elementox. Cum
igitur san. fil'etur ꝛ pportionetur aeri acr aūt iter ce/
tera elementa est alterabilis ꝛ pmutabilis dria. i4.
ꝛ. i6. Sanguis qdem pre alijs humoribus pmutabi
lis exīs putrescens in suis non pmanebit terminis:
sed i alios poti⁹ cōuertet hu. Et cōfirmat: qm̄ san/
guis iter humores sicut tradūt solus est dulcis. Dō
aūt est hmōi qū supcalefit ꝛ inflāmat velocite⁹ pmu
tatur in colerā. Et ideo ꝓhibent ne i febribus ꝛ ma
rie colericis administrent dulcia. Amplius si sang.
putrescens pmaneret san. ꝛ nō conuerteret ad cole
rā: iā egritudo ei⁹ curari nō posset: cū careamus me
dicina san. eductiua. Refert eni Ba. pharmaciaruz
libello sc̄pfidē iduriſſe oculis ligatis: ne alijs pande
ret illū suspēdi: q medicinā nouerat sanguis educti/
uā pp quod san. putrescens egritudinē aliā seu febrē
gnābit ꝛ nō sanguineā. ℙ Propt qd̄ pmuz qdē sciē
dum q; qd fit san. cum alijs hu. ostensuz est dria. zz.
ꝛ. zo. qd vero putredo ꝛ febris dria. i59. ꝛ. 87. ℙ e/
bris aūt san. siue fit ex inflāmatione vt synocha: seu
ex putredie vt synochus ipsius. z. sunt modi nono d
ige. febriuz scdo: ꝛ colliz. 7. Vnus qdem eqliter ex/
tensus grece dict⁹ hōtenus sicut eni incipit. ita vsqz
ad statū pmanet cū equaliter reloluat ei qd̄ supebu/
lit ꝛ putrescit ceteri⁹ maio⁹ ꝛ piculosio⁹: ad Blauco
nē pmo. Et ali⁹ augmatic⁹ siue augmentatiu⁹ dictus
a pncipio vsqz ad statū crescens ꝯtinue. Minus. n.
euaporat in sumuz q̄z inflāmet ꝛ cōputreat. Et ter-
tius paugmaticus seu deaugmentatiuus oppositus
i cā medio. Cuius tñ hi synocho adaptantur de pu/
tredine san. facto q̄uis ſm Ba. synoche cōueniant
ꝯiter ac ceteris putredinis ēt ſm Joānitiuz. Sicqz
pcipi. ℙ Propt ſm vero sciendū pri⁹ qd dixerunt
de hoc moderni: ꝛ antigoꝛes deinceps. Cuius qdez
pmi gra nosce q; nōnulli vtrinqz arguentes in q̄sito
hesitauere rñsionē assignare ob crimen qd̄. a. iponit
Ba. nescientes viā Vitatis fortassis. Aut nō audē
tes eligere ptez circa id qd̄ hactenus difficile reputa
tū: sed se poti⁹ excusantes: nō eē litteratox virox li/
tes dirimere: sz sopire ꝛ cū honoꝛe sepelire. Alij vo
ptulerunt semet nō eē iudices iter Ba. ꝛ. a. neqz p
tem velle sed sufficere qd̄ ad vtrāqz inductū est ptē.

ℙ Propter vo hmōi ſm sciendū q; fere oium me-
dicox sapiunt sermones idistincte q; san. putrescens
febrē generet sanguineā vt Serap. Ras. Hali. ale
xandri Ysaac ꝛ marie. a. qd̄ ꝛ gal. sensit nono de ige.
ingens q; in iuene seruo patiente nocte synochum
de putredine san. in tertia nocte neqz in alijs fuit fa/
ctus porismus p tertiā minoꝛ tñ q̄z prius aliquo sa
cta febre fuit tū paugmastica siue declinatiua. Non
igit̄ san. ꝙuersus fuit in colerā: febrē colericā ꝛ non
sanguineā causans. a. vo ꝯtra ga. b gratis ꝓtruit.
nō eni sufficit ei hunc irrōabiliter reprehendere vex
ꝛ sermonē eius mendaciū ꝯtinere ait purū. Et simi
le in ipm adducit nono aialium eum ingens olfeciſſe
medietatē vniuscuiusqz rei ꝛ sciuiſſe multū de ramis
sed radices ignoraſſe scie: Cuius qdē series q̄rto p/
ma opinatus est ga. nō fieri febrē sanguis ab eius pu
tredine eo q; san. cū putrescit fit colera ꝛ nō pmanet
san. ℙ it ergo tunc febris colerica ꝛ nō sanguinea: fit
qz causon ꝛ tertiana ꝛ curat ipsam curatōe causonis
ꝛ tertiane. Deinde hunc. a. sermonē ipugnans dicit
ꝛium fore hippo. ꝛ Vitati nō ꝙuenire. Assumit. n.
hanc oronē. Sanguis qñ putrefit fit colera. Et di/
cit q; ex ea pōt duplex capi itellectus. Quox vnus ē
q; post putredinē iam scām san. ꝙuertatur in colerā.
Alter vo vt i ipso fieri putredinis hoc ꝯtingat ficut
nomē sapit hic magis alterationis ꝛ putredinis. hu
iusmōi aūt duplicē itellectuz oronis ꝓfate multiplici
ter ipugnat pmuz qdem tripliciter. Qm̄ san. qñ pu-
trefit nō fit ꝙuersio solum i colerā vex eius grossum
ꝙuertitur in melancholiā. nō igitur fiet febris coleri
ca tm̄ sed ēt melancholica. Adhuc ꝯsideratio quā in
tendimus est i fieri putredinis: nō aūt in facto esse ip
sius: qd̄ post fieri putrefactionis contingit. putredo
eni in fieri est cā febris nō aūt in facto eē. Et: no est
necesse q; si colera fiat post putrefactionē sang. q; fit
putrefacta ꝛ febrē faciat qm̄ ex putrido gnatur qd̄ ñ
est putridū: vt appet i gnātione vermiū ex stercoꝛib⁹
sic igit̄ falsus est itellect⁹ denotans sanguinē cū pu-
trefit. i. post fieri putredinē cōuerti in colerā. Dico
quoq; ipse q; Ba. hunc nō habuit itellectū: cū febris
sit egritudo siens putrida ꝛ nō facta. Vlcqz ēt vt di-
cat ad pmū grossuz terrestre sic est natū gignē febrez
melācholicā vt subtile igneū colericā: qm̄ pax est qd
humox fieri terrestre. Ad lignox ondit icēsio vbi p
plm euaporat modicū āt lubsidet febriū scdo. Est ei
terrestre modicū relatōe eius qd̄ effumat ꝛ i coleraz
ꝙuertit. plus nāqz valde distat colera a melia q̄z hec
a sanguine. Intellectū vo ſm vt q; i ipo fieri putre-
dinis san. ꝙuertat i colerā triplicit̄ fil'r depravat. A.
hip. qdē pmo dicēte febrē sā. ex ei⁹ putredie fieri: ꝛ
hāc Vitatē sanā eristē. Rursus putredo est via i cor/
ruptionē. putredo āt nō hz tps. Et ꝙuersio san. i co-
lerā fit i tpe. Vult igit̄ hre q; cū putredo pcedat con
uersionē sanguis i colerā ꝛ ipsa fit imediata cā febris
ꝛ pfecta q; ante ꝙuersionē san. in colerā febris erit sā
guinea. Adhuc fil'e ē de san. ꝛ alijs hu. sz alij humo/
res cū putrefiunt pmanēt bi idez ꝛ febres sibi gnānt
ꝓportionales: vt puta phla putrefactū phla dr ꝛ fe
brē phlaticā iducit: ꝛ sic colera ꝛ melia. Neqz ꝙuer
tunt admiscē nisi post putredis cōplementuz pp qd̄
ꝛ san. putrefact⁹ ꝛ erit san. ꝛ febrē faciet sanguineā.
Subtilē quoq; Ba. ꝛ auer. b eius fautoris qs con
siderās itellectū ꝛ magis Vitati attēdēs q̄ iducta sūt
p. a. i destructionē itellect⁹ scdi ꝓpositionis ꝓmisse
potit breuit̄ remouē. Et pmo qdē ad auctoritate hip
po. qd dōm appebit ꝯiter. Ad aliud q; dicit putre/
dinē nō hre tps: ꝙuersionē vo san. in colerā habere
dicet aduersari⁹ id non ꝯtinere Vitatez: ſm pspica/
cē ar. itellectū: eo q; putredo seu putrefactio est alte
ratio quedā sicut ꝛ nomen idicat actionis. Alteratio

ꝛ auctores vndecim vel plu
rimi Aduersus hoc sapiunt
Aduersatur.

enī ꝛ actio oīs manēte ſubo ſit in tpe: phycox. 5. ꝛ ō ge. prio. Mleqꝫ ēt ɔuerſionē ſang. in colerā dicet an tigoniſta hre tps: ſꝫ in iſtāti fieri: eo ꝙ iſtud ē gnari: gnātio āt fit in iſtanti ibidē: cū ſit forme ſubalis datō iptibilis. n. ſubalis forma: ꝛ oē quod mouet ꝛ alteratur ſit diuiſibile. Jn hoc nāqꝫ fit alteratio a gnatione: qm̄ alterato ſit in tpe manēte ſubo: gnātio aūt in inſtanti ℔ toto in hoc totū trāſmutatio: de ge. ꝛ cor. ꝑmo. Nec quoqꝫ gſ adminiculator. A. phibere nō pōt vere niſi dicat. A. iproprie ſuſcipe alteratōem vt puum tps eius p̄cedens gnātōnem vocet non eē vel hre tps: ꝛ ēt iproprie gnātōem non ꝑ datione forme in momēto accipit vex gnātōem appellet tā datōez forme q̄ alteratōem ēt tpalem ꝑeuntem introductionē forme in mām. Adhuc in eum ſic erpoſito itur et ſulcito: qm̄ ſi puum tps vocet non habere tps cū ei⁹ iproprietate: in illo ēt eriguo tpis poterit eſſe aliq̄ō tps: in quo ꝛ febril erit ſanguinea ꝛ poſtea cum ſit citi motus tranſmutabit̄ in colericam. Quod ex ipſius appꝫ terminatōe multotiēs in q̄rta tertio criſium: et q̄rto prima: vt manifeſtabitur ex dicendis. Ad tertium preinductū. A. dōm: qō nō eſt ſile de ſang. ꝛ aliis bu. Mā ſang. cū ſit tpatus filius ꝛ amicus nāe i diuiſibilr magis ꝛ minori latitudine terminis anguſtioribus terminata aliis bu. ſe hꝫ ad nāz: ſimpliciori enī ē aliis ꝛ febriū ſo. Reliq nāqꝫ bu. diſtpati magis et q̄ſi ipſius inimici ampliorē latitudinē būt ad nām: et eos ſub maiori latitudine dimittit peccantes. Sanguinē. n. amplius corrigit: vt pr̄ filiū. Quod appet ꝑble. 5. Mē curata. n. corpox laborāt multotiens ꝛ pmutatur facile: eo ꝙ tpatum ꝑpter ptium hōgeneitatē redactam ad quoddā fere punctale ꝛ ɔrietatē quā hꝫ cū ērneis: plus paratum eſt ꝛ velocius ꝑmutari. Teſtor quoqꝫ. A. min⁹ ſufficiēter ɔfideraſſe ac ſupficieten⁹ ſermonē Ba. ꝛ iō magis gratis ipſum ɔdēnaſſe. Qō vt appeat: deniqꝫ ſermones adducūtur ipſius vt clari⁹ ei⁹ habeaſ itellect⁹ intentio. Jn fo nāqꝫ febriū ca. 9. nulla deterior ē hec iueſtigatio: vex velut in aliis bu. accēdunt ex putrefactōne febre ſ: ita ꝛ in ſanguine putrefacto. quā gdem qōem viſus ē determinare in alterā ptē magis: vt cū ſang. in aliq̄ pticula ɔ nām ɔtinet ꝛ nō invenis ꝛ cordevelut in apate phl'atico. Jngr. n. cū in aliq̄ pticula aialis coaceruaſ ſang. amplior ſup Xtutem opilans ꝑpter groſſiciē pua vaſa: vel obſtructus ꝑpter multitudinē: ſicut ɔtingit ſm bubones ꝛ puſtulas: ꝛ vlr dōm ſm oēs phl'ones. Jn talib⁹ nāqꝫ diſpōnib⁹ duplici de cā corrumpit̄ ſang. tū q: non trāſpirat: tū ēt q̄ nō detinet̄ a nā hoc eſt in ei⁹ loco: q: ſicut loc⁹ eſt ita ꝛ na opatur. Que. n. hec duo in ſe ɔtinēt: neceſſe ē corrumpi ꝛ marie velut in ſructib⁹ ꝛ ſeibus appꝫ ꝛ in ſanguine ex̄ locum ſuum ſituato. vñ apho. 6. Si ſanguis in ventrē id ē in cōcauitatē ꝑter nām: effundaſ: neceſſe ē putreſieri. Quod gdez hic Ba. determinat in pleureticis. Jn his. n. ſang. trāſmutaſ i colerā: ita q̄ analogiā ꝑ hoc ꝑorismox ſuſcipiūt tertiane. Jn q̄bus q̄ſtum ſang. ſubtiliſſimū exiſtit ꝛ pingue: in flauā trāſmutaſ colerā: quantū Xo groſſus in nigrā. Scdo Xo criſiū. c. io. Cū ſang. q ſm nām hꝫ cōſtipatus fuerit vt in reumatico loco putrefiet. flegmon qdem paſſio ē ſimpler: aut ab ipſo febris accenditur filis marie ephimeris: qui in bubonibus ſiunt: nā bubo ex ſanguine ſit optimo. Sꝫ manifeſtuꝫ q̄ cum incepit putrefieri nō vltra is ꝑmanet bon⁹ verū iā colericus ſit. Et ɔſtat ex hoc eē tria vniuerſa genera ſimpliciū febriū. Que nāqꝫ ex ſanguine putrefiente ſit iaꝫ q̄litercūqꝫ colerica: ꝛ reliq̄. Nō ergo ſim plr id eē aſſerit: ſꝫ cū modificatōe quadā appuit quoqꝫ ex Ba. dria. 32. ꝙ ipſe arcti⁹ ſuſcepit ſanguinē q̄ſ A. q̄re celerius pōt in colerā ꝑmutari. Auer. quoqꝫ ſnia huic ꝫ occultis aſſimulaſ ſermoni. Jn tertio nā qꝫ collꝫ. c. de febre ſanguinil. Febres ſanguis gnāntur: ꝑpter ei⁹ exitum extra nām in quantitate aut q̄litate. ſꝫ ei⁹ exitus in q̄litate dꝫ eē paucus: qm̄ q̄ exit multū: tūc dꝫ egritudo attribui nomini illi⁹ egritudinis ad quā declinat ꝛ illi cui dñatur manifeſte hoc ē: q: q̄ nimis iflāmatur dꝫ attribui colere. De ℔ quoqꝫ q̄rto eiuſdem. Febris ſanguis typū non hꝫ: eo ꝙ ſanguis ipſam faciēs eſt in venis. Excepto ſi fieret ꝑpter apa noiatum flegmon: qō in mēbrox aliquo foret gnātum principaliū: velut in epate ꝛ diaphl'ate. Tūc. n. in hac febre porisimi erūt tertiani: ſiles colere porismus: q: q̄ ſang. ſupercaleſit ad nām colere declinat: ꝛ iō in tali febre nō eſt dria iter febrē coleri cā cuius mā eſt itra venas: ꝛ iſtā niſi in magis ꝛ minus. Dico ergo ipſe ꝙ cū magis ꝛ min⁹ ſpēm nō variet ꝙ iſta febris ſang. erit tandē eadē ſpē cū colera: cū ſanguis fuerit ɔuerſus in colerā. Dicit ꝛ denuo. Et Xba Ba. varia ſūt in febre ſang. q: aliq̄ dicit ꝙ ē colerica continua ꝛ aliq̄ ꝙ eſt aliud a colerica ꝛ ꝙ nō dꝫ attribui colerice niſi q: nō hꝫ putrefactōem ꝑfectā: q̄ nā iſtius febris ē media inter febrem diei et febrē putridā. A. aūt vt apparuit ſolū altex puta primū accepit extremū. 7. figdē collꝫ. c. de curis febriū arſiuax: duc ſūt ſpēs febris ſanguinis. vna dum ſanguis nondū ē putrefactus: ꝛ alia dum ſanguis iā putrefieri icipit. Signāter. n. dicit dum icipit putrefieri: q: ꝑcedens in putredinem tranſmutaſ in colerꝫ ꝛ eius febrē. Sic igitur vult ꝙ ſanguis nō multuꝫ in putredinē mutatus febrē cauſet ſanguineā. Cuꝫ Xo vehemēter in colerā cōuertitur: febrem inducet tertianā. Propter tertiū qdem ſciendū q̄ ex his diligēs ſapuenies itellect⁹ Xitatez poterit aiaduertere Dico ergo vt reſtanſ febrē ſanguis duplicē exiſtere: vnā gdez ex ipſius iflāmatōe ɔſurgēte. q̄ febris ebullitōis ſeu ſynocha appellaſ iflatiua et peccato ei⁹ conſurgēs quātitatiuo principali ꝛ q̄litatiuo mīori fine illius putredine de qua non beſitaſ. Eſt āt ꝛ altera febris eueniēs ex ſanguie peccante in qualitate cū quātitate donec putredinē adipiſcatur. q gdem aut cōtinetur in locis ꝑpriis vt in venis ꝛ artarijs vel ꝑter nām extra locum ſuum in ventrez effuſus Sigdem prius cū et non iſit niſi vna q̄ſi cā putredinis: puta ꝑ hibita tranſpiratio. Manet enim in loco ſuo hic ſanguis. cum vero vehementer impingatur ad inflammationem ꝛ putredinem poterit aliquandiu putrefieri modice et febrem ſanguineam generare. abſqꝫ eo ꝙ in colerā tranſducatur. vnde i ſine febrium: Quecūqꝫ fine periodis nullus i his patiēs ē loc⁹ ꝑcipuus. Sed humores q ſūt ſm artarias et vēas vniuerſas et marime q ſm maximas et caliditſimas ſūt vel ꝑpter aliā quandā cām vt i ephimeris: aut ꝑpē putredinē ebuliētes accendunt febrē vnā ſynochaz a principio vſqꝫ ad finē indefinētē: vſqꝫ intrīn ꝑmanētē et cōburentē boiem: donec generantes eas humores cōſumantur aut digerant vel vtrunqꝫ patiaſ

Apparet igit ex hac serie q̄ non sensit sanguinē etiaꝫ corruptū in colerā permutari velut i p̄missis. Quod oñdit q̄ in talibus aliq̄n in p̄ma dierū cognitões apparuerunt putredinis: interdū in tertiana ꝛ nō nūq̄ in q̄rta nono terapētice. Et sic diu remāet sub se. sā. anteq̄ in colericā cōuertatur: imo p totū si signa nō appareāt putredinis: vsq; ad quartū cū pluriūuz vt tactuz terminetur in q̄rta. Sic itaq; pono q̄ in hmōi dispōe puta in febre q̄ dz terminari i. 7. q̄ p tres dies aut q̄tuor sanguis ille putrefactus nō multū sub forma adhuc lata sang. remanebit ꝛ febrem iducet sanguineā. In alijs Vo diebus supcalefactus āplius ꝛ putrescēs in colerā paulatine ꝟuertet ꝛ febre gnabit colericā. Quod si fortassis interdū motus no p̄cipiātur colere tertiani hoc euenit eo q̄ mā in locis ꝓpinqs existit cordi vt i causone apparet ēt pblegmatico. In quo additio etiā ꝛ diminutio esse nō ponit. Aut ꝓpter ipsius quantitatē sicut oñdetur in pblate etiā extra venas existente qō ꝛ fere eius ꝟtinuat afflictionē absq; gete: dria p̄ori. Itaq; cū hic plures cōcurrant causæ: vt quātitas situs intra venas ꝛ ꝓpe cor non est mix si motus sit ꝟtinuꝰ. Si aūt sang. putrescens ꝟtineat ex venas: tūc cum sibi due p̄us occurrant putredinis cāe: vz, phibita trāspiratio: ꝛ no a nā retentio vel non in eius loco sed i ventre effuso putrescēs amplius ꝛ citius cōuertetur in colerā ꝛ febre colere gnābit. Et istū quidē modū situationis sanguinis in p̄habitis visus ē. B. itendisse cū. auer. ꝛ maxime febriū sc̄do ca. 9. vnde nono de inge. Si putredo quedā vel ab initio ꝟfestim vel posteriꝰ inata fuerit: ſm vniuersas gdē venas ꝛ marie ſz magnas putredine exīte ſynoche. i. ꝟtinue gnāntur febres. In ḡbus eqdem non apparet additio neq; diminutio exacerbationis qō ꝓpe sanguini inexistit. Pblā enim oi die mouetur colera aūt de tertio in tertiū melācholia Vo de quarto i q̄rtū sanguis aūt ꝟtinue ꝛ eqsormiter ꝓp eius continētiā intra venas ꝛ grandē quantitatez ḡbus cor petit ꝟtinue: dria. 88. Subdit autē denuo In vna Vo pticula aialis locatus. s. sanguis: eas q̄ ſz periodū aliquā puta tertianā exercebant vz febres cum sanguis ꝓp causas p̄dictas hic magis ꝛ velociꝰ conuertatur in colerā. In tali nāq; dispōe situatus: in p̄mo die aut minus vel paꝫ plus putrescens ꝟuertetur in colerā ꝛ demū febre faciet tertianā. Et quia B. vt p̄inductū magis i hoc loquebat intellectu: dixit sanguinē supercalefactū ꝛ putrefieri icipientez in flauam colerā transmutari. Non tū ꝓpter hoc negat gn ēt in tali possit febris sanguinis gnāri in p̄ncipio p̄ncipiante putredinis marie. Dō aūt voluerit febrē sanguineā fieri ex sanguinis putredine inuit eiꝰ fidelissimus interp̄retū Hali. theor. 8. eo q̄ ipe cum Joannitio ēt ait febres putridas fore quatuor ex quatuor humoꝝ putredine factas. s. febrē sanguinis continuā synochum appellataz ex putredine sang. fieri. Quod oñditur sicut eni in humiditatū p̄ima locant febrē putridā ſm p̄ncipiū ꝛ terminuz a quo ſm autē ipsius terminū ad quē febrem ethicā que sunt febres genere differentes: multo magis febres genere cōincantes poterunt in eodē humore consistere sic aūt aliter p̄mutato ꝛ trāsducto. Sic igitur ꝟsiderās subtiliter ꝛ Ba. q̄ feb. vtroq; mō dispōsito ꝛ situato sanguine nō diu stat aut paꝫ valde qn in colerā p̄mutet vel q̄ simplicissima sanguinea ꝛ verissima febris nō p̄manet penitus: dixit tandē sanguinē putrescentem in colerā conuerti ꝛ febrē eius. Sic itaq; exposita est recta Ba. intentio quā auer. imitatur. Et defectus manifestatus ē. a. qui fortassis eius satyrico itellectu alterā solum respexit volens eius dente leonino lacerare veridicū Ba. ſz in pluribus locoꝝ ipm se illius fateatur interp̄tem ꝓñs quoq; cōmittitur. Propter q̄rtum Vo sciendū. Ad auctoritatē figdem hippocratis. A. ꝛ ceteroꝝ alioꝝ volentiam sanguinem putrescentē febrē gnāre sanguineā dicendū vt expositū id non fore cōtra Ba. mentē: aut amplius ꝛ eiꝰ citius permutari in aliā q̄z ille ꝛ marie cum plus loquatur de ap̄atum febribus sanguineis. Ad aliud dicenduz q̄ sicut causon diminutionē ꝛ augmentū non recipit sensibiliter eo q̄ mā situata est in locis vicinis cordi ita neq; synochus ꝓpter eius quantitatē virtutis aggrauatiuā ꝛ putrdinis fumum plurimuz cor continue petentez intrā vt diuersitas in ipo manifestetur minime. Ad aliud dicendum q̄ sanguis putrescens ꝛ febrem generat sanguineā vt apparuit ꝛ alias. Mā putrescens pōt considerari tripliciter q̄ aut erit in p̄incipiante vel ꝓpe p̄incipium putredinis ꝛ sic febrem gen erabit sanguineam aut in medio putrefactionis ꝛ tunc colericā faciet ſm tū p̄ius vt habitum ꝛ posterius vel in fine ꝛ ita febrem iducet q̄rtanam. Ad aliud dicendū q̄ ipsa colera ſz fit facilioꝝ ad motum ꝛ maxime localē q̄z sanguis sui leuitate ꝛ calore non tū ad motum alterationis puta ad putredinē. dictum enī q̄ sanguis est alterabilioꝝ alijs bu. cum putredo calido ꝛ humido cōficiatur q̄lis est sanguinā. Sanguis ēt cum p̄mutetur i colerā cursus febriſ accedit ad nām Cū Vo ea in melancholiā recedit ab eadē: Ad aliud dicendū q̄ ſz multū Vitatis adducat tū gd falsitatis icludit. Nō eni ꝓp sanguinez tū erpetit phlebotbomia vez ēt ꝓp alios interduz bu. abundantes cū sanguine vt. 8. appet de ige. terciaq; p̄ma. Verūtū nō tāta in his q̄rit cuo quanta cum solus aut p̄cipue peccet sanguis. Inducta aūt Ba. in oppositū iā apparuit quō sint itelligēda. aliā siquidē rōnē subsequentē cū eius ꝟfirmatōne ꝟcedo. Conat eni sanguinē ex ciꝰ aptitudine ad putredinē nimia tā dē in colerā posse ꝟuerti ꝛ in febrē tertianā posse trāsduci. Vel dicendū q̄ tria sunt gnā febriū subdiuisaꝝ per cōtinuā ꝛ interpolatā. vnde crisiū sc̄do Tria sut gnā febriū simpliciū quaꝝ vnaq̄q; in duas p̄us inciditur dras: aut eni cōtinue vel desinētes erūt. hmōi aūt subdiuisionē febriū sanguis cuz fit ꝟtinua ois nō recepit. Venas ēt possidēs maiores q̄re illis nō pōt tribus associari generibus. Et ideo in eo non dedit B. cognitōes febriū sanguinis. Aut melius intentio ipsiꝰ ibidē non erat vt ait multaꝫ imanifestarū febriū intentiones mōstrare verū paucaꝫ ꝛ imanifestarum exercitatōis gra. Intentões Vo febriuz sanguinis erāt difficilis cognitionis valde. vnde febriū fo: In reliqs erat vtiq; nulla deterioꝝ hac iuestigatio. Non minus ēt id ad libros febriū interioꝝ ac typoꝝ p̄rium sc̄do apparens de crisi. Ad vltimū dicenduz q̄ q̄suis ꝓpositum conetur concludere tū posset calūniari vtcunq; posito ēt q̄ non sit medicina scita apud quosdam sang. eductiua scitur tū apud alios aut scietur dria. 144. Vel dicendum benignius q̄ phlebothomia non solum debeꝫ peccato quantitatis sed ēt peccato q̄litatis puta malitie sanguinis vel vtriq;

lz non ita ꝓprie velut quantitatis peccato: quarto ꝓ
ma: Quod ēt satis innuitur ingenij nono dria. i75.

Differētia. 90.

Vod febris sanguis cum alijs componatur
febribus vī qr prima quarti. Quare nō acq
escit opinioni eox q dicāt duas febres conti
nuas: nō adinicem cōponi sicut due tertiane. Cū igi
tur febris sanguis sit febris cōtinua ipsa poterit alijs
saltē continue cōmisceri. Adhuc cōponūtur febres
que sunt diuersox generū: vt ethica ⁊ putrida que i
cōponibiles ee vident. Igitur coponūtur pamplius
que sut vnius generis cū sint ꝓpinqores vt sanguis
putrida cū alia putrida: q̄z putrida cū ethica. Ampli
us sile vī de febribus ⁊ apātibus cū fiant ex eisdem
cāis: sūt. n. forme ipsox siles. Sz apa sangui. cōpo
nit cū alijs: vt cū colerico ⁊ ceteris: ꝯo crisium ⁊. 14.
de ige. Rursus si caulat egritudinem seu febre: nō
de cuius nā minus ē hoc facere puta sanguis q ponī
tur a Ba. ⁊ Isaac familiaris ⁊ filius nāe multo ma-
gis hēbit cāre illud quod nō sic diligitur a nā: hūor
eni nō putrescit nisi a regimie destituat nāc febrium
primo ⁊ ꝯo. Itaq ipso putrefacto ⁊ febrez faciente:
alij q eo regebant humores putrefiēt ⁊ febrē facient
Itidē colera minus putrescibilis sanguie: cōpatitur
secū alias febres: ergo sanguis multomagis cōpatie
tur. Itaq febris sanguis cū reliqs cōponitur febri-
bus. Hmōi quoq oppositū mōstrat: eo q a nullo fe
re auctox inuit febrē sanguinis cū alijs ꝓponi febri
bus. Adhuc talis compō: aut erit fm cōmixtōez qō
ee nō poterit: cū sang. sicut tetigi tingit ⁊ magnescit
sup alios humores: ita ⁊ putredo eius ad se qō ē pu-
tredinis aut ēneitatis alioz humox attrahet. Aut
fm vicinitatē: cū nō ponit ꝯo de crisi ⁊. 8. theor. nisi
bi duo modi: hic āt ēt fore non pōt: qz ibidem ⁊ febri
um ꝯo nō dī ꝓponi nisi quotidiana cū tertiana aut q̄r
tana vel aliter quocūq3 mō componi adinicē. Cum
igitur nō ponat febrē sanguinis cū alijs cōponi febri
bus: ⁊ sit ipm dare sufficientez. febris itaq3 sanguis
cū alijs nō componet. Propter primū ꝯo scien-
dū q̄ qd sit febris qdq3 febris sanguis ⁊ quota: q̄situ
docuit antedictū. Compō figdem febriuz enodetur
realiter primitus deide noialiter. Quarto figdem p
ma ⁊ dria vtcūqz. 87. Cōpositio febrium tripl'r exi-
stit: vna qdē in genere remoto ⁊ alia in ꝓpinquo: ter
tia aūt in spē. In genere figdem remoto: ceu ethica
ꝓponit cū putrida. In ꝓpinquo puta cū febres ex di
uersis hu. cāte adinicē cōponuntur: vt quotidiana
cū tertiana vel cū quartana. In spē quoq3 sicut quā
do vna tertiana cōponit cū alia aut q̄rtana cū q̄rtana
vel phlatica cū phlatica. Et ꝓpō qdem hmōi duorū
modox vltimox lz maxie hoc fit in ꝯo: aut erit fz p-
mixtōem aut fm vicinitatē seu affinitatem vt tactum
Ba. ⁊ Hali. cū Aui. Voco aūt compōem fm per
mixtōem cū due materie differētes febrē facientes:
vna cōponūtur aut multū cū phla ⁊ colera ⁊ melia.
Aut minus vt vna spēs colere cū alia vt citrina cum
vitellina vel phla dulce cū acetoso vel insipido: ⁊ hu
iusmōi. Et talis compō aut erit itra vasa sicut i febri
bus duab9 ꝓtinuis: aut ex velut in interpolatis. Cō-
positio ꝯo fm vicinitatē est cū due materie diuerse
iuxta fm modū aut eedē fm tertiū componūt ex va-
sa ⁊ ex diuerētes febrem cāntes: ita q vna facit febrē
ꝓtinuā: altera ꝯo interpolatā. Adhuc ⁊ hmōi febriū
modus compōnis ē tripler. Aut. n. febris vna ē alij
cōicans: aut subintrans aut coalternās. Cōicans di
cit cū due febres aut plures simul icipiūt. Subitrās
ꝯo cum vna superuenit ante precedentis sepatōem
Coalternās quoqz vt alia adueniat post eradicatio-
nem pcedentis q̄rto prima. Est aūt demū fm Mati.
attendere q̄ predictox compōnum quedam nomia
hūt. Alie ꝯo noibus carent sicut prime que in gene
re remoto velut compō est ethice cū putrida ac ēt in
ꝓpinquox aliquo sicut phlatica cuz quartana. ⁊ sic q̄
in spē ceu phlatica cum phlatica aut colerica cū cole
rica. Secūdox ꝯo characterizant vlla sicut emitri-
tea febris appellata. Circa cuius qdem nomē diuer
sificati sunt scribentes. Quidam. n. rudiores dixerūt
febrem emitriteā cuius materia est phlegma itra pu
trefactum ⁊ ex. Quod rōni oppugnat nominis ōio
cū emitriteus mediam nominet tertianam. ab emi
quod ē media ⁊ triteus tertianus quod in predicta
phlatica non seruatur. Quatinus aūt febrium ꝯovni
uersas que extendunt tertianas vī emitriteas noia-
re: ita vt confiteatur eiusdem generis ee cū tertiana
emitriteā. Et driam solam in magnitudine paroxis-
mi habere q̄z igitur rōnem nominis non seruat sicut
priores fecerūt peccat. Et qm̄ huiusmōi quesita ma
gis sunt noium q̄z rex in eis inqt Ba. dedignor imo
rari. Sūt ⁊ alij dicētes triplice fore emitriteū minorē
mediū ⁊ maiorē: ponētes minore cū phlegma putre
scit iterius colera ꝯo ex mediū aūt eō. minorē āt cū
melancholia putrescit iteri9 ⁊ colera exteri9. iuxta il-
lud. Paruus emitriteus in vasis phlegma recōdit
Exteri9 colerā medi9 riuus illi. Pessimus hmōi in
est maiori sel cogt extra. Alij ꝯo in sermonib9 Bari
pori, pmoti ⁊ Aurelij emitritei tres dicūt modos me
diū. s. maiorē ⁊ minorē. Medius ē q tertiane ꝓximat
maior ꝯo q̄litate ⁊ minor quotidiane. Sūt ⁊ alij q se
modernos appellant cū his conuenientes in numero
diuersificantes penitus in cōponēdi modo. ponunt
eni minorē emitriteū cū colera est intra vasa ⁊ phleg
ma extra mediū vero eō maiorē quoqz cuz colera sit
intus et melancholia extra. Qui predictorum motiua
tollere conātes moliūtur suū dcm̄ qbusdā ꝓbabili-
ratibus astruere. sz qz bas trabūt ex libris non recte
fortassis ascriptis sapientioribus et Ba. et qm̄ talc li
tigiū potius nomē q̄z rem iportat in pītiax omittat.
Illustriores quoqz medicox: de quibus extat Ba.
Sera. et Hali. vtcūqz. A. cū Isaac vident tm̄ duas
spēs emitritei ponē purū. s. seu certū et n puz vocāt
āt puz q fact9 ē phlate it9 putrefacto et colera extra
Nō purus quoqz fm Sera. ē eō. Scōm vero qbus
dam: dū phlegma pmāet extra et colera itra aut ābe
extra: vel vtreqz itra qō ē falsum et qō in ēt ē ipro-
pus quāuis secundus hoc toleret crisium. Emitrite-
us enim est febris continua et horrida. i. in qua fm
plurimam partem paroxismi adsunt horrores ex fri-
gore et rigore commixti. Epidimiarum primo. pri-
mum autem non reperitur quando ambe sint extra
māe neqz fz eū sint itra febriū ꝯo. Ista figdē ē cēpō
fz vicinitatē i q̄ scōis crisiū: et febriū q̄drupl'r ponit
ꝓpō: vz cū colera et phlegma ābe sūt itus aut extra:
seu cū colera it9 et phlegma extra: vel eō. Quod et
tripliciter potest in his duobus vltimis euenire mo
dis: qz aut colera et phlegma sunt equales et ita cer
tus emitriteus: vel colera superat phlegma et sic in

certus. Cōponitur ēt colera cuz melancholia bis q̄ tuor modis ꝓpositionis colere ac phl̄atis: quox duo nām hēbunt emitritei triplicis ēt ꝑter alios: febriuz scō. Potest ꝛ melancholia p̄tactis quatuor modis phl̄ati copulari: nullus tñ hox emitritcū cōstituet cū tertianā saltē iportet mediā ꝓsurgentē a colera. Et ꝑpter hoc tacent ibidē. Sunt ꝛ alij oēm febrē ꝓpositam emitriteū appellantes: ꝑpriē tñ ꝛ cōmuni⁹. Proprius aūt ꝛ verius tenendū est qō dixerunt isti postremo. Et q̄talis p̄scrutatio magis ē nominis q̄z rei ait. A. cū ga. q hoc nō est de illis in ḡbus sit vehemēs occupatio hīda. Propter scōm vero sciē dū q quidā superficiales dixere febrē sanguis exputrefactōe indifferēter ꝓponi cū alijs febribus itra vasa seu extra. Et mouebaṫ: q videbaṫ illis q alij humores hērent humiliratē cū sanguine sicut ꝛ alij putrefiunt i adinuicē: ꝛ potissime q sang. ē marie paratus putrefactioni. Adhuc fil̄e putant ꝓtingere i febribus vt in ap̄atibus ꝓtingit. sed ap̄ata ꝓponunṫ vt sāguineū cū alijs. Que quidē positio satis erronea iarticulata: neq̄z eox valent vt apparebit ꝓnter motiua Fuerunt ꝛ alij fil̄ dicentes: addētes tñ febrez alioꝝ humox a febre sanguinea occultari: Quod conātur ex Isaac in fine febriuz confirmare. Sic ēt dicentes cadunt vt ꝛ p̄mi ꝛ peius forte sapientes: q̄i dogma sempiterne passionis icidunt: Adhuc non ē morbus aut febris q sensibiliter non ledat opationes: cū hoc fit de ratione morbi ꝛ febris vnde Joāniti⁹. Suoq̄z ledit effectu. Et. A. ipedit opationez ita vt retineaṫ sicut eni pauca aqua mixta multo vino: non dz dici aqua neq̄z mixtū ex ambobus sed vinū: ꝛ dr̄ puruz ēt q modicā habeat mixtionē: ꝓnostic ox scō. fil̄iter ꝛ febres alie non erunt p̄manentes vt dicunt ꝓsanguinea febre. Sunt ꝛ alij modernox scriptores: exp̄mētes febrē sanguinis cōponi cū febre colere tm̄. Et cū alijs non ita videntur adaptare. Et ponūt triplicem modū ꝓpositionis: ꝛ trinū nomen: iuxta illud qō dr̄. i 4. de ige. In ap̄atibus mixtis ex colera ꝛ sanguine. putant eni vt alij ꝛ hi simile fore in febrib⁹ ꝛ apostematibus. Illorum qdē exp̄imentes vlli hanc cōpōnē extra vasa cōiungere: dicentes q qñ colera equaliter miscet cū sanguine dr̄ causon synochus: ꝛ synochus causon. Quando vero colera superat sanguinē causonē synochidem: cū vero fit ecotra synochuz appellat causonidē. Quas ēt nituntur cōpositiones ꝑ signa discernere. Horuz aūt sermo q non exponiṫ duplicé potest habere intellectū: aut q ista cōpositio febris sanguinis cū febre colere fiat ex colera p̄ecrūti cū sanguine: qō puto eos intelligere: vel ex colera ex sanguine gnāta per eius putrefactionē cum dictū fit prius q sanguis conuertitur cum putrescit in coleleram. Primus vero stare non p̄t: sicut tertio ostēdetur dicendox. Adhuc aut putredo colere p̄cedet: ꝛ ita ea maiozatur sup̄ putrefactionē sang. ꝛ cuz sang. putrefactus de se cōuertatur in coleram: tunc marime ꝑpter cholerā fiet ēt conuersio in colerā sic q̄z febris colere ꝛ non sanguinis: vel sanguis p̄cedet ꝛ maiozaṫ putredo sup̄ colere putredinē: ꝛ tunc sanguinis putredo totuz ad se cōtraberet: qō est colere putrefactū: ꝛ ꝑpriē cū fit colera de facili motiua. Neq̄z etiā equalis p̄t stare sanguinis ꝛ colere ꝓpositio: cum sanguis marie superet colerā. Sunt etiaz humoresꝫ citissime permutabiles. Propter tertiū quidē sciendum p̄mo q nullus fere grecorum neq̄z arabū exp̄essit febrem sanguinis cuz alijs copulari: sic ēt apparuit per eox sermones de ꝓpositione febrium inductos: qō inuitur febriū scō. ita febris quei sanguine consistit simplicior est his que in alijs sunt hu. Subdit ēt demum q non fit possibile fieri putrefactionē sanguinis ꝑm quandaz vnam partē ꝛ q̄q̄z ꝑm aliam. p̄ter q̄ꝫ siflegimon colligens detineat incipientez putrefieri humorē. A. tñ quarto prima de hoc quesito sub fuga q̄dam talē ꝓtulit sermonē: Vꝺ Ba. q febris sanguis non ꝓponatur cuz reliquis febribus: qm̄ cuz putredo est in sanguine est cōis oinz humox: ꝛ in hoc est cotradictio q̄busdam intentionibus suis: in quo non est necesse nos ꝓlongare ꝑmonē: qm̄ non iuuaṫ cum eo medicus: cuz ipse obseruet que sunt sensus. hic aūt alias se. non p̄cipit febribus sanguinis p̄miscerī: ꝛ si ille intellectus id fortasse p̄cipit. Contradictio vero ea Ba. est forte: que scō febriū ita feriatur: Si virtus fuerit ibecillis facta cā erit vt non supfluitates solum: sed sanguis ipe corrūpaṫ putrefiat ꝛ febrē accendat. ꝛ tunc aliud quoddā principium efficiet ꝓiodorum paror. mox. ꝛ si p̄dictus seruet calor: duplex erit spēs febriū adinuicē cōplicatarum. Et ista quidē ꝓdictio apparebit in sequēti ꝓpositox ex intentione Ba Isaac. Vo in fine febriū. Quatuor febres ipossibile est vt ꝓiungaṫ nisi cum due fuerint vnius materiei ꝛ due vni Vbi gratia: ficut si fuerit due febres de colera ꝛ due de phl̄ate aut due de phl̄ate tertia de colera q̄rta de melie. Sanguinis aūt significatio ipossibile est vt cū aliis signis appareat. Is eni amplius ac abundāt̄ius i toto corpore: q̄ꝫ oēs humores alij. Qui si putrescit ꝛ febrē generat: oēs febres operit que cū ea sunt cōmixte: ꝑpter multudinē sue quātitatis ꝛ obscurat earuz significatōes. Fortes eni res debiliez denigrant: ꝛ multū paucū. ꝛ apparet i sole obtenebrāte ignis splēdorē: vnde aphoris. scō a. Duox dolox simul factorum maior minorē denigrat. Manifestū itaq̄z q sanguis ceteros humores si cū eo fuerint mixti obscurat Sic igitur voluit q febris sanguinis non ꝓponatur cum alijs febribus vt fit febris apud medicū dicenda cum nō appareant eax significationes neq̄z lesiones manifeste quas hz iducere. Et his deniq̄z deinceps ostendit q febris p se sanguis ex putrefactione non p̄t perdurās cum alijs febribus ꝓponi: febris aūt accidēs p̄t. Dico autē febrē per se sine ap̄ate: ꝑ accidens Vo que cā cōsurgit ex pe stematis. Inquiet ex putredine: qm̄ febris ex sāguinis inflāmatione nō p̄t cum alijs febribus ea permanente ꝓponi. vnde Isaac: Neq̄z sanguis est cā alterius febris hz calefiat neq̄z ipse calefacit alios humores. Eius enim cōplexionale ꝑamento est vicina. Proinde si calefit ꝛ putrescit: non multū a temperamento egreditur. Quod autez febris putrida sanguinis per se alijs non componaṫ febribus ostenditur rōne: qm̄ aut componet febris sanguinis cum febre colerica aut melancholica aut phl̄atica. cum non fit dare plures febres humorum. Et hec aut intra venas aut extra. Non itra qm̄ sanguis p̄dominans caliditatem ꝛ aptitudinē ad putredinē humox oīum aliox ad se contrabet. Quod firmatur: Qm̄ maior motus depellit minorē ꝛ occultat de sensu ꝛ sensato: de somno ꝛ vigilia tertio ꝛ q̄rto ꝺ aliū gnātione. Motus aūt sanguinis ꝛ quātitas

est maior imo marim⁹. Adhuc de cā longitudinis ⁊ brevitatis vite. Minor flamma comburitur a multa p accēs sibi subito surripiens pabulū seu alimentuz Sīc ignis minor corrumpit a maiori tertio ce. ⁊. m. ⁊ ppl. pria. Multū ignis ad se modicū trahit. Cum igitur febris sanguis sit vt maior flāma respectu alia rū: ⁊ ignis magn⁹ mult⁹: ipa oēs alias cōburet ⁊ ad se trahet. Ꝺ febris. n. sanguis sic alias debetat ⁊ obtū dit ſm Ysaac: vt dolor maior minorē nō ſm eandez ptē factus: cū Ꝟtus sensibilis tota ad vehemētiorez decurrat dolorē: ita vt Ꝟtus hic putrefactiua. Neqz pōt ꝓponi cū febribus iterpolaris nō qdē cū phla te ⁊ melācholia: tū qz huiꝰ māe nō sūt pate ad putre factōem cū sanguis putrescit. tūc ēt qz calid⁹ ⁊ humi dū putrefactiuū materiez ipsaz oium ad id qō ē i san guine putredinis ꝯbīt ⁊ ꝓcurrit. Qō aūt ma melan/ cholie sit idispōsita oñdit qz in diuisionib⁹. Ꝺ q̄s pa rū qdē q̄rtana accidit icipiēdo. vñ q̄rto pria. Quarta na plurimū euenit in successione egritudinū putrida rū. ⁊ hec ē illa quaz itendim⁹. Et alia eē nō pōt cū se q̄tur illa alioz humoz putrefactōem. Sic igit̄ raro p se euenit in corpe q̄ztūcūqz mlīco nūq̄z tūc eueniet i sanguineo in quo nata ē fieri sanguis putredo. vnde nono de inge. Natura febriū sanguis neutra in ma/ ere. s. q̄ztum ad mlīcū: ⁊ frido quātum ad phlegma/ticū amat ꝯsistere: q̄ꝑm aūt in multū sanguinē būti bus ⁊ multas carnes est ipsoz gnātio. Simili qdem modo ꝯnostrat: q⁹ neqz phlegmatica mā fit cum san/ guine putrefieri apta: cum non multiplicit phlegma in corporibus in qbus hoc euenit. Adhuc neqz er p te cāe putrefaciētis: cū talis cā tollatur ꝓpter cām sā guinis putrefactiuā ad quā ꝯbitur cā aliaz materie/ rū putrefactiua: imo humiditas ad putrefactōnem ⁊ cā tollitur putredinis a phlegmate: p sanguinē cale facientē ⁊ exiccantē materiā phlegmaticā fridā ⁊ hu midā: ⁊ inopilatā reddentē que erāt putredinis cāe. Similiter id contingit in materia q̄rtane marie: ſm alterā eius qualitatem puta fritatem. Subtiliatur ēt eius grossicies caliditate effecta: q̄re febris sanguis putrida cum febre phlegmatis ⁊ melācholie nō con iungeť quocunqz modo ⁊ minus cū febre colere. Ꝺp sa. n. sui caliditati subtilitate ⁊ motus agilitate citiſſi me in cās putrefacientes sanguine deducit. Cuz n. ea de se sit mobilis ꝺuertibilis: puta qz in m lancho liam transducitur. Multo itaqz maius cum habebit aliqd ebuliēs attractiuū: vt putrescentis sanguis ser uoē. Si aūt febris fuerit per accidēs: vt que apata tūc poterit febris sanguis cū alijs ⁊ marime cū cole rica cōplicari. Et id fortassis est in quo dicit. A. ga. sibi in qbusdam alijs intentōnibus ꝯdicere q̄ duplr euenire potest. Aut manifesti⁹ ceu cū duo fuerit apa/ ta. vnū in colera ex stomacho aut diaphragmate: ali ud ex sanguine in epate vel pulmone. Cū igit̄ baruz due putrefiāt māe: duo ꝯsurgant vapores putridi si mul coz petētes. hoc. n. contingere optie potest cuz formar ⁊ origo vniuscuiusqz pmaneat ab alia sepata: lz in processu fiat coniunctio aliq̄. Aut imanifesti⁹ ceu cū aliqd apatum ex colera cōponitur ⁊ sanguine eq̄li ter marime. Sicut. n. mā: sunt cōposite. i. ⁊. ⁊ sumi putridi erūt compositi verūtamen non erit ita discre tio vt in predicta. Et iō forsan qs non imerito febrē vnam ponet cōpositam: ⁊ nō duas. Et que ita sūt se bres ex apatibus cōposite: ⁊ precipue manifeste per manēt satis diu. Id aūt nō pax ostenditur ex crisiz ſo ita. Quādoqz accidit apa in duobus membris di uersis sicut splene ⁊ epate ⁊ facit vnūquodqz accide re febrē: que ē alia a febre quā aliud aduenire facit. Et q̄ñqz accidit in mēbro vno apa cōpositum vt ex sā guine: cuius apa dr phlegmon: ⁊ ex colera quod di/ cit erisipilla. Et subdit posi pauca. Ꝺ febris que acci/ dit ex apate sanguinis quod ē in aliquo mēbroz qō/ cunqz sit membrum est preter febrem que accidit ex apostemate exīte in eo ex colera. vñ ſo febriū ceu ta ctū nō est possibile fieri putrefactē em ſm quandam vnā partē: q̄ñqz Ꝟo ſm aliam ptēqz si phlegmonē colligens detineat icipientem putrefieri humorez. si āt est putrefactio ſm vnā ptem ⁊ alteram: sicut diuer sa erit ⁊ loco ⁊ materia: ita ⁊ febris. Propter qō po terūt febris sanguis cum alia febrium eē ita pmanēs compō. Propter q̄rtum qdem ad primū dōm q⁹ lz inueniant due sil̄ componi continue. nō tamē pro pter hoc concluditur q⁹ altera illaz sit febris sangui/ nea: cū oñsum sit ipsam nō posse suo mō febribus ali is componi. quod inuit. A. quando posuit duas con tinuas copulari ingens. Deinde currūt iudicia vehe mentie ⁊ interpolationis. Id autē nō euenit in febre per se sanguinea cum ea sit vere continua. Ad aliud dōm q⁹ lz componātur febres diuersoz genez nō tm ꝓpter hoc quedā ꝓpinquoz: eo q⁹ febres remotoz ū genez sunt in diuersis valde substantijs nō ita se im pedientes: sicut febres que sūt i substātijs ꝓpinqs: ve lut ignes ꝓping magis se impediunt ⁊ corrūpunt: ⁊ marime cū sint disparee in quantitate q̄z distantes. Ꝺ febris aūt sanguinis impedit febres alias vt decla ratū ē oēs. Ad aliud dōm: qō nō est sīle dic de febri bus ⁊ apstibus: qz i ap tibus minere putredinis sūt magis permanētes distincte. q̄z in febribus. Cōcessum est etiam q⁹ febris apatis sanguinei potest cū alijs componi Ad aliud dōm: q⁹ lz sanguis sit min⁹ pu trescibilis rōne filiationis ⁊ dilectionis nature: tam rōne sue complexionis calide ⁊ humide paratus est putrefieri magis. Cuius qdem putrefactis vt ostensum ad se putredinis aptitudinem oīm alioz humo rū conuertit: ⁊ actū ēt effectiuum. Ad aliud dōm q⁹ lz colera rōe q̄litatis nō sit adeo putrescibilis vt san/ guis: rōne tñ odij quod ad ipsam hz natur⁹ putresci bilis ē magis: sanguis. n. per oppositū dilectus ē et amicus. Adhuc colera non est tante quantitatis q⁹ ipsa ad se oēs ꝯbat hūores: ⁊ occultet velut sanguis

Differen ia. 91.

Quod et colera prassina ⁊ eruginosa se. causē tur videtur per Auenzoar ⁊ Auer. 3. 4. ⁊. 7 collz. Adhuc aphoris. quinta. aphoris. ſmo in cōmento. ⁊. 12. de inge. Quidam iuuenis euomu it humorem eruginosum intm vt melius sozet ipsum dicere certissimam eruginem q̄z eruginosum omni/ fariam enizvere assimilabantur erugini eris. vñ spas mus secutus est: sed erugine purgata cessauit febris ⁊ a spasmo. statim euasit. Et eruginosa sigdem dete/ riore colera accidit febris. Rursus melancholia inā lis scā ex adustione melancholie subtilis que ebulit ⁊ fermētat terrā vt acetū iducit egritudines puta cū crū herpetē ⁊ tales. 14. terapētice. Igit̄ hmōi cole/ re cū nō videant fic seue aut terrā vz fermentātes se bricm iducent: ⁊ precipue qz febris ē egritudo homi/ nibus appropriata. 7. historiarū. Palin humor nō

t

putrescit: primo ⁊ scdo febriū: nisi a regimie derelinquatur nature: hi ve duo videt oio ab ipsa dereliqui cū sint intm deprauati: ⁊ nature reddātur velut venenū oppositū humane. Et ti: humores gnāti i venis fumus pōt cor petere ⁊ febrē iducere. Sz colera prassina ꝓnosticox fo gnātur i venis: ⁊ oīsuz posse putrescere. poterit igit sine putrefactiōe ad ipsū trdere Amplius he cū sint calide ⁊ ficce ꝓportiōez hūt cum febre: Sz cox q̄ hūt ꝓportiōem ⁊ symbolū: facilioz est trāsitus: scdo gnatois ⁊ cor. ⁊ ꝑmo scda doctria. 3. cap. 3. In gnē ꝓportionabili facilioz ē trāsmutatō Et sulcit: qō corpus humanū calefut cā colerici hu. prassini: ꝑmo prima. qō maxie euenet cū putrescet. Rursus: Que a tota spē nature Sriant humane vt scorpiōis ⁊ taliū vir⁹ ppestimi febres iducūt. Non igit ꝓp istax colerarū malitiā: cū nō fit tāta vt hmōi venenox cessabūt a febris inductōe. Itidē ꝑmo ꝓnosticox: Si fuerit in corpe g̃ antrax vel carbūculus ⁊ exiccatus colorē ꝓtulerit viridē citrinū vt liniduz ⁊c. Color aut viridis ⁊ liuid⁹ his attestant coleris. Et quibus ꝛcludit ex hmōi coleris morbuz seu febrez causari. Mur⁹ quoq; oppositū expssius sensit Ysaac febriū. 5. Adhuc nullū inuenio ꝑter duos añdictos: q nedū febres imo egritudines exꝑmūt mime ex hmōi sic prauis hu. cāri. Amplius: Quod marie infestuz ꝛtinue educit: ⁊ imanes febrēs nō gnāt qz ipius est in tpe gnātio. hmōi vero colere sunt he. vñ ⁊ videmus porismatic vomitu expelli. Propt qō colera prassina ⁊ eruginosa nō inducēt febrē. Propt primū quidē distinguēdū in colera ꝑmitus: ⁊ deinceps locus gnātōis videat ⁊ situs. Propt hui⁹ ꝑmuz sciendū q colerā trib⁹ inuenio suscipi modis. Aliqñ nāq; cōiter ꝓ oi humore iurta illud. 7. aphoris. Si febrē nō a colera habeat ⁊c. qñ hec febris nō est humoralis sed ephimera i spiritib⁹ fundata vñ scdo rea. hu. crudi de gnē colerū attrahūt. Accipit ⁊ ꝓprie ꝓ colera dicta rufa ⁊ melia q̄rto ꝑmo ꝑma: Duecolere phlatis ⁊c. Suscipit ⁊ magis stricte ꝓ humore amaro. vñ q̄rto re. a. ⁊ ū dicat qs simplicit coleraz: manifestū qm amara. Et tertio aialiū: Cōsuetudo ē medicox colerā simplr noiare: sine ea q̄ sm coleram appositōe. Est aūt hec colera humor calidus ⁊ ficc⁹ Cui⁹ spēs ab oibus ꝑtib⁹ sunt posite. 5. soluz. Est nāq; vna nālis: q est spuma sanguis: cuius color est ru. clarus leuis acuta. Que ⁊ rubea dr clara ⁊ rufa ⁊ flaua: ⁊ iterdū citrina. Est ⁊ alia inaturalis q̄drupler ens. vna ipsius dicit colera citrina siue crocea. Et pallida que ex ꝛmixtōe consurgit colere nalis rubee clare ⁊ phlatis aquosi. Et reliqua vitellina dicta qz vitellis ouox similat nouiter natox consurgens ex ꝛmixtiōe cholere nālis ꝺdicte ⁊ phlate coagulato vel grosso. ga. de colera nigra: Que in vasis vel epate ēt simplr apud hūc ⁊ halv. gnātur sm Xo A. cū adiectōe magis. inuenit ñ scdo nāliuz colera adusta vitellina noiari. Et ex naturali ⁊ hmōi ꝛmixtione alias vniuersas fieri. In quo Bal. ꝑsert alios collz tertio dicētibus: colerā vitellinā minus calidā nāli. Sed inde colera nigra vt dictū: ⁊ id tanget cuz religs siue econtra ꝛcidit Ba. vñ ꝓnosticox scdo: Flauā qppe interdū videre grossā ⁊ diligent flauam vomitā ⁊ deorsū ꝓcedentē: quā siquidē vitellinam appellant alig: multotiēs āt humidioꝛē minusq; flauā: que ꝓprius citrina noiatur: ꝓ totū sui ipsi⁹ mixtū bīs phlaticū humorē subtilē aut aquosū qō super fluū. Alimētox aūt primo: Colere hec qdē rāta hec aūt ocra. i. vitellina. Et sm magis ⁊ min⁹ vtranq; multiplicitate obtinēt: vt alias coleras ꝑtermittam que apparēt in corpibus infirmis. Interiox vero gnto: Vomitat colerā purā. q. vitellū oui. postea vero qñq; viridis oñditur. Sic igit alia vt ab aduста. Pōt ñ ad Auer. rñderi: q colera vitellina lz dicat adusta a ga. nō tñ adustiōe tanta sm quā bu. incinerant nigre facti: sed talis est potiꝰ dicenda supassato quedā ⁊ cōterminatio. lz eni calor fortis adustionē iduceret: materia tñ resistit frigiditate phlatica iurta illud ꝓnosticox scdi: Cōtinētis sputū albū viscosuz rotundū a phlate accidē adusto. Et idco remanet humida viscosa: adustiōe ēt in ea ꝛcessa ꝓpter hoc non bz de hoc auer. aliter mordē. Neqz silr qz nutētior est in colore citrina. igit est calidior ea. Dom ēt non valere: qz color non dat solū q̄litati: sed ad hoc ēt opat sba rara vel densa. Nā sba subtilis minus colorē intendit. grossior aūt magis vt colera flaua oñdit languis citrina ⁊ vitellina. Inuenit ⁊ alia spēs colere dicta prassina idest porralis: colorē nāq; foliox refert porri ⁊ ex ipo ēt gnātur. Est ⁊ alia ꝓpter silitudinem quā bz ad colorez eruginis eris. eruginosa dicta seu zinaria: ⁊ qz ēt simile vt acutā ⁊ corrosiuā bz q̄litatē. Mrit eni in modū veneni cū ex nimia nascatur adustione. Et corrūpunt he due formā specificā colonis nālis: sicut ⁊ venenū. Sunt nāq; de gnē venenoz collz tertio cū alijs ceteris quax o igo magis exist a stomacho. Naly. Xo addit vnū innaturalē modū hūtez. s. colorē indici: que sigdez est expositio ei⁹ qō direrat prassina. Vel fortassis ꝛsurgit ꝓ modū adustionis sanguis vt apparebit ꝑ. a. ꝑter. Ipse nanq; tanq; medicine sufficientior ꝛpilator: septē ponit colere innālis species. Nō eni expssit famosas solū verū ⁊ infamosas. Colera nāq; inaturalis efficit aut qz sibi ꝛmist est res extnea: vel qz in seip am cām acgrat inaturalitatis. Et ꝑma quidē dupler existit. Nā alia est nota famosa. qō duplicit ēt aduenit. q: qō et adiungit: vel est phla tenue ⁊ sic est citrina: aut grossuz ⁊ ita vitellina. vt dictū a Ba. extat antea. Quedam Xo min⁹ cognita ⁊ famosa est colera. que dr adusta: que ēt dupliciter ꝛsurgit. Aut eni colera rubea in se ipsa cōburitur ita q̄ subtile ⁊ cinerit ū remaneant simul iuncta: vel vt colera nigra ab extrinseco colere occurrat nāli ⁊ sibi admiscet: que min⁹ est mala ꝑdicta: quā interdū euacuari ꝛtingit. Que Xo ex se corrūpit: ipa ēt dupler inuenit. nā vna hmōi magis gnātur ab epate. que est subtile ex adustione sanguis gnātum: cui⁹ grossuz colera extat nigra. Altera Xo gnātione plus accipit a stomacho. Que it erū in prassinā sepatur ⁊ viridē vt eris erugo vt oīsum antea. Ne quidē ⁊si odiose sint oēs nature: ita q̄ ēt nālis ꝓpter hoc fuit sm Ysaac in libro vl'i dictax in kisti a natura locata: extentq; calide ⁊ ficce: sm ñ magis ⁊ minus. Nam deterior ⁊ calidior ceteris est eruginosa: deinde prassina demūq; ex adustione sui ipius facta postea facta ex subtilis adustione qō erat in sanguine deinde calidior lz non deterior naturalis rubea: clara postea deterior ⁊ calidior ex cōmixtione facta melancholie: demum: citrina: vltimo quoq; vitellina minus calida ceteris: licet in malitia fit vt excedens ⁊ excessuz se habens ad citrinam: ratione extēsionis

videas diuersorum colorum nomina
vt quid vtrique sit dictum

ɼ intenſionis diuerſificata. Propter ꝟ huius ſci endū q locus ɼ modus gnātionis praſſinę ɼ erugi-
noſe multipler inuenitur aſſignatus. Ba.n. ꝟo pro
noſticoꝝ ponit praſſinam generari in ſtomacho ɼ ſoꝛ
taſſe in venis. Plurimi ℞o dicunt quaſi illi conſen
tientes praſſinam ɼ eruginoſam magis a ſtomacho
Cuius qdem ſeries greca. Quēadmodum ſit in coꝛ.
poꝛe ꝑm naturaꝫ ſe habente colera flaua: ita ɼ porra
lis altera contra nām. Et videtur ipſa multotiens in
ventre gnāta aliquoꝝ idigeſtione ciboꝝ aut olerū
ḡles ſunt cicle cepe ac caules. Appet ăt aliqñ fine
boc tale quid generari morbi ratione in venis ɼ reu
matizare vel in ſuperioꝛē ventrē aut inferioꝛē calidi
tatis in coꝛpoꝛe contra naturaꝫ oſtenſiua. Et adhuc
ibidem in antea. Flauus ſiquidez humoꝛ reſoluta ip
ſius ſeroſa humiditate ɼ cōmixta viridis apparet vi
rus vero colera videlicet eruginoſa. In ſecundo ve
ro compl xionū ponit coleram praſſinam ſimplici/
ter in ventre generari inquiens: q quibus inventre
calidioꝛ extat complexio: colerica generatur ſuper
fluitas: ſimilis praſſio viſa. Rubea vero aut palli-
da eſt omnino in qbus ex epate exiſtit ɼ citiſſime di
gerentibus. Quibus autē hec ſimilis paſſio gene-
ratur bos oꝫ comediſſe nō panez aut carnē poꝛc naz
aut quid his ſimile ſed calidus aliquoꝝ horū. ɼ ſolū
in male digerentibus generatur in ventre. In de ni
gra vero colera vt tactuꝫ aliqualiter: ſicut mixta ſub
tilis humiditatis flaua colera ꝑm colorem qdem pal
lidioꝛ ſit: ɼ conſiſtentia humidioꝛ: ita quando hec p/
amplius euapoꝛauerit: crudoruꝫ ouoꝝ ꝓpinquita-
te ſimilatur: ɼ ꝓpter hoc vitellina. Ipſa qppe co/
lera ſiue pallida ſiue flaua ſiue vitellina videatur in
vaſis generationem hꝫ. Scōm vero ventreꝫ praſſi
na quedaꝫ generatur colera. hanc autē taliter appel/
lant a coloꝛe praſſinoruꝫ cognominātes: ſeu ɼ viru-
lentam a viru. ſ. eruginoſaꝫ. Iſaac quoqꝫ quinto fe/
brium: ɼ in dictis vniuerſalibus vult omnes preter
naturalē ɼ claraꝫ rubeam in ſtomacho generari ing
ens. Naturalis ruffa habitat in felle: ɼ virtus eius i
epate: non naturalis eſt in ſtomacho. eſt tamē diuer
ſe vitellina crocea praſſina ɼ eruginoſa. Quaruꝫ cau
ſa qꝛ naturalis colera ad ſtomachuꝫ veniens: mi ce
tur cuꝫ hu. in ſtomacho exiſtentibus. Quod ſi fuerit
laudabiles ɼ temperati ex cibo generati contempe-
rato: colera ruffa in coleram mutatur croceam natu
rali vicinantez. Quod ſi humoꝛes quibus colera p/
miſcetur frigiditati attineant ɼ humiditati: colera in
vitellinaꝫ conuertitur. Si autē humoꝛes inuenerit
in ſtomacho calidos ɼ acutos: vt ex piꝛre ſynapi
poꝛris alleis ɼ ſimilibus generatos caloꝛ augmenta
tur coloꝛe ɼ praſſij redditur coloris. Quod ſi iſta co/
lera in ſuo permanſerit acumine ɼ caleſecerit eaꝫ ca
loꝛ extraneus: ſicut caloꝛ temporis aut aliaꝝ reꝝ in/
tenditur hiqꝫ eruginoſa. Quoꝺ autē vitellina ɼ ci-
trina: vt aſſerit contra alios in epate ponentes i ſto/
macho generari: veritatem nō videtur h bere: qm̄
non poſt modicū ſubdit. Si materia febꝛis fuerit ve
ra colera. i. ruffa: generatur cauſon: ſi crocea fit ter-
tiana. ſi ℞o vitellina naſcitur emitriteus. Cū igitur
materia exiſtens in venis febrē inducat continuā: et
nō que extra: tūc nullā contingeret eē febreꝫ ex cole
ra continuā: preter ſoꝛtaſſis cauſonē. Dico autē ſoꝛ
taſſis qꝛ ēt colerā ruffam videtur ſolū in kiſti locare
Neqꝫ emitriteus ſoꝛet vnq̄ non certus: ſeu non ve
rus apud ipm̄ conſurgens ex putrefactione colere in
tra venas: ɼ pblatis extra. Neqꝫ coleras has intel/
ligendū generari in ſtomacho. i. in eiꝰ venis: veꝝ in
ipſius ſpacioſitate. Et ideo forſan dicit croceā inter
dum in epate generari: cum ſanguis ſit humidioꝛ cꝫ
decet. auer. aūt concidit cum ipſo cꝫtum ad genera
cōem praſſine ɼ eruginoſe quoquo mō. Inquit enim
vniuerſaliter q cauſa generationis illarum eſt: quā
do colera egreditur a ſua natura in caliditate ɼ ficci/
tate: ꝓpter ſparſionem illius ad ſtomachum ɼ miſce
tur tunc cum alijs humoꝛibus ɼ ꝓprie cum melan/
cholia: ɼ ibi recipit aliquam ſpeciem putrefactionis
ɼ peruenit ad talem complexionem: ɼ in hoc diuer-
ſificatur a ceteris. Ponit enim forte has per modū
putrefactionis: ɼ non aduſtionis vt ceteris cauſari.
Neqꝫ ēt ſic ſentiunt coleram in ſtomacho melancho
lie per miſceri: ſed phlegmati tm̄ cum magis ipm̄ nō
ſic autem inhabitet melancholia. Aꝛ. vero cum eo q
ipſas ponat magis a ſtomacho generari moduꝫ dat
quomodo generentur in ipſo dicens: ſibi videri praſ
ſinam ex vitellina generari cum aduritur. Ex epate
nanqꝫ vitellina que etiam ꝑm eum ab illo dicta ma/
gis generari in ſtomachum concurrit. Praſſina nā-
qꝫ cum aduritur in eam introducitur nigredo. q̄ cuꝫ
citrinitate iuncta: viriditatem cauſat nigredini atti-
nētem caloꝛ enim in humiduꝫ agens nigredinem idu
cit: vt apparet in lignis: ɼ ideo aduſta omnia fūt ni-
gra: vt ligna carbones extincto igne. Aꝛ. de coloꝛi-
bus dicit demuꝫ ſibi videri zimiariam ſeu eruginoſaꝫ
ex praſſina generari: cum aduritur intm̄ vt eius exu
cetur humiditas: vt ɼ ſui ſiccitate ad albedinem re/
dire incipiat. Caloꝛ enim agens in ſiccum dealbat.
vt in c rbone oſtenditur. Vernꝫ circa predicta mul
tipliciter contingit dubitare. primo qꝛ colera quecū
qꝫ non videtur ex epate ad ſtomachum occurrere cū
paucis poꝛis felleus ad ſtomachum extendatur: di
uiſus: ſed continuus magis petat inteſtinum duode
num compꝛonum: re. a. ſecūdis ɼ tertio. iſ. Sic igit
tales colere non poterūt ni rarius generari. Dicen-
dum duplr primo qdem qꝛ ſicut rarius poꝛus ad ſto
machū mittitur felleus: ita ɼ he colere praſſina ɼ eru
ginoſa in paucioꝛibus adhuc generantur magis vel
ꝛ non ſit purus ad ſtomachum: eſt tamen poꝛꝰ ſem
per ad duodenū continuatus parū ſub pileron ven/
tris ſituatus: ita q colera perueniēs illuc repitur ſur
ſum ad ſtomachuꝫ: ſi fuerit debilis ſuperfluitatuꝫ re
ceptiuus: aut indigente tempoꝛe attractionis virta/
te. Amplius dubitatum quoniam conceſſum eſt co
leram quandoqꝫ ventrem intrare vt videtur ēt vel-
le. Rafis in diuiſionibus dicens q vel habꝫ tria oꝛi
ficia: oꝛificium. ſ. adherens epati: ɼ oꝛificium adhe/
rens ad inteſtina: ɼ oꝛificium ad ſtomachum. Intel/
ligendum qdem q non tria incipientia kiſti: ſed duo
tantum: ſed vt tacium ſunt tria quoad extranea in q̄
terminātur. Nam alterum puta deſcendēs diuidit i
duas partes: quarum maioꝛ continuatur in teſtinis
ad que colcram tranſmittit: altera vt maioꝛ contin-
gitur ſtomacho: ɼ per eam in eius concauum colerā
mandat: tertio theoꝛice. In primo vero eiuſdez par
tem coloꝛe mittit ad ſtomachum: quo per illam fit ci
boꝝ digeſtio. Almanſoꝛ etiam et Auer. dicūt co-
leram in ſtomachi funduꝫ tranſmitti vnde tertio. iſ.

Et habet orificium ⁊ meatū ad partes stomachi. Cō currit igitur in ipsum. In oppositū quinto enī de iuvamentis particularū. Non fuit cursus colere ad purgandum in stomachū ad purganduz illud qđ in eo generatur ex phlegmate: propter illud qđ timeba tur de nocumento quod accidit stomacho ex tali colera festinaretur eni exitus cibi a stomacho anteq̄ di gereret: cum indigeat permanentia in stomacho lon ga. donec paulatz digeratur. vnde q̄rta prim⁹: Stomach⁹ non habet qđ ipm mundet: sicut intestina coleram rubeam. Dōm aliquos voluisse coleram nō ire ad stomachum: quia non vadit ad fundum eius. Qđ tamen est contra p⁹emductorz aliquos: sed vadit inquiunt ad os stomachi deorsuz: vt confortet expulsiuā. non enim intrat substantiam stomachi: nisi plus mandetur. Aut inquiunt ꝙ he in grossa obtunditur hum iditate stomachi phlegmatica: calorq̄z ipsius inde acuitur. Aut dōm sicut tactum prius: ꝙ in pluribus hominū ⁊ marime naturaliter se habenti / um: colera non transducitur per porum felleum in ventrem: sed in intestina solum ad quos hic se transtulit. Ba. Interdum autē ⁊ in his qui minus natu rales extant: vt calidiores epate. Natura porū etiaz produxit mittentē coleram in ventrem: vt euomeret quandoq̄z. Neq̄z hunc aplius ledit: quia vt multuz bi caliditate attractiua epatis ⁊ frigidū ipsuz habent ne transiens per intestina excoriet. In plurimis enīz vnus est tantū a felle porus tendens in intestina. In terduz vero cuz hoc in stomachum alter diffunditur Ex his vt ad multū est minor reliquo: rarissime autē econtra: vt in saulo sacerdote apparens complexionuz ⁊ re. a. scōis. Vel sicut transtuli ex greco dicēdū ꝙ pars modica colere occurrit in ventrez: ⁊ non est ꝙ non tranleat omnino in illū. Cuius est series ista: Manifestuz ꝙ colera plurima in ventrez confluente fm aliquā dispositionē non contingit in ipso manere cibaria. Morso enī a humoꝝ acredine vexatur ⁊ stimulatur valde ab eo: velocez contentoꝝ effici excretionem. Si autem in ventris peruenerit orificiū: vt sensibilissimū existens dolent ab ipso vehement mor si ⁊ nauseant ac euomunt. Rursus: horuz gratia be fitatur quoniam videtur ꝙ subtilior pars colere per transeat cum sanguine: ea que vadit ad fistim: quoniam illa descendit multa: ⁊ ad multū in intestina in ferius entia. quod autē tale grossius ⁊ grauius Eti. citrinum colericuz qđ ostenditur colere in spuma sānguinis phlebotomia est subtilius visuz colera expressa de chisti. Adhuc colera vadit cum sanguine propter euz subtiliare: facereq̄z tandem penetrare. hec autez perfectius colera operabitur subtilis grossiori Subtilior ergo vadens cuz sanguine ea que ad chistim transmittitur. In oppositum. primo enī theorice: Quod in colera subtilius est acutius. ⁊ clarius trahit ad se fel. Quod autem minus est acutuz ⁊ clarum. natura cum sanguinē ad omnia mittit corporis membra. vnde primo prima: Quod autem de ea collatum est ad chistim transmittitur fellis. Id autē subtilius. Palin fm Isaac: Ideo natura coleraz incarcerauit in chistim ne sui effrenitate partes lederet eis occurrens. Sed hoc proprie inest subtiliori quia fit amarior: cum acutate quadam ⁊ penetrabilitate ac mordacior. Minus autez subtilis in his remissa: nō tantum distat a sanguine ⁊ partibus. Econuerso aūt de humore accidit nigro: quoniā quidē ipsius subtile cū sanguine permeat. Brossius autem splen in se attractione deducit: theorice primo cū naturaliuz secundo. Dōm ꝙ vadens ad chistim est subtilior reliqua cum sanguine eunti: vt indicatur naturalium secundo ita. Indiget autē sanguis nō minime. ⁊ tāto humore qui nondū vltime factus est ignis. Innuitur igitur duplex colera ignita: ⁊ ita subtilior ⁊ min⁹ subtilis qua indiget sanguis. Per oppositū autem melancholia vadens cum sanguine minus grossa est ea que tendit ad splenē. Subtile naq̄z ac grossum excessum iportant. Quod aūt cum sanguine vadit: opus sit tēperamento attestari. Ad primū igitur dicēdū ꝙ colera ad intestina non descendit sponte: verum magis regitiua impellente virtute: sicut ⁊ melancholia sursuz primo prima. Ad aliud dōm ꝙ ista non est vera substantia colere: que apparet in spuma illa supernatante: sed aliquid generatū ex euaporatiōe seu potius ex ipsius cfumatione. qđ ostendit secessus colere ex venis euacuate. Ad aliud dōm ꝙ sanguis non eget tanta subtilitate: qn colera minus subtilior būc valeat attentare: cū eo ꝙ non nocet vt reliqua membra etiam sunt grossa in qua ordinaf ⁊ meatus sufficientes. Adhuc dubitatur: quoniā non videtur bas coleras posse in stomacho generari sed in epate cum sint bu. Nam stomachus ordinaf ad digestionem alimentorū: ⁊ conuersionē eorū in chiluz. Epar aūt ad cōuersionē chili in chimū. vnde tertio colliz: Quod generat naturale: generat ⁊ non naturale cū corrūpitur eius complexio. Cū igitur stomachus non habeat generare humorē naturale: neq̄z innaturalē generabit. Rursus: he colere cum sint calidissime ab agente calidissimo generabunf. Tale vero nō ē stomachus: cū sit frigidus ⁊ siccus natura. neruosū est eni nō paꝝ ipius esse ⁊ exāgue. Epar quoq̄z calidus ⁊ sanguineū ⁊ mēbrū quantū habet de sanguie: tantum ⁊ caloris obtinet: primo complexionū: ⁊ so apparens de partib⁹. In epate ergo generabunf: ⁊ nō in stomacho: qđ nullus dixit. Dōm est ipas ī stomacho ⁊ non in epate generari: quia sui acuitate ⁊ malignitate substantiā tenerrimā corrūpēt epatis: quod natura nō finit. Adhuc humiditas ei⁹ est multa. Est nāq̄z fons humiditatis fm haly. vnde ꝓhibet earuz generationē cū sint ficcissime: ⁊ vnūquodq̄z in loco eius generatur cognato. Ad primū igitur inductoꝝ dōm ꝙ generatio duplex existit. queda est vera vnīuoca: ⁊ sic stomachus massam gignit ptisanariam: ⁊ epar humores. Est ⁊ altera impropria equiuoca: ⁊ hac colere he duo possent dici in stomacho generari. Vniuoca quidē dicit generatio: quoniaz hoc totum transmutatur in hoc totū: primo d̄ ge. ⁊ cor. ita ꝙ nō solū fit transmutatio in accidentibus: sed etiā in substantia. Nō enim permanēs est substantia in essētia ⁊ accidentibus solum transmutata. Equiuoca gdez per oppositū dicitur generatio: puta ꝙ in stomacho huiusmodi generent colere: quia viriditatem in ipso acquirunt ex acruminum esu: aut colera ab epate ad stomachum veniens alis formis induitur accidētalibus: vt colere: grossicie: duricie: ⁊ huiusmōi. ⁊ sic fortassis intelligunt dicentes eas magis a stomacho generari: quia formā talē in stomacho acquunt: licet materiā receperint ex epate pmanentē in substantia sed passionibus trāsmutatā. Et in hoc ꝯcidūt modi

ꝛ loci ēt generationis eaꝝ predicti: ꝛ ſi videaꝝ ſorte ſuperficietenus diuerſi. Aut dōz q̄ magis fūt a ſtomacho: ꝛ ꝓprie praſſina plus q̄n dcm̄ é per Ba. aliq̄ ipſaz gnāri inveniſ ꝓpter aliquā egritudinū: ꝛ eſſundi demū ad ſtomachuz. Ad fm dōm q̄ caliditas duplr eſt inſita nālr ꝛ acoſita. prima qdem calidius é epar. Eſt nāq̄z nā calidum ꝛ humidū Ya Vo ſtomachus lz ſibi inſita tridus ꝛ ſiccus ſit magis. Multa enī concurrūt ad ipm calefaciendum tertio nālium: ꝛ primo pria. Et oꝛ qdem lupius mediante diaphate ab ipſo calefcō adorti p dorſum ꝓcurrens poſterius ꝛ muſculi eiꝰ. Anterius qdem comentū adipinū cuz muſculis. A dextra Vo epar cu felle. A ſiniſtra quo qz ſplenē ꝓpter ſanguinē venale ꝛ artariale magis i ipſo contentū. hec oia circa ſtomachū intrinſā aduentitiam congregant caliditatez. vnde ꝛ humores pōt generare ſic extraneos ꝛ aduſtos. Epar aūt ſui calidi tate inata: ꝛ humiditate repugnat gnātioni hmōi humoꝝ: gnāt tñ eoꝝ māz: colerā puta vitellinā aut aliā Itidem dubitaſ: qm̄ cū Ym Ba. dcm̄ ſit colerā poſſe aliq̄ gnāri in venis: poterit ꝛ in epate ſilr gnāri: qm̄ in ipſo ſunt vene in qb⁹ humor capiſ: ꝛ nō i ſuba ipſius. Sepe nāqz Ba. digōnem venarū vocat eaz que epatis: ita q̄ non deficiet talium coleraꝝ gnātio in ipſo vt dicebatur ꝓpter quod id tenellū corrūperent ſui malitia. Dōm q̄ in epate vt apparet non cōtingit predictas coleras gnāri. In venis autē pōt ꝓpter caliditatem egritudinū quarūdam adurentium Neqz é ſilr de venis que ſūt in epatis corpe: ꝛ q̄ ab ipſo plongate. Nam tele venaꝝ exītium in eo ſūt tenuiores telis aliaꝝ venaꝝ exītiuz in toto corpore ārto de iuxamēto: vt perfectior fiat ab epate digō. Nā quanto cibus fuerit ꝓpinqor ſubſtantie epatis carnoſe: tanto velocioris reddetur alteratiōis ꝛ melius ſāguinis ſuſcipiēs ſpēm. Cum aūt ꝓlongatur ab epate venaꝝ tunice igroſſantur ꝛ fortificanſ: vñ .A. gnta pricula de aia. Non eſt illicitum Vtutes fortiores ꝛ validiores fieri eꝝ ſua principia: eo q̄ ſortiūtur mās per quas fūt hmōi: ſicut euidenter appz in neruorū origine: ꝛ in ꝓceſſu demū eoꝝ. Propter fm Vo ſciendū q̄ a nullis inuenio adhuc diligenter ingrenſq̄ ex predictis duab⁹ coleris egritudinē ponat cōſurgere ſed aut vomitu expelli: aut mortē ex templo adduci: niſi Mauēzoar ꝛ eius auer. collega: Ingt enīz ille. Febris que fit ex tranſitōe febris epbimere ad febrē colericā: ſi fuerit de genere praſſine aut eruginoſe: bēbit accidentia magis fraudulēta ꝛ vix poterit euadere ab ea. Et ſi euaſerit diu ꝑmanebit. ꝛ ſubdit ipſius demū ſigna dicēs q̄ ſit eius poriſmus diuturnus: ꝛ terminuſ egritudis ſilr. Et pauci ſunt qui ab hac infirmitate euadēt: ꝛ ſi euaſerint erit hoc poſt multū ſtudiū: ꝛ egritudinis ꝓlongatōem. Et poſſibile é ei remanere mala accītia ꝛ fraudulenta tpe q̄ſ longo. Tertio Vo collz. Egritudine que ab iſtis ꝓueniūt coleris: praſſina vz ꝛ eruginoſa ſunt icurabiles: ꝓpterea q̄ non recipiūt digōnem nec permutāt a calore nāli: imo corrumpūt formā ſpecificā ipſius: ſicut dcm̄ prius venenum. Quarto vero illius ponit ex hic cauſonem fieri ingens. Et peior ſpēs cauſonis ē illa: que fit a colera zintaria vel praſſina. Et illius poriſmus longus ē ꝓpter inobedientiā humoris illius ad digōnem recipiendam. In ſeptimo quoq̄z ſi ebris tertiana nō fuerit ex colera pura ſz erit ex vitellina. hanc. n. voluit in tertio ſentire Ba. fore aduſtā Fo nālium. Morqz ſubdit. Vel praſſina aut eruginoſa nō euadet hic a periculo maxio: ꝛ precipue cum fuerit ex praſſina ꝛ eruginoſa. Et mihi vr̄ ait ipoſſibile q̄ aliqs ab eruginoſa euadere poſſit: dicit ēt cauſonem ꝑ alios ipoſſibile fore ex colera nāli. Hi qdē ſūt ſermones hoꝝ virorū: quos ſi qs diligentia conſiderat: non ſolum ad alios ſunt diſſoni: vez ēt inter ſe ſatis diſſentiūt. Nam Zoar ponit eē poſſibile. cum difficultate ꝛ mē quadam grādi a febre predictarum coleraꝝ hoiem poſſe euadere. auer Vo iſti Fm qd ad aduerſus ait ſibi videri ipoſſibile q̄ qs a febre euadat ex colera eruginoſa. Adhuc ſi be colere adeo vt ipſi ēt teſtanſ ſunt praue qūo febris caruz ꝓlongaſ ꝛ etiā poriſmus. Quare ēt Fm auer. cauſonē inducūt: cuz ſit febris continua ſine paroriſmo: ꝛ be habeāt paroxiſmū. Aut qūo generaſ cauſon: ſi nō fit a colera nāli: ꝛ nō tamē ꝓut eſt nālis. Non. n. fiet a citrina neqz a vitellina nō aduſta: cum be ſint frigidiores nāli neqz ēt a vitellina quā in tertio vocaūt aduſtam: qz in ſeptimo ait q̄ vitellia nāli frigidior exiſtit. Qūo ergo faciet vitellina cauſonē: ſi frior naturali. Aut fortaſſis vitellinam nūc accipit cōiter cū alijs nō ſuans quod ꝓſumpſit affirmare ꝛ imponere Ba. tertio. vr ſi vitellina aduſta ſit alia ꝛ praſſina ꝛ eruginoſa: diſtingue nobis didaſcole. Aut quod dicūt hi viri exīneuz ꝛ ē inſolitū valde. vñ ꝓpter iſta ꝛ ſimilia auer. maxime ſermonē nō compbendo. Dōm igitur extra ipm colerā vitellinam duplicē facere. vnā qdem per cōmixtōem pdictā magis eius obtinētem nām: alterā Vo per aduſtōem ꝛ igroſſatōem ſube: qua color inuenit Ba. igiſ q̄z breuius nālium Fo gnātionem aſſignās humoꝝ: cum in alijs eam tetigerit opuſculis duas tm̄ coleras enodauit: nālem vz ꝛ inālem: ꝑ colerā qdem vitellinam ꝓfectiꝰ q̄z per aliquā aliaꝝ audiēs oēm colerā inālem duplici ptacto gnātam mō.

Propter tertū Vo ſciendū cum alijs magis dico q̄ et colera ꝓprie eruginoſa febris neqz aliq̄ egritudinū pōt cauſari: ſed potius vomitu emittiſ: aut mortē repentinā inducit. In colera Vo praſſina dubitandū ē vtrūq̄z. Quod aūt ex eruginoſa nō ꝓſurgat febris: neqz ex praſſina ꝑter hoc q̄ non inuenio ab alijs egritudinē ab his coleris poſitaz fieri. Ysaac febriuz qnto de ipſis talem in cōi ꝓfert ſermonē: praſſinam ipoſſibile ē in epate gnāri: neqz tranſit a ſtomacho: neqz gnāt febrē: qz non tāto tpe in corpore ꝑmanet: vt putreſiat ꝛ febrē generet. nā. n. ſp ſe coadiuuat: vt eā a corpe expellat ꝓpter eius malignitatē. Qd̄ ſi nā defecerit eā expellere negens incendit corpus et hō moriſ. Subditqz igiſ ſi talia de praſſina accidūt: quāta maiora et certiora de eruginoſa eueniēt Et firmatur qz alimentoꝝ tertio alie omnes colere videnſ difficulter euacuari: et egrotāte corpore viridi excepta. vñ in dictis vlibus. Eruginoſa peior et corrupt ibilior ē praſſina. Quare velociter deſtruit et mortificat. Qd̄ et rōib⁹ cōfirmaſ ſuppoſitis q̄busdā ꝓus/vt q̄ natura nō moueſ niſi percepto nocumento. Et qz huiuſmodi colere peſſimas habent qualitates acutaſ mordicatiuas: ac q̄ fiunt in ſtomacho: ꝓpriq̄z eruginoſa. Et q̄ ſtomachuſ eſt membroꝝ ſenſibiliſſimū et maxime os ipſius ārto de accidenti. Ipſi. n. ſenſus ineſt ꝓter naturalem ēt animalis. Et q̄ continet in ſtomacho facillime educiſ: qz ꝓpria ipſius eua/

vid: q̄ auicēnoar ꝛ auicen ſibi ꝛꝓdicta praſſina ꝛ eruginoſa poſſe cauſari/

cuatio est p vomitū. Constantin⁹ de stomacho: Via vero que educit breuis ⁊ lata. Cōsurgat igit nūc sermo talis: Natura nō movet: nisi pcepto nocumēto Sed ex hmōi coleris pcipit nocumentū: cū sint acutissime: stomachus sensibilissimus. Euomunt igitur ex stomacho: cū fiant i ipo anteq̄ egritudinē iferant Sicut eni natura habēs colerā odio: ipsam in chisti incarcerauit: ita ⁊ has statim studet expellere quātū potest: ne ipam interimāt: ⁊ ideo videm⁹ eas euomi intpolate. Sed cōtra non vr q̄ expellat: adeo confestim ex stomacho: vt egritudinē nō gnēt: qm̄ q̄ generat capillos virides: cū hoc fiat tpis mora: potit ⁊ febrē inde causare. Sed capilli visi sunt virides: ⁊ p prie in tpibus cuiusdā. biq̄ ab hac ꝓueniebant colera cū sibi attestent: ⁊ ēt hebdomoda q̄libet hanc euomebat ꝓdice. Dom dupl'r: aut velut apparebit q̄ prassina pōt iterdū febrē gnāre: vel q̄ capilli lz efficerent interdū virides: nō tñ putrescebat colera prassina: vt febrē causaret: qm̄ expellebat continue sicut ēt gnābatur nō putrescēs. p multas tñ ipsius gnātiones capillos i viride colorabat: fumos isectos ea superius demandās. Amplius quecūq̄z febrē causāt humoralē: putrescere ⁊ cor petere oz: cū fumus putridus cor petēs sit cā febris ꝓiuncta. Sed q̄ sūt ignis ⁊ vehement ignita nō putrescunt: ⁊ iō alia elementoꝝ ipurata putrescūt p̄ter ignē. Talis vero est colera ꝓprie eruginosa: cū ipsa sit calidissima ⁊ ficcissima Veruz ꝫ hoc vr esse: q̄ p̄mo p̄ma humor dr corpus humidū liquiduz. Sed hmōi colere sunt humores. qō āt est humidū ⁊ calidū pōt putrefieri. Ab his eni causatur putredo: q̄rto methauroꝝ ⁊ .ii. de ige. Ad huc melia res ficcior corpis putrefit ⁊ febrē gnāt: ⁊ colera fil'r nālis res corpis calidior distemperātia iequali. putrescent ergo ⁊ febrē generabunt. Dom q̄ he colere ⁊ ꝓprie eruginosa mime putrescunt: cum sint ignee ficce valde. Et qō dr p̄mitus humidū liquduz putrefieri: dom q̄ nō oē tale putrescit. Oportet eni q̄ in humido putrescibili non adsit calor adustiu⁹ ⁊ ꝓdensatiuus: vt hic humidū ercludens vehement ⁊ ꝓsumēs. vñ p̄mo p̄ma: zinaria generat ex prassina cuz tñ adurit donec ei⁹ humorositas ficcat. remanet tñ vtrunq̄z sub humoris nā. Ve nāq̄z colere ꝓprie q̄z ziniarie sunt velut vlcera corrosiua nō putrescere potētia ipoꝝ caliditate imensa ⁊ ficcitate: apparens q̄rto quarta. Aut dom q̄ hmōi humor nō hz tps sufficiēs in quo putrescere possit: vt mox apparebit: neq̄z melia ficcior est hmōi colera: ⁊ marie postea: qm̄ melie fm medicos inest nutrire: pp qō oz aliquā humiditatez retinere. Verū est tñ q̄ aliqui pp hoc putauerunt meliam nō posse naturalē febrē causare q̄rtanā: quarto p̄ma. Siccitas eni acq̄sita in colera: precipue in eruginola: pp id q̄ colera existit: ⁊ ꝓpter caliditatē humidū ꝓsumentem itensior reddit ficcitate colere nigre nālis. Rursus qō facit febrē oz hre sufficiēs tps: in quo ipsa valeat gnāri: vt effectus iducat: cuz tria oz ꝓcurrere agens vigorosuz: patiēs disposituz: ⁊ tps in quo agens patiēti applicet: dria. 93. ⁊. 94. Sed tps non reperit sufficiēs: in quo ex eruginosa pcipue possit febris cāri: cuz ipsa fiat mediante putrefactōe. hoc aūt indiget tpe: cuz sit actio quedā ⁊ cōuersio humoris: vt febris iducat sit transmutatio plonga: p̄mitus eni oz cām preter alias remotiores supesse ꝓiunctā; ⁊ fumū putridū ab ea resolutuz cor petentē: deinde remissio illius fumi a corde in totū corpus. Ab eo nāq̄z febris in totū demandat subiectū: nisi fuerit impeditiuū. Colera igit ꝓprie eruginosa febrē nō causabit: neq̄z vl'r egritudinē sed mortē festinā: nisi vomitu expellat: vel forte secessu. Cuius. qdez vomitu sequūt qñq̄z dolores oris stomachi adeo vehemētes: vt accidāt spasmus: syncopis: desudationes frigide: ⁊ puitas pulsus oimoda. ii. d inge. Sed circa id dubitare ꝓtingit: q̄r dictū putredinē tps expetere. Cui⁹ ꝓriū scribitur q̄rto p̄ma: Putredo non hz tēpus: ⁊ ꝓuersio sanguinis in coleram nō fit nisi in tpe. Dom q̄ id sufficienter onsum dria. 89. Nō eni intēdit dicere. a. q̄ putredo nullo mō hz tps: cum fit alteratio quedā ad febrē: ⁊ ois alteratio ci fit vere motus: fiat in tpe qnto physicoꝝ. lz vult inotescere q̄ tps minus est quo ex sanguine fit putredo eo quo sanguis in colerā trāsducit: cū plures hic regrant motus ⁊ trāsmutationes. Dō aūt huiusmodi colera precipue eruginosa vt dictū fit adeo venenosa ostendit: qm̄ venenū ē humiditas subtilis horribilis qlitatis Haly. Et qlitas veneni est diuersa: q̄r aliqd qō est ꝓpinquū humorib⁹ ꝓuenientibus corpi: aliud qō extat lōginquū ⁊ aliqō qō hz qualitatē venenosam prauā. Et ideo cū he colere sint tales: non est mirū si natura conatur eas expellere marie vomitu. Nā eo educūt multe spēs humoꝝ phlaticoꝝ: colericoꝝ: melicoꝝ: ⁊ spēs veneni diuersar. ⁊ sāguis euomitur interdū: qnto interioꝝ. Neq̄z ēt mirandū si hmōi venenum in corporibus generatū: cuz sit q̄litatis multe possit mortez inducere repentinā: serto interioꝝ: qō menstruū retentione corruptū: ⁊ marie sperma in subito a coitu ꝓprie abscisis pōt egritudines pniciosas ⁊ mortē inferre festinā: cum videm⁹ ex prauissimo araneaꝝ veneno: ⁊ precipue scorpionum synthomata seuissima ⁊ mortē ocntingere non parū. Similiter videmus mēbrū stupefieri ex tactu modico torpiginis ⁊ a ꝓtactu etiā saliue canis rabiosi. Merito igit menstruū ⁊ ꝓprie spma corruptum: pōt in venenū deduci. vñ Haly: Fortasse ex spma te est aliqd simile veneno. Poterit ēt non minus q̄ humor paratus: in venenū ꝓuerti: cum fuerit violente qualitatis ⁊ locus aptus in illud. De colera vero prassina non simplicit enunciandū q̄ febris ea possit gigni ⁊ marie cum non sit condensata vt eruginosa alijs plus possit admisceri humoribus. Generat ēt non solū in stomacho verū vt dictū ⁊ in venis vt alijs cōiuncta humoribus non sit ēt vt eruginosa nature odiosa vt statim pcepto expellat etiā nocumento neq̄z putrefactioni resistens. Q̄ō fortassis vr concedere. a. quarto p̄ma inquiens ipsam fieri ex chimi subtilibus plurimū quoꝝ est colericū vehementis subtilitatis ⁊ ꝓfundatio male substātie venenose cū iam accidit putredo in corporibus calide ꝓplerionis ficce valde. Ista vero mala substātia venenosa q̄ ꝓfundatur colera fm plurimuz videtur prassina cum ipsa dicta sit de genere forte venenorum. Et ego quidez febrem istam in iuuene quodam vidi complerionis ficcissime ⁊ calide etiam valde cum accidentibus huiusmodi vt calore vehementi interius ⁊ siti frigiditate extremorum: syncopibus aliquando ⁊ affligebat per tertium maxime qui fluxu largissimo ventris superueniente colere prassine aquose cessanit febris. In cuius etiā fluxus ob virtutem laboratum fuit re

ſtrictione: ⁊ iſte gdem iappetibilis factus vir deglu
tiēs ⁊ nihil ſumens: circa ſeptimaz ab inde tabefact⁹
expiranit. Recte nāqz illa praua colera ipſius ſpūs
⁊ cor vulnerauerat inatos. Et qm̄ que ſunt hmōi co
leraꝝ raro emergūt: auctores vidētur ſibi adiuicem
diſcordare: cū huius artis plurima e xpimēto magis
q̄z rōe capiank. vñ de his que raro ꝓtingūt certifica-
ri nō pñt interioꝝ qnto. Propter q̄rtū vo ad pri
mū gd dōm viſum. Ad aliud dōm q⁹ febris illa non
fuerat va: ſed quedā potius iflāmatio er conamine
vomit⁹ cōſecuta ⁊ dolore. vñ.iz. de inge. nō ponit fe
bris: ſed tm̄.4. accītia pretacta vel q⁹ ſe. er alia p̄erat
mā. Ad aliud dōm q⁹ he colere ſūt deteriores melia
ſubtili terrea fermētāte terrā. Sunt.n. calidiores ⁊
acutiores. lz.n. illa mlia in terrā ebulitōem ⁊ fermē
tatōem iducat: nō tm̄ ē ſic calida ⁊ acuta vt he. Sed
ſui q̄dam hoc cauſat dimicitate ſeu acredine: ſic ace
tū ebulit ſup terrā ⁊ fermētat: nō ſicut alioꝝ: aut fru
ctis ſerēt⁹ euforbiū liquor cū nō eſt adhuc ꝓdēſat⁹
in gūmi. Egritudines ēt q̄ fiūt ab hac mlia nō fiūt pu
trefactōe: ſz magis q̄daz corrosione ita q⁹ ipſa ē apta
egritudines cāre ſui minori acuitate ⁊ tarda penetra
tōe: nō aūt colera ⁊ ꝓprie cruginoſa cū natura ipſam
nō patiaṫ rpe. Ad aliud dōm q⁹ humor dupl⁹ deſtitu
itur a regimine nāe: aut q⁹ nā non laborat circa ipm i
ꝓſeruādo ⁊ reducēdo eum ſi peccet ad benignuz. Et
ſic hic humor derelinqtur a re. nāe. non aūt ſanguis
aut phl̄a. Vel dicit deſtitui: or natura non curat de
ipſius expulſione: cum non iſeſtet ipſam eo q⁹ qualī-
tates nō hēat vehemēter exceſſiuas ſicut aliq̄ melia
⁊ precipue phl̄a quoddā. Nō.n. hec mouet: niſi p-
cepto leſiuo apparens tertio nālium: ⁊ ita he colere
nō derelinquūtur. vt declaratum a re. nature: imoꝝ
quantuz poteſt ſtudet eas a corpore au rtere. Ad ali
ud dōm q⁹ lz colera praſſina gnētur interdū in vēis:
natura expellit eā ad ſtomachū ſi fortis fuerit. Aut di
ctū non fore ipoſſibile generari ex ipſa febrē ſyncopa
lem minutā ſubtilē. Ad aliud dōm q⁹ lz he due cole-
re ac cruginoſa ꝓportōem habeāt cum febre nō tū cū
cā ipſius. i. putredine vt oñſuz. Sine vo ipſa febris
nō cōſtituit humoralis: neqz ois calefactio febrē in-
ducit putredinis: ſz vehemēs i qua fumus putredis
cor petit: ⁊ ipm e uſqz calidū nō ſtatim ꝓmit ſz ſe tm̄
inde ad oia corporis demādaṫ mēbra. Ad aliud dōz
q⁹ multa venenoꝝ q̄z q̄z fint talia a totū forma ſpeciſi
ca dcā: vt appet de veneno ſcorpionis ⁊ aranee: ma
gis tū ſuſtinētur a natura: q̄z hmōi colere. non enim
ſunt tante quantitatis. Sunt.n. vt venena in multa
quātitate ſuſcepta: q⁹bus irritata natura mor ſuper⁹
vomitu foras educit: aut iferius q̄z parum ledentia
q̄ mortificaſſent ſigdem retenta. Neqz ēt he hūt q̄li
tates ſic pniciosas ⁊ acutas ꝓpter quod natura cona
tur ilico expellere nocumētum inde ꝓcipiēs ex ipſaꝝ
acumine vehemēti. Et ꝓprie cū ſtomachus ſit mem
broꝝ ſenſibiliū. Sil⁹ ⁊ venena que exhibentur: alia
dulcib⁹ admiſcētur: vt eoꝝ mala qualitas occultet.
vñ natura ſubdulci decepta venenū ad ſe trahit: ꝓp̄t
quod ꝓcipit quarto. 6. q⁹ q timet ne i potu ſumat ve
nenū: oz ſibi ꝓcauere a cibis dñantium ſapoꝝ in ace-
toſitate: aut acuitate vel dulcedine ⁊ dñantium odo
rum. Sūt ⁊ venena pfida: neceſſe cito inducētia plu
rimū ſubtilis ſubſtā e ligde. Ad aliud dōm q⁹ tranſ
latio illa praua ē. nō enim ponit ſeriem rectaz Hip.
ſed ſniam ſolam: ⁊ illaz iterdum pfecte: ſicut ex trāſ
latione ētz arabica. Sz in ea hic ⁊ vbiqz vba oio ⁊
ſniam ſapti Hippocratis. Cuius qdem ſeriee. Bi-
cus aūt ſiue ꝓfectum ⁊c. Arabica vo ſibi cōſonās.
Quādo fuerit in corpi infirmi vlcus. Nō ergo loqui
tur Hip. de antracis ſiue carbūculi idē erūtis cole-
re: vex vlceris: nec huiuſmōi color cauſatur ex cole
ra praſſina ſeu eruginoſa: lz viridis efficiatur ſiue li-
uidus: lz ex mlia cōcreaṫ aduſta. Jngt.n. q⁹ quando
vicit in corpe humor mlicus eſt color eius aut liuid⁹
aut viridis. Differentia.92.

Vod in empiala non ſit frigus interius ⁊ ca
lor exterior vī per Jſaac febrium qnto hui⁹
oppoſituz ſcribentē. Adhuc ſm Ba. febris
generat in corpore: quēadmodum ignis ex lignoꝝ i
flāmatōe. Sed in hac calor eſt magis in parte iſima
⁊ ꝓfunda lignoꝝ: q̄z in parte exteriori aeri apta. Cū
igitur in empiala phl̄a vitreum in quo ꝓfundatur ſit
in corporis ꝓfundo illi caliditatem inducet forriſecuſ
vo fritatem non potens ſui fritate febre calefieri oi-
quaqz. Rurſus: febris empiala ſit ex phl̄ate frigidio
ri ꝓfunditus putrefacto cum ſit humoralis: putrefa
ctio vo ſit a calido. Quod aūt tale vbi eſt calefacit.
quo vo deficit frigus oſtenditur: quare in empiala
color erit interius ⁊ frigus exterius. Quod autem i
lipparia frigus ſit interius ⁊ calor extra monſtratur:
qm̄ ſit ex colera ſola vel coniuncta phl̄ati vitrea: aut
mlie; ſed colera petit exteriora calefaciens phlegma
quoqz vitreū ⁊ mlia interiora. Galin: calor eſt in p-
te ad quā tendit. hmōi aūt eſt exterior ſuperficialis:
cum eius motus ſit de cēntro in circūferentiam. Ca
lefient itaqz exteriora in ea: ⁊ infrigidabūtur interio
ra. Cuius contrarium ſentitur Serapionis ſerto: et
quarto prima habente. Jn empiala interiora infrigi
dari: ⁊ exteriora calefieri: in lipparia vo econtra quo
rum tangentur conſequenter motiua. Quod autem
talis diuerſitas caloris ⁊ frigoris in neutra hax poſ-
ſit exiſtere ꝓbatur: q⁹ febris ꝓcedit a corde per arta
rias ⁊ venas in totum corpus: ſicut ratio teſtatur ip
ſius. Quod autem hmōi ſimul vtranqz ptem cale-
facit iteriorē. ſ. ⁊ exteriorē: nō itaqz ⁊ reliq̄. Pro
pter primū gdē ſciēdū q⁹ gd ſit calidū: gdqz frūm: et
gd iterius: gdue exterius: notuz ertat ⁊ multis. Eſt
aūt empiala dicta grece ſuper alia: eo q⁹ calid⁹ ē ſup
frigiditatem: aut vtraqz ſup alterā: q⁹ frigus ſit vbi
qz vt oñdetur ꝓiungit cum calido ſm Ba. ⁊ Galy
ab. Epi. nāqz greci ſupra iportat ⁊ ali. i. alia inde epi
ala. Lipparia vo dī q̄ſi pinguis. Lipparō. n. pingue
Sicut nāqz pingues calefiunt iterius: ⁊ frigeſcūt ex
terius: eo q⁹ calor obſeſſus nō poſſit ſe in exteriora p
tendere. vñ ꝓbl. 8. Propter qd pigues vehement
frigeſcunt: ſic ⁊ in hac cuenit febre: quare vī Galy-
ab. tiſuriam noiare: ⁊ tunc ſanius de ipſa alij protu-
lerunt q̄z Jſaac banc rōnem nominis ſeqntes. Am
plius ſciendum q⁹ febribus ſimplicibus ſeu compo-
ſitis diſpoſitiones cōtingunt diuerſe caloris aut ma
terie cauſa nominibus differentibus deſignare. Qui
buſdam.n. febribus ineſt multa imixta humiditas ⁊
vocatur londinis. Cum vero calor fuerit adurens i
tenſus cauſon dī vel incendium Qñ āt is ⁊ frigus
fil⁹ in interioribus fuerit ⁊ exterioribus ꝓ oē empiala
dī ex phl̄ate vitreo gener ta. Eſt ⁊ febris in qua ſē-
titur calor in iterioribus imēſis: i exterioribus⁹ vo re-

por: Dō ex viscositate cōtingit humoris ⁊ grossicie: ita vt calor nō possit petere exteriora: que lusuria dicta. Est etiā alia in qua frigus in exterioribus sentit grane: que acromidos dicit. i. pruinosa. Fit quoq; reliqua in qua calor est interius intensus ⁊ nociuus ⁊ q̄ vapores eleuant acutissimi: cum humor non sit viscosus plurimū: que febris appellat tinidos. s. theorice. Propt fm vero sciendū q; auctores different valde circa hanc differentiā sunt locuti. In libro. n. de distempantia inequali. 7. aphoris. scdā pnosticox ⁊ alijs cum. 8. theorice dicit vt apparuit q; ēpiala sit febris in qua simul sentitur calor ⁊ frigus fm omnez corpis ptē. vñ scdo febriū: Empiala ca. 6. febris p̄prie noiatur: i qua simul febriunt ⁊ rigorē patiuntur ⁊ vtraq; sentiunt fm idem tps in oi particula corporis. Quod ⁊ ꝓpij nois videt ꝑfata etymologia importare. Tertio quoq; simpliciū pharmacox scribit q; est febris in qua habens eā inuenit tremorē ⁊ durities in toto corpore hora vna. Et hec qdem febris erit illa: quā. a. circūloquēs ait: Febris in q̄ fit vna que q; duarū rex in vnoquoq; duox locox. Est āt lipparia febris in q̄ calescunt itriseca ⁊ frigescunt extriseca: ⁊ q̄ fm ga. aphoris. 4. ēt ad febres pniciosox apatū iteriox extēditur a qbus fit attractatio a toto corpore caliditatis velut a vētosa. Tertio quoq; simpliciuz: Lipparia est febris in qua iteriora vētris incendunt: ⁊ eius enteriora sūt frigida. ac ēt de distēperantie ineq̄li: Nō tñ a Ba. inuenio ex qua mā determinate ac quō gnētur. Isaac aūt ⁊. a. cū Serapione in empiala ⁊ lipparia vident satis discordare: nō soluz in nominū alteratōe: vex in opposita cāx assignatione: ēt pcipue in empiala. Inquit eni ille cū ar. pbl. 27. q; empiala est febris iteriora icendēs ⁊ exteriora infrigidās: cui⁹ materia est phla grossū vitreū. Eius q; quedā pars est putrefacta: q̄dā vero mime. putrefacta quidez febrē generat. iputrefacta quoq; sui natura ꝯgelationē causat. Ve lipparia quoq; sentit q; eius mā fit colerica cū phlate vitreo aut cuz humore melico mixta differens ab empiala: qua illa calefacit interiora ⁊ exteriora ifrigidat: ⁊ porox foramina opilat: ne fumus dissoluat. In lipparia aūt ꝛia hec sunt ꝛria. Interiora enim sunt frigida: ⁊ exteriora calida. Huic quoq;: A. cuz Serapione aduersat: dicit q; in empiala infrigidantur itrinseca: ⁊ calent extrinseca. Cuius materia est phla vitreū ꝯprehensuz in occulto ⁊ ꝓfundo qō infrigidatur vbi est. Sed cuz ei accidit putredo: spargit ex eo vapor eius qō putruit: ⁊ dispditur ⁊ inflāmat in exterioribus. Cū eni esset getuz anteq̄z sibi supueniret putredo nō sentiebat frigiduz ipsi⁹ aut calidū: cuz nōdū esset putrefactū: Materia eni interi⁹ frigida in loco fortiori agitata calore frigidior sentit: vt glaciei mōstrat dissolutio. Fumus āt a materia ꝯputrescēte deduct⁹ ad que extra calidior pcipit. Sicut mictura i balneo corpe reddito calido designat. Lipparia Yo ponit fieri ex phlate: aut ex colera grossa q̄q;. Modū aūt gnationis ipsi⁹ ex phlate dat duplicē. vnū qdem qñ cum phla inflāmat extrinsecus ⁊ putrefit illic calefacit. non eni resoluit nisi quando calefacit exteriora corpis. cū sparsione vapozis calidi. Propter etiā calorē intus exūtez ad ipsum attrahit reliquus cum Ytute: ita vt ptes extrinsece infrigident illo deserte: ⁊ marie si phla vitreū ptes opilet: ⁊ possideat exteriores. Aliū qdez q; multotiens resoluitur vapor ex phlate: q nō putruit: sed eleuat calefaciens: a quo calidū spacio paruo associatum separatur modo quo calidū recedit vapore ascēdete aque: vt apparet in terminis. Et merito q; fuit radicaliter ante putrefieri frigiditatis imense. Fit āt ex colera grossa q; ea pauca intrinsecus latens putrefit: ⁊ illic calefacit. Et cum non resoluit aliquid ex ea euenit qō dicebatur i primo modo lipparie phlegmatice. Concurrit enim calor cum virtute ab extrinsecis partibus in que intus. Circa predicta dubitatur ⁊ primitus de empiala iuxta Ba. cū ponat in ea calidum cum frigido simul per totuz sentiri. Quod non vī: q; hec sunt contraria. Huiusmodi vero nequeūt vna cōmisceri oio: cum vnuz alterum a se depellat.

In oppositū: quia vt tactū in empiala calor ⁊ frigus in eodē sentiunt loco. Amplius. a. tertiaz ponit febrē a lipparia ⁊ empiala quasi ex his duabus congestā: quā circūlocutione nominans dicit vnāquāq; duax rerū in vnoquoq; duox locox fieri. Itidez de lipparia hesitat scdo: q; aphoris. q̄rta: Lipparia potur ex apate phlatico interiori: vel erisipila consurgere: quod nulli exprimunt ptacti. Dōm quidem ad p̄mum q; eundem locuz possumus audire dupliciter. Aut verū ⁊ indiuisibilē: ⁊ sic calor ac frigus simul in eo ꝛore nō possunt. vel sensualē ⁊ cōmunez: ⁊ sic vna existere possunt. vnde de distēperantia iequali. Nō fit accipere particulā sensibilē in qua non existat calidū ⁊ frigidū: seu q; lz sensus iudicet calorē ⁊ frigus simul esse: non tñ intellectus. Judiciū enim sensus nō est adeo ratū vt qō intellectus: qō ostēdit quis circulus apparēs verus oculo: manu ptactus. nō aūt cirsina circūducto. Boetius musice quinto. Dō etiam denotat imago ex varijs ꝯstructa coloribus: minutatum quidē ꝓpe percipiuntur vt sunt diuersi de lōge aūt vnicus apparet ceu ⁊ vasa in pariete ꝯcaua vidētur distant colox suppositione. Sicq; in proposito. Ad aliud dōm q; aliter accipit Ba. cū Haly abbate empialam: vt apparuit q̄z Serapio ⁊. a. eius amplius consequens rationē nominis quā Ba. enim dicit empialā. A. circūlocutione vt tactū exposuit. paruz eni de nominibus curauit. Ad aliud hesitatū dōm q; A. cū Isaac ponit lippariā fieri sine apostemate ga. aūt multotiēs cū eo: habz tñ modum lipparie fm illos precipue: cū ea q̄ intra ardeāt: ⁊ rigeāt q̄ extrinseca. Varij igit sūt i his febribus itellectus. Hec igit ē diuersitas i his febrib⁹ iuenta breuit recollecta: ⁊ ꝓprie int Isaac ⁊. a. Isaac eni vī fortassis ꝓpt translatōis defectū ab alijs deuiare. Practice tñ latinox videt cū nō auditis alijs simplr imitari. Propter tertiū qdez sciendū q; phla vitrea vel est multe quātitatis vel pauce: vel simul computrescit aut nō. siqdez fuerit pauce quātitatis vt natura simul possit ipz putrefacere tandē ⁊ dñari tūc calefaciet interius vbi erit putrefactio absconsa vehemēt ita vt prius vapor hic resolutus tendēs in extrinseca redibit ad frigiditatē cum fuerit eius materia prius frigida valde aut fm diuersitatem putrefactiōis phlatis ⁊ imputrefactionis: quod vī Isaac sentire. Si aūt fuerit multe quantitatis adeo vt natura non possit id vna putrefacere ⁊ sibi dñari qō interius est motum calido ō potentia infrigidandi reducetur in actum illius ceu cum nix liquescit calido mota infrigidat magis tum propter actionem contrariorum: tumq; subtilitatem

Vapor autē hinc resolutus a calido retinebit adhuc qd eius. ita vt sentiatur frigus iterius ꝛ calor extra. Quod dr. A. tenere. Ba. aūt cū Haly. sane sentit in hac febre oēm corporis ptem vna calefieri ꝛ ifrigidari: ppter phlegma putrefieri ptim: ptim Vo minime: qō nomē denotare dcm est expositum. In lipparia aūt non tm opponūtur adiuicē Isaac. ꝛ. A. cū cās nō suscipiāt ex Vno: sed ex diuerso magis vt apparuit ex alia cā ꝛ mō sentit ipsam. Isaac ꝯsurgere ꝛ ex alijs. A. cōsonās pamplius sermoni Ba. volentis in ea calorē occultari vehemēter in interioribꝰ: sicut ꝛ ipsi attestaī Serapionis filiꝰ. Qō ꝛ magis approbo. Amplius nosce q si mā accida ꝛ vitrea desupptes moueaī sensibiles: ita vt ꝯputrescat mime rigorem siue frigus iducit absq; calore. Quod si āplius mota in putredinē quādā moderatā deueniat: febrē iducet empialā: in qua fm oēm ptem sensibilē calor ꝛ frigus sentiaī vna. Si Vo amplius putrefiat ꝓcedit gdē frigus vt in quotidiana: supuenit aūt calor febrilis supato eo vt nequaq; in augmēto percipiaī: ꝛ maxime in statu porismi: febriuꝫ fo. Sufficiat itaq; hic breuis sermo i hac inuoluta ꝛ vtinq; ꝓbabili hmōi febriū cārum assignatōe. Propter qdē q̄rtum ad pmū qd dōm iam apparuit. Ad aliud dōm q sua vis ꝓcedit. Aut vex id nisi aliqd ipediat. Impedicō āt ē cetera ps phlegmatis vitrei iputridi que mouetur Ad aliud dōm q lz ps iterior incipiat putrefieri: statiz tñ occurrit phla vitreum motū iputridū fm. A. infrigidās. Ad aliud de lipparia ēt qd dōm apparuit. Ad aliud fiī pz considerata cā differenti: ꝛ mō generationis lipparie fm Isaac ꝛ. A. Ad aliud dōz fz A. mouentē hanc dubitatōem: q in hmōi terminis attenditur vna conditio vt nō fit quod ꝓhibeat: ficē diffinitur aqua frida ꝛ humida quando dispō eius ē fm suam naturā: ꝛ nō fuerit quod ꝓhibeat. Silrq; de grauis descensu. Hic aūt est ꝓhibens humor: vi scosus: fridus: inclusus: aut etherogeneꝰ ꝛ diuersimode situatꝰ: vt oīsum ex talium febrium gnātione modo.

Differentia. 93.

Vod ethica non fiat incipiendo videtur per fm crisium excusantem se a determinatione signox ethice: ira nulla ethicarū in ꝑmis diebus: sed tempore ꝓcedente perficitur. Alia translatio. Hec qdem febris non accidit a principio. Hoc idem sonāt sermones Serapionis: ꝛ theorice. 8. amplius vnūquodq; agens opatur in mām dispositam magis ꝛ non in Vriam. Actus. n. agentiū sūt in patiente ꝛ dispositō: cū forma ꝓprium appetat susceptiuū: spūs aut humor dispositior est mā ad iflāmatōez q̄ mēbrox: eo q substantia ē subtilior illo: ꝛ ois talis plus recipit passionē febriū primo: simpliciū quarto ꝛ primo fa. Quod roboraī: q ēē febriū vt appet primo eax declaraī ex caliditate exterioꝝ primitus eni accendiī caliditas in aerē balnei: deinde in aquam ꝛ postea in parietes illius. Adhuc quarto pria. ꝛ Isaac ēt febrium primo. Febris mediantibus spū ꝛ sanguine vel nāli calore se per totū disseminat corpus. Hoc aūt fore non potest: nisi primitus in spū ꝛ sāguine idest humor ꝛ calore nature calor fundetur extraneus: quare videī q omnis in primis febris fit ephimera aut putrida. Rursus: o q̄ parum est q quarta accidat incipiendo. plurimū nanq; euenit in successione egritudinū putridaꝝ diversaꝝ dria. 90. Cū autem materia quartane: q humor magis conueniat alijs humoribus: q sepius febrem inducū icipiendo q̄ cum materia ethice que est substāria solida seu mēbrum: tūc nanq; fiet ethica incipiendo. Itidem: si ethica fiet incipiendo iam non esset ethica: cum suscipere dicat quid in dispōne sore: ethica vero habitua/tionem: vt apparebit in his que deincepſ. Ethica itaq; incipiendo mime fiet. Oppositum hox sētit ga. in pluribus locox de differentijs febrium cum. A. zoar. Auer. cum alijs medicis vniuersis. Quod et rōnibus confirmatur. Cum enim omnes alie egritudines ab eius occurrant principio: ppter quid ꝫ non similiter alijs. Adhuc cum de ratione accidentis sit vt morbus sequatur velut vmbra corpus: tertio de accidente. ꝛ. ii. de inge. si ethica semper alios comitaretur morbos potius accidentis q̄ morbi rationem induet: cuius contrarium notum cuz tria genera sint febrium per se morbus existentia. Amplius non agit agens: nisi patiens eius sustinere valeat actionem. Cum agentis ad patiens oporteat ꝓportionem interuenire sicut mouentis ad mobile: ꝛ intelligentis ad intelligibile. Spiritus autem aut humor corpora subtilia non sunt apta impressionem agentis prepotentioris susceptam etiam sustinere verum in mēbra ptranſiens fulcitur solidiora. Itaq; ethica fiet incipiendo. Propter primuz vero sciendum q ethica qd habituatū importat. ethicon enim grece habituatum latine. vnde. 8. de ingenio. Dispositiones facile solubiles vocant habitudinales. i. q̄si dispositionales: que aūt non tales habituales. habitus eni fm Boetium in predicamentis est dispō firma velut dispō habitus infirmus. Ethica quoq; habitum iportat: aut q cum difficultate vel impossibilitate sepatur cum habituata pmanserit: vel q subiecto solido: puta mēbro aduenit. A. quoq; facta cum difficultate remouetur impressio. Est aūt ethica in pluribus dispōnibus similis ptisi: ꝛ ēt differēs ab eadez habent. n. se velut excedentia ꝛ excessa: Isaac febriū fo. Nam ptisis vno qdem modo cōi sumitur pro oi consumptōe ex quacūq; emergēte cā: siue preter naturam siue nālem. qualis est dispō que accidit decrepitis cū morti appropinquāt: vñ almansoris quarto Qui tali custodiunt regimie possibile ſt vt ad decrepitam longo deueniāt tpe atq; ptisim. Ethica hec ꝓportionaī senectuti que qdem euenit non parum ex egritudine quadā consumptiua. Sumitur ēt ꝓ illis q ad ipsam sunt dispositi: aphorismox tertia. puta q collum habent longum: ꝛ epigloti foris ꝓminentez ꝛ pectus strictū carne nudū cum humeris elcuatis ꝛ tortis cruribus ꝛ hmōi ptisis in plus q̄ ethica febris se,ptendit. Est ēt ptisis que corruptōem importat: cōsumptio ois corporis cū vlceratōe pulmonis. Et hoc qdem modo ethica ptisim superat. Naz ois sic ptificus ethicus factus est: ꝛ non conueniī cum multi ethicam patiantur sine pulmonis vlcē. Talis quoq; ethica velut accidens consequitur ad ptisim Cum enim pulmonis aut pectoris saniei non expurgatur: libere effumans in cor ipsum inflāmās febrez inducitur ethicā. Ethica quoq; vt innuebatur per ꝓ us dupler existit. Quedam quidem est cum febre: est calor extrinsecus fixus in substantia membrorum ipsorum prohibens operationem eorūq; naturalem consumens humiditatem: collz tertio. Qui? quoq;

vratis Salerno
16. practica

ethice febris multiplex assignat modus distinguẽdi Quidã enĩ ipam penes corporis humiditatis distinguunt. Humiditates aũt corpis sũt quatuor: vt innuit septimo de ige. quatuor siccitates distincte illis oppositas. Eas quoqz Serapio exprimit serto: t Isaac febriũ pmo t vo. Et qrto pma: t. ix. ipsi⁹ aialium tẽ. Quax eẽ t numer⁹ ꝺria inotuit. xx. Scoꝺz bas quoqz qtuor humiditates vr Isaac interdum spes qtuor ethice distiguere cuilibz suã spẽz ethice adaptando. nonũqz vo tres solã magis ꝓnũciat. Coit tñ tres ipsius spes distiguũt: ita vt i pmis duab⁹ humiditatib⁹ pma ocidat ethice spes theorice. s. Serapio tñ t isa ac ponũt magis putridã ex ipa fieri. Et veritas ẽ sortassis: qz huic putride tãdẽ associat ethica. In tertia quoqz fa. In quarta vo tertia. Mas ãt humiditates. qrto pma: cũ febriũ pmo nitit oñdere: t p ons ethicã illis occurrẽtẽ p humiditatẽ triplicẽ in lucerna existẽtẽ. Est nãqz i corpe lucerne oleũ effusũ. qꝺ duab⁹ ꝓportionat humiditatib⁹ pmis. Est t humidũ i corpore licinij iã ibibitũ: qꝺ tertie redditũ ẽ humiditati: tertiũ quoqz humidũ ipsi⁹ licinij radicale: qꝺ ptes cõiungit t retinct i adinuicẽ qꝺ quarte ꝓportionat humiditati: vt ẽt ꝺria iducit. iii. Et hic ethice mod⁹ cũ noibus eius terribilib⁹ icurabilis ẽ nisi manu sanari pnũciat ꝺivina. Et ista qdẽ sufficiẽtior visa ẽ modox ethice distictio. Quidã vo distixerũt ethice spes ꝺicẽtes: qm̃ nõ est i humiditatibus ꝓpinqui tpis coagulationi: t sic pma ocurgit spes: aut in eis q̃ sunt velut caro: t hec scoꝺa: vel i mẽbris radicalibus duris: q̃lia sunt ossa t nerui: t ipa tertia. io. apparens de ige. Et iste qdez fmo verificat ab. a. cũ ad priorẽ fuerit reductus añdictũ. qm̃ si ꝺenotet ipo q primũ qꝺ finit: ethica est humiditas ꝓpinq tpis cũ coagulatione: nõ erit fmo verus cũ boc: scoꝺa efficiat ethice spes. t nõ pma vel ꝓter h̃ fit i cordis subã. Hoc aũt ꝺr febriũ pmo: vt q qm̃ cõplexio corpis naturalis iflãmat: t nõ aduc humiditas ocsumit exñs in ipso: sz velut ebullitio oñdit: pma cõsurgit ethice spes. Cũ ãt bec ebullitio ad ocsumptionẽ ꝓcedit: scoꝺa efficit spes. Quãꝺo vo mẽbra similiũ ptium leduntt: vt vene nerui t hmõi: tũc erit si tertia. Et hi qdem oes modi sane itellecti: idẽ satis vident ꝓtẽdere. Est quoqz t modus distinctionis ethice satis famosus: vt q quedã ipius difficilis cognitionis t facilis curationis. vt pma ei⁹ spes. Quedã quoqz facilis oino cognitõis t ipossibilis curationis: sicut tertius est modus: Scoꝺa quoqz spes mediũ obtinet cognitõis t curationis. Et ista qdẽ ꝺistinctio magis oñdit moduz q̃ rẽ. pp qꝺ ꝺicte bac magis faciunt scire: Et scias q ga. febriũ pmo: t alibi noiat simplr ethicã pmã t fm maiorẽ ptez scoꝺaz ipsius speciez puta cũ nõduz deficcat humiditas cordis nã cuz deficcat i fine scoe spẽi: t itertia ꝺr tabes. fm vero. a. adubul. Est t alia senectutis ꝺicta vel senij qm̃ aꝺuenit ex ea i hora senij. qꝺ accidit in fine marasmi. t ipsa est siccitatis dñiũ sup totũ corpus absqz febre. Cui⁹ qdem cã vt plurimũ est frigus cũ virtutis ibecillitate: vñ mẽbra nutrimento carent. cãtur etiã ex potu aque frigide qm̃ ꝺispõ nõ affuerit. Eam qñqz causat medicus faciẽs febrez ethicã marasmonem p potuz aque frigide: t i ipsius ꝓiectionẽ in banc qdez minus deterrentẽ trãsire vñ. io. de ingenio Melius est in frigidã ꝺiscrasiã trãslatuz hoiez cuz spe benigna efficientes qd t ꝓiclitari: q̃ sine spe perire certissime

ꝓpter qꝺ ifrigidam⁹ oio ethicas febres ꝑfestim ante q̃z ꝺeuenientes i tabẽ moriãt. Nõ eni q certissime tabefactus est tentabim⁹ sanare t si calore eius extinxerimus. Sed siccitas ꝺerelicta senectutis hoiem ꝓmittit tanto victux rpe quãto resistant solide pticule ad vltimã senectutẽ. Fieri ãt icipiẽꝺo itelligo ethicã cũ nulla aliax febriũ aꝺcesserit ipsaz: neqz ephimera: neqz putrida: vt alia q̃cunqz cãx: imo prima calidi/tas in corpe accẽꝺat cordis ex cã quadã forti: t si oes febres fundant in corde: ista q̃z marime i eius figura subã. Propter fm ãt sciendũ q ꝺ aliq rudiũ audiẽtes superficietenus fmonẽ ꝓdictuz Bal. t ante missa motiua direrũt ethicã icipiendo nũme fieri. vñ febrium pmo: Quare qdã estimant neqz aliter posse fieri hãc passionẽ talẽ: nisi ab egritudinibus precurrentibus mox dicendis. Decipiunt ẽt aliq illic ex serie Ba. tali: Ethice cũ sine causis ꝓcathartícis generet: nũq̃z ab initio iuadunt. sed trãscendunt ex his que fiunt ex putredine. Dicendum q his sermo non simpler: sed magis conditionalis t cõsequentis ꝺestructio: vt apparebit ꝺiligenter intuenti eundem: t consequentez post plurima. Quox qꝺem t aliox amplius ꝺefect⁹ videbitur consequenter aperte. Propter tertiũ q ꝺez sciendũ q febris ethica vt plurimũ non occurrit incipiendo: vex alias consequitur febres t egritudines. Raroqz incipiendo aduenit cuz eius cã raro occurrat. vnde febriũ primo Ethice febres fm duplicẽ fiunt moduz. quandoqz eni propter causones q̃z multum prolongatos: vt t humiditatez corpis cõsumãt cordis. Interduz vero adhuc manente cordis humiditate febres accendunt velut lucernax flãma ex licinio. Fit etiã ethica non pax ex emitriteo. vnde q̃rto prima. Emitriteus qñqz est de febribus magis intersicicientibus qm̃ perducit ad ethicam t egritudines cronicas: t difficiles. Cõsurgit etiã ipsa vt apparuit exptisi antecedente. nõnunq̃z vero ex empimate t vniuersaliter ex apostemate intus marie saniato: t ꝓpter subtiliationẽ regiminis t ꝓhibitionẽ infridatonis: vt potus aque: t ꝓpter modicã obseruationẽ lateris cordis cum rebus infrigidantibus de foris aut de intus. Multotiens ẽt in ipsam cadere facit medici necessitas: ꝓpter casũ virtutis t frequentiã syncopis dãtis in potu viniũ t aquã carniũ t medicinas calidas vt de musco. Fit ẽt vt tactuz interdũ icipiens ethica. vñ ga. ibidẽ: Vna qdẽ ethicax gnãtio dicta ẽ mihi. reliqua vero est cũ a principio euadunt ꝑfestim primã generationẽ simulẽ faciẽtes ephimeris: vt tristitia ira t labore ampliori simul cũ estu facto. Decimo vero de ingenio: Rursus ex causonidibus in tabẽ: aut a ꝓncipio ipis cõfestim ethica ocstingit febrez ꝓfiliens causonidẽ Isaac quoqz hãc distinguens ait q ethica quedã est cuius cã est alius morbus: alia vero cuius cã non est alius morbus: que consurgit ex iflãmatione humoris existentis in ocauitate venax t arteriax cordis. vñ recolligẽs ait. Quia cõpleuimus cãm ethice q̃ est ꝓpter alium morbũ t cãm eius que non est ꝓpter alium morbũ. sed per se. t cẽ. ꝺ. Vo positis causis quibus febris euenit ethica consequẽter subdit Logissimum est vt accidat ethica incipiendo q. sint membra radicalia iam inflãmata: t nõ iflãmentur humor siue spũs ante illud: imo oz vt calefiãt illa in pmis deinde fm ꝓcessionez dierum calefiant ista nisi accidat causa fortis valde. Sermonem quoqz de

hoc assūpsit zoar ita. Una fit spēs febriū ethica dcā: que vt i plurib⁹ nō arripit p se ꝓncipalr: sz segr aliqz febriū cronicax corp⁹ exiccantiū: ipzqz dissipātiū. qñ qz ēt fit pp febres diei. Collz gdē q̄rto. Raro accidit febris ethica: nisi post alias febres: sicut post ephimerā i corpib⁹ ad hāc patis: aut post aliquā ex putridis. Ꝺreuenit āt p se i his qui nā ficziores ⁊ calidiores viuētes in laborib⁹ vigilijs dcā subtiliori: et amplius si cū hui⁹ aeris dispōne ⁊ regionis in irā vel tristitiā puenerit: febriū primo. Ꝺi vtiqz sūt sermones quos de principatōe isti⁹ febris p se: aut post alias illustres iduxere. Qui ēt fm vtranqz eox ꝓpē pūt rōnib⁹ decorari. qđ. n. i plurib⁹ ethica morbos cōcomitēr alios oñdit. Cū vnūqđqz agēs vt tactū in mām formā īducat sibi dispositā: plurib⁹ cāis caliditatē inducētibus in corp⁹ mā ampli⁹ dispositā ē spūs: q ē subiectū febris ephimere: aut hūor q putride qz mēbx i quo ⁊ ethica fiat: eo q rarius cā adeo vehemēter impressiua occurrit corpori. sicut ēt in vniuerso conspicim⁹. Jn eo. n. effectus grādes mirādi rarius occurrūt. Amplius natura tuēr inquātū pōt solidā ptē puta mēbx spermaticū: qđ ē subiectū ⁊ sustētaculū eorū oium que sūt in aiali: ⁊ marie cor: qđ ethice ꝓpriū subiectū: nō solū fm ꝓtenta in eo: vt alijs plus febrium vex ēt fm ipsi⁹ subaz ꝓpriā. qđ Xo tale fuerit cō seruar marie a nā cū sapiētia ⁊ itētōe oi. Fit igitur vt ad multū ñ icipiēdo qđ indicat Almelileth febres vt plm ātecedēs: qđ āt fiat initiādo qñqz oñdit qz agēs agit nō in qđcūqz: sed in patiēs sibi dispositū. qđ aūt patiēs nō fit dispositū dupler pōt ꝓtigere. aut qz fit nimis durū ⁊ cōpactū resistēs oisariā: velut ferrū: lapides ꝑciosi: ⁊ marie adamas: vel qz fit subtile: molle cessibile: vt aer aut vapor o actōem agētis nō sustinere pōt: sed magis fit trāsit⁹ insoliditi⁹ duri⁹: ceu oñdit in ꝑcussionibus qbus corpa ꝑcutiūtur solida nō resistēte aere: velut ēt videre ꝓtingit in fulgure q nō oē patiēs reddit sibi dispositū: vt in ipm agat: sz illō qđ ē dux ꝓpactū ⁊ resistēs. vñ Algazel. Fulgur quod ē ignis subtilis penetrat herbas ⁊ res molles: sz cuz res duras offendit: sicut ferruz ⁊ aurū dissoluit ea: ita qđ eligit aurū in marsupio: ⁊ marsupiū nō adurit: et dissoluit ferrū i nauib⁹: ⁊ boies nō adurrit. qđ cucūrit ex eo q illa resistēr: hec aūt mime. Sic itaqz in ꝓposito sepi⁹ fcm ē q spūs aut hūor vt oñsum mā patiens reddit⁹ est ꝓueniēs febrib⁹: non aūt mēbx pp qđ frequenti⁹ ꝓtingit ethica post alios morbox. Interduz Xo spūs aut hūor nō est ꝓueniēs subiectū: pp eoruz subtilitatē ⁊ molliciē: sed mēbx durū solidū: ⁊ h cuz cā fuerit qñqz fortis fulgori ꝓportionata. Et qz talis rarius accidit: tardius euenit vt fiat ethica icipiēdo. Impressio. n. modica ita in humorib⁹ ⁊ minor in spiritib⁹ inducit: ꝓpter qđ in mēbris calor infigit in calefacto eē: nō aūt in calefieri tm: velut in spiritibus ⁊ hu. Amplius cū fuerit materia sūme dispositā: non forte agēs ēt in ipsaz poterit ipzimere: sz dispositā repit qñ vltime: vt cū raz naturalia q̄z inaturalia i calidū tendāt ⁊ ficcū. Nullus. n. ab initio cōfestim captus ē ethica hñtiū humidū corporis hūtū febriū priox: sz ⁊ frūm multominus. qđ aūt agens occurrat fōrte aliqñ iā visuz. Quare sic ethica fit primit⁹ ⁊ nō alia. Propter q̄rtū qdē dōm ad primū q ipsi loquūt quātū ad id qđ accidit: vt in plurib⁹ in qbus marime ars ꝓfitir. Ethica Xo icipiēs aduēit in his q̄ rari⁹ vt oñ

sum. Volens enim Ho crisium excusare se Ba. a dactione signoruū ethice: ait ipsa fore omittēda: tū qm in alijs locis de his erat tractaturus: vt prio febrium: tū qm signa huius febris bēbant p signa illax febriū precedentiū cū ipsa fit rari⁹ cōtingat. Quis āt dubitabit si ethica icipiēs raro occurrit cū de his q̄ sūt raro nō fit scia: vex de his que sūt semp aut vt in pluribus: phyticox Ho. quomodo erit scia de ipsa posita supius dicēdo q raro potest euenire: ⁊ tūc per se sine alijs febribus precedentib⁹ sit. Dicendum vt apppa ret in predicto ⁊. 6. ēt metaphysice: q scientia nō tollitur ab aliquo ex eo q si de eis que sūt raro dūmodo illud raro cās habeat determinatas: sicut coniūctio Saturni ⁊ Jouis in primo arietis minuto raro contingit: qz cū ca finē mille annox. Corpus ēt temperatissimum de bona habitudine in longox occurrit tēpox periodis: ⁊ tamen de ipso est scientia vt de eius causis ⁊ signis. bz enim causas sufficientes essentie: suc per quas pōt aliquādo poni in esse ⁊ significationes quibus discernitur fore. sic itaqz ⁊ si aliqd raro eueniat quomodo causas habeat per se determiatas ad aliud raro de ipso poterit eē scientia. Ad aliud dicendū q spūs ⁊ humor pluribus agentibus ⁊ febrez causantibus sunt materie dispositē: quibusdam autē paucis nō vt declaratū prius. Ad confirmatōem dicendū q vt apparet per ga. non solū ex aere calescō calefit aqua balnei: ⁊ inde parietes eius: vex aliquādo primitus potest calefieri paries deinde aqua ⁊ tādem aer. Et interdum primo calefiūt humores qui spūs calefaciant: ⁊ tandem mēbra. Aut mēbra priuf spiritibus iflāmabuntur. fm enim q fuerit cā agens materiā sibi coaptat: cū quodlibet non agat in quodlibet: sed in sibi determinatum. Ad aliud dōm q calor primitus potest in cor infigi ex aliqua grādi causa que causa imediatius vsqz in cor penetrat: ⁊ erit ita erit febris: ⁊ tūc ille calor deportabitur mediāte spū ⁊ sanguine per totum corpus: non tamen calor erit i eis in calefacto eē quod est febris: cum sit morbus: ⁊ hic mutationē dicat stabilem in hoc differens ab accidente dria. 7z. sed non in calefieri quod motū denominat ad calefactū eē. Febrium enim principio cū fit aliq̄ febris: puta ephimera seu pu. vel ethica: vna istax cātur in esse per suum subiectum in calefacto esse. subiecta vero alia non sunt in calefacto esse: sz i calefieri solū. Iz nanqz in qualibet febrium totū corpus inflāmetur qz tamen non est in calefacto esse: verum in calefieri magis: ideo nō sunt alie necessarie febres vna existente. Et hanc quidem rationem dissoluere nesciuerunt ponentes spiritum aut humor est minime inflāmari: cum ethica aduenit incipiendo dicentes caliditatem nullo modo in spiritibus aut humoribus esse. occultatur tamen propter caliditatez grādem membrorum cum ethice calor fit intensior calore tertiane: primo fa ⁊ quarto de anima. Caliditas enim maior ad se minorē contrahit ⁊ extinguit. Modus enim maior minorem depellit ⁊ occultat dria. 9. Ad aliud dōm q per alium modum fit febris quartana. ⁊ per alium ethica. nam quartana fit ex materie frigide ficce putrefactōe que omnibus ineptior ē ad putrefactionem: cum putredo per calidum fiat ⁊ humidum. vnde ⁊ quidam ob hoc negauerunt q̄rtanam fieri a melācholia naturali. quarto prima. Ethica Xo febris fit ex iflāmatōe simplici. hūiditates Xo

ꝛ marie ꝑme cū sint vnctuose: aptiores sūt ad iflāma tionē q̄z melia ad putrefactionē. Et iō nō minus pōt accidē ethica icipiēdo q̄z q̄rtana. Adhuc ḡssiōr fortassis ē melia q̄z ꝑme humiditates. Ad aliud dōm q ethica magis vr̄ nomē sibi acgsiuisse ex suo ꝓcessu ꝛ fine: q̄z ex eius ꝓncipio. tūc eni est i sua dispone: cū ipa sit facilis curatōis. Aut dr̄ ethica vt tactū rōe cōpactionis subiecti: cui qdez isigit vt humiditatis vel mēbri. Ad argumētū ēt quoddā alteri⁹ ptis: dōz q lz aliqd vt accidēs seq̄t alios morbos: dū tn̄ stat ꝛ fixgitur eēntialit operationes ledēs: ibm idē humoribus effi citur: vt ethica ex ptisi causata. Et dolor ēt capitis cū fuerit permanfiuus: differentia. 7 .ostensum. ꝛc̄.

Differentia. 94.

Quod febris pestilentialis sub ephimera re ponat: ondit q aer corruptus perueniēs ad cor spūs cōplexionē corrumpit: q̄rto ꝓma. sz ephimera fit i spiritibus. Adhuc febris est passio cor dis ꝓpria. Erit itaq̄z ꝓncipaliōris ptis eius. Sz hoc est spūs: q ipe ē radix. Corpus āt cordis ē ram⁹ ter tio. ii. Ephimera vo dicta est i spū fieri: igit hec ad ephimerā reducit. Amplius vr̄ ethica magis: q statim. a. post ethicā de ipa negociat. quox āt sit determinatio vnius post aliud imediati⁹ vident ad eandē rē ptinere: vt ordo fuer rei ꝛ disciplīe. Itidē ille febres vident cē sub eodē gnē: que eadē curant cura: cū ad essentiā morbi cārū ꝛ accidentiuz ordinet illa. Sz cura eadez vr̄ curari hec febris cū ethica. vñ Almāsoris. io. Regendi sūt febricītes ꝛ pestilēcia ex oībus q̄ i capitulo de ethica dixim⁹. Rursus i ethica ñ iungit abstinentia: neq̄z in ista: imo magis icitant labozantes vt comedāt: cū pces eox nihil sumere negligant almāsor. vnde. a. Necesse est vt restaurēt ipsos supza cibū. Cūq̄z appetit⁹ ipsox cadit restaurent ad comestionē. nā plurimi eox q virilit er agunt sup illud ꝛ comedunt violent absoluūt ꝛ viuūt. Palin ipa etiā fit i humiditatib⁹: sz febris pestilentialis putrefacit qō de hūiditate circūdat cor. a. Itaq̄z febres pestilentiales sub ethicox genere collocant: Rursus vr̄ putrida: qñ ex putrefactione accidit. aer eni putrefactus humores putrefacit apriores ceteris q sunt corpis putrefactioni: q calidi sūt magis ꝛ humidi. Et i. dicūt ipaz aduenire corpib⁹ humores babēti bus paratos putrefactioni. vnusquisq̄z eniz incurrit egritudinē cui extat expositus magis cū potissima ptic la generationis egritudinū fit passuri corpis ꝓpatio febriū ꝓmo. Erit igit sub gnē putride locanda. Q p positū vo hui⁹ mōstrat: qñ febris putrida est humoralis hec vo nō est humoral'. vñ Ysaac febriuz qnto Plurimi patiūt pessimos morbos de gnē pestilētia li ꝛ febres non de gnē humox. Palin i febre putrida pulsus ꝛ vrina alterāt vehementi alteratōe. sed i hac mime. Quare q̄rto ꝓma. Non alterat pulsus ꝛ aq̄ magna alteratōe. Et qñq̄z ē vrina i febrib⁹ pestilentialib⁹ bona. ꝛ nālis in sui suba ꝛ corpe ꝛ sedimine ꝛ ille cui⁹ est tēdit ad mortez: q̄ no fa. Et i. a. aliū ei ostruit tractatū a relīs febriū discretū. Nō igit ipsa erit putrida: sz ephimera vel ethica. Propt primū qdez ꝛmittus sciendū quot ꝛ q̄ sūt gnā febriuz: sc quot ꝛ q̄ sint cāe pestilentie. qdq̄z ipsa ꝛ morb⁹ ipsi⁹ oñdatur. Primuz aūt huius oē dria inuit. s 7. Propter fm hui⁹ sciendus q cuz febris pestilentialis plurimi fit nocumenti ꝓnicieiq̄z illatiua: ꝛ b actōe q̄daz exīstat cāe ipsi⁹ erunt tres aut quatuor q̄: cuiuslibet nāli expetunt actione: fortitudo vz agentis: dispositio patientis: cōtactus ꝛ mora. Oportet eniz in tali actione hmōi febrez patiens corruptuā etiā fore disposituz: vt i alijs euenit actionib⁹: cū agentiuz actus in māz cōcidant dispositā: sc de aia. vñ ꝓmo febriū: Nulla causa⁹ sine patientis aptitudie agere apta nata est. Propt qō q̄rto ꝓma. Agens soluz cū ꝓuenit ꝛ nō sit patiēti ꝓparatio: nō accidit actio ꝛ passio. Et iō ꝓma ꝓbl. aut hāc febrem oibus pestilentiā inferre Quicunq̄z praue hītes periſtēt. Qui eni bonos habuerunt humores resistunt eox tēperie ꝛ vigore aeris ꝛ corruptioni. q̄re in ꝓbl. ēt ar. ghusdā ascriptis: Quibuscunq̄z fortiti sunt fm ipsā gnātionē ab astrorū impressione q̄ sint breuem velocius redarguunt: ꝛ ꝓsument pestilentia ꝓcitati. Vt eniz domus antiq̄ ꝛ imbecillis celerius vento ꝓcidit vehementi: q̄z fortis ꝛ nouа: sic q̄ hi pestilentia. vñ haly. Nō infirmātur oēs homines apud mutationez substantie aeris. naz corpus cui⁹ cibmus nō est ꝓparatus euitat aerem ꝛ resoluit euz anteq̄z alteret ab eo. quare alexander in ꝓbl. Propt qd in pestilentiali ꝓstitutione hi qdem moriunt: hi vero mime. Causa qdez assignant ex cōplexionis ꝓparatione. Si eni fuerit qs plenus cacochimia: manifestuz q̄ ispiratus putrescibilis aer hūc corrumpit: si vero euschimus nihil aut paz in pestilentialis aer ledit. Voluit etiā zoar epidimiā accidere: qñ deus illam mandat qō ꝑsentis nō est speculationis. Corpa vo huic febri ꝓprie marie disposita sunt q̄ primo coitu vsa: lateꝛ porox humida: multe balneationis: ꝛ vniuersal ter illa q̄ q̄liteti putrefactionis aeris sunt hōgenea. Cōtraria vo nō ledunt: sz potius ꝓtēperāt. Occurrit ꝛ hic agens fo forte. Cū eni tale fuerit ꝛ i māz agit idispositā ꝓmit⁹ illā disponēdo: ꝛ dmū formā iducēdo: vt ē gutta lapidē ꝓtere rc. s. phyficox ꝛ fo aphorismox ꝓplexionuz tertio: cū inferiox primo: aer āt agens est forte putrefact⁹: tum pp ipsius ad nos imediationē: ꝛ ineuitabilez ipsius necessitatez. s. de inge. tum etiā pp eius putrescibilē pessimā q̄litatē cū suba. plurima eni hui⁹ aeris impressio ab agēte. vt declarabit amplius vr̄ q̄z a māe dispone dependere. Et tertio ꝓtactus. s. aeris vndiq̄z intus imediati⁹ ꝛ exteri⁹ occurrentis q in oi experit actōe nāli: de ge. ꝛ cor. ꝓmo cum q iterueniꝛ ꝛ ips necessarid. Quis eni sic pōt velocit manum ab igne actuissimo separe vt ꝛ caliditatez ipsius nō patiat: Neq̄z ēt ignis sine ꝓdictis causis poterit vllatenus opari: qō ipius in hmōi aeris impressione in erit ꝓprie: cū talis ipsius fil' putredinal' impressio nō de facili possit separi ab eodē. Et hec qdez cuz primis fo de cā: ꝛ primo fa in oi querit phyfica opatiōe. agēs quoq̄z cāe cū patientib⁹ his duobus fulcitis medijs duplices sunt vniuersales ꝛ remote: ꝛ pticulares ꝓpinq̄z. Proxime qdez sunt dispōnes ꝓcedentes ex formis celi siue imaginibus facientib⁹ esse necesse illud cuius aduent⁹ ignorat a medico: scz inquantū tales putrescere facientes aerem ꝛ aquā. Fiunt ꝛ putredines in terre visceribus pp cās a medico ignoratas qō ex luminariū ꝓprie contingit eclipsibus ꝛ cōiunctione planetarum: ꝛ maxime Saturni ꝛ Martis cum stellis fixis. aut ipsoꝝ adunatione in aliquo signoꝝm humanoꝝm: ꝛ proprie cum ꝓualuerint in domo vite in aliqua ꝓiunctione maioruz vel aspectu

aut reuolutione anni mundani iducentibus prauas
tempoꝝ constōnes ꝓmutatorum essentijs ꝛ naturis
Cāe vero ꝓticulares ꝛ ꝓpinque sunt corruptōes hic
sensibiles in aere deprope existentes vel vētris ꝛ ma
xime australibꝰ ex longinqs partibus adducte: sicut
euenit i apertōe cauernarū ꝛ puteorū diutius ꝛclusō
rū. Aut ꝓpter ieuentatōem ꝛ cōstrictōem aeris in/
ter parietes ꝛ tecta cū imobilis reddatur: vel ꝓpter
lacunas putridas ꝛ stagna. Et res vt lunū in illa imis
sas: vel ꝓpter vegetabilia: sicut caules: eruca: lacti
cinia acuta ꝛ viscosa. Aut ꝓpter baratra venenosaꝫ
auram expirantia: sicut circa Sardos ꝛ Ierapolim:
aut riuum magnā ciuitatē erpurgantem vel exercitu
multoꝝ perturbatū. Et ꝓpter arboꝛes malaꝝ ꝓpꝛiō
nū: vt sobac ꝛ tarū nuces ficus odoꝛes putridos: et
ꝓuatōem ventoꝝ laudabiliū: aut ꝓpter stercoꝛa ꝛ alia
liū cadauera: vel boīum coꝛpoꝛa occisoꝝ in ꝑlio intu
mulata siue incōbusta. Mā forsitan ex ethiopia ꝫ cō
tinuitatē ifluxerūt quedā putrida ignamenta atheni
ensibus hītibus apta coꝛpoꝛa ledi ab ipsis futura cā
febꝛis: febꝛiū ꝛ re. san. primis. Est ēt ꝛ modus quis
pestilentie quasi mediatus. mortalitas. n. corrumpit
arboꝛes ꝛ vegetabilia: ꝛ hec corrūpunt aialia que ea
comedūt: ꝛ ꝓpterea boies q eis vescuntur corrum-
pūtur primo fa. Fit quoqꝫ �fm democritū: cū famez
segtur abundantia. Et ꝓpter languida tritica herbas
ꝛ varios cibos: cum fame bos sumpserint coacti: vt
ēt ꝫoar de pestilentia recitat merochiana. Cum autē
pestilentia ex inferioꝛibus fuerit: iubent medici supe
rioꝛa ꝛ lata querere aeris. Cum vero ex superioꝛibꝰ
iferioꝛa conclusa. Neqꝫ mirandū est aerē putrefieri
cū ipse fumis terrestribus vapoꝛibus permisceatur:
aquosis radijs ēt superioꝝ permiscētibus ista: neqꝫ
eni permanet in sui simplicitate. tūc. n. nō putrefie-
ret: cū nullū nudoꝝ simpliciū possit putrefieri. ꝛ ideo
cū ignis iter cetera elemētoꝝ simplicioꝛ existens per
maneat: putrescit mime. vnde methauroꝛū quarto.
O ia alia putrescūt excepto igne: eteni terra aq̄ ꝛ aer
putrescūt. deinceps qdem considerandū qd sit pesti
lentia. Et qꝛ est mutatio quedā scā in aere: primitus
sciēdū ꝙ mutatio duplex ē ipsius. Vna qdem in eius
q̄litatibus: ꝛ altera in eius substantia magis. Muta
tio tamen in substantia nūq̄ potest fine mutatione in
q̄litatibus perfici cum qualitate omnis fiat actio: nō
tamen econtra. Mutatio qdem fm qualitatem est:
cum aer fm caliditatem ꝛ frigiditatez marime ad dis
positionem peruenit intolerabilem adeo vt inde mes
ses ꝛ generatio corrumpantur ꝛ vita. quod duplicit
euenit quoniam aut est ſymbola mutatio: sicut rabio
sitas estatis in caloꝛe: ꝛ hyems in frigoꝛe. vel econ-
tra cōuersio: vt malitia frigoris in estate: ꝛ caliditas
in hyeme. Et fil'r quoquo mō in alijs q̄litatibꝰ. Cū
eni aer permutatur intm̄ ꝛ coꝛpoꝛa fil'r peruertūtur.
disponit. n. fil'r tempoꝛe ꝓbl. prima. Mutatio qdē
aeris ipsius in subā ē: vt hec ad malitiam conuertat
nō ꝙ aliqua suaꝝ qualitatum valde foꝛtioꝛ fuerit scā
augmēto aut diminutōe: lz non sine eaꝝ mutatōe cō
tingat: ꝛ hec dicit pestilentia. 5. theoꝛice que est mu/
tatio aeris in coꝛruptionē ꝛ putredinē: propter egres
siones a temperamento in eius subā ꝛ qualitate. Se
cundū vero. A. pestilentia est putrefactio que accidit
aeri: similis putrefactioni aque remollitionis fetide
Ingrossatur enim ꝛ remollitur velut aqua cum ge i
miserit linum aut canapum vel talia in illaz. Vt aūt
appareat consequenter qd sit moꝛbus pestilentialis
sciendū ꝙ moꝛbus est duplex. Quidam nanqꝫ ꝓticu
laris. i. ꝓticulariter ꝛ diuisim sparsus: sicut q in eodē
tpe ꝛ ciuitate differenter boībus contingit: vt alijs
q̄rtana vel tertiana: nōnullus vero frenesis ꝛc. Est
ꝛ alius cōis: qui ēt duplex: qꝛ quidam est consuetus et
cognitꝰ: ꝛ dr endimicus seu endemialis quasi ab in
tus eueniēs: ꝛ est contingens rōne loci: puta ꝓpter
aquaz vel ventū vl' terre fundū: ceu in qbusdā ciuita
tibus nefrefis abundat. in alijs boꝛiū: quod apō ara
bes nūq̄ vel raro ē repertum. in qbusdam vena me
deni vel ciuilis sepe: quā Ba. nūq̄ vidit interioꝛuz
6. ꝛ de tali moꝛbo agitur in libꝛo de aere ꝛ aqua. Est
ꝛ alter epidimialis. i. super vel ex eueniēs ad dꝛiam
illius q consurgit ex loco. Solet ēt epidimia idest su
peuentus ꝓ pestilen'ia sumi: ꝛ si generalioꝛ existat ip
sa. Est aūt fm Maliabbatem moꝛbus pestilentialis
multiplex ꝛ subitus: vno eodēq̄z tpe hominū multi-
tudini cōis. Multiplicem quoqꝫ dixit: vt ostenderz
varietatē huius moꝛbi. pestilentialis. n. sola egritu-
dinū cōis ē oībus: ꝓbl. prima. Qm̄ quedā est pesti
lentia ex qua febꝛes aduenīūt ꝓtinue: interdū carbū
culi: ꝛ aliqn̄ dysenteria: variole: moꝛbilli: aliquoti/
ens: ꝛ talia sicut in libꝛis epidimie ostenditur. Dicit
aūt subtilis ad dꝛiam moꝛbi endimialis: q paulatine
euenit ex ipꝛessione illoꝝ que in loco crist̄ illo. Re
liquū aūt qō in descriptōe subiungit ad dꝛiam dictū
ē moꝛbi ꝓpꝛij. Non. n. euenit eodem tpe idem plu-
rimis moꝛbus: sed differens magis cū ex idebita ser
reꝝ administratōe contingat in qua differētes diuer
simode peccant. Contingit āt pestilentia ꝛ aeris pu
trefactio fm plurimū in postremo estatis ꝛ in autūno. Almāsoꝛ ꝛ. A. Sed circa ꝓfata hesitat qꝛ dcm̄
ē pestilentiā fieri ex putrefactōe aeris maxime qō nō
vr̄: qꝛ. 25. ꝓbl. querit q̄re aqua ꝛ terra putrefit. Cu
ius cā assignat qꝛ oē calidissimū sit i putriduz. Infri
gidari. n. oz primum. Ignis autem calidus semper
Aer Vo igne plenus. In ꝓmuz dcm̄ est omnia putre
fieri excepto igne. Et eni terra ꝛ aqua ꝛ aer putrefiūt
quod ꝛ medici testantur cuncti. Dicendū ꝙ aer pu-
rus nō putrefit: neqꝫ ipse ꝓput igni cōmixtus. Vehe
menter eni calidū a putrefactōe ꝓseruat. putrefit
aūt alius vt ipermixtus et ifrigidatus. Propter fm
qdem sciendū quosdā voluisse banc febꝛem ad genꝰ
ephimere reducere. Quoꝝ motiuuz cum antedictis
fuit: qm̄ quedā pestilentia aeris. eucnit ꝓpter simpli
cē q̄litatem sine putrefactōe ipsius. Que qdez qꝛ cū
spiritibus cōuenit: q fil'r calidi sunt et ficci et egritu/
do ꝙmptius contingat in genere ꝓpositionali: cōclu
dūt huiusmodi febꝛem de genere febꝛis dici. Sz ista
positio stare nō potest. Extraneum. n. est multū. vt
hec febꝛis ponatur ephimera cum nullam aut modi
cam valde conuenientiā secū hēat: quod ostendit qꝛ
febꝛis ephimera in vno sepe aut plus: et rarius i qua
tuoꝛ terminatur diebus. hec aūt ad plures extendit
dies: fm dispōnem patientis: et fortitudinem agen
tis. Adhuc ephimera salubꝛis est de se: pestilentia-
lis Vo febꝛis plurimū mortifera. Vnd Isaac ex hac
ait febꝛe saluari rarissimos. Et. A. fm plurimū per
dens quod innit aphoꝛismoꝝ fa: plures crises sunt
ad salutē q̄z ad mortē: nisi moꝛbꝰ pestilētialis fuerit:
Si igit ꝓꝛ hec et alia pluruma: vt ēt oñdet. qbꝰ hec

febris omnino discrepat ab epbimeris: non est dom sub illa ipsã locari. Motiuus etiã non valet illorum immo dupliciter deficit. primo quia vt ostensum est mutatio aeris in qualitate etiã existente pestilentialis non reputatur proprie: nisi conuersione causet i substantia. Secunda quia dispositio aeris calida vehementer t ficca: non sic inducit ephimerã: sed potius putridã vel ethicas: vnde quarto prima: Febres accidẽtes causa aeris ficci fiunt causa vt febres veniãt colerice. multo igitur magis fieret quando est calidi tas: aut cũ ipsa in aere siccitas coniuncta ethice t nõ ephimere. q aũt non ephimere: sed ethice euenit: q spiritus subiectum subtile leuiter tantũ motus aeris nõ potest sustinere. vnde fit transitus ad humores: q subiecta cõpactiora t tolerabilia existent: differentia precedente. Alij vero voluerũt ipsas ad genus ethi carũ reducer moti antedictis priargutis. Et hoc q ficut in ethica inueniuntur dispositiones laborantib9 quasi insensibiles tepidi: sic t in ista. Adhuc videt t hec in occultis intimis profundari: vt ethica ppt que voluerunt ad illam reducere. Sed hoc etiam satis est longe q ad ethicam adducatur: qõ ex grandi inter eas ostenditur diuersitate: quoniam in hac precipit euacuatio et purgatio: in ethica vero minime. Et: terminatur crisi: non autem ethica: propter qõ remotius reducitur ad ipsas. Neq etiam motiua ipsorum valent: quia dispositionel in eis nõ sunt equales vt in ethica: sed permutatur diuersis mutationibus. Percipitur enim aliquando ex ipsa caliditas t inflãmatio cordis: t quandoq frigiditas: t proprie in extremis t exterius. Et ad sũmus calent interius: t infrigidantur exterius: qõ ethicis non fit. Amplius posito q fundetur interius vt ethica: non tamẽ expãditur exterius vt ipsa: neq in membris est: sed in humoribus vt ostendetur. Propter tertium vero sciẽdus q ipsa simplicius ad febrem reducitur putridas Modũ autem reductionis ipsius. a. cum ar. ppbl. pma tetigit dicens: aer putrefit propter expulsionem t sparsionem fumorum in ipso: qui quidez putrefactus ad cor peruenit: quare corrumpit pplerionem spũs qui est in ipõ t putrefit quidẽ in ipso t circundat ipsus de humiditate: t accidit caliditas a natura egressa: t spargitur in corpore: t sic inde consurgit febris pestilentialis. quod ostenditur febriũ primo. quia vero pestilentiosarum meminim9 febrium a putredine omnius fientium: t c. sic ergo vult eas a putredine sieri. Qõ t monstratur ratione sumpta quidẽ a priori quoniam febris putrida dicitur eo q ex putredine cõsurgit: sed talis est pestilentialis. quod ostẽdit per plurimam consideranti etiã Ba. testatur de ipa cus alijs. vnde primo febrium: Febris pestilentialis fit propter humores aptos ad putredinem existẽtes: cũ occasionem quandam breuem a continente acceperit animal. q̃s multum autem ex respiratõne incipit i eo qui in circuitu est aere a putrida euaporatione conterminato. Principiũ aũt putredinis t c. Subdit ẽt q corpora copulata aeri in quo pestilentie consistũt semina superfluitatibus plena: preparata sunt iam t per se putrefieri. Adhuc tert a aphorismorum t primo febrium recitatur dispositio quedam pestilentialis in principio principiante scõi epidimiarum posita ita: Carbunculi in carne t reliqui. Quorum quidem causa, erat vt ibi ostenditur putredo. Dictum est etiam per. a. hanc febrem putrefacere humiditatem cordis. In hanc etiam concidit Ysaac sententiã Rursus febris putrida euenit ex re magis calida et humida: dum hec fit putredinis causa. Quecunq eni calida sunt t humida putrescunt prompte: tales sunt humores t aer, sunt enim calidi t humidi alioq corporis respectu: non autem sic spiritus t membra Amplius cuius significationes sunt febris putride: ipsaq putrida nominatur quoniam significationes in cognitionem essentie nos deducunt morbi: t proprie cum a substantialiter inherentibus fuerint sumpte. huiusmodi autẽ significationes sunt in ipsa posita. In ea nanq adest caliditas inordinata: siccitas lingue: sitis vehemens: banelitus angustia: cuius fetor: iquietudo nausea: dolor oris stomachi: casus vtutis: syncopis: rationis permixtio: pulsus diuersus frequẽs paruus t quandoq vehemens: sudor frigidus: frigus extremitatum: spasmus: alchubez: vomitus colere: solutões: ventositates: t talia. Que quidem alijs non adsunt sic febrium aliarus generibus nisi putridis. Itidem illa est febris putrida seu ad illam conducitur: cui procuratio extat vt putride. Talis aũt est hec. percipitur nãq in ipa phlebotomia t purgatio putredis: alteratio t ipi9 exiccatio t eductio: t talia que in febribus obseruanda sũt putridis Ex quibus concluditur hãc febrẽ ppriissime sub putridis locari. si igitur quis assimulatione quadaz conatur ipam febrem ad ethicã reducere: t proprie ad ephimerã: hec erit extranea t iproportionata valde Illo aũt locatur i tractatu cũ alijs putridis: q nõ ex determinata vt alie cõtingit materia verũ potius ex omni. quod sigs opponat hãc ptractationẽ simpliciter fore impertinentẽ: cũ hec febris ex formis tãdez ptingit: vt dictũ est superior: quibus cũ sint necessaria quis hic non poterit resistere: Que ergo necessitas hec in medicina pertractari: Rursus hoc supposito q ex supis eueniat aspectu videlicet eclyptib9 ac coniunctione stellax t diuersitate i his circuli signorũ nõ poterit quis nisi astrologus itelligere t obseruare. Quid igit ad medicũ: Ad primũ quidẽ dom q lz motus t eẽ superiox nõ possit impediri: cum sit necessarius. neq eni in fortunas possumus ex celo õ pellere: valemus tñ ipsorum impressiones auertere materiã indispositã reddendo: cum dictus sit: Actiuorũ fore in suscipiente dispositio receptibiles. Et iõ in centiloquio astrologus optimus multũ malũ, phibere poterit: qõ fm stellas est venturũ: premunicdo taliter suscepturũ: vt cũ illud aduenial: modicuz aut n bil ipm afficiat. si nanq astra cuz orbe mortiferant adducãt byeme quandã frigiditatẽ. Illã prescia munitis valemus euitare. Ad aliud multipliciter dõz: q lz nõ agnoscamus materiam t dispositionẽ superum scimus tñ vt medici corpora dispositia egritudinibus pestilẽtialibus: que rectificare possumus: vt t indispositia reddantur illis quo acto non accidit superũ impressio. Vel lz nõ cognoscamus p causas superiores pestilẽtiã futurã, noscimus tñ p causas medias t signa puta per dispositionẽ aeris nos ptinentis. quaz Ba. prostico pma per celeste quoddã seu diuinuz signũ intelligit. In q signa pestilentie declarant satis aductu ipi9 pmã qrti. Aut q medic9 lz b pscire scia astronomie quã i se dz bñe cũ astronomia nõ modicũ gd ferat medicine. Nñ õ aere t aqua. Qui vo ea

que de re altissima tractauimus rata tenent ⁊ credũt nouerint astronomiam medicine nõ minimã ptez es se. Quod asserit Albumasar introductorij primo vt dria ostensum prima. Propter quartum vo ad primũ dom q̃ ꝛz aer putridus perueniens ad cor cor rumpat cordis complexionem: nõ tamẽ spm putrefacit. Spiritus enim non ꝓprie putrescit: cum sit calidus ⁊ siccus: subtilis: ⁊ in motu plurimo: ꝛz iflãmaꝫ ⁊ resoluiꝫ magis. Aut talis spũs complexionis corruptio nõ est in facto eẽ: sed in fieri potius. Febris ãt dr esse per id quod est in facto eẽ nõ in fieri: vt in calefacto fore non in calefieri dria priori. Ad aliud dicendũ q̃ febris que ẽ in spũ influenti. non aũt in innato complantato: qui pars est cordis pricipalior ra dix: ⁊ velut forma ⁊ factor. In vigore nanq̃z ipsi⁹ vtus informatiua cor producit: cum sperma virile q̃si totaliter in spũs dissoluatur. differentia. 36. Sic igiꝫ spũs fere bincinde suscipitur. Ad aliud dicenduz q̃ non ẽ ethica ⁊ sic determinetur post eam. A. qz ipsaz ptractat Ba. post ephimeras ⁊ ante ethicas. Et almãsor post febres apatuz. Isaac autem magis locat ipsam cum putridis: vnde non arguit. Eã quoq̃z huiusmodi diuersitatis potuit eẽ: qz hec febris non est adeo ve putrida: vt colerica vel phlegmatica. Qõ apparet ex accidentium ipsius etiam ad putridas disformitate quadam filr videtur in cã fore diuersitas: eo q̃ alie febres putride magis sunt ex dispositione humoruz ad putredinem apturum q̃z ex fortitudine agentis: hec vero econtra. Quod inuit Isaac intelligens perfecte cum dixit febrem fieri de pestilentia li genere: ⁊ nõ de humoruz genere: nó q̃ in hu. putrefactis non fiat. Sed q̃ maior causa incristit i aeris putrefactione ipsos prius ad hanc habilitante: q̃z ex vitio humoris, ꝓprio vt in alijs putridorum. Adhuc cum cetere febrium sint essentialiter cordis passiões hec qdem magis concomitatur ipz ⁊ affligit. Aer. n. putrefactus imediatius ad cor perueniens que sunt in ipso corrumpit ⁊ putrefacit humida: vt fere velut in alijs cã añs non reducatur sub coniuncta. vñ quasi cã primitiua imediate se transfert in coniunctã qõ tamen non audeo simpliciter explicare. Et fortassis hec est cã quare non expresserũt medici sub quo genere febrium locaretur pestilentia simpliciter ꝓcise. Ad aliud dicẽdum q̃ ꝛz per eadẽ curetur: nõ tñ sũt illa plura eadem: sed pauciora magis: vt oñsum ⁊ minora. Mor ẽt almãsor excipit balneũ aquã calidam ⁊ lac. omnis quoq̃z feb. in eo q̃ febris cũ sit mala cõplexio calida ⁊ ficca eadẽ pricipat cura fuit. Etiaz almansor breuis sermone: vt vno non solum eodẽ vel simili det alterum intelligere: imo more Hippocratis suo ꝛio. Ad aliud dom q̃ ista est vna similitudo lata. Et ẽt q̃ in febre ac nõ ꝓhibetur abstinentia iqntum est putrida: sed ꝓpter casum appetitus qui eis associatur frequenter: ⁊ similiter vt bonitate ciboruz ⁊ potuum resistatur aeris malignitati: sed i ethica nõ iniungitur abstinentia propter corporis exiccatõem cũ eius caliditas sit tertiane fm. A. caliditate acutior. Sic igiꝫ non ꝓhibetur eadem minime abstinere de cã. Ad aliud dom q̃ per humiditatem. A. intellexit humorẽ primũ ⁊ non scom. sunt. n. duplices humores primi vz ⁊ secundi noti: vt sanguis phlegma colera: ⁊ melancholia. Et secũdi dicti humiditates: vt q̃ est in extremitatibus quaꝝ venarũ: ros: cambium: ⁊ gluten: differentia. 33. Concedendum itaque q̃ ꝓprijs me aliarum sit putrida. Ad ea etiam que alterius partis iam apparet. Exponitur est enim fmo Isaac: Ad aliud dicendum q̃ hoc est quasi propriuz pre alijs egritudinibus huic passioni: vt ipsa vehementius vt ostensum q̃z alie febres inhereat cordi: vt et nocumentum susc ipiatur in corde: ⁊ non sic in epate. ⁊ alijs ceteris suo modo. Propter quod vrina naturalis videtur existere similiter ⁊ pulsus cum fuerint ita preterrita ⁊ succumbens: vt ⁊ nullo attentet insurgere contra morbuz modo sed conuertet se vt corpus gubernet: velut in sanitate. Quo circa ⁊ vrina in morbo etiam diuturno: ficq̃z permanens iudicatur in aphorismis mortalis a Damasceno.

Differentia. 95.

Quod apostema intrinsecum causet febrem continuam oino monstratur per Ba. aphorismorum quarta ita. Febres continue ⁊ periculose accidunt: aut propter praua materiam morigeratione putrefactionis: vel ꝓpter intrinsecuz apa. Amplius si aliqua apostemata intrinseca febrem cãrent interpolatam: hec splenis essent ⁊ renum: cum huiusmodi membra minus sint sensitiua: minoreq̃z colligationem cuz corde habentia. Propter qõ plures medicoꝝ asserunt hec febres interpolatas causare: ꝛz apa mẽbroꝝ huiusmodi febres inducunt cõtinuas qõ monstratur: quoniaz splen est membꝝ carnosuz. artariosum: ex sanguine nanq̃z artariali subtili nutritur quarto de vtilitate pticularuz. Est etiam rarum multe materie cõprehensiuũ: quod autez huiusmodi quarto: pria ad febres preparatuz cõtinuas. Renes similiter mẽbra existunt carnosa: calida: artarijs ⁊ venis patentibus non paꝝ coniuncta: que febrium cõtinuaꝝ videntur denotare aducntũ ibidez. Rursus cuius causa est continua: ⁊ effectus ab eadẽ continuitatẽ suscipit: qm̃ causa ⁊ effectus sunt ꝓportionales Sz apostemate existente sanies inducitur continuo que febris causa per se ⁊ coniuncta ponitur cum suo effectu conuersiuo. Itidem in apostemate morborũ tria genere vt videbitur continent. Que quidẽ tũ ꝓpter se: tuz ꝓpter accidentia ipsos cõcomitantia naturã humanã febri appropriatã tanq̃z in egritudinez sibi ꝓpriã deducũt. Apostema itaq̃z intrinsecũ febrẽ causabũt continuã. Cõtrarium quoq̃z huius ostenditur aphorismoꝝ prima ita. Qz splene male se habẽte paroxismi: ⁊ vniuersaliter melancholici per quartũ febricitant. amplius in diuisionib⁹ apostema i renibus sequũtur in principio sui febres permixte habentes paroxismuz cuz opilatione. tales autẽ sunt interpolate. Adhuc quinto practice. Diuersificatur litargia siue firsen frigiduz propter feb ẽ adesse ⁊ non adesse. Itidem tertio prima ponitur melancholia fieri propter apostema meseraicarum: in quo fm plurimũ non est caliditas febris aut fitis. Quarto etiam prima. Membra que sunt longinqua a corde debilem cõmunitatez cuz eo habentia velut renes: non semper propter apostemata febres inducunt ⁊ continuas: imo multotiens interpolatas de genere cõmixtarũ existentes: ⁊ febrium tertianarũ: quartanarũ: quintanarũ: ⁊ sertenaꝝ. Rursus differentia febris interpolate est ad continuaz: quoniã interpolata causatur ex materia extra vasa cõtenta: continua vo ex intra. Materia vero apostematis q̃ vasa cõtinet

vt inuit Ba. de ge. apostematis i ꝯplurimis. Ad/
huc motus ē de extremo i extremū p mediū: phy sico
rūqnto t ꝗrto de inuamentis. Sed quedā apostema
ta itrinseca qualia diaphlegmatis t stomachi: t vni
uersalit substātie pāniculose: velut apparet ꝑmo ꝑ-
nosticox febres iducūt ꝯtinuas. Quedā vo febres
nō adducūt. vñ tertio. i. Jn apostematibus epatis
frigidis nō ē febris neqz sitis neqz calor. Sic t idu
ris splenis. Cū igit fiat motus de non bre febrez ꝯti
nuam in bre aut ecouerso motꝰ p mediū constituet ꝟ
aūt mediū nō vr nisi febris iterpolata. Quare febris
ite polata iterdū ad itrinsecis apostematū causabit.
Propt ꝑmū qdē sciēdū q apa ē tumor siue grossicies
ꝑter naturā pmutās mēbrox a sua naturali dispōe i cā
que extra naturā ex materiei cōgestione vel reumate
gnāntis quarto de accidēti: t iz. de inge. Nec autē
nō est vera rō apatis: sz potius quedā eius notifica/
tio cōis. nā tumor ꝑter nām est accidēs ꝯnis aposte-
ma calidū. Joannitiꝰ. Vera figdem ratio ipsius est
morbus ꝯpositus ex triplici genere morbi dria. 75.
Jn ipo nāqz cōcurrunt tria morboꝝ genera: vt mala
ꝯplexio: prava cōpositio. t iparis solo: vt declaratū
ꝑmo fa. Cuius qdem cause vniuersaliores sunt ser.
Vis mēbri vz expulsiua supfluitatū ex supfluo alim
ti in eodē accreta. Jmbecillitas mēbri recipiētis: qō
ad ipm ipellitur materiei supflua quātitas. Debili/
tas nutrientis virtutis mēbri. Cū eni suū non valet
alimentū elaborare: in supfluitates ꝯuertitur illi no
centes. Meatuz largitas qbus supfluitates prom
pte decurrūt. Et situs ipsius corporis iferior: theori
ce. 6. Jpsius quoqz supflua quātitas est illius mate-
ria: vt hūor ꝗdruplex: aquositas: t vētositas. Et ad
hanc huiusmodi qōdaz a cā primitiua nota. Reliquū
vero ab opposita Cuius qdem generationis modus
dria tangēt subsequēn. Est ēt quoddā apostematum
extrisecuz: qō sensibꝰ subiacet: vt tactui t visui mani
feste. bi eni circunscriptionē ipsius apprebēdunt im e
diate. Jntrisecuz āt aliud oppositū ad qō nō nisi er si
gnificationib⁹ ꝓcnit a sensu acceptis deducto. Et
ipsuz qdem generatur aut in mēbris interiorib⁹ vbi
cunqz: velut in gutture: pulmone: cassula cordis vē
tre cuz meri: epate: splene: intestinis: renibus: mati
ce t vesica: aut i pāniculis ea circundantib⁹ vel vi/
dentib⁹: siue p lōguz latū vel ꝑfundū. Quid aūt se
bris t acuta v. suz dria. 87. Propt ꝑm Vo scien-
duz q aliq idistincte posuerunt apostema itrinsecum
febrē ꝯtinuā cāre simpli: aliq vero iterpositā nō ra-
ro vt mōstrarūt arguta. sed qd de hoc tertio videbit
dicendox. Propt tertiuz qdez sciendum q aliqō apa
itrinsecuz febrē pōt iducere iterpolatā. Cuius qdem
gratia notāduz ꝑmo ex ꝑte materie: q cā febris du
pler. vna eni centialis t ꝑma: reliq vero velut acci/
dentalis t fa. Primo bax quoqz quedā est mediata
puta añs dicte. quedā vero imediata: q ꝑprie potest
appellari cā ꝯiuncta: eo q ꝯuertitur t cōiungit cum
morbo: qualis est fuligo putrida: seu fumꝰ putridus
horribilis subtilis a minera putredinis ꝯsurgens fe
briū ꝑmo: locata in vasis seu extra dūmodo ꝯtinua/
tionē eius cōr petat. Et ꝑm q ꝯtinue aut successiue
ipsum experiet: febris generabit ꝯtinua vel iterpola/
ta: vt visū dria. 87. cū ceteris. Sz de cā vt acciden/
tali iuuatiua t fa quedā attēdit rōe materiei aposte-
matis: alia vero ex ꝑte qualitatis ꝑtis in qua existit.

Primo qdem mō diuersificat multiplicit. Quoniā
apatum quedā fiunt ex mā calida: puta ex sanguine t
colera t phlones appellant ab inflāmatione dicta. q
dā vero ex mā frigida siue dura molli aquosa seu vē
tosa. ꝑma figdez sunt magis digna febrē ꝯtinuā ad-
ducere cū maiorē homogeneitatē hēant cū ea. Que
eni fic sunt celeriorē hūt trāsituz fm ar. t. a. vnde ꝑ-
mo fa: Oculox apostematū calida demōstrat febrē
ꝯcomitās ea: que aūt frigida tardius: t iō febrē pūt
cāre iterpolatā magis q sumus ꝓcedens ex minera
putredinis resultās p se reddit isufficiēs cordi ꝯtinu
ari: imo motus minere eius ex supiox cogitatōne p
stolat dria. ss. qualis ē motꝰ melācholie p ꝗrtā: cole
re p tertiā: t phlegmatis quotidie. Verū q motus
phlegmatis. is. horis laborantē fatigat a qua vix mū
dificat. ꝓpterea si ex phlegmate ꝯsurgat apa itrinse-
cus ad motū eius additur ꝓpter cās cōtinuitatis fe/
bris: intm q t forte si febrem indicāt: figet cōtinuā.
Quod vr innui prima ꝗrti ponente apata renū cau/
sare febres cōmixtas ex febribus tertiane: quartane:
quintane: t sertane: t nō quotidiane. Diuaricat ēt
mā ratione quantitatis multitudinis vz t paucitatis
lz primordialiter hec diuersitas ex qualitate ꝯsurgit
sicut fere alia quecunqz: eo q materia multa sui quā
titate replens continuz t extendens: t solutionē in
ducet inde marie. qō si in locis fuerit sensibiliorib⁹:
febrē causabit vt sic continuā. Cuius qdem opposi-
ta iterpolatā poterit causare. Diuersificat sil r natu-
ra apatis in febrem continuā seu interpolatā causan/
do: aut in bullam adducenda rōe dispositionis mate
rie. Contingit nāqz cum materia apatis suppuretur
ita q eius subtile effumet. grossuz vero eius rema/
neat incineratuz: vel febrem interpolatā causari aut
nullam. velut apparet in scliroti/ationibus epatis:
splenis: t renum quandoqz. Potest t id idem ratio
ne similiter variari situationis materie: eo q ipse i lo
cis vicinis cordi sita: t maxime in his que grandem
cum corde habēt affinitatē: febrem vt ita afferret cō
tinuam: reliqua vero interpolatā magis. Diuersifi/
catur itidem so febris ratione partis in qua cōtingit
apostema itrinsecuz multiplr: qm aut illa erit neruo
sa multe sensibilitatis apta ex stimulatione reumatis
propter dolorem spiritus inflammari: t ita febrem
continuam inducere. Aut ex parte artariaruz multa
rum in mēbro existentiuz. per eas nanqz id maiorem
continuitatē habet ad cor. spiritus etiam in eis t san
guis continentur feruentiores. Adest etiam in eisdē
pulsatio: que omnia attestant caliditati t generatiōi
febris continue. Vel ex parte carnositatis: membra
nanqz carnosa humidiora existūt porosiora: t pluris
materiei contentiua. Aut similiter ratiōe magnitudi
nis mēbrox. maiora eteni ampliorē suscipiunt mate
riam: t cordi magis supcōicant: ꝓpter qō eox intri
secus apostemata febrē magis causabunt continuaz
Jn reliquis quoqz predictis bis dispositionibus ex/
positis: febris consurgit interpolata amplius. Adiu
uat etiam vsus ser rerum non naturalium fm contra
riuz aut simile: ita vel aliter mensuratus in continua
rum seu interpolatarū generationē. Jn quibus qui
dem cōplexio: eras: virtus: tēpus t regio: t cetera
taliū sunt attendenda. Que quidez tum quia famosi
tate notiora existunt: tum etiā breuitatis gratia non
extēdantur in amplius in presenti. Ex bis igit breui

ter vlis demonstratio poterit colligi vz q apa intrin
secum febrem amplius causet ctinuã: t q iterpola-
tam qñq. Apparet itaq ex medicoꝝ logis deducẽ
do q apa intrinsecum febrez poterit interpolatã iter
dũ inducere: ceu cũ mẽbꝝ fuerit frũm ignobile a mẽ
bro nobili distans paꝝ: neq tñ illi manifeste ꝓiũctuz
nullius vel pauci sensus. Sitq mã eiꝰ frigidior: pau
cue quantitatis. Per oppositũ ꝙo febris isurget
continua: qđ poterit sylogizari t appet. Nosce q se
bris ex apate ꝓsurgens itrinseco nõ ẽ ephimera: ceu
qdam estimant: imo de genere putridoꝝ. vnde pria
ẽrti. Febres que sequũt apata intrisecã: forasse nõ
sunt ex applicatõe caloris ad coꝝ sine putredine que
applicatio ephimerã inducat. Hoc ẽt apparet: q ex
agitatio in hmõi febribus currit fm motũ humoꝝ:
ita q adhuc litescente apate: febris: remanet qñque
putrida manifeste. Propter quartum ꝙo ad pri
mũ dicendũ q apa hmõi phlegmõ ẽ. Is aũt cum in
flãmatõem importet exmã sanguinea t colerica ge-
neratũ: febrẽ ctinuã inducet: non tñ ppter hoc con-
cludit q alia apata febrẽ non possint cãre interpola-
tam q fm morẽ ga. phlegmones nõ dicũtur: imo ẽt
apata calida sensum a mẽbro remouẽtia qstũcũq su
erit sensibile febrẽ inducũt interpolatam: velut apa-
ta cãcerata: tertio vndecima. Ad aliud dõm non ꝓ
pter hoc sp fore necessariã febrẽ cẽ cõtinuã: eo q splẽ
mẽbroꝝ ẽ frũm. pauci sensus: mãe ẽt fride: grosse:
susceptiuũ impate putrefieri. vñ ex his mã mime reu
matizat t putrefit. Que ẽt sui grossitudine putrefa
artarias nõ põt adeo igredi: vt accessus eiꝰ continue
tur: imo motũ erpetit ex humoꝝ melancholici cuẽ
tatõe. Neq ẽt arterie splenis directius respiciũt coꝝ
cũ non iplantentꝰ ei: sed explantentꝰ magis. Silr ꝺ re
nibus vt apparuit. dõm q illa continuatio cũ corde
ẽ obliqua satis: ppter q de nãlibus ꝙo Erasistratẽ
artarie renibus nõ iplantꝰ: sed explantantꝰ: nõ. n.
eis sunt directe suppositẽ: velut vena cõcaua epati:
aut adorti cordi. Adhuc ẽt carnositas coꝝ que est cõ
pacta sensu priuata: non. n. sentiũt nisi per pannicu-
lum. Neq in eoꝝ sustantia vena continet aut arta-
ria dria. 86. Propter qđ apa splenis t renuz poterit
febris iterpolatas interdum cãre. Ad aliud dõm q
in apate non sp est sanies. Aut si ẽ non poterit coꝝpe
tere: vt segtur aliqñdo. Ad aliud dõm q tria hmõi
lesionis genera: interdũ lesionẽ tra modicã inducunt
vt declaratum ex suis causis tã ex pte materie q̃ par
tis t situ ꝓsius q febrẽ n in continuã sed iterpolataz
inducent. Ad ea q alterius ptis ẽt dõm q auctoritas
Ba. t Rasis concedatur vt visum. Ad ea ꝙo que
Maliabbatis dõm q in litargia in principio quando
qz nõ est febris. aut modica inpcepta: interdum fere
ppter quantitatẽ ipsius t fortitatez. Ad alia ꝓñta qđ
dicendũ apparuit. ℞. Ad aliud dõm q qz in apatib9
materia contineatur extra venas: nihilominus tamẽ
poterit febrem continuam inducere: eo q fumus re
solutus horribilis acutus a minera putredinis valet
continue coꝝpetere qui positus est cã coniuncta fe-
bris t imediata efficiẽs. Minera vero a qua decidit
magis causa añs t materialis: t ita materia t effectus
non coincidũt in idem: differentia. 160. Interdum ve
ro sanies adeo est grossa t cenulenta q ab ipsa sum9
predictus continuari non poterit cordi: sed euentati
one humoris tandem cessante respirat. Neq ẽt ẽ si-
mile de materia dispersa per totum corpus extra ve
nas faciente febrem interpolatã t de collecta ad apa
qz ponatur ipsa ẽt extra venas existere: quoniam cuz
materia colligitur in apate: aggregatur eius virtus
magis: t ea vnita fortior est seipsa dispersa de causis
Et ideo materia venenosa plerunqz existens ꝑ totuz
disseminata cum in apa concurrit intrinsecum primit
remittendo vapores venenolos ad coꝝ. Vigoratur
nãqz ex eius congregatione. Et ex hoc ẽt cãcer egri
tudo appropriata malitiosior t incurabilior estimat
lepra totum possidente differentia. 178. Quare ma-
teria disseminata per totum corpus extra vasa: inter
polatam semper t nũqz continuã vt sic febrem idu-
cet. Ad aliud relinquũ ẽt quid dicendum visum.

Differentia .96.

Quod cerebrum t ossa non possint apari. vt
per Serapionem breuiari, hoc sentientẽ pri
mo. Amplius si aliquod foret apa cerebri
eẽt vtiqz frenesis: sed hec nõ est in cerebro: sed in pel
liculis eius. vnde Ysaac quarto febrium. Frenesis
absolute dcã est apa calidũ nascens in pelliculis cere
bri ex ebullitione sanguinis in corde existentis. Idez
quoqz primo viatici. Frenesis vt absolute diffinit
calidum est apa in qbusdam cerebri pelliculis. Ad-
huc apa est tumor t grossicies preter naturam: dria
priori. sed quod est in vltima mollicie vt cerebꝝ: vel
in vltima duritie vt ossa non valet extendi. Qđ aut
non extenditur in timorem consurgere non poterit.
Et. apa generatur ex defluxu materiez per venas t
arterias maiores in minores quousqz perueniat ad
minutissimas capillares que sensus effugiũt percep
tionez: t tunc labuntur in membroꝝ spongiositates
simplicium. In libris de tumoribus de distẽpãtia
inẽqli in tegni t. ii. de inge. Sed in cerebro non est
vena neqz magna: neqz parua: dria. 24. neqz in ossi
bus. Itidem fm Joannitiuz. Cause bu. defluentis
ab vna parte in aliam: t per consequens apantis: vt
apparet ꝙo de causa quatuor existunt: priori ꝙo diffe
rentia. 6. Sed huiusmodi cause non reperiuntur i ce
rebro: quoniam fa deficit t serta cum sit nobile mẽ-
brum in parteqz supma situatum. Dssibus autem t
dentibus deficit: gnta viarũ enim adest ãpustia. non
igitur cerebrum t ossa possunt apari. Opposituz
vero huius sentit serapio t litargia. t Orabasiꝰ. Et
fistule fiunt in cerebro. cũ Maly. multotiens apat ce
rebrum aut nucha Primo ẽt fa t tertio prima t sep
tima. adhuc rasis in divisionibus birsen quod rectuꝰ
dĩ firsen est apa eueniens in cerebrum existens vel ca
lidum: pura frenesis: aut frigidum vt litargia. ampli
us alexander t Maly abbas consentiunt cerebri sub
stantiam posse apari. Palin. Mala cõplexio: t pra
ua t compositio: t solutio cõtinuitatis omnibus pñt
membris aduenire ita q etiam cordi: dria sequenti.
Sunt enim cões egritudines: sed sine his non con-
tingit apa. In ipso nanqz primo fa hec tria morboꝝ
genera continentur. Rursus zoar: accidit ossib9 q
altera ipsorum pars ingrossetur. ait etiam q sibi cre
uit in manu os dolorem inferens Et. conspicimus
ab ossibus nodositates duras quasdã separari ꝓprie
in egis. Ex qbus omnibus conuincitur cerebrum et
ossa posse apari. Propter quidem primũ scitduz
q quid sit cerebrum differentia ostensum. 24. qđ ve
ro apa. dria precedenti. quid autez os dria docet. 36

Propter fm vero sciendū q; sermones sapientū videnť sibi in hoc quesito superficietenus aduersari. Ait enī Serapio: Et quando accidit apa in cerebro non oportet vt iudicet: qr ē in ipso. imo in velamine duro ptinente ipm: qđ nominať miringa. Et est illđ er quo nascit vnea tunica t secūdina: cuius cām assignat: qr scimus q; in omni membro in quo fit tensio accidit apa: sed nō est de natura cerebri vt tensionez recipiat: propterea qr est humidū currens. Et similiter nō est in natura ossis vt recipiat tensionē: eo q; est frigidū siccū duruz valde. necesse itaqz fit vt solū accidat tensio membris medijs inter id qđ est in fine duricie t lenitas vt sunt de panniculi ligamenta nerui lacerti caro: t que his affinia. Huiusmodi aūt subcōtrarium habeť quinto de accidente ita: Calida frenesis est quando apa in substantia cerebri: vel in eius panniculis generať. Et. ii. de inge. Eadē rōne t in phlegmonibus q fm cerebrum t in miringis. vnde tertio pma dicit: Carabitus apa calidum in velamine cerebri subtili t grosso absqz corpore ipius cuius corpori ipsius quandoqz accidat apa. Non enīz sicut qdam medicorum existimant: neqz q; cerebrū non apetur est verū. t ponit eorum cōsequenter motiuz: qr qđ lene est sicut cerebrum: aut durū vt ossa non extendi tur: t qđ non extendit nō apatur. Sed horum sermo erroneus est: t illud ideo: quoniam lene viscosum extendit. ossa ēt apostemāť. t Ba. illud confessus ē. Ad huc inqt. a. q; plurimuz phlegmon cerebri accidit ex sanguie putrido apante ipsū. Similit quandoqz accidit in ipso cerebro erisipila t vasacra. t tertio septimi. Et qñqz accidunt dentibus spēs apostematū: Et est ipsius vbiqz ratio: quoniā omne quod nutrimentuz recipit cū extensione illius suscipit supfluitatē: q; retē ta extendit. Talis enī dicta est forte aparis ratio: ppt quod concludit apostemari quodlibet membrum t cerebrū t ossa. Adhuc Paulus: Frenesis q ē phlegmō miringaz aliquando quidem t in cerebro fit. Alexāder qdem libro primo: Fit verus freneticus ex coleribus rubeis cū ad cerebruz veniunt incensa febre t phlegmonē ibidem faciūt: aut in miringa. i. pellicula. Inquit ēt q; verus litargicus quēadmoduz frenet icus fit: hz enim ipse t locū in cerebro. vñ. 9. theorice: Frenesis ex calido fit apostemate: qđ in opimento fit cerebri: aut in cerebro. Quibus Auer. quarto cōsentit collz: ppa signa dñi; hu. facientis apa in cerebro sunt ꝛc. dicit q; aliqñ rhete cerebri apostematur. Sunt autem qdam simpliciter audientes q; cerebruz t ossa possint apostemari. quoz insufficientia mōstrabit ex dicendis. Propter qdē tertium vt tantoz virorum appareat concordia sciendū q; apostema duplicit generať. Uno qdem modo p viam reumatis cū ex venis t arteriis materia defluit in membroz spongiosa. Alio modo per viam cōgestionis hoc ē ex nutrimenti supfluo: dria priori. Primo qdez modo saltē ossa: t vniuersaliť q; sunt dura vere non pūt apostemari cū ductibus careāt: qbus demandať humor in membroz simplicia. Secundo vero modo apostemari possunt. cū alimentū suscipiāt: ipsoqz extendanť: t per consequens illius ēt superfluo extra nām intumescunt superfluitate retenta super ossis parte aliqua i durata: aliā super eam paulatim addita donec quis tumor t extēnsio emineat. Modo figdez priori cerebrū nō deberet apostemari: nisi qr debilis coagulatō nis vigens in qualitatibus vilioribus: t positū in superiori corporis parte: tanq̄ caminus existēs: vaporum t fumoz susceptiuus q; peruenientes ad ipsum eius frigiditate refracti ꝯdensatur t penetrant in id quandoqz collectionē facientes. Amplius sciendz sicut ex fmonibus poterit colligi serapionis t. a. q; apa dupler existit. Quoddā nanqz ē vex in quo cuz mala cōplexione praua ꝯpositone ac solutione cōtinui tumor manifeste circūscriptus existit exterius vt intra. Et tali' apate ppie membra apantur media inter illa q; in vltio existunt duritiei t mollitiei: vt musculi: t eis similia. Et fortassis hec fuit serapiōis intētio. Est t aliud apa non certū: sed magis quadaz filitudine tumorosa dictū. vñ serapio: Si dentes viriditatē in toto suo recipiūt corpore tūc non mirandz si consequatur eos qđ simile apati existit. Et verificant qdam medici hoc ppie ex hoc q; dentes nutriunť t addunť t crescunt longitudine vite hominis. vnde ꝓmo fa: Apa preterea membris accidit mollibus. Et est ēt cū ossibus accidit res que apatur fiatur p quā eius ingrossať concauitas: t eius augmentať humiditas. Dixit ēt dentes quandoqz recipere spēs apatum. i. maneries t non simpliciť apata ingt: t ita cerebrū t ossa pūt apari: sicut bi cōcordant diligenti intellecti. Voluit ēt. a. rarius subaz cerebri apostemari. Qđ iudicať er eo q; dixit quandoqz corpori ipsius accidere apostema: Ceu dicūt q; raro fit pipleumōia er colera: qr sui raritate ipsaz cum sit subtilis pulmo non sustinet: ita cerebrum molle t de se quasi fluidum māz non retinet calidā: neqz etiā frigidā. Unde ō litargia q; est firsen phlegmaticuz ait q; plurimū fiat in meatibus substantie cerebri absqz velaminibus t ventriculis t corpore cerebri eo q; phlegma cōgregať t penetrat in pāniculos ppter ipsorum duriciem: neqz in substantiā cerebri ppter ipsius viscositatez. sic itaqz t aliorum auctorum intelligendus est sermo substantiā cerebri t eius pāniculos posse apostemari: qr nō vno apostemate ipsius apostemať sola: vel rarō id euenit. Pāniculi vno sepe apostemate vz calido. vñ. 4. cōmētarij pulsuz q; fm cerebrum ipsum litargicus hz magis generotionē: freneticus vero fm subtilez miringa t diaphba. Et ideo quēadmodum periplemonicis raro vnq̄z pulsus fit distort⁹. i. bis pulsans qr duricie mime participat: ita freneticis rarissime fluctuosus: qr t ipse mime pticipat mollicie: Horum aūt fides apparet ex istis in forma deductis. Ex his itaqz duobus vitas huiusq̄si fini sine alia plurium appareat inqsitōe. Sciendū qppe q; id qđ dictū est de dentibus oportet t de ossibus itelligere. nā ipsi sunt naturam eandē hntes ossibus. t sunt ex ipsi fo de genere. sialiū. Propī quartū vero ad primū iaz quid dicendū visuz fuit. Ad aliud dicendū q; Isaac frenesim put ē vere apostema: t sepiꝰ ꝯtingēs suscepit tali dictū est apāte cerebrū mime apāri posse. Ad aliđ ēt visum erat quid dicendum: quia q; sunt in vltima mollicie membroruz t duricie rarius apantur apāte certo: vex similitudinarie magis. Aut forte cerebrum t ossa non sunt ita molle t dur : quin possit aliquaz extensionē suscipere apōsam similitudinariaz saltem Vel cerebrū extendit panniculo subtili conterminā te illo. Ad aliud dicendū q; vex concludit de apante ꝯtingēte: vt plurimū per modū reumatis factū: t p ppie quantū ad ossa: t alia membroz duorum: cere-

brum tamen per accidens recipit vt oñsuz iterduz p viam reumatis collectõem: cum sui humiditate paſſiua ꝓtingat fieri in ipm: interdũ penetratõem ꝛ perduratõem eius quod penetrauit in ventre. Ad aliꝺ ꝺõm q; ille cauſe ꝓcurrũt in vero apate per modũ fluxus ꝛ ſepe cãto: vt apparet ex modo ẽt loquẽdi: non aũt ſic in non veris ꝛ raro ꝓductis: imo alique illaꝝ ſufficiũt cãrum. Et ſimiliter ad aliud quid dicenduz apparet. Ad inducta ℵo partis alterius ex his ẽt apparet quid dicendum. ℙoſſet ẽt quis ſolutionem hoꝝ apparentem dare ſuppoſito cerebro trino.

Differentia. 97.

℣od cor poſſit apoſtemari ꝛ ſolutionem imparis pati monſtraſ: quoniam quod ſuſcipit nutrimentũ illius ſuſcipit ſuperfluitatẽ: ꝺria priori: qua retenta euenit apoſtema ꝛ continuitatis ſolutio cum ea in omni reperiatur apoſtemate. Eti. cor neqz eſt vltime durum: neqz molle ſũme: ſz medium. Quod aũt tale dictum prius apari poſſe: ac p conſequens eius ſolui ꝺiunctio. Adhuc mala cõplexio: compoſitio ꝛ continuitatis ſolutio: egritudines poſite prius cões: eo q; omnibus poſſunt membris indifferenter aduenire: cor aũt mẽbruz imo primuz: Rurſus: octauo apparens de inge. ꝛ Iſaac febrium primo. Febris ceteris moleſtior eſt morbis. ℚ ñ oñdit curatõi principalitas indicationis ab ipſa ſumpta vnde octauo eiuſdẽ. Qz febris eſt: conuertit nos ad ſeipſaz oĩbus aliis. ꝛ qñ magnitudo ei ꝓprie magis exiſtit. Sed cor ſuſtinet febrez: que ipſius ꝓprie ẽ paſſio: cuz plures ſanent ab ipſa: tolerabit itaqz egritudines alias. Si. n. ineſt quod minus ꝛ quod magis videtur adeſſe inerit. ℙalin: Fortibus ꝛ pricipalioribus ptibus occurrent egritudines cum ex ꝓportione vt ad multũ particularũ eueniãt. Quod oñdũtur egritudines cerebri epatis atqz ventris. Sed cor eſt fortiſſimũ membroꝝ ꝛ pricipaliſſimũ. fortiſſima igiſ ei occurret egritudo: hoc aũt eſt apa: ꝛ imparis ſolutio. Cor igitur poterit apari: ꝛ ſolutionem continui tolerare. ℙpoſitum tertio de ptibus. Cor ſoluz viſceꝝ ꝛ vniuerſaliter caruz que in corpore partium grauez nullaz ſuſtinet paſſionez. Quod ꝓbaſ qz corrupto principio nõ remanet quod afferens ortis auxiliũ. In ſolutõe aũt continuitatis ipſius ꝛ apate pricipium corrumpiſ. Eſt. n. cor oĩuz prima radix a nullo auxiliatũ demũ. ſignuz aũt q; nullaz grauez toleret paſſionem: qm in nullo imolatoꝝ ſacroꝝ aialium viſa ẽ talis paſſio circa cor: velut circa viſcerũ alia. ℳlaz renes pleni ſepius apparent lapidibus ꝛ naſcentijs: ac alijs gbuſdam. Et epar ſimiliter ꝛ pulmo: marie ãt ſplen. Rurſus: ℳon eſt ſanitatem neqz infirmitatem poſſibile fieri carentibus vita de ſenſu ꝛ ſenſato ſed apa ꝛ ſolutio iuncture aducniẽtes prius vitaz auferunt ꝓpter iproportõem occurrentẽ principio extẽplo itaqz cor nõ poterit apari: aut ſolui. ℙropt primũ qdem ſciendũ q; qd ſit cor: oñſum eſt: ꝺria. 14 qd vero apa. 95. ꝛ imparis ſolutio. 75. ℙropter fz vero ꝺõm q; iſta ꝺria videnſ ſapientes diſcordes q̃dam ſibi ẽt ipſis ꝛ ad alios fantaſtica. Ba. n. iterio/rũ. 5. ſcribit cor ſolutõnem continuitatis cum apate etiam pati: cuius ſeries. ℙblegmin ãte maxime cor de in moria monarcus conſideraũimuſ mortez ſimillimã conſecutam his qui interciduntur corde aliter. i. ſyncopizatiue. Igiſ ſigdem vlqz ad ventrẽ aliquez eoꝝ qui in ipſo ꝛ perforat veniat conſeſtim emoꝛaice ꝛ emoꝛoice: ꝛ magis cum venter ſiniſter contingit p foꝛatus: non per tranſeunte vero perforante in ventrez: ſed in coꝛpoꝛe ventris firmato: non ſolum eadẽ illa die in qua perforari contigerit qdam ꝺixerunt: ſz ꝛ ſuperueniẽte nocte phlõnis vz rõe ſcã morte: ꝛ nõ ſanguis ſupple fluxu: ſic igitur ex hoc ſermone relinqtur manifeſte coꝛ apa ꝛ ſolutõez continuitatis icurrere poſſe. Adhuc in diuiſionibus apata ꝛ diſruptio coꝛdiſ: aut coꝛruptio compꝛonis firmate: non ſunt facilis cure. Itidem Serapio. Ex eis vehementius ꝛ cum velocitate iterficiens ẽ almeſſera. i. apa ꝛ coleri cũ ꝛ phlon. i. ſanguineum. Theoꝛice vero. 9. ſermo ꝑſcriptus recitatur ℬa. Cui tertio acgeſcit. ii. ℳuius qdem contrarium ſcribitur interioꝝ prio. Coꝛi poſſibile pati eſt apa. vnde ℙaly. ℳon eſt poſſibile vt apetur coꝛ: aut accidat in eo opilatio: ꝛ in plures eius ventres: ſicut poſſibile ſ tillud i cerebꝛo: nam moꝛs antecedit illud. ℙrimo autez fa. Coꝛ non tolerat imparis ſolutõem: qꝛ prius aduenit moꝛs. Tertio quoqz vndecima. Coꝛ nõ tolerat nocumẽtuz neqz apa: ꝛ longius eſt ab hoc vt toleret ſolutõem continuitatis q̃ꝫ apa. Tertio ℵo collz. Coꝛ in ſui ſubſtãtia nõ põt apa tolerare eo q; prius deficit infirmus. ℳeſ. qdem ſolutõem continuitatis aut apationem fieri in coꝛde ℵtus non paꝛitur: imo ſũt cã ſolutionis ꝛ mortis. Ex his igiſ apparet in hoc queſito auctoꝛũ non parua diuerſitas. Quid aũt de hoc ꝺñter apparebit. ℙropter tertiũ qdem ſciendũ q; coꝛ apa neqz ſolutõem continuitatis tolerat cõfirmatã ꝛ penetrantẽ. Et rõabiliꝛ qꝛ omne quod alioꝝ mẽbroꝝ ſupportat defectus ꝛ nocumẽta: id opus vigoꝛoſius exiſtere. ℳmõi aũt eſt coꝛ cũ oĩum accidentiũ coꝛꝛi occurentiũ. primus cõcurſus eſt ad coꝛ ranq̃ꝫ ad baſiz vite. ℳeſ. Sed cum fuerit apate aut ſolutione ſingularis affectum non remanet vigoꝛ eius: neqz põt aliũde ſuſcipere cum ſit vite principium: oĩumqz radix ℵtutum prima. Eſt nãqz in coꝛpoꝛe animalis vt caminũ ꝛ ars ciuitatis in ꝺria. 37. ac primus in vniuerſo: ꝛ duꝛ: exercitu: quo foꝛti ente omnes milituz remouet ſuccubitus ꝛ ſupplet defectuſ: qñ aũt ꝺficit oĩs primiſ exercitꝰ: cũ is prioꝝ nõ ſubleueꝝ alio. ℙalin. Illud cui ſubito iteruenit moꝛs paſſiõe ꝓpa: nõ ꝑt apari neqz ſolui: tale ẽ coꝛ. vñ ℙaulus. Coꝛ ſm ꝓpriã patiẽs paſſionẽ longe a medicoꝝ ẽ cura: ſubitã inferens mortẽ. Adhuc in coꝛde doloꝛes ſiunt q̃ꝫ maxime: ꝓpter ſolutõem continui ꝛ apa. vnde. A. 5. de anima. Intolerabiles ſunt doloꝛes coꝛdis ꝓpter ſui ſenſus excellentiã. Ipm nanqz eſt illud i quo primũ aia exiſtit ſenſitiua: de ptibus ꝺo: doloꝛ aũt ꝑ ceteris ſymꝺomatũ ℵtutem exterminãs ꝺeicit. iꝛ. appens de inge. ita vt ſyncopis ꝛ moꝛs occurrant hinc repentine Coꝛ igiſ nõ põt apari neqz ſolui mõ predicto. Intelligendũ tñ in huiuſmodi declaratõe ampliori q; coꝛdis apa poteſt multipliciter diuerſificari Ratione partis coꝛdis efficientis: cauſe materie apatis ꝛ temporis apatis. Similiter ꝛ ſolutio continui aut penetrat ad ventres coꝛdis magna ſubito ꝺꝛtra vel ſiniſtra vel minime: ſed ſuperficietenus ſubſtantiam ſoluit ipſius magis. Ex parte quidez coꝛdis qꝛ partis ſiniſtre apa citius apparenter interficit aial q̃ꝫ ꝺextre: ꝓpter quod hac vita ipelliſ ad partes lz ipſi⁹ coꝛdis vita realiter celerius deſiciat] ex apoſtemate

dextre. Ratione siqdem patientis cause: q2 quoddã apatum euenit a causa interiori: aliud vero ab exteriori. Ab interiori qdẽ velut ex aliqua in ipso generata: vel aliunde ad id expulsa. Extrinseca qdez ceu a gladiatione. Ab intrinseca qppe minus q̃z ab extrinseca ꝓtingat apa: q2 pus accidit alijs: vel paulatine alia dissolutiõ dissolutione. a causa ℞o extrinseca magis cũ cordis extiterit vigor intensior: vt preeũte dissolutionis alia cã. Ex pte vero materie apatis: q2 q̃dã est calida: nõnulla vero frigida. Calida qdez mã mor interficit apans: frigida vero mime. vñ interorũ. 5. Passio cordis fm pbr̃ones vel erisipilas inci/piens fieri: corrumpit eni ꝓfestim anteq̃z augeant̃ be passiones aial. ꝛ. a. Apa calidũ est iterficiẽs statim. Frigidũ vero ẽ ex eis q̃ sunt difficilia. verumtñ raro est q̃ duricies aut mollicies reperiatur in corde: sed quod plurimũ euenit est in pãniculo ipius. q̃ si apa frigidũ accidat nõ interficit in momento iterfectiõis apatis calidi: sed tñ cũ hoc est iterficiens: ꝛ qñq̃z durũ quod accidit in panniculo ex humore grosso spacium mortis ꝓlongat: nõ ãt molle humore aquoso distillando: velut humores q i capsulis cordiũ incisio inuenti sunt galli: ꝛ machionis seu simij Ba. In casula nãq̃z galli humor incrustebat durus. In illa vero q̃ machionis mollis aquosus magis: interior. 5. Ex parte qdem tpis apatis: qñ apa cordis ꝛ marie calidum vir suscipit ipsius susceptibile ꝓncipiuz. vñ zoar. Accidunt in corde apatis ꝓncipia: sed anteq̃z ꝓcipiat̃ de eo mors ꝓtingit repente ꝛ sine mora. Silr si solutio ꝓtinuitatis mor ad ventres ꝓueniat grandis cõtinuo mors occurrit. vñ Ba. Si quod pforat vsq̃z ad ventrem aliquẽ ipsius ꝓueniat ꝓfestim mori unt̃ ꝓpter sanguinis ꝛ spiritus fluxũ ꝛ exalationẽ: ꝛ magis cũ sinister pforat̃ venter. sic ẽt cum Halia. testat̃ Serapio. Quare. a. qñ accidit corpori cordis: vt solutio penetret vsq̃z ad ventres iterficit statiz. si aũt non penetret in vẽtres voluit Ba. illis non solũ eadẽ pforationis die viuere quosdã: sed ꝛ nocte supueniente pbr̃onis rõne facta morte. vñ. a. Et si non penetrans tũc fortasse postponit̃ intersectio vsq̃z ad diem scd̃z. Sed dubitat̃ circa ꝓdicta: q2 dria. 47. ostensum cordis ventrẽ dextrũ principaliorem fore: ꝛ longeuiorẽ sinistro. Dic autem dictũ citius vitam deficere ꝓpter penetrationem in sinistrũ ventrẽ pertingentẽ q̃z in dextrũ. Dicendum q̃ vita duplex est Vna qdem primaria: ꝛ ea est cordis: Altera seccũdaria ꝓticipata ab ista in ptes per motuz cordis ꝛ artariarũ delapsa. Prima qdem ꝓncipalior ꝛ longeuior est in ventre dextro q̃z in sinistro: vt monstratum est dria ꝓallegata. Secũdaria vero de qua nunc est sermo longeuior ostendit̃ in sinistro: eo q̃ artarie ab eo ventre originant̃ cordis per quas vt dictuz vita diri git̃ a corde in membra. Per hec siqdem audienti apparentes auctor̃ sopiunt̃ auctoritates. Propter quartũ ad ꝑmum dicenduz q̃ cor vt oĩsum mõ quodã ꝛ apa ꝛ imparis solutionẽ patit̃. Aut q̃ non est necessariuz q̃ omne qđ nutrit̃ incurrat: apostema: vel ꝙ viam reumatis: aut ex residuo nutrimenti: q2 nõ poterit materia in ipsuz penetrari neq̃z retineri: verum mor expellit̃ vt cordis vigore: ꝛ ideo ꝑmo fa: nõ dixit superfluitatem simplicit̃ ex nutrimẽto membror̃ residuam inducere apa: sed cũ ipsũ penetrauit: aut in ipso acciderit. Ad aliud dicendum q̃ cor licz obtine at mediũ duorum membror̃ ꝛ molliũ: id tñ non est sufficiens apãtis causa euentus cũ membr̃ recipiens fuerit forte illius materiã ꝓpellens ad alia quale cor exrat ꝓprie. Dictum nãq̃z prius vnã fore ex causar̃ apatis mẽbri suscipientis imbecillitatẽ. Ad aliud dicendũ q̃ qualit̃ apa ꝛ solutio ꝓtinuitatis cordi aduenias apparuit. Aut in hoc deficit particulari: non tñ instantiar̃ vna vniuersalis veritas remouet̃ naturalis ac medicinalis: precipue cũ medicina ĩ determinatione verificet̃: vt ad multuz vel saltẽ incipiunt. Ad aliud dicendũ q̃ febris molestior reliquis passionibus extensione totũ enim sicut eius denotat ratio cõtinet corpus: non tñ intensione vt syncopis cordis tremor frequens ꝛ dolor intensior. Neq̃z febris licet cordis passio ꝓpria: decimo de ige. plurib9 alijs molestior cuz in totũ corp9 expandat̃ ab ipso: ita vt virtus illi9 diffusa reddat̃ remissior aggregata. Ad aliud dcm verum esse: sed tamẽ egritudo fore non potest: nisi p maneat vita. Fortissima vero huius cordis passio vitam ꝓuat. Ad ea ẽt que alteri9 partis: ꝛ primo ad ꝑmum dicendũ q̃ cor nullã grauẽ sustinet passionem hoc ẽ solutionẽ ꝓtinuitatis ꝛ apostema: malã tñ sustinet complexionẽ velut febrẽ. Et id cuz imparis solutio: vt dictum in ventres cordis: ꝛ maxime sinistruz peruenerit: neq̃z apa cõpletuz ꝛ ꝓprie calidũ. Silr quando principiuz vt cor adeo fuerit corruptũ q̃ vita non possit impartiri sibimet ꝛ ꝑtibus: egritudinẽ non tolerat cũ ea vitam ꝓuet. Quod imparis agit solutio penetrans in vẽtres ꝛ ꝓditionatũ apa. Quantum ẽt veritatis signũ cõtineat apparuit: ꝛ q̃ ipm ex causa ꝓuenit interiori ꝛ non extrinseca magis euentuũ tolerativa. Sic igitur vt ad vnũ cor in eius suba non patitur apatis cõsummationẽ cuiuscũq̃z: neq̃z imparis solutionem penetrantẽ: Aut sanabilẽ quecũq̃z fit: ꝛ quidam volunt exponere. Cor nãq̃z potest dici non tolerare apa vel solutionẽ: q2 non possunt hec in ipo sanari: cum enim qs euadit a lesiuo: id ꝓprius dicitur tolerare. Potest vero dici tolerare: q2 apatis principiũ ꝛ solutionẽ non penetrantẽ: vita adhuc durante aliquãdiu. Differentia. 98.

Vod egritudo consueta fit deterior insueta monstratur: quoniam fm veterem: Exoluti multotiens ꝛ fortissime fine manifesta occasione moriuntur repente. Et damascenus: Fr requẽtatio egritudinis in membro principali dissolutionẽ denunciat corporis. Primo quoq̃z tertia cui frequẽter contingit incubus ꝛ scothomia expositus est epilepsie. Tales autem passiones consuete videnr̃: cuz multotiens dicantur fieri ex quo consuetudo cõsurgit. Adhuc egritudo simpliciter ledit. hoc enim est de ratione ipsius: itaq̃z maior egritudo magis ledet: ꝛ maxima maxime: huiusmodi vero videtur ea que consueta respectu inconsuete. Ex pluribus nãq̃z lesionibus numero. vniuersalis grandis consurgit lesio. corpus etiam redditur magis habilitatum ad patiendum cum virtutis debilitate. Palin: Illa deterior egritudo que difficiliorie extat eradicationis cum ea fit ipsius malitia ꝓpter inseperabilitatem: vt apparet in lepra et ethica confirmatis. Talis vero egritudo consueta cum ex multotiens occurrere fuerit impressa: ꝛ in habitu redacta. Iridem sicut sanitas plurimis euentus melior est quã vnus sic ꝛ egritudinis multus occursus erit deterior vno

cum ꝺuorum contrarie rationes: ſo de gene. ꝛ cor. Et. Laboribus aſſuete deditis: ꝛ vſr exceſſuis: cō ſpicimus breuioris exiſtere vite: ꝛ ſi conſuetudie ſint aſtricti: quare ſimiliter ꝛ egritudinib⁹ erit ita q̄ mor bus conſuetus inſueto deterior. Quod ēt indicatur de medicatione dubij vulneris in crure; regiminis autoꝝ ſo. Oppoſitā quoniam Hippocrates aſſueti aſſuetos ferre labores. Palin: ſm quoſdaꝫ mi nime iprobatos: nihil ꝓhibet langoroſos longeuos exiſtere: de cauſis longitudis et breuitatis vite. De cimo quoqꝫ Almanſoris. Egritudo in homine ſem per ſino: qui fere nunq̄ egrotauit timoroſa et quar to ſ. ōa. Quando infirmantur ſani: et qui tarde infir mantur pauce infirmitatis ſignificat mortez. In op poſitis autem ſecus contingit. Rurſus. Egritudo ledit ꝓpter ꝺietatem et oppugnatōem ipſius ad na turam: ſed hec minor eſt cum ipſa fuerit cōſueta. Ex cōſuetudine.n. in quoddā mediū cōcidit vniformis cōuentus vt appet aphoriſmoꝝ .2. In ea vero que i ſueta ſecus exiſtit. Amplius apud Hippocratem et Ga. ſubitum nature preliatiuum omne: nō.n. ea re pentinas ſuſtinet mutationes: ſed egritudo icōſueta ſubita reſpectu conſuete: ꝓpter quod et ipſa deteri or erit aſſueta. Propter primū gdem ſciendu⁹ q̄ gd ſit morb⁹. 72. apparuit dria. Cōſuetudo vero eſt ſcōa quedā natura ex vſu paulatim acq̄ſita. Eſt enim velut natura de aere et aqua. Quod declarat ex na tis habētibus capita elongata ex applanatōis conſu etudine in naturam conuerſa. vñ ō memoria et re miniſcentia. Tanq̄ natura conſuetudo q̄ autem ſit natura ſecūda indicatur: complexionū ſo: cum dicit Adiectiue nature aſſuetudines ſunt. ꝛ primo theori ce aphoriſ. libro teſtatur Hip. ꝺſuetudin m ſcōam eē nām. Conſurgit aūt conſuetudo ex vſu frequenti hic nāq̄ extat vt preuiū quoddā conſuetudinis indu ctū: que tanq̄ actio ē ꝛ perfectio. Nō.n. ex vno aut duobus actibus ꝺſurgit vſus vex ex plurib⁹. vnde ꝓbl. 21. Cō uetudo ē multotiēs ꝛ ꝓtinue aliqd face re. Oportet ēt paulatim ꝛ eq̄lr cū eo quod multotiēs aduenit occurrere. Quod.n. repente ꝛ vniformiter accidit in nā conſuetudine nō cōſcendit: vex potius corrumpit candē q̄to amplius occurrerit cū trāſmu tatiōes corrumpant illā repentine. Quod ēt indicāt anus ꝛ puella ex veneno ſerpentū ꝛ napello nutrite: dria. 142. Q̄m paulatim ꝛ ordinate vſe fuerunt illis ꝛ matie a principio, veſcebant autē bis ꝛ einceps vt alimētis. Ex bis quoqꝫ ꝓt haberi q̄ ꝺſuetudo ſit q̄ dā nā: ꝛ q̄ ea adiungenda ē rebus ānexis compſone mediante: vt ſatis ex primo colligit theo ice: itavt ꝛ res ſint gnq̄ rebus nālib⁹ annexe eas ſerus q̄litas color ꝛ cōſuetudo. Deterior quoqꝫ dr aliqua egritu do duplr: aut q̄m leſionem inferat moleſtiorem cum ſeuioꝛib⁹ conciſionibus: vel q̄ difficilioris eradicati tionis ex pte: ceu appet primo prima: de melācholia gnāta ex melancholie ſubtilis nālis aduſtōe aut groſ ſe. Propter ſm gdem ſciendum q̄ alig ſimplicit ꝓtulerunt morbū conſuetū deteriorē inſueto: q̄ ma gis ſit: ꝛ paſſio magis facta omis abiicit a ſubiecto: thopicoꝝ. 6. Alij aūt ex aduerſo direrunt ēt idiſcre te inſuetum pēiorem conſueto: id approbantes: quia ſingulū con uetū fiens minus erat nociuū aphoriſ. 2. Quod tamen ꝟificatur magis de rebus non natu ralibus ſicut monſtratur inſpicienti. Mouebātur ēt ex tactis in argutis: quoꝝ cum primis manifeſtabit defectus in ſequenti dicendoꝝ cum multiplr ꝺ ctuꝫ ſuſcipiant indiſtincte. Et ideo nōnulla direrunt pro pinquores facta veritati q̄ egritudo eſt duplex. q̄dam nanq̄ perniciosa grandem afferens leſionē vite prī cipijs: ac ipſius inſtrumentis: ꝛ talis eſt deterior q̄ to plus occurrit: ꝛ reddi videtur conſueta. Eſt ꝛ al tera non ſic moleſta neq̄ adeo vite principijs inſerta ꝛ coꝝ inſtrumentis: ſed potius ꝓtium euenies extre mis: vt paſſiones iuncturaꝝ aut alie parue quecuq̄: ꝛ talem conſuetam dicūt minus deterrente incōſue ta. Et fortaſſis id ſm primaꝫ ꝓtem precipue cali nia poteſt pati: q̄ egritudo tanta ꝛ talis non poteſt fieri conſueta cum mor ꝛ inequalr occurrat quod eſt con tra rōnem conſuetudinis aſſignata. Propter ter tiū ꝟo ſciendum ac vniuerſaliter dicendum cōpatio nis canone: dria. 27. ſuppoſito q̄ i egritudie ꝺſueta ſunt duo. Eſt nanq̄ in ea ſenſibile operationum no cumentum inquantum egritudo exiſtit: ꝛ ita quanto plus occurrit in conſuetudinem deducitur deterior redditur inſueta ꝛ ꝓprie cum ordinem non ſerua uit: ꝛ nocumentum fuerit maius ex parte leſionis ꝟ tutis q̄ iuuamentum rōne conſuetudinis inducte. vnde tertio prima. Quando paroxiſmi epilepſie con tinuantur interficiunt. Similiter recidiuatio deteri or eſt ſua radice: dria. cxj. ꝛ precipue in pleuretico, pi plemonico ꝛ paralytico eſt apparens recidiuationis ꝓnicies. Quod oſtenditur. Omne nanq̄ quod vir tutem deficit ꝓuries aduciens ꝛ conſuetum eſt fm deterius eius oppoſito cum ſemper aliquid abiicia tur a ſubſtantia: talis vero eſt morbus conſuetus in quantum leſionem importat: ꝛ ideo ſexto. de re. ſa. Quecūq̄ corpora egrotatiuam habuerunt mori ge neratione prima conſtructionem nequaq̄ ſoleūt vnq̄ in ſenectutem. ſi vero deuenerint omni ovnā aliquam egritudinem, ꝓpriam habebunt. Et confir matur q̄ non ſolum conſuetudo rerum ꝓter natu ram nocet inquantum tales: verum ꝛ non nāliū. vñ primo tertia. Ille in quo mala digerūtur cibaria nō decipiatur ab hoc: q̄m in mali deinceps generabunt hu. egritudines inducentes pernecantes. Et alimē tis enim quantūcunq̄ benignis rōne adminſtratis ꝛ conſuetis effectis tandem totum aduenit aquaticū fieri, ꝓpter continuam repaſſionem cauſatā ex contra rietate ipſorum ad corpus: dria. iij. Si vero conſide retur egritudo ab eo q̄ conſueta: vt cum quis ſemel in anno aut bis vel ampliue poriſmos incurrit ali quos tertiane vel calculi. aut dolores articeticorum ꝓpter habilitatem ꝛ affinitatē quā mēbra recipiunt ex multotiens occurrere talib⁹ paſſionibus min⁹ de teriores reddūt inſuetis. vnde Alexander in ꝓblē matibus: ꝓpter quid crebrius fieri q̄ egritudie con ſuetum: non tm contriſtat nām: ꝛ maxime cuꝫ ex ma teria fiant minori. velut enim alimenta conſueta vē tri aut epati quandam affinitatem ſecum recipiūt: et in quoddā trāſducūt mediū: ꝛ ſi ſint prava: aphoriſ. 2. ita ꝛ paſſiones pretacte ꝛ ſibi ſimiles in membris agunt ſuo modo. Ab eo nanq̄ quod conſuetum nō fit paſſio: primo quarta. vnde tertio. i6. Qui conſu etus eſt incurrere corporis colīricā paſſionez: nō hꝫ ex ea timorē ſicut ille q̄ nō ē cōſuetus eſt in ea. Et for te dicetur propter eius accidentia mor terribiliſſi me. Quare alexander grandis nata contra difficī

lē passionē armatura extat cōsuetudo: egritudo ꝙ consuetaꝫ aliqua. ℙalin: ℕatura sagatior doctior sit. Exusu nanq; frequenti sibi obuiandi inuenit viam qua malā alterat complexionē: aut materiā causantē egritudinem expellit. ℙanc ēt sententiā sapit aris. pbleumatū. xi. Vult eni ꝙ oblata ⁊ facta ē siue actiones semp conferant ⁊ delectant rōe habitus cōsuetudine inducti. Ex pte tñ repletionis que consurgit ex assumptione cōtinua: ⁊ actionis absq; itermissione peracte inducitur lesio in partes suscipiētes assidue cū potētie nostre sint finite: ꝑmo ꝑma. hoc. n. nocumenti superexcedit iuuamentū habitus ℘suetudine acquisiti. Ex his igit concludat ꝙ hmōi egritudo ℒconsueta iuuamento qđ acquirit ex cōsuetudine minus extat deterrens q̄ inconsueta. Et ꝑprie cum ex hoc maius fuerit iuuamentū q̄ rōe lesionis virtutis nocumentū. Et nosce ꝙ consuetudo actiue ꝑpe animatis inexistit: ⁊ aia precipue rōnali cū valeat ad opposita. Inanimatis vero quoꝝ forma ⁊ motus est a generante mime. ℒapis enim si deciesimiles sursuz proiciat: deorsum ruit continue: nullā permanendi superius consuetudinē acgrens: etbicoꝝ secundo: ī eis tamen methaphora: ⁊ fm ꝙ in vlū ꝙueniunt animantioꝝ potest consuetudo insurgere: vt campana ⁊ clauis ostendunt diutius operare. ℙropter quartū qdem lz vtcunq; iā apparcat dicendū ad primos sermones simul procedentes ꝙ passiones quas tangunt fieri non possunt vt declarati consuete cū subito aduenīant: virtutē etiam ꝑncipalium deijciat ℚd aliud quid dām oñsum. Inquantū eni egritudo aliqua potest fieri consueta insueta minus ledit ꝑ autem lesionis rōnem ex egritudine importat deterior existit. ℚd aliud dām ꝙ egritudo consueta suppositā ceterorum equalitate deterior est: quia difficilioris curationis vt lepra pleuresis quod non petit quesitum: sed vt molestiorem lesionē: ⁊ accidentia īducit ℚd aliud dicendū ꝙ sanū ⁊ egrum non sunt fortasse oio contraria: differentia ostensum. 72. Aut lz rōne contrarietatis sic habeat contingere: ꝑpter tñ ℘suetudinem secus euenit. ℚd aliud dicendū q̄ illud cōtingit ꝑpter nocumentū quod annexum est ⁊ monstratū rei consuete: ⁊ non solum ꝓter naturā verum ēt non naturali. Quantū vero sermones ac ratiocinationes partis persuadeant alterius tangunt prout frequens eius vsus magis confert q̄ egritudinis lesio in virtutem. Differentia. 99.

℣od pleuresis dextri lateris sit deterior ea que finistri vr: quoniam illa est deterior egritudo que amplius materie colligit cum non solum qualitate: sed etiam quantitate egrotari contingat. Talis quidem est que lateris dextri: eo ꝙ id latus plenius est ꝓpter epar cum corde latioꝝq; meatuū. ℜursus: Egritudo materialium que libere non potest expurgari deterior est aliqua hmōi aūt qui lateris dextri: ⁊ non finistri cum a corde in finistrum ⁊ ꝑprie in hominibus: non aūt in dextrū ꝑcedat vna vena in quintam delata spondilem que in octo lateraliter costas exterminatur interiores: primo prima. ℚmplius illa est deterior que in parte cōsita est sensibiliori: tum ꝓpter dolorem ad ipsā reuma attrabentem: tum ēt non ꝓpter fortes tolerare medicinas. sensus enim intensus membri nō fert huiusmodi velut qui stomachi. ℜemissus vero vti q̄ vt qui splenis. 7. de inge. Sed pars dextra sensibilior est finistra cū temperatioris fit complexionis qua perfectio reddit sensus. ℙalin: ℙdeior est egritudo que in membro pluris motus: ⁊ maxime apostema cum in eo continuitatis adsit solutio: cuius cura perturbatur motu: differentia. 194. Hmōi vero est pleuresis lateris dextri cum moueri sit in dextris fulciri aūt in finistris de ꝓgressu animantium. itaq; pleuresis lateris dextri deterior ea que finistri. In oppositū quia illa deterior est pleuresis que nobiliorem ledit ꝑtem dignioris mēbri. hec aūt que finistri cum cordis venter finister sit nobilior dextro. 6. de iuuamentis. Eti: Illa pleuresis peior in qua intensiora existunt accidentia. Ea vero que finistri ꝓpter caliditatem: ⁊ ad cor ꝓpinquitatem: quia lz in oibus animalibus situetur cor fm mediuz pectoris loci: in hominibus tñ parum inclinatur ad finistram de partibus. 3. ℚdhuc illa videtur deterior egritudo que i parte contingit debiliori cū effectus egritudinis sit ꝺ biluare ꝑtes ⁊ corrūpere. talis vero est finistra respectu dextre: vt indicat motus. Igitur pleuresis finistri lateris deterior est illa que dextri. ℙropter ꝑmum quidem sciendū ꝙ pleuresis est apostema lateris calidū. ꝺr nanq; a pleura seu plerō qđ est latus. Egritudo enim multiplicit caracterizatur scđo curatiue: aphorismoꝝ quarta: ⁊ primo secunda. Aut eni a parte cui accidit: vt hic pleuresis ꝑipleumonia podagra: nefresis a renib9: ⁊ obtalmia ab oculo: obtalmus eni oculus ⁊ reliqua. Vel a causa colerica vel melancholica passio a colera vel a melācholia causatis. Seu ab essentia morbi sicut febris: sua eni essentia est calor vel feruor. vñ a pir grece quod est ignis latine ℘sequitur pireros. i. febris. Et similit apostema sicut phrenesis. i. mentis permixtio quod denotat apostema capitis anterius syrsen dictuz. litargia i. obliuio quo apa notatur ꝑtis posterioris cerebri. Tenasimon ab extensione. Spasmus a contractione vel a suo simili: sicut egritudo dr leonina ⁊ elephantia que sunt species lepre fm quas patientes dispo nuntur vt leones ⁊ elephantes: ⁊ cancer eius similitudine. Vel qr primitus quis sic dictus hmōi curauit egritudinē: vt vlcera caronie: aut ea passus sicut vlcera balchie. Et hmōi appellationes ⁊ propue tres vltime inutiles sunt ⁊ ad curandum laboriose. 14. de inge. Est autem apa tumor ꝓter naturam in quo tria genera continentur morboꝝ: vt mala cōplexio: prava cōpositio: ⁊ solutio continui. Calidū quidem existit aliquando ꝑpter naturā simul ⁊ putrefactionē: vt quod ex colera ⁊ sanguine. Interdū vero propter putrefactionē solā: ceu quod ex pblegmate ac melancholia. Quāq; eniz he materie sint frigide de se: accidente tñ calescūt vt putrefactione. Est autez pleuresis duplex: ℕa vz ⁊ nō vera. Vera quoq; amplius sit in panniculo costas interius cooperiente: ⁊ interdū distinguente pectus per medium: ⁊ diaphrā te. Cuius qdem signorū quedā sunt ꝑpria ⁊ inlepabilia vt se. cōtinua: dolor lateris pungitiuus: tussis: banelitus angustia ⁊ pulsus serinus. Et alia impropria etiā insepabilia puta maxime illius lateris vt qr ascendat dolor in furcam vel in diaphra descendat. Est ⁊ altera non vera que in musculis pectoris ad exterius generatur. Cuius signa sunt tumor fortassis apparens quādoq; tussis sicca dolor lateris ⁊ angu

stia banelit ns ꝛ febres remissiores. Materia vero pleuresis sunt q̄tuor hu. ꝛ marime colera cū sit subtilis acuta in panniculos penetratiua: deinde sāguis raro ℞o phla. iuxta illud veteris. Acidū eructuātes raro fiūt pleuretici: q̄ꝛrarissime ℞o fit ex melācholia tertio .x. ꝛ in his que de crisi. Apud quosdā ℞o neqnaq̄ ceu viaticum cū sint hi hu. duo grossi viscosi penetrare in ptes solidiores iepti. Sꝫ in pipleumonia ꝯtingit ecōuerso. nam accidit ex phlate marie ex colera ℞o, ppt ei⁹ subtilitatē ꝛ resolutōem mime: vt appebit dria subsequnti. ¶Pleuresis ℞o velut apatus reliq̄ resoluit aut suppurat. i. saniat: vel in duricie cōuertit qđ ꝯtingit rarissime aut nūq̄ fortassis pp caliditatē loci. Trāsmutat ꝛ aliq̄n in pipleumoniā: dria sequēti ac iterdū ptisi itersicit ac syncopi. Jd āt deteri⁹ ad qđ plura ꝛ itēfiora sequūt accītia ꝛ vlr grādi⁹ piculū. Latus quoq; dextrū ꝛ sinistr: dria. i ꝫ. ostē det. ¶Propter ꝫ qdē sciendū aliquos dixisse pleuresim dextri lateris deteriorē eo q⁹ in latere sit nobilior: ꝛ cū pticulariū iproportōe. Quib⁹ dōm q⁹ nō ē simplr ꝓnūciādū hāc fore peiorē: ceu ex dicēdis apparebit: ꝫ. n. lat⁹ dextr fit nobili⁹ sinistro apud ar. Dico āt sm aris. qꝛ Ba. visus ē oppositū sētire dria 47. nō tū ppter hoc nocet āpli⁹ pleuresi cui vt oñdet distet magis cū alijs ab ipso: neq; iproportio pticulariū iternenit eo q⁹ mā eidē corrūdet cū lat⁹ dextr pluris sit mā e collectiuū sinistro. Alij ℞o diterūt illā q̄ sinistri deteriorē cū cordi vicinior exter: q̄ ꝫ vt sic peior existat: alio tū vt appebit mō nō erat deterior: ꝛ iō cū determinatōe op⁹ magis sit dicere. ¶Propt tertiū qdē sciēdū cōpatiuo primit⁹ canone subtracto ꝑmit⁹ ℞itas subiūgat: ac denuo q̄lr pleuresis expurget empimosa. ¶Propt primū hmōi sciēdū q⁹ egritudo duplr pōt dici deteriꝛ vel rōe acumis ꝛ accidētiū emergētiū in ipa: aut pp quātitatē ꝓuocātis mās. Quātū qdē ad primū vt q̄ sinistri latis deterior: quo ℞o ad altr ea q̄ dextri: qđ ꝛ tertio inuit. r. ita. Quidā nāq; ponūt pleuresiꝫ lateris dextri deteriorē: alij ℞o eā q̄ sinistri. vr ℞itas ē q⁹ ppigor pti sinistre deterior existit: ꝫ ē cōueniētior ad hoc vt matureſ ꝛ recipiat resolutōem si fuerit de ꝓprietate ipsi⁹ vt recipiat illud: ꝛ illa q̄ remotior ē a pte sinistra ē saluior: verū ipsa ē er pte resolutōis: ꝛ maturitatis magis iobediens. Dē itaq; A. velle q⁹ deterior sit lateris sinistri pp vehemētē iflāmatōez ꝓgredientē in lat⁹ vbi sit ex corde: quare aptior redditur resolutioni ꝛ maturationi vt igr. Jn ea ℞o q̄ ptis dextre sec⁹ ꝯtiget ꝛ iō in obediētior ꝓnūciat resolutōi ꝛ maturatōi. Quare i āpli⁹ sciēdū q⁹ pleuresis aut termiat p resolutōez ꝛ suppuratōez: ita vt expuat qđ ei⁹ digestū ꝯtinue. Et ita q̄ sinistre ptis dū accītia seua possint tolerari laudabiliorꝫ ē termiatōis ea q̄ dextre vel p ruptura āpatis talit: vt sanies cadat i mediastinū alteri⁹ duax pectoris ꝯcauitatē. Et ita q̄ i sinistra dctior eo q⁹ sanies fortassis illic acrior caliditate ibidē vt videbit q̄litatiua. Medet⁹ ēt ac qb⁹ sit expurgatio arctiores cū virtutis miꝛis ꝯstātia. ¶Pōt figdē ex diuersitate fit⁹ pleuresis hec qō diffiniri. nā cor ad sinistr vt iductum vt cūq; iclinat lat⁹. vñ ttio. ii. Cor positū ē i medio pectoris: qñ ē tpatior loc⁹: ꝛ declinat magis ad sinistr vt elōget ab epate: ꝛ bēat epar locū āplū. adhuc pp caliditatē cordis epatis ꝛ motū calefaciētē ps dextra extollit ꝛ āpliat vt distet magis a corde. ¶Plus āt distans non adeo ledit q̄re que sinistri pleuresis deteꝛior erit dextra. Qđ ꝛ figs aduertat sensa pspicatiorē lateris dextri dicet eā q̄ ipsi⁹ deteriorē cū min⁹ tolēt medicinas: qđ si tñ veri⁹ fortior ꝯstiterit eā poterit pfecti⁹ expellere. pp qđ oib⁹ diligenter pter ꝯsideratis pleuresis sinistri lateris deteꝛior ea q̄ dextri: ceu mā locus synthoma ꝛ mod⁹ purgatōis oñdūt: q⁹ figs dicāt ꝯcessisti lat⁹ sinistr calidi⁹ dextro qđ no vt pp splenē illic entē ꝛ getē ipsi⁹: ac qꝛ i pte dextra cor pfiat magis situaturq; epar: ꝛ ei⁹ mot⁹ existit. Dōm q⁹ sm aliquā ptē lateris dextri puta iuxt cor caliditas pot cē interioꝛ eo q⁹ ipa q̄litatiua acuta iterioꝛ ē in pte sinistra Jn dextra vero q̄titatiua: remissa vero q̄litatiua ꝫ totū dextr fit calidi⁹ sinistro toto pp aīmissa. Sciendūq; āpli⁹ q⁹ pleuresis diaphrātis deteꝛior ē illa: ꝯter q̄ pāniculi p mediū pect⁹ ptiētis: deide q̄ latis sinistri: ꝛ deiceps que latis dextri. que nāq; diaphrātis deteriora sequūt accītia vt rōis pmixtio sue phrenesis ꝛ reliq̄. vñ dcm ē antigt⁹ phrenes a phrenos vel phrenomo qđ ē sapio. pp. n. ipsax apa phrenesim q icurrit ꝛ corrūpit rō ꝛ sapia: iteriox appēs. 5. vñ dcr ptib⁹. 3. Qꝛ ꝯturbat itellectū ꝛ sensuꝫ phrenū lesio: pp hoc vocāt phrenetes tāq; pticipātes ipsi⁹ qđ est phrenō a sapere. ¶Propt hmōi quoq; sm nosce q⁹ cū circa. 14. dies sanies erupta ceciderit i pectoris mediastinū transfūdit i empia sm veterez nisi circa. 40. mūdificet dies. Mod⁹ aūt mūdificatōis sanies ex pectore ponit ab Erasistrate p venax ꝛ artarias sanies igressuꝫ: ꝛ ide tandē ad pulmonē decursuꝫ quē lōgius ipugnat Ba. interiox. 5. volēs sanie venas aut artarias subigredi mime: sed ea poti⁹ digōne subtilitate habilitata porositates subitrare pulmōis ꝛ merito: qꝛ nāe ꝛ marie fortitudo. Dip. nihil pōt i expellēdis repugnare supfluis. ēt si fuerit grossa mā ꝛ vie anguste: aphoꝛ. 7. Videm⁹. n. q⁹ apatis mā cuꝫ ipsam nā a qbusdā expellat locis ēt ptrāfit ossa. Ea nāq; sanie ō meditullio expellit ossis in que foras. Est āt h mod⁹ qm̄ pulmo sm ga. nullū motū hꝫ ppriū sꝫ dilatatōis motu ꝛ ꝯstrictōnis mouet pectoris ꝛ diaphragmatis vt appebit ꝯter. Cū. n. pect⁹ āpliat dilatat pulmo vt ipleat pect⁹: aliogn vacuū cōciderꝫ i istāti. 4. negatū phy. dilatato vero pulmōe ac poris ipsi⁹ aptis sequela ēt que ad id qđ cūat sanie sbtiliata igredit cōsdē. Cū āt pect⁹ cōstrigit silr ꝛ pulmo cui⁹ qdē ꝯstrictōe sanies ꝯpbēsa p ramos trachee artarie ipellit miores versus maiores mō quo būdū spōgie imissū leuit ꝯpsse ipellit in locū ipressiōi oppositū. cū vero dilatat pect⁹ postea ꝛ ꝯter denuo silr pulmo reliq̄ ps suscipit sanies que box cōstrictōe ipellit ad iteriora subsequēte vt dcm pulmonis: ꝛ pertīnē versus trachēā erpellit artariā: qđ tādē sic euēit donec tussi erpellat ab ex. Ipsa nāq; ē mot⁹ gs nāe ac instiꝫ qđ dā. q. quo ꝯtēta in pectore foras ꝓpulsant. ¶Propter qdē q̄rtū ad primū dōꝫ q⁹ ꝫ pleuresis ptis dextre plus colligat māe illō ꝓportōalr iest sibi: ꝛ vt virt⁹ fortior in illo locusq; latior. Aut cōcedēdū vt apparuit q⁹ ipsa ē deteriox per viā suffocationis. Ad aliud dōm q⁹ mā ēpimosa ens in pectore nō expurgat per ingressū i venas vt sensit Erasistrates: sꝫ per itroitum vt declaratū i pulmonē. Aut delactio ptactevene fꝫ alios ē ēt i parte dextra. ad aliō qd dōꝫ appuit pp sē suꝫ. n. meli⁹ nociuū expellit. Ad aliō dōm q⁹ ꝫ nat⁹ sit in dextris nō tū cuꝫ gs laborat. solus nāq; muscu

lorũ pectoris sufficit motus. ifirmi enī iniacēt stratis rari⁹ ꝓcedēte nisi q̄ repatriādi vrgeat eos necessitas aphoris. 2. vñ. 7. de ige. Cerebri op⁹ ē sanis ad actō nes q̄ fm voluntariū motū. Egrotātib⁹ vo respiratiuis solū. Ad primuz vo alterius ptis dom q̄ lz cō cessum sit pleuresim lateris finistri: ea que dextri eē deteriorē vt sepe non tñ id venaī argutū oio cum oñ sum sit dria. 47. q̄ latus dextrū nobilius est finistro Ad aliud iam fm. a. apparuit qd dom. Ad aliud ēt visum lz enim totum latus finistrū sit minus caliduz dextro nihilominus vel prohibet aliquam' partem fi nistri calidiorem: vt tactum ea que dextri.

Tt q̄ dictū pulmonē nullū hre motuz nisi ꝑ lacertos pectoris ⁊ ꝓpe diaphrātis dubitaꝝ ꝓtigit: an primo sit ꝓpriuz organi banelitus vel diaphrā. qd̄ aūt primo vr. nā ō ptib⁹. Respirādi organū pulmo ē ꝓncipiuz mot⁹ hūs a corde. Ac fo collz. Nō ē dubiū q̄ primo ē istrm ꝓpriū hāelit⁹. Ad huc illud vr ꝓpuz istrm alicui⁹ qd̄ ordinatur totalit ad illud. hmōi vo ē primo: ñ aūt diaphrā. vñ ꝓme ꝓ ma: pulmo fac̄ iuuamētum. Eti: Cū hāclitus sit mo tus pectoris illud mēbr erit ꝓpuz organuz eius qd̄ ē calm lene: ⁊ ꝓpe ptez marie nobilē. hec eni ordinā tur ad motuz. lz hmōi qdem est pulmo: Nutrit enīz sanguine calido colerico: dria. 31. Leuitatemq̄z ipi⁹ denotat supnatare: ꝯplectitq̄z cor oiquaq̄z: ⁊ marie cā dilatat: diaphragma vo ē pāniculus ex pāniculo tegēte costas iterius ⁊ siphac cōponit. Est ⁊ frigidus terrestris grauis ⁊ velut qs asser: ꝯclauās vndiq̄z i ferius ptes pectoris in adinuicē. qd̄ tale aūt non facit ad motū: vex ad getē magis. Rursus: Illud qd̄ am plius appropriat motui pectoris ē ipius vex organū cuz motus ad mobile oporteat ꝓportionē iteruenire lz pulmo magis assimilat illi q̄z diaphragma. Est nā q̄z motus ei⁹ nālis cuz fiat i somno: plures ēt hane litus fine intētione pficiunt ad motus diaphrātis ꝓ portionat motui volūtario magis cuz euz obtineant musculi. Propt⁹ itaq̄z instrm banelit⁹ ē pulmo q̄z diaphrā. In oppositū de iuuamētis eni. 7. Dia phrā ē musculus ꝑ quē fit banelit⁹: ⁊ est diagonalit positus: diagonalitas nāq̄z talis iuuat banelitū iuua mēto magno: ⁊ interiox. 5. Diaphragma ē organuz respirationis. Ampli⁹ illud ē organuz banelit⁹ cui i est moueri cū sit vt dictuz pectoris motus ac ēt senti re. lz tale vt videbit ē diaphragma: nō aūt pulmo cuz careat sensu de se ⁊ motu. Ipe qdez sequit pectoris motuz: ipz nāq̄z ꝑ se nō hz: tertio theorice. ⁊ ē caro eius simplex: ꝯplexionū. 2. Adhuc ꝑmo fa diaphrag ma ē ꝓncipiuz ⁊ radix opationis pulmonis i trahēdo aerez. Diaphragma igitur certi⁹ erit banelit⁹ orga nuz. Propt ꝑmuz qdē scienduz q̄ pulmo ē termi nus caliditatis nālis i euentationē cordis ordinat⁹. Sepat eni ⁊ distinguit aialia calida ceu sunt maxime terrestria a nō calidis. Calidiora. n. egnerunt i euē tationē caloris pulmone: ceu sanguinē hñtia. Reli qs vo suffecit euentatio vel brācbijs vt piscib⁹: aut succictorio sicut enthomis: dria. 81. Eius eni dilata tione aerē ad ītrinsecū cordis deducēdo: ⁊ ei⁹ ꝯstri ctione foras expellēdo fumuz vaporosū supcalefactū Calor igit cordis pmanet conpatus. Et ipe qdem ꝯstituitur ex carne simplici ramis trachee artarie: ve na artariali: ⁊ artaria venali sibi delapsis a dextro cordis ⁊ finistro vētriculis ac pāniculo cuz portione nerui paucina. Cui⁹ qdē due simbrie vtriq̄z dextre ⁊ finistra: ordinant i cordis euētationē. Quita vero q̄ in medio religs maior fere gescens vene magne fa cta sustēraculū ⁊ stramētuz. Est āt diaphragma mē bruz ꝯpositū ex carne: vt oñdit circa gladiatā marie ac pāniculo tegēte costas supiori: ⁊ siphac vētris ise riori. fm tñ. a. tertio decima: ponit tertio ip⁹ tunica media q̄ in veritate corda existit. Et id figdē pectus terminat oē. fm q̄ tendunt coste: ita vt posteri⁹ duo decime occurrat spōdili: anteri⁹ aūt i opposituz cōci dat septime. Cingentq̄z costas fallas veris applicat anteri⁹ vbi circa gladiatā caro itercidit in vtroq̄z ipius pāniculox medio: pueniūtq̄z ad ipm rami ner uox ex sexto eox pari q̄ cerebri: ⁊ post q̄rtuz illox q̄ spōdilium collis nucha ita vt fit musculus ēt isignis vnus sustātia ⁊ dupler officio. io7. mouentiū pect⁹. Ider sui eni motuz dilatat ipm: gete āt coangustat. nā musculox q̄dā dilatant pectus tñ: sicut. ii. supio res ꝓueniētes a collo ⁊ furculis: alij ꝯstringūt soluz vt octo vel nouem inferiores. Quidā vero simul di latant ⁊ ꝯstringunt ceu dicti mesopleuri boc est me dicostales qui a Ba. de voce: ⁊ tertio theorice. 22. ponunt. Tot eni cōcidunt distantie inter. 14. costas Apud vero almansorem ⁊. a. 88. cum vnusquisq̄z q̄ druplicīter fm q̄ ꝓncipia sibi eueniunt a q̄tuor par tibus inter costas: quoruz quidam ad exterius habz dilatare magis: ⁊ qui versus interi⁹ angustare dia phragmatis figdez vtilitas est duplex: Vna quidem pectus dilatare: ac reducere cum religs pectus mo uentibus lacertis. Altera spiraminis instrumēta se parare ac segregare a cibox organis: ⁊ est grossuz in homine fm rōnem ipsius: historiarum primo: qd̄ ex petit situs eius rectus. Membra figdem banelitus sūt plura: vt illa epiglotis trachea pulmo pectus cū musculis: cor cū eius cassula. Banelitus figdez est motus pectoris euentatione ⁊ mundificatione in re frigerū cordis ordinatus. Sicut nāq̄z pulsus ē mo tus cordis ⁊ artariax ex diastole compositus ⁊ sisto le: in quo attendunt duo motus: ⁊ getes duc: ita ba nelitus est motus pectoris cōpositus ex dilatatione qua aer in cor attrahitur ⁊ constrictione per quā ex pellitur. vt ad multuz enim banelitus ꝓportionant ⁊ pulsus. Est aūt q̄ organū ꝓprius ad quod ampli⁹ operatur ⁊ principalius adheret agenti: cui actio at tribuēda per prius vt motui q̄z secuti. Propt fz vero sciendum q̄ ante tempus aris. ⁊ tempore iā iu dicatuz suo: non erat cognituz aliquod iuuamentuz diaphrātis nisi spiritualia sequestrat a nutritiuis vn de tertio de partibus: Diacoma est terminatōis gra tia eius qui circa ventrem loci: ⁊ eius q̄ circa cor: q̄ tenus ꝓncipium aie sensitiue permaneat illesibile: ⁊ nō cito compbendatur ꝓp factam exalationem a nu trimēto: ⁊ multitudinē caliditatis aduētitie. Adhuc distinguit honorabilius: vt qd̄ sursum ab eo qd̄ deor sum vilius. Vnde q̄nto interiox. Inferiorē thoracis terminuz oēs ventres noiabant phrenes: eo q̄ ipsis phlegmmantibus nocetur sapientia vt tactuz: ꝓpt lesionē nanq̄z ipsax ampliorem quis phrenesim siue firsen calidum incurrit. Sed a pulmone incepit vo cari diaphragma. q. pellicula diuidens nuncupante quidem eo phrenes similiter alijs veteribus extimā te iuuamentum earum fore puta furibundum anime quod in corde sequestrare a concupiscitiuo. quod

ſm epar. Ar. vero vocauit ipm hipozoā vel diazo/ ma quaſi ſubzonale nō cognoſcēs neqz ipm actū grā dē t vtiliſſimū quē aialibus pſtat. Eſt nāqz reſpirati onis organū. dē ēt ſuccinctoziū velamē t paries ma gnus. ſ. vñ collz ho. Nō cognoſcebaſ aliqō iuuamē tū diphragmatis niſi ꝓpter ſepatōem ſpūalium a nu tritiuis ad hoc vt nō accideret tpe digōnis aliqd eis et calore. Et neqz dz id Ariſtoteli in defectum repu tari qz illō quod cōprehendiſ p viam anathomie: ē ſicut res que cōprehendiſ a nūcro motuū circulozū: neqz illa erat ꝓpleta ſcia tpe Ariſtotelis. Nā ꝯſi ga. tpe fuerit ars medicine vere perfecta: ingt tñ nō ſo/ re ipoſſibile poſſe quē ſupuenire ſibi adinuenientē in ea: qō per eū nō fuerat iuentū ita vt poſſit dicere cuz antiqs Ariſtoteli vt dcm Parmēidi. hoc āt ariſ. nō dū vidit: dria. zi. Apud Ho Ba. vt iā tactū ꝓprius organū hanelitꝰ fuit diaphragma. vñ iterioꝝ quarto Dicimꝰ in opa de cāis reſpiratōis inuiolētā reſpirati onē a diaphragmate ſolū fieri ſz ſibi actū occurrē me ſopleuroꝝ muſculoꝝ cū maiori eguerimꝰ inſpiratiōe ſicut actū ſupioꝝ cū maxia nō tñ ꝓp magnā vel ma- ximā reſpiratōem ſolā nos agere dis. Eti. eodē cum diaphragma ſe hēat ſm nām ſolū ſufficiēter mouet. Nequaqz. n. neqz meſopleureſis haud alijs muſcu lis idiget. Cū. n. neceſſitaſ aut ꝓpter ꝛtutes ibecil litatē vel caloris itenſuz: aut coarctatōem viaꝝ ſpiri tus diuiſim. aut ꝯiuncti nō ſolū eget meſopleuris: i mo ēt ſupioribus. Ex his gdem ſermonibꝰ adhereo ampliꝰ Ba. ſuſceptis libro de cāis reſpiratiōis quo adhuc caret latinitas. Huic figs ſatis de motibꝰ lig dis cōcordaſ ſm e ita Anathomici dixerit q diaphrag ma ē prima ps clibani nec tñ illō totaliꝛ qō ad hitratū fuit vſqz ad noſtroꝝ tempora magiſtroꝝ ipm inſtru/ mentis hanelitus nobilius exiſtere. Sed noſtro tpe patuit ex eo q de operatōe hmōi declarauī quod mo uet ptes clibani duntaxat iferiores ceu mouet ſuperi ores lacertus a collo deſcendens. Mouet autem la certus coſtis iteriacent dilatatione t conſtrictōe eun dem cuz duas habeat tunicas poſitione diuerſas ſeu villoꝝ ſituatōes. quod erit vt dicam vt antea neceſ/ ſitate interueniente quadam. vnde tertio decima his adherens inquit. Quic. Motus hanelitus equalis naturalis remoti a nocumento completur motu ve laminis. Si vero indigeat additione fortitudinis cō municat velamini in hoc adiutoziuꝫ lacertoꝝ oīum pectoris: quare poſt quedā. Eſtimatur a quibuſdam q paruus hanelitus ē ille q completur motu velami nis tm. Quod nō ē vex abſolute. naz q̄uis qñqz ſit ille qui perficitur motu velamis ſolius puus: qñqz tamen eſt equalis: hic enim non eget niſi motu vela minis cum id fortis eſt ꝛtutis. Noſce q quādo mu ſculi dilatantes pectoris ſupueniūt ſic anguſtioſe mo uentur vt patiēs videaſ humeroꝝ eleuatōe ac ſi vel let volare id ſore mortale. Quid aūt de his mor rer tio apparebit dicendoꝝ. Auer. Ho antiqs infeſtꝰ nō raro ſenrit vt tactum pulmonem propius ſore orga num reſpirationis diaphragmate volēs q motꝰ ha- nelitus pficiatur pulmone t non pectore. Recitanſ qz ſermonē Ba. ingt ipm ſenſiſſe pulmonē nullū ꝓ priū in ſe hre motū: vex motū ipſiꝰ eū q pectoris cō ſeq et motū hūc fieri per diaphragma. qō oñdiſ qz cū dilataſ pectꝰ dilatatōis vigore: mox repelleſ pulmo acre vt ſolles oñdunt. Quod ſumaſ: qñ vulnerato pectore ſubintrat aer: ceſſatqz motus pulmōis t ita mori contingit. Cui ſigdz rñdet Auer. poſſe dici iō ceſſare hic motū pulmonis eo q is infridaſ. Sz hāc gdem rñſionem tollet Ba. dicēdo q nō debēt adeo citiſſime ceſſare qz nō mox tantā recipiet fritatē t ꝓ prie cum fuerit in aere quis calor. Apparet ēt motuz cordiſ non mox paulatine ceſſare. Adhuc ceſſatō hu ius motus contingit pulmonis ſi adſit leſio in dia- phragmate abſqz eo q aer frigidus ad pulmonē per ueniat ex aliqua praua complone vel hu. apoſtemate vel ſolutione non penetrante continui: ſed latera li/ ter diſcindēte. Subdit ēt non ſimpliꝛ fore dicendum q motus pectoris ſit principalis cauſa motus pul/ monis qz vterqz horꝝ poterit motuz a ſe hre vt vnaz ꝓprietatem adinuicem ꝓpter quam vnus non moue tur ſine reliquo. Sed Ba. dicet hec inſufficiēta. oz enim dare modum quo pulmo mouentur t colligan tia vnde huiuſmodi habeatur. Et quare he mouen- tur partes due vna ita vt altera non ſit alterius cau/ ſa. Quod non eſt poſſibile monſtrare vt videbiſ di/ cendorum tertio. Adhuc oportebit ſemper motum horum vnum in alium ordinare dependentem ab il lo donec ordine perueniatur in primuz. Subiungit etiam q motus pulmonis ſm Bali. eſt violentus: modo quo mouentur artificialia. Dicetqz itidē gal. pulmoni adeſſe virtutem ſuſceptiuaz. natura eni qō ſibi non impingitur thoracis cum dependet a motu eius ceu artarie ab eo qui cordis. Poſt tamen ꝫ ex- cuſans ſe. q. Auer. ſubſ ripſit. t poteſt eſſe q ꝓpinci pia noſtra non ſufficiunt peruenire ad veritatem plu rium hax inueſtigationum. Conueniens tamen ex- tat vt de his ſm diſpoſitionem preſentis loquamur tpis. Propter tertium vero ſciendum prius eſſ: firmandum diaphragma fore certius hanelitus orga num. Secundo qualis ſit motus eius. Propter primuz huius ſciendum q inſtrumentum, t prius ha nelitus eſt diaphragma: pulmo autem coadiuuatiuꝫ manifeſtatiuum ſe habens vt ad ſeccantē ſerra ceu ſ mones illuſtrium inducti norant medicoꝝ. Naz in genere mēbroꝝ primū quod mouet entē motū ē mu ſculus ita vt talis mouentiū extat t motorum ordo. Cor nāqz mouens ē vt dicatur no motuz oio ab aliq ptium: puta quo ꝛtus quedaz mouendi localiter ēt imittitur cerebro t nuche ab illo. ficqz neruis t tan dem hec ꝛtus ſuſcepta mouet: dria. 58. vipote dia/ phragma pectus. Indeqz motus cauſatur in pulmo ne: ꝓpter aptitudinem illius ad ipm ita vt pectore di latato dilatetur t ipſe: conſtrictoqz coarctetur ceu i follibus qbus euentaſ ignis fit videre alimentoꝝ primo. Quod rōe oſtenditur qz vt viſum hanelitus eſt motus pectoris. Illud igitur mēbrum quod mo uebitur organum principalius erit reſpirationiſ. Ta le qdem diaphragma vt oſtenſum qz lacertus nō āt pulmo cum ſenſu careat nedum motu. Nullum. n. inſenſibile poteſt moueri cum motus ſenſum tan qz priorem ꝓſupponat: quarto de accidenti t interioꝝ primo. Adhuc ſi pulmo per ſe ſufficiēter moueretur ad qd natura tunc muſculos ꝓcreaſſet in pectore tā tos ficqz motiuos. Amplius ſi pulmoni ꝓ ſe ineſſet motus reſpiratōis tanqz illius ꝓprium inſtrumentū non contingeret ipm mouere cū fuerit adeo leſus vt ptes erpuantur ipſius ſicut apparet in ptificis. ꝓmo interioꝝ t quinto de inge. cum aliquid eēt ipſius

vt consimile in huiusmodi motu. quo etiam leso modicum corrũpit actio. Tam grandẽ aũt corruptionẽ non põt diaphragma tolerare. Palin: mihi tribuit expiẽtia q facta p ozatõe diaphrãtis mor subsidet vt ḡue dimissũ qd pulmo. Adhuc ẽt lesione facta circa diaphragma maiori ꝓcepi quosdã suffocari pulmõe ipasso ita vt pulsus añ mirabilẽ ieq̃litatẽ suscipiat. ꝑ prius igit instrm banelitus erit diaphragma t ñ pulmo. Propt hm h9 sciendũ q motus banelitus videt naturalis qz est nõ volũtarius: naturale nãqz ꝯ voluntariũ diuidit. vñ de causa mot9 aialium. Non volũtarios dico mot9: puta sõnũ vigiliã t respiratiõnẽ: hec aũt banelit9. Eti. dictũ est q banelit9 in somno t absqz electõne q̃z sepe fit. Rursus pulsus t banelitus ꝓportionant. vñ collz scõo Aip. multotiẽs ponit banelitũ loco pulsus puta tpe quo nõ egrotãt mẽbra banelit9. d. q denũciat cordis ꝯplexionẽ ceu pulsus. Naturalis est igr mot9 banelitus. Inopositũ Ba. vt ait auer. iponens ei banelitũ fore motuz voluntariũ. qõ firmat: Illud eni vr voluntariũ qõ in ptãte nostra existit. Potestates nãqz rõnales valent ad oppositа: Peryermenias so: t nono metaphy. lz possum9 banelare qñ volum9 diuqz ꝓtinere. Adhuc motus banelitus ꝑficit diaphrãte t musculus alios cũ erpetit pectoris. hic ãt ois volũtari9. Itaqz volũtari9 is motus. Dicendũ q cũ motus sit triplex: naturalis qdẽ purus vt venaꝝ t matricis: voluntari9 certus vt q̃tuoꝝ extremoꝝ marie: ac medius ex his duob9 ꝯpositus: q̃lis q palpebraꝝ tussis egestiõis vrine t hmõi: dria. 7s. talis aũt est banelitus. Cõponit. n. ex volũtario t nãli motu vt mõstrat rũt sufficiẽt ꝓinducta. vñ tertio decima: Banelitus ꝯplet duob9 motib9 iter quos sũt due more ceu se hz in pulsu: nisi qz motus banelitus est volũtarius qui põt alterari cũ voluntate a cursu nãli: t pulsus ẽ naturalis purus. Non igr banelitus est simplr voluntarius cũ natura sit in eo opata. Et qz per voluntatẽ põt eius naturalis ꝓmutari mãifeste Valet. n. qs banelare fortit frequẽter ac spisse aut hoꝝ oppositus agere: imo ipm tpe cohibere. Judicãdum deniqz cũ fore magis voluntariũ q̃z naturalẽ. auer. tñ oppositũ h9 sentit eo q in somno t vigilia multotiẽs etiã fit banelitus absqz itentione electiua. Cui dicenduz id nõ valere qz aialia minori tpe dormiunt q̃z vigilent ꝓbl. decima. Sic t plures actus fiunt a ptibus in q bus est motus simplr volũtari9 absqz electione ac õ liberatõe. vñ phys. so. ars nõ deliberat qñqz vt rex toria t sutoria sicut medicine ars t nauigandi. Cõmẽtatoribidẽ: Mosce hãc difficultatẽ de motib9 ligdis tanqi dicẽdo de ipsa vt tactũ fore triplicit opinatũ subdiqz mor tñ: Hec quidẽ ingfitio magis ad dialeticã q̃z ad medicinã spectat. Ad h9 i igit primũ dicendũ q ar. nõ dixit respirationẽ inolũtariũ fore motũ sed non voluntariũ qõ minus naturali q̃z involuntariũ opponit. Importat eni q̃si mediũ inter nãle t voluntariũ pure. qõ apparet ex eo qõ subiungit ꝯsestim nulli hoꝝ. s. somni vigilie t respiratõis dña simplicit est neqz fantasia neqz appetitus: verũ sm qd. necesse nãqz sit pres aialiũ naturali alteratione mutari. Quib9 figdez alteratis: augmentũ eoꝝ decrementũqz vt adinuicẽ ꝓmutet. Sed motus pudendi extat involuntarius. cũ ꝓpter aliquid apparens non iubente moueat intellectu multotiẽs. Ad aliud dicẽdum q vt visũ banelit9 nõ est mot9 nãlis verũ ꝯpositus. Ad aliud dicendũ q pulsus assimilat banelitui in corporibus sanis t lapsis ꝓportionat: nõ aũt i oppositis cũ cerebꝝ possit ꝯ opari in tegni. Adhuc plures sunt dꝛie pulsus q̃z banelitus cũ illius sint decez vel nouẽ. h9i aũt tangant qnqz tm modi: tertio decima vt magn9 cũ alto t longo. frequẽs velox frigid9 t fetidus t boꝝ oppositi. ꝓportionant aũt in ꝓtib9 sibi tribus marie apparẽs in tegni. Nõ aũt demũ dicebat ꝑ auer. Hippocratẽ scripsisse banelituz fignificantẽ ꝯplexionẽ cordis sicut pulsus somniũ extat cũ dictum sit crisiũ tertio: ea q a pulsib9 velut nõ cognoscens Hippocrates: velut ñ digna rẽe ipa estimãs ñ exercuit. Ad pmũ vero alteri9 ptis ẽt dicendũ vt apparet ex de motib9 ligdis t. a. q motus banelit9 est ꝯpositus t nõ voluntari9 tm. Ad ꝯfirmationẽ dicẽduz q non est totalit a voluntate lz amplius cũ tandẽ nõ possumus ipz oisariã cohibere. Ad aliud dõm q nõ ois motus ꝑ lacertos est simplr volũtari9: imo qs vt is mixt9 cũ alijs multis. Vltra n qz volũtatẽ extat nã coicitans t superãs volũtatem tandẽ qñqz. Quod factũ est sapiẽter ꝓp saluationẽ ptium necessariũ marie adiuuatiuaꝝ vt nõ solũ aialis operet volũtaria veruz ẽt nãlis aia q̃les sunt cor t oculus. In eoꝝ nãqz salute clemẽtia siue instinctus iterueniri divina q̃si fit hec nã aie t nõ bẽat esse ꝑ electionẽ. a. quarto de aia. Propt q̃rtum qdẽ dicenduz aristoteli id nõduz vidisse cũ pꝛioꝛib9 ñ militer ẽt rñsum auer. suspicãti. Ad aliud dicenduz q manifestatiue seu apparẽter t ꝑ aliud pulmo facit iuuamentũ tm: nõ autẽ vt visũ ꝓncipalit ac ꝑ se. nã qz actus ipsius est vilis respectu cordis cerebri t epatis iuuarñ tũ dicet tm facere t non operationẽ. Ad aliud dõm q lz ꝓdicta faciant ad motũ nõ tm sufficiunt cũ oporteat neruos tam grãdes ad ipm puenire q cuz alijs ꝯiunctis lacertũ ꝯstituãt qõ aie instrm est ꝓmuz motiue. 5s. dꝛia. que in pulmone nequeunt ob coꝝ grauitatẽ t densitatẽ copulari. Dicenduz ẽt q diaphragma ꝓter panniculos sui ꝯstitutõe vt visuz recipit t relq̃ musculuz ꝯstituẽtia bñs lateraliter Ipsus costas cor d s a medio vndiqz ꝓtensas. Dicendũqz sit q non est grauitas eius neqz terrestreitas tanta que motuz ꝯturbent cum sit t marie i medio pãniculosũ subtile Requirit ẽt ad motuz fulcimẽti gra cõpactio quedã dura cũ motus ois imobili cuidã initat necessario: de causa motus animalium. Neqz asseris densus est adeo t ꝯpactus vt nequeat dilatari t constringi cuz panniculari extet sube sed etiam circa locum caloris t humidi reddentis ipm dilationi t coangustatõni aptum. Ad aliud qd dicendum apparuit: Motus eni banelitus a duplici gubernat virtute: naturali vz animali. Sic tamẽ vt qñqz manifestet magis actus vnius q̃z alterius cum tñ vniuersalius a nostra depẽdat voluntate. Similiter diaphragma ceteris musculis pectoris cum sit ordinatum in salutem aialis potissime: sitqz circa membrum quod est origo t basis nãe vt corde ipsius participabunt vtcunqz nã.

Differentia. ioo.

Quod peripleumonia pblatica sit colerica deterior ostenditur: quoniam egritudo vera deterior nõ vera: vt iudicatur ex pleuresi vera t non vera. Vera enim valde deterior ponit non vera. Quod t vniuersalius ꝓbatur: quia de ratiõe

morbi est ledere operationes. verior ergo morbus magis ledet operationes q̄z alius. Sz pipleumonia fcā er phlegmate est Va Jo. Mesue auctoritate ga. Amplius. Egritudo improportiōabilis fm veterez deterior, pportionabili. sed pipleumonia fcā ex phlate iproportionabilis existit cū sit ꝺria ꝺplōni pulmonis: est. n. calidus t siccus. Nutritur nāqz ex sanguine colerico: 6. de iuuamentis. ꝺplō. n. naturalis mēbri similis ē ei quo nutrit: primo prima. Rursus cuz dupler fit mors. vna qdem per extictōem seu ꝺsumptōem humidi. Altera Vo per suffocatōem: ō morte t vita. Illa qdem pipleumonia deterior erit maxime que suffocatōem inducet. hmōi Vo ē phlatica q̄z pulmo ēt humid⁹ est recipiēs vapores ascendētes t descēdētes. Est ēt hec mā min⁹ pata resolutōi adeo q optima apatum terminatio que per resolutōem facta de distempantia ieq̄li sibi iesse nō poterit sicut colere subtili resolubiliori oi re p̄ter spm̄ ib idē. Adhuc illa est deterior egritudo que magis ipedit membri spatōem talis qdem pipleumonia ex phlate cū motū sui quantitate t grauitate pulmonis magis impediat q̄z colerica. Itaqz pipleumonia phlatica deteri or ē colerica. Mu⁹ quoqz ꝺrium tenet tertio decia: t per Mesue. Ampli⁹ per oppositū rōnis secūde añ dicte: qm̄ egritudo iproportionabilis ꝛc. hec āt talis cū pulmo sit frigidus t humidus: quod mōstratur ex nutrimēto ex eo dato. Infridat. n. vt dicūt t humectat. Deterior igit̄ colerica est phlatica. Propter primū qdem sciendū fz Paulū: q pipleumonia pulmonis est phlon: frequenter in catarris vehemētib⁹ aut synanchi vel a sqnanchi aut pleuresi seu alijs fcā egritudinibus. vñ Paly. t. A. est apa ca. pulmōis eius tm̄ caliditas nō est p ecētiā: imo magis p accūs puta per putrefactōnem cū amplius maxime accidat pipleumonia ex phlate q̄z ex colera: imo dicunt raro id euenire. Sermonē autē box cōprobat serapionis breuiari secūdis ita. Peripleumōia nō ē nisi phlon pulmonis. phlon Vo apa est ca. t sumpsit nomē hec egritudo ex ipsa nominis ptis denotatōe: phlon nāqz grece plemon importat latine. inde pipleumonia seu pulmonaris vel pulmonaria. Et ipsa qdē fit incipiendo iterdū per viā ꝺgestōis. i. aggregatōis superflui nutrimēti ficut t alia apatum. Fit ēt magis p viam reumatis cū māe ex toto capite descēdāt ad ipsuz t ex toto reliquo fere corpe ascendant sicut plerūqz euenit successione signantie: gnta aphōx: t uccessione pleuresis t fil'ium. Sepe. n. pmutatur pleuresis ad pipleumoniā. sed ꝺuertere ē p pax. Palin Mesue: pipleumonia quedā ē Va: quedam nō. Et dixit Ba. q Va pipleumōia ē que fit ex phlate. Cāe quoqz ei⁹ māles sunt humores. Fit. n. ex oi bu. t principalius ex phlate t ꝺnter ex sanguine demū ex colera rarius fortassis ex mlia ꝓpter cās ꝺrias. Sicut enim pleuresis plurima fit ex colera: ita plurima pipleumonia ex phlate. Mdā. n. subtilis colerica pōt penetrare in pāniculos solidos in qbus fit pleuresis. phlatica. n. grossa viscosa mime. Ecōuerso aūt hec pōt penetrare in mēbx rax quale est pulmo. Illa vero suevaporat subtilitate: Propter fm Vo sciendū q oēs sapientiores inuenio concorditer ponere pipleumoniā factā ex colera deteriorē fcā ex phlate. Vnuz tamen quod iducit difficultatez in hoc quesito apparentē est differens pulmonis complexio iudicata fm nāqz eius cōplexionē primā t radicalem ponitur ce lidus t siccus. Iurta Vo secūdam t aduenientez frigidus t humidus vt inuūt Ba. t. A. Et q̄z ista qō compationem iportat: canon comparatōis in hmōi qōnibus scpe tactus obseruetur vt phlegmatic⁹ ad phlegmaticū t colericus ad colericū comparet t cetera talium obseruētur. Sermo aūt. A. de hoc cum alijs huiusmodi existit. Peripleumonia fit quando qz er colera ru. t est interficiēs fm plurimū sua acuitate. Mesue quoqz Peripleumonia phlegmatica nō est i vehementia prauitatis sicut colerica sui acuitate cum sit vicina cordi. Hoc etiam rationibus non minus demonstratur ita. Illa egritudo ē deterior alijs paribus que ex deteriori consurgit materia talis Vo est mā colerica respectu phlegmatice. vñ Hopnosti. Malitia apostematū erit fm humores generantes ipsa. Etenim materie sanguinee t phlegmatice sunt minoris malitie q̄z materie que sunt ex genere colere citrine: t que sunt ex colere nigre. Rone qualitatis dico precipue. hmōi naqz oēs male: ergo pipleumonia deterior erit ex colera q̄z ex phlegmate. Rursus caliditas extranea ledit. Sz colerice pipleumonie caliditas ē duplex: vna qdem eētialis. Colerem per se calida. altera putrefactiua que āt phlegmatice per putrefactōem est tm̄. Adhuc materia colere effumat quod nō fic que phlegmatis. que enim talis t posita est iurta cor vehemēter ipedit hmōi quoqz est materia colerica collecta a pulmone ad apostema t non phlegmatica mūme fumosa. Itidē colera calida iflāmatiua acuta iuxta mēbx calidum velut ē cor posita fit sicut ignis in igne. Similis enim cōplexio superueniēs t augmentat prima, pbl. Eti. ad sūmū ea egritudo est deterior que seuioribus coningitur accidentibus: talis autem colerica cum sit febris inflām atio fitis t timor frenesis maiores. Amplius Hidem ostenditur ex parte medicationis q̄z illō quod administratur aut emplastratur aut bibitur. In colerica quidem nó potest eius feruorez extinguere t curationem inducere sicut phlegmatica. Non quidem superpositum q̄z tale oz actu frigidum vt opponatur inflāmationi colere. hoc autem transire non poterit t maxime cum locus sit remotus ad quem oz ptingere. vnde vna causax malitiosior peripleumonie ad pleuresim est locox distantia vel ꝓpinquitas ad quā medicine non possunt peruenire vt in pipleumonia nisi in via dissolute aut peruenire ficut in pleuresi. Propter quod in tegni. Oz medicinaz huic associari que subtilis fit partibus q̄z hec poterit penetrare ī pfundum. Sed isti vt ad multuz caliditas ē adiuncta calorem per plurimū colerice augmentatiua: q̄re super appositō ita curari non poterit: secus aūt cōtinget in pipleumonia phlegmatica cum eius mā fit frigida cuius medicinam oz esse maturatiuam resolutiuam. Et hec qdem facile puenit ad locū egritudinis seruata ipsius Vtute. Simili quoqz modo ostenditur q bibitis conuenienter curari non possit quoniam ebibitum nō peruenit ad ipsam dum cōseruat ex virtute infrigidatōis sue illud quod opponitur ei A. t Mes. Si. n. accipio extra frigiduz per oppositū graduale peripleumonie colerice, ꝓpter longe distare a loco supercalefiet in via t perdetur natura frigiditatis ita q occurrens apostematicale factum nocebit. Si autem addatur extra in gradu frigidi-

tatis tūc huiusmodi erūt frigida i fine tertij gradꝰ ⁊ quarti: cū hoc apa ex colera fortassis vltra tertium ēt sit gradū caliditatis obtinēs. hmōi aūt sunt opilantia viā nō penetrantia sunt mortificantia narcotica. Si aūt minꝰ frigida iā penetrare faciētia his adiungant: tūc sequit incōueniēs caliditate antedictum ꝓpter qđ cōcludit qđ datum. In hoc quoqz fortassis quis dupliciter isurget: ꝓmo quidez q; pipleumonia colerica sui grandi caliditate ⁊ inflāmatione corpis raritate poros aperiet ita q; vis poterit ptrāsire medicaminis. Dicendū q; ꝓpter loci distantiaz anteq̄z medicina poterit peruenire sui frigiditate ad locum poros opilabit: Cum eni ꝓmitꝰ superficiales poros i ueniat aliqualit apertos in eos ingrediens qđ frigidū medicamē mox illos ꝯstipabit vt apparet in grādinis gnātione ⁊ in bami subuersiōe ꝓpter glaciem ꝓhibitiuā methauroꝝ primo. Fo quoqz arguet peripleumoniā colericā minus deterrentē: qm̄ est q̄ztita te modica eius mā. Cōtemperat etiā illius seruoꝝ ꝓpter humiditatē phlegmaticā pulmonē inhabitantē. Adhuc subtilis euaporat ⁊ resoluit: qm̄ pipleumōia quādoqz remouet cū resolutōe ⁊ quandoqz ꝯuertit ad empima: ⁊ interdū idurat ⁊ quandoqz ꝓmutatur ad exituras ⁊ aliqñ ad ḳarabitū ⁊ est malū ⁊ quādoqz ꝓmutatur ad pleuresim. qđ est paꝝ rarū. a. ⁊ mesue. Sic igit poterit resolui cum hec fit ēt melioꝝ terminationū aptuz. Cui dōm q; hmōi apparentie quidaz ꝓsuadent. Rationes tū ad veritatez in ꝯtrarium adducte sunt fortiores qbus magis adherēdum. Iz n. vt inducebat māc pipleumonie colerice fit pauce quātitatis est tū imense q̄litatis ⁊ acuitatis. Et icendit maxime ꝓp ꝓpinquitatē quā hz ad fontem caloris. similit ⁊ multa caliditas multā ad pulmonē trabit humiditatē cū fit eius receptiuꝰ suffocationē etiā inductiuā. Ad aliud dicendū q; manus est nocumentū qđ suscipit ex velamine ⁊ opilatiōe quā facit phla colere admixtū rōe quantitatis q̄z fit ex parte qualitatis iuuamētū. Reddit. n. hec egritudo periculosioꝝ ēt ꝓpter phlegmatis cōmixtionem cum fm Isaac nulla fit egritudo deterioꝝ q̄z illa q̄ morꝰ fuerit diuersi. Neqz dicendū tertio ꝓpter accidentiuz acumina naturā tanto tempore sustinere vt hec euacuet materia: cum ꝓprie euacuatio materie i pulmone cōtente fit per sputū. Materia aūt colerica sui subtilitate indigesta permanet inobediēs euacuationi p sputū: secundo apparens ꝓnosticoꝝ: ⁊ crisiū. Propt tertium quidē sciendū ipsum notū esse ex secundo: cum fere cetus in eo cōueniat sapientū. Propter quartum vero ad primū dicendū. ⁊ vt eius appareat solutio oz primitus quoddā quesitum afferre de huius morbi veritate qđ hic Auicene adducit. Videtur eni q; vera pipleumonia fit illa que fit ex colera ⁊ non ex phlegmate vt ptactū a Ba. qm̄ morbꝰ verus ⁊ prior prius est ille q ꝓportionabilis est vt dictū nature mēbri q̄lis que facta ex colera cū pulmonis nutrimentū testatū fit colericū. Contrarium quoqz mesue huius adducit ita: Et fortassis ratio est ꝓ Ba. qm̄ morbus ꝓprius verus minus molestus est q̄z motus: pipleumonia ℞o phlegmatica posita est minꝰ molesta. In hmōi siquidē quesiti solutiōe distingui q; duplex est morbus verus: ⁊ ꝓprius. Proprius vnus quidē factꝰ ex materia que ꝑparat ⁊ depurat innutrimētū alicuius mēbri que dū corrūpit facit morbū. Alt factꝰ de materia superflui nutrimēti illius. Scōm eni ar. superfluitas est ℏria ex cuiꝰ est superfluitas sicut vrina ⁊ massa sanguinis ⁊ sudor ⁊ humores i venis ⁊ medulla ⁊ nutrimētū ossiū ⁊ sicut adeps ⁊ caro ⁊ similia nisi sit superfluitas delatiua potentialitatis eius a quo defert vt spma. Et nosce q; pulmo sicut ⁊ cetera mēbra ptē sibi ꝓpriatā de hūoribꝰ recipit. Qui. n. est sicut languis colericus ꝑparat ⁊ depurat ad nutrimētū ipsiꝰ Superfluitas quoqz nutrimēti sui q̄ est phlegma mittitur in vacuitates eis ꝓpt vtilitates notas. Et tūc post hoc q̄situ bꝰi terminās ait: Et iō credit ga. dicēte q; vera pipleumonia fit ex phlate sicut ex superfluo nutrimēti. Et credit alijs dicētibꝰ q; sit ex colera sic ex nutrimēto qđ depurabat cū ei iā accidit corruptio ⁊ h fm itentōes ꝓprias. Sic ergo fm diuersam ꝯsiderationē pōt dici phlegmatica vera ⁊ colerica. Vbi tñ videt duo Auicene sermōes intellecti fm q; resonat pari calūniā ⁊ defectuz. Calumniā qdem eo q; dicit superfluitatē nutrimēti pulmonis e e falsa cū nutrimentū eius sit sanguis colericus ⁊ superfluitas atte st ꝺ ei cuiꝰ est superfluitas. Superfluū igit ipsius erit colericū ⁊ nō phlegmaticū. Dicunt ēt q; facta secunda digestiōe generatū sibi cā mittit vtilitatis ne iflāmet calore cordis nimio ⁊ motu. Et ēt occurrunt phlegmata ascēdētia ⁊ descēdētia. Defectū quoqz q; sua ꝓmissa distinctio solū tāgit apa ꝓ viā ꝯgestiōis gnātū nō aūt ꝓ modū reumatis. Et illud vt dictū minꝰ ꝯtigit hoc vero sepiꝰ āre sermo eiꝰ insufficiēs fortassis nō parū. Dico igit tertio ad argutum q; iō dixit ga. q; peripleumonia phlegmatica est vera quia sepius vt dictum ꝯtingit. Illud enim verū ⁊ ꝓprium dicit qđ semper accidit aut plurimū respectu alterius. Et ideo dicunt logici vere ꝓpriū esse q; contingit omni ⁊ soli ⁊ semper ⁊ cōuersim predicatur: Iz fere cū vna quaqz istaꝝ ꝯditionū dicatur ꝓprium ⁊ veꝝ vtcunqz Dicetur igitur peripleumonia phlegmatica ꝓpria ⁊ vera magis que inherēter consequitur subiectū suū vt pulmonē q̄z colerica cum hec rarius ꝯtingat. Ad figurā vero sermonis dicendū q; nō semp egritudo vera est deterior nō vera. imo econtra vt apparet in tertianis veris ⁊ in alijs. Ad ꝓbationē dicendum q; non dr semp egritudo vera quia plus ledat sed q; fit ex materia puriori sicut tertiana vera facta ex colera pura cū alijs ꝯditionibus exq̄sitis que minꝰ est causonis aut alterius febris colerice lesiua. neqz simile de pleu. vt sic vera ⁊ non vera cū illa fiat in pelliculis ⁊ diaphlatibus pectoris: hec aūt in lacertis eius. Sed pipleumonia fit in eodē loco sēp ceu pulmone Ad fm dicenduz q; pipleumonia phlegmatica non est oio egritudo imꝓportionabilis. Iz enim fit imꝓportionabilis ratione nutrimenti ⁊ cōplexionis magis innate: ratione tamē ꝯplexionis superuenientis acquisite non est imꝓportionabilis. Apparuit enim iam quō non est imꝓportionabilis cuz plura cōueniant in ipsius generatione. Ad aliud dicendū q; Iz materia ꝓpleumonie phlegmatice fit plurisq̄tatis q̄z colerice: ipsa tñ non est sic deterrens vt colerica que est imensioris qualitatis ⁊ actio ꝓficitur q̄litate. Quātitas ēt materie pipleumonie phlegmatice superealefit ⁊ digeritur ⁊ sic in sputum deducta minoraꝝ. Verus est tamen q; morbis pipleumoniaticis seniores moriūtur magis. Et alijs vero sanationibus iuniores pereunt amplius: ꝓnosticoꝝ tertio.

Ad aliud dicendum q̄ ly materia phlegmatice fit minus apparata resolutioni ipsa tamen prepatur per caliditatem supuenientē ⁊ vsuz medicinax: quo possimus vt datum pfrui: Est ⁊ magis prepara eductōi per sputū qō magis laudāt i pipleumoniā indicādā cum hec termineť frequentius ēt salubrius. Ad vltimū dicenduz q̄ plus impeditur pulmo ppter pipleumoniā colericā: cuz maior inducatur necessitas euē tationis ob maiorē iflāmationem: attrahať ēt materia ad locum caliditate non minori.

Differentia .ioi.

Quod vermes seu lumbrici non possint i ventre stomacho dicto generari videtur: quoniam quod non potest generari non pōt in ventre fm dialecticuz generari: sed vermes non possūt generari quod ostenditur q̄ cum ex putrefactōe generenť oz aliquod agens foze separatū ipsox causati nū sed nullum videť existere q̄ fi a motibus superiorū generenť vt sapiūt pipatheticī: aut tale generationis actuū eēt vniuersale vel pticulare: nō primū q̄ hoc videreť foze sol: qui accessus eius ad nos causa erat gnātionis: recessu Vo corruptionis. Ho ō ge. Sic igitur generabūtur vere cū tunc maxime sol ad nos accedat. Corrumpentur aūt autumno cuz tunc recedat. Sed ipsi omni generanť ipe ⁊ maxime autūno: tertio sextadecima. ⁊. 9. theorice. Neqz a particulari: qm̄ anthomatice ac per se generatum agente esse caret singulari. ppter hoc enim casu dī generari. Adhuc nobilius nūq̄z tendit quod vilius cū vnū quodqz intēdat seipsum suo actu repūtare in melius Si ergo pducūtur a celo fine itelligentia seu quocūqz superiori nobili: iam vilitas ac ignobilitas in ipsius cōcidet intentōem ⁊ actū. Quod aūt non generenť i ventre superiori sentiť metbaurox quarto. vnde tertio tredecima. Vermes nō ledunt stomachū nisi ascēdendo ad ipsuz. Rursus si vermes ōbent alicubi generari oz locum adesse dispositū ⁊ conuenientē talis Vo non ē vēter ppter sui caliditatē ⁊ circūstantiā calox sibi adiacentiū: dria. 29. Que dura ⁊ que difficilis pmutatōis alterat ⁊ trāsmutat. Est ēt in ipso motus frequens cibox ⁊ potuum nūc ingrediendo: nūc Vo ereundo cū fuerint digesti. Ad ipsuz ēt non pax effunditur colere vermib⁹ inimica. similiter eius sensu pceptibilissimo sursum emittit aut deorsum expūmit ipsum molestantia. Vermes igitur in ventre generari non possunt superiori sed fortassis inferiori. Cuius signū est q̄ multotiens anteq̄z compleantur stercore deorsum pducuntur. Concedentibus vero hec aduersatur Theodorus priscianus ita. Ex corruptis bu. in stomacho ⁊ in cōpetentibus cibis sepe pōsumptis aut egritudine lumbrici nascūtur qui aliquā do eundem stomachū: interdūq̄z inferiora possident Eti. vermes siūt ex phlegmate cum caliditate quadam ꝓportionata putrescibili. sed phlegma huiusmodi abundat in ventre intm̄ q̄ Isaac ponit eum ipsius susceptiuū illicqz putrescere. Adhuc eadem videtur causa generatōnis ⁊ ꝓseruationis: nam locus saluatiuus quarto phyficox: est etiam generatiuus cum sit principium generationis fm Porphyrium tanq̄z pater: sed vermes conseruantur in ventre seu in stomacho: q̄ aliquos videmus inde ad os ⁊ nares ascendere. Et similiter in anathomijs quandoqz in stomacho sunt reperti ⁊ ipsum iam perforarunt alii quando. Et quod maius scitur serpentes limacias in stomachuz intrare ⁊ ibi seruari ⁊ crescere ranasqz interdū. Eti. generanť vt declarabitur ex putrefactione banc aūt oz esse humidaz subtilez quaz calor ꝯsumere faciat cōdigerens sz talis repitur in ventre ⁊ nō in intestinis ⁊ maxime in inferioribꝰ vex potiꝰ secunda terrestris ⁊ grossa. Rursus colera ꝓfluit ad intestina cōtinue. hec aūt vermiū non gnātiua vex genitox pemptiua. Palin: inuentū in quozūdam animalium vt oium epate eosdē gnāri ⁊ in renibus veficis auribus ⁊ naribus vt vide. vñ tertia prima. vermes nascūtur multotiēs in anteriori capite sup locū qui ē in figura nariū. Et possibile est vt nascātur apud velamina ⁊ si raro contingat. Gnātur ēt vermis vnus q̄ñqz inter cutē ⁊ carnē vadens ascendēdo ⁊ descendendo p totum corpus qui motu ipsius pcipit sub cute quā disrūpit egrediēs interdū. Cui timor maior ē ne ad oculū perueniat. Et hec passio dī bouina: qm̄ plerūqz bobus consueuit contingere. Albucas. Ho Par aūt cum predictis mēbx est calidius nobilius ⁊ a superfluis ⁊ putrefactōne magis remotū: viteqz magis coniunctū subiecto. Vermes igitur generantur in ventre vel stomacho ⁊c. Propter primū q̄dem videde sūt prius cāe gnātionis ipsox: Ho modi ⁊ diuersitas illox. Gratia figdem primi sciendum q̄ cāe gnātionis ipsox sunt duplices: prime qdē ⁊ secūde. Sūt aūt prime q̄tuor sicut aliox oium. s. mā forma efficiens ⁊ finis. Materia figdem duplex. vna qdem indispositā vt phlegma cuius mteria sunt cibi lenes viscosi sicut triticum faseoli lac carnes crude fructus aquosi ⁊ hmōi. Reliq̄ vero dispositā vt phla quadam putrefactōe cōputridū non tamen tanta vt febrium ⁊ apostematum. Animalia nanqz fiunt i bisque putrescūt: ppterea q̄ segregata caliditas naturalis existens constare facit metbaurox quarto. Neqz eni sicut dicūt ⁊ bene generantur ex sanguine propter necessitatē ipsius ⁊ amicitiā apud naturā. Neqz venit ad loca is generationis ipsorum nā. Quod si peruenerit emittitur celeriter vel retentus cōuertitur in apostema vel putredinē non parum vergentem in colerā illorum pnectatiuā. Neqz generātur ex colera cū sit amara calida ficca ignea. Ex tali quoqz nihil generatur neqz nutritur: Ho de generatione aialium ⁊ quarto pharmacorum. Neqz etiaz ex melancholia ppter eius frigiditatem ⁊ ficcitatē ieptam ad putrefactōem spumosaz: ⁊ ad materiam vniuersaliter ⁊ alimentū ipsox cum multū appareat ab eoruz remota naturis. Cum ergo fiat ex materia ⁊ ab istis non fit alia in corpore ꝓter mēbra: ex qbus sensus ostendit non fieri generabuntur ex phlate. Colores ēt ipsox tactus ⁊ vita non alios q̄z phlegma denotāt humores. Forma quoqz ipsorum est anima: ⁊ aliox animatorum. Finalis vero causa ipsorum vniuersalis est vniuersi complementum ⁊ ordo. Mund⁹. n. vt fit perfectus ac ordinatus omnem spēm requirit: alioquin foret diminutus: vilissima etiam qua deficiente. Particularis vero vt q̄ in corpore nullum ornamentum constituant cum sint habentibus generetotis substantijs preter naturam: de inge. 14. Neqz eorum ē in mundificatōe intestinox per vermes ⁊ similia: quod fit in mundificatōe putrefactionū mūdi cum in intestinis fit expulsionis mundatorium ex natura. Dictum tamen a natura q̄ in generatōe ipsorū

est inuamentum cū sint pauci numero ꝛ pauce quantitatis tertio sextadecia: ita vt sere sibi aduersetur. Est igitur dicendū eoꝝ finis ita nociuꝰ ꝛ inuatiuus. Efficiens vero causa duplex. vna quidē particularis ꝛ ē caliditas spiritualis ex putredine cōsurgens aliqua. vnde aphorismoꝝ tertia: ℔Putredo sola nō est sufficiens generare animal: sed calore sufficienti idiget. Et serapio: Causa vermiū ꝓma est putredo ꝛ sanior hoc sermone caliditas est ex putredine ꝛ ꝓprie calor celestis dria. 48. Altera quoq; vniuersalis multipliciter est opinata a multis. quia quidā vt platonici posuerunt formas dari a sc̄is dijs: dicentes deum deoꝝ lementē eis generationis hyle vꝫ indidisse. vñ Thimei sc̄o: Huius vniuersi generis sementem faciam vobisq; tradū: vos cetera exequi par est ita immortalē celestēq; naturam mortali textu extrinsecus ambiatis inbeatisq; nasci cibūq; ꝓuideatis ꝛ incremēta detis. Ac post dissolutionē id genus qō credideratis secessione animi ꝛ corporis recipiatis. q̄re. ii. metaphysice cōmentatoꝝ: ℔Plato suis verbis obscuris dixit: q̄ creator creauit angelos manu. deide ꝑcepit eis creare alia mortalia. ꝛ remāsit ipse sine labore in quiete: qō ñ dicit non ad litterā intelligēdū ar. vero voluit sore formas ex sole ꝛ orbe decliui sicut ēt Themistius testatur. vnde cōmentator: dicentes aliqō agēs esse ꝛ generationē sunt diuersificati. q̄dam nāq; ipsoꝝ latitationē posuerūt formaꝝ ꝛ anaxagoras cū Empedocle ꝛ Democritus reprobatus ce. ꝛ. m. i quarto. alij Ꝟo creationē. nōnulli iter hos extiterūt medij. Qui aūt latitationē ponūt quodlibz inquolibz ℘firmāt: ꝛ q̄ agēs solū res extrahit ꝛ ipas abinuicez distinguit: ꝛ q̄ generatio est exitus rerum abinuicē: que intellectū diuinū dicunt opari magis omnia segregantē ex chaos quodā qō fingunt confuse. Qui aūt ponūt creationē reꝝ dicunt agens creare totū ens de nouo ex nihilo: ꝛ q̄ nō eget mā in quam agat ꝙ totū creat. Imaginatio eni creatōis formarū indurit hoies dicere formas eē ꝛ datorē formaꝝ. Et idurit loquētes triū legū q̄ hodie sunt dicē aliqd fieri ex nihilo. Et cū nullū tale agēs hoc ꝑcipent direrūt agēs oia entia ꝓducē fine medio ꝛ q̄ actio vniꝰ agētis vno ptrāsit instāti in actōes ℘rias similes infinitas ita vt negēt ignē coburere ꝛ aquā humectare: dicentes omnia huiusmodi creatōe indigerere. vñ ꝛ cōiter dicūt corpus non creare: neq; aliquā iducere dispositionē adeo q̄ dicūt q̄ homo cū moueat lapidem expellendo nō est mouens sed agens illud creat motū Ꝫ negauerunt ꝓpter hoc potentiā esse. Et error vt subdit boꝝ est manifestus. vnde Jo. christianis opinatus est q̄ possibilitas nō est nisi in agente. Et hoc fortassis est qō scribit Joānis initio: Omnia ꝑ ipsuꝫ facta sunt ꝛ sine ipso factū est nihil. Horꝝ autē medij in duas videnť opiniones partiri. quarū vna i duas sequestrať vt vniuerse sint quinq;. Omnes tamē hi tres intermedie in hoc ℘ueniunt: quia ponunt gnātionem transmutationē fore in substantia ad differentiam anaxagore: ꝫ q̄ nihil generet ex nihilo vꝫ q̄ necessariū est in generatione subiectū esse. Et q̄ generatum non sit nisi ab eo: qō sui generis in forma. vna tū istarum triū sentit: q̄ agens creat formā ꝛ ponat eaꝫ in materia. Et vult q̄ hoc agens duobus inueniatur modis: abstractū a materia: ꝛ interdū ℘iunctū velut ignis ignē faciens: ꝛ homo hominē generās. qō aūt est abstractū generat animalia ꝛ plantas non assimilātes. Et hec sntia extat Themistij ꝛ forte Alpharabij: quāuis dubitet hoc ponere in his que ꝓpagatione generant. Fuit ꝛ alia opinio q̄ agens id nō est in materia omnino ꝛ vocat ipsū datorē formarū. Et. a. fuit de illis cū algazele ipius mimo apparēs nono eiꝰ metaphysice. Sumens eni illud sc̄i de generatione q̄ idē manens idē semper fit natū facere idem. Aut eni magister primus q̄ a stabili inquantuꝫ stabile nō est nisi stabile. Sed ꝑmus semper idē ꝛ stabilis permanet: ideo solū imediate ꝓueniet ab illo ita vt seipsum intelligens ꝓducat ꝑmā intelligentiā cū celo ꝑmo: deinde illa intelligēs sc̄am cum illius celo: ꝛ deinceps ita vt itelligentiā lune se itelligēs ꝓducat quandā intelligentiā dictā agentē ꝓ gubernitatez que sunt in actiuoꝝ ꝛ passiuoꝝ spera simplicium ꝛ cōpositorum. Tertia fuit aristotelis sntia cui innitenduꝫ est quia ꝝm alexandruꝫ minoris est ambiguitatis oium sententiaꝝ ꝛ magis coueniens vt sit vera cum nihil si ne ꝓbatōe dicat sorti: dria. 56. Et est q̄ agens non facit nisi cōpositū ex materia ꝛ forma. Qō fit mouēdo materiā ꝛ ipsā transmutādo donec q̄ in ipsa extat in potentia: egrediať forma in actum. Extrahit nanq; agens quod est in potentia ad actū ꝛ quasi cōgregat inter potentiā ꝛ actum idest inter materiaꝫ ꝛ formam ꝝm q̄ potentiā extrahit in actum non destruēdo subiectū potentiā recipiēs. Et tūc resultant in cōposito duo: materia scilicet ꝛ forma. Et hec sentētia creationi assimilať vtcūq; scilicꝫ inquantuꝫ id qō est in potentia fit in actu. sed differt a creatōne quia non venit per formā sed ex nō forma in actū. ꝛ similiť latitationē similať aliqualiť formas ponenti: ꝛ omnes dicenes creationem vel latitationē aut congregationem ꝛ segregationē vt Empedocles. Cui ēt vtcūq; assimilatur hoc quidem intendebant: sed non potuerunt ad aliud pertingere. Est igiť intentio ar. q̄ simile fit a simili aut ex vere simili ꝛ nō q̄ simile agat per se ꝛ per suam formā sensibilē. Sed est dicere q̄ extrahit simile ex potentia in actū ꝛ non agens inducens i materiā aliquid extrinsecū ꝛ sicut hoc inuentum est in substantia ita ꝛ in accidentibus. Calidum eni non inducit in corpus calidum calorem extrinsecum sed facit calidum in potentia esse calidum in actu. Et sic in qualitate ꝛ motu locali: quod non perueniunt ab extrinseco: sed ex potentia materie suscitanť in actuꝫ vnde ignis generatur a motu sicut ab igne. Et sic generans extrahit: quos est in potentia materie gignēde ad actum vt fit generatū actu. Et omne extrahēs aliquid ex potentia in actuꝫ necesse est vt fit in eo aliquo modo id qō extrahiť non q̄ fit omnio ip ū. Virtutes nāq; que sunt in seminibus que faciunt animata non sunt animate in actu sed in potentia sicut domus que est in anima edificatoris; est domus in potentia ꝛ non actu. Et ideo ar. secundo de gene. animaliū: has Ꝟtutes assimilauit virtutibꝰ artificialibꝰ diuinis que dicūtur itelligentie. Hec igitur est aris. sententia sola veritati consona cum ad ipam non sequātur que ad alias opinionū impossibilia. Quaruꝫ quidem defectus insinueť per breuia cū ꝑsentis non ertet speculatiōis. Que nanq; est ℔Platonis de dijs secūdis formas imꝑmentibꝰ in pluribus loci metaphysice sub noie ideaꝝ est impugnata. Similis fere videtur que Themistij si est vt sibi cōmentator impo

nit. Quem tamen opinor sanum cum aris. habuisse intellectum sicut etiam sonare possunt eius sermões a cõmentatore recitati. Ponentes similiter latitatio nem formax: ānullati sunt ab aris. nõ parum cũ gnã tionem saluare non possint. faciẽtes formas ex quodam chaos indistincte ꝓdire. vnde in primo de generatõe ꝛ corruptõe dr ꝓpriam Anaragorã huiꝰ positionis didascolũ vocem ignorasse: cũ ponẽs vnuꝫ subiectũ gnãtõem aliud ab alteratione sentiret esse. Ponẽtes Xo creatõem ꝛ si Xissimi lege sint: i phia tamen non sunt admittendi cum ꝛ ipsam leuem faciant omnino: ac primã quasi causam multiplicibꝰ verant laboribus. Decorem non minus ꝛ ordinem: et per consequens perfectionem remouentes ꝑm peripatheticos ab vniuerso. A. etiam ordinem tollens agens fere frustrat particulare principalius de articulatum. Sententiam etiam deprauans Ar. cũ idez ꝑm eundem fit disponens materiam ꝛ formam suscitans ex eadem vt apparuit ex eo. homo enim hominem generat ꝛ sol. de phyfico auditu fo. Neqꝫ etiã illius valet motiuum: quoniam ꝛsi prima permanerent eadem realiter causa: rationibꝰ tamen idealibus quibusdam ponitur: non conueniens ipsaꝫ modo aliquo permutari: ea tamen permutatõeꝫ nõ suscipiẽte sed effectu ceu tradũt cum phis tractantes que dei. Sic igitur dõm ꝑm Ar. sententiam q vermes generantur vt alia producta putrefactione: calido elemẽtari disponente materiam que putrescit ꝛ Xute solis ac aliarum stellarum: calido cooperante celesti: õ quo tactum: dria. a8. vnde cõmentator: ꝑ actus est calor in terra ex calore solis admixto cum calore aliarum stellarum. Et ideo sol ꝛ stelle sunt principiũ vite cuiuslibet viui in natura. Calor enim solis ꝛ stellarum demissus in aqua ꝛ terra: generat animalia ex putrefactione nata ꝛ vniuersaliter omnia quecũqꝫ fiunt ex nõ semine: nõ qz illis fit anima in actu iuenta ex orbe decliui ꝛ a sole vt sensit Themistius. Et subdit. Calores igitur generati ex corporibus stellarum generantes quãlibet spẽm spẽrum animalium: habẽs mensuras illius caloris proprias: ex quantitatibus motuum stellaruꝫ ꝛ dispositionibus ipsaruꝫ adinuicem in ꝓpinquitate ꝛ remotione. Et ista mensura ꝓcedit ab arte diuina intellectuali: que est similis vni formeq vnius actus principalis sub qua sunt artes plures. Scõm hoc igitur intelligendum q natura facit aliqua perfecte ꝛ ordinate q̃ꝫ quis nõ intelligat quasi esset rememorata ex virtutibus agentibus nobilioribus que dicũtur intelligentie. i2. metaphysice cõmẽto. 18. Isse Xo ꝓportiones ꝛ virtutes que sũt in elementis ex motibus solis ꝛ aliarum stellarum: sũt be quas Plato reputabat eẽ formas ꝛ eas intẽdebat ꝑ longe inspiciebat illas. Quapropter dicebat eas formas. Cũ igitur ex mã eadem fere numero diuersas aialium spẽs videamus consurgere. Quid illõ erat quod in spẽm singulariter ꝫbit: si Xtus vniuersalis celestis ꝛ calidum sint forme suscitatiue. Propt̃ qõ pticularius dicendũ q Xtꝰ in superioribus ẽ duplex vnaqdem vniuersalis plus vt que orbis ꝛ stellaruꝫ Alia contracta magis sicut que alicuius de. 48. imaginibus absqꝫ earum gestaminibus: differentia. 16. speciem sibi proportionalem hic vtcunqꝫ intendens vnde Ptholemeus in centiloquio. Vultus huius seculi subiecti sunt vultibus celestibus idest speciebus aialium ꝛ plantarum istius mundi inferioris ꝑꝫ Ma ly. cõmentantem superioribus subijciuntur imaginibus. Quod ostenditur eo q sapientes imagines cõstruentes planetax: introitũ in celestes obseruãt vultus. Et tũc ad constructõem vel destructoem qõ expediebat opabantur. Est nãqꝫ celestis scorpio q iseris dñatur scorpionibus: ꝛ serpẽs serpentibus. vnõ ex serpentis forma aut scorpiõis vel cãcri seu aliqua tali nobis fortassis determinate ignota: lũbrici ꝓducũtur in corporibus ẽt boium tales. Cum. n. ꝑ Hermetẽ Enoch seu Mercuriũ quelibet arenax maris suũ obtineat fidus: icitãs ad icremẽtũ eiusdẽ: multo amplioꝰ imperfectioribus erit tale qd dare. nazꝫ ex virtutibus supex oia hec qbusdam numeribꝰ diamonicis ꝛ Xtutibus sunt plena. vñ Ar. de mũdo ait quosdam antiquox senssse omia hec dijs plena fore. Sic igiꝫ appent vermiuꝫ cãe prime ꝛ aliox similũ ꝓductiue. Cãe Xo secũde sunt ille: a qbus diuersi ꝓducũtur rõne humorum ꝛ loci ex qbus generãtur. Mã qdam iusta. A. gnãntur ex humiditate super quã nõ dñatur diuisio ꝛ sepatio ex pte attractionis epatis et vehemẽtis putrefactõis sicut in supioribus generati intestinis vt longi ꝓueniẽtes iterdum ad quantitatẽ longiorẽ cubito. Alij Xo generantur ab humiditate sepata: minorata ꝓpter epatis attractõem cõtinua ꝛ putrefactõem ꝛ multitudinẽ cõturbatiõis fecis velut qui in recto sunt intestino puta parui. Relig Xo sunt ab humiditate iter bas media sicut qui monoculi ꝛ colon rotũdi ꝛ lati. Propter ꝑm huiꝰ scientiã q lumbricus est animal ex putrefactione in vẽtre caliditate vinificatiua generatũ. Quorum historiaruꝫ quinto sunt genera tria: nominatus latus: ꝛ rotundus: ꝛ tertium ascarides. Ex his qdem nulluꝫ aliud fit ꝛ solus latus adheret intestino: ꝛ apparet velut semẽ colligntide. Cõiter ẽt ponũtur tres modi. namqdaꝫ sunt longi rotũdi velut serpẽtes similes ramis portulace aut lũbrici qz longi gracilibꝰ intestinis inascentes: ꝛ lati seminibꝰ cucurbite filles. vñ ꝛ cucurbiti dicũtur primo ẽt iterioꝛ. Ad instar seminũ cucurbite filo vniꝰ in alteꝛ cõiunctoꝛ q ascarides ꝛ buffones ꝑm quosdã dicũtur: i grossis fientes intestinis: et ꝑ omnia se dilatãtes adeo vt in stomachũ cõcurrant ꝓpter alitõem hoiem mor ẽt canine famescere faciẽtes. Sunt. n. longitudine maria qñqꝫ colligat: ita q retulit mihi quis se copulum ipsoꝝ. is. peduꝫ mẽsura emisisse. Extant ꝛ tertij parui ꝛ graciles dicti: similes vermibꝰ aceti vel caseꝝ: recto inascentes intestino: ita vt oculis nõ ꝓdeant paꝛ. A. Xo cum sera pione ingt. Sunt tres spẽs. s. longi lati ꝛ rotundi ꝛ lati sunt ascarides ꝛ parui. Et rotũdos etiaꝫ tetigit Ba. i2. artis curatiue. Ipse vero quasi aduersus in ascaridibus supradictis aphorismoꝝ quidem tertia. Ascarides sunt subtiles lumbrici in pteriori grossi fientes intestini: quoꝝ indigõnem fetor egõnuꝫ signficat. Aliud aũt genus lumbricoꝝ qui rotũdi generant in superioribꝰ magis intestinis ad superiorẽ aliquando ventrẽ ascẽdentes. Sunt ꝛ lati quoꝝ gnãtõ longissima multoties vniuersis intestinis ꝓcessa. In duabꝰ tñ prioribus lumbricoꝝ spẽbus: falsitas interpretationis sensit oio monachalis huiꝰ veritatis oppositum. Fine Xo. i4. de inge. ponit ascarides rotundos ꝛ latos: sentiẽs minoribꝰ interfici medicinis rotũdos: latos aũt ꝛ ascarides fortiori egere medicina

Oribasius aūt in practica ad'ei⁹ filiū Eustachium inquit: Lumbricox tres exāt drie. Rotundi semibus cucurbite similes ꝛ ascarides vermiculi parui entes Sunt ꝛ lōgi. Roūdos autē ꝛ latos vel cucurbitios ꝓtra cōem oium opinionē praue dicit. Inquiens vero ascarides vermiculos esse paruos differētes a reliquis: cōcidit cū Ba. vt tactuz aphorismox tertia. Quare is super se grauis Oribasius aphorismoruz hac ait: lumbricoruz tres sunt drie. Ascarides q sunt similes seminibus cucurbite. Cōcidit igit cuz Ar. ꝛ alijs. Et opponit sibi ꝛ ga. aphorismox tertia. Et sb dit Sūt ꝛ rotundi. Sicqz nō sunt vt posuit aña semibus cucurbite similes. Et addit: ꝛ alij longi q etiā quatuor cubitox possunt reperiri. Et ad vnū auctores in noiando vermes differunt nō pax. Familiariores tū mihi visi serapio ꝛ a. Fiunt quoqz vermes: complerionibus pblegmaticis plus ꝛ etatibus post dentiū magis plantatiuā. nondū eni calor in iunioribus. i. in infantib⁹ est dctentiu⁹: aphorismox tertia. In qbus abundat pax in intestinis colera ꝛ gulosis ꝛ praue digerētibus ac ex cibis pblegmaticis grossis ꝓtactis. Et in autumno magis ꝓpt corruptionez digestiōis ꝛ ciboꝝ prauitatē Nox etiā vermiuz quidaz sunt egressioni apti valde: alij mime: nōnulli parum. Valde quidē vt in inferiori entes intestino ꝓp quatuor. quox vnū est ꝓpinquitas bis q extra sōm latitudo loci: tertiū prauitas animalis. Res eni pua citius ex loco ruit lato. Est ēt quartū debilitas ipsi⁹ in bis vero qui superioribus existūt intestinis secus. In medijs aūt mediū reperit. Dic aūt per ventrem stomachus intelligit noie abusiuo. Quot aūt modis ipse sumant dictū est dria. 53. Propter fm quidē sciendum quosdā dixisse vermes non generari nisi in monoculo ꝛ colō. vñ. a. Et fortasse non generantur nisi in monoculo ꝛ colon: deinde spargunt ex latere ad stomachū ꝛ ex latere ad anum. Et mouebant: qm in longaone ꝓpter ipsius rectitudinē latitudinē ꝛ cōtinuū secū egressum generari nō valēt. stercore nanqz expellerēt ante ipsox generationē materia Neqz in superioribus⁹ ēt intestinis ꝓpter purū in illis iputrefactum retentū ꝛ exiccatione illic factā vehementē. Fuerunt ꝛ alij plus istis dicentes vermes in qnuor intestinis inferioribus generari. In duobus aūt supioribus mime vt ieiuno ꝛ duodeno: ꝓpter cās quc in priuatōe generatōis cox adaptari t stomacho. Quorū p̄mis dicendū q in superioribus⁹ ꝛ marie cox i gracilibus fut intestinis ꝛ recto sicut fere testant vniuersi: cū ipsox cāe gnātionis p̄tacte bis possint adaptari Neqz cox incitantia eos impellent vniuersaliter in talib⁹ locis non fieri. sed quod rari⁹ nunqz in medijs intestinox: qm in recto fieri possunt ꝛ marie cuz tempus secessionis intercidat longius. Modica. n. ꝓducunt temporis mora: aut fortassis trāsitu fecis nō leparant cū parui sint adherentes intestinox superficiebus ꝛ ipa liquidior fuerit facta. Inuentū est nāqz q medicina ventris nō educuntur oēs solutiua. Silr ꝛ si superiora intestinox contineant iuuatiua magis ꝛ eis attractio ab epate fortis fiat in corporib⁹ bene regulatis. In alijs pōt secus cōtingere cum cibus qlitate assumptōis qualitate tempore artificio ꝛ ordine corrūpatur ineptis. Quidā vero. ar. quarto methaurox sentit q in ventre superiori vermes non possint generari ingens: Animal non fit in ipsa digestione sicut qdam aiunt: sed in segregatōe putrefacta ꝛ i inferiori ventre: deinde: ascēdit sursum digestū. Est. n. i superiori ventre. vñ ibidē alexander: ꝓpter qō frequenter in infirmitatib⁹ euomunt. putrefit aūt i inferiori segregatū vt ira suscipiat ar. incitatiuuz ꝓbabile. Vermes generāt ex putrefacta segregatōe segregata putrefactōe vt ēt declaratū in causis ipsorum. Sed hec nō fit in superiori ventre vox in inferiori nā in ventre superiori digerit cibus ꝛ trāsducit semper virtute expulsiōis stomachi ꝛ intestinox ꝛ attractionis epatis ꝛ ꝓpinquitate meseraicax ꝛ partium nobilium. Adhuc vbi viget calidū multū digestiuū humidi ꝛ determinatū ꝛ vene fortis exiccatōis putrefactō nō potest ꝓtingere: neqz inde vermes generari cum fiant ex putredinibus cui⁹ signū qz eis nutrimt pducti vt apparet in muscis ꝛ similibus. Ex qbus cū prius inductis ꝓbabiliter ꝓcludit vermes non posse in ventre superiori cū intestinis sibi imediatius alligatus generari: ꝛ ꝓprie cū in ipa diffundat colera ꝓximus ꝓtinue. Ba. vero tertia aphorismoruz vī vicunqz huius ꝓtrarium sentire concedens hoc in stomacho generari ita: Putredo sola nō est sufficiens hos generare: sed calore sufficienti indiget. Igit corrumpit quidē nutrimentū multotiēs in vētre ꝛ maxime cuthicato. i. in eo qui infantib⁹ deorsum. vñ alia trāslatio Bene aūt intellerimus in stomachis puerorum ꝛ intestinis corrūpi cibos ꝛ putrefieri. vñ materia fit vermiuz. quare ar. oppolite poterit arguere Ba. ita vermes gnerātur ex putrefactōe. vbi siquidem ea cuenit sufficiens generari. sed hec licz rarius accidit in stomacho. Adhuc in stomacho generant que sunt magis ꝓter naturā q̄z vermes vt colere in naturales horride apata: saluantqz animalia ibidem suscepta. Rursus tū ex cōplerione superiori: tuz ēt ex prauo regimine aut peste. similiū intestinis inferis aut medijs potest vēter disponi superior. qō autem eodē modo disponet consimiles poterit effect⁹ bre. Ex qbus concludit fm Ba. vermes in stomacho ēt posse generari. Propt tertiū quidē sciendū q cōcilians hos tantos in adinuicē sapiētes: dico q si loquamur de corpore sano aut ēt laplo in qua nondum ledunt opationes palā ꝛ in bis que p se magis ꝛ plurimū cōtingunt in stomacho ꝛ in intestinis etiā sibi primis nō generant vermes. Et ad hoc sufficiāt rōes prius ad id inducte. Si vero sermo exter de corpe plurimū laplo egrotatiuo aut quasi egrotante: ac ad ea que per accidēs raro ꝓtingunt ꝓnūcio in stomacho interdū vermes posse generari: ꝓpter indigestionē ꝛ alias ꝓsequēter cōcurrētes causas sicut fere in oibus ꝓtribus exceptis vitalib⁹ eos reperio quandoqz generari. Nō ꝛ argnta ostendunt ad hoc inducta b satis sufficiēta nunc. Interdū eni que gnātionis sunt cāe in viscerib⁹ inferioribus ventri cōuenienter possunt adaptari: cū eox oppolite non impossibilitatem sed difficultatē magis oñdant. Propter quartuz vero licz ex ōmissis appareat: dicendum tamen ad argnta. Ad p̄mū igit dicendū q· vermes fiunt ꝛ a ꝟtute vniuersali ꝛ a ꝓticulari vt oñsuz prī⁹: ꝛ q· sol sit cā gnātionis per eius aduentū ad nos: simplicius habz veritatē i bis que generant in ꝓximente egentia solis vt foueant calore: nō aūt sic in illis que in locis fiunt in qbus eox semp fouet calor: qualia sunt animaliū in quibus generant corpora: licet solus aduentus ad

nos oi conferat gnãtioni. Cõstellatio ẽt ꝑticulariꝰ forme ipsoꝝ datiua nõ est qñqz sed vt declaratũ continue. Semp. n. scorpio celestis dñat scorpionibus terrestrib9: ꝛ si plus interdũ alias ℞o min9 fm etiaz dispõem mãe talr variatã. Ad aliud dõm q nobili9 p se ꝛ primo sp nobilius intendit ẽt seipso p accidens ℞o ꝛ fo euenit vt videatur itendere vilius. Celum nãqz ꝛ itelligẽtie ita q ipsaꝝ ẽt prima intendẽtes se in primã cãm transformare ac prima seipsam sũmam ꝛ bonitatis sue cõicatissimã manifestare ꝓtingit: vt ide alia pficiat ꝓñter. Quod ꝛ. A. nono metaphy. declarans ingt. A qua influat per seipsam actu vt sum spẽm conseruet: nõ vt infrigidet aliqd exẽ se sicut ignis calefacit per seipm vt ꝓseruet suã spẽm non vt aliqd calefaciat exẽ se. Silr ℞tus appetitiua desiderat delectari coitu: ꝓpter superfluũ expellendũ ꝛ complẽ ipsius delectatio: nõ vt inde fiat filius cũ pluribus fm Haly. ꝛ Isaac cocant ꝓpter voluptatẽ ꝛ non liberoꝝ gnãtiõem. Sic igit aliqd intendẽs sui ipsius pfectiõem p accñs intendit alterius pfectio. de quo ꝓpe Cõmẽtator. ix. metaphy. ita. Dicentes q de9 sollicitus sit circa vnũquodqz individuũ aliqlr ẽ verũ ꝛ aliqualr est falsum. Verum quidem qz nullum individuum ꝓpriam hz dispõnem: nisi illa dispõ inueniatur aliquo modo illius spẽi. Sic enim verum est dicere: deum circa individua sollicitari. Sed sollicitari circa idiuiduum tali mõ: q nullus cũ eo cõicationem habeat: non est sas bonitatis diuine: quare fine illius ℞itas in hoc existit: quod ẽ sollicitudo. Et q si sunt aliqua fine sollicitudine ꝓueniunt ex necessitate materici non ex diminutõne agentis ita vt hoc exĩbat quosdam ad dicendum duos deos quoꝝ vnus creet bona ꝛ alius mala: q ẽt error extitit manicheoꝝ. vnde idem fo de anima. Sollicitudo diuina cuz nõ potuerit facere aial permanere fm individuum misertа est in dando ei ℞tutem qua potest in spẽ permanere. quare sap fo ce. ꝛ mu. Corpora celestia ꝛ vlr diuina sunt nobiliora his. Quod enim inuenitur per se intentione prima: necesse vt inuenitur ꝓpter aliud ẽ nobilius eo intentione prima. Declaratũ enim ẽ in scientia diuina: q ipsa non inueniũtur nisi ꝓpter se intẽtione prima. Sed illud quod inuenit per aliud intẽtione fa: aliqn illic non ect natura inata ad largiendum. Econuerso aũt in hmõi gnãbilius ꝛ corruptibilius. Ipsa enim per se sunt intentõe fa ꝛ nõ prima Actio. n. hominis intentione prima ẽ ꝓpter aliud: q ꝓpter esse superiorum entiuz: fa vero intentione ꝓpter se. Quod autez hic entiuz deus ꝓuidentiã habeat inuitur ce. ꝛ mũ. fo. ꝛ exprimitur ab Alexãdro Ad aliud aris. apparuit qd dicendum. Ad aliud dõz q. lz sic eueniat plurimuz tamen ꝓpter naturã totius fritatem cõplexionis stomachi indigõnem hu. in eo ꝓtentoe sensum illius bebetantes ita irregularitatẽ comestionis ꝛ priuationem colere: interdum vt visum possunt lumbrici in stomacho ꝓcreari. Silr ad partis alterius rõcinata apparuit. Ad primuz enim quid iaz dicenduz visum. Ad scõm quidem dõm: q lz phlegma abundet in stomacho: raro tamen generat lumbricos. Cuz autez non putrefiat vel emittatur vel euacuetur sepius non concluſuz ꝛ agitet aut aliud ꝓhibitiuz occurrit. Ad aliud dõm q aliquid facilius in loco quodaz conseruatur qz in ipso generetur: cuz latior fit ℞tus conseruationis qz gnãtiõis

Multa nanqz in loci plurimis nõ gnãntur pñt tamẽ vsqz aliqd in isdez conseruari. Silr de vermibus i trantibus ꝛ his gnãndis non est simile: nisi latuz cuz illi sint fortiores valde generãdis. Si aũt ex decursũ egredianr ore vel naribus euenit ipsis transeuntib9 illic ꝓpter alimentũ superius sicut dixit aris. non q illic generent vt sepe. Qui interdũ prana adeo in stomacho inducũt accidentia: vt cardiacã ꝛ cuz angustia syncopi: ita vt aliquis statiz eoruz pereat modificatione alexander fo. Testatur ẽt sauic. fm quosdaz aliqñ egressos fuisse ventre perforato. Mibiqz qñqz recitatũ simile: ꝛ epilepsiaz ꝛ colericuz passionem iducere. ad aliud dõm q in intestinis non est in plurimis sic terrestre ꝛ feculentũ: qn in digõne aliqd remaneat subtile humidũ putrescibile spirituale vinificabile: ꝛ ꝓpre in quoꝝ intestinis non abundat colere excretio Et ꝓpter hoc apparuit ad aliud. ad aliud ẽt concedendum est tanqz rarius contingens seu cõfessum ipsos qñqz in stomacho posse generari.

Differentia .ioz.

Quod hipo arca sit deterioꝛ hydropum ostenditur per quartum re. vt appebit id firmantem. adhuc morbus vniuersalioꝛ deterioꝛ particulari ꝛ ideo qz febris morbus vniuersalis ceteris molestioꝛ: dria. 87. hmõi quoqz hydropz est hypoſarca dicta. In ea enim mala fm totum corpus complerio existit diuersa de distempantia inequali. amplius peccat vt ꝓñter apparebit in nobiliori ꝛ vlteriori opatione mag sqz intenta tanqz finis a natura qualis est nutricatio mẽbroruz per comparationez ad alias operationes ꝛ digestiones precedentes vt que stomachi sunt ꝛ epatis. In tali vero peccatum maz9 existit qz in reliquis Rursus materia hypoſarce cum plus distet a locis ad que fit attractio sicut ab intestinis ꝛ stomacho qz materia ascitis ꝛ tympanitis deterius ꝛ difficilius poterit educi cum medicina vniuersaliter purgatiua vt est vomitiua ꝛ secessiua. Materie nãqz que facile educũtur sunt que in stomacho continẽtur ꝛ intestinis deinde que in capite meserai cis ꝛ epate deinceps que in venis postea que in mẽbroꝝ fontibus pessime aũt oium que ad cutẽ tẽdunt valde ꝛ que in iũcturis locant: primo q̃rta. ꝛ ℳ. es. simplicib9 primis. Cũ ergo hmõi hydropũ potissima cura fiat p attractõez vel supius vel iferi9 ceteris erit deterioris curatõis. vñ ꝛ deterioꝛ erit simplr. Multismõi quoqz ℨriũ tertio q̃rtadecima. Et in diuisionibus hypoſarca ẽ leuioꝛ eaꝝ ꝛ ꝓpingoꝛis curatõis ꝛ sanatõis. Rursus illa egritudo minus ẽ deterrens cuius mã ẽ tendẽs in exẽ recedẽs a mẽbris nobilib9. Ex oppoſito. n. accidit detrimentum iuxta veterem aphoꝝ fa. Talis ℞o mã est hypoſarce ꝛ nõ aliaꝝ duarũ vt sensus idicat. Igit hec min9 deterrens alijs. Dõ aũt timpania fit alijs deterioꝛ oñdit ex collz tertõ superficietenus tñ. Itidẽ illa egritudo ẽ deteriorẽ ẽ nocet pri nobiliori: ꝛ iõ febris infestissima reputat: cum ꝓpre fit cordis passio. hec qnoqz est timpanites spiritibus eni magis assimilat sicut ascites humoribus Tribus nãqz substantijs corpis mollibus videt materie istaꝝ trium hydropũ ꝓportionari. Hypoſarce qdem mã humiditati carnose timpanitis spirituali ꝛ ascitis humorali. Palin tales vt dictum egritudines euacuationibus expurgantur vniuersalibus que medicinis pficiũtur dissolutiuis ꝓpric. His aũt hic

caremus. Mō enī eſt medicia vētoſitatis a ꝓpetate eductiua. Igitur deterioꝛ alijs. Cuius vtiqꝫ ꝫriū ſapit. a. in loco ꝓinducto cū alijs plurimis. Adhuc illa egritudo ē minus moleſta: cū mā obedit āpliꝰ agē ti. ex obedientia enī patientis ad agēs ꝫſurgit actio. Materia Ro timpanitiſ ē huiōi: cū ſit aerea ſpiritualis. ſpūs aūt ē res coꝛporis reſolubilioꝛ: de diſtēpantia ineq̄li. Itaqꝫ alijs minus deterrens. Oñdit quoqꝫ tertio. p. a. aſclitē foꝛe deterioꝛē. Et. cōſurgit ex mā magis frigida ⁊ humida ét ꝯ alie: vt oñdeꝝ ꝫñr. Frigidū aūt ē plus mortificatiuū: ⁊ humidū ſuffocatiuū alijs naturis: ꝺria. i6. pp quod hec deterioꝛ religs. Oppoſitū hꝰi iaꝫ ꝓpus monſtratū ex regiminiſ quarto ꝫſtante hypoſarticū deterioꝛē. Amplius illa egritudo minus ē deterrens: q̄ cū ꝓportionabilitate cōtingit particulariū. hec Ro aſclites: qꝛ cū pluries ꝫringat ex ꝓportionabilitate vī conſurgere cauſaꝝ. Que nāqꝫ cum diſſimilitudine eaꝝ ꝫtingit rarius accidit: cū in ꝓportio reſiſtat euentui illarum ſicut cauſon ſenibus quarto ꝓma. Ideoqꝫ hec erit alijs moleſtioꝛ minus. Adhuc eius māe ineſt medicia eductiua. eſt ⁊ ꝓpe loca p que ſit purgatio. quod nō ſic timpaniti ⁊ hypoſarce adeſt māe. Malin: ci adeſt modꝰ curatōis: p ſuminis iciſionē: q vtiqꝫ non ineſt alijs: ꝺria. i99. Que autē egritudo pluribus modis poteſt curari: ē leuioꝛ illa que pauciorib⁹. Itaqꝫ ipſa minus alijs erit deterioꝛ. Propter Ro ꝓmū ſciendū ꝓpus quid ſit hydropiſis: ⁊ quot ipſius modi. Et demū q̄ illius cauſe vniuerſales cū modo gñātiōis eiuſdē. Propter hoc ꝓmum vt colligitur ex ſermonibus medicoꝝ q· hydropiſis ē erroꝛ grandis virtutis epatis digeſtiue: ꝓpter quē oia membra coꝛporis apparentia vel nutricatōis itumeſcunt marie. Dictum eſt erroꝛ grādis: qꝛ ex minoꝛi alie egritudies ⁊ male ꝓpōnes ꝫſurgunt: ⁊ nō hydropiſis collꝫ tertio. In hoc aūt quod ſubditur oia ⁊c. tāg ſ hypoſarca. Luꝫ ſubiūgiſ Ro: vl nutricatōis aſclitesꝫ ⁊ timpania. Tertio quoqꝫ decimaq̄rta: hydropiſis ē egritudo cuiꝰ cā ē exuberans frigida ingrediens mēbra: ⁊ creſcūt p cā aut membra manifeſta oia aut loca vacua ꝓtium in q bus ſunt regimē nutrimēti ⁊ humoꝛes. vnde alexander: Hydropica cronica ē paſſio ⁊ ex frigoꝛe epatis gñātur. Dubitatur de hoc qꝺ dī q· eius mā ſit frigida cū quidā hydropuꝫ ponatur a caloꝛe inferiꝰ fieri Adhuc quarta aphōꝝ. Timpania ſit a modica frigiditate: nō enī humiditas pōt in aerē ventoſū trāſmutari ſine caloꝛe aliquo. Quare nō vī ſimpliciť q· eiꝰ mā ſit frigida. Dicendū q· frigidū dī illud qꝺ eſt deſtitutū caloꝛe inatto quātitatiuo: ⁊ lꝫ habeat caloꝛē q̄litatiuū horribilē ⁊ acutum qualis eſt oio ſuperfluitas vnde ⁊ q̄rta ꝓble. Benitura ē frigida ante. ſ. q̄ꝫ affīciaſ ⁊ agitetur a caloꝛe ⁊ ſpiritu inato. Vel dicendū vt plꝫ fieri a frigido. Cū aūt ſbiungiť: Aut loca ⁊ cetera: tangiť vt ꝓpus hydropiſis hypoſarca ⁊ poſtea aſclites ⁊ timpania. Deinceps ſciendū q· circa numeꝝ ſpecieꝝ hydropū diuerſificati ſī medici. Oribaſius enī ad Euſtachiū: ⁊ Caſſius felix exꝓimunt tm̄ duas: aſclitē vꝫ ⁊ timpanitē. Salernitani Ro q̄tuoꝛ poſuerunt eē volentes eas ad q̄tuoꝛ hu. vel ad quaternā q̄litatum cōbinationē ꝯpoſitā adducere. Dixerūt enī q· leucoflegmantia q̄ interꝓetať alba phl̄aticitas leucon enī albū: gñātur ex peccato frigiditatis ⁊ humiditatis: hypoſarca ideſt ſubcarnea: ſarſum enim caroꝛ: accidit caliťate ⁊ humiditate. Timpanites āt cuiꝰ nomē ſumptū ē a ſuo accidente puta qꝛ ventre ꝓcuſſo ſonus audiť: velut q timpani caliťate conficiť ⁊ ſic citate ſupflua. Aſclites Ro. i. vtrea haliab. vel triſces enī vter dī quidē ſic eo q· venter ꝓcuſſus ſonū reddit aq̄ mote ī ventre ſemirepleto ipa: q̄rta apho. Adhuc qnto interioꝝ vī idē ita innui: Totū coꝛpuſq̄ ſanguine phl̄atico ꝫtinē vī: ⁊ ſꝫ anaſarcū: ⁊ leucophl̄atias ⁊ hydros noiatos. p ventrē aūt nil ſāguineū ne qꝫ in his neqꝫ in aſclides ⁊ timpanitis exceꝛniť. dicē duꝫ q· p anaſarcuꝫ ⁊ leucophl̄antias idē intellerit vt ꝓo. i. Aut locatus fuit ſm alioꝝ opiniones: vel pp nois litigiū euitandū ſic aiť. vnde ſubdit de hydropibus q̄litercunqꝫ quis voluerit noiet. Ad āc quoqꝫ opi. vel ſimilē: tangit quarto re. acutoꝛuꝫ. Ing⁹ enī: Quidā nō ſubcarneū ſed ſupcarneuꝫ ſcribunt ⁊ p ꝺ intelligunt hypoſarcā. ⁊ ſubdit: Non tm̄ inter carneum vel iuxta carneū. q. diceret q· hoc nō ſit idē quod illud q ꝺ dictū ē hypoſarticū ⁊ epiſarticum: vt ſit ſm eos hypoſartica ꝓria ⁊ anaſartica ſcꝺa. Cōcedunt ét alias duas ſpēs. i. aſclitē ⁊ timpanitem: quare ⁊ quatuoꝛ fiť erunt. Et ideo ſubdit: Igitur hi quideꝫ medicoꝝ q̄tuoꝛ dicunt eſſe differētias hydropū ſuperce dentes quod cōgruum. q. dicat: nō enī ſunt niſi tres Et ſubiungit: Sed nūc tꝑs redarguere eos. Qꝺ aūt ſpēs hydropū ſint ſolū tres: hypoſarca vel anaſarca aut quo noie vociteť aſclites ⁊ timpania non ſolū ꝺ ſenſit ga. ſed alij oēs appꝛobati grecoꝝ ⁊ arabum q· bus nunc adherent latini. In viatica enīꝫ dī leucophl̄antia hypoſarca vel anaſarca idē ſunt. vnde Alexander: Tertia q̄ ex phl̄atico ſanguine in toto ꝫſiſtēs coꝛpoꝛe fit ⁊ appellať anaſarca leucophl̄antia. Et q· ex peccato caliťatis ⁊ humiditatis hydropiſis vt poſuerunt quidā non ꝫtingat oñdiť: qm̄ hydropiſis vt dictū euenit ꝓpter erroꝛē grandē virtutis epatis digeſtiue. Calidū Ro ⁊ humidū aut nō multū ſupfluit ⁊ ſic faceret potiꝰ ad digeſtionē ⁊ ꝓuationē hydropiſis q̄ꝫ ad ipius inductionem: vel vt plm̄ ſupfluit: ⁊ tunc potius gñāt egritudinē putridā q̄ꝫ hydropiſim cū calidū ⁊ humiduꝫ ꝓ ceteris naturis ſit paratū putredini. In hydropiſi autem inquantū hmōi non eſt putredo. Adhuc hypoſarca ⁊ leucophl̄antia nec loco nec mā differūt neqꝫ ſignis neqꝫ enī ē humoꝛal diſtinctio in tertia digeſtione ſed totū tandē vnitať pp quod nō oꝛ eas diſtinctas ſeoꝛſū ponere. Que autez bis nō differūt velut eadē debent a medico iudicari Inſuper ét peccatū eſt fieri ꝓ plura quod poteſt pfici pauciorib⁹. Et ideo cū illuſtꝰ hꝰ medicoꝝ ponē dū q· ſint tres ſolū hydropū modi. Qui aūt ponunt quatuoꝛ faciunt magis numerū nominuꝫ q̄ꝫ rerum. Duas aūt exꝑimentes tm̄ breuioꝛē ⁊ ampliꝛē ſ. tō tigentiā ſecūm. Nolce q· lꝫ quarto re. ac. ſeriem vt apparebit videať duas ſolū tangere ſpēs hydropum. Sunt tm̄ ea tres audita ſed hec duplex: aſclites vꝫ ⁊ timpanites. Propter ſm hmōi ſciendū. vt ad vnuꝫ ſit dicere q· cauſe hydropum ſumunť a rebus naturalibus ⁊ nō nālibus ⁊ Ꝺ naturā vt ⁊ alia. a. nālibus quidem velut a mēbris lapſis. Cōſurgit enī vt ab ylijs ſeu a lumbis. vel ſplene aut inteſtino vel veſica aut kiſti fellis ſtomacho vel pulmone aut diaphrāte aut ab epate: ſecūdo pronoſtico. ⁊ tertio quartadecima ⁊ lꝫ hydropiſis poſſit ab omni membꝛo fere ꝓtigere non tm̄ conſtituitur formaliter niſi malitia vt tactum

grandis figurat in epate. vnde Ba. ibidē. O is spēs hydropū ꝓuenit a nocumēto in ☧tute gnātiua sanguinis: cū deficit in eius cōplemento. hoc autē apud medicos locatum in epate. Quare Democritus nisi epar lesum fuerit: hydropes nō nascūtur: sicut non ē febris vndecūqz ☽surgat: nisi calor extraneus corpetrat per artarias mediocritatē febrū primo. ☊ rebus āt nō nālibus ex qū in ōbita qualitate quātitate tpe ordine t artificio administrat. Ab eis aūt qdem que ☽ nām cōsurgit: vt mala ☽plone: ☽pone: apatibus: solutōe continuitatis: t alijs ꝑticulariter declaratis: t maxime a praua epatis dispone. lz. n. ois hydropisis cōsurgat ꝓpter peccatū digōnis t sequestratōis epatis principalius tū t plus ledit in asclite ꝙa digō. In timpanite ☧o prima. In hyposarca vero tertia. Ba. serto de accidenti cū. ☊. Est t modus gnātionis hyposarce: qz cū in tertia digone mēbra nutrimē tū debeāt sibi icorporare: fm triplicem opatōem virtutis nutritiue: appositōem. s. adeptōem vel adherētiā: vnitōem t defectus accidit inadherētia. Quamuis enīz iuxta ptes ponatur: nō tū sic adheret vt illō quod dissolutū fuit: imo caro fantastica t rara squalida cōficit. Ex qua ēt superfluū quod in tertia digone expellit: nō excutit ꝓpter impfectā digonem ☧tutis nutritiue: aut ēt duaꝝ digonum stomachi t epatis antecedentiū. Et cū ista tertia digō sit ꝑ omne et peccet in toto. Hinc mēbra dcā sunt apparentia intumescere oia. Modus quo autē hydrops asclites consurgit: t quo apud in locū mediastinū sypbac musculos ventris coopientis ex vna pte t zirbi t intestinoꝝ ex altera: t diaphragmatis ex reliq multiplex inuenitur. eo ꝙ nā conatur multis modis a se expellē superflua t nociua oio: aut ad loca minoris timoris transportare t maxime cū ē potens. Expellit. n. sanem ꝑ meditulliū ēt ossis: apbōꝝ q̄rta septima t tertō decimaq̄rta. Vnus qdem modoꝝ est ꝓpter fissuram alicuius meat⁹ aut mesaraicaꝝ aut intestinoꝝ ꝓpter quā penetrat aquositas in spaciū antedictuz: anteq̄ possit ad epar adduci. Aut ꝓpter veficas que sūt in epate aq̄ repleras: qbus qdem multiplicatis: diuti⁹ susceptiue t ruptis: aq̄ efluit in locū predictuz. Que multiplicat intrū: donec vēter illic ois repleat aquositate. Et hec ē iterptatio Ba. apbōꝝ septima. Qui buscūqz epar aqua repletum fuerit t in omētum erupit: bis venter aqua repletur t moriūtur. Ter⁹ autem qz cū chilositas ad epar tracta deberet in eo perfecte sanguificari remanēs aquosa: serosa: acuta virtute debilitata: ☽tentiua epatis expellit a pēnulis epatis additamētis dictis: distillando ad locū prefatuz. Aut q̄rto ꝙ epar fit tanti adhuc vigoris vt hmōi aquositatez mittat per venas ad corpis nutrimentuz Indiscretiua tū t idepurattua ab hum ditate vrinali Quā qdem mēbra retinere demū adherentia: remittunt itidem per eosdē meatus retro: donec recurrat in epar: cū fiat cōfluxus t conspiratio per eundem ēt porū im omne tpe tñ. differenti: naturaliū tertio. Est aūt t qntus modus quem tetigerunt qdam antiquorum isignes per viam suminis t vmbilici. Sicut. n. dicunt anathomiste ab artaria magna sub ramificantur due artarie que tendunt in veficam deinde per sumen seu pectinez ꝓtenduntur in vmbilicū per quas qdem mingit fetus cum nondum est natus ac etiam ortus si fiat expressio t causa nō accidat. vnde adhuc mingat ex ☧ga: ceu in iuuenescente carente genitalibus isperi: hinc enim mingebat. Que qdem vene t artarie in nō natis puta aborsibus manifeste apparēt Sed in cōpletis ipsaꝝ extrema iam exiccata fuerunt t radices eaꝝ remansere: primo prima. quare ☽o thori. Ab vna quaqz duarū ramiscul⁹ oritur: pergūt qz ambo in corpus vefice donec ad vmbilicum perueniant t hoc in corporibus est inuenire fetum. in cōpletoꝝ autem corporibus pars que ad vmbilicuz tēdit remittitur. Cum ergo aquositas huiusmodi propter opilationem t resistentiam expulsionis ex partibus alijs expellitur in venas bas donec sursum tendens perueniat ad eoꝝ orificia t non inueniat tūc meatum apertum ad vmbilicum dilitantur t aperiūtur valde plus q̄ꝫ fuerunt etiam antea. Ex quibus qdē tunc resudat in spacium ventris aquositas. ☊. cū tertio collz. Quod ostenditur eo ꝙ iam hyderoꝝ qdaz emiserunt eam per vmbilicū. Modus aūt quo timpania fit apertus est iam satis. Cum enīz ex praua et ventosa digone stomachi t intestinorum succositas ptisanalis transit per mesaraicas t maxime cuz epar fuerit calidum resoluit hanc in vaporem fumosū. qui qdem ex poris harum partium rararuz transpirat in spaciū sepe dictū. In qua ꝓpter densitatem parietuz lateraliter circūdantium potest irresolubiliter contineri: velut aer vaporosus in testudine. Cassius vero felix ex quadaz figura dictionis amirabili ex aere fortassis accepta inquit ex ingeniti ventositate pulmonis inflatiua contingit timpanitem cōsurgere. Huiusmodi quoqz modus hydropū contingit a minori frigido q̄ꝫ hyposarca asclitūqz aliqua. oz enim calorem adesse vt materia frigida resoluatur in vaporez fumosuz. Sed circa predicta dubitare contingit: qm̄ videtur hydrops egritudo cōis vt febris: cuz dictum sit ipsam approp. iari epati vndecūqz incipiat. t neqz fieri sine ipsius iactura vt febris cordi. t maxime cū scribat de accidenti sexto. ☽obla si tori dnat corpori hyposarcā facit: si aut membro vndimiam. Oz igitur membꝝ determinatuz principaliter t cōsequenter corpus totum. Cōis igitur morbus. Dicendum ꝙ lz mēbrum determinatum non tamen diffunditur per totum corpus vt febris. qz non per ossa: cum sint dura extensionem non sint sustinentia t ita nō vere apari: dris. ꝫ. cum hydrops videat idez q̄ apostema. Que autem tument sunt partes apparentes musculose: vnde dictum ꝑ. ☊. crescere in hydropisi aut mēbra manifeste oia quantū ad hyposarcā vel loca vacua t cetera quantū ad reliquas duas spēs. Sed qd de lepra: cū morbus ponatur cōis. Dum ossa ificiūtur in lepra pamplⁱ⁹. ☽propt fm ☧o sciendum ꝙ qdam posuerūt hyposarcā deteriorē qō vī quarto re. s. Hydropū due sunt spēs quarum hec qdem hyposarca dī: conās fieri ieffugabilis vel isepabilis t icurabilis: hic vero cum inflationibus. Ba. quoqz corrigens ☽ipp. ait non tū rōne. dixit hoc. i. conās fieri ineffugabilis. Verius enī dixisset ita scribens. Interficit aūt motus hyder⁹ cū factus fuerit. Qz ☧o hmōi nunc opinionē nō seruo sicut superficieten⁹ vī sonare: dico ☽ip. t Ba. ꝑ hyposarcā intendisse: aut inflatōem t cacochimiā ꝑ oc corp⁹ iterius t exterius cum ☧tutis imbecillitate adeo vt frigiditate t opilatione cōtingat calidū innatum suffocari mor t extingui. Vel fortassis verificatur: t ꝙ

cū non cōparationis regula obseruetur iuste: puta si hyposarca contingens ex apate epatis: aut ex q̄cunq; maiori cā cōparetur ad asclitē: aut timpanitez consurgentē ab ylijs lumbisq; vel a splene: & hmōi cā maiori. Si aut cause accipiantur vniformiter cuz subiectorum dispōnibus & qualitatibus ꝓnā asclitē ꝑmo deteriorē & timpaniā secundo. Nō ét innuit. a. inquiens: Et de hyposarca q̄ est mala valde. Et illud ſm considerationē causaꝝ facientiū cadere in ipam. Ba rimpetus Vo aggregator passionarij vī ponere ōteriorē timpaniā. Jnquit eni Malignior hydrops omnibus ē timpanites: scōa hyposarca: tertia asclites: & quarta leucophl'antia: sed nō maligna. Manc quoq; sniam videnť sermones auer. superficiales tertio collz ꝑfiteri. Sed quid de hoc quarto. ostendetur dūdoꝝ Nō aūt hmōi positio stare non possit iusta comparabilium regula obseruata: in veritatis apparebit positione. Propter tertiū quidē sciendum q; tertio q̄rtadecima: alia via & ordo deterioritatis ponť q maxime vī veritati comparari. Jfertur eni ita alioꝝ etiaz ad vtranqz partē cum motiuis opiniones recitando Sunt boies quidā quibus videť q; hyposarca fit deterior alijs: qm̄ corruptio in ipsa cōmunicat epati: & oibus venis corporis & carni: ita vt destruať plm digestionis tertie. Et ex eis sunt qbus vī q; ipsa fit leuior alijs: ét ita vt ipa fit leuior timpanite. Deindeveritatē subdit. Dex digniuſ est vt fit asclites malignior illis oibus: deide hyposarca fit aliqua q̄ est leuior oibus & fil' de ea alia que ē valde mala & illud ſm considerationes causarū facientiū cadere in ipsam. Quod idē comprobatur experimēto. Et in manifesta quidē dispōne & in plurimo: quod experimentū factū eē necessariū: oz vt sint spēl hyposarce leuiores & nō necessario vt de eis fit deterior ſm q; ē in illis reliquis puta dico asclite & timpanite. Sic igitur tandē suia huiusmodi existit q; asclites sit deterior deinde timpanites deinde hyposarca seruato semper & subandito canone ꝓparationis illeso. Jn hāc quoq; sniam concidit auer. perfecte intellectus. inquit enī q; qn̄ accidit epati mala ꝓplerio calida parum excedens tunc multa acquirit amaritudo. Sed qn̄ augmentať hec mala ꝓplo cali. ita q; egrediatur a sua forma nāli tunc erit operatio epatis: operatio non naturalis & ꝓueniet illa opatio solum a calore in eo q; ē talis calor & non in eo q; est calor. Cuz igitur hmōi calor inueniet ꝓtem aquēā in ipam effumando ventositatē inducet & proueniet: & hoc timpanitica hydropisis aut fil'e. Nō si fuerit cā remotionis caloris materialis egritudo calida attribueť illius remotio egritudini calide. & si fuerit frigida attribueť frigide. Et ꝓpterea multū laborant medici vt bene dent cām istius spēi: eo q; eque fit a calore sicut a frigore. Et ideo hec spēs difficilior ē ceteris ad curandū. Si qs aūt hoc subtiliter ꝑscrutabitur inueniet dicta de asclite & non de timpanite vt inducebatur i argutis. Vult eni q; aqua pēristētē si calidū vigoreť ſz quid ex eo vētositas generet. Nihilominus qz maria pars aquositatis manet asclites ē verius q̄z timpania. hoc aūt indicat qō dixit aut simile. Nō firmať qz supra tetigerat modū productionis timpanie qō appet non minus ex eo q; ipsam dicit fieri ex caliditate sicut ex frigiditate cum dictuz sit timpanitē nō sine calore cōfici. Videť eni asclites ita vt mā & fundamentū timpanitis. Jn viatico qdē scribitur hyposarca facilis ē ad curandū. Cā sue facilitatis materie ē bonitas ac ét diuīſo ois membra corporis. Vnūquodq; eni membrū tantā hz ide quātitatē quātū sufferre pōt. Quod aūt hic. a. ordo obseruandus est tanq̄z verius ꝑter experientiā ét rationibus oñdatur qz hydropisis dī ab hydor quod est aq̄ Nomen aūt qn̄ iponitur rationabiliter ipositori eius datur significato. Cū eni i asclite sola sit aqua nomen cōmune: hydropisis. ſ. sibi cōuenit tanq̄z primitus & amplius ledenti. De rōne nāq; morbi e sensibilis lesio operationū. Palin: illa hydropisis est deteriorq̄ cū deterioribus ē causis & accidētibꝰ. talis aūt ē asclites pluries eni ipsa ex apate ꝓsurgit. Est & cū febre & cū siti vehementi & quod ꝓeius est syncopis & subita suffocatio: ꝓpter diaphrātis in sursum tumorē coangustantē spiritualia. Aut ſm Cōmē. ꝓpter vapores id pertranseundo deueniētes i pulmone: iuxta illud veteris: Hydropicus si tussim habeat desperatus ē seu Hydropicis tussis superueniens malū: q̄d asclite ponit Cōmē. Et. ea vt dictū contingit ꝓncipalit ex peccato scōe digōnis cuius quidē opus humores gnāre. Sed peccatū hmōi digōnis deterius ē peccato ꝓme digestionis & tertie. Nō oñditur: qm̄ prima digestio corrigitur aut satis per scōam emendať cum partis sit ꝓncipalioris relatione digestionis aliorum membroꝝ non aūt sic per tertiā pōt coaptari secunda cū ipsa sit in membris plurimū apparentibus in quibus non est basis & robur nature: sunt eni vilia respectu ꝓncipaliū. Amplius mā asclitis liquida trālit & ꝓuenit in vnum locū grauans cū fit pbl'atica ꝓ ceteris grauatiua. Materia Vo hyposarce minutius disseminatur per totum: timpanie vero non grauis cito resolubilis. Adhuc cū aq̄ illa sit acuta serosa magis efficitur talis: cum a pharmacis calidis agitatur & fit cis. non eni sic pōt resolui & ꝑ poros euacuari vt materia hyposarce ad cutē magis vndiq; accidens. Ne qz vt timpanite subtilis resolubilis valde. Asclites igitur est deterior: deinde timpanites huic magis affinis & postea minus deterrens hyposarca. Propt quidem quartum ad primum dicendum q; non ꝓbat sed potius accusat. Destructa est enim rationabilit huiusmodi opinio. Aut cās hyposarce iniuste cōparabit ad causas aliarum hydropum vt indicat. A. Vel equinocať vt tactum hyposarticus. Ad aliud dōm q; lz hyposartica sit deterior extensiue non tñ intensiue: imo asclites sicut ephimera extensiue deterior est squinantia aut phreneſi vī solutōe ꝓtinuitatis alicuī grandis nō tñ intensiue. Aut hec rō vt visum ſm viaticū arguit magis oppositū q̄z ꝓpositū. Ad aliud dicendū q; hoc vex esset si tñ intercideret peccatuz in tertia digōne sicut in scōa. Non aūt tñ cū sit iā amotum ꝑ digōnē scōam: & opata sit ét ibi virtus nutritiua operatione prima. Ad aliud dicendū q; mā hypocarce lz sit magis distās a locis ad q̄ attrahiť tñ est minoris quātitatis & aggregatōis q̄z asclites. Non eni sic aggrauat vt dictū virtutē. Et iō pōt fortior medicina sibi adhiberi. Pōt ét ꝑ poros in euaporatōem melius educi. Ad ſm questū dicendū & ꝓmptus ad auctoritatē auer. iā apparere quid de ipa consideranti censendū. Ad aliud dicēdū q; lz magis spiritui nocumētū eius assimiletur q̄z aliaꝝ hydropū illud tñ est melius remediabile ꝓp subiecti subtilitatē & raritatē Sicut febris ephimera in spiritibus fundať respectu

febris humoralis. Ad aliud dicēdum q̄ modus expurgatōis ventositatis istius ē multiplex ēt: tuz euacuando mām cām eius ex qua euaporatōe cōficit: tū q̄ eo quod resoluitur sui subtilitate pp corporis poros obedit ēt, ppterea magis ipimenti ꝛ dissoluenti ḡre morbos ventositatis nō sic videm⁹ cōtinuari sicut q̄ humox. Ad argumētū huius ptis opposite dicendū q̄ Vitatem cōcludit respectu asclitis: nō autē hyposarce: qm̄ lz obediat agenti in ipsam ea tm̄ ē aggregata: ꝛ multe quātitat̄ relatōe māe hyposarce Est ꝛ in locis, ppinquoribus mēbris nobilioribus magisq̄ ipsa infestās. Ad tertiū q̄situm dōm q̄ auctoritates ꝛ argumēta oñdentes q̄ asclites sit deterior cōcedo. Ad ꝛrium inducta dōm prius dcm̄ eē q̄rtum regiminis nō simplr recipiendum. Ad aliud dōm q̄ asclites non contingit plurics eo q̄ aduenias cū particulariū, pportōe semp: vex hoc euenit q̄ a plurimis ꝛtingit cāis q̄z alie. accidit nāq̄z a calore vt dcm̄ ficut a frigore ꝛ a cāis has plurimis ꝛñtibus. Ad aliō dicēdum q̄ lz fit hmōi medicina aquositatis eductiua: ꝛ sit, ppe loca eductionis tamē mā est multe quantitatis Vtutē valde aggrauans: ita q̄ medicina sibi, proportōabilis Vtutem debilitat: ꝛ malā augmētat epatis ꝛplonem. non. n. potest resolui per cutē vt q̄ hyposarce mā: ꝛ timpanitis, ppter eius grossiciē ꝛ resolutioni iobedientiā. Ad aliud dōm q̄ illa cura ē prava ꝛ cum desperatione sicut ēt tradentes eā asserūt. Non enim fit nisi cum alia mime prosunt remedia. Qua ēt facta si Vtus non sit fortis nō euadit aliqs. Virtute autem forti melius est dicta ꝛ potatiōe curari: dria. ioo. Differētia. ioz.

Vod diei crisis sit laudabilior ea que noctis ostenditur. Qz in crisi fit expulsio māe ad extra sed in die materia mouetur de centro ad circūferentiam, ppter motū spūum quem sequitur. Aperiūtur ēt pori ꝛ ductus in die calore ꝛtinentis ꝛ luce habentibus mouere. in nocte vero ꝛtingit oppositum. amplius crisis est motus: ꝛ motus fit a calido. Sed in die viget calor: in nocte Vo frig⁹. Rursus si tpe illo quo aliqd solet residere ꝛ getari turbatio supueniat magis noceꝫ q̄z hora in qua solet verari: cum consuetudinem permutare nociuū sit ſm dam mascenū ꝛ molestum. sed natura nostra consueta est in plurimis hominuz residere nocte ꝛ quietari. Qđ dico, ppter habentes mulieruz copiam ꝛ cōsiliari ſo pnosticox. vnde Ba. ſa aphōx ꝛ Oribasius. Nō bis per noctes consuetudo est dormire ꝛ ideo i ipsis magis apparent pericula. Intercisis. n. somnis a turbatione manifeste difficilis dignoscitur portatio. Et q̄rto ſa. Signa nocturna diurnis sūt vehementiora. Et cā hmōi est qm̄ materia faciens egritudinem augget accidentia ꝛ significationes causa sui motus. In crisi nāq̄z turbatio fit vehemēs, ppter virtutis ꝛ egritudinis reluctamentū. Palin: crisis in deterioribus porissimis aphōx quarta. crisiūq̄z tertio. hi autem sunt in die. vnde quarto prima. Febris diurna longior est ꝛ deterior nocturna. Adhuc cum crisis sit vna de difficilioribus actionibus nature: illa hora qua natura fortior erit crisis fiet laudabilior: hoc autē est in die q̄z tunc luminare maius est super terram cuiꝰ potestas extat diurna: sed ipsum confortat naturā. Est nāq̄z vita viuentium cum luna ſm Albumasar maior post dcum. vnde verbo cētiloquij. §o. dixit ipsuz esse originem virtutis vitalis: de quo plures exponūt sermonē aris. tertio de aia dicentis intellectū talē fore in hoibus: qualem ducit in die pater virozuzq̄z deox. Hec tamē fuit Homeri de Joue: politicorū primo. Crisis igitur diurna benignior nocturna. oppositū q̄z crisis melior ē: cū accidētia sint fortiora suo modo. Et ideo dcm̄ bonas crises i vehemētioribus fieri porissimis. Sed accidentia fortiora vt oñsuz euenit in nocte. vnde alerāder, ppter qd nocte dolores intendūtur pamplius. Amplius nocte cū aer sit frigidior q̄s in die non resoluitur calor neq̄z Vtus dissoluitur vt in die. Nā aer quātūcūq̄z frigidus i regionibus bz resoluere: primo prima. Tūc itaq̄z fortior erit Vtus: que quāto vigorosior: tanto crisis erit perfectior. Propter quod crisis nocturna erit melior diurna. Propter primū qdē sciendū: q̄ crisis grece iportat iudiciū: hoc. n. nomen transumptū ē ad ea q̄ medicine. Nā, ppriū ē ei q̄ iudicat iudicio ciuili ad mortē: ceu. n. cū is iudicatus mori pturbat maxime ita qs idiota cōspiciēt. O q̄s timorosa signa que apparent tpe crisis coactus exclamauit q̄ de vita iudicat laborantis. Nō āt qs medicox, ppriuꝫ fibi hoc nomē iposuit: primo creticox ꝛ tertio de crisi. vnde q̄rto ſa. Crisis itentio ē sepatio in locutionib⁹. i. i ciuilibus qōnibus: qñ. n. datū ē iudiciū tunc cessat alteratio ꝛ pugna ꝛ vnusqsq̄z altercantiū sua tēdit via Crisis autē ad medicina translataꝫ multiplr ꝛ multa sortitur noia: ficut appet in principio de crisi. Duplr aūt magis solet sumi vt pro cōmotōe antecedēte crisim ficut cū signa manifestanꝫ cretica. Et pro alteratōe subita fere isensata, ppius crisis dcā: crisium apparēs ſo: ceu iudicantis snia celerius, pnūciata quā motus creticus segtur materiei expulsionē crisis improprie dictus. vnde aphōx ſa. Crisis ē acuta. i. velox in morbo reportatio vel ad sanitatē vel ad mortē Decimo Vo theo. B. ingt q̄ crisis fit mutatio velox q̄ infirmo cū accidentium fit difficultate aut ad latus sanitatis aut ad latus egritudinis. Crisis āt modi sunt plures cōius ea sumpta: quatuor nāq̄z ponūtur aphōx ſa: ꝛ tertio, pnosticox. Eius. n. est q̄dam celeriter ad salutem. alia subita ad mortez dissolutio dicta. Et alia paulatine ad mortē liquefactio ꝛ consumptio noiata. In tertio autem crisium due istis addūtur ex his dne vt q̄ aggregentur due res ꝛ cōuertitur ad salutem. vnde theo. x. ꝛ. 30. de crisi. c. ꝑmo Vel ē imutatio que semel fit in meliorē habitudinē deinceps paulatiz morbus ita minuit donec deficiat ꝛ corpus sanetur vel q̄z aggregant in ea due res ꝛ cōuertitur ad mortē. Et ē imutatio semel scā in habitudinē prauā qua deinceps Vtus iminuit patiētis paulatim donec ad iteritum perferat. Et que vltime crises due dicūtur cōposite. Crisis tm̄ verior ē illa: que ꝛuertitur ad salutem celeriter vel ad mortē. Et propriissima que mox cōuertitur ad salutē. Nam tal absolute dr̄ crisis. Que aūt ad mortē ꝛfestim nō dr̄ simplr crisis: sed cū determinatōe puta crisis mala: tertio de crisi. vnde eiusdem ſo. Solutōes egritudinū cū certamine magno ꝛ acute reptabili maxime dicimus crises noiari que in humoribus calidis existunt febriū. Nā crisis dr̄ solū in egritudine fore māli. In imāli Vo vt in ephimera ꝛ ethica non est crisis, ppe lz Hypocles ephimerā posuerit creticari qđ satis abusiue est dictum: pro quacūq̄z solutiōe egritudinuz ita

vt ethica dicaſ ꝛ oīs quecūqz egritudo iudicari. Mā de rone criſis ꝓpe eſt vt ſolū i actu interueniat egritudine. De eſſētia ℞o acute: vt ſi piculoſa ꝛ cito terminabilis. vnde aphō xx ſcōa: Acute egritudines magne ſūt ꝛ piculoſe ꝛ ad ſtatū ꝓperātes cito. Ephimera eteni q̄ꝫ q̄ꝫ cito terminet non tū de ſe piculoſa exiſtit. Ethica ꝛſi piculoſa tardior tū exiſtat. abiceps quo qz ſciendū: q̄ de rōe criſis bone q̄lis eſt q̄ ſeptia aut quartadecima iudicaſ die. 6. vel. 7. ſūt ꝯditōes vna vt ſit ꝯpleta ita vt nō remaneat ex egritudine reliqa. Scōa certa: ꝛ eſt illa q̄ mime recidiuaſ Tertia ſalua ſic vt in ipſa ſynthomata non ſint timoroſa. Quarta manifeſta ita q̄ ea euacuatio antecedat manifeſta vel appens ſubſidentia. Quita iudicata taliter vt eā aliqs dierū p̄cedat indicatiuox. Sexta vt ꝯuertaſ ad bonū. Septia vt i die fiat cretica laudabilioꝛi. Que āt mala noſcit ex hmōi oppoſito: creticoꝛuz ꝑmo. Hec ꝛ ſex ꝯditiones his ꝓportionate tanguntur ēt aphō x p̄ma. Quax p̄ma q̄ ſit criſis p euacuationē nā laudabilioꝛ ē q̄ꝫ illa q̄ fit per apa. Scōa q̄ hu. euacuat peccantē. Tertia vt ꝑz rectitudinē iteruenit ꝓtis vñ fluxus ſan. naris dextre laudaſ in apate cōtis ꝛ ſiniſtre ſplenis. Contrariū aūt vituperatur ſecundo de criſi. ꝛ ſo ꝓnoſticox. Quarta cū corporis bona conſiſtēria. Quinta digone ꝓeunti. Sexta i die cretica. Ex dictis ēt appet q̄ egritudinū quedā p aliquā eductionē notā quieſcunt materiei. Altera ℞o p reſolutionē ſiue diſſolutionē ſiue digōnē: ceu egritudines cronice: i q̄bus nulla attenditur criſis: vnde paulatine reſolutionē ſuſcipiunt: ꝛ ꝓpe q̄ ſole gubernātur in qb⁹ beatus eſt oīquaqz motus. ¶ Proprie ℞o creticabiles entes ſūt duplices: quedā nāqz terminātur euacuatōe manifeſta: vt fluxu ſan. p nares: vl̄ p mēſtrua aut emorroides vel vomitu aut ſputo ſiue ſeceſſu: aut vrina vel ſudore. Alie aūt critura apparēte ꝛ iſta quidē debilioꝛ ē aliis cū nō poſſit natura mām ex corpore a toto educere ꝛ ſed i ptes ignobilioꝛes illas trāſducit eſtagitando: velut cū rex ibecillis hoſtes expellit a metropoli ſede. nō aūt ab eius valet regno fugare oīo: religs ℞o criſiū vt cōmuniter ē dicere: melioꝛ eſt illa que fluxu ſan. fit nariū. Unica nāqz eductiōe totū expellit nociuū: deide que ſeceſſu: qz groſſius ꝛ āplius educit: poſtea q̄ vomitu deiceps que vrina ꝛ vltio que ſudore: q̄rto ſcōa. que fortaſſis i egritudinibus plurimū laudaſ colericis: ꝛ ꝓprie cū mā extiterit ex venas. Et iſte ſiquidē ſunt vniuerſales totius euacuatōes: ꝑticulares ℞o directi⁹ que ab aliq̄ ꝑtiū educunt: ceu lachryme: lippa: ſordes: auriū: nariū: palati: ſputū: emorrois ꝛ mēſtrua. Intelligo quoqz ꝑ bonitatē criſis illā que hz ꝯditōes laudabiles ante dictas. Et hmōi gdē nō ſolum criſis ſigna verum ēt cāe. Quidā ℞o tm̄ ſigna: ceu dolor capitis diſnia vehemēs dolor oris ſtomachi: hypocondrioꝛ tenſio doloroſa: vigilie vehemētes deſipientie vocis raſus lachryme voluntarie ſine oculox leſione Labiū inſeri⁹ conciſū. Ante oculos appentia nigra vel alteri⁹ coloris corruſcationes lāpades marille aut naſus mox rubificati poriſmi p̄occupatio ꝛ ſitia aphō x p̄ma: cū criſiuz ꝛ ꝓnoſticox tertijs. Dies ℞o eſt duplex artificialis ꝯtinens exiſteniā ſolis ſupra terrā q̄ latio dē ſolis ſupra eā: ſexto topicox. Et nālis ꝯprehēdens ſpaciū. 24. horax egnoctialium in quo nor vnitur cū die. Et eſt reuolutio p̄mi mobilis cum tanta diſtātia q̄ ſol ℨ motū illius ſuo motu ꝑcurrit i zodiaco de quo p̄mo criſi cū dico diē intelligo diē ꝛ noctē. Hic aūt de die intelligit artificiali. Noſce ēt q̄ dies artificiales ꝛ noctes variant. Sunt eni aliq̄n cauſales puta cū ſol fuerit i p̄mo minuto arietis ꝛ libre que ſigna appellant egnoctialia: qđ bis in anno cōtingit vt circa mediū martij ꝛ ſeptēbris. Aliq̄n dies ſunt marimi ꝛ noctes mime: ceu cū ſol fuerit in p̄ncipio cancri ꝛ ecōuerſo in p̄ncipio capricorni que duo ſigna dicuntur tropica. i. ℨuerſiua. Cūqz ſol mouet in climatib⁹ noſtris a p̄ncipio capricorni i caput cancri dies cōtinue augmentat. Ab inde ℞o ad caput eiuſdē capricorni eℨ. Sub linea ℞o equatoris nor diei ſemp appet eq̄lis. ¶ Propter p̄m vero ſciendum quoſdā dixiſſe q̄ criſis eſt duplex. vna qdē in q̄ motus ſit de centro ad circunferētias vt i ſudore ꝛ in tali melioꝛ eſt criſis diei q̄ꝫ noctis cū aer ſit calidus attrahens ad ex̄ poros aperiens. Eſt ꝛ altera i qua motus ſit a circūferētijs ad centrū ſicut in vomitu ꝛ ſeceſſu. Et hec melioꝛ ē in nocte q̄ꝫ i die. Sed hoc ē p̄aue dictū: qz criſis debilior i bonitate ſit ſudore vt p̄dictū. Nunc aūt nihil qđ iperfectū eſt eētialiter p̄ alijs p̄ficitur p aliqđ accidētale ſibi occurrens lup illud qđ p ſe p̄fectū. Talis aūt eſt ſudor reſpectu fluxus ſan. nariū: aut ſeceſſus pp quod nō poterit p̄fici neqz extolli lup p̄dictas euacuatōes p accidētale ſibi occurrens ex parte diei. Neqz ēt oīo verū q̄ reliquea ſudore fiant euacuationes de centro ad circunferētias. ¶ Propter tertiuz quidē ſciendū: q̄ tp̄is ſpacio ac vīr ceteris equis criſis melioꝛ eſt noctis q̄ꝫ diei q̄ oñdit: quia cum vehementioꝛes fiant motus egritudinū ꝛ eax accūtia criſis eſt p̄fectioꝛ. Sed illud eſt i nocte pp vehemētiam occupationis nāe in digerēdo mām: ſcōa q̄rti. Rurſus ℞tus vnita fortioꝛ eſt ſeipſa diſpſa. Qñ ergo virtus magis vnit melioꝛ ſit criſis: qñ bōa criſis regrit fortiudinē ℞tutis: dria. 105. In nocte ℞o vnitōe fortificat: ſedant eni ꝛ quieſcūt motus diei criſim p̄turbantes diurnā ꝛ fortificantes per ℨnuz nocturnam. Spiritus ēt in nocte ℨbuntur iterius fugiētes noctis tenebras ꝛ vt fortioꝛes actiones reddant nāe. Cum eni ea intendit creticare celat ꝛ occultat ſe i cētro ſuo vt corde qđ cōmodius ne p̄turbata ſpirituū digreſſione: ipediaſ operari. Mouent ēt in nocte humiditates magis naturā irritantes i pugnā. Qđ ēt indicant plures criſes i nocte eē factas reſpectu quātitatis tp̄is q̄ꝫ i die. Adhuc dī dria ſubſequēter: criſim p̄prie lune attribui. Cōſumptio ēt egritudinū que motu dicunt ſolis pp reſolutionē paulatinā getatur ſed luna i nocte cū ſit eius poteſtas fortiꝰ opatur ad criſim q̄ꝫ i die. Criſis g̃ benignioꝛ fiet nocte q̄ꝫ die cum videaſ ℨnuz debere ꝯtingere qz plures moriunt ex egritudinibus acutis ꝛ a febrib⁹ que cū calide ſūt ꝛ ſicce noctis deberēt frigiditatē ꝛ humiditatē ꝯtēperare: eſt nāqz fri. ꝛ hu. ꝛ ſic nō morī: in die ℞o exacui ꝛ abſcidere pp ſymbolū ipſi⁹ ad illas cū dies caſit ꝛ ſic. Dicendū q̄ nā nocte laborat magis in digerendo morbi mām q̄ꝫ in die occultans ſe i centro ſui cū caloꝛe nāli. Qđ appet ex dictis Et materia faciēſ egritudinē auget accidentia ita vt egrediens ſi fuerit debilis humoꝛes qui ipam mori obſideant ꝛ circūueniant taliter: vt non poſſit ſpargi ꝛ dilatari cum ſuo inſtrumento ob poroꝛ obſtructionē ſicut i die. Naz vt tactum nā magis a materia ſtimulat in nocte. vñ

quarto re.a. Noctes magis ſuſtignant q̄ dies eaq̄ circa deſipientiā. Ipſa nāq; tunc debilis nō potens irritatōem illā ſuppoꝛtare: moꝛ cōſurgit vt reſiſtat illi. Et ita cadit in pugna plerūq;. Et per hūc moduꝫ ꝓponitur tertio criſiū nām ꝑfectiſſime moueri ad criſiꝫ ſignis digōnis minime ꝑeuntib⁹. Adhuc noꝛ ꝓpoꝛtionatur hyemi ⁊ dies eſtati: plures aūt numeꝛo, ꝓpoꝛtionabili obſeruato egritudinū hyeme q̄ eſtate ōpereūt: ꝓbl.prima. Adhuc ſol fons vite nocte occultatur in ſui ptāte non permanēs diurna veꝛ in eius ſit detrimēto. Ad rōnem ergo dōm: q̄ maius ſit nocumentū eius qō acgrit rōe quātitatis hūoꝝ ſuffocantium ⁊ extinguentiū caloꝛē nālem q̄ ſit iuuamētuꝫ qō ſuſcipit ex ꝓximitate q̄litatis noctis ad moꝛbū. Aut dicendū ſicut ſcribitur primo ſa: q̄ cū multa ab eq̄litate acciderit egreſſio, ꝓpoꝛtionalia nocent: iō q̄ Ytus debilitat, nō.n. pōt Ytus debilis effectū in ipſam opantium quātūcūq; iuuatinoꝝ tolerare: qō ꝑamplius accidit nocte. Propt q̄rtum Yo ad primū dōm: q̄ foꝛtaſſis illa expulſio ⁊ poꝛoꝝ aptio que aduenit in die: magis arguit iudiciū ꝑ ſudoꝛem q̄ ꝑ alias cūones. Sudoꝛis aūt euacuatio vt ſimplr non laudat. Vel dōm q̄ magis facit ad criſim foꝛtitudo Ytutis que acgritur in nocte vt declaratū: q̄ motus ſpūum ad eā ⁊ poꝛoꝝ. Ad ām dicendū ſilr. Motus.n. ille coadiuuās continētis ad extra plus nocet q̄ ꝓfit: eo q̄ nāe diſtrahit vigoꝛem ⁊ actum. Vel criſis eſt motus nō localis oio: ſz magis alteratōis: vt appet criſium tertio. ⁊ fritas bz ēt alterare: lz caliditas magis. Ad aliud dōm q̄ ſi natura fuerit foꝛtis: magis arguetur oppoſitum q̄ intentum: qm̄ in criſi ēt laudabili oꝛ accidentia ſatis foꝛtia p̄cedere timoꝛoſa: vt nā foꝛtis viribus incitata ↄ māz diſpoſitā valide iſurgat. Non.n. coꝛonabit niſi q̄ certauerit legitime. Quod appz qꝛ qm̄ nā criſes breuibus ꝓficit ſynthomatibus: non adeo ſūt hmōi ſufficientes perfecte. Si āt nā fuerit ibecillis dictū magis nocte tunc aduenīēte. Ad aliud dōm: q̄ illud febris diurne ꝑticulare quoddā eriſtit cuiuſdā modi febris ꝓblatice. Aut q̄ deteꝛioꝝ eſt non rōne afflictionis; ſz rōne cāe qꝛ indicatur in illa que ꝑdiei foꝛtioꝝ ſi nō ceſſauit die operante putrefactōis ⁊ motus poꝛiſmi oppoſitum. Ad aliud dōm: q̄ Ytus naturalis ⁊ aialis plus laboꝛant in criſi: q̄ Ytus vitalis que luna vigoꝛant: vna qdem per ſe magis vt nālis: reliq̄ ꝑ accidens vt aialis. Qui aūt nocte ſub lune ptāte nō diſtrahitur in ſenſuū ⁊ motuū actus: vel q̄ hec vt hic cōuincit ratio: alia tamē nocte eriſtunt criſi laudabili, ꝓpioꝛat.

Vod vigeſima ⁊ decimaſeptima dies ſit magis cretica ⁊ indicatiua: vigeſimaprima vigeſimaq̄rta: oñditur per Hip.⁊ Ba.ↄ diōclē archigenem ⁊ aſtrologos i pleriſq; locis. Amplius apbōꝝ q̄rta ⁊ criſium tertio. Criſis cuenit i deteriori egritudinis hoꝛa piodi: hec aūt poꝛiſm⁹. Nō pauce Yo egritudinis faciūt poꝛiſmū ſm dies pares creticoꝝ tertio. Vigeſimus enim eſt par dies: vigeſimuſprimus ſi qdem ipar. Adhuc in perfectioꝛi diērum numero ꝑfectioꝛ ↄſurgit actus: ſz hoc eſt vigeſimus cum ſit decenoꝝ numeꝛus aūt denaꝛius ꝑfect⁹ eriſtit. ꝓbl.15. vnde Plato in eum pauſauit deueniens phicoꝝ tertio. Rurſus luna regens infeꝛioꝛa ſm motum eius lumē ex quo menſis ſumi vr q̄ cōis vocatur impreſſionis eo q̄ motus lune foꝛtificat nāz maxime apparet terminatōis egritudinū diſtinctōez accipi: ſm quā tres ſeptimane in.20. diebus. puta in 19. diebus ⁊ vigeſimaprima hoꝛaꝝ: ⁊ nō in vigeſimo primo terminātur. Quod firmaſ quarto ſa ſm mē ſem cōis impreſſionis egritudinis dies computantur.

Propter qō decimaſeptima erit indicatiua: ⁊ vigeſima cretica ⁊ nō decimaoctaua ⁊ vigeſimaprima

Oppoſitum hmōi ſapiūt aſtrologi ⁊ medicoꝝ vt tactū alig. vnde Cōmen. centiloquij. Medicus etiam ponit vigeſimāprimam foꝛe creticam ⁊ nō vigeſimā ⁊ decimāoctauā indicatiuā ⁊ nō decimāſeptimā. Quod ſilr appet ex Ptholemeo idem. Itidez Iſaac febriū quarto auctoꝛitate epidimica Impares foꝛtioꝛes ſunt paribus. Et ſa quarti cum additione vtplm. Impar aūt eſt vigeſimuſprimus. Amplius qō eſt eſſentialr hmōi magis eſt tale quod per accidens Sed dies ipar eēntialr ē cretica: par autē accītalr ſz Iſaac ibidem. Rurſus qñ ſimul ſuper eundē diē cōcurrūt motus materiei ⁊ motui lunc magis ille dies ſimplicius reliq̄ erit cretica: hoc aūt eſt vigeſimaprima eo q̄ nature maius datur ſpacium in māe preparatione in ipſa q̄ in vigeſima quo ea indiget creticatione perfecta. Silr ⁊ luna in fine q̄rtaꝝ trium recte ꝺ uenit in vigeſimaprima ⁊ non in vigeſima, ꝓpter qō cum natura operet contra moꝛbū ſicut prudens accuſatoꝛ. Cōmen. centiloquij: ⁊ hic eius aduerſarium accuſet loco ⁊ tpe quo caruerit auxiliationibus. Ea quidem vigeſimaprima die mouebitur ⁊ non vigeſima ad criſiꝫ cuꝫ auxilijs fulcita ipſius aduerſarij moꝛbus adiuuantibus fit priuatus ꝓpter quod decimaoctaua eſt indicatiua ⁊ vigeſimaprima cretica ⁊ non decima ſeptima ⁊ vigeſima. Propter primū Yo ſciendū q̄ qd ſit criſis ⁊ dies cretica oñſum dria poꝛi Deinceps quoq; aduertendū q̄ criſis duplr variaſ: vel a cā ſuperioꝛi: aut a cā inferioꝛi. Primo quidez aut a Ytute ſm.n. q̄ fuerit foꝛtis vel debilis vel media velocius tardius aut mediocriter mouebitur ad criſiꝫ. Vel ex parte diſtinctionis materie. Videtur enim ex duobus maxime dependere. Et prepatōne qdem ⁊ ipreparatione materie ad motuꝫ. Et ex motu ſuperioꝝ cū oīs latio inferioꝛ ſuperioꝛibus lationibus gubernet. Diſpoſitio autem ſiue ꝓparatio ⁊ imprepatio māe ad motum ſicut ⁊ ipſa poterit variari. Ea nāq; aut rōne ſubē cōſideratur: vel quantitatis aut q̄litatis ſiue ſitus vel ex pte ipſius motus. Voco aūt hic māz imitans medicoꝝ ſermones ſubam quādam cōpoſitā qualitatum accidentalium delatricem Subam vero accidentia eadez qualificantē que ⁊ verius qualitas appellaſ ſa. Hmōi aūt ſubſtantia in q̄tuoꝝ maxime ſequeſtraſ. nā eius alia eſt ſubtilis: alia groſſa alia leuis: ⁊ alia grauis alia viſcoſa alia frangibilis ſeu inciſibilis alia rara alia ſpiſſa ſiue compacta vel media. Si itaq; cōueniāt ſimul plura aut oia alterius combinationis in vnaz partem: ceu colera: ē eniz ſubtilis: leuis: frangibilis: ⁊ rara: criſim cauſabunt cito venturaz. Que vt ſic magis conſonabunt cum vigeſima die q̄ cum vigeſimaprima. Si autez contingat econtra vt demuz q̄ materia fuerit groſſa grauis viſcoſa ⁊ compacta qualis eſt mlīa criſis tardabitur que vt ita ⁊ āpliuſ diei cōueniet vigeſimeprime q̄ vigeſime. Quod ſi mediocrius he cōcurrant ceu in ſanguine ⁊ pblate criſes cauſabūt mediocriter

ꝓportõabilitas cũ predictis. Si vo videret mã rõe quãtitatis tunc eius alia erit multa alia pauca Multa qdem crisim tardare facit ꝑ se: cũ i multe mãe digõne ⁊ virtute forti ⁊ tpe indigeat q̃ multo: ꝑ accidens tñ interdũ euenit q̃ quãtitate mãe virtute stimulata potenti crisim anticipare cogit Qñ si mã ꝓpauca fuerit intm̃: q̃ nature nocumentũ nõ isurgat ab ipsa sensibilius: eo q̃ nõ moueat nisi stimulata tardabit crisis. Si aũt mã cũ eius minoratione sufficiens sit ei nocumentũ afferre sensibile stimulata nã ad crisiz citius sataget puenire. Et ita dies vigesima amplius crisi accõmoda. Rõe vo q̃litatis diuersificat mã dupliciter: aut ꝑ se vel ex accidẽti. ꝑ se qdez q̃ materiarũ alia ẽ ca. ⁊ fic. alia ca. ⁊ hu. ⁊c. Qñ sig dez ca. fuerit ⁊ fic. velut colera citius irritabit stimulãdo nãm ad crisim cũ motinũ calidũ ertet. vnde ho de ge. ala liuz: Calidũ bene motinũ ⁊ siccitas sibi ꝯiuncta: eaz acuendo calidiorẽ reddet. Est eni siccitas vt caloris lima ⁊ eracuitio. Qñ si mã frigida fuerit ⁊ ficca frigiditate motiua ꝓhibente: ⁊ siccitate ispiratione grauãte motus ꝓtelabit nãe i crisi. De medijs ãt materiarũ q̃litatibus relinqtur mediocriter iudicãdũ ꝓportionabiliter ẽt fic accidẽtaliter q̃lificat mã ex infirmi etate: sexu: ꝯsuetudine: tpe ac regiõe. Situ vero seu loco q̃rto diuersificata: ⁊ ipsa crisis itidẽ biz variari: vt q̃n mã aut super renes in locis locabit calidis vel frigidis sub eisdẽ: sm q̃ citius vel tardi materie in ipis ꝯtente mouebunt ad crisim: i ꝓnosticis Aut eni in pte dextra situabit: vel i sinistra. Qñ sigdem i dextra: caliditate cordis ptez irradiante magis ipaz. Epatis ẽt ⁊ fellis adminiculo: citius termiabit egritudo diei vigesime iã facta ꝯsona. In pte aũt sinistra caliditate minorata: causis occurrentib⁹ ex aduerso: terminus ꝓtendet egritudis vigesime ꝑme ꝓportionabilis effectus. Rõe qdez motus: q̃ aut ꝯtinuus vniformis sicut febres ꝯclusę continue ꝓportionales: vel ꝑ dies ipares: aut pes concitat: creticoꝝ tertio. Ex pte vo cãe supioris variat crisis dupliciter. Aut rõe humoꝝ planetis appropriatoꝝ ⁊ attributorũ. Vel planete cuiusdã vt lune: ceu ceteri plãete suam dant dispõez: cũ hoc q̃ ipa nãz hanc regit iseriorẽ gnãbilẽ ⁊ corruptibilẽ. Fit nãq; ꝓpria corpori ꝓ similẽ cũ eo opationẽ in centilogo. Primum ãt dictorũ adhuc sequestrat i duo: humor eni dupl'r põt i superiora corpoꝝ adduci. Aut rõe q̃litatis ⁊ cõe aut cuiusdã ꝑpetatis nobis satis ignote: aq̃ ⁊ humor motũ est fortit⁹ iuxta pmũ qdẽ motũ ddm melancholiaz i saturnuz deduci ⁊ cũ sit frigidus ⁊ siccus tardi motus melancholie similiter grossa frig. ⁊ fic. tardius mouebit ad crisim. Phla aũt attribuit lune ⁊ veneri mõ quodã sanguinis ãt Ioui ⁊ colera marti pncipaliter ac soli. Et q̃ motus martis est quodãmodo iordinatus ⁊ subitus ideo colera ad crisim celerit mouebit. Qñ si sãguis citi⁹ moueri videat ꝓportione motus Iouis aut phla respectu motus lune: tardius hoc ex alijs sibi occurrit causis dictis ⁊ dicendis. Rõe qdẽ ꝓpetatis occulte q̃z hñt humores ad supiora est q̃ colera euẽtationẽ ꝯ tertio in tertiũ recipit diẽ: Melia de q̃rto in quartum: phla de die in diẽ: Sanguis vo fere ꝯtinue dzia. 88. Quod ⁊ marie pp eius quãtitatẽ ⁊ circa nãe iteriora situationẽ vr cõtingere. Amplius ꝯsiderandũ q̃ sm diuersitatẽ corpoꝝ supcelestium diuersificant crises Corpora hmõi ⁊ marie planete in q̃bus ⁊ fixarũ stellarũ vis recipitur: q̃druplicit possunt variari: vel cõparatõe ipsoꝝ vniuersalit ad signa: vel ad cardines mundi: aut ad epiciclos vel ad ꝯiunctiones aspectꝰ. Mã si contingat planetã esse in signo mobili: oñdit naturã materia sibi facta obediente citius ad crisim ptingere. Si vero infixo ecõtrario. In cõi vero mediocriter iudicandum. Et parte qdem cardinũ: quoniam cuz materia attributa fuerit planete orientali: cui etiã vis ibidẽ extiterit virtute planete disposita. citius suscipiet maturationem. Qñ si planete occidẽ tali: lecus continget. Similiter si septẽtrionali fuerit attributa cum eius vigor sup nos directius iprimatur: velocius creticabit si meridionali accõmodetur: ꝓpter ipius ad cenith capituz nostroꝝ distare Tertio quidem ratione epicicli planete diuersificat materiei attributio. Quod equidem sm stationem directionem ⁊ retrogradationez contingit. Et nimiruz si planeta fuerit directus eo q̃ tunc motus ei⁹ velocitat materiam sibi signatã celerius incitabit ad crisim. Si vero retrogradus econtra. Quod si stationarius differenter sm q̃ illa statio erit ad directionẽ vel retrogradationẽ. Variat etiam quarto materie motus sm coniunctiones ⁊ aspectus planetaꝝ. nam si contingat lunã crisis tempore future: planete tardo frigido ⁊ ifirmato applicari qualis est saturn⁹ accidet eam tardari: ⁊ districtã fieri nisi materiei q̃litas egritudinis q̃litate planete sibi opposita cõtẽperetur i centilogo ⁊ creticoꝝ tertio. Si vero planete ꝯiungat calido motũ velocitanti velut sol ⁊ mars: materia egritudinis mobilioꝝ reddita citius pertinget ad crisim. Redditur ⁊ motus materiei diuersus etiam ꝓpter aspectum q etiã quatuor sũt quadripartiti ꝓmo: trinus sertilis: oppositionis: ⁊ q̃rtus vt ostenditur dzia. 168. Ifloꝝ aũt aspectuũ quidã sunt ꝯfortantes naturam alij vero morbũ exterrentes. primi qdẽ sunt trinus marie qui perfecte amicitie ⁊ beniuolentie est aspectus ⁊ sertilis ẽt q̃z q̃z fit mediocris. Cum eni his aspectibus luna locuz aspicit future crisis: ⁊ principij egritudinis ꝯfortat natura tpe medio sicut pugiles sufficienter preroborati ad pugnam. Alteri vero aspectus duo vt oppositionis: ⁊ tertius ratõne inimicitie pugne ⁊ cõtrarietatis: ⁊ quartus ẽt medio cris habent morbum exterminare: coꝝ contrarietate materiã eruperando in crisi bona qualis vtplurimũ vigesima seu vigesimaprima eã in euacuationẽ deducens. Si aũt aspectus seruari illesi non valent nisi i circuitus lune in zodiaco obseruet incõcussus. Qñ maxime attendendum cũ etiaz creticoꝝ tertio ad crisim. Plus lune motus operet q̃z dispositio materie vel indispositio eiusdẽ. Si etiã aspectus attendunt sm motum lune de puncto in punctum in circulo: ⁊ noir luminis ipius susceptionẽ. Iz ⁊ illud possit iter uenire quandoqz. Ex parte quoqz planete cuiusdaz vt lune: quia operatio corpoꝝ superioꝝ in ista inferiora fit per motum ⁊ lucẽ. motus aũt quantum ad presens inuenit dupler: simpler vz ⁊ cõpositus. Qui etiã simpler tripler existit. vnus qdem quo luna mouet ab vno puncto zodiaci ⁊ ad idem reuertitur: qui motus mensem constituit dictum peragrationis seu ꝑpre impressionis a Bal. Et hic quidem vigesimoseptimo dieꝝ spatio ⁊ octo fere terminatur horis: certius tamen septem horis ⁊ tertia hore parte. Et iste motus proprie in almagesti cursus vocatur longitu

dinis qui ꝓsurgit ex eo: q; centrū epicicli lune moueꝫ oi dic. iz. gradibus. ꝛ. i4. minutis seu. xi. ꝓpter motū gēzabar capitis ꝛ caude draconis oppositum sup eccētrici deferētis superficiē. Est ꝛ aliꝰ motꝰ simpler q a ꝑtholemeo dr̄ diuersitatis cursus. ꝛ est quo luna mouet oi dic. iz. gradibus ipsius ꝛ minutis. Qui q dē motū velocitat ꝑmissuz. Et hoc qñ luna fuerit in opposito augis epicicli: i loco. s. terre ꝓpigoni. Tūc eni dr̄ velox cursu seu cita. Et motus eius ē ab occidēte in orīēs. Cū āt fuerit in pte supiori epicicli vz in auge: motus tūc retardaī predictus: ꝛ sic cursu appellaī tarda in ꝟrium alioꝝ gnqz planetaꝝ: cū in his duobꝰ epicicloꝝ suoꝝ locis exiterint. Et enim circa augen veloces appellātur ꝛ directi. Circa ☌o oppositū tardi ꝛ retrogradi. In locis āt itermedijs stationarij preter solē. Ipse nāqz caret epiciclo. Et iō qñ isti duo motus. s. lōgitudinis ꝛ diuersitatis: ꝯcurrāt in eandē ptē ab occidēte in orīēs in ꝟrium vz motus primi motus lune velocitaī intū. q; circa. iz. gradꝰ zodiaci ꝑambulat in die nāli: ita q; in sex diebꝰ vnam q̄rtam peragrabit zodiaci. Et �fm hoc luna in sex diebus mouebiī ad crisim bonā. Et ꝓpter hoc contigit qñqz crisim quartedecime diei ꝛ in tredecima laudabiliter breuiari: aut septime in sexta. Si ☌o p̄dicti duo motus sibi in ꝟrium dissonāt partem vz cum motus diuersitatis fuerit in oppositam motus longitudinis ab oriente in occidens: continget id quod colligitur de motu lune ab occidente in oriens in zodiaco minus. ix. gradibus in die reperiri naturali: ꝛ �fm hoc accidet q; luna cum octo diebus ꝛ aliquibus horis vnam peragrabit quadrarum: ita q; crisis septime in nonam laudabiliter protelabitur diez. Et �fm hoc crisis continget magis in vigesimaprima q̄z in ꝟa die. Modo tamē priori econtra euenire significaī. Supposita tamen diligenti hora velocitatis lune ꝛ tardi/tatis adinuicem contra posite: q; si contingat lunam mediocriter iueniri inter id quod est eē tardam ꝛ velocem cursu. Aut ꝓfractā ex ambobus. ꝛ hoc ē cum iz. gradibus cū q̄busdam minutis in die tūc vnam q̄drarū circa septē dies ꝑambulabit. Et ita crisis continget in septima quod ē dare q̄z multū: vt hic appēt ex Abrahā. Euanare luminariū seu creticoꝝ tractatu calculationeqz motus lune. Quapropter Ba. ꝛ alios multos medicoꝝ motū hunc lune nō taī distinguētes sed simplr̄ ꝓfundētes tanq̄z vniformē in eoꝝ crisibꝰ: plerūqz errare contingit. qō forte is nōduz vidit vt ét appet creticoꝝ tertio. Cū nōdum motus tpe suo fuissent pfecti iuenti. Cū Ptolemeus perse ctus cōprehendēs ad ipm non puenerit fortasse iz ei cōtraneus extiterit. Et iō ei mime iputādū marie cū fuerit medicus: astrologus ☌o rarus: posterioribus ☌o manus. aut q̄z q̄z ipse iudicauerit occultꝰ lune diuersitatis motū nō tū denuo ē visus illo couti. ē ꝛ tertius motꝰ simpliciū iā dictorū ꝛ q cōis dr̄ a gaimpssionis eo q; luna distans a sole spacio tanto q; lumen ab ipso receptū pōt in hec inferiora vinificando imprimere: ꝛ hic qdez motus fic ꝓstituiī dies. Subtrabūtur. n. a mēse ꝟiunctōis q erat. 29. cuz dimidio tres dies ante solis cōiunctōem ꝛ post quod tps maius existit occultatōis ꝛ debilitatis lune lumine ꝑte. Illud aūt quod remanet sūt. 26. dies cum medio. Est aūt cōpositus ét triplex. vnus qdē cōpositus ex cursu longitudis ꝛ diuersitatis ꝑtacte differēte i medijs ꝛ concordante in vltimo. Alius ex hoc cōmixto toto ꝛ aliq̄ eiꝰ ꝑte. Et est �fm q; luna mouet de ꝟiūctione solis ad ꝟiunctōem itidē dictꝰ cōiunctōis: qui et numero. 28. diex nāliuz cū dimidio mēsuratur ꝛ iste ēt cōi noie mēsis dr̄ lunaris: q̄z ꝟus �fm calculatores dicaī vnū eē ex. 30. diebus: alteꝝ ☌o ex. 29. solū facilioris cā cōputationis. Et hic qdem cōsurgit ex additōe duoꝝ diexꝝ ꝛ q̄tuor horaꝝ supra p̄dcm̄ mēsez in q bus luna puenit ad solē. Mō. n. cū inuenit in loco in quo ipm reliqt ſ fere per signū vnū iā antecessit. Et �fm istum mēsez lune nō distinguit aspectus nec egritudinū breuiū ꝫm lunā currentiū ꝑfigitur terminus cū alicubi eandē ptem zodiaci bis i hoc mēse circuire ꝓtingat. Tertius aūt compositus ē q ꝫm fantasiā ga. ex mēse peragrationis siue ꝓprie impssionis ꝛ mēse cōis illatōis cōficitur. Cōiunguntur nāqz isti duo mēses inadinuicē ꝛ quod resultat ex eis sunt. 53. dies ꝛ 20. hore. huius qdem aggregatōi medictas sunt. 26. dies ꝛ. 22. hore. Et hic mēsis medicinalis a ga. appellatus existit. Quē qdem in septimanas sequestrauit ꝓstituēs vnā quāqz ex sex diebus ꝛ decē ꝛ septē horis cū media. Medietatē septimane ex tribus diebus ꝛ octo horis cū media ꝛ q̄rta hore: diē qdem: 13. horis ꝛ q̄rtadecima ꝑte hore. Et ꝫm hoc due septimane in iz. diebus ꝛ. xi. horis inueniūtur terminari. Tres vero in. 20. diebus ꝛ. 4. horis cum media. Hec āt fantasiatus ē Ba. vt ostēderet q; tres septimane. 20. dierū spatio ꝛ nō. xi. terminarenī oio. quod tamē precise non potuit ꝛ si laborauerit plurimū inuenire cuz quatuor hore ꝫm eius cōputatōem vltra vigesimum excrescāt cuz medio itavt in octaua die superfint. is. hore ꝛ in. iv. 27. Propter ꝫm vero sciendū q; modus dicendi Ba. iam tactus vz compositio mensis dicti medicinalis ex mense cōmunis impressionis et ꝓprie constare non potest cum iste mensis diminutus a ☌o lune motu peragrationis qui est potior causa i crisi. Et iaz ꝫm eundem gradus aspectuuz integros non conseruet quibus iudicatur egritudo. Amplius nec vniuersalis methodus existit: neqz necessaria in egritudinibus que citra quartūdecimū terminaī cuz tempus non repetatur in eis. Aut fortassis respondebit id tm̄ quesitum adaptari diebus indicatiuis et creticis vltra quartūdecimū ꝑtensis. Rursus multotiens contingit imo fere semp q; in egritudine circa vigesimūquintū terminata non erit alius vllo mō mēsis cōis impressionis ꝛ ꝓprie. quod aūt plus gaangit: ꝛ eius compōnem frangit: est q; si aliquis per octo dies. q̄nor vel sex: aut hmōi ꝓtingat ante solis ꝛ lune coitū egrotari ꝛ egritudo ꝑtelectur in septimū ꝛ vltra aut ét in ꝟiunctōe icipiat egrotare ꝛ ꝑtēdaī in eā. Tunc deficiēte mense cōis impressionis in principio ꝛ in medio: mēsis medicinalis remanebit i cōpositus ꝛ vanus: altero eius competente deficiente: ꝓpter quod erit dare tempus in quo egritudo motu nō gubernatur lune. Itidē: volēs Ba. in finez viginti recte terminare: cum hmōi cōi aut medicinali cōfractione per quatuor horas cū media: trāsiuit in ea que vigesimeprime diei: vltra sextam ꝑtem ꝓtinet sensibilem ita vt crisis. iz. diei superfint. 27. hore. adhuc dictum eius potest calumniaz sustinere: eo q; motꝰ lune diuersitatis: velocitatis vz et tarditas minime deficiat ꝓpter quod et si motus iste veritati videaī attingere: fictitius tamen amplꝰ q̄z principioꝝ natus

re astrictus rõne. Et marie cũ videat mẽsez quendã cõis appellatũ ipressiõis ab eo Xo gratis aduenisse t marie qz nũero.26.diex cũ dimidio terminaunt ac si semp luna tribus diebus sub radijs pmaneat solis cuz tñ qñqz videat mane añ ortuz solis t in sero eius dẽ diei vt nouacula alsagran9: qõ ẽt erpertuz. Est t ali9 modus dicẽdi quez vr descendere. A.q̃rto scda. Et hoc est er mẽse cois ipressionis accept9 ptinente. 26.dies cũ,dimidio vt dictũ antea. Que qdẽ moduz intñ approbat q̃ addere parũper i h̃ sicut fecit.8.di cat trãsgressionez eristere. Aut vir binõi pputatio t cãe dieruz creticoz assignatio est trãsgressio qz medi cuz ex suã artez pducit cuz sit poti9 de cõsideratione astrologi cũ nãli. Sed nẽpe ad hunc moduz plura t maiora icõueniẽtia sequunt q̃ ad dictuz ga.tuz qz as pectus min9 seruat illesos: tũ qm̃ tres septimane in i9.diebus t horis.21.tñ finient t nõ i viginti dieb9 cõplete. Adhuc magis qõ multotiẽs erit dare egri tudinez q̃ nullo motu lune seu mense gubernabit lu nari: ceu eꝫ Ba.inductũ. Propt tertiũ qdẽ scie duz cũ reuerẽtia tñ quadã maiox potius tertiũ hunc modũ dicendi sore eligẽdũ vt q̃ mot9 seu mensis lu ne ipressionis ꝓpe remaneat icorrupt9 sicut sentiũt astrologi: quez qdem vr.io.theori.tenuisse cretica tiones p gradus aspectuz distinguens pfectos: fic. n.bi pmaneãt illesi. Et cois habet terminus magis iter vigesimã t vigesimãprimã diez cuz tres septima ne in .20.die cũ dimidia finiant: q termino ꝓ pte ei9 extrema magis ꝓuenit crisi q̃ est cõmotio pcedẽs qõ apparet qm̃ neqz oz in his terminationibus pfidiosi9 i nsistere vt q̃ semp ad ꝓplementũ motus lune statiz crisis ꝓsequat. põt nãqz antecedere t postponi ꝓpt dispõem t idispositionẽ materici ad motũ antedictũ t potissime i egritudinib9 quax mot9 vltra.14.dies tardus efficit. Et iõ inuenio Hippocratẽ pmo epidi miarũ non terminãtez tales egritudies determiano ne pcisa sz lata vt pote cuz hac ppositione circa q̃ tpis latitudinez t ideterminationẽ iportat. Dicit n. circa.10.circa.34.circa.40.sic. Ideoqz ptingit q̃ buiusmodi egritudies ꝓlongant nõ soluz spacio.12.ho rarũ aut septez cum dimidia in q̃bus vr esse discobe rentia mensis medicialis t ipressionis certe imo mul totiens duob9 t trib9 diebus crisis ptinuat: creticox pmo: t q̃rto scda: t marie vltra.40.cũ solutio egri tudinuz sicut Ba.asserit cuz archigene fiat magis p digestionẽ t resolutionẽ paulati q̃ꝫ p digestionem t euacuationez subitã. Et ꝓfirmat: qm̃ aspectus creti cãs latitudinez b3 grãdez: tantã nãqz quot sunt gra dus lucis seu q̃titatis orbis planete: qõ t vlius ẽ di cere p septẽ gradus fit ante totidẽ retro: puta plane ta crñs i pmo minutox arietis directe aspectu opposi to aspicit illũ q fuerit i libra totidẽ minuto. Cũ latitu dine Xo crñte i.23.Xginis gradu ac i septio libre. ne qz ẽt cũ adest aspectus mor occurrit: imo aptitudinẽ oz obseruare mãeve dicet. Rursus ad hũc motuz nõ sequit motus aut mẽsis lunaris iterfectus tpe sicut i alijs sequebat modis: cuz hic verus sit t vniformis lune motus ppetuus. q̃ si huic qs obuiauerit. d. q̃ crisis nõ ꝓtingit. in.40.vex in.4.iã apparait qd di cendũ: qm̃ cuz talis crisis ꝓlonget t si nã iã sentiẽs beneficiuz lune ad finẽ q̃rte ptingentis t motu stimu lata materie que pari magis movet dic circa q̃drage simã cõmotionẽ cretica icipiat añcedentem. Crisim tñ perficit magis euacuatiua in.4i. que nomẽ t spẽz iposuit terminationi. In egritudinib9 aũt q̃ vlterius ꝓtendunt qz crises t h̃ in ꝓiodis istis vniuersalibus Hippocratis videant incipe: tuz ꝓpt motuz materiei ꝓclusã parẽ vel iparez: tuz pp hebetationẽ lumi nis lune in cõbustionibus nihilomin9 pfectas crises seu resolutiones siue materierũ paulatinas digestio nes i finibus recipient sm aspectũ lune q̃rtarũ: qõ p pendens hip.i epidimia ꝓiodos ẽt neglerit vres qõ apparet cũ post.80.diex creticuz ꝓnũciauerit.120.t non.100. Erit ẽt in his vt tactũ motus obfuãdus ma terie: qm̃ cuius fuit motus p tertiũ vt colere eius cri sim t idicatiuã magis reddet ꝓportionalẽ.i.dici.t is. Cuius aũt motus fuerit mãe ꝓportionalis incõ clusse sicut apper in ꝓclusis t in materieb9 que mouẽ tur in parib9 crisis videbit plus a.20.q̃.21. depen dere. Adhuc crisis tripler vt cõmotio antecessio alte ratio subita fere isensata t euacuatio manifesta.dria. ioz.differentib9 horis occurrit. Et iõ qz mot9 materieruz sunt diuersi t qm̃ modica distantia iter vigesi mũ t vigesimũpmũ cũ.i2.horas i quibus luna tres q̃rtas pagrat iteruenit. Et qz neqz medicinales ter mini: neqz ẽt nãles ꝓpter indeterminationẽ materiei t eius varietatẽ possunt inueniri pcium: imo oz vt qs cũ latitudine dicat sexto de re.sa.de optima ꝓpositõ ne t bona bitudie. Et firmat qm̃ diligentissima sub tilitas iportuna: febriũ.2. Eti: In medicina pc pue cũ pbonoret qõ apparet q̃ꝫ marie nõ oz in amplio circa hmõi quesitũ sollicitari intñ cuz termin9 creticus 20.t.21.diei creticatõis sit idẽ si intelligat iuste. vñ collz.4. Scias q̃ q̃ꝫ istis dies verificent i crisi: ne cessitatẽ nõ hñt: sed Xitatẽ sm plus: qz Rasis dicit q̃ expertus ẽ in infirmaria relepso in plurib9 decẽmi liũ: vt multis verificati sunt dies ab hippocrate: ga lienoqz laudati. Et i multis virtutẽ liberatiõis dies habuerũt reprobati. Neqz gal. tandẽ h̃ ꝓteruit: vt estimãt q̃ꝫ multi: vñ ꝓnosticox.3. Crisis accidit i.20 plus valde t certius: t cretico.2. Inuenit septimus sm pr̃imũ ꝓportionalis die.20.ꝓportõe q̃rti ad septi mũ: t vndecimi ad.14.t sm.18. vigesimosmo. vñ illo tertio sz fiat crisis i vigesima t.21.die: sit tñ i.20. plus. Et q̃rto scda: Decim9 t septim9 iterũ idicat i 20.t.21. Et decimusoctau9 iudicat in.21. Mõ igit oi sariã vigesimaꝑma respuit neqz decimaoctaua: t iõ medico nõ expedit amplius sub chlamyde cãcellatis digitis in diex nãliũ fractionibus insistere cũ dies nã les integri sint attendendi motusqz lune ꝓprius siue medicinalis cũ sm hunc.3.septimũ.20.diex spacio: t.ii.horis cũ dimidia terminẽt ita vt ips iter mediũ 20.ac.21.attinens tñ p horę dimidiũ amplius.20.vñ t verati9 ꝓcessũ in eo iudiciũ q̃ꝫ i.21.ptingere. Propter q̃rtum qdem ad pmũ qd dicendum appuit. Ad aliũ dõz q̃ i vigesima t vigesimapria põt crisis fieri scõo modo vt declaratũ sm q̃ egritudo erit conclu sa: vel currẽs per diex pariuz afflictione aut impariũ Ad aliud quid dicendum ons sum dria.49. Numer9 enim perfectus dicitur multifariam. neqz quod per fectum simpliciter hic concludendum esse perfectũ. Ad aliud quidem dicendum er: A.vilum est dete statione. Quantum vero que alterius partis conuin cant prearguta ex his apparere potest aperte. Quid autem ad Isaac dicendum: differentia videbitur cõ sequenti. Differentia.105.

Vod crisis quartadecima diei sit fortior ea que septime: videt per Ysaac. 4. febriū dicē tem decimāquartā oibus diebus creticis t quartā oib⁹ dieb⁹ nūciatiuis dixerūt esse meliorez. Itidē: quarto secūda. i4. est dies fortis valde. Et ō fortitudine ipsi⁹ est q nō iuenit dies cui nō ꝓportionetur quartusdecim⁹ qui sit vltimus in fortitudine i iudiciis crisis t salute ipsi⁹ nedū a cōplemēto eius. Adhuc ibidē fm plurimū porismus septimus declinat a. i4. parūper. Et ū aūt porismus declinat crises ñ fiūt adeo fortes q ipse in vehemētioribꝰ accidūt porismis dña priori: t in sermonib⁹ iudicatiis vniuersis. Amplius cū actus actiuoꝝ fint in patiēte t dispositio tūc erit fortior actio qñ materia erit magis disposita. hoc aūt euenit i. i4. cū tēpus interceſſerit lōgum a ꝓncipio vsqz ad crisim qō necessariū est in qualibet actione t materiei dispōne: ſecūdo de cā. Et ti: Cum indicatio fit signū preuiū ad crisim fortioris idicatiue fortior dz esse cretica. sed fortior indicatio est decime quarte q̄z septime q. i4. indicat septia: Ysaac febriū quarto. Quod demōstrat qñ tm debet esse spacij ab indicatiua vsqz ad iudicatiuā quantū fuit a principio egritudinis vsqz ad ipsius mediū. Mediās vero est septima decimequarte nō aūt vndecima cum decimequarte fit propingor q̄z morbi principio. septima Vo fortior est quarta cuz materia fit tunc magis mobilis: fitqz luna iam in quadre secūde initio t non in medio prime velut in quarta euenit die. Rursus illud est fortius quod in plura pōt eo quod in pauciora. dies aūt. i4. in plura pōt: q̄z plurimas. n. creticat egritudines cum ipsa ꝓnuncietur absolute cretica. In ea ēt plures materie conueniunt iudicature Galien. Egritudines acute mouent lune motu sicut cronice solis motu: creticoꝝ tertio t centiloquio. Sz in die decimaq̄rta cuz luna duas ptranſiuerit quadras in aſpectu fit oppositionis a loco in quo in morbi fuerat exordio. hic aūt aſpectus pfecte ponitur inimicitie t pugne. In septima aūt cum solum vnam quadrā pambulaucrit in aſpectū deuenit quaternuz inimicitie t ☽rietatis mediocris solum. Vbi aūt fortior pugna imensior expectat victoria. Itidē: aut ē fortior septimus decimoq̄rto q ꝓpingor principio egritudinis t fic. 27. esset fortior. 34. t. 34. 40. quod nō dt vel rōne aſpectus lune quod ostensum contingere. itaqz decimequarte crisis vigorosior ea que septime. Huius aūt opposituz cōiter seruatur quod etiā rōne monstrat: qñ aphoris. quarta. que in paribꝰ iudicantur diebus districta sunt t amica conuersioni. septimus aūt est impar: decimusquartus vero par. Itidē: dictū est crisim fieri vehementiori porismo: sz in septima bis vehementior intcruenit q̄z in decima quarta q impares fortiores sūt paribus: dña priori vnde quarto re. a. Oz maxime numeꝝ imparem vereri q bi dies repentes facunt laborantes: q̄re tertio creticoꝝ. Crisis fit plurimū in acutis egritudinibus in iparibus: in cronicis autem in paribus. Amplius crisis accidit maxime decursu lune per signa. Cuius actio grandis est in crisi. In septima Vo ☽rietas interuenit oimoda cum luna vt dictum perueniat ad principium sequentis quadre vbi in duabus q̄litatibus reperitur oppositio: sicut si ea fuerit in principio arietis calidi t sicci cum morbus initiauit. Quidem ad finem perueniet septime diei ad cancri frigidi t bu. concurrit exordium. In termino autez ꝛr te peruenie t ad libram calidam t bu. concordantez cum ariete in qualitate actiua vt caliditate. Septimus igitur fortior in creticādo decimoq̄rto. Propter primuz vero sciendum q quid sit crisis quidqz dies t quid dies cretica differentijs ostensum imediate precedentibus. Propter fm quidem sciēduz quosdam diriſſe crisim septime fore fortiorem eo q i ipsa terminatur tertiana que fortem recipit creticationem ꝓpter motuz ipsius vehementez. Et q in septima fit fortior porismus. Alie vero materie simplices t cōmixte fortiores faciunt crisim in decimaq̄rta Sed suſpectus t inarticulatus reddit hic sermo qñ tertiana interpolata vt illa que vera nuncupatur tertiana crisim facit in decimaq̄rta t non in septima. vñ Hip. Tertiana vera in septem ꝓdis iudicatur longissima. septem aūt ꝓdi. i4. inducūt dies eo q quā tum continua agit in vna die tm interpolata in vno ꝓodo. Adhuc febres sanguinee quaꝝ crisis est vehemens in septima terminant non paꝝ. Rursus auctores simplr ꝓferunt septimaz cē fortiorem in crisi decimaq̄rta. Quidam Vo ꝓtulerunt decimāquartam fortiorem eo q luna aſpectu conſpicitur oppoſito loco initij morbi. sed qd de hoc apparebit et dicendis

Propter tertium Vo sciendū primo q crisis septime fortior est illa que decimequarte. Et dcinceps varietas attendatur dieꝝ creticoꝝ. Propter primū huius sciendum q per fortiorem crisim duo possumus intelligere: vel crisim sepius emergentē i tali die vt illud dicatur fortius quod in plura potest. t sic fortassis crisis decimeq̄rte fortior existit crisi septime cum pluries occurrat in ea: t maxime in regionibus frioribus tpata t in corporibus ociosis fruentib⁹ copiose alimento: qualia sunt hodie corpora plurima. Naturalia. n. cum arte pulmentaria delectationem machināte tpe non sufficiunt pñti. Eti. Decimaq̄rta est tps vtcunqz medius in quo concedunt materie calide cum frigidis. Hunc tamen intellectum accepto non multū: sz ꝓprius crisis dicetur fortior eo q conditiones ser p̄dicte pfecte crisis veri⁹ t completi⁹ reperiant in ipsa q̄z in reliqua aliaꝝ. vnde creticoꝝ ꝓmo. Vidimus in septima fieri crisim multotiēs t fuit cū hoc cōpleta certa salua manifesta indicata t ad benignū mutata. Et post quedam subdit. Jō diri q p̄cedens oēs dies ē septimus: t nō significo q ipse sit dies antecedēs in numero neqz in cōsecutōne ordinis dieꝝ. veꝝ significo q ipse est antecedens in virtute t nobilitate qm̄ in ipso cōsumūtur egritudines consumptione perfecta certa laudabili salua manifesta iudicata. Et ēt in sexta consumūtur egritudines sz nō ficut in septima: qm̄ hic assimilatur regi indultori eis quos vincit. sexta Vo tyrāno gratulanti in effusione sanguis. Huius ēt plationis septime recordat i fo ita. Fortior dieꝝ crisis est septima t ipsius indicatiua ē quarta. Amplius Almansor decimo. Septim⁹ dies oibus diebus creticis sua malitia t bonitate supior existit qui fere diei sexto contrarius est. decimus quartus aūt dies creticus est t est a septimo secūdus vnde theo. io. Oibus ꝓferendus est dies septim⁹ et post ipm decimusquartus. Adhuc Ysaac q̄rto febriū Laudabiliores ac certiores dieꝝ dicimus esse septimū t decimūquartū. A. vero. Dies septimus est dies fortis valde t indicat ipsum quartus. Et licet vt

ſeptimus ponatur in ꝑmo ordine ſuperiori. Rurſus poſt illuſtriū medicoꝝ auctoritates monſtrat̄ ratōne qz criſis illa fortior in qua pfectiꝰ reperiunt̄ ea q̄ ad fortitudinē criſis exp̄etunt̄. Nec aūt eſt ſeptima. qō oſtendit̄: qm̄ i ipſa eſt fortior vt cōiter dicere virtus cū nō morbi mora ſic vt in decimaq̄rta iaceat fatigata. Materia ēt que in ſeptima mouet̄ eſt maior calidior acutior ⁊ mobilior: ⁊ dies ſeptimus propinqor exordior egritudinis q̄z decimusquartus. Quāto. n. plus criſes ꝓtendunt̄ a ꝓncipio egritudinis debilitātur ampliꝰ vt i longa: ceu oſtenſum vt fiant criſes ꝓtenſione vñ quarto ſecunda: Quāto magis ꝓtenditur tanto debilitatur iudiciū Eſt ⁊ ipreſſio lune tunc fortior: qz in ſignis duabꝰ fit qualitatibꝰ vt tactū mt̄ totiens ſibi oppoſitis. Aut ſi vnis ſolum eſt ſemꝑ in actiuis fortioribꝰ exiſtentibus paſſiuis oppoſitio vt aries cancro opponit̄ in duabus qualitatibꝰ Thaurus leoni in actiuis: Gemini virgini in vtriſq;. Cū aūt luna eſt in ꝓncipio quadre tertie ſicut in fine diei decimequarte: nō eſt oppoſitio ſignoꝝ niſi in vnis q̄litatibus pura in paſſiuis: vt aries libre tm̄ i ſicco cōtrariat̄ ⁊ humido cū ſint ambo calidi. Thaurus ſilr ſcorpioni opponit̄ in paſſiuis cōueniens in actiuis: vterq;. n. frigidus ⁊ ſilr gemini cū ſagittario. Et in reliquis eodē modo. Eſt ēt in ſeptima aſpectus quaternus qui medie inimicitie ⁊ ꝯrietatis exiſtit. Sed i4. eſt aſpectus oppoſitionis fortior reputatus q̄rto cū ſit ꝓfecte inimicitie ⁊ oppugnationiſ: vñ vt ſic fortior eſſet criſis decimeq̄rte illa q̄ ſeptime. Sꝫ ſignorum contrarietas q̄ inuenitur in ſeptima: non autem ſic in decimaq̄rta ꝯiuncta cum aſpectu q̄rto fortaſſis vincit aſpectū oppoſitōiſ pret̄ alia ex pte nāe pticularis ⁊ māe ꝯſiderata: hec āt ſunt q̄ criſim fortificant i que ꝯcidūt die. Rurſus illa ē fortior criſis que vehementiꝰ ⁊ pluriū materierū terminat ⁊ concidat egritudines apparēs iā ex dictis. bmōi aūt eſt ſeptimus nā febres tertiane cōtinue ac cauſones in ipſo terminant̄ cū tūc eracuat̄ motus nō aūt in. i4. Silr plurime interpolaraꝝ ſepiꝰ geſcunt in q̄tuor poriſmis qui in diē ꝯcurrunt ſeptimū. Ff ebris ēt ſanguinea cuius ſubtile ꝯuertit̄ in colerā ⁊ groſſum in melam: dria 89. mouebit̄ in ſeptimo cū p tertiū exagitetur colera Quartana ēt exagitat̄ i ſeptimo: nō aūt in. i4. ſed in ſ;. Miſcent̄ ēt materie frigide cū calidis terminatu/ris ante ſeptimā q̄ frigido bebetāte creticant̄ in ſeptimo itaq; ſ; concludere ⁊ ꝓprie inclinatibus tēperatis ⁊ calidis ⁊ regimine corpoꝝ concedenti criſim ſeptime fore fortiorē criſi decimeq̄rte. Propter ſecundū huiꝰ ſciendū q⁹ dies cretici vident̄ q̄druplicit variari ꝓmo qdē rōne frequētis ac rare contingētie i ꝑoꝝ: ſcdo futuri q̄ in ipſis ꝓtendit̄: tertio ex parte bonitatis criſis ⁊ malitie: quarto debilitatis ⁊ Vtutis illoꝝ. Primo qdē qm̄ dies ſunt in qbus frequenter fit criſis ⁊ qdā in ordine ſūt ꝓmo ceu ſeptimus ⁊. i4. quidā in ſecundo ſicut vndecimus ⁊ vigeſimꝰ. alij i tertio vt quartus ⁊ decimꝰ ſeptimꝰ ⁊ vigeſimus ſꝑmꝰ In q̄rto Vo tertiꝰ q̄ntus decimꝰ ⁊ decimus octauus Nōnulli Vo ſunt in qbus fere nūq̄ fit criſis. vñ creticoꝝ ꝓmo: In die. i2. ⁊. 6. nōnidi aliquēvnq̄ cui ad nenerit criſis; in qbuſdā Vo fit ſed raro. Et hoc ſilr quadrupliciter dr̄: qz in primo quidez ordine eſt duodecimus ⁊ ſextus In ſecundo octauus In tertio. i6. In quarto. i9. Maliabbaſ. Aliter Vo Ba. ordiaret ꝓmitteret. n. i2. ⁊. i6. ⁊ nō ſertū neq; octauū. Nox Vo omniū medij in frequentia ⁊ raritate eſt tredecimus ⁊ decimuſquintus vigeſimuſquartus ⁊ vegeſimuſſeptimus. vnde quarto ſcdo: Dicrum creticoꝝ quidā ſupiorem obtinent ordinem ceu ſeptimus vigeſimusprimus decimuſquartus decimuſſeptimus ⁊ vigeſimus. Quidam ſunt intercadentes in medio ſicut octauus quintus ſextus tredecimus. Tertiꝰ quidem ⁊ quintus continent quartū. In tertio. n. ⁊ qnto non ſit criſis rōne motus lune ſed magis propter quartū. vnde tertijs creticoꝝ ⁊ criſiuꝫ: Nō fit criſis propter reuolutionē lune in tertio ⁊ quinto: ſed accidit aut quia criſis preparata vt fiat in die quarto antecedit ⁊ fit in tertio propter prauitatē poriſmi aut propter quod natura laraꝝ ⁊ non ſtimulat ipam aliquid in quarto: quare pauſat deinde mouet̄ in die quinto Sunt ⁊ minime cretici vt neq; intētione prima neq; ſecunda primus ſecundus decimus duodecimus ⁊ decimuſnonus ⁊ ſexdecimus. Ex parte quidez futuri quod in ipſis ꝓtenditur: quoniam quartus eſt indicatiuus primus ſalutem denuncians in ſeptimo. Si laudabilia precceſſerūt ſigna. Si aūt oppoſitū mortē ſeptimus aūt indicat criſim in vndecima. vndecimꝰ in decimaquarta: decimuſſeptimus in vigeſima: iuꝝ illud: Septimā quarta manifeſtat. Ratione quidez bonitatis ⁊ malitie criſis: quoniā hi ceteros ꝓcellūt in bonitate vt ſeptimus qui cunctis vt dictū exrtat ꝓlatus: poſt quē decimuſquartus. poſt quos ponitur vndecimus ⁊ vigeſimus ſub his locat̄ poſt quē decimuſſeptimꝰ: deinde vndecimus: deinde vigeſimuſꝑmus poſt quos omnes ponit̄ trigeſimus. Dies Vo in quibus criſis euenit mala ſunt ſextus octauuſ duodecimus decimus ſexdecimus ⁊ decimuſoctauꝰ. vñ A. Meliores ſunt ſeptimus ⁊ decimuſquartuſ poſt quos ē vndecimꝰ decimuſſeptimus ⁊ vigeſimꝰ: deinde q̄ntꝰ: poſtea q̄rtus deinde nonus poſtea tredecimus. Ex parte qdē fortitudis ⁊ debilitatis eoꝝ qdā nāq; ſupputant̄ diebꝰ quaternis vt ſeptimus q̄rtus vndecimus decimuſquartꝰ decimuſſeptimus ⁊ vigeſimus ficq; ꝓtendit̄ donec ad q̄drageſimū perueniat Quaterni tm̄ viles ſūt vltra vigeſimū poſt vigeſimū Vo fit fortitudo i ſeptenis vt vigeſimuſſeptimꝰ ⁊ trigeſimꝰ q̄rtus: deinde q̄drageſimꝰ. deinde currit i vicenos vt ſeragefima poſtea octuageſima. deinde trāſit p duos vicenos in centeſimū vigeſimū. Et deinceps cōputatio nō currit p dies ſed per menſes ⁊ annos: creticoꝝ. 2. quarto tm̄ ſcda centeſimus annumerat̄. Noſce quoq; q⁹ ſunt alig dierū infra vigeſimuꝫ in quibꝰ mox ſoluit̄ egritudo ⁊ alij in quibus tardius Primi ſiquidem vt tertius quartus quintus ſextus ſeptimus nonus vndecimus decimuſquartus decimuſoctauus ⁊ vigeſimus. Secundi autem octauus decimus duodecimꝰ ſexdecimꝰ ⁊ decimuſnonꝰ. Tredecimꝰ Vo extremis prioꝝ attinet ſcdis vtcūq; creticoꝝ ꝓmo. Relicti ſūt aūt ꝓmꝰ ⁊ ſcds tanq̄ iprope cretici. Sꝫ i errore ſubſcribētis mirandū q̄re qndecimus omittit̄ cū ſit creticus aut hoꝝ medi⁹ audit̄ oio Si aūt ꝓdicta debeāt verificari opus ē nullū errorez laborantem incurrere. Circa ꝑdicta contingit de quarta die dubitare q⁹ poſita eſt inter dies in quibus ſepe erit criſis. vnde tertio criſiuꝫ ⁊ quarto ꝓma ponitur ꝙnocba multotiens facere criſim in quarta. Cuius oppoſitū tertio criſium exꝑmit̄ cum quarto ſe

cunda q; Archigenes bis fac tã se per totã vitaz suaz vidisse crisiz ꝓfitetur in q̃rta: ego ℣o vsqz nũc semꝫ Dicendũ q; egritudines sũt duplices. quedã nanqz sũt ℘tinue ℘cluse vt synoche dicte. Ac qz tales exacerbatõe non exacuũtur ed tote sũt vnus porisimus ⁊ in q̃rta beneficiũ a luna suscipiũt in ipsa creticãtur ꝯplurime. Sũt ⁊ alie ℘tinue seu iterpolatim ꝑ tertiam diẽ incitate ⁊ be nó faciũt nisi rarissime crisiz i q̃rta cũ tunc nó porisment aut nõ excitent in amplius. Mã crisis vt dcm̃ oz in porisino concurrere vehemẽtiozi. Notandũ ẽt q; in dic serta fit crisis qñqz plurimũ praua cũ hic dies apud Ba. tyrãno assimiletur: cen septimus regi. Accidit aũt vel qz luna cursu velox pertingens ad finez quadre ser diez spacio. Aut qz egritudo motu ꝓcedit pari talr vt negoz hora pio di in serto cõcidat die magis: nõ qdem ita in secũda ⁊ quarta: qz ℣tus adhuc fortis. Aut fit ꝓticipando ℣tute dici septime cũ porissimus fuerit seruus antici/pãs irritata natura vel extrinsecus ipsam stimulante errore. Est tñ ad salutez qñqz sicut septimus ad'mozte lz rarius eã consequar ℘secutõe ꝓfecta. Propt q̃rtum qdem ad primũ dõm q; Isaac opponendo id ꝓtulit. vnde ait soluẽs q; impares lz sint ℘nientes nãlr diei cretice pares tamẽ sũt ei accidẽtalr qz si crisis incipiat in tredecima die nã suam complebit ac/tõem in decimaq̃rta. vnde ⁊ crisis in ea computabit qz actionis cõplementum in ipsa oñditur. Silr i tertio natura eius incipit operatõem ⁊ in quarto finit illm. Et confirmatur qz motus sumit nomen ⁊ spẽm a termino ad quem phy. qnto ⁊ secũdo de aima. Jnsium fit vnũqdqz a fine appellari. Mlaz exitus actaꝑbat cum sit cãrum cã. Sic igitur decimeq̃rte non est tantus vigoz indicij per se: verus per aliud puta per tredecimã. vnde subdit ꝓinde bene ordinauerũt creticas dies qz cum viderent parẽ non eẽ cretionem ex actione nature sed accidentaliter ex apparitione operationis eius in eo complete conuersi sunt ad imparem ⁊ dixerũt ipm pari eẽ dignioꝛẽ. Vult itaqz Isaac q; impares sint cretici per se: pares ũt p accidẽs: quod ex Hippocratis sumpsit quã premisit auctoritate q; ipares fortiores sunt paribus. sensit. n. imparem fortiorẽ pari: eo q; impar iparem in se cõtineat et paré: qd dicit Hippocratẽ in auctoritate ꝓdicta mõstrasse. Aut pytagoricis acgeuit volentibus iparez nãm obtinere masculi ⁊ forme cuius est actio: parem ℣o femelle ac mãe cuius ẽ passio. Sz calumniã non puam vr dcm̃ Isaac pati: qz aut apparuit in crisi concurrit ⁊ nã huiꝰmoi inferioꝛ regitiua cũ mã ⁊ ambitꝰ superioꝛ ⁊ ꝓprie luna. Jaz ℣o dcm̃ q; ℣tus fortioꝛ fortiorem cãt crisim. hoc qdem cuenit in quarta ⁊ in decimaq̃rta põt sepius contingere regimine applicato conueniẽti. Materia ẽt vt plurimũ est multa agitabilis calida ⁊ ꝓprie in quarta. Sũt ⁊ egritudines continue concluse quaz materie vniformiter fine exacutõe mouentur vt nõ magis pari q̃z impari exacerbẽt die ceu febris sanguinea quod luna in decimoquarto in oppositionis facta ẽ aspectu in crudelicatione fortiori. Jn quarta ℣o super medietatem quadre fm q; signifer fuerit per angelos almuthemõ p̃ritus. Cum autem talia occurrant in q̃rta ⁊ in decimaq̃rta magis q̃z in qnta vel serta vel tredecima: in his amplꝰ ꝑ se erit crisis q̃z in illis. Et neqz sermo Hippocratis vt vr est accipiendus vez contingens vt in pluribꝰ: ne qz ẽt per numeros arithmeticos nãlia habent ꝓbari cum ipsi nõ causent illa: sicut in plerisqz Ar. ꝺẽnat pythagorã ponẽtẽ numez substantiaz ⁊ aliozuz sore cãm: eo q; ignorauit distinguere inter vnũ quod cõuertit cũ ente ⁊ vnũ qõ numez principiat. Estimauit enim q; vnũ qõ nũeri extat principiũ sore cãm entium putãs ex ipso res fieri sicut ex vnitate cõstituit nũerꝰ vñ tertio creticoz. Ego multotiẽs rememoroz pythagore ⁊ miroz de eo qz fuit vir sapiens ⁊ placuit ei vt diceret in nũeris qz cõsequũt ex ℣tute sua. Sz nõ ẽ hic locus disputãdi cũ eo q; defipit. Vñ alr vt per interemptõem dicẽdũ: qm̃ sophiste in sui gõne falsum supponũt cũ oñsum sit septimã sore sortiorem decia/quarta. Ad aliud dõm q;. A. comparat die decimũ q̃rtũ ad reliquos dies alios extra septimã ⁊ maxime ad subseq̃ntes ipsaz qõ apparet qz iam locutus fuerat de septima. Vel qz itellexit decimãquartã fortiorẽ eo q; plures in ea ℘tingãt crises: ⁊ ꝓprie in locis a coꝛpibꝰ pretactis. Aut fortassis habuit respectũ ad oppositõis aspectũ in decimaq̃rta cõcidentẽ fortioꝛẽ q̃rto cadentẽ in septima. Ad aliud dõm q; porismus septime nõ declinat a porismo decimeq̃rte simpliciter ymo extollit sup ipm. Sz fm qd ceu in egritudine cõclusa in qua nõ ꝓcipit exacerbatio vlla. Ad aliud dicendũ q; mã non ẽ magis disposita i decimaq̃rta q̃z i septima habita ℘sideratõe ad mãz diei septime ẽ disponibilis est leuiter ⁊ ad materiã decimeq̃rte difficile coaptabilẽ ⁊ plurimũ illa resistentẽ. Et ad ℣tutez q̃ fortioꝛ cõiter repitur in septima q̃z in decimaq̃rta ac ad alia declarata. Forte nãqz agens in breui ipe aget qõ debile in longo: de simplici q̃rto. Ad aliud dõm q; diez qdam sunt iudicatiui ꝓprie finespti manaz puta septima decimaq̃rta ⁊ vigesima seu vigesimaprima: qdam vero indicatiui sicut q̃rta vnde cima decimaseptima vel decimaoctaua: appens creticoz tertio ⁊ in centilogo. nihilominus q; sunt iudicatiui fm qd pñt eẽ indicatiui. Et indicatiui indicatiui. vnde septima nõ est simplr ⁊ ꝓprie indicatiua decimeq̃rte: sed fm qd magis. Et iõ ait Isaac. Si materia fuerit grossioꝛ ⁊ grauioꝛ: significatio erit expectanda in septima ⁊ crisis in decimaq̃rta. Cũ. n. materia talis existit significatõis eius ꝓlongent vsqz in septimã ita vt nequeat natura suam complere actionem nisi in alia septima que erit decimaq̃rta dies cũ illa: qõ si dicat debere indicatiuã mediare tps morbi qõ de decimaq̃rta facit septima. Dicẽdũ hoc itelligendũ de fere ⁊ simplr indicatiuis q̃lis est. 4. ad. 7. ⁊. xi. ad. 14. Dõm ẽt q; luna fm fines q̃rtaruz nõ bz ꝓprie indicare sed magis iudicare vel idicare ieli fi bi fm quartaz media. Ad aliud qd dõm iam apparuit. Ad aliud silr qd dõm monstratũ. nam oppositio signoz maioꝛ est in fine diei septime q̃z decimeq̃rte. Et aspectꝰ quartꝰ excellit aspectũ oppositõis in decimaq̃rta vehemẽtioꝛe illicente in signis diuersitate Sũt ⁊ alia põstensa hic crisim septime vigorare. Ad aliud dõm q; secꝰ est ⁊ sqz ad vigesimã q̃z vltra vsqz ad q̃dragesimã cũ vsqz ad vigesimã fiat cõputatio ꝑ q̃ternos: vltra ℣o ipsaz ꝑ septenos ⁊ reliquos põstẽ sos. adhuc istabis qz vigesima fortioꝛ decimaseptima ⁊ decimaq̃rta vndecima: nisi morꝰ occurrat mãe triduane. Propter qõ dõm q; septia ẽ fortioꝛ qz vt declaratũ oẽs cãe fortiores crisis i ipa ℘pletꝰ ℘currũt q̃z i alijs: nec sufficit diuisiz ex vna cãrum iferre: imo

cõmittit cõsequens magis. Quid etiam ad alteram partẽ quesiti dicendũ apparuit. Ad scõm tamen dicendũ fm Ba. q; ille aphoriſ. falsus ẽ neq; Hippocraticus cũ in ꝓnosticis ⁊ epidimia oppositũ senserit vnde Cornelius celsus: Antiqui cibabant in die pari leuioribus. q. accessionibus instãtibus adeo vt hip. si septima die febris desijsset recidiuã timere sit solliciatus. id aũt Asclepiades iure vt vanuz repudiauit. Aut dicenduz sermonẽ verificari in die ꝑiter pari q̃ magis. Cuius diuisio ꝑ mediata vsq; ad vnitates ꝑuenit duas. Et ad vnuz q̃cq̃d dicaſ est sermonẽ Hippocratis verificari vt ad multum. In epidimijs eni dictum ipares paribus fortiores existere. Sic igiſ hippocrates hos cõparat dies adinuicẽ penes laudabiliorẽ crisim minusue laudantium. Dria. 106.

Wod computatio cretica facienda sit nõ a die partus sed a ꝓncipio febris in pariente monſtraſ q⁊ si nõ Ꝯputaſ er febre ⁊ non nisi er pte illud est error: quarto sc̃da. Amplius ꝓncipiuz computationis suscipiendũ est a principio morbi propter quẽ crisis expectaſ qualis est febris. Sed i die ꝑtus nõduz est egritudo aut febris cum cã antecedẽs non adhuc trãsuerit in Ꝯiunctam. Rursus ab eo q̃d nãle existit non est sumẽduz Ꝯputationis initiuz: verũ ab eo q̃d non nãle cũ iam qd morbiferuz existat. Partus vero nãlis quod ostendiſ ex fine ipsius naturali velut est fetuz generatum esse. Illud est. n. naturale cuius finis ⁊ terminus est naturalis. Adhuc in parte nõ videſ esse egritudo cuz par ẽtiuz non ledant opationes sensibilius quẽadmodum apud tartaros reperiſ precipue. Eti: Ita partus vĩ se habere ad egritudinem post tẽs sibi supenientẽ ficut dispositio: q̃rto ꝑma almelilatu antecedens febrez ⁊ ꝑmo creticoꝝ: hec aũt est in qua sunt laritudo: dolor corporis alices ossitationes nausea ⁊ hmõi. sed ab hmõi dispositione ꝓcedente non ponunt computationẽ ꝓncipij egritudinis fieri sed a febre. Et confirmaſ per Ba. tertio ꝓnostiꝯ: scribentem inceptionẽ sanitatis non esse suscipiendam a die in quo febrit infirmus veruz a die i quo accidit cũ rigore febris: vz in quo ipsa fortior efficitur manifestius q̃z prius ⁊ gratuitas fiĩ ꝑ dolore accidit insu mo. Si igiſ in sanatione ita multo deniq; ãplius cum hec magis sint sibi conuenientia febris ⁊ cui⁹cuz rigore euacuatio. Principiuz itaq; non computabiſ a die partus sed a febre tm̃. Contrariuz quoq; hmõi vĩ sentiri: ꝓnosti. tertio: decimo theorice: ⁊ collz q̃rto. Adhuc principium egritudinis sumenduz est a tẽpore quo occurrit egritudo: hoc autem in partu. preter nanq; alias passiones dicendas solutio continuitatis aut iuncturaꝝ separatio grandis superuenit vnde tertio vigesimaprima. Quãdo separaſ fetus aperitur matrix apertione tali cuius similẽ efficere non valet in suo simili. Necessarium est. n. vt seperarentur iuncture quedã ⁊ sustẽtenſ adiutorio dei excelsi. Amplius principium egritudinis accipiſ creticoꝝ primo a tpe quo morbus incipit inceptione manifesta ⁊ quãdo cogitur infirmus iacere. hoc autem eucnit in partu: quare ab ipso ⁊ non a febre computatio incipienda erit. Propter primum quidem sciendum q̃ ꝑtus est fetus a matrice cuz eius mundificatione emissio. Tempus vero ipsius diuersum est a masculis ⁊ femellis: tertio vigesimaprima. Partus. n. non extendiſ in masculis vltra triginta: in femellis ℞o vltra quadraginta dies ⁊ plus parũ. Tempus aũt purgationis femelle. 42. poniſ dieb⁹ de gnãtiõe embryonis. in tãto ẽt tpe marẽ aiunt ⁊ femellã iformari. Et quo q̃dẽ apparet ꝓtem non solũ foze fetus egressionẽ verũ etiã marricis mundificationẽ. Et iõ plures leguz ꝓceperunt mulierẽ post partũ cum sit imunda tẽpluz non ingredi ne maculenſ sacra nisi mũdificatione facta. Et q⁊ imundio: reddiſ er ptu femineo q̃ masculino ficut ẽt sapit. a. ꝓcepit Moyses iudeoꝝ legiser in pentarheuco pariẽtẽ femellã non nisi post. 80. dies tẽplũ subingredi: masculũ ℞o post. 40. solũ. nõ aũt in. 30. q⁊ nãliter iterũ pp mẽstruationis stimulationẽ reddiſ imũda: ⁊ iõ trãsit ad. 40. in qbus oĩo mũdificata efficiſ. Est ⁊ ptus duplex vnus q̃dez nãlis quẽ faciliora accidentia in ipo actu comitanſ puritionis i quo ẽt sufficiẽs reddiſ purgatio ⁊ vĩr pariens in pstinã sui deducit naturã. Alter ℞o huic oppositus quẽ ⁊ opposita sequunſ accidẽtia velut ꝑter alia fluxus san. quez sequiſ debilitas ⁊ eius retentio quẽ aposlemata ⁊ febres cõcomitãſ praue ⁊ multotiens inde Ꝯsurgit exitura vẽtris iflatio ⁊ mors q̃q; Et de tali q̃dẽ partu ꝓponiſ dubitatio. Principiuz aũt vt colligiſ ex libris crisis ⁊ creticoꝝ duplex existit quoddã. n. est velut punctũ idiuisibile dictũ nunc vĩ instans a philosophis: q̃d sub medicoꝝ nõ cadit cõsideratione abhorrentiũ corpa sempiterne passionis irripere dogma: q̃d ẽt principiuz nõ nisi cogitatiõe leu estimatione ꝓcipiſ. Est ⁊ aliud ꝓncipiuz spaciũ seu ꝑticulã tpis iportãs: q̃d ⁊ duplex existit. Quoddã nãq; parui existit tpis vt vnius hore tm̃ ⁊ infra dũmodo tẽpus sufficiẽs actioni ⁊ passioni icludat q̃d ⁊ quesitũ petit. Aliud ℞o est ꝓncipium tẽpus iportans latius quod ẽt est binuz. alteꝝ q̃dẽ vnum est quatuor tẽporũ morbi velut dicunt egritudinẽ saluificrã i principium statũ augmentũ ⁊ declinationẽ sequestrari. hmõi quoq; pars ꝓncipiuz ertat imediate dictuz. Est ⁊ principiuz ꝑut iportat triuz dieꝝ spaciuz. Hmõi sigdem duo ꝓncipia velut excedentia se hñt ⁊ excessa. Aliqñ nãq; maius est ꝓncipiuz dictuz de tpe egritudinis q̃z triuz dieruz spaciũ ⁊ econtra. Deinceps quoq; notãduz in iuestigatione ꝓncipij morulaz tpis iportantis q⁊ egritudines sunt duplices. Quedã. n. sunt in quibus ꝓcedit dispõ almelilatu appellata ⁊ i his est difficilius ꝓncipiuz egritudinis statuere. tũ ꝑpter antecedẽtia synthomata verã ꝓncipij inceptionẽ occultantia. tum ẽt ꝑpter egrotantiuz dispõncs diuuei sas ac occupationes. Nõ. n. ab accubitu possumus in talibus suscipe initiũ. Quidã. n. ⁊ fortes exũtes aut occupationibus impediti vt itinerantes ⁊ hmõi qui ẽt actualiter febrientes lectum nõ petunt. Sunt ⁊ alij molles delicati quibus extrinseca suppetunt ad votum qui ⁊ anteq̃z febrẽ incurrant in lectum se ꝑsternunt. Existunt ⁊ alie egritudines statim ex sanitate siue dispõne almelilatica generate in quibus principium est facilius suscipere. In his tm̃ ⁊ in illis ꝑmis ꝓncipium egritudinis est illa hora in qua incepit febris inceptione manifesta donec coactus est infirmus iacere: creticorum primo. Quid autem sit dies quid q̃z cretica ostensum: dria. 103. Propter secunduz quoq; sciendum: pronosticorum tertio: quosdam posuisse principium computationis ab egritudine sola seu Febre post Partum solum: qui quidem negantur ibidem simpliciter tamen. Et sine causa.

Mox qdem defectus in partu innaturali apparebit ex dicendis. Et manifestaf qm̃ febris huiusmõi supueniẽs partui eis existit accidens. Et ab accidẽti nõ dz fieri cõputatio ac vlr a quacũqz cã non manifesta vex ab egritudine principaliori qz illam ad ipz vt vim bra corpus imitaf. dria. 73. Dixi aũt in partu innaturali qz si febrem post partũ contingat fieri naturalem ex malicia regimis t vlr a quacũqz cã manifesta nullo modo cõputandum a partu: sed a febre solum cuz in nullo dependeat ab eodem si pauci ẽt inter partũ t febrem interuenerint dies. Quozũdam Yo Yba sapiunt superficietenus intellecta. computatiõem solũ a partu fore accipiendã. vnde. 3. pnostico x. Secũdum hunc modũ t mulieribus crises post partus fiunt fm qnã vtiqz diem peperit aliqua quare decio theorice. Passiones que in mulieribus post partus fiunt ab ea cõputabis die in qua ptus celebraf quẽadmodũ Hippocrates imperat. t collz quarto. Debes scire q crises a principio egritudinis computantur t ẽ quãdo manifeste in principio lesio apparet excepto in muliere pariente qz in ea ab ipso partu incipere debemus cuius egritudo post partũ post tertiũ diem sensibiliter incepisset. Tantox aũt virox fmones. A. quarto secũda in meliorẽ interpretatus partem inuens computatõe suscipiendã esse: non a partu tm̃ vex t a febre cum inqt vt tactuz. Si pepit mulier deinde accidat ei febril tunc si nõ cõputetur ex febre t non nisi a partu ẽ illud error. Ex quo intelligẽti relinqtur t maxime Ytute dictionis istius nisi cõputandum fore a partu simul t a febre. Quã qdem sniam verba ẽt Ba. pnosticox tertio: arabica precipue talia possunt iportare. Oz vt sit computatio borum diex in hac egritudine a prima die in qua mulier peperit nõ a die supple tm̃ in qua inuasit eã febris qz plures cax febris inuadit in die fo t tertio post partum. Et ab istis diebus numerant medicox plures t expectant crisim. Et istud quidem non est rectum ita sed postqz numerant supple etiaz dies ab ipso die partus mulieris: in qbus Ybis idem inuitur in Ytute istius dictionis postqz. Ex greco quoqz eius huiu modi sermonẽ sic transtuli: principium computationis sit tibi non fm q mulier inceperit febrire audi solũ: quedam nãqz febrire secũda aut tertia die incipiũt post ptum a qua plures computant crisiz futurã. habẽt aũt nó ita supple quod fit computandum a die febris tm̃: sed a qua peperit computationem oz fieri diex. Propter tertiuz qdẽ cũ bis sciendum q magis computandũ est a partu t a febre vna dũmodo partus fuerit innaturalis ex cuius cõmotione consurgit egritudo t non ex errore in regimine cõmisso aut ex causa aliqua manifesta: quod qdem rõe monstratur. Ab illo enim tempore sumendũ computationis initium. in quo cã antecedens incipit sub coniuncta locari. ipsa eniz est cã imediata t conuersiua gritudinum: sed hoc est in partu. Jam enim pcones et nũcij adsunt egritudinis seu febris t si non discernantur manifeste: quod aduenit ꝓpter ereptõem vehementẽ t subitã accidentẽ in partu et grandi sepatiõe iuncture dolore anxietate t similibus. Motus eniz maior fm aris. minorem depellit t occultat iuxta illud veteris. Duox dolox tc. ꝓpter que natura concurrente cũ humoribus t spiritibus corpus iflãmaf non pax adeo q die secunda sedatis synthomatibus predictis magis febris manifestatur pamplius. Et hoc si humores eius peccantes maxime sint phlatici Phlegma. n. de die mouef in diem. Si Yo colerici extiterint apparebit sensibili9 in tertio cũ de tertio iriteſ in tertiũ colera: qm̃ non pauce manifeste febrire icipiunt subaudi die fa aut tertia fm Ba. Si autẽ fuerint humores mlici manifestabitur febres plus in q̃rto iuxta mlic motũ. Amplius ita se bz febris ꝺ ꝓ tum sibi supueniẽs sicut febris superaccidẽs apostemati qõ appet ex cãis t synthomatibus. Videf etiã sic se habere vt febris itermittens q̃tuor dies aut septem t postea superoccurrẽs qualis ẽ que decima septima terminatur aut vigesima: apparens so creticorũ. Sz in his cõputandum nõ solum a febre supueniente apostemati aut ab ipsa occurrente post quietationem eius apparentẽ vex a principio apostematis t inceptionis febris sicut sentiũt. A. t Ba. Rursus si principium egritudinis vt dem̃ fit quando inuadit egritudo respectu sanitatis aut neutralitatis almelilatice precedentis sensibilis t in quo coactus est infirmus tacere oportebit tũc principiũ egritudinis non tm̃ a febre sumere maxime cũ sit accidens partui verũ t ab ipso cũ talia cõcurrant in eo. Itidẽ si nõ cõputareſ a partu: sed solũ a febre tũc egritudines cõtingentes in partu febres cãtes velut sanguinis retentio t filia cõputationem non reciperent. Et si a febre filr computatio non fieret iã sensibilior egritudinis euẽtus computatõem nõ recipiet. Cũ igiſ b duo sint incõueniẽtia ab vtrisqz rõabilr conuincif computatõem eẽ sumendã. A quo aũt hox computatio sit magis attendenda apparebit ex consecutõe ꝓpiqui febris post partũ ꝓpter vehemẽtiora accidẽtia in ipo fcã absqz posterius errore regimis supueniẽte t elõgatione febris ab eodẽ. Si. n. primũ aderit principium sumẽdum erit a partu magis q̃ a febre. Si autẽ secũdum ecõtra adeo q quãdo multũ ꝓtelaf febris post partũ modicũ est sumẽdũ initiũ ab ipso: a febre aũt q̃plm. Quãq̃ Yba Auer. superficialia sapiãt cõputatõem sumẽdã fore a partu post trigesimuz diem egritudine ẽt superueniẽte: quod fortassis dixit olsaciẽdo sermonẽ. A. volẽtes ptum longingorem extẽdi vsqz ad. 30. dies i masculis. In femellis ãt vsqz ad 40. t vltra. Hec igiſ sunt Ytatis ꝓbabilis q̃ ex sermonibus medicox volẽtiũ dcã veteris imitari cũ difficultate t hesitatione nõ parua elicere potui. Ad cuius qdem veritatis assertõnem pleniorẽ aduertenda erit exprimẽtalis cognitio. Regule enim dierum creticox sũpte ab hippocrate t eius fidele iterpte ga. ꝓbabilitatem magis cõcludũt q̃ necessitatẽ cũ nõ parũ videam9 vt tactũ prius lec9 ꝓtigere. Propter quartum vero ad primũ quid dicendum iam appet. Ad fm dicendum per interemptionem: quoniam febris incepit iam vtcunqz. Et causa antecedẽs ducta fuit in coniunctam lz non apparuerint ꝓpter grandiores febre in partu contingentes passiones. Aut dicendum vt apparuit fm. A. q lz crises a principio egritudinis sunt computande quando in principio apparet manifeste lesio. Excipitur tamen hoc in muliere parturiente cum in ipsa a partu fit computatõis initium sumendum. Ad aliud cum dicebaf q partus est naturalis interimendum quoniam vt apparuit ptus de quo hic sermo extat inaturalis est. Et si dicatur finẽ eius vtpote fetum gignitum esse naturalem

Dicendū vt declaratū de rōne partus non solum so
re embryonis egressum: verū etiam mundificatōem
matricis. Aut q̄q̄ fit naturalis fetui: mulieri tamē
ex passionibus ab ipsa contingētibus innaturalis exi
stit. Ad aliud dōm hoc fortassis verificari vtrūq; in
partu naturali: nō aūt in innaturali cuj egritudines
consequanť enarrate prius. Ad aliud dicendū nō si
militer se habere almelulatu ad febrē vt ptum ad eam
dem. In partu.n. sensibilius leduńť opationes q̄j i
ipso. Et iō potius ab eo sumendū ꝯputationis initiū
t non almelulatu. Ad huius confirmationē mihi dif
ficilē dicendū ga. apparenti saltem aduersari Hippo
cratis orationi tali enti: Supintendere ergo oportet
principiū exsenationis future estimatū a die qua plu
rimū homo febrit: aut q̄n ipm rigor iuasit. Cum.n.
Hippocrates primū diē febricitationis cōsiderare p̄
cepit t rigoris Ba. nō hunc exponit: verū diē vt ap
paruit exfortiationis febris t rigoris t apitionis sen
sibilioris. Sermo quoq; fortassis cōfirmať. Hippo
cratis q̄n. a. tertio decima vbi sermonē p̄tactū in
ducit Hippocratis hanc ꝯsiderationē exfortiationis
febris non aduertit: imo simplr magis vī asserere sa
niosītates quasdaj raro tamen terminari in septio:
pluries aūt vigesimo quadragesimo t sexagesimo.
Adhuc ex Ba. scdo recolligitur acutoꝝ cōputandū
fore non solū ab exfortiatione manifestiori febris t ri
goris: vel etiā ab ipsius diei saniatōnis initio. Pro
pter qd̄ forte supplendus est fmo Ba. pnosti.j.cū
particula tm̄ aut solum aduerbiali ita vt intēdať vtri
q;. Auctoritates quoq; t rōnes ptis aduerse cōce
dańť put conanť ostendere egritudinis principiuj a
partu fore suscipiendū: que tm̄ put exposite sunt non
negāt initiū esse sumendū a febre. Ad aliud dicendū
q̄ljs egritudines cōtingant i partu: nihilominus ma
nifestanť t aduenient scda die ante tertiam precipue
post ipsum. vnde ab eis principium est cōputationis
assumendum. Ad aliud dicendum q̄ljs probet com-
putationem suscipiendā fore a partu non tamen ne-
gat quin a febre vt declaratum sumatur partui super
occurrente. Differentia.107.

Quod mors in morbi declinatione cōtingat
monstrať per.a. collj tertio id dicentē. Ad
huc quarto scda. Est mors facta in declina-
tione pauca rara t plurimū eius est in declinatione p
ticulari t non vli. Continget itaq; interdum in vli:
ljs q̄ multuj in particulari eueniat declinatōe. t post
quedam subdit. Et morit multotiens aliquis ex va
riolis in declinatione. Et i. confirmať rōne sicut.n.
se bj in tpe particulari ita vī in tempore ptigere vli:
eo q̄ vle elicitur t consurgit ex particulari: posterio
rum scdo. sed in declinatione particulari fit mors.
Amplius contingit mori vt dicunt in declinatione p
ticulari: ergo in vli quia hec particularis poterit cō
tineri t cōscidere simul cum vli. Et fulcitur: quoniā
somnus in declinatione porismi nocens est ad mor-
tem dria subsequenti. Sed talis declinatio concidit
cum vli. In quolibet.n. tpe vniuersalium porismi
sua quatuor seruant tempora. Rursus motus mate
rie t per consequens temporum distinctio dependet
dria. 104. a motu materie t lune sed in declinatione
stante: quia materia vincitur t expellitur continget
lunam alicui applicari infortune propter quam inen
ta natura adhuc debilitata continget mori. Adhuc
morbus t natura sunt sicut duo pugiles adinuicem
duellantes. xi. terapeutice. In bis aūtē sic euenit q̄n
q; ꝑ vno declinato t superato continget altex inte
rire. Quis igiť in declinatione mori poterit etiā vni
uersali. Oppositum huius sentiť tertio crisium t p̄-
mo creticoꝝ: cum oi fere medicoꝝ cetu. vnde Ysaac
febriū quarto: Mors non euenit nisi in tribus mor-
bi temporibus: in initio vj augmento t statu. In d̄
clinatione vero impossibile quia declinatio non ē ni
si cum crisis fuerit laudabilis. Galin: Mors acci-
dit ex morbo dissoluente naturaj. In illo igitur tem
pore in quo dissolutio erit intensior mortē inducet.
Hoc aūt erit in ceteris temporibus p̄cedentibus de
clinationē t maxime in statu: remissior vero in decli
natione sicut nomen importat nullus itaq; in decli-
natione morieť. Propter primū qdē sciendum q̄
mors est extinctio caloris innati oimoda libro d̄ mor
te. Sed q; declinatio est vnū de quatuor temporib⁹
morbū integrantibus ideo videndū qd vt ipsius tē
pus. Est aūt quedā mensura motus in qua gs ad sa
lutem perducit vel ad mortē. Sub hoc quoq; parti
cularia continenť morbi tpa omnē ambitū cōplectē
tia que numerositate inter se differunt fm q̄ fuerint
morbi salubris aut mortalis tempora. Quatuor.n.
sunt tpa morbi a qbus ꝯtingit euadere p̄ncipiū aug
mentū status t declinatio vt dictum prius. Omne
nāq; qd̄ fit p̄ncipiū suscipit t per augmentū in statuj
venicns tendit tandem in finē vt ex vincentiū ostēdit
p̄cessu. Quādo aūt morbus fuerit mortalis vipluri
mum bj tria tēpora cuj mors euenit magis in statu:
interduj vero duo: aliquando quandoq; vnū nunq̄
vero quatuor. Sunt t tēpora duplicia. quedā nan-
q; vniuersalia ꝯ vt morbuj totuj integrantia nonnul-
la particularia vt porissimū constituentia. Quoticns āt
p̄ncipiū dicať ostensuj ante. est siquidem principiuj
morbi hora qua egritudo cōsurgit manifeste in actū
t calor prefocať innatus a materia submersa in mem
bro quo aliquod non apparet signum maturationis
vel eius oppositū nil.n. natura in materia morbi ma
ni este adhuc fuit operata. Sed augmentū est tēpus
in quo caliditas expanditur innata t mouet ad resi-
stendū morbo manifeste t signa digestionis aut eius
apparent ꝯraria. In ipso.n. virtus morbi inualescit
t patientis debilitas augmentať decimo theorice qd̄
in morbis euenit marie versutis. Status vero est tē
pus in quo vehemēs fit pugna inter mām t morbuj
Est t fm Ba. cū labores t accidentia intenduntur.
Et in ipso apparet victoria vnius super alterū t ma
turationis vel eius contrarij cōpleť vestigiū. Et de-
clinatio est hora qua calor innatus materie dūatur
t vincit eā. vnde aui. Natura est fortificata super hu
morē t illum vincit t expellitur victa morbi materia
Ex bis aūt horax descriptionibus innuiť earuj du-
plicez fore distinctionē. vnā quidē penes accidentia
alterā vero iuxta digestionē materie aut eius oppositum. Equidez in pluribus egritudinū concediť ap-
parenter t simul hec dupler distinctio. In qbusdaj
quoq; distinctio fm accidētia occultať sicut in febri-
bus sanguinis synochis appellatis. In nāq; aut in
augmēto videnť solū vt augmasticus aut in declina
tione vt epimasticus vel in statu oio sicut homoten⁹
Et iō fm diuersitatē materie in eis distinguuntur tē
pora soluj. Interduj vero vna temporuj distinctio

altera precedit vt in apatibus ⁊ ppie pectoris. In q bus tñ fm accidentia ꝯsiderata ꝓcedūt ipsa fz māz sumpta appebit ēt dria. i54. ⁊ pa ℣opticularia disti guūtur penes accūtia: nō aūt digōnis vel indigōnis māe cum in toto principio sit idigesta: in statu ℣o di gesta. Sicut. n. in principio vniuersali calor ꝯbitur ℣sus eius principiū ⁊ nōdum appet pugna manife sta: sic ⁊ in principio euenit porismi. Et sīr alia ipa pticularia ita vniuersalib⁹ ꝓportionātur. Ex his igi tur appet q̄ est declinatio duplex. vna qdē vniuersa lis in tpe cueniens vī. Altera vero pticularis vt q̄ porismi Propter fm vero sciendū q̄ qdam volu erūt distinguere declinatōem duplicem vnā quidez verā in qua nō ꝓtingit mori: ⁊ nō veram appentem i qua euenit. sed hi q̄ simplex magis diuidunt. Neqz ēt in declinatōe sic accidit mori nisi accidente vt erro re vel alterius egritudis supuēctu. aucr. aūt collz ter no voluit in declinatōe ēt vī mortem contingere pos se dicēs. Aliqñ accidit mors in principio egritudis ⁊ hoc ē cum humores dñant multū super calorez nā lem ⁊ ipm extinguūt: aut ꝓpter qualitatē aut quanti atem aut vtrūqz. Et accidit aliqñ in augmēto aut i statu vel declinatione. Et declinatio in egritudibus sit a debilitate ℣tutis ⁊ nō debilitate egritudinis si cut est in egritudinibus salubrib⁹ declinatio ꝓpt̄ do minatōem ℣tutis. Vult itaqz vt sonāt sermones ip sius q̄ in declinatione ēt vī mori contingat cū egri tudinē p̄ erat absolute: nō aūt porismū. Alij. n. cō sentiūt secū in declinatōe pticulari: non aūt vt oñdet in vī. Sed q̄ stare non possit ex ipsius fulcimentis pōt destrui. Direrat. n. parum supra q̄ qñ nā fortifi cata est super humorē ⁊ illū vincit tūc dr̄ eē ips decli nationis. Dictuz est ēt p. A. q̄ in declinatione calor nālis dñatur materie ⁊ vincit eā. vnde Haliab. i de clinatō sedantur accidentia ⁊ minui incipiūt: virtus qz morbū superat: ⁊ infirmus donec ei⁹ morb⁹ finiat gescit. Cū aūt tale qd euenerit nō ꝓtingit mori. am plius declinatio dr̄ morbi ⁊ nō virtutis. qd̄ oñdit q̄ ipsa opponit principio principiū aūt dr̄ respectu mor bi ⁊ non virtutis: igit̄ ⁊ declinatio. Cōtraria nanqz nata sūt fieri circa idē. In declinatiōe itaqz vī mors nō potest contingere. q̄ si qs aueroim hic volentem uppere sermone potius q̄z Vitare vellet tueri: pōt di cere declinatōem fore duplicē: vnā qdem realē ⁊ p̄ priam iā descriptā: alterā vero ex̄ncam ⁊ noialem q̄ est cū egritudo fantastice vī declinare. qd̄ simil̄r ad uenit aut ꝓpter debilitatē nāe ⁊ extinctōem caloris i nati. Et sic qs impropie tñ valde pōt dicere declina tōem adesse morbi: qñ ℣tus cū calore declinat: sicut dr̄ q̄ febris cum febricitāte in morte perit: eo q̄ ipos sibile sit fieri sanitatem aut egritudinē carentib⁹ vita de sensu ⁊ sensato. Et huic qdem vī auer. intellectū habuisse cū dixit declinatōem fore ꝓpter debilitatez ℣tutis ⁊ nō egritudinis. vel ꝓtingit ꝓpter māe oc cultatōem vt q̄ ad interiora reuertatur: Et sic pōt i telligi sermo. A. p̄induct⁹ q̄ morī multotiens qs in variolaz declinatōe. qd̄ ēt cuenit in apatibus vene nosis puis vt in antrace seu carbūculo. Et hmōi nē pe reputant ab idiotis declinatiōes. Cum. n. febris vī mitigari quocūqz modo aut apa occultari putant tunc morbos minui ⁊ deficere hmōi. ⁊ est fīle isti qd̄ scribitur q̄rti Fa: cū hō hz febrem incensiuā ⁊ inuenit alleuiatōem ⁊ getez caliditatis subito absqz crisi ma nifesta cū eūone aut ꝓmutatōe ⁊ sine oīmoda extincti one ⁊ gescit quod est in pulsu de velocitate ⁊ inuenit ficut tranquillitas tūc indica q̄ morī velocit. Pro pter tertiū qdem sciendū q̄ nullus per se moritur in morbi declinatōe vī: sed bene interdū in pticulari. nā in quolibet tpe porismi contingit mori. Et ad hu ius qdem intellectū sciendum q̄ mors duplici de cā ꝓtingere pōt aut per se aut per accidēs fic i declinati one vī vt dicetur ex errore. Per se qdem itidem du plex: qm̄ aut ex eētia morbi ⁊ acumie ⁊ fic mors cō tingit plerūqz ⁊ marime in statu. vel rōe māe qd̄ aut quātitatis euenit suffocādo calidū inatum ⁊ meatus oppilādo qbus euentabatur velut cū repēte qs mul tā lignoꝝ viridiū struē cōgerit debili flāme: vel ex q te qualitatis frigide aut venenose ⁊ talis mors euēit porismoꝝ principijs. In augmēto āt cum sit mediuz inter istas mors contingit medio. q. mē fm tñ Ba. in ipso euenit per modum quo statu. Adhuc egritu dinū quedā sūt ꝓtinue fm q̄s sensibil̄r nō appet ad ditio vlla neqz diminutio: in qbus euenit mori in sta tu ex morbi eētia cum illa sit tunc cōpleta. vnd̄. A. Causon ⁊ que illi similes sunt egritudines attrabūt mortē apud statū porismi ⁊ antecedūt accūtia ℣sutis sima. Calor. n. extrahēs supans inatū ⁊ ad se trahēs eū extinguit velut maior flāma minorē. In declinati one vero nūq̄z cū fuerit vī: Quedā vero sunt addi tōem hūtes ⁊ diminutōem sensibiles siue sint contī nue siue interpolate ⁊ iste sunt mortē inducentes nō pa rū in principio ⁊ ꝓprie qñ māe earum fuerint frigide unde prima q̄rti. Phlatica mortē attrahit in pncip io porismi Que ℣o er materijs sunt calidis interfici unt p̄sertim in statu. Quid aūt dōm de augmento iā visum. In declinatōe vero pticulari mors aduenit p viā debilitatis ℣tutis ⁊ resolutōis ipsius vt declara bitur pamplus. Mors itaqz contingit marie in sta tu ꝓter in principio: deinde in augmēto: mime autē in declinatōe pticulari: nūq̄z aūt in vī nisi ex errore vel alterius egritudis occursu. quod oñdit: qm̄ ga. crisiū tertio: nūq̄z excogitari modū mortis posse i de clinatōe vī nisi ex pcto aut errore. Rōne vero egri tudinis neqz est videri vnq̄z expientia siens: neqz rō id aduenit. vnde q̄rto Fa. In declinatōne totali nō moritur aliqs nisi ꝓpter causas laboriosas de foris q̄ superueniūt infirmo. Et est debilis ficut motus aut eleuatio. s. ad fillam vel ira. ⁊ qñqz accidit hmōi etiā prime. i. declinationi pticulari: imo Ba. vī has cās magis attribuere declinationi pticulari. et hāc mor tē dicit antecedere sudorem cuz Ba. paucū viscosuz Almansor vero lib. x. Eger nullo modo moritur post statum nisi alia ei superueniat egritudo post sta tum que necem inferat. vnde Haliab. hoc comple ctēs sniam. In declinatione nullus moritur nisi for te nova fiat passio: aut in regimine patiatur peccatuz Qd̄ ⁊ nō minus rōnibus cōuincit: ⁊ primo qdez ex termino declinatōis assignato. nūq̄z. n. qñ nā v̄cit ⁊ suū inimicū expellit accidit mori. Hoc āt in decli natōe ꝓtingit vt rō attestat ipsius. Adhuc fm Ba. Cū ꝓterierit status egritudinis nā iam dñatur. Q aūt accidit in declinatōe nō. n. alit declinassz egritudo. Amplius si qd̄ marie vī adesse nō adest nec qd̄ mini me. Sz magis vī q̄ in augmēto ⁊ p̄sertim i statu mo ri qs debeat et nō est mortuꝰ quare nec in declinatio ne. Rursus mors nō ꝓtingit nisi aut ꝓpter ōbilitatē

virtutis vel morbi acumē. aut ꝑpter accidētia. Sz nullū istoꝝ de se est in declinatōe cū ℞tus iā quiesce re inceperit ⁊ confortari a moribus ꝓximis remissa. Morbus ēt getaꝫ cum eiꝰ cā erpellaꝫ ꝯtinue: ⁊ per ꝑns accidētia sedentē vñ hippocrates. Circa ꝓncipia ⁊ fines oia imbecillioza. ſ. accidētia: circa statū vero fortioza. ℑDalin: sanitas sit ex morbo tāq̄ ex suo ℈rio Cōtrarioꝝ. n. vnū gra subiecti in quo sunt fit ex altero: phȳſi. ꝓmo: Qꝺ aūt sic fit ꝓ motū ꝑducit ℈rium in esse. Motus aūt iter extrema partim est in termio a quo ⁊ ꝓtim in termino ad quē: phȳſi. 5. Aliqñ tñ ꝑticipat magis de termino a quo: puta cū paruz ab ipso recesserit: aliqñ equaliꝫ cuz vniformiꝫ distat. Qñ q̄z termino ad quē cū ipi magis appropinq̄t. ⁊ tūc vehementioꝛ ē motꝰ cū magis suo attingat fini seu pfectioni. In tñ eni iā suū vincit ℈riū vt modici fit vigoris. Hoc quoq̄z accidit in declinatiōe: tūc eni motꝰ ad sanitatē fere in termino ad quē ꝑpulsa egritudie existenti ⁊ motꝰ nālis omie i fine fortificat sue pfectōni appropinquās. Ex his ita pluribꝰ tāq̄z ex vna ꝑcedentibus radice magis ℈cludiꝫ: nullū rōe morbi i ꝺclinatione morbi vniuerſali moriꝫ tñ aliqñ in ipsa per accidēs. Qꝺ duplicit euenit. ꝓmo qꝺē ꝑpꝛ egritudinē vt dicūt quidā superuenientē alterā. Scꝺo ꝓpter peccatū vel ab infirmo cōmissū q discolus ⁊ medico inobediēs suos irrōales sequiꝫ appetitus. Aut ex medico errāte in regimie: si medicus ꝺz dici ⁊ nō corruptoꝛ modi nature vel ex ministris infirmuz facto vel sermone ad irā vel simile ꝓducentibus. qꝺ ex rebus quarto ℈ngit extrinsecis in salutem necessarijs ꝓraue admistratis: apbōꝝ in ꝓncipio. Tertio quoq̄z ꝑpter debilitatē expulsiue naturalis ⁊ aialis in laceratis entis vt pectoris. Materia. n. aliqñ bene digesta nō erpelliꝫ sed interimit: ꝑnosticoꝝ ⁊ epidimiaꝝ secundis: ceu empima. Sed in declinatione ꝑticulari morbi puta ꝓximi euenit moꝛi nō ſoluz ex errore: imo ex natura virtutis ⁊ egritudis vt i illis q̄bus virtus est infirma. Scꝺm. n. Ba. In declinationibꝰ proximi ꝑticularibꝰ asperimꝰ q̄ꝫplures multotiēs morientes. qꝺ nō est mirabile q̄ infirmi virtꝰ i ꝓncipio augmento ac statu pōt sufficere: ea in seipa coacernata ⁊ conata robore suo toto. In declinatōe qꝺem euenit ecōuerso. Moriet nāq̄z in ea calor a medio ad extrema. vñ euaporari ℈ngit ⁊ dissolui habitū inde. Cū eni virtus in declinatōe fatigata: insegꝫ reliq̄s proximi in extrema ꝑpulsa dissoluiꝫ ⁊ exaltat ad morte cū eius instro ceu cū q̄s pusillanimus ex gaudio ꝗz ga. ⁊. a. moriꝫ ꝓnicioso: vel q̄s insequēs suū inimicuz secuz icidit mortis baratꝝ: Quidā ℣o coꝝ repente moriunꝫ vt pñtibus videaꝫ eos lyppothomiā ⁊ nō mortē icidere. Alij āt paulatiz intereunt. qꝺ ⁊ multos latet putātes hos i statu ac ex ipso i declinationez ꝓuenire velociꝫ. Sed ambuigvitatis hꝰ discretio pulsus existit: qm̄ i vera declinatōe is fortificaꝫ eq̄tur ⁊ calor repēte dissoluiꝫ febrilis. In illa vero q̄ statui succedit velox estimata secus extitit. vñ ℈cludit vt ꝓtactū tres fere modos q̄bus moriꝫ q̄s absq̄z crisi. Primus qꝺē in ꝓncipijs proximi: qꝺ ex pbꝛonibus sepiꝰ ℈ngit magnis i ꝓncipalibꝰ factis ꝓticulis vel multitudine ⁊ viscositate humoꝝ repente in iterioꝛibus vias spūs opilantiuz. Scꝺs vero in statu sic iā victa natura. Reliqua quoq̄z in declinatione rarissime ꝑticulari dissoluta vitali virtute. Moriꝫ etiā q̄s absq̄z crisi dissolutōe paulatine facta vsq̄z ad mortē q̄lis q̄ tabo ꝝ. Sed circa ꝓdicta ℈ngit dubitare duplici ter: qꝛ sicut q̄s moriꝫ in declinatione ꝑticulari virtute a rpibus ꝓcedentibꝰ dissoluta moto calido i erpulsionem residui materie ꝓximi: ita ⁊ i declinatione vniuersali ꝓs virtute multiplicit fatigata ⁊ ꝑpter motuz digōnis ⁊ erpulsioniſ: ac ꝑ longā laboris tolerantiā ⁊ ēt insecutionē inmāz erpellendā. fiꝫ enim vī cū materie ꝑpulhonc calor dissolui ⁊ erpelli cum virtute inatus ꝑ q̄ꝺ moꝛi ℈ngit. Dicenduz simile hoc non fore qꝛ lz i declinatiōe ꝑticulari proximi mā erpellaꝫ ipsius: non tñ tota erpulsa est sed grauās retineꝫ itez motura. In tali eni declinatione nō est mā vniuersaliꝫ in via erpulsionis aut erpulsa maxime sicut in vniuersali in qua iam vincit natura ordinē seruans ℈mensuratū in erpellendo nō se totaliꝫ diffundens repente sup materie erpulsionē: imo motū iterecat cuz videt se debilitari vt visum q̄ñq̄z i fluxu sanguinis nariū ⁊ sudore aut ℈tinui solutione vel aque hydropicoꝝ ꝑ vmbilicū eductione. Jam nāq̄z ℈sideratuz nām inde iterpolate eā erpellere ceu ꝑbus impugnatoꝛ potentiores quos supat ꝑ vices agit neq̄z intm̄ ex moꝛibꝰ ꝓmitibꝰ laboꝛiosis non remanet debilitata gn magis ℈sortet ex alleuiatione quā suscipit victa materia ⁊ expulsa. Et si ꝑueniens q̄s dicat naturā dissolui ex ꝑdictis ſynthomatibus: rñenduz q̄ non ꝑ hoc moriꝫ rōe morbi sed ex peccato magis. Cū eni medicus videt aliqñ nāz in crisi ꝑ ſyncopim vel euacuationē deficere cā ꝺz alimētis facilis digōnis ⁊ odoramētis ℈sortare: qm̄ accidentibꝰ virtutez dissoluētibꝰ ilico ꝗz Ba. ℴdonandus ē cibus. Quo neglecto si deficiat ex errore talis itercidet defectus. Dubitaꝫ etiā scꝺo: qm̄ vī q̄ mors in declinatiōe vniuersali fit eadē de cā qua in ꝑticulari qꝛ in declinatione vniuersali ꝑ errorem moꝛs aduenit qꝺ est ꝑ accidens ⁊ non ex vi morbi. Sed i declinatione ēt ꝑticulari vī per accidēs ℈ngere: qꝛ declinatio dicit semꝑ victoriā nature sup morbi māz. Sed q̄ sic accidit virtutis dissolutōe ac ipsius māe erpulsionis ℈secutione accidentaliꝫ apparet euenire: ꝑ qꝺ fiꝛ viroꝝbiq̄z vī contingere. Dicendū q̄ vel peccatū iteruenire taliꝫ accidētis: Aut q̄ ꝑ accidēs est duplex quod dā qꝺ magis cōsequiꝫ ꝓncipia rei itrinseca vt materiā ⁊ virtutē. Et tale in declinatione ꝓtingit ꝑticulari qꝺ ei qꝺ est ꝑ se ꝑpinquū existit. Est ⁊ aliud qꝺ ab extrinseco exiſtit vt errore. Et hmōi ꝑ accidēs mꝫtuz ab eo qꝺ ꝑ se remoueaꝫ: qꝺ in vniuersali q̄ñq̄z accidit declinatione. Sic igiꝫ vt visū mors ꝑ se directe contingit in statu in ꝓncipio ⁊ augmento. Cōsequenter in declinatione ꝑticulari ei qꝺ ꝑ accidēs ꝑpinquuz: i vniuersali vero remotum. Propter qꝺez quartū ad ꝓmū qꝺ ꝺām iam apparuit. Ad aliud dicenduz q̄ in declinatione vniuersali mors non ℈ngit vt oñsum nisi ex errore aut egritudine superueniente vt dicūt aliqui. Sicut idē declarat ꝺemū. Ad. 5z q̄ꝫmultū. i. sepe ℈ngit in declinatione ꝑticulari. nō nūq̄z aut nullatenꝰ ⁊ ꝑ se in vniuersali q̄ꝫmultū. Et fiꝛ visum qꝺ ꝺām ad id qꝺ subdebat. Ad. lz enim declinet febris cum eius accidentibus non tñ variole nisi fantastice. Ad aliud dicendum vt videbiꝫ ꝺria. 13 4. Ad aliud cū eius confirmatione ꝺām q̄ lz i declinatōe ꝑticulari cōtingat mors: nō tñ in oi sed i illa que maxime cōtinet i statu vniuersali aut ꝓncipio

vel augmento. Ad aliud dñm q; facta crisi statu pcñ te salubri a qua nã cõcidit pticularis cum mã et vni uersalis vt motus lune: aduenięte demũ quadaz in flatione celesti praua nõ poterit ifirmũ ptternere ad morte cũ mã fit oio indispofita. Euacuata, p pte causa t ⁊rute ibidẽ vtcũqz roborata vel fortassis fi mo riret eẽt aut alia egritudo vel peccatũ forinsecus occurrẽa. Ad vltimũ dõz q; si contingat victorez mori altero itercepto nõ fuit perfecte victor. Nõ. n. habuit mãz dispositã in qua agit ficut natura cũ mã fuerit in statu digesta t postes, ppulsa. Tũc. n. si aliter eueniret nõ foret declinatio. vnde aliq ppter hoc t filia accidentia putant mori aliquẽ in declinatõne vñi. Et ppie q: quosdã calore accidẽtali repefactos: ac. q. sanatos reputãtes non videtes cãm vnde moriant estimant illos in declinatõe mori. Deficiẽte nãqz calore nãli deficit t accidentalis.

Differentia.ios.

Quod in principio porisimi fit nocumentum somni deterius q3 in alijs morbi tpibus mõstrat: qm illud nocumẽtũ est deterius quod per plura trãsit tpa porisimi. qõ firmat: q: Ba. prio re. a. Deterius nocumẽtũ facit cibus datus in principio porisimi q3 in aliquo alioz tempoz. huiõi est ãt nocumentũ scm in principio eius: deinde i augmẽto Secus aũt euenit in declinatõe ipsi⁹ marie t ꝓñter i statu. Adhuc cũ in principio porisimi fit somn⁹ trpus ꝓsurgit t inualescit: cõcurrũt reumata in loca ỏbilia Febres intendũtur: t apata augmentant. plures ẽt desipientiã icurrũt loquẽtes in somno: apbóz scõa. Nec aũt in statu vel declinatõe nõ ꝓtingũt cum materia sit victa t vincatur in expulsionẽ expulsa. In status eni tpe supatur materia morbi t in declinatione pmanet supata: quare in principio t ꝓñter i augmento porisimi nocumẽtũ est deteri⁹ somni q3 in alijs tpibus. q; aũt deteri⁹ in augmẽto oñditur: q: filis fiti fit additio. Cũ eni egritudines intendãt t eoz nocumenta nocumẽtũ supueniens a somno vt ꝑassignatũ habebit tũc nocere marie t precipue cuz per statũ h in quo predicta vltimãtur ꝓtingant ptransfire. amplius in statu vñ magis deterrens nocumẽtũ q: somn⁹ ẽ accidẽs. Accidẽtia aũt intendũtur in statu: apbóz prima. adhuc illo tpe quo ẽ vehemẽtior ab egritudine t accidentib⁹ infestatio t ⁊rtus ipugnat a mã pius Ipsaqz tanq3 refugiẽs occultat interius morbi deterius occurrit nocumẽtũ: hoc aũt est in statu non ãt in alijs sic tpibus ,ppter qõ in ipso deteri⁹ efficit somni nocumẽtũ. Qõ aũt minus nocumẽtũ fit in declinatione idicat q: in ipsa ⁊rtus vñ fortif cari cũ mã tũc expellatur morbi. In statu. n. fit crisis in qua expellit cã morbi. Ea ⁊o expulsa ⁊rtus suscitat t infirm⁹ sanatur. quo euenięte nocumẽtũ nõ poterit in declinatõe contingere. Palin in declinatõe vñi non contingit mors neqz ẽt periclũ grande nisi ex errore ifirmo supueniẽte dria prioꝛ: ergo neqz in declinatõe particulari. Et firmat q: idẽ est ens hõ: t hõ t vn⁹ hõ fz dictõem repetitã quarto metaphy. Simile nãqz vñ de tpibus vniuersali⁹ t pticularibus porisimi. Luz sicut ex illis totus cõponatur morbus vn⁹ ita ex his porisimus ergo nocumẽtũ minus erit in declinatõne deterrens porisimi. Notum aũt oium oppositum sapit Ba. apbóz fs. Rursus in qua egritudine somnus laborẽ prestat mortale. sed expientia docet h nõ ꝓtingere in principio neqz in statu aut ẽt in augmento cũ plures dormiẽtes tũc mortẽ t periculosum nõ incidant nocumẽtum sed magis in declinatõne. Propter qõ nocumẽtum in ipsa somni fm erit deterius.

Propter primũ ⁊o sciendũ qd somn⁹: vñ fiat et cui⁹ gra: quot ẽt dicat modis: t qualr corpus eius immutet actõe. Est aũt somn⁹ cõuentus quidam caloris intrinsecus t nãlis reciprocatio. Est t primi sensitiui ꝓprehensio sen vinculũ: prio de somno t vigilia vñ collz terrio. Somnus est ꝓfundatio sensus cõis er cerebro t coꝛ. In quarto ⁊o de accidenti inuit q; fit ges virtutũ aialium cum itensione nãlium vtpm enim contingit q; ⁊rtutes aiales tam interiores q3 exteriores getent in eo t marime cũ somn⁹ fuerit, p fundus nãli dispõne affectus. Sũt nãqz dormientiũ quidam intm somniãtes vt surgãt ãbulãtes: qõ caliditate cerebri ꝓtingit t vaporosa opilatõe vehementi. Fit aũt somn⁹ eo q; vapores a cibis t potib⁹ t marie vapores resoluti t humiditatibus alijs pcñtib⁹ admixti cerebꝛ petũt. Qõ densũ inueniẽtes t frũm cõgelant t ispissant t descendẽtes meat⁹ sẽsitiuos opilant mẽbroꝛ vt t spũs ad cerebꝛ a suis retrabãtur istris t in coꝛtandẽ descendãt. opilaturqz medi⁹ ventriculus cerebri suple circa verticẽ in eius apice cõsistentẽ. Extendit. n. itm fibiqz due cassule vel vualis additamẽta dcã applicãtur vt spũs aialis a primo vẽtriculo neãt in postremũ transire aut ecõuerso. vñ t aial tũc sensu priuat t motu, ppter qõ ingt Auer. de somno t vigilia somnũ foꝛe in potentiã sensu nõ reꝛerũtium. Fit ãt somn⁹ duplici ad ꝓsens de cã. vna quidem vt nã digõni libenius incũbat mãe t ciboꝛ. In ipso. n. caloꝛ seu spũs attrahit a corpis extremis ad intrinsecus fortificatus. Quiescũt enim vires aiales que ipso mediãte opantes eundẽ. spm t calorẽ dispartiẽdo dissoluebãt. Cuius signũ q: dictũ ab Hippocrate. Ventres hyeme t vere calidioꝛes foꝛe natura et somni longissimi: t p ꝓñs plures oportere ipsis oblatões offerre. Fortificat. n. in his t vnit tpibus caloꝛ: ac getes tũc adsunt. Altera vt spũs iteri⁹ ꝓctus gescat et cõfoꝛtet. ppter. n. ꝓtinuũ dissoluebatur motũ. vnde gnto. A. de aia. Ista fatigant exvigili motu t destruũtur: et iõ de somno et vigilia. Si vigilãti necessario somnis fit aliegn languescꝛet et coꝛrũpetur. Propterea qs fortassis exponet dictum Auer. q; somn⁹ est ipotẽtia. i. debilitas sẽsus. Is. n. ppter debilitatẽ ꝓtingit nãe non potẽtis ꝓtinue spũs a minera prima foras mãdare ãre primo fa. Somni necessitas i sanitate et vita non ẽ necessitas absoluta cum non fit nisi ex pte alicuius impotentie et est erit⁹ a naturali. Est tamẽ hic eritus naturalis. vnde ẽ necessarius cũ necessarium hic de naturali dicatur communitate nominis. Somnus. n. fit vt spũs ab impedimentis separet ,ppter laxitudinem ei accidentez et q: ipm oportebat digestioni intendere. Quas aũt duas res in vigilia pficere non poterat. et iõ ex quadam ipotentia vt quiescat est necessarius sibi somnus: Focõmentarij pulsuũ vt a poetis est audire dicentibus Somnus mortis enũciatio exĩstit solum eam que circa cibum adiuuans operationem. Alia vero sunt oia moriẽtibus similia: puta non videre: non audire: nõ sapere: non intelligere non loqui: insensibilem: imobilem: irrõalem ,piectum eẽ. Somnus. n. fm nãm velut eius quod est viuere et non viuere cõtinuũ de

ge. aialium quinto: Somnus siquidez dupler existit quidaz eni est vniuersalis: alter ꝑticularis. Vniuersalis quidē est reddit⁹ spiritus aialis ab instris sēsus ꝛ mot⁹ ad ꝓncipiū cuz quo ꝓuenīt ipaꝝ instrm ab exitu opatōis ī ipsis ꝓter illa q̄ sunt necessaria vt vita ꝑmancat ficut instra spūs. somn⁹ vero ꝑticularis ē tripler. Aliqs nāqz est nālis: quidā ꝓeter nāz: ali⁹ medius fere. Ꝓret nāz qdez est spūs reuocatio: pp cām instra humectantē ꝛ ipsi⁹ sba ꝑturbātez ac opilantē ꝛ sbaz neruoꝝ ꝛ musculoꝝ laxātē velut accidit ebriis stomacho nimiuz repletis. Et hic somn⁹ ꝓpe subetb dr̄ q est somn⁹ supfluus ꝛ gravis cui⁹ gravitas ꝛ supfluitas est ī quātitate simul ꝛ q̄litate vt ꝛ eius spaciū fit ꝑlixius: ita q̄ excitat⁹ sic vix nō possit se eriger̄ nisi cuz difficultate vehemēti. Est ꝛ ali⁹ somnus nālis ꝛ hic dupler. Alter qdem absolute nālis dictus qui est reditus spūs vitalis ad iteriora vt digerat̄ cibus. Reliquus ℞o nō absolute nālis q est reditus spūs ex instris ad suū ꝓncipiuz pp supfluitatē resolutōnis ipsi⁹: nō eni se sustentat pp dissolutionē cāz ex motu ꝛ labore: ꝛ iō necesse ad suum bz redire ꝓncipiuz vt ad cerebꝝ ꝛ tādē ad ipluz cor vñ ꝓcessit ꝓmo. Est qz terti⁹. q. iter ista duo extrema medius dict⁹ somnus nō nālis absolute: q ē redit⁹ spūs aialis ab instris pp cām infrigidantē sbe spūs ℨriam: vel ab exteriori frigiditate vt a medicinis ifrigidantib⁹. pp hmōi eni infrigidationē instris opilatis ꝛ arctatis: spūs vitalis ī eis non pōt renouari ad instra expandēs se loco illi⁹ q dissolut⁹ extitit: tertio ꝓma: ꝛ ꝓmētarij pulsuz apparens ℞o. Accidentia ℞o somni i corpe variant̄ duplicit̄. Et tpis vz quātitate ꝛ materie mole ꝛ q̄litate. Primit⁹ qdē: qm̄ aut somnus est ꝑlixus ꝛ marie i die: ꝛ tūc virtutes eneruat ꝛ dissoluit aiales vias cordis larat ꝛ refrigerat corp⁹ ꝛ humectat: phla augmētat: calorē debilitat nālem: coloreꝝ corrūpit ꝛ motus ibebetat. Moderatus aūt si fuerit tpe cibos digerit: corpus īgrossat laborē soluit: aiam cōfortat virtutes oēs alleviat calorē nature adauget: hu. reddit laudabiles. Si aūt fuerit tpe minori sufficiēti factus: inde nāe ℨsurgit ibecillitas digōnis: infirmitas corporis: ficcitas ꝛ calor dissoluit̄ exactus ꝛ supinflāmatus nāc. Et materie ℞o mēsura ꝛ qualitate similiter somnus variat̄ triplr: qm̄ aut fit in corpe cibis multuz frigidis: viscosis difficilis digōnis repleto cuz materia ēt plurimo ℨsimili p̄exīte ꝛ tunc cum sup hoc somn⁹ stati occurrat calor suffocat̄ fere nāc. facit nāqz ī his ebullitionē ꝛ ipos dispgit ita q̄ super euz regurgitant̄ extinguendo. Et sic velut a somno in ꝓncipio accessiōis solet febris ℨtingere phlatice. vel vacuo oio. fuerintqz ipsius cibaria ꝑus subtilia de leui inflāmabilia. Calor nālis cōuersus ad corpis humiditatē illā exurit ꝛ ℨsumit ipsuz: debilitat ꝛ exiccat. Si quoqz aduenerit i ter hec media calm nature ad iteriora deditū corpis materiā inuentā maturās ꝛ cibū digerēs calefacit id ꝛ humectat eiusqz corpulentiā adauget ꝛ virtutes cunctas roborat. Est aūt demuz sciendū q̄ nocumentuz est accidens qdā ex morbo derelictuz: qd̄ dupler ſm ga. existit: vniuersale vz ꝛ ꝓpriū. vniuersale qdem cum semp noceat ceu nocumentū somni factuz i ꝓncipijs febriuz porissmoꝝ ıterpolataꝝ non tū eius nocumentum p se fert versutiā ꝛ mortē. Estqz multiplex ipsi⁹ vt ꝑactū nocumentuz rigoris seu frigoris ꝓnocatio eiusqz itensio ac extēsio: reumatū decursus: stupiditas q̄dā febrium exacutio ꝛ apatuz augmētatio. Ꝓpriū aūt dr̄ nocumētuz qd̄ in ꝑticulari tpe nocet morbi ficut i declinatione ꝛ i statu ēt sibi ℨtinuo. Et h̄ nocumentuz ſm ga. ꝛ hip. somni decent̄ est mortale de hoc eni verificat̄ aphorism⁹: in quo morbo: adhuc distinguit̄ ꝛ aliter. Quoddā eni dr̄ nocumentuz extensiuuz qd̄ lōgo ꝑdurat tpe: non tñ est vehement̄ ꝛ deterius. Aliud vero itensiuuz qd̄ modico tpis multuz nocet. Primuz aūt fit in alijs tpibus a declinatōe ꝛ ꝓprie i ꝓncipio sed ℨnr in augmēto: Alterꝝ vero in declinatiōe ꝛ i statu ℨtinuo ipsi. Est āt ꝓrissimus executio siue exacerbatio que est deterior hora tori⁹ ꝑiodi siue circuitus ficut reliq̄ que declinationis melior: aphorismorū ꝓma. Ꝓropt̄ ſm quidē sciendū q̄ alij dixerūt somnuz ꝑ se nō nocere: sed tm̄ q̄ ꝓriuat vigiliaz: ꝛ ꝑ ℨns tollit iuuamentū factuz ab ipsa. sed hos ꝙppe fellit ga. ingens ex somno quedā ℨsurgere nocumenta: ceu hip. ex libris epidimiaꝝ mōstrauit. ꝺ. q̄ i somno multi erāt stupidi ꝛ alienati q ex ipso facti sunt tales. nā epidimiaꝝ sexto. Aliaque in somnis comata i. stupores ꝛ qbus sūmitates circūfrigescunt ꝛ mens turbata ꝛ alia quecunqz circa somnū talia supple prava ꝛ qbus ℨria supple laudabilia. sic igit̄ somnus ꝑ se nocet. Ā. vero scōa q̄rti sonat superficieten⁹ auditus q̄ deterius nocumentuz fit somni i statu factum ita: Saluior somnus diurn⁹ est q est in ꝓncipio eius ꝛ hoc totuz ī statu ꝓrissmoꝝ febris est deterius. In principio vero eius ꝛ multotiens fit ꝛ nō nocet. Cuius opposituz sentit Ba. Vult eni q̄ noceat ꝓncipalit̄ nocumento deteriori ꝛ mortali i declinatiōe. Cui quidez dōm q̄. a. ℨparare nō intendit nocumentuz somni factuz i statu ꝓrissmi ad nocumentuz factuz i principio ipsius sicut prima fronte sapit illius sermo vex nocumenti factuz i principio status ad illud qd̄ fit in eius fine vt iterpretet̄ ita. Et hoc totū pura doctrina de die: quocūqz mō i statu ꝓrissmoꝝ febris est deteri⁹. Vero ꝑ. s. in ei⁹ principio: ꝛ ꝑ sed multotiens fit in ei⁹ fine vz status ꝛ tūc nō nocet cū approximquet declinatōi. vñ ꝓma quarti: Nō nocet fortas se apud statū. dicit aūt fortasse. i. q̄nqz qr in fine ipsi⁹ nō nocet. Neqz ēt nocumentuz ꝑticulare in declinatione factū retulit ad factuz i alijs tpibus vt visum. Aut forte qs rūdebit cum. Ā. Ba. iterpres eius exponat sniam magis ꝛ nō aduersetur eidē q̄ ꝑ statū non itellerit status ꝑut est vnuz morbi nequius tēporuz sed magis ꝑ ipsuz declinationē voluit iportari. ꝛ tūc erit sermo gal. expositi⁹ recte q̄ ēt nomen status vtrū qz iportet. Dicimus eni stare aliqd qñ declinat aut cessat ab eius motu vel actu. Qd̄ aūt. Ā. dicit somnū non nocere multotiēs in ꝓncipio itelligenduz de nocumento vniuersali seu cōi vt dictuz ꝑ Ba. Aut nō nocet sed iuuat naturā tpis porissmi in fortis⁹ operando sicut ēt testat̄ ipse Ba. ita vt q̄ si nā postea potentior fuerit incitata magis ℨ mām plus vincēs maturabit ꝛ dissoluet. Adhuc inuebit̄ ℨ. Ā. d. in principio non nocere cum ℨrium dicat Ba. Iz enim somnus mortē nō iferat neqz aliud versutiuz ꝛ grāde nocumentū: tamē vr̄ aliqua nocumenta magis adducere vt subdit̄ ceu pluries tactū qr horrores rigorē friditatē extremitatum fortē ꝑlongat̄ accidentia. Phlōnes circa viscera augmētant̄ ꝑsistentes. Et si bu. alii qui in ventres confluxerunt nō sil'r digerunt̄ iō ꝓphi-

bentur laborantes in principijs porisimox dormire: ſz vigilare ꝓcipiẽt ceu ẽt indicaẽ q̃rti prima. Dicẽdum hmói solutõem apparuisse. Ad .ſeriei exp̃one: aut ei⁹ i. diei. Propter tertiũ vero sciendũ: qm̃ quesituz ſupponere vr̃ ſomnũ nocere: forſan qs ꝺ hoc ipſo dubitaret: qm̃ ois actio vr̃ iuuare nature: ſomnus ẽ actio nãlis. Adhuc in ipſo calor trahit interius ⁊ vigoraẽ idẽ: non igit nocet. Dom q ſomnus per ſe ſemp ꝺz iuuare: per accns vero nocere. Inquatum .n. est nature actio ⁊ calor in ipſo itus tractus fortificat ertat iuuatiu⁹. In eo vero qꝺ in tali ☉ctione rigores ⁊ frigora excitant reumata currũt ⁊c. Aut dom ſomnũ nãlem ſp habere ☽fortare ſynthomaticuz aũt nocere ſicut qui in principijs ſit porisimox motũ ☽ſequẽdo intrinſecũ principij porismi. Vniuerſaliter tñ ſciendum q ſomn⁹ factus in quolibet tpe porisimi ſi nocet ẽ pr̃a num: nõ tñ ſm Ba, illud nocumẽtũ est mortale niſi in declinatõe ꝓprie. Cum .n. calor ad iteriora ꝺuertat vnitet ⁊ fortificet vt cibos digerat ⁊ morbi materiã in bonam reformet. Spũs ẽt cum virtutibus vt dcm̃ fortificet: ſi hec non ꝑualent eius nocumẽto denotat cãm interius fore nociuã grandem naturã ſupantem ⁊ p̃eſertim in declinatõe cum magis adſit q̃ tũc alleuiationis ſicut apparz per illũ. In morbis minus ꝓclitant egrotantes: ⁊ ideo ſermo decum. theorice iarticulatus ⁊ idiſcretus ſimplr ꝓferens apborisimox cũ eius fuerit illius exp̃onem apire. Propt quod ſciendũ cũ Hippocrate ⁊ Ba. q deteri⁹ nocumentũ omni est quod ſit in declinatõe porisimi: qꝺ q̃ druplici monſtrat rõne. vna qdem cõi: alia ☉ lumpta ex Virtute: tertia ex natura ⁊ conſuetudine vt dicatur declinationis ſomni: q̃rta vero ex mãe victoria ⁊ expulſione ipſa. Cõi qdem: qz Duox Dric sũt rationes ⁊ Dria circa idem fieri ſunt nata. Cum igitur ſomn⁹ bẽat iuuare maxime in declinatõe ſm Bal. Dicit .n. ſomnũ iuuare manifeſte ſm ſtatũ ⁊ qñq in augmẽti vltimo qꝺcũq copulaẽ ſtatui, ſed manifeſtiſſimũ oium iuuamentox fit in declinatõe. vñ q̃rto pria. Et ꝓhibe infirmũ a ſomno in principio febris ⁊ ꝓprie qñ adeſt horripilatio aut frigus vel rigor, plõgantur eni hec ⁊ exprimũtur materie ſi fuerit euntes ad quꝺã viſcera ⁊ ꝓhibent digõem humox. Apud declinatõem ☉ est iuuatiuus valde, ⁊ fortaſſe non nocet apud ſtatũ. Debit itaq p oppoſitũ ei⁹ nocumto in declinatõe nocere maxie. vñ Ba. Nocumenta ex hmõi ſomno sũt febrẽ nõ ſolui dolorẽ intendi reumata fieri phlegmonesq augeri. Et gdz ſm ipſos ſomnos loquũtur alicna. Alig vero reducũtur ſimpli ꝺ vt eo vir crurgãt pũcti. Ampli⁹ cũ nocumẽtuz eẽ intelligaẽ rone ad Vtutẽ ſcã: illo tpe quo ipſi aduenit nocumẽtũ ſi fuerit debilis ipm erit deterius. Debilior aũt in declinatõe tanq̃ ꝛ magis ipugnata. Suſtinuit eni pugnã iam per tria tpa grandẽ vt in augmento ⁊ p̃ecipue ſtatu: ſz quedã febriũ ſicut q̃ fi de mãe non modicũ ledant in eax principijs paroxiſmi. Ita q in declinatõe vehemẽter debilitata modicum ei nocumentũ est vehementiſſimũ. Et ideo criſiũ tertio: plures quoꝝ Vtutes ſunt debiles moriũtur i declinatõe porisimi. Simul enim cũ eductione materie eraẽt ſpũs ⁊ vita. Itidem ſi tpe illo quo aliqꝺ ſolet iuuamẽtum ſuſcipere ab aliquo id nõ recipiat ſed leſionem tũc diſperandus vtiq magis cũ neſciaẽ ad quod ſit magis auxilij gra ☽fugiẽdi: ſicut cum filius non ſubueniẽt natura ⁊ conſuetudine a patre ſuſtentatus. vñ Ba. In quo ſingulũ iuuatiſſimũ ẽ ſiccuz nil iuuando adhuc ⁊ noceat mortez decenter oñdit. In declinatõe Vo natura ⁊ ☽ſuetudine vt ſic ꝓferatur ſomnus ſolet cõferre. Si ergo noceat nũqꝺ pnicioſum ẽ valde: deberet nãqz tũc cõferre cũ virtus alleuiet a mã ⁊ accidentia ſint ſedata. Et maxie cuz tunc non ſit itenta ⁊ preparata pugne ſed geti magis ⁊ reſumptioni. Rurſus qñ mã vincitur ⁊ expellit ſomnus ⁊ oẽ iuuamẽtũ afferens ꝺz rõnabilr iuuare ⁊ oppoſitũ inducẽt nocere maxie cũ laboret oſſariam: ſed hoc ſit in declinatõe. Propter quod ex his ☽cludit ſi noceat in declinatõe ſomnus ei⁹ nocumẽtuz ſore pnicioſum oñdens mãz multaz ⁊ malaz ⁊ in nõ ſua hora ſupantem nãm. Propter .n. ſomnũ calor vnitus interius mã tanq̃ inimicũ ☽ſurgit ☉ nãm putãs illã ☉ ſe arma in defenſionẽ velle ſuſcipere. ⁊ ideo ad pugnã mota deterius nocumentũ infert nature q̃z ſi p̃manſiſſet vigilando cum calor is diffuſione. Propter quartũ Vo ad primũ dicendũ q nocumentũ factum in principio vt dcm̃ modicũ criſtit intenſiue: ſz fit plm extenſiue. Leſio autẽ maxie fit ipſius intenſione: non aũt ſic extenſione cuz Vtus ẽt pmaneat adhuc fortis. Confirmatõi aũt qꝺ dicenduz viſuz: ꝺria i34. Et per hoc apparet ad ſm qz ſz nocumenta fiant in principio porismi plurima ſunt tamẽ minora ⁊ virtus adhuc valida poterit ea corrigere: non aũt ſic in declinatõe ꝓtingit. Ad aliud ꝺd q in augmento nocumentũ non eſt deterius ſed potius in declinatione ⁊ ☽ter in ſtatu. ſz. n. omnia ſint in ipſo ledentia: in augmento tamẽ virtus non iacet adhuc reſiſtẽs eis fatigata quod in declinatõe contingit ⁊ in ſtat⁹ fine. Ad reliquũ ꝺom q ſomnus ſz fit accidens ꝓpter diuiꝺiẽ ☉ ſubam non tñ eſt accidens ſtatus: imo magis ſuum oppoſitũ puta vigilia. Hic aũt nõ eſt ſermo ꝺ accidente in cõi: ſed de ꝑticulari quod tpe emergit ſtatus. Ad aliud ꝺom q ſz infeſtet mã magis i ſtatu q̃z in declinatõe vel in alijs tpibus: virtus tamẽ fortior ẽ in ipſo pugne ⁊ victorie intenta magis. In declinatõe aũt non ſic ſed geti intendit amplius. Et ſi nocumentũ ei occurrat deterrens magis erit: ſicut fatigato ſperanti pauſare labor nõ difficilior videt q̃z pri⁹. Ad aliud ꝺom q veritatem ꝺz in declinatione veri porismi in qua vincit natura: non autem in qua vincitur ⁊ ſz materia videaẽ expelli ⁊ porismus geteri: nõ tamẽ hoc fit in nature potentis: ſed potius ceſſatõe humoris motus: eo q cuentatio motus mãe ad putredinẽ nõ ampliori durat tpe ſicut tertiana certa nõ vltra. xx. horas aut. 14. in quotidiana vltra. xx. in quartana vero non amplius. 24. In ſtatu nãqz vniuerſali fit criſis cõis totius morbi non aũt in ſtatu ꝑticulari ſemper cuiuſlibet porismi. vnde poſito ſtatu ꝑticulari porismi adhuc materia vlr est in expulſa: ⁊ ideo ſtans põt in declinatõe ipſius nocere maxime ⁊ Ad aliud ꝺom q in declinatõe vniuerſali nõ ☽tingit mors niſi ex errore cõmiſſo ꝓpter medicuz aut infirmũ ſeu aſtantes: aut ꝓpter exterinſeca ꝺria priori cuz materia ſit victa ⁊ expulſa potiſſime. In declinatione vero particulari poteſt decedere cum adhuc permaneat in ꝓpulſa ⁊ ꝓprie in debilibus. Et ad ꝓbatõem dicendũ q non oio eſſet eaꝺẽ diffinitio hois et vnus hois ſi diffiniretur vnus hõ vt vnus: imo vna adderet ſuper aliam determinatõem ☽ctam ſicut diſ

finitio hois addit sup diffinitionē aialis rōnale. neqz est oio simile de tpibus vniuersalibus ⁊ pticularib⁹ morbi vt ostendet dria. 134. Neqz etiam hmōi sunt morbi ptes essentiales sz potius itegrales. Est tñ in hoc simile q⁹ ccu quatuor tpa morbū ꝓstituūt vniuersalem totū vniuersalia: sic ⁊ tpa pticularia pticularē vz porisimum.

Differentia. 109.

Quod recidiuatio sit vna vel eadē egritudo cū sua radice mōstratur: qr illa vr̄ vna egritudo cuius materia est vna vnus termin⁹ idē ⁊ afflictionis modus ab his eni recipit vnitatē egritudo. Sed recidiua fit aut fieri pōt ex eadē materia cū pncipali vt ex colera: qr que relinquunt in morbis subuersiones facere ꝓsueuerūt sicut materie male: pōt ⁊ tota vnice mdicatiue relinq expulsioni ceu satis inuit creticox scdo ⁊ modus afflictionis de termino in tertiū reseruare vtraqz. Amplius si nō est eadē tūc ⁊ febris q̄rtana ⁊ maxie qntana sextana ⁊ similes nō erunt febres cedē cū ges interueniat iter vnā excitationē ⁊ aliā q̄z longa. sed ipse vne ac eedez cōiterponunt. Rursus illa est egritudo vna que integrat ex quatuor tpibus. Vnaqueqz eni a qua qs conualescit egritudinū quatuor hz tpa. sz pncipalis ⁊ recidiua sunt hmōi vt in anrio pleuretim patiente. Aut oporteret q⁹ q̄libet istax quatuor haberet tpa cuius ꝑriū in illo visuz: ⁊ ꝑmuz ēt indicat dignōis apparētia Itaqz recidiua est egritudo vna cuz pncipali. Oppositū scdo creticox: qñ videris egritudines q̄si sint solute: deinde redeunt. ⁊ multotiens accidit q⁹ recidiua fit in die crisis: deinde currit sm numeri dierū crisis. postea soluitur i die crisis alio: quare erit vna queqz illax egritudinuz pticulariuz in se acuta. Cuz ergo aggregant ⁊ ꝓinuātur adinuicez est ex eis aggregatū egritudo cronica. Si ergo vnaqueqz illax est acuta: tunc vna vere non est egritudo. Adhuc sanitas que est diluculo: ⁊ nūc puta vespere nō est vna ⁊ eadē phy sicox qnto. Multo itaqz minus erit egritudo vna que sanitate intercipitur sicut pncipalis ⁊ recidiua. Amplius pncipalis generat ex subtiliori euaporabili pte materie: prius eni ꝓsumit subtile resolubile: demūqz grossum euaporationi resistens ex quo recidiua ꝓsurgit. hmōi aūt materie sūt alie Eti. in quacunqz iterpollata cā faciens porisimū que locū obtinet efficientis est alia a cā antecedenti que quotidie subministrat ⁊ trāsit in coniunctā vt appet marie in patientib⁹ q̄rtanā p annos. xij. ⁊ qñqz amplius prima quarti. sed hoc est multo magis in pncipali ⁊ recidiua. Igit materia egritudinis primarie nō erit eadem ⁊ recidiue cū sint magis distantes q̄z porisimi a porisimis. Rursus qbus accidunt alia ⁊ alia nō sunt eadem: sed alia aduenit recidiue q̄z radicali. Recidiua nāqz est deterior sua radice dria ꝓsequenti ab illa qz cāta. Itidē quis egrotans egritudine colerica poterit ex regimine infrigidatiuo vehementi prolabi in egritudinē demū phlaticā q̄ alteri⁹ est materiet ⁊ motus q̄z colerica indiuisionib⁹. Itaqz recidiua oio est alia ab eius pmitiua. Propter primuz gdem sciēdum q⁹ quid fit egritudo: notatū dria. 72. Principalis quoqz dr̄ egritudo siue radicalis que prius affligit ceu ⁊ nomen indicat: quā sequit tpe intposito getis quedam irex afflictio que scdaria vel recidiuatio nominatur. Est nāqz ipsa quidā recasus post principalē egritudinē. Quotiēs aūt dicat recidiuatio: dra ostendit subsequēti. Vnū aūt seu idē dr̄ duplicit per accidēs gdem vt albū musicū. Et p se qdem ēt multis dr̄ modis gnto metaphysice. Vno qdem modo ꝓinuitate siue fit arte vt onus viculo vl̄ lignū colla quadā alteri applicatū seu natura q⁹ magis est vnuz vt adiutoriū vlnis. Itidē vnū dr̄ subiecto specie idifferens. Dicit ⁊ vnū genere quox est vnuz gen⁹ differens differētijs oppositis. Adhuc ⁊ quox rō diffinitiua est vna dr̄ ⁊ vnuz in diuisibilitate vt punctus vnitas. Aliter quoqz logice magis distinguitur vnuz quedā eni sunt vnū nūero vt quox materia ē vna: ñ nulla specie vt quox ratio vna diffinitiua: qdā gener vt quox figura ꝑdicatōis ē eadē. alia vero sm analogiā ceu q̄ sm pus ⁊ posterius ad vnū aliqd referunt dria ēt tertia. Propter sm qdem sciendum q⁹ qdā dicunt q⁹ radicalis ⁊ recidiua sunt vna egritudo specie ⁊ numero ex pte materie ⁊ virtutis: non āt ex pte essentie morbi. Ex pte qdem materie: qm̄ vna ē materia vt dicunt recidiue ⁊ principalis egritudis similiter ex pte virtutis eo q⁹ ipsa facit opationes suas ordinatas ⁊ ꝓinuas circa mām recidiue egritudinis ⁊ pncipalis. Rōne vero essentie morbi non sunt vna egritudo numero sed spē tm̄: qr vna q̄litas: nūero ñ pōt nō inesse ⁊ inesse. Sz q⁹ nō fit numero eadē egritudo rōe māe: neqz ēt rōne virtutis vt ingunt oñditur: qm̄ mā est subiectū in quo egritudo q̄ est q̄litas fundat. identitas aūt subiecti nō cāt accidētiū idētitatez. In vno eni subiecto pñt esse accidētia. nō solū spē: sz ⁊ numero dria vt color odor ⁊ sapor i pomo. Adhuc mā hmōi plerunqz nō differt soluz i magis ⁊ minus: sed ⁊ p essentiā ppriā cuz colerica fuerit egritudinis pncipalis mā: Recidiue vero melācholia p aduſtionē generata. Palin: sicut se hz albedo ad albedinē: ita se hz egritudo pncipalis ad recidiuam cū vtrobiqz sit similis q̄litas. Sed albedo pmo inducta ab albedine scdo inducta differt numero: lz enim fit idez qd̄ dealbat ⁊ idez dealbans sicut i repatione accidit littere aut picture: tñ albedo pmo inducta ⁊ q̄si deleta est alia albedo ab albedine que scdo est inducta Que eni corrūpunt nō redeunt eadē numero: scdo de ge. ⁊ cor. similitimā poterit esse ꝓposita ex colerica ⁊ phlatica ita vt cessante colerica post tpus resurgat phlatica ⁊ recidiuā inducat. Recidiua igitur a sua pncipali alia. Eodē etiā mō dicere q⁹ fit eadē quo ad virtutē inartificiale multuz existit cū virtus nō fit de rōe morbi sed poti⁹ sibi oppugnās. Eti: vir⁹ diuersificat rōe illox in q̄ agit vt ⁊ actio cōtingat diuersa. Mā aliter sol opat in nubē spissā ⁊ aliter i nubez rarā diuersas inducens figurationes ⁊ colorez vt in iride oñdit manifeste ⁊ tñ virtus existit vna: sol ēt cutē denigrat ⁊ linuz dealbat lutūqz indurat ⁊ cerā liquefacit. In pbl. Alexādri. Rursus virtus remanet vna in tota vita alicuius vniformiter vt possibile est corpus dispensans: tunc ergo concluditur oēm sibi occurrentem egritudinem fore vnā: ⁊ ideo satis inartificiale vr̄ dici recidiuam ⁊ principalem fore vnā numero ex parte māe ⁊ virtutis egritudinē. Quomodo autem fit vna vel alia ratione essentie morbi poterit ex subsequentibus haberi. Propter qd̄ se. q. demum corrigentes dicunt melius ac brevius posse solui quesitū: testantes morbuz dupliciter posse ꝓsiderari. s. inquantū hz esse successiuuz ⁊ sic principalis a recidiua existit alia numero: qr successiua pp quietis

multiplicañ ſucceſſionē. Aut ſm eſſe qđ bz qualitatiuū ꝓpatum mãe i corpore ꝓmanēti ⁊ oppoſitū naturę: ⁊ ita dicūt fore vnū numero morbū principalez et recidiuã. ſed tūc magis qz̄ prius videñ deficere: qr cū ea que ſūt ad finē ſint nãe cū fine eiuſdē. Si morbus ē ſucceſſio que ad qualitatiuã ordineñ leſionē: ſi leſio erit vna ⁊ q̄litas vna: ⁊ ſi pluresſ: plures: cū igit̄ ſucceſſio fit plures vt datū: erit ⁊ q̄litas plures nūero ita vt alia q̄litas itroducañ ꝑ ſucceſſionē priorez q̄ principalis iducit̄ egritudo ⁊ alia per ſucceſſionē qua iducit recidiua. Adhuc vt oñditur morbus nō ē ſimpl̄r ſucceſſio ſed magis q̄litas vel diſpō de genere ipſius prima: vt oñſum dria. 73. Eſt ēt forma is exñs i actu fo amplius qz̄ in primo apparens in principio ꝺ morbo. Propter tertiū qdem ſciendū ꝙ morbus pōt accipi duplr. vno qdem mō ꝓprie, put eſſe ipſius ꝓſtat in eo ꝙ eſt actu ledere opatōeſ ⁊ ſic recidiua nō ē eadem egritudo cum principali: ea enim ceſſauit iã a ſuo actu: imo potius altera cū ges interceſſerit media. Etiã ſi materia foret eadem oīno ⁊ Vtus vt volūt primo ipugnati: qđ declarañ qñ primo iteriorz Morbus eſt motus ſeu alteratio pter nām cum indiſpoſibilē deuenerit diſpoſitionē. Qđ quidē dicit ꝓpter accidēs qđ eſt motus ſiue alteratio ꝑter nām cū nōdū i pmanſibilē deuenerit diſpōnē: ſed i ſucceſſione pmanēs cōtinue reſpectu morbi: dria etiam. lxxiij. Ad vnitatē vero mot⁹ requirūt tria: Vnitas vz mobilis ſpeciei i qua ē motus ⁊ tpis qnto phyſico. Nūc aūt dato etiã ꝙ mobile ſit vnū ⁊ ſpecies mot⁹: nō tñ tps erit vnū cū itercipiañ gete mot⁹ eni p̄cedēs ⁊ motus ſubſequēs iterrupt⁹ gete media in alio ⁊ alio ſūt tpe. Et firmañ qr corruptū ⁊ generatū nunq̄z redeūt idē nūero: ſed ſpecie cū alio ⁊ alio fiãt iſtãti. Et iō egritudo intpolata nō erit ꝓprie vna vt ꝓtinua habēs vnū motū. Qđ fortaſſis voluit Hip. quarta aphoriſmo xx ita: Quicūq; i febrib⁹ quotidie rigores fiūt quotidie febres ſoluūt: Palia: q̄litas q̄ diuerſis itroducit motib⁹ alia exiſtit ⁊ alia. Morbus aūt ē q̄litas que alijs ⁊ alijs itroducitur motib⁹ i principali ⁊ recidiua. vñ aphō xx. Natura in recidiuatōe reliquã ex neceſſitate bz eam que in putredine tranſmutatōem. Quidã Vo non ſolū hoc verum ēt vlr dicunt diuerſitatem tpis non ipedire idētitatē cū ea non ſit de rōne ꝓducti. Volunt nāq; hi vt lex tradit reſurrectōem ēt vlem ſaluare. Ex his igit̄ cōcludit̄ principalem ⁊ recidiuã eādem egritudinē nō fore nūero oīo. Si aūt accipiañ morb⁹ impꝛoprie, put dicit rē ſuã nō in actu ſed in habitudine ⁊ dependētia in ipm actū vltimiorē opatum ſic poterit aliquo mō ꝓcedi ꝙ principalis ⁊ recidiua ſit vna egritudo cum mã ſit aliqñ vna aut fere vna ⁊ ꝓpinq̄ remãſeritq; i mēbris q̄dã habitatio ꝑ quã ſtati. q. qđ eſt habitu ſit actu, ꝓpter. n. modicã diſtantiã iter pricipalē ⁊ recidiuã vr vna egritudo. vñ ſo phyſi. Intellectus dicit illud quod deeſt ad pax tāq; nihil de habere videri. Et preſertī id nō itereſt quo ad itellectū medici ſenſibilr ac figuralr ꝙquirētis fere vniuerſa. Sic igit̄ breuiter Vitas appareat pñtis queſiti. Pōt aūt qs deiceps diſtinctōem ariſ. de vno ⁊ eodem data, ꝓpoſito applicare: ſi eni loquamur de vno qđ dr vnū ꝓtinuitate in morbo: nō eſt tūc ꝓtinuitas, ꝓprie cum ipſa ſit magnitudinis ſeu q̄ntitatis: ita vt in motu ⁊ tpe non adſit ꝓtinuitas niſi per magnitudinē celeſtē: phy. q̄r to. Eſt aūt ꝓncipalis ⁊ recidiue ſubectū idem remotū ⁊ aliqñ ꝓprinquū diuerſificatū nō multū. ſimilit aūt eis eſt vnitas generis nō aūt idiuiſibilitas: lz. n. qualitas ꝙ ſe ſit indiuiſibilis diuidit tū ꝑ quãtitatez nam quãta fuerit ſuperficies tñ eſſe albū dicas impdi camētis: Vnitas vero analogie generis ⁊ ſpeciei radicali ineſt ⁊ recidue nō aūt vt oſtenſū vnitas ꝓpe nūeralis. Circa p̄dicta ꝓtingit dubitare: qr dictū morbū ꝓprie ſumptū actū importare ſecundū: et ita diffinitō cū dicat verā eſſentiā rei: q̄ actu ꝓſiſtit ꝓmo g eſt forma ⁊ nō fo que eſt opatio. Particule enim diffinitōis habitudinē dicūt ⁊ non actū: diffinitō morbi nō dabitur ꝑ formã ſed per id quod ē accidens eī. Dōm ꝙ morb⁹ notificañ per actū ſcōm. quod appet qr termin⁹ diſcretiuus iter ſanitatē ⁊ egritudinē ſenſibilis ē leſio opationū: in tegni ⁊ primo de morbo. Sēſibilis aūt oīs leſio in actu. Mãles nāq; ⁊ vitales nūq̄z in ſano ab actu ceſſant fo: ⁊ ſi aiales geſcūt qñq; vt monſtrañ in ſomno ceu añā p̄fatum. Dic ãt in potētia potius quandã ⁊ langorē dicit corpis ſani qz̄ ſanitatē perfectã. ſomnus. n. nō eſt ꝓprie nãlis ſz cōtinuitate quadã poti⁹ noīs: priori dria. Ad rōez dđz q illud ē vex de ꝓprijs diffinitionibus: quales ſūt q̄ ſubax. Ipſe nāq; ſole ꝓprie hñt quod qd ē vel diffinitōem. Accidētia Vo ipꝛopꝛie ⁊ per additamentuz ſeptimo metaphy. Dubitañ ēt an corpus ſit ſanū vel egrū tpe iterpolatōiſ. Ad quod neutralizãtes rñdēt qdam neutrū id fore. ſed qđ ꝙſiderandū an ex precedentib⁹ poriſmis opatōes relinquãtur ⁊ maxime naturales ſenſibilr ipedite. ſic. n. pōt dici egrū ⁊ maxime euenit in phlatica interpolata: vel nō relinquunt ipedite manifeſte ⁊ tūc ſub latitudine adhuc locatur ſanitatis. Et multo plus tpis iterſtitio principalis ⁊ recidiue. Propter q̄rtum vero ad primū dōm ꝙ principalis ⁊ recidiua nō eſt vere vna nūero egritudo ⁊ ſi aliqua videātur in ipſis eadem nūero fore: nō tñ illic vnitas motus ⁊ tpis exiſtit: que potiſſima cuiuſlibz vnitatis cā. Ad ſm iam filr qđ dōm apparet Ad aliud dōm ꝙ tpe non ſunt eadē nūero ſz ſpē cuz tps mediū in quo nō fuit affluctio diſtinguit inter illa tpa: neqz ſunt equalia numero oīo tpa: qr pōt principalis euaneſcere vel occultari in principio augmēto ſtatu ⁊ declinatione ēt qñq;. Sed recidiua ⁊ maxie ſi ab ipſa contingat euadere quatuor bz morbi tpa: neqz antius ꝓprie recidiuatur cū ſp pmãſiſſet apa vſq; ad. 34. licz febris ⁊ ſitis aliqñ adeſſet: aliqñ vere mime. Nō eni ipa erit egritudo ꝓncipalis ſz poti⁹ accidēs apatis. Arguta Vo ptis oppoſite ꝓcludūt q ꝓncipal ⁊ recidua nō ſūt vna egitudo vere. Secūi dū aūt ⁊ ipꝛopꝛie vt declaratū poſſūt vna vtcūq; egrtudo fore.

Differe ntia. iio.

Vod recidiuatio non ſit deterior ſua radice ſeu egritudine principali oſtenditur: quia cā primaria vniuerſalis plus inſluit q̄z ſecundaria particularis in ſuum cauſatum. Dauid iudeuſ in de cāis: Sed cauſa radicalis egritudinis fuit primaria ⁊ vniuerſalis ⁊ recidiue ſecundaria et particularis. Itidem cauſa efficatior eſt ſuo effectu. a. principali autez effectus videtur ꝓñs recidiua. Adhuc minus ledet recidiua radicali. Propter principalez nanq; egritudinem materia eſt minorata cum i egritudinem natura ſp ſtudeat eam conſumere ⁊ ſupare Minorata vero indeterior reddit egitudo. Ampli⁹

recidiua potest contingere ex modica causa vt manifesta ficut ex errore paruo: q; natura vel arte cito poterit corrigi. Rursus euenit non raro vt principalis sit continua: Recidiua vero interpolata: sicut cū q; ex febre sanguinis aut alia ꝯtinua in tertianā interci dat iterpolatā seu quartanā. Continua quoq; deterior est iterpolata in eodez febris modo Eti: assueti assuetos ferre labores ⁊ si sint senes ibecilles minus l eduntur iuuenibus fortibus aphōr̄ scōa. Sed quis patiens principalē egritudinē ⁊ recidiuā minus pati tur eo qō magis assuetus pati ꝯz patiēs tm̄ pricipalē Recidiua igit̄ sua radice deterrēs minus existit. Op posi tū quoq; ārto ꝑma ⁊ pincipio ēt creticor̄. Ad huc principalis debilitauit virtutem ⁊ recidiua fil'r. Lesio āt lesioni adiuncta cadē amplius ꝓsternit. Eti dem recidiua sit sepe mā nō euacuata in ꝑncipali que mota in recidiua vī fore maior ꝯz prius: cū ex alimē ti supfluo ꝓtinue accrescat mā morbi. ꝓpter qō recidiua deterior est sua radice. Propter ꝑmū sciendus ipsum sufficienter notum priori dria. Nosce quippe q; recidiuatio vt ad multum contingit cuz egritudo crisim non habuerit aut imꝑfectam: iuxta illud secū de aphorismorum: Derelicta in morbis subuersionis amatiua ⁊ marie cuz crisis fuerit subcutanea debilis vt variole icteritia scabies ⁊ huiusmodi. Que siquidem recidiuatio multiplici pōt de cā ꝓtingere. Aut enim ꝓpter materie diuersitatem vt q; sit colerica ⁊ phlegmatica morbifera simul mixta. prius qdē ⁊ magis natura incitatur contra colericam cū sit effrenior qua vita videt cessare morbus: eo q; materia phlegmatica frigida viscosa non sic est mobilis ⁊ acuta: deinceps aūt. ſ. ex nutrimenti supfluo fermentū occurrens ⁊ agitabilis facta insurgit: quia nō pura corpora quātuncunq; nutris magis ledis. Aut ꝓpter corporis vini celestis: pōt enim luna tertio cretcor̄ ⁊ i centiloquio stellis aliquib9 fortunatis in natiuitate cuiusdā existentib9: puta Ioui vel Veneri applicari qbus fortificata natura ⁊ malitia morbi sopita vī egritudo quietari ⁊ terminū habuisse. Cū āt ad stellas peruenerit infortunatas vt ad Martē ⁊ saturnū aut cōbustionē consurgit itidem pugna. vñ ⁊ recidiuationes inueniuntur vtplurimū nisi sit ex errore grādi patenti impedientis lune contingente. Ac ꝑsertiz ex marte saturno cōbustione via combusta scorpione ac eclypsi. Potest etiam ex cōmisso errore cōtingere a quocunq; medico vel infirmo aut astante seu rebus extrinsecus concidentibus. Ex parte quidem medici cum ante materie digestionē ⁊ euacuationez eius aliqualē: medicinas exhibet opiatas vt requiē phyloniuz ⁊ huiusmodi sicut quidā operantur natu re diuersores per tempus faciētes porisimuz cessare vt quartane vel alterius. Iste nanq; opiate infrigidant materiam ⁊ cōpingunt vt causa antecedēs non possit icōiunctā deduci. Et emū virtute ipar̄ deuicta calore naturali: resurgit deinceps causa antecedēs i putredinē ⁊ coniunctā. Et ꝓpter exhibitionem medicinarum calidaruz tempore intermissionis egritudinis vt alterent infrigidatū velut appetitum restaurent: quarto secunda. Et alijs etiam modis sub his cōtentis: egritudines aūt digniores vt recidiuatōez incurrant sunt apostematū ebres relinquentes sopitam in visceribus caliditatez: egritudines cerebri pectoris: ⁊ ꝓprie catarrales stomachi epatis splenis ⁊ renū. Et q; hec aut sunt debilia vl' receptiua aut proto labōrātia: ⁊ marime cuz ex his conualescentes passionibus fuerint veri. Propter secundū vero sciendū q; aliqui sermone. a. ⁊ argutis ꝓmoti ꝓnunciauerunt absolute recidiuam sua deteriorem radice sed quid de hoc mor cōsequent apparebit. Propter tertiū quidem sciendū q; quedā recidiuationuz deterior est sua radice: alia vero non. Quedaz nāq; a causa fit interiori occulta dicta vel fine causa: ⁊ hec peior vtplurimū est sua radice. vnde cretcorum principio: Egritudo versuta quiescens visa fine euacuatione manifesta: vel abcessu neglecta fiquidē reuertetur seuior ꝯz fuerit in initio. quare quarto prima ⁊ secunda: Recidiua est peior ⁊ vehemētior sua radice: quoniā malitia ipsius aduenies ⁊ stans cum virtus sit debilis ⁊ ꝓpric quando ipsaz non ꝑcesserit aliqua euacuationuz in primitiua. Aliquando nanq; nulla precedit: aliquādo debilis parua vt dicatur: illa egritudo est peior in qua virtus debilior reperitur. Sed hoc plurimum est in recidiua cū virtus fuerit ex pncipali debilitata ita vt ⁊ parua lesio videatur ea maria etiam si non tantū simpliciter ledat ipsa. Et propter hoc. a. dixit: Deterior recidiuatio est illa que velocior est ⁊ cū virtute debiliori: ⁊ ideo eius consilium est vt in ea non fiat inceptio ad curandum donec manifestus sit modus egritudinis: nā fm plurimuz est seua. Est ⁊ alia recidiua predicte huic oppositā: euenies a causa prelertim extrinseca manifesta velut ab errore quatuor obseruandorum in morbi cuiuslibet secundum Hippocratē curatione. Et q; tardus fiat ⁊ cum virtutis constantia ⁊ euacuatione ꝑcedente: aliqua talis quidē poterit sua radice deterior non fieri. quare sic vidimus plures recidiuas minus sua principali afflictiuas. vnde. a. Saluius est vt euenat recidiuatio ex errore regiminis ꝯz vt eueniat per se cū rectificatione regiminis. Ab errore nāq; consurgens recidiua cūt fit manifestior eo q; ab extrinsecis contingat melius quis poterit illi succurrere ꝯz si a causa eueniret interiori occulta. neq; etiā ipsius ꝓportionabilis malitia est tanta sicut cause interius latētis. Veritas igitur ex his breuius eluceſcat. Propter quartuz vero ad primuz dicendū q; causa vniuersalis primaria: licet plus. i. vniuersalius influat secundaria particulari: non tamen plus. i. intensius. Particularis enim dat esse magis contractū ⁊ formā specificat de materia vel educi impellit aliunde ceu in equi appet ⁊ hominis generatōe: aut cause ꝑmitiue nō est magis ꝑma ⁊ vniuersalis ꝯz recidiue. Nam causatuz est vt ostensum ꝑus non est vere vnū ꝑncipalis ⁊ recidiue Propter hoc ēt apparet quid dicendū ad secundū. Contingit etiam causam fortius operari effectū cum materiam inueniat hanc aliquādo magis illa dispositā. Ad aliud dicendū q; multotiens non minorat materia egritudinis in ꝓcessu sed augeť magis ⁊ hoc si morbus fuerit insalubris. Materia enī in statu saluatoz minor est ꝯz in ꝑncipio. In morituris vero eō: aphorismorum scōa. Ad aliud iam quid dicenduz visum. Ad aliud dicendum q; recidiua sic potest min9 deterrens fore sua radice nisi ipsa cum omnina fuerit virtutis debilitate. Ad aliud quid dicendum differētia visum. 98. Quid autem ⁊ quantuz cōuincant argumenta partis opposite apparuit ex premissis.

Occasione illius quod dictum est subiectum

in scientia supponi: videtur ex hoc deduci nullā sciē tiam eius probare subiectum: uerum creditū ab alia superiori omne recipere: unde ꝑmo methaphysice: A nulla scientia dꝫ stabilire subiectū suuꝫ cē. Amp. si ꝓbaret id esset ex ꝓpriis ipso: nihil ārt dictuꝫ ē fore prius ⁊ notius eo alio: qm̄ scientiaꝝ qdem una cōcideret in alterā: ⁊ demōstrationē ꝓtingeret de genere in genus descēdere: ac circulationē fieri: quod respuūt ar. ꝓpria ⁊ posteriora: cū ꝑmo ꝑma. Sic nāqꝫ mitteret in sciam qđ non suā. Ea ꝓpter oꝫ unam sciam in aliam deduci: donec tandē demōstratiue in methaphysicā eleuent omnes cū ipsa sit senior ac dignior ceteris: metha. 3. In logicā uero ꝓbabiliť cū ad ꝑncipia omniū methodoꝝ viā primo hēat topicorū. Non igiť scientiarū aliqua suum ꝓbat subiectuꝫ. Oppositū quoqꝫ videť Cōmē. 2. sapere phyficoꝝ: ⁊ ga. in tegni ꝓbans id ꝑncipiū terapenticū inductione ac exemplo q̄ omnis cura per Ōrium. Propter primuꝫ quidē sciendum q̄ quid sit scientia cum subiecto notū erat ex p̄missis: quid aūt ꝓbatio dria videbiť consequenti. Propter ſcōꝫ vero sciendum q̄ A. videtur velle nullā sciam vt tactuꝫ suū ꝓbare subiectū: quod eidē Cōmē. prefato imponit ſcō tanqꝫ delinquenti: volens q̄ lꝫ scia non ꝓbet suum subiectum demonstratione simpliciť aut cause siue propter quid: ꝓbat tñ demonstratione qꝛ: siue esse aut signt. ⁊ que hec sint dria apparebit ꝓsequēti. Propter tertiū quippe sciendū q̄ scia potest approbare eius ſbiectum ex posteris: ⁊ declarare tanqꝫ nobis notioribus entibus seu aduersarijs: ceu aris. defendit priores dignitatū Ōignaros ⁊ ꝑtinaces. 4. metha. vt de quolibet affirmationem verificari vel negationeꝫ: ⁊ omne totū maius ē sua parte: ⁊ q̄ hmōi deducēdo ad inconuenientia his que negant apparētijs absurdiora. Similiť quoqꝫ ꝓbatur cē materie ꝑme: phyſi. i. Foze ingenerabileꝫ ⁊ icorruptibilem primusqꝫ in octauo illorum ex suis eodē modo ꝓprietatibus: vt ex motu continuo ⁊ vniformi. Non enim est inconueniens vt aliquid notum nature: nobis autē ignotum declaretur per ea que nobis nota: cum duplex sit modus sciendi: vt dria ostendetur consequenti. Quod firmabit deinde sermo Ba. dicentis resolutiuam ex finis notione. Propter quartum vero dicendum q̄ sermonis preinducti diligenter auditi expositio iā apparuit. Non enim negatur probatio subiecti quocunqꝫ modo: sed demonstratione simpliciter ⁊ propter quid: quod fortaſſis voluit A. licet Auer. stimulus antiquoꝝ preterqꝫ Aris. ⁊ Zoar. ipsum satagat pungere. Ad aliud similiter apparuit quid dicendum: quoniam per ea que artis alicuius ex ꝓprijs consequentibus possunt subiectum ⁊ cause ipsius vt expositum stabiliri. Ad ea que alterius etiam apparet: ⁊ ꝓprie ad id quod Bal. differentia videbitur. 153.

Recedentiuꝫ plurimuꝫ occasione hesitatur an ova competant in febribus: quod videtur sentiri. 8. de ingenio: in ephymeris primo: vt ea que sumoꝝ subclusione: ac in humoralibꝰ ita quarto ꝑma: Sequentiū latus diete grossioris sicut ova sorbilia pauca subtilia. ⁊ de cura tertiane: Qñ est intentio humectatio dantur vitella ouoꝝ similiťqꝫ ꝓcedunť in quartana. Ba. vero ad glauconē exbiꝫ in causone: ac tertianis ova. Et consimiliť duodecio de inge. In febre syncopali ex humoribus subtilibus In erbica nāqꝫ sexto Serapionis. Damus ei mane vitellū oui. Et. A. filꝛ exhibet vitellum oui sorbile. In febre siqdem pestilenta indiuisionibus: dat vitella ouoꝝ. quod ⁊ firmatur rōne: quoniaꝫ febris cōtrario curatur sicut relique egritudines. Cum igitur ipsa sit mala cōplexio calida ⁊ sicca curabitur ꝑ ova tanqꝫ per Ōria. Frigida nāqꝫ sunt ⁊ hu. qđ ostendiť ex ꝑtibus constituentibus ipsa. Constant enim ex albissimo ſm medicos frigido ⁊ hu. aquoso multe quātitatis: ac pelliculis ⁊ testa frigidis: ⁊ vitello vt pui sum terrestri attinenti substantie tū ſm medicos tpato: ita q̄ omnibus diligenter inspectis, ipsoꝝ ꝑtibus declinant ad frigitatem ⁊ humiditatem sopitam: vt declaratum de lacte: dria. 148. Adhuc ſm Hip. ⁊ A. Curans est virtus seu natura: sed ei ꝓportionātur ova maxime. Reponūtur. n. cuꝫ testiculis gallox ⁊ vino. augmentat nām calorem naturalem: qui est debilis in febribus ⁊ obsessus. Rursus: secundo canone auicēne. Qua sunt ad qualitateꝫ tendentia. In febribus vero natura in tertium vel quartum ascēdens gradum cum actum sensibiliꝛ impediat aut destruat. Quod aūt tpatum frigiduꝫ ē ⁊ maxime calidi ⁊ sicci vt adeo elati respectu: cum etiam tepidum calidum remittat: quod ⁊ ostendit oleum tpatum: calidū ifrigidans corpus: ⁊ frigidū calefaciens: febriū. 2 Competūt ergo in febribus ova. In oppositū vero qꝛ nonregulariter aut a pluribus exꝑssa. Palin. Non ē opus ifirmis Ꝟtutem coaugere; sed velut repitur conseruare: apboril. prima. Sꝫ ova vt tactum ipsam intendūt maxime. Eti. Febricitātes corpa habent ipura. Talia Ꝟo quantūcūqꝫ magis nutris magis ledis: apboriſ. 2. Qua siqdem ceu dcm̄ nutriētia ꝑcipue. Non igiť competunt i febrib⁹. Propter ꝑmū quidem sciendū q̄ qd sit febris: ⁊ que ipsi⁹ reliqua visum. 87. Est autē hic ova gallinarum audire. Prolatum nanqꝫ absolute in meliori accipiendū eē Et nosce q̄ qꝫqꝫ dicat ad caliditatem. A. ea tendere ad qualitatem: ⁊ albumen ad frigiditateꝫ: vitellum qꝫ ad caliditatē: certius tñ vt pretactum dicenduꝫ ē ipsa ad frigitatem ⁊ humiditatem primi gradus accedere cum etiā vitellus ponatur tpatus: A. Imansoris tertio. vnde aggregatoꝛ: Complexio oui ē frigidior parum qꝫ corpus tpatum: ipm nanqꝫ infrigidat frigiditate temperata. Propter secundū vero sciendū q̄ quid sit de hoc vtcunqꝫ sentitum est in argutis quod ⁊ praxis ostendit. Quidam enim cōmuniter exhibent ova in febribus. Alij vero euitant vt ponunt Quid vero de hoc tertio dicendorum apparebit.

Propter tertium quidem sciendum q̄ presciti⁹ indicationibus non raro premissis coꝛ que in febribus exhibentur: poterit diligentius indicari an ova cōueniant in febribus. Si nanqꝫ attendamus virtutem que sola cibum expetit vt confortetur: ⁊ proprie cuꝫ debilis extiterit sic ova competunt: cum eam vigorent non parum spiritibus ⁊ sanguini proportionata. Sūt ⁊ sufficienter digestibilia ⁊ proprie vitellus multi nutrimenti superfluiqꝫ modici. Et melius quidem est febribus ⁊ proprie humoralibus vt dentur intensione ista in processu: ⁊ cum iam materia fuerit digesta minorata qꝫ in principio. Et fulcitur: quoniam morbo seu accidentibus virtutem dissoluentibus mox oportet virtutem confortare ſibi ꝑdescendēdo.

Jd aũt cibo pficiẽ aphoriſ. apparens .i. tunc eni indicatio ſumpta relatõe ad virtutẽ oẽs obtenebrat aliaſ vt cuncta edocent q̃ de ingenio. Si vero ituemur rẽ ꝑter naturã: ceu cãm morbũ vel accidens vt ſic dicẽ dũ nullaten⁹ ſimplicit in febribus oua congruũt. Si nãq; cam hẽant: ceu que humoꝝ non ducuunt: qui non cã per oppoſitũ alterãt cũ iuxta rpamentum exiſtant vt viſum. Et vlr neq; digerũt illã coaptãt aut euacuãt niſi fortaſſis accidente valde natura vt viſũ morboꝝ curatricẽ ꝓfirmãdo: ſed magis de ſe leuius alterabilia t corruptibilia. q. factis modo cũ ẽt ex diuerſis naturis t ſubſtantijs ceu tactũ ſint ꝓſtructa i materie magis cõuertunt augmentũ cuiuſcũq;: t ꝑprie cũ vẽter fuerit frigidus paludoſus: aut calidus induroſus cachimus. morbo non congruunt puta febri cũ non eidẽ opponãt ſimplicit t directe quo curapficitur t cõpletur oĩs in tegni. Jtidez qđ eſt vnctuoſum inflãmabile leuit t corruptibile ac multi nutrimenti non cõpetit in febribus t ꝑpe humoralib⁹. tale vero eſt ouũ vt eius oleuz oñdit t etherogenitas vt de occultis alchimia quatuor elemẽta eliciens ex illo aperte: ac conuerſio illius in ſanguinẽ non pauca: ſic eodẽ monſtratur mõ in febribus nõ cõgruẽte accidentiũ ex parte cũ ab eis eſſe ſuſcipiant t vigorẽ niſi fortitan inquantũ virtutẽ reſpiciũt proſternendo eandẽ vt tactũ. Sic igit i ſe. t vlr in bis que ꝑter naturã ipſaꝝ oua ſimplr non cõpetunt: ſm qd vero vt ꝑter partes humectare t ꝑprie in fine vt ſenſit. a. t i ſe. non minus ſiccis t ethicis ꝓueniunt. vel ꝑ declinationẽ ipſoꝝ vt viſum ad quandã frigiditatem t humiditatẽ: qr tñ modica ertat longeq; diſtãs ab oppoſitione recta cuz eo q̃ dicta eſt oui materia inflammari de facili fortaſſis febrẽ amplius coaccendũt: t ꝑpr⁹ cũ fuerit intẽſa vt pandit exceſſus vni⁹ ꝺrij ſuper obtinentis poſt pugnã: quod t frigiditas agens in calidã aquã approbat: ea eni ꝑter reſiſtentiã amplioꝛẽ plus cõgelat frigida tandẽ: methau. i. Jtaq; tali cõpetunt intenſione oua in febribus: t non parũ extranee. Propter quartũ vero iã qd dicendum apparet. Mã ꝓmo galienus non directe oua exhibet in febre ꝑtacta ephimera. Sed ingt non competere cibaria pharmacoſa: ſed que cũ eo q̃ ſufficient nutriunt ſũt ſupfluitatis pauce iter q̃ cũ alijs enũcrat oua A. ẽt vt apparuit gra virtutis ꝺcedit oua t nõ febril Et ideo dicit forbilia panca ſubtilia vt reprimat nocumentũ quod inferũt morbi gratia. Jn tertiana ẽt ꝺcedit humectationis cã vt viſuz: neq; tñ mor exhibet illa verũ i ꝓceſſu. vñ ſubdit: Sicut datur eis i fine de extremitatib⁹ t c̃. t vltio dic̃: Et vitellis ouoꝝ Jn q̃rtana vero ꝺcedit oua ꝑter humectare: t Virtutem ſaluare poſt tres ſeptimanas. Qđ aute Ba. exhibet oua in cauſone t in febrib⁹ colere appalla ſeu forbilia quaſi adhuc fine pelle: humectationẽ eoruz fortaſſis reſperit t lenitatẽ quã in aſpera ꝑpe iducũt artariã: vel q̃ hec magis vt tetigit. a. ꝺferunt vltio. Aut ſermonẽ Blauconis non multũ approbo ſicut neq; idem ga. dria. 164. vnde oua t quedã ſunt conceſſa carnoſa ꝑter virtutem ꝺſeruare que maxie ꝓſternit ſyncopi dria ꝓtacta: vt t nomen denotat. Ez ethica in materiali ente ꝺgruunt non ꝑter febrẽ verũ virtutis t ſiccitatis cauſa. Eget nãq; Virtus ꝓſtrata ꝺfortatione ac corpus deſiccatũ humectatõe. Lõcedunt quoq; vitelli in ſe. peſtilentiali ꝑter cordis ꝺfortationẽ: bi nãq; ipſũ vigorant t cõꝓpant. A. de medicinis cordis: Ea vero febris ꝑprie cordis ẽ paſſio. Ad rões t ad ꝓmã qd iaz dõm appareret q̃ nõ febris cõpetunt directe gra. Ad aliud qd dicendum dria viſuz. 153. Non eni curat alimentũ imediate: ſz per mediũ virtutem fortificando. ꝑ accidens eni conceſſũ eſt vt virtutis gratia marie febribus oua cõpetere. Ad aliud filr qd dicendũ apparuit. Nam ꝺriũ vnũ lz prius altex vt fortius refrangat t hebetet: vt cunq; tñ id oppoſito conſurgens vt viſum fortificaꝝ per amplius denuo ſicut oſtendit calr t frigida dria 140. quod maxime accidit cũ ꝺria fuerint virtutibus equalia. Que ẽt ꝓtis oppoſite cũ febrem ſimpliciter reſpiciant t non virtutem ſeu humectationẽ: aut im propriam oppoſitionẽ apparent.

Dpleniorẽ eius quod tactũ eſt de fluxu ſan. t marie menſtrualis declarationem befitaꝝ an hic fluxus ſit naturalis. t vr q̃ non ſit nãlis: qm illud ẽ nãle qđ a ꝓncipio cauſaꝝ intriſeco phyſi. t de ge. aialiuz ſcdis. t qđ non ſit ab aliquo molestante aduenięte. Hic aũt fluxus nõ eſt ab intriſeco verũ ab extrinſeco vt a luna. vñ creticoꝝ. 3. per me translatoꝝ: luna menſtruoꝝ ꝓſtitutiones mulierib⁹ cuſtodit. Cauſaturq; ab hu. nãm eius q̃ſtitate qualitate aut vtraq; ſtimulante. his eni actus efficit oĩs i ipſaz. Rurſus: Illius eductio qđ eſt nãe filius familiaris amplius ei ꝑprius naturalis nõ eſt: veꝝ ꝑter nãm oio. Talis vero eſt ſan. Jſaac t elementoꝝ ſo Amp. illius egreſſio non eſt nãlis: cui res ꝑter nãm aſſociaꝝ. hmõi aũt eſt menſtrualis fluxus. Adeſt nãq; ſolutio cõtinui t ꝺciſiones vt anrietas dolor capitis t que talia. Adhuc ſudor de quo minus vr eſt cõtra nãm. Diocles aphoriſ. i. cũ tñ eius mã minus ſit nature amica q̃ ſan. Eſt nãq; ipſius non ꝓua pars pus colericũ. Jtidem iaz idez in diuerſos ordinaret fines: vt in defluxũ t retentionẽ q̃ mor ordinatur in fetus ſubſidiũ. Palin: Videtur naturalior talis fluxus brutis cũ vigeãt amplius natura: homo Vo anima: ſed in eis nõ videtur nãliter fore defluxus hmõi ſan. non igit hic naturalis. Jn oppoſituz medicorũ cetus. vñ de ge. aialium. 4. Fiunt menſtrua ſm nãz deficientibus menſib⁹ magis. 6. theorice. Mẽſtruoꝝ egreſſio naturaliſ eſt. Adhuc criſes t euacuationes nãm iuuantes ſunt naturales: ſed talis ẽ mẽſtrualis decurſus: vt eius un non ꝓgnante oſtẽdit retentio. Amplius illud eſt naturale cui⁹ cauſe nãles extant: hmõi aũt iſtius fluxus ſunt cauſe puta luna t Virtus expellens nãlis: eſt itaq; naturaliſ. Propter ꝓmuz vero ſciendum q̃ naturalis dr a natura. Jpſa vero qd ſit t quotiens: dria uſum. 90. cum eo ẽt q̃ nã vlis adherct uie vni t ordini. Particularis aũt dupler: Vna qdem infima vt clꝛaris ꝑter eius imperfectionẽ uariabilis t indeterminata ordinem non obſeruãs t decorẽ: Altera uero iter bas utraſq; media ſeu que mixtorum. Que multipliter variatur ſm q̃ nature ſuperiori amplius approꝓinquat: uel ſecedit ab eadẽ ſm ordinationez t eius oppoſitum. Dirigit enim in finem ipſi⁹ t decorem per ſuperiorẽ: diſtrahitur uero ꝓ inferiorem: vñ creticoruz. 2. Omne qp pe pulchrum: quantãcũq; vtiq; hic fuerit pulchruz ac ordinatum t artificiale deſurſum illabitur. ac eorundem. 3. Ex bis que ſm celum omnia que hic ordinãtur: bonum enim virtus omnis gubernatur i de

methaurox primo. Matura signidē multiplicit a medico dicta dra nona: est huiusmōi media de q̄ hic ampli⁹ sermo ꝓprieq3 de nā dicta regitiua: ac ēt ꝓplerione. Ipsa nāq3 vt agens ꝓncipale: hec aūt vt instrm. Mēstruū seu pulchrius mēsibile dr a mēse grecoruz imitatōe. Mdyn eni mēs: ide munion. i. mēstruū. Vl potius dr a myn: qđ est luna. Defluit eni vt dictum id deficiētib⁹ mēsib⁹ āplius lunarib⁹ videt. Mulierē eni motus circa deficiētes fit lunas: historiax nono Est āt huiusmodi mēstrui defluxus purificatio nālis apta mulieribus sanguinis lāgoroſi ex matrice circa quādā ꝓcidū delapſi. p eius eni egressionē mulieris corpus reddit purificatū: ita vt āplius ꝓceptioni post hāc fit aptuz. Dictum est āt nālis: qm̄ hic talis audit q in muliere attendit sufficient sana: t regimie laudabiliori gubernata: egrediens quātitate ac tpe debitis Absq3 eni his inaturalis existit: tertio vt tāget vigesimaꝑma. Additū quidē fuit apta: q3 alia etiā animalificātia purgationem huiusmodi habēt: lz̄ inmanifestam fere neq3 sub sanguinis forma: verū magis mucillaginoſi subalbescentis supflui. vnde historiarum sexto. Animalificātibus peditātiū purificatiōes qdē fiunt mēstruox: non tñ quāte mulieribus: alioz animaliū. ꝑmo vero de gnātione aialium: F emellis fit fluxus de foris solū t hax i mulieribus manifestissime. plurimā eni emittit segregationē mulier animaliū marie nāq3 femellax est multi san. Jóq3 mēstrua plurima: historiax tertio. Cuius qdē cā frigiditas t maxime humiditas complexionis existit: qbus in digestione causata: supfluitates generāt q̄plurime frigide aquose i defluxū ꝓne. Voracitas eteni has friditate oris vētris coauget in eis t ociuz: neq3 in alia sanguis earum trāsmittit supflua: ceu alijs in cornua vngulas dētiū egressiōes: t pilos grossos longiores t densos. Empedocles Xo posuit mēstruū a caliditate accidere mulieri: iōq3 viro calidiorē fore differētia. 18. Vir aūt menstruo caret: Calidus eni t siccꝰ sobrius exercitatus t magis pilosus. Dictū qdē mulieribus: q3 sermonis id expetit mā: mulierūq3 fluxꝰ ad alia extēdētia. Sanguis aūt audit hic ꝓ eius massa. scōm ēt q̄ labi ꝓtus iā ertat: q̄to quali seu vtriq3: t ideo lāgoroſus pōt dici: Subditū vtiq3 fuit ex matrice: qm̄ ea i corpe ē femelle velut sentia ē i nauicūctas recipiēs supfluitates frigidas aquosas: i ipsā nāq3 concidunt vene corporis oēs t artarie. Dictū q3 circa quandā: eo q̄ periodi nāles nō sunt diffiniti cio: sed latitudinē hntes grādē: vt visū. 21. Quar ō ge. aialiū. 2. Certitudinalit qdem periodus nō ē stata mulieribus menstruādi: vex vlr decrescentibꝰ mensibus rōabilit ꝓtingit. Et ideo additum aliqua diminutōis vz nota. Est āt periodus siue circuitus i idē tendēs ab eodē reuolutio. Hic aūt periodus triplicit existit: q̄dam nāq3 vlior: alia pticularior t borū qs medius. Prima qdē est tps oē quo mēstrualis fluxus incipit t terminat: de quo theorice nono: mēstrua incipiūt in. io. annox ꝓplemento. t vltra. 14. nō differunt annū. Amputat āt in qbusdā qdē i. 35. anno. In qbusdā deinceps vsq3. 40. cōplementuz. Diatici quoq3 sexto: Menstrua mulieribus eueniūt cū etatē. i 4. annox subeunt: Verūtn si festinauerint in duodecimo: sed nālis menstruox ablatio post. 50. est ānos: alijs in. 40. quibusdā in. 35. marieq3 in mixtum pinguibus t carnosis: q̄re tertio. 21. De malieribus est cuius ablatio menstruox festinat. vñ in. 35. annis t. 40. vite sue terminat. t de eis est in quā tardatur illud vsq3 quo ꝓueniāt. 50. āni. Et ego ipe vidi menstruantē iā seragenariā. Periodus āt medi⁹ est tps iter vnā menstruationē t aliā cadens de qua baliab. Tps qdem quod iter duos ē circuitus a. 20. diebus t supra vsq3 ad mēses duos: t que post hec fiunt menstrua nālia non sunt. vñ historiax. 9. Continue vtiq3 in vnoquoq3 mēse paucis ꝓgrediuntur menstrua: p mēseq3 vero tertiū plurimū. tertio vero. 21. Menstrua mēstruatōis eq̄lis vt mēstruet mulier in oi mense vsq3 ad. 30. dies: t qđ ē infra illud quod cadit in. 15. t. 17. nō est nāle: t iō lex: Mulier q̄ bis in mēse purgat: sana nō est. Particularior vero est hora qua menstruū egredit nāle: t in hac ingt baliabas: Menstruox circuitus longitudo: sana qdem t vicio carens duox est diex: t vsq3 ad. 7. longior ꝓtenditur. Quod āt amplius nō est naturale indicat vñ historiax. 9. Quibus qdem pauco fiunt tpe duobus aut tribus diebus mutātur seu purgātur facile: quecunq3 āt multis difficilius. dolent nanq3 diebus illis. q̄ si aliquis instet bas terminatōis series dissonare q̄plurime: dōm q̄ vt predictuz bi termini non querunt precisi pp materiā impetuantē ꝓtinue vex amplius lati. Diuersitas nāq3 i his grādis accidit: vt ex pte cōplerionis humoris Vtutis eratis hitus ꝓsuetudinis adiunctionis regionis: t vlr rei non nālis ois. Videtur ēt baliab. ꝓ alijs naturalis mēstruorū eductōis tps adāpliat: quod iudicatū ab. a. Mdē suratio menstruatōis eq̄lis tc̄. Propter fm vero sciendū q̄ aliqui pargutis detenti befitauerūt an mēstrualis decursus naturalis existeret: quox anxietas remouebitur ex dicendis. Propter tertiū aūt sciēdum q̄ fluxus menstruox est nālis ficut cōditionatis existit. Vt tñ id ꝑamplius eluceſcat: t si prius fuerit aliqualit tactū: sciendum q̄ naturale pōt ad duo referri: aut ad id qđ est pfectum in specie humana: vt ad genus masculinū: vel ad iperfectuz: ad femineuz vz. q̄ si prius: aut ad id qđ pfectissimuz in ipso existit ceu corpus tpatissimū: t ꝓuenientissime gubernatū quale sꝑ sanū est corpꝰ: t qđ iusticiale certum drijs. is. t. 20. Et sic nō solū fluxus sanguis est in his ꝓter naturā: verū vt senfit Diocles ēt sudor filr t subsidētia vrine. Omnis eni supfluitas talis dz corporis digōis tertie isensibilit excerni excepta spmatis: qm̄ in spēm ordinatur ac cerebri: t que i pilos foras demandantur t vngues: apparens in tegni: t re. sa. i. Aut refertur ad corpus ab box secedens tpamēto: t ita impfectū fm tñ amplius t minus: t sic aligs decursus san. poterit naturalis existere cū inde natura iuuetur modo tñ vario. Si aūt genus inspiciatur imperfectū tūc aligs fluxus san. ceu mēstrui nālis bētur simplr: ita vt qdam detur san. fluxus naturalis oino sicut is q̄ ꝓconditionatus. vel innālis oifariam: ceu qui educitur a pectore quanto peccans t q̄li marie. Quidā vero inter hos duos mediuz obtinēs ita vt possit dici naturalis cōparatus inferiori superiori vero inaturalis: ceu medium se bz extremis cōparatum: pbysi. 5. Vt t talis intercidat ordo de naturali ad id quod inaturale deueni endo per media. F luxus q̄dem primum menstrualis: deinceps fluxus san. nariū consequēter emorodiax: deinde sanguinis secessus; t ꝓprie periodicus eius q̄ demum ꝓsimilis ve

mitus. Et tandē ſputū ſanguis expectore ſil'r qñqz. Vidi nāqz interdū quoſdā emorhoicos periodice i de tñ iuuari: cui⁹ ſignū q: moleſtabant ante a. Quod aūt menſtrualis fluxus nālis ſit auctoritas ꝓteſtat ⁊ rō ꝯuincit. vñ de ge. aialium. i. Ff luxus emorroidalis eſt ꝓpter infirmitatē: menſtruox āt nālis. Quare ō accidenti ſexto: Omnis ſanguis fluxus excepto qui mulieꝝ menſtruis fluit: extra nām exiſtit. Qui aūt i mulierib⁹ eſt niſi quantitatē excedat mime extra nāz ext at. Et ideo in libro ō ſectis: Ff luxus ſan. nariū nō quanto ſolū: ſed toto genere ꝑter naturaz exiſtit. qō ⁊ rōe firmatur: ⁊ ꝑmitus ex pte indiuidui: qñ illud eſt naturale: qō in ſalutē nature ordinat ⁊ ꝯcidit cuz id finis eius exiſtat: ⁊ finis et que ante finez ꝓportionant Quod educit ēt leſiuū q̄ſtitate ⁊ q̄litate: ſed talis eſt fluxus menſtruaľ b q̄ſitus: q̄re tertio. ri. Mē/ ſtrua tpata in q̄ſtitate ſua ⁊ q̄litate: ac tpe ſuo currētia ſm ꝯſuetudinē ſuam nālem in oi ſpacio ſunt cauſa ſanitatis mḷieris: ⁊ mūdificatōis corpis ab oi nocumento: et i q̄ſtitate et qualitate et faciūt ipam acq rere caſtitatē: et paucitatē deſiderij. Rōe gdem ſpēi q: id quod ordinat in finē nāliſſimū exiſtat hmōi. Sz tālis ē fluxus mēſtruelis: dirigit nāqz in gnātionē ſimilis ei a quo decidit qō nāliſſimū exiſtat: de aia et generatōe aialis ſcdis. Eductione nāqz ipſius corpus mulieris ꝯſeruat vt dictū ſanū: et ꝓparat ad ipregnationē inde. Poſt nanqz menſtruale purgationē per tres aut quatuor dies magis et laudabili⁹ ꝯtingit ipregnatio. Sic itaqz fluxuſ hmōi nālis eſt naturalitate ēt duplici. Sed ex ꝓdictis dubitare ꝯtingit: qz dictū ē menſtrua fieri circa deficientes lunas et mēſibus finientibus magis qō nō vr cū tūc humiditates recedāt ſm Ptolemeū in centiloquio. Cd eni in q̄rta quadra fit ⁊ luna lumine imutata: ita vt humiditates q̄bus dominat debeāt minorari: Dicendū q⁹ humiditates ⁊ menſtrua magis diſcurrūt i ſine lunationis ꝓpter lune defectū. vñ poſterioꝝ. 2. Propt qd Milus finiente mēſe. ſ. lunari fluit. Propt id rñdet q: hyemalior ē menſis finiens: ſed ⁊ ꝓpter quid verior finis menſis. Propt id ſubdit q⁹ luna deficit cū eni ea in plenilūio reddit vigorata humida adanget ⁊ ea regere ipis dñando pōt: cū deficit debilitata illa nō pōt gubernare: ⁊ eoꝝ motū cōpeſcere. Efficiunt eni vt rebellia: q̄re huc illuc diſcurrūt inordinate: ed qō nō paꝝ opatur nā hec debilitata frigiditate ⁊ humiditate menſis ꝓpter lunā. Tūcqz humidis factis p āplius aquoſis ⁊ frigidis q̄bus ſortiſicat expulſiua ⁊ debilis reddit ꝯtentiua. vñ. 4. ō ge. aialiū. Ff rigiditas ⁊ hūiditas tps i menſis reddit ſine: pp diminutionē ⁊ defectū lune ⁊ eorundē ſcdo. Menſiū ꝯcurſus vt cū finis vni⁹ cū ꝑncipio ꝯtinuat alteri⁹ frigiditas ſunt ꝓpter lune ꝺfectū: ꝓpter qō ⁊ hyemales ſiūt cō curſus menſiū ampli⁹ ipſoꝝ itermedijs. Ex his ita qz ac. 168. quid dōm apparet. Propt quartū ꝺōz ad ꝑmuz q⁹ lz luna ſit exterior eēntia interior tñ ē virtute: ceu plurima ſic ſe hūt agētia i eoꝝ effect⁹ ꝓductionē: q̄lit ⁊ celū mouet p ꝑncipiū ſeparatū: eēntia. ſ. q⁹ eſt i eo virtute vz de ſubſtantia orbis: ſil'r q̄uis aliquid mouear a quodā violentāte: nihilominus q⁹ ſic i motuz excitat nālit dr tandē ⁊ nō violenter moueri ꝓpter et tali excitatōe i motuz actus ꝯſurgit nāliſ ⁊ iuuamentū eius cum uſtū ſit qōlibet appellari a ſine. 2. de aia. Quod ⁊ oñdit veteriſ illud: Vētres hy eme ⁊ vere calidiſſimi ſunt nā. Et cōciſiones ſil'r criſes ēt laudabiliores ⁊ naturales ꝓcedētes. Ad aliud ꝺōm q⁹ ſan. menſtrualis hic queſitus decurrens nō eſt filius nature familiaris ⁊ ꝓprius verum potius ſupfluus plenus frigidus factus aquoſus ⁊ tāq̄z innaturalis reddit. Neqz ſan. ē vere⁹: ſz magis colore ex quātitate apparens ampliori: modicū ēt ipſi⁹ multū ittingit. Sed ꝺ id vr: qñ de formatōe ſcribit embrionis ita: Ff etus attrahit a ſanguine ad ſe dulciſſimū: ⁊ ga. aphoriſ. 5. Dulciorē ſaporoſiorē atqz ſubtilez ſp ſibi ſanguinē fugit. Talis aūt non ē ſupfluis plenus. Quod āt de menſtruali loquat oſtendit: qñ ꝓmo ꝓma: Sanguis qui tpe menſtruox a muliere ſeparabat nutrimentū efficit. Dicendū q⁹ ſan. menſtrualis ſupfluus ē ⁊ impurus ꝓprie ſanguinis relatiōe quo mulieris corpus nutrit. Ex puriſſimo eni alit cū ei⁹ attractiua fit fortior ea que fetus eſt tñ ſāguis dulcis ⁊ ſubtilis quo nutrit fetus cōpatione illius q̄ demā datur ad ināmas vt i lac conuertat: ac eius qui retētus ⁊ inpuratus tps partuſ expellit. Quintupler. n. vr ſan. menſtrualis. Unus gdem qui materia extat membroꝝ: dria. 36. ex ſanguine nāqz fiunt. Alius ea nutriēs. Tertius ex quo caro generatur ꝓinguedo ⁊ adeps: quidā vero ad māmillas tranſmiſſus: vt i lac tranſducat. Et quintus impurior partu foras tandē deductus: ita q⁹ fetus nutrit ex puriori ſan. ꝓte menſtrui reſpectu impurionis que ipſi⁹: Non eni cediti nutrimentū omnis: ſed quod eius perius. Ad aliud ꝺōm q⁹ illa ſolutio ꝯtinuitatis ⁊ cōciſiones ſunt modice adeo vt in totū nō reſultet inde leſio: velut q̄ſq̄ ua digiti ſciſſio: lz nāqz fit morbus ꝓtis in qua ſituatur. Actus eni ipſius leduntſ altē naturales: non tñ manus eſt ipſi⁹ morbus cū eius non impediat ſenſibilit actus: aut altez eſt naturale cōferre ⁊ bene ferre: quod ſequit deinceps. Ad aliud quid ꝺōm apparuit. Ad aliud ꝺōm q⁹ nō eſt inconueniens vt idem ſubiecto diuerſificatū rōe in diuerſa ordinet: ccu nauta ſui pītia cā ſalutis exiſtat nauiſ: cui⁹ abūtia ſubuerſionis ē occaſio. 2. phy.. Sanguis eni mēſtruaľ extrorſū labit iuuans i diuiduū i pīti vt retineat depuratus ⁊ inſectus cedat māz ita vt ambo tandē in vnū ꝯcurrant finē. Ad aliud ꝺōm q⁹ reliq̄ hūt femelle gradiētiū ⁊ aialificantiū menſtruū lz non tm ⁊ adeo manifeſte. vt oñſum cum eius cā. Dria. iii.

Incipit tertia pars libri particularis practica circa conſeruationem ſanitatis.

Dod calidum innatū amplius cō ſumat humidum radicale influenti monſtratur: qm̄ primo prima ⁊ q tertia: Calor innatus q⁹ intus vel i nobis eſt ad humidi radicalis adiuuat ꝯſumptōnē. amp. ꝓpter qō vnumqōqz ⁊ illud magis: poſterioꝝ. 1. Sed pp calm innatū hz eſſe calm currēs: g̃ pp illud hēbit opari: qz ſil'is eſt diſpō rei in entitate ⁊ opatōe: metha. 2. Cōſumē aūt humidū radicale q̄dā ē actio. Adhuc qō ē vehemētioris vigoris fortī⁹ agit cū ois actio ꝓcedat Xtute: ꝑmo ꝑma: ſz ideſt calm innatū cū ſit aie ꝑncipali⁹ iſtiz influentis: magiſqz illi ꝯnaturale. Rurſus: Quod vehemētius ⁊ diutius attingit ⁊ ꝯplectit humidū radicale: plus id conſumit cū ois actio perficiatur commotu ⁊ tpe. ſed hmōi calidū ē innatū ad currens. Et

firmatur qz ſicut flāma vehemēter papyro iſerta validius oleū conſumit calore circūſtanti: itaqz in ꝓpoſito cū inhereat fortius qđ inatū: ꝓpter qđ calidū inatū magis cōſumet humidū radicale influenti. In ſ rium. Quod vehemētioris ē Xtutis in alterādo fortus permutat: ⁊ cū alteratio ſit via in forme eductionē aut cōbinatōem. Sed id calidū eſt currens: qz actualius ⁊ magis eleuatū vt videbitur. Et i. quod extraneū ⁊ repēte occurrit magis iputat ⁊ conſumit qz oppoſitū cū oē ſubitū nature ꝑliatiuū. Tale quidem ē calidū influens: vt oſtendet ad inatum reſpectu humidi primarij: itaqz humidū radicale amplius cōſumitur ab influenti qz inato. Propter primum Vo ſciendū q⁹ opus ſit primitus aperire queſitū ſo qz eſ fectus recipit eē ꝓpter cām. Videndū vtcunqz q⁹ et quot ſint humidi radicatōis cāe: Propter ꝑmuz hmōi ſciendū q⁹ qz calidum inatum ⁊ fluens fundat in humido tanqz in mā in qua ⁊ ex qua cum nō ſit calidū ſine humido. 2. de ge. aialium. Et omne agens māz exponit in quā agit: ac ex qua ꝓducat hmōi. Ea vero dupler ē humidū radicale dcm: ⁊ influens ſeu nutribile. vnde opus ſit videre gd iſta. ꝓpter qđ oz hic adducere aliqua: dcta. 48. ꝓtacta. Sciendum igitur q⁹ ſperma in hora coitus ex potioribꝰ mēbris a corpore deciſum virtutibus triū principalium ptiuz ⁊ ſpiritibus ſuſtentatū: vlteriori digōne in vaſis iuolutis ſm ariſ. aut ſm medicos in teſticulis perficitur recoctū: qđ in matricē virga iniectuz: ab eadēqz grā di attractionem attractum: id delectabilr amplectit ⁊ retinetur: vt differentijs apparuit ēt. 36. ⁊. 37. Circa quod mox circūſtat imen ſiue mēbrana. 9. de hiſtorijs. ⁊. 2. de ge. aialium. vnde Hyp. de ge. embryonis: fatetur ſe vidiſſe ſperma delapſum a matrice: i quo in iteriori panniculo humidū apparebat: velut ſigs oui crudi exteriorē corticem circūauferat. Id aūt ſic imine fetū ad modū anthomatū. i. per ſe cānaliuz mirabiliū opatur: de generatōe eodem. In qbus q dem vno primitus moto ō inceps oia ſucceſſiue mouentur in tunc: ceu oſtendit in ſubtractōe opilātis aq molendini: ⁊ in machinis ac ludo lateribus puerox primo digito ꝓtacto: tertio ēt de accidenti. c. i. Principiū aūt hmōi motus ſpermatis Xtutis ē ⁊ impulſio coeuntis, in quod ⁊ Xtus iuxta ariſ. ipmitur intellectus vocata. vnde Paly. tegni. 2. ⁊ ariſ. ſenſit in hora coitus in ſpermate inteligentiam ipm complectentē ieriſtere: que a medicis vis dicitur informatiua ⁊ a quibuſdam idoluz vel ſilitudo vocat paterna Hec aūt Xtus vna virtutū nobiliſſimax ac mirabiliſſimax exiſtit. Cum ipſa ſm ariſ. vt recitat cōmē. 7. metha. Xtutibus aſſimiletur celeſtib⁹: ⁊ nō nālibus tū eo q⁹ pte non vtitur organizata ceu nāles: ſed. q. ad modū ē itelligentiax complectentiū orbes Xtute In eo tū quod eſt moli coniuncta ſequeſtrat ab his Xtutibus ⁊ conuenit cum nālibus de qua ſmo ariſ. ⁊ alioꝝ expoſitus pamplius dcta. 48. Hec aūt ſic cetere forme māles eguit quo ſuſtentaretur ſubiecto: vt hinc deferat in opus ⁊ inſtris qb⁹ medijs mām attingens: ⁊ in ipſam opans ex ea cōueniētem educat effectū. Eius aūt inſtra ſunt duplicia: calidū. ſ. elare quo qdem mām reddit informatōe diſpoſitam eaz a ꝓtarijs paſſionibus removendo: dura mo lificādo: homogenia cōgregando: ⁊ eiberogenia ſepādo Ad quod ēt frigidum tanqz calidi contpatiuū opat inſtrm: coll. 3. c. de accidentibus ſupuenientib⁹ virtuti epatis. Est ⁊ aliud ipſius inſtrm calidū vocatuz celeſte vitificatiuū ꝓiorum contentiuū ⁊ lapſus cohibitiuū quo ipſa principalius opatur: mēbrox vnicuiqz formā ꝓpriaz tribuendo. Suſcitatur nanqz ex ea natura mēbrox que ipſa permanere faciat poſt illius diſceſſū quod oportuit cū eſſare caliduz nullius ſit aialis gnātiuum: vex potius turta ariſ. pemptiuum Et iō aſt. Dium qdem in ſpermate ieriſtit: qđ gonima. i. gnātiua facit eē ſpermata vocatum calidum: bāūt nō ignis: neqz talis Xtus. ſ. elaris: ſed intercep tuſ in ſpmate ac in ſpumoſo. i. in ſperma ſpumāte ſpiritus aligs vz cōplantatus. Dia enim aialia ſpm̄ habent cōplantatum quo ſunt potentia: de cā motꝰ aialium. Et ſpū natura ꝓportionabilis exūs aſtrox ordinationi. Et ideo diuinius vocatis exiſtit elemētis. vnde. A. 4. de aia ingt hunc fore ſubam corpoream ex mixtōe gnātam eloꝝ vultus ſuos ad ſilitudinē celeſtium effigiantem corpox. In libro vero de medicinis cordis vergentem in ſilitudinem ſuperceleſtium corpox. Et ꝓpterea iudicatur de ſpū q⁹ ſubſtātia ſit luminoſa. Et iō dcm̄ eſt de vitiuo q⁹ radius ſit aut lux. Dicit ēt. 15. aialium: calorem venientē a ſuperceleſtib⁹ habere effectū in Xtute quod nō pōt calor ignis habere: qđ oñdit minor leſio debiliū oculorū ſcā ſolari calido qz igneo. Subiectū Xto vniforme in quo predicta fundat Xtus: humidum extat ſpma primitus aggregatū ⁊ demū in ſpm̄ vaporoſum effuſum. Obi qdem fulcita ⁊ inſtrumētis ad opus vbi culata puriſſimū mēſtruox ad ſe cōducit: vt ide componat mēbra; iter que antea cor tanqz aerem ſibi coſtruere icipit: vt pamplius valeat fulciri: ⁊ mēſtruū abundantius attrahere: ac ad nām ſpermaticaz conuertere humidā radicalē dictā. In qua eqdem calidū inatum ex calore igneo ⁊ celeſti vocato ſubſiſtit ⁊ inde pabulatū per oē ipſaz cōplectit: ceu forme māz vndiqz. Quod nēpe humidum radicale triplr vt exiſtere. Vnū qdem ſubtile aereū quod ſubiectū imediatum calidi exiſtat inati ab eo inſepabile oiariaz cuz non ſit calidū abſqz humido vt dcm aſſignare. Aliud vero ē iſto denſius vtcūqz ac aquoſius qđ pabulū extitit calidi inati: ſicut. 2. ēt apparet de ge. aialium. Per cuius qdem poros ⁊ rimulas velut lumē ꝑ diaphanū tranſcurrit: quo denſiori ac impuriori facto: pabulare non pōt calidū quod inatū: nec ab ipſo humidū irradiari hmōi. Et iō tandem ipurum ceu vinum aque mixtōe redditur aquaticū: dcta conſequēti. Est ⁊ tertiū viſcoſum tenax glutē dcm̄: qđ ⁊ ptes corpox retinet in mixto ꝓiunctas vt ſuccedāt eo in cineres abſcedente quod pabulū calidi nō vt ſufficiēs inati cum ipſo nōdum cōſumpto calidū extinguatur nature. Supeſt quoqz calm aliud currēs ſeu influens appellatū: qđ ex aſſumptis iterius ⁊ digeſtis, ꝓprie i corde calore ſuo motu ⁊ ꝓfricatōe gnātur a quo tāqz ⁊ minera totiꝰ ꝑ artarias i oē dirigit corpꝰ in pabulū ⁊ ſuſtentatōem adhuc inati: que qdem duo ⁊ calida vocātur iterdum inata vel nāe: vt appet illo. Ventres hyeme. Ab. A. quoqz calor inatus dr q⁹ itus ē vel in nobis ꝑ calorē inatum calm audiente ꝑmia ſeminibus iplantatū per itus eē calorē currētem. Ex qbus ſm auer. calor conſurgit tertius nālis q⁹ velut forma extat mēbrox: vt apparet de pulſuū ēt vtilitate. Dicuntur ēt huiuſmōi calida ſpūs vt onſum per

Ba.dria.59. Calidū nāqz ad calefacere dr̄ t viuifi
care cū vite ponſſimū ſit ꝓncipiū. vñ nominib⁹ cōſe
quūtur gdaz calidū dicentes. ſ. aiam: qz ꝓpter cali
dū viuere nominatū. i. ō aia ca. 3. t. 3i. Ele zein eni
qñ ſcribitur id. i. lra: id ēt per. i. tali mō t diphtōgo
ſignificat calere. Qñ vero dupler ē. i. boc apud gre
cos qnqz talr̄. i. ita. i. i. iota. i. o ipſilō dupler. i. diph
tongū talr̄ ei. oy. i. ita tunc calidaz notat viuere: ſpi
ritus vero aſpirare pulſare penetrare ac euētare. Jō
qz ꝓprius in coꝛ bñtib⁹ eſt repertus. Subiectū ūt
in quo calidū ſuſtentatur influēs t vehiculat humi
dū ertat nutribile dictū ex alimentis virtute cordis t
artariaꝝ cū ſibi ꝓparantib⁹ antea generatū. Quomo
do āt humidū pabulet radicale: ac in ipm conuertat
dria oſtendetur ſequēti. Ꝓpr̄ ꝓm hmōi ſciendū
q humidaz radicale dupl̄r pōt conſumi: t agens i ip
ſaz opatione priuari vita datiua: qñ ipſius cā conſū
ptiua vel eſt non neceſſaria: Cui qdē mors corrūdet
violenta ꝙlis eſt frigiditas cōgelatiua venenoſa: ſo
lutio ꝓtinuitatis pniciosa: t vl̄r oia caſualr̄ exterius
corpori occurrētia vitā priuātia. Et qz circa talia me
dicine ars non ꝓfiſtit ſed aſtrologie ampli⁹ omittan
tur. Bladijs eni t beſtijs non neceſſariū eſt vt in te
gni libro. 3. Medicus eni vt talis nō bec bz ꝓbibe
re niſi in vl̄i fortaſſe: marie cū ſint caſualia. Poſtq̄z
tñ ipreſſerint poterit ipſe eoꝝ remouere iacturā. Sz
aſtrologus cuz non ſint talia ſibi ex cuentu: ſz neceſ
ſaria vel ad multū ꝓtingentia: eoꝝ ideo valet mari
mā partez ꝓbibere iuxta id centiloquij: aſtrologus
optim⁹ multaz malam ꝓbibere poterit: qō ſm ſtel
las venturaz eſt. Cuz eni ſciuerit figurā regionis ci
uitatis ꝓſtructe ac natalis ꝓpr̄ij ſup nato ꝓtingentia
ſcient poterit p̄ſagiare: qō oē tñ medico per ſe vanuz
aut eſt cā neceſſaria ad quā mors magis ſequr̄ na
turalis. Et bec dupler exiſtit: intrinſeca t extrinſe
ca. Extrinſeca qdem vt aer: t que ſibi cōtinuantur
eundē imutātia qualia ſunt āni tpa: ortus ſtellarū t
occaſus: vēti terrarū diſpōnes: t eleuatio aquea fu
moſa: interqz aer mutatus ſuperioribus maxime coꝛ
pora noſtra alterat t ꝑmutat. Quātūcūqz. n. humi
dum virtute tamē celeſtiū p motū t lucē: ac naturā
ꝓpriā eorū receptā noſtroꝝ cōtinue humiditatē ex
haurit exiccādo: primo ſecūda: Cui qdem cōſonare
pōt illud: phyſi. 4. O ia ſeneſcūt in tpe t obliuiſcr̄:
neqz dicit: neqz nouū factū ē: p ſe nāqz cā corruptio
nis eſt ipſe. vnde Pythagoricus parum id penitus
enūciauit indiſciplinale. Motus. n. cuius eſt effe-
ctus diſtare facit qō eſt. quare particularius primo
pria: Aer circūdās mām corpis que eſt humiditas
exiccat. Et vl̄ res nō naturalis qcunqz ꝑmitus aut
tandē. Cauſa vero interior duplex ēt ertat: aialis. ſ.
t corporalis. Aialis qdem qz virtus hec ois oñdit:
ſeu forma corporis vt ſic fore ſinita: eo q eoꝝ nulla
talis ſatiare pōt mām hui⁹ appetitū cum ſp priuatio-
ni ſubiaceat ad maleficiuz t deſtructionē machināti:
phyſi. i. Propr̄ qō cogitur mā priori forma relicta i
duere alterā in inſtanti cū nequeat a morteis ſeu for
mis: primo: de ge. ſeparari. qō in celo non euenit cū
mā eius ſm auer. fit alia ab ea que b vel ſaltē nō ſit
priuationi ꝺiuncta. Forma eni ipſius totuz materie
ſemel ſatiauit appetituz cuz tota ſit vna forma ꝺtenta.
Et ideo iudicatur ꝓpetuū t incorruptibile: ꝑmo
de celo. Eti: Virtus infinita nunqz poteſt in mā in-
neniri finita: phyſi. 8. Et iō vult cōmē. 2. celi t mū
di: t. i. metha. motorē orbis ꝑmū ſore infinitū du
ratione: non tñ vigore: qz iam moueret i non tpe cū
iproportionabilr̄ oifariam excederet qō mobile. Fi
niti eni ad infinitū nulla eſt ꝓportio: phyſi. 8. Vir-
tutes āt corporee ſūt finite: ꝑmo prima. Mā ſicut oi
um nā cōſtantiū eſt rō t terminus magnitudis t aug
menti. 2. de aia: quantitatis ꝓtinue t diſcrete. O ia
nāqz genita finita terminanr̄ periodo: centeſima tre
decima iuxta illud Job: Cōſtituiſti terminos homi-
nis q ꝓterīri non poterunt: qz gnātuz oē corrumpat
oio. Quod ꝓticularius declaratur. Virtus eni nā
lis fil̄r finita exiſtit eo q ꝓpriā diutinā actionē in ex-
poliando eſcā a ꝺiacentibus paſſionib⁹ fatigata re-
ſtaurari non valet humidū ꝓſumptioni reſtauratiue
ꝓportionatuz: ſed iproportionatū magis ſubſtantia
redditur quātitate t qualitate. Et iō non tñ ertat t
tale q vita poſſit eo tandē ꝑdurare diutiſſime. Qō
ēt ſignat virtus vitalis coꝛ motu reflexo mouens eo
q hic motus eſt violentus vtcūqz cuz ꝺ iclinationē
mobilis extet: forme tñ gratia nāliū obſtat. Inſtru
menta ēt fatiganr̄ cū repatiātur in agendo vñ ō ſom
no t vigilia: Quorūcūqz eſt aliqō opus ſm nām qñ
exceſſerit tps in quāto poſſunt aliqō facere neceſſe
eſt deficere: vt oculos videntes: hec aūt deficiunt cuz
eoꝝ cōplexio coꝛrumpatur. quare q̄rta ſerti nālium:
Inſtrumēta fatigātur ex vigili motu t deſtruit eoꝝ
complexio que eſt ei ſubſtātialis t nālis: ꝓter qō oz
motū qñqz ceſſare t ſic vitā terminari cuz motoꝛ hu
iuſmōi ſemp exiſtat i vltima habilitate ad mouendū
velut itelligentia orbis motiua. Et iō ſcdo celi t mū
di deridenr̄ fabuloſi volentes ipam hunc mouere cū
laboꝛe ac pena: ꝓpterqz que athalante idigere. Eo-
dem quoqz t aialis cerebro dedicata opus ſit tandē
deficere quātuncūqz ci⁹ aliq̄ imālis exiſtat eo q ſal-
tem quantū ad opationē vt itelligentiā t concretio-
nē t dependentiā bz ad virtutes fantaſticas t tandē
ad organa. vñ primo de aia: Intelligere ac ꝓſidera-
re marceſcunt aliquo quodā iterius corrupto vt or-
gano fantaſtico. amp: ab bac virtute cū vitali ēt labo
res ꝓueniūt aiales t coꝛporei humidū iuxta. a. t ha
liabbatē criccantes radicale. Moſce qdē aiam t vir-
tutē t vl̄r imāle non poſſe ſeneſcere aut corrūpi cum
imaterialis t ꝑpetua ertet. Sz id ſibi aduenire rōne
colligationis cum organo cū forma p ſe non generet
neqz corrumpat: ſeptimo metha. vnde ꝓmo de aia.
Senioꝛ ſi accipiat oculū iuuenis videbit ſicut t iuue
nis. Cauſa vero coꝛpalis attendit̄ t penes humidū
radicale t nutribile. Penes ſiqdē primū: eo q due
cauſe ꝓſumptōis eiuſdē: Vna qdē calidū innatū hu
midum radicis complectens oīquaqz ꝓtinue t vni-
formit: t ſe intendens in eo cōſeruari conſumit ſeip
ſuz p accidens humido depaſſo: primo prima. vnde
Seneca: Qui oritur mecum morit̄: t qui me viuifi-
cat me occidit. Calidum ēt currens conſumit ſecun
do: quia intenſius calefaciens humidum ianatū mi-
nus intenſū caloꝛe ad ſe trahens marceſcere facit t
corrumpit ſeu maio: flāma minoꝛē: tertio celi t mun
di. Et de cauſis longitudinis t breuitatis vite con-
ſumit t deīde amplius radicale. Que duo calida ta
lit conſumentia tetigit. A. dicens: Caloꝛ innatus q
itus ē ad boc adiuuat: ad qō ēt tertium calidū ex bis
confectū operat. Conſumptio etiam euenit ex parte

humidi nutrimentalis et dupler. Aut ꝑput est in via gnationis et ita calores extranei et vltr excedentia in alimētis reperta cum sint cōia in principio marie: ac hītia duplicem superfluitatē: hanc qdem tanq̄ sero sam humidā: hanc vero fumosam siccam. aphoris. 3. Aut ꝑput erratiaz gnātum et aque saz ipurū oio in digone debilitate calidi scīn. Dō ēt dupl'r fit: aut rōe q̄litatis vel subē. Qualitatis qdez eo q̄ sui fritate et humiditate mortifera calori oppofita extinguit eād̄ē Si vero ex pte subē adhuc dupl'r aut putrefactiōe q̄ les sūt febres putride ꝓsumptiue apata et alia filia radicalis ꝓsumptōem accelerare facientia. Et iō sepi⁹ egrotantes finiūtur in breui. Vel ꝓpter grossiciez et corpulentiā humidi plurimi ex indigōne aggregati calorē tegmine: ac irrespiratōe suffocantē nāc: velut ignis suffocatur nimia ac extinguīt coopertura: ꝓmo de re. sa. primo prima: fa ēt aialium duodecimo eius dem. Et ad sūmū triplicis aialis corpus exposituz ē ꝓsumptioni. Vni qdem ꝓpter ꝺrietatem elemētoꝝ inadinuicem ex qbus construit. Aliū ꝓpter calorem depascentem humidū continue. Ac tertie ꝓpter rez nō necessariaꝝ sibi extreneitatē alterant eni et permutant id necessario. Quod tribus notatur in tegni: et ꝓmo de re. sa. ita. Si corpus esset impassibile ac impmutabile sp maneret optima compō: et non indigeret arte: sed q̄ permutat corrumpīt et alterat conuertit et reliqua. Propter fm Ho sciendū q̄ aliqui q̄sito responderūt q̄ humidū radicale amplius consumit calidū inatum currenti: quoꝝ motiua tacta fuerant in preargutis. Hoc aūt defectus tertio ꝺōrū aperiet et q̄rto. Propter tertiū Ho sciendō q̄ humidū radicale plus ꝓsumitur a calido ifluēti q̄z ab inato. Quod ꝟ̄ditur: qm̄ calidū ifluens actu crescit: fit: inatum Ho potentia cū illud fit actum. q. et ārie bile: id aūt mulcebre ac suaue. Actio aūt ꝓuenit ab actu excellentiꝰ erūte. Adhuc minus cō sumit quod magis ꝓticipat calido vocato celesti reliquo cum id potius vt dem̄ est iesse: et nām ꝺrioꝝ cōtineat et vi uificet. hmōi Ho calidū ē ceu apparuit inatuz: et non currens. Amplius illud minꝰ consumu qō magis ē familiare et cōgeneū oppofito. Tale ār est inatum ad humidū radicale nō aūt influens cū vtrūq̄z illoꝝ fit ꝓuenerit et mulcebre ac lene. Ifluens ār tanq̄ aduē titiū et horribile cū ex alimentis quotidie generet aggrestioꝝ⁹: in quo q̄litates ad tps permanēt excedētes ipsoꝝ. Et f rmatur q̄ calidū inatum et humiduz radicale cū sint minus ꝺria ꝓpter dcā q̄z minꝰ agent et patient inadinuicē: ita et actōis rō ꝺrietate f lciat. Ipsa nāq̄z sunt ꝺria ꝓpter multū distare qō sumptū ē a ꝺrietate ꝓmo reperta in vbi vt centri ad circūferētiam. Cōmen. 8. t. r. meiba. Et i. Motus plurimꝰ consumptōem iducit iflāmando: hic aūt repertus ē i currenti quod nomē ostendit. discurrit enim per corpus et precipue a corde in artarias in istanti fere: cen lumen illuminātis per dem̄ vt tactū ē ꝺria. 50. Ex qbus indubitāter cōcludaī calidum fluens plus ina to humidū dissipare radicis. Propter q̄rtum qdē ad primū ꝺōm q̄ calor inatus est non solum existit innatus: sed ēt currens vt expositum. Ad aliud ꝺōm Ille sermo verus ē qñ aliqd recipit totū suuz eē ab aliquo sicut veritas tota ꝯclusionis demōstratiue dependet ex premissis: et dilectio omnis paterna nutricis ꝓpter filium. Non aūt hic taliter extat cum calor ifluens non solum ab innato oē recipiat: sed a corde magis et alimētis. Veritatē ēt sapit in analogis et nō in equocis pure aut vniuocis et informalr se causantibus: et ēt non efficienter sed effectiue. Ad aliud ꝺōz q̄ lz inatum calidū fit anime instrm principalius et immediatius: et sic fortioris Hrutis in ꝺria sopiendo: et in mixtōe tenēdo ac viuificando: nō tm fortiꝰ inexcēdo et exsufflando: sed et minus cū plus ꝓticipet equalitate et calido celesti. Ad aliud ꝺōm q̄ non sufficit amplius agendo magis attingere modo non fuerit amplioz in agendo Hrtus: ceu euenit vt ostensum in calido inato ad ifluēs cum suaue sit et gratū. Illud vero oppositū fere: ipmq̄z cōplectīt innatū et humiduz radicale non pax. et q̄ acutius consumere pōt illo amplius. Ad confirmatōem ꝺōm q̄ non est sile de calore igneo et inato: vt ostendetur ꝺria futura et marie hic: cū hmōi dupler calidum aut tripler non possit lucerne coaptari: sed vnum simplex et arsiuum.

Differētia .iii.

Quod humiduz radicale non possit restaurari monstraī: q̄ in tegni. Solidas corporis ꝑtes vere solidas et primas fm nullum mdū possibile est humidiores facere: sed satis est si ꝓbile at quis eas non cito exiccari. Et septimo de inge. c. 7. Solidorum corporum siccitatem impossibile corrigere quēadmodum et senectutem. In de tabe Ho Impossibile coertendentes et subalterare prima generationis elia planetaruz et aialium. Quod aūt humidū restaurat radicale humectat vere coertendit et alterat gnātionis principia. Rursus. primo prima: t. ii. aialium. Illius Hrtute infinita et suppefita mortē tm̄ est necessario aduenire defectu restaurandi humidū radicale. Adhuc primo tertia. Accidit defectus nūq̄z cessans vsq̄z ad vltimū qō est defectus restaurandi humiditatē loco eius qō dissolutū fuit. Amplius si humidū radicale posset restaurari vita posset ꝑpetuari cū Hrtus nūq̄z senescat et corrūpaī ꝺria priori. Neq̄z calor cū agat in ifinitū si adsit cōbustibile. 2. de aia. Hoc aūt aderit vt ifluēs humidū. Itidem mēbroꝝ fm medicos quedā sunt ex sanguine restauratōem et integritatem deperditam suscipientia. fm ꝑmā ēt intensionē. quedā vero ex sp mate que hāc recipe negant: nec fm qñq̄z cum loco nihil renascaī deperditi. Quod nō fieret si humidū hmōi valerz restaurari deperditū cum ex eo tanq̄z ex sanguine reconstituit sanguinea deperdita restaurarent sp mata: Palin: humidū radicale: filr seu a natiuitate existit. Influēs vero ex quo hmōi restauratio ē futura a tpe tale. Que vero nā prima et tpe sunt alia cum sint oppositā: Idē nāq̄z condiuidūt genus apparens in tegni. vnuz vero non innat oppositorum alterum adesse: topicoꝝ quarto. Boctij. Et i. Si humidum radicale restauraretur hoc esset influenti differenta priori. Sed co non cum ex alimentis interius acceptis generet ibidem. Plurima vero animalium diu stant absq̄z comestione et potu omni. Vt vsi serpentes ciconie virtures cuculus: et talia latitantia in cauernis hyeme: aphoris. prima: naturalium virtutum apparens secundo: et interiorum sexto: ita q̄ quedam mulierum diutissime cessauerint ab omni ciborum assumptione: differentia. iij. Amplius si detur radicale humidum restaurari: aut ex duo corpora in eodem fieri loco qō restaurans. s. et qō resoluīt. Vtraq̄z enim cor

ꝺuct̄ d mih̄ ꝺaphotopa q̄ calor cuppna bill influna magis ꝺsumat humydū mdicale qua innatū qd ꝺiꝛphyka ꝑnonybq̄ probat in q̄ magis ꝺmanū dicit q̄ in illys mafiꝛn. mꝛyꝛ motus ꝑ

pus cū ex non corporibus nō fiat corpu... Cui⁹ ꝟciū 4.phyſi. ⁊ de anima.2. Dimenſiones na qz dimēſi onibus reſiſtunt. aut ⁊ingit vacuuz corp bus reſūptis repente accidere: quod quarto impugnaꝟ corun dē. Vel vnū corpus aliud penetrabit ꝑozi ꝓmenēte incorrupto. Cuius oppoſituz cōmentator.2.de aia. Ex quibus concludiꝟ humidū radicale mime reſtau rari poſſe. In oppoſitum ar.de ge.⁊ corrup. Eti: Reſtauratio fit per nutritionē Cōmen. Ipſa vero ē pfecta nutrientis in id quod nutriꝟ aſſimilatio: diffe/ rentia.30. Cum igitur humidū radicale deperditio/ nem incurrat oportebit ſi vita debeat ꝓmanere aliqz diu reſtaurationem ſuſcipere. Itidem duplicib⁹ exi ſtentibus ſubſtantijs alteram plurimaz hūt infantes al terā vero iuuenelcentes vt ad totā corpis ꝓpor tionē: aphoriſ.1. Si aūt reſtaurenꝟ mime non ſolum minorē poſſiderēt ſubſtantie ad ifantes humiditatez ſed fere nullā cū multū diſtent tpe. itaqz humidū po terit refici radicale. Propt ꝓmuz qdem ſcienduz q⁹ quid ſit humidū radicale ⁊ influens: qd vero cali/ duz inatuz currens ⁊ ſpūs dūijs apparuit. 48.59. ac ꝓcedenti. Propter ſm vero ſciendum q⁹ moder/ norꝝ medici cōius ponūt q⁹ humidum non poſſit radi cale reſtaurari. Quod. ⁊.a. dicunt cum alijs ſentire medicis vt ſuſpitionē ſuā oppoſitā ſulciant ariſ. eo q⁹ a primis extat ſpermatib⁹. Tale vero nulluz ſm eos reſtaurationē pōt ſuſcipe. Dicunt eni q⁹ calor dupli citer valet in humido agere radicali: vl vt ipm ex hu mido reſtauret influenti. quod āt impaſſibile: vel q⁹ ipius ꝓhibeat per nutribile humidū celerez conſum ptionē. vñ ⁊ qu dā tale dant exemplū: ſic cera q̄ hu/ mido ꝓportionaꝟ radicali ⁊ pīx influenti. Exponanꝟ qdem ſoli: conſumaturqz in die vncia vna cere: ⁊ ad datur eidē tantundē picis: ⁊ ſic deinceps ſm q⁹ pluſ cōſumitur aut minus reſtauretur ꝑ picē. Reſtaura/ bis eni non tale ſz tm eius qđ diſſoluitur. Et iō dicūt q⁹ oz iuuenes hinc cū alijs interire qđcunqz. Cuius qdem poſitois defectus: in tertio apparebit dicēdo rū. Sunt ⁊ alij quaſi mediā viā tenere volentes ītr hos qui dicunt nullo poſſe modo ipz reſtaurari: ⁊ re ſtaurationē affirmantes: teſtantes qdem humidum radicale poſſe teſtaurari ſimplr q̄ſtuz ad ſubam qz ea cū ſit indiuiſibilis latitudine non extenſa velut acci/ dentia: vel ſimpliciꝟ reſtaurationez ſuſcipiet oiſariaz aut nequaq̄z. Qui conantur tm oñdere q⁹ reſtaurenꝟ oio. Quantū vero ad quaſdam ⁊ditiones ⁊ ꝓprieta tes ⁊ſequentes ſubſtantiā dicunt poſſe iterdū refici: aliqñ vero non: ceu ſm quantitatē interduz plus re/ ſtauratur: ⁊ aliqñ minus: nunq̄z vero equaliꝟ. Quā tum vero ad qualitatē aiunt reſtaurari non poſſe ſm eundez ꝑorez graduz: ſed ſm latitudinē cum q̄litas magis ſuſcipit ⁊ minus. Quantuz āt ad quaſdaz ꝓ/ prietates quas reſpectiuas vocant: que ſunt radicali tas ⁊ prioritas: vere dicūt nequaq̄z dicētes ſic poſſe refici: quod tm non heſitatur. Quod aūt hoc ſtare nō valeat q⁹ ſubſtantia generabilis ⁊ corruptibilis de q̄ ꝑſens' erat ꝑſcrutatio ſimpliciter reſtaurationē acci piat: ⁊ quo ad accidentia illā cōcomitantia ſm quid monſtratur ita: Qm̄ qualitas ⁊ vlr accidentia depē/ dent a ſubſtantia. Non eniz ſunt entia ſed entis.7. metba. Propt quod ſi reſtauratur ſimpliciter ſz ſub ſtantiā reſtaurabitur ſimplr ⁊ ſm qualitates. Itidez cum finis alterationis ſit generatio ſi generabiꝟ per reſtaurationē ſimplr ſubſtantia ſimplr alterabiꝟ ⁊ q̄/ litas: cū eius alteratio ſit via in ſubaz. Eti: Si reſtau ratur extenditur: ſed extenſio ſolā eſt ſm quantitatē non āt ſm ſubſtantiā. Sicut eni ſublata quātitate ſb ſtantia indiuiſibilis ꝓmanet: phyſi.i. ita inextenſibi/ lis eadē remota. Et iō in ꝑdicamentiſ: Quāta fuerit ſuperficies tantū eſſe album dices. Palin: per ſub/ ſtantiā aut audiuit ipm q⁹ qd eſt indiuiſibile ſolo itel lectu capibile. Ipm eni obiectū eſt intellectus.3.de aia. Et cū reſtauratio ſit ſenſibilis talis ſubſtantia re ſtaurari ſit oiſariā impoſſibile. Subſtantia eni vt ſic neqz gnationem ⁊ aut corruptionē ſuſcipit neqz re/ ſtaurationē vel deperditionē cū tales paſſiones non ſint ſubſtantie ſimpliciꝟ: ſed accidentib⁹ cōcrete. Et ideo dictū ariſ. q⁹ ſola ſubſtantia ꝓprie generaꝟ ⁊ ſub ſtantia verificaꝟ cōpoſita ⁊ particulari: non āt de ma teria ⁊ forma niſi per accidēs. 7. metba. neqz vniuer ſali vel intellectuali. Aut per ſubſtantiā cōpoſitū cō cretā quoddā ex ea ⁊ qualitatibus ſcōis ⁊ quantita/ tibus ſm medicos volunt dicere q̄lia qdez ſunt groſ ſuz ſubtile viſcoſuz tenax ⁊c. Quod etiā ſtare nō po teſt cū qualitates ⁊ quantitates quas vocant ꝓprie/ tates abſolutaſ ecōtra diuidant ſubſtātie antedicte in diuiſibili. Et ad ſūmuz in medicina non medicinaliꝟ ſed magis mathematice vel diuine laqauntur: ita vt etiā attriti eos non intelligant in eadē. Aut fortaſſis intellectum ſanuz habentes hęſitarunt exprimere.

Propter tertiū qdem videndū q⁹ humidū multi plex ē ꝓmitus. Deinde exponaꝟ quomodo humiduz poteſt reſtaurari radicale: ⁊ quō nō. Tertio id aucto ritatibus ⁊ rōnibus oſtendaꝟ. Propter quidem hmōi ꝓmū ſciendū q⁹ humidū ſicut dicit. ā.4. cano nis de febre ethica tripler exiſtit. Quoddā nanqz eſt ſparſum in mēbris ſimplicib⁹ ceu ros ⁊ hec humidi/ tas eſt prima ⁊ ſcōa. Reliquum quidē ex primo tē/ pore coagulatū: vt nutriēs in effectu cambiū dictuz iam ad locū attractū: ac reſtaurans deperditū ſimili/ tudinē cuz mēbro quod deperditionē ſuſceꝑit recipi ens oimodā. Eſt ⁊ aliud radicale dictū tripliciꝟ dria priori. quod ⁊ marie ipſius duplex. Primū duplici fouet priori humido fluenti. Cuius ſiquidē radicalis initium ex primis fuit ſeminibus. Eſt ⁊ tertiū vt ei⁹ colligat ⁊ contineat partes membroꝝ conſimiliuz a generationis ꝓncipio in adinuicē. per cuius qdez ſe/ parationē corpus cadit in cineres: dria.33. Principi um vero primoꝝ duorū eſt ex cibis continue. Eſt āt ⁊ hmōi trini humidi ad humiditates extrinſecas ſi/ militudo: vt in lucerna contingit videre. In ea nan qz tripler illi ꝓportionatū reperiꝟ humidū. Et nā qz humidū vt oleum in ipa effuſum ꝑi humido aſ/ ſimilatū. Eſt humidū repertū in illa iam papyro im bibitū ſcō contributū humido. Eſtqz tertiuz qđ ꝑ/ tes ⁊tinuat licinij: ⁊ ⁊tinet ne diſſoluanꝟ in elemēta cū ignis inſeriꝟ: ⁊ ipm humido ꝓportionaꝟ vltio par tes membroꝝ ⁊tinuanti. Eſt aūt attendenduz q⁹ hec q̄rto ꝓme: ⁊ plurimū medicoꝝ ac phōꝝ ſilitudo hūidi lucernalis ad humiduz aialis lata extat q̄z mul tū grandē iuxta quandā ſilitudinem obtinens driaz qm̄ calidū igneū eſt fere ſimpliciū inanimatū actiōis infinite humidū conſumens lucernale. Calidū ⁊o animaliū concretū ex elementari ⁊ celeſti: mulcebre quoqz ⁊ ſuaue finite ab anima ꝓncipatū humidū de paſcitur nature. Adhuc huiuſmodi calm cōpoſituz

humidi radicalis ſm oēm complectitur dimēſionem velut calidū ipreſſum p totū corpus piacētis aque in vaſculo: nō aūt ſic q lucerne calidū humido p oē cō tinuāti papyr ipримit ſed ſm vnū ei⁹ extremū. Et iō nō valet q qdam volūt oīdere ex talī humido ꝓtinu ante ptes licinij: nō valēte aliquo per oleū iſuſuz ci⁹ ꝓſumptioni reſiſtere: ita calidū qō inatū in humido i preſſū radicale: nō pōt humido iſluenti a ſūptōe, phi beri. Et iō Ba. anguſtius hoc in de tabe aduertens ingt. Dec āt rō ſeu, pportio caloris. ſ. nālis ad ignīſ ſlāmā. vñ appropriaī ab oibus pene iunioribꝰ medi cis r phis nō exīs vera. Quo ēt modo medici collz mordenī in ethici poſt cibū iflāmātōe ita. Lāe q ali/ is medicis in hoc danī: accidentales ſunt: ſicut fabu le cantatorr: q dicūt q cibus in taliū patientiū corpi bus eſt ſm ſilitudinem aque ſuper calcē: q ipoſſibile ē vt Xtus nutribilis a nutriēte tm̄ ſit elongata: vt ipm eidē ſit ⁊ium: ſicut aq̄ calci repitur: q vnūqō/ qz iſtorr altex corrumpit. Cui qdem dōm q ſilitudo cū latitudine verificaī ſufficiēter itellecta. Pro- pter huius ſm ſciendū: q humidū radicale ſm eius ſubam nō indiuiſibilē: ſed quātitate q̄litate r aliꝭ ſcō cretū pōt reſtaurari: reſtauratōem audiendo q̄ in cor pore nālr ſe habente: correſpondet conſumptōi a ca lido facte coinato. Cum. n. quod ſpermaticorr dep/ datur mēbrorr: reſtaurari nō valet cuz agente careat r mā. Virtus nāqz iformatiua abſcedit cū iformaue rit ptes: ſo de ptibus aialium. Natura ēt regitiua fe cit ex ſpermate quod potuit oē in principio: nihil ide reſeruās ad caſus fortuitos: niſi fortaſſis in dentium ꝓductōem: prē ipſius cū ſanguine occultās aliq̄diu quod dētes notāt ſenſus ſeu itellectus dici. Mā eti am qua reſtauraī humidū radicale ē ipſius nutritiua r augmētatiua ꝓut ſub natura pmanet humiditatis r nō ſm q induraī in ptem. qō ēt remanet nullitati i duratū ē vt humidū quod tūc ſibi ſtat radicale: nō va let applicari oifariam: qō aialia ēt impfecta patiūtur r plantevtcūqz: quod. n. in caudis additur ſtellionū ſerpentū r taliū modicū eſt valde reſpectu deperditi Eſt ēt ſupfluū ex quodā viſcoſo phlatico generatum qō eius ſuba oſtendit r calor cum figura. In plantis aūt cū ſint materialiores: hēantqz nutrimētum ⁊iun ctum: r portātes id continue. Neqz mā ſit ita in bis r aialibus impfectionibus ēt oppoſa in principio vt in nobilioribꝰ reſtaurani. Nec oium maxime nō indire ctū tamē ſed a latere. vñ aialia iperfecta horr duorūz ſunt reſtauratōne media. Dico ēt q talis reſtauratio diuerſificaī rōne quātitatis: qm̄ pueritia plus reſtau ratur q̄z depdatur: r iō ꝓuenit augmentū. In ſene- ctute Xo eſ: vnde decremētū accidit. In iuuentute āt eq̄lr res euenit. r ideo ſtant que corpis r aie tunc organice. Variatur ēt rōe q̄litatiſ. Et hoc duplr: pri me. ſ. r ſecūde. Interdū nāqz reſtauraī calidius de- pdito: vt cū melancholicū qs conaī aut phlaricū ad tpatam complexionē reducere vel ſanguineam. Et aliq̄ frigidius reficitur depdito: ceu cum colericus aut ſanguineus ad tpatum maxime. Sc̄ouero: qm̄ humidū aliq̄ reficitur ipurius: r marie in corpe tpa to: in quo cūcta ēt in principio ſunt tpata: r a ſupflui tatibus oio excuſſa. plurimū Xo regeneraī purius p exīte: ad tempus tm̄ r nō diutius: quod eſt ꝓprie qm̄ complonem diſtpatam valde vt melancholicā quis conatur ad tempatam reducere: in qua humidum i purius r ficcius extat: ſub modica quātitate ēt ⁊ten tum. r in phlatica in qua frigidius r aquoſius q̄z cuz colerico r ſanguineo vtcūqz videtur ⁊tingere reſpe ctu precipue corporis ducrati: r interdū tenui⁹: qm̄- qz Xo groſſius. Sic itaqz cenſeo in his q humidum in plurimis corpoꝝ nō ſolum nō reſtaureī: vex am plius r puri⁹: non aūt ſp: ſed tpe quo, pportio calidi ad humiduz exiſtit imenſior: r ſub certiori tpamento humidi quod in pueritia ⁊tingit. Et deinceps humi dū ipuraī radicale, ppter ⁊rietatē r repaſſionē quam primitus ab humido ſuſtinuit iſluenti: Variaī ēt p- dicta reſtauratio rōe ſitus: qm̄ ſupiores priū embryo nū r poſt ortū ēt ad plurimū tpis magis reſtaurātur q̄z inferiores. Et ideo pueri r velut noui genita ex/ tant nanodei: dūa. 79. Propter huius quoqz ter tium ſciendū q ſm Ariſ. de ge. r cor. primo: q̄z diu manet ſpēs r forma aiati corporis q̄ pōt cōuertere ac in ſeipm alimētū trāſmutare: reſtauraī r viuit. Et q̄ le fuerit aliqd in potentia talis erit actus: cū poterit pmutatōem ſuſcipere ab imprimēte: cuz Xo nō: cor rumpitur. Vnde ait. Si aūt non amplius facere po teſt. ſ. forma ſeu natura cū eius inſtris tranſmutare alimēta: r ſibi aſſimilare: ſed vt aqua vino ſemp am plius mixta in fine aq̄ticum facit r aqua tūc diminuti onē quanti. Cū. n. caro facta fuerit aquatica r impu ra diminuitur r ita ceſſat augmētuz cū non valeat re ſtaurare. Sicut. n. vinum cū eſt potens pōt aq̄ mo/ dicum conuertere ad ſeipm vt r vigoroſius: r ebria tiuū reddatur amplius: tertia, pbl. deinde ēt conuer tere ac permutare donec incipiat debilitari: r tandez ſpē ipſius fcā aquatica corrumpi, ppter ⁊rietatez ipo rum inadinuicem. Sic r in humido euenit radicali: vt tandē per iſluens ſibi extraneum ipuratū corrum piī lz. n. ſpēs maneat ceu ſubdit vſqz ad qd vltio tā/ dem oz vt totū ſiat aquaticum r corrūpaī. Sic itaqz ſpēs pmanet vite: donec pōt humidū iſluens i radi cale ⁊uerti: qm̄ aūt non corrumpiī cū vita ſit ⁊ſiſten tia per alimētum. Quito ēt collz. c. z. ſentiī ita. De claratū nāqz ē in ſcia naturali q mēbra primitus nu trita ſūt cōſimilia. Ideoqz cibus primo ⁊uertiī ſm ordinē quē hēbat in corpore cibati: r humiditatez ſi milē humiditati ſue in mēbris ⁊ſilibus r miſceī cum eis p eundē modū quo miſcentur res adinuicē ligde Iō qr non eſt aliter modus per quē poſſet natura re ſtaurare rē diſſolutam in oibus ptibus mēbri niſi per modū mixtionis. Et qm̄ erit permixtū ſm hunc mo/ dum: tūc hēbit exiſtentiā in ipſo. Et poſt hoc aſſimi labiī illud mēbro. hoc ē qr dat eidē vnā coagulatōez ſtabilitatis ſimilē ſtabilitati mēbri. Et hoc ib decla/ ratū: q hoc fit per decoctōem: r decoctio fit p calo/ rem q ē in cibato: nō q calor ſit primꝰ motor i hac re: ſz ē aia nutritiua: cū opatōes caloris nō ſint ad vnuz ſinē determinate nec ordinate. Nā ignis agit in iſini tum pñte combuſtibili: de aia ſo. Dium nāqz ⁊ſtan tum p nām terminus ē: r rō magnitudinis r augm̄ ti. Ex iſto qdem ſermone colligiī manifeſtius: humi dū poſſe reſtaurari radicale. Et reſtauratōis modus eiuſdem per tranſubſtantiatōem ſeu mirtōem exiſtit nō aūt p iurtapoſitōem vt videnī alīq ſommiare hūi dū exiſtimāt es nō reſtaurari radicale: ſz iurtapoſitio nē iſluentis a ſumptōe diutiſſime, phiberi. Ad quos ipoſſibilia ſequūtur non pauca: vt q nutrimentuz et augmētum nō ſieret ſm totum cū ſentiī prio d ge. et

cor. ⁊ naturaliū primo. Amplius auer. ibidē: Lib⁹ hz ꝓpter suā virtutē ⁊ ꝓparationē vt ꝯuertaī ad humiditatē similē humiditati radicali: q̄ ē in mēbro cō simili: ⁊ ad calorē intrinsecū similē calori q ē i cibato ita vt sint idē ꝑ modū omnē. Adhuc plasma nō salua reī a ꝓncipio in sinē sic illesū vt vī manēs. Rursus ex superfluis genita sicut vngues ⁊ hmōi iaz nutrirent vere. qđ negatū ē dicta. 54. cū certā valerēt iuxta positionē recipere. Eti. qualis est modus gnātionis primum ex suis ꝓncipijs: talis hz cōseruationis eaꝝ sore: ad hūc eni generatio coordinaī. Sed ꝑ cōmixtionez miscibiliū i tertiū trāssubando generate sūt: dicta. 16. Itaq; nutrimētū trāssubatione ꝓficit sine cōmixtiōe Et iō primo scda: Cū cibus fuerit coagulatus ⁊ corpori assimilatus ꝑfecte: ois deperit q̄litas. Tale qdē certū dicit nutrimētū: aphorismoꝝ quarta qđ iuxta-positōne nō euenit. Hāc qdē veritatē ⁊ si longi⁹ odorasse vī Ba. cū. a. volens i tegni: Molle qdē ⁊ puerile os cōsolidari possibile. vñ qnto de ige. cuz ꝓmo ꝓma: Membroꝝ pauca seu parua ⁊ i paucis habitudinibus: ⁊ i etate pueritie sicut ossa ⁊ rami venaꝝ. parui nō eni magni neq; artariaꝝ soluti pñt certa cōtinuitate restaurari. Quoꝝ qdez ps nō seiungaī nihil loco eius renascit. qđ fortasse nō cōsentiet aduersarius cū baly. restaurationē ꝓdictoꝝ testeī ꝓpter ꝓpinqtatē vicinitatis Vtutis spermatis ⁊ mēbri mollitiē ꝯtingere. Sed dōm vtrūq; ꝯferre idq; magis ꝓpriēs fit ei⁹ officijs distributū. qđ aūt ita sit Ba. sensit i de tabe ita: Si possibile qd humidiorē opari subaz corꝑis cordis aut epatis supaccipe senectutē accidet Si Vo nullū sufficiēs ē: neq; epar būidus iscipso facere neq; cor. ſz necessariū i sequēti tpe ficcius fieri alterutrū ipsoꝝ: ⁊ nec viscera solū: ſz artarias ⁊ venas. Prohibere qdez senectutē ipossibile: supacciꝑere āt qđ velox ipsius vī possibile. huiusmōi āt humectatio ꝑm hoc ꝓcuratio ꝓprie senū ꝑficit balneo molli lecto sōno ac cibo. Quoꝝ cib⁹ ē ꝓmus marie solus eni ipse ps fit nutritoꝝ corꝑoꝝ assimilatus ipsoꝝ substātijs. Vnūqq̄; vero alteꝝ humectat ꝑ accidēs vz: qz ꝓhibet velocius cōsimilia exiccari. Vt qz augmētat ⁊ supertendit humiditatē q̄ intermedijs mēbroꝝ regionib⁹ humectātiū suscipit appellationē ⁊ Vtutē. Ita vero ꝯtingit aliqñ epar ⁊ cor humectari ⁊ sic omne corꝑus. Alimētū āt assimilari taliter nō est nisi directe in subam solidoꝝ cōuerti mēbroꝝ. qđ si ß vt humidū nutribile molle cōuertiī i dura: ⁊ vnū eēntialiī efficiaī cū illis: multo id ampli⁹ cōuerteī in humidū radicale membris solidis humidius valde. Neq; potes dicere vt plēs qz irrorat ⁊ remollit. q. đ sorīs humidū radicale cū illud agāt ꝓnominata ⁊ ad huc maius. Itidē ꝓpter nil aliud puer pōt seipsū sustentare ⁊ augmētū ꝓstare. Senex Vo neutrū ⁊ iuuenis hoꝝ ꝓmū: ꝓmo prima: nisi ꝓpter humidi restauratione radicalis. Adhuc cū infans parturiī sanguis quē ipsius generat epar huius sanguinis supplet vices: ⁊ generaī ex eo q̄ ab illo sanguine generabatur. Aut dōm q̄ neq; nutriī ⁊ augeī post ipsi⁹ iformatione. Palin ꝓmo tertia: Corꝑus nō ꝑmanet tpe quo ꝑdurat nisi qz humiditas ꝓma ipius resistit resolutioni caloris mūdani ⁊ caloris sui corꝑoris i natura sui ⁊ eius qđ ex motib⁹ suis accidit ⁊ alijs. Huiusmodi enī cause sūt debiliores in agēdo q̄ humiditas i resistendo ꝑdicta: imo ipsum stare nō facit nisi id qđ restaurat illud qđ ex eo resoluitur: ⁊ est nutriens. Series igitur ītellecta est aperta. qđ quidē ratione primo firmatur tertia ex ꝑte nutrimenti. Vnde qdem inquātum existit obiectū vite. Ipsa eni est ꝯsistentia ꝑ alimentū: qđ nequaq̄ aliter eē pōt: nisi quia alimentuz qđ humidū efficitur influēs in radicale restaurando cōuertatur. Cuz eni vita calido cōstet ⁊ humido: qđ in radicali reperitur: opus eget vt ꝑmaneat restauratione. qđ aūt restaurat: vnū efficiī cuz eo qđ restauratur. Aliter quoq; ratione identitatis nutrimēti: quoniam eadem materia generationis ⁊ nutrimenti: de generatione animalium: ⁊ collz secundis. Sed materia generatōis fuit humidū ꝓmū radicale vnde aphorismoꝝ prima: Ex spiritu ⁊ sanguine ac aere humiditate est generatio solis aialis priculis: postea vero augmētatio ⁊ nutritio ex his. Et deinde ex ꝑte quantitatis ipsius eo q̄ humidū generatum modice fuerit quātitatis: vt appareī nō solū in aialibus: verū ēt in plantis magis: cū earum q̄ plures maxime oriaī ex semine sic puissimo: vtñ sit earū millesima ps elemētorum primo. qđ tā grādes dimēsiones nō posset suscipe: nisi alimētum occurrens de sorīs in eas cōuertaretur: ⁊ dimēsiōes assumeret ignis: vt abies quercus ⁊ huiusmodi. Rursus spūs inatus restauratur ꝑ cōuersionē spiritus materialis in ipm: ⁊ humidū duz nutriēs ꝯuertetur radicale: cum vnū ad alterū ordinetur: sed spiritus q ē sicut materia cōuertiī in spūm innatū purū pharmacoꝝ quinto. Amplius tūc complexio nō posset ꝑmutari inata: vt oñsuz dicta. 22. cuz in humido radicali fundetur. Adhuc ociosa etiaz foret doctrina ga. qua cōplexiones distēperatas satagat ad tēperatā reducere. ꝫ. tegni. Amp. cū ipsuz sit humidū aereū subtile ꝓprium subiectum calidi inati differentia priori: cōsumptibile ỏ facili nūqd a pretactis depascitur ⁊ consumiī calidis: differētia pcunti taliter vt restauratione idigeat ⁊ cōuersione vere i seipsū. Eti: vt trāsmutatio iduxit i cognitionē materie ita ⁊ actio forme. Sed actus ēt nāe nobiliori ac ꝑfectiori mō ꝑm cuncta circa sinē pueritie coexistunt ⁊ inde. qđ euenit quia humidū nature restauraī conde center ⁊ calido afficiī illius: In quodā nāq; Vtutis cetera ꝯstant mō: cum humidū supfluū a nativitate ꝯctum sit iam sufficienī terminatū. Virtus eni nature calidum cū ipsius humido ⁊ organū ex quibus depēdet actio tunc ertāt ꝓportionata ⁊ vigorosa q̄ maxime. Ex qbus itaq; audeo ꝯfidenter ꝓnunciare apte humidū radicale posse mō restaurari ⁊ foueri predicto. Propī quartū qdē ad primuz dōm: q̄ fere oēs ac Ba. medici serie sophisticanti putāt mēbra spermatica neq; nutriri posse aliquo mō vt spermatica: nec humectari ⁊ restaurari. Respondentes obuiationibus eis ꝓpter huiusmodi inductis qđ sōniantur dicētes humidū radicale refici: dicētes q̄ mēbra nutriuntur ⁊ augmentanī quo ad humiditatē ipsoꝝ ⁊ substantiā a sanguine mēstruo ꝯtractā: quantū vero ad spermatica nō nutriunī nec humectantur. Neq; etiam si nutriunī ⁊ augmētāī humectanī. i. tenerescūt ⁊ mollescūt sensibiliter. Ossa nāq; puerorū ⁊ plante parue nutriendo ⁊ augēdo idurescunt semp a calore humidū termināte. Et hi demū ꝑcipiētes fere sui defectum notāt dura mēbra ccu ossa parum sui duritie ab innato resolui calore. Ideoq; pauca restauratione indigere respondēt obuiantib⁹: ⁊ alij q̄ stomach⁹

exiccat⁹ nunq̄z fieri potest humidus quo ad mēbra spermatica q̄ sunt i eo ſz quātū ad sanguinea solum Respōdent ēt dicēti q⁹ mēbra spermatica nutriunt sicut sanguinea: q⁹ lz spermatica restaurētur q̄ntū ad id q⁹ prim sūt ꝓposita ex sanguine redacto ad naturā spermatis: nūq̄z tū restaurationē recipiūt vt ex spermatis ꝓstāt ptē. Quorū qdē defectus ex primis ōtectus ē. q⁹ eni negāt spermatica nutriri humectari et restaurari: falsū ē apertū vt apparuit cū sint a principio q̄z qua: t magnificētur late: sintq̄z sicut alia viuētia t ꝓprie q̄ aialiū resolutiōi expōsita t si nō tm̄ solida vt q̄ humidiora: hec ēt quāq̄z vniuersaliter exiccētur cōtinue possūt pticulariter humectari vt ꝓualescētes indicāt. Neq̄z ēt pueriliū ossiū exiccatio t recētiū plātarū ē ꝑmutatio i innaturalib⁹ verū i ei⁹ oppositū dr̄ia. 26. Adhuc si ex spermate mēstruoq̄z vnū pceptiā ꝓstituat: ipossibile factū ē vnū sine altero restaurari. Vñ si q̄ntuz ad partē sanguineā restauratur t ſm spermaticā. Sz quid partē audiāt spermaticaz hos ignorare sentio. Hi enim t filies ōfect⁹ ꝓtingūt i attricis i naturis: t hoc potissime i his q̄ de aialiū generatione tradunt. Quare stupēdū ō viro quodā vtili famoso Anaxagora: i ore ꝓpriā vocē oblivioni mādāti. Cū eni posuerit inatā cōplexionē ꝑmutari: humidū negat radicale posse restauari. Mirādum etiā quō Haly dedignat vl approbare aut saltē vitiare: cū audiētē i Vitatē ꝓcutet. Propter qō bis spretis series exponat ptacta. Ypas corpis ptes: t primas vt cor cū reliquis principalibus t vniuersaliter oēs ex principio ex sanguine ad mām spermatis redacto ꝓstructas fore solidas .i. exiccatas certe ac induratas t reliq̄. Vnde de tabe post antea iducta: dispsa vero t resoluta humiditate augmētāte reddit sal tez subtiliatū iuuenibus corpus t ꝓsumi accidit ſm totū corpus manifeste annosiorib⁹. Cōtigit Avo ſm cor t epar Vult itaq̄z Ba. cū corpus iā tabē ēt nālē incurrerit ex senectute: qō humectari nō possit vt reddeat ad qō prius. Aliogn foret possibile senectutem habere t mortē inde: quod nō ē supaccipe. Tū vt dicētū possibile dr̄ ēt humidiores facere: qō plus iportat eo q⁹ ē humidas simplr reddere. Vult aūt Haly q⁹ Ba. det canonē quo cōplo declinās possit paulatiz ad snā duci ex humiditate i spacijs mēbroꝝ ꝓsimiliū i bibita qō sit ea humiditate iplēdo Dria cōplexioni existenti. Nā mēbra ꝓsimilia nutriūtur hac humiditate. Ipse n āq̄z ea iclinat ad ptē cōplexionis sue ꝑeristentis ſm longitudinē tpis paulatiz. quia ſm Ba. vnūq̄q̄z mēbrū trahit ex venis materiā sui nutrimti t reponit eā in locis vacuis ipsius. donec ꝺcoquat ipsaz: digerat: t ad sue substantie cōuertat. Necesse eni sit vt iprimat hec humiditas in ipsū aliqd t mutet ſm lōgitudinē tempōris: ita vt ꝓuertat ꝓpōnez ipsius ad partem cōplexionis sue. Ex hoc itaq̄z ſmone apparet cōtrariū dicto illoꝝ: cū tolerer fere oi tpe membra humectari t restaurari paulatine. Et fortas fis ille quis inquiet restaurationē negare q: non qō euanuit idē spermaticuz restaurat etiā sed tunc neq̄z sic restaur aret qō sanguineū. Ad aliud qd dōm apparet. Ad qō aūt de tabe dōm: q⁹ lz illud nō fit semper possibile: fit tū ad tps. vnde mox subdit: Necessariū est post statum corpus exiccari. humectat itaq̄z vsq̄z ad statum t inde: post aūt minime. qō voluit ſmone breviori tāgere i tegni. Ad aliud dōz q⁹ lz virtus ponatur infinita t humidū restaurēt: mors tamē interuenit: q: tandē restaurat sic aquaticum t ipurū t taliter sitnatum: q⁹ fomentum vite fore non pōt vt oīsuz: non q⁹ nullo vt sapiunt ignari restauretur mō id: sed simile. Virtus eni infinita etiā duratione: si ō bet agere materiā expostulat dispositā. actio eni i materiā oportet ꝓcidere dispositam: de aia scdo. Ad aliud dōm q⁹ lz virtus sit icorruptibilis t ppetua de se limitatur tm̄ t corrumpitur ꝓpter materie applicatiōnē corruptibilis t determinate. Neq̄z etiā calor aialium est simplex elemētaris infatigabilis vt qui ignis sed cōpositus dria priori cū duabus eius cōparibus t iō corruptibilis: fatigat eni t laborat. vnde ꝓbl. secunda: Calidi natura q̄ fert nos ad alia grauata pseuerat: lz nō fic q̄ ad inferiora. Ad aliud qd dōm apparuit. nā etiā caro q̄ ex sanguine generat: restaurat vt prius. nō quidā eni vt notū cōfusa: neq̄z glandosa aut simplex t pura neq̄z lacertosa. Tot eni sūt modi carnis differentia. 42. Blādosa quippe nō: t ꝓprie que alicuius gnātōis humiditatis ē gratia: cuz a natura sit prius intēta: tā rōe materie q̄z forme vl finis nec ꝛ. relique: cū in eis fit admixtio substantie neruose spermatice. Et ideo caro deperdita non vt ꝑus regeneratur q̄ntitate: neq̄z ēt qualitate. Cicatrix enim subsidet concaua: cū plurimū deperdatur eius. Calor etiā non restituitur prior: neq̄z sensus i ea ficut ꝑus: ita vt sextus alius videatur carnis modus. Solū eni sanguis restituit prior inspissatus: absq̄z alterius substantie ꝑmixtione qua epar splen pticipant t pulmo. Itaq̄z q⁹ minime restaurat est spermaticum. qō vero maxime adeps t piguedo: box aūt medium est caro: t pcipue q̄ dicitur pura. Ad aliud dōm: q⁹ vex est talia non ꝓcidere: ſm ꝑmas rōes aptitudinales: ſm tamē actū fit possibile. nā corpus simplicit sanuz potest nūc egrum fieri. Silr quid extraneū vteūq̄z ꝓtēporale: potest diutina t paulatina tēperari alicuius fieri cōnaturale: vt tactū baly. Ad aliud dōm: q⁹ lz ꝑdicta videant animalia stare sine cibi assumptiōe exteriori: habent tamē alimentuz interius vt phlegma grossū viscosum: qō paulatim digerunt: t eo nutriūt huiusmodi nāq̄z frigiditate oris stomachi appetituz habent grandē: t ꝓprie tpe calido t digestiuā debilē desiderij respectu. Estq̄z humiditas ipsoꝝ viscosa: t pellis densa valde: t vniuersaliter corpus iporosum vnde qñ nō suscipiūt nutrimentum ab extra calor dissoluit humidū nutribile existens circa locum digesti oīs: t alterat t ꝑmutat in mēbra. Et q: paruz ꝓuertitur: remanet in eis humiditas multa indigesta t pīguedo grandis. itavt obturent vasa, t marie hyeme adeo q⁹ calor debilis non habet locū in quē humida euaporēt elemēta fumosa: sed ad locū reuertētia digestionis mltiplicat amplio⁹ phlegma obstruēs vias nutrimēti t ita cessat appetitus t gescūt ab extri seco cibi acceptione humiditasq̄z tunc euaporās ad cerebrū reddit ea. q. ebria t somnolēta t ideo iacēt imobilia t sagacitate nature sibi ꝑuident de antris. Cuius quidē nutritionis signū. q: cuz de eis egredi antur inueniunt macilēta cōsumpta in eis humiditate ptacta: Semp nanq̄z aialia nutriunt nō autē augent topicorū scdo: vñ scdo de aia: Virtus nutritiua operat omni tpe vite singularis nisi fortassis cum gl fuerit solut⁹ vltime dē accidēti sexto qō aūt mlieres quedā phlegmatice frigide t in regionibus

p frigidis fuerint fine exteriori alimenti assumptione certificatum mihi p fidelē sociū Joānem de Lorreo normādie cū alijs q̄multis dicētē illic sore mulierē q̄ āmodo p spaciū .36. annox nihil assūpsit t cum vel let sanguinē ex ore t naribus effluebat. Retulit etiā vnus meox accinctox Jctasse monialem infistenda. Saronie mediane: q̄ p duos annos nihil recepit nisi vnū pomū: qđ ei q̄plurimū placuit: post quos esuri ens vt prius Jsueuerat alimēta suscipit. Et ideo du bitauit Cōmētator de aia scđo: an nutritiue Jueniat diffinitio aie: q̄ velut Jclusio extat demōstratōis: cū p actū detur primū. Ipsa eteni nunq̄ iuenit in aialibus: nisi fm postremā pfectionē: soluens inquit: Nisi aliquis ponat q̄ si quidam modus animalium que non nutriunt in aliquo tpe sicut que manēt in lapidibus vt rane magne que nihil thesaurizant tota manētes hyeme in lapidib⁹: t vlr plures serpētes. Et fz hoc erit id cōe omni aie sensibili t nutritini: candē videlicet habere intētionē. qđ si nō: tunc pfectio accepta in eis erit equinoce. sed quocūq̄z mō sit qñ intellecta fuerit diuersitas iter esse vtrūq̄z tūc nō nocebit accipere hoc indefinite in hac diffinitione cū fit aliter impossibile. Ad aliud dđz q̄ nutritio pficit ex corporibus t q̄ tñ duo corpa nō sūt simul quoniā receden te qđ resoluit: repēte occurrit restaurans: ita q̄ nō fit itercidere vacuū: cū aduenies subeat locū deperditi Potest etiā mēbrox dilatari t Jstringi. Bal. nālium scđo Jtra erasistratē conātē sic nutritionē delere aut aduenies vt dicūt tale potētia extat t nō actu. Appz etiā q̄ nō sequit vnū corp⁹ aliud penetrare penetrato icorrupto: vno sic supposito aduenient t reliquo trāspirāte Et mēbrox fir Jctione distēsione ac contractione Jcessa. Ad aliud dđm: nō id. a. voluisse sicut plures ipm audiūt rudiū: sermonē hūc sicut aliuz superficietenus interptātes q̄ humidū nequeat restaurari radicale: Dex sentit cū. a. potius q̄ in fine humiduz deficit omnino ipurū velut tactū de vino: ita vt spēs corrūpat ppter idispositione organi t materie Jnersiuā. Vnde tertia pmo: Defectus accidit nūq̄z cessans vsq̄z ad vltimū: q ē defect⁹ restaurādi humiditatē loco eius qđ resolutū fuit: Qui equidē restaurationis defect⁹ nō ē audiēdus: q̄ in pncipio accidat verū paulatine demū cū ad vltimū puenerit. Dictū eni pus q̄ ipsum stare non facit: nisi id qđ restaurat illud quod ex eo resoluitur t ē nutriēs. Dria. iij.

Quod mors naturalis nō possit bñficio aliquo retardari: seu eodē vita ptelari endit: q̄ cō stituisti terminos eius qui ptriri non potuerunt. iob: 14. Adhuc scđo de ge. Tēpus t vita vniuscuiusq̄z numerū habēt: t hoc determinat. Omniuz enim morbo t oē tempus t vita mensuratur piodo. Palin quarto de ge. aialiuz: Rationabiliter tpa oium t gestationum t generationuz ac vitarū mensurari volunt fm periodum. Dico āt periodū die mensem annū t tpa bis mensurata. Si ergo vita periodo mensurat t ipse diffinitis existit: t vita erit diffinita. Rursus primo prima. Totū illud puta qđ diuino ppuenit precepto. qđ aūt ita euenit retardari nō potest: cum a cā pcedat per se infallibili. Et confirmat quia scia dei est cā rerum. Nostra vero suscipitur ab ipsis Cōmē. duodecimo methaphysice: Per sciam nanq̄z suam primus ab eterno produxit oia in ipsis speciebus in calidus preuisa. Sed dei prescietiq̄ falli mini me potest. Determinatur eni ad vnum. Indetermi natio nāq̄z cum sit iordinatio quedā priuatiua: iperfectionē iportat quandā. Cum igit ipse sit actus purus: ac oi potentia imunis defectuq̄z: i2. metaphysice. Colligit eni in se pfectiones t nobilitates oium generū cōmentator. D iaq̄z diffinite producet: iurta illud sapientie vndecimo D ia imensura numero t pondere disposuisti. Adhuc dicunt, Mensura t mēsuratū sunt equalia t homogenia. Motus nāq̄z hic continuus est ex necessitate supioribus lationibus vt tota ipius virtus gubernet inde methauroꝝ primo. sed mēsura vt periodus ceu dictū diffinitus existit. Itidē testat fm Boctiū topicox scđo: tantū quē q̄ posse q̄tū sua forma pmiserit. ipsa vero est terminata. Rursus addunt fz. a. q̄ virtus viuifica fit finita nō agēs vltra finitatis sue terminū. Amplius cui⁹ ptes sūt determinate: determinatū ē t totū: cū eadē fit rō totius t ptis: historiax pncipio. Sed pncipiuz t status q̄ vite sūt ptes ipsaz Jstituentes vt scribunt medici sunt determinate. Igit t decremētū determinabit. Palin: astronomia eēt iam mēdosa t ociosa. qđ absurdū dicit: cū ea fit veritatis ac certitudinis nō parue: Almagesti pncipio. Et demum cā t effectus sunt pportionales scđo physicox: sed cāe vita ceu superiora sūt determinata t icorruptibilia: cū sint a Jrietate sepata Impossibile itaq̄z mortē ptelari. In Jriuz quoniā sexto de re. sa. Qui sanatiuaz ignorant dietā decens ē citius q̄z fm nature rationē mori: t p oppositū itaq̄z diutius viuere. Eti: q̄ cū medicina ordinet ad vite plōgationē mortē retardādo. id nō includens eēt vana: Fo physicox: qđ graue sit dices cū oēs eam testent medici t philosophi necessariorum aut ad plurimū Jtingentiū fore debit ū sinē icludentium. Adhuc vita Jstat in quadā pportione calidoꝝ t humidox adinuicem: hec nāq̄z sunt pncipia vite. Iz talis pportio potest diutius Jseruari: vt t docet medici Aut humidū generādo sufficiēs calidi sustentatiuu t superfluū educēdo: aut alterādo t coteperādo: Propt qđ vita poterit plongari: t mors tali retardari bñficio. Propter quidē pmū dđm q̄ vltra id q̄ dictū dria. xi. q̄ vita ē signatox pportionalis in pncipia gnātionis ifluxus: debito subsistens fomento. Huiusmodi Xo mors est priuatio cū ea t vita priuatiue aduersent. In hac siquidē vite rōe t mortis per Jūs innuit duplices illius cās existere vel pncipia: materiales scilicet t formales. Et vtreq̄z demuz duplices extant: vt cōstituētes cōseruātes. Caute qdē formales cōstituētes sūt yleg: fine mater vel nupta: t alchochodē seu pater aut nuptus yleg. nāq̄z velut materia vite Jstituit cū eā alchochodē tanq̄z forma Jsperserit: t precipue benignitatis visu: g si fortis extiterit: tū ratione illox que sibi eētialis insunt: tū ex parte orbis t alioꝝ planetaꝝ: annos ipsius vite tribuet maiores. Et alij planete fortune pcipue taliter dispositi: suos ānos pstabunt minores. Si vero ecō uerso fuerit secus Jtinget: vt declaratū dria. xi. Me q̄z ēt aiaduerti oportet signatores tñ pticulares: verū t vniuersales: vt climatis aut patrie: ac tēporis instantis. Indi nāq̄z pma ibabitantes climata subditi saturno: longeui sūt valde: vt t plēs ipsox nō moriunt: nisi deficiant senio. Albumasar in sedan: nō eni ipos ledit vt alios sibi extraneos. Tempore ēt anti quo boies plir ori viuebāt piodo: dria. 9. Formales

quidē cāe ꝺſeruantes: ⁊ ī ꝓmanentia ꝺſirmantes ſūt obſeruationes ⁊ fortu natiōes q̄s aſtrologus facere poterit ſup natū ꝑfignata illius hora vel iterrogatione ſuſcepta. Cū eni qs fortunauerit yleg dñz ei⁹ aſcendēs ⁊ ipius dñm alchochodē ⁊ ad ſumum vite ſignatores vt aſcēdēs mediū celi locū ſolis lune: ptez fortune: ⁊ dñm coniunctionis vel ꝑuentionis añtis natalis: maloſqz iſortunauerit vt ēt cadētes exiſtant nō eſt dubiū apud genetalicos: ⁊ imaginū auctores ipm ꝑficere i vite nati aliquā ꝓductionē ⁊ ſantitatez laudabiliorē afferre ſicut horū oppoſita iſirmitatem ⁊ tandē mortē inducūt: qđ nō ſolū ꝺtingit idiuiduo ſz ⁊ patrire omni vt recitat Thebit de ſedice g imaginē ꝺſtruxit regionē deſtruentē. Quo etiā mō qſ pōt ſortunari aut iſortūari ad hōa fortune horis ſciaz ꝛc. Vnde ⁊ inuocationem ad deum per me factam ꝑcepi ad ſciam cōferre capite cū Ioue in medio ente celi ⁊ luna cunti ad ipm. quod ⁊ reges grecorū cum volabant ſuis petitionibus exaudiri obſeruabāt. Albumaſar in Sadō: qđ ⁊ modis faſcinatiōis ac exaiationis ꝺſirmant. Principia vero materialia indiuiduum ꝺſtituentia ſūt ſperma ⁊ mēſtruū dria. 39. Quorū lz alterū ſit materiale vt menſtruū: reliquū vero eſficiens ac velut formale ſicut ſperma: Nec tñ ad principia cōparata ꝓdicta erūt tāqz materia vel ſubiectū Cauſe vero materiales ꝺſeruātes: ē debita ſex res nōnaturaliū adminiſtratio: q̄ medicus corpus ꝺſeruat illeſū. Aut qz id ꝑcognoſcit ſui ſcia. vel aſtrologi illi ꝓdicit: ſciens ipz egrotaturū: aut moriturū ceu ex directione gradus yleg ad gradus malorū: Saturni videlicet aut martis: et vl̄r ad locū occiſionis ſine bonorū aſpectu vel cōiunctiōe. Principia quidē formalia ꝺſtituentia tacta ſunt i vite notificatione ꝓportionabilē influxū itellecta. Materialia vero cū dicebāt in principia generationis. Cauſe aūt ꝺſeruantes vterqz tāguntꝰ debito ſubſiſtere fomento. Ad vitam nāqz ſicut ad alia q̄libet ꝺpoſita materiā ⁊ formā oportet ꝺcurrere ſeu illorū aliqd loco. Mā ſi cui a ſignatoribus vite tributū fuerit. c. viuere añis: bumidum vero ⁊ calidū ſufficientia nō fuerint nō tātū viuere poterit. Et multo ampli⁹ ſi his habitis influxu caruerit ſignatorū cū mā minus adeſſe faciat: q̄z forma cōpoſiti. Nec āt ꝺceſſa ſunt etiā parū in aſtrologia nutritis: ⁊ ꝑcipue i imagniū ſcia: q̄z q̄z i plurium intellectus hoc cadere minime poſſit. Propter ſecundū vero ſciēdū: q̄ fere oēſ ad queſitū cū diſſicti one rñdent collgētes ex dictis philoſophorꝝ ⁊ medicorū dria. xi. mortē ſore duplicē ꝺvnā quidē naturalē accidentē ex cōſumptiōe humidi radicalis: ⁊ calidi cōſequenter extinctione que inſenſibilis aie dicitur ablatio ne morte ⁊ vita cōtigēs nō minus eo q̄ virt⁹ i becillitata pulmonē nō poteſt agitare. Altera quidē ē violēta ⁊ accidētalis: occurrēs ex idebita rerū ſex nōnaturaliū adminiſtratione: a qua egritudines cōſurgunt pluresſtā i cōplexione q̄z i cōpoſitiōe q̄q̄z Aut ex caſu fortuito exteriori. Dicūt aūt: medicus poteſt mortē retardare violētā accidētaliter emergētē nō āt naturalē ⁊ ꝑ ſe cū ſit tmino finito ſtabilita: quoꝝ equidē motiua i argutis dudū ꝓmiſſa. Sz q̄ hec poſitio ſtare nō paſſit: ⁊ q̄ veritati ac medicoꝝ obuiet ſententie: i tertio dicēdoꝝ ⁊ quarta oſtendēſ: vbi coꝝ ſimiliter tollentꝰ. Propter tertiū ātiſciendum ꝓmo q̄ mors nō potaſt retradari omniſaam ſeu vita ꝑpetuari. Secundo veritas cū eius ſubdaſt ſulcimentis. Propter huius ꝓmuz ſciēduz q̄ Ba. cuz alijs ꝺ rc. ſa. ⁊ i de tabe ſcribiſt ꝑcipue q̄ q dā philoſophoꝝ ſcripſit libruz oſtēdēs q̄liter poſſet quis iſeneſcibilis ꝓmanere oio ipm tradēs: euz adhuc quadragenarius exiſteret: extēſus demuz in. 80 ānos denuo factus extitit gracilis vt coaptareť ei. Hipocratica ſeries ex ꝓnoſtico: Naſus acut⁹ oculi concaui ꝛc. cōſequenter ſeriata. Hic equidē deriſus alios nō ausus ē docere: qui deniqz. q. ſeipm corrigēs virit nō omnes poſſe iſeneſcibiles ꝓmanere ſz optime a natiuitate cōſtructos ⁊ ab ipo diligētes ꝑcuratos. Qđ vtiqz Ba. cuz aliis vltimā fatuitatē reputauit ſubdēſ omne generabile penit⁹ corrumpi. qđ ⁊ ratiōib⁹ firmať nō paucis ſumptis ex cauſis aialis cōſtitutiuis: tā ex ꝑte materie ꝓme vlis q̄z ꝑticularis ſecunde ⁊ alioruz: Mā i q̄bus principiuz corruptiōis aliqđ ꝑ ſe repetit: hec de neceſſitate corrumpenť. Omnia Xo mixta i ſe cōtinēt corruptiōis principiuz: yle. ſ. ꝓuatiōis rōe ſibi aſſociate: maleficium ⁊ ꝺſtructionē ſemꝑ machinatis phȳſicoꝝ ꝓmo. Cuz eni ē ſub vna forma bac. q. faſtidiat: ſub alia fore appetit. Ea nāqz totuz nō poteſt appetituz ſatiare materie: ceu i celo appetitus forma ſatiať materia: ſi eā habeat: aut fortaſſis alia exiſtit ⁊ altera. Ratione quoqz materie cōcrete monſtrať etiā. q̄ mixtuz cōponiť ex cōtrariis. vnde ⁊ mixtio fere violenter fit: ⁊ vi ꝓmanēt miſcibilia i mixto cū vnūqqz ꝓpriū exquirat locuz Natura tñ vniuerſalis ipa iuducit ad mixtū ⁊ cōtineť i aliquo tēpore ipoꝝ cōtrarietate ſopita vtcunqz. Ex ipis eniꝫvis elicicur aut deforis tribuiť q̄ determiato cogit ea tpe vna ꝓmanere. Ignis nāqz radiis ſtellaꝝ ⁊ ſolis cōſiguratis ꝑcipue i noſtꝝ deducit cōtinēs ſicqz ſupeminet qđ terreuz. Nullū aūt violentuz: cuz forma carcat naturali ſibi indita ē ꝑpetum. Etī. ex ꝑte forme: quia iſluxus celeſtis velut forma ⁊ dariuus eſſe terminatus exiſtit: ⁊ materia in quā ſuſcipitur ſimiliter. Nunqz eni virt⁹ infinita in materiam recipitur finitā phȳſicoruz. 8. Et ꝑcipue cuz illa fuerit intrinſeca: ſicut mixtoruz ē forma: eo q̄ i celo virtus ⁊ forma ſuſcipitur iſinita tpe nō aūt vigore ne mot⁹ accidat i nō tēpore. Ipz tamē ē finituz. t. ce. ⁊. m. ⁊ comentatoꝝ. 12. methaphȳſice Sz virtus que moueť extra extriſeca: ⁊ nō ſicut forma illi iheres. Celuz nāqz moueť ꝑ ꝓncipiuz ſepatū qđ eſt in eo de ſubſtantia orbis. Rurſus ex parte qui dēm efficientis que reſtauratio eſt deperditi facta ꝑ calorē noſtri corporis tranſmutantis alimentū: ⁊ cōuertētis in alitū quo repatiť: cuz hec fit actio phȳſica qz oē agēs phȳſice patiť pbice. Mā alimētū in ꝓncipio corꝑi ꝺriū exiſtit: ꝓpter qđ agēs ex ꝺtraria pugna repaſſuz oz tandē debilitatum deficere: vt ⁊ vinū multe aq̄ mixtū: demū oē reddit aq̄ticum ꝓmo de ge. Adhuc ex finc: qz cum inferiora in generationez ordinēť vt maneāt: ſi ceſſaret corruptio deſineret ⁊ gnātio. Corruptio nāqz vnius fm ar. eſt cōtinue illa terius generatio: ⁊ ecōtra. Amplius fm loquētes legum plurium nunqz numerus compleretur electoꝝ cum terra ipſum etiam ſimul alere non poſſet. Hec quoqz apparent ex primo canone: ꝺ ꝓbl. tertia. In corpore nanqz animalis multiplex reperitur contrarietas mortis cauſatiua oio: vt qualitatum primarū ſibi aduuicē aduerſantiū: caloris naturalis agētis a

in humidū: q̄ p accidēs se tandē dupliciter ꝓmit: tū humidū ꝓsumendo nature: tum ēt q̄ ꝓp hoc humor cōsurgit aqueus i digestione causatus: eius suffocās q̄litate: ac qualitate extinguēs frigida. In hoc quo q̄ operatur ꝓtinēs nō paꝝ corpa ꝓtinue resoluēs: stellarū virtutē i ipsū suscepta: qō ⁊ alie res adiuuāt nō naturales: corporib⁹ extrance assidue: vt dictū repa ciētibus illis. Virtus etiā vt oīsū finita existit. Quare ex tantis de necessitate ꝓtincit vitā tandē delicere oportere. Ꝓpt huiꝰ fm sciēdū: q̄ mors potest aliquo subsidio retardari: siue vita eodē ꝓtelari: nō solū que accidētalis vel̄ ⁊ naturalis: qō ex medicorū oīditur sermonib⁹ recte intellectis. Cū eni ars medicine sanitatis ꝓseruatiua: nō sit facultas q̄ a morte penitus securos nos reddat: neq̄ corꝰ ab extrisecis nocumētis nos muniat: neq̄ vnū qōq̄ corpus ad vltimū vite lōgitudinis ꝓducat q̄ ē fm hoiem absolute puta. 120. annoꝝ. aut. 70. vbi tactū dria nona. De duabus equidē rebus securitatē p̄bet putrefactōnis ꝓhibitionē oio: defensione humiditatis: ne cito resoluta cōsumatur. In cuius qdē fortitudine cōsistit vt ipsū vsq̄ ad debitū tps fm eius ꝓmā ꝓplexionē ꝓmanere facit: ꝓmo tertia. ca. 1. Qō dupliciter fit sicut ⁊ duplices mortis sunt cāe. Quātū eni ad ꝓmā extinctiuā cōtra ponit regimē ꝓhibēs dīinum cārū siccitatē facientiū accelerare: causis exceptis faciētibus illam occurrere necessario: nō tū valēt demū ꝓhiberi cū ꝓbatū sit vitā minime ꝓpetuari. Cōtra scōaꝝ ꝟo adducitur regimē ꝓhibitiuū gnātōis putrefactionis ex corporis tutela a potestate caloris extranei intrinseci extrinseci. Sic igit hic sermo diligēter expositus sapit q̄ velut medicus ꝓtendit ne mors accidat violenta ita vt retardetur naturalis. Aliogn corpus optime cōstructionis minime arte idigeret ꝓcuratiua. Amplius nō minus id genus in de tabe expressit ingens senectutis tabē impossibile fore demq̄ ꝓhibere sed auxiliari vt in plurimū extendere possibile Subditq̄ demū figdē ergo possibile humidiorē est opari substantiā corporis cordis. Aut ⁊ fic ꝓpter epar accidet superextendere. Si vero nullū sufficiēs est: vt neq̄ epar humidi⁹ seipo facere: neq̄ cor: ſ̄ necessariū i subsequēti ipe siccius fieri alterꝝ ipsoꝝ: neq̄ viscera solū: sed artarias ⁊ venas ꝓhibere qdē senectutē ipossibile videtur. Qō denuo sermone cōfirmat homerico p cibū potum balneuꝫ mollē lectū ⁊ sōnū cor epar: ⁊ vniuersaliter totū corpus exhumectatur. Cū i taq̄ senectutē doceat coertēdere p humectationē huiusmodi morti oppositā cōsumptiue nāli: non autē p huiusmodi putrefactionis ꝓhibitionē prōpte indicatur mortē posse naturalē retardari. Adhuc baly medicus ⁊ astrologus hāc olfaciēs veritatē tertio tegni ingt possibile fore vt sint medicine ꝓhibētes senectutis velocitatē a frigore mēbroꝝ ⁊ siccitatē ipsoꝝ: ⁊ ꝓlōgēt p illud vita hois: qū regimen eius sit bonū: sicut dī q̄ hoies vixerūt cētenis annis. Et vnū inventoꝝ in illo est medicina trifera noiata. Et nāq̄ bonā efficit digest onē: ⁊ colorē floridū. Et vniuersaliter vitā ꝓtendit: cū reliquo bono regimine q̄diu. Sic vt fortasse diutius viuentes tā inuenerūt medicinas q̄bus ipsoꝝ vite fuerūt ꝓlongate. Inuenire nanq̄ est magis vltimū i ꝓductione vite adhuc q̄ trifera. Nō tamen possibile inuenire medicinā oio ꝓhibentez a morte. Nunc autē rationes id cogentes adducantur ne qs sophisticās p̄inductos sermones: de morte solū velut exponere violenta versuta versute. Nā omne illud cuius ꝓncipia possūt ꝓfectiora ꝓseruari ac vigoriora beneficio quodā: id ipm diutius poterit p durare. Talia vero sunt principia corp⁹ humanū cōstituentia tā materialia q̄ formalia ꝓtracto. Materialia quidem quia humidum radicale potest restaurari dria ꝓtiori. Calidū etiā valet defendi ⁊ cotempari p arte: ne humidū ꝓsumendo siccitatē ⁊ frigiditatē cōrpori adducat: que i mortis concidunt rōne. Rursus ꝓbatum est dria. 22. naturalē posse cōplexionem permutari. Mutet itaq̄ melācholicus versus sanguineum vel tpatum cū ipse sit ceteris breuioris vite: hic aūt longioris: dria. 21. Similiter calores extranei humidū exiccātes possunt obtemperari: quo ꝓlōgabit modo vita naturalis: cū debita fuerit ꝓportio calidi ad humidū: ⁊ demū ad tertiū vt cor: dria preallegata Amplius ꝓncipia formalia ꝓfecta ⁊ vigorata seruantur vltra esse suū: si arte inuent astrologi. Qō dupliciter euenit: aut ꝓdicendo medice alicuius infirmitatē futurā: cui⁹ natiuitatē cognouerit. Sciens eni directionē gradus ☽leg ascendentis: ⁊ proprie colerici venturā ad locū martis egritudinē generaturi ex calido ꝓcipit ⁊ hunc infrigidari ⁊ humectari: ⁊ coleraꝫ euacuari: ita vt non egrotet: aut paruꝫ afficiatur ide. Egritudines aūt mortes accelerare faciunt ēt naturalē. vnde in centiloquio: Astrologus optimus malū euitare poterit fm stellas futorū: cuꝫ eius naturā prescierit. Vel gradū vt tactū ☽leg ⁊ ascēdētis cuꝫ aliis signatoribus vite p imagines fortunando. Sic eni aptādo imaginē: ⁊ demū illū cuius est virtus icludit astroꝝ p radios viuifica: vnde influxus fortificat natalis dria. 10. Sicut nāq̄ imprimunt p motū ⁊ lucem virtutes cōes corpora superiora: ita ⁊ virtutes ipsoꝝ occultiores ⁊ determinatiores i hunc vel i istū infigunt suo modo fm q̄ magis fuerit aptus suscipere ab ipsi⁹ ꝓpe natali: vl̄a reuolutione eiusdē. Et hoc est qō in centiloquio dicit: Anima sapiens adiuuat opus stellarum: quēadmodū seminatoꝝ fortitudines naturales. hic aūt ꝓducit vitā vegetabilium ⁊ extendit. Palin cuiuscunq̄ terminus nō est prefixus oio sed contingens magis: is pōt non soluꝫ retardari: ſ̄ etiā ꝓtelari: cū nata sint circa idem fieri ☽ria. Talis vero est ꝓiodus vite. Qō ostendit tū ex parte ꝓncipiorū formaliū superioꝝ: tum magis ratione inferiorū. Primo qdem ⁊ maxime fm astrologoꝝ ſnias q̄ non videmus semp corpora celestia q̄sdam magnitudines tempore in eodē ꝓ transire: verum aliquando velocius ⁊ interdū tardius ſ̄ vltimo tantū fortassis reddat vniforme: sicut motus denotat octaue ſpere iuentus velociter ab eo qō tēpore fuit Abrachis ⁊ Ptolemei: dria. 9. quare deprehendi nō solum arte verꝝ ēt cum alijs sensu in his climatibus: dies ꝓlongatus ⁊ noctes minoratas in solstitio hyemali: estiuali vero ecōtra ꝓpter ꝺepressionē poli octaue ſpere: ⁊ eleuationē ☽odiaci: de quo tractatū construxi. Sed ēt in secām̄do ſpacium qō est minuto primo arietis ad primū libre minutū: septē pl⁹ ponit dies q̄ abbic ad p̄dictū arietis minutū ⁊tio almagesti. Luna quoq̄ cū fuerit cursu velox. i⁊. pluries pambulat gradus ☽odiaci in die: cum autem tarda. i2. media vero circa. i⁊. io⁊. dria. Sūt ⁊ plures tales in celis causantibus similes diuersitates ꝓcepte. Qō aūt terminū nō sit sta

tuere ꝓcisuꝫ ex parte ꝓncipioꝝ materialū. id Aris. testat de ge. t cor. scdo. Postqꝫ eni dixerat generationē t cor'in equali fieri tēpore subdit. Sꝫ cōtingit multotiēs i minori corrūpi: ꝓpter adinuicē confusionē In equali eni ente materia: t nō vbiqꝫ eadē necesse generationes inequales ee: t has quidē citiores: has aūt tardiores. q̄rto etiā de ge. aialiū: cum posuisset, vniformitatē ex pte ꝓdi celestis subiūxit Vult igit natura horū veriuſ. i. certius numerare generatiōes t ꝓsumatiōes. nō certitudinaliter aūt pp materie ideterminatiōez. Adhuc cū act⁹ agētiū mām regrāt dispositā: ita ꝙ quāto fuerit mā dispositā magis tāto sit facilior actio: sic vt agens êt ōbile i ipa poterit agere: cū potissima cā sit actiōis mālis ꝓparatio. febrū ꝓmo. Medic⁹ equidē valet vt ostē sum ē materiā ꝓparare. Ac astrologus filr t formā reddere perfectiorē. Jtidez quedā climata sūt i qb⁹ homines lōgiori viuūt tēpore: vt qō idorū vt dictū ꝓus: quedā i qb⁹ breuiori vt qō nigrorū. Eis nāqꝫ euenit se niū i. 30. annis: ꝓmo secunda. Permutet itaqꝫ qs ex terra nigrorū i indiā: vi e vic reddet lō giorīs nisi virtus specifica t affectio in aere ipressa si bi fuerit ōria distātia lōgiori imꝓportiōe adducta ceu si indus assumeret cōplexionē climati sclaui: aut moriretur aut infirmaret fm. a. ꝙ autem ꝓmutatus in clima vegetabilius longioris sit vite appet: quoniam vle distrabit t ꝓturbat ꝓiculare. Abraam. Euenare. Cōtingit nāqꝫ 40. milia hominum aut plis simul qñqꝫ bello iterire. quo nō ē oēs dare ꝓpie astraliratis morte decedere: sꝫ ꝓpter natiuitatē supioris prauā hos i bella trahēs ꝓtingete. Rursus cadē ratio ē totius t partis. Vita vero totius t vniuersalis nō ē determinata. quoniā olim lōgior nūc aūt breuior: vt dria tactū ē nona. Adhuc si vnū ōriorū ē in natura t reliquū. fo. ce. t. m. Sed vita pōt vt videat abbreuiari. Similiter t ōria nata sūt fieri circa idē. Vite nāqꝫ breuitas t ꝓlixitas sunt ōria. vita vero potest vt omnes ꝓcedūt abbreuiari Has vero duas ratiōes ipugnāt oppositū huius sē tientes praue. Dicūt eni p. imā ꝓcludere ō morte accidētali t nō naturali morte. Q ō manifeste falsum cū sermo Aris. sic cōmunis etiā i ōrijs nō veris: vt apparet i ducens in igne t terra. Multo igit āplius i vita naturali t sua verificabit morte. Propter qō nihil respōdent nedū ꝙ soluāt. In secūda vero ratiōe subiūgunt nisi alterū infuerit natura: supponētes natura i esse vt mors neqat naturaī retardari. Cui⁹ falsitas manifestat ꝓ plura petētes qō habēt ꝓfirmare. Jtidē aia huius corporis forma affinior ē ipi: āpliusqꝫ i ipm ipressiua: q̄ forma vniuersalis ex terior celestis. Sꝫ aie multotiēs mot⁹ ipressus cor pi nō obedit tertio de aia notū: t de causa mot⁹ aialiū. ceu signāt irati venerei apoplia t corde: i quib⁹ tamē ꝓcipit mot⁹ euacuati. Eti: etiā naturales nō sūt ꝓfiri omnino t arithmetici: vt arborū populationes idicāt: t vermiū ex putredie generatiōes nam iterdū ꝓus: aliqñ No posteri⁹ euenit fm ꝙ sol i ariete seu piscib⁹: marti pōt aut saturno copulari. Similit t gestatiōes nō sūt matrū pares. Quedā nāqꝫ 7. mēsib⁹ ferūt alie qdē. 6. nōlle. 8. qdā. 10: t ōmcepſ alie adhuc etatel ñ vno terminā ꝓiodo: cū qdā sūt lōgeui alij breui eni: vt dria. ri: apparuit. neqꝫ ad act⁹ venereos mouēt t barbescūt simul. neqꝫ idem se ipo fm circūstātiaꝝ diuersitatē. Ampli⁹ videmus morientes etiā tēperatos ꝓ electuarij exhibitionē: e vini aromatici vitaliū mor ꝓsortari: t mortē retardari taliter. Q ō t manifest⁹ operat croc⁹: macis: e castoreū ana: cū vino trita exhibita ꝓsortatiuo velut muscatello. Sic t in ō pomo dicit libro ō Aris. in manib⁹ ipsū tenēte. Cuius reficiebat odore dicēte diu expirasse: ni pomi sustētaret illi⁹ odore: statiqꝫ man⁹ ei⁹ iceperūt ꝓtremescere: ficqꝫ pomū cecidit t expirauit. qō nōieueniret si terminus foret omnio ꝓfixus: t ei⁹ velut illuminātis ad illuminatū aduēt⁹: t marie cū nobis celestia necessitatē nō ipingāt mām dispositā expetētia. Et aduertēribus ꝓprie ꝙ rōnabilitas aialis ē dignior stellis. Jsaac febrū. 4. Videm⁹ etiā aliqs ꝓiūctiōes qd magnū oīdētes ꝓus lōgo ꝓcedere tpe: añqꝫ iparū mōstret effectus: cū mām tpe disponāt t formā tādē iducāt: sicut ꝓiūctionū dilu iū, ptēdēs p. 287. ꝓcessit ānos. albumasar ꝓiūctionū ꝓmo Illa vero q̄ Abahumer futuꝝ ō notauit p. 52. Alchabitius. Sic igit ex his oib⁹ itellectū pspicacē habētib⁹ t scientiā quib⁹ scribit diligētib⁹ sufficiēter ostē suꝫ sit mortē posse naturalē: t medict bñficio t astrologi retardari. Sꝫ vt magis capiāt antemissā scit dū: ꝙ mors pōt dici naturalis duplicit. Aut q̄ cōcidat ꝓuatiōe illi⁹ qō ex pte ꝓncipiorū materialiū t formaliū existit: t talis ꝓprie dicit naturalis: sicut cū qs pfecta habuerit ꝓncipia materialia bono etiā gubernet regimine: ac formalia bis cōsona t bñficio astrologi coadiuuat⁹ decedat tantū. Et alia qdē naturalis ipropri⁹ ista dicit cū ex ꝓncipijs solis ꝓtigat formalib⁹ virtute iexistentib⁹: quātitatē vite quādā ꝓfusā vt ostēsū ꝓstantib⁹q siue gladijs aut morsib⁹ seu putrefactiōe contingat pōt naturaī appellari: cū pricipiū auferat formale Vnitis t natura ꝓprius dicatur de forma q̄ ō mā. Sed circa predicta euenit dubitare: q̄ cōcessū mortē quādaꝫ naturalē existere. Q ō ñ videt: quoniā senium t omnis defectus ac corruptio ē ꝑ naturā scdo ce. t. m. Cui⁹ ꝓtrariū ē q̄ senescere t corruptio fꝫ naturā. 5. phȳsi corū: t de tabe. Dicendū ꝙ mors ē duplex. Vna qdē vniuersalis q̄ motu superiorū in elementa euenit agentiū: natura eni huius nō solum intēdit generationē: verū etiaꝫ corruptionē. cū corruptio vni⁹ est generatio alterius: t hec mors dicitur naturalis. Est t altera natura particularis vniuſqꝫ indiuidui. et q̄ vnūqōqꝫ appetit sui semp salutē t ꝓseruationē: mortē pernicēqꝫ deuitat: mors huiusmōi diuidit cōtra naturā et maxime forme quid diuinuꝫ et appetibilis entis nō eni ab hoc intenditur particulari nisi forte per accidens: vt in depranatū habentibus appetitū aut uolentibus uita diuini coniungi futura. Et fm hanc intentionem dictum est primo de generatione animalium: femel lam fore marem⁹ occasionatū siue agonum. Potest et ea naturalis dici: siquis attēdat ꝙ a principiis procedit intrinsecis: etsi non intenta. Quidam quoqꝫ dixerunt mortez naturalem esse ratione materie talem maximeqꝫ ꝓpter ꝓrinationem illi cōiūctū maleficiū, ptēdētē ac destructionē nō aūt ex pte forme. q̄ i idē pōt positione ꝙ dictū cōcidere Propter q̄rtum ad primū dō̄m q̄ Job non simplr loquitur sed respective vt determino cōmuni lato t ñ anguste precisō. Nō eni hominis vita quinquagesimo solū extenditur anno. neqꝫ hodie ducētesimo

sed iter hos latos terminos repit diuersimode termi
nata. vnde ait Breues dies hois sūt. Numer⁹ mēsi
um ei⁹ apud te: ꝓstituisti terminos: ⁊ reliq. Apparz
igit nō de termio pticulari pciso ꝓcionari. Adbz ⁊ t
tiū dōm q ar. logt de ptodo cōi ideterminato: ⁊ nō
pticulari pciso. Aut de ptodo ex motu superū magis
vniformiter cāto. Hic āt sicut ꝓnter subiungit ppt
diuersitatē materie: ac ieqlitatū variat non parū ita
vt hoc itellectū ꝓcludat oppositū ⁊ nō intētū. Et mi
rādū ē q mlti grauiū sup hoc fuerunt fūdati. ac pio
dus ita foret pcisa: ⁊ cām eius ꝓns i instāti vt illumi
natio lucē. Ad aliud, dōm fm ar. ⁊ ꝓmētatorē: q de
us nihil pōt i hec opari absqz medio: cū eius ois ac
tio hic mediāte motu ⁊ trāsmutatōe pficiat: ita vt p
iodus a supnis corpibus i hac iferiori mā iducta nō
bēat pmutare: cū ad id seqt qdē inordinatio: ac dese
ctus ⁊ mutabilitas i pmo: tāqz nō sapient pmit⁹ oia
pducenti denotet iesse. Que eni pfecta rōe firmata
sūt: pmutari non pōt: iuxta Thimeū. Bz qr bi de pri
mo ceu de agente quodā nā sunt. q. locuti: ppterea
dōm cū sit agēs volūtariū p suū itellectum oia vt ei
placet disponēs ē ⁊ imutās. qō tñ cōtra veritatē nō
est determinatā cū ea p nālia ⁊ medicinalia: ⁊ nō per
supnaturalia facrūt pscrutata. Ad cōfirmationē Vo
dōm: q lz dei scia sit rerū cā: ⁊ fm q puidit ab eter-
no ita eueniat: Nō tñ eius pscietia seu puisio reb⁹ ne
cessitatē ꝓdonat: qnto de cōsolatione: qr eni ipse oia
pduxit ⁊ cōpbēdit sine motu ⁊ tēpore idiuisibili: nos
vero percipim⁹ motu ⁊ tēpore. aia nāqz nostra nō i
telligit sine cōtinuo tpe ac fantasmate: de memoria
reminiscētia: ⁊ .z. de aia nō possum⁹ ad illa q ipsi⁹ in
time ptingere: sicut nicticoracis oculus rotā non va
let solis ispicere. At qr hic sermo alteri⁹ ⁊ altioris est
speculatiōis: suspendat ad pōs. Ad aliud qd dōz ap
paruit: qm̄ fm q mēsura ē lata ⁊ indeterminata: sic
t mēsuratū: cū hec ei fuerit applicata. Ad aliud dōm
q vex est primū: sz qō sub ipso assumitur est falsum.
Cōsuz eni q forma beneficio artis pōt lōgiori tpe i
mā. Ad aliud iā apparuit qd dōm. Virt⁹ nāqz viui
fica est finita finitate lata nō angusta. Ad aliud simi-
liter dōm: q principiū vite ac status vt oīsū nō sunt
determinati. Quedā eni corpex citius icipiunt: qdā
vero tardius ⁊ ad statū eodē peruenit mō: vt appa
ret ex plis diuerso termino gestatione ac termiatiōe
iuuētutis varia. Mā quorūdā iuuētus ponitur i .30.
anno terminari: alioꝝ vero in .35. bz cōplexionis di
uersitatē ⁊ taliū. Ad aliud dōm: q ⁊ astrologia nō ē
mendax neqz ociosa: qm̄ sicut astrologus percipit cir
ca natū accidētia emergētia: ita ⁊ eoꝝ subsidia i plō
gatione vite per artē ordinate pcipit: vel veritatē di
cit i qpluris. Et raro deficit valde a ꝓnosticatione
recta: exceptis qbusdā pticularibus valde. p pauci
ā t sunt ꝓdicto vtentes regimie vite ꝓductiuo: cum
plēs vita viuāt brutali aut occupationib⁹ ciuilib⁹ ⁊
familiarib⁹ occupati. Ad aliud dōm vt mōstratū q
vita nō pōt ppetuari ⁊ qō dictū ar. i cāis Vificatur
vniuocis imediatis p se ad effectū ordinatis: qles nō
sūt supiores ad ista pp eni ab illis distare hec reddūt
trāsmutabilia ⁊ corruptibilia oiquaqz. Vñ i libro d
mūdo: Deus fm poetā residet i supmo vertice vni
uersi cui⁹ virtute pcipue fouetur corp⁹ qō ꝓpe est: ⁊
deinceps q post illud ꝓnter: vsqz ad loca nostra p
pe terrā. Et q super terra. videtur nimiuz distantia
a cōmodo diuino: infirma esse ⁊ plena multi turbinis.
Nō eni effectus virtutē sue cāe cōtinet ⁊ repūtat p-
fecte ꝓpter qō ⁊ varietas paulatim occurrit vt i toto
apparet ordine vniuersi a pmo per media i insima de
scēdendo. pmus eteni simplex ⁊ imobilis manens:
ac incorruptibilis oio. Reliqs autez adsunt cōpositio
mobilitas ⁊ corruptio. Dria .ii4.

Quod cibus ⁊ potus magis aere nos imu/
tent monstratur Quia qō simplr nō imutat
nos magis nō imutat. sed aer ac ēt aqua ab
solute nō imutant absolute. vnde cōmentator scō
de aia: animal qō natum est esse in aq vel in aere nō
sentit aliquā qualitatē calidā aut frigidā in eis. si bas
itaqz non sentit perceptibiliores ⁊ magis permutan
tes: neqz sentiet reliquas. Amplius Isaac in dietis
vniuersalibus simplicia non faciunt icōpositis quod
cōposita in cōpositis. sed potus ⁊ cibus sunt cōposi
ta: simplex vero aer scō phyficox: ⁊ primo prima.
⁊ firmatur: quia agentiū ⁊ patientium oportet sym-
bolū ⁊ proportionem existere. Rursus agentia ⁊ pa
tientia cōmunicāt in materia: primo ō ge. ⁊ cor. hec
aūt non cōmunicant cuz aer sit simplex: potus ⁊ cib⁹
cōpositi. huius Vo materie sunt oppositе. Adhuc lo
cus virtutem bz saluatiuā .4. phyficoruz. mirabilis
eni natura est loci. Sed aer nostruz est locus. Nos
itaqz saluabit ipermutatos Galin quod bz differen
tias ⁊ virtutes mime sensibiles imutat minime: cuz
bis perficiatur imutatio. huiusmodi qdez est aer. vñ
primo phyficorū. Aer neqcz drias habet sensibi/
les. Et: qō diutius imoratur ⁊ grossioris est molis
minime cessiue magis imutat eius opposito. Tales
vero sunt cibi maxime ⁊ potus: non aūt aer: cum sit
post ignē subtilissimū corpox. Itidē cuius qualitas
⁊ subiectū illius sunt debiliter imutatiue minime p-
mutant. Sicut enim res bz esse ⁊ agit. Ita quidē est
aer: cū sit subtilis substantie plurime passionis rece/
ptiue Qualitas ēt illius ppria est humiditas vt oñ/
sum est dria. i2. ⁊. i4. hec aūt est qualitatuz debilissi-
ma ⁊ minime ipressiua. Et iō egritudines ficce cura
ri cū fuerit vltimate non pōt. Carent eni equipoten
te Vno. Itaqz aer potibus et cibis nos imutat qz mi
nus. Huius Vo Vniuz turba sapit ois medicox cum
phyloſophis. Adhuc illud magis imutat qō qlita/
tes obtinet in sūmo qualia sunt elementa. gradnali/
bus eni non mensuratur mēsuris: vt pmo inuit pma
qz id qō bz in excessu ceu potus et cibi. Rursus id
magis permutat qō sēper permutat et nō permutat
saltē in eius subā huiusmōi est aer: cū sit corpus sim
plex. Cibi aūt et potus quidā permutant tandem et
corpori similes reddunt et vniformes: qō et notat si
gno. Carcerati eni malo aere assueti bonū primitus
repetunt demū abstinentia ꝓplexi potū et vltimo ci-
bum. Silr et aialia quedaz cauernas et aues nidos
cum ouis aut pullis dimittentes fugiunt pestilentie
tempore que ex aeris corruptione contingit quarto
prima. Itaqz aer plus potibus nos permutant et ci-
bus. Propter primū vero sciendū. q aer triplici
ter videtur accipi. Aut pro re naturali fm q nostro
rum corporum et aliorum ingreditur cuz ceteris ele
mentis constitutionē. quid autem sit differētia dcm
i4. accipit et prout vna sex rerū nō nāliū necessariax
fm q est emanatio quedam nris aduenies spiriti/
bus: qui sicut temperans et cōseruans causa melioza

tionis eriſtit ipoꝝ ꝑmo ſecūda. hic aūt iurta q̄rtum theorice: ⁊ Joānitiū modis variaſ gnqz. Tēporum mutatiōe: ortu ſtellarū ⁊ occaſu: ventoꝝ ipetu: terraꝝ ſitu: ac fumoſitatibus vaporoſis. Et h aer mutatōes adhuc obſunt nāles. Accipiť ⁊ aer tertio ꝓut res ſactꝰ ē ℈ nām: cū eiꝰ ſubſtātia i pūtredinē ꝑmutaſ peſtilētie iductiuā vl in qualitatū peſſimā: dria. 94. De ſecūdo figdē marie aere ac ēt tertio q̄ſiti ℈patio iportaſ. Quid aūt ſit cibꝰ ⁊ potꝰ notū ē q̄ſitis nō paucis Quī extēſione ſiſr q̄dā res ꝑñt dici nāles: vt cū i corpis ſbam ℈uertant: ſi nō ſint alteratiui adhuc oio imo tales vere dicūť cibi qꝝ carēt penitꝰ exceſſu omni vt acredine pōricitate acuitate ⁊ vniuerſaliter vniuerſa q̄litate ſuꝑflua: tertia aphoriſmoꝝ. Magiſtꝝ ℈ſuetū ipos res nō nāles appellari cū neceſſariū ſit illos nobis appꝛorimare ñ raro vt ſbam nīſi reparēt corporis. ℑDrout vero ipam corūpunt res ꝑternām ꝑñt dici. Jtā idē ſꝫ eius diuerſaz apꝛorimatōez pōt eſſe ſanatiuum ac eiꝰ oppoſiti cā. vñ i arte pua q̄ i tegni dr libro. 3. Sigulū ſi idigēti corpi adducaſ i ℈petēti quātitate ⁊ q̄litate ſalubre ſit · nihil ℵo indigēti oio oblatū aut nō i ℈petēti mēſura egrū ℈ſtituiť. Eſt aūt ꝯ imutatio a ꝑxīti q̄dā diſpoſitōe alteratio. Qꝺ autē marie imutaſ cor exiſtit: ſꝫ ſiſtat potiſſime: Ab ipſo eni motꝰ ꝓcedūt: ⁊ ad id reuertūť. Eſt aūt i cor pe tāq̄ itelligētiaꝝ ꝑma i orbe. ℑDropť ſcōz qdē ſciēdū ꝙ ariſ. ꝑma ꝓbl. ꝓblemate. iz. videť ſentire aquā q̄ potus ē verus magis nos aere imutare ⁊ ad huc q̄ cibū: cū aquā plurimū ꝓſumamꝰ ciboꝝ reſpectu in cibis eni exiſtit ⁊ pulmē is ⁊ i potu plurima. vñ igt ꝓpter qd aquas ꝑmutare morbidū aūt eē: aerē vero ñ. Qui diſſoluēs triplicē cāz aſſignat. Dnā quidē: qm̄ aqua ſit nutrimētū non ꝙ nutriat actu in quantū eſt elementū. vt quarto metbauroꝝ ⁊ primo prima: ſed ad nutriendū facit ꝑmiſcet nāqz alimenta ⁊ ꝓprie q̄ dura in ventre ⁊ i angustiis venarū meatibus miſenterij ac epatis eius ſbtilitate ꝓuenire faē Jrroꝛat etiā partes: caliditatē ℈tēpat exceſſinā: ⁊ ꝙ ſꝑſtuū eſt iuuat ſudoribus expellere. vñ ſubdit: Et habētes. ſ. cibos ⁊ eis vtentes deſcendūt. i. deſcēdere faciunt hos ⁊ penetrare ꝓpter aquā: ꝓpter aerez vero minime vt dicaſ: Illud magis imutat qꝺ nutrimēto admiſcetur id i ꝑtes faciens penetrare angustias eiꝰ oppoſito boc aūt ē aqua non aūt aer. Secūda id magis imutat: cuius ſm ſe ſpēs ⁊ diuerſitates ſūt plures q̄z eius oppoſitū. boc aūt aqua ⁊ ñ aer exiſtit qꝝ aque multe ſūt: vt ait ſpēs ⁊ dric ſm ſeipſas: aeris aūt nō. Tertia quidē qꝝ qꝺ cito aduenit ⁊ celeriter recedit: nō ſic ꝑmutat: vt māſiue iherēs. boc aūt ē aer ⁊ nō aqua. vnde ingt. Hec eteni etiā ē cauſa q̄re i aere ſere idē accidit fieri: qꝺ accidit facere recedētes q parū ipmere ⁊ ꝑmutare poſſūt: cū ꝑmutatio hec alteratio exiſtens: ſicut alie actionum perficiaſ ꝑpe. Jn aquis aūt eſt aliud. manet nanqz magiſ quare plꝰ ꝑñt imutare: ꝓꝑ qꝺ ℈cludit ꝙ bene videť morbida ſore aque mutatō. Sꝫ qꝝ hic ſermo i feſtus apparet medicis volentibꝰ ſimplr aerē potibꝰ ⁊ cibis amplius ꝑmutare cū ⁊ adhuc dicaſ hiſtoriaꝝ ſeptimo: Jnfirmitas nulla videť peſtilentialis icidēs i piſces ſicut i hominibus accidit ſepe ac animaliſcoꝝ quadrupedibus puta equis ⁊ bobꝰ ⁊ aliorū domeſticis ⁊ ſilueſtribus. boc aūt videtur magis ℈tingere ꝓpter imutatiōez aeris vehemētiorē ea q̄ aque ꝛz qꝺ cāz velit ex aialibuſ ſumere ſolū. Dicēdū ſiquidē vt appa rēs ℈trarietas ſopiaſ: ꝙ de aere cō tingit loqui duplicit: aūt ꝛz ꝙ ꝑmutans fuerit a ſuo eſſe in ſubſtantia vel q̄litate qualis ē peſtilēs ꝓtractꝰ vel ꝓut ꝓpriū ſeruat tenorē. Siquidē ꝓr dicēdum ꝙ mutatio aeris huius magis imutat q̄z que aque q̄ cūqz cū ſepius vniuerſalis ⁊ vehemētior accidat peſtis ex aeris corruptiōe q̄z aque mor eni iterdū ſtrāgulat ⁊ extīguit in cor incidēs nō minꝰ napello ſicut viſuz tā nō parū in cauernarū ⁊ puteoꝝ aptiōe. Si aūt hic ꝓpriā ſeruet naturā duplicīter euenit: qꝝ aut mutatio aeris eſt grādis lōginq̄ vt de climate primo aut ſecundo in ſextum vel ſeptimū repente. Tūc ſimiliter ꝺ̄m ꝙ aeris mutatio fortaſſe magis ledit q̄z aqrū varietas cū deymones ⁊ virtutes ſpecifice i aere magis q̄z in aqua ſint in fuſe: ſintqz locis differētes valde ſic inuicē ita vt ipꝛoꝑtōnales reddanť idiui duis tranſmutatis repēte i cōtrariū ex ſuo climate. vnde ꝑmo prima: Jndi corpus cū fiat quale ſm complexionē ſclaui aut infirmabiť aut morietur. Vel nō ſit vehemēs ⁊ diſtans aeris mutatio ſed paulatina ꝓpinq̄ de extremo regionis vnius i extremū ſibi affinis. Et de hac quidē mutatōne ſermo pōt Ariſ. verificari. ꝓpter eni aeris ſimplicitatē in tā modica diſtātia nō tantā recipit diuerſitatē vt aq̄ cū euētatiōez nō ſuſcipiat qualē ille. Jꝑa nāqz eo cōpoſitior exiſtit tū ratione ſui tūqz terre ſibi cōiuncte. Quod trāſitꝰ ex picardia indicat in ſlādriam ⁊ alioꝝ q̄zplurimis. Jbi eni marie aquaruz ꝓcipiť diuerſitas ⁊ malitia. ñ aut fic aeris. Qꝺ ſanitas ⁊ fortitudo corporū idicat illorū. Dixerunt quidā imutare magis aerē ſpiritꝰ ꝓpter ſymbolā ad eos ꝓportōnē: aquā vero hūoreſ magis. Hoc tñ forte cōtra mentē videtur Ariſ: cuz abſolute ꝓnūciet aquā morbidorem aere. Adhuc ſi aer ſpīritus imutat ſimplr cuz imutenť q̄ ſūt virtutū immediatiꝰ ſbiecta. tales vero nō ſūt humores cum natura ſpiritibus ſint remotiores. ℑDropť qꝺ ꝑus accepetandū eſt dictū. Veritas nāqz videt ꝙ aer plus imutet vitalia: nālia vero amplius aq̄. ℑDropť tertiū quidē ſciendū: ꝙ aer amplius potibꝰ ⁊ cibis imutat ꝓprie relatōe ad virtutē facta regitiuā q̄ i corpore fundaſ potiſſime. Jd eni mutabiliū ꝑmū. Similit ⁊ canone ℈pationis ſideliter obſuato: vt aere nōnaturali: aut ꝑter naturā exiſtēti potibus ⁊ cibis ſibi ℈peret ꝓportionabilibꝰ: ⁊ nō diſparibus. Qꝺ qdē auctoritatibus oñditur fere ac rōibus non minꝰ. ℑDrima nāqz ꝓbl. Corpora ſimiliť diſponunť tpe. Aeris vero imutatio maria temporibus ℈ſurgit anni et ꝑma. Rurſus in tegni: Si diſtēperatū fuerit cōtinēs intantū ⁊ temperantiā minui oz aliaꝝ. ſ. reruz. 5. nō nālium inquantū eucraſia corrupta fuerit ipſius continentis. Vult igitur ꝙ aere in aliqua qualitatū permutato: ceteras ꝓportionabiliter. 5. cauſas non nāles oportere in ℑrium duci. Sic itaqz non ſolū potibus ⁊ cibis magis imutare valet: ſed et oībus alijs. q. magis. Jt idē iſaac febriū qnto: aer nocibilior eſt cibis et potibus: qꝝ velociť pforat ad cor et pulmonē cum flatu attractus ſine vlla remotione. vñ nono de ingenio: Materiāliq̄ er ℈tinenti nos impoſſibile ſit ſugere: ſed neceſſariū vti ea que pñs. Et quinto theorice et primo practice: aer eſt vna cārum fortiū imutatione ꝑ ineuitabilē ad illum neceſſitatē. Quod et ꝑmo prima innuitur; Caliditas poſt tpus conſiſtentie

statim minui icipit ꝓpterea ꝙ aer circundans mām
eius que est humiditas exiccat. Dō aūt magis imu/
tet ostenditur ratione sampta: tū ex pte alterātis: tū
ēt eius qō alterat: tūqz alteratōis. Alterātis qdem
vt aeris: qz illud qō maxime recipit alterationē ma/
xie alterat: cū agēs phyſice patiat phyſice t econtra
Sed aer potissime in alteratōe cōsistit: non autez sic
potus t cibi. qō oñditur triplicit. Ex pte qdē substā
tie ipsius q̄litatis t situs. Propter substām quidē: qz
subtilis est nobē: qō aūt tale facile alterat. Substan-
tia eni subtilis plus recipit passionē: febriū t primis
scōa. Situs quoqz cā: qz hic alijs cōmiscetur elemē
tis magis q̄z cetera cū aque iungat imediate t terra
petēs eaz ꝓfunda t q̄ sunt ipsius alta. Qualitatis q
dē: qz aeris q̄litates sunt ꝓncipaliť humiditas cete/
ris passibilissima t mime de se ipressiua. Ex associa/
tione vo sibi inest caliditas que nā est ꝓmutatōi apta
t putrefactionis. Silr caliditas humiditatis est con
sumptiua. Et iō alig dixerunt ꝓplexionē calidā t hu
midā nō esse dria. i9. cū calidū agēs in humidū con
sumat id t siccitatē inducat. vñ calidos t humidos
multis videm⁹ passionis alteratōib⁹ subiectos. Pre
dicta figdē denotat imutatio nō soluz ex his q̄ sunt
aeri verū ēt ex sibi desunt sū ipressis. Cū eni elemēto-
alia vno agitētur planeta: hic aūt pluribus. Sed eni
cū ei⁹ spera in quo fōs calozis repitur ꝓmitus t lucif
natus est ignē ꝯcitare. Luna vo aquā pp qō mare
fluit t refluit ſm lune ascensū t descensuz desup t ō
subtus ad mediuz celi. Et ſm ipsius etatē ꝓut in cō
iunctione vel i oppositione fuerit marie. Saturnus
aūt Jupiter Mars Venus t Mercuri⁹ cum eius
speris aerē mouent diuersimode. vñ motus existunt
differētes alterationesqz varie: vt hoz motus ē pla
netarū difformis. Frigus nāqz aeri ꝓstatur ex satur-
no: estus vo ex Marte: temperies i calido ex Ioue
in frigido quoqz ex Venere. Sed miscibilitas t pas
sibilitas facilis ex Mercurio: est nāqz indr̄ns ad oia
ꝓmutabilis de facili. Spera vo octaua dicta stella-
ta terrā cōcitat: diuersas trāsmutatōes ſm longoz
tēpoz ꝓiodos cidē iprimendo: ita vt vbi nūc est ari-
da oli fuerit mare ac ecōtra: methauroz ꝓmo. In ea
nāqz sūt. 48. imagines sine coz gestaminib⁹ speciez
gnātiue: ac terre ꝓmutatiue pp quod i ipsa segrega/
tōes repiunt varie: dria. i4. t. i6. t. 9. Sic igitur cū
plurima sint aerē ꝓmutatiua erit alteratōis actiue ac
passiue marie. Sc̄do quidē illius qō alterat ex par/
te vt cordis. Ab eo eni oēs icipiunt t terminatur pas
siones ad ipm: vt pulsus idicat t banchitus imutatio
ex q̄libet cā ꝯsurgens leuissima. Dium nāqz nocu-
mentoz aduenientiū corpis primi occursus ē ad cor
velut ad basiz vite. Alex. de simplicib⁹: Eius nāqz
nā in pluri t vehementioi extat armonia. Dō aūt fa
le ꝓmutatur de facili. vt apparet ꝓbl. vndecima: si
bone fuerit ꝯstitutōis. Tertio figdē ex parte alteratō
nis triplicit oñditur. ratione quidē imediationis cō/
tinuationis assiduitatis: seu t vtilitatis eiusdē. Pri
mo quoqz: qz aer imediate fere cordi occurrit id ſm
eius dispositionē imutans oio. Quod eni imediate
ꝓmutat fortius imutat co qō medio imutat iteruen
ente: cū mediuz ipressionē impediat: non eni qō fic tā
git: cum actio pficiatur ꝯtactu. Sz circa hoc ꝯtin
git dubitare. Nō eniz vī aerē cordi imediate occur/
rere. Nā sicut vētier cibū ꝓparat t coaptat alijs mem
bris vt nō imediatus illis rudis aduenīat ita vnula
t pulmo pus aerē imutat t alterat: ne cordi absque
medio aduenīat. Adhuc aer est subtilis: potus vero
t cibus grossi. Subtile vo modica eget ꝓmutatōne
vt reddat familiare: grossū vo plurima: propter qō
vī aer alio mediāte occurrere sicut potus t cibi. Ad
qō dōm t primit⁹ ꝙ pulmo modicā alterationē idu
cit cū sit mēbz molle laxum facile passibile: marieqz
cū aer i eo modico ꝓmaneat ipe. Celeriter nāqz cuz
ad ipm deuenerit i cor transmittit vt spiritui associet
caliginosa eductōe indigēti a corde ne inflāmatio rete
to accidat ꝓemptiua. Ad aliud dōm ꝙ aer nō altera
tur facilius potu t cibo: cū i eo sint plura indigentia i
mutatioe: imutetqz mēbz alterabile q̄z marie. Ali/
quid eni quod facilis est alteratōis ad ventrē: non est
facilis respectu cordis: cum ipm nullaz grandē tole
ret passionē. tertio de ꝓtibus aialiū. Aut cōcessio ēt
aerē potu t cibo facilius alterari: vnica quidē altera
tione. rōe tū plurium secus existit: cū aer cōtinue. q.
occurrat potus vero t cibus p̄ iterualla. Rōne vero
cōtinuitatis siue frequētissimi aductus: qm̄ aer itera
tus fere cōtinue cordi occurrit: potus vero t cib⁹ cū
intersitio non pauco; Dō eni ꝯtinue in alteratū ad/
uenit: t mēbro alterabili p̄cipue amplius imutat: q̄z
illud qō mora trāsmutat i mēbris: nō de facili altera
bilibus: q̄lis venter extat hic āt est aer. Cibus āt t
potus non. vñ. 9. de ige. Alias materias t eligere t
fugere possumu : q aūt ex cōtinenti ipossibile : imo
necessariū vti que ꝑsens. Ex pte quidē vtilitatis du
pliciter: aut qz aduenit vndiqz: ꝙ aures nāqz igredit
t nares in spūalia: t corpus oē deforis afficit imedi
ate: nō aūt sic cibus potus marie: vel qz vīr in poti-
bus continet t cibis. Dia eni cōponūtur aere: ac ip
so afficiunt q̄z marie. vñ primo scōa. Mortalitas cor
rūpit arbores t vegetabilia: quare corrūpunt ea et
alia alibus que ipsa comedunt. Et idcirco boies q eis
vescunt corrūpuntur Mortalitas vo seu pestilētia
ex aeris euenit corruptiōe. Ipsa nāqz est putrefactio
que accidit aeri similis putrefactioni remollitionis a
que sepide. Itaqz aer potibus t cibis nos vehemen
tius imutat: deiñ potus cibis. Propt quartum q
dē ad primū dōm: ꝙ elemēta simplicia pura ſm cō-
mētatorē no imutāt alia cū q̄litatibus car eāt muta
tionis: sed scōm ꝙ alijs fuerint corpibus cōmixta. hu
iusmodi aūt elemētoz est aer. nā terra quā calcam⁹
t aqua quā bibimus: t aer quaz inspiram⁹ non sunt
simplices: dria. i. Est āt cōmentatoris series : aial
qō natū est cē in aq̄ vel i aere: nō sentit aliquā quali-
tatē calidā vel frigidam: si fuerint in simplicitate quā
debēt hēbere: qz ipsius locus naturalis: t locus est
similis locato vt declaratū in sermonibus vībus t
oñsum est ꝙ sensibile ante passionem est ꝯtinuz. t cuz
uta sit : aial non sentit calorem aut frigus in aere aut
aqua nisi qñ cuz eis corpora admiscentur calida vel
frigida: vt tactum. 42. Vult igitur ꝙ elementa sim/
plicia non imutent: nisi scōm ꝙ fuerit corporib⁹ alio
rum extraneꝰ admixta: neqz aquā dici a vulgo aquā
nisi ꝓpter superantes ptes aqueas i illa: sicut Ana/
xagoras posuit compositū dici tale vt carnē seu alio
a ꝑdominati i primo phyſicoz t elementoz Vulg⁹
eni cōsueuit vocare aquā: dum liquefactio remanet
in ea. Quid autem de bo visum. 42. Ad aliud dicē
dum: simplicia ideo nonꝰ acere in cōposita qō com/

posita i seipsa: qz fm Isaac cuz aliis nō cōuertunt in corporis substantiā. Cōposita vero vere cuz i materia cōicent proprioi. Et lz nō tm operent simplicia in ꝓposita: vt cōposita in cōposita: ꝓpter eoruz vniformitatem: potest tm quantitas simplicis intantuz addi ꝓtinueqz: vt supet actionē: cū quātitas sit actionis coadiuuatiua: ꝑmo simpliciū pharmacox. vnde Cōmētator ꝑmo ce. t mu. Potētie corpox sequūt magnitudines eox. Ad aliud dōm ꝑ interēptōz: qz simplicia t cōposita cōicant i materia vna: t si qbus dā fit ꝓpingor alij vero remotior. Dium eni generabiliū. t vlr habentiū ad se inuicē transmutatōnez est vna materia ꝑmo de ge. t cor. Aut oinz simpliciter ꝑ idriaz formarū. Ad aliud dōz: q aer t aqua sūt locus materialiter locatox: forma vero ipius ē ordo t aspect⁹ ad vniuersum semp saluatiua: cum sit qd diuinū t appetibile: ꝑmo phyſicox. Aut aqua t aer ꝓut est in eis superficies seu terminus corpis aliud cōtingens corpus virtutē habet saluatiuā: sed in eo q sibi extranee qlitates admiscent: virtutē ꝑ accidēs habēt corruptiuaz. Ad aliud dōm: q aer habet qlitates mime sensibiles cōpatiōe alioz eloz: sed ꝑ acq sitōez habet sensibiles ad corpus nostrū valde. Ad aliud dōm: q magis pluadet oppositū qz intentum qz enim aliquid diutius imoratur magis transmutatur: cū corpus transmutet sibi approximatū. Trās/mutato vero illo minus imutatur trāsmutans. Ad/huc cib⁹ t potus alterat membrū alteratiōis difficilis: aer autem facilis. Et per hoc apparet ad scdam partē rationis istius. Nō eni est maioz molis potus t cibi rōne vētris qz aeris ratiōe cordis: neqz id q trāsmutat dictū est esse ventrem: sed cor magis. Ad aliud dicēdū q lz aer ratiōe substātie aut qlitates vt būiditatis minime fit mutationis ipressiuus: ꝓpter tm cōmixtionē substantie ipius cū corpor b⁹ alijs sibi extrancis: t alteratiōe facta in qualitatib⁹ a fumis terre: t vaporibus aque: ac ignitiōibus t radijs superiox hec ꝑmiscentibus iferiora secū t alterātibus motu t luce i ipso efficacissime iprimūt qlitates tz actiue qz passiue qz varie. Differentia .iij.

Quod in vere magis abbreuietur vite qz in ceteris anni tpibus ostenditur: qm illo tpe in quo plures occurrunt egritudines vita plus abbreuiatur: cum egritudo sit potissima causa vite breuitationis. hoc aūt est in vere fm Hip. t Ba. tertia aphrismorum: in ipo nanqz omniuz tēporum concidunt egritudine. Ipsum etiam de se repletionales t suffocantes adducit egritudines vii prima. pbl. propter quid ver t autūnus morbiferi. Rursus: simile occurrens sibi ad furiam incitat id: t sit sicut ignis in igne: huiōi aūt est ver cum caliditati attineat t humiditati: naturaqz humana calida sit t būida in secundo gradu. Isaac in dictis vniuersalibus: Propter quod vere amplius abbreuiabitur vita. Oppositum quoqz huius oñditur: qz ver sanissimum t mime mortiferum: tertia aphoris. Sanitate aūt producitur vita. Rursus: vita per calidū stat t humidum. Talis vero fere extat complexio veris dria. 66. Vere itaqz abbreuiabitur vita minime. q autem estate plus iucurtari contingat ostenditur: qu a illo tpe in quo virtus est debilior vita magis continget abbreuiari cum virtute sulciatur vita. Hoc aūt ficat dicunt t sensus ostendit contingit estate cum calor exalet t humidum dissoluatur poroz apertione. Adhuc vita ꝓlongatur naturaliū virtute ꝑfectione digestiueqz m. rie. Ea nanqz materia subministratur preparata nutrienti: sed id estate non accidit. vnde aphorismorū ꝑma: Estate t autūno cibos grauissime serūt. Vita igit abbreuiabit estate. In Qriū qz in ipa humiditates parate putrefieri que in alijs retente ipibus putrefiūt ertorsum ꝓ pulsant poroz apertione ac calidi cōtinētis attractione. vñ mulieribus Qfert pblaticis t senib⁹ corūqz digestiōes fortificat. Rursus: estate sola ad nos accedit aut nobiscū exist. hoc aūt est cā generatōis secūdo de ge. t cor. Quod aūt cā generatiōis ē t vita cū ipa ordinet ad illam: ꝓpter qō minus estate abbreuiabitur vita. Qō aūt autūno incurtet magis mōstrat qm frigidus est ipe ac siccus. huiōi aūt est via i mortem. Est nāqz senectuti ꝓportionat⁹ secūdo cōplerionū. Itidē tpus quod est nature t vite Qriū est ipi⁹ breuiatiuū cū vita maxime tollat cōtrarietate: tale qdē est autūnus: ꝑmo secūda. Abbreuiat igit ampli⁹ vita. Cuius oppositū monstrat qz ipe tpatū vitā nō incurtat verū ꝓlirat amplius. Qz autūni t veris cōplerio est tēperata in calore t frigiditate. 7. theorice t phylarctus. Et firmatur qm i autūno sol ē in cadē distantia t ꝓportione ad nos velut vere. Cū vtrobiqz sit circa equatorē vniformit. Sol aūt vite causa extat. vnde Albumasar in Sadan: Non ē vita viuentiū preter deū nisi ꝑ solē t lunā. Sed in vere minime acurtat vita. Rursus: vita abbreuiat qlitatū excessu: oppositō vero ꝓlongat. Sed in autūno qualitates sunt minus excedentes qz in alijs tēpox vt estate t hyeme cū in eo sit mior caliditas qz i estate remissior q siccitas: siccior eni est aer estate. Autūno Xoia humectat: ꝑmis methauroz t Qplexionū Est t frigiditatis remissioris ea q hyemis. Ad huc autūno ispiciunt plēs icrassari. hoc āt cū calitati Qtestet t humiditati vite cōferret ꝓductōi. Amplius scribunt silē fore de tpe t constitutione. Sed Qstitutio frigida t sicca qualis est borealis autūno cōsimilis corpa Qstituit fortiora mobiliora t pfectionis reliqua aphoris. tertia. Huius aūt vite abbreuiatiuum mime. Itaqz autūno vita qmodicū breuiabit. Sed q hyeme icurtet magis apparet: qz in ipa viget qlitas pemptiua t frigiditas vite Qria ertās dissolutiōis cā tiua. humor ēt pblatic⁹ aggregat i ea q mala frigiditatis qlitate ipsiusqz mole suffocās t viscositate poros opilās t duct⁹ coarctās morte tādē iducit. Amplius resolutio plurima est cā breuiatōis vite. huius āt accidit hyeme fm ga. aphoris. prima: Vita igit in hyeme breuiabit marie. In oppositum: Vita stat virtutū fulcimēto. he aūt fortificat hyeme: ac ꝓprie ad vitā agētes: aphoris. euidēs prima. Rursus hyeme calidi t humidi supest abundātia: ꝓpter bonā digestionē t calidi vigorationē: silr calidū dñatur humido frigiditate antipistasim faciēte roboratū. Vite vero cā est calidi t humidi ꝓportionalis abundātia vt dūium activox qlitatum sup passiuas: dria. ii. Breuiabit itaqz minus hyeme. Propt ꝑmū quidem sciendū: q tps est numerus siue mēsura motus fm prius t posterius qrto phyſicox. hic nanqz motus primi mobilis est ab aia mensuratus: sub quo t motus cōtinetur solis: sicut t particularis alij i qno zodiacū pergradit qui annus appellatur: qui est tps

ſpictū quo ſol motu ꝓp. ſe ab occidēte in oriēs pambulat eius ecētricū ſub eclyptica directe ſuppoſitum qđ ſpacio. ꝛ 5. dierū ꝛ vnius pficit ārta dēpta cēteſima ꝛ trigeſima pte vnius hore. Annus vero in qua tuor ſequeſtrat ꝓres tpa notatas: ver. ſ. eſtatē autūnum ꝛ hyemē. Iſtox aūt tēpox triplex inuenit diſtinctio. Una qdē ſenſibilis ꝛ medicialis magis penes effectus in eis repertox data: ꝓmo ſcđa. Et eſt quia ver ꝓncipiū ortat frōdēdi arbores: ꝛ q̄ nives de mōtibus cadūt: neq; multis tūc ꝓp frigus egemus operimētis. ne ꝓp euentationē paucis ꝛ autūnus quidē eſt tps mutationis colorīs foliox ꝛ principiuꝫ caſus eox. In ipo ēt fontes minorant ꝛ aqueductus. Alia vero tpa duo ſunt: eſtus ꝛ hyems. Quox eſtas ē calida valde in qua folia reddunt pfecta in cuius icipiūt fine albari ꝛ fructuū matureſcunt plurimi: neq; pannis egemus frigox. verū depoſitōc illax calore. hyems vero eſt valde frigida huic oppoſita: Eſt ꝛ alia tēpox diſtinctio aſtrologica que ēt q̄nto ponit theorice que attendit iuxta preciſū ſolis curſuꝫ in zodiaco. Mā pgratōe eius trium ſignorū zodiaci aut arietis thauri ꝛ geminox qđ ſpaciū triū ⊃putat ſolariuꝫ mē ſiū vnū ⊃ſtituens tps: ꝛ iſtox ſpacia ſunt vere coeq̄lia. Incipit aūt ver nūc. iꝫ. die marcij. ꝛ i 4. termiat iunij. Deide ſol ingredit cancrū: ꝛ pueniēs vſq; ad finē virginis cōſtituit aliud tps vt eſtatē: qđ. i6. terminātur ſeptēbris: ꝛ tres fil'r ſolares ⊃ſurgūt mēſes Debinc libra īgreditur: ꝛ tranſiens ꝑ ſcorpionem i finē ſagittarij. qđ. i4. eſt decēbriſ. Aliud ceu autūn⁹ conſicitur tps mēſes fil'r hūs tres. Et deide ingrediens capricornū ꝑ aquariū in finē deueniēs iſciū die iꝫ. Marcij a qua icipit: cāt hyemē tribus menſibus cōſiſtentē. Et oi itaq; ſolis reuolutione in ſignifero ann⁹ cōſurgit ex quatuor tpibus ꝛ. 12. cōſtans menſibus. Tertia vero diſtinctio ſumitur penes ortū ꝛ occaſum: quarundā ſtellax notax inſinuata i libro đ aere ꝛ aqua ar. ꝓbl. prima: ꝛ tertia aphoriſmox ꝛ theorice q̄nto erpreſſa. Dicunt nāq; eſtate initiari cum pleyades oriuntur i maij principio: q̄ ſunt ſex ſtelle ceteris celi aggregatiores. nūc. i9. graduꝫ thauri tenētes. mediū vero eſtatis ſit: cū canis maior exūs in ore canicule orit ante ſolē matutine: que ēt maior ꝛ lucidior ſtellis oibus fixis. nunc q̄nto ens cācri die. 20. naſcens iulij. Et tunc dies icipiunt caniculares dicti: ſm illud quarte aphoriſmox. Sub cane ꝛ ante canē moleſte ſunt purgatōnes: de q̄ diuiſionū boetij libro. Eſt canis celeſte ſydus qđ ad orionis pedē morbidū micat: Autūn⁹ quoq; initiat cū oritur arturus. añ ſolē diluculo exūs i. iꝫ. gradu libre ⊃is quo q; h ortus eſt iliacus ſeu ſolaris. Eſt nāq; triplex ortus ꝛ occaſus. Coſmic⁹ ſeu mūdan⁹. Cronicus ſeu tpalis: ꝛ iliacus: vt tradūt q̄dam aſtronomizantes poete. Principiū ꝟo hyemis in occaſu ē pleyaduꝫ cronico: qđ eſt circa nouēbris principiuꝫ. Deide eſt ver tps poſt hyemē reliquū. Et ſciendū q̄ ortus ſyderū: nō eſt cā pmutatōis oio aeris ꝛ tēpox vex potius ſignū: imo ſol eſt ſicut tota cā añ tertio reticox Mō veri eſtati autūno: ꝛ hyemi cāniſi ipſe. Qđ ptolomeus in introductorio ad artē ſpericā nititꝫ ⊃firmare. Coadiuuant tū ſtelle in hoc ſm eax coniunctionē cū ſole aut ſepationē. Cū eni ſol eis coniungitur aut ille ſibi intēditur mutatio aeris ad caliditatē. Cū vero ſepatio fit minoratur: iuxta q̄ntum theorice: ꝛ Joannitiū. Quid aūt ſit vita dria 21. ꝛ. iiꝫ. notatuꝫ Supponendū eſt ēt tpa fore cōtpata contpaliter: q̄ ſibi correſpōdentia. Sic aūt ſunt cū fm rōnez ſigna fuerint ꝓtracta in aſtris ortu ꝛ occaſu: ꝛ fuerint autūno frigide aque hyemſq; moderata ꝛ i fine nō valde tranqlla: neq; ſupabundās ips i infrigidādo Et i vere facte fuerit aque tēperate ac eſtate. Ita decens eſt annū ſaniſſimū eē. de aere eni ꝛ aqua: tertia aphoriſmox cū aliis: Simtlit ꝛ loca ſufficient tpata. Propter ſcām vero ſciendū: q̄ q̄dam dixerunt: vitā hyeme magis abbreuiari: ꝛ eſtate morte accipientes ex de morte ꝛ vita duplicē fore. Vnā ꝓp cōſumptionē humidi radicalis emergentē: alterā ex ipſius putrefactōe. Quax prima iuxta ar. naturalis ortat ꝛ dulcis: cuꝫ ꝓncipio paulatine ꝓcedat i trinſeco a calore inato ꝛ humido radicali. ſcđa vero accidētalis violēta ꝛ amara: marcore facta. Dicunt itaq; hyeme magis abbreuiari: cū mors plus acceleret nāli⁹. Quorū eſt moriuū: q̄ illo tpe quo calor magis imerſus ꝛ infixus ē humido radicali: amplius ipm cōſumit ꝛ vitam per ⊃ſſ abbreuiat. i. autē fit hyeme: cuꝫ imergat i humidū ꝛ frigiditate fortificet circunſtātis: ſm illud veteris. Vētres hyeme ꝛ vere calidiſſimi ſunt nā. Cum āt ſic fuerit amplius cōſumetur humiduꝫ. Et iō plures reſolutōes i ipſa eſt videre ſenſui occultas ſm Ba. ibidē. Qđ ſigno volunt oīdere: q̄ cādela hyeme velocius cōburitur q̄ eſtate: niſi calor fuerit diſſolutiuus: aliter eſtatis. Qđ dicunt cōtingere: q̄ hyeme frigiditate aeris. flāma magis ipelli tur in materiā candele: nō potens i altā ꝓtendi reſiſtente ⊃tinentis frigiditate. Per oppoſituꝫ ꝟo i eſtate ⊃trium aiunt euenire: idcirco ⊃cludunt vitam hyeme morti oppoſitā nāli: amplio icurtari. In eſtate ꝟo q̄ calor naturalis diſſolutione ibecillitatus ē humores ipotens gubernare. Vitā morti oppoſitaꝫ violente propter humox puti efactionē plus dicunt breuiari. humores eni cū debite a calore nō regunt putrefiunt. Ipſi nāq; nō putreſcūt: niſi a regimie deſtituant nāe: de drijs febrium. Hec āt poſitio quanti ad primā ptem fortaſſis veritatē non hꝫ: vt q̄ vita hyeme abbreuiatur magis morti oppoſita nāli: imo eſtate plus ꝛ autūno ceu tertio declarabit dicendox Neq; ipſox motiuuꝫ eō ſufficiēs oio: q̄ dato amplius humidi radicalis hyeme diſſolui: tum ꝓp humidum nutribile: qđ tunc generatur copioſum: ꝛ mari me reſtauratione huius ponentibus humidi: quo talis ꝓhibetur diſſolutio vt appet. iij. lꝫ tū plus diſſolnatur q̄ꝫ i alio tpe: magis tū reſtauratur: Et iō videtur corpora viuentiora ꝛ fortiora vt ad multū reddi. Neq; ēt ſignum eox cogit inductum cū non ſit ſimilitudo vera flāme forinſece ad noſtrū calidum itraneum: dria ꝓtracta. Mā huius ⊃ſumptio maior hyeme cādele. nō recōpenſat aduenīente aliquo extriſeco ſicut dictū humiduꝫ radicale hyeme reſtaurari influente. Quod autem aiunt eſtate morte violēta vitā amplius abbreuiari: vex pōt intellectū ⊃tinere Cōmētator vero quarto methauroruꝫ: In hyeme feſtinat corruptio que eſt per congelationē ꝛ deſiccationem ꝓpter victoriā frigoriſ ſup illā rē: quando deſtruitur calor naturalis ꝓpter calorē extrancū ꝛ ꝓpter id infirmitates hyemales ſunt hmōi. Sed i eſtate putrefactio eſt magis q̄ꝫ in hyeme: ꝛ hoc eſt q̄ multū eſt de calore in illo tpe extraneo ꝓpter calorem continen/

tis. vnde predicta nō festinat tūc corruptio: sed accelerat corruptio siue putrefactō q̄ ē p dissolutōez ⁊ cō bustionē. Nitur enī putrefactio que ē p humiditatē extraneā ⁊ ñ que p siccitatē extraneā. Et lz id itellectū veritatē habeat tameñ dearticulata quesitū oi fariā: annū fortassis i duas tantū separans partes.

Propter tertiū vero sciendū: q̄ figs vellet q̄situ dearticulare p oia ꝓtenderet amplius: c ū naturarū ⁊ etatū quedā se habeant bene aut male ad quedam tempoꝛ⁊ reliqua: apboꝛiſ. tertia. Colerici nāqz bñ se habēt in hieme: male vero in estate phl̄atici vero ⁊ mulieres econtra. Quantū tamē sufficit simplr ad presens dōm: q̄ tpus in quo minus abbreuiat vita ē ver: cū in ipso humidū sit sufficiens ⁊ calido ꝓpoꝛtō natū. Similiter ⁊ calidū non est imersuz radicali vt i hyeme humido oio: neqz dissolutū putrefactione obediens vt estate. Iccirco bene dictū ē vere foꝛe saniſſimū ⁊ minime moꝛtiferū. Et vniuersaliter ꝓbatur tēpoꝛū melio: ꝯplexionū ꝓmo. qō etiā ostēdit cōplexio tpata ceteris longeuioꝛ: dria .2i. deinceps vero hyeme ꝯsequēter moꝛs accelerat: cū i ipā plima fit ad frigiditatē mutatio. Maxime aūt mutationes coꝛpoꝛa dissoluūt ⁊ vitā abbreuiant: p accidens tamē ꝓbet i pluribus caloꝛ densitate musculoꝛū caloꝛe iteriꝰ viuificato. In frigidis vero ac ficcis ac senio dissolutis aut quocūqz secus cōtingit. Adhuc vt tactū i ipa multiplicat phl̄a ifrigidās ⁊ extinguēs et suffocans. Assumunt etiā cibaria q̄z plurima ⁊ idigestibilioꝛa. vñ calidū repati euenit nō parū. Sed cōtra id videt esse qō dicit ꝓma ꝓbl. vt ꝓpter quid egrotāt magis estate: moꝛiunt vero magis egrotātes hyeme. q̄ si hoc plus vita abbreuiabit hyeme q̄z estate dōm q̄ estate vt ostendet magis. Et soluendū q̄ Aril. nō intēdit dicere q̄ plures cōtingat moꝛi simpliciter hyeme q̄z estate. Sed q̄ egritudinū hyemaliū plures sunt moꝛtales q̄z egritudinū estiualiū cū a causa fiant vehemētioꝛ: vñ hyeme ait necesse vehemens ꝓncipiū esse egritudinis. tale aūt corruptiuuz ē ꝯsequēter. In moꝛbis enī minus piclitāt egrotātes. Si enī ꝯparemus egritudines eius ad eas q̄ hyemis vt estatis sunt. 30. hyemis vero. 7. er. 30. q dem illius plures contingit moꝛi: q̄z er. 7. huius cū multū. 30. 7. excedāt. Er. 7. tamē hyemis plures ꝓportionaliter accidit moꝛi puta tres q̄z er. 30. estatis q̄ ser nisi egritudo fuerit pestilēta plurimos afficiēs Itaqz vita magis estate breuiabit ⁊ autūno . Propter qō deinceps sciendū: q̄ vita pōt dupliciter curtari Aut rōne cārū ab illo tpe emergentiū ipi ꝓpriarum vel ab alijs contingentiū tpibus. Si primo quidez modo estas ceteris vitā amplius breuiat: scō vero autūnus. Qō monstratur: q̄ tūc quando qualitates vigent efficatioꝛes itensioꝛes facte: magis accurtatur vita cū ea tpamento ꝯsistat. Id aūt accidit estate. nā in ipa viget caliditas plurimū qualitatū efficacissima ommū: ⁊ ficcitas passiuarū. Est nāqz lima caloꝛis ⁊ eracuitio. Meqz est q̄ ta calidū nostrū a resolutiōe defendat caliditatis estatis: c eu accidēte ōfēditur ⁊ fortificat hyemis frigiditate: ꝓpter qō frigiditas ⁊ si sit natura inimica ⁊ moꝛtificatiua: reddet tamen accidentaliter amica ⁊ viuificatiua. Caliditas aūt excedēs in ꝓhibita reddit inimica. Rursus: estate praua celebratur digestio: iurta illud veteris ꝓtactū. Estate ⁊ autūno cibos grauissime ferunt: ⁊ hymoꝛes nature odiosi vt cholici adusti: ⁊ ad putredinē boꝛribilitate parati multiplicant: poꝛi aperiunt: hūiduz euaporat radicale: ac caloꝛ dissoluit nature. Qō ostendit qua appetitus debilitatur: coꝛpus gracilitatur: egritudinesqz molestioꝛes tpis homogeneitate magis emergūt. Cuius etiā signū: q̄ in regionibus calidis estati ꝓpoꝛtiōatis uita inuenit breuiari. Maz in terra nigroꝛū seniū aduenit in. 30. annis. Et q̄b⁹ infert de se foꝛe ceteris tempoꝛū estatē vite abbreuiatiuā marime. autūnus vero nō p se tm̄: sed magis rōne causarū ex alijs cōsurgētiū tpibus ceteris est vite vtriusqz breuiatiuus: cū veri cōtrarie nō parū. Et ideo ꝓbl. ꝓma: Autūn⁹ est vere moꝛbidioꝛ. magis nāqz egrotamus calido ifrigidato q̄z econtra: cum frigiditas natura inimica poꝛoſ iueniat apertos adhuc p quos pōt itima coꝛpoꝛis petere. nā poꝛi claudi incipiunt autūno ꝓma apboꝛiſ. amplius nā eius ertat vite contraria. Et rusus natura repentinas et multimodas non tolerat mutationes: cū eius ꝯsonātiaz dissoluant armonicā. ad cuius qdē ſm Damascenū in apboꝛismis similitudinē é ꝯstructa: sed subita interu enit ⁊ frequēs i autūno mutatio ad frigiditatem mor vero ad caliditatē ꝓpter aeris subtilitatem et estate acquisitā: tertio apboꝛismoꝛ⁊ ꝓmo secūda. noctes enī ⁊ maturialia sunt frigide: meridiōalia vero ⁊ amplius nonalia calida ſm. A. adhuc materiaſ recipit incineratas ab estate ac eas suo poꝛoꝛuz conseruans constructione initiatiua. Est nāqz iurta. A.: nutritoꝛ reliquiaꝛ egritudinū estaſ. Sunt ⁊ egritudines eiuſ q̄z plimū acutissime ac moꝛtaliſſime: apboꝛismoꝛ tertia. Que tū si ad hyemē accedāt mollitur hūoꝛe: ⁊ dissoluūt caloꝛe fortificato. Taleſqz materieſūt egritudinū ⁊ breuitatis vite causa. Rursus in quo tpe inceditur sub sole multū calido: ⁊ i nocte peruenit ad frigus subito comedit etiaz fructuū multitudo humoꝛū coꝛruptiua: ⁊ virtus est debilis: ⁊ que taliū vita breuiat peramplius. hec aūt vt dicūt cueniūt in autūno. Propter qō ceteris vite magis est tpibus incurtatiuus. Quod ⁊si cōsecat parū ē paucis ⁊ p aliud. Ad summū itaqz ver mime vitā breuiat minus vero hyems: plus per se estas: q̄z plurimū vero autūn⁹ p aliud tū marie. vñ experientia nos docet plures autūno q̄z aliis tpibus decedere. Sz circa p̄dicta dubitat cū tpus si q̄dā mēsura mot⁹ ſm prius ⁊ posterius numerata p animā: sitqz in genere quātitatis: a qua nō puenit alteratio ⁊ similiter imutatio ñulla: cum mathematica quantitatibus careāt sensibilibus: tertio apparens metaphysice. Dicēdū q̄ tempus potest dupliciter ꝯsiderari: vel ſm se put tactū: ⁊ ita eo in vita: ⁊ vniuersaliter in nullo sit imutatio: vel rōne qualitatis sensibilis eidē adiūcti: ⁊ sic ipso sit permutatio. p se enī ita cā coꝛruptōis est tempus: phȳsicoꝛ q̄rto. vnde apboꝛiſ. tertia: Appellatōnes boꝛaꝛ nō sunt cause moꝛboꝛū: sed cōplexiones. Quare primo secunda: Debes scire q̄ effectus mutationū tempoꝛ nō sunt ꝓpter causam tpis: sz ꝓptera q̄ cū eo mutata qualitas magnā efficit operationē in mutationibus dispositionū. Propter q̄rtuz ad primū dōm: q̄ lz plures egritudines accidant vere: nō tamē earū plurime sunt moꝛtales ceu in autūno cū de se sint sanguinee. fit et virtus tūc fortiſ. Meqz fiat id per se inest veri: sed magis per aliud: q̄ eo virtute roboꝛata ⁊ poꝛis iciptentibus aperiri natura

volēs materias extra ꝓp ſare quādoqꝫ ſuccūbitve lut cū quis de ſe maiora ꝓſumit. Ad aliud dō̄m ꝙ lꝫ ver morbus adducat: pauciores tamen q̄ꝫ autūn⁹ vt ar. ſubiungit. Et quid etiā ſit dō̄m apparuit. Ad aliud dō̄m: ꝙ calidū nature humane ꝛ humidū: ꝛ veris temperamentū in caliditate ꝛ humiditate nō ſūt ſe invicē exacuētia: ꝛ ad furiā incitantia: cū ſint ſimilia in ſpecie ꝛ natura ſe potius ꝟſeruantia: nō aūt vt que in genere corruptiua. Ad aliud eſtatis dō̄ꝫ: ꝙ lꝫ in eſtate hūida exalent putrefieri ꝓpata: porox̄ raritate ac calidi attractōe fortiſeci: plus tñ exalat ꝛ reſoluitur ſpiritus iuuatiui vꝫ ꝛ ſanguinis que vite ſunt fulcimenta. Silr virtus debilitatur vt non valeat ꝓfecte depellere. Dō̄ ſi ḡbus cōfert: vniuerſalius tamē vt queſitū ſciſcitat obeſt. Ad aliud dō̄m: ꝙ iſte acceſſus ꝛ receſſus: ꝓprie cauſa eſt gnātōis ꝛ corruptōis aialium ex putredine ꝓductox̄: Aut eſtate intantum accedit ꝛ nobiſcū moratur: vt eius iflāmatōne aeris ſuꝑflua diſſolutionis virtutis ſit cauſa. Temperatis eni vita ſeruatur: ꝛ nō ſuꝑfluis. hoc aūt ſoluꝫ euenit quia in materiā agit extrancam: cū de ſe vite ſōs exiſtat. Ad aliud autūni dō̄m: ꝙ ipſū nō eſt tꝑs tēperatū perfecte. Propter quod ſciendū: ꝙ aliqd dupliciť eſt tēperatuꝫ. Aut quia in ipſo confrangunť ꝛ alteranť in adinuicē remperamentū ꝟſtituētia: ꝛ tale veris eſt temperamentū: qđ oñdunt partes diei naturalis ꝓportionalis ſibi ſatis in qualitatibus corrñdentes: Aut ꝙ nō ſint vna cōfracta ꝛ cōmixta: ſꝫ potius parti remiſſa ſibi ſint iuxta poſita: ꝛ tale dici poteſt autūni imperfecte tēperamentū i caliditate ꝛ frigiditate. qđ indicat diſpoſitio diei ꝑti oppoſita. vñ ꝛ ſi dicať aliq̄liter in actiuis tēperatus q̄litatibus: qr nō calidus vt eſtas neqꝫ frigidus ſicut hyems. eſt tñ in paſſiuis diſtēperatus valde: vt i ſiccitatē lapſus i tenſā. Propter quod auer. ipugnat opinātes: ꝙ cōplexio autūni ſit quaſi in veri tēperantia eo ꝙ ſit media iter eſtatē ꝛ hyemē: dꝛia. 66. vbi etiā ad confirmationē qd dō̄m videbitur. Ad aliud dō̄m vt iaꝫ apparuit: ꝙ quantū eſt ratiōe q̄litatū exceſſus: nō multuꝫ eſſe autūnus breuiatōis ceu eſtas aut hyems: Dex̄ ꝓpter repentinū ꝛ crebrū ipſax̄ curſum: ꝛ ꝓpter alia que ſibi inſunt aliox̄ tēpox̄ denotata: ob ipſi⁹ ſubſtātie aptitudinis ſuſceptionē. Ad aliud dō̄ꝫ: ꝙ autūn⁹ quoſdā iuuat vt diſſolutos raritate porox̄ eſtate cum in eo ꝑti incipiāt cōſtringi: ꝛ humectatos ſuperflue non bñtes corruptiōi paratos hy. paucis tñ confert reſpectu iſtox̄ ḡbus nocet. Ad aliud dō̄m: ꝙ talis cōſtitutio ſic per accidēs operať calidū ꝛ compoſitionē fortificādo corꝑis interius breui vigēs tempore. Si eni plurimū duraret id qđ autūnus ꝛ peius oparet ſicut ex nocumētis ipſius induct⁹: tertia aphoriſ. apparet. Ad aliud hyemis dō̄m: ꝙ q̄litas non ineſt ſibi ꝑemptiua: cū fuerit tꝑaliter reddita. Vel ꝙ hoc ꝑ accidens caloris fortitudinē opatur in pluribus: ſm illud: Vētres hyeme. Ad aliud etiā apparuit. Rationes ſimiliter alterius partis procedunt in hyeme: ac alijs ſuo modo intellecte. Differentia. ii6.

Vod corꝑi lapſo debeatur preſeruatio: ꝛ non conſeruatio ſeu regimen per ꝟrium ꝛ nō ſimile vr̄. Quod aūt per ſile in corꝑe optie compoſitōes oēs conueniunt: qm̄ ſi corꝑus hois ſit certitudinaliter mediū cōplexione: conſeruabiť ab alimento medio complexione in preſenti cōſiſtētia. Si vero aliquod calidius aut frigidius aut ficci⁹ aut humidius: huic medios cōplexione cibos ꝛ potus male quiſ dabit. ꝓmutari eni oportet vnūquodqꝫ taliū corpox̄ ad contrariū inquantū diſtat a media certitudinaliter complexiōe. Si eni corꝑus diſtauerit a bene cōplexionata ꝛ media ꝟplexione ad frigus tribus numeris. Et ſimiliter de humido ꝛ ſicco: alimentox̄ ꝑmo: ca. ꝫ. oportet eſſe calidius tꝑato tribus numeris Amplius in ſine tertij eorundē idonea ad comedendum conſeruantibus ſine querela nāle complexionē aialibus quecūqꝫ naturis ipſox̄ ſunt ſilia. habentib⁹ āt a principio prauā: aut acgrentibus non vſus ſimilium ipſis: ſed ḡ contrariox̄ vtilis. a ſimilibus enim cōſeruantur que ſm naturā ſine querela būnt: ſed a contrarijs ad ꝟnientē diſpoſitōnē ducant que prave ſunt cōplexionata. Jd idē ſonat ſermo ſine octaui de inge. ꝛ aphoriſ. ꝑma. Amplius ſimile additum ſimili facit ipſū furere in augmentū furtiuū inducendo Tale ēt tali additum magis tale reddit: tertio topicorū. Que autē ſic opatur in lapſum cadere faciūt ampliorē: Rurſus: ꝙ inſpiratione ꝛ reſpiratione cor infrigidať: ꝛ totū corꝑus dꝛia. 8 i. q̄ quidē corꝑori eſt iproportionata calido. Aer ēt q nos circundat: valde frigidus eſt inati ſpūs comparatione: primo ſcōa: ita ſaltē reſpectu aeris ſic imutantis non poterit regimē fieri per ſimile. Adhuc vnicuiqꝫ elementox̄ ineſt q̄litas ꝑdominans: dꝛia. ix. quā oportet ꝟtrarijs in mixto etiā ne intendatur gubernari ꝛ ſic lapſus intenſior reddať. Jtidē qđ corꝑori adminiſtratur lapſo: aut erit in minori eo exceſſu caliditatis vel frigiditatis: ꝛ ſic in eodē non ſeruat lapſui non prepōderans. Aut maiori ꝛ tunc ipſuꝫ augmentabit: vel inequali: ꝛ ita nō fiet actio neqꝫ paſſio: cum ſit ſimile. Res autē a ſuo non patitur ſimili ꝓble. 8. ꝛ ſi non patitur non agit. Omne nāqꝫ agens phyſice ſic patitur ꝛ econtra. qđ aūt tale conſeruare non poterit: cum actio quedaꝫ ſit conſeruatio. Non itaqꝫ ꝑ ſimile corꝑori lapſo erit cōſeruatio. Minus aūt oppoſitū in tegni libro. ꝫ. Quādo conſeruare voluerit quis corꝑoris craſim qualez acceperit: ſimilia ſimilib⁹ afferat. Calidiora eni corꝑora calidioribus egent adiutorijs: frigidiora frigidioribus: humidiora humidioribus: ſiccioribus ſiccioꝛa: ꝛ in compoſitis ſilr ſuo modo. Rurſus: naturalia vt dictum conſeruanť per ſimilia. Corꝑus autem lapſum eſt nāle: cum ipſū poſitū ſit ſub latitudine ſanitatis in tegni. Palin: appetitus naturalis ordinať ad conſeruationem alimento. Sed hic in his que ſūt natura concupiſcit ſilia. Jnnaturalis autē diſſimilia in tegni. Similiaqꝫ ſunt de quibus queſituꝫ. Adhuc corꝑus egrum nunc doceť ſimilibus cōſeruari: dꝛia. i74. Multo itaqꝫ magis lapſum. Conſeruatio igiť huic corꝑori debeť ꝛ per ſimile. Adhuc ab eo qđ eſt ſile i ſpecie ꝛ nā res non patiť: primo ſcōa: cū omnis paſſio fit a contrario Sed calidū in primo gradu cuꝫ calido in eodē ꝓprie: ſcōm equalē manſionez ſimile in ſpecie ac natura exiſtit. Quod aūt paſſionē non infert neqꝫ actionem: neqꝫ tandez conſeruationē. Qđ oſtendit duorum corꝑorum equaliter calidiorum inadinuicem applicatio. q̄ꝫ q̄ꝫ enim quantitas augmentetur: qualitas tamen permanet gradualis. Propter primum vero ſciendum ꝙ corꝑus lapſum ē tripler. paꝛ vꝫ: ꝛ mediocriter: ꝛ multū. parū qdē ſanū laplū: multū vero ſimplr egrum: mediū quoqꝫ neu

trum appellatur: hoꝛ demuꝝ vnūquodqꝫ latitudinē habet grandē. vnde in tegni: Totius ſanitatis latitudo in tres diuidiť ptes: habētes ꝛ ipſas latitudinē q̄ꝫ multā. Vnūquodqꝫ eteni triuꝫ in magis ſequeſtrať ꝛ minus ꝛ mediū. Que quidē coꝛpa duob⁹ extremis iterpoſita terminis diſcernunť. Optima qdem compoſitione ſimplr ꝛ vt nunc ſimplr: ꝛ nunc facta egritudine. Et hec qdem ceu media ſunt: ficqꝫ eoꝝ regimē mediū eſſe oꝫ. vnde optie cōpoſitioni ꝓpingoꝛa magis ei⁹ ꝓticipabūt regimie: peſſime Ño ſecedent oiſariā. Qđ aūt hoꝝ medium regimie idiget mediocri. Cōſeruatio quoqꝫ ad pñs duplicit accipiť. Vno qdem modo ſpāli ꝓut coꝛpoꝛe debeť ſolum ſano per optime: que ēt conſeruatio exiſtit oīs per ſimile oiſariā. Sumiť ꝛ conſeruatio generaliť ſiue conſeruādo ad meliorē coꝛpus deducať craſiꝫ: ſeu ſeruetur ex ꝓncipio ꝑſiſtens. Et ſic ſub conſeruatione regimen cōtinetur ꝓmutatiuuꝫ i tegni. Vbi baly: Reꝫ noīe ſui generis noiamus. hec eni conſeruatio idem vť q̄ ſanitatis regimen genus ertis conſeruatiui regimis ꝛ ꝓmutatiui. Simile ſiquidez duplr accipiť. Quoddā nāqꝫ vere ſimile dr: ꝓut i genere locatur q̄litatis. ꝓpriū nāqꝫ eius ſm ipſā ſile qđ aut diſſimile dici: ſicut ſm quātitatez equale ꝛ ieq̄le: ſcđm vero ſubſtantiā idez ꝛ diuerſum. vñ Boetius topicoꝝ ſcđo: Similitudo reꝝ eſt differentiū cadez q̄litas. qnto ēt metaphyſice duo modi ſimilitudinis tanguntť. Similia eni dicunť que idem paſſa ꝛ plura idez paſſa: vt ſi plura cōburunť aut diuerſa: ceu ſiqs cedatur: alter Ño incarcereť. Et quoꝝ q̄litas eſt vna vt albedo ꝛ luciditas in niue ꝛ glacie. Eſt ꝛ alius modus ſm qđ cunqꝫ alterari cōtingit Ꝺrioꝝ horuꝫ: qđ plura habz aut magis ꝓpria huic eſt ſile vt apparet in medijs cōtrarioꝝ ad extrema qđ eſt ſimile in genere. Sumiť ꝛ ſimile apud Ba. coiter ꝓ ſimilitudine in ſubſtantia. Cuius qdem cognitio experimento cognoſciť ſolo: qua ſimilitudine caro dicitur leonibus ſimilari. eqs vero oꝛdeum vel auena bobus oꝛobū: ꝛ poꝛcis glandes. Vnaqueqꝫ eni ſpecies fere ſibi alimentum bz ſimile in ſubſtantia determinatū: qđ alteri eſt diſſimile: vt ex hiſtoꝛijs aialium apparet. hō tñ ꝛ ſi poliſagus quedā alijs alimenta ſibi venenum exiſtunt: vt inſquiam⁹ turdis: ꝛ gſculis ellus. que ſimilitudo nō ſolum i ſpeciebus: veꝝ etiā in idiuiduis attenditur. Vnaqueqꝫ eni figura ꝛ cōplexio bois cibū habz conuenientē ꝛ ſibi ſilem: primo tertia. In alimēto enim ad coꝛpus eſt duplex ſilitudo: qualitatiua ꝛ ſubſtantialis cōplexionū tertio: de re. ſa. ſexto: ꝛ de ige. ſa. octauo. Nec aūt predicamēntalis non exiſtat ſuba contra accidens ſepata: ſed magis natura quedā ꝛ ꝓprietas ex ſupioꝛi Ño tute ſpecifica vnicuiqꝫ aialiuꝫ ſpēi: imo ēt indiuiduo attributa. Quo ēt ſimpliciū modo ſcribitur ꝓbarmacū bu. ſibi ꝓpriū euellere: ſimilitudinem in ſubſtātia reperta. i. forma ſeu virtute ſpecifica. Attendēdū ēt q̄ omnis ſimilitudo hic dcā potentialis exiſtit non autem actualis. Nullus enim cibus dz dici tpatus homini niſi caro humana vel remote niſi carnes pulline. Terre naſcentia nāqꝫ cum calorem non hēant actu: qnto collz: minime ſunt hominis ꝛploni ſilia calide actu exiſtēti. Quid aūt ſit Ꝺrium dria oſtenditur. 153. Propter ſm ſciendum qdem: q̄ Ba. quinto ꝛ ſexto de re. ſa. ꝓtractās hūc ſermonē vt apparet ſimilr ex tegni ait: q̄ coꝛpoꝝ quedam ſunt lapſa in complexione: alia in conſtructione: nōnulla vero in cōi natura: quoꝝ oīuꝫ conatur regimen ſcribere. Lapſoꝝ quoqꝫ in complone quedam vniformiter ſunt lapſa: in qbus vna eſt per totū ꝓportionalr complo. Alia Ño bis oppoſita: vt cum caput declinat ad caliditatem: epar ad ſiccitatem: et venter ad humiditatē ſuꝑfluam ꝛc. taliū coꝝ. n. cōnālem nō ſeruāt complonem q̄ a ſanitate ſūt coꝛpa remotioꝛa. difficilis ēt regiminis valde: cū vnūqđqꝫ ꝓpria egeat adminiſtratione regitiua. Coꝛpoꝝ ſiqdez in cōplone vniformiter lapſoꝝ totalr: quedam i qualitatibus lapſa ſunt actiuis: alia Ño in paſſiuis. Ad huc ꝛ regimen duplex adhibetur coꝛpoꝛibus. vnuꝫ qdem ꝓſeruatiuū ꝑ ſile quod qdem ſecurius adminiſtratur ciuiles generanti actus: ꝛ multis familiarib⁹ occupationibus impedito. Eſt ꝛ aliud ꝓmutatiuum alteratione ad melius lapſum deductiuum quo regi habent coꝛpa libera ocioſa ciuilibus actibus ꝛ familiaribus minime impedita. quare qnto eiuſdez Quecunqꝫ diſtempantia adhuc ſunt ſub ſanitatis latitudine volēs coꝛrigere Ꝺtrarijs dietabis. Qđ ad multuꝫ efficiť nō occupatis: oppoſitis vero entib⁹ ꝑ ſimilia miniſtrabis: ꝛ maxime quando ita fuerit aſſueti. Sz hoꝝ alterū accidit magis vtiqꝫ natura indocte: non eligentibus nobis ſimilia. nāles eni diſtemperantie appetūt ipſa i tegni. vnde ꝑmo tertia. Voluntatem reducēdi complerioncs malas ad eq̄litatem poſſunt ꝑficere ocioſi: g ſuas domuerūt animas ſm ꝓpriam tolerantiā: in tempoꝛe quo oꝛdinante ad equalitatez redeant. Ipſos nāqꝫ abſqꝫ oꝛdie regere ꝓducet coꝝ coꝛpoꝛa ad egritudinē. Debēt nāqꝫ paulatine ad melius ex multo ſtudio tranſferri. Nō eni p̄cipites trāſmutationes ſuſtinent nature. Hoc eteni regimē pleniori diligētia ꝛ fideliori eget priori. ꝑmo etiam practice: His quidez antemiſſis ſcienduꝫ: ꝓpria cibaria humida eſſe humidis: ficca vero ficcis naturis. Nutritio nāqꝫ eſt ꝓfecta eius qđ nutrit: ei quod nutriť coꝛpoꝛi aſſimilatio: dria. 30. Citius aūtē aſſimilať ficca quidē ficcis: humida vero humidis. Ju habentibus maxime craſim vniformiter ꝑ oē lapſam. Quantūcunqꝫ eni ꝓprius fuerit alimentū: tāto nutribilius efficiť: eo q̄ habentia ſymbolū facilius tranſmutantur: ꝑmo de ge. ꝛ coꝛ. ꝛ primo ſecunda: Facilioꝝ eſt i genere ꝓportionali tranſmutatio. vnde aphoriſmoꝝ ſcđa: Singulū a ſilibus craſis citi⁹ alterať ꝓpter eē factuꝫ qđ trāſmutať ſilius ei qđ trāſmutat: cū pauca iterueniat iter ipa diſtātia. Si nāqꝫ ꝛpleriōes ficcas aut hūidas volueris ſubalterare ad melius deducendo alimenta eius Ꝺria ſunt ꝛgrua. ſed i lapſu ad caliditatē ꝛ frigiditatē contrarioꝝ ſemꝑ aduenit adminiſtratio: q̄ efficaciſſime ſed opatiſſime ſunt q̄litatuꝫ Et iō facilius a ſimilib⁹ alimentis regulate in morbi dam coꝛpus diſpoſitionē deducūt. Qđ equidem ſiccitas ꝛ humiditas qualitates debiliores mime operanť: ſunt eni paſſime. Qđ ꝛ docēt etates bis affecte diutius imoꝛātes. a ꝑma eteni gnātōe vſqꝫ i iuuentutē humiditas ꝓdurat. Ipſa nāqꝫ fere ſuꝑflua: ꝛ caloꝝ pene tpatus: ꝑmo ꝑma. de hinc ꝛ aña in marie inſenſio qdē ꝑmāet ficcitas: cū ꝛpleno ſeniuꝝ ñ ſit būida ſicut id dicēte a ſcđo refellūť ꝛplerionū. Eſt itaqꝫ vt ad vnū ſit dicē ſnia Ba. coꝛpi lapſo i q̄litatib⁹ actiuis familiarib⁹ occupationib⁹ ipedio nō valēti regimie vti ꝓmutatio ad meli⁹ reductio: erpedit vt regať

conſeruatiuo⁹ ocrauo etiã de inge. lz eni trãſferre ad melius ſim plicit̃ fit vtilius nõ tñ qñ egrotat: cũ tunc expedit ꝑiſtentẽ cõplexionẽ ſeruare ceu inimica aggreſſus nõ eſt armis ipreparatis omiſſis eox ꝓparationi itendere: imo illis ſe tueri: ne ſuccũbat inſidiatori. In coꝛpibus quoqz lapſis ad caliditatẽ ⁊ frigiditatẽ negat Ba. regimẽ conſeruatiuũ quantũcunqz ſint familiarib⁹ occupatõ bus ipediti detẽta. Et breuiter oia lapſa ꝓter qõ puerile ſoluz. Eſt eni fere temperatũ: ꝓpterea qz humiditate ſopit̃ gubernant Maliabbas Iſaac ⁊ auic. cũ Ba. alicubi regimie p mutatiuo ⁊ nõ cõſeruatiuo. Et ſic apparet Ba. ſore coactũ quodãmodo paſſiuas etiã cõpleriones p filia gubernare: cuz non poſſent abſqz periculo occupate vti pmutatiuo. Sic itaqz cũ theoꝛice ſcõo: Lõcidũt vt exceſſus quis in paſſiuis. ⁊ ciuilium actuum occupatus maxime regendus ſimilibus. qñ aũt ꝓcurrunt oppoſita reducẽdus ꝓtrarijſ potiſſime. Amplius elementox ꝑmo cũ coꝛpus duplici ſupponat̃ tranſmutationi. vni quidẽ alteratione contrariũ qualitatum cauſate in elemẽtis inuentarũ: alteri effluxione indute caloꝛe humidũ depaſcẽte radicale. His gdẽ op⁹ fuit reſiſtere ꝑme qdem qualitate ꝓtraria ſubalterando. ſcõo vero replendo qõ euacuatũ ẽ p ſimile quod nutritõe pficitur. Eſt eni nutrire vt tactũ coꝛporibus ex aliqua ſubſtantia ſili deperditaz prius reſtaurare. Maly quoqz hanc excitãs dubitationez dicit ſermonẽ g in arte. i. in libro tegni repitur ꝓtrariari ſermoni eius in alijs libris. Scripſit nãqz in libro re. ſa. q calidioꝛa coꝛpox regimie indigẽt frigidioꝛi: ⁊ in reliquis ſil̃r complerionũ. ⁊ ideo ſermonẽ ſuuz obſcurauit: nõ diſtinguẽdo iter regimẽ ꝓſeruatiuũ ⁊ ꝑmutatiuũ. Reſpondẽſqz inquit: Ego dico q Ba. nõ fuit oblitus ſmonis ſui: neqz cõtratrietatẽ induxit. Nõ eni intellerit p regimẽ conſeruatiuũ hic niſi vt ꝓpõnẽ hũti calidã cibi exhibeant̃ q eius cõplexionem calidã ꝓſeruent vt ſimplicit̃ regimine gubernet̃. qõ remanere cõplexionẽ ca. faciat in eo ſm diſpoſitionem ſuã abſqz additõe ⁊ diminutõe. Si vero voluerit ꝑmutare ipſi⁹ ad equalitatẽ cõplexionẽ: tũc addatur in frigoꝛe illud quo regat̃ donec ei⁹ minuat̃ caliditas intñ vt equalitas ſupueniat. Cuius quidẽ rei exemplũ tribuit: ponẽs coꝛpus aliqõ duobus gradib⁹ ab equalitate ſeꝑatũ ad caliditatẽ tendẽs cõſeruari regimie infrigidatiuo in gradu ꝑmo: permutari vero ad equalitatẽ regimie oppoſito vt ſcõo infrigidãte gradum. Ex quo quidẽ apparet q regimẽ conſeruatiuũ vt frigidũ i primo gradu eſt calidũ relatõne frigidi in ſcõo reguminis. ſ. pmutatiui. Minus nãqz frigiduz relatõe maioꝛis frigidi calidũ iudicat̃: ⁊ ſic frigidum primi gradus ſil̃e reputabit̃ calido ſcõ ꝓpatiõe frigidi in ſcõo. Ad hunc etiã locũ intelligendũ nos iuitat dicens ipſũ ſoꝛe pꝛauũ: ⁊ eum hoiez ignoꝛare q̃ꝑluꝛes Ba. eſtimantes ꝓtrarietatẽ colligere. Cui⁹ gdẽ dictũ duplicit̃ vident̃ deteſtandũ. Primo quidẽ eo q ga. mentẽ cõmentat̃ nõ recte. Ille nãqz pfecte iudicat̃ expoſitoꝛ: q mentẽ iuſte iteꝛpretat̃ dicentis ſiue vex dicat aut falſum ꝓnoſticoꝛũ primo. Depꝛauabitur itaqz ipſius interpꝛetatio cũ mentẽ nõ explicet ga. Vult nãqz regimẽ cõſeruatiuũ p ſimile coꝛporis lapſi regimẽto coꝛpis optime ꝓplexiõis cõpare. Vt apparet cũ dicit: Si vero ſm aliquid ab optima ⁊c. Et demũ ſubiungit: Seruantes vero eius craſiz tantum ꝑmutat̃ ab eucrata natura cauſe: quantum ⁊ coꝛporis totius craſis ab illa pfecta ꝑmutat̃. Et ſubdit: q calidioꝛẽ ⁊ ficcioꝛẽ craſim nõ calide ⁊ ficce diete faciunt eucratã pfecte: ſed que tñ eucrata craſi: ⁊ frigidioꝛes ⁊ humidioꝛes quantum natura calidioꝛ ⁊ ficcioꝛ. Nõ eni regimẽ ꝓſeruatiuũ regimi intendit ꝑmutatiuo ꝓpararc: ceu fallo iponit ſibi hmõi cõmentatio. Falſificat̃ itidẽ cũ regimẽ cõſeruatiuũ ⁊ ꝑmutatiuũ confrangat: ⁊ in eodẽ oio cõfundat. Cuius falſitas tertio mõſtrat̃ pharmacox. Si eni egritudo vehemẽtioꝛis caliditatis q̃z medicine fuerit cõplerio: medicine cõſimiles illi eam cõſeruant. Et ſm diſpoſitionẽ remanere faciunt ſuã. Et medicine que ſũt calidioꝛes illa in caliditatẽ addunt eius. Sed medicie frigidioꝛes vel minus calide ipſa ex caliditate diminuũt illius: nõ tñ ſanatione ſanant ꝓplera. Ita ergo ⁊ in rebus erit nõ naturalibus q earũ adminiſtratio in primo gradu frigiditatis mõ cõſeruabit lapſum in ſcõo caliditatis gradu imo minuet ex eius caliditate lz equalitatẽ non adducat oio. Sic itaqz huius iterpretatio neqz itellectũ explicat Ba. neqz regimẽ ẽt bene accipit conſeruatiuũ regimẽ ⁊ permutatiuuz cõfundẽdo vtrũqz q̃ꝫ vtilitatẽ poſſit ꝑſtare in opere Auer. vero denuo collz ſexto: cuius fuit ingſitio cuz parentũ ſuox ꝓtradictõe noui qd adiungere de hoc taliter: Dico q iſte cõpleriões egrediunt̃ a tpamẽto ad vnã extremitatẽ ꝓxie reddũt̃ pti vt adducãt egritudines ex genere illius ꝓplexionis ad quã ẽ lapſus. Qõ accidit cũ eis ſupuenerit cauſa aliqua extrinſeca qae aptitudine repta in ipſis eſt inuenta. Et iõ dico q eox regimen per ſimile ſieri nõ dz ex toto cũ hmõi cõplexiones non pmaneãt vno modo: imo ſint mobiles verſus cõplexionẽ habitudinalẽ. Quapropter in regimẽto ſuox ciboꝛ oꝛtet aliquid ꝓrium cõplexionibus ipſox apponẽ: vt timoꝛ occaſionũ tollatur extrinſecax. Ex pte nãqz cõplexionis ſolum nõ eſſet timendũ vti ſil̃ibus in toto. ⁊ hec eſt intentio illoꝛq ſniam iſtam ſeruant: q̃uis eã non declarent ex toto. Sed quis dicet hunc vtrũqz tũc regimẽ i vnũ cõfrãgere: Quidã vero nr̃oꝛ dixerunt ſimile duplex ſore potẽtia. ſ. ⁊ actu: ⁊ cõtrariũ ſil̃r. Eſt nãqz quoddam calidũ: ⁊ aliõ frigidũ potẽtia ⁊ actu. Et ex hoc dicũt copa conſeruari p cõtraria qdem actu: ſimilia tamen in potẽtia: vt calidioꝛa p calida in potentia. Poſitq aũt in coꝛpore calidioꝛi obuiauerint naturali fiunt calida in actu: velut lactuca portulaca ⁊ ſimilia: que in principio ſunt frigida: ⁊ ideo alterant vltio quoqz ſimilia: ⁊ ideo cõſeruãt. Qõ gdã dicere ſentẽtie aduerſatur ga. ⁊ aliox dicentiũ talia ſm virtutẽ ſiue per ſe aut eẽntialit̃ ⁊ non oppoſite his eligere. Adhuc id ñ eſt regimẽ cõſeruatiuũ ſed permutatiuuz magis aut curatiuũ. Propter tertiũ gdẽ ſciendũ: q coꝛpus aialis triplici exiſtit pmutationi ⁊ coꝛruptõi ſuppoſitũ. Vni gdẽ ex Ꝛietate qualitatũ elementox inuicẽ agentiũ ⁊ patiẽtiũ ꝓſurgit. In omni nãqz mixto vnã qualitatẽ oꝛtet alijs dñari vt dꝛia tactum. is. Alio quin non eueniret actio neqz paſſio: ꝓpter qõ ꝓplexio negata eſt ponderis omnifariã. Eſtqz alij ſubiecti ex actõe caloꝛis innati ꝓſurgẽt in humido radicali. Ex tali nãqz actõe humidi conſumptione facta coꝛpus cõtinue a generatõe vſqz ad mortẽ infrigidatur ⁊ deſiccat̃. Ex qua etiã ꝓſurgunt etates varijs q̃litatibuz affecte: ita tamẽ vt contingat ſemetipſũ ꝑ acci

dens extinguere ac suffocare: dria. 3. Est ꝛ tertia immutatio cōsurgēs ex reb⁹ corpi occurrētib⁹ seu necessario extrinsecus ꝛ deintus alterantib⁹: inter quas aer cū ei⁹ adiacētijs pncipalior existit causa: vna corp⁹ cōmune resolutiōe desiccās quātūcūq; fuerit būi ditate cōmixtus: dria pinducta: sicut ꝛ nutrimēta occurrētia cū alijs reb⁹: q̄ q; corpori substātia ꝛ q̄litate sūt oppositā lz trāsmutent ꝛ patiūt ab eodē id versa vice passionē sustinet ab eisdē cū iter hec actio concidat physica cōuersiua vt ꝛ tandē corpus reddat ipu rū ꝛ aquaticū oio ceu vinū adeo aqua debilitatū vt pmutationē ei⁹ facere nō valeat: dria. iij. apparet cū ceu medicor⁹ sane audito. Et iō i tegni ꝛ pmo ō re. sa. ingr bniōi triplicē tāges imutationē fi corp⁹ forte impassibile impmutabile ꝛ semp maneret optima cōplexio nihil indigeret cōsistēte ipm arte. At q; pmutat corrūpit ꝛ cōuertit nō seruās quā ex pncipio habuit ysistēriā eget ꝓcuratiōe: q̄re harum pmutationū triū ꝓcuratio taliter erit. Prime qdē p driū sp vt refrenet excessus ꝛ ꝓparatio q̄litatis elemēti pdñantis quod medicina aut cibo pficit medicinali q̄litate tñ magis pmo euidēs elemētor⁹. Secūde fiet puisio p simile p cibū. s. ꝛ potū marie qō deperditū fuerat restaurātes Et q; id calidū fuit ꝛ humidū qō appet ex eo q⁹ corpus ꝛtinue dictū ē ifrigidari ꝛ exiccari pp cōsūptionē humidi radicalis a calido inato cōseruabilē p calidū cōsile atq; būidū ymēsurarū tñ ne putredie supueniente ex calido cāt ꝛ būido febres potissime ꝛ alios iducat putredinis morbos. Hoc ēt mō silitudinis vtplurimū tertia ꝓhibet corpis pmutatio: cū aer q̄stūcūq; h mid⁹ exsiccet cōtinue ac isfridet ꝛ nutrimēta silr cū alijs pp drietatē quā būt cū corpe salte i pncipio cū nutriēs cū sui totalitate nō simulatuq; cōuertat in corpus: imo i eo plurie superfluitatē būide serose ac fumose reperiunt: aphoris. tertia. que digestione q̄stū sit possibile nāe depellunt a corpe. Vt igit sit i pte dicere lz nā idocte silia peligat: qnto dere. sa. cū hic sit nālis distēpantia magis tñ admīstrādū ē idē regimē ad meli⁹ reductiuū q̄z p silia ꝓseruatiuū: qō sulcit eo q⁹ q̄litas seu q̄stitas elemēti pdñantis in eo ꝓparate sūt q̄dā inclinatione lapsū intensiorē ꝛ egritudines adducere. Adhuc q; medic⁹ ñ pōt silia cōtinue administrare i termino ēt lato cū excessus discrasiarū nō sit cognitus diffinite apparēs de igenio. 3. Neq; ēt sile qō ei oz applicari. In cui⁹ q dē applicatione i excedēdo marie posset error ꝓtingere lapsū nō parū intēdēs. Et pcipue cū nullū ertet corp⁹ qō iterdū nō fortuitis ꝛ opinatis subijciat casib⁹ aphoris. 2. Et iō pcipit trāsmutatiōe ad nō ꝓsueta fieri vt oia paulati reddāt ꝓsueta. Sz ꝛ plura corpa sūt i vite q̄stu occupata cū nā multiplr sit ancilla dictūq; p Ba. talia poti⁹ silib⁹ ꝓsuari. Dicēdū q; huiōi pfuatio oz ee cū alteratiōe tā modica vt pfuet corp⁹ a lapsu cōsilis q̄litatis ꝛ nō altere āpli⁹ reductiōe i optimū vt itēdit Ba: Propt q̄rtū qdē sciēdū q; lz vtriusq; pris iducta suis vijs ꝓcedāt eclypsata: gra tñ pfectioris didascalie a d ipa breuit dicat Ad pmū igit dicēdū q; sermones Ba. cū sonēt corp⁹ lapsū p dria regi grādiorē seu mediū tāgūt nō ut pnū Aut ō corpe sūt ocioso vacātū regimini sānitatis solū ō quo dictū ē meli⁹ fore p dria gubernare. Ad aliud dicēdū q; illō ē vex ō silr i gnē vt calidum i tertio gradu vel q̄rto calido additū i pmo cū sub huiōi ta

ta silitudine drietas subsit ēt nō pua. Mō āt vificat de silr qō ē in specie ꝛ nā quale qdē ē frigidū ꝛ ca. i prima mānone secūdi grad⁹ cū frigido ꝛ ca. in eqli mānone sicut colligit ex pmo secūda: ꝛ ex ꝓbl. Ad aliud dicēdū q; lz nos ambiētia sint frida ꝛ infrident cale sūt tñ cū corpi approximāt ei⁹ caliditate nō pmittentia ipm seruādo i eodem sua frigiditate inphbari: cui dēs pmo secūda. Tēperamētū ēt aeris bz latitudinē imēsaz i magis ꝛ minus diuersificatā donec neq; sit rigē pp frigus neq; sudare ꝓpter estū. Aut pōt cōtinēs ab alijs rebus nō nālibus ad caliditatē corpi similē pmutari. Sic nāq; audiēdū ē cū dr corpus p simile gubernari vt oibus reb⁹ nō nālibus fit acceptil ꝛ ꝓportionatis cū i corpe tpe digōnis tertie opant Si corpus lapsū fuerit ad caliditatē pmi gd⁹ caliditatē tātā inducat vt cōseruet qō erat: resolutū. n. fuit tm. Nō aūt vnāq̄q; oz rerū p se cōsiderata i pmo gradu caliditatis accipi: sic. n. excessus induceret caliditatis imēsus. Seruādū ē ēt an trāsitus nutrimēti ad mēbra breuis sit aut long⁹ ꝛ ei⁹ deperditio p digōnes iq̄stū fuerit possibile ceu i medicie deperditio integni ubro. 3. attēdit i itinere. Ad aliud dicēdū q; qz sic ē dictū fuit corp⁹ pp illi⁹ q̄litatis symbole dñiū aūt q̄litatū oportere regi gubernatione alterativa dria. qō marie pficit medicina ꝓcipue sm illos q dicunt. Ba. sensisse ꝓseruationē fieri p sile quo ad nutriēntia p dria vo quo ad res alias nō nāles. Eius tñ smo plerūq; vlis ē in oib⁹ sicut ēt cundē deducūt Haliab. ꝛ a. illi⁹ fideliores iterptes. Ad aliud dicēdū q; sile ꝓseruatiuū intellectū ē forte i eqli gradu: nec tñ pp hoc actio remouet ꝛ passio eo q; lz i fine introducatur silitudo i termio tñ a quo ꝛ i vita erat drietas salte potētic ꝛ act⁹. Inidē: actio ꝛ passio cōuersiua nālis stat cū q̄libet silitudine agentis ad patiēs i corpib⁹ aialiū reperta: intm q; i corpe ad iustitiā oio tpato silitudo calozis ad humidū radicale drietatē retinet actiōis ꝛ passionis: tñ nō a sba qd abijciētis. Ad aliud ēt cōsilr dicēdū. ad pmū vo alteri⁹ ptis iductor⁹ dicēdū q; diligēs intellectus ꝓsiderās sermones Ba. alibi ꝛ marie i textu re. sa. diffuse ꝛ eos q sūt i tegni succincte p modū capl'or ꝛ ꝓclusionū aggregati apparētē auertere poterit drietatē. Cū. n. i tegni volnit ō cāis applicaturis corpi lapso ōtermiare pmit⁹ ei⁹ sic ait explicās itētionē. Si vo fz aliqd ab optima ꝓpositiōe dficit corp⁹ nō multū vo: Ex ista siqdē locutiōe fz aliqd modicus lapsus innitur. Natura. n: huiōi dictiōis aliqd diminutionē ei⁹ cui adiungit denotat: re. a. tertio. qō quidē explicat q̄zclare i eo q; subdit nō multū: ita q; hoc corp⁹ sanuz erit vt multū optime valde cōpositiōi approximquās parūq; recedēs ad lat⁹ caliditatis seu friditatis ꝛc. Cōsiderās itaq; Ba. huiōi corpis tā grādē affinitatē cū optima ꝓpositione id ꝓtulit p sibi silia vt calida vel frigida ꝛ reliq̄ gubernari ceu ꝛ eucratissima illa. Et ob hoc nō horruit i tegni: sicut in de re. sa. corpus lapsuz ēt in q̄litatib⁹ passiuis p similia ducere: ꝓcipue quidez intellectuz referēs suuz ad corp⁹ familiaribus negocijs ipeditū. Corpa quoq; vehemētiore lapsum bñtia vt egra simplr dicta vel ēt media neutra appellata regēda sunt regiminc potius pmutatio vt p dria. Et marie i q̄litatibus actiuis ac i corporibus ociosis studio vacātibus sanitatis ꝓseruatio. Et iō stari talibus regimē pmutatiuū subdēs igt: Si vo pmutaꝛ

vult ꝛ ad melius trāſferre ꝛc̄. qđ figs ꝓteruiens ve
lit ſm onē Ba. vl̄ez exiſtere corpoꝝ oiuz lapſoꝝ: di
cēdū aut ipz h diriſſe breuitate q̄dā cōi multoꝝ colle
ctiua explicata tm̄ pampli⁹ i ſexto re. ſa. qđ apparet ex
inuitatione q̄ nos i tegni hortaꝫ ad illū. Aut h ꝓtu-
lit attendēs q⁹ pauca corpoꝝ ſūt libera ocioſa vacātia
ſanitati: plurima ℣o gerētia ciuiles actus ꝛ ſeruilia
q̄ vtiqz ceu oñſuz nō ſine ꝑiculo regimie valēt vti p
mutatiuo ꝓp rōnē ℑrietatis exceſſiue latitantis ſub ſi
mili p̄cipue cū nō poſſim⁹ ad id qđ certū eſt ſi⁹itudis
puenire ſicut neqz ℑtrarietatis i corpib⁹ egris Et iō
Ba. tuti⁹ in his cōſulit corpibus regimie vti ℑſerua
tiuo. Nihilomin⁹ tm̄ ſciēdū cū hora patꝫ melius regi
mē obſeruare ꝑmutatiuū ē ꝓportionatur eni vtcūqz
hmōi diſpō egritudinali: qua ꝓpter videm⁹ gallicoſ
ꝛ alios nō min⁹ regimē tādē ꝑmutatiuū āplius ap
probare corpozib⁹ tm̄ vt tactū ꝓparatis ſuſcipere. vñ
aphoriſ. tertia: ſimplr gdē dōm q̄ cōtrarie ad ℑtraria
bñ āt ſimilit ad ſimiles. Ad aliud dōm veꝝ ſore ſim
plicit de nālitate certa q̄lis ē corporis tēperati. Na
turalitas. n. corpis lapſi nō ē ſimplex certa ſed diſcra
ſie magis admixta: Et iō vt mōſtratū plus p ℑtraria
q̄z p ſilia tādē gubernāda. Et ſimilit dōz ad aliud cū
nō ſit appetit⁹ ſimplr nālis ſz medi⁹ exñs magis duo
rū extremoꝝ ſicut corpoꝝ obtinet mediū vt ꝓtactuz.
Ad aliud dōm q⁹ illa cōſeruatio eſt p ſimile ſm qđ ꝛ
modicū rōe vz alicuius nālitatis adhuc exñtis: ſim
pliciter āt per ℑtrariū vt videbit. 174. Cōſurgit ita-
qz i regimie ꝑmutatiuo difficultas ꝛ timor er parte
alterationis nāe mor occurrētiſ. In cōſeruatiuo ℣o
rōne paulatine diuti⁹ adminiſtrationis ſimilis ne pa
ratione q̄litatis lapſure ꝛ ignorantia directe applica
tionis per ſimile intendatur lapſus ꝛc.

N nāles diſtēpantie appetāt ſimilia ꝛ egritu
dinales ℑria. Occaſione p̄ntis q̄ſiti ac ēt du
bitati excitaꝫ qm̄ vr̄ q⁹ diſtēperātia nālis ap-
petat ℑria. Nā ꝓbl. decima: Que qdē aialiū ſunt nā
ſicca humidū magis cōcupiſcūt. hec. n. idigētia ma
gis ſūt. q̄ āt ſiūt humida ſiccū appetūt: eo. n. idigen
tia ℑſtituta ſūt. Rurſus i tegni: Leduꝫ oculi a ſimi
lib⁹ ſue craſis facile inuātur a ℑrijs moderato vſu q⁹
cōe in oi cognitōe cōplexionis oīs ꝑtis. Oz ēt me-
miſſe ac ibidē pulmo frigidus iſpiratōne frida leditur
ſēſibilit ꝛ inuatur calida tāq̄z amica calidus ℣o ecō
uerſo: ꝛ tm̄ hoꝝ diſtēperātie nāles exiſtunt. Itidē: nul
lū nāle ſui ipſius appetit corruptionē ſed poti⁹ ℑſer
uationē cū appetat ꝑticipare diu eē qđ hmōi vt vide
bitur. ſed ſi ea deſideret ipſi⁹ corruptiuū appetet cum
dictū ſit ſimile icitatiuū ſore i forma velut ignē igne
cōiungi: Adhuc qđ appetit tāq̄z iperfectū extat cum
ꝓpter idigētiā id ℑtingat. Illud āt qđ appetit ceu p
fectiuū vt appetibile: ꝓpe. n. ſinē dirigit appetitū. q̄
āt talia ſūt ℑtraria: itaqz nālis diſtēperātia ℑriuz ap
petet ꝛ nō ſimile. q⁹ āt inālis ſimile appetat vr̄ ꝓbl.
eni. 27. Inaiati āt h̄ eſt iſani ꝛ q i ꝓpleumonia appe
tunt vinū qđ ſm nām calidum: hmōi āt diſtēperātie
innāles extāt vt videbit̄ur. Eti: Nihil appetit vt ta
ctum corruptionē ſuimetipſius. ſz qđ appetit ℑtrariū
deſiderat qđ hmōi q⁹ iterit⁹ ꝛ corruptio accidit a cō
trario: de diſtēperātia in eq̄li. Adhuc ſi diſtēperantia
egritudinalis appeteret ℑtrariū tunc ſp ſeipm cura-
ret abſqz alio metiēte ſoꝛinſeco qđ eqdem abſurduz.
Palin: Morſus a cane rabido poſtq̄z rabies ſiccioꝛ
ipreſſerit abhorꝛet ac terreꝫ ab aq̄ ꝛ vꝛ ab hūido quo
qz: dria. 179. Eti: redundās frigidioꝛib⁹ vēter hūo-
ribus appetit q̄q̄z lutuz cretā tophos frigidos exñ-
tes ꝛ que hmōi tertio tredecima. Rurſus appetit a
quā frīdā cū ea multū abundeꝫ: eſt eni ei hydropis
mālis cuius cā ē mā exuberās frida dria. ioz. Diſtē-
perātia itaqz nālis appetet ſimilia ꝛ nō ℑtraria: quo-
rū oppoſitū duoꝝ cū alijs ſcribiꝫ i tegni libꝛo. 2. Am
plius vnūqđqz appetit illud quo pōt ℑſeruari quoli
bet ꝛ ꝑmanere i eſſe. ſz id erit cū nālis diſtēperantia
ſimile deſideraverit egritudinalis q̄ oppoſitū. Oñ-
ſum nāqz ℑſeruationē ꝑfici ſimili: reductiōez āt ꝛ cu
rationē vt oñdeꝫ ℑtrario. 155. Itaqz diſtēperantia nā
lis appetet qđ ſibi ſimile: inālis ℣o ℑtrarium. Pꝛo
pter ꝓmū qdē ſciēdū q⁹ diſtēperantia quedā extat cō
plexio ꝛ ipſa triplicit. vna ſimplicit cucrata vt q̄ cor-
poris tm̄ ſani ꝑfecte aut ſaltē viui: dria. 18. Reliqua
ſimplicit ifirmās pampli⁹ tm̄ ꝛ minus ceu corpis ifir
mantis. Alia ℣o media ꝛ hec triplex. nā q̄dā magis
appꝛopinq̄t priori ſicut q̄ corpis multū ſani ſeu paruz
lapſi: alia duo vt. n. q̄ ifirmi veluti corpiſ ſimplr egri
Nōnulla ℣o mediū obtinz. i. ceu ea q̄ corpiſ ſimpli
cit egri vt viſū ꝓpus ex tegni: qđ ēt ꝓma cū media hōi
ſub ābitu ℑtinet ſanitatis ſm tm̄ pamplius ꝛ minus
Nāle dupliciter dr̄ in p̄nti. Vne qdē a nā cōit ſūpta
vt eo qđ ſit ab aliquo ꝓncipio itrinſeco i qđcūqz ordi
net ad driaz artis cui⁹ qdē ꝓncipiuz ab ex̄ ꝛ ita nō ſo
luz ſanitas eſt nālis verum ēt egritudo. vñ phyſi. 5.
Neqz gnātio ſm nām: corruptio autē ex̄ natura ſene
ſcere nāqz ſm naturā eſſe: neqz gnātionē videre ali
am quā ſm naturā: aliā ℣o ex̄ naturā: aliter ſiquidē
ꝓprius ſm q⁹ pretactuz principiuz ſimplicit hmōi im
pfectionē ꝛ ℑſeruationē ordini nāe vel eius oppoſi-
tū. Etſi primuz eſt naturale ſm ℣o inaturale ſeu pre
ter naturā vt leſiuū. Eſt āt appetitus iclinatio quedā
in aliud. ꝛ hic duplex. Aut. n. fit cum aliq̄ apprehen
ſione noſcitiua vel ſine ipſa ſed dirigiꝫ rectus ab ali-
quo dirigēte ceu ſagitta in ſignuz a ſagittāte vt dicaꝫ
ab itelligentia. vñ idicatū. 12. metaphy. cometo. 18.
opus nāe opus itelligētie nō errātis ſore: hicqz ap-
petitus ē nālis q nō vr̄ aliud q̄z iclinatio q̄dā ꝛ incli
natio ſm nām ꝓpriā i ſuuz finē quo ēt mō materia dr̄
appetere formā phy. primo: vt turpe bonū femia ma
rē. qđ qdē nāliter vr̄ ſore ad quā iclinari ac ordinari
in formā que eſt finis materie vt apparet de ge. aialiū
ſo velut ꝛ potētia i actuz ac impfectū in ip̄m qđ ip̄m
perficit cum mā de nā ſua ſit in potētia ad formā quā
hz in quā quetat ℑtraria ſimul exiſtere ſicut hic exci-
tans. a. Sufficiētie inqt primo ſe vere ad mime itel-
ligere cū aliquo magiſtri re morſu. Et hmōi qdē ap
petitus cunctis ieſt inaiatis entib⁹ ēt vt tactum ile ꝛ
aiatis magis inq̄z aia ꝑticipāt vegetatiua ſeu nāli
vt plātis ac ēt aialibus idifferent ſm q⁹ nutriunt̄ au-
gent̄. Cōicāt. n. in his vtreqz aialiū initio. Hic aūt
appetitus in hmōi eſt attractio ſimplex alimenti ſine
mente velut magnes ferruz attrahit vt apparet colli
2. perfectus caliditate ac ficcitate tanq̄z organis. qui
autem cum cognitione appetitus aliqua eſt aialis du
plex exiſtens. vnde quidam cōis ꝛ cum motu: alius
particularis magis ꝛ fere abſqz motu. primus ſiqui
dem duplex: vnus ſenſitiuus in ſenſibilia proficiſ-
cens acquirenda. ꝛ alter intellectualis vt vocatus
ſeu intellectiua practica: tertio de aia. vñ ꝓbl. tertia

Desideriū ⁊ a cibis ⁊ ab intellectu sit. his siquidem appetibilib⁹ dirigunt motū aialia in ꝓpos fines taꝫ bruta q̄ rōnabilia. Reliquus ℞o ē stomachi apperi tus cōpositus exīs ℞tute appetitiua nāli atqꝫ aiali sensitiua: ceu tactū dria. 5ꝫ. Sentit. n. ianitionē suā Joanniti⁹ fretus frigiditate ⁊ siccitate vt instris ⁊ ō huiōi qdē ꝓtis appetitu ꝓpo fmo verificat hesitat⁹ Maly vniuersaliꝫat ingens. qō aūt dirim⁹ i ventre intelligite id i ceteris mēbris. s. q di pō illoꝝ ē hec dispō eadē. verūtū id nō est sensatū ꝓp qō in eis est appetitus nālis tm ⁊ appetitus vētris cōposit⁹ et nāli ℞tute ⁊ sensibili ⁊ nō nālis solū. qd aūt sile visum pus qdqꝫ Ōriū dria videbit. iiꝫ. Propter secūdū qdē sciendū q ad dictū Empe. segt q nāles distēperārie appetāt poti⁹ Ōria ⁊ inaturales silia nō minus cū posuerit aquatilia frigidū ⁊ humidū habitare loꝛ cū qꝛ calida sint ⁊ sicca. Saluant. n. fugientes excesū maioris calidi ⁊ eō de inspiratiōe ⁊ respiratione Cuius figdē defectus cū eo qō ibidē ipugnat appaꝛ rebit ex dicēdis. Aliq ēt cōcitati ex inductis ⁊ marie Aris. ꝓpleri fuere hoc ñ parū q̄sito sub cui⁹ ōtermiatione fugere nesciētes: de ḡbus etiā apparebit ꝓñr.

Propter tertiū ℞o ꝓmit⁹ sciēdū q naturales distemperātie desiderāt cōsilia maxime q̄ cōtēperantie egritudinales ℞o Ōria. Deinde videndū qd inciter q simile vel dissimile tēperātia vtraqꝫ appetatur

Propter ꝓmū huiꝰ sciendū q isti⁹ in tegni scribit veritates ita: Egritudiales vētris distēperātie differūt a naturalib⁹ eo q Ōria cōcupiscunt ⁊ non similia quēadmodū naturales similia su. ⁊ nō Ōria vnde thoꝛice ꝓmo. Intelligite iter malā cōplexionē stōachi naturalē ⁊ malā extra naturā driaꝫ: qꝛ male ℂplexionis naturalis debēt ea q̄ silia sola expetit stomacho At ℞o male q̄ extra naturā ē possessoꝛ cōplexionis que diuersa sūt ⁊ Ōria appetit: quare collꝫ q̄rto humiḋ⁹ stomachus desiderat humida sicut siccus sicca ⁊ hoc ē qñ humiditas ⁊ siccitas ē ꝓ naturā sed si accidētaliter inest hoc fit ꝓ Ōriū qm̄ habēs stomachū siccū appetit humida ⁊ humidū sicca: quod aūt ita fit rōe ꝓsuadet qm̄ ois appetit⁹ ꝓpter indigentiā ē. est. n. nō habēti sed distempantia naturalis eget ei⁹ qō dissolutū restauratione nō min⁹ tpe ante. Id aūt vt visum possit ꝓ simile. Innaturalis autē indiget abiection ꝓmarie que Ōrio pficit cū vnū sit alteri⁹ excessus corruptiuū ⁊ i quodā cōmēsuratū deductiuū vt apparet in tegni. Ampli⁹ ois appetitus ordinat in ꝓmanētia ceu ea que sūt āte finē i eodē. oia. n. appeꝛ tūt ⁊ hāc ꝓmanētiā cū agāt cūcta quecūqꝫ agūt fm naturā q̄ten⁹ ipo semꝑ ⁊ diuino ac imortali ꝓcipēt fm q possūt: Fo de aia. huiōi aūt ē appetitus nautralis distempantie cū qō simile ℂcupiscat eo q ꝓ ipm restaurat qō defluxit ⁊ depditū ē ex coꝛpe cū nutritio augamētatio ⁊ generatio que ordinat mō quolibet adesse pficiant similib⁹ ꝓ oppositū ℞o appetit⁹ distēperātie i naturalis sit ad Ōria: ꝓ id. n. desiderāt vt ꝓ exīs destruat i coꝛpe dispositio qō pficit Ōrio. vñ ō distēperātia in eq̄li. Augmentant. n. ⁊ nutriūt silib⁹ interimunt aūt ⁊ corrūpunt Ōriis. Rursus sicut se habet in toto ita ⁊ i ꝓte cū eadē sit potētia vtriusqꝫ fmo ō ce. ⁊ mū. Vnū. n. in aliō ordinat. sedeni fm totū i dispōne naturali appetūt similia qō loc⁹ ō clarat: saluat. n. in ꝓpriis locis natura: marie ō ispiratiōe ⁊ respiratiōe Aris. Loc⁹ nāqꝫ ℞tutē obtinet salutatiuā: phyſi. 4. vt pedestria in terra natantia in aqua: volatilia ℞o in aere. Dis. n. naturaliter vigent cū aūt ꝓcipūt excessuꝫ i eoꝝ loco effugiūt vt subterranea petūt aerē tpe corruptionis fugiētia: ⁊ aquatilia nō hoꝛa gelidioꝛi cōtinēs versus littoꝛa: q̄re esta tē pisces cōfluūt i loca frida petrosa. hyeme aūt i calida limosa. Volatilia cōtinēs distempatū ꝓmutāti oppositū. vt. 8. historiarū apparet. vñ de isperatiōe ⁊ respiratione. Habit⁹ excedētes caliditate saluātur positi in frigido magis: que aūt friditate in calido. Reducit āt ad mēsuratū loc⁹ habit⁹ excessū. Eodē figdē mō accidit in ꝓte vt q membra naturalia marie aut sub naturalitate adhuc existētia ℂcupiscēt que eis similia tāq̄ cōueniētia: que āt opposita Ōrio ipoꝝ nāqꝫ rōnes extāt diuerse i tēperantia ꝓprie ⁊ intēperātia naturalis desiderabit cōsimilia: inaturalis vero oppoſita vt indicat ēt dria. ii 4. ita distēperātie naturales appetunt similia: egritudinales ℞o Ōria. Nosce figdē q tēperātia ⁊ naturalis ēt distēperātia ꝓncipaliter appetit qd ut alimētuꝫ. Ōñr ℞o quale vt caliduꝫ vl frigiduꝫ: inaturalis ℞o eō. vñ Alexāder in ꝓble. ꝓp qd febricitātes fitiūt magis: nō famēt aūt resumētes ℞o extra. Propter huiꝰ secūduꝫ sciēdum q icitās eucrasiā ac ēt distēperātiā naturalē i similia coapperere. inanitio extat ꝓcedēs imediate ñ ꝓcepta ad quā etiā cū timoꝛe vacui naturale partis cōcitat ōsideriū deinde vērū ipius exsuccatio a vētre ⁊ stomacho demū naturale illi⁹ ōsideriuꝫ ac tādē aiatuꝫ. Sunt. n. qnqꝫ mot⁹ appetitiui: vt declratum: dria. 5ꝫ. Sed inaturalis nō icitat ad ℂcupiscēdū ℂtraria nisi occasionaliter: qꝛ vt infestās ab ei⁹ secedē cogit tēperamēto: ira vt icitata moueat ad petēdū instinctus quodā seu clemētia diuina illi resistitiuū qō erit ℂtrariuꝫ eo quidē modo quo materia existēs i potētia: vt tactū naturaliter ad formā iclinat cuꝫ ex ꝓuatiōe incitāte cuꝫ ē sub vna ōsiderata alteri subesse. ipm. n. multotiēs qs imaginabit ad maleficiū: phyſi. j. Et qꝛ celuꝫ nō hꝫ materiā vl nō ꝓuationi cōiunctā non trāsmutat ea neqꝫ appetit forme alteri subsistē: q̄re i corruptibile ⁊ ingenerabile. Propter q̄rtuꝫ ℞o ad ꝓmuꝫ dicēdū q Aris. loquit i coꝛpe simpliciter ergo sufficienter distēperato qō magis ꝓseruādū ℂtrarijs q̄ ℂseruāduꝫ similib⁹ ⁊ marie vltra, puinciā vt ōclaratuꝫ añ. qō apparet ex ꝓmone ipi⁹ diligēter itellecto nā prio dixit hoiez brē egestōnē humidā qꝛ comedit nō raro humida ⁊ eq ⁊ afini ficcā: qꝛ plurimū vtunt ficco cibo ⁊ ita ℂcupiscunt ⁊ nutriunt silib⁹ nā humidioꝛ ille. illi aūt ficciores tuuc quia Ōñr inducit qō argutuꝫ idicās q cū hic lapsus ēt innaturalis existēs fuerit mult⁹ appetit ℂtrariū vt etiā ꝓus ostēsuꝫ q̄sta loci aialiuꝫ. Et ꝓ hoc similiter apparet ad illud qō iductuꝫ ē Ba. Ad aliud quid dicendū visuꝫ. distinctum nāqꝫ pri⁹ dupler simile soꝛe. Ad aliō dicendū q lꝫ id qō appetit ⁊ qō appetit sint ℂtraria sub cōib⁹ quibusdā intētiōib⁹ logicis: sūt tm silia pricularit rōne rei appetite fm q tale appetit futurū sub esse q̄le preexīs dissolutū; neqꝫ ēt oꝫ sit simile quocūqꝫ mō: cuꝫ cibus sit ēt ℂtrati⁹: lꝫ sp efficiat vnū cum parte licꝫ grādeꝫ prius similitudineꝫ habuerit. Ad primum ēt partis alteri⁹ dicendū aliquos dixisse hoc ⁊ vl̄r febricitātes vinū appetē vt tādē spirit⁹ ℂsortet tāq̄ ꝓ silē Sꝫ id sorte nō vī qꝛ multotiēs ꝓ nō sūt debiles imo fortes ⁊ marie inaiati ⁊ ꝓpleumoniatici ficut sentit

Ar. Propter qd fortes amici sunt vini vt frequent cui⁹ cām assignat ex caliditate pulmonis ⁊ turbatio ne puta spiritūū. vñ vinū cū fuerit actualiť sub frigi/ ditate q⁹ subtilitate ipsi⁹ penetratiuū ⁊ amicabilita- te a nā attractiuū. aqua. n. trāsire morať: re. acuto⁹ tertio. nec adeo dilatata haud eo⁹ ipsa fit in ampli⁹ sedat ⁊ getat sūt cōsuetudine quadā irati ita fortes ⁊ ꝓni existentes: ⁊ parati bibuli in febrib⁹ oio nequeāt abstinere. Ad aliud dōm q⁹ p se nihil appetit sui cōr ruptionē per accidēs icōueniēs nullū vt calor natu/ ralis accidēte ad sui operatur vꝫ corruptionē: primo tertia ca. i. Silr dictum q⁹ non nālis distemperantia occasionaliter ⁊ vt p accidens icitat i appetituꝫ ꝯtra rio⁹. Ad aliud dixerūt id ve⁹ esse cuꝫ fuerit malicia cōplexionis sine humoris vitio: non autē cū humore Sed vlr dōm dulcius q⁹ lꝫ appetat cōtraria i coi: ne scit tñ descendere particulari⁹ eligendo imo indiget arte directiua ceu cor⁹ optie cōplexionis: ⁊ si ꝯcupi scat q̄ꝫtū digerere pōt ac in alijs cōfilr: nihilominus tñ artis igeniū doceť i tegni ⁊ re. sa. applicari cā ꝓta- cta. Ad aliud quidē dōm visum. i79. Ad aliud dōm q⁹ distēperātia in hoc deducēs est in ꝓmutatione vl/ timata ꝓprij act⁹ pemptiua: aphoris. sc̄da. qō oñdit qr concupiscit ea q̄ sunt extra cōiter naturalem hois appetitum. Quidā vero dicunt q⁹ nā hec appetit: qr sentit i eis abstractionē in curationē ordinata: volen tes id ex tertio tredecima suscipere. Ad aliud dōm solutionem iā apparere ex dicta. 102. illic. n. ostenduꝫ quō supfluitas ois ita q⁹ ēt quātitatiua dicatur frigi/ da ⁊ qualiter calida. Quidā vero dicunt ꝓpter inu/ tritionē corpore cōtingere. Sed circa vtiqꝫ causoni zantes ⁊ calidi plurimi dicunt q⁹ ēt accidit sentire.

Differentia. ii7.

Vod cōplexio calida ⁊ hu. ⁊ tēperata ⁊ ca. ⁊ sic. facilius ferāť ieiuniū vť: qr ieiunium cō sumptiuū ē ⁊ debilitatiuū. corpora. n. famem exsiccat: aphoris. 7. Ex ipsa nāqꝫ humores corporis dissoluuntur. Dissolutio ⁊o est cuꝫ fumi facti egre- diunť per poros ibidē. Sed. ꝫ. tacte cōplexiones cō sumptioni resistunt magis ⁊ debilitati: qō oñdit lon/ geuitas illa⁹. ꝛi. dicta. Relique ⁊o his ad vitā se ha bent oppositе. Ampli⁹ spāliť q⁹ calida ⁊ humida qm̄ ea sustinet coitū euacuatiuū ⁊ deficcatiuū absqꝫ lesio ne minori i tegni ⁊ cōnē: ꝓmo q̄rta. Rursus: q⁹ ꝓpa ta qr hec oium mediuꝫ existit extremo⁹. Talis ⁊o a nocumentis pampli⁹ remoneť. vñ de optima cōpo sitione: ea mediuꝫ ponitur obtinere oium cā⁹ egritu dinaliuꝫ. Adhuc ea metitur sibi cū mō cuncta i tegni Rursus: vť q⁹ calida ⁊ sic. qr tum ꝓpť siccuꝫ tum ēt ꝓpter ca. mā i grossata est ⁊ reddita cōpacta ita q⁹ ca lido negt dissolui. vñ iuuenes ⁊ senes ꝓpter hoc se/ runt ieiuniū pueris facili⁹. Sꝫ cōfirmať qr hermini greci ⁊ saraceni calidi regionesqꝫ ihabitātes calidas ieiunāt p̄cipue: qō āt frida ⁊ ficca facili⁹ oñdit: qr be q̄litates ꝯsumptioni extāt plus obuie cū calido eue/ niat ⁊ humido. Ieiuniuꝫ āt eliquat ⁊ ꝯsumit: Pa/ lin: Simile de etate ac cōplexione cū vnuꝫ sit effect⁹ alterius: Cā. n. ⁊ effectus ꝓportionabiles. Sꝫ etas frigida ⁊ ficca ceteris ieiuniū tolerat: aphoris. p̄ma. quare difficile mutab lis vt refrigerata est senectus in ꝓbl. q̄ trāstuli Cassij medici sophiste: qō oñdunt heremite melācolici etātes ieiunātes marie ⁊ absqꝫ lesione. De simplicib⁹ aūt cōplexionibus ex bis silr arguendum est ex semisse. itaqꝫ differentes cōplexio nes ieiuniū differenter possunt leui⁹ sustinere: quo⁹ oium oppositū vť octauo de inge. sentiri scribēti cō/ plexionē frigidā ⁊ humidā facili⁹ tolerare ieiuniū cū nō inde ledatur sꝫ iuuetur magis. vñ re. a. Ho scribit min⁹ nocumētū ceteris icurrere ob prandij dimissio nē illos qbus dñatur phla. Itidē modicū est ipsi⁹ ca lidum mime ꝯsumptiuū ⁊ humidū resistēs calidum hebetās. Qñ. n. agēs deb iliter resoluit ⁊ patiēs for titer resistit diu pugna pōt absqꝫ lesione permanere. Cōplexiones itaqꝫ declinātes ad latus frigiditatis ⁊ humiditatis simplr aut cōpositе ieiuniuꝫ pre ceteris poterūt facili⁹ cōportare. Propť primuꝫ qdē scie dū q⁹ qd sit ꝯplexio: q̄ ⁊ quot sint dicta. visuꝫ. i7. Est āt ieiuniū sm leges i deuꝫ directiua victus pfimonia simpliciť āt est dietematū subtractio. Hec āt dupler attēditur: vna qdē rōe quātitatis puta si spacio. 24. horaꝝ duas libras alimēti ꝯsuet⁹ erat qs assumē su/ scipiat nūc vnā tñ. Aut rōe qdē exhibitiōis vicis q̄ꝫ titate non miorata: vt si ter vel bis solebat comede/ re mō comedat semel. Et ita sumit vulgus ieiuniuꝫ ⁊ religiosus marie. Sic. n. seť se replētes vt locū nō sit i eis vacuū assignare ꝓp qō alter modus hic magis snie ꝯsonat medico⁹. Ť facile āt ieiuniuꝫ tolerare ē cū qs non ꝯcupiscit alimētuꝫ neqꝫ ipsi⁹ noceť abstinen tia. Difficile āt ferre iuxta ga. est e⁹. Ampli⁹ in veri ficatione q̄siti audiēdus ē canon ꝯparatiu⁹ dicie. 27. Et iō eiusdē oꝫ etatis existere qm̄ isantes ēt fuerit hu mide ꝯplexionis ⁊ fride difficili⁹ senibus aut iuueni bus calidis ēt ⁊ siccis ieiuniuꝫ ferunt sint ⁊ similium hu. ⁊ mēbro⁹ virtutū serus forme ꝯsuetudis. Vtāť ēt simili dicta vt nō vn⁹ vtať ligdis subtilib⁹ cito eua poratiuis: alter āt oppositis. Ꝫnterueniat ēt idētitas regionis tpis ꝯstitutionis ⁊ hore. Mā i calidis diffi/ cili⁹ ferť ieiuniū, vñ damascen⁹ ieiunare i estate cor pora ɔsiccat: i fridis ⁊o facili⁹. Et simlit i erercitio corpali seu aiali ⁊ alijs si ēt exacuāť ꝓp ieiunium ali- quo synthomate difformi. Propter sm ⁊o scien duꝫ q⁹ qdā dixerunt ꝯplexionē calidā ⁊ hu. facili⁹ ser re oibus icibationē: qō vť astruere p sm ꝯplexionuꝫ ita: Quibuscunqꝫ late sunt vene ⁊ multitudo sangui nis: bis iest ⁊ sine nocumento ieiunare: tales qdē sūt sanguinei. Venas. n. bñt magnas i tegni: ⁊ sangui nē multū cuꝫ hec fit ꝓpria sanguis nā. Palin: ar gu mentātur qr hec ꝯplexio plus i se ceteris ꝯtinet de ꝓncipijs vite resolutioni ex ieiunio ꝯtingenti obuijs vñ ꝯplexio humana q̄ p alijs ca. ponit ⁊ hu. lōgioris vite iudicatur ꝓter elephātē de cāis lōgitudis ⁊ bre uitatis vite. Rursus cum ipsa ꝓportionet aeri hūti humiditatē a ꝓdomino vt oñsuꝫ dicta. i4. hec ei⁹ cali duꝫ supercedet hebetādo ipm ⁊ iuiscādo. Silr appe titus pscitur p friduꝫ ⁊ ficcuꝫ qō humor ꝛdicat meli cus ōsiderij icitatiu⁹. Cuꝫ itaqꝫ hmōi ꝯplexio ca. sit ⁊ hu. appetitus erit ꝓsti ati ⁊ abstinētie lōgeue. Vo lunt igť ex bis ⁊ similib⁹ oñdere ꝯplexionē ca. ⁊ hu. vehemētioris fore icibatōis tolerātie. Quibus dōꝫ q⁹ lꝫ hec complexio iter plures alias ⁊ marie calidas facilius ferat ieiunia tamen frigida ⁊ hu. ⁊ fortassis hu. solum ⁊ frigida quodámodo tñ facilius tolerāt: vt tertio monstrabiť dicendo⁹. Ad sermonē ⁊o ga. per eos iductuꝫ dicenduꝫ ipm ꝯparare itendere san guineos melancolicis magis non āt phlegmaticis. Concedenduꝫ. n. est q⁹ melancolici per se ac facilius

ferūt ieiuniū sang ineis. Dirit nāqz añ pmissa: qui
qdē strictas hñt venas pax sanguinei sñt t lōga ieiu
nia ñ ferūt. hi āt erūt melici. Phlatici nāqz t si gra
ciles habeāt venas i tegni uō i tm vt melici cū i his
simul due sint cāe vēax angustie friditas. s. t sic. bis
Vo sola humiditas. Silr nō sic modicū hñt sāguinis
vt melici. abūdāt ēt phlate sanguini valde ppinquo
cū friditatis sit pauce corpis respectu t i sanguinē na
tū p vlteriorē decortionē pmutari. Adhuc sangiei
t si forte pax noceañt ieiunio aliq t sic facili⁹ ferunt:
nō tñ leui⁹ ferūt qz nō appetāt cū calidū ipax magis
sit q̄ frido ax ꝓsūptiuū. Sintqz mot⁹ qnqz ꝑphēdē
di dria. 53. eis ordinati t vigētes plurimū. Ad aliō
dicēduz q lz rōne humiditatū nāliū mēbris ēt simpli
cib⁹ inditax sanguinei facili⁹ ieiunēt phlaticis: tñ rō
ne hūditatis cuiusdā future p tēpus extranee i vasis
locate phlatici ceteris leui⁹ icibatiōes portāt Ad aliō
dicēduz q lz cōplexio calida t hu. pl⁹ habeat ō ꝑnci
pijs vite si ōbite regat: tñ si educer icōpetent plus
pncipabit ō ꝑncipijs mortis cū sit resolubilis magis
illis t marie qñ fuerit calida t hūida hūidi aerei pas
sibilis ō facili. vñ. 9. de ige. Corpax q humida t ca.
t subtilia euaporañt citissima t. si plurimū habeant
humidū cōsūptioni resisti iuū. hz tñ aliqñ cōsūptiuū
Et illō ēt humidū ē aereū subtile obnoxiuz eūoni: t
ꝓsumptiōi. Neqz ēt ipa ē lōgioris vite phlaticox cō
plexio eadē sz differēti cā. nā phlatici moriunt t pp
ertinctionez t suffocationez calidi q eis occurrit cuz
homor frigidus aquosus augeat ꝓpter idigestionez
causat⁹ caliduz sua mala q̄litate extinguēs frida t
sua obtegēs q̄stitate: vñ mors ꝓsequit festina. q̄ sic
differt in sanguineis cuz caliduz adeo nō vincat ab
humido vt qō phlegmaticox pp qō eis mors magis
accidit p viā cōsumptionis humidi a calido paulati
ne causate. Cuz eni plurimuz ceteris habeāt hūidi
ab Ar. vite iudicāt lōgioris. Ad aliō dicēduz q lz
ꝓplexio sanguinea ꝓportionet aeri t phlegmatica
aq̄ ꝓsumptiōi pl⁹ resistēti: apparēs aphoris. ꝑma hūi
dū tñ ei⁹ nōi simplicit sēp excedit calidū sz qñqz vt i
pueritia. Interdū Vo excedit vt i iuuentute t senec
tute sz aliax etatū ꝓparatione. vñ similitudo obtiet
latitudinē. Dicēdū ēt q lz humiduz p se qñqz supat
caliduz i hac cōplexione p accns Vo videt semp q̄si
humiduz a calido dñari t in resolutionē vinci. ꝑmi-
tus qdē in pueritia t si hu. super caliduz tūc. n. cor
pus ē i calore tēperatuz t i humiditate fere superflua
sm. a. qz tñ humores adhuc t mēbra sunt subtiles:
mollia autez t tenuia debili reloluunt t siccant agē
te: tpe Vo ꝓcedēte calidum inualescit t siccum qm
corp⁹ ab ipa origine vsqz ad mortē cōtinue i ex ficca
tiōc tendit: hec aūt calido magis itenso q̄s remisso.
Ad aliō dicenduz q in sanguineo iest sufficiēs appe
titus z ver⁹ ꝓpter mot⁹ qnqz succedētes p ordinem
appetēdi qō nō i naturalis sic ē frigidis. neqz sāgui
nei tm os stōachi hñt caliduz qō ide ledat appetit⁹
t humido sopiat defensiuo. Neqz etiā i appetitus ō
facili reddit incibationē ferre cū illic nō sit sz vt nō
noceri ceu in bolisimo apparet cōtingere in quo par
uus aut nullus appetitus cum vhemēti tñ lesione.
Propter tertiuz qdē sciēdū q ꝓplexio frigida t hu.
ꝑceteris facili⁹ sustinet incibationem: quod testimo
nio octaui de inge. t rōnibus cum signis non paucis
ostenditur. Cōplexiones ꝙppe fride t hu. t fride t
ficce nō vt alie occupāt a febrib⁹ facile. neqz capte
ab aliq̄ ephimeraz si ieiunauerit trāscēdūt i eis que
r multoz dierū sz gbusdā eaz cū ꝓtigerit multitudiē
coaceruasse humidoz fine corruptione. Coaceruāt:
n. he tales continue t ieiunium confert frigide t hu
mide maxime secunda qdem q̄ humida. tertia cū hac
i. post hāc q̄ frigida: q̄rto Vo q̄ frida t sic. Si itaqz sz
Ba. cōplexio ꝑcipue frida t hu. nō solū facili⁹ pōt
ieiuniū tolerare vext̄n iuuat eo. sz circa id cōsurgit
ābiguitas: qm̄ videt colligi hinc q cōplexio melica
facili⁹ ferat incibationē sanguinea: Cui⁹ ꝓriū Po dic
tū cōplexionū. Dicēdū aut Ba. hic cōparare adinui
cē solū cōpleriones ōclinātes ad latus friditatis t
humiditatis siue simplicit aut cūmixte t nō ad latus
caliditatis qz sic calidā t hu. alicui illaz q̄rto ifacile
ferre ieiuniū ꝓtulisset. vel dicendū q cōplexio cali-
da t hu. p se facili⁹ portat incibationē ceteris p acci
dēs āt aliax q̄dā. Dico Vo p se qz i corpe sanguineo
plus est de humido cibatiuo imediate resistēti cōsū-
ptioni q̄ i alio corpox t marie cū nō fuerit passiuuz
valde q stare valet loco ei⁹ qō ventrē ꝓhibet i trax
Idcirco videm⁹ sanguineos t athletas plurimo sā-
guie abūdātes post vnā dierū leuit incibationē ferre
vñ. nāliū. z. Nō esuriēdi demū aial qñqz copiosiores
esce q̄ i cpate cā. Oder accidēs āt audio cū i corpe
alicui⁹ humores si sint phlmgatici crudi i vasis recō
diti q vlteriori tpe digesti in sanguinē cōuertuntur
corpus nutriētes q̄rto de re. sa: q i cōplexionib⁹ ad
latus friditatis t humiditatis declinātib⁹ sūt repti:
qō sensit Ba. qñ dixi cū cōtigerit multitudinē coa-
ceruasse humidox fine corruptione t c. vñ ꝑmo ter
tia: Corpa humida cū humiditate nāli hñtes veloci
resolutioni sūt apti neqz tātū famis tolerāt quātum
corpa sicca pauce humiditatis hñtes: qō t tangit p
ma ita q̄rti. Sunt q̄dā eruberātis carnis q cū eis ab
scindit cib⁹ debilitant t extenuationē incurūt q̄re nō
tolerāt ꝓhibitionē cibi. Et subdit i ꝑmone ꝑri: nisi
humiditatibus plena fuerit alijs ab eis q̄ in substātia
sūt mēbrox cū bone fuerit t cōducētes t recipiētes
vt nā eas nutrimētū i effectu cōpletū cōuertat. vñ
ꝑmo practice. Imperes ei q sunt i corpe suo phla.
minuere cibum t subtiliare hoc. n: sepe sufficit sine
vsu lxati. Subtiliat. n. hūc hu. t excoqt auxiliat qz
nature ad alterādū illū i sanguinē bonuz cū sit cib⁹
medie decoct⁹. Cib⁹ nāqz si minuat t subtilier ꝓpor
tato nāli calore sup eū excoquit t fit sāguis. Hoc āt
i hu. melico aut cholico nō cōtingit pp eox siccitatē
Sic igit cōplexio nō solū frida t hu. facili⁹ ca. t hu.
sustinet ieiuniū: imo ēt frida t sic facili⁹ ea cū hūores
coaceruauerit crudo accidēte tñ ꝑmo ꝑma. Melā-
cholica tñ pura pp melioraz excitātē appetitū nō facile
vt sic potit ieiunare q̄uis nō noceat sepe: itaqz qs
talē potit ordinē tolerātie icibatiōis hic suscipe. vt
q frida t hu. ceteris ieiunet facili⁹ quocūqz mōdū ip
si⁹ humidū non fuerit subtile passiuū ō facili qō non
euenit fortasse. Deiceps hūida tm demū frida soluz
postea ca. et hu. ō hic frida et sic. simpler. postea tē
pata: deinde calida tm vltio ca. t sic. Dec. n. ceteris
difficilius sustinet incibationē et lidit āplius inde vt
appz ex libris trapētice: et Po re. a. qō āt frida et hu.
ceteris sic p̄cellat et q̄ deiceps demū sic ostēdit ex ia
tactis qm̄ ipi inest hūidū phlegmaticū aptū i sāguinē
Duerti qō calidis nō sic iest et siccis nisi accidēte sorz

taſſe ex regimie cō ortatiuo valde. Imaginādū nāqz ē q cōplexio ꝑpe frida būida: t humida hēat cibum intra ſe quē i ſanguinē cōuertit t i nutrimētuz tandē qđ alijs naturis t marie calidis t ſiccis ñ exiſtit. Sz circa h ꝺrigit dubitare qz i p'ɒlaticis nōv' humor aggregari crudus q decoct⁹ deinceps poſſit i nutrimentū cōuerti p damaſcenū i aphoriſ. dicētē: corpa nāliť frida t humida paꝝ i vētre recipiūt: min⁹ Vo reddūt ſcz nutrimētū i membra trāſducūt. vētres quoqz ipoꝝ plurimū liqđi. Si igiť ita bñt modicū qđ introduce/bať egreſſū fluru i cibationē nō poterunt tolerare. di cēdū q damaſ. logtur de corpib⁹ frigidis t hu. nāliter. i. valde. qđ apparet cū ſbdiť: ifirmitas diuturna Vel dōm q parū intus recipiūt corpoꝝ calidoꝝ relatione: qđ tñ fluāt eoꝝ ventres recipiunt tñ tm̄ qđ ſufficit reſtaurationi q̄ egent t ieiuni tolerātic. Ventres ēt ꝓpter icibationē angustātur cū humores conflucētes in ſanguinē pmutati ea nutriāt. amplí⁹ hmōi cōplexio talis cāis ꝺſumptiuis reſiſtit p ceteris cū calidū ipſi⁹ debile leuiť cōſūptiuū t humiduz aquoſum calidi hebetatiuū. Et iō reb⁹ calefaciētib⁹ t exiccāti bus exercitijs t coitib⁹ iuuanť: dria. 124. Rurſus cū plurimo abundet humido a calido p ieiuniū agitato t ore inde vētris remollito inappetibiles reddūtur diu. Adhuc. 9. terapentice: Corpa groſſa viſcoſa t frigida difficile ſunt euaporabilia t ꝓprie cū habituſ fuerit dur⁹ t denſus vt t totū dicam⁹ difficile redda tur euaporabile. talis āt vt i his trib⁹ phlaticoꝝ nā p ampli⁹. Malin: Cōtrarioꝝ ꝺrie ſunt rōes. Iz cōplō colerica t phlatica ſunt ꝺrie. Colerica Vo ceteriſ diſficili⁹ portat icīuniū. vñ re. acutoꝝ: Tolerātia iciunij ſup quē vincēs ē phla ē facilior tolerātia ei⁹ ſup quē vincēs ē colera. Duo Vo alij humores abūdāteſ cū ſint medij iter hos mediocriť ſe hēbunt ad facili⁹ aut difficili⁹ ferre iciuniū. Ampli⁹ ꝑmo tertia. Sitim tolerare t cū ea dormire infrātis t humectaris ꝺfert t febres ex colera bñtibus rubea nocet: ſed ſitim tolerare iciuniū ē qđđā. Eſt nāqz vt dictū vict⁹ ſeu dieti matū ſubtractio: Et ti: q̄rto ꝑma: D is cui⁹ calor inatus eſt valde fortis quo ad colericos aut plurim⁹ vt ſanguineoꝝ t tpatoꝝ aut calor inatus ē debilis valde ceu melicoꝝ debiliū exiccatorū ñ pōt dimittere cibū. medi⁹ Vo boꝝ vr phlatic⁹. Nō. n. ipius calor ē itenſus valde aut plurim⁹ vel debilis multū ſed mediocris. t iō cibū p oppoſitū dimittē potit. Rurſus id ſignificatōnes denotāt. Videm⁹ nāqz aialiū frida t hu. vt ēt vrſi vulpes ac alia cauernātia ſine vllo nutrimēto exteriori pmanētia. neqz tū inde ꝺſumuntur ſz poti⁹ reſtaurātur ipinguata diu cū humo. crudi eſtimo tpe aggregati i ſāguinē t alimētū ꝺuertātur. Calida Vo t ſicca vt leones eq t paſſeres nō ſine comeſtione tpe ēt hyemali viuere pñt: imo calidū friditate vigoratuz ipſa reddit voraciora. Conſpicimuſqz filr mulieres t precipue phlaticas viris facili⁹ t ꝓpe colericis ieiuniū ſuſtinē: qđ tpib⁹ t regiōibuſ euenit frigidis t nā ſimilib⁹: ſupanť. n. hoꝝ friditate ad iteriora penetrāte: ceu cū extenuata corpa balneanť frida Et iō viſū ē iterdū mulieres longo tpe ſine cibo permāſiſſe: dria recitatū. iii. Igiť ꝺplexio frida t hu. ceteris facilius ſuſtinet ieiuniuz t alie deinceps t quō. Propt q̄rtū qdē ad primuz dōm q lz cōplexiōes calida t hu. tpata t calida t ſic. ſit lōgior ſ vite ceteriſno tñ vt oñſuz ē facili⁹ tolerāt ieiuniū eo q mors nō ꝺſurgit ex humidi ſolū ꝺſumptōe: imo ēt ex calidi extinctione t ſuffocatione vt tactū ē antea. Ad aliō dicēdū q ñ ꝺuicit qz calida t hu. cōplexio ſuſtinet cūo nē facili⁹ vt phloiaz ꝓpt ſanguinē quo abūdat q educitur phlomia quo deficit phlatica. eſt ca. t hu. fortioris Vtutis frida t hu. t pp h ēt min⁹ venereis noceť alijs. Phlatica ēt vt tactū i coitu iuuať eo q phla infridās natū i corruptionē ꝺuerti emittiť. Nocetur tñ plus ſi eo multū vtať pp ſpūuz deꝑditōnē qb⁹ erat depaupata. nō āt ſic ē de ieiunio. nō. n. ipo ledit ſz iuuať magis pp ꝺuerſionē vt oſſuz phlatis i alimētum Ad aliud dōm q q̄z q̄z tpata min⁹ nocumētis ledať ceteris ꝺplexiōib⁹ itēſiue: tñ extēſiue noceť q̄z marie cū oia extrema ſint ipſi⁹ vtcunqz oppoſita. Corpus. n. ꝺmēſuratū patū ē cito trāſmutari ad oē ꝓpt ptiuz ipſi⁹ homogeneitatē: pbl. gnta. Et iō ea difficilius frida t hu. fert icibationē lz qbuſdā facili⁹. Ad aliud dōm q ſibi metiť oia non cgēs menſurāte forinseco circa ſex neceſſarioꝝ. Tātū. n. appetit q̄z tū t bñ digerere pōt niſi aligd ip az ipediunt in icibatio t reliqua imo ipedita quodā delingt mō alijs magis ꝓpt ipi⁹ tēperiem'ceu apparet i cōplexione humana aliaꝝ cōparatione. Ad aliud dōm q ca. t ſic. difficilius alijs fert icibationem ꝓpter multiplicationē colere t iflāmationē ad febrez. t lz mā ſit ꝺpacta: caliduz tñ ē potens diſſoluens t iflāmans corpuſ oē: t ideo dria oñ dctur. i34. q hec ceteris min⁹ regimen ſubtiliatiuū expoſtulat: imo i hora ēt ſe. deterior dandus eſt ēt cibus q̄ñqz. io. de ige. Neqz plures leguz aliaꝝ hoieſ facili⁹ nobis ſerunt ieiunia niſi qz vel eoꝝ hu. t corpora ſunt ꝺpactiores cū vita vtamur eis delicatiori: aut min⁹ denotiores ſumus illis luxui t igluuiei dediti. Ad aliud dōm q frida t ſic. difficile ſuſtinēt ieiunium niſi ſibi humiditates de idigeſtione adſint crude ꝓpter Vtutis debilitatē ſpūum reſolutionē. Et ſi ꝺpactione humidi reſiſtere poſſit ꝺſumptioni qz tñ ē modicuz ex modica plus diſſoluiť diſſolutione q̄z calida t būida ex multa: ceu paup magis leditur ex modica perditōe q̄z opulēt⁹ ex multa. Nec nāqz deterior exiſtit cōplexionū ſexto re. ſa. cuz ipſa ꝺfeſtim a pricipio cuz ſenectute ꝺcidat t morte. Ad aliō dōm q non ē vſqz ſile de etate ac ꝺplexione. Simile nāqz ē rōe q̄litatis non āt ſbe: qm̄ ꝺplexio pōt eē ois cū q̄libet etate ac ſba ſed non eō. Mā frida t ſicca pōt eſſe cuz ſba ifantili leviť ꝺſumptibili t cum ſicca terreſtri ꝺſumptioni reſiſtitiua t cum media: non āt etas: qđ āt heremite diutius ieiunēt et illeſi euenit aut qz ꝓpter ociū et vitā vmbroſā ſic icarceratis ꝺtingit non raro et ſub terra ꝓprie ꝓpt idigeſtiōes. n. plures in ipſis aggregātur ſupfluitates phlatice crude: cuz cōplexio ſibi generet iterduz diſſimile: prio pria. Vel qz virtus vna cū itēditur debilitatur reliq̄. Virtuteſ nāqz ſe ipediunt: q̄rto ſexti de nālib⁹ qz vnico agūt inſtro vt nāe calido. Cuz. n. ſint cōtinue in denz ituentes Vtute aiali virtus debilitatur: nālis: vt nocumentuz nō videatur percipere a ieiunio. Eſt et ꝺſuetudo in his ſicut et in alijs non parua res. Et per h apparet ad hoīes quid dicendum ex alijs legibus inductos plurimis etc. Differentia .iis.

Quod primo ſit bibendum antequā comedē duz mōſtratur: qm̄ potus per quem tollitur ſitis conſumptioni humiditatis ſubtilis agree ordinatur. Cibus āt fami oppoſitus humiditatis

grossioris ꝛ terrestrioris debeꝯ deꝑditioni. Ꝫ humiditas subtilis aerea velocius cōsumiꝯ hūiditate grossa terrestri. Substantia.n. subtilis plus recipit passioné. Ꝺ firmaꝯ ex carcere relaxatis primitus ꝗrentes aerē: demū potū: vltimo ℞o cibū: dria.ii4. Amplius canon medicoꝝ ē ꝙ grossuꝫ subtile dꝫ p̄cedere ne icarceꝛeꝯ nā potus ℞o ē subtilis: ꝛ cibus grossioꝛ: ꝗre ipm hūc oꝫ p̄cedere. Ꝺ ñdiꝯ ät denuo ꝙ p̄mo qs oé dꝫ comedere: deinde singlr totū bibere.p.7. de ige. Nō bibere sup cenā stati: anteqꝫ cibꝰ fit digestꝰ. Cuiꝰ subdiꝯ cā: qꝛ inatāt cibaria ita vt nō tangat ea vētris coꝛpꝰ media stāte humiditate. Cuꝫ aūt bñ digesserit cibū p̄cedere ꝛ copiose bibere. Distribuiꝯ.n. ita gerentibꝰ citissime. Nalin. Almā. ꝗrto. Nō est sup mēsaꝫ aq̄ bibēda: nisi postqꝫ comederint ꝛ vētris supiora fuerīt alleuiata. Rursus primo practice. Cū sufficiēs erit hō a cibis sederitqꝫ in stō bibat aq̄ frigide suauis quantū necesse ē. Ytidē tertia p̄mo. Nost comestionē bibat qs ꝛ nō in hora comedē di quātitatē aliquā q̄ cibo cōferat. Ꝺ dupliꝛ videnꝯ astruere. prio qdem: qm̄ potꝰ qm̄ sumiꝯ cum cibo stōi subam circūfūdit: ꝛ ipm ꝓhibet cibis iberere: vñ p̄fecta iqt digō celebrari: cū imediatiꝰ tāgēs fortiꝰ opetur. Ꝺ oñdit ciboꝝ appetitꝰ ꝛ eiꝰ Nriū. Scō qꝛ illud qꝺ cibū idigestū ex stō educit: ceu post cibationē exercitiū: nō dꝫ adiūgi ei. talis ℞o ē potꝰ aq̄ seu vinū vñ prio tertia. Winū post cibū ē ex rebꝰ magis ipedies: qꝛ digeriꝯ velociter ꝛ penetrat ꝛ facit cibū penetrare idigestū ꝛ hereditat opilatōes ꝛ putrefactōes: ꝛ fit multo magis qm̄ vna cū cibo assumiꝯ siue aq̄. Et iō ibidē: nō est pmittēdꝰ puer bibere aquā sup cibuꝫ: quāto possibile fuerit ne cibꝰ crudꝰ penetret añqꝫ digeraꝯ. vñ Aris. Alex. Retine aium tuū a potatōe frigide aq̄ sup cibū donec tibi ī ꝓsuetudie veniat: qꝛ stomachū refrigerat ꝛ extinguit ignē: ꝛ ꝓfūdit cibum ꝛ gnāt ipedimētū si multū bibaꝯ. Rursus potꝰ frigidꝰ ē ꝛ bu.actu vl potētia: cū sitis cui appꝛopriaꝯ fꝫ aris. sit frigidi appetitꝰ ꝛ hūidi. Ꝺ ät tale fm Maly digōnē ipedit: cū calido vigeat. Ypa.n. stomachū ifrigdat ꝛ in eo ꝓtentū velut aq̄ vasi subito adueniēs bulliēti. Ꝺ nō dꝫ potus assumi fil cū cibo oñdiꝯ. Qꝛ vel dicones et gurgulatōnes supius effūdēdo ad caput inducet. Aut supfistēdo stō ꝓtentiuā digestiuc deseruiente humiditate lubricatiua debilitabit: expulsiua: hic vigoꝛat: vñ digōnis accidet cōꝛruptio. Quapp oꝫ cibū potui añmittē. Ꝺ ät vna sit bibēdū ꝛ comedēdū: mox.n. binc grecoꝝ ē ꝛ latinoꝝ maxie. Rursus simpliciū ꝗrto ꝛ dictis vl̄iuꝫ. Ꝺ bñ sapit bñ nutrit eo ꝙ saporꝫ potissime dulcis via ē in nutritionem Bene ät sapit ac delectabile potū exīstit vna cū cibo assumere: nisi gs fuerit ꝓsuetudine in Nriū pmutatꝰ. Ytaqꝫ fil erit comedēdū ꝛ bibēdū. Propi primū ℞o sciendū ꝙ pꝛiꝰ b ordiné tpis iporꝛat ꝛ non nāe. Potus quoqꝫ ē res nō nālis actu humida: ciboꝝ in ventre pmixtiua ꝛ eoꝝdē in ptes delatiua. Hic aūt distinguiꝯ triplex: qm̄ qdā tm̄ ē potus vt aq̄. Cuius officiū ē alimēta distribuere ptes. Nō nullus ē potus q ℈ discrasiā daꝯ aliquā cū iure fulcimētum: ceu mellicratū ꝛ iuleb. Aliꝰ ℞o cibꝰ ꝛ potꝰ vt vinū cerusia ꝛc. Ypsa nāqꝫ nutrit ꝛ nutrimēta distribuit p mēbra Joānitiꝰ. Diuidiꝯ ēt qꝛ potꝰ qdā ē pmixtiuus. vt q vna sumiꝯ cū alimētis. Aliꝰ delatiuꝰ ficut fcā digōnē i vētre ꝛ dimidiata i epate assumptꝰ. Est ꝛ tertiꝰ alteratiuus vt q ꝗa exhibetur medicine. Propꝯ fm sciendū: ꝙ qdam direrunt ꝙ simul deberet assumi potus cum cibo permixtiuus. ſ. delatiuus autem postea. Et ideo concordantes dicunt arabes de potu loqui delatiuo. Quod lꝫ id ℞itatem contineat nō tamē eoꝝ mentem exponit cum simplr negent ꝛ indistincte arabum preinducti cum cibi assumptōe neqꝫ mox fore bibendum nisi fortassis ꝗa medicine. q dam vero ꝛ precipue qui hmōi voluerūt primitꝰ fore totū comedendū: deinceps postqꝫ in ventris resederit fundo bibendū ficut sapiūt coꝝ sermones ꝛ actus. Et ꝗbus aliqui ad prauos deuenerūt morbos lꝫ qdam ipsos conenꝯ iterpretatōe peruertere: quorū qdem tam tacta sunt motiua. Quidā ℞o vt anglici priꝰ mediā comestionem assumere demū bibere incipiūt. Eoꝝ ℞o defectus monstrabiꝯ ꝑ̄ter. Propter tertiū vero sciendū primo ꝙ nullus potꝰ sumendus ē nisi gratia medicine ventre vacuo. Scō ꝙ fimul est comedendū ꝛ bibendum. Propter huiusmodi primū sciendū ꝙ aqua simplr potus nō est simplr recipienda ventre vacuo vt testantꝯ greci cum arabicis: imo anumeraꝯ inter venena ꝛ maxie post exercitium coitū ꝛ balneū. Quod ꝛ rō concludit qm̄ aut gratia permixtionis exhibetur aut delationis alimenti per ptes. sed neutra haꝝ ante cibum assumēda cū ei nō permisceatur neqꝫ eundē deferat per membra Rursus aqua vel frigida suscipitur in eius ficut ē natura et tūc sui frigitate vltima ventrem qui frigidus est natura fere vacuū inueniens ledet vehemēter. Cuꝫ sile generale suū ꝓportionale ad furiam inducit. Aut ea qualitatē acqsiuit extraneā puta tepiditatē vel caliditatē et sic stomachū debilitat relaxādo magne. cū tepida, ꝓprie hūc remolliāt et eius subam effundant septimo de ige. Propter qꝺ qm̄ opus fit vomitū cōcitare tepida exhibeꝯ. Et iō ꝓceptū ibidē ꝙ ca. et non tepida stomacho ēt exterius debeant applicari. Calida ℞o stomachū ifirmant: primo tertia. Ampliꝰ nō minꝰ accusant vinū aqua supra vacuitatē susceptum Quod pōt ostendi. Eius quod ē potus rōne velut monstratū ē de aqua. Cū nec opus pmixtionis neqꝫ delatōis sic exerceat. Ytidē vinū sui caliditate ac substantia subtili acuta in subam vētris penetrat neruosam ipm dissoluendo et maxie cū potens fuerit. vnde aphōꝝ fa. Quāqꝫ pticularizatꝰ fit sermo. Si anteqꝫ cibaria offeranꝯ vinū biberit nō bonū aliquod suscipiūt sed noceꝯ maxime a spasmis et desipientijs celeriter occupati ꝗre seruus grāmatici vinū bibēs vetꝰ iumgil deiceps factus febre ac desipientia captus expirauit iteriꝝ fo. Propter quod prio tertia. Sapiens sibi cauete dꝫ ne ieiunus vinū bibat et post exercitiū et maxie coitū itaꝙ ānumereꝯ tūc iter venena et ꝓpriꝰ qꝺ grossuꝫ dulce. Neqꝫ ēt cōfert rōe qua cibꝰ cum humiditatē grossam terrestrē sine grossioꝛi alimento nō valeat pfecte restaurare deꝑdita. Diri aūt simplr: qm̄ iterdum et ante cibuꝫ et post ipm et supra fm etiam oppositum absolute tenentes concediꝯ potus. Quod duplr pōt contingere vel consuetudine cum ipsa quedā altera natura dria.98. Vnde primo tertia. Vsus sunt res extra rōnem existentes: ceu oñdunt bibuli pataui qui consuetudine deprauata fere illesi tabernas ante luciferum expostulant. Aut ꝗa medicine vt cum bu. fuerint in ventre frigidi et tunc potus ceu vinū pue quantitatis optimū et vetꝰ vt do

ricū cōpetit. Quod ēt attēditur in aq̄. Vel pp ardo rem stomachi. vn de almanso. q̄rto: Nullus aquam ieiunus bibere dz nisi qui magnū stomachi hz ardorē. Aut rōne tpis calidi: humiditatē ipsius exiccātis aut pp malā cōnē ca. aut -u. colericos coaceruātes i illo. Propt qđ ar. Alex. Cessit fic aquā qñq3. Sic itaq3 appeat q3 cib9 potuz dz simplicit̄ pcedē t q3 fm qđ postponi. Propt fm hmōi sciēdū. simul comedēduz t bibēduz: pmitus paꝝ comedēdo: deide modicū bibēdo: t demū comedēdo. Sicq3 deinceps vt melior fiat cōmixtio. Nō āt semel bis aut ter totū bibēdo ceu plures hispani t anglici. Modū āt ptactū plures obſuant hodie: ceu id cū pretacto idicaſ ꝑbl. 22. Nō enī solū qñq3 sitis gr̄a q̄ i cibis bibim9 supplet sed ēt post cibū puta delectatōis gr̄a vel huiōi. vnde ꝑmo de re. sa. In cibis pluries t calidis horis cū pueri pueniunt ad fridā aquā ꝓcedo vti. Qđ ꝑbaſ qm assūpta i restaurationē ordinanſ ꝺepditoꝝ fiſ aūt deperit ſba humida q̄ potu reficiſ t ficca q̄ cibo cum nō fuerit differēs cā occurrēs cōsūptiua. Rursus satisfaciēdū ē appetitiui recto cuz fm nāz ꝑcedat. Sz cibus vna cū potu defideraſ t ꝑpe dū fuerit ficc9. Iti dē pmixtio t vnitio ad digēnē ordinaſ t hec ad nutritionē t tādē ea i salutis ꝓseruatōnē. Permixtio Vo elongātior fit cū fiſ comediſ t bibiſ eo q3 cibuz grossioris ſbe oz ad bonaz cōmixtionē ſbe liqde admisceri vt mixtio idicat elemētoꝝ diuersaꝝ nārum exītium. Eti: digō ē pfectio a ꝑpo t nāli calido ex ꝓiacentib9 passionibus: q̄rto methau. Vbi q̄ magis saluabiſ di gōis rō pfectior nutritio subsequeſ. Hoc āt ē i simultanea pmixtōe cibi cū potu: cuz āplius ꝓiacentes adueniāt passiones q̄litatū ꝑmaꝝ se adinuicē contpantes. Et firmaſ qm oz qđ digeriſ reddi fiſe in ſba masse ptisanarie. vñ prio phia: Nutriēs cuz digeritur fit sua eēntia i multis aialiū auxilio ei9 qđ ei admisceſ de eo qđ bibiſ plerūq3 chilus t ē ſba liqda ptisane ispissitudie siſis. Qđ diligētia euenit cū simul cib9 sumiſ t potus. Palin: cū cib9 fit grossus penetratiōis vt plm tarde admisceri ei op9 qđ cuz liqduz reddat t penetrare faciat. ħ āt ē potus. Simul itaq3 comedēdū t bibēduz. Est tñ iterduz cib9 ita liqdus vt ſbam sere bēat pot9 cuz quo ñ ita sit potare necesse. Sunt t alig adeo humidoꝝ stōꝝ t remollitoruz vt nullo aut pauciſſimo egeāt potu. Sicut sitiētes clamose potare oz oi sariā nō soluz cum cibo sz ante ipm t supra lz meli9 sit siti mēdose nocturne fm veterē nō obedire vñ septio de ige. Si fuerint siticulosi supra cenā eos abstinē a potu penit9 triste sit: simul i vtile paucuz et eni danduz pot9 vt mitigeſ anxietas t humiliet sitis aphōꝝ gnta. Oz vt ꝑculdubio nimiuz sitiētib9 pot9 deſ. vñ primo de re. sa. Pueri nō oio ꝑhibēdi sunt a frigide potu aq̄ sed multotiēs bibant fridaz sup cibuz t i calidis horis. Nosce quoq3 q3 cib9 hyeme dz sumi calid9: estate Vo subtepidus pot9 āt nō calid9 aut tepidus vt ptactuz sz hyeme fridiori nō friditate oino pticipet acris illi9: sed ea q̄ poti9 estatis. Neq3 pot9 tūc ēt ifrigidetur vehemēt aq̄ vel niue ꝑprieq3 cū suscipiēs fuerit fridoꝝ viscerꝝ vētosoꝝ ac neruoꝝ debiliū: t maxieq3 q vini limphati plm. Breci tñ ob quēdā abusū cōtinue bibunt calidi9 Antigtas ēt vſr ita potabanſ ifirmilz i qbusdā morbis fortasse vt toracalib9 expediat hyemeq3 pcipue. Propt q̄rtuz Vo ad primaz dōz q3 humiditas subtilis aerea nō citi9 ꝺsumiſ: qr lz sit cōsumptōni magis apparata q̄z grossior nā tñ ei9 maiorē q̄ztitatē mēbris apposuit pp qđ t simul tpe cū grosso poterit cōsumptōi obuiare. Plus enī pōt qđ satis multū q̄z paucū resistē. Adhuc t i cibis repta ē humiditas huiōi subtilis cōsumptōi obuia. Neq3 cōfirmatio angit cū fmo ħ fit in sanis libeꝝ ihabitātib9 aerē: aut q3 ħ appeti9 magis rōne medicie t correctōis q̄z alicui9 ad alitionē facientis. Ad aliud dōm q3 subtilis cib9 dz grossū pcedere cibuz ad cibuz ꝓparādo. nō āt potus ad cibum vt rō videbaſ ꝑtēdere. Et hec gdē pleni9 solo dria videbitur ꝓñti. Ad alias auctoritates dōm p interēptionē vt iā appuit. Sz qr id vr fmo ga. sonare septio de inge: dōm q3 ibi logt nō i re. sa. vt expetit q̄fituz sed in curatōe malc ꝓōis vētris nūc lapse valētis cibū grossuz soliduz alterare. vñ subtiliori eget t liqdiori q̄le ē ius ꝺ facili pmeans t nutriēs. t qr liqd9 ertat t subtilis vi sumet p corp9 hñs delatiuā cuz pot9 sapiat nām nō expedit euz sibi associari ne a vētre bñ āplecteſ sz gurgulatōes iducēt t didones t ne idigest9 reperet i q̄ deorsuz. Aut ei9 fmo sic fortassis ē iterp̄tandus t non bibē sup cenā stati añq̄z cib9 sit digest9 sz bibē supple i cena. Qđ tñ fortasse aliqs id lr̄az inget nō tolerare ꝓñtē. Sz ꝺ ideſt qr. 6. de re. sa. testaſ ga. seipsuz q̄rta diei hora panē simplicē assumēs t nunq̄z i tali cibo bibē. Alij Vo comedebāt cū boc dactilos vel glādes aut oliuaſ cū melle vel sale ac bibebāt eoꝝ alig. Dicēdū q3 ga. nūc non est audiēdus nā imutata vel cōsuetudie. Aut fortassis hūiditates i ei9 abundabāt vētre. Colericare tñ ventrē supiorē se ꝑsitet aliq̄r Ad aliud p interēptionē dōz cū magis adunct ſba stōi t assamptis āplius ibereat eo q3 facta sit pmixtio melior t vnitio dūmō pot9 sit sufficiētis q̄ztitatis cibo valēs ibibi fueritq3 cib9 grossus pmanēs q̄lis ē sanoꝝ non oppositꝰ ceu infirmoꝝ. Et enim grossus pmanēs trahit t velut aquā ibibit spongia. Ad aliud p negationē dōz assūpte pot9 eni cib9 vt iā oñsuz potu ibibitus detineſ q̄z labaſ p mēbra cum ꝑfecta ide mixtio ꝓtingat nisi pot9 q̄ztitatis extet maioris q̄z cib9 possit ibibere ar. ēt fmo audit9 ē cum ħ exponit. Ad aliud dōz q3 lz pot9 sit frigidus expoliaſ tñ ipso cuz cibo admiscetur diligēti9 q̄z qñ simplicit exhibetur tuz pp caliditatē vētris tū ēt cibi: ipse nāq3 vt sit ca. ē t fic. qđ et9 idicat appetit9. Ad vltimum dōz vt iā appuit nz didanes neq3 gurgulatōes aut effumatōes i caput euenit fieri nz digestiuā cōturbari contētiua ipedita sz āplius i vētre oia coadunari t detineri ħ cuz pot9 ꝓportionabilis fuerit cibo ibibitione iteruenienti potu. Tantus enīz vt inter cibum inatet t venttris parietes digestionez corrumpit.

Via idicatū ē post cibationē pacto exercitio alimētuz elabi a vētre idigestū dubitaſ ꝺ tpe exercitij. Nā vr post comestionē sienduz q̄m aphōꝝ fa: Cibus sp exercitiuz preoccupet: vñ ꝑmo ttia ingt Ruffus: Incessus ħ mihi plz ꝑprie post prādiuz q̄m bonitatē opatōis cene ꝓparat. Et i. io. theori. Maior vtilitas ē exercitij q̄m prādiū ꝓcessit Cum igr ꝓparatiuū iferat positiuū t si nō precedat id verū ꝓsequaſ erit vtilitas. Talis āt adipiscēda. Rursus ē simile de balneo et de exercitio cū vtrūq3 calorez foras educat ab intus. Quod ostendit actio balnei et exercitij. Maliabbas et Johānitius sed balneuz idiciſ pueris discrasis plurimis exītib9 cuz raro corpus

inueniat tempatuz. vnde de re. sa. ꝑmo: ⁊n dispositiõibus corporis culpatis ⁊ cõstructionibus: melius fit cibos ante balnea ꝓbẽ q̃re silr ⁊ exercitia incidẽ. ⁊n sanis ãt i culpate secus. ⁊tidẽ digõ ꝓncipalior ẽ tertia: cũ sit finis i quẽ ordinẽt cetere ꝓcedẽtes: dria so. Digó ãt fit i gete: dria. 6i. Sz añ comestiõez fit digõ tertia. post ãt comestionẽ iã pfecta. Eti vbi fames nõ oz laborare: Sz añ comestionẽ ẽ fames: pp eni eã comedit. Exercitare ℣o ẽ quoddã laborare. Exercitãdũ igit post comestionẽ tm̃. ⁊n oppositũ ãt coiter sũt medici. vñ epidimiax serti q̃rta. Laboresc cibis ꝑdisponãt ⁊c. Qd ⁊a. recitãs aphõx: ⁊ d re. sa. fis igt: Labores cibos añcedãt. vñ Almõso. q̃rto: Sicut motꝰ añ comestionẽ factus sanitatis ẽ cõsuatiuꝰ. itaqz post comestionẽ egritudis iuenit generatiuꝰ. ℙdali exercitiũ fit pp supfluitatũ expulsiõẽ sz ãte alitiõnẽ iã seqstrate extãt: tũc aũt ipsas oz expellẽ Adhuc exercitũ añ comestionẽ factũ accẽdit calorẽ corpis ⁊ vẽtris quo laudabilit pficit digõ. Cõpetit igr añ comestionẽ exercitiũ solũ. Qd ãt naturalit cõpetat oñdit: qz exercitũ ẽ motꝰ vt videbit. ℙdis aũt distare facit qd ẽ phicox q̃rto. Qd ℣o tale corrupti uz existit pp nãqz distare ab eiꝰ ꝓncipio accidit alicuiꝰ corruptio Aris. de mũdo. Amplꝰ exercitiũ cũ sit motꝰ ⁊ is actꝰ ipsectꝰ cũ sit entis actꝰ l potentia: tertio phicox nihil ꝓfei ẽs pot erit ipso cãri nãe: q̃re neqz ãte cibũ: aeqz post ꝓpetit exercittũ. ℙdropt ꝓmũ qdẽ sciẽdũ ꝓmitus exercitij eẽ dcmũ qd fricatõnis cũ ipz ꝑdisponit ⁊ pficit ea. ℙdropter ꝓmum hmõi sciẽdũ q exercitum põt duplr accipi. Aut cõi cũ ꝓ labore ac ãt motu idifferenter. vñ aphõx fa: Laborẽ nũc itellectũ vehemẽtiorẽ motũ quẽ exercitiũ noiamꝰ Et d re. sa. fo: Siue labor motꝰ ⁊ exercitiũ sint idẽ: vl i spãli put diuidit ⁊ huiõi: Nõ eni exercitiũ nãe labor ẽ cũ is vt necessariꝰ siue violẽtus extet. Exercitiũ ℣o qdẽ volũtariũ. Neqz motus ẽt ois: qz nõ puus verũ vehemẽs ãplius: de re. sa. fo ⁊ motꝰ q nõ alterãt respiratiõez nõdũ bos noinãt exercitũ. Est ãt id alteratio respiratiõis vehementie ibidẽ vñ ꝓmo tertia: Est motꝰ volũtariꝰ pp quem hãelitꝰ magnꝰ ⁊ freq̃ns ẽ necessariꝰ. Diuidit ãt exercitũ sicut ⁊ motꝰ essẽtialr magis qm̃ quoddã sorte quoddã ꝺbile nõnullũ ℣o mediũ. ⁊ quoddaz velox quoddã tardũ nõnullũ ℣o mediocre. Adhuc quoddã lõgũ aliꝺ breue nõnullũ ℣o mediũ. Ex his figdẽ differẽtijs nouẽ exercitij simplicibꝰ ꝓponũt alie spẽs plrime vir pcetõe sbiecto applicabiles. Cõsurgũt ãt. i9. cũ due ꝓiũgũt sil dríe: puta: lõgũ sorte: lõgũ velox: lõgũ debile: lõgũ tardũ: lõgũ mediũ lõgũ mediocre. ⁊ sorte velox: sorte breue sorte tardũ sorte mediocre vl madiũ sorte mediũ velox breue: velox ꝺbile: velox mediocre: velox mediũ. Breue ꝺbile. breue tardũ. breue mediocre. Cũ ãt tres ꝓiũgũt vna 27. ꝓsurgũt ceu dicẽ pulsus magni: tertia dría ꝓposite dría 81. Lõgũ sortẽ velox mediũ lõgũ sorte mediũ lõgũ sorte tardũ lõgũ velox mediũ lõgũ mediũ mediũ lõgũ tardũ mediũ lõgũ ꝺbile tardũ lõgũ ꝺbile mediũ lõgũ ꝺbile velox. Breue sorte velox breue sorte mediũ breue sorte tardũ: breue velox mediũ: breue mediũ mediũ breue tardũ mediũ breue ꝺbile tardũ: breue ꝺbili mediũ: breue ꝺbile velox. Mediũ sorte velox: mediũ sorte mediũ mediũ sorte tardũ mediũ velox mediũ mediũ mediũ mediũ tardum mediuz mediuz ꝺbile tarduz ꝺbile mediuz mediũ ꝺbile velox. Sunt q̃ mõi exercitij simplices ⁊ ꝓpositi differẽtij ⁊ duabꝰ aut tribꝰ i vniuerso. 55. Quox i actũ ꝺducto ẽ difficillima. Que ãt dre mediũ corpi ꝺbẽt tẽpato. Reliq ℣o q itẽsiores frigidũ mõ tolerent ℣tus: remissiores ãt calozi. Accidẽtalit ℣o diuersificat q̃si infinities exercitiuz rõe materiex i gbus existit: ceu rare ꝓsuere lapidem iacẽ ⁊c. Rursus exercitiox quoddã ẽ cõmune totiꝰ corpis ꝓportiõalit cõcitatiuũ puta currẽ fodẽ ligonizare metẽ ⁊ q̃ alia Aliud ꝓꝓuz singulari ptiuz attributuz sicut scribẽ manuuz vociferare pectoris calcitare peduz ipox ac manuũ terẽ ac fikia. ℙdali exercitij cois quoddã ẽ motꝰ g ẽ labor tm̃ vt edificat fodẽ. Aliꝺ ẽ exercitiuz soluz sicut saltare ⁊ pila ludẽ nõnulluz ℣o vriq̃z ceu arare remigat ac putare. ⁊ncboãdi ãt boza exercitij ẽ expulsiõis prie digõnis scꝺe supfluis priuz suscepti alimẽti. ⁊pis eni iã pfectis ⁊ cũ istet tps alteriꝰ qꝺ sꝺtilitate ⁊ fluxu q̃si discernit ⁊z Ar. ad Alex: saliue. añ ℣o hoc vl posteriꝰ ñ ẽ exercitãdũ: qm̃ aut hu. reddẽtur idigesti vl subassatõe i cholerã trãsducẽt. Discernit. n. id tps vria. Mã cũ fuerit sꝺa media ac colore mediocrit citria exercitãduz. qñ. vero aquosa sꝺalbida nõdũ. St ãt ignea colerica nequaq̃z. iã eni ptrãnuit boza Alijs q̃dẽ ꝓproportionãdũ id erit corpiꝰ a mẽsurato. Debz ℣o exercitiuz getari cuz banclitꝰ incipit ispissari q̃z magis sudor fieri rubor cointẽdi ⁊ vasa turgescere ñ pax ℣onec nãqz calor augeat ⁊ roborat: motulqz leues adhuc extãt: ⁊ tumor magnificat ptiuz nõduz ab exercitio desistẽduz. Tpatum tũ fere spõte sua pmitte exercitari. ℙ blaticuz icita cuz velit iã desistẽ exercitat. Colericũ ãt adhuc volẽtẽ cohibe Est ãt exercitij sic facti vtilitas tria. ℙrimitus nãqz duricie orgãis tribuit adinicẽ ꝓfricatis ex quo ipassibilitas ipox ⁊ ad actꝰ robur cõsurgit. So inati calorif augmẽtatio vñ attractio fortis alteratio ꝓmptior nutritio pfectior ac oiuz cõsequunt corpox effusio. ttio gppe spũs motꝰ violẽtior quo vigorato pori apiunt ⁊ supfluitates foras ꝓpellũt affectãte oi semita foras educi. ℙdropt hmõi fm sciẽduz q fricatio ẽ crebra sup corpꝰ manuum deductio. Si eni sel aut bis fiat ñ ꝓpe dr fricatio. Debz nãqz corpꝰ ꝓtangẽ. Qd erit aut imediate fiẽ cũ nudis pficitur manibꝰ aut aliquo eis suscepto: vt pãno aut puluẽ vel piguedie seu oleo Que vtiqz ⁊ rõe sue magis eẽntie ac tpis diuersificatur. ℙrimitꝰ qdẽ: qm̃ alia ẽ simplex: alia cõposita. ℙdria qdẽ q̃druplex: alia q̃lis: ⁊ alia quanta Qualis nẽpe dura mollis ⁊ media siue fortis ⁊ debilis media Quãta qdẽ multa pauca ⁊ media. Supaudite qdez due addunt i serie hippocratica puta media iter durã ⁊ mollẽ. ⁊ iter multã ⁊ paucã pones q̃tuor tm̃ explicate: q̃ imitatus ẽ nõ supplẽs. a. Cõposita ℣o ex his ẽ novicuplex puta dura pauca: dura mlta dura tpata mollpauca: mollmulta: mollꝑata pauca: ꝑata mlta ꝑata ꝑata ꝑata. Quax dure ptes hz adinuicem inectere vel colligare: mollis laxare seu soluere: multa gracilian e: media carificare: pauca ℣o forte nullũ hz actuz aperte ꝓpriũ: sed cõem soluz vt calefacere. ⁊d eni oi vr inesse: ⁊ ideo hip. ipsã tacuit: Que ãt ex his cõmixte ceu tales ꝓsurgunt ex simplicibꝰ sic operantur mixtõe. baliab. vero addit cũ his duobꝰ celeritatẽ ⁊ morã qꝺ magis ẽ fricatõis exneũ. Que aũt media qualitate ⁊ quãtitate corpori debetur tẽpera-

to vel mẽsurato: quare omittens hanc aler. detestat Reliqne ãt corporibus alijs. Ad fricationẽz quedã est pfectiua vt ea que pcedit exercitiũ pmitus nudis manib⁹ pacta: deide iiunctis. Si eni hec ipm pcedẽ te paulati precalesiat corp⁹ premollianť solida psub/ tilienť humida ꝛ coãplienť pori nullũ isidet piculum aliquã ptẽ descidi: vel poros opilãdo calefactiue pri us mediocriť syndone deide oleo. Est ãt ꝛ alia pfectiua dicta siue reductiua siue apotherapẽtica seu ꝓ curatiua q̃ pacto adducit exercitio. pficit eni qđ exer citij ꝛ supfluitates educit q̃ nõ fuerũt foras eo demã date que mollire hz corpa mediũ obtinẽs mollis ꝛ du re: ac mite ꝛ pauce. Mediã eni oz q̃litatẽ corpi dña ri b ãt appet ex fo aphox: ꝛ de re. sa. cũ alijs. Est ãt comestio al imitox p stom i vẽtre itroductio. Añ vo ꝛ post spaciũ hore vel hmõi denotat. Propt fm qđ sciẽdũ: q̃ qđ sentitũ fit ab alijs iã ex argutis ap/ paruit. ꝛ qđ de b sentiẽdũ tertio ꝛ q̃rto appebit dicẽ dox. Propt tertũ vo sciẽdũ q̃ simplr ꝛ vt q̃mltũ exercitiũ i re. sa. dz añ comestionẽ ꝛ ñ post fieri puta cũ cibi fuerit i vẽtre ac epe vt preinductũ ẽ digesti fiẽ auctes mostrarũt iducte. Scdm qđ vo ꝛ vt rari⁹ p⁹ comestionẽ. Primũ qđẽ ꝓbať qm̃ illud qđ facit de/ scendẽ cibũ idigestũ de vẽtre ipsũq̃z iterdũ cogẽs in bñtibus stom debilẽ surſũ ascẽdẽ: ac ẽt ad opilatões cãtur cũ cib⁹ idigest⁹ ex vẽtre delapsus p mesaraicas trabať viscosus i epar. Ad quoq̃z qđ calorẽ dissemiat digestiuũ hũc educẽs de ptib⁹ iterioꝛib⁹ ad exterio/ ra ꝛ marie i vẽtris digõe: que ñ solũ ꝓpa pficiť cali/ tate vex ea q̃ plm ptiũ eidẽ ꝺiacentiũ: dria. 29. nõ cõ petit post assumptionẽ alimẽti. Et fulcitur qm̃ digõ pficiť qete cen ptactũ. Sz pdicta iducit exercitiũ post comestionẽ cũ fit mot⁹ vehemẽs ex agitatõe sua alim̃ tuz cogit idigestũ descẽdẽ ad itestina q̃z sepe ac inter dũ ascẽdẽ opilationẽq̃z iducẽ ac calorẽ distrabẽ: ꝛ p ꝺñs digõnẽ ifirmare ꝛ corrũperť cũ ea pfici bẽat qete Nõ igr exercitiũ ꝺpetit post alitionẽ sz añ: cuz ide ca lor i susceptionẽ disponãť alimẽti supfluitates expel lanť exteri⁹: ꝛ corpus vlr roborꝛetur oẽ: dũmõ b non extet famelic⁹: qr vbi fames nõ oz laborare: ac marie cũ talis fuerit coleric⁹. Scdo qđ vo ꝛ rari⁹ cõpetit post comestionẽ. Aut qr his suscepit ãplius alim̃tum cui nõ põt dñari digõe: vt g̃ repat deorsuz motu post assũptonẽ agiteť nisi dormitõe iuueť: qm̃ mot⁹ corpa pturbat vt oñdit nauigatio: aphõx q̃rta. vñ hip. re. sa. fo: Post cenã seu prãdiuz meli⁹ oz tales itegraz q̃titatẽ noctis dormire. i. tm̃ q̃tuz ꝛ nox extat: Cõ mẽ. q̃ si nõ dormiãt diutissime ac suauiť deãbulãdo ñ resistẽt. Et isti⁹ ẽ. a. itentõis vt appet ex precedẽtib⁹ ipsi⁹. Recitat. n. hip: prefatã sniaz. cũ ait: igt rursus icessus b mihi plz ꝛc. vt iductã ãtea. Cõpetit ẽt forte qñq̃z cũ volum⁹ corpis fridi ꝛ ficci calorẽ incitare ac ficcitatẽ spfiõe alimẽti i ptes pfecti⁹ remittẽ. Sicq̃z plres voluerť exponẽ laudãtes dcm̃ medici hip. fian/ tis vt pretactũ cib⁹ preoccupet exercitium. Sz q̃ id pblaticũ appet mor cũ subdiť q̃ vlr i sanis ꝛ ifirmis ẽ faciẽdnz. Silr hip. series ꝛ ga. grece vt pretactũ te stanť Priũ. Põt tñ vtcũq̃z dici mõ quo balneũ preci piť pp humectare post alitionẽ. Balneũ vo nõ pex ficut tactuz ꝺcidit cũ exercitio i actõe vñ. 14. de ige. O ẽ corp⁹ subtiliũ balneari post cibũ ẽ aptũ nisi pcu luz fit fz epar obstructõz fieri ꝛ marie fm cibox spẽz Jdẽq̃z pmo tertia: Cõfert ẽt exercitiuz vel mot⁹ ma gis qs mior post cibuz vt descẽdat deorsũ ex stõi vẽ tris fũduz ꝛ mariecũ venť aut alimẽtum fuerit vẽtosi assessimi. vñ pmo ttia: mot⁹ puus post comestõez ipsã i stõ gescere facit: q̃re ar. politicox fo. Post cenã ꝺ ãbulare ẽ sanuz ne circa os vẽtris inatẽt cibi. Quidã tñ laboratores assueti ꝺtinue nõ vñr post comestiõez ledi ꝺtinue: lz ide pueniãt tãdẽ ad egritudies prauas iassueti vo ledunť: vt appet aphõx fa. Et iõ qñcũ qz coacti post comestionẽ suscipiãt pauca cibaria di/ gestibilia nõ aquosa. Calidos quoqz isux ꝛ siccos re solubiles extenuatos marieqz laborioſos: si opus sit exercitari min⁹ nociuũ post comestionẽ erit q̃z añ: de re. sa. appẽs qnto. Est ãt attẽdẽdũ q̃ illaborioſi exer citẽtur añ comestionẽ vt calor ꝺfortet digestiu⁹. La borioſi vo gescãt vt coaduneť is dissolut⁹. post vo comestionẽ vt vlr gescẽdũ. vñ damascen⁹ i aphoris. In nimio exercitio positos añ cibũ pax gescẽ oz sed ociosos pax añ cibũ exercitari. Propt q̃rtuz vo ad pmuz qđ ꝺz cum ei⁹ ꝺfirmatõe iã appuit. Et silr ad aliud: qm̃ onsuz ẽ aliquã vtilitatẽ exercitij qñqz fore post alitionẽ. Aut nõ raro cadit abusio i ꝺpatõe. Ad aliud ꝺz nõ eẽ sile oio: qm̃ exercitiuz post comestio nẽ fortasse plus ipedit balneo: cuz agitatõe sua cogat alim̃tuz pampli⁹ descendẽ. Cõcessũ ẽ ẽt quõ ꝺferat post cibationẽ exercitiuz q̃nqz. Sermo ga. ẽt exponẽ dus nõ q̃ velit sp post cibuz discratos balneare sz ali quos vt extenuatos. Tpatos vlr nõ balneari p⁹ ali tionẽ. Jd ẽt dicit i mentẽ lectoris exercitandã. Ad aliud ꝺm q̃ lz digõ fiat i gete: i digõe tñ tertia ꝓpt quã alimẽtuz suscipiť elaborãduz valde duplici pre cedẽte digõe: Ac qr diuisuz i ptes mimas ꝛ isertum ipsax corpis spõgiositatib⁹ ꝛ poris mai⁹ segť inuaĩ tuz ex caloris vigoratõe ac delatõe ipsi⁹ ad eť q̃ me/ lius nutriunť ad extriseca depẽdẽtia ex supfluitatum eductõe: q̃ noceať mot⁹ agitatõe. Jd. n. vificať i di/ gõe potissime ꝓma. Ad aliud ẽt qđ ꝺm appet: qr ñ oio famelic⁹ q exercitať añ comestionẽ: aut si fuerit tẽ vt dcm̃ est cessãduz ab exercitio. Et ad ea q̃ ptis op posite simiľ qđ ꝺz appet. Sz ad reliquox sub ꝺtio ruz primũ ꝺz q̃ ar. logť de mom primi mobiľ a quo segtur corruptio i his iferioꝛib⁹ sub tpe pmanẽtibus eo q̃ nõ pót circuluz ꝺstituẽ ꝺiungẽdo fine vt appet ibidẽ pricipio. Dic ãt ẽ fmo de motu pticulari aia/ lis q̃ gen⁹ est exercitij ꝛ nõ prim⁹. Aut b cuz eo q̃ p/ ticulariť ꝺferre vť tãdẽ vlr aggregat⁹ nocet: cuz in ipso aliqd spũs exalet ꝛ vigoris ceu i saliua emissa in q̃ calor cadit inat⁹ ita vt ꝛ demũ sicut oñsuz dria. iij. aq̃ticuz fiat oẽ. Ad aliud ꝺm q̃ mot⁹ ꝛ oẽ successiuum est iperfectuz permanẽtis relatõne: eo q̃ nõ vt id bẽat simul totum sz i successione ꝛ acqsitione ptis post partem. Nihilomin⁹ tñ ꝺfert iperfectionem ali cui⁹ ꝛ marie caloris excitatõez ꝛ superfluitatuz edu ctionem vt oñsum. Qđ notat motus primi mobilis cuz alijs marie q̃ cã gnãtõis corruptionis horuz bic entium existit: de ge. ꝛ cor. secundo.

Differentia. iij.

Quod cib⁹ subtilis grossũ debeat pcedẽ mẽs tur: Quia tertio re. a. oz vt sumatur i primis illud cuius corruptio est facilioꝛ ꝛ eius descẽ sus velocioꝛ deinde fm post ipsum qđ est fm contra rium illius. Adhuc primo practice Oz vt preponat hõ cibos facile descendentes ex stõ illis qui morank Palin: primo tertia: Nutrientia preterea in sui re

ceptõe ordinẽ hñt: i quo sanitatis ꝓseruator solicit⁹ eẽ dz: ne illud qđ subtile ẽ ⁊ cito digerĩ post fortem nutriẽs qđ sit eo duri⁹i cibo sumat. Jn dictis quoqz vlibus: ꝓcordati sũt antiq ꝙ cibaria q̃ sũt velociter descẽdẽtia: facileqz venas penetrãtia ꝑmittẽda eẽ ante cibũ: q̃ ãt ad hec tarda postremo: Rursus qđ ẽ cito digestibile ⁊ đ ventre egresibile oz ꝑmittẽ: quid cito digestũ grosso ꝑmiscebit idigesto exũti i vẽtris fũdo ñ ꝑmittẽti illđ descẽdẽ: qr̃ ꝓtinget vtrũqz corrumpi Adhuc ꝟz Jsaac febriũ ꝑmo: Vẽter ẽ phĩatis receptaculũ. Jꝑz ãt ẽ graue. qr̃ huiõi petet fũdũ. Est enim ⁊ frigidũ humidũ viscosũ digõnis ipeditiuũ. ꝓp qđ vt facili⁹ digerat subtilẽ expetit cibũ ꝑmittẽ: cũ sit digõni obediẽs magis grosso. Ampli⁹illđ oz ꝑmitti qđ citi⁹ restaurat deperditũ: hoc ãt ẽ sbtile: cũ celeri⁹ digerat ⁊ penetret grosso. Cui⁹oppositũ oñdit ꝓb mũ practice ita. Grossus cib⁹ñ cito digestibil oz ꝑcedẽ cito digestibilẽ. Adhuc tertia ꝑmo. Jste,ẽt nõ ꝑmo comedẽ oz cibũ laudabilẽ: ita vt post ipm cibus fortẽ ⁊ durũ i cibũ sumat. Jdali. 7. de ige. In cena dari precipit cibos grossiores ⁊ trestriores q̃lis ẽ panis: deide liqdiores ⁊ sbtiliores ceu petrinox pisciũ pulmẽtũ. Rursus ars imitat nãz. hec ãt grossiora ⁊ graviora bis premittit oppositis. velut ẽt denotãt edificiox fũdamẽta: ꝓp qđ grossũ subtili op⁹ sit ꝑmittẽ. Propt ꝑmũ qdẽ sciẽdũ. ꝙ notificatũ ẽ qd sit cib⁹. i39. ⁊. i37. dria ⁊ alijs. Grossũ ãt ⁊ subtile sit q̃litates due q̃dã q̃s ꝙppe medic⁹ sẽsibilis artifex sbas cũ sibi similib⁹ noiat cũ q̃litates appeãt ꝓpositе ad ꝑmas velut sbe h ꝓcrete. Grossũ ⁊ eni ẽ cui⁹ sba frigido magis aut calido ispissata existit đ difficili cedẽs ⁊ p ptes penettãs tarde subtile Xo eꝫ. Propt secũdũ Xo sciẽdũ ꝙ qdã dixerũt ad q̃situ distiguẽdo cibũ eẽ duplicẽ: dox masticabilẽ: ⁊ ligdũ nõ masticabilẽ volẽtes ꝙ si duo cibaria assumãt: quox vnũ masticabile fit: reliquũ ãt ñ: oportere imasticabilẽ masticabili premittẽ: moti ex eo ꝙ ñ masticabile si post bene cito digestũ nõ potẽs trãfire seipz corrũpet: ⁊ precedẽs similit grossũ indigestũ. Si Xo cibaria vtraqz assũpta sint masticabilia dicũt grossuz subtilẽ anteire. Hec ãt positio saltẽ quãtũ ad ꝑmã ptẽ stare ñ põt p illa eadẽ gb⁹ oñsũ ꝓpri dria potũ ⁊ cibũ simul fore cõmiscẽdos. Q ñsũ eni ligda vna ꝓpactis adunãda vt pfectior iterveniat cõmixtio ⁊ demũ digestio ⁊ nutricatõ. Jmã si cib⁹ subtilis imasticabilis ꝓpoat citius digest⁹ p trãsiẽs secũ reliquũ cibũ idigestũ ex stõ educet: Adhuc vẽter i pte iferiori exñs igne⁹ iproportõabile sbtili cibo ipz q̃si supflua caliditate aduret ꝓparãdo eũ i colere gnationẽ i epate ꝓp qđ ea positio quo ad ꝓrẽ ptẽ stare ñ valet. Propt tertiũ ãt ꝑmittãt ꝑ⁹ q̃dã Xitati necessaria. Xo subdat cadẽ. Propter huiõi ꝑmũ sciẽdũ ꝙ corꝓox ad pfẽs dria duplex existit: nã ẽ corp⁹ quoddã sanũ simplicit cui⁹ act⁹ ꝓcedunt iculpate bñs mẽbra oia ⁊ precipue digõnis ꝑme sibi ꝓportionabilia iuicẽ ⁊ toti. Est ⁊ aliud huic oppositũ vt cui⁹ pticulax actões sũt deficiẽtes vtcũqz ⁊ marie q̃ digiõnis prime ñ adinuicẽ ꝓportioales sz aũt debiles cito alimẽtũ ante digõnẽ pfectaz egredi ꝑmittẽtes i secessũ: vel fortes ꝓstipare ꝓhibẽtes ipo ẽt digestio supfluitates secedẽ. Eti: cibaria sunt i duplici dria. quedã eni sunt alimenta Xa vt panis caro ⁊ vinũ laudati, primo tertia q̃dã ãt a nutrimẽto Xo extrãea vtcunqz cibaria poti⁹ medicialia ceu fructi⁹ ⁊ olera: quox quedã sũt stipticãtia. ⁊ alia molliẽtia. Propter scõm huiõi sciẽduz ꝙ si corpora fuerint sẽsibilit lapsa ꝙ secedãt pampli⁹: grossum oz ac stipticũ tũc subtili ⁊ mollitiuo premittẽ vt sui. q. cõstipatiõe q̃dã tãto retineat tpe ꝙ sbtile vt vna possit digestio pfici. Si aut fuerit ꝓstipata subtile ligdum molliẽs grosso ẽstri stipticãti premittat vt vẽter ide mollescat. Reliq Xo corpora degbus principalit introduct⁹ ẽ sermo đ hoc ordie regant premissiõis cibox ⁊ postpositiõis. Siquidẽ eni duo vel plura sũant cibaria quox vnũ mediciale subtile mollitiuũ fit alterũ aũt nutribile oz sic subtile facile descẽsible morosiori ꝓponẽ, vñ ꝑmo practice. Q portet vt hõ preponat cibos facile descẽdentes de sto illis q morãt sic ꝙ molliãt vẽtrẽ illisqz stringãt vt cib⁹ cito descendes viam paret morãti sicut sũt melões pfica pri⁹ nanqz sumẽda sũt q̃z panis aut caro vt molliẽs vẽtrẽ cibus viã paret stringenti. Sicut pri⁹ sumunt olera elixa preparata cũ muri ⁊ oleo q̃z pira ⁊ coctana. Cui⁹ qdẽ rõ oz huiõi sit facile trãsibilia q̃litates medicialeꝫ bñtia Et iõ vt vẽtrẽ cũ expedit subducãt ⁊ ne postposita corrũpãt reliquũ corrũpẽtia cibũ ea op⁹ sit preponẽ. ⁊ i hũc qdẽ itellectũ tẽdit tertio prima cũ precipit cibũ subtilẽ grossiori añpõi. Si aũt sũpta sint Xa nutrimẽta cibatõis gr̃a solũ suscepta ⁊ ñ medicie tũc grossior premittat sbtiliori. vñ Maliab. loco ꝑfacto Grossus cib⁹ nõ cito digestibilis precedat cito digestibilẽ ⁊ subtilẽ vt prepositio carnis ouie auib⁹ ⁊ vacie añ ouinã. Q đ ⁊ senfit. a. loco pretacto negãs nõ fore cõedẽdũ labilẽ prio cibũ ita vt põt ipz cib⁹ fortis ⁊ dur⁹ assumat. huiõi Xo taliter ꝓfortent. Q mne nã qz agẽs naturale i sui actõe tpus ꝓcernit: scđo đ cã Et i maiori tpe fortior pficit actio ⁊ cib⁹ grossus fortiori idiget actu sbtili. Q portebit itaqz grossũ pcedẽ vt ꝑassumat digõis actũ añ sbtilẽ venientẽ postremo Ampli⁹ oz digerẽtis ad id qđ digerit ꝓportionẽ ad venire ficut actiui ad passiuũ. vñ apbõx pria: Cibus oz eẽ ꝓportõalis calori nã si imẽsus fuerit multi⁹ experit cib⁹. si ãt modic⁹ pauc⁹. Q đ si aliter fiat aut in colerã vel hu. phĩaticos trãsibit. Cuz igr̃ ps vẽtris ferior fit calidior supiori eo ꝙ carnosior ẽ ipsa ⁊ pluri mi sanguis similit forti⁹ digerẽs. Juuat ẽt ea ex meliori applicatõe ptiuz reliquax ei dictax: dria. 26. vẽtris digõez inuãtiuz q̃lia sũt epar splẽ zirb⁹ diaphrã ⁊ artaria grãdis cũ musculis super vẽtrẽ expãsis. Ad huc si grossus ꝑmittat ei⁹ grossitie pileron vẽtris cõfortabit ⁊ cõstipabit ꝓhibẽs subtiliorẽ añ digõnẽ exduci. Si autẽ subtilis ꝓponat sui passibili fluribilitate secedẽs ex stõ grossiorẽ idigestuz educet. Jdalin: cũ cib⁹ grossus ꝓcesserit subtilis adueniẽs meli⁹ sibi cõmiscebit in ipm vndiqz penetrãs sui subtilitate q̃z si subtilis grossũ ꝓcederet. Eius nãqz gravitate petẽs q̃ deorsuz subtiliorẽ seqstraret i ptes. Sic g̃ oz grossiorẽ cibũ añponere subtili qñ corp⁹ sanuz extiterit ⁊ cuz gr̃a sumit nutrimẽti. Medicie Xo gr̃a vel tragematis postponunt aliq̃ stiptica vt cib⁹ fundum petat vẽtris ficut pira, cithonia ⁊ caseus stiptic⁹. Cũ ãt cib⁹ fuerit medicialis labilis: celerit putrescibilis eũ oz ꝑmittere qñ postpositus ifundit ⁊ corrũpit qđ añ ipm Tps ãt añcessionis si fuerit mollitiuuz ꝓprie ipsi oz tantum esse alimentorum secundo: vt cum reliquus aduenerit sit ipse iam in digestione de stomacho descendẽs vt ventrẽ molliat ⁊ infrigidet. Vnde peccãt

in hoc medici: ꝛ marie in diureticoꝝ exhibitõe: gbus mor subseq faciunt cibũ deportantẽ hunc indigestuz ad renes opilationẽ ꝛ lapiditatẽ augmẽtando. ℙer oppositũ quoqz qñ venter fluxus sliptica subductiuis vt tactũ ꝓmittere. ℙropter q̃rtuz qdẽ ad primuz dõm vt ad auctoritates: q ipse ꝓcedunt suis vijs intellecte ex vtraqz pte. Ad aliud dõm verũ cẽ cito digestibile ꝛ descẽsibile i altera pte distinctiõis ꝓmissa vt qñ vnũ assumptoꝝ eẽt nutribile magis: aliud ℣o mediciale molliẽs plus. Sed qñ vnũqõqz fuerit nutribile vere nõ oz tũc grosso subtile ꝓmittere: sed vt oñsũ est eℨ. ℳeqz ẽt accidit vt deducebaꝫ q subtilis digestus ꝓpus corrũpaꝫ nõ valẽs exire: ꝛ cõmiscerit̃ idigesto corrũpi ꝓpato. qm̃ sil̃ digerunt̃ eo q talis ẽ ꝓportio hmõi cibariꝝ vt subtilis ad grosſũ: q̃lis digõnis ptis iferioris ventris ad partẽ superiorẽ neruositate minus digestiua iferiori. Ad aliud dõz q hic sermo magis in corporib9 verificatur sanoꝝ in qb9 nullus humor de quo fit curandũ abundet i ventre. ℑn his eni cibus preponẽdus ẽ medicinalis calefactiu9 digestiuus ꝛ diuisiuus deinde vomitu aut secessu educendũ phl̃aticũ i eo cõtentũ. Extranee sil̃r dictũ phl̃a cohabitare in ventre cum nã nullũ sibi cõstituerit receptaculũ: nãlium scõo. Ad aliud dõm: q lz subtile grosso citius cõsumatur: qñ fuerit eq̃lis quãtitatis: ꝛ agens sil̃r cũ alijs cõditionibus equale cũ tñ subtile multiplicatũ fuerit super grosſũ plus aut tm̃ fit dicta cõsumptio subtilis ad grosſũ vt antea sed eq̃liter consumuntur vt euenit in ꝓposito ꝛ dria apparuit ꝓori. Suscipitur eni de subtili tanta quãtitaſ que grosso restito ℨposita in equali consumitur tpe. Et simili ter ad ea que partis alterius qd dicenduz apparuit.

Differentia .ijo.

℣od semel tm̃ in die naturali fit comedendũ monstratur: qm̃ qõ est ℨriũ corpori ꝛ ipius lesiuum raro applicandũ est, rale qdẽ est alimẽt ũ primo de ge. ꝛ cor. ℨõnum tertio. ℳari9 ãt est q semel i die. Adhuc aial qõ est actuuz nobilium paꝝ dz circa comestionẽ sollicitari vt illis valeat ãplius intendere: septimo de vtilitate pticulaꝝ. hmõi est homo ibidẽ. ℙropter qõ raro ꝛ paꝝ vt semel solum in die comedere hz. Qõ ãt bis vl̃ per ℭorneliuz celsuz bis die potius q̃z semel cibum capere consulentẽ: qr alimẽtuz ordinatur in restaurationẽ deperditi: sed ipsa vl̃ dupler. vna quidẽ nocte facta cuz calor coadiuuatus fortificetur: ꝛ resolutionẽ saltẽ sensui occultaz opetur vehemẽtiorẽ velut hyeme dicunt cõtingere. Altera ℣o est resolutio diurna: pp poroꝝ a calido ꝛ luce apertionẽ mãifestã. ℜursus comestio appetitui ordinatur. Sz cõiter bis appetitur i die ℨõq bis erit comedendũ. Et q ter vl̃ qr ꝓfectio in tribus in hui9 cõsistit, ꝓmio. ℑn comestione ℣o ꝓfectio attendenda non mima cuz ordinetur ad vitã nõ ex longiquo Adhuc plurimo calido plurimuz ꝛ sepe alimẽto expetit administrare: aphõꝝ ꝑma. hoc ãt inest hoi cum calidissimuz sit aialium: ꝓble. q̃rta. Qõ autẽ plus ẽt quater oñditur: qr ei qõ debilis digõnis existit: ꝛ vehementis resolutionis exhibẽdum est paruz ꝛ sepe: aphõꝝ prima. Talis ℣o est homo cũ sit multis occupationibus deditus digestionẽ ipedientibus: q̃rto de iuuamentis ꝛ ℨpositioniſ ceteris rariorib9 de bona habitudine. ℑn alĩ: in die nãli quatuor cõbinationes q̃litatum tẽpoꝝ particularium exisiunt ſm quas luna in nobis mutatões alteratiuas cãt non paruas: dria, i78. gbus opus fit cũ alimentis resistere. itaqz quater erit comedendũ. Sed ꝛ q continue vl̃ qr aial resoluitur cõtinue: cũ calor nãlis semp humiduz depascat: cum ꝓ alimenti administrationẽ resistitur ꝓportionatã. Adhuc quedã vl̃r aialium paruoꝝ ℨtinue. q. comedere: quare nõ ꝛ maiora magis: itaqz ℨtinue vl̃ esse comedendũ. ℴpositũ autẽ hoꝝ oium: ꝛ plus tenẽt arabes volẽtes teri duobus fere comedẽdum diebus. Qõ vl̃ qr indigestũ cauendũ est ℈z. a. sumere: ne sup̃ indigestũ occurrat. Qõ fit si plus bisvicibus vt declarabitur comedãtur. ℳeqz oz corp9 permittere inaniri: qõ cuenit si pauciorib9 administretur numero hmõi. ℙropter qõ in duobus diebus nãlibus ter comedendũ. ℙropter primũ quidez sciendũ: q comestio est alimẽti ore susceptio. Qõ ali qñ est masticabile grosſuz: iterduz ligdum forbile ꝛ nõnunq̃ iquidũ potabile vt vinũ qõ alimẽtuz est ꝛ potus. Semel quoqz bis ter ꝛ hmõi sunt aduerbia quantitatẽ discretiuã iportantia. Quid autẽ sit dies nãlis quidqz artificialis dria visuz. ioz. ℙropter ſm quidẽ scienduz est q ℙip. ſo re. a, cum Bal. vl̃ velle comedendũ fore semel aut bis i die. Qõ inuit cuz dl̃: Qui eni semel vel bis i die comedere consueuit ꝛ reliqua ex gbus nõ est ℨsuetudo prandere ꝛ prãdent: ꝛ figs semel in die ℨ ℨsuetudinẽ comedẽdo. sexto ℣o re. sa. indicat Ba. seipm comedere bis i die septimo ãt de ige. ℑn exiccatis ꝛ debilioribus ter precipitur. Quesitum tm̃ regimen inspicit sanitatis. Arabes ℣o vt tactũ videnṫ regulariter sentire i duobus diebus cẽ comedẽdũ ter. vnde quarto almã. Quod tẽperatius ẽ vt sani ter iter duos reficiant̃ dies. ℙrimo quoqz practice: ℴpportunius vt comedat hoc q dem die bis: hoc autẽ semel. Cuius cam subdit vt alleuiet̃ eius stomachus a cibo diei quo bis sumpsit: ꝛ operet̃ in reliquijs cibi ꝓcedentis ꝛ digerat cibum de coctione supueniente opportuna. ℙrimo ãt tertia. Ex vicibus satiantis comestionis melior ẽ vt homo vna die semel ꝛ altera bis. ſ. mane ac vespe comedat Quoꝝ motiuũ potuit cẽ: qm̃ ꝓceptũ nihil comedendũ cẽ nisi cibus de stomacho descẽderit. ℑpe ℣o i habitudine media moratur in eo. ij. horis vsqz ad. xx. tredecia tertio. Sumaſ ãt tpe quasi mediũ inter. ij. ꝛ. xx. qõ est circa. i6. horas. Ter ãt. i6. 48. constituit horas que duos ꝓficiunt dies nãles. ℙrecipit autẽ mane ꝛ sero vna dieꝝ comedere ne nocte comedatur ꝓfundiori. ℳora eni tũc ẽ digõnis ꝛ quietis. hec tm̃ apud latitudinẽ hñtes multam variatur ex brevitate dieꝝ ꝛ eoꝝ ꝓlixitate. Quid aũt de bis dõm videbit ℨnter. ℙropter tertium ℣o sciendus: q sicut corpora dinersificantur in alijs penes res nãles: nõ naturales ꝛ ℨ naturam: sic ꝛ circa comestionis vices. Que autem sint be notum est ex multis. hinc tm̃ varietas queritur magis reꝝ nãlium ꝛ innaturaliuz ad inuicem q̃z ꝓeter naturã cum sermo i corporibus sanis cristat: ℑam hoꝝ quedã sunt ca. ꝛ hu. crassa sufficienter densa cõpacta ventris ꝛ epatis laudabilium repleta decenter sanguine: nõ occupationibus extraneis subiecta in his locis ꝛ temporibus cõtemperatis ꝛ constitutionibus ac que necessaria sunt ad vitaz sufficienter habentia. ℳis quidem in die naturali sufficit semel circa meridiem semel comede e.

Qõ ꝛ quidam pinguium nostrorum obseruant sa/

cerdotū. vñ Alman. 4. Bis in die refici corpa habē tes crassa ꝛ pinguia ledit: sumūt nāq; tales m ltum aliméti. Abūdāt ēt hu. crudis digōe idigētib⁹ ꝛ iō; tā q̄; fortib⁹ ℵture ꝛ corpib⁹ nō egētib⁹ dādū ē raro et multū. q̄ āt his sūt oppofita cū latis poris ꝛ subtilio rib⁹ bina vel trina sorsitā pl⁹ egēt comestōe: q̄re Almā. 4. Sed in die comedē corpa būtib⁹ macra: ꝛ sic ca nocet. Mdedia ℵo hoꝛ duob⁹ dieb⁹ ter reficiant: aut oi die bis. Et hmōi qdē rō sumīt ex poris oppo sito. Obſuāda ēt sūt marie etas cū alijs āneris ꝛ cō suetudo. Mā iſātes ꝛ pueri ꝛ ꝑpe aiosiores bina tria vel ēt āpliori qñq; egēt comestiōe. Sicr ꝛ decrepiti cū sint ccu lucerna extictōi pata aphoriſ. i. Senes ve ro sel aut bis aut ter i duob⁹ dieb⁹. Adole cētes ℵo cū iuenib⁹ bis i die ſz tñ āpli⁹ ꝛ min⁹. Cui⁹ qdē rō sumīt ex caloꝛe itēsiori ꝛ remissiori cū suba duriori ꝛ molliori magis vel min⁹ resolutōi apte. Cōsuetudo ēt in hoc vehemēter ē obſuāda. Mā qdā sūt sel ↄsu eti comedē in die: alij ℵo bis: nōnulli ℵo ter. q si mu tent a sua ↄsuetudie: ꝛ ꝑcipue subito ledēt q̄ſplurie: vt declaratū ē. 2. re. a. vñ ꝑmo tertia. Et vsus i hoc vehemēter ē obſuād⁹ eo q̄ dcm̄ ē ipm sore nām quā dā quā ꝑ filia oꝛ gubernare. Mā ↄsuetudie diuersi/tas cātur nō pauca. qdā. n. sel cibāt in die: alij vero bis. Et hi qdē citi⁹: nōnulli ℵo ad vespā. 7. de ige. Pluries ēt reficiēdi sūt illi ad quoꝝ stomachos sen sibiliores colera ↄsuete destinat ciboq; modicū grosſiori. In regionib⁹ ēt calidis tꝑib⁹ ↄstōnib⁹ ꝛ subtili b⁹ vtentib⁹ cibarijs opus fit numeꝝ augē comestio/nū: in medijs ℵo mediū: in ℑrijs ℵo sec⁹ euenit oi/sariā. Comestōis quoq; numeꝝ victū manib⁹ q̄ren/tib⁹ opus addē ē ꝑꝑ multā resolutōem i eis factā a ca loꝛe acuto. Infirmoꝝ ℵo penes hmōi ꝛ res variat q̄ ꝑter nām: dria. izz. Potus ēt sumēd⁹ est comestōis tꝑe: vt declaratū. iis. dria. Et hoc qdē ē ꝑmixtiuus. Delatin⁹ ℵo pōt ēt ex comestōem suscipi puta cum digō fuerit ꝑfecta i ventre ꝛ dimidiata in epate. 7. ō ige. Ex his itaq; breuib⁹ pōt gs ℵitatē huius q̄ſti āpli⁹ explicare: cui⁹ approbatio appz ex pargutis. Et nota ēt ex ipsa rei ertat nā: sic itaq; sentio nāli⁹ et sepius bis comedēdū in die. Propter q̄rtū vero ad primū dom q; lz alimentū ꝑꝑ ℑrietatē noceat bis aut pluries applicatū: tñ si hoc debite fiat mai⁹ inter uenit iuuamētū nocumēto cū necessitas expetit. Ad aliō dom q; lz bō fit nobiliū opationū: nō tñ ei bonū fit ↄtinue illis supesse cū be ñ ꝑmaneāt diuti⁹ nisi ali mēto suppoſito ↄuemēti ꝛ ei⁹ mō. Ter. n. aut bis in duob⁹ dieb⁹ vel āplius comedē: ñ multū excellētes ipedit ipsi⁹ actus. Ad alia tria dom ē ipsa magis affir mādo: qm̄ nūc nālius ē comedē bis i die ac cōius q̄ſ alit. Et id plures legū obſuāt hodie: qō ꝛ ga. testat de scipo vt ꝓtactū de re. sa. aliqñ tñ vt oñsuz ꝛ alit co medēdū. Ad aliō dom q; illa ē ꝑfectio subē de q̄ log tur: ꝛ nō victū q̄ cōstat i eēntia ℵtute ꝛ opatōne aut ꝓncipio fine ꝛ medio. Ad aliud dom q; calm illō nō ē q̄litatiuū eracutū ↄsumptiuū. sz quātitatiuū poti⁹ mulcebre ac suaue. Ad aliud dom q; hō nō ē sic debi lis cal vt ħ ꝑsternat itm̄: imo sufficiēter ē potēs: iu uat ēt digō vētris ꝑ eius adminiculātia ꝛ zirbū expā sum sup oia itestina: vt dria. 29. Ad aliud dom q; q̄/tuoꝝ ille cōbinatōes q̄litatū tꝑuz ꝑticularū ſz q̄dras luna nō fic corpus imutāt vt ꝑꝑ has oporteat nume rū comestionū variare: qō tñ in debilissimo ꝛ morti ꝑpinquo accidit dria. izz. Ad aliud dōz q; lz corpus ↄtinue ↄsumat nō tñ oz ↄtinue comedē. Vna. n. vi ce vel duab⁹ pōt tm̄ comedi vt supſit illi resoloni ↄti nue: ꝛ maxie cū hō vtat cibis multū nutritiuis: vt sī carnes vinū ꝛ panis sintq; artificiata ita vt ēt modi-ca ipsoꝝ q̄ſtitas multā exhibeat restauratōez: isint ēt sibi ↄcauitates in qb⁹ retineat ad tꝑs. Ad aliud dōz q; aialia ꝓua multū comedētia ꝛ sere ↄtinue nō fruūt assūpto: sz emittūt mor. q. cū nullā aut paucā hēant i itestinis replicatōez: vt allec piscis oñdit: i quovnū solū extēsuz vnū repit intestinū ꝛ vacuū oio. affixa ēt terre plātis sunt ꝑpinq̄. In boibus āt ꝛ in alijs quo rū actus sūt ꝑfectiores replicatōes in itestinis sunt plurime ne in ↄtinuo fiat comedē ac secedē. 4. de iu uamētis. Quid āt dom ad ea q̄ alterius ꝓtis iam ap paruit ex ꝑmissis. Differentia. iii.

Vod cena debeat eē maioꝛ prandio mōstrat qꝛ ꝓio re. a. Infirmo ius ad prādiū da: sz ad cenā ius in cibū muta. Cib⁹ ℵo vt ptisana nō colata maius alimentū ē iure puta colata. Eti. i eorūdē. 4. Potu vti mellicrato aquoso. s. mane ꝛ sorbitiōe. s. ptisane succo ad vespā. Rursus dcm̄ dria. iis. q; ga. die horaꝝ eqnoctialiū. iz. circa q̄rtā horā panē simplicē sumebat sine potu. In cena ℵo tūc grosſi⁹ acci piebat carnē cū pane vt nō vescēt simplici. Eti. practice. i. Cena laudabiliοꝛ ē prādio eo q; gsq; post eaz get⁹ dormit imergit. n. caloꝛ i fundū stomachi ꝛ coꝛ poris ꝛ digerit cibū plena digōe ꝛ bona. Itidē sicut ē in tꝑe vli sic ꝑportōabiliꝛ ꝛ in ꝑticulari cū ipm viz re cipiat ab illo. sz in tꝑe hmōi meli⁹ digerit vtputa hye me ergo ꝛ i tꝑe ꝑticulari ceu nocte cū fit sibi ꝑportionabilis i fritate sz qñ plus digerit āplius expetit cib⁹ Rursus digō fit ꝑ somnū. Ipse nāq; oēs opatōnes nāles sortes efficit: ꝓio fa: ꝛ tꝑatam ꝑstat qetē cum caloris regimie sufficiēti. hec aūt nocte adsūt. adhuc illo tꝑe q̄ fortificat āpli⁹ digō: magisq; distribuit pl⁹ erpetit alimēti. h āt ē nocte cū fortificet: digestiua tū ꝑꝑ adunatōez calidi se ad iteꝛioꝛa trahēdo ab actibus ℵtute vacāte aiali: tū ēt ꝑꝑ tenebras q̄s caloꝛ dige/stiuus ꝛ spūs fugiunt iteꝛioꝛa petētes. Palin. Illo tꝑe plus ē comedēdū qñ maioꝛ ꝑcesserit ↄsūptio cuz cibus ad restauratōez ordinet depditi. hoc āt fit i die ꝑꝑ ↄtinētis caloꝛē ꝛ actus necessarios invita qb⁹ at tenuat corpus. Cena igit sup prādiū maioꝛāda. In ℑriuz. Qm̄ q exercitabant antiqtus solius carnis co mestōe erāt māe ↄtenti: ꝛ panis solius i cena: ꝑmo tertia. Carnis āt comestioꝛ maioꝛ ea q̄ panis cū am plius nutriat. amp. alimētū dat ꝑꝑ depditi recupati onē. sz hec maioꝛ futura ē i die ꝑꝑ nāe calidū vivifica tū ꝛ solare ac actus qbus caro dissoluit raritate coꝛ poris irrestauratus. amp. si nocte ꝑꝑ calidi vnitōem itrisecā maioꝛ ꝑcessit cōsūptio: ꝛ maioꝛ die futura ex petit restauratio q̄ ꝑficit prādio. Erit itaq; prādium sup cenā maioꝛādū. Propter primū ℵo sciēdum q; prandiū ē cōiter alimēti susceptio circa diei horam q̄rtā: cena ℵo secus vndecimā. aut sic in his come-dēdū marie. Variat tñ prādij tꝑs ꝛ marie cene ꝑꝑ longitudinē dieꝝ eoꝝ ꝛ brevitatē ꝑcipue. Pro/pter sm ℵo sciēduz q; in hoc q̄ſito multiplex modus inuenit dicendi: qō euenit ꝑpter diuersitatē cōplexi onū cōsuetudinē dispōem tpum ꝛ regionū ꝛ similiuz Quidā nāq; simplicit ꝓtulerūt q; prādio oz eē cena maioꝛ ꝑpter vigoratōez istri digestivi in nocte. Alij

Vo dixerunt q̄ phl'atici ꝛ ſi dñt meli⁹ prādere q̄ cenare eo q̄ calor eox debilis calore ſubleuaſ dici q nocte mole phl'atis ſuffocareſ fere cena maiori facta colerici Vo ꝛ erudi pp ꝛnū agē bñt e. gdā āt dicunt q̄ fm ꝛſuetudinē ē ꝓcedendū: qđ ñ multū q̄rit dubitatū. Nōnulli Vo teſtanſ ſanis meli⁹ cenādū cuz calor nocte ſortificetur i āpli⁹. Infirmis āt meli⁹ prādē dū niſi tūc occurrerit ꝓximus cū nocte aphoriſ. 2. pl⁹ ſoleāt appere picula pp abñtiā vite datoris ſolis vz ceu oñſū ē dria. ioz. Quidā quoq̄ diceſt q̄ tpe calido ꝛ regiōe ſili prādiū dz eē mai⁹ cena: ſro Vo e. ꝛrio quē galli tenorē obſuāt: ꝛ ipm fortaſſis ex eox mora i regiōe aliq̄ caſa: vt Syria eduterūt. In ea enī ꝛ talib⁹ nocte cauma icendit digōiſ ꝓturbatiuū. quorū qdez oiuz ꝛſi tenuiſ tñ Vitatē tangāt i ſequēti dicēdox appebit defect⁹. Propt tertiū ſiqdē ſcien dū q̄ alimēta dāda ſūt plus aut min⁹ ꝓut digeri pñt Nō enī ex his q̄ trāſglutiūſ: ſed ex digeſtis ſit cibi toti corpori exhibitio. ii. terapētice. Digō āt q̄druplicit pōt ꝛſiderari vel rōe vicis q̄ alimentū corpi applicaſ digerēdū: aut ſubiecti quo act⁹ exerceſ in ipm vel rōne diſpōis iter agēs ꝛ paſſū occurrētis: aut ꝓtinētis i quo ſubiectū digeri ēs hētur. Si qdē ꝑmo mō: aut ſemel alimētū exhibeſ i die vel ter i duob⁹ dieb⁹: aut i vno die bis ſeu ter: dria ꝑori. Si qdē ſemel tūc dōm meli⁹ eē i ſero exhiberi: dūmō nō oculos cū cerebro hēat paſſibiles. Cena. n. nō paꝛ egrotatiſ nocet oculis ꝛ cēbro: practice. i. e. q̄ hu. crudi ꝛ ſupfluitates nō remanēt i mēbris iconſumpti cū ſufficiēs hēatur exercitij tps. Silr nocte ſubſequēte ſōn⁹ digeſtiu⁹ aduenit q̄es ꝛ tps longius q̄ digōnē cuncta vigorāt: h tñ nō q̄rit q̄ſitum. Si āt bis comedatur cōius mane maioreſ comeſtio pp nūc dicta ꝛ dōa vt q̄riſ. Siqdē ter vr tunc magis eligēdū eē cenare q̄z meli⁹ pp tps longi⁹ ſonū ꝛ getē futurā: qđ ēt nō petiſ. Si āt ad ſb iectū ꝓſideratio referaſ ſcdo ſciēdū q̄ h aut ē ſub latitudine ſanitatis vel i morbū iā decidit: qđ ſiqdē deci dit aut cū hu. vitio vel ſine. Qđ ſi abſq̄: ſic magis ē cenādū. vñ. 7. de ige. loquēs i cura male ꝓplerioſis ficce ſtōi ait In veſpa exiſtimam⁹ cibuz fortiorē dari nō puis bonis potiētib⁹ his q̄ ſic dieraſ: Qđ ꝛ rōe ſuadeſ: qr bi ꝛ oio malā ꝓplerionē q̄z cūq̄z abſq̄z humoris vitio hñtes fiuc i toto aut i pte Vtutis ſt debilis: ꝛ corpoꝛ extenuatoꝛ. vñ pp Vtutē debilē paꝛ egēt alimēto vna vice: ꝓpter Vo ꝓſumptionē ſepe aphoriſmo illo ꝛ q̄bus ſemel aut bis ꝛc. h āt fiet die ſero Vo nō: vt nā nocte geſcat: ꝛ ne i prauos rediga tur vſus: ꝛ qr tps iteruenit longū ſōn⁹ ꝛ geſ: iōq̄z alimēto egēti cena plus amp. nā i talib⁹ ſoluz eſt ciboꝛ digōi itenta: non āt maturatōi ſupfluitatū: carēt enīz eis. Rurſus: tales cuz ſint ficci ꝛ eoꝛ q̄dā calī noctiſ iuuaſ diſpōe ꝛnia. Dabiſ itaq̄z eis plus alimēti i cena. qđ ſi cū hu. vitio patiātur dōz foꝛe ꝓueniēti⁹ prādiuz maiorare. vñ tertij ꝑma de epilepſie cura: Ille cui⁹ ꝓſuetudo nō tolerat vt ſemel refician diuidat cibuz ſuū q̄ eſt mior refectōe ſua in tres ptes: ꝛ ſumat duas ittias ꝛ i prādio: ꝛ tertiā ei⁹ cena: poſt exercitiū ſubtile: Qđ ꝛ rōe ꝑſuadetur q̄m illo tpe quo nā debilis iuuatur i digōe caloꝛe ſolari vinifico ꝛ reſoluūt āpli⁹ ſupfluitates ſumend⁹ ē cib⁹: h āt eſt die. Sunt enī ꝛ hi files illis q̄ hyeme ſra lauāt aq̄ ifrigidātur ꝛ ledunt cū eox ſint corpa tenuia ꝛ caloꝛ debilis: ſz iuuātur eſtatis caloꝛe: vt ſunt mulieres ꝛ phl'atici: ceu tactū apboriſ. 3. amp. tū tpis magis viget ſupfluita tū reſolutio: ꝛ exercitiū iteruenit cū meſura. Iidem caloꝛ vitalis adeſt ſolaris ꝛ lucis digeſtiu⁹ cū ſit vite ꝓncipiū: ſic enī fruct⁹ calo digerit duplici. ꝓpo ꝛ ſolari. Theoſraſt⁹ ō plātis ꝛ farmacoꝛ. 4. Silr i aialiū digōnē duplex h⁹i opabitur calidū. Nocte demū oz tales q̄eſcē a multa ciboꝛ ſuſceptōe: tuz qr nā fortis ꝛ digeſtiua ſufficiēs ē i ſōno: tū ēt i nocte nā magis ē circa ſupfluoꝛ digōnē i talib⁹ itenta cū eaꝛ expulſione. Adhuc cū ſupfluitates retinētur ꝓhibita reſpiratōe aduenięte ꝛ mouēt ad ex ñ ē nā multa ciboꝛ ipe diēdo exhibitōe. h āt nocte ſit: ſomniq̄z tpe. Quāq̄z enī calor: pleriſq̄z fortificeſ i nocte ſpūuz ꝛctōe ꝛ ſōni reductōe: ñ tñ i h⁹i pōt duo vt alimē tū ꝛ ſupfluitatē digerē: itaq̄z i his ꝓuenienti⁹ ē cenā breuiar. Si Vo h⁹i corpoꝛa ſb latitudie fuerit ſanitatis. aut ſt ſufficiēter ſana robuſta ſupfluitatib⁹ ſenſibilib⁹ carētia cum oēs expellāt ſua vita: ꝛ athlete: hos qdē expetit cenā maiorare. vñ. 7 de ige. athlete nō rōe ſola ſz expienti a lōgi tpis ꝓbāte iueneſt rōabile foꝛe q̄cunq̄z cibox ſūt fortioꝛa i veſpa ſumē: qđ oñditur tuz qr eoꝛ digō nocte ſolū ē digōi ciboꝛ itenta: ꝛ ñ ſuperfluoꝛ maturationū cū illis careāt fere: tū qr ſolū robur coꝛporis itendunt: qđ ꝛ nocte acq̄runt magis cū āplioꝛ ſit ſāguificatio ꝛ diſtributio ꝛ ſpūuz bis gnātio. Rurſus: Mi i ocio poſiti die q̄nq̄z vehemētiſſimo mouentur exercitio ꝓpt qđ laudatur cene i bis igroſſatio. Si āt corpoꝛa fuerit ab iſto tpamento roboꝛe diſtantia ceu ſt plima vſq̄z i egritudinē nūc deueniētia. Et alia ſiqdē aut exercitātur exercitio fere ꝓtinuo vehemēti aut ñ. Siqdez prio mō vt ſt victuz manib⁹ q̄rētes meli⁹ ſit eis prandiuz ſuper cena maiorar vñ dcm ē q̄ q̄ antiquo tpe exercitabātur ꝓtēti erāt ſoli⁹ paniſ i cena. Qđ firmatur q̄m alimtuz ñ ſolū expetitur ꝓpt nutrire: ſz ꝛ ꝓpt hūectare ac irroraſ mēbraue areſiāt ex forti motu vt reſiſtatur reſoloni ex caloꝛis icendio ꝓuenienti. vñ. 2. de aīa: Alimtuz i pricipio eſt ꝛniuz coꝛpoꝛi: deiñ i fine fit ſile: ita q̄ cib⁹ hz remitt ē calidi tatē coꝛpoꝛis nri ꝛ ꝓhibē exiccatōz ei⁹: ꝓpt qđ oz pl⁹ cibi exhibē i prādio: neq̄z ꝓpt exercitiū ceſſāt ab eoꝛ digōe cuz ita ſint ꝓſueti. vſus eni res ē ꝓter nāz prio ttis. Et ſt ꝛ caloꝛ vehemens ꝓpt exercitiuz potens ſu peresſe laboꝛi ꝛ digōi: ꝓpt qđ videmus eos ter i die comedē: ꝛ cuz appetitu digerē. Si āt ñ forti laboꝛioſo ꝛ ꝓtinue vt p̄ dēi vtantur exercitio duplr euenit id ad pñs: q̄m aut plimū vtuntur exercitio ꝓpter occupationes neceſſarias i vita ꝛ etiā q̄ ſalutis ſic ciuiles viri q̄ples circa bona foꝛtune negociātes ꝛ ſalutez: vel iterduz exercitio forti ꝛ laboꝛioſo mouētur vt diuti⁹ eg̃tātes vel itinerātes: aut aliō qddā forti⁹a ꝓſueto agentes exercitio. Et hiſ ſit vtiliuſ cenā ſuper prādiuz āplius agē: q̄re baliab. ꝑcipit eos ñ prandē: q̄m oz debentez exercitari coꝛpus munduz vt dicunt oſe aliogn coꝛruptōez digōis icurret ꝛ moꝛbos ide ꝓtigētes. qđ perſuadeſ qr ſi comedēnt cū ñ ſint ꝓſueti tales adeo forti ꝛ laboꝛioſo exercitio vt poꝛes ipſox coꝛrūpēt iā digō maloꝛ cbioꝛ gnātiua āp. ꝓpt motū ſuperfluuz caloꝛ diſſeiatōe debilitatus eſt hoꝛ. Cuius qdez vnitio potiſſima ē foꝛtitudis ꝛ digēis cā: qr obiecto idigent foꝛtioꝛi. Id āt euenit nocte. Rurſus: Quia prius nō laboꝛioſo vtebantur exercit o coꝛpuſ ſic humiditatibus eſt plenuz q̄bus poteſt reſiſti reſolationi puta et exicationi permotuz ocurrentez i die

vt in eo quo fruantur cibo. Appetigitur in his pre
missaz iductio. Luz ãt vtũtur exercitijs suis t alijs
occupatõib9 in vita pcipiẽdũ ẽ ipsis meli9 prãdẽ q3
cenare. Dõ fulcit ex re. sa. 5. ex antbiotico medico:
t Thelepho grãmatico q virerũt lõgeuis tpib9 eox
prãdia sup cenas augẽtes: qõ declarat t vtcũqz ia5
ex corpib9 nõ egrotãtib9 appuit. Cũ. n. b̃ sint õbilis
digõnis iuuãt p calorẽ solis t lucẽ valde vinificos.
Cõfortãt. n. spũs ide, ppter suũ file. Ipse nãqz aut ẽ
lux aut effigiẽ lucis hz. A. Juuãt ẽt qz supfluitates
tũc meli9 expellũt poris aptis die q3 nocte. amp. no
cte ñoz eos multo cibo sz pauco repleri cũ nã tũc itẽ
ta fit magis circa digõem hũox crudox quos sõnus
hz marie digerẽ: ac ad benignuz reducẽ. lz. n. nocte
digestiua fortificet Vt9: nõ tñ i his adeo fortificat q
valeat cibũ t supfluitates digerere. Nocte filr sup/
flua poris clausis nõ resoluũt: t motu i somnũ t ae
re noctis oppugnãti eox cũoni. Itidẽ virt9 ẽ fortis
i nocte: t marie nãliũ digestiua pp calidi Octõez eius
q3 vnitõez. Virt9 ãt fortis cibũ nõ expetit pcipue cũ
supfluox fuerit digõi iuẽta satagẽs ad benignũ ea re
ducẽ vel, ppellẽ. Rursus. Meli9 prãdẽtes ampliuſ
pñt vti exercitio qõ i sanitatis custodia potissimũ ex
tat: calorẽ nãqz vigorat inatũ: t oẽs Vtutes fortes
efficit cũ supfluox expulsione: qõ oñdit cũ oporteat
eũ q exercitat vt cib9 extern9 iã digest9 sit i stõ cpate t
venis: pmi tertia. vñ collz. 6. oz oẽs digões celebra
tas eẽ cuz sit exercitiũ. Sic ãt euenit qñ cena prãdio
minor extat cũ cib9 dria prioi vltra. iz. boras pma/
neat i vẽtre. Tũc ãt mane scõ eũ oportebit a somno
surgere: ac moueri digõe nõdũ epatis, mediata q q/
dẽ p somnũ iuuat t getẽ ficut q vẽtris t p motũ ẽ ex
teriorib9 ad iteriora fm̃: ita vt aduenientẽ mane digõ
somno pfecto pturbabit cũ tunc tps aduenias exerci
tij. Cũ ãt meli9 prãdetur Vtus digestiua nutrimẽtũ
oblatũ digeret in die adeo q pficitur vẽtris digõ no
cte supeniẽte: ac epatis filr incipit t finit digõ vsq3
ad mane: vt aduenientẽ die sit mot9 ae ptib9 interiori
bus ad exteriora. Nã digõ mẽbrox talẽ vr̃ eõ alijs
motũ imitari. Sic itaqz poterit añ prandiũ pori meli
us exercitari tpe quo digõ tertia pficit: qõ nõ potat
ita suscepto cibo ampliori in cena cũ digõ tertia ne-
dũ fa fuisset cõpleta. Ita igit appet qũo rõe subiecti
quo celebrat digõ diuersificet quãtitas exhibitõnis
cibi i prãdio vel cena. Si Vo Ofideret dispõ Oñs agẽ
tis t patiẽtis q familiaritas ẽ quedã t cõsuetudo nã
exũs altera fm Hip. in libro õ aere t aq̃. t Aris. i õ
memoria t reminiscẽtia: t dr̃ altera nã. i. alterãs na
turã vel q̃dã nã. Et cũ vsus fit res ex̃ nãm expediet
alimẽtũ plus aut minus in prãdio vel cena; vex cõ
suetudinẽ exhibere: qz Osuetudo ẽ res maria in Oser
uãda salute t egritudine curanda. 2. re. a. Õ oñdi
tur eo q eius mutatio t marie subita vehemẽter ẽ le
tua. vñ Damas. Mutare Osuetudinẽ nocinuz est t
molestũ t pcipue senib9 t iõ. 4. Almã. Prave Osue
tudines abolende sunt sz nõ mox eo q nã nõ sustinet
mutatões repẽtinas i tegni. Si qdẽ rõe Otinẽtis ob
seruandũ: qm̃ aut erit tparũ calidũ vel frm̃: aut com
mixte vel celerit mutabile. Si Vo ad tpatum oz in
añdictis subiectis ppter añdcã pdicta prandiuz sup
cenã magnificare: q si calidũ adhuc qz nocte supue/
niẽte estuosa digestiua nõ valz alimẽtũ t supfluitates
cũ b̃ min9 digerẽ. Et iõ egyptij t syrij calidas ibitã/
tes regiones meli9 prandẽt q3 cenent. Si ãt frm̃ filr
cũ i plurib9 luce diurna Oporteat digõ t resoluant su
pfluitates i eis abũdãtes q3 marie. Propt frig9. n.
circũdãs nã nocte iuenta ẽ circa tãtas supfluitates di
gerẽdas: vñ nõ expetit multũ alimẽtũ administrare in
cena quẽ qdẽ tenorẽ obseruãt vltramõtani frigidas in
habitãtes regiones t pcipue gallici pl9 alijs rõe vtẽ
tes. Sic itaqz appeat diuersitas assumptõis quãtita
tis alimẽti ex plurib9 interõib9 suscepta: t q9 vl'ius tã
dẽ cũ plures egritudinũ sint mãles q3 pluria ẽt corpa
sũt lapsa: maiorãdũ fore prãdiũ supra cenã. Pro
pter q̃rtũ qdẽ ad primũ dõm q9 Hip. logt i corpib9
nũc egris: hic ãt frmo ẽ õ, sanox regimine. Aut corpa
õ gb9 logt sũt i materiei expurgatõe ipsa digesta. cõ
cessuz. n. ẽ ifirmis nõ supfluosis meli9 cenare. Neqz
supplẽdũ vt qdã q9 mane vtẽdũ fit mellicrate aquo
so: sz audiẽdũ poti9 q9 post mellicratũ vel oximel per
duas horas dãdus ẽ ordei succ9 vt appebit: dria. i7i
Et iõ Cõmẽ. Meli9 qdẽ nũc ita dici mellicratũ qdẽ
primũ: postea Vo succũ ptisane offerri. Cũ ãt dixerit
i vespã pducere postea pticulariorẽ doctrinã facit ñ
vtiorẽ. Ad aliud dõm q9 vt ga. erat supfluitatib9 mũ
dus vel q9 miorabat prãdiuz laboris ciuilis occasiõe
pp ifirmox visitatões crebras. Ad aliud dõz q9 non
oẽs digerũt hyeme meli9: sz calidi carnosi: vt oñsuz
aphoris. i. Vel meli9 digeret nisi supfluitates in cor
poris9 adessent: t frm̃ h̃ Ocessuz ẽ plus exhiberi de ci
bo. Neqz ẽt ẽ filtitudo multimoda somni ad hyemẽ
t vigilias ad estatẽ. Ad aliud dõm q9 i plurib9 meli
us digerit i somno q3 i vigilia si digerenda sint pia.
Sz dcm̃ q9 somnus nocte hz i plurimis supfluitates
ãp li9 digerere: t nõ fic alimẽtũ. Ad alia duo filr vt
appuit i nõ paucis corpib9 supfluitatibus redũdanti
bus. Ad ea ẽt q alteri9 ptis qd̃ dõz quãtũqz vicãt vi
suz. Vñ ad pmuz dõz q9. A. logt õ corpib9 vehemẽt
t. q. Otinuo se gymnasio exercitãtib9. Ad aliõ dõm
q9 quosdã vt calidos carnosos magis iuuat caliditas
somni ad digõem q3 solis t lune. Ad aliõ dõz q9 h̃ ẽ
vex i pax cenãtib9: i plus ãt nõ fic. Dria. iii.

Vod sup fructus sit bibendũ oñdit. In di
tis. n. pticularib9 pfica ieiuno stõ vel vacuo
sunt edẽda: t postea vinũ vet9 odorifex bibẽ
dũ. ipsa Vo extãt corruptibilia õ facili qõ denotat eo
ruz. q. fetor cũ icidũt ferro. Silr nãqz i his existit et
aliis. Adhuc fama nõ oio depdit quã ppli multi fa-
mãt: ethi. 7. Impetus. n. Osequũt ãpli9 celestes. fa
mosus ãt frmo: cũ aliqõ vinũ ẽ potẽti9 t aromaticuz
id bonũ, p peponib9 existẽ. Rursus. Illõ sup fruct9
exhibẽdũ qõ eox corrigit malitiã ipsoxqz, ppellit no-
cumẽta cũ fere vlr sint mali sanguin ẽ hymore reple
tes aquoso. Vmõi ãt ẽ vinũ cũ sit caliduz putrefacti
onis rectificatiuũ vniuersas mouẽs excreatões. ii. õ
ige. Educitqz ipsos ad ex̃ pp colerã quã mouet: t iõ
prio tertia eius vsus Ocedit iuuẽtibus. Estqz ceu ty
riaca maior calida ifridãs corpa: fra calefaciẽs ficca
humectãs: t humida exiccãs i dietis pticularibus.
Itidẽ fructus assumpti calidi extãt aut frí. Si gdeq
frí potus ceu vinũ illis Opetit cuz sit caliduz eox fri-
tatis p opposituz correctiuuz. Si Vo calidi fridoruz
aliqs potuuz vz aq̃ t simili fi ficci fuerit aut humidi
Itaqz super fructus t vlr cibuz humoris praui Ope
tit potus t pcipue vinuz. In opposituz prio ttis.
Super cibuz mali cbimi bibẽ vinuz dũ comedit aut

ante: aut postq̃ digerit ē malum: qm̃ facit prauum chimū i extrema corpis penetrare. ⁊ subdit alias ti fiat sup fructū: ⁊ pcipue melones. ¶Dali: fm arabes sup cibū vlr nō ē bibēdū ⁊ ꝑpe vinū nisi postq̃ diu q̄ vēter isederit: dria. ils. ne fiat distātia iter vētrē ⁊ cibos vt eos tāgē nō valeat: vel alūtuz deportet ꝺigestū i ptes. Fructꝰ āt sunt qō cibus sup quē adhuc minꝰ eor timēdo malitiā erat bibēdū. Et ti: cuz sint alimēta medicialia magis ñ ē ipis qd adiungendū q̃tū possibile ⅋ tutē bñs delatōis seu alitōis Et iō de alimētis docet scdo exhiberi p tps ñ puū aī assūptionē simplr alimēti: itaq̃ sup fructus ñ ē qcq̃ portādū. ¶Propt pmū ⅋o sciēdū q fructus sī vegetabilū semina ex ipor supfluis ꝓducta: q̄ multiplicit diuersificātur q̃titate ipsor discreta ⁊ ꝓtinua: ⁊ assumēris q̃titate sba origie ope ⁊ ipe. Qualitate qdē differūt puta nā sapore odore ⁊ colore. Nā qdē qm̃ qdā sī calidi ⁊ sicci: alij calidi ⁊ humidi: nōnulli frigidi ⁊ humidi: aliq ⅋o frigidi ⁊ sicci: ⁊ qdā vt possibile tpati. Sapore ⅋o oi vt dulcedie amaritudie ⁊ reliq̄s: ⁊ odore silr suo mō fm q possibile sit denotare. Colide ⁊ colore plurimū tñ attīnēt viriditati q̄ āplius expoliat maturitatis tpe ⁊ ad albedinē aut nigredinē pmutat. Substātia qdē qm̃ qdā sī molles aquosi alig terrestres duri: nonulli viscoh: alij frāgibiles: qdā graues: ⁊ aliq leues: ⁊ q̄ bmōi. Q̄ agie āt: q̄ sī aliq vegetabilū ceu q olex aquositate pticipātes āpliori: alij āt box qdē miori. Q̄ pe ⅋o q̄ qdā sūt ꝓportionabiles alimēto: vt sic⁹ vue ⁊ maturiores dactili: remoti marie sicut corna ⁊ nespilla. qdaz ⅋o medij vt nuces poma ⁊ talia. Nōnulli vētrē solūt ⁊ vrinā ꝓuocant: vt pruna vuaꝝ maturiores pepones ⁊ cucurbite. Alij ꝓstipāt ceu pira sorbe nespilla ⁊ myrtus qdā ⅋o medij. Diuersificant ēt fm tpa qm̃ fere ī oibus maturāt tpib⁹: estate tñ ⁊ autūno marie. Super fructꝰ ⅋o audio bibit dū assumīt: aut imediate ipis fere comestis. qd āt fit potꝰ dria oñsuz. uis. Si uis q̄ qdē farmacoꝝ pmo duplici accidit de cā vel ex būiditatis mioratōe ceu ꝓtingēs a stō ⁊ vlr a ptibus nālib⁹: aut ex caliditatis oñio vehemēti vt quo a spūalibus. Corpa ēt fructꝰ assumētia variat i naturis ⁊ ī cōpositōe vt ⁊ fructꝰ. sūt eni q̄dā cala reliq̄ frā ⁊ sicca ⁊c. ⁊ alia stiptica: nōnulla solubilia ⁊ alia media: ⁊ b⁹i drijs diuersificata q̃ multū. ¶Propt fm ⅋o sciēdū q aliq simplr ꝓtulerit nullo mō sup fructꝰ fore bibēdū: neq̄z ⁊ vlr sup cibū nedū sup fructꝰ: dria ꝓtacta. Alij ⅋o ex argutis ꝓceperunt sup ipsos fore bibendū tāq̃ potu eor corrigeret malitia. Quid āt de bis sentiēdū ex dicēdis ꝓñr appebit. ¶Propter tertiū ⅋o sciēdū q sitis aut ē valida clamosa ⁊ maxie certa vel ñ talis. Si qdē por exhibēdus ē q̄litercūq̄z potus. vñ. uis. Q̄z p dubio vt nimiū sitientibus potus exhibeat: q̄re. 7. curatiue: Quis ñ vltra ferēs siti simul vt dicebat eligēs mori magis q̃ vinē ꝓtristatus. ⁊ silr de marasmo. vñ. 4. almā. ⁊ pmo practice: Si necessitas vrgeat sup cibuz bibat ex aq̄ paꝝ: nō āt ad satictatē sitis sedāde gra qō sulcit: qr qō in vehemētē passionē ⁊ anxietatē aiaī iducit amouēdū ē ab eo. Talis qdē ē sitis siue ab inatōe accidat seu ab īflātōe cū būidū dissolnat nāe caloris pabulū ⁊ sulcimētū inati. ea nāq̄z ꝓsumptōe cāt humiditatis vtilioris ceu fames grossioris: qō inuit de fine titulo ita. Dij tibi dēt nudosq̄z lares iopēq̄z senectā. Et lōgas byemes: ppetuāq̄z siti: ceu ⁊ detātalo enigmatizaue rūt poete Est er b itaq̄z sup fructꝰ bibendū. Si ⅋o sitis nō fuerit bꝰi tūc attēdēdū qm̃ potus aut expetit gra medicie vel alitōis. Sigdē pmū aduertēdū an fructus supti sint frī corruptibiles de facili ⁊ vēter ī milit: qm̃ tūc vinū exhibendū vetus odorifex potēs qō ē calm ⁊ siccū: dria. 70. Et hec itētio bita i dictis vñ. 2. re. a. ⁊ pmo tertia: Bibāt paꝝ vini nec aq̄ mixti cū q pter ꝓfluctudine fuerit prāsi: nā vinū tale ⁊ tāta mēsura sumptū alāt ⁊ digerit prādiū pceptū absq̄z deductōe ipsiꝰ añ id i venas: qō ⁊ vinuz opat sup fructꝰ marie. Si ⅋o fuerit vētris calidi marie: sic vt eor remittat caliditas potꝰ ceu aq̄ exhibeat in q̃titate modica ⁊ ꝑpe cū fitierit timēdo ne ipz i colere pmutētur putrefactōez quo duo fulciūt ad hec pducta. Si āt potꝰ alitōis gra puta deportatōis ituetur: aut cū b nutritōis vt alij potuū ꝑpe vinū cū ceteris sui caliditate ſbe subtilitate ⁊ ac nāe mutabilitate subeat i ptes sup cibū mali chimi: ⁊ fructꝰ marie q̄z multos ⁊ aquosos celeriꝰ corruptibiles ñ ē potus sumēdus: ⁊ pcipue cū fuerit q̃titatis maioris: satagit eni prava būida i extremū corpis penetrare: qō voluit. a. cū adductis i h āc ꝓē imo vlr pcipit vinū nō ēē post cibū bibēdū cū sit ex reb⁹ ipediētib⁹ magis digerit eni velociꝰ ptrāsiēs. ex bis q̄dē itelligēs poterit diuersitates fructuū corpor ⁊ potuū i sba q̄litate ⁊ bꝰi ꝑdictis i adinuicē ꝓiūgē: ⁊ i eis iudicare potū sup fructus fore donādū: aut mime. Mosce tñ q fi ꝓtingat sup plures fructuū bibē alitōis gra minꝰ est illaudabile vt aq̄ potet q̃z vinū cū ea malaret āplius q̃z vino: ⁊ ad iferiora iducāt cū nāe marieq̄z vino cōsuetis sit minꝰ amica. Vinū āt magis fructꝰ saluatil celos ⁊ ad itima corpis ꝓpellit. vñ vulgatū exptū minus nociuū aquā sup fructꝰ ⁊ ficus q̃z bibē vinū qō oñdit ex trifeca ifusio ipsaꝝ i aq̄ ⁊ vino. Quidā enim dolores passi sī itēfiores sup fructꝰ ex potu vini aliq ⅋o mortui idē sup ficus bibētes. vñ ñ solū sup bos ipsū bibēdū mime precipit: ītia ꝓmo: vex vniuersalit sup cibū cū sit ex reb⁹ ipediētib⁹ magis. Digerit eni velocit ⁊ penetrat cogēs cibū adhuc idigestū ptrāsire: q̄re opilatōes fac hēditat q̄ oiuz egritudinū ⁊ maxie cronicaꝝ sūt mr: putrefactōes ⁊ demuz febres ⁊ apāta cāntet. Sz circa predca dubitat qr quotidie cōspicim⁹ bibētes vinū forte ac multū sup fructꝰ aquosos ⁊ ꝓuerbialit sup melōes precipue. Dōz q lz nō patiāt hic i pñti vigore alīatiue: ledētur demū i posteꝝ ⁊ aggregatoe supfluoꝝ paulatia vn alimtoꝝ. i. Mō oz negligē pura facē oia ad esū semia. Cognoscētes q q̃uis p singulos dies nocumētū ñ ꝓcipiatur eoꝝ ꝓp paritatē: tñ qō aggregatur ex ipsis tpib⁹ multo māifestū sit aliqñ: q̄re eorūdē. 2. Ab oib⁹ abstinē ꝓsulto cacbochimie edulijs ⁊ si facile sint aligb⁹ digestibilia latet. n. tpe multo prauꝰ i venis chimꝰ ex bis aggregatꝰ q occasiōe modica deuenit ad putrefactōz: febrē opans mali moris vel dōz q vsus sūt res exr rōez: ꝑmo tertia. vñ ibidē lz potꝰ negēt oīs simpliciter sup cibū: sōditur tñ q sup ipsū bibē duas bāelas aut tres ñ nocz ei q ꝓsuevit ꝓsuetudo nāq̄z ē res potissima i sanitatis custodia. 2. re. a. appens. ¶Propter q̃tū vero ad primū qd dōm iā apparuit. Ad aliud dōm q fmo illorum sanatus fm qd verificatur vt uisum fuit ceu cum gra medicie aut uehemētis sitis potatur super fructus. Ad aliud dicendum cum inductoꝝ ipsius plurimorū concessione cum gratia correctionis potꝰ sumatur et i modica q̃titate neq̄z

cum ad extrinseca fructus ꝓducit vinū oino coleram eū ando: vt eā magis per vrinā educat q̄ꝫ per vētrē fic ār oz i vēas ꝓgredi: et ad itrinseca ipsos perducē. Jn pauciorib⁹ eni colera reperiť i stōacho. Ad alīd dōm ēt q̄ potus illud operať gr̄a medicie: nō ār aliti onis quo gr̄a iā rōnabiliť vnū ē cōcessū: alterū vero negatū. Ad ea ēt q̄ alīus partis qd dōm apparuit. nā ꝑmū est notū per. a. itroductū cū negꝫ potū super fructus alitōis gr̄a. Et ita reliq̄ ꝓcedūt et marie fm arabum positōem. Differentia. 123.

Quod super ōrtrā latus dormiēdū sit melius oñdiť qm̄ super illud latus ē aptius dormiē duꝫ super qd̄ magis aduēit sōnus. hoc ār est super dextrū ꝓbl. 6. Rursus cū dormitur super dex trū venter i q o digerēda ꝓtinēť supponiť epar cali do ꝛ būīdo digestiuo: velut lebes igni. Qd̄ ār ei sup poniť digerēs meli⁹ decoqt q̄ꝫ id qd̄ supponiť cū ca/ lidū supiora petat ꝓtinue. Adhuc meli⁹ ē dormire su per illd̄ latus a quo epar ꝛ mēbra chilū ꝛ chimū me- lius pūt ꝛ ꝓueniēti⁹ attrahere. Hoc Xo ē cū sup dex trā dormiť ꝓpter vicinitatē epatis ad mesaraicas ꝛ mēbroꝝ ad epar. Amp. tenebre ꝓferūt ad meli⁹ dor miēdū ꝓpter lumē nāqꝫ spūs mouēť ꝓgrediētes in eā ex filitudine quā hūt ad illud. vñ lumē ꝛ loci illu/ minatio poniť cā habare: tertio prīa. Sꝫ qñ dormiť sup dextrā fit ꝓuersio ad tenebras: ꝓb. 6. Hali. Jn staurať figuratio q̄ ē ꝓpter fulciri sup finistra in vigi lia. itaqꝫ sup dextrū dormiēdū ē latus. Jn oppoſi tū tredecima tertia. Somn⁹ sup finistrū ē plurimi iu uamēti i ꝓfortādo digōem ꝓpter ꝓhensionē epatis sup stomachū. Adhuc sic cōmodi⁹ dormiēduꝫ ē sup vilius latus vt supflua decurrāt ad ipm sicut ēt capi te ob hoc ꝓcipiť dormire elevato. lat⁹ aūt vili⁹ ē finis- strū: dria. 47. Rursus: sup illud latus meli⁹ dormi endū sup qd̄ delectabili⁹ accubim⁹. hmōi Xo est fi- nistrū: ꝓb. 6. sup ipm nāqꝫ ē fulciri. Eti. tritati resi stiť splenis: ita ꝛ mlie cū lat⁹ calidi⁹ ad modū coopto riū supponať et: ꝓꝓ quē sup latus dormiēdū erit fini strū melius. Qd̄ aūt idrūrer super vtroqꝫ fit dormi endū vī elici ex ꝓnosticoꝝ. i. fm mei translatōez ita Jacentē Xo oz suscipi egrotantē a medico i latē dex tro vel finistro. hmōi ār idriam vel disiunctōis oñ/ dit nota. Propter primū qdē sciendū q̄ latus hic q̄situ ē corpis superficies super quā hō declinat cū ab erectione aut sessione desistit vel medio. Est ār qua druplex: dextrū finistrū in anteri⁹ ꝛ posteri⁹. Quid ār sit dextrū ꝛ finistꝝ oñdetur. dria. 185. Anteri⁹ aūt ē in quo magis sunt sensus: posteri⁹ vero mot⁹. Su per anteri⁹ ār iacere sup vētres ē ꝓsterni. Posteri⁹ Xo supine super dorsuꝫ. Quid ār ꝓ dormiēduꝫ ipor tet: dria visuꝫ. ios. Propter fm Xo sciendū ali/ quos magis laudasse sup latus dextꝝ simplr ē dor- miendū ꝓtulisse. Alios Xo sup finistꝝ quoꝝ sūt ꝓta cta motiua. Sed eoꝝ defect⁹ appebit ꝓūr nō. n. fim plr ē hoc vex enūciare: sed cū determinatōe āpliori

Propter tertiū Xo sciēdū q̄ corpib⁹ exūtib⁹ suffi cienter iculpate sanis prius icipiendū ē dormire sup latus dextꝝ deide dormiēdū ē sup finistꝝ diu vt digō ꝓficiatur stomachi: ꝛ tādē sup dextꝝ itex reuertēdū vnde Aris. Aler. dormi tpate prio sup dextꝝ latus vna hora: deinde sup finistrū: ꝛ illic ꝓfice dormitio- nē: prio Xo tertia vbi magis hic fmo compleť. Oꝫ vt post comestionem ꝑmo sup dextꝝ latus dormiat pauco tpe: deinde sup finistꝝ reuoluať: postea reuol- uat se super dextꝝ. Super dextrū qdē prio dormien dū vt alimentū fundū petat vētris in quo ꝓpter car nositatē ꝛ ꝓpingratem ad epar: ꝛ ꝫirbū ꝓfectior effi- ciť digō. Cū. n. iaceť sup latus dextꝝ. vēter cui⁹ fū- dus declinat nā magis versus finistꝝ deorsū directi⁹ tūc situať tenēdo ꝛ epar bꝫ velut ꝓ culcitra sup qd̄ is expandiť: ꝛ sic alimentū magis petit q̄ ifima. Et iō ꝑ cipio farmacantib⁹ sup dextꝝ iacere: vt sumi a far/ macis resoluti meli⁹ pūt per ꝓtes transire: posteave ro cū soluiť sup finistrū. Cū ār descenderit cib⁹ tpe ñ lōgo tunc reuertať ad finistꝝ: qm̄ fundus vētris ita lateraľr quodā mō tēdit in surſuꝫ. Debit ēt epar sup positū calefaciēs ipm sui calore ☉ctiuo. quodā pon/ dere cōpressiuo vt ide figať vehemētius i illū. Am/ plectiť ēt ꝛ ꝓtinet vētrē ciquaqꝫ velut gs manu ali- qd digitis cōprehēdit āpliatis: ꝛ demū parūp super eo ꝓstrictis vt ea ifinuat icisio. Et iō dcm̄ tredecima tertia. Somnū sup finistꝝ latus eē plurimi iuuamēti ꝓpter cōprehensionē epatis ad stomachū. Ex huius ēt applicatōe ꝛ vnitōe ipellit epar magis versus me saraicas ꝛ itestina: vt qꝛ eis cūctis ꝓbꝛeuiorā pūt in epar chilū demādare: ipm attrahere: post ꝫ vero di/ gōne i vētre iā ꝓfecta reuertať sup dextruꝫ vt fund⁹ stomachi declinās in dextruꝫ apiať: ceu dcm̄ ē antea ꝓpterea vt. q. supfluū pōd⁹ vētris qd̄ i eo ꝓtinebať descēdat. vñ tredecia tertio. Somn⁹ sup dextꝝ ē cā velocitatis descēsiōis cibi: qꝛ ꝓpatio stomachi: ꝛ ei⁹ situatio facit illud necessariū cū directe fund⁹ ei⁹ pe/ tat qd̄ deorsuꝫ. Alig tñ hūt ex ꝓsuetudine vt sup al/ tex solū dormiat lat⁹. aut ꝓpter sōni ꝓfunditatē vel breuitatē noctis ex alimētis repleti vaporosis: vt nō excitēť neqꝫ ꝫ latē illo moueāť pri⁹ qd̄ op⁹ sit eos cu- gilare. Qui figdē paulatine ad id qd̄ dcm̄ ē sūt redu cēdi si ār nō vertať i sōno meli⁹ sit vt appꝫ q̄ postq̄ cib⁹ descēderit i fundū vētris erectōe vel q̄ modica deābulatōe sup finistꝝ se ꝫponē. Dixi ār i sanis cū ꝫ terminatōe eo q̄ si qs vētrē habuerit fluxū oz eū sup finistꝝ ꝓpter ꝓtractū iacē. si ār ꝓstipatū ꝓpter cāz op positā sup dextꝝ ē accubāduꝫ. Silr hūs epar calidū oz couere ne sup illd̄ dor miat: vētreꝫ vero hūs frm sup finistꝝ latus accūbat. Sūt ꝛ alij duo ꝓtacti mōi dormiēdi vt anteri⁹ super vētrē: q qdē laudať i hūti b⁹ frōs vētres valde. vtrāqꝫ. n. digōem mire cōfor tat ꝛ prepat ad superfluoꝝ expulsionē per vias suas vñ tertia prio. Super vētrē iacē auxiliū satis fert ma gnū i digerēdo: qꝛ calore cōprehēdit ꝛ retinet nāleꝫ q̄re augmētať. Est ꝛ ali⁹ retro vt supine iacē q oium ē pessim⁹ digōnis partes distare faciēs ꝛ superfluita tes ꝓhibēs excerni: sꝫ i cerebꝝ nucā ꝛ neruos ipellēs Mō. n. loc⁹ hꝫ posterior per quā superflua excernāť q̄re morbi ꝓsurgūt q̄ꝫplures ibidē. vñ resupine iacē malū ē ad ꝑuas preparās egritudies ficut apoplīam phreneiꝫ. i. litargiā: ꝛ icubū: qm̄ superfluitates ad posteriora declinare facit: ibiqꝫ retineri. Mō. n. viā hre pōt ad palatū ꝛ narē: iuuat ēt ad bonā digōꝫ cō flexe iacē ꝛ nō extēse. Adēbra nāqꝫ digōis magis in uicē appropinq̄nt. loc⁹ ēt relinqtur vacu⁹ vētositati b⁹ vt qescāt imote ꝓbl. 6. Adhuc aliqñ petit⁹ ē accu bitus sup latus dextꝝ vel finistꝝ ꝓpt cōsuatōez sani tatis: ceu nūc: iterdū uero ꝓnosticatōis gr̄a. cū. n. qs iacet sup dorsuꝫ nisi cōsuetudine uel fatigatione fiat denotat aialez uirtutez ita ꝓstratā cū eius istrīs ut se

nequeat sup musculos latex sustentare: ꝓpter quod in dorsū ꝓcidēs velut cadauer. Cōmen. ibidē: significatio ē ꝓaua sup ventrē sīr accubit⁹ ꝓter ꝟsuetudinē vitupaꝫ vñ ꝓnostico⁊. i. Sup ventrē iacē cui sano dormire insuetū ita malā: qz defipientiā denotat aut eo⁊ q circa vētr ē dolorē vt denotāt iliaci et colici. sic igr̄ tacta fit ℣itas cū ei⁹ breuioꝛib⁹ fulcimētis.

Propt qdē qrtuz ad ꝑmuz dōz q iacere super dextrū ꝑ accidens plus aduenit sōn⁹ vt ꝓpt motū laboriosū q fuit i vigilia et ꝑcipue i laborātibus. Aut dōz q lz sup ipsū sōnus magis occurrat ñ tñ ē sup id doꝛmiēdū cū ñ fic vt oñsuz celebreꝫ digō et supfluitatuz aduenīat excretio. Ad aliud dōm q cū epar supponi tur vētri magis calefacit q̄z qñ supponit ficut calbis iflātus supimissus magis ledet q̄z subimissus: iuuaꝫ eni pondē ipzimēte ac cōpssione. Neqz ē fil'e ꝑ calorē simplici ente i coꝛpoze ſbtili alia petēti: et i grosso cōpacto ꝑ cōpssionē coꝛpis i coꝛp⁹ agēti. Ad aliud dōz q nō magis vicinaꝫ epati mesaraice qñ sup id iaceꝫ cū disgregēt magis epate āpliato: vl' eo dato mesaraice nō attrabūt nisi qd̄ digestū: digeriꝫ āt laudabili⁹ vt declaratū ē sup finistꝛ accubando. Ad aliud dōz q cā arist. ꝓbabilis ē ⁊ fortassis fz alioꝛ opinionē Sic eni multotiēs logꝫ i illo libꝛo: imaginaꝫ eni oculū dextrū ꝑspicaci⁹ vidē: cū g̃ sup dextrū tūc ōcli nās dexī occultaꝫ vt nō videat: cū āt sup finistꝛ leuenit ℣riū. Aut dōz q illud ℣isicaꝫ i loco lucido. Obscuro eni fic magis dormiꝫ ñ vī referre. Ad aliꝺ dōz q ꝟcludiꝫ somnū fieri sup dextrū cū delectatōc in qbusdā. ñ āt ꝑfectioꝛē digōnē in plīmis ⁊ supfluoꝛ excretionē: q̄tū ℣o arguta ꝓtis alteri⁹ ꝟuincāt dudū appuit. Doꝛmiam⁹ nāqz delectabili⁹ sup finistꝛ sic accubam⁹ nisi laboꝛ ꝑcedēs aut vsus in ℣riū nos ducat. Ad vltimū ēt qd̄ dōz appuit: cuz hic q̄ratur accubitus iuuamētū ⁊ nō ipsius ꝓnostica significatio.

Differentia. i24.

Quod coitus non ꝟpetat i re. sa. mr̄atur qñ qd̄ abbreuiat vitā coꝛp⁹ infrigidat ⁊ deficcat ⁊ caloꝛē dissipat nāe cū eius ñ pua ꝑs ipso foras educaꝫ nō exꝑtit i re. sa. talia quoqz facit coit⁹. Mulus eni cū nō coeat lōgioꝛis ē vite ⁊ fino ⁊ equo ex qbus ē genitus: ⁊ femelle masculis si fuerit coitui: ꝓpt qd̄ passeres mares breuioꝛis vite sūt femellis: de cāis longitudis ⁊ breuioꝛis vite. Mālis quoqz caloꝛis euolutionē denotat mioratio coꝛpis ℣tutis ꝓstratio ꝟtingēs ide. Adhuc qd̄ pōt supfluitatez eūare sine lesione ea q̄ cū nocumēto educit̄ peligēdū ē coitu omisso: tale qdē ē exercitiū ꝑ puā pilā ꝑcipue ⁊ magnā. 4. de re. sa. Qd̄ ēt apparet ex ipsi⁹ bonitatib⁹ oñsis libellulo i exercitio cū spera pua quē i latinū trāsduxi vñ Mali. euadēs ex egritudie coarctatōnis spermatis ē ille ex e⁹ coꝛpe resoluiꝫ hmōi supfluitas aut ꝑ exercitiū vel aliā purgationum. Rursus: Posset hec supfluitas q̄ coitu foras educiꝫ abstinentia sine lesiōe ꝟsumi: cū sit medicinaꝫ ꝑfecta ga. viatici. 4. itroductū. amp. si coitus ñ ꝟuenit adolescēti nulli ꝝm canones dialectice ꝟpetet: qz laboꝛ cib⁹ potus ⁊ somn⁹ cōia sunt ois etatis. venerea ℣o adolescētib⁹ solis. 2. de re. sa. Dis ℣o ꝟueniꝫ nō appet cū adhuc exiēt i augmēto quo ipediret marie. Rursus: Qd̄ ē natū ad esse ñ dz euacuari cū ide foueatur nā. Tale qdē ē sperma coitu eductū. i. de ge. aialiuz ita coitus i re. sa. ñ ꝟfert. In oppositū sunt medici cū phis. Adhuc i re. sa. expetit vt oia mēbꝛa suū actū ꝑficiant. Sz coit⁹ est mēbꝛoꝝ gnātionis actus. amp. si coit⁹ cōpetit phīaticis ⁊ ꝟueniet alioꝝ plīmis magis illis ad hūc dispositis. eis āt ꝟfert imo ipsoꝝ ēt passionib⁹: ꝓbl. i. ⁊. 4. ꝓpt̄ q̄ i sani. re. ꝟpetit coit⁹ Propt̄ ꝑmū qdē sciēdū ꝙ coitus ē maris ⁊ femelle i mēbꝛis gnātōis applicatio q̄ supfluū expellitur quāti ad finē spēi vel idiuidui ordinati. Duplex nāqz ipsius exꝛat finis. Un⁹ qdē ꝑncipalioꝛ vt i spēi gnātionē. vñ. 5. theoꝛice: Nā coitū i aiali cōstituit gnāndi cā: vt ide spēs ꝑmaneret aialiū. Et iō Isaac. 9. viati ci: Deus i aialib⁹ i coitu admirabile ac i sepabilē delectationē exhibuit: ne forte coit⁹ abhoiatōe destrueret gnātio: ꝑ vim nāqz gnātiuā q̄ spmate vtit̄ ceu oꝛgano spēs diuino ⁊ imoꝛtali ꝑticipāt inq̄tū pūt: ⁊ d aia ⁊ de ge. aialiū. 2. vñ Cōmen. Solicitudo diuina cū nō potuit facē scōz idiuiduū aial ꝑmanere iserta ē i dādo ei ℣tutē q̄ possit ꝑmanē in spē. Alius qdē est scōdar⁹ ⁊ hic duplex: Un⁹ qdē vt necessari⁹ ⁊ appꝛo bādus ad regimē sanitatis oꝛdiatus de quo pñs exꝛat iscriptio. Alter ℣o inutilis magis ⁊ illicit⁹ vt ꝑpter delectatōz ⁊ prauā ꝟsuetudinē pact⁹: ⁊ hūc finē ipsi⁹ exīneū ꝓponāt alijs necessarijs plīmi. vñ. 5. theoꝛice: Maioris ꝓtis hoiuz i appetēdo coitū delectationis cā ꝓponiꝫ: paucoꝝ ℣o finis ⁊ ꝓpositū liberoꝝ ꝓductio. Decēt ℣o dictū ē maioris ꝓtis: qz vel philosophātes marie i dignitate voluptatū spꝛeta: qz nō sunt de dispōib⁹ necessarijs iesse nedū de ꝑfectiōib⁹ Cōmen. i accessu physicoꝝ. vñ interioꝝ. 6. Diogenes cynicus patiētissimus oium hoiuz factus ad oēz operā ꝟtinentia indigētē vtebatur tñ venereis: q̄re molestationē q̄ ex spmate deponere volēs nō ꝓpter aliqd̄ delectatiōis bonū dū amica vt aiunt ad ipsum venire tardaret manu exꝑssit spma tangēs pudēda. Quā demū aduenientem emisit dicēs se manu preueniſſe: ⁊ meneū certasse: aut diuituz aliqui ꝓpter hereditates relinquēdas: aphoꝛismoꝝ quta. Est autez sanitatis regimē debita ser rerū necessariuz cuz quodā discursu: qñoz medicinaꝝ leuioꝛi vsu coꝛpoꝛi administratio. Propter fm qdem sciendū ꝙ quidā ficut epicurus itroductus i tegni libꝛo tertio negauit coitū regi. sa. competere ⁊ coꝛpoꝛis tēperati dicens nullū venercoꝝ vsuz foꝛe salubrē. vnde collz sexto: Plurimi sapientuz ꝓhibent vsuz coitus in ꝟseruatione sanitatis. Epicurus ℣o vt estimo nomē ꝓpriū fuit medici q opinioni Democriti adhesit ⁊ leucippi: sic asclepiades Empedocli. vñ primo de morbo: Nequaq̄z vnū est aialiū coꝛpus quēadmodum athomus epicuria. In primo vero eloꝝ in quo taliū positōes recitātur quedā coꝛpa supponit a duricie in frāgibilia: quēadmoduz ⁊ circa epicurū. quis tñ. q. huiusmodi imemoꝛ dixit ꝙ fuit quidā hō grandis samosus. Cuius qdem epicuri potuit esse motiuuz: qz cum coꝛpus cōponerctur fm ipm ex athomis arguebat illud non cōpetere in re. sa. quod athomos educit ex coꝛpoꝛe: qz sic dissoluitur illius cōpositio: id āt coitus ait. Propter quod voluit cōcludere nullum foꝛe salubrē. Hanc quidē positionem Ba. vt apparebit eneruat. Motinū ēt tollitur ipsius ab arist. in plerisq̄z ⁊ elementoꝝ primo. Coꝛpus nāqz oñsū ex elementis quantitatiuis quatuoꝝ cōponi quod hic probibuit cum Democrito medico ⁊ qualitatibus ipsoꝝ alterabilibus: quod asclepiades cuz Empe

docle negauit. Amplius hoc cõcesso nihilomin⁹ sta bit icõueniẽs cũ athomox qdam sint necessarij i cor poris compõne. Alij vero ppter pfecte fore: nõ pau ci ãt superfluj ficut ẽt euenit ponẽtibus corpus alte ro predictox componi modo q̃ q̃ ẽt sint de se ipassi biles. Patiuntur tũ compõnis rõne: de morbo pri mo. Et huius qdem amplius appebit defectus i ter tio dicendox. Quidã vero scioli p epicurũ sectã vo luerunt epicurcox audire ut dicatur fm eã nullum coitus usum salubrẽ fore: sz ad delinatiõem omnẽ. Volebant.n. hos phos solum dici epicuros de cu te ac corporis uoluptatibus curãtes iuxta illd. Me pinguem t nitidum bene curata cute uises ridere uo les epicuri de grege porcum. Sed absit q̃ tales un q̃ sint aut dicantur phi: cum phia sit amor sapiẽtie ac abstinentia t concupiscibilium victoria secretorũ libro. quare bi fuerunt ut eis fuit possibile philo so phantes recte spretis ut dcm uoluptatibus. Bra tia cuius sciendum q̃ phorum tres fuerunt hereses Hec prior vz non potens attingere formã t finem neqz distinguere iter sensum t intellectum eũ de na tura sensus ponẽs nõ posuit aliqua ẽt nisi corpa. Et ió sciam nãlem primaz philosophiam statuerũt sexto metaphysice. ppter quod merito dicti sunt epicurei q. de supra curantes qz solum quod superficietenus erat in re tanq̃ i eius cortice pcipiebãt vt tm accidẽ tia t sensibilia. vnde nullas posuerunt esse formas subales: primo metaphysice. nõ. n. valebãt ad sbaz t medullã rei peruenire: brutox fere cõprehensio nibus assimilati. Quare Auer. de sensu t sensato. Nõ cõprehendit drias rex t intentões eax ppias que sunt in re sensata. q. medullã de fructu: animalia vero bruta extrinseca cõprehẽdũt. q. fructuum cor ti ces. Alia qdem fuit stoicox secta. q. stantiũ t medi tatõe inueniẽtiũ que preter corpa formas posuit sub stantiales quox studium a pithagoricis accepit tan dẽ in platonicis consumatũ. Tertia quoqz pipatetи cox extitit. i. circũeuntiũ per scholas. n. discurrebãt vt disputatõe que optimũ vitatis ingsitiuz ẽ istim in cognitionem pueniret occulti. Quox dux t prin ceps Ar. fuit astragelianus. Propter qdem ter tiũ sciendũ prius qppe coitus ꝓsiderent iuuamẽta t nocumẽta. Et demũ qbus cõpetat naturis t qb⁹ nõ deinde vitas aperiatur q̃siti. Propter hui⁹ pri mũ sciendũ est q̃ ipsius iuuamẽtũ corpis t aie si ẽbi te administraretur q̃z multiplex ertat. Reddit enim boiem alacriorem audaciorẽ minus irascibilẽ minuz qz cogitantẽ ingeniosiorẽ: motious grauiorẽ: corpe leuiorẽ: t melius dormientez: calorẽ excitat nalem: ac eius firmat vtutes: cõfortqz melãcholie ac renũ doloríb⁹ t egritudinibus phlaticis dũmodo calidi tas fuerit sufficiẽter fortis: preseruat ẽt ab apatibus iguinũ t ptium genitaliũ t sumũ reuocat caput petẽ tẽ tollit tenebrositatez visus vtiginẽ capitis granita tem t ppie cũ sperma fuerit coarctatũ coit⁹ obmis sione. Nocumẽta quoqz ipsius ertãt q̃plurima tã aie q̃z corporis: cũ idebite fuerit erpletus. Vitã. n. abbreuiat senectutẽ accelerare facies: itellectuz sen sum t oẽs vlr vires debilitat ac corrũpit calorem ac spm̃ ipsax motores: neruos dissoluit t articulos p- prie anchas t vlr mẽbra gressus oculos cerebx nu cã t ventrẽ precipue debilitat omnẽqz corpori dis positõem acgrens prauã. Et ad summũ totã aiaz dis fipat t corpus corrũpit. Que marie iducit qñ fuerit grandi delectatõe qs ipso potitus cum maiox ide hu midi quantitas emittatur ac spualis calidi. Et ideo tertia vigesima. Coitus infantibus lz sit sedus t pro bibitus in lege apud multitudinẽ gentium preferur sic mulierũ. Dic tamẽ concussione magis fatigat il lo. Propter huius fm sciendũ q̃ figs vult coit⁹ usũ recte ordinare in salutem oz indicationes sumere a rebus naturalibus t sibi ꝓneris nõ nãlibus t preter naturã. A nãlibus qdem ceu a complexione qr cali da corpora: calida t hu. pcipue iuuant ex coitu debi to nocent aũt minime deinde tpata demũ colerica: deinceps phlatica: mime vero ide alleuiantur melã cholica natura: imo nocent multuz t pleraqz. Et in complexionibus sic ꝓportionabiliter simplicibus repe ritur obseruatio in quo cox calidũ aut humidũ am plius viget. vñ sexto re. sa. Innoria venerea solis hu midis t ca. sunt t oibus q natura multi spmatis ũt cõtrarijssimi vo ficcis cõplexionibus venerei actus: t amplius quando fuerit ficcitas fritati cõmixta t p cipue cum crasis testiculox fuerit hmõi. hec tãqz cõ plerio semita ẽ ad mortẽ: ꝓlonum so. ppter quod Almã. q̃rto. a coitu corpora habẽtes ficca vt ab ini mico interficiente sibi cauere dñt. Et ppter hoc appz qbus hu. coitus expellit abũdãtius ac qbus nõ. In mẽbris silr ac vtute competit exũtib⁹ robustis debi l b⁹ aũt mime cũ eo ibecillitent pamplius. In etati bus vo marie ꝓuenit iuxta adolescẽtie finẽ cum cor pus augmẽtuz incipiat definere t antea pax ac i iu uentute demũ t reliqua adolescẽtia. in prima tamẽ marie nocet modicũ ẽt superfluus cũ adhuc augmẽtũ fit sufficiẽter itensũ sintqz diminuti adhuc t debiles deinde in senectute: mime vo in senio. vñ so re. sa. cũ premissiõe ordinis administratõis ser rex dr. Inci pe qdẽ oz labores: seq vo cibos t potus: deide som nos postea venerea debẽtib⁹ qdẽ venereis vti. Alia nãqz cũcta cõia ois sũt etatis. Venerea vo adolescẽ tiũ soli t cũ ipsox fuerit oportunitas vt his qdẽ q̃ p us t posteri⁹ etatib⁹ aut neqz spmatizãtib⁹ oio: aut ñ gnãtiuũ spma vel secũdũ pue. Et hinc ẽ q̃ gnto the orice iuuamẽta coit⁹ dicẽda ois adolescẽti ascribũt et iuuẽi prio quoqz practice. Brãdiores minuãt a coi tu q̃z tũ pñt seniores quoqz caucãt coitũ oio. Cõpe tit ẽt i bitudine carnosa pcipue: deide ineq̃li postea i piguedie. Fortassis aũt i macie extenuata demũ in sq̃liditate mime vel synbesi. Mñtib⁹ quoqz colorez ru. flauũ pcipue cõducit: albũ vo vel subnigx neq̃q̃ aliosqz ꝓportionabiliter hñtib⁹. Cõducit ẽt magis cõsue to q̃z ei⁹ opposito. Neqz eũ oz mor ab ipso talẽ absci dere cũ ide qd veneno sile generet i corpe mortẽ in ducẽs iterdũ repẽtinã t i egritudies plurimas t pri cipaliox ptium lesionẽ t vlr prãua corpori acgritur dispo ceu magis religiosatis t viduatis mor abstine re mouẽtib⁹ euenit: iteriox appens sexto. Ei⁹ ñgdẽ vsus iordinat⁹ pcipue nocet sexui masculio. Femel le vero pax cũ i eo laboret mime. Sumit quoqz ip sius idicatio a rebus non nãlibus t maxime a tpe cui suppetũt alia. t boc dupliciter aut vlr put ẽ vna pti um q̃tuor ãni; t sic cõuenit principal ter i vere dein de hyeme deinceps estate minus: mime vo autũno vnde primo practice. Minuatur coitus autumno t temporib⁹ qbus graues t pestilentiales iminẽt mor bi iux illd. San⁹ in autũno fore fi vis pcito, cũno. Et

similiter audiēdū ē de alijs aeri ascriptis. uñ Democritus ingēs: Coitus certis tpibus uerno t autūno pagi oz reddi se ppt autūnū suspectū cuz ei⁹ collega magis oribasio dicēte: Nos āt ꝓueniēs tps ad uenerē exercēdā autūnū soze dicim⁹. Qđ ōtestādū ñ modicū et forte q̄rūt taliter superfluū eūare melācolicā aut ꝓut tps ē hora uel particulariter ꝓut corpori cū alijs aducit reb⁹. Qđ ēt dupliciter ē cū dem fit coitū t ad spēi permanētiā et ad idiuidui ꝓseruatōez ordinari. Si qdē pmū cū fit ipius usus post cibox uentris digōnē ac eox descensū et añ sōnū ut eo expleto dormiat et gescatur. Hoc eteni tps optimū ē, plificatiōi q: dormit demū mulier t maris spma firmať i mrice. Spūs ēt gignitiu⁹ cū spmatis mā hac viget hora In digōe ñ crudus neqz sup digōe ianit⁹. t lz pmo practice de vtroqz coit⁹ itēdat fine: illū tñ marie tūc audio g gnātioni ordinať. t iō. a. vigesima tertio loquēs de coitu pcipue q ordinať i salutē idiuidui ait: Coitus bon⁹ ē ille q fit hora q̄ supfluitatū segť eūo qđ erit celebrata pfecte digóei vētre t plusq̄z diminuiata i epate: ita vt fiat i expāsiōe iā nutrimti digōe tertia. Sit ēt tps vsus cū corp⁹ fuerit vt possibile sit oiuz circūstātiax mediū: neqz repletū neqz euacuatū: neqz calefactū vel isrigidatū hūectatū aut exiccatuz. Et vl'r toti⁹ qđ corpi occurrit mediocritas attēdať. Tps Vo id ptiri diex nūero aut septimanarū seu alteri⁹: nō. n. facile diffiniť: pōt tñ aliqs cōis ei termin⁹ adaptari idicatōib⁹ illi⁹ ispectis: q: Vo ad actū coit⁹ pp delecta tōz vt dcm marie ꝓueniť: t plerūqz ꝓfidrās ga. q. freno id sobrietatis absorpto cōtingit peccare cū Vtus ꝓcupiscibil' alijs rōi obediat mime. septio ethicox euidens ait. Qđ si aliqñ i vsu peccet coit⁹ t puū existat peccatū t merito cū modicū i eo fit grāde. Hpo nāqz thesaur⁹ euacuať nāe qñ ñ fuerit debite fact⁹. Cū. n. excesserit mēsurā: lz nō tāta eo q̄titas vt sāguis phlomia vel aliť euacueť: vehemētior tñ ide Vtutis accidit dissolutio theorice gnto. vñ tertio aialiū. a. Qñ de hoie spma eruit multū discolorať t debilitatur suū corp⁹ magis q̄z si q̄ drageties exiret de eius corpe sāguis tāt⁹ q: res est habilitata vt transeat i mēbra. Est. n. emissio pure t nalis caliditatis: ꝺ gnatōe aialiū gnto. Interueniēte quoqz circa ipz pctō eligibili⁹ sit ꝼm ga. vt ipo qs vtať calefact⁹ hūectat⁹ t replet⁹ q̄z ex bis oppositi⁹ t oio dispōib⁹ caliditati t hūiditati attinētib⁹ cū semini ꝓportionēť p qđ filr de religs audiať gnqz ñ nalibus reb⁹ nulla ēt re cū corpi aducit id pť nāz ōtinetur t ꝓpe ianitōis ac Vtutis alia q̄libz ꝓstratiua: q: ꝓcessū ē gbusdā egritudinib⁹ t marie coartatōis ipz ꝓferre t ꝓpe phlaticis: dria. i86. Que qdē oia' simlr ita mrať: qm cōit ꝓpetit i dispōib⁹ pcipue calidis t hu. i fridis āt t ficcis mime: mediocrit Vo i medijs. Cū. n. coit⁹ calidū euacuet ex corpe t humidū eo iuuāť bis abūdātes. Religs āt sec⁹ ꝼm tñ pl⁹ euenit t min⁹ euenit. Tales Vo sūt dispōes preoñse ppt qđ bis ꝓfert: illis Vo mime. In ceteris eqdē mediocrit se bēbit. Propt h⁹ tertiū, sciēdū q: coit⁹ ꝓpetit i re. sa: tpatos mēsura t dispōnib⁹ declaratis. qđ mrať q: i re. sa. expedit sex rex necessariax administratio cuz corp⁹ ab bis pmuteť ex necessitate. Coit⁹ Vo ē b⁹ i. nā ꝼz Haly. t Joānitiuz sub ianitōe ꝓtineť t repletōe. Iuxta Vo Ba. t baly. i arte ē i libro tegni 3. ad accidētia reducitur aialia. Inanit eni eius q se act⁹ t replet accidēte ceu dimissus. Permutationē ēt grādē facit i aiam calorē ab interi⁹ ꝓcitādo ad ex quo delitia segť aut qd tale. Ampli⁹ i re. sa. opus ē supfluitates educē cū retēte corp⁹ multis hēant modis corrūpē t marie vt tactū q̄ spmatis. pp eni ipsi⁹ tpamētū t sbe habilitatē citissime corrūpiť vt ex eo vapor emittať venenosus. qđ āt coitu emittiť ē supfluitas. Et firmať q: oiuz mēbrox ē t pncipaliū pncipaliter. Rursus qđ añdicta hz iuuamēta tollēs nocūtox pluria expedit i re. sa. Hūc āt mrātū soze coituz cū expetit actū. itaqz coit⁹ ꝓpetit i re. sa. Propt Vo q̄rtū ad pmū dōm q⁹ coit⁹ predicta iducit cū fuerit supflu⁹ synthomia t ñ i suo explet⁹ tpe. Cū āt mēsuratus t debite pactus vt declaratū ē pl⁹ iducit oppositū. aut lz i ipo vtcunqz actu antelata videať cāre post tñ factū soze nō diu talia manēt iducēs oppositā. qđ inuit ar. passeres iducēs supflue coitiōis. q⁹ si mulus fit lōgioris vite asino t equo: h ē cū fuerit coitui supflue: nō āt cū eo vt sic vtāť mēsurate. Adhuc fortassis ois abstinētia equo nocet t asino. Mulo' āt q: i eo disp̄giť p oē corp⁹ mime. In ꝓrib⁹. n. i vasis corrūpitur gnārōis nisi foras educať. Qđ si ꝺ predictuz ifistitur q: coitu educitur calor nālis t ipe qdē fortis quātuscūqz sit ñ minuit ex Vtute: imo ex eo ꝓuenit i sbz spūs fortitudo t i aiaz audacia ꝼa pmo. Dōm q⁹ humor ñ ē pure nālis qn ipso emittitur idiuidno saltē rōe futuri. Aut lz fit nālis t videatur nocē i pfiti multuz ꝓfert i futuro. sic eni t spuere ledit q: i saluā ꝼm. a. calor cadit inatus. Ad aliud dōm q⁹ lz exercituz hēat euacuare ceteras supfluitates vl' ad ipsax parer eūonē: nō tñ hāc cuz ñ fit simplr supfluitas nō. n. q̄lis ē sz quāti soluz. Et q: ordiatur a nā vl' vt ad testiculos pp gnātionē emittatur. ita vt qs ñ posfit cā absqz copis lesione ide celeriť auertere: nō sic āt de alijs pluris euenit supfluis. Exercitiū ēt euacuat supfluitates i cutē tēdētes vt hic expellātur: nō āt spermatis mām ita vt fit illā difficile euacuať ceu mā in itestinis deorsuz ꝓtēta prauo vomitu educitur nō āt secessu. Ad aliꝺ dōm q⁹ abstinētia magis nocz coitu precōditionato nec euacuat nisi p accidēs: neqz tale q̄le ēt ꝺz. Et lz ipsa t exercitiū sint optia i supfluitatū excretionē nō tñ sufficiūt oio. t iō dcm pmo tertia exercitiū plures vtilitates afferre cū regimen aliud ꝓuentēs fuerit t rectū. Ad aliꝺ ꝺꝺz q⁹ coit⁹ cōpetit i adolescētia t ppe circa illius finē cuz tunc corpora fisē incipiāt paz crescētia: vel p adolescentiaz pōt iuuētus audiri ēt. Aut dōm q⁹ in greco scribitur akinasontū qđ ppus ꝺr stantiuz. Akimi eniz status interptatur. vñ in tegni vbi circa augmastucā etatem ꝺr ex arabico hz trāslatio in hora status adolescēte. Interduz tñ adolescētiuz t qñqz iuuenuz trāsfertur Ad aliud dōm q⁹ sperma nō ē natum ad eē in corpore gencrātis sed respectu generati. lz. n. sperma nō decidatur a toto realiter corpore omnino: hz tñ potentiā faciēdi qđ oē. dria. 34. Differentia. 125:

Vod ānno quolibet fit euacuāduz oñditur:
quo hoies experientia non in seipsis solum:
sed t in subiugalibus anteq̄z incipiat estas in
finibus veris sanguinē auferunt sui ipsox t illoruz
āpbōx prima. Quod qdē indefinite dictuz equaliter
vl' um id fit artis indefinituz. Palin: scxta carūdē
de multis recitat Ba. quos pbarmacabat t phlomabat vere et ita preseruabantur a futuris morbis.

Quo neglecto iterdū eos icurrebant. Imp. serto de re. sa. Quidā morbis molestātur vel ꝑ vnūquē qꝫ ānū: vel oio demū p duos. qdā vo bis egrotāt ꝑ vnūquēqꝫ ānū. Cū ār qs egrotat talit oꝫ cūone pue nire cū tales sint mālef morbi. Adhuc cū istat plecto ria ꝛ corruptio idiget eūone p phlomiā ꝛ pharmaciā Sꝫ b ēi vere ꝛ autūno cū ver assilet plenitudini: au tūnus vo morbo ō corruptōe aphoꝛis. i. Rursus coꝛ pora filr disponūt tpe: pbl. pma. ſꝫ cū tps i āno qua drupl'r variet qdruplicē dispōem coꝛpi ipm̄et saltē vñ ꝛ qtuoꝛ augmētabūt seu itēdet hu. quos educer sit opꝰ. Itidē sicut se hꝫ eūo pticularis ad tps pticu larc ita ꝛ vlis vr se ad tps se hre vle cū vtrobiqꝫ con uenientia videat: ſꝫ tpe pticulari pluries ꝓcedit eūo vt apꝑꝫ in vomitu set aut bis i mēse pcepto: quarto Almā. ꝛ prio qrta. Itaqꝫ i tpe vsi vlr vt saltē semel erit eūandū ita vt ꝛ qter fiat i āno. Propt qō quoli bet āno erit eūanduꝫ. Luiꝰ Oriuꝫ scribit collꝫ. 6. Dr enī q fiat eūo i septimanis ānoꝝ ꝛ eaꝝ medijs. Am plius sexta aphōꝝ ñ dr q simplicit fit eūanduꝫ i vere ſꝫ ꝓditōalit vt gbuscūqꝫ ꝓfert phlomia vel farmacia phlomare aut pharmacare hos vere ꝓuēit. Adhuc hmōi eūo fit ad pfuationē ne qs patꝰ i futurā ꝓcidat egritudinē vt apꝑꝫ aphoꝛis. 6. ſꝫ plures nō sunt pati egrotare cū sint sufficient sani. Aliogn quolibꝫ egro tarēt āno qō mime accidit. Rursus talis eūo fiet ali quo qtuoꝛ tpuꝫ āni: ſꝫ i nullo ꝓpetet q: nō ve cū nul lius mali fit cātiuū. Est nāqꝫ sanissimū ꝛ mime moꝛ tiferꝝ. neqꝫ estate: qꝛ sub cane ꝛ añ canē molestе sunt purgatōes qō ē estate i q sicut pp vehemētē calidita tē dissoluētē ꝛ Oriātē motui pharmaci ꝓbibet purga tio vt apꝑꝫ aphoꝛis. qrta: ita ꝛ hyeme pp vehemētē fritatē cū hu. accūbēt i coꝛpis cētro iuiscati adheren tes. neqꝫ filr autūno qꝛ vtus tūc ōbilis ē. Est. n. nāe humāe Oriꝰ: prio fa: cū sit fri. ꝛ sic. sintqꝫ coꝛpa ꝓpt estatē ꝓcedētē resoluta qre idigentia. non quolꝫ igit āno eūandū. Propt ꝑmū vo scidū q: qd fit ānꝰ oñsuꝫ dria. iij. Est ār eūo duplex: vlis ꝛ pticularis. vniuersalis qdē ꝓpe dr phlebotomia ꝛ marie i vere celebrata. nā oēs eūat humoꝛes. Ea nāqꝫ eqlit eūat oēs hu. mixtos i venis ō pharmacijs ꝛ aphoꝛis. ſis. qre prio qrta. Phlebotomia ē eūo vniuersalis que multitudinē eūat. Educit ēt a toto coꝛpe eūonibꝰ ali is magis. Ver quoqꝫ p ceteris tpuꝫ vniuersaliꝰ eūo nē idicat ꝛ tolerat vt testat vetꝰ. Particularis eqdē eūo q ꝓpe dr purgatio ē aliquoꝝ triū Oristātiū būo ruꝫ eductio. Que figdē pticularis dr rōe istiꝰ qō edu cit. nō. n. eqlit educit hu. ſꝫ vnū tm ga. ꝛ ptis rōe aq respectu phlebotomia vniuersalis tm dici pt si fiat vni uersali tpe vt vere aliοꝝ relatōe sic appebit i ampl. drijs. 161. ꝛ. 164. Est ār duplex eūonis hora cuiuscū qꝫ electa ꝛ necessaria dria. 164. Palin. qdā fit ad pfuationē ficut illa ō q pñs rō: alia ꝓpt curā q i pticula ri idrñter expetit morbo tps nō cōcernens vt reliq.

Propter ꝼm qdē scidū q: qdā volūt oi āno eūa ri nō solū phlebotomia vexꝝ ēt farmacia. Et movent ex cursu iordiato ꝛ eoulitōe humoꝝ ad putredinē in estate. Alij vo spernūt illꝭ non ꝓcurātes nisi qō in stat cū sint fortes: aut timētes prauū medicoꝝ opus qō eucit i regionibꝰ magis fris ficut reliquū i calidis āpliꝰ. Alig figdē mediā tenēt viaꝫ. Sicqꝫ medicos fit vt ad multū eoꝝ eūonibꝰ itēdē. vñ rcolo h hoies cōiter purgari circa maij pncipiū. tūc ār omittunt. q dā vo vt auer. ꝓdos ceuvidebit i qbꝰ fit motꝰ nāe considerās voluit oi anno educē: ſꝫ i ꝓdis magis. In qbus qtū defectꝰ aut vitatis habet tertio ꝓpositoꝝ appebit. Propt tertiū vo scidū q huiꝰ qsiti vitas refert: aut ad iudiciū medici vel astrologi: cuꝫ hi duo artifices marie bēant cōsulē ꝛ ꝓuidē nāe būa ne. qō figdē pmuꝫ videduꝫ primitꝰ in quo tpuꝫ ma gis cōueiat eūo ac i quo minꝰ: et demuꝫ qbꝰ expedi at ꝛ mime ac qlis. Propt pmū huiꝰ scidū q: ver ceu ptactū cōueniēti tps ē eūoni ꝓpt tria: tū qꝛ cete ris tpatiuis ꝛ i tpe tali expetit vt dcm eūo. Est ꝛ in eo vtꝰ sortis ꝓpt tēpiē qō expostulat eūo. tū ēt ꝓpter eiꝰ ordinatōeꝫ iter tpa pcessit nāqꝫ ipfi hyems būoꝝ gnātiua multoꝝ: ꝛ q autūni cōseruatiua: subsegt ꝛ id estas. Qua figdē nisi pcesserit eūo būores movebūt ad egritudines repletionales ꝛ putredinales ꝓñr ex pedit i autūno: qꝛ morbo similat ō corruptōne. Coꝛ ruptio ār eget abscisiōe. ꝛ qꝛ tpuꝫ ē aliqliter tpatum dria. 66. Virtꝰ tñ i eo ōbilis ē: ꝛ iō cautiꝰ eūanduꝫ ꝛ ꝓpe sāguinē cuꝫ tunc fit iminutꝰ valde. demū minꝰ i estate. q si necessitas ipellat cuꝫ lenitiuis pficiatur magis medicis ꝛ lubricatiuis. In hyeme vo mime cuꝫ hu. gescāt ꝛ iō nō sunt agitādi ꝛ marie farmacia In qbusdā ēt tpuꝫ securiꝰ cōcedit farmacia qꝫ phlo botomia vt estate ꝛ autūno: i alijs vo phlebotomia vt hyeme: i nōnullis eqliter qdē fere fic ve. Propter hꝰ ꝼ scidū q: coꝛpa qdā sūt tpata sp sana nōnul la nunc egrotātia lapsa vero alia. Et ipsa multiplicia multuꝫ sana neutra ꝛ simplr egra i tegni. Et h qdeꝫ multimodas i magis ꝛ minꝰ recipiūt drias ꝛ pcipue simplr egra cuꝫ plꝰ recedētia sint a forma māe apꝑo pinqnte q ideterminatōis ꝛ infinitatis ē cā. hoꝝ eqdeꝫ aliq ōbito vtūt regie ꝛ si pauca rel q vero idiscreto. Adhuc ēt qdā regiōes ibi tāt ca. alia frīdas nōnulla vero mediās. Adhuc qdā regūt regie laudabili ver sus latꝰ tenuitatis tēdēs: aliq vero opposito. Sigd igit coꝛpꝰ fuerit optie cōstructū ꝛ cōueiēti vt sibi iest vtat regie nisi cōsuetudie vel alia ōprauatū eūone ñ eget qcūqꝫ cuꝫ oēs eiꝰ p se expellat supfluitates cum mō. Tm nāqꝫ appetit qtuꝫ. d. ꝛ bñ digē pt tñ egēs aliquo metiēte cū sibi fit regula nāe ipsiꝰ bōitate i te gni ꝛ sanitatis regimēto. si ārvtat pua ser rex admi stratōe ōcidit ñ difficili adeovt eūone idigeat vtraqꝫ vna vel pluri ꝼꝫ q labit id āpliꝰ vel minꝰ. Si vero fu erit ifirma q tñ nō tāgit dubitatuꝫ eūone idigēt de se pticulari oi tpe modificata duntaxat egritudo mālis extitit: itavt ꝛ pluribꝰ vicibꝰ ꝛ tpibꝰ egeāt cūari sup poratē virtute. q si multuꝫ sana fuerit coꝛpa aut neu tra vel egra ñ plurie sufficiat eis vna eūo simplr qm si aliter vna vel pluribꝰ egent tpis eūone aphoꝛis. 6. Et nosce q i hmōi coꝛpibꝰ pluribus ānualiter vici bus phlebotomia qꝫ farmacia eget cū massa humoꝝ āplius abundat qꝫ vnus. Adhuc i eductōe sāguis ñ ē tm tioris sic i farmacia dūmō fuerit medicis attra ctivis pacta. 166. dria. Particulares tñ pharmacie supāt nūero singulares phlebotomias. In regioni bus ēt calidis magis expetit pharmacia qꝫ phleboto mia. In frīs vero eō, In mediis quoqꝫ mediocriter iudicādū. In poꝛi ēt regie mime cōpetit eūo. i Oriο vero āplius. Nec ār satis sibi a testāt cū ꝼꝫ q supflu itas maioꝛ aut minoꝛ abūdet i coꝛpoꝛe ꝛ tpis aptitudi ne idigeat eūone. Mñ cōsiliū meū extat ꝛ marie i rgi one ad caliditatē declinā te cum ꝛ rarissime coꝛpoꝛa reperiantur temperata ꝛ debito regimine duca vt ve ris initio celebretur eūatio et ꝓpe cū medicus longe

nequeat distãtia adesse. Valde nãq; inuamẽtuz pre ponderat nocitiuo. q3 3. n. illo anno qs egrotaret sanitatis tñ hic efficacio: reddit. Multa ẽt casualia possunt corpori occurrẽ. vñ aphõx scõa: inopinate fortũe rex ꝑ bicidũt oib9 hoib9. Nec ãt poterit ãpli9 ledẽ cũ corpa fuerit ieuacuata. Si Xo demũ q̃situz ad iudiciũ referat astrologi c9 ꝓspicatio: ẽ audit9 tũc dõz q̃ ñ quolibz ãno euacuãdũ cũ necessitas eũonis ꝓcise ñ se offerat quolz ãno: sz solũ qñ morb9 fuerit in aliq̃ pte ãni futur9. qõ cognoscz t directõe g̃dus yleg: aut ascẽdẽtiz cũ significatorib9 occurrẽt alijs ad aliquẽ corpalit malox vel aspectũ eox natiuitatis hora vel ẽt aliq̃lit reuolutõis natal horoscop9: dria. iiz iurta illud cẽtilogi: astrolog9 optim9 multũ maluz futux auertet poterit. Scõz. n. q̃ ꝑ cuenerit sel aut ãpli9 in ãno vel ñ ꝓtigit egeꝛ aut non eũo. qõ sortes/ sis lz exnec tetigit auer. 6. collz ca. de regimie male ꝓplerioꝛis singulox mẽbrox cũ ꝓtulit. Ego dico q̃ illi q vtũ potõib9 i septimanis ãnox aut i medictati b9 ipsox rectiq̃ faciũt q̃ illi q oi ãno purgatiões exer cẽt: qz nos videm9 q̃ egritudines vtplurimũ accidũt boib9 nisi circuitib9 termiat9 aut circa. Et ꝓꝑ ea cir ca vnũqõq; idiuiduũ b ẽ ꝓsiderãdũ. Propter q̃r t uz Xo sciẽdũ q̃ arguta suis vijs iã tẽdũt geta: dõm tñ ad ipa plectioꝛis didascolie gra. Vñ ad ꝑmũ dõm q̃ ga. logt i corpib9 lapsis gb9 ꝓꝑ futux casuz ꝓpetit eũo. Ad ꝑm t tertiuz dõz. nã ꝑmo c ꝑm ga. ibidẽ de corpoꝛib9 sanis lapsis q̃ nisi purgẽt nõ dꝛnt sana. b nãq; sunt lapsa. Ad aliud dõz vt appuit q̃ vt sic oz euacuare vt cũ plectoꝛia extiterit t cachochymia nõ tñ alia cũ tpe oz ꝓcidere. Ad aliud dõz q̃ lz si lr is/ ponãt corpa tpe tandẽ nihilomin9 põt tpe cuz alijs nõ pax resisti reb9 alijs gnq; ei9 mãz i ꝓiuz cõuertẽ do vt docet i tegni t vlr regimis sanatio. Ad aliud dõz q̃ ꝑmo c i corpoꝛib9 lapsis i gb9 ꝓsultũ tuti9 so r e ꝑmittẽ eũonẽ a futuro malo ꝓfuatiuã vel salutẽ in meli9 roboꝛatiuã. Que eni optie sana eũone ñ egẽt: neq; plura sepe lapsox si decẽti vtant regimie. Ad ea q̃ altius partis t ꝑmitus ad auer. nisuz qd dõz. ad aliud dõz q̃ bñ dictũ ẽ sub ꝓditõe: cm̃ ñ simplr idige tur vt appuit eũone sz ꝓditionalr. Ad aliud dõz q̃ si dekmiate sciret futux quẽ egrotare aut ñ egrotare ñ oi ãno medic9 eũonẽ ꝑmittẽt sicut nosci astrologus Tñ tuti9 ẽ illi ꝑmittẽ ipsa saltẽ sanitatis gra firmioꝛis Ad aliud dõz q̃ iã dictũ tpe quo expediat t quo nõ lz nãq; i vere rõe ipsius nõ multuz ꝓpetat eũo ex p/ te buoꝛis ad min9 ꝓtristãtis: tñ ꝓp alia vt dictũ tpa ꝑ cedẽtia t subsequẽtia ꝓpetit. Cõuenit ẽt i estate sua uter vt necessitas exigit t cũ debilibus farmacijs: ñ tñ ẽ hora h electa sz necessaria magis. Neq; i autũ/ no sic ẽ Xtus debilis multotiẽs: lz ꝺuct vite cuz am babus q̃litatibus vt eũonẽ t ꝓꝑie ꝓtristãtis humo ris tolerare non possit. Quid ãt si euacuatione hye mis cẽ enduz ostensum est prius. Dria. i26.

Vod sup farmacuz nõ sit dormiẽduz assum ptuz monstrat: qz tunc sup vomituz eẽt doꝛ/ miẽduz cuz ipsuz fit subductiuuz ẽt violẽtius euacuatiuuz: dria. i66. Sed sup h non ẽ dormire ex/ pressuz vex poti9 opposituz vt moueri t agitari. q̃re neq; sup lecestiuuz vtiq;. Amplio9 farmaco nõ ẽ ad ducẽduz assumpto qõ iph9 ac tũ ꝑturbet t corrũpat. h9i ãt ẽ sõn9 cũ motũ cãet de circunferẽtijs ad cẽtx motui ꝺriuz farmaci motus ãt se ꝑmunt ꝺrij. Itidẽ baly. sup cẽtilogo: Effectus medicie nõ est nãlis coꝛ/ poꝛis: sz attrahit hũoꝛes supãdo ꝑres Xtutes nãles t iõ ꝓhibẽt dari i ꝓiũctõe lune cũ ioue. ptole. ibidẽ aut cũ venere cũ idẽ ꝓfortet nã. Supax Xo Xtutuz plurias id ñ potit cũ sõno fortificet ipa: fortes nãq; efficit act9 oẽs nãles: eo q̃ calorẽ iteri9 ꝓtiet prio ea cũ ãt ita fuẽit soluẽ ñ poterit. Et sulcit: qz roborata nã Xt9 ibecillitat farmaci q̃plurie. Vali: si sup far macũ dormiẽdũ aut sup debile vel forte. nõ ꝑmo qz Xt9 debilitaret pampli9 ipi9 cũ medicie debiles, ppi goꝛes alijs sunt alimto. Neq; sup forte qz ipsi9 vigo re eo ẽt ñ fortificato ꝑ sonũ deducẽ nã potit farmaci potẽtiã i actũ. Docios igr eẽt: itaq; ñ ẽ sup assũptuz farmacũ dormiẽduz. In opposituz qm̃ cõi9 farmaca exhibẽt circa noctis ꝑmã q̃rtã. Nocte ãt nob ẽ ꝓsue tudo dormire: dria. ioz. Hãc ãt ẽt prauã nõ mox abscindẽ re. a. fo. Eti: qõ celeri9 duc farmacũ de po tẽtia i actuz id fortificãs repimẽs ẽt malitiã t effreni/ tatẽ ipsius expedit sup assũptõz ei9 adducẽ. Tale Xo ẽ sõn9 cũ calz vigoꝛet nãe ipsius istrm. Adhuc illud quo farmacũ t ꝑꝑe attractiuũ resoluit i vapoꝛes t fu mos vsq; ad spaciũ dekmiatũ ẽ eidẽ adiungẽdũ cuz oñsuz fit dria. 161. Hoc ipsuz attrabẽ mõ. Ho ãt agit dormire sup ipsuz cuz caloꝛẽ fortificet intrisecus circa farmacuz. Quo qdẽ accidẽte is ab eo tãq̃ a cẽtro in circunferẽtias refr ãgit ꝓꝑ qõ forti9 tẽdit i hũoꝛes ꝑptes vt dcm ãña. Itaq; sup farmacuz dormienduz susceptũ. Propt ꝑmuz qdẽ sciẽduz q̃ farmacuz su- mit triplr. Cõit nã ꝑ oi medicia ceu titul9 denotat li bri ga. farmacox. Et ꝑ medicia solutiua vt hiux il/ lud veteris. In farmaciis si q̃lia oz purgari. Acc p t t ꝑ veneno grecox idiomate pniciosso. Est ãt h audi tuz duplex: supi9 qdẽ p os eductiuuz t secessiuuz p ãnuz. quox qõdã c violẽtuz nãe opposituz vt scamo nea euforbiuz. Aliud ꝺbile sic mãna t cassiafistula. nõnulluz mediocre ceu reubarbax t agaric9. adhuc hox qõlibz dr aut roe sine Xtutis vel q̃litatis q̃ b9i vel ꝓpõis. Mã violentuz vt ita ẽ qõ i sba ꝓstruit grossiox t ꝓpactõi sic electuariũ trocisci t pilleꝺbile Xo qõ i ligda velut decoctões t syrupi. Medium Xo qõ mediocrit ceu pulueres. qõ eox oñdit dura/ bilitas aut eox oppositiuz. prioꝛa. n. durãt pãplius t maxie cuz melle ꝓstructa t pl9 sit fra repit narcotica ceu opiuz t q̃ b9i: reliq̃ Xo minus t ꝑꝑe zuccaro cõ structa. Cõfuat. n. mel eo magis a corruptõe dria vl tia aut ex pte hũoꝛ cuz difficultate seu facilitate edu cibilis: aut medio vt melia colera vel phla. Mosce quoq; q̃ multa data i sba grossiox t ꝓpactõi vt pilu le t electuaria oz eox assũptõi p aliquot dies ꝑcedisse ipox ꝓstructõz vt exactõe t passiõe applicatoꝛuz fit vna q̃dã media rsultet nã vñ eox. i. moꝛa idigẽt ꝓsu se pticle vt i adiuicẽ agãt t patiãt oisariã. i ligdis ãt t, ꝑꝑe i qbus egit ignis ꝑmittõz ñ sic expedit cũ ipius actuale caz celerit potuẽrit eãdẽ iducẽ. Quot ẽt mo dis t qbus opet farmacuz: dria oñdit. 161. Quid ãt dormir seu sonus dria visuz. 105. Sup farmacuz quo q3 assũptũ dormit duplr itelligit aut mox eo susce/pto: aut postq̃ icepit opari. Assumit ãt ip3 vel robu- sto calido vẽtre t vlr coꝛpe oi aut ꝺbili vel medio ꝑ pter fz Xo sciẽduz q̃ aliq̃ dixert ñ cẽ suũ farmacum dormiẽduz eo q̃ ipius i soluit Xtus. Alij ãt opposituz cuz eo vigoꝛet eadẽ. Quox qdẽ ꝺsect9 itũ t q̃r tuz oñt dꝺox. Propter tertiuz ãt sciẽduz q̃ si farma cuz fuerit vomitiuuz super ipm mime dormiẽduz qõ innuit aphõx quarta: Cum biberit g3 elin admo

ones gdē corp⁹ magis ducē. Ad somnos ℞o t imo bilitates min⁹. h āt ell'us ē alb⁹ cū simplicit̄ ꝓfertur hūc audit Hip. apbōχ gnta. Rursus vigorata nā sō no pharmacū vomitiuū fieri possʒ secessiuū cū hic nā lior t ꝓmptior eūo exīstat. dria. 142. Adhuc prīo q̄r ta. Vomit⁹ p̄cipit̄ i meridie q̄n nāe aut multū ē ꝯsue tudo vigilare. Nō igit̄ sup pharmacū dormiēdū vo mitiuū nisi ei⁹ effrenitet actio: iuχ illud Hip. Cū vo lueris ellim gescere somnū fac t noli mouere. Si ℞o secessiuū farmacū fuerit t forte rōe ℞tutis ipsi⁹ maxi me aut ēt ꝯpōnis vel hu. viscosi grossi post ei⁹ assum ptōem dormiēdū nō lōge. Vēter vl'r quocūqʒ se hñ te mō i fortitudie ōbilitate t calore. tūc. n. fortificat sufficiēt nā potētiaqʒ farmaci ad actū ōducit̄ ꝓfecti⁹ eiusqʒ resistit̄ maliciei. Si āt ipʒ exīstat ōbile trib⁹ añ dictis mōis vēter eqdē aut erit fortis vel mediocris cū calore hmōt tūc nō illi⁹ ē sup farmacū dormiēduʒ cū ℞t⁹ ide dissoluat̄ illi⁹: neqʒ malitiā hēat quā op⁹ sit corrigē: sitqʒ calidū sufficiēs absqʒ aliquo admini culo ipʒ i actū ducē: vñ prio q̄rta. Cū qs medicinaʒ vētris solutiuaʒ biberit meli⁹ ei erit si fortis extiterit vt sup eā dormiat añq̄ꝫ opet̄ qm̄ opabit̄ meli⁹ qō si ō bilis fuerit meli⁹ erit ne sup eā dormiat: qm̄ nā digēt medicinā. Si ℞o farmaco ōbili ente vēter qdeʒ vl'r cū oi nā fuerit ibecillis laudo post farmacū dormien dū assūptū vt nā gescat t calm ꝯfortent̄ ibecille: qō valʒ ipm i actū deducē: qm̄ nisi nā fuerit opata i ipm id nō aget i eā prio q̄rta cū oē qō deducit̄ ō potētia i actū ꝑ aliqō educat̄ ens actu: ō ge. aialiū ꝙo. Et vni uersali⁹ exptus laudo sup farmacū dormiēdū fore ad aucta qdē modicū vīrtu te farmaci, debilis ne, somno debilitet̄ vex ea poti⁹ cōfortet̄ t nā. Hec aūt audiē/ da oia pri⁹ q̄ꝫ farmacū icepit, opari: postea ℞o nō dor miēduʒ dū ei⁹ ꝑdurat actio nisi effrenitet: pp. n. mo tū ℙrium somni ei q̄ medicine act⁹ ipedit illi⁹ cū in di uersa fil' ꝓueniat ꝑtractio. vñ. A. cū medicina cepit opari meli⁹ erit ne sup eā dormiat quocūqʒ mō fuerit Et Almā. q̄rto. a somno abstinēdū oio postq̄ꝫ ince/ pit solui. qō t aphōχ appʒ q̄rta. sʒ ℙ id t. A. maxie vī q̄ sup farmacū debile fit idrñter dormiēduʒ: ꝓma eni scribit̄ tertij. Solutiua ꝙo facilia ad purgādū ca- put sūt ascerauet. i. aloetica ex qb⁹ sumit̄ pilla magna vt puū, pond⁹ opatōez efficiat sufficientē cū mora: t nō noceat pp ꝓpitatē suā iteratio t dormiat sup ipsa ne destruāt mot⁹ t vigilie opatōez ei⁹. Dōm q̄ du/ plex ē ꝑ farmacū eūo. vna qdaʒ totalis t determinata certa hora t de tali ertat q̄situ. Alia ℞o ē ptialis ho ra fore idrñti vt qm̄ sepi⁹ sumpta t maxie i cōstipatis vt vēter maneat lapsus ne fumi petētes caput ꝯstipa tōe dolorē causent in eo. Et hoc farmacū ē laudabili us sero sumē q̄ꝫ mane ꝓpter mot⁹ t labores occurrē tes i die. Et neqʒ ei⁹ destruit̄ op⁹ ꝓpter freq̄ns assu- mere. neqʒ ēt ledit ꝓpter aloes bonitatē. Cetis, enim min⁹ farmacis nociuā. ficqʒ ḃ itelligēd⁹ ē. A. vñ ma cer auctoritate Orbasij duas pillas aut tres iforma tas cū succo cauliū ad q̄ꝫtitatē fabe aut ciceris sepe ō sero sumi p̄cipit. Ingens q̄ purgat⁹ bis: vir nunq̄ꝫ capitis verabit̄ vllo dolore. Et nihil est oculis mihi crede salubri⁹ istis. ℙropt̄ q̄rtū ℞o ad primū qd dōm apparuit. nō. n. ē fil'e de vomitu t secessu cū fit velocior illo ac fortior nāʒ irritās perāpli⁹. Ad aliō ēt vtcūqʒ visū q̄ lʒ in p̄cipio moueat calm ō circūfe rētijs ad cētχ i ꝓcessu: tñ ꝓpt̄ refractōez ipi⁹ ℙri⁹ acci dit motus motui cōformis medicie. Neqʒ mox cu⁊ medicina suscipit̄ i vapores dissoluit̄ t fumos: verū ꝑmo calore afficit̄ nāe. Ad aliō dōʒ q̄ pharmacū sup ponēdū ē adeo forte: ac, ꝓportionatū vt somno poti⁹ vigoret̄ q̄ꝫ extermiet̄ ipso vigorata nā. Neqʒ ℞tus farmaci debilitat̄ vsqʒ si fuerit sufficiēs nā t potēs cū ipso vtat̄ r'lat i sui subsidiū ad modū quo vtit̄ alimēto sanitatis rpe: breuarij septio. Ad aliud dōm q̄ quō super debile dormiēdū aut nō iā visuʒ. neqʒ potētia farmaci habilis i actū pōt eūdē peruenire nisi fortifi- cata nā neqʒ ꝓpt̄ ḃ tm vt cñsuʒ req̄sitius ē super forte farmacū sōn⁹: sʒ ēt ꝓpt̄ eius malitie repssionē t cal'i vigoratōez vt celerius attrahit t expellat̄ a corpore. Ad primū āt alterius partis dōʒ q̄ farmaca fortia dā tur illa hora: ōbilia ℞o magis circa q̄rtā partē noctis istātē ita vt iā sōnus ꝓcesserit sufficiēs: aut id ꝯcessū i vētre t nā ōbili oio seu ēt vniuersalius. Ad aliave ro dōʒ q̄ vex ꝯcludūt ō farmaco fortiori: nō āt sic vt ostensum debiliori. Differentia. 127.

Vod tyriaca cōpetat post assūptū farmacuʒ monstrat̄ ex prio q̄rta. Itidē q̄ habuer t fluxū vētris magnū ex ꝑcedenti farmacia vel ex hu. venenoso t biberit ō ipsa sanabit̄ stati ꝙar. Rursus ipsa retinet nāʒ q̄nto sūma pria: t serapiōis septi mo. Id āt expetit̄ t p̄cipue cū effrēitet solutiuū. Pa lin: farmacū ē de gnē venēni: ꝙo re. a. Tyriaca vero cōpetit venenis ita vt in re vna iuuatior ē mitridato t ē venenū ꝓpētuʒ q̄nto. s. sūma pria. adhuc qō tol/ lit accidētia ex farmaco ꝯsurgētia t dispōez corporis meliorat post farmacū expedit. hmōi vero ē tyriaca remouet vt tactū fluxū t vētositates ex q̄bus dolor cō tigit: extenuat viscera: mūdificat, ꝓpellēdo qō ē iteri us ad ex̄ t pricipalia cōfortat. Et i. tyriaca calefacit: farmacū vero ifriat spm̄ eūando rē corporis calidio- rē aut humores. Cura āt perficit̄ p̄rio: itaqʒ post as/ sumptū farmacū cōuēit tyriaca. In oppositū illu stres vidētur medicox eā nō exhibētes quos nō ē in sufficiētes assignare. adhuc tyriaca nō cōpetit ōbilita tis vel dissolutis cū ea ꝼm Damas. in aphoris. dissol uat mūdet ēt ac dispergat qō⁹ nō egēt pharmacati cū id solutiuū sufficiēt egerit. Igit̄ nō competit post far macuʒ tyriaca. ℙropter ꝑmuʒ qdē sciēdū q̄ tyri aca ē dupler. altera qdē medicinax mr̄ dcā: solēnior nāq̄ꝫ ē alijs t efficacior: ita q̄ t mitridatū superat t ꝑ prie i expulsiōe vt tactū ꝓpētuʒ veneni: sʒ i religs re b⁹ ipm nō minuit̄ a tyriaca diminutōe ō q̄ fit curan- duʒ: imo ē magis additi iuuamti i pluribus eius t cō fidētioris vtilitatis. a. Et dī a tyro ꝓpēte qm̄ carnes ingrediunt̄ ipsi⁹ i eā. Et sī velut radix t basis istius me dicie ita q̄ eis ꝑuatis ōstruit̄ ipsa. qō ēt i alijs medici nis attēdit̄ solēnibus sic aloes i ierapicra t ell'us vel colloquntida i ieris magnis. Cōpositores nāq̄ꝫ medi cine isperēt nāe idustriā ponētis i vnoquoq̄ mēbro cōposito ꝑticulā cōsimilē q̄ pficiuntur actus: dria. 65 Tyriace sigdē cōfectōes sī plures. Radicalior tñ q̄ andromaci i q̄ libχ cōstruxit singularē. vñ. a. Iā plu res medicox sic ga. t alii addē nisi sī i tyriace cōfecti one ñ ꝓpt̄ necessitateʒ faciētē illō necessariū ei: neqʒ ꝓpter aliqō forte vocās eos ad illō: sʒ q̄rentes vt re memorentur t vt remanēt ab eis i ipsa vestigiuʒ sic remāsit ādromaco. Et meuʒ qdeʒ cōsiliuʒ est vt ñ re moueāt aliqd qō expimentuʒ iunatiuuʒ iueit. fortas se nāq̄ꝫ illa cōplexio cum illo pondere est signans illud cuius iunamentum inuenit experimentum: ita vt quando remouetur a suo pondere non sequa/

tur illã ꝓprietatẽ. Cui⁹ oppositũ scribit collꝫ qnto: vt dicat ꝙ hõ quẽ tu scis igt ꝙ nos ñ debem⁹ aliqd diminuẽ ex receptõe quã fecit andromac⁹: sꝫ nolo ei credẽ sꝫ volo addẽ ad tyriacã multas medicias q̃ nõ erãt note i illo tpe ꝛ de vnaq̃ꝫ faciã ꝓbationẽ qñ ad didero eã fiẽ ſt gariofill⁹ ambra ꝛ lignũ aloes. Et ei⁹ qdẽ magꝫ ẽ ſm victorie ac ãbitõis vt i alijs ℈. a. q̃ꝫ Vitatis. Cui⁹ eqdẽ iuxta ga. serapi. baliabbatẽ ꝛ. a. er trib⁹ accipit approbãtia. Primit⁹ nẽpe vt exhibeatur ei q ſũpſit medicinã solutiuã fortẽ: aut vomitiuã vt scamoneã collognticã vl̃ ell̃m q̃ꝫtitatis lupini: q̃ ſi solutõeꝫ ꝓhibꝫ iceptã fortis extat ꝛ pfecta ſi Vo nõmie. Scõo vt gall⁹ ſilueſtris ſm ga. quẽ putat. a. ſa ſianũ maſculũ mordeat ab aliquo venenoſo aialiũ: ꝙ ſi p ipſi⁹ euadit aſſũptõꝫ ẽ electa: ſin ãt neq̃q̃ꝫ. Tertio vt det alicui medicia iterficiẽs ſui friditate vt opinꝫ mãdragora vel inſgam⁹ fiqdẽ euadẽ faciat ẽ iuuenis pfecta: ſi ãt nõ e℈. Qõ ſi qdẽ diſtiguit p etates. nã ei adſũt iſãtia pubertaſ adoleſcẽtia ſenect⁹ ꝛ morſ ſiue ſeniũ. Poſt. n. ſex mẽſes ſut iſã= cũ prius ñ hẽat pfect⁹ eẽ: deide icipit pubeſcẽ ꝛ augmẽtari vſqꝫ ad tp̃s i quo ſtat vſqꝫ ad. 10. ãnuꝫ in regionib⁹ calidis ꝛ 20. i frids: deide ſtat aut. 10. an. vel. 20. deide declinat aut p⁹. 20. an. vel p⁹ q̃dragita: deide ſpoliat virtute tyriace aut p⁹. 30. an. vl̃. 60. ꝛ fit vna ℈ſectionũ declinata a g̃du tyriace. Mri tñ prauꝫ vẽditores cõit dant eã p⁹ q̃tuor mẽſes ꝛ cõſumunt ante duos vl̃ ſic ãnos cuꝫ nõ fermentet niſi poſt. 10. aut. 20. annos: dria. 178. Tp̃s ãt etatũ eius i locis tpatis iter hec erit mediũ extrema. Et oꝫ vt moroſo in potu det ꝺ illa q̃ recẽs ẽ ꝛ fortis. Reliqs ãt ex qb⁹ exhibet det ꝺ alia q̃ ẽ debilior. Fortis ãt ꝛ recẽs ẽ p⁹ qnqꝫ ſꝫ quoſdam ãnos. aut. 12. vſqꝫ ad trigita. Et hec qdẽ medicia fic c eter hꝫ iudiciũ ex ſimplicib⁹ ꝛ ex tota forma. Et ſimplicib⁹ qdẽ duplicit opat. ꝑmit⁹ qdẽ ifrigidãdo ꝛ ſtupefaciẽdo pp opij Vtutẽ: deide calefaciẽdo ſi diſſolvẽdo medicis calidis ſupantib⁹ tãdẽ friditatẽ opij: Tota Vo forma opat i venenoꝝ expulſionẽ p formaꝫ ſpecificã ex ſimplicib⁹ reſultãtẽ: vt dria videbit. 178 Reliq̃ Vo diateſſeron dicta eſdre ꝛ h⁹ dria. 179. qd ãt pharmacũ dria oñdit ꝑmiſſa. Propt ſm ſcienduꝫ ꝙ alig poſt ſolutiõeꝫ pharmaci exhibẽt dragmã vnã aut aureũ tyriace moti pp fluxũ quẽ timebãt ſuꝝ ꝛ venenoſitatẽ medicie. ſꝫ id fortaſſis ñ valet ſic tertio ꝛ q̃rto dicẽdoꝝ appebit. Propt tertiũ autẽ ſciendũ ꝙ pharmacũ aut ſoluit ſufficiẽt vel ſupflue. ſiqdẽ ꝑmũ tũc nullo mõ ℈petit tyriaca neqꝫ multuꝫ repit dictũ ab eximioꝝ aliquo. qõ firmat qr qõ qdẽ debilitat Vtutẽ ſpm reſoluit corp⁹ agitatũ ſuo motu ãplius exagitat ꝛ iflãmat ñ ℈petit. Q⁹i ãt ẽ tyriaca ſui caliditate laborioſa diſſolutiua. Rurſus qõ opat vt balneũ ferre mor p⁹ purgationẽ nõ ℈petit: dria ſequẽti. Talis Vo ẽ tyriaca. ipedit. n. decurſũ ſupfluitatuꝫ ab eo qõ deorſũ ventrẽ anguſtãs cogens eas pmẽbra nobiliora ad cutẽ puenire vbi eoꝝ leſio ac opilatio ꝛ i cutis defedatõe põt ℈tingẽ: dria ℈ñti. Et id qdẽ lꝫ vl̃r cõcludat nocinũ: deteri⁹ tñ in colerico reperit. Si Vo ſarmacũ effrenitauerit tũc tyriaca danda nouiſſima q̃ vere tyriaca ñ eſt cũ actionẽ agat opiate. Id eni in vltio cũ res fuerit i deſpatõe auxilijs nõ ℈ferẽtib⁹ reliqs ꝛ igenijs: dria. 204. vñ Meſ. ſimpliciũ ꝑmo: Cõpigẽ qdẽ ꝛ ſtupefacẽ ẽ vltimũ ad qõ inim debes ꝛ ꝓpe tũc qñ oĩa ñ iã ℈tulerũt ꝛ reſpoſita eſt in deſpatõe: tũc quoqꝫ ſup narcotico p̃ſumẽdũ eſt ꝛ medicamẽtis fortib⁹ ſicut ſũt tyriaca phyloniũ ꝛ ſimilia. vñ appet tũ ex canõe ſbdito: tũqꝫ ex eo qõ ſibi phyloniũ aſſociat ꝙ tyriacã intelligit ꝓut vna extat adhuc opiataꝝ. Per qõ ſm ſil̃r exponit q̃rte prio. Cũ vẽtris ſolo ſupfluit i potu paꝝ tyriace aut phyloniũ tribues. Talia nãq̃ꝫ malã ℈ſtonẽ alterãt calidã ex pharmaco iductã ſumos ifrigidãt ꝛ igroſſãt bũoꝝ ptesq̃ꝫ ℈ſtipant ꝛ opillãt ac iſenſibiles ferre reddeunt vt i audaciã ꝛ effrenitatẽ nõ moueãt: ſꝫ mot⁹ ꝛ agitatio getet. Si nãq̃ꝫ daret tũc iuuenis tyriaca vene ampli⁹ ipi⁹ caliditate ꝛ motu debilitaret eaꝝ ãplitudo i duceret maior orificioꝝ ꝛ mordicatio fortior ſolutiui Me nãq̃ꝫ tres extãt cãe i ſarmaci effrenitatiõe: dria i44. Qõ ãt tyriaca det fortꝫ p⁹ quẽcũq̃ꝫ fluxũ ñ ipio a pitioꝛib⁹ exp̃ſſũ vſqꝫq̃ꝫ: vꝝ p⁹ ſufficiẽtẽ ſolonẽ dãt aquã mellis aut hordei: ſeu ꝛuccari ſm diſpõnẽ nãe ꝛ bũoꝛis vt vẽter lauet. Nõ. n. ℈petit iul pulle ꝛ maxie pingue qõ cõit ꝑmittit exhiberi cuꝫ ſit vntuoſuꝫ ſtõi ſbe diſſolutiuũ. tunc nãq̃ꝫ ℈petũt abſterſiua mũdificatiua ꝛ p⁹ aggregãtia ꝛ ℈fortãtia. trahitur eniꝫ ius p̃fatũ qñq̃ꝫ auiditate q̃dã nãe ianite ad venas cuꝫ ſumiſ ſeu vaporib⁹ medicie ꝛ ide dolor cãet qñq̃ꝫ vehemẽs febris ſupueniat ꝛ ſupfluitatuꝫ declinatio deriuet aq̃ trãſmãdãt ꝑte. Si ãt ſupfluit ſolutio nõ ſortẽ dãt tyriacã ſꝫ aliã. Ex his igr̃ falſũ appeat qõ aliq dixerãt ſimplicit eadẽ die colericis ꝓpe exhibẽdã tyriacã opij hñtẽ adhuc Vtutẽ: Phlaticis Vo vel melãcolicis fortẽ ttia tñ die i phlatico hũiditatib⁹ crudis ꝑus repleto ad eaꝝ exiccationẽ ꝑt laudabilit tyriaca fortis exhiberi. Propt q̃rtũ Vo ad primuꝫ dõm ꝙ ꝑ tyriacã ñ iuuenis audit ſed poti⁹ vt expoſitũ ẽ recẽs opiata. Et ſil̃r ad ꝛoar dõꝫ: aut ꝙ ꝺ magis ℈ſideraut venẽoſitatẽ corrigẽ medicie q̃ꝫ ſolutõis effrenitatẽ q̃ remota ſolutio fiſtit ℈ñr. vel illi⁹ fuit opinionis cui⁹ alios cõit ñ inuenio. Ad aliud dõꝫ ꝙ lꝫ ſtringat vẽtrẽ fitq̃ꝫ tyriace bonitatis applicatio ꝛ approbatõ tñ iducit vt oñſuꝫ alia nocumẽta. vñ ñ ẽ exhibẽda cũ poſſit fluxus alijs vt docet Meſue ꝛ. a. cõpeſci. Ad alud dõꝫ ꝙ lꝫ pharmaca ſint de gnẽ veneni ꝛ ꝓprie fortiora enulifiua: non tñ cõpetit tyriaca cũ añ aſſumptionẽ farmacoꝝ coꝝ poſſit venenoſitas pelli. ſimiliter cũ effrenitãt ꝑt eoꝝ effrenitatio ꝑ aliã remoueri Ad aliud dõꝫ ꝙ rari⁹ effrenitat ſarmacuꝫ cũ medic⁹ dẽat ꝑ paꝝ peccare: ita vt nõ oporteat p⁹ oẽꝫ fluxum tyriacã exhibere timẽdo effrenitatẽ einſdẽ. Neqꝫ verũ ẽ ꝙ diſpõnẽ corpis bonificet cuꝫ flux⁹ raro ſuperfluat. Prauũ ẽt ẽ vt ſupfluitates remoueãt ad multũ ab iteſtinoꝝ trãſite. neqꝫ viſcera tñ cõfortãt gnñ ãpli⁹ iflãment. Ad aliud dõꝫ ꝙ pharmacũ educẽdo bũoꝛes calidos ñ ifrigidat corp⁹ ſꝫ poti⁹ cõrpat ꝛ nãꝫ cõfortat erpellendo qõ contriſtans: neqꝫ ſpũs ſic debilitat ꝛ diſſoluit: gn mor reſtaurentur nocitiuo expulſo. vñ non egent tyriaca cum in ãplius reſoluerẽtur in quacunqꝫ complexione in partes tranſmiſſi oppoſitam: ita vt ſimul ſere duobus motibus moueri contingantur ℈ijs. Differẽtia. 128.

Vod balneuꝫ nõ cõpetat p⁹ purgatõeꝫ oñditur: qr primo q̃rta. Poſt medicinã nõ ingrediatur aliqs balneuꝫ: qñ trahit mãm ad exteriora ꝛ neqꝫ eſt bonũ niſi ad vẽtrẽ cõſtrigẽduꝫ. In quã opinionẽ ſecũ cõcidit ſimpliciũ Meſue primo. Rurſus nõ eſt facienda tractio in diuerſas partes. vna eniꝫ reliquã impedit ꝛ ꝓterrit natura. ſed huiuſ mõi occurrit hic tractio. nã medicina trahit de circũ

ferentijs ad centruz: balneum vo eſ. Eti. Si non poterit materie fortioris vtutis balneo vt farmacuz corpus ſufficienter purgare: eqz id valebit perficere balneū: ſm dialecticū eo debilius aphoriſ. q̄rta. Me qz ēt in actu cōpetit purgationis: q: irritata mā ꝛ agitata cōfluit amplius. Adhuc eadē docet effrenitatez cathartici fiſti p ſomnū ꝛ getem. Cum. n. vis statuere ſomnū fac: ꝛ noli mouere. Sed balneū his ꝑriat cum ſm Joannitium ꝛ Maliab. Ad exercitiū motū exiſtens reducat. Contrarioꝝ vero actus ꝓdicant ꝯrij. Malin. Purgati remanēt ex natura actu farmacie inflāmati inaniti ꝛ exiccati. Sed balneū ſub intētione qua adminiſtrat talia magnificat. Itaqz balneum poſt mundificationem nō conſert. Cuius oppoſitū ſcribit ꝓmo q̄rta. Itidem. Illud competit poſt euacuationem quod pōt educere quod medicina ꝓpter diſtantiam nō potuit qualia ſunt q̄ cutivicinant diſtantia. Huius ē balneū cum euacuet ſolū que ſz cutē: aphoriſ. tertia: ꝛ quod mēbroruz inflāmatōez cōſumptōem tollit: ꝛ laritudinem remouet: Almā. q̄rto: ꝛ geta competit poſt purgatiōem cum corpus illis remaneat affectū. Hoc āt bal. cōplet debite cō menſuratū refrigerat. n. a mēbris cōtꝓando hūores et ſuperfluitates expirare facit. Amp. gdam purgatōe ſuſcepta ſupflue iterdū euacuant. Balneū vero ventrē conſtringit. Alman: q̄rto. vñ theorice gnto. Balneū ſolutiōem larati amputat medicamis. Igitur bal. poſt purgatōem ꝓfert ſupme. Propt primū qdē ſciendū q: B. ē corpus ſubtile vel liqdū corpori circūferentialr occurrēs ipm imutatiuū. Balneū quoqz nomē aſſimilatū ē ab eo qđ ē valaneyon grece a valo qđ ē imitto ꝓ abſciſionē. A. ꝛ diphton gi retēto e. ꝛ abiecto i. dcm̄ eſt balneū o ēt imutato ſicut in pleriſqz. i abijcit latinus e ſer ato. Eſt aūt balneū multiplex ceu notificatōis eius ifinuat. Mā qđdā eſt aereū qđ tangit ꝓ id qđ dcm̄ ē ſubtile qđ priuſ dr balneū. Aliud aqueū verius dcm̄ lauacrū dulce: quod ifinuat cum dr humidū. Interdum. n. qs ſolo vtit aere pro balneo vt termavel alia ſtuffa. qñqz vtitur aqua dulci corpus in eā infundēdo: vel ipſam ſuper ſe ꝓjiciēdo. Et hoꝝ aliud calidū aliud frm̄: et qñqz vtimur his ambobus vt euenit multotiens in termiſ. vñ. x. de inge. ſm hoc quatuor diſtinguit balnei ptes: quaꝝ prima ē aer calidus cū primit⁹ copulat igrediens: ſa ingreſſus in calidam: tertia exitus in fridā: ꝛ quarta ſudoris abſterſio. Ampli⁹ balneū diuerſificat: q: quoddā eſt ſimplex vt duo predicta. Reliquū cōpoſitum quod duplex ēt ē. Aliud. n. naturaliter ē tale vt ſulphureum piceū aluminoſum: ꝛ hmōi. Alteꝝ arte conſtruit: ceu cum herbe frondes ꝛ hmōi calide vel fride in aqua decoquūtur balnei: vel in aere ꝓſternūtur ipſius ſm vtilitatem a medico intentā. Balneū. n. quinto theorice triplr variat Aeris cā ſm q̄ fuerit calidus vel frigidus vel medius diuerſos in corpa inducens effectus. Aut ex pte vt dcm̄ eſt aque. Vel cā qualitatis vtendi: qm̄ qdaz eo vtimur cū fricatōe ſimplici: alij cū fricatōe oleoꝝ nōnulli cum fricatōne farine granoꝝ ꝛ alioꝝ ſm qđ vī magis expedire ad eoꝝ intentiōes expellendas. Eſt aūt primo ſecūda balnei actio nālis calefacē ſuo aere: ꝛ ſui aqua humectare: cuius prima cauſa ſeu mā ſio ifrians eſt ꝛ humectans: ſa vero calefaciēs ꝛ humectans. tertia vero calefaciens ꝛ deſiccās. nc ſubita enim nature leſiua itercidat alteratio in itroitu aut exitu oportuit bal. tribus. fore mānionib⁹ diſtinctaz vnde Maliab. Balnei ſunt tres aeres. Primus eſt prime domus aer: ꝛ ē tepidus nil i corpus inducens caloris. Scōs ſecūde calore medius corpus aliquo calefaciēs calore: ac quadā diſſoluens diſſolutione. Tertius vo q̄tertic vehemēter corpa calefaciens: plurimaſqz diſſoluit ſupfluitates: ꝛ a corpe euacuat Neqz eſt Maliabbatis ad. A. diſſonantia: q: Mali abbas ſolū aerē tetigit. hic āt ex aere cōmixtū ꝛ aquas Pōt ēt cauſe prioris compatio fieri ad aerē exterio rē. Appoſitūqz fuit circūferenē ad diuerſitatē alioꝝ itus aſſumptoꝝ: vel q̄ applicāt exterius q̄ nō ita ambiūt ſupficialr corpa: ſz aut ad centꝝ tendūt vt iteri⁹ imiſſa: vel in pte ſituant forinſeca. Victū ē āt actualiter: qm̄ que i nobis agūt: q̄dā ſunt potentia ſeu virtute talia vt camomilla ꝛ piper. Alia vo actu ſicut calida vel fria vt aqua balnei calida fria ꝛ aer: ꝛ omne calidum calefacit: ꝛ frm̄ infrigidat. Altera per accidens ceu balneū calidū duplr accidente infrigidat aut apiendo poros ꝛ hu. calidū vt colerā in q̄ foras reſoluendo: vel humores agitando itra corpora: et ſup mēbra ſenſibilia diſſoluendo q̄ moti adhuc ipſorū actuali magis agūt fritate: modo quo balneati in putridis indigeſtis horrorem ꝛ frigus icurrunt. Diſtinguit ꝛ preter hoc balneū triplex. Qm̄ quoddam ꝓparatiuum ad eūonem. vnde ſo practice. Volente ſumere laratiuū prius opus eſt corpus aptare ſuum vtendo anteqz accipiat duobus aut tribus dieb⁹ balneū tpati caloris: ꝛ ſuauis aq̄ ſupfuſione tepide ſupra corpus: quare primo q̄rta. Balneum quoqz ingredi anteqz ventris ſolo fiat aliquantis diebus ē ex eis que bene preparant niſi aliqd ꝓhibuerit. Ea ꝓpter precipitur phlomandos ꝛ ventoſandos hūtes groſſum ſanguinē primitus balneari. Oportet tamē vt iter balneū ꝛ hauſtum medicine pnū interueniat tps Eſt āt ꝛ aliud balneū ꝓhibitiuū ſicut in horis opationis cathartici adminiſtratū cuz eius ſit actio in diuerſa cathartici actioni: ꝛ ipſius diſtractio niſi effrenitet illa. Quoddā vero ē perficiens vt quod ſm quoſdā adminiſtrat ceſſante actione cathartici reſoluit enim quod nō potuit educere medicina. Quid aūt purgatio dria oñſum. i25. cum alijs. Propter ſm q̄dez ſciendū q: illuſtres medicoꝝ. A. ꝛ Meſ. videnē ſibi vtcūqz in hoc aduerſari queſito. Primo nāqz ſcribitur quarta. Ille q̄ medicinā ſolutiuā vz bibit ſecunda die balneū eſt itraturus: q: ſi aliqd ex humoribus ipſius fuerit relictū balneum ipm mundare poterit. Et iſte qdem cōis eſt modus practicantiū ꝓcipiēdū ſi firma eſt vtus ē ſa die poſt purgatōem balneum i greādendū. Meſue vo de pharmacis nullum vult balneare poſt aſſumptū pharmacū niſi illū in quo efrenitet medicine actio. q̄re ſo practice. Quod ſi in aliquo intm̄ ſupabūdat ſolo vt defectus ēt timeatur vtutis hunc balneū itroduc: ꝛ aquā ſupfunde calidā. ꝛ maxime pedibus ꝛ manibus. Et in hoc ꝓcidit Meſ. repellēs illos qui precipiūt frigidis et ſtipticis tales balneari aquis. Ignorātes qm̄ poros coarctāt et medicinas in ſumos interius cōuertunt. vnde cā maiorat ad fluxum. Et ideo viſum non paucis pitbima ex frigidis ſtipticis ſuper ventrē poſitum fluxuz augmētare: et ſanguinē ēt ad fluxum i citare: quare raro ꝓfert niſi in corporibus iam puris: imo magnifica de

net esse intentio dilatare poros: ⁊ ad exteriora attra
here: ⁊ ꝑpe cum bal. fuerit ex aquis dulcibus in qui
bus decoquant poros apientia vt camomilla absyn
thium sansucus folia citri: ⁊ que taliū: ⁊ in ꝯ non pa
rum ꝓferunt fricatões ⁊ sudores ingenijs ꝓuocati.
Vulgares ℞o ⁊ arte iperitões balneant cōit tā illos
in qbus non supfluit pharmaci actus q̄ illos in qb⁹
effrenitauit. Quorum error ostendit ꝑmum: qz bal
neus ad exteriora trahit: medicia ℞o ad interiora: p
pter qō bu. debentes a medicina trahi ad interiora
actõe balnei trahentis ad ꝓrium ad exteriora nō po
terūt euacuari: sed remanētes i ptibus moti ⁊ ñ edu
cti nocēt illis. ℱatigat ēt ℞tus ⁊ dissoluit ꝑpt attra
ctionē simul in ptes ꝓtingentē oppositas: cum i tali
motu scissionē oporteat interuenire: phyficorum ap
pens septimo. ℙropterea aphorismorum quarta in
hibet: ne pharmaca exhibeant sub cane ⁊ ante canē.
Eti: ℙraua est illa eductio q̄n fit transitus mater e
super nobilia membra: dria. 197. Sed per bal. mate
ria mota in extriseca transmittit ab ignobilibus per
nobilia ad ignobile: vt a ventre ad cutis supficiez p
nobilia in medio borum sita. ℝursus materia melꝰ
cr ꝑpingorибus ducit vijs ⁊ ductibus: ⁊ marie ꝓsue
tis p quos est euacuare nāe. vñ aphorismox ꝑma q
os agere vndecūqz matie repit nā inde p ꝓuenictia
ducere loca. Adhuc ꝑpter talē actionē cōtrariā mā
ineuacuata opilationes generat i vijs: aut in cutem
educta defedationes in ipsa. Itaqz bal. post medici
nā non ꝓgruit nisi qn̄ pharmacū effrenitat: tūcqz ad
ꝓstringendū iuuat vētrē. Locedit in. a. qui sibi fere
vr dissonꝰ i ꝯ q̄sito: q ꝑ post medicine assumptionē im
mediate non sit timendū ꝑmā casam balnei intrare:
⁊ ꝑpe tpe frigidiori mō tali ne calor sit vllo modo i-
pediens ad attrahendū: qn̄ frigus intensū ledit effe
ctū medicine. ℙropter tertiū qdem sciendū vir
tus balneandi: aut ē fortis: aut ibecillis prostrata: q̄
ente huius ceslandū ē a balneo casu quocunqz oīo:
qz cū ℞tus sit dissoluta spirituſqz resoluti: ⁊ corpus
ꝓsumptū balneūqz ista coangeat eidē p ēdū: ne vir
tus eo dissoluat pamplius. vñ de Marasmo ꝓhibet
balneū sūme ibecilli ente ℞tute. ⁊ si dispō exposulet
ne mors accidat: ñcut euenit medico balneanti ado
lescentulū: ꝓnosticox primo. Et Artalo theagenez
iz. de inge. Si āt vigor ꝓstiterit: tūc aut pharmacuz
effrenitat: ⁊ sic apud oēs balneandū: non qdem cuz
frigidis stipticis: sed calidis tpatis apertinis: vl' nō
effrenitat: ⁊ id dupl'r: qz aut cessauit motus ⁊ agita-
tio medicie aut mime. Quod si ꝑmū a ut ē sufficient
purgatus cū oi conferentia: aut cufferentia: aut iper
fecte. Sigdem quod ꝑus ⁊ ꝑcipue si fuerit ex illis q
nec diligit bal. neqz oio ꝓsuetus nō opus ē būc post
purgationē balneo ingetare cū nullū iuuamentū: ve
rū potius nocumentū inde fit biturus. Aliqñ tñ bos
balneāt ambitiosi vt videant aligd diligētius agere
fortassis inde sperātes ampliora suscipere: de inge.
vndecio. Quod innuit ꝑmo quarta: Si inueneris i
missū in bal. post medicinā in eo nō delectari: sz estu
ationē in ipo pati eū expelle. Non enī medicina iue
nit egentia resol'one: sm quē ptertū sm̄o verificatur
Mesu. marie vt nullū nisi effrenitatū sit post sūptuz
pharmacū balneandū. Si aūt motus cessauerit būo
ruz: ⁊ agitatio catharticī: ipseqz sufficient non fuerit
purgatus. neqz oīs rōabilr cōsecuta sit cōsrentia ⁊
enserētia ide ꝑpeqz si balneū diligit: ⁊ fuerit ei ꝓsue
tū hūc scōa die post medicinā ꝑcipiendū balneari: ⁊
marie in eꝰ fine ac fortassis die tertia: vt agitatio sit
ois geta: ⁊ maxime cuz gs euacuatur materieb⁹ diffi
ciliū eductionū: aut qz sunt inuiscate remote: vt q̄ in
iuncturis: vel quia sunt versus extrinseca delate: ⁊ p
prie cuz corpa fuerint pīguia cōpacta. In bis. n. ℞
tus farmaci nō potuit ad exteriora puenire corpis oī
no. Quod innuit. A. d. Si viderit q balneū sit ei sa
pidū: ⁊ in ipo delectet: erit ꝯ signū q balneū ipm ab
eo quod relictū est mundificat eū: ergo in eo dimitte
Et falcit: qm̄ post vniuers. lē purgation ē cū corpus
non fuerit p omne purgatuz: pticularis dz subsequi
purgatō. ℙꝰi ℞o ē q̄ p balneū euacuatiuū materie
rū cuti vicinaz. vñ qnto theorice inquit ga. Euacua
tio q̄ fit per exercitiū ⁊ bal. humox est subtiliuz: q ad
cutis pueniūt ptes: ⁊ pati sunt egressui. Amplius bꝰ
corpa reddūt pharmaco exiccata: ⁊ supfluis marie
sm exteriora humectata: cum plures ēt sumi in actū
pharmaci a centro tendāt ad circūferentiā refracti.
Sed bal. bz bꝰi mouere: qz exiccata būectat: ⁊ būe
ctata exiccat sm dispones differēces: cū debite fuerit
admistratū. vñ de tabe. Mirabile hoc balneis inest
calidis vz ꝓferre siccatibus ⁊ frigidis quēadmodū
⁊ siticulosos quidem non siticulosos reddit: insiticu-
losos'aūt siticulosos. Et velut fere vinū opatur vt ō
ipo apparet ꝑbl. 30. ⁊ in dictis pticularibus. Qua
re Damascenus: Balnea non sūt nobis necessaria
supple tantū ad refrigerandū calidū: vel ad calefaciē
dū frigidū: sed vt dissoluant: ⁊ sudare faciāt: defic-
cent ⁊ humectent. Inquit ēt q bal. ⁊ tpata potio iu
uat cām ℂtrariū cause. Itaqz bal. post purgationē
cēpetit in ꝯ casu. Et huic ꝑtestui nil Mes. derogāt
inducta: cū humores sint interiores purgati ⁊ quieti
nec moueant ad cutem de ignobilibus p nobilia. ne
qz euacuat nisi vñ repit natura. Neqz ēt cutis infici
tur: vex potius depurat: cū ipsius deducāt supflua.

Circa p̄dicta dubitat: qz non solū vr balneanduz
sc̄a die: imo ēt eadē. Nam tertio. 22. de curatõe do
lox iuncturarū in generali: Expedit qui vult sumer̄
medicinā vt i sūmo māe sūat: ⁊ tardet cibū: deiñ su-
mat post horas tres. 20. aur. panis cū vino ⁊ aq̄ pau
ca ⁊ post sex horas igrediat balneū ⁊ egrediat. Di-
cēdū q. a loquit i cura doloris iuncturax cū medici
na ventris in ꝑncipio lenitiua: ⁊ nō solutiua vt mā
sic vniuersaliter acquirant lenitas ⁊ mollicies: ⁊ ma
xie qñ hec cuz materia fuerit ficca. Dicit ēt q bal. in
grediat: ⁊ egrediat mox supple: ne medicia exagita
tur inde. Si ℞o medicina sit in actu purgationis: ⁊
materia i fluxu: neqz de ipsius timeamus effrenitatõ
ne non est modo balneandū aliquo. Sicut quendā fi
lium regis Boemie pharmaco sibi tradito i balneo
reperi ascellationibꝰ ꝓcedentibus quibusdā. Et id ē
quod voluit. a. q post medicinā p modicū tps vz as
sumptā non ingrediat aliquis balneū cū materiam
trahat ad exteriora. Et sm hunc ꝑcipue intellectum
Mesue rōe ꝓcedunt. ℙropter quartū quidem
ad. a. ēt Mes. ꝑmo quid dicendū apparuit. Ad aliū
dicendū q non ē facienda tractio in diuersas ptes cū
medicina adhuc euacuat nisi vt dcñ actio effrenitet
medicina. Ad aliud dicendū q verū esset si medicia
⁊ balneū educerent p eandē viā: sed oñsuz ē q p di-
uersas bal. eni cutē tangit: non aūt pharmacū vna

magis pōt operari eo. Ad aliud dōm q̄ non est incō uenicus idez pluribus modis curari nō eadem rōne sumptis. Somnus.n.curat fluxū medicine supfluę q̄ trahit, de circūferentijs ad centrū: motū fluxui cān do ꝛriū ꝛ ⅋tutē ꝓfortando: caloꝛēq̄z nālem aggre/ gando: ꝛ vigoꝛosum reddēdo in fumoꝝ medicie di/ solutōem. Adhuc ꝛz in scō eē somni accidat ges i sie ri tū ipsius cū caloꝛ moueꝯ ad intra iteruent motus. Balnea ⅋o sistūt fluxū ꝛ fumos medicine i oppositū attrabendo: ꝛ cos resoluēdo: cum poꝛoꝝ educāꝯ aptione ita vt somnus ꝛ balneū trabant in fluxꝰ op/ positū q̄ q̄z nō differenti. Ad aliud dōm q̄ si farma cā sint debilitati vel ericcati seu vehemēter inaniti nō tū vt dcm decet eos balneari nisi viribus resum pris: ꝛ hitus coꝛpis vellemus eos tanq̄z ꝓualescen tes ad meliora reducere per humectantia quecunq̄z neq̄z oia balnea sant resolutiua: sed plurima hume/ ctatiua. ℙartis ēt alterius arguta veruz includunt suo itellectu relata. Differentia.119.

Quod pha macia nō competat in re.sa.ostē dit: qm̄ Ba.in tegni.ꝛ.A.tertia ꝑmo: vbi agit de re.ꝓseruatiuo nō docet pharmacare vex q̄rta ibi de curatiuo. Adhuc apꝺoꝛis.fa. Qui bene bñt coꝛpoꝛa pharmacari difficile. Et sana habē tes coꝛpoꝛa pharmatijs purgati exoluunt cito: obte nebrant.n.toꝛq̄ntur ꝛ liquescūt. Coꝛpa vero re.sa. cōmen surata sunt sana. qm̄ regimen aut est ꝓseruati uum vel curatiuū cū omnis sit talis practica. Rur/ sus. Medicina de duabꝰ rebꝰ securitatē nobis pstat s. putrefactōis penitus ꝓhibitōe ꝛ desensione humi ditatis: ne cito resoluat: primo tertia. ℙharmacuz aūt ꝓpter humoꝝes putrescētes expellt ꝛ coꝛruptos Eti. Contrarioꝝ ꝛriē sunt rōnes ꝛ nature: ꝛz ps cu ratiua ꝓcipit oifariam pharmacare: cōseruatiua igit ibibebit. ℙalin. Si dz coꝛpus pharmacari hoc erit sicut aliud oē relatione ad coꝛpus cōmensuratū scā. Sed hmōi nō potest pharmacari: cū dissoluat ea: et colliquet vt iductū. Itaq̄z pharmacū nō cōpetit i re gimēto sanitatis. In oppositū sexto.n.de re.sa. ꝓ cipiunt coꝛpoꝛibus humidis supfluis patis putrefie ri biera ꝑ aloem purgari. ꝑmo etiam practice cuz q̄r to Almansoꝛis tangit modus purgatiōis: ꝛ eūonis peccantiū humoꝝ. Amplius apꝺoꝛis. sexta: ꝓcipitur idigentibus pharmacia vel phl̄omia vere fieri. tales aūt sunt sani. Sm cōmen. ibidem. Hi ⅋o sunt q̄bus regimē iducit sanitatis. Eti. Sani dicūtur aliq quo ad nō sensibilr impediant coꝝ actus. Ex morbo. n. primo. Sanitas dr in posse actus sine impedimēto sensibili exercere. Sed aliq cacochimi: aut plectoꝛi- ci pūt inocue sensibiles actus exercere: que āt tales egent humoꝝ eductione. Rursus. Si coꝛpus optie sanū eget purgatōe de quo minus vr: ꝛ reliq̄ amplꝰ multo cum minus sit aptuz labi ꝛ delinquere. Id āt indiget: q̄ in pueritia ꝛ senectute neutꝝ extat cuz ab ifantia vsq̄z ad iuuentutē sit in humiditate fere super flua ꝛ caloꝛe quasi tꝑato: primo prima. In senectute ēt ac senio plures colligit supfluitates egentes edu/ ctōe. Et firmatur q̄ cum sit tꝑatum pluribus occur rit oppositis q̄bus leditur magis distempato. Eti. Coꝛpoꝛi tꝑato ac ēt non minus religs pōt pestilens acris constō. aut stellaritas infoꝛtunata superuenire que coꝛpoꝛa colligent hmōi superflua plurima edu/ ctione indigentia. Ergo in re.sa. cōpetit pharmacia

Propter primū sciendu q̄ de pharmaci esse dria visum. i26. Regimen sanitatis est mensura occurrē tiū coꝛpoꝛi q̄lificata debite sanis coꝛpoꝛibus attribu ta. Id aūt cuz circa coꝛpa versetur ſ: dz diligēter au diri opus sit coꝛpoꝝ distinctōem intueri. Moꝛuz nā q̄z quedā sunt sana ꝛ aliqua egra: que sigdem vtra- q̄z duplicia. Nam quedam sunt vt dicūt talia ex tpe vt nūc sana vel egra in q̄bus actus aut perficiunt sen sibilr vel silr ledūtur. Alia vero simplicia siue ex ge neratōe vt tactū dria. i25. Que duplr ēt accipi pūt: vt sanitatem angustius sumēdo ꝛ ita soluz coꝛpus sq̄ aut optime sanū ꝓprius sub regimie ꝓtinetur sanita tis: cū eis verius cōpetat per simile ꝓcuratio. Vel cōiter iurta id quod ē in oꝝibus non sensibilr delinq̄ re: ꝛ ita sanū lapsuz paꝝ sine sanū multū: neutrum ꝛ egꝝ simplr sine equalr aut inequalr ꝛ egrotatiuum pūt sub sanitatis extensione collocari Sm illud indu ctum de moꝛbo primo: vū in arte. Diuidit aūt totꝰ sanitatis latitudo in tres ptes: ipsaſq̄z babentes lati tudinē multā vt in sanū neutꝝ ꝛ egꝝ: que sigdē iter duos terminos ꝓstituitur in tegni extremos iter op timā ꝓpōnem simplr: ꝛ vt nūc ꝓseruatā vz exīpe: et nūc factā egritudinē: ꝛ simplr ēt talem entē vt sanis/ simū ꝛ egerrimū mō quocūq̄z. Ex bis ēt deductis sciendū in amplius q̄ regimen sumitur cōiter ꝓ oī debita quacūq̄z ꝛ qualitercūq̄z administratiōe. ꝛ ita ēt regimen dr curatiuū iurta illud primi q̄rte. Una ē regimen ꝛ nutrientia: ꝓprie gdem ꝓut coꝛpoꝛi de beaꝯ lapso nō ad spēm ꝓseruationis: ꝛz ad totū genꝰ referendo: quod regimē ꝓprius ꝓseruatiuū seu ꝓcu stoditiuū appellaꝯ. ℙrecipuissime ⅋o ꝓut coꝛpoꝛi de- betur in melioꝝ formaꝝ enti. Quid aūt sit sanitas: dria monstrauit. 72. Propter sm gdem sciendū aliquos dixisse q̄ in re.sa. nō expedit pharmacare eo q̄ regibz per silē qualia nō sunt pharmaca cum eoꝝ plurima nature sint maxie ꝛria. Sed hi solum audi- unt decepti coꝛpus sanum quod optime tale sanita/ tē fere accipientes punctalē cuz tamē oīsa sit pluri- ma ꝛ lata dria ēt. is. Neq̄z vident pharmacoꝝ diuer sitatē infinitā quasi ꝓcipere. Dixerūt ꝛ alij ex eadem vtcunq̄z radice q̄ pharmacum non cōpetat in re.sa. rōne ꝑsentis: sed magis futuri piculi volentes hmōi coꝛpoꝛa sana sufficiēter existere. Sed errant q̄ vt ap paruit dria. ii6. sicut coꝛpus lapsuz ad caliditatez vel frigiditatem ꝛc. non solum gubernaꝯ ne in moꝛbuz decī dat sic q̄ gugillus: sed vt reducaꝯ non minus ad coꝛ pus ꝑfecte sanum. possunt. n. actus ipsius ꝛ si nō sen sibilius ledi ex aliqua cacochimia que pharmacia ex purgatur mensurata. Propter tertium gdez sciē dū q̄ pharmacū expedit in re.sa. ceu tactū ꝛ specifica bitur magis cōmēsurat in penes Ba. cum religs: sm tamen magis ꝛ minus ceu plus aut minus fuerit lapsum: ita vt coꝛpus temperatū cum ad senectutez puenerit vlterioꝛez factum: etenim neutrum aliqui/ bus iterduz egeat leuioꝛibus subductinis. Et demū cōibus. Primū autē rōne firmaꝯ: qm̄ sicut coꝛpoꝛa distempata magis egent alterativo per ꝛriuz: ita vt pharmaco suo modo cuz ad coꝝ distempantiam ali cuius sequaꝯ humoꝛis excessus. Illo āt idigent. Ad huc oēm lapsum cuz tps affuerit: oz tandē coꝛrigere sexto: de re. apparens. Sed coꝛpus q̄ sub regimie locaꝯ sanitatis: vtplurimum labitur in excessum taz sm q̄ntuz q̄ qualc: ꝛ ideo inuenta fuit ars medicine

cõstituens ipm ꝛ gubernãs. Rursus: Vt ad multũ plurima aialium corpa sunt decidi pata non solum i qualitate simplici: verum ét cum humore indigenti tandẽ eũone. vñ Joánitius sanos noiat egrotare patos. Itaqz in re.sa.mensurata cõperit pharmacia: qñqz ꝛ matie vere: aut ét autũno dria.i.5. Sz ptra gbusdã taliũ fortes exhibent pharmacie. Dicendus id nõ eẽ pncipaliꝫ gra pñtis lapsus: vex ãplius futuri. Dec ãt duo q talia subducũt corpa sunt duplicia Quedã nãqz sunt simplicia vel fere: vt Malue brodiũ cauliũ semicoctox: Mercurialꝫ quã multũ repio appetitus ꝓstratiuã: ꝛ stomaci impeditiuã volubiꝫ vñ scamonea ꝓstruiꝫ anthiocena cũ decoquũꝫ cũ pinguioribus tpatis: vt gallis antigs: ꝛ gallinis sicꝰ sicce prãa crasa vue sufficiẽt maturꝫ: granata dulcia thamarindi: cassia fistula: manna: serũ caprinũ: terbẽtina: epithimũ: sene: tartarum: pollipodiũ: carthamus: agaricꝰ: aloes: turbith mirobalani ꝛ hmõi. Sz tñ differentes cõplexiones ꝓut varios mouent humoꝛ tñ sic dicendoꝛ quedã sunt alijs mitiora quedã Vo aspa: nõnulla vero cõposita vt dyaspoliticõ qõ quarto õ re.sa. ꝓstruiꝫ ex nitro pipe cimino ꝛ semine rute equatis cũ ãplius qs soluere voluerit. cũ ãt minus ps media ꝓiciꝫ tñ nitri. ꝛ illud ãpliꝰicitat flegma. Est ꝛ hiera paloẽ ꝓstructa ex septẽ medicis: de inge. 7. q colerã mouet cũ phlate ꝛ ꝓprie cũ ei agaricus aut turbit admisceꝫ. Dille fiꝫr de aloe ꝛ mastice. Aliud ꝛ maxie colicis vtile: Recipe thamarindorũ dragmas.10. ꝛ dissoluanꝫ in aqua ca.reubar.recẽtis contusi dragmã vnã: aut scropul.2. Qõ mixtũ ꝑ mittaꝫ die cũ dimidia. deide coleꝫ totũ cui vncia vna addaꝫ syr. corticũ citri. Aliud mlicis vtiliꝰ: Recipe senc pollipodij epithimi tartari cinamomi sticade arabici añ ꝓficiantꝫ cũ zuccaro aut melle sufficiẽti. Reliquũ cõe: Recipe cinamomi vnciã vnã ꝛ semis tartari folliculorum sene ana dragmas scr. chartãi dragmas.2. nitri dragmã vnã anisi zinziberis ana dragmã vnã ꝛ semis turbith reubarbari ana scropul.2. fiat elim: aut in puluere ante comestionẽ cũ brodio sumaꝫ. Dunꝫ ãt qdã quodã dyacatholicon. i. vl ad huius electionẽ. Vsus tñ taliũ cõtinuꝰ corpa i prauum deducũt finẽ: ꝛ maxie qñ plus fuerint medicinalia. Propter quartum qdem ꝛ si inducta iaz appareant dicendũ tñ ad primũ q in tegni lz non exꝑmatur pharmacia breuitate tñ sermonis audiꝫ: qõ appet cũ corpa sane docet in cõpositõe gubernare p ea ét q ptinẽt chirugie. silr ét. a. leuia vel mediocra solutiua tetigit. sen tertia õ re.a. qrta Vo fortiora cure certe ptinentia. Ad aliud dõm q pdicta corpa sunt optime sana qlia non sunt oia in re.sa. subiecta. Intellexit ét Hip. p purgari ꝛ pharmacari ea que fortiter hmõi operanꝫ. Ad aliud dicendũ q medicina ꝓhibet medicinã supposito pharmaco vbi expedit cõuenienti. Aut humores hmõi corpoꝛ qñis ñ sint actu putrefacti ꝛ corrupti. sunt tñ in qdã dispõne ad illuz ꝓpinqua. Ad aliud dõm q. verũ esset qñ alquid inesset vni contrarioꝛ p naturam ipsiꝰ: ꝛ non per generis superioris ẽntiã sicut videri ineſt albo ꝛ nigro non p se: sed per colorem ita vt pharmacare non in est p se curative: vex p practicã sub qua ipsa cõtinetur vt ꝛ ꝓseruatiua. Ad aliud dicendũ q pharmaca vi non dr relatione corporis optimi duz pmanent talia: sz cũ egrotat aliqua occasione: ꝛ ꝓprie cũ negligẽter regimen obseruat. Cũ enim nequaqz cõpetat qñ in meliori sua fuerit dispõne. Ad primã Vo alteriꝰ ptis iam apparuit. Ad aliud silr visum qñ ꝓcessum illis pharmaca cõpetere minora vel media: vel pharmacaꝫ: ꝛ maxime fortius non rõne ptentis dispõnis sed future. Ad aliud etiã iam apparuit suo mõ. Ad aliud dicendũ q lz humiditas videatur superflua in pma etate rõe caloris fere tpati: non aũt cõsequentiũ cratũ. Concessũ ét aliqualiter corpi tpato seniori scõlcui ꝰ subductiuũ ꝓferre qñqz. Qõ ꝛ si multis occurrat oppositis mime ledatur cũ oppositio sit modica: vt medij ad extrema respectu cõplexionũ distẽperatarũ q est extremi ad extrema: partes ét si cõpatiunꝫ in adinuicẽ. Lesio tamẽ vnius partis miorat rĩ oẽs pueniẽs: pbl. quita. Ad aliud dicendũ q id itelligitur constitutione tpis naturali existẽte vt supponitur crisiũ scõo. cũ signa ponũꝫ febris ꝛ silr õ ꝓstellatiõei fortunata. Vel q hãc nõ bz medicꝰ sz astrologus cõsiderare: primo tertia ꝛ qrto pma ꝛ fa. Dria.izo.

Vod conualescentem sit opus pharmacare ostenditur p decimum almansoris primum practice: ac qrtum secunde: Adhuc si quod magis adesse videtur non iest neqz quod minꝰ. Amplius autez videtur natura tẽpore sanitatis posse qõ superfluum euacuare qz egritudinis aut dispositiõis sibi comparis: sed tunc non põt. vnde primo tertia. Maturã solũmodo eũo non est cõpleta: imo ꝓculdubio ex superfluitate cuiuslibet digestionis remanet absterſio ꝛ impressio. Am. ꝓsimiliter si natura tpe sanitatis eget eũone cũ sit fortior: multomagis opus aderit conualescentie bone: extat eniz adhuc tunc morbi acumie debilitata. Sz eget in sanitate qõ oñdit cũo corpibus fere cunctis singulis ãnis indita. dria.i25. Eti: In qualescente sanguis actus ẽ paucus i tegni Ad paucitatẽ vero eius alioꝛ sequiꝫ augmentũ humoꝛ primo apparẽs prima. Si ãt egent cuz sint extranei eductione. Itidẽ: totũ corpus in qualescente frigidius existit in tegni. Ad hmõi Vo segꝫ pua digestio cũ ea pficiatur calido. Prava qdem digestione humores gnãntur superflui nature obediens eductõne indigentes: apparens primo prima. Itaqz euacuatione indiget conualescens. In Drium quarto secunda: Prohibeaꝫ qualescens ab eũonibus ꝛ ꝑpe coitu. Adhuc isaac febriũ quarto: Declinatio nõ potest fieri nisi bona crisi pcedente. Sed conualescens iam declinauit a morbo cũ sit extra morbi tẽpus: primo secunda. Et laudabili crisi ois educitur supflues materia. Palin: Si conualescens euacuatur aut sãguine quod non expedit cũ nt bonus ꝛ paucus in tegni vel alio ꝓr stantũ humore. Sed neqz illo cum medicina sit de genere veneni: scõo re.a. Hoc autẽ corpus ꝓsternit ꝛ stomachũ ibidẽ pcipue. Et marie qr hi debiles adhuc existunt. Eti: Conualescẽs egritudine ꝓsumptus existit. vñ in tegni ptes simplices sunt ficciores: ꝓpter Vtutes eaꝝ infirmiores. Qui ãt hmõi nõ eget euacuatione: vex potius adiectiõe. Itaqz qualescentẽ nõ opus sit euacuare. Propt primũ qdem sciendũ q qualescens vt dcm est corpꝰ neutrũ ex egritudie ꝓsurgẽs. Jd ãt quadrupler aut ꝓsideraꝫ rõe etatis. ꝛ hoc duplicit: vel prioris: ꝛ ita puer: aut posterioris: ꝛ tunc senex ꝛ senio. In medio eni Vtutis vt iuuenis: vel rõne dispõnis: qõ ét duplicit fit: vel future; ꝛ sic decidens: ꝛ ꝑterite ꝛ tũ:

ꝓualescens. Que qdem oꝫ duobus saltem diebꝰ re/
gimine gubernare quo i egritudine appēs re.a. ꝓo:
vt subita introducta eo alteratio in ꝓsternens nām in
morbū itidem cogat icidere. Sit aūt regimen eiꝰ cuꝫ
oi solitudine ꝛ cautela: ꝛ ꝑcipue illius g minime aut
diminute fuerit indicatꝰ: creticoꝝ initio tā in sex rex
nō nālium administratōe q̄ꝫ medicamētoꝝ si expedi
ant applicatione vt in tegni: decimo almansoris pra
ctice primo: ꝛ q̄rto edoctum sigillatim ꝓo. Quid āt
sit cūo ꝛ quotiens dcm̄ dria ostendit. 164. que hic ꝓ
sanguinis suscipit: ꝛ alioꝝ eductōe humoꝝ. ℙro
pter ꝓm vero sciendū q̄ cōius opantes oēm euacu/
ant ꝓualescentē: ꝛ maxime pharmacia. Dō duplici
ter euenit: aut qꝛ nō solū medici verū ꝛ medicinaruꝫ
venditores velut nisi aliqd agere continuo pterre
tur expectantes suscipere ampliora. xi. de inge. quo
rū defectus mox erit apertus. Errāt ēt ꝓfestiꝫ eūant
post crisim cū mundū ꝑfecte qualis sit conualescens
cognoscat. Adhuc nā morbi acumine fatigata ꝓster
nit in amplius: cū hic potissime sit quod multū ꝛ su/
bitū euitantiū nāe ꝑpliatiuum. Excitat ēt pharmacuꝫ
nature laborioſum prauam dispōem in ipo. ℙro
pter tertiū qdem sciendū q̄ primitus oꝫ ꝓualescentē
distinguere: ex quo demū ℣itas ostendetur. Vn
de sciendū primo q̄ qdam ex egritudine conualescit
in māli: reliquis autēꝫ materiali: ꝛ alteruter duplex
existit. Est. n. certus qs siue verus. alter vero non
certus. Verus aūt est ille cuius crisis fuit ꝛ egritu/
dinis ꝓsumptio laudabilis oifariam oēs bonas hūs
ꝓditōes dria. ioꝫ. assignatas. Aut in quo fere in syn
thomatū remanet q̄ ex morbo. Nō veruꝫ āt huic op
positus in quo plria: ꝛ diminuta mōstrant signa: vt si
tis horis exiccatio in sua vita ꝛ fastidium: sexto epidi
miaꝝ ꝛc reliq̄ sufficienter: q̄rto ꝓa. ꝛ in sermonibꝰ cre
ticis tradita. Et per huius qdem distinctōem tollit
ꝓfectas occurrens: qm̄ in tegni ꝓciditur balneuꝫ de
cimo ℣o negat Almansoris. naꝫ qñ cōualescēs fue
rit certꝰ pōt balneari: ꝛ maxie consecutus ac diligēt
cuius egritudo fuerit ebulitionis ac exiccatōis: non
verus mīme. ℙropter quod in amplius sciendū
ꝓo q̄ cōualescens certus nō eget eūone sanguis aut
alterius humoris: neqꝫ ēt alteratōne. Quod firmat
qꝛ que iudicātur ꝛ iudicata sunt ꝑiter nō monere: ne
qꝫ modū facere pharmacijs vt aliter aphoꝝ prima.
sed conualescēs verus equaliꝛ est iudicatus. Eti. nul
lus hꝫ eūari quocūqꝫ modo quoꝝ san. est bonꝰ ꝛ pau
cus cum eductio sanguinis multitudinem expetat:
Est nāqꝫ eūo vlis multitudiné euacuans: sed cōua/
lescēs certus est huius ꝓpter egritudinem ꝛ crisiꝫ p
cedentes. Est ꝛ spūs ąalis ac vitalis: ꝓtes ēt simpli
ces ficcioꝛe. ꝛ ℣tutes ob hoc isirmioꝛes ꝛ oio corꝰ
frigidius oē hmōi ē conualescens certꝰ in tegni. Am
plius q̄cūqꝫ corpora sunt pura non egent eūone: qm̄
bene hūtes corpora pharmacare operosum. vñ ellis
piculosus sanas carnes hūtibus spasmuꝫ enim facit
qꝛ penes Ba. cū medicina ꝓprium non inueniat hu.
quem hꝫ attrahere: ceu coleram phlegma vel melā/
cholā querit sanguinē ꝛ carnes colliquat vt inde at
trahat. ℙalin. Si conualescentē quēlibꝫ opꝰ fit eua
cuare: ois tunc crisis ꝛ nature eūo huius erit iperfe-
cta. Dō ridiculū drē cum ipsa vt ad multū quod ꝑ-
fectum ꝓducat semper nisi fuerit impedita. Igit cō
ualescens quis vel certus non eget eūone: sicut ne/
qꝫ alteratione q̄ñqꝫ cum nulla fuerit in ipso discrasia
relicta. Si aūt fuerit cōualescēs nō vere eget ꝑ op-
positum eūone cum crisiꝫ nō habuerit aut iperfectā.
Sed potius fuit eius visa egritudo ꝓpter aliquā ista
rū cāꝫ getari: vt planetaꝝ copulam vel aspectu: aut
māe etherogeneitate: ceu qō prius acuta: ꝛ subtilis
consumat: ꝛ deinceps lenta supueniat ꝛ grossa: vel
ꝓpter opiatas materiei opillatiuas, phibētes putre/
factōem. aut velapsum māe in ꝑtem insensibilem vt
cū ea que ſgnantie deferꝛ ad pulmonē: vel aie acci-
dentia bonā spem facientia: sicut i mensa medici cō/
fidentia: dria. 135. vel ex egritudinis manerie vt dy/
senterie epatice que multotiēs vī getari ēt absqꝫ fe-
bre fieri: ꝛ denuo cū eadē mor redire: iterioꝝ gnto:
aut fortassis ꝛ hora. Quod testātur illustres. vñ Al
manꝛ. Si ex malis accidentibus aliqd remanserit
venter soluat aut minuat vel extinguentia ei tribuāt
℣aliabbas quoqꝫ speculari qꝛ si sanguinis signa in
eo manifesta sint sanguinē ipm minuat ꝛ educat: qm̄
est opus ꝛ ℣tus tollat: qꝛ surgens a morbo augmen
to eget sanguinis boni. Si aūt signa colere: aut alte
rius fuerint hu. corpus inde euacua subtili laratiuo
vt est cassia fistula ꝛ viole ꝛ hmōi leuia. vnde. A. for
tassis. i. quandoqꝫ coget ad phleborotomandū infir/
mū malicia sanguinis ipsius: ꝓpter illud qō remā
sit in ipso de cenereitate maloꝝ humoꝝ ꝛ melius est
vt faciliter fiat: ꝛ non aliqd subito: et maxime cuꝫ su
doꝛ multiplicat in eo expedit ꝑuam facere minutio-
nē. Et fortassis indiget eūone: et cōueniēcioꝛ fluxus
vētris ē subtilis: quod sulcitur qꝛ derelicta post cri-
sim rediterantia: sexto epidimiaꝝ. vnde aphoꝝ scda
que relinquūtur post crisiꝫ in morbis subuersiua. nā
in significati morbi gescens subuersionis amauit vt
transtul: creticoꝝ initio. Sed non paꝝ relingt idest
crisim mā inevacuata cum crisis non fuerit laudabi-
lis oifariam: vel si nulla ꝓcesserit eūo super signoꝝ
plurima indicant vtcunqꝫ. Eti. Similis est dispoſi
tio conualescentum ꝛ senuꝫ in tegni. Sed senes plu
rimi egent eūone aliquali dria priori cum in eis sup-
flua congregentur cruda. Itidem non pura corpora
oꝫ euacuare: qꝛ ꝑm veterem quantū plus ea nutriet
amplius ledis: ceu non plures alias q̄ꝫtūqꝫ instrues
magis ledes ℙlato simpliciū Ba. primo. Sed g/
dam vt ostensum conualescentium sunt īpuri. Eget
ēt alimentis in robur virtutis: Itaqꝫ conualescentē
aliquēm expedit eūare: et ꝓprie pharmaco et humo/
ris eductio colerici: et per consequns cōualescentē nō
veruꝫ. Ex egritudine in māle adhuc alterare aut ēt
materiali. Iuxta illud tegni. Vnū cōe hūtes ꝑcep/
tum efficientē vnāquāqꝫ cārum abscindere ꝑus: de
inde sic venire ad eā que scā est ab illa egritudine: vt
ad prauā complonem si qua fuerit de priori relicta.

ℙropter quartū qdem et si appareat dicendum
tamē seorsum. Ad primuꝫ igitur qd dicendū apparu
it. Ad aliud dōm q̄ eūo non est completa sex rexꝝ nō
nālium administratione dedita suppositā in qbus ex
ercitiū ānumeratur quod validas reddit que in no/
bis ℣tutes omnes. Caloreꝫ nāqꝫ iuuenescere facit
et superfluitates transpirare cogitur in que foras cu
ius qdem. A. dat necessitatem hac serie. Audit igit
eūonem factā per poros insensibiles: non autē sic q̄
ꝑ manifestoꝛ natura seu arte. Et taliēt eūone ordi-
nate indiget verus siꝛ cōualescens. vñ i tegni. Si

multū meliores ad hoc fiant ꝛ consueta: opa paulatim attingant. Natura eni cū carcat mente ꝛ intellectu: quarto re. a. supfluitatem nō expellit nisi nocumto ab ipsa pcepto. Inest tamē eidē instictus quidam ꝛ ordo ab intelligentijs quo rite in suos peruenit fines. Ad aliud dicendū q hmōi corpora: ꝛ si nó peccēt manifeste in actibus ita vt locent sub latitudie sanitatis cōiter accepta: sunt tamē verius neutra decie dicta: q occasione futuri euitādi piculi cū repleta sint egent cūone. quod certo nō inest qualescēti. Adhuc illi peccant ꝛ pati sunt labi: non aūt semp hi: ꝛ ppie certi. Ad aliud dām q sanguis accipitur p massa sāguinea in qua ꝓportionabiliter oēs extant humores non aūt put vnus humoruz ab alijs sequestrat. Ad aliud dicendū q non accidit ꝓpter hmōi digō mala si recte cōualescenti alimenti: ꝛ que alia vt opus fuerit administrent: ꝛ si san. paucus ꝛ spūs hmōi vigorat: et continue calidū vere cōualescentiū: vt ꝛ digō pfectior reddat successiue. Ad primū figdez alteri⁹ p tis dicendū q. a. loquit de certo cōualescente: aut p bibeat cōualescens ab euacuationib⁹ ꝛ ꝓprij ꝓprie coitu. vñ haliab. Coitū valde fugiāt: euacuat eniz a corpore materiā bonā: quare ytus attenuat ꝛ dissoluit tandē oio velut dria innotuit. n4. Ad aliud dicē dū q Isaac loquit de pdicta declinatione quā crisis iudicatā pcessit laudabilis: nō āt de iminuta. Ad aliud dicendū q san. est bonus ꝛ paucus i conualescente vero: non aūt in opposito. Dictū eni est p. a. q sāguis malicia cogit te ad phl'andū qñqz cū phl'omia debeat ꝓpter multitudinē san. vel maliciā ipsi⁹ aut vtrunqz: quarta primo. Sil'r lz plures medicinaruz sint vētose: non tamen oēs: cū quedā sint benedicte: dria priori. Dictūqz est q fluxus vētris fiat subtilis: ꝛ quia vomitus ē fortior euacuationū eū exꝑmi reperio mime. Ad aliud dicendū q illa series conualescētis extat veri: non verus aūt cōcōz ptibus simplicib⁹ extet siccior natura humectatus tñ ē accidēte pp supfluitates plurimas minime aut impfecte euacuatas.

Differentia. izi.

Quod vomitus conferat oculis vr: qm̄ quod clarificat visum iuuat oculos est. n. actus eorum: hic aūt vomitus: primo q̄rta. Rursus Quod educit materiā ꝛ fumū nocētes oculis cōfert ipsis. Hmōi yo est vomitus cū fit euacuatiuū forte ab inferioribus attrahens: ꝛ posterioribus eradicās quarto prima. Amplius quod fit a naturali ytute cōfert cū sit vna dispensantiū aialiū ytutuz. Sed h est vomitus: per naturalē nāqz contingit virtutē: ó accidenti quinto. Adhuc oculus spū lucido pficit vt dicūt ꝛ ethereo. Et ideo Plato posuit ipm de ignis natura dria. 94. sed vomitu supfluitates impedientes ꝛ turbantes q lucida educunt maxime cum cūationum vomitus sit fortissima dria. i66. Eti: Quod confert doloribus oculoz ipsos iuuat: huiusmodi vero pharmacia: aphorismoz sexta. hec aūt ꝛ vomitu euacuat: iuuat itaqz vomitus oculos. Quod āt cō/rio noceat oñditur: q: quod educit materiā per ptes nobiliores: ꝛ versus partē patientē: ac ꝫ ipsius iclinationē ꝛ naturā transmutandi nocet. Vomitus aūt est huiusmodi cū educat per nobiliora spiritualia versus nobilia ceu animalia in quibus situs est oculus. Materia ēt ois huiusmodi grauis cum in oī elemēta dominentur grauia: metbauro, quarto. Venter fil'r deputatus est attractioni: intestina yo expulsiōi Mes. de pharmacis. Eti: Id nocet oculis in c⁹actu eoruū ꝓcurat custodia. hoc vero est vomit⁹. Primo nāqz ꝛ almans. quartis. precipit vomitibus oculos subligari duabus pilis: seu panniculo in rotondita/tē circūuolutis. Rursus: Quod nocet auribus nocz oculis cū sensibilissima ꝓticulaꝝ corporis sit oculus iz. de inge. sed vomitus nocz auribus. vñ ꝑmo q̄rta Vomitus cū suis tuuamētis plerūqz affert egritudines sicut signāt surditatē. Nocet igr oculis. Propter ꝑmū aūt sciēdū q vomitus ē motus laboriosus expulsiuus p os grossioris: ꝛ pluris in vētre ꝓtenti. Cui quidē subuersio aie ꝛ nausea ꝓportionant eo tñ sunt minores. Nam subuersio ē motus expulsionis cui motus nō associat: vt i vomitu expulsi. Nausea vero ē ventris dispō hos vere suscipiens motus: tredecima tertio. Et bis qdē est vna euacuationū fortissima q̄ spōte intm̄ aliqñ intendit vt egritudo cristat. Et p artē, ꝓuocat: vt hic interdū. Quid aūt fit oculo⁹ oñsum. 64. Propter ꝑm sciendus quidē q maiores vident apparenter inter se diuersificari in hoc q̄ sito. Primo nāqz practice dr̄ q debilitas accidit vi sui ex acuto capitis morbo: aut sputo multo san. vel cā vomitus: aut clamoris magni: Primo yo q̄rta. Vomitus cōfert corpi: sed visui nocumentuz facit. Et ibidē: vomitus ꝛ ꝓpe supflu⁹ nocet stomacho pectori: visui: dentibus: ꝛ ātiquis capitis doloribus nisi sacietate ꝓtigat stomaci. In oppositū almā. q̄rto Vomitus sensū aleuiat: visuqz acuit: q̄rta yo ꝑmo. Vomitus aufert grauitate q̄ accedu capiti: ꝛ clarificat visū. Tertio quoqz tertia: cū determinatiōe, pnūciat q vomitus cōferat oculo inq̄ztū mundificat stomacū: ꝛ noceat illi inquātū moueat materias cerebri ꝛ expellit id ad eas. Quid āt de hoc videbit ꝓsequēter. Propter tertiū yo ꝑmitus videndū q̄ oculis nocent q̄ ve ꝓsunt. Scdo veritas ostendat: vt ꝛ tādē dissonātia ꝓcilier auctoꝝ iducta. Propter primū hmōi sciēdū q hec debilitāt: ꝛ senescere oculos faciūt: Aer nimis excedens: ꝛ pcipue in qualitatib⁹ actiuis: agrestis ventus: ꝛ maxime in eius oppositū motus intuit⁹ assiduus ad vnā rez: ꝛ maxie minutā vt assidua lra: aut formarū minutarum inspectio ꝛ fulgētē albā: ꝛ ꝓpe cū fuerit mota. sol multū lumiosus calidus vnde qdaz fuere quasi excecati diu solis impfecta aspiciēdo eclipsiz: puluis fum⁹ fletus supflu⁹ cibi sicci acuti grossi vapores difficilis digestiōis ꝛ potus sil'r cū eoꝝ repletōe plurima ꝛ ebrietate: sic alleū porrū cepe nasturtiū eruca: anetuz anda choca oziuz, ꝓpe synapi senugrecū lētes fabe caules. zoar dicunt q capita gallinaꝝ ꝓprietatem hñt causare cecitatē ꝛ ꝓprie vt non videant post occasū solis quē admodū direrūt cōz gallinaꝝ cerebra intellectum augent: sed ēt plurimus carnes ficce salse: pinguedo siue adeps grossa ꝛ viscosa ꝓprie porcina: ꝛ hc labor superfluus corporis ꝛ aie: ꝛ coitus plurimus est res nocibilior ea sup repl'onē mor vaporosā: ꝛ maxie sup cenā. O culoꝝ āt sanitatem ꝛ robur cōseruant: ꝛ efficiūt hoꝝ opposita: ꝛ ꝓprie col'yria: ex tutia anthimonio succo feniculi ꝛ grauati ꝓstructa. Et ex fellib⁹ similr rapaciū auuū ꝛ perdicū capre ꝛ piscīū maxime sabet soli per. 50. dies expositi calidiori: pectinatio ēt frequens post digōnem cū vapores ab oculis ad cutē diuertat: Subuersio ipsoꝝ i aquā clarā: ꝛ aspect⁹

viridium ꝛ speculoꝝ terſoꝝ: nō tamē in ſolis radijs ꝛ exercitatio lras legendi mediocres viſuꝫ corobo/rat. Et vnctio ex ſerpētis pinguedine oculoꝝ: ꝛ ipſius carnis comeſtio: id tñ tenet. ꝫoar quoqꝫ cōmen/dat aſſiduationē comeſtōis ouoꝝ columboꝝ cum ra pis elixatoꝝ: ꝛ pullos decoctos colūbinos in eis et gallinas ſiſr eſtate decoctas cū eiſdē abſqꝫ capitib⁹ ꝛ cruribus. vñ collꝫ. 5. Rape bñt mirabilē ꝓprietatē ad illuminādū oculos. Sꝫ fortaſſis ipſe dico magis deberent eos nocē: ꝛ ꝓprie cū ipſi ledūt a ſtomacho eo q̄ ſuo vapore ventoſo caput replēt: ꝛ oculos mul tiplicādo reuma. Aut dices forſitan hūc mor dorſuꝫ repere cū vrinā hēant ꝓuocare. Sic igit oculus mul tis ledit: ꝛ eget plurimū iuuantibus: tū q̄ cōplonis debilis aquee receptiue de facili: tū qm̄ fere ſine pel le: ꝛ expoſitus ꝓximēti magis tñ q̄ orit a cerebro cor poris tanq̄ camio. Propter ꝙm hmōi ſciendum antea q̄ qñ celebrat vomitus: aut ē leſio aliq̄ in oculo vel nō. Et ſigdē fuerit: aut erit ꝓthopacia ab eis cā ta vel ſaltem a cerebro: aut ſimpathia i ipſos vꝫ avē tre trāſmiſſa ex fumis: ꝛ vaporib⁹ crudis indigeſtis: qō ſepe ꝓtingit nō eis tñ vex ꝛ toti capiti: de iterio rib⁹ appēs ꝙmo. Adhuc vomitus aut erit vtis fortis i apto tpe purgationis iſtitut⁹ vt eſtatis initio a to to educēs corpe forti medicina effect⁹ vel ꝓticularis euacuās leui eductio: qō i vētre ſet in menſe: vel ad plus bis celebrat: in cuius actu tps iteruenīat ꝓciſū ſiue dieꝝ numerus: ne i punꝫ ꝛ ieuitabilē vſuꝫ ꝓuēi at natura: fit ēt poſt cibi ſaturitatē: ꝛ marie cū fuerit vomit⁹ difficilis q̄ vomē ſine ſtomachi replone duꝝ ē: neqꝫ abſqꝫ magno labore ꝛ ſtudio fieri pōt. almā. ꝛ ꝓrio q̄rtis comedit ꝛ bibat diuerſa male maſticata cibaria dulcia ꝛ vnctuoſa: ꝛ poſt horā ſumat aquam decoctōis ſemis raphani atriplicꝫ bulbi: ꝛ hmōi: ꝛ euomat. Eti. Vomit⁹ nocumētū quoddā in fieri tñ aliud ꝟo in hoc cuꝫ ſcō eē. Diuerſificanť ꝛ b penes ꝓpionē formā ſeu ſenſibilitatē ſoris vētris ītēſiorez aut remiſſiorē ꝓſuetudinē ipſe ꝓſtōez horā ꝛ regionē Mā ille cui vomitus magis cōfert coleric⁹ē ꝛ macer ꝙmo q̄rta: aut erūt abſqꝫ leſiōe oio. Hūc ꝟo dei ceps ex his oñdat nocumētū: aut ornamentū oculis ex vomitu. ſi nāqꝫ i eis nulla erit leſio dōm vomitū eis nocē quocūqꝫ mō cū mās ꝛ vapores iſeſtātes de ducat ꝟſus ipſos i extrinſeca ꝓpellādo: ceu qñ gs ex tib⁹ oculis ſanis ꝓpter paſſū iūcturaꝝ: aut renū vo met. Si vero leſio ꝓuenerit oculis a ſeipſis: vel a ce rebro vomit⁹ ēt nocet magis: ꝛ in fieri ſi i ſcō fore cū plus eleuet ad eos ꝓdicta: ꝛ vīr ad caput q̄ euacuet q̄re negat⁹ eſt i doloꝛib⁹ capitis ꝛ marie fortis ſuper fluus cū fuerit ab ipſo nō ex ꝓpaſſiōe cātus: ꝛ velut i paſſionib⁹ capitis q̄ hmōi. vñ tertio ꝓxia. Vomit⁹ ē ex eis i qb⁹ nō ſit inuamētū i curis egritudinū capi tis niſi fiat ꝓpter cōtatē māe i ventre: tūc. n. melioꝛ modoꝝ expulſiōi ē vomit⁹: ꝛ ibidē. Si hūores ſicut frigidi pblatici in qb⁹ excitent vētoſitates fortes tūc miniſtra vomit⁹ q̄ ſūt fortiores. Et ſi Alexander for taſſe nō recte ꝓcipiat vomitū i epilepſia celebrali: aut id iubet purgato iā capite timēs ne mā reliq̄ corpis appropriet eidez. Sꝫ id qō ſuſpecti⁹ ē ver⁹. ſi āt fo/ret a ſtō ꝓfert. vñ practice qnto. Si b paſſio ex pbla te fuerit ſtomachi cui⁹ ad cerebꝝ vapores aſcendūt ꝛ replēt patientē: vomitu vti oꝫ cū medicamibus inci dētibus ꝛ ſubtiliantib⁹: q̄re Serapio ꝓcepit vomitū in ipſo ēt ꝓxiſmo fieri vt educat phla coarctatū i ſto macho: ꝛ pria q̄rta. Vomit⁹ eſt medicamentū fortē ſtomatice epilepſie: ꝛ capitis doloꝛib⁹ ꝓpter ſocietā tē ſtomachi factis: ꝛ recipit ēt theoꝛice q̄nto miꝫ ſcāꝫ ex hūore in ſtomacho ꝓtento vomitū patiēte celebra re. Veritas igit ex his elicit q̄ vomit⁹ nocet q̄rtū q̄rtū/q̄ paſſionib⁹ capiti appꝛopriatis: ꝛ verificat ſmo ita pra ctice ꝓducē ꝓrio. Si vero acciderit oculis leſio p cōpaſſionē ꝛ ꝓprie ſtomachi: tūc tā appꝛ q̄ vomitus ē cōceſſus: ceu i aliis taliter paſſionib⁹ in capite trāſla tis: ꝛ hmōi qdē rōcinatio ē appens. Attendendū tñ q̄ hmōi vomit⁹ nocet in ipſo fieri eo q̄ māꝫ ꝛ vapo/res dirigit i cerebꝝ ꝛ oculos: ꝛ tō ſtudiū dꝫ adhibe/ri vt ab eo paꝝ cauſet nocumētū. vñ fit ꝓticularis de bilis nō freq̄ns: ꝛ in ꝓpato ad ipm cōfert ūt poſt fcm eē mā educat: ꝛ per ꝓña fumus crud⁹ leſionis oculo rū cātinus. Cura eteni cūsne ꝓficit cāe. Et ſermōes ſigdem ita intelligendi ſūt auctoꝝ ꝓducti. Ex quo ēt ſimpli appet vomitū ꝓferre ſaltē in ipſo ſcō eē cū mā in ꝓtibus inferioꝛib⁹: ꝛ precipue in ꝓte contenta. Et noſce q̄ niſi humoꝛ exūs in ſtomacho ledēs ocu-los oſtariam ſurſum repat taꝫ fieri fortaſſis q̄ꝫ in ſcō eē leſionis euitande grā tutius ipꝫ ꝓ inferiora fit edu cere cū ea ipſi ſint dedita. vñ interioꝝ q̄rto. Pñtibus ſuffeſſionē oculoꝝ a ſtomacho ꝛ ꝓprie exhibuit gal. hierampicrā. Et litargicis ea egentib⁹ in longingo-ra mundauit. Hi aūt ſtomachū per deoꝛſuꝫ purgari

Propter q̄rtum qdem ꝛ ſi nūc apparet qd dōm vſum ad primū. Ad aliud dōm q̄ ſi educat mater iā ꝛ fumū nocentes in ſtomacho entes: iuuat ſaltem in ſcō eſſe: nō āt q eam que caput aut oculi conaret per vomitū edu. ere: cū ledēs hoc nō educeret: petit eni hmōi deoꝛſuꝫ duci mā. Superiora nāqꝫ bñt ꝓ inferiora eūari amplius q̄ꝫ eā. Ad aliud dōm q̄ ibi nō dr vo-mitus pfici a ꝟrute nāli eo q̄ actus ei⁹ nāli ſe hūtis oio: ed dr ad driam ſternutatōis que fit ab animali ꝛ tuſſis que ab hac fiſr ꝛ vitali. Fit nāqꝫ vomitus a re ledēte ſtomachū iterius q̄ mota mā cā latagit vomitu educere: q cū ſolū tunica ſiat extrinſeca: nāliū ter no: q̄ in ipſo ſūt villi lati expulſiui. Int inſeca ꝟo longi attractiui dria. 46. difficilis ē valde reſpectu ſeceſſuſ q tunicis pficit ambab⁹ inteſtinoꝝ cum ex villoſis vtre q̄ꝫ ſint latis dris ꝓducta. Et iō ſepius medicina ſo lutiua reddit vomitiua: q̄ꝫ ex: dria. 141. Ad aliud qd dōm appuit: qñ ſpñ clarificat cū cā leſionis oculo-rū ē fumus a ſtomacho crudus in eos mādatus ꝛ nō cū mā fuerit in cerebro: vel in eis: tunc. n. potius cō tingit oppoſitū. Ad aliud dōm q̄ Mel. i practica ex ponit ꝓ pharmaciā ventris fluxū ingens cūo ꝓ ven trē ꝓfert doloꝛibus phlegmaticis colericis ꝛ melan cholicis: et ſimilit ad ea que alteri⁹ partis appet: q̄ ls hmōi accidant ſyntbomata in vomitu ea tñ ſūt i fi eri: cū mā educit de vētre ꝛ tolerabilia ſatis leſione q̄ ꝓeſt oculis. cū igit nihil iuuet ab q̄ꝫ leſione. ii. de i ge. oꝫ acutū ac exercitatum diligenter diſcernere me dicū iter vtrūqꝫ vt inuamentum ꝓferat nocumēto.

Differentia. 132.

Quod in continente calidioꝛi ſint frōdes po/puli ſternende monſtratur: q̄ plures latino rum practice ac cōiter id iubent operantes.

Rurſus. Vt locus eſt ira natura operatur ꝓbl. x. vndē de inſpiratione ꝛ reſpiratione. Nature māe in quo ſunt tales cutes exiſtūt vt que qdem in aqua bꝰ

mide: ⁊ que i terra ficce. que vero in aere calide: ſz populus reperiť in locis humidis ⁊ aquoſis ita vt i calidis non germinet ⁊ ficcis. Eti: Jn acre hmõi qđ infrigidat ⁊ humectat eſt apponendũ: talis ℞o ē populus: humectat eniz ſm Diaſcoridem mediocriter infrigidat ēt quod oſtendit humi eius dictum crabre frigidum. vnde practice ſcđo: chrabra ē frigida ⁊ ficca. Jdalin: Qđ ponit medicaminibus frigidis tãq̃z baſis eſt frigidũ: hmõi vero ſunt extremitates q̃daz dicte populi oculi. Cadunt enim in vnguentũ populeon nominatũ gbuſdã tanq̃z a ꝓcipaliori fundãte totũ nominať compoſitũ. Jpſum aũt eſt frũm. tollit enim caloꝛ ſomnũq̃z ſm Nicolaum preſtans. Jgiť frondes populi ſunt in acre nos ꝓtinente ſternende.

Jn oppoſitum: Qm̃ id non eſt imponendum aeri calidiori ⁊ ficciori: quod ipz non valet ⁊ ꝓprie ad frigiditatẽ imutare. Talis vero eſt populus cuz ſit terre naſcentiũ vnũ. Jn eis .n. nõ reperitur calor i actu collz. 5. ſed in aialibus ſolũ: erit igitur in potentia: ⁊ tunc nõ poterit aeris imutationẽ cauſare: cum omnis actio perficiať ab hũte actum: methaphyſice. 9. Non. n. ipſa corpi applicať hũt calorẽ. Jtidem nullus iſignũ medicoꝛ quos non eſt ponere inſufficientes docet hmõi frondes in acre ꝓſternere veꝛ quaſ dã frigidas ab his ⁊ humidas puta vites ſalices mirthos: lentiſcos roſas viola nenufar ⁊c. ⁊ ꝓpe cũ rore collectas. vñ de ige. 9. Flores ⁊ frõdes virtutis hũi de ⁊ frigide i pauimentũ ꝓiiciende. Extremitas igitur ppli non ſunt aeri hmõi iponende. Propter ꝑmũ qđ ſciendũ q̃ hic ſumiť ꝓtinens ꝓacere vt eſt vna ſex reꝛ non nãliũ: non ſimplici ełõ. ſed ſm q̃ ei cõmiſcenť ſumi terreſtres ⁊ vapores aquoſi vtriuſq̃ ignea ſtellaꝛ radij. 155. dria. Sunt ãt frondes plantaꝛ extremitates tenello: Populus quoq̃z ꝓprius collocatõez gẽtis iportat: a qua trãſlatio ſiẽ facta ē ad arborẽ. Cũ eni aſcenditur ex eius radice multitudo ad modũ gentis cuidã innaſciť. Cuius mancries dupleꝛ cõiter peniť. Vna dicta agiros ſm dyaſcoridẽ. Juxta vero. a. auruz romanuz ⁊ bachiros. Sed apud ſerapi. baur. romanũ quã Plinius populã nigrũ vocat. Et eſt arboꝛ pences nos cõioꝛ alta frangibilis non dura folia hũs quaſi triangulata ſuffic enter viridia motu aeris ſonitũ facientia in locis multiplicata humidis fluuiohs. Eſt ⁊ altera nõ adeo alta ſed groſſioꝛ ac ſemialba cũ foliis maioribus ſubalbidioribus: ⁊ ꝓprie i altero alterũ: que ēt loca petit humida: łz nõ tm̃ vt ꝑdicta albaruſa plurimus nominata ⁊ fortaſſis eſt quã dia. ſimpliciter populum vocat a. bauꝛ: Serapio ℞o baur. repiť ſm quoſdã ⁊ tertia in altũ valde creſcens montana alba cꝰ folia lanuginoſa ſolis antedicte ſimilãtur hũs coꝛtices plures ceraſus: ⁊ in circulũ ſimiliter ab ipa excoꝛticanť que ardendo flãmã diutius ſeruat velut thedia: ⁊ eſt ſolidioꝛ ⁊ tenatioꝛ platis. quã qdã beolã vocãt. Propter vero ſm ſciendũ q̃ alig precipiunt ſterni ppłm in continente ꝑſignito putantes ipſam frigidam eſſe ⁊ humi. vnde expoſitoꝛ gł Nicolai: Recipe oculoꝛ populi qui frigide ⁊ hu. ſunt cõplexionis Alij vero dicũt colligi ex ſen ic Dyaſcoridis ac. a. duas populi ſpecies: vna quidẽ calide nature: reliquã vero frigide. Quoꝛ defectus mox apparebit a pte ceu i ſequẽtibus qui prioꝛ. Reliqui vero tanq̃z hi oppoſitiſ negare coguntur in ꝓtinẽti ꝑſcripto quãcunq̃z arborẽ hmõi ſterni cõiter calida denotetur. vñ diaſcorides Agiros. i. populus caleſacit fortiter: humectat ℞o mediocriter. in alio ãt ipſius capło nãz ipſius non tangit. Jpſe nanq̃z cuz Serapione duo ipſius facit capła. a. vero tria. vñ hic in primo cap. Natura caleſacit vehementer in tertio: ⁊ ficcat in primo: quod ſi ſentitur pharmacoꝛ ſexto: ⁊ ſcđa capitulo. Nauꝛ nã eſt equalitas ad ficcitatẽ declinãs. Jn tertio quoq̃z capło: Nux romana quod đz dicere haur. romanũ. ſiłitudine nãq̃z łraꝛ cũ ponibuꝛ appoſitione vel abſq̃z errorẽ induxit: punctis eni arabs coꝛ łris denotat quid eſt nominatur arcuſici. Qđ fortaſſis đz eſſe acbiroſa ſiue melius agiroſa caleſacit vehement in tertio: ⁊ ficcat i primo. Eſt eteni gumi vltimũ i caleſaciendo ipſi⁹ fructus cũ aceto ꝓfert epilepſie. Jd aũt vere dictũ in capło de hauro ramano. vñ idem oiſariã Serapio vero ſiue aggregatoꝛ in capitulo ꝑmo haur: romanũ calidũ ⁊ ſiccũ in tertio. Vnde grãdis eſt hic diuerſitas in capitulis ⁊ naturis ꝓtingens a Dyaſcoridis trãſlatione fortaſſe. Quare. a. ⁊ Serapio circa dias iſtius arboris videnť hęſitare: oẽs fere tm̃ ꝓueniũt q̃ vtraq̃z calida ſit ⁊ ficca: ⁊ maxime agyrios ſiue haur romanũ dicta: quã fortaſſis ponit Dyaſcorides tpate humectare hũiditate aliena: ſed a. plus diſſonare vł continere cuz ponit gũmi hauri romanũ vltimũ in caleſaciendo ⁊ exictãdo: ſexto vero pharmacoꝛ virtus floris hui⁹ arboris eſt ca. i tertio gradu: ſed in ficcitate ac humiditate tpata. Et his igiť apparet quõ qdam poſterioꝛũ differunt ab illuſtribus ꝑmoꝛ in populoꝛ maturis. Propť q̃dem tertiũ primi⁹ veritas de hoc oſtendať: deiñ qđ ſit gũmi populi: ⁊ vñ ꝓfluat oſtendať: ⁊ tandez quõ terra naſcens põt in actũ deduci manifeſtet. Propter primũ qđ hmõi ſciendũ quod i aere prenoiato non ſunt populi ſtermenda extrema: neq̃z fortaſſis i oppoſito ꝓpter odorẽ ipſi⁹ horribilem: quod oſtenditur: quia nihil calidũ ⁊ ficcũ ponendũ incontinẽte calidioꝛi ⁊ ficcioꝛi: cũ ſimile adiunctũ ſimili concitet ad furiã: ſed populus calida eſt multũ ⁊ ficca vt ꝑdictũ ꝓpe nigra de qua pñs extat dria. Et firmať: qz illud quod eſt leue ratũ actu inflãmabile hoc calidum ⁊ ficcũ et libris colligiť pharmacorum non eſt continenti prefato imponendũ. Tale vero ſenſus ⁊ actus foꝛe iudicãt populũ quod fortaſſe impediet lignũ cãſoꝛe. Adhuc ⁊ egritudines frigidas curat. vñ Dyaſcorides: Semẽ populi cũ aceto bibitũ epilepſiã curat. Jpſa vero egritudo ē marie frigida ⁊ hũida erit igiť ca. ⁊ ſic. Rurſus: Quod đz odorẽ fetidũ acutũ horribilẽ nõ đz in ꝑdicto aere. ſterni. ſed hmõi ē vni populi motus. quod oſtẽdit eius caliditas multa cũ humiditate ſm Dya. tpata. Jtaq̃z populi frondes non ſunt in continente ſternẽde. Propter hmõi ſcđm ſciendũ q̃ ſm Ba. a. ⁊ ſerapi. charabra eſt gũmi agyri ſeu haur romani. vñ Dya. aliqui ēt prohibẽt populi lachrymũ. i. gũmi meredianũ diſtillatuz ⁊ coagulatũ ſuccinũ facere: ſexto quoq̃z pharmacorũ gũmi huius arboris charabre eſt: cui⁹ virtus ſimił eſt virtuti floris: quod indicat vnguentũ: dyarigon quarto de re. ſa. conſtructuz. in ſecũdo vero tranſſiguratõis: inde fluũt lachryme ſtilataq̃z ſole rigeſcũt De ramis electra nouis que lucidus anniſ. Excepit ⁊ miribus mittit geſtanda latinis: voluit eni q̃ ſoꝛores Phetontis cõuerſe fuerint i ppłos ⁊ lachryme

ipsꝝ. i. gūmi populoꝝ defluens in eridanuꝫ electruꝫ facere. i. Karabe vel succinū. Plinius quoqꝫ cum prioꝝ detestatōe inqt certum eē gigni electrū in insulis septentrionalis oceani. Et q̄ nascit ex gūmi pini dēsato rigore vel tpe aut mari. qō eius ait odorē oīdere formicasqꝫ aut culices laceratas i ipso reptas. De quo q̄rto methauroꝝ. Electꝝ t quecūqꝫ dicūt vt lachryme isriatōe sunt velut myrrha thus Vnix Electꝝ āt huius generis vt t coagulat. Intercepta eni ialta in ipso videnť. a fluuio āt calidā eriens velut cocti mellis cū dimiseris euaporat humiduꝫ. In ſo Vo canone Karabe ē gūmi ficut sandaracha ad citrinitatē t albedinē t quietatē tendens. Est t aliud karabe qō ē vernicis modꝰ qdā. vñ ſo practice: karabe exponit vernix marina sandaracha dcā quo nūc cōiter vtūtur ad nos er ptibus deferētes septētrionis. Et vtrūqꝫ paleas rapit t precipue fricatōe calefactū. Est ēt electꝝ metallū ꝯstructū ex auro t argēto. Propter huiꝰ tertiū sciendū: q̄ humidū terre nascentiū t marie tenelloꝝ frm̄ siue calidū fuerit euporat in ꝯtinēti ꝓpter calidū ipsius actu calidi existētis t precipue cū abscissuꝫ fuerit alimēti attractiōe ꝓ natū. Sic. n. minorato ipsius humido ac terre nascētiū purificato plus pōt calidū ꝯtinētis facere hūiduꝫ eius expirare t ens potētia frm̄: aut aliud deductū taliter i actū infriare t humectare. dria euidēs .iss .p quē figdem modū odor ſo ō aia. A. marie occurrit ſpsus in cōtinēte olfatui: neqꝫ terre nascēs extat simplr hmōi in potētia t ꝓprie actu viuens: vel fm qd magis vt relatiōe calidi aialium actu entis ēt elati.

Propter q̄rtū hmōi ad primū ōm vt appuit q̄ tales rudes sūt t prane opantes cū nullus gratiosorū iueniat id precipe medicoꝝ. Sitqꝫ oīsum rōe nocinū nō minus vapore pluri prauo q̄ꝫ caliditate ipsius t siccitate. Ad aliud ōm id verificari q̄n res fuerit sufficiēter ꝯpata: tūc. n. eget. q. per filē ꝯfuatione vt corpus tpatū in regione tpata locatū. Cū aūt frūs in frioꝝ loco saluat, t ideo post iductū fmonez Ar. mox subdit: habitus tn q gdem excedētes caliditate in frō. qui āt fritāte in calido positi saluantur magis. Reducit. n. ad mēsuratum locus habitꝰ excessum. vnde videmꝰ q̄ calidoꝝ plurima t frigidoꝝ i locis ꝯstituūtur t saluant ꝯpata oppositis qualis ē agyros seu pplus nigra in tertio gradu caliditatis locata. Ad aliud ōm: q̄ humiditas que a dyas. populo attribuit ē accidētalis magis loci acqsita humore a quo ꝯrit originē eēntialr Vo ficca vt rapa castanea: Que filr hūiditas frigidā oīdit pplm: ppter vaporatōem fumoꝝ ꝯtinētis ifectiuā. Id tn nō repit i alia eius trāslatōe. Due nāqꝫ sūt: neqꝫ in recitatione hmōi aggregatōis: altera gdem per lras alphabeti ordinata cōior: reliqua Vo ppria in qnqꝫ libroſ ēt fm Ba. pharmacoꝝ sexto. aliter distincta. Neqꝫ gūmi carabe verius frm̄ extat: sed opinione magis. vñ de medicinis cordis. A. carabe calidū in primo. siccū in ſo. Opinio tamē est q̄ sit frm̄. Aut Maliabbas audiuit carabe q̄ ē vernix maria. Ad aliud dōꝫ q̄ Nicolaus extimauit pplm frigidaꝫ ficut expositor ipsius quod falsum cū monstrata sit calida. qō etiaꝫ ostendit piloꝝ generatio t ꝓductio ex vnguēto vulgari scō ex oculis populi velut basi lardo t vino decoctis cum mellis appositione. aut fortassis ponunť oculi populi: ppter exꝑmere frida que in hmōi igre diuntur vnguento plurima ppter quod castoreū frigidis cōmiscetur medicinis: ac ppter poros aperire t medicinas vehiculare frigidas. Qualiter ergo frigiditatis actus inducet: dōm ppter frigidoꝝ valde q̄ꝫplurima que in ipso. Ad primū ēt quod ptis alterius apparuit qd dōm quod t si ꝓpositum concludere satagat non tñ ex his q̄ vera appet ēt qūo pōt i actum deduci.

Differentia. 135.

Vod sit aliquis morbus in quo nullus debeatur cibus vsqꝫ in statum ostendit. Primitus Hippocrate re. a. primo. Expedit vt huius quantitatis ius debeť. i. sorbitio que neqꝫ multa fit nec gressa: t hoc post septē dies si Vtus patientis tolerare queat. Nō pauce Vo egritudinū terminātur in septimo t infra. Quarto quoqꝫ eiusdē. In consistētes synere febriū donec stent: Cū vero steterint obuiare cum decēti dieta fm nām considerans. Vmōi aūt tūc stant cū fuerint in statu. Amp. aphoris. prima In quibus egritudinibus status t crisis i prima dꝫ fieri quaternitate Vtute fortiori existente i vi nutricatione oimoda hos custodiemus quod ē vltime subtilissima dieta. Rursus ibidem: in qbꝰ morstatus. i. fm primā quaternitatem dꝫ fieri: in bis vltime subtili vti dieta ferente Vtute t incibatōem oimodaꝫ t mellicrati solius oblationem t succū ptisane: paucum oio dandum. sic itaqꝫ concedit incibationem oimodaꝫ que penitus est cibi nihil dare. Amplius ibidem. ad vltimas curationes exponitur subtilissima dieta. Hoc aūt est vt statur in alijs nihil dare. Galin: cibus nunqꝫ datur in morbo saltez materiali cū ipsius cām adaugeat nisi ppter Vtutis sustētationem: sed Vtus nō raro potest sine cibo in statū peruenire. Morbus igiť qs erit quem non sit opꝰ sit nisi post statum dietare. Cuius qdem ꝯtium mōstrator filr Hippocrate aphōꝝ prime ptis testante: difficile sore tenues t certas dietas in morbis non soluꝫ cronicis: imo t in acutis. Et rursus in tenuibus dietis peccare egrotantes. Et itidem. Quibus ꝯtinuꝰ ē status mox subtiliter dietare. qbus aūt posteriꝰ status ꝛc. Si ergo in statu mox ꝯꝫ subtiliter dictare qō est aliquid dare. Multo igiť magis ante statū expedit cibū: t si subtilem administrare. amp. prio re. a. Cauendū ē tibi: ne vna die venas ꝑmittas exinaniri sed absqꝫ interpolatōe die illam. s. ptisanā dare non desistas. adhuc aphōꝝ Ga negatur plurima t repentina euacuatio. Nam omne subitum est nature prelatiuū. Comen. ibidem. Et in tegni. Natura nō sustinet repentinas imutatōes: sed nihil cibi administrare multa t repentina per accidens saltē est euacuatō ac nature mutatio. Cū sanitas tpe cibus accipeť absqꝫ interpolatōe. amplius exhibendum est quod valet contra febrem t ante statum cum tūc feruor febrilis t accidentia intendātur. sed humide diete conferunt oibus febricitātiōꝰ. Rursus quod ledit sanos ledit et egros: ſo re. a. sed incibatio ledit sanos ergo et egros. quod āt ledit eget abscissione. Et ideo concludendum cibum in oi morbo continue dandum.

Propter primū qdem sciendum: q̄ qd sit morbꝰ ostensum dria. 72. Ipse autez ad presens duplex existit: acutus vꝫ cronicus siue tpalis. acutus siquidez magnus existit. i. periculosus et cito ad statuꝫ accedēs qui etiam duplex extat. Vnus nanque simpliciter dicitur acutus cuius terminus decimoquerto

diffinitur ab hippocrate die. Alter fm quid seu respectiue multipler et eristes. aut eni multus excedit i4. die et tūc est ille quē hip. ptu lit, pnosticox primo 40. terminari die. Aut mediocriter vt q vigesimase ptima t.34. terminaf. Qui acut9 fz tñ plus t min9 cū trāsitōe seu ouersiōe dr a ga. vel infra. i4. qō etiā diuersificaf i plus appropinqñ. i4. diei puta que. ti. t et nona creticaf. Aut i appropinqñ egritudis pncipio: vt g in tertia ārta t qnta indicaf die. Et hmōi fm tñ amp. t min9 p pacutus seu valde pacut9 dicaf Vel in medio box terminaf vt g septia g valde dr acutus siue pacutus: ārta aphorismox. Non eni exponēdū vt Oribasius t gdā dicētes egritudinē terminari acuta in. i4. dieb9 creticis puta aut ocordēt cū dcō p.10. pmo i. 40. dieb9 figdē. i4. critici fūt. 40. dies critici: ceu. 1. 4. 7. 9. 11. 14. 17. 21. 24. 27. 31. 37. 34. t. 40. Adhuc ad sui errores fulcimētū praue inducit oribasius q pleuresis i. 14. die aut terminatur aut fit empica h ei. 40. die vel solui: aut ptransit in prisiz. Nō igr i. 14. die disticte absoluit egritudo cōcludit vex magis i decioārto g extenditur i. 40. Sz dōn fm ga. oppositū hui9 experiaz docere. Nulla eni egritudo acuta ptinua eqliter trāsit. i4. dies. Si āt nō est acuta in pmis dieb9 seua creticox secūdo. Aut est ineqlis deficiēs qñqz. Eti: pdicti seriē violēt nequocantes in die. Rursus aut sumūt dies verius creticos t ita nō erūt nisi. 9. vsqz. ad. 40. ceu ārtus: septim9: vndecim9. decimus ārt9. decimus septimus: vigesimus: vigesimus septim9: trigesimus ārtus: t quadragesimus. Si vero addant t vigesimū q tū: trigesimū p mū t trigesimū septimū: adhuc erūt tñ duodeci t non qtuordeciz. Sed si volueris oēs colligere dies vt verius creticos t intercidētes tūc erūt multo apli9 qz. i4. puta fm Oribasiū pmus postea. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 14. 17. 18: 20. 21. 24. 27. 31. 34 37. t. 40. dria apparēs. 105. Peccat et Oribasius quia ponit pmā diē creticā cū pmus p̄iodus fit in ārta fm hip. Aut in tertia in illius virtute. Ephimera eni tñ pma terminet die: non tñ creticat cū crisis in morbo accidat solū acuto piculoso. Diocles tamen posuit eā creticare: dria. 103. Vnitas etiā licz sit ois numerus potentia fz arithmeticū. nō tamen hic sufficit vbi queritur actus t forma. Fortassis tñ t qz raro creticat pma. Juxta illud ārti pme: Tertiana consumitur qñqz, pter subtilitatem materie in vno proximo in quo accidit vomitus aut ventris solo mūdificans. Chronicus vero tarde ad statum pcnies ac magnitudine carens vltra quadragesimā ptelatur vt. 60. 80. t. 120. deide currit. p menses t tade p annos. Et hec gubernant sole magis passiōes vel pores luna fm ga. t Ptolemeū. Quid aūt sit cibus firmox t quo distinguatur mō dria scribitur sequenti. Dic āt cibus accipif p medicinali. Est aūt status vnū quatuor tempox morbi salubris cū in pncipiuz augmētū statū t declinationē diuidatur. Qui quidē est hora in qua morbus in oib9 suis ptibus fm vnaz pmanet dispositionē sicut visū. 170. Qui sicut t alia tempora tria distinguitur dupliciter. Vnus qdē penes pugnā t furiā accidentiū. vñ primus aphorismorum. Status nō est aliud nisi cū labores vltimantur t accidentia. vel quā quod maximū egritudinis vt i synthomatibus. quarto vero prin: Status ē hora in qua fit vehemēs pugna inter naturā t materiam: t apparet victoria vnius eox ambarū supra alīā t ēbora pugne. Aliter quoqz distinguif penes materiā eē digestā vel eius ctrariū sicut reliqua tempox. unde ibidē: t illic apud statū cpletur vestigiū digestionis aut eius ctrariū. In pluribus quoqz egritudinuz si multpe concidit distinctio temporuz morbi fm accidentiū intensionē vel remissionē t materiei digestionem: aut eius ctrariuz. In nōnullis vero distinctio fm materiei digestionē t eius oppositū accedit distinctionē fm labores datā t accidentia ceu in pleuresi t ptipemonia: crisiū prio. Propt fm quidē scienduz: q aliqui sermones hip. ga. t alioz videntur sufficietenus sonare q in egritudine pacuta nullus erbi beatur cibus vsqz in statuz. Alteri vero bis facti oppositi precipiunt cibum erbiberi. t box hi quidē cōtinue a principio vsqz in statū vt apparebit i argutis. Alij vero nō nisi tertia iā die ptransit primo cibant: deinde p tertiam vt visū de inge. per Thessalum. vñ Cornelius celsus: abstinentie duo sunt gnā. Vnuz quidē vbi nihil eger assumit. Alterx vero vbi qō oz quare in viatico interrogatus ga. que medicina soret pfecta. rñdet abstinentia. Plato inquit duplicē sore abstinentiā vniuersalem t pticularē. Vniuersalem quidem vt nō manducetur nisi cū magn9 t vehemens fuerit appetitus. Particularē vero vt qs vtatur quibus a pdominio pstitutus oppositis elemētis Subditqz cornelius: pleriqz ex antiquis tarde cibāt sepe qnto die sepe sexto. Et id fortasse in Tasia vel i egypto celi ratio patitur. Asclepiades qdē cū egrū triduo p oia fatigauerat cibū ārta die destinabat: tertia nāqz die cibus egro cōissime datur. hi die paricibāt. tūc eni videbatur exacerbatio qz minus accideret remissa nup nō qñ cepisset febris: sed quādo desisset In affrica vero eo q magis digeritur zelo nullo videtur abscidendi recte necessitas: celerius cibus obqua cāmandus in affrica. Quoz expositio manifestabitur ex dicēdis. Propter tertiū Vo sciendū q opus sit pus pfiderare indicatōes gbus inspectis cibū expediat: aut nō donare ante statū. t deinceps veritas ex hmōi oñdatur. Propter pmū qdē istius scienduz: q indicatio seu ostensio vel curationis igenū: a quo modus examinatur appl catōis rerum medicinaliū ad naturā est vna generalissima sola: salutianū Prietas. Que in duas pōt secari in pñtez vz dispositionē egritudinem notatam t in ante habitaz sanitatē t fm naturā vocatam: Et in tres incidunt indicationū intentiones. Quax vna sumitur a rebus naturalibus. Altera vero a rebus non naturalibus. Et tertia ab his que pter naturā. a primis siquidem dupliciter ut a reb9 naturalib9 t earū anneris, a nālibus quoqz principaliter a uirtute. Ipsius nāqz indicatio alias oēs denigrat t occultat indicationū. Ma sublimior intentionū oium sumitur a natura: re. a. primo: t ab aqis in qbus ea fundatur: qlia sūt pplo compositio humor t spiritus cū sua carnosa spmatica prima. Ex anexis quidē ut ab etate sexu qlitate seu forma corporis t pstudie. Ipa eni sub rebus locatur naturalibus: dria. 89. a quib9 oibus ingeniuz sumitur exhibitōis rex p simile indicatiuū. Attenditur et a regione ac tpe uniuersali sicut ē aliquod qtuor anni tepox. Et pticulari die uel hora ac medio: ut constitutione ceu tempore ortus canicule. Et ab istis indicatio suscipitur p prium magis. Ab his uero que cōi

tra nām triplr. Sunt.n. tria hec cā morbus ⁊ accīs morbi qbus per ℨtum accipīt curationis oīsio in ō sanitatis igenio. Propter huius fm frienduz: qꝫ huic dz operi applicare oz exercitatum fore ed oia hmōi ⁊ nā prudentē vt vniuscuiusqz idicationis subtilr reputās Ytutem ⁊ adiuicē ꝓpans: vnū qdā capitulū coaceruet ppriaꝫ laborāti idicationuz octauo ō igenio. Pre alijs āt indicatōem vt appuit dignisi cādo Ytutis. Ipsa.n. fm Hip. morboꝫ extat curatrix tertō ⁊ octauo practice. Assimilat.n. pecunie expendēde. Medicꝰ Yo mercatori sanatio morbi lucro ex mercato ꝓsurgēti. Proportionat ēt cibꝰ stipēdiis ibidē pegrinatōis. Infirmꝰ qdem pegrināti status aūt morbi pegrinatōis termino. vñ crisiuz tertō Tria oz exercitari maxime dignoscere robur vz virtutis vehemētiā morbi ⁊ futurū eius statum .quoꝫ Ytus ꝓportionat portāti: morbꝰ aūt onerī ⁊ spatiū tpis quod ē vsqz ad statū itineris longitudini. Vbi insinuat qꝫ medicus sic dz Ytute vti qꝫ ipsa semp corroborata sanitate introducta corrumpat egritudo vt patiēti sic ordinet cibū aliqñ subtrahēdo: aut addendo qꝫ ad statū valeat puenire. Deinceps quoqz sciēdū: qꝫ si Ytus robusta fuerit ⁊ corpꝰ narrandis dispōnibus qualificatū in pacuta ēt egritudine vt septimo terminatura cibus ois ꝓter ius subtiliꝰ denegandus vsqz in diē septimā. Vt aūt itelligat ⁊ series iubens vna die venas nō exinaniri ꝓmutī huic cōcordetur. Supponit Ba. acutoꝫ re. prio egrotantes pleuresi duos quoꝫ vnus fit bis ꝺditōibus circūuentus cōplone. s. ficca etate ꝺsistente q̄litate spissa venis amplis Ytute forti ꝺsuetudine multoꝫ ciboꝫ comestiuus bitatōe fria ⁊ bu ꝓcedente ipsius regimie deliri oso geto multiplicantibus ei nutrimētū cibis ore stomachi robusto: cui egritudo ꝓtigerit pleuresis: hyeme Yo frā vehemēter. Sitqz alter ꝺplone humidꝰ etate puer habitudine rarus venaꝫ minutaꝫ Ytute debilis: cōsuetus multā quantitatē ciboꝫ assumere regimie estiuali tedijs fatigatus comedēs cibos paucos incōsuetos ex oleribus ⁊ talibus puū hūtibꝰ nutrimentū ore stomachi: natura debilis: ⁊ icideri egritudinē estatis hora prefatā. Istoꝫ figdem infirmoꝫ oz fm a principio egritudinis sue vsqz in statū vt septimā diem cōtinuo nutricare non ꝓmittendo fm dia tritaricoꝫ sniam q cibum nisi transacta tertia die cō cedūt venas vna dieꝫ exinaniri. Primū eteni expedit regi solū potibus vsqz in statū vt septimaz diem Sperat nāqz nonvltra egritudinē ꝓtendi. Dicit ēt se longo tpe expertum fuisse hmōi regimē alterutro iuuarū fore valde. Cuius ℨrium si aduenīat vt ꝓ secūdus abstineat vsqz ad statum alter Yo cibetur a principio continue morief vtrqz ante diem quartaz vnus qdem cibis prefocatus: alter Yo virtute prostratus. qꝫ ⁊ Ar. prima isignat ꝓbl. Sic igit apꝑet ex sermone Hip. ⁊ Ba. qꝫ in pacuta egritudine qñqz cibum nō expedit nisi post statuz offerre Ytute tū cū alijs ꝺstante vehementer: Visum ēt ex snia Ba. aphōrum prima: qꝫ in peracuta Ytute fortiori ente cibari nō expedit. quod monstratur rōne In illo nanqz tpe in quo natura ē intenta digōni humoꝫ vehementer non oz eam ciborum digestionibus aut alijs impediri cū distracta operatio perturbetur eius oimode. sed in pacuta egritudine nā a principio eiꝰ vsqz ad statum intendit oio digōni superesse materiei vt eam denuo expellat in statu: confiditqz in suo robore. Amplius quod naturā impedit ⁊ morbuz intēdit ⁊ augmētat cuz eius cā nō dz illi administrari cuz ipsa oporteat semper illesam custodire. Eam veroi pedit cibus in hmōi egritudine cū Ytute forti ad habitus: q̄ꝫ q̄ꝫ. n. ei pte fit amicus Ytuti: est ēt inimicus ex parte cū sit amicus inimico eius vt māc q̄rto prima. cōuertitur. n. ad cām indigestus nā inde distracta. Instant ēt tunc accidentia seus de nā morbi entia ⁊ pbsones nō raro cibatōem ꝓhibēta. Itaqz in talibꝰ egritudinibus cibū oz donare post statuz: solū: qz tñ hodie amplius soluto homies sunt delicati gule ac luxurie dediti: aphōꝫ exta: sunt ēt natura debilitati in primis pentibus ofīsum: vt dria. 9. Ēt qz fm veterē. In tenuibus dietis peccant egrotantes ꝓpter quod magis edūtur modernoꝫ tpe: nō sic oz regimina vt antiqtus subtiliare: imo amplius cōdescendere vt Ytus permaneat dria prefata. Quedaz nāqz olim medicine vt elli erant vtiles que nūc oio alt nūtur eoꝫ impropotōe nature subiacenti. Debilitas eteni in cibatōibus curationes fieri in adiutorium nō poterit tolerare: neqz symbomatibus resistere fortuitis. Vt aūt aptius quod dcm eluceſcat premissuz idicatōem ꝓposito adaptetur. ptes eteni nāles antea discurrendo. Si virtus debilis existat cibare oibus alijs spretis indicationibus expedit. nā idicatio a Ytute sumpta ceteras denigrat ⁊ occultat Si āt virtus fortis extiterit regimie regat subtiliatiuo ⁊ mellicrato ac ptisana subtili vel grossa seu grossiori fm qꝫ egritudo erit magis vel minus pacuta. Si vero ꝺplo ca. fuerit ⁊ humidior que ꝑ alijs celerius resoluitur oīum vt dria. iij. Cōpositio rara humores ⁊ spūs subtiles mox a principio cōtinuāderit cibus vtcūqz grossior vsqz in statum: Sūt tñ quidam talū qbus ⁊ in statu ⁊ in portissimi hora deteriori debeſ cibus virtutis timēdo defectū resolone spūum: decimo de ige. Si aūt boꝫ ℨria fuerint expedit cibaria subtiliare q̄ꝫmaxie. Media vero dispōne interueniēte mediocriter erit dietandū. Ex pte sīr enerοꝫ hoc idem obseruandum. si eniz fuerit etas puericie: qꝫ infantes ⁊ pueri prauc tolerant incibatiōes ſenes vero facile: ſcrus sit masculinꝰ ⁊ qualitas corporis mollis rara ⁊ consuetudo comestiōis plurima cum ꝺsuetudinē oporteat per simile vt nām gubernare: neqz ēt prauaz ubito alterare. Nō bis erit cibus subtiliandus: neqz in egritudinibus ēt pacutis multū q̄ꝫmaxime cum natura tabū ꝺsumatur ex seipsa veꝫ exhibendus vt virtus possit ad statum pueni re ceu pegrinās ad sue pegrinationis terminuz. In ℨria figdem dispōne cibare oz subtilius. In media vero mediocriter erit cibandum. Nōe qdem nō nā lum qz regione calida ente tpe estiuo cū estas fit tps ſpsione indigens cibi ꝺstōne ac hora calidis cibare oportebit ꝓpter resolonem abundantius parum tñ ⁊ sepe: ꝓpter virtutis defectuz non potentis vna exhibitōe multū alimētū digerere ⁊ corporis resolone inanitionū vt apparet aphōꝫ prima. In regione vero tpe ꝺstōne ac hora frīs per oppositum erit subtilius dietandum numeri saltem rōe in media vero mediocriter dispositione. Quantam quoqz ad res preter naturam vt morbū ⁊ causam nunqz cibum expedit dari cū causa ⁊ morbus intendatur ex illo, vn ac. re. primo. Per cibum in seipso nō fit quamētuz

Jn aliq̄ horax in dispōe egritudis. Dictū nāqz cibū fore amicū nature ac māe. neqz in egritudine imaterriali ꝓpetit vt cib⁹ est solū cius opans mā. sz magis vt medicīa sui agēs q̄litate nisi forte ipa fuerit ꝓsumptiua. Quo ad accidētia ꝟo dom: cum ipsa triplicia existāt ꝛ diuersa multiformit cibus ordiabit circa ea vt dria declarabit ꝓsequēti. Propt q̄rtum ad primū qd dicendū visum. Ad aliud dom ꝑm cōmen. q⁹ Hip. vocat incōsistētes febriū notas ꝛ errātes ꝛ nō esse ipsax ante statū. Voluit eni in his ꝑcisū administrari nisi stent. i. cessent ab eox errore vnū accipientes ꝛ seruātes incipiēdi tps. ꝛ tunc bis vt vult dicta obuiandū ꝓpetēti. Ad alia p ga. inducta qd dicēduz iā appuit cū loqt in pacuta egritudie ꝟtute entefortis ac ꝓditōib⁹ ꝓportionatis correspōdētib⁹ sibi. Ad primū ēt inductox ptis aduerse dom Hip. log magis in cōi vt egritudinib⁹ simplr acutis ꝛ nō in valō pacutis: aut pacutis spāliter gbus ceu oñsuz ꝓtinue cibus debet a ꝑncipio in statū virtute non valēte ad statū puenire absqz cibo tā longinquū. Jn gb⁹ preci pit cū adiectis a ga. cōditionib⁹ cauēdū fore ne vna die vene dimittant exianiri. sz absqz diei iterpositiōe cibū dandū. Ad aliud dom illud verificari in cōplexione nāli: aut i consuetudine nāta alterāda. nō aūt i dispōne egritudinali ꝛ ꝑcipue cum in hanc dispositionē euacuatio aut inanitio ꝛ subita iterueniat alteratō ꝛ nō in nāz aut cōsuetudinē vsu lōgo'nātaz. Ad aliō dom: q⁹ humide diete inquantū humide sp conferūt febricitāti cū se. sit mala cōplexio humidis egens ficca. nō aūt sp rōne materiei cibi ꝛ mollis vt oñsuz prius. Jn cibo eni oz non solū qualitatē sed ꝛ substantiam cū quantitate attendere. Ad aliud dom vex existere quantū ad subitā ꝓmutationē in nām cadentez ꝛ nālitatē in vtrisqz entē: ñ aūt qō innālitatē cū infirmi ꝓpter materias in eis ꝑter nām existētes possint in appetere ac abstinere sine miori nocumento in sais carentibus eisdem. Differentia. iz4.

Vod regimen in dieta ꝓcedat ingrossando ꝛ non subtiliādo vt q⁹ in morbi principio exhibeat subtilis: deinde conseq̄ēter ingrossetur oñditur per hip. ꝑmo re. a. qm cū sputi plus fm quantitatē est refectionis plus adhibēdū vsqz in termini tps. sed tūc egritudo est in augmento vel in statu cū signa digestionis appareāt que in his oñdunt tpibus. Adhuc ibidē: Expedit vt huiꝰ quātitatis iudetur que nec multa fit neqz grossa: ꝛ hoc post septē dies. amp. in codē porro ptisane succū primo: deide vero grossū adhibeas. Adhuc in scdo huius. non administretur aliqd ex sorbitione donec digerat egritudo sed in principio non digeritur. amplius vndecio de inge. sani. precipitur dari vinuz materia digesta. hoc aūt est in statu. sed vinū dieta est grossa respectu potus qui febricitātib⁹ debetur. Similiter duodecimo eiusdez: hac digesta cibaria concedit carnosa vt gallorum testiculos cerebrum porci assatum ouox vitellos que dicta sunt grossa Galin: secundo practice. aquaz quidem dabis hordei in morbi principio. Eius autem transeunte medio mezaurū. i. ius cū cucurbita ꝛ spinacijs. Hec autem illa posteriori grossiori est dicta. Rursus Jsaac febrium quinto atqz q̄rto prima: Rectius est vt inclinetur regimen patientium quartanam id primis quartanis: ad subtiliationem quandam. ꝛ illud est vt abstineant a carne. de-

inde ꝓcipit dietā ingrossari. qō ēt die cura febris sertane ꝛ similiū sentire vī. ꝛ similiter de palysis curatione vsqz ad decimāquartā. amplius tertio ꝑma: nona vndecima ꝛ vigesima ꝑma. ꝓcipit abstinētia cibi ꝛ vini in ꝑncipio: aut maior eox subtractio. Jtidem dicta subtiliando ꝓcedit vel rone virtutis aut morbi siue cause aut accidentiū. sed ꝓpter istorum nullū quia nō ratione virtutis cū in principio fortis existat cibi non egēs fulcimēto. Jn statu vero indigēs: qm debilis extat. neqz ꝓpter morbū cū dietatio nō solū fiat ꝓpter virtutis subtractionē: imo etiā propter oppositionem. Egrox nanqz dieta facienda magis oppositio q̄lificata. iuxta illud veteris: Humide diete oibus febricitātibus cōferunt. sed i statu cū tunc magis morbi consurgat acumē necessaria erit dicta illi amplius opposita. hanc vero habere nō poterit oppositionē nisi quātitate ꝓticipet multa. non eni agēs opatur nisi multe fuerit associatū quātitati: secundo dc cā. neqz ratione cause: qz in principio cū cā sit amplior ꝛ maxime in saluādis: in statu vero minor. Si vberius dietabit tunc corpus nutrietur ipuruz. qō ē ꝓtra illud Hippocraticū: Nō pura corpora quātūcūqz nutries magis ledes. simfliter ꝛ mām cibi multitudine incrudabis. Jn statu quoqz secus cōtingit: neqz cā synthomatū: cū accidentibus virtutē dissoluentibus mor Ba. affox ꝑma cibū dari ꝓcipiat. sed synthomata virtutē dissoluūt ꝓcisiones eni norāt in statuqz maxie: cū circa principia ꝛ oia imbecillioza: circa statū vero fortioza vtpote accītia. Rursus sic se hz in tpibus ꝑticularib⁹ morbi sic ꝛ in vniuersalibus videtur se habere: cū illa vtrobiqz sint q̄tuor tēpora ꝓsīr ꝓportionata. sed ita in ꝑticularibus tpum euenit q⁹ deterior cibatōis hora est ꝑncipiū. vñ Ba. re. a. prima. Deterior horax est hora i qua inueniuntur mēbra in dispōne deteriori: ꝛ manifestū est q⁹ hora inceptionis porisimi. Adhuc illo tpe vī cibus dandus in quo natura circa cibū negociatura minus est occupata primo quarta. hoc aūt est i statu cū virtus naturalis sit salua: aphorismox secūda. amplius i statu calorē oportet adaugere nature vt morbi caliditas minuatur ꝛ extinguat demum. Jā maior flāma minorem secus positā extinguit de cāis longitudinis ꝛ breuitatis vite. Sed cibo calor augmētat naturalis vnde prio ꝓbl. Quartanis febribus oz non attenuare. sed ignē in corporibus ꝑ cibos facere. Luz enim multus ignis modicū ad se rapit opus est multū ignē in corpore facere vt febris modicum habeat. Calor nanqz huius cibis inductus digestionē ꝓcurat. Rursus est fe. sanguis augmastica aut paugmastica. i. declinatiua dicta cuz continue decrescat vsqz in statum post eiꝰ subtiliationē opꝰ fict i grossare. Jtaqz dieta ingrossādo ꝛ nō subtiliādo ꝓcedit. Cuiꝰ oppositū tū sē tit Hip. cū dicit. Quibus ꝓtinuꝰ est statꝰ mox tenuit reficere oz. Et ga. ibidē ꝛ in arte. Adhuc natura nō sustinet repentinas imutatōnes: sed mox a principio subtiliare multū repētina imittitur ꝓmutatio cū ꝑius dieta vteretur qs grossiori. Dietan dū igitur fm subtiliationis ꝓcessū. Propt ꝑmū quidem sciendus q⁹ dieta duplicit oportet accipi cōiter ꝛ ꝓprie. Primo qdē sumpta est certa viuēdi regula vsui humani corpis ꝛ vtilitati accōmoda. Proprie vero dicitur competens cibi ꝛ potus exhibitio quantitate q̄litate tempore ope ac ordine mensurata. Cuius quidē ex-

positio tangat ad presens: demū quo corporibus ad ministrāda sit ostendat. Propter primū hui⁹ sciē dum: q⁹ dieta dicitur non simplr exhibitio. verum addit cōpetens qz dietatio nō solum cibi administratōem dicit z potus: imo eorūdem ēt subtractionez. Illa.n. elegant ordinat dieta cū vbi qñ expedit exhibet ac subtrahit. Cibi āt regimē est triplex ceu ex Hip. collr. z Ba. ac q̄rto prima. Ipsi⁹ eteni qdāz ē vehement subtile vt oimoda cibi phibitio aut mellicrati seu iuleb fm Ba. modica exhibitio. Aliud ē grossum valde ceu g sanox cib⁹: qdā vero mediū obtinet. Et hui⁹ qdem vnū ipsius ad lat⁹ magis declinat subtilitatis vt granatox succ⁹: demū iuleb: deide aq̄ ordei subtilis postea grossa: deide olera attriplices spinachie ac lactuce. Aliud quoqz ad ptē tendit grosticiei vt galline z eax extrema: deiceps fasiani pdices pulli: demuz aues pue postea ouа sorbilia q̄titatis pauce: qbus exit subtilior ptisana cū fece z panis simule minutati cōfract⁹ multotiēs aq̄ lot⁹: cib⁹ adhuc subtilior exat. Mediū vo existit Kist. i. ptisana cū fece. Adhuc z variat dieta i subtilitate sua z grosticie silr rōe quātitatis z tpis. q̄titatis qdem qm grossa fm se dieta sanox dici pōt subtilis si i modica z raro det quātitate. Et subtilis multa multotiens administrata reddit grossa. Subtilis quoqz rōne q̄litatis dr cuius nutrimētū ē modicū ēt si sufficiētis fuerit quātitatis. Grossa vo per hui⁹ oppositum si q̄titati ꝯiungat debite. quo vo ad tps dicta dr subtilis cū raro z lōgis iteruallis fuerit exhibita grossa vo eō. Potus quoqz duplex existit: simplex vt aq̄ q̄ dat i morbis cruda seu decta de cui⁹ exhibitōe. 171. videbit dria. Alter ē cōposit⁹ z hic aut vinū. Ipsuz eni rōe ēt ꝯtinet cibi: ō cui⁹ administratiōe: dria. 172. i dicata. Silr ē pot⁹ diuersitas: dria. 115. Et pot⁹ potio dcā corporis nām fm Joānitiū ad se ꝯuertens. Et is ē multiplex vt syrup⁹ simplex acetosus z cōposit⁹ cū radicib⁹ cōibus, z seminib⁹. Syrupus violatus aq̄ mellis siue mellicratū z iuleb. Syrup⁹ sigdē acetosus simplex febricitātib⁹ potus est utilis. Confert. n. causonē patiētibus z colere febrib⁹ z vlr febribus oibus. Quibusdā tñ rōne digōnis. Alijs vero ex pte alterationis z digōnis silr. Refrigerat enim z extinguit humores viscosos: icidit ac subtiliat grossos: opilationē apit hu. putridum educit: practi. tertio. vnde q̄rto prima. Syrupus acetosus qñqz sitiz sedat z incidit z solvit. Et Mesue in antidotario. Virtus syrupi acetosi magnificata ē int̄ Vificatores in ipsius excellētia in cōitate. s. posse eius in mās calidas z frias subtiles grossas z viscosas siue adherētes. Et virtus siqua ipsi iest in frātōis cito tollit virtute penetratōis non sublata. Et hoc qdem Ba. testatur q⁹ eius potētia est cōis ad oēs mās ita q⁹ ad colerā nigrā ipsam dividēdo z medicinas in ipsas penetrare faciēdo: dria. 170. Nocet tū pectori tussienti ac itestinis ad que humor declinat acutus ceu appet de orimelle sibi ꝯterminabili vndecimo de ige. Cōpositus quoqz acetosus phlaticis cōfert se. z melancholicis. diffundūtur. n. in amplius mās subtilians: vrinā ꝓuocans z opilones apiens. Violatus quoqz materiā emollit pectoris. asperitates lenit et pulmonis ac colere sedat acutiori sitim mitigat: sed nocet ventrē hñtibus debilē z viscera materiam in crudās ꝓpter quod egritudinem ꝓducit ac fris non ꝓfert materijs z maturis appetitum deijciēs z fastidiū pluribus iducēs. Mellita quoqz aq̄ z mellicrata subtiliat z icidit mās grossas z viscosas sine refrigeratōe multa digōem ꝓcurat: mās tamen calefacit calidas ac nās: z iō nocet fe. icensiuis. Juleb vero q⁹ expenidijs ꝓstruitur z aq̄ cōius cui tamē iterdū modicū ꝯiungit aq̄ rosate: sitim mitigat z humectat digōem materie ꝓcurat: ac abstersionē opatur min⁹ tñ mellita aqua: Huius vo vt tactū est diuersificat regimen penes quātitatem. qñ alia multa quedam modica: nōnulla vo media z fm qualitatē. quedaz eni ca. alia fri. quedā humida: nonnulla vero ficca. Itidem quedā multū nutritiua alia, modicū: nōnulla vo mediocriter appens ꝑmo fa. Juxta quod tps variatur qz hyeme cōpetit dieta calidior z amplioris quantitatis. Estate vero cō. Sumenda ē etiaz in tpe frō hora calidiori z in calido friori: nisi ꝯsuetudine id marie distrahat. Et q⁹ de tpe dr de consuetudine audiat z regione. Diuersificatur quoqz z fz artificiū multiplr: aliquando. n. cliratur: interduz vo assatur aut frigit: aut aliter ꝓpatur fz ventris ac epatis diuersitatem. Quantū quoqz ad ordinem diuaricat diete scema duplr aut rōne antecessionis z post positionis: vel ēt ex parte numeri. primo gdez qz cū quis pluribus vtitur ferculis premittenda sunt subtiliora grossis. Incarcerat. n. naturam g grossū subtili premittit nisi ventris lubricitas fuerit: dria. 119.

Propter huius fm sciendum q⁹ id plenius audiatur q⁹ oportet attendere ad res naturales cis annexas nō naturales z contra naturam entes. fm enim has regimen omne ordinatur. Ve autem sunt ꝯplexus maxime etas forma sexus consuetudo. Et de mū tpa constōnes hore regiones z que his continuātur. Et tandem morbus cā z accidens: ac fm corporis quantitatem cui he isunt dispōnes. Secundum quoqz complexionem; qm̄ in ca. plus z pluries exigit cibi sicut meliozis ente digōis: in frā vero sec⁹. Requiritur etiam frūs simlr in frigida calidus ac humida ficus z econtra. Naturalitatis tamē ipantia simili obseruetur continue, ppterq⁹ in morbis in quibus non lz complexionem alterare transmutatiōe. Penes quoqz vtutem qz si fortis fuerit paruus exigit cibus z precipue cum egritudinis status fuerit nō longinquus. Interdū autem nullus cū z fortior qs fuerit z status futurus ꝯtinue. Si autē debilis exiterit z cū status distantia: eō. Secūdū vo etatē variatur qm̄ in etate infantie multus exigitur cibus. Juxta illud medicine inuentoris. Senes facillime ferūt ieiuniū: z reliqua. In senectute vero paucus. in senio modicus z multotiēs administrandus. In etatibus vero medijs mediocriter exhibendū. Et similit bis de humore mēbro ac spū: Scōm qdem corpus qualitatem: qm̄ colericos corporibus raros de facili resolubiles transpiratōe cibari oz tpe status ēt ac paroxismi: dria priori. Sunt ēt corporum quedam mollium carniū celeriter resolubilium que si appeant pinguiora abstinētiam nō valent ferre. Opposita vero his sufficit tenuiter dietare et vsqz ad. 7. dies ceu visam dria imediata cibus exhibeatur mime. Scōz vero sexuz mime qz virilis natura plus exigit cibi muliebri: cum calidior existat nisi vtutis expaueat debilitas que cibum precipit dari oio. Juxta quoqz cōsuetudinem: qm̄ ea oī tpe in salutis tuitione reperitur

scura: scdo re.a. cū consuetudo fit nā secunda ex ad/
iuncto. Et iō fit cā simili regulare: ppt qđ qñ cibati
onis hora ꝯcidit cū passiōis rege: optimū ē vt testā/
tur cibare. ¶Penes aūt res nō nāles t pmit9 tpis ita
ordo variat diete: q: hyeme dāda est calida t semel
multa i corporib9 nā ca. Jn alijs fortassis ecōuerso
t hora fm iliter frigori minus. Calida vo ē: sz i me
dio mediocrit dietādū. Jn cōstitutóe vo vt i tpe eo
dē mō. Jn regiōe aūt frigida plus expetit diete t ca
lidioris t icisiue magis ac vicib9 pauciorib9 date t
q̄ntitatis āpliores. Jn ca. vo secus ꝯrigit fz quoq;
corpis q̄ntitatē: aut enī magnū vel puū seu mediocre
fm quā quātitatē oz alit variare: ac aliter que dietat
Qualiter vo dieta sit ordināda penes q̄ pter nāz ma
nifestabit ꝯnr. de qb9 ēt visū dria ꝯnti. ¶Propter
fm vo sciēdū: q gdā antiquox indrūter ꝓcedebant
ingrossādo nihil vsqz in tres vl q̄tuor dies exhiben
tes. vñ scdo re.a. Scio medicos q citra q̄z opportu
nū est opantes ab oib9 in pncipio duob9 vel tribus
dieb9 siue plurib9 custodiūt: postea vo ius t potū il
lis sumē pmittūr. quox affuit motiuū q: marie muta
tioni mutatio p ꝯriū maria debet. Sz mutatio fit p/
cipua egrotātis ab ea q̄ in sanitate pp qđ t dietā mu
tare oz ex grossa i subtilissimā. Alij vo quos Ba. i
curatiua pte diatritarios vocat vsqz tertiā trāsactaz
diem abstinere ab oi dieta inbētes in istorum fere vi/
dent opinionē cōcidere. quox fortitā fuit psuasio vt
ex verbis potest elici Ba. qm egritudinē i principio
nō cognoscebāt: t ideo inclusiue vsqz in tertiā diē ex
pectātes vt ei9 motus ppenderet: cū ois būor euē
tur in q̄rtū ad plus nisi febrē iducat q̄ntanā vel sexta
nā: aut illi ꝯparēs rarius emergētes vt t ga. febriū
pmo fateat eas nō pcepisse. Sed hec stare nō pñt vt
in tertio pamplius cōuincet dicēdox. vñ pmo re.a.
Cauēdū est tibi vt nec vna die venas pmittas exina
niri. sed absqz iterpositóe diei dare non desistas nisi
fortassis cū potionib9 aut clysterijs op9 fuerit vti. Et
scdo eiusdē. At vo vbi ptisane op9 fuerit icipe illaz
dari a pncipio morbi meli9 cē fateor: q: exinanitōem
venax pcedere. postea vo in tertia die morbi aut q̄r
ta vel q̄nta seu sexta vel septia dari icipe nisi crisis tē
fuerit vēntura. Motiua ipsox ēt non valēt cuz diete
sit quid naturale administratū t ꝯsuetudinariuz non
solū sanis sz egrox plurimis. qđ aut hmōi non oz re
pēte in ꝯrium pmutari. Jurta illud hippocraticuz:
Scdm multū t repente calefacere aut infrigidare t
reliqua. vñ in tegni: Natura nō sustinet repentinas
imutatōes: nō enī sēp marie mutatōi maria in cōtra
riū debet mutatio. sed qualis poterit a natura susti/
neri. scdm enī vtilitatē t cōcordissime securitati exhi
bendū est scdo re.a. dz nāqz talis eē subita mutatio
que cōtra inimicū icidat virtutis t nō i ipa. ¶Post diē
quoq; tertiū tantū cibātes aut potū exhibētes exter-
minant pluries: ac p plura t ppie de ige. decio vt
tactū est antea. qđ indicat inuenis nō cibatus vt pus
ante postrimū a ga. concidit in syncopiz pūtibus ius
ppīquis ac medicox diatritarijs. Nō enīz recedere
potuerūt cū ga. fecisset clā eius amicū porras claudi
t clanes remouere. ¶Propter eox similiter motiuū
sunt pamplius vituperandi cū talis modus cibatiōis
eius suppetat ob insciciā cognitōis egritudis. Con-
tra quos intonat crisiū idē scdo inquiens q: si positis
ignis tertiane certe ipsā bis nō cognoueris. sz adhuc
expectas deridendū diatritū nō asinus adhuc vt thes
salus sed qs eris: lapis. Et q tertianaz non valet di
iudicare a quartana: mox fm pmā diem vniuersaliz
medicus non existit. Sunt deniqz hodie fere oēs se-
mita gradiētes istox. Jn pncipio qdem morbi t de
inceps cibū subtiliantes valde. Qui demū vidētes
circa status tpa virtutē deficere cogunt tunc necessa
rio grosse reficere: ita vt exhibeāt etiā q̄ carnosa. qui
eodē decipiunt mō vt pdictox qdaz eo q egritudinis
statū cognoscere nequeūt. Cōtra quos hippo. t ga.
nō raro. quare scdo re.e. Jn quibus plurimum ipsi
errore ꝯtinet t ē. Subdūturqz illis synthomata cō/
tingētia ita multotiēs a capite ad circūspectus crudi
itas indigesti de genere coleraz attrahunt humores
vñ illis vigilie accidūt t reliqua. Et iō quarto pma:
Multotiēs errat medicus in his egris mō alio: qm
i principio morbi eis ꝓhibet cibū: t quādo appropi
quat status t fitit q virtus cadit in illa cibat hora ne
cessario. Jam igitur errauit dupliciter. nā si eos i pri
cipio cibaret error esset t ignorātia infra hunc erro/
rē. quibus equidē egris synthomata cōtingūt praua
vt catarri nauseatiui colerici t vigilatiui: pp replo-
nē t digōis ꝑuationē. Jngesti ēt facti de latere revol
uunt in latus t alienant: t materie coartāt ipox vir
tutes vapores multiplicant i eis. quare qđ non est
imaginant t audiūt t tremūt t citāt labia ipox infe-
riora ꝓpter stomachi dolorē t aie contristantur eox
materiei grauitate. ¶Propter tertiū aūt sciendz:
q: egritudo quedā est in qua nullus debetur cibus a
pncipio vsqz ad statū vt apparuit dria priori de qua
psens non extat sermo cū in ea solum post statuz de/
beatur cibus. Cui siquidē is tandē ordinandus ꝯrie
ipm egritudini exgrēt. ¶Primitus eni expedit subtilis
sime dietare ceu succo granatox iuleb vel mellicrato
deinde ptisane aq̄: demū chise hordei. vñ re.a. secun
do: Locuus imutatóe delingt q ptisanā cuz fece mi
nistrat: Nocet etiam q tñ adhibet succuz t q solum
ꝓpinat poruz. sz nocumētuz ei9 ad illos nō tñ eo q
subitā min9 introducit alteratóez. Est t alia egritudo
in q̄ mox expetit a pncipio cibus: neqz dimittendum
est vna dierū venas exinaniri. Et ea itidem duplex
existit. q̄dā nāqz est imaterialis ex inanitiōe cāta ceu
etbice modi quos oportet vniformiter fm tpa dieta
re vel fortassis in ꝓcessu magis q̄ in principio cum
plus corpus extenuetur: ac inflāmatio vehementior
existat. hoc tamen si virtus poterit tolerare digesti-
na. vnde quarto pria: Quando etbice supervenit ci
bus augmētatur velociter t fit fortis pulsus valde
t incipit magnificari. t ppter illud accidit stultis me
dicox q: ꝓhibēt eis cibū pp accidentia occurrentia
quare pdunt eos. augmētatur enīz ipsis caliduz am
pl. in cibatis. Nōnulla est materialis cuius materia
vel est apans actu vt in vero apate sine similitudine
sicut in labore apostemoso aut nō siquidē mime vex
vniformlt fere totū possideat corp9. Ei9 dieta fit rr
subtiliādo ꝓcedē fortassis tñ epimastico excepto: vt
q: i principio vberior administret in ꝓcessu āt subti-
lior cōtinue donec ad statū pueniat in quo dietā oēz
oportet oio subtiliare. Cōsiderāda est etiā breuitas
status ac eius ꝑlixitas. ¶Primitus tñ id auctorizet t
rōne monstret: deinde illud quo p relationē ad cāz
morbū t accidēs t potissimū fit dietanduz. ¶Pro-
pter pmū h9 sciendū q: aphorismox prima: pdictus

precipiť obſeruari dictãdi ordo cũ dř. Quibus mor
é ſtatus ſubtiliſſime dictare. qb⁹ aut poſteri⁹ et reliq
vñ tertio practice. Et ℣o dicte regimẽ ſ̃z morbi tpa
ſic oz eẽ. Cõmodũ ẽ in morbi principijſ cibũ ad groſ
ficiẽ iclinari. ne forte ifirmi fiat tranſitus a groſſa ad
ſubtilẽ ſemel dictã noceatq; illis ampli⁹ et diſſoluať
℣tus ei⁹ ac debiliteť. debic aũt eius iminuať groſſi/
cies paulati et per dies donec morbus ad ſtatũ pue-
niat. quo qdem oz dicam multũ cẽ ſubtilitatis vt ẽ
prandij dimiſſio ac initi iuleb aq̃ mellis et violaꝝ fi
rupo. ne forte ℣tus in cibox occupeť digõne: ꝓuer
tatq; oẽm ſnã cãm ad reſiſtendũ morbo et expellen-
dũ vt ℣o icepit declinatõem morb⁹ hr̃e cib⁹ incipia
tur igroſſari: et regať eger regimie ab ifirmitate ſur
gentiũ. q̃re et q̃rto pria. Dex tibi neceſſariũ ẽ vt ſit
principiũ tui regimis groſſius et poſtremũ pueniẽtiſ
ad ſtatũ ſubtili⁹ et gradati ꝓcedas i eo qõ ẽ inter illa
ita vt ℣tus ſit ꝓfuata vſq; ꝓpe ſtatũ: tũc. n. itende
ſup mãm vt nõ ſis occupat⁹ in alio. Predict⁹ quo/
q; dictãdi modus et rõ bus ꝓfirmať vt et tactũ pri⁹
qm̃ illo tpe in quo natura minus intẽta eſt circa di-
gõnem mãe et contra accidentiũ inſultũ plus expe-
riť cibi: in quo aũt magis minus. primũ aũt ẽ in prin
cipio morbi. ſm vero in ſtatu: q̃ in principio nã nõ
dũ incepit apte agere in mã: et ideo in eo ſigna dige
ſtionis nõ appent manifeſte. In iplius tñ incipiunt
manifeſtari ſine. Quare apho℣ prima Coctionis ſi
gna cir cũterminãt principium quod vt ps toti⁹ egri
tudinis exiſtit. Silr quoq; nõdum adeſt accidentiũ
ſultus. Iuxta id veteris ꝓtactũ. Circa principia et
iſines ꝛc. In ſtatu ℣o accidit eõ. in eo nãq; natura
marime itenta eſt circa digõnem et materici erpulſi
onẽ: virq; illis põt ſufficere. aphoriſ. prima. Iſur/
gũt tũc ẽt accidentia vehementia q̃m ſtatus nil aliud
exiſtit q̃ quod marimũ egritudinis vt in ſynthoma
tibus vel cum labores ac eo℣ vltimanť accidẽtia ibi
dẽ. Adhuc ſi ꝓpter phr̃ones et labores inſepabiles
ab acutis egritudinibus formidandũ eſt dare cibos
rõne dignos. In ſtantibus ampli⁹ hoc timẽdum cũ
ꝓdicta magis iſurgant accidẽtia: ſ̃z expectandum in
pacutis. quare in ſtantib⁹ magis pauendũ. Rurſus
℣tus vnita plus ẽ infinita q̃ multiplicata. i. fortior
ẽ ſeipſa diſperſa de cãis libro cũ Mel. ſed cib⁹ in ſta
tu datus virtutẽ nãe multiplicat eã diſptiendo. Et
eni opus ſit ſupereſſe ſil̃ nãe regimini et digõni cibi
ꝓpter quod aut nãm oz intentam fore digeſtõni cibi
et regimẽ dimittere materie aut eõ. Et ita cibus idi
geſtus ꝓmanẽs magnificabit morbu cius multipli/
cãdo cãm: at cius ſilr diſcraſiaz. Vtrũq;. n. vna ne
ceſſe ꝓficere cũ calore nãlis nature inſtrm ad hec ne
ſufficit: quarto. n. de aia. Q. Virtutes ipediũt ſeip/
ſas cũ oẽs vno inſtro operenť ceu calore nature. Ita
q; regimen dicte rr̃ ſubtiliando et nõ igroſſando oz
ꝓcederẽ. Dico aũt rr̃ q̃ quedam corpo℣ predictuz
dictandi modũ tolerare non põt vt tactũ eſt ꝓmiſſo/
rũ primo. Propter huius quoq; ſm ſcienduz: q̃
cã morbi multiplex extat iuxta quã regimẽ variatur
diete. naz quedã eſt calida quedã fra ꝛc. Adhuc q̃dã
ẽ ſubtilis: alia groſſa q̃dã viſcoſa; nõnulla qdez mul
ta: alia pauca: quedam media. vnde ſi fuerit ca. pau
ca et ſubtilis modica expetiť vt ſic dicta cuz ipſi⁹ egri
tudo ſit terminũ habitura cito. In oppoſita vero eõ
ſitq; cũ hoc ſubtiliativa inciſiua. Omne tamẽ hmõi
ad virtutem referendum, ꝓpter. n. ipm cibam⁹ et nõ
morbũ: aphoriſ. prima. niſi fortaſſis de inanitiõe cõ
ſumptiua fuerit egritudo vt pretactũ. Modus autẽ
diete ſm morbũ dictus ẽ prius. Conſiderandum tñ
q̃ morbo℣ qdam ſunt acuti qdam cronici et vtrique
ſunt ſubdiviſi: dria prioꝝ: qdam ℣o ſ̃z q̃ breues aut
longi ſiue medij dietandi ſunt i ſtatu et tpibus aliis ha
bita relatõe ad virtutem continue. obſeruandum ẽt
q̃ egritudinũ quedam ſunt. q. tote in ſtatu alie in de
clinatõe. nõnulle in augmẽto. q. ſemper quales ſũt
ſanguinee ſc. que regimẽ determinatũ expetũt. Si/
militer quarũdam egritudinũ ſtatus ẽ breuis aliarũ
longus: hax vero mediocris ſm quas oẽs diuerſita
tes oz diuerſimode dictare. Penes quoq; acciden
tia ſtatus variať et modus diete vt tactũ antea. nã q̃
dã ſunt ex egritudinis eẽntia: alia ex medici iniuncta
q̃plurima abſtinẽtia: nõnulla qdem ſunt ℣tutẽ ꝓ
ſternẽtia vel q̃ ſynthomata, ꝓprie ceu ſyncopis. aut
q̃ de corpore aliqd euacuant vt ſanguinẽ vndecun
q; fluxus imoderatus: aut vẽtris ſiue vomit⁹ vl̃ apa
tis ruptura. Sigdem prima fuerint cibũ non oz exhi
bere. nam ſi exhiberet amplius itenderet eadez. vñ
fore. a. Meq; gſpiã medico℣ reptus ẽ mihi q egro
tũ habitudinẽ cognoſcere querat ſicut oz ſi vz deſec
tõem patiũtur: an ſit ex inanitõe vena℣ deſectio: aut
ex alia furia vel labore infirmuz affligente ſeu aliquo
nature alio accidente. Malũ. n. nimiũ cum egrũ in
dolore et acumine morbi defectũ in diu ortij die potũ
atq; ius aut cibũ ſumere permittunt q̃ ipſam deſec/
tõem eſtimationem eſtimant fore. Si vero fuerint i
tenſa ꝓpter abſtinẽtiam iniunctã a medico accidẽtia
cibus ilico ẽ exhibendus. quem qs cõdonans medi
cus plebeius aut ruſticus: aut vulgaris videbis i de
decus mortuũ ſuſcitaſſe prioris magni medici. ſi ve
ro accidentia fuerint virtutem, pſternẽtia vt ſyncopa
lia et precipue cũ ſyncopis ex inanitõe contigerit tũc
mor dandus cibus et duodecimo terapentice. Sz
circa id dubitare accidit: q̃m quedã ſyncopis ꝓuingit
ex humoribus viſcoſis replentibus repr̃onalis dcã q̃ ali
mẽto nõ eget: cũ adſint predicti replentes hu. in ali-
mentũ tranſire poſſẽtes. Odm q̃ cum intentio cura
tiua verſetur circa duo precipue puta ℣tutem et diſ/
poſitõem: quantũ qdem rõe huius vt tactũ nõ expe
tit alimẽtũ: vex potius abſtinẽtia et eductio ſubtilis
ficut ẽ per fricatõem leuẽ in principio marime vnde
duodecimo. Nullam aliã inueni eũonem in eis niſi
que per fricatõem. Dixi aũt leuẽ ꝛc. ꝓpterea q̃ ſepti
mo collz Ba. mordetur eo q̃ fricatio eliq̃t et diſſol/
uat humores ampliorẽ inducens opir̃onẽ ſicut in ex/
hibitõe ptiſane: q̃ ſtomachũ debilitat et horripir̃onẽ
inducit: niſi eidẽ pax maſticis pipis aut ſeminis admi
ſceať apij. Ex pte ℣o ℣tutis nutrire oz. Eſt aũt ap-
tiſſimũ mellicratũ hyſopo in eo decocto. q̃re duode
cimo. Exolutio que, ꝓpter frõx multitudinẽ humo/
rũ nõ idiget cibo ſanatõe. Nihilominus tñ ꝺ non ci
bũ ſolũ: ſ̃z aliqd ẽt vini dare cogimur id qõ mor pi-
culum auertẽtes: nõ aũt diſpõnem ſanantes. Nam
euacuatio taliũ magis ẽ ſanatio: nõ adiectio. Cũ nã
q̃ ſyncopizant et, ꝓprie abſq; phr̃one dandus eſt pa
nis nõ multus per vinũ qõ reductõem facit citã ſm
ẽt Alexandrũ in, pbl. Oz etiam alimenta paulati ex
hibere: non enim multa ſemel: neq; frida et groſſa.
ſ̃z ex genere calefacientiũ et attenuãtiũ. Itaq; qd ſen

tiendus appareat. Dicatur igit in ãplio q si adsint synthomata virtutẽ ppt flurũ q̃ ꝛcidere facienti a exhibẽdus ẽ cib⁹ cũ ipe imediatius ordine t ad virtutẽ vñ aphorismox ꝓma: Qñqz t ꝑm ipm lupueniente synthomate dissolutiuo Vtur cogimur cibare. Sublimior. n. intẽtionũ oiuz ẽ intẽtio sũpta ex Vtute: primo re. a. t ꝓmo q̃rta. Illud ỏ quo magis medic⁹ soliciari oz ẽ Vtus: qr cũrãs hec t ñ medic⁹ẽ: q̃rto prima. Denes quoq; porismũ quarũcũqz egritudinũ diuersificat dieta: qr i porismis nihil dãdũ: sz qỏ additũ subtrabẽdũ nisi p̃ dicta occurrerit cãx aliq̃. vnde affox ꝓma: In porismis subtrabere oz: qr lesio erat adijcere. In porismo nãqz cibus ñ dz dari sz subauferri ãplius praue appositum. Qỏ posset probari fili quo móstratũ q cib⁹ in statu nó dz exhiberi. Si autẽ nullus affuerit porismus: tũc i hora ꝛsueta t ꝙgetioni saltẽ rõe cibãdũ ẽ ꝛtinẽtis. Deinceps Vo q̃rendũ p quot horas añ porismũ aut post recessũ ipius alẽdũ. Dicẽdũ q̃ ꝑmitus vniuersali⁹: q spaciuz tpis maius dz intercidere i cibãdo añ porismũ q̃z post illũ cũ ante ipm adueniat pugna: t post eũ taz recesserit. vñ ꝓmo re. a. Qñ pedũ plãte fre fuerit tc ius maxie t ois alius potus negãdus ẽ. Sz cũ iã calor i calcaneũ descẽderit dãdus. iã enim instat porismi declinatio q̃re tertio practice: Si se. fuerit imobilis t mime varia nec mixta, phibendus erit patiẽs a cibo accessionis tpe ante sex horas donec declineť calor t accessio deficiat. Si tamen nõ patitur ifirmus donec se. porismus deficiat non oz illũ refici donec calor in superioribus est: aut in oia diffusus est mẽbra. Sed cum a pectore ardor cessauerit t a ventre tẽderit ad extrema Ba. ẽt primo re. a. Manifesteť quoq; ab hinc sigillatim tempus intercidẽs ꝓncipio porismi: ac ei⁹ fini cibatõnis in vnaquaq; se. Dicatur itaq; q tẽpus tertiane pure ab auctoribus fere diuersimode ponitur. Inqt enim serapio sexto⁹ breuiarij detur añ ꝓiodũ ỹ est porismũ tribus horis aut quatuor: aut post solonẽ se. Almãsoris vero decimo. sit inter comestionẽ t inuasionis ꝓncipiũ longũ tpus: vz nutriať tribus horis vel duabus ante se. aduentũ: aut postq̃z recesserit. Maliyab. quoq; accessioni die febris aquã hordei mime dabis differre sq̃z prãdiũ donec oio ꝛsumať accessio aut tps alleniatõis illius. Isaac quoq; febriũ qnto. Cauere oz ne aliquid hora tribuatur accessionis se. In viatico vero dr: q neq; deť cib⁹ tpe porismi neq; ẽt tribus horis ꝓcedentibus: sed sustentetur cuz syrupo violato vel rosato vsq; post accessionem febris. Maliab. quoq; de tertiana inquit nõ pura: Vtatur cibo post dimissionẽ accessionis cibus desecat quos t subtiliet post typi terminationẽ vt die quo nõ accẽdiť virtus conseruetur. Die vero accessionis aduersari morbo occupetur t ꝛsumatur materia. Au t Vo cibatio oi die ireχ aut ꝑpe cibationẽ est ex eis que nocent illis: imo oz vt cibentur vna die t alia die non. Tempus aũt quotidie intermittẽtis ponitur tale ꝑm serapionẽ. Et sit hora cibi post getem febris aut ãte statũ tribus aut quatuor horis. Expono quoq; statũ i. anteq̃z ponatur instare t esse t non ante statum ꝑ ut est vnũ de tpibus morbi: qr tũc cibaretur in principio vel augmento. Almansor vero indeterminans hmõi tps inquit: hora comestionis ab hora accessionis quanto plus possibile fuerit elongãda. Maltab. equidẽ: Obseruandũ vt hordei des aquã qñ accessi onẽ horis ser nõ pauciorib⁹ aũt quatuor: Isaac Vo Vniuersaliter quoq; dicimus vt inter cibũ t accessionẽ ser horax fiat spaciuz. a. quidẽ: hora cibi est post tempus porismi t eius eradicationẽ t añ porismuz ad min⁹ quatuor horis. In quartana Vo in die porismi cõiter ꝓcipitur abstinẽtia. vñ halyab. Prohibeas cibos accessiõis febris die vt natura in resistendo morbo potius occupeť. In viatico Vo: Luz. 20. ptransierint dies abstinendũ est a cibis oi die accessionis. In alio vero die paχ comedat. Sz. a. oz vt prohibeantur in die porismi a comestione: t precipiatur ieiuniũ vt sit dicere q vnã dimittat comestionẽ i die vt cenã seu prandiũ. Mã si se. inuadere oz post meridiẽ prandiũ omittat. Si Vo in noctis ꝓncipio cenã neq; tota sit absq; cibo die t maxime naturali qr cuz eius afflictio horis duret. 24. cũ certa fuerũt per. 36. horax spaciũ abstineret: ex quo posset etbicã t Vtutis ꝑstrationẽ icurrere. Cornelius quoq; celsus de tpe befitat cibi dies. Quãdo quidẽ cibus debeat exhiberi nõ parua exrat diffensio. Quidã eni dari ꝓcipiunt matutine: qñ tempus remissus egris videť esse Sed respondebiť q nõ tunc qr hora subsequiť meridiana cõgruit: ea eni ois eger reddiť peior. Et ideo uebent vespere alij dari. Sed neq; sic bene cum hoc egrotantes tpe disponãtur q̃z praue. quare verẽduz ne tũc motu q insurgat aspius. Ob hoc igitur ad media decurrit noctẽ iã tpe finito grauissimo eodẽq; distante longissime. Sequiť t tempus in quo poterit dormire salubriter ferre. nãqz tũc cẽs dormiũt marie Qỏ quidẽ vex duz se. errantes non fuerint: aut sortassis i oppositũ fririor ꝛsuetudo. Undecio ãt de ige. Tempus siquidẽ cibi in putridis febribus que vniuersi porismi vsq; in finẽ bona valitudo t cõsuetudo sunt intentões. tũc eni dandus cibus cum fuerint eusortissimi: t marime ꝑm id tempus diei quo t antea sani ꝛsuetudine bẽbant cibari. Nihil eni apud Maly melius. Hec quoq; sunt tempox spacia iuxta que ante porismũ t post a medicis ꝛmensuratur dieta t hore Qui t si videanť dissentire ab inuicẽ non discordant oio. Si quis regiones aduertat diuersas consuetudines q̃z cũ alijs in quibus scripsere ꝛspicientes: t si ꝓncipaliter qỏ mẽsuratũ in re qualibet obseruandum. vnde dria. 79. Egritudines que acute sunt in terris Hippocratis in partibus aure. pacute existunt. Notandũ etiã q in febribus quartanis t tertianis intpolatis veris marime quantũ est róne paroxismi possumus multũ cibũ a porismo elongať tã ex pte posteriox ex pte ante: cũ tertiana certa. 36. horas habeat getis t. 12. laboris. quartana vero. 40. getis: t afflictiõis 24. In quotidiana Vo certa angariamur cũ. 18. horas habeat laboris t sex quietis. Insra etiã dimittat gete ita vt ferre nõ speť. vnde qui ante porismuz. 6. horis cibari iubent. si vero fuerit quotidiana: instante quasi adhuc porismo cibabunt ꝓcedenti. Et ideo fortassis ꝛsiliũ illox magis est acceptãdũ q spaciũ solũ ponũt quatuor horax añ porismũ vt due resistent vel minores post porismi terminũ. Mã melius ẽ vt apparebit a porismi ꝓncipio recedere q̃z ab ipsius fine: Circa vero p̃dicta dubitare cõtingit: qr ꝛcessum fuit q necessitate vrgente cibus donec in porismo. Sed cũ ipe quatuor sicut totaegritudo ꝛtineat tpa. In quo deterius tpox dietať. Et videtur q in ꝓncipio, quia primo re. a. Quando plãte pedum frigide

sunt quod est in porismi initio tunc ius marie ac ois alius potus negandus est. Amp. Ba. ibidē. Hora in qua ptes pectoris ꝛ vētris sunt cum deteriori dispone est hora iceptionis porismi: vnde prio aphōx. In gbus que porismo ordinata sunt caucndū ē principia eox: hoc est vt cū iam factis: neqz pax post fiē dis nutriamus. Cuius oppositum scribit quarto prima. Corpora colerica ꝛ ppie assueta multa comestione cū non cibant saltem in principio febris: imo in hora que est praviox i ea ꝛ est hora status non euadūt qn syncopizent ꝛ morianť si fuerint debiles in porismo. Si Vo fortes extiterint extenuatōem incurrunt Adhoc rūdent qdam corrigentes lām per alias inventum qñqz extrinsecus: puta purior: loco eius qđ ē praviox notetur. Aut dōm q extensius deteriꝰ nocumentum segtur ex cibi exhibitione in principio porismi: cū per oia duret ipsius tpa: non aūt in statu: sz in ipso nocumētum extat maius itensiue: cum tunc synthomata incendant magis. hic. n. status ē vt dissinitum est supra. Restat aūt nunc scōm ptem cuiusdam distinctionis superius facte ꝓsequi: que erat si materia cāns egritudinem fuerit: aut apa Ve aut siliginea collecta. Et vniuersalius si morbꝰ accidat a cā manifesta vehementius mox ipressiua: vt solo cōtinui dislocatio ꝛ fractura: tūc qdem a principio tenuius oz dietare: deinde in vberiꝰ tendere ficut sapiunt ſmones sexto de ige. ac re. a. Dō vī Ba. prio illiꝰ sentire precipiens in apatibus ficcis cum non currit et eis virus aliquod in gbuscunqz visceribus fuerit ante sorbitōis susceptōem aliquas tres humectantes recipe: ficut hydromel ꝛ vinū: qm̄ pluris sūt humectationis ea. Ista tamē sunt sorbitōe subtiliora. ex gbus vī sentire q in hmōi dieta ꝓcedat igrossando vt appz tertia primo: de cura laxitudinis apōse. De certo aūt apate in diuisionibus de cura apatis calidi epatis: cura eius ē incipiens ꝛ vsqz ad ebdomadam ꝛc. Et fit ptentus ꝓ cibo aqua ordei. Cūqz alleuiatur feb. sint cibi eius ex herbis ꝛ agresta cum pullis. Quare Aler. in pbl. ppter quid Hip. i se. fugiens cibū. In statu in pleuriticis ꝛ pripleumonicis mutat ad tribuendū ſm statum. Quod. A. exꝑssius in q̄ pluribus locox vocauit. quarto nāqz prima. Et qñ scis q Vtus est fortis: tunc fortasse necessariū facit dispō vt sis contentus iuleb solo ꝛ si nō plus saltem ebdomada vna ꝛ ppie in febribus apatum. Et si timueris debilitatē sis contentus aqua ordei. Tertio quoqz prima de carabito primo icipe ipm nutrire nutrimento subtili ita vt sis contentus orimelle: deide post hoc die vna aut duobus pmuta ipm ad aquā ordei subtillē cū orimelle: deinde ad grossaz. De cura Vo ſgnantie: oz q sint contenti in cibis suis vsqz ad tertiū diē orimelle: deinde gradatio fiat ad aquā ordei cū qbusdam medicis delectabilibus: deinde ad vitellū oui. Adhuc de cura pleuresis. Si fuerint ingeta sis contentus aqua ordei quousqz declerur tibi dispō ꝛ ppie scōm sputū. ꝛ si retinetur subtilia regime: ꝛ sis ptentus aqua ordei ꝛ syrupis q̄tuz potes retinere aūt circa principium: ipsa nāqz tūc indigesta Et ideo pleureticos iubet Aurelius triduo abstinere a cibo. De cura quoqz dubellati epatis de cibis: oz vt administretur in principio subtiliatio cibi apitiui. Et sis contentus cbisi ordei ꝛ syrupo acetoso: deide post illud administrentur cibi apitiui quos dirimꝰ et vitella ouox sorbiles ꝛ sorbitiones lenificantes. Et ad summū in cura filr apatis omnis. Quod etiaz sic matur rōne q; qñ vides accidentia egritudinis forti ora in principio incipiendum est a subtiliatione cibi multa nisi Vtutis timeatur casus: tertio prima. Dictū ēt supra: q cum instant acccidentia vehementer q oz cibum minuere. Sed in apatibus circa principium magis q̄ in alijs morbis festinātēr isurgūt accidentia seua cū in eis status digōnis materie diuersificetur a statu accidentiū. Adhuc cum materia digerit accidentia getantur. Et sicut digerit ita eget eductōe: ꝛ precipue cuz vna nō expellitur expulsiōe: sed pluribus paulatine. Ita qppe seriebus ꝛ rōnibꝰ consimilibus mōstrari pōt in solone imparis vlī dictam igrossando ꝓcedere: cuz mox accidentia in ipsis cōsistent seniora. Propter qđ in hmōi a pricipio magis q̄ in ꝓcessu cibū oz subtiliare. vt id āt amplius declet ꝛ pinductox solo consideretur status distinctio: dria postensa priori. Deinceps quoqz notandū q dietatio ē duplex. vna qdem vniuersalis in toto morbo a principio in finē. Altera particularis in quolz tēpore particulari seu porismo: aphōx prima. Refertur ēt diete ordinatio vt tria ad Vtutem pricipaliter statuz morbi ꝛ accidentia aphōx premissa. Propter q̄r tum vero ad primū dōm q Hip. loquitur in febribus apatum in quibus materia nō vnica depellit expulsione. In his. n. oz a principio subtilius dietare. Quod secus existit vt apparuit: in qbus totum vna depellit expulsiōe. In his. n. oz a principio subtiliꝰ dietare. qđ secꝰ existit vt apparuit in qbus totū vna expellitur emissione: ad aliud dōm: q ratio Hippocratis est de illis q fine cibo fuerunt a principio egritudinis vsqz ad statum: de qbus non est questuz: sz de continuo a principio sumentibus ipso. ad aliđ dicendū: q Hip. sermocionatur in illis qui fuerunt sine cibo vsqz ad statum. In quibus vt ostensum oz cibum per ꝛium administrare q̄ in aliquibus illoruz qui cibantur mox a principio. In his. n. oz subtilianꝺo dietam ꝓcedere. In illis vero potius ingrossando. ad aliud dicendum q loquitur in habentibꝰ fortem Vtutē: ꝛ morbū breuem potentibꝰ absqz cibo peruenire ad statum. ad aliud dōm q Ba. non precipit dari vinū ꝓpter diete igrossat onē sed gra medicine qz vinū sui subtilitate ꝛ penetratione māz educit vniuersaz nāqz mouet excreatōes: sunt ēt iam accidentia quoquomō sopita. ad aliud dōm: q rō Ba. est in febribus syncopalibus exinanitōe in qbus ꝓpter subtilitatē humox ꝛ aptōem porox segtur spūum resolutio. Et ideo oz inuiscantia mediocriter sliptica administrare. ad aliud dōm q Haliab. intelligit eius transeunte medio. i. statu. Est. n. tempox vnū egritudinis ipse ꝛ nō transeunte medio vt principio. ad aliud dōm: q illa cura Ysaac ꝛ. a. est tentatiua: non vera ficut calefactorij administratio: secundo re. a. mox a principio. volunt. n. exꝑiri si diete subtilitate vsqz ad tres septimanas possit sextana vel quartana aut hmōi curari. Quod si nō cōtinue p̄cipitur dieta i grossari ꝛ carnes ac talia exhiberi. Et ita dicendum ad id quod de palysis cura inductum. Et similr ad alia dōm: sunt eni apata vel syncopes. ad aliud dōz q; qz fortis virtus est in principio non cibamus ꝓpt pre ens sed futuri gra: vt. s. fortis remancat in q̄ de incepsi. Volumus. n. tpe quo natura nō ē impedite

neqz digestione materiei: neqz accidentibus robora re illā vt tempore quo his occupat valeat eis resiste re: nō impedita cibi exhibitōe: neqz cū subtrahimus in statu ē sic debilis: vt nō possit illi sufficere: aliqn necessario cibarem⁹ vt oñsam etiā in eodē. neqz i sta tu ꝓpter humiditatē exhibenda est dieta: qm̄ lz con ferret rōne humiditatis resistentis siccitati: fortassis noceret substantia ꝛ quantitate ac virtutis distrac tione a morbi materia: Aut humide diete non simplici ter febricitantibus conferunt: sed cum determinatio ne quantitatis qualitatis ꝛ temporis. Neqz cessan/ dum ē cibatione in principio lz corpus sit impuruz: quia cibatio duplex est: vna qdē ad virtutis sustenta tionē: altera vero ad robur ꝛ corporis augmentuz: quā qdē negat hip. nō aūt ꝓmā. Adhuc mā replens i principio cū sit cruda: geta: nō sic vt in ꝓcessu nata est corrūpi: neqz materia icrudat cū cib⁹ debeat mo dicus iputrescibilis ꝛ digestibilis. Neqz synthoma ta adeo virtutē dissoluūt oia vt ꝛ cibus sit necessari⁹ sed ꝓpria ꝛ iā determinata qbus fortassis id nomen fuit ipositū. Cōcisionē eni denotant vt dictū. Ad ali ud dōm: q non est similitudo oimoda: vex in hoc qz sicut totus morbus ex quatuor cōponit tpibus vni uersalibus notis ita poximus ex quatuor ꝓticulari- bus: sed in multis alijs deficit: qm̄ in principio vni- uersali cōceditur phłomia: Juxta illud veteris: In cohātib⁹ morbis ꝛ reliq̄: nō āt in principio poxisimi. In pricipio ēt vniuersali materia est indigesta: non āt in ꝓticulari plerūqz poxisimi: sic ꝛ i principio tota li remissa sunt accidētia magis in ꝓticulari nō paruz ītensa ꝛ taliū cetera: ꝺ quo visū ēt dria. io7. Ad aliꝺ dicendū: q virtus naturalis licz sit salua: tamen vir tus aiał plm laboras ad se oē cōuertit calidū nature instrumentū: ita vt virtus naturalis cibū calore de paupata digerere nō valeret: sed potiꝰ idigestus re manens ꝓuertet in morbi materiā. Aut si ad se calm cōtrahens digereret actio cretica ꝛ regimē omittere tur morbi. Vel Vtus naturalis adhuc laborat i diui dendo: lz non in decoquēdo. digestio nanqz decocti one ꝛ diuisiōe. i. a mēbroꝝ parietib⁹ cōplet sepatōe aphorismoꝝ quarta. Ad aliud dōm: q verū est in se. in quib⁹ caliditas est modica vt quartanis ꝛ quotidia nis. vnde in his electuaria exhibent calida vt tyria ca dyatrito pipeon ꝛ hmōi: ꝛ ꝓprie cum materia fue rit digesta. In febribus aūt inflāmationis non oꝝ cū caliditas vtraqz sit intēsa nō volēdo caliditatē ad au gere naturalē calor augmētat extraneus: Neqz. n. is indueendus semꝑ: qz lz in materia frigida in dige stionē coadiuuet: in calida tamen discrasiā intenden do nocet q̄z magne ac calidū extinguēdo inatū. neqz calefactio materie multū calide est digestio: sꝫ infri/ gidatio potius tēperata. Ad aliud dōm: q huius fe/ bris si vnice relinquat expulsioni cibū oportet circa statū subtiliare vt nō occupet cibi digestione: sed in sola materie depulsione. Aut hec febris modum hz singularē ab alijs dietandi. Et similiter quātum que alterius partis arguta conuincat preostensum.

Differentia. iz5.

Vod confidentia infirmi de medico nō con ferat in ipsius salutem, monstrat: qm̄ agentia ꝛ patientia dūt in mā cōicare seu genere ꝛ lo co subi ectoqz fore distincta. Sed sanitas ꝛ cōfidētia non ꝺueniunt in mā: cum vnū sit ens corporeū: reli quum aūt aie ꝛ intentionis magis. Sūt ēt ambo in infirmo fulcita. Amplius cōferentia actōe consistit: hmōi Vo motu ꝓficitur. ꝓpriū nāqz actionis est eē in motu. Bilibert⁹. Cōfidentia Vo motus mime iexistit cū ꝓprietas sit quedā aie cui p se motus non inest: cū ꝓbatū sit nihil moueri nisi corpus phyſicoꝝ ſexto adhuc sanitas est q̄dā dispositio cāta ex ꝓpor- tia ca. fri. hu. ꝛ fic. ꝛ coeq̄litate plasmatis quātitatis numeri ꝛ positionis: ꝓmo re. sa. Hec autem virtuti marie inest nāli vt q eius monstrat operationib⁹: cōfi dentia aūt virtuti attinet aiali. Jberet nāqz opinio- ni: de aia tertio q̄ virtuti attinet aiali. Et firmatur qz cū virtutes se impediant: de aia q̄rto. a. Fortificata cō fidentia virtute aiali debilitatur virtus nālis: ablato sibi calore instro nature quo mediante pagebat suas actiones: oēs enim virtutes tanqz ꝓprio eo fulciun tur instro. Rursus nihil agit vltra suā sp ēm: cū ois actio fit tandē a forma: dria. 40. Cū igr Cfidentia sit alterius spēi ꝛ rōnis q̄z sanitas: nā alterū vt apparuit naturā imitat corporeā: reliquū āt aiale magis. Re linq̄t ꝛc. amp. primo q̄rta: Res qb⁹ ꝓficit medicatō tres tantū ponūt: vt regimē vel nutrictia: medicia exhibitio: ꝛ operatio manual. quox nullū extat Cfiden tia. nō āt ē sufficiētiā illic signare: pp q Cfidētia in sa lutē mime Cfert egroti. Duius quoqz Criū sentiunt Ba. ꝓnosti. ꝑmo. ꝛ. a. q̄rto de aia. Rursus spēs ca lidi tristabilis ꝛ delectabil intellecta mō aliquo ē talis qualis ꝛ rex vnaqueqz de cā motus aialiū. Sz con fidētia quedā spēs anime existit aialis marie potētie Quare cōfidētia sanitatis talis erit: ꝛ sic illi Cfert as simulata. Propt ꝑmū qdē sciēdū: q Cfidētia est intētio vehemēt appbēsioni occulte impressa. Quid aūt reliquū sit terminoꝝ appuit dria ꝑma ꝛ decima.

Propt ſm aūt sciendū nāliū primo quosdā exple nunciasse vt asclepiatici nullā aie fore nobis virtu tem qua cogitamus seu intelligimus. vex nos tāqz pecudes a sensibilib⁹ regi passionibus reputātes sa/ pientiā sobrietatem ꝛ Ctinentiā ridiculū grāde: testa tesqz nos neqz inuicē diligere: aut nepotes ꝛ nullā de his curā fore. Et ōtēnētes insup sōnia diuinatōes Cfilia ꝛ astrologiā oēm. Cū igr Cfidētia fituet vt ap rebit in Vtute aie rōnalis velut in ꝓprio susceptiuo ridiculū nō puū reputabit ab eisdem collationē fore ipsius i salutē. Quos equidē primo scōa olfecit. a. ac tertio ꝛ vigesima ꝑma ad ꝑsens corpus pati ꝓpt affectiones aiales quales affect⁹ ꝛ imaginatōes ex- tant aie: vt accidit in assimulatōe fortit imagiati tpe calus feminis in matrice. Ille quide sunt res quas boies credere abhorrent: qui difficilis dispositonis habitudines nō nouere. illi vero qui sapiētiā diligūt nō negant velut rē que esse nō pōt. Et hi qui cuz se ipsos vituperant sine rōe vane dicētes vir sunt audiē di nedū eoꝝ stoliditati insistere: cū a dicentib⁹ p rati onē audire oporteat: tertio metaphysice. Quolibet nāqz Criā ꝓferenti solicitari opinionib⁹ stultū ē: pri mo thopicoꝝ. vnde tertio de ptib⁹: Fortassis stult⁹ stultos Fmonū valde inquirere: cū etiā quia coꝝ sal sitas appebit ex dicēdis apte. Propt vero tertiū oñendū cōfidentiā egro primitus conferre. Scōo modus declaret eius. Propt ꝑmū huius sciēdū q cōfidentia nō paꝝ cōferat in salutē egroti sensua- lis indicat emperia: auctoritas testat: ꝛ rōe quincit. Primo siquidē eo q videm⁹ ñ raro infirmos i grā/

dem ꝓualescentiaꝫ deduci: ꝓpter spē medici famosi ⁊ diu affectati intm̄ ꝙ magis alijs visuꝫ est non raro opari. Medele ēt opatione actuali extrinsecus: velut Ba. de seipso testat interdū: quod per me pcepi nō paꝫ nihil iterduꝫ vltra alios opans. Qđ ⁊ ostendat ꝓbatōe ita. Cū mens humana reliquā lz nāliter non viuacem sibi ꝓdesse certificat ex sola mentis itē rōe corp⁹ res illa iuuat. vñ ꝓnosticoꝝ exordio. Qui bene persuasus medicus magis sanat. Et cōmentator de quo habeť fiducia ꝙ ipse est potens scire nām egritudinū. Ex fiducia aūt infirmoꝝ de eo ⁊ cōmittendi se vehemētior. Et de quo confidunt ifirmi ⁊ ē cuius manibus se cōmittunt: talis plus sanat egritudines. Jd quoqꝫ. A. cum Algazele intm̄ asserit vt dicat actoem a confidentia dependentē efficaciozeꝫ fore qꝫ id quod agit medicus instris suis vel medijs vel medicinis. Attendendū tm̄ ꝙ hmōi confidentia diuersimode confert ⁊ penes corporis dispōneꝫ varijaꝫ ⁊ etatem ꝑꝫ ꝙ aliqs mollis corporis delicati magis fuerit aptus in suscipe ac etatis ꝓuecte vel eō ac ſm ꝙ intellectu vel imaginatione seu quacūqꝫ virtute interiori sensibili fuerit spēs ꝓfidentie recepta cōpatione illius quod actualius opatur exterius: cum actio fiat hinc in rōne satis differentis. Maꝫ ipsa in intellectu fundata minus confert in saluati qꝫ imaginatione fituata. Et adhuc in hac minus valde qꝫ in re extra. Qđ. n. magis iprimit est quod sensu cōprehendit pticulari. Nec. n. spēs existit ēt modo quodam confuso: deinde absolutius qđ cōi postea qđ fantasia cogitatiua: ⁊ deinceps estimatiua: minime autez quod intellectu: eo ꝙ intellectus ⁊ spēs eius sit imālis vniuersalis multuꝫ distans a re particulari signata in qua est opari. Actus eteni ⁊ operationes circa singularia existunt metaphysice initio. Mō. n. boiez medemur verū sortez aut talia. Spēs tm̄ confidentie sanitatis ⁊si valde distat a sanato ꝑ se qdem nō ferēt oi tamē per accidens ⁊ modo quodā applicať intermedio. Mā ficut se habēt sensibilia ad sensū: ita intelligentia ad intellectum: tertio de aia: Sensibilia autē sensuꝫ in actū ꝓstituūt: igiť ⁊ intelligentia intellectum. Intellectus aūt intelligere non pōt nisi ſm ꝙ accipit spēm per intellectū agentē abstrahendo a fantasmatibus. Cuꝫ. n. intelligit intellectus necesse est aliquod fantasma speculari. Fantasma quoqꝫ est filitudo rei corpalis. Et ideo confidentia existēs in intellectu mō a liquo hēbit agere cū dependeat a sensu magis alterate. Nihil. n. fit in intellectu q prius fuerit in sensu: so de aia. Cū oīs doctrina ⁊ disciplina ex ꝑexistenti fit cognitōe vꝫ sensitiua. Quia tamē est ꝙuentitatis ⁊ multū distans a sanitate reali ꝓfert: nō tamē velut ꝓfidentia imaginata. Sic⁊ huius qdem confidentia magis ⁊ minus opatur: ſm ꝙ amplius vel minus intendit desiderata: ⁊ corpus fuerit vt tactuꝫ magis vl minus patuꝫ. Nalin: confidentia illoꝝ q fortis sunt imaginatōis ceu melancholici adusti vehemēter imprimit quibus opponuntur humidi phlatici. Actus eteni agentiū in patiens iprimitur susceptioni dispositū. Aduertendū demū: ꝙ confidentia ipsamet mouet inferendo: qualis illa de qua nūc sermo. aliquādo Xo narrant adducere Xtutez ab alio per quaꝫ sanitas imediate ꝓsurgit: iuxta illud Mathei. Fides tua te saluū fecit. Quod demū ostenditur rōne: qm̄ quod transmutat ⁊ alterat ſm calidū frm̄ ⁊c. talium sanitatis est inductiuuꝫ. Ipsa nāqꝫ est bona corpori ſ dispō ex ꝓtpantia hoꝝ cāta. hec autez operatur confidentia. Ea. n. spēs quedaꝫ existit aie. Spēs vero mouet ſm filitudinem rei existentis extra. vnde ō cā motus aialiuꝫ. Alterant fantasie sensus ⁊ meditationes. Sensus. n. statim sunt alteratōes quedam existentes: ꝓpter quod dcm̄ est ꝙ confidentia existens i sensu magis opatur existente in itellectu: ⁊ subdit. Fantasia aūt ⁊ intelligentia habent rex Xtutē. Aliquo. n. modo spēs in itellectu calidi aut frigidi: aut delectabilis aut tristabilis talis existit: qualis qdem ⁊ rex vnaqueqꝫ vt pretactū. Et ideo tremūt ⁊ timēt itelligentes solū: adhuc illud qđ incitat calidū inatū contra egritudinē confert in salutē. Calor. n. ficut nature instrm̄ curat egritudinem. nam aut egritudo erit fria ⁊ in Quietate quaꝫ bz ad ipm̄ curabit: aut calida ⁊ tunc mouebit spm̄ ad ipsaꝫ destruendū euaporare faciendo eius materiā ⁊ resoluendo: primo scđa. Hec autē agit confidentia vt ostendetur. qđ si dicať ipsa fic caliduꝫ magis ad furiaꝫ incitare mouēdo ipꝫ ⁊ ꝓprie in egritudine calida: dicenduꝫ secus contingere. Nam maius est iuuamentū quod acgrit i euaporando: resoluēdo ⁊ opilationez aperiendo Eteni quod fic operatur amplius bz infriare qꝫ fit augmentum caliditatis quasi nulluꝫ in nocendo ex confidentia caloris incitari. Est etiaꝫ motus hic leuis ⁊ suauis non subito alteratiuus. Rursus corpus cōpatiť a passionibus aie in phisonomie initio: velut appetit circa amores timores ⁊ tristitias ⁊ hmōi. vnde proemio de aia. Videntur oēs aie passiones fore cū corpore. Ita mansuetudo timor misericordia ꝓfidentia adhuc gaudiū amare ⁊ odire. Similis. n. bis aliqd cōpatitur corpus: qđ apparet. nullo eni terribili imināte extra in passionibus efficimur qñqꝫ timētes. ſz ꝓfidentia vt dcm̄ aie extat passio: ergo corpus patiet ab ea: ⁊ qz patiens patitur ſm ꝙ ei iprimit ab agente dispositō. Et. vnūquodqꝫ quod bz ꝓportōez ⁊ conuenientiā aliquā ad illud pōt super ꝓductionez illius. Singulū nāqꝫ ꝓducitur a sibi filī ⁊ conueniēti: ſz confidentia sanitatis imaginata ⁊ intellecta cōuenit cū sanitate exteriori tanqꝫ ab ea dependēt. haurit eni a sensibilibus ⁊ educit. sanitas nāqꝫ fit ex sanitate: septimo metaphysice. amp. quod cum min⁹ subita alteratōe permutat pōt cōferre ad salutez maxime: eo ꝙ natura nō sustinet repētinas imutatōes. Sz hoc opatur sanitatis cōfidentia cū suauiter inducat alteratōes. non. n. sic violenter opatur vt māliū plura intus vel extra applicata. In qbus vero curatiue nihil repitur iuuamēti: preter aliqd lesiōis. Incitet. n. nām suis extraneis qualitatibus cum substātijs vltimis ⁊ quātitatibus superfluis vt opetur in ipsam. Plerūqꝫ tamē qz egritudo grandis existit ex q̄ sanitas bz introduci: ⁊ qz corpus idispositum ⁊ Xtus debilis necnō cōfidentia sanitatis debilr in itellectū aut ēt sensuꝫ impssa sanitatē inducere non valet absqꝫ rei materialis applicatōe. imo nō paꝫ neqꝫ illa q̄ interueniente introducitur salus. Rursus confidentia cū aie sit rōalis quedam affectio ex opinione rei ꝓuenientis desiderate cōferens vt ex. A. colligit ⁊ tertio de aia. oēm nāqꝫ opinionem seqť fides. nulli aūt iest bestiaꝫ. Sed cōfidentia sanitatis quā suscipit infirmus de medico est huius rōnalis aie affectio proter que ipsa cōferret in salutē egroti. Propt bꝰ

secundū sciendū: q. a. visus cuz algazele in pte cum magno philosophoz discrepare. Scripsit nāqz i ḡr/ to de aia: q aie duplicis sunt nature. Queda eniz sic sunt elate nobiles t tā grādiū t mirabiliū opationuz vt nō opent in corpore ꝓprio factis alteratoib9 t trāf mutatoib9: Dex ēt alieno t absqz medio quale op9 oculi fascinantis t exterminationē opantis existit. ve lut eni binc boiez deijcere in puteū t camelū i calda riū. Cū eni aia alicuius fuerit hmōi intēdens corru- ptionē cuiuscunqz imediate sibi cui obuiat cedit obe diens trāsmutādo t corrūpendo ipm ad sue voluntā tis iperiū. Sentit eni q natura iferioz tāqz nobilioris obediat nutu supioris. Et ideo aia talis ifirmos sana re pōt t sanos debilitare: prauare naturas: t pmuta re ela: adeo vt qd nō ē ignis: ignis efficiat: t q nō ter ra: terra. Et p volūtate tal aie cōtigat pluuie fertili tates obsorbitio a terra t mortalitas. Et h iō q mā aie tali multo ampli9 obedit qz vnū ꝯrioz agētiū al- teri supando ipm. Et hec ēt est vna de ꝓprietatibus virtutū ꝓphetaliuz. Dō aūt ipm mouit fortassis ita supstitiose in physonomia narrare: cui9 est cām oiuz ꝓpriā assignare. Dō aūt aquieuit incātationibus t fascinationib9 que ponunt ab eaz defensoz9 ꝓue- nire ex virtutib9 aie ꝓtacte: quas suscipit a celestib9 ꝓut eoz motuū t locis facta ē imago. Jnduens eni huius Ytutē nō solū mouere hz corpus sibi coniun/ ctū verum totū quod subiacet spere quā mouet eius motor cuius extat imago. Habet nāqz duo ea: t qō est aia: t qō est imago: motoribus spere vt Saturni vel Jouis: aut taliuz ita vt consequat resultationē t vmbrā quandā illius virtutis . vnde mouet ea que illi subiacent spere cum fm ꝓpriā moueat virtutez i pedit materiā aut ipedire valet a suo actu t ordine vt fmonibus gestoz ꝓphetalibus hebreoz talia scribē tium. Quo cām nō alicui aie hz xpicoli principaliter attribuere: vez virtuti diuine opanti hec miranda su pernaturalia p viros tanqz p instra ꝓphetas appel/ latos. q. mediū quoddā iter nos t deū optinentes. Hec āt nō paz vt apparebit opinio peripatheticis facta est ridiculosa. Est āt t altera aia debilis ifirma nō valens in opationē absqz instrumentis t medijs deuenire: velut apparet in scāmificāte q formā scāni in ipm itroducere non valet nisi per instra t media ꝓ pter debilitatē t ociositatē aie ipsius. Cui9 modi red dit infirmi dispositio cū credit se cōualescere aut sani cum credit se egrotare. Multotiēs eni ꝓtingit ex h vt qm̄ corroborat forma in aia eius proueniat ex hoc sanitas vel infirmitas. Que quidē actio efficatioz exi stit qz id quod agit medicus instris suis vt dictuz est t medijs vel medicinis. Tale etiam est qō ambula- re pōt qui sup trabē stratā in plano: non āt si elevata in pontē valde fuerit sup aquā ꝓfundam. Euz tunc aie forma cadendi fit vehementer ipressa cui natura obedit corpalis. vñ de motibus ligdis: ℓ oꝛpi cōi- cat cogitatio t ꝯpatit in accidentib9 fortasse: nāqz vi det hō serpentē subito t pallescit. Et incedēs super apicē pinaculi aut montis excelsi pedib9 tremulat. Similit si videt quē egerentē aut mingentē ꝓuocat ēt idē opari ac si in mēbris ipsius ispectio t itellect9. Et de hoc septia ꝓbl. pluria Dic itaqz modus con uenit magis cum sntia Ar. t Cōmenta. ponētiuz nul lā opationē ab aliquo ꝓuenire sine motu t trāsmu- tatione in hec inferioza: imo oē agens quantūcunqz fuerit magis distans a ꝯtactu patiētis plurib9 instris t etiā medijs indigere vt ꝯtrabatur t dearticuletur ad operandū. Cuius tamen opposituz satagit legis veritas sape ponentis creaturaz creatorē ipsas ime diate absqz motu t alteratōe ꝓducere t potentiā in h hre. Et de h quidē dria. 64. Jurta hūc quoqz mo dū ponēdū est: q ꝯfidentia sanitatis via q̄ er sensatio nib9 pticularib9 sanitatis deducta est in Ytutes sani tasticas aut intellectū reuertēdo ab illo cōferat ad sa lute candē. Cū eni fuerit i itellectu deducit ad vires fantasticas vt ad estimatiuā: deinde ad cogitatiua t imaginationē. Et tūc velut materialis facta t pticu laris instrumetaqz nature vt caloris amplius reddi- ta fil excitat ipm t marie ꝓut fundat in corde. Quo accidēte id t spūs vitalis suscitant ad alterādū resol uendū t destruēdū que fuerāt egritudis adeo q sani tas habitualis tanqz carcere ligata i cordis pte no- biliori binc i principalia subleuat alia t in corpis de- mū oē: dria. 72. Nō paz etiā hmōi quesiti tactum. 156. Propt quartū qdē ad primū dōm q agētia t patiētia in mā coicāt physica cōuersiua. Jn tali nāqz actōe oē agens cōpatit: tertio physicoz. Jn actione aūt quodāmodo supnaturali veritatē nō hz qualis q̄ superioz corpoz in hec iferiora. Non. n. māz habet eandē nisi p idriam fortassis formaz vt tactū scdz cō mētatorē aut tali materia. huic āt actui opatio ꝓpor tionat ꝯfidētie. Et hz sanitas realis t sanitas mota p ꝯfidētiā sint in eodē mota subiecto cōi sunt tñ diuer- sis subiectis ptialibus distincte: q̄ vna in corde reliq̄ vero in intellectu aut Ytute fantastica. vel fmo iste verificat in actōe vt prior ꝯuersiua ꝓpria. Ad aliud dōm similiter verificari de actōe marie p̄dicta ꝯuer siua. Aie nāqz suis vt passionibus iurta pipatheticō rū pitiā ꝓprie nō ineſt motus neqz actio sed corpo- ri solum t cōposito. scdm tamē similitudinē quādā actionē t motū locam9 in Ytutib9 aie t in itellectu: imo in eodē qdā pōt ꝯsurgere circulus reflexiuus. Ad aliud dōm: q hz sanitas p̄ncipalibus Ytuti inhe reat nāli nihilominus tñ t vitali t aiali in hūtibus illas. Neqz dōz ē opationē Ytutis aialis puta ꝯfidē tiā virtutē ipedire naturalē sanitatis p̄ncipatiuū: cū motus ipsius vt oñsum ꝓpius sit valde t alteratiuus mime. Adhuc instrm vt calor quo virt9 aialis i sui vertit opationē ad eundē finē tendit cuz calore quo virtus gubernat nālis in sua. Cum aūt virtutes in vnū finē sic ordinant cū suis instrumentis non se vt inducebat impediunt: vez roborant magis. Ad ali ud dōm: q licz confidentia sanativa t sanitas realis magis sint diuersarum rationum: non tñ adeo dif/ ferunt vt vna non conferat vt declaratum ad esse t ꝓductionem alterius. Propter qō dicebatur cōfi dentia non multum conferre marie cū fuerit in intel lectu non fortificato affectione grandi t in corpus i- primens indispositum. Ad aliud dōm sub vnoquo qz illoz triū contineri cōfidentiā infirmi ad salutem t proprie sub regimine. Jn ipso nanqz sucluduntur aīe accidentia ad que ꝯfidentia potest reduci p̄dicta.

Differentia. 136.

Quod medicina sortiatur ei9 ꝯplexionē ab in nata mōstrat ꝯplexione: qm̄ scda p̄mo. Non dicim9 q res sit calidioz nisi cū cōparatōe ad ipressionē caliditatis inate in ipsa q̄ est i nobis Jtidē cōplexio t caloz ꝓportionatur adinuicē velut agens

principale ⁊ ſarium cuꝫ vnuꝫ in aliꝰ ordineꝫ: ſꝫ calo
inatus ē ille q̄ potentiā medicine ꝓducit ad actū. vñ
ſa primo. Cuꝫ potitor medicine fuerit paſſus a calo
re inato q̄ ē in nobis: itaq̄ꝫ ⁊ cōplexio inata. ⁊ ſic me
dicina erit hmōi ꝑpter attributōem quā hēbit ad cō
plonē inatā caloꝛi tali ꝓportionatā. Ēti. ab illo me
dicina vꝫ ſortiꝫ i nām a quo certiꝰ examē ꝯcipitur ſue
opatōis in coꝛpe noſtro. Sꝫ hoc ē a ꝯplone inata et
nō ifluēti: q̄m verioꝛ medicinaꝝ exꝑiētia in coꝛde ca
dit tꝑato: ſimplicitū prio. ſꝫ ꝯplo inata ē tꝑata currē
tis relatōe. illa. n. tāq̄ꝫ eleuatioꝛ diſtempatioꝛ extat.
Rurſus in dictis vlibus ꝯplo humana ē tꝑate caſa
⁊ humida in ſo gradu. Aut. n. additur de cōplone
ponderis vel iuſticie. non ponderis q̄ oñſum dꝛia.
is. eā non repiri. erit igitur iuſticie: ſꝫ cum hec ſit du
plex: ifluēs: ⁊ inata: de altera oportebit ſermonē ve
rificari. Nō q̄dem ifluente cuꝫ ſit ſaria ab inata cā
ta. Ac ꝓpter vnūquodq̄ꝫ ⁊ illud ampliꝰ. Cum ergo
nō ſit plures ꝯplones dare verificabiꝫ ſermo hmōi ō
ꝯplone inata ſolum. Propter qō medicia ſortiēꝫ cō
plonesꝫ ꝓpꝛiaꝫ ab inata ⁊ nō ifluenti. Qō āt oppoſi
te vt ab ifluenti oñditur. Vnūquodq̄ꝫ nām ſuā ſorti
tur ab eo quod ē actu ⁊ ꝑ quod hꝫ eē ⁊ ab aliꝭ diſtin
ctum. Hoc. n. ē de rōe actus cū ſit res ꝑfecta ⁊ pñs
cōplonum tertio ⁊ ſeptimo metaphyſice. Actus eſt
q̄ ſepat ⁊ diſtinguit: ſꝫ cōplexio inata eſt prima. ꝓmi-
tus. n. q̄lificat humidum ⁊ ꝓtes vt tactum dꝛia. 4ᵃ.
Complexio vo influens ſa. Quod manifeſtaꝫ ēt ex
caloꝛibus duobꝰ q̄bus ꝯplones aſſociantur hmōi.
Sicut. n. ſe hꝫ potentia ad potentiā ita inſtrm ad in-
ſtrm. ſic aūt ſe hꝫ in potentijs: q̄ꝛ prima ē imperfecta
⁊ mālis reſpectu ſcōde actu exiñtis ⁊ in ipſa continet:
ceu trigonū in tetragono. Ig̃it ⁊ inſtrm ad inſtrꝫ. id
aūt dupler exiſtit caliduꝫ: dꝛia p̄inducta oſtenſum.
Itaq̄ꝫ ſic erit in ꝯplonibus q̄ inata eſt ceu i potentia
reliq̄ vero vt actus. Adhuc ſcriptū non paꝝ in terre
naſcentibus eē caliduꝫ in potentia ⁊ nō in actu velut
in aialibus ab illo demuꝫ ſortiēꝫ medicina ꝯplonem
quod eā reducit ex potētia in actū cuꝫ dcm̄ ſit id ō rō
ne actu exiſtere. ſꝫ hec ē complexio currens ⁊ nō ina
ta cuꝫ ſit in actu. Omne eteni quod ducit de potētia
in actū per aliq̄d ſit exiſtens actu. ſo de ge. aialium.
Rurſus medicina ſortitur ſpēm ⁊ nomen ab eo qō ip
ſaꝫ in ꝓpꝛiuꝫ dirigit fineꝫ. cum iuſtuꝫ ſit oia appella-
ria fine: ſo de anima. ſꝫ finis eſt medicine alterare:
dꝛia ſequenti. Sortietur taq̄ꝫ cōplonem ſuaꝫ ab eo
quod eſt principium alterationis eius. ſꝫ ea cōplexio
extat fluens cum ſit actu. vñ Ba. vult ꝯplonesꝫ acq
ſitam ēt lapſaꝫ non paꝝ in curatōe ꝑſeruari Ig̃it me
dicina ſpēm ꝯplonis ſortiꝫ a ꝯplexione iſluenti ⁊ nō
inata. Quod āt a neutra oſtenditur: q̄ꝛ ex plurib⁹ en
tibus actu nō conſtruiꝫ vnū actu: dꝛia. 16. ſꝫ vtraq̄ꝫ ē
actu: quod notū influenti. ac ēt apparet de inata cuꝫ
qualificet enter ⁊ diſponat ℞tutem vitalem que eam
ſeq̄tur ad recipiendum pꝛincipiuꝫ primuꝫ ⁊ aiam pri-
maꝫ primo ꝓma. Amp. id dꝫ ſorturi nām ſuaꝫ ab illiſ
er q̄bus componitur. Sꝫ medicina ſicut res hic que
libet er quatuoꝛ conſtituitur elementis. Non itaq̄ꝫ
medicina cōplexionem ſuaꝫ a cōplexione ſuſcipit coꝛ
poris. Propter primū ℞o ſciendum q̄ ſit medi-
cina quotiens ēt dicatur oñſuꝫ ē dꝛia tertia ⁊ ēt vide
bitur conſequenti. Nex tamen primo notandum q̄
medicina ꝑut hic ſumiꝫ eſt res de cuius ꝓpꝛietate exi
ſtit vt alteret naturas noſtras ceu cibus eſt res aug-
mentās ſabaꝫ noſtraꝫ ⁊ addēs illaꝫ ſimpliciuꝫ ꝓmo
vñ collꝫ q̄nto. Cibus eſt illud quod ponit natura ꝑ-
tes cibati ⁊ hec ꝑs ē in ſpē partis diſſolute. Medici
na ℞o hꝫ nāles partes cibati nō eſt tamē in ſpē
ꝑti diſſolute: nex hꝫ in ſeꝛem actuaꝫ ⁊ alteratiuam.
vñ ꝑbl. prima. In eo q̄ Ꝺria eſt nutri imēto farmacia
ē. Quod aūt digeritur a natura hoc ꝯſolidat coꝛpus
⁊ appellatur nutrimentuꝫ. Eſt aūt de rōe medicine
⁊ ꝓpꝛie ſolutiue vt ſit idig ſtibilis exceſſu caliditatis
aut fritatis parue iuincibilis a caliditate aialiū. Vin
cens aūt bene fluxibilis a duobus ventribus puta ſur
ſuꝫ ⁊ deoꝛſum rōne qualitatis ac quantitatis exꝑur-
gatiua, ibidē. Medicina aūt nūc accepta duplex exi-
ſtit. quedā. n. eſt ſimplex vt abſynthium: alia cōpoſi
ta vt tyriaca. Etiam ſimplex duplex: quedā nāq̄ꝫ al
teratiua velut camomilla: alia ℞o ſolutiua vt ſcamo
nea. Et cōpoſita ſimiliter ē bina. vna nanq̄ꝫ eſt vni
verſalis nulli ptium determinate attributa: ceu mi-
tridatū ſcelite ⁊ hmōi. Alia ℞o ſingularis ꝑti alicui
deputata thucie collyriū ⁊ clyſtere cū talibus. Et ió
antidotaria i duas ſepantur ꝑtes. Noſce ſigdem q̄
cuiuſcūq̄ꝫ medicina hic audita ꝯplexio nō eſt, ꝑut ta-
lis reſone vniuerſi ex elemētoꝝ cātur, ꝓductōe: cum
nō in ꝓpꝛiū fineꝫ ordinetur ipſius: nex coꝛpis huma
ni puta ſm q̄ talem in coꝛpe noſtro efficit actionem.
Et tō vna medicina dꝫ frigida compatione ſpēi ac ēt
idiuidui que alterius notaꝫ calida relatōe primo pri
ma. ⁊ ſa primo. Quid aūt ſit complexio: ⁊ qualiter
diſtinguaꝫ: dꝛia oñſum. 15. Nex tamen ſciendum q̄
cōplexio duplex eſt: quedā nāq̄ꝫ actualis: vt que aia
lium. Ineſt. n. cibus calida complexio actu ⁊ marie
ſanguinē hñtibus. In reliqs ℞o actu relatōe frida:
ſed potentia calida vel frigida ita vt quedā ſint actu
talia ceu aialia: nōnulla potentia ſicut que vita ꝑua-
ta. Quedā vero quaſi media vt viuentes plantaruꝫ
nō. n. ſunt actu calide vt aialia: neq̄ potentia vt moꝛ
tua. Propter ſm q̄dem ſciendumꝫ q̄ alig ꝺ xerunt
q̄ medicina ſumit cōplexionem ſuaꝫ ab inata: nōnul
li ℞o ab ifluenti: qui vtcūq̄ꝫ ꝓbabiliter mouebāt̄ur
vt eoꝝ oſtendūt in argutis iducta. Eoꝝ tamen defe
ctus q̄s apparebit in ſequentiꝰ. Propter qō ſci
endū eſt tertio: q̄ medicina ſortitur complexionē ab
inata ſimul ⁊ influenti natura ſm q̄ illa a principijs
elicit geneſeos. hec aūt ab etate: ac ab vſu nō naliuꝫ
rēx ſuſcipitur exordiuꝫ. Ex q̄bus duabus vna tertia
modo cōpoſitionis quodā conſurgēs natura: quod
monſtraꝫ. Nam in omni natura ē aliud qō locuꝫ ob
tinet materie: aliud quod forme: tertio de aia. cōple
xio vero ē nā quedā Ba. de ſecretis. Erit itaq̄ꝫ i ip
ſa quid ꝓportionatū materie vt complexio dcā inata
⁊ aliquod forme ceu ifluens. Adhuc ſicut ex caloꝛe
inato ⁊ influenti tertius conficitur caloꝛ q̄ eſt factoꝛ
⁊ tanq̄ꝫ forma mēbroꝝ: ſm collꝫ. ⁊ ex ſpū ente in va
ſis ſpūs fouetur inatus: ⁊ vnum efficitur vt oſtenſū
dꝛia. 48. ita ex complexione inata: ⁊ fluenti vna clici
tur tertia caloꝛ ⁊ ſpūi: tertio ex duobus ꝯfractis ꝓ-
portionata. ſed que fuerit in coꝛpe ⁊ caloꝛe aut ſpū ꝑ
ficiūtur tertio tanq̄ꝫ ab inſtrumento. Itaq̄ꝫ ⁊ a com
plexione: tertia ex duabus confecta illi ꝓportionata.
Qō innit. A. cum dixit caliditatis inate in ipſa q̄ in
nobis. Et caloꝛ inatus qui intus eſt velut nō nobis
vt per primū denotet calidū cōplantatū: per ſecūdū

vero currentē. Ex quibus vnum tertium conficitur Qđ firmatur: qm̄ ficut ex coalteratione ꝯplexionis vniuſcuiuſq; membri reſultat vna cōplexio in totum corp⁹ ſm Haly. t a. Et ex nāli ac accīntali vna dicta mala conſimilis libro de diſtempantia equali ita ex inata t influenti cōſurget tertia. Ducīt enīz inata vel materialis t cōfuſa in ſpeciē t actū p currentem vnā cōſtituētes tertiā. Qđ ēt iſinuatur ſufficienter ſimpliciū p̄mo cū docetur ſumi expientia aq̄ in corpe ſano lapſo t egrotanti. In duobus eni vltis ꝯplexio hic marie ꝓcipīt tertia. Ex bis itaq; ꝯcluditur medicinā ſortiri cōplexionē ꝓpriā nō ab influēti tm̄ neq; ab innata: ſed magis tertia ex bis cōſtructa: qm̄ iſta dat tāq̄; forma: ab eo vero qđ tale ſumitur eē ac actus. Propter q̄rtum Xo ad primū dām t ſcđz q̄ caliditas inata ſiue calor inatus nō facit pati portito rē medicine ſimplicīt: ſed cū fuerit calori aſſociatus currēti: t vnus ex bis tertius factus Neq;. a. ſimpliciter dicit calor inatus aut caliditas inata: ſed addit q intus eſt vel in nobis vt expoſitum prius. Ad aliud dām: q̄ cōplexio tpata: qua verificaī expientia medicinaꝝ magis non ſolū eſt inata ſed ēt influens cōfracte in tertiā: neq; cōplexio inata tpata eſt quo ad actiones vt influēs: vel tertia ex bis conſtituta: lz tactu fortaſſis mulcebrior ſentiretur ac ſuauior. Ad aliud dām: q̄ Iſaac cōplexionē oēm quo ad iuſticiā cōpat cōplexioni quo ad pondus: vt ſit dicere q̄ cōplexio quo ad iuſticiā eſt calida tpate in ſcđo gradu: relatione temperamēti ad pondus. Qđ oſtendit dulcedo cui naturā aſſimilat humanaz que ſit tpata quo ad iuſticiā: eſt tamen ca. t hu. in ſcđo gradu cōparatione cōplexionis ad pondus ſicut ℏ apparebūt amplius. 39. dria. Eſt t tertiā ꝯplexionē dare vt t calorē tertiū. Et rōcinatio huius qdē tertia appuit dria. Ad ea vero que alterius ptis. Ad primuz dām quidem: q̄ lz cōplexio inata ſit tanq̄; in potentia: influēs vero velut in actu: nihilominus ex bis efficitur vna tertia: quo nō minus in actu ſcđa. Cui dictuz eſt oia cōpari. Et ad declinationē ſimiliter dām: q̄ ex tribus calorib⁹ vt oſſum vnus tertius conſurgit q eſt forma t gubernator mēbroꝝ. Ad aliud t quid dām iam apparet: cū ex duabus cōſurgit tertia. Ad aliud ſimiliter dām: alteratio eni magis tertie attribuenda eſt nāe q̄; alicui duaꝝ. Ad aliud q̄ non a neutra dām q̄ non eſt ſimpliciter actu cōplexio innata: ſed vtrunq; potētia vt tactū relatione cōplexionis influētis: neq; ex bis duob⁹ ſit vnū quocūq; mō. Ad aliud quid dām iā viſuz: nō eni in terre naſcentibus t alijs querīt complexio ſimplicīt t ad ſinē ipſoꝝ: ſed per relationē ad naturā hominis cuiuſq; ſinē intentū a medico. Talis eni ipſius conſideratio: reliq̄ vero ualis magis. Dria. 137.

Quod non ſit aliqua medicina tpata monſtratur: qm̄ collz qnto: Melius eſt appropriare diſtēpantiā med cie. Adhuc in p̄ncipio pharmacoꝝ: Volo p medicinā rē de cuius ꝓprietate eſt vt noſtras alteret naturas: Cōuertit eni corpis naturā ſm Joānitiū ad ſe. Qđ aūt tpatum non alterat neq; tranſmutans ad ſe cōuertit: hoc eni ipſo dicitur tpatum. Amplius portitor medicine patitur a calore innato qui eſt in nobis primo ſecunda. Calor ēt ꝺducens in actum eius potentiā diſtemperatus extat cum vehementer ſit calidus. Qđ aūt hmōi tpatum non pmanet. Rurſus: medicina dicitur temperata ab effectu qui ex ipſa vt dicunt reſultat in corpore. ſz nullus poteſt temperatus reſultare cū id fiat mediante ꝓprietate ac paſſione t actōe. Vbi aūt interueniunt tollīt tempamentū. Palin ſi eſt medicia tempata vel erit ſimplex quod non fit: cū omne ſimplex q̄litates habeat i ſūmo: aut compoſita ſed neq; hec q̄ ſunt cōpoſita media habentia: huius quidez magis illius vero minus: dria. is. Similiter in oi nā eſt aliqđ forme: t aliquid materie: tertio de aia: que autez talia temperata fore non poſſunt. Eti: ea poſita cum dicatur ad corpus tpatum oporteret hmōi exiſtere. Id aūt non reperīt: quia eius opatōes exiſterent huius mime tanq̄; nullo hūte optimas opationes oēs in tegni. Itidē ſi medicina ens tpata corpori occurrat hmōi erit ꝺiunctio ſimilis cū ſimili. Quod aūt tale icitat ad furiā: velut eni ignis efficitur in igne: ita qz non eſt medicinā tpatam repire oppoſituz huius cōſiter teſtantur medici. Palin: deus t natura de cōtingentibus ēt aliter ſe habere ſm ar. in pleriſq; locis ſēp qđ melius operatur. Cū itaq; ſit medicinam diſtēperataz repire āplius t tpatam erit. Adhuc ars imitatur naturā. ſed in natura eſt aliquid dare tēperatuz vt corpus ſemper ſanū: itaq; t in arte. Sz medicina t ꝓprie cōpoſita initialiter ſaltem eſt ab arte. Rurſus ſi ad qđ refertur eſt: t qđ attribuitur exiſtet ſed corpus tpatuz teſtatur Ba. cui debetur ipſa: ꝓpter quod t medicinā erit reperire tpataz. Propter primū quidē ſciendū: q̄ quia medicina tpata eſt medicina: primitus videatur quid ſit medicina t qd tpata medicina. t quia opponitur t ꝓuenit cū cibo id ēt monſtretur: quid ēt ſit cibus t qualis huiuſmodi. Quid autē ſit medicina t quot dicatur modis: dria oſtenſū tertia t anteriori. Propter illud quoq; amplius dicatur q̄ ipſa eſt id qualitate cuius eſt aiatum alteratōe pmutare. non eni medicina ꝓprie ſubſtantiaz ſubiectā ſed qualitatē iportat: cuz eius fit pmutatione alterare qđ in qualitate repertū eſt ſola t ꝓprie tertia puta paſſione t paſſibili qualitate. Cū additione vero alterationis iperceptibilis fere rō conſurget tempate medicine. de qua quidē pharmacoꝝ qnto: Medicina tpata eſt que cōſequitur ex tpamēto ſuo vt ſit ſimilis complexioni corporis que p eaz medicatur ex via qđ non exiccat ipm. neq; calefacit neq; infrigidat: neq; humectat. ita vt nō noietur calida frigida ficca vel hu. Eſt aūt cibus corpus paſſibile a cibato cui⁹ eſt ipſum ſaluare ac augmentare. vñ ſimplicium p̄mo: Volo per cibū oē de cuius ꝓprietate eſt vt augmentet ſubſtantiā noſtrā t addat in eā. t Joānitius: Cibus reparat ordine recto corporis integritatē. Cibus itaq; tēperatus erit cui p fectius inſunt huiuſmodi: qualis eſt caro differentia laudata. 68. t vinū. 70. t panis Ba. t carnes collz qnto. Melius eteni eſt tpantiam cibo appropriare diſtēpantiāq; medicine. Cibus nāq; ſua virtute t ꝑparatione habet vt cōuertatur ad humiditatem ſimilem humiditati radicali t calori cibati. Cuius odez tēperantie ꝓpinqua eſt que medicine. ſed differt q̄ non hz potentiā reſtaurandi ꝓtem ex corpore deperditā niſi fortaſſe p accidēs: Et ideo non pōt quis vt ſic ex tpata nutriri medicina: t ſi tm̄ aſſumatur de ea quantū de cibo comedīt. Aliquid aūt dupliciter inenitur ceu duplex habet eſſe potētia videlicet in actu

diuerſis tamen boris. Idem nāqz numero prius er tat potentia demūqz actu. In diuerſis āt eō cum oē qd deducīt de potētia in actū p aliqd qō fit actu vt ta ctū prius. Potentia āt tripler in pītiax ertat: ppin qua: remota: t media. Propinqua qdem paruz di ſtans ab actu ceu potentia ſanguinis in carnē. Me/diavt que chili. Remotioz ſicut cibi forinſeci pſonū tertio. Actus aūt duplex: primus vt forma dcā ēt po tentia fa t ſecūdus vt dria. 16. Conſiderandū quoqz vlterius fo q opus fit canone quo in cognitōez que niam⁹ pſonis medicine quo nō obſeruato errāt me dicinalia laudabilia coapplicātes: ignorantes vbi qñ quantū qliter t qz̄diu. Et iō libro laudant exprimen tox cibi ſacrificiox: qz t ſi nō pſunt nocere tamē nō pñt. Nam medicina ſic danda ē vt pſerat. Si aūt nō pſert nō oz vt noceat. Maly bypocratizās. Eſt aūt huius cognitōis ſemita duplex: vna qdem extrinſeca coadminiculatiua: dria expoſita prima: necnō ēt ſcōa. Reliqua itrinſeca t eēntialis duplex exiſtens. vna q dem ē expientia t altera rō ſicut duo nobis ineſſunt ſenſus puta t itellectus. Prior qdem eſt ſeptuplex ſeu octuplex. Prima q fit medicamē ꝓbandū vacu um oi qlitate accidentali vt oñdatur eius actio t vir tus ſicut manifeſtat aq̄ ſcā calida calefaciens t ifrigi dans. Scōa vt expiatur in paſſione ſimplici ſeu ethi ca t nō cōpoſita vt quotidiana vel alia. Tertia vt ea medicenf egritudines oppoſite donec certificēt ve-lut ſcamonea ꝑria opatur forma t qualitate. Quar-ta vt ſit Xtus medicamis per oppoſitum eqlis potē tie paſſionis ē in eodem gradu ſaltē cuz parti occur rerit patienti itegra. Quinta q ꝓſideret ſi mor cale-faciat t ifrigidet applicatū vel longa iterueniēte bo ra ꝑrium operetur. Ipſius. n. accidentalis ſic eſt ac-tus. Sexta vt ſit actio eius ſm aſſiduationē: vel ſal-tē ad multū calefaciendi vel ifriandi in oi corpe vna vnoquoqz tpe: qñ tunc eſt ipſius opatio p naturam ſi āt ſecus accidente. Septima q fit eius calefactio vel refrigeratio in corpore ad qō refertur puta bois ceu conian vel cicuta boiem interficit. nutrit āt tur-dū: dria. 15. Octaua vt diſtinguat inter cibum t me dicamē ſicut oſtenſum. Semita Xo rōcinatōis ſumi tur ex effectibus qualitatū primax q̄tuoz ſecundaruz dictax qñqz ſubax vt duri mollis aſperi leuis ꝛc. ex qbus conſurgit tactus t tertiū ſicut ſaporis: odoris t coloris: p primos nāqz in cognitōem deuenim⁹ cō pſonis medicine per id quod ē facilius aut difficiliuſ alterari a calore ac ex celeritate coagulationis ex fri-gore t difficultate. ſi enim celerius trāſmutat in ſuū ꝓportionabile calida eſt t fria. ſi āt tardius oppoſita Sapor āt motus ē: dria. 145. odor. 155. ſz color. 64. Et noſce q cognitio per ſaporem ꝑfectior eſt ea que odore t colore appropinquant. n. tactui maxime t ē ipſe qñqz. Conſeqnter per odorem minime Xo per co lorem ſimpliciū quarto. Sonuz āt hic tacent ceu i ali is ſimpliciter plurimiſ. Hec Ba. de ſimplicib⁹ Ha liab. A. practice ac canonis ſecundis: t Meben gue ſo ſimpliciuz parte prima. Propter ſm Xo ſcien dum: q aliq motiuis pſuaſi premiſſis. Aut Auer. ſermone medicinā negarūt tpataz: imo corpus t tpa tum: dria. 18. Quox ibidem appuit iam defectus et tertio videbitur dicendox. Propter tertiuz qdez ſciendū primitus quod ē medicinaz dare tpataz: de-inde mō quo t tādez que illa exiſtat. Propter hu ius primū ſcienduz: q medicinaz tpatam eſſe cōiter ꝓteſtātur medici velut t corpus huius cui refertur. Qō t rōcinatio ſiſr confirmat: qz ſi vnuz ꝑrium eſt i natura t reliquū: ſo ce. t. m. Contraria. n. debēt eſſe paria. Cōmen. primo ce. t mū. ſz medicinaz diſtē pataz eſt multiformez reperire cuz multimodus ſit a tpamento diſceſſus. Rurſus ſi eſt dare impfectuz et pfectū: qz ꝑria ſunt in eodē genere quox vtrūqz na-turā aliquaz dicit. Sz medicina reputur iperfecta vt diſtpata. Palin: vbi ē dare magis t minus t med i um qō eſt tpatum: ſz magis eſt repire in medicina vt magis calidā t friam ꝛc. Itidem: oia que hic ordinā tur ad hominē vt neceſſaria vel iuuatiua cuz ſit vlti mū qd t completuz a nā intentuz dria. 5. Medicina Xo tpata ei neceſſaria exiſtit ac vtilis ſm finium di-uerſitatē ciuſdez. Et: qō mutatur corrumpitur t al terat non ſeruās qz̄ ex principio aſſumpſit conſiſten tiā eget ꝓcuratione. tale qdem eſt corpus humanuz ēt quātūcūqz tpatum in tegni. Procuratio āt ipſi⁹ medicina perficitur maxie tpata cum ſit nature ami-ca. Erit igitur medicinaz tpatam dare. Propter ſm iſtius ſciendū: q medicinā ac cibum dicet qs ipa tos eo q menſure eloruz t qlitates in bis inuēte ſint equales t ꝓportionabiles bis que repertūtur in boie quod ſtare non pūt: qñ ſic nulla medicina neqz etiā qō plus dicetur cibus tpatus homini niſi caro huma na collz gnto: cum que gallinax caro vel bedox ſiliī tudine quadā tamen remota: cum t terre naſcēs nō ſit calidum niſi potentia. Calidum. n. ipſius vt tactū non pax rem ſuum eſt valde ac potentionale tūtuz re ſpectu caloris corporis cum ſit actu. Medicinā igit ſic non eē reperire tpatam. Et ideo fortaſſis dicet me dicinā fore tpatam ꝓpter ꝓportionē menſurax elox quā hz in ſeipſa vt medicina i qua dñatur elim calidū dicat ca. in q̄ Xo frm frigida. Sz id ēt ſtare nō poteſt eo q plures res in cōpoſitionibus ſuis calidiores tpa-te corpori humano extāt frigide ceu muſtum ebibitū bulliens enim extra eius manifeſtatur calor. Ipm tñ eſt corpore frigidius humano t ꝓprie qñ nonduz ꝓ pinquū eſt vniforme ac eō res ſunt inuente fride q-dem eēntia: corpus tamē compatōne calide velut vi num quod vetus. Propter quod oz dicere q medi cina vel cibus non dr tempata. vel alia niſi compati one pmutationis quā a noſtro ſuſcipit corpore. vnō primo prima. Cuz de medicina dicit q eſt tpata no-lūmus q fit tpata certe vt tpamento ponderis cū id oſtenſum fit fore impoſſibile: dria. 18. Neqz q tem peramento humano in ſua ꝓpſone fit tpata: tūc enim ei ipſamet foret humana complexio eo q formaliter eſ ſet talis t non effectiue niſi corpus humanū viuens occurrens alteri cōferenter. Sz volumus cum pro pter calorem q eſt in corpore humano patiet qualita te affic etur. que bois qlitatem nō ſupgredieſ in aliq̄ duax extremitatum eqlitatem excedentiū ſimpliciuz vel cōpoſitax. Et ſiſr audiendus eſt in compſone di ſtempata ſermo. Qō Auer. viſus eſt debilitare: qz cum medicina ſit fria in quarto gradu ēt dare i cor-pore noſtro fritatem actualiter in eodem gradu. qō non oz ſiquis diligenter ꝓſideret qō dicetur dria cō-ſequenti. Dicit etiam q canones demōſtrat i quos conati ſunt Ba. t alii medici in hoc facere non ſunt niſi ſigna opinatiua. In iſti⁹ quoqz medicine tem-perate ſicut t in alterius cognitionem perueniemus

erpientia p sensū accepta octo canonib9 rectificata. Et rōne sumpta a substātia quantitate vt grauitate ꝛ leuitate: lz cōmentator secundo de aia eas substantias dicat qualitate sicut tactu: sapore: odore: color: atqz facilitate ꝓmutationis ꝛ passibilitatis ab igne ꝛ talibus ac eius oppositiōis dria priori. Propter huius quoqz tertiū sciendum: q9 medicina quedā est simplex tpata vt in vniuerso vt corpus humanum in toto ente. Alia in genere sicut aux quedā in specie velut pfectior osa vel scamonea. In qualibet enīz specierū est ita tpatum reperire ꝛ distēpatum vt ficuline am bonas ꝛ malas ꝓducentē ficus: aut canem man suetū domesticis ꝛ iracundū oppositis: ꝓplexionū secūdo. Dōt nāqz quid ꝓpari: vel ad ea que sunt ex ꝛ hoc dupliciter. aut vniuersaliter cū medicia tpata cōparetur ad entium oia: vel ꝑticulariter vt ad corpus optime ꝓstractū: aut ad ea que sunt intra ceu cū vna medicicina in eadē specie: alia tempatior dr. Medicina quoqz tpata duplex existit simplex: vt a nā ꝓducta ꝛ ab arte cōposita. prima quide vt oleum ꝛ cōtinens quale quod veris: ꝛ secundo corpora confimilia se in cōtinenti ꝓmensurato tangētia simpliciuz secundo. quax altera talis est potēt ia vt oleum: altera vero actu vt continēs ꝛ corpora ꝑtacta ꝛ filr aqua cuius vna medietas fuerit nix ꝛ altera feruēs aq̄: complexionū ꝛ ꝑmo ꝑmis Scdm vero. a. tertio. ii. ꝛ de medicinis cordis ponunt plures tpate ꝛ cordi ꝓprie vt hiacyntus zephyrus smaragdus aurū ꝛ argentū ꝛ buglosa. Et aggregator istis anumerat amplio-res vt citruz macis: capillus veneris: spagus: andochocha: liciū: sebesten: lens: cera: tereniabi: ꝛ cassia fistula. In quib9 nomen tpate dilatat ampli9 medicine cū hax plures a multis notent distēpate. Tertō vero pharmacox: Camomilla adeo dr tpata vt hac dijs offerent eā i sacrificio. C ōposita quoqz erit que cōponit ex tpatis vt cassiafistula ꝛ terreiabin. Aut ex distēpatis oppositis directe vt que ex camomilla calida ꝛ ficca in ꝑmo gradu: ꝛ viola frigida ꝛ humida in eodē: Et sic in alijs generibus vt eox manſionibus oppositis ex equo pluribus aut pauciorib9 medicis aggregatis. Propter quartū qdē ad primum dicenduz: q9 lz medicina vt ostensum possit dici tpata: tamen relatōe cibi ꝛ ꝑcipue formalis tpamenti corporis humani plus bz predicari distēperata q̄z eqlis cuz nec formaliter sit tpata. ſ oret enīz iam ipsamet hominis natura: neqz in substantiā corpis ꝛuertitur Ad aliud dōz: q9 alteratio est dupler velut ꝛ passio. vna q̄ idē est ꝓmutatio corruptiua a contrario: ꝛ talis alteratio non est medicine tpate: sed inequalis: ꝛ corruptiue. Est ꝛ alia que est potius salus ꝛ ꝑfectio ei9 quod afficitur corpus ab ea: qualis que medicie tpate. lz eni alteret: non est huiusmodi tamen alteratio curanda. vnde primo scōa: Medicina tpata ꝛ ēt nutrimentum absolute mutatur a corpore ꝛ nō mutat corpus mutatione de qua fit curandū. Aut dicendum q9 in applicatōne prima: ad corpus ꝛ i ipso fieri modica interuenit alteratio. sed post tp̄s applicationis ꝛ in facto esse potius ab alteratōe conseruat. vñ aliqui dixerūt ga. cōiter sumpsisse alterare ad ꝓmutare ꝛ ad ipm ꝓhibere. Nā in corpore tempato quātū cunqz si dz esse vita oportet actionem interuenire ꝛ passionē cū ꝛ virtus vitalis aliquid fit passio ꝛ aliqd actio: ꝑmo ꝑma. C ū aūt dicit Joānitius medicinam cōuertere nām corporis ad se: loquit de distemperātia magis. Ad aliud iā quid dōm apparuit: qm̄ talis passio cum fuerit insensibilis fere perfectiua stat cuz medicine temperamēto: neqz calor distemperatus ē in se ꝛ nature ad cutē. C ōtemperatur etiā eius caliditas ex affectione quā suscipit a frigidis ꝓtiū. Ad aliō ēt similiter dōm: qm̄ huiusmodi contrarietas necessaria est ēt in corpore tpato vt actio interueniat ꝛ passio sine qua non potest aiatuz esse saluatiua ens ꝛ nō peremptiua. Ad aliud dōm: q9 ꝛ simplex fere reperitur medicina temperata vt ꝛ nos ꝓtinens ꝛ nō solū ꝓposita: neqz in ipso sunt qualitates quia foret in sūmo. Nō enim elim simplex est vere: lz confractuz ex natura ignis p radios iducta deorsū fumositate terre vapore aque ꝛ aere plurimo. Id tamē tpamētū magis referendū ad quē corpis extrinseca q̄z ad interiora: vt spiritus ꝑcipue q9 aer circundans nos valde ē frigidus ꝓpatione cōplexionis spiritus inati: primo scōa vnde sermo scōi simplicium: ad exterius magis est referendus ꝓnuncians aerē, quandoqz maioris calefactionis q̄z corpus: ita vt homo nō possit tolerare sed ab ipso vt in tpatum cogatur fugere. Similit est ponere vt mr̄atū est ꝓpositā tpatam. Et qō deducitur negās illud esse sublatū fuit: dria. is. Ad aliud similiter patuit idē: nō eni est intētio Ba. esserere q9 corpus nō inueniatur hūs operationes optimas alio quin iā decideret in dogma sempiterne passionis qō is respuit p omne. sed potius hoc ipugnare satagat dicentes ſm natura eos nullū corpus optimas cunctas bēret actiones: qō falsū extat: vt oñsum dria. is. Ad aliud quid dōz: dria apparuit. iii6. Simile nāqz dupler in specie ꝛ natura: equalis etiā coniunctio medicine tpate cum corpore huius: ꝛ talis non citat ad furiam et destructionem: sed placat potius et cōseruat. Est et simile in genere dissimile tamen priori et ad furiam inducit ceu enim ignis in igne efficitur ab eo.

Differentia .138.

Vod humidum frigido ꝓiunctū possit vltra ſm gradum eleuari oñdit: q9 penitus vnicuiqz medicinax sup quā vincit aliq̄ quatuor virtutū: puta caliditatis fri: ficcitatis et humiditatis gradus quatuor: quinto simpliciū pharmacox. Amplius quotiens dr vnū contrariox et reliquū ſm tho pico. Sz taliduz et ficcum quod est contrariū frigido et humido dr quatuor modis cum sit calidum et ficcum inuenire in quolibet quatuor graduū vt camomille centaurea byreos et cusorbiū. Adhuc q9 res ñ inueniatur talis aut erit ex ꝑte frigiditatis aut humiditatis: non quidem frigiditatis quia qō opatur ineq̄li tempore efficatioris qualitatū tpi vt caliditatis vehementis et eleuate virtutis exiſtit. Sed frigiditas equali tpe agit in corpus ceu caliditas. vnde septio de ingenio: Que tpis emendationis paria quodam modo sūt caliditati et frigiditati. et primo q̄rta et tertio. iz. idē scribit simpliciter: q9 calefactōis et frigidationis est tp̄s vnum. Neqz etiam ratione humiditatis: quia cōplexio humana in quā cōcidit actus est ꝛ humida: humidū vero cū humido iunctū vigoratum amplius poterit eleuari. Simile nāqz simili aduenies ad furiā incitat et velut ignis efficitur i igne. Iti dē ceu ignita se hūt ad ignē: ita et aq̄tica ad aquā sed dictū est q9 inuenirī calidū et ficcū in q̄rto gradu. Et simile sicut sit repire frigidum et ficcū in quarto gra

du: vt papauer nigꝝ ⁊ nux methel. Erit ⁊ frm̃ ⁊ humidū in quarto. Quod firmaſ qꝛ frigitas in frigido ⁊ ſicco: vt in terra nō eſt ꝓpria: ſꝫ acqſita: vt oñſum dꝛia i. In frigido ℣o ⁊ humido velut in aqua exiſtit ꝓ ꝓpria. vnde ⁊ fortitoꝛ. Si ergo fritas cum ficcitate ad ḡrtum eleuatur gradū: ⁊ eleuabitur ēt cum humido non minus. ℙlus. n. ℣tutis vī acgrere fritas ⁊ ꝓ ꝓpietate ipſius ad aquā q̄ꝫ fit ipſius remiſſio ꝓpter humiditatē. Amplius plurcs febꝛiū ſunt calide ⁊ ſicce in ḡrto cum ſenſibilr actus deſtruant. Cura vero pficitur per ℑrium in totidez per oppoſitionē gradu um in tegni. Oppoſitū ℣o eius hmōi frm̃ factuz eſt ⁊ humidū. Adhuc ꝓtium quedā ita flexibiles ⁊ mol les conſiderantibus ⁊ tangentib⁹ appent vt ſi volu eris eaꝝ ꝓticulas palpare deſluat cito a digitis velut aq̄: ꝓmo de morbo: ⁊ tertio prima. Apoplexia non ē aliud niſi mollicia totius corpis. Spaſmus ēt conſi citur ex humiditate. Si ergo vltra frm gradum am/ plius in his attollir humiditas ſimplex oiſaria: mul to plus eleuabir fritati coniuncta. ℱrigido igir hu/ midū con unctū vltra frm poterit gradū ꝓtēdi. Op poſitū ℣o huius Mdeſ. pharmacoꝝ ſo ita: qꝛ ſubaz erpanſaz ſuper corticez pſilij: ingt Ruffus frigidam eē ⁊ humidā in tertio ⁊ erceſſit. Et dixit Dya. Eſti ſo ⁊ eſt verius. Ingt. n. Hippocrates i epidimia. Non eleuatur res frigida iuncta cuꝫ humiditate vl/ tra frm gradum. Et Ba. humida res nō trāſgredir metā vſqꝫ ad quā poteſt regimē hois extēdi. Adhuc fortius agens vilioris duplat actū equis ceteris ep timo appenſ phyſicoꝝ. Sed calidū ⁊ ſiccum ſūt for te agens: cū in ſe bēat efficaciorem actiuaꝝ: ⁊ reſiſten tiorem amplius paſſiuaꝝ frm̃ quoqꝫ ⁊ humiduz eſ̄. Sꝫ calidū ⁊ ſiccum eleuatur ſoluꝫ ad ḡrtū gradum. Rurſus humidū bebetat ⁊ ipedit non ſolum frigidū imo ⁊ calidū eo ℣tuoſius: ita vt nil verius calidum ⁊ humidi deſcribaſ in tertio. Itaqꝫ frm̃ iunctum in humido inſertur frm gradum non poſſe pertranſire.

Propter primū gdem ſciendū qꝛ gd ſit frm̃ ⁊ hu midū: quot ēt modis dicaſ viſuꝫ eſt dꝛia. 15. ℱrm̃ et humidū hic queſitū relatū eſt ⁊ nō in ſūmo vt aque: neqꝫ actu: ſꝫ potentia. Quid āt ſit gradus ⁊ qūo di/ ſtinguaſ oſtendeſ dꝛia ſubſequenti. Propter frm ſciendū qꝛ ſapientes videnſ in hoc queſito diſſonare non paꝝ. Apparuit. n. iꝫ ex Mdeſ. frm̃ ⁊ humidum gradum non tranſeuntem frm. Iſaac ⁊ Al. ponunt frm̃ ⁊ humiduz in tertio ſunguz. Cuꝫ quibus aggre gatoꝛ ēt concidit portulacā quoqꝫ ſempuiuaz virgā paſtoris in codez ſimiliter collocat. Sꝫ portulacam Iſaac ⁊ Al. lꝫ ponāt frigidam in tertio humidaz dicunt in fo. Semperuiua ſimiliter ⁊ ℣ga paſtoris frigide ⁊ ſicce in ſecundo ponūtur a reliquis. Secundo eg/ dem practice pſiliuz locatur frm̃ ⁊ humidū in tertio: portulacaqꝫ lactuca: ac alia non pauca. quinto tamē terapentice ponitur lactuca frigida ⁊ humida in fine ſecundi: ſꝫ exceditur qꝛ frigiditas ⁊ humidita eius non eleuatur vltra principiuz ſecundi gradus. Et iō. Al. inqit. Dico qꝛ ille qui dixit lactucaz frigidā i tertio indicatur de ipſa qꝛ eſt mali nutrimenti ⁊ pauci. ⁊ nō non eſtiua. Et vī qꝛ ipſa ſit in fo. ℙonit ēt. Al. pri/ ma frigida in principio ſecūdi: ⁊ humida in tertio. alij ℣o ipſa locant in primo gradu frigiditatis ⁊ humidi tatis. Mdeſ. autem humectat ea in ſecūdo. In cali/ da ⁊ humida cōplone ſicut in alijs eſt diuerſitas pri/ ma. Aggregatoꝛ. n. ponit zizyber granum zelī'enu lā ⁊ ptaſiaz calida ⁊ humida in tertio. Alij ℣o teſtan tur hec ſiccavel non humida. Dictū eſt ēt. Al. granū pini minus ponere caliduz ⁊ humiduz in tertio. frm vero Iſaac pinee ſunt calide ſo: ⁊ ſicce in prio iurta vero auer. calide ſunt ⁊ ſicce in tertio. apud quidem aggregatoꝛem calide ⁊ humide in primo. aut dicen dū qꝛ vtcunqꝫ eius tollitur diſſonātia: qꝛ. a. parum erpreſſit. alij ℣o magnuz. Vnde ait: magnuz eſt ſi/ cut equale ad caliditatem declinantis: ⁊ augmentaſ humiditas eius. In paſſiuis tamen ipſius qualitati/ bus auer. et. a. videnſ plm diſſonare ſicut conſuetū in q̄ꝫmultis. Vel dom̃ qꝛ alꝫ. i. a. repcritur in ſecun do. Diuerſificanſ ēt q̄ꝫmaxime auctoꝛe ſin naturavi ui argenti: dꝛia. 151. Que ob tantas diuerſitates nō imerito poteſt dici cum collꝫ ſo de graduali mēbro/ rum diſtributōe qꝛ hic eſt pelagus in quo aliquis ſa- tis haberet nauigare ſi tps adeſſet. Cā vero diuerſi tatis tāte poteſt ex duabus conſurgere rebus: vꝫ ex pte rei de qua hec extat inquiſitio: et tratōe doctrine Rei gdem vt medicine dupliciter: aut corporis in quo cadit emperia: vel rei que applicatur illi. Quā tūcunqꝫ enim duo ſint ꝓpata et in locis tpatis: varie tas tamē nō parua eis occurrit. Corpus nāqꝫ huma num fluens eſt continue et tranſmutatuz in ſere iſtā ti tempore: apbōꝝ initio. Rōne ſiꝛ medicine appli cando diuerſitas cuenit ex parte ſubſtantie quantita tis qualitatis tpis loci et hmōi: ita vt vna medicina vni ēt morbo in vna conferat hora. In alia vero no ceat primo quarta: et tertio. 22. Quod totuz accidit ex materie indeterminatione: ac illius in ordinatōe. vnde. a. ſecūdo methauroꝝ. Materia hec inordina tionis eſt cā non potens certitudinem et ordinem in oibus ſuſcipere vt diuina, ꝓpter quod in centiloquio Qui cognoſcit rem frm ſuaz māz non, pucnit ad eius certam cognitōem. Nam per materiaz habemus ō re cognitōem dubiaz. p formaz vero certam: ſicut et amplius appet q̄driptiti principio. Sc̄dm gdez ex p te doctrine: qm̃ mixta p q̄tuor gradus ſeriatim diſtin guentes nullus pūr inuenire auctoꝝ auctenticatū ſuf ficienter: in cuius conuenirent poſitōe eo qꝛ Dyaſco rides et Ba. huius doctrie precipui fundatoꝛes me dicinas non diſtinxerunt preciſe per gradus lꝫ Ba. id ꝓmiſerit in fine quinti pharmacoꝝ. In ſexto eniꝫ ipſoꝝ: et in de ſimplicibus ad paternianuz ei ſcripto pauciſſimas in gradu collocauit ſicut neqꝫ almāſoꝛ i tertio. Et iō poſterioꝛes quaſi vagantes vt eꝝ viſuꝫ frm diuerſa contingentia ea in gradibus ordinauerūt

Sciendū tm̃ qꝛ haꝝ diſſonātiaꝝ poteſt aliq̄ dupli- citer ꝓſonātia inueniri. aut rōe gradualitatis qꝛ iter rpamentū et quartū gradū infinite ſunt māſiōes dꝛia ſequenti: etſi ad. 12. quinto ſimplicium reducantur vnū quēqꝫ quatuoꝛ graduum in tres ſepando portio nes: ꝓpter quod ſit quaſi diffinitū quid inter vnam manſionē et aliā: et demū iter vnū gradū et reliquū ꝓpter eas Quod enim tale in fine primi gradus ē: ac ſi foꝛet in principio ſecundi. Et iō ſimplicinz ſexto dī non raro aliqd eē tale vt aeruum vel calidū in fo gradu extenſe: aut in tertio repreſſe. Vel ex parte di uerſitatis eius quod ponitur in gradu frm qꝛ ipſuz eſt tale natura vel accidenti velut zinziber aſſerit a plu rimis humidum in ſecundo gradu: non quidem complexione natural cum magis ſit ſiccum in codē

Aut fm aggregatorem in tertio: sed accidētali. De tali ēt humiditate multū pticipat ptasia ⁊ cepe vehementer calide. Qui tamē in hac re familiariores visi sunt existere fuerunt Ysaac in cibis. a. cū Mes. Maliabbas enim quasi primox minus fortassis excessit: aut sōsedit: Serapio quoqz siue aggregator medica minū ꝓpositam qualitatem equali gradu volēs suis vniuersalibus areolis obtinē nō sic vt p̄dicti varias rōes simplicitatis multotiēs q̄litatis potuit hui⁹ singulariter pandere vbitatem. Propter qdē tertiū sciendū: vt ampli⁹ dria oñdeā legenti: q̄ gradus pōt dupl̄r distingui: vel rōe tpamenti ad pondus: aut respectu tempamenti iudicialis. Siquidem primuz sic in vtraqz qualitatū ꝓtrarietate quatuor erit gradus repire vt frigidū ⁊ humidū in q̄rto: ceu entia metra logica sicut pluuiā rorem niuē ⁊ talia. Fungū ēt cuz spongiolo. ꝓpter ꝓpinquitatē quā hz cū summo frigidox ⁊ humidox. in recedentibus vbo ab eo fortassis non reperiā qualitatū hebetatōe. Fungus nanqz tuber: aut spongiolus videnā ex vaporibus aq̄ cōsurgere modico sumo admixto terrestri: ⁊ iō nō appent sub gnē vegetabiliū ꝓtineri virtutū aliquā bn̄tiuz naturaliū: sed potius ex ꝓtinentia vaporis emissione fieri: velut capilli ⁊ vngues: dria. 54. In quarto quoqz calida ⁊ ficca ꝓpter qualitatū efficaciaz plurima sūt nota. In frigido vero ⁊ ficco locanā in q̄rto papa uerni opiū sucus illius: ⁊ nux methel. Calida quoqz ⁊ humida in ipso respectu saltē tpamenti relati nō reperio: imo ēt in tertio q̄z pauca: vt granū pini minus aut nulla. ⁊ quatuor a Serapione signata: que tm̄ isto modo gradualitatis oñdent ad q̄rtū eleuari. Quod āt calidū cū humido: aut frigidū cū ipso non tm̄ ⁊ in tantis possit eleuari humiditas maxime vt oñdeā ex tat cā. quod āt taliter fm vtranqz qualitatiuam contrarietatem gradus reperiā: quartus pōt psuaderi. quoniam has contrarietates vt in eis est in sūmo ponere: quarto ce. ⁊ mū. ⁊ primo apparens prima. Sz ab illo sūmo contingit motū ⁊ descensū fieri ad tpamentū. Fiat itaqz per medium multipler ꝓpter longitudinē distantie a tpamento ponderis fere punctali vt visum. dria. 20. In quo gradus erit quatuor assignare diuersis mānionibus in vnoquoqz distinctis vt post sumū eius quod reperiā in elemento sit quartus gradus: deinceps tertius: demuz secūs: tandem primus: ⁊ finaliter tpamentū. Itaqz q̄tuor gradus fm hunc modū distinctionis ipsox in vtraqz contrarietatū erisient. Si vbo distinguaā gradus quo ad equalitatē iustitie adhuc calidū ⁊ ficcuz precipue in q̄rto sit gradu repiri: deinceps frigidū ⁊ ficcū calidū ⁊ humiduz: ⁊ frigidū ⁊ humidū mime. Sed vix ⁊ in paucis aut nullis hec duo ad p̄ncipium ēt tertij gradus valent pueníre: cū eleuentur ꝓpter humiditatē a p̄tacto pōderis q̄si pōt talis ī gradū scōm. Quod oñdit tuz ex parte lapsus cōplexionis humane a tpamento absolute versus calidū ⁊ humidū: tū rōe bax q̄litatuz copulatax. tuinqz tertio actionis ipsax ad corpus in quod agunt humanū. Primo quidē qz iuxta. a. cōplexio humana recedens a tpamento simplicit ad calidū tendit ⁊ humidū quod Ysaac de cibis cōibus secundo collocat gradu illius eq̄litatis relatiōe. Per istum quoqz fm gradum mansionē audio primā ipsius: dria. 30. vt finē primi gradus: ⁊ principiū secūdi sicut quasi adinuicez indiuisibiliter connerti. Sic itaqz calidū ⁊ humidū p̄ vnū gradū a tpamēto attolleā absoluto: ⁊ frigidū sil̄r ⁊ humidū: non min⁹ ꝓpt qō nulla res sit calida ⁊ humida poterit esse in q̄rto: ⁊ multo amplius frigida ⁊ humida: qm̄ iam esset respectu tpamenti simplicis in quito qui non daā. Eri stens āt i prima mansione tertij gradus erit in quarto relatione tpamenti absoluti. Frigidū vbo ⁊ būidū ꝓpter ineleuationē humidi: ⁊ debilitatē actionis ipsius pono in p̄ma mansione tertij gradus ⁊ nō amplius reperi. Rursus: Ex pte quidē qualitatū: qm̄ frigiditas est debilior actiuax: ⁊ humiditas passiuaruz cū ꝓmixti⁹ motus ⁊ eleuatio in extrema per caliduz extent p̄cipue: ⁊ siccū demū p frigidū ⁊ siccū. Calm vero ⁊ humidū lz sint sufficiēt ꝓmixtibilia excellentia calidū ⁊ humidū ōstruiā ab eo. Et iō qdā dria. 19. calidā ⁊ humidā negauerūt cōplexionē sicut frigidaz ⁊ siccā: que demū magis in his quox qualitates sūt actu in frigidā labiā ⁊ humidā accīte. Itidem tertio ex pte applicationis ipsax ad corpus: qz būidū humido ꝓiunctū: lz passiuū ⁊ mollis augeaā actiuū vt caludū siue frigidū cui fuerit cōmixtū obtundiā: humiditas nāqz passiuax ens debilissima seipsam infrigidat ⁊ sibi connexū passiui obtinet rōnem: ⁊ actiui mime. Et ideo complexionē simplicē humidā p̄cipue fortassis non ꝓtingit reperire dria pallegata. Quod declaraā qz h̄ gradus attendiā distinctio non rei fm se cōsiderate: verū fm actionē q̄ ꝓuenit cū corpi fuerit medicamen applicatū: qō sit calore nāli deducente: quod est de potentia in ipso ad actum: vt oñdeā dria 140. Frigidū vero ⁊ humidū calorē reprimunt ac hebetāt: vt potentia medicaminis eo non possit i actionē imensā destructiuā corporis aialis eleuari. Motus nāqz frigidi ⁊ humidi differens est se impediens cū illius sit ꝓtrahere ⁊ īspissare: hui⁹ vbo extendere ⁊ eliquare. In calido ēt humido aut ipm̄ hebetat calidū. q. infrigidās vt actio ipsi⁹ nō ꝓteleā: vel caliduz cōsumit excedēs humidū: ⁊ in siccū cōuertit. Dolui ēt frigidū ⁊ būidū in p̄ma māsiōe tertij gradus reperi: qz hic vī quoddā mediū terrestre: quo fere oēs remouenā discolie. Ex q̄bus decenā concludaā frigido iunctū humidū vix ⁊ raro vltra fm gradū protendi: quod in calido simil̄r ⁊ humido cōsequenā monstratū: ac non minus in simplici humido. Ex qua ēt positione auctox fere dissonātie sopianā: cū oēs possint i id tanqz in medium quoddā reduci. Et posset id descriptionibus geometricis oñdi: ⁊ nō modicū ex drīs apparet. 20. Propt̄ q̄rtū vbo ad p̄mū dicenduz ꝙ Ba. suū ꝓmissū non fuauit nisi fortassis vbtute. Nō eni ibi declarat nisi in calidis ⁊ siccis: neqz in libris ꝑticularib⁹ medicinax simpliciuz eos distinguit per hos q̄tuor gradus nisi p parū. Aut dicenduz ꝙ dixit vnicuiqz medicinax eē ponendos q̄tuor gradus fm q̄ē possibile: qō apparet qm̄ p fmonē suum denotat qualitatē simplicis medicine que forte absqz associatione alterius qualitatis non eleuatur in gradus: vl se ad priorē distinctionē gradus transtulit. Ad aliud dicendū ꝙ vex est in contrarijs p se ⁊ eēntialiter non āt in his que per accioēs: neqz in bisoisariā: Dic nāqz fmo topicus est: Nā vnū contrariox ē vt birus reliquū vbo vt primatio. io. metaphysice. Aliī nāqz dī bitus ⁊ primatio: cū vnū bēat rōnem perfectionis aliud vero iperfectōis: ⁊ pfectū sit vnā: primū autē multiplex: aut aliter ecōtra: dria. 65. Ad aliud dicē

dam q̄ non euenit vt aliqd sit frm̄ ⁊ humidū in q̄rto nec ex pte singulariter fritatis: neq; fortassis humiditatis: vel̄ rōne ꝓiuncti ex vtraq;: cuius vna sit alterius impeditiua: ⁊ precipue humidū vt apparuit frigidi. Neq; fritas tm̄ potest: ceu caliditas cū sit efficaciorea: nisi ꝓpter materie dispōnem medicine vt porox actionē. Et ideo non simplr dicit Ba. eq̄le tps esse calefaciendi ⁊ infrigidandi: sed quodā mō addito Silr si humidū humido coniungat cuius vtrūq; passiuum sit valde fore maior ibecillitas ⁊ passio adduceť cū fuerit agens non inuentū adhuc humidū cōplonis humane modicū eleuatur. Ad aliud dōm cē totum ꝓcedendus de tpamento absoluto: non autē ō relato Ad aliud dōm hec relictas aquā pluuias niues et talia. Vel ls non inueniatur res in equali gradu multiplicať quantitas ⁊ numerus vsus: ita vt his supplet̄ur quod deficiebat in eq̄li gradualitas appositione Sermo silr Ba. intelligendus est vbi fuerit possibile oppositum inueniri. Scitū. n. est in. 7. de inge. ⁊ io. q̄ humidū non pōt ficco equaliter ꝓponi. Et iō difficilis curationis aut impossibilis sunt egritudines ficce Ad aliud dōm q̄ tales discrasie in ambitu ꝑme mansionis gradus tertij pūt inueniri. vel iterimūt siue ledūt rōne quantitatis opilando ⁊ suffocando: ⁊ nō ex pte qualitatis. Aut dōm q̄ quesitū non hoc q̄rit vtx res possit in se frigida ⁊ humida in tali gradu: sed relatione operationis: vt oīsum ipsius in corpus. Ad argumenta ēt alterius ptis aliqd oz dicere cum neutra simplr ꝓcedať. Ad primus igitur multiplr dōz vt q̄ id verificatur in bis quox compositio distat ab eis vtcūq; cum pharmaca ⁊ que hmōi: non aūt de ꝓpinquis vt methrologicis cum tuberibus ⁊ fungis. ad hoc inq̄ minimis habere instantiaz. Vel dōm q̄ id quod in fine ecūdi gradus existit: ⁊ non in principio tertii eq̄lem gradualitatez estimatur habere: q̄ non solus hoc q̄ sic oio affine: sed pax distare vr̄ ꝑ eadez reputat intellectus. Qō. n. pax deest tanq̄ nihil de esse vr̄: fo phyficox. Ad alia ēt consimiliter dicendum.

Differentia .159.

Quod medicina calida in primo gradu adiuncta medicine calide in tertio non reducat eaz ad frm̄ gradum caliditatis: sz amplius monstratur ex collz quinto id firmāte. Rursus: qualitas seu forma regrit debitam quantitatem in mā vt agat Nam omne agens oz fore multe quantitatis de causa fo. Multiplicatur quoq; quantitas cuz ipsa deserens caliditatem primi gradus coniungit̄ quantitati descrenti caliditatem tertij. Videmus. n. maiorari ex additione lignox ignem ad ligna: ⁊ ꝓprie cuz fortis extiterit. Vnde caliditas tertij gradus eleuabit̄ ex admixtione medici sibi calide in primo: tuz ꝓpter quantitatem coauctā: tuz ēt qualitatem cum tale additum tali reddatur apud topicum amplius tale. ad huc calidum in primo: ⁊ calidum in tertio sunt cōtraria cuz in altero vt ostendetur sunt plures ptes caliditatis: ⁊ pauciores frigiditatis q̄z in reliquo. Medium ēt physicox quinto extremis cōtrariatur. Id ár de natura videtur contrariorum in adinuicem agentium ⁊ patientium q̄ vincens trahit ad se victum itm̄ q̄ prefortificatur eius vigor super ea quod prius extiterat. quod ostendit grandis generatio: ⁊ aqua calida tempore ingentis frigoris super animum asperfio: methaurox primo. Coagulatur enim magis: ⁊ celerius frigida quod primo ēt immitur fa. Vincet itaq; caliditas tertij gradus ꝓpter oppositionem infrigidatione caliditatem primi gradus. Et q̄ est silr caliditas quedam vtriusq; symbola non reducetur ad frm̄ gradum caliditas tertij: sed potius intenditur vsus quartum. Amplius pharmacorum quinto ⁊ primo fa. Primus gradus non efficit actionem in corpus manifestam ꝓceptā: sz potius occultam insensibilem. Et ideo indigetur in eo demonstratione ex rō ne dialectica: nisi fortassis per accidens: vt cuz reiteratum fuerit: ⁊ multuz scm̄. Quod autem est in tertio gradu tale operationem efficit fortem. Prouēit nāq; ex ipso essentialiter impedimentū manifestum: lz non mortificet: quod vno est occultū non ꝓceptū copulatū ipedimentū adducenti non poterit ipm̄ permutare: vt ad frm̄ perducat gradū: cuius actio ē manifesta nō impeditiua. Et. frm̄ Jacob alchindi de gradibus pharmacox cōpositox medicine ca. in primo gradu ptem vnā būt caliditatis supra tpamentuz et mediā fritatis: in tertio vno caliditas ptes octo caliditatis ⁊ octauā fritatis. Sic igit̄ cum gradus primus adiungit̄ tertio consurgent ptes nouem caliditatis cū quinta ⁊ octaua pte vnius fritatis. Non ergo tm̄ fit deductio ad frm̄ graduz in quo q̄rta ps fritatis adest ⁊ q̄tuor caliditatis: imo erit ad octo caliditatis ptes ascendere ꝑtibus ēt fritatis sublatis quare medicina calida in primo gradu copulata calide in tertō nō hanc ad frm̄ gradum reducet sed vltra. Oppositum quoq; huius collz quinto dr̄ Bal. sentire in libro. io. tractatuum in pharmacox compositione: quod eis sapit minus decimo practice. Adhuc sicut extrema se vicissim reprimūt ⁊ cōtemperāt, ꝓpter vim ꝓportionis in ipsis relictā ita ⁊ media cum in eis modus qs fuit ꝓportionis. Cum igitur plus frigiditatis sit in medicina calida in primo gradu q̄z in tertio franget caliditatez ipsius: ⁊ ad frm̄ reducet: quod Bal. ⁊ Mali. series nituntur ostendere ex coniunctione aque ca. cum ferventissima. vnde Constātinus de gradibus: Videmus calorem calidissime aque minui tepida sibi adiuncta. Rursus symbolum ⁊ ꝓpinquitē humana celeriter trāseunt in adinuicē fo de ge. ⁊ cor. Facilior. n. fit trāsmutatio in genere ꝓportionabili: fa primo vt appet in aere ⁊ igne ac vino ⁊ spū sz finis primi gradus symbolus est ⁊ affinis scdi gradus principio: ⁊ istius tertij. Amplius cum fritas paliticum faciat ⁊ mortificet: caliditas vno sit amica aphōx q̄nta ⁊ primo prima: frita⁹ primi heberabit ⁊ refrāget poros sb intrādo sui oppositione caliditatem tertij ad scdz cuz oia talium relatione ad nostx cōsiderenť corp⁹. Ita q̄z cōcludent priorū oppositū. quod āt de calido dr̄ extendi pōt ēt ad frm̄ siccum ⁊ humidū. Propter primū quidem sciendū in ātea ꝓfiderer̄ graduū distinctio qūo ⁊ penes qd sumať vt hinc qd sit grad⁹ ostendať. Et deinceps que vera positax distinctio: qd āt est calidum frm̄ ⁊ hmōi ostensum dria. is. Quid aūt medicina tertia cum aliis multis. Et ideo sciēduz ꝓpter huius primū q̄ gradus nō est q̄tuor priorum simpliciū: neq; fortassis coniunctox pax inde ꝑmuta ox: sz compositox vere cum ipse penes coniunctionem attēdat: simplicia vno cōiunctōe carent ⁊ similiter mixtōe. Et iō calidū aut frm̄ vel hmōi nō queritur eox cum nō sit in sūmo: sed remissuz ab illo. attē dendū quoq; q̄ cuz gradus respectū ⁊ ordinē q̄ndā i

portet: ꝛ referꝛ enim ad tpamentum. Videndū ꝑmi tus qd sit tpantia. Ipsa quoqꝫ est duplex: Quedam nāqꝫ absoluta vt que in vniuersa dicta substantia siue ponderis que mime inuenirꝛ: dria. is. Est ꝛ alia rela ta ſm iustitiam dicta de qua ſmones verificanꝛ me dicoꝝ: penes quā ēt vt apparet per Constantinum quatuor distinguūtur gradus: lꝫ Jacob nō soluꝫ ſm hanc tempantiam: imo ꝑmitus ſm absolutā nitatur graduū distinctionem assignare: quod rei non extat applicabile vt censuit. a. verum imaginabile magis absqꝫ nulla ad subiecta cōparatione. Est ꝛ deniqꝫ cō patio duplex: virtutis. ſ. ꝛ molis. Et hec itez bina: certificata qdē pondere: ꝛ sensus appentia denotata Quedā nāqꝫ certa mole sunt grandia: ꝛ Ꝟtute pua vt litargiū: aliq̄ Ꝟo ecōtra: vt euforbiū vel napellus Nōnulla vero visui sunt multa: vt agaricus ꝛ pulpa cologntide: statera vero pauca. Et oportet ꝑncipali ter molē Ꝟtualem attende: demuꝫ statere: nō aūt q̄ apparentie. Est quoqꝫ iuxta Jacob huiꝰ Ꝟtualis ꝓtē perantia eq̄litas in q̄litate ꝓtrariorum adinuicem in re equali: ꝛ coꝝ effectus equalis: vt sit eius calefa ctio q̄ꝫta ē ipius infrigidatio. Et si ponatur solum ex cōtrarijs tpantia consurgere: nihilominus pōt er tē patis euenire: ceu cū biacyntus auro ꝓiungiꝛ: aut qñ lupulo capillus veneris copulatur. ꝑ recessum Ꝟo a tpantia tali ſm ꝓportionem dupli voluit hic gradus distingui. Propter qō vt ſmo eius āpliꝰ explicēꝛ nota ꝙ numeroꝝ modi sunt qnqꝫ: penes quos sumū tur ꝓportiones musice: vꝫ epitercus siue sexqterti⁹: respondet ꝓportio musica dyatesseron dicta. Emio lus vel sexqquartus: cui adaptatur dyapente. terti⁹ duplus cui respondet dyapason: quart⁹ triplus cui suppetit dyapason dyapente: qntus quadruplus cui consonat bis dyapason: dria. 8ꝫ. Consideras quoqꝫ Jacob ꝓportionez duplam seu dyapason oibus nā ꝓueniente auribusqꝫ dulciorem sola estimauit medi cinas gradus penes recessū a tpamēto distinguēdos vñ. i9. ꝓbl. ꝓpter qd dyapason ꝓsonantia cantaꝛ so la. organizat enim ſm hanc: ſm vero aliā nulla. vnā quidē causaꝝ soluēs assignaꝛ: qꝛ ex antiphonis idem ꝓsonātib⁹ ē cordis. Sustentans itaqꝫ imaginatōem suam sup bāc ꝓportionē ponēsqꝫ in tpamento ptes caliditatis frigiditatis sic. ꝛ bu. quales ſꝫ ꝓportōez duplā voluit gradum ꝑ mū a tpamento secedere: vt ꝙ ꝑmus gradus ē ſm duplū egressus a tpantia: ver bi gratia: Illa medicina dicīꝛ calida in primo gradu qñ duas medietates vnius ptis habet calid tatis su pra tpantiā: ꝛ frigiditatis mediā que erat frigiditatis tpamenti ꝓiuncta cum altera medietate ptis caliditā ipsius. ſm hoc quoqꝫ secundus gradus est quidam excessus dupli supra ꝑmū: ꝛ quadrupli supra tpamē tū vt cum in aliqua re sint quatuor medietates calidi tatis: ꝛ vna que erat tpantie frigiditatis. Tertius ve ro ē egressus a secundo in duplum a primo ſm q̄dru plum a temperamento ſm octuplum: ceu quādo me dicina octo medietates continet caliditatis: ꝛ vnam medietatem que erat temperamenti frigiditatis. Est ꝛ demū quartus similiter augmentū dupli supra ter tium quadrupli ad secōꝝ octupli supra primū ꝛ sexde cupli ad tpamentum relatum sicut cum medicina ca liditatis. i6. obtinet medietates: ꝛ mediā frigiditatis que est radix in tpamento inuenta. In oi enim mixto post tpatum denominatio facta ē ex domināti: ꝛ ſm Anaxagoram in mixtura. Cū re nāqꝫ quacunqꝫ sit cali da seu frigida: frigidum aut calidum reperitur ſm tū plus ꝛ minus: quod in alijs similiter euenit qualitati bus. Sic itaqꝫ imaginaꝛ in hoc gradu esse quatuor ꝓportiones duplares aut dyapason. Et his conclu dens inquit manifestum discessus ab equalitate ſm qualitatem: hoc ē gradus est augmentum vnius q̄- litatis sup sibi cōtrarium ſm dupli ꝓportionē obser uatum. Est ꝛ alius distinctionis graduꝫ modus vt ipe testaꝛ a quibusdā notatus ponentibus Ꝟtutē pri mi gradus in se ꝓtinere quinqꝫ octauas Ꝟtutis calo ris gradus quarti: ꝛ tres octauas frigiditatis. Pho- fuerunt ēt q ꝟtus caloris scōi habeat i se sex octauas Ꝟtutū caloris gradus quarti: ꝛ tertias frigiditatis. ꝛ q Ꝟtus caloris ttij grad⁹ ꝓtinet septē octauas Ꝟtu- tis caloris q̄rti: ꝛ vnā octauā frigiditatis. Quart⁹ ita qꝫ gradus est in quo nihil erit frigiditatis. ꝛ demum boꝝ motuū tangēs ait q eos duxit in hāc sniam fuit quis volens q ſi miscuerimus medicinā in q̄rto cali dam cū medicina frigida in eodē gradu equareꝛ me- dicina: ꝛ essent in ea q̄tuor ptes caloris: ꝛ q̄tuor fri- giditatis. Sed ſi adderemus qntā ptem esset calida in primo: ita vt essent q̄tuor ptes calide: ꝛ tres frigi de. Similiter ſi adderem⁹ sextā ptem esset in ſo cali da sicut sorent ser ipsius ptes calide: ꝛ due frigide. Septimā Ꝟo ptem calidā ſi adderemus esset calida in tertio: ſicqꝫ essent septem ptes caliditatis: ꝛ vna friditatis. Si Ꝟo pars adiungaꝛ octaua esset calida in quarto totaliter nihil habēs frigiditatis. Recitat hic ꝛ tertiū distinctis modum teste Galieno i libro decimo tractatuū compositoꝝ pharmacoꝝ ꝑte octa- ua destruente sniam illorum qui posuerunt Ꝟtutem quarti gradus quadruplam ꝑmi ꝛ tertij triplā ꝛ secū di duplam. Hunc tñ modum distinctionis qnto ap probat collꝫ in anullatione distinctionis alchindi te- stante. Sufficiens erat ei dicē q secundus est dupl⁹ ꝑmi: ꝛ tertius triplus ꝛ quartus quadrupl⁹. Et sic intellexerunt medici in ordinatione graduuꝫ ad hoc vt essent equales: qꝛ caliditatez sensibilem corpi po suerunt in ꝑmo gradu: ab hac deuenerūt i mediaꝫ q̄ est remota ab illa tñ quātū fuit remota a tpate: ꝛ po suerūt illam in secūdo. Et istud sine dubio ē dupluꝫ ꝑmi. ꝛ post hoc deuenerunt ad medicinā que ē remo ta a secunda tñ quantuꝫ est scōa remota: a prima: ꝛ ganc in tertio locarūt qꝛ tripla est: ꝛ sic in q̄rto fece- runt gradu. ſm hoc itaqꝫ gradus est augmentū vni- us q̄litatis supra contrariā ſm ordinem excessus nu meri naturalis vt q suum imediatum precedentez. Inuenitur ꝛ alia graduum distinctio penes caloreꝫ naturalem sumptaꝫ a Cōstantino de gradib⁹. Quo niam antiqui ꝛ marie eq̄lem cōplexionē infra duas extremitates diuerunt ꝑmum vꝫ ꝛ quartum gradū. Infra hanc latitudinē quatuor fuerunt gradus ne- cessarij: In primo gradu calidū minus est calore nā li: In secundo autem quasi simile. Calidū aūt in ter tio est maius eo. Calidū quoqꝫ in quarto vltra tpm existit. eodem quoqꝫ modo frigidū siccū ꝛ humiduꝫ. Me itaqꝫ sunt graduuꝫ diuisiones: ac coꝝ modi ab auctoribus assignati. Propter huius qdem ſm sciendū qꝛ positio distinctōis gradus Jacob stare nō pōt: neqꝫ eius motuū. Cuius qdē Auer. positōem triplicit conaꝛ impugnare. Primo quidem qꝛ cum ipse scōm gradum in excessu super primum duplum

ceſſus quez hz primus ſup tpamentuz: ⁊ tertiꝰ ſu per ſm dupluz quē hz ſecūdus ſuper primū: tūc me dicine que erunt in tertio calide neceſſario iterficiēt ⁊ magis que erunt in quarto. Et qūo poſſunt tole rare corpora medicinas q̄ unt in decimoſexto gradu At vex̄ lz hmōi rōcinatio auer. Vitatem vt magis oſtendetur concludat mendaciter: forte tñ qm̄ etiaz Ba. ponit tertium graduz habere nouez ptes cali ditatis aut frigitatis. ⁊ quartum duodeciz: cum vnū quēq; gradū diſtinguat in tres manſiones. amplius Jacob nō dicet. i6. medietates ptis caliditatis tpa menti cē. i6. gradus. ſed potius. i6. medietates ptis ⁊ manſiones que ſunt a tpamento ad ipm. Bradus emz quiſq; non ſoluz in tres manſiones partit: imo ēt in fere iſinitas ſm amplius ⁊ minus varietas ve lut colligi dī ſexto idiuiduox tot fore prepationes fi xas: ꝓpter poſſibilitatem ⁊ materie diuerſitatez: vt eas p ſigna colligere nō poſſumus. Dictuz ēt ꝓpō nes fore iſinitas: theo: primo. Amplius auer. redar guit Jacob fo: q̄ conceſſo ſibi quod ponit tunc lati tudo tertij gradus non erit ꝓportionalis latitudinis ſecūdi ad tpantiaz: ⁊ ſil'r ſecundi ad tertium: cum tñ tales latitudines debeant in gradu locari. vnde cum non ſit equalitas inter hos ordines non poſſet eē ma ior error in hac arte q̄z iſte. amplius tertio cundez cō pugnat ſermone ex gnto pharmacox ſumpto: eo q̄ Ba. itellexit id eē calidum in primo qō hz exceſſuz ſuper tpamento in vna pte vltra ipſum. Et ſm hoc qm̄ ponetur cōparatio duplici in exceſſu graduū non erit neceſſarium que eſt in quarto gradu ſit dupla ſu per medicinaz que eſt tpata ſexdecim vicibus dupli cis. Quod ſenſit Ba. cum dixit. Et mea intentio ē in primo gradu illa res que primo manifeſtaī ſenſui in ꝓmutatōe corporis: que ſi ēt intentio Ba. q̄ pri mus eſſet duplum tpamenti permutatio que manife ſtatur a medicina in corpore nō eēt principiuz ꝓmu tationis: imo ſi eēt aliquid ante hoc eēt principium p mutans. Et hoc quod ponitur eē principium non eſ ſet: ſed vltra principium iaz exīs: qō etiam innit. A. cum dicit: Bradus ſcōs ē vt fiat opatio fortior iſta. Extra hoc quoq; plurimis poſſuz in filium ꝓcedere Alchindi vt eius poſitio erronea tollaī ante paucis rudioribus ꝓpter admiratōem dilecta. Ipſe nāq; p mo prauum induit moduz docendi. Non. n. natura lia de numero quox eſt huius graduuz medicinaruz diſtinctio habent ex aritbmeticis: ⁊ muſicis demon-ſtrari: precipue cū modus huius nāls inueniaī ſuffi ciens valde. Demōſtratōes. n. de genere in genus nō ſaliūt: poſteriox primo. Propter qō peripatheti cox ſcola cum tertio creticox Pythagoraz ⁊ Pla tonē in pluribus deteſtatur locox nālia volētes ma thematicis cauſare ac demōſtrare. adhuc iſufficiens exiſtit: q̄ ſicut aritbmetici ⁊ muſici alijs ꝓportioni bus vtūtur in ſuis oīſionibus ꝑinſignitis ⁊ nō ſoluz dupla ſiue dyapaſon: ſic in bas errat ei parte Jacob faciendum: ⁊ marie cum id vt oīdetur ſit poſſibile: ⁊ rei quodāmō ꝯſonum nāli. Palin: tertio hiſtoria rū ⁊ de mūdo. Nā ſaltuz nō cōmittit: ſz paulatim et inter ſcalariter de extremo tranſit in extremū: vt eiꝰ ꝓximitate ꝯterminū lateat ⁊ mediuz. Qui āt ꝓgre dit a tpamento in duplū: ⁊ ab inde i quadruplum et deinceps in octuplū: ⁊ ſexdecuplum ſaltū imittit ſub tū ꝓportōem nō ſeruans eq̄lem. Eti. Leu in cōplio ne humana ēt nāli ſunt iſinite māſiones in magis ⁊ minus: vt tactū variate: multo amplius i egritudie cū magis eleuetur: ⁊ a medio recedat q̄z compl'ones hūane nāles. Erit igit egritudo ſecedēs a tpamto fz 5. ptes caliditatis: aut. 6. vel. 7. aut. 9. aut. io. ſiue ii. aut. i2. vel. i3. aut. i4. vel. i5. q̄ exceſſus a tpamē to vniformiter cātur cum ſit motus: ceu dictuz de ex tremo in extremū per mediuz fieri. Predicte vo di ſtempantie curari nō poterunt cum ſm Jacob poſiti onem eis medicine nō reperiant oppoſite: ſicut expe tunt in microtegni. Inuenit nāq; ſolum ſm euz op poſitō dupli quadrupli: octupli: ac ſexdecupli. Rur ſus. Medicina q̄ eſt in prio gradu fritatis medicinā que ē in tertio nō poterit ad ſcōm gradum adducere ſicut ſentiunt vniuerſi: q̄ in medicia calida tertij gra dus ſunt octo medietates ptis fritatis: ⁊ vna calidi tatis que in ſecūdo quatuor caliditatis hz: ⁊ quatuor fritatis. nūc aūt due medietates fritatis p̄mi gradus remittent octo caliditatis medietates tertii gradus reducendo ad. i6. medietates. Et q̄ in in p̄mo gra dū erat medietas fritatis que remiſſa ab octaua frita tis tertij gradus. Reducetur medicina calida in ter tio gradu per medicinaz frigidam in primo ad ſextaz caliditatis: ⁊ medietatem vnam dempta octaua pte vnius medietatis. Si āt duceret ad ſm gradū opor teret ad quatuor medietates caliditatis reprimere. Hec. n. ſecūdi poſita eſt gradus deſcriptio. Ex his itaq; elcuatur error prauus diu pullulatuſ. Motiuū ſil'r ipſius nullum: qm̄ ſi eo q̄ ꝓportio dupla ſiue dy apaſon ē naturalior: ſuauior ac dulcior ceteris ſm ip ſam diſtinctio graduū aſſignaī: tunc omnis ꝓportio numeralis ⁊ armoniaca ſonox: aut vocum per ſolaz ipſam fierct. ocioſe nanq; forent tunc alie inuente. Quāq̄z. n. ſit adeo vt refert ꝓportionuz i ſe p̄lata nō tamen huic ccu lz ſit nobilius eē in aere q̄z in aqua vl terra cū ſit formalior non tñ in aialibus aquaticis aut terrenis: imo talis ꝓceſſus potius ſm qd ⁊ ſimplici ter deceptōem cōmittit. Diſtinctōez quoq; aſſigna tam ſo deteſtaī. Jacob Ipſe rōe quadam algoriſtica in ſufficiente ingens eam falſaz fore p viam experimenti: ⁊ arguitionis: qm̄ ſi medicina calida i q̄rto cōmiſceaī medicine fride in eodem: ⁊ equeī medici na: eēnt in ea tres ptes calide: ⁊ due fride. prius aūt in poſitōe adducta ponebantur quinq; calide ⁊ tres fride: ſimiliter in ſecundo gradu: ſm hoc igit erunt quinq; ptes calide: ⁊ vna frigida. prius aūt poſite ſi ſex calide: ⁊ due fride. Si aūt tertia pars adducatur alia erūt. 6. ptes calide: ita q̄ medicina tota erit cali da nibil bñs fritatis. Antea vero ſeptem ptes erant calide in hoc gradu: ⁊ vna frigida. adhuc aio q̄ non erit modus quo fit poſſibile quartum aſſignare gra dum. Amp. neq; radix huius poſitionis ſtare pōt: qm̄ tpamentum non ſolum reſultat ex calidis ⁊ fris in quarto: vex ēt ex gradibus ſubſtantibus oppoſi tis ⁊ tpamentis: vt tertio caliditatis gradus cuz ter tio fritatis gra. ſecūdo cum ſecundo primo cum pri mo: ⁊ tēpantia cum temperantia. Rurſus. Qō erit in quarto gradu caliduz ſm hoc nibil frigiditatis ha beret qō ridicu lū ē dicere cum ca. frm̄ ficcuz ⁊ humi dum non ſimpl'r in bis: ſed a domino dictum. Rel i ctum enim fuit in principio calidum frigidum ficcuz ⁊ humidum ſimplex ⁊ abſolutum. Diſtinctionem ſi quidem Conſtantini intellectus nō capit diſpoſitus

sane cū gradus firmatur: vt apparuit fm Jacob per recessum a tpantia. Calor aūt naturalis vt fingit nō est tpatus. sed magis in scō tēdit caliditatis gradū Adhuc calor naturalis a forma prima tpatus mulcebris est ⁊ suauis: ⁊ si hic ⁊ cōplexio humana in secundo gradu calidi relatione que ponderis ponantur. Aut fortassis calorem nālez intelligit innatum: ⁊ nō currentem: vel tertiū ex bis concretū. Palin: Luz secundo collz ⁊ primo canone calor naturalis sit calidus ⁊ humidus. ac membrox tanqz forma erit in secundo gradu equalis frigiditati fere illius gradus: aut siccitati cū frigidū ⁊ siccū graduent p ipz: ꝓpter quod sicut in alijs plurimis omittat vt ambiguus. Quartā quoqz graduū diuisionē quā ga. auer. scribit melius audio q̄uis alchindi filius eaz direrit ga. improbare: qr tū redditus est hic suspectus hāc graduum dispōnem non spuo cū euitet inconuenientia que Jacob consequunt ⁊ alios. Obseruet qz naturalis paulatinus: ⁊ occultus nature ꝓcessus distantiā omnē in magis ⁊ minus distinctaz a tpamento vsqz ad extrema graduū q̄tuor ꝓtinue replens ita vt finis vnius gradus statim principiū alterius attingat: velut etiam vniuersi connexio vt elemētox iter se ⁊ ad orbes: ac illox ad iuicē. Quod gnto apparet phar/macox: ⁊ pmo secunda. Medicina nangz dr calida frigida ficca vel humida siue qd̄ comedit ⁊ bibitur: iniungitur in pmo gradu que calefacit corpus calefactōe nō manifeste pcepta: imo in ipa ingreditur ō monstratione rōanonis ⁊ dyalectica nisi p accidens vt cū reiterat ū fuerit: ⁊ multoties factum. Qd̄ aūt in scō gradu tale consistat quod fortius operatur p dicto. Est nāqz ipius operatio manifesta comprebē sa: carsum tū nature ac eius non pmutans actus nisi accidente: vt si multoties occurrit: vel multū extiterit Aligd enī dupliciter ponitur in gradu: aut recte rōne qualitatis: vel lateralit ex pte q̄titatis discrete aut continue. Illud quoqz quod actionē fortez efficit non tū vltime: vt inde essentialiter nocumentū, p ueniat manifestuz qd̄ non mortificet ⁊ corrūpat gradum obtinet tertiū. Quod aūt sua operatione vt caliditate adurit aut mortificat frigiditate essentialiter qualis est venenosox ꝓpetas: id in quarto ponitur gradu. Qd̄ figdem gradus vt ideterminati referuntur in tpamētū velut i regulā iequalitatis directiuā Est ār ipsū cuz aligd corpori occurrēs in eius nō impmit sensū: neqz fugat aliqua manierū fuge. Mā quod hmōi sibi extat cōsimile a quo non accidit pati bebenguest: simpliciuz pte prima. Vnūquēqz etiaz gradū sequestrauit ga. in tres māsiones ita vt resultent. iz. in uniuerso. vñ in tegni septem numeros nominat: ⁊ io. fm excessum a tpamēto: quod euenit qr gradus dicit excessum in magis ⁊ minus. vbi aūt id ⁊ mediū: q̄re ꝓsurgunt inde tria. In minimis est medium tribus: phyficox. 5. Et si vnusquisqz graduū vt tactū infinitas habeat mansiones: nō tū nobis sit eas possibile distinguere. Bradus aūt in tertiā ptitionem ꝓbat ga. qm̄ exiccatio synapi nō est velut exiccatio cauterij q̄uis ambo in quarto sint talia. Sic igitur apparet ex sermonibus borum: ⁊ subdistictione in tres partes gradus cuiuslibet: q̄ totalis termine dist antia graduali augmentatione in āpli⁹ ⁊ minus variata: vt nibil intercidat vacui ficut positioni Jacob seqbatur erronec. Si āt curiose voluero me/lius ēt Jacob fm ꝓportiones numerales: aut armonicas gradus distinguere vt ꝓportionabiliter distinctio mathematica: aut armonica concurrat nālis superius approbate fiet: ponendo q̄ q̄rtus gradus se habeat ad p̄mū in ꝓportione quadrupla seu quadruplicit dyapason: Et id est quod fuit ꝓcessuz q̄ q̄rtus q̄druplat p̄mū. tertius aūt triplat fm dyapason dyapente. Secundus vero duplat siue dyapasonizat: ⁊ p̄mus ad tpamētū: q̄ztum ad eius mansionē scōaz i ꝓportione emiola se bz seu dyapente. quo Vo ad p̄mā in epitrica ⁊ dyatesseron. Hoc itaqz modo sanox ac naturalius graduū distinctio ꝓportionib⁹ famulatur arithmeticis ⁊ musicis. Propter scōm qdez sciendū: vt fm auer. apparebit dria amplius. in. 143 q̄ vnus modus necessitatis coniunctionis medicine cum medicina ē: pp vigorare aut infirmare medicie Vtutem. Quod duob⁹ fieri pōt modis: Vno vt misceatur alteri ꝑria: reliqua: ceu cū caren.⁹ medicina calida in scōo miscemus cū medicia calida in tertio medicinā frigidā in primo: ⁊ redditur medicina calida in scōo. Altero qdem vt forti medicine cōiungatur alia non sibi ꝑria in qualitate ⁊ virtute: sed simul magis vex: vna minus pticipet altera quod cū medicina calida in tertio ꝓiungit medicine calide in primo. tunc enim declinat illam ad scōm gradum. Qd̄ qdem ꝓbat ga. per mixtionem aq̄ tepide cū bulliente calorem illius facienti declinare ad gradum vt dicat secundū. Vult igit Ba. medicinam calidā p̄mi gradus eam q̄ tertij reducere ad secundum. Deciocquoqz practice firmatur idem ita: Necessaria eqdez sit aliquando duox medicaminuz cōpositio ex qbus cōplexio contraria male cōplexioni adunat: vt quis eni morbox curet indiget medicatione in scōo gradu calefaciente quod si non inueniat sumat in tertio calidū: ⁊ coniungatur ei quod calidum est in primo. Ex bis resultabit medium calefaciens in scōo. Mi nuit enim qd̄ i primo calidum calorē tertij: ⁊ ad secū dū reuocat vt apparuit i aqua calida ⁊ tepida. His aūt auer. consequenter aduersatur maxime per duo vnum: qr ingt id ꝯdicendum fore: qm̄ si viderimus hominem pati egritudinē calidam in quarto vel tertio: ⁊ dederimus rē calidam in scōo multū ledet ide ⁊ tū ꝓpt verba Ba. refrigerari deberet: puta si mel exhiberemus in potu causonē habenti nunqd ledere tur in continenti lesione grandi: Et simlit sigs habe ret passionem frigidissimā in capite: ⁊ vngeret oleo ro. nōne multuz noceret: Et subdit: q sustinent ga. sup hoc prouidea nt. Altex qm̄ sequeret iaz q̄ medicina calida tantū remitteret ⁊ rep̄meret calidiorem: ⁊ q̄ztum frigida summe calidam in primo gradu fm Ba. remittit calidam in tertio ad fm: cū satis ꝓstet q̄ frigida in p̄mo gradu reducat calidaz in tertio ad secundum gradū. primus. n. gradus sui frigiditate rep̄mit tertiū caliditatis: ⁊ ad scōm perducit. Quid aūt de hoc videbit consequenter. Propter tertiū vero sciendū q̄ Ba. ꝓsentiens singo tripliciter posse fmonē eius verificari. Vno qdem aliqualiter quod auer. in eius ducit fauorē vtrunqz: ceu q̄ medicina calfa in prio non reducit calidū directe i tertio ad gradū caliditatis secundi: sed aliquid remittit ex ipius caliditate ingens: Si erit ficut dicit Ba. hac ꝓtiget via qm̄ medicina quā dicim⁹ calidiorē: ē que maiorē operationē bz caloris ad frigiditaiem q̄z minus calidp

Erit ergo frigiditas in ambabus per ꝫrium: hoc est qz in calidiori erit fritas minoris cõpationis: ⁊ in frigidiori maioris cõpationis: puta qz compatio caloris ad fritatem in piperis dragma. i. ē maior q̃ꝫ dragma. i. spice. Et si in vna dragma piperis sint quinq; ptes caliditatis ⁊ vna fritatis: mixtis duabus dragmis sil̃ erit compatio caliditatis ad fritatem minor i hoc mixto q̃ꝫ cẽt in pipere solo: qz cum duabus ptibus caliditatis in spica ē multa fritas: vt vnius ptisque erat in pipere cũ q̃nq; ptibus caliditatis. sic ita q; exponit Ba q; non fiat recte ad fm graduꝫ ex tertio reductio: sed potius quedam remissio tertij subsua pmanentis adhuc latitudine. Est aũt ⁊ ali⁹ modus exponẽdi per accidẽs: vt q; id fiat magis rõe q̃ꝫ fritatis inproportionalis in qua imensa consequẽter qualitas continetur. Aut multotiens reiteratuꝫ fuerit: sicut vna piperis dragma valde plures extensiue sepius ẽt applicata calefacit q̃ꝫ scropulus. Mõ aũt rõne qualitatum ꝓportionalium extensiuaꝝ vt cum multa tepida pauce feruenti associaretur. Dic tamẽ dicendi modus magis vr̃ extraneus cuꝫ ꝓportio principalr qualitatũ regratur ⁊ ℞tutem. Et ꝓpter hoc fm Ba. ⁊ alios modus tertius alius erit precipuus ex dictis iam manifestus: quare cũ vnusq; sq; gradus sit in tres mansiones distributus: tertia mansio secũdi gradus attinget imediate primã tertij mansionẽꝫ positum. n. est oiq; mansiones fm amplius ⁊ minus distinctas sibi fore contiguas: quod saluare nõ valuit Jacob Alchindi. Cũ igit aliq̃d q̃ꝫ tũcunq; remittatur modicũ a prima mansione tertij gradus et marie cum fuerit in eius principiãdo initio ad extremitatẽꝫ mansionis tertie reducetur gradus secundi Qui si amplius remittat magis in fm faciet quod est i tertio puenire gradũ. Sed tũc dubitatur qz cuꝫ tres sint mansiones vniuscuiusque gradus non vr̃ sermo Ba. verificari nisi de vna: qz quod est caliduꝫ in primo non remittet quod in tertio caliduꝫ ad frigiduꝫ ⁊ multominus ad primã secundi mansionẽ. Dicendũ q; fortassis Ba. sermo magis fuit expositiuus exemplaris q̃ꝫ canonis assignatiuus. Cuius signũ est qm̃ decimo theorice vbi suscipere dr̃ qntũ gradũ. Modoꝝ quispiam ⁊c. Aut melius q; ⁊ si aliqs sermonũ verificetur in paucis: aut raro in his oꝫ eum notare ne putetur fm id ℞itatem mime continere sicut q̃rta aphõꝝ crisim in septima. Nubes rubea denotat appens in quinta: qz cum hoc magis fm Ba. insit albe nisi de ru. exprimeret non crederet quis tantam fore ipsius significationi virtutem: ita enim diminuti sermones inueniũtur plerunq; vt philosophi exercitetur anima. quod modus oppositionis inter se extremoꝝ medioꝝ virtutem ostendit. Itaq; medicina in primo calida: ⁊ mime in mansione illius prima pl⁹ fritatis participante medicinam calidam in pria mãsione tertij gradus calidaꝫ ad tertiaꝫ reducet secundi mansionem: ⁊ fortassis ad extremitatem secunde ⁊ ad fm totuꝫ per accidens quantitatis tamẽ ratõe. Ad primũ deniq; auer. in Ba. adductoꝝ dicenduꝫ q; mel non confert egritudini calide in tertio q̃ꝫ de se illius remittat feruoreꝫ cũ medicinatio exigat oppositionẽ gradualeꝫ nisi gd occurrat accidentalr ꝓhibitiuũ. Adhuc qz mel dulce velociter inflãmabile supatiꝫ adiunctũ caliditati: ⁊ iõ in se. ꝓhibentur frigꝺ cũ etiam fuerint dulcedini coniuncta: Dulce nãq; est i flãmatiuum in colerã conuersiuũ opilatiuũ. vnde q̃ꝫ statim in mellis appropinquatione aliqua fiat caliditatis tertij gradus repssio cũ ipm fit in fo caliduꝫ ⁊ siccũ: tñ post morã fcõ in dominãs trãsitu caliditas inducereꝫ intensioꝝ. Sicut cuenit in appropinquatione lignoꝝ semiuiridiuꝫ igni vehementi. Ad fꝫ dõꝫ iam ex dictis apparu sse non eẽ incõueniens ꝓpr̃ diuersas gradus secũdi mansiones medicinaꝫ calidaꝫ in prio calidam in tertio ad scõm perducere: ⁊ medicinã frigidã in primo ad eundem: qm̃ calida in ꝑmo producet primo ad tertiã mansionem secundi gradus ⁊ inde frigida vero in primo ad secundã ⁊ ad primam

Propter q̃rtum ad primũ quid dõm iam cõsum Ad aliud dõm q; q̃ꝫ multiplicetur quantitas: ⁊ cõsequenter qualitas caliditatis multiplicatur ẽt: nõ minus quantitas fritatis: vt cum multa ligna debili adiungũtur igni: obtundunt enim ipsum et reprimunt Agens nãq; cum principalr requirat patiens sibi dispositum: ex hoc enim ꝓuenit actio carens, eo non poterit opari: ⁊ precipue cum illud cuꝫ multa coniũgitur quantitas fuerit debiliter actiuuꝫ. Illud etiaꝫ qõ adiunctuꝫ facit magis tale est simile in specie ⁊ natura: non aũt in genere. Ad aliud dõm id habere veritatem in contrariis directe oppositis eque vigorosis diu sibi resistentibus in pugna ceu in fortibus: ⁊ diu in adinuicem euenit duellantibus: cum enꝫ tũc vn⁹ alterum superat seuioꝝ redditur super eum q̃ꝫ si paruꝫ resistens mox supasset. Talia ℞o ꝫria nõ sunt caliduꝫ in primo: ⁊ caliduꝫ in tertio. Ad aliud dõm si volo esse cum auer. dicam caliduꝫ habere sensibileꝫ caliditatem vt medicoꝝ testatur auctoritate. aut caliditas primi gradus q̃ꝫ non sit sensibilis per compationem ad caliditatem secũdi sentitur tñ compatione tpamenti: ⁊ marie vltima mansio gradus primi. vel et dõm q; gradus primi q̃ꝫ non sit sensibilis eius opatio actu: potentia tamen est ita q; elationi ꝓiuncta q̃litati vt tertij gradus mox sentitur. Non enim eueꝫit vt non sit modus sensibilis aliquo. ad aliud dõm q; non arguitur: sed Jacob magis denotatur ignauis curiosa. Quantum ẽt rõnes aduerse concludant intelligenti notuꝫ fit manifeste. Differentia .i40

Vod non fit modus quo medicina valeat dũci ex potentia in actum: ⁊ precipue frigida monstrar̃: qm̃ id erit vel ex pte medicine i actum deducende vel calidi innati: non qdem ex parte medicine: vt medicina cum ipsa fit talis potentia seu ℞tute in regni: ⁊. ii. curatiue. Docer̃ enim eligi fm ℞tutem tale: ⁊ non fm apparentiam vel presentem ad actum. vnde quinto collꝫ. Terre nascentia etiaꝫ calida ponuntur in potentia talia. q; autẽꝫ huiusmõi in actum ꝓgressum habere non potest cum actu careat oifariam. Neqꝫ ex pte sube ipsius marie accidẽtibus concrete cum eius ita fit a materia operatio: id aũt naturam retinet cibi ⁊ non medicine. Neqꝫ etiaꝫ ex pte calidi in corpe existentis cum calidum infriare non habeat frm̃ deducendo ad actum: et deductio i actum fiat per aliquid tale existens actu. amplius si medicina frigida deducitur ad actum aut illud qõ eã adducit erit caldum actu aut frigidum cum tale solum sit opatiuum. Non calidum qz calor nãlis non hꝫ aliquam viam generandi fritatem: collꝫ quinto. Neqꝫ frigidum actu cum vita ⁊ actus non stent cuꝫ eo: vex per calidum vt inquiunt. adhuc nõ erit per

diuisionē ad minima sicut sensit ga. qr quod minimum est non aget eo q̄ forma nālis debitam quantitatem regrit in materia. De veneno enī t igne pōt sumi in tam modica quantitate qō non sentiet nedū q̄ ledat tertijs cōplexionum t pharmacox. Propt qō nō ē modū assignare quo possit medicamē: t marie frigidum in actū deucnire. Contrariū quoqz huius sensus nobis ostendit cū videamus frigidū potētia corpori applicatū in actū frigiditatis peruenire simil̄r t alia. Eti: Quod agit p̄us non agēs ductū ē de potētia in actū. sed hmōi sunt corpori occurrētia q̄cunqz quare modū oportet quo hoc fiat aliquem statuere.

Propter primū quidem sciendū q̄ quid sit medicina: t quot dicat modis: dīa oīsum est tertia. i36. t i37. Est aūt ea res qualitate corpus alternans sua fine ipsius in ipz 2uersiōe. Differt nāqz a cibo qñ sui operat materia: t ingressum bz in corpus seruans: t augmentans illud nutrimēto diuersificato. Tenent enī locū oepditi: t āpliozis in pluribus. Medicina quoqz frigida dicitur illa que i sūmo: aut a predominio quandā obtinet qualitatū: vt aqua t acr aut commixta frigidox vt p̄ solatrū t papauer. Vnūquodqz nāqz corpox dupl̄r est tale aut simpl̄r: t in sūmo dīa i 6. Potentia qdem est res imp̄fecta nata suscipere cū qua nascitur dispositionē velut homo rōnalis cū nascitur: t canis venatilis. Act9 quoqz ex oppositio res erit perfecta iam obtinens cū qua nascitur dispōnem Est āt potentia duplex: Vna qdem per se: Altera vero per accidens vt aque frigide curantis thetanū ex repletione: aphorismox. 5. Prima qdē duplex: altera nēpe principalissima: in qbus nā ipsa in p̄fectuz tendit nullo eandē exterioz impediēte que actus v̄ prim9 seu potentia secunda existēs forma. Reliqua vero cū materia adheret ei quod fit ide. Quod multipliciter euenit ꝟz propinquius: aut remotius vt cū ex sanguine fit caro: aut cibus bis coctus: oino facile commiscibilis velut panis: t vniuersalius adhuc elemēta: cōplexionū tertio. Sc̄dō Vo de aia potētia ēt adhuc dupler existit. Vna qdē p̄ia t remota q̄lis ē cū q de non esse p̄gredit ad esse ceu mineraliuz: t terre nascentiū esse ex potentia suscitatur elementorum aialium Vo existox esse consurgit potētia. Alta Vo potentia seu Vtus est secunda q̄ forma rei existit qua esse bz t actionem. Quā qdem ga. vocat Vtutē rei seu p̄feitatem: aut verā exītiam: vt tactum. i6. dīa. Vnius quoqz potentia triplex existit. Quedā nāqz ē remota: nō tū p̄ma dicta potentia q̄ est virtus confiderata p̄ operationē quā nr̄a corpora in eius efficiūt substantiā. Quod cū portioz illius a calore nostro patietur innato pueniet tunc qō erat in potentia ī actū qualis est potentia medicinarū primi gradus t secū di n. arime. Potentia siquidem propinqua intentione habitus existit qualis est napelli t veneni viperarū potestas in nostra corpora p̄imendo. Est t alia media harū: cuius quedā magis se tenet cum potentia dicta remota velut que cū itentōe bonitatis extat aptitudis: sicut sulphur medicamē medec ex sulphure t aspalto būido. Altera vero ē affinioz potentie p̄ pinq̄ maiorem hūs p̄dictam aptitudinē in actuz cum medicinarū potentia venenosax: vt opij t euforbij. Hec āt siqdem potentia tota scōa inclinationē bz in actuz p̄pter eius pax ab ipso distare valde maiorem ꝯz potētia p̄ma appellata remota. Ipsa nāqz p̄pter eius distare non multū nisi alterationis iterueniētib9 transmutationib9 medijs in actum deducit. Potētia ēt scōa actus scōo de aia denotatus est p̄mus. forma exūs media ex qbus rei consurgit substantia: a q̄ qdem qualitatibus medijs actus cōsurgit secundus qui operatio appellat. Propter fm vero sciēduz Ba. posuisse tertijs cplexionū. t simpliciuz magis medicinā in actū deduci calidā t frigidā ēt per diuisionem ipsius i minimas partiū. Acquirūt enim motū ab extrinseco vt a nostri corporis calore. Quod conatur oīdere eo q̄ in diuisa t minuta calidum imprimitur melius: t eis dominatur in amplius vt appet i ligni ficcis minutatis. In viridib9 quoqz hūidita te plenis t integris calor ut ignis iualescere nō pōt cū vias t poros non sibi iueniat patulos qbus subingrediatur. Hec aūt positio t si superficietenus veritatem videatur ptinere: non tñ cām quesiti simplicit er ponit: sed causam seu occasionē magis dicit. Quia si medicina non frigidaret frigida nisi diuisione eius in minimas ptium: tunc cū illam suscepisset diuisionē iaz foret actu frigida: quod non est cuz appareat ex hoc existens quid potentie in actum deductiuū. Et ideo Auer. Non est dicere q̄ sit iam actu frigida diuisione ipsa in ptes minimas deducta. Amplius diuisio respicit quantitatem. sublata nanqz quātitate substātia indiuisibilis p̄manet: phȳsicox p̄rio. Quātitati āt nec actus nec passio attribuit. mathematica enī neqz motū aut locū habent: nec tpe mēsurantur: nec finis t bonū i eis reperiunt. vñ principium saltē mot9 sed esse: t per ꝟis non agunt: nec patiunt nisi metaphorice fortasse tertio metaphȳsice: t de gnātione t corruptione p̄mo. ꝓpter quod ex diuisione respiciente q̄titatem sibi deductio potentie in actū cū nō fit ga huic modus actionis assignari nō potest. Monstrat nanqz ex dīis. 60. omnem actionē qualitatibus p̄ fici cum eis: tunc in ꝟietate ꝟsistat que ꝓpri9 q̄litatibus inest. Rursus: Si medicinā deduceret de potētia in actū: nūc aūt q̄ minima sunt operatiōnē bīe non p̄t cum forma determinatam quātitatē regrat t materiā. Est enī minima carniū fm Ar. assignare vt inductum de veneno t igne. Sicut enim corp9 minorat: itaqz virtus remittit: scōa primo. Propter qō concludit ex diuisione medicine in partes minutas non posse potentiā eiusdē in actum ꝟsurgere. Et iō Auer. t ga. dicunt sicut fugitiuū. Attēdendū tñ q̄ ꝯz diuisio in ptes minores medicine non fit cā deuentus potentie in actū: est tñ cū causa quodāmō velut ignis nutritionis: t alimēti: scōo de aia. Res nāqz conuertibiles t de potentia in actum deducibiles cum in partes conuertunt p̄uas facilius in actuz deducunt vt testatur per ga. ēt in lignis siccis t minutatis t humidis viridibus t integris apparere. vt enī ꝟgregatio t segregatio non ē gnātio t corruptio sicut posuere antiq: ꝟferunt tñ ad generationē t corruptionem. Nam congregata t separata leuiter existunt corruptibilia: p̄mo de generatōe: t in ꝓposito Sed contra. A. secunda primo videtur moduz ga. tenere inquiens: Medicina subtiliatiua est cuius p̄ petas extat vt cū a virtute patitur nāli que in nobis diuidatur in corporibus nostris in ptes minimas. Dicendū q̄. a. non dixit id vt daret modū vniuersaliter deducēdi potētiā medicine in actū: sed medicinā describēt subtiliatiuā p̄ id qō erat ei notū aliax relatio

ne que hmõi nõ bñt ſubaz. auer. Vo. 5. collz. ponit q; medicina fria ex potẽtia ꝓuertaſ i actũ p calditatẽ i ea nõ exñtez nõ tũc q̃z q̃z calor innatus ⁊ filius vtcũ qz caliditati illi⁹ ſuſcitat de potẽtia i actũ infridando chilũ ⁊ p ꝓñs corpus. ait nãqz medicinã fridã nõ iſridare niſi qz i locis digõis ad diminutũ cõuertiſ ãpli us calorẽ q̃z calor ſit corpis ita q; chilus gnãns ex ea ẽ a calore corpis diminut⁹ ⁊ iõ dr q; veraciſ ifridat eo mõ quo dicit Ho ce. ⁊. m. ſtellas nõ agẽ fritatẽ: ſz calores ſiles vnicuiqz el'oz deteſtãs. a. ponẽti aliqs in friare ꝺ quo ꝙſitũ ꝓbl. 25. Hoc ẽt conaſ ꝓbare ig ens calorẽ nãlẽ nõ bre aliquã viã gnãndi fritatez: ꝓpter qꝺ viſuz ẽ ei q; ois medicina fria ꝓpter caliditatẽ in ipſa exñtez ꝓportionatã vtcũqz calori corpis in actũ ꝓueniat fritatis. Hec ãt poſitio cũ ipſi⁹ motiuo calũniã patiſ nõ puã: ſic. n. eius modus cõuenirz ſolã medicine ad ventrẽ ꝓueniẽti cũ ibidẽ gnẽt chilus nõ ãt aliter applicate. Adhuc ſi ꝓuerteret medicina nõ q̃litate ageret ſz mã. Eti. Taliter nãq̃z dicem⁹ aliquã tũc vere friam niſi corpis relatõe ſialis: cũ tñ illo dẽpto q̃dã in ſe ⁊ ad el'a ſint fria fm opatões diuerſas ꝓmo fa. Amp. ſi ẽ dare calidũ ẽ ⁊ fri. nã ſi vnũ ꝺrioz ẽ in nã ⁊ reliquũ ho ce. ⁊. m. Sz calidũ inueniſ veraciterqz calefaciẽs ergo ⁊ frm̃ vere ifrians. Rurſus cũ opatio facit ſcire formã qꝺ ſenſibiliter edet aut ꝺſtruet opatões ſui fritate veraciter ẽ frm̃. Hmõi sũt multa ſũt medicinaz q̃re ⁊ fria erũt cũ ẽt ſicut aliqd ẽ ita ꝺcipiaſ ⁊ ſignificet. frm̃. n. dr ab ifriare ſicut calidũ a calefacere. Iridẽ: ſi, ꝓpter caliditatẽ inuenta eſt medicina fria ⁊ ꝺducaſ ꝺ potentia in actũ: tũc medicina minus fria citius ꝓuenit ad actũ fritatis cum minorẽ hẽat ꝺrietatẽ ad calidũ q̃z medicina frioz. Cui⁹ ꝺrium cõſpicim⁹ in ſempuiua vermiculari vuacanis ⁊ filibus ex vna pte: et alia Vo in ſolatro pernicioſo tuſgamo mãdragora lacte papaueris egyptiaci ⁊ talibus hũtibus intenſiorẽ fritatẽ: que tñ veloci⁹ ifriant actu antedictis. adhuc ſi calor corpis non ꝺducit medicinã friam et potentia in actuz niſi ꝓpter caliditatẽ in ipſa reptaz q̃rendũ ẽ tunc qd frm̃ in ipſa ſupãs ducat ad actũ aut erit dare qꝺ nõ ꝺducaſ in actũ cuz iaz careat calido aut q; i medicina oio fria adhuc ifit calidũ ꝓpter qꝺ ꝓuenit in actũ. ⁊ ſic nõ erit fria: imo poti⁹ ſit ca. iductiuũ ipſi⁹ fortaſſis nõ valet. calor nãqz corpis ⁊ ſi nõ hẽat ꝑ ſe potentiã aliquã ad ifridandũ et tñ ꝑ accñs ierißit velut aq̃ fride in calefacere ꝑ accidẽs ⁊ morbos ẽt curare frios vt thetanuz ⁊ talia tertio ꝺ ꝙlonibus ⁊. 5. aphoriſ. Refrigerat nãqz calidũ aut mãz ꝓpria ꝙſumẽdo vel poros apiendo corporis qbus exalat foras aptis. qdã Vo ſomniãt calz medicinã friam in actũ ꝺducere ꝓhibẽs remouẽdo. Tũc ſiqdem medicina fria foret alia a ꝙſtruẽte ipſaz frõ. Propter tertiũ qdẽ ſciendz q; qs fundatus ſup ſniaz ariſ. actiuoz ⁊ paſſiuoz poterit aliquem cognoſcere modũ quo frm̃ potentia in actũ cõmodius ꝺducaſ: q; ãt deducatur ſenſus idicat cũ rõe eo q; ois actio ſit ab ente actu. Appent ãt q̃dã hñtia nũc opatiõnẽ illa carẽtia ꝓpus: q̃re ex potẽtia ꝓuenerũt in actũ In eodẽ. n. numero potẽtia actum ſp̃ ꝓcedit. z meta phy. Rõ ãt deducẽdi formã de potentia in actuz eſt idẽtitas ⁊ ſilitudo gnãlis vel mãe. Alteritas ãt ⁊ diſſimilitudo ſpãlis: faciẽs nãqz ⁊ patiẽs ⁊ oio ꝺria genere qdem ſunt eadẽ ⁊ ſilia: ſpẽ ãt altera ⁊ diſſimilia Actiua. n. ⁊ paſſiua adinuicẽ ſunt ꝺria ⁊ media: primo de ge. Cuz. n. calidum corpis agat in frm̃ potentionale q; eius potentia vt oñſum ẽ non multũ diſtat ab actu cũ ſit forma q⁹ ſuſcitatur ex ſuo ꝺrio ⁊ in actũ ꝺducit. Actiuis. n. ⁊ paſſiuis ꝺrijs fortibus ⁊ diſpoſitis applicatis adiuicẽ tpe fm ariſ. ⁊ ga. ipoſſibile ẽ nõ agere. Modũ ãt hunc idicat nobis qꝺ videmus accidere in alijs tã calidis potẽtia ꝺductis in actuz ꝑ ſuũ ꝺriuz q̃z ẽt friſ. In calce nãqz inextincta calidum poſt multũ ipſe remanet Vtute q̃ aduenięte frõ actuali ſuo ꝺrio in actũ ꝓuenit caliditatis. Q bſidiſ ãt cãlz calcis ⁊ vigoraſ ab aq̃ fritate infridãte ⁊ poros claudẽte: ꝓpter qꝺ calidũ in ſeipm ꝺctũ vigoraſ et excitaſ tãdẽ ſupans fritatẽ aq̃ actualẽ. Sic ẽt ex tranſitu aq̃ fride ſup mineras ſulphureas potẽtia ꝓpinqui ꝺductiua in actũ caliditatis excitato in huius mineris calido ab aq̃ ipſa redditur calida ꝺ ꝓprietatib⁹ el'oz. Hoc ẽt mõ ꝓfectio ex ſulphure ⁊ aſpalto quã qdam ꝙſtruũt curioſi expoſita pluuie inflãmaſ qua qs poſſet domũ inimici cõburere: qꝺ ⁊ cibus nouus membris idicat occurrens cibici. Et acetum ẽt pti dñijs. i7o. Silr ⁊ potentia fria in actum deueniũt ex calido velut mõſtratur ẽt marmore expoſito ſoli pãnis iuo luto: qꝺ ẽt appet in glacie grandine ⁊ pblate vitreo calore ꝺcitato clyſterijs: qbus nõ ſolum fritas ierißit actualis: vez ẽt potentionalis: cũ. n. liqueſcunt nebemẽti⁹ infriant Si igiſ in corpe nro medicia fria ꝺducet ad actũ ifridãdi excitato calido frõ ſibi ꝺrio. ficqz frioza cũ magis oppugnent calido corp⁹ q̃z mi nus fria citi⁹ ſuppeditãdo calidũ remota ab eodẽ in actũ deueniũt fritatis: vt oñdit nã narcotici cũ vino exhibito calido aut aliquo modico calido vt caſtorco addito. Concitatis enim ⁊ non refrenatis citius in actum infrigidationiſ deducit ⁊ fortius. Infrigidat enim etiam ſi exhibeatur calefcñ valde. vñ ꝓplexionũ. z. Sicut aq̃ calida iniecta flãme extinguit caz ita ⁊ opiũ ifriat ⁊ piculũ iducit mortis: etſi marie calefaceris. Cõtingit ãt circa ꝓdcã dupliciter dubitare. primo qdẽ qz cum medicina calida cõcret cũ calore corpis: non ſolũ in gnẽ ſeu mã: vez ẽt in ſpẽ ſi poterit. Q ideni appentia ſũt indria ſpẽ: topicoz. 4. ita et q̃liũ reliq̃ nõ poterit igitur in actũ ꝺduci. Et cũ opponaſ rõi q̃ poſitũ ẽ ꝓtraria in actũ deuenire: deide nãqz oportere et altcritatẽ et diſſimilitudinẽ fore in ſpẽ. vnde et itidẽ qm̃. 9. metaphy. ac ꝺ aialiũ ge. ho. q; ſemp ex prãte ente fit actu ens ab actu ente vt hõ ab hoie muſic⁹ a muſico. Et hinc ẽ q; dr q; oẽ qꝺ deducit de potentia i actũ ꝑ aliqd tale educiſ actu: qꝺ in ꝺuctõne medicine ꝺ potẽtia in actũ mime repit vt tactũ. Ad primũ qdem ꝺm q; ca. potentionale medicine et calidũ corpis lz videãſ cõuenire: nõ tñ cõueniunt niſi remote et in gnẽ. In ſpẽ ãt et nã differũt marie velut ẽ calidũ ꝑmi gradus et ſecũdi et tertij et q̃rti. Medias. n. ꝺtrarietatẽ hñt ad extrema: et nõ tñ extrema ad ſeipſa. ꝓmo fa. Eti. Vnũ calidoz eſt potẽtia: reliquũ Vo actu ac aliꝺ cõpoſitum vt medioz el'oz et corpis. et lz oia ſint appentia alba iquãtũ talia idiſtãtia: differũt ãt inquãtum alia: ſic et i relign. ad aliud ꝺm q; aliqd ꝺduci ꝺ potẽtia in actum: nil aliud ẽ q̃z gnãri qꝺã. Eſt. n. gnãtio deductio de nõ eẽ ad eſſe In gnãtõe nãqz tripler attẽdiſ ſimilitudo forma ſpẽi qua ſimilitudine pfecta gnãnt: vt hõ hoiem et equꝰ equũ. Et hmõi gnãtõnem oz ab actu ente fieri et habente ſimilitudinem vniuocam cũ gnãto: imo inter

dum ⁊ similitudo repitur in induiduis vt appet in assimulatis parētibus ēt fm cicatrices ⁊ stigmata: de gnātione aialiū ꝓmo. ⁊ aliā Ⅴtutis equiuocā magis q̄ sol nos generat ēt q̄ sunt vegetabiliū ⁊ aialiuꝫ ex putrefactiōe solū. Sic ēt vinuꝫ generat ebrietatē ⁊ motus caliditatē effectiua tm̄ Ⅴtute ⁊ non forma nō. n. formaliter ꝑmanēt talia: ⁊ in hmōi gnātione ꝫ requiratur actualis existentia exteri⁹ motiua nō tm̄ requirit idētitas formalis: sufficit. n. virtualis sola. Estq̄ tertia similitudo iter ista duo media q̄le est cuꝫ due spēs ꝓpinque aialiū in q̄ɜtitate ⁊ tpe gestationis aduenientes admuicē ꝯiunguntur i tertij gnātionē vt i mulū ⁊ leopardum: so de ge. aialiuꝫ. Jn his nāq̄ nō attenditur similitudo formalis tm̄: aut Ⅴtualis ſz vtraq̄ vñ ⁊ agens ꝓter hoc q⁹ existat actu oꝫ similitudinē inducere ex virtuali ⁊ spūali cōfractā. Cuꝫ itaq̄ similitudo medicine ad corp⁹ sit Ⅴtualis solus ⁊ ñ formalis. Sic. n. foret ipsamet ipsa nr̄i corpis ſba vt arguitur ꝓmo ꝓma: sufficit q⁹ sit agēs deductiuꝫ ei⁹ de potentia i actuꝫ: tale actu exns cuꝫ similitudine q̄dā virtuali nō āt formali. Et de hoc dria viſuꝫ. ioi. Propt̄ qđ appet q̄rto gd dām ad inducta: qm̄ cā qua medicina frida deducitur de potētia i actuꝫ est potētia ꝓpinqua ad actuꝫ cum fit ipsius forma ⁊ nō potētia ad eē remota ⁊ caliduꝫ corpis actu tale exns Ⅴtute sola Apparuit ēt quē calor corpis moduꝫ ꝫ frigidandi. Ad ꝓmuꝫ tm̄ dām amplⁱ q⁹ medicina deducitur de potentia in actū: ⁊ ex pte gdeꝫ medicine velat principij passiui actione calidi ranq̄ activi: ita vt medicia calida directe i actuꝫ deducatur. Frigida Ⅴo. q. a latere ꝑ moduꝫ ꝯtrarietatis cuiusdā. Cōtraria. n. nata sunt admicē agere ⁊ pati. Ad aliud ēt appuit qm̄ ꝑ accidēs caliduꝫ potentiā ꝫ frigidandi. Ad aliud similit̄ gd dām iam visum. Differentia. 141.

Qod medicina attractiua vadat ad humorē attrahēdū ⁊ non i vētre ꝑmaneat oñditur ꝑ ar. ꝓbl. prima ꝓblemate. 41. dicentez: Qñ medicie ventrē igrediunt̄ ⁊ diffundunt̄ ferunt̄ fm quos pozes nutrimētū fertur i venas Adhuc dama scenus i aphorismis: Oꝫ ad purgandū i similitudine cibi medicinā cōuerti ꝑ igeniuꝫ vt nā eā a pte recipiat ⁊ retenta ꝑ venas reportet. Amplⁱ septimo dre. Quādo mēbra ꝑmanent fm dispōnem suā nālem attrahunt qđ eis ꝯtrariuꝫ ꝓp defideriuꝫ qđcēdi a lesione. Qe āt sūt attractiue medicine cū sint de gnē veneni: scđo re. a. Rursus practice ⁊ canone scđis: agaricus facit pucnire medicamenta solutiua i corpis extrema. Dicunt ēt q⁹ hermodactili debilis solutionis entes attrahunt a remotis vt a iuncturis ⁊ i eis stipticitatē reliquūt vñ valde ꝯferunt. Hāc Ⅴo stipticitatē nō inducerēt nisi corū ſba ꝑueniret ad ipsas. Adhuc aut ſba trāsit ad humorē aut Ⅴtus tm̄ cū non plura fit prima assignare. Sqdē ſba tunc ipsamet medicina ibit ad humorē: sic qꝫ ꝓpoſitū ꝯuincitur. si Ⅴo Ⅴtus solū vt absqꝫ ſba: tunc accidēs erit sine subiecto: ⁊ de subiecto migrabit in subiectū Ⅴtus Ⅴo est accidēs in gnē locatum q̄litatis qđ est ꝯ phyſicoꝝ ⁊ gnātionis primos ēt diuino intellectui. Galin: Exhibitio cibi aut potus vt aque marie fride post medicinā facit illaꝫ operari qđ non vī aliter nisi q⁹ medicinā i humores ipellit ⁊ mēbra. Rursus ois actio ꝑficitur cōtactu primo de gnā tione ⁊ corruptione. Cotactus āt ois ponitur ibidez corpoꝝ. itaq̄ n. edicina cū eius ſba transiet ad humorē. Huius quoq̄ ꝯriū sapiunt excellētes medicoꝝ vt Joānes Serapio Haliab. aui. ⁊ Mesc. Sermones n. ipsoꝝ apertius sonāt medicinā cuꝫ attrahit hu. vē trē ibabitare. Ampliuſ si ſba ꝑgeret medicine ad humorē debilitaret ⁊ in via dissolueret ita vt similitudo corrūpet ⁊ quā ad hu. hꝫ attrahenduꝫ q̄ ponitur a ga. attrahere: q̄re ꝑmanet i ventrē saluata trāsmissa ad hu. attrahendū virtute. Si eni vt aiunt qdaꝫ ꝑgens dissolueretur i sumos nouū inde fieret gnātuꝫ corrupto priori ceu spūs gnātur ex humorib⁹ subtilitatis alius exns ab illis: ꝓpt̄ qđ virtus tēdit sola medicine ad humores. Propt̄ primū antea q̄situꝫ exponatur: ⁊ demuꝫ ad quē locuꝫ attrahat medicina oñdatur. Propter hⁿi ꝑmuꝫ sciēduꝫ medicinā attracti uā fore q̄litatē eius essentialē q̄ Ⅴtute sibi idita sue speciei ex hūorib⁹ attrahit qđ ei⁹ ꝓpriū euellere. Quid āt fit attractio ⁊ quotiēs ⁊ quō fiat q̄litate sola ceu ar. cum auer. fortassis vī sentire aut ꝑ aliomos idiuisibiles vt epicurus ꝓ mo nāliuꝫ iductus Ⅴtuiuꝫ fusci piēs positionē democriti ⁊ leucipi: vel a tota ſba sue spē aut a virtute ꝯūte illaꝫ monstratuꝫ dria. 51. ⁊. 60. vtcunq̄. Dictū est āt q̄litatē essentialē vt expositū ē dria. 71. Subdituꝫ āt virtute idita sue spēi: qm̄ medicinaꝝ q̄dā sol unt a tota spē q̄lis sunt dicte attractatiue dissolutiue calide ⁊ ficce: quedā Ⅴo a q̄litate ⁊ be sui pondere vt mirobalani ⁊ cithonia: vel lenicndo vt cassiafistula ⁊ viole cū alijs: aut lubrificādo vt psilij mucillago ⁊ prunoꝝ sicut sentiunt. a. ⁊ Mes. scđo vero practice q̄sdaꝫ medicinaꝝ soluere sentitur suo acumine vt euforbiuꝫ qđ virtute volunt predicti soluere occulta. Est āt dria iter medicinā attractiuaꝫ ⁊ al̄. ꝫ. seu. 4. solutiuas q⁹ attractiua ꝑ se attrahit: ꝑ accidēs Ⅴo soluit eo q⁹ humores ducit ad ventrē aut iteſtina q demuꝫ nāe redditi odiosi eos ꝑ vomitum aut secessuꝫ educit. vñ ꝓmo q̄rto: Cuꝫ hu. fuerint ad stomachū vel iteſtina attracti hⁿ nā mouetur ad ħ vt eos nā pellat ex. Alie āt medicie ⁊ ꝓprietates ꝑdicte ꝑ se videnť magis soluere aut sui pōdere descendeť cōprimendo. Et si i mirobalanis quandā poni oportet virtutez attractiuā cuꝫ euacuēt colerā aut melācoliā q̄q̄ distantē obuiatione aut lenitēdo nāꝫ vt sicteriꝫ ⁊ mēbroꝝ expulsionis ductus: vel lubrificando mām ⁊ aptā fluxui reddēdo. hoc. n. inuit̄ dria tertio canone sen. ꝓma iter lenitiuꝫ ⁊ lubrificatiū cuꝫ dī mām colericā fore euaporandā cuꝫ eo qđ lenit nāꝫ ⁊ lubrificat mām. Additum āt fuit ex humoribus eo q⁹. 5. pharmacoꝝ: Medicinaꝝ quedā attrahūt hu. vnuꝫ de sui ꝓprietate determinatuꝫ vt ſ: amonea coleraꝫ alie vero duos ꝫ vnuꝫ pricipaliter vt aloes anthonomafice colerā: ꝑ aūt pblegma et pollipodiū melācoliaꝫ ac pblegma grossum: quedam vero preter sanguinem oēs q⁹ illius attractiua non hī hodie medicina. Ba. n. fecit illum suspendi prefide iudicante qui eam ſ. iebat. 144. Saguis tm̄ mundificatur eis ceu agaricus fm Ba. vnde et Mes. Democritus dixit ipsum fore medicinam familie. i. cōcm et familiarē cunctis. Euacuat. n. mām oēm et ab oibus mēbris educens singulis pstat innamentum nō modicū. Cui⁹ itaq̄ dualitatis aut pluralitatis attractionis cā potest ꝯtingere tam ex parte medicineq̄ etiā ex pte hūoꝝ attrahendoꝝ. Medicine figdē q⁹ calor

ipſius q̄ſt ūcunq; vigoroſe nō ē actualis ꝓprius ceu fortiſ magnes ꝓpria ℞tute ad ſe attrahit: ſz acgrīē et i actū deducīē cū ſit potēt̄ talis ſolū p̄ calorē quo affi cīt nāc. Aliogn in ipz nūq̄z oparet prio q̄rta vt i cor poribꝰ appz mortuoꝝ: quē gdē calorē oz cē determia tū et ꝓportōatuz medicie quātitate ḋoſis et q̄litate Mā ſi quātitas multiplicet medicie aluz ēt purgabit hu. collz. 5. et ſimiliter q̄litate ſpēbꝰ alephāgine vi/ gorata. Sic itaq; attractio nō ꝓcedit niſi p̄ viaz cō pationis cuiuſdā ꝓportīs. Jn medicina n āq; virtꝰ at tractōis ē ſicut ligata t in potentia q̄dā magis q̄ oz p̄ calorē demū corpis vt attrahat ad actū ḋducē. Nō āt talis vſq;q̄q; ē ꝓportio magnetis ad ferruz. ℞tꝰ eni attractōis magnetis plus ē potēs t libera i ferꝝ attrahēdū. Expte quoq; hūoꝝ: q̄m nō ē longinquū gn oēs hu. hēant ꝓpingtatē i vno gnē cuz gnēnt ab eadē ℞tute fere ſpecifica eodēq; calore cōi t orgāo: drūteſ cū ſunt nō paꝝ rōe medij ex q̄ gnānt circa quā agūt p̄dcā: dria. 29. ꝓpterea cū ſint vehemēter a/ines ſi multiplicet quātitas cuz ℞tute medicine: vni ēt attribute determinate hūori alios educet ↄnr t p̄- cipue habilitatos cen colera t affines illi g eūat hu- mori ꝓprietate. q̄re medicina colere attractiua eā p̄ mitus attrahit: deinde phlegma: deinceps mliaz: t vltio ſanguinē: quē gdē nā tāq̄z natum ſibi dilectiſſi mū ultio ↄfuat t recēdit. Coacta tū medicatōis agi tatōe ac feruore vehemēti aliquā eius exhibet ptem vt ea medicine ex̄ corpꝰ depellat ſbam velut ꝓbus i probū ab ſe abducit ſibi gd ſui relinq̄ndo. q̄ āt determ- miate attrahit phlegma: poſtea colerā: deide mliam ac ſanguinē poſtremo. Attrahēs ℞o mliaz demum attrahit ſupfluēs colerā: deinceps phlegma: t tādē ſanguinē: dria. 144. Veter āt ℔ ſumit ꝓ ſtomacho cōiter apud nos dcō q ē locus ↄcauus in quo cibi re ponūt t potꝰ primitus digerēdi: q̄m Ba. p̄iſopha/ go accipit ſiue meri. gd āt ſit t quotiēs dicat oñſuz ē dria ſufficiēter. 53. Propt fm hmōi ſciendū q̄ me dicina attractiua vel educit p̄ vomitū icitata nā vel p̄ ſucceſſuz ſiqdē p̄ vomituz morās in vētre attrahit ex hūoribꝰ ad ipz quē ſibi ē ꝓpriū attrahē: q̄ gdē cuz ad vētrē puenerit medicināq;z attigerit illiꝰ ceſſat attra ctio: cū attrahēs fil exteꝝ cū attracto. Et tūc nā hūoꝝ horribilitate ac ēt medicie acumine irritata illis ſibi redditis odioſis iſurgit vt ipſos expellat in q̄ ex̄ vo/ mitū faciēdo. Si āt p̄ ſucceſſuz educat medicina p̄ma nēs ℔ in vētre t demū ad iteſtina deſcēdēs hūores p̄ ſe attrahit ad ipſa: nō āt ad vētrē. Per accūs tū vt vētris i diſpōne iferioris aut eiꝰ fortitudie vel vētriſ ſupioris debilitate ſeu alicuius fideris ſupioris dñio velut cū q̄ſ medicinā ēt ſubductiuā ſūpſerit luna crū te i ſigno ruminātis aialis ac eo aſcendente dño fil aſcēdētis exītis i medio celi vel planete illic enti cō iūcto. Medicia hmōi vomitu eūabit vt dicūt centi/ logo medici. Propt fm q̄dē ſciēdū quoſdā volu iſſe ēt ſubductiuā hūores ad ſtomachū attrahē quos eqdez plurib⁹ Joānes ſapio i plurib⁹ redarguit t ſe cūdo practice. Primo q̄dē q̄ hūores a medicia ad ventrē attracti remanerēt ābo in loco vno vt in ven tre ſicut magnes ſiſepat a ferro attracto ad ſe t ſibi coniuncto: t vt ſic ſucceſſus non intercidet neq; ēt vo mitus. Adhuc nā ſemp agit q̄ melius citiꝰ t leniꝰ. Eam. n. videmus in oībus ex poſſibilibus faciētem optimū de iuuētute t ſenectute. Hoc aūt euenit ſi bi ꝓmāſerint in iteſtinis t nō ad ventrē q̄ grauiter ledi tur ob eius ſenſibilitatē t marie cuz colerici ſi erit et adusti. Palin: Nulla neceſſitas ē vt hu. attracti ad iteſtina pueniāt ad ſtomachū cū poſſint breuiꝰ t tuti us deorſuz p̄ iteſtina expelli. Amp. veter ē ſtomachus ſibi ꝓiectꝰ deputatus ē attractōi t iunatio. Attrahit eni tunicis duabꝰ: expellit āt altera ſolum: ceu dicūt extrinſeca. Jnteſtina ℞o ſunt expulſioni ordiata t ſu pfluitatū receptioni q̄s ēt duabus ꝓpellunt tunicis. Rurſus iteſtina ſūt aſſueta ſupfluitatū acutaꝝ cōtri ſtantiū receptōi: nā colera cū alijs ſupfluis ſiſi- ḋcur rit p̄ ipſa ↄtinue. Veter āt n im ſz cōſueꝰ ē cibos t potus ei delectabiles t ꝓprios aſſumē. Eti. Regiti ua nā nūq̄z ꝓpingorem ſemitā omittit t facilē recōtā eligēs t laborioſaz cū ipſius ſit opꝰ intelligentie ꝑia meliori diſponētis mō. i. appens metaphy. Hāutez eueniret ſi bi repetēt ad ſtomacū qđ nō ſolū mime cō tingit: imo nō paꝝ medicina vomitiua efficīt ſeceſſi ua: qđ accidit aut q; medicinaꝝ declinatōe cum ſint graues: ſūt. n. mixte in qbꝰ elemta p̄dñant grauia pe tūt āpliꝰ deorſuz vel q; cānales t vie p̄ quas p̄tes ex pellūt ſupflua plus ad iteſtina q̄z ad vētrē ↄtinuant t redūdāt: Palin. Mā el git ſupflua t nociua trāſ mittē ex ptibꝰ nobilibꝰ ad viles ignobiles t nō eꝝ: ſz vēter cū ſuis ptibus ē iteſtinis nobilior. Jtidē nā ſp ex̄pingoribꝰ ducit vīs recte epans qđ bz expellē: aphōꝝ ℞a: hmōi ℞o que iteſtinoꝝ. Rurſus ↄfert ad id ſtellaris afflatus oppoſitus priori a Ptolemeo p̄ tacto. Ex his itaq; p̄ioꝝ ſmonibꝰ diſpſis ꝑ in vnuz recollectis iſert medicinā ſubductiuā ad ſtomachuz p̄ ſe nullo hūores p̄ducē mō. Jn loci ēt pmanentia medicine attractiue diuerſificati fuerūt. Quidā eniz poſuerūt vt appz ſo practice ſubalr p̄uenire medici nā ad hu. attrahendū. Direrūt: nāq;z cū gs medicinā biberit laratiuā pueniēs ad vētrē egredit leuiter ab eo; id mēbꝝ in quo ē ſupfluitas tendēs quā eius ē at trahere: ꝓpter cōuenientiā ad illā. Cū āt ad ſe attra xerit qđ ex ſupfluitatibꝰ bz attrahere: mouet tūc mē bꝝ vt expellat ꝓpter diſcordiā t ↄtrietatem quaz bz ad eā t leſionē p̄ceptā ab humoꝝ acumine t medici ne. vñ ipſa cū ſuperfluitate attracta reuertīt ad inte- ſtina itidē aut ad ventrē: t ſic tandē p̄ficīt laratio qđ ſtare nō pōt vt oñdet. Nōnulli vero poſuerūt medi cine ſubam attractiue i ſumos diſſolui remanente tū eius p̄te nō modica in ventre aut iteſtinis: q̄ gdē fu mi p̄ vias qbꝰ cibus diffundīt i mēbra pueniunt ad humores attrahēdos: quos demū retro adducit vi/ gore p̄tis medicine t remanētis i vētre aut iteſtinis ac ēt mēbris a ſe expellētis virtute. Hec quoq; ſi mi nus ipoſſibilitatis cōtineat añdcā: ipſi tū veritati ad uerſat nō paꝝ. Adipſā. n. t añdictā amplꝰ plura ſe quūt abſurda: q̄m ſīt ē attractio vt ſcribūt hūoꝝ a me dicina ferri a magnete attractōi: t palearꝝ a charabe ac nutrimētū a mēbris t ſibꝰ. Magnes vero cha/ rabe ac mēbra nūq̄z pueniūt ad ferrū palcas t nutri- mentū: nō. n. attrahens dirigīt ad attractū: vexꝝ ipm ad attrahens ferī vt haliab. teſtat. Adhuc agens ē p̄ ſtāriꝰ patiēte: tertio ꝺ aia. ſz medicia ē agēs hūor āt patiēs: ſz ſi medicina iret ad hu. iā foret patiēs t vili or hūore paſſiuo. Palin. Habitibus exītibus i mā ceſſat motus primo ꝺ ge. t cor. Si ergo medicina p̄ ueniret ad humorem tunc cum eſſet ſecum forma iā oret impreſſa t habitus: t ita motus ceſſaret attra/

ctõis velut geſcit attractio cũ ferrum fuerit magneti ꝯiunctũ. vñ ponẽtes medicinã totaliť ad humorẽ tẽ dere attractionẽ ꝛ eductionẽ nullo valẽt ſaluare mõ ãpli⁹ pfectũ vt ſic nũq̃ moueť ad ipfectũ: ſz e3. medi cina ℞o ẽ pfecta: hũores quoq3 attrabẽdi ipfecti vt corrupti ꝛ parati corrũpi. Neq3 ẽt reſolutiť i fumos vt attrahat q3 cũ tota poſſit i eos reſolui aut maior il lius q̃ſtitas cũ attinget hũorẽ iã ceſſaret vt tactũ at/ tractio ꝛ p ꝯñs eductio. Rurſus cũ rõe fumi fit ſu- peri⁹ tẽdere iã medicia educeret ad ſupiora fere ſp ꝛ p vomitũ ſolũ cui⁹ oppoſitũ exptũ magis contingẽ. Dõm ſi dicať fumũ illũ nã gubernari: ꝛ ideo ad oẽs corpis ptes ꝓtendi: qõ id ñ poſſe q3 tunc i ſolutione p medicinã ñ ſieret nãe reſiſtẽtia ꝛ victoria Cui⁹ 3ri um p mo ſcribiť q̃rta ꝛ haly i ẽtilogo. Itidẽ: ſũt q̃dã medicia℞ minerales dure cõpacte vt lapis azulus ꝛ armenus: a qb⁹ nullus fere ꝛ marie cũ tribuũtur itri ti fumus eleuať: q̃re ſaltẽ i his ñ erit modus p̃figura tus. Adhuc fum⁹ applicatus hu. attrahẽdis ſuperãſ ptẽ medicie i vẽtre exñtis aut iteſtinis ñ pmittet eos ad ipſos adduci cũ pfectionẽ iã acq̃ſiuerũt ſuã ꝓpť q̃ nullo modo ſuba medicie attractiue p ſe aut i fumos diſſoluta ad hũores accedit attrahẽdos. Propť ter tiũ ℞o ſcieť aũ p̃mit⁹ modus oñdatur attractionis de mũ ℞itas adducatur. Propť pmũ h⁹i ſciendũ q̃ medicia attrahit hu. plerũq3 ex partib⁹ corpis remo tis: q̃ ſi fuerit i partib⁹ iferioꝛib⁹ vt i ſpongioſitatib⁹ ſimpliciũ mẽbroꝝ eos calore ac agitatione i tñ ſubti liat vt extremitates ꝓuaꝝ venaꝝ itrare ipſos cogat: ꝛ de his trahũtur ad mediias ꝛ magnas ꝛ demũ ma- iores vt inde ad venã ꝓueniať ꝓcauã grece chilim di ctã: ꝛ deiceps per epar ad meſaraicas: ꝛ vltio ad ite- ſtina. ꝛ id ſi medicia fuerit ſeceſſiua. Si ãt vomitiua cogũtur adhuc ad vẽtrẽ ꝛ ſtõm vi attractionis aſcen dere: q̃ ſi locati fuerit i partib⁹ ſuperioꝛib⁹ ſimpliciuꝫ mẽbroꝝ vt capitis ꝛ aliaꝝ venaꝝ filr igrediũtur ex/ trema paruaꝝ ꝛ ſic ad magnas: ide ad maiores pue- niũt vt oꝛigiales ſiue inueniles ſi trahũtur ex capite ab hic ad venã magnã locatã apud coꝛdis dextrã au riculã ꝛ demũ per epar vt pri⁹ ad venã chiliꝫ: ꝛ vlti mo per meſaraicas ad iteſtina: ꝛ ſic per ipſa ꝓpellit ſi fuerit ſbductiua. Si ℞o vomitiua per eas ad vẽtrẽ ꝛ per iteſtina deueẽit: ꝛ tũc nã irritata educũť vomitu Hũores tñ hitantes ſb cereꝛo ꝛ circa epigloti me/ ri ꝛ pulmonẽ ad vẽtrẽ vt teſtãť attrahũť q̃q3 abſq3 eo q̃ venas igrediãtur. Cũ. n. fuerit ſbtiliati ℞tute attractio vigoꝛata ꝓpinq̃tate locoꝝ egrediunť i qb⁹ ꝓtinẽtur parietes ꝛ tunicas penetrãtes i vẽtris trãſ/ ferũtur ꝓcauitatẽ q̃ tãdem tuꝝ nãm medicie vomitu ꝓpellunť ex̃ vel ſeceſſu. nã cũ ad iteſtina vel ventrẽ attracti fuerit ceſſat medicie attractio cũ ſecũ eriſtant ꝛ tũc hũoꝝ q̃uitate ac acuitate ipſoꝝ cũ ea q̃ medicine vtroꝝq3 horribilitate vẽtris ꝛ iteſtinoꝝ ꝓcitata mõ nã vt eos ſeceſſu erpellat aut vomitu: propť qõ ſane dictũ q̃ medicia diſſolutiua per accidẽs ſolutiua eri- ſtit. Propť hui⁹ ſm ſcieť aũ ſbam medicine i ſe aut in fumos reſolutã ad hu. non peruenire attrahẽdos: qõ ſmones oñdunt illuſtriũ medicoꝝ pretactoꝝ. ſe rapionis. n. filius in ſeptio aſſignãs driaz iter medi cinã alteratiuã ꝛ attractiuã inqt medicinã alteratiuã agere non poſſe ex longinquo ceu ſolutiua: q̃m ipſa ſola q̃ eſt longinq̃ põt ſibi ꝓpriũ hu. attrahẽ. Cũ ãt ipſi efficiť ꝓpinqꝰ ãnexus diminuiť attractio. At/ trahit nãq3 humorẽ ledentẽ ex longinquo: ꝛ ponit ip ſũ i vias per q̃s penetrat cib⁹ donec ipſã attigat. ꝛ ſb dit. q. repetẽs: Medicia ſolutiua nõ attrahit niſi q̃ elongata ẽ ab hũore tñ. q̃ q̃ appꝛopinq̃t ei ꝛ ꝓtinua tur ſecũ tũc geſcit ab attractione. ꝓmo qdẽ q̃rta. Si medicia ℞tutẽ hŕet attractinã q̃ hũorẽ comitaretur eẽt nã ℞tutis expulſiue magis digna vt i ſano ꝛ fo/ ti ſuparet: ſz medicia nõ attrahat niſi ad viã ſignatã Sz diſpõ medicie vomitiue ẽ ab ꝫ diuerſa: q̃ñ cũ in ſtõ fuerit i eo morabitur: ꝛ hũorẽ ab iteſtinis ad ſeip ſã attrahet: ꝛ ſua ℞tute ſupat ad reſiſtẽduz ℞tuti nã li. Deſue quoq3 Medicia ꝓueniẽs ad ſtõm nõ edu cit humorẽ quẽ eũare dz penetrãdo ad ipſũ ſed ℞tu te attractionis ſigillata i ea eligẽs attrahit ex humo- rib⁹ quẽ attrahẽ ſibi ẽ ꝓpriũ: qõ qdã ita nitũtur oſtẽ dere. Medicia eteni i vẽtre moꝛãs aut iteſtinis me- diũ ſibi ꝓiectũ ꝛ ꝓximũ alterat ꝛ trãſmutat ℞tutez ipximẽs ei ſibi ſimilẽ: demũ ꝫ mediũ ſic affectũ ꝓuer tat ꝓñr: q̃ deiceps vſq3 ad hũorẽ attrahẽdũ q3 medi cina p alterationẽ affect⁹ moueť attract⁹: ꝛ tandẽ vt dcm ℞tute a coꝛpe depelliť expulſiue. cui⁹ qdẽ ſile i lapidis apparet ꝓiectõe. ꝓximẽs. n. ꝓmo aeris pticu lã mouet ſibi ꝓpinquã q̃ aliã mouet: ꝛ ſic deiceps dũ ℞tus pmanet ipellẽtis: aut aeris ipellẽtis ꝛ ipulſi: qõ. 4. ꝛ. 8. hz phyſi. declarari. vñ ꝛ ℞tus ſola trãſ/ mittiť medicie: quã qdã poſitionẽ ãpli⁹ declarãtes aliq̃d volẽtes ẽt difficultates illi occurrẽtes remouẽ dicũt h⁹ virtutẽ nõ vere realiť: vex intẽtionaliť ꝛ ſi/ militudinarie magis mediũ imutare q̃lis ẽ imutatio aeris ꝛ pupille a coloꝛe volẽtes p id medicinã ℞tua liť ꝛ intẽtionaliť ſilitudinẽ ſue ſpẽi multiplicare i me dio diſpoſito: ꝛ ſic attractionẽ efficẽ: ꝛ talis vť eẽ ac/ tio magnetis i ferx. Nihil. n. reale vt dicebat epicu rus diſſoluiť a magnete: et ab hac qdẽ poſitõe vltia nõ multũ abſcedẽs pono medicinã et ꝑcipue a remo tioꝛib⁹ ptib⁹ attrahẽtẽ caleſieri et alterari a nã in fu/ mos q̃oſdã vſq3 ad qd diſſolui vt meli⁹ poſſit ſpẽz et ſilitudinẽ ſuã multiplicare i medio: vt p ꝫ melius attrahat. ita. n. karabe cõſpiciť ꝓfricatione caleſactũ paleas fortι⁹ repere: deiñ vt tactũ ẽ p mediũ multi- plicare: qõ poſitõis motiuũ ſatis eliceẽ valeo ex alte- rationib⁹ ꝓbabilib⁹ aui. et auer. de imutatõe medij ab odoꝛe ſcribit. n. ſcõo de aia odoꝛem realiť imutare mediũ cũ appareat odoꝛifera vt pomũ ꝓtabeſcẽ mi- noꝛari et ꝓſumi. Cõmẽtatoꝛ quoq3 ſcõo de aia ſentit ipſuz intẽtionaliť tñ mediũ alterari per id qõ tigres et vultures q̃gentis leucis remote nullo ꝑter odo rẽ duce ad cedẽ ꝓuentre grecoꝝ. Alio. n. q̃ coꝛpora ceſa vſq3 ad aliq̃ã ptẽ ſm qd inde euapoꝛationẽ fu/ malẽ reſoluta mediũ illic vere realiť imutarunt: de- mũ p ſpaciũ extenſa ℞tualiter et imaginatiue mediũ alteraniť reliq̃ũ: qõ hic põt ꝓtingẽ eo q̃ odoꝛat⁹ ta lium perceptiuus mediũ obtinet iter ſenſus ſpũales vt viſuz et auditũ et mãles vt tactũ et guſtũ vt ẽt ap parebit. 155. Eodẽ itaq3 mõ medicia vſq3 ad qd cuz attrahit a remotis mediũ realiť imutabit: non tñ q̃ hec realis imutatio mõ humoꝛi occurrat aliquo. iaz. pretata occurrerẽt incõueniẽtia: deinceps ℞o p lõ- gingoꝛẽ diſtãtiã ipſi⁹ ſit intẽtionalis ſolũ imutatio: quoꝝ vtrũq3 firmať. Primũ qdem ex poꝛtitoꝛe me dicine quẽ oz a coloꝛe pati innato vt oñſũ crebri⁹ et maxime cũ actio medicine nõ ſitita libera et abſolu/ ta eu magnetis. per ſe nanq3 ſecundũ debitaz diſtã

tiam in actū pōt attractōis fieri. Scōm ēt appz qz color rubeus ispectus itente sanguinē cōmouent: ꝛ fluxz iducit: ꝛ iō ꝓhibetur eū itueri ille a cui⁹ naribus eman. emanat. silr intuitus coloris citrini colerā concitat: dr ꝙ patiētes icteritiā iuuanr ꝑ ꝺsideratōem i rebus citrinis. Illud. n. mouet nāz ad expellēdaz māz citrinā totā ad cutē. vñ alleuiant ide: dria. 135. hmōi āt imutatōes itentōales extāt. Adhuc q̄dā medicinā retēte sub pedis planta a toto attrahūt corpe baly. Silr ēt poma ꝺficūtur ex fortiter attractuis que solo hñt humores odore attrahere a toto. Pillule similiter duriores qnz copiosa fere itegre solutioe mittūtur: qō amplius euenit cū Ytus expulsiua eius q medicinat fortis extiterit ꝛ hūores subtiles: ppea imutatōez cābit medicina vsqz ad qstū gd realit ꝛ demū itētōaliter. sz ꝺ id vr eē phyſi. 7. volēs attrahēs nō separi ab attracto: sz fil' fore: neqz medīū iter ipsa cōcidere. Dōm illō verificari in attractōe vniuoca in q̄ ꝺctus itercidit corpalis. Medicie Yo attractio vt ex. 51. appz magis ertat equoca vbi ꝛ ꝺtact⁹ Ytus alis occurrit. Propter qdē q̄rtū ad primū dōz q ver rū fm Ytutē ꝛ nō sbaz: qz tñ series arist. diligēter inspecta vr iportare diffusionē medicine fm sbam dōz eū opinionis fuisse illi⁹. Sic. n. qdā tenebāt medicorū suo tpe vt visum ꝛ i illa ptīcula cās assignat quorūdā dictox a medicis itavt nō pax loqtur i ca sz alii ox opinionē. Adhuc vt oñsum ē dria. 60. Ar. posuit actōem oēm pfici q̄litate ꝛ nullā forma ocā specifica. In actōe Yo q̄litatis q̄ alteratice pficitur alterās qꝺ alterar attingit ēt phyſi. 7ppens septimo. Ad aliud dōm q tunc fuit illius opinōis. aut mel⁹ qz logr ꝺ medicina cibali: vt eius idicat sermo: nō āt de dissolutiua sicut hic petit. In aphorismis. n. Damasceni: medicina vr fuisse cassiafistularis benedcā. ad aliud silr dōm q tunc logtur de medicina alteratiua q̄ Ytute mēbri attractiua ducit ad itm: ꝛ demū de medicina dissolutiua q̄z vt inductū voluit ad mēbrū accedere: sz manēs in ventre aut itestinis attrahere. ad aliud dōm q agaricus hermodactili ꝛ tales nō solum hñt Ytutem attractiuā: sz incisiuā subtiliatiuā stipticam ꝺfortatiuā ꝛ tales qbus soluentiū virtutes faciunt ad extrema corpis puenire. Mixta. n. talia solūtibus magis ipsax iuuabunt virtutes q̄z attrahant ea: qꝺ inuit. A. dicēte q̄nqz adiuuare ꝛ reliq̄: nō āt sp aut sepe. Aut dōm q sz stipticatio vt hermodactilox in ptibus fit nō multū a ventre ꝛ itestinis remotis: cōfortat tñ iuncturas eo q mās amplius nō permittit reumatizare ad ipsas. Ad aliud dōm q posita Ytute sola ptingere ad humorē nō tñ segtur accidēs a subiecto absolui ꝛ existere absqz ipso: qz Ytus exīs i medicina alterat mediū ꝛ trāsmutat ꝛ illud deicepſ aliud vsqz ad humorē sicut ignis aerē calefacit ꝛ aer demū corpox alia: nō. n. ita fit trāsmutatio de subiecto in subiectū: sz potius noua gnātio. vel dōz q Ytus hmōi nō est realis vera: sz intentōalis filitudinaria q̄ pōt in aliud iprimi ꝛ sine subiecto in quo fuerat existere. simul. n. ꝛ semel due ac plures spēs siue itētōes pñt simul in vno ꝛ fm idem pmanere vt nigredinis ꝛ albedinis ꝛ rubedinis intentōes i aere ꝛ silr in pupilla: qꝺ ꝛ in formis ꝛ Ytutibus veris realiꝫ non contingit. ad aliud dōm q ꝓpter potum aut cibū supra medicinā assumptos non fortificat solutio eo q medicine suba ipellatur ad humorē: sed qz magis virtus medicine multiplicat suaz spēm ꝛ intētionem i medio: ꝛ Ytus ēt nature stimulata icitatur ex pulsiua. Ad aliud dōm q ꝺtact⁹ ē duplex realis ꝛ talis est corpox: ꝛ Ytualis ꝛ hic pōt ēt aliox esse: ꝛ qz Ytus medicine penetrat ꝛ non corpora ipsius suba ei sufficit ꝛ debetur virtualiter contangere.

Differentia. 142.

Quod medicina attractiua si nō soluerit minime ꝺuertar in hu. quē hz attrahere videtur: qm̄. A. primo q̄rta recitādo opinionē Ba. id ꝓtendentē dicit: hmōi dcā nō sunt conuenientia. amp. hmōi ꝺuersio: aut erit rōne sube medicine vel Ytutis nālis agentis. non qdē prio qm̄ cuz qd in aliud puta in humorē ꝺuertit: oz ipsius resolutōem vt sapiūt pipatbetici vsqz ad māz primā fieri: sic. n. forma subalis medicine corrūpit ꝛ per ꝺns dispōes cūcte accidētales. Mā vero pma cuz de se indrūter sit i potētia ad oēs formas: in ea nāqz nihil distinctū primo meta. in potentia existit ad humores idrūter oēs ꝛ nō solū ad illuz quē hēbat attrahere. neqz ēt ex pte virtutis corpox nālis cum fm. A. attrahit inuatiuā Medicina vero hec sit nocitiua venenosa. Palin: Que oppositā effectus hñt ꝺntos. sz cibus ꝛ medicina ūt oppositi vt visuz ex eox rōib⁹. dria. 136. ꝛ. 137. Cū igit cibus hēat corpus nutrire ac augē: medicina vero alterare ꝛ trāsmutare vnū nō pmutabit i aliꝺ. Rursus silis ē attractio ipsius posita hūoris a medicina q̄ a magnete ferri. sz magnes nūq̄z cōuertit i ferrū nō attractū: q̄re neqz medicina in hūorē. adhuc ꝑmo fa i eo qꝺ in sanguinē ꝺuertit remanēt dispōnes eius iā significato: ꝛ ꝓprie cū nutrimēto fuerit medicinale: vt appz in sanguie ex lactucis gnāto i quo minor iexistit ad tps fritas q̄z in relīq corpis sanguine: in gnāto vero ex alijs amplior caliditas: sz si semē vrtice aut carthamus conuertetur in pblegma: qz huiusmodi calida sunt ꝛ ficca pblegmati caliditas ierit ꝛ ficcitas: qꝺ falsuz cū frm̄ sit ex hu. et ꝺria simul esse nō possunt. Amplius q pharmacia pblegmatis ꝙtē attractiua non conuert taz in qꝺ attrahit vr: qm̄ nō rōe ꝺplonis cum turbit semen vrtice carthamus. et q̄ talium sint calida et ficca pblegmati oppositā: neqz medicine qz illa disponitur ꝑ qualitatē nutrimentū: vex est aptum fine q̄litate. aphoris. 4. Neqz a ꝑte. ꝓprietatis occulte qm̄ in ea rō non ꝺfistit aliōis. Rursus cū ꝺ pmutatio alicuius in humorē ordinet. hec āt filitudine perficiat fitqz medicina calida et ficca colere tñ filis in eam trāsducet solo mō. Medicina igit nō cōuertet in id qꝺ hēat attrahere cum iaz cibus efficeret: eius oppositū hr tertio pharmacox et prio q̄rta. vñ Damas. Medicina data si victa fuerit a nā non expellit eos quos q̄rim⁹ humores: remanet i corpe: et in eox mutata q̄litatez morbos intendit gnāre. Rursus vt qꝺ minus adesse videt inest et qꝺ magis. min⁹ aūt vr venenuz posse conuerti ad humores et corpus et conuertē vt oñdetur q̄re medicina attractiua in humorē attrahendū nō soluet cōuertet. Propter primū vero sciēdū vt nūc fit ꝑter alia ꝺ medicis tacta referre q medicina dupliciter accipit vna qdē māliē ꝓ subiecto i quo sūdatur rō ipsi⁹ quod est mirtū ex eox substātijs fm formaz causataz. Aliter quoqz formaliter inquātū medicina q̄ quidem cōplexio ertat et ꝓprietas aliqua cōsurgens ex alteratōne mutua passiua et actiua ꝺriarū adinuicem qualitatū

cauſata et ad aliquē extrinſecū aſpectum ut orbē ceu oñſum dria.71.ſm q medicina efficit alterativa cuz ei9 virtute aut attractiva. Cōuerſio quoqz q̄dā eriſtit ꝑpe forme expoliatō ac alteri9 introductio. Illa nāqz ꝙuerti dicunt quox ſm.a.ē opatio a mā recipientia formā alicui9 diuiſionis mēbrox hūanox. h āt nil aliud eē vī q̄z nutritio. cui9 rō ē pfecta nutriētis aſſimilatio in ꝑpriā q̄litatē t ſūbam ēt illi9 qō nutritur dria 30. Ratio eteni nutritionis mixtōe vī cōſurgere cū rū niſi faerit ōpranata. Mixta eni q̄dā ſūt i vltia diſpoſitōe habilitata ad nutriēdū q̄lia ſūt nutrimēta ſimpliciī dicta: vt vinum teſticuli gallox oua ſorbilia ac h9i. Alia vo remota oio ita q quātūcūqz q̄ſtitas aſſumaī ex eis modica nūq̄z conuertūtur i alimētū: verū leſionē ſēp ꝑſtant t corruptionē. Ipſa nāqz i gnē ſuo hūane ſūt nature ꝓria.3.farmacox.ceu corrodētia t corp9 nīm putrefaciēntia marie ſublimata vt esvſtū t plūbū: viride eris arſenicū vel realgar t reliq̄ in qb9 ꝑp eox igneitatē acutiſſimā t ficcitatē imenſā nullaten9 i eis nutritionis remanet rō cū oē nutrimētū calido ꝓcipiet tpato t hūido: t iō in qbuſdaz marib9 acutis t amaris nullū aial gnātur t viuit ceu tactū ēt dria.ioi. Quedā vo mediū obtinēt iter iſta extrema quox aliq̄ magis accidūt ad lat9 priox ſicut dicta nutrimēta medicinalia vt ficus vue dactili t filia t olex gnā vt rape caules ꝛc. Nōnulla vo reliquo attinēt extremoxficut q̄ ſimpliciī appellaī venena vt virus ſerpētū t napellus. Iſta.n. ſi a tota ſpē nāe humane ſint ꝓria: inita tñ q̄ſtitate pñt aſſumi modica q i eis ſuabiī rō mixtionis nutriti a: non āt vtutis ſpecifice venenoſe cū ſit minimā carnē ,put ē quātū qō nāle repire: phyſi.i. De venenis nāqz t igne in tā modica pōt ſuſcipi mole q nō ſolū nil ledēt: ſz ne quaq̄z ſentienī: cōplexionū t ſimpliciū farmacox tertijs .formanāqz t ,ꝑprietas opatiua debitā ten ſufficientē quātitatē expetit in mā. q āt virus ſerpētuz t napellus nutriāt ,pdicti teſtantur ſapiētes In libro. n. ſecretox ar. aſcripto dī puellā ſore quādā veneno ſpentū nutritā. q̄rto quoqz ſexta recitaī Ba. ſcripſiſſe anū quādā i pncipio rei ex napello rē modicā ſuſcepiſſe: t inde non ceſſaſſe illo vti: donec ei9 nā aſſuefacta fuit eo vt audacter vteretur ipſo abſqz leſione. vī ēt Ruffū ſcripſiſſe puellā nutirtā venēo vt ea iter ficerētur reges q ſecū ꝙuenirēt. Que āt adhuc i medio iſtox exiſtūt medicine rōcz amplius obtinēt q̄ſ cibi aut veneni: quox t q̄dā min9 rōnē medicine ptici pāt: velut medicine cibales vt caſſiaſiſtula tbamarindi ſynapis t naſturciū Alia vo magis: rōi attinēt veneni ſicut que medicie dicūtur venenoſe ceu euforbium helleborus t ſcamonea. Nōnulla qdē ſunt vere media q̄ medicie certi9 dicūtur vt carthami9 ſemē vertice agarici9 ireos t b9i. Attendendū ſigdē q hūori quē ꝑpri9 medicia ſi nō ſolucrit conuertiī é nālis eo q aſpect9 t forma medicie ad humorē q̄ſtū ad nālia magis attēditur q̄ ad ea que ꝓter nāz cū cāe vtroqz nāles eriſtāt: qō appet eo q medicia colere eductiua vel phlegmatis aut mlie ipſas eūat q̄ſ ī eis nullū exteī pcm: qō ídicat medicina ſanguis eūatiua. pōt tñ t medicina i humorē innālē ꝓmutari cum ſpm iueniat magis habilitatū t multiplicatū. Amplius humor nālis t inālis ꝙueniunt cū vteroz talis ad huc dicatur humor. puta phlegma vel melia vel colera: imo non ſolū nālis t innālis eiuſdez ſpeciei conueniunt: vex ēt oēs humores cōicant ſibiipſis nō parum dria prioꝛ. Propter ꝫ vero ſciendū q aſclepiades ſicut ponitur ei ſcdo elementox t primo nāliū vt etiā.144. tāgetur dria: volut indifferēt medicinā attractiuā ſiue venenoſā vel non ſi mime ſoluerit in id qō eūabat conuerti ponens eā nullaz etiā determinate humorez euacuare: t primitus tñ lubtiliezz: t iuuatos a medicina non ex determinati hūoris eductione auxiliari: verū magis eūonis cōis ratione. Cuius qdem potuit eſſe motiuū ita vt diceret ēt medicinā conuerti venenoſam in id qō ꝫ attrahere dū non ſoluerit: eo q ꝙuerſio ſeu nutritio vt tacū ſimilitudine pficitur. medicina aūt attractiua ſimilitudine qō attrahitur: attrahit tertio ſimpliciū. quam qdem poſitionē affirmauit Ba. t negat. a. cuius rō poteſt eſſe qm medicina venenoſa t marie in tāta q̄ſtitate aſſumpta vt arbitratū ſit eam ſoluere t non ſoluat ꝓp cauſas occurrentes ex ꝑte corꝛis: aut virtutis conſtellationis non pōt ab eius venenoſitate expoliari ſicut t in alimentū conuertaī: imo poti9 corꝛpus in pernicīē deducit. quāq̄z. n. virus aut medicina venenoſa modice quātitatis poſſit converti i corꝛpus: non tñ que multe grādi exīte in ipſa invincibili a corꝛpe malitia. neqz valet ei9 motiuū: qm t ſi adſit iter attrahēs t id qō attrahiī conueniētia: eſt tñ iter ipſa rōne nāe venenoſe t q̄litatis excellentis ſumpta in debita quātitate tā grandis contrarietas vt ſimilitudinē deſtruat t ꝓrium magis adducat, cū nō poſſit a nā ſupari. ga. quoqz tertio ſimpliciū: t. a. ꝑmo q̄rta teſtātur non ſimpliciter medicinā i humorē quez attrahit converti ſed tribus conditionib9 adiectis: puta q nō ſit venenoſa: q non ſoluat: t digeratur q̄dam nāqz medicinarū t̄ſ non ſoluūt: non tñ nocent in corꝛpe: ſed fiunt cibus q iter medicinā ſolutiuam vnāquāqz t humorē quēcūqz ꝑculdubio ē aſſimilatio t quedā q̄ alteranī t ꝙuertunī ad diſpōnē q corꝛrumpit t iterficit: ꝑdicte quoqz conditiones declarātur. Medicia.n. venenoſa non eſſe dz q̄ in humorez ꝙuertitur attrahendū eo q oñſum q qñ res venenoſa multe fuerit quātitatis i corꝛp9 non pōt ꝙuerti cuz ratio nutritionis habita ex elementox mixtione tollatur ,ꝑpter ꝓprietatē medicine ad corꝛpis naturam: oz.n. qō nutrit in fine vinci et aſſimilari. Debet ēt non ſoluere ſcdo: qm ſi ſolueret iā non tm: tāto pmaneret tps in locis digeſtionis q valeret digeri: i eius ēt contrarietate ad corꝛpus ipedientē: imo cū humoribus ad quos attraxit ad ventrē vel iteſtina ipellit ſurſū vomitu aut deorſaz rapit ſeceſſu. Requirit ēt ipſam digeri tertio: eo q oē nutriens oz ꝑ loca trine digōnis ventris epatis et mēbrox tranſire: dria.53. Et ideo nutrimentū pellicule ventris ex conta tu ēt ſm medicos non eſt ſimpliciter nutrimentū: ſed potius qualitatiuū quoddam refociliamentum ſecūdo collz. Sed quid de hoc differentia viſum pretacta.

Propter quidem tertiū ſciendū ſm prefatos medicox q tribus ꝙditionibus predictis appoſitis medicina attractiua in humorē conuertitur attrahendū nomine medicine māliter ſūpto ceo pro ſubiecto cui forma inheret medicine. Ipſa.n. formaliter inquātū medicina nunq̄z in humorē permutaī qbuſcunqz cōditionibus adiectis cū eam digeri oporteret et ad nutrimētū ordinari: quod rōnis eſt cibi: nō aūt medicine. q autem medicina ita conuertaī oſtenditur

Dm̄ quecūqz genere conueniūt spē dria in adiuicez transmutant̄ ꝓmo ꝺ gnātione. Sz id in quo fundat medicia ꝛ hūoꝝ ex ea gnātus in quādā ꝯcurrūt cōita tēſaltē idealē. Diuꝫ.n. gnābiliuz ꝛ corruptibiliuz vna exiſtit mā. Differūt quoqz ſpecificis dr̄ijs vt ex eoꝝ oūſum ē rōibus. Rurſus cū dcm̄ ſit rōem nutri tionis potiſſime ex eloꝝ mixtione paſſibiliū a Sꝛieta/ tib⁹ ꝓiacentib⁹ expoliari. vbicūqz hmōi interuenict eloꝝ mixtio icorrupta nutritio poterit ꝓfici. Id āt re pitur i eo qꝺ ē medicia vt declaratuz non venenoſa cū ab eo valeat nā corꝑis Sꝛietates ipediētes nutriti onē remouere. adhuc nutritio ſilitudine ꝓficit cū nu tritio ſit qdā ꝯuerſio alteri⁹ in altez. que āt ſilia facī/ lius adinuicē tran mutāt̄. Mūtium.n. ſymbolū fa- cilioꝛ ē tranſit⁹ in adiuicem: ꝓio ꝺ gnātōe. ꝛ facilioꝛ ꝯuerſio euenit in gnē ꝓportionali qꝫ in ex̄neuz: ꝓio fa:ſz medicina fm̄ Ba. ſilis eſt hu. attrahendis. Et ꝯfirmat̄: qꝛ ſi ſilitudo ē cā conuerſionis in alterū vbi erit itenſioꝛ ſimilitudo erit ꝛ trāſmutatio vehemtioꝛ id āt ē iter medicinā attractiuā ꝛ hu. ē.n. ſimilitudo iuxta ga. in ſuba. Cū igit̄ ſimilia ꝫ qlitatē ꝯuertant̄ i adinuicē: multo āpli⁹ ; fm ſubaz ſilia tāqꝫ vehemen tioꝛē ſimilitudinē hūtia. Et ꝛ. ſigno: qꝛ videm⁹ medi coꝝ empcoſ mēbꝝ ifirmū ex mēbri ei ſimilis admini ſtratōe coadiuuari. Dicūt.n. oſſa cranei hūana moꝛ bo capitis ꝛ epilepſie ꝯferre. cerebꝝ ēt gallinaꝝ ce- rebꝝ ꝯfortare ꝛ augmētare. Sanguinēqz ex narib⁹ fluentē ꝯpeſcē teſtant̄: ꝛ pulmonē vulpi ac eritij paſ ſionibus ꝯferre pulmonis ꝛ pelliculā ventris iterio rē gallinaꝝ vētri vehementer debili ꝯferre. Toꝛūqz ventrē auiū ꝛ potiſſime carnoſum ac epar lupinū ſua ꝓprietate cōuenire epar hūano. Paſſionib⁹ inteſti/ noꝝ eius ſcribūt i eſtina ꝛ marie colice applicata va lere. Silr ꝛ renē reni.3.is.22. ēt teſtant quo ſdā eſti maſſe ꝺ exptis foꝛeq no diuerſificant̄ oio vt in potu dolores patiētib⁹ iūcturales boiſ oſſa ꝯtribui aduſta gbus ꝛ iaz vſi fuerūt ex ꝓſumptuoſis qdā ꝛ ſanati ſūt cū eis ex podagra ꝛ dolorib⁹ iunctuꝝ oio: vñ collz 5. Dicūt qdā qlibet mēbꝝ comeſtū ꝯfortare come dētis mēbꝝ ꝯfle vt dria ēt viſum. 68. itaqz cōuinci tur cōuerſionē ꝛ cōfortatōem ex ſimilitudie marieqz nobis occulta cāri ꝓcipue. nō. n. ꝓp ipſius latentiā ipſaz pōt hūana rō attingere: terno appēs de inge. Impedit̄ ꝛ ei⁹ cognitio: qꝛ cen ifinita exiſtit ifinitis q. cōpata. Et iō collz. 6. ꝓpatōes ifinitas i mā entes nobis foꝛe ignotas cū id qō finitū ſolū noſter ptēdat̄ itellectus. Propter qdē. 4. ad primaz dōm. A. nō itelleriſſe dcā Ba. eē iconuenientia. i. Vitati ad uerſantia ceu praue ſubaudiūt qdaz: cū idē ei⁹ ſuſcipi at verba: pharmacoꝝ. z. Sz nō ſunt cōuenientia. i. non ſūt ſimilia: ſz diſſonātia. ſ. Aſclepiadis ꝛ ga. di cta. Mā aſclepiades ſimplicit̄ ꝛ idrūter ponit quālt- bet medicinā attractiuā cuz non eūauerit in id qō hz attrahere cōuerti. Ba. Vo vt oñſum cōditionibus tribus appoſitis. Simpler āt ꝛ cōditionatū Sꝛiātur nedū qꝛ idē eriſtāt qꝛ maioꝛ extat aſſilatō vt ēt appuit rōe ſilitudinis in ſuba qꝫ in qlitate cū ſilitudo qlitati ua ex ſimil tudie cāet̄ ſbe. Mā mā cū forma cā ē oiuz accidētiū velut mater. Que āt ꝛ qlis ſit hmōi in ſba ſimilitudo ꝺria: oñſum. 71. Qꝺ ſi qs aduerſet̄ qm̄ ſi militudo qlitatiua vt ſancitū ex ſimilitudine cāet̄ ſbe nūqꝫ erit in repire ex ſimilitudine ſbe vt phlegma cō uertitur ceru caribam⁹ ꝛ ſciaꝛtice cōplexio caluda ꝛ ſic. vez fria magis ꝛ humida vt effect⁹ cōcidat in ſuā ſimiliter cāz. Cui ꝺōm vel qꝛ ex aliqua alia ꝓpatione repta in mā ſbe in qua ꝓdcū ſimilitudo attenditur ta lis conſurgit diuerſitas. aut qꝛ cum ſimilitudo ſubē ordinet̄ ad actuz. Forma.n. eſt que dat eē ꝛ per Qñs opari. Agere aūt non poteſt niſi cōuenīt⁹ bitis i ſtris. Inſtra Vo actus ſunt qlitates conuenientioꝛa quoqz inſtra medicine attractiue ſunt caliditas ꝛ fic/ citas, cuz caliditatis ſit attrahere ꝛ ſiccitatis eius mo tū ſuſtentare. Sūt ēt fortioꝛes ceteris actiuis ꝛ paſſi uis. Propter qꝺ cū oē quod ē ſit vt tendat vt ꝓpriā opationem habebit ꝛ ꝓpria inſtra ꝛ ſubſtantia, ꝓdcū tia lz nobis videantur prima fronte aduerſantia ceu conſpicimus motuz animalis qui caloꝛe fit neruis ꝛ cordis perficī crūtibus cum frigidis. Ad aliud dicē dum fm̄ gradualeꝝ formaruz non fieri reſolutionez compoſiti vſqz ad materiam: vez vſqz ad alias foꝛ/ mas in materia ſemp remanentes, ꝓpter quas tema net aliqua ſimilitudo in corrupto vel generato, ꝓpter remanētiaz talis vel hmōi forme. Scdm̄ vero recte philoſophantes vnitatem formaꝝ in omnibus ꝑter forte qꝫ in homine: qdam.n. duas in eo concedunt. Dicenduz qꝛ lz fiat reſolutio cōpoſiti vſqz ad māz ꝑ mā ita qꝛ omnes corrumpantur diſpōes formā con ſequentes in materia priorem: cum tamen mā aliam ſuſcipit formaz diſpōes perfectioꝛes ſimiles ꝓcedē tibus introducuntur: cum forma poſterioꝛ ſemp de ducat ſecum ſicut ꝓfectioꝛē: ꝓfectus etiam id quod erat in prima fm̄ geneſcos aīalium. Sic igitur in vir tute forme ſequentis aduenientis habentis ſimilitu dinē cū prioꝛi: diſpōes nō eedē ſz ſimiles relinquū tur: vt ēt oñdit gnātio ignis ex aere in quo nō eadez remanet ſymbola in generato qualitas numeꝛus: et eē: ſz ſpē vel eētia vt primo exponitur de generatio ne. vnde ſimilitudo potius qꝫ identitas importatur vera. Neqz etiā vis nālis attractiua ſemper attrahit quod conuenienter iunatiuū: ſed appens decepta quan doqz dulcoꝛe vel odoꝛe. Quare ꝓcipitur quarto ſer ua: ne aſſumat timens venenari potu ſiue cibo rel do minātium ſapoꝝ aut odoꝝ. Neqz ēt medicina vt oñ ſum eſt que conuetitur eſt venenoſa. Ad aliud dicen dum ſimilitudinem magnetis ad ferrum ꝛ medicine attractiue ad humoꝛem foꝛe latam non modicuz dif ferentem: dria ꝓcunti. Ad aliud ꝺōm aut qꝛ quando in generato qlitates videntur prioꝛes ad ips remane re ipm̄ non foꝛe adhuc perfecte tranſmutatū ꝛ ex coꝛ rupto gnātum ꝓcedenti. Et ideo idicat. A. qꝛ ꝓ ma/ neret non ſemper ſed ad tempus. Aut dicendum vt iam appuit non illas eaſdem: vez ſimiles permane re. Ad aliud dicendum qꝛ lz medicina formaliter in quantum medicina ꝛ cibus opponantur: non tamē vt dictum illud in quo fundatur illud qꝺ ē medicina ſeu eius ſubiectum ꝛ cib⁹ vt oñſum aduci ſanē, ad ali ud ꝺōm vt apparuit qꝛ turbit ꝛ ſimilia conuertuntur in phlegma principaliter rōe medicine. Neqz cib⁹ eſt ſine qlitate dictus niſi verus in tertia nutriens di geſtione qualis non hmōi ꝛ vtcūqz cōpleriōis et ꝓ- prietatis velut inſtrumentaliter aduerſantur. ꝛc.

Differentia. 143.

Vod medicina linitiua ꝛ lubricatiua ſiue cō preſſiua ſit admiſcenda monſtrat̄ per Meſ. Fo ſimpliciuz ꝛ aggregatorē: ꝛ qrto ꝓma: vt ſoluatur decoctiōe mirobalanoꝝ cum ibamarindis

terenia bin cassia fistula ⁊ c̄. quox gdē vnū cōpressiuū ⁊ alterū lenitiuū. Adhuc illa debēt misceri adinuicē quox vnū p alterū corrigit. Ista nāqz est vna cārum cōmixtionis medicinarū vt ondet er dicēdis. sz medicina lenitiua seu lubrificatiua: qz de ābabus idē fit iudiciū mixta cōpress ne corrigit vicissiz. Correctio. n. ē remotio ex̄nearū q̄litatū a medicia. Lenitiua eteni lenit māz ⁊ ptes mēbrox ⁊ ipas remollit ac debilitat. Lubrificatiua vo māz rspicit lubricā reddēdo: ⁊ mollicie q̄dā sb̄tilitate deorsū icitādo. Cōpressiua vo viscera ꝯfortat ⁊ recolligit. remouebit itaqz ab ipa corrugatio ⁊ adherētia p medicinā lenitiuā aut lubrificatiuā ⁊ illa qdē eō a suis emēdabit defectibus. Rursus lenitia ⁊ ꝯpssiua ꝯiūgunt cū medicia dissolutiua fortit sui ꝓpetate attrahēte vt cassiafistula cū rubarbaro vel agarico: ⁊ mirobalani cuz scamonea q̄ magis stat ī adinuicē q̄s lenitia ⁊ ꝯpssiua: cū dissolutiua fit valde vehemētioris vtutis q̄s he. Attrahit ēt pl⁹ ⁊ a remotis q̄ neq̄q̄s opant iste. Galin: cōpositōnis medicie vnus ē modus pp diuersis dipōnib⁹ ꝯferre Gonat itaqz gs hīe vētrē ⁊ supiora itestina robusta ⁊ dēsa: iseriora quoqz debilia dissoluta. tunc qdē vtilis ēt cōpositio lenitie cū cōpssiua: qm̄ lenitiua opatur pus circa ptes supiores gbus ꝯria erat cōpssiua stiptica corrugatiua. Nec āt demū opabit laudabiliter ꝯ iseriora itestinox ipa ꝯfortādo gb⁹ nocebat lenitiua. Itidē Me. Res stiptica oiuz medicinax vtutes ⁊ opatōes felicitat. ꝯfortat. n. cor vētrē ⁊ corp⁹ ⁊ aiaz a sb̄uersione sedat ⁊ nausea. Talis quoqz vt dicūt ē medicia ⁊ cōpssiua: itaqz medicia lenitia ē sociāda cōpssiue. Cui⁹ oppositū sape vident ꝑmo q̄rta: ⁊ fo ꝑma ⁊ collz. 5. Adhuc illa nō debet misceri quox opationes se adinuicē iūcta corrūpunt: vt dulce cum aceroso. Sz medicia cōpssiua corrūpit actionē lenitiue cū ipe sint ꝯria: vna. n. lenit ⁊ applicat: altera vo erasput ⁊ corrugat: ꝯria nāqz adinuicē sūt corruptia Eti: Que sunt oio diuersax intētionū associari nō debēt cū inde frustret intētio: q̄sita sit ēt actio illox opposita laborioſa agitatia. sz cōpssiua ⁊ lenitiua sūt b⁹i qm̄ cōpressiua eligit pp vētrē ꝯstringē post solutōez ꝑpe laudata ē nō pax ī fluxu vētris ⁊ dysenterijs. lenitiua vo pp leuiter soluē ⁊ vētrē deiceps aptū tenere. ⁊ iō multotiēs dat ī his q bñficio sb̄ductōis ꝓuantur. Medicia itaqz cōpssiua nō admiscēda ē lenitiue

Propt ꝑmū qdē sciendū ꝑmitus qd q̄sitū ipm̄ret scīo qd medicos coegit medicias cōponē: ⁊ demuz q medicie sic cōposite reddunt meliores: alit vo corrūpunt. Primū qdē b⁹i mīratum ē dīa. i37. ⁊. i4i. Mixtio vo vt ēt visuz dīa. i6. dupler existit q̄dā nāqz vera in q̄ miscibilia reducunt i quādā nāz mediaz inter alterationē ⁊ corruptionē q̄ ē alteratox vnio q̄ intellectu pcipit ⁊ nō sēsu ꝑmo ēt clox q̄lē ela ꝯstitūt mixtionē inviuentib⁹ marie. Est ⁊ altera q̄ est corpuz adiuicē ꝯgeries formis ēt manētib⁹ ꝓprijs ialteratis quoquo mō ve sensu ꝑcepta vt puluex ī adinuicem copulatio. Est ⁊ mixtio i q̄ miscibilia ex lōginquo sūt ꝑpe appꝛoriata: q̄dā vero ex ꝓpinquo. Adhuc q̄dā fit p ignē vnā ptē alteri pp ei⁹ acuitatē ac sb̄tilitatē subintrare faciētē vt ea q̄ ɔcoctionū ⁊ filr. alia vo fit corpox ī adiuicē applicatōe minuti ꝯfusox vt pillule vel trocisci. Multis. n. modis aliq̄ fiūt ⁊ ꝯiungunt adinuicē: dīa. i6. Propt b⁹ sm sciendū q̄ q debite voluerit aliquā medicinā cōponere op⁹ est ꝑmit⁹ qdē corpa attendē gb⁹bz occurrē vt eox ꝯplexionē etatē vtutē. ꝯsuetudinē: habitudinē ⁊ reliqua dispōez filr aeris regionis vt res nō nāles oio filr ⁊ ꝯ nāz vt cāz morbū ⁊ accidēs vt sciat medicinā artificialit cōponē ac naturis corpox ꝓportionalit applicare. Dico āt artificialit ꝯponē qz si medicia simplex totū posset opari nō ēēt ꝯposita eligēda: q̄rto ꝑma. Nex qz nō pōt eq̄ri vna medicia simpliciū nō inesse virtutes cēs q̄s q̄rim⁹: aut qz volum⁹ virtutez medicie augē vel minuere: vel qz sūt ī ipa virtutes q bus nō idigeat. Coacti itaqz fuerūt pp b tria medicias ꝯponē q̄s qdē diuersificauerūt ꝯponētes dupliter prio qdē penes nāz ifirmi morbi ⁊ mēbra languida: scō vero iux simpliciū medicianx nāz. Penes qdē nāz infirmi pura si vētrē habuerit firm ⁊ epar ca. miscem⁹ calidā cū fri. ceu absynthiū masticē cū endiuia ⁊ berbē. Silr si fuerit itestina debilia catarrizātia: ⁊ vent fortis ⁊ ñ reumatizās vt colerice passiōi sine diarie apparati rapbanū vel qd filr: primo q̄rta. Propt vero nāz morbi plurib⁹ de cāis medicias ꝯponunt: aut qz morb⁹ diuersificat a sua cā vt cū febris putrida fuerit ex hu. grossis fris. In hac. n. pp febris discrasiā ca. ⁊ sic. idigem⁹ medicia fri. ⁊ hu. ei opposita. Propt vero putredinē ex hu. grossis fris egeat medicina ca. ⁊ sic. q̄ calidirate ⁊ sic. digerat subtiliādo ⁊ dividendo: Aut pp diuersitatē morbi ab accidente velut in febre cuenit syncopali minuta ꝑcipue. Bīa. n. vita cū ē febris egere fris ⁊ hu. pp vero syncopiz cali. ⁊ sic. q̄le vinū ē caliduz aromaticuz spūosuz trocisci de musco: ⁊ talia calidox: ⁊ iō fuerit tyriace adinuētevt varijs nocumētis ⁊ venenis resistant oppositis. vel pp diuersitatē egritudinū vt i febre ꝯtingit diversax spēx materiex ⁊ locox sic ē emitribe⁹ ex cola ⁊ phla te ꝯmixtus i quo vna materiex ꝯtinet i venis ⁊ altera ex. vñ. 4. ꝑma. ga. Et q añ cū fuerūt curabāt emitribū cū aq̄ hordei i q̄ erat virt⁹ pipis: estimās vtināz vnoquoqz ꝯ vnūqdqz qd facere pōt docta obedire creatori sublimi ⁊ glorioso: fa ꝑmo. Ipsa. n. vale t distinguē tertio undecima: ⁊ qnto ꝑma. Aut cāx diuersitatē in una egritudine collectax ceu tertianaz notā q̄ regrit extinguentia ⁊ calefactiētia pp coleraz et phla. vel pp vehementez morbi malitiā ad quam una medicina simplex nō pōt cū oppositiōe ꝓuenire velut qñqz egeat medicina calefaciēte ātuor prib⁹ aut pp varietatē ipsius eo q ꝑmutet sensibilit indigens nūc fris tunc āt calidis: mō vero sit frigidis repulsiuis et calidis evaporatiuis: ceu in pluribus cuenit egritudinib⁹ sm horas comitatis et i flōis statu. aut qz talis ē morbus q medicina directe sibi simplex ñ inuenit oppositi ut figs morboz idiget in eius cura medicatōe in fo gradu calefaciēte. q si b nō inuenit cōponit ipm ex calefaciente tertio gradu et in primo et qbus medicamen in secundo calefaciens conſurget: ut dīa tactum. i39. Penes figdem partiū lāgorem variat cōpositio: aut ꝑter earum diuersitatē et utilitatē ceu cum partibus fortibus et multe custodie uite innascit apa: qualia sunt uenter et epar. In his. n. cū euaporantibus uti oz et in statu apostematis: stipticis: aromaticis: cōfortatiuis: q̄tenus eorum custodiant uirtutes. p toto. n. corpore circa alimentum negociant. undecimo et tredecimo cuatiue artis. Vel ꝓpt locū mēbri ut medicia alteri ē admixta eum faciat ad locum intentū celeriter ꝓuenire. cui⁹

gra trociscis camphoratis admiscet crocus: qz qz ip se passionib⁹ ꝓpone calidis ꝓnocat cordis .pp quaz et intentoez alig aptū i medicis, piecerūt epilepsie t cātarides medicis admiscuerūt vesice ac acetū in emplo scyatice. Aut ꝓpter societatē siue colligantiam mēbri: vt i morbo et calido stomachi: nō idiget fris: multū rōe neruox fibra cerebro mādatox. vñ fride ipsius medicie calida cōmiscent, cuz frm inimicū sit: frm veterē neru⁹: vel ꝓpter multā sensibilitatē ptis qle os vētris t oculus. Sūt.n. sensibilissime ptium corpis .4. d accūti. t. iz. de ige. Quare medicis eo rū cōmiscēda sunt mitia idolorosa dcā anodina. Int dū et ꝓpter diuersitatē morbi fit' t membri: eo q sic ꝓncipale qd patit mēbx: velut ipso patiente morbū et calidū: cauendū ē ꝓpter eius nāz t principalitatē multū t redente ifriare: tōqz fris calida sūt admiscēda. Denes Vo nām medicinax diuersificat compō cū simplex nō sufficiat: aut vt virtus medicie augeatur ceu cū vni medicie calide aut fri. alia ꝓiungūtur vt roboret inde. vel vt longiori pduret tpe idissoluta ipsius Vtute: ꝓpter qd in tyriacā radix ireos ꝓiciūtur acori t agaric⁹: aut vt medicamis minuat robur. qdā nāqz medicinax cū sint calide acute oz ipsis fria iuiscātia cōponē vt eox minuat Vt⁹ ac tollat acumē velut cōmiscet gūmi arabico tyriace ac fenugreci vel filiuz gūmiū in colyrijs oculox: aut vt ipsius tollat nocumētū sicut scamonee vētri: t epi nocenti pip adiūgit t anisuz: t in cithonio d coget: t aloe dra gagantū aut gūmi arabicū copulat: vel vt ipsi⁹ fragatur aduersitas velut opio casto: ꝓiūgit cuz stupefacē sit op⁹: vel qz lz medicina iuuet i vna re nocet tamē i alia: ꝓiungit illi medicia lesionis remotiua ceu cātaridib⁹ in lapidū fractōez: addūt iuiscātia idolorosa sicut lac aut seruz lac cōmuniū: vel qz medicina bz aspectū vt ad duas puēiat vias. s. ad vias t vrine meatus. qpp adiūgim⁹ ei medicias illā ad vias vrine trahētes: ceu cātaridib⁹ puocātia cōmiscem⁹. Aut vt medicina remāeat idispsa in ptē suā pficiēs opatōez sicut balsamo cera associat: vel qz iuiscatiuū: prio qrta. ne in ptē dissemiet nisi itentā: siue vt medicia diuti⁹ pmaneat icorrupta ceu mel cōfectōis admiscetur vel ꝓpter abhoiatōez t horribilitatē tollēdā vt possit suscipi ac suscepta pmanēs i vētre suā expleat actionē t ō fo re. a. Elleboro associant daucus t apij semē mōtani: t sic scamonee ānisuz ꝓiungit. pp b quoqz zuccax t mel plurimis addit mediciax: seu vt bonitas medicie acgrat simplici t multe ipsi⁹ tollatur malitie ac defect⁹ sicut mirobolani citrini ꝓiūgūt scamonee. Juuāt.n. ꝓprietatē ipsi⁹ in colerā soluēdo: emēdā: qz illius excessus: qz cū iflāmet ventrē t corr debilitet dissoluat ptes t excoriet ipsi oia remouēt q bmōi. vñ Mde. D pat⁹ ē optie q scamoneā cū mirobalanis miscuit citrinis: ita ēt vigorat t emēdat zizi ber turbit. E ū.n. phlegma euacuet subtile t a, ppings ptib⁹ tarde fit'r educat zizi ber fibi cōmirtū cūctos bos tollit d fect⁹ fibi, ꝓpetates iptiēdo laudabiles. et ō prio qrta: zizi ber nō pmittit turbit Vtutē stupefieri. Hoc ēt vt vna dre oēs opent spēs alephāgie. i° calide aromatice debilib⁹ t tardis medicis coniūcte Itaqz sermonib⁹ bis collectis ex sapiētū dcis appeant cāe qb⁹ vna simpliciū mediciax cū altera ꝓiūgit vel alijs. Nosce q in cōstructōib⁹ mediciax t ꝓprie solēnioribus vna sternit vt basis alijs coopātibus illi velut in mēbro instrali ꝓsilis pricula: dria. i27. Attēdendū sigdē iux filiū Alchindi: q lz fere infiniti modi cōpōnis medicinax eristāt: capitalel m̄. 6. sūt. qm̄ aut ꝓponit calida medicie cū calida vel fri. cū fri. aut ca. cū fri: vel tpata cū tpata: vel tpata cū calida aut ipsa fri. In pmis quoqz trib⁹ modis diuersitas tripler ertat: aut. n. eq calida cū eq'r ꝓiūgit calida vel minus aut magis. Et sil'r i fria cū fria. t i calida cū fri. vnd collz. 5. Medicinax simpliciū ex qb⁹ medicia resultat cōposita vel sūt oēs vni⁹ generis vt cali. vel fri. aut ꝓij generis qm̄ qdā calide alie Vo fri. Quoruz vterqz subdiuidit mōx q: medicie aut erūt in eodez gradu calidit'is vel fri. vt i fo aut i tertio: aut in diuerso: vt prio tertio vel fo t qrto. Propt h⁹ tertiū sciēdū q sicut cibaria vno mō cōposita vigoriosiora t pfectiora reddūt t mō alio ꝓria ita t medicie. vñ. i. pb. Nutrimēta qdē alia crūtia adiuuāte se corrūpunt b qdē mō alio Vo nō. Que nāqz cōponūt vna fo p mo tripl'r disponūt: aut. n. vigorāt eox opatōes aut destruūt: aut rectificāt ip'ox remouēdo malitiā. Vigorat qdē sicut cū paniciū t miliū lacte decoquūtur aut piguedine porcina vel oleo: cū. n. sint pauci nutrimēti imo min⁹ ceteris granis triticalib⁹: alimērorū prio: t pticularib⁹ dietis reddūt nutribiliora satis vñ Ba. Palā b eduliū meli⁹ tāto ē qz p seipz soluz comestū qrto t lac a nā ipsox ābox ad cuchimā t ad alia ducerct. Corrūpūt quoqz sicut dulcia cū acetosis pmixta eo q in adiuicē nō figillēt. vñ prio tertia: Experimētatores vidi t alij tā direrūt q lac cuz rebus acetosis edēdū nō ē neqz pisces cū lacte: qm̄ inde ad egritudies puenit pmanētes sicut leprā neqz iest. i. lac acetosuz coagulatū cū raphanis. lz. n. hec in se satis sint laudabilia: qm̄ tm̄ pmiscent corrūpūt cū ī adiuicē figillent. fil'r ꝓtecto aloe dcā iux Beygeth auctorē cibariox ex sufficiēter ꝓficit laudabili⁹ vt pisis amigdalis oleo filamino t zuccaro. Cū āt ꝓponūt i adiuicē se corrūpūt, ꝓpterea q fcā ē abhoiabilis opilatiua tardi trāsitus i venas. passionibus tm̄ pectoris t viax vrine cōfert egētib⁹ lenificatōe t sedatōne. rectificātur āt sicut cū fris miscēatur calida t eꝫ. vñ p mo tertia. Q d frm ē sicut cucumer t cucurbita tpet ab eo qd exist ꝓiuz sicut allea t porri. Q d si fuerit calidū tpet cū eo qd exist ei ꝓriū sicut cucumeres t portulaca. Eodē quoqz mō medicinax vigorāt aut destruūtur vel melius reddūtur actōes cū vna cōiungātur. Exēplū pmi ē aflatio turbit cū zinzibere vt tractū ēprius t epithimi cū pipere aut reubarbari cum bolo armeno. In reubarbaro nāqz inest Vtus, ꝓctionis fortis: sz cum hoc Vtus ēt apcritiua minuens illius actōem vnde si misceatur cum bolo armeno aut acacia ꝓbit vehementer. Et ꝓpter hanc intentionez crocus cōmiscetur cum rosa cāphora t corallo vt ipsas ad cor faciat puenire. D b hoc qnoqz semen raphani cū subtiliatiuis t penetratiuis copuletur vt tāto tpe faciat ea pmanere in epate vt suas pficiāt actiones. Declaratio quoqz secūdi ē viole cū mirobalanis t vl'r lenitiua cū compressiua ꝓiūctio ac aq ordei cum syrupo acetoso. unde qrto pria. Et aggregare syrupum acetosum t aquā ordei simul est illaudabile qm̄ corrumpit aquam ordei frm plurimū. Tertij q dem paradygma est pmixtio aloes cum dragaganto aut bdelio t ul'r cum omni acuto excoriatiuo ceu pulpa colloquintide. Aloes enim soluit t mūdat intestina

sed excoriat et venaꝝ ꝓprie ani apit orificia sed ꝑmix
tione ꝓdictoꝝ tollit hmõi malitia. Taliꝰ quoqꝫ medi
cinaꝝ ꝯsocietas et copulatio aliqñ attẽdit penes ql̃ta
tes ꝓmas vt se corrigãt in adinuicẽ: vel corrũpãt int̃
dum ꝑ effectus sic mirobalanos emẽdare dcm̃ pra
nos scamonee effect⁹. aliqñ qdẽ ꝑ emẽdationẽ ꝓ
prietatũ malaꝝ ꝙs ei⁹ ꝓprietate hz corrigẽ: sicut ve
nenositas t inimicitia rei ꝑ qõ bezaharat cõmiscet
medicis. et si ex his ꝯtingat oz esse ꝑmixtio oz vt si
bi inuicẽ figillẽt ita ꝙ postq̃z fuerit adinuicẽ ꝯiuncte
ꝑ actionẽ et passionẽ ac ℣tutẽ idirã: vna ꝯsurgat ℣
tus in totũ ql̃is ꝑmixtio turbit cũ zinzibẽ: et raphani
cũbermodactilis: nõ ãt raphani cũ turbit. non .n. si
gillãt sibi ꝙ oñdit qm̃ scamonee ꝓpriũ est ledere cor
estqz cẽta bilis, iflámari. ẽ t mlte mẽbroꝝ dissolutõis
ambra ℣o ꝯfortat cor: t crystall⁹ extinguit iflãmatõz
t gallia ꝯfortat mẽbroꝝ dissolutões: t tñ ꝯdigna nõ
ẽ ipoꝝ cũ scamonea ꝑmixtio. nõ. n. sibi figillãt vnaꝫ
t ideo nõ fit eoꝝ vtilis ꝑmixtio. Me. prio simpliciũ
q̃re scõo. a. scõo ingt ga. Ego posui epar adi. i. lupi
i medicamẽto cupatorij: t nõ repi ipm augẽ iunamẽ
tũ vltra id qõ ex illo solebat ꝓuenire- Quedã ℣o se
ꝓpetate corrũpunt vt corde ex itestinis ouiũ facte t
lupoꝝ ꝯiecte t pẽne colũbe cũ his q̃ accipitris dicũt.

Propt fm vero sciẽdũ scribi ꝑmo q̃ rta: qõ laber̃
facit nõ ẽ commung ẽdũ ei qõ cõprimẽdo iuuat talit vt
sint eoꝝ ℣tutes eq̃les imo meli⁹ ẽ in hmõi vt vnuz
post aliud tardet vt sit vna ℣ga duaꝝ medicinaꝝ q̃ le
nificat ꝑnas ſnã pficiẽs opationẽ q̃z ea q̃ cõꝑmut: deiñ
aduenias exꝑssiua t expellat qõ lenificatũ fuit fo quo
qz ꝑmo. Ille ãt q̃ destruũt ꝑ cõmixtionẽ sũt sic si sint
due medicie vnã efficiẽtes opationẽ sed duab⁹ potẽ
tijs ℣rijs: aut. q. ℣rijs: tũc qñ aggregãtur si ꝯtingat
ꝙ vna eaꝝ añcedat ad opationẽ ſnã pficiet opationẽ
t si nõ añcedat vna eaꝝ alĩã ꝓhibet se: sic viola t mi
robalani. viola. n. soluit lenitẽdo: t mirobalãi soluũt
exꝑmẽdo t ispissando. cũ ꝙ supueniũt materiei ãbaꝝ
opatões destruũt ipse. t si mirobalani añcedunt: de
inde supuenit viola t lenit: deiñ supueniãt mirobala
ni t exprimãt ẽ opatio fortior. Collz. quoqz. 5. Me
dici miscẽt mirobalanos cũ cassiafistula t turbith: sz
nesciũt modũ medẽdi. ℣riũ qdẽ boꝝ scõo practice ita
Quidã mirobal. simplices bibũt cũ zacara t mãna:
t q b̃ mõ qdã tritos diligẽter cũ duplo zacare. mãna
℣o lenitia ẽ. Ampli⁹ id vt supficieten⁹ sape. Mes.
2. simpliciũ. Quidã ãt direrũt ꝙ nõ ẽ bona ꝑmixtio
mirobalanoꝝ cũ medicia labificatiua t lenitiua: qm̃
opationes coꝝ i id ipm se ꝑimunt t ego nõ video illõ
imo remouet id eis ꝑ ipsas adherẽtia t corrugatio t
acgrit solo facilis. Adhuc aggregator: Et qñ volu
m⁹ mirobalanos ꝓparationẽ dandũ i potu: terant t i
fundant in aq̃ calida t colent t ꝓiciant sup colatu
rã zaccare t tereniabi ad reprimendũ stipticitatẽ coꝝ
t c̃. Et q vult addere i bõitate ꝓparationis coꝝ coãt
ipos cũ prũis t sebestẽ t iuiub̃ t tribuat: qr i istis me
dicis ẽ viscositas q̃ repmit stipticitatẽ mirobalanoꝝ
t c̃. t iste tres spẽs mirobalanoꝝ miscent cũ thamari
dis. medicia itaqz fm hos lenitiua ẽ ꝯpressiue miscẽ
da. sz qd de b̃ mor appebit. Propt tertiũ ẽ sciẽdũ
vt er ꝓdictis veritas relinq̃t q ꝑmixtio medicie cuz
medicia: aut ẽ vera vel approꝑiquãs vere: t ipa iam
tñ ꝓterit sup eã vt ex oib⁹ ꝑmiscibilib⁹ resultauerit
vna q̃dã cõplexio t forma. Nora enī egẽt ꝯfusorũ
corpoꝝ ꝑticule: ekoꝝ ꝑmo: vt agãt t patiãt i adinui
cẽ oiariã t b̃ mõ põt medicia lenitiua cũ cõpssiua cõ
iũgi cũ tunc ℣rietates q̃s bẽbant adinuicẽ miscibilia
fint sopite ac i vnã nãz mediã redacte. sic. n. videm⁹
ꝑ tẽs ex ℣rijs vnũ aliqd ꝯstitui t ꝯsurgere ꝑfectuz.
Aut mixtio fuit. q. sensibilis t ꝑ iuxta positionẽ ac ex
breui tpe facta t ita nõ ẽ vtilis ꝑmixtio medicie leni
tiue cũ cõpssiua: t ꝓpe cũ eq̃ vt ꝯtigit fuerint i mix
tione miscibilia ꝑcipue cũ lenitiuã ꝑcesserit cõpssiua.
qõ t arguta notãt i hãc ptẽ iducta. Nõt quoqz alit
t dulci⁹ dici ꝙ ex fmonib⁹ poss bile colligi ꝑallega
tis medicoꝝ: qr i ꝑmixtõe aut sũt miscibilia eq̃lia vir
tute vel ineq̃lia. Si qdẽ eq̃lia ceu cũ volum⁹ solutio
nẽ vni⁹ medicie iuuare ex alteri⁹ solutionẽ vt agarici
cũ turbith: tũc medicia lenitia nõ ẽ cõpssiue adiungẽ
da: qm̃ actões sibi earũ aduerse destrucrẽt sic sentit.
a. cũauer. qñ igt vt sint ℣tutes eoꝝ eq̃les. qõ t rões
hmõi ptis deducũt apte. aut nõ sũt eq̃lia virtute imo
vnũ valde supat reliquũ: qõ euenit cũ medicia ꝯiun
git medicie: nõ qdẽ cã solutõis ex equo fiende vel al
teri⁹ sz magis ꝑ ꝑ remotionẽ alic⁹ malicie t defect⁹a
medicia illa sicut mirobalani citrini scamonee. zinzi-
ber turbith admisceꝫ rosa scamonee t bdeliuz aloe.
Et ita medicie lenitie cũ cõpssiua vtilis ẽ ꝑmixtio: ꝑ
viã qdẽ correctõis ac emẽdatõis nocumẽti. t b̃ ẽ qõ
voluit Mes. cũ dixit a mirobalanis q̃ medicia ꝯpres
siua exist ꝑ admixtionẽ medicie lenitie remoueri ad
berẽtiã t corrugationẽ t facilẽ pstari ꝑ ℣ñs solutõez
Appuit ẽt ex aggregatore serapionis mãifeste ꝙ loq
tur de ꝑmixtõe ꝓparatia bonitatis ꝑstantia t malitie
remotia. Virtus sil̃r mirobalanoꝝ remouet a cassia
fistula lenificationẽ supfluã q̃ debilitat stõm t intesti-
na: ita vt timeat i debilib⁹ lubricis t marie hyeme.
qõ t argnta hmõi ptis oñdũt ꝓma. Propt. 4. q
dẽ t si rõnib⁹ iã vtriusqz ptis appeat qd dõm gra tñ
maioris didascalie ad primuz dõm visũ esse qd aucto
ritates deducãt baliabbatis: Me. t aggregatoris.
Ad aliud dõz ꝙ vtilis ẽ ꝑmixtio ieq̃lis ℣tutis t cor
rectõis cã: nõ ãt solutionis faciẽde ex equo et ita qõ
iducit. a. audiendũ. Ad aliud dõm ꝙ medicia disso
lutia ꝯiungit alijs rõe correctionis: nõ ãt solutionis
faciẽde cũ fortis exist ꝑ quẽ ẽt modũ cõcedet copu
latio medicie lenitie cũ cõpressiua. Aut dõm ꝙ nõ ẽ
tanta oppositio dissolutie ad alias: ceu lenitie ad cõ
pressiuã: qr iz ipsa sit fortioris ℣tutis alijs: nõ tñ ide
ꝯsurgit ℣rietas et impedimẽtũ solutionis. Ad aliud di
cendũ ꝙ b̃ poterit iuuari ꝑ admixtionẽ lenitie et cõ
pressiue nõ ex equo: sz ineq̃lis ℣tutis q̃ ꝯcedit: aut ꝑ
mixtionẽ ẽt eq̃lẽ virtute ac verã: q̃ ex longinquo tpe
fuerit ꝯstructa. Et per b̃ ad aliud: qr res stiptica põt
alĩã medicinã iuuare mixtõe ꝯcessa premissa. Sil̃r et
oppositio appent fmones. a. et auer. Ad aliud dicen
dum ꝙ operationes lenitiue et cõpressiue non se cor
rumpunt imo meliorantur et emendant: si predicto
cõmisceantur modo. Ad aliud dõm ꝙ arguit de mi
xtione. q. vera. ex longo tempore cõsurgente i quod
dam medium ab extremis omnibus alterum t c̃.

Differentia. 144.

Quod post euacuationẽ mlie pharmacũ effre
nitans attrahat phla monstrat ex scõo practi
ce et haly. Rursus plures medicine sũt eua
cuantes mliam et phla sicut colerã et phla vñ re. a.
scõo. Plures vt euacuentur colera et phla in vna

hora. fere ãt nulle mlīaz ⁊ colerã. Adhuc ꝓio q̃rta. Dis medicina in ꝑmis eũ exhibit humorẽ g ẽ sibi ꝑpr/ us ⁊ deide illũ g ẽ post ipm i multitudine ⁊ subtilita te: ⁊ reliquos h ordine. Ad ãt erit pbla cuz maioris sit quãtitatis i corpe hũoꝝb⁹ pharmaticis subtiliusqz p⁹ mlīaz. amp. z. pharmacoꝝ. Medicia laxatiua tra bit p situdinẽ vt ⁊ tandẽ stimulata euacuet nã attra ctũ: sz mlīa ⁊ pbla ꝯueniũt cũ vtrũqz sit frm ⁊ graue vñ collz. 5. Medicie que attrabũt mlīaz trabũt hu. pblegmaticos qz ꝯueniũt cũ ea i vna q̃litarũ. itaqz p⁹ eductõz mlīe eũabit pblegma. In oppositũ ga. 2. eloꝝ. z. pharmacoꝝ. Serapio i ãtidotario. ⁊ Isaac elemtoꝝ prio. Et Mũoꝝ ille dz eũari p⁹ melãcoliã ⁊ vniuersaliť post apropatũ q min⁹ ẽ ꝑpri⁹ ⁊ familia ris nãe. talis Vo ẽ colera ⁊ nõ pblegma cũ fit nutriť natũ i sãguis ꝯuersiõe, qõ nõ colera: dria. 30. Mali qõ ẽ calidi⁹ magis educibile: qz calidũ bñ mobile de ge. aialiũ. 2. hmõi Vo colera ñ ãt pblegma. itaqz p⁹ eductõcz melãcholie pharmacũ colerã attrahz ⁊ nõ pblegma. Propť ꝑmũ figdẽ sciendũ q gd fit eũo dria oñdet. i64. b ãt eũo ꝑpri⁹ dr purgatio eo q educ tis alijs hu. sãguis remanet depurati⁹. vñ de phar macijs ga. Propterea noiant ab oib⁹ purgãtia qz pu rũ relinquũt sangninẽ ab alijs supfluitatib⁹ qd ẽt sit pharmacũ dria visuz. i16. Illõ quoqz dr effrenitans qõ nõ iure pharmaci sz violẽtia õgnãntis educit: ifi lit. n. i hũorẽ sibi ernẽũ velut irascẽs in quẽqz furore Humor nãqz duplicit eũaŕ: aut ꝑpetate: puta cum pharmacũ õtermiatũ seu õtermiatos attrabit hũo/ res. Mã qõdã pharmacoꝝ ita vnũ eũat hũorẽ vt sca monea colerã: lapis lazuli melancholiam: ⁊ turbit pblegma. qõdã Vo plures sicut aloes ⁊ reubarbaꝝ colerã ⁊ pblegma. Agaric⁹ ãt oẽs tres fortasse. aliõ effrenitãdo ẽt q̃plures: dria. i4i. qd ãt sit melãcolia ⁊ pblegma dr̃js vi uz ꝑpis. Propť hz Vo scien dũ vt visuz ẽt. i42. q circa q̃sitũ h⁹ diuersificati lr an tig. Asclepiades nãqz fact⁹ opiniõis epedocles õsẽ sor vt q elemtoꝝ q̃litates sint ialterabiles ⁊ intrans mutabiles a seculo i seculũ: hqz nãz negãs ꝓuidẽtia ⁊ velut arte q̃dã opãtẽ dixit nullũ hũoꝝ nullo deter minate attrahi pharmacoꝝ imo trãsmutat: cõuertit ⁊ alterat corrũpẽs i sui ipsi⁹ nãz qõcũqz fuerit qõ ef fundiť. ⁊ adhuc q utilitas ꝯsecuta i purgatõib⁹ non tristãtis fit purgatõe hũoris: sz cõi rõe eũonis qz. n. eũauit in cõi ⁊ nõ hũc hũorẽ vel illũ sensit quẽ ide iu uari. Cui⁹ qdẽ positõis ãnulatio iscribiť clemẽtoꝝz 2. nãliũ prio: ⁊ simpliciũ. z. õ pharmacis ⁊ õ melan cholia: qz sic idrũť inuariť phleborotomia ⁊ pharma/ cia b⁹ vel alius hũoris. qõ i manifestũ ducit icõueni ens cũ hi h iuueť: illo Vo noceãť apte. nõ. n. siccis ⁊ extenuatis ꝯfert phleborotomia aut oppositis pharma cia. Rursus ẽpia docet, pharmacũ hũc ⁊ nõ illũ eũa/ re humorẽ: ⁊ istũ deiceps ⁊ nõ illũ iuuari. q ãt nõ sim plicit isoluẽs pharmacũ in hũorẽ. Quertať quẽ hz a⁊ trabẽ: dria mrauit. i42. Fallit ẽt Erasistrat⁹ putãs q̃ post negata Va fieri ab asclepiade oia ꝓñtia ci⁹ qõ eũaŕ saluare. nãliuz ꝑmo redargui⁹ ⁊ sor: ⁊ in õ phar macijs volẽs q sicut i phleborotomijs ẽ hũoꝝ oiuz eq lis cũo ⁊ in purgatõibus soli⁹: tũc. n. ois medicia co lerã cũ fit subtilis educeret. quod. n. attrahit ꝓña va cui primit⁹ attrahit qõ subtile: deinde qõ reliquũ or/ dine: dria. 51. Alij Vo fere bis oppositi dixerũt phar macũ euellẽ qõ ex hũoris⁹ augmẽtatũ: qõ ⁊ nõ valz qz ita pharmacũ nõ educeret eligẽdo qõ sibi ꝑpriuz sicqz determinate pblegma eũaret oẽ cũ hũoruz nũc pharmacoꝝ fit ãpli⁹. Quidã Vo arti familiares di/ xerunt q pharmacũ colere attractiuũ p mu⁹ hãc euel lit: deinceps si effreniter pblegma: demũ melãcholi am: ⁊ vltio sanguinẽ cũ fit familiaris nãe ⁊ dilecti⁹ tã q̃z fili⁹. Si ãt p⁹ illõ õgnãns attrahit colerã ⁊ abbic mlīaz ⁊ sãguinẽ tãdẽ: ⁊ i his ꝯueniũt cũcti: sz si melã choliã hẽat attrahẽ sz ga. ascribẽtẽ hip. Fapionẽ: et Isaac vt pinductũ illã p mit⁹ euellit: deide colerã: ⁊ postea pblegma: sãguinẽqz vltio. Maliab. Vo cum haly vt iductũ p⁹ melãcholiã eũari volũt pblegma: qb⁹. A. visus assẽtiť. Isti⁹ figdẽ aut alteri⁹ ordiat õis hũoꝝ vni⁹ post altez eductoꝝ q̃tuor repio forme mo dos cãe positos. Ade. nãqz õ pharmacis cãz tangit vniuersalẽ ⁊ isufficiẽtẽ habilitatẽ vz hũoꝝ. ga. Vo. z pharmacoꝝ cãe b⁹ assignat subtilitatẽ hũoꝝ ⁊ grossi tudinẽ ⁊ ꝑpetatẽ seu ꝯueniẽtiã cũ corpe ac b⁹ oppositũ. Serapio quoqz ⁊ Isaac ꝯcidũt cũ ga. i prio: ñ ãt i so ponẽtes cãz hmõi leuitatẽ ⁊ grauitatẽ hũoris si ue velocitatẽ ad motũ ⁊ tarditatẽ. A. Vo cõcordãs cũ alijs i priori cã hz dicit hũoꝝ multitudinẽ vel pau citatẽ. qd ãt õb videbiť ꝯñr. Propť tertiũ Vo p mit⁹ q̃dã ꝑmittãť necessaria: so Vitas sbũgať. ⁊ ter tio ꝑinducti familiares ãpli⁹ artivisi cõciliẽť dissoni.

Propť b⁹ primũ sciẽdũ q pharmacũ vt suppositũ effrenitat q̃z. qõ triplicit euẽit: vasoꝝ. s. õbilitate: vel porozꝝ eorũdẽ aptõe: aut pharmaci mordicatiua acuitate dria. i27. amp. iuꝝ Sap. q̃situm trib⁹ Vificať cõditõib⁹ adiectis vt q Vt⁹ pharmaci ñ õficiat i hũo rũ successiua vsqz ad sãguinẽ eductõe ⁊ q pharmacũ vnũ solũ hẽat hũorẽ ꝑpietate sua euellẽ. qõdã nã qz vt dcm ẽ plures cõcitat hũores: ⁊ q hũor educen dus i loco existat apto pharmaci eductõi. Mã pharmacũ melãcolie attractiuũ si colerã repiat i loco euel li apto vt vẽtre: illã Vo i ãgustis meatib⁹ positã tunc colera primit⁹ p viã educeť accũtis: eo q vẽter lesus medicamie ⁊ hũoꝝ acuie et grauitate virt⁹ ipsi⁹ excre tiua excitabiť i colerã expellẽdã añ melãcholiã. Du bitare fit qz cũ medicia hu. eũaret ꝑpriũ magis q̃z al teꝝ si ad aliũ pmuteť eũandũ tũc corp⁹ erit absqz hũo rũ vno imo ẽt fine trib⁹ cũ ad sãguinẽ pueiat eũandũ eo q nã vt tradũt tãq̃z familiarẽ et filiũ nãe vltio ex/ hibz violẽtata. Cui⁹ oppositũ dria mrauit. ii. Dom q corp⁹ oẽ cõstat ex q̃tuor hũoris⁹ ꝑportõaŕ nãqz ele mẽtis q̃tuor prioris⁹ vt oñsũ ibidẽ. Et duplicẽ sciẽdũ ꝑportõez hre nãz ad hũores. vnã qdẽ cõez et ideter minatã ita q cũ maiori q̃titate ipsoꝝ aut minori põt sbsistẽ. alterã ꝑcisã et õfiniã ado q cũ miori neqat cõ sistẽ: et hãc cuiuscũqz fit hũoris magis diligit et õsen dit ꝑportõe sãguis cõi. Mã cũ nã tenit se a ꝑportõe p cise colere aut melãcholie secedẽ poti⁹ exhibet sãgui nẽ vt eo pharmaci attrahať audacia q̃z alic⁹ hu. cuul sionẽ patiať i ãpli⁹ qz ad ipz cũonẽ oiariã moꝝ cõse q̃reť. Et ex h ẽt appz q q̃z aspect⁹ pharmaci fit am pli⁹ ad hu. nãlẽ q̃z corruptũ: dria. i42. hũc tñ magis eũat q̃z illũ cũ ipe tãq̃z iuuatiu⁹ aut necessari⁹ vere de fẽdat magis ab ipsa. Propť fm h⁹ sciẽdũ q pharmacũ primit⁹ humorem attrahit ꝑpriuz priorib⁹ ꝯdi ctõib⁹ adiectis: deide relinquũ hz sbtilitatẽ et leuitatẽ siue facilitatẽ ad motuz vsqz ad sanguinẽ qm̃ si pharmacũ vt tactuz hz colerã euellere primit⁹ ipsaz attra hit; deinde pblegma postea melancholiã: et postrẽ

sanguinē. Si ℞o phĺa illud ꝓmit⁹ attrahit deinceps colaz: postea melaz: ⁊ sanguinē tādē. si āt melaz eā ꝓmit⁹ postea colerā: deiñ phĺa ⁊ finalit̄ sāguinē. Et is qdē ē ordo de hūana nā ab hip. ⁊ ga. exꝑssus vel i signitus. Quē rō ꝓfirmat eo q⁹ ille hūor ꝓst ꝓpriū educit̄ q ē ſbtilior leuior ⁊ ad motū agilior. talis āt ē ꝓductus q ꝓst ꝓpū euacuat̄. nā colĺa ſōtilior alijs leuior ⁊ mobilior: ⁊ iō ꝓst appꝛopatū ſp euellet̄ hu morē. qō fortassis senfit damascen⁹ dicēs oē catharticū necessario colaz ru. movē. Et si qdā noie colere hūorē audiāt oēz: huic āt opponit̄ mĺia. ⁊ iō fere vltio educit̄. phĺa ℞o hoꝛ obtinz mediū. vñ ⁊ i medio educit̄ ipoꝛ. adhuc hūoris attractio ꝓst ꝓpriū ꝓficitur āpli⁹ calo q̄ ꝓpetate nisi fortassis cōi ſz calidū magis attrahit̄ calido q̄ frūm ꝓp ꝓximētiā. Colera ℞o ē calidioꝛ hūoꝛ. ꝓst hūorē itaqz ꝓpū euacuabit̄ colĺa ⁊ nō phĺa vel mĺia. ⁊ neqz ē icōueniēs q⁹ quēlibet appꝛopatū hu. aquositas imediati⁹ educat̄ cū fuerit coaptata. ſz ḃ dubitare ꝓtigit: qꝛ sanguinez vī debē ꝓst ꝓpriū hu. educi. Mā vna cāꝛ eductionis coꝛ ꝓst ꝓpū fm. a. ē multitudo. Adhuc sāguis coꝛrūpit̄ ⁊ ē sāguis ſz eundē ⁊ baliabbatē. qō āt tale celeri⁹ dat̄ a nā: igit̄ ꝓst appꝛopriatū hu. sāguis educet̄ imediatius. Dōz q⁹ sanguis vltio attrahit̄ seu euacuat̄. nō. n. demīrat in pñti farmaco effrenitatē. ipm. n. tāq̄z intimū nā recōdit ⁊ ꝓseruat q̄ſtū pōt cū solus nutriat: dria. 30. ⁊ spirituū fit mā qō alijs mime aut rari⁹ inest. neqz farmacū nūc scitur sanguis ꝓpetate euulsiuū oz i tñ scitū. vñ de farmacijs: Quidā adinuenit herbā ita vt assumēs ipsā sanguinē emitteret ⁊ piret q̄re multis hac moꝛ ētib⁹: vtebat̄. n. ḃ ea in malū ingſitiōe facta diligētioꝛi reptus ē medicatoꝛ ⁊ ad pfidē gētis duc⁹. Cuius erat intētio nō hūc solū moꝛi vex docentē istū ⁊ discentē ab eo: q dixit interrogatus a ꝓfide ꝓfato se a nullo doctū fuisse neqz aliū docuisse. ℑz cāu cū porcellū ad qōdā ſburbiū deferret ligatū: applicato vētre ipsū penes herbā reposuisse Cū āt remouiss̄ et liquoꝛes vidit lāguineos: ex parte ad herbā defluētes: hicqz ꝓiecturat⁹ q⁹ ea sanguinē attraheret: quā exhibēs boiuz alicui ita eē repit. Qnē figdē preses ligatis oculis ne eā oñderet alicui iussit morituꝛ abduci. ⁊ de hac qdē herba multa valde ingꝛ ꝓtoꝛ nascivbiqz. Padue ēt nūc ex quodam epate liq̄ſiēte vni suppositę aliquo herbe denētū ē in noticiā illi⁹. Tūc igit̄ ad primū dōm q⁹ ℑz multitudo hūoris ꝓsentiat i eūonē celebrē. huic tñ pōt eē q̄litas adiuncta benigna vt in sanguinez q̄ illud ꝓhibebat. Aut fortassis multitudo hūoris nō ē vſqz q̄qz cā ſufficiēs vt appebit velocioris eductōis. Ad aliud dōz q⁹ sanguis qñ corrūpit̄ ℑz remaneat ſb nā cōi sanguis nō tñ ſb ꝓpria imo eius ps ſbtilioꝛ āplius ꝓcrit̄ i colerā ⁊ grossa fm ga. i mĺiā: dria. 89. Pe āt ꝓcesse sunt farmaco educi siue nāles existāt aut alie. Propter b⁹ tertiū sciēdū q⁹ dñtes ꝓst mĺiā phlegma educi: decepti fuerūt fortassis hip. fmone ābiguo dñtis de hūana nā phlegma cū sit fridissimū ⁊ viscosū violētia. i. effrenitate farmaci cūata mĺia ꝓprie ꝓsequtur phlegma. ⁊ ḃ itellectus fm ga. ⁊ plurimos vt oñsuz falsat̄: quē videt̄ praue habuisse ꝓtacti. aut q⁹ cū duo sint hu. q violētia educunt̄ illata nāe vt mĺia ⁊ phĺa ꝓpter eoꝛ grossiciē ⁊ viscositatē ad eductionē mĺie grandioꝛ exꝑit̄ violentia ⁊ conamē q̄ phlegmatis cū āplius firmata eūone obediēs fit min⁹. Et ḃ pꝛi acceptus ē itellect⁹ tāq̄z verus. Aut fortassis hoc accidēte ꝓtingit q⁹ ꝓst mĺiaz educat̄ phlegma cū ipsuz ꝓst sanguinē fit āpli⁹ augmentatū. vñ. s. practice. Medicamē laxatiuū ⁊ſi destinatū ꝓpriū educit hu. ꝑ accidēs tñ phlegmatis duplū eo q⁹ ḃ i coꝛpe si multū: Id tñ hos nō sanat ꝑfecte cū nō qō ꝑ accñs ſz eēntiale q̄ſitū exꝑetat. Quidā ēt direrūt ipos velle q⁹ medicia eductiua mĺie phlegma educit cū rari⁹ aut nun q̄z farmacū fit mĺie aut colet̄ atractiuū apꝛobate: ſz añ vt tactū mĺie ⁊ phlegmatis aut ipi⁹ ⁊ colere. Sz ſz id ℞ificet̄ nō tñ adaptat̄ ꝓpōsito: cū q̄ſitū ō farmaco sit auditū vni⁹ hu. ⁊ nō plurimū eductiuū: vel fortasse ꝓsiderauert: qꝛ farmacū larat q̄ similia: farmacorū. 3. Mĺia ℞o ⁊ phlegma vt dcm ēt collz 5. cōicāt āplius ⁊ i ſba ⁊ q̄litate ꝓueniūt i actis q̄z melācolia ⁊ colera. ſz id iā modicū valet: eo q⁹ subtilitas hūoriſ ⁊ grossicies leuitas ⁊ ḡuitas siue facilitaſ ad motū ⁊ difficultas plus vt positū alio quolibet opanť i successiua hūoꝛ eductōe. ⁊ iō fortassis minus sufficiēt̄ dirť recipiētes cāz ex ysaac oꝛone praue audita ⁊ precipue cū nō exꝑsserit ordinē cūonis a melācolia iceptū per itermedios hu. i sanguinē ꝓuenientē velut i colera ⁊ phlegmate. vñ videnť alludere. a. insinuāte q⁹ ꝓsecutio cūonis effrenitantis accidat subtilitate humoꝛ ⁊ multitudie ita vt ꝓst melancoliā educat̄ phlegma. Cās ēt ordis cōsecutōis cūonis ꝓfirmatio āpliuſ ab ysaac ⁊ serapione exꝑssas cū ad eas nō sequātur vt ad alias icōueniētia. nā q̄ Pe. vt dcm vltio ⁊ insufficiēs Similit̄ q̄. a. pretactū colligit incōueniēs: Cā ēt ga. fa sumpta ex ꝓprietate vel ꝓtinētia cū coꝛpe pōt calū niari. cū ſz eā phlegma deberet eūari tñ ꝓst coleras ābas. ℞ificatur tñ i sanguine plurimū cū dcm fit euz appꝛopriatione q̄ ḃz ad nāz vltio relarari. Pro pter: 4. qdē ad primū qd dōm appuit. Ad aliud similiter appuit qm̄ q̄ſitū tāgit farmacū vnius hu. appropriate ⁊ nō pluriū euacuatiuū. Ad aliud similit̄ visū qd dōz cū in opinionē cadere satagat baliabbatis. cū baly. Ad aliud dōm: q⁹ similitudo quā farmacum attrahit nō est q̄litatiua ſz ſbalis fm ga. potius. Est nā qz quedā cōueniētia ⁊ affinitas in forma vel virtute occulta: vt ostensum dria. 142. vel cause pretacte.

Differentia. 145.

Pod non oē amarū fit calidū oñdit̄: qꝛ. 2. de aia: ⁊ de sensu ⁊ sensato: qō āplius exꝑimit cōmētatoꝛ: Spēs sapoꝛ sunt sicut spēs colorū ⁊ sibi eq̄les. Sed coloꝛ q̄libet ceu albus ⁊ niger cū alijs q sunt ipsoꝛ extremi. cāntur a calido ⁊ frido Igitur ⁊ sapoꝛ amarus. ſ. ⁊ dulcis. Sunt. n. ꝛz ar. extremoꝛ bi ex q̄bus ꝓsurgunt ⁊ alij medij. Et i: simplicium. 4. Fructus qdā conuertuntur ex amaritudine ad dulcedinē: sicut multi cituloꝛ ⁊ melonū huiusmodi adsunt frigidi ⁊ hu. Adhuc si dulce vt cōit dicunt est calidum. erit itaqz amarū suum ꝓrium frigidum. Contrarij nāqz effectus contrarias arguūt causas. Calidū autem ⁊ fri. cum alijs q̄litatibus sūt oium cāe: methauro. 4. Rursus cuius ſba deserēs est frigida ipsū existit frigidū. sed suba deserens sapore amarū est qd frigidū qm̄ grossū. Prossum aūt ab elementis causari vī frigidis cōgregando ⁊ coartādo. Palin: preseruatiuū a putredie fri. ē: qm̄ ea cāt a calido. sed amarū ꝓseruat a putredie Pe. simplicium ꝓmo Itidē: Amara oia sūt idigestibilia. i. ꝓbl. sed oē indigestibile frigidū est: cū digestiuū sit ca. ⁊ ꝓ

cãtur. Itaq3 nõ oẽ amax ẽ calidũ vex quoddã frim
alid ãt calidũ. Cuius oppositus medici cu3 phyficis
fapiũt plurimis: qõ ẽt oñditur: q3 dria ℘ñti er dulci
p caliditatẽ viteriorẽ qd reddit falfu3 nitrofu3 deide
amax: qõ mellis denotat decoctio ꝛ zuccari: cuir tñ
mel fit rei ois dulciſſimũ: tertio re.a. ac eſox. ꝛ Ale-
xander. i. p̃. ℘dalin. A. de fenſu ꝛ fenſato. Sapor
attribuitur caliditati ꝛ humiditati: amarus quoq3 ẽ
fapor. Sed hec rõcinatio. q. iniuſta deſtruit fapores
frios ꝛ ſic marie: ꝛ ipſi dicẽt iõ. Igitur amax oẽ cali-
dũ erit. ℘ropter primũ gdez ſciendũ q volentez
ſcire qd ſit amax opus ẽ p̃mis qd ſit fapor mõſtrare:
ꝛ q ipſius diſtinctio cũ ſit ſpẽs ei9. Eſt ãt fz ariſ. fapor
paſſio guſtus a terreſtri ficco ꝛ hũido fm potẽtiã al-
terativã deductivã in actũ Dicit ãt ficco terreſtri ad
dria3 fumal s euaporatõis q cã exrat odoris. ℘otẽ
tia ℣o alterativa ꝛ i actũ ẽductiva ẽ caliditas q er cõ
mixtõe cũ alijs q̃litatib9 faporẽ deducit in actũ de po
tẽtia. Actũ dico q ẽ forma ꝛ nõ actio. talis. n. cõſur-
git cũ qd guſtat in effcũ. Eſt. n. dupler fapor actu ꝛ
potẽtia: vt i fale cũ guſtat i effcũ p̃cipit tunc ei9 fapor
p̃fectus i potẽtia. A. quoq3 bis ℘ſonãſ. Sapor cãt
er cõmixtõe pris ficce cũ pte hũida qñ fuerit digeſta
er calore aliq̃ digõe. Iſaac figdez in cibarijs vſibus
typo ſatis apore notificat volẽs id nihil aliõ eſſe q̃z
qddã ſenſibile ſẽſui guſt9 qõ vel abhorret aut õlectat
Sapor nãq3 ad p̃ns tripli pot diſtingui: aut rõne pri
max q̃litatũ vel ſbe deferẽtis illas. Aut eo q õlecta
bilis exrat vel abhorrẽt ſiue neuter fm primu3 dr̃ q
fapex alij ſunt ca. alij fri. tertij aũt medij. Calidi vt
falſus amarus ꝛ acut9. ℘frigidi gdẽ acetoſus ſtipti-
cus ꝛ pontic9. Medij ℣o vnctuoſus ꝛ dulcis ꝛ fz
quoſdã iſipid9 imo alijs. Ampli9 Iſaac locat eis
grad9 q̃litatũ p̃max diermiatos: ponit. n. falſu3 ſore
ca. ꝛ fic. in fo gradu. amax in tertio: ſz acutũ in q̃rto
vñ beben ℘uelo. Salſus fapor ẽ calidus i fo ꝛ ama
rus i tertio. vex caliditas ei9 ẽ minor caliditate acu-
ri: ꝛ i gnẽ ſi õx. Acetoſu3 dicit Iſaac fri. ꝛ ſic in fo:
qõ tñ nõ ẽ multũ ſane dcm cũ portius acetũ: vñ noiat
ſi fi tñ in p̃rio ꝛ ficcũ in tertio. Stipticũ quoq3 in pri
cipio tertij: ponticũ in fine ipſi9 vel p̃ncipio q̃rti. vn
ctuoſus ℣o ꝛ dulcis marie ponũtur tpati vt idẽ ibi
dẽ cũ tertio ꝛ q̃rto ſimpliciũ. Res. n. dulcis ẽ cõue
nies nãe corpis nri p̃prie: ꝛ ẽ corp9 bois ca. ꝛ hu. cũ
eq̃litate. Et ad hanc nãm cupit Iſaac ẽt inſipidum
adducẽ. Hoc ãt apud ipſu3 ẽ iuſticie tpamentu3: qõ
tñ ẽ ca. ꝛ hu. in fo gradu. humana nãq3 cõplo tpata
eſt ca. ꝛ hu. vt dicit i fo gradu. Diſtinguit ẽt fo rõe
ſbe predictas differẽtis q̃litates: qõ ẽt triplicit̃er euc
nit: q3 quedã ẽ ſubtilis alia media: quedã ℣o groſſa
Groſſa vt deferens ponticũ ꝛ amax. Subtilis vt q̃
acuti ꝛ acetoſi. Media ℣o ois alia fm tamen magis
ꝛ minus diuerſificata: qñ mediocriter eſt vnctuoſa
poſtea dulcis deinde ſalſa ꝛ demũ ſtiptica ponit ẽt ꝛ
iſipida locũ mediũ iter hec obtinere diſtãtia: ꝛ põt h
diſtinctio cũ predcã coniũgi: vt ſuba groſſa amara ꝛ
calida i tertio ꝛc. Diſtinguit ꝛ tertio qñ fapor3 fm
Iſaac gdã eſt guſtui nõ accõmod9 vt quis ide fapor
dictus iſipidus: qui ꝛ tripler exiſtit: aut q3 ℣e inſipi
dus q̃lis q aque ſimplicis ꝛ alior elemẽtor. Carẽt
eni ea ſapore cũ ipſe ℘ſurgat ex elemẽtor cõmixtõe.
Eſt ꝛ ali9 nõ eo q võ hẽat formã ſaporis: ſz q3 cu3 fit
inactu p̃rio ſaporis formã iaz obtinẽs nõ pot i opus
puenire: ſo q3 nib l ab ipſo diſſoluat̃ in ptes mini-
mas qõ poris ifigat̃ lingue er quo cũ humido illi ad
mixto rõ cãt ſapozãdi: ſo appens de aia. Et ita ferx
ſui duritie aut adamãtẽ fere idiſſolubiles iſipidos di
cim9: aut l3 ab ipſo aliqd diſſoluat̃ ac lingue cõmiſce
atur: nõ tñ dictox qs determinatus ſentit̃ ſapox. qõ
fortaſſis nõ p̃pe vocat iſipidũ velut phlegma ſic di
ctũ ꝛ cucurbita. Eſt ꝛ ſapor alius ſenſui guſtus accõ
modus ꝛ ei coaptatus: qui ẽt triplex exiſtit: aut eniz
abhoiabilis ẽ guſtui repugnãs ꝛ iuncturas ſeparãs
fm plus tñ ꝛ min9 ferueti, p̃portionatiuus aq̃ q̃lis ẽ
falſus amarus ꝛ acutus et acetoſus ex pte ſubtilita-
tis ſubẽ: aut horridus ꝛ enſui nocitiuus p̃pter nimi
um ℘ſtringẽ ac adunare aq̃ frie aſſimilat9 vt põticus
marie ꝛ ſtipticus: et rõe q̃litatis acetoſus: aut iucun
dus et ℘patus ſenſui mediũ i vtriſq3 obtinẽs extre-
mox velut vnctuoſus et dulcis. Vnuſq3q3 ẽ ſapox
gradus et mãſiões recipit nõ paucos in magis et mi
nus diuerſificatos. vñ et vnus ſapor alij ſibis reddit
nõ pax. Et iõ iuxta ariſ. dulce ac vnctuoſũ ponit idẽ
fere ℘fiſtẽ ac ſibr ſalſu3 cũ amaro. Diuerſitas ãt h oñ
ditur i dulcedie: nã ipſa q̃druplex inuenit ab Iſaac di
ſtincta. nã qd ẽ pura oiu3 q̃litatũ media q̃dã groſſi-
tudini attinet et viſcoſitati: relq̃ inſipiditati cõiũcta
nõnulla acumini cõmixta: q ℣o nãe p̃portõat tpate
hũane. ſũt ãt vt iaz apparuit ſapores octo: et vnũ qd
priuatũ ſapore dcm inſipidũ: quidã ℣o ſolũ et poſue
rũt vt Ba. ſimplicitũ primo. Et ariſ. ipſos h nume-
ro cõprehendit ficut et colores: l3 octo idẽ explicz nu
merãdo: qdã ẽt ponticũ omittunt vt Almãſor. 2. et
Me. ipſu3 ad ſtipticũ reducẽtes: alij ℣o eñ qõ fit q3
pax hi duo diſtant ſapores: et iter hos fm Ba. loca
tur ẽt auſterus: cãt. n. er ficco ſeculẽto aque cõmix-
to p̃b. 2. Qui alij fm ariſ. expoſitores ſumit̃ pro ace
toſo: iterdũ ℣o p̃ ſtiptico. Ba. ℣o de alimẽtis vt
ipſum ad ſtipticũ reducere et ponticũ magis et fortifi-
tan hãc diuerſitatẽ trãſlinguãtes inducere. paupcula
oli latitas rebus caruit et vocib9. Eſt ãt et mod9 ge
neratõis ſapox fm ariſ. ex amaro et dulci: ceu colox
oium, p̃ductio tanq̃z ex extremis er nigro ℘ficit̃ et al
bo. Velut. n. nigx ẽ priuatio albi et i nõ p̃ſpicuo fi-
cut amax dulce et ſalſũ in nutribili hũido. Sapox q
dẽ p̃ductio apud ariſ. magis exiſtit fm numex p̃por
tõabilẽ: vt guſtui cõueniẽtẽ: et eius oppoſitũ qua fz
p̃mas imediati9 cõſurgat q̃litates ceu colores veni-
unt ex illis. Vnuſq3q3. n. ſapor attẽdit fm numeros
quoſdã, p̃portionabiles et cõmixtões et motus: aut i
determinatos et iproportõabiles: gn. n. delectatõez
iducũt cõmixtiz hi in numeris, p̃portõabilib9 cõſiſtũt
ſoli: oppoſite vero ſe hñt relig. Ariſ. nãq3 eligit de
ſapore in de ſenſu et ſenſato ſicut ℘ odore et colore, p
ut ſũt quedã obiecta deducẽtia potẽtiã ſenſitiuã i ac
tũ: de quo ſo de aia in quẽlibet hmõi ordinat. Me
dicus ℣o magis cõſiderauit ſapo. ẽ, put cũ puenit i
cognitiõez medicinax ſic cõplonatax et iõ magis at
tribuit p̃mis q̃litatibus q̃z organo cũdem. vnde no-
ſce quoq3 er de ſenſu et ſenſato ac ſecũdo de aia q q̃z
uis ſapores cãent a calido frõ hũmido et ficco et ℘-
ria ſint q maxie a ſe diſtant: nõ tamen fm maximã di
ſtantiã ca. fri. hu. et ſic. attendit̃ ℘rietas in ſp̃ibus ſa
pox: ſz fm ordinẽ ad guſtũ, put vz natus eſt imuta-
ri a ſapore cũ horrore vel ſuauitate. vnde nõ neceſſe
eſt q dulce vel amarum ſit maxime calidum frigidũ

E

ficcū vel humidū: ſz q̄ maxime ſe bz in tali aut altera guſtus imutatōe. Dis itaq̄z apparere p̄ōt qd ſit amarū. Eſt nāq̄z ſapor linguā abradēs ac exaſperās abſq̄z aduſtiōe de farmacis: ꝛ p̄mo apparēs ſcōi: Calidū quoq̄z vt ex ſmonibus opus ſit aui. elicere dupli cē bz cōparationē: aut ad nāz humanā vel ad rē ipſaz vt videbit in ſe ꝓſideratā. Propt ſm vero ſcienduz q̄ poſt añdictos ſupueniēs litigioſus ꝛ infeſtus antiqs auerois cordubēſis ar. dilucidator eximius nitit oñdere ſcōo de aia: de ſenſu ꝛ ſenſato: ac collz. 5. cū deteſtatōe medicoꝝ ꝛ ga. p̄cipue q̄ amaꝝ nō ſolū cātur a calido in o ēt a frigido ſicut albū ꝛ nigruz. Cui⁹ eḡdē motiua ſi cōceſſerimus q̄ iſti ſapores non ſequunt calorē ꝛ frig⁹: neceſſe ē q̄ ꝓtrarietas in iſtis ſit in illo qō eſt vltime calidū; ꝛ in eo qō vltie frigidū Sed ſi ꝓceſſerim⁹ q̄ ē ō ſapore ceu de calore. ſ. q̄ idē color ſit a caliditate vel a frigiditate tūc nō acciaet i/poſſibile: qō ꝛ tactū ē i argntis p̄m s Ytute. ꝛ ſubdit Videt q̄ opinio ga. ſit error. Videm⁹. n. q̄ amaritudo q̄ñq̄z iuenit cū frigiditate vt q̄ ē i fructib⁹ i p̄mo cremēto demonſtrat ſm: ꝛ q̄ eſt i reb⁹ cōbuſtus demonſtrat calidū. Et ſit nō ē ipoſſibile q̄ aliq̄ dulcedo ſit frida. Videtur eni q̄ plāte amari ſaporis apud ꝓplemētū ſūt dulces: aut inſipide i p̄ncipio. Signū āt oñdēs q̄ bi ſic bēant ſapores ē q̄ plāte hūtes ſaporē nō trāſferūt ex amaritudie ad dulcedinem i eis q̄ inate ſūt eē dulces i fine: niſi mediāte aliquoꝝ ſapoꝝ illoꝝ in q̄nto ēt collz: Sup nāz amari dñatur cōplexio ficca terreſtris: ꝛ hec p̄ōt naſci a ca. ꝛ fri. Et ſignificatō ſepans vnū ab altero ē ſignificatio q̄ fit a frigore: vt ſit dulce poſtq̄ fuerit amaruz ſicut ſūt glandes xiloxarata ꝛ aliq̄ ex cucurbitis. Adhuc opū ē i fine amaritudis iducēs paliſim ſua frigiditate: ꝛ remouet de mū cauillationē q̄ ñ potes vīe q̄ ñ ꝓuēit amaritudo a p̄te frida ſz a calida: q̄ñ amaritudo eſt dñans i ſuo ſapore: ꝛ ſapor ē in iudicādo ſup nām rei vñ dz ſm h iudicari q̄ magis ſit ca. q̄z fri. Et h q̄ dixim⁹ de amaro non ſenſerunt medici q̄ nos p̄ceſſerunt: ꝛ ēt ga. ñ appropriauit ipm niſi calori tm̄. Iſtius āt poſitionis gdē ānullatio rōabil ē in tertio vbor oñdetur. Dic āt ſolū monſtratur ei⁹ nō ꝓfuncere inducta. Primit⁹ ꝛ ñ ſciēdū q̄ non ē aliqō de hūtib⁹ ſapores puri ſaporis vere: q̄rto ſimpliū. Nō. n. ē aliqd ſaporis cui nō admiſceātur ſapores alij cū hu. ēt non ſint puri ex q̄/bus cāntur. Dia eni ex q̄tuor ſūt cōpoſita elemētis faciētib⁹ i re q̄libet repūtationes diuerſas: cōmixtiones vel ꝓplexioneſ. Eſt. n. dupler cōmixtio ſeu ꝓplexio p̄mo ſcōi: ꝛ i nālib⁹ ac artificialib⁹: vt lactis ſignificat ꝛ tyriace ꝓpoſitio: p̄ma qdē ꝛ ſcōa p̄ma quoq̄z ē q̄ ex primaria reſultat ꝓplexione in adinuicē eoꝝ q̄z/maxie ꝓſequtur tact⁹ cū ſit qd terrenū māle ꝛ inſertuz valde naturis p̄is. ac ēt guſt⁹ q̄ ē tactus qdā hāc ſe quit q̄z plurimū Eſtq̄z ſcōa reſultās poſt illā prima ria ex actōe ꝛ paſſione ꝓriaꝝ q̄litatuz eoꝝ: qō euenit q̄ vna demū q̄litatū vigorat ſup aliā ceu i pluribus reꝝ ꝓtingit q̄ i rpis acuūtur ꝓceſſu. qō āt pp acrem accidit circūſtantē vel pp Ytutē celeſtem aliquā aut fortaſſis imaginationē in hūtib⁹ imenſā: quā eqdem nō paꝝ ſequtur color deiñ odor poſtea ſapor minime: dria. 37. appens. Color eni ē qd fere ſpūale imāle: p mutatur. n. ex q̄libet re de leui cū ſit tāq̄z epiphania ſm pythagorā aliq̄. In ſapore tm̄ non eſt neceſſaria verificatio penit⁹: vt q̄ talis ſapor arguat talē cōple

xionē oio aut ſubam ſz vt multū: ꝛ poſt ſapores eſt in odoribus. Eſt enī in eis ſicut ſine fiducia: ſimpliciuz q̄rto: ꝛ p̄mo ſcōi. vñ p̄mo ſimpliciū Mcſ. Colores nō dant ſciaz, ordinatā q̄ ſiat expanſio ſeu exp̄ſſio: ſic vīe in pticularia: ſz incident ſignificāt ſup bonitate ac malicia q̄rūdā medicinaꝝ. Cui⁹ extat cā: q̄m odores ꝛ colores ip̄rimūt ſine obuiatōe ſuoꝝ corpoꝝ: ñ āt ſic ē in ſaporib⁹. Et iō aliqd p̄ōt reſolui a re ſm cōplexionē ſcōaz ꝛ nō primariā a q̄ ſcōa magis ſequitur color p̄cipue aut odor ñ teſtificās aliqd de cōplexione ſiue cōmixtione p̄imitiua: qō vtiq̄z euenire poſſibile ē cū i vna iſtaꝝ mixtionū ſit qd terrenū groſſū: i altera Yo ſubtile ſuperficiale fumoſū. In ſapore autē be due nāe imitant magis: aut p̄im ſequūtur primaz cōplexionē q̄z ſcōaz. Ff allaciā Yo coloris oñdit duorū aureoꝝ euforbij cuz libra lactis cōfectio. Dac. n. viſus frigidā indicabit: cū tñ ſit calida vt g ſt⁹ inſinuat: ꝛ iō hic practice ſcōo. In exp̄endis medicaminib⁹ in corp̄ib⁹ boiuz picula ſunt aiarū. Eſt ēt ſciendū q̄ ſapor vt plurimū denotās caliditatē in re frida reputur quā ſignificās frigitate i calā eo q̄ caliditas eſt q̄litas efficaciſſima oia ſibi coaptans ꝛ aſſimilans. ꝛ hac via p̄ōt cā aſſignari: q̄re opiuz i ſua ē amaritudie cū frigitate ſuperflua. a. Aut fortaſſis amaritudinē acq/rit ex q̄dā aduſtione. q̄ aſſatur ſuper laminā ferream igneā ꝛ ſit rubeū. q̄ āt ſic dīns nā imixtis repiat: ſm tñ magis ꝛ minus ſapit ga. in pluribus locoꝝ: ꝛ maxime in libris pharmacoꝝ: qō oſtendunt p̄cipue lac p̄ſilium caulis ꝛ lens dria. 109. Non āt ſic camomilla in q̄ ſtipticitas ꝛ reſolutio repitur: min⁹ aūt adhuc ꝛ cibo monſtratur tp̄ato. Danc āt diuerſā cōpoſitionē teſtatur Me. in pluribus ſimpliciū. Dicit nanq̄z roſā ſore cōmixtā ex p̄tib⁹ ēt excellentibus diuerſis: vt ex terreis ꝛ aqueis p̄ſtāntibus ſibi ſtipticitatē: ꝛ aereis dantibus illi dulcedinē ꝛ aromaticitatē: ꝛ ex p̄tibus igneis p̄ſtantibus illi amaritudinē: qō ēt ſimpliciter dicit i agarico euenire: hz. n. dulcedinē cū ſtipticitate ac amaritudie. ꝛ iō Hermes dubitauit de centaurea vt oñſū dria. 190. Dis igitur p̄miſſis d̄m ad auer. p̄mā q̄ ſapor amarus nō cātur a frido: imo ſolū a calido vt oñdetur: neq̄z eſt de ſpecieb⁹ ſaporū ita vt vult idē de ſpēbus colorꝝ q̄m ſapores vt amarus ꝛ dulcis nō ſunt oppoſiti ſm ar. vt appuit eo q̄ imediati⁹ cāntur a friditate ꝛ caliditate ſic colorē ſ cū vterq̄z calido atteſtet: ſz q̄ cānt a ꝓportione numerali ꝛ cōmixtione puta delectabili aut horrida a gbuſ demū mediocriter medij cānt ſapores. Ad aliud dicendū q̄ non ē vez q̄ fructus p̄mutētur de amaritudine i dulcedinē: imo dulce ſp amarū p̄cedit neq̄z. n. xiloclaratis glādib⁹ ꝛ cucurbitis gbuſdā eſt amarus ſapor vt aſſerit: imo poti⁹ ponticū: ſimpliciū quarto aut auſterus ꝛ ſtiptico quaſi cōmixtus ꝛ pontico. vñ 23. p̄bl. Glādes ſtiptice ponunt ꝛ interioꝝ. Galla acerba ſtiptica ꝛ pontica iudicatur: aut ſi eſt illic ſapor amarus alicuius p̄ticule inde exiſtit ſubſtantie calide. Ad aliud de opio qd dicendū iā apparuit: cum opio ſit dupler vt in plurimis aliorum repta natura vel dicendum ēt opium nō ſore in fine amaritudinis vt teſtatur: ſed magis ſaporem hīe confractū i amaritudinē aliqualem ꝛ horribilitatē vergentem. Aut dōm hunc ſaporem vt tactum ex aſſatione acquunt ſe ceu ꝛ colorem: neq̄z etiā valet qō dicit qz tūc opium eſſet calidum: quoniam vincunt p̄teſ alie frigide

lz sit calidū rōe saporis illius quodāmō amari. Ado dica.n.sba cābit saporē ⁊ odorē ⁊ maxie calorē cum min⁹ sint māles: non āt nā pria. Vult ⁊ is tādē ga. supportare cū dixit: si ocesserim⁹. Et oē dulce calidū ⁊ oē amax calidū debem⁹ dicē ꝙ id nō ē nisi respectu corpis hūani nō nāe ipsius rei. Expiētia.n. lz in corpore id testet hūano: tñ ꝺ demōstrat nāz ipsox sporū. Sermo.n.ga. nō ē ver⁹ in ꝓplonib⁹ saporx fz suas nās. vñ idē dicit ꝺ sensu ⁊ sensato. Dulcedo attribuit caliditati ⁊ hūiditati: amaritudo āt caliditati ⁊ siccitati aut fritati ⁊ siccitati respectu hūiditatis dulcedinis. Sic itaqz cū sermo ga. sit respectiu⁹ sic ois artificis loquentis in mā corporabili: eūqz. A. nihil angit: sed potius oñdit vt nō medicus loquēs i medicina. Adhuc q nā iudicat rei sapores nō nisi gust⁹.

Propter tertiū ꝟo sciēdū ꝙ oē amax ē calidū vt sapiūt medici vniu ersi. vñ ārto simpliciū. Res amara ꝓculdubio ē calida fm magis tñ ⁊ minus ꝓut amplius aut min⁹ amax recedit a dulci: ārē fo practice Amax ē igneū ⁊ terreū ⁊ ꝑmo secūdi. Acutum ponit calidius postea amax deinde salsuz: q non min⁹ vr eē aris. snia. ingt. n. de sensu ⁊ sensato Amaruz ⁊ salsuz fere idē sunt. vnde. 23. pb. querēs ꝓpter qd mare salsuz ⁊ amax: soluit aut qz in mari sūt sapores etenim amax ⁊ salsuz silr vr. sz salsum oē ponit calidū: igit ⁊ amax. adhuc in pantea iducto de gnātiōe loqns amari aut cinis amarus cōbustox oium: exalatū.n.ē ex ipsis potabile. ⁊. 24. pb: adustionis cinis oium amarus hmōi āt ē calidū. amp. qd adustuz calidū: sz amax ē adustū. 23. pb. Galin: eni methauro rū. 2. ponēs salsedinē cāri a caliditate faciēte i aereo hūido subtili euaporatōem sentit: qd cū maior fuerit caliditas euapotās nō soluz gnāri in salsedinē veruz ēt amaritudinem sicut iducit de stagno palestine. ioi. dria. Et iō maria sub tropico: aut inde exūtia cancri fic sunt amara vt in eis aial non nascat neqz viuat. q aūt sub polo fita artico minus salsa: ceu mare dictuz elespōticū ceteris dulci⁹. i. min⁹ amax: qd ⁊ appellatur mare tanais seu meotidis versus septētrionē mari dcō maiori seu nigro ꝺiunctū aris. igit vbiqz appetceu potui colligere oē amax iudicasse calidū. ampli⁹ amax ē linguā abradēs ⁊ exaspans absqz tñ vt dcm ē adustione: qd āt tale calidū. Galin: cuius actiōes sunt calide ipm est calidū cuz actio in cognitōem forme deducat. sz actōes amari attestant caliditati. Calefacit nāqz deficcat ⁊ ꝺsumit: sitim inducit: venaruz apit orificia attrahit abstergit resoluit purgat excoriat fluxū anguis cāt ⁊ vētositates carminat: vt ꝺ ipo fatent. Rursus res dulcis tpe reddit amara deinde acuta: ficut oñdit vinū zuccax ⁊ mel dria ꝺñti. id aūt caliditate vr ꝺtingere solū ⁊ nō fritate: qz nūqz redderet acuta. Nihil itidem vnctuosuz aut dulce frigescens visuz ē amarescē: vex poti⁹ insipiscē. Itaqz oē amax inqz tū tale calm ē excedent tertio fm Isaac occurrēs gradui. Sz ꝺ id gnto simpliciuz. Amax apit mūdificat meat⁹ abstergit subtiliat ⁊ hu. icidit grossos ꝑter caliditatē manifestā. Ddm id eē dcm ꝑ comparatōem ad acutū qd ea opat aptius. nō āt ad salsum multo min⁹ ad dulce. Propter ārtā qdē ad ꝑmū ddm vt appuit ꝙ aris. noluit fic se hre i spēb⁹ saporuz vt ⁊ colox: ita vt qd colores imediati⁹ cānt a calido ⁊ frō fic ⁊ sapores. Sz ꝙ velut albū ⁊ nigx sūt oppofita ⁊ ex ipsis cānt colores medij: ita ⁊ dulce ⁊ amax oppofita ꝓducūt sapores medios: tñ fm aliā rōez ꝓ uenit sapor ⁊ color vt declaratū ē. Ad aliud ddm vel ꝙ amax in quātū hmōi caliduz: aut ꝙ ipropie sumit ꝑ austero: viciato ēt forte translatōe vocabulo arabica. Ad aliud ddm vex eē si sapores imediati⁹ cāent aliqualr a cāis sicut colores. Cā nāqz duplex erīstit: remota q munus dearticulat ⁊ ꝺducit ad eē: ⁊ ꝓpinq q amplius. ad aliud ddm q sba deferens amax lz sit grossa in genere subax deferentiū sapores calidos: ē nāqz terrea subtilis nō tñ ē fri. qm grossa suba nō solū cāt a fri. imo ēt a calido. Si.n. calidū ipate in aliqd agit cōdigerēs ipsuz aggregat hōgenea: ⁊ etherogenea expellit subam redēdo mediocrē qlis ē dulcis ⁊ vnctuosa. Si āt plus calidū itendat faciēdo humidū expirare subtile reddit sbaz grossiorē vt que deferēs salsuz. Si ꝟo ampli⁹ intendat humidū oē expirare cogit. vñ sba remanet cōpressa igrossata qualis q amari: qd si āplius ⁊ pl⁹ inualescit calidū humiduz cōtinuās in re calescā cōsumit. vñ necesse sit porof ⁊ subtilitatē sbe aduenire: ⁊ hmōi ē sba deferens acutū qd in lignis carbone idurato: ⁊ carbone cū in cinerē cōuertit contingit videre. Ad aliud ddm q nō ē verū q solū frm sit ꝑseruatiuū a putredine imo ⁊ calidū nec oē calidū facit putredinē: sz caliduz debite humiditate suppeditatū ac victū. Caliduz.n. porēs humidū calefaciēdo expirare patum putrefieri a putrefactōe cōseruat. aloes eteni mirrha ⁊ salsuz oē ac amarū eo q sui caliditate subtili humidū resoluūt ⁊ cōsumūt: sba vero terrea poros cōstringit et opilat: non ꝑmittēs calidū nāle et humidū exalare ac ex̄neū subigredi: hoc.n. mō gnātur putrefactio. ad aliud ddm q aliqd redditur idigestibile: nō solum rōe fritatis: imo ēt caliditatis Calidū nāqz quod pōt eē cuz sba grossa dura vt oñsuz ē et cōpacta: q idigestibilis ido reddit. vñ ꝑmo secūdi. Raphan⁹ digerit et nō digeritur: aut pax ficut in expōne ꝓpb. aris. Scripfi nō solū saporē itelligere hūcipm: sz et saporē horribilē oēz qd significat. d. oia pharmacia sore amara cū tñ qdā sint amara: ⁊ alia saporib⁹ alijs affecta. Sz de quodā ptis aduerse arguto inotuit dubitāduz dñte auer. saporē caliditati ⁊ humiditati attribui: qd nō vr cuz q dā sapox fuit frigidi. Adhuc idem fo de aia. Sapor vr magis seq humiditatē et siccitatē q̄z caliditatez et fritatem. Ddm ꝙ sapor cāt ex digōe quadā. Dis āt digō per se calido pficitur et humido cōsequenter: q re dcm est saporē sore passionem a calido in ficco terrestri celebratā. Hoc tñ fic opās lz sit calidum respectu saporis ꝓducti: pōt tñ eē frm corpis humani cui cōpatur relatōe. Ad aliud ddm pro tanto dre auer: saporē magis sequi humiditatē et fic. q̄z etc. qz cā. saporis itranea vr magis eē siccū et hu. ex̄nea vero calidū. Calor.n. cōdigerēs multotiēs ex̄ pmanet vt solis vel continētis. Vel ddm qz pax calidū dñat aliqñ in sapore velut in fris saporibus: frm āt nūqz cuz ois sapor a calido cōtingat. Et iō plus sapor sequit siccum et hu. ficut he qlitates pfectiorem reddūt vrine digōnem q̄z alie: dria. 85. Quod āt hic dubitare cōpellit ē: qm qlitates actiue et maxime calidum amplius operat cum sit qlitatum efficacissima ceu humidum vilissima: deinde qz frigidum et siccum.

Differentia.146.

Quod amplius decoctum reddatur amarius ostenditur. Naturalium enim secūdo seriat

ita: Quis nō nouit q̄ eoꝝ singulū q̄ coquunt ăplius salsi⁹ qdē p̄mū: postea ℞o amari⁹ fit: ꝛ i ꝓbl. q̄ transtuli ar. ascriptis. Dē dulce calefactū p̄mo fit acre: dēmū ℞o supcalefactū amaꝝ efficitur valde. Rursus p̄ ulteriorē decoctionē alicui⁹ exalat qđ ē aqueū aereum remanēs qđ terreū adustū grossū. in tali ℞o saporē sūdat amar⁹: sicut i p̄ori vnctuosus vel dulcis: dēsensu ꝛ sensato: ꝛ q̄rto farmacoꝝ appent ampli⁹ sicut ē i decoctionib⁹ nālib⁹ q̄ iteri⁹: ita ꝛ i artificialib⁹ q̄ dē sortis cū ars sit nāe imago: Sz i illis vlteri⁹ decoctū redditur amaꝝ ꝛ acutū: vt oñdūt phlegma ifipidū: qđ vlteriori decoctū digōe dulcificatū ꝛuertitur i sanguinē: ꝛ demū p̄ ăpli⁹ coctū i colerā amarā acutā ꝛ mliaz adustā: q̄re ꝓbl. xi. Alia elira seruant porri viscositatē hñt. ꝛ ꝫ mel testatur dulci⁹ re oi dria p̄ori qđ p̄ vlteri⁹ decoq efficitur amari⁹ ac deiceps acutū Lac ēt exñs ex̄ venā attinet ifi piditati cū ℞o decoq̄tur vlteri⁹ dulcescit. vñ farmacoꝝ. 4. Lac digestuz i vēntre ꝛ venis si posset gustari estimo q̄ esset dulcior q̄z sapor mellis: ꝛ silr ē de zuccaro ꝛ succis reliqs ita qz aliqd decoctū amari⁹ reddit ꝛ acuti⁹. In opposituz qm̄ aphoris. 2. auscrātur fm p̄parationē morda tiores sapores quēadmodū i caule ꝛ legumib⁹ quorū ablatio fit ex eo q̄ trāsponūt fm decoctionē ex alia aq̄ i aliā: ꝛ alimētoꝝ. 3. scribitur. Solidus decoctus nō amarificari: vel dulcificari magis. Adduc q̄nqz p̄ decoctionē exp̄mit ab aliquo qđ ē nitrosū serosuz acutuz: illud dulce efficitur ꝛ vnctuosū. Sz id agit decoctio qđ rasan⁹ ꝛ lupini signāt infusi ꝛ decocti: silr ꝛ acrumia ꝛ alleū cū reliqs. Eti: qđ aliqd digerit illud dulcisiat cū oia digesta reddātur dulcia sz ꝫ opat̄ ꝺ coctio vt oñdūt glādes agrestia sorbe ac silr̄ia: itaqz amplius decoctū dulci⁹ reddit aut vnctuosū. Propt̄ p̄mū ℞o sciēdū p̄ter illud qđ oñsuz ē: dria. 50. decoctionē eē molliciē q̄z dā a calido cātā q̄ duplex existit vna qdē i nāli ꝛ hec duplex: aut innatio q̄ ꝓprius dr̄ digestio seu pepansis: vt q̄ fructuū. vel i nocitiuo ceu q̄ humoꝝ corruptoꝝ maturatio veri⁹ dicta p̄ quā exp̄ulsiue p̄parātur. Reliq̄ qdē artificialis: ꝛ id vel elixando q̄ ēphesis dr̄: aut assando vt optesis dicta. In digōes ℞o tres existunt his oppositе ceu omothesis molisis statēsis: dria. 50. Nosce quoqz q̄ aliqd multiplici decoq̄t cā vel ut digestibili⁹ reddat̄: ceu alīti solidi⁹: aut vt facili⁹ penetret sicut aq̄ seu vt ipsius remittatur malitia vel acuitas: ceu farmacū attracti uū vel vt a putrefactōe p̄seruetur ꝛ ceruitruz ꝛ succi plures: vel vt mollior i adinuicē fiat p̄mixtio fīc i medicinaꝝ ꝓstructōib⁹: vel vt solubilior fiat sicut sylla assatione: aut vt ℞tutē amittat solutōis ꝛ ꝰctionē acquirat: sicut mirobolani ꝛ reubarbaꝝ assati: vel vt venenosa efficiātur ceu argētū viuū ꝛ arsenicū sublimata. qđ āt sit amaꝝ dulce ac saporеs reliq: dria visū p̄ori. Propt̄ fm qdē sciendum q̄ aliq sīc pararagorat̄ ꝛ Philotim⁹ estimauerunt q̄cunqz dura q̄ fuerit salsari siue nitrari ac amaricari ꝛ plus decocta. 3. alimētoꝝ. ga. ℞o fm p̄tē his aduersus ingr: Solidus quidē corpoꝝ siue duꝝ p̄ aquā decoctum deponit q̄litates i eo exñtes a p̄ncipio: vt tpe succedēti appositio seu i q̄le vel absq̄ q̄litate reddātur ꝛ aquosuz nō retinēs qđ salsedinis amaritudis pungitiuitatis aut stipticitatis: qđ oñditur apti⁹ qñ ex vna trāsmutat̄ aq̄ i aliā ita. n. iuenies qđ decoq̄t suā q̄litatē abīcere: ac illā ei⁹ i quo decoq̄tur suscipe: tū p̄p ꝫ ipm: tū q̄ ꝛuptе rūqz digerat̄ qđ i ipo crudū existebat: sīc lupini amari entes: aq̄ā i q̄ decoquūt̄ vel infundūt̄ amara efficiunt: sic ꝛ abrotanū tarus absynthiū ꝛ b⁹i. Corpa vero taliū decocta min⁹ p̄manēt amara: quoꝝ si adhuc bis aut ăpli⁹ decoctōe aquā mutaueris amaritudinē p̄dēt oio: qđ silr euēit pūgitis: q̄lia sunt allea cepe ꝛ porri ꝛ pōticis vt nespillis: pilis ꝛ sorbis imaturis: oia b⁹i ags cocta suā reliquūt q̄litatē: ipsa ℞o fm se dulciora vel vnctuosiora reddūt̄: sed si succos absqz coꝝ substātijs decoxeris insipidi ētes fiūt dulces p̄io deiñ ăpli⁹ decocti salsi ꝛ tādē amari ꝛ acuti: vt mel oñdebat cū zuccaro. Sic igr̄ solida ꝺcocta mutatiōe aq̄ ăpli⁹ dulcescūt: ligda ℞o succosa efficiūt̄ amara: silr vina mordacia austera tpe dulcificāt̄ seipsis lōgiori digesta. Breuiori ℞o cū i aſia mouēt̄ ꝛ soli exponūt̄ i vrceis sup domos: aut suffumigātur igne grādi desubt⁹: acida ℞o sic corrūpunt̄ debilia: farmacoꝝ. 4. Ex quo appet pararagorā ꝛ philotimiū in his ℞o existē: nō āt a p̄oris⁹. Veritas. n. b⁹i cū distinctōe ꝛ nō absolute p̄cipit̄. Propt̄ tertiū ℞o et his sciendus q̄ de ea q̄ decoquūtur: aut sīt hōgenea simplicia vel etherogenea ꝰmixta: qđ si pri⁹ aut sīt sapoꝝ frido rū aut medioꝝ aut calidoꝝ. Si fridoꝝ vt insipidi stipti ci vel b⁹i dōm q̄ sufficiēt̄ decocta dulcia redduntur ꝛ vnctuosa. Cuz vero talia tā facta p̄ ăpli⁹ decoquuntur efficiunt̄ salsa vel amara seu acuta fm mediocrē decoctionē mediā aut maiorē: qđ oñditur. Decoctio enim ꝫ maturatōnē cāre remouēdo cruditatē idigestā humidi: ꝛ oppositū inducēdo. facit enim humidū molle p̄ptes penetrare decocti. Hoc āt cū ăpli⁹ decoq̄t̄ incipit humidū ſbtile ꝰmixtū ex aq̄o ꝛ aereo exalare: ita vt salsuz reddat̄. Cuz āt p̄ magis decoq̄tur p̄dictum exalat pl⁹ humidū: ita q̄ ꝺrelictuz hꝫ terrestre grossū ꝛ caliduz: scituz ℞o pri⁹ q̄ b⁹i amaꝝ ꝺferre saporē. cū āt ipm reddit̄ purit̄ i magꝭ calidū fort⁹ insertuz: ñ soluz q̄ humidi⁹ cogit trāspirare: imo ēt q̄ solidius vt pumices lapides i mare oñdunt ex vulcano p̄iecti: ita vt q̄ tale subtili⁹ leui⁹ ꝛ calidi⁹ efficiat̄. Scitūq̄z ātea q̄ talis ſba saporē ꝺfert acutū: itaqz hōgeneuz simplex decoctōe p̄ oēs pōt trāsire sapores. Si āt decoqbile fuerit etherogeneuz ꝰmixtuz tūc vel igne assat̄ aut aq̄ eliratur siqdē p̄io dico inz oēs sapores posse acqrē ceu p̄dictuz. ps. n. succosa p̄ caliduz ꝰcitata cū terestri ficca fit ăplior eā sui p̄mutatiōe imutat. qđ nob oñdit act⁹ i p̄icarpijs ꝛ senib⁹ ac sorbe vlrqz fructi⁹ agrestes cuz assātur ꝛ silr pungitiua seu acrumia Cui⁹ eqdē tā appuit rō: Si vero eliretur tunc illud i quo eliraꝝ redditur illi⁹ q̄litatis q̄ ipm fuerit elirabile. ſba ñ ipsius p̄p derelictionē sue q̄litatis nāe būane oppositе dulcificat̄. Sol⁹ eni sapor dulcis ei ꝛ iucūdus existit. ꝛ iō q̄ꝫto pluries infūditur et aq̄ cū decoctiōe sufficiēti mutat̄ sapidior redditur. Nosce tū q̄ ēt aq̄ salsa seu amara vel alia reddit̄ p̄ alicui⁹ talis in ea decoctionē vel infusionē: saporē p̄ōt tādē vtcunqz recipe simplicis prioris hōgenei: lz dicat̄ nunc aquā sore aliā satis ab infuso vel decocto. Est ēt q̄ q̄cunqz mō decoquāt̄ quolibet tādē acutissima redduntur ꝛ venenosa. ignis eni ad se oia ꝰuertēs corrūpit illa ꝺ niqz intm̄ vt talia vim nullā hēant alimēti: verū veneni p̄fidi nullo potētis mō ꝰuerti in corporis nām Corrodunt. n. sp et corrumpunt ita vt sint napello et serpētis uiru p̄niciosiora. cuz ex his puella et an⁹ fuerint connutrite; dria. 142. Itaqz ex his veritas

breuiter hmõi sit oñsa ẽsiti. Propter q̃rtũ aũt ad ꝑmũ visus ãtea gd dõm. ipm. n. logt i hõgencis simplicib⁹: q̃les sũt alig succi depurati. Ad aliud ẽt apparuit: qñ. n. tale ampli⁹ decogt ꝑ oẽs trãsit sapores vt visũ: nõ ãt cũ fuerit cõmixtũ etherogeneũ. ad aliõ dõz ꝙ rõ ꝓcedit filr in simplicib⁹ hõgenecis in gbus appuit q̃lr ỗcoctũ ampli⁹ amaricat ꝛ acutũ efficit: humores. n. velut succi sunt gdã. ꝛ gd ẽt dõm ad aliõ visus. Quid ãt alia seuiãt imordaciora seu acutiora reddãt decoctõe id fortassis eueniet cũ diutissime et violẽter fuerit decocta: ita vt ꝑori hũiditate vigẽtes ipsis ãpli⁹ q̃dã viscosa nõ seuiãt adeo: filr ꝛ cepe sufficiẽti ꝑticipãs hũiditate. Cuz ãt nõ fuerit alioꝝ ẽt in tñ violẽta decoctio ac ꝑfilitaz nõ min⁹ mordacitas siue acrimonia in euaporatõez ꝓsumit decoctiõe ꝛ humiditate q̃dã taliũ fere insipida digesta i dulcedie que hmõi ꝓuertũt: qõ ẽt calidũ opat solare maximũ: demũ ℞e gdẽ plenilunij ꝑcipue: tertio appẽs creticoꝝ i fructib⁹ shũidũ digerẽdo ipsoꝝ austeꝝ cũ quo ẽt calidũ associat ipsoꝝ. duplici. n. digerũt calido: solari vz ꝛ ꝓprio. ỗ ꝑtib⁹ Theophrastus: ꝛ simpliciũ q̃rto. ad ea filr figdẽ que alteri⁹ ꝑtis appz cũ ꝓcedãt ỗ etherogeneis cõmixtis: a qb⁹ ꝑ elixatõez aut infusionẽ redditur aq̃ q̃litas cẽnea elirabilis: reliquo dulcificato remanẽte. Et ita sensit ga. cũ Pararagora ꝛ Philotimo alimẽto. z. Ad aliud dõm q⁹ oia inquãtũ sũt digesta dulcia efficiũtur: pñt tñ eẽ amara vel hmõi ꝑpter q̃litatẽ impssam in humidũ aqueũ nõdũ sufficiẽt digestã: cũ tandẽ vt tactũ ẽt ꝑ decoctõem varient sapores. ad aliud quid ẽ dõm ꝑ anterius apparet dictum ꝛc. Dria. 147.

Mod paucum piperis ꝓuocet vrinã ꝛ multũ ci⁹ ventrẽ soluat: paucũ ℞o scamonee soluat ventrẽ: ꝛ multũ vrinã ꝓuocet oñdit: qz fo canone: paucũ piperis ꝓuocat vrinã ꝛ multũ ei⁹ soluit ventrẽ fm ℨrium scamonee. Rursus pipis parũ ẽ debile solutiuũ. Cũ ãt medicina solutiua quãto vel q̃li ẽ debilis ꝓuocat eo q⁹ id facili⁹ fit q̃z soluere. Si ãt in his fortis extiterit soluet cuz actio fit fortior hui⁹. primũ ãt ẽ pipis pauci quãtitatis: fm ãt multe Pauca ℞o quãtitas scamonee solvit: qz nã dñans illi regulat ꝛ sustinet eãdẽ distribui ꝑ mẽbra vt oñsũ dria. 141. Multũ ãt patit: sz mor tãq̃z ꝑ latiora i vrine vias depellit. Eti. Paucũ pipis nõ mordicat vẽtrẽ ꝛ itestina suo acumine: lz calidũ ponat ꝛ ficcuz in q̃rto gradu cũ oẽ egeat magnitudie qõ dz facẽ q̃liter cũq̃z: fo ỗ cã. vñ hi patiẽtes ꝓmittũt idez ꝑ venas in epar ꝛ vias vrinales trãsduci. Multũ ãt ꝑ oppositũ mordicãs ꝛ stimulãs eosdẽ: cogit ipsos expulsionẽ ꝛ secessũ cãre. pauca ℞o scamonee quãtitas a vẽtre vel itestinis tolerata: vẽtrẽ attractõe soluit: multa vero ipatiẽs reddita ꝑ vias vrinales tãq̃z iuincibilis ꝓpellit extrorsuz: nõ. n. tolerabit a vẽtre ꝛ itestis sui effrenitat. itaqz mínor q̃titas pipis ꝓuocat ꝛ maior soluit Scamonee ℞o paucũ soluit ꝛ plurimũ ꝓuocat. In oppositũ vt q⁹ multũ pipis sumptuz ꝓuocet vrinam paucũ ℞o soluat ventrẽ: scamonea ℞o eõ: qm̃ ꝓb. i. Propter qd pip multũ exñs veficã soluit: pauca ãt ventrẽ scamonea ãt multa existẽs vẽtrẽ soluit: pauca vero ꝛ vet⁹ veficã. vñ Serapio aggregator libro qõnum. Siqs vtit multũ pipe ꝓuocat vrinã: ꝛ si vtat eo paꝝ facit humectare vẽtrẽ. sz scamonea ẽ ℨria i ỗ Adhuc idẽ scamonea qñ nõ ẽ nimis antiq̃ nõ ꝓuocat vrinã sz laxat vẽtrẽ: antiq̃ vero ꝓuocat vrinã ꝛ nõ laxat. vñ fo canone dixerũt qdã ꝙ qñ ex scamonea antiq̃ sumit ꝑua q̃ntitas: ꝓuocat vrinam ãt non soluit.

Ampli⁹ pip multũ sui calidit̃ate addita trãsit per mesaraicas i ep. illic ãt hũida eliquãs vias petit vrine: cũ sit calidũ subtile: paucũ vero id negẽs rẽanet i itestiis cadẽ sui stimulãs acumie i secessũ. Scamonea vero plm mordicãs itestiia et irritãs eãdẽ i secessũ expellũt ꝛ ipa. Pauca figdẽ tãq̃z ỗbilior tolerat: ꝛ maxime ãtigor ab eisdẽ: vt i venas penetrãs ad ep pueniat. ꝛ tandẽ ad vrine meat⁹. adhuc vnũqỗqz agens si dz ꝓpr ũ iducẽ actũ expedit sufficiẽtis fore quãtitatis aliogn nõ valẽt in ipm. sz ꝑpus act⁹ pipis ẽ ꝓuocare scamonee vero soluẽ. vñ aris. Aut qz vtrunqz vtroqz ẽ mobili⁹. pip qdẽ diureticũ: scamõea vero ỗ orsũ ferẽs. Impropri⁹ ãt act⁹ pipis ẽ soluẽ et scamonee ꝓuocare: i quos ẽt alteratis poterũt q̃titat bus itaqz multũ pipis ꝓuocat: paꝝ ãt soluit. secus vero euẽit i scamonea. Propter primũ qdẽ sciẽdum ꝙ pip ẽ spẽs aromatica calida ꝛ ficca acuta ꝓplerionuz friaꝝ ꝛ hũidaꝝ vehemẽter correctiua. ꝛ ẽ triplex. nã qỗdã ẽ imaturꝝ formã hñs oblõgã. qỗ iõ macropip. ẽ dcm: calidũ i tertio: fic. i fo. Est ꝛ albũ rotũdũ leucopip noiatũ: calefaciẽs pl⁹ ꝛ deficcãs illo: ꝛ ventrẽ roborãs marie ac ꝑ alijs: ỗ re. sa. sexto: mel⁹ ens nigro. vñ canõe. 5. Ipm ꝓfortat sinmachuz pl⁹ q̃z alie spẽs ꝛ pipa. ꝛ hẽ qỗ nõ ẽ ꝓpũ neqz ꝓctuz: ꝛ neqz est ẽ corter ei⁹ grossus: sz tñ grauis⁹ põderosũ. Reputur ꝛ tertiũ pip absolute dcm aut pip nigꝝ seu melanopi ꝑ calidũ ꝛ sic. i q̃rto: q̃ qdẽ nõ vñr nisi ipe ꝛ q̃ntitate differre. Dr. n. q⁹ pri⁹ ẽ pip lõgũ cũ hũidũ ẽ ꝛ cruduz cũ ãt maturat corrugat ꝛ scpat ꝛ pip efficit albũ. cuz vero id ãpli⁹ accidit nigꝝ reddit ꝛ min⁹. vñ .2. canone ingt ga. In ꝓmis cũ elcuat fructi⁹ pipis ẽ lõgũ pip deide scpat i grana pipis: ꝛ ꝓp ỗ lõgũ pip hũidius ẽ pipe. Dis ãt Diascorides i simplicib⁹ ẽt fz Ba. 6. pharmacoꝝ ꝓnceps assentit. ẽ ãt scamõea succus cuiusdã herbe volubilis dicte: q̃ q̃druplex inr Mde. repit. Una qdẽ dcã funis arboꝝ lupul⁹ ꝛ humul⁹ eo q⁹ circa ipsas inolvit: cui⁹ flos ẽ albus ad modũ cãpane oblõge hñs lac q̃ volubilis ẽ magna. alia vero est cui⁹ rami repũt sup terrã ꝛ herbas: cui⁹ flos ẽ ꝑpus ceu cãpanula expãsa coloris subalbidi cũ q̃dã citrinitate: hñs ẽt lac cui⁹ comestõe delectãt suel. Et ẽ reliq̃ hñs aspa folia vt q̃ citruli cui⁹ flos vt ãpule adherentes: q lupul⁹ vel funis paupeꝝ dr. Est et q̃rta et eius radix ẽ sicut que tãni et maior folia hñs stricta ꝑua in modũ sagitte alate: q̃ cã leui decidũt et hz lac q̃ dñs dr lacticinioꝝ ex q̃ ꝓstruit scamõea: cui⁹ cõplexio calida ẽ i tertio et ficca. Aggregator tñ fm ga. eã calidiorẽ ꝓtestat pipe. lz ipse vt alij ꝓnũciet eã cõplexionis ꝑdicte colerã cũ fortitudie attrahẽs scamõea. est eni actio ipsi⁹ vt furiosi: et iõ solum anthonomatice: multa hñs corrigibilia cũ i q̃ꝑplurimis principaliores corpis ꝑtes offẽdat. Cui⁹ dosis ẽ a granis gnqz vsqz ad. 12. fm Mde. apud vero. A. ẽ Manib. 1. qỗ ẽ serta ꝑs. z. Juꝝ vero serapionẽ a kiriat vno vsqz ad. z. Decogt vero i cithonio pasta involuto sub cinerib⁹ ut remittat ei⁹ malitia: et tũc diagrediũ appellat. Corrigit et nõ paꝝ ex mirobolanoꝝ fibi citrioꝝ admixtiõe Volubilis vero ipsa ex q̃ ỗducit icuit soluit itavt pueris admistret et senib⁹ in sanitatis regimẽto. qd aũt fit vẽter: vrinã laxare ac ꝓuocare suis notatũ ẽ q̃sitis

Jn pñtiarum quoqz noſce q̄ actio diuerſificaſ rōne agētis patiētis ⁊ modi actōis. Mā agēs forte aliter opaſ q̄z mediocre vel debile ſicut ē ſcamonea reſpcū pipis cū ſit eo effrenior ⁊ nāe iimicabilior hūane: patiētis gdē ex pte: qm̄ vētriū ⁊ vſr corpis gdē ē ſenſibilior ⁊ paſſibilior: alijs ℞o eō. Eſtqz medi⁹. Modi ℞o ceu p̄tactū pip p̄ncipaliſ hz ꝓuocare ⁊ ſoluē ꝯñr ſcamonea ℞o eō. Propt ſm ℞o ſciendū q̄ iā ipz appuit ex argutis: ap̄lius ue. z. māifeſtabiſ dicendoꝝ

Propt tertiū gdē ſciēdū q̄ p̄mitus ſmo verior reputa⁹ declareſ ar. ⁊ deiceps attēdaſ ſi gd veritatis ſapit q aui. Propt h⁹i p̄mū ſciēdū q̄ pipis maior q̄ſtitas ſui caliditate ⁊ acumie mordicās vētrē ⁊ inteſtina ⁊ p̄cipue ſenſibiliores petēs hic trāſitū p̄meſarai cas i epatis vias diſſoluit ⁊ eq̄lr humiditatū ſubtiliores. ⁊ qz ℞t⁹ ipſi⁹ extat debilior ea q̄ ſcamonee ⁊ min⁹ nāe hūane ℞ria: p̄dcās hūiditates ñ pōt p meſarai cas ad vētrē ⁊ inteſtia reducē: ⁊ ꝓpe cū ei⁹ ſba ñ remāſerit i vētre vel inteſtis vt i medicis ℞tingit attractiuis: dria. i4i. Hui⁹ vigore attractio ad p̄dcā fiat loca. educet itaqz ipſas p vrie meat⁹ latiores ⁊ p̄mptiores eiſdē: cū h ēt ei⁹ fit eūare. Si ℞o paucū extiterit ptes itriſece ide mime morſe ñ erpellēt i venas: ⁊ p̄cipue cū ſenſibiliores extiterit: ñ potēs i ꝓpriū actū remiſſio ipſi⁹ q̄litatib⁹ quātitate ibidē iuiſcatū remanz mora lōgiori. eliq̄bit aliq̄s hūiditates iuētas ipſaſqz obuiatōes deducet cū ſtercore foras: vt reliq̄ ſalſa vſ acuta: ceu alexādrina mānifeſtat dicta. i ſcamoneave ro ſec⁹ ℞tigerit. nā pſm ei⁹ potēs i actū ꝓpum pmanēs i vētre ⁊ inteſtis ceu ſbductius: ⁊ trāſiēs p poros ſm quos nutrimētū deferſ i venas: ptiz diſſoluta realit ēt i fumos ſz aliqđ ſpaciū demū itētionaliſ magis imutās: dria p̄inducta. Qui fumi tādē ad hūiditates delate agitāt liq̄faciūt ⁊ diſſoluūt qđ eaꝝ mſtū groſſū ⁊ treſtre: idē vigore attractōis ſbe remanētis ei⁹i vētre vel inteſtinis p meſaraicaſ recurrit i h⁹i. Mā. n. ſatagēte h factū odioſū a ſe ꝓpellē: ficqz vētrē excernit oio. vñ ar. Scamonea multa pp fortitudinē multo tpe manēs deſurſū fert multā purgationē ⁊ terre ſtrē: pauca ℞o ⁊ matie vetus ⁊ multū i fumos tota liſ fere diſſoluta: pueniēs ad hūiditates mō añdicto nō valet qđ multū ⁊ groſſū eaꝝ ꝯcitare: vez potius modicū ⁊ ſbtile: qđ ⁊ nō pōt ad vētrē ad inteſtina deducere: cā ipſi⁹. q. nihil remāſerit i eiſdē: ⁊ iō ꝯuertit ſe i actū ipropriorē ⁊ leuiorē qđ ē ꝓuocaſ. Sic ita qz verificat⁹ extat ſmo ar. pſat⁹. Propt ſm ſciēdum h⁹i q̄ ſmo aui. aut praue ſeu mēdaciter extat expoſit⁹: vel q̄ aliter multā ⁊ paucā audiuit q̄z ar. quātitatē diuerſificādo ſm mediocrē ⁊ maximā. Aut dicendū q̄ aliſ ſoluit pip qz ſui acumie hūida eliquādo vt euſorbiū ⁊ vſr vehemēt calida. i4i. dria. Et ſcamonea mō alio ceu diſſoluēdo ⁊ attrahēdo. Cū g̃ fuerit piper multe q̄ſtitatis pūgēs vētrē ⁊ inteſtia ſua acuitate: ⁊ ꝓpe ſi ſenſibiliores extiterit: ñ tāto ſuſtinēt ipm tpe vt p̄ueniat i vrie meat⁹: vez ꝓpellūt idē extroſū ⁊ vētrē ſic. facit. ⁊ ea forte q̄ſtitas ē maria. Cū āt fuerit mior ei⁹ q̄ſtitas toleratū a p̄dictiſ poterit i vias p̄uēire vrie ipſā ꝓuocādo: ⁊ fortaſſis h mior q̄ſtitas extat mediocris ſcamōea ℞o multa ſoluit vrinā. forte qz nā ñ ſuſtinet ipſā tāto tpe vt reducat ſupfluitateſ attractas ad vētrē ⁊ inteſtia: vez ſtati i vias ſibi patiores ꝓpellat vrie. Pauca ℞o toleraſ ab eadē vt ipſas ad loca ꝓducat añdicta. ſic itaqz ſmo palliaſ. a. Et. de h ſil'r ſcripſi: qđ ſufficiēs i ꝓbl. ar. expōne. Propt q̄rtū ℞o ſciēdū q̄ inducta ſuis ꝓcedūt vijs. vp gd dām iā appuit ad p̄mū. Ad aliud dām q̄ min⁹ ⁊ debili⁹ medicamie hz ꝓuocare vez multū ⁊ forti⁹ ſoluē ſi fuerit illa vētris: nō āt ſi vric vt pip. Ad aliā ēt p̄tē iſti⁹ rōis i ſcamonea iaz qđ dām apparuit Ad aliud qđ dām ēt viſū. Vel dām paucuz piperis diu remanēs iuiſcatū i inteſtinis ſui q̄dā acuitate aliqđ eliq̄t ⁊ diſſoluit. vñ ſeceſſus accelerat. Jta ℞o paucū ñ pōt i vias p̄uenire cū ſit ſcamonea penetratiuz debili⁹. Ad reliquā hui⁹ rōcinationis de ſcamonea p̄tē qđ ſimiliť viſū. Ad aliud ēt apparuit qz ſcamōea poſſet eſſe tāte q̄ſtitatis vt auditū q̄nqz q̄ mox aſſūpta nā ea p̄territa cum humiditatib⁹ ſtercoroſis obuiatōne q̄dā ꝓpulſaret extroſū: vt. 9i. tactum dria.

Differentia. i48.

Mod aqua lactis ſeu ſez fit calida vſr: i diuiſionib⁹ nāqz aq̄ lactis calida ē: ſcdo gdē ſo.

Lactis aq̄itas ē calida Jbidē quoqz: Jn aq̄ caſei pp qđ i ipſa ē nitroſitas acq̄ſita i ſanguie p̄mū ⁊ ps colerica ē caliditas q̄dā. i dictis ſig dē: Una triū ſbaz lactis ſubtilis ⁊ clara gddaz hz acumis: iō pro acumis ſbtilitate ⁊ calorē ⁊c. Mde. quoqz: aq̄ lactis ē calide ⁊ ſic. ꝓplerionis i p̄mo g̃du vſqz ad ſm. Amplius aphoriſ. z. Lac hz nō paucū ſeroſū i ſeipſo. Expurgatiuū ē h nā: ⁊ io vlceratōes oris nouit inducit natis. vñ p̄mo tertia: Raſura aquoſitatis lactis multū nocet iſanti p̄ducens ipm ad alcula. Diaſcorides ℞o. Sez purgatiuā hz vi educēs vētris hūores: qđ āt hui⁹ caliđ. Expurgatio nāqz ⁊ ſolutio calore pficiť. vñ q̄ h⁹i a ga. calida p̄dicanť ⁊ ſic. Rurſus qđ viſcez apit opilatōes ⁊ hu. abſtergit ⁊ ſbtiliat ē caliđ: talis ℞o ē aq̄ lactis. vñ Mde. Eſt lauatiꝝ abſtertiua p nitroſitatē ſuā ⁊ ſtōi mordicatōe ſolutiua. Ad huc qđ velociť cōuertiť i fumoſū et igneuz caliđ eſt cū hñtiuz ſymbolū facilior fit trāſit⁹. h⁹i ℞o ē aqua lactis: qđ oñdūt caput dolētes ſm veterē et febricitātes. Palin: Jnqunt educi ſez er lacte ſicut vrine aquoſitas er hūorib⁹ ꝓuenit. Sz vrina caliditate participat. aq̄ itaqz lactiſ ē calida: cui⁹ ℞riū ſcribiť ſimpliciū. 4. Et ſeptio de igenio: Jn cura male ꝯplexiōis calide ventris ſpuma exhibeť lactis: ⁊ tertio. is. Jn aq̄ qdē caſei eſt ifrigidatio. Ampli⁹ illud qđ ē aq̄ et frido cōgelať ē frigidū hmōi qdē eſt ſerū. vñ. 4. methaurez: Vina q̄dā acetū liriuiū ſerum et icor aque: oia. n. coangulanť frīdo. Amplius cui⁹ totū multa cōſtat fritate: et ps cū eiuſdē ſint rōis hyſtoriaꝝ p̄incipio: tale qdē lac. vñ. collz. 5. Si res fuerint iſpiſſate ita q̄ calor in p̄mis nullā facit coagulationē dz dici q̄ ſint frigide et hu. ſicut lac qđ multa coagulatur frigiditate. Lactis igiť aqua eſt frida. Propt p̄i mū ℞o ſciendū q̄ lac eſt aialis ſupfluū albū bina decocti one in māmis gnātum. Eſt nāqz ſanguis bis decoctus. Mde. in practica: i albedinēqz permutat⁹ et ſi ſcda quidē decoctio eidē nō caliditatē: ſed poti⁹ inferat frigiditatem: ꝓpter māmillarem carnē glandoſam fri. et hu. exiſtentē. Sicut. n. ſpiritus anima lis bis decoquiť: puta in corde ac cerebro: ita et lac in epate ſeu corde ac māmis. Eſt et lac quid mediuz inter pblegma et ſanguinem: declinans tamen magis ad ſanguinis nām: quinto ſimplicium et practice ſecūdo. Diuerſificať quoqz lac natura ſua et accidēte puta tempore. Natura quidem: quia dupler eſt

ipſius ꝟpſo. vna ſiqdem prima er eſis ꝟſurgẽs ſicut ꝟpſo aq̃ lactis butiri ⁊ caſei in lacte. Altera qdem ẽ fa reſultãs er ꝓpoſitis trib⁹ ceu ꝟpſo tyriace: q̃ p ar tẽ acgrit a ſimplicib⁹: ⁊ lactis p nãm q̃ fria eſt ⁊ hu. tpate. vñ Alma. 3. Lac recẽter mulſuz tpamẽto eri ſtit vicinũ: lz fritati ⁊ hu. paꝛ attineat: qnto ℞o the oꝛice. Lac vſr frm̃ ẽ ⁊ hu. Quare in ſo ſcienduz ꝓpt declinatõem lactis ad frigus aliquod nocet phſaticis. Tpe qdẽ diuerſificat. vñ in dietis cõib⁹. Lac ge neraliꝛ triplr dr aut. n. dulce vicinit⁹ a mãmillis ꝓfluẽs vel acidũ tã diu mulctũ: aut boꝛ mediuz. Dul ce qdẽ ẽ min⁹ calidũ. q. ſit i medio ꝓmi gradus ⁊ initio ſcdi qͦ mſat ſapoꝛitas ſua. vñ. 4. pharmacoꝝ. eſt ſuauis dulcis guſtus. ſubſtat itaqz tpamẽto qͦ ẽ elati⁹eo i ſo gradu. Acidũ quoqz lac frm̃ ponit ⁊ fic. er alauit. n. ca. ⁊ hu. pẽrñs in illo. ⁊ noſce qͦ lactis nã diuerſificat penes aialiũ ſpẽs: nãs: ãni tpa: regiones paſcua ⁊ q̃ taliũ. Propter ſm qdẽ ſciendũ q⁹ ga. i hac dꝛia ſibimet vr appenter aduerſari. Ingt. n. alimẽtoꝝ. 3. Fiũt ℏ lacti nõ ꝓpter ſolũ hre in ſeipo ſeroſam nãm. Et ſubdit. Neqz in colerico ⁊ calidiſſimo vẽtre aceroſuz lac adhuc calidã ⁊ pungitiuã hz q̃lita tẽ ⁊ ℞tutẽ q̃ ꝓticipat lac ꝓpter ſeꝝ. vult igit ſeꝝ per ſe calidũ foꝛe abſqz alicui⁹ vt coagguli vel alteri⁹ calidioꝛis admixtõe. q̃rto ℞o pharmacoꝝ ita ſcribitur. Lac ꝟponit ex tribus ſbijs diuerſis in q̃litate: q̃rum vna ẽ ſba groſſa er q̃ ẽ caſeus: ⁊ fa piguis butiroſa. tertia ℞o aquea. caſei dcã aq̃. ⁊ ẽ vnicuiqz baꝝ ſbaꝝ ꝟpſo ꝓpꝛia. nã butꝛoſa pinguis maioꝛis ẽ eq̃litatis: ⁊ caſeata ifra illud in ꝟpſonis eq̃litate. aquea ℞o frã ⁊ hu. vnde reddit caliditas totius lactis ifra calidi tatẽ totius coꝛpis tpate caliditatis. ⁊ iõ de ſe ñ i amaritudinẽ ſz in acetoſitatẽ ꝓmutat. Cui⁹ qdez diſcolie diffinitio ꝓpoſitoꝝ appebit tertio. quare aliq dixerũt aquã lactis duplicis foꝛe ſbe: q̃ꝝ vna ẽ aquea iſipida ⁊ hec fria ⁊ hu. Altera ℞o colerica nitroſa acuta per quã apit abſtergit ⁊ purgat: ⁊ ea calida ẽ ⁊ fic. qͦ vr in ꝓmiſſis inuere. A. Sz bis dͦz q⁹ ſi h ã caritatiſ ⁊ acumis ei a dñio iſuerit: nõ ẽ vt teſtat⁹ eſt Ba. frida ⁊ hu. qd ãt de hoc ãpli⁹ oñdet ex dicẽdis. Propt tertiũ qdẽ ſciẽdũ vt dicat cũ ga. ⁊ pharmacijs: q⁹ aq̃ lactis ꝟtpati quocũqz mõ ſm ſcipſaz fria ẽ ⁊ hu. ⁊ ͦ mũ ꝟdictõi in ſe ex alimẽtis dicat ipſius. Dico ãt ſz ſe qm̃ põt per artificiũ exctionis aque caſei nã in caldã ꝓmutari. Elicit. n. ſepi⁹ ex lacte a ſbijs duab⁹ ſe pata reliqs: ℞tute coaguli calidi entis ⁊ ficci qͦ alterat ⁊ mutat aquã hmõi: ⁊ ea ſeꝝ tunc dr quẽadmodũ ſpma mẽſtrual. Sz aliqs obuiabit: q⁹ eadẽ rõne deberet pinguẽ ſubaz ⁊ caſeatã lactis imutare. Adhuc hmõi coaguli q̃ſtitas ẽ modica valde lactis reſpectu. igredit ẽt caſeum nõ mole ſz magis ℞tute et vapoꝛe ceu ſpma embꝛyonẽ dꝛia. 36. Dom̃ q⁹ aquoſitas lactis cũ ſit ſbe ſubtilioꝛis ⁊ ℏ plus recipiat paſſionis febꝛ ũ. ⁊ fa ꝓmis. Alie vero due ſbe ſunt groſſe cõpactioꝛes. iſta nõ tantã recipiẽt imutatõez a coagulo cũ actus agẽtiũ in mãz cõcidat diſpoſitã. ad alid dom̃ q⁹ lz coagulũ lacti imiſſuz ſit pauce quantitatis: ẽ tñ de nã principioꝝ vigoꝛe potẽs. fic. n. agit in lacte vt ſpma in mẽſtruo dꝛia ꝓtracta. Ebulitionẽ cni quãdã fere p viã putrefactiõis iducit vnde ⁊ caſeus multotiẽs ide alterat ſapoꝛe. Põt ãt hmõi aquoſitas ex lacte deriuari p aliqͦ frm̃ ex ſucco vuaꝝ acerbaꝝ ⁊ tũc ꝓmanet vt ẽ fria ⁊ hu. Coagulat. n. lac ex multis ſbijs eiſdẽ imiſſis: vt floꝛe ſtomi: buſturi pſtura lacte ficuũ carthamo ⁊ hmõi. vñ. A. Aialium lac ficuũ coagulat lac. Eſt ãt artificiũ tale ſepando aquoſitatẽ ex lacte vt hẽat vas rotũduz ceu cucurbita maꝛ ⁊ in ipm lac imittat cũ lapillis rotundis torrentis ⁊ diutiſſime ꝟtundat. deinde manu ſba q̃ ſupernatat vnctuoſa educat ⁊ deinceps foꝛtius itidez ꝟquaſſet donec abijciat tota: ⁊ demũ p colatõnem foꝛtẽ aq̃ ſepet ℏ a ſba remanẽte caſeata. vñ q̃rto ꝓpꝛia. Aq̃ caſei accepta a dogo poſt colatõem vehemẽtez: que ꝓpꝛius aq̃ lactis appellat. Qͦ ãt in ſe ac taliter extracta aquoſitas ℏ ſit fria ⁊ hu. vr: qm̃ lac totũ vt dcm̃ ẽ frigidũ ẽ et hu. ita vt ſba piguis ſit eq̃lioꝛ et caſeata infra hãc i ꝟpſonis eq̃litate. ſz ſi aq̃ lactis eẽt calida tũc cũ butiroſa ſba ſit calida tpata: iã lac ꝓpter ei⁹ duas ſbas calidũ foꝛet cũ ſba caſeata modice frictatis ẽt exiſtat. Hic ãt foꝛtaſſis rñderet. A. cũ ponat caſeũ recẽtẽ frm̃ et hu. i tertio. d. reliqs duas ſbas ipſ ℞ſus friditatẽ tm̃ imutare vt et frm̃ lac reddat. Adhuc cum opatio i foꝛme cognitõem deducat illͦ quod ſitiz ſe bꝛicirant uz acute mitigat: etbicos ifriat: frm̃ exiſtit. Tale ℞o eſt aqua lactis. vnde q̃rto ꝓpꝛima: q⁹ conueniens ẽ ad ſedandum ſitim acute febꝛicitantiũ emfoca ſcm̃ ex pane ſimile cum aqua caſei excepta ex dogo poſt colatõem vehementẽ. Et ibidẽ. Aqua lactiſ vaccini ͦ quo exctũ ẽ butiꝝ infridat etbicos: qͦ qs foꝛtaſſe impediet: q: lz mitiget ſitiz et infrigidat hos vehementer iflãmatos: non tñ alios. Cui dicenduz q⁹ nõ valet ſed potius oppoſitum cum calidius ſemi calidum calefaciat reliquo amplius friozi: itaqz lactis aqua fria eſt et hu. Ad id autem quod inductuz et alimentis denuo dicenduz q⁹ illic comparatur aq̃ humida vel ſerum lacti acetoſo: et non coꝛpori tpate complerionis et tunc calida ẽ ꝓ certo: etſi frigida ſit eq̃litatis compatione: pharmacoꝝ q̃rto. Et ego qdem nõ ignoꝛo q⁹ medicoꝝ alij cum Ba. ẽt de alimẽtis aquam caſei vident magis calidaz et ſiccã ſentire. ſit tamen ſancitum nũc cum q̃rto pharmacoꝛuz friam foꝛe et humidã. Propter quartum qdez dicendum ſiquidẽ ad ꝓmos: q⁹ ipſi ſuerũt illius opinionis: aut aquã lactis audiũt ꝓ coagulum ex lacte deriuatã: vel q⁹ aliquã ꝓtem colericã entẽ in ipſa reſpexerũt. Ad aliud dͦz q⁹ lz lac mulieris habeat nõ paucum ſeroſum exꝑgatiuũ nã reſpectu nouiter natoꝛũ et ita ginginaꝝ vlceratiuum: nõ tñ coꝛpis menſurati relatõe cui compatur: pharmacoꝝ q̃rto. Aquoſitas nãqz lactis ſubtilis penetrat in eoꝝ labia teneꝛrima et ebulies illic vlceratõem inducit: et ꝓpꝛie qñ lac nutꝛicis ſucrit lacte cetero calidiuſ. Eſt et calidũ hmõi lac actu et non potentia tm̃ vt de quo hic ratio Neqz ẽt omne exꝑgatiuum aperitiuum: ſubtiliatiuũ: ac ſubductiuũ ventris ẽ calidum a dñio qͦ horũ aqua oſtendit oꝛdei. Põt ẽt ſui ſubtilitate id opari vt denotat acetũ. Silr quedã fria ſoluũt leniendo vel labificãdo: aut pondere cõpꝛimendo: vel liqueſaciẽdo: ſeu diſſoluendo: dꝛia. 141. Et hec duo ſoluz vltima calida ſunt et ficca. ad aliud qd dom̃ appuit. ad aliud dom̃ q⁹ facilis conuerſio ad ignitum nõ tm̃ ꝓuenit ex parte caliditatis: verum ẽt non parum ſbtilitate ſube paſſibilis de facili. Ad aliud dicendũ q⁹ illa ſeri eductio ex lacte fit per coagulum quod lactiſ aqua vt oſtenſum ad caliditatem alterat et ficcitatez quandam. Aut dicendum quod ſicut vrina non

est calida respectu sanguinis vel colere: ita lactis aq̃ relatione butiri sed caſei tm̃. Sit itaq; id quesitus sic ꝓbabiliter tactum.

Differentia .149.

Vod menta sit frida oñdit: qm̃ illud ē friduꝫ qđ infrigidat. ea ℞o infrigidat. vñ ꝓbl. 20. ℙropt̃ qd dr̃: mentā i bello neq; comedas neq; plātes. qđ soluēs ingt: Aut qꝛ infridat: qđ ōclarat ſpmatis corruptio qđ est ℨriuꝫ ad fortitudinē ⁊ audaciā exūs gnē. idē ꝓzi: ⁊ ꝓmo tertia Mente iest ℞tus sanguinē corrūpēdi. Adhuc mēta ē saporis stipti ci ḃ aūt fridus: dzia. 145. Cū a sapore sufficiēs rei sumatur cognitio. ℙalin: In ipsa est humiditas supflua cruda ſm. a. ⁊ ga. Qđ aūt tale calidū bebetās sibi friditatē ℨsociat. Eti: Qđ excitat appetitū frūm ē qđ acetosa oñdunt ⁊ vl̃r stiptica: viget. n. his friditas ⁊ sic. mēta ℞o vt tradūt appetitū ℨfortat. Itidē: Ingunt sputo sanguis cū aceto cōferre qđ aūt ita ꝓficit frūm cū calidus sanguinē faciat emanare: aphoꝛiſ. 5. Amplius si foꝛet calida vnius eēt nāe cuꝫ caliditatis sit vnūqđq; vnigeneū reddē. Sꝫ sapores ea plures ꝓnunciat̃ hr̃e. Quidā. n. ponunt stiptica Alij amarā cū stipticitate. Mōnulli dulcedinē cū amaritudine dicunt hr̃e: Alij pōticitatē cū acuitate. Frigida itaq; est menta. In oppositū ceteri sunt ab ar. quos vi di ponētes ipam sufficiēter calidā. Rursus illud est calidū qđ lingnā cū acuitate celeriter mordicat. ḃ i ℞o est menta ⁊ ei⁹ marie folia: ipa. n. pticipant non modica. Et fulcit̃: qm̃ ſm ga. ⁊. a. est subtilioꝛis sbe oleriḃ⁹ religs. mēta igit̃ est calida. ℙropt̃ ꝓmuꝫ qdē sciēdū q; mēta dyosmō grece appellata ē herba cōiter nota: ens duplex. vna qdem domestica. q filr duplex. altera qdē latis folijs ⁊ acutis calidioꝛ acuta mēta romana vel sarecenica dicta. Reliq̃ qdē mioꝛ folijs ei⁹ fustis ē q̃drat⁹ i cubiti q̃ꝫtitate fere si simbꝛo filis calida ⁊ sic. in ſcdo cōiter locata. Quidā ℞o in tertiū ps̃ ceſſerūt gradū ℨsiderātes mordicationē festinā cū acuitate q̃ ei⁹ folijs ineristit ⁊ apici: lꝫ stipes ipsi⁹ plurimaq; pticipet stipticitate. ⁊ iō ſmones in ei⁹ sapore repti sunt vt tactū varij. vñ i stomachum cōfortādo ⁊ vl̃r stipticādo eligēdus ē pre folijs is nō paꝛ seu i absynthio ſm. a. repit̃. ⁊ ipa qdē coitum excitat. Est nāq; calida ⁊ sic. cū hūiditate q̃dā fere supflua. Que āt talia vētosa ⁊ veneris excitatiua: vt pastinace demōstrant ⁊ rape: q̃ qdē añ hoꝛā coit⁹ supposita: ꝓhibet ipregnationē. vñ diascoꝛides: Succus ei⁹ suppositus añ coitū iter ꝓstrigit genitale: lac ēt coagulat. Cuius ℨriū scribūt. a. ⁊ serapio ſmonē recitātes ipsius fortasse corruptū. ingunt. n. q; cuꝫ i lacte dimittunt̃ mēte frusta id nō caseari. de q̃ qdem cōioꝛ est sermo. Est āt ⁊ silueſtre mētast̃ dictū calidius ⁊ sic. calidius isto. i ipso ē ⁊ esolutio: calefactio: ⁊ exiccatio supflua ipediens: maioꝛ i fuste ⁊ folijs pilosis. q. ⁊ subalbidis ferme q̃ ſm diascoꝛidē lꝫ nō fit vtilis ad curā boibus aut dico nō tm̃ vt prioꝛ. Reperi tm̃ mirabilē actionē ipsius ℨtusi aliq̃liter ⁊ cū oleo calido fricati sup apa mr̃icis dux. Ipsum. n. sanauit vrinā ꝓuocando ⁊ sudoꝛes cū humoriḃ⁹ vapoꝛibus ꝓmouēdo. ℙropter ſm ℞o sciēduꝫ q; ar. vt apparuit scripsit mentā p̃ter alios coꝛpa ifridare. sꝫ qd de ḣ in. 3. ⁊. 4 videbit̃ dicēdoꝛ. ℙropt̃ qdē tertiū sciendū q; mēta ē calida ⁊ ficca ⁊ i ſcdo gradu vt tradunt. Qđ oñdit̃. qm̃ illud ē calidū qđ calefacit ptes frigidas ⁊ exiccat humectatas illis appꝛoximatas digōnē ꝓcurat: coitū i fridis exrat Est. n. iflatiua: ℞mes necat: apata resoluit. talis āt est mēta sic̃ cū sermonib⁹ de ipsa ℨscriptis testat̃ exiētia certa: qđ acuitas ⁊ moꝛdicatio succi ipsius ⁊ marie apicis ei⁹ oñdit Itaq; breuit̃ oñsꝫ fit mentā calidā foꝛe ⁊ siccā. Est āt talis i ſcdo dicta gradu cū ei⁹ ḃ act⁹ nō ꝓueniat ad opationes coꝛpis ipediēdas nisi accidēte ceu cū multū ei⁹ fuerit ⁊ sepi⁹ iteratū: dzia. 139. Scdus eni gradus ois q̃litatis regimē nō transcendit humanum.

ℙropt̃. 4. ℞o ad primū dm̃ q; fortasſis translatoꝛ nō retulit itellectū suū ad mentā iā notificatā. vel forte corruptione trāslatū qđ calesacit tū i id qđ ē. infridat: qꝛ. n. mēta coꝛpa calesacit illa inde icitans ad libidinē cū sit iflatiua nō ē vtēda in bello: qꝛ multiplicato coitu debilitarent̃ coꝛpa adeo q; sierēt timida ⁊ iō iuirilia. Quare dulci⁹ dm̃ q; mēta ꝓ accidēs in fridat ⁊ calidioꝛes ꝓprie ac bellicosioꝛes eoꝝ poꝛos apiēdo spūs subtiliādo: ipsosq; resoluēdo veꝝ timidi reddunt̃ ⁊ ibecilles. Calidū. n. accidēte sic ifrigidat iuꝝ illud: ꝓbl. 8. plūbū lana calidi⁹ ceu fridū in sciꝑm ℨuersū: ⁊ antipistasim saciēs calesacit. phy. 8. ℙer se āt nō modicū ℨsert coitui. vñ. 3. 20. Menta sumpta i ſcdis mēsis ꝓpe ℨsert coitui. eo nāq; ℨsoꝛtat mēbra ſpmatis valde ⁊ vsus eius fortitudinē facit sup ſpma q̃re foꝛte sit desideriū. Ad aliud dcꝫ q; plures reꝝ sunt etherogenee ꝓp māe diuersitatem. Vnūqđq; eni ex plurib⁹ ℨstituit̃: farmacoꝝ. 4. vñ alimētoꝝ ꝑmo: In quoq; fuerit stiptica q̃litas: quātū in sciꝑsa ℨdurit ⁊ ℨstrigit appꝛopiquātia coꝛpa: ꝑt tñ q̃q; idē coꝛp⁹ hr̃e q̃dā calesaciētia suaꝝ ꝓriū: que dā ℞o infrāntia. Eteni cū ab alia rone res sit calida vel fri. ⁊ saporis talis aut alteri⁹ cū sapoꝛ cāetur nō solū a q̃litatib⁹ ꝑmis: veꝝ ēt scde coadiuuēt. nō. n. ē incōueniēs q̃litates ⁊ sapoꝛes nō sp̃ files cōcidere. Mā medic⁹ ponit oē amaꝝ calidū: dzia. 145. ⁊ tm̃ opium fridissimū ē amaꝝ: vbi ḃ⁹i dissolutio appet āpli⁹ rōi. filrq; sempuiua mioꝛ seu vermicularis fridioꝛ ꝓcipit̃ acutioꝛ. Ad aliud dm̃ q; ea humiditas non est simplr cruda: ita vt oisariā cr̃neā calidū extermict verū respectu caliditatis ipsius nālis ⁊ siccitatis: sic̃ēt in ccpe appet ⁊ ptasia q̃ calidioꝛes humiditate multa pticipant cr̃nea. Calidū. n. plerūq; humidū āplius attrahit ⁊ cuapoꝛare facit q̃ꝫ valeat resoluē. Ad aliud dm̃ q; appetitū excitat sui stipticitate q̃ oꝛificium ℨgregat ſtōi ⁊ confoꝛtauit frigidos iuuat etiaꝫ caliditate ⁊ siccitate in quibus hu. abundant huiusmodi. viget etiā frigiditate appetitus ⁊ siccitate ℨtemperatur: cum vltima discrasia ꝓprie dissoluat actum virtutis: aphoꝛiſ. ſcda. Ad aliud similiter dm̃ qđ menta confert sputo san. sui siccitate ⁊ stipticitate remisso eius calido aceti cōmixtione: ⁊ id in non calidioꝛibus proꝑius. ℙotest etiam iuuare in aliquali qualiter incitando ⁊ sanguinem excreare saciendo. Ad aliud dm̃ id verum esse nisi foꝛet etherogeneitas materie ipsius. qđ ostendunt diuersus sapoꝛ radicis stipticis ⁊ foli; humiditasq; ipsiusq; superflua. vel hoc verum cum calidum fuerit potentius.

Differentia .150.

Vod cicuta sit frigida oñdit ꝑ democritum associātē cā fridis ita: ℞enib⁹ ipone soccuꝫ stigni ⁊ poꝛtulaceꝛ ius quiami aut cicute. ait q; diascoꝛides dicentem. Conios seu conion alꝫ hastas ꝓbet nodosas: sicut maratruꝫ folia similia seru

le: ſz angusta ⁊ grauis odoris supra quelũt capsa rotũda: vbi flores sunt albi in qb⁹ semẽ ẽ anisso simile vel aneto ſz albũ radix ẽ ei nõ alta. Ista sigdez descriptio recte vĩ adaptari p oẽ cicute: nisi forte q⁹ radix satis alta appz seu ꝓfunda: coniõ ẽt in cicutã transferĩ: aphoris. 2. Quã ⁊ greci maconã vocant. Subditqz demũ diascorides q⁹ ipsa nece fere ifert sui frigoris nimietate. scõo Vo de dcã cã: papauer mãdragora iusgamus ⁊ cicuta iterimũt vehemẽtia fritatis vnde Serapio. Succarã. i. cicuta frigida ẽ ⁊ ficca in tertio gradu: ⁊ fm Ba. ẽ fria valde q⁹ deinceps recitat oẽ quod de ipsa ꝓtulit diascorides. A. ẽt succarã eã dicit g ⁊ tandẽ post alioꝝ opinionẽ diuerſaz frigidã ⁊ ficcã eandẽ in tertio vſqz ad q̃rtũ referẽs: posta quecũqz d ipsa diascorides scripsit. Quare macer bis p oia in conio ꝓsonãs. Frida letiferevis ẽ nã cicute. Vñ necat gelidi potãtes morevencni. In synonymis ẽt stephanonis coniõ exponit cicuta. Et. Frm ẽ id quod actus p se fritatis iducit. hmõi Vo ẽ coniõ seu cicuta. Scribũt. n. q⁹ ꝓgelat seu stupefacit flurũ sanguis ⁊ spmatis cõpescit. piloꝝ ꝓhibet ortũ testiculoꝝ ⁊ mãmaꝝ vetat augmẽtũ. Cerifipilã cõpescit ⁊ formicã. Est ⁊ venenũ mortale cuius gutta venenuz ẽ puꝝ ⁊ reliq̃ que fritatis imẽse afferũt accũtia ⁊ sulcũ: qm̃ aialia stupefacit ⁊ ꝓsternit imobilitans. vñ stupefactõe aues capiũtur manu: ex ꝓfectõe cõfecta ex ipsius succo: vini fece ⁊ farina. Que qdez mã magis ẽ vt in susceptionẽ ꝓdita iciteñ. itaqz ꝑter alia ꝓcludit coniõ siue cicutã sed succarã fridam fore. In oppositũ ẽ ꝓstantin⁹ de gradib⁹ testãs eã calidã ⁊ ficcã in tertio gradu. Sil'r. A. collz. 5. ac ẽt circaistãs. in nullo. n. bi discrepãt in ꝓpone aut gradu. adhuc illa plãta ẽ calida q̃ qdẽ nõ aq̃tica vel viscosa hyeme viresci quod dcm̃ ẽ ꝑter senatões nenufar spuiua ⁊ talia. hmõi Vo nõ q̃lis ille pmanẽs ẽ cicuta. cũ oi viresca tpe ⁊ marie minoꝝ terrestris. ẽ igit̃ cicuta calida. Propter primũ qdẽ sciẽdum q⁹ cicuta ẽ duplex: vna qdem terrestris: altera Vo aq̃tica. Terrestris siqdem duplex. Vna eqdem minoꝝ ramosa virescẽs oi hora: fere pmutatõe tm̃ noua: flor⁹ ꝑuata sepi⁹ petrosilino assilata. Reliq̃ Vo magna in statura bois eleuata nõ paꝝ ꝓcaua iteri⁹ ad modũ calami vel ferule: nodositatib⁹ qbusdã distincta: in foliis ꝑori assilata. supra quã flores crescũt subalbidi: semẽ file deferẽs anisso. Aq̃tica Vo haꝝ media stipite breuior imediata ⁊ grossior: ac odore grauior ⁊ olẽtior. Quotiẽs ãt calidũ dicat ⁊ frm̃: ⁊ quo h⁹z accipere: dria inuit. is. Propter fz Vo sciendũ q⁹ auctores in isto q̃sito vt viuz potissime ex adinuicẽ dissensere Cui⁹ qdẽ fortassis duplex potuit eẽ cã. Vna qdẽ qꝝ prioꝝ pauci videñ. Conion cicutã audire. Arabes Vo plures ipm̃ iusqamũ eẽ putãt. vnde prio ⁊ tertõ pharmacoꝝ. Vbi in coni greco coniõ habeñ. Arabs iusqamũ trãstulit ⁊ vbi fm arabẽ hz Bal. in ꝓdictis q⁹ iusqam⁹ ẽ cib⁹ turdis ⁊ hoib⁹ venenuz. A. ſo pria napellũ subscripsit. q̃rto Vo sexta: ãpli⁹ hesitãs ingt Ba. dre ⁊ id simpliciũ tertio: q⁹ Alfarsas: ⁊ estio ipsum eẽ napellũ aut venenũ iterficiẽs. iterficit. n. homines ⁊ nõ turdos cũ ꝓpter ipsaꝝ venaꝝ angustiaz ad eoꝝ corda nõ ꝓueniat nisi vehemẽter alterat⁹. in boie ãt sec⁹ cui⁹ cã Va notat: cõplonũ. z. ex ꝓportõe agẽtiũ in adinicẽ ⁊ patiẽtiũ. ⁊ iõ. A. banc ab eo fz suscipiẽs çãm sibiqz tãq̃ furtiue attributam fileat ꝺ

prioꝝ igens eaz. Et dico iste modus ẽ quidã inuens q̃si Ba. defectũ. Quã quidẽ cãm Maliabbas so p grẽs practice ait nõ nocere: qm̃ cicuta vbi grece scribit conion boies ifriat: vt merulos infridet: illis, n. cibus. Sicut nõ expedit ellebor cũ cib⁹ fit turdor: boie ẽt eẽ vbi monachus trãstulit iusqam⁹ non occidit passeres imo eos nutrit: ũ ẽ necesse hoies ex ello nutriri sicut coturnices. vñ. z. ꝓlonũ Ba. cui⁹ conãtur serie interptari. Coniõ saro gdẽ. i. turdo cibus pharmacũ Vo boi ⁊ ortistis ell's cibus: pharmacum Vo boi: quã dissone igit̃ serie interptat Ba. sil'r. A. recitatis multis ⁊ oppositis opinionib⁹ de succaram gd extat tandẽ ꝺcidit cũ diascoride i coniõ fmones recitãs einsdẽ. De quo eqdẽ practice so. Succaramũ ẽ dormitãs letale ex fritate figs ex ipso i vino modicũ accipiat sopozat. Dicũt ẽt quidã q⁹ succaram est spẽs iusqami sicut dcm̃ fuit ꝺ conio. Quicqd tm̃ sit ipsum frm̃ vĩ ⁊ venenosuz. vñ ꝓb. tertia: ꝓpter qõ ab itentato moriũt si aliquis pmacrescẽs multuz biberat. Aut quẽadmodũ a conio erticto calido paulatim ꝓprio: ſz alio mõ: hoc quidẽ. n. fritate coagulat frm̃ ⁊ hu. Vinũ ãt sua caliditate nãlẽ extiguit caliditatẽ. altera quidẽ existẽ potuit cã q̃ scribit i synonymis. harmel ẽ herba q̃ inuenit̃ tolett ⁊ fil'at cicute. cui⁹ loco cõstãtin⁹ posuit cicutã ⁊ errauit vt dicũt alig. Volunt eni arabes q⁹ harmel sit mod⁹ rute. vñ Diascorides i fine fmonis de ruta. Altez gen⁹ rute ẽ quã olim ciues macedonie ⁊ gallitie ⁊ asie appellãt quã ⁊ multi harmela ẽt vocãt: q̃re almãsor. A. ⁊ serapio harmel 4. siquidẽ. 7. Ruta siluestris nõ ẽ harmel fm q⁹ esti mauerũt quidã imo ẽ spẽs rute ipsi⁹ ⁊ cõcidũt cũ diascoride oi fariam ſz plura eidẽ ascribãt eo: ſz qcqd sit i multis vĩ harmel cũ cicuta ꝓuenire attributis: vt q̃s candẽ sore berbã esliet. Inde harmel. n. scribit̃ hu. purgare phl'aticos et viscosos ⁊ mliaz. sil'r iebriare tã q̃z vinũet somnũ cãre: sil'r et cicutã dicũt phl'a purgare ac qõ grossuz viscosuz vomitũ. et scribũt harmel et cicutã ꝑcreat̃ ſz ꝑcepi ei⁹ radicẽ comedẽdo q⁹ ebrietatẽ et somnũ iducit plures figdẽ. n. inde reputant stupefactõe letifera venenosa: alij Vo spũum dissolutõe. vñ Circaistãs. Cicuta Vtutẽ hz dissoluẽdi et cõsumẽdi q̃re ea nõ vtimur in iteriorib⁹: q⁹ venenosa ẽ in sõa et q̃litate. dissoluit. n. tm̃ q⁹ spũs inanit̃: ex quo spũs mortificant̃ et mẽbra. Propter qdẽ tertiuz sciendũ q⁹ vt in pñtiaꝝ ẽ dicere cicuta ẽ duplex: terrestris ꝙz et aq̃tica. Terrestris ẽ calida et ficca. qõ eius ostendit effectus. Illud. n. calidum per se ẽt est: q⁹ hu. icidit viscosos: grossos subtiliat eos educẽs vrinã et mẽstrua ꝓuocat: colicaz et ventositatẽ itestinorũ dissolutõe curat. Epilenticis subuenit cũ vino decoctũ ꝺceptõem ꝓcurat. Si. n purgata muliere die q̃q3. 3. io. sumpserit radic s ipsi⁹ diebus. 40. conceptionez causat. Et recitauit mihi dña⁹ prudentissima cũ. 7. annis nõ cõcepisset q⁹ aliquib⁹ dieb⁹ vsa comestõe radicũ cicute clirate minoris: masculum cõcepit Talis ãt vt Constãtinus auic. et circaistans determinãt est cicuta: Et sulc t: qm̃ gustãtis ipsã mordicatõem et acuitatẽ tãq̃z fere pirez icutit lingue. Galin. Qõ raiũ leue cito in ignẽ ꝺuersum calidũ ẽ: complexionũ. 3. talis Vo ẽ prioꝝ vtraqz cicuta tm̃ ꝑriccata. Et. odoꝝ ei⁹ seu fetoꝝ magis ẽ magnus et horribilis valde: organũ ꝺcutiẽs olfatus q̃z magne caliduz denotãs, qui prauaz ei⁹ cõpoez oñdit et etherogeniã

marie: qđ ⁊ assa designat fetida. Itaqz mihi remittē da si occurrerit meliori sniа: iudico cicutā terrestrez calidā fore ⁊ siccā. Cicuta vo aq̄tica idubitāter ē ve nenosa pestifera vt expiētia cōprobatū. quā magis puto friditate occidē q̄z caliditate qđ loc⁹ inuit nō paꝛ ipsius fridioꝛ. Celerrie filr primit qđ nō venenū opatur sz tardius calidū nisi vtus ei fuerit ꝓiūcta occulta vt napello ⁊ serpētū veneno eo q̄ friditas ē aduersa nāe ⁊ mortificās citissime. Caliditas vo determinās ⁊ amica: aphoꝛis. qnta ⁊ q̄rta ꝑmo. Propt q̄r tū qdē ad ꝑmū dom q̄ democrit⁹ cicutā estimauit eē modū insqami quādā: vt aut iterpretet siue Diascoridi ēt dom q̄ fortassis coniō non ē cicuta vt exponūt cū alij testent ipm spēz fore iusqami: uel aliud fortasse hmōi cristet: aut q̄ comion cicuta est aq̄tica venenosa ꝓcessa. Ad aliud silr dom Ad cōfirmationē dicendū q̄ si aliud stupiditatē ⁊ imobilitatē videat inducer non oz tñ ipm frigidū concludere Mā harmel cali. ⁊ sic. in tertio gradu fm hos. Id tū vr cāre somnū nāqz imobilitatē ac ebrietatē inducit. silr loliū: semē canapis: amomū: aloes indū. Vinū fortius supflue sūptum calida exntia cānt predicta: qm̄ corū caliditate ac effumatōe vapoꝛes mittūt i cerebꝛ ḡbus spūs perturbant eisdē. vñ rō ꝑmitus hebetatur ⁊ somnus tādē ⁊ imobilitas causantur: ita ⁊ cicuta ꝑdicta habebit hmōi inducere modo. Differentia 151.

Vod argentū vinū sit calide ⁊ ficce ꝯplexionis oñditur qꝛ illud qđ mordicat ⁊ corrodit ptes cali. ē ⁊ sic. Corrosiua nāqz vehemēter ponuntur calida ⁊ ficca. tale vo est argentū viuum. vñ diascoꝛides: Virtus argēti viui est homicidialis pondere suo corodēdo intestina. Quare aggregatoꝛ Corrodit oē cui obuiat ex mēbris intrisecis. Eti: oñditur calide ⁊ humide nāe qꝛ illud qđ cito ad aliqđ cōuertet eꝛoꝛ vr naturā ipsius obtincre. talia nāqz sūt symbola facili⁹ se inuicē trā mutantia. sed argentum viuū celerrie mediāte fumo ꝓuertit in aerē ⁊ vlr morus ipsi⁹ caliditatē testat. ois nāqz p se tandē calore. Rursus vr fride ⁊ humide: qꝛ egritudies cāt fridas ⁊ humidas vel palysim apoplexiā ⁊ files qđ ⁊ nomē ipsius grece ēt fm diascoridē oñdit. Appellatur. n: vrdias surpecidrar gyros ab hydoꝛ qđ ē aq̄: ⁊ argyros argentū q̄si aqua argēti: aqua vo frida est ⁊ humq̄ sit frigidum sit ⁊ siccū lesio quā neruis ⁊ oio membris fridis ⁊ siccis ifert ⁊ sensus mortificatio ⁊ vlr vite denūciant. Adhuc attribuit Mercurio q lz sit idifferens, friditati tñ attinet magis fz astrologos ⁊ ficcitati. ⁊ vlr nocumēta frigida ex ipo accidētia ipsius ō notāt friditatē igit argentū viuū diuerse fiet nāe. ex ḡbus ēt colligit dicti cuiuslibet oppositū. Propt ꝑmū qdē sciendū q̄ argentū viuū ē metallū cōtinue motū termio diffinitū magis eꝛneo colore albo lucēti ꝑfusum. ꝓpter nāqz nō adherere tangēte terreita teq̄dā ⁊ aqueitate: ac figure rotunditate mouet cōtinue. Aq̄ nanqz fm ꝙuēpace semicircularit mouet vt idicat accessio ⁊ recessio ipsius figura. n. cōuocat ad motū. Principia quoqz metalloꝛ a diuersis ponunt diuersa. qdā nāqz dixerūt alchimistaꝛ. i. humoroso/rū ipa ꝓfici ex spiritibus fetentib⁹ ⁊ aq̄ viua q̄ ficca potest aq̄ noiari. Alij vo principiū metalloꝛ posuerūt nō argentū viuū ⁊ sulphur in nā sua: sed altera ⁊ i terram cōuersa. Quidā vo direrunt metalla ꝓfici ex aq̄ fluenti ꝑ meatus terre inueniēti sbam i visceribus ipsius dissolubilē cui aq̄ cōiuncta vnū reddit corpus. Quidā vo pitioꝛ simplr testant metalloꝛ principia fore argētū viuū velut mr ⁊ mā: sulphur vo ceu pr ⁊ actiuū. Sūt āt metalla. 7. iuꝛ planetaꝛ numeruz. Alchimici nēpe volētes eoꝛ reputatā; sciaz occulta re platonicoꝛ more methaphoris loquūt. q̄re argentū viuū vocauerūt mercuriū ⁊ seruū fugitiuū: qꝛ sicut mercurius ē mobilis vehemēter ⁊ ad oēs planetas cū fit indifferēs ꝙuersiuus facillime: ita ⁊ argentū viuū: ceu ēt mercurius instabilis seruos denotās: sic ⁊ ℔ metallū de quo. a. 4. methau. Argentū viuū ē vt aq̄ q̄ miscet cuz terra nimis subtili sulphurea mixtione forti donec nō gescat in superficie plana ⁊ ℔ ē ex sic citate magna q̄ inest illi ⁊ iō nō adheret tangēti. Et ē albedo ipsi⁹ ex claritate aq̄ ⁊ albedie terre sbtilis: q̄ est in eo ac ēt ex admixtione aeris cū illo. Argētū aūt lune cōpat. qꝛ sibi vtcunqz i sba ꝓportionat colore ⁊ cōitate: Es āt veneri pp colorē ⁊ ipsius cōplicabilitatē. Soli quoqz auꝛ dant pp ꝓciositatē vtriusqz: marti vo ferꝛ: ioui aūt stagnū ⁊ ꝓpt nāz cōmutabilitatis vtriusqz ⁊ colorē: saturno quoqz plumbū pp sbam ⁊ pōdus ambob⁹ silia que ēt trāsferentes obseruāt. Si aūt qs obijciat qꝛ Jeber i eius alchimia solū ponit. 6. metalla: nō. n. argentū viuū enumerat: vr. n. ipm nō esse singulare metallū cū mā fit ipsius. Dom q̄ nō ē simplex metallū sz magis assilatione q̄dā ⁊ reductione ficut simplicia reducūt i cōposita in linea directe fita: qꝛ tñ nō ē pure simplex ficut māe rō sz aliq̄ vt oñdet pticipat cōplexione iō vtcūqz pōt inter metalla nūerari. Propter fm vo sciendū q̄ ō isto q̄sito diuerse repiunt opiniones. Vr. n. q̄ nā ipsius nō possit ꝓcipi velut illa q̄ mercurij ꝓpter ipius instabilitatē appentiā ⁊ oñtationē. qdā nāqz ꝓnunciarūt ipm fore fri. ⁊ hu. vt. a. in scdo gdu: aliq in q̄rto. Alij cali. ⁊ hu. in q̄rto sicut cū circa instāte: Constantinus de gdibus ⁊ practice scdo. Haliabbas vo ibidē mgt ipm acutū fore cōburēs. almāsoris quoqz tertio: q̄ qñ extinguit ardēs ē. Jeber vero vr ipsum aquā viscosā ꝓnunciare p calorē tpatū vnitā. appet g̃ hmōi q̄siti diuersitas. Qđ ēt difficultatē ℔ inducit est: qꝛ pauci auctoꝛ eius apte cōplexionē exp̄mūt. sz qd de ℔ mrabit ꝓfr. Propter tertiū qdē sciendū q̄ Jeber posuit ipm b⁹i existē vt dictū imediate: ingens demū. Argentū viuum manifestū est q̄ mercarius appellatur antiquoꝛ vsu est aq̄ viscosa in visceribus terre sbe subtili albe tincte per calorē tpatissimū vnita tali vnitione p minima quousqz humidū ꝓtemperatur a ficco: et siccum eq̄liter ab humido. ideoqz fugit superficiē planā de facili ꝓpter sui aque humiditatem. qđ fortassis apud Ar. stare non pōt cum dcm̄ sit methauro. 4. q̄ aqua liquidoꝛ minime inspissat sola permanēs nisi frigiditate ipsam ad terram conuertente. calore nāqz nullo elixabilis est modo. Adhuc non adhererе tangenti accidit ꝓpter subtile terreum qđ est in ipso ceu preinductū ab. a. Est autē argentum viuuz sicut mālis eꝛoꝛ sba et velut mēstruū mulieris ex quo ⁊tute sulphuris ipz digerētis et adurentis metallū hoc generat. Cū aūt conuerti incepit ad hmōi speciē reducitur glanduloſū ꝑmitus: deinceps paulati cū stare incipit et cōuerti. In ipo quoqz fz sapiētes due repiunt sbe drās. Vna qđ aq̄: reliq̄ vo terrea: et ℔ qddā sulphuris bz sic igit argētū viuū pōt duplr ꝓfiderari, aut q̄tū ad ptē terream

sulphureã: ⁊ ita caliditate ptícipat ⁊ ficcitate q̃ extin
crõe ac sublimatõe calidi potentis manifestaꝫ hũida
euaporatõe aquea: ⁊ iõ dcm̃ ẽ ꝑ almãsorẽ q̃ extictuz
ẽ ardẽs ⁊ vstiuũ. ⁊ Waliab. acutũ. i. sublimatuz ẽ cõ
burens. vñ. A. Sublimatũ ẽ iterficiẽs ꝓpter vehe/
mẽtẽ incisionẽ. ipm. n. fm aggregatorem ficut ignis
adurit. Aut quãtũ ad ipsi⁹ subaz aquosã q̃ velut mã
ei⁹ exsiit q̃ statí calido ꝓcitato euaporat i fumos ob i
pfectã ipsi⁹ mixtionẽ cũ terrestri sulphureo. ⁊ h egri
tudines ⁊ alia iducit fritatis nocumẽta. vñ. a. Eius
vapor facit accidere palysim ⁊ tremorẽ. Et Abuge
rib. Fumus ẽ nociu⁹ valde: nãqz ipsius assiduatio ꝺ
struit neruos ⁊ iducit palysiz ⁊ aufert sensũ ⁊ motũ:
visuz ꝺstruẽs ⁊ auditũ: orisqz setorẽ ẽt fz. A. iducẽs
cũ dentiũ putrefactõe vt mulieres fustãtes oñdunt.
⁊ ad hãc qdẽ eius ptẽ respiciẽs ipse frm̃ ꝓnũciauit i
fo gra. ⁊ humidũ. Appz itaqz ex his aiaduertẽti qd
ẽ ꝺõz: Wonach⁹ tñ in h̃ sicut i multis vr excedẽs uz
calidũ fortassis i q̃rto gradu nõ patiaꝫ secũ humidũ
in eq̃li saltẽ quo ad tpamẽtũ relatũ: de quo dicia. 38.
qꝺ ẽt declaraꝫ ꝑ reliq̃. Videm⁹ nãqz mixta plurima
ex sꝺijs diuersis ꝓstructa fm vnã sꝺaz vt ca. ⁊ fic. ni
trosaz ventrẽ soluẽ. fm Avo alterã terreã stipticã eũ
dẽ ꝓstrigẽ vt mraꝫ in caule ⁊ lẽte: aliñtox prio. Ve
ritas ẽt q̃siti nõ paꝝ appz ꝓsiderato mõ ꝓstructõis
argẽti viui differẽti. Diascorides nãqz scribit ipsius
qꝺdã ꝓfici ex minio ⁊ cinabrio alias canauari a. mit-
tiꝫ. n. in cacabũ testeũ ⁊ ferreo coopculo pfecte mu/
niꝫ ponit q̃z in foco ⁊ post duas apiꝫ horas: ⁊ qꝺ co/
opculo ibeserit collige qr h̃ argentũ ẽ viuũ. id tñ nõ
recitat aggregator. Aliud qdẽ argentũ viuũ est fm
A. qꝺ ẽ purgatũ seu exctũ ex minera sua ⁊ viuũ iuen
tũ. vñ Diascorides: Et iã inenit i metallis cũ colligi
tur argentũ. ⁊ audiui ipse multotiẽs aquã currere de
mõt b⁹. Est ẽt tertiũ qꝺ exbit ex mõtib⁹ lapidib⁹ mi
nere sue in qb⁹ gnãꝫ p adustionẽ cũ igne ficut ꝺ lapi
de aux euellit ⁊ argẽtũ. ⁊ hoc ꝓp acumẽ dr eẽ ꝺ gnẽ
venenox. Sz tũc qs dicet aux ẽt argentũ fic excta so
re acumine pniciosa: ⁊ ꝓprie aux cũ tñ magis fit tpa
tũ. Dõm q̃ aliter h̃ mã ẽ disposita ⁊ illa p ignem: qr
aliter patiẽs vt sudor ⁊ virus oñdunt: ⁊ humores ac
mus napelli ⁊ ipse. fic itaqz illud q̃ ignis artificio cõ
struit ca. erit ⁊ fic. magis. quod Avo nã ꝓducit pl⁹ fri
giditate ptícipabit ⁊ hũiditate. Ex qbus ẽt diligens
itellectus poterit q̃sitũ terminare elegãti⁹ tñ mõ ãte
riori. neqz valet vt idicat pomũ qꝺ dicit circa instãs
quosdã auctox posuisse frm̃ in q̃rto gradu: qr ẽ val/
de frm̃ actualr qm̃ medici nõ cõsiderãt tale i his cor
pori occurrũt q̃ fm actũ vel appentiã vex fm Avtutẽ
⁊ per se itelligere. Propter q̃rtũ Avo ad primum
qd iaz ꝺõz appz: qr fm ptem terreã sulphureã cali.
ẽ ⁊ ficcũ. Aut ꝺõm ipm corrodere qꝺ ei obuiat gra/
uitate. fm tñ. A. hoc verbũ nõ est cõprehensz Ad
aliud ꝺõz q̃ nõ segtur q̃ ꝓpter hoc fit calidũ ⁊ humi
dũ qr illud qꝺ euaporat in fumũ nõ oz q̃ calidũ saltẽ
ꝑ se fz potius aqueũ calore agitatũ velut vapor aque
radijs celestiũ calefactus deducit sursum. Ad aliud
ꝺõm q̃ motus ille sibi nõ iest mor a calido cũ alia eo
nõ moueant ꝓtinue calidiora: fz magis ꝓpter subti/
le terre qꝺ in ipso cõmixtuz ẽ cum aquoso: ⁊ termia/
tũ quodãmõ: iõ ⁊ supficiem despicit planã fugiens
ꝺ facili. ad aliud filr qd ꝺõm visum: qr ꝓpter aquo/
sitatẽ fridaz ipsius ⁊ hu. in fumos missaz accñtia cãt

predicta: iuxta quã nomẽ sibi fuit ipositum: qr h̃ ma
nifestior ẽ terreitate. Ad aliud ꝺõm q̃ non ledit ner
uos ⁊ alia ficca rõe ficcitatis fz magis fritatis quo da
tũ mõ: humida Avo humiditate ledit. Ad aliud ꝺõm
q̃ ascribiꝫ Mercurio ꝓpter id qꝺ dcm̃ primo ⁊ nõ ꝓ
pter ꝓportionem cũ aux fit tpatum ⁊ sol calidus ⁊ ficc⁹
⁊ saturn⁹ frũs et ficc⁹: plũbũ ãt frm̃ et humidũ: mars
quoqz calidus et ficcus: ferrũ frm̃ et ficcũ. Eius aũt
ꝓportio in actiuis non inueniz sufficienter a pitioribus ex
expressa.

Differentia .152.

Wod colloquintida non multũ teri debeat:
monstraꝫ ꝑ serapionẽ simpliciũ. Rursus ter
tio. io. Recipe colloqntide sane non ꝓtrite.
Eti. decimo practice ꝓcipit ga. que solubilijs sũt anti
doto x medicamina mediocriter ꝓteri: qm̃ si diligen
ter terent minus opaꝫ. Et id re. sa. appens quarto
Minoi Avo est colloqntida cũ non possit sui amaritu
dine in decoctionib⁹ aut syrupis vel puluerib⁹ sumi
vex potius in pillulis. adhuc fo primo. Dium me-
dicinax in quax ꝓtritione elaboraꝫ superflue opatões
ꝺstruũtur. hmõi Avo tritura facit vltia. Rursus q̃ vl
time trita non poterit ablui et abstergi sui penetratio
ne ex villis vẽtris et itestinox. qꝺ ãt tale excoriatoez
et apa cãbit. Et firmaꝫ: qr qꝺ multũ teriꝫ sui subtili/
tate vẽtris villis et itestinox adheret et inuiscaꝫ: qꝺ
ãt hmõi et ꝓprie cũ fuerit amax excoriat ꝓ ceteris et
vlcerat. hmõi qdẽ ẽ colloqntida vehemẽter ꝓtrita.
amp. scamonea ẽ solutiuox maximũ. ita vt fm ꝺmo
critũ sit antbonomatice laxatiuũ. et iõ fm Me. ipius
opatio ẽ vt ea q̃ furiosi. sz scamonea nõ multũ ꝓcipiꝫ
ꝓteri et ꝓprie antbiocena bona. Et fulciꝫ: qm̃ Me-
zereõ solutiuox violentũ ꝓcipiꝫ nõ ad multũ teri. vñ
practice decio: et aggregator. Tere mezereõ nõ sub
tilissime ne forte villis vẽtris et itestinox noceat ad
herẽs. Itidez Me. Trituratio ois q̃li cũq̃z sit oz vt
fiat cũ facilitate et cõmẽsureꝫ sꝺijs terẽdox. labori
osa nãqz resoluit Avtutẽ: id ãt aduenit in ad vltimũ tri
turãdo. Nõ igiꝫ multũ colloqntida erit terẽda. q̃ ãt
nõ paꝝ sz vltic debeat ꝓteri: sapit Serapio breuia/
rij. 7. Et i. forte solutiuũ ꝓpter lesionẽ inde potẽtez
ꝓsurgere ꝓcipiꝫ ꝓsolari. sz trituratione pficiꝫ grandi.
Ea nãqz malitia sedaꝫ laxatiui qr nõ quotienscunq̃z
minoraꝫ corpus ipsi⁹ ꝓfuat Avtutẽ: fm ꝓportõis mi
norationẽ: imo possibile fit vt diminutio corpis pue
niat vsqz ad terminũ vt vlteri⁹ nihil ꝓprie actõis in-
ducat cum fit mimã carnẽ repire: pbicox. i. Forma
eni nãlis vt agat debita et precisã quãtitatẽ exposti/
lat in mã. vñ non ẽ necessariũ q̃ si Avi⁹ aliq̃ vt decẽ vi
ri deferãt aliqꝺ on⁹ ꝑ leucã in die q̃ illox medietas
ceu illox. 5. ꝑ mediũ: imo qꝺ plus id nõ poterũt mo
uere. fo ꝑmo: et pbycox appens. 7. Virtus nanqz
vnita fortior ẽ diuisa. rursus ars suffragaꝫ nãe. Col/
loqntide aũt nã iest a ptib⁹ remotis vt a iunctur s ex
tremox educere: qꝺ Avoultime tritum in extremis va
let ãplius q̃uenire ꝓpter qꝺ expedit colloqntidã vl
time cõteri. Propter primũ qdẽ sciendũ q̃ collo
qntida fm Diascoridẽ est plãta emittẽs ramos et fo
lia extẽsa sup terrã: filia his que cucurbite domestice
alba pilosa ipsaz aduẽtia icisuras hũtia. Vñ Mes.
Per se vocãt eã cucurbitam deserti que ẽt fel terre
appellaꝫ eo q̃ in toto ãbitu ipsius herbas iterficit eri
stens vt venenũ illis. et iõ arabes vocant eã necem
plantax et ꝓducit fructum rotũduz pile filem. estqz

vehemēter amara cōpoſita ex ptibus igneis ⁊ terreſtrib⁹ aduſtis plurimū. Et ē dupler: maſculus ⁊ feia Eſtq3 ꝟ villoſus lāguinoſis ḡuis aſpitati attinens ⁊ nigredini. Femia ℣o laudaſ ⁊ colligiſ in autūno ⁊ p̄ prie cū expoliata citrinitatē acgſiuit. ℈ qdē plāta cū fuerit ſingularis i loco aut fructus ipſius i plāta ē p̄ nicioſus. tota nāq3 malitia ⁊ violēta colligiſ in ipſa. Eſt nāq3 canō q⁹ medicia℣ laudabiliū bñdictarum quātūcunq3 ea℣ fuerit plurimuz in loco a ſui remitti euenit bonitate ipſa in plura ſequeſtrata. ī oppoſitis ℣o ℨriū. Timur āt pulpa fiue ipſi⁹ adipe ꝓpriuſq3 phīa viſcoſuz attrahit ⁊ a locis remotioꝛib⁹ vt iūctu ris. Eſt āt trituratio coꝛpis in plures ptes ſequeſtra tio q̄ diuerſificaſ quātitate ⁊ numero ſm q⁹ plus aut minus laboꝛaſ in ei⁹ tritura. Et ipa qdē ē tripler ſm varietatē ſbe terendo℣. nā ſba groſſa ℨ ℨteri marie ſbtilis mime: mediocris ℣o medie. Tritura quoq3 gntuplici de cā vſ fieri. Una qdē vt melioꝛ fiat ℨmix tio ⁊ figillatio medicina℣ adinuicē ſic expetit i tyria ca ⁊ i alijs ſolennū confectōib⁹ vt ex eis reliq̄ cōſur gat nā. nonnulla ℣o vt velocitas penetratōis medi cie acgraſ qō op⁹ ſit cū ad ptes lōgingoꝛes ꝺz̄ pueni re pp̄ qō lapidē emathitē ⁊ coꝛallū oꝛ vehemētiſſime cōteri cū medicis pulmonis. Alia qdē vt ꝓpetas vl la medicie adipiſcaſ qua actionē alteri⁹ iducat mane riei: appens ḡrto ēt de re ſa. q̄ i cimino acgritur cuz n. pa℣ cōteriſ educit p̄ ſeceſſuz. qñ ℣o marie qꝛ debi litatū p̄ vrine meat⁹ euacuat nā cuz medicia fuerit ō bilis nō potēs feces educē ſbtiliatumq3 ſe ad vrinas cōuertit. vñ. a. ⁊ Mde. ſm ga. Inſtiti in vltia pulue rizatione cymini ⁊ cuz eēt ſolutiuū factuz ē ꝓuocati unm. Quarta ℣o vt malitia remoueaſ a medicia ⁊ b ī ſe. qꝛ ſit violēta ⁊ nāe inimica. ⁊ hac de cā cologntī da teri oꝛ extreme. Aut rōe ptis nobilis ⁊ ſenſibiliſ ſime cui occurrit q̄lis ē oculus: practice. io. Eſt. n. ſē ſibiliſſima coꝛpis pticula℣. ſ. de ige. vñ oꝛ puluereſ ſeu alcob ol q̄ oculis admiſtraſ vltie triturare oio.

Propter ſm qdē ſciendū q⁹ i hac dria diuerſifica ti ſunt maioꝛes. qdā. n. vt filiꝰ Bezar ⁊ aggregatoꝛ cuz ſeruitoꝛe de farmaco℣ ꝓparatōe ingunt cologn tidā nō multū terēdā ne villis vētris ⁊ ireſtino℣ ad-herēs vlceret ipſa. Imaginaſ. n. q⁹ ipſi⁹ ſbtilitate i tm̄ penetret i ptesip̄ q̄s trāſit vt neq̄at ablui ⁊ abſter gi ab illis. Alij ℣o bis opponunſ oio: vt ſerapio ab bꝛeuiatoꝛ. a. ⁊ Mde. teſtaſ. n. bi vna cologntidā ſo re vltie terendā oio. vñ. a. ℨ vt in eius cōtritione ad vltimū deveniaſ ⁊ neq3 ſit aliqs ℨtētus q⁹ ipſa ſit i ā valde trita. hanc ēt ſerie exꝑmit Mde. q̄uis ſera-pioni aſcribat. quid autē ſit de hoc videbitur ℨnter.

Propter tertiū qdē ſciēdū q⁹ tritura tripler exiſtit Quedā nāq3 groſſa: alia ſbtiliſſima: nōnulla ℣o me dia: qō innit. a. ex ꝑmiſſis. Dico itaq3 hinc q⁹ tritura mediocris ē deteſtāda oio qm̄ i ipſa ptes remanēt ſē ſibiles mēbꝛoꝝ villis adherēteſita vt difficile ſepeſ inde. neq3 adeo ſūt ad p̄uitatē redacte tritura vt hac malicia rep̄matur ſufficienſ cologntide. qō voluit b igens neq3 ſit aliqs ℨtētus vt ea ſit valde trita. vtra q3 tñ trituratiōū extrēa℣ ℣itatē pōt ℨtinere. nā di-cētes eā nō multū teri ei⁹ minoꝛē iſpiciūt adheſionē p̄tib⁹ inde ⁊ facilioꝛē ei⁹ ab eiſdē eductionē cū alijs i argutis fulciti. Reliq ℣o acgſitionē icolumitatiſ ex vltia trituratōe ⁊ abiectione nocumēti: quos egdez fulcio magis in p̄ntia℣ ⁊ defendo volēs cū eis colo-gntidā vltie ℨteri oio vt ⁊ nulla p̄s ipſi⁹ ſit mānifeſta ſenſui imo q̄ſi ad mixturā p̄ueniat itellectus ita q⁹ fe re mimū vnius alleri⁹ tāgat minimū: ⁊ plurimā q3 plurimū. ſz id vltia ſit vt iductū ē trituratione. Ūñ Mde. Mdibi vſ q⁹ in vltie pulueriꝛata frāgatur ℣t⁹ a p̄mixtione ℨiūcto℣ ipi: ⁊ p̄trāſit loca viſcerū abſq3 ipreſſione leſionis i eis. Amplī⁹ illud qō adherens villis vētris ⁊ ireſtino℣ volutōis iflat vlcerat ⁊ ap̄at ē, phibēdū. h⁹i ℣o agit cologntida non extreme: vt aiunt ſz mediocriſ aut ēt pa℣ contrita. Eti. pharma cū opaſ in aduſq3 plurimū i fumos ⁊ vapoꝛes diſſo-lutū: dꝛia. i4i. id āt aptius efficit ℨtritū extreme. dictū ē. n. q⁹ vltia ℨtritio iuuat medicinā i ptes pene-trare ad q̄s p̄ius nō poterat p̄uenire ſz cologntida ē gd tale. Et firmaſ qꝛ cū ſit vt p̄miſſū amariſſima ē groſſe ſbe. tale ℣o dcm̄ ē abſq3 ipſi⁹ ēt ipfectione ve hemētiſſimā nāz ſuſtinere itaq3 cologntida ē vltie te rēda. Propt. 4. qdē ad ſerapionē ſimpliciū qd̄di cendū appuit. Ad aliud fiſr. a. qd dōm ēt viſum. uel logtur de cologntida qñ ſbmittiſ p̄ clyſtere i colica ⁊ nō p̄ os vt iſra. Libri ēt alīq negatiua carēt p̄icula. Ad aliud dōm q⁹ vez id: ⁊ ideo cologntida ē vltime terenda vt ipſi⁹ obtundaſ violētia ⁊ attractio labo-roſa nō tñ ipſius ℣tus tolliſ oiariā tritura cū ſit uio lēta ⁊ ſba groſſa. Vel ſmo ille ℣ificaſ in q̄ꝫ multis cū pauciores ſint medicie i groſſa ſba adeo violēte. Ad aliud fiſr dōm q⁹ deſtruunſ eni aut oio uel ſz qd ⁊ remittunſ ab eo qō p̄ius. Ad aliud p̄ interēptio-nē dōm. Pōt. n. ablui ⁊ abſtergi ⁊ iō nocumēta nō iducere p̄dicta. uñ. a. docens cologntidā ultie ℨteri p̄cepit ipſā hydromelle p̄us ifundi deiñ exiccatā teri adhuc ēt ſi nō poſſet ut nō multū trita lauari ⁊ abſter gi: tñ tritura ut tactū ibecillitata leſionē nullam aut modicā poſſet iferre: ⁊ p̄cipue qꝛ doceſ cū gūmis ſti pticis iuiſcatis admiſceri ut bdellio dragagāto ⁊ ma ſtice ⁊ h⁹i. Ad cōfirmationē ℣o qd dōm appuit qꝛ ℣tus eius tritura remittiſ effrenis ut ledere nō poſ ſit. Ad aliud dōm q⁹ nō eſt ſile de ſcamonea ⁊ colo-gntide adipe uel pulpa cū illa fit acuta ſubtilis ſbe. Cuius uis deſtruiſ ut tactum laboꝛioſa tritura: b āt groſſe extremā ſuſtinens triturā. Ad cōfirmationē q dem ſilr dōm: aut fortaſſis hec i mezereon ēt fuit il-loꝛ ut in cologntida opinio. Ad aliud dōz q⁹ ſba adi pis uel pulpe cologntide: qꝛ groſſa ſubtiliſſimā pati pōt triturationē. ℨceſſum ēt eſt uigoꝛē cologntide ut cunq3 tritura diſſolui. Que autē alterius partis ſuo ſimiliter p̄cedunt modo. Differentia. 152.

Bod non ois cura perficiaſ ℨio monſtraſ: qñ apboriſ. 5. Quecunq3 infrigidata caleſa cere oꝛ exceptis quibuſcunq3 ſanguinem fu turum eſt emanare. in his igitur ſaltem inſtantiam recipit canon. Amplius ibidem: Aqua frigida eſt ⁊ humida ⁊ tamen ponitur curare tetanum repletio-nalem ex hu. conſtructum phlegmaticis. Eti: Epi-dimiarū. 6. Dolor dolorem ſoluit unde duo℣ dolo-rum qui ſimul fiunt ⁊c. Topico. 4. Febri ⁊ obtal-mie nihil eſt contrarium ⁊ tamen plus curaſ earū. De regimine ℣o ſanitatis. ℨ. Labore oꝛ laboꝛē ſol-uere. ⁊ tertio qdem mega tegni: Humida coꝛpa cū humidis: ſiccum cum ſiccis curare oꝛ. Ac primo ter tia: Labor laboꝛe curatur. Rurſus eodē q̄rta. Nō oīs repl̄o neq3 omnis ꝓplerionis malicia: ſuo medi-catur ℨrio ex eūone ⁊ oppoſitione. Amplius. ℨ. p̄ma

Regimen subtiliatiuum est nociuū ei q̄ hz ꝯodam cā cibi grossi,ppter colerā. Et eodē.16.fz Ypocratem. Vomitus qñq3,phibetur vomitu: t fluxꝰ fluxu

Palin. Calor naturalis calidus morbꝰ tñ curat calidos apparens primo fa. Multi ēt curantur forma specifica: cui nihil videtur ꝯriuz. Rursus. scamonea calida t sicca curat febrem colere huius tam rōne febris q̄z materie. Adhac si omnis cura per ꝯrium curaī: morbus numeri t quantitatis curari nō poterit. Cum nihil in predicamētis quātitati ponaī ꝯrium: amp. si ea perficitur ꝯrijs: erunt in gradu et mansione sibi oppositā in tegni. Que aūt taliī ertāt: aut eox vnū non aget in aliud si otio fuerit equalitas vel ad suriam pamplius incitabit. Itaq3 non ois cura completur ꝯrio. Cuius oppositum scribitur ō humana natura. t aphōx tertia. Nam ex plenitudine quecūq3 egritudines fiunt tc. Vnde erbicorum. ij. Medicine sūt inate fieri per ꝯrium. Et i. omis actio est a contrario: primo de ge. t cor. sed curatio est quedam actio. Est igitur per contrarium egritudis curatio. Propter primū quidē sciendū: q̄ cura ē p uidentia seu solicitudo alicuius vt pmaneat iuuante nocīuo depulso. Que duplex existit: vna quidē vlis seu,puidētia ō aliquo mō quocūq3. Iuxta illud. cura būc. i. puide sibi. Est t alia pticularis vt hec oppositione pfecta. Procuratur. n. subiectuz puta corpꝰ vt in eē pmaneat morbū abscindere seu moralis aiaz Est aūt contrarium fm idem genus distantia. cuius gdem gratia videndū primo quō contrariū fm aris. sumatur multipliciter. deinde qualiter apud Ba. t demuz quidam in modis contrarij subiugatur ex sermonibus acceptum medicox. Propter primum huius sciendum: q̄ penes aris. contrariuz inuenitur accipi multipliciter. vnde gdem,ppie,put in qualitatibus repitur. in eis. n veriſſime ē contrarietas post locum vt centri ad circūferentiam. Cōmentator. 8. t. io. metaphysice. Cum eīm qualitatibus ēt salueī maxima distantia. Nam vere contrariorum vnū maximū t perfectum non hūs excessuz in illo gnē. Reliquum ℵo ab hoc distans per omne. Quare. io. metaphysice. Cōtrarietas est diuersa id ē distantia p fecta. Posita eni sub eodē genere cōtraria maxime a se distant: t in eodem,susceptiuo simul: t fm sore nō pūt in predicamentis: vnde. ij. de inge. Contraria sunt per multum ad se inuicem distantia fm aliquod vnū genus. Sic igitur de rōne vere contrarioz est q̄ maxime a se distent t q̄ sint in eodē genere ac idez differenter tū bēant susceptiuuz. Et ideo in talibꝰ cōtrarijs nō ꝯingit vni plura ꝯriari. io. metha. Tantū eni vnū vni ē oppositum. Sunt t alie cōtrariarū acceptōes. 5. metaphy. Cōtraria. n. dicūtur eē que non possunt simul iesse eidem differentium fm genꝰ puta musica et albedo. Et que plurimuz differūt: eo q̄ in eodem existant susceptibili: vt album t nigrum Et ēt que plurimuz distant cox que sunt in eodez genere: vt homo t asinus. Etque plurimuz differunt cox que sunt sb eadem potestate: velut congruuz et incōgruuz sub grāmatica. Et hi duo modi postremi box q̄tuor videntur ppius nomē contrarietatis importare. Dicūtur ēt contra predictos modos q̄tuor contraria cōius. Quedam gdem in talia habere. Alia vero in suscipere. Reliqua in actiua eē vel passiua. Aut agentia esse vel patientia: vt abiectiones. aut acceptiones vel habitus ceu priuatiōes. In his eni contrarietas vr fo a qualitatibus cāri. Dicūtur t contraria cōissime quecunq3 sunt fm vnā cathegoriā diuersa. Secundum eīm id q̄ en. t vnum multipliciter dicuntur: sic t alia ab his sequentia. Hoc et enim modo dicentur ꝯria: quecunq3 ex equo diuidūtur modo quocūq3. Qualiter t predicamenta dicēt opposita. Dicūtur ēt non tñ extrema extremis contrariari: vt ponitur. io. metaphy. Dex ēt modū ipsis: puta media vox ꝯria ē ad vltimā ficut acutā. acuta vero ad grauē: t fuscū relatuz albo: vt nigx t nigro appet albū: phyſi. 5. Propter huius fz sciēduz q̄ ppendēs Ba. ꝯrij multiplicitatē igt. ij. ō ige. Si nō vis dicere ꝯriox ꝓtrarias eē curatōes dicas oppositox sore oppositas. seu senſit Yp. cū Platōe: quē siquidez Platonē dicit sore diuinū semperq3 sequendū: oportereq3 nomina contemnere. nō āt rex doctrinā cū multuz conferat ad salutem: t corū falli mentuz definat in pniciem. Et q̄ siue vtamur ppriis nominibus aut ipropꝛie: ex hoc nihil plus vel minꝰ acquiritur laboranti. Non enim in q̄litatibus soluz: vex ēt in quātitatibus ē repire hmōi contrarietatez quā Aristotelici oppositionē appellāt. Non eni magnū dicunt puo sore ꝓtrariū: sed opposituz relatiue: neq3 similiter multū pauco. Et eodem mō neq3 dēsum raro: neq3 remisso intensum in predicamentis. Dia tñ hmōi contraria fm Ypocratez nominātur t Platoné facientes ex contrarijs gnātiōem. Ingt ēt Ar. non obseruasse suā legis in nomin bꝰ latōem Cum principia phyſicox prio. puta māz t formā cū priuatōe posuerit contraria que tñ non sunt q̄litates vex sbe. Adhuc scripsit secundo de gnātione t cor. igni aquā contrariari: aeri vero terrā: t si sint sube. Sūt. n. ex contrarijs passionibus ꝯstitute. vult quoq3 Ba. q̄ curatio primo t per se debeaī dispōi seu morbo. p accidens āt t secundario accidenti. Eo q̄ morbū cōsequtur velut vmōza corpus: tertio ō accīti t. ij. de ingenio. Et ideo morbo iterempto t accūs iterimeī consequēter. Pōt igitur ex hoc accipi q̄ cōtrariuz ē dupler. Quoddā nāq3 imediatuz dispōni p se occurrēs. Aliud ℵo mediatuz alterius grā t q̄ vnū per se t aliud p accidens. Vnū q: ppium et reliquū cōe. Et q̄ in accidentibꝰ ēt pōt cōcedi cōtrarietas vtcūq3 ceu fluxibilitas cōsequēns porox aperti onē: cōtrariaī detentioni cox angustiam consequenti.

Propter tertiū ℵo huiꝰ sciendū q̄ pticularius ac medicinalius ꝓtrarie accepto dispōnis itēt io triplex repiī: Quoddā. n. ē intrinsecum: aliud ℵo extrinsecū nōnullū ℵo mixtū ex vtroq3 pfectū. Intrinsecum ℵo triplr diuersificaī. Rōne gdem gubernātis ceu ℵtutis regitiue nā dicte: de qua in tegni. Dium nā opatrix existit: medicus āt minister. vñ Me. ō pharmacis. t. 8. practice. Nature est curare t nō medici Eius ℵo opus dignius ertat aliqd porrigere nature. Vel ex pte fulcientis: q̄lis ē corpis nā dcā ꝓpso t compō: t cōis vtriusq3 nā. Vigore tñ principaliꝰ cōplonis cum ea sit compōnis t nature cōis potior cā de complonibus apparens primo. Complo eniz ppter q̄litates ex qbus ꝓsurgit: principiū est actōis cū ois tandē actio pficiatur qualitate dria. 60. aut rōne instri: puta caloris inati vel spūs. Ipse nāq3 est instrīm nature quo agit ea. Cuius quidem natura est: non solum frigiditatem sibi contrariam qualitate im

pugnare ⁊ ꝺſtruere: vex ẽt caliditatẽ ↄtrariã quoꝺã mõ ſibi ꝓportionatã. Mouet. n. ipe ſpũ ad exp elle dum nocumentũ caliditatis exnee: vaporẽ ipſius re mouendo ⁊ ipſũ reſoluẽdo: eiuſqz materiã aduredo Manc ãt nãm nõ bz frigiditas. Nõ. n. ipugnat ⁊ de ſtruit niſi ſibi ↄriã aduenientẽ caliditatẽ. Frigiditatez aũt mime. ꝓpter qꝺ caliditas ꝺr innata non aũt frigiditas. Et ideo ꝑmo ſcꝺa. Nõ compatur frigiditati er colcodea corpis. i. ꝺatore vite illuꝰ qꝺ cõperat caliditati. Contrariũ ſilr extrinſecũ triplr variat: vel ex pte qꝺem influẽtie ſupioꝝ. Interduz nãqz talis ſupioꝝ occurrit influxus q aliquo dictoꝝ ↄtrarietatis modoꝝ egritudinẽ tollit aut mioꝝat: puta luna qñ cõiungit ſorti: aut loco applicat quo infirmi natali ſtella fuere illi fortunate vt tactũ ſepius. Aut rõe miniſterij cuiuſdã ⁊ ita medicꝰ diſpõni ↄtrariat. Eſt enim ſubminiſter nãe lz alio mediãte vtpote natura opet. Nã fortuna q̃ benivolus gs vr influxus ⁊ artifex per medias qꝺ faciũt opat materias. Natura ℣o ipſa p ſe ipſam tribꝰ ↄpleta pticulis ex ſba vz ſpũs mẽbro ſpmatico. ⁊ ſba carnali formali. ij. de inge. Vel ex pte inſtri quo infirmi obediẽtia: miniſtroꝝ idoneitas ⁊ extrinſecoꝝ adaptatio ꝓmpta. egritudini aduerſãtur deſtruẽde. vt ꝑmus iſtruit afforiſm.ꝰ. Cõtrariuz ℣o ex his cõmixtũ eſt morbus morbo. ad curationẽ ſupueniẽs p ſe vel arte. vt febris ſpaſmo repletiona li. ⁊ q̃rtana epilenſie. Propt ꝓm qꝺem ſciendum q oẽs cõſenſerũt tandẽ curã pfici ↄrio cũ ſit artis ꝑncipiũ. ita nãqz ꝺz eſſe notũ ceu ianua i domo quã nullus ignorat. Cõmẽtatoꝝ. 2. methap. Principiũ. n. nullus negat i ignorãtia. q. negatõis aut ꝓ ſama. 4. methaph. Differẽs tñ poſuerũt contrariũ ſz q diuerſimode ↄſtrui ponebãt corpa cũ ea poſuerint differẽter cõponi Vel ex elis his q̃tuoꝝ alterabilibus ⁊ paſſibilibꝰ. vt hip. ⁊ ar. Aut oppoſitis. ſicut Empedocles ⁊ aſclepiades. Seu his vt athomis ⁊ corpibus anarmis icõpactis. vt democritꝰ ⁊ epicurꝰ ꝑmis elorũ ac morbi. Tales. n. morbos ⁊ p ↄñs cõtrarietatẽ in cõpoſitione ponũt tm. vt anguſtiaz poroꝝ ⁊ dilatationẽ. non ãt in ↄplexione vt ↄplexio. Propt tertiũ ℣o ſciendũ: q canon vlis ꝑmanet curationis per cõtrariũ. vt inductũ ex vetere ⁊ ar. vñ in tegni ⁊ i q̃ multis. Curatio vnũ ꝺz modũ ⁊ marie cõez intẽtionẽ ei qꝺ ſoluendũ ẽ ↄtrariũ ꝛc. Qꝺ qꝺem visus ẽ ga. aſtruere iducẽdo vt calide diſpõni frigidã fore ↄtrariã ⁊ frigide calidã ⁊ i alijs filr ſimpliciter ⁊ ↄpoſite Qꝺ ẽt cõfirmat. ij. de ige. ⁊ aphoriſmoꝝ ſcꝺa. Emperia magis dicẽs ꝺ adeo fore manifeſtũ q rõne indigeat mime. Eſt. n. maria ⁊ ꝓncipioꝝ ꝑmũ artis curatiue. Principioꝝ ãt non eſt rõ poſterioꝝ ſine. Qꝺ tñ qñqz conat rõe firmare: qm̃ duoꝺ ↄrijs egpotẽtibꝰ fere applicatis ad inuicẽ ex eoꝝ actiõe ⁊ paſſione. mediũ qꝺꝺã ↄfractũ ex ambobus neceſſe ẽ cõſurget vt appet ex ↄiunctõe niuis ſeu glaciei ac ignis vel aq̃ feruẽtiſſime. cõplexionũ. j. Nã imoderatũ cũ ſit ↄtrariũ qꝺꝺã ꝑter nãm vt morbus: moderatũ vero fm nãm ceu ſanitas fiet neceſſario ꝺ imoderatum ab altero imoderatoꝝ ↄrioꝝ in artis adminiſtratiõe fm contrariũ ad moderatũ. i. ſanitatẽ aduocari. Et de diſtẽpantia ineq̃li. interimunt oĩa ⁊ corrũpunt a contrarijs. Cũ igit ſanatio ſit diſpõnũ interẽptio. ij. de ige. p ↄtrariũ neceſſe erit fieri. Itidẽ contra rioꝝ contrarie ſunt rões. de ge. ⁊ cor. ij. Sed cõſeruatio ⁊ curatio ſunt ↄria: cũ idem diuidãt ex oppoſito ⁊ oppoſitis debebãtur ſbiectis. Cũ igit cõſeruatio fiat p fil'e. ꝺria. ii6. Quare curatio eidẽ oppoſita pficiet cõtrario qꝺ ſi gs mordeat ga. ingens ꝺ ꝓncipiũ curationum nõ debere ꝓbari cũ ſit notũ p ſe veniens ad ꝺ tem. Nulla. n. ſcia vlis vel pticularis ꝓbat ſuũ ſubiectũ. a. i. methaph. ⁊ Cõmentatoꝝ. 2. phyſi. Cũ oĩs ratiocinatio ex notioꝝibꝰ ꝓcedat. Qꝺm boc ꝓncipiũ ga. roboraſſe nõ inq̃tũ medicus ſz magis vt nãlis. p. p quẽ ẽt modũ demonſtrationes iduxit in cõfirmatione ſultionis nãe ⁊ numeri elioꝝ in libro eorundez. vt ⁊ ar. i. phyſi. diſputat ↄtra parmenidẽ ⁊ meliſſuz teſtãtes oia vnũ eſſe ⁊ imobile induens ſicut teſtatur habitũ methaphyſici. Aut nõ eſt inconueniẽs ſciaz ex qꝺſdã poſterioꝝibꝰ ⁊ ſignis ſuũ ꝺeclarare ſubiectuz vtcũqz: ⁊ marie cãs ipſius. Qñ cõmẽtatoꝝ. 2. phy. Impoſſibile ẽ aliquã ſciaz vlez ⁊ pticularẽ declarare ſuũ ſubiectũ eẽ: ſiue p ſignũ ſiue p ꝺemonſtratõez qꝺ nõ eſt ita i cauſis ſubiecti qm̃ declarat eas p ſignũ nõ p demõſtrationẽ ſimplr. Aut melioꝰ fuit ga. in tã breui arte demõſtrationẽ tacere: ceu ſiluit i aphoriſmis. Noſce quoqz q curatio certa nõ quocũqz pficiẽt ↄtrario: vex ↄtrario p oppoſitũ eq̃li i g̃du. Eſt ãtis q̃drupler cuiꝰ qlibet i tres diuidit manſiones. ꝺria. ii39. Fit ⁊ qñqz opus adiũgere g̃dualitatis ad medicine extimãdo q i trãſitu depdat aliqd cũ ps laboraſ iacuerit i ꝓfundo. Jux illud tegni. Si ita accidat vt io. qꝺẽ numerus fz calidiꝰ fit exceſſus ⁊ reliq̃. Hoc ẽt verificat ℣tute adeo robuſta ſuppoſita: vt ↄrium recte p oppoſitũ diſpõi ea valeat tolerare. Multotiẽs nãqz nec euacuamus p oppoſitũ totã repletionẽ neqz p alterationẽ ↄriũ conamur deſtruere ex fibi qꝺẽ oppoſito nãe vigore morboꝝ curatione nõ ſufferẽte. Qñ primo ſcꝺa. Cũ multa egreſſio ab eq̃lita te acciderit. ꝓportionale ⁊ nõ ꝓportionale ab eo diuerſificat iõ q ℣tus debilitat. Et iõ q hꝰi ꝓcuratio ij. de ige obmittit ne ab idiotis auxilijs detrahat ſanitatis. Hmõi ãt ↄtrarietatis curatõis eq̃litas g̃du alis ↄfirmat rõe. qm̃ ſi curatio vt oñſum ſit ↄrio. Et ſi ſimplr ad ſimplr: ⁊ magis ad magis: ⁊ marie ad marie. topico. 2. Cura pficit marie ex ℣o ⁊ marie ↄrio. Hoc ãt eſt fm eq̃lẽ gradus exceſſũ. Amplius ꝺria. ii6. duplex ẽ fil'e. vnũ qꝺẽ in gnẽ: alterꝝ ℣o i ſpẽ ⁊ nã in quo vere filitudinis ſaluat rõ. p qꝺ ibidẽ oñſum eſt ↄſeruationẽ fieri marie. Nõ. n. fil'e a fili patitur: ꝓbl. 8. ita s rõe ↄrietatis duplex erit ↄtrariũ aſſignare. vnũ vz in genere. alteruz in ſpẽ ⁊ nã per qꝺ marie curatio fiet ⁊ egritudis deſtructio cũ in ipo potiſſime rõ ↄrietatis obſeruet. Huius ãt contrariũ ſz eſt in eq̃li gradualitatis exceſſu: ↄtrarie gradualitatis exceſſut. ceu añdictũ fil'e fm eſt cũ ſuo fili in eodẽ g̃du pũtale. Itaqz pficiet curatio p ↄtrariũ in eq̃li g̃dus exceſſu locatũ. Ad hmõi aũt certã gradus ↄtrarietatẽ exceſſus puenire nõ poſſum9 ita iã ſcia nra foret vt q aſclepij ſiue Eſculapij reputata. vñ. 3. de inge. Ego qꝺem ſi poſſez naturã vniuſcuiuſqz cognoſcere eſſez eiuſdẽ ſcie cuiꝰ aſclepius extitit. Sed cuz ꝺ ſit ipoſſibile ſtudui vt nihil eoꝝ q̃ hũana cõprehendit nã modo ptermittere aliquo. Nã vnicuiqz nature humidũ ineſt ꝓpriũ qꝺꝺã qꝺ nullatenus lingua põt explicari. Et q̃uis nõ poſſumus puenire ad id qꝺ eſt certũ: adminiſtramus tñ nature artificiali nec cura p eq̃lẽ quantũ poſſumꝰ per cõtrariũ confidendo

in sagaci ⁊ diligenti eius ope vt q̄ supflue additū est vltra eq̄lem ℨrietatis excessum ipsa resecet: qđ vero minus ē suppleat ⁊ augmēret. ℙropter q̄rtuz ℣o ad primū ē dđz q̄ quātuz ē ex vera cura imediata vt oſſom pficiē ℨrietate: ita vt ifridata recalefacē oporteret. verūtñ ꝓpter timorē accidētis vt flux⁹ sanguinis futuri ex calefactiõe porox rarefactiua ⁊ sanguis ad ex̄ ductina, phibeť calefactio fritatis imediati⁹ extinctiua. ℒ cõiter tñ fluxu poterit calefieri getatõ. ℒicet.n. cura principalr vt apparuit dispõnibus debeať ⁊ nõ accidentibus. ℳõnũq̄z tñ ipsox ꝓcuratio dispõnum diuertit curationē ⁊ destruit. Sicut oñdit colica ex phlegmate vitreo cãto frissimo: in qua ꝓpter vehemẽtiaz accidentis vt doloris cogimur admistrare fria stupefactiua seu filoniũ opiuz ⁊ hmõi dria.24 vt sensus tollať a mẽbro ⁊ nõ q̄ cã remoueať dispõnis: imo eaz hmõi amplius intendũt ⁊ extendũt. Ad aliud dđm nihil fore ℨrium cis vno uoie noiato velut iustitia iniustitie. Fm nãq̄z cõmen.5.phy. Speci ebus egritudinis spẽs ℨrianť sanitatis ⁊ reliq̄: dria 65. Ad aliud dđm q̄ loquitur de cura solutõis continuitatis cuius curatio per oppositum est vnitio. p sile ℣o reducere in id quod fm nam fuerat reducere ⁊ tũc caro curabitur hũidis ⁊ neruus siccis: dria.107 Aut ẽ eis ℨrium itrinsecum gnãle vt sanitas in cõi lz non singulare. Est.n. sanitas spẽs spãlissima: dria ꝓ tacta. lz extrinsecum ꝓticulare vt debita ser rerũ non nãlium ⁊ medicaminũ exhibitio. Ad aliud dđm q̄ ℨrium sumitur mediatũ ⁊ motũ. Vel q̄ natura regitiua cũ instris ipsius vt ℨplone ac inato calo hmõi curatõem perficit: que posita est dispõnibus ℨriari. Ad aliud dđm id fore vex cum eius regimen nimiz fuerit subtile eo q̄ est cã nocumenti alio modo. ℳimia.n. ꝓuitas comestõis in soda ełia: nocumentum affert vt lba demũ. gnãt.n. coleram sursuz effumati uã q̄ non minus q̄z replo grossi cibi dolorẽ iducit cũ magis ⁊ minus ad easdem iducatdiuersas in tegni. Vnde cũ nõ interueniat recta ℨrietas nõ cura subsequtur vex potius iterueniť finthoma. Ad aliud dđm fir nisi tñ. Ad aliud dđm q̄ lz non appeat ꝓ ℨrium imediate fieri iducitur tñ ℨrium ℨsequenter. Aqua cni fria ℨgregando calorẽ nãlem interius. ⁊ antipistasiz facies calefacit fortificãdo ipm q demuz ꝓ viam cõtrarietatis ⁊ instri frõs qumores ⁊ humidos calefacit ⁊ resoluit: ꝓb. apparens. 9. ℳam ad vltimuz in huius ℨrium iteruenit lz non appeat primo. ad alia dđm q̄ dolor soluit dolorem ⁊ labor curat laborem nõ per se lz per accidens eo q̄ icitat nãm cũ spiritib⁹ ⁊ humoribus transfire de vna ꝑte ad aliã: ita vt materia ď loco dolẽtẽ prius remota: ď dolor sedeť ⁊ filī ď labore cũ materiaz satagat trãspirare. Ad aliud dicendũ q̄ lz calor nãlis ⁊ eñeus in eo q̄ calor cõueniãt. opponũtur tñ nãlitate ⁊ inãlitate. Ad aliud dicendũ q̄ in actõe a forma spẽi ẽ ℨtrarietatem ẽt q̄litatum assignare. dria. 60. Vel saltem localẽ q̄ cõtrarietatũ ẽ pria fm cõmentatorẽ posita. Ad aliud dđm q̄ scamonea lz imediate non sit cõtraria tertiane cuz vtraq̄z sit calida ⁊ ficca reddiť tñ denuo sibi cõtraria ipsaz ꝑimẽs. Euacuat.n. colerã eandẽ cãtiuaz. Ad huc in tali actõne saluať ẽt ℨtrarietas situs ꝓtacta qz scamonea vnũ obtinet locũ mã ℣o attrabẽda reliquũ Quod oñdit colere adductio. ℒuz.n. ea cõiungitur scamone getať actio seu i ferro ℨspiciť magneti appli cato: dria.141. Et forte qualitatiua dria. 60. Dribasius q̄q̄z aphõx fa extraneã valde huic pstat rñfionem: ingens q̄ ex ante data hũectiua dieta diagridium accipit vires vt q̄ calidũ ⁊ siccũ: ⁊ ꝑ hoc colerico sile ℨtraria q̄litate diete inuitet ⁊ deponat humorez ⁊ iõ cibos offerrimus frõs ⁊ humidos: vt lactucas ona sorbilia ⁊ filia. Ecõtrario flã calefit ⁊ deponitur Mlia ℣o calefit ⁊ humectať: et ita deponũtur hũores. Sz tũc dicã non ℣tute occulta sed potius q̄litate ipsox erit attractio: quod plures onerose ferũt. ad huc nũq̄z traberenť nisi p̄dispositi cibis. Dđ nõ oz lz id ℨuenientius pficiať. Ad aliud dđm q̄ cõtrariũ sumiť cõiter ꝓ quacũq̄z oppositõe et diuersitate q̄ aliq̄liter in quãtitate põt reperiri. Aut melius q̄ morb⁹ nõ est simpliciter in quãtitate lz in q̄litate cum sit q̄litas seu dispõ naturali nocẽs actioni dria. 72. ℙ ũdať tñ hmõi qualitas iterdum in quãtitate ℨtinua vel discreta vbi bre ⁊ qñ dria. 74. ad aliud dđm q̄ non repiuntur oio eq̄lia. dria. 18. Vel si repiantur vnũ supat aliud frequẽter reiteratũ vt medicamen morbũ. adhuc nã supereſt ħ regitiua medicamini auxiliatiua Sic etiam incitaretur ad furiam modico tpe permaneret illud transiens confestim in quod dominans.

Differentia.154.

Quod morbi cura fit forti medicina inchoanda ostenditur. Qm̄ aphõx fa. Scđm istarũ egritudinũ a qbus superať saluari laborantẽ tentare oz maiora offerre auxilia. Et per ℬa. detestantem. 5. de inge. Erasistratem incipientem etiam in forti egritudine a debiliori medicamine. Et i. q̄rto q̄rta. Vlcera cum curantur indigent in primis mordicatione. deinde gradatim perueniatur ad id qđ est leuioris mordicationis. amp. cum materia est multa ⁊ inherens ꝓtibus valde grandi egetur medicia. vere nãq̄z egetur forti que firmata aphõx quarta. Qđ aũt euenit in morbi principio cum nondum fit materia vllo mõ mutata. Rursus dria priori. Cura perficitur contrario ꝙpotenti gradualiter ℳorbo: sed in principio morbus excedit quantitate ⁊ qualitate cuz nullam adhuc euacuationẽ aut alterationem susceperit a natura. ℙalin omne lesiuũ mor ⁊ fortiter est a corpore ꝓpulsandum cum corruptiuum existat. talis ℣o est morbus in principio ẽt exñs cum de rõne ipsius sit operationes essentialiter ledere. Et i. cum natura est valida fortis expetitur medicina. Sic aũt ẽ in morbi exordio: cum nondum fit morbo fatigata quod eius icidãt accñtia. Mã circa principia ⁊ fines oia fz veterẽ accidẽtia ibeciliora. circa statũ ℣o fortiora. itaq̄z i morbi ꝓncipio a forti ichoãdũ medicamie ℙpositũ quoq̄z hui⁹ vt q̄ a debili medicia fit cura i choanda. scribiť.n. tertio pria talr. Qz in cura sode vt icipiam⁹ a debiliore medicina ℣ ⁊ gradati ꝓceda-m⁹ donec sciam⁹ ex dispõe morbi q̄ ipse iã ẽ abscissus vñ Ade. i practica. Incipiam⁹ a leuiorib⁹ sicut cõsueuim⁹ ꝓcedẽtes ad maiores. Itidẽ hip. q̄rto re. a. 60 cet curare acutas egritudies et phleminãtia hipocũ dria i ꝓncipio cũ phłomia detestãs pharmacie cuz nihil ea phlegminãtis educať neq̄z passio remittať sed potiꝰ resistẽtia egritudini et sana colliquanť loca. sed phlebotomia leuior est medicatio q̄z pharmacia secũdo re. a. ℙalin ars est imago et sequela nature. Ipsa ℣o a debilibus inchoat semper ad fortiora procedens. Vnde proble. 10. Natura in fine operosa et

adipiſci facit ꝓfeſtim non aũt in ꝓncipio. igit ĩ debili ori medicina cura ē inchoãda. ¶Dꝛopter primũ q dē ſciēdũ ꝙ qd ſit curatio dꝛia innotuit ꝓri. Eſt.n. morbi p oppoſitũ eq̃latio cũ dem̃ fit eã pſici ſp ℨrio. Quid aũt morbꝰ qdq3 medicia dꝛijs oñſu3. 7ꝛ.i36. ꝛ.i37. ℨpſa quoq3 vltra illa tacta ē auxiliũ alteratõe ſeu euacuatõe morbi expulſiuum. Eſt itaq3 duplex. Una qdē alteratiua q̃litate opans abſq3 eo q ꝙ in coꝛ poꝛis vt ſic ſẽaz igrediat calefaciẽdo ifrigidãdo exic cando ꝛ hũectãdo: reliq̃ ℵo eũatiua modis ꝓtactiſ. dꝛia. i4i. Eſt ãt ſoꝛtis medicia duplex: ꝛ ita p oppoſi tũ debil aut ĩ ſe: q3 que quãtitatis ens vehemẽt opat vt ſcamonea anacardꝰ ſeu opiũ: vl q3 hũoꝛẽ forte al terat aut educit ſic mlĩa ꝓmo appens q̃rta ꝛ q̃rto pri ma. ¶Dꝛopter ſm ſciẽdũ qdē ꝙ erafiſtrates forte egritudinẽ ꝛ piculoſã curare icipiebat cũ debili me/ dicia ſeu ſanguis ſcreatiua: quẽ ga. ipugnat. 5. de i ge. aſſiſtans eundẽ naute negligentiã ſue naui preſtã ti dõec frangat ꝛ deiceps dat vnicuiq3 tabulã iubẽs p eã ſi põt euadẽ. gdã ℵo iceperunt a debili medici/ na timẽtes ne ſorte ſubita occurrat ꝓmutatio in nãz. quoꝝ defectꝰ. 3. ꝛ. 4. appebit dõoꝝ. ¶Dꝛopt ter/ tiũ ℵo ſciẽdũ ꝙ egritudo ē duplex. Quedã nãq3 e ſt piculoſa ℵſuta ſiue ipſi⁹ piculũ moꝝ imineat ſeu po ſtea: reliq̃ ℵo huic oppoſita. ꝓma qdē ℨfeſti a prici/ pio ē ſoꝛti medicia curãda: niſi ſoꝛtis medicia fuerit ſibi ℨria velut clyſtẽ acutũ pri⁹ colice ſtercoꝛoſe. ¶Du midũ. n. ℨpetit ꝓmit⁹ mollitiuũ ꝛ deiceps reliquũ: reliq̃ ℵo debili. vñ ℨ eraſiſtratẽ ga. ¶Nõ oꝛ nos icipe a puis ꝛ debilib⁹ medicis vt ex his intẽdam⁹ ea q̃ il li itendũt dicẽtes initiũ curatõis optere fieri a puis ꝛ minutis medicis qb⁹ nõ ꝓualẽtib⁹ fiant magne ꝛ foꝛ tes cũ id expediat ĩ paſſionib⁹ ſecurius. ſ3 i his ex q- bus infirm⁹ moꝝ vt ſi priſim iciderit: exoꝛdiũ a puis medicis nõ ē faciẽdũ: vex a ſoꝛtib⁹ ꝛ crebꝛis: q̃re ꝓ- mo q̃rta. ¶In egritudinib⁹ i qb⁹ ē timoꝛ ꝛ nõ ſum⁹ ſe curi ex defectu ℵ tutis ſi qõ facẽ debem⁹ tardaueri/ m⁹: aut aliqd ex eo alleuiauerim⁹ a ſoꝛti medicia ꝓ/ mo icipe debem⁹. ¶Ille ℵo ĩ qb⁹ nõ exiſtit tioꝛ ſ3 oꝛ dinẽ ad ſoꝛtioꝛẽ ꝓcedat ſi ei nõ ſuffecerit debilis q̃re alexãder refert ſgnantia ſciuiſſe fleubothomatũ ma- ne ꝛ veſpa venas de ſub lingua iciſas: ac datũ ptiſa/ ne cũ ſucco diagridiũ fuiſſe fero. Cui⁹ qdē diſtinctõ nis ps ꝓbat alterutra. Mã ſm hip. Ad vltimas egri tudies vltie cure ad certitudinẽ ſũt potẽtes. Egritu do ℵo vltie piculoſa taliũ ē ſuppoſita adhuc farma care i valde acutis ſi ℨcupiſcit eadẽ die. q̃n tardare ĩ talib⁹ malũ: affoꝛiſmoꝝ q̃rta. ſ3 eaõ die q̃ icipit egri tudo ipſa ē in ꝓncipio: ꝛ farmacia dicta ē ſoꝛtis medi cia. Eti: vltie repl̃om vltia debet euacuatio i tegni: ꝛ fil egritudini oi expedit vltia p oppoſitũ ꝛ directa ℨrietas. ſ3 b⁹ eſt ℵſutioꝛ egritudo: igit i egritudinis exoꝛdio ſoꝛtiv tẽdũ ē medicia. S3 ℨ apopleſia ē pi culoſiſſima egritudinũ ac ℵſutiſſima. ꝛ i de tertio ꝓ ma ſcribit. S3 vt icipias a debilioꝛi vnctionũ ſi ℨfert ꝛ ſi ꝓmutate ad illud qõ ē ſoꝛti⁹. ¶Dõm ꝙ i egritudie ꝓtacta icipiendũ a ſoꝛti medicia q̃ de ſe ſoꝛtis ſit i eua cuãdo maxie ſepando ac ẽt alterãdo q̃lis inũctio nõ eſt logt ẽt tẽptatiue cũ ingt: ſi cõfert vt hip. de cura pleureſis: cũ calefactoꝛijs ſcõo re. acu. Aut illud di- cit: q3 oꝛ euacuationẽ ꝓcedẽ. ¶Demõſtrat ꝛ ps alte- ra prefate diuiſiõis q3 cũ mã eſt idigeſta qeſcẽs fer i motanõ eget foꝛtioꝛi alterãte ſeu euellẽte. talis ℵo

in principio ē. ¶Palin: nã nõ ſuſtinet repẽtinas imu/ tatões cũ oẽ ſubitũ nãe fit preliatiuũ affoꝛiſmoꝝ ſcõa ſ3 cũ i principio egritudis debilis itimoꝛoſe medicia ri foꝛti incipit medicamie ſubita itroducit imutatio. q3 cũ ſit debilis ſub ipſa nõ paꝝ adhuc ꝓtinet nãlitate- re quã oꝛ paulati ꝛ p filia magis alterare. itaq3 a de/ bili b icipiendũ medicia. ¶Dꝛu. a ſigdẽ ptẽ oppoſiti curatões ẽt' oñdunt expiẽtia tradite ꝛ p ℨñs ſcõaz. q̃ gdẽ cure debent morbo ꝛ accidẽti alterãdo ꝛ euacu ando. ℵõe gdẽ alteratõis qñ febꝛis cauſonica ſi fue rit adeo adurẽs incen ſiua vt timeat aſſatio cerebꝛi ꝛ vẽtris ꝛ demũ ſpaſm⁹: ꝓcipit ĩ diuiſionib⁹ mor ve hement cũ frigida extingui. Ethicus ẽt deſperatus ꝓcipit moꝝ in frigidã ꝓijci vt ethicaz deueniat ſene/ ctutis in q̃ põt diuti⁹ viuere q3 in ꝓri. io. de ige. ℑn ſpaſmo ℵo docet de repletiõe cũ calidis ſubueniri. Quantũ qdẽ ad euacuatõez vt educat ſanguis vſq3 ad lipothomiã ĩ febꝛib⁹ ex eo factis ꝛ vl ĩ alijs egri tudiníb⁹ vt appoplexia ſgnantia dũ cõceſſerit alia. Et fil ĩ doloꝛib⁹ foꝛtiſſimis febꝛibuſq3 ardẽtiſſimiſ farmacũ precipit ꝓma vel ſcõa die dari vſq3 ad lipo/ thomiã ꝛ ꝓductiuũ. ℑdẽ aũt accidens expetit vt do loꝛ oñdit colice vehemẽtiſſimus i quo timoꝛe moꝛtiſ celeri⁹ adminiſtrat narcotica vl vinũ i ſyncopi de cã ẽt calida. ℑtaq3 ĩ moꝛbo minoꝛi ꝓmo leui vtẽdũ me dicia: i altero ℵo foꝛtioꝛi. S3 ℨ. a. de cura palyſis: Nõ ꝓperes i vſuz mediciaꝝ foꝛtiuz i ꝓſona rei imo tarda vſq3 ad q̃rtã vel ſeptimã. Qõ ſi fuerit egritu/ do foꝛtis vſq3 ad. i7. Differt igit curã cuz medicinis foꝛtib⁹ qñ moꝛb⁹ fuerit foꝛtis. Dõm ſ3 palyſis vna ſit foꝛtioꝛiter ſe alia nõ tñ tota eſt foꝛtis. i. piculoſa vt ĥ intẽditur. Vel palyſis ſ3 ſit foꝛtis rõe materie ſa/ cte viſcoſe idigẽtis cũ alterantib⁹ multa ꝓparatõe di geſtiua añ euacuationẽ foꝛtẽ nõ tñ rõe acuitatis ẽn/ tie moꝛbi ꝛ accidentiũ de qbus magis ĥ ꝓmo. ¶Dꝛo pter. 4. ℵo ꝛſi ex predictis appeat iam dõm tñ. qd aũt ad primã eſt viſũ. Ad aliud dõm ꝙ non remanet ſiſtis diſpõ ĩ vlcere prius ꝛ poſterius cũ primo fuerit ſanioſũ ampli⁹ inſenſibiii⁹ minus. vñ. a. Senſus nõ ſentit ipſũ ĩ primis. idiget nãq3 abſterſione cũ eo qõ põt hanc abſq3 doloꝛe ſufferre. Ad aliud dõm ꝙ ſ3 ꝛ materia ſit hmõi: p parũ tñ ipſa obedit alterationi aut eũoni foꝛti cuz ſit ad multũ groſſa vel viſcoſa ſeu ſubtilis ibibita. ℵarius tñ exiſtit furioſa. Mã multa ſm hipo. nõ concupiſcunt. ꝛ iõ dictum eſt ꝙ ſatagẽs materiã educẽ idigẽtia nil euacuãs ei⁹ ſanas deſtruit ptes egritudini reſiſtẽtes cũ mollis oporteat farma/ care ꝛ mouere nõ cruda. Ad aliud qdez dõm per id poteſt apparere. Ad aliud dõm ꝙ leſiuũ oẽ a coꝛpo/ re depellendum confeſtiz: niſi aliqd ipediat ſeu oppo ſita materie diſpõ ꝓpter quã ſoꝛtis in principio ledit vt oñſum eſt medicina. Altez etiã duoꝝ capituz bñſ ſ3 ledat non tñ amputandũ cũ moꝛs ſeq̃tur inde. Ad aliud ſilr dicendum. Ad ea ẽt que alteri⁹ ptis appa- ruit qd dicendum ℙñ ad primũ dõm ꝙ loquunt in egritudine impiculoſa minime ℵſuta concedente na ture ſpaciũ egritudinem paulatim i debilibus cura- re alterando ſi euacuando. Ad aliud dicendũ ꝙ egri tu dines ille magis erant ex materia ſanguinea. Vl ꝙ phlebothomia non eſt minoꝛ ꝛ debilioꝛ medicina farmacia cum vl euacuet tam ratione humoꝛũ om- nium q3 coꝛporis totius. ℑpſa tamen minoꝛi ſert periculi farmacia cum poſſit ea melius compeſci. ad

aliud qd dom: dria visum. is. t. 165. monstrabitur.

Differentia. 155.

Vod odor curet tātū alterando t nō solum alēdovī q directius q̄rit an nutriat ipse. qz ō sēsus sensato odorabile nō ꝓfert ad nutrimē tū sz ad sanitatem manifestum vt. n. sapor se hz in nutritione ad nutriēda: ita odorabile ad sanitatez. Ad dupl'r ꝯ pithagoricos ꝓbat ponētes quedaz aialium odoribus nutriri eo fortassis qz ipox inueniebant viscera icisione vacua vt alec: qm̄ ficut alita sūt cōposita ita oz vt alimenta cū nullū simplex icorporeū nutriat: sz odor ē hmōi cū sit qlitas quedā spualis ac intentionalis vt videbit quod fulcit qz aqua simplex plura ō qua magis vī non nutrit cū aere ꝓpositior t corpulentior appeat cui prefata idita est itentio. Nec ē fore sil'r superfluitatē ipsi fieri iterius vt aialibus. aut exterius vt plātis. Amp. quod nutrit op9 hz loco digōnis ipsius vt viscere. sz odoris sensitiuū est i capite. Adhūc obiecta sensuz sunt ipfecta seu t ipsi sensus cū diuidātur er opposito. sz obiecta tact9 alūt aial t ꝓstituūt vt calidū t frm̄ tc. 2. 3. de aia. nō igit qz olfatus. Vna. n. spēs opposita nō iuuat alteram adesse topicox Boe. 4. Eti. Eadē est mā qua nutritur t ꝓstituit primū de gnātōe aialium fo. D ia eniz nutriūtur ex eisdem ex qbus fiunt. 2. de gene. t cor: Sumus aūt non ex odorib9: vex ex humiditatib9 spmaticis. Palin: nihil alimētat nisi triplicē pri9 locū pmeet digōnis: ꝓpo. 3. D odor aūt cū pueniat ad nares huius nō ptransit locū cuz per nares cerebx petat. oz ēt quod nutrit in missaz ptsanariā t tandem i humorē ꝓuerti cū fere solus ponat nutrire. nō igitur odor alendo curat sz poti9 alteratōe ꝓfortādo. In oppositū ē ga. cū plurimis medicox. vñ aphōx. 2. que cūqz citissima idigent adiectōe humidū sanatio ad resumptionē vtutis optimuz. vbi vo citius p odorationē. Eti. quod delectat replet t placit nutrit: cū rōni ei9 quod ē alimētare pugnet: talis vo est odor. vñ epidimie. 6. D dores leuatorij. i. resoluti i vaporosā emanationē delectabiles replētes plicētes. Pali ij. de inge. Virtutis suba ꝓplet per spm̄ carniformē sbaz t p solida. Er filib9. n. vnicuiqz spēi vtutē opari oz. Spūi qdē p respirationē t trāspiratōez t sāguinis euaporationē gnāri solidox p cibū solidum: ficut generi carnosax spēx p nām mediā humidox t solidox corpox. Prior āt nutritōis modus visus ē spūs saltē p introductionem aeris vapori odorabilis. itaqz odor alimētādo ēt hz curare: t ñ tm̄ alterādo. Propter vo primū sciēdū q odor ē nā siue forma ficci eu cbimi. i. humorosi i humido. s. ablubili t mūdabili p tale nāqz humidū natū ē ablui t mūdari. odorabile eni nō ē passio aeris t aq̄ inquātū ē qddā pspicuū illis cōe: sz magis rōe ablutōis cuiusdā t mundatōis eucbimi ficci. Nosce figdem antigoras cōiter dixisse q odor sit fumalis euaporatio. Quod miraduz eo q adhuc id plurimi Ar. attribuūt modernox: cū tamē idē ipugnet ingens q odorare sit aialib9 in aq̄ vt piscibus: t i aere vt alijs. Fumalis vo euaporatio ē passio terre t aeris t nō aq̄. Nō igit fm hoc odorarent aq̄tica cū hmōi fumalis euaporatio nō possit eē ipsa cui9 passio ē vapor. neqz ēt pōt dici q fit effluxio qdā odor: qz tūc nō ꝓueniret aeri: sz aq̄ soli. Sz dico q si repiat qd cōe aq̄ t aeri q tūc erit fz hāc ipugnatōem Ar. descriptio ꝓueniens odoris vt dicat. D dor est vaporosa diffusio siue emanatio. Dnū. n. box vī aq̄ ꝓpetē. reliquū vo aeri. Eol'. tm̄. 4. ponit t satis im probe: q eē vaporosuz sit cōis passio oiuz q̄tuor elox vult. n. q vaporosū terre pp ꝓueniētiā i altera q̄litatū recipiat ab aq̄: t q aq̄ fil'i ō cā ab aere: ficqz q aeri ab igne: t ita dissolutū ad nām pueniat sensuz. Seq̄ces aūt. A. aliter p̄dictā ipugnāt odoris descriptionē dicētes odorē nō eē fumalē euaporatōem seu diffusionē vaporosā: eo q odor pueniat qñqz vt i cede accidit grecox ad gngētas leucas: t ad mille succedēdo a diametro i opposita directe. In tm̄ aūt absurdū ē predictā euaporatiōem ptingere. t fortassis qs dicet pter eos q odorem realiter ponūt i medio fore q hmōi euaporatio simpl'r itentionalis reddetur: vt correcta saluet descriptio. hmōi tm̄ diffusio vaporosa magis dicit odoris cām q̄z ipm. vñ. A. fa prio pluri ma cā in ppingtate ad vtutē odorādi ē sba subtilis vaporosa. t b gdē fmo ergfitior i pbleumatū exp̄oe pte. 12. D dox vo spēs est dupler. vna qdez p se vt dī odor suauis t fetid9 seu iocūd9 aut horribilis sicut g flox t cadauex. Vel p accidēs t filitudine ad sapores: sicut dī delectabilis aut tristabilis fm q fic aut aliter fuerit affect9 alimēto. dī t dulcis amar9 et reliqu9. Spēs. n. odoris praue notam9 cuz hūc sensū ceteris aialiū itensiue deteriorē hām9: dria. 45. Notandū quoqz iuxta cōmen. 2. de aia. q sicut color hz dupler eē. vnū in corpe terminato seu colorato: qd̄ sibi ē nāle t aliud eē i medio vel diaphano qd̄ ē ei9 ext neū ita t odori hz. n. ee in humido sepabili seu corpe odorabile qd̄ ē ei ee corpale t nale. Reliquū vo in medio qd̄ ē spūale ac extrinseuz. Subdo ēt q in medio hz dupler ee quox vnū est reale siue nāle: cū mediū non extiterit multuz. fueritqz odorabile in vaporosa emanatōe nō pua seu quod ē euaporosum valde subtile aereū: aut sup prunas ꝓiectū si corpus ei9 fuerit ꝓterminatū. Cum aūt mediū fuerit amplissimū: aut odorabile non tale fm altex extremox: vt vsus organū itentōaliter seu spūaliter extat tm̄ vt tactū: dria i4i. assero ēt q medio quocūqz mō aut odorabili erīte odor ad organū eius itentionalit puenit solum cuz sensus sit susceptiu9 spēx sine mā. 2. de aia. vnde totide de aia. A. Sentire ē recipe formā rei nudaz absqz mā eadēqz iformari. Hec tm̄ itentio mālis fere ac velut corpa respectu spūalitatis coloris: t maxie in medio t soni accedēs ad nām tactus t gustus. quod oñdit eo q plures t ꝓxie intentōes visibiles possit p cipi i eodē sil'medio t aliq̄liter soni: non sic odorabiles. Nosce nāqz q sz odor itentōaliter magis organū imutet in medio: tm̄ pot ee realiter t intentionalit fm qdem modica distantia vel magna. D onditur qz obiectū tact9 mālius vt calidū et frm̄ pōt realit eē in medio obiectū imitās et intentōaliter vt spēs calidi et frigidi dria. 167. qd aūt fit nutritio oñsum. dria 30. Nutrire quoqz est dupl'r. vne qdem ꝓprie vt alimentū sui operans mā vel metaphorice seu agēs sui q̄litate alterando et cōfortando ad quod nutritio tandem segtur vera. Id aūt nutritōe indiget qd̄ resoluitur et depdit. Hmōt aūt suba tripler nra existit spūs sba carniformis et solida spmatica: vt dcm̄ antea. qd āt fit curare ac alterare suis inotuit q̄fitis. Propter fm vo sciēdū q in isto q̄sito extat diuersitas vt appuit ex argutis. qdā ēt dixerūt vt ptactū soluz hūorem nutrire. Sz quid de bis tertio apparebit propo

fitox ⁊ ārto āpli⁹. ℙropt aūt tertium sciendū ꝙ odor nutrit nutritōe ēt vera ſps. ſ. ⁊ ꝓpē aiales ꝓut est i mediū fact⁹. ꝑmo ꝙ vaporā emanationē demū qz trāsiens ꝙ tracheā artariā i pulmonē ⁊ cor: demū qz ꝙ artarias iuueniles i rete mirabile vbi digerit nō pax ⁊ vltroi cerebꝝ ptinḡēs ⁊ digestior fact⁹ ſps nutrit ⁊ repat dissolutos. nō aūt vere nutrit qñ occurrit olfat⁹ organo cū sit tūc ālitas ꝯdā simplex: ⁊ adhuc intētionalis sere magis. ꝓus āt i medio corporeitate ꝓticipat. ℙōt igr dupl⁹ vt ⁊ calor cōit accipi: ꝙ corpore vz odorabili ⁊ ālitate odorifera. ꝓtes āt grossiores vt carniformes ⁊ solidas magis qz certe nutrit q litate calde ꝯfortādo. vñ de vtilitate pulsuū dcm̄ ē in ſmone de hitu ſm hip. opinionē ꝙ ipſi⁹ ē dupler vtilitas. ā ꝙ vna ⁊ ꝓcipua ē caloris ꝯfuatio inati. Altera ℵo ē mulcebris nutricatio ſps aialis. ⁊. 7. de iuuamētis: Vtilitas ābelitus ſcōa ē cibare ſpm̄ aiālē. ⁊. 9. de ige. Sps irrigat ⁊ nutrit ꝙ ispirationē ⁊ exhibitionē q̄ ex retiformi ē replicatio. Adhuc. 3. ij. In plurimo qō accidit ex syncopi oz vt icipiat ⁊ laboret cū eo ꝙ nutrit spm̄ ex odoribꝫ bonis nisi i syncopi ꝓsocatione mr̄icis facta. vñ de medicis cordis: Duax medicinax eq̄liū i ℵtute dulcior gdē ⁊ aromatica efficatioris ē iuuamēti. ⁊ ꝓpterea ℵtus mēbrox attractia ipsā recipit forti⁹ ⁊ ſpūs ide celeri⁹ nutrit si potētiaz habuerit nutriēdi ⁊ ab ea celeri⁹ patit iq̄stū ē medicina. Et i: Joānes alexādrin⁹ sup illud odores leuatorij. gdā referūt mirabile de democrito. qñ. n. voluit decedē vitam hāc deridēs festiuitas debebat celebrari solēnis i aldiris ciuitate i q̄ erat. ⁊ aldires rogātes ipsū ñ decedē ne ciuitas i festiuitate epularet. rñditqz illis democrit⁹ vsqz ad quot dies vultis ꝙ expectē: q̄ diret vsqz ad tres vel q̄tuor q sūt festiuitatis ⁊ ꝓcepit sibi tūc vas mellis afferri ⁊ i ipo ꝑmāsit illic q̄tuor odorādo vieb⁹. Alij ℵo diret ꝙ ꝓcepit furnū apiri ⁊ i eo panes decoq: ⁊ ita ex odore panis ꝑmāsit. Et ℔ fortassis ē qō recitat oribasius i aphorismis. ℙbs referr gdā q ad odorē mellis. 40. dies vixit. ſz puto lr̄az corruptā ꝑ additionē cifre figure q̄tuor denotātis. ā qō āt vt ꝓbēdūt auctoritates h⁹ i nutritiōe ⁊ certa spūs nutriat ꝑfat⁹ sulcit rōe: qñ oē mixtū nutrit: simpler āt mime ita ꝙ ēt venena pnicioſa serpētis ⁊ napelli dria. 142. nisi illud mixtū fuerit venenū putrefaciēs ⁊ corrodēs vt calx: es ustū attramētalia: arsenicū: argentū viuū sublimatū: ⁊ vlr̄ h⁹ i mineralia adustione ꝑpata. vñ farmacox. 3. In medicis q̄ iterficiūt ꝙ id qō faciūt accidē de corosione ⁊ putrefactōe non ē possibile vt nutriat penit⁹: ⁊ si q̄stitas eax sit pua in termio prauitatis. Sūt eni in gnē suo ℑrie nāe bois sz odor ꝓpat ē resolut⁹ in medio a corpe odorabili penetrās vt tactū ꝙ ptes itrinsec⁹ ē qd mixtū. ℙalin: Nutritio ē assilatio ei⁹ qō nutrit i ꝓpria q̄stitatē ac ēt sba z illi⁹ qō nutrit dria. 30. sz odor ꝑfigurat⁹ ⁊ ſps valde ꝓueniūt. vterqz. n. corp⁹ existit sbtile aereū de facili alterabile resolubile mobile calidū ⁊ siccū: pōt qz vn⁹ alteri ꝑdicto aduēire mō cū agētia ⁊ patientia egeāt tactu. Rursus sigdē min⁹ inest ⁊ qō āpli⁹ ierit sed aer minus vl̄ nutrire: nutritqz tñ. vñ de iuuamētis. 7. Aer attract⁹ ꝙ ptes cāne pulmonis ab extrise co icarne alterat pulmonis: scōo i venis pulsatilib⁹ ⁊ ꝓcipue i bis q̄ sūt i rete ℑterto sb cerebro ⁊ alterat alteratōe ꝓfecta i cerebro ⁊ fit illic spūs aialis leuis purus. 3. vero theorice Loctioni necessar⁹ fuit aer. aer eteni exterior spm̄ nutrit uitalē ⁊ augmētat ⁊ qz vitalis ē aialis mā: ⁊ hūc nutriet cōit. vñ alexāder i ꝓbleu. ꝙ inspirationē subingrediēs aer i corde sūtiliatus ⁊ ascēdēs ꝙ artarias ad cerebꝝ cib⁹ etheri ⁊ aialis spūs ℑstituit q si corp⁹ existat ℑfigurat corpi: si vero sbtilis sum⁹ purissim⁹ ⁊ splēdissim⁹ aia digerit rōnali. Alico. ℵo ꝙipathetic⁹ i suis ꝓbl. Scire oz cōseruationē caloris fieri ꝙ aerē nō vt gdā putāt ad sui refrigerationē imo ad nutrimētū. in ꝙus. n. aialib⁹ ꝙuus ē calor: iōqz ꝙ corpis pores sufficiēs aer igredi pōt ad ei⁹ nutrimētū. Itaqz odor no solū curat alterādo vex ēt nutriedo ⁊ marie spm̄ nutrit oe ℵa plegnatū. odor ēt ꝓput q̄litate ferr intētionale iportat improprie tñ ⁊ mediate nō solū spūs vex ceteras cū aia nutrit ⁊ ℑfortat ptes. quo facto demū nutriunt vere velut aie accidētia gaudiū ⁊ delectationē afferentia. odor quoqz suauissim⁹ aie ē cib⁹. ar. de secretis ⁊ damascen⁹ i aphorismis; Olfat⁹ et marie si saliat sum⁹ i capite celeri⁹ qz q̄ bibit cerebꝝ iuuat. Sz circa ꝓdicta dubitat cū positū sit aerē nutrire cui⁹ oppositū scribit de sensu et sensato ita: Neqz aq̄ vult ipsa sola nutrire i cōmixta exñs. Et multo gdē min⁹ rōnabile de aere. Et ti. nullū simplex nutrit cū tale oporteat restaurari q̄le qō depditū vñ el̄ox i. q̄ ex pl̄ib⁹ ℑponūtur oio ex talib⁹ q̄lia sūt cōponētia custodiunt. qō āt depdit ē cōpositū mixtū. et iō tertio. io. Nō ē vt aer solus sicut estimāt gdā ℑuertat vt fiat spūs: sicut nō sola aq̄ nutrit vex vnūqōqz cox aut ē ꝑs nutrimēti vel ē faciēs penetrare lubricitate. sz aq̄ est ad nutrimētū corpis et aer ad nutrimētū spūs. et vnūqōqz duorū. i. nutrimēti corpis et spūs ē corp⁹ cōpositū ñ simplex. Et iō col. 2. Impossibile ℑpositū nutriri ex simplici tūc. n. aial eet simplex ex vno solo el̄o ℑ hipo. de humana nā. nō igit aer qcq̄ nutriet. Dōm ꝙ aer et vlr elementū oe pōt duplicit accipi: Aut ꝓput ē simplex pux oio et singulare et ita vt argutuz sufficiēter nō nutrit vl̄ ꝓput alijs ēt in spera exñs sua ꝑmiscet vt cunqz sicut marie accidit ḃ dicto ℑtinens: dria. 132. Ea. n. fumitterre ac vapores cōmiscent ascendētes defluxusqz ignis ꝙ radios solares lati deorsū: ac ex refractione ipsox ad terrā et aquā ꝓuenientiū eūqz ide suscitātiū. vñ el̄ox. i. Non oz i aialiū corpibus terrā q̄rere syncerā et nō mixtā: qñ neqz in mūdo talē demōstrare pores. Et eni q̄stuncūqz ipsius accipias ꝑtē mor hec et calore aliquo et humiditate ac aere ꝑticipat sba. et sil̄r in alijs. Quare farmacox. i. nullū q̄tuor el̄ox sensatox ē pure: cui nō aliud sit ꝑmixtū ab eo apud sensuz et vsum. aq̄ vero ab ḃ longinq̄ est pura et mūda. ꝙ aūt ita mixtuz pōt nutrire ēt vere marieqz qō pua nutritōe indiget vt spūs et ꝓprie aialis oñdit: qñ in aq̄ subtilissima et clarissima oz̄imū vivit et nutrit ℑtinue auget et floresc it odorē ēt non amittens: et i ea sil̄r aq̄ fontali subtili preclara ℑspicio pisces singularit lapidib⁹ ipressos et ꝓcipue trutas cācralia et hmōi viuere et nutrire diutissime; vermes ēt in puteis limpide aq̄ ac preclare sil̄r. et lacertulū dcm̄ salamādra. Et ex ḃ qdem dōm appet preinductis cū dicit el̄o cōcludā simplici puro. ℙropter. 4. ℵo ad primū qdē dōm apparuit cum odorem ar. accipiat pro q̄litate odorativa simplici: et non ꝙ vaporosa diffusione. Dstensum est. n. ꝙ elementum pōt nutrire ipurū neqz odor sic nutriens ḃz superfluitatē sensibilē vt locū exquirat receptiuū. transpirat. n. absqz

sensu. Ad aliud dom q illic sunt loca digonis t tria puto pulmo: rete serinuz: t cerebri suba: aut pulmo cor t artarie. Ad aliud dom q odor hmoi vere nutriēs ē corpus sensibile quoddā vaporosuz diffusum q̄litatibus tactis affectū primis t secūdis nō aūt tertijs. tūc. n. simplicē q̄litatē odorativā iportat. Ad aliud dom q: fumus ex odoribus: principia. n. gnātionis nre fuit mā aquosa t aerea plus vaporosa emanatiua de re. sa. appens initio. Ad aliud qd iā dom apparuit. Ad aliud dom q illud audiendū ē de nutritione plurimū ptingente ac ea que ptiū grossiox: spūs aūt subtilis ptib9. q āt, pprius nutrit ei9 est inat9 complantatus in principijs nostre structōis. g. n. fluēs vel currēs gnātus quotidie ab alimētis p motū cor/dis t artariox digerit subtiliat t ducit in spm andictū simpliciū. 5. Hic āt currens spūs adeo nō nutrit ve: cū fere fm vnāquāqz receptōem minor t āplior fiat. ij. de inge. Q̄ aūt verius nutrit oz manere: ad ea ēt q alterius ptis qd dom appuit. Includit. n. odorē nutrire put ē corpus ab odorabili dissolutū t iterius assumptum non aute certe fm q qualitas extat simplex intentionalis aliqua.

Differentia. 156.

Quod precantatio in cura nō cōferat ostenditur: qm ouidi9 de amoris medela. Nulla res aiatas deponet pectore curas. Ba. 6. simpliciū singulariū deridet medicos icantātes quosdā et iurātes herbas. Ampli9 piermenias. i. Propter nostrū affirmare vel negare nō erit oro va vel falsa. In cātatio vo ē oro quedā affirmativa vel negativa. sicut. n. res se hz ad ve t falsum sic ad opari. 2. metaphi. ppter ergo affirmatōem vel negatōem nil aget in nram. Eti. Nihil agit vltra suā spēm. sz icantatō cū fit oro q̄dā in genere q̄litatis in predicamētis. sanitas āt i genere q̄litatis vel fortassis ad aliqd q̄ nō solū spē ve ēt gnē differūt. Est ēt icātatio qd tanq̄ intentionalr mouēs: sanitas aūt aliqd reale. Adhuc p mo q̄rta. Res medicatōis reb9 pficit trib9: puta nutrientibus potōe seu medicina: t manuali opatōne. vñ Ba. prīniano. Toti9 corpis medicina i hec tria redigit: medicamētū ferrū t ignē. sz icantatio nulla est istox: vt mōstrat ex psecutōe ipsox. Rursus qd sanat hz alterare cū sanitas reducat eo. sz icātatio non alterat qr q̄ hmōi in mā cōicare oz qd nō icantationi adest t sanitati vt ptactū. nō igit sanatōi pcātatio cōfert. In oppositū qm homer9 in pria rasodia recitat q̄r herisis sacerdos ppter Briseidā filiā suā rapta p Agamēnonē rediēs sec9 littus maris sobilātis ea qdē nō obtēta rogauit icantatōe solū dicēdo q̄lit sacrificauit sibi t sacrificabit si de grecis faceret vltionē ita vt sol ocitatus imittens arcu sagittas eius seu radios causauit pestē i mulos primit9 t canes albos t demū in hoies vt cogeret Agamēnō Briseidā reddere sacerdoti Calcade fqdem restoride pestis hui9 cām assignāte. Eti. tertio pria de amore. Verba inhmōi oferūt capitulo. Adhuc ō cā motus aialiū quodāmō spēs itellecti calidi aut fridi: delectabilis aut tristabilis talis existit q̄lis rex vnaq̄qz ppter qd tremūt t timēt itelligētes solū eis ēt nō exītibus sz imaginatio tm: dria. 135. Hmōi vo vt appebit ē incantatio. amp. illud qd ofidentiā salutis aggnāt i egroto iuuat in cura dria pretacta. talis aūt est incantatio vt ei9 indicabit rō. Cōfert igitur in cura. Propt primū qdē sciendū q scribit Socratē dixisse incātationes fore vba alias decipiētia hūanas. vt aūt in preiacēti fit log mā: precātatio ē oro admirāda affectōe i subsidiū icātati precipue ofidēti explicata. dr āt oro ad discretionē terminox nō significatiuox q̄ cū fuerit ō mirus t occultis. āpli9 eā reputās icātatus eidē cōferet magis: t iō q̄z tū possibile occultatōe vtenduz. deitatē. n. minuit q secreta mystica vulgat. ars notoria p̄cātans ēt cū grādiori diligētia dz ipsaz, pmer vt tā ab ipo q̄z ab icātato dignissima reputata possit amplius cōferre. cū. n. fuerit de ipsa amplius cōfidens vt ita eūdem iuuabit marie: iuxta illud dne. 135. Ille plures sanat egritudies de quo plures cōfidūt. Ei9 quoq̄z cōferre, pbat explicatōe cū oro triplex cōsistat Boe. piermenias. i. Vna qdē in mēte ipsi9 format9 exīs oceptus: alia in, pnūciatōe iuxta illō predicarii tox. Dico āt oronē voce prolatā reliq̄ vo in scripto vt qō lris ac caracterib9 ēt, pmit t collo tādē vel alibi alligat. Ampli9 precātatores dz ē astut9 credul9 affectuosus aie fortis ipressine: icātādus vo auid9 speras q̄z marie ac dispositi9 oimode vt actio concidat in māz prepatura dria. 135. Et merito qr cū icātatio fit qd tāq̄z itentōale nō agit efficacit nisi iterueniāt predicta cū actus agentiū fit ipassū t susceptiuū predispositū: t iō ptrāsmutat t alterat qō ē marie pmutabile: ceu virtutē aialē t marie somnus cū mot9 relig tūc cessent corporei. Ea. n. pcipuos in opposita valet: deinde vitalē ac demū nālē tāq̄z māliorē religs: ceu estimatio imutat hoiem magis bruto. afficit. n. āpli9 ossitāte reliquo ossitatore. at mingēte magis oē illo pp eā plurimā hois ad alia sensibilitatē mēoria facta mor i actū occurrit alteri9: q̄re visus subiugalibus nō sufficit imo altero egent vt olfatu. In ipsis. n. bñ mobilis ḃ extat sensus t iō ex vrinatōe vicissiz t postea olfaciūt. Mouēt. n. cū passione hmōi q̄cūq̄z sūt leuiter mobilia ceu fumosum qō ossitatione aut alice ,ppellit deiceps vo vrina deide semē: vltioq̄z sterora, pb. appens. 7. qd āt fit cura: qdq̄z conferētia suis notatū dris. Propter fm qdem sciendū q̄ aliq dixerūt precātatōem nō oferre aut qr grossi icredulī non putātes aliqs actiones ,puenire nisi māli et grossiori quodā tactu mediātib9 q̄litatib9 primis sēsibiliorib9 valde lz ois actio ide tādē apud arii. Surgit dria. 60. qō accidit pp imerfionē plurimā iporū māe corpali. vñ nec pntia vtcūqz denudata futuraqz min9 concipe pōt q̄re. A. metaph. 9. qr nos i hoc nostro seculo t corpe diuersi sum9 in multa turpia non sentim9 delectationē aie rōalis cū aliqd apud nos fuerit de cāis ei9. Idēqz baly sup centilogo: aliq vero icātationē negarunt sicut Ouidi9 vt hoies ab amore ardētiore detraberēt sicut erat eius itētio i illo opere iducēs pticularia plura qūo furiosus non potest mor amore remoueri. Alii āt rationabilr eas spnūt eo q in eox non cadebat artē sensibilē t entē t aptā i qua actus ofiderātur manifestiores q̄litates pox excedētes pmarias ceu ga. in. 6. pallegato detestās Chani achix t Bamachiū cūctis Diascoridē preferens eo q scripsissent sup vitiosa verba: t fabulas q̄s narrare ocueuerūt mulercule ac vetule ad modū stultorū egyptiox fascinationes dicētiū. Coniurauerūt enīz medicinas aspserunt t suffumigarūt diuinit9 cū eas euellerēt de terra vt. s. collo vel alibi tumēti cā i modū suspenderūt filiateriax: quod oē falsum ē ac stul-

tū ⁊ medicie artis detestatiuū. hi.n.inherētes hmōi q̄ artis deliḡrūt ꝓpa. Alij vo ex hāc itentionē positi timētesq3 ꝯdicē incātationes vtraslibet ꝓcessere ꝑsarat

Propt.3.qdē sciēdū ꝑmittus q̄ nō ꝯfert precantatio i cura inq̄stū ipsa sed demū inq̄stū talis ꝓut v3 s.recipit a ꝓferēte vel ꝯiurāte aut ab instituente seu cāte. Propter hmōi primū sciendū q̄ si precātatio ꝯfert inq̄stū hmōi ⁊ oro simplex tūc ⁊ ois cui⁹ salsitas ē ꝓmpta. Et ti: Talis incātus i q̄dā explicatōne ꝯstat sonora. qō āt tale cū p se nō alteret corp⁹ ad sanitatē cū ea iducat alteratōe nō ꝑmutat. vñ.2.⁊.3. de aia: Manifestū est q̄ neq3 lumē ex tenebra neq3 sanus neq3 odor nullū facit i corpa effectū v3 nisi f3 accidēs puta si sit sono depulso fiat ictus vt i tonitruo scindēte lignū. Et a visis silr ⁊ odoratis fit mot⁹ corrūpentib⁹ accidētalit tactū vel meatū. Ex ꝑmis.n. q̄litatibus ꝯstamus nō āt ex tertijs. itaq3 incātatio ñ ꝓficit curationē vt ea. Propt ēm hmōi sciendus q̄ expiētia pōt demōstrari. ⁊ demū rōe ꝑsuaderi ꝑcātationē ꝯferre. de h.n.i filr ⁊ ꝓposito emperie sunt q̄ multe vt apte illud sūmū sacrm cū alijs multis oñdit eucharistie. Moia ēt id ꝯfirmāt diuina notorie artis ⁊ eucūtice: magicis ēt vbis ꝓlatis i auricula thauri cū incātator ꝑsternerit i mortē in pñtia filuestri. hūc ⁊ reuiuiscere denuo effecit. h ēt ꝯfirmat mot⁹ panis ad furtū iueniendū aut psalterij vel cribri. Vba ēt q̄dā i aurē cuiuscūq3 bois ꝓlata satagit cū tibi q̄cunq3 petieris elargiri. incātatione silr ꝓlata vel scripta ne vnq̄3 pādāt q cruciant ea ēt sup gladiū ambulāt acutissimū ⁊ prunas viuaces digitoq3 vno applicātes alterutrūq3 boiez aut pond⁹ sblevitāt i altū q̄uissimū serpentēq3 stupefaciūt vt nō ledat: equos furibūdos carmie getāt eosq3 castrāt cū alijs imobiles eadē reddiri. hoc ēt mō trucidati euadunt piculuz. Dria silr astro noie orone placāt ⁊ in subsidiū ꝯcitant nrm: vt oronū epilogus insinuat planetaq. Mñ albumasar in sadan: Reges grecoq cū volebāt obsecrare deuz ꝑpter aliqō negociū ponebāt caput draconis i medio celi cū iove aut aspectū ab eo figura amicabili ⁊ lunā cōiunctā ioui aut recedētē ab ipso ⁊ ꝯiunctionē a dño ascendēris petentē. adhuc āt ⁊ cum caput amicabili figura tūcq3 dicebāt ipsoq petitionē exaudiri. vñ almāsor in apborismis: Si qs postulauerit aliqd a deo capite exñte i medio celi ⁊ reliq̄: nō ꝑteribit qn breuiter adipiscat quesitū ⁊ eo qdē i hui⁹ orbis q̄nq3 cōfiguratione sciaz petēs a ꝑmo visus sum amplius i illa ꝓficē: incātatione quoq3 qs dormire nō valet repūtationē ꝯtinue incātantis imaginās. ipsa ēt pollutionē iducit i somnis qd erit futuq talit apit de aliquo sagitta ēt ossi adeo ifixa vt alio negt igenio digitis lateraliter duobus facile ac sine dolore dulci applicatis foras educit cācerq3 mortificat: lūbrici occidunt. sāguis ea ⁊ caractere vñcūq3 fluēs sistit. Paroxism⁹ epilepsie getat noibus magoq i aure ꝓlatis aut portatio sup se cessare cogit. ois epilēticus sanat ⁊ lunaticus ꝯstātinus cū alijs. cū pr aut mr in q̄tuor tēpoq feria q̄rta eā ad ecclesiā deducat: ⁊ feria sexta ⁊ deinde sabbato sup ipm cātet ⁊ suspendat illud dñicū euāgeliū h genus demonioq nō eijcit nisi oronibus ⁊ ic i unijs. caractere silr ⁊ carmie passio curat renalis futurū ꝑnoscitur ⁊ qō abest vt edocet geomātia taliūq3 malta. id āt vtcunq3 rōe ꝑsuadetur ⁊ effectus i suas reducunt ꝓcepti cās, sed nāq3 euenit aut a cā imediate interiori seu iferiori vel exteriori. Sicqdē ꝑmuz id duplicit ꝯtingit: aut ex pte incātantis affectuosi cum eius fuerit aia intm elata vt mae possit huic dñari mūdane ipsāq3 vigore itelligēte suscepto admittāt transmutare. Vel ex expte incātati q̄plurimū ꝯsisi vt ex vigore si qs iuuat estimationis si parū. Et hunc qdē modū pipatheticus cōcedit: dria.i35.quoq vtrunq3 sufficiēter dria q̄ hmōi. hec.n. fulcit marie illa. Sive ro a cā exteriori dupl̄r: aut ea sba ē vlior vel pticularior. Vniuersalior qdē ceu cāq ꝑma. cui⁹ qdē vtute oro seu ꝓcātatio suscipit effectū cū ipa quodāmō nrm solicitudinē hēat vt oñsū dria ioi. pōt nāq3 ꝑmus sua mera benignitate cū sit agēs supnāle p voluntatē absq3 motu ⁊ trāsmutatōe i h ifera opari q̄cqd dicat pipatetic⁹ dria sbmissa cū ipe sit sūmū bonū de cui⁹ rōe sit fore sui diffusiuū ac cōicatiuū. alit.n. bonuz mime foret sūme neq3 pp h cū sit qd diuinissimū ⁊ honoratissimū metha.12.h trāsmutat i indigni⁹ itelligendo eēntiā cū is ñ itelligat actualit ex̄ 13 itelligēs seipsū i telligit cū ea reluccāt i ipo vt i cā. nō.n. ꝯtēplat ipsa ꝓut sūt mālia ⁊ vilia vex mō nobiliori ⁊ altiori quo itelligit se taliū cāz exist̄ē. Quo qdē mō scia ēt vilissimoq aialiū ⁊ abominatoq apud sensū nobilis reddit ⁊ decora. vñ de ptib⁹ ꝑmo: In nō grosis ad sensum fm theoricā silr. nā admirabiles delectatōes exhibz potētib⁹ cās cognoscere. ⁊ iō Mesue: Sanat solus lāguores deus. Si vo ē pticularior sba vel ē absoluta aut mobili ꝯiuncta. qō si ꝑmū aut ē benigna ceu angelus q nr ponit administrator a diuinis ⁊ nunci⁹ orones deferēs añ ꝑmū sicut ēt sensit ar. io. eius methapb. de quo sunt non paq testā repleta. si vero deprauata ita demō vel spūs cui⁹ efficacia ꝑmaria cum nō sit i terra ptās q̄ sibi valeat cōpari. h qdē multuz incātationib⁹ ⁊ sacrificijs obedit vt decipiat ꝯcitat⁹ venter: aut appeat multa pficiēs ⁊ p̄cipue mulierculis obediēs simplicioribus. eas.n. celerius sapiēte fallere valet q̄re bas videovotū ⁊ effectuz conseq ex earuz incātatione seu cōiuratione q̄plurie qō sapiētiori nō accidit q̄stuncūq3 illis opet ꝑfecti⁹. Est ēt vt exptus vigoris aut prioris ⁊ familiaritatis i locis in q̄bus cultus celebrat diuin⁹. Que qdez 13 ꝑipatetica non exꝑmat phia non.n. fuit eius vt q̄ platonis cum ex sensibilibus ac mobilib⁹ pueniat i motores apparēs. 12. metha. ipm tñ asserit ptolemeus q̄dripliti q̄rto ingens: Si nāq3 luna fuerit dña magisterij exñs i sagittario vel piscibus ꝑ mortuos dñabit ⁊ malignos spūs ēt de loco ad locuz coget moueri. vñ cōmenta tor ibidē: Mouebit spūs q dicti sunt diaboli vel alios spiritus pp qō diuinabit. Si vo applicat h⁹ i sba mobili aut icorruptibili ceu itelligētia ⁊ aia celi vel altera tm apud alexandruz ⁊ themistiuz. ⁊ h duplicit. Aut.n. ꝯfert incātatione alterutra mota cuz ordinēt ad nostrā solicitudinē mō vt tactū quodā: fitq3 intelligens ita vt eius orbe ac astra conferat aut officiat fm q̄ diuersimode fuerit incātata qō obseruant magoq non pauci inuocātes Jouem saturnū vel alium noie intelligentie ducentis eundē dria.9.cum feliciter fuerint vel aliter dispositi. qō equidē Eresis sacerdos sensit ⁊ vt exptus sum ipsos in amorez ꝓprie ac odium non leues continuato adducunt carmie vl iuuare vl incantatio conferēs sed vel q̄ directio natiuitatis signatoris alicuius ad talem ptingit nostrū vt h amorē talis debeat adipisci vel quid consimile:

ita vt incantatio vel id qđ sit nihil conferat nisi casu. Juxta illud posterioꝝ.i. Te ambulãte corruscauit t ita hmõi oẽs cassant taliter pcãratões t que taliũ. qđ uõ é. Iz. n. qđ dicũt possit iteruenire: qñqz non tñ sp vel ad multũ cũ directio significatoris ad locũ rarius ptingat hmõi cãtiuũ: dria tactũ. 64. cũ videam⁹ qz multotiẽs ex icãtatõe vel alio agentes affectũ adipi sci itentũ: si ãt sba mobili adhereat corruptibili ceu i telligentia dcã agens ab. A. qd de hoc in se ac in ꝓ posito sentiẽdũ dria expositum. ioi. t. 155. aut ẽt qz in ipm motus icitaꝫ expulsiu⁹ nãc velut euenit cũ nobi lis qs pauperculã docuerit vetulam precãtare dicẽdo duo t tria ꝓstituũt qnqz t tria silr t duo. dum aũt ꝟ spina piscis gutturi ei⁹ infixa cruciaret eaqz tãdez vo cata pueniẽs ad eũ dixit se aliaz nescire medelaz nisi eã quã ab eo didicerat. is aũt in vehemẽtiorẽ risum ꝓcitatus spinã cũ sanguine foras mãdauit. Pro/pter ārtũ qdem ad primũ qd dõm appuit. talia nãqz ouidius habuit vt tactũ negare cũ ꝰ eius extent iten tionẽ ibidẽ. multa ẽt fm puerbiũ in cura audiuntur poete: metaphi. phe. Silr t Ba. medicoꝝ pspicu⁹ vt tactum non habuit arti cõmiscere ꝟ sue. Ad aliđ qd dõm visum cum dcm̃ fit incantationem fm se nõ conferre in cura: sz inquantũ hmõi t a tali explicata taliqz. Ad alia que sequũtur qd dõz: dria visum. 135 aliqđ. n. inquãtũ hmõi non põt vltra suã agere spẽz in virtute tamẽ neqz alterius vt caliditas ignis ei⁹ vi gore ex aqua ignem gnãt ꝰmõ in eo qꝺ caliditas cum accidẽs extet fitqz oẽ agens pstantius patiente. 3. đ aia. vt oñsum quod per se nõ alterat vel trãsmutat i cãtatio t iõ non sanat cũ solũ mẽtis idicet conceptũ Ad ea silr que ptis aduerse qd dõm appuit: pcedũt eni via sua cum per se agãt icantãtia in aliquã cãm sz qđ agunt deducta qua possit eoꝝ saluari cõferentia Virba. n. ꝰ amorem rõnabilibus conferũt marie eoꝝ eni excitant rões vt amplius concepto amore disce/dat tanqz turpi aliquo. si itaqz de hoc tm̃ topice dcm̃ quesitum.

Differentia. 157.

Quod somniũ non conferat in cura monstraꝫ Qm̃ quod ẽ indrñter se hñs non confert ad curã cũ curatio determineꝫ scia medicie saltẽ sicut plurime aliaꝝ Vitatem vt multum continẽte. hmõi Vo ẽ somniũ. vñ. 3. de somno t vigilia de diui natõe que in somnijs fit: t dr accidere a somnijs ne qz ꝓtemnere idoneũ neqz suadet adhuc quod ꝺcipit non competit in curatõe cum ipsa pficiatur certificã/te. tale qdem erat somniũ iuxta illud etbici. Sõnia ne cures nã fallũt sõnia plurel. Rursus si ꝓterz ad curã id eẽt per moduz motus cuiusdã cum curare fit quoddã agere quod nõ pficitur oẽ. sed in somnio nõ interuenit motus cũ fit quedã ꝓprietas t passio somni: ois aũt completur qete cum motus ab aiali ꝓce/dat Vtute: somnusqz fit qes Vtutum aialium cuz in tensione nãlium t vinculũ ac imobilitas ꝑmi sensiti ui dria. ios. Eti. Res medicationis tribus pficit re bus: dieta potione ac manuali actõe: ārta prio. quo rũ nullus ẽ somniũ. non. n. sub dieta continet cũ illa fit sex rez nõ nãlium conueniẽs administratio quaꝝ ipm nulla exat p singulas trãseũdo. qđ ãt non fit po tio vel cbirurgia euidẽs extat: cũ religs ergo ptactis dria. 155. somniũ in salutẽ nõ cõfert. In oppositũ qm̃ de somno t vigilia. 3. dicũt medicoꝝ grosissimi; oz valde intendere somnijs. hoc ãt non ẽ nisi qz ī cu ratione tandẽ vt appebit conferũt ea. Sa ꝑmo. Qui dã splenetic⁹ somniauit q ei precipiebaꝫ in somno: vt vrinã suã biberet oi die ter t sanareꝫ q erptus il/lud iuenit mirabile: ārto ẽt tertia. Alig obediẽdo sõ nio vel visioni curati sunt a lepra. vñ. 14. terapẽ. qs somnio determinati Ba. ꝓsiliũ laudauit. Itidẽ: Il lud cõfert in cura qđ ꝓcedit ab ea q cũctos sanat lã guores. tale Vo est somniũ: ārte re. a. primo. Sõnia ficut a deo bñdicto t ꝟblimi ac sol⁹ sanat lãgores de⁹ Ade. Adhuc illud qđ figt sup humorẽ dñantẽ corpi t eũonem futurã curationi adminiculaꝫ cũ ois signi ficatio in ipsaz ordineꝫ. hmõi qdez ẽ somniũ: nãvnus qsqz humoꝝ somniũ cãt illius oñdens dñium ita vt medico eius idicetur eductio. vnde ārto Sa. Mul-totiẽs videt ifirmus de genere illi⁹ quo fit crisis eius fic videbitur⁹ crisiz p sudorẽ qđ igrediꝫ balneũ sibi qz prepaꝫ. itaqz somniũ ꝓficit in cura. Propi pri mũ qdem sciendũ q ꝰ somniuz ẽ fantasma fcm̃ a motu filacroꝝ dormiẽtis i eo q dormit. 2. de som. đ quo ꝑz A. in de hmõi tractatu logtur aris. Nam tres hmõi exist apphensiones: puta somnia q dicũt ab ãgelis t diuinatões a demonibus: ac ꝓphie q a deo cuz me-dio t fine medio. Diuidit ãt multiplr somnium: qm̃ aliud ẽ vez aliud falsuz. adhuc quoddã fit supra re/pletionẽ: aliud supra inanitõem: nõnullũ vero i dis/põne media. Itidẽ. qđã ẽ nãle aliud aiale: nõnũqz Vo celeste seu diuinũ Voco ãt illud nãle qđ ex dñio complonis contingit t humoꝝ. vñ Ar. 4. de anima Nãlia somnia sunt que veniũt ex tpantia Vtutũ hu/moꝝ cũ spũ gerentẽ Vtutem formalẽ t imaginatiuã cũ. n. in aliquo nã sanguis dñatur vt ad multũ vide/bit in somnio res rubeas delectabiles seqz i sanguie natare cõuiuia t filia: cũqz colere res igneas citrias volatus rixas furores t q̃ hmõi. si ãt phlatis nã som niabit aqs niues frigora stupores t que taliuz ẽ. q si mlie res magnas pterrẽtes ploratus casus loca mor tuoꝝ t q̃ taliũ: q̃ figdem pmanet diutius aut labũtur fm q corpis nã pticipat ficcitate aut hũiditate. Sõ/niũ Vo aiale; dico q cãtur ex multa solicitudine aime circa quoddã in vigilia. cũ. n. somno maior mot⁹ vt q exterior getetur ꝓpter spũum ꝺctionem percipitur minor q interior. Amaior. n. motus minorẽ fm aris. pturbat t depellit. t hmõi quidem somniũ me vltra duos ãnos quã multiplr fatigauit ex impssione cãtũ vehementer itineris ad studium Parisiense. Diui/nũ Vo somniũ seu celeste audio illud quod a diuinis siue celoꝝ cãtur animabus que motores ẽt dicuntur orbium qui fm. A. aliquando operantur formam in imaginatione fm compationem eoꝝ t compationez aiarum ipsoꝝ fm aptitudinem: qm̃ anime nostre hñt maiorem compationem cum sbijs sepatis qz cũ cor/poribus sensibilibus. Juxta quod verificatur fortas/sis illud Ba. Somnia imitti a deo benedicto t sub-limi. Propter fm vero sciendum q aliqui nega/uerunt somniũ non solum in conferentia cure veruz ẽt simplr oia que ordinis t nature. vnde nãlium pri mo. Quidã expresse nullã enunciauerunt anime ies se Vtutem q̃ cogitamus contẽnẽtes somnia diuinati ones t consiliarios astrologiãqz omnẽ: dria ẽt. 155. Quoꝝ qdem errori consulitur ibidem. Alij vero di rectius negarunt somnia. ārte. A. Quidam homi/num negant somnia t dicunt ea casu accidere quod

fortassis dico euenit qz plurima viderũt falsazi nesci
entes iter ipsa distinguere. Aut forte cuncta imedia
te in cãz reducẽtes ꝓtẽ: dria. ioi. quoꝝ qdẽ defectus
appuit ibidẽ. de qbus quoqz ꝟbdiꝫ ꝯiter: sed negare
somnia ẽ negare sensitiua ꝛ maxie vera diffiniti som
nia. nullus. n. hõ est q nõ viderit somniũ qõ nõ enũ
ciauit ei aliqd futuꝝ. vñ. a. Nullus hoiuz ẽ q nõ ha/
beat portionẽ in somnijs ꝛ in appbẽsionib9 q̃ fiunt in
vigilãtibus qõ appet qz ũ hõ exꝑimẽtauerit multo
ties viderit q ꝟ nõ accidit cãu sed essentia ꝛ alie com
prehẽsiones puta visiones ꝛ ꝓphie lz nõ sint vise: sũt
tñ valde famose. q autẽ hmõi apud oẽs aut sunt ne-
cessaria ſm totũ aut ſm ꝑtẽ. Impossibile. n. vt famo
sum sit falsũ ſm totũ cũ ꝟ ẽt hoꝝ defectus tertio appe
bit dõoꝝ. Propt tertiũ ℣o sciendũ ꝑus q somni
um ꝯfert i cura: ꝛ deiceps qõ hmõi ꝛ tãdẽ huius est
somniãs ꝛ vere ꝛ gs mime. Propt primũ hmõi
sciendũ q somniũ coadiuuat ad curationẽ: tũ per viã
cãe q̃si imediate curãs: tũ p modũ signi. Primũ qdẽ
oñdit: qñ illud qõ docet eligẽ qõ morbo ꝯriat curat
eundẽ cũ curatio ꝑficiat ꝯrio. Tale ℣o est somnium
vt ꝑtractũ ex argutis. vñ qdã socioꝝ verens ptificari
vidit i somnio q precipiebat sibi horride assumere q
grece lac iportat ꝛ saluaret a ptifi. quãtũ aũt i ea ꝯfe
rat dria oñdet. i94. Eti: qõ aiam excitat sup morbuz
cũ calore nãe ac in bonã spẽ salutis ꝯfirmat coadiuuat
nõ paꝝ i curatõe. i34. appens ꝛ ꝑon. Cõfert igit rõ
ne cãe. Adhuc ex ꝑte qdẽ signi qz illud qõ significat
ducit in cãm morbi atqz in ipsũ ꝯfert. tale ℣o ẽ somn-
niũ vt tetigit ꝓpositoꝝ ꝑmũ: itaqz somniũ iuuamen
tũ vt signũ ꝑstat cure. Propt ſm hmõi sciẽdũ q
somniũ verius est celeste seu diuinũ ꝛ maxie cum aia
fuerit libera supioribꝰ sbijs applicata eoꝝ repñtatio
nes suscipiẽs. Quale ℣o nullius aut q̃s pauce verita
tis existit. ẽ. n. magis illusio eoꝝ qdã circa q aia fuit
sollicita ꝛ occupata i vigilia ceu fameſcẽti repñtant
cibi: appetẽtiqz mingẽ coada ꝛ strepitus agonizant.
Somniũ ℣o nãle ꝛsi verificet ad multum nullã tñ
grandẽ ꝟ est imediatã hz significationẽ cũ ex ꝑte pos
sit ẽt rex nõ nãliũ ꝓmutari. Sõnia ẽt post repletio/
nẽ sunt pauca. vñ ꝓbl. 30. In his q̃ sunt post pemi-
ssionẽ ciboꝝ mime fit somnia videre. tũc. n. maxie ac
cidit moueri ꝑp introductũ cibũ. Minorat ẽt somni
um post vehementẽ laborẽ ꝛ spirituũ dissolutionez.
aia. n. tunc recõdita gescit totalit. qõ si accidat ꝛ ma
xie ꝯ repletionẽ ꝓprieqz vaporabiliũ vẽtosoꝝ verifi
cat q̃s mime: cũ aia turbata neq̃at q̃ celestiũ ipressio/
nes aiaꝝ suscipe. post ãt digõnẽ sufficientẽ ꝛ icorpa-
tionẽ cũ aia gescat magis ꝑ oppositũ somniũ ℣ificat
maxie: tũc. n. ea põt ꝑdictis aialibꝰ coaptari. vñ. a.
Plerunqz. nõ sũt ℣a somnia nisi q̃ videt i mane oẽs
n. cogitatões hac hora gescũt ꝛ motꝰ humoꝝ sũt fini
ti. i media ℣o dispõe mediocrit ꝯtingit. sõniũqz ma
xie sit eius. qõ cognitũ ꝛ quo qs ℣sat in vigilia vt sue
patrie ac gẽtis suoꝝqz actuũ vñ ꝓbl. 30. Marie vl/
demꝰ qne opant aut speramꝰ vel volumꝰ: õ his enĩ
maxie plures cogitatões ꝛ fantasie supsunt. Sunt ꝛ
q̃dã apprehẽsiones vehemẽter velamibus obteste q̃
nisi grãdioris difficultate ꝛ aia elatioꝛi nequeũt expli
cari. alie ℣o apte vt se q̃ figuratõe figurãt euenien-
tes vt Tullius de quodã enarrat somnio: i secundo
de coꝝ nã fic multoties somniaui q̃ porrigeret mihi
prcunia ꝑ talẽ vel hmõi qõ die accidit; relique vero
medie. q̃s figdem apprehẽsiones alig in. iz. extende
runt modos. Contingit ẽt qñqz hoiem somniare id
qz obliuioni tradere post qõ cõdormiens denuo aia
sollicitat somniat qõ antea: ceu ſm ar. ꝛ. a. contingit
herculi. Propter tertium hmõi sciendum q licet
aialiũ somnient plurima vt canis equus bos ouis ꝛ
capra: hõ pre alijs somniat maxie: histoziarũ. 4. non
mor tñ vex post q̃tuoꝛ ãnnos aut gnqz. qdã ẽt nũq̃
somniũ viderunt. Soniũ ẽt accidit amplius cũ app/
hensionibꝰ ꝛ regione hora ꝛ vl̃r vita tempatis ad ca
liditatẽ ꝛ ficcitate q̃z in oppositis ꝛ iõ viri repiuntur
illic ꝛ tunc ꝓphetici q̃dripartiti scõo q̃re in anglia ꝛ
scotia repletus humidis ꝛ ceruisia fere per annũ sece
dens vacaui a somnio. ille quoqz verioꝝ est somnio
rũ ſm. a. q ꝯplexionis fuerit tempatioris. g. n. ficce
q̃uis bene retineat non tñ bñ suscipit. Qui ℣o hu/
mide q̃z q̃ suscipiat cito: celerit tñ amittit neqz somn-
nij recordat ad multũ. q si calide fuerit cõplexionis
erit agilis i eoꝝ motibus instabilis somnia habẽs ꝑ
mutata: qui autem frigide tardus est piger ꝛ obliuio
sus. Est etiam verioꝛ qui consuevit dicere veruz. vñ
ꝓblema. 30. Meliores meliora somnia vident quia
vigilãtes de melioribus intelligunt. nã vsus pranaꝝ
cogitationum imaginationem cãt malorum motuuz
inobedientium ℣tuti rationali: ꝓpter quod somnia
verificãtis mendacis malicioſi ebrij infirmi tristis ĩ
quo mala preualet cõplexio aut sollicitudo vt ad mul
tum falsantur. Contra predeterminata videtur aui.
ire inquiens aliquos forte verioruz somnioꝝ ꝓpter
diuersitatem ℣tutis imaginatiue ceu habentes cõ-
plexiones melancolicas frigidas ꝛ siccas. Humidi
tas. n. cooperit virtutes ꝛ opilat vias spirituum faci
ens somnum simile morti: ita vt dormiens fere ima
ginetur nihil. Sed humoꝛ melãcolicus ꝯuenit som
nio ꝛ actioni istius virtutis: quia enim iste humoꝛ est
multivaporis ascẽdit ad caput ꝛ facit somniuz ꝛ ideo
conuenit somnia. huic qz virtuti ꝛ actioni complexio
frigida ꝛ ficca. Frigiditas enĩ facit tarditatem mot9
ꝛ ficcitas ꝯfirmationem forme. Et iõ tsta ℣tus ha-
bet magnũ dominium in multis ita q in vigilia com
prehẽdunt quod alij in somno. sed forte plurima ho
rum veritatem nõ cõtinent cum melãcolicus humoꝛ
natura nõ conueniat somno in tegni. neqz in euapo-
ratione consistat sed magis accidentalis. Est etiã ois
operatio ꝑfectioꝛ in coꝛpe temperato. Frigiditas sil̃r
ꝛ ficcitas vt inductũ motum tollit ꝛ ipressioni resistit
ꝛ ideo magis. a. ꝯsentio. Neqz melãcolicus nisi per
accidẽs veratioꝛ est somnioꝝ tempato puta ꝓpter at
tentionẽ ꝛ solicitudinẽ maioꝛẽ. vñ Ar. Quidã erra
tici seu vesani ꝑuident qñ ꝓprij motus nõ infestant
sed longe ꝓtjciunt. eꝝneos ergo marie sentiunt po-
tissime ℣o seminatoꝛ ẽ melãcolicus adustus ꝓpter
solicitudinẽ ꝛ motũ ipsius crebꝝ. vñ Ar. Quorum
cunqz. n. loquax nã est ꝛ melãcolica multas visiões
uident: ſm. n. plura ꝛ multifaria mouent. Homies
enim. ſ. melãcolicos fantasmata mouent maxime ꝺ
memoria ꝛ reminiscẽtia. Accedẽteqz sil̃r ceteros añ
cellunt doctrina ꝛ artificio: ꝓbl. 30. Mosce figdem
aliquos adeo aias elatas hr̃e intelligẽtijs affines vt
oium apphensionum quãtũcũqz ctiã occultarum va
leãt sil̃itudinũ tegmẽta detegẽ i aptumqz adducere
Juꝝ illud ar. Artificioſissimus est iudex somnioꝝ q
põt sil̃itudines inspicere q̃lis videt ea que Josepbi

somniū pharaonis ac danielis q̄ in nabuchodonosor et hmōi qdē mod⁹ extat pbie nō pue. Alig vero aias sic bñ tis imas et sensibilib⁹ imersas vt nihil valeant p aplicōcs allegorizare qdā vero i medio hoꝝ sūt lato. Sūt ēt q̄dā somnia laudabilia i qbusdā et pspa in alijs vero vitupanda et auersa et iō ipossibile aut difficile sit nā quā cognitōnem de somnijs suscipere vlem ppter eoꝝ eās fere idetermiatas. Deme. tñ ip so aliqnā notitiā cōez ex somnijs pphēdi. Propt 4. Xo ad primū dōz q illud dcm ē disputādo et ingrēdo nō āt cōterminando: aut idicauit hmōi iudicij difficultatē. Ad aliud dōm q sermo cathonis audiē dus ē vt apput ste somnijs aialibus nō āt celestibus aut nālib⁹. Ad aliud dōm q in somno motus est nō raro. lz. n. Xtutes sensitiue et motiue gescāt extrinsecus iterius tñ motus fit grādis plerūqz q motu ōpelleba maiori fm Aris. extrinseco ita vt modica mota in somno vētositas ūideat tonitruū cāre: et humiduz submersionē: siccūqz pcipitatōem. Verificat. n. vt ad multū q Xtutes gescāt ēt in somno motiue cū videam⁹ aliquos de lectis surgere seqz armāt⁹ qñqz procedē aut hmōi pagere et marie quoꝝ cerebꝝ ē calidū et siccū fumositatū vaporosaꝝ receptiuū: qō aūt i somnio itercidat ei⁹ mōstrauit descriptio. Ad reliquū ex dria appz. i35. et priori. Pōt. n. reduci ad accidētia aie vt pfidētia et vlr ad oia tria medicine instra: put idicatōem a supiori didicit salutis. quātū ēt q̄ alteri⁹ puincāt adducta mōstratū appz. Dz circa illud dubitare pringit qr somnia vident nō eē a deo benedicto sublimi cū aris. dicat ipsa nō imitti a deo tūc. n. fieret de die tm̄. nō iessent ēt brutis neqz stolidis: lz sapiētib⁹ solū et prudentibus cū hi sibi sint amplius tanqz mā dispositi ei⁹ nati actōem suscipe. Illi āt somniāt nō minus et recte dōm fitqz de⁹ ordinat⁹ qz marie doctoribus siue affinior. Dōm ga. locutuz fuisse fm opi. stoicoꝝ et epicureoꝝ ponētiū somnia nō nisi a deo immitti. qō appz cū illic ō auspicio loqt̄ et aurispicō aut fortassis vificat Ba. de ppberia q̄ ponit a deo ime diatius a bierarcis imitti ō qua vt dcm Ar. fmonē nō pdidit Differentia. 158.

Vod calor digerat inālis oñdit. Qm̄ pb. p ma ignis pcipitur in q̄rtanis augmētari febribus. tale Xo preceptū nō vr̄ nisi ad materiei digōem fcm̄. quecūqz. n. in febribus exhibent māli/bus et pprie medicinalia sūt ad hūc finē vt mā digeratur et nature reddatur obediēs sed ignis seu igneus calor ē inālius. Amplius quod pōt mai⁹ poterit et quod min⁹: sed calor ēt inālis pōt plus qm̄ ex putrefactōe aial pducē. vñ. 4. methau. Aialia fiunt in bis q̄ putrefiūt. Hoc āt mai⁹ ē māz simplr disponer nāe cū aiam suscitet de potentia māe. Eti: illō quod terminare facit egritudinē ad salutē digōem cāt qm̄ digō nō ē aliud plus q̄z vt dñetur nā: et humorē vincat prauū gcūqz fit. baly. sz calor inālis egritudinez terminat. vñ aphōx. 4. A spasmo et tetano hito febris supuenies soluit egritudinē. Curat ēt febris epilepsiā et pprie lōga marie q̄rtana tertio pria. et Me. in practica. Dz febris ē calor inālis. Rursus qñ aliqs effectus a duabus pducit cāis vtrāqz ad illū opari dicere vex erisit. sz sanies circa quā attendit digō a calore fit nāli et accidentali vt apparebit: dria pñti. Palin. Volētes māz digerere calida et in corpus i/ducim⁹ ex̄nea qm̄ digō pficit marie p calidum vt elec/tuaria syrupos et talia. itaqz calor inālis digōez agit

In oppositū qr digō ē cōpletio a ppio et nāli calore methau. 4. sz calor inālis nō ē naturalis neqz pprius sz ex̄ne⁹. Hinc febriū so. Calor nālis apt⁹ nat⁹ ē coq̄re: ex̄ne⁹ vo corrūpe et putrefacē: so quoqz re. ac. Digō ē fil'is decoctōi. inuit ergo hip. p illud qō fit a calitate hūida nō sicca tenebrosa vt caliditas febris: sz caliditate hūida vaporosa sicut calitas nālis q̄ ē i aialiuz corpib⁹. talis āt nō ē inaturalis vt ḃ exp mit valde. Eti. Qō putrefacit mortificat et corrūpit nō digerit vivificat et pstruit. ḃ āt calor opaī naturaī illa vo inaturalis vt testāt ceteri. adhuc Hrioꝝ Hrie sūt rōes sz calor naturalis hz digerē ergo inaturalis oppositū opabit ceu putrefacē. Palin: medicoꝝ etimij quos nō ē isufficiētes ponē id mime scripsere calor igit mime digerit inaturalis. Propt pmū qdē sciēdū q qd fit calor et naturalis: quot ēt dicat mōis: dria oñsuz ē. 59. et. 3. p cui⁹ oppositū calor erit not⁹ i naturalis. nā q bñ diffinit Hria signat topi. 6. Erit igitur calor inaturalis morbi istz quo corrūpit natura: q qdē aut ē inaturalis oio vt q marcoris vel fm qd puta medi⁹ iter naturalē et inālē oifariā ceu q sanies. mixt⁹. n. ē ḃ calor ex naturali et putrescibili vicēte de mū naturali. Esse āt digōnis dria mr̄auit. 50. et. 62.

Propt hz qdē sciēdū q alig direrūt calorē nō digerere inaturalē qr cū digō fit op⁹ Xtutis vt dicūt naturalis digestiue sicut ipsa ē naturalis ita oz ipsi⁹ istz naturale esse vt fit pportio agētis pncipalis ad istm̄ale et pariū. Dicūt ēt q si calor inaturalis aliquā curet vt tactū egritudinē p accūs esse neqz ḃ facē p viā digestionis sed potius ratione consumptionis siue resolutionis vel expirationis. quod quidem falsum apparet ex dcis eo q digestio nō ē aliō q̄z vt natura dñe et vicat hūorē prauū quocūqz mō vt a calore inaturali ēt. qd ēt ḃ pō veritatis cū ipsi⁹ motiuo cōtieat qdqz falsitatis dōcꝝ oñdet tertiū. Fuerūt et alig rudi⁹ horū oppositū simplr pmētes puta q calor inaturalis digerit nō solū i nocitiuo vex ēt i iuuatiuo moti eqdē qr illō qō ppat Xtuti nutritiue ac expulsiue digerit. In iuuatiuo. n. virtuti pportōaī nutritōis alimētū. In nocitio āt aptaī ad expulsionē digestōe materie. Hec āt facit calor inaturalis. ppat. n. nutritie pmutādo alimētū et alterādo: ēt expulsiue matiā icinerādo et subtiliādo vapores et sumos expellēdo. pp qō pcludūt calorē inaturalē op⁹ digōis pficē. q āt pdcā positio sit absurdior pori oñdet qdē tertiū: minor ēt rōis absurda. Si. n. calor naturalis digerēt rūc et febricitātes sanis digererēt meli⁹ qō ē pter alia ō Ba. et apbōx. 2. Neqz ēt icineratū ē digestū cū fit expulsiue et victorie nature iobedientes redditū et iō materiarū icineratax videmus egritudines prelari. Neqz ēt qō subtile fumosum nature obedit vsquequaqz et pprie cū fuerit plurima et grossa mā: aut calorez fortasse innālem audiūt a reb⁹ nō naturalib⁹ et marime aere susceptū cū morbos abbreuiet. Propter tertiū aūt sciēdū q calor inaturalis siue fit oio pter naturam siue non sed mixtus quodāmodo calori naturali nullo modo vt sic hz digerere iuuatiuum: eo q qualis finis talia oportet esse que ante finem illi ordinata cum finis necessitet ipsum precedenta. Finis autem digōnis in iuuatiua est oifaria naturalis si aliqñ inenit calore acqsito a motu q̄ a cibis seu medicis nihilomin⁹ ḃ ois ad naturalē ordinā. āpli⁹ c⁹ virt⁹

ꝛ forma eſt nālix: ꝛ media q̄bus opaī nā: eū effectus cauſe ſit ꝓportionalis. ſ3 Virtus ꝛ forma digeſtiōis ē nālis oio vt indicat effectus. Itidē: nihil agit vltra ſuā ſpē3. Cū igiī calor nālis ꝛ innālis ſit ſpēs alia: ꝛ actio erit alia. ꝛ iō ſi nālis digerit ꝛ ꝓficit innālis putrefacit ꝛ deſtruit. Si aūt digeſtio extiterit in nocitiuo dōm q̄ in ipſo calor innālis. i. oiquaq3 ꝓter naturā nō digerit aliquo mō ſ3 putrefacit ꝓtinue ac corrūpit cū calorē ꝓimat nālem eius ꝛ putrefaciendo mā3. talis aūt eſt calor marcorē ſiue virus aut putrefactionē ꝓducens calore nature penit9 tandē ſupato ꝛ ab ipſius eq̄litate oio egreſſo vt i vlceribus appet pernici oſis ꝛ in corporib9 mortificatox. ſic nāq3 calor nālis cū fortis ē pōt natura ipo mediāte i humorib9 miſtra re ꝑm modū maturādi ꝛ digerendi ꝛ cuſtodire ipſos ac ꝓhibere moueri ꝑm modū miſtrationis caloris ex̄ nei vt nō putreſcāt. ſicq3 calor ex̄neus cū inenit hu. nō gubernatos admiſtratione caloris nālis cōprehē dit ipſos ꝛ reddit ſibi obediētes ꝛ illos motu mouet ex̄neo. vñ putrefactio ꝓtingit ꝑmo ſcōa. Q̄ō oñdit: qr qō ē ſimplr ꝓter nā3 nūq3 opus inducet nāle cum oio fit ſue factū iꝓportionatū cauſe. ſ3 calor h ꝓter nā3 oifariā eſt talis. Neq3. n. ꝑ ſe h3 digerē vt q nālis neq3 ꝑ accidēs: puta Virtute calidi nāli cū fit corrūptus vt q infra hunc i malicia. ſic declarabit latius ꝓpter qō digeſtionis ope priuaī oio. Si aūt calor h in nālis nō fuerit oio ſ3 cōmixtus magis ex calore nāli ꝛ accidentali vt febrilis. ꝛ ꝓprie cū nonduq venit ad ꝑimendū ad digeſtionē facit vtcūq3. vñ. 3. coll. Apparet q̄ calor februbilis ꝛ calor ſaniei ſit ex̄ne9 qr ledit actiones mēbrox ꝛ paſſiones: ꝛ appet ex ꝑte q̄ manifeſtaī ipſa opatione caloris intriſece digerēdo humores ꝛ recipit ſanationē. ꝛ nō eſt ſic calor ex̄ne9 q̄ inuenit in corpib9 mortuox. ꝛ ex h appet q ēt eſt nālis. ꝛ eſt Vitas qr ē calor nālis cōmixt9 cū aliq̄ q̄litate caloris putrelcibilis. Calorē ēt ſaniei cōmixti teſtaī ga. ꝓnoſticox primo ita: Si fuerit virtus caloris nālis adhuc remanens: accidit diſpō ſanguini cōpoſita ex diſpōe ex̄ nām ꝛ diſpōne nāli: quare ꝑs ipſius ꝓpter diſpōnē putrefit inaturalē q̄cunq3 iſtox vicerit calorū tūc ipſius appebunt ſignificatōes vincētes magiſ in ſba odore ꝛ calore ſaniei. vñ affoziſmox. ij. diſtinguit tripler ſāguis trāſmutatio. Vna q̄dē ē i ſimplr benignū cui9 ꝓuerſio i ꝑticulas ſit aialis. Alia in pra uum abſolute vt illa q̄ putredo ꝓficit purulenta. Eſt ꝛ tertia bax i medio vt q̄ puris opatiua q̄ neq3 a ſolo inato ſic prima ꝓficit: neq3 ab eo q̄ ꝓter nām oiquaq3 vex ab eo q mort9 ē cū quodāmō vt flōis trāſmutatio ēt cōſcribenda appebit dria ac qd dria tactū. 87. Quod ēt rōe monſtraī ꝛ ꝑadigmate qm̄ qō per accidens aliquē introducit effectuz: illud mō quodā opaī eundē. ſ3 calor ꝑdict9 innālis ꝑ accidēs facit ad digeſtionē in q̄q3 tū calefacit mā3 ꝛ diſſoluit poros aperit. Suſcipit ēt eius actio a calore nāli hunc regulāte cū ſupponaī ipo fortiore exiſtere: ꝓꝓ qō calor innālis aliquo ꝓfert ad digeſtionē mō vt appet in curatione ſpaſmi thetani: ꝛ aliax egritudinū frigidax per ſe brē inducta. ꝛ h eſt videre egritudies celeri9 termiari ēt in bonū cū calor exacuit accidentalis crifiuz tertio Dic. n. exagitat mā3 poros apiens ꝛ calorē excitat i natū. Ampli9 id oñdit frigiditas faciens ad digōnē dria. 62. magis calido nāe auerſa q̄3 a calor ex̄neus qō i actib9 ꝑadigmizaī hūanis nāe opibus ſiīatis. ſicut nāq3 captores faciūt ciuitatū ſupatos exponētes añ ſuos vt reliq̄s ſurripiāt ciuitates qēadmodū dicūt Attilā picardenſez i italox expugnatōe obſuaſe. bi. n. ſubiugati q̄ añ bello ſuis retropoſitis exponē nō niſi coacti bellāī timore poſterioꝛ iſurgentū i ipſos. Q̄ō appet: qr ſuſpēderet cogētes a rebellib9 expugnādis deteri9 brē ipſi eoſdē inuaderēt acerrie: ita ꝛ calor nālis agit cū innāli. nā regulato ꝛ cohibito calore innāli ꝛ velut inſtro facto innāli facit ad digeſtionē materie q̄ tū de ſe machinaī maleficiū ꝛ deſtructionē ad modū ꝑuatōis ꝓtinue. ꝑ accidens tū q ea ꝑfecti9 opaī ꝑeriti cū ſpēs nō poſſet i ꝑori ꝓſuari ꝑticulari dato ꝛ iō iter ꝓncipia cās rex triū ꝛ ſi ꝑ accidēs cōputaī phi. i. Q̄ō oñdit q̄r mox ſi calor debilitareī nālis opus putrefactōis induceret ꝛ corruptionis innāliſ tāq3 ſimplex fact9 ꝛ unpmixt9. Propter q̄rtū q̄dē ad ꝑmū dōm q̄ ar. ꝑ ignē nō audiuit calorē inaturalē ſ3 magis mediū plus tū calore attinēs nāli qō appet: qr addidit ꝑ cibos. Nō. n. o3 i ſe. mālib9 frigidis q̄les ſāt flegmatice ꝛ marie q̄rtane cibos ſtiliare ſ3 potius igroſſare ꝛ abūdātius exhibeī vt ei9 calore augmērato paucus deſtruaī febrilis. multus nāq3 calor modicū ad ſe trahit ꝛ maior flāma minorē extinguit. Ad aliud dōm q̄ nō eſt calor i nālis q aialia ex putrefactione gnāt ſ3 celeſtis magis: dria. 48. ꝛ. ioi. Sed id qdē valere mime diceī qr ſiīr dicetur calorē innālē digerē calidi Virtute celeſtis. Propter qō dōm: q̄ calor ꝓducēs aialia nō eſt inaturalis oio ſ3 i ipſo adhuc remanet qda nalis portio caloris. vñ 4. metha. Aialia ſiunt i bis q̄ putreſiunt: ꝓptereq̄ ꝙ ſegregata caliditas naturalis exīs facit ſegregata In putreſcentibus nāq3 aliq̄ ꝓportio gnālis ſaltem calidi ad humidū remanet ꝑ quā pōt fieri generatio implectox ſ3 ſpiritualis ſit corrupta increſtens antea Nō. n. ad gnātionē iperfectox tanta requirit ꝓportio vt ad eā q̄ completox dria. 35. Hmōi aūt calidi tas naturalis nō ſeruaī in calore ſimplicit innaturali vel ſi ſeruaī ꝛ faciat ad digeſtionē nocitiui ꝑ accidēs oñſuz eſt h ꝓtingē. Aut fortaſſis i ꝓductione aialis plus vis ꝓſtellationis opaī q̄3 in digōne: ꝓpter qō nō maius ſed minus eſt ꝓducere aial q̄3 digerere cū ex alijs ꝓtingat cāis: dria. ioi. ꝓtractatus. Ad aliud dōm q̄ calor inaturalis diſtinct9 digerit materiā: ꝛ exalari ipſā facit ꝑ accidens inquātum eſt inſtrm caloris nālis. Ad aliud ſiīr dōm. ſanies. n. licz initialiter fiat a calore innāli ꝓficit tū naturalis obtinēte calido ꝛ marie digeſta laudata: ꝛ multo amplius febriſ putride ſeu alicui9 alterius egritudis materialis qō ſaniei extat nīe. Ad aliud dicendū q̄ calor ex cibis ꝛ medicis acqſitus magis ē naturalis q̄3 innālis cum ad ipſū ordineī vt inſtrm digeſtivum. Ad ea Vo q̄ alterius ꝓtis ſiīr appet qm̄ tū ar. ꝛ ga. loquunī de digeſtione in ſimplr inuatiuo q̄ calore dicta eſt perfici naturali abſolute. Ad aliud dicendum q̄ hoc eſt verum de calore innaturali oio: non aūt de alio. Ad aliud dicendū id intelligēdū eſſe in ꝓprijs per ſe ꝛ eſſentialiter: non aūt in bis q̄ ꝑ accidēs q̄lis ē digeſtio calidi naturalis ꝛ ex̄nei. Nihil. n. ꝓhibet qd per accidēs aliqd opari: qō aliud ꝑ ſe facit ſuo mō. Frigus. n. ꝛ calor infrigidat ꝛ calefacit differēter vt vnū ꝑ ſe altex Vo accidēte vt tactum ſepe. Ad aliud dicēduz q̄ auctores magis enumerauerunt cauſas eſſētiales dgeſtionez complentes cū ſint accidētalib9 efficacio

res. Aut q̄ eas iterdum tetigerunt ficut dc̄m eſt. ⁊ a ſpaſmo ⁊ tetano habito ſe. ſuperueniēs ſoluit egritudinem.

Differentia.159.

Vod digeſtio nō debeaṫ cāe coniuncte ſz añcedenti oſtendiṫ: q̄ ſi digeſtio deberet caſu coniuncte tūc putredine digeſta febris ceſſaret: qđ non fit. nā ceſſante putredine adhuc ei⁹ ꝓmanet ſ̄ba. Eſt. n. digeſtio alteratio faciēs ceſſare putredinē manēte ſ̄ba in tegni. Jtidē ſumus putridus nō i diget digōne cū per ſeipm euaporet ⁊ diſſoluaṫ non eni q̄litates hz iobedientes ad expulſionez: ſz ipſe vt oñdetur cā eſt coniūcta. repletio aūt ⁊ putredo eſt cā añs. Adhuc p̄ceuiſio cōpetit cāe tm̄ añti. hoc. n. ipſius denotat nomē anteuiſio: ſz per digōnem habeṫ q̄ dā ꝓuiſio. Reducit. n. ad benignuz cā añs. aut ꝓpaṫ ad expulſionē ne ledat vlterius. Jtidē in febre putrida cū fit egritudo: fiēs gddam ē fc̄m: gddam ℞o futurū fieri. Ei aūt quod fc̄m eſt debeṫ ſola curatio et ꝓuidētia: hoc aūt vī factū per cām ꝓiunctā. futurū aūt fieri ꝓpter antecedentē q̄ ponit ſubiūcta. Et. dicūt oportere primit⁹ mām digerere deinde ipſaz eūare. vñ Auc. in antidotario ait Bal. teſtari potentiaz ſyrupi acetoſi fore ad oēs mās cōem: dria. 170. ſz cā añs ē mā: non āt coniuncta cū fit efficiēs: iuxta illud in tegni. Vnāquāq̄z cāz efficientiū abſcindere pri⁹: deinde ſic venire ad eā que fcā eſt ab illa egritudinē. Efficiens aūt ⁊ mā non coincidūt. 2. phi. cū vnū habeat vicē actus reliquā poſſētie. Digō igiṫ competit cāe antecedenti ⁊ nō ꝓiuncte. Jn oppoſitum q̄m putredo cōiter ponit cā febris coniuncta: ſz ei debeṫ digō cum fit alteratio vt dc̄m exñs faciēs ceſſare putredinē manēte ſ̄ba quā a q̄buſdaz cāis contingit facere. Rurſus ars ⁊ medicus imitant nāz: ſed nā cāz digerit coniunctā cū ei dñet ⁊ vincat. Vnde Maly. Digō non ē aliqd plus q̄z vt dñetur nā: ⁊ vincat humorē maluz quicūq̄z fit. Amplius digō eſt cā quedā curatiua in tegni. hoc ℞o cāe debeṫ coniūcte. Antecedenti. n. magis debeṫ p̄ſeruatio. 2. ō inge. Jda lin: vbi cōpetit eūo ⁊ digō q̄ ipſa videtur ad eūonez ordinari iuxta illud Hip. Digeſta medicari. Sz putredini que ponit cā coniūcta competit eūo: ſed illō tegni. Euacuatio ē totaz ex corpe educēs ſ̄baz. Et. digō eſt p̄paratio ſ̄be mās vt ad expulſionem ordineṫ facilem ſz putredo reſiſtit expulſioni ꝓpter indigones: q̄ groſſa vel ſubtilis vel aliter diſpoſita. digeſtio itaq̄z cāe debeṫ coniuncte. Propter ꝓmuz qdem ſciendū q̄ cā in cōi eſt ad cuius eē ſequit aliud ſm nām: vel diſpō per quā hz eē cauſatum ſeu q̄re ꝓmū aut principiū rei hn̄tis eē per aliō. Apud ℞o medicū cā ē id quod primo ē: ⁊ ex quo ꝓuenit inuentio alicuius diſpōnis in corpe humano: aut ei⁹ fixionis: ꝓmo fa. Cāruz aūt quedā ſunt ſane: alie qdem egre nōnulle ℞o neutre in tegni. Que duplices extant. aut a gnātōe tales ⁊ ita quedam ſunt ſane ⁊ egre aut neutre: ceu ⁊ corpus tripler cui referūtur ibidē. alie ℞o poſt gnātionem ſeu a tpe. Et ꝓprius oēs cāe ſūt ſane vt dicaṫ in tegni cū dr̄. Ad manifeſtos egros ſalubres cārum. deinceps ꝓcura⁹. nam ois cā vel ē ſanitatis conſeruatiua. vel ſanitatis effectiua q̄ poſterior natura ⁊ tpe prior. Cā nāq̄z corpori egro applicata ꝓprie dr̄ ſana cum in ſanitatem tanq̄z in finez ordinetur. Ad otuſq̄z ſumit nomen ⁊ ſpēm a termio ad quē: phi. 5. Et iuſtum ē vnūquodq̄z noiari a fine. 2 de aīa. Jmproprie ℞o poteſt dici cā egra rōne ſubiecti cui applicatur egroti aut eius adminiſtrationis vt appebit p̄aue. Sunt ēt cārum quedam neceſſarie q̄ bus corpus noſtr̄ impoſſibile ſit non ſubiacere: ſicut aer motus ⁊ q̄es ſomnus ⁊ vigilia: cibus ⁊ poti⁹ ianitio ⁊ repletio ⁊ accidentia aīe. Quedam ℞o neceſſarie bis oppoſite: ſz potius caſuales ſeu fortuite. gladiis. n. ⁊ beſtijs vti nō neceſſariuz. ⁊ ideo circa eas nō conſiſtit ars circa corpus humanuz. i. ars medicine. Ars tm̄ alia vt aſtrologia pōt circa hec exiſtere. cum eni non exiſtent iſta caſualia verū neceſſaria magis. Et b̄ qdem ſer oēs cauſe ſunt ſanitatis ⁊ egritudinis tanq̄z māe ſz in formas ꝓſurgunt cū corpi applicant debitis aut oppoſitis quātitate q̄litate tpe mō vſus ⁊ ordine de re. ſa. primo. Aut ēt ope. Joānitius: q̄rū principaliores qdem ſunt quātitas ⁊ qualitas. q d ℞o digō: dria oñſum. 50. Sz cāe ꝑticulares puta ſanitatis ⁊ egritudis ſunt tres. ꝓmitiue ſeu manifeſte añcedentes ⁊ coniuncte diſpōne ꝓpōnali compōnali ⁊ cōi. Sunt aūt cāe primitiue res non corpales. i. non de ſ̄ba corpis exñtes: ſz quedam ipſaz in ſe ſint corpa: vt cibus ⁊ potus: ex q̄bus accidūt egritudies mediate vel imediate. Jnterdum. n. caliditas ſolis imediate febrem iducit effimerā: q̄ñq̄z ℞o mediante ebulitione quā in humoribus inducit febrem cāt putridam. Cāe aūt antecedentes ſunt cāe corpales puta humores aut compōnales vel cōpoſitionales ex q̄bus accidet egritudo nō imediate: vez alia mediāte cā. ſ. coniuncta: puta repletione ⁊ inanitōe. Coniuncte quoq̄z ſunt cāe corpales ex q̄buſ cōſurgit egritudo imediate. ꝓmo fa. c. i. de cāis. vnde his exñtibus adeſt ifirmitas ⁊ ipſis abeūtib⁹ ceſſat eadē. Jp̄e tm̄ ledūt opationē alio. ſ. morbo mediāte. 6. theorice

Sz contra in tegni dr̄ q̄ a cā coniūcta principaliṫ ledaṫ opatio quod vī eē imediate. Ad quod dc̄m p ſeriei exp̄oem hmōi que ē. Jſ cā vero egritudo ꝛc. q̄ ipſa ē duplex. vna qdem ſimplr ⁊ vna: ſeu ethica ⁊ eſt ſinera in qua nulla ſubeſt cauſa eā faciēſ: abſceſſit. n. oīs. nihil. n. eſt in corpe quod cā gnēt de diſtpantia eq̄li. Eſt ⁊ alia ſm qd ⁊ lata ſeu cuz cā cōiuncta ſola facit morbū nō ſuſcipiēs qd deinceps ab añcedēti q̄ in vno poriſmo terminaṫ q̄ñq̄z: q̄rto p̄ria: vt in vltio poriſmo appz magis iterpolate ⁊ in ꝓtinua circa ſtatum nō minus. Et talis egritudo ē illa que curaṫ diſpōne ſoluta. i. cā coniuncta ⁊ nō p̄ria cū ipa careat. a qua. ſ. cā ꝓiuncta principalr. i. per ſe ⁊ imediate ledit opatio per reſpectū ad cāz antecedētē q̄ ledit ſario ⁊ mediate valde. Quā et ipſaz puta cām ꝓiunctā dicim⁹ eē egritudinis cām. Jpſa. n. principalis ē illius cā cū ea ꝓuertaṫ cū illa vel in qua. ſ. egritudie principalr. i. ſimplr imediate ⁊ nō per relatōem ad cām antecedentē ſolū vt ꝓus ledit ⁊ reliq̄ ſicut antea. ſubtiliter tm̄ ꝓſiderāti ſciendū q̄ cāe quedā ſūt ātecedentes tm̄: vt humoralis repletio anteq̄z ad minerā perueniat putredinis. Quedā cōiuncte ſolū vt putrida fuligo ſeu fum⁹ hmōi q̄ ex minera reſultās putredis i ventriculos pueniṫ cordis ꝓmo febriū. vñ q̄rto prima. Humor recipiens putredinē ē colera talis mōi vt ab ea vapor egrediaṫ q̄ ē ſubtilis ſumoſus valde. Aut ſanguis vt illud qđ euaporat ſit vapor ſubtilis Aut flā tale vt ide ſpiſſus euaporet vapor: vel mlia hmōi vt ab ipſa vapor cōſurgat ſumoſus ſpiſſus pulueruleutus. Qđ autē b̄ fumus horribilis ſeu fuligo

putrida fit cā ꝯiūcta cōuertibilis cū febre. nō aūt putredo mr̄aī cū aliqñ fit iuenire putredinē in apātibus aut i venis: non āt febre. eo ꝙ fuligo putrida cor non duz cōpetijt. Neqz ēt putredo grossior in ipm sic posset tēdere. aut si ꝓueniret deteriora iduceret t mortis finthomata. qđ si qs instās dicat cōiter poni putredinē cāz fore febris coniunctā. Ēđm ꝙ p hāc putredinē ꝓtim audiūt sumū putridū q vere ꝯiūcta est cā. t ꝓtiz ipsā ad cāz reducunt añcedentē. vñ. 2. de ige. Obstructio finthoma factū ē trāspirationis detētio in q̄ rursus putredo hūor cā añcedēs febrē. Hic aūt ꝑpter diligentē doctrinā opus fuit ga. t. a. exponere qđ merito pōt fieri. nā puerefactio q̄ ē corruptio q̄dā in vnoquoqz humido ꝑprie t fm nām caliditatis ab aliena caliditate. methau. 4. vñcūqz cōsurgat siue trāsmutatio totiꝰ sbe corpis putrefientis icorruptionē ab exteriori calore. ij. de ige. Vñ febriū gnto Putrefactio ē corruptio humidis t liqdis corpibus eueniēs ꝑpter ebulitionē t turbationē caloris ērnei Sed id qđ dr̄: aut qr̄ mouet̄ t fluit contrariū ipsi ē ꝙ scribit̄. pbl. 22. putrescūt qdē mota oia. Dicēduz ꝙ duplex est motꝰ. Localis vz t a seipo fere: ac alteratōis ab altero ipressus. Mota figdē ꝑmo cū euentent̄ t supflua expellāt ꝓseruant̄ a putrefactione: vt aialia t aer t aq̄. que āt mouent̄ scōo seu corpa dicta in acre gescere putrescūt. Calidū. n: ꝓtinētis ērneū sbingrediēs ipor corrūpit calorē: cāndo ebulitionez t alterationē in humidis ipor. t ideo vinū acescit in vase cū nō fuerit plenū: t ꝑprie qñ non educit̄ qđ de ipso. mouet. n. aer t alterat semiplenū amplius pleno. Cuiꝰ qdē cōiter methauror. 4. t col. 3. duplex cā exist. Vna qdē p se puta calor ērneus q calorez exalare cogit nāles t marie cū vehemēti fuerit cōiunctus q̄litati altera p accidēs vt frigiditas. Eū. n. calori dnāt̄ extrinseco extinguit ipm: t tunc ex mā calor alius gnāt̄ ērneus. Est āt qntuplex cā: ꝑpter quā aliq̄ reliqe putrescunt amplius aut minus. Aut qr̄ fit i ambiēte calidiori. vñ hyeme minus qdem putrescit qñ in aere t aq̄ modicū ē calidū. t fit̄r i aialiuz corpibus: t ideo tunc minꝰ egrotāt. q̄ tñ si egrotare cōtigerit magis depeunt. pbl. i. Vel qr̄ fit coagulatū t marie fr̄o seu metallū vel adeps. Aut qr̄ feruens vt ignis t sps. Vel qr̄ mouet̄ t fluit: vt aq̄ t spūs. siue sanguis artarialis. Aut qr̄ mollis sit āpliorus. In eo eni calor ꝑprius ē imēsior: t ideo aq̄ diuisa celerius putrescit. cōiuncta ꝟo mime. vt appuit dria ēt ꝑeunti. Et febriū ꝑmo ē tripler f̄ mq̄ magis aut minꝰ vel mediocriter calido ꝓticipat ērneo. Prima qdē cāt̄. aut qr̄ ꝟtus digestiua ē debilis oīo: vt in nullū possit benignū trāsmutar̄ qđ putrescit supfluitatis. Ērñte ēt ipso cōmēsurato prauo. vel ꝟtute non ērñte penitus ibecilli: humido putrescibili maiori ente vltime. Et talis qdē putredo neqz calorē neqz odorē aliquē hz determinatū: sed fm sbaz eius sp qđ putresit alterat̄ t variat̄ aliquo putrido colore ꝓticipat albo t sctore: mime lenis ērñs t eq̄lis p oē ꝑnosticor. i. Que qdē sbfidēs ad modū saniei putredis denotat digōez vt i febrib⁹ appet materialib⁹. que āt i medio existit mediocris indicādo. Propt̄ fm aūt sciendū ꝙ q̄dā dixerunt digestionē cōpetere cāe coniuncte t añcedēti. q̄ demū sibi aduersantes ꝑtulerūt eā causē solum añcedēti. quos puto suis fmonib⁹ intellectū intellecti sanū hr̄e cū cāz añcedentē velint aliqñ dupli cē facere sil̄r t coniunctā. In h tñ qđ vr̄ letire. sumū putridū corpetentē nō recipe digōnē fortitā vt apparebit nō ꝓtinet ꝟitatē. Quid āt de hoc tertio videbit̄ dr̄. Propter tertiū ꝟo sciendū ꝙ digestio ꝑncipaliter cōpetit cāe medie inter vere coniunctā t añcedentē vt minere putredis ꝓñr vero cāe añcedēti ꝑnotare ēt ꝑius. Et demū mime valde coniuncte cāe dicte ꝑprie. qđ oñdit̄: qr̄ illi ꝑcipue cōpetit digestio cui sp cōpetit t p se. talis āt est putredo. facit. n. digestio cessare ipsā manente sba. Nō āt hmōi cā exist̄it añcedēs. Neqz. n. sanguini peccāti quantitate solum ꝑprie debetur digestio vt sentiunt. a. t ga. morē euacuātes vsqz ad ai defectionem. Neqz ēt materie furiose debeb̄t digestio: nisi fortassis dicat qs ipsā non debere digeri p accidēs eo ꝙ natura tpe ipsius non tolerat effrenitatē fine piculo grandioꝛi. vt ga. i pluribus notat locis. Aut ꝺm potius ꝙ hoc māe proportionatur digeste. qđ ex ipsius appet motu agitabili t furioso. Quare crisiuz. t. In materijs qdem solum furiētibus rōnabiliter qs fz ꝓncipia vteb̄t farmacia: coopationē hns ad attractionis facilitatē superabundantium humidoꝛ motus. Sil̄r mā mediocris ēr̄s multotiēs in vētre aut capite pōt fine digestione euacuari t ꝑprie cū natās extiꝛerit. qr̄ tū plurimū cāe añcedētis est viscosū aut grossū vel subtile seu aliter inobediētia expulsionis effectū. Ideo sibi ꝓsequēter debeb̄t digestio. Qđ de cāis preseruatiuis appeti tegni. Perpaꝛ ꝟo cāe certe cōpetit ꝓiuncte cū non hēat pretactas sbas euacuationi inobediētes qr̄ tñ ē calidioꝛ vel ficcioꝛ. aut mordicatioꝛ: vel acutioꝛ siue venenosioꝛ q̄z expediat eget digestione. t ideo vehemētioꝛi statui incēdio facta syrupi t alia frigiditatis administrāt̄ multe ꝑtes cōfortātes dissolutas: corqz ꝑprie. Repellūt ēt ab ipsoꝰ p ipsius epithimata confortatiua sup illud posita. Et ꝑp istā intentionē in febribus effimeris potū fride t medicias admistramꝰ frigidas. Amplius. ij. de ige. vr̄ sape ga. ingens. qr̄ in viuēte corpe fit putredo qđ alterare pōt t digere ac reducere ad benignū quecūqz putrefactoꝛ sunt mime putrida t semimala ꝟtutez egerit in sanationē Et i temptātibꝰ sanare febrē: necessariū est cessare sacere putredinē vt due qdē fiant intētiones. Vna qdē a febre. altera qdē a putredine: vt qđ ipsius ēt putredinis factuz ē cureb̄t ꝙ is q̄ aperiunt ꝑficit̄. t qđ sit ꝓhibere ne ꝑficit̄ humoꝛ obstruentiuz inhibitione. quoꝛ duo vnū respicit putredinē cāz. s. intermediaz scđm aūt añcedentē. Et demū subdit̄ fm putredinez humoꝛ t excretio t refrigeratio: t le imputridoꝛ ē digestio. Adhuc qđ plus hz de inobedientia in euacuationē. t maioꝛē ꝓximitatē ad naturā diutiusqz permanētem principaliter eget digestione q̄ talia cogat cessare. Hec aūt ē putredo cū oīs indigestiouis materies ꝓtacte magis repiat̄ in ipo q̄s in cā añti et uere ꝓiuncta: Itaqz digestio pricipaliter cōpetit minere putredis ꝓsequēter cāe añti et demū cōiuncte putafuligine et putrido fumo. Propter. 4. ꝟo ad primū dicēdū cū exp̄oe ꝑus qualiter digestio siue alteratio putridinē faciat cessare manēte sba. Qđ duplr uidetur iterpretādū: vne quidē fz trāslationē arabicā hñtē necesse ē ut facias alteratōem. s. gesceē putredinē et sba q̄ fuit añ putredinē sit manēs i corpe talis quoqz sba fuit hūor vñ fz b exponet̄ manēte sba vz humoꝛ cū nō āplius cā añcedens ꝓtrāsit cōiuncta

ficuť alia vť ſonare tranſlatio de qbus extat ſmo cuz dixit ſ erūt. n. ſi ita ꝓtingat in hu. putrefcentib⁹ ac cendi febrē. Aliter ℵo dulcius vt alteratio faciat putredinē ceſſare nō qdem ſm formā ſuaz oio: qz tūc in ſtatu iā nō ceſſz febris cū cēt a putredine ꝛ remāeat ꝑter nām exūs ēt. Sz q⁹ remoueat lubas ꝛ q̄litates actuales exītes in ipſa ꝓhibentes eā expelli remanēte ipſius ſba interius adhuc ĩcūata que per eūones educiť demū vt mox ſubdiť: euacuatio ē totā ex corpore ſubam educēs. Velut digō ꝓprie competit in diſpóni ſubē ꝓhibēti eius eductōem. Et per hoc qd dām appz: qz lz mā ſit digeſta manet tñ ſba humoris aut putredinis cum ipſa plus eūone tollatur. Quidā vero dicūt ſubam putredinis que ē mā manere: nō aūt que forma cuz ſit iam digōne ſublata. Quod ℵitatē nō continet vſqueqq cū in ea non pauca horribilitaſ adhuc ꝛ oppoſitio repiatur ad vulturā: ita vt non ſolum mā inde mōſtretur ſed ⁊ forma. Ad aliud dām q⁹ fumus putridus lz nō idigerat digōne ꝓpter ſubaz eget tñ ꝓpter q̄litates ꝑmas ꝛ ſas: vt oñſum eřneas. Neqz ēt oio ſic reſolnitur cū ꝓtes inuenerit dē ſos reſiſtētes. Et iō vt dria oñdetur. i⁶² .expedit fricatōes ꝛ iunctōes corp adducere. Ad aliud dōz cō ceſſum eē ꝓrius. Illa ēt preciſio nō ſimpler ē ſz compoſita ex cā ꝓcuſtoditiua ꝛ curatiua. aphō℔ fa. ꝛ. ij. de ige. Ad aliud dām q⁹ lz cāe vere cōiuncte competat curatio ꝓuenit ēt vt oñſum ē aliquo mō digeſtio: Ad aliud dām q⁹ cā antecedēs ꝛ media vt putredo hz rōem mātē: qbus ꝓprie debetur digeſtio. ſ umꝰ aūt putridus ē cā efficiens: ꝛ aliud a predictis duabꝰ Sicut ſpūs q fit ab humoꝝ ſubtilitate: aliud ē ab ipſis ita vt fumus putridus a minera putredinis: ꝛ multo amplius a cā ꝓcedente. Aut abſcindere cām efficientē. i. facientez ad eē cāti: ꝛ ſic ēt materia: ꝛ vl⁹ oia cā poteſt dici efficiēs cum ꝓducat cātum. Dō ēt qui dā intelligere nequeūtes: multotiens expoſitione intellectus ſanos puertunt maioꝝ. Que alterius ptis etiam apparent arguta.

Leniorīs huius inqſitionis cā hēſitať an humor ſit cā febris efficiēs vel mā. Videť nanqz efficiēs iuꝝ illud. Vnū cōe hñtes ꝓceptū: efficientē vnāquāqz haꝝ cām abſcindē ꝑpus ꝛc. Sermoqz exiſtit in curatōe ſinoche. ꝛ ſulciť in tactuz. Si nāqz būor cum eo q⁹ ē cā efficiens febris: eēt ēt materialis: ſic materia coincideret cū agente in vnū quod negatū eſt phi. 2. Tūc nāqz potentie ꝛ actus dūe valde oppoſite. Cōmentator ꝓemio de aia ſtarent vna Tres nāqz cāe multotiens in vnū veniunt numero vt forma ꝛ finis. vel ſpē ceu agens cū p̄dictis hō. n. boiez gnāt. Adhuc de ſenſu ꝛ ſenſato. nec ſanitatem neqz infirmitatez poſſibile fieri carentibus vita: ſz humor caret ea cū ipſa ſit ꝓſiſtētia ꝑ alimentū. Tale ℵo nō aliter ſz alit ꝓpter qđ humor nō erit mā febris: ſz agens: ꝛ q⁹ āplius ſanitas ꝛ egritudo tñ ierunt mēbro cū ipm maxie iuuat. ꝛ firmať qz prio ꝑma. ipz ponit ſanitatis ꝛ egritudis ſubiectū ꝓpiquū. Et. agēs ē vnū principiū ꝑmutatōis ꝑmū. finis aūt getis. Talis āt eſt humor, ꝓpter prauas diſpōnes illi conditas. mā ꝛ iaz ē ex quo fit aliqd cuz inſit. phy. 2. ꝛ. 5. metha. Sz huius nō ē humor ad febrē cū ea ſit accns ꝛ ipm non bēat māz ex qua ſz in q̄. Humor itaqz nō ē febris materia. In oppoſitū: primo. n. prima. Cāe ni materiales poſite in qbus ſanitas ꝛ egritudo mē ſuranť ſunt ſubiectū qdem remotuz humores quos qdē in cāis ibidē nō exprimit effectiuis. Et eodē ba Cāe antecedētes ſūt cāe corpales. ſ. humorales aut ꝓpionales vel ꝓpōnales. Scribiť ēt febriū ꝛ q̄rto p̄mis: q⁹ tria ſunt febriū gnā ſm tripler diſtincta ſubiectū. Nam ephimera fundať in ſpiritib⁹. humoralis i humore ſeu putrida magis: ꝛ etbica in mēbris. rurſus mā ē ex quo ꝛc. ſz taliter humor ſe hz ad febrem. Eſt nāqz qdem exceſſus ex calidis ꝛ hu. ꝓbl. i. Ex aūt cām mālez importat: igitur humor ē cā materialis febris ꝛ nō efficiens. Propter primū qdē ſciē dū q⁹ fit būor: dria oñſum. 29. Propter ſm vero ſciendū q⁹ alig dixerunt q⁹ humor erat duplez: vnus qdem q ē ps mēbri. Eſt nāqz ibibitus ꝛ cōuilcatus cū eo: ꝛ talis ē mā ſanitatis ꝛ egritudis. Ali⁹ i ꝓcautatib⁹ vēax: ꝛ cā is extat ſanitatiſ ꝛ egritudiſ effectis Sz id nō valet: qz prio humor nō remanet ſed tranſiuit in mēbꝝ. Neqz ſo vt ponūt ē cā efficiens. vex mālis magis vt videbitur ꝓñr. Et iō qdam expoſuerūt humores. i. ſpermata eo q⁹ ſpiritibuſ ꝛ mēbris ſūt ꝓſima. Nōnulli moti ꝓpter p̄inducta ſimplr ꝓtulerūt humorē ſore cām efficientē: ꝛ non mālez. Quidā vero mālem exponētes efficientem. i. facientem q⁹ cā materialis eſt ꝛ faciens cū ſit vna q̄tuor cāꝝ ſz illud quod ſubdiť demū. manifeſtuz vero q⁹ facienti um cāꝝ ꝛc. quod ēt appebit ex dicēdis. Propter tertiū ℵo ſcienduz vt pſuaſerūt non prave arguta q⁹ humor ſe hz ad febrē ſeu egritudinē in rōe cāe materialis ꝛ efficientis vt collz tertio. Occaſiones egritudinū māliuz ſunt: qm̄ humores q̄tuor egrediūtur ab eoꝝ tpantia in quātitate aut q̄litate: ꝛ hoc accidit aut a pre mātē: aut a pte efficientis. Subdit ēt q⁹ humores ſūt a natura ex duabus ptibus: a pte māli ꝛ efficiēti ſil⁹. Quod firmať: qz ſicut ſe hz humor bonus ad ſanitatē: ſil⁹ ꝛ prauus ad egritudinē. Ꝺrioꝝ enī cōtrarij ſunt effectus ꝛ cāe ſil⁹. ſed humor ꝑmanēs ſub decore nātē cā ſanitatis extat mālis. Ex ipſo enim ſurgit ptium tpantia. vñ phi. 7. Sanitas ē cōmenſuratio q̄dam calidoꝝ ꝛ fridoꝝ aut eoꝝ que ſunt ifra ideſt humoꝝ ex qbus cōꝑponitur corpus vt exponunt: aut ad ꝓtinēs. Sil⁹ humor ſui tpata natura ꝓſeruat aut efficit ſanitatē. Ita ēt in egritudine contingit q⁹ humor poterit hře rōem cauſe mālis ꝛ efficientis. Amplius oē quod fit ex aliquo fit vel in aliquo ex agente. Euz gnātio ſeu factio q̄libet ꝓcedat ex potentia in actum ꝑ aliquod ens actu. 9. metaphy. Sed febris fit effectus. n. ex aliquo. indictum aūt ex aliquo ꝛ in aliqđ qz ſubſtantia, ꝓprius gnātur ex aliquo ꝛ in aliqđ: qz ſuba ꝓprius gnātur ex aliquo: puta ex materia vere Accidens autē ꝓprius ſit in qđ: ceu ſubiectum. Et firmatur: qz inhumore reperiūtur duo materia ſiue ſubiectam ipſius et qualitas. Itaqz humor poſit habere cauſe materialis et efficientis rōnem ad febrem Similiterqz in alijs materialibus morbis. Poteſt aūt et quis apparenter dicere q⁹ humor ſit cā materialis febris et non efficiens: qz illud non cauſat febrē humorale vel putridam eſt ſumus ſeu fuligo putrida vt tactū. Dic aūt non ē humor ceu ſpūs nō ē ſanguis: imo eēntialiter differens penes medicos ab eo lz conſtituať ex ipſo. differentijs. 48. et. 59. Neqz ēt pfecte humor vt ipſe febrē pficit vt materia: cū operteat tandem ptactam fuligine corpetere. Propē quartum quidem ad primū dicendum. Aut q⁹ idem

non est cā materialis ꝛ efficiens: cū humor vt visum essentialiter dīrat a fuligine putrida: ꝛ a minera putredis filr. Vel dōm ꝙ in gnātione ꝛ filiatōe crit vt que sbe. Jd verificaī maxime: cū agentia ꝛ patiēt̄ia in ea ꝓprie oporteat distincta esse sbiecto ꝛ loco. In gnātione Vo fm qd vt accidēt̄is q̄lis ē sanitas ꝛ egritudo: nō sic necesse: vt oñdit materia vaporis: cui calidū actiuū inditū adest: ꝛ forma occulta suscitata in tyriaca q̄ venenū depellit dria. i-8. Subiecta nāq; simplicīū sunt materia: cox Vo q̄litates efficiēs: vñ ꝛ i tegni. Sex non nālia ponunt materie: quedā sanitas ꝛ egritudinis. Sed ꝓut fuerint competenti vsu corpi administrate siūt ꝯseruātes ꝛ salutē prestātes. Jta ꝛ peccātes incōtempantia egritudinis sunt cāe. Sufficit igit in hmōi distinctio rōnis realis cā idem ptitatis subiecti, aut lz materia ꝛ agēs nō coincidant in vnū nūero vel specie: cōcurrere tñ pōt in id qō est idez subiecto. Qō denotat materia eodē ꝛ vera cum mixto. Jn q̄ sbe elementox sunt materia: ꝛ q̄litatel illox agens. filr ꝛ in ꝓposito. Pōt ꝛ qs exponer itroductū efficientē. i. facientē. Dis enī cā aliquid facit mō aliquo: sup qō ingt ernee baly. id ꝓprie non esse nisi in egritudinibus q̄ sunt ꝑmitiue tm̄. Ad aliud dōm ꝙ Ar. sanitatem ꝛ egritudinē toto retulit vt aiali in cōi: ꝛ non ꝑtibus qbuscunq;. Qō appet: qr de mū subdit. Necessariū ē aiali fm qō aial vnūquodq; sensum hre: ꝛ tñ fm plures ipius ptes nō est sensus. Velut enī oñdet ꝙ naturalis hz determinare de ꝑncipijs sanitatis ꝛ egritudis: q̄ passiones sunt vite cū de vita habeat negociari. Vel dōm ꝙ spiritus ꝛ bu. pñt dici viuere: ad vitā em̄ ex ꝓpinquo ordinant. Et qō deest ad pūm apud intellectū tanq; nihil de habē vī phyfi. 2. Aut ꝙ sanitatē tandem oēm ꝛ egritudinem ꝛ de inesse mēbro ex alijs ꝓporibus cātas: Ex humorlbus em̄ ꝛ spiritib9 laudabilib9 temperata causat totius ꝯplexio. deinde compositio ꝛ natura cōis. Ex istis āt sanitas in pte: ita ꝛ egritudo ex bis corruptis inducta tñ insit mēbro. Qō monstrat qr in cōe ipsius lesio ꝯcidit ptis. Fulcimento Vo dōm ꝙ subiectum dī dupliciter. Aut ꝓprius vt in quo fundat dispositio. ꝛ ita humor sbiectū putride: spūs effimere: membrāq; etbice. Vel illud in quo manifestant opatōes pfici seu corrūpi. Et membx qdem nosce forc marie subiectū sanitatis ꝛ egritudis. Hmōi em̄ dispositiones ꝑmū idest imediate sunt in mēbro: ꝯsequent autem in spiritibus ꝛ humoribus. Sed ꝑmū. i. anteq; nihil plurime hūoribus ꝛ spiritibus. Ad aliud iaz scōm eius ambas ptes qd dōm apparuit: qm̄ hūor cōcedit habere rōnē cāe efficientis mediate sicut etiā cause materialis: cū effectus sp cāe sue ꝓportionent imediate ceu febris fuligini purulēte que ipsi9 extat ꝯiuncta ꝓprie ꝯuersiua: ab ipsa nāq; ꝓgredit absq; medio: sed materialis vt repletio cā extat mediata.

Differentia. 160.

Vod materia digesta ñ possit febris seu morbus causari ostendit: qr digestio alteratio est faciens cessare putredinē manente suba dria priori. hec autem alteratio est digestio. Materie nāq; debetur alteratio sicut discrasie sanatio. Amplius sublata cā tollitur effectus cum sulciatur illa. Sed putredo cōiter febris ponitur cā coniuncta cōuertibiliter ipsam concomitans: qua ente morbus existit Recedenteq; iuxta Joannitium ꝓuenit sanitas: vñ baly. Qñ ꝓhibebimus putrefactionē non generabitur ab ipsa febris. Hanc aūt remouet digerentia: vt cibus potus exercitia ꝛ medicine. Adhuc cuz cessat ebulitio in putredine cessat febris: cum fumus putridus cor non petat. Sed materia digesta cessat ebulitio alioqn non esset digesta. Eti illud quod est motū a natura equatum ꝛ euacuationi preparatū non causat febrē: cum ex victoria ꝛ ineq̄litate quā obtinet supra nām causet: hoc āt est qō digestum extat. Rursus digestio est cōplexio a ꝓprio ꝛ nāli calore ex contraiacētibus passiuis. dria. 50. Quod āt tale cum fit dñatum nā febrez non cāt oio. Palin destructo subiecto ꝛ accidens ꝓimit cū ipsius sit esse ab illo. Sed materia digesta tollitur subiectū eius puta humor in quo fundabat: vñ dria priori. Arabice. Alterationē qdem vt facias ita qetare putredinē ꝛ subaz que fuit ante putrefactionē sit remanēs in corpore ꝓpter qō baly. vna intentionū curationis est mutatio humoris donec quiescat putrefactio. Jtaq; mā digesta febrem gnāt nequaq;. Opposituz arguunt qdā hmōi ex febrium primo. Manente Vtute adhuc digestiua vasox qui putrescit interius humor in talē alterationem deuenit. Ex crisium ēt libro cōsimilē asserūt seriem. Palin q̄rto prima. Et an sedimē laudabile ē aliqd: nisi humor faciens egritudinē qui iā digestus est. Ex bis qdem seriebus ꝛ alijs nō multū ad id cōcitātibus: volunt digestionē ēt hūte mā fieri febrez.

Jtidem cum ad cāe remotionē effectus non ꝓmaneat: ꝛ si per digestione cessaret putredo febrē inducens ipsa gesceret: cum mā foret digesta. Sed in statu ea est plene digesta: prio de crisi. cessabit igitur febris. Cuius ꝯrium experimur: cum tunc ipsa eiusq; accidentia intendantur marie. Circa enī statū ꝓnunciatū est ab Hip. oia intensiora finthomata existere. Amplius mā que digesta supponit est putredo: huiusmodi āt est ꝑter nām sibi inobediens ꝛ incorruptibilis plene. Que Vo talis febrē valet ꝯtinuare. Jtaq; mā digesta febrem potest cāre. Propter ꝑmuz quidem sciendum: ꝙ mā febris putride de qua principalius sermo est tripler. Una siquidē remota: vt humor seu repletio. Reliqua ꝓprior vt putredinis minera. Tertia vero cā vere ꝯiuncta rōnem hūs efficientis: vt fuligo aut fumus putridus cor petens immediate. dria ꝑcedenti. Quid āt sit digestia dria. monstrauit. 50. Quid āt febris. 87. Propter fz vero sciendū: ꝙ aliq dubitarunt ad vtrāq; ꝑtem in hoc quesito Jpsumq; iptractatū cū sponsione grandi relinquētes. Aut qr eius videbat expositio difficilis vel ꝓlixa. Vident tñ hi aliqū innuere: ꝙ materia digesta pfecte nō cāet febrē. Eo ꝙ expulsioni cōiungatur imediate fere. Qō tunc per accidēs vt apparebit exit solum. Quidā Vo aperti9 ꝓtulerunt moti eo: ꝙ digestio faciat cessare putredinē febris cātiuaz imediate materiā digestā febrē non inducere p̄fecte. Qualitatē tñ aunt quandā in mēbris impressam: ex inde febrē facere. Qō non valet fortasse: neqz quantum ad ꝑmuz: cū eox motiuo vt monstrabit subsequenter. Neqz quo ad fm: qr sic iam in oi foret putrida cū etbica: cum fe. putredinis subiectū hēat humorē. Etbica Vo mēbrū. Adhuc breuis quedā passio nullā impressionē facit in ptē: cui post absessum ipsius opus sit procuratione supereſſe. tertio tertia.

Propter tertiū Vo sciendū: ꝙ materia digesta vt

putredo cui gdē dcm̄ ꝓprius rōem digōnis anterius cōpetere febrē pōt adhuc fouere. qđ indicat. ḡrto ꝑa ita vt talis nō fit febris sublimatio cū appītōe digōis ficut nō sit cū digōe apatis dolor vehemēs: qđ mīat qr quousqz itētiones curatiue nō fūt adiplete febrez remouētes ꝓmāebit ꝛ ipsa cū aliter cessare nō possit sz mā digesta itētionel curationis cūcte non fūt complete. Sūt. n. tres. ii. de ige. 4. ꝛ. 7. c. putridox humox excretio refrigeratio: ꝛ semiputridox digō. vñ z. practice dicim⁹ oportere in medela febrīū ex putredine trib⁹ nēpe vti. Primū ē caloris febris extictio ac eius aduersatio: ſm humoris putridi eūo: tertium ℞o cibox regimē ac potius electio: qđ cibis ꝛ potib⁹ digestiuis ꝛ medicinis ꝓficit vt ℞ñr exponit. Due ℞o tm̄ tangūt in tegni: alteratio: vz ꝛ eūo. vñ haly. tertia qdem tacet Ba. que ē se. curatio cū fris ꝛ hu. ꝓpter manifestatōem eius. ꝛ qm̄ ipsius ē ſmo i ℞seruatione sanitatis Bertoldus ℞o aleman⁹ Haly sti mul⁹ ifestus igr. ego dico q nō tacuit sz i fine capitu li ꝓsequtur vbi dicit deide fic venire ad eaz q̄ fcā ē ab illa egritudinē: quē gdē gratis i q̄ꝫ multis ꝑfatū ipugnat q̄ꝫ is dispauerit in nōnullis. nō. n. scm̄ ē ab egritudie plerūqz post abscisionē febris ē aut egritudo ea: cū illa iā cessauerit ꝓ ei⁹ cāe cessatiōem cū ōpēderet ab ea vex alia q̄da discrasia i mēbris relicta: nō dū tm̄ ad multū ipressa vt bitualr fit iserta velut cum ad sepationē ignis imēsi ꝛ diutini caliditas i pietib⁹ eo amoto remanet aliquādiu. id āt pfecte habeť per hoc q dr̄ q̄cūqz ℞o q̄si ad cā q̄ adhuc sit: i ipso entez Et ꝓ illō tandē manifestū ℞o q ipsax discrasiax alteratio sanatio ē. Et i. aphōx. 4. Appz in egritudis mālis sanatōe tria oportere concidē: puta digōnem seg vero discretionē. i. diuisionē ꝛ deiceps cūonē sz in digōe vnū tm̄ occurrit. nō. n. in ipsa ē eūo neqz discretio q̄ ad cūonē ordinat ē tm̄ discretio quedā que ē humoris a ptib⁹ qbus adherebat sepatio. duplex ita qz ē circa mām educēda discretio aut fortassil triplex si viscosox icisio dicat discretio. principale nanqz digōnis ē māz vniformē ponere cū ei⁹ diuisiōe vt nullū aptis meatib⁹ patiat in expulsione obstaculū. vñ p⁹ digōem oz expulsionē ℞seg finalē. digō igit sola non sufficit: q̄re ꝓnosticox. 2. Multotiēs egritudo iaz ē digesta ꝛ nō ē ꝓcessio sputi ſm q oz: qđ ℞tutis ℞tingit ibecillitate pectus mouētis. vñ interiox. 4. c. 3. ſm hip. Quidā papligiox digesta expuētes parū virerūt. qđ si dicat accidet aliter his ℞tingē nonvalet. Mā si mā fuerit digōnis oēm benignitatē sortita virtute ēt debili ente in nullū machinaret versutū. Jti dē. If cā sanie mā ē digesta: appens ꝓnosticox ꝓmo. nā sanies sit calore vincēte tādē nālr: dr̄ijs ꝓoribus ita vt iā fit digesta calore in ea obtinēte nāli. sz ita disposita se. inde lz minor educit. vñ aphōx ſa. Circa gnātōem saniei ꝛc. amp. fit mat q: febrium prio. c. 5 Putredo būox que ē in vasis: filis ē ei que ſm flōnes apata ꝛ alias pustulas. Sed in apatibus ꝑ sanie digōem scā febris adhuc pmanet: imo in qbusdā intendit eruptio: ꝓnosticox ſo. Rursus i quo nō modica ps continet p̄ter nām pōt inceptā alere febrem ꝛ ꝓprie cū mēbra sit iam disposita recipe. hmōi vero ē sanies quātūcūqz a nā victa: nā ꝛ in ipsa res adhuc p̄ter nām ℞stat nō pua. ꝓno. appens febrīū ꝓmis et pharmacox. 5. Adhuc id in quo remanet ad nāz inimicitia: horribilitas: iflāmatio: ꝛ serositas pōt febris habilitatē ꝓducere: h āt diligēter aduertenti i sanie seu mā quātūcūqz digesta sunt repta. nā p alteratōez nō tollit a mā magis nisi ad expulsionez ℞obedientia cū hmōi digō nō sit aliud. ex qbus ℞uincit putredinē nō solū sientē: vex ēt a digōe factā vt in dissolutōne appebit argutox febrē alere potentē. Sz circa p̄dicta dubitat qr ex his saltē habeť q mā digesta febris ꝛ accidētia debeant mitigari cum vtcūqz fuerit a nā dñata cuius eqdē ℞triū expimur. Dom q hec mitigari hñt ꝓpter mām vt arguit digōem: qđ āt itendatur aut ꝓpter corpis euēit habilitatē ac magis ꝓ natur ipetū ad excretionē māe. vñ de accidenti. ℨ. If ebris causonica rigore accidente qr mā hmōi febris colera rubea erñs: dū fortius mouet augmētat ꝛ magis accēdit ꝛ nullo mō recedit nisi coleric⁹ vomit⁹ siue egestio aut nimi⁹ ℞tigerit sudor. Et aphōx ſa. Quibus cūqz crisis sit his nor difficilis portabilisqz añ poris mū. Cōmērator qdem: fit āt nā discernēte ab iuuatis nocitis ꝛ ad excretōem prepante. Dialis. n. ℞t⁹ ſm statns fatigat q̄ꝫ multū ꝛ si viralis pmaneat fortis et nālis. Propter q̄rtū ℞o dom ad primū q ꝓdigō nē non tollit oisariā putredis eē qđ. n. putridum extat nūq̄ꝫ vt ita pōt in putridū fore ac nāle sz digō remouet a putredine q̄litates excessiuas actualr virtuti rebelles expulsiue. si. n fuerit calida ifriat si hūida ficcat ꝛ e℞. si āt subtilis igrossat ꝛ ecōuerso. ℞ncidi tur ēt que viscosa in tegni. non tm̄ pōt ab ipsa bitum repellere ēt cū actu susceptiuo p̄cipue ad febrē dispo fito ente. Aut dom q putredo ē duplex. vna qdē fi ens: altera vero scā. ii. de ige. Alteratio figdē facit cessare putredinē sientē nō āt factā: corrigit. n. ꝛ coterminat cām añ cedētē ne ponat sub ℞iūcta: scias tm̄ q putredo ꝓprius dr̄ q est i fieri ꝛ nō q i scō eē cuz ipsa fit ſm aris. corruptio. ꝛ Ba. Trālmutatio dria ꝑori grē in fieri ꝛ nō i scō eē ꝓnūciat putredo āt scā ꝛ amplius siens vt ꝓbatū nata est febrē iesse cāre incep tāqz p̄cipue. Ad aliud dom q putredis minera non ē cā febris vere ℞iuncta sz fuligo putrida corpetens i mediate: vt dria visum p̄cunte. vñ dicētes putredinē cām fore febri vnitā ꝛ conuertibilē duas solū ipsius ponūt cās cū tm̄ sint tres exp̄sse: duc qdem māles magis ceu priores: ꝛ vna efficiēs sicut fum⁹ putrid⁹ a putredinis minera realiter ali⁹ crñs vt spūs a sanguine ex quo gnāt: ꝛ h plures vndiqz moderni medicox obsessi steterūt forinterātes: idem ℞ aris. māle ponere principiū ꝛ efficiens eo q in tegni putant humorē cām dici febris efficientē. qđ nō ē sz fuligo vocata ab eodē iā aliud scā vt visuz dria. 87. ꝛ pri⁹ quātū ēt cibi medicine ꝛ alia possint ō benignitate presta re putredini: dudū appuit. Ad aliud dom q ebulitō nō cessat vsqueq̄qz ꝛ oppositio quā hz putredo ad naturā vt tactū ꝛ marie cū sepi⁹ ac veri⁹ putredo extat i fieri. Ad aliud qdē dom per primū appuit ex eadem eni ꝓtendit radice. Ad aliud dom q sermo in radice ille de digōne fit in iuuatiuo. hic aūt de ipsa i nociuo ē rō. ad aliud dom: q putredo pōt dupl̄r accipi ꝛ ꝑ q̄litate magis ac ꝑ corpe: ꝛ putredo que non est accidēs sz subiectū nullo agens alio subiecto. Alterius ēt ptis auctoritates iducte putredine ꝓtendūt magis sientē q̄ꝫ factā de qua nulli erat dubiū febrē cāre. q̄re ēt in statu in putredine scā febris: ꝛ que eius i tendantur apparuit. Dria. 161.

Dod in morbi principio competat euacuatō

videtur quia hipocra. Inchoātibus morbio figd mo uetur mouendū moue. Nō cōmētator: Melius in ꝓncipis euacuare vt minor mā facta facili⁹ nā possit digerē. Itidē. s t. 13. de ige. Jubet in ꝓncipio eua cuādū. Adhuc ꝓcipiūt fere medicor oēs in febribus sanguis vsq ad lipothomiā euacuādū. iubēt ēt in apoplesia sgnātia t talibus mor oisaria eūare. Et ti: euacuādū illo tpe quo Xtus ē fortior cū ipsa euacua tione pturbet ita vt maior idicatio i euacuādo sumat a Xtute: aphoris. ꝓma. Jd āt ēst a ꝓncipio cū nōduz fuerit pugna morbi debilitata nā. Et ti: q; ꝓhibeatur eūatio in ꝓncipio id ex indigōne accidit māe: pp qō hippo. ꝓcepit digesta medicari t euacuari matura. sz q̄dā māe in ꝓncipio ēt sunt digeste ficut plures sāgui nee in stomacho natantes t fortassis colerice furiose cū non bēant aliqd ꝓhibēs eas moueri vt i sequen tibus oīdet. in principio itaqz ē euacuādū. In ꝓrim qm̄ hippo. precipit pepana pharmacare t mouē non cruda neqz i principijs ꝛc. Et ti: Qui euacuat māz in digestā t precipue cū fuerit ad apostema collecta ni hil euacuat de mā sz destruit loca sana egritudini resi stentia re. a. aphoris. q̄rt. t crisiū ꝓmo. ca. 8. Quali: scō re. a. Jn pleureti q̄ vt multū sit ex sanguine co lerico venā ꝓcipit icidi cū dolor ascēderit in spatulas tunc āt passio iam in augmēto vī constare. Rurius 9. de ige. Juuenē certatorē febrientē synocha putri da ꝓcepit i octaua hora tertie noctis flebothomari. sed febris vī iā principia ptrāsisse cū plurimū termi net i q̄rta: crisiū. 3. q̄rto ꝓma. Adhuc digō humoris habilitatio vt a nā expellat de facili: sicut oīsuz dria. 50. Sed i principio nōdum pōt tpis breuitate hmōi habilitatio eadē. gt. n. fiat laudabile iudiciū oz digō nē diuisionē t excretionē ꝓcessisse: aphoris. 4: Itidē: Primo q̄rta enūeratis plurimis morb dī: debes sci re q; dū iste timet egritudies t nōdū i eas ceciderit plus secure ꝓcedit eis minutio t cū i ipsas ceciderit i eas ꝓcipijs penit⁹ flebothomia dimittat q; hūores subtiliat t eos p corp⁹ fluere facit t sāguini cōmiscet eos sano. t est ēt cū nihil ex eo qō oz. Amplius ars t medicus imitātur nām sz ea nō euacuat i principio, p pter māe inelaborationē. i principio igitur nō ē eua cuandū sz fortassis i statu magis cū mā fuerit digesta

Propt Xo primū sciendū q; qd fit eūatio: quot ēt dī n. odis: dria oīdetur. i 64. Euacuatio fiqdē h ac cipitur cōiter: p oī eductione siue fit sanguis abundā tis cū alijs bu. seu vnus determinatus. Scitū est ēt qd fit t quot modis sumat ꝓncipiū: dr a. 106. t. 107. qō ꝓut est vnuz de morbi ipsibus suscipitur in q̄sito.

Propter fm Xo sciendū collz. 7. scribi q; digōe facta cōpetit expulsio sz cū nō appet digestio tunc di scessio reputur iter medicos q; ga. t medicor ps ma ior dicūt minime nos purgare dēbere mā exīte idige sta nisi egritudo fuerit i vltīo acuitatis. Et subdit p⁹ quedā q; in febrib⁹ flāticis t mlicis rasis in eas pur gat ꝓncipio: t erat ipsi⁹ opinio penit⁹. ga. tñ dicit ꝓ riū manifeste vt q; mime debem⁹ i principio febriuz mlicar purgare. t illud id idē in epla scribit ad glau conē. t illud ē q; finis har egritudinū ē securus nec expectat digō mala. Est āt series ad glauconē dētē ti mor a ꝓncipio neqz medicamen aliqō des tenere: neqz purgationē vel detractionē vētris aut sangui nē facias nisi forte videris nimiā sanguis abundātiā fore: tūcqz de brachio flōma sinistro. Luz āt videris manifeste cāe digōnis signa: dab purgatoriū tūc mli cū educēs nō sel: vex quotiēs putaueris cōuenire. Post hec qdē dieb⁹ interiectis paucis tyriacā diaci thē accipe suadem⁹ t alia talia. ex qbus ꝓbatū nob ē oībus: idē ât opiū arinaicū recip t. q; si mor a prin cipio tale qdē his dederis obijcit q̄rtana duas facies ac ex duabus tres aut ex leui fortiorē t in piculū hoiez deduces faciēs vt non viuat. Demū Xo fmo ꝓtinuat aueroistic⁹ sz phīatica ē ma le determinatōis t pp hō necessariū existit vt infirmus euacuet vēter q; expectet pfecta digō. t ideo meeic⁹ dz prius incipe a subtiliatiuis t icisiuis p ebdomadaz vnā quo pacto incipiēdū farmacare. qd āt de h sen tiēdū tertio mōstrabit dōor. Propt tertiū Xo p mitus veritas apiat quesiti: t deiceps gra hui⁹ oī do an in horis fit alijs euacuandū vel silendum oīo. Propt primū qdē hmōi sciēdū q; euacuatio duplex existit: vna qdē eradicatiua t pfecta q̄ totaliter pec cans mā extollit a corpe. Reliq̄ Xo mioratiua ipse cta p quā aliqd euacuat materie vt nā potētior tādez reddat sup residuo. vñ. ii. de ige. alleuiata. n. euacu atione q̄ dispensat corpa nā: t deponēs qō aggrauat ipsā velut onus aliqō dñabit reliquo facile: t digeret qō digeri pōt ac excernet. qō ēt appet ex primo q̄rto t. i 4. tertio. Deiceps vtiqz ad q̄situz magis dōm q; egritudo cui de se debet eūatio aut ē vt de ipsa spes bēatur salutis: aut mime imo signa iā mortis appa rent future in q̄ qdē nō oz. ii. de ige. t ꝓma t secūda aphorismor: Euacuare ac velut mediciare neqz in ꝓncipio neqz i tpe alio. nō. n. oz inictis conari sz fu tura ꝓdicere. t ita inde recedere cū i talib⁹ vanuz sit detrahi ab idiotis p ea q̄ sanāt multos aurilia. medi ci tñ qñqz ne defect⁹ appeat i arte: aut artifice conāt circa tales practicare vt ēt apopleticos spasmatos ex inanitōe irrecupabilit syncopatos t ptificos pfectos cū ꝓdicte tñ appens ō ige. p oē vñ Adest. de apople sia. Vt nō appeat ex pte opantis defect⁹ conaberis a ꝓncipio māz sbtrahē inq̄tū possibile. si āt morbus extat de quo spes habeat salutis aut ipsius qdem mā colligit ad vnū locū: vel in oēs seu plures spgit: cor poris ptes. Primū fiqdē dupl̄r: q; hmōi mā vel ēi fluru tota vt aggreget i locū aut iā p magna coacer uata existit i eo pte: vt cāns apa qō est egritudo fiens ptim vz iā facta t fm ptē futurā. iz. de ige. Si āt est in fieri ꝓpriecqz cū ipsius mā extiterit sanguinea fue ritqz p viā reumatis sibi euacuatio debet ēt in prin cipio magis eradicatiua dū Xtus t alia ei ꝓsentiāt, p portionabilia: aphoris. i. Et ū. n. mā sanguis in quem locū defluit vt i flōnē colligat ea euacuata: vel oino getat futur apa seu modicū pmanebit ipsius: qō ēt in mā pōt ꝓtingē colerica cū p hunc ꝓtingat apa fie ri modū. Si aūt mā fuerit p maiori in loco coacerua ta t egritudo fm ptem facta tunc cadē minoratiua d bet euacuatio solū. iz. de ige. t in tegni appens. eua cuamus. n. totū non solū i plectorica dispōe sz t pro pter magnitudinē passionis cōsistentē ēt in toto cor pore humor cōmoratōe. dolor eni t calor phlegmonātis ptis cāe reumatis hūt t si sine superfluitate corp⁹ extiterit. hac. n. eūatione nā alleuiat sup resi duo. fit euitat timor rupture ānte ipsius maturatio nē. vñ primo q̄rta: Qui hz apa minuēdus est qñ ti met ne aperiat añqz maturet hz. n. indiguerit t ñ fue rit ei multitudo. euacuatio Xo sibi non debet eradi

catina. vñ vt tactū re. a. q̄rto. Quicūqz flegmināti in p̄incipio egritudinū: mox conant̄ soluē forti farmacia: ⁊ ceteri gdē ⁊ phlegmināti nihil aufert. neqz. n. remittit̄ cruda exñs passio: ſz resistētia egritudini ⁊ sana colloquāt̄: q̄re. A. p̄rio q̄rta. Cū būor fuerit i vno mēbro cōp̄hēsus nullo mō moueat̄ donec matureť ⁊ eēntiā hēat tp̄ātā. Sile. n. fiet ceu fi/gs arbore conareť euellē a tra p̄i⁹ lateralit̄ iſeparam neceſſe gdē fit vel frāgi ipſā aut nō euellē niſi cū grādi terre diruptōe ⁊ ita nō fit in p̄incipio eūare ſz i ſtatu dūmō nō eūet nā. Si āt mā p plures aut oēs corporis exiterit ptes diſpſa: tūc vel egritudinē conſtituit cronicā aut acutā: ſigdē lōgā ceu ex phlate p̄tingentē ⁊ mlia aut corp⁹ erit repletū ianitū vel mediū tūc nō op⁹ fit eūare vt ſic mō quoqz gō forſan ſenſit iuxta iducta Ba. ad Blauconē niſi fortaſſis timere tur ap̄a ex caſu vel p̄cuſſione. Si āt fuerit mediū ⁊ p̄p̄rie repletū eget eūone in p̄incipio minoratiua vt natura cōfortet ſup reſidua tā p eductionem ſan. vt ap̄puit. ii. ⁊. iz. ō ige. q̄s ēt p pharmacū ſuo mō. Alimā ſor. n. io. docet minoratiue i ſe. fris eūare i eax erordio. vñ q̄rto p̄ma ō febre flātica. Ego non diligo expectatōem digōnis ⁊ lenificatōis: cū eis q̄ dixim⁹ p̄us imo oz vt euacuet̄ aliqd: ⁊ expectet̄ i reliquo vſqz quo digerat̄ q ⁊ medicinā ō turbit exhibēt p̄ſtructā ex eo zizib. ⁊ zuccaro puluerizatis. In cura ſigdē q̄r tane ibidē ſpēs q̄ntane hñt iudicia i qb⁹ cōicant. oēs eni in p̄incipio minuuntur. Subdit ēt poſt aliq̄: ſi oz euacuet̄ a principio ō hu. faciēte febrē ad alleuiāduz ⁊ mūdificādū. hmōi āt eūo facienda ē p̄ua ⁊ cum debili medicina leniter cūando: non aūt cum forti eradicando vt ſubtile eūetur ⁊ groſſum remanet iſirum indigeſtum: ita. n. non eūetur aliqd de mā ſz potius ſana debilitantur loca egritudini reſiſtentia: ⁊ p̄reci pue cū mā fuerit groſſa compacta. Si āt mā non fuerit cronica tūc aut erit vehemētis acuitatis q̄ furioſe aut aliter. ſigdē p̄ius vel erit colerica ſeu ſanguinea. Ide nāqz māeuident̄ furioſe q̄ñqz reddi aut rōne q̄litatis vt colerica vel quātitas ſicut ſanguis exuberās oio. Interdū ēt dī egritudo furioſa rōe loci cū mā q̄cūqz fuerit in loco collecta q̄ nobilis impediat̄ actus. Sic itaqz tripliciter pōt dici egritudo furioſa p̄p̄rie qdē ceu colerica. Illa. n. apud Ba. ē q̄ ad modū aialium ad coitū mouet̄ furientiū repētine ſui ſubtilitate ac caliditate effrenis. Cōiter ſanguis qdem mā dī furioſa: ip̄roprie Avo ⁊ ſimilitudinarie dici pōt tōe loci nobilis aut multi ſenſus vbi timetur vt mā cāns in cerebro apopleriā: aut i gulla ſq̄nātiā. vel i inteſtinis iliacā ſeu colicā dolore vehemētiſſimo q̄ furioſa p̄p̄rie i p̄incipio ē cūanda iuxta hip. ⁊ alios etiā eradicatiue vt timor mobilitatis ⁊ furie ipſi⁹ ne i contrāſlata iterima extēplo: aut i aliqd p̄incipaliū collecta mēbror iducat ap̄a. tū ēt q̄ ſubtilis mobilis. q. digeſta exiſtit ⁊ pata eductōi p pax. n. p̄ticipat diſpōnib⁹ p̄hibentib⁹ būoris idigōne ipſi⁹ eductōem. vñ criſius p̄rio. In his ſolū rōabiliter ge fz p̄incipia vtetur pharmacia coop̄atione hñs ad attractōis facilitatē ſup abūdātiū hu. motus. Et col. 7. hu. acutiſſimi exūt ſubtiles q̄ ibi nō ē groſſicies neqz viſcoſitas q̄ medicine p̄hibeāt op̄atōez laxatiue. ſz cū farmaca ſolutiua ſint calida vt dñt ⁊ ſicca: q̄ āt talia māz icitant magis ad furiā. Dōm q⁹ ſolūmō nocumētū induc q̄ ſuis q̄litatib⁹ p̄rimis excedūt: febrē icitāt māz exagitant in fieri. ſz illud pōt remoueri miſcēdo cum eis ſria ⁊ hu. ſiccuz ſcamonea mirobolanos citrinos ſuc cū granatoꝝ ſyracoſt ſyraſorb: ⁊ q̄ taliū. Cōferūt āt i ſcō eē nō paꝝ: aut alleuiari eoꝝ puā exhibēdo q̄ſtita tē vel cū medicis būdictis ſris mollib⁹ educēdo ceu lenitiua ⁊ lubrificatiua nota: ſigdē mā fuerit ſanguinea ſua fouēs q̄ſtirare ſuperflua mor op⁹ fit ipſa a p̄incipio eūare ita q⁹ nō paꝝ vſqz ad ſyncopi ducē ceu fere oēs p̄cedūt medicoꝝ. i64. Et merito: tū q⁹ in ſanguine nō expectat̄ vt in alijs digō. vñ q̄rto p̄ria. flebotomia q̄ñ ē itentio ſana nō ē in gnē illi⁹ de quo expectat̄ digō expectatōe q̄ ē in ſoluris ⁊ non expectat̄ ipſa niſi i bu. alijs tñ q̄ñ timor ē ipſi⁹ ne i loca p̄incipaliora ōcurrat ſuffocatōe caloꝝ ē extinguēdo p̄feſti innatū vel erepēt̄ vaſa. aphoriſ. i. ⁊ i ō bōa hirudie. Iſta tñ noſce eūo i p̄incipio ſcā eradicatie nō quocūqz ſymthematica magis q̄ſ vi exiſtat nāe. filis nāqz ē cibatōi facte i nō ſua bona puta i poriſmis cū caſus timet̄ virtutis: q̄rto p̄ria. Vtrobiqz. n. ſit ne Vt⁹ ſuccūbat in labore fatigata p̄p̄rie futuro. Si Vo mā nō fuerit vehemētis acuitatis vt qō iſra p̄mā q̄rtā vel ſeptimam t̄mineť ſz acuta ſimplr̄ ⁊ nō furioſa geſcens dāſqz nāe ſpatiū ad digōrz ⁊ ſecurūur q⁹ Vt⁹ vſqz ad maturitatis bonā p̄duret: tūc ſuffic eūo ſi corp⁹ nō fuerit inanitū i p̄incipio mioratia vt mā eronerata iciteť ſup reſiduū ⁊ nō eradicatia cū nōdū ſit digeſta neqz ſubtilis agitabilis aut ſāguiea valde. qō ex hmōi⁹ appz i ō i ge. p̄inductis ⁊ i tegni. vñ p̄rio q̄rta. In febre ſāguinea neceſſe ē vt eūo fiat cū minorōe nō ſuperflua i p̄incipio. i. minoratiua ⁊ ſuperflua cū affuerit ſe maturatio q̄ multotiēſ rēoueť i bona pblomie. Si Vo mā fuerit talis colerica ſimili mō vt ſāguinē oz eūare. vt. io. Alimā. appz vt i ttiana ⁊ cauſōe doceť i p̄incipio leniter eūare quē ⁊ haliab. comitat̄. q̄re. A. Oz vt tu, p̄pes i p̄mis ⁊ lēias lenitate q̄dā. Et ō tertiana igt notba. ō ſolutiuis i p̄incipijs ſint ea q̄ ſūt p̄pinqora eq̄litati. vñ A. Egritudies q̄ nō ſūt acute. ſ. valde ⁊ fuerit ex hu. ſubtilib⁹ ſicut ē Va tertiana q̄ nō p̄trāſit vltra ſeptimū poriſmū dicit. A. q⁹ expectare ōbem⁹ d gōnem eo q⁹ digō ē hu. ſubtilis igroſſatio. igit̄ appz q⁹ in p̄incipio p̄petit eūo minoratiua ſi mā nō ſit acutiſſima: ſi āt fuerit tūc eradicatiua. Propter hm hmōi ſciēdū q⁹ in augmēto non p̄petit eūo ſaltē eradicatiua q⁹ forte mā furioſa tā duduū p̄niciem īruliſſz. ē ēt tūc mā in p̄te iaz iſerta ⁊ Vt⁹ ipugnata. Ide minoratiua tñ pōt p̄petere ⁊ p̄p̄rie in egritudib⁹ longis in qb⁹ qdez q̄ſi oi tpe p̄tiz oz digerere ⁊ hm p̄tē eūare vt nā nō p̄ma neat aggranata. In ſtatu quoqz attēdēduz qñ ſi mā fuerit digeſta vincēte nā tūc nihil arte opandū ſz totū nāe cōmittēdū. vñ aphoriſ. i. Que iudicāt̄ et que iudicata ſūt etc. Et ha p̄cipit̄ mel⁹ forze in ſtatu filētium bre i venis ſtatū vincētis nāe cū talis ſit vt multū iuxta illō aphoriſ. 2. Scim⁹ q⁹ egrotātiū q ſalvant̄ plures ſūt moriētib⁹ p̄ter q̄ſ niſi qñ peſtilentioſa fuerit p̄ſtō. Si Vo nā fuerit ipotēs māz in ſtatu digeſtā educē tūc oz medicū ipſi⁹ defectū ſupplēdo illā eūare. Vñ mor ſubdit: q̄ oz agere vndecūqz repit nā ⁊ reliq̄ et. 4. p̄ria. Si būor nō ē digeſt⁹ nō moueas niſi i p̄incipio. apō ſtatū Vo nō mouceas aliqd dōec vincat nā et digerat: et ſi ipſa nō mouet mouet̄ hora mot⁹ei⁹ et ſi ea mouet aut mouit tūc dimittit ipſā et opatōez ei⁹. i declinatōe āt ſimili mō qñ p̄fecte ſuccedit riſi i ſtatu facte ñ ē eūandū arte cū nā ſufficiēt̄ eūare

rit qđ eſt ℨ cõiter practicãtes volẽtes oẽs cõualeſcẽ tes eũare ſpantes ide ſuſcipe ãplioza ita vt ꝛ oẽz ac tũ ꝛ criſiz nãe faciãt icõplete. Veri.n. ꝓualeſcẽtes eũone nõ egẽt cũ eis iſit ſan.pauc⁹ ꝛ bon⁹. Nõ veri ãt his hñtes oppoſite dꝛia.izo. Si ãt diminute oz ꝙ deſiẽ eripi⁹ ope pficẽ. Noſce ꝙ ſicut i principio tpis morbi cõpetit ꝓus eductio ꝛ ꝓñr i ſtatu ita tpe ueris ꝛ autũni demũ: vñ demſat q purgatõis ſtudiũ appe tũt tps Vnũ ꝛ autũn⁹ apt⁹. ℙropt ãrtuz qđẽ ad ꝑmũ dõm eũonẽ mioꝛatiuã ꝓceſſã ſoꝛe i ꝓncipio q̃ i tellerit i initio hip.nõ ãt eradicatiuam niſi mã fuerit acuitatis multe ꝙ ide rari⁹ ſm hip.accidit. Ad aliõ dõm ꝙ ga.audit de eũone mioꝛatia: ꝛ nõ ãt eradica tiua. Ad aliud ſiſr appet qꝛ talis mã dr̃ ſiſr furioſa. ꝛ ſimiliꝛ ad aliud noie furioſitatis extẽſo. pñt eqdẽ h⁹ i furioſe nũcupari egritudies. Ad aliud dõz ꝙ lz Vt⁹ ſit fortis i ꝓncipio nõdũ exiſtit. Ad aliud qđ ſimiliter dõm iã vi'ũ. alteri⁹ ꝓtis iducta ſimiliꝛ ſuis ꝓcedunt vñs ad quoꝝ qđẽ ꝑmũ ꝛ ſz dõm ꝙ eũone pfecta eua cuãda ẽ mã iã digeſta ꝛ nõ ꝓus cũ ñ cũat nã. Ad aliõ dõm ꝙ hip. ꝑmo curauit pleureſim cura tẽtatiua ma gis q̃z Va cũ caleſactoꝛijs icipit vel ꝙ egritudo ad- huc ẽ i principio cũ doloꝛ aſcẽdit i coſtas ꝛ ꝓprie cuz ipſa ſuerit tpis lõgioꝛis curãtes ide: nũc eũat in ꝓn cipio ꝓncipiãte ac añ ſi ꝓpendaꝛ meli⁹. Ad aliud dõz ꝙ ga. moꝛ a ꝓncipio iuuenẽ flebotbomaſſet niſi ſuiſ ſent alij medici quoꝝ qdã fieri iubebant: qdã Vo ibi bebãt. Ad aliud ſimiliꝛ appet ꝑ ꝓdicta. Ad aliõ qdẽ dõm appet dꝛia.168. Aut dõm ꝙ.a. nõ ſimpliciꝛ ne gat flebotbomãdũ eſſe. ſz ꝙ nõ eſt adeo tutũ cũ qs ce ciderit in egritudinẽ ſicut ꝓus. ꝛ id ſentiꝛ.4.pꝛima. Cũ.n. poſtponiꝛ phlõia apud principiũ egritudis nõ ẽ ei intẽtio ꝛ fortaſſe iterſicit ꝑ aduẽtũ debilitatis Vꝛ tutis. ꝛ iõ ꝓſulit vt ſuſpẽdaꝛ phl'oia inquãtũ ſit poſſi bile. vel qꝛ i egritudibus ꝓdictis ẽ ſanguis ſubtilis pauc⁹ bonus: ꝛ bu. pꝛaui ebulientes ꝓp egritudineꝝ vel crudi vehemẽtioꝛib⁹. Crudi bu. erñtes añq̃z ici piãt gnãre moꝛbos caute ſunt euacuãdi. Jã Vo fe- bꝛiẽtes nullo mõ: vñ timendũ ne phl'oia bonũ ſan. rapiat ꝛ pꝛauũ omittat. Aut negat tũc eũonẽ eradi- catiuã non ãt minoꝛatiuã. Ad aliud dõm ꝙ nõ cõ- petit eũo eradicatiua niſi mã digeſta dũmodo furioſa ſuerit mime. Ad aliud qdem dõm vt dꝛia.146. no- tatur.

Differentia. 162.

Vod euacuatio cauſe cõpetat ꝓiuncte ſoluz oñdiꝛ: qm̃ ipſa ei debeꝛ qđ egritudinẽ cãt. ꝓ pter.n. cãtiuũ egritudis cũo admiſtratur: h Vo cã exiſtat ꝓiuncta. Rurſus i tegni: Dz abſcinderꝛ vnãquãqz cãꝝ efficientiũ. h⁹ i ãt cã eſt cõiuncta ꝑ ſe nãqz egritudinẽ cãt. Et: Egritudo ñ ceſſat: niſi cãe ipſi⁹ abſciſione imediate q̃lis qdẽ i ꝓiuncta: qđ cura eufraſis ſignat ex tegni. Cõpetit ꝙ eũo ꝓiũcte tm̃ cãe

In oppoſitũ vt ꝙ añti ſolũ mõſtraꝛ: qm̃ cũ cã cõ iuncta ſit i ſtatu vl̃i vel ꝓoriſmo potioꝛ: tunc ei qdez deberꝛ eũo cui⁹ falſitas dꝛia appebit ꝓñti. ℙalin: Eũo ſit ad ꝓſuationẽ ſz talis debeꝛ cẽ añti. qđ oñdiꝛ ex tegni de ꝑcuſtodia egritudis ſiẽde. ita eũo cãe añti debeꝛ ꝛ nõ ꝓiuncte. ℙropter ꝑmũ qdẽ ſciendũ ꝙ qd ſit eũo qdqz purgatio ꝛ qũo dr̃ant ꝛ q̃liter cõue- niant: dꝛia videbiꝛ.164. ℙic eũo ẽt cõiter accipiꝛ ꝓ q̃cunqz hũoꝛis eductõe ſine humoꝝ peccãtiũ q̃litate vel quantitate. ℙropter ſm Vo ſcienduz: ꝙ alig ex argutis ꝓmoti dixerũt eũonẽ cõpetere ſoluz añti cãe ꝛ nõ cõiuncte quoꝝ defect⁹ mr̃abiꝛ ex dicendis.

ℙropter tertiuz qdẽ dõm ꝙ eũo ꝓncipaliꝛ debeꝛ cãe añti: ꝓñr Vo ꝓũcte ſiue putredis minere. ꝛ ter- tio vere dicte ꝓiuncte vt ſuligini ſeu fumo putrido. qđ oñdiꝛ: qm̃ eũo cõpetit ꝑmo ꝛ ꝑ ſe ꝓcedẽti cãe ñ ꝓ miſſa ẽt interdũ digõe mine re añt putredis nõ con- uenit niſi poſt digõnẽ cũ digõ eã faciat ceſſare: dꝛia. 160. Digeſtaqz oporteat medicari. ea.n. reſiſtit edu- ctioni marie: nõ ãt adeo repletio. Adhuc eũo debeꝛ ꝑ ꝓus hu. pato corrũpi: ꝓñr qdẽ corrupto: ꝑmo q̃rta Sz cã ꝓceaens ẽ ſiẽ hũoꝛ q aptus ẽ corrumpi: putre ſcẽs Vo vt corrupt⁹. ℙalin: Cãe añti debeꝛ eũo ꝑ phl'oiã ſcarificationẽ purgatione. ℙutredini ãt ra- riſſime ꝑ ꝓ debeꝛ eũo cũ ab euacuãdoꝝ ſeceſſerit nõ paꝝ. nã ſumat.n. nõ ſic replẽs. Qđ ãt ita manifeſtũ ſit ex illo. In exercitãtibus ad ſũmũ cũ alijs multis vñ đ ige.8. Melit⁹ euacuãteſ qđ ꝓus chachochimie expurgandũ obſtructiones ire. ꝓpetit igiſ ꝑ ꝓus cãe añti. qđ Vo demũ ꝓpetat eductio putredi ſcribiꝛ i te gni ita: Qñ aliqñ hũiditas pꝛeꝛ nãz ꝓtieꝛ i m̃bꝛo cura tio ipſecta eũone quẽadmodũ i putredibus.in.ii. ãt de ige. Expurgare oz putrefacta eoꝛuz q̃ a putredine laboꝛãt coꝛpoꝝ ꝛ ꝑ vrinã vẽtrẽ ſudoꝛẽ ꝛ vomitũ di- co ẽt q̃z cãe cõiuncte certe: vtpote ſum o putrido ſeu ſuligini ꝓpetit eũo q̃dã ſiẽ ꝑ reſpiratiões ſm cutem. Eſt nanqz talis aliq̃ i tegni ꝛ.8.de ige. cura effimeꝛ facta pꝛecluſione vapoꝛis calidi. Et in patiẽtib⁹ ſe. ſyncopaliẽ hũoꝛoſã nulla melioꝛ cura eſt fricatõe: ac demũ iunctione.12.de ige. Nullã alia ineni eũonez in eis niſi cã q̃ ꝑ fricationẽ. q̃re monach⁹: qđ pꝛeter fricationẽ faciaz ignoꝛo. Aperiunt nãqz inde poꝛi ꝛ ſumus h⁹ tranſpirat corrupt⁹. Sic itaqz ex his cõclu- ditur ꝙ eũo pꝛetactis trib⁹ ꝓuenit cãis vez ꝓncipa- lius añti debeꝛ: ſcõario minere putredis ꝛ ꝓñr ſuligi ni putredi ſeu fumo. q̃ ãt h⁹ i q̃ſiti reliq̃: dꝛia mr̃ata pꝛioꝛi ꝛ ꝓſequẽti. h.n. illaꝝ ꝓſona. ℙropter.4. qđẽ ſciendũ ꝙ er pꝛefatis inotuit qđ ad vtriuſqz ꝓtis đm obiecta: qm̃ ꝓcedẽdũ ꝙ cã ẽt cõiuncta certa ſuo idiget eũone mõ. ꝛ in ſtatu ſiſr cũ nã nõ poſſit pficeꝛ volẽs euacuare. Tunc nãqz pꝛeceptũ ẽ medico ducẽ vñcunqz ea repit marie ꝑ ꝓueniẽtia loca. Si ãt putre do cã dicaꝛ ſimpliciꝛ ꝓiuncta nõ min⁹ ſibi petit eũo cũ ꝓſa erpulſa ſumus ceſſet putridus coꝛ petẽ. Siſr cõcedẽdũ ꝙ ꝓpetit eũo cãe añti ꝛ ꝓncipali⁹ eo ꝙ re- plet. repletõi ãt ꝑ ſe debeꝛ eũo. ꝑ accidẽs tñ ſepius ñ euacuaꝛ cum diſpões ſint i ea ꝓhibẽtes eiuſdẽ edu ctionẽ. ꝛ idcirco igeniati ſunt medici digõnẽ pꝛemit tere q̃z multũ eũoni. Cauent tñ ne digerant in reple- tis magis niſi eũo pꝛeceſſerit quedã: timẽtes ne api tius digerentibus mã exãpliata op lationẽ vehemẽ tioꝛem inducat ꝛ per ꝓñs putredinẽ ꝛ febꝛẽ vel egꝝ ad ſuffocationẽ pꝛeparet. vñ.8.de ige. ℙericulum eſt obſtructionẽ auferentibus nobis ante q̃z euacue- mus obſtructiones amplius incuneari.

Differentia. 163.

Vod mouenduz in die motus egritudis oñ ditur: qm̃.ii. de ige. i cura ſynocaꝝ putrida- rũ ꝓcipiꝛ euacuari ꝑ vomitũ ceſſũ ꝛ vrinã. he ãt in poriſmis cõſtãt ſp cũ vnus eaꝝ ſit is a ꝓnci- pio vſqz ad finẽ. de ige.9. Et tñ ꝓcipiꝛ ibidẽ eũari vſ q̃z ad lipothõiã i eis tãq̃z cura ſm ga. eaꝝ eũte perfe cta. Et ſulciꝛ: qm̃ ipſe ibi quẽdaz feoꝛientem ſynoca putrida phlebotbomauit in.8. hoꝛa noctis. tertio in

stante porismo. Erat. n. se. ex sanguine putrescō cuius subtile ꝓuertit in colerā ⁊ grossi⁹ in mltiaz: scōis febriū ⁊ crisiū. Colera ẋo ō tertio mouet in tertiaz Eti. Egritudo furiosa existit in pori mo ⁊ motu vehemētissimo ⁊ tñ ꝓcipit mox eūari quocunqz modo. Palin. 4. pria precipit motū fieri āte porismū: ⁊ tñ est tūc qs mot⁹ morbi. Rursus ibidē medic⁹ ē adiutor nāe ⁊ nō impediēs eā. Sz i die mot⁹ egritudis laborat virt⁹ vt expellat qō ꝓtristat. cū igit auxiliuz ꝓferēdā iportet iuuāda erit nā medici subsidio. nō. n. ē ipsaz vt tactū impediēs. amp. aphōx prima. Vñcūqz repit nā ide ducē p ꝓueniētia loca. ⁊ silr qñcūqz Hip. fuerit breuiloqu⁹ vno sermone multos subaudiēs vt ō ipso multotiēs testat ga. Itidē mā ḋ ē i motu āpli⁹ ⁊ veloci⁹ expellit q̄z illa que i gete. sz i die mot⁹ egritudis h euenit. Adhuc medic⁹ imitat nāz pria ⁊ q̄rta aphoris sz nā eūat i die mot⁹ egritudis ac ēt laudabiliter eūandū: igit i die mot⁹ egritudis in ꝓriū: qm̄ neqz phlomia aut eūo ē faciēda in die mot⁹ illi⁹: qr ē dies regescēdi ⁊ ingrendi somnū vt dies ebullitionis egritudis. Et post q̄dā subdit. In oibus acutis fe. a sui pncipio ⁊ in die piodica cauendū ē a minutiōe: prio q̄rta. Eti. q̄rto pria: nō euacues p fluxū i die piodi neqz phlomes. Lapso quoqz ō cura tertiane pure. Oz vt nō moueas i die porismi aligd nisi ꝓpt necessitatē. Itidē: nā non ē impediēda ⁊ pcipue cū opat recte. Sz ille q mouet i die motus egritudis ipsam impedit cū distrahat opationē⁹ cui insistit silr cū ipa latēter opet in ser pncipijs: sicut ēt artificiū ⁊ op⁹ bis q̄ artis excellētiora poterit medic⁹ eius tact⁹ imitari. Adhuc motus artis fatigat nāz. nihil. n. aduenit corpori quātūcūqz ꝓueniens gn nā aliquo mō ꝑmutet extrinco cū ipsuz ꝓriū primitas existat ita vt cuz multa egressio alicui ab eqlitate acciderit ⁊ ꝓportionale diuersificat ab ipso: prio fa. Sz mot⁹ iduct⁹ in die q̄ tē tat mouē hmōi existit. Est ēt nā de se laborās post digōem ⁊ diuisionē: q̄re tūc mor ē afflictio supadiūgit afflicto. Nō igit mouēdū in die q̄ mouet egritudo.

Propter primū gdē scīēdū q mouere ē cūare seu educere. Eūo vero ē multipler dria. 166. q̄dā nanqz san. alia vero būox alioz. Fit ēt p vias multas. Est ⁊ quedā vehemēs violēta: nōnulla vero ōbilis ꝓnālis. Oñdet ēt ibidē cūantia fore multiplicia i magis ⁊ min⁹ diuersificataqz modis exercita. Est autē dies mot⁹ egritudinū seu porismox vel diei idicatiue aut crettce. Et is dupler. vn⁹ gdē mot⁹ quē suscipit aliūde seu ab alijs supiorib⁹: dria. 104. ⁊ alter quē sortit er būoris natura q̄ cāt. Quidā. n. mouet cōtinue alius vero iterpolate. iterpolās āt triplr aut āpli⁹ dria 169. Iz ō mot⁹ tandē reducat in priorez. Diuersificat ēt motus minor nō paz ex pte fit⁹ māe sm q̄ itra venas extiterit vel ex: ⁊ rōe quātitatis ⁊ q̄litatis ipsius maior. n. ⁊ calidior mā celeri⁹ mouet ⁊ forti⁹ q̄z opposita adeo q colera iterdū mouet p q̄rtū ⁊ phla per tertiū ⁊ alit: ⁊ mlia p. 5. 6. ⁊. 9. dria pretacta. Prior egdē duplex ē mot⁹: idicatiu⁹ vz in quo mrat q nā ꝺ egritudinē opabit: deiceps idicatiu⁹ seu cretic⁹ quo ipsa manifeste i egritudinē cōsurgat motu celestium cōiunctōe vel aspectu iuuata vt ipsaz expellat. est āt p die itelligē nālē ꝓtinētē die ⁊ noctē. 24. horaz spatio terminatū. Propter sm Ho sciēdū q qdaz salernitanoz voluerūt simplr mouēdū fore i die mot⁹ egritudis gbusdā vilib⁹ forti appētijs. cōspiciebant eni in hac morbos die a nā curatos quā preceptū est medicū imitari. Afficit. n. tūc calore mā vñ diuisiōi ⁊ expulsiōi appat. qō oñdebāt ex empicis i die porismi ex bitis sanātib⁹ febres qñqz. Sz q b pō veritati sapiētū repugnet sme manifestat ex dicēdis. In erro rē fere ꝓsilem ⁊ exneū cōcidērūt paulati g mōtis pesulani p duos dies vlr ante crisiz venā apiētes quātitatē duaz vnciaz i sanguie educētes. Dicūt. n. hic nāz sup residuo potētiorē reddi. sz vt appebit b error apt⁹ ⁊ ꝓtra veteris documētū cū tūc sit i statu vel circa q̄ hora ꝓceptū silē. Distrahētes ēt motu nāe ipsaz pturbār: icitāt ēt māz i furiā māiestte. Propter tertiū qdē sciēdū p mit⁹ vlr qñ cessandū mouē ⁊ qñ mouēdū i die mot⁹ egritudis ⁊ deiceps id pticulari⁹ mouēdū. Propter pmū hmōi sciēdū q nā mouet ad crisiz plerūqz pfecte: iterduz vero diminute ceu ⁊ in alijs ei⁹ actib⁹ ꝓtigit. Sigdē pmū vt q sit hitura ser ꝓditōes bōe crisis: notaras dria. icz. tūc vtiqz nō ē i die mot⁹ egritudis mouēdū. vñ vet⁹. Que iudicāt ⁊ q̄ iudicata sūt piter ⁊c. q̄re. 4. pria. Si nā mouet et mouit tūc dimitte ipsā ⁊ opatōz ei⁹. Frustra nāqz foret medici auxiliū cū nā sufficiēs fit p se crisiz opari i mo ipsa disturbaret āpli⁹ medico nō oio metiri potēte locū eūonis illi⁹ tpl ⁊ q̄ltatē cū q̄litate. Adhuc cū nāz die mot⁹ egritudis nō oporteat p cibū exagitare precepit. n. in oi morbo māli duz vt⁹ patit subtrahi. Multo itaqz magis nō op⁹ erit pharmaco cū mā ꝑmutet āpli⁹ illo. sic. n. agēs silis fact⁹ ē amico q multos adducēt i auxiliū nō egētis admitti. si āt nā mouet diminute i crisi ceu q plures ꝑdicte bōe crisis cōditōes ōficiāt: vel oēs aut ⁊ digniores tūc oz medicū nāz iuuare ac cōpugnare mō oi vt crisis pficiat ipse nāqz ē adiutor nāe ⁊ minister illi⁹. vñ hip. Quo oz agē vñcūqz repit nā ⁊ relīq̄: puta eūdē quē ea itendit ipotēs būorē cūare ac p eādē ptē cū tāta mole ac tali q̄ ēt si moueat idebite necesse sit ipsā gubernare in cōueniētia: q loca ōducere cēz ibidē. pp qō. 4. pria Si nā nō mouet mouetu hora mot⁹ ei⁹ p quā egdez horā oio expedit audire ꝑdcā: ceu p id quod dcm ab hip. cōueniētes regiōes. Qō gdē sulcit q sic iterdū i die mot⁹ egritudis oz naturā cibo ꝓfortare vt cū fuerit debilis extiteritqz accūtia ipz ꝓsternētia dria. 133 ⁊. 134 ita op⁹ fiet q̄z farmaco adiuuare q̄cuis laboret in ipsa farmaci actōe qm̄ qō educit ō materia potētior reddit sup residuo. Eā tñ iuuātia sint leuia nā diaforetic⁹ tolerabili⁹ vinūt sudorē ꝓmouētib⁹ vrinatiuis ⁊ bis ⁊ anguinē educētib⁹ successiuis ⁊ vomitiuis q̄ ordinē iter se ēt obtinēt: dria. 166. Propter sm hmōi sciēdū q si p die mot⁹ egritudis dies intelligat idicatia: tūc nullaten⁹ vt mouēdū eē. tū q materia nōdū digesta: tū ēt qm̄ natura ꝓterita idicatio perturbaretur oñsura. vñ ō rpe crisis ⁊ mō nō possem⁹ certificari deicepsi. si āt audiatur i die mot⁹ egritudis i. i die porismi tūc cōsiderandū vtr egritudo sit scua acuta vel opposita. Qō sigdē pmū nō oz mouere pp materiā marie i hora porismi: neqz i die ipsi⁹ siue sit cōtinua siue iterpolata: eo q b⁹ i matia calida mobilis afflictia naturā āpli⁹ stimulat cōcitata medela. si Ho fuerit cronica ex matia cruda tardi mot⁹ tūc mouēdū ē cū leuib⁹ eductis i die porismi ñ āt ipsi⁹ hora ne fatigetur natura ⁊ disturbet i e⁹ actu. mot⁹ āt bis ñ fit: vñc ūqz neqz ex quocūqz sz p vōitū leuiorē ac iēdū clyster vel collyrio. vñ tertio practice de q̄rtana

die accessionis ꝓuocet vomit⁹. hūor. n. tumultuat accessionis die calorq3 hūc liq̄facit febrilis. q̄re de ea dē. a. Vomitus ꝛ ꝓpe añ cibū post ēt ē ꝓueniētior ꝛ ꝓpe i die porismi añ porismū. Et almāsor io. Vomitus i die accessionis dādus. In quotidiana ēt. a. post septimū ēt ꝓuocat vomitū post sil'r porismū ceu p horā vtile sit aliq̄ ꝓuocatiua ꝛ abstergētia leuia ad ministrare vt reliqa māe mote i porismo expellatur. pp qđ syrupi cōpositi acetosi vt orimel cōferūt i talibus nō pax ꝫ aditionib⁹ sibi ꝓportionalib⁹. neq3 ꝓhibēdus ē h vomitus cū sit leuis stomachū euacuās q vt facilior reddatur post cibū fiat eo q vomere sup stomachi inanitionē difficile almāsoris. 4. Vomit⁹ āt fortis vl'is totū corpus euacuās ꝛ cū medicia fortidie motus morbi ē vitādus cū sit ēt solutōe violentior subductia: dria. i66. Est tñ inter dū cū mā fuer t i serta inobediēs eductioni pp eius frigiditatē ꝛ grossitudinē: sic ēt aliqđ digōis signuz aut diu ꝓcesserit egritudo vtriulq3 fortis cū vētris robore vt deb māe i statu porismi cū caliditatis ꝛ alior sūt accidētia intēsiora. ꝛ isra i se. ꝛ maxie q̄rtanis Emperici exhibēt medicamē effectū laudabilē q̄q3 ꝫñtes vt q assari aut ebuli vel nirrbe ꝛ olibani: aut hmōi. plurimi tñ indiscrēter talia exhibēt ꝛ iō isirmos trucidāt raro. De die quoq3 motus egritudis. i. i die crisis dōm q crisis dria. io3. duplicit accipitur: ꝓ cōmotione. s. añti eūonē vt cū accidētia intēdunt cretica i quo figdem die nō ē movendū cuz nā ꝛ marie Vtus diuisiua ꝛ expulsiua laboret q̄ꝫmultū ac ēt scire non pōt medicus certe vñ ꝛ quō itendit nā movere q̄re nō tunc movē dū neq3 in farmaco mō quocūq3 neq3 ēt cibādū cum hmōi synthomata sint ex egritudis furia ñ qđ ex cōe euacuātia vel ex abstinētia itelligibilia a medico iuncta: re. a. scdo. Sumit ꝛ crisis pro subita alteratione quā segt eūo ꝑdictā ꝫñs crisim. Et in tali die motus egritudis post. s. h⁹ alterationē opus movē nō parū vt cū accidētia fuerit mitigata nā ꝓ aliquā regionū attentat educē: diminute tñ vt declaratū supius. Nosce quoq3 scribi contingētis. i5. sm ga. q i maiori pte in febrib⁹ minutio dz fieri in die getis: sed i alijs morbis admodū obtalmie ꝛ apatis magis fit in tpe magnitudis doloris ac ci⁹ insultus vehemētis. ꝛ h ideo dico q nām egritudis iduit furiose: Propt Vo. 4. ad arguta vtriusq3 ptis ꝛ si vtcūq3 appeat dōm. Ad primū igit dōm q in egritudine acuta q̄ tota est in porismo ꝛ pugna ꝫtinua euacuādū in getiori hora ꝛ in pncipio cū accidētia non sūt adhuc itensa Vtus ꝛ ꝓsternētia qr circa pncipia fines ꝛ reliq̄: aphorismox scdo. vñ qñ ga. ꝓcipit euacuādū iā egritudo mitigata cū mā fit iā plurimū digesta. Ad ꝫfirmationez ēt qd dōm iaz appuit ex ꝑdicto. Vel dōm q synoca ē egritudo furiosa rōe sue q̄ꝫtitatis magis q̄ est ex sāguis supiflātione. Que Vo ē ex putredie ex pte q̄litatis ꝛ sil'r q̄ꝫtitatis. Cū āt mā fuerit furiosa mor oz eūare. in hac. n. hora necessaria ꝛ nō electa attendit dria euidēs ꝫñti qđ appeat qm̄ h isirmus nō potēs p furia egritudis āpli⁹ patiꝫ octava noctis hora ad ga. trāsmisit. Adhuc ēt egritudo nō longe a pncipio erisebat. sil'r in egritudie sanguinea liberi⁹ē omni hora eūare cuz Vtus āpli⁹ q̄ꝫ i alijs ꝫstet egritudib⁹: dria ꝫñti 2. i98. Ad aliud dōm: q egritudo furiosa ꝑuile giata ē sup alias in eūando vt in pncipio ac ēt eradicatione cuz eo q eius mobili se fingit digōnē fore cū sit expulsioni ꝑuia. Ad aliud qd dōz appuit. Ad alīd dōm q si nā fortis est non oz ipsam iuuare: tum qm̄ medic⁹ nō posset motū oio ipsi⁹ metiri: tuz ēt qr illa qbus ipsā iuuaret nāz ad peius icitarēt ꝛ debilitarēt Ad aliud dōm q iā appuit qm̄ oz nāz iuuare ꝛ qđ nō Ad aliud dōm q id vex ꝛ laudabile foret nisi nā medici fatigaret vtēs auxilio. cum. n. inciteť a morbo si medicis itex moueret agitata ꝫiūgeret afflicto affli ctio. Ad aliud ēt qd dōm appuit. Medicus. n. nāz imitať: cū ē debilis talit vt cōferat eidē qđ nō h erit. Ad ea ēt sil'r q̄ alterius ptis appet qd dōm. Fmones n. a. sunt iā expositi auditi ex Fmone ꝫtinētis nūc vltimo iducto. Ad aliud ēt appet. nā. n. nō ē iuuanda nisi ꝑincipiēs motū debilit ꝓcedat dum tñ medicus imaginet vñ velit ea ꝛ q̄ñq3 movere dōm ēt q iō dr latēter nāz opari: qr nullus quātūcunq3 ꝑspicacis sē sus pōt mor eius ꝓpendē actū: vex tpis distantia vt crementū oñdit planetax vñ lz medic⁹ nō valeat cō festim actionē eius ꝓcipe: paulati tñ ꝛ ꝑ tps ꝓpendet Ad aliud dōm q lz motus artis nāz fatiget lz tñ amplius ꝛ minus. ꝛ iō medicus dz esse ꝓuidens vt tali moueat quo magis iuuet q̄ꝫ ledat cum difficilimorum sit reperire summe qd conferēs. nil autem nocens: de inge. ii. Differentia. i64.

Vod euacuādū nō fit vsq3 ad lipothomiā oñditur ex coll3. 7. ga. multū de hoc mordēte. Ampli⁹ cui vl'r resistēdū: illud medicus nō dz addu cere h⁹i Vo ē syncopis. vñ de ige. i2. In oi dispōne resistēdū ē syncopi. Rursus Vtutē ꝑ ceteris oz custodire cū id sit vite custodia: de inge. 9. Illud nāq3 de quo āpli⁹ solicitādū ē Vt⁹. 4. ꝑma. Et iō idicato ab ipsa sūpta cūctas obtenebrat idicatiōes. 9. de ige. sz ad lipothomiā ꝓceteris dispōnibus Vtutē ꝓsternit cū sit ci⁹ cāus ꝛ mors dimidiata. Eti: precipit vltias eūones vitari: aphoris. ꝑma. sz eūo vsq3 ad syncopiz ē h⁹ nō. n. imensior ea. Qđ firmať: qr ibidē in athletis nedū i alijs iubēt euitari itidē Cū medicus neq̄at Vtutē oisariā metiri: apho. ꝑma. ꝛ dria peūte formidādū ne h⁹i eūone Vt⁹ succūbat. vt neq̄at revelari a cāu. ꝛ iō ꝫsultū ē prio q̄rta: meli⁹ fore isra sīsistē q̄ꝫ exhsitissime eūare. nō igr vsq3 i lipothomiam eūandū. Cui⁹ ꝫriū sentiť apho. ꝑma. q̄rto re. a. ꝛ. 9. de ige. In epla tñ ad glauconē i omoibeno tm̄ ꝓcipitur phl'omari: nihil lipothōie cōmemorās. vñ pp multa q̄ illi⁹ puto eā cū nondū ꝑitior cōstruxit: ꝛ maxie qr ipsā ex alijs auctorizat ci⁹ opusculū q̄ꝫpax. solū n. scdo crisiū repio itroductā quā ꝛ vl'ius lipothōiā ꝫsentiūt medici ceteri. Malin: Vltie repletiōi vltia debeť eūo qdā Vo sūt interdū vltie repleti: eūo q̄ vsq3 i syncopiz ē vltia. Rursus duox prauox mín⁹ tā q̄ꝫ expediēs eligēdū: topico. 3. min⁹ āt malū fit ad lipothomiā dedacē a q̄ cū fuerit vt oz iducta resurgeť poterit q̄ꝫ quē dmittē mortis ꝑicul'casualit sbiacē. aliqs q̄ in lipothomiā ducēdus. Propt ꝑmū qdem sciēdū q eūo accipiť duplicit. vna figdē cōit ꝓ hūoris eductōe cuiuscunq3 vt ali⁹ siue sanguis ꝛ oi mō: seu ꝑ farmaciā siue flebothomiā vt inuiť si ex egritudine cibū accipiēs ꝛc. sig̃t qm̄ eūone idiget. Sumit vero ꝓpe ꝑ eductōe humoris sanguis ꝫmixti alijs hu. ꝑ phl'omiā. Mā eūo debeť humoribus q̄ꝫtitate peccātibus qualis est ꝑmo flebothomia: ꝫñter autē scari ficatiū. vñ aphoris. scda. Eūo qualiter oium humox que qdē certissima ꝑ flebothomiā: ꝓpe vero eā que ꝑ genuū scarificationē. Et quarta primo. flebothomia est euacuatio vniuersalis q̄ multitudinē eūat

Eductio vo hūoꝝ ꝓristantiū q̄litate: q̄les sūt relig a sanguie, ppie dī purgatio seu mūdificatio: de farmacijs ac ēt dria. i. ⁊. Lipothoia vo grecū cōpositum nomē a lipi qđ ē dfect⁹ ⁊ thimos aius seu furor. i. defect⁹ aiositatis: q̄. 9. đ ige. spūs dī defectio. noiaī et syncopis siue cōcisio malefactio exolutio: dimidiata mors ⁊ āgustia. ē āt syncopa vtutis acuta ꝛcisio seu casus vtutis repēte fact⁹. i. đ ige. Quarto vo febrium hip. ē ordis defectio ⁊ tot⁹ vtutis i se coadunatio ⁊ sumose emissiōis ablatio. Tertio vo. io. syncopis ē destructio maioris ptis plm vtutis motic ⁊ sensibilis: pp đbilitatē cordis ⁊ aggregatōez spūs tot⁹ ad ipz pp cāz mouētē eū ad itiora: vel pp cāz pfocātē ipz iter⁹ q̄re nō inēit spiraculū aut ppt̄ q̄uitatē ⁊ subtilitatē suā: q̄re nō supfluit sup illā q repit i micra. cuius qdē cuēt⁹ ⁊ duplici cā inuit ꝛtigē ex subita qdez trāsitōe spūuz i cor suffocatia: vel ex resolone ipsoruz repētina dissolutiua. ipsa nāqz dupler. qđā. n. cāt ex repletōe: altera vo ex ianitōe. iz. đ ige. Propt fm vo sciēdū q̄ auer. conat suis pgenitorib⁹ ꝺicē sol⁹ lipothomicā cūonē: collz. 7. trib⁹ medijs mollitus ē dstraē: igēs qdē: b⁹ cūonis quātitas ē valde iartifici alis ⁊ errōea: qm arsimitat nāz. sz nā nūquā laudabilit creticat eductōs sanguis ad syncopi: sz potius in crisibus id euēit pnis. Eti. cūonis itētio iquātuz b⁹i sanguinē ē solū remouē supfluū ꝺfuādo nālē ipsi⁹ q̄z titatē. hoc vo in eductōe ad syncopi accidē sit ipossibile: cū marie id qđ ē nālibs educat. Palin. scā b⁹i cūone vtuteqz sūme ide pstrata qs modus ⁊ aptitudo pr patredis relig in corpe: quo eqdē febre adhuc sustētata nā i iteritū đduceī. Dom q̄ fmo auer. lz timoratōe medicū sollicitet: nō tn qđ albit subpba forma vt appebit fuādū. Cui⁹ imago ut a refellūt motia nūqd nō valz: qz lz ars sit ⁊ nāe seqla tn multa fiūt p artē q̄ ꝺplētur p nāz ⁊ ecōuerso. Lōmē. fz. A. phy si. 2. Mā qđā iitiāt ab arte ⁊ pficiūtur eadē vt domus ⁊ effigies: aliq̄ vo totalr sit a nā: ceu sanitas absoluta vel alicuius plāte pductio: reliq̄ vo media. Principiāt. n. a nā ⁊ pficiūtur p artē: sic sanitas māe introducta: ⁊ plāte agrestis cultura. nōnulla vo eꝺ: ceu seminū spfio. Ars. n. incipit in terrā spgēs et nā cōplet in qbusdā tn āplius pōt ars nā: sertū. n. valz digituz amouē ipsa nō tn nā. Silr in qddā pōt nā in qđ ñ ars vt in bois vel carnis pductione. vñ ars pōt benigne ad sincopi cūare: nō āt sic nā qđ mōstratur qz eūo ad lipothomiā nō ꝺpetit nisi vtute ꝺstāte: sz in pncipio ꝺstat nō vero in statu: cū sit morbo fatigata. nā āt nū q̄z eūat in pncipio benigne cuz sit nāe eūare digesta: qđ in pncipio mime pōt ꝺtigē vex i statu magis dria ⅈz. Ars vero tpe valz eūare oi: pōt itaqz ars ꝺferēt in syncopi eūare: nō āt nā. Ad aliud đm q̄ lz educatur magna sanguis quātitas naturalis: ⁊ calor⁹ b⁹ eūone: remanet tn tm q̄ztū sufficit ad esse vite dūmō fuerit ꝺditionibus dicēdis ornata vt piculo euitato: cā expulsa ⁊ natura deinceps roborata in actus possit pp̄os. Ad aliđ đz vt appebit q̄ in sinocha đ putredine magis formidādū in syncopi ducē: si timeī q̄ ea se. non extinguatur oio: sz potius pp̄e ipsā: ⁊ nō i eā veniēdū. Quidā vero scioli talit visi sūt serie Mip. ⁊ Ba. cōmētari dicētes q̄ đ dictio sincarbegormatica vsqz. duplr teneri pōt. Aut exclusiue vt vsqz ad lipothomiā. i. qđ nō sibi appropinqt sz tn nō cadit i eā vel iclusiue: hoc ē vt in lipothomiā accidat. Primū āt intellectū illos voluisse, dicūt mendaciter ipm ipos tare vsqz: non āt fm. Quoꝝ qdem fmo apte medicis ꝺdicit alijs seriebus hmōi cūonē đnotātibus. vñ 9. đ inge. Aufero igit sanguinē ex studio vt lipothomia. i. defectio spūs fieret. Quare Isaac febriuz. 4. recitat q̄ cū sanguinei amici ispiciētes quēdā p gal. in lipothomiā deductū murmurare in eū cepūt dicētes. Heu heu nostr carismū occidisti: q̄re serare serapio: Si adiuuat virtus eūcmus infirmū vsqz superueniat ei syncopis. Maliab. quoqz. Educas de sanguinē plurimā quātitatē vt ēt đfectus fiat. ac q̄rto p ma. Et nō cesses phlomare donec eger appropinqt syncopi aut cadat in syncopi. Sic igit appz ex horuz fmonibus q̄ illō aducrbiū vsqz nō iportat exclusionē: vex iclusionē āplius. Fuerūt ⁊ alij distinguentes lipothomiaz repabilē vt a q̄ euadit partes: ⁊ irrepabilē in q̄ eūdē piclitari ꝺtingit. Volūt itaqz sorex vsqz ad lipothomiā repabilē educēdū: nō āt irrepabilem qđ dicūt inui eo ipothomia defectio cōmētat aiositatis volētes nō in ipsaz sz in ipsius appopinq̄tionē deuenīēdū sore. vñ. iz. đ ige. Mūores q̄ñqz crudi syncopi iferūt sz vocatas ai defectōes puta cū nō obstruūt neqz grauāt: ex diuersitate tn trāsferētiū appz manifesto seriebus lipothomiā seu defectū aiositatis syncopis: ⁊ hmōi idē iportare vt ⁊ noia videātur finoia dixit ēt vocatas Ba. nō āt absolute đfectōes exposuit ai. Rursus h eox distinctio quā Ba. ⁊ A. volūt in suū fulcimētū ascribē. oisariā iartificialis existit cū hoc ēt q̄ ea discordātiū ⁊ opinātiū diuersimōe nullatenus ꝺciliātur. Dis eteniz siue neget cūonē lipothomicā seu applaudeat eidē itellectū suū: sp ad lipothomiā repabilē affert: cū medicus sit adiutor nāe ñ piclitator illi⁹. Eti. hac distinctōe sublata nihilominus ꝺtigit soluē q̄stitū cū illa sit recta solo: c⁹ si deī opositū nō ꝺtingit soluē clēcox. 2. Inartificialis ē igit ⁊ rudis hmōi oio đaurata. Propt tertiū vo sciēdū p̄mitus q̄ sit morbi qbus p̄dcā đbeī eūo: fo videndē sit oñsiōes nos i eā dirigēt⁹. ⁊ deiceps tādē applicēī ad actū. Propt p̄mū huius sciēdū q̄ ea principalis sic ꝺpetit i sinocha ifiatiua ⁊ sinocha ꝺñr ex putredine ac in doloribus vehemētissimis. vñ cōmen. aphoris. i. In maris phlonibus ⁊ ardentissimis se. ⁊ dolor vehemētissimo. oribasius vero in causōe p quē febrē audio ardētissimā in tūore medicox quē apa puto pleureticū aut ei⁹ appitionē p Hip. appēs febriū q̄rto: vel se. san. fortassis ⁊ pedū dolorē: q̄lis podagra ē ardētissima. Quibus ēt ꝺsonat q̄ hic ex quodā cōmētario trāstuli greco: ita inflāmatōe imēsa p quā febrē sanguis audio. ⁊ in apate faciēdū: Prio vero q̄rta: ponūt se. synoche apoplie signātie apata magna pniciosa. ⁊ dolores fortes. Propt fm huius sciēdū q̄ indicatōes vt oñsū in hac tertia libri pte nō raro sūt a tribus vz rebus nālibus: nō nālibus ⁊ ꝺ nām. Nālibus qdē ceu marie a virtute ipsā. n. sup oia oz custodire cū ea stet veridica: vñ nō dignificātes hāc nō pax ꝺlinquūt: iux illō noni đ inge. q̄ duo in manibus quorūdā medicox lipothomiā passi: nōdū sūt adhuc restitut. Dz. n. hec tūc fortior existere. A. cō plerioē vero: nā talis eūo ē faciēda in ꝺplexione calida multi san. cū in ea pretacti magis occurrāt morbi: virtus ēt sit robustior. In fria vero vehementer ⁊ cali. pbibetur ppter phlaticox infriatōem ⁊ colericox ebulitionē. Ab etate qdem q̄ infra. 12. annos fm. A. de phlebotomia vel quatuordecim. ii. de inge. aut sexdecim: ad glauconem p̄ceptuz non solum

nō lipothomizare: vex ab eductione sanguis cessandū pp spūz t būox in b9i etate rsolutionē celeriter factā cū b9i etas calida fit t humida resolubilis facile. 9. de ige. Silr i senectute ac senio cessandū eūare ac merito: qz plenitudo tūc ēt cessat cū ytute a seru t forma t colore sumat idicatio suo mō simili a ꝯsuetudie tāq̄ a nāli dispōne: ipsa eni q̄dā ertat nā: dria. 98.. nā cōsuetos eūari cū expedit audem9 āpli9 ad lipothomiā adducē oppositis. Suscipit ēt a reb9 non nālib9 quodāmō medijs iter ꝑdcā duo: puta a tpe cōstitutione hora regione t arte, a tpe qdē duplicit: aut fm q vnū ē de q̄tuor tpib9 ani: nā i tpe frigido vehement vt hyeme negat eūo: t i tpe fibi ēt oppositō fīc estate: q̄rta ꝓmo. Ac i autūno ꝓcipue cū sit tps būox assimilatū corruptioni: aphoris. i. t iō b9i eūonē expedit i uere ꝑprie celebrare vt inuit i eadē. Et sic ꝓportionabilit cōstitutio hora t regio: cū arte vt ōclaratū scpe obseruāda. vel a tpe fm q ē vnū q̄tuor tpoꝝ morbi: t tūc talis eūatio cōpetit i ꝓncipio: nō aūt tpib9: alijs: cū ytus sit iā fatigata. vñ aphoris. i. In acutis egritudib9 fm principia ꝯfesti: aut circa ꝓmā diē ant nō ex fam futuris nobis vti purgationib9 cū fueris. qō t vī sexto breuiarij in. 3. practice. Quare Isaac febriū. 4. cuz post principiū ytus subiaceat ꝓ strata morbi acumie t regione ignota medico: fortas sis iazattētauerit conata euacuare futura. Ad has ēt idicationes reducunt q̄tuor q̄ ex ꝯmētatorio suscepi greco nos ab eūone ꝓhibētes q̄ sunt sto machi facilis passibilitas: formidositas ei9 qō euacuat, conkurrus būoris ad stomachuz colericuz nimio ei9 sensu: ac būox cruditas: q̄ figdē. 9. ēt tāgūt terapētice. vñ ga. 4. regi. acu. Aude vsqz ad lipothomiā ducē: si ytus fortis laborās inuētis sanguine9 hitu densus durus dissnaporabilis: hora āni regio eucrate fuerit. ad q̄s qdē res. io. demrantes rectitudinē eūonis ꝓmo q̄rta: sunt adducēde vt repletio cōplexio ytus accidētia ꝓportionabilia figura etas tps aer regio ꝯsuetudo t ars. postea intuēdū i vrinale: si yo fuerit rubea grossa: oñsio yo sūpta a reb9 ꝑter nāz fīc appuit qm̄ expedit i morbis ꝑtactis: quox cā fuerit būidus humor t calid9 t q̄nqz calid9 t sicc9 t accidētia repletionis acuta q̄ ad b9i sequunt nās: nō sint būores mlti idigesti viscosi neqz hypocūdria tēsa iflata t excedēter ignita: aut viscera flegmināria. Tales nāqz aī purgationē ꝑparādi iux illud veteris: Corpa vbi gs tē. Propt tertiū b9 sciēduz cuz hip. t ga. fore vsqz i lipothomiā iclusiue nē raro: t id i synocha iflatiua ꝓcipue. vñ. 9. de ige. vt tactuz: ausero ei tm̄. s. sanguinē ex studio: vt lipothomia. i. spūs defectio fieret Et democrit9 cuz euribasio ad eustachiuz: flebotomādus eger t eūandus, vt angustiet. angustia. n. est magnū adiutoriū: sudores eni subsequūt t febres extinguūt: qō oñdit tā ex pte cure respiciēdo ꝓpietatez solā q̄z ex pte ytutis. Cure qdē: qm̄ ad vltias egritudies vltie curatōes optie ac vltie repletioni vltia precipit eūo i tegni. Ad9 i ār egritudo cui talis debet cura ē vltia: t eūo lipothomica fit extrema. Nō e qdē ytutis cū sit fortis qō h euenit. Egritudo eni b9i vt se. sanguica nō contigit nisi i corpe ca. carnosa cū robusta ytute. Nō eni amat i alio fieri. 9. ō ige. amplio illla faciēda eūo p quā corp9 mox refrigerat: vomit9 aut egestio seu sudor excernit. t q̄ a laborāte delectabilit t suauit sustinet. Talis iux ga. eūo est lipothomica: q̄ qdē eūo expientia coapprobat: aphoris. i. Lipothomica igit eūo in b9i egritudine stātib9 idicationib9 celebrāda. vñ primo q̄rta. Si corp9 fuerit forte nō cesses eūare donec cadat i syncopiz. Syncopis nāqz cōplexionē forte ifrigidat. At qz oñsiones eūonis b9i plurie sunt t rarissime oēs: aut plures indigniores sup vnā rē ꝯcurrrūt: nō multū ꝓcipiēduz talē eūonē fieri. Propt qō moderni trepidātes sciētes corpa nūc min9 solito fortia: dria. 9. Timētesqz casu fortuito homicidiū t idignationē icurrāt potiꝰ eligunt cōius ifra subsistere q̄z exqsitissime eūare: recipiētes ꝯsiliū: ꝑm q̄rte In cāu tū platuz: ac col. 7. In synocho yo ō putredie t silib9 nō suadeo ēt fit cuz ga. t aui. ꝓcise vt lipothomāt iclusiue. vñ t ga. aliuz modū ꝓnunciādi renuit i flebotomia bui9 se. q̄z priozis ingēs venā igit ei ꝯsestiz icidētes vsqz ad lipothomiā eūanim9 vbi supius direrat: vt lipothomia. i. defectio aiositatis fieret. Demuz āt subditur fm synochas: q̄ i cōstrictione forti erūte supius ytute fine piculo ē eūo. In alijs yo egritudinib9 vltie piculosa i corruptōe būox. Tuti9 q̄ ō exponēdū q vsqz teneat exclusiue qō inuit. a. dicēs: Donec appropinq̄t syncopi. vñ ō freneti tertio pria: Dz vt fiat ei9 flebotomia cuz cautela i cognoscēdo dispōez eius i syncopi an ceciderit i ipsā an sit ei9 vicin9: t retineat san. cū syncopis adest ꝓpingtas: qō ēt sulcit: qm̄ fīc vna rō auer. deducebat: t ga. inuit nono post eūonē vt tactuz lipothomica i synocho putrido non sumus securi: qn adhuc remanent modus alige putrefactionis: qō satis appet. qm̄ seru9 i nono de ige. recitat: flebotomatus nō fuit a febre curat9 synocho. Et in ꝑtactis similit defectis duob9 nōdū reuelatis a syncopi. Quidā yo i egritudinē puenerūt longā: eo q cōplexionē frigidā itm̄ acqsiuerunt: vt t tota pmāserint vita neq̄ntes reuocare nocumētū ex imoderata illa cuz eūone. Alij decolorati t mali hitus extiterunt tpe oi. Nōnulli cōcapti hydropisi spūs difficultate vētris t cpatis ibecillitate. Aliq yo apoplias palyses icurrerunt Sic igit modesti9 hic eūanduz q̄z pri9: timēdo ne qs ꝯcidat i syncopiz: qō te pulsus poterit edocere: Cū eni tremit t descēdit t diuersificat absqz ordine ita vt inuenias pulsationē vnā magnā t aliā paruam: significat ꝓpingtatē syncopis. Mosce quoqz lz fm ga. afforis. i. nō solū fit lipothomizare p sanguinis eductionē vex ēt p farmaciā: in ea tñ non ita sicut in flebotomia ꝓsumēduz cuz ipsa sit intēsioris piculi. dria. 166. Qō oñdunt auctores se āpli9 lesionibus farmaci opponētes. Itidē: alij humox a sāguine idigēt ꝑparatione: ipse āt nihil aut modicuz t vlis ois si possibile i syncopi euitāda ꝓductio. vñ de re. sa. 4. Melius si concedat in die vna bis sanguinē auferre q̄z ad defectionē aiositatis semel ꝓducer. Propt q̄rtū yo ad primum qd dōm apparuit. Ad aliud dōz q Ba. illic logt de se. syncopali in qua ytus est debilis euacuatio iō vitāda oino. Ad aliud dōm q lz ytutē ꝓsternat syncopis in pñti confert tñ in futuro t neqz ipsa intm̄ deiicit ēt qn obseruatis cōditionibus pretactis valeat sustinere mortisqz piculū euitare q̄z ad defectionez aiositatis semel perducere Ad aliud dōz q vltime vitande sunt cōcasione si possit paulatinius euacuare qō nō est cū pretacte passiones qbus competit euacuatio ad lipothomiā minori facta icitate agitentur ꝑamplius neqz iuuamenta sequunt preostēsa. in attbletis antez cum non fit ante egritudo paulatine seu exquisite potest euacuari.

Ad aliud dom q̄ ꝛ medicus non possit ✠tutē certi⁹ metiri oisariaꝫ: valet tñ id ꝓiectura q̄dā artificiali ꝑpinqssima ✠itati: aphō̄x ꝛ crisiuꝫ primis. Ad ea ēt q̄ alteri⁹ ptis filr gd dom appuit q ꝛ in oimoda repletione oio si tolerat ✠tus eūanduꝫ: non. n. solus stat sup ꝓietatē: vex ēt ꝑ ✠tutē magis vt sepi⁹ inductū Ad aliud filr ꝓcedendū cū ostensiones ꝑsuadēt mō strare.

Differentia.165.

Mod eūo sinthomatica cōferat oñditur: qm̄ qd eūaꝭ a principio morbi synthomatice educitur: huius āt ignat. vñ tertio. io. Diuersitas seu fluxus vētris i principio pleur-sis ē signū bonū: imo ē res iuuās. Mox firmātvo it⁹ colere ꝑssi ne eruginose: ac veneni aslūpti ꝓcitata nā. Eti. eūo in syncopi vī synthomatica cū ea fit acuta ✠tutis cōcisio: dria priori. sed hec ibidē ꝓcepta. Rursus illud quod educit māꝫ q̄ sui quātitate seu q̄litate possꝫ iteritū creare visuꝫ ꝓferre. Id āt eūone pōt synthomatica ꝓtingere cū hui⁹ materiei eductōe alleuieꝭ vt visum nō paꝫ aliquos paulatine sanari. Adhuc medicū dictū sepe nām imitari: supplendo ipsi⁹ defectū vt māꝫ eūando furiosaꝫ indigestā in pricipio. quē si possi posset nā ꝑ se eūare ꝓferret cū ergo ars iuuet ꝛ nā effectui. n. ꝓportionaꝭ cā: itaqꝫ eūo iuuat ēt synthomatica. In oppositū nihil benigne adducīt cui⁹ eūo non regulaꝭ a nā: hmōi ✠o est synthomatica eductō quod ꝛ nomē coidicat. Malin: ✠rioꝫ ✠rie sūt rōnes ꝫ eūo nālis ꝛ synthomatica sunt ✠rie: hec aūt cōfert Synthomatica igitur nocebit: eūo ergo non confert synthomatica. Propter primū ✠o sciendū ꝙ qd fit eūatio: dria visum ꝓri. Est aūt synthomatica seu ꝓcisio accidens prauū stimulata quocūqꝫ natura iductū. Contingit aūt eūo synthomatica rōe quātitatis humoris: aut qualitatis ut acuitatis vel vtriusqꝫ aut ex reguminis malitia siue ex aliqua lune applicatione vel cōbustione vel aspectu malignox vt saturni vel martis: ꝛ vīr ab his que in aphōx ꝓmizata. Sicut eni potio ibecillis pondere stimulaꝭ grauiori: añ terminū id grauat⁹ deponere stomachusqꝫ grauat⁹ quātitate assūptox aut q̄litate: ita ꝛ natura regit: qm̄ nō valēs hūores sustinere tpeqꝫ digerere vex stimulata cogīt hos ante horā expellere distinctā creticoruꝫ tertio. Est āt ꝓferre bñficiū nature aliquod prestare

Propter fm ✠o sciēdū aliquos dixisse ꝙ eūo sinthomatica pōt ꝓferre ꝑ viaꝫ cāe qñꝫ: eo ꝙ prava materia lesura nō paꝫ: educta est ex corpe. Nocet aūt semp ꝑ viam signi denotās pravā ipsius dispōnem Sꝫ id stare nō pōt. lꝫ. n. aliqd possit esse bonū aut ꝑ unum per viā cāe ꝛ signi: nō tñ bonū per modū cāe ꝛ maluꝫ ꝑ viaꝫ signi aut eō: qm̄ res ficut se hꝫ ad eē sic ad itelligere ꝛ significare ac eō. 2. metaphy. Unum eni ordinaꝭ ꝫ ad aliud ꝑ modū cāe aut causati. Cum igīt benignū aliqd fuerit ꝑ viā cāe in eēndo ꝛ cāndo erit ꝛ per viā signi in eo notorādo ac eōuerso. Rursus cā ꝛ effect⁹ sunt ꝓportōales. sed cā morbus ꝛ signū ꝓportionātur. vtriqꝫ nanqꝫ ꝓueniunt a cā nisi ꝙ morbus cātur imediate a cā. Signum aūt seu accidens morbo intercidente quem imitatur tanquam vmbra corpus: dria. 73. Er ita ipm ꝓducitur a causa cum qcqd est cā cāe fit ꝛ cāti cā. Non igitur aliqd ē laudabile per viam cāe: pravūqꝫ per moduꝫ signi vel eō. Aliqui vero rūt dicentes signum ad ✠tutem referendū ꝛ nō ad cām vel morbum. Sꝫ id nō valet; qm̄ iaꝫ non eēt signum cū nō suo redderet eēntialiter significato vt cāe vel morbo. Significationes. n. sp debēt suis iungi significatis: aphoris. 6. Neqꝫ. n. signa ✠tutis q̄rūtur a triplici sūpta natura: verū magis que materie. Neqꝫ eox ēt valet primox motiuū qm̄ si eūo dꝫ ee laudabilis carēs synthomate: nō sufficit qd eūaꝭ solū attendere sꝫ opus fit modū quo educit ispicē vt ante aptatū a natura vel aliter qd nō accidit i eūone vt oñdeꝭ synthomati admixta. Quidā ēt dixerūt eūonē synthomaticā ꝑ se nocē ꝓpetue: ꝑ accidēs āt ꝓferre q̄qꝫ: quox eqdem defect⁹ ex sequentib⁹ oñdeꝭ: cū eo ēt q ꝛ per accidens oē oꝫ in aliqd ꝑ se primū adducē. Propter tertiū qdē sciendū q ꝛ eūo synthomatica vt alis sp bꝫ lesionē iferre: iuuamētū āt nūqꝫ quod firmaꝭ: qm̄ illud qd ꝓcidere naturā facit nocumētū ita sp iducit id āt synthomatica cāt eūo ceu ꝛ ipm nomē idicat ꝛ natura rei cū ipsa educat aliqd ex corpe stimulata lesio ✠tute. Malin Illud synthomatice eūaꝭ qd añ digōem educīt aut ꝑ regiones icōueniētes. Dē āt tale prauū existit. Nihil. n. benigne a natura eūaꝭ nisi fuerit p̄digestū: qd eē nō pōt nisi i morbi p̄ncipio. vñ aphoris. 4. Scd̄m principium egritudis idigōis sūt signa mala sp erit taliū hūoruꝫ eūo. qd euenit cū signa cretica ea q̄ digōis antecedāt Silr qd ꝑ loca educīt iconueniētia ꝓpescēdū: ꝛ ad ea ꝓducēdū q̄ ꝓgrua: aphoris. i. Itidē qd iteritū aut lōgitudinē ꝫ ibecillitatē ✠tutis aut ei⁹ vigorē iduc significat egritudis prauū. Talis vero ē eūo sinthōatica vt certificat ēperia: laudabile nāqꝫ erit materiā retinē: ipsāqꝫ demū nālr eūare. Eti. illa nō ꝓfert eūo q̄ arte p̄cipiē cōpesci nāe coadiuuatiua: ꝫ synthōatica ertat hmōi. vñ aphōx pria. Dꝫ medicuꝫ reprōi nāe attēdē. Mā a pte qdē siente famulari sit ꝛ coopari. si vero ✠rie sit ꝛ nocine fiāt phibē sit trāsducē revellē: aphoris. i. itaqꝫ eūo non ꝓfert synthomatica ꝑ se ꝛ directe. Propter q̄rtū qdē ad primū qd dom: dria visum. ign. Non. n. ea ē synthomatis eūo cū mā fuerit ante ꝓposita in antea volēs ipsaꝫ expellē aut laudat ea ꝑ relationē ad eūonē factā in pleureꝭ fine epariā denotantē debilitatū existē. Ad ꝓfirmationē vero dom colere adeo prave ꝛ venena non sūt māe: mora egētes iteri⁹ vt coaptenꝭ ꝓp ✠rietatē quā hūt cuꝫ nā Nūqꝫ. n. possunt ad benignū reduci: aut ad expulsiōnē laudabilē adaptari cū digōne cū suscipiāt calorif nālis specificā: corrūpentes vt venenū formā: collꝫ 3. Ad aliud dom ꝙ talis syncopis seu synthomatica eductio fcā ē per artē ꝓpter grādius piculū euitare. de qua non ꝫ vt appuit fmo Nūqꝫ. n. fit crisis bona ꝑ eūonē vsqꝫ ad syncopim: collꝫ. 7. Ad aliꝺ dꝺꝫ ꝙ ꝑ interpretatōem vt visum: ꝛ ꝓprie mā educenda idiguerit ꝓpatione. Retēta. n. ꝛ sponte eūata laudabili⁹ foret q̄ꝫ marie. Ad aliud dom vt appuit dria ꝑallegata q ꝛ ars q̄ꝫ imitet nām in q̄ꝫ multis: non tñ oibus cū ea possit aliq̄ facē que non nā: vt sextū digitum auferre: ac benigne in principio non raro eūare Est ēt sui mobilitate subtilitate materia furiosa digesta vt tactum ꝛ prius.

Differentia.166.

Mod farmacia in pregnante fit periculosioꝛ euacuutio phlebotomia monstraꝭ ꝑ Auer. 7 collꝫ id credentem. Eti. ff armacia grādis ē timoris ꝛ piculi: phlebotomia vero mime fo re. a. Adhuc pharmacia hmōi māe ē solutiua. talis āt ē de

ge. venenis eodē so. venenū quoqz pemptiuū t marie cū mā fuerit obediēs de facili passibilis q̄lis ē ēbrio. Rursus pharmacia iducit agitationē vehemētē i pgnāte cū opatio medicie nō fit corpi nāli: sz violēta. Cōmētator cētiloquij: Dñi āt cotilidones matricis absoluit. vñ legit aborsus qđ flebothomia i est mime. Malin: farmaca vel sūt violēta: t tūc nocumētū cābūt pfatū: aut debilia t sic possibile fiet ipsa movere: nō āt euacuare prana iducēs synthomata. oportebit ēt de ipsis āpli⁹ sumere qđ t laboriosū erit nāe vñ. pmo tertia: Si medicie nō eēnt venenose ñ posset eē: qn eas bibē nāe laboriosū ecēt. Itaqz i pgnante farmacia piculosior flebothomia. In oppositū qr assorisimox qnta ꝯcedit farmacia: t detestat flebothomia. Et firmat qr infirma ℞tute flebothomare nullaten⁹: purgare āt mediocriter. Itidē: flebothomia euatur imediate sanguis: q nutrimētum ē pgnātis t ēbrionis gnātiu⁹ nutritiu⁹ t augmētatiu⁹: qđ non būores agunt alij: dria. 30. q t farmacia educuntur. Nō eni scim⁹ medicinā sanguis eductiuā dissoluendo: dria. 194. Flebothomia igit piculosior ē farmacia. Propt primū qdē sciēdū q flebotbōia duplici ter notificat. vne qdē put sb organo locat medicinali. fm illud pōris q̄siti: Flebothomia est euatio vlis que multitudinē euacuat humox eq̄lit abundātium. Aliter ℞o determiat put sub instro situat manuali. vñ cōmētator sectax: flebothomia ē recta vene icisio nā dr a flex vena t comin diminutio. Illud ℞o dr piculosū qđ lesionis plurie plenū extat ceu aborsus quē segt moris embryonis t mulieris interduz: t marie cū q̄rto aut octauo fact⁹ fuerit mēse: dria. 49. Est āt euacuatio aliqd ex corpe deductio. Que pter prius dicta dupliciter existit vna nālis qdē nā sola pfecta q̄z non ꝯpescere oz nisi fuerit supflua ℞tutē psternēs: altera ℞o artificialis q̄ adiutorio pficit medici nāz i oib⁹ imutātis fere: q̄rū vnaq̄qz adhuc diuidit i vlez t pticularē. vlis āt est vel qr oēs euacuat ꝓportionabilit bu. ceu fluxus qs spōtane⁹ sanguis t flebothomia: seu qñ a toto corpe sicut spōtaneus vētris flux⁹ aut aliq̄ fortis farmacia. pticularis deniqz qdā aut ex loco educit pticulari puta purgatio pectoris p sputū t vētriū cerebri p colatoria nariū t palatū: vel qr mām singularē euacuat alicubi cōtentā sicut que apostematū. Ampli⁹ gbusdā eūonib⁹ totū euacuat corp⁹ imediati⁹ q̄les sūt fortiores vt p sanguis fluxū vel p ventrē aut stomachū vel vrinā seu sudorez. Alijs ℞o mediate sicut fricationē balnea t b⁹i. per ipm nāz nō euacuatur: nisi q̄ fm cutē pmanēt t nō q̄ in pfundo dispersa: aphorismox tertia: sz p accidēs euacuat abstinentia seu fames eo q ipsa tollitur qđ repletionē iducit. vnū eni ꝯriū priuat aliud: Dax euacuationū q̄dā sūt pmutatione vt q̄ apatū: reliq̄ ℞o i q̄ foras deductione. Sūt ēt ptes ex qbus clā euacuationes fiunt occultiores sicut q̄ p sudorē t magis adhuc p sēnos pfundos. Ex reliqs ℞o manifestiores. Pregnās aūt dr in q̄ retēto semie ꝯflatur ēbrio. propter fm ℞o sciendū q coll. 7. auer. nititur oñdere piculosiorē fore in pgnāte farmaciā flebothomiā. q. bipo. aduersus Recitato nāqz eo ingt: Dico q flebothomia qñ adest repletio q̄ ēbrio nō indiget nō ē mala. Ded farmaciā non credo ad bonū finē puenire imo ledit embrionē qr in se sbaz bz venenosā. Adhuc fortasse būores facit malos fluē ad ēbrionē vt cum le

dat. Et Medicie purgātes ꝓuocatiue sūt vrine: q ℞o vrinā ꝓuocat de qnē mēstrua ecrat ꝓuocantiū. Tale āt aborsū iducit Dis igit trib⁹ ꝓtēt⁹ ꝓcedit flebothomia difficiliorē fore solutionē. Sz id vt appebit simplr auditū stare nō pōt imo ei⁹ oppositū magz neqz ēt ipsi⁹ ꝓuinc ūt iducta. sicut. n. flebothomia in pgnāte repletōis tpe nō vituperanda: ita multo āpli⁹ dicat de farmacia cuz ei⁹ aderit idigētia. Sunt āt farmacie q̄dā bñdicte venenositate carētes: de qbus ꝓ sumit vt scribit sup pgnātes t pueros: ceu cassia mā na t b⁹i. Que ēt cū nāe sufficienter sint amicabiles būores fluere ñ cogūt vt ingt ēbrionē ledētes. Talesq̄ fluentes: neqz vrinā ꝓuocāt neqz menstrua. Est tñ necessariū mēstrua ꝓuocare q̄qz suppositoriū i collū matricis ponēdo paulati t multis vicib⁹ mūdificādo t ꝓpe cū ipregnatio fuerit i mrice imūdiori scā exīte tertio. 21. bipo. quoqz sufficieten⁹ auditus vt flebothomiā negare oisariā t farmaciā ꝓditionalr excepte tñ necessitatis t tpis. vñ aphorist. 5. Mulier pregnās flebothomata aborsit t marie cui⁹ fet⁹ ē maior Eorūdē ℞o q̄rta pcipit pgnātes a q̄rto mēse iclusiue vsqz ad septimū purgare iclusiue. Ex bis igit elicit i pgnāte farmacādū: nō āt flebothomādū. Saraones tñ brutales cōiter i pgnāte flebothomiā celebrāt

Propt tertiū ℞o ꝑmit⁹ vlr sciēdū q piculosior vomit⁹ ē secessu t alijs eūonib⁹ ceteris paribus: aphorismox notū scḋa: Et secessus flebothomia: ac deinceps flebothomia i pregnāte farmacia. Propt ꝑmū b⁹ sciēdū q illa difficilior t piculosior est eūo que magis extat ꝯ iclinationē nāe: talis ℞o ē vomit⁹ cū stomach⁹ fit depurat⁹ attractioni a nā iteſtina expulsioni: nāliuz. 3. Vomit⁹ āt stomacho pficit secessus vētris pileon t iteſtinis stomac⁹ ēt sensibilissim⁹ via breuior: ℞tute latior t ꝓnior i deor sū q̄z i sursū. eti: Act⁹ q vno pficit instro laborios⁹ t piculos⁹ eo qu i plurib⁹. sz vomit⁹ solū pficit tunica extriseca: secessus āt ei⁹ duab⁹ t iteſtinox nāliū totidē. qđ scḋa sācitur aphorismox i medicie simpliciuz ꝓmo. Adhuc vomit⁹ deteriora iducit accidētia secessu puta suffocationē vel ruptura vasis i pectore vel pulmōe. qđ āt b⁹i piculos⁹. Vomit⁹ igit difficilior t piculosior secessu: t vlr i de eūonibus reliqs q āt secessus t silr vomitus ꝯtr fit acrior flebothomia t piculosior mō strat ex febr ū acutax so: qr i flebothomia non cadit aliqd timoris i solutōe ℞o accidit multotiēs timor t ꝓpe cū nō fueris cognitor nāe ifirmi. Sunt eni q difficillime soluunt medicinis: alij ℞o facillime: nōnulli mediocriter pp qđ timēdū ē farmacare: t marie incognitos t inexptos. nā farmacia idebite admistrata aut superflue solvit aut mouet t nō educit: tortiones prestans t angustias cū dolore q̄z multas. Ipsa ēt ō se genere ponit venenox dissolutiua ꝓprie. Natura nāq medicinax solutiuax est ꝯria nāe corpox soluendox: t vlr sunt pnecātes t ipsā interimētes ibidem. t pcipue ledunt cor t q̄ sunt eius: qñ oium nocumentox corpori aduenientiū primus concursus est ad cor tāq̄z ad basim vite stomachū tāq̄z receptorez molestans. Mdesue de farmacijs: non tñ q principales ptes adhuc farmacie sint difficilioris passionis. pili eni t vngues q̄ sunt oium min⁹ principales sunt magis difficulter passibiles: t ossa ēt q̄z cerebrum t cor simpliciusː primo. celi t mun. Medicine nanqz inociue sunt vētri t ꝓprie ori eius: cū sit sensus plur

mi: ꝓpter neruos dissem̃atos in eo mot⁹ exhibite nō pōt compesci tanq̄ nō exñs in nostri ptāte velut sagitta emissa: ſz phlomia pōt repēte cogi nisi fortas/ sis extiterit maiorib⁹: igit̄ secessus ⁊ vomit⁹ ampli⁹ acerbior ⁊ piculosior phlomia: ⁊ vomit⁹ vt ꝓbat̄ ad hūc secessu. Sz circa predicta ꝺtingit dubitare. q̄rto nāq; d̄ re. sa. Cū ibecilli ℞tute nūq̄ minuēdū: mo/ derate ℞o purgādū. Et haly. Magis ꝺueniēs ē et maiorē cautelā faciēs ē eūo eq̄lis. sed hec sanguinis ē eductio. Adhuc plura ⁊ digniora eūant̄ ꝑ phlomiā q̄ per pharmaciā: vt sanguis ⁊ spūs: piculosior igit̄ ⁊ molestior phlomia pharmacia. Dōm quod pharmacia piculosior: q; vt tactum non pōt ita compesci voto vt phlomia. aborrēt infirmi ēt maiorē i ducit far macia q̄ phlomia ⁊ ꝓprie vomitiua sed rōe illi⁹ qō educit̄ piculosior phlomia ē farmacia: nisi ipsa effre/ nitās sanguinē filr attrahat ⁊ eūet: aut si farmacia sā guinis eductiua. Aut amplius ad mentē dōm gal. q; sermo illius ē in pleureti cū se. alijsq; accūtib⁹ acu tioribus in ḡbus timēdus farmacū in sui celiditate ⁊ motu imēsorib⁹ ⁊ iō ad phlomiā declinādū magis ⁊ si nō ꝺferat solutiuū adeo si caderet in ꝑma sed dire/ ctius. Ad primū qdem dōm q; sicut nō ē phlomādū ibecilli stante ℞tute ita neq; purgandū farmacia dis/ solutiua. pōt tamē aliq̄ lenitiua vel lubrificatiua. ma ior. n. videtur eē latitudo in farmacia q̄ in phlomia vnde si iuxta fiat cōpatio non minus timēdū farma/ care q̄ phlomare. Ad aliud dōm q; haly comparat phlomiā ad ventositatē ⁊ ad cibi ⁊ potus iminutio/ nē. non aūt ad pharmaci sumptionē. Ad aliud quid dōm apposit. ℙropter fm huius sciendū q; farma/ cox quedā fortia piculosa ventositatis plurimū abū dantia: q̄lia sunt calidiora dissoluētia: vt scamonea: mezereon euforbium ⁊ hmōi alia debilia salua sicut cōprimentia: ⁊ adhuc magis lenitiua ⁊ lubrificatiua vt mirobolani mānā tamarindi cassiafistula mucilla go pfilij ⁊ prunox. vnde ſo cañ. Cassiafistula soluit sine nocumento ⁊ absq; mordicatione adeo quod ē ꝺueniēs pregnātibus ⁊ soluit eas. byeme tñ bñtib⁹ debilis intestina ⁊ lienteric ē suspecta. Mirobola nos aūt ponūt educere cōprimēdo. Logor. n. consi teri aliquā ℞tutē primitus attractōis illius ieriſtere sicut alias tactū cuz videā nigros mḡiam a toto edu/ cere: citrinos colerā ⁊ reliquos phlegma qō non so ret si solum exprimerēt vt coctana vel pira: sed attra būt antea in locū signatū: deinde finaliter iuuādo na turā sui pondere ꝺpassio solūt: qō medicina nō opa tur dissolutiua tm̄. illa. n. magis attrahit ad vias si/ gnatas: postea ℞o nā sentiēs ipsius acuitatē ⁊ bū/ rē satagit expellere. Repitur ⁊ tertiū pharmacū tan q̄ box mediū ⁊ si sit dissolutiuuz vt aloes agaric⁹ et reubarbax qō aliqñ b pōt ꝺpetere ⁊ ꝑcipue ꝺsolatū Deiceps quoq; nosce q; tps ipregnatōis i tria diui/ dit tpa: quox vnūq; in pte nāliori q̄ē nouē mēsiū cō tinet tres mēses: i alio ℞o minores bz aut plures ſz q; septio pturit̄ mēse vel. io. dria. 49. i gb⁹ eqdē mē sib⁹ set⁹ diuersimode disponit̄ i matrice. Nā in ꝑmis triū pu⁹ē ⁊ debilis modico ꝺtērus alimēto debiliter q; quotidonib⁹ alligat⁹ velut fact⁹ nouiter ꝓduct⁹. i aliis quoq; trib⁹ sicut q̄rto q̄nto ⁊ sexto: maior ⁊ for tior āpliorē expectās in alimētū sanguinē ⁊ crem̄tū tūcq; fortissime alligat̄ matrici: ceu fruct⁹ ipe iterme dio arborib⁹ vehemēt⁹ inherēs: nūc. n. bñditas su

cosa que ligat̄ mollis ē ⁊ q̄si fluida vt in principio af/ fuit neq; ⁊ maturatōe remollita: ⁊ mot⁹ pondere ag granate qō eis accidit ꝺpletis. In reliqs quoq; tri/ bus vltimis fortis fact⁹ et grādis: āpli⁹ attrahit san guinē plm in sui nutrimētū ⁊ augm̄tū: tūcq; ipsius icipiūt ligamia debilitari: tū ꝓpter eius on⁹ solito gra ui⁹: tū ēt ꝓpter finē nāe. ℙrocedūt. n. debilitando vt hora ptus leui⁹ absoluātur ⁊ tanq̄ maturi ad ca/ suz disponūtur fruct⁹ aphoris. 4. filr i aliis enūcit pt⁹ tpib⁹ inter ipsis seq̄stratis. attendēdū ēt q; lz plures cāe aborsus exter: due tñ vidēt pricipaliores: subtra ctio vz alimēti ēbriōis: qō sanguis fit eductor phlo/ mia vel alio: ex puriore. n. nutrit̄ pte sanguis men/ strui. aphoris. ⁊. 5. Reliq̄ ℞o ē agitatio ⁊ mot⁹ vehe mēs gb⁹ set⁹ dissoluūt̄ ligamēta: vt tenuism⁹ ostēdit. quos fortior iducit pharmacia. Mis igit̄ breui⁹ pstri ctis dōm q; oibus iuste vniformiter ad iuicē ꝺpatus phlomia farmacia vl'ius piculosior exist vt serices ēt sapiūt veteris. Qō mōstrat̄ rōe: qm̄ phleborotomia ñ vt cōuenire: nisi i primis trib⁹ mēsibus ⁊ marie i co rū medio: cū tūc ēbrio paru⁹ ⁊ debilis non multū ex postulet nutrimētū. que si fiat paulatim fit ⁊ ꝑ inter/ valla minorādo quātitatē ⁊ vices potius si op⁹ mul/ tiplicādo. Flebotomia. n. taliter mēsurata non tātū agitatōem iducit vt ide set⁹ dissoluāt̄ ligamēta: cum id agere sit āpli⁹ farmacie: neq; ēt sanguinez sic eūat vt fetui noceat multū: cū puus ⁊ debilis miori si con tent⁹ alimēto. Ꝟ āt nō cōpetit tpe farmacia: ⁊ ꝓpeve hemēter dissolutiue: q̄ bip. notior vt fuisse. nodū. n. fortassis medicine familiares bñdicte fuerāt inuēte: nec tāto eis tūc idigebāt vt mō: cū corpa sorē robu stiora vt oñsuz dria. 9. In so vero tpe vt i trib⁹ mēsi b⁹ sequēt⁹ ꝺstat flebotomiā piculosiorē sore farma cia: cū maiorato ⁊ mortificato ēbrione plurimuz san guis expetet i nutritōem ⁊ augmētū: quo subtracto aborsus accidit ꝑmpte. Farmaciā vero tolerat: cuz nō subtrahat sanguinē ipsius: alimētū ℞o būores re liquos nutrientes mime. 30. dria. Est ēt sic fortis ac vehemēter victus vt et ligamia possit illesa tolerare farmacie agitationē et motū. et ꝓprie cū fuerit ex se/ cūdis medicis vt ēt tertiis ipsa. i reliqs ℞o vltimis trib⁹ lz farmaciā et phlebotomiā difficili⁹ ferat phle/ botomia tñ farmacia grauī⁹: cū āpliori valde solito i digeat i alimēto et augmento sanguie co q; maiorat⁹ fetus cōtinue. Qō ēt si necessitas ad farmaciā impel lit fit lenior q̄lis ē vt apparuit marie tertia. Quod si hip. abhorret farmacare ꝺtingit: q; vt tactū apō ipm fortiora cognita crāt farmaca: qō innit̄ in aphorismis cū per medicari vel purgare ℙhip. medicina subluti uā itelligat dissolutiuā. Itaq; vt ad āpli⁹ i pregnān te pharmacia cōcedēda q̄ phlebotomia. Cōtra pre dicta ꝺtingit dubitare: q; tpe pregnationis diuiso in tres ptes: q̄rt⁹ mēsis ꝺiūgit̄ tpi medio ⁊ septim⁹ vl/ timo: cū adhuc ꝺcessa sit phleborotomia in suspectiuis i primis mēs. q̄ in sis. Sz tertio. xi. Dz vt caueat añ mēsez q̄rtū ⁊ post septimū et i eo qō ēiter illa vbi pri⁹ alludit Ba. ꝺñr ℞o baliabbati. In oppositū ꝑ/ mus practice: ac vtcūq; non⁹ theorice igens. Sitr p gnās aliquo tpe sanguinē eget minui: aut cathartico purgari: ꝓpter aliquā passionē nō oz accelerare ḃ in ꝑmordijs donec fit mēsiū q̄tuor pregnās. faciesq; ḃ gnto vel sexto mēse et septimo. Cauebisq; hoc idez octauo vel nono. In eis. n. ē fetus debilis: ⁊ op⁹ est

illi cibo. Aut vo inanitio minuit cibū. vñ t morit se t⁹. Octauo quoqz t nono creuit sc⁹ t eget cibo amplioꝛi: i his si euacuet multū minuit cib⁹ set⁹: nec rēanet vinus: demūqz ꝓsulens subdit: Si āt necessitas ad inanitionē his tpib⁹ ipulit: t timet de morte mulieris si differat: nō cures fetū fitqz tibi cariorꝛ genitrix illo. Dom sermonē fortassis baliabbatis sanuz vsqz nō foꝛe. ꝑmo eni cū mensē q̄rtū cōponit cū trib⁹ ꝑoꝛib⁹ aduersat hipo. t ga. dicētib⁹: pregnātes purgare si ꝓuenit fm q̄drimēsē. Et: septim⁹ menꝭ nō dz cū qnto t sexto cōiungi vex cū octauo vt dictuz t nono. nā fm ga. purgādū fm q̄drimēsem t vsqz ad septimū mēseꝝ. s. excludēdo. Dō appet ex illo addito: puta qō ē i medio cōceptionis cū certissime bēat i matrice qō ꝓcipit. Si vo cōponat septim⁹ cū qnto t sexto: tūc id nō erit i medio ꝓceptōis nisi gcomētrice valde. Itidē: alig nascunt i mēse septimo: plēs ēt nō cōplēt nonū: sed ptē ipsi⁹ capiūt solū: pp quod rōabili⁹ vt septimuz mensez cū tertio tepoꝛ t nō tū scdo copulare: vt vulgatuz est a multis. Dō t scdo vt concedē flebotomiā in qnto t sexto t septimo t negare ipsā i patris q̄uoꝛ mēsiū non multuz recipio cuz declaratio rōabilit a non dicta directe opposituz in flebotomia oñdat. Vise eni sunt q̄dā in ꝓncipio ꝓgnationis vna vel duab⁹ mēstruationib⁹ laudabiliter mēstruare. Et fortassis baliabbas plus motū flebotomie formidauit q̄z sanguis carentiā ab illa inductura. Nosce quoqz aliqñ flebotomiā expedire ñ exñte plenitudinis significatione puta cuz morb⁹ fuerit seu⁹ t virtus fortis ēt timoꝛ apostematis: vt in ꝓcussione t casu. Interduz vo t ccontra: tollit enim necessitas flebotomie abstinētia vel mollicie vētris pharmacia balneo exercitio t fricatione t vtute cuz alijs t ipregnatione t ipropositio non pex: de inge. quarto. Propter q̄rtuz vo ad auer. qd dom apparuit. Ad aliud ēt qd Ba. dom: visū. Ad aliud dicendū q⁹ pharmacia vehemēter dissolutiua ē de gnē veneni: non āt reliquē ꝓdicte gbus pōt ꝑfici purgatio benigne. Vel si oporteret eā exhibere i casu oñsū quo tpe cañ. Ad aliud dom qō ꝓelecta pharmacia non est agitatiua. Dō si talis administret: necessario sit tpe quo fort⁹ fetus matrici cōuincit: in q̄rto qnto t sexto mensibus. Fortassis ēt non ē medicina multuz violēta: t si humoꝛes extēt furiosi cū de se sint agitabiles t, ad exitum dispositi: ac si eēnt digesti: dria. i62. t iō possunt in ꝓncipio euacuari: cū b ēt ꝓmanēt i preiudiciū grandē nature ieuacuati. Ad aliud dom q⁹ pharmacia debilis ē t fortis danda vt visuz: neqz ea mouebit ineuacuās cū nullā bēat attractionē: sed obuiationē magis. neqz ineuacuās nocebit sensibilibus cū sit apta in cibū ēt ꝓuerti. Dō si nature ē fastidiosa: eligat qz abhominationis minoꝛis: aut dulcibus vel acidis preparetur. Aut audit. A. cum quis ea vtatur q̄z sepe. Differentia. i67.

Vod in acuta egritudine post q̄rtā diez non fit flebotomāduz oñditur eo q⁹ medici cōit precipiunt flebotomandū in ꝓncipio qō est ante quartā puta ꝑma scōa tertia die: ceu sentit Rasis per oē Isaac febrium gnto t haliabbas practice tertio. Et: quarto prima: Cū post ponitur flebotomia apud principiuz egritudinis non est amplius ei intētio. Et fortasse interficiet ꝑ aduentuz debilitatis vtutis. ꝓncipiū aūt terminat i b⁹i egritudine añ q̄rtā: neqz in q̄rta vt euacuandū cuz sit i tali egritudine qs mot⁹ nature indicatiu⁹ aut cretic⁹: dria. i64. Itidē ibidē: Qñ est possibile vt flebotbomes vsqz tres ꝑiodos facies: qō nō erit in q̄rta vt appuit neqz i qrta cū sit tūc materie mot⁹. In fmone āt variolarū ibidem flebotbomia caueť post duos dies aut tres: t tñ in bis experiť flebotbomia marie. Rursus aphorismox fa: Incipiētib⁹ morbis si qd vt mouendū move. vñ. 9. terapētice: Qui mox a principio nō euacuant obedientes Erasistrato q neqz spōtaneas emoroꝛgias unitari poterat: incidūt hmōi anxietatē sanatio nú qñ tūc neqz farmaco possunt euacuare cū augeāt febrē: neqz ifrigidare cū opilationē t cām putredinis augmētēt. Palin: Cū nā ē debilitata nō ꝓpetit euacuatio. id aūt in b⁹ passione euenit iā post q̄rtam. vñ de inge. io. Rar⁹ est ꝓfestim in prima diex vel scōa Vtutē ibecillē existē qō praua habitudine senio contingit vel extrinsecis. Amplⁱ⁹ iā digerere seq̄strare t se versus expulsionē ꝑparare icepit nā cui⁹ ēt actū t moduz eūonis medic⁹ non pōt sufficienter ꝑpendē. Cū aūt ita euenit nō opus fit eam euacuatione irritare. Adhuc flebotbomia debeť cū sanguinis est pctm vt in se. sanguinea. sz tales plurimū terminātur i q̄rta crisium tertio t q̄rto ꝑma. Nō igitur post q̄rtaz in acuta flbotbomandū. Dui⁹ quoqz oppositum sentit nono de ige. t primo q̄rta. Vñ democritus: Qñ plenitudo talis fuerit aut egritudo appebit in qua flebotbomia fit necessaria nec naturam neqz horā expectabis sed confestiz flebotbomiā cōsolaberis. Itidē fo re. a. Jubetur i pleuresi vena icidi cū dolor ad scapulas ascēderit sz id vt multū post q̄rtā fit die. vñ apborismox pria: die octaua icisus ē cubitū anxioti. Palin: Qñ ē sanguis abūdāzia t vtus tolerās cōpetit flbotbomia. b vo post q̄uoꝛ pōt dies ꝓtingere cum sanguis i forti abūdet nā. vñ febris sanguinea nō nisi i talib⁹ amat fieri: dria. i64. Amplⁱ⁹ post q̄rtū concedit farmacia q̄rto re. a. igit multo amplⁱ⁹ flebotbomia cuz oñsuz fit. 66. difficiliorē fore farmaciam flebotbomia. Flebotbomandū igitur i acuta post quartā. Propter qd ē sciendū qd fit flebotbomia dria inducta oñsuz. t nō parū qō principalit flebotbomia debetur humoꝛi peccanti quātitate: fo vo q̄litate. Quid ēt fit egritudo qdqz acuta: t quō distinguat: dria visuz. 72. t. i33. Est āt egritudo q̄dā acuta rōe māe vel fm q⁹ quāta vt synocha seu q̄lis velut tertiana: non nulla ex pte loci seu sgnātia: reliq rōe accidētis doloris vz ficut colica. In q̄dā nēpe oia ꝓtinent ꝓdicta: vt i syrfin ex sanguie cāto colerico. In eo eni peccat sanguis t acuitas eiusqz quantitas. Est t in cerebꝛo qō ceteris post coꝛ nobilius mēbꝛis. 7. de inge. pessima ēt ei insunt accidentia vt frenesis seu karabitus i. alienatio vel pmixtio sensus. Nosce quoqz q̄situm magis ꝓpositum fuisse de q̄rta die q̄z alijs: quia amplius in acutis conterminatur in prīcipio. In ea etiā mouetur nā cum sit vnus dieruz indicatiuox aut creticoꝛum. Propter fm vero sciendū q⁹ ga. t vir greci liberius videntur concedē flebotbomiā q̄z arabes Octauo nanqz de inge. concedit flebotbomiā fieri. Plectoꝛica ēt non existente dispōne: sed q̄i media inter ipsam t innanitionem humoꝛibus fixrentib⁹ grossis t viscosis. Quare. xi. eius Optimum quidez vt dictum est venam incidere non soluz in synochis se. sed in alijs oibus que in putredine humoꝛuz quādo

demū vel que etatis aut virtutis non phibeāt alleui
ata. n. natura dispensās corpa: ⁊ deponēs qđ aggra
vat cā velut onus qđdā dfiabit facile reliquo inde ter
minatius ēt alijs cū Bal. Hip. in lipothomiā iussit
adduci. Et eodē ió. n. qsi castigans eius fmonē ait.
Qz nō ē possibile opilationē ⁊ putredinē curare per
phlomiā: cū alijs egeāt auxilijs deponē oz qd sāgui
nis in cure tpe. nec cogamur interdū itpanee cibare
nā inquātū cūatur corpus eget cibo. vnde tūc neces
sariū vel nutritōe febrē augmētare: aut in nutritone
Xtutē dissoluere q̄re medius aliqd sanguis ꝓprium
cibū aialis particulis relinquere. In eodez tamē. ii.
q. modificās ait. Deponere oz qd sanguinis in cute
tpe: vt nequādo necessitas assumat nos intēporanee
cibare. Arabes Xo vident phlomiā falspendere ma
gis. vnde fmo q̄rta. Melius est quod phlomie vi-
ces sint multe q̄z vt ei⁹ q̄ztitas sit multa. Et pria q̄r
ti. Consiliū meū ē in phlomia vt dimittat quātū pos
sibile. si āt nō est possibile: tūc multiplicatio numeri
melioz multiplicatōe quātitatis. Concedit etiā. A.
ducere ad lipothomiā cum timoratione grādioꝛi ⁊ di
stinctione quā ⁊ Auer. refellit: dria. i64. Quod for
tassis euenit qz lz ga. tradiderit cañ. curationis in to
to orbe terraꝝ: ⁊ non in italia solū de inge. gnto. ipsi
tamē directius ⁊ magis clymatib⁹ adaptant tpatis:
quales grecoꝝ sunt regiones: er qbus vt pergamo
exiit oriūdus: in qbus ⁊ corpora sunt fortiora ac abū
dantioꝛ sanguis cum ipse sit humoꝛ tēperatioꝛ ⁊ multi
plicioꝛ. vnūquodqz. n. generatur a sibi simili ⁊ con-
uenienti. A. Talibus aūt indicatio maxime sumit. ara
bes Xo regiones ihabitāt distpatas calidiores: q̄re
egritudines in eis fiunt colericioꝛes. ꝓpter collz. 7.
Egritudines q̄ sunt in terris Hip. Simplr acute in
nostris sunt ꝓacute. In qbus qdem ꝓpter dispōes
oppositas eis que in regionibus tpatis minus expe
titur phlomia. Tpata qdem ipsaꝝ sanguinis regrit
eūonem. Colerica vero colere purgationē. Magis
figdem pticulariter egrediendo: deinceps dicat no-
no de ige. Ocedi: vt tactum post q̄rtum phlomia ita
O ptimū qdem vt vidisti semp nos faciētes nō oluz
sertenos vel septenos: sz ⁊ fm eos q deinceps phlo
mabis. Et demū phlomia fit oi tpe Xtute ferente.
Rasis vero. i5. Otinentis dixit: ergo noli inspicere i
diebus: sz minutionē facvsqz ad icessum. vnde serto
breuiarij. Non oz vt consideres in numero diez: qz
qñ virtus est remanēs sit contentus phlomare i serto
⁊ septimo: imo in reliqs diebus: q̄re primo quarto.
Cum in febribus oz te phlomare nō attendas quod
qdam dicūt. ſ. quod nō est bonum vt post q̄rtum die
phlomia fiat: qñ bonum ē vt fiat ēt post. 40. dies.
Et hoc fm sniam ga. lz premittere vt ante quartum
tp̄pare postea digerendo fit melius: cū certe fuerint
significatōes: q̄re col. 7. Tps faciendi phlomiā segt
virtutis fortitudinē qz ipsa plus fm plurimā ē in pn
cipijs egritudinū: ꝓpter hoc ordinauerūt qdam fieri
phlomiā in principijs eaꝝ. Et multi egroꝝ sunt qui
phlomiā patiūtur vsqz ad septimā diez. Et ad remo
uendū illoꝝ opi dicit Ba. q. debilitatez virtutis aut
fortitudinē non segtur numerus diez. Qui āt dicūt
nō p⁹ q̄rtaz phleboromādū iaz tacti sunt in cōi vñ qn
to practice de frencsi. Vtaris phleboromo prio aut
fo ⁊ tertio die si virtus sufficiens ē. q̄rta vero die nil
attingas boꝝ. sz qd de bis mox appebit. Propter
tertiū aūt primitus videātur indicationes ofidentes
eūonē sanguinis ante q̄rtam vel ē post. Et deinceps
applicentur ad actū. Propt primū b⁹ sciendū q⁹ i
dicatōes tales ⁊ diuersitas situs māe tacte sunt: dria
i64. ⁊. i52. Propter fm hmōi sciēduz q⁹ si oēs ofi
siones tollent phlebotomiā: aut plures digniores ⁊
virt⁹ ⁊ dispō eaꝝ cū eaꝝ opibus pricipalib⁹ cū boc et
vrina grossa spissa in rubeū tendēs: nō āt adsit naus-
sea neqz vētris indigō: aut ei⁹ debilitas vel superflui-
tas sensibilitatis colereqz susceptio: sint etiā vicūqz
fortia cū adiacētib⁹ ⁊ sibi deseruientib⁹ principalis nō
dū adsit mā ita digesta q̄z nā expellat absqz artis suf-
fragio. sit ⁊ replēs venas aut putrefcā cū aliqli sāgui
nis bitudine. Terminet ēt egritudo vltra septimam
tūc lz sit meli⁹ phlebotomare añ quartā cū virtus sit
fortis: qñ rari⁹ ē in pria diez vel fa virtutē ibecillez
fore: nisi laborātis pua bitudine aut senecture cōtin
gat. Dōt ēt si aliq̄ fuerit omissa ēt vltra q̄rtū fieri dē
aut qntū aut deicepſ: puta nausea vel discordia igno
rantia ⁊ similib⁹. Qđ fmōes ga. sentiūt cū ei⁹ cōpli
cib⁹ iducti. Si vero discordauerit oēs intētōes aut
plures: ⁊ marie pricipaliez vt virt⁹ sit debilis ⁊c.
sit ⁊ vrina p̄dicte opposita: adsitqz nausea pricipalis
cū boꝝ admistrantib⁹ infirma tēdat spōte in digōem
mā. sit ⁊ ipsa vtcūqz a sanguie alia sucritqz exꝝ vasa.
Suspēdēda ē phlebotomia nō solū post q̄rtū imo ēt
nō paꝝ ante ipsū. Qđ fortassis voluit. A. cum dixit
Cōsiliū meū in phlebotomia ēvt dimittat quātū pos
sibile ē. Si āt oñsiones scite cū alijs q̄ñr additis me
dijs se habuerit mō nō phlebotomādū: oisariā sicut p̄
mo. neqz desistenduz penit⁹ velut fo sz mediocrit se
hābū ita q⁹ phlebotomādū erit lateralit circa q̄rtum
Et his igit breui⁹ eo q⁹ alibi sūt in ūpli⁹ ꝑ ordinata po
terit solēnis mēs artificialiter i his sub q̄rtanb⁹ ve
ritatē q̄iecturari. Propter q̄rtū aūt ad primū dōz
q⁹ iō p̄cipit phlebotomia i morbi p̄ncipio: qñ lauda-
bili⁹ exist dūmō nihil fuerit ipeditiui p̄tactū: nihilo
min⁹ tñ si fuerit omissa pōt ēt post q̄rtū vt declaratū
fieri. Ad aliō dōm q⁹. A. logtur cōi magis fmone:
nō āt pticulari: cū sanguie expetit eūo ꝓprie. Appa
ruit ēt mod⁹ arabū ⁊ grecoꝝ i phlebotomādo diuer
sus. Ad aliud dōm q⁹ in fe. tertiana dñat colera: ⁊ ci
to crisim est habitura: vel ei non debetur phlebotc-
mia. aut si debet id in p̄mis erit diebus. Ad aliō dōz
q⁹ secus ē in variolis q̄z in alijs egritudinibus ex san
guine vel eius feruoꝛe: qñ variolaꝝ ⁊ morbillorum
māz oz ad exterioꝛē superficiē tendē manifeste si lauda
bilis oz eē terminatio phlebotomia vero post duos
aut tres dies ipsaz diuertit in q̄riā trahens ad intus.
nō sic vero contingit alijs sanguis egritudinib⁹ cū
nō h terminet mō. Ad aliud dōm q⁹ Hip. imitat vt
appuit q⁹ melius in principio eūando. attñ nihilomi
nus nō negat qn post quartam possz phlebotomari.
Et similiter dōm Ba. Ad aliud dōm non sp natu-
ra ē post quartū ꝓstrata. q⁹ si cēt suspendēda vt dictū
phlebotomia cū principalis iclinatio sumat ab ea. ad
aliud dōm q⁹ vt cōcessum qñ motus nāe iam ex se ap
paret ad crisiz nō est phlebotomādū cum sit medici
energia ꝑformari nāe. neqz ēt possit oisariā metiri sb
tilē ipsius actū. attentat nāqz fortassis p vnam viam
⁊ aliter q̄z tu volēs ipsius imitator fieri. ad aliud di-
cendum q⁹ lz synoche plurimū terminētur in quarto
alie tñ sunt egritudines cum sanguis abundāte que

vltra q̄rtū ⁊ ſeptimū iudicāt cū phl'oia expoſtulet: p
pter delictū alioꝝ ēt būoꝝentiū i veniſ. Ad eoꝝ vo
alteri⁹ ptis p̄mū dō̄m: q̄ ga. ⁊.a. Democrit⁹ loquū
tur i egritudib⁹ i q̄b⁹ pur⁹ peccat ſanguis: ⁊ Xtuſ ē
ſortis cū ♄ fit i nono. vbi ait ō cura ſynocha: ac fil'r
a. p̄mo ō phl'oia q̄ i ſanguis ordinat eūonē. Ad ali
ud dō̄m q̄ fortaſſis phl'oiaz tardauit a p̄ncipio hip.
q̄r cōſidebat ſe poſſe cura tētatiā ſanar: vt p ea q̄ ap
plicabat calefactoria varia vel oñſiones: tūc ēt plu-
res aderāt phl'oie. Ad aliud dō̄m q̄ pleureſis an
xiōis ñ fuit ſimpl'r acuta lz phl'oia fit h⁹i: ſz vl'is tro-
pica: cū i. 34. fuerit teriata diē. ♄ āt ſmo ō ſimplicit
acuta. Aliud q̄ō ſeqūt ꝺcedat intellectū ſane. Ad aliō
dō̄m q̄ ñ ꝺcedit farmacia: ⁊ negat phl'oia poſt q̄. tū
magis: co q̄ fit fortior eūo ipſa phl'oia: ſz q̄r poſt ip̄m
pl⁹ ꝺtigit repire māz idigētē eductōe p farmaciā q̄ꝫ
phl'oiaz cū ſanguinē pl'm i egritudib⁹ oporteat p the
ſauro recōdē ⁊ cuſtodir̄. ipe ēt ꝺuertit i colerā ⁊ me
lācoliā q̄ūo āt fit tior: ⁊ i farmacia: ⁊ flebothomia ⁊
q̄liter nō: dria viſū. i66. Dria. i68.
Dod in pria q̄dralunatōis āpli⁹ q̄ꝫ in relig
ꝺpetat phl'oia oñdit. ſūt. n. q̄tuor be ceu ꝑpaſ
vl'ia āni eoꝝ p̄portionate naturis. albūaſar q̄rta itro
ductōe: q̄m p̄mo q̄rta vt ver ponit ca. ⁊ hu. Xnalis
infantilis ſāgui p̄portōata fa ca. ⁊ fic. eſtiua iuuēilis
colere attributa. tria ſra ⁊ ficca autūnalis ſenilis me
lācolie addita. 4. Xo ſra ⁊ hu. hyēalis ſcio p̄portio
nata: ⁊ phl'ati attributa. Jn illa igr̄ q̄rta i q̄ ſāguis ⁊
nā ſibi ꝺpata dñat expedit flebothōia. Dec āt vt oñ
ſū pria. āpli⁹ cū Xt⁹ ſpūs ſeu calor: ⁊ hūores augēt
debet phl'oia: cū ipa hūoꝝ multitudinē eūet: ſz i pria
euēit q̄dra: cū hūores ſpūſqz augmētēt: ⁊ itēdāt: ⁊ p
ꝺñs Xt⁹: ipa eni fortitudinē ſegt calidi inati: eiuſqz
multitudinē. p̄mo ſcōa. Eti: flebothōia debet pctō
q̄ztitatio: farmacia q̄lificatio: dria. io4. ſz ⁊ hu. ⁊ ca.
qō q̄rto aſſociat: i pria abūdat q̄dra: in fa Xo ⁊ alijſ
ca. ⁊ fic. frm ⁊ ficcū: ac hu. ⁊ fri. q̄bus attribuit q̄li-
tas magis: cui q̄dē ōbet farmacia. expetitur. n. hūo
rib⁹: q̄litate deliquētib⁹. itidē. cētilogo hūiditates
coꝝpoꝝ i p̄ma q̄dra accedūt: in fa recedūt. ⁊ frm hāc
p̄portionē erit i duab⁹ alijſ q̄driſ: q̄r i tertia aduenīēt
⁊ i q̄rta ſecedēt. Eū āt accedūt debetur minutio: tūc
n. coangētur: cū Xo recedūt oppoſituz. itaqz flebo-
thōia in p̄ma cōpetit q̄dra: nō āt i alijs ita. Jn op
poſitū q̄r i pria q̄dra: hu. nōdū ſunt augmērati: neqz
ebulierī p̄mo q̄rta: cū mēſis initiū tūc. n. flebothōia
nō cōpetit neqz vētoſatio. nō ḡ phl'andū: qō in fa ñ
cōuēiat oñdit: q̄r vt tactuz p̄portionat colere p̄p q̄ꝫ
nō q̄rit flebothōia Xm p̄p ſāguinē. Palin: timetur
ne hu. ebuliētes agitati phl'oia ad putrefactionē mo
uēātur. precipit. n. tp̄e mot⁹ egritudis ab eūone de
ſiſtē: vt poſſibile. Rurſus: Jn ea iterd̄ oppoſitiōis
aſpect⁹ q̄ pfecte iudicat iimicitie latitudis ſaltez i eo
āt p̄cipit aſtrolog⁹ ab eūone geſcē: ⁊ nā motione: cū
nāe Jrietatē hēat. Nō igr̄ phlegmādū i q̄dra fa. Jn
Jriū q̄m Xtus tūc ē fortis: petūtqz hūores exteriora:
Xo ꝺpetit phl'oia. Adhuc i ea iterūcit trin⁹ aſpect⁹
tē āt marie cōuēit cuz is ſit amicitie pfecte: fitqz luie
iā abundās. valde cōgruit itaqz phl'oia. qō Xo i ter
tia q̄dra cōpetat p̄cipue ad alexādruz ſecreta edocēt
ar: Jtidē: haly habamec in de electionibuſ cuz ſit flebo
thomia oz vt ſi: luna in defectione luīs. ♄ āt in tertia
cuēit q̄dra magis. Eti. Jn humiditates accedūt ſūt
ēt adhuc humores acuti: ⁊ virtus fortis q̄ phl'are ꝑci
piūt tūc itaqz eūanduz. ꝺ⁹ quoqz oppoſituz ſcribit
haly abēragel: volēs phl'oiā fieri in p̄mo medio mē
ſis. Palin: Quia frm qd in ea interd̄ oppoſitionis
aſpect⁹ phl'oie ꝓhibitiu⁹. āpli⁹ q̄ñ hūores petunt in
teriora ſe minorātes: tūc phl'oie ñ ē loc⁹: ſed i decre
mēto lūe: nō itaqz expedit. q̄ āt i q̄rta cōgruat vr̄ ma
gis: q̄r cū hūiditates abūdāt ⁊ diffundūt ꝺpetit phl'o
mia: ſed ♄ ē luis defectōe vt appet i aere: tūc eniz ele
uant vapores plurimi: ⁊ fiūt āpli⁹ pluuie. Rurſus
medic⁹ imitat nāz: ea vero cūat in q̄rta q̄dra ⁊ i ſine
mēſis. vñ ſcōo poſterioꝝ: f iniēte mēſe magis fluit
Milus: q̄r vernior ē finis mēſis: p̄p id q̄ō luna defi-
cit: q̄ō āplius nono explicat hyſtoriaꝝ ita mulierum
motus mēſtruoſuz vz fit circa deficiētes lunas. vñ ō
ige. q̄rto: Mēſtrua frm nāz defieiētib⁹ fiunt mēſib⁹
magis. Jn q̄rta igr̄ lunatōis p̄te phlōmāduz. Jriuz
āt ſapiūt ceteri. eti: phlegma tē abundāt cui ñ debet
eūo: ſz purgatio vere. Adhuc aſpect⁹ iteruēit q̄rtan⁹
q̄ Jrietatis ſaltē ē medie: petit ēt luna ſola res radioſ
non igr̄ eūanduz i ipa. Qropt p̄mū vero ſciēduz q̄
q̄dra lunationis a mēſe denotat lunari. Eſt āt mēſis
multiplex: vt oñſuz. io4. dria. Sz ♄ audit mēſis con
iūctionis cōſtruct⁹ ex mēſe p̄egrinatiōis lune totius
ſui orb: q̄ō. 27. diex ſpacio: ⁊ fere octo p̄ficit horis:
ac ex duob⁹ diebus: ⁊ q̄tuor inſup horis quoꝝ nume
rus i. 29. dies cōſurgit cuz dimidio. Luna eni a ſole
recedēs ſuo celeriori motu: ipz nō reinuēit i loco vbi
p̄us copulata: ſz fere p ſignū añceſſit: ⁊ ipſe cui ōmū
luna tp̄e duoꝝ diex ⁊ q̄tuor horaꝝ eidē itex applica
tur. Cuz igr̄ ♄ mēſis i q̄tuor dividatur p̄tes: eius q̄g
dē ꝺſurgēt: ⁊ q̄tuoz q̄dre: quaꝝ vnaq̄qz ſeptē cōtine
bit dies: ac inſup nouē horas i q̄bus lune variat lu-
mē diuerſimode. in fine nāqz p̄me q̄dre ſemiplēa effi
cit ſeu diacorona. Jn terio vero ſcōe plena oio ſiue
biderē. Jn fine vero tertie reddit itex ſemiplena. in
q̄rte vero vltio ſoli ꝺburit ꝺiuncta luie carēs ⁊ vigo
re. Recipit ēt alias p̄ticulariores figuratōes cretico
rū tertio: ⁊ de ſpa mota meſabalach. Jdōt ēt dici q̄-
dra lunatōis frm q̄ luna mouet ductu p̄mi mobilis i
oī die nāli ab oriēte i mediū celi: ⁊ inde in occidēs: ⁊
demū in ēre mediū: ac i oriēs tādē: iuxta illud cētilo-
quij: būiditates i p̄ma q̄rta accidūt ⁊c. Eſt ēt attēdē
dū q̄ in phl'oia ⁊ vniuerſalit i oī edactōe duplex ē ho
ra: electa q̄dē q̄ horaꝝ ē aptior: i q̄ oēs ꝺditōes aut
plures ſeu digniores: q̄ in ipa expectēt meliori obſer
uātur mō: vt in luie diei clariori ſupfluitatib⁹ cūatis
digone pfecta: ⁊ h⁹i expetitis. Et neceſſaria vt cum
eā oz fieri oio ita vt nulla fere res eā interueūat ꝓhi-
bitiua q̄ rari⁹ accidit: ceu i apoplexia ſanguinea ⁊ ſg
nātia p̄riori. q̄rta p̄mo. Licet eniz hip. p̄cipit in acu-
tis morb⁹ eadē die medicari: Dies fiqdē latitudinem
hz magnā ita vt orbis ⁊ planete poſſit alit figurari ac
aliter: p̄p q̄ō non ē diuerſitas int medicos ⁊ aſtrolo-
gos: ſz potius intelligēti ꝺcordia ſūma. queſitū quo
qz h: ⁊ ſi vtrūqz horā cōtinet in electa tñ verificat am
plius. Quid autē ſit flebothomia dria inotuit. 164.
Propter frm āt ſcienduz quoſdā medicos dixiſſe
magis flebothomādū i p̄ma q̄dra fore: q̄m vt tactū i
argutis ꝓportionat ſāgui calida exñs ⁊ humida. hoc
autē p̄mo non valet cū in ſecunda quadra ante oppo
ſitionē: ⁊ in tertia poſt. iz. precipiatur ab aſtrologis
phlebothomari plurimum. Similiter in ipſa humo

res nōdum sunt plene amoti exteriora petētes. neqz
ēt inductiuū sufficiēs ē eox qm̄ lz luna fm q̄dras ꝑ di
uersas varietē nās relatōe scā ad luis susceptōem: ita
vt mō dicaī ca. ꝛ hu. nūc āt ca. ꝛ sic. ꝛ hmōi. ℔ acta
tū ꝯpatōe vt ad Jouē g nāe ꝓportionaī humane to
tū hme sic variatū frm̄ erit ꝛ hu. phlegmaticū ita vt
calidū ꝛ siccū ipsius ꝓportionet āpli⁹ sanguini q̄z ca-
lidū ꝛ hu. cū magis accedat ad calidū ꝛ hu. nāe hūa
ne. ℔ uerūt ꝛ alij q in oppositōe pblare p̄ceperūt: eo
q ventose in principio mēsis nō apponāt vt gdā re
tulerūt: qz hūores nōdū amoti fuerunt: neqz ebulie
rūt: neqz i fine mēsis: qm̄ tūc sunt iminuti: lz i medio
mēsis cū hūores sint ebulientes: ꝛ in suo scātur aug
mēto lune luis i cremētū: ꝑmo q̄rta. Tūc. n. hūidita
tes augmētātur marie cū luna ꝑcipue fiat: vt ali⁹ sol
minor ō ge. q̄rto. In medio ☌o mēsis luna ꝓpe i p̄
uentōe ꝯsistit dū sup diametx ex oppositō ☽tatur re
cte. Adhuc tūc ē humiditatū augmētū cāe ꝛ fluxus
Hoc ēt vt declarabiī stare nō pōt cū aspect⁹ illa op-
positōis sit hora: nāe aduersus oib⁹ phibit⁹ astrolo-
gis. Nec ipsox iductiuū acceptandū: qz vel id. A.
nō er ꝓpria dicit scia: sz aliox: aut qm̄ mediū latitu-
dinis grad⁹ ꝛ nō arithmeticū p̄ctale itēdit ita vt mē
sis mediū dicaī cū aspectus sepaī oppositōis: g spa-
ciū vt oñdeī. 24. est graduū: qz ēt tūc humores mo-
uenī feruore quodā nimio fluitātes nō mouendum.

Propter tertiū gdē sciēdū ꝑmit⁹ q̄ lunatōis qua
dra ꝯpetit phlomia: ꝛ deiceps in q̄ scarificatio ac san
guisugatio. Propter ꝑmū hmōi sciēdū q luna ꝑt
dupliꝛ ꝯsiderari ꝓut sz q̄dras imutatōes susc̄ipit: aut
rōe receptōis luis vel sit⁹ ipsi⁹: figdē ꝑ mū attendaī
☽tus corpis regitiua fm̄ hūox augmētū: ꝛ mot⁹ ip
sox diuersificet. nā cū sit a ☌iūctiōe ad oppositionez
fortificaī ipsa. hūores. n. ꝛ spūs icremētū assumūt ꝛ
mot⁹ ad ex tendit ipsox. Ab oppositōe ☽o ad ☌iunc-
tōem euenit e☌rio. Et iō itroducit Alber. ītio. qui
ifirmanī in mēsis ꝑncipio erūt ipsox corpa ad repel-
lēdas ifirmitates fortiora. In fine ☽o mēsis sit e☌.
qō mot⁹ affirmat cretic⁹ cū fit expulsio quedā diteri
orib⁹ ad ex: quē motū hz luna ō ☌iunctōe ad opposi-
tōem ꝛ egritudo id nō min⁹ ianitōis: cū humiditatis
egeat augmēto: ꝛ ☽tutis vigore. Ab oppositōe āt i
☌iūctōe ☌tigit opposite vtriqz. Dico itaqz phlandū
ē magis i fa q̄dra: vtrib⁹ oppositōis aspect⁹ exclusis
☌ter in tertia: min⁹ ☽o in ꝑma: minime quoqz i q̄rta
qō ex antemissis ēt oñdit: qz qñcūqz ☽t⁹ ē fortis cū
ab ipsa ꝓncipaliter sumaī eūonis idicatio: ꝛ humox
augmētū. hūorib⁹ nāqz abūdātib⁹ dcm̄ nō pax phlo
mia deberi: ac mot⁹ ipsox petit extrinseca. Sequunt
eni motū phlomie: ertat phlandū. Jdāt ☌tingit i fa
mēsis ꝓncipaliter q̄dra. Virt⁹. n. tūc ē fortis ꝑ luis
lune receptionē, ampliorē: er q̄ ēt augmetāt hūores:
ꝛ q̄ fortin' ea petūt: ꝓp caliditatē mouētē de cētro ad
circūferētiā: luna. n. cū luic magnificaī caliditatis ef
ficit ipressiones. vñ q̄rto de ptibus. Noctes plenilu
nij sunt calidiores ꝓp lumē lune: qō in fa ꝛ maxime
iuxta finē accidit q̄dra. Deinde ☽o in tertia: ꝛ si hu.
sint adhuc satis in augmēto: ꝛ virtus fortis ꝛ ꝓpe in
eius ꝑncipio: ipsi tñ iteriora exgrūt magis: pl⁹ tñ cō
cedēda ē phlomia q̄z i ꝑma. vñ balyhamec. Post p
uentionē minutio q̄z initio luis magis laudaī: alz tñ
repiī aerea. s. signa meliora sūt p⁹ puētōez. Minutō
eni initio qdē mēsis magis laudaī ꝯpatione vz finis
mēsis. In ꝑma vero neqz virt⁹ adhuc fortis hūores
adaucti ꝛ ꝑcipue i ei⁹ ꝑncipio lz mot⁹ ipsox ꝛripiat tē
dere i exteriora. In q̄rta quoqz nullū repiī istox: ꝛ ma
xime vltra ipsi⁹ mediū. Sic igiī phlōia ☌petit marie
i fa q̄dra: deide i tertia: min⁹ in ꝑma: minime vero i q̄r
ta. Nosce quoqz q̄dras differre fm q sūt añ oppōez
vel postea. nā min⁹ cōpetit añ: vt i eox ꝑncipio q̄z in
fine gradib⁹ oppōnis seclusis: p⁹ vero ipsaz e☌. ma
gis. n. ☌uenit in ipsax principijs q̄z in fine. Si vero
cōsideraī luna er ꝑte sui sit⁹ id ꝛriplr pōt ad pñs ☌tin
gere: vel rōe fine dom⁹ aut cōiunctōis cōplexionis
ei⁹ cū reliqs planetax: vel ēt stellis fixis. aut er ꝑte as
pect⁹. Sigdē primū dicūt astrologi i phlōia fore ꝑci
pue obſuādā signa aerea ꝛ ignea: ꝛ mobilia silr. ℔ i
xa vero cōia magis spnēda. Sz aerea nō oia eligēda
qm̄ gemini: ꝛ si hmōi sī. ꝓp duo tñ i ipsis nō cōcedīt
phlomia: vnū qdē ꝑticulare qz significat sup manus
magnas i qb⁹ phlomia fit ꝑcipue. Dicūt. n. q phle-
botomia nō cōpetit i bra bijs luna ente i gemis: siē
neqz scarificatio ea tenēte cancx i spatulis. in his. n.
ꝑtibus be cōcidūt vt sepe: be i cētilogo. Tangē mē
bx ferro: luna exīte in signo illi⁹ membri horribile.
Aries nāqz significat sup caput: thaur⁹ sup collum:
gemini sup hūores: ꝛ man⁹ magnas: cancer sup spa
tulas: leo sup cor ꝛ stomachū: ꝛ q̄ inde. virgo sup vē
trē ꝛ affinia: libra sup vētris iferiora: vt circa pecti-
nē: scorpio pudēda vesicā ꝛ anū: ꝛ q̄ inde si sint sec⁹
coxas: capricorn⁹ sup genua. sed aquarius possidet
crura vsqz ad iferiora. pisces vero ōnotāt sup pedes
Et id cē significatōe ēentiali: qm̄ accītali pōt cōtigē
vt pisces notēt super caput: ꝛ aries sup collū: cū gs
ortū ☌rerit piscib⁹ ascēdētib⁹ aut alit ōrīter. Que si
qdē donatio nō ꝑfect⁹ ꝓfectus nisi ex nativitatis certa
notitia. Estqz op⁹ recte mdicare volentē vtrāqz de-
notationē attēdere. Altex vero ē vniuersale: qm̄ ge
mini signū ē cōiunctum: ipsa vero luna tenēte dicūt non
fore phlandū signāt. n. minutorē pl⁹ vna ꝑcussiōe p
cutē: vel necessitatē minutō s alteri⁹ tpe interposito
modico. Sūt āt signa fixa vitāda cū volum⁹ vt ꝰ p⁹
mutare: sic qz eligēda cū fixa re. qdem tñ approbant
scorpionē Sūt quoqz mobilia aries cācer libra ꝛ ca
pricorn⁹: fixa thaur⁹ leo ꝛ aqrius: cetera vero cōia. Eli
gēdū ē āt marie vt luna sit in ariete vel libra: veneri
aut ioui vel ābob⁹ appli⁹ ūs. Jd. n. cē bonū denotat
phlato. Quātū quoqz ad domū fit luna i decima fa
ꝛ tertia: q̄ dom⁹ est sui gaudij septia vel qnta: nō āt i
ascēdēte cū lune ☌riet caliditate sui ac siccitate: neqz
i q̄rta q̄ dom⁹ ē. n. fouet. aut i sexta q̄ ifirmitatis: ne
qz i octaua q̄ mortil: vel nona qz sui opposita gaudio
neqz. iz. q̄ inimicox tristitie ꝛ carceris: ꝛ ois pui: aut
cū dñis hax domox ēt dñs ascēdētis in his locis: sz
i. io. magis. Si vero ſo lune obſuet cōiunctio cōiū
gīt ♄ veneri vel ioui: seu vtrisqz. nō āt ſoli coniuncta
nisi fuerit vnitio cui⁹ termin⁹ ē isra. i6. minuta i ante
vel post. ℔ onūt. n. oēs planetas in vnitione soli in
hmōi vigorati: ♄ tñ qz breue ac tāqz pūctales actib⁹
nō multū cōgruit medicie. Aut sub ei⁹ qdē radijs p
is. vel. iz. grad⁹ sit añ vel post: aut i cōiūctōe. Saī.
ꝛ ꝓpe cū ea fuerit luie diminuta vel mercurij De mar
te tñ qz medicinā denotat curatiuā: ꝛ maxie mālem:
discordāt fere astrologi. Jngt nāqz balyhamec fore
phlandū cū luna fuerit i signo masculino marti cōiū
cta: nec timeāt illū nisi sit ascēdēs in latitudine: ꝛ in

sue augis circulo: fitqz dñs dom⁹ lūe illū laudabili a spiciēs aspectu. vñ aliūde a ꝑdicta iductus mars ē i fortunata in oi ope: in his q̄ ꝓtinēt ad sanguinē vena rū apitionē ⁊ minutionē sanguis ꝑ vētosas: aut i me dicādis egrotis. plures tñ martis ☽iūctōz ac ēt aspe ctus detestant ip̄ us pranos. Dñ haly habē ragel nō ē bona minutio luna eūte ad martē. Et ioānes hispa lēsis: Nō fit luna marti cōiūcta. significat. n. p⁹ mi nutionē colere motū fīc applicatio ad saturnū mrie. Quib⁹ magis assētio timēs martis ☿sutias. In for tune nāqz auare sūt ⁊ infideles. cū. n. qd ꝓstauerit bo ni penitētes conāt illō auferre: fortune ☿o eē almā for i aphorismis. Tertio quoqz róe aspect⁹: qm̄ cuz q̄drupler fit vt sertilis q̄rtus trin⁹ ⁊ opposit⁹ facien da ē qdē minutio cū luna fuerit i aspectu magis trino iouis vel veneris: ☽nr qñ i sertili. aspect⁹ āt q̄rt⁹ i sto rū ñ nocet neqz oppōnis ēt lz nō cōferāt: lz vitādus ē aspect⁹ compōnis ꝑpe: ac demū q̄rt⁹ ad saturnū ⁊ Mercuriū maxie: deiceps ad martē. trin⁹ āt aspect⁹ ⁊ filr sextus martis fortasse iuuat eo q⁹ h martis ē ar tificiū qō ñ saturni i est ⁊ merc. Est āt aspectus sexti lis cōtinēs sextā ptē celi: puta duo signa q ⁊ i duo se parat: ceu alij ꝑter opposituz. Respicit eni planetā i signo tertio exīntē ante ip̄m ⁊ post fīc q exit i ꝓncipio arietis illū q fuerit i exordio gemi: ac aq̄rij: q medie aspectus dr amicitie. Quartus ☿o est q̄rtaz cōtinēs celi ptē vt tria signa: q duplex é vt ꝑ ceu cū ante se cōspicit q ē i cācro: ⁊ post eū q i capricornio dict⁹ ini micitie dimidie. Trinus ☿o aspect⁹ ē continēs tertiā ptē celi vt q̄tuor signa fīc cū ex ariete videat ille q in leone ⁊ sagitario, ⁊ h pfecte dr dilectionis. Aspectus quoqz oppositōis ē si mpler vt de aliquo signo data quocūqz in septimū pfecte ☽rietatis erit ac inimicitie Et qō dcm̄ de exītia planete i arietē ⁊ alijs: ita ꝑ simi lē distātiā fit i signoꝝ reliqs ꝑdurat quoqz h⁹i i latuz visio ꝑ q̄ꝫtitatē luis ipsius: sicut i ceteris q̄. iz. ē gduuz aficeditqz post i ea. vñ cuz aspectus oppositus: ac ēt q̄rtus sint prani suspēpēda phīoia ꝑ. i. ꝑdictos gra dus ante ac retro. Et qz trin⁹ ⁊ sextilis sūt laudabi les: i his phīandū visionib⁹: ꝑdicta gduū q̄ꝫtitate ob seruata. vñ cū i aspectu trino ꝓmo luna fit duas ptes triū luis iā adepta: fitqz beniuolus distās sufficiēt a q̄rto: in nullo magis isto phīandū ☽nr āt aspectu tri no: sc̄o cū luna recesserit ab oppositōe sufficiēt lumē bñs primū tñ aspectū magis laudo cū luie maiorādo ꝓcedat ex āt minorādo. aspectus ☿o sextus q̄ꝫ fit mediocrit beniuolus q⁹ tñ luna paꝝ obtinet luis nō appciandū nisi modicū: fortior tñ pus ☿o vt de trino. Quarta figdē visio detestat: ē. n. ☽rietatis mediocris qz tñ luna plus i ea recipit luis q̄ꝫ i sertilis aspectus securi⁹ concedit phīoia q̄ꝫ ꝓmo. Visio ☿o opposi tōis q: ☽rietatis integre vitādus oio. cogit eni sua ma licia phīantē errare. Aut phīandū vel ꝓuiētes pecca re: ac icōuenient admistrata fortisca: pp qō ante ip sius terminū. i. vz gduuz i antea ꝓncipalit intēden dū ꝑ. i. q ☽nr postea. Si āt dicat in ꝑdicta q⁹ nā non eūat i visione sexta vel trina: ☿m se fortificat: ⁊ māz ꝑparat. Sz i sexto vt die septima: ⁊. xx. ⁊ in opposito vt. i4. ita vt medicus cōsecutor nāe cui⁹ oppositū fir matū. Dōm solutio hui⁹ nota ex pluribus dictis ma xieqz. i55. Dñm. n. ē qñ ⁊ qūo medicus imitatur nāz: ac h⁹ oppositē. Propter ꝓm huius sciendz q⁹ eodē tpe: ⁊ mō eūandus sāguis ꝑ ventosas: ac ēt sanguisugas sicut ꝑ phīoiā ꝑdicte declaratōes pñt fi milit coaptari: neqz distat nisi ꝓm magis ⁊ min⁹. sā guis. n. subtilioz ē q trahit ꝑ vētosas eo q ꝑ phīoiaz qō sufficiēt idicabit. i95. Haly tñ beben ragel dicaz notat int phīoiaz ⁊ vētosationē: qz qñ volueris sāgui nē ꝑ vētosas extrabere: bonū ē q⁹ fit post oppositōez in vltio medio mēsis. Et si extraxeris de vena: meli us ē q⁹ fit i ꝓmo meio: alijs ꝓnotatis ☽stellatiōib⁹ in spiciēdis. Dic āt vir fortassis mouet: qz alit ꝑ phīoiā eūat: ⁊ alit ꝑ vētosā. nā phīomo expellēdo: ☽cia ☿o attrahēdo. ⁊ qz hūores añ oppositū sīt ebuliētes au gmētati postea. i2. ita timēdū ne vētosa nimia fiat ad ptē attractōe humoꝝ deductio ⁊ p ☽nr sapa: hūorūqz fluxus. nō āt post oppositū: cū qescē ⁊ minorari hū res iā cepit lz id nō euēit i phīoia: si debite fiat quo cūqz tpe: cū i ipsa fiat expulsio: non āt attractio. Est āt attēdendū q⁹ melius tps phīandi ē a mane vsqz ad horā tertie. ꝓpeqz cū pp sanguinē phīomet augmē tatū vt tradūt medicoꝝ q astrologizātes. Dies nāqz diuidunt nāles in. 24. horas equoctiales: qbus inq tuor ptes segregatis: eaꝝ vnicuiqz sex contingūt ho re ita vt a tribus notis horis instātibus vsqz ad tres diei dñetur sanguis: post ☿o vsqz ad nouē diei horas dñatur colera: inde ☿o sex horis noctis phīa. Et qz vnusqsqz humoꝝ meli⁹ cūatur cū est i motu: ⁊ euēta tionē suscipit: sanguisqz i predictis euētet horis ⁊ ma xie in trib⁹ diei. Sūt. n. in ipsis magis prepata elec tioni hore phīie necessariā: digestioqz celebrata: ⁊ su perflua expulsa: tūc qdē vt phīoia ⁊ vētosatio simili faciēda: fīc vomitus i meridie celebrādus. vñ q̄rta ꝓ mo: Hora vomēdi melior est i estate ac meridie: tūc nāqz colera sursuz q̄ vomitu educit: sol. n. eleuatus sursuz leuitat ipsaz sicut nocte media phīa expeditius educere. Propt qdē hoꝝ oppositā: ponūt ēt astro logi dominū ascendentis i medio celi: ⁊ lunā sibi ali qualit copulari cū vomitū irritare: cū ☿o secessū i ter re angulo: lunāqz illi aliqō cōiunctionis aut aspect⁹ iungūt mō in cētilogo appens. Propt q̄rtū ☿o: ad ꝓmū iā qd dōm appuit qm̄ calidū ⁊ humidū q̄rte primo totū est frigidū ⁊ hūidū respectu tpamēti: cui calidū ⁊ siccuz appropinq̄t magis. Ad fm dōm q⁹ lz suo mō cōpetat phīoia in q̄dra ꝓma ñ tñ fic vt in sc̄da vel tertia: qm̄ qō fit nondū ē saltē in ꝓmanentib⁹ vt cūqz q̄lia sunt ista. i succesiuis ☿o secus existit cum eni motus sit ē aut tēp⁹: factus āt cessat. vñ lz ☿us fortificet: aut hu. augmētent ⁊ moueant: non tñ hec pfecte sūt adepti in ꝓma q̄dra. Ad aliud eodē modo fere dōm vt ad ꝓmū: qz magis peccāt hu. q̄ꝫto in q̄ dra sc̄da q̄ꝫ in ꝓma cōpatōe ad nāz humanā: vel ad fi dus tpatū aliqd facta. Ad aliud dōm q⁹ ꝑ q̄dras in q bus humiditates mouent: nō itelligo q̄dras in qbus luna ptrāsit suū orbē ecentricū: lz cōmentator haly fortassis quersē ita exponat: verū quadras diei nālis audio: quarū vna est ab orizonte ad mediū celi vt pre tactum. Cum igit luna transiuerit ab orizonte ad ce li mediū humiditates accedunt corpoꝝ augmentan tur in maris accessu oceani maxime. a medio ☿o ce li cum itez in occasū tendit minorant interioza petē tes ipsorum occulta: ⁊ ita fit in tertia vt in prima: in q̄rta vero sicut in sc̄da. Ad quā figdem humiditatuz augmentationē virtus confortat adeo vt fere oēs ni si vi aut egritudine moriantur fortassis seuissima vel luna interdum domum. i2. obtinente: in casu lune

a medio celi vel terre. Jn religs aũt duabus q̃dris
fortificaſ. q. vitales. Multoties. n. ꝓtingit q̃ gs
vſ mori cũ luna moueaſ a medio terre ad occiſperiuz
aut a medio celi ad occidẽs: ⁊ tunc deiceps adeo vi
goraſ: vt ab iperitis ſpes reputeſ ſalutis. cũ vero de
mũ luna rapiſ a medio celi in occidẽs: aut ab angulo
terre in oriẽs: moꝛo aduenit feſtine: qđ ẽt noſcũt idi
ote ripas marie maris ĩhabitãtes oceani: i quo ma-
nifeſtioꝛ ẽ ꝓfluxus. videntes. n. q fici extremũ deue-
nire ꝓnũciãt moꝛiturũ cũ maris aderit receſſus. qđ ⁊
manifeſti⁹ ꝓcepi i his quoꝝ ileg fuerit luna: ficviſuz
ſignãtiſſime i Azonis Marchiõis Eſtẽſis obitu ita
vt p duos ita ſe hñs dies aſtãtes mirarẽ magne: pp
qđ cũ ꝓtendat cõmẽ. p q̃rtã eccẽtri lune q̃drã ſeu mẽ
ſis illi⁹ bñ vn⁹ bñ: nõ ãt celi ſm motũ diurnũ reuolu
ti obiectio nõ ꝓcedat iducta. Ad aliud dõm ſic ad ꝑ
mũ ſuo mõ. Ad aliud dõm q̃ nõ tãta iteruenit agita
tio: vt ad putrefactõem moueãt hũida: ⁊ ꝓpe qꝛ op-
põnis viſio vt oñſuz oz euitari: ac ei⁹ ꝓpigtaſ: ⁊ i tri
no aſpectu phl̃oia fieri. Ad aliõ ꝓñr appuit qd dõm
Ad aliud dõm q̃ cõpetat in tertia q̃dra: nõ ãt oñſuz
ceu i ſa. Ei ãt q̃ Ar. aut Haly hamec. ſcribit dõz il
lius fuiſſe opi. ſeu fortaſſe p⁹ opinionẽ voluerit phl̃o
miã fieri: qꝛ hu. nõ ſic ebuliũt vt in ſa timẽs illoꝝ in
fluxũ. Vel imaginãs in tertia q̃dra ſanguinẽ lauda-
bilẽ iã icipe iteriora petẽ aquoſioꝛẽ ãt adhuc poſſidẽ
extrema. Jn ſa vero fortaſſis euẽit ſec⁹: qꝛ tñ Vtus
ẽ fortioꝛ in acceſſu aũ pleniluniũ q̃z i receſſu: ⁊ hũo-
res magis petẽtes educi q̃drã ſaz ẽ plurimis aliorũ
ꝓtuli tertie. Ad aliud qd dõm viſũ. Ad aliud dõm
q̃ nõ ſũt fic aucti ⁊ diſpoſiti phl̃omari ceu i ſa: ſz q̃tu
oꝛ relatõe alioꝝ. Ad aliud dõm lz hu. petãt iteriora
ſintq̃z i diminutõe id cẽ reſpectu ſe q̃dre nõ ãt aliꝝ
ad aliud dõm q̃ humiditates moueri: hoc põt dupl̃r
itelligi euenire: aut vigoꝛe lune vel ei⁹ ipotẽtia pꝛio
qđẽ qꝛ cũ ea dẽat ſup humida i mouendo Vtutẽ: qñ
fuerit vigoroſa vt luie pl̃ea: tũc vtiq̃z poterit eas aug
mẽtatas mouẽ: ⁊ diſpgere hinc inde ceu cũ dux exer
citus potẽs fit in ordinãdo: ⁊ cohibẽdo ei⁹ ſubditos
ſuo motu: ſo qm̃ cũ luna ſub radijs icipit eẽ: qꝛ luie
ꝑuaſ. nõ. n. inde hz niſi a ſole: vt ceta celoꝝ corpora
Exſurgaſ ẽt ei⁹ humidũ nãle ſolis caloꝛe ⁊ ficcitate.
Quare adeo ibecillata hũiditates regẽ nõ põt: imo
ſpõte diſcurrũt p locas i gb⁹ erãt fita. Mꝛio itaq̃z mõ
cũ luna hu. motu regat ordinato illis dñando cũ iã i
ois fortis reddiſ expedit phl̃omia. Scõo Vo cũ non
fuerit ibecillis reddita. Ad aliõ ꝑ hoc qd dõm appz
qꝛ mot⁹ mẽſtruoꝝ factiu⁹ in fine mẽſis lunaris: non
ſit vigoꝛe nãe: ſz poti⁹ qꝛ ipotẽs reddita corpe ifrate
⁊ hũiditatib⁹ aliqnãtis ã. Drijſq̃z redditis labũſ ſpõte
Quare cũ id nõ fiat nã exñte fortí: aut ꝓpe intẽdẽte:
medic⁹ nõ hz eã imitari: vel ſi eã imiteſ i ſãguis hui⁹
ꝓuocatõe: nõ tã i educẽ ipſi⁹ p alias ſemitas. Men
ſtruũ ẽt nõ ſolũ defluit i fine mẽſis: ſz ẽt in eius me-
dio nõ õteri⁹ vt q̃rto inuiſ õ gnãtõe. Qñ. n. lũa mu
taſ apte in ei⁹ luie: i aialib⁹ cõſiſ hũida imutãſ. Sz
circa p̃dcã ꝓtigit dubitare: vtꝝ flux⁹ mẽſtruoꝝ ſit in
nãlis i fine mẽſis cũ dcm̃ ſit ſerto õ accñti oẽz fluxum
ſan. ſoꝛe inãlẽ: ꝑter illũ q mẽſtruoꝝ. Dõm q̃ fluxus
in fine mẽſis hmõi nõ ẽ innãlis: rõe illi⁹ ſanguis q er
pelliſ ſupflui: veꝝ ex pte minoris vigoris nãe: tunc-
q̃z i plenilunio põt inãlis vtcũq̃z dici. De nãlitate ve
ro fluxus ſanguis: ⁊ innãlitate: dria oñſum. is7.

Differentia. i69.

Vod ptiſana oꝛdeacea ſebꝛi nõ cõferat oñdi
tur qꝛ hmõi cõſerẽtia: vel erit ex pte agentis
⁊ patientis: aut talis febꝛis. Non q̃dez ꝑmo
qꝛ agentia ⁊ patiẽtia dñt in mã cõicare: ſi vnũ oz ipꝛi
mere in reliquũ: ipm alterãdo: ⁊ ad ſe deducendo.
Ptiſana Vo cuz ſit ſba: ⁊ ſe. accñs. Eſt nãq̃z praua
coplexio calida ⁊ ſic. nõ coincidunt in mã. Neq̃z ſo
qꝛ cũ ſebꝛes ſint tres: vt ephimera: putrida: ⁊ etica
Ephimera q̃dem nõ ꝓfert: qꝛ in ſpũ ipſe nãq̃z cũ cor
de calidioꝛ ẽ oi re corꝛis: primo pꝛia. Supaccẽſis q
dẽ inflãmatioꝛ efficiſ: neq̃z etbice: vt ipſius caliditas
ſit imẽſioꝛ caliditate tertiane: neq̃z ẽt putride vt ter-
tiane: qꝛ colera ipſi⁹ mã ceteris corꝛis calidioꝛ: õ di
ſtpantia ieq̃li. Sanguis Vo mã ſynochi calidioꝛ poſt
colera. Putrefactis ãt bis ⁊ ſupinflãmatiſ reddunſ
calidioꝛes ad tertiũ vel magis q̃rtũ ſupueniẽtes gra
dus. Ptiſane ãt fritas ⁊ hũiditas circa pꝛincipiũ ſe
cũdi gradus locanſ: qđ ãt tale nõ ꝓueni ad oppoſitũ
gradualitatis eq̃lis: vt docet in tegni. Mã ſicut vltꝛ
me repletõi vltꝛia debeſ eũo: ita ⁊ oimode alteratõni
corꝛa p oppoſitũ alteratio oimoda. neq̃z febꝛes q̃rũ
mã eſt ſꝛia cũ eã potius ifrigidãdo augmẽtaret. ⁊ ſul
ciſ qꝛ ſrm̃ ⁊ hu. ꝓhibet digõem niſi in matcrijs cole
ricis. haly. Eti. Ptiſana ẽ cib⁹ ſup oé õ grano ciba
riũ. ꝑmo re. a. Ea Vo dabitur aut rõne ſe. aũt Vtu
tis: nõ ꝓpter qꝛ morbus vt morbus ni ꝓſumptõis for
taſſis nõ expedit cibũ. ſi. de inge. neq̃z Vtutis cũ ipa
pluries ſit fortis cibũ nõ expetẽs. Et ꝓfirmaſ qꝛ ci-
bus ẽ inimic⁹ virtuti expte: ⁊ amicus morbi: appẽs
prima q̃rti. Rurſus oꝛdeũ ẽ frm̃ ⁊ ficcũ ventoſuz vt
tradũt. vñ ſo caũ. O is aq̃ oꝛdei ẽ inflatiua. hoꝝ aũt
tale febꝛibus nõ conſert cũ ei affiniteſ: virtutẽq̃z di-
ſtrahat: ⁊ vaſoꝝ ꝓtentiua. Palin: ſi conſerat ſe. oi-
bus adminiſtraret indrñter: ⁊ tpe oi: ſz in valde per
acutis ꝓhibeſ: dria. izz. Paroxiſmis ac ſtãtib⁹ ſc. ꝑ
ceptũ. n. ſilentiũ tũc a veteri. Itidẽ: qđ viſcoſũ febꝛi
bus nõ conſert mãlibus ꝓprie eũ opilandũ idicat ſe.
hui⁹ ẽ ptiſana. vnde Hip. Quippe q̃ viſcoſa itaq̃z ſe
bꝛibus non conſert. Jn oppoſituz medicoꝝ ẽ ce-
tus: ⁊ phõꝝ ois. Sup. n. oé õ grano cibariũ in acu-
tis paſſionibus excellẽtiſſimum habetur. Adhuc qđ
hz oẽs bonitates: vtilitates ſanis exhibens ac egris
febꝛib⁹ cõſert: talis vero apud veterẽ ⁊ alimẽtoꝝ ꝑ-
mo ẽ ptiſana. Juuat itaq̃z in febꝛib⁹ ptiſana. Mꝛo
pter primũ qdẽ ſciẽdũ q̃ ptiſana ẽ cib⁹ medicialis ſeu
medicina cibalis ex oꝛdeo ⁊ aq̃ ꝓſtructa. ad pfectõez
decocta. nã ei⁹ ⁊ precipue q̃dem colata pl⁹ ingrediſ i
opuſ medicinaꝝ q̃z ciboꝝ: collz gnto. ſit. n. cõiter ex
aq̃ ⁊ oꝛdeo lz aliqñ addaſ amigdalinũ lac in nõ cola-
ta. zuccarũq̃z demũ filr in colato acetum admiſceſ: ⁊
ſemẽ papaueris albi: pp ãplius refrigerare calidio-
res nãs: aut ſomnũ fortaſſis inducere. Quarto Vo ꝑ
ma ſm ga. ꝓjciſ in ipſaz vvirtus pipis ⁊ multoties
radix feniculi apij. Que aũt colata maioꝛi eget cocti
one q̃z feculẽta. Jpſa nãq̃z conſtruiſ multipl̃r ex pte
oꝛdei. nã ſepe p ipſi⁹ farinã diligẽter pꝛeparatã ⁊ aquã
Oꝛdeacea vero ex oꝛdeo multis mõis cõponiſ. quo
rũ ꝑmũ Almã. primo. Qñ coci terẽtes ipſã crudam
in mortario nõ diſſoluũt coq̃ntes illã ſupꝛa ignẽ ⁊ i-
ponẽtes amidũ: vt videaſ p decoctõez ſufficienſ ſuc
coſa eẽ q̃ qdẽ ẽ inflatiſſima ⁊ idigeſtibiliſſima nõ pa
ũ. Adhuc deteri⁹ qñ mittitur in ipſaz: ita cõſtructã

vinū dulce: aut ꝑpata aq̄: postea terat i mortario: ⁊ māib⁹ ꝓfricet ꝑ pānū lineū a puz. Finiſ āt tritionis h⁹ ſit donec cortex abijciat. Cū eni hordeū piſtat nō abijcit tūica ſbtilis circūiacēs ipi: ⁊ iō ꝓhūectat ⁊ terit i mortario: deide ſufficiēt decoq̄t. Et trat gdē iterdū ordeū ꝑus i aq̄: deide aſſat: ⁊ ide facta farina cuz zuccaro cōficit: qđ gdē nō pax valet i refrigeratiōe vētris: ⁊ epatis accītis ſm iſaac extinctēne. Colata quoq; iurta ptiū ꝓportōz eā igrediēciū ordinat modis. gnto. n. theorice cōficit ita: accipiat hordeū notū albū ſpiſſū tenex plenū qđ dū coqt intūeſcit ⁊ iflatur. iflat plurimū: excoriet diligēt: ⁊ terat moderate đ quo ſumat vna mēſura: ⁊ pōatur i vas ſtatuna tū vel lebetē: ſup quē fundat aq̄. 15. menſure: coq̄turq; igne rpato donec due remaneāt mēſure. đ aq̄ ſolum audio: i c⁹ decoctōe fiat diligēs cōmotio ⁊ pcuſſio cū cocleari magno donec pfect⁹ miſceat ⁊ coletur. ſz quoq; iſaac ꝓfrigat hordeū: vt cortex auferri poſſit ⁊ mſura ſumat hordei vna: ⁊. io. aq̄ vz. deiñ colet: ⁊ potui det: q̄ qdē ad ſāitatis valet cuſtodiā: ⁊ corpis hūectatōz. Quarto quoq; pria: qđ dr aq̄ hordei melior ē vt ſumat aq̄ ſacraiati. 20. ⁊ ordei ſacraiati vnū: ⁊ ē circa. 37. 3. ⁊ iā fit reductōe redacta ꝑpe ad qntā ſi ſumatur đ ea rubeū ſbtile c⁹ nutrimētū min⁹ extat ⁊ hūectatio maior. Quito ſiqdē coll3. aq̄ ordei talit dz fieri: hordei grana iſūdāt i aq̄ integra ñ contuſa: ⁊ i vna pte hordei dñt pōi. 20. ptes aq̄: ⁊ dimittat i ea q̄tuor horis: ⁊ poſtea i ipa coq̄ntur quouſq; rubedinē adipiſcātur. q. vini. prio vo alimētox ideteriati⁹ biſ cōſtruit modis. ptiſana hūectat qñ vt oz fuerit ꝑpata ꝟ eſt qñ ad plurimū ebulierit ſm decoctionē: deiñ p⁹ ꝟ ꝑ ſuauē ignē vſq; ad multū ſucco facto. miſcet āt ei ſm qđ illđ tps acetū qñ bulierit pfecte. Cui cuz elira fuerit diligēt inijcē oz ſales ſbtiles nō multū añ eſū. Cōſtructionis āt q a. ſanior ē forte ceteriſ mod⁹ conſtruitur ⁊ ex ordeo pot⁹ ſanich dict⁹ arabice: grece alſita: ſz latine polēta. Qui almāſoris nono ſit cuz ordeū fractū i aq̄ ipm coopiente bulit donec aq̄ iſpiſſetur: deiñ coletur ⁊ bibat: vel curioſius ſit ex ordeo maturitati vicino: qđ ſupra ignē i vaſe leuit torreſiat deiñ cōfricet aſpioꝛ ꝓfricatōc: vt cortex abijciat: ⁊ đ niq; groſſius frāgatur fiē farina: quo poſtea vtūtur coquēdo: aut i aq̄ ꝑ ſiti iſuſū bibēdo. Et noſce q circa ptiſane ꝑpationē: ⁊ marie colate dupl'r piſiēſes peccāt tū: q' cōit eā ꝓſtruūt ex auena q̄ alimētox ꝑmo cib⁹ē ſbiugaliū: ⁊ nō bonuz niſi fortaſſis tpe famis vehemētis ꝑncipās calitati ſufficiēt ꝓfil'r tyſei. filigini. Que et auena ſiue deuſer ponit cala i prio ⁊ ficca ſo. Sexto vo ſimpliciū: Virt⁹ auene ē diſſoluēs fic eius ſapor māifeſta. nā in ipſo ē acumē paucū qđ oñditur ex eo qđ curat apata q̄ incipiūt idurari. qđ āt tale febri ñ cōgruit niſi fortaſſis c⁹ māc fricde. tū q' ipſa q̄ſmime decoquunt: ita vt retineat ſapore aq̄: fic ⁊ cōit peccat circa illā vbiq; fil'r q̄ ordei: q̄re cū febriētes ei⁹ delectētur ꝑp frigiditatē pot⁹: multū bibētes prauā inde diſpōez ſtōi acgrunt ⁊ viſcex. vñ debilitātur ⁊ diſcolorātur valde. ſuffocāturq; apata iterioꝛ hūtes. Ordeū quoq; coiter ſm ponitur ⁊ ficcuz in primo gdu. Prio vo alimētox: ordeuz nullaten⁹ caleſacit corpus ſm nullū ꝑpationis modū. humectat āt ⁊ deſiccat diuerſimode prepatū. nā farina qdē ordeacea extoreſacto ordeo facta vt euidenter criccans. Ptiſana vo humectat qñ vt oz fuerit vt dcm prepata. Quat vt iarta ga. q ordeū min⁹ fit eleuatū i q̄litatib⁹ paſſiuis q̄z actiuis c⁹ qdē ꝓriū gnto appet theor. cū firmonat i pmo gduū: ⁊ ficcū i ſo. Quid āt ſit ſe. dria viſuz. 87. Sed circa ꝓdicta triplr dubitare cōtingit. Prio qdē q' cōceſſū i ptiſana qñq; acetū adiungi. c⁹ oppoſitū vt ſentiri q̄rto ꝑma: cū illic de quo min⁹ vt ꝓhibeatur firupus acetoſus aq̄ ordei fil' aggregari: corrumpit. n. ipſā plurimuz. Dom q' ga. ⁊ yſaac qñ iubēt interdū apponi acetū in aq̄ ordei: illud eē i modica q̄titate. Et fortaſſis talit audiendū tertiuz ꝑma hūs incipe ipm nutrire nutrimētoſbtili: ita vt contēnus oximelle. deiñ poſt hec die vno aut duob⁹ ꝑmuta ipſū ad aquā ordei ſubtilē cū oximelle. Permiſcet et ptiſane aceruz in decoctione q̄ſuis iurta ſinē. Secus āt erat in firupo acete ſū. Prohibet vo. a. copulā aq̄ ordei ⁊ firupi aceti: ne operationes ꝓfundāturvna q' firupus acetoſus dividit ⁊ ſeq̄ſtrat ꝑparans ſuperfluitates ad excreationē. Ordei vo aq̄ abluit qđ inciſuz: ⁊ abſtergit deducēs illas ꝑ ſudorē ⁊ vrine ꝓvocationē: ⁊ iō iſert. Et tu ꝓñr poſt dues horas da ordei aquā ſbtilē. Scđo befitat q' yſaac ⁊ baliabbas ꝑcipiūt ordeū cōteri poſt diligentē et excoriationez. Quib⁹ auer. aduerſat et ingēs: q frāgunt vel terūt ordeū ꝑus peccāt: q' nō ē ab eo ꝑuata iflatio niſi ꝑ infuſionē ſed grana ñ trabūt aquā. nec recipiunt infuſionē niſi ꝑ vtutē attractiuā q̄ i granis ē: ſed hec ipſis nō inest: niſi cū fuerit integra. Qđ oñdūt grana q̄ñ iciſa vel cōfracta ſeminātur. Nō. n. naſcūt ꝑuata vtute attractiua qđ eqdē cū laude āplioꝛ zoar i Theſir cōfirmat: a quo id habuiſſe q fuit ſupmus i ſcia medicie a ga. vſq; ad tpa nra: qđ puto hec ⁊ talia de ipſo ꝓferre vt ſbſtraret. aui. cuius extitit emulus non puus. Dom q' auer. ſmo ſufficiēt ē approbādus ꝑcipue in ptiſana colata: ⁊ potiſſime q̄ damus ipſam gra medicie āplius q̄ſ cibi. Plus. n. tūc hz ablutionis abſterſiue minuſq; vētoſitatis. Illi āt q̄rūt eam nutrire: aut delectabiliorē triturātōez ordei ꝓſtruēt. Tertio et filr dubitat: q' poſitū ē ordeū ſm ⁊ ficcū. vñ habēgneſdi: ordei ꝑma vtus ifridās ē ⁊ deficcāt in ꝑmo gdu. q̄re amāſoris. z. Bnāt ſanguinē vicinū colere nigre. ꝓble. Vo ꝑmo vr id humidū ſētiri cuz elicit nō ſolū ordeū fritate hūidius: ſz ⁊ fridius. Frumentū vo calidū ē i ꝑmo: tpatū i hūiditate ⁊ ficcitate apud ga. cū alijs. qđ āt tpato hūidius hūidū ē: ordeū igr humidū. Dom q' ordeū nālit ficcū eſt qđ oñdit ipſius puū nutrimentū. hūiditate vo q̄dā ex nea idigeſta ventoſa q̄ decoctōe tollit ſufficiēti humiduz ⁊ vētoſū: ꝓp qđ debilē ipſi⁹ digōez a calido ꝓtingē tē abbreuiato. a ſabis āt vētoſitas remoueri ñ pōt cū eis q̄ſi ſubtilr fit iſerta: adeo q' ſi coci diuitū decoq̄nt eas trib⁹ dieb⁹ ⁊ noctib⁹ ſup tabulas ꝓterētes ipſā non valēt excludere acutox regimis: ⁊ alimētox ꝑmis. Propt ſm qdē dom q' alig dixerunt alig⁹ ptiſanā febribus oio nō ꝓferre eo q' digōnē i gbuſdā ipediat cox ſni fritate. Accītia ⁊ q̄dā inducit frida. Sed qđ de h: tertio ⁊ q̄rto appebit dox. Propter tertiū vero ſciēdum q' ptiſana ſimplr confert febribus vt declaratur re. a. primo. ⁊ vlr acutis: ⁊ ꝑcipue colata. qđ monſtratur: q' in exhibitione ipſius ſumitur indicatio: ceu in alijs a rebus contra nāz nō naturalibus. A primis quidem triplex cum triplici exiet cauſa morbus ⁊ accidens. Ex parte quidem morbi puta febris: ſemper enim expetitur ipſa

rōne alterationis quā iducit ꝛ ꝑprie subtiliōr colata
Q̄ firmaꝫ qm̄ curatio ois ꝓficitur ℞io. ptisana ℣o
℞riꝫ febri cū cā predicent friam ꝛ humidā in ꝑncipio
gradus scōi. qō appet diligēter ℘sideranda nā ordei ꝛ
aq̄ cū earūdem artificio. Diuersificaꝫ tñ eiꝰ cōplo ꝟ
appositionē quorūdam in ipsa. ℣ ebris āt extat mala
℘plexio ꝛ ca. ꝛ sic. Eti. fri. ꝛ hu. ℘petūt febri calide
ꝛ ficce. est. n. ō nā ignis: vt distpatū reducaꝫ ad tpa
mētū distpato. S̄ ordeū elixatū ē frm̄ cibariū: alimē
to℣ primo. Jd āt est ptisana vt ex eiꝰ ℘structione ap
paruit ꝑpter qō febri ℘fert ea. Admiculaꝫ ēt eisdē
rōe accidentiū: qō. n. siti mitigat aspitatē oris ꝛ vr
spūaliū tollit: anhelitū facilitat: vapores dolores ca
pitis cātinos deorsū repmit: ad vrinas ꝛ sudores ō
ducēs ꝛ que taliū opans: accidentib⁹ febriū ℘fert. cū
talib⁹ aūt ptisanā describunt ꝑprietatib⁹ existere bis
itaq̄ ℘fert. Ex pte qdem cāe: qm̄ aut ē calida p ecn
tiā: vt colera ꝛ san. ꝛ tūc mānifestū ē ipsaꝫ ℘ferre alte
ratōe illis iterueniēte ℞ria. diuisiua est materieruꝫ ꝛ
ablutōe abstersiua: vel calida p accns puta putrefa-
ctōe: ꝛ sic ꝫ simplex nō ℘ferat notabiliter fouē alte
ratione cāe añcedēti: nōdū putredie icalescēti. ℘fi
cit tñ rōe ℞rietatis cāe ꝓiūcte: cū caliditatem fuerit
adepta: ꝛ qz eadē abluis ꝛ abstergis quēadmōꝫ for
tassis ꝛ añcedētē. Ex pte qdē nālīū: vt tp⁹ regionis
ꝛ taliū dōꝫ eā vt ita ℘ferri i calis nō sic āt i frīs: cū ipſ
sp alterationē iducet distpatū p ℞riū. Rōe qdē rerū
nālium vt ℣tutis: ꝛ aliaꝝ sibi āneraꝝ vt oīsū dēfis
nō paucis dōm ptisanā: ꝛ marie feculentā sp ℘ferre
ꝑpe qz qñ debilis fuerit. cū. n. fortis extiterit nullū
erpctiꝫ alimētū eo q cū suo iuuamēto nocumentū ad
ducit nām a morboꝝ regimīe diuertēdo. Et ideo in
statib⁹ ꝛ porīs mis ꝓcipiēdꝫ acutioꝝ subtrahi: ꝛ qz vt
tactū ꝫ ptē i māꝝ ℘uertiꝫ morbi si talis affuerit aphō
rum appens pria. Sic itaq̄ oīsum fit q̄liter febrib⁹
admiculeꝫ ptisana. Propter q̄rtuꝫ ℣o ad ꝑmuꝫ
dōm q ptisana cōfert febrib⁹ rōe febris: ꝛ q ptisana
cū eis ℘uenit in mā saltē in q̄. O ia. n. gnābilia ꝛ cor
ruptibilia q̄cūq̄ sint ea in mā ℘ueniūt ad mīn⁹ cōi: i-
mo qdē ēt celestia corpoꝝ. vnā oīum ponētes māꝝ
p idēam formā. neq̄ ptisana, put eiꝰ sub̄a, ꝑprie agit:
ꝫ ꝑpter q̄litates in ipsa entes accidētia exīstes vt se.
Confert ēt ipsa rōe q̄l tatis se. qm̄ ꝫ se. sit calidior ꝛ
ficcior. pōt tñ ipsa multa quātitate ac ita seipꝰ admi-
nistrari: vt gradualitati paulati opponaꝫ febris. qō
enī in ꝑmo ē gradu multū vt multotiēs tactū ad fm
plabiꝫ: prio fa. Frioza ēt vt prętactū pñt ptisane i-
mergi. Alia ēt adsunt fria ꝫbus cū ea medicarur ꝛ fe
bris. neq̄ oīsariā cibꝰ expetit exhibitōem p ℞ria: sed
p simile magis. Ad reliquū āt bꝰ argumētōis qd dōm
appuit qz in cā fria mō quocūq̄ rōne nō ℘uenit alte
rationis. Ad aliud dōm q non expetit febri ex pte q̄
cibus: ꝫ magis in eo q medicine cū obtinet alteran-
tis. Silr ℘cessuꝫ q cū ℣tus ē fortis: nō opꝰ illā exhi
bere rōne alitōis ꝑprie. neq̄ oꝫ si paꝝ noceat qñ̄ ip
saꝫ vbi opꝰ fuerit aduertē oio: maiꝰ ipsius ℘sideratio
iuuamētū lesione. difficillioꝝ. n. iuenire aliqō auxi-
liū qō nihil nocēs ꝑfit multū. ii. ō ige. ad aliō dōm
q ficcitas remouet ab ordeo p aque multe ℘mixtio
nē ꝛ vētositas p sufficiētē vt oīsuꝫ decoctionē. Et si
aq̄ ordei fit ois inflatiua id ē: aut qz nō sufficiēt ō̄cog
tur vel qñ̄ corpi ꝑdispōsito nō occurrit ceu vētre nō ē
exhibēda ente ficco re. a. ꝑmo. Ad aliud dōm q aq̄
ordei quantū ē rōe se. in alterādo: ſp vt oīsuꝫ ℘petit
ꝫ ex pte aliquoꝝ accidētiū nō administratur: si ē visuꝫ
qñ̄ ℣tutē distrahit ab eiꝰ actu circa regimē morbi:
aut aligd eiꝰ exhibeꝫ loco subtiliꝰ. Ad aliō dōꝫ q vi
scositas ē dupler. Una qdē adherēs opilatia q̄lis ñ
q̄ ptisane cū sufficiēter fuerit ℘structa ꝛ feculēta. Re
liq̄ est priū cōtinuitas adimicē quo iudicaꝫ vētositas i
existere ipsi mime q̄ pres distātes ꝛ icōtinue reddāꝫ
adinuicē ꝛ talis ē q̄ ptisane viscositas. ℞ria. 170.

Quod syrupus acetosus aut qō hmōi vt ori
mel non conferat in oi mā vī: qm̄ aut cōfert
rōe q̄litatis vel sbe: puta ic siōnis vel pene-
trationis. non qdem q̄litatis qz nocet colere siccita-
te, ꝑpter acetū phīari: ꝛ mīc vtraq̄ neq̄ icisionis cū
mā icisiua fit calida ꝛ ficca māꝝ exagitet. ꝛ āpliꝰ con
citet iuiscādo re. a. appens tertio ꝛ, ꝑprius cum fue-
rit acidior: neq̄ ēt sanguis cū ipsius non expectetur
digō. Eti. si conferet primo fa. vel qz q̄litas opans
ꝫ non ita: cū aliq̄s mās ꝑter alias ifrigidet ispisset ꝛ
ingrosset sui q̄litate fria vel mā: neq̄ taliter: cū dic fit
cibus: neq̄ ēt tertio ꝑprietatis vꝫ rōe: cuꝫ ea magis
a natura consurgat ℞ria. i29. Rursus nō cōfert cole
re: qz subtilis idiget vt digeraꝫ ingrossatōe. vñ phar-
macoꝝ prio. Q̄ō est subtile vltie subtilitatis cuadit
ab aceto: ꝛ non valet coartare ipm neq̄ re frenare il-
lud: q̄lis humoꝝ colera. Sirupus āt his subtilitateꝫ
hꝫ prestare neq̄ phīari aut mīc qz eas icidens subti
liās: ꝛ agitās ropilationis erit āplioꝝ cā: quod aūt ta
le lesiuū oiquaq̄. Amplius ℞rioꝝ ℞rie sūt curatōes
cū medicine sint inate fieri per ℞riū: ꝫ mās prętacte
sūt ℞rie qō q̄litates oīdūt ꝛ sbe cū ipsaꝝ sitibus. Jta
q̄ ꝫ sirupus acetosus nō oi vex nulli ℘petet materie.

In oppositū mesue nāq̄ de cōpositis magnificata
ē iter verificatorce virtꝰ sirupi acetosi i excellētis eiꝰ
s. i cōitate posse ipsiꝰ i mās vꝫ calidas et frias subtiles
grossas et viscosas siue adherētes vñ ga. potētia eiꝰ
cōis ē ad oēs mās. Et col. 7. Squigillus ꝛ aq̄ ordei
laudata sūt in curis febriū. qō appet q̄rto pria. i qno
fere in oi febre ꝓcipitur sirupus administrari acetosus
Palin. Jd qō siti qñ̄ sedat: incidit ꝛ soluit āpati mi
nime nocēs confert in oi mā. i5. āt hmōi ibidē. itidē
qō vias ꝛ meatus apit facies in expulsionē materie-
rū educēs ēt medicinas alias ad ipsas cōducit eisdem
talis vero sirupus ē acetosus tui icisione ꝛ penetrati
one subtili. vniuersa. n. mā aliquo idiget boꝝ. Con
fert itaq̄ sirupus acetosus materie oi. Propter
primū qdē sciēdū q sirupꝰ derivatus ē a rob quod ē
succus ispissatꝰ. vnde qnto pria. ℞ria ē iter sirupos
ꝛ robub. qz robub sūt succi consp ssati p seipos: ꝛ si
rupi sūt decoctōes ꝛ succi ispissati cū dulcedine. naꝫ
aliqñ f ūt cū melle: plurimūuero cū zuccaro Rob āt
cōiter sumiꝫ ꝑ musto vuaꝝ dulciū paruaꝝ qō ō̄cocti
one ispissaꝫ. ꝛ ideo decoctū ō̄m triplicatū. qz coctio
ne minuiꝫ tertiū carenū dulce ꝛ sapa sarampbena sy
reon fm gal. Est aūt sirupus acetosus dupler: puta
simplex q audiꝫ cū sirupus absolute, pnunciaꝫ: aceto
sus ꝛ cōpositus. Primus qdē cōstituiꝫ ex aceto aq̄
et zuccaro ad spissitudinē decoctione, ꝑductis q̄rto ꝑ
ma. Ba. vero ad monteū construit ipm ex aceti albi
mellis despumati et rob ana. io. libr̄. Est et acetosus
compositus cū medicinis calidis qñ̄ et iterdū frigi-
dis velut viget necessitaꝫ. Similiter oximel seu seca
mabin dupler: simplex et compositus. Accetū āt eius

natura frigida ē in ꝑmo ⁊ ficca in ttio: est blasis ipsi⁹ ceu caro tyri i tyriaca: ⁊ aloes i iera pigra: ⁊ bellebo rus i ieris magnis vel collogntida ad modū quo ꝓti cula ꝟsimilis ē basis ⁊ vigor: toti⁹ ꝟpositi orgāi dria i43. hic āt acetū ꝑpe. ℙōt āt nā ipi⁹ ipsi zuccaro re cētiori ⁊ albiori ꝟstrui: ⁊ ad ſm gdū ꝓuenire i frigidi tate: ꝟsideratis cōponētiū naturis: variat ī ſz q pl⁹ aut min⁹ fuerit acetosus. cū eni acredinis fuerit vehe mētis acetū perparū a caliditate recedit. ℳaterie āt q̄rte sunt simplices note: sāguis: phlā colera: ⁊ mul ta. ℤz āt multus aut pauc⁹ exhiberi ſm multitudi-nē ⁊ paucitatē cāe discrasie ⁊ egritudis seu accidētis ℳosce quoq; ex farmacoꝝ ꝑmo q circa cōplexionez aceti diuersificati sūt medici. ℚuidā eni posuerūt ip sū calidū eo q eracuit mordicat ⁊ comodit: exaspat ⁊ rarificat ꝑ oppositū frigiditatis. ℚlij ℵo frigidū ꝑ-nūciauerūt liq̄facē nāz: resoluereq3 glutiositatē san-guini accidētē: eo q friditate aggregat ⁊ exprimitur oisariā seu digitis cōprimitur gddā. ℚui figdē excel serunt vtriq3: vt oñdit ipsius cōplexio ꝓdicta. Sz ō nuo dubitaſ vt si ponitur acetū fridū nā: q̄uo sensus tūc ꝓcipiſ caliditatis debilis ide. ℜñdet gdē ga. id fore aut q̄ fortassis fit cōpositū ex ℵtutib⁹ ℨ ijs ceu lac: vel forte q̄ obsidet caliditatē aggregat illā ⁊ vi gorat vt sua penetratōe acutate ⁊ mordicatōe dolor cāetur: quo mā calida trahiſ ad locū febr. ēt ℏo. Di-co ḡ q acetū iuuatū ei⁹ subtilitate ſbe calidū relictum sopitū ex putrefactōe i ipso cōmixtū corpis hūidis de ducit i actuz quēdā caliditatis velut declaratū i cal-ce: dria. i40. ℚui⁹ figdē signū q̄ ꝑmit⁹ ſm ga. infri dat: p⁹ horas ℵo calefacit quo ⁊ fermētat terrā mō cū eo qđ subintrās aerē cogit exire cum plura corpa eundē neq̄ant locuz hre. ℚui⁹ gdē cāe se fateſ ibi-dē ga. ignar⁹. ℙropt ſm ℵo sciēdū q aliq dixe-runt sirupū acetosū nō oi māe cōferre: q̄ acetū nocet mlicis: cōfert colericis. vñ tertio reg. acu. ℤcredo aceti eos iuuat q colerā hñt amarā: nō āt q nigrā. co lera. n. euanescēdo i nāz phlatis trāsducit cuz agitaſ ab aceto. Sz nigre colere bulliūt ⁊ crescēdo multipli cātur: q̄ ipsā colerā nigrā adiuuat ꝓcreari. ⁊ iō no-cet āpli⁹ feis q̄z marib⁹ ꝑp matricē mēbr entē mli-cuz nāe aceti affinē. ℤdhuc q̄ videbat aliquos sirupos fore magis appropriatos ⁊ accōmodos matri-cuz singulis vt orimel simplex vel cōpositū materie-rū fridis. ℙōm q sirup⁹ acetosus cōuenit vt oñdeſ i antea oi māe. neq3 valet qđ iducūt cū acetuz ñ sim plex admtstreſ sz cōfractū i vnā vtcūq3 reductum ex trib⁹ nāz: supante tñ aceti ptāte ipm ēt lz noceat rōe q̄litatis mlie cōfert sigdē sbe subtilitate. ℳeq3 ēt di cēdū q ñ cōferat i oi mā lzaliq inveniāt sirupi māe de termiate pāpli⁹ appropati: i ipso eteni maior inenit cōitas sup oēm māz q̄z i religs alioꝝ. ℚuidā ℵo di xerūt q sirup⁹ acetosus cōfert i oi mā rōe aceti: ñ āt rōe adiunctoꝝ eidē. Sz id ēt ñ cū acetuz fit oñsū mli cis nocē. ℤdhuc ñ opaſ rōe aceti solū sz q̄litatis cu-iusdā ex ꝟponētib⁹ vt mratū acgrite. ℙropt ter tiuz ℵo sciēdū q sirupus acetosus iuuat oēz mām si cut ⁊ pri⁹ iductū: qm̄ id qđ alterat māz icidit subtiliat ducti⁹ ēt ⁊ meat⁹ gb⁹ ipsa pōt ex̄ deduci apit: medi-cinasq3 alias faciēs ad eandē ꝓuenire oi ꝟfert māe. talis ē āt sirupus acetosus cū māz calidā aut putre-fientē digerat sui friditate ⁊ hūiditate alterādo digō n. non solū respicit sbam vex ēt q̄litatē: appens i te-gni. ℬrossā ℵo māz ⁊ viscosā subtiliat ⁊ icidit. vñ ℳe. approbās q ꝟferat mlie ingt sirupū acetosū fa cere penetrare medicias i ptes i q̄s forte ñ penetra-rēt: ⁊ facit eas acgrere diuisiuas secaturas duri diffi cilis. Et iō meat⁹ hz ēt exopilare ac apire. Sāguini nāq3 ꝟfert eo q ipsi⁹ caliditatē remittit. diuidit ēt ⁊ subtiliat si grossus fuerit aut viscosus. colerā iuuat: q: eā alterat ⁊ a ptib⁹ separat. ℬrossiorē ēt dinidit. phlati ꝟfert ⁊ mlie icidēdo ⁊ subtiliādo: ex quo ma-ius acgrit inuamētū q̄z nocumētū alterationis rōe. ℳniuersaliterq3 ceteris sirupis āplius oib⁹ ꝟfert ma terieb⁹. ℳec āt pp acetuz opaſ precipue. vñ prima trrtio. acetū ē oib⁹ materijs cōcipsi⁹ eni isfrigidatio possibile ē vt leui cā frāgaſ. ℤmplius remāct ꝓfun datio p⁹ cū medicis ⁊ ei⁹ icisio ⁊ ℏ i materijs agit admistratū fridis. i maturatione ℵo calidaꝝ nō eli-gaſ sup ipluz. Juuat itaq3 sirup⁹ acetosus māz oēz.

ℙropt q̄rtū ℵo ad primū dōm q iā visuz quo cō ferat rōc q̄litatis: ac ēt rōe icisionis. neq3 acetū icisi-uum ē tm rōe q̄litatis: imo ēt ℏbe ñ paꝝ opaſ ad illd. aut lz icisiuū vt sic extet calidū: friduz tñ poterit esse altera ō cā ceu opiū cū ei⁹ friditate extat amaꝝ. Sicſ dōm q lz sanguis ñ expectet tāraz digestionē vt ceteri būoꝝ aliq̄ tñ adhibita ꝟfert ñ modicū: ⁊ ꝑpe cum nālis ñ fuerit vsq3. vñ q̄rto ꝑma. flebotomia qñ est intētio sāguis ñ est de gnē ei⁹ i quo expectaſ digestio supple talis q̄lis q̄ est i solutivis. ℤd aliud dōm q si rupus acetosus pōt agere a mā vt tuleb ⁊ mellicra-tum ⁊ q̄litate: ceu oñsum magis. ℤd aliud gd dōm iam apparuit ſmo ēt ga. est in aceto ⁊ non in sirupo ℤd aliud dōm q illud verificatur in ℨrijs essentiali ter q ꝑ se non āt in oppositis. 158. ℚlter. n. sirupus acetosus confert colere ⁊ sanguini: alter vero mate rierum alijs.

Differentia. 171.

℘od aq̄ frigida nō ꝟpetat i febribus ⁊ i acu tis maxie mratur: qm̄ oporteret eius eē i cor pore febriētis aliquā actionē aliter eni nō cō peteret sz nullā oñdit in corpe posse hre. Qm̄ ſm isa aq̄ elemētis ⁊ cibis vniuersalib⁹: simplex nō agit i cōpositū ceu ꝟpositū i ꝟpositū. aq̄ āt simplex ē corp⁹ corpus āt ꝟpositū. vñ hebēgueſen: simplex ñ efficit i ꝟpositū operationē cōpositi: ℳihil. n. agit nisi i id qđ ē sibi simile i potētia ⁊ agētia ide ⁊ patientia cōicare dñt in n ā. aq̄ ℵo ⁊ corpa ñ coicidūt in vnā māz sed dr vt tāq̄z simplex ⁊ pmixtū. ℜursus curatio pfic ℨrio appropriato i eodē gradu directe opposito in te-gni. sz febris ē i gradu cū sit egritudo lz gdā scioli ℨ riuz ꝑalogizati dixerit eo q se. reg. acu. primo ꝓnū-ciatur de ignis fore sba i gradu vt cetera elemētorū mime positi cū eoꝝ simplex fit nā ⁊ i sūmo. sz aq̄ ñ est i gradu cū frigiditate ꝑticipet extreme: dria. iz. gra-dus. n. respectū ⁊ ꝟpatōez iportat. iz9. Ett: qđ no-cet sanis nocet egris: scdo reg. acu. sz aq̄ nocet sanis vt frigiđ saltē. ℤddit. n. frigiditas frigiditati: nocet ēt calidis pp eius citā penetrationem cum eoꝝ pori sint apti. Tpatis āt q: egent regimie p filia: q̄le non est: aut aq̄ cū frigida fit i sūmo ⁊ hūida. que āt talis nō ꝟpetit. ℙalin: singularit nulli vr aq̄ febri cōfer re. nō. n. ephimere cū ei⁹ subiectuz fit spūs qui frido nocet maxie: dria. 196. Est. n. igneitas subtilis ⁊ re oi resolubilior de distēperātia ineq̄li. Et firmatur q: caliditas ephimere fere mulcebris est ⁊ suauis q̄lis gdē balneati. q̄ ℵo talis non adeo forti eget vt que aque infrigidatione. ℳeq3 competit erbice cum ea corp⁹ frigidum reddatur ⁊ exangue. ℳepaupaſ. n.

ipſo ⁊ caloꝛe. Huic ãt nõ paꝛ nocet aq̃ de inge. 9. ⁊ fulcit q: ethicãs poſt cibos iflãmaf quãtũcũqz debiliozes: qõ euẽit pp hũidũ ſup iflãmata mẽbꝛa diſperſũ ceu cũ aq̃ effũdit ſup calcẽ qcqd ſatagat cris collz q̃rtũ ipingere. ga. Multo igit magis ꝓpaq; ꝓtinget erpulſionẽ aſſumpte p ptes cũ intenſiõꝛ ẽꝛioꝛ ꝓſurget pugna dꝛia. i4o. Neqz ẽt ꝓuenit putride: q: opilationẽ iducit ſui fꝛitate: trãſire nãqz mozaf re. a. 3. aq̃ figdẽ cãtur, phibita trãſpiratio indeqz putredo ⁊ febꝛis augẽt. Prohibetqz itez mã digõem: frm. n. ⁊ hu. q̃le quod ipſius maxie, phibz digõem. Maly. cũ digõ perficiaf eẽntialit calido ⁊ hũido. 62. coaugz fil' accñtia vt iflãmationẽ vel eſtuatõez ⁊ ſiti: qm̃ aq̃ in colericis gbus colera dñaf ſub diaphꝛagmate in nãz colere tranſducif re. a. 3. vñ totidem pꝛac. ſi ſto macho dñantẽ ꝓingit eẽ colerã corrũpit aq̃ ⁊ in colerã ꝓuertif. Itaqz aqua fꝛia in febꝛib⁹ nõ ꝓpetit vniuerſaliter aut ꝑticulariter In oppoſitũ q̃rto re. a. ꝓmẽtatoꝛ. Nullus moꝛtu⁹ ẽ cui aquã dedi fꝛiaz ⁊pe ꝓueniẽti niſi ꝑiculoſe ⁊ inſanabiliter ſe habuerit. Ipſe nãqz cũ ceteris aquã exhibet vt videbif frigidam. Nalin. Iſaac illius tertio: aq̃ nullũ opus iueni niſi q: in acutis bibif moꝛbis. Febꝛes ãt plures ſũt acute: Eſt n. moꝛboꝛ moleſtioꝛ: octauo appẽs de ige. Rurſus ois ſanatio p ẽꝛium: ſz aq̃ ẽꝛiaf febꝛi oiſariã cũ fꝛi. ſit ⁊ hu. illa ꝟo ca. ⁊ ſic. Itidẽ febꝛis accidẽtia vt ſitis eſtuatio doloꝛ capitis ex fumis in ipm̃ ỏlatis calidis ⁊ anguſtia q̃ fere febꝛes inſepabiliter cõſequũtur ſedãtur ⁊ tollũf fꝛide potu. Aq̃ igif fꝛia ꝓpetit in febꝛib⁹. Propter ꝓmũ qdem ſciendũ q: qd fit aq̃ ⁊ q̃liter diſtinguaf in cõi oñſum dꝛia. iz. Dicaf tñ ỏ p ter ea q̃ prio ſimpliciũ ⁊ aliis cõparibus ſũt determinata q: nũc aq̃ q̃rif potabilis tã q̃ dulcis imagiatꝛ vt pluuialis: fontalis: fluuialis vel putea: q̃ nãqz q̃litates hz ex̃neas admixtas ⁊ ſapoꝛes aut nõ certe fꝛi. ⁊ hu. ceu potabilis mime q̃ nõ gꝛa ſitis ⁊ delatiõis alimẽti vez magis erpetitur medicine. Propt ꝟm qdẽ ſciendũ aliquos abhoꝛꝛuiſſe pp iducta fꝛiaz exhibere aquã in fe. aut q: artificialit q̃ñqz admiſtrata cauſus ſiniſter ẽ ſecut⁹ nono ỏ ige. Attendẽs ẽt Auer. collz. 7. aquã ỏ nõ ꝓferentẽ dicẽtẽqz ſibi videri q: aq̃ angurie lõge melioꝛ criſtit q̃ aq̃ in niue iſriata i ỏ caſu vt in cauſone: eo q: ỏ q̃uis ſit in vltima fꝛitate velociter tñ recipit caliditatẽ adhuc magis qm̃ aq̃ cum ſit ſimpler vir reſtaurat ⁊ nõ ꝓſtat coꝛpi niſi ſolũ fꝛidã q̃litatẽ. ſz aquã anguriẽ reſtaurat ⁊ addit i ſãguie faciẽdo ſecũdã q̃litatẽ. Quid ãt ỏ ỏ tertio appebit ꝓ miſſoꝛ. Propter tertiũ qdẽ ſciẽdũ cum febꝛis triplex exiſtat gen⁹ cui aq̃ cõpaf primit⁹ cõſideꝛẽtur oñſiones mõſtrãtes ipſã exhibẽdã oio aut negãduz vel medic. Deiceplqz oñendũ vbi dare oꝛteat ⁊ qñ ac eius oppoſitũ. Propter huiꝰ primũ qdẽ ſciendũ q: idicationũ aliq; ſp cõcedũt frm̃ vt que ſumitur a diſpõe vel fe. cũ. n. fit pua cõplexio calida ⁊ ſic. ⁊ ꝓpꝛia huiꝰ fit ẽꝛio vt ſic infꝛiatio humectatio dꝛia ſubſcripta. Semp igitur ſe. aqua competit fꝛia. Sũt aũt quedã idicationuz oiſariã ꝓhibentes ſicut ſumpte a ꝟtute ⁊ vt multũ a ſpũ qũo ꝟtutis vigoꝛatio cibis ꝓficitur imediatius ⁊ vino pꝛecipue dꝛia. 70. ⁊ ꝓñti. Aqua ꝟo directe ꝟtutẽ nõ firmat: imo potius p ſe illã debilitat ⁊ ꝓſternit: p accñs tñ coadiuuat. aliquã eni corrigit ꝓplexionẽ q̃ fulcit ꝟtꝰ velut organo ita ẽt ſpm̃ virtutis latoꝛẽ p ſe magis debilitat cũ ciꝰ cali ditatẽ tpatam obtũdat. Eſt nãqz vapoꝛ ſanguis tpatus de iuuamẽ. ſerto ⁊ eiꝰ ſba igroſſz tenebꝛoſuz ac imobilẽ reddat: accñte tñ põt ꝓferre vt tactũ ỏ ꝟtute. Si quoqz ad ꝓplexionẽ referatur febꝛiẽtis ſciẽdũ q: aut ẽ calida vel fꝛia: figdẽ calida gꝛa curationis ei fꝛide debeꝛ potus. Si ꝟo fꝛia econuerſo: rõne tñ cõſeruatõis calide debetur calidus: fꝛide quoqz fꝛidus ỏ tamẽ magis oppoſitio erpetit in q̃ ꝓſiſtit curatio, q̃z ſimilitudo in q̃ cõſuat o fũdatur. Si ãt gs quãtũ ad humoꝛẽ itueatur: tũc gdẽ ſi hũoꝛ fuerit calidꝰ ſanguine⁹ aut colericꝰ potu indiget fꝛide mã ẽt ente indigeſta ⁊ ꝓpꝛie colericus. vñ q̃rto pꝛia. Hũoꝛis colerici digõ ẽ vt conuerſus a ſua ſubtilitate fiat ſpiſſus. Aq̃ vero fꝛia facit illud. Si ãt hũoꝛ fuerit frigidus crudꝰ ſibi ẽt poſt digõem non competit fꝛide potus. ꝑc. 3. Quãtũ quoqz ad mẽbꝛa confidrãdũ qm̃ ſi fuerit debile opilatũ aut apatum fꝛia nõ competit illi ⁊ pꝛecipue cũ epar ⁊ venter cũ ſuis ptibus. Hi. n. primuꝰ malitiã percipiũt aque ꝓpꝛieqz ſtomachꝰ. 7. appẽs ỏ ige. In oppoſita vero ſecus eſt diſpõne. Quo aũt ad ãnera vt etatẽ dõm q: etas vt ſic calida ſit iuuẽꝰ concedit. Fꝛia ꝟo vt ſeneꝰ ꝓhibz. Similit ẽ i ſeru coloꝛe ⁊ foꝛma q: q̃ caliditatẽ oſtẽdũt ipſaz q̃rũt: que ꝟo fꝛitatẽ ſpnũt. Et in habitu carnoſo ⁊ coloꝛe viuido. Oz ẽt conſuetudinẽ nõ paꝛ obſuare vt apho. ⁊ re. a. ſcõis appet. Eſt nãqz nã quedã fa. Si ꝟo res attendatur non nãles in cõi dõm q: ꝓput ad caliditatẽ declinãt tpatã tamẽ concedũt friam: ſm ꝟo q: ad fꝛigiditatẽ vetãt. Leduntur. n. ab aq̃ deꝛegione entes calidioꝛi pp cibũ eiꝰ penetrare in poꝛos ipſoꝛ aptos caliditate. Si ãt res itueatur pꝛeter nãm vt cã febꝛis tũc ptim concedũt ſicut cũ mã fuerit calida ſm pꝛẽphibẽt ceu cũ fꝛia indigeſta. Similiter ⁊ accñtia iflãmationis eſtuationis ⁊ ſitis erpetũt. Alia vero dene gãt velut rigoꝛes: ructus acidi nauſea pedũ fꝛitas ⁊ hmõi. Ad vnũ ſi quoqz hec potũ ꝓhibẽt fꝛide virtutis debilitas ac caliditatis inate pancitas ſanguineuſ hũoꝛ frigidus crudus: hũoꝛis indigõ imbecillitas ptis vt eoꝛ que vẽtris inteſtinoꝛ cum viſceribus ꝓximꝓhragmate ac veſica extenuatio conſuetus potus illiꝰ: opilatio viſceꝛ interioꝛ doloꝛ ⁊ apa ⁊ regio calida'oino ⁊ frida cũ tpe. 9. ac. 10. de inge. ⁊ quarto pꝛima.

Propter ꝟm huius ſciendũ ſigillatim q: in febꝛibus ephimeris potus pꝛecipif fꝛide ⁊ maxime i biſ q̃ inflãmationis intenſioꝛis virtute ſtãte cũ alijs adiectis et ꝓpꝛie in ꝓncipijs. vñ q̃rto pꝛia. Oz vt aq̃ fꝛia non ꝓhibeaf in pꝛincipio rei: qm̃ virtꝰ ẽ fortis ỏ que nõ timetur. q̃re non timetur debilitas eiꝰ: et ẽ meliꝰ infꝛiatio: qõ octauo notũ de inge. vbi febꝛe ephimera et ꝓpꝛie ex ira eſtuatõne ac caumate caniculari et ꝑcipue cũ timef caſus in ethicam iubetur fꝛia poteri. et merito: tũc. n. inflammatio tanta vt et ſpiritus cum aliis toleret frigidam et caſus timoꝛis remouetur in ethicam: ita q: quantuz eſt ratione febꝛis ephimere non debetur aqua valde ſed ratione ſyntboma tum aut timoꝛe caſus in alias ſe. In ethyca vero cũ ipſius fit intenſioꝛ caliditate tertiane ſm. A. exhibẽda ẽ frigida febꝛis gratia. vnde de ingenio. 10. Oz q̃citiſſime et per priſane lucum et per ſoꝛbitiones que per condꝛum cibare et panis quid ſuperaddere deinde curare potu aque frigide laboꝛantem. Extinguitur enim conſeſti et quieſcit finaliter febꝛis q̃ demũ vt dcm̃ neqz pblegmõ quis ei ſuperexcreſcit neqz

putredo humox. nã potus aq̃ frigide vtilissimus se. colliquatiꝰ: ꝫrijssimus ℣o phꝟoni: re. a. q̃rto. aliq̃ ét exñte phꝟone aquã eligẽdũ ẽ dare. vñ ſbdit. io. ꝓtacto. Ego dedi multis taliũ meliꝰ eẽ extimãs i eo q̃ mox tpe augẽ phꝟones q̃z ſustinẽ boiez i ethicã ſe. icidere: imo i aquã ꝓcipit frigidã ꝓjci vt i ethicã cõ uertaꝯ ſenectutis magis eligẽs q̃z maraſmati celeriꝰ moriãꝯ illiꝰ tñ nomo. Dis q puũ bñt ſanguinẽ bñt ꝛ puas carnes: poꝰ fride ſallaꝛ. cito. n: ad ſolidas aialis ꝓticulas ꝓtrãſit: ꝛ nulli aduenięs a quo ſi ãgatur Propterea ethice ſe. neq3 ſyncera aq̃ ſimiliter neq3 multũ idigẽt frida ſubtilibꝰ ꝛ pui ſan. fridis eox cozpozib9. quare q̃rto ꝓma: ℱ rigida aq̃ q̃ ñ ẽ vehemẽtis frigozis ñ ẽ malũ ſi detur ethicis i potu ſi ñ fuerit debilis: aut aliq̃d ꝓhibẽs vt apa ſb hypocundrijs: vel chimi putrefacti aut crudi i toto cozpe indigeſti. Lz. n. iſta ꝓhibeãt ſi tñ timeꝯ malitia caliditatis ꝛ fitis ꝛ eſtimas q̃ ꝓuenitur ꝓ eã ad ariditatẽ ñ ꝓhibeas aquã frigidã. Nã additio apatis ꝛ cruditatis eiꝰ melioꝛ ẽ q̃z extẽuatio. timẽdũ tñ ẽ i apate pulmõis ꝛ diaphragmatis pp ſpaſmũ ꝛ ſuffocatõez celerioꝛẽ. Sic igꝛ appet q̃ in ſe. ethicis ꝛſi multa ſint ꝓhibẽtia ꝟſiderato tñ iuuamẽto maioꝛi nocumẽto oporteꝯ eis frida exhibẽ tpate ꝛ cũ cautela. Si ãt q̃ſitũ referatur ad ſe. humorales: dõm q̃ aliq̃ñ cõpetit fridũ potus: intdũ vero ñ ſm oñſiones ꝟcedẽtes vel ꝓhibentes. In hac. n. ꝓprie ſũt obſuãde. Que ℣o cõcedũt ẽ hũoꝛ colericus ac ſãguis: ẽt ſanitas ꝛ robur mẽbroꝝ ꝛ ſpũs innatꝰ cũ calore potẽti ꝓncipaliũ: carnoſitas: etas calida: coſuetudo regio tpate frida: ꝓuatio apatis in viſceribꝰ niſi fuerit beriſpila pura. vñ nono ꝺ igc. Beriſpila certiſſima neq̃q̃z curãꝯ alit q̃z cuz frida q̃rc demaraſmo: Si beriſpilosa fuerit diſpo abſtinere oz ab aliq̃ñ oi. aq̃ ℣o frida ſm ſtatutũ q̃dẽ morbi vtẽdum agoniſtice. ita nãq3 noiare ꝟſueui q̃ñ repẽtinã ꝛ frigidiſſimãdo. In ꝓncipio ℣o ñ vtenduz niſi cogãtur a laboꝛãte ꝛ ꝟſuetudie ſibi facto ente potu ꝛ ſiti ñ ferẽte. q̃rto ãt ꝓma: In febꝛibꝰ apatuz ñ cõceditur potꝰ aq̃ fride neq3 itroitꝰ balnei. Vultq3 i apate beriſpilato fride exteriꝰ appõi vt lactucã: ꝛ portulacã. ꝛ ſpuiuã: ñ tñ aquã exhibz iteriꝰ. vñ de tabe. Infridãtia extrinſecꝰ ſupponẽ oz exꝑmẽs q̃ ꝑdicta. q̃ ſi nihil cõſerũt itra cozpꝰ cogẽ aſſumẽ. ℗ ppoſita ℣o his ꝓhibẽtia ipſã ſũt q̃ꝑluria. ℱ ebꝛiũ. n. humoraliũ q̃dã ẽ cuz apate: de qua iã cõmode dãdũ appuit: alia ℣o fine. nõnulla ẽ ſynocha dicta ex ſola ſãguinis inflãmatõe. alia ſigdẽ cũ putredine i gbꝰ ſuo tpe exꝑtit frigida: nocumẽto ꝛ iuuamẽto ꝓpõderato ide ꝟſurgẽte: nono de ige. niſi ꝓhibẽs fortiꝰ occurrat. Et fortaſſe in potu ſũit dõec tremẽ faciat ꝛ faciet. forte nãq3 ſanaꝯ ide. q̃re ad glauconẽ: ℱ ontane aq̃ i ſynocho eligẽda q̃ leuioꝛ ꝛ i die cretico exhibẽda. Si ãt ſe. fuerit ex colera ſiue ex tertiana iterpolata ſeu ꝟtinua ſeu cauſon cũ pctm̃ fit rõe diſcraſie maxie potꝰ ꝓp̃ debeꝯ ſride. vñ ad glauconẽ: cauſon certiſſime extiguitur ſi aquã biberint multã ꝛ nimis frigidã. balyab. ℣o: ℱ ebꝛiſ ꝟſiſtentia tenẽte ꝓpodicã patiẽti aquã ꝓpinari oz frigidã acceſſiõis eiꝰ tpe medio. Sz in ꝓncipio nullo mõ aqua frida ſuſcipi ꝓmittẽda. De cauſone quoq3 ꝛ tertiana cõtinua in diuiſiõibꝰ ita: Nõ auſcultes neq3 attẽdas id qõ dr̃ a ſtultis medicis q̃ multitudo extinctõis tardat criſiz. Ego. n. exꝑtꝰ ſũ ambas vias ꝛ iucni hãc incolũioꝛẽ ꝛ ſanioꝛẽ ꝛ minoꝛis timoꝛiſ. Et q̃ mortui ſũt ex hñtibꝰ hanc ſe. cũ ꝫ regimine multo pauciozes ſunt eis q̃ mortui ſũt cuz regimine ꝓmo: q̃m dimittere extinctionẽ ꝛ ſubtiliationẽ regimis vt appꝛopinquat criſis ẽ dimittẽ egꝝ ad mortẽ, pculdubio niſi ſperetur ſupfluitas hũiditatis in cozpe toto: aut iobediat medico: ꝛ bibat aquã fridã plurimã vel cibũ comedat quẽ ꝺſiderat plurimũ. Qꝺ ſi ñ cerebꝝ aſſatur ꝛ eoꝝ ſtomachꝰ ita vt ſpaſmeꝯ. q̃re diſſoluũꝯ oculi ꝛ mãdibule: ꝛ accidit eis tortura ab aſſatõe ſtõi ꝛ cerebꝛi: ꝛ ſpaſmãꝯ neruis. ꝛ ñ ꝓhibetur i hac febꝛe qn ſumat eger aquã frigidã cũ vult: ꝛ qꝺ appetit de cibis frigidis ꝛ hũidiſ. vñ q̃rto. re. a. Potio aq̃ frigide qua nos ſepe curauimꝰ cauſones nullo morięte cui dedi aquã frigidã vt ꝓtactũ. Si ℣o ſe. minime fuerit acuta ꝛ hũoꝛ fuerit crudus ꝓhibẽdus ẽ aq̃ frigide potus balyab. ga. ℣o. ii. curatiue putridaꝝ ſe. curationẽ ꝓtractãs in cõi ait: Qñ iſtat magnitudo febꝛis ſicuti ſynochis neq3 vino vtendũ: neq3 balneo neq3 vnctionibꝰ rareſactiuis ſz frigida in his bibita vt antea dcm̃ aptiſſima: niſi dictoꝝ ꝑſus ihibeat. ℱ ebꝛis. n. ſp ẽ ſanatio frida potatio. Sꝫr cũ viderimuſ cognitõez eoꝝ q̃ digerũtur hũoꝝ tũc marie audemꝰ aquã frigidã dare. Nã q̃ ℱmones ſũt in frigide potu ſuccicte collecti int quos ꝓmptioꝛ q ga. i eiꝰ exhibitione. De quo ẽt auer. ꝓmiſſus ẽ ſmo: Dico quoq3 q̃ his naturis locis ꝛ tpibꝰ ſicut i balnei appebit vſune qs fit ꝑſũpruoſus in fride potꝰ exhibitõe cũ pluria cozpoꝝ nũc ꝫ ſint frigida ꝟlimẽtis ſuppeditata: crudis hu. plena. ꝛ iõ ipillata delitijs ꝛ otijs ꝺdita qbꝰ aq̃ ꝟpetit mime. Et ꝓpea euitãda niſi oñſiões fuerit exhibitõis illiꝰ cuidẽtiſſime. aliq̃. n. ex ipſiꝰ mihi exhibitõe a quodã temerario acciderũt ſyncopata cũ ꝫ q̃ fere ꝓpiculũ mortis euaſi adhuc ꝓmanẽtia. Propter q̃rtũ ℣o dõm ad ꝓmũ q̃ aq̃ in cozpꝰ agit febꝛientis cũ actio ꝑficiaꝯ q̃litate: fitq3 in aq̃ velut alijs elemẽtis in ſũmo. Neq3 iſaac intẽdit dicẽ q̃ ſimpler nõ agit i ꝟpoſitũ vllo mõ: ſz q̃ ñ adeo fortiꝯ ſimpler opatur in ꝟpoſitũ vt ꝟpoſitũ i ꝟpoſitũ: aut ſimpler i ſimplex: q̃m potiſſima opatõis ideſt ꝟueniẽtia cũ ꝟtrietate aliq̃. agẽtis eni dñi ꝟuenire i gnẽ: oppõi ℣o i ſpẽdria. i6. Et lz ſimplex ñ ſic agat i ꝟpoſitũ vt ꝟpoſitũ multiplicabiꝯ deniq3 q̃ſtitas ſimplicis. Sic. n. opabiꝯ fortiꝰ. nã q̃ſtitate aucta ꝛ q̃litas itendetur. Dõm ẽt q̃ cõicant aq̃ ꝛ ſe. i ma. Ipſa. n. dõm prima vz ꝛ ꝛum gnabiliũ ꝛ corruptibiliũ hyle dicta. In tali nãq3 cõicãt cũcta talia: lz cõmẽtatoꝛ ide ſõtrahat celũ: ñ raro ipm cozpꝰ ſimpler dõo. Et ſcõa poſt iſtã nõ ꝓprie mã dr̃ ſz cõpoſitũ magis in q̃ ñ oz cõuenire agentia ꝛ patiẽtia: imo magis differre vt vis ꝟtrietatis reperiaꝯ i ipis actõis cã. Ad aliud dõm q̃ curatio bñ ꝑficiꝯ ꝟtio i eodẽ ḡdu ſaltẽ vigoꝛe qz lz aq̃ ñ ſit in ḡdu vex i vltio hũiditatis ꝛ friditatis: ipſa tñ vt appuit qz ſimpler ꝓ ita opaꝯ in ꝟpoſitũ vt cõpoſitũ in cõpoſitũ. põt ẽt ſumi de aq̃ in qua q̃ſtitate ꝛ frigiditate tpata taliter vt ad ſe. remittaꝯ gradualitatẽ. Eſt ẽt quedaꝯ aqua nõ ſimpler elemẽtũ vex compoſitũ qd magis: dria. iz. Ad aliud dõm in preſenti: qꝺ nocet ſanis nocet egris rõe conſuetudinis maxime: ꝺ ea nã qz ſermo ibidẽ Hippo. aut virtutis ratione. Eſt enim hec oratio indefinita non eqpollens vniuerſali oino vel permutationis mor nãlitatis. Concedendũ etiã q̃ frigida aqua nocet frigidis ꝛ tẽperatis quandoqz non autem calidis: neq3 penetrat in ipſos in altera

ta cuz calore ſicut iflāmati vehemēti aquaz alteranti
Xſus caliditatis latus ipſa ēt tranſitū ipedit ſui frigi
ditate. Trāſire nāqz mozaſ re.a.tertio. Ad aliō dōz
q ea debeſ in modica quantitate q̄ ēt non ſit fritatis
multe. Vel lz ſpūs ſit ſubtilis igneus reſolubilis re
ſpectu hūox:is tñ cū fuerit iflāmatōis imēſe: maxie
qz qz totū ide cū caleſcit ad corpus poterit potū frigi
de tolerare. Ad ꝯfirmationē dōz q caliditas eſſime
re mulcebzis ē t ſuauis reſpectu caliditatis aliaꝝ ſe
bziū vt ethice t putride. Ēt tñ tanta t p̄cipue cum ē
ex ira t forti ebulitōe vt fride poſſit potū ſere ne bz ēt
in eſſimeris ſic potus fride vt in alijs expeditur. Ad
aliā huius dōm q hec rōcinatio ꝯcitat vt queraſ an
ſit maius iuuamētū q̄z nocumētū in exhibitiōe fride
vel eō. Cū.n. appet caliditatē augmētari intm̄ vt ta
bē qs icurrat oz illā dare. Magis.n. eligendū vt in
ethicā incurrit ſenectutis vt vite aliqd adijciaſ tpis
q̄z deſpate mozi. vñ de ige. io. Melius ē cū ſpe beni
gna efficiētes qd t p̄iclitari q̄z ſine ſpe perire cerniſſi
me. Ad alterā huius p̄tē dōm q per multotiēs exhi
bitōem factā fride ꝓhibebiſ iflāmatio t ignitio. Si
cut ēt cū calx diu ifundiſ aq̄ ab ipſa caliditas remoue
tur. Ad aliā p̄tem dōm q cū eſt opilatio nō ē exhibē
da frida: q̄re iubetur magis dare mā iā digeſta niſi ſe
bris fuerit colerica icenſiua. Ad reliquaz iſtius p̄tis
dōm dupl'r. aut q Mal. ſupplet q fri. t hu. ꝓhibz di
gōem niſi mā fuerit colerica. Vel qm̄ qñ aqua datur
tā vt plurimū mā ē digeſta. Ad vltimā huius partis
dōm q frida vt appuit ſedat accidentia que ſūt calo
ris: neqz ꝯuertiſ in colerā: niſi quādo fuerit modice
quātitatis. vt q non vincaſ ſe. feruore. Obtegit.n.
tūc febzile calidū ſicut aq̄ modica ſup ignē in fornace
p̄iecta vt agūt vigozātes ignē fabri. Cum aūt fuerit
multe quātitatis ſup eſpſa febzile calidū extinguit et
ignē ſimiliter. Ēt tō p̄cipiūt in multa quātitate dādū
donec ſatieſ t cōtremiſcat ifriatus. Non ē aūt audi
endū formaliter aquā in colerā ꝯuerti cū ſit ſimpler
abſqz reliqs ſz effectiue: eo q caliduz obtegens ipſa
fortificat adeo q māz iflāmat vt ꝯuertatur in colerā
Ex ea.n. velut t colera eleuantur tūc fumi.

Differentia.172.

Quod vinū nō ꝯpetat in febzibuſ t vlr i acu
tis vr̄ ex quarto de re. ſa. t. 8. de inge. voce
Hippocratica. Rurſus ſi vinuz cōpetit ſe.
aut erit rōe rei p̄ter nām: aut cāe vel mozbi ſicut ſe.
ſeu accidentiū: aut nālis ceu Xtutis. Nō qdē p̄muz
cū quedā ſe. ſint facte cām nō bñtes ſicut ethice ac eſ
ſimeraꝝ plurime: neqz ēt in bñtibus. ſ. cās puta pu-
tridis cū vinū ipſaz exagitet malignūqz cōmiſcēs be
nigno in vnū facieſ ꝯcurrere. Sūt ēt quedā cāꝝ cali
de q̄bus vinū erit ſimilitudine nocēs. Efficiſ enim ſi
cut ignis ī igne vt māe colerice ſanguinee ac aduſte:
t vniuerſaliter qz ſe. mālis cā exiſtit putredo calidi-
tate ac ſiccitate affecta ſuꝑfluis. Neqz ēt rōe ſe. cum
ſit mala ꝯplexio ca. t ſic. vinūqz ſimiliter ca. t ſic. in
dietis p̄ticularibus. Aut ſaltē nocet qz calidū t ſi bu
midū extat: dzia. 70. Mā ois ſe. inquātū talis ifrida
tio ꝓpzie cū humectatōe ſanatio. 9. de ige. vñ. ii. ſe.
Sꝑ eſt ſanatio fria potatio. Similiter neqz rōne acci
dentiū ꝯfert: qm̄ accidētia ſe. iſepabilia q̄ ſꝑ accidūt
naqz ab eis ſeparaſ ſūt dolor capitiſ: ſitis t ſpūs an
guſtia ac ſe. 2. Hec oia vini caliditate itendūtur vn-
ctuoſa t ſubtilitate vapozoſa. Neqz Xtutis ēt ex p-
te qz apboziſ p̄zia. Infirmis virtus nō ē augēda ſed
vt inuenitur cuſtodiēda: neqz ēt corpus p̄ ūplius nu
trimētū. nō pura.n. corpa quātūcūqz nutris: magis
ledis: ſm ventrē. Eius Xo atqz corpis vinū p̄ ceteꝛ-
ris ē augmētatiuū: ac nāe inſtro pata ſpūi fit ꝓpoꝛtō
nale oino: dzia. 70. Adhuc vnctuoſuz iflāmabile vt
tradūt ē tanq̄ oleū in lucerna effuſū. Vinū Xo ē ta-
le qđ oñditur ex iflāmatōe aq̄ dicte vite ac ex ſiala vi
no buliēti plena: dzia iducta. In oppoſitū. tertio eiz
re.a. ꝯcediſ vinū ēt in acutis t ga. ſimiliter i locis ñ
paucis de ige. Palin. Vinū cām ſe. eūat. vniuerſaſ
eni mouet excreatōes in ꝓallegato. ii. būectat t infri
gidat in dietis p̄ticularibus. ſedat quoqz accidentia
vt ſiti tꝝpos a ſyncopi p̄ ceteris relenat Xtutē corro
borās. ī. de ige. t. 70. Rurſus vinū ē humidū: dzia
70. ſz humide diete oibus febziētibus ꝯferūt apbōꝝ
p̄zia. Ēti. pb. prima. Multus ignis modicum ad ſe
rapit. nam maioꝛ flāma minoꝛē extinguit de cā lō. et
bze. vite. t ideo ignis i ſole diſſoluiſ celeriuſqz p̄ſtri
gitur. vnū āt cum ſit calidū dandū erit vt caliditatez
adaugeat inatā: qua eqdem aucta caloꝛ diſſoluaſ fe-
bzilis attract⁹. Vinū igiſ exhibēdū i febzib⁹. Pro
pter primū figdē ſciendū q gd ſit vinū: gdqz ſe. dzia
inotuit. 70. t. 87. Propter ſm Xo ſciendū gal.
9. curatiue talem ō hoc oſonē preſerre. vinū cogno-
ſcas me dantē bis vniuerſis qđ aquoſuz viſu t Xtu-
te. Meli⁹. n. hoc vinū aq̄ p̄ oia digōni auxiliās vri-
nas t ſudoꝛes ꝓmouēs. Manifeſtuz Xo ē q Hip.
nō ſolum in eſſimeris ſz in acutis vinū dās. Ex qb⁹
in libzis q̄ de dieta ſcribit acutis. ſz ſm Bal. epidie
ſicut Hip. ſiue Theſſalus filī⁹ eius ꝓhibet vinū nō
ſolū ſi febziētes q calidi ꝯplexionib⁹: ſed ēt ſanitatis
tpe. Calidā.n. nām amonet inſriare t potū aq̄ t ge
ſcere: niſi forte vti āpliozi aq̄ q̄z vino ſm tales nās ve
lut gbuſdā placet dirimus ab eo amoueri. Ēt qz vr̄
id difficile longūqz determinare ſubdit. Igiſ hoc ip
ſum ſz ſcipm queri. Fulciturqz id eo q videm⁹ quoſ
dam ꝯnnus vinū exhibētes: alios Xo ꝓhibētes oio
ſicut t qdā febziētib⁹ carnes cōcedūt. aliq āt penituſ
denegant ceu galici minus vinū concedunt italicis.
Quid āt de hoc videbitur ex dicēdis. Propter ter
tiū Xo ſciendū q volentē vinū in ſe. diligēter admi
niſtrare oz indicatōib⁹ attēdere ſumptis a reb⁹ nāli-
bus nō nālibus t p̄ter nām: dzia priozi ſm q̄s de-
mū exhibēdū hoc erit vel negandū. Ēt primit⁹ ſum-
ptas ex p̄te vini deiceps paſſiōis cū ſubiecto. Pro
pter primā bni⁹ ſciēdū q vinū ad multū admiſtratuz
h̄ oz eē aquoſuz viſu t Xtute. vñ 3. re. a. Cōuenien
tius vinū bñti egritudinē acutā ē aquoſuz: cui⁹ coloꝛ
ē alb⁹ ſba ſubtilis i quo nulla emiet q̄litatum puta ſti
pticitas: pōticitas: aſpitas: dulcedo: amaritudo: aue
vētoſitaſ. Id.n. ſolū p̄riuatū ē nocumēto aq̄ t eo qđ
reliq̄ faciūt euenire vina. Qđ qdē daſ magis gra me
dicine alterādo diuidēdo: t expurgādo ac poti⁹ aquā
penetrare faciēdo. ipm.n. aquā penetrare facit pbar
ma. p̄mo. q̄z rōe alimēti. Eſt.n. vinū alimētoꝝ t nō
potuū tm̄ ō quoſdā: alimētoꝝ tertio. Interdū vero
vinū expetiſ vet⁹ potēs ut māz alteret t diuidat fria
cruda ſicut i q̄rtana p̄liziori. vñ almā. io. Vinū quo
qz uet⁹ t puꝝ bibat. Propter h̄z h⁹ ſciendū ut uni
verſaliter primitus dicaſ q vinum et mar me prola-
tum abſolute calidis nā uigozoſis iuuenibus viris
carnoſis t extenuatis colozatis ſufficiēter conſuetis

calidis ⁊ ficcis aere calido ⁊ ficco: dicta fil'i: motib⁹ fortib⁹ vigilijs ⁊ anitōib⁹ ira ⁊ furioꝛib⁹ ⁊ cā egrotāti b⁹ ca'a cū accūtib⁹ fibi ꝓparib⁹ mime dāduꝫ nisi grā dis ℞tute supaccidat cā: ceu lipothōia: ⁊ qb⁹ mae sit passiōis crude. oppositis vero ꝓcedēdū liberi⁹. me dijs quoqꝫ mediocrit ꝓditionādū qō nā sufficiēt de notat rei. Vt āt deinceps pticulari⁹ dicaī, pfitēdū ꝙ in pl'ib⁹ vinū ꝓpetit effimeraꝫ fic ex fmōe visū ga. se bre p̄cipue declinātc. vñ ga. ad glauco. Leuit febriē tes insnimeqꝫ plectoꝛici n̄ penit⁹ ,pbibeāt a vino: sꝫ oppositi inebriēt oio. Albū vero ⁊ tenue n̄ dormiēti b⁹ dādū: marime dūmō capitis n̄ patiāt dolorē: aut rp⁹ saltū: qō vl'r obſuandū. fil'r ab ipsa abstineāt: q ira furoꝛe solicitudie: aut nimia febriūt cogitatiōne. q̄rto ℞o pria: Vinū plurie ꝓmixtōis ē bonū medica mētū se. effimē ex anguſtia. Lū. n. ipa fit coꝛdis ,ppa passio: iuꝫ isaac febriū ℞o: Coꝛāt ⁊ spūs vinū p̄ alijs bꝫ cōfortare. Sil'i quoqꝫ mō ac ꝓsimile se. cōfert ex tristicia cogitatōe ⁊ tioꝛe. In febrib⁹ ēt ex vigilia po nit vinū ex cōferentib⁹ magis. Leuādo cni vapoꝛes ad caput bona digōe ide cāta somnū iducit. Lōfert si mul't se. effimē syncopali ,ppe ac ei q̄ ex sōno ⁊ gete. cū spūs magis icitet ⁊ augmētet būectos ledit ēt fe/ brē hūtes ex satietate nauseatiua ⁊ opilatiōe nisi his declinātib⁹ fortasse. Timēdū. n. ne suo motu ac tur- batōc putridā iducat: aut iflāmationē ptiū gnēet: q̄ duo sp i se. oꝫ attēd ē spūuꝫ. ℱ ortassis tn̄ rōe subiecti i gb⁹ h⁹i sūdat febris ceu spūs n̄ pucnit ex vino nocu mentū: imo poti⁹ iuuamētū acgrit: nisi fuerit ex ira vel furoꝛe ac h⁹i. spūs. n. ꝓfortat vino q̄ marie dria 70. Quid āt i se. n̄ cōpetat etbica cū eo qō non exp̄i mit. io. de igenio: scribit de tbabe ita: Vini vsus isfri gida gdē tabe vltie vtilis. In ea ℞o q̄ de assationib⁹ fugiendū. Alij tn̄ deteriatius ,pmunt dādū q multis adiectis ꝓditionib⁹ tā ex pte suspiciētis ,puta ꝙ n̄ fit ,nāe calide cū religs sibi talit cōpatis: neqꝫ febris fit itēsa q̄ ex pte vini vt ꝙ fit debile plurie ꝓmixtū aq̄. tale nāqꝫ ifrigidat ⁊ būectat: cū aquā citius penetra- re faciat. vñ almāsoꝛ i. io. si neqꝫ caliditas neqꝫ acui / tas fortis fuerit albuꝫ ⁊ subtile qō tn̄ fride bēat ad/ mixtuꝫ vt sapoꝛ vini abscondat: bibat. q̄re q̄rto pria: ℱ ortasse. i. qn̄qꝫ oꝫ vt det ei i potu aligd vini subti/ lis ,pmixti cuꝫ aq̄ multa. Si ℞o q̄situ ad putridas re ferat cuꝫ deteriatione dōm vt ꝓus: ꝙ nā calida cum ceteris ente sibi ,pportionib⁹ vinuꝫ mime cōuenire. In ℞ijs āt non sic appebit ,pbibēduꝫ. In alijs ℞o mediocrit exhibēduꝫ aut ,pbibendū. Adhuc febriū q̄ dā sunt mortifere: i gb⁹ neqꝫ signa apparēt digōnis neqꝫ fortes sunt ℞tutes q̄s ipossibile sanari. ⁊ tales neqꝫ sunt balneādi neqꝫ vngendi rarificatiuis. neqꝫ vinū dāduꝫ neqꝫ aq̄ Mā terap. ij. c. 9. i quo despera bilis ē salus vanuꝫ vtiqꝫ est detrabi ab idiotis p̄ ea q̄ sanarunt multos auxilia: vt dcm̄ ē i aphoꝛismis. alie ℞o sunt de gb⁹ spes salutis bēt: quaꝫ q̄dam sunt ex ,apate in gbus ,pbibendū vinuꝫ. Loncutat eni mām sui caliditate ac penetratione subtili: ⁊ eā i locuꝫ mi- nere cōducit putredis: nisi fortassis mā fuerit cruda frida valde: ⁊ egritudo declinationē assumēs. Alie ℞o sunt sine ,apate: ⁊ hc aut declināt mā digesta en/ te: aut non. Mrio qdē cōcedit vinuꝫ. ii. de ige. ,pra/ ctuꝫ: marie q̄ cuꝫ ℞tus debilis existat. In h. n. tpe vinū aquosū bibitū vniuersas mouet excreatōes. sb dit ⁊ post q̄dā moderata exīte febre: ⁊ ℞tutib⁹ non fortib⁹ simul digōnis signis: ꝓ sunt talib⁹ balnea: ⁊ vini potatio. Si āt febris fuerit fortis: ⁊ mā idigesta ⁊ marie ℞tute forti n̄ ē vinū exhibēdū. vñ ibide. Si q̄n̄ istat magnitudo febris sicut i synochis: neqꝫ vi- no: neqꝫ balneo: neqꝫ vnctionib⁹ vtēdū rarefactiuis magis tñ vinū euitādū cū mā fuerit colerica vehemē ter iflāmata: fortasse ēt digesta. ⁊ iō collꝫ. 7. In febri b⁹ q̄ nō sūt acute vina qdē exhibē possum⁹ aromati/ ca ⁊ leuia: q̄ modicā p̄t sustinē aquaꝫ phlat'cis. f. ⁊ melācolicis febrib⁹. Sꝫ icēsiuis a vino elongari de- bem⁹ oio: qm̄ ipsaꝫ siue acutaꝫ mae sūt calide ⁊ eēn tialiter: ⁊ p accidēs rōe putrefactionis. Cronicarū ℞o p se sūt fride lꝫ rōe putrefactōis reddant vtcun qꝫ calide itm̄ q̄ i q̄rtana fortassis vinū expetit ꝓditio natū. vñ ad glauc. Vino vtēdū tenui albo: ⁊ medio crit nāli vigoꝛe calido. almansoꝛ ēt añ q̄dragesimaꝫ dic ipsa ēte p̄cepit vinū subtile ⁊ valde tp̄atū bibere. Sꝫ ℈ h isurgit: qm̄ tertio practice: Expedit b⁹ dño febris vinū ,ppinari p⁹ humoꝫ maturationē: fitqꝫ vi nū nō vetus: sꝫ nāe nouū paꝫ mixtū. Dōm q̄ añ q̄dragesimā pōt mā vtcūqꝫ q̄rtane digesta ēē: aut q̄ h⁹i vinū ē debile aqueū ⁊ iane si longioꝛi exhibituꝫ. In febre ℞o tertiana p⁹ digōnē. a. balneū ꝓcedit. ⁊ vinū albū sbtile multa ,pmixtū ꝓmixtione. facit. n. su dare cuꝫ i lectis suis faci it discoopti. vñ ad glauco. In tertiana oio a vino abstine q̄diu videris digōis cāꝫ fieri: ⁊ ad sanitatē venire: fitqꝫ albū tenue aq̄tuꝫ. In p̄b'atica qdē dī ad glau. Dabis i potu añ acces- sionē vinū sbtile ac albi coloꝛis: ⁊ modicū tp̄atuꝫ ca liduꝫ. a. ℞o. Cuꝫ vides ꝙ digestio appet ⁊ marime cuꝫ mā ē frida valde non ē maluꝫ vti pauco pipe: ⁊ pauco vino sbtili. vinuꝫ cni sbtile cōfert sbtiliatione sua: qꝛ caloꝛē ꝓfortat inatū: ,puocat sudare facit. vñ q̄rto de re. sa. Vinuꝫ sup oē aliō digerit semicrudos bu. sudoꝛes: ⁊ vrinā ,puocat: sōnoqꝫ cōfert. Appet igr̄ qūo pp cām cōcedat vinuꝫ aut ,pbibeat: q̄le ēt dꝫ esse vinuꝫ ⁊ q̄ntuꝫ Propt febrē ℞o vt ipsa nūc sciē/ duꝫ ꝙ vinuꝫ nunq̄ cōpetit cuꝫ ea mala exꝛet vt dcm̄ calida: ⁊ fic cōplexio. Huic figdē vinuꝫ ,pportionat oisariā fm iudicātes ea. ⁊ fic. ac ⁊ fm ,ptestātes ipꝫ calida ⁊ humida cuꝫ ea q̄ dulcia vnctuosa sint colere mā: prio p̄ma: ⁊ p̄cipue cū caliditatē inueniūt i coꝛpe plurimā. Et: cuꝫ febris sanatio sit frida potatio vt p̄ tactū. vinuꝫ āt cōit indicat calidū. Mō itaqꝫ febri ꝺ bet inq̄ntuꝫ febris qō si admistrat vel rōe cāe seu de bilitatis ℞tutis cā accūtiū ꝓtinget vt videbit in an- tea. Dixi āt vt ipsa qꝛ p accūs vinuꝫ se. extinguit iq̄n tuꝫ caliditas intēsioꝛ remissioꝛē ad se rapit ⁊ ꝓsumit q̄re ,pbl. p̄ma p̄cipit caliduꝫ nāe in q̄rtana augmēta ri p calida vt ipso coaucto febris caloꝛē non bēat eo cōcurrēte oi in cuꝫ gnāe. Quapropt appet tpe iflā/ mationis āplioꝛis poꝛismi calida exhibita hāc febreꝫ extinguere: dria. 163. Si āt q̄situm in accūtia morbi referat dōm vinuꝫ cōpetere in febrē: qm̄ quedā acci dentiuꝫ it ℞tutē ,psternētia de coꝛpe aliqd eūando gbus moꝛ ꝓfortatiuū debet. uinuꝫ ℞o h⁹i ē marie cuꝫ fit cib⁹ ⁊ potus: ⁊ ,ppe cuꝫ pane. Ad lerāder in ,p ble. uñ aphoꝛ. p̄ma Dissoluētib⁹ ℞tutē concisioni/ bus: cibandū ꝓfestiꝫ: Sunt ⁊ accūtiū q̄dam uirtutē deijcietia eo q̄ coꝛ inde patiatur p̄cipue cū lipotho mia pp quā uinuꝫ exp̄etitur marie. Ipsū eni spiriꝰ confortat ⁊ reparat potissime illis ens proportio/ nale qā multum. i2. de ingen. ⁊ quarto prima unde

collz.7.in hoc casu nihil meli⁹ repitur vino ita vt li/
citū sit saracenis.70.nō bibēnib⁹ ipz precepto legis
sue tūc bibē quēadmodū lz comedē carnes mortici-
nas puta q̄ p se moriūt hūmodi necessitatez. Sz circa
hmōi dubitare ꝓtīgit cū dcm fit nūc t.70.dria p̄ ce-
teris vinū Ytutē ꝓfortare. Cui⁹ oppositū ttio scri
bit re.a.ita: dria iter Ytutē vini t mellis vtriusque
dati puri nō cōmixti ē q̄z magna: qm̄ q̄ biberit duplū
vini puri Ytutē id mellis mag⁹ ꝓfortat dūm ō vēn ē
nō molliat. Dōm q̄ vinū vinosū nō pux solum vna
vice aut duab⁹ exhibitū apli⁹ cōfortat Ytutē q̄z tm̄ et
soli⁹ mellis: q̄z plurimis āt exhibitū et mediū mellis
re pectu vini pl⁹ bz cōfortare cū sit ipm̄ ipūs magis
iflām̄et eo t hūidū deficcet inatū ita vt t fortass aq
i amp. hoc vitā ptēdat. vñ ga. cū mel nō lenit nām
sui ꝑpetate possibile ē q̄ vtit eo vt morct dieb⁹ mul
tis. Dropt.4. Ho ad p̄mū dōm q̄ fmo ē i se. mā
ente idigesta vel ō vino vinoso: aut i calidis magis
matis t naturis i qb⁹ vinū oz vitare. vñ.5. ō re. sa.
Tñ vr mihi absolute hip. id dixisse: sz de vltie calida
nā bz dispantiā. Ad aliō dōz q̄ iā notū ē quo vinuz
ꝓpetat róe cāe: t q̄r nō: fir febriū t accñtiū. qō aūt
dicit Ysaac i se. isepabilit adesse hanelit⁹ angustiā: si
ti t capitis dolorē Yificat i febrib⁹ icēsuis pacutis
vt q̄z multū. Talia. n. finthōata ex vehemīti calidita-
te se. b⁹ t ficcitate isepabilit ꝓsequūt scbrē. vel dōm
q̄ vinū aquosū sbtile datū ḃ nō iducit vex oppositū
poti⁹ cū aquā facies penetrare p ptes infridet t būe
ctet magis. Ad alid dōz q̄ Ytute sorti ente nō oz vi
nū exhibē pp n. Ytutis dat ibecillitatē. In infirmis
eni nō op⁹ sit Ytutē augē cū fortis vz exiterit. vnde
Ya trāslatio dterminati⁹ ꝓtinet ita: rax qdē qñ virtu
tē fortiorē es quā assūpsim⁹ opari ꝑpam⁹ neq; nutrit
q̄ tale ad robur corpis sz tm̄ ad sustētationē virtutis
Ad aliō dōm q̄ vinū qō admistrat ōbile t aquosū ē
valde ita q̄ inflāmatio t vnctuositas sopit aut tollit
oio. Ad ea ēt q̄ ptis alteri⁹ p iā dcā pōt patē q̄ hip.
cū ga. nō ꝓcedit vinū simplicit i se. t ꝑcipue acutis:
sz p⁹ multā ꝓsideratōez vt hip. ipse ꝑhibet. a. re. 3. q̄
āt illa iā oñsum. Ad aliud dōm q̄ vinū p̄dcā operatur
iā se. deficiēte t mā ꝓcedit maturata. Vinū ēt precō
cessum velut medicia ḡdā ifriare bz t būectare. Ad
aliō dōm q̄ lz vinū cōferat róe būiditatis nō tm̄ cali/
ditatis. Aut ei⁹ humiditas ē vnctuosa ipbetiua: nisi
vinū fuerit p̄cōditionatū róe ipsi⁹ t suscipiētis simili
ter. Ad aliō gd dōz iā appuisse: qm̄ Ar. logtur i se.
q̄rtana in q̄ vinū t vir calida magis q̄z in alijs cōpe/
tūt se. tū pp māe fritatem t grossiē: tū ēt q̄ per ac-
cidēs maior fāma minorē extinguit. Ad t si dicat plu
res predictax solutionū nō fore ad ꝓpositū directe q̄
siti cū vinū albū subtile aquēū visu t Ytute nō sit ve
re vinū: cū vnūqdq; simpliciter ꝑfectū sit i ei⁹ potior
statu itelligēdū. 3. re. 8. Dōm q̄ imo qm̄ vinū i eius
potētiori ē negarū ē p oc fere sz ḃ nō solū ē vinū no
mē. ipsius exhibēdo: vex ēt oē aliud qō aliq̄ ei⁹ prici
pat nā. vnde vt gs reprebēsione saluet cōplexionuz
op⁹ sit vinū in oi ei⁹ significato tangē prio. ter tō re.
8. cū regimento sanitatis t duodecimo curatiue pre
tacto.

Differentia .174.

Vod balneū non competat in febribus ostē
ditur Philippo. io. de inge. Adhuc balne
um aut erit calidū vel fm̄. calidū qdē nō cō
petit eo q̄ discrasiaz febrilē adauget. Neq; frm̄ cum
sui fritate mēbra ꝓcutiat t opilationem putredis cau
set inductiuā: t per ꝓns neq; tepidū cum sit remol/
litiuū mediūq; calidi t frigidi nām sapiēs extremorū
Eti. balneū petit ꝑpter humectare vel ꝑpter euapo
ratōem seu resolutionē. Mō qdez ꝑut primū: qm̄ aq̄
neq; bibita neq; extorsum accedēs būectare apta na
ta ē solidas anialis ꝑticulas: aphoris. q̄rta. t re. a. 3:
Neq; euaporat seu resoluit: sz magis attrahēs ad ex̄
obstruit t opilat. amp. io. ō inge. Balneū nocibilis
simū bis q̄ repletionē hūt quo ad vasa vel ad Ytutē
Sz has vel alterā solū puta quo ad Ytutē cēs vidē
tur hre cum eox virtus sensibiliter ledat. Eti. re. a.
tertio. Nūor phlaticus nō resoluit per balneū cū sit
grossus t viscosus t p ꝓns mlicus minus. Colericus
āt inflāmat amp. illo. Ebulit. n. fm Ba. ex bal
neo i corpe. Talib⁹ vero nō cōpetit. Rursus. qō hu
mores q̄etos mouet t prepat putrefactōni ad mēbra
ēt debilia declinare faciēs: t sic apans nō cōpetit i se
hrib⁹. tale qdem cū balneo ꝑmo tertia. nō igit balne
um cōpetit in febrib⁹. In oppositū cōiter sūt me/
dici p̄cipiētes in febrib⁹ acutis ēt balneari. vnde ter/
tio re. a. Iuuāti⁹ est in ꝑipleumonia q̄z in acutis bal
neū. Cū igit cōpatm̄ positiuū dzelinq̄t iuuatiuū simi
lit i se. erit acutis. Pali: qō apit poros corpis t ma
le resistit cōplexioni cōfert in febrib⁹. hmōi vero est
eucrate balneū aq̄. Igit balneū iuuatiuū ē i febrib⁹.

Propt primū āt sciēdū q̄ qd sit balneū t mōi ei⁹
dria vsuz iz8. similit qd sit se. t q̄ ipsi⁹ reliqua. 87.

Propter fm vero sciendū q̄ qdā medicox hi
lipp⁹ introduct⁹. io ō ige. et de rabe bal. ēt in etbicis
ꝑhibz febrib⁹. Motiuū fortassis hūs ex aliquo p̄uo
effectu balnei idebite admistrati sibi occurrēte vel rō
ne cōcitatus vt qō calidū discrasiam adauget febrilē
Qō vero frm̄ ē ptes debilitat t mortificat: vel q̄z bal
neabat ieiune puta cum adesset putredo vel apa: vel
hmōi volebat balneare vt ceteros modū hui⁹ nō ob
seruās traditū. io. terapē. Que figdē nō valēt cū plu
ries fm illustres medicox inuctū sit balneū cōferre
in febrib⁹ debite admistratū nō paux. Non. n. ex una
ꝑticulari experientia et accidētali ꝑse rō cōsurgit vni
uersalis nisi predicatū illi⁹ cū se infit subiecto vt appz
aphoris. 3. t re. a. prio. Fortassis. n. fallax illi empta
occurrit Philippo: eo q̄ mistri t alia nō erāt cōueni
enter dispositā necessaria. r. a. 3. Adhuc balneū non
solū calidū ē aut frm̄: sz box mediū puta tepidū. Qō
t male cōplexioni opponit febrili: mēbra q̄si refrige
rās et būectās consūptionē ꝑhibens radicalis hūidi
Neq; ēt frm̄ nocet cū calidū ꝑcesserit vt appebit ex
dicēdis. Ba. vero ad Blauco. idrnter q̄si ac iarti/
culare concedit balneū. Ille nāq; liber et si eiusdem
raro tm̄ inuenio seipsuz ibidē in alijs locis fmōes ipsi⁹
allegare vt crisium solū fo. Que in eo ēt determina
ta nō videt nec re aut mō vt in alijs q̄ ipsius exgrita.

Propter tertiū Vo sciēdū cum tria sint gnā feb.
bal. qdē cōiter laudant in epbimeris: et maxie i illis
q̄ ampli⁹a cā eueniūt mānifesta: et ꝑpe cū iā declinare
incepint. vñ. 8. de ige. Ducere figdez ad balnea oz
oēs in declinatōe post porism̄. qui tm̄ febriūt ex furo
re tristitia vigilia et solicitudie: neq; balneis idigent
neq; fricationib⁹ multis. q̄re q̄rto ꝓia. Cōceditur i
epbimeris balneū: cum eax porism⁹ consumitur ꝑ/
pter accidentia ō qbus est būectatio et sedatio ac po
rorum rarificatio. Et de eis ē infrigidatio inquieta

dispositione: et ꝓhibeꝫ vbi casus timeꝫ putredis Et nō oz vt balneū uitet nisi q hz ephimerā ex opilatō ne: ppea qr balneatio egritudinē gnāt putridā et silr q patiꝫ ex satietate nauseatiua. vñ. 8. ō ige. balneari ꝓcedē i ea fi certissime ifebricitās fuerit. Et q ēt patitur ephimerā ex bubōe. In his. n. timēdū est ne balneo ꝓcitati hūores i putredinē decidāt. Signuz āt q ñ oz eos balneaꝝ aduēt9 ē rigoris ex ipo. qō āt balneū sic ꝓpetat i ephimeris appet. rarificat. n. cutē: spūs cōrpat t fortificat: reddēs ipos ad erpulsionē aptos vaporis capinosi: t cū h māz ñ ꝓcitat hūoralē cū nō fit pata vt his i qb9 cōtigit putrescē. In h9. n. verē dū: neqz balnei aq opilāt pori: sz poti9 apiunt ex opilati. tū pp calidū c9 ē apire: tū ēt pp spm q itrat purificās t viā faciēs qō erneū spūs ipellit ad ex. Et oz bos magis oēs i aq balnei q i aere ipi9 imorari nisi febricitauerit ex cutis soliditate t spissitudine. His nāqz vt apiant pori ꝓuēit vt ꝓlōgēt morā i aere balnei donec sudēt. Ethicā ℞o patiētes ac ethicā senectutis oz idifferēti9 p se balneaꝝ fiē fere oēs ꝑter phi lippū testāt. Modus āt balneatōis hoc notat9 ē sufficiēt de ige. io. t de marasmo cū ḡrti pria oz. n. eos i aer balnei modicū ꝓfitr plimis ephimerizātib9 cōmorari: plurimū ℞o i aq: ozqz ꝓmit9 hos i calida aq mixta demūue i frida vt pori coāgustēt apti: t humidū aqueū remāeat i eis cōtētū. Expedit ēt intdū i aquā ꝓijcē fram t marie cuz iaz tabidi facti sūt t icurabiles. Sic. n. i ethicā trāsducūt senectutis t ipis q dē vite adicijt ꝑus celerit relictis morituris. balneū quoqz ethicis certe ꝑ alijs ꝓpetit cū tpet cox calidū febrile t hūectet marie ꝑparās cibū ad distributōez p corp9. Neqz timēdū ē flux9 h māe vt in alijs ad loca t vlr cū ois cura pficiaꝫ ℈uietate. Ac aq sui oppositōe febri huic cū reliqs iuuantis ꝓferret ñ modicū ñ solū febricitātib9 sed oibus cōit extenuatis. 7. apparēs de ige. Quare antiq nō pax soliciti fuerit i regimine bal. Si āt dicaꝫ balneū ñ h ꝓferre: qm ē ō eūantibus resolutib9 apbozis. 4. dōz q balneū mltiplex est ꝑus distinctū. Nō. n. h balneū eūatiuū resolutuz qrit: vex magis hūectatiuū t repletiuū q̄le qō aque dulcis est eucrate t mēsurate calore t fritate. Ffebricitātes qnoqz febre putrida figdē fuerit cū apate marie timēdū balneaꝫ fortasse mō quocūqz. balneuz. n. māz excitat: t ad locū debilē apatuz adducit. Qō demuz sit cā maioris febris t piculi. vñ. a. i his se. nō cōcediꝫ pot9 aq fride neqz itroitus balnei. Qui si forte cōpetat erit exneū t p accns valde vt ad doloris mitigatōez qō tū nō aggrediēdū nisi mā fuerit digesta. ttio ēt. re. a. t tūc ñ hac vr itētōe cōferre cuz dolor iā sedeꝫ: circa. n. gnātōez saniei dolores t se. amplī9 sūt q̄z sca sanie. vñ. io. de ige. phlones pp balneū augēt. Effūdūt. n. hūores a calido tēdunt vasorū tunice: ℞tus ēt ipso male patiꝫ. Et ttio re. a: pōiꝫ balneū cōferre i se. adurētibus i qb9 ñ existit apa calidus neqz apa aliqō factū a colera citrina tm̄: qm̄ ebulit i corpe. Si ℞o se. putrida fuerit simplex tunc aut erit i declinatōe mā iā digesta: t ita cōiter ꝓcipiꝫ balneū pp intētōez apiēdi porox angustiā t mām eūandā eo. totū n. corp9 eūat mediāte cute. Silr humectat sui aq t ꝓtpat. In h. n. tpe ga. ii. curatiue cōcedit febricitātes balneādos t rarefactuis vti farmacijs: vel aquā fridā aut vinū bibere cum viderimus cognitōes cox q digerunt; subdēsqz demuz: corpus cū trāspirauerit moderate balneuz ñ puā opaꝫ vtilitatez vniuersas ex ipso eūant lucernosas t fumosas supfluitates aut mō ñ fuerit qō viscex ibecillenatuz horroꝛē ipso icurrē. tres. n. oz i oibus se. i balneo intētōes brē. Vnā qdē si absqz horrore ꝓtigat. eo. n: se. gnāt t augeꝫ. Alia si pticulax nulla ibecillis permaneat ꝑncipaliū. In eā nāqz hūores recipiunt balneo effusi. Tertiā ℞o q multitudo hox crudox ñ sit fz p̄mas venas. In totū. n. reddit eo corp9. Hac ēt hora. q̄rto p̄ma scribit nō eē maluz vt admistreꝫ bal. t pot9 vini sbtilis mixti t inūctio cū olcis lenificantibus. Dr āt nō eē maluz fortasse qr oz ꝓsiderare balneādox cōsuetudinē t amorē ad ipz. nā balneaꝝ amātibus ñ nocet si bis ēt i die ꝑcepis ttio re. a. Quare. a. ō cura ttiane: oz ne balnea apprōrimēt nisi post digōnē t apud declinatōez ē ipsū melior curatio ipsis t ꝑpe cōsuetis. Inde phlatice ℞o se. cura t qñ declinat egritudo nō ē tūc itroit9 bal. ante cibuz malus. 7. ℞o collz: Scias q bal. i se. declinatōe collaudaꝫ: qm̄ supfluitas eūat. i ꝑncipijs ℞o mime: qr rigores hz ꝓuocare: t dissoluit hūores: multiplicatqz opilationes: t supfluitates p corp9 dispgit oē: t ñ est tutū qn ide ꝓducat apa i ꝑncipaliū aliquo. Quānis. n: bu. eūat caliditatē se. multiplicat t siccitatē. Si autē mā fuerit idigesta tūc aut bal. q̄riꝫ. pp humectare t eūare ac resoluē. Propt fm qdē iaz appet nō debeꝫ fieri bal. Multa: n. adducit vt tactuz incōmoda. vñ breuiarij. 6. caueaꝫ ne balneaꝫ añ digōnē: qm̄ qñ facimus id attrahim9 tres malas res. Quia effundit mā q̄ gnātur opilatio t putredo. t qr mā retēta t putrefacta in mēbro vno qñ calefacit effundit t p̄miscetur cuz humiditate alia nō putrefacta: Permixtio igr̄ fit benigni cuz maligno t per ꝓns corruptio āplior redditur t se. Et qm̄ balneo resoluit q sōtile remāetqz grossuz ipillatuz. vñ prima q̄rti: Balneū facit descēdere humorē indigestuz ꝓpterea q effundit ad locuz putredis t p̄miscet humorē maluz cuz putredie t resoluit sōtile: t facit remanē spissuz. Et qr talia magis accidunt i morbi ꝑncipio: inqt oribasius: Nō est bonuz ab initio lauari i balneis sz cuz iaz digōis appent signa. Si āt fit intētio balnei humectatio t calefactō qñqz moderata sic vr̄ q̄rto prima ēt ante māe digōnē de cura q̄rtane bal. ꝓcedi. Mā de illis qbus fit iuuamētum ē sessio in aq calida dulci ante cibum oi die t balneatio q humectat t nō facit sudaꝫ neqz exiccat caliditatē. Sz huic qdē vr̄ ex. z. prac. aduersari ō cura mlie ita: Non oio vti oz h in se. bal. nisi cuz status eius aduenerit declinatioqz cepit. Est nanqz balnei humores eūare subtiles. Dōm q bal. vt dudū apparuit exrat duplex. quoddā. n. humectatiuū tpate calefactiuū t tale mā ēt indigesta ꝓperit i q̄rtana cū humor sit fridus siccus t nō patus vt plures balneo cōcitari t effundi. Est t balneū concitatiuū humorum eūatiuum resolutiuū qst voluit nō ꝓpetere balyab: ibidē. Notandū cuit āduz balneū ꝑcipue i se. syncopali humorosa. i2. de ige. Et ℈uissima sūt balnea. q re neqz balneare ꝓgruum cū adsit ℞ tutis debilitas balnei ꝓhibitiua. vnde. z. acu. balneū neqz defectis cōvenit: Nosce quoqz balnei opationē vt visuz non paruz diuersificari rōe consuetudinis ipsius t amoris ad illud. Greci. n. et arabes vsqz hodie magis videntur latinis delectari: sibiqz consuetudinem fecisse ꝑpter quod magis iuuātur inde cū debite aduc

nerit. minus aũt nocenť cum icõueniẽter occurrerit prima ẽt euidẽs q̃rti. Est ẽt aliud qm̃ latini eo q̃ principaliter marie gule defuiũt ac luxurie ciboſq; delectabiles oiſariã ꝓſtruẽtes hũores magis ad fluxus ꝛ putrefactiõem ꝓcitãtes. Mr nãq; nũc pl9 valde nã hũana reddita ẽ delicata. eteni antigt9 ꝓtẽta erat glã diũ ꝛ caſtaneaꝝ comeſtõe: alimẽtoꝝ: ꝛ Boetij ď cõſo. ſupinoteſcit ſcõis: carmie illo. Jf elix nimiũ prior etas ꝓtẽta fidelib9 armis nec icerti pdita luxu. ꝛ vir. i georgicis: cõcuſſa famẽ ſolabẽ q̃rcu. Quare hũores ãpli9 balneo ꝓcitari i ãpata ꝛ putrefactões deuenunt Et iõ beſito nõ ſolũ i febris ď̃clinatõe: ſz ẽt poſt eaꝝ ceſſatõez nõ paꝝ q̃ nũc exñtia corpa balneare. Rari uſq; ĩueni ſic i putridis ex balneo effcm̃ ꝓſeq laudabilẽ. Propt̃ q̃rtũ Vo ad auctoritatẽ philippi dõz p iterẽptõem. poti9. n. accuſať is q̃z auctorabilis vt appuit reddať. ad aliud dõz q̃ nõ ſolũ balneũ ẽ calz ꝛ frm̃ imo ãt mediũ ac tpatũ. Adhuc ẽt calidũ ꝓfert vt oñſum ẽ ſuo tpe poꝛos apiẽdo ꝛ mãz eũando. Similit ẽt ſua hora ꝛ diſpõne cõpetit frm̃. vñ ga. ii. terapẽ. Sigs fuerit iuuẽis fortis bñ carnoſus ꝓpr̃ ca. et fic. ſi in piſcinã natatoriã imiſceris friam mor ſudat ꝛ vẽter gbuſdã ipſoꝝ erupi colerica. Jf rm̃ itaq; i boc ſcemate mẽbra nõ pcutit neq; mortificat imo poti9 ipſa ꝓgregat ꝛ ꝓfortat mediũ ẽt lz ſapiat extrẽoꝝ nãz nõ tñ eoꝝ bz operãem oio cũ ea pticipet icõplete. ad aliud dõz q̃ balneũ bz hũectare ꝛ vlr aq̃ exteri9 ꝛ interi9 applicata. vñ Ba prio. Neq; attẽdẽda ſũt Vba illi9 q̃ dicit q̃ aq̃ nõ hũectat interioꝛa cũ bibiť mẽbra vel ei obuiãt. Sz qꝛ videnť appẽter gal. obuiare. aphoriſ. q̃rta: ꝛ tertio re. a. vt iductũ. Jõ vt Vitas bẽať ſciendũ q̃ humectatio dupleꝛ: vna nãq; Va q̃ eſt alicui9 ꝓuerſio a ꝓpria forma i corpis nãm: ꝛ ita ꝓprie humectare dicũtur q̃ veri9 alimẽta qõ ga. aſſerit. vñ cũ b9 hũectare ſit tãq̃z nutrire: aq̃ Vo ſimpleꝛ nõ taliter hũectabit cũ nullũ nutriat ſimpliciũ. Est ꝛ alĩa hũectatio q̃ ẽ q̃dã quocunq; irroꝛatio: ꝛ ita ſimpleꝛ ꝛ oẽ hũidũ bz hũectare. Silr neq; ad balnei reſolutionẽ ſequť attractio ꝛ opilatio cũ corp9 fuerit iã purificatũ mãq; digeſta. Ad aliud dõm q̃ hũtes repletionẽ quo ad vaſa nõ ſũt balneãdi: niſi ꝓus educať ea: imo piculũ imineť ſuffocatõis: neq; hñt repletiõem quo ad Vtutẽ infirmãtes: qꝛ mã ẽ iã digeſta ꝛ corp9 rarificatũ lz q̃dã effectus adhuc remãſerit repletiõis Vtualis. vñ ipſa exñte cũ ſua cã nõ ẽ balneandũ: cã vero expulſa vel in via p bal. expellẽdi põt aliqs balneari Ad aliď dõm q̃ hũoꝛ phlaticus aut mlicus nõ reſoluiť p balneũ i ꝓncipijs egritudinũ ſz i declinatõe cũ fuerit ſubtiliat9 neq; tũc colera iflãmať imo magis ipſa digeſta refrenať ab ipſi9 acuitate mulcebꝛi ꝛ eucrata caliditate q̃ aq̃ ac p poꝛos iducit imãiſeſtos aptos. Ad aliud dõm q̃ balneũ pdcã opať añ mãe digõez: nõ ãt poſt ipſã. Quare tũc ꝓhibẽdũ nõ ãt nũc vt ꝛ rões p tis oñdunt aduerſe. Propt̃ tñ Hip. ſimplr ꝓferẽ balneãdũ i ꝓpleumonia ꝛ pleureſi ꝛ excreationis mitigatõis doloꝛis cã: ſciẽdũ id nõ abſolute faciẽduz vez poſt mãe digõem eiuſq; dũctõem. vñ cõmẽta toꝛibidẽ H p. igt q̃ balneatio ſedat doloꝛẽ ꝛ maturat qď excreati neceſſe p ſputũ cũ manifeſtuz qꝛ oz vt vtaris balneo poſt eũonẽ coꝛpiſ. Noſce quoq; q̃ balneũ vlr ſi añ eũonẽ admiſtreť coꝛpis attrahit ad loca q̃ ſũt ſub hipocundrijs mãs. q̃ ſi poſt adiuuat ad maturationẽ. Mã cũ calidis bal. nõ ſit ſecuritas ad curſuz humoꝝ ad pulmonẽ coꝛ ꝛ cerebꝝ. Jf rida vero digõem, phibz ꝛ opilationẽ augmẽtat. Queſita circa egritudis cõis curationem. Dria 174.

Vod iuuenis vel colericus cauſonizãs ãpliori ꝛgeat ifriatõe puero aut flegmatico mťať: col. 7. ita. Ego dico q̃ manifeſte appz q̃ nõ vez dicũt. ſ. q teſtãť q̃ ſener ꝛ phlaticus tpe frõ regione ꝛ dieta fris idigẽt vehemẽtiori infriatõne iuuene ꝛ colerico bis oppoſitis. Ďo ꝛ rõne mťať qꝛ ille q̃ idiget iufriatõe plurib9 ď cãis op9 fit ifriare ampli9 alionõ egẽte toťidẽ. ſz colericus vel iuuẽis cauſonizans ẽ hmõi. Jndiget. n. ꝛ pp reductõem cõplexionis nãlis vel etatis cũ calida ꝛ ficca complexio egeat fri. ꝛ hu. vt ei9 tpeť exceſſus: dria. iii6. Jndigetq;, ppť diſcraſiaz febrilẽ: ſener ãt vel phlaticus eget tm̃ diſcraſia febrili ꝛ nõ ꝓſeruatõe marie phlegmatic9 qꝛ ſic indiget ca. ꝛ ſic. Sener vero ſaltẽ ſritate nõ idiget i ꝓſeruatione ipſi9 ꝛ ſi hũiditate idigeat. Quare cauſonizãs vehemẽtiori eget ifriatõe phlegmatico. Eti. ſi contigat cauſõ ſenib9 ꝛ phlegmaticis cũ ſit duplex 4. re. a. ď colera vz ꝛ phlegmate falſo phlegmatic9 minoris flãme colerico accidet ſeni ꝛ phlegmatica cũ eis ſit ꝓportionalioꝛ. Coleric9 vero qꝛ colerico proportõať ꝛ iuueni aduenit illiſ. Cũ igiť cã curatiua debeat egritudini ꝓportionari oppoſite cauſon phlegmatic9 minoris ẽ flãme colerico remiſſioꝛi egebit extinctõe. Palin: iuueni cauſonizãti admiſtrať aq̃ frigida nõ ãt ſeni dria. 171. Mui9. n. nã ẽ pauci ſanguis ꝛ caliditas inata debilis q̃ cõditionũ ſũt fride potum, phibẽtes. Jtaq; iuueni cauſonizãti abũdãtioꝛ competit ifriatio ſene. Jn oppoſitũ cõiter ſunt medici. Ďo 7. tandẽ colligz: ꝓteſtať et cõuincit rõe. Simile vť de hoc et de mala ꝓplexione hũorali in carne aut neruo ſolutione continuitatis cũta idigẽte exiccatõne vehemẽtiori q̃z in carne cũ pl9 diſtet a ſua cõplexione nãli qñ bis malã patiť hãc cõplexionẽ q̃z caro. Sz neru9 eget exiccatõe maiori q̃z caro. Rurſus p oppoſituz rõnis ptis prime idigens de cãis plurimis extinctõe eget vehemẽtius illa q̃z eius oppoſit9. Hic ãt ẽ flegmatic9 vel ſener ẽt p pte. Quia ꝓpter nãlẽ complexionẽ conſuãdã que fris conſuať et hũidis. Calidioꝛa. n. calidioꝛibus egẽt adiutorijs et ſrioꝛa frioꝛib9 in tegni. Jndiget ẽt, ꝓpter diſcraſiã febrilem. Juuenis ãt ſolũ eget, peter hanc non ãt ꝓpter nãlem conſeruationẽ: imo idiget oppoſitis potius vt calidis et ficcis ceu ex ꝓdicto mťať ſmone. Jtidẽ morb9 factus ex vehemẽtiori cã vehemẽtiori eget oblatõe. taliſ ãt ẽ q̃ accidit cum diſproportõne pticulariũ. aphoriſ. et ꝓb. primis. Cauſon quoq; ꝓtigẽs ſeni ẽ vt notũ cũ hoꝝ iproportõe. q̃ Vo accidit iuueni cũ ipſaꝝ cõueẽientia. Jtaq; cauſonizãs ſener vehemẽtiori eget ifrigidãte iuuene. Propt̃ ꝑmũ gdẽ ſciẽdũ q̃ gd ſit colericũ et phlegmaticũ dria inotuit. 21. gd ãt ſener et iuuẽiſ. 27. gdq; cauſonizãs ſubſequẽti. Propter ſm Vo ſciẽdũ q̃ ga. cũ plurimis ſẽtit q̃ ſener cauſonizãs egeat ãpli9 nfriari iuuene. vñ. 7. ď ige. Calidiori nã pticule calida egritudie egrotãt pua et breui op9 ẽ ipſi fritate: frioꝛi Vo calefactione ſimilit aũt hũidis et ficcie. cũ igiť ſener phlegmatic9 frĩ egrotãt egritudie calida vt cauſone vehemẽtiori egebũt ifrigidatione iuuene et colerico calidis et ficcis ac egrotãtib9 egritudie hui9. Ďo rõe oñdiť. Jntm̃. n. vnã quãq; cõplexionẽ ad eam, que ſz nãm redire nãm in

quãtũ i ipsã q̃ ꝑter nãz euersa erat. Cũ eni senex aut phl'aticus egrotat egritudie ca. multa facta est ab eo qđ fm nãz euersio. q̃re piclitari sit magis. Jn iuue/ ne ℣o ⁊ colerico accidit e3: ⁊ iõ nõ piclitat ita. Qui ãt se fatet fideliores ga. iterꝑtes ꝓdictas i argutis ad dũt cũ alijs rões: apparet tñ vt vr̃ ãpli9 q̃z vere ipsuz exponũt. auer. ℣o b9 sentit 3riũ. Qđ 3 ga. rõib9 nõ paucis molit oñdẽ. Est nãqz vt igt sensibile argum tũ q: inuenis causonizãs curari ñ poterit nisi cũ reb9 vehemẽt fridis vt aq̃ cucũeris ⁊ cãphora. Si ãt b9i dent seni causonizãti eius extinguit calor nãlis ⁊ mo/ riet. Eti; sit inuenis colericus calide 2plexionis i pri mo gradu ⁊ supueniat ei se. trãsferẽs ipm ad fm gra dũ caloris: iste qdẽ nũc clõgabit a ꝑpa eius cõplexio ne ꝑ vnũ gradũ tñ. Cũ reb9 tñ i scdo g̃du fridis cu- rari nõ poterit: qđ euenit ꝓp sortẽ ꝑmutatõez quam medicine suscipiũt i corꝑe inuenis ad sbaz igneã. Si ℣o seni phl'atico frido i ꝑmo gra. supuenerit egritu/ do ꝓducẽs hũc ad fm graduz iã a sua complone nãli magis q̃z inuenis clõgabit ꝑ vnũ g̃dũ. Jt acta est eni ipsi9 ꝑ duos g̃dus aut plures a nãli cõplexione se mo tio. nũc ãt lz ita sit nõ tñ possum9 frida seni per 3riuz i eq̃li g̃du oppõnis admistrare: qr talia sozet q̃si terti gra. frida q̃ ipsuz corrũpẽ:, ꝓpt eius radicaliũ fritatẽ ⁊ per 2ñs debilitatẽ Tñ eni hec ipsũ a sua clõgãt cõ tpantia q: mortis aut praue sozet egritudis cã. Jtidẽ b9 seq̃t opposituz tenẽtibus q: medicie senis ⁊ inue/ nis sint i eq̃li g̃du frigiditatis. qr si corp9 calidũ sup- calesit vsqz ad fm gradũ: ⁊ frm fit vsqz ad fm vnũ corpus non erit calidius alto. i ꝺ eni stat ei9 fmo: qr lz senex sit frigidior iuuene: ipsi tñ addit in caliditate ita q: iuueni coeq̃t calido. Jdalin: sciẽdũ sore q: si iu/ ueni medicie calide donaret vltra eius cõplexionez nãlẽ ipm nõ lederet imo iuuaret cũ ei9 fortis existat i eaz ꝑmutatõe. Quare nõ ꝓueniũt ad g̃dum quo nã corrũpat. Sz eã potius ad tpamẽtũ reducũt: qđ se/ ni non ꝑꝑ ipsius mẽbroz radicaliũ fritarẽ: ⁊ iõ suffi/ cit sibi se. calidissimã hũti medicina frigida in ꝺo g̃du rõibus supradictis. Adhuc corp9 senis potẽtiã non hz cõuertẽdi medicias ad sbaz igneã velat inuẽtis cor pus. Et hec qdẽ iam ꝓtacta. Tãgit ẽt is medicoz de cipulã igẽs: Qđ ℣o ad hũc errorẽ medicos indurit est vna regula gnãlis q̃z posuert sine distinctiõe ꝓuisa in g̃du distinctõis senis a suo calore nãli ad eñcũ: ⁊ marie qñ direrẽt q: maior ẽ clõgatio. ꝺ eniz impossibi le. nã tu scis q: calor eñneus a nãli ramificatus ẽ ⁊c. q. dicat cũ senex modicuz hẽat caloris nãlis paz eius intẽdet eñneus. Et subdit: Si possibile sozet vt eq̃/ lis cẽt clõgatio tũc vere necessario fm viaz curatois ꝑ 3riũ eẽt ifrigidãtia senẽ multũ fortioza q̃si ad gra. ẽtiũ. Sz ꝺ in ipso ℣itatẽ nõ hz vt q: tñ eleuet caliditas senis eñnea. Nõ igr̃ tãta eget is vt iuuenis infri/ datione: Hec q̃ auer. in medicoz remorsu. Hoz tñ b9i plurima ipugnarẽt oppositi. Nã ipsi9 inductorũ ꝓmo fortassis dicet calidũ iuuenis ꝑtuz eẽ friditate medicinaz extingui cũ eius corpus sit rarius ab ipsa celerit passiuũ: ⁊ ꝓcipue cũ dicat calida sore ad reci/ piendũ frigiditatẽ facilioza q̃z frida caliditatẽ. Ad ali ud dõz q: forsitan ipsi9 ꝑs ꝓma non ẽ ℣a: reliq̃ vero saltẽ rõe dispõnis continet veritatẽ. Ad aliud rñde- bit q: nõ dz i sene fieri oppõ in ifrigidando ꝑ compa tionẽ ad eq̃litatẽ institue absolute: sz ad eius eq̃litatẽ: ⁊ tunc nõ erit vtriusq̃z g̃dus eq̃lis infrigidatõis imo senis maioz vt magis excedit. Aliud ℣o inductorũ 2cidit nõ paz cũ ꝓmo: ⁊ iõ apparẽs. Ad aliud dõm q: lz medici nõ exꝑmãt ꝺ distictõz causonis in maio/ rẽ ⁊ minorẽ: hãc tñ sbintelligũt. Senex eni causonẽ incidit non paz ex iproportiõe nãlis calidi q: malo plu rimo ei accidit regie. Hic tñ fmo auer. ℣itatis me/ dius nos icirat inestigare. Propt tertiũ qdẽ sciẽdũ regula 2patõis sbstracta ex dria. 27. ꝑus q: ꝺ opus ẽ indicationib9 vti sũptus a rebus nãlib9 non nãlibus ⁊ ꝑter nãm declaratis. dr̃ia. 133. ac ẽt. 171. cũ sequẽti b9duab9. Deiceps quoqz cũ q̃sitũ sere dupler existat aña videdũ an senex egeat infridatõe imẽsioi q̃z inu- enis: ⁊ demũ vtz phl'aticus colerizãte. Propt h9 ꝓmũ sciẽduz q: quantũ ẽ rõe dispõis supposite per oẽ conssilis: eius appẽditiaz senex causonizãs vehemẽ tioi eget ifrigidatione q̃z iuuenis. Quẽ sigdẽ intel/ lectũ ga. fmones iportãt appentes. Quãtũ ℣o rõe ℣tutis hãc non tolerat extinctõz. Nõ. n. ℣tus eius debilis ⁊ nã frigida eã sufferre pñt. Et ideo applica- ri non debẽt vehemẽtius fra. Dcm̃. n. q: idicatio a ℣ tute sũpta oẽs opit indicationũ. qđ ⁊ fmonet ifignãt supficiales aueroistici ⁊ rões mrat. hicinde iam ta/ cte ita vt vtrũqz dicẽ vez 2tingit i pte. Jndicatões quoqz q̃zplures sibi aduersant: vt ad multũ tñ attẽ- dit ad ℣tutẽ sicut euenit ꝓpposito negligẽdo ẽt dis positionẽ intdũ. Aliqñ ℣o ad dispõnem virtute sbe ceu cũ ipsa i ꝓncipio morbi toleraret eũonẽ sed dispõ non patit cũ eius sit cã idigesta. Jn ꝓncipijs. n. mor boz nisi mã fuerit furiosa ñ est eũandus qđ si educat non eradicatiue vez minoratiue magis qđ ãt id sen/ serit ga. 7. appet curatiue sic hũte qcunqz calidioresi nã pticule fz frigiditatẽ egrotãt magis be ⁊ vsqz am plius tps calefieri indigebunt: infrigidis ãt e3. Nã intñ redire oz vnãquãqz discrasiaz ad eã q̃ fm nãm inquãtuz in ea q̃ ꝓter nãm econuersa. Ecꝯrario ℣o calidiori qdẽ nã ꝑticule ⁊ reliq̃ vt ꝓscriptum. q̃re illius. 8. Si qui febriunt cõis indicatio ifrigidã/ tiũ ⁊ humectãtiũ. Sz qđ cui etas 2plexio: cõsuetu/ do: ⁊ hora ⁊ constitutio ẽ ifridãtiũ ⁊ hũectãtiũ hz in/ dicatõz hũc oz ifridare ⁊ hũectare non modice: neqz vt contigit sz fortit valde ⁊ magne. Sz cui aliorum oiuz indicatio non hũidoz ⁊ fridoz fit febri dictatio nũ ẽ sed 3riaz eis calidaz ⁊ siccaz alteratio sit ⁊ pu gna indicationũ adinuicẽ. vñ. 3. prac. Oz medelã fz 2plexionẽ corpi nãlẽ fieri vt figdẽ corpis frigida est nãlis cõplexio egemus in febrib9 reb9 q̃ fortit refri- gerãt eo q: corp9 ꝺ frigidũ a cõplexione nãli plurimũ elongatũ sit. qđ si corpis est cõplexio calida necesse sit hũidis ⁊ refrigerãtib9 min9 medicamib9 vti. Nõ eni corp9 a naturali plurimũ elongatũ est 2plexione qđ ⁊ in oi morboz euenit medela q̃ ex diuersitatibus male contingit 2plexionis. Primo vero q̃rta: Si cõ plexio sanatiua fuerit frida ⁊ egritudinalis calida tũ iã multa ei9 erit elongatio a 2plexione: ⁊ tunc mul- ta eget infridatõe: q: si ambe fuerint calide sufficiet ei parua infrigidatio. quod autẽ hĩ consonet Auer. eo 2ñter ostenditur. ait enim: Si membro frigido frigi da superuenerit egritudo puta cerebro: signum est q: ipsa leuis: quia pauca facta est elongatio a sua cõ plexione naturali. vnde medicinis curabit calorem habentibus debilem. sed quando eadem mala 2ple xio supuenit calida tũc multũ elongat a sua cõplexio ne naturali. quare medicis multe frigiditatis debet

mederi. ſz alia mẽbra ſunt infrigidanda ⁊ nõ ipm cerebꝛ ⁊ idẽ ſm q̃ dicũt de iuuene ⁊ ſene. vñ timẽdũ eſt cerebꝛ ifriare: tũ qz nãliter frĩ: tuz qm̃ ẽ principale opatõem faciẽs nobilẽ iuuamẽto: ⁊ nõ ſolũ timẽdũ ẽ mẽbꝛ frĩ infriare imo ẽt calidum bñs predcã inſignis. Et iõ ingt q̃ timẽdũ ẽ infriare in fine epar quãuis ſit ſupercalefactũ: ⁊ cũ idẽ ſit iudicũ in bꝰ ptis ⁊ totꝰ: timorоſuz erit corpus ſenis totũ ibecille ac frĩ refrigerare ⁊ ꝓpꝛie qõ in ãnos ꝓceſſerit. Quare cõcludit ſenẽ cauſonizãtẽ iuuene minori ifrigãte iminẽ Qõ ſiqs niſus hãc ℞itatẽ corrũpe dicat ſenẽ ſimplr egere imẽſtiori extinctõe qz corpꝰ ipſi⁹ eſt frĩ ꝺdenſa tũ poꝛis ita q̃ frĩ non poterit in ipm inducere leſionẽ dõm maiꝰ eẽ nocumẽtũ q̃ ſenex incurrit ꝓp debilitatẽ ⁊ ipſius fritatem q̃ cito augeꝫ a ſuo ꝺpari: iuxta illud Dioclis ⁊ Ar. q̃ ſile augmẽtat ſile ⁊ in furiã cõcitat: ſitqz velut ignis in igne q̃ fit ex alia pte in diſpõne mãe preoñſa: poꝛi adhuc apiũtur: ⁊ diſponitur caliditatis receptioni ſenile corpꝰ ꝓpter febꝛes. Et iõ qdã velut mediatoꝛes facti volẽtes plurima iconueniẽtia euitare direrũt nõ ꝑue q̃ ſenex cauſonizãs i toto tpe cure vehemẽtioꝛi eget ifriatiõe q̃z iuuenis: ſz in ꝑticularibꝰ exhibitõibꝰ euenit eꝺ cũ idem poſſit agẽs debile tpe longioꝛi qõ ⁊ forte bꝛeuioꝛi: iquarto pharmaco. Dz. n. ſenẽ ifriare paꝛ vna cũ ℞tꝰ ſit debilis: ⁊ nãliter frũs ⁊ ſepe ꝓp cauſonis feruoꝛẽ iuxta illud dicte. Ex qbꝰ ſemel ꝛc. conãt hic. n. ſimilitudine paꝛ oẽm intentõem ſuare ſm ptẽq̃z ſupprimere ſicq̃z idicatio ſimul ſũpta cuſtodit a ℞tute ac diſpõe

Propter hꝰ ſm ſciẽdũ q̃ phlegmaticꝰ cauſonizãs ceteris paribꝰ eget colerico fortioꝛi extinctiuo q̃: cuz ℞tute nõ raro minoꝛi phlegmaticꝰ denſioꝛ poꝛis. nõ eni rõe ſe. apiũt ſicut i colerico vz ⁊ rõne ꝺplexionis nãlis vt ꝺclaratos bz dũmõ ꝺpoſitio ſeq̃tur ꝺplexionẽ qõ fere ꝺringit ſicut ſp ſta vt corpus phlegmatici ꝓpoꝛtõne q̃ſi ab hinc detenta. qõ ℞o iuuenis ab eſtate ſz illud. Vẽtres hyeme ꝛc. Et iõ ꝓb. 1. Adustiones vehemẽtioꝛes ſũt hyeme ⁊ autũno q̃z eſtate ⁊ vere. Corꝑa. n. tũc ſũt ꝺpacta itrãſperãria. Colericus ſigdẽ bz calidũ ſubtile reſolubile poꝛoſqz apertos ita q̃ ꝓp eius vehemẽtiã aptitudis vt ſic ad patiendũ reddit paſſibile vehemẽter a frio: iuxta illũ col. 7. Scias q̃ ſiccitas difficilioꝛ ẽ ad hũectandũ q̃z hũiditas ad deſiccandũ ſicut ſride difficilioꝛis ſũt nãe ad recipiẽdũ calidũ q̃z calide recipiẽdũ fritatẽ. qõ forte inuit õ ige. 7. cũ dr: que gdẽ tpis terminatõis paria quodãmõ ſũt ⁊ caliditati ⁊ fritati. Dr aũt quodãmõ eo q̃ fortaſſis ãpliꝰ opat frĩ in calidũ q̃z eꝺ qz diſpoſitũ ẽ magis calidũ ſuſcipe opatõem frigidi q̃z eꝺ. actus agẽtiũ i diſpoſito ſũt patiẽte. Aut qs dicet Ba. magis iſperiſſe fil̃itudinẽ ⁊ bõgeneitatẽ calidi aduenientis ad calidũ nãe ꝑeriſtẽs primũ tñ putãdũ magiſ Sermo ℞o Auer. vt moꝛis diſſonat ab. A. ꝓxia q̃rta. 7. 3. iz. dñte q̃ infrigidatõis ⁊ calefactiõis eſt tps vnũ ⁊ ſpacium calefaciẽdi frĩ ẽ ficut ⁊ frigidãdi calidũ. Verũtñ poſt predcã ſubdit quo põt hmõi diuerſitas tolli. Dir. n. q̃ cõplexionẽ fridã calefacẽ q̃ſi difficile ẽ cũ iã ẽ ifuſa ſz mũtũ facile in pricipio. ⁊ ad vltimũ calefacẽ frĩ in pricipio rei ẽ facilius q̃z calidum ñ ꝓncipio ifrigidare. Sz calidũ infriare in fine lz ſit difficile ẽ tñ facilius q̃z frĩ in fine calefacere: q̃m ſuperflua fritas ẽ ipſa moꝛs innati caloꝛis aut ei ꝓpinqua. Phlegmaticis figdem ſm Ba. ⁊ hũidis eget; tum ꝓpter complexionẽ nãlem ꝺfuandã ꝑ ea velut ꝑ ſimilia: tũ ẽt ꝓpter diſcraſiã ⁊ ꝓprie qz itẽſioꝛ cum accidit ꝑticulariũ diſcoherẽtia. Indiget igit cauſonizãs phlegmaticꝰ colerico ãpliꝰ infridante. Sz forte qs dicet ꝺ ga. phlegmaticũ ꝓp cõplexionem nõ egẽ fri. ⁊ hu. vex ca. ⁊ ſic. cum corꝑ lapſum et ꝓpe in actiuis egeat reductõe in ꝺrium ⁊ non conſeruatõe ꝑ ſimile dria. iij6. ſilr ⁊ colerica ifrigidanda erit ⁊ hũectanda nãlis cõplexio. Dõm id vex eẽ de cẽplexione naturali lapſa nõ ãt de egritudinali: cũ opus ſit illã ſeruare q̃liz cũq̃z eriſtant vt viſum latius qm̃ q̃lis de q̃ nũc iſtat ſmo. Propter q̃rtũ ãt: ad primũ qd dõm ui ſum. Ad aliud dõm q̃ hmõi rõcinatio i ſene ⁊ iuuene ꝺcedat in colerico ℞o ⁊ phlegmatico ſm ga. dõz rõnem magis oppoſitũ q̃z intẽtuz ꝺcludere eo q̃ corꝑ calidũ ⁊ ſiccuz calido eget ⁊ ſicco vt in ciꝰ nãlis apud Ba. conſeruet cõplexio. Aut dõm q̃ nõ ẽ ſimplici. er attendẽdũ ad cãz multitudinem ſed ad ipſa rũ vigorẽ ſicut de ſignis ꝓnoſticis. vnũ. n. bonuz ſuꝑat multa mala ⁊ eꝺ. aphoꝛiſ. 2. ita ⁊ in cauſis. naz q̃ formã attingũt ⁊ ſinẽ potioꝛes ſũt q̃z que nãz ⁊ agẽs Ad aliud qd dõm apparuit canone compationiſ. ad reliquũ dõm q̃ iã conceſſa ẽ hec rõ in ſene ⁊ iuuene: aut modus datus ẽ adminiſtrationis paulatinuſ apõ quoſdã. Sz quãtũ ad reliquã q̃ſtiõ ꝑtem dico q̃ ſicut oñſum eſt in phlegmatico non negabo aquã dare frigidã cũ caliditas ſit vehemẽs ⁊ cã ipſius ⁊ calidũ accidentale nãe acuat calidũ ⁊ agat in frĩ calefaciẽdo ipm: hz ẽt calorẽ deſenſum velaminibus poꝛoꝛ denſioꝛibus colerico: neq̃z pauci ſanguis eſt licz dicatur phlegmaticus imo forte plus ꝓticipat colerico cum phlegma ſit ſanguini ꝓprius colera: ſitqz hic magis hũidus q̃z calidus. Eſt. n. aeris filiꝰ: neq̃z ẽt ẽ debilis vt dicebat q̃lis ex ſenex ⁊ marie ſecũdus. Ad iuncta ℞o alteriꝰ ꝑtis: ⁊ primitꝰ ad ea q̃ gal. ⁊ alioꝛ iam qd dõm apꝑuit. ad aliud cõcedẽdũ ꝑ ꝑte vri phlegmatico ⁊ colerico. ꝑ ꝑte ãt negandũ vt in ſene ⁊ iuvene. nõ. n. ẽ filitudo vt oñſũ ois: qm̃ ſiccũ et hũidũ nõ ſũt nãe et ℞tuti ꝓpter ipſoꝛ iactualitatẽ moleſta vt calidum et frĩ ꝑ nature oppoſitũ illoꝛ dria euidẽ. iij6. et marie frĩ q̃ calorẽ ꝓnecat natiuũ. ad aliud apparet ex ſuo ꝺparis oppoſito. iam. n. ſcitum q̃ ptim cõcludit ſm vnũ in q̃ſito tactum: ſm reliquuz ℞o mime. vltimũ ãt ꝺcedo in colerico et phlatico: nõ ãt ſene et iuuene: qm̃ lz indicatio ſũpta ex ꝑte diſpõnis et alioꝛ eius hoc regrat tñ indicatio venerabilioꝛ ſumpta ex virtute id uetat. Qõ ſi dicat cauſõ ſenis erit phlegmaticus: iuuenis ãt colericus: dõz dupliciter. aut ꝓpter cãs grãdioꝛis peccati in regimine ſenis vt tacrũ: nõ ſolum phlegmaticus cauſon imo colericus ſibi põt ꝺtingẽ q̃ accidẽs ẽ deterioꝛũ. lz is ſit ad phlegmaticũ diſpoſitus magis q̃z ad colericuz Aut qz oz vtrũq̃z cauſonẽ pati phlegmaticum aut colericũ vt canon compationis remaneat illeſus

Ed circa id cõtingit dubitare: qz ſuppoſituz egritudinẽ iꝓportionalem ſeu diſſimilẽ ꝓculoſioꝛẽ oppoſita cuius oppoſitũ vr. Primo enim ꝓnoſticoꝝ: Exemplũ qdem huiꝰ vt ponas cãm infirmitatiſ alicuius laboꝛẽ ieiuniũ anguſtiã eſte calido aere et coꝛpoꝛe colerico iuuene febꝛe vehemẽti colerica pulſu virtutis oñdente ibecillitatez ſermo meus in egritudine tũc ſit ꝓportionata i q̃ facies ꝑſius moꝛtẽ denotat velocẽ niſi ꝑus vt oz nutriatur

ponaturq3 alius in quo nullū reperiat narrato⁊ ne-
q3 in die ꝑmo aut scō; terno ät facies aspiciat ipsius
ceu hip. dixit: sitq3 talis ex vigilia vel fluxu aut indi
gētia min⁹ versutū estia forte. ho⁊ at ꝓior videt cuz
ꝓportionalitate ꝓticulariū egrotare: alt vero ecōtra
Eri; quāto qs mouet a sui nālitate pampli⁹ tāto ipi⁹
ꝓiculosior egritudo cū ea vita ꝟstet cū sanitate. Sup
ponāt ät duo calidi ⁊ sicci vel idē hora differēte i mā
sione ꝑmi ḡdus ꝑma: quo⁊ primus patiat causon intē
sissimā: alt vero palysim. Causon eni piculosior exi
stit parālysi cū sit in q̄rto gradu a nālitate ꝑtres gra-
dus ⁊ duas mānsiones vnius secedens. palysis vero
solū ꝑ duos ⁊ manſionē vnicā apparēs. 138. mediuz
eni ratiōnē indiuisibilis obtinet: vt ⁊ appet ꝑmo q̄r-
ta. attamē causon similis extat huic egritudo illi aut
palysis vel eidez diuersa ipe dissimilis. Amplius.
99. dria. ⁊. 185. Pleuresis sinistri lateris ⁊ eiusdē po-
dagra peior ⁊ ꝓiculosior ea que dextri. ſz pleuresis si
nistre ꝓtis eidē ꝓportionat cū siat ämplius ex colera ea
vero ꝓpter caliditatē cordis ꝓtis sinistre acutiorē cui
appropiquet colericitior reddet: podagra vero ꝓpt
frigiditatē pedū a fonte caloris distantiū facta inde ꝑ
amplius a pblate ꝑte similabit q̄z magis sinistre. am
plius q̄nto ꝓtract. Spasmi ex euacuatione in puero ⁊
circa. 7. annoꝝ cōmia forte sanatio facilis ⁊. 3. 2. in
fantes liberant a spasmo ficco velocit ⁊ tñ est nō ꝓ-
portionalis eisdē. spasmus ēt ficc⁹ ꝓportionat⁹ ner-
uo deterior eo q repletōis ipar eidem. Adhuc ieiu-
nium in colerico cui ꝓportionatur: exiccat eni ⁊ sub
tiliat ꝓiculosius extat q̄z in pblatico cui disproportio
nari vt apparens. 8. ⁊. 10. de ige. Palin morbus is
minus ꝓiculosus q rōnē cause resistit sibi suiq3 ipsius
interemptionē ꝓtendēs eius oppositō: hmōi vo est
inconsilis: reliqui vo vt apparet ꝑius. Rursus pi
culositas egritudinis aut opposita suscipitur a vir-
te ac mō curationis: sed in ꝓportionali virtus curans
ibecillat. pp eni adiunctionē similis cuz sibi plurima
fit velut ignis in igne incitatio⁹ i furiā ⁊ ꝓnicie. i dis-
simili vero contingit oppositū: impedieturq3 similiter
curationis modus ꝓpter oppositionis defectum di-
recte. Instantie siquidē partiales plurime possent ꝑ
singula ꝓticulaꝝ aphorismi induci: breuitatis tamen
cā ac q: neq3 ꝑtis vz considerationis ⁊ plures ipsa-
rum tertio dicendoꝝ videbunt taceātur i ꝑtī. Op
positū vero scribitur h⁹ aphorū. 2. ita. In morbis mi
nus piclitatur egrotātes: gbuscūq3 ꝓpria nature eta
tis ⁊ reliqua. Itidē ꝓbl. prima: queritur q̄re plures
moriātur hyeme virtute aphoris. pretacti: eo q i hye
me necesse sit vehemēs forte morbi principiū calido
interius vigorato. Qd ät tale cōuemēter corruptiuū
esse ꝟtingit: estate vero secus. vñ eorundē. 14. Pro
pter qd i frigida regione ⁊ tpe causones maiores fi-
unt. Rursum mala ꝟplexio diuersa sp deterius effi-
cit nocumentū q̄z filis ⁊ equalis ſz sit mala: ꝑmo ꝑa.
in ꝓportionali quidē filis seu eq̄lis. Proportionalis
igitur egritudo impiculosior opposita. Propter
ꝑmū qdē sciendū q ꝙ qd sit egritudo dria visū. 72. qd
aūt ꝓportionale sit ꝑiculosum seu oppositā: tertio
apparebit ꝓpositoꝝ. Propter ꝑm vo sciendum
aliq̄n dictum esse morbum ꝓportionalē vt ad multū
min⁹ periculo sū ipproportionali: nōnūq̄z hunc illo d
teriorē: qd suadēt instantie adiecte in ꝑius ac alic q̄z
plurime; ita ⁊ talis series hippocratice capiat intelle
ctus magis qdez minus euenit h est rarius valde pi
clitētur egrotātes i egritudib⁹ qbuscunq3 ꝓpria na
ture ⁊c. Sed q: ar. hunc vī aphoris. vltiorē reddere
ac huius instantiaꝝ est repulsio apparens ⁊ ad hoiez
dōm igit enter ⁊ ad rōnē pamplius. Propt ter-
tium ät sciendū suppositā cōpationis regula dria. 27
prius vñ causet ꝓportio ⁊ ipproportio in morbo. De
inde piculositas ⁊ oppositum ac. 3. in qbus verificat
quesitū morbis. Propter h⁹ primuz sciendum ꝙ
egritudo energiaꝝ. i. operationū existit eēntialiter i-
peditiua. Est nāq3 dispositio corpis ꝑter naturā actū
nocēs primo. Dependentiā eni quantū ad opatiōes
iportat. he ät relationē ad virtutem Est nanq3 virtus
opationis initiū: neq3 opatio ꝓuenit nisi a virtute: ꝑ
mo prima. doctrina de virtutib⁹ cap. i. Virtus ät ⁊
egritudo saltē subiecti rōe locales existunt. Id autez
qō relocat ⁊ seruat nos extat continens. Est eni sine
quo nec interimere possibile morbū: neq3 hre sanita
tē: nono: de inge. In cōtinēte nāq3 fit sana ⁊ egra ꝑ
manere necessario. hec ēt tria nō solū oz attendere:
sed ⁊ que reducūtur ad ipsa. Virtus nāq3 rerum cor
pus cōstituentiū ꝑncipalior exīs: per eā nāq3 fieri ⁊
vita ꝟsistit. de ige. 9. duplr cōperat ad que ipsi⁹ ime
diate vel cuz medio. Prius qdem triplicit aut tāq̄z
ad subiectū in quo fundat. ⁊ id etiam triplex vel pro-
pinquius: ceu mēbrum ⁊ spūs: aut mediū sicut hūor
seu remotus vt elementū: vel quasi ad cām efficien-
tem per modū instrumenti. ad hanc eni cā reducitur
instrumentalis. ⁊ id dupliciſ: aut incorporea: velut
cum coequalitate cōplexio: vel corporea vt spūs. hi
enim virtutem deducunt ad actum etiam conseruāt
ac finalem ceu etiam operatio. Est nanq3 finis virtu
tis qua omnis in actum ordinatur tanq̄z in eius do-
mum. Si vero virtus attendatur quo ad illa que ei⁹
mediate qualia sunt dicta quidem annexa que rebus
naturalibus annecti complexione ponūtur median-
te triplicia existentia. vel enim his sunt propinquio-
ra ceu sexus ⁊ etas: aut remotiora vt consuetudo: de
quibus etiam videtur adiunctio seu media sicut for-
ma ⁊ color. Deinceps quoq3 in egritudinem cuz fit
quid medium duarum circunstantiarum relationez
ad id per quod recepit esse habebit puta causam: et
ad illud quod inde consequitur velut accidens ceu
corpus cause ac signi contentiuum medium existit.
Ambiens vero nos dupliciter consideratur vel in or
dinatione sibi comparium eo intellectorum sicut res
quinq3 non naturales relique motus videlicet ⁊ qui
es: cibus ⁊ potus: inanitio ⁊ repletio: somnus ⁊ vi-
gilia: ⁊ anime passiones dicte aut in se ampli⁹ consi-
deratum. quod multis accidit modis: aut enim rōe
temporis: ⁊ id vel quatuor vniuersaliū: vt veris esta
tis autumni ⁊ hyemis. Aut cōstitutionis sicut cani-
cularis seu ipsi⁹ oppositē vel hore ptialis vt diei: aut
ptis ceu vnius viginti quatuor equinoctialiū horaꝝ:
vel ex ꝑte ortus ⁊ occasus ꝟiunctionis ⁊ separatiōis
adinuicem siderū aut ventorum: vel dispōe terrarū
⁊ situ seu fumositate illorum: Hec autem oia ꝑmis
ſ. quatuor vtcunq3 simplicit disponūt naturis. Si q̄
omni concurrant in adinuicem ſm calidū ⁊ siccum:
vel quō aliter modo cū egritudie dicent eidez ꝓpor
tionalia vel comparia. Si vero oppositē omnino op
positē aut sanius ſm ampliora: quoniam oportet ac
tum facienti ꝓportionari vtcunq3. Et ideo subditur

Quam gbuscunqz non ꝓpria fm aliquid hoꝝ fuerit ficut cum egritudo fuerit frigida ⁊ humida ⁊ cãtiuz q̃plurima calida ⁊ ficca egritudo improportionalis consurget in medijs mediocriter aut fm amplius iudicandum ⁊ minus. Id aũt explicari singulariꝫ posset sed brevitate cum apertione accidente tranſeaꝫ. Propter huius vero fm sciendum q̄ periculositas ⁊ eius oppositum interuenit ex parte virtutis cũ his que ipsius aut morbi cum suis vel cure: hec nanque morboꝝ curatrix sine qua ociosa sunt omnia que aut erit fortis sufficienter aut omnino debilis seu mediocris. qua siquidem robusta dispensantur cũcta optime cu cum oisariam debilis pessime. tunc enim similis vt proportionalis egritudo exta⁊ periculosa cum sibi similia ⁊ diuersa noceant quecũqz fm primo. Nõ enim potest contrarietatem affectiuam corpori applicatorum sufferre. Si vero media iudicandum ex semisse Morbi quidem ratione similiter ⁊ id vel ꝓpter ipsius speciem cu apoplexia ⁊ spasmus siccus: vel more sicut propter accidentia consequentia: aut quantitate siue vehementia magnitudine scilicet ⁊ excellẽtia qualitatiua: cum is cu ostensum quid duorum fore obtinens sit mediuz extremorum ad eadem fm antecedens ⁊ concomitans: vel posterius saltem natura in omnibus potest comparari: quod autem egritudinem antecedit causa exta⁊ ipsius non tantum natura vel ⁊ tempore: vt antecedens dicta ⁊ primitiua non raro. Coniuncta vo fimnltaꝫ fere tpe passionis non tñ adeo vt illuminãs illuminato. Quod autem cõcomitatur egritudo subiectuz ipsius tripler existit puta mẽbr̃ spũs ⁊ humor. quod siquidem egritudinem diuersificat ⁊ cãm: cuz id ledat fm q̄ aptum fuerit suscipere. Subsequens vero natura saltem quod tempore simul incipit quandoqz symthoma seu genimen existit. Quod nẽpe aliquando seuissimuz adeo vt non liceat regimine morbi vel cause vti. 12. ō ige. Pluries aũt remissius ꝓcuratur morbi curatione. tollitur nanqz illo illo tanq̃ vmbra corpe. ita. n. segtur ipsuz. dria. 153. Cura quoqz diuersificatur aut rõne materiez seu auxiliorum: vt fer non naturalium rez cũ medicaminibus quibuscũqz: aut ex pte modi q̄ si prius vel rõne consequentie: aut oppositi ipsoꝝ ad subiectũ in quod faciunt. nã ea in qbus viget fm deterius inducũt nocumẽtuz: non sic aũt illa vbi calida dria. 61. Sic̃ de ficco ⁊ humido quicqd referant quoquomõ vel obtensiorẽ ⁊ remissiorẽ actũ ceu calidũ ⁊ siccum potentius imprimit ⁊ patitur mime frõ et humido cuz sit fortius actiuoꝝ ⁊ magis resistẽs passiuoꝝ ita vt hec vna non ẽt vltra fm eleuãtur gradũ quanto igitur minus simplicius humiduz de quibus differentia. 138. Modus siqdem attenditur exhibitionis in quantitate qualitate ⁊ modo vsus ad Blau conẽ. ⁊. 134. que sunt regiminis forme contracte ceu priores cões mãe dispõnũ indifferentes. Ex his igitur liquido apparuit q̄ egritudo redditur periculosa virtutis ibecillitate dissimilis seu iproportionalis iuxta illud Cõmentatoris. Non simpliciter dcm̃ est in senioribus brãchos ⁊ corizas non maturari sed cũ determinatione puta valde. Senioribus. n. ꝓpter ibecillitatẽ virtutis omnia periculosa existunt. Eodẽ aũt modo peripleumonia cõpar est senioribus: cũ ex humoribus fiat frigidis: ⁊ cũ ea moriũtur amplius iuuenioribus quibus similatur. Vnde ꝓnost. 2. Sanationibus que ex pipleumonicis seniores moriunt magis: alijs vo sanationibus iuniores pereũt ãplius. In virtute vo opposita secus accidet: cũ media vero mediocriter. Si vo intueatur egritudo rõne cãruz precedentium tunc semper periculosior ea quaꝝ cãe iproportionales illi existunt opposita cũ ab intensiori ⁊ plurima cã contigat. Quia. n. improportionalitas cãrum non paucarum opposita egritudini hanc non potuit ne accideret compescere iudicatur q̃uersuta. Immẽsus. u. ignis ardens in aqua mixta quod legi fieri delictum narrant luciferi infinitũ carentis ipellente nõ aũt babẽtis de. In simili vero accidit ecõuerso cũ plurima in eius gnãtione occurrant ꝓueniẽtia virtute qdem ac ẽt ipsius ad eã habilitate. Si vo cũ hoc intendaꝫ ad subiectum cui egritudo inseritur tũc lz pr̃ non fit ea piculosa plena redditur periculisita q̄ ptisis empima ⁊ hmõi indispositis: vt ita min⁹ extat piculose q̃ in oppositis: cũ vtrobiqz eadem pmaneat cã: sed q̄ periculosior fit in prepatis id euẽt ꝓpter angustiam ⁊ thoracis ibecillitatem ipotentez samẽ expurgare digestam ẽt qñqz. Similiter quidez ⁊ in solutione continuitatis euenit in corpore. remollito hyderante. i. hyderum patiẽte hoc i hydropisiz ⁊ cãcro illeptizante. piculosi. n. reddũtur rõe qbus supueniũt subiectoꝝ ⁊ non ꝓpter cãꝝ affinitatem superueniẽtes. n. oppositis icolumiores existerẽt. Eodem ẽt modo egritudo consurgit periculo plena ꝓpter morẽ prauũ accidentiũ q̃ superueniũt potissime qz doloris nõ existẽtis relatione alteri⁹ ad cãm talis. vnde ꝓno. 3. Juniores hoiuz auriũ dolore cũ febre acuta pereũt hebdomadavna: ⁊ adhuc celerius hoc morbo: seniores vo tardius. sic eqdem pleurefis finistre partis ⁊ iuuenescẽti deterior opposita: si autez amicitia ⁊ ꝓpietates auxilioꝝ intueantur: tũc piculosior erit que fris curatur ea que calidis cũ sint nature inimica pamplius ceu icẽsiua imẽsa discrasia frigida quedam ⁊ humida. Quãtum siqdem ad vigorem actus materiez ⁊ eius oppositum periculosior egritudo que facta ex efficatiori qualitate vt calida ⁊ ficca: ceu frigida ⁊ humida ꝑria sicut repletionis spasmus Qui aũt de inanitione hoc deterior cum eius oppositum fit icfficax puta humiditas curatiuũ. Verũm si ex tã grandi causa spasmus hu. contingeret vt siccus eo foret deterior mẽbr̃ mortificans omisariam. Et. Egritudo que diligenti orõne regrit auxilioꝝ formã ceu maiorem quantitatem vel intensiorem q̃litatem ac alia denotata dria. 134. periculosior opposita: et ꝓpie cum indicationes sibi occurrunt vt visum. 8. et 9. de inge. Circa vero predicta dubitare contingit: qm̃ oppositum aphõr̃ verificari: vniuersaliter ita q̄ ẽt in spẽ seu compositione. Cuius oppositum sentit Cõmentator ipsum ad crisim corporis angustiã. Dicendum q̄ ipse non intellexit minime verificari i specie: sed vt animam euigilaret legentis indicans egritudinem periculosam non fore solum causarum antecedentium ratione: vel eorum que morbũ insepabiliter vel separabiliter vt expositum consequuntur subiectum puta et concisionis: cum ẽt compositio seu quaꝫ complexionem q̃si semp: dria. 65. Propter tertium huius sciendum q̄ verificatur quesitum in morbo cõplexionali mõ quocũqz vt visum cũ in co p̃cipue appareant ꝓportionalitas et dissimilitudo ac vniuersaliter in oi morbo vt compositionali cõmuni

ficut totū ⁊ cōpositio dependet. n. plasma seu ꝓpositio a ꝓplerione: ⁊ demū vnitas ab eisdē cōis: dria. 63. q̄ i apte copulāt oia: dria. 95. ac i cā ⁊ accīte suo mō. Nullā igit canon aphoristicꝰ instantiā recipit sane ⁊ nūc exp̄situs. Cū. bip. i co cuz ar. se ad cās transtulerint p̄cedētes: vt ide formaret demōstratio. Morbꝰ ille piculosior q a vehemētiori cā cōsurgit cū eē totū fortiat ab ea. bꝰ ⁊ vo vt declaratū ip̄z portionalis existat: ⁊ nō similis passio. Palin: morbꝰ seuior cui per cās generationis eius ēt oppositas nō potuit resisti eo cui ꝓtestabāt cāe. sz talis ē disproportionalis: nō āt vt appuit oppositus. Itaq; morbꝰ dissimilis piculosior ꝓportionali. Nec āt posset sigillati descēdendo p āplius declarari: sz breuitatis grā ⁊ q̄ intelligētibus scribit omittat. Propt q̄rtū vo: ad p̄mū dōm q̄ nō ꝓpat ꝓportionale ad dissimile: vt ge putauit: vex ad simile tm̄ ꝓut potest contingere a cā interiori occulta ⁊ forinseca manifesta. semper nanq; vt ita prior āplius deterrens scda. Ad aliud dōm q̄ ñ oia sunt paria vt exp̄tit. a vehemētiori. n. ca ⁊ magis actiua contingit hic causon q̄z polysis cū q̄litas āplius elevata versus vltimū vehemētius opetur: dria oēssum. 138. Si eni eq̄liter secederēt a nālitate ambo secus eēt: ⁊ q̄litates morbi forent silr actiue cū quātitatibus. Est eni morbus bicillo deterior a sua spē. vñ Damasce. i aphoris. Morbi calidi plus frigidis mortiferi sunt ꝓp velocitatē ignei motus. Ad aliud dōz q̄ id non evenit ꝓp ꝓportionalitatē cāx precedentum vex ꝓter accītia seniora vt in pleuresi sinistra: aut vtutē bicilliorē sicut in podraga ēt leua cū motum angustia pluri. Ad aliud dōm q̄ spasmus egritudo erat officialis: tertio scda sermo āt is vt apparuit verificat in ꝓplerione: non āt in cōpositione. dr̄ ēt gnto prac. forte. Subdit silr. a. Confestim ꝓp humiditatū cōplerionū suax ⁊ humiditatē cibi eorum. Quis ēt exposuit liberātur a spasmo infantes velocit q̄ ipm mime incurrunt. Ad aliud ēt apparet q̄ si circa humidū nāle virobiq; accidit consumptio plus cōsumet de illo qđ phlatici q̄z colerici cū sit magis mirabilis ꝓp ipsius ꝓctionez aresc̄ibilis non āt facienda relatio humidi aquosi ceu phlatici ad humidū coleri ci oppdsitū cū antea fuerit canon p̄supp̄positus ꝓpatuus. Ad aliud dō: q̄ potius oppositū concludit ꝓpositio iuste deductū vt appuit. Et. n. resistentia p̄tracta vēturā ꝓhiberet egritudinē tūc conferret. Impotēs āt emollita cā reliq̄ occulta vehemetior iudicat ita vt vlr ꝓximum p̄incipiēs vna morbo qđ ip̄roportionale sp egritudinē piculosiorē reddit supueniens āt ipericulosiorē cū ordinetur ad curā ceu consimile supincidēs pniciosiorē que egritudinis ꝓra siue ꝓsequētia coangēs in curationis ꝓtēsionē ⁊ piculū. qđ ambiēs ostēdit magne vbi ꝓmētatus momordit dioclē. Ad aliud p interemptionez magis. lz eni simile cōiungat simili non tm̄ incitat ad furiā ꝓp vehementē habilitatē subiecti ⁊ cārū remissarū qbus pōt egritudo contingere. Disponet. n. tale tāq̄z qđ mēs ratū corpox patiendū de leui ⁊ modicū vt quinta ꝓbl. apparet. Ad rel quā ēt huius deductionis partē vi sumlquid dicendum. Differentia. 175.

Quod in causone competat flebotomia mr̄atur Cassio felici dicente: In causonis initio permittentibus viribus egrotum in brachio flebotoma si tempore inuenis fuerit. Undecimo quoq; de inge. Optimum venam incidere non solum in sinochis febribus sed ⁊ in alijs que in putredine humox cum dem̄ que etatis aut virtutis ꝓhibuerint. Et oribasius: qui putredine febriunt humorū mor pblomādi si actus fuerit fortis sed causon febris est hmōi. Adhuc q̄rto prima: Cura causonis est cura tertiane cure ⁊ cum indigent euacuatione ⁊ reliq̄ sed euacuatio debetur humoribus peccantibus in q̄ntitate. 164. Huius autem est flebotomia. Ipa nāq; est euacuatio vniuersalis multitudinē educens humoruz. Rursus ars est nature imitatrix ⁊ sequela sed natura causonem terminat per fluxum sanguinis narium vnde Hipo. quarto re. a. Si sanguis ex naribus fluxerit soluit passio: ⁊ demum huic tali causoni nisi sanguis fluxerit ex naso. Quare quarto prima Plurimuz consumitur vomitu aut solutione ventri vel sudore aut fluxu sanguinis narium. Palin aphoris. ꝓma. In fortissimis febrium precipitur flebotomia. talis q̄dā causon cum ea vt dicit nomē fi febris intēsissima: dicit enim a caumate. in ipa. n. videt ratio febris seruari q̄z marime. Et i: cū causon incēdiū importet ifrigidatione indiget. Cura eni ꝓficitur cōtrario. ea vero inducitur flebotomia: terapent. no/no. Et firmatur q̄ sola flebotomia non solum sanguinis quantitatiuo debetur peccato: verum ēt q̄litatiuo: q̄rta ꝓmo flebotomia igit competit in causone. In oppositū: quoniam cōmunius medici non precipiunt causone flebotomari Itidem humoribus contristantibus deberur purgatio ⁊ nō euacuatio. huiusmōi vero sunt colera salsumq; phlegma: ex quibus hec ponunr passio consurgere. Palin: forti morbo fortis debet fm Ba. medicia vt directe ꝓximetas occurrat. sed flebotomia non fortis medicina, dria. 166. cum in ea penitus nihil itercidat timorisz vomitus aut solutio. Nō igitur flebotomia ꝓpetit i causone. Propter primq; vero sciendu; q̄ causon ē se. incēsiua ex colera vel phlegmate salso cāta cuiꝰ materia in venis corei vicinis ē sita. qđ āt sit icēsiua vel adurēs nomē idicauit ipiꝰ. Est ⁊ affligēs ꝓtinue sine interm ssione sensibili aliq̄ vniusq; tenoris vsq; ad crisim adeo vt in ea neq; additio reperiat neq; diminutio. qđ si almansoris scribatur. io. causonē vna die validiorem fieri alioq; minus validam: dicēduz ipsum comprehendere sub causone tertianam: etiaz continuam cuius id evenit gratia. Qđ autem ex colera fiat vel phlegmate salso: hipo. quarto assert rc. a. cuz prime quarto cuius modus signatus ibidem. Mosce quoq; sermonem auer. dissutum fore satis in hac mā. Tertio. n. collz iquit q̄ egritudines ꝓuenientes a colera eruginosa ⁊ prassina incurabiles extant cū digestionem non susc̄ipiunt. neq; a calore ꝓmutē tur naturali imo formā specificam eius corrumpunt vt venenum. Quarto vero eius pcior specieruz causonis est illa que a colera fit zinaria vel prassina ⁊ illius paroxisinus longus est cū tm̄ ꝓprie in quo ipse causonē carere paroxismo. Et subdit ꝓpter inobedientiam humoris illius ad digestionem recipiendam. Dicitur etiam in tertio non esse possibile vt colera suscipiat aliquam digestionem quia non est possibile reique transiuit decoctionis terminum ad ipz redire: sicut nō ē possibile vt assum ad elixum reuertat quoniā qđ coctum est non pōt incrudari: theorice ꝓmo. Et hic quidē sermo vt apparet Maliab. cum in capi

mlo fit, platus humox de colera verificatur naturali
Quarto Vo colli. Nō pōt in corpe fieri febris de colera solū qz talis fe. ō necessitate mortifere ē eo q colera non ē apta recipe aliquā digōnem. Et ex hoc vī q digōem nō possit ēt recipe ꝓhibilitate māe Vtuti erpulsiue. In tertio Vo aut tanqz Ōrius facit. Sunt febres quedā appropriate colere pure ꝛ alie colē nō pura. Septimo quoqz ex colera pura raro iuenit fe. fieri. nosce figdē q lz ita loqtur idistincte dictuz fore dria. 30. qō pux dupl̄r dī: aut qm̄ nullaz alterius hz pmixtionē: vt vinū oisariā pux: vel qō modicā vt qz pte admixtū aq. ꝓmo gdē mō nullus fm hip. humor reptus ē purus: ꝓno. 2. Mā colera cū fuerit pura fignificat victoriā caliditatis vehemētis: ꝛ phlegma pux fritatem. vterqz. n. humox huius cuz fuerit purus simplex ē grossior cū phlegma fritate igrosseſ cō denſante: colera Vo caliditate subtile in fumū resolvēte grossiori derelicto. Eti. col. 3. vult qs q causō fiat ex mā non putrescibili ꝛ q nō solū in locis digestionis fe: vex ēt tertie qō ab alijs satis dissonū. aut audit fortassis nesc o qliter p id cōmixtionē putride cū erbica. Causōis quoqz mā ōtineſ i venis oris stomachi aut i prib⁹ epatis ꝓpe ad sūmū in mēbris nobiliō⁹ vicinis cordi: ḡrto dria. Adhuc circa hunc vī hip. ꝛ ga. aphox dissentire serta. Ingt. n. Hippo. Quibus cūqz in causone tremores fiūt alienatio solvit quē figdē aphoris. nō putat Ba. ipsi⁹ sore: q ei si mā causonis le a venis ꝛ artarijs trāsmutāte in nerues causon soluaſ: nō tñ ꝺmor Hip. dicere morbū solui supueniēte vehemētiori. Soluto. n. causōe supuenit mēt s pmixtio nō min⁹ piculosa cū firsen icurraſide. Hip. Vo ꝓsentiſ Ba tertio: ita Hip. gdē iaz dixit accidit i sibe causonide tremor tūc sensus permixtio resoluit eā ab ipso. Ba. vero nō ꝓcedit hunc aphoris. vex tñ non ē ex eis q̄ modū non bñt. Quarto Vo prima exponiſ cū approbatiōe ita. Et ē simile vt fit qm̄ cerebx calefit valde ꝛ calefiūt nerui: ꝛ ē simile vt fit causon ꝛ fit pmixtio inentis: ꝛ resoluaſ ab eo p tremorē pp erpulsionē materiex ad neruos. Ex his quoqz fm̄ōib⁹ ꝛ q̄ ga. q̄ to Vitas vt inuit. Ad. poterit idagari. Mā mēbris pmixtio pōt a firsen vt vult Ba. ꝓsurgē ꝛ ita falsaſ aphoris. aut a fumis ꝛ vaporib⁹ horidis i cerebx delatis pp motuz māe supiora petētis ceu euenit cū crisis vomitu pficiē aut sāguis naris fluxu: fiqz is pōt Vificari. Quid āt fit phlebotomia ꝛ q̄lr ꝓpetat dria visū. i64. Propter. ij. vero sciēdū q circa id q̄situ ex sermonib⁹ medicox vī ābiguitas reling. Plures. n. sim plr ꝓcipiūt farmacari secessu sudore ꝛ vōita. Quox Democrit⁹ ꝛ Oribasi⁹ phlomat vel oisariā tacēdo. Ad. Vo vī eā qñz subdubitatōe ꝓcedē igens. Nō phlebotomeſ. fortassis nāqz iflāmabit eos ꝛ fortassis iuuabit eos si fuerit illic turbiditas ꝛ rubedo. i. vrina grossa i suba ꝛ color rubea vel ēt facies ꝛ corp⁹ hui⁹ vī col. 7. In hac febre ꝓuēties ē purgatio cū medicine attractiua i ē⁹ principio ꝛ minuē ex sanguie si ei⁹ appent signa. qdā Vo dixerūt q p se nō ꝓpetit phlōmia per accōs tñ ꝓuenit vt cū mā, fuerit furiosa. quod eqdē sanū cūo nō extat qz cum causon vt dcm̄ fit ex mā colerica ea farmaco hz educi non phlebotomia. Propter tertiū vero sciendū q regulariter ꝛ frequētissime in causōe quo cūqz non ꝓpetit phlebotomia: p accōs Vo ꝓuēit qnz vt cū mā fuerit furiosa sanguini ꝓmixta. Et oio fere oēs ipsaz tacuere: qō oñditur qz phlebotomia ē eūo multitudinē eūans: in causone vero id nō existit cuz vn⁹ pualet hūox in ipso ceu colera vel salsatū phlegma nō ātsimul oēs cū in ea non sit plectoria q̄ humoribus ieſt peccātib⁹ q̄ntitate: vex cacho. himia q̄litate ceu debeſ farmacia ceu poti phlebotomia. Et i. causone ꝓpetit vt i alia egritudie q̄ hūorē peccātez cūat eductio cū eū ꝛ non aliū fm ga. op⁹ sit educē. Ḃ āt pficiſ farmaco. colerā. n. cūat aut phlegma salsuz b⁹ i egritudinū cā ipas: nō āt phlebotomia q̄ pctō adbibēda q̄titatiuo. Rursus i causone non ꝓpetit q ipz i furiā magis icitat sz oppositū talis qdē ē phlebotomia cū sanguis qō ē obstaculū colere frenuz educaſ. Bulicō. n. colera ꝛ furiosa reddita i locū nobiliorez trāslata vel apat aut calorē extinguit inatū ceu q̄ maior flamma m norē. vñ in ipsa qdā tā morte sūt ꝛpētina ōpditi. Et iō q̄rta primi Sūmo ubi ope caue ne ad vna duax rex egx pducas: vt hūox colericorum ebullitionē ꝛ friox icrudationē. Itaqz regularit nō ꝓpetit in causone phlebotomia. Fortassis āt rarissime ꝓuēit vt qñ causon cū q̄dā fuerit sāguis scūs abūdātia ceu fortitā cū ei⁹ ꝓncipiū fuerit ex sanguis corruptōe. qñ. n. sanguis fm Ba. dria. 89. corrūpitur ei⁹ subtile ꝓuertiſ i colerā grossi⁹ in melācholiā. In hmōi āt trāsitu vt circa ꝓncipiū cū modicū fuerit sāguis trāsmutat⁹ phlebotomie pōt cōpetē: cuz ipsa ēt ꝛ si ꝓpr hūoribus ōbeaſ peccāntib⁹ q̄litate. In causone igiſ ꝓpetit phlebotomia qñqz od innuit cuz auer. Ad.

Propt. 4. vero ad ꝓmū cū so dōm q id vex aliq̄ supposita sanguis abūdātia q̄ō firmaſ: qz i putredie hūoris non āt hūox igt ga. cū Oribasio itavt aliq̄liſ sāguis ēt peccet: aut dōm q b fuit audacior i phlebotomādo ꝛ vniuersaliſ gre⁹ arabe: dria. i64. ad aliud dōm q cūo sumiſ non solū ꝓ cūone q̄titatiua imo ēt q̄litatiua dria. i 4. Ad aliud dōm q rari⁹ ē q causon termineſ i statu sāguis nariū fluxu. Et iō ad. Ā. vltima poniſ idicatio huius. Vel dōm q lz natura in fine per fluxū sanguiſ educat nariū cū sanguis fit statu hūoribus colericis repleti⁹ ꝓpter delationem ipsoz ad supiora: non tñ tolitur in principio. vñ ga. 4. r. a. In acutis se. ad caput ferſ feruēs sāguis. Cū igitur residēs venis nā effūdit hūc cū adunatis vaporibus parat⁹ reliquox dñatur. Ad aliud dōm q hui⁹ se. fort ſſime sūt vt que de sāguie. Fortissimū. n. ꝛ si ꝓ⁹ dicat q̄litatē pōt ēt quātitatē denotare: iuxta illud aphōx prime q se. dī magna ꝛ pua cuz ꝓpri⁹ itensa hēat dicivel remissa. Ad aliud dōm q phlebotomia ifriat cū sanguis peccās cūatur qñ āt colera deligat ꝛ eūeſ ipsi⁹ pori⁹ vt oñsum cū ei⁹ frenū educaſ iflāmat Ad cōfirmationē dōm q illud ē ipz prie aut q̄d cōuenit cū hūores cōputreār vniuersi. Ad ēt que ptis oppositē appeat cū ꝓpriissime ꝛ regulariter causoni cōpetat colagogū ꝛ phlegmagogū fm q̄ fuerit colericus vel phlegmatic⁹ ex̄nee vero floia ꝛ i casu. Expetit. n. iterdū corruptionē hu. ꝛ iflāmationē. Vnō Democritus ꝛ Oribasi⁹: non solū repleti sanguie phlebotomia egēt v. x ēt q̄bus reumatice passiones ꝛ iflāmatōes q̄dā i corpe absq; plenitudine oriūt vt pcussis aut aliquo lesis extrinsec⁹mō vel intrisec⁹ fuerit sāguiſ ꝛstrictione coleric⁹ aut dolor vehemētior ex tet. Mā q̄qz phlātur aut pp sanguis multitudinem aut ei⁹ malitiā aut vtrūqz. prio q̄rta. Ad aliud dōm q posset impediri quia lz phlebotomia non fit fortis

medicina rõe ꝑiculi emergẽtis ī actu ipsi⁹ vt farma/cia posſit apt⁹ illa compeſci. ẽ tñ fortius ac fortioris rõe illius qõ educitur ea: ſanguinis vꝫ qui ꝓprius ẽ nature ac familiaris: non autem adeo ceteri: differẽtia. 166.

Differentia. 176.

Wod apoſtemati nõ cõpetat repcuſſio mr̃aĩ qm̃ ipm aut fit ꝑ viã congeſtionis ex redundo ſuperflui nutrimẽti ꝑtis: aut ꝑ modũ reumatis quo vnũ mẽbrorꝫ fortiũ expellit ſuã ſuperfluitatẽ ad debilius dria. 95. Sꝫ neutri taliũ cõpetit repcuſſio. nõ qdẽ ꝓmo cũ fit expulſio ſuperflui ꝑtis illi⁹ qõ alicui ne qt expellere nã ipſi⁹: vex eã orꝫ potius ꝓmutare trahẽdo ad ex̄ qꝫ apocruſtricis h̄ ẽ repcuſſiuis ad itra repellere. Nec ſo qm̃ illa ẽ mẽbrorꝫ expulſio ꝓncipalium ꝑtiũ: cũ iteriores fiat exterioꝝ⁹ nobiliores ꝛ ꝓncipaliores velut ſapiores ī policia reſpectu iferioꝝ. Adhuc forme febriũ ꝛ apatũ ſũt ſiles: febriuꝫ primo. Jn febrib⁹ vo nõ ſit repcuſſio ſꝫ euaporatio ꝛ ad exteriora deductio. Ampli⁹ qõ poros mẽbri coãguſtat ꝛ mãꝫ i eos iplicãdo ꝛ inuiſcãdo ꝛdenſat nõ competit vt apatibus talis ãt eſt repcuſſiõis actus cũ a frigido ꝓcedat ꝛ ficco ſtiptico. Malin apho⁹. ſexta eriſipillã extriſecus factã itus cõuerti ñ bonũ: itriſecus vo ex̄ bonũ. qõ i quolibet apate vniuerſaliz̃at cõmẽtaꝝ. Repcuſſiua vo eriſipilã ſeu apa de exterioꝝ⁹ ad interiora ꝛuertũt. Rurſus qõ violẽtat actione nãm ñ cõpetit cũ preceptũ ſit medicũ nãꝫ imitari. Jd ãt opatur repcuſſio vt ci⁹ denotat rõ. Jtaqꝫ apati nõ ꝛpetit repcuſſio q̃ i eius adminiſtrat̃ ꝓncipio. Cui⁹ oppoſitũ ſentiũt vniuerſi precipiẽtes i ꝓncipio apocruſtica ſimplr cẽ apponẽda. vñ. iꝫ. dige. Coe id oiuꝫ phleg monũ qõ demũ ſolis repcuſſiuis vtẽs q̃s auxilijs fꝫ ꝓncipiũ non peccabit. Jn augmẽto vo repercuſſiuis admiſcẽda ſunt reſolutiua ꝛ i ſtatu ãbo ſũt equadã ꝛ ꝑpe i eius ꝓncipio. Jn declinatione vo ſolũ eſt vtẽdũ reſolutiuis mollificatiuis. qõ ꝓbatur qꝛ qõ ꝓhibet magnificationẽ apatis ꝛ ne ipſi⁹ malicia ſpargat̃ i ꝑtẽ ꝛfert i curatiõe ipſius. h⁹ vo ẽ repercuſſio ꝓpt qõ apata ſũt repcutiẽda i initio. Propt̃ ꝓmuꝫ vo ſciẽduꝫ q⁹ qd fit apã q̃ ipſius cãe ꝛ modus gnãtionis illius oñſuꝫ dria. 95. Eſt ãt repcuſſio actus medicie ci⁹ ꝓprietas ẽ ꝓpter frigiditatẽ ſuã vt frigus ī mẽbrꝫ faciat ꝓuenire ꝛ inſpiſſet ea ꝛ conſtrigãt pori eius ꝛ frãgatur caliditas ipſius attractiua ꝛ congelet̃ qõ ad ipſuꝫ currit ꝛ iſpiſſet id ne ad mẽbrꝫ currat qõ prohibeat ipſuꝫ a receptione ipſius ceu ſolatrũ i apãtibus fa primo. Ad vltimũ repcuſſio ẽ mãꝫ friditate ꝛ ſtipticitate i facie loci a quo ſecedit ipellere. Propt̃ ꝫm qdẽ ſciẽdũ aliquos ſẽſiſſe q⁹ ī apatib⁹ calidis deberur repcuſſio: non ãt i frigidis imaginãtibus mãs ꝓpelli poſſe ac idigere infrigidatione calidas: nõ ãt fridas cũ ſint bebetes: quorꝫ defectus ī ꝑte tertio apparebit dõrꝫ peraplius. Mã apãta frigida vt phl̃atica idigẽt repcuſſione lꝫ non tãta neqꝫ cuꝫ talibus vt calida. i4. de inge. Precipitur. n. vndimijs apponi ſpongiã nouã iſuſã aq̃ ꝛ aceto modico ꝛ medicamẽ õ memite q̃ ſunt frigida repellẽtia. Et in ſo ad Blau. Mor ſpongiã nouã iſuſã puſta ſuppones ꝛ ſanabis qõ eſt acetũ aq̃ mixtũ vel ſm quoſdã vinacie lauatura qõ marcellum nciatur. Et ſi forti corꝑe vel carne erit atqꝫ dura cute is g patiẽ hec puſta aeriora eſſe dꝫ. vñ ꝓmo q̃rta: Oꝫ vt frigida ſtiptica conſtrictiua repcuſſiua fride ꝛplexionis pure exiſtant ſi apãta fuerit acuta. q⁹ ſi frida oꝫ vt alicui ſint mixta i quo vtus exiſtat calida cũ retẽtione ſicut ſgnantũ ꝛ blate biſãtie. Et demũ q̃rto tertia: medicamẽta ſubdũt̃ ga. Pro pter tertiũ vo ꝓmit⁹ q̃dã premittãt̃ ex qbus vitas venet̃: demũqꝫ vitas venet̃: demũqꝫ vitas ſubcludat̃ ꝓpter h⁹ ī ꝓmũ ſciẽdũ q⁹ apãtũ q̃dã ſũt a cã ꝓmiti ua vt caſus ꝛ ꝓcuſſio: alia vo ad añcedẽte ſic repletõ ex q̃tuoꝝ hu. cũ aquoſitate ꝛ vẽtoſitate q̃ tãdẽ i cãꝫ p uenit ꝛiunctã: dria. iiꝫ. Sũt ẽt i ꝓncipio qñqꝫ: iterdũ vo i alijs tpuꝫ: ac q̃dã ipſoꝝ itrinſeca vt frenetis pleureſis: apa epatis renũ ꝛ talia: ꝛ alia extriſeca. Eri ſũt ꝛ alia ꝑ ſe calida vt mã ſicut ſanguinea ꝛ colerica: nõnulla per accñs tm̃: velut putrefactõe: vt phl̃atica vel mlica. Materie nãqꝫ hoꝝ lꝫ per ſe ſũt fride cũ iñ putreſiũt caleſcũt: ꝛ egritudies dicũtur calide: primo fa: ꝛ tertio. io. q̃dã vo ꝛ mã iflãmatione vel putrefactione ſũt ca. ficut bubonica ꝛ ſanguinea atqꝫ colerica putreſcẽtia. Eoꝝẽt mã ẽ intime apta qñqꝫ. ſũt ꝛ q̃dã vulnerũ fortiũ prauoꝝ. Adhuc aliq̃ ſunt vlia: fere totũ corꝑ⁹ continẽtia vt variole: morbilis ꝛ alia bothoꝝ plurificata ꝛ bydropiſis: alia ꝑtis determinate. Quedã ẽt ſũt mẽbrorꝫ molliũ: vt cerebri alia duroꝝũ: vt oſſiũ ꝛ dẽtiuꝫ: nõnulla vo mediocꝝ vt q̃ muſculoꝝ ꝛ taliũ. Sunt q̃dã i locis ordiatis ad ſuſceptõnẽ materieꝝ mẽbrorꝫ ꝓncipaliũ: vt q̃ ſiunt i faucibus ſub aſcellis ꝛ iguinib⁹. q̃dã ſũt cretica q̃ plurimũ i ꝑdictis eueniũt locis: ꝛ i articulis nõnulla ex mã venenoſa: vt mõi antracũ ꝛ puſtulaꝝ: de qbus ſmo in occultis hippo. cũ bis ꝛ corꝑ⁹ aut plectoricũ cachochimicũ: vel ñ criſtit. Propt̃ h⁹ ſm dicat̃ itaqꝫ de mũ q⁹ apãta: qõ eni plurimũ eueñit non paꝝ ita ꝓnũciãt egẽt repcuſſione. q⁹ ãt nõ idigeant. q. per accñs euenit magiſ. vñ prio q̃rta: Apãtib⁹ emũctoriorꝫ nõ ẽ applicãdũ aliqd qõ refrenet: ñ iõ q⁹ hoc ñ ſi medicamẽtuꝫ apãtis coꝝ. ſꝫ qz volum⁹ pſoꝝ medicari apãta imo ſtudiũ vt augmẽtemuſ ꝛ mãꝫ ad ipſa trahamus non curãtes ſi fuerit i ipſis augmẽtata malitia cũ cura ſit circa ꝓncipalia mẽbrorꝫ hñda in iſta erpellẽtia. Et ſmo qdẽ ga. ꝑtis ita oppoſite audiendus: ꝓinde quoqꝫ oñdit ſuppoſito ſi corꝑ⁹ fuerit plectoricũ vel cachochimi q⁹ eũo aut purgatio precedat vl̃ s tredecimo de ige. ꝛ i teg. qm̃ qõ ꝓhibet apãtis gnãtionemꝫ mẽbrꝫ apãtũ cõfortat. prauã alterat ꝛplexionẽ ꝛ cõpoſitionẽ tollit peccantẽ: ſolutionẽ ꝓhibet cõtinuitatis dilatari ꝛ dolorẽ mitigat: apãti ꝛpetit ꝛ cõfert marie. id ãt repcuſſiuũ operat̃ ſui q̃litate ꝛ ſba ſicut appet volẽti ꝑticularia ꝑcurrere vex frigide materie per accñs putrefactione tm̃ calide q̃lis eſt phl̃atica ꝛ mlica egẽt repcuſſione nõ tãta vt ꝑ ſe calide: neqꝫ adeo frida imo admiſcẽdũ ei aliqd calidũ vt dictuꝫ. Propt̃ qõ apãti ſuo tpe cõferẽs ertat repcuſſio. qõ ãt fere ſecus eueniat per accñs eſt: qz aut a cã factuꝫ eſt apã primitiua ꝛ tũc modica aut nulla cõpetit repercuſſio ꝛ marie ſi corꝑ⁹ nõ fuerit plectoricũ ſꝫ potius cũ bis q̃ fluxa faciũt: ꝛ i principio medicanduꝫ. vñ. A. Que ꝓꝑ cãs accidũt primitiuas vbi nõ ẽ humoꝝ repletio medicari dicũt i principio rei cuꝫ eis q̃ fluxa faciant ꝛ reſoluant. Vel qz per viam congeſtionis ſit genitum. tũc eni non expedit repercuſſio niſi timeatur fluxus aliaꝝ materierũ ad locum doloriſ aut alio quodam aut ſunt intrinſeca in quibus nulla aut pauxilla repercuſſio competit ſicut: ī que ſunt ex̄ et maxime cordi vicina. vt qõ lateris apa ne ad prin

cipale fiat repulsio: vñ Mde. Prima res cure pficit pleuresis administratõe medicaminũ mẽbr̃ confortantiũ ipsiusq; vtutẽ coadunãtiũ vt non incipiat neq; sup ipsũ vicat q̃ ad ipm desluit mã. Ex gb⁹ scã ẽ emplastratio ex lẽtib⁹ excorticatis cũ aceto aut ex farina fabar̃ cũ aceto aut ex sanich cũ aceto ꝛc. Dex̃ h̃ suspectũ ẽ nisi cũ magna cautela fuerit: aut in principio pncipiãte cũ nõdũ mã repsit in locũ qõ ꝛ so vtcunq; tãgit̃ re. a. aut si apa fuerit ex mã sria q̃ p accñs vt putrefactõe nõ calescat vt sunt nodi scrophule ꝛ talia. Jn his sigdẽ mollitiuis egẽt ꝛ resolutis: nõ ãt apocrusticis timẽdo spasmũ aut maniã vel cruditatem. apho. is. 5. vel q; sit ex mã icuneata in pte. Tñ. iz. õ i ge. Jncuneatõe q̃ in pblegminãte pticula tacta non adhuc possibile repcussiuis vti ſz ad euaporandũ ire tps ẽ aut q; sint fere toti⁹: vt morbilli variole lepra ꝛ hydropisis. nõ. n. ẽ loc⁹ ad quẽ fiat ex pulsio tãte mãe receptiu⁹: vel cũ timore i talib⁹ sit repcussio pp mãe multitudinẽ qõ silr est in scabie: neq; q̃ offiũ cuz sint dura irretrocessiua neq; illa que mẽbror̃ pncipaliuz expulsiue eueniũt ꝛ marie ad tria pretacta locor̃ cũ a cã fũt antecedẽti pcipue: nec ea q̃ sũt cretica vel venenosa nec op⁹ distrahaſ nãe ꝛ mã mortifera i pncipio repellaſ vite ꝛ ppie cũ ad emũctoria ꝛ ad articulos fiat expulsio. Propter oppositũ igit̃ põt por̃ rõcinatio formari vt qõ motũ nãe impedit rẽ iobedientem repcussioni repcutit ꝛ ad locũ nõ receptiuũ impedit et reliq̃ non competit apati. talis qdẽ ẽ in exceptis repcussio: q̃re in his nõ ꝯpetit. Propt̃ q̃rtũ qdẽ ad p mũ dõm q; vt oñsuz repcussio nõ ꝯpetit p se cuz apa p modũ ꝯgestõis efficit. Cũ ãt fit p modũ reumatis qõ pluries ꝯtingit illo ꝯpetit magis: nõ tñ mẽbra ledũt̃ pncipalia q̃ i vacuitatib⁹ itermedijs suscipiſ mã ꝛ marie cũ corp⁹ nõ fit plectoricũ aut pri⁹ eũatũ. loc⁹ eni adhuc vel nũc pmanet susceptiu⁹. Aut ꝛ magis expedit vt qd modicũ valde ptes fm iterius patiaſ: q̃z lesio grãdis i exteriorib⁹ ꝛ marie i cute vẽiat spermatica sẽsus ꝛ decoris reddituia. Ad aliõ dõm q; forme febriũ ꝛ apatũ sũt files in gbusdã. Mã fm q; feb: putride fiũt ex q̃tuor hũorib⁹ ꝛ q; quedã sũt simplices alie vo cõpositie ita ꝛ apa ꝛ fm q; ille idigẽt matura tõe ac eductõe in cõi sic ꝛ ista nõ tñ oio i pticulari eo dẽ nõ cũ apata locũ pticularẽ ꝯtinẽtia possint repercussionẽ recipe. nõ ãt febres cũ corp⁹ oẽ ꝯtineat ad qõ nõ ẽ repulsio. Ad aliud dõm q; mã pulq̃z pori ꝯstrigãſ fm iteri⁹ aut ipsa ifriata igrosseſ ꝛ ppelleſ ad itra pori. n. ꝛ exteri⁹ angustẽſ nõ tñ iteri⁹ neq; ipillaſ cũ ligda adhuc manẽs occurrat ad itra ꝛ ppe cũ vacuũ ponere nõ ꝯtingat. Ad aliõ dõm q; hip. logſ de mã q̃ post modũ expelliſ creticũ. Aut repcussio nõ ẽ tanta vt mãz ꝓhibeat expelli: ſz potius mẽbr̃ ꝯfortat ꝛ quãdã digõem sibi prestat. ad aliud dõm q̃ medicus dz nãm imitari recte opantẽ: ñ ãt recte opaſ cũ mãm apatis i ptẽ expellit nisi i his q̃ sũt excepta. aut ꝛ medic⁹ videaſ pmit⁹ impedire nãz ꝯñr tñ eã expedit ꝛ vigorat vtute pris ꝛ caloris digerẽtis ibidẽ vigorata

Resentis occasiõe q̃siti primeq; itẽtõis hesitaſ an formice cura pficiaſ pẽne ꝯcauitate duriori seu aliquo sibi ꝓportõali. Et vr̃ q; ita. Quarto nãq; tertia Ba. qdẽ dixit cẽ ꝯueniẽs vt sumaſ aliqd sicut ẽbula. i. fistula ex extremitate penne aut alteri⁹ rei cui⁹ extremitas acuta quaz possibile sit deglutire formicã ꝛc. Est ãt series Ba. vt transtuli de inge. ii4. hmõi silr curatur forti ꝛ oppositõ calamo circulariter veruce facte. Oz aũt cõmẽsuratã capacitatẽ hr̃e verruce grosso ꝛ vndiq; diligẽter ipsaz stringat ꝛ circũuenire deinceps ad iferius conari: velocissime nãq; sic ꝛ cũ ipso radice verrucã deponere Eti. id qõ aufert morbũ curũ pficit: ei nãq; ꝓpri⁹ debeſ cura. ii. de inge. talis qdem ẽ hmõi vt pretactuz calamus cũ mor extirpet nocentẽ: ꝓfert itaq;. Jn oppositũ qr cũ formica sit õ genere apatis calidi dolorosi hmõi actu curatiuo mã ad locũ trahet pamplꝰ alterãs soluẽs: repleſq; locũ. Est nãq; formica pustula vel pustule q̃ egrediũtur ꝛ faciũt accidẽ apa purũ ꝛ ãbulãt ꝛ forsasse vlcerãt ꝛ resoluũtur qrto tria. Dõm breui⁹ q; in formice pdeſnite curatõe vt pſua sum nõ cõpetit calamus cũ ea sit verruce seu magis acrocordie: ceu oñsum p ga. A. rñdet ipm videri deceptũ: aut illũ q̃ sub ei⁹ recolligit equocationis fallacia. Formica. n. denotat duo. Nam fm Albucasim fo verrucã seu acrocordinẽ iportat: que apud Haliab. dr̃ formir ꝛ Diascoridẽ cuz antigo myrmicia. i. formicalis pura pustula Myrmix. n. formica. qua: refo canone de vite. Lachryma eius valet sup verrucas formicales. quare autẽ formica huius pustula verrucosa eo q; in ipsa morsus qs sentiaſ q̃ formice. Sedõm vero. A. velut pretactũ nũc significat pustulã purã calidam fpiẽdo preãbulantẽ: ceu formica et sic ei nõ competit calami curatio ſz priori. vñ quarto septima. õ verrucis sibi pẽne ꝯueniẽter subditur pretacta. ad aliõ qd dõm ex his visũ grãde nãq; sicut preinductum ex cura pẽne calami segtur nocumentum.

Differentia. 177.

Vod in lepra competat eductio oñditur qm̃ in apoplexia maiori mortaliori ẽt ꝛ signantis precipiſ eductio dria. 182. Multo ig ẽ magis i hac cũ plz qs eã patiẽs pmãeat i vita. Rursus pria aphõr̃ q̃rta. Medicũ imitari oz nãm. sed illa educit emittendo hu. corruptos inq; foras qõ pustule ostẽdũt ꝛ squame in cute dispersẽ. Adhuc. 14. de inge. Jn cancro q; ẽ eiusdẽ mãe cũ lepra in quo vehemẽti⁹ ẽ infta: cũ virtus vnita sit vigorosior dispsa ꝯcipitur eductio cũ sero ꝛ epith. Jtidẽ ad vltias egritudies vltime cure ad certitudinẽ sũt optime: talis vero est eductio cũ nim iferat nãe non pax. Est ꝛ egritudinũ pessimar̃ lepra. Palin. leprosus diutius viuens procurandus ẽ ceu alie egritudines mãles nũc qõ corruptũ educẽdo tũcq; discrasiatũ in melꝰ alterãdo. eductio igit̃ ꝯpetit in lepra. Jn oppositũ qm̃ eductio ẽ praui ex corpe derivatio: bono retẽto: ita. n. Vtus agit expulsiua. Jn lepra vo corruptũ ẽ oẽ. Est. n. sicut cãcer cõis toti corpi: q̃rto tertia. amp. i egritudine cui⁹ mã nõ recipit digõem nõ est cũandũ: cũ mollia oporteat formare ꝛ mouere nõ cruda: ſz talis ẽ lepra cũ hu. i ipsa sint oĩaria corrupti adeo q; neq; ad benignũ: neq; ꝓpando expulsiue põt digõem recipe nã. n. caret fulcimẽto ꝛ oẽm motũ necesse sit artis et ppie fortẽ regulare. Nõ igit̃ iperes educẽdũ i lep̃.

Propt̃ primũ qdẽ sciẽdũ primitus qd sit lepra. fo eiusq; cã: ꝛ deide mõi: ꝛ tãdẽ quo ea ꝯsurgat. Propter hꝰ primũ sciẽdũ q; lepra seu elephãtia. s. theor. morbꝰ ẽ corpis mẽbra deficcans ꝛ siccitate corrũpẽs ꝛ tanquam cancer qui in omni fit corpore. Jn matico uero: lepra est passio nascens de colera nigra incensa ꝛ putrefacta in superficie corporis apparens.

Tertia quoq; q̄rti: Lepra ē infirmitas mala ꝓueniēs ex sparsione colere nigre i corpe toto vñ ꝯplexio mē broꝝ corrūpit᷑ ⁊ figura. Itaq; in fine ipoꝝ cōtinuas intrā vt corrodat ea ⁊ cadāt q̄nq;. Et ē tūc velut apostema totiꝰ ex mḷria gnātū lz i cutis ōfedatiōe ipsā col locēt aliq. Quid āt eductio seu cōiter cūatio appare bit. i64. q̄ i pñti duplex existit multa seu vehemēs ⁊ pauca siue debil᷑. Propt fm huius sciēdum q; lepra aut ꝯtigit a gnātione ⁊ id vel a parētibꝰ. Est. n. morbus q i semie hereditar᷑: aut q; ꝯceptio mēstruis nō dū mūdificatis: aut i dispōe ipsoꝝ iteruenit vel a re multiplicit᷑ euenit aut ab aere corrupto pestilēciali vl᷑ ab epate. Ipz eni ē cā efficiēs antigoꝝ ⁊ ꝯr splē aut ab alijs ptibus: vel corpe toto: aut a cibis pranis ⁊ potibꝰ mḷricis ⁊ vl᷑r a mala dieta. vñ prio tertia. Experimētatores idi ⁊ alij direrūt q; lac cū rebꝰ accto sis edēdū nō ē neq; pisces cū lacte: qm̄ inde pueni᷑ ad egritudies pmanētes fiē lepra vel pp morā cū le prosis. Donūt eni ipsā egritudinē ⁊ tagiosā aut pp coitū cū leprosa: vel marie illiꝰ cū q̄ leprosus coiuit. Propt eni caliditatē viri ⁊ aptionē poroꝝ mēbri vi rilis vapores a matrice corrupti eleuati cū celeriꝰ cor rūpunt: ita vt cauēdū sit a copula mēstruātis. mulier āt nō sic ificit᷑ nisi fortasse ex crebro coitus ipsoꝝ vsu cū matrix frida sit ⁊ sicca dēsa: mimeq; lesionis recep tiua. semē ēt leprosi ab ea susceptū celeriꝰ ejicit᷑ aut i cōtusū gescēs extinguit᷑. Propt hꝰ vo tertiū sci endus q; serapio gnto breuiarij ait leprā cāri ex colere supfluitatibꝰ nigre. Duplex. n. existit. vna quidem cōsurgēs ex colere citrine adustione: altera ex ea que hu. mḷice. Octauo āt theorice: sūt quidem elephantie spēs due: altera q̄ fit ex colera nigra quā sanguis dixi mus eē fecez ⁊ purgamētū q̄ mēbroꝝ casū nō inducēs curat᷑ nōnunq̄: altera vo ex hu. fit nigro q; ex colere gnātur rubee adustiōe. In q̄ mēbroꝝ est comestio ⁊ casus a q̄ qs nulla cōualescit medela. fm Isaac vo i viatico. q̄tuoꝝ maneries lepre noibꝰ distinguunt᷑ ex q̄ tuoꝝ humoribꝰ cōsurgentes. Idia figdē cātur ex sā guie cōbusto q̄ alopicia seu vulpina dr̄ i q̄ cutis exco riatur vt vulpes may hora q̄ silr̄ cuti capitis talit᷑ ap propatur passioni. Alia qdez ex pblate corrupto ty ria dicta similitudie illiꝰ spentis excoriatōe ꝺcortica tioni ēt cutis capitis attributa. nonulla vo ex colera cōbusta dicta leonina eo q; calidioꝝ ⁊ senioꝝ: vt leo sa ciez terribilē cāns aut q; leonibꝰ accidit. reliq̄ vo ex colere nigre adustione: noiata elephātia: eo q; fic᷑ ele phas maculis variatus exrat ita hāc patientiū cutis: aut sicut is maioꝝ ⁊ fortioꝝ aialiuz ceteris ita ⁊ modus hic lepre q̄ silr̄ magnitudo dr̄ cruris ⁊ modus hic le pre. a. vo ⁊ Isaac exposita dicta latini ꝓlixauerunt vniuersi. a. figdē ponit eā fieri ex colera edusta vt di cta leonina ⁊ alia cōbusta silis horiatoz a sanguis se cce: q̄rū ōterioꝝ ponit ꝓmā: ꝑnr scōaz ⁊ tertiā. Propter q̄rtum hui᷑ sciendus q; humor hic aut putrescit vel mime. Qō si primū: aut iter venas ⁊ ita q̄rtana conti nua: vel ex tuncq; iterpolata p q̄rtuz. Si āt nō putrescat aut spēs expellit᷑ ad ptē vnā vel ad corpus totū. Et figdez ꝓus aut ꝓfundū mēbꝝ rettietur: vl᷑ in superficie ꝓpellit᷑. Qō si pus: aut mā ē grossa ⁊ tūc gnāt duriciē vel sephiros: aut subtilis corrodēs ⁊ ita herpetē hestiomenū vel media ⁊ sic cācrū. Si vo ad superficiē tuz morpheā ⁊ serpiginē ⁊ scabiē. Est nanq; lepre dria. i80. ⁊ talia inducit. Si āt i totū ꝓpellatur ficq; lepra ꝺficitur: serapio cū Alexādro. Propt fm vo sciendus q; auctores q̄nq; cōcedūt eductionē: q̄nq; vo mime: sed qd de hoc tertio appebit dicendox cū q̄rto. Propt tertiū pmitus sciendū q; i lepra q̄nq; cōpetit eductio. Interdū vo mime. ac deiceps ꝺsideradū vtꝝ multū ⁊ mori ea debeat educi an paꝝ ⁊ paulatiz. Propt pmū hꝰ sciendum q; lepra vel est i via vt cōfirmet᷑ aut iā iserta cōfirmata Qō si primū adest educēdū eductōe multa seu forti siue sāguis: aut qs alioꝝ peccet humorū. vñ serapio Intentio icuratione lepre hu. vincētis est cūatio ⁊ ꝺ in pricipio sui anteq̄z idurec᷑ ⁊ iduriciem transeat lapi deā. Odedit eni medicinis q̄ cūant cuz ⁊ attrahunt: ⁊ resolui᷑ cuz medicis cūatiuis attractiuis. Cui qdē consonās. a. ingt. Oz vt icipiatur i cura lepre cum eūonibus ⁊ mūdificatione añq̄z igrossetur egritudo ⁊ vt incipias ⁊ flebotbomes flebotbomia vltia: sicut ēt sentit baliabbas cuz rasi vt tāgetur deincepſ. Qō firmatur: qm̄ in pncipijs nōnūq̄z sanatur q̄rto practice. Sanatio vo ipsiꝰ pficit᷑ abscisione cāe ceu aliarū māliuz egritudinū. hec āt eductōe removet᷑. Educē dū igr̄ tūc i ipsa ceu᷑ ꝑsuadēt parguta. Si āt fm exitierit tunc. n. ē educendū multū ⁊ vehemēt᷑ verū ⁊ paulatiz. Quare serapio: Cū igit᷑ ꝓuenitur res ad grossitudinē cōpletā terrestrez non cūatur oio neq; resoluitur. Qō sulcitur: qr q̄malo vtuntur nutrimēto i farmacijs purgati exoluūt᷑ cito ꝑp abūdātiā malox humox: siue nutrimētū exteriꝰ audiatur malum seu id qō i corpe ꝺtinetur aphorismox ſa. hmōi vo nutrimētū itrinsecuz ē leprosox. Amplius id q; agitat māz ⁊ ad furiā icitat āplius malignuz ꝓmiscēs cū benigno: ipsā ēt ieducēs: nō ꝓpetit i lepra: talis vo est eductio fortis: seu multa q̄cūq;: cuz māz ineniat indispositā oifariā. Corrūpit ēt complexionē magis corpis prerūtē cuz ipm totalit᷑ tā fm humida ⁊ spūs q̄z ptes solidiores fi᷑ cōtagione affectaz. Mundare nāq; leprosū hꝰ est ceu qs volens puteum aq̄ corrupte depurare lagenā i ipm ꝓiciēs aq̄ limpide. nihil eni preexūtez deparat aquā aduenientē corrumpēs cū trāsitus in dūans fiat ita ⁊ antica subargutū. Tali igit᷑ lepre mō hmōi non ꝓpetit eductio. paucinā vo ⁊ pe de tentinā ꝓcedit igens. a. In flebotbomia leprosoruz q; cōfirmati sunt non oz vt si occupatio neq; insolutione vētris eox cum medicia sorti qr supfluitates eo in eis mouētur: ⁊ nō separāt. imo fit alleuiatio in declinādo materias eox ad itestina exterius admini/do qō carminet ⁊ resoluat. Cū. n. tales non possint curari: qō oñditur ꝓprie cū ipsox sāguine i sacello p aquā deducto residere videātur frustula carnis arenosa nigra adusta: nō āt subalbida. tūc qdē eis blandiendū ⁊ palliāduz fm q; possibile vt tenendo eorū viscera cū trociscis de capparibus apta itestina ⁊ urinales meatus ꝓmouentibus leuioribus ⁊ humectationibus. Palliant ēt qdā ⁊ eox supficiē marie faciēi q̄ ꝓprie cū metallox limatura nōnulli cū sanguine testudinis ⁊ olcis amigdalax amararū. Alij cum tyriaca opiate cōmixta aliq cum vnguēto fusco ⁊ terbentina ⁊ sanguine puerox recenti. laudāt et plurimuz narcoticon cū limatura eboris et auri. Nonnulli testiculox laudant extractionez qō in leonina fortassis confert et non in alijs. Veritatē vero hanc rasis ita breuiter inuit. hec egritudo aut ē icipiens vel inasit ex corpe aliquid: aut iam ꝓuenit ad vltimuz ipsius

Dubitatur egdem qr in viatico ꝑcipitur in lepra ꝺ ſā guine corrupto phlebotomandū forę ꝺ vena media na cū fuerit mā inter vaſa. Si ℵo fuerit ex: phlebotomia erit cauēda cū multū noceat Mā. n. corrupta trabeť in venas: vex tūc educēdū pharmacia. Cui⁹ oppoſitum videť relig ſentire cum lepra ponāt ꝓ corpus oē diffuſaz tanq̄ crācrū vlem. Ꝺōm q fmo vitatici Iſaac cauſſoſi ſimplr auditus nō ē ſanus vſqz quaqz. Intelligo tū ipm inuere diſtinctōez in lep̄ fz q fuerit ex ſanguine corrupto vel humox alio. Propter fm huius ſciēdū q Raſis ꝑcipit eductōem fieri puā t paulatinā igens. Et i hmōi horа. i. cū egritudo ē icipiēs. oz vt cūetur cū phlomia in oi mēſe pterq̄ vltiatio fiat in extractōe ſanguinis t ſolutōe ventris i oi hebdomada cū eis q̄ educūt colerā nigrā preter q id fortiter fiat. vñ Almā. qnto recitať ſequēdā adoleſcētē lepraſātē in qnqz mēſiuz t paucox dierū ſpacio pluſq̄ q̄drageſies vētrē ſoluiſſe. Id aūt fieri nō poſſz ſi multū t mox educereť. Et firmať qr oſtēſum ꝺria. 154. q in egritudine nō vehemēter piculoſa ſpaciū dāte incipiendū fit a medicaminū leuioribꝰ cū nā nō ſuſtineat repētinas alteratōnes. In oppoſitū Serap. in initio bꝰ egritudis oz vt fiat eūo cuz exctōe ſanguis multi i pricipio ſi ꝑſentiūt ℵtus t etas In q̄rto ℵo prac. Cū elephantia fuerit in principio anteq̄ facies icipiat deficere t deformis fieri t mēbra vlcerari: ſanguinē minue a duabꝰ organicis t duabꝰ venis q̄ ſūt poſt aures q̄ frontis: ac nonunqz a mediaſtinis donec ꝺfectꝰ appeat. vñ dcm̄ p. Al. oportebit vt icipias: t phlebotoma phlomia vltia. Id āt qꝺ multū eſt t mox educē. Et firmať p id qꝺ dcm̄ ad vltias egritudies vltias curatōes potētes. Acvltie replōni vltima debeť eūo: t plurimis eget eductōnibus. Ꝺōm q multū t mox pōt duplr dici: aut rōe inſertōis: t malitie materiei q̄ non pōt vna vice aut tribꝰ vex plurimis eget eductōibꝰ: ℵtus. n. nō patetur. Et iō melius ifra ſubſiſtere q̄z exq̄ſitiſſime eūare: q̄rta primo. Et ita ꝑma ſūt audienda vel ex parte mā multe replētis in maiorē mox cachochimiam ſe trāſmutātis: t ſic itelligēda fa. Primi igiť ſupſerūt idicatōem a ℵtute: ſecūdi ℵo a multitudie cacochimie. Et noſce qꝺē lac in hac paſſione mime ꝓpetere t marie cuz fuerit a mā non adeo feruēti t in regione frioꝛi. Per accūs ℵo ꝓfert q̄ñqz vt accidentiū grauen difficultatis anhelitꝰ t eiꝰ cōſtrictōis craſpatōis t raucedis vocis marieqz corpe iā eūato. Et ꝑpriecū fuerit calidū mox emulſuz vt ouinuz fm. Al. ꝑpe cū ſuo exhibitū canone. Ipſo āt cū qs multotiens ac iordinate vtiť t marie cū pauca ꝓcipauerit aquoſitate: t in locis magis frīs itrāſpirabilibꝰ: a piſcibus ſalſis marinis: carnibus antiqs mlicis ſalitis: t proprie bubalis t bouis lepraz icurrit. Et iō in Sarōia t ſupra mare flādrenſe ac Larmōia multos ē repire leproſos ceu i Alexādria ex aſinox comeſtōe. Propter q̄rtū ℵo ſciendū t ſi appeat tñ ꝺōm ad primū qꝺ viſuz ꝺria. 185. Non. n. ſimilē cū box māe ſint alteř Ad aliud qꝺ ꝺōm ſimiliter ꝺria. 18. t. 165. Qꝺ enim ſuperfluitates ad extriſeca mādenť t eſcaras t hmōi cauſenť ꝺcfedatōes nō p modū eductōis māe de interioribus eradicate in q̄ foras vex maior expſio eueīt ipſius malitie nocēs per oē. Ad aliud ꝺōz q illa eductio ſcā in cancro cū fero t epithimo q̄ fuerit confirmatus nō ē multa ſeu vehemēs: ſz potius pauca t ꝺbilis per viaz cuiuſdā pſeruatōis aut poſſibile ac palliatōis. Noſce tū q cācer fortaſſe deterioris ē curationis q̄z lepra: eo q ei⁹ malitia i vno ē loco iſerta: lep̄ aūt diffuſa t ℵtuoſior ita reddita. Itidē: adminiſtrate curatōes lepā ſuſtentāt t nō agit ſuper mēbra ſimplicia: ſed in cācro nō ē ita. Al. ad aliud ꝺōm q ꝺ verū ē ſed ℵtus toleraret t mā expelleret corrupta ſed oñſum ē id itercidere mime: imo hoc lupū foret ſuſcitare ſopitū. Ad aliud ēt appz qd ꝺōm: qr leproſus ñ ꝓfirmatus ꝑcurādus ē cū eductōe ēt grandioꝛi: cuz nōdū ꝓfirmatus: nō āt vt oñſum ē poſtea. Diſtat. n. ꝺegritudo ab alijs de corruptiōc. Que āt alterius ptis inducta fiť patientia ſua ꝑcedunt v.a.

Differentia. 178.

Quod tyriaca venenū q̄litate t nō ꝑprietate depellat oñditur t ſeptio breuiarij ꝓtinētis tyriacā facere opatōes illius p ꝓponez cōez reſultantē ex relīs ſimplicib⁹ ꝓponētib⁹ cā. Al. mp. ꝑprietas ꝓſurgit i aliquo t tota ſpēs aut ſba cū ſimplicia ſe cōmiſcuerūt digeſtaqz cōplexionis vigoꝛe p̄cedentis fuerit pfecte: ꝑmo pria. Sz miſcibilia i tyriaca non ſunt ſimplicia vex ex elemētis ꝓpoſita. nullū. n. elemētox ipſius p ſe igrediť ꝓpōem. Adhuc ſi reſultat in aliquod ꝑprietas cū ipſa ꝓſeq̄tur formam ſbalē: ꝺria. 7i. oporteret p gnātōem itroduci qꝺ evenit in primā precedētē reſoluēdo māz. Id āt nā ſit t nō arte: cū ipſa ſit principiū itriſecū totū hoc in totuz trāſmutās hoc āt extriſecū. Expedit ēt gnātio cū ſit nā ſubiectū in potētia: ars ℵo in actu: cū eius tm̄ ſit alteratoꝛe trāſmutare: tyriaca ℵo arte cōficiť t non nā. Rurſus nihil agit vltra ſuā ſpēz: hoc āt eēt ſi ars tyriacādi ꝑprietatē cāret: cū ea ſit nāe non aūt artis Conſeqtur nāqz formā vt dcm̄ ſubalem. ars. n. debilioꝛ eſt q̄z nā: nec aſſeqtur eam licz multuz laboret methauroꝛ q̄rto. Al. Galin: Si ꝑprietas poſſet arte iduci cū forma adduceret quaz ſeqtur ſubali: t ita poſſet aurū per alchimiā cōſtrui qꝺ negat ibidez. Al. Tyriaca igiť venenuz q̄litate t nō ꝓpetate repellit.

Oppoſitū ℵo hui⁹ ſapiūt medicox vt appebit q̄z plures. Adhuc Damaſcen⁹ in aphoriſ. Tyriaca magis neceſſaria ē vt diſſoluat diſpgat et mūdet. hec āt pficiūtur cōplexione. Virtute nanqz huius ꝓpatiui magis huic ierit aliud opus: puta venena depellere qꝺ pficieť ꝑprietate. Galin: qꝺ vlr opponiť venenis agit a ꝑprietate: cū actio q̄litatiua ſeu cōplonalis ſit determinata. hmōi vero ē tyriaca. Venena. n. depellit calida t frigida vlr. Itaqz tyriaca id agit ꝑprietate et nō nā. Propter primū qdem ſciendus qd ſit tyriaca t reliq̄ que ipſius: mſata ꝺria. 17. Eſt aūt venenū ſuba veneni corpis ꝑprie corruptiua duplex erīs. Quoddā nāqz ē humidi bois corruptiuū qꝺ accidit ex ſpmatis corruptiōe mateꝛie iteriox. 6. vnde baly. Venenum ē humiditas aquoſa ſubtilis horribilis q̄litatis. vel aialium būidum ſubtile acutū humane nāe iteremptiuū ꝑcipue vt qꝺ ſerpentis aut ſcoꝛpionis. Aliud vero ex mineris aut vegetabilibus ceu qꝺ arſenici aut plūbi ſublimatoꝛuz napelli vel papaueris. Eſt t qꝺā iterficiēs ꝑpetate ſeu forma ꝺcā ſpecifica vel ſba vt napellus potiſſime. Aut q̄litate et ea fria: vt opiuz et iuſquamus: vel calida vt euforbiū et anacardus lz ſint frigidis ipericuloſioꝛa Sūt et q̄dā totū coꝛpꝰ venenātia vt fere p̄dcā nōnulla vero ꝑtē ciꝰ magis ceu argentū viuū cerebꝛo ꝑ au

res introductū: lep⁹ marin⁹ pḿonē vlcerādo ꝛ cātari
des vesicā. Est āt q̄litas ſz quā vocamur q̄les i p̄di
cāmtis duplex erūſ: vnā gdē ſimplicis eſt: reliq̄ ei⁹ qđ
ab eo ꝯpositi. Sūt ē t ſm ga. q̄litates triplices. ꝑme
vz caliditas frītas hu. ꝛ sic. scđe ceu duricies molli
ties: aſpitas: ꝛ dēſitas: g̃uitas: ꝛ leuitas: ꝛ q̄ b⁹i di
cte ñ parue ſbe. ꝛ ttie: vt odor: ſapor: ꝛ calor. Mic āt
q̄litas audit ſcđa ꝛ ꝑma. Quid āt ſit ꝓpꝛietas: dꝛia
inotuit. 5i. ꝛ. 60. Ipſa nāq; forma iherētius ſegtur
ſbalē ita vt actus aliq̄ toti tribuat ſbe. Cū eni ſim
plicia ꝯmixta vigore cōplexionis ꝓfectiꝛis i q̄ cali
dū dñat fuerit ꝓfecte ꝯdigesta ꝛ a labe ꝯꝛietatis ꝛ for
de ꝓputata ꝑpꝛi forma corrupta introducit reliq̄ cui ꝟ
tus seu ꝟtutes iherēt ſz aſpectū ad oꝛbē deteriatuz
marie occulte: ac mirāde ex potētia ſuſcitate māe aia
excepta hūana q̄s ēt ꝯplexio ſbſeq̄t a ꝑpꝛi ea corrupta
reliq̄. Et ſi oia ſimul exīēt tpe ſiltate tñ nāe forma ꝓ
cedit ſbalis: deiñ ꝓꝑietates ꝯſequūt: tādē quoq; ſic
cōplexio. Propt ſm ꝟo sciēdū q; alig direēt tyri
acā. mitridatū ſi qđ b⁹i: ceu ꝯfectio de muſco amara
ſeu dulcis venenis cōferre q̄litate tm̄: nō āt ꝓꝓietā
te arguitōib⁹ moti p̄dictis. Et mouēt b⁹i dicētes ex
miſcibilib⁹ taliū cōfectionū ſz debitā ꝓꝓtionē cō
mēſuratiōis ipſoꝝ quādā resultare cōplexionē adeo
nāe ꝯueniētē hūane: ficq; admirabilē vt ſpiritib⁹ ꝛ
ꝑncipaliozib⁹ ptib⁹ ide vigoꝛāt ois malicia tollatur
veneni calidi seu frī. Qđ ſulcit ex primo scđe ita: qñ
caliditas ēīnea eq̄litatē destruē voluerit calor inatus
ī terioꝛ exiſtit i rhiſtētia reꝝ fortiſſima vt venena ēt ca
lida refrenet: nec expellat: neq; ipſoꝝ corrūpat ſbaz
niſi calor inatus. Ipſe nāq; nāe exiſtit inſtſz qđ calo
ris aduenientis expellit nocumtū iō q; ſpm̄ mouet ad
ipſū expellēdū: ꝛ ei⁹ vapoꝛē remouēdū: ac ad ipz re
ſoluēdū ꝛ ipſi⁹ māz adurēdū. qđ ꝛ fridi occurrētis ꝑ
ꝯtiū expellit nocumtū. b⁹i eni ꝓꝓietatē nō bz fridi
tas. Nō eni ipugnat neq; ifrāt niſi caliditatē adue
niētē ꝑ ꝯtia: ñ āt occurrētē friditatē. Id āt ſapiat ar
eſtutia volētis oēz actōnez q̄litate ꝓſici mō quocūq; z
ekari. Sup qđ adeo inirus alexāder: ꝛ vt ꝛ aiaz ꝑa
ne ſentiat hūanā ex potētia eꝝ cōſurgē mſratū dꝛia
7i. Sz id fortaſſis ñ valet: qm̄ tūc tyriaca ꝟtutē āpli
us ꝯfortaret lapidū ꝯfectōe qđ euēit mime. Propt
tertiū gdē sciēdū q; poſt hos iuētus ē familiaꝛioꝛ dōi
modus cū ois ſit addē qđ deficit ethicoꝝ ꝓmo. quo
tyriata: ꝛ q̄ b⁹i venenū depellāt. Sitq; ſtultū ſz cice
ronē a gbuſlibet recte inuētis ſecedē: iuꝝ illō eiuſdē
oē bñficiū meū ertat qđ tyriaca ꝛ q̄ taliū ñ ſolū opan
tur q̄litate ꝯplexionali: vex ēt ꝓꝑietate q̄litatis occul
te. cū ſic. n. calida venena ꝺpellit q̄lirate frida vt opi
um ꝛ talia: ꝓꝑietate ꝟo q̄ calida vt ſpētis ꝛ ſiliū mō
ꝟo q̄dā vtroq; vt ea q̄ cū fritate ꝑꝑ vite calidū ꝓꝑe
tatē bz infrtā: ceu qđ ſcoꝛpiōis venenū. q; āt tyriaca
ꝛ q̄ taliū ꝓꝑietate ꝺpellat venena ſulcit auctoꝛibus.
vñ ſerapion. 7. Sūt q̄dā opationes q̄s ñ facit tyria-
ca ſua ꝓꝓietate. ſ. opatōes q̄ ſequūt ꝑmas vt aſcari
des depellē. decio ꝟo practice: tyriaca ſua ꝓꝓieta-
te ꝓdeſt reptiliū ꝑcuſſiōib⁹ ꝛ ñ ipſi⁹ q̄litate. Quito
ꝟo prima: tyriaca ñ efficit ipſi⁹ opatones niſi ꝓꝓie
ꝑ ꝑ ꝓꝑietatē illi⁹ forme ſequētē ꝯpōez ſimpliciū ipſi⁹
vñ collz gnte: nō ē remotū inuenire ꝓꝓietates i me-
dicinis q̄ꝝ ꝯpō ſcā fuit in tpe lōgo eo q; cōplexio ma
gis ē in illis cōfirmata: magis tñ ꝓꝓietas reperit in
cōmixtōe nāli q̄z in artificiali. ꝛ b⁹i gdē ꝓꝓietas ſo
lū cōphēdit erpiētia. Quare. a. de medicinis cordit
hāc ꝓꝓietatē declarās igt: q; in tyriaca ꝛ mitridato
qddā ē notū velut qđ ex ſimplicib⁹ ꝯſurgit ceu dicat
tyriacā cōferre venēoſis eo q; ipſā igrediūt medicie
cōferētes ad illas. aliqd ꝟo ignotū vt qđ ex eis ad-
uenit poſt cōmixtōez a nā ꝯueniēti nāe hūane valde.
ad quā egdē ſuſcipiēdū ꝯplexio ſimplicia ꝑꝑauit. cu
ius ēt principiū ab extriſeco exiſtit. ignorat ēt ꝓꝓꝛ-
tionis medicinaꝝ q̄litas in ea inuēta vt talis itro
ducat ꝓꝓietas ceu i reliquoꝝ ignorat nāliū ꝯpōne
vt tertio ēt appet terapētice. Et iō dicūt ſapiētiores
ꝓcise q; directio ad ꝯpōez tyriace ꝛ b⁹i ꝓceſſit ab i
ſpiratione ꝛ ꝓuidētia dīnia vel arte iſpiratiua cōſili.
Nō eni ñ ꝑtigit ad eaꝝ ꝯpōez. Ipſaꝝ nāq; cōmixtio
ē fere illa: q̄ totius in totū ertis dei opus ꝛ nāe: ꝯple
xionū primo. Et iō taliū ꝯmixtio ñ rōe compēdit ſz
magis erpimēto. tyriace figdē ēt taliū ꝓꝓietas ñ ad
uenit niſi poſt ipſaꝝ vehementē cōmixtionē ita vt an
tig formidarēt cōmixtionē ſimpliciū b⁹i medicias in
grediētiū tyriacā ipſaꝝ ꝓꝓietates destruē: ſz reuela
tio ac dīnia ꝓuidētia deducit ad iſtō vt ē erpiētia ꝑ-
cipiat illas ñ corrūpi: Et iō dꝛia. i:6. Medū cōſiliū ē
vt ñ remoueat aliqd ex tyriaca q; erpimēto inuatiū
andromac⁹ inuenit: qđ ga. vt ſibi aſcribet ſac ē ſara-
gebat. fortaſſe nāq; illa cōplexio cū illo pondē ſigni
ficat illud c⁹ inuam̄tū inuenit erpimētū: ita vt q̄ re-
mouet a ſuo pondē ñ cōſeq̄t illā ꝓꝓietatē. Et noſce
er. io. practice de medicī q̄ cordis q; inuamētū qđ
er ei⁹ ꝓuenit ꝓꝓietate ñ iuenit ſufficiēt apprehendi
niſi i tyriaca fermētata. c⁹ qdē ſm modernos in. io.
an. ꝑficit fermētatio. ſm ꝟo ga. i. 20: ſm diuerſita-
tē regiōis i caliditate ꝛ fritate. Apud tp aliquos mo
dernos ſpat ipſius inuamētū p⁹ ſex mēſes qđ ga. ñ
cōſentit. Et ſi dcm fit ipſā poſt ſex mēſes fieri ifantē
dꝛia. 127. Sic itaq; ſentiāt pitiozes ñ eē iconueniēs
q; et actione ꝛ paſſione ſimpliciū ꝺiūctoꝝ i vnū poſt
longū tps cōſurgat ꝛ fermēt ꝓꝑietas i tyriaca: ꝛ ſili-
bus: q̄ depellat venenoſa ſpm̄ ꝛ calorē ēt cōfortādo i
natū: quare iuat ꝓꝑ illud ſup ꝺietatē facientia ſia
ꝛ calida ꝛ vicit ꝟtutes coꝝ. ꝛ iō sciēdū q; ꝓꝓietas
pōt accipi dupl. ꝓꝓie qdē ſz q; ipſa veri⁹ repit i re
b⁹ ꝓductis a nā: ceu expositū dꝛia. 21. aut ipꝛopꝛie ſz
q̄ndā ſiltudinē: ſic ex applicatione reꝝ igrediētiū ty
riacā fcā ꝑ artē: vbi forte ita ñ ſuat ad oꝛbē aſpect⁹ ni
ſi fortitā cōtinēs dicat illō aut erūtia lumiariū i locis
deteriatis tñ cū tpe cōueniēti vt mſrat dꝛia ꝺūti. qđ
āt i ea ꝛ in ei⁹ cōpari cōſurget tādē aliq̄ ꝓꝓietas oñ
dit: qm̄ ſi opatio tyriace ſieret ꝓꝓi ſimpliciū cōpōne
ſolū ꝛ ñ ꝑꝑ compōez ex q̄ p⁹ tps diutinū eleuat ꝓꝓie
tas: tyriaca recēs forte efficaciꝛ ꝛ vtiliꝛ ſm. a. ferm̄
tata. Cui⁹ qdē ꝺtiū iaz appuit cū recēs pauci ertet iu
uamēti. Adhuc ſit tyriaca depelleret venena ꝑ q̄li-
tatē ſolū ſeu cōplexionē: ꝛ tunc facēt ꝑ ꝺietatē ita q;
ea vena ñ corrūpet calida. C⁹ qdē ꝺtiū apparet. Cō
fert. n. venenis magnifice calidis vt ſpētis ꝛ ſiliū
ꝛ fridis vt ſcoꝛpionis. rurſus ſile vī de colore ꝛ odo
re conſtructis ꝑ artē ēt ꝛ de tyriaca. ſz bi ꝓꝓietates
hñt primo ſa. Color ru. ſanguinē ad ex̄ monere ꝛ flu
xum iducē: ꝛ iō ꝓhibet ne res intueat ru. ex cui⁹ na
rib⁹ defluit ſan. ꝓmo prima. Citrin⁹ āt confert icte-
ricia. vñ tertio. iſ. dī q; patiētes ictericiā iuuant ꝑ
conſiderat onē in rebus citrinis. Illud enim monet
nām ad expellendā mām citrinam totam ad cutem.

Similiter ꝛ edoꝛ ℞tute quadã occulta vĩ matricẽ in citare in motũ. Itaqꝫ vtcũqꝫ in tyriacã ꝛ similia consurget post spaciũ nõ pue, ꝓpetas .qõ ꝛ altera signãt arte ℘iũcta vt scoꝛpiões: apes ꝛ q̃ taliũ. Scias quoqꝫ aliq̃ venenis obsistere sui ℘plexione ceu coꝛpa calida fris vt castoreũ albũ dyanacardinũ ꝛ eℨ. aut ꝓpetate siĉ mus napelli: vermicul⁹ gdã i ei⁹ nascẽs radice: ꝛ vt dicũt tyriaca del coꝛ ℘sortãdi puta biacictus aux ꝛ diamusc⁹. Aut vias ꝛ meat⁹ coãgustando ne ipsa i coꝛ pgãt vt i terra figillata ꝛ q̃ ipsã adiuuant ei ℘iuncta vel mẽbroꝝ supficies viscosas ꝛ vnctuosas reddẽdo venenũ ℘iscatũ ad coꝛpbibeat accedẽ qõ butyꝝ multũ: oleũ: nuces: auellane: ꝛ taliũ ceta opãtur. aut ipꝫ calidũ icitãdo vt moueat in ℘pietatẽ ꝛ venenoꝝ resolutionẽ: ceu oia calida ꝛ sicca subtilia aromatica: ꝛ coꝛ marie ℘sortãtia. nosce isup tyriacã nõ solũ operi ꝺpulsionẽ venẽoꝝ pp, ꝓpetatẽ ℘surgẽtem ex simplicib⁹: veꝝ ẽt opatões ℘plerionales q̃ ipsius iuuãt ꝛ pficiũt ꝓpetate. vñ ꝺ medicis coꝛdis. Impugnãt medicoꝝ ipiti putãtes calliditate tyriace ꝛ mitridati fore itẽfiorẽ illa q̃ diatritõ pipẽõ: ꝛ dyacimini: et iõ ꝺ tyriaca ꝛ mitridato exhibeat quãtitatẽ medij aurei: ꝫ ꝺ illis aur. q̃tuoꝛ. qõ tñ ẽ falsũ. Nã i bis q̃ ꝺ medicis coꝛdis. A. dicẽ se iuẽisse caliditatẽ tyriace i fine ſcõi grad⁹ ꝛ mitridati aliquãtuluꝫ citra. Esliatio tñ ꝑ suadet q℘ ℘plerio ꝑ fermtatõeꝫ adipiscit caliditatẽ veniẽtẽ ab eℨ qõ tñ syllo nõ ꝑt ℘pẽdi ꝫ tñ esliatõe ar/tificiali ꝛ exprimẽtali: ꝺ ℞idit imutatio grãdis quaꝫ cãt i coꝛpib⁹ assũpta. Propt q̃rtũ gdẽ ad ꝑmũ gd ꝺõꝫ eppuit: qm̃ sapio actões ponẽs tyriace ꝓuẽire ꝑ ℘plerionẽ cõeꝫ resultãtẽ ex simplicib⁹ q℘ ei⁹ q̃dã nõ siĕrẽt ꝓpetate cũ iã dixi tiriacã nõ facẽ q̃sdã actões sua ꝓpetate. Sꝫ id igt repudians esliatiue tyriacã operi ꝑ simplicẽ ℘plerionẽ miscibiliũ aut fuit opiniõis q℘ ꝓprietas eĕt ℘plerionũ aliq̃ pria vt visuꝫ dria. 71. Ad aliꝺ ĕt gd ꝺõꝫ eppuit: qm̃ illꝺ verificat magis i ꝓpetate nãe accepta q̃ totalit resultat ꝑ nãꝫ absq; artis ad miculo. ea ℞o q̃ consurgit iitialr ab arte ꝓpetas exi stit vt dcm̃ ẽ filitudiaria nõ certa q̃ ꝓrẽ imitat vt ars consegt nãꝫ ℞esultat. n. vt ꝺclaratũ ẽ ꝫ aliquẽ modũ ex simplicib⁹ medicamib⁹ componẽtib⁹ tyriacã sicut ℞a ꝓprietas ex simplicib⁹ elis relatione ad aliquẽ orbis sitũ. ad aliꝺ ꝺõm q℘ ꝫ ꝓprietas pricipalit ꝛ pfecte introducat ꝑ nãm initialit ꝛ ℘nr ꝑt vigore artis suscitari nãm imitãdo. Et sicut imitatione ipsã nõ consegt: ꝫ multũ laboꝛet ita concessũ ꝓpietatẽ q̃ arte taliter consurgit nõ certã ꝫ similitudiariã magis existẽ Ad aliꝺ ꝺõꝫ ꝑdictis ei adiectis q℘ nihil opat vltra suã spẽm i ℞tute ꝓpria alteri⁹ vigore tñ agit vt caliditas ℞tute ignis ex aere aliquã gnãt ignẽ. Ad aliꝺ ꝺõꝫ q℘ concessũ ẽ a gbusdã alchimiã ℞ificari: ꝛ aux ꝛ argẽtũ arte posse construi ponẽtib⁹ oia metalla i vna cõicare nã ꝓpinq̃ neqꝫ visi i magis differe ꝛ min⁹ . ꝛ q℘ sũt velut coꝛpa q̃dã egra quoꝝ sanitas ꝛ pfectio arte acgrit vt i coꝛpib⁹ siati. vñ L cõmẽ. ꝫ. ꝺ ais diĉ ꝺ multis artificijs q̃ videt eĕ possibilia: ꝫ sũt cãꝝ ignorata rũ: ℞bi gra: alchimia. Qꝺ oñdit modus gnãtionis duplex aliquoꝝ per nãm ꝛ artẽ ceu scoꝛpionũ ꝛ simimiliũ. vñ. A. iꝯ. ꝺ aialibus Jaꝫ amicũ habui g fecit scoꝛpiones q alios postea gnauerunt. Et iã testificati sunt mihi duo amicoꝝ fideles argentũ arte ꝺcocti onis feciſſe veꝝ oi examine non tñ inde lucrari apte

Differentis.179.

Quod tyriaca diatesseron conferat morsui ce nisi rabidi oñditur. Scribitur nãqꝫ q̃rto ferta Dr̃ q℘ tyriace diatesseron vehemẽter ẽ conferens morsis a cane rabido. Adhuc qꝺ iesl ꝓbus in erit ꝛ toti: cũ totũ non fit aliꝺ q̃ ꝓtium cõgerict. Lõ mẽtatoꝛ phy. prio. Sꝫ ꝓtib⁹ bis ex qb⁹ componit ꝺi cẽdis hmõi medicamẽ iesl depellẽ venena ꝛ morsib⁹ canũ vt tradũt conferre. Rursus: qꝺ calorẽ seu spm̃ consortat vrinã, ꝓuocat: venenũ exiccat morsui conſert rabidi cani : talio ℞o ẽ hec tyriaca cũ ex calidis ꝛ siccis vrinatis ꝛ diasoꝛeticis construat. emp. illud qꝺ ẽ acutũ vlceratiuũ ꝛ vir⁹ ad soras tractiuũ cõfert potissime vt tradũt. id ãt medicamẽ hmõi existit. ita q̃ tyriaca diatesseron morsib⁹ canis confert. In oppositũ: qm̃ neqꝫ serapio: Rasis Maliabb. A. aut Mesue quoꝝ vna nõ ẽ i ꝓpria mã insufficictes ponẽ iuuamẽtũ istius tyriace in morsib⁹ canis rabidi scripsere. Adhuc aut confert cõplexione vel ꝓprietate. nõ qdẽ complexione cũ ipsa calida fit ꝛ sicca: ꝛ venenuꝫ b⁹ calidũ extet ꝛ siccũ. Q il ãt cura pfic ℘tio exiccãt ẽt ꝛ iflantur morsi veneno tali. Neqꝫ ꝓprietate cuꝫ veri⁹ repiat in simplicib⁹. nõ ãt in cõpositis nisi sortassis i medicis solẽnib⁹ q̃lis tyriaca magna mitridatũ ꝛ confectões ꝺ musco dria prioꝛi. Ipsa nãqꝫ gnãtõe introducit q̃ nãe ꝛ nõ artis ẽ effect⁹. Igit tyriaca diatesseron morsui non confert canis rabidi Propter primũ qdẽ sciendũ q℘ tyriaca ẽ multiplex ſm diuersitatẽ componẽtiũ vt visũ dria. 127. Cui tñ illud nomẽ ꝓprius conuenit. Tyriaca ẽ magna andromici aut Ba. in quã caro igredit tyri serpentis. vñ nominationẽ ẽ sortita. Que ãt hãc nõ suscipit metaphorice ꝺr̃ tyriaca vt q̃ diatesseron eo q℘ ad illius filitudinẽ venenoꝝ depellat nocumẽta. Dr̃ ãt a dia qꝺ deꝛptat ꝛ tessera q̃tuoꝛ. ide diatesseron. i. de quatuoꝛ Nã ꝑter mel decopulatiuum q̃tuoꝛ medicis añ conſtruit ceu gẽtiana astrologia lõga myrrha ꝛ thure cuius dosis ẽ aur̃. i. Quidã ℞o loco myrrhe posuerũt costũ amaꝝ. Alij vero contũ addiderũt. Nicol quoqꝫ refert quosdã prioꝛib⁹ adũasse fenugrecũ nigellã: ꝛedoariã dyptamũ cãcdreõ pigamũ ꝛ adhuc alibi gũmi hedẽ ꝛ calcãtũ vstũ. Que prioꝛes cõiter grecoꝝ ꝛ arabũ rõsbilr obmiserũt dicẽtes ipsã passionib⁹ frigidis mirabiliter cõferre ut vẽtositati ꝛ corrosiõi vẽtris ꝛ itestinoꝝ epatis ꝛ splẽis : doloꝛib⁹ epatis ꝓcoꝛdioꝝ tremoꝛi pũcturis reptiliũ vt scoꝛpionũ ꝛ aranearũ: ꝛ potib⁹ venenosis ꝛ marie fris. Moꝛsus aũt canis ẽ dẽtib⁹ ipsius apꝑhẽsio qb⁹ pleruq̃ solutio iducit continui ꝺteꝛioꝛ exñs. Interdũ ãt mime veꝝ is iterficit humiditate tm̃ salivali. Est ãt canis rabidus aial cũctis vlr redditũ insidiatiuũ cũ prius eĕt familiarib⁹ domesticũ eℨneisq; obnoxiũ custodie aut venationi deditũ. Rabescitq; aut ex cibis et potibus coꝛruptis: aut cadauerib⁹ et ege putridis ita vt hũoꝛes ipsius in mliam conuertant adustaꝫ vel ex aere. Qꝺ fm. A. et viaticum marie contingit autũno et vere. Caloꝛ nãqꝫ estatis humoꝛes adurit: frig⁹ ℞o vehemẽs eos ad nigredinẽ declinare facit. Alij tñ scribũt id in dieb⁹ canicularibus marie contingere : hyeme ℞o q̃ paꝝ que satis possunt concidere: cũ finis vni⁹ tpis alteri⁹ similetur eroꝛdio: apheꝝ prima. Rabidi aũt fiũt canes non solum: ꝫ et lupi vulpes: simie: muſtele: ꝛ quãdoq; muli. Cuius gdem rabiei signa et discretionis inesse vel oppositio : auctoꝛes norant

q̄plurima. sīr t morsi. cū. n. ꝓcedīt tpe significationes appent terribiles t mirāde ceu pauor aq̄ lz eam appetāt veffemēt t vlr liqda t formas vt speculare ꝓ sentatiua: latrātq; interdū vt canes. mingūt ēt qñq; pinguedinē in q̄ res carnose mirabiles ac si ecēt alia/lia t q̄si catuli appent: et alia hꝰi versuta ꝯtigūt syn thomata: virq; vnq; euadit qs cū venerit i pauorez aq̄. Jā nāq; in corde veneni malicia ē infta: Juxta illud trāsfiguratōis ouidij: Nec trepidatis auxiliatur ags. Viros tñ duos recitat. a. ex hac euasisse dispōe nō tñ a cane fuerūt morsi rabido imediate: verū per hoiez ab illo morsū. ¶Propt fm Vo scīedū q; cōiter estimat tyriacā diatesseron morsibus hꝰi cōferre q̄re ēt Nicol. in eius exꝑsit antidotis ābobus. Qđ fortassis euenit vel q; gētianā isperit bis cōferētē magnifice: aut cōfisus fuit i additōe medicinax quā sup illustriores ꝓiecit in hāc cōfectionē. vñ qđ de hoc sētiendū manifestiꝰ appebit ꝯnr. Quidā Vo posuerūt hāc cōferre morsis ꝓprietate: qđ vanū est dicē. tūc. n. in q̄libet eēt medicia ꝓprietatē cōpōsita assignare: cuiꝰ falsitas pōt ex dria anteriori appere: atq; in posterū ex dicēdis. ¶Propt tertiū qdem ꝑmitus Vitas apiat q̄siti: deinde hꝰi gr̄a subdat an in ꝑncipio huic cōpetāt solutiua: t tandē cā quorūdā accītiū morsis ꝓbabiliter bis ꝯtingētiū assignet. ¶Propt igit hꝰi pmū scīedū q; hꝰi tyriaca diatesserō nō ꝯfert morsis in uamēto de quo sit curādū t ꝓpe q̄n fuerit a colerico assumpta: imo fortassis nocebit in āplius cū vehemēter calida sit t sicca. Et ió sibi vt apparuit illustriores medici hāc Vtutē mime ipressere: verū alijs multis medicaminib⁹ t tyriace maiori. Si āt cōfert aut pueris teneris t pinguib⁹ calefaciēdo t exiccādo venenuz hꝰi: t spūs confortādo vel gētiane ꝓpetate cū ipsa ñ totalit in hac corrūpat medicia: neq; pdurās ē adeo cū sit vehemēter calida t sicca vt ipsa maturatione t fermētatōe ceu tyriace maiori ꝓprietas isurgat dria premissa. vel vrine ꝓuocatōe ac vlr superfluitatū de ptibus ītrinsecis ad extrorsū eductōe. vñ t cātarides cū vrine ꝓuocatione t sanguis ꝑ vesice excoriatōz eductōe laudātur ꝑcipue. Magis āt cōfert cū sup locuz ēplastrat adeo q; calida nō pax extat t sicca iflāmatia: vlcerativa t attractiva. nā vlceratio t attractio ad extrorsū eductōe. vñ t cātarides cū vrine ꝓuocatione t sanguis ꝑ vesice excoriatōz eductōe laudātur ꝑcipue. Magis āt cōfert cū sup locuz ēplastrat adeo q; calida nō pax extat t sicca iflāmatia: vlcerativa t attractiva. nā vlceratio t attractio ad extrorsū mor ꝑcipit ita vt vētos loco applicet morso: t deide arnita vlceratia vt allcū: cepe: t syna pi: eruca t q̄ taliū. Quare nicol. i antidotario maiori ꝑcipit morsibꝰ tyriaca Dya. vt ēplastrū iponat. medicina Vo pre alijs hab oibus laudata ē ea quā ga. cōscripsit monteo: ipsāq; cōposuit Asanius vetus q oēs medicinas vituperabat ꝑ eā ita vt nullus moriret q̄ hac. 40. vteret diebus. Cuiꝰ qdē ꝯpō: Rec. cineris cācroꝝ fluuialium adusti i rase expōsito ex ere rubeo ꝑ. io. gētiane ꝑ. 5. thuris ꝑ. i. cuius dosis ē cochlear. i. magnum: puluerizet sup aquā t non bibatur ex ea minus dragme tres mane fm. a. i ieiunio: t sero. Aliq Vo duas exhibēt dragmas: nōnulli vnā tantū cū pauor nondū appet aq̄. assadion āt exꝑimētatoꝝ fz aggregatorē ꝑcepit hāc medicinā ꝯstrui cū sol fuerit in leone: t luna. 18. post ꝯiunctionē ptrāsiuit noctes hꝰi tū confectio diuersificatur apud plurimos i nūero medicinax t pondere. Sup locū āt fi mabat ga. hoc emplastrū. Rec. aceti kist. i opoponaci vncias tres picis libr. i. aggregētur: t inde locus ēplestret morsus. ¶Propt fm istius scīedū q; almāsor. 7. ꝑcipit in ꝑncipio curatōis taliū ventrē cū pillis t medicis noiatis i caplo mlie solue incipe. cuiꝰ ꝯsiliū videt scribi q̄rto sexta. vel nō ozs i diebꝰ pmis vt ꝓpes ad cūandū sz occupare i attrahendo ad exteriora. Mā cūo qñq; adiuuat ad hoc vt venenū penetret ad ꝓfundū ꝓhibēs attractōez ad exteriora. Qđ. n. trahit hūores ad interiora cū eis ēt venenū ꝯbit. Cui dōm q; in ꝑncipio ꝑncipiāte non dz fieri cūo fm. A. timēdo attractionē veneni ad interiora pamplo. ¶Principiū nanq; latitudinē hz q̄dā. n. ps ipsiꝰ magis attinet ꝑncipio certo: alia fini eius: nonulla Vo medio. t merito qñ anteq̄s prava supueniāt accītia vñ puuz ꝑterijt tps. aliqñ. n. 7. dies: interdū. 40. qñq;. 6. mēses: interdū fz alios ānos. Et direrūt aliq̄ ex nō ē creditū aliqñ talia post septē ānos appere. a. Accepit igit almāsor ꝓ ꝑncipio ptē mediā principij aut qđ attinet eiꝰ extreme a. Vop ē pmā exclusit vt ꝑncipiū initiās. vñ subdit post attractōez ex loco. Cū igit trahis qđ tibi possibile ē post duos dies aut tres: tūc occupare in cūando qđ forsitan iā penetrauit. ¶Propt hꝰi tertiū scīedū q; alīq direrūt morsū treri ab aq̄ ꝓptereā: qz facta est ꝯplo ipsiꝰ mala eq̄lis ꝯplonalis. q. ita vt refugiat ꝯria ex filia ꝯcupiscat. nā discrasie nāles appetūt filia: egritudinales Vo ꝯria i tegni fo. vñ q̄rto sexta ingt Ruffus: Nō terrēt ex aq̄ t diligūt volutari i ea: nisi q̄n ꝯplones ipsox iā dilexerūt ficcitatē: q̄re abhorrēt ꝯriā ꝯplexionis t diligūt ꝯueniēs. Cōsequēt Vo sb dēs cū detestat. a. inqēs: Adhūc fmonē nō ē declinatio. Declinatio nāq; ad illud qđ ꝯnēit ꝯplon ꝓpinq̄ ē ex illis ad q̄ nō currit. q. d. ꝯplexio eq̄lis nō introducit ex ꝓpiquo vt hec nō raro. Aut lz sit aliā box ꝓpinquas: nō tñ tāta q; iducta sit nālitas cōcupiscēdi quę filia. Et subiūgit: qr hi sitiūt vehemēter t appetūt aquā lz ea visa terreant q̄marie. Et: speculis t vlr terfis spēs repūtantib⁹ eis timor icutitur. Rursus maramat⁹ ꝯplexionē prauā hz q̄lē calidā t siccā: t tñ frigidā appetit aquā vehemēt illi ꝯriaz. Rasis Vo medicꝰ sophista i eiꝰ ꝓbl. sentit ꝑtactū euenire synchōa ex sbingressiōe aq̄ in poros sētī angustiores: vñ spūs cātur fantasiā iducēs terribilē. Sz id tūc non minus fortassis debēt liquorib⁹ cōsurgē religs. ¶Propt qđ dōm id magis ꝯtigere ex imaginatōe corrupta. fantasiant nāq; canes i liqdis t terfis ac ipsox viscera. almāsor t baliabbas: t ió formidāt aquam t abhorrēt: lz egeant ꝓp siti illa. Qđ apitur: qz nocumentuz ifirmū mēbris ē ꝑncipalib⁹ t marie cēbro: theorice. s. Spūs. n. animalis cum religs cōmunis ad nām melācholie: de cuius rōe timor existit. vñ qnto de accidēti. Nō est mirū si tristiciā t timorē mortisq; suspectō nē melancolici patiant cū melancolia fundamēto dominetur aie rōalis. Nihil. n. videmus extrinsecus occurrēs tm timorē vt tenebras inferre. Vnz Ruffus ingr hanc passionē quādā mlie spēz fore theorice. s. hic siquidē spūs ita corruptus cogit qđ non est imaginari: t tandē sentiri visu aut auditu: vel sensu reliquo. vnde collz tertio: ¶Propter egritudinem alīquam firam timorē vel tristiciam: vapor quis dissolnitur cerebrum ascendens in quem forma imprimitur cogitati: in cuius quidem ascensu spūs concitat animalis: ita vt vsq; ad virtutem perueniat imagiatiuā q̄ mediante sensus mouetur cōmunis hic autem mouet particulare taliter vt resentiatur extra. ¶Populus tamē credit q; hmāi sensatio ab angelis vel a

demonibus imitaf. Cū. n. visus spū fretus b⁹ corru ptio ac occurrēs ligdis ꝛ tersis imaginē repūtātibus canis similitudinē in cui⁹ Ytute agit facit videre. Et qz mlic⁹ b⁹ pauoꝛ ꝛ hinc timoꝛē icutit vehemēt. ḡre medici ligdū ꝙ trepidati assumūt iubēt occultari per cānelūqz fugi. Recolo nāqz cū furoꝛe quodā i cōua lescētia turbarer mihi ex corruptōe imaginationis ac cidisse vt oē visuz auia videreť mei nuper defuncta. Silr cū diu in ignē ꝯflassē erectis oculis appuit su/ mus subniger alt⁹ q p motū circularē a supi⁹ incipiēs euanuit ꝛ deoꝛsū. hoc figdē, ppoꝛtōale tāgiť methau roꝛ. ȝ. cuidā vt antiseroni eriti fz Alexā. accidisse ō biliter ꝛ nō acute vidēti: tāqz sp ituēti idoluz ipsi⁹ ex oppesito aīcedē. Jf oꝛme Yo i piguedib⁹ in vrinale decisi reprītātur: qz ois elicit effect⁹ fortitudie agē tis ꝛ māe aptitudie qō b ꝯcidit cū id venenū caliduz sit ꝛ siccū vehemēter acutū sibiqz assimilatū. O ē nā qz qō deducit ab aliquo ei⁹ notā obtinet a quo ꝓducī tur. Mā orta ꝓncipijs ꝯtestāť i tegni. mā ēt i q repū/ tať effect⁹ ē subtilis hūida ō facili passibilis apō gal. pp qō effect⁹ formis vtiqz canū ꝯsimilat⁹ poterit in vrinali cāri quo q̄ssato dissolutio accidit vt nihil ap/ peat residere. Jd āt psuadet Yt⁹ semis iformatiua ꝛ vrine dispō in fiala vt denotāt granula magis supi⁹ vrine iseri⁹ vel in medio entis reumate ptes drīter p cuti. similiter ipostasis circulusqz cū alijs contentis:

Propter q̄rtū Yo ad primū dōz. A. logť fz alio rū opinionē Mod⁹ nā ipsi⁹ ē cū aligd nō affirmet scribē dre sert: ceu q̄dā ipsius indicāt: ꝓter ꝓnostica Hippocratis attributa ꝓnosticis. Ad al ō dōz q pti b⁹ tyriace dia. nō iest nisi vni ferevz gētiane vt ꝯferat morsis: pp qō si aliter, pfit nō ab aliis ipsi⁹ cōponēti b⁹: sz ab isto sit tm̄. cui⁹ gdē iā dat⁹ mod⁹. Ad aliud dōz q in gb⁹ ipsa ptlat auxilia in alijs fortassis mime bec ēt perfectiori dcā sūt mō plurimis alioꝝ medica minū ꝯsurgē. Quare nō huic multū ascribēda talia. Ad aliud qd dōm appuit. Mā ꝯcessū ē hui⁹ tyriacā exteri⁹ appositā morsis cōferre ꝓcipue. Ad ea ēt que alteri⁹ ptis qd dōm visuz: qm̄ gratiosissimū medico/ rū ꝯsiderātes nullū aut q̄ puū iuuamentū isti⁹ medi camis fore morsis id explicarūt mime. Ad aliō dōm q si qd cōferat ꝯplone ꝛ q̄lr mťatum: ꝛ nō ꝓprietate cū ipsa careat nisi ea sit q̄ gētiane mirifice i hac pūctu ra laudare. Differentia. i?o.

Mod in scabie non cōpetat phlomia oñditur A. eā mime precipiente q̄rto septia. quē nō ē isufficientē ponē cū ceteris pticulariꝝ exute rit. Adhuc phlebotomia est eūo q debeť hūoꝛib⁹ cq liter abūdantibus cū sit eūo multitudinē hūoꝝ edu/ cēs q̄rta primo. sz in scabie hu. nō abūdant eqliter: i mo humoꝛ adustus aut salsum phlegma magis. rur sus vñcūqz repit nā inde agē p ꝯueniētia loca: apho ris. prima. cū medic⁹ sit imitatoꝛ nāe: sz ea p cutiz re pitur ducere q̄ vna eūonū extat laudabiliter creticon tiū vt sudoꝛ ostendit. Palin: qñ san. fuerit bon⁹ pau cus ꝛ hu. multi mali phlebotomia bonū rapiet ꝛ ma lū relinquet: prio q̄rto. h⁹ aūt eucit in scabie cū extet spēs lepre. Et eadē rōne qua coitus ꝓhibeť h eo q monet mām ad exteriora ꝛ excitat vapoꝛē putridum calidū aduenientem ad ptem supficiei cutis in q̄ putre scit q̄rto. 7. ita ꝛ phlebotomia qz motū ē humoꝛib⁹ cāt ex eis vapoꝛes elevando ꝛ fumos. Quare q̄rta p mo. Minutio ē turbās donec gescať ꝛ iō phlebotomatis itercidit somn⁹. Jtaqz i scabie nō ȝpetit phle botomia. Js oppositū breuiarij sertꝛ. Cuētus sca biei fit ex sanguine grosso q putrefit. Quapp sit icep tio curatōis ei⁹ cū phlebotomia. At Theodoꝛus pri scian⁹: phlomo prius suo gemia detractōe subueniē dū ē ꝛ vētris purgatio frequenter. Rursus in lepra cōi ter phlomia ꝓcipit. i7. Dum āt scabiē lepre spēm exi stere. adhuc. ii. de ige. O ptimū ē venā icidere nō so lū in synochis se. sz in aliis oibus q̄ in hūoꝝ putredie Jn his āt timoꝛ pōt gra se. aduēire. Jdqz q̄rto pria. Cōsiliū meū in phlomia vt dimittať q̄stuz possibile. Sz i scabie vt ad multū nō ē se. suspitōis illatia picu li. expedit igiť in scabie phlebotomia. Propter q dē primū sciēdū q scabies ē corpis vlis supficici dfe datio cū pruritia pūctura ꝛ vlceratiōe modica. ppea nāqz iter passiones anūerať cōes: cū fere totā corpis supficiē ꝯtinet quo a plurimis differt subcutaneis pas sionū. vlcerat āt nō ꝓfūdi⁹ cū acredine q̄daz ꝛ pūctu ra pp nitrositatē seu bauracitatē hūoꝝ acgsitā. Dr̄ āt cutis supficialis sediťas: eo q nō sub egritudie cōi ter: vex in his q̄ ō decoratōe tractať. Et app nosce q scabies duplr̄ pōt se br̄e vel qz iterdū totū⁹ cēntualiter ipedit actus. Et ista egritudis sapit nām cū id rō exi stat morbi. Aut nō ledit oēs operatōes sz vni⁹ solū pu ta eā q̄ cutis: ex q̄ tm̄ lesio nō ꝯsurgit i totū. Et sic de decoratio quātū ad corpus extat reliquū: morbus tm̄ quo ad cutē: ce solo iparis q̄ pua digiti ꝛ fi actū eius nō ipediat ptis tm̄ i q̄ ē ita vt Ytutes illi⁹ actib⁹ ipedi ātur, ppriis morb⁹ ē nō digiti: sz ptis solū i q̄ cadit at rari⁹ scabies actus ipedit corpis vniuersi nō sub egri tudine vex sub ō decoratōe locať cōius. Existit āt sca biei ceu pluriū aliaꝝ triplex egritudinū cā. Primiti ua velut cibi ꝛ pot⁹ salsi acuti ꝛ amari: priuatio balne ationis mutatōis pānoꝝ: exercitij ꝛ fricatōis. Ante cedēs seu hu. peccātes in sanguie marie. cōiūcta fič gs hūoꝝ corrupt⁹ ad cutē delat⁹. Propter qō sci endū q mā que i cutē ꝓpellič: aut ē icorrupta nālis: vel ē corrupta putrescēs. Et figdē pri⁹ aut ē humosa terrestris: fm tm̄ āpli⁹ ꝛ min⁹ grossa ex q̄ pili gnāť ꝛ vngues dria. 54. vel hūida vapoꝛosa qō triplr̄ evēit nā aut ē subtilis ꝛ sic i vapoꝛes isensibiliter foras de mādať trāspiratōe notata occulta. vñ ꝓb. gnta. Sē per corp⁹ nr̄m ꝓpriū quendā tepidū vapoꝛē emittit a se aerē calefaciētē ꝓpiquū. vel grossa q̄ sub cute re- manēs affecta calido corpis ex extrisece. Dymonis Ytute in pediculos ꝯuertič. Aut media q̄ i udores em ttič ex. si Yo extiterit corrupta virulēta: vel ē sub tilis ꝛ tūc ex ea, puentūi furfures ꝛ prurit⁹ in min⁹ tm̄ ꝛ magis diuersificata: aut grossa ꝛ ira scabies. aut al terutra ꝛ sic alopicia ipetigines ꝛ serpigies. Et nosce q scabies crisis extat iterdū q̄rūdā egritudinū ꝛ ꝓpe cronicaꝝ. Et ē egritudo cōtagiosa. qd āt fit phlebo/ tomia dria oñsum ē. i64. cū alijs. Propter qō fz sciendū q aliq obmiserūt phlōmiā in scabie adherē tes vt ꝓmissū ē. A. ꝛ qm̄ phlebotomia cū fit vtilis eūo hu. debeť quātitate peccātib⁹. nō āt ꝯtristātibus q̄/ les q scabiei gnātiui. Et qz mā ipsius vī ex venas exi stere: quoꝝ qdē ōsect⁹ tertio ꝛ q̄rto, ppositoꝝ oñdeť.

Propter Yo tertiū sciēdū q i scabie ꝯpetit phle/ botomia: ceu oēs exprimūt vel patiūť fz oēs dūmō alie nō obstēt idicatōes a Ytute ꝛ ab his q̄ eā ꝯsequā tur sūpte atqz ex reb⁹ nō nālib⁹ iter Ytutē itermedi/ is ꝛ dispōem. Qō monstrať qm̄ aut materia eius in

tra venas exiſtit vel extra. Siqdē ꝑmū cuꝫ amplius hic dñet ſan. expedit phłomia. Ea enī ipius ꝓpa cūo Qđ firmaꝫ: qm̄ q̄rto. 7. Mđā er q̄ gnātur ſcabieſ aut ē nā ſangui ea cui cōmiſcet colā q̄ fortitan ē ꝓuerſa in mełiam aut cōuerſa ē ps eius i mełiaꝫ vel mā cui cō miſcet phła ſalſū bauracbiū. vñ q̄rto practice: ſcabies ſit er phłatis ſalſi cū ſanguis melācolici admixtōe Qñ āt ſan. peccat ſingłr: aut ēt alijs ꝑmixtus hūoribus cōpetit phłoia. 8. appens đ ige. Non enī ſp qs phłomaꝫ ꝫ ſi ꝑncipalius ꝓp ſanguinis multitudinē. vex ēt ꝓp malitiā eius vel vtrūqꝫ ꝑmo q̄rta. rurſus prius op⁹ ſit vnāquāqꝫ cāx efficientū egritudinem abſcidere i tegni tertio. talis āt ſan. pōt eē añdictus ꝫ ſi mediante alio vt ea q̄ ꝓiuncta. Eſt enī is cā peni tus añcedēs. Amplius paſſioni vniuerſalioꝛi cura đ bet h⁹ vt vnūqđqꝫ coapteť ꝓportionali. Phłomia Xo ꝫ ſcabies vt iductū tales extāt cōuenit itaqꝫ i ſca bie h⁹i phłoia. Si Xo humores ipſā cāntes nō exti terit i venis vex iā ad cutiꝫ ꝓpulſi fueritqꝫ multuꝫ a ſanguie alieni: tūc ñ cōpetit er oppoſito iducti phłomia. Rurſus timereť ne mā corrupta traheret intra venas i qbus āplius putrefacta febrē poſſet cauſare Qđ cauēdū potiſſime: cū ea fuerit egritudis indiciū alicuius imo potiuſ trabēda eſt quātū poſſibile ad cutiꝫ: ceu i apatib⁹ p̄ceptū ē fieri creticis. Igiť tūc phłe mādū ꝫ ad vnū op⁹ ē i ſcabie ꝫ ꝑuritu magis farma cia q̄ flebothōia: cū plm̄ hu. er qbus cātur diſtātes facti ſint a ſanguie: q̄lis ē illa q̄ ſanguis dr̄ mūdificatiua eū ab infectionib⁹ ſuꝑfluitatū alioꝛ mundando.

Ꝓpt̄ q̄rtū Xo ad ꝑmū dđm: q. a. nō negat flebothomiā: imo āplius eā facit audiri: cū dicat: Cura ſcabiei ꝑma ꝫ melioꝛ: ꝫ cū q̄ eſt ſufficiētia eſt eūo cuꝫ eo qđ educit hūorē aduſtū acutū ꝫ ſalſum phła. Eūo vero ꝓprius debeť ſanguini marie cū dirit ſcabiē gnā ri er mā ſangaica colere vel phłati ꝑmixta ſalſo. Ad aliud đđm ſicut app uit q. lꝫ ꝑncipaliť erpetať flebothomia ꝓp hu. eq̄liť abūdātes debeť vt iductū hu. ēt ꝓtriſtantib⁹: dūmodo extiterit intra venas cū ſanguis abundātia. neqꝫ qñ debeť hūoꝛ extat coleric⁹ aduſt⁹ oio aut ſalſus vel ſangui ꝑmixtus. Ad aliud đđm q. ille h ꝑpocratis ꝑmo audiēd⁹ qñ expulſio ſit cretica velor ꝫ violēta a nā q̄lis nō ē ſcabies q̄ ſi talis fuerit vt dcm̄ eſt qñqꝫ a flebothomia ceſſādū. Đꝫ enī ꝑmi tus totū eūare flebothomia cū opus exiſtat ne ſan. p āplius corrūpať ꝫ q. coꝛpi deſtruat ſupficiale. Ad ali ud đđm ꝓ iterēptionē mioris aſſumpte. Nō enī i ſca bie ſp eſt bon⁹ ſan. ꝫ paucus: alij hu. multi extant ꝫ prauꝫ. tūc enī erpetitur magiſ farmacia q̄ phle. Sca bies ēt lꝫ dicatur ſpēs lepre multū iterius differt ab i pſa cōuenit tñ in ſupficie coꝛpis magis cū vtraqꝫ ſit egritudo cōtagioſa ꝫ coꝛpis ipediat ſupficiē. Ad ali ud đđm q. motus ꝫ ꝑturbatio facti ꝓ flebothomiam non ſunt tāti vt q̄ coitu cōtingunt. Aut flebothomia eūatur tā ſcabiei futura. non autem coitu: verum po tius multiplicatur, ꝑpter fumum putriduꝫ a coitu diſperſum per omne. Differentia. isi.

Quod ſolutio continui ad interius penetrās cranei nō poſſit ſine oſſis elcuatione medicia ri oñditur auctoꝛitate oium ſcribentiū ꝫ opā tium fere. Ba. qdem ꝑmitus ſine ſerti terapentice. Albucaſim in eius ꝑte ſcđa operationis manualis: haliabbatis nono: ꝑract. q̄rto quinta. Et collꝫ. 7. hi nāqꝫ ꝫ vt vna fit dře ceteri ꝓueniant vt oſſis fiat ablatio circunſtātis. Adhuc mōſtrať rōe ꝓ topicā: Si qđ minus vť eſſe aderit ꝫ qđ magis. Minus autē vť cum os aliaꝫ ꝑtiū a craneo fuerit idebite reſtauratuꝫ ꝫ ligatū: cuius fractio vſqꝫ ad medullā penetrat q. oporteat reſtauratōeꝫ ꝫ ligationē iterare: ne ſanieſ medullā cum oſſe corrūpat. Sed hoc ꝓp accidēs ſuperueniēs đꝫ gerere. Cū igr̄ in quodā alioꝫ oſſiū cō tingat prętactū: q̄ſto magis i oſſe capitis: cū nō poſſit ligari ꝫ reſtaurari vt aliaꝫ ꝑtiū oſſa: multo igr̄ magis. Rurſus ſi fractura ſit ꝓua capillaris dicta Xtuſ ꝓp groſſitiē ꝑtiū circūſtantiū medicie vſqꝫ i ꝑfundū nō poterit ꝓcurre i tegni. ꝫ. 7. de inge. Neqꝫ ēt mā ꝑlapſa ad iterius igroſſata poterit per h⁹i ſciſſurā ꝓuam educi. Amplius ſi dicit q. h⁹ mediciatio ſolutionis ꝓtinuitatis fiat medicis vt empło aut vnguento abſqꝫ oſſis attractione oportebit q. medicia hec ſaniē gnātā extrahat ab interi⁹ ad eť: Qđ nīſi duobus aut trib⁹ poterit euenire modis. Nam ois attractio tertio nālū ſit aut Xtute q̄litatis q̄ magnes ferrum ad ſe ꝓducit vel ꝓñtia eius qđ eūať. Nō qd eſt prius eo q. Xtus ſpecifica ē potētia q̄dā nālis ꝓñs itroductionē forme in māꝫ ſm aliquē ad oꝛbē aſpectur. 7i. forma āt hec itroducta q̄ talis opatio ꝓſeq̄ť artis exiſtit: ꝫ ita accñtalis. Đ ēs enī forme accñtales ſunt accidētia ꝑpter q. Xtute non poterit ꝫ contingere ſpecifica. Neqꝫ a vacuo qr vt actus eueniat ꝓñtia eūationis oꝛ eē attrahēs qđ ſubtilius ꝫ vas cōtinēs: nō āt diſpergēs: que nō repe[illegible]t i empło aut vnguento ſoꝛinſecus applicato. Neqꝫ ēt pōt ſaluari h⁹i ꝓ calidū attractio: qr hec eſt ipſū ad iplendū vacuum attractio ꝑimo prima. Quare nullo modoꝫ eſt hmōi attractionē ſaluare. Itidē in oſſis fractura non ſoluꝫ exterius: vex etiā interius mala introducitur ꝓplexio: que ſanari non poterit niſi eadē remoueať. Quare medicinā oportebit ad locū interioꝛē ꝓuenire. motus āt attractiue medicie ſecedit ab illo. Palin: vulnera oia ꝑeter contuſa debent exiccari. io7. Exiccatiuuꝫ āt ſe tenet cum frigido eo q. ſiccitas maioꝛ q̄ đ bet reddi coꝛpus frigidius q̄ oꝛ prima ꝑmo. Quod āt tale ſoꝛamē vulneris obturabit amplius ꝫ ſaniem ipellat interius. Igitur opus ſit os eleuare. Huius quoqꝫ oppoſitū nondū quis ſide dignus auctoꝛitate cōfirmauit. Rationibus tñ ꝫ exꝑimēto pōt nō parū cōuinci. Experia quidē: qm̄ cum cuiuſlibet ſit addere quod deficit ethicoꝛum ꝑimo: quidam talit̄ operantes hodie laudabilius ꝫ abſqꝫ minoꝛibus ꝓciſionibus curant ꝑimis. Ratione quoqꝫ: quoniā quod prauioꝛa infirmo adducit accidentia nō đꝫ adminiſtrari. hmōi eſt oſſis eleuatio cranei. Segtur enī nō parum doloꝛ cerebri cōis: cōtuſio: ſpaſmus: ꝫ moꝛs ſbita vt teſtātur ſapientes premiſſi. Adhuc in percuſſione cranei ꝑmitus occurrit fractura: poſtea hūorū decurſus: deinde mala ꝓplexio: quā quidē in oi curatione vt dicūt ꝑimitus oꝛ remouere. Hoc quoqꝫ agit medicina ſuppoſita. ñ āt oſſis eleuatio: imo hec ꝓplexionē deterioꝛē amplius iducit. Quare emplis vel vnguētis iſiſtendū abſqꝫ oſſis eleuatōe. Propter ꝑmū qdē ſciēdū q. ſolutio ꝓtinuitatis ſiue iparis omnibus aduenit mēbris etiam ſanabilis niſi coꝛdi. Illud enī ſolutionē nō tolerat continui. 87. Aut niſi ad itimā ptis itriſece peruenerit vt ad vēticulos cerebꝛi vel ꝑfunditatē epatis: aphoꝛiſmoꝛ ſerta. ad hanc enim imoderatus ſanguis proſequitur exitus

Ba vo ibidē. Incisionē cerebri vidi sepe sanari. se mel.n.in Mubia ciuitate samarie quandā q̄ magne ⁊ ꝯcaue icisum cerebꝝ hr̄e ꝯsperi ⁊ tñ morte euader̄ qđ ꝯtingit rarissime. q̄ gdē solo ꝯtinuitatis fm q̄ diuersis aduenit mēbris diuersa vt aūt sortir̄ vocabula. nā sicut cuti aduenerit dr̄ excoriatio vel scarificato. si vo carni plaga siue vuln⁹. Cū āt scm̄ fuerit sanioſum appellar̄ vl⁹. si āt occurrerit ossi aut cartillagini ⁊ hoc fm latitudinē vocar̄ icisio. si vo fm lōgū ⁊ pue fuerit quātitatis dr̄ scissura: si vo magne ꝯtusio. Cū āt aduenit lacertis fm latū dr̄ sepatio: si vo i eoꝝ extremitate puta i corda aut neruo dr̄ ēt sepatio fm longū aut vocar̄ liq̄factio ⁊ dissolutio. In extremitate vo ipsoꝝ euenīs vt i corda vel neruo vocar̄ attritio. si quoque aduenerit artarijs aut venis vocar̄ aptio ⁊ si fuerit fm latū dr̄ icisio vel sepatio. si vo fm longū scissura noiar̄. si āt pāniculis dr̄ ruptura q̄ si iūcturis vocar̄ sepatio ⁊ dislocatio dria tactuꝫ. 75. Quid āt sit craneū ⁊ ei⁹ ꝯpō. 39. Deiceps quoq; sciēdū q̄ mōi figure solutōis ꝯtinuitatis capitis cum ei⁹ noib⁹ ⁊ cās sunt multiplices: q̄dā nāq; ipsi⁹ solo ē simplex: ⁊ alia ē cōpositа. Siplex quoq; multiplex ē. nā quedā ē in cute tm̄: alia i craneo q̄ ꝑpe dr̄ fractura. istiusq; aliq̄ puenit vsq; ad mediū craneū. Est nā q; ꝯpositū ex duab⁹ ptib⁹ inter se rimulas ⁊ āfractus q̄plures bñtibus q̄s ⁊ tabulas vocāt: quoꝝ nōnulli penetrāt vsq; ad iterius oio. Est ⁊ alia durem ēt solues mr̄em: quedā ⁊ [redacted]alia vo ad medullā puenit cerebri: ⁊ nōnulla ad ventres mortalis iudicata. et adhuc aliq̄ ē ꝯtusiua ita q̄ cutis exterior non vr̄ lesa ⁊ iterius erit os fractū aut ēt nō fractū: sz solo ꝯtinuitatis iterius ⁊ contusio. Itē q̄dā ē lata q̄ os frangit i plures ptes: alia in quo ossa cōfracta i iteri⁹ ꝓpellūr̄ marusis dcā. q̄dā subtilis mima q̄ nō appz nisi p enclasturi aut alicui⁹ ligdi colorati appōez: mergr̄. n. i eā ⁊ ipsa dr̄ capillaris. Cōtingit ēt iterdū q̄ cutis aut os non frangr̄ sz i iteri⁹ applicar̄: sicut vasa metallica q̄n fortiter ꝯtūdunt: qđ in capitib⁹ molliū cōcit pueroꝝ. Diuersificātur ēt hmōi solutiōes penes illa q̄ bus iducūr̄. nā quedā ensis pficit ꝓcussione auferēte totū os vsquequo i pāniculū penetret: q̄ fractura dr̄ oralis. similis. n. ē incisioni ab oria ligno imissa. aut ense incidit̄ vpior ps ossis tm̄ absq; penetratōe oio quā dicūt absolute fracturā: que āt lapide aut alio cō surgit lato dr̄ attritio. Craneo ēt aduenit quedā ꝓsoratio q̄ acutis ꝯtiugit bus. Fit ēt quedā supi⁹ quedaꝫ añ: alia retro: alia dextra: quedā sinistra: ⁊ baꝝ vnaq̄ qz pōt penetrare ⁊ nō penetrare. Est aūt composita cū fracture aut solutioni ꝯtinuitatis ap̄a carnis deperditio: ⁊ vlcus associātur. Propter fm q̄dē sciēdū q̄ hmōi continui sepatōes diuersis medicātur mōis fm q̄ indicatōes ab eis suscipiūr̄ differentes oiuꝫ tñ solutionū fere modo curationis obmisso capillaris i exēplum maxie assumar̄ ficut eā aliaꝝ padigma induxit. A. Quā q̄dem solutōem oēs bacten⁹ scribentes curauere p ossis craneis ablonē ingeniātes se i istoꝝ plurimū aptoꝝ ad hoc inuentiōe. quoꝝ vnum est stricte ⁊ subtilis acici acutissime instrm̄: post qđ a liō ꝑcipiūt latius admistrari: ⁊ adhuc si oz latius. Est ⁊ i strm̄ aliud serra subtilis ingeniose facta: qua os serar̄ leuiter. Aliud vo qđ cerebꝝ seu tripanū dr̄ cui⁹ acutū subingrediēs, ꝓportionar̄ cranei spissitudini. q̄re vt amplius penetret additamētū supius relictum est rotundū ne possit ad iterius āplius puenire. Cuz hoc quoq; istro ꝓsorar̄ os ꝓsorationibus crebris: posica iter eas cū aliquo fit sepatio acuto icidente velut cū qs terebello ꝓsorat pietes: hoc tñ instrm̄ exercēt in fortioribus ⁊ craneo solidiori. Est ⁊ aliud qđ dr̄ lēticulare qm̄ ē illi ps eminēs extrema ficut lēs super qđ malleolo pcuti: qđ fortassis ē istrm̄ illud ad hoc laudatū qđ Ba. collophysos appellās cuz. A. laudauit ⁊ alijs. Ante tñ box admistrationē si craneuz nō fuerit patēs ꝑcipiūt incisionē crucialē sup locuz p̄cedē q̄ si san. effluat locū pāno oleo ro. ⁊ vino infuso iubēt repleri donec coarceat ipse. Dāc vo cranei elcuationē nisi ad matrē durā puenerit ꝑcipiūt differri diuti⁹ dr̄iter tñ estate ⁊ hyeme. qm̄ in hac prius: i illa autē posterius. vñ albucasis. In dieb⁹ hyemis oz vt studeas in ablatiōe ossis ante diē. 14. fm oēm dispōem Et si ē in dieb⁹ estatis vr̄pes remouē hos añ diem 7. añq̄ corrūpar̄ qđ ē sub osse ex pāniculo: ⁊ hec accidētia sciua timorē manifeste denotātis ceu colēr̄ accēsio: amissio itellect⁹: abscissio vocis: syncopis se. acuta: egressus oculoꝝ ⁊ eoꝝ rubedo cū qbus i pluribus⁹ dispōib⁹ non sanātur patiētes. Tps āt remotōis ossis fil̄r baliab. determinauit si hyems fuerit oportebit ptē ossis ante. 14. diē educē. si vo estas ē añ. 7. anteq̄ predcā patiār̄ accidētia: nā si illa patiār̄ curaz nisi adhibeas: tēdit. n. in iteritū. vñ. A. Mepus fundar̄ ad interiora oz vt exhar̄ si fuerit plaga capitis cōpleta: que. sꝑdcā non egeat ossis eductōe. Aut incidar̄ vt prehibitū fi nō fuerit cōpleta ⁊ non fiat occupatio in restauratōe illius: ⁊ oz vt non tardēt illud i estate vltra. 7. dies in hyeme vltra. 10. ⁊ q̄to fuerit velociꝰ tāto melius ⁊ longingus ab hoc vt accidant nocumēta magna. Si āt solutio ꝯtinuitatis ad duram puenerit matrē die prio aut 2o ꝑcipiūt meditari mō prelato. Cōsiderātur ēt in hmōi fracturis ne ꝓsoratio quedā quā faciūt in loco fiat i quo neruo possit cōcurrere aut pāniculo a cerebro exeūti. Silr̄ ⁊ subtiliorē ꝓsorāt craneī ptē ⁊ locū vnde sanies liberi⁹ valeat expurgari. vñ ga. Scio nāq; qm̄ cuiusdā caput vidimus cui⁹ craneū fractū erat ⁊ os qđ ipa dicūtur passum ē: tūc ipa dimittēs qđ in craneo erat icisio ⁊ eger sanitati restituꝰ ē. Et adhuc innuit. Si. n. craneum postponerem necessario pellicule que sub eo erāt putrescerent priusq̄ os solidarer̄: qz nisi saniē a superiori ad inferius scirē sp descensurā incisio non foret vtilis ossis. Vidi in aliū bñtem ficut prior i capite fracturā tñ arbitratus fui dimittere os qđ supius erat: ⁊ incidere ea que iuxta illud erāt vt sanies locum haberet fluendi. Cūq; huiꝰ ossis duriciē ꝯsiderarem ⁊ grossiciē vidi magis vtile eē vt os quod supius erat abscinderetur q̄z vt in sanie studiū impēderetur: qm̄ timui ne cerebꝝ moueretur timui ēt nesi latum foramen fieret in ossibus lateraliter existētibus causa huius cerebꝝ abscindet ⁊ foras exsilit. Si aūt queratur posita ossis capitis fractura in cōi vt alii ossium mīme adhereat nūquid dz permitti ceteris conglutinari vt in aliis fit ossium foras educi. Tibi quoq; ō hoc satisfacit. A. inquiens ligamentum super caput non posse vt aliis ossibus administrari. ꝓpter illud ergo necesse os ē subleuare ⁊ fracturā cui est quantitas donec egrediatur virus ficut ē necessarium. ossa ēt cetis ab aliis diuersificantur ossibus. Cū. n. frangunt non restaurat natura super ea ozosbotb idest porum

fortē sarcoy dē fīc ipsū adducit ꝛ nasci facit sup alia os
siū: imo rē debilē. qđ ēt appuit i argutis ex sermone
ga. Jd āt qđ mouet eos ad ossis icisiōez aut pforatio
nē ꝛ ipsi⁹ eleuatōez sanies affuit expurgatio: ne illius
retētōe q̄ sūt cēbri corrūpāt. vñ. 7. collz. Si fractu-
ra sit i osse cranei vt penetret vsqz ad tela tūc neces-
se ē vt circa scissur ā os remoueat vt mūdificari pos-
sit a sanie tela ne ipsā corrūpat ꝛ si ita ñ fiēt sanari nō
possz: sz i b nr̄o loco ñ inuenīt q b facē sciat. Pro-
pter tertiū āt sciēdū q⁹ op⁹ fit modū aliū empicū do-
gmatizare pdicto aduersū curā pdcā solutionū fine
ossis eleuatōe visū sanare. ꝛ b qdē pficiat cū appositō
e solū emplox aut vnguētox absqz ossis eleuatōe
oio. obstuādū tñ ne i caus applicēt i qb⁹ sua valde p
fata iā appēt accūtia vt stolidi ꝛ methoici opant b⁹i
medicamib⁹ vtētes nullā idicationē nisi a morbo ꝛ
adhuc praue sumētes. neqz ēt applicētur locis i qb⁹
pp cōtusionē cranei būores cōcurrerūt ad itra super
mīez durā: aut qñ fractura ñ penetrat ꝛ cursus fact⁹
ē pdict⁹: qđ er accūtib⁹ pōt timorosis notatis ppēdi
pmit⁹ igr̄ his cōditionatis mod⁹ hic ēpic⁹ reciteť cu-
ratōis duplex exīs. Quidā. n. san. cessāte phla mo-
dox quocūqz post. 2: diē aut tertiā vel q̄rtā: ēplm po
nūt hmōi. Vinū. n. suscipiūt dolicū siue maluasinuz
ꝛ stuppas i illud isundāt: deide exprmūt: ꝛ demū pul
neres plātaginis ꝛ filiginis bñt nō vehemēt pritox
pmit⁹ qdē plātagis puluerē sup stuppe pululū spgē
tes imittūt i maiori q̄ntitate: deide filigis i minori ad
dunt: ꝛ qdā fm aliquā ptē nigrax fabax grana tosta
pirita mō pdicto: ꝛ sup b puluillū itidē multaqz isu
sa reliq̄ i predictū vinuz ꝛ expsa supapponūt diligēt
ꝛ dimittunt p. 3. dies aut. 4. ꝛ marie i hyeme: demū
vt ampli⁹ māz trahāt magis i q̄ foras vtūtur fermē
ti emplo. ipsi⁹. n. est mās ex pfundo corpis euellerť:
deiceps aliquo cōsolidāt cōiori. Hūc āt vidi moduz
vtilē ꝛ expt⁹ q̄ñqz: ñ tñ alijs mēbrox a capite appli-
cenť. sic eni vidi idiotas alibi applicantes apāta ñ pa
ruz i ptē attrahē. Est āt ali⁹ modus artificialior ꝛ vti
lior ꝛ cōior iā fact⁹ sarcenis vt post sanguis emoro-
sagiā tale desup applicať vnguētū. Qđ: Recipe gūm
i elemi vncias. 3. rasine purissime vncias. 4. cere
vncias. 6. olei ro. vncias. 3. semis: armoniaci vncias
2. terbētie vncias. 3. dragmas. 5. fiat vnguētū. Aliđ
huic satis affine: Suscipe gūmi elemi vncias. 3. opo
ponacis vncias. 2. bdellij vnciā semis: rasine pini vn
ciā. i. ce quantū sufficit: fiat vnguētū. Qđ ꝛ rōe non
minus oñdit pñr: qm̄ apborisi. 7. Māe forti nihil pōt
repugnare i expellendis: lz mā fit grossa ꝛ vie stricte
Videm⁹ eni cuz nā mām apatis aligb⁹ expellit locis
ēt ossa trāsit. vñ. a. i4. tertio: Mā expellit pus qđ est
in pectore ad cōcauū: ꝛ hec penetratio nō ē mirabili
or penetratione puris i ossib⁹ pectoris: sz nā fortis ē
hic. Et nosce q̄ non oz medicamē applicari cuz pra
ua vt oñsum ē mortis appent accūtia sō modo spei sa
lutis: fortificabis ēt ipsa p medicamē adhibitū. Eti:
qđ malaz nō pmittit figi cōplexionē aut fientē ipedit
ꝛ humorē delapsuz ad interi⁹ sup duram matrē anteq̄
sanietur educit vel saniantis dolorē mitigat: aerē ipe
dit ne suo itroitu cerebx alteret: ptes circūstātes os
sis elargat ꝛ porificat. oz tanq̄ laudabilissimū admi
strare i cranei fractura ēt capillari. Sed b⁹i reptum
ꝛ añdictuz agere vnguētū ēt ab idiotis. Qđ silr cer-
tiorať non pax cōsideratus diligēter q̄ ipm igrediunť
ꝛ eox ꝓportione ꝛ maxie gūmi elemi qđ attractiuū
sufficient existit doloris mitigatiuū male cōplexionis
pp familiaritatē ipsi⁹ ad corp⁹ nr̄m correctiuū: q̄ rasa
de surzolo a qbusdā vocať alterat malā cplexionē at
trahit ꝛ mūdificat. Cera vo cmixtionē pstat ꝛ predi
cta cfirmat. armoniacū q̄dē cū terbētina i bis fm tñ
plus ꝛ min⁹ cōuenit cū pdictis. Et q2 armoniacum
min⁹ ē familiare. calidi⁹. n. ē magis attractiuū: ideo
minus de ipso i cfectōez ꝓiciť. O leū qdē ro. predi
cta cōmiscet: ꝛ sua tpata cōmēsurat q̄litate stipticita
te q̄dā ēt ptes cōsortādo lesas ita vt ex his cōsurgat
qd eq̄lē virtuosū oi lesiuo ꝺriū. q⁹ āt possit antedictam
māz extrhē ad ex̄ oñditur p bali. Nobis qdē p2epať
vt ponam⁹ medicias sō vmblico ꝛ attrahūt būores
ex corpe ꝛ vt retineať medicia i manu ꝛ attrahat hu.
ꝛ vt ponatur sō pede ꝛ attrahat ex capite. multo igr̄
emplm relatū vel vnguētū poterit cū ei fit via per ri-
mulas meli⁹ attrahē. Jtidē qđ praua itēdit comple
xionē alteratōe sbita ꝛ ꝺtinui solutōe. his eni de cau
sis dolor ꝓsurgit ꝛ accūtia plurima sepe iducit dete-
rior vt cerebri ei⁹ eleuatōez ad eā q̄ foras egressionē
febrē spasmū syncopi: ꝛ mortē nō pax: ꝛ b⁹i non dz
eligi supra illud qđ id ñ opať. hoc āt cāt cranei eleua
tio fīc idē testātur. Est nāqz craneū cerebri clpe⁹ ꝛ de
fensiuū. Silr sexto de ige. colosisos qđ apud eum ꝛ
alios ē instrm laudatū valde: lz cerebro sit min⁹ mo
lestum alijs: non est tñ libex a suspitione cū alteri cra
neum capitis ab eo moueať quo tpe caput necesse
est forē getuz. Jtaqz laudabilior ē medicatio emplis
aut vnguētis facta q̄z ossis eleuatione iducta: Sz q⁹
in isto curationis modo ñ conueniant oēs est q2 medi
camē ignorāt aut qm̄ verecūdāť a ꝺsueta secta secedē
volētes eā confuare illesaz ꝛ elatā. Vana glia eni q̄
circa hereses ē scabie oi difficile qdē sanabile nāliū p
mo: vel q2 timēt hūc nouū sibi modū ꝛ insuetū imita
ri. vt. n. ait ga. medici cōiter vtebātur post ossis ele-
uationē cranei medicia doloris capitis mitigatiua.
Quidā tñ medic⁹ senior i ciuitate nr̄a solitus est facē
sup pelliculas nāqz q̄ sūt sō craneo q̄s denudabat ab
osse mox ponebat vnguētū qđ dř effisios. ꝛ sup vn-
guētū ponebat mel ꝛ acetū mixtū. Js qdē i hac me-
dicia studiosus erat nec ēt ipsā ab vllo rome fieri vi-
di nec i audaciā habui vt eā facerē. De hoc tñ fi vis
testis ero ante deū: qm̄ plres ab eo cuz hac medicia cu
rati sunt i Asia q̄z ab illis q medicinā doloris mitiga
tiuū iponebāt. quare volaz ipsaz ꝓbare cū i asia ero.
q2 tñ rome nū sum eā postdosui eo q⁹ secut⁹ sum chi-
rurgicos romanos. vñ. a. tertio prima recitans hos
duos medicatōis modos fracture cranei ait: Jder
man⁹ posterox pcit maior icolumitas q̄z p manus
priox: ꝛ ñ ē hoc mix cū cplexio fit ossis ꝛ pāniculi sz
ga. sicca. Sic igr̄ appet q⁹ ga. dubitauit de Vtute me
dicamis ne regione Vtus frustrareť. sic ꝛ nūc plres
hi dubitāt forte ne ita laudabilis appeat effect⁹ vt in
ptibus arabicis vbi b modus medēdi originē ꝺtra-
xit. qđ nō oz cū expiētia ei⁹ in his fit Vificata regioni
b⁹ ꝛ forsitā in regionibus tpatis laudabilior est ipsi⁹
effectus q̄z in frigidis summe ꝓpter vnum licet mi
nus noceat ꝓpter aliud. Ducatur ergo hic modus
medicationis deinceps securius in vsum. Propter
quartum vero ad auctoritatem scribentiuz iam appa
ruit quid dicendū. Ad aliud dicendū q⁹ medicamen
appositum non permittit mām effusam saniari. ante

eni educit illã. Aut si saniari icipiat nõ reddit sic pza ua neqz tanto mozat tpe vt q̃ sũt cerebri ledat. In ar gumẽto ãt supponebat saniẽ iã eẽ ledẽtẽ. Ad aliõ di cendũ q̃ imo Ytus poterit penetrare: tũ Ytute nãe iuuata medicamie. Mã.n. tpe egritudis ad se trahit medicinã sic cibos tpe sanitatis septio breuiarij. tuz qz ẽt vnguẽtũ sui q̃dã mulcebri z subtili hũiditate p tes ossit ispirat: z apit circũstãtes. tũ qz sba medicie i fumũ rsoluta subtilẽ poterit p scissurã arctissimã pe netrare. Pdõt ẽt mã p scissurã ẽt capillarẽ educi. Si eni ab extrinsecis ad iteri⁹ penetrauit vt z itrauit ita z retro poterit educi: pp nãm expellẽtẽ z medicamẽ subtiliãs z attrahẽs. Si ãt nõ itrauit sic tñ scissura eo mediciet mõ. Si Yo non adest z itrauit mã iteri⁹ ag gregata: qõ cognoscit ex ei⁹ signis tũc oz vt dem ẽ os sis elevationẽ, pcurare vt edocuerũr pores. ad aliud dõm q̃ attractio euẽit a Ytute, pp̃a calido coadiuua ta medicamis mẽsurato. Si dicat q̃ Yi⁹ specifica nõ iuenit in artificialib⁹: dõz vt. i78. dzia. Ad aliõ dõz q̃ nã sagar primit⁹ sbaz ad se z sumũ attrahit medici ne: q̃ male resisti⁹ pplerioni: deide ipsaz mãz dissoluẽ te z agitãte nã expellit ex̃neũ pcẽtũ ad ex̃ medicamie appsito exteri⁹ attrabẽte: z ita remotõe cãe male cõ plerionis remouet z ipsa. Ad vltimũ: vex eẽ q̃ vul nera oz deficcare cũ volum⁹ consolidare. pb̃ ãt me dicamẽ nõ cõsolidare itẽdim⁹: sz poti⁹ apire et mãm saniaturã expurgare. Cũ ãt expurgatõ ppleta fuerit tũc ad curationẽ cũ ficcis stipticãtib⁹ pcedit maxime cũ psolidatio dicat ptiũ distãtiũ adinuicẽ copulatõez qõ calidi pficit rparis z ficcioribus magis. Et quis idiota medicamis delator fcã mãe subfidẽtis mũdifi catõe nesciẽs medicamẽtũ mutare: sz putãs pdcõ cõ solidare derisus est prius. Similiter errauit qz oẽm egritudinẽ volebat b̃ curare: cũ tñ sit capitis ꝓprius Audio tñ id ab exptis ẽt visũ in vulnerib⁹ cassalibus saniẽqz ex pectore eũare. Cauẽdũ tñ qñ z gbus ap ponat z quo mediãte freno ifreneẽ: ne maiorẽ q̃z ex pediat actõem inducat Differentia.182.

Vod i apoplexia nihil ifra. 7z. horas sit opã dũ mfat p gntũ practice id testãtẽ. Adhuc in egritudine mortali nõ oz opari. sz solum ,p noslicatõe vti. vñ aphoris. prima. Quibus statibus mo:s segtur pcognoscitiua pte artis sola vtimur p/ dicentes qõ futuꝝ vt icauti ne eoꝝ q̃ ptingũt scim⁹. Eti. fa cozũdem. Mõ oz invictis conari. xi. quoqz ỏ ige. In quo despabilis ẽ salus vanũ ẽ detrabi ab idi otis ea q̃ sanauerũt multos auxilia. Sz apoplexia et pcipue maior ẽ mortalis. Iuxta illud veteris hyppo cratis. Soluẽ apoplexiã forte ẽ ipossibile. amp. i cri si nihil ẽ agẽdũ: aphoris. prima. Sz nõnulla apoplexia ẽ in crisi vñ tertio prima. Cũ apopleticus febricitat sae mozam in re illius donec discoopiat. Fortassis. n. ẽ crisis: sitqz mora vsqz ad. 7z. horas tãto nãqz tpe se pultura ꝓcipiũt differri. Rursus re. a. z aphoris. 4. z primo crisium. Quicũqz phlegmãtia in pricipio egritudinũ mor conant soluere pharmacia phlegmi nãtis nil aufert: qz non remittitur cruda exñs passio sz resistẽtia egritudini z sana colliquãt. hmõi vero ẽ apoplexia cum ei⁹ mã sit qñqz apans z incuneata plu rime. Et sulcitur qz tertio prima. Scias q̃ apa z pa/ lysis constringũt meatus cerebri. qz nõ sũt medicine faciẽtes cũone ẽ cũantes ex mã ipsas faciente proprie. Palin in statu Hippocrates precipiãt gescẽ: sz apo pleria ceu z alia egritudinũ pacuta mor ois est in sta tu aphoris. prima. Et i. Medicus epatur cũ dieta pori one vel cyrugia. Ista. n. sũt tria istra gbus ipse facit necessaria nãe occurrẽ: nõ qdẽ dieta cũ fm veterem ad vltimas egritudies vltime cure. i. diete: qõ est nil dare sint ad certitudinẽ optie. hmõi ãt est apoplexia neqz potõe: qm̃ aut alterativa digestiua: z hac nõ qz calida z ficca liquãs z dissoluẽs adauget mãm z icu neat. vñ. 8. terapẽ. Meliusꝝ cũantes qõ prius cacho chimie ad expurgationẽ postea ire. neqz cũativa: qm̃ digesta medicari z mouer nõ cruda q̃lis nõ est apo/ plexie mã: aut manuali epatõe qz ea presupponit or/ gana premissa. Igit in apoplexia nihil añ. 7z. horas ceu tres dies agẽdũ vt aliqs aci⁹ ꝓpeat nãe. Cui⁹ oppositũ Mesue sapit, in practica. Rursus aphoris. q̃rta. Medicari invalde acutis si expedit cadẽ die cũ tardare sit prauũ in talib⁹. Id ãt expedit pamplo⁹ in apoplexia. Est. n. pacuta valde ac replonalis. adhuc cũ medic⁹ sit diligẽs misser z adiutor nãe dzia prima In marie nãqz piculosis casib⁹ eã bz ampli⁹ guber- nare. Taliũ Yo ẽ qui apoplexie cũ in ea regitia mor auferatur vis ois ipsi⁹. Itaqz ifra. 7z. horas ꝓfestim opandũ. Propter primũ qdẽ sciendũ antea quid apoplexia: deiceps quot eius cãe z modi: z tertio q̃ liter ꝓueniat z drat cũ passionib⁹ gbusdã. Propt b⁹ primũ sciẽdũ q̃ apoplexia ẽ mollitia totius corpis cũ ablatõe regitiue Ytutis tertio de accñti. vñ apho. fa. Est isensibilitas repẽtina z toti⁹ corpis imobili/ tas. Ait Cassius felix: passio dcã ẽ hec ab eo q̃ morti fero ictu corpis z aie cõcidãt patiẽtes. vñ Theodor⁹ prisian⁹. Appellati sunt apopletici eo q̃ velut ictu quodã pcutiãtur repentino. Tertio quoqz pria. Est ociositas mẽbroꝝ a sensu z motu pp opilonẽ ꝓtingẽtẽ in vẽtriculis cerebri: z i meatibus spũs sensibilis z motiui: et ipsa qdẽ ẽ accidẽs sicut epilepsia pp pra uũ motũ spasmãtẽ in ea. Est. n. actio lesa. ẽ figdẽ pas sio acuta cũ spasmo fcã sz egritudo, put ledit ptiũ figu rã et receptaculũ ipiz, et opilat. Propt b⁹ sz sciẽdũ q̃ apoplexia cãt iterdũ a cã exteriori vt ab aere frigidissimo sicut in iter qñz egentib⁹ bora maxime gelu ỏ morbo appens prio ꝓstringit et corrctat bũidũ qõ iterius et spũs vt in ptes neqant ptrãsire: aut ex percussione vel casu sensũ et motũ ꝓfestiz priuãte vel ex ebrietate. vñ aphoris. qnta. Si iebriatus aliqs repẽte sine voce su erit pasmo inato morit si nõ febris accepit aut ad bo rã veniẽs fm quã crapule soluũt locum⁹ fuerit. Aut pp coãgustionẽ factã i laqo vel digitoꝝ cõpressione. Pdõt tñ qs tam vehemẽter sub mẽto lateraliꝝ ꝓstrin gere artarias venas iuueniles et neruos vt ide deci dat i apoplexiã vñ tertio prima. Cũ opilãtur artarie et vene ex replonis vehemẽtia eride accidit qõ euenit qñ ꝓstrigũt due vene apoplexice ex casu sẽsus et mo t⁹. cũ. n. filie accidit ille ex cã primitia effit illi actioni qõ simile. Aut a cã iterioi: et ea pblã marie ꝓñr san guis: mime Yo bũoꝝ ali⁹ quã qdẽ opant sua multitu die opilãdo: et b̃ qdẽ aut ẽ apans q̃ apoplexiã pnici osã iducit: sive sit calida vel fria vel ñ apans plurimũ euẽiẽs q̃ vel sit i cẽbro ipso aut i meatib⁹ spũs i cẽbro accñs ex bũore mor ad vẽtres cẽbri effuso sanguineo aut phlegmatico supabũdãti vel in meatib⁹ spũs ad cerebꝝ cũ artarie opilãt et vene ex repletione vehe/ ment. Quare spiritus non habent transitum ve- lut ille cui dictum venas constringi apopleticas.

apoplexia quoqz ſm medicos cõit eſt paſſio cerebri. apud ar. ℞o cordis. vñ ꝓbl. ꝓma: Vetuſtioꝝ apoplexie qñ coagulatũ ſolutũ humidũ cadit i cor qõ ꝓp ibecillitatẽ inati coagulaſ calidi: ⁊ merito. qr apoplexia ſm. a. accidit hũtib⁹ etates. Vult nãqz ar. q⁹ humidũ h⁹i aliq̃ de cã motũ ꝑ arterias ⁊ venas ſubtbicas ſine apopleticas aut iuueniles i cor cõcidet ſuffocet ꝯfeſti. Series tñ cõis h⁹i ẽ veteris: ſenioꝝib⁹ catarri celeriꝫ ꝓire faciẽtes. Spẽs. ſigdẽ apoplexie ſm hip. ſũt due: fortis ⁊ debilis: ſine maior ⁊ minor. dicẽ tẽ fortẽ ſoluẽ ipoſſibile: minorẽ ãt nõ facile. ſcõz ℞o ℔. ⁊ zoar. z. Vna qdẽ exñs ceteris peior: in q̃ neqz anhelit⁹ appet neqz ſpuma: neqz vox audiꝫ ſtrãgulati adeo vt mox nõ diſtet a mortuo. Et alia i q̃ inſtra mot⁹ ⁊ anhelit⁹ eũanꝫ ſpũ aut debilitãtur ita vt difficilis fiat anhelit⁹: imo illic ẽ ſpuma ⁊ ei⁹ vox eſt ceu ſtrãgulati vel iſta poſita hic ſcõa ẽ cõis ad ꝓmã ⁊ ttiã prioꝝẽ nãqz ipſã ſcribit. a. ⁊ tũc due ſolũ erunt. Eſt ⁊ tertia i q̃ nocumẽtũ ñ magnificatur i anhelitũ. ⁊ qõ i mittitur i guttur penetrat patiẽtis q̃ nõ eũatur a tiore cẽꝫuis de ipſa bẽatur fiducia. aphoriſmoꝝ ℞o ℔a penes ga. ponũtur. 4. vel 5. vna i q̃ repẽte redditur in ſenſibilitas i toto corpe reſpiratõe ſola excepta q̃ ſi demũ fuerit ꝓhibita maxia erit ⁊ apoplexiaꝝ acutiſſima in qb⁹ ℞bis dupler põt tãgi modus apoplexie. Eſt ⁊ alia in q̃ reſpirat ſz cũ violẽtia vehemẽtiſſima. ⁊ h fortis ẽ apoplexia. alia ℞o fortis ſz hac min⁹ qñ fine tenſiõe ⁊ violẽtia ineq̃lẽ ⁊ iordinatã ⁊ adhuc difficilẽ hz qs reſpiratõcz. Eſt ⁊ reliq̃ i q̃ qs ſeruaſ ordo ibe cillis exñs: q̃ fortaſſis ſanatur oia ſi gerant opportuna. Circa ꝓdicta euenit hesitare cuz ita diuerſimode ſpẽs numerẽtur apoplexie. Dõm q⁹ ipſa vel diſtigui tur rõe ſui finis q eſt ad mortẽ vel ad vitã: ſic cuiuſlibet egritudis qõ criſis ſignat deſcriptio. ⁊ ita ei⁹ ſũt duo modi. Aut rõe ſynthomatũ vel talis anhelitus ſpume ⁊ h⁹i: ⁊ tũc. z. 4. vel. 5. ꝑñt mãeries ipſi⁹ fore ſm q⁹ ꝓſpicaci⁹ aut aliꝫ cõſiderãꝫ. Amplius dubitaꝫ. qr dcm̃ eſt ꝓus ⁊ iterioꝝ ttio i apoplexia fortiori ſenſũ oẽz ⁊ motũ auferri ꝑter cũ q ãbelit⁹. a. dicẽte q⁹ i q̃ buſdã anhelitus nõ appet non tñ ipoꝝ pulſus deficit itegre. Dõm aut q⁹ ga. tãgit q̃ndã apoplexiã i q̃ motus cuiuſcũqz ꝓis deficit vt eã q̃ mãxia ⁊ acutiſſima vel q⁹ loqꝫ de ablõne motus cãti a ℞tute aiali: non ãt vitali. Neqz a. negat ſimplr motũ abeẽ quẽcũqz ſz motũ ℞rutis aialis: nõ ãt vitalis vt pulſus. hic ãt põt ieſſe cũ ſingularis ſit act⁹ vitalis ab apoplia ſimplr nõ ipedit⁹: niſi apoplexia audiaꝫ ſz ar. i corde cãta. anhelit⁹ ℞o deficit. qr act⁹ eſt ℞rutis aialis cuiuſ defectũ ẽ iuxta medicos apoplexiã ſore paſſionẽ acvitalis ẽt cũ ſit mixt⁹ q̃rto de accñti. Cũ. n. i apoplexia cerebꝝ opileꝫ ſpũs aialis negens a cerebro i neruos ⁊ muſculos ꝓgredi motus pectoris ⁊ vlr oia ceſſat ita vt aial oporteat ſuffocari. Aut. a. nec i ea ſimplr tollit anhelitũ: vexꝝ dicit cũ nõ appere. Propter h⁹i tertiũ ſciẽdũ q⁹ apoplexia cũ plurib⁹ ꝯuenit egritudinib⁹ ſibi cõparib⁹: aut i mẽbro ⁊ accñtibus vel i his ſaltẽ. Differt tñ i nõ paucis ceu ſt epilepſia ſbeth ſtupor cõgelatio ſyncopis ⁊ ſuffocatio mſicis de accidẽti ⁊ interioꝝ ttijs. apoplexia. n. ⁊ epilepſia ꝯueniunt i ſbiecto vt i cerebro. In cã qr vt plurimũ fiunt ex phlatis opilone in accñtib⁹ anhelitus ⁊ ſpũe. dr̃t ãt ſm magis ⁊ minus co q⁹ i apoplexia qõ ãplius vñ ipſa vel mox ꝓmit vel i paly ſim cõuertiꝫ. Dr̃t autẽ apoplexia a ſubeth. qr apoplexia clamat cũ anhelitu ſ leſiõe ⁊ oiſartã praua ſenſu ⁊ motu. ñ ãt h adſũt ſbiethico: imo põt itelligẽ ac excitari. Sũt ⁊ mot⁹ ipſius ſenſib⁹ leniores. Et ꝑ añdicta dr̃t apopletic⁹ a ſtupidis ⁊ ꝯgelatis. dr̃ñt ẽt iter ſe. qr ſtupidi oculis ꝓmanẽt clauſ: cathalẽtici aptis. diſtatqz ſbethic⁹ a ſyncopizato. qr pulſus ſbethici fortior ẽ ⁊ filior ſanoꝝ pulſui: ſyncopizati aũt debilior ⁊ durior. In eo ẽt mutaꝫ color ad citrinitatẽ ⁊ ad mortuoꝝ coloris ſilitudinẽ: frigeſcũtqz extrẽa: q̃ qdẽ nõ accidũt ſbethico. Dr̃t ſi milit ſbethic⁹ a ſuffocato mãlr. qr h itelligiꝫ ⁊ loqtur ꝯcitat⁹: ille ℞o cũ difficultate itellit obmuteſcẽs oio mot⁹ ẽt patiẽtis ſubeth ꝓcipue colli capitis ⁊ pedum eriat facilior: i ſuffocato ℞o ſẽſus ẽt palpebraꝝ aptio facilior. aducit ẽt ſuffocatio mſicis ſbito ⁊ min⁹ ſbeth ꝑdurãs. Per horã ℞o h audiꝫ eq̃l ſeu egnotialis q̃ er. 4. ꝓciſe ps ẽ diei nãl ita vt vnicuiqz ſigno dupler h⁹i corr̃deat hora. Eſt ⁊ hora ieq̃lis ſeu artificialis ſm q⁹ qlibz dies ⁊ nox lõgior ⁊ breuior vel meli⁹ inz. diuidũꝫ horas: ita vt cuz dies fuerit noctib⁹ eq in idẽ ãbe cõcidãt hore ceu cũ ẽt iclimatibus ſol fuerit i ꝓncipio arietis vel libre: qõ ſub linea cueit egnotiali ꝑpetuo. Q patio ℞o ẽ alicui⁹ i ſbñdiuz apopletici adminiſtratio: ſiue dieta fuerit medicia ſiue aliõ min⁹ tñ dicte cẽꝫ medicie iſiſtẽdũ. Propt ſm qdẽ ſcienduꝫ q⁹ aliq auctoꝝ ſimplr abſqz ꝓteſtatõe nil opandũ docẽt fore i apoplexia vti iſaac ⁊. a. Quidã ℞o ꝓteſtanꝫ ne appeat defectus operis mor agẽdũ. vñ me ſue: In cura oz apoplie vt oẽ gen⁹ regis adminiſtreꝫ illico. dilatio. n. ad mortẽ ꝓducꝫ feſtinã cũ ẽt morbus de ſe paxꝝ reciꝑat curã vt iſaac teſtaꝫ. verũtñ vt non appeat ex pte opantis defectus conaberis a ꝓncipio mãz ſbtrahẽ icẽꝫtũ poſſibilitas exigit ſiue ſanguinea fuerit aut phlatica. Aliqs ãt honore ac amicitie ſolatio practizãs. vñ Theodor⁹ ꝑſcianus: Egrotos ſub plena iã deſpatõe poſitos ñ vt medicinaꝝ iã medeliſ ſz magis tm̃ amicoꝝ ſolatio viſitam⁹. quidã ẽt cõcitati pietate: q̃re q̃rto ꝓma: ſi dimiſſerim⁹ in h⁹i accidet mors ſm oẽz diſpõez: ſz ꝓportionabimur ad miſericordie paucitatẽ. Nõnulli ℞o teſtãꝫ non eẽ opandũ in q̃dã tñ apopleria niſi rꝑe deſinito. vñ practice gnito: In epilepſia cura. i. apoplexie noia ẽt hic recipiũꝫ ꝓmutata ꝓus intuẽdũ. cẽꝫ ſi facies egri rubet aut liuida ẽ vel viridis repleta cephalice vtarſ phlomo aut ſapbene quo a remotioꝝib⁹ trabaꝫ mã locis ⁊ iuxta q⁹ ℞tus patiꝫ ⁊ repletõis cẽꝫtitas ſanguine educaꝫ. Si ãt hec ñ videris ſigna patiẽtẽ nõ moue oio: nec aliqd ciboꝝ adhibeas aut medicaminũ donec. 72. ꝓtrãſeat horas. almãſor ℞o nono: Si ſpuma egrediaꝫ ab ore nõ ẽ appopletico medicandũ. vñ aliqñ dcm̃ eſt q⁹ actio q̃ debeꝫ i apoplexia interdũ ẽ vera redũdãs i ſalutẽ apopletici: ⁊ tũc nõ ſp medicãdũ: ſz cũ ſpes affuerit cure. Interdũ ℞o appẽs palliata vt ne defectus i arte videaꝫ ⁊ artifice: ⁊ ita mor i ea indr̃nter ſp aliqd agendũ. Sz qd de his i tertio ⁊ q̃rto mſebiꝫ dicẽdoꝝ. Propt tertiũ ꝓmit⁹ qdẽ ℞itas ſubdaꝫ: deide videatur cur haliabbas dilatõem actus i apoplexia. 72. ꝓcepit horis. Dico itaqz ꝓmo cõfeſtim a ꝓncipio agenduz ⁊ ꝓprie cuz educentibus i apoplexia nec aliqõ expectãdũ. tum ne defectus in operatione vt miſericordia et amicoruz contriſtatio vt appareant ſed oppoſita. tum quoniã acutorum morborum non omnifariam ſunt certe ꝓnunciatões ſalutis vel mortis

Hic aūt ē acutox morbox marie: vnūqōqz. n. idiui duū a sua ꝯstructōe māli ca. t hu. t a supis hz virtutes t ꝓprietates occultas: ad qs itellect⁹ puenire nō pōt hūan⁹ dria. ūs. Nos nāqz in cognitōe taliū non possum⁹ ad d qō ē certū puēire cū aliqn exneitas. i. mōstruositates i morbis accidat sicut in reb⁹ nālib⁹ vt vlceratio pulmonis t silia col. 7. Qō āpli⁹ firmat p. A. dicētē. Accidit vt hō in apoplexiā icurrat t nō fit dria iter ipz t mortuū t nō appeat aliqd ābelitus deinde reuiuiscit t sanat. Et nos plurios vidim⁹ tales. Adhuc mā apoplexie furiositatē quādā iportat. In hmōi aūt ꝓfesti preceptū ē mouē. Rursus opatō ist⁹ intēpestiue nō repiūt nocumēta ꝓscripta. Igit cuz prestatōe tū mor in apoplexia opādū. Propt fz h⁹sciendū q ió voluit Haly ab. dilationez act⁹. 72. horax t si gdā librox pue ac ēt Rasiz in cōtinēte t A. hēant. 70. qm. 72. hore tres dies ꝓsit tuūt integros in qb⁹ declaratū ē oēm hu. euētari dria. 88. cū melācholia ēt in. z. dieb⁹ suā pficiat ꝓdū. Et ppea Joānis illud nono. Cū lazarus fuerit morte q̄triduanus ac ēt fetēs quē nequeūt in apoplectico repiri: miraculo magis ascribēd⁹ qz nāe hic ēt trinitatis nūer⁹ a phis ē prelat⁹ adeo vt in significatōes sit institut⁹ h⁹ ꝓscriptionis ꝓmio. Verēs ēt occultā distrabē haliab. actionē nāe. amp. gs forte cām assignabit ex motu lune p circulū zodiacū fm q̄dras t medietates ipsarū. Nā triū diex spacio ad mediū eā dices q̄dre vnius puenire sz id pōt cal[illegible]ri. Nō. n. luna puenit ad q̄dre mediū nisi cū fuerit cursu velocitata. tūc. n. apiū vt ē dria. 104. is. gradib⁹ in die mouet nāli. Ter. n. is. 45. ꝓstituūt grad⁹ qō ē q̄dre mediū cū tota grad⁹ ꝓtineat. 90. Si aūt fuerit motu tardata solū mouet. 12. ita vt trib⁹ dieb⁹. 36. tm̄ pegret ptes: t fic a medio deficiet q̄dre. Cū āt inter has duas dispōnes media fuerit gradib⁹ inter medijs zodiacū pambulabit. sed circa pdicta dubitat qz vt inductū Almāsor negat medicandū cū appz spuma. Sz id in fo iurta. A. cō tingit apoplexie mō. In fa igit non ē opandum spē multoqz āplius in prima. Dōm q Almansor audiē dus est in ipso actu spumationis qz tūc strangulatur. Et suffocatox t dissolutox: nondū āt mortuox non referūt qbuscūqz fit spuma circa os. Cum Avo nōdū appz spuma cū hz spactū opandū vt in Haliabba. cōtinet ꝓcidit hic sniem. Plures. n. curā magis videtur minori coaptare apoplexie. Propter q̄rtū vero ad primū dōm q haliabbas fuit ill⁹ opinionis que non approbat in pūri. ad aliud dōm q in egritudine mortali qñ ecmus oio certi de morte celerrima nihil eēt agendū qō hic vt oīsum nō euenit aut nihil agē dū sine prestatiōe qō de eo qō quinto de inge. t. 10. suscipiūtur in cura etbici cū pūficis salutem pentib⁹ t am cis non ꝓmittendo: sz vite tm̄ p dies meses aut ānos ꝓtelationē vel gd opandū: ne actus iscitia cū alijs iputet medico. ad aliud dōm q nil agenduz in crisi qn̄ fit eq̄liter: tūc. n. nā non ē in medicamib⁹ stimulanda iuxta illad hippocraticū. Que oz agē vīcū qz marie repit nā te. ad aliud dōm q nō sp: imo rarius apoplexia vt dcm̄ ex apate t cū se. ꝓsurgit q puz est valde. vñ. a. post fmonē antemissuz. Si āt nō sit sz cū se. ē pp apa t putredinē tūc ē mortifex. dictuz ēt fuit q apoplexia māe imaginē hz furiose mor ad eductionē cogētis in principio. Et similiter ad inductuz dōm auic. Et fortassis ꝺ mouerūt haliabbatē dilationē predictā apponere. ad aliud dōm q apoplexia fit egritudinū ceteris hz principiū lz sit breue. Aut in statu gescendū si nā opetur sufficiēter. si Avo nō mouet hora mot⁹ ei⁹ vt tactū antea. Ad vlt mū dōm q nō ē multū cū dicta opamdū dūmō apoplexia ex cā ꝓtigerit iteriori nisi post. 72. aut āpli⁹ horas t ꝓprie cū apoplexia mior in palysiz termiat: sz magis negociandū cū eductio: lz. n. mā fit cruda idigesta hz morē furtose ꝓsertim cūando exordio. Que āt ptis alteri⁹ qāstuz ēt conuincāt oīsuz in anterius. Dria. 182.

Arca predcā dubitare ꝓtingit eo q dictuz se brē cū apoplexia ꝓcidē. qō non vr: q apho. gnta t fa. Acute egritudies rare q̄ sine se. q̄lis ē apoplexia. Eti. paul⁹ apopletici iacēt iacēt sine se. Silr ꝓgrēs ꝑticas mime inēiet febrē apoplexie ꝓsociari ītidē. Apoplexia mor accidit vt tactū. vñ iteriozuz ēt tertio. Apoplexia pp repētinā gnātōez idicat frm hūorē grossū vel ui scosū repēte simul ipletē principales vēires q fm cerebx non fz discrasiā tot⁹ sbe ipsius: sz febris non fit repēte: oz nāqz putredinē a suis cāis ꝓcipitus fieri: deinde i esolui fumū ide putridā coz petētē: tādē ab eo p totū corp⁹ sīrāgi dria. 88. febris ēt discrasia existit. Ea Avo paulatie supuēit. Amplī⁹ vt dcm̄ in febre ō q̄ fmo fuligine putridā opus sit coz petē. Id āt ꝓtingē nō pōt cū in apoplexia vt visū opilo itercedat totalis qō in epilepsia non ꝓtingit Et firmat qz spūs ēt aialis subtilissim⁹ nō pōt i ptes diffundi subtiliozes: aphōx fa. Rursus. Propter apoplexiā necessitas imēdissima cuētationis iducitur ita vt suffocatio ea sola itercedat aphoris. tertia. si ergo se. supueniat multiplicabit p amplī⁹ taliter vt nō pmaneat vita. febris. n. necessitatē extictionis coarguet nō paz aphoris. q̄rta: cū fit passio cordis calida p oē diffusa. Nō itaqz febris poterit cū apoplexia cōcidere. In oppositū ficut visū auic. t glose noni Almā. ita. Apoplexia qñqz ꝓtingit i vētriculis cerebri ex phlegmate: qñqz ex sanguie superfluo: qñqz ex apte cerebri. apa Avo tā nobilis mēbri febrē iducet dria 95. aphoris. 6. Quibuscūqz sanis dolores repēte sūt i capite ꝓtinuo sine voce fiūt t stertūt i. 7. dieb⁹ peūt si nō febris accipiat. Sz hec fm cōmē. ē apoplexia. ꝓcidit igit se. cū apoplexia. Propter primū qdez sciēdū q gd fit apoplexia: t q̄ ipsi⁹ cāe ac modi visuz ē pus t gd se. 87. Propter fm Avo sciēdū ipsuz ex argumentis appere. Propter tertiū qppe sciēdū q cū apoplexia se. cōcidē pōt qñz. nā ipsi⁹ quedā ē q fit ex mā pluria mor opilatōe suffocāte velut gnis tegmie corrūpit: t cū hac brevitate more vt pbatū se. no valet cōcidere: cū hec marie a mā cōtigat phlegmatica se. oppositā sba t q̄litate. alia qdē fit ex mā miore ita q vigorato cerebro sup ipsā i lat⁹ expellit sepi⁹ ērix dria. 183. palysiz cāndo: t cū tali pp motū t agitatō nē nāe: t nō ob apa pt se. associari: t laudabiliter vt iudicatū hip. coniūgi cū fm cōmē. calefaciat t dissoluat grossū t iflatiuā vētositatē: aut māz phlegmaticā vñ contigit. Quare. A. Cū apoplect⁹ febricitat fac morā i re ill⁹ donec discooriat: fortasse. n. ē crisis: fitqz mora vsqz ad. 72. horas vt visuz. si Avo iter has duas mā fuerit media q̄titate ꝑpeqz sanguinea non mor suffocās: t sufficiēter subingrediens pt apa cāre: t qz rar⁹ talis occurrit q̄z min⁹ ipsa contigit si cut ex pria idicat. A. vt pluriū cōtigēte. qō pbat qz se. cōcidat cū apate ptis nobilis intrisece vt visū dria

95. ſz cerebꝝ põt aꝑari ſicut oñſum. 96. Et aꝑate adhuc apoplizãte : ⁊ ꝑcipue de ſanguie. vñ ẽt aphor. 2. Oĩs apoplexia ſit aiali ℞tute influere nequeũte i q̃ ifert⁹ i capite: aut pp pblegminoſã quandã diſpõnẽ in ipo cerebro exiſtẽ aut vẽtriculis ci⁹ q̃dã repletis hũi ditate pblegmatica. Eri: vbi ẽ repire cãz ꝯiunctã ſe. 2 ipſã erit inenire cũ iſcꝑabil s comittaꝛ eãdẽ ſz i apopleriã poſſibile ſit hãc vt ſumũ petentẽ itimius repire ꝓpt ſanie aꝑis. Tps eni dat triũ aut q̃tuoꝝ dierũ qñqz q̃ huius i gbus ſufficiẽt põt cã ꝓduci cõtuncte pmiſſa. amplius cũ artarie ſint ꝓtes cordis ⁊ i ci⁹ fuitiũ ordinate. Si g̃ gs calor extraneus petat illas leſiuus mori paſſiõe deducet ad ipm. Sz hec eis accidit aꝑate. Et firmaꝛ: qm̃ oiuz accũtiuz occurrẽtiũ corpi ꝑ mus ꝯcurſus ẽ ad cor tãq̃z ad baſim vite. meſ. far. i. ℙõt itez ſe. cũ apoplexia qñqz cõcidere ꝑcipueqz pblegmioſa: ſepi⁹ tñ fine ipſa. vñ. a. Cũqz cũ apoplexia fuerit ſe. tũc illic eſt aꝑa fm plm. Sed circa id dubitare accidit: qz ĩgt is q⁹ apoplexia accũs er aꝑate ẽ er ſpẽb⁹ apoplexie puerſe. Mõ igr̃ dat morã ſe. ꝓductioni. Dõm q⁹ triplex ertat fic ẽt tactũ apoplia. vna gdẽ pueritioꝝ ⁊ mor ſuffoctiaua: nõnulla puerſa ſicut pblegmioſa ⁊ tertia min⁹ puerſa ꝛeu q̃ palyſim magis icurrere facit: Ex hac nãqz ꝑmo fit euaſio nõ raro cũ fuerit machiatũ ℨ ipſã pfecte. a. pria gdẽ mors repẽte ꝯtingit. ſz a media tpe differt vt viſũ ſeuioꝝtñ vltia. vñ. a. Si ſe. ẽ ꝓpter aꝑã ⁊ putredinẽ tũc ẽ mor tiſex. Sic itaqz fm min⁹ ⁊ ãpli⁹ ẽ puerſa. Adhuc befitaꝛ: qz biſtor. 3. i cerebro nõ ẽ modica: neqz magna venula aut artaria. nihil eni ſanguis hz i ioſo ⁊ ficciſimũ depdiꝛ ſo: ficqz nõ aꝑãbiꝛ de ſanguie. Dõm q⁹ lz artaria aui vena nõ ſit i ſba cerebri ipla ẽ tñ ẽ pia involuẽte ipſũ mre imediate ⁊ rhet mediãte ⁊ dura: vt ide fiat ꝯtinuatio cũ corde. ℜõe igr̃ ſocietatis artarijs ierit cõpaſſio cerebri. ℙropt ℞o q̃rtũ dõm ad ꝑma cos ſe trãſtuliſſe ad ea q̃ ſepi⁹ ꝯtigunt q̃lis ẽ apoplexia ꝑ triũ. Sic pꝛes vt viſũ ꝓferũt cã ſimplr̃ er pbate fieri. Ad aliud ſilr̃ dõm vt ad multũ ℞ificari Neqz ẽt apoplexia ſit fm diſcraſiã imediate cũ nõ ſit morb⁹ ſiue paſſio ꝯplexionalis: vel officialis: Cui tñ vt oñſuz diſcraſia ſupuenit febrilis q̃ñqz. Ad aliõ dõm q⁹ lz ſit opiſo neruoꝝ in apoplexia ꝑ quos ſpũs deferꝛ aialis ſenſus ⁊ mot⁹ delatiu⁹: nõ tñ artariaꝝ ita q⁹ nõ valeat ꝑ eas ſuligo putrida cor petẽ: ⁊ marie qz dcm̃ i h⁹i apoplexia pblegmioſa nõ ſuperfluaz mãc quãtitatẽ iteruenire repẽte ſuffocatõez. Et per hoc appet ad aliud. ℙropt eni ipſi⁹ minorẽ mãz ẽt cũ ſe. non tã grãdis iducit extictõis neceſſitas gn ali gb⁹ dieb⁹ vita pmãeat. Et fortaſſis aligd materie diſſoluitur ſe. Non ea igitur ãpliuſ intenditur neceſſitas: quod certum ertat in ſpaſmo de repletione cõcurrente vt quem veritas edocet aphoriſtica.

Differentia. 183.

Quod paralyſis ſiniſtri lateris ſit curatõis difficilioris ea q̃ dextri mõſtraꝛ ꝑ paulũ id dicẽtem. Adhuc vbi ẽ rõ curatõis maioꝛ cũ hec pficiaꝛ ℨrio ipſa cõpleꝛ melius. Ea ℞o i dextro repitur latex cũ ſit calidũ ⁊ ficcũ eppoſitto mãe fri. ⁊ humide vt multũ hãc paſſionẽ cãntis ⁊ nõ i ℨrio eius ſiniſtro. ℜurſus vbi ℞tus regitiua fortioꝝ cũ ipſa ſit morboꝝ fm hip. curatrix vieqz latioꝝes: gb⁹ põt mã cũeri ⁊ emitti: egritudo facilioris ẽ curatõis. Hoc ſi gdẽ euẽit i dxtro cũ latex ſit nobili⁹ ac lati⁹. Et: egritudo reddiꝛ difficilioꝝ cure cã ipi⁹ ãplioꝝe: ſz in ſiniſtro plus colligiꝛ mãe fride cũ ſit ibecillioꝝ ex q̃ ſurgit egritudo hec frequẽtiſſime. Itidẽ defect⁹ ⁊ pecca i ptib⁹ ignobilib⁹ ꝯtigũt magis q̃z i eaꝝ oppoſitis 3. appẽs de ptib⁹. ps ãt dextra nobilioꝝ ſiniſtra ſicut ãteri⁹ poſterioꝝ ⁊ ſurſũ eo q⁹ deoꝛſũ: dria. 47 ℙali ſi'e vꝛ ꝺ palyſi ⁊ pleureſi: ⁊ adhuc magiſ ꝺ tremoꝛ ⁊ ſciatica cũ vbi: lz rõ ſil'is ſuet ptiũ. Sz pleureſis ſiniſtri lateris deterioꝝ ea q̃ dextri: ttio decia. Et tremoꝛi ſiniſtri: eodẽ ſa. At ſciatica eodez mõ. viatici. 6. vñ tertio. 22. In pte ſiniſtra ẽ difficilis. Erit itaqz palyſis ſiniſtri latis curatõis deterioꝛ. In oppoſitũ: illa egritudo deterioris ẽ cure q̃ pte occurrit nobil oꝛ: ⁊ iõ egritudies cordis ſit pnicioſe. talis palyſis q̃ ꝺrire ptis cũ ſit nobilioꝛ ſiniſtra. rurſus: illa egritudo difficilioris ẽ cure: q̃ fortaſ nõ tolerat medicias ⁊ marie cũ h⁹i egritudo fortib⁹ egeat remedijs. Sz hec ẽ palyſis dextri cũ ipſã oporteat curaꝛ caꝛis. Dextra ℞o ẽ calidioꝛ ⁊ viſibilioꝛ ſiniſtre. Eſt itaqz difficilioris curatõis palyſis latis ꝺxtri ea q̃ ſiniſtri. ꝓpt ꝑmũ q⁹ dẽ ſcie dũ q⁹ palyſis duplr̃ accipiꝛ: cõit: ⁊ ꝑꝑe: ꝑmo gdẽ ſignificat mollificatõez cuiuſcũqz ptis. ꝑꝑe ℞o medietatis toti⁹ corpis ſenſus ⁊ mot⁹ puatio. aliqñ tñ ꝺr̃ palyſis ꝑuatio ſenſus ⁊ mot⁹ ſm totũ q̃ ꝺ idẽ ſit apoplexie q̃ nomẽ oñdit: diſſolutõez eni diꝯ. differt ãt palyſis a ſtupoꝛe ⁊ tremoꝛe: qz i ea ſẽſus ablo ẽ ⁊ motus: ſz i ſtupoꝛe ſẽſus debilitas: i tremoꝛe ℞o motus. ſũt eni hec due paſſiões palyſis ꝑuie. noſce quoqz i ipa maioꝛẽ opõnẽ iteruẽire q̃z i tetano: ⁊ deinceps i ſpaſmo: ac demũ in tremoꝛe ſtupoꝛe ⁊ ſaltu: ⁊ iõ i illis ñ tolleꝛ ſẽſus ⁊ mot⁹ oio. Eti: palyſis aliqñ ẽ p ſe ꝯtingẽs ñ raro ℞o ex alia euẽit paſſione vt apopl'a colerica ſe. acuta ⁊ h⁹i. Eſt ẽt ad multũ cũ hũoriſ vitio ⁊ ꝓprie frido: qñqz ℞o ex ſimplici q̃litate. apõ n. a. ꝯiugit ex apoplia a criſi colice ſi egritudis acute: diſlocatõez ſpõdiliũ frigoꝛe: cãu pcuſſiõe: ligatura forti: veneno: ⁊ h⁹. Dextrũ quoqz aial'ẽ ps duarũ ipi⁹ nobilioꝛ q̃ mouet. ſiniſtrũ ãt vilioꝛ q̃ fulcitur. moueri nãqz ẽ i dextris: i ſiniſtris ãt fulciri de aialiũ motu. ℙropt fm ℞o ſciẽdũ q⁹ paulus ⁊ alig motiuis ꝑductis deteri ꝓtulerũt palyſim ſiniſtri lateriſ difficilioris curatõe ea q̃ dextri: de gb⁹ ttio ⁊ q̃rto dicẽdox appebit. qõ ℞ificabiꝛ fortaſſe idicatiõe aloci ibecillitate ꝑ ſe ſũpta cũ ℞tus ſit curatiua nõ ꝯſiderãdo qd accidit. ℙropt ſigdẽ ttiũ ſciẽdũ ꝓius q⁹ palyſis ſepi⁹ ꝯtigit i pte dextra q̃z ſiniſtra: ⁊ demuz q⁹ deterioꝛ q̃ ptis dextre. ℙropt ꝑmũ h⁹ ſciẽduz q⁹ exꝑimẽto ꝓcepi crebri⁹ valde lat⁹ dextrũ palytica ri ſiniſtro: ꝑcipue cũ ipa vt frequenter euẽiat ex apoplexia mioꝛi. vñ aphoriſ. 3. Dis q̃ ſatis ſenioꝛib⁹ catarros ꝓꝑ raritatẽ ⁊ eliq̃tõez venaꝝ vt repẽte peant hos ãt ꝓꝑ apopleticos ſeu palyticos fieri i dextris. Quare alia trãſlatio: celeriꝛ peũt: vel i dextro latere palyſiz ſuſtinebunt. Sz de aere ⁊ aq̃ alijs ℞o deficant latera. qõ oñdiꝛ qz palyſis ad multũ accidit ab apoplexia mioꝛi ex mã q̃z mul tũ phl'atica replẽte vẽtriculos cerebri: min⁹ tñ q̃z i maioꝛi. Qua gdẽ phl'atica i ſeipſa. nã expellit ad lat⁹ dextrũ: tũ qz maioꝛ ps h⁹ materie colligiꝛ i pte ſiniſtro ſiniſtra cũ ſit ifirmioꝛ dextra. ℜepletur g̃ magis cũ nã ſp expellat qõ ſuperfluũ ad ptẽ ibecillioꝛẽ. Ea ℞o ipleta ñ poterit i ipſã fieri expulſio cũ plenũ nõ recipiat: ſed vacuum. Expelletur igiſ ad dextrã minus repletam: tum qz ful-

cira est in sinistris: motus ãt ⁊ ꝓpulsio in dextris: tũ qm̃ vie ⁊ meatus latiores sũt in ꝑte dextra q̃ sinistra cã calidi ⁊ qz ipm cũ sit attractiuũ precipue. Crebri⁹ igit in latere q̃ multũ accidit dextro. Sz ꝺ vr̃. n. magis in sinistro q̃ in dextro ꝺtingẽ. Qm̃ serap. Si bumor viscosus abũdet sup duos vẽtriculos cerebri anteriores facit apoplexiã. Si ꝟo sup posteriorẽ paly sim inducit. Si in latus debili⁹ trãsmutaꝛ. hoc ãt ẽ sinistr: dria tuidẽs. 47. Contingit igit ãplius in sinistro. Dom̃ q lat⁹ debilius in hmõi apoplexie labore illud ẽ qđ nã stimulata reddit magis aptũ recipere vt oñsum mãz a cerebro in latus ꝓpulsaz. vñ tertio fa. Nõ elongat qn seruet mãvni⁹ duox latex purgãdo vt expellat mãz ad lat⁹ qđ est ծbili⁹ ⁊ ꝑ id est qđ magis extat susceptibile mãe primũ: id aũt dextr vt oñsum. Propter fm ꝟo hmõi sciendũ q dctior paly sis ẽ curatõe q̃ lateris dextri ea que sinistri. nam ista fm veterẽ vt oñsum. 174. ẽ deterior morb⁹ q cuz discõueniẽtia ⁊ in ꝓportione pticulariũ ꝺtingit eius opposito. Sz talis ẽ paly sis dextri lateris cũ magis ipz eidez ꝺrieꝛ q̃ sinistr: q caliditas motus ⁊ fortitudo cũ religs mr̃ant. Neqz instandũ ad istã rõem vt plures dicẽtes modernox fmonẽ hip. Nisicari i acutis tm̃ cũ scribitur prio fa q in habitãtibus septẽtrionis loca nõ accidit epilepsia: eo q sunt interius sani, ⁊ qz calor innatus ẽ multus q̃ si accidat erit fortis: qm̃ non contingit eis nisi ꝓpter fortẽ cãm. Et eodẽ tertõ. 14 Nõ de quo vehemẽtius timeꝛ cũ aduenit ei hydropisis ẽ ille cuius cõplo nãlis ẽ calida ⁊ sic. Nõ enim egrotat p ꝺrium sic cãe nisi ꝓpter rẽ magnã. Epilepsia ꝟo nisi dũ spasmat ⁊ hydropisis egritudines sũt cronice. Adhuc illa egritudo difficiliozis ẽ curatõis que amplius ledit fontẽ ⁊ mãm vite ac nutrimẽti: ⁊ ita curatõis fundamẽtũ. Talis ꝟo ẽ paly sis lateris dextri magis ea que sinistri cũ cor ꝟtute magis respiciat dextrã: dria. 47. Epar ãt situeꝛ in eodem. Eti. morbus colligens mãm ampliorẽ plusqz dissemiatã ⁊ insertã deterior curatione reddit. Sz hmõi ẽ paly sis lateris dextri vt oñsum. neqz in ipsa fulcire possum⁹ curatõis basim cũ ptium sit lesa nobilior. Itaqz paly sis dextri ⁊ marie que ꝓpter apoplexiã ꝺtingit minorẽ peior ẽ cura ea que sinistri. Forrassis ãt si eẽt aliqua paly sis seu mollificatio pticularis cũ hmõi causa absqz cerebri ⁊ nuce ⁊ alioꝝ principalium lesione possent: puta que ꝓpter ligaturã que sinistri lateris illa que dextri ceu in podagra ꝺtigit sinistra ⁊ dxtra ac in plurimis taliũ passionũ cũ curatia principia saluẽtur illesa magis. Et sic audiẽdus ẽ dicẽs Paul⁹ paly sim dextre prius faciliozis curatõis ea que sinistre.

Propter q̃rtũ vero ad primũ appz qđ dom̃. Ad aliud ꝟo dom̃ ꝑ interemptõem h̃. ⁊ lz latus dextrũ sit calidius ⁊ ficci⁹: sinistroqz forti⁹ debilitatũ tm̃ ⁊ in frãtum ac hũectatũ nõ remanet qđ quo possit rõ curationis haberi: sicut si foret i sinistro. ꝑ viam ẽt reumatis oñsum q mãm h̃ maiorẽ suscipit sinistro. ad aliud fir qđ dom̃ appuit. vex. n. cũ latus dextr i sui p maneret dispõne nãli qđ sec⁹ hic accidit. Ad aliud dicendum: q lz per modũ congestionis seu aggregationis mãe nutrimenti superflue plurimũ ipsius aduenit in ꝑte sinistra q̃ in dextra ꝑ viam tm̃ reumatis vt visum amplius corruit in dextrã. Ad aliud dõz q ser mo ille verificatur relatõe ptium reliquox: ad cor tm̃ si ei accidat nocumentũ ex aliq̃ fortiori cã deterius re mouetur cũ non sibi auxilium aduenias aliunde vt in corde ostendit lesio. Ad aliud dom̃ q nõ est sile cuz non adeo hmõi morbi ledant ptes quibus accidit vt paly sis ab apoplexia contingentẽ. Amplius n natura leduntur principia: in quadam tamen ceu tactũ paraly si particulari secus potest contingere.

Differentia. 184.

Quod in tortura faciei locale remediũ ponendum sit super ptem visam sanam oñditur ꝑ A. in ꝓb. querentem ꝓpter qđ in paly si marille non ipse afferimus auxilia: sed alteri. Adhuc locale remediũ ꝺz apponi super ptẽ visam sensibil⁹ infirmã cuz medicus sit artifex sensibilitates ⁊ euidentie. Hmõi ve o ẽ que sana. vñ Aleãder ibidẽ. Videꝛ musculus q est fm alterutrãqz marillã sanus infirm⁹ ⁊ infirm⁹ vt san⁹. Eti. Locale ponẽdum ẽ auxiliũ sup ꝑtem fluentẽ cum in ea cõpositio corrũpaꝛ: ipsa vero vt dicũt est que sana vr̃. Rursus super ptem mollificatã seu resolutam remediũ applicandũ vt humiditates ericcenꝛ illam ibibentes. hec ãt appens ẽ sana cũ non refugiat versus suũ principium. sed magis reliquũ vidcaꝛ ipellere. Itaqz super ptem appetentem sanã locale situandũ ẽ auxiliũ. In oppositum tuo A. fam. Quidam dixerũt q latus egrum i tortura ẽ qđ sanũ vr̃ q̃uis cã sit in ipso ⁊ latus sanũ agit actionẽ ꝓpriam. Sz hoc fm plm̃ non ẽ vex. Mã anorbomia ⁊ qđ scitum ẽ de dispõne lacertorũ faciei facit te scire corruptõem hmõi. Itidem: Super locũ in quo ẽ morb⁹ remedium applicandũ: talis ꝟo qui non sanus appetcum in eo egritudo extet compõnis. vñ interiox. 4. Sanum latus vt scitis erga mollificatã cõtrahit latitudinem. Rursus: quox sunt ortus dñtes ꝓtractus ⁊ fines diuersis egẽt remediis. Hmõi ꝟo in alterutra latex ꝑs in tortura. Itaqz super latus infirmũ ⁊ non visum sanũ locale figendum remedium

Propter primũ ꝟo sciendũ q tortura ẽ officialis egritudo in facie q̃ ipsi⁹ ps ad inãlem trahit ꝑtes: forma q pmutaꝛ nãlis eius ideꝛ ita vt remoueaꝛ bonitas obuiatõis vtrorũqz labiox ⁊ ãbax fm ptẽ palpebrarũ. A. cuius qdem cã vel ẽ mollificatio seu paly sis: aut dissolutio corde ictus aut spasm⁹ lacertox faciei ⁊ palpebrax. vñ de cã ꝟo. Secma qdẽ fm nãm corrũpitur aliqñ vel elephãtiosis ptis ⁊ hmõi. Interdum vero fz accidẽs sicut i dissolutis seu paralyticatis vel spasmatis aut phlegminãtib⁹ vel induratis aut nerno abscisis vel corda siue duris cicatricib⁹ alligatis. In oibus his talib⁹ in aliaz pticulã repere sit pticula alias fm aliam. Tortura nãqz h cuenit ꝓpter lesionem factã in neruis veniẽtibus a tertia cõiugatõe nervorũ cerebri: ⁊ gnta sub ossib⁹ paris vtrinqz duob⁹ sepulta ⁊ densa ⁊ a neruis veniẽtibus q̃plurimis colli spondilibus ex qbus cũ ligamẽtis ⁊ carne ꝺstruit colligante pãniculo lacertus. A q̃ qdẽ passione ⁊ si duo musculi latigonales h̃ nomie noti apud. A. culcidra fm Ba. exiẽtes quox vnicuiqz sũt q̃tuor veniẽtes a totidẽ ptibus branchi seu rami principaliter peccẽt: nihilomin⁹ cõpatiũtur q labiox q̃tuor duoqz nasi: in q̃ ẽt passione q oculox cũ palpebris et ꝓprie in ꝑte tortura ꝺtorqueꝛ musculi. nosce quoqz q fi oẽs nervi q cerebri patiunꝛ: ⁊ per ꝺñs reliqui consurgit apoplexia. Si vero q fm alteram sunt ptiũ oẽm paly sis seu dissolutio. Si ãt fm aliquam ptium mollicies cãtur illius ptis. q fi ptis alterius facici tortura vel ener-

natio: tertio interiox. Ex qua tñ coniugatõne neruo
rum ſpondiliũ manibus ꝓuis: nerui mandẽt veraci
ores diſcordes repio: quarto. n. de accidẽti ſcribitur
ita. Senſus manuũ qb⁹ ſpinalis medulla patit ꝑz gn
taz ſpondilẽ perit ois cũ motu: qbus ℞o ꝑm lextam
non ois. Prime nãqz brachij ptes ipaſſibiles cuſto
diunt. Multo aũt vt qz magis ſi ꝑz ſeptimaz ſpõdi
lem ſpinalis patit medulla. ſi aũt qd poſt ipm natura
adhuc quaz qd patiunt man⁹. Cui quidẽ ſermoni al
ludit ꝓmo ſcõa vtcũqz taliter: Si ḡ ſitus ex cõitate
fit ſicut cũ ꝓ nocumẽtũ qõ eſt i digito ex cã añ cogno
ſcit qõ eſt ꝓpter nocumẽtũ qõ ſexto ex paribus ner-
uox colli accidit. apparet igit ex his ſerieb⁹ q ꝑm gn
tam ſpondilẽ t ſextaz demũ min⁹ aũt ꝑm ſeptimam:
mime ℞o ꝑm octauaz nerui deferuntur i man⁹ par-
uas In ↄtrariũ ꝓmo interiox: qs cadẽs de vehiculo
cũ iret romaz in ꝓncipio ſpatule ꝓcuſſus fuit in quo
tribus digitis manus ſenſus iaz. 30. dieb⁹ defecerat
motu inocito cuſtodito de quo ꝓſumpſit ga. q in pri
ma exciſione nerui q p⁹ ſeptimaz ſpondilẽ ꝓcuſſione
pticulaz aliquaz phlegminantẽ duram diſpõez habe
re. Sz neru⁹ q eſt poſt ſeptimaz ſpõdilẽ t añ octauaz
ex pari egredit neruox octauo. vñ practice gnto vbi
hic refert caſus ↄcludit ita incõmodũ hoc neruis cõ
tingit q ad annularẽ medicũ t mediũ digitos ſenſuz
ferũt quib⁹ a ſpondili ẽ origo. 7. collz. Quare theo
rice ſcõo t primo prima exꝑſſi⁹ de hoc anotbomizat
ita. plurimum ſeptimi paris neruox colli ꝓuenit ad
adiutoriũ: quidaz tñ rami v adũt ei⁹ ad colluz caput
dorſũ t diaphragma cũ ramis gnti aſſociati. ſz octa-
ui p⁹ cõmixtionẽ t ſocietatẽ oẽs ad brachiũ t aſſeid
vel vlnas ꝓueniũt: neqz eox qs ꝓuenit ad diaphrã
Ram⁹ tñ q eſt ex gnto pari verſus partẽ dir ect⁹ ma
nus ſpatulã nõ ꝓ trãſit: neqz q ex ſeptimo adiutoriuz
ſz ille qui ex ſpatula in brachiuz ꝓuenit eſt ex octauo
mixto cũ ꝑmo ramo q naſcit ex ſpondilib⁹ dorſi t ad
dorſũ tendit. Dõm q hic ſermo ſecundus eſt verior
t ꝓticularior: qui autẽ de accidẽti vltor. Per manuſ
eni audiuit earum exordia ſuprema vt ſpatulas cum
ipſax iuncturis ad quas quinta paris neruox rami t
ſexti dicunt ꝓuenire: aut leſio facta i neruox explan-
tatione circa gntã ſpondilẽ nõ fuit eius tñ: ſz cõicãs
his que inferius. q autem prius ſit acceptabile dictũ
oſtendit: qõ vidi de quodam adoleſcente ſup colluz
ex gradib⁹ cadente vbi ꝓcuſſionẽ incurrit cu ca ſpon
dilẽ ſeptimã in qua factus eſt tumor t ꝓhibit⁹ motus
tandẽ in manib⁹ totis. Cũ autẽ euz iuuarẽ mcli⁹ bre
incepit motũ in manu dextra reaſſumens a ſocilibus
in antea: ſed adiutorij extremũ cũ ſocilib⁹ mouere nõ
poterat. in ſiniſtra ℞o magis erat econtra: quod con
tingebat ꝑm leſionẽ aut ſalutẽ neruox ortox a ſeptu-
ma t octaua ſpondiliũ: qui tandez ſanatus ꝓfecte tu-
more medicamine ſoluto: ſi tamen in preſentiarũ di-
cere tñ de hmõi auctox cõtrarietate. Fortaſſe nãqz
eius amplior ſermo deincepꝫ concurret. Eſt aũt faci
es ps que ſub craneo anteri⁹ in homine ſolo ꝓpe re-
perta: hiſtoriax ꝑmo. Locale qdẽ remediũ ẽ auxiliũ
poſt vſum euacuationẽ ſeu purgationẽ q̃plurimum
adminiſtratũ cũ i paucis aut i nullis taliũ huiuſmodi
cõtingat egritudo abſqz corpis plectoria vel cacho-
chimia q̃ prius euacuatione indigẽt aut purgatione.
Res eqdẽ videt aliq̃ talis: t ẽ ipa vt aux ꝓfectũ aut
homo q̃ñqz ℞o neqz videt: neqz exiſtit vt homo aſi-
nus. Interdũ quoqz vñ t non eſt ceu ſire diſtãtes ſtel
le apparẽt nõ ſentillãtes ſentillare. Nõnũq̃z eſt t nõ
vñ vt appoſitione diuerſox colox ſuperficies exiſtẽs
plana concaua de longe apparet. qõ autem certificat
iſtox amplꝰ ſunt duo extrema: ↄnter ℞o qõ exiſtit ñ
tñ viſũ. reliquũ aũt fidẽ plerũqz fraudat. Propter
ꝑm aũt ſciendũ q aliq ambiguitatibus t diuerſorum
auctox ſeriebus paralogizati dixerunt latus viſũ ſa-
nũ ſore infirmuz: alteri vero econtra. t ideo ꝑm hoc
diuerſimode remediũ applicandũ locale. quid autez
de hoc mox videbitur ex dicendis. Propter ter-
tium ℞o ſciendũ q eneruatio ſeu tortura ſi fiat mol-
lificatione aut corde diſſolutione vel inciſione appa-
rente qõ exteri⁹ ipſius: tũc ſup ptem viſã ſanã ponẽ
dũ eſt remediũ cũ ea taliter ſit egra: t iõ fluẽs trahit
a ſana ꝓficiente ſuũ actũ directe. Appet. n. ſuꝑficiali
ter in tortura q latus qõ ↄbitur ſit ſanũ. Cõtrahẽs.
n. t recedens ab ei⁹ debito ſitu egrũ vt duo trahẽtes
funis extrema ſeorſuz rotule infixi. q eni plus trahit
vñ reprimi t alter ſubleuari. ſi vero tortura contige
rit a ſpaſmo humectãte vel exſiccante aut apoſtema-
te vel duritie cicatricis ꝑm ga. ſup partẽ apparentez
infirmã t vere b⁹ entẽ ponendum locale auxiliuz vt
durities aut nodoſa cũ in altero laterũ fuerit pendẽ-
di: qõ ſeries inſinuat premiſſe. Falcit quoqz medio
breuiori: qm̃ ſup partẽ veracit infirmã quicqd ſit de ap
petentia q̃ñqz fantaſtica locale applicandũ remediuz
hmõi quidẽ eſt ps viſa ſana i tortura cãta ex mollicie
vel ei ꝓportionabili. In ea ℞o q̃ a ſpaſmo t ſibi ſimi-
bus: talis quidẽ eſt viſa t ei⁹ infirma ꝓpter qõ in
hac locale remediũ ponet ſup apparentẽ ſanã partez
cum realiter ſit egra. In reliq̃ ℞o tortura ſup entem
infirmã t apparentẽ: qõ t ſignis diſcernit certis. cũ
eni a diſſolutione contingit eneruatio ſenſus t mot⁹
i ea ſunt bebetes: t ſentit in cute lenitas t in lacertis
abſqz extenſione: t demergit oculi iferior palpebra:
t ptiuz altera pãniculi palati ↄñs tortura eſt mollifi-
cata humida lata. t qr aſpectus ſit ad iferiora videt
patiens. q. meditari. que autem ſit a ſpaſmo ſicco vñ
humido: nota bz ſigna in parte ſpaſmata ceu ↄctio cũ
replone non ſiccitatẽ ſtringitur cã cutis frontis in il
lo latere t extenſio i altero ſit latere paucitaſqz adeſt
ſaliue ac ſputi cũ ſenſuum turbatione. Apoſtematis
℞o nota ſunt ſigna in eius parte. Propter vero
q̃rtũ ad primũ dõm q alexãder loquitur de tortura fa
cta ꝓpter mollificationẽ i q̃ ↄceſſuz remediũ ponen-
dũ ſup ptẽ viſã ſanam. Ad aliud dõm lz medicus ſit
artifex ſenſibilis t euidẽs: eius tñ ſenſibilitas t ma-
niſeſtatio vere debent eſſe t nõ ſophiſtice: q̃les ſunt
q̃ in tortura apparẽt ex diſſolutõe. Nã dictũ ẽ quod-
dã appere: non ãt exiſtere ſup qõ locale nõ eſt appli-
candũ auxiliũ. Aliud ſitr concedendũ cũ leſio fit i p-
te viſa ſana: lz. n. in pte apparens infirma corrupta vi
deat cõpoſitio non tñ ꝓprie: ſed p alligationẽ quam
hñt muſculi vnius ptis cũ bis q alterius Cuz. n. qui
ſunt alteri⁹ ptis mollificant alteri actũ ſuum exercẽ-
tes ↄbunt non hñtes aliquid equipotens. Ad aliud
dicendũ q hmõi tortura ↄtingit ex paralyſi ſiue diſſo-
lutione. vñ ſup eã remediũ ponenduz cũ illic egritu
do exiſtit. Ad ea ẽt que alterius partis appet quid di
cendũ qm̃ ſermo eſt in tortura facta ſpaſmo vel apo-
ſtemate: t qr hmõi ſepius euenit q̃ ea q̃ mollificatio
ne ideo dicit. A. hoc ꝑm plurimum non eſſe verum

Ad aliud dñm q; in loco ſano non eſt egritudo compoſitionis: cū tortura molliſicatione ꝓingat niſi apparenter ꝛ non vere. Cū.n. lacerti vtrinq; habeant ſuū acutum ꝓficere ſig ex vno ꝓte deficiāt alteri ſuaz ꝓficientes actionē nō eis corrūdentibus refrenātib⁹ ꝓhuntur in ſeipſos ꝛ videantur infirmi cū tamē extēt In tortura vero ſpaſmo euenit ſecus.

Differentia. 185.

Quod vinum competat in egritudinibus neruox oñditur: q; tertio ꝓa. Vinuz antiquum paucū ꝓfert valde egritudinibus neruox oibus. Et firmaī q; practice q̄nto. Vinū ꝓpina vet⁹ modica quantitate vt venter oſtendit ꝛ ocul⁹. Nec āt neruoſa. multo igitur magis quod mediū a nouitate ſecedens cū ſit antiquo amplius nature accōmodū. triplr. n. ipe variaī dria. 70. Rurſus morbus is aut erit ex inanitōe ꝛ ita cōfert vinū maxime cum humectatōe cureī. vinum nāq; humectat: tale enim actu ſimiliter ꝛ potentia cū;iter cetera celerius ſubeat ꝛ ampli⁹ in ptes. Cito. n. replet corpa obnoxia inanitioni: aphoriſ. 2. Rō eteni nutritōis in eo ſaluaī maxime cum calidū ſit ꝛ hu. dria. 70. vel ex humore erit replente: vt phlate colera vel melancholia aut ſāguine. Vis āt ſingulariter conſert. phla. n. digerit incidit ꝛ reſoluit coleram ru. in vrinā extrahit ꝛ nigram labere facit velocit er q; cogit exire ꝓpietate flectens illius nocumentū. primo tertia: ſanguinē ēt clarificat ſpēs ipſius ineūatiuas deriuando ptes. amp. qō Vtutes aiales alleuiat ꝛ regeſcere facit confert neruis: qm̄ iuuamētū fundamēto neruox vt cerebro miniſtrat: hmōi ē vinū ēt iebrians. Almā. 4. ꝛ tria primi. Et curatio ac ēt reductio ꝓficiī ꝓrio. nerui vero ſūt frigidi ꝛ ſicci: vinū q;dem vt dcm̄ calidū ꝛ hu. Jtidem: ꝓrioz ꝓrie ſunt rōnes ꝓa de ge. ꝛ cor. ſz vinuz cauſat egritudines neruox replonales vt paralyſes ſpaſmos ꝛ conſimiles. Curabit iraq; illas que ō inanitōe ſaltem. Vinū igitur ꝓfert neruox paſſionib⁹.

In oppoſitum. 5. theorice: Vini ꝓprium eſt cerebro nocere ꝛ nervis: in eos. n. materias penetrare facit: tertio ꝓa. vnde Me. in practica. Vinum vitare oz. Facit. n. ad neruos penetrare materias que forſitan non penetrarent. Et ſcito q; inimicū ē oculis vinum ꝛ neruis. amp. oia interimūtur ꝛ corrumpunt a ꝓrijs de diſtpantia ineq̄li. Vinū āt neruis ꝓtrariaī cū ſit calidum ꝛ hu. ſufficienter. Jpſi autem frigidi ꝛ ſicci non multū acutis recedentes tpamento complerionum apparens primo. itaq; vinum egritudinibus neruox non competit. Propter primū ſiquidem ſciendum q; qd ſit vinū eiuſq; multiplicitas qd ve neruus ꝛ morbus dria monſtrauit. 70. 41. ꝛ. 42. Noſce quoq; q; vinū ſumitur aut gra nutritōis ꝓut cibū ꝛ ſeipm deportat in ptel ꝛ ꝓuertiī in cas aut medicationis cā ꝓm q; alterare ſibi ꝛ ꝓportare taliter inexiſtit. Propter ꝓm Vo ſciendū q; alig dixerunt vinū ꝓpetere neruox paſſionibus: tum q; calidū eorum remittēs fritatem: tū q; calidū eox remittēs frigiditatem: tū ēt q; ipſox ſuperfluitates vrplm cogt ꝛ digerit. Sed hec non valent cum pitiores contrarientī eis Vitatis zelatiores. lz. n. neruos calefaciat ꝛ būecter ea tū ſunt nā neruox elatiora ita vt illis noceāt ꝓria exceſſu ſcā ſui. ēt ſubtilitate penetrando et ſuperfluitates in ipſos nocet inducendo: neq; materiis eox ꝓfert mō quocūq; ſz cū fuerint digeſte nāz in eā rū ercitans expulſionē. Alii Vo dixerunt id cōferre q; Vtutem confortat ꝛ digōem ꝓcurat ꝛ marie cuz hu. fuerint crudi. vñ q̄rto dere. ſa. Vinuz ꝛ digerit ſemicrudos hu. pre oi alio. Sed id ſilr non ſtat quia hoc accidētaliter eis aduenit vt oñdetur. hic aūt magis qō p ſe ſicut appebit erpetiī. Propter tertiū Vo ſciendū q; vinū ſimplr ꝛ per ſe nocet neruis ꝛ ꝓ prie alitionis gra datum vt illuſtriores cōiter expo/nūt ꝛ precipue ſubtile acutū citrinū cū fuerit antiquū potiſſime: oppoſitū vero min⁹ qō firmaī: q; qō neruos relarat ꝛ diſſoluat mās in ipſos deducēs nō cōfert eis imo eos pampli⁹ ledit. tale qdem vt ſcribunt ē vinū: ipm nāq; ſubtile penetratiuū exiſtit. In neruis ēt debilis digōis entib⁹ indigeſtū ꝓuertiī i acetū nihilq; vt firmāt neruis iimicabilibus ē accto itūm vt dcm̄ fit re. a. tertio. feminis pls ipm ꝓpter leſionem vulue cū maribus inimicari: neruoſa. n. exiſtit. Et. A quo precipiī dogmatiorib⁹ abſtineri ſuſpectis neruox egritudinib⁹ ipſoruq; ipſas iducit neruos ledit. ſz vinū ē tale: ꝓb. 3. ꝛ cōplonū ꝓa: qō ſigno ſulciī. videmus. n. boies vinū non potātes ꝓpter legē vt agarenos aut ꝓpter carentiā q; illuc nō peruenīat vel inopia ſeu abbominatione fatali vel pietatis ſtudio neruox paſſiones incurrere mime. Sic igiī vinū neruis ſimpliciter nocens nō cōfert ꝛ ſimiliter cicera ꝛ maxime pomacca. Jſ er accidens aūt ꝛ medicatiōis cā pōt iterdum eiſdez cōferre: q; ipſos humectet cū fuerint exſiccati ꝛ ꝓprie aque admixtū non pauce velut in ſpaſmo q; ex inanitōe. vnde in diuiſionib⁹. Detur in potu vinū cū aqua multa. ꝛ tertio ꝓa. Si miſceaī vinū cum aqua quā bibit non ē remotū a rectificatōe Breuiarij ſigdem primo. Sumat in potu vinū ſubtile velocis penetrationis: et id qō nō plurimū iudicio diſtare ab eo qō fortius multeq; fuerit aq̄ cōmixtuz. Et firmaī: q; aq̄ humidiſſima appenter tranſire tñ moraī tertio re. a. vino Vo cōmixta ſubtilitatē acgrit et penetrationē vt deueniēs in neruos ſine leſione duplī humectet: ſubaliter ꝓpter vinū aq̄ remolli tū ita vt abſq; ſiccitate humectet in ipſos conuerſuz: et accidentaliter ꝓpter aquā qō ē qōdā de forte irrorare. Cōfert ēt aliter accidente: q; mām digeſtā inciat in expulſionē calore nāe inſtrm fulciēdo. Jſ rius āt ſpargēs eandē et ꝓpli⁹ incrudat et nocet nō paruz qō febres totius ſignāt paſſiones. xi. curatiue ꝓdeſt qz itidē: q; virtutē roborat et cōfirmat qō denotat i ſyncopi ei⁹ indifferēs exhibitio. Spm̄. n. et cor vniuerſaliter ꝓfortat aiam. n. letificat et gaudē facīadeo vt nihil iueniaī qō ipſi⁹ vt vice ſuppleat. Almā. 4. in caſu tñ et accidētaliter confert. Noſce quoq; q; vinū vniuerſaliter nocz alitionis datū rōne. Medicie aūt ꝓfert gra q̄q;: aut ſi forte nocet neruis ſimpliciī ꝓfert illis tñ appetitus modicū gra: diuerſificatū. n. ſm min⁹ et ampli⁹ diuerſos iducit effect⁹. vnde Dioſcorides. Vinū vetus ſi multū bibitū fuerit ꝓ nimicitate Vtutis neruis et ſenſui ꝓtrariū ē. ꝓ ſuauitate āt modicū bibitū bonū extat: q̄re tertio ꝓtactū: ꝓa vinū antiquū paucū cōfert egritudibus valde neruox oībus: plurimū. n. ex eo ſūptū ē res nocibilior ita vt ō ipſo dicaī qō exponiī ō ſquilla ſecūde ꝓa ita. Nocet neruis ſanis parūper cōferēdo doloribus neruorum et iūcturax' palyſi et ſciatice ꝓprie. Sicut nāq; vinū ꝓhibendū ē in neruox paſſionibus ita et in his q̄ artariax: ipm̄. n. neruoſa et frida ledit maxie. vñ tertio

22. Oportet patientē dolorē iuncturaꝝ dimittere vi
nū oio vsqz quo sanet ex eo integra sanatione: quod
si aliqñ cōcedat in hmōi vinū: id p accidēs vt tactuz
euenit: aut ꝓpter abusū prauū quo in dilectionē de-
ductū est infirmis. Propter qđ rasis cōcedit de iun
cturis qñqz: satagit tñ id interdū meliorare admixtio
nē passularū mellis ꝛ apij spermatis. quod autē am-
plius cōuenit ē mellis aut zuccari aqua: fm tñ mate
rie varietatē. Propter Vo q̄rtū ad pmuz dōm q
a. non dicit vinū simpliciter ofserre vex antiquū con
iunxit ꝛ paucū qđ per accñs vt visū cōfert medicine
qz gra: Vtutē eni cōfortat ꝛ materiā educit. Ad sul
cimentū Vo dicendū q venter nō est simplicit ner-
uosus: verū ēt carnosus ꝛ ꝓprie illius intrinsecū sun
dale lz neruosū dicat respcū ei⁹ qđ extrinsecū hmōi.
Neqz ēt in suba oculi certe natura dñat neruosa: sz
amplius aquosa: dria. 64. Aut lz vinum absolute al
mansoris q̄rto noceat oculis p accidēs vt cox' mate-
riā vel spm iuuat indicatur: aphoris. 6. Modicū etiā
quātitate concessuz. Ad aliud dōm q vinū nō cōfert
spasmo ex inanitione simplr verū cōmixtū aque vt te
nuiū plurime aut p aliud ceu tactuz. lz eteni vinū con-
ferat neruis rōe medele nocet vt ostensuz eo q mās
in ipsos deducit crudas cum eo quod eorūz dissoluit
subam. Sicr ostensū est quū vinuz conferat ꝛ qñ gra
materiex contentax in eisdē. Ad aliud dōm q ꝛ si vi
num simpliciter noceat neruox fundamēto ac ipsis
Vtutē tñ eius alleuiat ꝛ requiescere facit atqz hmōi
instrm spūs vz aialē: vrinā ēt prouocat ꝛ sudorē: reli
q̄ relinquēs superflua ꝛ ꝓprie non fieri verū in facto
esse: ꝛ ideo ebrietas vt dicunt cōtinua esse nō dz. Le
uetur. n. in eo cuius cerebx est debile. Malus nāqz
nocumentox vini non est nisi in cerebro. tertia pmo.
Passio Vo neruox preparatis debile cerebruz hūti
bus concurrit. Ad aliud dōm q q̄z q̄z vinum oppo-
natur neruis in cōplexione ita vt eos reducat siue ip
ox curet passiones sibi tñ illi alia insunt premōstra-
ta nobiciliora. vel vinū est āplius calidū ꝛ hu. q̄z ner
ui sint frigidi ꝛ sicci cū immediate ꝛ ꝓprie sensitiui int̄
tpamentū sint cutis ita vt neqz neruos reducāt neqz
illis opponatur directe. Ad aliud dōm q illud verū
est i pdicamentis p se: nō aūt in his q̄ per accñs cum
oñsum sit vinuz neruis p accidēs iuuamentū aut no-
cumētuz prestare. Nocet nāqz paralysi ꝛ ꝓprie sūptū
in multa quantitate mām multiplicādo: ꝛ in neruos
illā amplius stigendo pax aūt acceptū silr dictū est iā
conferre. Differentia. 186.

Vod coitus non cōferat egritudini phlatice
monstratur: qñ spma qđ coitu emittitur non
phla cū illud sit vtilis superfluitas vltimi ali
menti sanguinei. h autē primi. 36. Cōferentia sit ipsi⁹
passionibus phlaticis eo q ipsax educatur mā. ꝛ sul
citur: qz iposibile sit cibū conuerti i chilū nisi ex ipso
generētur supfluitates phlatice cuz phla sit primū in
digestū ꝓueniēs ex cibis: dria. 33. qđ āt multum tale
q̄z multū distat a spmate. Eti: Qđ corpus deficcat ꝛ
minuit Vtutē nālē: iōqz infridans egritudini cū ea
sit frigida non cōfert phlatice. hmōi Vo fm Jo. est
coitus. Rursus: qđ ledit marie ptē phlatis causati-
uā ꝛ receptiuā in curatione passionis ex eo generate
non iuuat. Itidē: nāqz grādius valde suscipit nocu
mentū cōferētia: ea Vo est stomachus. vñ tertio. iz.
Plurimū qđ inuenit in stomacho aut gnāt in eo ex
hu. est phla. q̄re hip. ipz posuit phlegmatis suscepta
culum: sed hic maxie prosternitur vt monstratur ex
coitu. Amplius aut confert p se. vel per accñs. non
qdem pmo: qz eūone mediante: neqz scdo eo q talia
eligēda sūt p se fm virtutē ꝛ non fm accñs ꝛ apparē-
tiā. Adhuc ñ iuuaret libido od egritudines phlaticas
ipsius ꝓciperet vsus cū non fit medicox grossos isuf-
ficientes ponere vt febrib⁹ apātis tyria: ꝛ similibus
que phlatis: id Vo nō iubēt: vex eius oppositū ma-
gis. nō igr coitus passionib⁹ cōfert phlaticie. In op
positū hip. epidi. 6. qnta cū alijs plis. Galie: Quod
aiam hilarē facit corpus alleuiās egritudinib⁹ cōfert
phlaticis ꝛ melicis marie. hic aūt coitus. alman. 4.
ꝛ in tegni appens. Eti. Qđ calefacit ꝛ deficcat phla
ticis confert egritudinibus: cū fride sint ꝛ hu. Talis
Vo est coitus: ex multa. n. cōcussione corp⁹ calefa-
cit ꝛ deficcat ofir. Jo. Itaqz coitus egritudini ofert
platice. Propt p mū Vo sciēdū q qd fit coitus cū
eius multiplicitate: dria visū. i 4. qd ē egritudo. 72.
Est āt phlatica egritudo vt reliq cōplexionales du-
plex: q̄dā figdē absqz humoris vitio: altera Vo cū co
74. Et hmōi vel diffundit p oēz ptē fere: vt in fe. le-
pra scabie iposartica cachetia ꝛ talib⁹. Aut in partez
consolidat: ceu vndimia colica ꝛ hmōi. Propter
fm aūt sciēdū q̄liter alig ꝛ maxime epicurus nega
runt hic coitū ꝛ vltius ofserre oñsum dria. i 24. Qui-
dā Vo plurimas coitus aduertētes iacturas i ei⁹ he-
sitare iuuamētis oio: sz qd de h̄ ex dicendis in āplius
appebit. Propt tertiū Vo sciendū q coitus con-
fert egritudinib⁹ phlegmaticis modificatus tñ vt oñ
detur. vñ hip. Libido a phlegmate egritudinū ꝓfi-
cuū. Democri. Vo. Visus venere⁹ marie q̄ ex phle
gmate fiunt egritudinib⁹ certat adiutoriū magnū q̄re
Oriba. ad eustachiū. Egrotātibus ex phlegmate ve
nus optima. ꝛ ꝓbl. pma. ꝛ. 4. Propt qd coitus cō
fert ad egritudies q̄ ex phlegmate. ꝛ qnto theorice.
mlie passioni ꝓdest: cōfert ēt phlegmaticis morbis.
Tertio Vo. 20. Coitus ofert egritudib⁹ phlegmati
cis vt āt hox verificent fmones: oz ipos ꝓpus idica-
tionibus subiniti gbusdā sicut oñdi ꝓbl. ar. exposi-
tione: ꝛ demū id idē firmare. Propt hmōi pmuz
sciendū q caliditas expetit cocuntis inata fortis quā
nō destruat spmatis exitus qđ indicat desideriū cibi.
a. Sed quō dicet quis in egritudie phlegmatis pote
rit caliditas inata fortis esse. Dōm q non simpliciter
sz vtcūqz. Pōt nāqz phlegmatica egritudo cē i ali-
qua ptiuz ꝛ marie vētre ꝛ cor cū alijs ꝓncipalium fit
sufficienter calidū forte: sit ēt egritudo cū humoris vi
tio. Repletis eni cōpetit coitus: adsit etiā stomach⁹
non debilis ꝓstratus ꝛ marie melācol cus. Luz. n.
coitus ledit q̄marie: iuxta illud tertij. iz. Coitus est
ex rebus magis nociuis stomacho ꝛ dimissio ei⁹ ex re
bus est conferentib⁹ magis. vñ illius. 20. Dimissio
coitus est cōuenientior res ei q stomachū hz debile:
non sit quoqz eius neruosa cū cerebro oculis a corde
debilia: neruis. n. coitus principaliter obest. licz. n.
conferret ex parte materie que educitur: nocumentū
fortassis magis consurgit neruosorū cā: qđ patiētes
iuncturarū lesiones oñdunt. Non sunt ēt in corpore
aliqua corrumpi parata vel corrupta ceu i scabie phle
gmatica. vnde quarto quinta. Scabiosus dimittat
coitum oio. Ipse nanqz monet materias ad exterio-
ra ꝛ excitat vaporem putridum calidum venientē ad

ptem supficiei cutis: qre putrefit illic: t in lepra simi liter cum tyria ex phlate nā cātur. 175. in q̄ prepatio non raro deducit in actū. vñ qrto tertia. Oz vt alie-netur leprosus a coitu penitus: neqz fit putrescā sm corpis totum vt in febribus aut ptē: ceu in vndimia Coitu. n. corpus istāmaretur t dissolueret. amp. cō misceret malignū cum benigno ex motu t agitatōne qre in hmōi non precipit coitus sed tacite potius p/hibetur. Propter sm hmōi sciendū coitū mēsura-te adhibitū vt oñsum. 123. phlatis ꝓferre morbis qñ illud qđ mām educit phlaticā calidū extat nāle sopi-tū: corpusqz calefacit t deficcat: egritudines iuuat phlaticas: talis ℞o ē coitus. Educit. n. de phlate p té non puā cū in talibus pcipue fit quoddā supfluuz spmati assimilatū. vñ Ar. Coitus ꝓfert egritudibus phlaticis: q̄ eo supfluitas phlatis expurgat t nā si/mile phlati: quare coitus auferēs multū phlaticū iu uat. Et iō video phlaticos emissionis multe: ac cre/bre: marie cum ventositas fuerit coadiuuas erectiua Et firmat filitudo eo p cerebz cū eius ortis phleg/maticū. Plurimū āt māe spmatis descēdit a cerebro dria. 34. vñ de aere t aq̄. Quibuscūqz iciduntur ve ne q̄ post aures bi pzisus oi orbant gnātōe. t iō q̄ ce/rebri ledūtur coitu q̄plurimū: pb. apparens. Excitat t nāe calidū motu t eductōe: ex his que duobus subsequtur calefieri t deficcari. Rursus signo notat q̄ ē videre puros phlegmaticos egritudinib⁹ phleg maticis multū egrotare minores t bebetes pmane/re. Cū āt coire incipiāt sanos reddi: maiorariae ve/locitari q̄z magne: iuuat igitur coitus egritudies fleg matis vt expedit tñ ꝓditionatus t indicationibus p/tectis determinatus. Sūt āt hmōi egritudines qb⁹ is ꝓfert soda marie a consueto mor absciso grauit ca pite vertigo seu scotomia: mod⁹ qs epilepsie subetb malitia aic: tenebrositas visus: t vlr sensuū bebetu/do: deiectio appetitus: dolores t grauitates renum repletoz emūctoriox anchax t eax vniuersaliter q̄ circa pudibūda ptium pseruat ab coz apatibus pso/catio matricis: t oisariā tollit vaporē fumosum pre/cipue retentōe semis diu coartatū q tandē petēs coz t cerebz synthomata iducit q̄praus: mor ēt accidē tis qñqz itrioz cū. i24. cuidens. 6. Cōfert ēt coitus regulatus nō modicū ppter eandē cām egritudibus melancholicis. Paliab. t. A. Dilatat. n. aiaz bila/rē t iocūdā reddēs. vñ tertio. 20. Coitus cōfert me lancholie t plurib⁹ egritudibus colere nigre: pp qđ dilatat t expellit fumū spmatis aggregatū a pte cere/bri t corde. Propter q̄rtū ℞o ad primū qđ dām ia appuit. lz. n. spma vex nō fit idē phlegmati. ē tñ sibi multū vt tactū affine ppzie in langoribus a phleg mate. nō. n. icōuenies phlegma ita spmati simile co itu educi cū eo sanguis seq̄tur qñz. Iuuat ēt coit⁹ nō ppter id solū: vex ēt q: corp⁹ calefacit t phlegma d̄ ficcat. Ad fulcimētū qđ est ddz visuz. 33. Phlegma eni ipzopzie tñ pōt dici chilositas añq̄z in sanguinem trāsducat q magis distat a spmate. Dr t phlegma ve re qđ cū sanguie simul vt multū gnāt i epate: dria ꝑ-allegata d quo hic rō. Ad aliđ dām q id ē vex cū co itus fuerit sup fluus valde ēt corpox t quotūqz q̄lis nō hoc expetit loco. Ad aliud ēt qđ dām visuz. Cuz eni coitu lesio cōsurgēt grandis alicui⁹ ptis ꝑncipal oris aut ℞tutis ppter exalatiōnē spūum dissolutio. Ad aliud dām q coitus p se ꝓfert eo q nō p accidēti t casualiter, phcit: lz aliquo accidat mediāte puta mo tu vel eūone: t per se q̄ ipsius iuuamentū ē pmanēs vex. per se nāqz opponit ci qđ p aliud: ac illi qđ per accidens t ipm qđ sm quid. Ad aliud qđ ddm vtcū qz apparuit: qm̄ in egritudinibus pmissis exceptatis coitus phibet: aut tacite subandit nocimus. In relig ℞o vt expressū asseritur coitum conferre.

Differentia. 187.

Quod sanguis desup fluēs sit cōpescend⁹ oñ ditur: q̄ qđ ē preter nām ē cōpescēdū cū ipsa ipediat t pternat: talis ℞o est flux⁹ sanguis desuper factus. Dis. n. sanguis fluxus menstruali: excepto ex nām existit: de acci. 5. qualis qdem non ē exterioribus, pueniēs. Itidem: oē malum est cohibē dum cum sit nature lesiuum: hmōi ℞o hic fluxus exi stit quarta. n. aphoz. Sanguis desuper fluens qua liscūqz fuerit malum: deorsum vero bonum si niger fuerit. Rursus: quod educit filium t thesaurum na ture de corpe t ppzie per ptem supiorem q̄ deputa-ta est attractioni vt inferior expulsioni: dria. 166. com pescendum. Id āt fluxus agit sanguis desuper ma-xime cū ipse fit precipue, ppzius t familiaris nature: elemtox. 2. Palin: phibenda est declinatio t transi tus materie ad principale. Sybic euenit fluxus san guinis cū cerebz fit desuper locatum: itaqz sanguis desuper fluens cohibendus. In Pan Almā. 9. Qui bus per os ēt solet sanguis exitus cum interpolatio ne accidere ex quo nullum sentiunt nocumentuz: iō sic dimittendū. Rursus quod salutat seu salubre trā gllitatem prestans t iuuamentum non ē cohibendū talis aūt sanguis ē desuper fluens. vnde aphoz. 7. Quicūqz sanguinem vomētes si quod sine se. salu/bre. Et tertio. iz. Multotiēs est in vomitu duarū li brax san. ℞bi gra trangllitas t iuuamētum. Adhuc motus nature non est compescendus t marie cuz fu erit sufficienter regulatus illa. Hmōi āt non pax re ptus est fluxus desuper sanguis factus quod reuma fluxus sanguis a naribus oñdit iuuatiuum. Itaqz sā guinis fluxus desuper nō est constringēdus Pro pter pmū qdē sciendū q̄ qd sanguis t quotiēs dr: dria oñdit. 30: Est desuper q̄ a diaphragmate supi⁹ Inferius ℞o quod reliquū de gbus quoqz ptib⁹ sā. effluat desup dria videbit. 190. Propter sm ℞o sciendū q̄ alig imitantes Erasist. 9. de inge. direrūt sanguinis fluxū fore compescenduz oēs euitantes ēt spontaneos fluxus. Acgescentes quoqz alig Ba. ō notanti oēm fluxum extra naturā eo q menstruox ex cepto ptulerūt desuper fcm: pter eum q narium fore compescendum. Nonnulli āt a se asserūt vt oī: sed qđ de his tertio, ppositox oñdetur. Propter tertiuz ℞o sciendū primitus vt duduz inotuit q̄ sanguis flu xus desuper occurrens: aut ē a naribus vel ab ore. si qdem primū: aut synthomaticus vt ppter aliquam malā ꝓplexionē ptium ꝓtentiuax vel sanguis acui/tatē t mordicationē aut ipsius quātitatē nāz stimulā tē ad sanguis excretionem: t ita sanguis cōpescēdus p ipsi⁹ cāe remotionē cū synthomate factus nām, p-sternat. Siqdem creticus digōnis ēt signis precedē tibus vel aliter ꝓgnodicus considerandum an sufficiē ter fit expellēs quod supfluum. Ex cuius qdem edu ctione seq̄tur iuuamentum: qm̄ tūc cū mot⁹ fit natūr naturaliter operantis non est coartandus ni excedēs ex quo humores eūentur t spūs resoluantur: vt tan

dem Xtus subiace at ꝓmpta tūcqꝫ vt sanciūt cōpescēdus. Si Xo sit ab ore aut exiuit locū suū vel ītra ipm cōtinet: sigdē egressus educēdus mō quocūqꝫ ad illud medicatōe nām icitāte: qm̄ sanguis ꝑter nām in vētrē .i. ꝯcauitatē effusus necesse ē putrescere: aphoris. 6. Qđ āt putrescit se. ꝛ qđ deiceps iducit: qđ si ītra locū cōtineat ꝓpriū tūc ant egredit a ꝑtib⁹ supioribꝰ ceu ore vel a medijs: ꝛ ita cōpescēdus ad inferiora ducēdus cū eductio expostulet oppositionē ēt loci ꝛ ꝓpriꝰ cū intendit deriuari. Si āt a ꝑtibus labatur iferioꝛib⁹ ore: aut tussi educit vl̄ vomitu: ꝙ sigdē tussi tūc ex spūalib⁹ exit. vñ aphoris. 7. Sanguis a pulmone cū sputo exiēs nō ē salubris ēt carentibus se. qm̄ si hec passio elōget ex necessitate subsequit se. iuxta illud eadē. 7. Jn sanguis sputo ptisis ꝛ fluxus capillox: vbi Xo salius retinet morīt. Si quoqꝫ egressus fuerit ꝑmū locū vt ī ꝯcauitate pectoris delapsus educēdus ne putrefactōe corrūpat qđ reliquū oē. vñ liquoꝛib⁹ hmōi sanguis eductiuis ꝯmiscēt acetū minus acutū vt ei⁹ incisione ac q̄dā tussis excitatiōe cuꝫ fluxus cessauerit qđ residuū foras educat eiusdē. Jnterdū āt fere int̄ hec mediās loca vt apte sanguineo ꝛ tūc nisi in ꝓncipio fuerit educēdus oio medicis pectoris lenitis ꝛ maturatiuis cū ei⁹ cura ꝓficiatur digestione ac eductōe. Si Xo educat vomitu ceu qđ ī vētre cōtinet tūc effusus ī eū. Aut erit ꝓp sanguisugā stō infirā vel aliud qđcūqꝫ: ꝛ ita vt appuit. ne ibi dē corrūpat eūandus. Si idez in ipm refundatur ex alijs locis cōsiderādū: q̄ vel ꝓdice depellit rigore sufficient nāe ꝓp aliqs ipsius ꝓsumptiones derelictas aut eūones ꝓhibitas cōsuetas vt imanifestius mutilatis vel retentionib⁹ mēstruox emoꝛꝛoide aut exercitijs derelictis vsitatis: vt oñdetur. ixo. Et series talit verificat alman. cū. 7. aphoris. ꝛ. A. Vel educitur synthomatice magis ꝓp cām cōplonis simplicis aut mālis aut cōpositionis. Et sic vt firmatū a nā cōpescendus ē fluxus ceu cōsperi in mulieribus nocentē ipm adhuc mēstruā tib⁹: ꝛ de his q̄rto interiox apparet. Nosce sigdē i ampli⁹ qđ bonū aut malū dupl̄r accipit vt vl̄r sit dicē vel simpl̄r ceu deos reuereri ꝛ pētes honorare aut hmōi opposituꝫ vel fm qđ sicut voluptas: seu mercū i pelag⁹ tēpestatis bora ꝓtractio: digitiqꝫ abscisio cā causati: aut eiusdem ꝙuꝫ: vel qđ hmōi. simpl̄r quidē hic bon⁹ ē fluxꝰ sanguinis mēstrualis solūmō cū muliere cōpetat ēt ꝓp se i suo gnē: nō aūt in viro ꝑpato fluxus qs san. mālis cōseratqꝫ in pūti ꝛ ordinetur illa depurata i ꝓplez tūc n. pamplius aduenit concipe. vñ tertio. 20. ꝛ. 21. Et cōsuetudineqꝫ mēstruationis delapsus ad matricem sanguis hoꝛa p̄gnationis retinet clausa eadē itavt eo embꝛyo ꝓficiat nutritur ꝛ foueat. Ordinatur igitur fluxus nāliter in idiuiduū ꝛ speciē magis qđ appet q: plurime steriliū mēstruant q̄mime. Alij Xo fluxus ꝙ sint simpl̄r mali fm aliqd tñ laudabiles vt per vomituꝫ: ꝓdicus ēt iuuatiu⁹ malus exrat relatione fluxus mēstrualis seu fluxus sanguinis narium aut ꝑ emoꝛꝛoidas vel similiter intestina cū id qđ fm qđ exrat latitudinē hic contineat grandē. vñ aphoris. 46. Deoꝛsū Xo bonū ꝛ reliqua: bonū non ꝓpe dictū intelligere cōgruū: sed ipari huic. i. melius ac si ꝛ ita dictū. deoꝛsū aūt melius exeuntes nigre. Vere nanqꝫ gs eliget sanguinē deoꝛsū referri ante ꝙ ꝑ os qualitꝫ cūqꝫ. Apparet igit ex his veritas nō parū q̄siti. Sic igit fluxus san. quidā est innālis ex toto: sicut ꝙ corꝑis optime sani. aliꝰ aūtē melioꝛ tū simpl̄r innālis. fm quid aūt vti ꝓpter iuuamentū pōt dici nālis qđ inde cōsurgit sicut qđ ex naribꝰ ꝛ emoꝛꝛoidib⁹. Alt Xo simplicit naturalis vt ꝙ in aliquo genere ceu mēstrualis cū mulieri etiā tēperate hoc opas fit habere

Propter q̄rtū q̄dē ad primum dōm naturā sumi anguste valde ꝓnt in eius omni naturalitate consistit cum dr̄ oēm fluxū sanguinis fieri ꝑter nām ꝛc. Jux qđ dixit Diocles: Sudoꝛes ꝑter nām: ꝛ simil̄r hipostasis ita q̄libet erit inaturalis. in corꝑe nāqꝫ tēperato certe nulla dꝫ sensibilis superfluitas q̄ꝫ per vias deputatas manifestas emitti: sed insensibiliter foras ois excerni: ꝛ ita supfluū suboꝛale vel hypostaticuꝫ non aderit eidē: quare dictū de accidēti. ꝫ. fluxū oēm sanguinis ex nām fore in toto. Latius Xo sumēdo nāꝫ plurimi fluxus sanguinis ꝛ ꝑter mensrualē nāles exi stūt iuuamētū ꝑstantes ceu qui nariū ꝛ emoꝛꝛoidarū valde plura ꝑter optime sanū: corꝑa sana ꝛ in latitudine sunt dicta ꝛ si sanius ceteris illud. Ad aliud dicē dū ia patere. Mā fluxus ois san desup factus: ꝑter illū etiā qui a naribꝰ vt excipit Cōmētatoꝛ nō est malus simpliciter saltē: ꝫ respectu fluxus q deoꝛsū sicut emoꝛꝛoide cū sbdit: Deoꝛsū Xo niger bonū. imo aliquid bonitatis vt declaratū cōtinet: sicut cū sanguis fuerit ex̄ loca ꝓꝑa ꝓdice ꝛ reliquo euomitus corꝑe q̄uis laudabilius amabilius atqꝫ decenti⁹ foꝛet eundem ꝑ intestina in extra dimitti. Ad aliud dicendum ꝙ ꝫ sanguis sit filius ꝛ thesaurus nature sibiqꝫ dilectus nō paꝫ: peccās tñ q̄litate seu quantitate reddit fm Jsa. tūc oppositus. Mater nāqꝫ filio delinquēti q̄nqꝫ alio magis cū in āplius debuerit subiici irascit ita vt eum a se Xberatū educat. Euacuatur ēt qđ benigne per stomachuꝫ ꝛ precipue cū nā repit inde. ad aliud dōm ꝙ fluxus sanguinis per desuper q̄ꝫ q̄ꝫ versus principale vt cerebꝫ inclinetur: nō tñ intuñ vt ꝑueniat in idē. Aut id fm qđ: non aūt simpliciter laudabile. Que aūt ꝑtis alterius similiter apparet: qm̄ sanguinis fluxus per vomitū ꝓdice factus fm aliquid bonus ꝛ remediū prestans ꝛ non cōpescendus Ad aliud dōm ꝙ vomitus sanguinis non est simpl̄r laudabilis: sed qui fine se. illius ꝙ cum relatione: cuꝫ ille fit ꝑniciosus. vnde. a. Dis vomitus san. cuꝫ se. malus: sed cum non est ille se. q̄nqꝫ non est malus. qui aūt prauus ostenditur eo ꝙ subditur hip. Et ira re vero stipticis ꝛ infrigidantibus ꝛ per hoc apparet tranquillitas ipsius ꝛ iuuamentuꝫ qualis erit. Ad aliud ēt quid dōm apparuit cuꝫ cōcessum fit aliquem fluxum sangeinis desuper factum laudabilē existere.

Differentia. 188.

Quod subscannatio nō cōpetat in squinātia videtur: q: cōiter opantes quos nō est insufficientes ponere nō inueniūtur eā facer̄. Adhuc albucasis chirurgie. ꝫ. Jn bñtibus sgnantiā oꝫ vt deuitetur sectio epiglotis cū non fiat iuuamētuꝫ ꝑ id. incideret̄ur. n. musculi dilatantes in aeris attractionib⁹ ordinati. q̄ antē fit in epigloti ꝓpria exīstit ꝛ sgnātiaꝫ pessima. Amplius per soraminē subscannationis sanguis suffocatiu⁹ decurret ad pulmonē ꝛ aer mor inalteratus in p:anā dispositionē ꝓmutans ipm: ꝛ iō hac duplici de cā vuee abscisio redditur suspecta: ꝑ nostic. ꝫ. hinc āt timoꝛ iminere potest nō puus Rursus quibus desperabilis est salus moꝛtem habet me-

dicus predicare: sicqz ab eis recedere: ne de ipsoꝝ culpeꝫ morte: dria. 182. hmõi ℞o ẽ signantic⁹. Ꝓcipiꝫ nãqz subscãnari cũ cetera nõ ꝓferant: ⁊ res ẽ tã q̃ in despatõe posita. Et ꝓfirmaꝫ qz si a se .habito timore ⁊c. mortale aphoꝛis. 4. Itidẽ: si mortalis est incisio vesice aut intestini cuz non sit adeo nobilis ps vt cãna eis mortalis est incisio: sed illius ẽ mortalis iuꝝ aphoꝛis. 6. Vesicã incisam aut cerebꝝ ⁊c. mortale. Palin. Si cãna icidaꝫ non potterit consolidari per aphoꝛismuz sequentẽ. hmõi qñ incisum fuerit os aut cartilago aut neruus vel maxille tenues aut ꝓputiuz non crescũt neqz ꝓglutinãtur. De nã ℞o quoꝛũdaz istoꝝ ẽ cãna cũ sit neruosa ⁊ cartillaginosa. Timoꝛ ãt ad nõ posse consolidari ẽ pretactus: non itaqz i squinãtia cõpetit subscãnatio. Cuius oppositũ scribitur nono practici tertio nona: filr ⁊ zoar. Adhuc aũt icisiones non minus ista sũt periculose vt que pectoꝛis epatis vmbilice vesice ac iguinũ ⁊ crepatis que tñ ꝓmittũtur fieri. Rursus ad vltimas egritudines vltime curationes sũt potẽtes ad perfectõem. Squinantia ℞o est vltima ⁊ pernicioſissima egritudo appens ꝓnosti. tertio. Dpatio ãt manualis est vltima curatio cum sit extremũ medicine organum. Itaqz i squinatia cõpetit subscãnari. Propter primũ qdẽ sciendum ꝙ squinãtia est prefocatio circa guttur ex apate ꝓsurgens. Prefocatio siqdem hmõi vt genus ex pluriboꝫ põt ꝓtingere cãis. Aut exteriori vt laqõ vel rebus venenosis susceptis sicut iusquiamo ⁊ fungis ⁊ ppie andochoca aũt ex bolo vehementer stiptico viscoso seu spina gutturi ifixa: vel a cã iteriori vt sticitate itẽsa vel a debilitate musculoꝝ ptes aeris attractiuas monẽtiũ. Aut a mã opilãte trãsitus spũz cerebri ad pectoꝛis ptes vt in apoplexia vel ex mã in pulmonẽ delapsa velut catarri supioꝛes celeriter dissoluẽtes: Aut ꝓpter apa squinanticũ seu spondiliuz colli dislocatõe quocũqz mõ cãta. Nam squinantia aut multũ cãtur ex apate: qñz ℞o ex dislocatõe aphõrum ⁊ interioꝝ quartis: que ẽt vtplurimũ contingit ex apostemate ℈ctione dislocatõe sua: interdum ℞o casu vel percussione. Rasis in diuisionibus. Nosce quoqz ꝙ squinãtia duplr distinguitur. Aliquando qdem rõne materie vt sanguis colere phlegmatis et melancholie: tertio nona. Subditur. n. in ea preter alios ꝙ accidit a melancholia. Raro tñ cuius sẽtit viaticus ℈tium infra. Ex mlia nũq̃ fit hoc apostema: qz hic morbus cito prcualet cum sit peracutissimus: ſz melancholia per longũ tps operatur: quare ipossibile fit ex meiancholia gnãre. vnde. A. Dicunt quidam ꝙ nõ accidit oio ex melãcholia: qm melãcholia minoꝛatur effusio ab aliquo mẽbꝛo ad alia membꝛa subito. demũqz subiũgẽs terminat taliter veritatem Verum non elongatur cũ raritate illiꝰ qn accidat subito aut paulatim: ⁊ inde suffocet: neqz oꝫ vt refert viaticus ꝙ melancholia semper longum tps ipꝛimat Licet. n. hoc insit ei rõne qualitatis. põt tñ ex parte sue molis ⁊ grossicie cum grauitate cito meatum obstruere quẽcũqz. Adhuc ſm. A. ꝓfocatio quandoqz 40. plongatur diebus. Interdum ℞o distinguitur squinantia rõne loci solum vt quatuoꝛ soluz modos vel in qnqz: interiorum quarto. Exampliant. n. sermones non paꝝ. Dip. subsequentes cum his tñ eiꝰ res subdat modos ꝓnosticoꝝ notos. z. Nam qñqz fit in lacertis extriusecis ab epigloti declinentibꝰ ad anterioꝛa ⁊ inferioꝛa iu qua ruboꝛ apparet in anterioꝛi ꝓte colli ⁊ thoꝛacis aut in lacertis ad posterioꝛa colli cũ cõitate qñqz spondilium ⁊ nuce: tuncqz ruboꝛ ⁊ caloꝛ ꝓcipiũtur in oꝛe ⁊ fit in lacertis intrinsecis meri ⁊ que sequũtur ipsum ꝓstringens anbelitum vicinitate sensui apparens mime aut in lacertis intrinsecis epiglotis: ⁊ in pãniculo cooperiente ipsã que deterioꝛ ẽ aliis sensui non manifesta oio. Et interdum er his apatibus duo possunt simul aggregari vel plura. Et nosce ꝙ aliqui vocant primã spẽm istius passionis p. q. quinãtiã ꝑa per. s. finantiam: tertiã vero p. s. ⁊ q. squinantiam: ⁊ per. c. chinantiã aut per achinantiam quod aphõꝝ ⁊ interioꝛuz quartis non confert eo ꝙ nominũ studium reꝝ est negligenda. est ãt hic subscãnatio continuitatis solutio trachee perforans subtiliter illam. Propter ſm quidem sciendum ꝙ medici cõiter hanc sectionem non faciunt. uñ albuc. Non vidi aliqnem in terra nostra: qui hãc secerit eo ꝙ sunt inerpti formidolosi timẽtes piculum ⁊ infamiã quam possent incurrere. Et ppꝛie dico minus reputati ⁊ imperite opantes. Maioꝛibus enim vulgus illius ãplius nõ apprehẽdẽs ꝓpercit. Sz qd de hoc tenendũ ꝓñr apparebit ex dicẽdis. Propt tertiũ qdem sciendũ primitus ꝙ nõ raro hic competit subscãnatio. Et modus eius ostendetur deiceps.

Propter primũ hmõi sciendũ: ꝙ ꝓfocationes alique sunt adeo seuissime vt eis reliqua non conferant medicamina despeturqz de ipsis oio. Quedam ℞o bis sũt opposite. In primis ãt cum ℞tutis aderit cõstantia: quod vbiqz intellectum ⁊ suppositũ cõpetit subscãnatio vt testant medicoꝝ illustres p̃fati expeti tur: ⁊ in casu cũ aliqs nullo modo velet aliquod medicaminis auxiliũ suscipe preter hanc sectionem ceu infra ꝓceditur bezel: dria. 199. cũ predictõe tamen ne inde si aliqd ꝓtingeret medicus infameꝫ. Excepto tñ ꝙ si apa fuerit ad exteriora ꝓcliue poterit cũ medicaminibus ⁊ incisionibus si expedierit factis sub gula curari: aut fuerit apparens iterius oꝛe aperto. vnde Platearius ꝓsulit: ſz nunqz fecerit ꝙ iminente suffocatõis piculo habeaꝫ lignum politum ⁊ aperto imponẽdum oꝛe vt pellicula rumpaꝫ apostematis cum sũma tamen cauteia faciendũ. Pater nãqz meus ingt dum luderet ad aleas cum quodã salernitano ille subito squinãtia occupatus est ita ut loqui non possz ⁊ cum iam iciperet suffocari locum cũ digito dolẽtẽ cepit ostendere: paterqz tãq̃ cõperiens. cãm cuneo dentib⁹ impsito clauẽ iteriuſ impulit et rupta ẽ apatis pellicula ⁊ sic sanguine in multa q̃ntitate fluente cõualuit. Timẽdũ dico tamẽ taliter id facere cuz apa latitat interius piculum non parum posse iminere. Quosdã. n. vidi celerius suffocari er humoꝝ decursu ampliori. Fit ẽt subscãnatio gra attractionis aeris in refrigerationem coꝛdis: non aũt gratia eductiõis materie apatis vel allitionis vt si eẽt apa in meri nõ est perueniendum ad ipsum incisione vt mã educta alimentum assumatur cum inde moꝛs celeriter possit occurrere. ꝙ autem fit subscannatio facienda probatur: qm̃ septimo de inge. ⁊ primo quarta. Dz te habere maioꝛem sollicitudinem de re que maioꝛem incurrit timoꝛẽ: regendo tamẽ illud qd̃ ẽ sub ea: sed maioꝛ timoꝛ icurritur ex suffocatõe festinam pgnantiam q̃ ex sectõe ex parte artarie vt ostendetur. Adhuc sicut videmus in aliis perforationibus canne ca

su factis ita ⁊ in his amplius que arte fiunt: sed prio
res plerūq; accidūt absq; periculo ficut vidi ⁊ audi-
ui. vnde albuc: ancilla cultellum accepit ⁊ sibi imisit
gutturi ita vt incidit cānalē pulmonis ad cui⁹ curatio
nē vocat⁹ inueni eā mugire vt mortuus. Detegens
ergo vulnus inueni sanguinē egredičtē puū. Confi
sus ergo sum ꝙ ipsa nō absciderat venā neq; guidē.
Et nō accidit ancille aligd nisi raucedo q̄ post dies
ad meliores suarū disposition̄ redijt. Amplius si
cut in alijs animalibus euenit ⁊ maxime pfectioꝛib⁹
homini assimilatis ita ⁊ in homine interioꝝ apparēs
quinto. Sed in bis vidi sepe cum suspēdunt ⁊ can-
nalis pforet indifferenter ⁊ sine arte viaūt. Galin:
Quod ꝓparat aerem cordi ad eius refrigeriū non so
lū confert: imo necessitatē hz ꝝ grandē. talis autem
est subscannatio cū aer inde a pulmone attrahatur.
Eti: Videmus ꝙ in pforationibus ac picalofioꝛib⁹
in pectoris concauū ptingentibus nō malignat tunc
omnifariā vita: quare neq; in ea que cāne. Confert
itaq; sgnantie subscānatio: imo tāq; necessaria in cā
nib⁹ determinatis ē facienda. Propter ꝫm hmōi
sciendū ꝙ oz patientē in cōspectu operātis sedere su
per sedē posterius eleuatā vt eius dorsū cōseruetur
eiusq; caput subleueť excorticeťq; cutis cū eo qđ illi
subiacet pāniculo ⁊ tenaculis ꝓtrahatur ad diuersa
sub tribus aut quatuoꝛ plus ꝝ semicircularibus an-
nulis epiglotis: deinde inter cartilaginē vnā ⁊ alias
in pāniculis fiat tres aut quatuoꝛ fissure rotunde vt
due sint versus dextrū: alie ℞o due versus finistruz
vel fortassis due sufficienť laterales: dimittanťq; ap
te donec piculū recesserit ptractatisq; vt expedit pti
bus exti insecis lateraliter occurrētib⁹: deinde medi
camine cōsolidēt incarnatio. vñ zoar post multas cir
ca hoc pscrutationē inquit. Incidi qñq; cannā pul-
monis post incisionē coꝛij ⁊ pellicule incidi de sba ip
sius cannule incisione pfecte minus quātitate minus
lupini: deinde laui vulnus cū aqua ⁊ melle donec cō
solidaui. Propter quartū quidē ad ꝑmū dom ꝙ
non argutis ꝙ os sed eos potius accusas cū sunt soꝛ
midolosi vt inexpti operū artis. Subscannatio. n. siē
da est vt in casu pfigurato cum inde ꝫm albuc saluen
tur a moꝛte. Ad aliud dom ꝙ albuc non simpliciter
negauit: vex precipit ꝙ fiat subscannatio epiglotis
sub tribus fere circulis aut quatuoꝛ ipsius Negauit
ām in ipsa epigloti. Propter qđ ꝫm cum oēs vene ⁊
pulmo sunt infirmi. Leduntur enim vt tactū muscu
li epiglotis illam dilatantes constringentes in aeris
attractionē ⁊ emissionē. Ad aliud doz ꝙ san. nō cur
ret ad pulmonē: sed exterius totus cū nō icidatur cā
na nisi incisione modica ⁊ in loco pāniculoso sangui
ne carente. Neq; est file qđ introducatur de vuula.
Neq; ēt aer nocet cū possit ad cōplexionē contempa
tā pulmonis permutari. Neq; illud ēt remanebit tē
poꝛe longioꝛi ceu in vuue abscisione: Ad aliud dom
ꝙ ga. logtur in his in qbus virtus est imbecillis pe-
nitus prostrata quales vt suppositū nō sunt in qbus
inducitur subscannatio: aut sermo ga. non est abso-
lutus / sed potius cū ꝑdicationē circa tales opanduz
appens in ptificis. 5. de inge. ita vt mes. ꝓcipiat opa
re in apoplexia maioꝛi: ne defectus appareat in arte
seu artifice. Ad cōsirmationē dom ꝙ ante illā repen
tinā suffocationē potuit saluatiua precedere subscan
natio. Ad aliud doz ꝙ incisio vesice est moꝛtalis qñ
eius magna ps incidit qđ hic non euenit. Scōm ve
ro cōmentatoꝛē id vesice inest qꝛ est subtilis ⁊ sine sā
sanguine: nō aūt talis oio trachea artaria. Ad aliud
dom ꝙ id audit qñ incisum fuerit. i. ps eius grādis
deperdita fuerit qđ hic non euenit vel nō cōglutinat
conglutinatione seu consolidatione prima ⁊ verā hz
primam intentionē sed iuxta secundā in tegni vt vi-
sum. 36. Adhuc hz ēt partes trachee artarie non con
glutinarentur quocunq; mō: ptes tamen superiacē-
tes consolidarentur ⁊ vnirentur foꝛamina obstrue-
rentur canne. Differentia. 189.

Vod gargarismata conferant in passionib⁹
pectoris monstratur: qm̄ in asmate ⁊ constri
ctione anhelitus factis ꝓpter catarruz oz vt
laboꝛetur cum cura ꝓhibente ipm ⁊ faciente spuere
qđ aggregatum est tertio decima hmōi aūt super pe-
toris egritudines: sed gargarisma operat̄ p̄dicta cū
catarrū fistat inpissando illum ad ptes stipticando ⁊
confoꝛtando diuidit: ⁊ ipm subtiliat cū fuerit visc̄osū
grossum ⁊ lenit asperū in sputū ꝓpellens. Adhuc il
lud qđ cerebꝝ confoꝛtat catarrū cōpescit ⁊ a pecto-
ris ptibus auertit: confert in passionibus pectoris.
Hmōi ℞o est gargarisma ex reb⁹ cōstructū cerebrū
iuuātibus ⁊ stipticis ⁊ cōfoꝛtatiuis expulsiuꝝ ptiū.
Rursus eadē rōe qua cōpetunt caputpurgia videť
⁊ gargarisma conferre cū vtrobiq; mā ꝓhibeat̄ ca-
tarrosa in ptes pulmonis. Caputpurgiuz ℞o cōpe
tit vt declarabitur ꝝ magis. Amplius illud confert
in passionibus ꝑ cuius motū ⁊ agitationē ℞tus de-
fertur ad ipm. tale autem est gargarisma. Propter
enim concussionē ⁊ agitationē ipsius vigoꝛ ꝓpelliť
ad intra. Galin: Ratione continuitatis partiuz ex-
tinguit inflāmationē existentem in pectoꝛe: aut frigi
da remittit vel aliā prauam dispositionē tollit: quod
autem tale eidem iuuamentum prestat. Itaq; gar-
garisma egritudinibus confert pectoris. In oppo
situm quia nullus auctoꝝ inuenitur quos nō est da-
re insufficientes gargarismata exprimere in egritudi
nibus pectoris conferre verū capitis ⁊ ceruicis. Ad
huc quoq; quoꝝ ptes ⁊ passiones sunt diuerse ⁊
remedia erunt alia ⁊ alia cum ab his sumatur indica
tio curationis: sed ipse sunt alie ceu etiā capitis colli
⁊ pectoris: sed prioꝛibus vt ostēdetur competit gar
garismus. Itaq; ipsa non conferunt in moꝛbis pec-
toris. Propter primū qdem sciendū ꝙ gargari-
sma vel nomen est ficticiū ad soni huiusmodi simili-
tudinē sumptū: aut a gargareon grece quod ē vuula
In possionibus. n. ipsius ⁊ ptium circunstantium ei
gargarismate vtuntur. Est autem gargarisma medi
camen locale humidum in passionibus capitis ⁊ cer
uicis iuuatiuum: ex cuius agitatione sonus quis per
cipitur in gutture. Locale siquidem medicamen seu
remedium dicitur quod determinate applicatur lo-
co contra id qđ omne respicit diuisū. humidum aūt
existit vt humectet applanet mundificet ⁊ abstergat
cuius humidum aque vel alterius liquoꝝum est ma
teria in quo decoquuntur medicamina necessaria. au
ctoꝛes quoq; in solius capitis ⁊ colli eo passionibus
vtuntur cum illis tāq; appꝛopꝛiatis locis immedi
atius occurrat: ⁊ vsus est ipsius non paruus in pas-
sionibus ceruicis: quod quidem differens admini-
stratur iuxta dicta ex ipso iuuamenta sperata. Nam
quoddam est Alteratiuum alicuius discrasie sim-

plicius vel composite: aliud impillatiuū mãe fluentis acute: nõnullum apitiuum: qddã lenitiuum aspitatum: aliud dissolutiuum: reliquũ abstersiuũ ꝛ mãdificatiuũ alicuius in ptibus predictis contentus vt pulueris seu alterius ita vt ꝛ quoddã sãguisuge expulsiuũ qđ ꝛ pluries admistrãt calidũ: iterdũqꝫ frm fm q; differenter expedit alterare ꝛ pmutare. Est ãt pectus cordis ꝛ alioꝝ quevite tutamẽ in euentatõeꝫ ipsius ordinatũ ex.12. spondilibus. ꝛ.24. costis ac osse thoracali ꝟstructum. Thorax. n. seu os thoracale septuplex ps est ipsius anterior cũ q̃.24. ꝟnectũtur coste dria.192. Quid ãt passio seu morbus: dria ostẽ sum.72. Propter fm qdẽ sciẽdũ quosdã simpliciter ꝓtulisse gargarisma in morbis pectoris cõferre cum ipm lapsus vel alia incurrat qbus gargarismate suffragatur quod in oibus iducunt passionibus ipsius per longa. Sed q; id non valeat monstrabitur dicendoꝝ tertio. Nam ꝛ si aliquod iuuamentum afferant nocumẽtum vt ostendetur est maius illo. Et iõ aliqñ cũ distinctione dixerũt q; passio pectoris aut est iam ſiens ꝛ ita ei vt apparebit gargarisma non conuenit aut futura mox fieri puta ex catarro annato vel viscoso ad pectus descendente. Et tũc expedit cum ipm inspisset aut diuidat cum alteratione conuenienti. nam fm Mde. interdum eligitur gargarima cum timeꝛ: ne mã ad ptes nobiles fluat ꝛ cum catarr⁹ est colericus acutus vel multe viscositatis ꝛ spissitudinis. Sz vt tertio manifestabitur, ꝓpositorum dicendum id non valere cũ iste sermo fit in catarro magis negatur aũt in passionibus pectoris, in quo ꝛ si gargarisma conferat ex pte eius quod dcm̃: nocet tñ vt ostendetur rõne motus ꝛ agitationis tussis inducti Propter tertium Vo sciendum q; gargarisma nõ cõpetit in passionibus pectoris seu pulmonis: qꝛ quod materia sui motu agitat in pectus tanq̃ ẽt a nullo excellentiorum expresſim ꝛ que ipsius cãrum non confert in passionibus ꝛ ꝓprie cum fuerit ex catarro. qđ ostenditur talium hmõi est gargarisma. cũ motu. n. ꝛ agitatiõe actum perficit suum hic aũt mãs in locuꝝ impellit debilez natum ſuscipere. Adhuc incidat taliter tussim. hoc aũt in pluribus nocet pectoris passionibus cum materiaꝝ magis deducat ad locum: solutionem ẽt continuatis cãt ꝛ exampliat inductum. Rursus aut corpus gargarismatis vel Vtus. Nõ quidem corpus: qꝛ cimbalaris cooperit si casu concidit agitationem ꝛ tussim iducit: passiones pectoris lesiuas vt sepe. Neqꝫ Vtus seu aliquis vapor subtilis transiens vꝫ conferre: qꝛ ibecillitate ipsius non poterit discrasie que in pectore vt multũ opponi: sz potius supatus augmentabit eandem velut aqua sup ignem aspsio vigorat ardorem. Et. si gargarisma vt ad multũ ꝓhibetur in catarro marie in pectoris egritudinib⁹ dꝫ inhiberi cum dcm̃ fit ipm fore medicamẽ capitis ꝛ cernicis: sed nõ prauũ ꝓhibetur in eo. vnde Mde. In quatuor casibus gargarisma suspectum ẽ in catarro administrare. Primus timor ꝛ suspitio ipsius ad pectus ꝛ pulmonẽ fluere consueti. Secundus si de genere fuerit acutoꝝ ꝛ subtilium mordicãtium. Tertius in prefocationibus que mox contingũt. Quartus si fuerit hic vehementer multus. In bis figdem casibus gargarismata mãm agitant ꝛ ad vias ꝟuertũt pectoris ꝛ pulmonis ꝛ faucũ easdẽ multiplicãtia. Nos igitur gargarisma in passionib⁹ ꝟuẽit pectoris. Collutio tñ oris ꝛ retentio in eo alicui⁹ medicine humide ꝟferentis pectoris passionibus ex quo nõ puentat motus ꝛ agitatio non ẽ ꝓhibita: verus ꝓ amplius ꝓcepta q̃lis fere syrupus locb ꝛ hmõi. Nosce qnoqꝫ q; sternutoria fiẽr hic nullo ꝟferunt modo cũ ꝓpter coꝝ maximũ motuꝫ agitatiuũ materiã i pectus depellant: imo ꝛ in catarris suspecta fiẽr extant materia nõdum existent digesta ꝛ ꝓprie si pectus fuerit debile receptiuũ. Ex hoc remedio quosdam conſperi catarros in empima ꝛ ptisim delapsos. Caput purgia vero vehementer iuuant vt prefata nocẽt cũ materiaꝫ descendentez in pectus absqꝫ lesione .q. in partẽ diuertant oppositaꝫ. Quod firmatur: quia ptisim habentes ꝛ ad eaꝫ sufficienter parati nihil ex naribus eiciunt: sed totuꝫ in os per colatoriuꝫ inducitur vt inde ꝛ marie in somno in pulmonẽ corruat vel ventrẽ ptisis vel dyarie causatiuũ. quare ad oppositũ diuertere q̃ꝫ bonũ. Propter quartũ vero ad ꝑmũ quid dicendũ apparuit: qꝛ gargarisma potest vt iductũ aliqualiter alterando ꝛ permutando catarruꝫ conferre. nocet tñ ratione tussis ꝛ agitationis superflue quã inducit. Ad aliud similiter quid dicendũ apparuit: qꝛ minoris extat nocumenti q̃ꝫ iuuamẽti põt ẽt cerebꝝ confortari per alia ꝛ catarrus sedari: vt inductũ sicut retentione alicuius in ore vel intra dẽtes aut ipsius collutione. Ad aliud dicendũ q; non ẽ fiẽ vt ostensum ẽ: qꝛ gargarisma nequaq̃ cõpetit. Caput purgiũ Vo oiariã ꝛ ꝓprie cũ caput nõ fuerit plectoricũ oino. Ad aliud dõm q; vex eẽt si posset virtus illa passionibus pectoris absqꝫ lesione occurrẽ quod non est vt visum prius. Virtus ẽt non confert sepe gargarismi nisi per oppositum aduenĩat morbo Ad aliud quid dõm est visuꝫ si causa fine lesione posset gargarisma perficere: conferret vtiqꝫ quod nõvalet vt ostensum.

Differentia.190.

Vod centaurea non conferat sputo san. ostẽditur: qꝛ quod excoriat ꝛ san. fluxuꝫ inducit sputo non confert san. sed potius incitat in illud. Hmõi Vo est centaurea amarissima nãqꝫ extat qđ aũt amaꝝ pre ceteris vult excoriare cũ sit caliduꝫ grossũqꝫ ptibus ita vt in hoc superet quod acutũ: testanturqꝫ ipsam solutionẽ san. educere. Adhuc qđ ẽ calidum nocet sputo san. cum fluxum ipsius iducat aphõꝝ gnta. ꝛ iõ ibidem opus fit quecũqꝫ infrigdata sũt calefacere: qbus figdem sanguinẽ manare sutuꝫ ẽ exceptis. Sed centaurea calida est ꝛ ficca in fo gradu aut in principio tertij. amp. quod opillatões apit apata dissoluit ꝛ maturat mẽstrua ꝓuocat ꝛ que talium a caliditate ꝓcedentia: non iuuat spuentem sanguinem cũ amplius incidet ad eius emanationẽ: talem qdem scribunt centauream. Rursus quod agitationẽ ꝛ motum in humores cãt: ꝑmanẽs ẽt in ventre sputũ non subuenit san. centaurea Vo hmõi existit cũ alterutra fit solutiua ꝛ phlegmatis principalius ꝛ colere ni. ꝓprieqꝫ maior minor aũt cum priori colereru. Solutiuum aũt efficit predcã in ventre ꝑmanẽs: dria.141. Palin quod opponitur conferẽti sputo san. marie nocet illi. Hoc ãt est centaurea cuꝫ sit calida ꝛ sic. circa tertiuꝫ in quo portulaca huic opposita potissime locatur iuuatiua. Igitur centaurea spuitioni non cõfert sanguinee. In oppositum est Dia. cũ Ba. ꝛ cetis dicẽs Almaticis ꝛ emoptoicis

singulare ꝑfidium fore. Adhuc quod tussim mitigat confert sputo san. cū ea motu exacuat flurus. h autē extat centaurea. vnde Ba. ad paternianū: Confert tussientibus ꝛ suspiriosis. Rursus: qꝫ consolidat ruptura3 partis iuuat in sputo san. hmōi est centaurea cum calida ꝛ sicca: etenim sicca consolidat vulnera. Si nō perfecte siccenť non sanantur: aphorismoru3 serta. Sed qꝛ calida supfluis humidis pulmonis frigidis resistit. Itaq3 centaurea in sputo confert sang.

Propter pmū qdē sciendū qꝫ cētaurea est duplex maior ꝛ minor. Est aūt maior ſm dya. abundans in lycia ꝛ archadia. i. certa habens folia unci regalis. i. cōmuni similia oblonga ꝛ viridia sicut cauliculi rotūda ꝛ seriatim exterius icisa velut tres digiti ꝛ virga3 similē lappatio acuto duox vel triū cubitox longam ramulos habentē plures egredientes ab vna radice supꝫ quos sunt capitella similia hisq3 paparueris rotunda ad longitudinē tendentia/cuius semē ē carda momo simile ꝛ flos lāe: eiusq3 radix ē grossa grauis cubitox duox: saporis acuti cum pauca stipticitate ꝛ dulcedie. cui9 color ē rube9 ꝛ succi color sanguineus nascens in locis pinguib9 soli expositis ꝛ in mōtibus vnbriosis. Et qꝫ administrať de ea ē radix cui9 sapor ſm ga. Ponit ex diuersis. In eo enī ē acuitas ꝛ pū/ctio ē stipticitas cū dulcedine pauca. ꝛ hic duplex ſ3 a. alba v3 ꝛ citrina. ꝛ ista quidez centaurea apud nos extat ignota: verum vtimur quadam alia non multum differente a minori habente folia cum stipite illa maiora ꝛ longiora. Est ꝛ altera ſm dya minor dicta iuxta quosdam amaratum vel febrifuga nascens i locis aquosis: hypericon vel origano similis: virgam habens longā annulosā seu quadratā cū flore ru. vergente ad purpureitatē. cuius folia sunt minuta oblōga vt que rute ꝛ semen velut triticū cuius radix amara nullius extat inuamenti. Et ea quidē vſr que cōiter hic appellatur maior. Minor aūt apud nos dcā vniuersalius nota. Centaurea quoqꝫ iuxta Me. cōponiť ex partibus terre adustis in parte dantibus ei amaritudinē ꝛ partibus non adustis cū permixtione aquositatis. Quare redditur stiptica: estq3 i ea de dulcedine a partibus aereis ꝛ ex acuitate quidez ex igneis. vnde amaritudo i ipsa est imēfior stipticitate ꝛ huius dulcedine ꝛ acuitas ē ipius remissa sine mordicatione. Neq3 id est incōueniens cuz ēt in corpe bois clarissime differentes sint partiū cōplexionis in vnā tandē vniuersaliorē redacte ꝑmo ꝑma: cū vnūquod qꝫ ex q̄tuor cōponatur elementis. Et minor quidez melior ē in omni re ſm Me. Quidaz tñ maiorē laudant. Sputum quoqꝫ sanguinis causater: aut a ptibus superioribus ꝛ sic vel a colatorio vula seu mirigis cerebri qui cuz quadā educūt attractōe excreatā Interdū Vo euenit a ptibus medijs vt labijs gingiuis lingua ꝛ ē subtilis paucus cū saliua ꝑmixtus cuz quadā eductus collutione: vel a partibus iferioribꝰ vt gutturis vel cāne ſm qꝫ cum minori egrediť rascatione seu maiori: aut ſm qꝫ multus fuerit aut paucus minus enī est cāna gutture sanguinea. Interdū etiā emittiť sine tussi vomendo ꝛ est a stomacho vētre epate partis mutillatione ac vſr ab omni corpore pōt cōtingeť q colore discerniur dolore ꝛ hmōi. Aliqñ cū tussi educiť ita ex spiritualibus ꝓueniēs: ꝛ hic vel a pectore ꝛ ē grossꝰ or cōglobatior ꝛ nigrior cuz dolore aliquo ꝛ tunore miori duraturo ꝛ sanitate velociori vel a pulmone: ꝛ is vel ab eius ſba ꝛ citrinus tūc ſb tilis spumosus: valde etiam doloriosus. Vel a vena i. artaria venali. non enī audio qꝫ vena pulmonis artarialis dicta duas habens tunicas vt artaria: ꝛ velut imoia cū in pulmone dissemineťur retro ad dorsū vbi fere ꝑmanet quietus rumpi valeat: verū artariam venalē vnā solum hñtem tunicā dissemināt̄aq3 ad partē interiorē pulmonis vbi vehemens motus existit ꝛ ita san. educiť multus calidus medius ſſulē tia inter illū qui a pectore ac eū qui a pulmonis ſba que sigdem triplicem sanguinē pñs petit quesitum. Et noscē qꝫ hmōi flurus: aut est ſm viā resudationis a venax vel artariarum extremis vel apate sanguineo vel resudationis: ceu retentione menstruorum hemorroidax mutillatione atq3 plectoria vniuersali. aut per modu3 rupture: ꝛ apertionis vasis vel vlceris ꝛ corrosionis que in ipso sit ꝛ sanguisuga qñq3.

Propter quidem scōm sciendū qꝫ hermes dubitauit ꝛ cām habuit dubitandi eo qꝫ dictuz est centaream fore venax aperitiuā ꝛ sanguinis effusiuā cuz sit econtra vlcerū incarnatiua ꝛ figillatiua. ꝛ merito qꝛ positū est a dia. eam singulare ꝓsidium emoptoicis ꝑstare. vnde alkidi: Cōfert sputo san. aggregās ad eius retentionē ꝛ figillationem emanationis loci. Quā quidē Me. ambiguitatez eneruans ait: qꝫ perscrutatio satisfaciet inqsitioni. Cū enim dictū sit ipsā cōponi ex diuersis partibus dominātibus in ea amaritudine ꝛ stipticitate ab his primitus operatio puenit aggregationis ꝛ figillatiois. a dominante nāq3 prima consequitur actio. Qñ autē post longaz actionem suscitatur caliditas ipsius ꝛ acrimonia cū agitatione inlurgit actio ex virtute denuo acuta mordicatiua ꝓp calorē fortius excoquentē ꝛ examinantē omne quod ipsius intimū. vnde ꝛ sanguina excoquēdo vasa educit ꝛ aperiendo quod non semꝑ venit: ſ3 ꝑpie cū ipsius effrenitat purgatio. Ad hoc ēt non parum operatur diuersitas eius scōm qꝫ fuerit exterius applicata. Nam cum calidum inueniat debile: actionem inducit icarnationis ꝛ figillationis: aut iterius: ꝛ tunc cū eundem reperiat acutū vasox excoriatōez causat ꝛ san. fluxū inducit. Propter enī q̄tuor causas res aliter operatur exteri9 applicata q̄ interius assumpta ꝛ eō: complexionū tertio: quci. 6. ꝓtelanť. ꝑmo secunda ceu cepe: allea: pisces salsi: cerusa ꝛ huiusmodi. Aut qñ interius assumpta virtus retentiua mox retinet ipsam ꝛ ꝓstringit ꝛ digestiua sui calore imenso alterans ꝛ imutans debilitat ipsius vigorē. Vel qꝛ virtus mālis regens confestim extitit qꝫ supfluū ꝛ benignū in sanguinē cōuertit. Aut qñ vt ad multū comedit admixta ꝛ i modica ēt ſm Ba. sumitur quantitate: vel qꝛ comiscetur cuz reliquis humiditatibus ventris eandē submergentibus. Nō enim3 nunq̄ vacuā inueniri regionē: neq3 ſm matricē neq3 ſm ventrem: neq3 ſm vtraſq3 veficas naturaliū tertio. Aut qñ interius mouetur continue assumpta motu saltem alterationis: vel etiam lationis vtcunq3 ſm. a. exterius plurimum ligatur ꝛ stricte tenet. vnde cum cerusa sit grosse substantie quando fuerit de foris applicata vbi calor non viget adeo nature non penetrans: non pertinget ad spiritus ꝛ mēbrox principaliora. cū aūt introrsū suscipiturc ontrarium euenit buod in centaurea ostensū est ꝓtingere: et merito quia agens diuersificatur penes naturā vigoris

ipſius ⁊ eius q̄ patientis ⁊ agentis actus in patientis ꝺcidant diſpoēm ſo de aia. ℙropter tertium gdem ſciendum primitus q̄ centaurea cōfert ſputo ſan. ⁊ deinceps tangaꝫ ad id medicamina ſolēniora ſimplicia ⁊ cōpoſita ℣itatis gra. ℙropter primum huius ſcicndū q̄ preter id quod inductum ē ex ſmone ſimplicium tertiodecima: ſuper ⁊ alia in actionibus oñditur centaurea ſputo ſan. conferre ita centaurea aggregat ad retentionē ſputi ſan. ⁊ mādificationem ꝝre in potu ſumant febrientes cum aqua ⁊ alii cū vino. Et ſclani gdem curant cum decoctōe radicū centauree ma. Mā ingo q̄ hec centaurea ē ea q̄ laudaꝫ a ℳia. ⁊ ℬa. in hoc capitulo. Quod firmatur qm̄ id qđ icarnat ꝛſolidat ⁊ figillat que talium actuū extāt difficiliora mundificat cōpeſcit ſan. motū ⁊ accidentia ſedat: ſputo ſan. ſuperueniētia ille cōfert magne. Talis gdem ē centaurea. Intm̄. n. valet in priorayt ⁊ carnes lebeti diverſas imiſſa conſolidare dicatur: emūdat ét cum ſit phlegmatis maxime colere ac melancholie vt dcm̄ eductiua: ſui ēt ſtipticitate frigida ⁊ p̄cipue cū eius reſolutione pueniens ad pulmonez debilitetur ſ̄ba ſan. agitationē cōpeſcit: mitigat ēt accidentia vt tuſſim ſui dulcedine quadā ꝓprie qſi ſucrit prepate ꝓpter quod ſputo conuincit non parum ſan. ꝺferre. Sz circa predicta ꝓtingit beſitare: qr dictum q̄ interius aſſumpta quod hic euenit ꝓprie ſuſcitaꝫ acuitas ⁊ acrimonia vt ſan. habeat fluxum cā/re precipue qr tendēs ad pulmoné q̄ plurimū ſupcaleſcit: ⁊ alteraꝫ per longa ita vt que acuitatis ⁊ effrenitatis eleueꝫ per āplius. ℳm q̄ ꝓpter diverſaz ipſius adminiſtrationē cū queriꝫ vt ſolutam: aut ſputo colatā varias inducit ipreſſiones in corpuſ. Cum. n. gra exhibeꝫ ſolutionis in maiori ſuſcipitur quantitate ſicut ab vncia vnius tertia ipſius ſ̄be ſm ℳde. vſq̄z ad vnciā vnā ⁊ ſemis. In decoctōe ℣o ab vncia vna vſq̄z ad tres. Sed cum ſputo exhibeꝫ ſan. febrientib⁹ cum aq̄ ⁊ non cū vino ſm ℳya. que ꝓpinanꝫ drag. ſm āt ℬa. aurei duo ſiſr admiſcebitur aliis q̄ eius acrimoniā hēant tollere: ⁊ ſtipticitatem figillatam cū dulcedine conſortare velut roſatū zuccaꝝ: et q̄ taliū vehementer ēt vt poſſit penetrare velocius ꝓteribz dria. 1ſ2. vñ ēt debilitaꝫ in amplius itavt minor ipſius quātitas ad pulmonē p̄ itinera longiora ⁊ meat⁹ deueniēs anguſtos debilitetur calido alterati no adeo: vt vis acuitatis ⁊ acrimonie minorata hac ſ̄ba deferente reſolvaꝫ ab illa quod non accidit quādo ad ventrē puenit ⁊ inteſtina effrenitās ⁊ gra ipſius quantitatis grandioris. ⁊ qr non itm̄ calidi ſuſcipit alterationē. ℙropter ſm hmōi ſciendum q̄ cum in curatōe iſtius paſſionis q̄tuor oporteat iuꝝ ℳde. ꝺcurre: vt puta ſanguinis per cibos ⁊ potus medicinales ſub frōs deriuationem cum medicinis attrahētibus ⁊ educentibus mundificationem ⁊ accidentiū ſedationem: portulaca in hoc pharmacuz eſt laudatum. ℙlura. n. hoꝝ pficiūtur ipſa. Similiter ⁊ reubarbaꝝ ſucco plantaginis aut portulaca: ⁊ lapis emathites cum ſucco plantaginis: ⁊ pſilium ēt aſſumptū cū portulaca ita vt ipſa ſm oēm ꝓferat moduz adminiſtrationis. ℳedicamina in hoc compoſita exptiora duo reperi. quoꝝ vnū ſunt hmōi trociſci cōſtricti vi figillatim ⁊ vniuerſaliter fluxui oi ꝓferentes ſomnū ēt p̄curantes quos ꝓſtruxi. Recipe acacie balauſtiaꝝ: nucis cupreſſi gallaꝝ hypogſtidos nuclearuz vue ſilueſtris: caude eqne: corrigiole: mirrhi: ſumac ana. ʒ. 2. thuris minuti: maſticis mirrhe lapidis ematithitis karabe ſan. dra. ſandarace corali ru. gūmi arabici dragaganti: ſimile amilii terre figillate boliarmeni: luci ſtelle aluminis ſciſſi ana. ſcr. 5. ſtercoris a fini capre: leporis ſiccoꝝ: ſpongie cōbuſte encauſtri ſcriptoꝝ: centaurec mi. cornu ceruini aduſti: ſpodij capilloꝝ roſaꝝ rubearū ſilueſtrium cruce rubipanis quaz iperiti putant bedegard: reubarbari coſti ana. ſcr. 4. ſe. papaueris albi ſe. portulace ſe. lactuce. ſe. plantaginis. ſe. bibli. ſe. iuſquiami albi. ana. ʒ. i. corticū mandragore: opij: caſtorei caſſie lignee: ana ſcr. 2. croci camphore ana ſcr. i. conſtruatur trociſci maſſa cū ſucco portulace ⁊ plantaginis ⁊ informēt trociſci q̄ melius poſſunt duo aut tres mēſes. Quoruz cum ſucco portulace ſumatur vni⁹ quantitatis drag. vnius āt cum frigida. Eſt ⁊ aliud electuarium narcoticum in hoc mirabile quod ēt tuſſim ⁊ ventrez ſiſtit ⁊ ſomnum inducit ⁊ dolorem palliat: cuius permixtio. Recipe ſpice nardi ſtoracis calamite croci thuris albi cinamomi oiuz ana. ʒ. io. xilobalſami ſuci ligricie ana. ʒ. 2. armoniaci caſſie lignee dauci afini ni: ana. ʒ. 7. ⁊ ſe. galbani mirrhe coſti piperis albi: ana. ʒ. 5. ſecis balſami. ʒ. 4. loco cuius p̄ poni ſcr terebētine diſtillate. ʒ. 9. ſucci folioꝝ mādragore. ʒ. 9 ⁊ ſe. opij tebaici. ʒ. 5. ℳ. q. ſ. cuius doſis ſit a dra. ℈. vſq̄z ad duas: iuxta ℣tutem ⁊ egritudinem patiētis cū vino calido aut aq̄ ſm mām egritudinis artificata. Quod vt alia philoniꝝ dandum eſt poſt tpus conſtructiones ipſius longius vt ſex menſium: dria 204. ⁊ vltima. ℙropter q̄rtū ℣o ad primū qd iam dcm fere apparuit centauree ēt amaritudo ⁊ oſtē ſuz eſt tollitur vel ꝓpter artē ⁊ pmixtōem: vel qr reſolvitur ꝓpter eius minorē quātitatem ⁊ calido imenſiori plurimā vt monſtratū ē agitationem. Amarū. n. q̄q̄ ſit groſſioris ſ̄be in genere ſaporis calidi: eſt tm̄ ſubtilioris in genere frigidi. Ad aliud dcm q̄ calidum vt oſtenſum iam remiſſum eſt intm̄ vt in ſtipticitando conferat ⁊ figillando humidum ⁊ calidū nō non nocet huiuſmodi eo q̄ contemperatum iuuat in exiccando humidum quod pulmonis ſuperfluz. calidum ēt coniūctum ſ̄be groſſe conſolidativum exiſtit. Ad aliud dcm q̄ quantitas ſ̄be eſt aduentus ad locum ⁊ permixtio bz actionem vt apparuit pharmaci variare. que aliter in ſputo ſan. ꝺcurrunt et in reliquis. Ad aliud ēt quid dcm apparuit. Similiter qm̄ hic parua exhibetur quantitas et non gra ſolutionis ſed conſolidationis et figillationis ꝓprie. Ad aliud dcm q̄ diverſa poſſunt in eadem conferre cura: propter intentiones differentes vt frigida in febribus et calida. Expoliatur ēt vt declaratum ē non parū acuitas et acrimonia in centaurea leſure ita vt quod magis ſtipticitatis remaneat et mundificationis in illa cuiuſdam dulcedinis gratia.

Differentia. 191.

℣od in pleureſi non cōpetāt repcuſſiua mōſtraꝫ et ſimiliter vtcūqz: neqz in ꝑipleumonia: qr fo re. a. ℳor ēt eūone non pretereū te ꝺcentur applicari remiſſiua maturatiua: vt vas aqua calida plenum et ꝺfir fortiora reſolutionem ēt facientia ſicut ordeum vel orobum aceto infuſum: et demum ad ſal proceditur et miliuz ſimul aſſata. imo tertiodecima precipitur ventoſas qñqz ſup pect⁹ ap

ponī cum scarificatione. Malin: quod repellit mām
t transmittit in membrū pncipale ē phibendū cū ca
uendū sit ne transitus t trāsmissis sup parte siant pn
cipalē. Dmōi qdē sunt repercussiua dria. i76. Et sul
citur: qz berisipillā intrinsecus factā extra ꝓuerti bo
nū: aphorismox sexta. Quod nō de sola tm fm Cō
mētatorē auditur berisipilla: sed de omni passione
de interioribus membris ad ignobilia se conuerten
ti. Rursus repercussio non cōpetit t precipue cum
corpus fuerit plectoricū nisi fiat flebothomia. Hoc
aūt fieri non pōt cū tractus accideret: t demandatio
sup cor t ꝑpe cū flebothomia fieret ex pte oppositā
i q̄ pleuresis situaf. Amplius quod est ꝓriū curatiōi
pleuresis non ē adducendū. d aūt est repercutienti
um administratio cū ipsa sint frigida t sicca: hec aūt
phibent pleuresis digestionē cuz ea calido pficiatur
t humido t eius resolutionē. Ipsa nāqz bis duobus
terminatur modis sicut apātū reliqua. Rarissime āt
scilirotizaf. Itaqz in pleuresi nō ꝓpetit repercussio
ēt in pncipio. In oppositū: qm̄ apostematibus t
maxime calidis ꝓpetit repecussio: dria. i76. Pleu
resis ℞o est apa: neqz ipsaz ab hoc videntur canone
separare. Adhuc berisipille competunt frigida reper
cussiua. vnde de ingenio nono: Berisipillā q̄ certissi
ma: neqz vtiqz aliter sanabis q̄s cū frigida aqua Be
risipilla ℞o est apa colericū: sed pleuresis plurimum
fit ex colera: dria. 99. Rursus stiptica repcutiunt cū
partes inspissent cōprimendo ita vt qō continef co-
gitur in oppositū ꝓpelli. Id aūt in pectore mediocri
ter exercendum. Nam quedā sunt partiū q̄ omnino
egent stipticis: vt venter t epar. Aliq̄ ℞o nullaten9
sicut intestina sipbac hypocundriox musculi vesica t
matrix. quedā aūt in medijs sunt box: vt renes t pe
ctus. ii. de ingenio. Igit in pleuresi competunt repe-
cussiua. Propter primū ℞o sciendū qd sit pleuresis
t omne qō ipsius dria ostensū est. 96. Quid āt reper
cussio: dria. i76. Propter fm qdē sciendū q aliq
direrunt t pene cōiter factus ē vsus q pleuresi non
ꝓpetant repcussiua sulciti sermone hip. ac pretactis
Sed q id nō sit simpliciter asserendū: neqz sine disti
ctōe in opus ducendū apparebit ex dicendis. Propter
tertiū quidē pmitus sciendum q pleuresi cōpetit
alicui repcussio. Et demū qz vnū inductox flebotho
miam tangit q ipsius canon hic subdatur. Propter
pmum hmōi sciendū q pleuresi: sive sit vera: sive nō
℞a cōpetit cū his cōditionibus repcussio. Phlebo
thomia quidē premissa si corpus fuit plectoricuz vel
mediū dūmodo nō fuerit inanitioni expositū cui for-
tassis nunq̄s aduenit pleuresis ex cā saltē imanifesta.
Si aūt ex apō vt casu vel pcussione flebothomādū.
Sic pp humox flurū. Cū eni corpus fuerit plecto-
ricuz: aut ēt mediū plenitudis actui minime obedit
repcutientiū. Opus ēt mām calidā t marie colericā
existere: non aūt frigidā phlegmaticā vel melancoli-
cā: cr q̄ pleuresis rarissime gnātur: qz mā calida indi
get infrigidatione que repcussione acquirit mobilis
t de loco in locū transmutabilis qō frigide inest mi-
nime. Oz ēt ipsam in fluxu esse t non in parte iā cō-
gregata. vñ. ii. de inge. in hmōi apatibus non ē pos-
sibile phlegmonē iuuari stipticantibus cuz nihil iflu
it aliqd t firmatus difficile solubiliter in eo qō patif
grossis pribs humox. Et ꝓpterea Me. medicamē
coadiuuans alīs coadunās t consortans est suspectū
nisi cū magna cautela fuerit aut i principio principiā
te: cuz nonduz mā repyt. Cuz eni fuerit collecta iā t
incuneata trāsmissioni non obedit: sed stipticitate po
tius icrudata idurat. Sit ēt non multa: sz panca. vñ
tertio decima: Si mā fuerit multa tunc ēplastra t epi
timata frigida sunt nociua: t si ē pauca nō nocet. Ti-
menduz nāqz cuz hmōi mā locum non iueniens ma
iorata in partē transferatur pncipaliorē. Adhuc indi
catio a parte sumpta p paucaz expedit repcussionē t
non parū nullā. vnde. ii. de igenio. Minus in thora
ce stipticis vtendū. Expellunt eniz qñqz ad pulmo-
nē t cor humores. Nullā dico cū prius oporteat in
thorace ac pulmone cōtentuz expurgare. Et firmat
qz quod mām repcutit in locū. vnde transmittebat
ac infrigidat t membx vigorat t confortat id agen-
dū. Talis quidē ē repcussio vt appet in tegni t de in
genio tertio pretactis conditionibus adiectis. Itaqz
repcutiendū mor. At quia rarius ista vna ꝓcurrunt
ideo medici fere incipiunt semp calastica t anodina
pectori applicare. Raro nāqz in pncipio vocanf pn
cipainte in quo dcīi conuenire repcussiua. hmōi ve
ro lateribus applicanda sunt: sic cerotum factum et
oleo violato cera colata t dragaganto cōtrito. Sera
pio: In viatico quoqz vngatur locus cum oleo vio
lato vel ro. cera alba t dragagāto. Silr faciēda sūt
cathaplasmata de pfilio portulaca t oleo violato: si
mā fuerit acutissima t colerica. vnde Me. Primū
administranda sunt medicamina membrox consortan
tia t ipsius virtutē coadunantia: vt nō recipiat neqz
ipz vincat que ad id fluit materia q̄luz est emplastra
tio facta ex lentibus excorticatis cū aceto coctis. aut
ex farina fabax cocta cuz aceto vel ex sanich cum ace
to. Huius āt intentionis est euaporatio facta cū spō
gia infusa i aceto decoctionis rosarū aut balaustiarū
vel similiū. Propter fm huius sciendum q flebotho
mia fere semp est pmittenda dū virtus patiaf t etas:
plus tñ aut minus fm q indicatiōes demonstrant q̄
fiqdē ex latere oppositō apatis est faciendā: si corpus
fuerit plectoriū t materia in fluxu. Si ℞o non ex ea
dem asserunt pte. Qō si fuerit in pāniculo pectus di
stinguente vtrūqz vel indifferenter flebothomandū
aut magis dextra. At quia plerunqz medici vocanf
materia collecta non parum ex eadez euacuant pte.
Cum eni materia fluit bz p oppositū euacuari: t pci
pue cuz volueris derivare. hoc nāqz longinquiorez
expedit diuersitatē. Cum autē mā fuerit infusa flebo
thomia facta ex parte oppositā ipotens est aliqd eua
cuare de materia apatis: sed nām debilitans phibet
digestionē: quod similiter in pipleumonia intelligen
dum. Considerandū ēt quia si pleuresis fuerit in pte
superiore pectoris flebothomanda est plus mediana.
si vero in inferiori basilica cum illa euacuet qō supe-
rius magis. Hmōi autez qō inferius amplius. Ne
qz etiam fit tractus super principale cum in opposi-
to ptis pleuresis fiat flebothomia: quia vene que ad
musculos deueniunt pectoris ramificanf a vena grā
di a corde ascendente circa clauum colli. Et neqz si
per cor transiret cum talis mā nondum fit corrupta
esset sic adeo grande nocumentū vt iuuamentuz qō
inde consequif. Propter quartū vero ad pmū dicē
dum q vt cōiter dicitur cura aquā docet hipo. ibidē
non est vera: verū potius tentatiua qualis que. A-
ḡrtane vbi iciuniuz triū ꝑcipif hebdomadax. Quod

apparet qz videns calefactozium ifirmuz non iuuari mox precipit phlebotomari et pharmacari. Aut dōz q; Hip. voluit administrando calefactozia pl⁹ ad accidens vt ad dolozē istare q̄z ad egritudinem vt de ige. edocet: Vnde ait. Primo qdem calefactozium adhiberi dissoluēdi dolozis itentōe non sit iutile. Similiter neqz vētose sūt admistrāde in principio cū fluit mā. Neqz in mā calida: sz frida plus et in pleuresi plus nō vera. Ad aliud dōm q; non repellit auditis conditionibus appositis mām in mēbz principal us sed potius scā phlebotomia demādat membzo stipticis ꝯfortatio in ptes a qbus fuerat transmissuz. Ad confirmationem ℞o dōm q; repellentia casu preassignato potius tandē ipellunt mām ℞sus extra q̄z in que intra. Vel dōm q; bonū ē apa intrinsecum oē ad extra pmutari fm nām: non tñ semp apud artē neqz oi tpe. Aut bonū vt ita interdum tñ mā congregata itrozsum refrangit vnitione vigozata pniciem iferēs vt oñdunt antraces ꝛ hmōi. Ad aliud ēt qd dōz apparuit. Ad aliud dōm q; quando fit repercussio i principio ita principiante non ꝓhibetur materie digestio: neqz resolutio: sed potius minozatur eadem ꝛ ad digōnem prepatur. Inducta ēt partis alterius quantū conuincant visum prius. Neqz pleuresis sit vniuerseliter ex colera itm pura aut aqua frigida in beri fipila exterius non applicatur: vez potius interi⁹ assumitur. hz enim extinguere ac resoluere māteriā pure colericam ceu psolaz hz ꝓprietatem resoluendi apata calida que sunt occulta.

Differentia. 192.

Vod fluxus ventris curet apostema pecto- seu pleurefim ostenditur: quia lienteria sanat apostema lateris: primo fa. Ipsa vero est fluxus ventris ꝛ latus est pectozis hec portio. Et firmatur qz diaria ꝛ dysenteria sanant passionem oculoz̄ ꝛ splenis: aphoz. 6. Ipsa quoqz ventris sunt fluxus Amp. id quod vniuersalius curat egritudines materiales apostema curabit pectozis. Hmōi vero est fluxus ventris cum fit euacuatio magis dilecta ꝛ nature consueta. Ea nāqz superfluitates liberius educuntur ita vt egritudines etiam capitis curet. adhuc egritudo replonalis curatur euacuatione cuz omnis cura perficiatur contrario. 153. Sed apostema pectoris de repletione morbus existit: fluxus autem ventris inanitionis. Palin: quod preseruat ab egritudine futura illam postq̄z acciderit potest curare materiam euacuando egritudinem causantem. Sz fluxus ventris preseruat ab egritudine futura materia li ꝓprie. vnde de aere ꝛ aqua. Humidi ventres nāliter neqz pleuresim neqz alias incidunt infirmitates Igitur fluxus ventris apa curabit pectozis. In oppositum aphōz sexta. A. Pleuretico habito aut pipleumonia diaria superueniens maluz. Hec autem sunt apostemata pectozis. Ea vero fluxus ventris. Et sulcitur per Hde. dicentem. In pleuresi largitas plurima non est bona: qm̄ consuevit egritudinez fluxus consequi imoderantia. vnde viatico. Multa vitanda est in hoc morbo mollities nature nisi vehemēter fuerit necessaria. Nam hunc morbuz solet seq vētris solutio que vix potest constringi. Rursus fm veterem dolozes super diaphragma superiori purgatione quiescunt inferiozes vero per eam que deozsum In apate ℞o pectozis ē dolozimo iseparabilis ꝛ sua pza diaphragma ꝛ in pleuresi marie Adhuc illud curat quod mām egritudinem cāntem ꝓpriam ꝛ cōuenientē regionem cūat. hmōi aūt ia apate pectozis ē ps superioz que sputis cūatur per tracheam artariam velut ꝯcauitatis epatis regio eūattua ē secessus: gibbositatis ℞o vzina. Itaqz apa pectozis nō curat fluxus ventris. vez potius molestat. Propter primū ℞o sciendū q; qd sit fluxus quid vēter ꝛ apa dzis ostendit. 153. ꝛ. 95. Est aūt pectus spūalium ptium clubanus anbelitus instrm cr. 12. spondilibus. 24. costis cē septuplo dicto thozacali: ꝛ ideo septem musculis ꝯstructum: quoz inter costas simul dilatantes ꝛ constringentes Ba. cum Haliab. 12. ponit. A. ℞o ꝛ Alman. 88. vnūquēqz eius. 12. in quatuoz partiūt partes. Inter. n. 12. lineas. ii. cadunt distantie: sz. 19 sunt exterius fm superius ꝛ inferi⁹ permanentes magis. Quoz. ii. scu superiozes dilatantes ꝛ. 9. inferiores ꝯstringentes dzia. 99. Et nosce qō diaphragma musculoz est principaliozi: ab ipso. n. principium ꝓuenit motus pulmonis fm Bal. ꝛ totus pectozis quod quidem per eius motuz inter musculos numeratur dilatationis: sz per getem inter arcentes ipsuz locatur ibidem. Est āt spondilios perforatum ꝓ qō nucha pambulat. Vigintiquatuoz ℞o costaz q. 12. innittūtur spondilibus. 14. sunt vere pectus vndique circueuntes anterius cum osse cartillaginoso thozacali vehementer cōnexe. 10. aūt falsе dicuntur. Nō enim adinuicem ꝯiungūtur: sz deficientes remanēt ꝓpter itumescētiā alimēti ꝛ plis gestatōez: de ꝓtib⁹ fo. Quaz qdem adventrē extremitas ne is lesdatur eisdem cartilaginosa pmansit. notum quoqz ē q; apa pectozis pleuresis ē ꝛ p phlebotomiā. coz. n. nunq̄z aut rarius apa suscepit cū illi moz pri⁹ occurrat dzia 9i. Propter fm vero sciendum q; vt apparuit ex argutis ꝯrietas hec colligitur inter auctozes apparēs cuius qdam enodatio oñdetur ex dicendis. Quidaz ℞o diverunt q; flux⁹ pōt dupl'r fieri in apate pectozis aut vigoze nāe quod oz expellētis: ꝛ ita ipse curat pectozis apa vel eā synthomate ipellente: ficqz non curās malignationē inducit. Qd eqdem lz veritatē cōtingat sanius audituz: opus tamen sit quod queritur apire. Propter tertium āt sciendū q; apa pectozis ꝛ precipue pleuresis: aut est in principio vel in fine: qō si primū fluxue ei cōfert ventris: vnde tertiodecima Diuersitas. n. fluxus ventris in principio ē signum bonum imo res ē iuuans. Et sulcitur: qz qō significat nām potentē in eūando ꝛ mām educit peccantez confert. hmōi ℞o ē hic fluxus in pncipio ꝛ talis passionis cū potentiā expulsiue iudicet ℞rutis. sed contra id ꝓcedit̄r: qz nulla euacuatio in principio mozbi est laudabilis: vt scribunt: verum omnis synthomata cum fm veterem digesta oportet medicari et mouere non cruda: qualis quidem in principio materia. Dicendum q; lz interdum materia sit indigesta paucaqz ꝛ acuta ꝛ materia sensibilis ad illam mouetur expellendam etiam ante tempns ex quo nō parum sequitur iuuamentum ꝛ salus q̄z vtilius foret eam quousqz compleretur digestio tolerare. vnde creticozum tertio. Virtus expulsiua quandoque cogitur ad nociuum expellere ante ipsius maturationis cōplementum ceu cuz aliqd fuerit digestum ei⁹ interdum debilitare illius tardaī exp̄ssio qō ventris actus ostendit: cū aliqñ alimentoz stimulat⁹ acumi-

ne depellat maxime cū sensibilior fuerit qđ eū inge/
tat cū qñq3 etiā quod digestū sui tardat imbecillitate
expellere. vñ aphoris. septima illo. Quicūq3 spachi/
lon seu imoderatū dolorē patiunt vlr. Cōmentator
hanc passionē fore adhuc icipientē t nōdū confirma
tā t si transeant tres euadūt dies cū tū intensa fit hec
passio fitq3 in mēbro nobili vt ea confirmata nullus
euadat. Innuit itaq3 euacuationē natu re in pncipio
qñq3 laudabilē fore t nō artis solū: vt etiā apoplexie
minoris oñdit termiatio. vel dōm q3 hmōi mā deflu
ens est vtcūq3 digesta. Mouebat nāq3 ad fluxū spō-
taneū nā post quandā neutralitatem ita vt nequiens
mām expellere pars ipsius modica fuerit in aposte-
ma collecta: reliqua ℞o ad ventrē concurrit: q3 qua
inde ꝓlapsa t prius minus conficit apostema: tandē
q3 materia que in ipsa cōtinebat fluxu tollitur hmōi
quod experientia cōsperi. Si aūt apostema fuerit in
fine ipsiusq3 affuerit fluxus vētris aut erit eo q3 mā i
de apostematis euacuet vel ꝓpter epatis ibecillita-
tē cū ventre mēbris spiritualibus cōpatienti in qbus
est apostema cū adinuicē hēant colligantiā nō paruā
realē t virtualē. totum eni continuat toti t ꝓfluit t
transpirat in adinuicē: nālium tertio. Et si prius tūc
aut erit materia apostematis multa non dominata p
fecte a nā t ita fluxus est prauus cū materia transeat
per cor aut circa: t vlr super pres pambulet nobiles
debitum locū expulsionis sue omittens ceu q3 p tra/
cheā fit artariā. vñ prava sequūtur synthomata mor
tē minantia vel fuerit prave quantitatis vigore nāe
dñata: t ita fluxus ventris ad bonū poterit termina
ri cū forti nature nil repugnās existat. Si ℞o fluxus
fuerit ꝓpter cōpassionē epatis t ventris tunc pecto
ris non curat apa: vex potius stimulat nāz. vnde di
ctum q3 a pleuritide habito vel a peripleumonia dia/
ria supueniens malū. Apud nanq3 Cōmētatorē b9i
diaria supoccurrens malū signuz erit cuz cā ipsi9 sit
e par vt expedit non potēs trahere ac in sanguinem
cōmutare. Quod ēt interdum cōtingit a ventre ci/
bū itra se corrūpentis. ārte tertio decima. Cū pleu/
retico aduenit fluxus ven. i fine significat q3 epar ei9
iam debilitatū ē valde: qm̄ per viā vt tactuz signi no
tat nām tantā debilitatē spūaliuz: vt inde ēt cōpatiā/
tur nālia: nil tñ inde de mā apatis euacuātia t p mo
dum silr cāe. Inducit eni ꝺ fluxum intensiorē debili
tata nā cum corpus priuetur alimento qđ prauū vti/
q3 est valde: sicut cū splencticis longior superueniat
dysenteria. Quod eni ℞tutem ꝓsternit nihil eūans
de mā non curat qđ pectoris apostema: Talis ℞o is
fluxus existit. non igitur ipsuz curat. Ꝑōt quoq3 flu
xus iste interuenire: aut ventris ꝓpria malitia. vnde
Cōmentator: aliqñ tñ ex corruptione fit stomachi ci
bum itra se corrūpentis vel ēt esce: qđ qdē ꝺ fit pra-
uum: non tñ vt primuz Cōmentator tñ vī distingue
re in magnitudine apatis t puitate inquiēs q3 si pleu
resis vel peripleumonia pue sint pñt dyaria superue
niente solui marie si cā pśens fuerit dyarie: vz cuius
inde mā euacuetur. Non aūt pp cibū vel potū cōtin
gentis. qđ autem magnū pectoris apatum vt oñsum
ma lignas idē fluxus vētris non sanat: vex in āplius
extendit eiusdē malitiam. Ꝓpter q3rtum ℞o ad p
mum quid dōm apparuit. Accessum eni est lienteriā si
ne fluxuz ventris in pncipio. Aut qñ mā fuerit modi
ca a nā dñata posse pectoris apa in sanitatē aduenire.

Neq3 est hic silr oio in curatiōe oculoz t splenis pas
sionū per dyariā t dysenteriā cū non ex ꝓpassione ac
cidat spūaliū: vex potius vigore nāe: materiā a natu
ra coaptatā ex his locis expellentis. Dico aūt coap/
tatā: qm̄ longior dynsenteria i spleneticis hydropi/
sim aut lienteriū inducit: aphorismoz lexta. Ad aliō
dōm q3 fluxus ventris egritudines vlr curat cū vigo
re acciderit nāe: qm̄ digestū expellētis t non synthō-
mate aut ex passione ptiuz nobilioz. Ad aliud dōm
q3 replo non quocūq3 modo inanitione curatur: vex
debita expedit regio. Mā pectus p asperā purgat ar
tariā: stomachus p vomitū: intestina t ꝓcuitas epa
tis per secessū. Expedit ēt tps in quo agens tñ agat i
mām vt eā euacuationi exponat cōdigne qđ nō facit
fluxus ven. vt multuz in pectoris apate: est tñ vlior
via ceteris euacuativa. Ad aliud dōm q3 fortassis nō
est verū cuz aliter educatur materia qñ vaga est non
dum in pte cōfirmata t aliter cū fuerit in ea collecta
Cū eni vagatur pōt per plures ptes liberius euacua
ri cōfirmata vero iam extat determiata diffinitam ex
petens euacuationē. Quantū ēt que alterius ptis iā
possint conuincere apparebit: quia t si qñq3 curatur
pectoris tumor ventris fluxu amplius t perfectius
sanatur sputi eductōe materia ēt vnde reperit nisi qđ
vehementius impediat est semper educenda.

Differentia. 193.

Quod ptisis possit curari oñditur q3. 28. ꝓbl.

Dyonisius Tyranus in poliorbina vel obsi
dione ſm Nicolaū pipatheticū cessans bibe/
re ptisim passus est quousq3 itex trāsmutauit se ad p
orē visum crapule. Adhuc p Mes. dicentē q3 nō est
cōprehensibilis numerus eoz q3 sanati sūt ex vsu zuc
cari ro. cuius ēt sanationi cōsentit ga. de igenio qnto
recitans duos curatos iā ptē pellicularē iferioris cā
nalis pulmonis expuentes. Similr zoar. duos t. a.
tertiodecimo: mulierē vnam sanatā t ipinguatā que
euenerat ad tñ vt iā preparata essent que necessaria
erant morti. Quare fr ipsius curauit cū zuccari ro. t
panis comestione. Eti: screare saniē in vlcerib9 ma-
gna est certitudo securitatis ad salutē. ipossibile nan
q3 esse molestū aut piculosū: qñ sanies sit in vlcerib9
aphorismoz qnta. sed in ptisi gnātur sanies plerūq3
ēt laudata. Galien q3 nō sanet: aut erit ex pte mēbri
qđ non est qr tunc nullū vlcus sanaret. vel rōe mot9
qđ ēt nō vī cum ipse ꝓhibeat putrefactionē t cōsoli
detur: artariaz ēt solutio t diaphrātis se mouentiū:
aut ex pte modi applicationis medicinaz. Qđ ēt nō
fit cū possit itus t ex corpori applicari. Rursus san.
fluxus a pulmone curatur qnto de ingenio. hic iam
putrefactus oñditur: qm̄ si preter nām san. in ventrē
effundatur necesse fit in saniem conuerti: aphorismo
ruz sexta. Ꝑōt itaq3 ptisis sanari. In oppositum
interioz enim quarto recitantur plures quoz tandē
nullus euasit. Et Serapio signis ptisis datis inquit
Ptisis que ſm hanc dispositionē existit non est cura
tio. zoar, vero vicit q3 hec egritudo ēt in qua sputum
extat album non sanatur ſm iudicium medicorū: sed
incidit in egritudinem que dicitur ptisis ex qua ponit
mortez aduenire. Itidem in viatico: Siquis tandiu
negligat q3 ad saniem pulmo colligatur vulnera sūt
incurabilia. In ptisi vero vulnus extat in pulmone
Adhuc ex ptisi propter vaporem putridum capino/
suz qui retinetur motu pulmonis in cuentādo hebe

tato transit in tabem ⁊ ꝯsumptōem paulati oimodā a qua nullum ꝯtingit euadere: nō igit ptisis potest curari. Propter primū vero sciēdū vt tactū ēt 93. q ptisis seu corruptio triplr inēit accipi. Cōiter q dē, p quacūqz idrñter ꝯsumptōe nāli seu accidentali ⁊ sic ethica vlr extat cū oib ethic⁹ fit ptisic⁹ nō aut ē ẽ. Pōt nāqz qs natura ex oimoda ꝯsumptōe hūidi radicalis a calido vltimo ad hmōi puenire ptisim vt apparet alimētox. 4. Et, pprie ꝑparatis simplr qua les sūt cerebx hītes debile: collū lōgū gracile: foris epiglotū, peminētē: humeros ad modū alax eleua tos: pectus strictū ⁊ a carne nudū: plenū ventositati bus pulmone ⁊ crura tortuosa qs frequenter ēt fere gratis tussiculā inuadit cū punctura spatulax vel mā millax ⁊ maxie si fuerint colerici facileqz irascentes. Accipit ⁊ ppriissime ꝑut dr eē ꝯsūptio tot⁹ corpis cū vlceratōne pulmonis. vñ Cassius felix: Ptisis ē vlceratio pulmonis ⁊ thoracis cum defluxione cor poris: ḡre Me. Est detrimētum consumptionis ca dens in corpus ex calore febrium habitudinaliuz ex vlcere pulmonis causatax: ⁊ hac qdē vniuersalior ē ethica. ois. n. sic ptisicus ethic⁹ est et nō ẽ. Di aūt duo modi postremi ptisis tangūtur aphōx tertia. q/ bus autūnus ꝓnūciatur prauus cū vere. vñ sexto epi dimie. Ptisicis autūnus malus: malū aūt et ver qñ sicus solita corone. i. cornicis pedib⁹ adequātur. De vltima ℞o hic extat fmo q vtplr cāt a catarro acu to i pulmonē cadente ipm vlceratōe ꝓsorante ceu pe trā ex crebra istillatōe ꝯcauat aq vel, ppt sputuz san. iuxta illud aphoz. 7. In san. sputo saniei sputū i spu to ℞o ptisis vel, ppter ꝑipleumoniā seu pleuresim p cedentē ad aquā subsegtur empima fm illud apho. 3. Si er pleuretide facti empici a die ruptere nō pur gent in. 40. diebus transeūt in ptisim. Sanies. n. p manēs acuit ⁊ pulmonē corrodit. Fit ⁊ interduz ex mā corrupta diuturnate in pulmone q̄ segtur putre/ factio ⁊ vlceratio. Hec aūt passio fm veterē plerū/ qz contingit a. 18. annis vsqz ad. 35. vñ Cassius fe- lix. fm qdem etatem iuuenib⁹ magis ꝯcreat cū seni bus: ⁊ est molestior sepius viris aduenies q̄z mulie/ ribus ⁊ adolescentib⁹ ⁊ iuuenib⁹ q̄z pueris ⁊ senib⁹. Pueri. n. magis sūt alijs hmōi susceptibiliores cu/ rationibus. Est ⁊ de illis que hereditant in semine passionib⁹ q̄ deterior existit cū fuerit vt appebit a pul mone q̄z a pectore primitus. Pulmo quoqz est mē bx rax molle in flabellationē cordis ordinatū q supi us cū aspa iungit arteria ⁊ in ipm spargit: q̄ dura ē ⁊ ꝯpacta ex ānulis fere cartillaginosis ꝯfistēs a pāni- culis inuestientib⁹ illā. Lateraliter ℞o eidem a corde vena occurrit artarialis ⁊ arteria venalis: ex qb⁹ nu nutrit vegetat ⁊ agitat: situsqz circa cor latere lit est ipsius vt ipm ꝯtineat ⁊ amplectet ꝑcipue dilatatōis hora. Cui⁹ qdē sūt qnqz pēnule seu additamēta: q̄z maior subiacet ad dorsuz min⁹ mota q̄z velut sustēta culū ⁊ culcitra ē maioris vene: reliq ℞o q̄tuor leuio res ⁊ mobiliores dilatatōe ⁊ constrictōe cor pstāt id in anterius ꝯplectētes. Est āt cura p ℈riā administra- tionē materiex corpori applicatax sanitatis introduc- tio q̄ dupler extat: vna qdē vera q̄ morb⁹ tollit tota liter aut ei⁹ cā: nōnulla ℞o apparens palliata velut cū his remedijt: ne in ampli⁹ ꝓtendat q̄ morbis sup petit icurabilibus. Propter fm qdē sciendū ali quos dixisse ptisicos mime posse curari: q̄ vulnera/ ti sunt in pulmone. vulnera. n. ipsius qdem fatentur nō solū difficile posse curari: sz ēt icurabilia eē qs rō ne affirmāt ac exprimēto gnto de ige. vñ tertio decia Dicūt qdam q vlcera pulmonis non sanātur oino: qz ꝯsolidatio idiget gete: ⁊ illic nō, est ges sed Bal: diuersificat ab eis: estimauit. n. q motus solus nō ꝑ bibz ꝯsolidationē nisi adiungant ei reliq ꝓhibentia. Cui⁹ significatio ē q velamē ēt monetur ⁊ q̄z sanā tur ēt vlcera eius. Et hmōi qdē diuersitas tā appa- ruit ē iductis. Sz qd de hoc tertio videbit dicēdox

Propter tertū vo sciendū q ptisis hic itenta vt q̄z inultū nō curat ⁊, pprie que iā diuturnizauit ⁊ acci dentia terroris ipressit factaqz a pulmone ex catarro acuto corrosiuo in ipm descendēte maxime i pēnulas mobiliores illius ꝓtractas. vñ Cassius felix Octēs peiorem atqz insanabilē dicūt que pulmonis vel spa te: que nā talis vt impossibilis ē curationis quod in dicat empima. Ex ea nāqz visum q̄z pascos aut nul los hmōi euadere: quod ⁊ rōcinatio cōfirmat: qm si ptisis deberet curari: cum in ea sit vlceratio pulmo- nis oz illam curare. Hec autem impossibilis est cu/ rationis cum impedientia sint plurima: puta molli/ cies ⁊ teneritas pulmonis: sanguinis caliditas sub/ tilitas ⁊ acuitas ⁊ motus. quod. n. oz cōsolidari ge te idiget: q ēt dolorem concitat stimulantem reuma ac magnitudo cū amplitudine ⁊ duricie vasoruz pul monis. Recipit ēt pulmo catarros ascendētes ⁊ de scendētes consolidationē remollitionem impediētes: dria. 207. Oz ēt saniem ipsius tussis mundificari ip sa ℞o vlcus dilatat. Introducitur ēt mala ibidē cō plerio: pp quā ꝯsolidatio impeditur ad quā ēt se. con- segtur ethica eo q pulmo lesus non potēs cor libere enētare sumus retinet capinosus putridus: cor ⁊ vlr totū corpus inflāmās ⁊ in ethicā conducēs. Simili ēt medicine iterius sumpte non possunt ad pulmonē puenire: q nisi multuz in transitu ad cū, ppter distan/ tiaz alterent ⁊ debilitent in mēbris plurimis cor- pis caliditate: ⁊ maxime qz eas oz eē subtiliores substan tia nāe ⁊ arte vt transeāt: quare preceptū ē in tegni: eax ℞tutez augmentandaz exterius fore: puta si ad fit discrasia pulmonē septē numeris frigida eligatur medicina sibi opposita in. io. numeris caliditatis ele uata. Tres nāqz in via estimant deperditi. Talis etiā fortassis ℞tutis medicinax elevatio ledet pulmonē ⁊ circūstantia: ⁊ iō ingeniati sunt medici ꝯstruere cle ctuaria sorbilia humidiora lobochat dcā vt ore retē/ ta super collū iacentibus paulatine dissoluātur in va pores ad pulmonē aliqliter descendētes p ysopbagū suauiter ꝓtraseūtes suba vtcūqz artariā imutēt ⁊ pul monē. Eodē quoqz mō ⁊ que applicāt ex tertijs ꝓ- pter parietū diuersitatē difficill me pueniunt ad pul monē. Adhuc ēt medicine se impediunt cū hmōi pas/ sio egeat oppositis. Propter. n. saniei expurgatōez opus est calidis ⁊ siccis: ꝑpter ℞o ethicā fris ⁊ hu. vñ. A. Me. deficcantes q̄ re grūtur, ꝓter vlceris cō solidationē ꝓhibēt sputū, puebi addentes i ethicam Mūdificātes ℞o lenificāt vlc⁹ ⁊ malignāt fortasse. Itaqz ptisis que talis curationis extat impossibilis: aut fortasse mōstruose q̄z marie in morbis ēt itērduz monstruositas contingit. vnde colli septimo. Alig euadūt ab egritudinibus per accidens: quia sicut in rebus naturalibus aliquando sunt extraneitates cuz tamen sit de raro contingentibus sicut vlceratio pul

monis ⁊ similis: mors tñ in ptficis ,ptelaꝫ plerumqꝫ diutius ita vt quãdã viderit. a ptifi circa .23. ãnos aut paꝫ ãplius vixisse. Raro tñ ⁊ a casu. q. pretacto collꝫ. approximãs dicto pót ptisis curari ⁊ precipue cũ non cronicauerit neqꝫ accidẽtia terrorẽ apparuerint inferẽtia: fit ẽt a solutione singularis ⁊ vlcere ñ sanioso superius magis circa cannã pulmonis cadẽte: vel ẽt fortassis in additamento maiori dicto vene maioris vt culcitra vel q̃ non a pulmone: ſꝫ a pectore magis. nã solutio cõtinuitatis pectoris cũ minori difficultate sanatur ea q̃ pulmõis de causis q̃ꝫ plurimis. Vna qdẽ qꝛ paucitas existit instroꝝ pectoris ⁊ multitudo coꝝ que pulmõis. Alia qꝛ vene pectoris minores ⁊ angustiores sunt bis que pulmonis itavt nõ: adeo. n. accidat vt pulmoni grandis imparis solutio. Reliqua qꝛ sanies vlcerationis pectoris ad ipsius cõfluit concauitatẽ: nõ aũt fic q̃ pulmonis cũ in eo sint cãnales anguſti. Quarta qꝛ pectus pulmone carnosioꝛ sanguinisqꝫ grossi pulmo plurimas cãnaliũ diuisiones bꝫ quoꝝ suba non est carnosa: ſꝫ. qꝛ neruosa sanguinis colerici subtilis cõtentiua. ⁊ hmõi n. ponitur fieri ⁊ nutriri de innamentis sexto: que ãt carnosa melius cõsolidaꝫ vt pars carnea dyaphragmatis denotat soluta. Quita est modus pulmonis cõtinuioꝛ ⁊ fortioꝛ eo qõ pectoris. Addatur ẽt sexto imensioꝛ materieꝝ debilitas in transitu ad pulmonẽ perueniẽdo. Ptisis etiã eueniens ex solutione continui circa trachẽã arteriam ad pulmonẽ nõ est adeo difficilis aut ipossibilis curationis vt que contingit a pulmonis suba purioꝛi. Cũ hmõi cãnales sint solidi recipiẽtes cõsolidationẽ magis. vñ gal. Vulnera q̃ sunt in cãnalibꝰ pulmonis interioris vꝫ pellicula: ⁊ marie in ea q̃ vicina est gutturi vt i gutture possibile sit vt cureꝫ. multos. n. hmõi hñtes curauimꝰ ⁊ sanitati restituti sunt. Quid aũt hmõi ptisis possit curari dũmodo medicꝰ nõ fuerit negligẽs iperitus cũ alijs q̃ experturꝫ tribus experiẽtia pluriũ conclamat iam p̃ tacta. Ipe quoqꝫ sanaui ⁊ quosdã curatos vidi ⁊ maxime pueros ⁊ mulieres: qõ ⁊ ratõ similiter affirmat quoniã cum lesio fuerit parua ⁊ cause remediantes maxime poterit vtiqꝫ illa curari. sic autem euenit in hmõi ptisi cũ minori fit altera cõditionata nocumẽto aer ẽt alterans maxime siccus pót reperiri ⁊ proprie tpe pestilẽtie alicuiꝰ exsiccãs ⁊ purgans saniem pulmonis aut pectoris ceu q Strabrij dria: 207. Neqꝫ ẽt p̃inducta in ptisi prava consolidationis impedimenta hic adeo sũt imensa vt eã ,phibeant oio. Sic itaqꝫ raro ⁊ i casu fere ptisis poterit q̃dã curari. Et nosce fortassis eẽ medicinã nob tñ occultã oẽm curare fere possibilẽ ptisim: iuꝛ illud hermetis: Mineralibus ⁊ vegetabilibus insunt virtutes mirande q̃ si cognoscerẽtur eis hoies operarenꝫ quicqd arte magica cõficiꝫ. talia tamen magis brutis q̃ꝫ nobis sunt cognita vnde ꝛoar. Sunt medicine vlcerationis pulmonis ⁊ eiꝰ infirmitatũ existentes in mundo: ignorate tamen a nobis: quoniã quãdo accident in pulmonibꝰ ouiꝫ vlcera exeunt a cõmunitate gregis. q. querentes aliquid ⁊ circũeuntes ad inueniendũ illud: ⁊ dixerũt nobis pastores q̃ comedunt ille oues herbas gbus comestis mox reuuiscũt ⁊ perfecte sananꝫ a suis vlceribus. Et ego inquit vidi pulmones ouiꝫ in gbus ceperat iã fieri vestigiũ solutionis continuitatis ⁊ apparebit in ipsis in aliqua parte. In alia vero parte opus apparebat sanationis in consolidatione carnis pulmonis manifeste. nunc aũt non est qui sciat illam herbam: nec credo ante nos qui scinerit illam fuisse.

Propter q̃rtuꝫ ꝛo ⁊ siquidem iam appareat dõꝫ tñ ⁊ ad p̃mũ q̃ ar. p ptisim itellexerit corpis consumptionẽ in cõi: aut preparationẽ similẽ ptisi. Ad scõm dõꝫ q̃ Mesue loquitur de ptisi scõo modo dicta que raro ⁊ casu. q. curatur: ſꝫ plures sient que inde tpis diuturnitate curent: ipse nãqꝫ met p̃iorem at ostensum asserit ptisim sanationis impossibilis ꝛe. Ad aliud dõm q̃ ga. vt visum loquitur de illis in quibus erat vlceratio superius circa cãnales trachee artarie pelliculas inde spuentes similiter dicit hos senatos ex ficcitate pestilẽtis aeris ⁊ hmõi similiter ptisim dicam ꝛoar. ⁊ a. vidisse vt concessũ curatã. priorẽ aũt vt oñsum nequaqꝫ. Ad aliud dõm q̃ quantũ est rõe sanici dũmodo laudabilis extiterit non impeditur cura: sed ,pter inducta q̃ consequũtur accidentia ad saniem in tali parte iacentẽ. Ad aliud dõm q̃ illud euenit ex pte vt monstratum talis membri motus ẽt impedit consolidationẽ: ſꝫ nãqꝫ ,phibeat putrefactionẽ faciendo transpirationẽ: per accidẽs tñ sequitur illã augmentare mãm ad locum deducendo dolorem ⁊ vlcus letificando: ⁊ quãuis artarie aut diaphragma mote consolidentur non tñ omnes sed parue ⁊ i pueris: neqꝫ diaphragma vbiqꝫ: sed in pte vt tactũ carnosa: non aũt in neruosa. similiter visum est quomodo medicine ⁊ modus coꝝ applicationis ptisis ipediunt curationẽ cũ fuerit q̃ꝫ prava. Ad aliud dõm sãguinem preter nãm in ventrẽ seu concauitatẽ effusũ putrefieri dum ibidẽ pmanserit. Si ãt reducatur citissime cõputrescit minime. ad coꝝ que alterius partis primũ dõm q̃ ga. Serapio ⁊ ꝛoar sermocinãtur de ptisi deteriori que impossibilis curationis est posita: ⁊ ad reliqua similiter est dicendum.

Occasione illius q̃ tactum est de causis ptisis dubitatur an ptisis possit fieri a siccitate: ⁊ videtur qdẽ ita p aphorismoꝝ tertiã. In aridi tatibus ptisis obtalmine ⁊c. Adhuc ptisis fit ab humiditate q̃ ibidẽ ex cõmento apparet: quod ⁊ catarrus oñdit. Rursus pulmoni morbus ois. cõplexionalis sicut ceteris accidit partibus: quoꝝ vnus ẽ siccitas. Et firmaꝫ qꝛ exsiccãdo continuũ soluit vt terra denotat exsiccatione crepata: ⁊ ideo primo secunda scribitur dolorem per accidens vt soluendo continuum cãre. Eti: Illud causat ptisim qõ ipsi prauum ꝛium multũ: talis quidẽ est siccitas quod ostendit. autũnus ptisicis malus detegẽs occultũ eẽ ipsorum aphorismoꝝ tertia: ⁊ primo scõa. Siccus ãt antũnꝰ q̃ꝫ magne: cãt gitur siccitas ptisim. In oppositu ga. aphorismoꝝ vt videbitur tertia. amplius ptisis causis sufficienter enumeratis non posita fuit siccitas ⁊ firmatur: qꝛ siccitas catarrum siccando ⁊ ꝛsumendo sistit: verum ⁊ vniuersalitee partem indurat ⁊ fortificat ne san. inde labaꝫ q̃ ptisis sunt cause: non igiꝫ a siccitate causaꝫ. Propter p̃mũ qdẽ sciẽdũ quid ptisis visum ⁊ qualiter distinguatur visum. siccitas etiam nota differentia tertia. Propter secundum ꝛo sciendus q̃ ga. detestatur sermonẽ hũc hippocraticũ inquiens ptisim fieri a frigiditate sũma in respiratiuis organis ⁊ maxime subdo cum motus postea sequaꝫ fortis: ⁊ a caliditate ⁊ frigiditate: sed siccitas ꝛempatis entibꝰ caliditate ⁊ frigiditate: reliquema-

gis egritudinum ꝺsequant q̄ꝫ ptises. Aut ptises in qs vt exposuerunt alig non ē ꝓprie seorsum accipe: vex cū obtalmus vt dicaṫ prises obtalmie .i. ꝺsūpti onem oculox obtalmie. Propter tertiuꝫ ām scien dū q ptisis tertio mō prius dcā non ꝺtingit a ficcita te vt ipsa: vex potius iuuaṫ in fcā cum exficcet sanic̄ t ꝺsumat ipsius cātiuam. Neqꝫ pōt tanta fortassis i pulmone ficcitas fieri vt ea ipsius soluatur continu- um: tū qr qualitas passiua quod pōt frigiditas t ma rime subsequentem motu vehementi vt tactū cuꝫ sit actiua tū ēt qr pulmo humectaṫ phlegmate suscepto Receptaculum nāqꝫ ipsius Isaac: atqꝫ ꝓpter catar ros ascendentes t descēdētes: prio prima. Modos Vo duos pores t marime fm ficcitas pōt cāre cum simile simili adiungaṫ incitatū ad furiam itavt efficia tur tanq̄ ignis in igne. vel dōm q ficcitas cāt ptisiꝫ iꝫ non ꝑmo consequenter tamen. Est nāqꝫ tussis ip sa inductiua cum ois prava causet eam complo. Sꝫ tussis ptisim inducit in diuisionibus: vel continuum spūalium soluendo t confluxum san. inducendo aut catarrū in pulmonē concitando: t marie quod casu ꝺtinuox aut acuitate ipm exulcerat t marie corpore repleto: t aeris constōem colera precedente ac hu.

Propter quartū Vo sciendū tsi iam appareat qd dōm ad primū visuꝫ. Ad fm Vo dōm q humiditas ꝑ se non causat ptisiꝫ nisi fm q fuerit coniecta humi do catarroso vel caliditati aut frigori. Siccitas autē subā alias sola saltem non cōmiscetur taliter reuma ti. Ad aliud ēt appet: qr ficcitas ꝓhibetur intendi: ne ad scissuram perueniat ꝓpter pulmonem hume/ crantia. Ad aliud dōm q autūnus non ledit ptisicos tm rōne ficcitatis: imo magis iuuat ex pte saniei ex/ siccationi q̄ꝫ ꝓpter ipsius inequalitatem. Ad ea ēt que alterius sunt partis apparet.

Differentia.194.

Vod lac non ꝺpetat ptisicis oñditur: qm̄ fꝫ veterem lac prauū fiticulosis t suspensa ha/ bentibus hypocūdria: sed hmō sunt ptisici. fitiunt.n. ꝓpter inflāmationē febrilem ac seniei sero siratem admodū: t quo viscera suspendūtur omittē tibus prandiū: fo re. a. ira t his ꝓpter consumptio nem. Itidem: fo secunda vniuersaliter lac nocet de bilia habentibus capita. Tales autem sunt ptisici. vnde Ade. expositi vt cadant in ptisim sunt cerebꝛ habentes debile. Rursus cum .3. sint in lacte substā tie vt mōstratum. dria. 148. aquosa vꝫ butirosa t ca seata. Rōne quidem nullius istarum competit. Mō qdem aquo e siue ponatur calida ceu alig sentire: q tunc febrilis augmentabitur discrasia seu frigida: qm̄ si non erit mundificatiua abstersiua: sed potius sui frigiditate impillatiua. Neqꝫ gratia partis butirose cum sit calida vnctuosa inflāmabilis de facili. Vn ctuosum enim in febre est velut oleum in lucerna ef/ fusum: neqꝫ ēt ex parte substantie caseate cum sit fri gida t ficca compacta fm quid discrasiam adaugens t opilat onem cum difficili digestione causans. Ad huc lac cum vnum sit alterabilium marime quinto t septimo de ingenio: mor enim corrumpitur extrava sa factum non competit ptisi que grece similiter cor/ ruptionem importat. Et sulcitur: quoniam incidēs ventrem frigidum permutatur in acetositatem. cali dum vero in fumositatē t amaritudinem: aphōrum quinta: t pharmacox quarto. Sed ptisicus ventrē hꝫ calidum inflāmatum ꝓpter febrem. Amplius ibi dem. Est moqꝫ si lac posset gustari cuꝫ fuerit dige/ stum in ventre ac venas foret dulcius mellis sapore mel autem ponitur calidum t ficcum in fo gradu: t ideo ꝓuenit in coleram conuerti: t marime in igni/ tis apparens naturalium secundo. In dietis t vni/ uersalibus. Sapor dulcis quo amplius fm Ba. oi re participat ca. ponitur t ficcum in secundo gradu: quod autem tale infestum est febri ac consumptioni non itaqꝫ lac competit in ptisi. In oppositū aphō rum quinta. Lac conuenit in ptisicis t ꝓprie febrien tibus non valde. Palin: Ibidem vniuersaliter lac bonum esse dico indigentibus bono t facili nutrimē to. sed ptisicus hoc indiget cuꝫ sit consumptus t dif ficile nutritus. Eti. Lac precipitur in ethica exhibe ri: ne quo minus vt apparebit videbitur: imo eradi cator existit: t ꝓprie lac asine quarto prima. sed ptisi cus est omnis huiusmodi differentia priori: lac itaqꝫ confert ptisico. Propter primum vero sciendum q quid lac t quomodo distinguatur t similiter pti- sis: ostensum dria. 148. Nosce tamen q laci differēs hic expeditur fm diuersas intentiones. Cum enim plus intendit vlceris absterso et expultio lac com/ petit camelinū: t postea caprealinum: consequenter vero asininū. Ipm. n. ꝓpter facilez eius penetratio nem subtilitate conueniens extat. Si vero figillatio queratur āplior nutritio t ventris constantia lac erit vtile vaccinū. si aūt equalitas t temperamentū cap/ num. Si quoqꝫ cū his ꝓprietas expetatur muliebre ipm. n. pre ceteris familiarius extat: t marie cū sugi tur ore a māmis fm perdicū t Euriponta. 7. de ige. t tabe. Oꝫ ēt animal aliis nutriri cum intenditur sa niei vlceris ābsterso puta isopo optimo absynthio po lio scea feniculo t abrotano t lacticinio quandoqꝫ t tunc lac conuenientius vernale atqꝫ alteris. Cuꝫ ex peditur consolidatio t vlceris cicatrizatio ceu rubo/ tano salice spinis myrtho quercu virga pastoris vtro qꝫ psolatro tarasachon t similibus: et tūc lac lauda bilius post estatis erit mediū. Sit ēt aialis inueneſcē tis: nec oisariam ptui, ꝓpinqui: neqꝫ remoti sumaṫ ēt ventre vacuo: neqꝫ quicq̄ comedaṫ. donec fuerit digestuꝫ: et reliqua qdem hic obseruentur precepta.

Propter fm vero sciendum, aliquos hesitasse lac ptisicis exhibere febrilez ipsorum inspicientes discra siam et catarrū augmentatum inde cum exhibuerint aliquando: sed quid de hoc tertio et quarto appare- bit dicendorum. Propter tertium vero sciendus q lac competit in ptisi quibusdam ostensionibus pre missis: puta quod non fit catarrus in fluxu: sed iam sedatus: nam ipsa nō paꝛ ꝓpter catarrum stillantez in pulmonē et hunc longitudine temporis vlcerātē ac tandē sanianteē: aliqñ quoqꝫ ex ruptura fit artarie vel pectoris vene: seu substantie pulmonis casu per cussione onere grauiori: vel alio cāta vt lepore mari no qui venenum extat super pulmone ipsum corro/ dentē ac interdum ab empimate vt visuꝫ antea. In his figdem vltimis casibus binis securius lac conce ditur q̄ꝫ in priori. Non sic etiam ptisicus febricitans multuꝫ iuxta veteris. Conuenit ptisicis febricitanti bus non valde. Cum enim plurimū febriunt lac ve locius alteratum discrasiā febrilem adauget: et ideo lac huiusmodi gratia exhibetur acetosum quādoque Non fluat etiā venter illius iuxta illud. Palom e t

quibus fellei feceſſus: aut etiã ſanguinis egeſtio plu
rima: lacte nãq; ampliuſ irritaſ: ꝛ ideo hypogſtidoſ
admiſceaſ eide vel calibs cãdens extinguaſ in ipo: ſi
cut etiã ei miſcẽtur trociſci dyarodon ꝓpter ventris
debilitatẽ ꝛ dragagantiũ ꝓpter ſirum quãdoq;. Nõ
fit quoq; capitis debilis doloroſi: eo enĩ maius ĩcur
ret nocumentũ ꝓpter effumationẽ ad ipſũ. Neq; ab
ſint hypocondria ſurrugitantia ſuſpenſa vel ex illis
quibus lac faſtidiũ inducit ꝛ leſionẽ ꝓfins. Eũ eniz
ipſum video ꝛ maxime cũ pane comeſtũ ad vomituz
ſtimuloz: ꝛ ideo ſecundo ſcda: Lac cũ corporibus ꝓ
portiones hz: quarũ cauſe non comprehendunſ. qz
plurimis ãt confert non parũ. vnde quto de igenio:
Lac in iſta paſſione optimũ eſt ꝛ non inuanũ lauda-
tum ꝛ marie mplicbze. Illud eni elegerunt antiqui
eſt eni nature cõſimilis humane. quod autẽ ꝓferſ
ſtabꝛij extat precipue caſtri in cãpania exñtes Rome
mari vicini: cui ſiquidẽ aliqd mellis imiſcebis ſi eiuſ
caſeationẽ timueris in vẽtre petiſq; abſterſionẽ ve-
hementiozẽ: quod ſi vis vt citius deſcẽdat ꝛ ventrẽ
aperiat parũ ſalis ꝛ zuccari in id iaceas. vñ tertio de
cima de lacte: Cõuenientius ẽ mulieris ſumptuz ex
mãmis: deinde lac aſine ac caprinũ ꝓprie ꝓpter ſti-
pticitatem que eſt in ipſo ſicut equi ꝓpter mundifica
tionẽ ꝛ facilem expulſionẽ. quod rõe firmatur: qm̃ il
lud qõ remonet omnes fere ptiſci defectus confortã
do ẽt virtutem ipſius competit ſibi: huiuſmodi vero
eſt lac: Ipſo nãq; indiget ꝓpter ſaniẽ mundificatio-
ne ꝛ abſterſione quod lactis ſubſtantia operaſ aquo
ſa: cum talis exiſtat virtutis adeo q; ventrẽ dictũ eſt
leuiter emollire. Indiget ẽt ꝓpter conſumptionem
abiectione facili ꝛ bona. Id ãt vt inductũ ſubſtantia
operatur butiroſa caliditati attinens ꝛ humiditati:
vbi rõ conſeruatur alimenti. Similiter illi opus eſt
cõſolidatione ac vlceris figillatõe quas caſeitas ſua
operatur frigiditate ꝛ ficcitate tpat ſtipticitate. vnde
Meſ. Lac cõgregat itentiones tres. eſt enim res ci
balis ꝛ dilecta nimis ꝛ ex reb⁹ que ſunt velocis cõ-
uerſionis i ſanguinẽ. Eſt. n. ſan bis coct⁹. Extat ꝛ
medicamẽ abſtergẽs vlcus ſeroſitatis Xtute ac res
ipz Xtute caſeitatis ꝛglutinãs. Id ſũmũ nãq; octo
reperiunſ i lacte ptificis conferentia. Eſt eniz facilis
digeſtionis aſſumptionis bone digeſtionis cite pene
trationis ꝛ ꝓprie camelinum equinũ ꝛ aſininũ bone
nutritõis. vnde Dyaſ. Bonos nutrit bu. Chimoz
ẽt apud. a. contemperatiuũ humectatiuũ conſolida-
tiuum ꝛ ſufficienter lauatiuũ abſterſiuũ. Cõpetit igr̃
lac ptificis non paz. ſed circa id euenit dubitare: qz
dictuz aquoſitatem lactis mundificare ac abſtergere
quod medicine calide actus exiſtit ſimpliciuz quito:
differẽtia vero. i48. poſita eſt frigida. Dõm q; aquo
ſitas lz ſit frigida: quandã tñ ſeroſitatez ꝛ acuitatem
abſterſiuã acquirit p longũ iter calefacta quo gradiſ
ad pulmonẽ cum ſubtilis ſit ſubſtantie ipreſſionis le
uiter ſuſceptiua cuiuſlibet. Subſtantia. n. ſubtilis ci
tiſſime pmutatur: aut cũ ſua frigiditate aquoſa qddã
bz acuminis in dictis particularibus. Propt̃ qr
tum vero ad primum dõm q; ptifici qui non febriũt
fortiter non multum ſitiunt Sitis etiam magis con
tingit propter inflãmationem factam in humoribus
proprie colericis qz̃ i membris: qõ oſtendunt etbici
ſiticuloſi mime: neq; ſeroſitas ſaniei eſt tanta q; eos
ſiticuloſos reddat. Celeriter etiam tranſit per ptes
in quibus ſitis habet cauſari non cauſata in eis etiam
vere. Suſpẽdi ẽt viſcus dupliciter dr̃. Aut qz ſit pẽ
dens deorſum ꝓpter tumorem grauantẽ ꝛ opilatio
nem vt hic: aphoriſmoz quarta. viſcus accipitur ſu
ſpenſum: ꝛ i tali lac non cõgruit cum ipſũ ſuſpẽdat
ꝛ opilet amplius. Vel qm̃ inheret vehemẽter ei cui
copulatur ꝛ ſic ſumitur ſuſpenſum ſecundo re. a. ꝛ i
huiuſmodi lac non denegatur: vez potius concediſ
vt extendatur ingroſſatione vbi quidem iductoz im
pediat. Ad aliud dõm q; ptifis ſi ſit catarralis cauſa
ta capitis debilitate niſi cerebro confortato ꝛ catar-
ro getato non lac ſicut pretactũ cõcedẽdũ. Ad aliud
dõm q; lac congruit ꝓpter oẽs eius vt declaratum
ſubas: non. n. ſubſtantia aquoſa eſt calida: verũ ma
gis frigida: dzia. i48. Exhibeſ ẽt febricitantibus ip
ſis valde. oſtenſam ſimiliter q; lz ſit modicũ frigida
calefit in via pueniẽs ad pulmonẽ vt valeat abſter-
gere. Concediſ ẽt pars butiroſa cũ paz ſit calida dũ
ſe. vehemẽs non exiſtat. Cõtemperatur quoq; caſei-
tate: neq; ea tanta ꝑticipat frigiditate ac ficciaate vt
noceat cũ alijs cõmenſuretur ſubſtantijs: neq; ſunt
ptifici opilationi expoſitis. Ad aliud dõm q; lz lac ſa
ciliter pmutetur: exhibitũ tñ ꝛ cõmixtũ rectificanti-
bus vt oſtenſũ temperius fiſtiſ alteratio: Neq; i pti
ſi eſt corruptio humoz aut tot⁹. Neq; ſimiliſ datur
cũ venter ꝛ alie nutritionis ptes fuerint diſtempate
qz̃ multũ. Ad aliud dõm lac in venis lz reddaſ dul
cius acgrens ſapore in ipſis dulcẽ velut q mellis: ñ
tñ cõplexionẽ eius oio ꝛ maxime cũ ſubſtantia reſi-
ſtit caſeata. vnde fortaſſis id verum extat de pte bu-
tyroſa ſiue reliqs. Sapor ẽt dulcis non eſt calidus
ꝛ ſiccus in ſcdo gradu niſi reſpectu complexionis põ
deris: ſed temperatus magis relatione temperamẽ-
ti inſticialis. Et ad vnum quidem preinducta ꝓce-
dunt cum ſc. fuerit intenſa: quare tunc negatum id
dare verum quando fuerit remiſſa quod ipſius per
cibos ꝛ medicinas quantũ poſſibile remittendo vt
lactis ptificus aſſumptioni reddatur diſpoſitus: que
autem alterius etiam partis inducta: quantum con
uincant ſufficienter monſtratum.

Reſentis quoq; q̃ſiti occaſione beſitatur an
zuccarũ roſaceũ cõpetat ptificis. Laudatum
n. extat vehement vt lac ptractũ. Et videſ q;
nõ: quia ptifici egẽt mũdificatione ſaniei ꝛ eductiõe
Ipa Xo forti educiſ medicina cũ mã ꝓtincaſ i pecto
ret pulmone. vnde qnto de ingenio: Medici pect⁹
ꝛ pulmonẽ a ſaniei mũdificatõe volẽtes dãt fortiſſi-
mã medicinã inciſiuã vz. zuccarũ Xo roſaceũ nõ eſt
hmõi: vez potius oppoſitũ. Amplius aut nouũ ex-
hibeſ aut antiquũ: non qdẽ nouũ: qz ſolutiuũ vẽtris
qõ hic timetur ꝛ abſterſiuũ ita vt fluxus inde timeaſ
ſan. neq; antiquũ cum exſiccet ꝛ vias p quas fit edu
ctio mat eriei coangueſtet ſaniẽq; ipellit. Rurſus cũ
id ſit ficcũ ſaltẽ prauã diſcraſiã ficcã augmẽtabit fe-
brilẽ. Cui hip. docet reſiſtere cũctis febriẽtib⁹ dictã
humidã exhibẽdo. Itidẽ: ſi rigidũ hoc ipm: frigida
Xo pectori inimica: aphoriſ: qnta. cũ oia ea ſint ſpẽ
indifferentia velut alba in topicis. Adhuc ſi nõ cõ-
petunt ſimplicia: neq; cõpoſita. Eſſe nãq; ꝛ vigorẽ
recipiũt a ſimplicib⁹. ſz ſimplicia vt zuccaruz ꝛ roſe
nõ cõpetunt: cũ vnũ calefaciat deficcet ꝛ abſtergat
ſupſiue vt zuccarũ: reliquum Xo deficcet ſtipticet ꝛ
humidũ cõſumat ac exꝑmat vt roſe. Nõ igiſ zucca-

rum rosatū ꝑpetit in pti. ꝓpositum ℞o sapiunt vt appebit q̄ꝫplurea. Amp.id competit in ptisicis qđ eis ꝓuenit gratia medicine ꝛ cibi. tale ℞o ē zuccarū rosatū cum sit frm̄ alterationum mala discrasie habitudinalis ꝑpter rosax dñium ꝛ nutritiuum maxime ꝑpter zuccax. Eti. Mundificat ꝛ abstergit ꝑpter zuccax que idigere dcm̄ ptifici. Cōpetit itaqꝫ zuccaraꝫ rosaceū in ptisi. Propter primū gdem sciendum q̄ zuccax est duplex. quoddā.n. ē arūdinis aliud dictum allusar ab. A. ꝛ est māna cadens super allusar qđ ē lignū leue grossū rectū pulchx. Cui cantinelis crura ꝛ brachia assimilant dñax. zuccax ℞o arūdis sumit ex meditullio cāne cuiusdā: cui⁹ nodi sunt ꝑpi qui cāne dore similare q̄ reponitur in vase. Et q̄ tūc distillat: inde liquor ē subtilior dulcissimus q mel dr̄ cāne admodū quo ex vuis humiditas effluit nō calcatis: deinde fit hmōi cānax decoctio ꝛ qui prio ide post ifriatōeꝫ coll'r zuccax ē pux albissimū taberzetb ceu cassiti dcm̄: deinde decoqtur ℞o ꝛ exprimitur: ꝛ sit panis inde dictus zuccari: deinceps ℞o tertio inde puluis ꝓsurgit citrin⁹ zuccari decoctōne tā colore intendit. Rosaceū ℞o dr̄ a rosis: quarū quedaꝫ sūt domestice ꝛ alie siluestres ꝛ hax quedaꝫ albe: nōnulle vero rubee. Albe gdem rubeis frigidiores minusqꝫ ficce ꝛ solubiliores: rubee ℞o confortatiores: ꝛ ipse gdem recentiores soluunt: antiqores ℞o ꝓstipāt: viole vero econtra. Cui⁹gdem constructio. Recipe rosas albas vel ru. ꝛ exp̄sas super tabulā in vmbra donec resoluat superfluū humidū ipsax: ꝛ fint apitionis medie: teranꝫqꝫ ac in vas ducant lapideum deinde ꝑficiatur sup eas zuccari taberzetb triplū sui pōderis: ꝛ ponant in vase vitreo ꝛ obturet os eius cū pgameno: ꝛ exponat soli tribus mēsib⁹ cōtinue sepius agitādo deinde remoueat a sole: ꝛ seruet. gdāvero sac ūt illud cū imaturis quod magis stipticū iuenitur. Sūt ꝛ alig qui nō terūt eas: sꝫ forficibus icidūt ꝛ manib⁹ fricāt easdē fricatōe vltima: deinceps vt pus exponat soli. Eius āt quoddā ē nouū quod hꝫ infrigidare ꝛ humectare ꝛ marime cū fria sumptuꝫ abstergere ꝛ ꝓsolidare. Aliud antiquū cui⁹ est exficcare stipticare ꝛ consolidare. Est ꝛ medium qđ medio criter opatur. Propter ſm vero sciendus q̄ alig dixerūt zuccax ro. ptificis nō conferre. Et mouebātur q̄ plures non testent id auctox ꝛ rōnibus pretactis fil'r concitati. Sꝫ q̄ hoc nō valeat tertio ꝛ quarto mōstrabitur dicendox magis: quod.n.qs non tetigerit ipm aut euēit: qr brevitate gaudet cū eius exhibitio longiorē expostulet sermonem. Aut fortassis qm̄ ipsius exp̄ientiā nō p̄cipere cū medicine quotidie iueniant empyria. Propter tertiū ℞o primitus oñdat q̄ zuccax cōfert rosatū ptificis. Et demū rps ꝛ modus administrationis tāgat. Propter primuꝫ gdem hmōi sciendū q̄ vnū de marie ꝓferentib⁹ ptisicis ē zuccax ro. vnde tertio decimo. Ex eis q̄ multotiens sum exptus in corpib⁹ diuersis ꝛ regionib⁹ diuersis ē vt vtat pane cū zuccaro rosato recēti sui āni oī die quātū pōt q̄ꝫuis multū sit. Et si ei⁹ angustet anhelitus ꝑper exficcationē rosax det in potu syrup⁹ d̄ isopo vel de papauere ad quātitatem necessitatis. Et si inflāmet se. dent in potu trocisci d̄ campbora ꝛ nō intermittat hec cura qm̄ sanat. Et iō si nō timerez dici mendax narrarem in hac intentōe mirabilia ꝛ referrē sūmaꝫ quavsa ē mulier ptifica. Peruenit nāqꝫ res eius ad hoc vt egritudo cum ea plongaret adeo donec pueniret ad mortē vt prepata cēnt que necessaria erāt morti. Et tunc frater ei⁹ qdam surrexit ad ipsā ꝛ curauit eā hac cura tpe longo ꝛ reuiuiscit ꝛ sanata ē. Et fere sil'e mihi contigit in quadā adolescente: ꝫoar quoqꝫ. Rectificabit cibus subtilitate ac meliorātōe oium ciboꝝ q̄ ē zuccax rosatū cū pane facto sapienter. vnde Mde. Ex rebus qdem mirabilis iuuamenti ad consolidationes ꝛ sanationes vlcex pulmonis est zuccax rosatum recens ꝛ supra quod non ꝑterit annus. Aggregat.n. in eo virtus absterhōis ex succo rosax ꝛ ℞tus consolidationis ex ꝑte subē ipsarū. Et Ba. precepit dare zuccarū ro. singulis diebus in quantitate plurima ēt cum rebus medicinalibus cibalibus ꝛ potalibus ꝛ ſm oēm modum administrationis eius ita q̄ ēt cum pane: ꝛ plurimi vsi sūt eo post ipm ꝛ non est comphensibilis numerus eorū q̄ sanati sunt ex vsu eius. Et firmatur qm̄ illud qđ leuiter mundificat abstergit consolidat ꝛ figillat nutrit ꝛ confortat ꝑficit eximie in ptisi. Hmōi vero est zuccax rosaceū rōne nāqꝫ zuccari marime mundificat ꝛ abstergit ac vtcūqꝫ rosax ꝛ marie cum fuerit recens Ipsis.n. super rē aliquā vis ieſt ablutionis. Ex ꝑte ℞o rosax magis consolidat ꝛ figillat ꝛ ꝑprie cuꝫ fuerit antiquū vel mediū. nutrit ēt rōne zuccari ꝛ aliq̄liter ꝑpter rosas: quax aromaticitate ꝓfortat. Confert igitur zuccax rosaceū ptificis nouuꝫ marime aut mediū ꝛ vetus suo mō. Propter ſm hmōi sciendum q̄ medici plerūqꝫ errāt circa ptisis curationem eo q̄ volentes mundificare sanie tm̄ absterſiuis eam expurgātibus vtantur vt sanguinis sputū denuo inducant. Peccant ēt ex ꝑte alia qr stiptica expurgantia vt zuccax rosaceum ꝛ marime mediū vel vet⁹ tribuūt: ꝛ ꝑprie cum luto armeno ꝛ alia cū nondum pfecta sanies iteruenerit mundificatio qr mām ampli⁹ in pulmonē cōpigunt. vñ Mde. zuccax ro. administrandū mundificatiuis antecedentibus. fallūtur.n. vtētes ipso a principio: dū mūdificatio nō precesserit. Dꝫ igitur prius sufficienter plus abstergere: ac deinceps cōsolidare ꝛ figillare: quox primū zuccax ro. plerūqꝫ nō valet ꝓcipe ꝛ p̄cipue mediū ꝛ ātiquū

Propter q̄rtum vero ad primū dcm̄ vt appuit q̄ oꝫ vti nō pax ꝛ marime cum multiplicat sanies absterſiuis fortioribus zuccaro ro. ēt recenti vt lacte syrupis robub lobochat ꝛ electuariis ſm gradus non tm̄ q̄ non ipso tpe suo. Ad aliud dcꝫ q̄ in zuccaro rosato ēt recenti pauca vel nulla ē virtus solutiua. Collitur.n. quodāmodo virtus ro. lanariua ex artificio longioris constructionis zuccari rosacei: neqꝫ tāta.n. ipsius absterſio q̄ sanguinis cursus faciat emanare: quod si timeat vtendū medio: vel ēt antiquo qs pōt vti cum expedit ꝑprie figillare. Jam.n. sanies ē coexpurgata. Ad aliud dicendum q̄ zuccari ro. ꝛ precipue noui paucas inest ficcitas ita vt fit maioꝝ iuuam̄tum ipsius rōe alioꝝ que opatur ostensoꝝ q̄ꝫ lesio huius rōe: cū ēt qm̄ id timeat possit qs cibis et lobochat vti humidis vt apparuit per. A. Ad aliud dicenduꝫ q̄ fritas sua est modica que etiam tollitur cum lōgo itinere alterata in pulmone ꝓtingat. Illa ℞o fria ꝺ qua sermo Hip. est aqua. Ad aliud dcm̄ vel interemptione: aut q̄ non excedenter operantur simplicia hic eis ascripta vt inferant lesionem cum eo etiaꝫ q̄ possunt aliis corrigi.

Differentia.195.

Vod ventose i retentione mẽstruox sub mã millis fint cũ scarificatione applicãde oñdit qđ bip. indeterminate relict: qz in hac passio ne velut in alijs plurimis precipit flebothomia vlis: post eã vo pticularis ac localis subseq hz eũatio que scarificatione pficitur. Adhuc qđ mãz eũat t diuer tit ad loca oppofita petit i retẽtione mẽstruox ficut in alijs pceptũ flurib9. Id ãt ventose agunt scarifica te qđ nõ faciũt fimplices cuz fanguinẽ non educant. Rurfus aut ponuntur cũ scarificatione: t tunc hẽt intentũ: vel nõ t ita trabẽdo ad ptẽ debilẽ receptinã inducẽt phlationẽ. in ipsã aũt maiaz: iuxta illđ apho ris. gnta: Mulieribus gbus ad mãmillas fan. conuertit maiam fignificat. Neqz ẽt attrabẽt cũ obstaculo penetratõne careãt. Et fulcit qz suppofito q fan. cõuertatur ad mãmillas: recurret itidẽ gravitate retro cũ auferiur ventosa. Malin: vẽtosax attractio p ficitur a vacuo seu apud ga. oñtia qđ euacuatur. sed cũ ponunt cũ scarificatione pp solutionẽ iparis mai9 occurret vacuuz vel oña illius qđ eũatur cũ vna ps fan. attractione consequat tunc reliquã. Itaqz ficie sunt cuz scarificatione sub mãmis in rentione mẽstruorũ locande. In oppositũ sunt viaticus t. a. cum cõiter opantibus. Adhuc in hmõi retentione nõ est intentio euacuationis fanguinis ne virtus amplius debilitetur fluxu pstrata supfluo verũ derivationis tm vt in penuria fanguinis cuz ibecillitate pcipit vigoris. id autem euenit cũ absqz scarificatione occurrunt Eti: Quod retinet mẽstrua ficut minori lefione melius. Id ãt est vt apparebit cũ fine scarificatione applicãtur. In ea. n. concidit dolor nullus: igit vẽtose fine scarificatione mãmis fupponẽde. Propter pmũ qdẽ scienduz q vẽtose sunt instm Vtute vacui ex corpe aliqd attractiuũ qđ qdem ex diuerfis põt materijs cõstrui. Eõius tñ sit ex cucurbitis paruis rotundis. aliqñ vo ex vitro q fortassis eo q foli dior magisqz applicabilis forti9 attrahit. Interdum aũt cornua eis fimile opantur. iz: de ige. que spũ orisptibus applicãtur minusqz attrahunt q p se iuxta corneliũ cel. dicũtur iponi respectu ignitax quox orificijs aliquod cõbustibile applicatur aliqñ qdẽ aliorũ penuria citati applicantur. Ventose vo igne insite sunt vehementius euellẽtes. Et nosce q aliqñ ventose ió carnes ad se contrahunt vt absqz eax fractura nequeãt separi: z ió que de cucurbitis tunc laudabiliores. possũt. n. pforari t foramẽ aliquo illud obviari. Ventosax aũt quedã cũ scarificatione applicãtur q ptes cutis magis mũdificãt flebothomia: plusqz fanguinẽ subtilẽ q̃z grossũ extrabũt: gbus autem conferũt a gbus fint applicande locis pamplius edocent. Alie vo absqz scarificatione firmantur quod multiplici venit de cã: Vel vt flurus supercedens cõpescatur menstrualis supponunt mãmis: Aut vt apostema pfundum ad exteriora deducat vt medicamen ad ipm melius valeat peruenire siue vt apatis materia ad ignobilius trabatur membr nobiliori vicinius: vl vt meatus pmaneat apertus: ceu collo applicant in squinantia. Aut vt membrũ calore depauperatũ eax calescat sanguine t spiritus attractione frigoraqz t ventositates resoluant contentas ibidez seu vt parũqz ad suũ nãlem reducat locũ a quo separata, velut iguinis ruptura: vel vt tollat opilo t lapis cum ponunt iuxta Albucasim fup renes: seu qdem vt dolor sedet vt in colica magis opus est ventosa t vniuersaliter in oibus doloribus ventosisqz pcipue Aut ne mẽbruz a suo remoueat loco: ceu in ante iunctura: vel vt apostema medicet ventosum t fridum Aut vt venenũ sugat exteriusqz attrahat pti cũ fuerit illatũ: quare post casũ applicant sanguisuge pmo quarta duodecima. iz. i4. de ingenio. Est autez menstruum sanguis quis superfluus qui tempore determinato a muliere naturaliter emittitur. Omnis enim nãqz fluxus innaturalis sanguinis preter cũ q menstruox serto de accidenti q equidem cõius circa. i4. annos vsqz ad. 45. decurrit fm tñ cõplexiones differentes in amplius aut minus cũ nõ fit in rebus materie applicatis terminũ pfixũ repire: pmo de re. sexto apparẽs sanitatis latitudinẽ expedit notare. Cũ aũt is fluxus fuerit nãliori si. mẽsis amplius lunaris cõtingit. mẽstrua. n. deriuant a mense. quando autẽ naturalis reddit citi9 fluit aut tardi9. vnde lex: Mulier que bis purgat in mense sana non erat: quibusdã autẽ plurimis laboriosis ac viraginibus calida inhabitãtibus loca tardius accidunt ita vt absolute careant illis. Eõius aũt per qnqz fluunt dies: plus ãt minusqz non patũ. Est aũt mãmilla instrumentũ generatiuũ lactis q̃ cõponit ex artarijs venis neruis t carne alba sẽsibili. Sicut. n. epar factũ ẽ purpureum vt sanguis generet hmõi de inuamẽtis t theorice q̃rtis: ita t mãmille caro ẽ alba vt sanguis in ea in lac vlteri9 decoctũ dealbet: ad quã quidẽ pueniunt artarie t vene a matrice ramificate a vasis in oppofito femoris subiacẽtib9. Reuertunt. n. fursuz ad mãmillas ficut t vene t artarie diuise a vasis ascẽdẽtib9 supra furculã ramificatis descẽdẽdo cõiunguntur pdictis. Est autẽ sacrificatio siue caraxatio alis scarsatio superficialis cutis incisio crebra: ficut flebotomia vna pfunda. Mosce fm democritũ t Oribasiũ ei9 collegã q ventose nõ cõpetunt in passiõis initio: nec plectoria manẽte: vex cũ plenitudo fuerit euacuata. iz. eriã de ingenio. Propter fm Vo scienduz q aliq voluerunt ficias cũ scarificatione apponere dicẽtes inde plenitudinẽ euacuari. Sed id nõ valet: qm melius esset dũ pmaneret plenitudo p matricẽ pmittere vt libant: aut si dz euacuari cõuenientius p flebothomiã educere cũ ipsa ppe plenitudinem euacuet. nõ aũt scarificatio. Et iõ fuerũt alij dicentes q ventose valent cũ scarificatione: t mouent ex inducto in argutis eo q materia currẽs ad aliquod membr magis auferatur qñ derivatur t euacuat q̃z qñ derivatur tm modo. quid autẽ his tertio t quarto apparebit dicendox. Propter tertiũ qdẽ sciendum q ventose debent fine scarificatione absolute poni. vñ viaticus Ventosam supponamus mãmillis t exugamus fine scarificatione qnqz ponuntur ppter vt natura a parte sui motus trahatur sicut cum mãmille supponunt ideo vt cursus san. mẽstrui retineatur: quod etiã rõcinatio confirmat: qm̃ san. menstruus grossus est t terrestris. qui autem p scarificationem educit subtilis aquosus. Adhuc superficialis est san. q caraxatione educitur cum circa cutẽ in venis contineatur minutissimis. qui aũt existit in venis que mãmis a matrice derivantur est pfundus ad quẽ non sic valet ventosarum attractio puenire. Rursus si ponantur cum scarificatione ppter repletionẽ ipax cessat celeri9 va

cui necessitas quo facto destruit attractio. Cū āt nō cūatur quid corpulenti⁹ quod sine scarificatōe cōtingit tāq; vacui necessitate vigorata fortius attrahitur san. ⁊ retinet in loco ad quē attractōe deuenit: itaq; vētose sine scarificatōe ꝺ debēt applicari. Propt quartū ℣o dōm ad ꝑmuz q; euacuatio vlis ⁊ pticularis cōpetit qñ est plectoria. nō āt sic in ꝓposito cuz nō existat: aut melius fit facta eūare cum sit vt oñsum ē ꝑ matricē. Ad aliud dōm est q; materia nō potest cūari ⁊ diuerti ꝓuenienter vt apparuit ꝑ scarificationē cū ea impediat attractionē vacui necessitate pri nādo. quō aūt vacuo ꝑficiat attractio: dria oñsuz. 51. Ad aliud dōm q; diligēs artifex cessabit attractione ad locū cū viderit phlationē posse gigni: neq; san. attractus in māmillis retinetur: vt corruptus tandem maniā genere: cū corpe fluxu euacuato sanguis coegens attrahat ad seipm cum nō sit supfluus oio: neq; intm est carnis obstaculū q; virtus vētose nō possit ad attrahendū qō i venis vel artarijs ꝓuenire. Et ꝑ hoc fulcimēto qd dōm apper. Sanguis. n. attractus nō recurret retrorsū: verūtn in reliquū disptitū indigens illo corpus. Ad aliud dōm q; lz vacuū vel consequentia eius qō eūatur ꝑsistat āplius cum tn san. attractus fluit tollitur confestim molle illius qō attrahitur ventosam replens attrahentez.

Differentia. 196.

Quod in cura morbi calidi cordis cōpetāt calida monstrat tertio vndecima. amplio magategni. 3. Sicca corpora cū siccis: humida cū humidis curare oz. quare sibi calida cum calidis ⁊ frida cum fridis. Morbus āt hic suppositus est calidus. Itidē curans sm veterē est virtus medicus vero illius minister: ipsa quoq; eius fulcit instro vt calore q intus est. hoc āt ꝑmanet calido ⁊ dstruit frigido ꝑcipue. Rursus spūs confortat ꝑ odorifera eo q; bis nutritur. vñ. 3. iz. Laboret in syncopi cuz eo qō nutrit spīn ex odorib⁹ bonis: citior nāq; ꝑ odoratricē ē virtutis resūptio. aphorif. 2. sed aromatica sunt calida cū odor effumali causet euaporatōe: dria. 155. ⁊ spiritus est radix cordis vt videbit. Palin: Cor ꝑ ceteris mēbrox opus é cōseruare ⁊ defendere cuz sit oium pticulax ꝑma radix ℣tutē illis demandās mediantib⁹ artarijs oēm: dria. 38. Dolium ēt accidentiū corpori occurrentiū ꝑmus cōcursus est ad cor tanq; ad basim vite. Mde. de simplicib⁹. Sz conseruatio ⁊ defensio vt dicunt fit per filia ⁊ nō ꝑ ꝺria cum potius sint corruptiua. Calida quoq; sunt cordi similia. cōplexio nāq; formal s ipsius ca. ē ⁊ sic. dria. 25. Itaq; in cura egritudinis cordis calidi frigidox non cōpetit administratio. In oppositū est cōis medicox sermo vsus frigidis discrasis cordis applicās calida Adhuc eis cura ꝑ ꝺriuz ⁊ in totidē ex equo gradu integri. Sed morbus hmōi signatus est calidus. Rursus tertio. xi. In apate cordis calido ꝓcipitur infrigidatio pectoris nine ⁊ cāphore sup apa. Eti: Cuz cor sit res crpis calidior ⁊ spiritus a quo ꝓcedit ꝑmo prima de cōplexionibus membrox: si caliditate ipsius nāli morbo calido addita calida sibi applicant incitatio siet ad furiā ⁊ venit ignis in igne. Propter qō in calide passionis curatrice cordis non calida expediunt sz frigida. Propt ꝑmū sciendū q; qd fit cura: qd morbus: qd calidum: qd ēt cor suis oñsum ē differijs. Propter sm ℣o sciendū q; a plurimis sup ficiente vt audiuntur medicox sm̄ones vt morbis calidis cordis: ceu ⁊ reliquax ptiū cōpetāt frida ⁊ moueantur ex ptactis ⁊ precipue cañ. vli. ꝑ ꝺrietatē curatio: ⁊ qz morbi calidi plus fridis sunt mortiferi ꝑpter velocitatē ignei motus damas. i aphoriz. tales autē sunt marie q cordis calidi quox defectus aliqlis tertio ⁊ ārto videbit dicendox. Sed circa ꝓdictū dubitare ꝺringit: qm̄ collz tertio: Pf ebres q sunt a phlate piculosiores sunt febribus colerc. Pf ebris aūt phlatis est morbus frigidus: colere ℣o calidus. Adhuc morbus cū disproportione pticulax circūstantiarum sm veterē piculosior est ꝓportionabili: sed talis ē frigidus ⁊ nō calidus cum nā humana calida existat ⁊ hu. Rursus morbus ex natura magni detrimēti mortalior est reliquo. Huiusmodi ℣o q ex frigida. cū frigiditas sic mortificans ⁊ paliticū faciēs: caliditas ℣o nature amica: dria. 61. Palin: Ita se hz morbus frigidus ad calidū vt tēpus friduz ad calidū. sed in tpe frigido mortalior est morbus q̄z in calido ꝓbl. ꝑma ꝑpter iproportionē pticularitatuz. Itaq; egritudo frigida pestilens amplius calida. In oppositū qz ꝓnosti. scdo: Materie sanguinee ⁊ phlatice sūt minoris malitie q̄z materie que sunt ex genere colere cū trine nigre. sed phla est frigidū colerā calida. Eti: humile cōiunctū simili incitat ad furiā. est enī sicut ignis in igne. Hoc aūt in morbo cuenit calido cum mā sit calidior natura. Itaq; morbus calidus mortalior frigido. Dōm breuiter q; morbus aut est simplex. i. sine mā vel cōiunctus illi. Siquidē prius ita morbus calidus piculosior est frigido activioris eius qualitatis efficacia. frigidus. n. minus actiuus: lz plus contrariet nature quod indicāt se. etbica ⁊ ea que senectutis ita vt decimo de inge. Expone in aquā frigidā cum doceat etbicus in eum q senectutis tanq; āpli⁹ viuentē deduci. Siquidē secundo mortalior dupliciter: aut rōe mollis materie ipsius obtegētis calidū innatū ⁊ extinguentis: ⁊ ita morb⁹ fridus plurimus ⁊ interdū calidus sanguine⁹ est mortalior calido colerico. vñ tertio subditur collz febres phlaticas piculosiores fore colericis ꝑpter grossitudinē phlatis ⁊ opilationē cārum ab illo. vel rōe essentie morbi q; duplicit: aut qz ab ipso ꝓcedant synthomata itensiora sensibiliora ⁊ dolor: nō enī pariuntur medicū errare vel infirmū peccare Isaac se. qnt Et ita morbus calidus mortalior frido. vel qz ipsius essentia plus vite ꝑncipalis opponat: ⁊ tūc frigidus mortalior calido. Et ad vltimum morbi calidi plus frigidis sunt mortiferi eo q; ꝓportionabiliter plures sunt calidi interimentes sui acuitate q̄z frigidi eqlibet tm̄ numero entibus mortaliores sunt frigidi probl. ꝑma. Ad ꝑmū igitur dōm q; febris phlatica est piculosior rōne quantitatis materie aut lesionis quā causat in stomacho vt aiunt interficit magis. Ad aliud dicenduz q; nā humana non est calida: sed temperata relatione tē peramenti ad iustitiam non ponderis vt quesituz exigit: differentia. 341. Ad aliud iam apparuit vt sic. Ad aliud dicendum q; hoc verum: sed plures morbi contingunt valde estate q̄z hyeme. ⁊ ideo plures moriuntur: non autem iusta comparatione obseruata. Ad ea que alterius partis iam apparet: ⁊ ad primum ⁊ ad secundum per solutionem quarti prius.

Propter tertium sciendum q; licet in egritudinibus cordis frigidis absolute competant calida: in ca

lidis tñ ñ simplr expediũt frida: sed et calida illox re
missiua: pp q primitus id ex tertio. xi. oñdatur. scdo
rõe sulciatur: t tandẽ q̃les cõpetãt huic medicie nar
retur. Propt hmõi pmũ sciẽduz q cuz volumus
pmutare cõplexionẽ frigidã audaces sumus ad illd
cuz medicis calidis cõmixtis cordialibꝰ. Sz cuz vo-
lumus pmutare ꝯplonẽ calidã nõ sumus contenti i
frigidatiuis. qr sba ppter quã cor ei catũ t est spũs ei
fusus i ipso existit sba calida vz innata non caliditate
corpi nocitiua. vñ cũ ipsi supueniat qd ipsa extinguat
eo q non sit pmixtũ ex medicis calidis: q̃x pprietas
est vt cõsortent calorẽ inatũ: qd non totũ sit earũ ca-
liditate: sz ẽt cũ pprietate absoluta associata calidita
ti eax: possibile ẽ vt noceat radici. s. spũi q̃uis ramo
cõferat qd est corpus cordis. Et io non iuenimꝰ sapi
entes antiquox euacuasse curatione malitie cõple-
xionis calide q est in corde t eius qd ei accidit a pmix
tione medicinax frigidax cum cordialibꝰ calidis cõ-
fidentes: si nã fuerit sortis discernet iter infridatiuuz
t calefactiuum vt afferat infrigidatiuum cordi t ca-
lidum radicale spiritui. vnde illi qui abstulerũt cro-
cũ ex trociscis cãphore t blasphemauerũt pmos tro-
ciscos cãphore reddiderũt pauci iuuamẽti. Et silr t
eadẽ de cã pcipit ga. i cura emitritei aque hordei Ayu-
tutẽ piperis admisceri: q̃rto prima. Propter hꝰi
gdẽ sm scienciã q indicationes .z. pncipaliꝰ hic oz in
tẽdere. vnã gdẽ sũptam a Ayute: aliã a dispõc: ter-
riã a pte. Istax Ayo indicationũ pma ceteras obnubi
lat t denigrat: de inge. 9. marie i passione piculosa q
gra dicit ephimeray. ea nãq deficiẽte vana sunt oia
q cum sit gd nãle oz ipsã: ceu nã p similia gubernare
t ei mõ ꝯpugnare oi. Dnsio ãt a dispõne sumpta sui
sp indicat ipsius per Ayiũ itentionẽ: per ptẽ vero cor
audio t spũs eius inatuz: vz marime t influentem q
velut eius radix dictus existere. Dicak itaq q in cu
ratione aut attendik ad Ayutẽ: t ita cum ipsa calidis
pmaneat ac cõsortetur: t frigidis noceak in passione
eius gra quãtũcunq calida expedit calidox frigidis
cõfractox administratio t marie i corde cũ vita inde
pcedat. Est nãq ipsa motus cõtinuus a corde i mẽ
bra delapsus hic pficik calido t nocek frigido: qr spi-
ritus factor ipsius t Ayutũ lator taliter calidis afficik
t frigidis. Igitur vt sic opus ẽ calidis. Si ãt intueak
dispõ cũ ipsa curari bẽat per Ayiuz: qr oĩs cura p hꝰi
equali gra aut cleuatiõi ne pdatur in via. Et ad vl-
timas egri udines vltime curatiões sunt potẽtes ad
pfectionez: vltimeq replõi vltia expediat eũo: sic
nũq in passione calida t pcipue cordis cõpeteret ca
lida: nisi cr accũte fortassis cuz calidã intenderet i am
plus discrasiã. Si Ayo ꝯsideretur ps puta cor rõe cu
re cũ eius ꝯplexio calida fit: t sic formalis nãlis ac ẽt
egritudinalis frigidis eget solũ. Ex pte quoq cõser
uationis nãlis cõplexionis eget calidis cũ ipsius siat
p similia cõseruatio: dria. ĩ6. Si Ayo altera ps ituea
tur cõpositi vt spũs q ẽ sicut radix: tũc in passione ca.
cordis egetur calidis tpatis non excessiuis: eis nãq
celeriter resoluentur. Est nãq alterabilissimus qr t
subtilissimus de distẽpantia inequali. Subtilis eutẽ
sba plus recipit passionẽ pmis febriũ t scda eadez: q
ppter de cã nõ administrãda sunt elate frigida t ma
xime cuz ei t ipsius actui sint ꝯria. Et his dispositus
pati celerrime raritate. Adhuc calida Ayutẽ melius
medicinax ad cor faciãt puenire vt crocus ostendit.

Sic itaq tum rõe Ayutis: tũ ẽt ex pte spũs t cõser-
uationis cõplonis nãlis eget calidis fridis repressis
in egritudie cordis pcipue. Nf rigidis ãt ppter dispõ
nẽ absolute t cordis reductionẽ. Propter huius
modi qdẽ tertiũ sciẽdũ q eox q̃ hic administrantur q
dã sũt simplicia: aliq cõmixta. Simplicia q̃dã agunt
a mã vt ouox vitelli brodiũ carniũ t vinũ: alia ꝯple
tione sicut zedoaria t sticados: q̃dã pprietate: t bo-
rũ Ayo alia q nõ educũt: alia Ayo ira educẽtes vt lapis
lazuli t armenus: q ãt nõ vt biacyctꝰ t aurũ. quedã
Ayo ꝯplone simul operank t pprietate vt melissa t
buglossa ppe q in oi passione cordis Ayutẽ hz mira-
bilẽ sm oẽz ipsius administrationis modũ t ppria ra-
dicis corter nõ lota. Nonulla Ayo iuuat deportando
Ayutẽ medicinax ad ipm: ccn crocus t muscus t cũ
b alias ẽt bñt naturas quedã ptes cordis t spirituuz
t stipticitate q̃dã ne dissoluank coadunãdo vt miro-
balani t liliũ. Sũt q̃dã cordis cõsortatiua ne de faci-
li patiak a venenis sicut muscus t doronigi. t vlr ois
res odorifera siue calida vel frida cum sit spiritui p-
portionabilis t amica. Sũt t q̃dã cõposite t ille sũt
plures sicut tyriaca metridatũ dyamuscũ t oio cõfe-
ctiones in qbꝰ cũ alijs cadũt q̃dã metallox vt auruz
t argẽtũ t mineraliũ pluria pciosiox q̃lia sũt ꝯfectio-
nes de lapidibꝰ appellate iter q̃s nobiliox efficacior
t tpatior ita vt in oi cordis passione frigida seu cali-
da possit admimstrari ẽ illa quã ꝯstruxi: cuiꝰ efficaciã
mor exhibita testatur sensus: q̃liqñ vt est admini-
strak: iterduz cũ optimo vino vt muscatello vel alio
cũ opus sit celeriter Ayutẽ cõsortare ita vt teratur in
vino. tũc. n. meliꝰ a debilibꝰ sumik ac velocius pene
trat: aliqñ duabꝰ ptium vel pluribus vel medietatu
zuc. ro. admisceẽ vel horogiati cũ Ayus nõ sic fuerit
pstrata t discrasiata extiterit calidior: vñ i hꝰi cãu ca
ueak simpler ipsius bꝰ vsus nimiꝰ t pprie i illo qui
fuerit subtilioris spũs t latox porox. cũ nãq celeriꝰ
cogeret exalare cꝰ fignuz: qr corpꝰ odoroſum redd t
t in risũ cum alicui deducit facie crebriore: vita ẽt re
cedẽte: cuiꝰ qdẽ hec ẽ pmixtio: Recipe succi pomo
rũ dulciũ despũati suci buglosse dispumat i ana. z. qn
qz: doronici corticũ citri floxi horaginis ro. ru. been
albi t ru. coralli: limature eboris ana. z. 4. spodij ma
cis gallie muscate: karabe ossis de corde cerui sanda
lox ru. ana. z. z. seminis basiliconis folij mirtillox
mellisse coriandri cinamomi galange zedoarie spice
nardi ligni aloes minutatiz icisi aut cõbusti modicũ
croci oiuz ana. z. 2. oiuz mirobalanox ana. z. 4. be-
rillox smaragdox hiacyntox sardonizaphirox gra
natox ana. z. i. albax margaritarũ. z. z. auri argenti
limatox ana. z. 2 t semis: ambre camphore scru. 5.
musci. z. fiat elim arte t igenio ori laudabile. Remedi-
uz ẽt pmptũ t ppric cũ qs allalos ibecillitate fa-
ctus loq̃tur t legis sacra susciptat errat: castoreũ ma
cis t crocus simul terank cũ vino laudabili ẽt vi ore
aperto in id deducta. Sz circa pdicta dubitare ꝯtin-
git eo q dictũ sit cor ramũ existere spũm radicẽ cum
videatur ecõtra: qr spũs generak i corde p motuz ip
sius t artariax confricationẽ generans aut genera-
to pfectius t radicalius. Dicenduz q spũs inatus ẽ
corde perfectior t prior cum in Ayute ipsius cor sit
fabricatum cum alijs huiusmodi vñ cum vigore ipsi
us spiritus constat fluens. Aut dicendum q lz gene
rans iquantũ tale pfectius extet generato: aliquid tñ

generato pōt aduenire quo ꝑfectius erit gnāte ceu ꝙ gnāns se hz vt ante finē ad gnātum. ipm āt vt finis is aūt nobilioꝛ his que ad finē phyficoꝝ. 2. hz etenim fit prestantius agēs vt ita patiente tertio de aia. non rñ hoie ꝑfectioꝛ puler quē affligit punctura. Pꝛo pter q̄rtū ℞o ad primū qd dom iaz visum. Ad aliud dom ꝙ fmo ga. ē in cura vlceris ⁊ carnis gnātōe q̄ q dem cū fuerit hūida minus ficcis oz curari q̄ humida reputant: cū ℞o ficca ficciozib⁹ vt acqrat sile illi qō depditū é. hic āt sermo ē in alteratōe ꝓpōnis male. Aut dom ꝙ hāc oz filibus ꝓcurare in eo ꝙ opus sit ꝓpōnem sicut mōstratū nālem vbicūqz ꝓfuare. ad aliud ēt qd dom appet. Concessum. n. ℞tutē calidis viuificare tpatis cū indicatio vt principalioꝛ suscipia tur nō paꝝ ab ea. Ad aliud simplr qd dom appz oñ sum. Et hz odozifera sint calida inquātū talia cū odoꝛ fit fumalis euapoꝛatio cātiue nihilomin⁹ suba in qua fundat ens etherogenea pōt fritate amplius vigere vt rosa viola muscus nenufar camphoꝛa ⁊ sandalus pauca tñ aromatica sūt a dñio fria. Silr quoqz opiuz inquātū amaꝝ aliqd caliditatis ꝓticipat: ꝓut aūt stu pefactiuū fritatis plm: dria. 142. Ad aliud qd ēt dōz appet. Virtutē. n. ⁊ ꝓpric in principaliori princio ex pedit qd calidis viuificare tpatis vt vitā ceteris sub miniſtrent motu: ⁊ iō est videre excellētes medicoꝛū plus ad calida declinare q̄z ad frida. Ex his ēt qd ad ea que sunt alterius ptis arguta pōt appere: qm̄ hcz plm fmones videant sonare ꝙ in passione coꝛdis ca lida vtendū sit fris: tñ audiendi vt expositum ꝑ. A. precipue. Ad aliud qd dom monstratū. Ad aliō dōz ꝙ fria exterius apposita non possunt ad coꝛ deuenire sic calefacto nisi prius in medio aliquā recipiat altera tionē ad calidū. secus āt si intus administrarent. aut tanq̄z in casu despato potius dispōem insperit q̄z vir tutem vt sic fortem. Ad aliud ꝙ calida q̄ administrā tur nō excellēter debent esse calida sed fris ꝓfracta.

Differentia. 197.

Quod in apostemate epatis ⁊ precipue in san guineo phlomād⁹ fit pes ⁊ nō man⁹ mōstrat

Adā nāqz dz fm veterē eūari ꝑ ptes i quas repit. que aūt graui⁹ petit deoꝛsum ficut leuis sursuz cum hic ꝓprius existat locus. hz sanguis supioꝛ subti lis leuis iferioꝛ ℞o eꝫrius. vñ de som. ⁊ vi. Primo tenuissimus ꝙ est purissimus sanguis q̄ i capite. epar aūt cum sub diaphragmate situet ⁊ pedes sūt inferi⁹ manus ℞o supius. Et fulcit: qm̄ q̄ super renes dolo res sursum pharmacia idigere designāt: qcūqz aūt i fra deoꝛsum: aphoriſ. q̄rta. Rursus q̄rta prio. Caue tibi ne transitus sup principale fiat. Is āt fit sup coꝛ qō oium est principalissimū cū manus phlometur in epatis epate. San. n. educēdus transit ꝑ venā a gib bo epatis ꝑ diaphragma in coꝛ ꝓtensam ⁊ demū ad manus ⁊ ad reliqua que sursuz ramificatā quod non euenit i pedū phlomia. Palin ibidem. Non oz vt i duas dyametros ꝓlongatōem facias: sed in vnaz tm̄ q̄ fit dyameter magis longinqua. Cum āt phlomat manus fit ꝓtractio in duas dyametros: qm̄ ab epate ad manū concidit dyagonalitas cuz ipsa ex longitudi ne ꝙstruatur ⁊ latitudine. In pedis autem phlomia vna tm̄ ꝙcidit distantia vz longitudo ⁊ latitudo: ⁊ qꝛ longinqoꝛ est dyametrus que ad pedē ea q̄ ad manū Amplius precipit in tegni ꝙ mā ens in gibbo epatis deducatur ad vias vrine q̄ in syma in ventrē non aūt ad manū aut pedem. Adhuc phlebotomia debet ma terie intra venas exñti cū ꝑ eam sanguis educat que solū in venis ⁊ coꝛde ꝓtinet. Adā ℞o apatis iam ve nas fuit trālgressa in spongiosas ptes delapsa i tegni ⁊ de distpantia ineq̄li. Non igitur man⁹ hz pes phle botomandus aut vlr phlebotomandus mime. Ꝺ ꝑ positum vero hmōi vniuersi sapiūt medici precipiē tes in epatis apate phlebotomari manū ⁊ non pedē vñ. hz. de inge. san. precipitur fm dextꝛ cubitum ite riorem venā. i. basilicā incidi: qꝛ fm rectū ⁊ ꝑ latam viā ꝓcaue vene: que si non appet incidat media: hac vero nō appente reliqua incidat tertia. Et demū epa te icipiente phlegminare venas que in dextra incide manu: splene vero eꝫ. Amplius phlebotomāda est vena q̄ respicit ptem phlebotomādā: talis vero é ba silica q̄ est man⁹. vñ q̄rto ꝓmo. Basilica cūat quod ē a pte sumis iferius. h āt situat epar. Itaqz in epatis apate phlebotomāda ē manus ⁊ non pes. Pꝛopt primū sciendū ꝙ qd sit apa qd epar qd phlomia ostē sum ē dñis. 95. 47. ⁊. 164. Est āt manus duplex ma gna: vz adiutoziū focilia ꝓtinēs ⁊ manū puā que reli quū ē manus magne: ipsaqz minoꝛ appellat man⁹: ⁊ ita pes duplicit existit de distpantia ineq̄li. Man⁹ āt ⁊ pes h magis audiūtur magni. Pꝛopt fm ve ro sciendū ꝙ aliq ꝑticularius direrūt aliqñ phleboto mandū h soꝛe venā: que post poplitis iunctura vel sa phenā: ⁊ id firmabāt agendū cē cū mā peteret sursū vt caput. Eti. hz. de inge. de cura apatis epatis. In cidere aut iterioꝛē vel mediā aut humeralē venā vel eā que fm genu seu crus: quod fortassis stare nō pōt cū epar apatū trahat ad se sanguinē velut ficia ⁊ ma xime cū dñet sanguini fintqz illi⁹ vie latioꝛes ⁊ dire cte ita vt pedis ꝓpter longitudinē ⁊ viaꝝ angustiam nō posset phlebotomia sanguinē ex epate efficaciter educere. Adhuc deoꝛsuz eductio ē quedā deriuatio hoc āt debet apati sienti ⁊ nō ō scō de quo ꝓponit q̄ situ. Ad aliud dōz ꝙ nō ē sermo: tūc de phlomia epa tis apati cū supius tetigerit sufficiēter. Sz ꝙ eūo per talē venā vel aliaz fit considerata idicatione que a p te. vñ mox subdit a pticula patiēte indicatiōem id hz aut reuulfio hoc ⁊ deriuatio quedā ptialis. Nō igit hinc fic pes phlebotomādus. Pꝛopter tertiū qdē sciēdū ꝑus soꝛe oñendū ꝙ manus hic āplius phle botomāda ⁊ pes ēt q̄ñqz: deide an ꝑ eādē ptem vel alterā puta dextrā vel sinistrā: ⁊ tādem que phlebo tomāda fit vena. Pꝛopter hmōi primū sciendus ꝙ simplr in hoc oēs ꝛepiozsentire ꝙ vena manus fit phlebotomāda: etenī aphoriſ. 6. In passionibus su pioꝛibus epate a manib⁹: i iferioꝛibus vero a genuū iterioꝛib⁹: aut sup calcaneū icidi venas. Hip. dicere cōsueuit dūmō indicatōes cōcedāt phlebotomiaz ⁊ pharmaciā in hac editōe plures dietare: ꝙ si oēs cō uenerūt aut principaliores: ⁊ marie si vigoꝛ virtutis affuerit: tūc extrabe qō necessariū ē de sanguine vice vna ꝙ si nō ptire phlomiā in vices q̄ꝫplurimas tertō i4. Et fulcit ꝙ cūo faciēda est ꝑ distātiā mediocrem vt neqz oio ꝓpinq̄: aut penitus remota ac ꝑ viā latā respicientēqz directiqō cūandū: talis vero phlebo tomāda ē manus vt anothomia idicatur et nō pedis phlebotomāda igit simpliciter manus: verūtñ ⁊ si pi tioꝛes nō scribāt pōt interdum ⁊ pes phlebotomari bis se idicationib⁹ repñtantib⁹ ceu ꝙ coꝛpus nō fue rit plectoꝛicū. hz magis insanitū ita vt euacuatōe non

egeat vex deriuatõe q̃ plus mã educaĩ a loco ꝛ non labaĩ i q̃ foras: accideritqz apa a cã ꝓmitia vt pp casũ aut pcussionẽ fit ꝛ puũ ꝛ i fieri aci ſyma epatis locatũ Et qz q̃ſparũ hec ꝯcidũt io absolute ꝓceptũ ẽ manuz ꝛ ñ pedẽ flebothõari. ¶Propt fm b⁹ sciendũ oẽs ꝑ cipe fieri flebothomiã p eandẽ ptez ꝛ nõ diuersũ. vñ iz. de ige. Epate icipiẽte phlegmiare venas q̃ in dex tra manu icidim⁹: splene Vo eõ. ꝓmo figdẽ q̃rta: basilica dextra ẽ flebothomãda i egritudine epatis ꝛ nõ cephalica dextra: ne iterdũ ex b⁹ i errore ꝯsequaĩ noꝛ cumẽtũ. ꝛ io ꝓnost. 2. ꝛ crisiũ. 3. laudaĩ flux⁹ san. naris dextre i phl̃one epatis ꝛ splenis finistre. vitupaĩ ãt oppositⁿ. basilica. n. finistra distat ab epate tñ vt p duas magnas dyametros fieret eũo. Est ꝛ epar phl̃o nizãs sanguinẽ ad se trahẽs velut ficia ꝛ vꝛ oẽ viscerũ apa: aphoꝛis. 7. Quare oz p viã vehemẽti⁹ educẽ tẽ eũare. b ãt est basilica dextra: neqz ẽ file de pleure si in q̃ corpe plectoꝛico ente mãqz fluẽte ꝓcipiĩ phl̃oari de pte opposita cũ mioꝛ iterueniat distãtia: neqz vt q epatis phl̃oni fit adeo sanguis attractiu⁹. ¶Propt b⁹ i tertiũ sciẽdũ q⁹ coiter precipiĩ basilica phl̃oari cũ euacuet vt tactũ ptes epati cõiacẽtes. Cephalica vero circa collũ ꝛ superi⁹. Cõis Vo mediana nigra purpurea matrix ꝛ vena cordis dicta: presqz hax sunt intermedie: q̃rta ꝓmi. qõ si aliqd impediat: deide media na: ꝛ deinceps cephalica. Si b⁹ i ẽt rebellauerit tibi aut non appuerit vt dcm̃ ꝓpus: vt ferẽs piculuz q⁹ aliq̃ sequtur phl̃omiã basilice ꝓp artariã ꝛ mediane propter neruũ cadẽtes fm. a. illis. vñ tertio. 14. ¶Phl̃oma si ẽ tibi possibile ex basilica: qõ si nõ ex nigra: ꝛ si nõ ex cephalica. ꝛ io hic appet: q̃re i diuisionib⁹ iubetur phl̃oari cephalica vel vt p hanc basilicã magis ꝛ medianã ꝯñr daret itelligere: nisi. n. explicuisset cephalicã nullus putaret in ea vtilitatẽ fore aliquã admodũ quo apboꝛis. 4. denotaĩ p nebulã rubeã apparentẽ i q̃rta crisi i sutara. 7. Iz bãc ãpli⁹ demõstret fz Ma. appentia: Neqz dixit simplr q⁹ fiat phl̃ia cephalice sz adiunxit vsqz ad hebdomadã. q. dies q⁹ i ꝓncipio oz fieri phl̃omia de basilica i ꝓcessu ãt si optuerit de cephalica. ¶Propt q̃rtũ ad ꝓmũ dõm q⁹ q̃ſuis san. de se petat deoꝛsũ sue derelictus nãe cũ in oi mixto dñentur terra ꝛ aq̃ deoꝛsũ tẽdentes: ipse tñ calido ꝯiectus nãe petit sepius supioꝛa Iz ẽt san. q⁹ iferi⁹ grossioꝛ eo q⁹ supioꝛ: nõ tñ adeo ẽ⁹gn possit supioꝛa petere non pax. Cũ. n. vena vbiqz apiĩ ꝓpt doloꝛẽ quo cõcurrit nã cũ spirib⁹ ꝛ hũoꝛib⁹ ꝛ ipulsione cõsuetiõis in q̃ foras: san: ẽt grossioꝛ labaĩ in supius ad extriseca: epar ẽt tenet mediũ magis corpis ois. Ad cõfirmationẽ dõm q⁹ hip. loqtur de alioꝝ hũoꝝ a sanguie deductõe: aut plus ad iclinationẽ aduertit mãe. Ad aliud dõm q⁹ Iz trãsitus fiat sup coꝛtñ maius seqtur in iuuamẽtũ q̃z nocumentũ. Cum san. ẽt q̃ñ oz fieri phl̃omia hmõi nonduz fit corruptus: neqz ẽt in suba dissemĩaĩ: vex later aliĩ magis p venã currit in sursũ vsqz in ptẽ i quã incipit bifurcationẽ: ꝛ demuz ad brachiũ iclinaĩ: visum nãqz ẽ iterdũ q⁹ sanies epatis p coꝛ deruetur i pulmonẽ ꝛ eõ salutẽ ꝓmittẽs: Vꝛtñ melius si fieri põt vt nũq̃z trãsitus mãe ꝛ marie p niciose accidat sup ꝓncipale sicut tactũ: dria: 92. qõ si aliuer fieri non põt q⁹ minus deterrẽs eligaĩ reliquo mime neglecto. vñ. 7. de igenio: ꝛ primo tertia: oz maioꝛẽ solicitudinẽ bñe de re maioꝛẽ iniciente terroꝛẽ regendo id ẽt qõ est sub ea. qõ si i flebothomia pedis nõ cõcidat trãsitus sup coꝛ: non tñ vt oñsũ ad ipsam tñ ꝯsequiĩ iuuamẽtũ vt ad illã q̃ man⁹. Ad aliud dõm q⁹ nõ fit ꝓtractio in duas dyametros: sed in vnũ q̃ tñ ꝯstat ex inferioꝛi ꝛ supioꝛi vt brachij denotat i directũ sursũ eleuatio. Dyameter. n. oz totũ coꝛpus cõtinere fm supius vel iferi⁹ dextra ꝛ finistra añ ꝛ retro qõ b nõ cuenit. Dyameꝛ ẽt q̃ est ad pedes ꝓtẽsa: lz fit longioꝛ ꝛ ꝓcipue q̃ pedis pui ñ tñ alias vt oñsuz bz ꝯditiones req̃sitas ad elegãtez p dyametrũ eductionẽ. Aut ipsa oz eẽ magis lõginq̃ nõ simplr sz q̃z dispõ duaꝝ ptiũ capitis vt dextre vz ꝛ finistre. Ad aliud dõm q⁹ mã q̃ ab epate ad ventrez ducĩ: aut ad vesicã ẽ altera ab ea q̃ sanguis sub nã eius adhuc manẽtis de q̃ pñs errat fmo. Ad aliud dõz q⁹ i sieri apãtis cũ prius crpetiĩ phlõmia mã nondũ est totaliĩ ex venas q̃ztum ad altex eius extremũ. Aut eũo coꝛpe mã eius qõ euacuatur ꝯsequentia reingreditur vasa ꝛ precipue cum stipticis apocrusticis impellitur farmacijs.

Differentia. 198.

Quod supercalefactũ sit epitimandũ ceruſa: oñditur p diasco. dicentẽ: ſ olia endiuie mixta cũ aceto ꝛ ceruſa oib⁹ calidis opitulaĩ rebus. vñ scõo canone. Ad endiuie cũ ceruſa ꝛ aceto ẽ mirabile epithia ifridãdo illud cui infridatio querit. b ãt q̃ epatis petiĩ cuz supcalefactũ supponaĩ ampli⁹ curatio ꝓficiĩ ois Dzio. ceruſa Vo frida in fo ei⁹ q̃du fritatis locaĩ ꝛ siccitatis. Rurlus cũ epar sit in ꝓfundo locatũ eget deducẽte fritatẽ ad ipsũ. hoc ãt reperitur i ceruſa cũ ipsa sit frida sbtilis. Cõstituiĩ nãqz cõiter ex plũbo fri. ꝛ hu. i gra. fo. ꝛ acetũ q̃dẽ ptibus existat sbtile. vñ fo fa. Ceruſa ẽ vehemẽtis sbtiliatõis ꝛ magis ꝓfundãs ꝛ marie q̃ cũ aceto ꝯstruiĩ. adhuc si plumbũ de quo min⁹ vꝛ applicaĩ sup lũbos ꝛ renes infridandũ vel vasa semiaria dicta fz ar. inolota pollutionẽ cãntia multo fortⁱ ceruſa: cũ dictũ sit eam vt plumbũ eq̃ fore fridã ꝛ sbtiliationẽ vehementez qõ plus est cũ ꝓfundatione hñe: sz plũbũ precipiĩ. 6. de re. sa. a ga. sup lumbos applicari ab experiẽtia prece ptoris athletaꝝ ꝓmoto. ¶Dalin: Ceruſa cũ dissoluta fuerit ꝛ epithimata pmanet irresoluta diuti⁹ opans super locũ ꝯglutinatõe sui. Jn cõmixto ẽt ꝯtinet diutius applicata: qõ ãt hmõi cõpetit. Jtaqz epati sup calefacto est applicãda ceruſa. Jn oppositũ sunt oẽs aucto. Necubi. n. inuẽtũ est i simplicib⁹ aut ꝯpositis epatis medelis calidi qõ precipiaĩ p se vel q⁹ magis cũ alijs ẽt conferentib⁹ hãc eidẽ appõi: neqz opantes fiĩr quos audiui medico quodã rudium excepto quo motus hunc errorẽ suum pessimũ extirpare, amplius ceruſa frigida stiptica grossaꝝ partiũ non potens ad epar peruenire. sed qõ superius ipsius ipillans calidum interius obtegens ꝑamplius calefaciet: iuxta illud. s. ꝓbl. ¶Plumbum est calidius lana. ſ rigiduz n. calefacit conuersum quodãmodo ꝛ obsedens: ꝓbi si. s. ꝛ precipue quia epar situm est in profundo. Ad huc prohibebit fumoꝝ transpirationem: Non itaq̃ epithimandum est super inflãmatum epar ceruſa

¶Propter primũ quidem sciendus q⁹ quid sit epar dria instituit. 47. Supercalefactũ vero dr epar cum amplius eius calidum inualescat q̃z eius exposulet nã siue absq̃ humoꝛis vicio seu cũ eo mõ quocunq̃z Est autẽ ceruſa medicamẽ ex plũbo ꝛ aceto cõiter cõstructum venenosũ interius administratũ lenitiuũq̃z exterius applicatũ. Dico autẽ cõiter: qñ i fo secun-

do scribitur fieri ex salibus qñqz. Interdū ℞o ex aceto. Eti. Fuitor supra plūbū ⁊ acetū docet vuas iponi albas ⁊ lz compō eius a diuersis doceat in idez satis ꝓcidūt taliter vniuersi. Suscipiat nāqz vas terreuz vitreatū latius iferius q̄z supius ⁊ in ip̄m acetū fundat accerrimū cū eius fece ⁊ gdaz vuas addūt albas deide lamie plūbee supra acetū spacio q̄tuor digitoꝝ suspēdātur lignis aut pāno duriori applicate: deinceps obturet vas optime ⁊ sepeliat ⁊ marie in sterco re porcino vsqz ad duas vasis ptes ⁊ sit in loco tecto nō ventoso oio ⁊ dimittātur ita p. x. dies. Aliq vero ꝑcipiunt p q̄tuor menses: tunc curiosius opator api at vas sapienter: ne boꝝ pestifero ⁊ paliticatiuo leda tur fumo: deinde abradat mucillaginē cerusinaz supꝝ laminas efflorentē qua suscepta ⁊ manib⁹ malaxata lauet in pelui cū aq̄ in sole ⁊ residere ꝑmittat: donec ipsa descendat: pluriesqz id agat donec albeat oio illa. ⁊. n. que niuet melior ⁊ estate fm Dias. ē cōstructa. Et q: vtcūqz fetida q̄dā mulieꝝ ipsā lauāt ⁊ cōstruūt cū aq̄ rosea. Iste figdē ē mod⁹ ꝯstructōis eius cōis. Q̄n aliq̄n oēs siūt cerusse cū aceto: ⁊ qñz cū salibus. ⁊ iterdū siūt modis q̄bꝫ multis ℞o scdo. Epithima figdem seu dispō ē medicamē locale prib⁹ exterius applicatū. Primo quoqz q̄rta. Epithimata sūt ex bonis medicis que ad ipsam pueniūt egritudinez talia entia vt empla. differūt tñ q: emplastra sunt dura: sz epithimata sunt currentia mollia. vñ Sera. 7. Tale ē epithima exis aggregataꝝ ptiū ⁊ extenditur sub digitis Dimach seu emplastꝝ abscindit: q̄n non administrat oleū multū grossitudini ei⁹. Mosce quoqz ꝑ taliter applicatoꝝ q̄dā sūt in grossa suba oio: vt emplastra ⁊ calefactoria ficca q̄ aliq̄n supalliganꝫ ⁊ interdū in sacellis reponūtur: nonnulla in molli ligda totaliter: vt ebroce que sūt medicamēta ꝯgrua ei qō ex capite ⁊ alijs mēbris oz resolui ⁊ illi cui⁹ ꝯplexionē necessariū est ꝑmutare: prio q̄rta. Et ꝯstruūtur ex medicis in aq̄ sufficiēter decoctis: deide ipsa post expressionē illaꝝ supꝝ ptem ab alto, piecta vt eaꝝ vis ꝑfundet ꝑamplius: alia ℞o media quoꝝ aliq̄ sunt neruis i medio vt vnguenta seu massa que oleū seu pinguedinē recipiūt. Quedā ℞o ad vnū declināt plus fm ordinē extremoꝝ vt ceteroꝝ aut ēplastꝝ qō ꝯstruitur ex medicis recipiēnib⁹ inuiscatiuū quoddā vt cerā laudanū vel picē ⁊ oleū ita vt possit primit⁹ extēdi deide ꝯdēsat: deinceps figdē fomētū qō ex rebus fit decoctis vel ex alijs calidis ⁊ applicatis reliq̄ ℞o attingūt magis extremoꝝ alteri ceu oleuz: deide synapisma seu synapissima melius quod ē supꝝ prē humectatā liquore viscoso pulueris fit alicuius ꝓiectio p⁹ qō erit epithima vt cuz in aq̄s odoriferas puluis sufficiēter iniiciat ⁊ cordi vel epati applicet. Propter fm vero sciendū vt apparuit q: qdā silueſtriū medicoꝝ epar attentat epithimare cerusa ex serieb⁹ fallit⁹ inductis. Cuius gdē defect⁹ cū eius motiuis tertio et q̄rto dicēdoꝝ appebit. Propter tertiū gdē sciendū q: cerusa nūq̄z ē supra epar iflāmatū epithimanda simpliciter: aut ēt cōmixte cū id fit nouuz dogmatis genus mēdosuz ⁊ a nullo auditū in antea. Q̄ō oñditur q: si deberet ꝯferre opus eēt ipsi⁹ virtutē ad epar puenire: sz nō pōt cū sit sliptica fm Dias. ⁊ ga. grossaꝝ ptiū: quapp cū ē deforis non penetrat in poros. q: si penetrat nō pueniꝫ in poros spūs: neqz ad mēbra principalia. Epar āt est hmōi: neqz ēt cū alio poterit penetrare ligdo eo q: secū admixta ꝑmanebit ī poris extrinsecis cū nō bēat le ꝑfundandi nām. Adhuc dato q: peneiret nocumētū iferret cuicūqz qō de aggregatōe ē epatis ⁊ subē ipsius spūi ⁊ virtuti cū extet venenosa vt testātur cūcti ūtus apposita ē nāliter ō illis q̄ liniūt exterius applicata itus venenat assumpta; ꝑmo fa ⁊ cōplexionū appens tertio. Itidē qō applicatur supꝝ principalia ⁊ marie epar oz ē aromaticū cuz ij. ō ige. ⁊ in tegm. vñ q̄rta primo: principalia epithimatū bonū. Sic igitur breuiter iferatur tāq̄z a nullo itelligente dubi tatū q: epar nō est supcalefactū epithimādū quocūqz aliqua cerusa. Propter q̄rtuz vero ad primū dōm q: intentio Dias. ⁊. Q̄. nō ē q: ꝑ scriptū epithima fit apponēdū supra epar vt ipsi⁹ ſfa cū id dicat in cōi atqz in areola opationū et ꝓprietatū in q̄ opatōes ponūtur primaꝝ q̄litatū et ad secūdarū cū triplices extent: nō aūt in areola mēbroꝝ nutrimenti ꝓpter qō ille fmo cōis exponēdus ē cuz infridare volumus q̄ sunt extra: et nō q̄ sunt itus ceu epar: tūc eni ꝯfert cerusa nō solū per se ifrigidādo: sz ēt diuti⁹ aggregatū ꝓpter eius viscositatē ide ꝯsui gentē supꝝ prē faciēdo ꝑmanere. Neqz ēt lz dicat. Q̄. ꝓfatū esse mirabile i ifridando epithima q: aliud nō fit mirabilius illo. Aut q: camphorā recipet: aut aliq̄ alioꝝ in gradu tertio frigidoꝝ vel quarto. Ad aliud dōm q: fm q: apparet per artē cēm terapenticam nō soluz oz sumere indicationem curatiōnis a dispōne veruz nō minus a virtute et a pte. Dcm̄ āt est q: cerusa virtutē ēt instrm ledit vt epar. Vadet ēt id perucnienti bus ad ipm aromaticis quale cerusa ē mīme. Ad aliud dōm q: lz componat cerusa ex acceto quod ē lento mex: igrossationem tñ et stipticitatem acgrit pp plūbi terreitatē et artificium sicut adipiscit siccitatem: lz eni plumbū sit humidū in fo gradu: acetū siccum in tertio et frigidū in primo cum artificio constructiōis cerusse removens humiditatem a plūbo in ipsa vt tactū secūdi gra. acgritur exiccatio. Neqz. Q̄. simpliciter dicit vehemētis subtilitatis: sed relatōne vt que ex aceto ad eam que fit ex salibus constructa. Aliud dōm q: non simile de plumbo et cerusa cum multū distent in naturis ꝑmis secūdis et tertijs. Neqz ēt de epate mēbroꝝ principali et renibus principaliū supfluitatū receptiuis: neqz ēt super lūbos plūbea lamina ē applicāda: nisi fuerit ꝑforata foraminib⁹ pusq̄z multis timēdo ne carnē ipillās ampliorē inducat calorē. Dz ēt q: sub ipsa er succis iunctio fiat fris vt sempuiue: psolatri: vmbilici vētris: pfilij: plātagis: portulace: acetosa roseo oleo et hmōi de re. sa. 6. Expedit ēt vt due sint lamine spacio duoꝝ digitātiū digitoꝝ ne nucba lederet tñ. Sitqz corio vel alio ad inuicē copulate et cū ℔. n. dz eas q̄ supcalescūt remouē et applicationē nouā ꝓdictoꝝ supponē lamis hūidorū. Applicat figdē magis ℔ ꝑp caliditatē vasoꝝ inolutoꝝ i qb⁹ dcm̄ dria. 53. spma gnāri q̄z renū calor supcalescit ēt loc⁹ motu nō paꝝ et ꝯfricatōe ibidē plurimis: et iō egtātes et tertrices stimulant ad coitum Ad aliud dōm q: arguit cerusam exterius infrigidare q̄ō ꝯcessum non tñ interius cū oīsum fit eā pene trare non posse. vnde tertio practice. Si cathaplasmetur supꝝ acuta apāta inflāmationez eorum sedat ⁊ ideo ponitur in vnguentis ad combustionem ignis vel aque feruentis ⁊ in vlcerib⁹ cancerosis.

Vod bezel seu icisio sup vmbilico cõpeiat i hydropisi monstraf. Qñ apho.6. Quicun qz empici vruntur: aut iciduntur t reliq. vñ Cõmentato: hydropicos cõsueuerũt medici icidef plusq3 incendẽ. Epidimie qdẽ.6.aquosos cito inci dere ptificos mcẽdere ptinuo sectare capita. ampli9 cura pficitur ex ablone cãe cõiuncte cũ ipsa cõuerta/ tur cũ morbo. Causa Vo coniuncta vf esse i hydro/ picis aq que icisione educitur. Eti cõpetit cauterriza tio fm albu. vt declarabitur multiplex q vf icisione difficilio: cũ ista fiat vna solũ. Et.i4.d ige. Chirur gia i hydropicis sit p iuxta scissionẽ. Palin: educif i cisione qd cõtristãs t pter naturã. Omne ãt tale lau dabile sit euacuari q̃rto apparẽs de accñti. Rursus simile vf de hydropisi cũ sit apostema qdã vniuer/ sale t de alijs pticularibus. sed alia b9 i multotiens egent sectione. Quare vle Amplius. vñ tert o.i4. Cum sanies ex rnptura dubellati epatis: seu exiture erumperet i concauitatẽ cadens sub sipbac pcipif cu ris incidi apud duo inguina: donec per lacertũ apia tur sipbac taliter vt cẽnula itromiss a post currat ex/ rorsum. Itidẽ ars imitatur nam cũ sit sequela t ipsi us imago. Sed nã non pax euacuat hydropicum p vmbilicuz t seminis meatuz quo in vtero aquositas vrinalis reddebatur vmbilico Non eni tunc mingit ex vefica sed illo. Et ruptura ẽt circa coraxum initia osseũ. s. t pudendũ. Adhuc preceptũ i.97. ne acci/ dat eũone tranfituz fieri sup principale sed illud con/ tingit marie cuz hydropuz aq diureticis educif. me dicine ẽt subductiue cũ sint de genere veneni re. a. fo: stomachuz leduntt epar debilitant qd non agit icisin. Itaqz bezel competit hydropicis. In op/ posituz septimus ẽ practice ac ga. ampli9 curatio mor bi est ipsi9 ablatio: t non alteri9 adductio: sz icisione solutio concidit ptinuitatis. Et fm archistratẽ se. t epar redditur ponderosũ aut epate vel aq ibibitione Aut splen ꝯbit d yaphrã t reliq; deorsũ spiritualia. vñ Vtus percutitur vehemẽter vitalis. Propt qd hydropico non cõpetit icisio. Propt primum Vo sciendũ q gd sit hydropisis q̃ t quot sunt spẽs ip sius t cãe: dria oñsum. ior. gd ãt incisio ex cocta dria oñditur: isi. t. ios. Sub vmbilico qdez est vẽtris ps iple nãqz i tria diuiditur vniuersis i hypocondriũ: t que circa vmbilicuz t pectinẽ aph.2. Propt fm ãt sciendus q alig simpliciter cõcesserunt icisionem fieri. Mã hydropicos consueuerunt medici incidef plusq3 icendere. aph.6. Qd oñdunt: qz itensior cã/ tur dolor incisione ex cauterioz multiplicitate admi nistratã. Sz id non valet qz increpando piculum est magnuz practie. 7. Eti. icisio penetrat ad interiorez ptis ventrẽ euacuans aquã fere subito ad qd spiri/ tuuz segtur resolutio t humoz cõmotio. vñ se. con/ surgit multotiẽs: coctura vero fz Adhuc. nõ sic edu cit repente nec hu. cõcitat: sz paulati cum cutẽ non p transeat: quo t defect9 maior tertio apparebit dõo/ rũ. Propt tertiũ aut pmitus adducãtur fmones auctoz t rõibus cõfirmef deiceps: postea situs mu/ sculoz ven. i gbus cadit icisio exponaf t tandẽ mo/ dus icisionis t cauterrizationis silr subiungaf. Pro pter pmuz sciendũ hmõi banc seriẽ de b serapio. sore nos iã vidimus multos gbus factũ fuit bezel: t non euasisse nisi paucos ex eis t ipsi qm̃ post bezel vsi fue runt: motu t exercitio t erãt Vtutes ipsoz remanẽ/ tes t corpora non erant extenuata multũ. pp id igit euaserunt sicut puto. Qua pp oz vt non administref bezel: nisi i corpibus quoz Vtus ẽ sira t sanitas eoz est fm quãtitatẽ necessitatis sufficiens t nõ descen/ dunt ad extenuationẽ t macilẽtiã. Oz ẽt cum hoc vt administref i bis bezel cũ cautela vehementi: qm̃ cu ram9 eos t faciam9 cognoscere vehemẽtiã: q est cuz bezel t timorẽ i quo est mors vt postea de ipsoz icul paremur morte. Septio quoqz ac nono ẽt practice i crepãdo piculũ ẽ magnũ nec adhibendũ vf: nisi i eo cui9 valida ẽ Vtus. Pauci eni sũt q a crepãdo libe/ rantur. Neqz eni aliquẽ vidi i quo adhibitũ sit pter vnũ: nec is liberat9 fuit supple eadẽ pfecte Refert ãt ga. se neminẽ vidisse cui crepatio adhibita sit t libe/ ratus fuerit excepto viro vno c9 valida erat Vtus t corp9 corpulẽtũ. Tertio Vo.i4. de icisione mirach: Scias q pax pficit: nisi in corpe valde forti: cuz po tens ẽ hoc mõ tolerare tpataz fitim t minorationez cibi: vñ oz vt non audeat fieri: dũ possibilis est cura aliq. Albuca. quoqz. si nõ cõfert medicatio tua cum medicinis tũc pfidera qz si infirmatio iã cõsecuta ẽ de bilitas: aut ẽ cũ eo infirmitas aliq: pter hydropisiz ceu vẽtris solutio t similes: tũc caue ne mediceris ei cũ ferro: qm̃ timor est illius. Si ãt vides infirmũ exu/ berantis Vtutis: neqz cũ ipso est pter hydropisim so lã egritudo t nõ est puer: neqz sener: tũc icidendũ. hec igif sũt de h maioz series. Propt fm sciẽdũ pmũ q oz indicationẽ in h9 icisone suscipe rõe subie/ cti qd curatur t dispõis: subiecti qdẽ simplr qz vir/ tus dz esse fortis; corpus carnosũ iuuenile non ab ali q egritudine pstratum post salutis cũ medicis alijs despatione potens abstinẽtiã tolerare ac exercitiuz. Ex pte qdez dispõis qz in hydropisi cõpetunt vtine seu ascliti non ãt in hypostarcha t sipania. Palia. cuz Adhuc. non fit ẽt aquositas tãta i ipso ptenta vt nõ pñt fuientes cõprimendo latera ipsius ea ad inferio ra sumis expellere. Nosce quoqz deinceps q egritu do quedã ẽ sanatiua. i. non bñs qd phibens ipsã vt dz medicinari reliq sanatiua pmo fa cũ tertio prima. Si igitur fuerit egritudo sanatiua hmõi realit t sim pliciter dõm q nullo mõ bezel competit seu ruptu/ ra. Quod monstratur ex indicationibus pretactis. Vtus nanqz aut fortis vel imbecilis. Quod si fortis curanda est medicis vt subductiuis t diasereticis in gbus sine piculo cura perficitur. si Vo debilis iam negata est incisio. Amplius ex indicatione sumpta a cã dispõne: qz curatio est cause abcisio qd non fit ru/ ptura cum hydropisis fit ex mala cõplexione vel opi latione seu apate in epate vel alijs mẽbris ita q tan/ dem compatiatur ipsum vndecũqz inopiat: sicut coz cõpatitur in se. aliogn non esset se. primo t pronost. secundo sed in sectione potius morbus occurrit mor bo cũ virtutis dissolutione pp spirituum eductionẽ. Rursus viscera apata maxime ac ẽt ponderosa red/ dita ex aquositatis inbibitione ppter euacuationem ipsius incisione tendunt deorsum diaphrã t spiritua/ lium cetera subtus trabentia. vnde dolor t difficul/ tas sequuntur anbelitus. Fe. etiam fm Archistratẽ concomitatur t tactum que in hydropisi reperitur praua continue. propter quod in hydropisi sanatiua non competit incisio. si autem fuerit non sanatiua ne defectus appareat in arte facienda est ruptura idica/ tionib9 obseruatis antemissis puta cũ qs id preeligit

abhorrens medicinas quascunqz. vñ Serapio: Infirmi sunt q non tolerant administrationē medicinarū solitinaꝝ ꝛ ꝓuocantiū vrinā ꝛ minuentiuz aquaz hydropisis: ſz eligunt ſup potum medicine ſebel: ſicut ga. recitat de malente quodā oia pati q̄z piceari. 6. ō re. ſa. Aut aliq euitant medicinas: q̄ his videtur cura ꝓtendi puratēs id citius cū one ꝓfici: confidētes ēt in eius roboze: vel qm̄ pauper nō valēt moderaminibus vti vel pp al gd rale. Dō ſi euadāt i fortitudine virtutis cuz corporis carnositate: ac alijs iaz euenit tactis. hmōi tñ medicoꝝ auxilio cura laudabilius poterat ꝓfici. ¶Propter tertiū hmōi ſcienduz q̄ muſculi ſup ventrē iferiozē ſiti octo exñt. quoꝝ gdē duo ſub cute locati totū coopiunt vētrē icipiēt ſeſ qō a pectoris anterioris circa gladiatā extremitatez ſm inulos ꝓtēdunt pēnis oblōgos. Sūt ꝛ alij duo quoꝝ inuli ſm latū ꝓcedunt cū posteriozibus p trāſitū angulos ꝛſtituētes rectos locati ſub duo circa pectoris iferius. Alij Vo ſecus oſſa villis ſibi diagonalibus ꝛcurrētes i moduz b̄i crucis. In hoꝝ eqdem poſitione octo pōzes duos cōſentiunt eminentiozes exiſtere ſub gbꝰ nēpe latitudinales aut rotundi dicti ſituanť: inuamētoꝝ gnto: vt ēt greco pelagi libro cū ꝑmo ꝑma erꝑſſius qō ꝛ alimā. invit cū. a. gnto aūt interioꝝ: de inge. 6. ac ibeozice tertio: ſub rectis immediatius locant diagonales ſiue obliq. Conſiderans Vo denuo anthonica ſenſibili hꝰ viſione ꝓcipi ordinē muſculoꝝ tactā fz. Videnť eni intīm aliqñ cōſundi vt nequeant ſenſu diſcerni: a iō diverſimode ipſoꝝ ꝓnunciatur ſitus: ſi tñ aliō apparebit ſubiungeť in his que deinceps. ¶Partes Vo vētris ad interiuſ ipſius ꝓcedenti occurrētes primitus vt cutis iſentientes: deiñ ſpmatica ſēſitiua: poſtea pāniculus ſeu mēbrana ſub ipſa extenſa: deiñ lacertus mirach dicte: ō inceps Vo tunica iſima tunicaꝝ lacerti vētris: ꝛ de mū pāniculus q ſm veritatē ſipbac exiſtit qō ꝓtineū ſiue circū extenſū appellať ſub quo gibbus ꝛtinetur ꝛ inteſtina. Eſt āt hoꝝ muſculoꝝ cū his que ipſoꝝ triplex invamentū. vnum qdē vt eoꝝ ꝛſtructione inteſtina veſica ꝛ matricē qō in eis ꝛtinetur cogat expellere ſuo tpe. ſm vt ſuſtentēt ꝛ roborēt dyaphrā cū pectus ex ſufflatione ꝛſtringitur ꝛ vocis adiuuent tuitionē. Reliquū vt vētris augmēteť calorē i alimēti digeſtionē. Qui āt ꝛtinuanť vtilitatē ꝓbent ab inſtrumētis ſubleuandos cibi ſoliditatē augēto ipſius ne cū extendiť ei ꝛtigerit ſciſſura vel qñ ventri icideriť iflatio. ¶Propter quartū hꝰi ſcienduz q̄ eūo aq̄ vel ſanici ſm cauteriū dz fieri paulatine ſm q̄ Xtus poterit tolerare. Maz ſm veterē qcunqz empici aut hydropici vtuntur vel icidunťur his effluente ſanie vel aqua multa ꝛ repente omnino pereūt cum omne ſubitum nature ſit ꝑliativum aphoriſ. 2. Modus āt inciſionis: qm̄ aſcliticus ertat rectus aut ſuper ſedē eleuatā vt tendantur ventralia: tuncqz miniſtri latera vētris dorſum cōprimant ꝛ conſideretur an hydropiſis ſit ab inteſtinis vel renibus epate vel ſplene. Dō ſigdē ab inteſtinis per tres digitos ſm latū ſub vmbilico directe facienda eſt inciſio. Si vero ſit ab epate in latere ſiat leuo. q̄ ſi a ſplene taliter a dextro vt eductio accidat per contrarium deinde pellis eleuetur ad ſuperiora: ita vt accidat inciſio q̄ ea per fozent in alio loco quem mirach ꝛ ſipbac: propterea vt ipſa cooperiat deſcendens foramen poſtea: ceu euenit in igreſſu poloꝝ vitidū in vēſica. vñ vrina nō retrocedit: cū ēt q pedibus ſuſpendeť. Serp ūt eniz iter vnā eius tunicā ꝛ reliquā: ſz Aſclepiades volueritvrinā per reſudatiōnē in eadē colligi: nālium ꝓtio ¶Ruptura Vo ſcā cānula ipōnať metallina vt argentea vel ſubtilis: ꝛ cūctur de aqua quantū robur tolerat virtutis quod pulſus indicabit. Sunt ꝛ alij qui igenianť ꝛ currere faciūt aquoſitatē ad ſupbū ꝛ incidunt paulati inde: gdam vero icihonez faciūt i oſſeo Alij vero ipm acubus multis pūgunt vt aqua reſudatōes habeat plurimas. Cocteravero q̄. 7. practice minuſ ruptura reputať piculoſa. 9. ac figdē eiuſdē ſm Albuca. hoc mō. Qm̄ qtuoꝝ ſiant cauteria in circuitu vmbilici vt vnū ſuper ſtomachū ꝛ aliud ſuper epar: ꝛ vnū in directo p ctoris: ꝛ reliquū in directo ſtomachi: ꝛ ſit quātitas ꝓfunditatis cauterij ꝓpiqua ſpiſſitudini cutis. deinde dimittať longo apta tpe vt aqua valeat paulatiz tranſfluere regantqz regimine ipſoꝝ ꝓprio: q: ſi virtus fuerit debilis aut ꝓterreať, ipſo cauteria ſiant pauciora ꝛ per vices vt virtus cō ſeruēť inquantū poſſibile. ꝛ q: magis in ipo agere affligit coctura: iōq̄z fugiūt ipſam q̄ſi multi ſup eam vt tactum inciſionē eligētes. ¶Propter quartū vero ad primū dōm q̄ Hip. nō precipit ſimplr q̄ fiat inciſio: ſed q̄ ſi fiat aqua paulatine ꝛſulit educi ne ſubita eūone illius ſyncopis ꝛ mors adueniat. Aut logitur i caſu ꝓnotato: vt cum hydropiſis fuerit egritudo nō ſanatiua. Et ad illud quod inducit per Cōmentatorē apparuit gd dōm. Ad aliud quid dōm apparuit ¶Per hmōi ꝛparat ēt aſclyticos ad ipoſarticos. Unde ſubditur Hydropicum. ſ. hypoſarticum non ꝛtigit medico ſuſcidere. Ad aliud dōm q̄ ſz multiplex expediat coctura pōt tamen fieri ſucceſſiue ꝛ nō oīs vna que q̄ſus in ipſo fieri plus moleſtet non tamen quātum inciſio vt oſtenſum in ipſo facto eſt. vnde ſimile accidit ei quod dicetur de cauterio actuali ꝛ potentionali: dria. 108. Ad aliud dōm q̄ fortaſſis cauſa ꝛiuncta non ſolum eſt aqua verū mala diſpō i epate cāta vel ſuppoſito q̄ cā extet aqua ꝛiuncta ꝛ tollatur hydropiſis tū cā derelicta in epate itidē generat aquā velut poriſmus ceſſat ſe. q̄ fuligo removetur putrida que ipſius cā erat ꝛiuncta: ſed non ꝓpter h̄ habitudinaliter ceſſat. 190. ſc. cum poſſit cā p̄cedens remanere que ponit itidē ſub ꝛiuncta. Ad aliud dōz q̄ non ſuffic ad curatōem vt eūetur ꝛtriſtās vel qō ꝓter nām: ſz opus ē ſm veterē bene ferre ꝛ non ꝛferre tm̄ ſic apparet in alterius duoꝝ capitis inciſione qō euenit in ꝓpoſito. Ad aliud dōz q̄ non eſt ſimile qm̄ apatum cetera cum fuerint eūata nō adeo relinquūt diſpōem prauā in ꝑte qua iteꝝ ꝛſurgat ceu dereliq̄ť in epate vt viſum ꝑius. Eſt ēt modus apatis hydropiſis alius ac aliter iductus. Ad aliud dōm q̄ aliqñ ers nō imitať nām: dria. 164. cū aliqñ ipſa potentioz ſit nā. Neqz eūones aque p vmbilicū facte aut p ruptura circa iguina ꝛ anūſūt ꝓprie facte a nā vincēte ac nāliter ſe hñte: vex potius ſynthomate ponderis ſtimulata qō oñdit eaꝝ exitus prauus. Ad aliō dōm q̄ ſz regulariter p̄cipiať euitari tranſitus ſup mēbrū principale quamū poſſibile; iterdum tamē ꝓmittiť cū materia non fuerit corrupta ꝛ ꝑue quantitatis citoqz ꝑtranſiens. 197. Ex quo et maius ſ. quať iuuamētuz q̄z nocumentum: quod fit cum aqua diureticis educiť. Nam quedam eius pars per epar tranſit. et reli

qua fortassis subtiliata sine eo deuenit per venas ad renes iuxta illud apho.7. Quibus cūq; inter renes ⁊ ventrē ⁊c. Si ār p subductiua ipsius aliquid ascē/dat ad epar in vapores redditur dissolutū ita vt nō ta liter ledat. Medicine similit̄ l; non sint venenose ⁊ ppie violēte remissiores eligātur: earūq; corrigitur malitia: cuz epar confortantibus: vt spica: eupatorio endiuia ⁊ adib epate.

Differentia.200.

Mod fluxus ventris in p̄ncipio morbi factus sit cōpescendus ondit̄ qz ille cohibēdus ē quo nihil eūatur benigne: neq; vi nature sed synthomatice. hmōi ℞o est fluxus in principio ⁊ fil̄r ois euacuatio. vnde apho. prima: Cū inceperit aliq egritudo nullū eox q̄ excernūtur rōe nāe euacuatur: sed sunt vniuersa synthomata dispositionū p̄ter nām in quo nāq; tpe grauatur ab egrotatiuis causis nā: ⁊ est humox indigestio nihil euacuari benigne sit ipos sibile. Amplius qō ordinē corrūpit nāe oz cōpescere cū bonitas sit in rebus ppter ordinē. 11. metaph. Sz id agit fluxus talis: Primitus eni euacuat cū oportteat digestionē antecedere: seq ℞o discretionē ⁊ de/inceps eūonem. Ba. ibidē: Cuius hic cōmittit̄ op/positū. Itidē qō est malū p̄ viā cause ⁊ signi oz absci dere. talis ℞o est p̄tactus. Est nāq; signū creticū ⁊ cā p̄cedens digestionis signa cū nunq̄; in p̄ncipio apparcat hmōi bona nāq; signa non mor apud ven/trē apparent q̄ ℞o cretica ea que digestionis añcedē tia mortē denotant aut proliritatē egritudinis vel re cidiuationē: crisiū p̄mis ⁊ aphoris. Eti: quod nō pōt in minus neq; in maius poterit multo amplius. sed nā non pōt in principio morbi motū inducere altera tionis. quē facilius est causare q̄; motū expulsionis q localis cristit cū i motu locali: ppie recto mutet̄ lo/cus s̄m totū. In motu ℞o alterationis s̄m ptes ma gis de gnātione primo. Id aut in quo nā non pōt est cohibendū: cum sit ei p̄rium. Rursus si cā oz p̄hibe ri ⁊ effectus: cum plerūq; ip̄rimat amplius ceu in p̄ posito. Sed cā oz p̄hiberi vt morbus: ergo ⁊ fluxus qui eius est effectus. Sunt eni accidentia morbis cā ta: ppter que oz fluxum in p̄ncipio compescere factū In oppositū qz precipitur septimo practice q· quan-do conturbatio ⁊ anxietas siue colerica passio accide rit non occupādum aut putatione q̄; diu virtus fert valida ⁊ euacuatio modi terminos nō trāsgrediatur i mo potius adiuuandū cuz aqua calida ⁊ oleo dulciū amigdalax quatenus stomachus a superfluitatib9 pur getur. Qō fil̄r erit i vētris fluxu obseruandū cū asso cietur eidē. Adhuc quod est signū bonū ⁊ res iuuās non est cohibendū. talis ℞o est fluxus i p̄ncipio mor bi factus. vnde tertio. io. Cū accidit pleuretico di-uersitas in fine al's fluxus ventris significat q· epar eius debilitatū est ⁊ malus est valde: ⁊ est i p̄ncipio sui signus bonū: imo est res iuuans. Eti: sputus s̄m hip. si continuo appareat inchoantē abbreuiat: fil̄r ⁊ fluxus in p̄ncipio factus abbreuiabit morbus cum vtriq; materia educatur morbi. Palin: quod medi cum excusat ab eius ope non oz abscindere. hmōi ve ro est fluxus in p̄ncipio p se factus cū medicus eua cuet in p̄ncipio non rarū. Rursus quod educit bu. suffocantes sui quantitate aut extinguentes sui quali tate: seu vtroq; non oz compescere. hoc autem vide tur hic fluxus efficere. Itaq; fluxus ventris non ex-pedit in p̄ncipio morbi cōstringere. Propter p̄ mum ℞o sciendū q· fluxus est humox p̄ corpus trā situs ex centro marine versus circunferentias factus qui aūt ventris est aductio: ad cuius conferentiam p̄ intestinox viā. hic aūt aut a causa fit exteriori vt aere vel aqua seu terra ⁊ vl'r a continente. aut a cibis vel potibus ⁊ simpliciter ab indebita ser causax necessa-riarū administratione vel ab interiori ⁊ a solutione ēt continui ⁊ hoc aut ab humox aliquo quatuor ⁊ ma-xime a colera: vel a mēbro vt a cerebro stomatico in testinis mesaraicis epate ⁊ splene ⁊ simpliciter a to/to corpore aut eius alius cibalis ex indigestione cau/satus qō fit ppter malam p̄plerionē stomachi ⁊ in-testinox simplicem vel cōmixtā vel a mesaraicis cū epate non valentibus attrahere aut a cerebro catar-rizante. Aliter ℞o humoralis ⁊ ille multiplex exsistit s̄m diuersitatē humox in se adinuicē ppie cū humo rum interuenit cōpositio cum membris: vt apparuit tertio: io. Est ār fluxus qui morbus alter accidēs: est fil̄r ⁊ alius cū fortitudine ℞utis: alter ℞o cum debi litate. Et demū aliqs creticus nālis ⁊ alius synthomaticus Quid aūt sit venter: dicta ondit. 53. Princi pium aūt sumitur hic ppter vnū extat de q̄tuor morbi temporibus quod qd sit ⁊ quot dicat̄ modis ondit̄. io6. ⁊. io7. Morbi ēt ratio: dicta monstrata. 72. pro-pter s̄m vero sciendū q· aliqui dixerunt simplicit̄ flu xum hunc fore cōpescendum cum nil euacuetur na-turaliter ⁊ benigne: verum synthomatice stimulata natura magis. Alij ℞o non esse constringendū cum mām morbi educat quox positioni defectus ⁊ moti nox apparebit tertio dicendox cum s̄m quid dictuz simpliciter enunciet. Propter tertiū ℞o sciendū q· fluxus huiusmodi est aut morb9 aut accidēs sicut ma gis quesitum petit. sigdem prius non est cōpescēdus nisi intm̄ p̄cedat vt ℞utem p̄sternat: sicut ēt fluxus cōpescunt̄ cretici. vnde Dā. in apho. Si qs p̄ mul tum tps: neq; vomitum: neq; solutionem habuerit ⁊ ei subito eueniat videndū ne constringere festines. qz hic corpus pranis purgat̄ hu. Quare primo lcda: Sanus q̄ non exercitat̄ multoticns erit virus ⁊ sanie; que sibi purgatio ⁊ euacuatio est laudabilis: Er hoc eni laxitas remouet̄ q̄ pp dimissionem p̄tigerat exer citij. Si ℞o est accidēs aut est cibalis ex idigestione cōsurgens vel humoralis. Siquidē prior cū his q̄ vē tris ⁊ intestinox p̄curāt digestionē interius ītromis sis aut exterius applicatis leuiter ꝓpescēdus: q̄lia sūt contēperata sufficienter stiptica ⁊ absyntb ū: mastix: spica: citbonia: ⁊ similia. s. terapē. Si ār fuerit a me saraica epate vel cerebro curet̄ cū illox confortatio/ne siue fit ex malitia cōplerionis vel aliter aut i locis tradit̄ operatiuis de q̄b9 propria sūt passule enuclea te spicanardi sticados arabicū ⁊ xiloaloes. Hūc eni salsū compescere oz cum inde virtus prosternat̄ ⁊ de materia morbi nihil vt sic educat̄. Si ℞o humoralis extiterit aut est cū multitudine humox excedenti aut qualitate intensa vel traq; suppositā virtutis constā tia: ⁊ tūc huiusmodi fluxuz non oportet compescere saltem violenter: sed magis blandiendo: demuz ne materia ad aliquod membrox decurrat principaliuz mortē aut ap̄a vel qd simile inducens: cū hoc ēt ali/qd de materia euacuatur adhuc ipsa quanta excedēs ⁊ qualis acuta. q. furiose digestionem non expectat ⁊ p̄prie cuz fuerit ex colerico genere mobilitate ip sius perniciosa. Virtus enim aliquando fortis cum

multa sensibilitate ꝓcepto nocumēto vt indiscretus bellator mouet nimiū de se confidens. Si aūt ℞tus fuerit debilis ꝛ fluxus qcūqz cuz cautela ꝛ paulati oz ipm cōpescere prim ℞tutem ꝛseruando ꝛ fluxui fm ꝓtem blandiendo. Non.n. solum oz salsum incipientem ꝛstringere: sed ēt creticū cum ℞tus non tolerat Indicatio.n. sumpta ab ipsa oēs alias idicationū obtundit vt sermo significat terapenticus non⁹. vnde ꝓmo q̄rta. Ip de quo magis solicitanduz est ℞tus. ipsa.n. curatrix ē ꝛ non medicus. Q̄ñ.n. falsus cō/pescitur spūs conseruat amplius cū in omni cūatōne resoluant facillime ipsoꝝ subtilitate. Quod aūt crecus ꝛ vlr fluxus oīs cum supfluit ℞tutem dissoluēs debeat ꝛstringi: q̄rto notat prima. Sile nāqz ℞e vr de aliis fluxibus: vt de eo q ventris. Intus gdez restrictōe electuarium q̄ꝑfm efficax construxi. Recipe nucleoꝝ granoꝝ vue siluestris fructuū: canis rubei ericiaꝝ eius: nucis cupresi stercoris asini capre et leporis sc. plantaginis cineris spongie encaustri scriptoꝝ ana.ʒ.4. masticis thuris minuti gūmi arabici dragaganti myrrhe acacie myrtbi sumach ramech: sc. nenufaris berberoꝝ cimini ꝛ amcos tostoꝝ in aceto infusoꝝ gallaꝝ corticū granatoꝝ balaustiaꝝ corali rubei sang. drag. boliar. terresigillate luti stelle mumie ana.ʒ.ʒ. spodii sc. papa. al. ꝛ nt. sc. iusquami al. sc. portul. sc. aceto. sc. enō. lactuce sc. bibli. reubarbari tosti parum ana.ʒ.2. ꝛ sc. pilloselle: caude equine corrigiole hypoquistidos herbe marie ꝛ peri spi. cenardi maratri sc. ꝺpii carui sc. leuistici anisi ana.ʒ.2. carnium cithonioꝝ.ʒ.5. nespillorum sorbarum prorum siluestrium vt granorum granatorum cornarum ana scr̄.7. omnium mir obalanorum dulcoratorum adustoꝝ ana.scr̄.5 karabe sandarace capilloꝝ ros. ru. ana scr̄.4. opii croci castorei casielignee camphore ana.ʒ.2. fiat ꝛuc. electuarium rebus sufficienter contritis: Propter quartum ℞o ad primum dō̄m q: euacuari aliquid vigore nature ꝛ benigne potest esse dupliciter. Aut simpliciter ꝛ ita nullus ē talis in principio perueniens fluxus. Aut fm quid tanq̄ malum expediens necessitatis tempore: ꝛ ita pōt dici modo aliquo fluxus in nature factus ꝛ eūans qd benigne. minus.n. id malum q̄ꝑ q: materia restringatur ꝛ maxime cum fuerit multa ꝛ acuta timendo ne ad aliquod membroꝝ tāq̄ repercussa declinet principalium ꝓprie cum non euacuatur aliunde ℞tute ēt ꝛstante. Ad aliud silr dicendum q: ordo non corrūpitur absolute nāe. sed fm qd magis ly.n. aliquid ꝓficiatur aptius simpliciter: necessitate tamen impellente pōt aliter vtcunqz ꝛpleri. Ad aliud dō̄m eodē modo q: melius eligenda recidiuatio aut egritudinis ꝓlixitas q̄ꝑ recursus māe ad aliquod principalium ꝛ ly illud fit tanq̄ simpliciter malum. Ad aliud dō̄m q: aliquando nām non videtur aliqd ēt minus posse qz non toto sui vtitur robore. Cum ℞o vtitur in seipsa collecta poterit quod maius vt apparet in pulsu formicante spississimo ꝛ vermiculante iuxta mortem victa virtute fcō qd demū vertit in eaꝝ cū est nimia virtutis incensio ꝛ oio aduentus perditōi proximus primo secunda. qui quidem videtur minorem virtutis imbecillitatem spisso monstrare. Pulsus eni magnus simpliciter coniunctim tres causas expetit contentiuas: fortitudinem virtutis instrumenti: obediētiā: ꝛ necessitatē. Dō si ipm reddatur iobediens pulsuo fiet uelox. Si ℞o cuz hoc virtutis occurrat debilitas erit spissus. Quod si plus spissitudo augmētet efficietur ℞miculosus. Et si magis hec augmētata ꝛ virtute ꝓstrata efficietur formicans: ꝛ deinde ℞tute pigritata ob debilitatē mouere remittet vtcūqz spissitudo: ꝛ pulsus itidē constituetur ℞miculosus ad debilitatē virtutū significās maiorē proximi. Et demum ea per amplius imbecillitate mouere perterrita: sulcita tū in seipsa cogitur pulsare: ita vt pulsus efficiat tardus: ꝛ tūc adest incendiū virtutis nimiū ꝛ aduentus ꝓditioni paroxismus: ꝑmo secunda. Fiunt enim alique ꝓcussiones morose: ficqz aia exalat confestim Et hoc quoqz apparet vera concordia discordantium. Scribitur eni in pulsū introducūt formicantem maiorē debilitatē ℞tutis monstrat vermiculante ide pulsuū ꝛpendio ecōtra: que ēt diuersitas inserit primo secunda. dicendū q: aut is vi efficitur ꝛyntboma tis. Ad aliud dō̄m q: effect⁹ non oz prohiberi omnino si conferat adesse vel ad destructionez cause sicut eni fluxus aliquo modo tollit cām ꝛ morbuz. Ad ea ēt que alterius partis iam vtcūqz quid dicendū apparuit. Ad primuz tū q: fluxus ventris vt oīsum in casu non ē ꝓhibendus ꝛ proprie cum aliquid materie euacuet male virtute constante. Ad aliud dicendū q: illic. a. per principiū intelligit spaciū triuz dierum ꝛ nō vnū de temporibus quatuor morbi. vel dicendum q: materia illa cum mouebat ad apostema simul ēt repetebat quasi sponte ad euacuationem ita vt ea tendens ad apostema delabatur tandē ad illa q̄ fluxum inducebant. apate ēt nondū perfecto magno quod aliquando conspexi: dria.192. non tamen simpliciter bonum in alijs vt in qbus materia esset iam collecta omniquaqz. Ad aliud dicenduz q: cōtinuo sputum apparere denotat ꝓcipium prout dicit spacio trium dierum: ꝛ non fm q: notet tempus quod ē morbi exordiū. Aut nō est similiter de sputo ad pect⁹ ꝛ fluxu ventris ad ea que inde euacuātur cum sputū egrediatur primitus indigestum continuo. non sic āt de ventris fluxu omnino. Aliud etiam quantūqz cōcludat iam apparuit. Scitum est etiam q: euacuatio fm artem similiter laudatur in morbi principio: non autem apud naturam. Et similiter visum qd ad aliud dicendum. Differentia.201.

Quod dyssenteria ex sanguine facta sit alijs deteriozis curationis oñditur: Quoniā illa passio deterius curatur i qua humor euacuatur qui est familiarioz ꝛ nāe ꝓpinquioz. hic autem ē sanclementoꝝ secundo. Adhuc morbus iproportionalis deterioz est ꝓportionabili iuxta illud: In morbis minus ꝛ reliqua: dria.179. sed san. iproportionabiliter se hz ad dyssenteriam causandam cum ea sit intestinoꝝ scissura que ex aliquo causatur hu. acuto qualis non est sanguis cum sit calidus ac humidus dulcis ꝛ mittis. Itaqz peioz est curatione dyssenteria ex sanguine causata. Quod autem ex phlegmate salso deterioz scribitur aphoriſ. tertia. Rursus egritudo causata ex humore resistente eductioni deterius curatur sibi opposita. Huiusmodi ℞o phlegma cuz sit frigidum viscosum. Pocius itaqz curat. In oppositum q: dyssenteria sanguinea ꝛ phlatica curationis sint leuioris quia ꝓno. secundo Māe sanguinee ac phlegmatice sunt minoris malitie quam colere citrine ꝛ ni. que aūt tales morbos inducunt cure facilio-

ris. Quod aũt q̃ fit ex colera deteriozis fit cure mõ
strak: qm̃ dyſenteria ẽ excoziatio. Ipſe ℞o cãtur ab
amaro acuto. hic enim ꝓprietas eſt ſua. hmõi ãt eſt
colera. Eti: ea ẽ calida tenuis penetratina: q̃ ãt talis
excoziationis eſt marie inductiua. Ex colera igitur i
curabilioz eſt dyſenteria. In ℑriũ qz ſubtilis cito fo/
ras educitur. que aũt dyſenteria hmõi curabilioz eſt
Quod aũt ex melãcolia vt deteriozis cure videtur:
qm̃ morbus ex humore amplius nãe contrario dete
rius curatur. talis vero eſt melãcolia cũ ſit frigida ⁊
ſicca: natura ſiquidẽ humana ca. ⁊ hu. ℙalin: moz
bus cauſatus ex hũore difficilioris expulſionis a coz
pore difficilius curatur. Huiuſmodi aũt eſt melan/
colia cum ſit terreſtris groſſa mobilis cũ difficultate
Itaqz deterioz hec ceteris cura. In oppoſitũ: qz
ſpleneticis dyſenteria ſupueniẽs bonũ: aphoriſmo.
ſexta ſplenetica ℞o paſſio extat melancolica. Rur/
ſus ſui frigiditate ſiccitate ac ponticitate bz ꝓtes con
gregare ac ℑfortare. qđ aũt hmõi opponitur dyſen/
terie. ℙalin: melancolia nãe ꝓportionaĩ iteſtinoz
qđ ℞o tale poſitũ ỽterrens min⁹. ℑ acillime igiĩ cu
rationis ſi ℑtingat ẽ dyſenteria ex melancolia cauſa
ta. ℙropter ꝑmũ gdẽ ſciendũ q⁹ qd ſit dyſente/
ria: ⁊ q̃ vera: queue ⁊ methaphorica ⁊ quot ipſi⁹ mo
di dria videbiĩ ꝓñti. Dyſenteria ℞o inteſtinalis cãĩ
ſi qdem a cã exteriori ceu a veneno ſeu farmaco effre
nitante venenoſo ⁊ ex fece q̃ñqz ⁊ ac ſalſis ⁊ acutis:
Conſurgit ẽ a cã interiori ſicut a melancolia ⁊ pro/
prie aduſta ab emiſſione cancrena i inteſtinis q̃ diſſo
lutione diſcerniĩ ſan. melancolici ex colera ⁊ phĩate
falſo ex vehemẽtia infixionis viſcoſitatis. cũ eni era/
dicatur vulnerat ex apatis ruptura. Mono quoqz te
rapeñ. nõnunq̃ cõtingit ex venaz ſciſſura cũ ſãguis
in eis extiterit nimi⁹. Attenuanĩ eni ⁊ diſrumpũtur
ſan. abundantia. Sunt ⁊ aliq dicẽtes eã a colera cõ
tingere praſſina ⁊ eruginoſa. ℙropter ſm ℞o ſcien
dũ aliquos dixiſſe dyſenteriã deteriozẽ curatione ſo
re cõſurgentẽ a melancolia colerica eo q⁹ ipetum ha
beat ⁊ q̃litatẽ ꝓnecabilẽ ⁊ perniciosã. Sed id vt oñ/
detur non valet cum hec breuitate ſermonis ꝑ me/
lancoliã colericã oẽs audiat melancolie modos ina
turales. ℨ. hunc qdem ſolũ exprimens veluti ſamo/
rioz ẽ magiſqz contingentẽ cuz ceteris colera fit bu.
paratioz aduſtioni ſui caliditate ⁊ ficcitate ac ſ̃be ſub
tilitate. Melancolia tñ melancolica vt oñdetur ac i
petuoſioz ⁊ effrenioz exiſtit per hunc modũ inatura-
litatis melancolie non minus audita. Quidã ẽt di-
xerunt illã foze deteriozis cure que ex colera cauſaĩ
praſſina ⁊ ꝓprie eruginoſa cuz egritudines facte ab
eis fint incurabiles corrumpentes caloris naturalis
formã ſpecificã ceu venenuz collz tertio. qbus dõm
q⁹ ſi dyſenteria cauſaretur ab iſtis ⁊ proprie ab erugi
noſa deteriozis vt apparet: imo impoſſibilis foret cu
rationis: non tñ aliquez autenticũ reperio ſcribentẽ
ex his dyſenteriam cauſari: cum ẽt negetur ab hip.
febrium qnto ab ipſis morbos generari mor eni ſo-
ras emittuntur aut corpus corrũpunt: vt dria oñdit
9i. ℙropter tertiuz quidem ſciendum q⁹ deterioz
curatione eſt dyſenteria illa que ex melancolia dicta
melancolica. vnde epboriſmorum quarta: Dyſente
ria ſi a colera nigra inceperit mortale. Quod ⁊ rõne
firmatur: quia illa peioz curatione que bz qualitates
magis effrenes ⁊ nature humane contrarias ſimili-
terqz acutioꝛes. Huiuſmodi ℞o eſt que a melanco-
lia cauſatur melãcolica. Ebulit eni ⁊ fermentat ter-
ram inducens ampullas vt iura ebulientia ⁊ acetuz
a qua fugiũt muſce ⁊ aialia illã non guſtantia: nãluz
ſcõo interioꝛ tertio: de inge. 14. ⁊ apho. q̃rto. ℙri/
mo qdẽ prima ponitur duplex ⁊ ipſa: Qm̃ aut fit ex
aduſtione melancolie nãlis groſſe vel ſubtilis: q̃ aũt
ex groſſioꝛi difficilius reſoluiĩ a mẽbꝛo reliq̃. vñ ibi-
dem: Illa q̃ magis ẽ acris ⁊ deterioꝛ exiſtit. ipſa ẽ q̃
gnãtur ex aduſtione ſubtilioris melancolie. Sed tñ
ſi in ipſius ꝓncipio auxilio ꝓſto fuerit citius medica-
tionẽ recipiet illa. Que ℞o ſupꝛ terraz minus ebulit
tardius perimit: ſz ad reſecandũ ⁊ artandũ ⁊ medica
tionẽ recipiendã effrenis ẽ magis vt viſum dꝛia. 32.
Amplius illa eſt deteriꝛ ſanatione q̃ in nullo diſtat
a cancro vlcerato cũ hic fit corroſiuus iſanabilis ẽt in
exteriori ſitu ſuper quẽ pñt remedia aduenire tangen
do ⁊ pmanere. talis ℞o eſt dyſẽteria cãta ex ſelle ni.
apho. 4. Hanc ℞o cõſquiĩ in malitia illa q̃, dicta ẽ cõ
tingere ab emiſſione i iteſtinis cancrena ex ſan. huic
hu. admixto cauſata. vnde. 9. theoꝛ. Sũt he due ſpẽs
peſſime ⁊ mortifere marie ſi humoris cõitetur ſetoꝛ:
Mã humoꝛ adeo ſeuus ⁊ pniciosus nõ niſi ꝓpter cãz
gnãtur maximam nãm extendentẽ vltime. qui ãt ta
lis ei aduerſatur q̃z maxime cuz effectus proportione
tur cauſe: que igitur ex talibus hu. dyſenteria cete/
ris exiſtit deteriꝛ curatione. ℙoſt hanc vero peioꝛ
illa que cõtingit ex aduſtione colere ru. in melancoli
amqz cõuerſe. hec eni ſe. eſt malitie ⁊ velocioris coꝛ
ruptionis q̃z phlegmatica ⁊ ſanguinea melancolicis
ſz phlegma vehemẽtioris exiſtat adheſionis colera
iam ente aſſatione iminuta: que malitie tardioris ſũt
illa ⁊ ipedimenti: verũ tñ eſt ſuſceptibilis curatõnis
melancolia melancolica: ꝑmo ꝑma. Quod qdẽ oñ-
dit minoꝛ harum melancoliaz ſm ordinẽ in ſe malis-
tia cũ ab humore generetur vel minus ſeuo. Bene
ratũ eni aliquã gnãntis obtinet nãm aut ſubtilioꝛi q
citius poteſt educi ex parte ceu qui colere. deinceps
aũt difficilioꝛ ex phlegmate falſo facta: ea etiam que
ex colera. Unde aphoriſmoz tertia pronunciaĩ diffi
cillima dyſenteria: qm̃ humoꝛ colericus ſui ſubtilita
te eritum facit. phlegmaticus aũt ſua permanens vi
ſcoſitate ac adherentia q̃z amplius vlcerat ſalſedine
ſibi adiuncta. plus nãqz nocumentũ eſt phlegmatis
ex parte viſcoſitatis adherentis q̃z eius oppoſituz q̃
litatis phlegmatice minus mordentis acute. Sic ita
qz poſt hanc colerica: poſt has ℞o ordinetur alia ab
humore vtcunqz corrupto generatur melancolico
vt innuitur his: apho. 6. Quicunqz ſplenetici a dy
ſenteria capiuntur ⁊ reliqua. Et ſpleneticis dyſente
ria ſuperueniens bonum cum ipſa fuerit brevis tem
poris moderata. vnde tertio. 16. Cum autem melã
colia non ebulit: neqz odoꝛem bz acetoſum tunc eſt
ſuperfluitas melancolica quam expellit natura ⁊ ſpe
ratur cum ea ſanitas quãdoqz: deinde que ex vehe-
mentia infixionis alicuius Viſcoſitatis vehemẽter
phlegmatice minus moꝛdentis acute inteſtinis crea
tur: ceu phlegmatis vitrei in viatico. Ad hmõi nãqz
ſeparationẽ grãdis ſegtur vlceratio cũ pelliculã ite
ſtini educat ⁊ doloꝛẽ cauſet. Quare moꝛdeĩ ipm ſup
fluis ℑcurrẽtibus ac tranſeuntibus ide: demũ vero
que generatur ex ſanguie difficilioꝛ eſt curatiõe. quã
tamen rarã foze puto: neqz eranguis in propꝛia per

manente nā: qz fic forſan dyſenteriam magis gnābit epaticā vel eidem conſimilē. Cum. n. vena ſcindit i teſtinū malignatur ita vt virulentia velut in ſolutōe continui exteriori ꝓtingit: gs modus vlceratōis cāc tur. Que āt ex apatis ruptura cātur difficilioris curationis aut leuioris exiſtet ſm quantitatez ipſi⁹ eiuſ qz materie malitiā: ⁊ ſimiliter que ex venenoſis ⁊ ſe cibus generāt ſerofis acutis. Sic igitur appet q; deterior dyſenteria eſt que ex melancholia cōſurgit melancholica: deinde ea que ex colerica phlegmatica ⁊ ꝙ ſanguinea melancholicis: ⁊ poſtea que ex phlatica ſalſa. poſt que a colera: deinde que a melancholia: ⁊ ea que ab adherentia viſcoſitatis vehementi: ⁊ tandem ſanguinea non aduſtis: ⁊ que ab apatis aperitura ⁊ alijs ſm eoꝝ maiorē cām ⁊ minorem. Sed ꝯ id vī quod dicitur de colera nigra: ⁊ per Malia. ⁊. A. ponētes deteriorem ſore amplius melancholiā generatez ex aduſtione colere amare cū nigre. In ꝯriū qz in eo q; colera nigra dicitur ſicut inteſtinū irremediabile a colera nigra vlceratū difficulter ℞o auxilia bile a flaua colera. hec enim minus deterrens priori Dicendū q; rōne cite impreſſionis deterius nocumētum fit ex melancholica colerica ꝯiter q; a melācholia minus groſſa: deinde ab illa que facta ē a groſſiori melancholia: ⁊ demū a ſanguinea ⁊ phlegmatica differenter tamen. Ex parte aūt eradicationis deterior tertia cū ſecunda ⁊ prima cum aliis vt indicatur primo prima. Vel ad inductuz ſecundo Ba. dicendum q; non comparatur melancholia vſta melācholica ad melancholiā colericaz: verum illa ad coleraz amaraz non uſtam. Sed eti. dubitare contingit. Cōtingit eniz dyſenteriam mortalē ſimpliciter fore ſi a colera inceperit nigra. In diuiſionibus ℞o ſcribitur q; dyſenteria cauſata ex melācholia eſt mala cronica ex cuius egeſtione terra ebulit ⁊ odor indecoratur acer: cuius quidem excoriatio ſi antiquatur nō ſanatur. Innuitur ergo q; in principio ſi preſto auxilium affuerit valeat curari: Dicendū q; ſi dyſenteria inceperit a felle nigro iāqz ꝓceſſerit intm vt vlcerēt in eſtinoz ſm Cōmentatorez vlcere cancroſo: eam tunc non poſſibile ſanari. Aut dyſenteria cauſat ex maiori quantitate ⁊ minori ſimiliter malitia Propter quartū vero ad primuz dicendū q; dyſenteria ſānguinea facta excoriatione: ꝫ euacuatur ſan. eius tamen quantitas eſt pauca. Si āt eēt multa ceu in epatica euenit aliqua: tunc quidē hec eēt deteriorīs curationis. Ad aliud dōm q; ille apho. ſm Cōmentatorē locuz habet in egritudine complexionali: velveruz erat cū ſan. egrediens fuerit q̄ multus. Aliud āt vt apparuit concedendū. Ad aliud aūt dicenduz q; ꝫ vex conuincat in ꝓpoſito egritudines ſanguis ⁊ phlegmatis: ꝫ ſint ſalubriores rōne qualitatis colericis ⁊ melancholicis: ſunt tñ deteriores rōne quantitatis ſuffocationes celerius inducentes cuz amplius abundent in corpore. Ad aliud dicenduz q; ꝫ colere inſint iſta; non tñ pluribus hu. dyſenteriam inducit ſanationis cū inter ceteros humoꝝ ſui ſubtilitate ac leuitate facilius ex corpore ac alterius poſſit educi. Quare vide ſi penetrat in ꝯrium pōt illius revellivt ratio perſuadet in oppoſitū adducta. Ad alia duo dicendū q; melancholia hec non hz ſubam corruptā ⁊ qualitatem deprauatā cum ſit naturalis minimeqz inteſtinis ꝯria: ꝫ breuioris animal conſtituat vitę; dria. ꝛi. Ad aliud dicendum q; dyſenteria que ſpleneticos curat non generatur a melancholia ſena: verum ab aliquo humore vtcunqz iam in melancholie corruptionem mutato vt oſtenſum. Ad aliud dōm q; hmōi melancholia cū fieri incipiat in naturalis acquirit acredinem: qz cum ipſius vt terreſtreitate ponderoſa vlcus ingerit inteſtino. Ad aliud etiam per hoc ⁊ prius quid dicendum apparuit.

Differentia. 202.

Quod in dyſenteria epatica cōpetant ſtiptica monſtratur per viaticum ⁊ ſeptimū practice precipientem in ea ſtiptica exhiberi non paꝝ eleuata: vt trociſcos de karabe cum rob granatorum muzoꝝ aqua portulace berberis ⁊ hmōi: ac etiam q̄ ſputo ſan. conferentia. Rurſus dyſenteria ꝫ fluxus ē quidam: ſtiptica ℞o cum condenſent ⁊ impellēt eūdem compeſcunt ⁊ maxime ℞ tute curatiue. Itidez in ceteris epatis paſſionibus in quibus non tm videtur cōpetere vt ꝫ ſtiptica precipiuntur eidem adminiſtrari: apparens de inge. ita vt ⁊ reſolutiuis maturatiuis illius ſint admiſcenda. vnde primo quarte. Cum hora fuerit reſoluendi apata epatis ⁊ ſtomachi non debes dimittere quin ſtiptices medicinas bonū habentes odorem admiſceas. Quod fulcitur a minore. Et fulcitur qz illa competunt que inſpiſſant et compeſcunt ſanguinem ſubtilem fluentem ab epate q̄lis ē ſan. aque loture carnis ſimilans. vnde interiorum. ꝯ. Cum videris egeſtiones vel noviter occiſarum carnium loturis aſſimilatas certa fit cognitio paſſionis epatice. Sed hoc agunt ſtiptica. Rurſus: cum eductio alicuius nocet: illius retentio confert: ꝓpter rōez ꝯrietatis cure ſed quod educitur ꝫ obeſt cū ſanguis ⁊ ſpūs euacuentur q vite ſunt cā. Proderit igitur eius retentio. In epatica itaqz dyſenteria ꝓpetunt ſtiptica. Oppoſitum tertio ſexdecima. Adhuc quod epar ifriat ac ipm amplius ab eius ſemouens nā ⁊ mām in id ipillat ⁊ ꝓdēſat ipſius ꝓbibens expiratōem non ꝓfert in hmōi egritudie. talia ℞o ſunt ſtiptica cuz ſint fria in gradu tertio. in dictis vltibus. Et firmatur qz meatus epatis ſunt tendem anguſtiſſimi tanq̄ capillares entes villi. Adhuc cū epar ſit velut ſan. congelatus primo prima: qō ipſū amplius deniqz ꝓgelat leſionē non paruā id cogit ꝛcurrere. hmōi ℞o ſtiptica cum friora ſint ꝓnūciata. Mō igit i tali morbo ꝓpetūt ſtiptica vex poti⁹ apitua. Propter ꝑmū qdē ſciēdū q; vt nomen ōſignat dyſenteria ē fluxus cū inteſtinoꝝ raſura. diſciſionē nāqz denotat inteſtinalē. Eti. teron inteſtinū: inde enteria. i. inteſtinalis q̄ tripler exiſtit. Vna qdem cuz pingendo quedā ſuper inteſtina exiſtens excernit. Alia q̄ mēbrana ſuperficialis iterior ipſoꝝ educitur. Tertio ℞o cū ſba abradit inteſtini: apho. apparēs. 4. Et ꝫ iurta rōem vocabuli appellatur dyſenteria proprie. Qm epatica dicta dyſenteria metapbora dr amplius cū rariſſime in ea excoriatio intercidat. Et iō interiorum quinto plures medicoꝝ decepti banc. i. epaticam eſtimant dyſenteriam. Eſt āt ipſa ſanguinis puri cui nō admiſcetur egeſtio: theorice. 9. Secunduz quoſdā ℞o fluxus ventris ſāguinolētus abſqz inteſtinoꝝ excoriatōe. Sz qz nō ſemp neqz in oi dyſenteria epatica ſāguis emittitur purus: vex tādē erugino⁊us ē: aliqn cum excoriatōe conſequenti aut ātecedenti dicet quis dyſenteriam epaticam fore fluxum

humiditatū p intestina ex prava epatis dispositione causatū. Humiditas ãt que in ipsa emittitur est vel liquor loturis carniū nouiter occisax assimilat⁹: aut velut sanguinis fex: interiox tertio. In ea quoqz in ꝓncipio hycores excernunt sanguinei. Tepore Xo ꝓcedenti grossi ꝛ sanguinei multū. In vltio Xo nigra certissime colera. ga. ꝛ baliab. 6. quoqz de accidenti quatuor egestiones ponũtur sanguinee: quax tres huic ꝓtinent passioni: de qbus vna ex abscissione cõtingit aut magnox alicuius dolox vel exercitij dimissione nõnulla: ex melãcolico accidit sanguine lucido quarta quoqz ẽ sanguis paulati defluẽs ab intestinis. Tertio quidẽ. i4. Plures ꝛpletius ponũtur maneries humiditatũ egrediẽtes ab epate diuersificate in ſuba eius quod expellit. ꝛ cã illius: Substantia eni q̃ ꝓpellitur inde alia ẽ chimosa: q̃dã aquosa: hec abluto: nõnulla colerica: quedã virulẽta/septia nigra ꝛ nigra vt fex: ac nigra melancolica: nõnulla est fetida ꝛ hec ꝓuata fetore: aut sanguis purus q aliq̃ expellitur vomitu: ꝛ q̃dã est que in grossũ nigrũqz aduenit circa mortẽ ꝛ est epatis caro. Causa quidẽ earum expulsionis aliq̃ est apa eruptũ aut opilatio apta vel scissura seu vlcus vel corrosio aut debilitas retentiue seu attractiue vel digestiue. aliq̃ totaľ repletio cã vel dimissio exercitij ꝛ additio in cibo ꝛ potu.

Ex his quidẽ vlterius cõdescendendũ ad causas egestionũ pricularius ꝓtactax assignatas iuxta doctrinã indicatã aui. Distat aũt inter dysenteriam epaticã ꝛ intestinalẽ qr quod egreditur ab intestinali est paulatine ꝛ cum rasura squamosa ꝛ dolorosa pungitiua: sed quod in epatica ẽ sine dolore ꝛ est multũ ꝛ nõ cõtinue vex cũ interpolatione. Adhuc in ea q̃ intestinorũ est ꝑmixtio stercoris cum eo quod egredit. nõ sic autẽ in epatica. Differunt ẽt epatica ꝛ stomachalis: q̃m epatica est chilosa equalis in q̃ iaz opatus est stomachus: in ea Xo que stomachi nequaq̃. Nosce q⁹ dysenteria epatica dupliciter accipitur vna qdẽ cõit ꝑ fluxu cuiuscũqz humiditatis ab. a. ꝓtacte per epar transeuntis diuisa ℈ stomachalez: aliter ꝓprius ceu maxime pro illo cuius initiũ est a sanguie loture carnis simili de quo sermo ꝑncipaliter erit. Que ãt brevitatis gr̃a sunt hmõi tertio regratur. i4. Quinto quoqz interiox hmõi passionis indicatur taliter ilicitia. hec passio incipit interdũ sine febre: ipe Xo procedente corrupto sanguine ꝟm epar supuenit febris quã medici valde cõtemnunt inexpti ita vt totaliter videatur eis q̃q laborans absqz se. Si ãt febricitãt putant pp ieiuniũ ꝓtingere iã appetitus gr̃a: ꝛ ideo cũ videant eos interdũ vel excernere balneant ꝛ negligentius ꝑmittunt dietari. qd ãt fit stipticũ: dr̃a oñdit. i65. quod ꝟm plus diuersificatur ꝛ minus vt cõparabilium reliqua. Propter ꝟm vero sciendum q⁹ aliqui opantes vehementer stiptica ꝛ indifferentes non discernẽtes in hac exhibent passione. Promouẽturqz eo q⁹ fluxũ hunc putant ℈stringentibus simpliciter curare q̃lia sunt stiptica. Rursus precipiunt in oibus passionibus epar stipticis roborari. hec aũt absolute non valent ĩ tertio videbitur dõox. ꝛ merito: q̃m plures decipiuntur in hmõi passionis curatione: tũ qr de se q̃z difficilis. vñ prac. 7. Epatice dysenteria medela ꝛ cura ꝑdifficilis est ꝛ ꝑ pauci liberãtur ab ea: tũ ꝑp medicox inscitiã. Quare subditur: Multi eteni pax cognoscũt epatis debilitatẽ eiusqz cãm. Ait equidẽ ga. se cognouisse quosdã qbus dysenteria ierat epatica ex epatis debilitate cãta. ꝛ pierunt ex pauca curationis hox notitia. Interdũ nãqz hec passio ex humore accidit acuto effluente ad intestina vlcerante illa quã dysenterie curant intestinalis cura: cũ epatis egeat ꝓuidẽtia: q̃re laborans ꝑditur inde: Idez quoqz breuiarij tertio: qui ãplius hodie cõtingere video. Et hãc qdẽ seuam passionẽ ℈speri in ꝓtibus gallicanis ꝛ deinceps affinibus vigere ꝓcipue. Aliq̃n ẽt dysenteria ℈sequitur epatica ex intestinali cũ ꝓtenditur ipsa eo q⁹ intestinis cõpatiunt mesaraice. ſ it eni q̃nqz a mesaraicis huiusmodi passio ꝛ bis tandẽ epar quã iperiti negligunt silr credentes eã fore simpliciter intestinalẽ: Propter tertiũ vero sciendũ q⁹ dysenteria epatica si ꝛtingat ex sanguis repletione totiꝰ: tunc cura ipsius ẽ ꝑ aliã regionẽ eductio ꝛ oiuz q̃ sanguinẽ hñt multiplicare alienatio ꝛ eorũ oppositis adhesio in q̃ non egeť nisi modicũ stipticis vt derivata mã ꝛ educta epar ne deinceps recipiat roboretur. Mõ eni vti oz fere stipticis ꝛ ꝓprie fluxus tpe vt superabundans cõpescatur intus mã ꝛ h quidem non est difficilis cure ceu ipꝛopꝛie dicitur q̃z multũ dysẽteria. Si ãt ex epatis accidat peccato aut erit qr debilitatũ chilus ad se non possit attrabere ita vt venter remaneat ligdus corpusqz demacreť cum appetitus debilitate: in cuius qdẽ curatione competunt calida cum quadã stipticitate vt epatis roboreť vigor. Calida qdem quoqz ea iuuant attractioni cũ epar ibecillitatum chilũ nequeat attrahere vel i eius ſuba ex dominio calidi vel frigidi proportionalis aggregatur ſba. Siquidẽ frigida grossa impillãs ꝛ obstrucns epar tunc rõe passionis nullatenus cõpetũt stiptica. Vnde tertio. i6. detestans. a. exhibentes stiptica inquit: Illud q̃ cadit de errore in hoc capitulo est vt dentur illi qui bz fluxum epaticũ opilatiuuz medicine constipatiue in opilationem addentes ipsã qz confortantes vt stringant nãm ꝛ id ad errorẽ ꝑducit maximũ. Et multotiens insipiens linit epar cũ sanguinẽ ispissantibus cox frigiditate i quo est morꝰ ꝛ putrefactionis susceptio: imo cum i causa hmõi passionis est i mesaraicis ꝛ epate opilatio oz itendere in opilationis apertione. Et iam laudauerunt passulas pingues i hoc capitulo itantũ vt qdam estimarũt eas sanare fluxum lotiuum difficilẽ: quod expertum non fuit ab eo quod dixerunt longinquũ. Quare tertio i4. Passe cõferunt debilitati epatis ita vt ꝓhibeãt solutionẽ aq̃ carnis similẽ. Vť autem ostensum ꝑ⁹ quod vtiqz mãm ipillat ꝛ condensat i epate ac ob id putrefactionem parat frigiditate addita robur ipsius destruens: dysenterie non confert epatice: sed hic talia sunt stiptica cum simile icitatium ad furiam simili coniungatur. Non itaqz stipticatio huic ℈uenit passioni: gratia tamen ꝑtis regrentis stipticantia: epar nanqz ꝛ stomachus vt eorum robur custodiatur proceteris laborantes egent semper stipticis vigorari vt edocent prearguta. Qui siquidem caloris dominio in epate materia subtilis dominetur calida ceu sanguis subtilis loture carnis similis qui tandem in fecem solet eruginosam conuerti sic opus est frigidis cõtemperate malũ complexionẽ epatis calidum remittentibus ꝛ stipticis mensurate vt epar vigoreť ꝛ sanguis inspissetur subtilis: non tñ adeo stipantibus vt q̃ delapsũ iam prohibeatur descendere. nã retentũ

excoriatione cauſaret ⁊ putrefactionē: itaq; hec ꝯpe tūt pre ceteris amplius ſtiptica: q; ⁊ rōne ptis ⁊ paſ ſionis: qđ ſeptimo firmaſ practi. Cū epatis medic⁹ cognouerit paſſionē ipſ curare oꝫ ꝯfortātibus: ⁊ bis q̄ ipſius malā ꝯplonem auertūt: ⁊ deinceps incipiat vti eis que ſanguinē icarcerāt: vt inde huius paſſio nis amputent incōmoda: q̄lia ſūt lactuca terra figil- lata ⁊ ciprina cū reliqs. ſic igiſ indicatōe ſumpta ſp ē ſtipticandū apte a diſpōne iterdū ita: q̄q; vero alit Dis quoq; poteris cognitis egōnibus epaticis reli quas curare premiſſas. Et ad ſūmū huius egritudis curā ſcribūt auctores ſuccinctā tāq; in ipſius ꝯſiden tes pax ſalute. Neſce quoq; q̄ corpus plectoricum ante oia opus eductione: ne mā retineatur aut alte- rātibus agitata in q̄ ſubtilia labaſ per ampli⁹ qdā ve ro modernox in hac p̄cipiūt paſſione tenuē non eē di etā exhibendā. Cuius qdem ℨ̄ruum idicat. A. igens In inceptōe aſſellationis epatice plurimū eſt vt non approrimet pani: q; epar non recipit ipm: imo recti us ē vt ſit ꝯtentus aq̄ ſanich in die bis aut ter. Ad- huc dieta nō tenuis laborē cauſat in epate: nām etiā diſtrahit in morbi regimie: ⁊ fortaſſis bi robur cupi- unt Vtutis inſpicere. Propter quartū Vo ad pri mū dōm q̄ ſtiptica p̄cipiūtur dari poſt epatis ꝯfortā tionē ⁊ praue cōplexionis alterationē cū humiditaſ q̄ fabricaſ ab epate fuerit ſubtilis aquoſa: vt ipſis con denſeſ ⁊ retineaſ: nō āt cū fuerit frida groſſa ipillati ua. Qđ oñditur cū ab baliab. dř poſt vti bis q̄ ſangui nē icarcerant. vñ ipſius cura nō eſt vſis vſquequaq; Ad aliud dōm q̄ in hac paſſione nō ſoluꝫ: ⁊ ſi ſit i ea fluxus egetur ꝯſtrictōe: imo ēt aptōe nō parū matia educatur. vñ tertia ſexdecima Hip. dixit q̄ vomitus p̄hibetur vomitu ⁊ fluxus fluxu: qñ ſtiptica ēt cum ꝯferant in pñti: nocent tñ cū non expediūt in futuro: ⁊ per talia non p̄ficitur cura. Curātia nāq; debēt eē per ſe ⁊ p̄manētia ⁊ nō per accidens ⁊ trāſmutabilia iſꝫ. Ad ꝯfirmationē ſilr apparet. ꝯceſſum nāq; vtē dum ſtipticis epate p̄roborato ac ēt paſſionis gr̄a cū humiditas fuerit ſubtilis ꝯfluens. Ad aliud qdē qđ dōm apparuit: conceſſū. n. iam gr̄a ptis vt epatis ſp ꝯpetere vtcūq; ſtiptica: non aūt paſſionis rōne. Ad aliud dōm q̄ eius quod educitur retentio cōfert niſi id quod retin etur ſit tale ad cuius qdem conſequaſ acuitas ⁊ mordicatio, ppter quas intendatur: ⁊ flu- xus tunc potius aperiendum q̄ş anguſtandum. Ad ea ēt que alterius ptis quid dōm viſum: qñ cuꝫ mā frida fuerit groſſa impillata non egetur ſtipticis ſaltē tē paſſionis gr̄a. Ad aliud dōm q̄ epar ē ſanguis cō gelatus. i. inſpiſſatus non qdem a ſrō verum ab iſor matiua vtente qualitatibus ⁊ maxime caliditate vt i ſtrumento.

Differentia.203.

Quod ileō ex ſtranguria febris non curet ſup ueniēs oñditur per Cōmen. deteſtantē apho riſ. ſexte ſe. per totū neq; hipocraticū p̄ficiē tem: cuius qdem ſerics. Quibuſcūq; ex ſtranguria yleos innaſcitur in ſeptē pereunt diebus niſi febre ſu perueniente multū fluxit vrine. Rurſus. Qđ mem bra debilitat principalia digeſtum corrumpit ⁊ ſpūs iflāmat: yleon nō ſanat. Nimōi Vo ē febris cum ſit morbus vlr ceteris ifeſtior. ℨ. de inge. Eſt nāq; abū dantia calidi extranei per oē corporis anima diffuſa. Galin. Qñcūq; nocumētum adiungiſ nocumento nō p̄ficitur vex magis incitaſ ad furiam. Cum. n. ſi mile adunatur ſimili: velut ignis efficiſ in igne: ſimi le nāq; ſili occurrēs furiem itendit. Qđ āt ꝯtingit cū febris morbox ſenior alij copulatur morbo. Et. Si ſe. yleon curret is erit ex humoribus ꝯſurgēs fris vi ſcoſis cū ſcm ex calidis ceu apoſtemate āplius iflam maret ⁊ lederet: ſꝫ cum ileon cāto ex mā frigida viſco ſa non eſt febris. vñ inviatico: yleos q̄ de humorib⁹ fris neq; tumorē hꝫ neq; extenſionē neq; ſe. ceu qui ex ap̄ate accidit calido. Traq; yleon ex ſtranguria cā tum ſe. non ſanat ſuperuenies. In oppoſitū apho riſmus ꝑinductus. vñ tertio. 16. inqt Hip. Cum ac cidit ex diſtillatōe vrine yleos moritur ille cuius ē in ſeptimo niſi accidat ei febris ⁊ currat cū ea ſudor plu rimus. Xi. vero illius. Qui hꝫ difficultatem vrine ⁊ aduenit ei poſt ipſam tenaſmon moritur in ſeptimo vt ſi accidat febris ⁊ ꝓuocationem plurimam faciet. Ecce q̄ diſſute dupliciterq; introducit aphoriſmox ſicut conſueuit vt ſemper extorte ſimones alioꝝ idu cere. Vel alludit vltimo Ba. voleti veſicam cōpri mere longaonē ⁊ non yliaca inteſtina. Adhuc ſicut ſe hꝫ febris ſupueniēs ſpaſmo vel tetano q̄ de humo ribus fris viſcoſis occurrēs: ita ſupueniēs yleo ipſa ex ciſdem ꝯſtructo: ſꝫ ea illum curat. vñ aphoriſ. 4. A ſpaſmo vel tetano habito febris ſupueniēs ſoluit egritudinē. Et fulcitur: qñ epilepſia multotiēs ſol- uitur ꝓpter ſe. q̄s tolerat habēs eas ⁊ ꝓprie que ſūt longe. Igitur yleos factus ꝓpter ſtranguriā ſe. tol- lit ſuperueniēs. Propter primū qdem ſciendum q̄ ſtranguria eſt pua ⁊ ſepiſſima mictura aphoriſ. 6. A. vero eſt cum vrina guttatim mittiſ ⁊ velociſ exe at quod acumine ſeu aduſtione aut defectione veſice accidit ꝯtentiue. Defectio quoque aduenit ex ap̄ate vel vulnere aut intp̄amenta cōplone ſeu de groſſa vē toſitate. Diſſuria Vo ē cum duritia ⁊ anguſtia: neq; ſine magno dolore actōem ſuam cōplet veſica. quid aūt ſit ſe. dria monſtrauit. 87° Eſt aūt yleos dolor in teſtinox p̄hibens ſtercus exire ab inferiori parte co- gēs aliq̄n ipm vomere inviatico. vnde Cōmē. apho riſ. 6. In yleo iſerius nulla egrediuntur: ⁊ ſi acutius clyſtere conſtruatur non tñ patiens iuuatur: Pau- lus qdem: ē acutiſſima paſſio dolore plena qua miſe rabili pereūt morte ſtercus per os reiiciētes circa fi- nē. 6. vero theo. Que yleos vocatur paſſio ⁊ iterp̄- tatur veratio dolor ē grauis accidēs inteſtis: Cuius in diuiſionibus ē erpō: dñe miſerere maxime tamen cū er ap̄ate cōtingit calido Deſcēdit. n. abeleo quod grece miſereor ex quo yleos. vñ tertio ſexdecia. In gt Hip. Cū accurrit in colica a qua deus tueaſ vo- mitus ⁊ figultus ⁊ cōmixtio rōnis ⁊ ſpaſmus: tūc to tum illud eſt ſignificatio mala. Sūt āt tres paſſiōes vlr coaſimiles: ſiūt. n. ex mā ſepe cōſimili et in loco eodem cōi cum dolore ſimili: particulariter vero diſ ferentem peramplius ⁊ minus. Eſt enim ſtrophus tortio ſeu colerica ⁊ yleos. cum enim mā brevis fue- erit inducitur tortio: iuxta illud in tegni. Tortio Vo in ventre que previa eſt in colicam. Ipſa quoq; ſm veritatem accidit in inteſtinis groſſis vt colon a quo deriuatur et his que ipſum ſequūtur et eſt ſtrophus difficilior valde yleos vero, ppr̄e in inteſtinis gene- ratur gracilibus: quādoq; tamē yleos colica ē in q̄- buſdam locis: vehemēter. n. ē filis illi: tertio. 16. q̄ ſm Baripontū ē paſſio acuta ſub anguſto tpe. vñ in viatico. Vniuerſaliter morb⁹ ipſe peſtifer⁹ ē ac mor

talis aliqñ in die scḋa interficiens: ⁊ interdū i tertia: ⁊ raro sanat. a. tū plus qḋ accidit yleos est in septio qui vī morbus epidimialis ⁊ ptagiosus. vñ idez Et ipse vadit de quibusdā ad quosdā ꝓmutatōe que fit i aere pestilentioso: ⁊ de terra ad terrā permutatione egritudinū venientū. Ipsa quidē plurib⁹ contingit de causis. Nam aut ex apate calido in intestis subtilibus causato: vel ex hūore phlatico grosso viscoso: seu ab opilatione causata ex simo: siue stercore sicco: quo intestinū obtorquet vel ex sipbatis ruptura cum intestinū semotū labit in osseū: aut ex ciborum iopia: vel letifer medicamis porrectōe: theo. 6. Fit etiā fz a. ꝓpter potū aque frigide non sm ipsius necessitatē cum eo quod accidit ex causis cunctis gbus ⁊ colica

Propter scḋm vero sciendum q̄ cōmen. simpliciter damnat atemissum apbor. tū qñ ex stranguria nō possit yleos cōsurgere: tum ēt q̄ se. supueniens illū non curat: sed intendit pamplius. Primo equidem qñ multos dicit se vidisse tpe suo ex strāguria i mortē peruenisse: quoꝝ vesica videbatur plena extensa ⁊ dolorosa: ⁊ tñ nullus ita patiens yleon incurrebat. Rursus. Is magis vī debere ex apate matricis contingere cū ipsa vsqz ad diaphāma ascendat quo intestina debuit amplius cōprimere: sed ex eo yleos nō fit palin: Si vesica esset apata solū rectū cōprimeret intestinū ⁊ non subtile in quo yleon dictū est fieri. Concludit igit ex stranguria yleon causari mime. vñ gs fortasse per yleon colicā ēraudiet vt tactum. Quod āt scḋo non possit yleos febre iuuari nitit ostendere. qñ is cātur ꝓpter apostema vesice. Febris āt supueniens ipsū non curat: verū potius malitiā eius augmentat. Adhuc febris non curat quēcunqz morbū nisi de frigiditate morbus fuerit siue sola siue cū hūoribus phlaticis vel ventosita e grossa ⁊ inflatiua ex q bus non conflat yleos: verū potius ex apate. Nō igitur febris superueniens ipsum curat. aui. Vo bip. tenens aphorismū ait gal. causam ignorauisse: qñ yleos phlaticus ⁊ ventosus iuuatur cū febre. Sed quis fortasse obuius ga. eius rollet arguta dicens mime q̄ inducta valere. Ad primuz quidē dōm qñ ⁊ſi ga. nō vidit suo tpe ⁊ regione yleon ex stranguria causatuz alijs: tñ visum. vñ illud. iz. Expertuz quidem id in pluribus horis de hoc pōt audiri: ceu febriū iquit primo: Ego nondū manifeste vidi quintanā: neqz aliaz quandā vlterius a quartana. ꝓpter quod. a. 4. ꝑma fere ga. impugnans ait bip. Certificauit ꝑmonem in inuentione febrū septane ⁊ nonane: ⁊ retulit iaz mihi fidelis quidā se fecisse nonā. Quitanam vero multotiens vidimus. Non eni oz vt negētur egritudies quas non ꝓtingit in tpe quodaz ⁊ regione quadā: q̄ hoc genus non cōprehendit ꝑ multitudine. similiter interioꝝ. 6. In quodam loco arabie vt aiunt vocata traguntia fiunt neruosa quidē lubricis i colore ⁊ grossitudine similia: quod equidē dicētes vidisse multos audiui. Non considerans vero ipse non habeo cognitionē neqz de generatione neqz subā eoꝝ certissime Hec autē passio almansoris. 7. vena vocatur ciuilis q̄rto vero tertia vena medeni: q̄ in hac abūdat ciuitate. vñ subditur ga. dixit q̄ non fuit cōprehensuz ex esse illius aliquid manifestū super quod fit inuitēduz qñ ipse non vidit eam oio. Ipseqz scriptor semel in quadā cōsperit moniali. Boetiū etiam non reperio ab arabicis cōiter expressum cū tñ apud italos fit cō/ munissimū apa: ⁊. i4. de ingenio tractatū. Ad aliud dōm q̄ non dz fieri yleos ita ex apate matricis vt ex stranguria passione vesice: q̄ ipsa ⁊ marie in viris vehementiorem hz connexionē ⁊ artiorem colligationē cū intestinis q̄z matrix. hec eni debilit alligatur ⁊ laxe quod oñdit ipsius descensus ⁊ ascensus circa Vtebrū conuersio. Et ideo Vtus regitiua ꝓpellit ipsam versus ventris musculosa cum ascendit ad diaphrā ne intestina cōprimens passionem causet in eis. Ad aliud dōm q̄ lz vesica intestinū rectū imediatius cōprimat cōitate tū quadam reliqua valet cōprimere. Nam societas seu cōitas qua passio vno cōpatit alteri multiplex existit: vel q̄ natura sunt ꝓtinue inter quas aliqua ꝓtinuant instra sicut cerebꝝ ⁊ stomach⁹ ꝓpter cōmunitatē neruoꝝ inter ea: ⁊ matrix ⁊ māme venaꝝ ꝓtinuitate. vel q̄ vnum est via alterius ceu in guina cruris apati: aut quia sunt vicina situ vt cerebrum ⁊ pulmo: vel q̄ vnū radix ⁊ ꝓncipium actōis alterius velut diaphragma pulmonis i aeris attractione: seu qñ vnum seruit alteri vt nerui cerebro: aut q̄ tertio associatur alij sicut cerebꝝ renib⁹ eo q̄ vnū/ quodqz associatur epati ⁊ ventri: ꝑmo ſ. ḋa ⁊ tertio ꝑma: quo quidē modo vesica iliacis associatur mediā te recto intestinis. Aut dōm hmōi societatē cōpassionis fore ꝓpter materiei exuberantiā vesice causatam vt ea ꝓueniens ad intestina minuta yleon iducat: iuxta illuz aphoris. 7. Quibuscunqz epar aqua ipletuz momentū erupit: bis venter aqua implet ⁊ moriuntur. vesice quoqz orificiū angustius est illo quod matricis. Ad illud quod pluadet febrē yleon supuenientem non iuuare vex efficere: dicet aduersarius q̄ ga. q. somnians putauit yleon ex apate calido consurgere: cū inquit dico apā calidū seu durū illud facere nec credo hanc constipationē fieri ex humoribus grossis viscosis cum tamen oēs ipsius imitatores ex eis firment iliacā contingere passionē. qd aūt marime excitauit ga. que taliū ꝓferre fuit q̄ aphorismi vt fassus expientiā non precepit. Circa qdē predicta dubitare contingit q̄ dictū ꝑ ga. matricē vsqz ad diaphrā cōscendere. c⁹ oppositum interioꝝ apparet ita. 6. Matrix neqz diaphāma neqz ad aliquē aliū locū deueniet non enim vsqz ad ventrez reuelli apparet. Dōm q̄ matrix non puenit vsqz ad istas ptes apprehensione velut aial mota: sed magis vere instinctu quodā seu clementia diuina. Reprobāt eni predicto serto plato fere matricē ⁊ alij putantes aial existere filiorum ꝓ creationis concupiscitiuum. Aut dōm q̄ ga. non intendit q̄ matrix corpaliter absolute ptingat ad diaphā ma vsqz sed mediate vel potētia ac si dicat ipsa multū ascendit cuz ligamenta eius sint lara dissoluta cōpatione vesice pmanentis imobilis fere vel morte litigiosi. Ba. volens oifariā sic obtinere quecūqz potuit cōprehendit sicut alia non pauca ibidē iducta calūniam vt visū pati valētia non modicā. Propter tertiū Vo sciendum duo q̄ ga. visus est negare. ꝑmitus qdem qñ ex stranguria pōt yleos cōsurgere aut materie exuberantis vt tactū deductōne ex vesica in subtilia intestina gr̄a cōitatis ⁊ ipulsionis nāe de mēbro nobiliori ⁊ sensibiliori ad quod nō tale. Nō ostēdit intestinoꝝ stropbus vel tortio cū aliquis vrinam veneratione uel alio cogitur retinere. 6. de accidēti mām uero banc marime recipiunt gracilia intestina cuz sensibiliora passibiliora minusqz tecta defensiuo

fit grossis ceu ondit extremitas virge mor doloroſi-
or passione scā vesice: tū qñ primo sensitiuo, ppingo
ra: tū ēt qz minus viscositate z pinguedine obducta
vel id qs accidere dicet: qz vesica plena ente vria eā
ab ipsa quātū pōt auertit nā illam versus iteſtina diri
gēs verēs ne ad inteſtinū ꝓueniēs rectū vesicā ꝓpreſ
sione doloroſiorē reddat. ḡre illaz potius in iteſtinis
cogit mancre gracilibus quo dicet mō dria ꝓñti coli
cā ex vlceribus z puſtulis gnāri. yleos itaqz pōt ex
ſtranguria causari. Fo qdem qñ ois cura ꝓficit ℨrio:
ſz febris ē mala ꝓplerio calida z ſicca yleon ℵo poſi
tum ē ex humiditate frida phlegmatica z ventoſa cō
tingere: vñ apboriſ. 6. Cōſtipatio ſiue groſſicies vē
toſa z inflatiua vel cōplerionis intpantia frida curāt
febre: liquefacit. n. z diſſoluit mām conſtipatiōis ge
neratiuā ventoſitatis malāqz ad tpamentuz cōplexi
onem. ℙalin: Ibidē bonum eēt dici humores groſ
ſos crudos viſcoſos z frigidos creare hmōi morbuz
z eū cū ſe. ac vrine purgatione curari. h aūt morbus
ſm reliquos yleos eriſtit q̄uis id non ſentiat Bal.
Et iō dixit. A. ipſius cām in hoc ignoraſſe. itaqz qs
yleos pōt febre ſupueniēte cātus ex ſtranguria cura
ri: z marie cuz vrine aut ſudoris fluxerit multitudo.

ℙropter quartū ℵo ad primū dōm q̄ iā appuit.
Non. n. Bal. conceſſus eſt vſquequaqz. Ad aliud
dōm q̄ maius eſt iuuamētū quod aliqs conſequitur
ex materiei ylei diſſolutione p ſe. q̄z ipſius nocumē-
tum ab eo q̄ febris ceu ipſa ſpaſmo aut tetano ſuper
neniēs ex repletōe dicto eiuſdez curatiua. Ad aliud
qd dōm notum eriſtit. lz. n. febris per ſe vīr noceat:
p accidens tamē inquantū mām frigidā z ventoſam
calefacit z diſſoluit ꝓfert pamplius: Cuz. n. morb⁹
occurrens alteri ſup eius fundat mā ipſam coaptans
z in melius adducens non leſionē ſed iuuamentum
opatur. cū aūt oppoſitum iteruenit neceſſe ſit q̄ma
xime velut i hydropiſi cū febre ac in emorhoica cum
pleureſi cuenit paſſione. Ad aliud dōz q̄ febris mor
cuidam ſubuenit morbo vt yleo ex apate cāto. Alia
vero demū vt ei q̄ ex humoribus crudis cāto ceu que
ſpaſmo ex repletōe occurrit: hinc vero febris ſupue
nit vel citatōe quadā nāe aut igenio ſeu arte vt quod
nocens expellatur. Neqz intelligendū vnq̄z yleo ex
fria cā febrez non adeſſe vex̄ p pax̄ relatōe ipſius ex
apate calido facti. box̄ tñ primū vīr ſenſiſſe Ba. erſti
mās febrē tñ apati vesice aſſociari calido vel q̄ non
ſit febris neqz cū accidentibus ſeuis adeo ceu q̄ facta
fuerit ex apate calido. Differentia. 204.

Wod narcotica nō competūt in colica ondit
qñ cura eſt per ℨrium abſciſio morbi vel cāe
hūc aūt nō abſcindūt ſtupefactiua vex̄ poti⁹
adaugent cum eox̄ frītate prauā inducūt quantitatē
eaqz ipſox̄ ſimul ſubē colice māz igroſſent z impin-
guent z inteſtina implēt pamplius. Adhuc vt vīus
ſit rōcinari egritudo eget curatione: colica ℵo ē egri
tudo. ipſa quoqz curatur aut melius complerionem
alterando aut euacuando. Ab his en m cure ingeni
um ſimpliciter eſt ſumendū. Nulluz aūt box̄ narco
tica operantur: ſz oppoſituz magis. virtutem nanqz
ꝓſternūt cum ipſa calidis permaneat quod eius oſtē
dit actus motu explicitus a calido cātus ac ſi ſemp.
Mdēbx̄ ēt ob hoc ineptum mortificatione reddit ad
box̄ receptionem per quem hz eē z operari. Quod
ūt complerionem quācunqz infelicitent: aut praue
alterando vel euacuationem prohibendo apparuit.
Rurſus. Quod dolorem inducit non cuz petit in co
lica: ſed torporifica dolorem cauſant, ppter cuius ſe
dationem qs dicet ea fore adminiſtrata: qñ comple
xionem mox frigiditate coalterant. z ſolutionem im
paris cauſant cū māz in partez impellant z aggregēt
ſoluendo eandē. hec autez duo cās ponunt doloris.
Eti. Accidens ſeqtur morbuz vt vmbra corpus: ea
vero non pōt niſi corporis remoueri ablatione. Nō
igitur ſedari poterit ſtupefactiuis dolor accidēs ſi nō
eius ſubiectum vt morbus ſua ſi hēat tollatur cauſa
Adhuc ſi torporifica conferūt in colica ꝓpter qd nō
adminiſtrantur in principio cuz ℵtus ſit robuſta: z i
peracutis paſſionibus eadem die ac hora ſm veterē
ſit medicandū aliqn nanqz deteſtationem incurre-
mus Eraſiſtrati naute imperito aſſimilati q̄in fortī-
bus egritudinibus debilibus in principio vtebāt re
medijs. 154. In colica itaqz nō competūt ſtupefacti
ua. Oppoſitum vero hmōi cōitas ,pfitetur medi
cantiū. Amp. quod ℵtutē geſcere facit z ſedat acci-
dentia cōpetit in colica cū hmōi nām vehemēter im
pugnent. talia vero vt declarabitur ſunt narcotica.
Eti. Quod malā ꝓplerionem alterat z ſubam mate
rie ingroſſat confert z marie cū calida fuerit z ſubti-
lis. ſz talis ē que colice cū ex humorib⁹ fiat calidis in
terdū. Rurſus. Cum hec ex ventoſitate fiat que ca
lido cātur ſubmiſſo ex frigido deſtruetur forti ceu in
dicat hyems. Nam tpibus ventoſitas gnātur tpatiſ
nō calidis neqz friis valde: methau. appens. 2. hmōi
āt ſunt narcotica. ℙropter que ꝓferūt in colice nar-
cotica curatōe. ℙropter primū ℵo ſciēduz q̄ nar
coticū ē medicamē doloris ſedatiuū cuius nā cū ſicci
tate vehemēter ē frigida. Ipſa. n. ad ſinē tert j gra-
dus eleuat z ad quartū marie. hmōi āt quedā ē ſim
plex vt opiū pre ceteris ſtupefactiuū qō ſuccus ē ſm
A. papaueris egyptiaci. Et vīr papauer vtrūqz am
plius nigx̄ tñ inſgamus mādragora pſolatx̄ mai⁹ et
faba dcā inuerſa. Reliquū vero ē compoſitū vt filo
niū. i. amicabile diaſpermathon trigona ſiue trociſci
qbus nomē iponūt ternarij: tyriaca noua vt vſqz ad
ſex menſes. Apollonia greca z ſereſiata ſiue babylo
nica aurea alexandrina reges rubea trociſcata: z bu
iuſmōi plurima quox̄ bonuz eſt id quod conſtruit ex
croco caſſialignea z opio eq̄liter: tertio prima. Op-
timū āt electuariū ſcriptum. 90. Moſce quoqz q̄ illa
q̄ ſūt ſimplicia ſunt deteriora cōpoſitis. Ideoqz com
ponūtur cū alijs vt eox̄ malitia remittatur z audacia
plura. n. ex ipſis timētur nocumēta cum ſint vite oia
ℨria ℘gelantia mortificantia z precipue nuda ,ppter
quod opus ſit ipſa corrigere p artem ipſorū ſocietate
remouēdo nocumētū: qō triplici fit de cā. ℙrio vt
eox̄ tollat ℘gellatio mortificatiua qō caſtoreū piper
z crocus opantur. Sunt. n. narcoticox̄ tyriaca caſto
reum z piper carmināt et reſoluūt magis. croc⁹ ve-
ro ſedat et maturat: virtutē cum h cordis ℘ſortādo
ſo vt virtus cum mēbris ℘ſortetur et ſpūs repareť
q̄ cordiala et ſtomatica operam vt crocus ſpica ozi-
mū zedoaria: z que huiuſmodi. Tertio vt ſtipticitas
z ℘ſtrictio materie reumatizantis inducantur. Do-
lor enim eracuit reuma in tegni z febrem: id āt facie-
tia ſūt mirrha maſtix olibanū z ſandaraca. Adhuc an
riquiora ſūt eligenda eo q̄ debiliora exiſtunt cum tē-
pore vt caliditate admixtorum ſibi frigiditas ſopiat

l ꝫ minus fit actiua. amp. cū sint adeo vite nāe ℨria si
pōt excusari nō sunt ꝓpinanda. si vero nō cū timore
ac cautela id agendū. vñ melius ē ꝙ administretur i
odoramētis vnguētis vl emplastris q̄ꝫ iteri⁹ assumā
tur nisi fortasse i oculis pp eorum sensibilitatē ac dis
sonitatē quā expetūt. ɪɔi. Ledūtur nāq; ide marie: q̄
dā vero bis appositis mime vt dentes ēt mīn⁹ ledūt
clysterizata vel suppositā q̄ꝫ transglutita cuꝫ modis
nō cōferunt ꝓmis. Dꝫ ꝛ ꝙ dentur si fieri pōt in sero
ante somnū: qz ipm inducendo dolorē sedant. Inci
piatur ēt a debilibus ad fortiora ꝓueniēdo paulatim
p oculis inq̄ꝫtū possibile hñdo illud quarte ꝓmi. Si
necesse fuerit stuporē inducere nō trāscēdas tale q̄le
ē papauer: qm cū stupore suo est domesticū: cauendū
qꝫ est ne dentur sup cibuꝫ neqꝫ corpore repleto: sꝫ eo
tā digesto ꝛ eūato: neqꝫ ēt fit cox exhibitio ℨtinua sꝫ
i nīpolata valde: cū ad malū deducat finē: vt ad ceci
tatē magis ꝛ surditatē circa taliū ꝓtes: ꝛ tādē vl̄r ad
stuporē ꝛ mortē: fitqꝫ ipsox cū vino calido exhibitio
celeri⁹ eni in actū ꝓducuntur. Sꝫ circa ꝓdicta du
bitare ℨtingit: qz dictū est opiū fore vehementissime
stupefaciens adeo vt potio eius fit quātitas lēticule
magne. Venenū nāqꝫ hmōi est intficiens ℨgelando
ꝛ calidū extinguēdo inatū: ℔o ℔a: ꝛ quarto sexta. sed
in ꝓtibus egypti vtuntur eo modo quolibet ꝛ q̄ꝫtita
te oi ita ꝙ i cōdimentis oleū ide cōstruēdo. Nō igit
vl̄r stupefacere intm. Dōm ꝙ fortassis alijs est papa-
ueris modus hic ꝛ ille. Aut certius ℑm alexā. ꝓbl.
Dissoluendū ꝙ sicut vinū egyptiū est frm cum tñ re
gio sit calida: ꝛ scotie calidū fre entis eo ꝙ calidū cō-
tinentis aduenięs in Egypto rarificans terre poros
calidū exalat visceribus terre inditum: calido associa
tum forinseco: aphoris. apparens. i. ita vt vites nu-
triatur fro: in Scotia vero pori terre ꝓmanente fri-
giditate obstructi vt eius non valeat calidū expirare
q̄re vites nutrite calido vinū calidū reddūt ꝛ forte ꝙ
Thoritis est inuenire. vñ terra tpate lapidosa calidior
est alia fertilior: ac digerēs qō meli⁹ fert. Capilli. n.
ꝓhibent calidū terre ac humidū exalar. Plāte quo
qꝫ marie ꝓmutantur ℑm terre diuersitatē vt boleum
ondit. ɔɔ. dria. Vinuꝫ ꝛ caules i palysi ꝓcipue: ita ꝛ
de papauere vl̄r dōꝫ in egypto: ꝛ i locis sibi similib⁹
orto: ac in his q̄ circa polos: neqꝫ ēt opiuꝫ fieri ex se-
mine papaueris vt ipm comeditur: sed ex lacte quod
colligitur ex capitibus papaueris viridib⁹ ita: Ma-
ne nāqꝫ postq̄ꝫ sol rorez deficcauerit fiant scissure in
capite papaueris subtiles cum cultro non profunde
ꝙ transfigatur corter: sed tm superficietenus: deinde
gūmi seu lac qō egreditur sine cōpressione abradat ꝛ
collige ℔o ac tertio donec aliquid egreditur aggre-
gator. Rursus Desitatur qz dictū narcotica cōposi
ta maligniora ꝓc ipue nouit constructa vt tyriaca ex
opio qō recipit stuporē vtcunqꝫ inducat: ꝛ sanguine
sputū cōpescat. vñ. ɔ. de ige. Mora dormiendi tyria
cā quatuor mensiū tribuit: qm cū nouitate esset vicina
virtutē habuit opi. q̄re somnū inducit hu. fluētes de
ficcat ꝛ alimentū ingrossat. Quare neqꝫ venenuꝫ ex
pellit neqꝫ: alia que caliditatis egit quod non vl̄ cuꝫ
caliditas sit fortior qualitas frigiditate. Similit plu-
ra recipit calidiora valde q̄ꝫ frā. Calidū ēt corpis me
lius dꝫ qō calidū inducere ad actū q̄ꝫ frigidum cum
secū ꝓportionem habeat. Ad quod dōm ꝙ opiuꝫ ꝓ
pter plurima primitus supans actum suum inducit;
qm vehementioris ē frigiditatis q̄ꝫ aliqō calidox cū
māsiones graduū sint fere infinite. ɪɔ9. ꝛ. ɔɔ. de ipso
ēt grādis insequitur quātitas ꝛ marie i descriptione
ipsi⁹ radicali andromachi. Est ꝛ sube panchimeris
ꝛ vnitionis virtutis vt virtutē magis coadunet suaꝫ
ceteris sibi nō ℨsiꝫtantibus in gradu ipsiusqꝫ frigidi
tas vehementer oi nāe nunciat inimica. Calida etiā
corpis poros aperiūt ipm ad amplius patiendū pre-
parātia. Dꝓponunt ēt frigiditati opij vt inde pugnā
tius exciteť in actū: tandē Vo caliditas vicit cū dein
ceps cala in vnā ℨcurrāt nāꝫ. His itaqꝫ deductis cū
desitatōe ꝓ cōctator pausare poterit curiosus. Est āt
colica egritudo intestini colon vehement dolorosa i
qua opilatione ꝓhibeť eius qō ℑm nām exitus: sunt
āt intestina mēbra ceteris corpis longiora duplici cō
fita tunica tunatiui ꝛ supfluitatis ℨtentiua susceptiua
q̄ ser qdem extant nūero ex portenarum siue duode-
nū ad quantitatē duodecim digitox longū. Ieiuniū
iō dictū ꝙ i mortuis aialiū vacuū reperiť: subtile ius
tuꝫ siue ꝛleon: in qbus trib⁹ ℨtinetur qō alimenti
magis iunatiuū ꝛ monoculū cecū seu orbū tā purē cō
tinens feculentū: deide colō ꝛ vltio bastale rectū siue
longaon dcm c⁹ vltimū ficteris appellať: in qbus si-
militť trib⁹ qō stercorosū simplicius ℨtineť. quod āt i
colica dolor fit imēsus de semet testatus ē ga. ipsam
patiens: interiox. 2. sentiēs se quasi terebro ꝓforari
exstimabat tñ calculū pati. Dꝓpilatio āt prescripta ex
multis ℨsurgit vt. ɔɔ. appuit causis. Aut ꝓpt apa
ex calida mā maxime āt ex humore frigido vt phlate
ℑm anaxago. vitro nominato: qō pluries euenit: aut
ex humore calido acuto: aut ex ventositate vel descē
su intestinox in osseū modo quocunqꝫ: aut excoria-
tione qua nā abhorret quod ℨtentū ꝓ intestina emit-
tere seu ꝓpter vermes: aut ex stercore duro quod ad
hesit intestino: quod multis accidit modis tegni cuꝫ
hali. tertio sextadecima. Ex his āt apparet ꝙ exitus
ei⁹ quod ℑm nām impediť. Propter ℑm āt scien-
dum ꝙ alig ꝓp inducta futurū timentes ide piculuꝫ
euitarūt narcotica: quod fulciūt eo ꝙ Serapio Ra-
sis in diuisionib⁹ cū ɔoar nō vl̄ ea tāgere. Sed qd ō
hoc ℨñr apparebit cū eo ꝙ neqꝫ preinducti auctores
illa euitant oio: sed potius ℑmonis breuitate hmōi ta
ceť prius ea i antidotis ſnpplendo posteri⁹. Pro-
pter tertiū sciendū ꝙ ipresentiarū idicatio curationiſ
sumiť a rebus nālibus non nālibus ꝛ preter nām: vt
tactū sepius. a primis qdem vt a virtute cum ei⁹ an
neris q̄ fortis erit aut debilis seu media: a tertijs Vo
vt a cā cū suo affectu ꝛ accīte. Ipsa nāqꝫ qñqꝫ est frā
ꝛ aliqñ cala: vt accīs: aliqñ est ꝓnitiosum virtutē oi
fariā deijciens vt dolor: interdū Vo mime iter q̄ me
diū est inuenire. a reb⁹ non nālib⁹ qz media istax me-
diocriter iudicādū. Si quidē Vtus fuerit fortis ꝛ me
teria frā doloreqꝫ puus vt possit pati non ē lup narco
ticā presumendū cū alit ceu alteratiuis anodis ꝛ eūa
tiuis cura valeat perfici. Dolorem nāqꝫ sedantia sūt
triplicia vl̄ materiā eūantia: que cā est ipsius aut ma
lam ℨplexionem alterantia ceu calida mēsurate in ꝑ
mo gradu: siť ℨplexio corpis ℑm hebēgues se. spūs
demulcentia: ꝛ quasi inebriantia: siť camomilla ane
tum semen lini ꝛť. Vel sensum a membro remouen
tia velut que b tractantur narcotica: aut virt⁹ ē vt cū
qꝫ debilis causa calida dolor fortis: ꝛ tūc expedit tā
dē super narcotica ꝑsumere. in medijs autē medio

criter agendū. Mā illud de quo medicū amplius so
licitari oz ē Vtus ⁊ precipue si fuerit debilis: prio q̄r
ta. q̄ si hliores fuerit acuti subtiles tūc narcotica q̄
fluxū hebetāt: calorē refrigerāt vehemēter ac igros
sant sēaz ꝓferūt qdē multū paꝛ nocētia ⁊ iō audēdū
tūc ꝓfidētius sup ea. Cū aūt fuerit frigidi grossi vel
phl'a vitreū: aut vētositas cruda nocumētuz ide icur
rit grāde cū fantasiato iuuamēto solū. In postex eni
vehemētior dolor isurget cā eius narcocitatis adau
cta: ⁊ iō sup ea cū cautela maria ⁊ necessitate p̄sumē
dū. Iz. n. q̄z multū iserat illis nocumētū: fortassis il
lud poterit corrigi ꝓfir: vñ de inge. in. saluari hoiem
mor p̄eligendū nocumēto qđ postea seq̄t. melius nā
qz sit vni pticule nocere q̄z isirmū piclitari dimittere
q̄z q̄z. n. vl'r cura p̄ficiat p cāe abscisionē: instādū tñ
magis ad illud qđ ampli⁹nām infestat'eā ars prius i
surgit in cām q magis urget: vñ prio q̄rta. Si accūs
supauerit egritudinē tūc ei curū adhibem⁹ ⁊ egritudi
nē nō ꝓfiderabl'm⁹: sicut in colica dam⁹ stupefaciētia
vt doloris remoueat vehemētia: Iz ea colice nocum
ta faciāt. Scda. n. die vel tertia dolor isurgit mole
stior ēt p̄cipue cū mā ei⁹ fuerit frida: verūtñ ipsa non
tñ dolorem icutit vt calida sit mortificatiua magis.
Qua Vo dolor sedat hora: altera ⁊ euacua: ne itera
tione narcotici crebra isirmū in morte deducas. Est
igit̄ ꝓcuratio palliatiua appens q̄lis que lepra cōfir
mate sup quā hic audēt deceptores orbē p̄currētes
ceu q dolores artericos curabat ciconie appositōe
viuētis: alius Vo cerūsa ⁊ aceto. Qđ aūt iuxta p̄e-
fata narcoticis opus sit vti q̄ñq̄z monstrat: qm̄ duo
rū prauoꝝ sp eligendū qđ minus topi. z. vt merciuz
p̄iectio p̄sone salutis grā. Iz torporificis vti aliq̄n sit
min⁹ timorosuz q̄z ipsa negligere cū morte ipsis ꝓti-
gat effugere q̄ñz. Tpe nāq̄z itermedio virtutis quie
scit ⁊ ꝓsortat. pōt ⁊ cā doloris iterim digeri ⁊ eūari.
Eti. illud ꝓpetit qđ remouet illud Vtutē p̄sternit.
Iz hui⁹ est torporificū sua hora: frangit. n. dolorē p̄e
ceteris virtutis deiciatiuū. Adhuc ceu sacramētuz
Ba. synthomatib⁹ resistere bonū: ⁊ precipue virtu
tē mor ac vehemēter p̄sternētibus. de quoꝝ nume
ro dolor extat isigne. Sibi āt resistūt narcoticā sensū
destruēdo i quo dolor sūdat. Est nāq̄z ipsius passio.
Itaq̄z narcotica expetūt i casu ⁊ tpe cuz modestia tñ
vt nocumēto p̄ferat iuuamētū qđ itendit ois curās.
cū difficillimoꝝ sit inuenire aliqđ auxilioꝝ qđ nihil no
cēs ꝓferat q̄z plurime. ii. đ ige. Qđ āt dcm̄ i colica ⁊
iliaca itelligendū ⁊ sibi silibus ac vl'r đ torporificoꝝ
admistratōe. Que aūt ex ventositate ꝓtingit seua et
longior ꝓpter assiduā eius gnātionem: in q̄ timēda
sūt nō paꝛ narcotica cū spm̄ ingrossent ⁊ mēbra con
densent vt nō possit resolutio fieri. Propt̄ q̄rtuz
vero ad p̄mū dām q̄ curatio vera cāe p̄ficit abscisio-
ne nō āt vt visuz appēs mēdosa ꝑliatiua vt hmōi plu
rima. Ad aliud dām q̄ narcotica ꝓueniēter admini
strata nó destruūt Vtutē simpl'r: Iz magis saluāt vt i
postex resurgeat: sm qd tñ p̄lentialiter debilitādo
Eligēdū ē ēt vt vna ps ifelicitet ꝓpter totius salutē
vt ꝓcessuz dndū. neqz ꝓpho ⁊ hūor nocet calidus Iz
potius iuuat: ledit āt frigidus qđ supportat iuuamē
ti cōtingētis ide ꝑliatione. Ad aliud dām stupefaciē
tia dolorē vtiqz iferre: si subiectū pceptiuū ipsius vt
sensus p̄manēt: Iz is tollit: ⁊ iō dolor sedat a q̄cunqz
cōtingat cā. Ad aliud fil'r dām q̄ accidēs nō solū se
gtur morbū Iz ēt nām. Non. n. possibile sieri sanita
tē vel egritudinez carētibus vita de sensu ⁊ sensato.
Dicit̄ āt morbū imitari: qz ab eo vī imediatius cāri:
aut sicut fantastice tollit̄ accidens sic ⁊ morbus. Ad
aliud vt apparuit dām q̄ corpus initio ē repletū: vir
tus ēt fortis: ⁊ sperat̄ continue ꝺ dolore. fil'r ꝑ alia p̄
dicta sedatōe: his. n. entib⁹ nō decet stupore ēducere
q̄ztum ēt que alteri⁹ ptis vincant apparuit arguta.

Quesita circa vias vrine. Dria. 205.

Vod diuretica nō cōpetat egritudinib⁹ via
rū vrine oñditur qm̄ ea educunt mās ad vias
vrine isirmas. p̄ ptes aūt lesas nō Iz eductio
sieri imo potius ad oppositū trahendū. vñ p̄mo q̄rta
Contingit cū mēbꝝ a quo expellitur est ipsuz mēbrū
per qđ ē cūo facienda: Iz est in ipso egritudo vel⁹ aut
recēs ꝓpter quā ē timor de cursu humoꝝ super ipm
ipsi'igitur'ad aliud quod fit melius sūt transponendi
Quare. iz. de inge. nequaq̄z neqz cū sm anū vel ali
quā p̄maꝝ pticulaꝝ principiū phl'ois fiat ventrez
mouebis quēadmodū neqz si sm vesicā vel puden-
dū aut renes diuretica pharmaca: transglutire iube
bis. neqz mulieri sm matricē vel pudendū mēstrua
mouebis: Iz que ad longissima sp in Iriuz emulsionē
facies. Amp. cū p̄ficiatur Irietate curatio: fitq̄z pas
sionē adducēs in pte inferiori: curabit̄ ꝑ ea que ad su
piora deducūt vt vomitū. vnde. z. is. Vomit⁹ ē me
lius quo renū vlcera curant̄ eo q̄ mūdificat ⁊ eūat:
⁊ p̄ hoc qđ attrahit humores ad Iriuz p̄tio renum:
Rursus qđ materiā educit ad locū patientē opilatio
ne adaugēs ac ipsam resolutione subtili indurans et
petrificās simulqz cāns dolorem inde reumatis si
mulatione non confert in morbis viaꝝ vrine: quare
vl'r in nullis. talia Vo sunt vitica cum sint vehemē
ter calida ⁊ ficca acuta. simpliciū quinto. ⁊ practi. z.
Galin aut cōferūt: qz similia vel Iria. nō qdem p̄tio
qz tūc agerent mime cum ois actio p̄ficiat Irietate.
60. que āt talia nō ꝓsunt cū suo p̄uenit̄ fine: neqz so
qz Iria sunt adinuicē corruptiua. vñ de disputatia in
eq̄li. Dia iterimuntur ⁊ corrūpunt a Irijs. Itaqz in
passionibus viaꝝ vrine non conferūt diuretica. In
oppositum sunt auctores inbētes non raro in hmōi
egritudinibus eoꝝ transglutionem. Rursus apho.
p̄ma: qua oz agere vndecūqz matie repit natura hac
agere. Et iō preceptuz quarta. Braciles ⁊ facile no
mentes purgare superius: oppositos uero inferius
Iz in hmōi passionibus natura repit per ptem iferio
rem cum sit ex ꝓpingoribus cūo. Eti. cadez quarta
sup diaphragma dolores sursum farmacia indigere
signāt. Quicūqz Vo inferius deorsum. ꝓuocatio āt
urine similis est uentris pharmacie. Iz hmōi dolorez
⁊ passiones sunt infra diaphragma. Amp. qđ educit
mām ex nijs urine illas mundificās confert eisdem.
hmōi uero sūt diuretica. Cōfert igitur uiaruz urine
passionibus. Propter primū qdē sciendū q̄ diu-
reticū siue uriticum. i. urinatiuū est medicamen cali
dum ⁊ ficcū acutū sanguinis subtiletiuuz subtilis a
grossiori discretiuum ipsius qđ tenui⁹ in urine uias
euacuatiuuz sicut semen apij seniculi acorus ⁊ hmōi
Mā medicinaꝝ quedā sūt calefacientes temperate ⁊
non deficcātes ut que lactis sūt generatiue duplicia
eni sunt lac generatiua ut calida et hūida multā ma
teriā sanguis ipsius ꝓcreātia ⁊ calida ⁊ ficca iciden
tia sanguinem et subtiliati. a ut hic motus in lac con

uertatur materiã ſpermatiſ minorãdo. Alie ℞o calefaciũt magis deficcãtes méſurate ſicut méſtruoꝝ ꝓuocatiue ℞o plus iſtis calefaciũt ꝛ deficcãt cũ iciſione fortis lapidis frãgitiue. Si ãt adhuc ãplius calidi rate ꝓticipãt ꝛ ſiccitate ꝓuocatiue ſũt vrine. Ylõ enim q̃ lapidis adeo ſũt calide ꝛ ficce vt iſte: qm̃ ita lapidẽ aggregarẽt i groſſarẽt ꝛ idurarẽt. farmacoꝝ gnto ꝛ iõ i gloſa. nonus refellit almãſoris ex hoc ga. ꝼmone. Oꝛ enim vritica calida ſore ac ficca: vt vias aperiant: humores ſubtiliẽt: ꝛ renes calefaciãt: vt eoꝝ vigoret attractio. Sꝛ dubitare ſit circa ꝑdicta poſitũ. n. vriticũ medicamẽ cõplurie calm ꝛ ſic. acutũ exiſtere cũ quedã frigida ꝛ hu. multũ ponãt nõ paꝝ cõiter diuretica ceu q̃uoꝝ aut gnq̃ dicta ſeia ꝓia frigida. Dõm dupliciter: aut q᷑ vriticũ ꝑpe calidũ ꝛ ficcum Vnde haliab. medicamina vere vrinã ꝓuocãtia calida eſſe ꝛ acuta ſimul oꝛ. Quare hebenguefſo: prouocantia vrinas ſũt oia q̃ calefaciũt ꝛ exiccãt: quoꝝ ẽt plurima ſũt acuta. Et ita medicamẽ notificatum diureticũ: vel cõiter ꝛ tũc frigidoꝝ quedã hoꝝ vritica eo q᷑ hẽant a liquã humiditatẽ ſubtilẽ aperitiuam pñt vtcunq̃ diuretica noiari: ceu ꝓprie medicina ſolutiua ẽ attractiua tm̃: ꝼm qd ℞o tres relique magiſ Aut dõm q᷑ vritica inq̃ũ talia ſunt calida ꝛ ficca nihilominus q̃ũ ad aliud põt i eis altera cõplexio amplius attẽdi: ceu oẽ amaꝝ inq̃ũ h᷑ i eſt calidũ: q̃ ꝑꝑ ꝛ opiũ vt ſit calidũ ꝛ ſi frigiduꝝ indicet: dria. i45. Et qm̃ in corticib᷑ hmõi ſeminũ minus abundat frigiditas ꝛ humiditas q̃ i medull s facte ſunt eis aperitiue ãplius . Diſtant ẽt hmõi diuretica in magis ꝛ minus eſſe calida vel frigida. Eſt ãt ad pñs triplex eoꝝ cõferentia: vel rõe alterationis ꝼm q᷑ ipſa alterando ꝓprijs alterãt q̃litatibus: aut eductionis ꝓut mãm ex vijs euacuant vrine. aut ex ꝑte deductionis eo q᷑ medicinas deportẽt ad paſſionis locũ: velut crocus ad cor patiẽs defert: ita vt in morbis eius admiſtret ẽt calido. i96. Aut forte ẽt q̃rto ablationis cuiuſdaꝝ gra. Quid ãt ſit morb᷑ dria viſũ. 72. Eſt ãt dupler: ſimpler vt mala cõplexio ſine mã ꝛ cum ea prava cõpoſitio i q̃uor diuiſa naturas: ſolutio continuitatis multis ꝼm diuerſa noia ꝛ tps occurrẽs ꝑtibus: ꝛ cõpoſita vt apa. vie vero vrine ſũt ꝑtes deſeruiẽtes ipſius eductioni: vt vene artarie emulgẽtes: renes pori vrinales: veſica ei᷑: muſculus: ꝛ virga i viris. benãq̃ ꝑtes ordinate ſunt a nã vt ſuꝑfluitas vrinalis ex corpe educat muſculis in id operãtibus ventris. Quid ãt ſit vrina ꝛ quot ipſius cãe viſũ. 89. Noſce quoq̃ q᷑ vie vrine aut ſũt vehemẽter debilitate aut mime. Propter ꝼm ℞o ſciendũ q᷑ ꝼm Theſſalũ i differenter ꝓcipiuntur admiſtrari diuretica i paſſionibus viaꝝ vrine cũ indicatio ꝼm eũ ſolum attendatur vſis a di᷑ põe ſumpta: ꝛ nõ ꝓticularis a mẽbro ꝛ alijs Quare is gdẽ nõ merito ſciam medicine addiſci i ſex ꝓfitebatur mẽſibus: imo ꝑ ẽt ãplius min᷑ in ſex verſibus ꝛ q̃ multis deridet ꝓtibus de ige. Methodic᷑ eni hic ſeu ꝓprius ametbodicus vſia ſoluꝝ ꝓſideraãs nihil de ꝓticularibus i ghus erat experientia ꝛ medicine adipiſcit terminus ꝓtractabat. Alij ℞o ꝛ cõiter opantes indifferenter ꝓcipiunt diuretica trãſglutiri eo q᷑ ſibi videatur materiã in vijs abundare vrine ꝛ ꝑ caſdẽ tanq̃ per ꝑtẽ ꝓprã. quoꝝ defectus tertio videbitur dõoꝝ. Propter tertiũ ℞o ſcienduꝝ q᷑ ſi paſſio fuerit hic ſine humoris vitio diuretica eidẽ conferunt rõe alterationis ꝛ deductionis. prius qdẽ q᷑ modus curationis ſuꝑ ℞rietatẽ fundatur: ꝛ marie cũ cocceſſuꝝ fit diuretica differenter cõplexionẽ variare: ꝛ ſi ꝓprius calida ſint ꝛ ficca. Ex ꝑte ℞o deductionis eo q᷑ medicinas factas deportet ad locũ: non ãt eductionis cũ careat ꝓſuppoſita paſſio materia ſint q̃ hmõi vie non diſſolute oino. Si ãt cum humoris vitio prava ſit cõplexio: aut corpus ſit plectoricũ vel cachochimicũ tunc qdẽ prius eũandum vel purgandum ex diuerſo cuꝝ ꝑticularem eductionẽ opus ſiat vlem precedere. Et deinde ſi locus tolerat diuretic᷑ interdũ vtenduꝝ vel neutrũ ꝑdictoꝝ exiſtit: ꝛ ita mox ſi ꝑs tolerat diureticandũ. nã cuꝝ eductio acta fuerit vlis vt ꝓfecti᷑ educat leſiuũ expedit ꝑ patientẽ ꝑtẽ educere. Quare tũc vritica ꝓferre pñt triplici ꝓri modo pretacta cum mã egeat alteratione cõplexionis rõe deportatione medicinaꝝ materieꝝ ad locum ac euacuatione: ſi ãt fuerit prava cõpoſitio ꝛ ꝑ prie in receptiuis opilatio vt humoralis lapidea vel carnoſa eductione peccantis humoris diureticãduꝝ ſi mẽbrum patit ꝑpate tm̃ ne materia fluat amplius in ꝑtem obſtructionẽ inducẽs: ꝛ ne ipſa ꝛ marie ſi fuerit calidior cum quadã viſcoſitate ꝓuertatur in lapidẽ. vñ in fractura lapidis ꝓhibita ſunt vehement ca lefacientia. minuunt ẽt ex ꝓtinuo vſu diuretica carniũ excreſcentiã: ꝛ humectãt ac leniunt ꝛ ꝓpri᷑que frigida ꝛ humida mẽbroꝝ ſiccitatẽ ex qua opilatio cõ ſurgit attenuatoria Si ℞o fuerit paſſio i ſupficie ceu ſcabies aliqua ꝓferunt corpe ꝑdiſpoſito vritica ſaltẽ ablutionis gra vt demum ꝓſequatur ꝓſolidantia ſtiptica. Morbus ſiquidẽ in his quãtitatis perparum numeri aut poſitionis mime poterit vriticis curari: Quod ſi fuerit ſolutio ꝓtinuitatis aut erit plaga recens per quã ſanguis educit cõtinue ſicut i ruptura emulgentiũ ꝛ hmõi ꝛ tunc ad oppoſituꝝ trahendum nullaten᷑ diuretica exhibẽdo cũ ſanguinẽ vt dcm̃ ſbtiliẽt: ꝛ fluere pamplius cogãt niſi fortaſſis ipſe detẽtus eẽt ceu euenit in trũbis. qd᷑ grauitate dignoſcit ꝛ vrine retẽtione. Et ſi adhuc ꝑ iparis ſolutoꝝ vtẽdũ vriticis leuior᷑ cũ ſtipticis qd᷑ ſine timet fortioribus. ſi ãt fuerit ſolutio ꝓtinuitatis antiq̃ vt vlcus corpe ꝑdiſpoſito eductione q̃ i oppoſitũ q᷑ ſi fuerit leue opandũ cũ diureticis remiſſior᷑ vt ſemẽ kekingi altex hmõi mũdificãtib᷑ ꝛ abſtergẽtib᷑: deide ſtipticatic᷑ ꝓſolidãtib᷑ vbi nõ expediunt diuretica niſi fortaſſis deductóiſ gra. ſi ãt malignũ fuerit vlc᷑ eget fortiorib᷑ vt abſtergat qd᷑ groſſius ꝛ famoſi᷑ i eo ceu capilloueneris ꝓreos ꝛ farinhorobi: demũ ℞o icarnatis ꝛ ꝓſolidatiuis ſerapio ꝛ a. qd᷑ ſi fuerit egritudo ꝓpoſita ſicut apa corpe ꝛ ꝑmit᷑ idigẽre educẽdo qd᷑ peccat: deide mã ente digeſta maturãdũ: non aũt vriticãdũ niſi q̃ fuerit maturatũ vt diureticis rũpat apa: ꝛ ſanies educat ad ex. ꝛ cauẽdũ ne fortiora ſunt hmõi vritica: ne nimis ꝓnocent mãm plurimã mor deducẽdo in eius vias ita vt cõſtipatio generet: ac ne ſanie inſpiſſent indurent petrificent. propter qd᷑ i talibus optima medicinarum eſt caſſiafiſtula. ſemp equidem in his ſuppoſito viarum vrine vigore ꝓſtãte aliquo. Et noſce q᷑ oꝛ diuretica exhibere longe ab alimẽti aſſumptione. non enim ante ipſam parũ neq̃ cũ ipſa vel poſtea confeſtim. Ipſum. n. indigeſtuꝝ in vias educeret mox vrine: ficq̃ cauſa fieret maiorꝭ nocumẽti. Et iõ peccãt cõiter practicãtes diuretica

epuł admiſcentes. ⁊ oz. n. per horas ante ipſam ſuſcipe ceu ſi vētris ſubductiua. vñ Almā. 2. Paliā: q̄ ꝑma ſubductioni ꝓferūt vētris poſt oblatōem ipſoꝝ ſup bibere dulce vnū ⁊ iterrumpe aliquod tp̄s ⁊ nō prandere poſt ipſam: ⁊ hoc qdem cōe in memoria habeaṫ oīum q̄ laranṫ vētrē. Multo igiṫ amplio in vlticis differendū alimētū cū vias vrine citius ea petāt ventris mollitiuis. Sz Ꝯ. 14. de inge. Cū in renib⁹ fuerit lapidoſa conſtō mor cum orimelle dare cappares in principio eſce quouſq̄z tranſeat quod graue. Dōm q̄ huius diureticū non dz eē tante quantitatis ⁊ Xtatis vt cibū indigeſtū educat ceu non eſt. Vel dōm dare cappares ⁊c. i. q̄ ſumatur ieiunio eo ante aliud omne nō tñ q̄ mox ſequatur illud. Enitāda ēt ſunt diuretica ⁊ marie in vrine ardore imēſioꝝ. dicē do eni ad locuz infirmū magis mingere cogūt ⁊ ita ducūt dolorem ampliorē. Si itaq̄z breuiter de vniuerſalioꝝ huius quęſito tractatum. Propter q̄rtū vero ad primū dōm vt apparuit q̄ q̄n ptes ſūt ve hemēter leſe nō dz fieri eductio per cas. vñ. A. dōz q̄ aut logtur in huius p̄textu vel cum p̄textu vel cuz mā fuerit multa indigeſta ꝑs. n. minoranda ē et digerenda. Et ſiḟ appet qd dōm Ba. q̄m ſermo eiuſ ēt in ap̄ate exiſtit nondū maturato. Ad aliud dōz q̄ quādo mā vlius peccat ducēda eſt in oppoſita. cum aūt minorata fuerit eadem poterit parte cūari i tegni niſi ea fuerit imbecillata oio. Neq̄z. A. oiſoriam negat diuretica in vlcerum renum curatione ⁊ ſi vomitum pamplius laudēt. Ad aliud quid dōm apparuit q̄z cum hmōi accidunt ap̄ata non competūt vltica Sic. n. ꝑpatur corpus ⁊ adminiſtrantur diuretica talia ne p̄tacta vt monſtratū p̄tingant accidentia. Ad aliud dōm q̄ vltica poſſunt conferre nō. n. ſūt oio fixa neq̄z penitus Ꝯria ſed media cum cōicent cū vijs vrine in mā: ⁊ ꝑpriꝰ differant formis. talia nāq̄z ſunt actiua ⁊ paſſiua: dria. 60. Ad ea ēt que alterius p̄is qd dōm viſum ēt declaratum. n. eſt que vlticorum ⁊ q̄n ⁊ q̄uo concedant edocti. Ad aliud dōz q̄ vnde repit natura inde oz ducere ſi regio fuerit cōueniens qualis non eſt vt viſum ſepe. Quare oz ſm Ba. ibidem reuellere ac ad contraria tranſmutare. Ad aliud dicendum q̄ Hipp. conſideranit raptum materie maxime horum ſi tamen ꝑs ſit oio leſa trāſmutanda erit in alium locum. Ad aliud ēt quid dōz apparuit. Sic enim practicandum niſi aliquod prauum contingeret vt oſtenſum ſynthoma. Queſita circa articulos vt pedes. Differentia. 206.

Quod in podagra ſanguinea exīte i pede dextro phl̄omandū ſit ex manu ſiniſtra ⁊ in ſiniſtro ex dextra monſtratur: q̄m Raſis in diuiſionibus. Si podagra fuerit in pede dextro phlebotoma ex ſiniſtra manu. ſi vero in ſiniſtro ex dextra vñ de iuncturis idez. Si dolor in pede ſiniſtro debem⁹ minuere ex manu dextra. cōꝛio de vena baſilica vel de gbuſdam ramis eius: ⁊ non debes ire ad aliaz venam. Quare Auenzoar indigne cephalicam iubz ſci di venā. Et firmaṫ: q̄m Raſis in Almā. ⁊ diuiſioni bus in elephantia precipit partis oppoſite baſilicam phlebotomari. Adhuc Bozinpontus ꝯſtruens paſſionarium ex ſerie Ba. epł̄a ad Glauconem Alexādrum Paul. Theodori Priſciani ait. Si podagra fuerit calida ⁊ vnius pedis dolor fuerit magnus cuz humore ⁊ rubore viribus ⁊ etate permittentib⁹ phlebotometur de brachio ꝑtis ſane. Sana Xo ꝑ eſt illa que Ꝯ dictorie opponiṫ infirme ceu dextri ad ſiniſtrā manū ⁊ ſiniſtri ad dextram. Rurſus. Serapio i egritudine podagre phl̄omanuſ ex iūctura oppoſita pedi infirmo. hec aūt non eſt pedis ſz manus cuz i eo ꝓcipiatur ſaltem mor fieri phl̄omia aut nequaq̄z cuz attraheret magis q̄z eūaret. Oppoſito Xo ꝑpria inter Ꝯdictoria reſeruatur cū oīs tandem reducatur ad illā ⁊ ſimpl̄r ꝑlatum in potiori audiendū ſit eius eſſe 3. r. a. ſed dextri pedis ad ſiniſtrum ⁊ eꝯ eſt oppoſitō velut Ꝯtradictionis. Adhuc cura contrario ſimpliciter ꝑficitur. Itaq̄z ⁊ magis maxime: eo q̄z ſi ſimpliciter ad ſimpliciter: ⁊ magis ad magis: marie ad maxime dialecticoꝝ. 2. vnde tertio. 22. Si podagra fuerit ſanguinea. aut cum dñio ſan. opz vt adminiſtres phlebotomiā ex ꝑte contraria. Maior aūt contrarietas extat ēt ſuperius ⁊ dextra ſimul ad ſiniſtram ea q̄ tm̄ ſuperioris ⁊ inferioris. hoc vero iteruenit cū exīte podagra in dextro pede phleboromeḳ ex manu ſiniſtra ⁊ in ſiniſtro ex dextra. Non autē ſi in dextro ex dextra vel in ſiniſtro ex ſiniſtra. Palin. ⁊ corpus fuerit plectoricum non ſolum debetur eūo ſiue attractio vex ēt derivatio ſeu extractio per ꝑpinquiora. cū aūt ente podagra in dextro pedum phleboromeḳ mor ex dextra ac in ſiniſtro ex ſiniſtra ſic ſecundario non poterit intercidere cū phlebotomia ex eadez ꝑte ſciatice aut ſaphene mām exagitaret pamplius. Ita oz podegrizante pedū dextro ꝑpetit phlebotomia ex manu ſiniſtro ⁊ ſiniſtra ex dextra. In oppoſitum: Almā. 9. Eger ſi dolet in dextro pede ex dextra manu ⁊ ſi in ſiniſtra ex ſiniſtro eſt phleboromandū. Ad huc. 13. de inge. Manu qdem mala habēte crura incidemus vel ſcariḟ cabimus: altero vero crure patiēte reliquū. vnde primo q̄rta. Et non oz vt in duas diametros ꝑplongationē facias ſed in vnam tm̄ q̄ ſit diameter magis longinqua. vnde ſi mā fuerit in ſuprema ptiſ dextre nō eſt trahenda ad infimū ſiniſtre imo ad infimum ipſius dextre: qō amplius neceſſarioꝝ eriſtit. Cuius qdem iteruenit oppoſitū cū ex dextra manu phleboromatur podagrizāte pede ſiniſtro aut ex ſiniſtra dextro cū diameter duplet intercidat. puta eiq̄ ſupius ad inferius ⁊ dextri ad ſiniſtrum. Quare Almā. Si ap̄a eſt in manu dextra attrahitur ſanguis ad manū ſiniſtram ⁊ ecōtra: ⁊ ſi eſt in pede dextro trahe ſanguinē inferius ex latere qō eſt in directo ipſius Palin: ars imitaṫ nām: ſpontaneus aūt fluxus naris dextre laudaṫ in epatis ap̄ate. In eo aūt q̄ ſplenetici ſiniſtre. Oppoſitum autē vituperatur dria. 194. Rurſus eūonem expedit fieri p ꝑtem aptiorē eidem talis Xo ē dextri p dextrā ⁊ ſiniſtri per ſiniſtrā: cum cōitas ſeu Ꝯuenientia ſit itenſior dextri ad dextrū ⁊ ſiniſtri ad ſiniſtr̄ q̄z ecōtra. Itaq̄z phlebotomāduz de manu dextra podagrizante pede dextro ⁊ ex ſiniſtra ſiniſtro. Propter primū qdez ſciendū q̄ podagra iuxta viaticū eſt dolor calcanei ⁊ plante pedis cū diſtenſione nerui ⁊ pulſatione ſui ex prauis naſcēs humoribus ad calcaneū deſcendentibus. Hec aūt paſſio denoiatōez ſuſcipit a pede velut ciragra. cir. i. manus denotat ⁊ pleureſis et pleura coſta. Egritudies quoq̄z ſibi multipl̄r dicāt noia dria. 99. hꝰ et paſſioiſ et vl̄r doloris iūcturaꝝ ē conſiderare cāz faciētē patiētē ac inſtr̄alem. agētē Xo duplicē vniuerſalē preceden tem et que taliū vt eſt regimen prauum in ſex rebus

necessarijs ⁊ ꝓprie in vino forti ſ̄tili inebriāti ⁊ cōi
tu ⁊ retētio eūonis consuete ac catarri ⁊ colice cura/
tio itestinis vigoratis qđ supfluū iacīt i extrēa ⁊ q̄ ta
liū ⁊ pticulare magis p̄tem. Et hec duplex cōple/
xio aut mā. p̄ma qdē sicut totius nā vel ptis p̄ncipa
lis ⁊ q̄drupler seu octuplex simplex vel cōpositā ca-
lida ⁊ frigida ⁊c̄. mā qdē sicut sanguis singularis aut
phl̄aticꝰ: colericꝰ vel melicꝰ: aut phl̄a singulare vel
multitudo hūoris crudi. ⁊ h aut singularis vel cōpo
situs ex phl̄ate ⁊ colera: san. aliqd ex gnē colere com
mixta vētositate. plurimū tñ euēit hꝰ passio a phl̄ate
cū colera. nā ⁊ cclera sui acumine mordicāte nām cū
spiritibꝰ ⁊ hu. currere incitat ⁊ viā parat ¶Phlegma
Vo sui grauitate ⁊ lubricitate descēdit in q̄ a colera p̄
parata deiī a crudo hūore: deiceps a sanguie: ⁊ de
inde a colera ⁊ ml̄ia raro. Rasis ⁊ tertio. 22. Cā q-
dem patientē dico mēbrū suscipiēs pp debilitatē vel
cōplexionē malā ipressam ⁊ marie frigidā aut ꝓpter
prauā cōstructionē ab initio vel tpe acqsita. Instra:
le figdē velut meatuū aptio nā vel accēte ad qđ mo-
tus superfluꝰ ⁊ ꝓprie post cemestionē vacuitas: ra/
ritas: balneuz strictura calciamēti. ⁊ hꝰ accidentiuz
opanē non pauc. aptiores āt vt passiones icurrāt iun
cturaꝝ sunt egritudintbus ꝓplexi cronicis ⁊ cōuale/
scētes ⁊ ꝓprie quoꝝ cura fuit blādiēs accidētiuz se/
datiua qz vera ⁊ cūatiua. Aptiora etiā tpa gnātionis
sunt ver pp hu. motuz ⁊ autūnus eoꝝ malitiā idige
stione cāntia. nā podagrica ⁊ maniaca vere ⁊ autum
no mouētur vt ad multuz aphoris. 6. Dolor quoqz
multiplicaī i iuncturis q: sunt plurimi laboris aliis
corpis ptibus. vñ attrahūt calefacte: cū ⁊ nālit super
fluitates ad eas demādenī phl̄atice hūectatōis gra.
Sunt ⁊ vacue suscipiētes de leui qđ fluit ꝯplexionis
q: debilis ⁊ fride ac a fonte remotiores vite. Est ēt
cū hꝰi passio hereditaī in scie. Et nosce q̄ ser extant
drie loci penes q̄s phl̄omia regulaī puta superiꝰ ⁊ i
ferius: añ ⁊ retro. vextra ⁊ finistra: q̄ aliquā intcidūt
simplices: nōnunqz Vo cōposite ecu due aut tres si
expediret i vna obſuarenī phl̄omia due q̄ vt si pa-
tiente pede dextro minas ex manu finistra ⁊ eō. tres
āt non fic ꝯcidunt fortasse. ¶Propī fm quidē scīē
dū q̄ aliq simplicīt ꝓtulerunt q̄ podagrizante pede
dextro phl̄omandū foret ex manuz finistra: finistra
Vo ex dextra. alīi Vo his oppositi q̄ pede dextro pa
tiente minuēdū ex manu ptis eiꝰ: finistro Vo ex fini
stra quoꝝ vtriqz fulciebātur cū aliis ex p̄oribꝰ idu/
ctoꝝ. Sz simplicis coꝝ fmonis defectus ex dōmuz
mōstrabīt ꝯnr. ¶d ꝓpter tertiū Vo sciendū q̄ hꝰ
veritas apparet non pauc ex rōcinatis dria. 197. nam
corpꝰ aut est plectoricū fortis Vtutis ⁊ ipsiꝰ egritu-
do in p̄ncipio p̄ncipiāte ⁊ ita phl̄omandū est ex loco
ꝯdictorio: ⁊ nō tm ꝯrio. ¶Plectoria. n. eget attractō
ne cum cūone ad longinq̄: Vtutē etiā plus debilitat
in longinq̄ eductōe q̄re magis que pedis q̄z q̄ manꝰ
ibecillitat phl̄omia. p̄mo q̄rta. Cū ⁊ mā āplius fluit
oz in longinqora deducere qđ in p̄ncipio accidit pas
sionis. Et firmaī p̄ simile: qm̄ i diuisionibꝰ ⁊ almā.
in sciatica ⁊ caliditate precipiaī phl̄omia basilice la-
teris illius ⁊ i apate testiculi calido phl̄omiā basilice
ex apātis latere. Adhuc mā nō solū qm̄ eget extra/
ctione vex ipsa ⁊ attractione q̄ penes lōginqz diuer
sitatē attendīt. in q̄ qdē nō soluz expectaī prima san
guinis eductio: vex ēt scōario q̄ cōueniētius celebra
tur ex basilica ptis infirme cū ex ea q̄ sane anteceſſe-
rit minutio. Si Vo corpꝰ nō fuerit plectoricū nec Vi
tus ingēs nec morbus initiās: tūc non ꝯdictorie ve-
rū ꝯrie phl̄omandū puta q̄ podagritante dextro fini
stra minuēda ⁊ ecōtrario vex qz san. qz pauc supabū
dat in hꝰi passione cū potius se. san. aut apoplexiam
vel scissurā vene seu suffocationē iduceret qz rarissi-
me phl̄omandū ertat ꝯdictorie: cū ēt hmōi passio fz
minus fiat ex san. idigesto in diuisionibꝰ qđ ⁊ mīant
p̄ora oppositā mō deducta. ¶Propī qdē quartum
⁊si appareat: ad p̄mū dōm q̄ fmo ille Rasis aut est
falsus. nā in pluribꝰ libroꝝ repīt si est ex pede dextro
phl̄omeī ex manu dextra: si in finistro ex finistra. Et
cōcordat almā. sermo i argutis prescriptus. Sūt āt
aliqui libroꝝ non qđ Vitas continentes vt si passio
est in pede dextro phl̄ometur in manu finistra: ⁊ si ē
in pede finistro ex manu dextra. Vel dōm q̄ si fmo
verus ertat preinductus suo audiendus est suppoſi
tus modo. Ad aliud qđ de iuncturis adducīt dōm
q̄ plurimū continēt: ⁊ dices apposituz puta si dolor
fuerit i finistro pede debemꝰ minuere de finistra ma
nu. Cōfirmatio. aut interiuntur tāqz nō similis exīs
cum ex maiori qz plurimū plenitudie accidat elephā
tia qz iunctura passio. Ad aliud dōm q̄ gariponto
apparuit ex iductis in tertio premissoꝝ quid dōm. i
casu eni ⁊si rarissime pōt tñ veritatē continere. Ad
aliud dōm q̄ id verificatur in casu ceu pretactū q̄ fle
bothomia pficiatur contradictorie vel qđ oppositū
fm medicuz accepit ꝓ cōtrario iurta cano. curativū
per contcarium assignatum. Ad aliud quid dōm per
hoc visum. Adhuc non sp cura perficitur contrario
imediate: vex etiā aliquo simili dissereatia. 153. Cu
ra etiaz non pficitur solū contrarietate vex magis Vi
tutis cōstātia. Ad aliud quid dōm apparuit. Aut fz
zoar scōaretur de cephalica aut ex basilica i pte seo
rsum a priori vel ex eius ramoꝝ aliquo. Ad ea que al
terius ptis iam ad primum quid dicendum apparuit
Ad scōm dōm q̄ sermo ille verificatur quando cor-
pus non fuerit plectoricum oio cum ibidem scribaī
materiei euacuatio ⁊ ipsius de suo loco ad locuz era
dicatio siue fiat attractice que ad longinqz diuersita
tem aut ad ꝓpinquā dignior harum existat cum i cor
pore nullo modo est alicuius materie repletio. Sz
id quis refert tm̄. ſ. dignior ⁊c̄. ad euacuationem di/
uersitatis ꝓpinque aut alius cum in corpore stoma/
chi videlicet nullo modo ⁊ reliqua. Quare dicendū
contradictoriam euacuationem qz rarissime fiendā:
cum huis repletionem hic minime aut rarissime fit
dictum contingere. Ad aliud dicendum q̄ lz ars fi
nature sequela: non tamen vt semper differentia oī
sum. 164. Ad aliud dōm q̄ non oz semper dextre ad
dextram aut finistre ad finistram fieri euacuationem
eo q̄ intensior fit cōitas vel conuenientia: quoniam
tunc omnifariam per eandem foret euacuandum p/
tem proportione interueniente maiori. vnde p̄ui-
sum expetitur qz magis cum fiat confluxus ⁊ cōspi/
ratio per eundemetiam porum totius in totum na-
turalium tertia. Quesita circa manualem actuz.

Differentia. 207.

Vod non oē vlcꝰ egeat exiccatione oīditur
Quare Rasis in cōtinētis. 15. Oē vlcus oz
exiccari preter illud quod fit ex contusione ⁊
distensione in carne quod oportei humectari ⁊ cale/

ficri vt putrida in eo velociter fiat mā. vñ q̄rto q̄rta. D ia vlcera idigent exiccatōe quadā pter scā ex cō tusione lacertoꝝ ꝛ ipsoꝝ ꝯtritōe. Ista nāqꝫ indigent in primis vt molificētur ꝛ humectētur. Adhuc q̄rto de ige. fm Hip. D ē vulnus nō oꝫ hūcfieri ergo ali qđ vlc⁹ oꝫ humefieri. sꝫ vlc⁹ realiter ē vuln⁹: nō eniꝫ supra ipm verius addit nisi qđ plus vt putrefactōeꝫ In greco quoqꝫ scribit vt appebit eleos. Itidē vlc⁹ q̄ꝫ multū eget icarnatōe ꝯsolidatōe ꝛ cicatrizatōe. b aūt p iuiscationē pficiūtur. iuiscatio ℞o cātur ab humido: vt ℞o ȳ ge. ꝛ cor. ꝛ metha. appꝫ. 4. Ampli⁹ i vlcere nō ē pua carnis deꝑditio quā regnāre oꝫ cuꝫ curatio ptē ad id in quo ꝑus extirit deducat: sꝫ caro gnātur primit⁹a nā p frītatē ꝛ humiditatē ℞o de ge. aialium igitur ꝛ fm artē p hmōi ꝯstituet cūilli⁹ extet pediſſeq̄. Eti. si fiat vlc⁹ in coꝛpe ficco ꝛ pte ficca cū oīs cura pficiatur ℑrio hūectabit nō modicū. Et firmabit cū ge. n. patit pnicies seu scissura calcaneoꝝ mugas dictas ex mala ꝯplone fria ꝛ ficca velut accidit in gelu opus fit calefactōe ꝛ multa humectatōne nō āt exiccatōe. Itaqꝫ vlcus eget mime ꝯsolidatōe qōlibet. In oppositū. 5. de inge. expimētū testat ꝛ rōe firmat: qm̄ vna in curādis vlceribus ē itentio vꝫ deficcare. vñ primo q̄rta. Intētio in medicādo vlcera ē exiccatio. Adhuc in vlcere ē debilitas ptis ei⁹ ꝛ caliditas ꝑpter cursuꝫ nāe cū ſpiritib⁹ ꝛ hu. dolorē inducentib⁹ nō raro. h āt dia cū māꝫ ad locū attrahāt humidā mollē appēs febrū ℞o. Vlcus itaqꝫ eget exiccāte oē. Propter primū ℞o sciendū q; vlc⁹ plerūqꝫ sumit p vulnere ac eℨ. nec puto eā realiter differre vex potius accīte. Pronūciat. n. vuln⁹ plaga recēs in coꝛpe carnoso. Vlcus āt vulnus seu plaga putrefacta i eodē. Tpe. n. subsequente in vulnere gnātur putredo q̄ ſ upius ertat cōe ad saniē seu pus q̄ est ꝓmutatio hu. ꝓputrescentiū ad albedinē quandā ꝛ leuitatē in q̄ nāe calor tandē supat inālem aphoꝛiſ. ℞a. ꝛ ꝓno. i. aut eℨ. ꝛ h dr̄ qꝛ putrescens aut ē aquosum subtile calido ℞tus d m̄ egens exiccatōe marie. Est enim virus humiditas subtilis horribilis qualitatis ℞a. vel grossum terreū puta sordes seu macor exicatōe ꝛ absterſione idigens ꝓcipue. Putredinis āt cōiter dicte duplex exiſtit cā intrinseca vel extrinseca. ꝓma qdem principalr ē mēbri debilitas. Inde nāqꝫ alie ptes eidē fortes ſupfluitates mittūt suas qua ēt eius nō potēs incoꝛporare nutrimētum in putredinē transducit. quā qdem nāe cuꝫ humidus decursus ꝛ calidi adiuuāt cum dolore. Extrinseca ℞o ē medicamē calidū ꝛ humidū ſupiacēs pti cum relīqs soꝛinsecis taliter narratis. Vulneris āt dia preter alia ei⁹ ꝓtracta plurima de inge. ꝛ. practice: ꝛ q̄rto q̄rtis ē duplex quoddā nāqꝫ ē ſimplex sicut illud cui nihil aliō associatur ꝑter nām nisi ꝯtinui solutio ita vt in eo fit ꝯplexio mime alterata non indigens correctōe cum modica sanie laudata. Reliquū ℞o compositum est id aut rōe cāe vel morbi seu accidentis ceu cōplexio praua ſupfluitates decurrēres in ipm q̄ꝫ praue escara ſupaddita caro: apa: ꝯcauitas: sanguis ex vasis in id effusio. Quid āt sit ficcuꝫ ꝛ quotiēs dr̄ dia oñdit. 15. Propter fm ℞o sciendum q; in ista vt appebit cura indicatio marie ſumenda ē exꝑte. Jōqꝫ Thessali hereſis nullatenus ſuscipiēs indicationē ab ea de inge. ꝓmo. sꝫ vlcus a ℑrietate tm̄ dicet non oē vlcus exiccandū vex quoddā humectandū aliud vero exicandū p eoꝝ oppoſita ceu aliq̄ moti in hoc exꝑgutis. sꝫ hoꝝ defectus dicendoꝝ tertio mōſtrabit apte.

Propter tertiū vero sciendū q; oē vlcus ac etiaꝫ vulnus in quātū talia. i. vt sunt q̄dā imparis ſolutiones egēt exiccatōe. vt rei nā denūciat. Indigent. n. vnitōe que fieri nō pōt absqꝫ ſanguinis ingroſſatiōe q̄ perficitur ſiccitate. vñ de inge. ℨ. Vulnera seu vlcera in eo q; vlcera ſunt deſiccāda: ꝛ ideo vinum in quantū talia ē medicamē oium ſublime. Dicit aūt in eo q; vlcera qm̄ ſi fuerit ꝓpter contuſionē ea ꝑcipit humectari de inge. 4. vt inducīū prius vt aūt id ꝑo pateat ē sciendū q; cura quedam ē imediata cum medicamentū nullo interueniente interſtitio in remotiōnē ꝯcidit morbi vt aqua in se. frida ꝛ vnitio in ſolutione ꝯtinui: reliqua vero mediata ꝛ per aliud velut cū frigida curat aqua tetanū repletionis ꝛ ſcamonea ſe. ꝛ vīr bono regimine natur a oēm morbum roboꝛata. iℨ. tertio apparens. Siccū igitur per se ꝯuenit vlceri ac ēt vulneri hu. per accidēs: frīm vero sic aq̄ vt nullatenus. ipm. n. morder vlceribus apho. 5. sꝫ ℨ q̄rto. 4 Vlceribus coꝛroſiuis cum qbus nō ē putrefactio ꝯfert embꝛocatio cum aqua fria ꝛ aqua pura plurima ſi fuerit caliditas. Dōm q; huius vlceribus fria ꝯpetit vt erisipile pure ꝛ ſe. cauſonide ceu vſum. dr̄ia. i72 Non. n. opilō ipſa ꝯtingit h aut ſanei detentio. Dꝫ ēt aqua non modica embꝛocari. Noscis quoqꝫ ex huius dr̄ia q; ℑrium ſumitur cōiter ꝓ omni eo quod morbū expellit mō quocūqꝫ eo idrūter in quolibet entium genere. vñ ℑrietas vlceris et vīr ſolutionis vndecūqꝫ accidat eſt vnitio. dicat ergo q; ſi vlcus fuerit ſimplex cum in eo marie rō fuerit ipſius oiſariam ꝛ ficcante indiget imediate cū h morbus ſanatiuus erūs niſi quid interuenit quod ipſius curationem diuertat. quod firmatur tū qdem per ſe inquātū in eo natura generis ſaluetur ſupioris puta ſeparatio iuncture. D is āt hmōi ut ſba rei denotat unitōe ꝑclamat ad ſui prioris ēē reductionem. hmōi aūt efficitur exiccante ſan. in poꝝ colligante ꝯdenſante: tū ēt rōe ſaniei que indiget exiccatiōe ac abſterſiōe exiccans ēt ꝑtes inſuper ꝯfortat poꝛos opilat ne ſuper fluitates in ſeipm recipiat effundendas Si uero vlcus fuerit ſiue vulnus ꝯpoſitum q̄ꝫ rōne adiūcti ei q̄ꝫ imediatius ꝯpetat humectatio. Mediate tū ꝛ ſario ſibi debetur inquātum vlcus ut premonſtratū exiccatio. Interdum uero ꝛ aſſociatio ꝛ vlceri debet exiccatio: aliq̄n uero utrisqꝫ. Exēplum qdem ꝑm fit vlcus complexione ſiccum eſcaroſum durum ut ide ptes nequeant inuiſcari cum id aliquo perficiant hu mido. tunc nanqꝫ humectante ꝛ remolliente fit opus unde. 4. de inge. Si in carne fuerit ꝯplexio corrupta opus ſit inueſtigare utꝝ ſit dura ꝛ ficca ſi enī ita fuerit fomentet aq̄ calida tpate donec intumeſcens rubeſcat. Remota uero mala ꝯplone ſicca carne que q̄ ſi eſcaroſa humectatōe ſuaui placata tē inſtandum cū exiccantibus ꝯuenit ceu natura expedit partis. uñ de inge. ℨ. Quorūlibet ſunt ꝯplones attendende. Nā ſi ꝯplexio corporis extiterit ſicca et membra ſiccioꝛa ceu oſſa colligationes ꝛ coꝛde opus eſt ipſorū māmeffic ficciorem. Si aūt ꝯplo totius cum mēbris fuerit humidioꝛ expedit paꝝ medicina deſiccatiua cum ptem oporteat quāq̄ꝫ per ſimilia facere ꝛ obſeruare Si uero mediū interueniat medicinā ēt op⁹ fit hmōi foꝛe primo itidem. 4. Similiter quoqꝫ ſi vlcus fue/

rit cum attrīōe seu ꝓtusiōe ꝑ us humectādū ꝛ calesa/
ciēdū vt his sanies gnēt q̄ qđ nocitiuū expellat: de/
inde ℞o ad exiccādū redcat nisi. n. cōtusio vl attritio
cessauerit vlcus sanari ñ poterit. Si vero qđ vlceri
associat ē cōcauitas aut caro supadiūcta vel vas scis/
sum san: i vlcus vel vulnus ꝓpellēs op⁹ sit exiccāte
tpatiōi vt caro gnēt depdita puta ꝯsolidāte ac cica/
trizāte indiget exiccatiōi. Verūtñ i destruēdo carnē
additā opus siccitatē sit magis calidtati adiūgē. In
ꝓpescēdo ℞o fluxū san. frigiditatē nisi oporteat q̄nq;
hūc causticis ꝓpescē cicatrizatiuis. Paradigma ℞o
tertij est apa. nā in ꝑncipio idigetur exiccante auxilio
vt repellat qđ currit ad vlc⁹ ꝛ obstruāt pori atq; ps
roborēt. In augmēto ℞o fine ꝛ statu eget hūectāte
maturatiuo. In declinatōe ℞o exiccatiuo calido ad
mixto ꝛ tādē vltio vnīcte exiccatio. Cura. n. vlceris
vt vlc⁹ p exiccātia fulcita ē aña ꝑmit⁹ vt dcm. Cura
tōes āt intermedie ex nā rex euidēt appent: cū hoc q̄
oē ipedīēs vntionē int̄medīū est suo amouēdū ℈rio.
id āt est humidū aut siccū. oz igr̄ in medio q̄q; eric
care ac humectare int̄duz. Ex qbus ēt apparet q̄ vl
cus cōpositū difficiliozis curationis ē valde simplici
cū plurib⁹ egeat itentōib⁹ curatiuis ℈rijsq; non pax
ꝛ marie cū fuerit i pte nobiliozi: aut multe q̄titatis
vel malignitatis. Nosce quoq; vlcus simplex solus
ꝯsolidatione idigē cū nulla i eo sit facta sb̄e depditio
aut aliqd ei adiūctū q̄ medicamie pficit frigido in ꝑn
cipio vt vlr fit dicere primi ḡdus ꝛ sicco principio ſi.
Cōpositū āt ꝛ ꝓprie cum carnis diūte ꝓductione ac
interdū calidis sufficient ꝛ amplius siccis. Vlc⁹ igr̄
omne indiget ꝑmi'us vel consequēter exiccante q̄ in
digeat siquidē qualitatum dictū gradualitate: sz cica
trizatio eget frigidis in primo ꝛ siccis in fine sēdi: ꝛ i
tertio q̄q;. Propt̄ quartum ℞o ad primū qd di
cendum apparuit. Exceptū. n. ꝛ cōcessū vlcera ꝯtusa
ꝛ attrita humectari vel quod fluit in partē maturetur
Vlcera. n. sanari nō possunt nisi sanies oñdatur ma
tura ceu fe. humoralis nisi eius interueniat matura
tio: ꝛ iō dictū apho. 5. Curare saniē in vlcere magna
temtudo ē securitatis. Impossibile nāq; in ipo sanie
fiēte fore periculosum vel molestū. Ad aliud dđz q̄
illa series hip. corrupta ē a monacho nec pōt nisi ex/
tranee verificari valde. Ex greco. n. sic traduxi: vlce
ra vniuersa nō oz extendere fine vino. qđ apparet ex
eo qđ additur ita cām docens ingt. Siccū. n. vicinū
est salubri: humidum ℞o non salubri. vñ q̄ vinū cū
sui humiditate ꝛ maxime antiquuz siccum est ℞tute
cuz ipso remollire ac extēdere oz ꝛ non sic cum aqua
vel liquore alio cum dictuz sit mulieribus seu vlceri
bus optimū medicamē existere. Aut dđm q̄ humi/
dum vt visuz q̄q; confert in vlceribus ceu in scliro
sis aqua calida humida. Ad aliud dđm q̄ caro gene
ratur a calido ꝛ hu. relatione gnātionis ossis qđ a ca
lido genātur assatiuo tā q̄z regula in fornace dē gnāti
one aliū. 2. Respectu ℞o pinguedis generet a ca.
ꝛ hu. ꝑmo ꝑma. Ad aliud dđm q̄ inuiscatio que de/
betur vlceribus sz materialiter fit in humido forma
liter tñ consurgit ex ipsius exiccatione. Cuz. n. san:
esset hu. currens imediate ꝯtinuatur ꝛ inuiscatur ad
herens siccitate. Ad aliud dđm q̄ in cura solutionis
continui aliter se hz q̄z que complexionis male. Illā
enim per contrarium q̄litatuz curare omnifariaz ob
seruata tñ vt possibile naturali complexione ita vt co
lericus consonizans minus egeat extinguentibus q̄z
phl'aticus: dria. i74. hanc autem per simile vt ratio/
ne naturalis ꝯplexionis ac sb̄e. Dz. n. tale quale fu/
it deperditum restarare. huius autem est sb̄a san. de
siccata. Dpus igitur erit dēficcatiuis: fm plus tamē
aut minus ꝓut fuerit mēbrum cū eius ꝯplexionē isti⁹
modi aut alterius vñ tertio de ingen. Si duo vlcera
seu vulnera sint equa hūiditate: vnū tñ eorum in hūi
do corpore ꝛ alterū in sicco ertat: qđ qdē in sicco ex/
pedit siccioribus adiuuari. qđ ℞o in hūido cū minus
siccātibus subueniri: ꝫ tñ fm diuersitatē siccitatis ꝛ
hūiditatis ipsoꝝ fieri oz. nā carnē in vlcerib⁹ creatā
similē necesse generari ꝺperdite. quare si sicca fuerit
expedit ampli⁹ deficcare vulcus aut vuln⁹. Si āt hu
mida opus sit medicamie minus exiccāte. De ꝑnici
bus dico ꝛ b⁹ vlceribus siccioribus vt apparuit q̄ cu
ra mediata ꝑus oz humectare ꝛ remollire vt dictum
per calidā: ꝯsequenter autem ꝛ mediate deficcare q̄
si dicatur curam non esse per ℈rium. Rūdeo q̄ est ℈
rium susceptο modo quocūq;. In vlcere nāq; solo
inerat cuius contrariuz est vnitio que inducit. lz enim
per similia ꝓius ꝑtis introducat tandē ℈riū occurrit
puta counitio siccātib⁹ ꝓportionabilibus ꝑti ꝛ ꝯple
xioni vlceris cāta. Differentia. 208.

Vod cauteriuz potētiale sit laudabili⁹ actua
li: uī q̄m melioz medicoꝝ est q̄ pōt curare ul
cera mala fraudulēta corrodētia cum medici
nis quas ponit ꝛ faciunt id quod facit incisio cuz fer/
ro aut cauterium cum igne. In hoc nāq; appet opa
tio prudentis sup iprudentē. haly. cauterium āt po/
tētiale conficit ex medicinis. In actuali āt pmiscetur
ignis metallo alicui. Amplius damascenus i apho.
Potēs curare cū dieta fine medicinis ꝓspera inue/
niet. uñ haly. Melioz est medicatio facta cū cibis me
dicatione q̄ fit cū medicina: sz sicut se hz dieta ad me
dicinā seu potionē ita se hz potio ad chirurgiam. Si
ergo ꝓsperabitur curās dicta fine medicina ꝓspera
bitur ēt sanans potione absq; chirurgia. Rursus il/
lud est deterius cauteriū qđ repentiniozem cāt imu/
tationē. Natura enī repētinas non sustinet alteratio
nes. sed cauteriū actuale repetiniozē cāt imutationez
ꝓpter ignis actualitatē intensam: Vlō autē potētia/
le cū oporteat paulatim qđ est in potentia in actuz re
duci ex affectione quadā portitoziſ ipsius ad corpus.
Palin: id medicamen cuius compositio minus le/
dit partes magis est eligendum. tale quidem est cau
terium potentiale cum in molle magis iprimat cor/
pus: non autē sic ut siccum durum ut neruosa ꝛ ossu
osa: Actuale uero plus ꝫ in omnē sui ui iprimere pōt
partem. Adhuc ga. in plerisq; locis nos docet elige
gere talia fm uirtutem seu potentiam sic̄ per formaz
aut essentialiter. Respuere uero talia fm actum uel
per accidens ut per sensum uel apparentiam. sz cau/
teriuz potentiale locatur in primo: actuale ℞o i fo:
Et: per cauterium melioz fit operatio quod magis
ꝯplexioni ꝓportionatur humane cum ℈traria sint su
me adinuicem corruptiua. talis quidē est natura po
tētialis cauterij cū illa fit gradualis: non āt q̄ actuali
ter. Eius. n. est caliditas ignea in sūmo. Cauterium
iraq; potētiale ꝑfert actuali. In oppositū Albuc.
in chirurgie ꝑncipio extollens cauterium actuale ut
monstrabitur q̄z magis supza potentiale. Adhuc illō
cauteriū est potius eligendum in quo ꝑfecti⁹ omnis

repitur cauterizationis vtilitas. hmõi ℞o ẽ actuale vñ. 9. prac. ℑn coquendi cura necessaria ẽ deficcatõ vt q̃lis piperis ꝛ eusorbij: ꝛ adustio vt qualis calcis ꝛ floris eris. Qõ aũt vtrũqz in ꝯpleméti adiuuat sine ex ignis ẽ ꝯbustõe quod cauteriũ ẽ actuale: alteꝛ ℞o vtrũqz potẽtiale ẽ. Est igitur cauterium actuale eligẽdũ supra potẽtiale. ℙropter primũ sciẽduz qd sit cauteriũ qd potẽtiale cauteriũ qd actuale ꝛ diuersitas eorũdem: deinceps qbus ꝯueniat ꝯplonibus: ꝛ qbus nõ ꝛ randẽ in quo tpe plenius expediat cauterizare. Ῡra sigdem prioris sciendũ ꝑmo q̃rta. cauteriũ eẽ medicamẽ valde nobile iuuans ad ꝓhibendũ ne corruptio spargatur ꝛ ad ꝯfortãdum membrũ cuius ꝯplonem volumus rectificare ꝛ ad resolvẽdum mãs corruptas in mẽbro retentas ꝛ ad ꝯstringendũ san. fluxum. ꝛ hec qdem cauterij notificatio ꝑ quatuor eius iuuamenta cũ genere ipsius data ꝑcipue ꝯpetit cauterio actuali quod apparet ꝑ. ℵ. mor comparantẽ cauterium ferri cauterio auri ꝛ nullum sermonẽ tangentẽ de cauterio potentiali. Est ãt cauteriũ potentiale qõ ex medicinis fit adustiuis seu cauſticis ca. ꝛ sic. in q̃rto marie gradu. ℑde nãqz corpori applicate ꝛ calore affecte nature de potentia cõsurgunt in actũ. Quaꝛ cauteriũ diuersificatur roe subeqlitatis sil̃r ꝛ quãtitatis. Substantie qdem: qm̃ aliõ in suba dura ficca: sicut ar senicũ sublimatũ calx viride eris ꝛ silꝫia. Aliud aũt in suba ligda: vt aqua salis nitri ar senici: ꝛ talium ꝑ distillationem ꝑparati. Est ꝛ aliud in suba media sicut ex his ꝯstructũ medijs extremis vt cũ sapone herbis ꝯtusis ceu flãula tapsia gũmi rute agrestis apio ranio ꝛ risus ꝛ talib9. Cauterium quoqz actuale ẽ illud in quod caliditas ignis actu ipꝛimit cuius mã est metallum: vt auruz vel ferrum: ꝛ alig modernoꝛ non tetigerunt argentũ ꝛ auricalcũ. ℑde conuenientia cauterij in complonib9 testatur Albuc. illud nãliter oi ꝯferre complони: q̃ cũ mã est fuerit ꝛ absqz mã complexione ℞o ca. ꝛ sic. sine mã mime conuenit ꝛ ꝓprie potentiale ita vt ꝓncipaliter cauteriũ conueniant complexioni fri. ꝛ hu. cũ hu. vitio ꝛ fine illo cum dcm̃ sit ipm complexione mẽbri alterare mãs in ipso retentas resoluere alteratio ℞o in passione ꝛ passibili solum locatur qualitate ꝛ ois ẽt actio perficitur contrario. Virtus. n. cauterij ẽ calefacere ꝛ deficcare. deinde conuenit complexioni fride simplici ꝛ humide deinceps ca. ꝛ hu. ꝛ ꝓprie materiali: ꝛ deinde fride ꝛ ficce. ℑde ca. quoqz siue hu. et sic. videtur eẽ dubitatio non parua cuz dictum sit cauterium complexionez mẽbri alterare qõ ꝯtio efficitur. ꝓpter quod quidam posuere hunc nõ conuenire cauterium complexioni cum hec conueniant cuz ignis natura: sz alij ꝓtulerunt sibi ẽt conuenire eo q̃ sz fit complexio hominis aliqua ca. et sic. ipsa tamen est fri. et hu. comparatione cauterij et ꝓprie actualis. ℑsta qdem fortassis rõcinatio non ẽ exgsita intelligendi cuz oporteat curationem ꝑ oppositum occurrere in eodẽ gradu. sensit tñ Albuc. ꝺ cauteriũ ꝯferre: sicut inuentum eẽ testatur emperia non pauꝛ ab ipso: oz tamen hoc operantem forẽ ꝓbum et exercitatum in actione cauterij vltime. ℙ pus ẽt scire sit ipsi diuersitatem complexionum hoium dispõnes egritudinũ: cãs accidentia et spacia tpis ipsarũ: ita vt cauterium cadere faciat in actõem in materiaz egentem resolutionc nõ aũt in complonem et nãz taliter consurgat inde nocumẽtum: lz. n. cauteriuz in uamẽta opetur predicta nõ tñ oia fil̃. sz aliq̃n plura: iterdum vero vnum. ℑec ãt omnia iterduz magis verificantur de cauterio actuali q̃ꝫ primo. ℑllud. n. ꝓprie non conuenit nisi in complexione fri. et hu. et precipue cũ mã ꝓpter nocumenta dicẽda que ipsi occurrũt plusq̃ꝫ cauterio actuali. Tempus vero cauterij duplex: existit vnũ qdẽ quod ad tpa relatum continẽtis: aliud vero ad ipm quod medetur configuratur corpus. ℑde ꝑmo qdam discordati sunt chirurgici. Quidã nãqz dicũt in vere solum competere cauterium cũ tunc complerionis alterentur et humores moueanꝭ. Alij vero de quoꝝ numero Albuc. dicũt cauterium oi ꝯpetere tpe: ꝓpter qõ nocumentũ accidens ꝓpter tps tollitur cauterij iuuamẽto maxime si cauterium erpetitur ꝓpter dolorem festinũ ℞ututem ꝓsternẽtem oio vel fluxũ san. et precipue ex artaria. ℑec aũt ambiguitas satis põt clarescere prio q̃rta. Sicut. n. in phlebotomia duplicẽ distinguis horam ſ. electã et necessariaz: ita in purgatõe et cauterio actu in oi ope medicine duplex tps tunc obseruãdum Sic igitur tps electũ vle est hyver et pticulare alia: ita tñ vt post ver sequatur autũnus in bonitate: et deinde hyemis: et postea estas. Tempus aũt relatum ad corpus est: ar oz cauterium fieri post purgationẽ corporis sufficientem vniuersalem et particularez ne ipsius dolore hu. agitati concurrant ad locum. ℑz nãqz fieri post medicamina plurima non cõferentia: ita vt dicatur cauterium a qbusdam vltimũ medicũe subsidiũ. ℙropter ſm sciendum est aliquos absoluti us elegisse cauterium potentiale sup actuale moti ex repentino dolorẽ quẽ inducit. Sil̃r eo ꝙ qs ipm abhoꝛet magis potẽtiali. ℑec aũt positio stare nõ põt sicut oñditur in tertio ꝓpositoꝝ: nec motiuũ vniuersaliter arguit sz ꝑticulariter cum casu in quo interdũ cauterium actuale ꝯcedere potentiale. sunt et alij circa cauterium errantes sicut vulgares et stolidi chirurgicoꝝ et putant egritudinem cauterio sanatã nunq̃ꝫ subuersionẽ habitã ℏ ãt non est cuz possit recidiuari occasiõe reꝝ nãlium aut non nãlium vel ꝑter nãm existentiũ. Similiter est ipsoꝝ sermo ꝙ cauteriuz postremũ fit medicine subsidium q tñ sanũ põt habere intellectũ. ipso nanqz vtimur cũ videmus alioꝝ plura nõ conferre: ꝑmo nãqz corpus regendũ dieta et potione: demũ aũt chirurgia sub q̃ cauteriuz relocat. Si tñ velit ad referre vt quod post ipm aliud nõ cõferat medicamẽ iaz dcm̃ est id phl̃ari cum alia fit medicina ſm dispõem futurã necessaria pleraqz. ℙropter tertiũ qdem sciendũ simpliciter cauteriũ actuale peligendũ eẽ potentiale: qm̃ vt oñsum actuale cõueꝫit fere oi complexioni. nõ ãt potentiale sz fride magis et hu. et ꝓprie cum mã et in tpe tpato ac corpore fortiori. Adhuc vtilitates qbus cauterium describitur diligenter consideranti magis adeptantur cauterio actuali q̃ꝫ potẽtiali. ℑdalin cauterium potentiale penetrãs plus ledit principalia mẽbroꝝ q̃ꝫ actuale et maxime cũ fuerit illis ꝓpinquũ. Rursus cauterium potentiale et maxime ligdum post q̃ꝫ impressum fuerit nõ remanet in nostra ptãte sicut cauterium actuale: qõ aũt tale deterius existit. Simile nãqz vr̃ de cauterio potẽtiali et actuali sicut de pharmacia et phlõmia nã i phleborotomia nihil penitus cadit timoris: i pharmacia ℞o iuẽit grãdis dra. i66. i ꝯplõe eq̃li ꝛ diuersa

Itidem illud cauterium quod nō solum puenit ad locum cauterizandū sed ꝛ sana etiā colliquat ꝛ nocet mēbra ꝛ doloꝛē diuturnioꝛē ꝓstat faciens fortasse accꝛe ignē in mēbris difficilis sanatiōis ꝛ interitū fortedeterius estallo q locū non transcēdit infirmuꝫ: neqꝫ alia ledens mēbra. Primū vero vt dicunt est cauterium potētiale: sm vero actuale. Potentiale nāqꝫ paulatine deductū de potētia in actū ebullitionē iducens in spiritibus ꝛ hu. facit ipsos dolore ad locū currere nō minus qꝫ ericcet multotiēs a quibus sumi eiūtur horridi ad cōꝛ ipm inflamantes ꝛ in se. cadere faciētes ꝛ merito qꝛ putrefaciēdo agit. 5. ꝛ tertio sarmac. vñ galienꝰ tertio farma. de medicis vehemēca. ꝛ sic. testatur similez doloꝛez cauterio ꝛ longioꝛez actuꝫ inducere ꝛ ad hoc non paꝛ temporis ꝓlixitas ipsiꝰ operatur. Cauteriū vero actuale non bec inducit cuꝫ sit simplex sm albuc. sitqꝫ eius doloꝛ citissime gescens subtiliate sua ꝛ sbe bonitate nisi sudfluerit qꝫ plurime ꝛ locus huius cauterio potentiali cauterizādus. Debilis non poterit violentiā canterij tolerare qn ad interioꝛa prefcratur membꝛa qđ est periculosuꝫ valde ꝛ ꝓꝓrie cuꝫ membꝛis nobilioꝛibus facrit ꝓpinquū. Ogr cauteriū actuale ꝓferendū amplius potentiali. Interdum qdā sunt pusillanimes abhoꝛrētes ac fortit formidātes cauterium actuale vt dcm de bezel: dꝛia. i99. eligētes ob hoc potētiale magis actuali: eo qꝫ illis videatur illud vehementioꝛē doloꝛez iducere qđ tum extat vsqꝫ veruꝫ. lꝫ. n. intm intensiue vehementioꝛ esset. vnde tertio. i5. Si spleneticus nō toleraꝛ ignē administrētur cauteria ex medicinis iuxta illud quarti de igenio. Quidā icisionez carnis nolentes longo volunt tpe curari: doloꝛ celerit tñ transfit sed extensiue maioꝛē iducit potentiale cuꝫ actio ipsius longioꝛi tpe mensuretur putrefaciendo partes aliqñ etiā sunt loca carnosa fistulosa oꝛificium hñtes augustum ꝛ ꝓfunduꝫ latuꝫ ad que non posset cauterium actuale sine grādi lesione circunstantiuꝫ ptiuꝫ pertingere. Interduꝫ etiā administratur porentiale cuꝫ timemus neruoꝝ lesionez aut venaꝝ potentiale nāqꝫ debite ꝛstructuꝫ minꝰ hos ledit. Propt qꝛtuꝫ vero ad primuꝫ dm qꝫ ille medicie non sunt caustice sed potius mundificatiue absterfiue ac leuit exiccatiue ꝛ diete debite ac euacuationis ord natio. ꝛ si dicantur facere illud qđ faciunt incisio ꝛ cauteriū cū igne hoc per media est qꝫ plurime. Non eni ois repletio: neqꝫ ois ꝛplexionis malitia suo medicaī contrario vel qꝫ talia si sint caustica non debent sub secūdo medicine instro locari: veꝝ cum tertio cuꝫ chirurgie fit incidere fuere ꝛ coquere. Ad aliud dm est similiter. Caustica. n. bꝰi non debēt sub potione sꝫ manuali operatione locari. Ad aliud dm qꝫ repentina imutatio q̄ cadit in dispōem ꝛ in suam cām non nocet verum confert q̄ āt in naturā plurimum ledit precipue cum quo nāle aut habituatuꝫ destruit. Cadit āt cauterium actuale in reꝫ preter naturā si debite administretur ꝛ non naturā qđ ex eius celeriter oñditur effectu. Ad aliud dm qꝫ in tali conceditur aliqñ cāu cauterium vt oñsum est potentiale. Ad aliud dꝫ qꝫ ga. non spernit oio talia sm actum cum sua actuali essentia possunt effectum iducere quale cauterium est actuale. sed qꝛ in plerisqꝫ sunt deceptiua cum eoꝝ preincepta non permanet actio potius supueniat dꝛia sicut apparet in aqua calida. q̄ sꝫ incipiat calefacere infrigidat deinceps ꝛ resurgit: deinde priori infrigidatione vehementioꝛe. Ad aliud dm qꝫ sꝫ cauterium potentiale videatur plus ꝓportionari corporis ꝛplexioni qꝫ actuale ꝓpter eius diuturnā morā in pte sed ob accītia oīsa q̄ inducit maius nocumentuꝫ causat cauterio actuali. Actuale. n. modicuꝫ moꝛatur in pte non ledens circunstantia vt declaratuꝫ velut potentiale. Opium nāqꝫ sꝫ plus ꝓportioneī ꝛplexioni humane qꝫ aqua cū sit cōpositū graduale. Illa vero in sūmo friditatis: magis tñ infrigidat ea ꝛ ledit eiꝰ simplex sic agit in ꝛpositis ceu cōpositū. Isaac est etiam ipsius actio simplex. Aut etiā sꝫ magis imutet cauterium actuale mor non tamen postea vt potentiale.

Ratia sigdem huius q̄siti monstraī qꝫ cauterioꝝ actualium laudabilius fit factuꝫ cuꝫ ferro eo qđ cum auro: qm̄ in cauterio ꝛ ꝓꝓe actuali q̄ritur vt apparuit exiccatio ꝛ adustio. sꝫ hoc magis in eo qđ ferri reperitur qꝫ auri cum ipm sit etiam in se siccius ꝛ subiectū est cōpactius in quo ignis suscepta ipressio fortiuꝰ poterit operari qꝫ in auro ipressio. Adhuc aurū metalloꝝ soluꝫ nō ignit methau. 3. Cauterū aūt oꝫ esse ignituꝫ. Eti: ex illa materia laudabilius est cauteriuꝫ in q̄ melius possumus actionē ignis cōmensurare qꝫ in reliqua. hmōi Vo est ferrū: qm̄ aurū cum sit coloris subrufi ignei non appet qñ sufficienter est calidū ceu ostenditur in ferro colore participante fere subalbido: Amplius aurum est coꝛpus minus densatū cōpactuꝫ ferro ita qꝫ si superficie calescat dissoluitur ꝛ cedit in lamina. q̄re artifex cadit i occupationē inde. Si āt modicum caluerit ante cōpletam cauterrizationis infrigidaī actionē quo periculuꝫ potest conseq nō modicum vt doloꝛus ꝛ escare qđ in ferro non accidit. Rursus marti sm astrologos actus attribuitur medicine chirurgicusqꝫ precipue. Ferrū vero vt videbitur est hmōi. itaqꝫ cauteriū ferri cauterio ꝓponendum est auri. In oppositum ꝓmo qdem quarta: Res melioꝛ qua cauterium fit est auꝝ vnde so sa. Melius cauteriū ꝛ velocius sanabile ē qđ fit cum cauterio auri. qđ etiā contestatur diasco. cum sa primo: ita qñ cauterrizatur cum cauterio auri nun facit veficas cauterizatio ipsius ꝛ melioꝛis curationis. Palin: ex illo elegātius sit cauterū qđ magis ꝓpinquū est ꝛplexioni humane qđ ēt minus icurit nocumentū citiusqꝫ curatur. sꝫ hoc ē cauteriū aureum: nō autē ferreū. Qđ firmatur qꝛ auꝝ est temperatuꝫ ꝛplexioni humane ꝓportionatū: ferrū vero sufficienter frigidū ꝛ siccū fortassis. non. n. satis exꝓmitur i actionis q̄litatibus ipsius nā. Post ēt cauterizationē cum auro nō sequuntur vesice ꝛ pustule sic cum ferro: neqꝫ sanies in mēbꝛo cauterizato. Est ēt velocioꝛis consolidationis ꝛ pulcbꝛioꝛis cicatrizationis. ꝓpter auri temperiē ꝛ operationis ipsius q̄litatē. Eti: ꝓble. i. ꝓpter quid siquis ere incidatur facilius sanatur qꝫ ferro. incisio aūt ꝛ cauterizatio ꝓporionātur. Eꝫ aūt vt substātia oūt ꝛ coloꝛ auro amplius ꝓpinquat qꝫ ferro. Adhuc illud cauteriuꝫ cuius materia est nobilioꝛ magisqꝫ ꝓportionatur vite nobilius est. hmōi vero aurum ꝛ non ferrum cum ipm sit solum quod vite fontale predicatur exoꝛdiuꝫ. Illud vero martis illius coꝛruptiuum. igit cauterium auri illo ꝓferendum est ferri. Propt ꝑmum Vo sciendum qꝫ quid sit ferrum quidqꝫ aurum cum reliquis dꝛia visū. i6i. Cauteria Vo dñt esse diuersaꝝ figuraꝝ

fm diuersitatē lōcorum que oz cauterizare: quedaz nāqz op⁹ ē rotūda fore nōnulla curuata: alia subtilia lōga quedā grossa r liqua vni⁹ capitis nōnulla vero pluriū sicut sufficiēter cū alijs Albuc. signat. Oz ēt aliquādo munire cauteria cum frigidis sucis ꝛ iuo/ lutionibus vel cū cānulis metalicis ꝛ ꝓprius cum opus fit cauterizare ptes iteriores occultas vt iteri⁹ ani vel matricis ꝛ oris. Propter fm āt sciendus q; au. hic vidētur sibi cōtradicere. precedētes albuc. sicut idē testaf elegerūt cauteriū auri supra cauteriū ferri. ipse vero pfert cauteriū ferri supra illud qđ est auri. ꝛ motiua ipsius iā sunt ꝓmissa sumpta ex pte co loris auri ꝛ eius substātia. Media ēt ptis alterius tacta sunt prius ēt. Quid aūt de hoc videbitur ꝓfr.

Propt tertiū sciendū ℞o q; cauteriū actuale pōt duplicit cōsiderari: ꝛ i se: ac i relatōe ad opantes eo qz duplices ēt sunt periti. s. longa expientia educati raro reperti quoꝝ numerus ē infinitus fere ꝑcipue cū fm almāſ. 7. pleriqz eoꝝ q hāc exercēt artē sūt idio/ te rustici stolidi ac restauratores ꝑcipue Si. n. ꝓfide retur i se cū aurū fit metallū nobili⁹ vt oīsum ꝛ ma/ gis ꝓportatum nāeqz humane ꝓportionatū ꝛ minoris lesionis ꝛ facilioris ꝓsolidationis nulli dubium fore dz q; eius elegātioꝝ ē cauterizatio vñ tertio. 22. Cau terizef sciaticus cū auro rubeo. Quod iducaf q̄rto ꝓ ma cū precipif variolas acu rūpi aurea. Sed qm̄ qs pōt ipsius decipi colore vel suba oz ipsum i illo prius exercitari perfecte aut ipsos exercitatos operari solū non enī defectus inest ſ. sed opatore magis. Sicut ēt motiua Albu. oīdunt subtilit aiaduersa. Et ideo periti et expti cauterio dīnt vti auri ꝛ nō ferri ꝛ ꝓprie eum ptes nobiles ꝛ apparentes volūt cauterizare vt que faciei marie puta labioꝝ vel nasi aut palpebraꝝ facies nāqz nobilioꝝ ē superficies corpis qm̄ est detecta 5. breuiar. Si autē ferri cauteriū i se cōsideretur de/ teri⁹ ē illo auri. eligēdū ē tū magis ab iperitis iexp/ tis ignorantibus calorez ignis i auro ꝓmēsurare. ma gis. n. eligendū qđ minus ledi: cū vix qs possit lesi/ uis secedere. Plus enī standū i grossis i gbus error minus euenit q̄z se ignorāter i subtilia ꝑcipitare: lz i bis adsit iuuamētū maius cū fuerit debite admistra/ ta. ꝛ ideo cibi laudanf sacrificatoꝝ exꝑimentoꝝ libr̄. Et similiter ga. tales in expientiā icidant rōe omissa cum difficilioꝝ extet. Si. n. nō cōserunt nō tū nocēt vt medicaminū plurima. Sic igif eligēdū est simpli cius cauteriū auri quo ad plures āt ferri. ꝛ fortassis ꝑ eligif qđ ferri q; auro carēt egestate vel auaritia cau teriū ℞o de auro melius ē q̄z to fuerit ꝓprius magis qz cōpactū ꝛ tardi⁹ eliquabile. Jf errū āt q̄z to fuerit puri⁹ min⁹ siccū scabrosū ac cōpactū. Cauteriū qdez argēti aut auricalci eoꝝ nō est approbādū sube tene/ ritate: lz qdam modernoꝝ tetigerit illud Propter quartū vero ad primum dīm q; in cauterio nō requi ritur oīmoda exiccatio ꝛ adustio sed sufficiens contē perata. hoc autē vt ostēsum melius inducitur caute/ rio auri q̄z ferri. Ad aliud dīm q; intelligitur aurum non igniri: non q; ignis minime suscipiat ꝓpressionez sed qm̄ non minoratur igne ac prrimitur propter ip/ sius puritatē vt metalloꝝ alia. Ad aliud iam appuit probus. n. ꝛ expertus sit auri cauterium cōmensura re: ꝛ ideo ipsum alijs dz preferre oibus. Ad aliō di cendus forte q; nō est verus q; potius aurū ꝓuertaf i laminas ꝓus q̄z fit sufficiēter calefactū cum ipsū fue rit electū quale dictū fuerit ēt alicuius corpulētie cau teriū. pōt ꝛ intm̄ calefieri q; nō refrigerabit ante pfe ctā ipsius cauterizationē. Ad aliud dīm q; rō ē vt/ cūqz iptinēs cum arguat nō exꝓprijs generi: sed ex cōibus logicis ꝛ exneis satis. Aut dīm q; lz cauteri um ferri nō minus conferat eo qđ auri in ꝑsenti puta cauterizatōis actu ꝛ solutionis ꝓtinuitatis qđ ꝓprium ē martis: rōe tū ꝓsequētiū accītium vt oīsum nocet amplius illo auri. Preinducta ℞o alterius ptis cuz eo qđ amplius augūt sua tū via ꝓcedere sunt ostēsa.

Differentia. 209.

Quod medicinaꝝ alterativaꝝ copulatio pos/ sit ꝓflare medicinā solutiuaz monstratur: qz Diaſ. dolore pedū graviter veratis radicem arthemisie da cum oximelle manducare: ꝛ ita cenato purgabis vt vir credi possit tantā virtutem habere neutꝝ aūt hoꝝ ponitur solutiuum: ꝛ ideo illud cū ad miratione subintulit. Eti diuisionū antidoto confe ctio pillulaꝝ que sumitur ante cibum ꝛ post ipm ꝛ ex citāt eiectionem cibi paulatim ꝛ destruūt nauseatiuā satietatem ꝛ soluūt ventrē ꝛ resoluūt colicā. Recipe zizi. pipis ni. pip. lon. gallie gariofilorum neremisch. i. semē peonie. oīum ana. z. io. zuccari tabarzeth tan tūdē: iformenf pillule ꝛ sumaf de ipsis. z. ℈. Jf aciūt eni assellare a duabus sellis vsqz ad gnqz oēm boiez fm qualitatem sue nāe ꝛ ℣tutis. nullū aūt igredien tium hanc confectionem solutiuū existit. Adhuc i te gni corpus eūatur a calidis sufficienter pharmacis. vñ Cōmē. Medicine attrahunt per supfluitatē ca/ liditatis sue humores. Dicit ēt pharmacū quo solu tiuū denotaf. lz vnū ē alij ꝛ pluribus copulare cali/ dis. tale reddif magis tale topi. z. Soluef igif fortī us q; si simplr ad simpliciter ꝛ reliqua: corūdem. 2. Rursus in solutiuo. 2. vñ expti puta caliditas. vnde apho. i. O ia pharmaca purgantia calida sunt ℣tuti bus calore. n. vis iuuaf attractionis et virt⁹ inducta specifica euulsiua. Solutiuū. n. nō similitudine q̄li/ tatiua sz sēali opatur phar. z. sz hec ex alterativis sim plicib⁹ vī ꝓsurgere. Qđ ostendit virtus specifica in tyriaca ℈ venena resultata. 178. Et fulcif filr qm̄ me tallū ꝓstruif a nā et fm alchimiā. i. alacritatem ab ar te. Scorpiones filr fiūt nā et arte: q ēt alios gnānt. Ad. aialium. 15. vñ recitat Diaſ. basiliconē tritū fi la pis ꝓtegat scorpiōes gigni. 2. ℣o alium. Si trit⁹ ol le imittaf vacue celerrime gnāri i paucis dieb⁹ dicūt sco:piōes et marie cū die q̄libet olla fuerit i sole cale fcā. Subdif tū. Sz hoc qdē falsū. Vacca ēt Plato nis ex carnib⁹ thauri apes docet ꝓstruē: et Virgili⁹ q̄rto georgicoꝝ ex vitulo. Et Ar. dzia. 60. Elleboꝝ alb⁹ q; leuis purgat supius vomitū cāndo scamōea grauis deorsuz. Elacterium vero et tapsia q; medie vtroqz mō sz vnū alterativoꝝ leuiū vel grauiuz aut medioꝝ poterit alijs adiungi calidis entib⁹ cunctis. Pali: si nā pōt ex simplicib⁹ elemētis solutiuū ꝓstruē multo āpli⁹ ℈ ea valebit arti ꝓiūcta: sz illud euēit cuz alterativa simplicia ēt nāe p artē demū ꝓciliata pōde re copulāf ōbito. Itaqz ex alteratis simplicit pōt so lutiuū ꝓsurgē. In oppositū q; tyriaca metridatuz anacardinū et similia cum sint q̄z calida ōbiteqz oi et marie tyriaca mō ꝓstructa eēnt solutiua. Itidē q̄ seq̄ strāf ex oppositō vnū nō ꝓcidit i reliquū cū vna spēs nō iuuet reliquā adesse sz alterativū et solutiuū vt vi d ebit dilignēt ex aduersō. Rursus nihil vltra suaz

ſpēm pōt. Potētia vo alterativi ē alterare. ſolutiui āt ad ſe trahere. Non igit ex alterativis poteſt ſolutiuū conflari. Propter pmū qdē ſciendū q qd fit medicina quidq ſolutiua: dria. 136. t. 141. innotuit. Solutiuū ereni ſeu laxatiuū hic audio medicinā ſuffi cienter calidā attractuā a vtutē ſpēm ꝓſequēte q̄ re/ſpicit ſm debitū aſpectū ad orbē. 72. q. ppie dicit ſz hippo. farmacia. ſed alterativax q̄litate prima vel ſe cunda elemētari agentiū quedā ventrē cōcitāt antiq leniunt naturā vt mēbrox ſuperficies remolliēdo ceu caſſiafiſtula viole t hmōi. vel materiā lubricā reddē do ſicut gūmi prunox t pſilij mucillago: aut ei⁹ caliditate ſubtili i poros penetrādo t humidū abſtergen do qđ i his t per ꝓēs fluxū cauſando. Dis. n. medi cina abſterſiua eēntialit lenit naturā ſz i ea nō ſit vir/tus ſolutiua ſcđi pmo: vel ei⁹ acumine ceu euphor/biū ſz alij hoc ponāt magis diſſoluē. Quedam nāq medicaminū larāt ſui ponticitate vt mirobalani alia ſoluēdo: ſicut ſalſa t dulcia vt cauſabūt ſeu euforbiū alia viſcoſitate vt medulle: nōnulla vtute attrahēdi humores illi cōlonos vt ſcamonea ru. a pribus cole rā prac. 2. de hac innotuit mā: dria. 141. Propter ſm vero ſciēdū q alig moti ex argutis ꝓceſſerunt al/terativa ptacta ſolutiuū poſſe cōflare cum debita ꝓ-portione t mēſura: qđ declarare nitunt qm̄ eris beru go i vulnerib⁹ carnē nō generat eo q ſanguinē ad lo cū pueniente erſiccat t carnē mordicat ſanā t corro/dit: neq cera cū oleo cum ſanguinē in carnē nō con denſet vex potius putrefaciat t corrūpat mixta ūñ fil cōcreant carnē: de ige. 3. Sic igit in ꝓpoſito ex alte/rativis nō ſolutivis ꝓficiet ſolutiuū. Sed q eox poſi tio ſtare nō poſſit cū motivis poribus. 3. ac. 4. dōox apparebit. neq ſimile qđ inducitur de cera t oleo t eris herugine cū eis in adinuicē cōiunctis nihil vltra q̄litatē cōſurgat actiuū. prius. n. vnūqđq ꝓpor/tionale exiſtebat i carnis gnātione. In ꝓpoſito vero expetit aligd conſurgere ſpē differens vt videbitur a priori: Propter tertiū vo ſciēdū q ex medicinis alterativis pōt farmacia ꝓſurgere qm̄ ſicut ſe hz ad ꝓ ductionē ita ad actū Mā filis eſt diſpō rei in entitate t opatione. 2. meta. ſed ſolutiuū ſupra cōpoſitionem ſimpliciū id cōponentiū vtute bone cōplexionis al-terāt s t decoquentis ea ſm aſpectū talē aut hmōi ad orbē expetit cuius vigore aliā ſuſcipit formā pori cor rupta quā virtus attractōis cōſequit ppria. Calidū t regit celeſte qđ in ſimplicibus ampli⁹ reperit p/mis: non aūt ſic in his. Ipſū. n. eſt ois gnātionis cā dria. 48. In alterativis aūt vt ita ſolū prius adueni/ens mixti forma cū cōplexione reperit t ppie in fri-gidis in qbus vtutes niſi fuerit viuentia non repiun tur ſpecifice hec dria nota. 71. Adhuc hmōi ppietas ſolutōis ſi ſurgeret ex alteratis iā ars formā induceret naturalē. id āt non pōt q ipſa debilior eſt nā nec con ſequit eā ſz multū laboret. a. met an. 4. forme ſimilit artificiales fūt accītia: q ſi dicas: Ars non facit hāc niſi initiative ſimplicia inadinuicē applicādo: tunc n. vtute cōplexionis agunt ſe. Dōm id non valere tum ppter ꝓportionē vt tactū ad orbē t calidum celeſte: tū ēt qm̄ qs ſapiētia debita mēſura t ponde-re non valet ad id puenire cū nō poſſumus ptingere ad id qđ certū. 153. Palin: ſi deberet p artē ſolutiuū ex huiuſmod cōponi ſimplicibus oporteret ea vſq in mām redigi primā. Sic. n. ponit aligd gnāri cum hoc totū pmutet i hoc totū: pmo de ige. tc. ad ilē ve ro puenire nō pōt niſi mixtio p̄ceſſerit vera quo ad i tellectū t nō appens ſenſibilis talis. n. q ſimplicium ſolū primox cōmixtio: eodē de ige. t elox exordio. ſz ars nō valet ad hāc ptingere cū ſit dei: t nāe: dria. 178. ſed ad alterā incertā t appentē. Iridem: q dria ſpecifica aliquo tollat igenio ego non credo poſſibi-le t iō ſciāt artifices alchimic ſpēs vere pmutari non poſſe. 4. meta. a. Ipſa vo t modus tolleret ſpeciel qz pmutaret igenio ſi ex alterativis poſſet aliqđ con-ſurgere ſolutiuū cū id vigore ꝓſtitueret artis. Non igitur pōt ex alteratis ſolū ſolutiuū cōflari. Pro pter q̄rtū vo qđ ad primū dōm q illa non eſt ſeries diaſco. ſed adiecta tū q ſolū ꝓponit tres ſpēs alchi/mie. tūc. n. eſſent. 4. tū qm̄ illā ſup additā nō ſcribit ſicut alias t vt moris eſt illi⁹ in oib⁹ plura. n. ſūt apo cripha i eo t ppie in trāſlatione alphabetica: nō fic aūt in illa q̄. 5. diſtinguit libris radicali. Aut ſz aſſu-mēs purgetur vt pmittit non tū hmōi purgatio eſt p ſolutiuū vex lenitio qđ oñdit ei ormel cōmixtū. ſua nāq icisione t acumie hz ventrē aliq̄ter incitare ad qđ adiuuat qđ ſubdit i ita cenato. Ad aliud q ille pil lule cū ſint ex ſpeciebus alephāgine calidis acutis oc curraturq materie phlatice viſcoſe colice cātiue eax caliditate agitatur ipſa eliq̄tur t diſſoluit acumie ſen ſibiliter vt expellat morſa ꝓſurgit nā: qđ t antea con ceſſū. non āt q ex his conflet ſolutiuū altex qđ indi-catur ita tegni: cūatur aūt a calidis ſufficiēter farma-cijs: iuenit ēt nām apparata. aliq eni medicia fluxum inducit aut ꝓſtringit ſm q fuerit ſuſcipiēs diſpoſituz vñ ſcđo ſcđa: baſilicon ꝓſtringit q ſi hu. iuenit ppara tū ſoluitur. Sz mirandū quō doſis adeo pua vt. 3. ſ. id pōt opari. vñ forta ſſis cecidit corruptio in ſcriptu ra vel numer⁹ multiplicabitur tūc ipſius. Ad aliud dōm q ga. p ca. ſufficient farmaca non audiuit ſolu tiua ſed poti⁹ alterativa ſm Cōmen. vehement ca. t hu. ad cutim attrahētia i vapore diſſoluētia que tā dē reſoluunt in aerē t ppie cū ſubtilis extiterit. qđ appet ex eo qđ ſubdit: purgationib⁹ p q̄s ſolutiua in telligit t clyſterib⁹ t ſudorib⁹ ac vomitib⁹. 5. n. eūo nis modos retigit nec farmacum hic ſumit p ſolutio hippo. more: ſz coiter p alterativo magis. Ad aliud dōm q ſz ca. alterativis adſit non pōt virtus ſolutio nis adeſſe vt oñſuz. Coadiuuat. n. cū pncipali attra ctivo: p ſe aūt ſufficiēs non extat neq valet appro-batio eo q p tyriacā non datur vtus ꝓculcativa ſed potius ad aliquā ea ptingi filis. 178. neq id eſt ſimi-le: qm̄ plus diſtat alterativuz a ſolutivo q̄ ſimplicia cōſtructia tyriacā a vtute q̄ eſtimatur inde conſeq p pria cū vtraq ei⁹ ſit nature alterative magis. Adhuc h⁹i virt⁹ tyriace poſt. 10. aut. 20. ꝓſurgit ānos. 178. Medicamē vo alterativū tāto non pōt tpe durare vt elm trociſci aut pillule: dria vltia niſi i eo opiuz t frigida ponerent huiuſmodi. Ea vo vtute ſolutio/nis ipedirēt. Ad cōfirmationē vo dōm q metalluz non pōt fieri p artē t in aliud vt tactū trāſmutari cū ars ſolū faciat pmutationē in accidentibus: non autē in ſba vel fortaſſis ſi poſſibile id ignotū vñ C ó. 3. de aia. Dicitur de multis artificijs q videntur eſſe poſ ſibilia ſed ſunt cauſarū ignotarū vt verbi grā. Alchi mie t ſi cōſtituat fortirā hoc amplius cēt per accidēs t inſpiratione diuina q̄ artis ſapiētia vt dictū de p/prietate tyriace: dria. 121. Non. n. ars pōt puenire vt

agens in mām cum tpe ſciat ita ꝓportionari vt inde nouū ꝯſtituaſ metallū. Q̄ ſi appenter videatur id erit qz ars fallaciā ipſius quoquo igenio negt detegere ſz nā. vnde auꝝ ſeu argentū arte ꝯſtructum viz non puto habere coꝛ vt aliud nā ꝓductum ꝯfortādi lz nequeat gs eius fallaciā fm artem oſidere. fideleſ mihi tamē erpti dicūt argentum decoctōne p artem fieri veꝝ non vī tamen appenter lucrari ꝓbationibus oibus gbus vt̄ntur erpertū. Eti. nō eſt ēt conſimile: qm̄ vnū metalloꝝ magis cōuenit cum alio cuz ſit amplius alterabile paſſibile materieqz ꝓpinqus q̄z medicine terre naſcentiū aut aialium. Erat eniz formalioꝛ minuſqz paſſiua ꝛ ſō magis diſtincta vna a reliqua. Q̄ volunt alchimiſte dicētes oia metalla in vna mā liquabili ꝓpinqua conuenire: nunq̄z eē ad alterius relatiū velut egꝝ coꝛpus quod depuratione deducūt in metallū nobilius ꝛ eꝯ ceu coꝛpoꝛa p regimen ꝛ medicinam aialis adipiſcitur ſanitatē. De ſcoꝛpionū aut apum gnātōe vel vniuerſaliū vermiū quoꝛūcūqz nō eſt ſile cum oporteat mām ex qua gnāri ea putreſcere ꝛ ad materiā reuerti primaz qđ hic nō euenit: qđ qdem poſſet fieri ſi alteratiua calida acuta putreſcerēt ad eſa ꝛ mām ſe ꝙuertendo primā. Ad aliud qd dām: dria viſum. 60. Ad aliū dōz q̄ natura pōt ex ſimplicibus eſis ſolutiuū gnāre cuz ea ſit mā gnātionis ꝓpꝛie in qbus calidū magis celeſte gnātiuum nō aūt ex ſimplicibus cōpoſitis ēt cuz arte cum non ſit materia ex qua natura poſſit aliquid opari eis ꝑmanentibus actu: verū ars tm̄modo.

Differenria. xio.

Quod compoſita plus perdurent ſimplicib⁹ oſiditur qm̄ tyriaca ē medicina cōpoſitioꝛ ceteris vltra ēt triginta iuueneſcens annos ſz tm̄ regionum diuerſitatē vt tactum: dria. 178. Nullū aūt ſimpliciū vltra hos poſitum ꝑmanere. adhuc cuz res oꝑetur vt bz eē. Silis nāqz ē diſpō rei in entitate actu ꝛ vitate vt appz metha. 2. ſz ꝯpoſita fortiꝰ agūt q̄z ſimplicia ſicut viſum: dria. 143. q̄re fortiꝰ bz eē. Rurſus cū ars imitetur nāz vt accidit in nā: ſic ꝛ in arte. ſz in bis que nāe ꝑdurabilia ſunt ꝯpoſita vt gnāta q̄z ſcia vel ſpmata ex gbus vt appz ꝓducunt. Eti. virtꝰ vnitioꝛ fortioꝛ ac ꝑmanētioꝛ per ꝯñs q̄z diuiſa multiplicata. Durabilioꝛa itaqz ſūt ꝯpoſita ſimplicibꝰ. In oppoſitū qm̄. 2. caſi. ſcamonee vitus perdurat vſqz ad. 30. ānos duo ēt elli vt al. ꝛ ni. longioꝛi ꝑmanēt tpe ꝛ ſō excipiūtur ab herbis que vltra. 2. aut. 3: debilitant ānos: qđ oſidunt mineralia ꝛ oſſalia ꝑmanſionis longeue nullū aūt ꝯpoſitum ſimpliciť aut p ſe tā longioꝛi vt declarabiť ꝑmanebit tpe. Iti dē ſimplicia ꝑmis ꝓportionātur eſis. ꝯpoſita vo ex bis ꝯſtructa. ſz eſa longioꝛi ꝑmanent ꝓpꝛio illis que ꝯponūtur ex ipſis cū ſint eis maioꝛa q̄z marie: eteniz potētie eoꝝ ſequūtur magnitudines Cōmē. i. ce. et mū. Simplicia igitur magis ꝑmanent compoſitis.

Propter primū vo ſciendū q̄ ꝑdurare ē tpe cū vigoꝛis ꝯſtantia coextendi. Sic. n. vegetabilia ꝓprius dicūtur viuē cū in actꝰ valēt debitos ſilr ꝛ q̄ hmōi Eſt aūt hinc ſimplex medicina ſingularis a nā ꝓducta Cōpoſita vero ē ꝯſtructū ex ſimplicibus arte que p miſcet plurima vltra nām debite ipſa inadinuicē applicādo. vnde ſimplex ē duplex vnum qdē ſimpliciť ꝛ fm nām vt elm: alteꝝ fm qd ꝛ fm artem ſicut medicina ſingularis ſilr ꝛ p oppoſitū duplex ē cōpoſitum. Noſce q̄ ſimplicia ꝛ cōpoſita ꝑdurant longioꝛi aut breuioꝛi tpe multiplici de cā. nā ea que ſūt ſri. ꝛ ſic. ꝯnis cū minus erponātur putrefactioni ꝛ reſolutioni longioꝛi ꝑmanēt tpe ſubaudiēdo abſqz vita: tactū dria. xi. Que āt ca. ꝛ bu. ſunt amplius putrefactōi cōpoſita ꝛ que ca. ꝛ ſic. reſolutioni. Frida vo ꝛ bu. vt viſum. 138. bebetioꝛa celerius reddunť Que ēt fuerint ſbe dure ꝯpacta: differentes ſapoꝛes ponticos ſtipticos ꝛ amaros durabilioꝛa ſūt oppoſitis vt mineralia oſidūt ꝛ ſui oppoſiti: nā mollia aquoſa minus ꝑdurant ad multū ceu ſucoſitates niſi arte ꝛ decoctione ꝯſtructe: deinde folia radices gūme ſtipites ꝛ ſeia demū niſi fuerint multum bu. mollia illa vo ficcioꝛa dura ꝛ in aliqb⁹ aialibus ꝯſilr bz ſuo mō Silr que ſūt grandioꝛis quātitatis minꝰ putreſcunt vt ſic ꝯñs. vñ. 4 metha. Multuz minus putreſit pauco. In maioꝛi. n. ampliꝰ ignis. adhuc qua exponitur aeri ꝛ agitationi eiuſdē cum bēat ꝯtinue alterare ꝛ reſoluere magiſ: ꝛ ꝓpꝛie ſic mollia p̄ſeruāť a coꝛruptōe ꝯſtructa. vñ ꝓb. 22. quare fructus ꝛ carenſ ꝛ q̄cūqz talia vtralibet iputreſcibilia ſiunt qñ vehemēter iflabūtur et ea ſilr que in terra ſupfluis ſe habent Cuius qdē cāz aſſignat qꝛ oia mota putreſcunt q̄ āt plena imobilia: lz qdem id ꝯrieť ei qđ dī metha. 4. de quo mōſtraui qd ſufficit ꝓb. pretacta. 12. Et cum aliquo ſilr glutiue ſimplicia vel cōpoſita ſuperficialiter illiniūtur aut melle occultanť vel decoquūť diutius ꝑmanēt: q̄re cupiētes ꝯpoſitoꝝ aliqua ꝑmanētioꝛa effici melle ꝯſtruūt ꝛ nō ꝛuc. quod oia denotāt ꝯpoſita ꝑdurabilioꝛa. Ea ēt que tenētur in regiōibꝰ friis diutius vigoꝛe ꝑdurant his q̄ in calidioꝛibꝰ qđ indicat etatis diſtinctio: dria. 178. Illa ēt que i tpe colligūtur frō ꝛ ſic. boꝛeali ꝛ ſereno ꝛ luna lumine diminuta minuſqz bu. redūdantia ꝑmanēt amplꝰ oppoſitis. Similiter quoꝛū ſuba ē magis bōgenea ꝛ vniformis ꝑdurant āplius ꝯñſ. Propter vo fm ſciendū q̄ auctoꝛes vt exprimūt ſimplicia ꝛ cōpoſita vt ad multū. 3. aut. 4. ꝑdurare ānis. Nō. n. ꝓpter añ dicta pōt limitatꝰ hoꝛe ipoꝝ aſſignari ꝑmanētie ꝯterminꝰ. amp. tm̄ ac ꝑticularius ꝓtractāt ō ꝑduratōe cōpoſiti q̄z ſimplicis vt appz Serap. ꝛ Maliab. auctoritatibus. Singulariter. n. deſcēdūt ad multoꝝ cōpoſitoꝝ ꝑmanentiā vigoꝛoſā vt tyriace vſqz ad. 30. an. vtus ꝑdurat itegra: ꝛ vlr eſis melle ꝯſtructa et marie fria ceu opiū recipientia longioꝛi ꝑdurāt tpe: puta. 5. vel. 7. āno. que āt ꝛuc. cōdūtur ꝛ abſqz fris ꝛ ꝓpꝛie modicū decocta nō ꝑdurant anno q̄ vendito res ea in ſornellis cōſeruāť ſubcalidis. Plurime ēt quātitatis āplius cōaſſata ꝛ aeri plus ꝑdurāt i obuia ita vt ligdis vaſoꝝ oꝛificijs repletoꝝ mel aut oleum ſupponāt ne aeris motiui ac putrefactiui ſubſit igreſſus q̄ āt minoꝛis mollis quo ꝑmanēt tpe ſicut troc. ꝛ pil. ceu tribꝰ aut qnqz menſibus in gbus diſtare vīr vtcūqz Serap. ꝛ Maliab. ꝛ iō melius vt conſeruť hoꝝ maſſa q̄z remaneāt iformati: quare pulueres ꝓprieqz cōtritioꝛeſ mimo perdurant tpe ſicut menſibꝰ duobus ꝛ inde. nam quātūcūqz minuitur coꝛpus et vtus cōſimiliter caſi. ſo ꝑmo ca. olea vo ꝑmanent quouſqz icipiant rancidari et odoꝛē amittē. Sz oleū balſami. i. balſamus ſiue opobalſamus et camphoꝛe aq̄ quāto antigoꝛes tantovirtuoſioꝛes. Empla vero vnguēta et q̄ ſimilia ꝑdurant in annū. Sirupos aūt duobus inquit ānis ꝑmanere aut vſqz ad. 4. eo ꝙ

sunt optie cõstructi ꝛ decoctione ispissati. Apud vo modernos ꝫ apothecarios seculatos iuxta vnũ aut 2. ꝓmanent mẽs. vñ ali. 2. Medicinã cũ citoni o fine aq̃ aut rob vo imãifesto fortuitu iacentẽ posteri⁹ qñ qꝫ inuenimus itermedijs ãnis. 7. factis nullã bñtez i mutationẽ q̃litatis i gustu puta vel odore seu colore. Et id qꝛ ꝑm haliab. fuerat quousqꝫ. ʒ. defecerit pars decocta. Nosce ꝙ ea q̃ ꝓponũtur iadinuicẽ ꝓponuntur ꝛ ꝑpe nõ ab igne aut modicũ affecta nõ mox sufficient opantur cõstructa verũ tpe egent quodã iter medio quo actõe ꝛ passione ꝓcurrẽtib⁹ iter ea i vnuꝫ cõcidant nãm. vñ eloꝝ. i. mora indigẽt cõfusoꝝ pticule vt adinuicẽ agãt ꝛ ptiank oisariã ꝛ sic pficiẽt totũ fibiqꝫ file oio. Condita siquidẽ q̃ opiuꝫ iusgamuꝫ ꝛ hmõi recipiunt sufficiẽter saltẽ mẽses ptrãseant sex añq̃ exhibeank vt inde vnũ resultet ꝛ malitia sopiak narcotica. Plura vo aliox ex vno vel duob⁹ tribuank. Que vo igne examinank pfecte vt syrupi decoctiones ꝛ filia post eox refrigerationẽ pfectã vt a die cõstructionis vel biduo ꝛ ꝑsueres ꝛ consilr empla vnguẽta ꝛ q̃ talia. Pillule aũt vel tro. saltẽ a. 4. vl 7. cõdominank in antea vsqꝫ in tps ptactũ. Sic itaqꝫ appet breuius in cõi tps ꝓmanentie cõpositoꝝ. Sꝫ circa ꝑdicta dubitare ꝓtingit eo ꝙ mgt dias. elli. ãbo al. ꝛ ni. ãno vno durare pñt cui⁹ oppositũ ꝑ. a. supi⁹ scriptũ ꝙ non solũ. 2. aut. ʒ. ꝑdurãt annis itex est longioꝛi tpe. Dõm ꝙ elli eo q̃ꝫ sufficiẽter sunt ca. subtilis sbe de facili resoluunk: qꝛ tñ sunt violẽtioꝛes coꝛporib⁹ modernis ifesti ꝛ marie almã. vt tactũ dria. 9. lꝫ ab ãno i antea vel circa debilitenk nihilominus vtus coꝝ quo ad actũ i nos sufficientẽ lõgo ꝓmanet tpe filrqꝫ qõ dictũ est scamoneã. ʒo. an. ꝑdurare iter pretandũ. Propt tertiũ qdẽ dõm ꝙ oibus purificatis vt ad multũ simplicia ꝓpositis sũt ꝓmanẽtioꝛa: qõ discursus expientie oñdũt ꝛ rõ nõ min⁹ qñ ꝓmanẽtia sit ꝑ formã: Ipsa. n. ẽ q̃ dat eẽ atqꝫ ꝑdurare q̃ãt pfectioꝛ existet meli⁹ poterit eẽ ac ꝓmanẽ cõdonare. sꝫ hec ẽ illa q̃ simpliciũ cũ fit nãlis: q̃ vo cõpositorũ artificialis. Arte figdẽ pfectioꝛ nã cũ ꝓncipiũ extet itrinsecũ illa vo extrinsecũ. 2. de ige. aialiũ Rursus dcm ẽ ꝙ qñcũqꝫ minoꝛak coꝛp⁹ minoꝛak ꝛ vtus illi⁹. sꝫ cõpositа minoꝛãk tertia q̃ laborioſa ẽ ac exnea nõ aũt ita simplicia. Eti: cã corꝛuptõis ꝛ ꝑ ꝓñs in ꝓmanẽtie etherogenitas extat nullũ eni nudoꝝ simplicũ corꝛũpit dũ ꝓmanet tale ꝫa. i. ꝛ iõ artificiata ẽt ex plurib⁹ cõstructa rupture plus sũt oppositis exposita filrqꝫ nãlia v ꝛ mox oñdunt ꝓbl. ii. sꝫ simplicia sũt vt hõgenea: ꝓposita vo etherogen ea vt euidẽtia de termiat. amp. id min⁹ ꝑdurat i quo repiunt ꝑa ꝓria alterãtia ꝛ corꝛũpẽtia ei⁹ oppositо: sꝫ id i ꝓposito nõ ãt i simplici cũ duplex reperiak i eo cõpositio i ꝫ vna sola vt ꝓmoꝝ eloꝝ: q̃re lac nã cõmixtũ ex triplici ſba ꝛ nã corꝛũpit celeri⁹. Simplicia itaqꝫ longioꝛi ꝑdurant tpe ꝓpositis. Propt q̃rtũ qdẽ ad ꝑmũ dõm ꝙ tyriaca ꝛ b⁹i dinti⁹ ꝓmanẽtia cõpositа nõ ꝑdurant diuti⁹ ꝑꝑ rõnẽ ꝓnis vniformit ex simplicib⁹ cõsurgẽtis veꝝ ꝑꝑ vnũ marie simpliciũ puta opiũ ꝛ sic potius ꝓuincit oppositũ q̃ꝫ intentũ. Aut id verificatur vt multũ. Ad aliud dõꝫ nõ oportere aliq̃ eẽ ꝓmanentioꝛa eo ꝙ sint fortioꝛa vigoroſiusqꝫ agẽtia: ceu appet in boie respectu pluriũ aialiuꝫ eo fortioꝝ verũ ꝓmanẽtia q̃ꝫ minus i vita: neqꝫ oio res sic opatur hꝫ esse vel ecõuerso lꝫ ea verificet in cõi non tñ ꝑticulariter oisariam cũ cã differat eẽntialiter ab effectu. Ad aliud dõꝫ filr nõ fore verũ vlr: vt visuꝫ dria. 164. Cuꝫ eo ẽt ꝙ ꝑma ꝛ cõponẽtia sũt ꝓmanentioꝛa cõpositis vt elã. Ad aliud dõꝫ q̃ i cõpositis vtus inadinuicez copulak sed nõ ꝑꝑ hoc cũ hmõi eoꝝ ꝓiunctio non in vnũ reddita cõsopiak vt simplicis. Sunt nãqꝫ in cõpositis plura que nõ nã copulak sed arte. Ipsa enim quãtuncũqꝫ conata ꝓnũ appens. i. non põt ad eã q̃ nãe ꝛ dei verã permixtionẽ peruenire. Cuius siquidem benignitate ipso in posteruꝫ perfrui valeamus.

Peregimus deo fautoꝛe opus Cõciliatoꝛis magistri Petri de abano medicoꝝ phyſicoꝝqꝫ sua tempestate principis: Impressum papie per Babrielez de grassis anno dñi. 1490. die sexta. nouembris.

Curiosus esse desideraꝫ ne aliqd huic opi deficeret ꝛ multa querens originalia emendatissima ante illam driam que incipit sic: ꝙ craneum vno constituatur osse que est. 39. dria ꝛ post illud annexum qõ incipit: Occasione siquidem huius qõ tactum est de restauratione partium ꝛc. inueni in multis originalib⁹ hoc annexum quod incipit:

Dhuc hoꝝ hesitatur occasione ꝛ potissime: qñ plebiscita ꝑte diminutis hostiliter penaꝫ inferunt qua mẽbruꝫ iudicandũ sit colobũ lesione. nam vr ꝙ oi qꝛ perfectũ extat cui nihil deest eorum q̃ natum est hr̃e. 5. metaph. igitur erit iperfectũ cui ꝛc. cũ bene diffiniens ꝓria consignificet: topi. 6. sed diminutũ est iperfectũ vt nomẽ oñdit. Eteni oẽ totum ꝛ pfectũ sunt in dria spẽ igitur ꝛ sua oppositа: qꝛ lesione quecũqꝫ posita mẽbrum colobũ seu diminutum existit. Iridẽ cum tollitur id quo mẽbrum ꝑncipaliter agit colobum fiet qꝛ ẽt mẽbrum in actũ suuꝫ ordinatur tanq̃ꝫ in finẽ sed id remotione accidit ptis consimilis cuꝫ ea perficiank opationes officialium ẽt dria. 65. tũc itaqꝫ mẽbꝝ colobũ reddek. Rursus mẽbra vtiliter aut vlr existere carentia tñ suo actu vt oñdit contusio ipillatio circa cerebrum nuchã vel nernos vti nãlitas absqꝫ aialitate seu nutritio sine motu ꝛ sensu: ac is absqꝫ illo: interioꝝ primo ca. pe. ꝛ ꝑmo prima ca. de Vtutibus. 4. põtqꝫ actus deleri alia cõpositionis nã ꝛ non ea que numeri sola qꝛ colobum absqꝫ separatione constabit. Eti: carne abscissa membrum non redditur colobum. 5. metaph. sed labium est caro. Adhuc Cõmẽ. ibidem: diminutũ mẽbro ẽ id cuius numerus non remanet. sed id contingit cuꝫ zirbus auferatur igiꝛ colobuꝫ aliter q̃ꝫ abscissione cõtingit precipue cum alia sint pretacta ptisqꝫ interioris detruncatione. Quorum oppositum oium sentiunt Ar. ꝛ Cõmen. 5. metaphy. Iridem qõ colobũ idem iportat ꝙ abscissuꝫ vel breuiatuꝫ grece. sed in ꝑtactis plurimis non ꝓuenit abscisio hmõi cum nõ appareat. igitur indiuidua hec minime coloba. Propter primum qdem sciendũ ꝙ lesio est nocumentum sensibile perceptũ in actu que triplex existit vt minor media ꝛ maior. vnde. 2. tegni nocetur operatio aut leuiter: aut mediocriter: aut oino non fit. prima quidem dicitur ꝓmutatio seu visus cum aliud q̃ꝫ fit suppositũ conspicit. reliq̃ qdeꝫ debilitas sicut visio tene

UNIVERSIDADE LIVRARIA DA

broſa: ſz tertia corruptio vl'is ſicut cecitas. de accidē
ti. 3. c. 3. quax vnaq̄q3 triplex itex erat: ceu .3. ſim
plices ſunt nāe. nā quedā ꝓſimilis quedā officialis ꝛ
tertia vtraq3 nā cōis appellatā: quax quippe deteri
or ē vltima: min⁹ gdem. 2. ꝛ mime q̄: 3. qd āt ſit opa
tio: quecūq3 dicat' ꝛia oñdit. 6i. ꝛ mēbx. 38. Est āt
hic indiciū ſnia rōe ſeu ꝓſuetudine approbata: colo/
bū qdē noie abſciſſum iportat breuiatū: mancū muti
atū ipfecū diminutū aut vulgariter mancū vt ſupra
l Rōem Xo ipm totū quod pte eēntiali ſaria itegra
li diminutū extrema: ē ꝛ totū triplex metaphy. 5. pu
ta vle qō natū ē de pluribus predicari pyarmenias
ꝑmo. aut qō in plurib⁹ hz eē. 7. metaphy. vt animal
logicus nāq3 ꝓſiderat itentōcs ſas ꝓut ſūt ꝑdicabi/
les ac ſubicibiles: metaphyſicus Xo reſpicit ad qd-
ditates. ē āt hmōi nā totius vt in q̄libet pte eius ſal/
uet' ſubiectiua. aliud Xo ē totū itegrale ex ꝓtib⁹ con
ſtans q̄ſtitatiuis vt corpus qō ꝛ domus: cuius ratō
ſaluat' ꝑtibus vna ꝓiunctis: cū id nō aliud ſit q̄ſ ag/
gregatio ꝑtium in ipſo pbicox. i. qꝛ nō in vna vel in
plurib⁹ ꝓſtat ꝑtiū hz in oibus toto vl'i compoſitū. ter
tiū qdē Xtuale qō ex ꝓtib⁹ ipſius ꝓſtat poteſtatiuis
vt aīa cui⁹ triplices ſūt vires note. qō vt mediū duo
rū exrat predictox: ꝓtim nāq3 rōem ꝛ nomē ꝑs ſuſci
pit toti⁹: hz nō ſaluat' in q̄libet eius pte. Sil'r ēt pars
triplex exiſtit. hic āt ꝑmo de toto ē itegrali ꝛ eius pte
ꝓut totū reſpicit poteſtatiuū. auferf. n. fil'cū eo ꝛ nō
ō toto vl'i cū ſit quātox qō hic totū expetit': hmōi qp
pe totius deſcriptio ꝓfcā i āpli⁹ tertio appebit dicēdo
rū Propter ꝑm Xo ſciēdū vt ꝛ tetigerūt arguta
q· aliq̄ direrūt colobū id fore qō abſciſſum extremo.
Aliqñ vero ſine h poſſe colobū dici dūtaxat ei⁹ actuſ
deficiāt oiaria hz qō ō h tertio videbit' ꝓiter. Pro
pter ipz gdem ſciēdō ꝑmit⁹ ꝓditōes hmōi poſite. 5.
metaphy. ſubdant' deiceps Xo veritas ſubiūgatur.
Propter hmōi primū attendēdū q· eax q̄dā ſumūt'
magis ab ipſo toto. alie āt plus ptē reſpiciūt. vtriq3
āt. 6. fore videtur hz vna qñz cōplicet' alteri ꝑmo q/
dez puta q· fit totuz itegrale diuiſibile qō fit iequale
ſublatū ei a quo abſcidit'. Et iō duox vno ſepato co
loboſitas nō ſurgit cū totū nō ꝑmaneat. plures eniz
id expetit ptes: q· ꝑmaneat eius ſba ſine ſpēs nā ſi ca
lix colob⁹ fiat adhuc oz fore calicē ꝛ ideo numer⁹ nō
dī colob⁹ cū eius ablata vnica re ſpēs ꝑmutet' qō fit
etherogeneū velut officialia mēbrox qꝛ pinguedis
vel carnis nō reddet' ēt ſi colobū priuatōe: qō ptes i
toto driam cauſent in ſitu. vñ aqua ignis ꝛ vl'r bōge
nea nō ſunt coloba cū in eis ptes in ꝑ accidens ſitiēt
ꝛ q· fit ꝓtinuū nā vel arte: qꝛ armonia hz diſſimilium
fit ꝑtiū peccatūq3 hñtium qꝛ tñ in ꝓtinua nō dicūtur
coloba: rōem vero ptis q· fit ꝑs integralis diſſimilis
q· auferat' oio a tota ꝛ non ſcindat' aut ꝓforetur tm̄.
vnde ſi ꝓforet' calix nō efficitur colobus q· nō ſit ꝑs
q̄ abſcinditur principalis ſeu caput: cui⁹ abſciſſiōe in
teritus ꝓſeq̄tur q· non poſſit denuo regnāri ablata:
ſicut pinguedo ꝛ caro q· ſit extrema vt exterius ſitua
ta: q̄re ſplenis ablatio vel renis corpus non cāt colo
bū: ꝛ q· ſit eēntialis q̄lis nō eſt pars aialis ex ſuperflui/
tatibus genita. vnde ſi auferant' pili vel auis depul-
met' colobitas non iterueniet: q̄re calui nō ſūt colo/
bi: ꝛ vtiq3 cū hec iterueneriſt oia mēbx ꝓprius dice
tur colobū exiſtere: ptis ſigdem quedā ē accidētalis
ꝛ extranea ceu vngues ꝛ marie in boibus ꝛ pili alte
ra eēntialis: ꝛ hec duplex vel fluens ꝛ refluens vt pi
guedo ꝛ caro: aut ꝑmanēs ꝛ ea bina ſimpliciter vel
principalis vt trine note: aut ſaria ſicut cetere illis il
late. ꝑz ergo deſcriptio ꝑdcā: ſic itaq3 verius dicunt'
coloba exterius ſepatis: qñ q̄dam ſūt aperta nā foriſ
denotata ſicut manus ꝛ pedes: oculi naſus ꝛ virga
ꝛ alia ſublatentia vt lingua dentes: quedā ẋo media
vt auris ꝛ teſticuli. Et n. quedā velamine tegūtur ar
tificiali vt genitalia: reliqua ẋo mime ꝛ proprie que
faciei anterius: quedā media ceu auris manus ꝛ pe
des. quedā ēt ſunt maiora vt manus ꝛ pes reſpectu
maioris ꝛ ipſius ptium duplices nāq3 ſunt de diſtpā
tia in equali. c. 2. Propter ſm hmōi ſciendū q· co
lobū pōt dupliciter accipi vt ēt apparet in libro icho
ationis anotbomie quam tranſtuli tertio: aut ꝓprie
ſm q· eius ꝛ pris ipſius conditiones oñdunt vel cōi
ter ꝛ id duobus ēt modis natura aut: ceu mēbris na
ſcens diminutū quod potius aggemena ſm alcabiti/
um ꝛ mōſtruoſū appellatur vel ab euentu ſeu tpe q̄
dicūtur egritudines: ceu quō alicuius opilatiōe caſu
vel percuſſione actus pris deperit ea ꝑmanente toti
coniuncta. Et cū igitur ꝑs euētu veri⁹ colobet' appeat
ꝛ magne ita vt corruptio interuenit totalis ſimplicit
indiuiduū ē colobū vt cū manus ſeu pes abſcindat' ꝛ
pena a legiſlatore: tunc ipoſita iſtanter ꝛ iportune q̄
litercūq3 repetenda: cum. n. totaliter actus ꝑuatur
corpuſq3 relictū ſedum abominabile atq3 ſpretū red
dit' id indiuiduū colobū oio ꝛ pena cōmittenti exgrē
da ſimplr. abſolute nāq3 ꝓlatum in eius auditur ſi-
gnificatox potiori regimine acutox. 3. Dz aūt h nō
ſolum diminutionē corpori aducrtere illatā verū ēt
diſormitatē nō pax inde cātā: marieq3 cū non vale/
at occultari quod in tegni ſcribenti tertia nobis iten
tio inuenire aliquā ꝓcm. 1. decoratiōem iuxta tranſ
lationē alterā vt in decurtatōibus boc ē ptem rema
nētem ſup adductione pellis coperire vt min⁹ diſor
mis ꝑmaneat: qō ēt attendūt hi qui medicant' mutu/
landis pellē vndiq3 ꝓbentes ſurſum ante abſciſionē
vt deſcendens circulariter tandē valeat tegē manēſ
qō extremū alicubi aūt ſic euenit q̄re ꝛc. Si ꝑticula
fuerit mima vt digitus aut ēt ipſius ꝑs hz vere colo-
betur: qꝛ tamē non ſic ledit' totius actus: neq3 diſfor
matur intm̄: colobitas nō vſquequaq3 iudicanda ne
q3 abſolute pena ipoſita expendenda vex mittenda
ceteris alijs conditionibus pariter occurrentibus q
bus in arbitrium iudicis relinquendum prudentis
regis. non enim cuncta poſſunt propter eorum infi
nitatem particularia ſcribi. Moſce etiam q· palpe/
bre ſuperioris abſciſio grandem inducit defectum et
diſormitatem cum oculus tandem ſpirituum diſſo/
lutione aut continentis alteratione cecetur. Si vero
leſio fuerit in parte abſq3 ipſius ſeparatōe in toto na
tura vel aliter cum etiam totum non adeo vt pri⁹ de
fendatur ꝛ non id niſi vt cōmunius ꝛ ſm extenſam
aut diminutam rationem colobi diminutum iudice-
tur: quod ꝛ poteſt ſm plus ꝛ minus apertuz ꝛ occul
tum ſimiliter contingere. ideoq3 pena vt prius non
ſimpliciter expedienda ſed iudicis magis coniunctu
re rationabili cōmittere ꝛ ſtandum cum hoc ēt pen/
ſanda plebiſcite inſtituentis intentio cum peccantis
ſ. conditione ac delicti quantitate nam furiosum ali/
quo quis ſuſpenditur: aliquo vero quas mutilatur:
aut aliter plectitur ꝛ tamen furtum vtriq3. Propt

quartum vero iam ad prima tria quid dicendum apparuit: qm̃ cõmuniter ⁊ extense potest colobum appellari non autem certe, peccatum etiam numeri amplius reliqua compositione prava actum tollit ⁊ totum difformat ⁊ ideo talium colobomum pena suppu tanda ⁊ ad priorem comparatione arbitranda vt cuz colobitas accidit verissime. Ad aliud dicendum q̃ sermo Ar. audiendus est plus de carne naturali simplici cuius regeneratio possibilis est magis q̃z de carne glandosa lacertosa qualis que labij nam in eo ps non parua spermatica puta nerꝰ ligamentum panniculus. in vtroqz quippe duo extant musculi: cum hoc etiam labia extrema sunt dependentia separata quod non sic carni adest reliqe. Ad aliud dicenduz q̃ lz numerus partium diminuatur opus sit illam sore extremam sed verius vt visum colobum debz dici quod non est in zirbo cum sit interius contenuz: neqz eius absciſione ante putrefactionez cum erumpit ⁊ reductus fuerit: plagaqz iuncta fuerit solum quod tale colobum nominari.

Post differentiaz. 65. que incipit q̃ sanitas sit species subalterna inueni hoc annexum

T autem sermo prefatus in amplius appareat hesitatur an corpus qđ vt nunc tale dicunt ceu egrũ vel neutrũ sit a generatione vł ab extra. q̃ aũt ab extra vł quia i tegni dicitur id ſm tempus ⁊ in tempore fore. hoc aũt qđ extrinsecuz erat: cum rem sapiat non naturalez. Adhuc si mẽsura est forinseca ⁊ mensuratũ cũ simul extent nã. sed mẽsura ẽ extrinseca vt tempus cũ sit formaꝫ vna: q̃ medicine corpori applicanꝫ ceu ẽt ⁊ qualitas ⁊ quãtitas ⁊ modus: vsus ẽt i tegni libro tertio. Rursus ois divisio cedit in opposita: qđ non esset si tale vt nunc foret a generatione cum id quod est simpliciter tale sit ẽt hmõi. Eti: Balienus vł ipsiꝰ quod est tale ab eꝫ fore oblitus infra vt crimen ipingatur ipsi ficut iponitur baly de corpore praue egrotatiuo. Et cõfirmatur: qm̃ sanitas ac etiam egritudo dupler existit. vt ex p̃ncipijs generationis primis ⁊ ab extra seu a tẽpore vt que post egritudinem acquisita. Rursus p̃mo ẽt vbi ponuntur. 6. corpora habitudinalia non vł hoc inseri. sunt nãqz sanum in vltimo sanuz non in vltio neutrũ egrotatiuum parũ egrum ⁊ egrum maxime. cũ igitur talia sint a generatione ⁊ quod tale vt nũc non reponatur in eis concluditur ipsum fore huiusmodi ab extra amplius. Jn oppositũ Ba. ⁊ Commentator baly recte auditi: id qđ est tale ab extra notificatur per actus ⁊ non per ipsius principia: natura enim ⁊ ars principiant diuersimode: cum vnuz sit ab intra: reliquũ vero foris. sed quod vt nunc tale denotatur per eius intrinseca vt eucrasiam propriam ⁊ compositionẽ differentem tñ ab ea que amplius corporis temperati vt series firmat tegnica. erit igiť qđ vt nunc a generatione ⁊ non ab his que foris existẽs

Propter primum quidem sciendum q̃ corpus in duobus locatur generibus puta quantitate quod est magnitudo continua tribus dimensionibus constituta vt lon. lati. profunditate ac substantia: ipsa nanqz corpora existit dismensionata similiter cum ea dupler extet incorporea ⁊ corporea. vnde Auer. metaphy. tertio: Corpus est substãtia trium dimensionũ ad angulos rectos se inuicem secantium susceptiua. hic autem non suscipitur corpꝰ prout est quid quantitatiuum aut substantiale nisi prout qualitate informatur sana vel egra: dictum nãqz differentia. 7. medicinaz corpus humanũ sanabile speculari. Huiusmodi vero corpus dupler extat. quoddam nãqz ex p̃ncipijs generationis taliter constitutum: alterum autẽ ab bijs que foris: siue sint superiora vel inferiora nõ naturalia dicta: lz principium effectiuum intrinsecus latcat: differentia. 72. omne nanqz dictum est de potẽtia in actum per actuz precedentẽ ibidem ⁊ id quã doqz constituitur arte: interdum vero superno ambitu concitante celesti ceu nos continenti. Primum aũt triplex reperitur: aut enim semper tale puta optimam complexionem ⁊ ꝯpositionẽ in similibus ⁊ officialibus partibus a generatione ꝫbens: aut pessimã in eisdem vel mediã. sunt enim tria corpa semper talia vel distans per parum ab eis ceu quod dictum vt multum tale similiter triplex aut plurimum inde secedens in vtrisqz naturis dictum vt nunc tale quod plures volentes suã positionem que ꝓtractaꝫ astruere ita protulerunt cum series tamen greca contineat in nunc: vnde alia translatio in presenti hora. Nosce quoqz sanitatem cum eius correlatiuis dupliciter notificari aut ex p̃ncipijs intrinsecis ⁊ tũc est eucrasi citas in consimilibus ⁊ coequalitas in officialibus vel ex posteris magis ficqz habitus erit vł dispositio que operationes ſbi sane proueniunt ita vt prior diffinito principium demonstrationis sapiat: ſa vero eiusdem cognitionem ac tertia seu demonstratio positione differens vt sanitas est habitus ⁊c̃. ꝓpter eucrasiam ⁊ coequalitatem ⁊ reliqua apparens posteriorum primo. Propter scdm autem sciendus q̃ cõmunius dicunt corpus vt nunc appellatum ab eis tale fore non a generatione verũ ab extra vt erate tẽpore regione ac vł r. 6. rerum non naturaliũ administratione. bis eni corpus permutatur de sanitate per mediũ in egritudinẽ aut ecõuerso dũmodo talibꝰ nil religs fuerit gubernatũ formis: quoꝫ fiquidẽ p̃tacta sunt motiua. qđ Vo de eo tertio cũ q̃rto videbiť dicẽ doꝫ Propter p̃mũ q̃ sciendum q̃ corpus tale vt nunc vel in p̃senti hora siue tpe: cheros eni importat duo hoc grece dr id qđ ex p̃ncipijs generatiõis est tale vt sanitatẽ aut eius correlatiuuz possideat in nunc seu hore presenti ad differentiaz eius quod est semp aut multũ tale qđ ⁊ ga. vł indicare intellectus inquiens: sanũ in nunc sanũ fore corpus ſm pñtem horaz ⁊ hoc ẽ esse sanum in illa hora seu tpe in q̃ permanet eucraton in cõsilibus ⁊ coequale in organicis non tñ ſm pfectissimã eucrasiã ⁊ coequalitẽ qz hec principaliter debentur corpori sp sano: ꝯiterqz multum sano ſm ꝓpriam ipsius sani corporis nãm vel ẽt ſm propriam sanitatẽ corporis ipius vt aliqñ scribunt. grece siquidẽ sonat ſm ꝓpriam. s. eucrasiam ⁊ coequalitatem: ipsa Vo ente simpliciter sani corporis. vñ alia translatio ſm contemperantiũ ꝓpriam: ois autem iste sermo q̃ ẽ nã seu generarione tangit ⁊ non qđ extra id enim qđ est hmõi corpus a natiuitate contraxit talem nãm qua in nunc siue hora presenti hz sanitatem suam propriã in ꝯplexione ac ꝯpositione ſm eius naturam deferentẽ satis ab eo quod simpliciter tale: q antem volunt eorum oppositã rationẽ firmare litteram corrumpentes scribunt ſm propriam naturã tẽporis ipsius qđ ⁊ sufficienter explicat. Cõmentator ordinem faciens in his tribus corporibus. cum eniz

inquit temperate fuerit complexionis ꝛ equalis com
positionis corpus Ba. sic noiauit id melioꝛem foꝛ/
maꝝ. Qñ autem ab his pauliſper minuaꝫ ita vt non
impediantur operationes: tūc eſt corpus vt multuꝫ
Si aūt diminuatur cōplexio ꝛ compoſitio diminutō
ne q̄ꝫplurima ita vt reddatur corpus de facili ſuſcep
tiuū egritudinis non noiatur corpus ſanum in hoꝛa
preſenti eo q̄ in illa hoꝛa ſunt complexio ꝛ compō i
eo ſm tem pantiam ꝓpriaꝫ puta infra equalitatē ſuaꝫ
in pluribus diſpōnibus. hanc ēt triplicē ſanitateꝫ na
tura indicat regimine ſanitatis primo. Sed ꝛ firmaꝫ
rōne q̄ vno extremoꝝ poſito cum medio altexꝝ daꝫ i
telligi vt appet prefato-2. vbi Mip. per fricationeꝫ
multā ꝛ mediocrē expreſſaꝫ dat paucam audiri: mul
to ergo amplius altexꝝ ſufficienter idicatuꝫ extremuꝫ
exponendū ꝛ ſuo p̄ponendū p̄rio: quod hic euēit ceu
iaꝫ diligenter expoſituꝫ: erit ergo tale in nunc a gnā
tione in extremū oppoſituꝫ ei quod ſemp ab eadem.
quod aūt in multū tale mediuꝫ erit latum pamplius
optime appꝛopinquans compoſitioni cuꝫ vbicunqꝫ
ſit dare magis ꝛ minus ꝛ mediū ſ̄ ēt in plures ſeq̄/
ſtrari habeat partes cuꝫ vnaqueqꝫ ſpēs ſanitatis grā
dem obtineat latitudinem. vnde ſi non poneret tale
corpus vt in nunc expoſituꝫ iaꝫ foꝛet doctrina gal.
diminuta coꝛpoꝝ omittens vnuꝫ. Rurſus ſi corpus
eſt tale vt dicunt hmōi ab extra aut conſeruaꝫ ꝛ tunc
non pōt dici q̄ ab eis que foꝛis eidē ſanitas inſit: aut
curatur ꝛ ita nullus corpus eēt vt nūc ſanuꝫ niſi pri⁹
egrotans biſqꝫ foꝛis ſanatuꝫ: cuꝫ tamen aliquod coꝛ
pus tale a natiuitate exiſtat contrahens diſpōneꝫ: ta
le que in preſenti dicatur ſanuꝫ hoꝛa hoc eſt in tpeve
ruꝫ cuꝫ eius ſanitas ſit debilis agitabilis non paruꝫ.
Qualin. Si vnuꝫ p̄rioꝝ eſt in natura ꝛ reliquum:
dr̄ia. is. ꝛ econuerſo cuꝫ eoꝝ ſint oppoſite rōnes ſed
nūc eſt corpus egꝝ in nunc cauſatuꝫ ab his que foꝛiſ
qm̄ tale creditum ab aduerſarijs eſt actu ſeu iaꝫ egro
quocūqꝫ modo exterius vel interius. vnde in tegni
a gbus deinceps ſunt iam. i. actu qualitercūqꝫ egro
tatiua coꝛpoꝛa vnde inferius quecunqꝫ vero in pre⁹
ſenti. i. actu ſunt egra coꝛpoꝛia. vnde. A. Talia coꝛ/
poꝛa que ſunt infirma nunc. ſ. que iam in firmata ſūt
corpus ergo nūc tale a generatione conſtabit ꝛ non
ab extra ſm mentem Ba. ꝛ Cōmentatoꝛis. Qꝛo
pter quartuꝫ vero ad primuꝫ dicenduꝫ q̄ non ſumiť
ſm tempus ꝛ in tempoꝛe ꝓnt corpus ē quid cauſatū
ꝛ menſuratuꝫ ab eo via conſeruationis aut reductio
nis. ſed q̄ ſanitas eius debilis ꝛ in paruo ꝓmanens
tpe ꝛ q̄ rō vt nunc dicitur exiſtere vel in hoꝛa p̄ſen⁹
vnde ſanitas eius quod eſt ſemper videtur quaſi ad
moduꝫ perpetuoꝝ extra tempus exiſtere cum omnis
que alia in tpe proꝛius cum abſcindatur incontinu
ata ita vt ſanitas coꝛporis ſimpliciter eger exiſtat nūc
maxime: deinde illa que neutri ſm magis inter ſe et
minus ſicut ꝛ multuꝫ ſunt talia ꝛ exinde que coꝛpis
in nūc ſani ꝛ demū minime que coꝛporis multū ſani
et per id etiam ad ſecūdum apparet. Ad aliud dicen
dum q̄ bene diuiſio cadit in oppoſita. ſ̄. n. eſſe a ge/
neratione in eis non ſit contrarium eſſe tamen taleꝫ
complexionem et compoſitionē aut reliquam vt vi/
ſum eſt oppoſitum ſm q̄ ſanitas fuerit firma vel agi
tata ſententie vt media. Ad aliud dicendum q̄ coꝛ-
pus vt in nunc ſanum ab extra notum eſt ſufficienter
per coꝛpoꝛa a generatione ſana, nam eoꝝ ſanitas nō
niſi bis foꝛinſecis conſeruatur: ſicqꝫ cum ſint natura
ſana permanet huiuſmodi ſimpliciter ab extra. ad
confirmationem dicenduꝫ q̄ ſ̄ poſſit ſanitas eſſe ab
extra: ea tamen non eſt que a Valieno exprimiť hac
parte verum que natura magis conſeruata vel de fo
ris producta. Ad aliud dicendum q̄. A. non tetigit
diſtincte omnia vt apparet plus in neutro: ſed impli
cite magis ita vt ſub eo quod eſt ſanum non in vlti/
mo comprehendat ſanum in nunciam expoſitum et
ſimpliciter in egro et neutro.

Laus deo.

Sequitur tabula

M neceſſarium ſit medico ceteras
ſcire ſpeculationis ſcientias 1
An opus ſit medico logicum eſſe 2
An medicina ſit ſcientia cum eius appenditijs 3
An medicina ſit theoꝛica vel practica 4
An medicina ſit artium preclariſſima 5
An coꝛpus humanū ſit medicine ſubiectum 6
An medicine ſubiectum ſit vni vel pluribus
medicis cōmittendum 7
An doctrinarum oꝛdinariarum numerus
ſit trinus maioꝛ aut minoꝛ 8
An natura humana ſit ab eo quod antiquitus
fuit debilitata 9
An quis exiſtens medicus poſſit conferre per ſci
entiam aſtroꝝ in ſalutem egroti 10
Queſita centū de theoꝛica cū eoꝝ appēditijs
Queſita vltimum rex et elemētoꝝ primitus
M numerus clemētoꝝ ſit quater
nus vel alius 11
an terra ſit frigidoꝝ primū aut aqua 12
An aqua ſit humidoꝝ primuꝫ aut aer cum
eius appenditio 13
an aer ſit natura calidus vel frigidus cum
eius adiuncto 14
an ignis ſit calidus 15
an elementa ſint in mixto actu vel potentia 16
Queſita circa complexionem
M complexio ſit ſubſtantia vel acci
dens cum ſuo appenditio 17
an ſit complexionem tpaꝫ repire 18
An complexioneꝫ ſit ponere ſimplicem 19
an iuſticialis certus vel melicus ſit equali
ponderis ꝓpinquioꝝ 20
An complexio temperata ſit alijs lon
gioꝝ vite 21
An complexio innata poſſit per
mutari 22
an duo indiuidua poſſint eandem ſeu
ſimilem complexionem habere 23
An cerebꝝum ſit complexionis calide vel
humide cum eius annexo 24
an nu ca ſit cerebꝝo frigidioꝝ 25
Queſita circa annexa
An puer ſit iuuene temperatioꝝ
ſeu econtra 26

An maior sit calor pueri vel iuuenis 17
an masculus sit femina calidior 28
Quesita circa humores
M humores simul generentur vel succes-
siue cum eius appenditijs 29
an solus sanguis nutriat 30
an san. artarialis nutriat cum eius appenditio 31
an mesie causa efficiens calor sit temperatus 32
an in nobis sint bu. secunde humiditates
dicti & quot 33
Quesita circa gnationē ex spermate dependentē
M sperma decidatur a toto corpore
cum appendiculo eius 34
an ad spermatis generationem testes
sint necessarij vel iuuatiui 35
An gentura sit pars cōstitutiua embryonis 36
an sperma femelle gutta dictū ingrediat embryo
nis generationem cum eius appenditio 37
Quesita circa membra
M vnum sit membrum principale vel
plura cum eius annexis 38
an cranei plasmatico sit ex quinq;
ossibus pluribus vel pauciorib⁹ 39
An caput sit factū ꝓpter cerebrū vel oculos 40
an nerui oriantur a cerebro vel corde 41
an caro sit organum tactus neruus aut cor 42
an cutis sentiat cum eius appenditijs 43
an panniculus componatur ex neruo tantum
vel ex eo ligamento 44
An caruncule māmillares sint organum olfa
ctus vel nares 45
an interior tunica artarie dissoluatur in villo
longitudinales vel latitudinales 46
an vene oriantur ab epate vel corde 47
Quesita circa virtutes
M sperma sit animatum 48
an natus octimensis viuat 49
an digestio ꝓcedat ingrossando
vel subtiliando 50
an attractiua que a calido ad eam que a
vacuo reducatur 51
an medulla nutriat ossa 52
an venter nutriat chilo cum eius appenditio 53
an pili & vngues nutriantur cum suis annexis 54
an virtus augmentatiua sit altera & nutritiua 55
an augmentum fiat per partes formales
vel materiales 56
an virtus vitalis sit a naturali & animali 57
an virtus motiua influat primitus in neruos
vel lacertos cum eius appenditijs 58
Quesita circa spiritum
M calor & spūs sint idē cū ei⁹ appēditio 59
Quesita circa operationes
M qualitate fiat omnis actio cum
eius appēditio 60
an frigiditas ingrediat essentialiter
opus nature vel accidentaliter solum 61
an digestio fiat a frigiditate 62
an actio partibus officialibus attributa ꝓce
dat a complexione vel compositione 65
an visio fiat intus suscipiendo vel extra mit
tendo cum eius appenditijs 64
Quesita circa sanitatem rerum naturali-
um & effectum existentem
M sanitas sit species specialissima 65
Quesita circa res non naturales
M ver sit tpatum cū suo appenditio 66
an sub equatore sit possibilis habita
tio cum eius annexis 97
an carnes limaciarū sint ceteris laudabiliores 68
an albumen oui sit ca. & vitellus frigidus 69
an vinum fit calide vel humide complexio-
nis cum eius appenditio 70
An forma dicta specifica sit sba vel accidens 71
Quesita circa res preter naturam vt egri
tudinem in cōmuni
M inter sanum & egrum cadat me-
dium cuz eius appenditio 72
an dolor possit eē morb⁹ cuz ei⁹ appēso 73
an morbus figs in ꝓpositione cū eis appēso 74
an morbus quis si in natura cōmuni cum
eius annexo 75
an cause doloris sint due vel plures an mi-
nores cum eius adiuncto 76
an dolor sentiatur 77
Quesita circa signa
M icteritia ante septimā diez apparens
possit esse bonum signū vel econtra 78
an caput puū sit melius signū magno 79
an qñ cor dilatatur dilatentur artarie & quādo
constringitur constrigantur 80
an in dilatatione artariarum fiat attractio & in
constrictione emissio vel econtra 81
an pulsus drie sint decem plures & pauciores 82
an in pulsu musicalis reperiat consonantia 83
an egestionis varietas sit laudabilis 84
an substantia vrine prius detur vel color
cum eius coniuncto 85
an mictura sanguinis fit ex venarum que cir
ca renes ruptura 86
Quesita circa febres
M febris sit calor & qualis 87
An humores possint confluere ꝓdice 88
an sanguis putrescens febrem gene
ret sanguineam vel colericam. 89
an febris sanguis cōponat cū alijs febribus 90
an ex colera prassina & cruginosa possit febris
fieri cum eius appensis vt distinctione
colere loco generationis situ 91
an in empiala infrigidentur interiora & cale
fiant exteriora vel econtra & in lipparia econ
uerso etiam cum eius appenditio 92
an etbica fiat incipiendo 93
an febris pestilentialis sit putrida vel alia 94
Quesita circa apostemata
M apostema intrinsecum possit febrem
interpolatam causare 95
an cerebrū possit apostemari vel ossa 96
an cor possit apostemari 97
Quesita circa egritudines particulares
M egritudo consueta sit deterior
insueta vel econtra 98
an pleuresis dextri lateris sit ea que
sinistri periculosior cum eius adiunctis 96
an pipleumōia phtica sit piculosior colerica 100
an vermis possit in ventre generari 101
An asclites sit hydropum periculosior 102
Quesita circa diem creticam & crisim

M crisis diei sit laudabilior illa que noctis cum eius appendiculo 103
An vigesima dies sit cretica vel vigesima prima 104
An crisis septime diei sit fortior vel quartedecime 105
an computatio sit facienda a die partus vel a die febris 106
an contingat in declinatione mori 107
an deterius nocumentum somni fit in declinatione paroxismi: an in partibus alijs 108
an recidiua fit eadē egritudo cū sua radice 109
an recidiua sit deterior sua radice cum eius appenditiis 110
Quesita circa practicā conseruatiuā in primo
M calidum innatum magis consumat humidū radicale vel fluens 111
an humidū radicale possit restaurari 112
an mors naturalis possit beneficio aliquo retardari 113
an aer magis imutet q̄z potus vel cibus 114
an autumno magis abbreuietur vita vel aliis temporibus anni 115
an regimen corporis lapsi debeat per simile vl̄ Prinm admensurari cum eius appenditio 116
an complexio calida t humida facilius toleret ieiunia. 117
an primitus sit totum comedendum deinde bibendum vel simul cum eius annexo 118
An cibus grossus debeat precedere subtilem: aut econtra 119
an semel vel bis an pluries comedendum in die naturali 120
an prandium cena debeat esse maius 121
an super fructus bibendum 122
an super dextrum vel sinistrum latus dormiendum 123
an coitus competat in re. sanitatis 124
an quolibet euacuandum anno 125
an sup assumptū pharmacū dormiendum 126
an tyriaca competat post somnum 127
an post pharmacū die balneandū secunda 128
an pharmacū competat in re. sanitatis 129
an conualescens euacuandus 130
an vomitus competat oculis 131
Quesita circa practicam curatiuam magis
Quesita circa regimen curandi in cōi
M in continente calidiori sint frondes populi sternende 132
an sit morbus quis cui non competat cibus vsq3 in statum 133
an dieta p̄cedat ingrossando aut subtiliādo 134
an confidentia infirmi de medico conferat in salutem 135
Quesita circa materias curationis
M medicina sortiatur complexionem ab innata vel influente 136
An sit medicina aliqua temperata 137
an humidū iunctum frigido vltra gradum secundum possit extolli 138
an medicina primi gradus calida reducat eam que tertii ad secundū 139
an quis modus quo medicina t p̄prie frigida de potentia ducatur in actum 140
an medicina attractiua pergat ad humorem attrahendum 141
An medicina si non soluat conuertatur in humorem quem habet attrahere 142
an medicina compressiua fit lenitiue vel lubrificatiue adiungenda 143
an quis ordo euacuationis humor̄ medicine effrenitatis 144
an omne amarum calidum 145
an amplius decoctum reddatur amarius seu dulcius 146
an piperis multū prouocet t parum laxet scamonea vero econtra 147
an aqua lactis sit calida vel frigida 148
an menta sit calida vel frigida 149
an cicuta sit calida vel frigida 150
an argentū viuus sit caliduz aut frigidum 151
an coloquintida sit multum conterenda vel modicum 152
Quesita circa curationem in cōi
M omnis cura per contrarium 153
an cura inchoanda medicina forti vel debili 154
an odores curent alendo vel solum alterando cum eius appenditio. 155
an precantationes current 156
An somnia conferant in cura 157
Quesita circa digestionem nutritiuor̄
M calor digerat innaturalis 158
An digestio debeatur cause antecedenti cum eius appenditio 159
An materia digesta fiat se. seu morbus 160
Quesita cira euacuationem materie
M in morbi principio cōpetat eūo 161
An eūo cōpetat cāe aūcedēti vel p̄iūcte 162
an euacuandū in die motus egritudis 163
An eūandum vsq3 ad lippothomiam 164
an eūo conferre possit ypothomatica 165
An in pregnante periculosior euacuatio phlebotomia vel pharmacia 166
an post quartā diem phlebotomādū i acuta 167
an inipria vel alia lunatōis q̄dra phlebotomādū 168
Quesita circa curationem febrium in cōi
M in se. ptisana competat ordeacea 169
an syrupus acetosus cōpetat i qualibet digerenda materia 170
An aqua frigida competat in febribus 171
An vinum competat in febribus 172
An balneum expediat in febribus 173
Quesita circa curationē egritudinis cōis
M senex causonizans iuuene amplius egeat infrigidari cū ei9 appenditō 174
An in causone competat phlebotomia 175
An ap̄ati cōpetat repcussio cum ei9 appēditio 176
An in lepra competat eductio 177
an tyriaca veneno cōferat p̄prietate vel q̄litate 178
an tyriaca diatesseron conferat morsui canis rabidi 179
An in scabie competat phlebotomia 180
Quesita circa passiones capitis
M solutio continuitatis penetrans ad interius cerebri possit sanari 181

An in apoplexia nihil agendum infra. 72. boras cum eius appenditio. 182
Quesita circa passiones nervorum.
Ñ paralysis dextri lateris sit difficilioris curationis ea que sinistri 183
An in tortura locale remedium fit applicandum super sanam vel egram cum eius annexio. 184
An vinū cōpetat in egritudicius nervorum 185
An coitus ꝓferat in egritudinibus phlaticis 186
Quesita circa passiones colli ꝛ pectoris
Ñ sanguis per superiora fluens sit compescendus
An in squinātia cōpetat subscannatio 188
An gargarismata competant in pectoris passionibus 189
An centaurea competat sputo san. 190
An in pleuresi competant repercussiua 191
an fluxus ventris curet apostema lateris 192
an ptisis possit curari cuu eius appendiculo. 193
an lac congruat ptisicis cum eius appenditio 194
an ventose sub māmis in retentione menstruorum apponende 195
An in cura morbi calidi cordis competant calida cum eius appendiculo 196
Quesita circa passiones epatis
Ñ in apostemate epatis ꝛ precipue sanguinoso congruat phlebotbomia 197
an epar supercalefactum fit epitimandum cerusa 198
An bezel sine incisio sub ventre competat bydropicis 199
Quesita circa intestina
Ñ fluxus in principio morbi factus cohibendus 200
an dysenteria colerica deterior vel alia 201
an in dysenteriaepatica competant stiptica 202
An ilion causatum ex stranguria febris curet superueniens 203
an narcotica competant in colica 204
Quesita circa vias vrine.
Ñ diuretica competant in ꝓssionibus viarum vrine 205
Quesita circa articulos vt pedes
Ñ in podagra dextri pedis congruat phlebotbomia ex sinistro ꝛ econtra 206
Quesita circa manualem actuꝫ
Ñ omne vlcus egeat exsiccatione cum eius appenditio. 207
Quesita circa ipsum annexum
Ñ cauterium potentiale fit laudabilius actuali 208
An medicinarum copulatio alteratiuarū possit medicinam conflare solutiuam 209
an composita plus perdurēt simplicibus 210
Quesita de appenditijs notabilioribus ꝛ primo differentie tertie
Ñ medicina vna sit scientia vel plures 3
an nāli subalternetur scientie vel alij 5
an q̄litas elementi ꝓpria sit eius forma 13
an aer habeat grauitatem in propria spera 14
an complexio inequalis quo ad pondus sit equalis quo ad iusticiam 17
an cerebrum sit frigidum amplius ꝫ humidum vel econtra 24
an phla generetur tm̄ in epate aut etaꝫ alibi 29
an sit eiusdē speciei san. genitus ex cibis phlegmate ac vniuersaliter ex coitu genita ꝛ sine 29
an in venis digestio perficiatur cōmunis 29
an digestiones se possint vicissiꝫ corrigere 29
an sanguis contineatur tantum in venis 31
an vir muliere amplius delectetur in coitu 34
an spermatica membra soluta possint verius consolidari 37
an ossa sentiant 43
an dentes sentiant 43
an per anum imissum possit nutrire 53
an pilis ifint passiones plurime ipsis attribute 54
an vnus neruꝰ possit eē principiū sensus ꝛ motꝰ 58
an musculus habeat solum virtutem innatam 58
an spiritus in animali semper idem maneat vel fluat mor alius factus 59
an quis morbus sit quantitate sedens 60
an neruus sinistretur dexter obticus absqꝫ reditu ꝛ sinister econtra 64
an oculus fit coloratus 64
Ñ autumnus sit temperatus 66
an venti contemperent aerem 67
an vinum competat pueris 70
an sanum ꝛ egrum actu concidant vna 72
an stupor sit morbus vel accidēs puta dolor 73
an morbi complexionales sint quatuor octo aut decem ꝛ octo 74
an apostema sit morbus simplex vel compositꝰ 75
an labor seu dolor apostemosus sit alius ab vlceroso ꝛ tensiuo 76
an que ꝛ qualia de vrine esse 85
an qualis sit distinctio colere locus generationis ꝛ situs eius 91
an in empiala calidum cum frigido simul per totum sentiatur 92
an pulmo sit proprium organum banelitus vel diaphragma 99
an motus anhelitus sit nālis vel voluntarius 99
Ñ plurimū mors ꝓuenit die vel nocte 110
an subiectum supponatur in scientia sua 110
an oua competant in febribus 110
an fluxus san. menstruale sit naturalis 110
an naturales temperantie appetāt similia ꝛ egritudinales contraria 116
an exercitandum ante comestionē vel post 118
an aer ꝛ vniuersaliter elementum nutriat 155
an humor sit causa efficiens febris vel nālis 159
an morbus ꝓportionalis sit periculosior im proportionali vel econtra 174
an formice cura perficiatur penne concauitate 176
Ñ cū apopleria possit febris concidere 182
an septia ꝯiugatōe neruorum colli oriantur nerui peruenientes ad manꝰ aut aliūde 184
an ptisis possit siccitate causari 193
an qualis natura lactis temperata vel alia 193
an zuccaruꝫ ro. competat ptisicis 194
an morbus frigidus periculosior calido 196
an cauterium melius ex auro vel argento 208

Finis tabule

Franciscus argilagnes de Valentia artium et medicine doctor lectoribus sa.p.d.

Cum sepius mecū cogitarē carissime lector maximū humano generi ab imortali deo munus fuisse collatum artem iprimendi libros. s. qz omne bonuz pulchrum et qō ordini vni adheret et vie: et ostenditur in ipso vestigium sapientie nō est aliud nisi de sursum anā supreme ordinata: impermutabili incorruptibili: creticoꝝ. 2. c. 2. nolui tñ quod huic rei deesse videbāin curia ptermittere. Laborauī igitur his noctib⁹ qꝫ longis vt doctoꝝ artium et medicine decus et splendor petrus Paduanus de villa abano oriūdus q̄ in comitatu Patauino sita ē: iuste ac eleganter iprimeretur. et lz ingenium nostrum vt inquit cordubensis Aueroys et principia nostra non sufficiant perueniread Vitatem pluriū haꝝ inuestigationuz: conueniens tñ erat vt de his fm dispōnem presentis loquamur tpis. et lz iterum nihil simplici in genere oibus ex potuimus eius differentias ita emendauimus vt nobis plurimū debeat ipsius ꝯciliatoris anima: qui cuz antea ter impressus fuisset adhuc erat ita mēdis abūdans vt durus et incognitus legentibus haberetur. neqz inconuenit vt posteri addant prioribus que ab illis minime visa aut negligentia ptermissa fuere. lz enim Galieni tpe ars medicine fuerit vere pfecta. Jngt tamen ipse non fore impossibile posse quez supuenire sibi inuenientē in ea: quod per euz non fuerit adinuentum ita vt possit sibi dici: hoc nondum vidit Galienus: sicut et phs dicit ꝓmo phyticoꝝ. Jn hoc eniz officio duo q̄ maxime necessaria esse arbitratus sum: diligentiā. s. et intelligentiam. quoꝝ altero deficiente ineptias et delyramenta in libris mpssis quotidie est videre. neqz tm lucri gra hanc puinciam suscepisse putetis velim: lz vt desiderio satisfacerē meo et legentibus vtilitatem aliquam afferrez opa nostra. Vale. Franciscus argilagnes de valentia artium et medicine doctor.

REGISTRUM

a
Prima alba conciliatoz nuper lari et alia

b
differentia transcendit salubrius medico

c
insuperioribus est corpora merentur gene

d
ram senescere separari vnūquodqz resultans

e
dictam mensure ctum frigiditatis

f
tine virtutis guinea demuz similiter corpora

g
huius modi quo principaliter tandem er parte

h
principium rantur in de animalibus forma

i
tribus miscende coniungens tio virtutis quiar Ar.

guinis per plura est

l
si autem derit libus cius

m
contingeret A. vnde ab anima oz et distinguens

n
in ea que c. 4. sis longitudinis ligamentum

o
ego etiam peramentum potissime et scripte

p
extrinsecam et humectat bibile stantinopolitana

q
locantur accidum videlicet. et rationis

r
ideo et venis multa pulsuum

s
exigne transire hic rationem terumcomparata

t
est maioz et intensionis et loci strictione

u
ter vniuersalis bium tamen cum stia

x
nos omni grandis febris quarto

y
altera vel augmento bentur multiplicantur

z
humidi exiccatio nunqz quidem tuere

et
deus desiderium ferunt

ꝯ
cerdotum vt in eo cum ad

ꝝ
ferentijs magis conualescens uiridium

A
sunt dem principale diuersis

B
neqz ipsius tiam

C
causetur licet sit breuiter

D
Regimen in sagaci aliud sensu

E
putredo catiua stante

F
deinde res a medio

B
colliz nerit mederi

H
Dubitatur Similiter Demonibus

J
cita est ad aliud partem dicus

K
gis egritudinuz rum roratum cui necessitas generatio

L
excoriatione fit grossis critem agendum

M
fm diuersitatem agens brosa sed

N
tractatus capitulum adeo quod re in potu cus est

Finis

TRACTATVS De Venenis a Magistro Petro de Abbano Editus.

De prologo agitur. i
De diuisione venenorum. 2
De vno quoq; veneno in speciali. 3
Modus secundus quez venenum interficit 4
De precustodia t cautela: ne aut venena ꝓpinẽtur: aut si ꝓpinata non noceant 5
De lignis t caris cuiuslibet singularis veneni, ꝓpinati. 6
Ille qui argentum viuum sumpserit. 7
Ipsum qui biberit. 8
Scoria eris 9
Scoria ferri. 10
Lapis magnetis. 11
Lapis lazuli. 12
Arsenicum sublimatum. 13
Litargirium. 14
Cerula. 15
Calcucechumenon. i. viride eris. 16
Plumbum vstum. 17
Azurum seu minium. 18
Realgar. 19
Sucus cicute. 20
Sucus titimallorum. 21
Sucus cucumeris asinini. 22
Sucus vsnee. 23
Sucus aut radix borborymarien. 24
Sucus coriandri. 25
Sucus mandragore. 26
Sucus papaueris nigri. 27
Opium. 28
Sucus scamonee 29
Apium risus. 30
Sucus cheruc. 31
Sucus napelli. 32
Sucus oleandri. 33
Sucus mezereon. 34
Sucus elleborꝰ. 35
Alsessire. 36
Sucus brionie. 37
Cornua spice. 38
Cornua oleandri. 39
Cornua bedeguar. 40
Anacardus. 41
Nuces aut auellanas. 42
Malum castoreum. 43
Malos fungos. 44
Nucem vomicam. 45
Colloquintidam. 46
Ficus pharaonis. 47
Semina iusquiami. 48
Viana cochonidii. 49
Baccalauras rancidas. 50
Catapuciam. 51
Semen vrtice. 52
Semina papaueris nigri: 53
Semen elleborꝰ. 54
Semen cicute. 55
Semina humida coriandri. 56
Semen serpentarie. 57
Siquis morsus aut punctus fuerit ab. aliquo animali venenoso. 58
Ille quem momorderit vipera. 59
Mordicationi scorpionum. 60
Mordicationi aranearum. 61
Mordicationi rutele. 62
Mordicationi apum. 63
Mordicationi animalium. 64
Morsis a cane. 65
Cantarides biberit. 66
Lac biberit. 67
Ad assaturam suffocatam. 68
Mises frigidos: 69
Cerebrum gatte. 70
Extremitates caude cerui. 71
Sanguis bouinus. 72
Sanguis buffonis. 73
Sanguis hominis colerici. 74
Sanguis mustruus aut leprosi. 75
Qui morsus fuerit ab homine ieiuno. 76
Qui morsus fuerit ab vllo serpente. 77
Cui datum fuerit fel leopardi. 78
Qui biberit salamandram. 79
Cui lepus marinus vel rana marina. 80
Qui morsus fuerit a mure simeo t gatto. 81
Capitulum de descriptione bezoartice virtutis ad vnũquodq; venenum. 82
Questio vtrum tyriaca tc. 83

EVERENDISSIMO i Christo patri t domino domino. N. diuina ꝓuidẽtia sũmo pontifici Petrus de abbano mimꝰ me dicox cum deuotione presens scriptum: tam vestre petitioni q̃z pro ꝺbiti solutõe afferre: iuxta posse obedire ꝓpono vt sanctitati vestre: tuz ad pfectũ corpis tuz ad scibilia coaugenda tractatũ vtilez non minꝰ q̃z breuem de venenis iscribam. Primo figdez diuisionem faciã de venenis. sunt. n. nobis magis nota q̃ cunq; ꝑtes diuidunt quoddã totum. Secundo vnũquodq; diuisionis mẽbrox resolnaz hinc ad terminũ singularẽ. sic. n. cuiusq; rei scientia cõpletur a generalissimis ad spãlissima descendendo. Tertio describaz modũ ſm quẽ venenũ mortificat t nocumẽtum inducit humano medicine corpori ꝓmatũ. In de nanq; notitia curationis in arte medicine venaꝫ.

Quarto sermonẽ faciaz de precustodia t cautela ne aut venena ꝓpinentur: aut si ꝓpinata nõ noceant Precustoditiua. n. ars ẽ curatiuã excusans. Quinto signa ponã t curas ad quodcũq; venenũ assũptũ t ad eius nocumẽta introducta. Sexto t vltimo ℣tutes bezoarticas. i. a morte liberantes occulta ℣tute potius t diuina q̃ ꝓpone vel natura ad qdq; venenũ describam: t cũ hoc soluẽs qones duas difficiles valde: quax prima erit de tyriaca magna: vtruz tyriaca fit alicui veneno bezoar vel medicina. Et ſa erit vtx venenũ aliqꝺ possit ad certum tps taliter exhiberi q̃ ex eo quis ad illud tempus moriatur t non ante

Capitulum. .i.
De diuisione venenorum.

Via venenũ oppositũ ẽ cibo nri corpis iõ sicut cibꝰ ipse efficit ps nostri corpis t se totũ assimilat pti nutrite vicẽ tenẽs pris dissolute: ita venenum nostruz corpus seu partem cui approxima / uit ad sui ipsius ℣nenosam naturam totum trahit t

conuertit: ⁊ deniq3 assimilat sibi ipsum ades vt sicut aialia ⁊ terre nascentia quox natura cibos cōuertit i speciem nutritox a nobis comesta i nostrū alimentū conuertuntur ⁊ specic3. Ita quecunq3 corpa veneno iunct a si, comedantur a nobis transeuntia faciunt nostra corpora in venenū: qm̄ omne agens ē prestantius patiente. sic. n. nostra substantia per modū passiui transit ad presentiā veneni quod se h3 per modum actiui in veneno sicut palea subiecta igni trāfit i ignē. est. n. ignis totus actiuus ad paleā. Quare sapientes medicox venenū dixerunt eē de genere rerū interficientiū ⁊ destruentiū cōplexionē ⁊ cōpositōe3 ⁊ interdū inducentiū solutionē ꝓtinuitatis ita vt egritudines q̄ ex venenis accidunt sint de generibus cōibus ⁊ non ꝑpriis. Diuidit aūt venenū tribus modis. nā vno mō considerat ꝑ put sit diuisio generis in species. Et ꝑm hoc dixerunt Auicē. ⁊ auer. q· venenox aliud ē de minera: aliud ē de vegetabilibus: aliud est de aialibus. De minera qdē et vt quecūq3 ex terra gnāta pniciosā habēt naturā vt argentū viuū ⁊ gipsu3 ⁊ es ⁊ qdā lapides vt magnes ⁊ lapis armenus nō lotus ⁊ plumbū ustū ⁊ arsenicū ⁊ realgar ⁊ cerusa plumbi ⁊ de multis aliis de qbus infra in speciali dicet. De vegetabilib⁹ ꝟo sunt quecūq3 plantax ꝓtrariissime sūt nāe cibali vt apte nate nō sint ad nutriti speciē cōuerti: sed potius sūt ꝑmpta ꝙuertere vt elleborus ⁊ turbith nigx: napellus ⁊ gūmi napelli ⁊ fūgi qdā ⁊ tubera ⁊ viduā facies ex mezereon ⁊ oleū der ⁊ apiū risus ⁊ multa alia de qbus in spāli ita dicetur. De aialibus autē venenosa sunt oia quox nā longissime distat ab humana cōplexionē: aut opposita ⁊ inimica ē speciei: qualia sunt serpentes ⁊ dyacones. ⁊ tyri ⁊ vipere ⁊ lepus marin⁹ ⁊ carnes assate ⁊ stati suffocate ⁊ pisces fridi ⁊ morticine carnes ⁊ putride ⁊ q̄ a fulgore sunt ꝓcussa ⁊ mortua ⁊ q̄cūq3 sunt patientia rabiē ⁊ multa q̄ infra i speciali dicēt. Secundo modo considerat venenū relatū ad nos: ⁊ secundū hoc dixerunt venenū aliud est assumptū intra corpus: ⁊ aliud extra. qō vero est assumptū intus est de genere potionū pniciosax datū sub spē cibi vel potus vel medicine: ⁊ hoc est qō plurimū fit a quo reges ⁊ prelati ⁊ odiosi cauere debent. Qō ꝟo extra est dicitur reptiliū morsus: sicut cū visu aut auditu: aut gustu: aut tactu: aut odoratu: sentit venenū Visu qdē sicut venenat basilicus. Auditu sicut venenat serpēs qdā in nubia q est corpulētie duax palmarū acutū habēs caput ⁊ viridis existens coloris q̄ regulus vocat. sibilando naq3 aues ⁊ aialia cū audientia interimit. Gustus quoq3 sic aspis surda q̄ sputo suo quos tangit interficit: ⁊ tyrus quos mordet ⁊ vipera ꝓmit. Tactū ꝟo sicut serpēs quē miles ō quo Auicēna dicit interfecit: cū lancea ⁊ ex cōtactu lācee man⁹ militis ⁊ totū corp⁹ fuerūt mortificata: ⁊ sic pisces qdā qui stupefactor vocat: de quo Galienus dicit q· cū intrat rhete piscatoris man⁹ ⁊ brachia stupefiunt i tm̄ q· insensibiles efficiunt. Odoratu ꝟo sic qdā fungi pniciosi: de qbus dicit Rasis q· cū euellūtur a terra ⁊ odorati interficiunt odorantē. Tertio modo cōsideratur venenū quantū ad specificā differentiam: q̄ differt species a specie: ⁊ ꝑm hoc dixerunt oēs medici ⁊ philosophi nāles q· venenū aliud est quod facit operationē suā a q̄litate sua siue a cōplexione: ⁊ aliud qō facit hoc idem ꝑ virtutē fluentē a tota spē qō medici formā specificā vocant: quod nihil aliud ē nisi meritū quod vnūquodq3 cōpositū ex q̄uor elementis ꝑm maiorē ⁊ minorē ꝓportionē ipsox elemē tox in cōposito sortit ⁊ meret habere ab influentibus stellis fixis: que spēs inferiox cōpositox respiciunt ⁊ put ipsox materie apte fluunt: iuxta illud virtutes stellax vehuntur iferius mediantib⁹ lineis piramidalibus ⁊ rectis q̄ in lumine ipsax stellax formantur qō lumen ꝑ lineas diuersas vectus a stellis deportat virtutes specificas: quas derelinquit in cōpositis secundū q· cōponētia meruerunt: ⁊ hoc est quod recte auicē. dixit i canone q· talis forma specifica aducit rebus post ꝑmā cōplexionē elemētox in ꝓposito: ⁊ q: ignoramus sp ⁊ ignorabimus in eternū q̄litates ⁊ pondera elemētox in ꝓpositis: iō tales formas specificas aduenientes iuxta meritū talis ⁊ talis ꝓportionis i cōpositis necesse ē ignorare: neq3 de ipsis pl⁹sci re possumus: nisi quantum prebet hominū experientia ⁊ ꝓpterea in talibus plus conferunt experti q̄ rōnales medici sicut bene in ꝓhemio methā. ar. dicit Venenū ergo quod a qualitate sola facit opationez variat secundū diuersitatē qualitatū. nā aliud est calidū: aliud frigidū: aliud siccū: aliud humidū. Calidū qdē duobus modis interficit: q: aut calefaciendo corrodit interius assumptū vsq3 ad cor ⁊ extra appositum vsq3 ad medullā ossis ⁊ sic interficit soluendo continuū: q̄le est lepus marinus: aut calefaciendo inflāmat ⁊ intus ⁊ extra vsq3 ad cor ⁊ sic interficit substantiā cordis ⁊ sufflue inflāmando: ⁊ hoc est fic euforbiū ⁊ elleborus. ꝑ frigidū vero venenū similit interficit duobus modis. ſ. aut stupefaciendo ꝓpter marimā eius frigiditatē vsq3 dū cor reddatur imobile: ⁊ hoc est tale quale ē opiū: aut opilando vias anhelitus ⁊ claudendo ita q· quasi anhelare nō possunt ⁊ vsq3 ad cor aufertur anhelitus: ⁊ hoc tale quale ē plumbum ustum. Siccum vero venenū interficit duobus modis. ſ. aut consumendo humidū sanguineum cordis: ⁊ quasi in crustam conuertendo: ⁊ hoc tale est quale est calx non extincta ⁊ colchotar: aut separando partem a parte donec oia membra vsq3 ad cor ⁊ in minimas partes non liquefiant: sed soluantur: ⁊ hoc facit tale quale est realgar. Humidum vero venenū dixerunt quidaz non inueniri: qm̄ non ascendit humiditates ad quartum graduz: ⁊ q̄rtus gradus venenosā reddit q̄litatē: quoniam corruptiuū est ⁊ mortale. Sed Ba. narrat de quodā quē in somno serpens quidam momordit ⁊ excitatus nō valens surgere tractus per manum remansit caro corrupta ⁊ putrefacta super terram ⁊ ossa denudata apparuerunt. vnde ⁊ putrefactione occulta ⁊ facili carnis solutione probat. Ba. venenum esse humidum ⁊ ex hoc genere secundum aliquos argentuz viuum videtur esse venenum quod solum humiduz in. 4. gra. esse fatentur. Sed venenum quod a tota specie soluente virtute: siue a tota substantia. siue a forma specifica est interficit: non q: calidum: neq3 frigidū: neq3 siccū: neq3 humiduz: sz q: tale. i. q: oppositā hz ꝟtutē ad vitā hois ⁊ sanitatē: ⁊ istud venenū in quacūq3 puitate sumptū: ita ct vt sensum itus fugiat interficit multiplicando seipz qm̄ quancūq3 humiditatē nostri corpis inuenit ipsam statim in venenuz conuertit: ⁊ hoc virtute sue speciei: ⁊ tale est quale ē napellus.

Capitulum .2.

De vnoquoq3 veneno in speciali.

Enena minere spālia et plantax et aialiū nō nisi nota et famosa dicem⁹: ne occulta narrā tes virus in angues adiicerem⁹ ob eam eius solaz cām vt preuisa minus ledant: aut nunq3 ledāt hec scribūtur nō vt alios ledere doceamus. Minera lia igitur venena: quedā sūt a natura. quedā ab arte ꝓcurata: a natura qdem que in vētre terre gnānt et hox vnū est argentū viuū qđ intus assumptū qnq3 i terficit sua humiditate putrefacere faciēte humidita tez cordis nālem: qnq3 aūt iterficit sua fritate actua li cōgelante cor cuius signū est q⁹ qdam apothecari⁹ cū de nocte tpe magni estus sitiret temptans inuenit ampulā plenā argento viuo quod bibit et mane inuē tus ē mortuus et inueniētes argentū viuū exire ꝺ ano anothomizatus fuit et inuētus fuit sanguis circa cor coagulatus et ipm cor fil'r. Jnuencrūtq3 i stomacho fere librā vnā argenti viui. Alid ē argentū viuū qđ fit ab arte albumine sublimatū i aluterbet qđ ē vas al chimistax: et istud ē deteri⁹ et magis pniciosaz cq3 nā le qm minerale sepe ꝑ ventrē secedit vel spōte vel cū clisteri: sz sublimatū assumptū interius corrodit inte stina et apostemat cor et retinet vrina et ꝓhibet eius exitus et morit. Extinguit ēt argentū viuū cuz sor ti admixtōe saliue hois donec dispeat: q⁹ si ꝓiecceris super ipsuz aquā feruentē t redierit ad primā dispō nē nō est extinctū. t hoc adhuc deterius ē cq3 purum viuū t minus malū cq3 sublimatū. Scōm venenū quod ē a natura minēr est gipsuz qđ intus assumptū sua fritate coagulat sanguinē t inspissat spūs t indu cit difficultatē anhelitus: deinde morit t hoc datuz crudum in potu trituz: coctum ℞o non est venenuz sz medicina stiptica valde. nascit autē in venis terre mōtuose. Tertiū ē es quod metallinā hz naturam cōpositum ex argento viuo t adurente sulphure ad formā ruborīs deducēte: qđ qdē cū p fabros percuti tur t maleat scorie que cadūt t date in potu venenāt t ventrē fortiter soluere faciūt: t hoc medici vocant tubel eris: inde ēt vinū si reponat in vase eneo aut cu pri aut electri t bibat vomere facit. Tertiū est sco ria ferri eruginosi t ipsa erugo que itus assumpta ad herendo itestinis exiccat humiditates t cor⁹ t sene ctā iducunt. i. quandā egritudinē quā medici marasmū vocant. vrūtur aūt medici scoria ferri consolata in curatōe multax egritudinū. Quartuz est lapis magnetis q assumpt⁹ intus melācholicū t lunaticū t pistrigiatū facit reclpientē. vtūtur aūt eo medici cō solato cū alijs medicinis in curatōe melācholie. Est aūt lapis iste duax spēx. vna ē que trahit ferrū ver tcus illud ad polū septētrionalē vbi dr eē minera ma gnetis. Alia ē que trahit carnes humanas vertens tractū versus polū meridianū: vbi dr eē minera ipsi us. hec aūt trita t data in potu viscera ℈bit t in glo bū reddit. Quintū ē lapis armenus: q rubeus est t assumptus intus si nō ē lotus fm doctrinā medico rū ē venenū vomitiuū subuersiuū totius corporis et eo preparato vtūtur medici in cura melancholice pas sionis. Quintū ē lapis stellatus quē medici vocāt lazuli: q si nō fuerit lotus datusq3 in potu subuertit stomachū t dolorē itestinox facit quo vtūtur medi ci ℈ quartanā. Sextū ē arsenicū siue auripigmētū quod ē de spē gipsi vt dicit Albertus q⁹ caliditate et ficcitate sua t pniciosa natura venenū ē pessimū pu trefaciēs t valde mortificatiuū: seu si sublimet fm alchimiā in vase abethel ē pessimū venenū intus as sumptū t si sepius ei sublimetur efficitur albissimum t tanto deterius efficitur venenū. Venena vero que per artē fiunt sunt litargirū quod ex plūbo fit fu so in olla cū testis olle fractis quod assumptū itus tā tā facit itestinox stipticitatē q⁹ nūq3 fere egerere pōt t per vomitū educūtur: que per secessū solent educi Sūt t cerusa que ex laminis suppositis aceto colligi tur t fritate sua t ficcitate intus assumpta facit para lyticos t ℈ctos: sunt t calcecumenon. i. viride eris quod fit ex laminis cupri sup aceto expositis q⁹ qdez corrosiuū ē t venenū t mortale. Sunt t plumbuz vstum quod fit ex sulphure t auripigmento quod est venenū opilans anhelitum et iterficiens suffocādo. Sunt et azurū qđ fit ex lapide lazuli quod ē venenū exiccatiuū. Sūt et realgar quod ex sulphure et plum bo fit corrosiuum exīstens venenum itus assumptuz.

Vegetabiliū ℞o venena quedā sunt sucus herba rū quedā vero fructus arbox: quedā ℞o semia ipsa rū. Sucus qdē cicute: et sucus titimallox: et sucus cucumeris asinini: et sucus vuce: et sucus bothar marien: et sucus coriādri: et sucus mādragore: et su cus papaueris nigri: ꝺ quo opiū fit: et sucus corrigio le lactātis ꝺ quo fit scamonea: et sucus apij risus: et suc⁹ cherue: et. i. giralsolis et suc⁹ napelli: et suc⁹ ole andri: et sucus mezereon: et sucus ellebori nigri: et sucus alphefire. i. vitis albe: et sucus briōie. i. cucur bite filuestris. De fructibus ℞o sūt cornua oleā dri: et cornua bedeguar et anacardi: et nuces: et auel lane rācide: et nux vomica: et colognida q⁹ solitarie fuit nata i arbore sua et ficus pharaonis: et poma mā dragore. Scia ℞o sunt iusgam⁹ et cocognidij. et baccel auri rancide: et catapucie: et semen vrtice: et semē papaueris nigri et semē ellebori: et semē cicute et semē coriādri humidi: et semen serpētarie q⁹ oia co mesta vel bibita: aut pīmūt mōis supradictis aut infir māt cor⁹ et alterāt. De aialib⁹ ℞o sūt qdā ꝺ cere bris ipsox: qdā de caudis: quedā de sanguie: qdaz ꝺ salina et sputo: qdā de fellib⁹: quedā de toto corpe.

Jn cerebro qdē gate venenū ē pniciosuz faciēs ho minē amentē. fil'r in cerebro vesptilionis. Jn cauda ℞o cerui venenū est pessimū ꝑpter quod venatores extremitatē caude cerui: quando volunt cerui come dere abscindunt. fil'r in cauda scorpionis et rutele et vespe et apis et exanguiū animaliū: et quorūdam ser pentū. Jn sanguine uero sicut in sanguine bouis ueteris et in sanguine buffonis et eius sputo: et i san guine bois colerici ruffi in furia positi: et in sanguie mēstruo: et in sanguine leprosi. Jn sputo ℞o siue in saliua bois ieiuni: non ad boiem: sed ad scorpionē et serpentem: in sputo buffonis: et sputo et saliua ui pere que cū coire uult cū pisce uenenū deponit in lit tore sup lapide quodaz: deinde rediens suū colligit uenenū. Et in saliua et spuma canis rabiosi: et in sa liua gatte: simie: et muris: et bois ieiuni faciētiū mor sum. De fellib⁹ uero sicut ē fel leopardi quod est ue nenū a forma specifica statim ꝓimens. De toto ue ro corpore sicut sunt cantarides: et salamādra ꝺ quo rum oium sūma dictuz est q⁹ aut a qualitate aut a spē interficit predictum uenenum.

Capitulum .3.

Ad sciendum secundum quem modum venenuz interficit aut nocet.

Mone nāqz venenum inquantū est venenuz oppositam hz qualitatē corpori nostro hec ātoppositio dubiū magnū facit quo modo ꝛ q̄ via venenum ad cor hois transitū patiatur. Mā aut venenum trahetur a corde: sicut ferrū a magnete aut ipsū transibit ad cor aut vtroqz modo corde. s. attrahente: et veneno currente: q̄ si nullo predictoꝝ modoꝝ erit asserere relinquet q̄ nullo modo venenū ad cor transire possit: et sic cessabit oppositio veneni ad ipsū cor: quo posito dicem⁹ venenū nō eē pemptiuū cordis. cui⁹ oppositū videm⁹ q̄ assumpto veneno p nicioso: vt napellus statim syncopis appet q̄ passio ē cordis: et tremor cordis ei pulsus defectus: et oia accidētia cordiace passionis: ꝓpter qđ sciendū est q̄ cor dum est sanū: sicut et cetera mēbra nihil attrahit nisi sanguinē sibi consimilem et spiritum. quoꝝ vnum reponit in dextro ventriculo cordis et alterꝝ in sinistro: qñ vero infirmū est trahit ad se qualitatem contrariā sui nocumenti: sicut qñ est super calefactum attrahit ad se aerem frigidū et sanguinem frigidū: et hoc facit per virtutē naturalem attractiuā sui similis: dum ipsum est in potestate nature et per appetitum sensitiuum animalem quo vnūquodqz membroꝝ lesū appetit delitiam et sentire ꝯuenies: et contrariū sui nocumenti. Venenū ergo vt cū in nullo ꝓticipet cū cōplexione cordis: et natura ab ipso corde: duz sanū est non trahitur: imo refugiet illud tā q̄z inimicū oppositum: qñ vero cor esset infirmum ex appetitu sensitiuo appeteret et traheret contrarium sue passionis et secundum istum modū venenum veneno curatur nam qñ aliquis venenū assumpsit puta opium qđ in frigidando corpus vsqz ad cor: et deinde coagulādo sanguinē cordis ex quo mors itroducitur anteqūz cor sensum amittat ex frigiditate opij sentiens nocumentum desiderat medicinā calidā et si deꝫ castoreuz qđ de se est in genere venenoꝝ ipsū. castoreuz cor trahet mediāte appetitu sēsitiuo: ñ vt venenū oppositū sub ē cordis: sz vt op⁹. male q̄litatis itroducte ꝓ opiū. hāt ró ñ plus mōstrat q̄z cor attrahit ad se venenū nisi sic qđlibet mēbroꝝ infirmū ad se trahat opositā q̄litatē. ꝓterea dato q̄ cor qꝑ sētiuit nocumētū veneni fri Ꝟtute appetit⁹ sēsitiui appetat medicinā calidā: ꝛ ipsā ad se trahat: adhuc stat q̄stio quō illō venenū ꝑmū earū trāsiuit ad cor. Quare dom vī q̄ nullo mō cor ad se vnq̄z venenū trahit: qm̄ neqz inq̄tū sile ē cordi qz nullā silitudinē cū ipso hz. nec inq̄tū ꝯriū qm̄ cor nunq̄z fuit talis dispōnis q̄ venenū esset oppositū illius. nec potes iferre ex hoc nullā eē oppositionē int cor ꝛ venenū. qm̄ lz cor venenū nō trahat: venenuz ēt lz nō currat neqz ēt vtroqz mō ꝯtingat: ē tñ dare aliū modū quo directe appet oppositio ꝛ pemptio manifesta. nā venenū qm̄ actiuū ē a forma quā hz pnicios suz ꝛ destructiuū cordis qcqđ tāgit in corpe humano ꝯuertit in illā spēm venenosā: ꝛ seipsū multiplicat i ficiēdo humiditates nr̄i corpis i venenosā nāz: q̄ mꝛ tiplicata auget virtus veneni. nā dī in geometria q̄ gemiata quātitas augmētat Ꝟtutē. vñ ex modico veneno assūpto ꝯuertēte qđ tāgit ad suū sile auget Ꝟt⁹ ꝛ multiplicat: ita vt de facili ꝓ moduz ꝯtinui corpis ē⁹ extrema se tangūt: attingit puū i q̄titate venenū ipsū cor qđ ēt cū tāgit ꝯuertit ad venenū: ꝛ ex eo tūc spūs vitalis ñ hūs debitū organū i quo resideat cedit forme veneni ꝛ egrediēs ꝺ corde dimittit cor ꝛ cor pus sine motu: ꝛ ꝺ ē mors. cui⁹ signū ē q̄ illud cadauer si comedat venenū efficit comedēti. est ñ adhuc sciēdū q̄ arterie cordis ꝛ ipsi ventriculi cordis motu diastoles ꝛ sistoles. i. ꝓ motū nāle attrahēdi ꝛ expellēdi quē hūt ꝯtinuo q̄mto tpe viuit aial attrahūt ad se circūstantē spūz ita q̄ ēt arterie q̄ ad cutē termināt. ꝓ poros suos aerē exteriorē ꝯtinētē nos attrahūt vsqz ad cor: ꝛ ꝑ easdē cor exuflando expellit calores ꝛ fumos ita q̄ si aer ꝯtinēs nos fuerit venenosus ꝛ pestilētialis ꝑ ipas artarias motu dilatatōis attract⁹ cor inficit: ꝛ ide egritudies pestilētiales ꝯtigūt: ñ q̄ arteria vl̄ corde sui nā venenū trahat: sz qz sub spē aeris ꝛ spūs attract⁹ venenosus vapor igredit: ꝛ fz ꝺ dixerit sapiētes q̄ ē venenū dormire seu degē sb arbore nucū ꝛ i hortis canliū ꝛ subūbra oleādri ꝛ balneari i aqs sub cui⁹ ripis oleāder ꝛ arbores venenose crescunt narrat. n. ꝺ. de quodā q̄ se balneauit i balneo calefacto de lignis excisis de cauernis ꝯpentū q̄ mortu⁹ fuit ex vapor̄ lignoꝝ cū qb⁹ fuit balneū calefactū isectoꝝ veneni Et ar. i libro de ꝓpetatib⁹ eloꝝ ꝛ planetaꝝ dicit q̄ tpe regis philipi oēs mercatores trāseūtes ꝑ quādā viā q̄ ad ciuitatē applicabat qñ erāt i pte illi⁹ vie i q̄ duos mōtes vn⁹ hic ꝛ alt̄ hic existebāt statī moriebāt. Et tūc socrates parari fecit caucā uitreā i q̄ itrās se illuc iussit portari ꝛ respexit duos ꝯpētes: vnū i vno mōte. ꝛ aliū i reliquo exūtes: q̄ aerē illi⁹loci inficiebāt: vñ trāseūtes moriebāt. Rursus ēt dic̄ q̄ antiq reges fecerūt puellā nutriri napello vt ꝑ ei⁹ anhelitū ꝛ āplerū coeūtes morirēt. fil̄r i sentinis naviū ꝛ cauernis ꝓfūdis: ꝛ i locis inhabitatis: ꝛ i locis fetidis ꝓ aerē attractū hitantes venenāt. Dicit nāqz aui. i ca. i. q̄ nulla res ē magis inimica caloris innati ꝛ cordis q̄ magn⁹ fetor a quo subito spūs vitalis a corde recedit: ꝛ quāto ꝯplexio cordis ꝛ artariaꝝ alicuius hois calidior fuerit ꝛ rarior: tāto citius venenū trahibitū q̄z respiratū ꝑimit ꝛ occidit qm̄ calidū cor pl⁹ attrahit q̄z frigidū de anhelitu: ꝛ vie latiores sūt i artarijs calidi cordis q̄z frigidi ita q̄ iusgam⁹ passeres ñ occidit ꝓ strictura viaꝝ ad cor. hoiuz āt sic qz latires hūt vias ꝑ q̄s facilior ē trafit⁹ spūs venenati. ꝛ q̄mto venenū de sui ꝯplōe ē calidi⁹ tāto deteri⁹ efficit dato in hoie calidiori qz vtriusqz caliditas se iuuat in vnū effectū: sz exhibitū i frigidiori nā suū tardat effectū. Verū tñ tāta posset eē caliditas nālis q̄ ēt venenū calidū superaret ꝛ repelleret ꝛ ipsi⁹ nocumentuz ꝓhiberet aut mortē ide est q̄ multi boues venenati vno cibo ꝛ eadē quātitate i eadē cena aliqs moriē: ꝛ aliqs euadit: ꝛ aliqs excorticat vl̄ infirmat: sicut ego q̄qz vidi in q̄dā cena fuisse q̄tuor venenatos comedētes singuli ferculū venenatū. quoꝝ vn⁹ fuit mortu⁹ statī: ali⁹ euasit oīo. relig duo infirmati fuerūt ad mortē: q Ꝟo euasit aiosus erat ꝛ calidi cordis: q Ꝟo mortu⁹ fuit minus calide cōplexionis: q Ꝟo infirmati fuerūt calidiores erāt nā q̄z ille q migrauit ꝛ min⁹ q̄z q euasit. hoc āt nō aliē esse pōt nisi qz calor nālis q mouet ad formā vite resistit in q̄ntū pōt calori accītali tā febrili q̄z calidi veneni: q̄z ēt calori aeris pestilētiali ꝛ calori exit⁹ ꝛ diex canicularij q̄ oēs calores mouēt ad icinerationē ꝛ dissolutionē cōpositoꝝ. vñ a. dixit in capitulo. i. q̄ nihil est quod resistat malis qualitatibus ꝛ calori febrili plus quā calor innatus

adeo q; ēt venenis calidis repugnat nō ꝓplexionaliť ſz formaliter q; calor naťalis iformaťꝰ ē regulaťꝰ ab aia nr̄a q̄ mouet ad vitā mediāte calore nāli tāq̄z ſuo iſtrumēto ꝛ iō dr̄ qđ oē opꝰ nāe ē opꝰ inteligētie id regētis vñ ſignāť naťa dr̄ de calore tā a phis q̄ a medicis cū dicūť calor naťalis ꝛ nō frigiditas naťalis et ꝓportionāť vt dic. dorachiꝰ aſtrologꝰ ad alcotodeū i. ad ☽ſtellatōz ꝛ loꝯ celi qđ dr̄ datoꝛ vite. Venenū vero frūm datū i copl̄oe hois fr̄i fr̄itate vtriꝰ qz citiꝰ ꝓimit q̄z datū i cōpl̄oe calioꝛi. Sz ſi venenū fuerit ō illis q̄ a tota ſpē iterimūť vt ē napelliꝰ ꝛ eiꝰ gūmi et fel leopardi ꝛ tyrꝰ tūc cōpl̄io bibētis venenū nihil i pedit l̄ ☽fert niſi ꝓ tāto q; i ca. boic; vie ſť latōres ad trāſitū i fro ſtrictōres. Capm. 4. De ꝓcuſtodia ꝛ cautela ne āt venena ꝓpinēť aut ꝓpinata nō noceāt

Portz ſuſpicātē āt timētē venenoſā potionē vl̄ cibū vt vťať r̄gimie duplici primū ē ōſēſio cū cautela. Fz ē ōſtructio aſſūpti veneni cum virtute deſēſio vero cū cautela ē vt añ cōeſtionē ſue mēſe corā ſuis ferculꝭ ꝛ potibꝰ ſit res diſcernētes ꝛ ſignificātes ſoꝛ vēnū ſi fuerit. ꝛ hoꝛ vnū ē ſic cornua ſpētis q̄ ſudāť i aduētu. ſ. napelli ꝛ tiri ꝛ felliſ leopardi ꝛ ñ i aliox venenis. Et aliō q; ē lapis gdā noie praſiꝰ q ē matrix ꝛ palaciū ſmaragdi q; i ipo inueniť eſt āt viridis hñs viriditatē ſpiſſā ficut praſſiū. ꝛ inveniť aliq̄n cū rubeis guttis. ꝛ aliq̄n cū albis: exptū ē q; ꝓf nat reges a venēnis. nā ſi lapis ille ſit i mēſa i q̄ venē nū pōiť ad pñtiā venēni nitoꝛē ſtati amittit. ꝛ ipo ablato nitoꝛ r̄uēit ō hoc lapide dr̄ i epiſtola Eſculapii phi ad Octavianū q; ipz tūmz venēa ꝛ ꝑlia. Vñ ꝛ alexāder macedo i ꝑliis ſepe hēbat. cūq; ō Jndia r̄uerteř ſe lauās i Eufrate depōito cingulo i quo lapis erat: ſuſpēſꝰ ſpēs gdā illū morſu abſcidit. vomuitq; illū i eufratē. ꝛ ō hoc Ar. dicūť mētōez feciſſe i llbro ō nā ſpētū. Aliō ē ēt q; ſcriptū ē i libro regū pſax q; ſi ſculpire feceris i lapiō ematbitis vix genuſle rū cictū ſpēte: cuiꝰ caput tēat dextra manꝰ 2 caudā ſiniſtra poſueris q; lapidē hūc i aureo ānulo. ꝛ ſub lapiō poſueris radicē ſpētarie tritā portaueriſq; hūc ānulū ab oi venēo ꝑſuat q; qđē qñq; ego ꝑparari feci. ꝛ ad ꝑdictū vſū ſuari. Caveat ēt gs ne vaſa qbꝰ ipox vinū deferť l̄ tēť ſtēt diſcoopta i cellarus vini: neq; vinū diſcooptū quoniā nāliť oē aial venēnoſū lābit vinū et vaſa vini ꝛ qñq; i eis ſuffocata ſt inēta Caveat ēt fercula ꝛ potꝰ ꝛ ☽fectōes ſapoꝛes hūtia dulciſſios aut ☽riiſſios ꝛ diſſuetos ꝛ diuerſoꝝ ſapoꝝ quoniā i iſtis ☽ſueť eclare venēnū. Smaragdꝰ ēt optia q̄z ſi buſſo ituer exptū ē ꝓ ipiꝰ ocli crepitāt ad pñtiā ipiꝰ ſi tē ať i mēſa venēa ꝺbilitat ꝛ ſi i ore tenať venēū virtutē iſiciēdi dimittit ꝛ ſi deť trita i potu pꝰ venenū p optie a morte liberat ꝛ ſit eiꝰ q̄ſitas ſcř. 2. q; ego qñ qz ſū erptꝰ: ꝛ Aquēzoar hoc inuenit vt i libro trāſlato pape Bo. ſcriptū ē Cōedat ēt ſepe añ ēm cibū caſtaneas cū ficubꝰ ſiccis aut rutā cū anellanis ꝛ nuces virides cū ruta āt ſiccas nuces cū ficubꝰ ſiccis aut calamētū recēs l̄ ſiccū i fritelis āt radicē diptami tritā 2 cū vino potatā ꝑcauet ēt ab oi venēo bibiť ieiunū ciatū vini puri opti i quo tēpoř muſti i vna meſura duo ſpētes vini fuerit ſuffocati: ꝑſuat etiam q; eſt exptū vt omni mane accipiat. 2. 3. de tiriaca que dr̄ de terra ſigillata. fit aūt ſic. Recipe baccarū lauri. 3. 4 terre ſigilate. 3. i. teraňť ꝛ cū melle diſpumato libra vna cōficitur ꝛ reponať in naſe vitri. ꝛ tumatur ex ea iuicez. 3. 2. Deſtructio vero aſſumpti veneni ſit ita. nā ſi ſcitū fuerit de ſpecie veneni tunc deſtruatur per medicinā ꝓpriaz illi veneno que bezoar nocatur ꝛ de hoc ego ſigulař faciā ifra capitulū ad cognoſcēdū vnūqđq; venenū ꝑ ſigna ꝓpria. et ibi dabo virtutes bezoarticas. Si vero ignoratū fuerit venenū aut medicꝰ fuerit abſēs. et dubitatū fuerit ō veneno cuiuſcūq; fuerit ſpeciei: tūc ſtari butirū et aqua calida ſimul diſſolata bibať et cogať euomere. et pꝰ vomitū cū butiro itex vomere cogať cū aqua mellis et mūdificato ſtomaco ſtari tiriaca magna exhibeatur cū decoctione vini in quo bulite ſit radices diptami et ſit tiriaca. 3. 2. et vinū ūcias. 2. et. ñ cōedat viq; ad 7. horas. et tūc nutriať rebꝰ vētoſis cū ficubꝰ et uuis paſſis et auellanis et iuř galline pinguiſſime vel agni ānalis vel hedi. Qđ ſi iteſtinis ardor vel dolor ſēnť cliſtere iniciať factū cū aqua mellis diſſoluta cū adipe anatis vel galline. et ꝓiecto cliſteri itex cliſterizetur cū lacte ouio calo. quo ꝓiecto cibeť iuř ſupradcō Si vero adhuc morſꝰ vel dolor i ſtomaco vel iteſtis remāſerit tūc modicū balſami diſſoluti in lacte trita unū ciatū deť in potu hec. n. liberant venenatos ſi cito adhibeātur que dicta ſūt. Si vero morſus āt gladius fuerit venenatus ſtati ſupra morſum aut ſupra vulnus gallina viua eniſcerata ſupponať et reitereť viua. aut ore alicuiꝰ ſclaui vel ſeruj fugatur locus et os ſerui abluatur ſepe cū vino in quo diptamus fuerit coctꝰ: deinde tiriaca magna loco ſupponatur et cū fuerit tiriaca exiccata iterū alia recēs ponatur donec locus nō plus tiriacā deficcet. Si vero locus morſꝰ ſiue vulnus venenatū fuerit ſiccus. tunc tiriaca non apponatur ſz loco tiriace lactucella ſup vulnere alligetur et inouetur totiēs quoad locus fuerit humectatus. et tūc ſanitas erit introducta quātū ē tiriaca exiccat tantū et lactucella humectat amplius. Intelligat ueſtre reuerēti ſāctitatis quod ſeptē ſunt herbe quax cuiuſlibet natura vniuerſalis cuius uterē ſpeciem cuiuſlibet plāte ſingulari et ſpecifica virtute dotate nō acōplexione clemētari. quia calida vel quia frigida vel q; ſicca vel q; hūida: ſed quia talis ꝛ a natura vel mediāte ſtella ſic dotata donauit virtutez liberādi a venenoſis cibꝰ ꝛ potibus ꝛ letali veneno ex vulnere ſiue morſu. Prima quarū eſt ipericon q̄ alio nomie herba dicitur ꝓſorata q̄z Achilles oraculo Apollis i exercitu troianoꝝ dicit inueniſſe nt. Plinius ait: Secūda eſt vincentoricū. Tertia cnula: Quarta raſanꝰ: Quīta diptamꝰ. Sexta arilo. ꝛ ro. Septima lactucella: q̄rū vnāquāq; dicitur equipollere tiriace ita vt vlneribꝰ venenoſis: ſucus alicuius predictarū datus i potu vulnera venēo iſecta purget ꝛ ſaluet ꝛ per iſtū modū oēs ātiq; talia curabāť vulnera añ quā tiriace haberent notitiā morſus vero ab ialibꝰ venenoſis curat quelibet predictaruz tiriaca ꝛ morſo loco ſuppoſita. Venena vero bibita curat puluis factus ex qualibet prēdictaruz ꝛ datus i potu cū vino vel aqua mellita. dicit ꝓterea A: q; ſtercus galli bibitū cū aqua ſtati per vomitum omne venenū educit: et lac a fine comeſtū ꝓhibz uirutē profundari veneni ita q; in quo prādio vel cena caſininū lac fuerit bibitū vel comeſtuz nullū ꝑ napellū poſſit nocere venenū. tiriaca ēt oi veneno complexionali ꝛ ſpecifico ꝛ napello directo opponiť ꝛ contrariať ſm totū ſpeciem. i. ſm bonam permixtionem

medicinaꝝ que itrant in confectione artificiali tyria-
ce a qua resultat quoddã diuinũ ⁊ formale ꝺstructi-
uum ois veneni: vt infra in speciali dicet. det aũt de
ipsa. ʒ. 2. vel. ʒ. tribus dieb⁹ cõtinuis: quia toricuʒre
soluit ⁊ sudorẽ prouocando liberat. Terra ẽt sigilla
ta aut in comestione aut post comestionẽ bibita vel
comesta hãc habet ꝓprietatem ꝙ si venenũ inueniat i
stomaco ipsum per vomitũ expellit. Si vero p⁹ eam
venenũ exhibeatur nũquã ꝓmittit per corp⁹ pãbula
re ita vt deniqʒ cor defendat ⁊ eiu⁹ humiditates cu-
stodiat: quare reges ⁊ principes ꝺ ptib⁹ orientalib⁹
⁊ meridionalib⁹ vbi. s. exhibendi venena clãdestio.
vt homines moriant hec ꝓnicies ⁊ nefandissima pec-
cantur accepit origine ⁊ inaluit quottidie vsque nũc
semper in suis cenis ⁊ prãdijs terrã comedũt sigila-
tam: ⁊ iõ sigillo regũ tal s terra sigillata. ide terra si
gillata est vocata. nunc autem perijt fides sigillorũ:
quoniã tã illegalis q̃ ellegãs ad nos sigillata portã
tur. Et sciẽdũ ꝙ Rasis et ipsa experientia hoc testat
Dicit in libro diuisionũ ꝙ ad venenũ napelli parum
tiriaca aut nihil ꝓdesse videt. Qua propter ad aliꝺ
remedium prorsus est confugiendũ ⁊ ñ in taʒ pauco
temporis spacio in quo necesse est napelli ℞tutez ne
ad cor trãseat impedire cõtinere artẽ medicie i spe-
cie tiriace: quod est qz si nõ citissime ipediatur morit
hõ in vna die vel in tribus: ʒ de hoc infra dicet vbi si
gulares medicinas ad singulare venenenũ iducam.

Capitulum. 6.

De signis ⁊ curis cuiuslibʒ sigl'aris vẽni ꝓpiati⁹

Le qui argentũ viuũ sũpserit dolorẽ patiet
intestinoꝝ ⁊ lateꝝ aut grauedinem: ⁊ ad vl-
timũ ꝓducit ad epilẽsiam vl ad appopleriam
⁊ tũc cadit ⁊ interficit. Quod si fuerit extinctum vel
sublimatũ corrosionẽ facit intestinoꝝ ⁊ morsuram ⁊ fit
grauedo ligue ⁊ stomaci: ⁊ appostemat cor ⁊ morit.
Et eius cura est clistere cũ adipe anatis vel butiro:
⁊ deinde reiteret cũ aqua melis: ⁊ si fuerit creditum
ꝙ fuerit extinctum vel sublimatũ vomit⁹ ꝓuocet: ⁊
hoc statum añ q̃ ad intestina descẽdat. qm̃ tũc penitus
intestina excoriaret ⁊ sanguinẽ exire faceret ⁊ tẽasmõ
iduceret. tũc. n. cũ clisteri⁹ lolũ esset itẽdet ⁊ expe-
dita argẽti euacuatione erit itendendũ ad accidẽtia
derelicta: que tria esse cõsueuerũt. vnuʒ mala cõple
xio humida ⁊ frigida i intestinis. ſʒ ẽ debilitas cordis
⁊ tremor. tertiũ vulnera i stõaco vl intestinis. Et pri
mn opponemus nos cũ rebus cõfortatiuis stipticis
calidis ⁊ desiccãtib⁹: dabimus ergo tũc mirrã ⁊ ca-
storeum decoctã i vino ⁊ salutã ⁊ rutã tritã ⁊ cũ aq̃i
qua nuces cipressi sint bulita potui ꝓpinabim⁹. Et ad
fm opponem⁹ nos cũ exhibitõe diamargaritõ ⁊ dia
musci amari. Et tertio opponem⁹ nos cum medicis
sigillãtibus vulnera assumptis ꝑ clistere si fuerũt vl
nera i testinis. in potu si fuerit i stomaco et boꝝ sum
ma erit triffera minor aut vinũ rubeũ in quo mirabo
lani cocti fuerint: ⁊ si vrina fuerit retẽta ex potu argẽ
ti viui tũc ponem⁹ eũ in balneo aque calitꝺ. ⁊ postea
supponem⁹ vefice spõgiã infusam in decoctione iũi
peri ⁊ seminis apij pluribus vicibus: ⁊ dabimus in
potu vinum purum optimum in quo bulita fuerit ra
dix ciperi. ⁊ vnguemus sumẽ ⁊ testiculos cũ oleo ru
taceo ⁊ iuniperino. ⁊ eius bezoar est costus ⁊ce.

Capitulum. 8. De Bipso

Le cui datũ fuerit in potu gipsum habebit
difficultatẽ anhelitus ⁊ frigiditatẽ in stoma-
co ⁊ stipticitatem vẽtris ⁊ labia alba aut mor
tificata. ⁊ ei⁹ cura erit vt bibat aq̃m calidã cũ butiro
⁊ euõat. ꝺide bibat itez aq̃m callidã cũ melle ⁊ euo-
mat. ⁊ postea detur sibi i potu mitridatũ. ʒ. 2. cũ opti
mo vino ⁊ si stipticus remãserit clistet izet cum adi-
pe anatis ⁊ oleo ⁊ vngat vẽter cũ oleo de lzerua. ⁊
eius bezoar est stercus muris tritum ⁊ bibitum: ⁊ de
tur ex eo cũ vino. ʒ. i.

Capitulũ. 9. De scoria eris

Le cui datũ fuerit in potu scoria eris multũ
assellabit aut vomet ⁊ cũ dolore ⁊ punctiõe
in itestinis et stomaco. et eius cura erit balne
um in quo bulita sint capita hircoꝝ uel liace et dare i
potu sucũ mente et vngere stomacũ et vẽtrẽ cũ oleo
rosato calido. et eius bezoar est succus accozi bibat.
ʒ. 2. cum vino.

Capitulũ. 10. De scoria ferri.

Le cui datũ fuerit scorie ferri aut eius eru-
go exiccatur quottidie et vẽter adheret reni-
bus et marasmũ patitur: et eius cura ẽ bũec-
tare totũ corpus cũ balneis in quibus testudies sint
bulite et clisterizetur vẽt cũ decoctõe pedũ hedorũ
aut cũ aqua maluauisci et comedet buturũ recẽs et iu
ra pinguia. et ei⁹ bezoar ẽ lapis magnetis tritus et
datus i pillulis cũ tãtũdẽ de suco mercurialis et bli-
tis i modũ pillulaꝝ. et fit dosis magnetis i vice. ʒ. i.

Capitulum. 11.

De lapide magnetis.

Le cui datũ fuerit lapis magnetis nõ conso
latus efficitur lunatic⁹ et melãcolic⁹ aut be-
roic⁹ et ei⁹ cura est vt detur in potu limatura
auri et fragmenta smaragdi simul ana. ſ. cũ vio et cli
sterizetur cũ lacte ouino et olco de amigdalis dulci-
bus. et est bezoar eius smaragd⁹ trita et data i potu
tribus vicibus in nouẽ diebus.

Capitulum. 12.

De lapide lazuli.

Le cui datum fuerit i potu lapis lazuli ñ lo
tus patietur subuersionẽ stomaci ⁊ tristitiam
et solitudinẽ. et eius cura est bibere lac recẽs
mulctũ a fine omni mãe vsqʒ ad dies. 7. ⁊ cõedre aui
culas assatas i spето. et ei⁹ bezoar ẽ carabe tritũ scr̃.
2. et datum in potu cum vino.

Capitulum. 13.

De arsenico sublimato.

Le cui datũ fuerit arsenicũ sublimatũ patiet
excoriationẽ itestinoꝝ et stõaci et arsuraʒ ⁊ do
lores mordicatiuos ⁊ siti i linguã hẽbit exic
catã et exp̃ere nõ poterit: et demũ syncopi patietur
et ei⁹ cura ẽ vt bibat butiru cũ aq̃ calida i q̃ scia rape
sint cocta et euõat et clisterizetur. et ꝺiñ cum oleo de
amigdalis dulcib⁹ oi die bis cibetur et iur galine pin
guissime. et ci⁹ bezoar ẽ cristall⁹ trita subtilit ⁊ data
i potu. ʒ. i. cũ oleo ꝺ amigdalis. et si ñ fuerit sublima
tum erũt accidẽtia remissoria et cura eadem.

Capitulum. 14. De litargiro.

Le cui litargirum fuerit in potu non pote
rit egerere et p vomitum emittet ⁊ q̃ isuene
rat p secessũ. et ei⁹ cura ẽ cura colice p clister
iectũ scm̃ ex aq̃ melis et adipe galie vel anatis et da

re i potu oleū amigdalarū dulciū ⁊ comedēr sic⁹ siccas ante cibū ⁊ inungere stomacū cū suco apii ⁊ ventrem cum butiro. ⁊ eius bezoar est semen. Keruetirum ⁊ datum in potu. ʒ:⁊.

Capitulum. i5.

De ceruſa.

Lle cui datū fuerit ceruſa in potu patiet uomitū albū vt ceruſa ⁊ habebit dētes nigros ⁊ dolorē vētris grauatinū ⁊ egeret sanguinē ⁊ habebit tenasmonē. ⁊ ei⁹ cura erit vomitus ꝓuocat⁹ eū aqua i qua semina rape ⁊ ad triplicis sint bulita ⁊ vide clisterizar vētrē cū brodio caulū coctorum ⁊ oleo sine sale ⁊ dare in potu metridax ät tiriacā cū op optio vio. Et ei⁹ bezoar ē potuz vini albissimi puri prope inebriationem.

Capitulum. i6.

De calcucechumenon. i. viride eris.

Lle cui calcucechumeoon. i. viride eris datū fuerit i potu opialtionē ⁊ suffocationē pulmonis. ⁊ anhelitus habebit ⁊ quasi non poterit respirare et patietur solutionem continuatatis in interioribus. et vulnera ⁊ vlcera in intestiuis ⁊ punctiones corro siuas. Et eius cura erit stati cū vomitu procurato cū butiro et aqua calida et sepe reiterato et deide inicere clistere factū cū lacte asinino et oleo de amigdalis dulcib⁹ et deide dare i potu de terra figillata. ʒ. i. cū vino albo et deide si nō cōfert fiat balneū in tina vbi sit oleū oliuax i tāta quātitate. q⁹ attingat ad stomacū: Et ei⁹ bezoar ē corall⁹ rubeus trit⁹ et dat⁹ in potu cum vino. ʒ:ʒ.

Capitulum. i7.

De plumbo vsto.

Lle cui datū fuerit plūbum vstum nō potest loqui et moritur suffocatus et vox eius nō auditur nisi sicut plūbuz et eius labia et lingua plūbina sunt. Et eius cura est dare in potu tiriacā magnā. ʒ.ʒ. omni die vsqz ad. 5. dies cū aqua mellis et. iduere pelles vulpinas vel ouinas nouas et intrare. vetrē mule vel asine calide et reiterare itroitū sepe. Et ei⁹ bezoar sūt grana citrorū mūdata et trita et data in potu cum vino decocto dulci. ʒ.ʒ:

Capitulum. i8.

De azuro aut mibio aut zenabrio.

Lle cui datū fuerit azurū aut minium aut zenabriū patietur vomitū et ventris sꝰpticitatē et in vomitu discernetur per colorē vnum quodqz ipsorū et cura omnium predictorum est eadē dek ergo in potu butiruz cum aqua calida in qua semina rape sint bulita et euomat post vomitū spōtaneū deide clisterizetur cū aqua mellis et oleo. Et ei⁹ bezoar est spodiū q⁹ fit de ebore cōbustū datū in potu cū vino. ʒ.ʒ.

Capitulum. i9:

De realgare.

Lle cui datuz fuerit realgar in potu patietur sitim et estuationē et exicationem et consumptionem humiditatū ita q⁹ nisi succurrat aut morit aut paliticus et cōtract⁹ remanebit. Ego uid et curaui iuuenē cui datū fuit cū epate pori assato. realgar tritū et quasi mortē ab eo et remāsit circa omnes iūcturas quasi imobilis ex nimia siccitate. et ei⁹ cura ē vomit⁹ cū butiro et aqua calida sepe iterat⁹ ⁊ clisteria cū lacte asine iterata et dare i mane i potu oi die vncias. 5. de lacte asinino et cibare eū cū biconi/b⁹ pinguib⁹ ⁊ vngere totum corp⁹ ex oleo de amigdalis dulcibus ⁊ fiti sedare ipsius cū iuleb. ⁊ cui⁹ bezoar est oleū de nucellis pini datū i potu stati vl̄i prima die vncias. ʒ.

Capitulum. i9:

De cicuta.

Lle cui datū fuerit i potu suc⁹ cicute stupē ⁊ sensū perdz. ⁊ ex eo socrates ab atheni/enſibus fuit itēpt⁹. ⁊ in eius cura est in potu sumere tiriacā. 2. ʒ. disteperatā cū decoctiōe d ptami Et eius bezoar est gentiana trita ⁊ data in potu. ʒ.ʒ cum uino.

Capitulum. 20.

De suco Titimallorum.

Lle cui datū fuerit sucus titimallorū patiet sturū vētris ⁊ vomitum ⁊ accidētia colerice passionis: ⁊ eius cura erit tiriaca magna cū vino in quo diptam⁹ fuerit bulitus. ⁊ eius bezoar ē mumia trita ⁊ potata cum vino. ʒ:i:

Capitulum: 22.

De suco cucumeris asinini.

Lle cui datū fuerit in potu sucus cucumeris asinini patiet excoartionem in gutture ⁊ solutionē ventris ⁊ dolorem intestinorum. ⁊ ei⁹ cura est tiriaca magna cū decoctiōc baccarū lauri et melle. ʒ.ʒ. Et eius bezoar est sucus mentelvnc. i.

Capitulum. 23.

De suco vsnee

lle cui sucus vsnee datus fuerit patiet decursum humiditatū superfluaruz ad os ⁊ ad gutur ita vt strangulari videatur: ꝓpter q⁹ hec herba strangulator adhib. idest lupi vocatur strangulat eni lupus ipsam comēdentes ⁊ eius cura sumere i potu de terra figillata stati. ʒ.ʒ. cū aqua calida et euouere: deinde post illud accipere de tiriaca ʒ.ʒ. cū vino decoctionis gentiane. Et ei⁹ bezoar est aristologia longa.

Capitulum. 24:

De radcie ⁊ othor marien.

Lle cui sucus aut radix bothor mariē datus fuerit i potu patiet strāgulationē ⁊ quasi suffocationem propter quod vocatur panis porcorum: ⁊ ei⁹ cura ē bacche lauri trite. ʒ.ʒ. dare i potu Et eius bezoar est piper album tritum. ʒ.ʒ.

Capitulum. 25.

De suco Coriandri.

lle cui sucus coriandri datus fuerit patietur quasi d estructionē itellectus. ac sicut ebri⁹ videat ⁊ tandē moritur stupide. ⁊ eius cura est tiriaca magna. ʒ.ʒ. cū optimo vino. Et eius bezoar est herba que dicitur vincetoxicuz data in potu. ʒ.ʒ.

Capitulum: 26.

De suco mandragore.

lle cui sucus mandragore aut poma eius aut radix eius data fuerit in potu ruborē in facie ⁊ in oculis ⁊ stupore in mentu ⁊ mentis alienationem ⁊ amentiā et somum profundum patietur et eius cura erit sumere in potu stati tiriacaz magnā disteperatam cum optimo vino et tardare comestiōz per diē vnam et bibere optimum vinuz purū et odorare acetū forte. et eius bezoar est radix raffani comesta omni di usqz ad treis dies cū pane et sale.

Capitulum.17:
De suco papaueris nigri.
Ille cui datū fuerit sucus papaueris patietur stupoē mētis ⁊ dormitationē ⁊ hebitiam sicut illi qui oleum comedūt: ⁊ eorum cura ē bibere tiriacam magnā ⁊ diacastoreum aut oppopiram aut cōfectionē de anacardis.ʒ.2.cum vino. Et eius bezoar est alleum crudum comestum.

Capitulum .38:
De opio.
Ille cui datū fuerit opiuʒ in potu: si cogat vomere apparebit odor opii i vomitu ⁊ erit bes ⁊ piger ⁊ dormitās absqʒ sensu ⁊ nō intelligēs neqʒ sētiēs ⁊ si nō succurrat ei morietur ⁊ eius cura est potare altissimū vinū ⁊ fricare extrema cū nitro et sapone ⁊ ꝓuocare sternutationeʒ cum pipere itro misso in nares. ⁊ eius bezoar est castoreū tritū ⁊ datū in potu cū vino.ʒ.2.

Capitulum:19.
De suco scamonee.
Ille cui sucus scamonee datꝰ fuerit i potu patietur cordis defectū ⁊ sincopim ⁊ sitim ⁊ eſstuationē ⁊ dissinteriam ⁊ febrem ⁊ eius cura est potare aquā ordei sepe ⁊ in gredi balneuʒ aque tepide: deinde post illud bibere sirupū rosatum ⁊ buglossatū tota die ⁊ ꝓuocare somnum ⁊ odorare nenufar ⁊ rosas ⁊ mirtū ⁊ cibari cum cibo facto cū sumach vel berberis ⁊ emplastrare ventrem ⁊ stomacū cū pulpis citoniorū. Et eius bezoar est herba que vocatur ribes ⁊ eius sucus.

Capitulum.30.
De Apio risus.
Ille cui datū fuerit in potu apium risus facit hominē extra mentem ⁊ continue ridet: propter hoc vocatur apiuʒ risus. ⁊ eius cura est prouocare somnuū cum potu boni vini inebriātis. ⁊ eius bezoar ē sucus melliſſe cum aceto datus i potu

Capitulum.31.
De suco Cherue.
Ille cui sucus cherue datus fuerit i potu patiet vomitū cōtinuum ⁊ dolorem ventris: et eius cura erit tiriaca magna data i potu.ʒ.2 cū vino optimo calido. Et eiꝰ bezoar est bipericon.

Capitulum.32.
De suco napelli.
Ille cui sucus napelli siue eius fructus siue ō eius substantia datꝰ fuerit in spacio vniꝰ diei aut tritū dierum moritur ⁊ patitur ante hoc sincopim ⁊ defectum cordis ⁊ denigrationē ⁊ defuscationem paulatine omniū membrorum: ⁊ deinde timet totū corpus. ⁊ oculi eius foras prominent. ⁊ linguā in ore continere nō potest. Succuratur ergo i n instanti dando terrā sigillatam distemperataʒ cum butiro ⁊ aqua ⁊ euomat ⁊ statim exhibeatur smaragdus optima trita.ʒ.2.cū vio ⁊ sup cor ponat firicum tinctū in grana infusum in suco bugolosse ⁊ aqua rosata ⁊ reiteret ⁊ deinde serui sugant cū ore extremitates corporis.ſʒ ipſi morientur nisi acceperit ō smaragdo. ⁊ eius bezoar est mus qui nascit in radice napelli exicat ⁊ datur ex eo in potu.ʒ.ʒ.

Capitulum.33.
De suco oleandri.
Ille cui sucus oleandri aut eiꝰ cortex data fuerit in potu patiet sincopim et tribulationē cordis ⁊ anxietatem ⁊ eius cura est sumere diacastoreum datum in potu.ʒ.2 ⁊ eius bezoar ē granū iuniperi tritus in quantitate.ʒ.2.cū vino

Capitulum.34.
De suco mezereon.
Ille cui sucus mezereon datus fuerit i potu patiet fluxū vētris 2 siti ⁊ anxietatē ⁊ excoriationē itestinorū ⁊ eius cura erit sirupus rosatus cum aqua ordei ⁊ odorare fructus frigidos ⁊ odoriferos. ⁊ eius bezoar est origanum assatum ⁊ bibitus.

Capitulum.35.
De suco Ellebori.
Ille cui sucus ellebori datus fuerit aut radix eius patiet strangulationem gutturis ⁊ prefocationē ⁊ fortassis suffocatur subito. et iō vocatur strangulator canis. et eiꝰ cura est sumere in potu statim aquā mellis et quiescere in loco sepe rato. et deide det bezoar eius quod est flos nenufaris siccus et tritus.ʒ.2.

Capitulum.36.
De alfesira.
Ille qui alfesira data fuerit patietur excoriationē vētris et vomitū eius cura erit dare in potu aquam mellis deinde tribuere citonium assatū ⁊ eius bezoar est anagallus.

Capitulum.37.
De suco brionie:
Ille cui sucus brionie datꝰ fuerit patietur scotomiā et stoliditatem et angustiam spiritus: et eius cura erit tiriaca.ʒ.2.cū vino decoctionis enule et eius bezoar est piper.

Capitulum.38.
de cornuis spice.
Ille cui cornua spice data fuerint patiet tortionē vētris et nauseam. et eius cura est tiriaca.ʒ.2.cū decoctione vini in quo diptamus fit bulitus.

Capitulum.39.
de cornuis oleandri.
Ille cui data fuerint cornua oleandri aut qui comederit assaturam in veru excisō ex oleandro aut qui dormierit sub vmbra oleandri aut qui biberit aquā fluminis sub cuius ripibꝰ crescit oleander. cuius copia est in sula sardinee. et ego exptus sum illud et vidi patiet estuationē et amentiam et rugitum ventris. et si balneū fuerit calefactum ex oleā dro balneatus sincopim patietur in balneo. Et eiꝰ cura et bezoar, dicta sūt supra in capitulo de suco oleandri

Capitulum.40.
de cornuis bedeguar.
Ille cui i potu data fuerit cornua bedeguar patietur difficultatē transglutiendi et eiꝰ cura est lābere oleum de amigdalis dulcibus et ipsius bezoar sunt moracelsi.

capitulum.41.
de Anacardis
Ille cui sūpserit anacardos patietur incēsionē in gutture vehementem. et quandoqʒ in flamabit et acutā faciet egritudinem et mentis alienationē et eiꝰ cura ē cū rebꝰ vnctuosis. sicut oleo amigdalio sissamino et butiro et lacte et iuribꝰ gallinarū et si dolorē habebit i itestinis tūc conuem

ens est balneū: ⁊ si inducunt febrem acutam tūc est conueniens vti attenuāte dieta ⁊ frigida ⁊ humida: ⁊ si fuerit mentis alienatio ꝓuocetur somnus cū semine lactuce ⁊ papauere albo. Et eiꝰ bezoar sūt grana pini torrefacta ⁊ comesta.

Capitulum.42.

De nucibus ⁊ auellanis.

Qui comederit nuces ⁊ auellanas rācidas patiet accidētia mala. s. nauseā ⁊ deiectōnē appetitus ⁊ vomitum ⁊ debilitatem virtutū animaliū et eius cura erit rob citoniorū ⁊ rob pomorū. Et si acciderit ei eructatio habens odorem lini putrefacti tunc posset mori et eius cura erit diacuminum vl' diapeperiō: ⁊ det ei i potu vinū purum ⁊ fomentetur stomachus cum oleo nardino.

Capitulum.43.

De malo Castoreo.

Qui cui in potu datum fuerit malum castoreū patietur clamorem ⁊ riram ⁊ dolorem ⁊ linguā habebit foris ꝓminentē ⁊ febrē. Et eius cura erit vomitus cū butiro ⁊ aqua mellis donec vomitus minime habeat odorē castorei deinde detur in potu rob mororū aut limonum. et eius bezoar sunt semina coriandri assata ⁊ trita. ʒ.2

Capitulum.44.

De malis fungis.

Qui comederit malos fungos ⁊ ꝑcipue qui nati fuerit super ferro aut super anabulla vel malo terre vel in locis termarū ꝑfocabit ⁊ dolorē patietur in pectine ⁊ ꝓhibebitur ei vrina ⁊ dolores habebit in vētre. ⁊ si odorauerit malum fungum ⁊ tubera mala patiet epilensiam ⁊ fortassis morietur Et ante illud erit ei propinandū vinum optimū in quo piper nigrum sit bulitum. ⁊ deinde clistē rizare ipsum cum aqua mellis ⁊ sale. ⁊ fomentare femur[illegible]ū oleo nardino. et ciꝰ bezoar quādo decoquūt fungi aut comedūtur sunt pira incisa in frusta ⁊ simt decocta .Et bezoar post comestionē ipsorum est allium crudum.

Capitulum.45.

De nuce vomica.

Qui nucē vomicam biberit vl' comederit habebit vomitū pessimū et dissolutionem virtutis. ⁊ eius cura est rob citoniorū ⁊ mirti ⁊ potus alti vini. ⁊ eius bezoar est cortex citri.

Capitulum.46.

De coloquintida.

Qui coloquintidā solitarie natam i arbore sua comederit venenū letale sumpsit. ⁊ nisi succurat ei subito morietur in tertio die. Et eiꝰ cura et bezoar simul ⁊ semel ē smaragdus optima trita ⁊ data in potu. ʒ.2.

Capitulum.47.

De fico pharaonis.

Qui cui comederit ficus pharaonis stati patietur febrē ⁊ fractionez totius corporis. et uidebitur ei q̄ sit hidropicꝰ et hoc ergo vidi i Sardinea in iudicatu galurie vbi ifarū ficuus est abundantia. q̄ qui vnā comedebat patiebatur vnā febrem. et qui duas duas. et qui tres patiebatur trinā febrē. et vt plurimū iste febres crāt tertiane: Et cura eius est aqua ordei parata aut serū caprinum: Et eiꝰ bezoar sunt grana siue semina cucumeris mundata. et trita et data in potu. ʒ.2.

Capitulum.48:

De semine iusquiami.

Qui cui in potu data fuerit semina iusquiemi patiet ebrietatē et mentis alienationē et stuporem et imobilitatez omnium membrorum et eius cura est piper longū tritum et datū in potu. ʒ. ⁊. Et eius bezoar sunt grana festicorum comesta vl' bibita.

Capitulum.49.

De granis cocognidii.

Qui cui in potu data fuerint grana cocognidii patiet vomitū et fluxum ventris. et tribulationē i stomaco. et eiꝰ cura ē tiriaca magna. ʒ.2. cū vino. et bezoar eiꝰ amigdale amare.

Capitulum.50.

De bacchis lauris rancidis.

Qui comederit bacchas lauri rācidas patietur accidētia que patit qui comederit nuces rancidas. Et cura eius et bezoar erūt similia.

Capitulum.51.

De catapucia.

Qui comederit catapucias patiet accidentia que patitur qui biberit giraſolē que superius dicta est chensa. et cura eius et bezoar sunt eadem.

Capitulum.52.

De semine vrtice.

Qui comederit semen vrtice patietur guturis et oris ⁊ lingue excoriationē et ardurā et ardorē in mictu. et eius cura erit oleum amigdalinū dulce potare. et eius bezoar sūt grana citoniorū trita et potata cū aqua calida.

Capitulū.53:

De semine papaueris nigri.

Qui biberit vel comederit semina papaueris nigri patiet accidētia que patit q̄ optū sūpserit licet reissiora et cura et bezoar idē sit

capitulum.54.

De semine ellebori.

Qui biberit vel comederit semen ellebori patiet accidentia que patietur qui sucum aut radicē ellebori biberit et cura et bezoar ē vna

capitulum.55.

De semine citute.

Qui biberit semen citute patietur accidētia illa que passꝰ fuit qui sucū eius biberit licet magis remissa et cura et bezoar cadē sūt.

capitulum.56:

de semine humidi coriandri.

Qui biberit vel comederit semina humidi coriādri patietur accidētia cōsimilia que patitur qui sucū ciꝰ biberit. et ciꝰ cura et bezoar sunt eadem.

capitulum.57.

de semine serpentarie.

Qui comederit semē serpentarie patietur stridorē ⁊ punctionē guturis et dentium et supersuationē et feruorem et eius cura est butirū recens bibitum. et eius bezoar ē sucus fazie ordei decocte in aqua.

Capitulum.58.

De morsibus aut pūcturis ab aliquibus animalibus venenosis

Si vero aliquis morsus fuerit aut pūctus ab aliquo animali venenoso ⁊ ignoret cuius sit punctura tūc stringatur locus pūcture et ponantur super ipsum ventose cū scarificatione: ⁊ fugatur locus cum ore seruorum. ⁊ deinde super locū ponantur cancri triti. q; si loc⁹ venire ceperit ad corruptionē abscidatur mēbrū si fuerit loc⁹ aptus aut mēbrum aptū abscisioni. q; si nō cauterizetur: nā quando inceperit loc⁹ denigrari aut putrefieri erit signū q; punctura fuerit ialis pnicios: dū aūt nō iceperit tendere ad putrefactionē ⁊ corruptionē q̄uis sit vehemētis doloris cū nōdū fit ei velox pābulatio i corpore nō ē malum nisi pūctura fuerit iuxta cor aut iuxta artariā magnā

Capitulum:59.

De morsu vipere.

Ille vero quē momordit vipera sūma medicinarū ⁊ bezoar ei est tiriaca magna. et fortes fis confert metridatum ⁊ medicamen de asa fetida ⁊ butirū vetus ⁊ medicamē de herbo ⁊ comestio alleorum ⁊ potus vini puri.

Capitulum.60.

De morsu scorpionis.

ordicationi autē scorpionum confert vaporatio olei ⁊ alleorum ⁊ tiriaca diatessereon et leū antiqum linitum: ⁊ eius bezoar est corpus scorpionis cōtritum ⁊ suppositū loco.

Capitulum.61.

De morsu arancarum.

ordicationi aranearū confert sucus pomorū aut pirorum aut appositio ferri frigidi inte rati ⁊ eius bezoar est endiuia.

Capitulum.62.

De morsu rutele.

ordicationi autē rutele confert balneum calidum valde ⁊ sepeliri in arena aut cinere calo ⁊ bibere puluerem de nigella.

Capitulum.63:

De morsu apum.

ordicationi autē apū ⁊ pūcture cōfert epithima cū bolo armeno ⁊ aceto ⁊ cāphora ⁊ qui manus suas et faciem suco malue abluerit. non pungetur ab apibus.

Capitulum.64.

De mordicatione animalium.

Si autē mordentia animalia aculeos aut dentes in locis morsis dimiserint tūc oportet vt locus fricetur cū oleo ⁊ cinere ⁊ suauiter ōin de fiat ēplastrū sup locū ex fermento cū oleo. ⁊ sic aculei vel dentes venenosi educentur.

Capitulum.65.

De morsu canis

Si aūt aliquis mors⁹ fuerit a cane: ⁊ dubitet vtr fuerit rabios⁹ vel nō fricet bucella panis sub loco morsure. ⁊ deide illum exibeat aliis canibus quē si renuerit rabios⁹ erit si vero comederit minime signa aūt q; sit rabiosus preter hoc sunt q; canis linguā suā puciat extra: ⁊ intromittat caudā suam iter coras suas. ⁊ raucam habeat voccm. ⁊ q; abhorreat sanos ⁊ viros ⁊ q; mordeat dominos domus sue. ⁊ omnes qui obuiāt ⁊ fugiāt ab ipso canes et qui mors⁹ est nisi precaueat et curetur infra. 40. cr niculares dies efficietur idros orbicus. i: timēs aquā q; est q; propter rabiē efficitur sticulosus ⁊ appetit aquā ⁊ cū viderit eā immaginabitur canes esse in aq̄ ⁊ moriēs siti pre timore ymaginū canum fugiet aquā ⁊ tunc nō ē spes salutis ⁊ cū processerit i egritudine efficit ⁊ ipse rabid⁹ ⁊ emittit sperma i pollutiōe sua in modū catulorū ⁊ quādocūq; egerit flegma i modū catulorū q; est quia imaginatio continua quā habet de cane figillat i humiditatib⁹ suis figuram canū. Et scias q; equus ⁊ mulus ⁊ asini ⁊ simia et homo patiuūtur rabiē circa maximū frigus aut circa maximā calorē. et eius cura est vt super locū morsus ponant vētose cū scarificatione: ⁊ ponantur desuper alleū siue cepe tritum ⁊ cōfectum cū butiro vaccio ⁊ sumat in potu electuariū cancrorū fluuialiū ⁊ intret balneū oi die. ⁊ laboret i cura ethicorū ⁊ mlico rū. ⁊ balneet ante. 40. dies i aqua maris. et eius bezoar sunt cancri fluuiales adusti et puluerizati ⁊ dati ex eis. 3. 3. in potu oibus tribus diebus.

Capitulum.66.

De cantaridibus.

Si aūt cātarides quis biberit patiet mictum. sanguinis et estuationē ⁊ accidentia pernicios et eius cura est vt sumat in potu lac ouinum cū oleo amigdalino deide curetur vlcera vesice ⁊ eius bezoar erunt grana alkekengi numero. io.

Capitulum.97.

De lacte.

Si āt lac quis biberit fueritq; coagulatū i stomaco patiet stomaci mollificationē ⁊ nauseam ⁊ sudabit sudore frigido. et eius cura erit bibere acetū fortissimū postea sumat de asa fetida. 3. i. aut ō sirupo acetoso. vnciam. i. vice vna post vicem.

Capitulum.63.

De assatura suffocata.

Si aūt quis comederit assaturā suffocatā que i voluit in pānis cū extrahit ex furno patietur vertiginē simile epilēsie et eius cura erit vt euomat et postea sumat i potu rob fructuū stipticorū et zuccarus rosatū cū riloaloes ⁊ mastice et querat somnū ⁊ ingrediatur balneum.

Capitulum.69.

de pisciib⁹ frigidis

Si autem quis comederit pisces frigidos quibus post eius captionem aduenerit vna dies aut duo aut si quis carnes pridie vel ante tertiam vel quartam diē occisas aut morticinas aut pcussas a fulgur et tēpestate mortuas aut morbo pestilētiali pēptas accidit q; supueit ex comestiōe malorū fungor ⁊ cura eorū ē vt euomat et sumat i potu vinū purū cū piper ei curet cura fūgorū preter quod non comedat pira.

Capitulum.70.

de cerebro gatte.

Si cui i potu datū fuerit cerebrū gatte patiet stoliditatē et instrigiosus videbitur et eius cura est terra sigillata et vomitus cum ipsa omni mense bis: et accipere de confectione diamusci omni die sūmo. mane et eius bezoar est musc⁹ tritus scropolū semis et datur in potu cum vino albo

Capitulum.71.

de extremitate caude ceruii.

Lle cui extrēitas caude cerui data fuerit pa
tiet accidētia nepelli. t ei⁹ cura est potō sima
ragdi scropulū semis triti dati i potu cū vino
t deinde fricatio toti⁹ corporis cū oleo facto de semi
ne citri. t ei⁹ bezoar ē tiriaca magna. ʒ. 2.

Capitulum. 72.

De sanguine bouino.

Lle cui in potu datus fuerit sāguis bouinus
uet⁹ patiet mortificationē t euomet uomituʒ
coagulatū. t eius cura ē acetū acerrimum ca
lidum deinde vomit⁹ deinde tiriaca deinde balneum
aque calide.

Capitulum. 73.

De sanguine buffonis.

Lle cui in potu dat⁹ fuerit sanguinis buffōis
patiet difficultatē anbelit⁹ t cardiaca accidē
tia. t si quis sputū ipsi⁹ sūpserit erit ppe mor
tem sicut qui napellū biberit. t ei⁹ cura est potio sima
ragdi. scropulū. i. deiū itrare corp⁹ animalis quadru
pedis magni vt ē bos asinus vel mul⁹ vel equ⁹ t rei
terare illud deinde tiriaca. ʒ. 2. bibere. t eius bezoar
ē lapis inuentus in capit e buffonis qui apō lapidarios
vocatur bozras vulgariter trepanide.

Capitulum. 74.

De sanguine hominis colerici ruffi.

Lle cui in potu dat⁹ fuerit sanguis hoinis co
lerici ruffi extract⁹ in tēpore rixe sue aut furo
ris patictur furores mentis t permixtionem
intellect⁹ t inuerecūdiam. t deinde paulatiʒ exicca
bitur: et ei⁹ cura est bibere aquā cocumeris palestini
et masticare grana ipsius et deglutire sucū et portare
sirupū nenufarinū. et ei⁹ bezoar ē trocisc⁹ un⁹ ō tira.

Capitulum. 75.

De sanguine mēstruo aut leprosi.

Lle qui sanguinē menstruum aut leprosi bi
berit videbit eē pistrigiat⁹ et lunatic⁹ et ma
leficiatus et obliuiosus. et ei⁹ cura est potare
margaritas tritas. ʒ. i. cū aqua mellisse et balneari i
aqua tepida et coire cuʒ puella secūdū legem et ꝙuer
sari et amplexari cū puellis et iuuenculis. et ei⁹ bezo
ar est comedere serpentes a quibus caude et capita p
palmum sunt abscisa.

Capitulum. 76.

De morsu hominis ieiuni.

Lle qui fuerit morsus ab homie ieiuno pōat
super morsuraʒ stercus galline alioquin pati
etur ulc⁹ venenosum et difficilis sanationis.

Capitulum. 77.

De morsu serpentis ullo.

Lle qui fuerit morsus a serpente ullo statī li
get locum cum corio cerui et deinde suppōat
tiriaca et ō ipsa bibat et circa cor appōat sima
ragdum et corallum vt margaritas et locum morsu
re faciat fugi a seruo.

Capitulum. 78.

De felle leopardi.

Lle cui in potu datū fuerit fel leopardi patie
tur accidētia napelli et vipere. et eius cura t
bezoar sunt vna.

Capitulum. 79.

De salamādra.

Lle qui biberit salamādrā patietur accidētia
cantaridarū. et cura ei⁹ et bezoar est vna.

Capitulum. 80.

De lepore marino aut rana marina.

Lle cui lepus marinus aut rana marina data
fuerit in potu habebit vomitū vnctuosuʒ et
totum eius corpus efficietur turgidum et in
flatum sicut ipostarca et fetebit ei⁹ anbelit⁹. et ei⁹ cu
ra ē festin⁹ vomit⁹ cū butiro et aque mellis et deinde
sumere post illud tiriacā diatesseron per trea dies et
cibari carnibus passerū et potare bonū vinuʒ et eius
bezoar est caro vulpis assata et comesta.

Capitulum. 81.

De morsu muris simie et gatte.

Vi uero a mure et simio et gatto mors⁹ fue
rit sup morsurā ponat st ercꝰ galline et curet
illud vt in morsu hominis iciani dictum est.

Capitulum. 82.

De descriptōe bezoartice virtutis ad vnū
qōqʒ venenū ea ō duab⁹ difficilib⁹ qōib⁹.

Ezoar antonomastice dicit de quodā lapide
qui ñc vocat. cuius propria et specifica virt⁹
ad letale venenū est liberans a morte subito
absqʒ vllo medici igenio: et ideo de omni medicina
que liberari pōt morte hominē ab aliqua egr. tudine
vel veneno dici pōt ꝙ fit eius bezoar illi⁹ morbi siue
fit illa medicina lapis vel granū vel sucus uel aliqua
cōposita medicina. Et qui illū lapidem bʒ tutus est
ab omni mortali veneno. Leritur etiam et dat i po
tu de ipso. ʒ i. Et per ipsum dicit fuisse liberatuʒ re
gē Anglie dominū. i. Adoardū i ciuitate Aaron q̄
do vulneratus fuit p passiafinū soldani gladio toxica
to. Hūc autē lapidez ei tribuit generalis preceptor
templi. Et ego cōsimilem vidi. Est autem rube⁹ pu
trilentus leuis vt spongia et frāgibilis ut gi sū. Ha
bet autē qōlibʒ venenū tā minerabile q̄ uegetabile
et aīale: ppriā medicinā oppositā ei a q̄ oppositōne
uirtute specifica fit liberato mortis ab illo uenēo. Et
iō bezoar ē unicuiqʒ veneno illa medicia q̄ absqʒ uir
tute elemētari curat tale venenū. Et ō quolibet
bezoar iā supra expediui tractatū i cuiuslibʒ veneni i
fine ō scriptōis ne fit āpli⁹ necesse ī capitrare tractatū

Capitulum. 83. M

De questione utrum tiriaca. ꝛc.

St autē questio vtrum tiriaca magna sit be
zoar. i. a. forma specifica liberās a veneno.
an materie elemētaris liberans a cōplexiōe
non a forma. Et voluerunt quidā dicere ꝙ omnino
erat bezoar fundans se sup ratione Ha. qui cum an
dromacus philosophum respirisset q prio tiriacam i
uenit: et eā pbauit nūqʒ prodesse nisi in morbis fri
gidis propter oppositionē multaꝝ calidaꝝ: et i mor
bis calidis ꝓpter oppositionem multaꝝ medicinarū
frigidaꝝ que i ipsa itrāt: et hoc dixit Ha. illā tiriacā
andromaci eē mediā a cōplexione: sed ipse adiūgēs
carnes tirorum et terram sigillatā fecit eam valere
formaliter ad omne venenū licet ad quedā pl⁹ et ad
quedā min⁹: et ad quedam singularit data et ad que
dā cū additōe. Alii uero dixerūt ꝙ a cōplexione ele
mētari agebat quecūqʒ i corpore humano operatur
fundātes super debilitate operationis sue aut penit⁹
vanitate qñ ipsa dat cōtra napellum uel cōtra nipe
rā uel cōtra fel leopardi et breuiter cōtra qōlibʒ ve
nenū letale sm specificā formā in quibus parum aut
nihil videtur ꝓferre vt dixit Rahis. Solutio aūt hu

ſus dubitatiõis ẽ q̃ curatio cuiuſlibet veneni quattuor modis cõtingit. ſ. quia aut frãgitur acumẽ veneni aut ſubſtãtia eius reſoluitur aut ipſum expellitur aut ipſam p̃ oppoſitionẽ ſpecificã corrũpitur ⁊ ab eo ei⁹ virtus prorſus auferatur. Exẽplum primi eſt opiũ qđ frangit euforbiũ ⁊ caſtoreum q̃ frangit opiũ. Exẽplũ ſi ẽ terra ſigillata ⁊ alleuz que ſubſtãtiã veneni aut p̃ vomitũ aut p̃ ſudorẽ reſoluũt. Exẽplũ tertii eſt ſmaragdus que venenũ fugat ⁊ attrahit vſqz in fine extremitatis mẽbri. Exẽplũ quarti ẽ forma ſpecifica oppoſita veneno que in naturalib⁹ inuenitur vt in lapide bezoar ⁊ in artificialibus vt i diuina ⁊ nobili compoſitõe tiriace ex permixtione oĩum ſingulaꝝ medicinarũ ſimul cõfectaꝝ reſultante: ⁊ qr in tiriaca eſt virtus cõplexionalis multaꝝ medicinarum venenũ frangentium ſecunduz oppoſitionem qualitatũ ⁊ uenenum reſoluentiũ ⁊ ipſũ expellẽtiũ iõ bene dictum eſt q̃ tiriaca eſt medicina cõplexionalis ad venena: ⁊ quia expoſitione tali reſultat res diuina que poti⁹ eſt ab extra q̃z ab intus. ſ. forma artificialis que omni uenenoꝝ opponitur ideo ⁊ bene dictũ eſt q̃ ipſa bezoar ẽ venenis omnibus licet magis ⁊ min⁹: ⁊ licet quedã ſunt magis bezoar ad quedã venena q̃z ipa: vex ipa eſt ad oĩa: ⁊ ideo mater oĩum medicinarũ a medicis eſt appellata.

Petri de Abbano de Venenis Liber Finit.

Vi amoris gratia Vitalis lãdo miles ſplendidiſſime artiũ ac vtriuſq̃z iuris doctor excellẽtiſſimus Ego Petrus Corarius de mõte ſilice materiã arduã ac difficilẽ in medicina aggredi non dubitaui: quoniam ⁊ illud vtile ſatis i ea mihi uidetur tangi: quod ab aliis fere omino ſub ſilẽtio pertranſitũ. Dex q̃ etiã plus me p̃mouet i hac materia determinata loqui: fuit: q̃ cũ tã a labore in correptionem totius cõciliatoris alleuiati ſuim⁹: vt demũ trã ſiuimus ad libellũ eiuſdẽ de venenis iuſtificatione. i uenimus p̃hãc difficultatẽ in eo libello promotam cuz promiſſione dilucidationis eius: qđ attamen ab eo p̃miſſũ executũ non inuenitur. qua ꝺ re ſine ardua rei difficultas cauſa hec fuerit: aut mortis preuent⁹: aut altera: non definit admirari: ⁊ tãto amplius q̃z to me proceſſerunt tot viri illuſtres qui tãq̃z tenebroſi diſcurrere. Cũq̃z etiã claritas ac magnitudo excellẽtie tui ingenii apꝺ me cõprehẽſa ĩdubitata ſit: ita vt cum dẽ nõ humanũ ſz diuinũ prope i magna terraruz pte iudicatũ ſit: nõ ſolum in vno genere diſcipline: verum circuẽs oia: ⁊ q̃z to magis ſpeculabilia ſint tãto circa ea initur magis. Et iõ hãc mei amore ſuſcipe⁊ lege: qr eã excellẽtie tue trado ut ſi q̃ min⁹ q̃z bñ poſitũ exiſtat ſemp̃ tue correptõi ſubiacere uolo. Vale.

Veritur vtrum poſſibile ſit actõz venenι ad aliquẽ preciſum terminũ limitari ſic q̃ uenenatus ad illũ terminũ moriat̃ merito venenoſitatis ⁊ nõ ante. Et arguit̃ ad partem negatiuã primo ſic: Venenũ admiſtratũ corpori habet potẽtiam ipſius corporis humani corruptiuã: ⁊ paſſum poteſt corruptõem recipere. ergo qñ admiſtratur p̃ tũc ſiue paruo tẽpore ſuã p̃ficiet operatõz ſiue corruptõem q̃ña patet. qr agente potẽte ⁊ ſubiecto diſpoſito neceſſe ẽ vt fiat actio ſi ap̃ primã. Añſ gũt ẽ Auic. Fo canõis. cap. 4. dũ dicit. Venenũ ẽ q̃ corrũpit cõplexionem humãnã nõ cum contrarietate ſolum: ſed cũ proprietate que ẽ in ipſo. Secũdo arguitur ſic. ſit. a. venenũ qđ nũc non interimit ſed interficiet vſqz ad annũ ſm te: ⁊ arguitur ſic. a. p̃ aliqbus menſibus non interficit: ⁊ poſtea interficiet: ergo aliquid de nouo p̃ducetur in. a. quãdo interficiet qđ ante in eo nõ erat. quo dato cum illudnõ poſſit eẽ niſi certa qualitas. quero igit̃ a quo illa qualitas p̃ducẽt ſiue ſit caliditas ſiue frigiditas aut mala proprietas: nõ põt dici ab. a: qr nihil agit i ſe ipſũ producendo aliquid qđ nõ bz nec ſecũdũ totũ nec ſecũdũ partez neqz poteſt dici a caliditate corporis noſtri. prio qr nihil agit vltra gradum propriũ: tum etiam qr caliditas nõ eſt frigiditatis per ſe cauſa productiua. tum etiã tertio quia nihil intendit ſui ipſius corruptõz q̃liter eſſet calor naturalis: ſi pro tũc eſſet ipſi⁹ veneno fitatis per ſe cauſa productiua.

Tertio venenũ adminiſtratuz humano corpori ei ⁊ ſpiritui naturali cõtrariat̃. ergo neceſſe ẽ q̃ fiat actõ aut ergo potentia veneni ſuperabit potentiam caliditatis naturalis: aut ecõuerſo: vel equabũt̃ aliqualiter nõ tertium quia ex eis p̃duceretur vna forma media aljquo mõ vt ex frigiditate ⁊ caliditate ipſa tepiditaſ vel viriditas: ⁊ ſic nũq̃z fieret p̃ ãpli⁹ venenũ ad ĩminũ: nec eſt dicẽdũ primũ qr nõ ad terminũ ſz pro tũc venenaret. nec ſecũdũ qr tunc venenũ conuerteret̃ in dominãs: ⁊ ſic finaliter nutriret corpus noſtruz ⁊ confirmatur ſic nõ minor eſt p̃portio totius caliditatis naturalis ſupra venenũ corrũpendum ⁊ cõuertẽdũ i tpe vni⁹ anni q̃z ſit eiuſdem ſupra pancã quantitatem i vna die: ſed pauca talis quantitas põt nutrire: vt dicitur ſerta quarti de puella nutrita napello. ergo ⁊c. Et cõfirmatur vltimo qr illud venenũ efficietur aſſuetum nature a quo amplius nõ pateat̃ vt ſumitur tertio de ſimplici medicia. diſtictõe. 4. cap. primo de illa muliere que ex aſſuefactiõe aſſumebat de iuſquiamo ſine nocumẽto q̃ntitatẽ magnã. In oppoſitum eſt cõmunis fama i iſta queſtione pro ei⁹ declaratione erunt tres articuli. In prio ponent̃ notabilia quedã. In ſecũdo cõcluſiones dilucidãtes que ſitum noſtrum. In tertio erit reſpõſio ad argumẽta

Quãtum igitur ad primũ eſt primo intelligenduz q̃ p̃ venenum debemus intelligere illud. q̃ qualitercũqz approximetur humano corpori ẽ ſuc cõpleriõiſ corruptiuũ ⁊ hoc p̃prietate ſua: ⁊ hoc ſonauit auctoritas auicẽne ſecũdo canõis ſupra allegata. Ex quo ſifero aliqua dicta. Primũ q̃ aliq̃ dicũt̃ venena calida ⁊ aliqua frigida: ſiꝛ ficca ⁊ aliqua hũida. probat̃ quia huiuſmodi p̃prietas ſiue forma veneni ſpecifica ipſius cõplexionis humane peremptiua aliquãdo cõiungitur cũ frigiditate vt i opio: aut caliditate: vt in euforbio: aut i hũiditate vt in argẽto viuo: ⁊ ſic de aliis. ergo. ⁊c. Secũdũ dictũ. aliqđ poteſt eſſe venenũ. ⁊ tñ nulla erit qualitas manifeſta in illo multũ exceſſiua ſiue nociua: probat̃ qr plus repugnant alicui extrema q̃z mediũ ſz cũ caliditate exceſſiua ſtat p̃prietas ſpecifica veneni vt in euforbio et ſimiliter cũ frigiditate vt in opio. ergo ⁊c. Et tunc vltra cũ caliditate venenoſa intenſa: ſtat humiditas venenoſa intenſa: et ſimiliter cũ ea intenſa caliditate poteſt ſtare intenſa ficcitas venenoſa. ergo et mediũ cõſequẽtia patet qr maior eſt repugnãtia extremi ad extremam q̃z extremi ad medium. et tunc vltra erguitur ſic: extre

ma possunt stare cū medio ergo mediū poterit stare cum medio: cōsequētia clara eo qō maior ē repugnā tia extremi ad mediū ꝫ medii ad mediū: cū repugnā tia mediox nō fit nisi ratiōe extremorum. ergo ic̄ōm dictū verū. Tertium dictū quod impossibile est q̄ ue nenū aliquod sine calidū aut frigidū ⁊ sic de aliis ex cludatur ab huiuscemodi ꝓprietate: ⁊ hoc stāte sub forma veneni probat per declaratōz veneni superi⁹ datam: ⁊ ratione arguitur sic. Tiriaca confert omni veneno ⁊ hoc non ratōe frigiditatis: cū sit multuz ca lida. ergo propter proprietatē: maior ꝓbatur per ex perientiam in venenis calidis serpentum ⁊ aliorū: ⁊ est auctoritas Serapionis ⁊ Haliabbatis dicio, pra ctice Auicēne quinto canonis ⁊ Galieni ⁊ fiat̄r oiuz doctorum appellantium eam matrem omnium me/ dicinax bezoarticax. Et confirmat̄ quia si venenum esset non ratione proprietatis solū sed ratione quali tatis manifeste etiam absq3 proprietate: tūc sequeret quod omnia q̄ cēnt calida i quarto gradu cēnt ve nenosa: cōsequēs est falsum q3 sinapis ⁊ piper ponū tur talia calida in quarto ⁊ tamen comesta mltotiēs nullum inducūt i corpore nocumentum: ⁊ similiter possumus dicere ō opio egipti quo vtūtur tāq̄ oleo in ptibus illis pro cōdimēto. Ad istud de opio fortas sis respōderet q̄ opium egipti et de partibus nostris non eodem modo constituta sunt: q3 illud fit ex semi nibus papaueris: aliud vero ex gūmi quod colligitur ex capitibus papaueris viridibus. Sed contra quia dato adhuc quod non eodem modo constituatur ta- men adhuc debent esse multum similis ꝯplexiōis: ex quo ex papauere ambo cōstituunt̄ ergo rōne frigi giditatis similes deberet facere lesiones: et iō dicere mus nos quod istud ledit: aliud vero non: quia i illo expoliata est sua proprietas mala ficui i arbore persi ca et transplatata. Et cōfirmatur q3 aqua sūme frigi da in magna quātitate admistrata nō mortificat imo multa facit iuuamenta. ergo ⁊c. Respōdet̄ q̄ aq̄ fri gida ē in actu formali frigiditatis: sed venena sūt ali quo modo in actu virtuali cū actuatōe idigeant. con tra nihil agit nisi ꝑōm q̄ i actu. ergo nisi qō potētia le efficeret formale et actualiter frigidum, nunq̄ eēt actio. ergo respōsio nulla et tertium dictū verū. et si cōtra hoc allegarent̄ auctoritates doctorum dicen- dum q̄ nō plus voluerunt q̄ sonat primū dictum et si aliter quod pro nūc non acceptātur Intelligēdū secūdo pro vlteriori manifestatiōe dictorum nostro rum: quod talis forma specifica a philosophis appel lata, siue proprietas venenosa nihil aliō ē nisi natura quedam inuenta in quibusdam mixtis corporibus ꝓce dēs in eis a superna et plenissima influentia propter cōplexionem propriā non apta i corporibus nostris mutari imo nō cessat ab operatōe sua donec corp⁹ corrumpat. ficq3 igitur hec proprietas sequit cōple- xionem que ex potentia deducit materie virtute su/ periorum et corporum celestium. et non solum rōe luminis et motus tanquā uniuersali impressiōe imo etiam sine motu et luce et propie absq3 medii alte/ ratione in suscipiēte ipressa ab aliqua particulari vir tute stellarum et particulari situ causata: qō apparet nō solum in venenosis sed ēt in aliis vt i magnete ex stit virtus ferri attractiua ex polo artico. Ex quo ap paret q̄ talia mixta a suis superioribus talē formam ꝓpriam recipiunt: qualem meritum habēt i diuer sa mixtiōe elementorum et eox ꝓportiōe ad invicē: et hoc intellexit etiam. Plato dum dixit fm merita materie forme dantur et earum virtuten iprimūtur non excludo tñ quin nō possit cōcurrere lumen stel- larum fixarum3 mediātibus lineis tales virtutes uehē tibus. Ex quibus omnibus sequit̄ q̄ ista proprietas erit accidens probat̄ quia quod sequitur mixtionem elementorum cōplexionem que ex mixtione consur/ gentē est accidēs. talis aūt proprietas est huiusmodi ergo ⁊c. Maior est sumpta ex scientiis fundamenta libus et minor supra patuit. Et cōfirmatur quia ipa suscipit magis et minus quod refugit rationi substā- tie quod apparet i venenosis adhuc eiusdē speciei or tis i diuersis locis et regionibus vbi aliqua sunt ma/ gis mortifera et aliqua minus. Sequit̄ ꝺo q̄ sub ge nere qualitatis ꝺz collocari patet ex dictis. Sz ꝓtra illud nō ē accūs qō corrupto subiecto rēanet i eē: ꝫ corrupto subō rēanz ꝓprietas venenosa ut pz i carne tiri q3 mortuo tiro adhuc remanet virt⁹ mltox aialiū pēptiua. Ad̄ndet̄ prio qō si ponim⁹ plures formas et grad⁹ substātiales i cōposito: qō ꝫ mortuo tiro cor/ rupta sit forma eius substātialis remāsit attamē alte ra forma i carnibus tiri et cōplexio quā proprietas illa cōsequebatur i tiro: et sic suum nō fuit corruptū subiectū. Aut aliter ꝺo q̄ corrupto tiro corrumpitur et ꝓprietas et in carnibus tiri demū ꝓpter similem dispositionē materiei et aliis similis introducit̄ et al/ tera ꝓprietas aialium pemptiua: aut q̄ accidentia ꝫ subiectū denominānt: nō tñ i cōposito ibesse sūdant̄/ et nota q̄ istud argumtū potiꝰ ꝓuincit q̄ talis ꝓprietas magis sit accūs quā subā: q3 i tiro uiuo aut eēt mā aut forma aut ꝯpositū. si primū nec titiū ut liqt. nec fm q3 tunc sequeret̄ q̄ corrupto tiro adhuc eēt tir⁹: Ex quo sua eēt forma substātialis que vnicuiq3 dat eē. Mo ta tñ q̄ ꝫ sit vt supius dictum ē tñ nō ē credendu3 q̄ hui⁹ scemodi ꝓprietates ifepabiliter cōsequātur sua subiecta: imo possunt subiecta pmanere corruptis ip sis ꝓprietatib⁹: et q̄ hoc fit uex apparz i multis eius dē speciei exñtib⁹ i diuersis locis. imo de vno eodem mutato de loco ad locū apparet ēt i lap dib⁹ pciosis oli erat virtutib⁹ mirabilib⁹ ifigniti. nūc aūt nō appa rēt huiuscemōi virtutes: apparet ēt i figuris ul'ima/ ginib⁹ artificialib⁹ ātiqs i opatōib⁹ quax nūc appa/ ret error et causa oium istox pōt esse aut ratione agē tis vel eorum a quibus illa forma iprimit̄. nā cū illa sint extrinseca vt añ declaratū est ideo virtus ē ad cer tū tempus terminata quoniam virtutes celox ad tē pus determinatum i formis et materiis sustētāt̄. aut ꝓpter i dispositionē materie cū distēperata ꝯplexiōe colligāte i ea formā et virtutes. cū aliquo nāqz gra/ du distēperamēti corrūpet̄ virt⁹ dcā. cū quo adhuc ñ corrūpet̄ forma. et hoc apparere pōt i tiriaca senescē- te aut ēt ꝓuenire pōt ex parte loci i quo ꝓducte fue/ rūt et ꝯseruabāt: remouēt̄. corp⁹ nāqz idi cū mutabi tur ad talē ꝯplexionē qualē ꝯplexionem sclauiant ifirmabit̄ mortuū dixit Auic: prio canōis iō ex oib⁹ narratis cau sis ꝑz possibilitas sepatōis virtutū a suis subiectis q bus inherent. Sz circa dicta dubitatur: quia ex quo dictum est q̄ quando huiusmodi proprietas specifi/ ca venenosa ꝯiūgitur cū caliditate tūc vocatur vene nū calidū et sic cum frigiditate uocatur frigidum ve nenū. et sic de aliis. Ex. quo cōcludi pōt q̄ si a tali ue nenoso calido expoliaret̄ sua proprietas manēte eius

caliditate manifesta non plus illud noceret q̄z alleuz aut piper aut aliō calidū. ⁊ similiter si a venenoso frigido remouereī sua ꝓprietas nō plus noceret q̄z aq̄ aut aliud frigidum. iste tñ ꝓpzietates sūt diuersi gradus maligitatis. iō aliqua venenosa sūt magis mortifera ⁊ aliqua minus. augeī tñ ēt malitia venenosi a qualitatiō manifestis cū qbꝫ alligaī illa ꝓpzietas. stante igitur paritate male proprietatis venenose cū equalibus gradibꝫ qualitatum manifestarum in duobus venenosis: quoꝝ ūnum sit calidum: aliud vero frigidum queritur quod erit peius ⁊ magis letiferū. Ad hoc dubiū est respōsio quozundā solēnium doctozum ꝙ in cāu predicto venenosa frigida sūt peiora calidis. ⁊ presupponūt ꝙ humanū cozpus declinans sit ab equalitate ponderali ꝑ caliditatē ⁊ humiditatē vt sumi videtur de mente pncipis Auicēne i pzio canonis i q̄z pluribus locis: er quo supponūt secūdo ꝙ caliditas magis sit amica nature ⁊ ꝑ operationibus cōueniens q̄z frigiditas: ⁊ est auctozitas eiusdē i pluribus partibus ⁊ capitulis ab omnibus allegata. Er qbꝫ sequiī opatōes vite magis ipfici per venenum frigidum q̄z ꝑ calidum: quoniam imperfectio ⁊ earū operationum destructio ratiōe ꝓprietatis in ambobus est equalis: sed ratione frigiditatis magis iperficiuntur q̄z caliditatis: ergo iperfectio ipsaꝝ absolute erit maioz i frigido. Er quo ēt sequitur in casu predicto ꝙ citius deueniet ad egritudinem cui adminiſtratū est frigidum q̄z cui datū est calidum: sequitur etiaz ꝙ citius ille morietur cui datum est frigidum quā alter: immo qō magis est ꝙ ille morietur ⁊ alter sanari poterit patet er fundamento dicto. Et hz isla dcā sit apparētia: tñ oppositum est multum probabile: ⁊ er ꝓsequēti pōt primū presuppositum negari vt vī esse sententia. Valieni secundo. 4. ⁊. 10. de cōplexiōibꝫ qui ponit ipsam ꝓplexionez tēperatā marie mediare ⁊ vult quod ꝑ sensum tactꝫ tāq̄z per veram regulaz hoc cōcludatur cōcurrēte tamen. aliquo rationis iudicio: quare nō sentiet inquit: quasi mixtū cōposituz er aqua seruēti ⁊ niue ptibus equalibus ⁊ equaliter cōmensuratis: ⁊ hoc qz est simile illi. Sed adhuc illo cōcesso: dicimꝫ quod nō est vez quod caliditas absolute sit magis amica nature q̄z frigiditas: quod ꝓbaī quia acceptis cozporibus duobus equaliter tēpatis quoꝝ ūnum ꝓticiatur i aqua calidissima: altez vero i aqua frigidissima: ⁊ apparet ꝑ erpientiā ꝙ illud qō ponetur i aqua calidissima morieī cito: et alterū nō. Item i vola manus cozporis tēperati pōt eē tāta frigiditas quāta ē in marmoze aut i aqua frigida vt apparet cā tāgēdo tempoze biemis: et nō pōt esse caliditas qz destrueretur talis cutis in qua ē similis cōplexio ficut cōplexio totius tēperata: et hoc ꝑ coalterationē omniū partiū: vt fuiī ꝓia primi: ergo absolute caliditas nō est magis amica nature: et ideo pono ista dicta: Primū ꝙ aliqua caliditas temperamētuz ercedēs minus ē inimica nature ac discōueniens q̄z cōsimilis frigiditas cōsimiliī gradualiter tēperamē tū excedēs: patet qz operatio et vita in certa caliditate existunt. Secūdū dictū qō certa latitudo caliditatis versus partē eius itensiozez est magis vite inimica q̄z cōsimilis frigiditas termiata versus partē itensiozem: patet ꝑ experiētiā qz illa magis adurit et est qualitas magis actiua. Er quo sequiī ꝙ labentibus equaliter duobꝫ cozporibus equaliter tēperatis vnū per caliditatē aliō ꝑ frigiditatē: ꝙ primo vsqz ad certum gradum caliditatis vt duo gratia exēpli ⁊ frigiditatis vt duo deterius labeī quod ꝑ frigidum q̄z qō per calidū: ⁊ postea ꝙ multo deteriꝰ incipit labi quod labitur vlterius ꝑ calidū versus gradū vt quattoz q̄z quod ꝑ frigidum. Et er cōsequēti ꝙ multo peius est absolute labi ꝑ calidū q̄z per frigidū. Tertium dictū sequens ꝙ venena calida sunt peiora ⁊ deteriora frigidis patet: quia non dicūtur calida aut frigida nisi quia in eis sunt ille qualitates mltū itense vel ipzoportionate: sed calitas ē magis ipzoportionata q̄z do est multū intensa q̄z cōsimilis frigiditas: ergo ⁊c. Et cōfirmatur quia caliditas ē magis aperitiua ⁊ excon sequēti cā vt virtus venenosa ꝑtrāseat ad interiora: ergo venena calida erunt frigidis deteriora debita paritate seruata. Tertio pncipaliter notanduz ꝙ dictum ē in diffinitiōe veneni qualitercūqz administratur ⁊c. Et hoc qz venena sunt dupliciter operantia: aliqua sunt operātia materialiter: ⁊ aliqua spiritualr Illa agūt materialiter que ad itra sumūtur ⁊ aliquo modo a cozporibus nostris patiunī. Illa vero opantur spiritualiter que nō manifeste actuanī nec alterāī a caliditate nostri cozporis: sed cozrūpunt spiritꝰ aut mēbra spiritualia ⁊ eoz operationes. Et hoc mediātibus speciebus itentionalibꝫ que tamen species itentionales licet habeāt esse reale i medio tāq̄z in subieto existentes: ⁊ tanquā vere qualitates reales: tñ dicūtur spūales ⁊ recipi sine mā: ⁊ hoc aut qz tota ipsa spēs iteroāl ē i toto medio ⁊ ēt ipa tota ē i qlibet ꝑte medii: ⁊ hoc quo ad repsentatiō: qō pz ꝑ exēpluz in intētōe ⁊ specie albedinis que per paruum foramen totā repzesentat albedinem. aut erit quia formaliter agens inducit aliquam formam in ipso passo que nō est similis forme inducētis: est tamen ipsius similitudo ⁊ ista est species que recipitur sine matēria existēs in medio vt species coloris ac species ⁊ ipsa ꝓprietas veneni que aliquādo mediante visu et auditu ificit: vt recitatur ab antiquis doctozibꝫ ō basiliſco aut odoratu mediāte vt qdā qui venenati fuerūt ꝓpter odorem maloꝝ fungoꝝ. simiīr per gustum atqz ēt tactū vt dicitur de milite qui cū lancea cū qua regulus serpentē occiderat venenatus fuit eam tāgēdo: et hoc nō est nisi quia ipse tales species intētōales venenose inficiunt spiritꝰ visibiles vel audibiles et illos ad quoꝝ organa ꝺueniūt deinde eaꝝ viriꝰ mala ad cozporatur: et tādē cozrūpunt: et er hoc patet cā quare illō spiritualiter operans est ꝓnicioſius: et hoc quia miorem habet resistentiā: et etiam qz alteratoz fere non patitur a calore nostro: sed subito agentia et cozrūpētia vt patet in visu basiliſci ꝓducitur etiā ad magnaz distantiam et patet de duobus serpētibꝫ recitatis ab Aristotele i libro de ꝓprietatibꝫ elemētoꝝ. Et nō solū quod ꝑ visum: sed ēt per odoratū: nec hoc debet esse mirum qz etiam tigrides et vultures per plura miliaria mediantibus speciebus odorabilibꝫ ꝓcurrūt ad cadauera vt sensit Auer. fo de aia. ꝙ non potuit esse nisi spiritualiter recipiēdo: qz si cadauera illa fuissent ad rarefactionem talē reducta ficut ē ignis aut aeris rarefactio non potuissent ad tantam distantiaz fuisse realr multiplicata. Er quibꝫ omnibꝫ manifestū est q̄z multis modis reges et pncipes venenari pñt. et hoc est ꝙ dicī et legitur aliquos venenatos fuisse in sella

equi: et aliquos pp aliquod venenū clausum in ali/quo annulo aut i thalamo. Et ideo multotiēs ꝓmoriantur: cuius mortis cā sapientib⁹ ē ignota. Et iō bene dixit priceps q multotiēs venit pestis cuiuscā est occulta. Vltimo premittendū est quod licet ō ratione veneni sit esse ꝑemptiuū: nō tamen de necessitate est q assumens venenū actualiter ꝑcatet hoc, qz actio veneni multis modis pōt impediri videlicz principaliter: et ex consequēti rōne conditionū particularium cōcomitātiuz proprietatē veneni. Principaliter vero rōne forme bezoartice siue virtutis totaliter et essentialiť virtuti venenose ꝓtrarie et ei⁹ corruptiue siue fit virt⁹ ista in re simplici vt in plātis multis aut mineralib⁹ vel i aliis vt lapide bezoar appellato aut lapide prassio aut buffonis et draconides et i adamāte et iacintho et zaphiro et in multis aliis sicut pz auctoritate Auicēne i suo de lapidib⁹ de quib⁹ etiā oibus has et alias in eis assignat virtutes albert⁹ magnus i suo de mineralib⁹: et hoc ēt siue ista virt⁹ fit in cōposito: cuius sit ꝓportio secunda ex mixtis resultata vt i tiriaca pp fermētationem eorūdem: et metridato et aliis quas medicinas ꝓponere sciūt homies pfecti ingenii cū intelligentiis cōiuncti quibus fit revelatio diuina misericordia dei ꝑpter salutem nostrā cui laudes sint infinite: Pōt etiam esse ista virt⁹ i aliquo simplici cū gbusdā verbis collecto aut rōnibus certo pūcto et tpe ꝑfatis q tūc ꝓlargit virtus pernicioſa valde. Et hoc qdē euenit rōne anime affectuose ꝑferentis talia verba cū propter excessiuā imaginationem fertur cū grādi impetu et cetera ei obediunt vt videtur sentire auicenna in sexto naturalium: vel quia talia verba cū quibusdam conditionibus ꝑfata ab aliquo spūali recipiunt virtutē sicut et ego in morsu vipere veneno et vulgari sermōe appellate el marasso oculata fide ꝓcepi: cui egrotāti ab uno uenetobat⁹ fuit ciat⁹ un⁹ aq̄ putei cū puluer terr cū gbusdā caracterib⁹ et uerbis in terra eadē scriptis e ꝑfatis: quibus potatis subito euomuit: et ex hoc ide cōualuit: et antea propter itēsissimos dolorēs lāguebat: pt ēt cē talis virt⁹ in aliquo simplici cui artificialiť fit aliqua imago impressa: vt q ex illo nāli et artificiali perficiatur vnū habēs virtutē bezoarticā: sicut recitat albertus aleman⁹ in suo libello de imaginib⁹: videlicet q imago astri serpentarii alicui lapidi precioso isculpta venena fugat oia: et valet cōtra morsum oiuz venenosoꝝ et maxie si ex rasura ei⁹ aligd bibať. imago aūt taliter est i sculpta videlicet vie serpēte cictus: cuius caput man⁹ dextra tz: sinistra vero caudā. Credo tn quod si lapis erit de superius narratis aut aliis habētibus et se ꝑpretatē ꝓtra venena et tūc fit insculpt⁹ q pfectior reddeť: ista igitur sunt q̄ principaliter impediunt operationē veneni. Illa vero impediūt ex ꝓsequēti eiusō opatōz rōne suaꝝ cōditionum. sunt aut quia frangūt suas acuitates vt eusorbiū et alia calida frangunť ab opio et ecōuerso: aut qz resoluūt substātiam in q̄ fundatur virt⁹ venenosa ut aleū et alia ꝑuocatiua aut qz expellūt ad extra ut diciť de terra sigillata aut forte qz cōstipat et cōstringit poros ut int⁹ penetrare nō possit ut bol⁹ armenus. et hec q̄si omnia pñt accipi ex sentētia principie auicēne sexta quarti capitulo de cura et⁹ q in potu assumpsit venenū ꝛc.

Quātū ad scōm articulū pōitur pria cōclusio quo fundā q tz uenena ad se inuicē diuersificētur i tardi/tate et uelocitate iterēptionis attamē nō ē possibile ut ad certū precisum terminū limitenť ita q nec āte nec post: sz i illo uenenat⁹ moriať. Prima istius cōclusionis apparet ꝑ superi⁹ narrata: qa in uenenositate oia nō sunt equalia siue grad⁹ eiusdē: ꝛa declarať qa ois actio naturalis alicui⁹ uariať tā rōne dispositiōis passi q̄ rōe agētis: nō cū possibile fit passū diuersoō dispositū eē tā rōne dispositionū mānifestaꝝ q̄ ꝑpretarū isequētiuz mām ita q una res iuuet uni et noceat alteri eiusdē cōplexiōis: et similiť illud quod ē uenenū uni nō est alteri et si ē uenenum nō in eaō dosi: ergo erit ipossibile talem terminū sic metiri precisuz sed cōtra istā conclusionē arguiť sic possibille ē ut uenenum taliť alicui administreť cum aliqua ratiōe miranda et maxima affectōe explicata ad limitatum tps determinata ut omnem resistētiā pro tunc passi superat ergo in tali determinato tempore suam pernecatiuā perficiet operationem consequētia pz assumptū ār ꝑbatur quia minus nobile subiacet et obedit magis nobili: sz anima affectuose explicās talia uerba veneno adiuncta est nobilior aliis reb⁹ cū sit ipsa constās ex nobilib⁹ principiis. materia ūt corporalis ñ ideo ipa materia mūdi et anime obedit. Et cōfirmatur: qz nō minus possunt operari uerba taliter explicata ad bonum q̄ ad malū cum sint oppositа: sed per experientiam apparet quod opantur ad bonuz ut incātatiōes que siunt pro sanatione uulnerū et egritudinūet multarū aliarū rex ut tradit ét cōciliator differētia. 166. ergo et cetera. Et hoc idē confirmat auctoritas Auicēne quarta sexti naturalium ut pz intuenti. Rñdetur prio q sz aia ipsa sit multū nobilis: tamē non pōt aliquo pacto agere i mām extrinsecam. Verūtamen ipsa aia pōt in suomet corpor aliquā excitare operationē et hoc mediāte magna fantasia ipsam taliť disponeť ut spe accepta ab incantante fiat aliqua sanatio et nō aliť quā mediāte forti imaginatione: et hec responsio colligiť ex sinia Aristotelis problematum ꝑticula. 7. Sed cōtra aliqua incantatio pōt mediāte bono āgelo bonū operari: ergo aliqua similiť poterit ad malū operari mediāte sacrificio facto a uetulis quas faciliť decipe pōt mal⁹ angel⁹. i. demō. Ad ꝟ forte diceret secūdū sentētiā Aristotelis nō eē verū q sint dēmones nec alii angeli: et hoc qz ut apparz ex 3. de aia et ii. methafisice. preť animā intellectinam et substāti/as sepatas mouentes orbes et ipsū deū bñ dictū ñ siť alie substātie spūales. Ideo nō erūt iste incātatiōes nisi sicut sensuū dilusiones. Sed contra illiteratus subito fact⁹ fuit litteratus ut ipse in ꝑbleumatibus recitat Aristoteles et ē famosū aput multos et ñ pt reduci in aliquā veram cām naturalem ut liquet intelligenti. ergo ꝛc. Et inť substantiaz sepataz et animaz hūanaz sť multi mediū gd⁹ pfectōis. ergo poterūt eē multe forme. cōsequētia pz intelligenti. Et cōfirma auctoritate platonis ut narrat apulegi⁹ ponentis demones multos habitantes et cōuersantes nobiscū q ēt videnť ad nos attēdere et verbis nostris et caracteribus turbari et placari: et hoc ꝑbat eois fama et aliqualis experiētia: et forte eēt dicēduz iuxta hoc q opatio ꝑpria istoꝝ spirituū eēt intelligeť ꝑticularia et vniuersalia: lz ipfectiori mō q̄ ipe intelligētie attamē pfecti⁹ ac excelēti⁹ q̄ aiahūana qz ñ sť corpi applicata. si āt sť eiusdē spēi inť se vel non é eois q̄stio etiam ad alia. ideo et cetera. et forte omissa ista rñsiōe possz ꝛo

alit reſpõderi tenẽdo ipſã ꝯcluſionẽ videlicet ꝙ itelligit merito effect⁹ naturalis ipius veneni: nã argumẽtationes ante formate bene ꝓbãt ꝙ ad certũ ꝺter minatũ tempus ꝺatur venenũ: ſed nõ ratiõe natura litatis ipſi⁹ veneni ſꝫ ꝓpter aliquid ſup naturale ad ditum illi. ideo adhuc ſtabit concluſio. Sed contra hanc re ponſionẽ arguitur ſic. nõ minus poſſibile eſt naturaliter ꝙ aliqꝺ venenũ ab extra approximatum i tempore terminato videlicet ſex mẽſium vel vnius ãni ſuã ꝓficiat opationẽ quaꝫ mã vna venenoſa vel non venenoſa exiſtens i pede vel in capite ꝺucatur in tanto tẽpore ꝺeterminato ad malum gradum putre dinis. ⁊ moueatur ad membro⁊ nobile i quo actionẽ ꝓficit leſã. ſꝫ primũ eſt poſſibile ergo ⁊c. conſequentia patet. ⁊ prima pars probat̃ qꝛ in ambobus eſt ratio ſimilitudinis. ſicut eni in vno materia mouet̃ ad malum gradum putredinis ita et ⁹n alio. et ſicut ad quod membrum ita et in alio. Secunda autem que fuit minor aſſumpti ꝺeclaratur eo ꝙ poſſibile eſt vna certa materia accumulet̃ i pede vel crure et poſt ꝺeterminatũ tempus ꝺucatur aut procedat ad caput ſiue cor ⁊ pro tũc cauſat̃ epilepſia ſiue appoplẽria que poſſunt eẽ egritudines periodice. ⁊ totuꝫ hoc ſumit̃ ꝺe mente principis auicẽne. 3. canonis capitulo ꝺ epilẽpſia. Similiter ẽt argui põt ꝺe materia aſmatica fluente a capite periodice ad pulmonẽ vt ſumitur ex ſnia eiuſꝺẽ capitulo ꝺe aſmate ꝙ totũ ſẽtit auerois ſexto. coiliget ⁊ cõfirmat cõciliator ꝺiffa. 125: ergo piformit̃ ſi in vulnere aliquo aliqs exptus ⁊ malignus poneret aliqꝺ venenũ poterit illud eẽ talis cõditionis ꝙ i tãto tẽpore ad mẽbrum principale erit motũ. ⁊ ñ apparet cẽ multũ inconueniẽs quia reperitur aliquod venenũ magis malũ q̃ materia illa que periodice facit epilenſiã ⁊ aliquod minus: malũ ergo aliquod eq̃le cũ aliis cõditionibus: cõſequẽtia patet quia vbi ꝺat magis ⁊ minus nõ cõuenit ꝺari equale. ideo ⁊c. Et cõfirmat̃ per experiẽtiã i vno epiſcopo brixienſi qui morſus fuit a cane ſuo parualo i ꝺigito. ⁊ poſt multũ tpũs ratione illi⁹ ꝺeuenit i rabiẽ. ergo etiã per perfidum exptum fieri poſſit adminiſtrando ſiue ab int⁹ ſiue ab extra venenũ ſimilis ꝺiſpoſitionis: et ſi ꝺicer̃tur ꝙ hoc eſſet ꝺifficile ⁊ quaſi nõ credibile Reſpondetur ꝙ non fuit minus ꝺifficile. Andromaco componere tiriacam ex tot marcis compoſitam ꝓ fermentationem ad vnã formã reductã que habet etates ſicut corpora viuẽtiũ in quibus i vna ſtupefacit videlicet in iuuẽtute in alia reſolnit ⁊ cõtra venena operatur ⁊ ſic ꝺe aliis: ⁊ tñ certi ſumus hoc factũ fuiſſe: iõ ꝺifficultaſ fei nõ arguit impoſſibilitatẽ immo cõtrarium. ideo propt̃ hec ⁊ alia ponitur hec ꝟa cõcluſio videlicet ꝙ ſiue venena ſint operãtia materialiter ſiue ſpiritualiter poſſibile eẽ vt ad ꝺeterminatũ tẽpus limitentur iſtam concluſionẽ: probant argumẽta tacta cõtra primã cõcluſionem ⁊ confirmatur ſicut poſſibile eſt ꝙ reperiatur vna res que cõtra venenũ exiſtens illud nobis ſua proprietate ꝺemõſtrat ſi appreſẽtatum ſit ita nõ repugnat inueniri altera que operationẽ veneni ipediat: ſed primũ eſt ut legitur ꝺe cornu ꝟpentis ⁊ lapide praſſio quia cũ in eorũ preſẽtia ſit poſitũ venenũ roẽ emittere videntur ⁊ ſimilit̃ lapis buffonis in annulo ꝓforato taliter ꝙ lapis ꝺigitũ tangere poſſet ita ꝙ cũ appreſentatũ ſit venenũ miro mõ ſup calefacit ptẽ ꝺigiti q̃ tãgit. ſm igitur erit poſſibile quo ꝺaro ponatur aliquod venenũ agere non poſſe quia ab aliquo tali ipeditum. remoueaturig ⁊ impediens ad libitum alicuius. ⁊ ſequitur ꝯcluſio ⁊ ꝯfirmatur auctoritate alberti⁹ ꝺe mineralib⁹ libro. 2. tractatu. 2. cap. primo qui ꝺicit ꝙ ꝟꝫ magnes attrahat ferrum tamen adamas ipedit ne ferrũ a magnete trahatur: ſꝫ remoto adamãte rẽanebit eiuſꝺ vt⁹ attractiua. ergo ꝯclio ꝟa ꝟa. Tertia ꝯclio ſit iſta quod poſſibile eſt vt venenũ taliter ꝓparetur vt ſi adintra nãliter adminiſtretur ſuã opationẽ pficeret. in duobus aut tribus ꝺieb⁹ ſꝫ mediante tali preperatõe trãſibit illos ꝺies ⁊ plures. iſta ꝯcluſio pꝫ intelligenti preparationes medicinales eo quod iꝺẽ cibus ſiue eaꝺ caro preoarata cũ ſinapi in pruco tpe ꝺigeritur ſcilicet in ſeptem horis vbi ſi comedatur cũ agreſta ñ ꝺigeretur in ꝺecẽ. Similiter appet i medicinis ſolutiuis vnde meſue in de ꝯſolatione medicinaꝝ ponit medicinas trade ſolutionis vigorari in multis q̃ ꝓmixta velocitãt illã. vt mel vigorat operationẽ aque lactis ⁊ zinziber operationem agarici. ⁊ ita poſſũt miſceri aliqua earũdem operatiões retardantia quare etiam medici ꝺocẽt ꝙ cũ adminiſtrant medicine pl̃mõis cũ eis admiſceant res que bẽant diutius tenere virtutes illaꝝ. Nã cũ via ad pl̃monẽ ſit mltũ lõga virtutes earũꝺẽ inuatiue reſolueret̃. iõ ponũt vt retineãt Quarta ꝯcluſio ſit iſta poſſibile eẽ itelligẽti philoſophiam ⁊ aſtrologiam ꝙ taliter alicui exhibeatur venenum ꝙ ratione ei⁹ ꝺucetur ad mortẽ vſq; ad ꝺecẽ annos vel circa. ꝯcluſio probatur quia talis pfecte ſciens intelliget quantitatem humiꝺi raꝺicalis ⁊ q̃litatem ⁊ omnem fere eius ꝺiſpoſitionẽ. ergo ex conſequenti terminũ vite eius qꝛ ratione conſumptionis humiꝺi eſt caliꝺi extinctio ⁊ ꝯſequẽter mors vt inqt Ariſtoteles i libro ꝺe morte ⁊ vita ſciet ẽt ꝺiſpoſitiones iſtuentiaꝝ ſupioꝝ pro termio vite. ponatur igit̃ ꝙ ſciat tpſum viuere vſque ad quaꝺraginta annos ⁊ regatur regimine cõſeruatiuo exceptis ꝙ illi aꝺminiſtretur venenum i tempore viginti annorum exiccatiuũ certe quãtitatis humiꝺi: ⁊ tũc pꝫ ꝙ põt iſtud humiꝺũ exiccatũ abbreuiare vitã ꝓ ꝺecẽ annos. poſt tẽpus igit̃ ꝺecẽ annorum a tempore aꝺminiſtrationis veneni morietur. ille igit̃ morietur in trigita annis ⁊ non fuiſſet mortuus niſi in annis quaꝺraginta. ergo concluſio vera. Et iſtã cõcluſionẽ itellexit auicena. 6. quarti cap. ꝟo cũ ꝺixit omne ꝙ interficit cum ꝓmutatione ꝯplexionis aut cũ aꝺuentu ſuper mẽbrũ poſſibile eſt vt ſit aꝺuẽtus poſt tps ipſius effectus. Ex quo ꝺicto correlatiue ſeqtur ꝙ nõ eſt icõueniẽs aliquos eſſe venenatos q ꝯtinue exiccãꝺo ꝓcedãt ⁊ tales appellant̃ apuꝺ vulgares berbati ſiue ſtrigati. et ex conſequẽti apparet qualiter venenum attemiari poſſet a quo ſua bonitate imenſa vir magnanime te pſeruet altiſſim⁹ ⁊ vitã tuã ꝓlõget. Quantum aꝺ vltimũ ſꝫ ꝓ magna parte appareant reſpõſiões aꝺ argumenta principalia: aꝺ primum tamẽ reſponꝺet̃ ꝙ licet venenum ꝙ aꝺminiſtratur ſiue aꝺ intra ſiue aꝺ extra ſiue materialiter ſiue ſpũaliter ꝺꝫ ex ſui natura cum ꝯparatione aꝺ corpu⁹ nr̃m ꝙ in terminato tpe ſuam incipiat ⁊ finiat operationem. attamen multotiens ⁊ multis moꝺis ſue actiones poſſunt impeꝺi-

diri et tardari. atqz ēt totaliter corrumpi vt patuit ex supradictis. Et lz venenū sit humane nature corruptiuū nō ē necesse qō actualiter semp occidat. ℙro rñsione ad fm notandū q̄ in veneno multa reperiūt vz ipsa ꝓprietas dicta. item fritas si est venenum frigidum ⁊ caliditas si ē calidum ⁊c. Et omia ista talia ante opationem sunt in potentia opandi vz interficiendi ifrīdandi ⁊ calefaciendi: vex tñ ista potēria non ē equalis imo vna magis ꝓpinqua ⁊ habitui magis coniuncta ⁊ alia magis remota. iō aliqua citius suaz opationē perficiunt: vt spūalia ⁊ alia. ⁊ quedā tardius. sed qūocūqz sit necesse ē si debēt actualiter opari q̄ de potentia ducātur ad actum. lciz in spūalitter opantibus hoc non multū appeat. remanet igit difficultas a quo ducatur ad actum. nam si est mala ꝓprietas non ducitur ad actum a calore nostro. q̄ per se ꝓduceret aliqd quod ipz corrumpet qō repugnat principio phy. nec ab ipso venenoso q̄ nihil agit i se ipm ⁊ ēt illā malā ꝓprietatem prius non bēbat ⁊ etiā si est fritas vt in opio: non v ī a quo ipsa tribuatur q̄ non ab opio q̄ ad tactū nō ꝑcipitur talis fritas. imo qō plus est assumpto opio si moueretur percipetur calidū aut tepidum. nec a caliditate nostra q̄ non est aliqs modus quo caliditas frīratez generet. Et ēt si est caliditas ñ appet a quo gnēt q̄ ñ ab euforbio gratia exempli quia ad tactum est frigidum nec a calore nostro q̄ illa caliditas generata in euforbio ē maior quā sit caliditas nostra. ⁊ ideo mirū ē quomodo uenenū q̄ ante nullaz opatōnem faciebat nec nihil ex istis ꝑcipiebaf. ⁊ postea facit illas a qua cā hoc facit: q̄ de re rōnabiliter ē magna discordia iter sapientes ⁊ conciliatoz dīa. 140. improbat opinionem Ba. ⁊ auer. ⁊ loquendo de calido ⁊ frigido vult q̄ tale de potentia reducatur ad actum per viam antiper stasis. de ꝓprietate aūt venenosa nihil dicit. Et iō pro nunc pro responsione ad argumentum fundando supra sniam Ba. pono ista dicta. primū quod omne venenū calidū in potentia vel frīm vel interemptiuuz est ꝓductiuum sui effectus respectu cuius dicitur talis in potētia ꝑ suam ꝓpriam cōplexionem. istud dcm̄ ꝓbatur. q̄ omne mixtū cuius forma ordinatur in aliquaz opationem naturaliter hz instrumentuz cum quo illa forma dz suam operationem ꝓducere: sed oē venenum est huiusmodi respectu operationis in humano corpore ꝓducende ergo omne venenū potentialer tale le hz instrumentum cum quo pōt eius forma i humano corpore operationem suaz agere: sz tale instrm nō ē aliud q̄z complexio eius ꝓpria cum suis ꝓprietatibus ornata. consequntia nota est maioz pz in oibus q̄ grauia habent grauitatem ⁊ leuia leuitatem que sūt infra suoz motuū. s. sursum ⁊ deorsum. Et cōfirmatur q̄ per saporē odorē ⁊ colorem venimus in cognitionē calidoz ⁊ frigidoz: ut inqt. A 2. canonis: sed iste sunt qualitates secunde per quas non possumus ferre indiciū nisi supra complexionem illoz que complexio lz non sit qualitas prima sed secunda: est tamē productiua per suam virtutem caliditatis ⁊ ficcitatis ⁊ sic de alijs. Secundū dictū q̄ venenū non recipit aliquod principale principiuz aut instrale a calore nostro ꝑ sua operatione dum actuaf: pz q̄ anteq̄z actuetur hz formaz ⁊ complexionem cum ꝓprietatibus. Tertiuz dictum qō tale a calore nostri corpis prepaf mediante diuisione vt ad actuz ducatur pz q̄ nō alio mō vt ꝓbatum ē: sed mediante ista diuisione meliuf ad mēbra fit penetratio imaginemur igitur qō aliqō venenū aliqñ ducetur de potēria ad actum q̄ ad formā que ē actus primus ⁊ hoc a calore nostri corporis Scō q̄ ad eoz opationem recipiant aliqō instrale eēntiale principium per qō agat: aut tertio q̄ recipiāt certam dispōem ꝑ quā conuenientius agat: ⁊ sic dicim9 q̄ calor noster non opatur nec primo nec secundo sed tertio mō: ⁊ hec vī intentio Ba. tertio de cōplexionibus ⁊ primo ⁊ tertio de simplici medicina. ℙis presuppositis respondeo ad argumentū ⁊ totā difficultatem quod. a. venenū nūc non interficit q̄i peditum aut aliter vt supra interficiet tamen vsq̄z ad ānū. Et cum vltra arguitur ergo aliqd de nouo producetur in. a. quando interficit. Rñdetur distinguendo ꝑ dicta: q̄ aut intelligis quod producatur aliquid nouū tanq̄z accidentale principium actionis ⁊ sic ego concedo q̄ ꝓducitur aliqua tepiditas raritas ⁊ diuisio: sed si intelligaf quod ꝓducatur aliquod nouum tanq̄z essentiale principiū vel ꝓprium illi instrale sic nego illam consequentiam ⁊ dico q̄ lz ista actualiter non iterimant nec calefaciant nec infrigident: q̄ nō habent istas qualitates actuales habent tamen ipas virtuales ⁊ hoc nullo mediante essentialiter nisi cōplexione ⁊ forma illius veneni que non est actualiter talis sed ē in potentia virtuali tamē ꝓpter calorē nostrum ducitur ad opationem in ista tamē mā occurrēt noue fantasie: sz de hoc alias. Ad tertiū pz respōsio per supradicta. eo q̄ pōt administrari venenuz q̄ non faciat actionem suam nisi in illo tpe aut q̄ impediatur: vt dicit ꝓa conclusio: aut q̄ retentuz in aliquo loco paulatim augetur sua malitia et paulatim mouetur ad coz et stabit per multū tps anteq̄z aliqñ suam opationem perficiat aut q̄ diuersimode preparatur vt dicit tertia conclusio. iō prima consequentia nō valet. Ad confirmationem respondetur ab aliquib9 negando minorem q̄ impoſſ b le ē q̄ ex veneno aliqua nutrita fuerit q̄ inter venenū et corpus nostrum nō currit aliqua familiaritas siue conuenientia que requritur iter nutriens et nutritum: vt sumif primo canonis capitulo de eo quod comeditur et bibitur et exconsequenti illa puella non fuit nutrita napello sed assuefacta ei vt eius humiditates remanerent infecte et interficerent. Sed contra istam responsionem instatur sic quia repugnat Bal. et Auicenne qui ponunt ipsam puellam fuisse nutritaz napello. item repugnat experimento quia plante et fructus multotiens sunt venenati tpe pestis vt sumif ꝓa primi. c. ō bis ā ꝓpue nūt ex dispōibus aeris et tñ nutriūt. Itē non soluit argumentuz q̄ dato q̄ illud venenū non nutriet. arguitur sic i minoꝛ: sz illa pauca quātitas nō interficit. ergo i illo tpe nec illud interficiet ⁊ sic stabit rō. Et iō aliter dicaf supponēdo q̄ nō fit inconueniens i aliquo reperiri aliquod qō habeat rōez cibi ⁊ in eodē quod habeat rationē veneni vt si vnus ⁊ idem cibus administratur vni erit ei cibus conueniens vt fungus gratia exēpli ⁊ in alio erit venenum mortiferum. supponendū est secundo q̄ duplici modo homo posset se disponere quantū spectat ad propositū vt non patiatur a veneno primo per paulatinā assuefaciendo q̄ vna dispositio efficiatur naturalis que si subito imprimeretur esset ipsius corporis corruptiua: eo mō quo allegatū ē supra de cōplexiōe indi respectu scla

ui: patet ēt de muliere que sumebat iusquiamū sine lesione tertio de simplici medicina: Scdo modo p virtutē bezoarticā acquisitā arte vel naturaliter, vt patet de metridato q p vsum medicine quā metridatum appellam⁹ se securū reddidit ab vsu venenox: patet ēt de illis q predicant eos esse de domo sanctis pauli q comedūt serpentes t tāgunt t pungunt ab qz aliq lesione. Et auicēna nominat vnū qui se sine lesione serpētib⁹ obijciebat: t nos vidim⁹ vnū de illis q innumerabiles hēbat serpētes malos quos tāgebat t nō ledebatur ab eis t ipse vēdebat panē quez appellabat panē sācti pauli. Et qb⁹ segtur q possibile est q aliqs veneno nutriatur. primo p assuefactionē: scdo quia vna t eadē res pōt hre rationem cibi t veneni: ió illa res pōt a sua venenositate expoliari: t sic ex ea corpus nutritur. Et qbus segtur ēt q illa puella fuit vere nutrita napello: t vlteri⁹ q illa venenosa dispositio p quā alios osculando venenabat erat ei nālis. sequitur vlterius q ipsa erat venenum qz quocūqz cum ea cōmiscebātur venenabant. Et vltimo segtur possibile esse duo idiuidua aut plura humane speciei hūtia ꝓprietates specificas cōtrarias t plura alia speculāti facilia. Sed contra supra dicta est forte argumentū domini auer. 7. colliget t in epla de tyriaca ad glauconē vz q idem esset homo t non homo ꝓbatur sic: ex iēs hominis latitudinē nō est homo sed supascripta puella venenata exijt humanā latitudinē. ergo nō est homo. maior sumit ex p mo canonis. cap. de complexione p̄ni modi minor probatur qz tota humana cōplexio forme veneni extremaliter contrariat: sed ex quo illa puella nutritur napello siue veneno sequitur q inter ipsā t illud cadat similitudo quedā. ergo si similatur illi forme extremaliter contrarie forme hūane dissimilabit hūane forme: t tunc non erit hō. Ad istud argumentuz potest ñderi negando primā cōsequentiā t ad ꝓbationē dicitur sicut supra allegatū de mente principis q p̄mus modus eq̄litatis humane complexionis hz magnam latitudinē a qua si egrediet non erit āplius humana cplexio: ista tñ latitudo ē magna valde in q̄ continētur corpora tā tpata qz naturaliter distemperata tā sana simpliciter qz ēt egra vt nunc t p̄ter naturaliter talin quacūqz egritudine intēsissima t tam hūtia distempantiā in q̄litatibus manifestis qz etiam in ꝓprietatibus t qualitatibus specificis t ex cōnti ꝓpe extremū latitudinis hui⁹ essent ponēda illa venenata: ita q hz essent i latitudine tñ ēent in aliq̄ manfione vltimi gradus ipsi⁹ latitudinis specifice ad qz mā sioné non perueniunt non assuete ad venenū sicut nō est inconueniens q certa caliditas sit alicui conueniens t nālis in quantum excitatus tñ esset illi aut alteri simili disconueniens quiescenti. Ita ista dispositio inq̄tum assuete est similis. t dissimilis contraria siue non natural s cuilibet nō assuete. ideo oiaz alioz interemptiua t sic negarur q talis exijt totaliter latitudinē primi modi. Sed cōtra agens a tota substātia nullam hz similitudem vt venenum ex quo extremaliter opponuntur vt dicebatur arguendo t sumitur ex tertio de cōplexionib⁹ capitulo primo. t. 2. t p mo canonis capitulo de eo q comedit t bibit. Ñnderi pōt q hz venenū vt venenuz non alteratū sit totaliter opposituz humane nature tñ possibile est q p actionē veneni i mēbra t caliditatē nālē ipsoz spūuz fiat tanta actio t reactio q introducat vna cōplexio eq̄lis siue scā. t hoc qz aut illa ambo agentia sūt eq̄ta t ex cōti reducta ad vnam formā siue dispositionem mediā multū alijs indiuiduis repugnantē. vt credit Bētilis de febre etbica. aut qz tā in partib⁹ mālib⁹ qz formalibus est fixa illa dispositio tanqz facta nālis vt dixit Dinus de cōplexione equali t possemus ex isto fantasiari vnum nouū modū dicendi t tu considera. Vel possumus scdo rñdere q cū duplex sit cplexio: quedā insequēs formā: t quedā materiā q non esset inconueniens aliquod. rōe cōplexionis isequentis formā esse oppositum extremalit hz rōne insequētis materiā esset conueniens t econuerso. Et ex hoc videmus q aliqs abhorret vnū tanqz venenū. t alteri tñ illud est cibus c ōueniens. t talis dispositio insequens materiā q̄ est certa occulta ꝓprietas etiā per artē acquiri potest vt patet per assuefactionē comedentis napellū t iusquiamū t ēt a natura vt recitatur de puella ab Alberto. 7. aialium capitulo. 8. q̄ scorpiones comedebat t non ledebāt. Sed contra qz sequeretur q homo posset a natiuitate ꝓduci venenosus: qz cum qbus forma cōseruatur cum eisdē dispositionibus illa introduci pōt. Rñdetur concedendo totū vt si leprosus cū leprosa coiret forte generaret homo venenosus et iō ꝓhibetur aut ꝓhibi in lege ō beretur. ex quo cōcluditur q ista cōtia non valet. in ista materia sunt dispositiones faciētes pro ipa forma veneni. ergo forma humana itroduci non pōt. vt patet ex supascriptis. Respondetur igitur ad primaz confirmationē q hz venenum possit corpus. nutrire per paulatinā assuefactionē tñ maior assumpti est falsa propter causas supra narratas in ꝓbatione conclusionum. t consimiliter respondetur ad vltimam confirmationem. Et sic sit laus cui dedit intelligere.

Etri apponēfis libro Cōciliatoris diuini et eiusdē de venenis finis deo duce ipositus est.

LAVS DEO.

UNIVERSIDADE LIVRARIA DA

Sala R
Gab.
Est. 38
Tab.
N.º 14